CHĂN NUÔI TOÀN NHÂN LOẠI

Tác giả: Tam Bách Cân Đích Vi Tiếu

Thể loại: Khoa Huyễn, Đô Thị, Võng Du, Vô Địch Lưu

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

Thời đại bộ lạc nông cày, thế giới to lớn tràn đầy huyền bí. Theo không ngừng thăm dò, cổ nhân kinh hãi phát hiện, thế giới này là trời tròn đất vuông, có các loại thần tích buông xuống, có người khổng lồ siêu lớn thân cao vạn trượng. Thân ảnh trí tuệ cự thú thần bí xuất hiện, dẫm đạp núi đồi, phá nát mặt đất. Mấy trăm năm sau, ở dưới hoàn cảnh hung hiểm như vậy, mọi người tranh đấu với cự thú, cuối cùng thành lập nên văn minh Sumer xán lạn. Một ngày này, trí tuệ cự thú bỗng nhiên buông xuống, dẫm đạp khắp sơn thôn dòng sông, vong quốc diệt chủng. Thiên địa tan vỡ, thành trì sụp đổ! Thần linh giáng lâm, giáng tội chúng sinh? "Thật ngượng ngùng, các ngươi chỉ là con kiến sinh hoạt ở trong vườn trái cây nhà ta, mặt đất chỗ nào cũng có, lúc không cẩn thận đi ngang qua dẫm chết các ngươi mà thôi."

P/S: Truyện main làm hắc thủ phía sau màn, sáng tạo nên các thế giới!

Mục lục

Chương 1: Tư Tưởng Về Sa Bàn
Chương 2: Hai Lần Sinh Vật Đại Tuyệt Chủng
Chương 3: Sự Bùng Nổ Sinh Vật
Chương 4: Xây Dựng Một Bộ Tộc Có Trí Tuệ
Chương 5: Cứu Vớt Bộ Lạc Trùng Vượn (1)
Chương 6: Cứu Vớt Bộ Lạc Trùng Vượn (2)
Chương 7: Thí Luyện Trí Tuệ, Ba Loại Bảo Vật Văn Minh
Chương 8: Anh Hùng Tuổi Xế Chiều
Chương 9: Thanh Kiếm Treo Lơ Lửng Trên Đỉnh Đầu
Chương 10: Thời Đại Tìm Kiếm Cự Thú
Chương 11: Lại Vào Sa Bàn
Chương 12: Đối Thoại Và Lựa Chọn Trước Tử Vong
Chương 13: Trở Ngại Của Nền Văn Minh
Chương 14: Triển Vọng Về Tiềm Lực
Chương 15: Ba Vấn Đề Cuối Cùng
Chương 16: Đại Hồng Thủy Diệt Thế
Chương 17: Đại Tuyệt Chủng Sinh Vật Lần Thứ Ba
Chương 18: Xây Dựng Sa Bàn Phụ Thuộc
Chương 19: Trò Chơi Sa Bàn: Bào Tử Tiến Hóa
Chương 20: Nhàn Nhã Thường Ngày Trong Sân Nhỏ
Chương 21: Ngoài Mặt Nhiều Thêm Một Cô Bạn Gái
Chương 22: Đánh Giá Trên Mạng Sôi Sục
Chương 23: Có Ý Kiến Cứ Việc Nói, Nếu Tiếp Thu Thì Xem Như Ta Thua
Chương 24: Thời Đại Chúng Ta Đang Suy Tàn
Chương 25: Ba Nữ Vu
Chương 26: Biện Pháp Tiến Vào Sa Bàn
Chương 27: Luôn Có Điêu Dân Muốn Hại Trẫm
Chương 28: Địa Vị Hèn Mọn
Chương 29: Lý Niệm Khác Nhau
Chương 30: Thần Trí Tuệ, Hermes
Chương 31: Chôn Xuống Mồi Lửa Chân Lý
Chương 32: Buổi Họp Lớp
Chương 33: Bản Closed Beta 2.0 Của Trò Chơi Sa Bàn
Chương 34: Học Tập Làm Ta Vui Sướng

Chương 35: Ta Muốn Trở Thành Vu Sư
Chương 36: Sinh Mệnh Tử Vong
Chương 37: Khúc Ca Buồn Giáng Lâm Thế Giới!
Chương 38: Triển Vọng Về Một Thời Đại Mới Trong Sa Bàn
Chương 39: Đám Người Chơi Này, Thật Sự Muốn Đẩy Ngã Ta!
Chương 40: Sợ Rằng Chưa Từng Trải Qua Sự Hiểm Ác Của Xã Hội
Chương 41: Yêu Xa Chợt Tới
Chương 42: Giả Chết Y Như Thật!
Chương 43: Niềm Vui Bất Ngờ
Chương 44: Ta Dùng Lò Nướng, Tiến Hóa Ra Hỏa Phượng Hoàng
Chương 45: Chiến Tranh Khí Chùy
Chương 46: Cả Người Đều Không Tốt
Chương 47: Người Chơi Theo Lối Cơ Giới Quỷ Dị
Chương 48: Sinh Vật Luyện Kim Ô Tô
Chương 49: Thời Đại Hắc Ám
Chương 50: Tìm Chúa Cứu Thế, Cứu Vớt Thế Giới
Chương 51: Người Xuyên Qua Thế Giới Vu Sư
Chương 52: Liên Quan Đến Việc Ta Chuyển Sinh Thành Slime
Chương 53: Hội Cộng Tế Nữ Vu Elizabeth
Chương 54: Ta, Vu Sư Slime Cấp 4
Chương 55: Nói Chuyện Với Quốc Vương Babylon
Chương 56: Thế Giới Vu Sư Trước Giông Bão
Chương 57: Chỉ Có Chiến Tranh!
Chương 58: Vu Thuật Cấm Kỵ, Gilgamesh
Chương 59: Quân Lâm Thiên Hạ
Chương 60: Lời Cầu Viện Từ Thế Giới Khác! Online Chờ, Rất Gấp!
Chương 61: Bão Táp Trong Hiện Thực
Chương 62: Ta Càng Thêm Yêu Thích Học Tập
Chương 63: Người Xuyên Việt Này Còn Muốn Bay Lên Trời?
Chương 64: Kỷ Nguyên Vu Sư, Vườn Treo Babylon!
Chương 65: Mắt Bão
Chương 66: Bản Beta 3.0 Của Thế Giới Sa Bàn
Chương 67: Thế Giới Chúng Ta, Chư Thiên Vạn Giới
Chương 68: Người Nào Đó Điên Cuồng Tưởng Tượng
Chương 69: Bản Thân Thần Sáng Thế Cũng Mộng Rồi!
Chương 70: Liếm Chó Được Luyện Thành Như Thế Nào?
Chương 71: Bào Tử Tiến Hóa, Sinh Vật Khối Rubik Và Thần Nhân Tạo
Chương 72: Đại Đế Luyện Kim Lúc Về Già (1)
Chương 73: Đại Đế Luyện Kim Lúc Về Già (2)

Chương 74: Đại Đế Luyện Kim Bị Ám Sát Thì Phải Làm Thế Nào? Online Chờ, Rất Gấp! (1)
Chương 75: Đại Đế Luyện Kim Bị Ám Sát Thì Phải Làm Thế Nào? Online Chờ, Rất Gấp! (2)
Chương 76: Online Trên Mạng, Cứu Giúp Đại Đế Luyện Kim
Chương 77: Hệ Thống Sức Mạnh Của Trùng Tộc
Chương 78: Ta, Đại Đế Luyện Kim, Thu Tiền! (1)
Chương 79: Ta, Đại Đế Luyện Kim, Thu Tiền! (2)
Chương 80: Sóng Ngầm Cuồn Cuộn
Chương 81: Ngay Cả Chuyện Ma Quỷ Như Vậy Mà Các Ngươi Cũng Tin!
Chương 82: Đối Phó Với Thế Lực Khắp Nơi
Chương 83: Khoa Phụ Tôi Chỉ Uống Một Hớp
Chương 84: Trở Về Vẫn Là Thiếu Niên
Chương 85: Sống Ra Dáng Anh Hùng (1)
Chương 86: Sống Ra Dáng Anh Hùng (2)
Chương 87: Kế Hoạch Để Tất Cả Thành Viên Tiến Vào Thế Giới Khác!
Chương 88: Để Tôi Làm Phần Đầu!
Chương 89: Diễn Hóa Thần Linh
Chương 90: Xương Cốt Ta, Có Ý Nghĩ Của Riêng Mình! (1)
Chương 91: Xương Cốt Ta, Có Ý Nghĩ Của Riêng Mình! (2)
Chương 92: Tồn Tại Cấm Kỵ Ra Đời
Chương 93: Hắn Muốn Hầm Chết Ta!
Chương 94: Kết Thúc Một Thời Đại
Chương 95: Thiên Tai Giáng Xuống
Chương 96: Muốn Tạo Phản, Muốn Thực Dân Đều Đã Tới
Chương 97: Thâm Hiểm Hơn Nhiều So Với Kẻ Khác (1)
Chương 98: Thâm Hiểm Hơn Nhiều So Với Kẻ Khác (2)
Chương 99: Chiếc hộp Pandora
Chương 100: Vì Giữ Gìn Sự Cân Bằng Vốn Có, Cho Nó Một Đao Trước Rồi Nói Sau (1)
Chương 101: Vì Giữ Gìn Sự Cân Bằng Vốn Có, Cho Nó Một Đao Trước Rồi Nói Sau (2)
Chương 102: Tà Thần Cthulhu Tan Rã
Chương 103: Diễn Đàn Điên Cuồng
Chương 104: Thiết Kế Bản Đồ Vùng Đất Chúng Thần
Chương 105: Thú Cưng Sinh Ra Trong Vườn Trái Cây
Chương 106: Ý Tưởng Ban Đầu Về Sa Bàn Phụ Thứ Hai
Chương 107: Lời Mê Sảng Khinh Nhờn Của Sách Ác Ma

Chương 108: Sóng Ngầm Chuyển Động
Chương 109: Sao Bọn Họ Có Thể Tự Mình Dô Ta Nào?
Chương 110: Người Chơi Hệ Cá Ướp Muối
Chương 111: Sự Ra Đời Của Ma Thú
Chương 112: Đấu Tranh
Chương 113: Sự Ra Đời Của Quang Minh Giáo Hội
Chương 114: Dưới Lòng Đất
Chương 115: Vu Thuật Không Gian
Chương 116: Ngục Giam Ác Nhân Cốc
Chương 117: Làm Cho Mọi Thứ Chính Thức Bắt Đầu
Chương 118: Tiêu Điểm Của Thế Giới
Chương 119: Máu Của Thần Sáng Thế, Có Chút Giống Với Chúng Ta? (1)
Chương 120: Máu Của Thần Sáng Thế, Có Chút Giống Với Chúng Ta? (2)
Chương 121: Phân Bố Gen Khối Rubik
Chương 122: Bước Đầu Thử Nghiệm Sa Bàn Phụ Thuộc
Chương 123: Tiền Cảnh Không Được Coi Trọng (1)
Chương 124: Tiền Cảnh Không Được Coi Trọng (2)
Chương 125: Họa Phong Đột Biến
Chương 126: Ta Thông Minh Như Vậy, Đã Biết Rõ Tất Cả Từ Lâu Rồi!
Chương 127: Anti Fan Hổ Thẹn
Chương 128: Mở Open Beta Nạp Tiền
Chương 129: Thiên Vu Chi Dạ
Chương 130: Chém Giết (1)
Chương 131: Chém Giết (2)
Chương 132: Chân Lý Tử Vong
Chương 133: Thảm Họa Buông Xuống Thế Giới
Chương 134: Sự Thật Về Các Vị Thần (1)
Chương 135: Sự Thật Về Các Vị Thần (2)
Chương 136: Chỉ Trách Ta Không Có Nơi Nào Để Ngươi Phi Thăng
Chương 137: Thiên Phú Vĩnh Sinh
Chương 138: Hi Vọng Của Thế Giới
Chương 139: Nhiệt Tình Vì Lợi Ích Chung
Chương 140: Người Hay Quỷ Cũng Đều Đang Diễn
Chương 141: Thời Đại Tà Thần (1)
Chương 142: Thời Đại Tà Thần (2)
Chương 143: Thời Đại Cthulhu
Chương 144: Cả Đời Chỉ Chờ Những Lời Này

Chương 145: Thời Khắc Cuối Cùng
Chương 146: Con Đường Thành Thần
Chương 147: Sau Tất Cả
Chương 148: Thuận là phàm, nghịch là thần
Chương 149: Vì Chúng Sinh Mở Ra Thần Đạo
Chương 150: Món Quà Từ Ba Vị Vu Sư
Chương 151: Khi Ta Thành Thần, Ta Sẽ Mở Rộng Diện Tích Thế Giới
Chương 152: Thần
Chương 153: minh thổ
Chương 154: Toàn Bộ Bố Cục
Chương 155: Tà thần chết!
Chương 156: Vinh Quang Cuối Cùng Của Thời Đại
Chương 157: Chúng Ta Cuối Cùng Đã Trở Thành Lịch Sử
Chương 158: Thần Sáng Thế Hạ Xuống
Chương 159: Vô Đề
Chương 160: Pháp Tắc Sinh Mệnh
Chương 161: Vườn Hoa Chân Lý
Chương 162: Trở Về Với Cái Ôm Ấm Áp Của Thần
Chương 163: Để Cho Ngươi Mở Ra Một Thế Giới Mới
Chương 164: Nói Chuyện Với Phượng Hoàng
Chương 165: Hỗn độn Sơ Khai
Chương 166: Mặt Trời Treo Trên Cao, Ngàn Vạn Ngôi Sao Điểm Xuyết
Chương 167: Trở Thành Thần Thoại Trong Quá Khứ (1)
Chương 168: Trở Thành Thần Thoại Trong Quá Khứ (2)
Chương 169: Năm Tháng
Chương 170: Giết Người Ở Thế Giới Khác Dùng Phương Pháp Gì Là Tốt Nhất? Online Mau, Ta Đang Rất Cấp Bách
Chương 171: Mở Ra Một Con Đường Tu Hành Cho Cộng Đồng
Chương 172: Danh Sách Ma Dược
Chương 173: Ba Hệ Thống Ma Dược Lớn
Chương 174: Tử Thần Và Đấu Sĩ
Chương 175: Thế Giới Thay Đổi Mạnh Mẽ
Chương 176: Ta Tới Là Để Dẫn Dắt Thời Đại Tiếp Theo?
Chương 177: Giáng Xuống Thời Đại Ma Dược
Chương 178: Vì cái gì?
Chương 179: Tri Thức Là Gì?
Chương 180: Messiah Quân Chủ Đại Đế
Chương 181: Kinh Mạch Và Đan Điền (1)

Chương 182: Kinh Mạch Và Đan Điền (2)
Chương 183: Cổ Thần Thiên Địa Ra Đời
Chương 184: Mau Xem Răng Sâu
Chương 185: Bảo Trì Và Phát Triển
Chương 186: Con Người xuất hiện
Chương 187: Hỏa Diễm Đỏ Rực, Ta Là Dương Thần
Chương 188: Thân Hóa Nguyên Thần Trong Thức Hải, Một Mai Đạo Quả Gửi Hư Thiên!
Chương 189: Yêu
Chương 190: Một Hủy Một Thành Vì Một Kiếp!
Chương 191: Bị Dọa Chết Ngất
Chương 192: Dồn dập suy đoán
Chương 193: Tổ Tiên Viễn Cổ
Chương 194: Trước Tây Kỷ Nguyên, Có Kiến Mộc
Chương 195: Trước Tây Kỷ Nguyên, Có Lôi Thần (1)
Chương 196: Trước Tây Kỷ Nguyên, Có Lôi Thần (2)
Chương 197: Truyền Thuyết Thần Thoại Cổ Xưa
Chương 198: Tranh Thần Với Đế
Chương 199: Ma Quỷ, Yêu Quái, Phật, Tiên, Thần. Hủy Diệt Chữ Vu Để Thành Người!
Chương 200: Tiên Thiên Linh Bảo Lần Lượt Xuất Thế
Chương 201: Tám Tiên Thiên Linh Bảo
Chương 202: Sự Khủng Bố Của Hệ Thống Tu Luyện Thức Hải
Chương 203: Thay Thế Các Vị Thần
Chương 204: Tồn Tại Bất Diệt Cổ Xưa (1)
Chương 205: Tồn Tại Bất Diệt Cổ Xưa (2)
Chương 206: Đế Kỳ Đăng Cơ
Chương 207: Phượng Hoàng Chứng Đạo Hỗn Nguyên
Chương 208: Van Cầu Các Ngươi Làm Người!
Chương 209: Vô Đề
Chương 210: Cửu Chuyển Huyền Công
Chương 211: Khủng Bố Như Vậy!
Chương 212: Yêu Sâu Nặng Đối Với Trò Chơi Này
Chương 213: Vô Đề
Chương 214: Thánh Nhân Trời Sinh (1)
Chương 215: Thánh Nhân Trời Sinh (2)
Chương 216: Bốn Tộc Tranh Đế
Chương 217: Thiên Đế Đăng Cơ, Bắt Đầu Phân Ngày Đêm (Thượng)
Chương 218: Thiên Đế Đăng Cơ, Bắt Đầu Phân Ngày Đêm (Trung)

Chương 219: Thiên Đế Đăng Cơ, Bắt Đầu Phân Ngày Đêm (Hạ)
Chương 220: Lên Trời Phạt Đế (Thượng)
Chương 221: Lên Trời Phạt Đế (Trung)
Chương 222: Lên Trời Phạt Đế (Hạ)
Chương 223: Đưa Hắn Lên Trời
Chương 224: Vu Sư Cấp Năm
Chương 225: Đi Ngang Một Thời Đại (Thượng)
Chương 226: Đi Ngang Một Thời Đại (Hạ)
Chương 227: Lấy Lực Phá Đạo, Kim Thân Bất Diệt
Chương 228: Hiện Trường Bảo Vệ Quyền Lợi Quy Mô Lớn
Chương 229: Tai Họa Giáng Xuống (Thượng)
Chương 230: Tai Họa Giáng Xuống (Hạ)
Chương 231: Thiên Đế Hợp Thể
Chương 232: Đạo Thiên Đế Đăng Cơ
Chương 233: Đón Đánh Vùng Cấm Hắc Ám
Chương 234: Sát Kiếp Giáng Thế (Thượng)
Chương 235: Sát Kiếp Giáng Thế (Hạ)
Chương 236: Tổ Vu Chết
Chương 237: Đạo Trường Sinh Thành Thật
Chương 238: So Với Chúng Ta Vẫn Kém Một Chút
Chương 239: Nhanh Đánh Chết Ta Đi
Chương 240: Thiên Đế Học Trộm (Thượng)
Chương 241: Thiên Đế Học Trộm (Trung)
Chương 242: Thiên Đế Học Trộm (Hạ)
Chương 243: Đưa Hắn Ra Ngoài Không Gian
Chương 244: Dự Đoán Về Thế Giới Sa Bàn Mới: Lưu Lạc Trái đất
Chương 245: Đạo Trường Sinh Im Lặng
Chương 246: Trăm Năm
Chương 247: Chân Thân Bàn Cổ
Chương 248: Trời Sụp Đất Nứt
Chương 249: Đỉnh Thiên Lập Địa
Chương 250: Chặt Kiến Mộc, Vá Trời Xanh (Thượng)
Chương 251: Chặt Kiến Mộc, Vá Trời Xanh (Hạ)
Chương 252: Tạm Biệt Phượng Hoàng
Chương 253: Kỷ Nguyên Thần Thoại
Chương 254: Thả Đế Kỳ Ra Ngoài Không Gian
Chương 255: Lấy Thân Hợp Đạo
Chương 256: Thanh Thiên Hồng Nhật, Thiên Đạo Trường Sinh! (Thượng)
Chương 257: Thanh Thiên Hồng Nhật, Thiên Đạo Trường Sinh!

(Hạ)
Chương 258: Tiên Phàm Khác Biệt
Chương 259: Một Thời Đại Đã Kết Thúc (Thượng)
Chương 260: Một Thời Đại Đã Kết Thúc (Hạ)
Chương 261: Khí Vận Long Mạch, Thành Lập Tiên Triều
Chương 262: Hành Trình Quy Khư
Chương 263: Hỗn Nguyên Thánh Nhân Khám Phá Không Gian Vũ Trụ
Chương 264: Đạo Chích Phương Nào Nhìn Trộm Bản Thiên Đế? (Thượng)
Chương 265: Đạo Chích Phương Nào Nhìn Trộm Bản Thiên Đế? (Hạ)
Chương 266: Đạo Quân Rời Đi
Chương 267: Chính Thức Khởi Động 'Thế Giới Lưu Lạc'
Chương 268: Hóa Thân Thành Hành Tinh, Thôi Diễn Ra Nguồn Gốc Của Sự Sống (Thượng)
Chương 269: Hóa Thân Thành Hành Tinh, Thôi Diễn Ra Nguồn Gốc Của Sự Sống (Hạ)
Chương 270: Manh Muội, Âu Hoàng Thánh Nhân Tương Lai
Chương 271: Phượng Hoàng Nhớ Cố Hương
Chương 272: Phượng Hoàng Rời Đi
Chương 273: Buông Xuống
Chương 274: Giao Thủ (Thượng)
Chương 275: Giao Thủ (Hạ)
Chương 276: Ma Thần Khởi Nguyên Medusa (Thượng)
Chương 277: Ma Thần Khởi Nguyên Medusa (Hạ)
Chương 278: Lý Niệm (Thượng)
Chương 279: Lý Niệm (Hạ)
Chương 280: Người Xuyên Việt
Chương 281: Làn Sóng Thời Đại
Chương 282: Dung Nhập Gen Mới
Chương 283: Tu Luyện Cửu Chuyển Huyền Công
Chương 284: Đưa Vị Tú Nhân Này Ra Ngoài Không Gian (Thượng)
Chương 285: Đưa Vị Tú Nhân Này Ra Ngoài Không Gian (Hạ)
Chương 286: Mở Ra Closed Beta Thứ Năm
Chương 287: Tìm Kiếm Nhân Tài
Chương 288: Nguồn Gốc Thực Sự Của Phó Não
Chương 289: Ngôi Sao Cổ Thụ
Chương 290: Thế Giới Cổ Thụ (Thượng)
Chương 291: Thế Giới Cổ Thụ (Hạ)

Chương 292: Người Chơi Tiến Vào
Chương 293: Tinh Linh Khẩu Vị Nặng
Chương 294: Đầu Bếp Cũng Muốn Trở Nên Mạnh Mẽ
Chương 295: Ta Sai Rồi!
Chương 296: Nữ Trang Là Có Thể Mạnh Lên
Chương 297: Mưu Tính Xuất Sắc Kinh Người (Thượng)
Chương 298: Mưu Tính Xuất Sắc Kinh Người (Hạ)
Chương 299: Ta Cuối Cùng Vẫn Phải Rút Trường Kiếm Ra, Mặc Nữ Trang Vào
Chương 300: Vô Đề
Chương 301: Chiến Tranh Tinh Linh (Thượng)
Chương 302: Chiến Tranh Tinh Linh (Hạ)
Chương 303: Uy Áp Của Anh Hùng Tinh Linh
Chương 304: Kế Hoạch Toàn Thắng
Chương 305: Bóng Ma Tâm Lý Nghiêm Trọng (Thượng)
Chương 306: Bóng Ma Tâm Lý Nghiêm Trọng (Hạ)
Chương 307: Ta Muốn Thành Nam Nhân
Chương 308: Ta Có Một Mộng Tưởng (Thượng)
Chương 309: Ta Có Một Mộng Tưởng (Hạ)
Chương 310: Thần Tinh Linh Yumia (Thượng)
Chương 311: Thần Tinh Linh Yumia (Hạ)
Chương 312: Ta Muốn Cưới Nàng
Chương 313: Thiên Đường Đã Mất (Thượng)
Chương 314: Thiên Đường Đã Mất (Hạ)
Chương 315: Biến Thân Ác Ma
Chương 316: Phàm Nhân Mất Đi Thần Tính
Chương 317: Nói Đùa, Chúng Ta Đều Là Thẳng Nam! (Thượng)
Chương 318: Nói Đùa, Chúng Ta Đều Là Thẳng Nam! (Hạ)
Chương 319: Kế Hoạch Cơ Mật
Chương 320: Đấu Địa Chủ
Chương 321: Vô Đề
Chương 322: Ngụy Anh Hùng Trùng Tộc
Chương 323: Thần Sáng Thế Luân Phiên Mà Làm, Năm Nay Sẽ Đến Lượt Ta!
Chương 324: Tốc Độ Xe Akina Tiến Vào
Chương 325: Thuật Sĩ Luyện Kim Keya
Chương 326: Nạp Tiền Đi, Thiếu Nữ Tinh Linh
Chương 327: Tất Cả Đều Thất Thủ
Chương 328: Tuyên Ngôn Khai Chiến
Chương 329: Người Nhân Tạo A Sửu (Thượng)

Chương 330: Người Nhân Tạo A Sửu (Hạ)
Chương 331: Thần Tính Và Nhân Tính (Thượng)
Chương 332: Thần Tính Và Nhân Tính (Hạ)
Chương 333: Màn Đêm Buông Xuống (Thượng)
Chương 334: Màn Đêm Buông Xuống (Hạ)
Chương 335: Thần Tính, Thú Tính, Đều Là Nhân Tính (Thượng)
Chương 336: Thần Tính, Thú Tính, Đều Là Nhân Tính (Hạ)
Chương 337: Quái Vật
Chương 338: A Sửu Thần Bí
Chương 339: Chân Tướng Của Thế Giới
Chương 340: Yumia Thần Phục
Chương 341: Triết Học Thay Đổi Thế Giới (Thượng)
Chương 342: Triết Học Thay Đổi Thế Giới (Hạ)
Chương 343: Vương Giả Mạnh Miệng Cứu Vớt Thế Giới!
Chương 344: Mang Thai Hộ
Chương 345: Nghiền Ép Hai Bên
Chương 346: Đế Kỳ Nghi Hoặc
Chương 347: Đế Kỳ Học Trộm Người Chơi
Chương 348: Bay Ra Ngoài Vũ Trụ
Chương 349: Kính Tượng Phân Thân, Học Hay Không Cũng Là Một Vấn Đề
Chương 350: Tu Luyện Kính Tượng Phân Thân
Chương 351: Mở Ra Thông Đạo Vị Diện
Chương 352: Cố Nhân Đến
Chương 353: Bí Mật Thúc Đẩy (Thượng)
Chương 354: Bí Mật Thúc Đẩy (Hạ)
Chương 355: Thần đạo
Chương 356: Ta Nghĩ Cho Nên Ta Ở (Thượng)
Chương 357: Ta Nghĩ Cho Nên Ta Ở (Hạ)
Chương 358: Nói Chuyện Đêm Khuya (Thượng)
Chương 359: Nói Chuyện Đêm Khuya (Hạ)
Chương 360: Đạo hữu Khó Cầu
Chương 361: Tin Tức Gửi Cho Elmin (Thượng)
Chương 362: Tin Tức Gửi Cho Elmin (Hạ)
Chương 363: Giang Hồ Thế Gian
Chương 364: Lão Nhân Cổ Quái (Thượng)
Chương 365: Lão Nhân Cổ Quái (Hạ)
Chương 366: Liễu Nhân Đồ
Chương 367: Bệnh Đã Kiếm
Chương 368: Cơ Hội Làm Lại Cuộc Đời

Chương 369: Thiếu Niên Đồng Học (Thượng)
Chương 370: Thiếu Niên Đồng Học (Hạ)
Chương 371: Kiếm Tiên Xuất Thế (Thượng)
Chương 372: Kiếm Tiến Xuất Thế (Hạ)
Chương 373: Chia Cắt Thục Địa, Trong Năm Trăm Dặm Đều Là Thục Đạo
Chương 374: Tu Kiếm Không Tu Thần
Chương 375: Thiên Đế Phàm Nhân Trước Nay Chưa Từng Có (Thượng)
Chương 376: Thiên Đế Phàm Nhân Trước Nay Chưa Từng Có (Hạ)
Chương 377: Cuộc Tranh Tài Của Cộng Đồng Vu Sư
Chương 378: Ta Là Tạo Vật Chủ! Ta… Ta Thích Ăn… Táo!!”
Chương 379: Bán Kết
Chương 380: Thắng Bại Và Khen Thưởng (Thượng)
Chương 381: Thắng Bại Và Khen Thưởng (Hạ)
Chương 382: Tiến Vào Thế Giới Mỹ Thực
Chương 383: Thế Giới Mỹ Thực Kỳ Lạ
Chương 384: Nhiệt Tình Yêu Thương Mỹ Thực
Chương 385: Kế Hoạch Chân Chính
Chương 386: Đầu Bếp Vi Tôn
Chương 387: Người Khổng Lồ Quái Dị
Chương 388: Trục Xuất
Chương 389: Thú Triều
Chương 390: Hoàn Thiện
Chương 391: Hình Nhi Thượng Học, Một Cây Một Kiếp Phù Du!
Chương 392: Ta Nghĩ Nên Ta Tồn Tại
Chương 393: Gặp Nhau
Chương 394: Ma Giới Xâm Lấn (Thượng)
Chương 395: Ma Giới Xâm Lấn (Hạ)
Chương 396: Tuyệt Học
Chương 397: Con Đường Đi Thông Cấp Chín
Chương 398: Đi Ma Giới
Chương 399: Kim Câu Nữ Vương
Chương 400: Đánh Thành Đầu Heo
Chương 401: Hai Người Đánh Cờ
Chương 402: Theo Thể Tu Đột Phá Thiên Đế
Chương 403: Khảo Vấn Bản Tâm
Chương 404: Năm Tháng Ma Hợp
Chương 405: Đoạn Lịch Sử Sai Lầm
Chương 406: Nói Về Một Đoạn Lịch Sử

Chương 407: Tặng Năm Tháng Cho Lịch Sử
Chương 408: Anh Hùng Cổ Đại
Chương 409: Cái Gọi Là Thật Giả
Chương 410: Tinh Thần Thời Đại Sumer
Chương 411: Sheila Cố Gắng
Chương 412: Chờ Đợi Đòn Điểm Của Xã Hội
Chương 413: Suy Đoán Về Messiah
Chương 414: Medusa Không Ngừng Khiếp Sợ!
Chương 415: Chân Tướng Lịch Sử
Chương 416: ???
Chương 417: Lịch Sử Mênh Mông, Phong Ba Trong Thành Orwell
Chương 418: Hắn Rốt Cuộc Là Ai?
Chương 420: Càng Thần Bí Hơn
Chương 421: Lên Đường
Chương 422: Như Diều Gặp Gió Bay Lên Chín Vạn Dặm
Chương 423: Cuộc Sống Tẻ Nhạt Của Âu Hoàng
Chương 424: Mở Màn
Chương 425: Vây Giết
Chương 426: Nghịch Chuyển
Chương 427: Hắc Thủ Phía Sau Màn
Chương 428: Tồn Tại
Chương 429: Kế Hoạch
Chương 430: Hương Hỏa Có Độc
Chương 431: Ma Tai
Chương 432: Tiểu Thuyết Tạo Ra Anh Hùng
Chương 433: Cầu Nguyện
Chương 434: Dòng Sông Thời Gian
Chương 435: Ba Người Thành Hổ
Chương 436: Bố Trí Sân Khấu
Chương 437: Tai Họa Sẽ Không Còn Thuộc Về Phàm Nhân
Chương 438: Cơ Hội Ngộ Đạo
Chương 439: Trở Thành Trần Trí Tuệ
Chương 440: Hắc Ám Mở Màn (Thượng)
Chương 441: Hắc Ám Mở Màn (Hạ)
Chương 442: Tồn Tại Đặc Biệt
Chương 443: Thần Linh Buông Xuống
Chương 444: Tội Lỗi Của Phàm Nhân
Chương 445: Giáng Lâm
Chương 446: Kết Thúc
Chương 447: Thời Đại Mới

Chương 448: Kinh Ngạc To Lớn
Chương 449: Thời Đại Mới Và Tử Vong Sắp Tới (Thượng)
Chương 450: Thời Đại Mới Và Tử Vong Sắp Tới (Hạ)
Chương 451: Sợ Hãi Đến Từ Bóng Tối
Chương 452: Hành Trình Của Sheila
Chương 453: Chuyện Lạ
Chương 454: Quỷ Dị (Thượng)
Chương 455: Quỷ Dị (Hạ)
Chương 456: Cái Quỷ Gì Vậy
Chương 457: Hệ Thống
Chương 458: Hệ Thống Trang Bức Đánh Mặt Mạnh Nhất
Chương 459: Viết Phần Mềm Cũng Có Thể Mạnh Lên
Chương 460: Tại Sao Không Thể Chơi Trò Rắn Tham Ăn Trong Đầu Ta?
Chương 461: Gặp Phải (Thượng)
Chương 462: Gặp Phải (Hạ)
Chương 463: Quái Đản
Chương 464: Các Ngươi Khát Vọng Sức Mạnh Không?
Chương 465: Con Đường Đúng Đắn Của Yêu Tộc
Chương 466: Huấn Luyện
Chương 467: Ma Quỷ
Chương 468: Độ Khả Thi Của Việc Tu Luyện Ngoài Hiện Thực
Chương 469: Cổ Đại Nhất Định Có Luyện Khí Sĩ!
Chương 470: Có Thể Tu Luyện Mới Là Lạ
Chương 471: Lôi Kéo
Chương 472: Đoàn Đội Người Chơi Đại Lão
Chương 473: Sự Thật Chấn Động
Chương 474: Chư Thiên Giao Lưu: Thần Sáng Thế Thật Sự Đã Tới Trái Đất
Chương 475: Đoán Được
Chương 476: Thời Đại Tam Giới
Chương 477: Bánh Xe Lịch Sử
Chương 478: Khởi Đầu Của Một Thế Giới Cực Lớn
Chương 479: Thế Giới Dung Nham
Chương 480: Suy Nghĩ Về Kế Hoạch Mới
Chương 481: Thành Công
Chương 482: Thế Giới Khoa Kỹ Đáng Sợ (Thượng)
Chương 483: Thế Giới Khoa Kỹ Đáng Sợ (Hạ)
Chương 484: Thế Giới Dung Nham Phát Triển
Chương 485: Truy Tìm Nguồn Gốc Của Nhân Loại (Thượng)

Chương 486: Truy Tìm Nguồn Gốc Của Nhân Loại (Hạ)
Chương 487: Thời Đại Của Riêng Một Người
Chương 488: Khoa Học Kỹ Thuật Phát Triển Nhanh Như Vũ Bão
Chương 489: Tiến Vào Cấm Khu
Chương 490: Phát Sóng Trực Tiếp Thời Đại Khoa Học Kỹ Thuật
Chương 491: Ngôn Ngữ C
Chương 492: Tuyệt Vọng Và Hi Vọng
Chương 493: Đối Thoại
Chương 494: Cả Thế Giới Quan Tâm
Chương 495: Tồn Tại Thần Bí
Chương 496: Lý Niệm Của Chủng Tộc
Chương 497: Nhưng Mà... Ta Từ Chối
Chương 498: Thiên Cổ
Chương 499: Thời Đại Máy Móc Ma Năng
Chương 500: Vinh Quang Và Bình Thường (Thượng)
Chương 501: Vinh Quang Và Bình Thường (Hạ)
Chương 502: Thần Ngày Đó
Chương 503: Tiềm Lực
Chương 504: Cuộc Điện Thoại Đến Từ Xã Hội Loài Người
Chương 505: Khế Ước Ma Thú Và Nụ Hôn Của Thần
Chương 506: Thức Tỉnh
Chương 507: Đấu Trí Đấu Dũng
Chương 508: Thông Báo Mới Về Bản Closed Beta Mới
Chương 509: Kỹ Thuật Tư Duy Siêu Tần
Chương 510: Họa Bì
Chương 511: Sự Xuất Hiện Của Khoa Học Kỹ Thuật Sinh Mệnh
Chương 512: Máy Móc Chiến Giáp
Chương 513: Chất Vấn Và Hoang Mang
Chương 514: Cuộc Nói Chuyện Của Hai Người
Chương 515: Chiến Tranh Sắp Kết Thúc
Chương 516: Thần Tộc Sinh Ra
Chương 517: Kế Hoạch Tân Nhân Loại
Chương 518: Văn Minh Siêu Não Tải Phần Mềm Hack
Chương 519: C++
Chương 520: Thay Mặt Thần
Chương 521: Người Chơi Tiến Vào
Chương 522: Tình Thế Không Biết
Chương 523: Động Tác Lớn Và Hạt Mưa Nhỏ
Chương 524: Đoán Được
Chương 525: Tuyệt Đối Không Ngờ Được

Chương 526: Lại Tiếp Xúc Lần Nữa Với Nền Văn Minh Khoa Học Cùng Độ Cao
Chương 527: Trò Chuyện
Chương 528: Hệ Thống Tu Luyện Thần Văn Đáng Sợ
Chương 529: Quan Sát Người Ngoài Hành Tinh
Chương 530: Giết Vô Số Sinh Mệnh Ngoài Hành Tinh
Chương 531: Mộng Tưởng Của Người Chơi Sa Điêu
Chương 532: Giấc Mộng Vĩ Đại Với Biển Sao Trời Mênh Mông
Chương 533: Hành Trình Biển Sao (Thượng)
Chương 534: Hành Trình Biển Sao (Hạ)
Chương 535: Một Cánh Tay Xuyên Qua Hư Không
Chương 536: Không Biết
Chương 537: Kiêu Ngạo Tan Vỡ
Chương 538: Sóng Ngầm Phun Trào
Chương 539: Văn Minh Hải Dương
Chương 540: Hải Tộc Thần Phục
Chương 541: Sắp Tới
Chương 542: Hủy Diệt Là Nhất Định
Chương 543: Hủy Diệt Bắt Đầu
Chương 544: Chìa Khóa Hy Vọng
Chương 545: Kỳ Tích
Chương 546: Tiến Trình Lịch Sử
Chương 547: Cá Cược
Chương 548: Chuyển Biến
Chương 549: Michael Ra Sân
Chương 550: Tàn Nhẫn
Chương 551: Michael Ngã Xuống
Chương 552: Kết Thúc
Chương 553: Tai Họa
Chương 554: Chuẩn Đế
Chương 555: Thời Đại Máy Móc Trên Đất Chết
Chương 556: Hành Trình Nghiên Cứu Trên Vùng Đất Chết
Chương 557: Tiến Trình Thời Đại
Chương 558: Bệnh Thần Kinh
Chương 559: Văn Minh Virus Đáng Sợ
Chương 560: Chăn Nuôi
Chương 561: Hy Vọng Cuối Cùng Đã Tắt
Chương 562: Tyrant Sakura Đại Đế
Chương 563: Sự Thật
Chương 564: Hải Tộc Diệt Vong

Chương 565: Văn Minh Trong Quá Khứ
Chương 566: Tử Thần Vĩnh Sinh
Chương 567: Đường Thành Thần: Tử Thần Vĩnh Sinh
Chương 568: Văn Minh Chung Cực Và Anh Hùng Trùng Tộc 1
Chương 569: Văn Minh Chung Cực Và Anh Hùng Trùng Tộc 2
Chương 570: Mở Đầu Thời Đại Mới
Chương 571: Số Mệnh Luân Hồi
Chương 572: Thành Lập Trật Tự
Chương 573: Bắt Đầu Giấc Mơ
Chương 574: Sự Thật
Chương 575: Đột Phá Thiên Đế
Chương 576: Tìm Ta Làm Gì?
Chương 577: Cuộc Sống Mới 1
Chương 578: Cuộc Sống Mới 2
Chương 579: Con Đường Thành Thần Đáng Sợ
Chương 580: Chỉnh Lý Thu Hoạch
Chương 581: Vương Triều Mới
Chương 582: Bóng Tối 1
Chương 583: Bóng Tối 2
Chương 584: Không Gian Chủ Thần Của Ta 1
Chương 585: Không Gian Chủ Thần Của Ta 2
Chương 586: Thao Tác Tao
Chương 587: Quá Trâu
Chương 588: Bạch Cốt Kiếm Khách, Tàng Kiếm Dữ Thân
Chương 589: Tiếp Thu Ý Kiến Quần Chúng
Chương 590: Ý Tưởng
Chương 591: Chiến Giáp Cơ Giới
Chương 592: Về Sau Mạnh Nhất, Tà Thần Cthulhu 1
Chương 593: Về Sau Mạnh Nhất, Tà Thần Cthulhu 2
Chương 594: Phiên Bản Mới Điên Cuồng
Chương 595: Lịch Sử Tiến Hóa Vượn Cổ 1
Chương 596: Lịch Sử Tiến Hóa Vượn Cổ 2
Chương 597: Hoan Hỉ Đế Trở Về
Chương 598: Thương Nghị
Chương 599: Điều Kiện Sinh Ra Cấp Chín!
Chương 600: Vận Mệnh
Chương 601: Căn Nguyên Của Virus
Chương 602: Năng Lực Khủng Bố Thấy Trước Tương Lai 1
Chương 603: Năng Lực Khủng Bố Thấy Trước Tương Lai 2
Chương 604: Trận Chiến Vận Mệnh

Chương 605: Cấp Chín: Thế giới
Chương 606: Chạm Tới
Chương 607: Tuyến Thế Giới Kiềm Chế
Chương 608: Vận Mệnh Vô Địch
Chương 609: Đóng Kín Vận Mệnh
Chương 610: Đến
Chương 611: Sakura Thức Tỉnh
Chương 612: Suy Đoán
Chương 613: Chân Tướng Về Sự Hủy Diệt Thực Sự!
Chương 614: Dưa Này Thật Đáng Sợ
Chương 615: Viên Đá Vận Mệnh
Chương 616: Người Xuyên Không
Chương 617: Tin Tức Vụ Nổ Lớn 1
Chương 618: Tin Tức Vụ Nổ Lớn 2
Chương 619: Trái Đất Một Bước Dài 1
Chương 620: Trái Đất Một Bước Dài 2
Chương 621: Thay Đổi Vận Mệnh 1
Chương 622: Thay Đổi Vận Mệnh 2
Chương 623: Du Thuyết
Chương 624: Một Đòn
Chương 625: Dung Nhập Gen Mới
Chương 626: Ngụy Anh Hùng
Chương 627: Sáu Trăm Năm
Chương 628: Bách Hiểu Sinh?
Chương 629: Bách Hiểu Sinh Quỷ Dị
Chương 630: Ngài Hiểu Nhầm Rồi!
Chương 631: Ba Trăm Cân Mỉm Cười
Chương 632: Kiến Thức 1
Chương 633: Kiến Thức 2
Chương 634: Thăm Dò
Chương 635: Chiến Đấu
Chương 636: Hệ Thống
Chương 637: Xinh Đẹp Không Phải Là Tao, Gợi Cảm Không Phải Là Yêu
Chương 638: Siêng Năng Có Thể Thành Thần
Chương 639: Đại Hội Bàn Đào
Chương 640: Ý Đồ?
Chương 641: Kẻ Yếu Phản Kích 1
Chương 642: Kẻ Yếu Phản Kích 2
Chương 643: Giết Người Tru Tâm

Chương 644: Cứu Vớt Thế Giới?
Chương 645: Ra Tay
Chương 646: Bí Mật Của Từng Người
Chương 647: Khởi Nguyên Của Vạn Vật
Chương 648: Đáng Sợ
Chương 649: Thời Gian Nhuyễn Trùng
Chương 650: Kế Hoạch Chân Chính
Chương 651: Thật Sự Thất Bại Sao?
Chương 652: Chiến Tranh Tế Bào
Chương 653: Bách Hiểu Sinh Tính Toán Không Chút Sai Sót 1
Chương 654: Bách Hiểu Sinh Tính Toán Không Chút Sai Sót 2
Chương 655: Chiến Đấu
Chương 656: Lắng Xuống
Chương 657: Thanh Đằng Địa Mẫu Sắp Thành Thần
Chương 658: Kích Động
Chương 659: Sắp Xếp Một Lần?
Chương 660: Mượn Sức
Chương 661: Người Chơi Thành Thần 1
Chương 662: Người Chơi Thành Thần 2
Chương 663: Siêu Phàm
Chương 664: Một Bước Nhỏ Của Manh Muội, Một Bước Lớn Của Trái Đất!
Chương 665: Khi Ta Thành Thần, Sẽ Xây Dựng Một Thế Giới!
Chương 666: Thế Giới Quy Khư
Chương 667: Khiếp Sợ Và Thảo Luận 1
Chương 668: Khiếp Sợ Và Thảo Luận 2
Chương 669: Thời Đại Thần Thoại Mới 1
Chương 670: Thời Đại Thần Thoại Mới 2
Chương 671: Nồi Lẩu Ngon Nhất Trần Đời 1
Chương 672: Nồi Lẩu Ngon Nhất Trần Đời 2
Chương 673: Dã Vọng Thành Thần, Huấn Luyện Thuộc Về Cường Giả! 1
Chương 674: Dã Vọng Thành Thần, Huấn Luyện Thuộc Về Cường Giả! 2
Chương 675: Dã Vọng Thành Thần, Huấn Luyện Thuộc Về Cường Giả! 3
Chương 676: Đặc Huấn Và Luyện Đan
Chương 677: Rời Đi
Chương 678: Con Đường Tiếp Theo
Chương 679: Tà Thần Cộng Sinh

Chương 680: Đây Chính Là Thanh Xuân
Chương 681: Đối Thoại 1
Chương 682: Đối Thoại 2
Chương 683: Biến Cách
Chương 684: Ý Nghĩ
Chương 685: Thương Sinh Vô Lượng Kiếp 1
Chương 686: Thương Sinh Vô Lượng Kiếp 2
Chương 687: Gánh Nặng Trên Vai
Chương 688: Kỳ Tích
Chương 689: Đồng Bạn
Chương 690: Võng Du?
Chương 691: Bách Hiểu Sinh Cực Kỳ Kinh Ngạc 1
Chương 692: Bách Hiểu Sinh Cực Kỳ Kinh Ngạc 2
Chương 693: Game Trong Game
Chương 694: Chuẩn Bị
Chương 695: Nhiệm Vụ Ẩn
Chương 696: Quán Bar
Chương 697: Nghiên Cứu Căn Nguyên
Chương 698: Mùa Đông Đến Rồi
Chương 699: Phiên Bản Mới
Chương 700: Nhóm Lửa Lên Nồi, Diễn Hóa Bào Tử
Chương 701: Luân Hồi
Chương 702: Sáng Tạo Linh Hồn, Lập Sinh Tử Bộ!
Chương 703: Thế Giới Ba Tầng Thời Gian
Chương 704: Khởi Hành 1
Chương 705: Khởi Hành 2
Chương 706: Địa Phủ
Chương 707: Cực Kỳ Mỹ Vị
Chương 708: Thiên Nhân Ngơ Ngác
Chương 709: A Tu La Đạo 1
Chương 710: A Tu La Đạo 2
Chương 711: Nghiêm Hình Tra Khảo
Chương 712: Bất Khuất
Chương 713: Nghiên Cứu
Chương 714: Ngạ Quỷ Đạo 1
Chương 715: Ngạ Quỷ Đạo 2
Chương 716: Thế Giới Game Online Mở Ra?
Chương 717: Người Được Chọn
Chương 718: Lý Niệm Nấu Nướng 1
Chương 719: Lý Niệm Nấu Nướng 2

Chương 720: Thế Giới Sau Khi Chết
Chương 721: Chưởng Quản
Chương 722: Tràn Vào 1
Chương 723: Tràn Vào 2
Chương 724: Chân Thân Bàn Cổ 1
Chương 725: Chân Thân Bàn Cổ 2
Chương 726: Mở Khóa Hình Thức Livestream
Chương 727: Cuộc Sống Tràn Đầy Kỳ Ngộ 1
Chương 728: Cuộc Sống Tràn Đầy Kỳ Ngộ 2
Chương 729: Nhóm Lão Thiết
Chương 730: Thì Ra Là Ngươi 1
Chương 731: Thì Ra Là Ngươi 2
Chương 732: Đương Nhiên Là Lựa Chọn Tha Thứ Cho Hắn 1
Chương 733: Đương Nhiên Là Lựa Chọn Tha Thứ Cho Hắn 2
Chương 734: Tình Tiết Vở Kịch Lại Được Thúc Đẩy 1
Chương 735: Tình Tiết Vở Kịch Lại Được Thúc Đẩy 2
Chương 736: Hoàn Thiện Vòng Luân Hồi
Chương 737: Địa Ngục Đạo
Chương 738: Bạo Quân 1
Chương 739: Bạo Quân 2
Chương 740: Bạo Quân 3
Chương 741: Nhật Báo
Chương 1: Luyện Kim Đại Đế không nên vào rừng rậm, thí nghiệm mây mưa.
Chương 742: Kế Hoạch Xây Phong Đô Thành 1
Chương 743: Kế Hoạch Xây Phong Đô Thành 2
Chương 18: Càn quét! Tay cầm nhật nguyệt trích tinh thần, thế gian không đối thủ!
Chương 744: Quá Sảng Khoái
Chương 745: Ba Năm Trên Cầu Nại Hà
Chương 746: Mê Muội
Chương 747: Cánh Cửa Địa Ngục 1
Chương 748: Cánh Cửa Địa Ngục 2
Chương 749: Lý Luận Hoàn Toàn Mới?
Chương 750: Dư Luận Và Thần Thoại Thời Đại Viễn Cổ? 1
Chương 751: Dư Luận Và Thần Thoại Thời Đại Viễn Cổ? 2
Chương 752: Thần Sa Đọa Thành Ma
Chương 753: Thiên Địa Kịch Biến
Chương 754: Đặt Vững Lịch Sử Kỷ Nguyên Viễn Cổ! 1
Chương 755: Đặt Vững Lịch Sử Kỷ Nguyên Viễn Cổ! 2

Chương 756: Thiên Nhân Lão Tổ?
Chương 758: Triệu Kiến 2
Chương 759: Nhân Vật Phản Diện
Chương 760: Khi Ta Chưa Thành Thần, Trên Đời Vô Thần
Chương 761: Địa Phủ Được Truyền Bá 1
Chương 762: Địa Phủ Được Truyền Bá 2
Chương 763: Đi Dạo Trong Vũ Trụ
Chương 764: Điều chỉnh
Chương 765: Cảnh Tượng Kỷ Nguyên Thần Thoại 1
Chương 766: Cảnh Tượng Kỷ Nguyên Thần Thoại 2
Chương 767: Cảnh Tượng Kỷ Nguyên Thần Thoại 3
Chương 768: Thế Giới Vô Thần! 1
Chương 769: Thế Giới Vô Thần! 2
Chương 770: Lựa Chọn
Chương 771: Kích Động Lòng Người
Chương 772: Kế Hoạch Cày Cấy Ở Sao Thủy 1
Chương 773: Kế Hoạch Cày Cấy Ở Sao Thủy 2
Chương 774: Trái Tim Không Khí 1
Chương 775: Trái Tim Không Khí 2
Chương 776: Di Tích
Chương 777: Khám Phá Di Tích
Chương 778: A Tì Địa Ngục Nóng Rực 1
Chương 779: A Tì Địa Ngục Nóng Rực 2
Chương 780: Phó Bản Lớn Đầu Tiên
Chương 781: Chúng Ta Đang Vén Lên Bức Màn Lịch Sử
Chương 782: Địa Tạng 1
Chương 783: Địa Tạng 2
Chương 784: Địa Tạng 3
Chương 785: Phật Quang 1
Chương 786: Phật Quang 2
Chương 787: Hệ Thống Nguồn Sáng Phóng Xạ
Chương 788: Truyền Thừa
Chương 789: Câu Chuyện Phật Đạo Cổ Đại, Nghi Vấn Lịch Sử! 1
Chương 790: Câu Chuyện Phật Đạo Cổ Đại, Nghi Vấn Lịch Sử! 2
Chương 791: Câu Chuyện Phật Đạo Cổ Đại, Nghi Vấn Lịch Sử! 3
Chương 792: Tin Tưởng Là Một Loại Sức Mạnh
Chương 793: Quá Sợ Hãi 1
Chương 794: Quá Sợ Hãi 2
Chương 795: Trở Về 1
Chương 796: Trở Về 2

Chương 797: Kế Hoạch Thông Qua
Chương 798: Trở Về
Chương 799: Giáng Lâm Và Tham Quan 1
Chương 800: Giáng Lâm Và Tham Quan 2
Chương 801: Sự Ngạc Nhiên Của Caroline 1
Chương 802: Sự Ngạc Nhiên Của Caroline 2
Chương 803: Sự Ngạc Nhiên Của Caroline 3
Chương 804: Áy náy
Chương 805: Nghèo Có Cách Sống Của Nghèo 1
Chương 806: Nghèo Có Cách Sống Của Nghèo 2
Chương 807: Nghèo Có Cách Sống Của Nghèo 3
Chương 808: Thần Sáng Tạo Vạn Vật 1
Chương 809: Thần Sáng Tạo Vạn Vật 2
Chương 810: Điều Kỳ Diệu Của Sinh Mệnh 1
Chương 811: Điều Kỳ Diệu Của Sinh Mệnh 2
Chương 812: Hiện Tượng Và Lẽ Thường
Chương 813: Nền Văn Minh
Chương 814: Thần Hư Không Tạo Vật 1
Chương 815: Thần Hư Không Tạo Vật 2
Chương 816: Thần Hư Không Tạo Vật 3
Chương 817: Tiểu Vũ Trụ
Chương 818: Quần Tinh!
Chương 819: Quản Lý Và Tu Dưỡng 1
Chương 820: Quản Lý Và Tu Dưỡng 2
Chương 821: Thạch Châu 1
Chương 822: Thạch Châu 2
Chương 823: Chiến Sĩ Thạch Châu 1
Chương 824: Chiến Sĩ Thạch Châu 2
Chương 825: Chiến Sĩ Thạch Châu 3
Chương 826: Tương Lai Mới
Chương 827: Hãy Để Ta Nhìn Xem
Chương 828: Sống Lại Thật Tốt 1
Chương 829: Sống Lại Thật Tốt 2
Chương 830: Náo Động Lớn
Chương 831: Tặng Kỳ Tích Cho Ta Tương Lai 1
Chương 832: Tặng Kỳ Tích Cho Ta Tương Lai 2
Chương 833: Tặng Kỳ Tích Cho Ta Tương Lai 3
Chương 834: Tiến Cử Một Văn Minh Vũ Trụ Khác
Chương 835: Cần Ngươi Làm Trunks Một Lần Nữa!
Chương 836: Toàn Bộ Vũ Trụ 1

Chương 837: Toàn Bộ Vũ Trụ 2
Chương 838: Cuộc Chiến Vận Mệnh (1)
Chương 839: Cuộc Chiến Vận Mệnh (2)
Chương 840: Vận Mệnh Anh Hùng! (1)
Chương 841: Vận Mệnh Anh Hùng! (2)
Chương 842: Kỳ Tích Và Giáng Lâm (1)
Chương 843: Kỳ Tích Và Giáng Lâm (2)
Chương 844: Thu Hoạch (1)
Chương 845: Thu Hoạch (2)
Chương 846: Vô Đề
Chương 847: Hòa Hợp Và Thiên Đế Trung Kỳ
Chương 848: Vật Lý Phật, Hóa Học Đạo, Nhất Khí Hóa Tam Khinh! (1)
Chương 849: Vật Lý Phật, Hóa Học Đạo, Nhất Khí Hóa Tam Khinh! (2)
Chương 850: Bí Ẩn Lôi Kiếp Cổ Đại
Chương 851: Tiềm Lực Chiến Sĩ Atula Đạo, Các Thiên Nhân Khiếp Sợ
Chương 852: Cách Cục Địa Phủ
Chương 853: Vùng Cấm Lịch Sử 1
Chương 854: Vùng Cấm Lịch Sử 2
Chương 855: Tiết Lộ Bí Mật Cổ Xưa Của Cấm Địa Trong Thần Thoại? 1
Chương 856: Tiết Lộ Bí Mật Cổ Xưa Của Cấm Địa Trong Thần Thoại? 2
Chương 857: Đại Nhân, Thời Đại Thay Đổi
Chương 858: Thiên Nhân Luận Đạo, Truy Tìm Nguyên Lý Vạn Vật! 1
Chương 859: Thiên Nhân Luận Đạo, Truy Tìm Nguyên Lý Vạn Vật! 2
Chương 860: Thiên Nhân Luận Đạo, Truy Tìm Nguyên Lý Vạn Vật! 3
Chương 861: Xu Thế Đại Thịnh
Chương 862: Diễn Hóa Vạn Vật 1
Chương 863: Diễn Hóa Vạn Vật 2
Chương 864: Thăm Dò Lịch Sử Cổ Đại
Chương 865: Sáng Tạo Kỷ Nguyên Đạo Quả Thụ 1
Chương 866: Sáng Tạo Kỷ Nguyên Đạo Quả Thụ 2
Chương 867: Lịch Sử Tiến Hóa Của Nhân Loại 1
Chương 868: Lịch Sử Tiến Hóa Của Nhân Loại 2

Chương 869 - Luân Hồi Phủ Quân, Ta Bắt Được Ngươi! 1
Chương 870 - Luân Hồi Phủ Quân, Ta Bắt Được Ngươi! 2
Chương 871 - Giết Luân Hồi Phủ Quân, Nối Lại Tiên Lộ! 1
Chương 872 - Giết Luân Hồi Phủ Quân, Nối Lại Tiên Lộ! 2
Chương 873 - Người Sống Mới Có Thể Giữ Bí Mật 1
Chương 874 - Người Sống Mới Có Thể Giữ Bí Mật 2
Chương 875 - Theo Ta Chinh Chiến Tiên Lộ 1
Chương 876 - Theo Ta Chinh Chiến Tiên Lộ 2
Chương 877 - Thời Đại Cuối Cùng 1
Chương 878 - Thời Đại Cuối Cùng 2
Chương 879 - Nghịch Thiên Cải Mệnh, Kỳ Tích Vận Mệnh Nằm Trong Tay Ta! 1
Chương 880 - Nghịch Thiên Cải Mệnh, Kỳ Tích Vận Mệnh Nằm Trong Tay Ta! 2
Chương 881 - Hy Vọng 1
Chương 882 - Hy Vọng 2
Chương 883 - Thế Giới Của Người Trưởng Thành, Không Có Mộng Tưởng 1
Chương 884 - Thế Giới Của Người Trưởng Thành, Không Có Mộng Tưởng 2
Chương 885 - Thế Giới Của Người Trưởng Thành, Không Có Mộng Tưởng 3
Chương 886 - Ngươi Chỉ Là Vật Trang Trí Cho Giấc Mộng Của Người Khác
Chương 887 - Tỉnh Mộng Và Tàn Khốc 1
Chương 888 - Tỉnh Mộng Và Tàn Khốc 2
Chương 889 - Gặp Lại Tại Địa Phủ
Chương 890 - Đây Là Một Kẻ Tàn Nhẫn
Chương 891 - Kỳ Tích Vỡ Nát
Chương 892 - Quy Tắc Mới Của Địa Phủ 1
Chương 893 - Quy Tắc Mới Của Địa Phủ 2
Chương 894 - Hành Tinh Tà Môn
Chương 895 - Bản Chất Của Sinh Mệnh Chẳng Qua Là Pixel 1
Chương 896 - Bản Chất Của Sinh Mệnh Chẳng Qua Là Pixel 2
Chương 897 - Bản Chất Của Sinh Mệnh Chẳng Qua Là Pixel 3
Chương 898 - Chiến Tranh Pixel 1
Chương 899 - Chiến Tranh Pixel 2
Chương 900 - Tiến Hành Viếng Thăm! 1
Chương 901 - Tiến Hành Viếng Thăm! 2
Chương 902 - Tất Cả Đều Tự Bế! 1

Chương 903 - Tất Cả Đều Tự Bế! 2
Chương 904 - Đài Công Tác, Lại Là Con Đường Thẳng Đến Cấp 9! 1
Chương 905 - Đài Công Tác, Lại Là Con Đường Thẳng Đến Cấp 9! 2
Chương 906 - Bắt Đầu Mở Ra Chiến Tranh Giữa Các Vì Sao.
Chương 907 - Chiến tranh Pixel lần thứ 4 -1
Chương 908 - Chiến tranh Pixel lần thứ 4 - 2
Chương 909 - Chiến tranh Pixel lần thứ 4 - 3
Chương 910 - Chớp Mắt Đã Thấy
Chương 911 - Tiếng Vọng Kịch Liệt
Chương 912 - Lựa Chọn
Chương 913 - Lịch Sử Thạch Tinh kéo dài 1
Chương 914 - Lịch Sử Thạch Tinh kéo dài 2
Chương 915 - Nhân Sinh Gian Nan Như Vậy
Chương 916 - Nhân Sinh Gian Nan Như Vậy 2
Chương 917 - Đã Đến Lúc Để Ngươi Biết Được Chân Tướng 1
Chương 918 - Đã Đến Lúc Để Ngươi Biết Được Chân Tướng 2
Chương 919 - Lịch Sử Hành Tinh Cổ, Caroline Rớm Nước Mắt
Chương 920 - Nỗ Lực Phấn Đấu
Chương 921 - Cánh Cửa Mở Ra Tri Thức Của Những Thế Giới Khác 1
Chương 922 - Cánh Cửa Mở Ra Tri Thức Của Những Thế Giới Khác 2
Chương 923 - Họa Ngầm Vĩnh Sinh
Chương 924 - Lời Chào Đối Với Thời Đại. 1
Chương 925 - Lời Chào Đối Với Thời Đại. 2
Chương 926 - Kẻ Một Lòng Cầu Đạo, Đạo Tất Quấn Thân! 1
Chương 927 - Kẻ Một Lòng Cầu Đạo, Đạo Tất Quấn Thân! 2
Chương 928 - Truy Bước Tiến Chân Lý
Chương 929 - Tiến Trình 1
Chương 930 - Tiến Trình 2
Chương 931 - Cánh Cửa Chân Lý Vũ Trụ
Chương 932 - Bản Chất Của Chân Lý.
Chương 933 - Bản Chất Của Chân Lý. 2
Chương 934 - Chân Lý Và Ấm Áp 1
Chương 935 - Chân Lý Và Ấm Áp 2
Chương 936 - Chân Lý Và Ấm Áp 3
Chương 937 - Gặp Lại Phượng Hoàng
Chương 938 - Cấp chín và trọng sinh chân chính. 1

Chương 939 - Cấp chín và trọng sinh chân chính. 2
Chương 940 - Kế hoạch đột phá.
Chương 941 - Thời Đại Rực Rỡ Đang Xuất Phát 1
Chương 942 - Thời Đại Rực Rỡ Đang Xuất Phát 2
Chương 943 - Hệ Thống Tu Hành Mới Ra Đời 1
Chương 944 - Trái Đất Còn Có Tiên Nhân Ẩn Cư? 1
Chương 945 - Trái Đất Còn Có Tiên Nhân Ẩn Cư? 2
Chương 946 - Nghi Hoặc 1
Chương 947 - Cánh Cửa Luyện Kim, Chất Duy Nhất 1
Chương 948 - Cánh Cửa Luyện Kim, Chất Duy Nhất 2
Chương 949 - Viên Thuốc Sớm Muộn. 1
Chương 950 - Viên Thuốc Sớm Muộn. 2
Chương 951 - Viên Thuốc Sớm Muộn. 3
Chương 952 - Trở về một lần nữa.
Chương 953 - Mộ của Grantham.
Chương 954 - Ý đồ. 1
Chương 955 - Ý đồ. 2
Chương 956 - Ý đồ 3
Chương 957 - Ý đồ 4
Chương 958 - Luyện Thành Sinh Mệnh
Chương 959 - Khuất phục và bái kiến Cổ Thần
Chương 960 - Khuất phục và bái kiến Cổ Thần 2
Chương 961 - Khuất phục và bái kiến Cổ Thần 3
Chương 962 - Chìa khóa mở ra chân tướng
Chương 963 - Như thế nào là tri thức?
Chương 964 - Giảng một đoạn lịch sử thần thoại! 1
Chương 965 - Giảng một đoạn lịch sử thần thoại! 2
Chương 966 - Tin Tức Đáng Sợ 1
Chương 967 - Tin Tức Đáng Sợ 2

Chương 1: Tư Tưởng Về Sa Bàn

- Ung thư dạ dày giai đoạn đầu đúng là có cơ hội chữa trị, nhưng mà hiện tại đã chuyển biến sang ung thư dạ dày giai đoạn giữa, khả năng chữa trị cũng giảm xuống. Nhưng nếu anh tiếp tục tích cực điều trị thì vẫn có khả năng. . .

- Không cần, tôi lựa chọn ra viện.

Tốn hơn hai giờ, Hứa Chỉ đi ra khỏi cổng bệnh viện. Sau một thời gian hóa trị đã làm cho tóc trên đầu hắn trở nên thưa thớt, vóc dáng nhợt nhạt gầy gò, cả người ở trong tình trạng ốm yếu.

Ung thư giai đoạn đầu, nếu tích cực phối hợp trị liệu thì vẫn có khả năng chữa trị được, nhưng nếu tiến vào giai đoạn giữa thì tỉ lệ sống sót sẽ cực thấp.

Đã không cần thiết phải trị liệu nữa rồi!

Hắn tự nhủ như vậy.

Năng lực của Hứa Chỉ cũng không tệ, làm việc ở một công ty nước ngoài cỡ lớn, nhưng bây giờ số tiền tiết kiệm năm sáu mươi vạn trong bốn năm năm qua đã bị tiêu hao hơn nửa. Vất vả nhiều năm như vậy, kết quả vẫn là công dã tràng.

Hắn mua vé xe đường sắt cao tốc, kéo theo rương hành lý, một đường trở lại quê nhà thôn Đồng Thành.

Đã một năm chưa trở về cố hương nơi miền núi, về lại ngôi nhà có một mảnh vườn trái cây.

Nhà bọn hắn trước kia xem như có điều kiện ở trong thôn, nhận thầu hơn một trăm mét vuông đất phía sau nhà để trồng cây

ăn quả.

Nhưng nửa năm trước giá vải quá thấp, tồn trong kho đến thối rữa quá nhiều, lại bị người lừa một lần, nói là có cách giải quyết hàng ế, kết quả dùng tiền mời hỗ trợ lại bị lừa thêm, dẫn đến trước sau tổn thất gần trăm vạn, mất cả chì lẫn chài. Cha mẹ hắn nửa năm trước cũng vì vậy mà tức giận đến mức ngã xuống, không thể gượng dậy nổi.

Hiện tại vườn trái cây không có người quản lý, công nhân mời đến cũng đã đi sạch, vườn cây ăn quả trở nên hoang vu, cây cối sớm đã chặt hết, mặt đất chỉ còn đầy cỏ dại.

Mở khóa, đẩy cửa phòng ra, một luồng tro bụi cuốn tới.

Cảnh tượng căn phòng đã sinh hoạt từ nhỏ đến lớn đập vào mắt, hắn đặt hành lý vào trong phòng, dự định sống nốt quãng đời còn lại ở quê hương, quay về cuộc sống nông thôn.

Tất tất tốt tốt. . .

Hắn chợt nghe được một đợt âm thanh quỷ dị.

- Ai? Dường như trong sân có thứ gì đó?

Hắn đứng người lên, đi vào trong vườn trái cây trống trải. Ở trong một đống cỏ dại, hắn thấy được một con giáp xác trùng màu đen to bằng miệng chén.

- Thật là đen, đây là loại côn trùng gì?

Hứa Chỉ đưa tay ra.

Xoát ——

Trong nháy mắt, suy nghĩ của hắn bị hút vào trong vỏ côn trùng màu đen, đưa vào một đoạn lịch sử chủng tộc mênh mông.

Đó là một đoạn lịch sử quật khởi dài dằng dặc của Trùng tộc. Trên một viên tinh cầu màu xanh lục tương đương với giai đoạn bùng nổ sinh vật kỷ Cambri ở Trái Đất của chúng ta, đã xuất hiện một giống loài côn trùng viễn cổ. Bọn chúng đã có được trí tuệ của chính mình, phát triển khoa học kỹ thuật, năng lực sinh sôi và tiềm năng mạnh mẽ giúp bọn chúng tiến vào bầu trời sao. Lúc khoa kỹ đến đỉnh cao, Trùng tộc đã biết được chính mình sinh hoạt ở một mảnh thế giới cấp thấp cằn cỗi.

Cuối cùng, bọn chúng đột phá vào một vĩ độ nào đó, tiến vào một thế giới kỳ huyễn khó có thể tưởng tượng, đó là Trường Sinh Giới. Nhưng trong nháy mắt đã bị tan tác, việc thất bại dường như là chuyện đương nhiên.

Bên trong Trùng Sào, Trùng Sào Mẫu Hoàng đời trước đã lưu lại một mảnh tin tức với cảm xúc tràn đầy tiếc nuối:

- Sự tiến hóa của sinh vật, không phải càng khổng lồ thì càng lợi hại, bản thân cường đại mới là chính đạo.

- Ngay từ đầu chúng ta đã đi sai rồi, càng tiến hóa càng to lớn chỉ là lối rẽ, thân thể càng nhỏ bé sẽ càng có năng lượng chất biến trụ cột. . . . Chúng ta thất bại rồi! Bất kể là ai trở thành Trùng Sào Mẫu Hoàng đời tiếp theo, hãy thay ta đánh lên Trường Sinh Giới lần nữa!

. . .

Rất nhanh, Hứa Chỉ phát hiện ra chính mình vậy mà đã tiếp quản cái Trùng Sào này. Từ trong trí nhớ hắn đạt được của Trùng tộc, cái chủng tộc vĩ đại có tính xâm lược cực mạnh này, vậy mà chỉ có một cái năng lực chủng tộc.

- Phân liệt tế bào siêu tốc?

Năng lực của trùng tộc làm cho bọn chúng có thể rút ngắn tuổi

thọ, tăng tốc quá trình phân liệt tế bào sinh vật, khiến cho chủng tộc của mình tựa như nhụy hoa, trong nháy mắt xuất sinh, nở rộ, trưởng thành, tàn lụi và tử vong.

Trong trí nhớ, Trùng Tộc Mẫu Sào là chiến tranh thành lũy.

Chỉ cần Mẫu Sào sinh sản ra tế bào —— bào tử, sau đó đưa lên một tinh cầu hoang vu, lại mở ra "Phân liệt tế bào siêu tốc", không đến mấy năm, những tế bào đó sẽ điên cuồng sinh sôi, tiến hóa thành từng giống loài hoàn toàn mới, trở thành quân đội của Mẫu Sào.

- Cái chủng tộc này, có vô hạn khả năng.

Nghĩ đến đây, trong lòng Hứa Chỉ không thể bình tĩnh.

Ốm đau lâu ngày, bị tra tấn khi trị bệnh bằng hoá chất, làm cho Hứa Chỉ cảm giác thân thể và tinh thần mỏi mệt, thậm chí bắt đầu hoài nghi cuộc sống nhàm chán của chính mình là vì cái gì. Bây giờ, trước khi chết lại bỗng nhiên có chuyện để mình rất hiếu kỳ.

Quá trình tiến hóa của sinh vật.

- Trùng Tộc Mẫu Hoàng đời trước đã đưa bào tử lên từng viên tinh cầu hoang vu, sinh sôi tiến hóa ra vô số chủng tộc, xây dựng từng cái từng cái thế giới. Mình tuy không có tinh cầu, nhưng lại có thể sử dụng năng lực này làm một cái sa bàn tiến hóa ở trong vườn trái cây chơi một chút?

- Có được cái chiến tranh thành lũy Trùng Tộc Mẫu Sào này, mình hoàn toàn có thể xây dựng núi đồi, hải dương và sông ngòi ở trong vườn trái cây, sáng tạo ra một cái sa bàn cỡ nhỏ, để vô số bào tử Trùng Tộc, sinh vật đơn tế bào diễn hóa thành vô số giống loài. . .

- Cảm giác giống như trò chơi sa bàn —— Thế giới của ta.

Đồng thời, nếu như có thể sáng tạo ra một thế giới, diễn hóa ra một nền văn minh, vô số chủng tộc, có lẽ còn có thể tìm kiếm biện pháp giải quyết bệnh ung thu của mình từ thế giới này?

Hứa Chỉ kích động: Vậy đây chính là kỳ ngộ ??

Ung thư, hiện nay không cách nào chữa trị, đây có lẽ là hy vọng cuối cùng của hắn.

- Mình phải nhanh chóng xây dựng một cái sa bàn, đi mua công cụ dùng để cày đất!

Ở trong góc vườn, Hứa Chỉ lấy ra một chiếc xe đạp Tam Luân tràn đầy tro bụi, thở hồng hộc như lão già hói đầu, thân thể bị móc sạch do trị bệnh bằng hóa chất cố hết sức đạp xe về phía thành trấn.

Sau đó bỏ ra ba bốn vạn tích súc của chính mình, đưa về một đống thiết bị và máy móc dùng để dọn dẹp vườn nông. Sau khi trở về trong sân, lòng tràn đầy vui vẻ bắt đầu bố trí.

Hắn không có một viên tinh cầu, chỉ có một mảnh vườn trái cây hơn một trăm mét vuông để cho hắn xây dựng thế giới sa bàn.

Hắn thuê một nhóm công nhân hỗ trợ dọn sạch lá cây và cây dại trong vườn, sau khi biến thành một mảnh đất bằng, chính mình cầm cuốc đi xới đất, giống như một vị nông phu, tiện tay tạo ra địa hình núi đồi, hồ nước sông ngòi, sơn động và các loại địa hình hoang vu cỡ nhỏ,...

Lại lấy ra máy khò nhiệt mua được, bắt đầu nướng từng tấc từng tấc đất trong vườn ở nhiệt độ cao, thanh lý thực vật và động vật còn lẫn trong đất, miễn cho sinh vật có sẵn ở Trái Đất ảnh hưởng đến sự diễn hóa giống loài của bào tử. . .

Mà vi sinh vật thì không cần để ý, cũng rất khó để ý tới, bọn chúng sẽ bị gen Trùng Tộc cắn nuốt, tiến hóa thành giống loài mới

của Trái Đất.

- Khởi nguyên của giống loài là hải dương, mình phải xây dựng một vùng hải dương to lớn, và nước biển.

Trong vườn trái cây, trước kia cha mẹ hắn có xây một hồ cá nhỏ, hắn nghĩ một chút, sau đó lại tốn tiền mời mấy người công nhân đến giúp đỡ, tiếp tục mở rộng hồ cá, đào đất rút nước, xây dựng nên một hồ nước cạn nhân tạo, sau đó đổ muối mới mua được vào, dựa theo tỉ lệ nước muối tạo thành hải dương.

Nhưng mà, một một vấn đề khó giải quyết đã xuất hiện.

Đây không phải là một viên tinh cầu hình tròn khổng lồ, mà là một sa bàn phẳng hình vuông một trăm mẫu, cấu tạo của mảnh đất này là kết cấu địa hình cổ xưa trong thần thoại:

Trời tròn đất vuông.

- Vùng đất trong thần thoại sao?

Thân thể Hứa Chỉ không cao lớn bằng lúc trước, gian nan sửa sang lại một tuần lễ, mới chuẩn bị xong sa bàn lớn một trăm mét vuông trong vườn trái cây.

Một ngày vào buổi sáng, hắn khống chế Phó não Trùng Sào bắt đầu sinh sản rất nhiều đơn tết bào thuộc về Trùng Tộc - Bào tử, sau đó rót vào trong hải dương trong sa bàn do hắn tạo nên.

Tiến hóa đã bắt đầu rồi.

Hắn truyền đạt chỉ lệnh cho mẫu sào:

- Tăng tốc phân liệt tế bào: Một vạn lần!

Dựa theo đơn vị tính toán của Trùng tộc, gấp đôi là một năm.

Tăng tốc một vạn lần, sự diễn hóa của những đơn tế bào này

trong một ngày sẽ tương đương với một vạn năm dài dằng dặc. . . Nhưng ở trong sa bàn nhỏ này, có thể sinh ra giống loài mới, thực hiện sự bùng nổ như kỷ Cambri ở Trái Đất năm đó hay không, thì còn chưa biết được.

Ngày thứ nhất đưa Bào tử vào, ở trung tâm đáy biển trong suốt có thể thấy đáy không thay đổi, không có bất kỳ biến hóa gì.

Ngày thứ hai, toàn bộ sa bàn vẫn im ắng.

Ngày thứ ba.

Ngày thứ bốn.

Cuối cùng đã tới ngày thứ năm, ở trung tâm hải dương mà hắn thiết kế, đơn tế bào bắt đầu tiến hóa ra một chút sinh vật phù du, nước bắt đầu đục ngầu với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

Chương 2: Hai Lần Sinh Vật Đại Tuyệt Chủng

- Trong biển, sinh vật phù du xuất hiện rồi. . . Mẫu Sào cũng bắt đầu thiết lập khóa gen, hạn chế hình thể của sinh vật bào tử!

Hứa Chỉ nhíu mày, yên lặng truyền đạt chỉ lệnh.

Vườn trái cây chỉ lớn có vậy, không thể nào để bọn chúng tiến hóa quá lớn được.

Ở trong trí nhớ của Mẫu Hoàng đời trước, cũng biểu hiện rằng phương thức tiến hóa thân thể khổng lồ là sai lầm.

Không cần thiết tận lực tăng cao hình thể của Trùng tộc, bảo trì hình thể nhỏ bé của giống loài côn trùng mới là phương thức tiến hóa chính xác. Hình thể càng nhỏ, càng dễ dàng sinh ra năng lượng chất biến.

Hình thể của bọn chúng không còn tăng trưởng nữa.

Từ nay về sau, hình thể giống loài bình thường trong sa bàn sẽ còn nhỏ hơn con kiến một chút, đây mới thật sự là côn trùng, Trùng tộc. Mà giống loài lớn nhất, dù có diễn hóa đến cấp độ như khủng long, cũng sẽ không lớn hơn một con mèo.

Một loài côn trùng lớn bằng con mèo đã là chuyện rất khoa trương rồi, mà sa bàn một trăm mét vuông, đối với hình thể nhỏ như con kiến thì cũng tương đương với một tỉnh cỡ nhỏ.

Buổi chiều ngày thứ sáu, hải dương rốt cục kịch biến, nước biển bắt đầu xuất hiện nhiều tế bào sinh vật.

Trong vài phút, để Hứa Chỉ cảm thấy tựa như đang xem phim tua nhanh. Trong mảnh hải dương nhân tạo này, trong mấy giây đồng hồ, giống loài mới không ngừng sinh ra, từ ấu niên kỳ, trưởng thành kỳ, già yếu kỳ, rồi diệt vong, sau đó sinh ra đời tiếp theo. . .

Rất nhanh, trong hồ nước ở vườn trái cây, từng mảnh từng mảnh thực vật thủy sinh đủ loại đủ kiểu đang lưu động.

Lúc đầu Hứa Chỉ chỉ muốn thử một lần, vứt đơn tế bào xuống hải dương để diễn hóa giống loài, không hề nghĩ tới lại mãnh liệt như vậy.

- Một vạn năm tăng tốc thành một ngày, lúc này mới chỉ sáu ngày, nhưng giống loài diễn biến đã dài đến sáu vạn năm. Sinh vật đơn tế bào trong hải dương đã tiến hóa thành sinh vật phù du trong biển, tạo thành cùng loại với sự bùng nổ sinh vật kỷ Cambri năm trăm triệu năm trước. Cái bào tử Trùng tộc này quả thực lợi hại đến phát nổ. . .

Hứa Chỉ không hiểu lịch sử tiến hóa trên Trái Đất.

Vì thế hắn trở về trong phòng, mở laptop ra, lên mạng tìm kiếm, điên cuồng bù lại lịch sử tiến hóa trên Trái Đất. Các kỷ nguyên, kỷ Cambri, kỷ Silur, kỷ Devon. . .

Dù sao cũng có Trái Đất để làm tham khảo.

- Nhưng trời bắt đầu tối rồi, chuyện ta lo lắng nhất đã bắt đầu, thế giới sa bàn sắp bị hủy diệt. . .

Hắn nhìn sa bàn trong vườn, lại ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời âm u.

Tia sáng hoàng hôn cuối cùng rơi trên góc tường, trời đất dần tối lại, tựa như tận thế tiến đến.

Tế bào phân liệt tiến hóa nhanh gấp một vạn lần, hắn đã áp súc một vạn năm thành một ngày, tương đương với năm ngàn năm là ban ngày, năm ngàn năm ban đêm.

Hiện tại trời tối, cũng tương đương với thời gian ban ngày dài dằng dặc năm ngàn năm đã qua đi, sắp nghênh đón ban đêm vô tận dài đến năm ngàn năm.

Ánh sáng mặt trời là khởi nguyên của vạn vật, những thực vật phù du mới được sinh ra trong đại dương này sẽ mất đi sự quang hợp, tiếp đó trực tiếp chết héo.

Quả nhiên, vừa mới vào đêm, trong nháy mắt khi mất đi ánh sáng mặt trời, trong nước biển đã xuất hiện một loạt biến hóa kịch liệt.

Một mảng lớn thực vật sống dưới nước không nhận được ánh sáng mặt trời đã khô héo, chìm vào đáy biển, mất đi sinh mệnh. Hải dương trong sa bàn đã thành một biển chết, không có chút sinh cơ dưới màn đêm.

- Bên trong kỷ nguyên tiến hóa của ta, lần sinh vật đại tuyệt chủng đầu tiên đã bắt đầu rồi. . . Không nghĩ tới lại nhanh như vậy.

Hứa Chỉ hít sâu một hơi.

Hắn lên mạng điều tra tài liệu.

Ở trong kỷ nguyên tiến hóa dài dằng dặc, Trái Đất từ lúc sinh ra đơn tế bào, tiến hóa đa tế bào, các loại giống loài cổ sinh đại sinh sôi, đã từng trải qua năm lần sinh vật đại tuyệt chủng cực kỳ bi thảm!

Trong lịch sử, nổi danh nhất tất nhiên là đại tuyệt chủng sinh vật ở kỷ Phấn trắng. Sáu mươi lăm triệu năm trước, đã từng là bá chủ Trái Đất, thời đại khủng long hủy diệt, lúc đó 80% động vật tử

vong.

Mà lần sinh vật đại tuyệt chủng đầu tiên của Trái Đất, trên thực tế là hơn bốn trăm triệu năm trước, đại tuyệt chủng kỷ Ordovic - Silur.

Đó là bởi vì nhiệt độ chợt giảm xuống, mặt biển hạ thấp, dẫn đến hệ sinh thái trong hải dương của Trái Đất bị phá hỏng, trực tiếp diệt tuyệt 85% giống loài trong hải dương lúc đó.

Hiện tại, khác biệt với kỷ nguyên của Trái Đất là, cái sa bàn này của hắn là do buổi tối tiến đến, đêm tối vô tận kéo dài năm ngàn năm, mặt trời đột nhiên biến mất, đưa tới cuộc đại tuyệt chủng giống loài lần thứ nhất thuộc về hắn.

- Hãy chịu đựng, đám bào tử của ta.

Hứa Chỉ ngồi cạnh sân, nhìn vào mảnh hải dương cỡ nhỏ trước mắt.

Trái đất là tinh cầu khổng lồ, trong đó có tỉ tỉ giống loài, có tính kiêm dung lớn, cho dù sinh vật đại tuyệt chủng cũng có thể gắng gượng qua.

Mà nơi này của hắn lại khác biệt, hoàn cảnh quá nhỏ.

Dựa theo đạo lý để nói, dù có lấp đầy hồ nước hải dương thì số lượng giống loài cũng chỉ có hơn ngàn vạn. Căn cứ thuyết tiến hóa Darwin, khi số lượng sinh vật cực ít, sẽ không đủ tiến hóa ra một loại sinh vật mới thích ứng với hoàn cảnh.

- Nhưng đây lại là đơn tế bào Trùng Tộc có lực thích ứng cực mạnh —— bào tử. Ở tinh cầu hoang vu vẫn có thể chịu đựng được, thế thì không có lý do gì ở nơi này lại không thể. . .

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, không thể tránh khỏi có chút kích động và bất an.

Hắn yên tĩnh chờ đợi, ánh trăng vẩy xuống sân nhỏ, âm u đầy tử khí, trong hải dương tất cả đều là thi thể thực vật. Ước chừng qua nửa tiếng đồng hồ, bỗng nhiên lại có một vòng xanh lam nhàn nhạt nổi lên mặt nước.

Đó là một loại thực vật màu xanh lam có lá cây tinh xảo, lớn chừng con kiến.

Mất đi ánh sáng chiếu xuống từ mặt trời, loại thực vật này đã lựa chọn chuyển nguồn quang hợp sang tia sáng ít ỏi từ mặt trăng, dùng để kéo dài hơi tàn.

Sau khi loại thực vật này thành công chịu qua vòng đầu của cuộc đại tuyệt chủng giống loài, trong mấy giây ngắn ngủi liền trưởng thành, sinh trưởng, rồi tử vong, tựa như phim tua nhanh.

Nó nhanh chóng bắt đầu diễn hóa nhiều đời, cạnh tranh sinh tồn, điên cuồng thích ứng hoàn cảnh đêm tối. Bắt đầu xuất hiện dạng củ ấu, mâm tròn, giống như lá sen nằm trên mặt biển, tất cả là vì để có thể hấp thu ánh trăng trên bầu trời sân nhỏ một cách tốt hơn.

Lại qua một giờ.

Xem như giống loài duy nhất trong hải dương sa bàn, chúng được Hứa Chỉ đặt tên là "Lam Nguyệt Thảo", thực vật sống dưới nước. Nó đã trải qua trọn vẹn mấy vạn đời diễn hóa giống loài, bắt đầu tạo thành các loại chi nhánh.

Có mọc ra góc cạnh, có mảnh dài, có hình bầu dục, hình dạng biển sâu, hình dạng biển cạn. . . Đến lúc này, nó thậm chí còn phân hóa ra hai cái giống loài.

Một bộ phận Lam Nguyệt Thảo, ở trong quá trình tiến hóa vẫn tiếp tục hấp thu ánh trăng, tăng cường hiệu suất chuyển hóa ánh trăng.

Một bộ phận Lam Nguyệt Thảo vậy mà bắt đầu chuyển sang ăn thịt, săn bắt các Lam Nguyệt Thảo khác. Bọn chúng vẫn hấp thu ánh trăng, dùng cái này để phát ra ánh sáng huỳnh quang nhàn nhạt, hấp dẫn Lam Nguyệt Thảo khác tiến tới, sau đó nuốt chửng.

Hứa Chỉ nhìn thấy chuyện này, tán thưởng sự ương ngạnh và kỳ diệu của sinh mệnh,

- Chịu đựng qua sự tuyệt chủng sinh vật lần thứ nhất, giống loài duy nhất sống sót này, vậy mà đã phát triển ra hệ sinh thái đa dạng của chính mình ở hải dương trong đêm tối.

Hắn tìm đến một quyển bút ký màu đen, cầm bút lên, ghi chép lại quá trình tiến hóa trong sa bàn,

- Nếu không, cũng dựa theo các kỷ nguyên của Trái Đất, ghi chép lại các kỷ nguyên đã diễn hóa trong sa bàn của ta?

- Kỷ Cambri trên Trái Đất, xuất hiện sự bùng nổ sinh vật, đó là kỷ nguyên khởi nguyên của tất cả sinh mệnh trên Trái Đất, từ đó mới có khủng long, nhân loại, các loại mãnh thú. . . Mà sự bùng nổ sinh vật ở nơi này của ta lại phải đối mặt với năm ngàn năm tăm tối. . . . Thế thì gọi là kỷ Ám Vũ đi.

Hào hứng của hắn dâng trào, lật ra tờ thứ nhất của kỷ sáng thế ở trên bản bút ký màu đen này, viết xuống đó một hàng chữ:

【 Kỷ Ám Vũ, thiên địa biến đổi, mặt trời lặn mặt trăng lên, thế giới rơi vào đêm tối kéo dài đến năm ngàn năm, 99% sinh vật biển tuyệt chủng, còn sót lại Lam Nguyệt Thảo hấp thu ánh trăng còn sống, trở thành giống loài duy nhất sống sót, sinh sôi cực kỳ phồn thịnh ở mảnh hải dương trong đêm tối này. Lam Nguyệt Thảo, trở thành bá chủ kỷ nguyên. 】

Hắn nhìn vào mảnh hồ nước có tên là sinh mệnh hải dương kia, âm thầm mong đợi,

- Dựa theo lịch sử tiến hóa sinh vật trên Trái Đất để nói, hải dương là khởi nguyên của tất cả sinh mệnh, thực vật hải sinh xuất hiện đầu tiên, sau đó tiếp tục sinh sôi phát triển, chính là động vật hải sinh. Tế bào Trùng tộc, sẽ tiến hóa ra động vật hải dương gì đây. . .

Một đêm này hắn không ngủ, chờ đến bình minh.

Ngày thứ bảy, cuối cùng đã đến rồi!

Thế nhưng mà, cũng không giống như suy nghĩ của Hứa Chỉ, bắt đầu tiến hóa ra động vật trong ngày ngày thứ bảy, mà lại nghênh đón một trận sinh vật đại diệt tuyệt khủng bố!

Bởi vì mặt trời mọc.

Trong một khắc khi mặt trời mọc, các loại Lam Nguyệt Thảo phồn thịnh ở hải dương trong đêm tối nhanh chóng khô héo.

Ở buổi tối, bọn chúng tiếp nhận ánh trăng yếu ớt, bây giờ bỗng nhiên tiếp nhận ánh sáng mặt trời mãnh liệt như vậy chiếu thẳng đến, thì tựa như bị đốt cháy, dồn dập chìm vào đáy biển.

Trong nháy mắt, Lam Nguyệt Thảo lại bắt đầu diệt tuyệt trên phạm vi lớn.

- Sự đại tuyệt chủng sinh vật lần thứ hai nhanh như vậy đã bắt đầu rồi? Vừa mới sống sót chưa được bao lâu, quả thực là quá bi thảm. . .

Đây là sinh mệnh tử vong.

Ở trong kỷ nguyên tiến hóa dài dằng dặc của giống loài, lấy trăm triệu năm làm đơn vị, vô số giống loài sinh ra rồi diệt tuyệt, đó là sử thi mênh mông của tinh cầu.

Lịch trình tiến hóa sinh mệnh dài dằng dặc của bào tử, lúc này

lại ở trong mấy tiếng đồng hồ ngắn ngủi, tái hiện sự phồn thịnh và hưng suy ra trước mắt, làm cho Hứa Chỉ cảm thấy rất chấn động.

Đến xế chiều, một vòng màu xanh lam dần dần không phục lại sinh cơ từ trong đám thực vật chết héo.

Đó là một gốc có hình dạng Lam Nguyệt Thảo năm cánh, nó cũng nghênh đón sự tiến hóa biến dị của chính mình, thành công thoát khỏi đại tuyệt chủng sinh vật lần này, thuế biến ở trong ánh mặt trời chói chang, dục hỏa trọng sinh.

Vì để càng thêm thích ứng với hoàn cảnh ánh sáng mặt trời mãnh liệt, nó lại bắt đầu sinh sôi nhiều đời.

Ngắn ngủi vài phút đi đến tử vong, tân sinh, sinh sôi ra vô số đời, bắt đầu từ màu xanh lam trở nên đậm hơn, dần dần biến thành màu tím đen. . . Cuối cùng, tạo thành một mảnh cỏ lam sẫm năm góc tràn đầy sắc thái thần bí.

Nó có được lá cây năm góc xinh đẹp cân đối, có thể co duỗi mở ra.

Vào ban đêm sẽ mở ra năm góc, vươn rộng trên mặt biển, gia tăng diện tích hấp thu ánh trăng. Vào ban ngày, vì phòng ngừa ánh sáng mãnh liệt, liền co vào hơn phân nửa, biến thành nụ hoa.

Có chút giống cây xấu hổ.

Đại tuyệt chủng giống loài, là sự diệt vong, cũng là kỳ ngộ để các giống loài nhỏ yếu quật khởi.

Trong hải dương cũng không có bất kỳ giống loài nào tranh đoạt hoàn cảnh sinh tồn với nó, vì thế nó bắt đầu sinh sôi nhanh chóng, tạo ra các loại bàng chi, sinh cơ bừng bừng tràn ngập hải dương.

- Sống qua năm ngàn năm mặt trời chói chang, năm ngàn năm

đêm tối.

- Năm ngàn năm mặt trời mặt trăng trên không, ngươi là kẻ sống sót duy nhất trong vô số giống loài. Trải qua mặt trời và đêm tối, ngươi là anh hùng chân chính, liền gọi là Tử Chiếu Thảo đi.

Hứa Chỉ cười rộ, yên lặng cầm bút lên, lật ra trang thứ hai của bản bút ký màu đen, tiếp tục ghi chép lịch sử kỷ nguyên diễn hóa sinh vật thuộc về hắn, sự kiện đại tuyệt chủng sinh vật lần thứ hai:

【 Kỷ Quang Vũ, thiên địa biến đổi, mặt trăng lặn mặt trời mọc, xuất hiện hoàn cảnh mặt trời chiếu rọi dài đến năm ngàn năm, bá chủ Lam Nguyệt Thảo từng sống qua kỷ Ám Vũ bắt đầu diệt tuyệt trên phạm vi lớn. Trong đó, một chi yếu thế của Lam Nguyệt Thảo là Tử Chiếu Thảo vậy mà lại quật khởi, trở thành chúa tể kỷ nguyên. 】

Chương 3: Sự Bùng Nổ Sinh Vật

Chịu đựng qua thời gian mặt trời chói chang ban ngày, buổi tối ngày thứ bảy bắt đầu giáng lâm.

Tử Chiếu Thảo vẫn yên tâm sinh hoạt ở trong hải dương, chúng đã có thể tiếp nhận năm ngàn năm nhật nguyệt giao thế chiếu rọi.

Đồng thời vào lúc này, theo việc nó sinh sôi với số lượng lớn, sự quang hợp của những thực vật sống dưới nước này dẫn đến hàm lượng khí oxy trong nước biển tăng lên trên diện rộng, điều kiện cho động vật hải dương sinh ra đã có.

Trong thiên nhiên rộng lớn, nếu như trong nước không có thực vật sống dưới nước, đồng thời không có sự lưu động, thì oxy trong không khí rất khó dung nhập vào trong nước. Dạng nước chết như thế, là hoàn cảnh không thích hợp sinh ra động vật dưới nước.

Rất nhanh, bào tử trong hải dương ở thế giới sa bàn, sinh vật đơn tế bào bắt đầu tiến hóa, xuất hiện đầu tiên là một đám giáp xác trùng màu đen, hình dạng cùng loại với giống loài hải dương cổ xưa thuộc Đại Cổ Sinh của Trái Đất, Limulus.

Đến tận đây, động vật hải dương đã leo lên võ đài lịch sử kỷ nguyên tiến hóa.

- Thế giới sa bàn của ta. . . Động vật hải dương cuối cùng đã tiến hóa ra từ đơn tế bào. Ta đã chờ ngươi từ lâu rồi, chờ qua hai lần giống loài đại tuyệt chủng.

Trong giây phút khi nhìn thấy động vật xuất hiện, Hứa Chỉ lộ ra nụ cười vui mừng. Sau khi chịu đựng mỏi mệt một ngày một

đêm, thân thể hắn đã không gánh nổi nữa, trực tiếp trở về phòng, nằm xuống ngủ thiếp đi.

Lúc hắn tỉnh lại, đã là ngày thứ tám bào tử diễn hóa trong sa bàn.

Học qua sinh vật đều biết rõ, hải dương là nơi khởi nguyên của sinh mệnh. Nhưng Hứa Chỉ phát hiện, đã có động vật hải sinh bắt đầu không vừa lòng với nơi cạnh tranh kịch liệt như hải dương, dần dần tiến hóa ra ngón chân, da vảy, tiến hóa thành loài lưỡng cư, sinh sống ở trên bờ biển hoang vu.

Nhìn đến đây, hắn lại dùng chữ viết thanh tú ghi chép vào một tờ phía sau kỷ Quang Vũ.

Kỷ nguyên tiến hóa thứ ba này, sau khi đại tuyệt chủng thì cần phải tân sinh, vì thế Hứa Chỉ mệnh danh nó là kỷ Tân Sinh:

【 Kỷ Tân Sinh, kỷ nguyên nghênh đón tân sinh, các loại động vật đại bạo phát, nhóm động vật hải dương đầu tiên xuất hiện, giống loài thịnh thế, quần hùng tranh diễm. Động vật không xương sống dựa vào giáp xác, nhất thời chế bá vùng biển, trở thành bá chủ kỷ nguyên. Nhưng chưa xưng bá được quá lâu, động vật có xương sống sinh ra, lấy ưu thế linh xảo đánh bại động vật, động vật có xương sống trở thành bá chủ kỷ Tân Sinh, leo ra hải dương, thống trị một kỷ nguyên dài dằng dặc!】

Hứa Chỉ viết xong tất cả, yên lặng khép vở lại.

Kỷ nguyên trên Trái Đất, phân biệt là kỷ Cambri, kỷ Ordovic, kỷ Silur. . .

Mà kỷ nguyên của Hứa Chỉ, phân biệt là kỷ Ám Vũ, kỷ Quang Vũ, kỷ Tân Sinh. . .

- Thật nhanh! Ta chỉ ngủ có một đêm, đám bào tử đã đi ra hải dương, tiến hóa ra sinh vật trên lục địa rồi. . .

Lông mày Hứa Chỉ bỗng nhiên khẽ động,

- Nhưng mà, muốn tiến hóa thành sinh vật có trí khôn, không biết rõ còn cần bao nhiêu kỷ nguyên nữa. Nếu đã xuất hiện hệ thống sinh thái rồi, không bằng ta. . .

- Làm một ít chuyện?

Tâm lý vui chơi của hắn bộc phát, nhìn ngón tay của mình một chút, muốn cắt ra sau đó đưa giọt máu vào trong, để một chút giống loài hấp thu gen, từ đó có thể nhanh chóng tiến hóa ra sinh vật có trí khôn giống người. . .

Trong hải dương ở vườn trái cây, xuất hiện tộc nhân ngư Naga mỹ lệ?

Ở trên núi đồi trong sa bàn vườn trái cây, xuất hiện tộc Thái Sơn Viên cường tráng ?

- Nghĩ một chút đã thấy rất kích thích, trong sân có một thế giới sa bàn thu nhỏ.

Nhưng hắn lại bác bỏ, có chút chống cự việc lấy người làm thí nghiệm để diễn hóa giống loài trí tuệ,

- Còn nhớ ở trong thị khu có vườn bách thú, vụng trộm lấy da lông của mấy con tinh tinh, cầm chút mô bản gen, làm một ít chuyện. . .

Hắn trực tiếp ra khỏi cửa.

Sau mấy tiếng, Hứa Chỉ tiến vào vườn bách thú, xung quanh có từng đôi tình nhân đang tú ân ái, nếu không cũng là một nhà ba người, cha mẹ tú ân ái, đồng thời mang theo con cái đến vườn bách thú chơi đùa.

Hắn là độc thân cẩu, nên vô cùng bắt mắt.

Dù sao, có ai lại lẻ loi trơ trọi một mình đến vườn bách thú xem khỉ ? Như thế rất dễ dàng bị người khác nhìn như khỉ.

Một nhà ba người vụng trộm thì thầm.

- Ba ba, ba mau nhìn chú kia. . . Hói đầu rồi, nhìn chú ấy thật mạnh!

- Đừng nói người ta như thế! Người ta bị hói đầu, thoạt nhìn cũng không mạnh, đoán chừng có bệnh, bằng không cũng không già nua như vậy. Một người bệnh nặng lẻ loi trơ trọi đến vườn bách thú, nghĩ thế nào cũng là người đáng thương, không có ai làm bạn. . .

Người trẻ tuổi tầm hai mươi như Hứa Chỉ, tác dụng phụ của trị bệnh bằng hoá chất rất rõ ràng, già nua trước tuổi, đầu tóc cũng thưa thớt. Nhưng nói hắn đáng thương. . .

Trước đó thì hắn thật sự đáng thương, nhưng hiện tại đã chơi đến mức này, tiến hóa giống loài thật sự quá thoải mái ah.

- Ha ha, có tin thanh niên hói đầu như ta, hôm sau tiến hóa ra một đầu tóc dài đen nhánh, sửa chữa gen tiến hóa, chữa trị ung thư, khôi phục lại tuổi trẻ?

- Nhưng chính bản thân ta cũng không tin! Tiến hóa quá chậm rồi, vườn trái cây của ta vẫn còn ở vào thời Đại Cổ Sinh hải dương lục địa.

Hắn ở chỗ đám tinh tinh nghiên cứu một hồi, nhìn trúng một con tinh tinh đực có vóc dáng tốt nhất, sau đó trực tiếp tìm kiếm nhân viên quản lý, đơn giản thô bạo nói rõ chính mình là sinh viên đại học y gần đó, có giáo viên giao cho một đầu đề nghiên cứu, cần có máu của tinh tinh để viết luận văn nghiên cứu sinh.

- Người trẻ tuổi cậu nói mình là trợ thủ giảng dạy ở phòng thí nghiệm, là cao tài sinh, có tri thức uyên bác. . . Tôi tin tưởng!

Ông chú nhìn đầu tóc thưa thớt của Hứa Chỉ, trên mặt đầy thổn thức và thương hại,

- Nhưng muốn máu của tinh tinh mà tôi nuôi là chuyện không thể được. Nó là do tôi một tay chăn nuôi, tôi coi nó như con trai, cho dù cậu có uy hiếp tôi, đưa tiền cho tôi, hối lộ lãnh đạo của tôi thì cũng không thể. . .

- Một ống máu.

Hứa Chỉ móc ra ba ngàn khối, đặt ở trên bàn.

Hai mắt ông chú nhân viên quản lý sáng như tuyết, đây chính là tiền lương một tháng của hắn, nhịn không được nhảy dựng lên nói:

- Chỉ cần một ống máu thôi sao ? Tôi có thể lấy nhiều thêm mấy ống!

- Đại ca, tôi chỉ cần một ống.

Hứa Chỉ cười nói.

Bàn tay hắn vuốt vuốt cái đầu với những cọng tóc thưa thớt, cười giống như ác ma đang hướng dẫn người ta sa đọa,

- Yên tâm, tôi sẽ không nói cho lãnh đạo ở đây. Nếu có thể, chúng ta về sau sẽ còn hợp tác. Ví dụ như, tôi rất có hứng thú đối với máu của chim công, sếu trắng trong vườn bách thú này.

- Được, được!

Ông chú hưng phấn xoa xoa tay,

- Ủng hộ sinh viên đại học nghiên cứu đề tài về sinh vật, là một chuyện rất có ý nghĩa.

Sau một lát, Hứa Chỉ rất bình tĩnh rời khỏi.

Sau khi xử lý vườn trái cây, tích góp còn thừa lại mấy chục vạn, hắn cũng sẽ không hưởng thụ cái gì. Trong thời gian ngắn, chỉ cần mình không xa hoa thì sẽ không dùng hết.

Hắn nhiều tiền lắm của, hói đầu là mạnh lên rồi! Đã có năng lực của tiền giấy, chính là phách lối như vậy!

Sau đó hắn nghĩ một chút, lại ở bên đường bắt một chút con mối vừa vặn nhìn thấy. Dù sao gen của con mối, lực lớn vô cùng, mà lại còn là miễn phí. . .

Lúc hơn năm giờ chiều, khi mới trở về sân nhỏ, Hứa Chỉ bỗng nhiên bị gọi lại:

- Này, anh là Hứa Chỉ ??

Hứa Chỉ quay đầu, nhìn thấy bên đường có một cô gái xinh đẹp ngồi trên xe đạp điện nhìn mình.

- Em là Trần Hi đây, khi còn bé thường xuyên đến nhà anh chơi! Gần nhất thấy buổi tối thấy sân nhỏ nhà anh có đèn sáng, anh thật sự đã trở về rồi?

Cô bé kia không khỏi có chút giật mình,

- Làm sao anh biến thành dạng này? Trước kia cũng không phải. . .

Trần Hi?

Hứa Chỉ nghĩ một chút,

- Là bởi vì ung thư dạ dày, phải trị liệu bằng hóa chất, làm cho đầu tóc rụng hết, tinh thần uể oải.

- Anh mắc bệnh ung thư, làm sao lại thế. . .

Nàng trừng to mắt, nhìn về phía Hứa Chỉ, trong lúc nhất thời

cả kinh nói không ra lời.

Nàng bỗng nhiên nói một câu:

- Năm ngoái em cũng thi lên đại học rồi, chính là chỗ đó của anh. . .

- Chúc mừng em!

Hứa Chỉ gật gật đầu. Bây giờ mới nhớ tới có lẽ là được nghỉ hè, nàng đang về nhà nghỉ ngơi một thời gian.

Ý nghĩ thoáng qua một chút, Hứa Chỉ liền vội vã trở về nhà. Dù sao nửa ngày không ở, không biết những giống loài Trùng tộc có sức sinh sôi cực kỳ đáng sợ kia, đã tiến hóa thành hình dáng gì rồi!

Trước đó hắn rất tuyệt vọng, yên lặng chờ đợi tử vong. Bây giờ ngược lại cảm thấy cuộc sống không hề nhàm chán, trở nên không biết mà đầy thú vị.

Hắn hiện tại rất vui vẻ!

Sinh sôi giống loài, sáng tạo sinh mệnh, giống như cắn thuốc, còn có thể tự ngu tự nhạc.

- Anh muốn đi rồi sao?

Trần Hi cũng không ngăn cản, chỉ có chút phức tạp.

Mím môi, nàng nhìn thần tượng mà chính mình năm đó vẫn muốn đuổi theo, rõ ràng là đang chạy trốn. Sự lạc quan hiện tại, đều là giả vờ.

Dù sao, đầu đã trọc rồi!

Đầu hắn trọc rồi ah! !

Vừa suy nghĩ một chút liền đau lòng!

Trần Hi đột nhiên cảm thấy mộng tưởng mà mình một mực truy đuổi đã sụp đổ rồi, nhưng vẫn có thể làm bạn bè mà. Vì thế từ phía xa lớn tiếng nói một câu,

- Này! Có rảnh tới nhà em chơi, có chuyện gì cũng có thể đến tâm sự với chúng em.

. . . . .

Hứa Chỉ đau đầu.

Làm sao ai ai cũng nhìn chằm chằm vào đầu ta, rồi thể hiện vẻ mặt bi thương? Ta nói này, di chứng do trị bệnh bằng hoá chất, là chuyện bình thường có được không nào?

Dù cho ung thư không thể chữa trị, nhưng bây giờ đã dừng trị liệu bằng hóa chất, dần dần khôi phục, đầu tóc vẫn sẽ mọc trở lại!

- Ha ha, là lúc tiến hóa ra một giống loài cường đại không có tóc, để bọn hắn nếm thử sức mạnh kinh khủng của đầu trọc!

Hứa Chỉ gãi gãi đầu, trở lại sân nhỏ, nhìn hồ nước một chút.

Giờ này khắc này, đã nửa ngày trôi qua.

Sau khi giống loài bò lên lục địa, tốc độ sinh sôi cực kỳ đáng sợ, khắp sa bàn một trăm mét vuông, núi đồi tràn đầy màu xanh biếc, bên trên bình nguyên cũng mọc đầy cây cối có hình thù kỳ quái, bên trong sông ngòi cũng có động vật đang du động.

- Nước ngọt cũng có loài cá rồi! Cá biển đã rời khỏi nước mặn, phát triển đến sông ngòi nước ngọt.

- Bọn chúng mới tiến hóa có mười ngày, liền từ đơn tế bào phát triển đến trình độ đa tế bào phức tạp này, có được tính đa dạng sinh vật, diễn hóa một mảnh thế giới sinh thái, tốc độ diễn

hóa sinh sôi quả thực quá đáng sợ.

Đây chỉ là thế giới sinh thái trong một sa bàn cỡ nhỏ, nếu không phải Trùng Sào hạn chế phạm vi sinh sôi, không thể ra ngoài, chỉ sợ sẽ tạo thành giống loài xâm lấn ở Trái Đất.

- Thế thì, ta sẽ bắt đầu ngẫu nhiên chọn lựa một cái may mắn, tiến hành xử lý đại tuyệt chủng chủng tộc, cho vào gen tinh tinh và gen con mối. Nếu chịu qua liền có thể tân sinh, biến thành tộc trùng vượn viễn cổ ở bên trong sa bàn của ta. . .

Dưới chân Hứa Chỉ đi đôi ủng cao su, bước vào mảnh ruộng thí nghiệm lớn trăm mét vuông này. Một đường đi, không biết đã giẫm chết bao nhiêu cây cối và động vật lớn chừng con kiến.

Hắn cũng không quan tâm chút nào.

- Đây là cạnh tranh sinh tồn, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn. Nếu bị ta giẫm chết rồi, chỉ có thể nói rõ các ngươi không may, bị đại tự nhiên đào thải.

Hắn ngồi xổm xuống, yên lặng nhìn ngắm từng cái từng cái giống loài,

- Sàng chọn một cái có tiềm lực nhất, tiến hóa thành loài vượn có trí tuệ.

Hắn ngẫm nghĩ, lại bổ sung thêm.

- Ừm, tốt nhất là đầu trọc.

Chương 4: Xây Dựng Một Bộ Tộc Có Trí Tuệ

Hứa Chỉ tìm tòi nửa ngày, biểu hiện xuất sắc nhất chính là một sinh vật có hình dáng giáp xác trùng.

- Có vỏ giáp, lại linh hoạt, quan trọng nhất là trên đầu loại sinh vật này cũng là vỏ giáp, không có tóc. . . Chính là ngươi, người may mắn, ngươi sẽ trở thành người tinh khôn hói đầu, bá chủ một cái kỷ nguyên, thậm chí là mấy cái kỷ nguyên trong tương lai.

Hứa Chỉ dùng kìm kim loại kẹp con giáp trùng nhỏ như con kiến này lên, sau đó bỏ vào trong ống nghiệm trong suốt.

Sau đó lại tìm đồ ăn để chăn nuôi giống loài này, tiếp theo đưa nó vào trong một mảnh ruộng thí nghiệm hoàn toàn mới chỉ có một mét vuông.

Tốc độ phân liệt tế bào: Một vạn lần!

Ngắn ngủi một đoạn thời gian, số lượng giống loài của bọn chúng đã điên cuồng sinh sôi, tử vong, tân sinh, quần thể lập tức đi đến hơn chục ngàn.

Hứa Chỉ cầm lên rất nhiều ống nghiệm trong suốt, đặt ở trên mặt đất,

- Đến đây, chính mình ngoan ngoãn đi vào trong khu vực quản lý, xếp hàng tiến lên, một ống nghiệm ba trăm con.

Nhận ảnh hưởng của mẫu sào, từng "Con kiến" một rất tự giác xếp hàng, tiến vào bên trong ống nghiệm.

Sau đó, Hứa Chỉ đánh mã số cho từng ống nghiệm.

Hắn pha loãng máu tinh tinh, từng giọt máu rơi vào bên trong mỗi cây ống nghiệm, sau đó khống chế Mẫu Sào để bọn chúng tự mình đâm rách da thịt. Dịch thể của bọn chúng và máu tinh tinh hòa vào nhau, phản ứng bài xích máu mạnh mẽ làm cho bọn chúng tử vong trong nháy mắt.

Hắn không phải nhà sinh vật học cao cấp gì, việc cần phải làm rất đơn giản thô bạo, ngay cả trẻ nít cũng có thể làm:

Chọn lọc ưu tú, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn.

Máu trộn lẫn vào nhau, không nhịn được phản ứng bài xích thì đều sẽ tử vong!

Thí nghiệm hai ngày, qua vô số lượt ống nghiệm, chết mấy ngàn đến vạn con giáp xác trùng.

Cuối cùng, trong ba cái ống nghiệm 1042, 2041 và 2415 có giáp trùng xuất hiện biến dị, bắt đầu dung hợp với máu tinh tinh, thành công chịu đựng qua phản ứng gen bài xích, đồng thời còn sống.

Nhưng còn sống sót cũng không nhất định đã tiếp nhận gen một cách hoàn mỹ, cũng có thể là giống loài biến dị.

Ở bên trong ba cái ống nghiệm, hắn chọn lựa ra tiêu bản từ một ống nghiệm thành công nhất, đó là ống nghiệm đánh số 2041.

Một giống loài tinh xảo còn nhỏ hơn con kiến một chút, lông tóc dồi dào, thoạt nhìn giống như một con vượn người khoác áo giáp màu đen, vì thế hắn đặt tên là Trùng Vượn. Nhưng tiếc nuối là, không hề hói đầu giống như tưởng tượng của Hứa Chỉ, lông tóc cả người nó rậm rạp, đỉnh đầu tất nhiên cũng mọc đầy tóc.

Con vượn người này, hiện giờ đang ở ống nghiệm trong suốt

gõ vách tường, lớn tiếng phát ra những tiếng rống kỳ dị.

Nghe âm tiết, có thể hiểu một chút?

- Tiết thứ!

- Hói!

- Hói!

. . .

Âm thanh dần dần chuyển hóa thành một từ ngữ quen thuộc.

- ????

Hứa Chỉ trong nháy mắt mộng bức.

Muốn cho ngươi biến thành đầu trọc, nhưng lại có cả đầu lông tóc màu đen rậm rạp, không những thế còn điên cuồng trào phúng ta là đầu hói?

Người anh em, ngươi quá phận rồi đó!

Bị hói rõ ràng là di chứng ngắn hạn do trị bệnh bằng hóa chất, sau khi dừng trị bệnh bằng hoá chất, tĩnh dưỡng thật tốt một tháng, đầu tóc tất nhiên sẽ mọc trở lại.

Vừa nhìn liền biết không phải là giống loài tốt lành gì!

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, cảm thấy cần phải bóp chết nó,

- Ta có lẽ là tạo vật chủ duy nhất trên đời bị sinh vật mình sáng tạo ra trào phúng là hói đầu!

Vừa mới sinh ra, liền dám trào phúng tạo vật chủ vĩ đại đã giao phó sinh mệnh cho mình?

Đây là đại nghịch bất đạo đến mức nào chứ!

Tính cách của giống loài này nhất định là tàn bạo, ác liệt, điên cuồng, hiếu chiến, tai họa chúng sinh, nhất định phải xử lý sạch!

Thế nhưng ngẫm lại một chút, dù sao khôn sống mống chết nhiều như vậy mới sinh ra một loại có thể sống sót, bây giờ không thể giết được. Trước mắt ta cứ chịu đựng hắn mỉa mai, ghi lại vào sách, về sau lại giết.

Mà sinh vật đáng thương này lại hoàn toàn không nghĩ tới, chính mình vừa mới xuất sinh, theo bản năng phát ra vài âm thanh gầm rống, lại làm cho một vị tạo vật chủ cực kỳ mang thù, lòng dạ hẹp hòi nào đó ghi hận trong lòng, trong thời đại tương lai sẽ mang đến cho chủng tộc của nó biết bao nhiêu vận mệnh thăng trầm.

- Tiểu huynh đệ, cái thù này, ngày sau chúng ta lại tính. . .

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, lần nữa bỏ nó vào ruộng thí nghiệm, để con trùng vượn này sinh sôi.

Tăng tốc phân liệt tế bào: Một vạn lần!

Con trùng vượn kỳ quái này nhanh chóng tử vong, kết thúc tội ác gầm thét "Hói" cả đời của nó. Ngắn ngủi một đoạn thời gian, nó nhanh chóng sinh sôi ra cả một tộc đàn, trọn vẹn mấy chục ngàn, cất bước trên mặt đất, giống như một tổ kiến màu đen dày đặc.

- Hói!

- Hói!

- Hói!

Trùng vượn nhỏ bé tinh xảo, bọn chúng đi lại một cách vô thức ở trong sa bàn, chúng nó hướng về cự nhân trên bầu trời, chạy nhảy khắp nơi, vui sướng hoạt bát, tập thể phát ra tiếng gào thét.

- Ngươi có độc sao?

Hứa Chỉ không nói gì. Sau khi hắn cho vào gen tinh tinh, hiện tại dự định cho vào gen thứ hai, gen con mối.

Một lần này, lại thất bại rồi.

Hắn trọn vẹn lặp lại hơn bảy mươi lần, tiêu diệt hơn mười vạn trùng vượn "Hói" một đời, đều không thể dung hợp thành công gen con mối một lần.

- Có lẽ là cấp độ giống loài quá thấp, không thể dung nạp quá nhiều gen trong một lần duy nhất.

Bất đắc dĩ, hắn chỉ có thể gác lại gen con mối, bắt đầu để loại trùng vượn này tăng tốc phân liệt một vạn lần, sinh sôi một lượng lớn, chờ đợi bọn chúng sinh ra trí tuệ và văn minh của chính mình.

Thế nhưng, bất kể những con trùng vượn này sinh sôi bao nhiêu đời, vẫn là bộ dáng hoàn toàn không có trí tuệ, vẫn chỉ biết rống giận "Hói", "Hói" .

Hứa Chỉ nghĩ một chút, bỗng nhiên kịp phản ứng.

- Ta thật sự là ngu! Tăng tốc phân liệt tế bào một vạn lần, nếu như tuổi thọ của một người chỉ có mười mấy giây, làm sao có thời gian đi suy nghĩ? Đi sáng tạo văn minh? Ngôn ngữ ? Chữ viết?

- Nên để tốc độ phân liệt tế bào trở về bình thường sao? Nhưng nếu chờ bọn chúng sinh sôi một cách bình thường thì lại quá lâu rồi! Ngay cả nhân loại, cũng phải mất mấy ngàn năm mới có thể sinh ra văn minh!

Hắn bắt đầu kiểm tra tin tức trong Mẫu Sào, cảm thấy nhất định có cách giải quyết tình huống này.

Quả nhiên, thật sự có.

Căn cứ đơn vị tính toán của Trùng tộc, gấp bội là một năm.

Tốc độ phân liệt tế bào một vạn lần, tương đương với một ngày đi qua là một vạn năm.

Loại tăng tốc này, mấy giây liền sinh ra, giao phối và tử vong, sẽ để cho sinh vật không có thời gian suy nghĩ, đầu óc căn bản không có cách nào tiếp nhận tốc độ phân liệt khủng bố như thế. Chỉ có thể dựa vào cơ số khổng lồ, bản năng chiến thắng loại bỏ, cực kỳ nhanh chóng thích ứng hoàn cảnh.

Nhưng mà, lúc giảm tốc độ phân liệt tế bào về một trăm lần, sẽ xuất hiện một loại biến hóa khác.

Lúc này, đầu óc của sinh vật bắt đầu có thể tiếp nhận với tốc độ phân liệt, trăm lần phân liệt đại não, tế bào não, tế bào thần kinh, sẽ để cho tư duy tăng tốc một trăm lần.

- Thân thể của bọn chúng tăng tốc trăm lần, tư duy cũng tăng tốc trăm lần, tương đương với thời gian của bọn hắn cũng tăng tốc một trăm lần. . .

Hứa Chỉ ngẫm nghĩ, hạ lệnh cho Mẫu Sào:

- Ở mảnh khu vực này, tốc độ phân liệt tế bào: Một trăm lần.

Sau khi điều tiết tốc độ phân liệt tế bào, những con trùng vượn nhỏ như con kiến này có tư duy nhanh đến một trăm lần, mà động tác của bọn chúng vậy mà cũng đuổi kịp tư duy.

Bởi vì mỗi một tế bào trong thân thể đều đang điên cuồng phân liệt một trăm lần, thiêu đốt sinh mệnh trên diện rộng để phóng thích năng lượng, làm cho động tác của bọn chúng siêu nhanh, giống như đang dùng Bát Môn Độn Giáp.

Lúc này, bên trong toàn bộ sa bàn, giống như đang sống ở bên trong Accel World, điên cuồng xuất hiện tàn ảnh.

Hắn lập tức tò mò, hỏi Phó não Mẫu Sào một chút:

- Chính bản thân ta, có thể tiến hành tăng tốc phân liệt tế bào một trăm lần không?

Mẫu Sào trả lời một cách máy móc:

- Không thể được! Đây là năng lực độc hữu của Trùng tộc, sau khi cấy ghép tế bào Trùng tộc mới có thể tiến hành tăng tốc phân liệt tế bào một trăm lần. . . Lúc đó tế bào não sẽ ở vào trạng thái phân liệt nhanh gấp trăm lần, sẽ cảm giác thế giới chậm đi một trăm lần. Đồng thời, tế bào ở các vị trí trên cơ thể cũng sẽ phân liệt một trăm lần, sẽ phóng thích ra sức mạnh cường đại, động tác cũng sẽ đuổi kịp tư duy đã tăng tốc.

Động tác và tư duy đồng bộ, tương đương với sinh mệnh của ngươi đang gia tốc một trăm lần ?

Chính là trạng thái bùng nổ "Thiêu đốt sinh mệnh"?

Hứa Chỉ nghĩ một chút, rồi lại lắc đầu:

- Hiện tại nếu ta tăng tốc một trăm lần, tế bào ung thư cũng sẽ phân liệt một trăm lần, ta sẽ đến ung thư thời kỳ cuối, trong nháy mắt liền tử vong rồi?

Lúc này, Hứa Chỉ tốn hai ngày để thí nghiệm trùng vượn. Mặt khác, sa bàn bên kia dưới sự tăng tốc một vạn lần, tương đương với lại qua đi hai vạn năm, đã xuất hiện một chút giống loài cường đại.

Cây cối cao ngất vào mây.

Xuất hiện lượng lớn giống loài khổng lồ, tiến vào thời đại khủng bố cùng loại với kỷ Jura.

Dã thú to lớn nhất là một loại tẩu thú giáp xác trên đỉnh đầu

có mâm tròn màu đen, đã đạt đến hạn mức hình thể cao nhất mà Hứa Chỉ thiết lập, to bằng một con mèo.

Loại hình thể này, nếu so sánh với trùng vượn chỉ lớn bằng con kiến, quả thực chính là nhân loại gặp phải Bá Vương Long khổng lồ cao gần trăm mét.

- Không biết, bọn chúng sẽ sinh tồn làm sao?

Hứa Chỉ nghĩ một chút, bắt đầu trực tiếp thả chậm tốc độ phân liệt tế bào trong sa bàn, điều chỉnh đến một trăm lần, tốc độ mà suy nghĩ có thể tiếp nhận, dù sao cũng phải đồng bộ.

- Thí nghiệm hoàn thành rồi! Giờ phải tìm một chỗ ở bên trong sa bàn, thả đám viễn cổ trùng vượn này vào.

Hứa Chỉ đi đôi giày màu xanh lam hay dùng cho các phòng thí nghiệm, cầm lấy ống nghiệm trong suốt có ba trăm con trùng vượn bên trong, đi qua mặt đất trong vườn trái cây, giẫm đạp qua từng khe núi tinh xảo, giẫm đạp từng mảnh từng mảnh rừng cây tươi tốt.

Cây cối bắt đầu gãy nát, mặt đất chấn động, vô số giống loài ở bên trong rừng rậm điên cuồng chạy trốn.

- Ngay ở chỗ này.

Hứa Chỉ đưa đám trùng vượn này đến phía nam của sa bàn, bên trong hẻm núi lớn có rừng cây xanh thẳm vây quanh.

Chương 5: Cứu Vớt Bộ Lạc Trùng Vượn (1)

Ngày thứ hai vừa rạng sáng.

Hứa Chỉ bò lên giường, nhìn ra ngoài sân, bên trong sa bàn một trăm mét vuông, khắp núi đồi dòng sông cỡ nhỏ đều được bao phủ bởi một màu xanh biếc.

Những người khác dù có đi vào trong sân làm khách, bọn họ cũng sẽ không thể nhìn thấy vùng đất nhỏ thần kỳ ở trong vườn trái cây này. Trùng Sào sở trường điều khiển tinh thần lực, tự nhiên cũng có thể can thiệp tinh thần của người khác, từ đó hình thành một loại "Lồng năng lượng tinh thần", can thiệp đến những sinh vật khác, kể cả thực vật và vi khuẩn, cấm chỉ tiến vào trong sa bàn, tạo thành hoàn cảnh cách ly tuyệt đối giữa bên ngoài và bên trong.

Mấy ngày trôi qua, Hứa Chỉ tựa hồ không còn uể oải.

Tóc rụng do hóa trị dần mọc trở lại, làn da màu trắng bạch cũng dần dần khỏe mạnh.

Trong gương là một thanh niên rắn rỏi, bắp thịt cũng trở nên góc cạnh rõ ràng.

- Dừng hoá trị hơn nửa tháng, tác dụng phụ cuối cùng cũng qua, vóc người đã khôi phục lại như lúc trước. Hình thể, gương mặt thậm chí còn càng thêm hoàn mỹ một chút. . . Cái này là do Trùng tộc tử vong một lượng lớn, dần dần phụng dưỡng thân thể của ta.

Trước gương, hắn yên lặng cảm nhận tất cả.

Trùng tộc ở trong sa bàn, sau khi chết, tính mạng và năng lượng linh hồn của bọn nó có thể phụng dưỡng cho Hứa Chỉ. Bộ tộc sinh mệnh càng cao cấp, linh hồn sẽ càng cường đại, hiệu quả cũng càng cường đại hơn.

Đạt được trạng thái như thế này, là vì mấy ngày trước xảy ra hai lần đại tuyệt chủng sinh vật ở kỷ Ám Vũ và kỷ Quang Vũ.

Hai lần sinh vật đại tuyệt chủng, mặc dù là sinh vật nguyên thủy cấp thấp nhất, nhưng số lượng tử vong quá nhiều, cũng có thể tạo được tác dụng không nhỏ. Mãi đến tối hôm qua, mới bị hắn hoàn toàn hấp thu.

- Quan trọng nhất là, tóc đã dài ra!

- Hiện tại tác dụng phụ của hoá trị đã được giải quyết xong, còn cải thiện được thân thể đã hỏng bét này. Nhưng cho dù thân thể có khỏe mạnh cỡ nào, cũng không thể giết chết tế bào ung thư, thậm chí khi thân thể càng khỏe mạnh, tế bào ung thư sẽ càng cường đại. . .

Nhưng dù sao tâm tình của hắn cũng trở nên vô cùng tốt.

Rời khỏi sân nhỏ, hắn cưỡi xe đạp đi đến trong trấn ăn sáng.

Hắn muốn đi dạo một vòng ở trong thôn, dự định khoe khoang mái tóc đen nhánh mới mọc ra của mình, xem ai còn dám nhìn đầu của hắn rồi lộ ra vẻ mặt bi thương nữa.

Hai bên đường đất là ruộng đồng, trên đường thỉnh thoảng cũng có một chút cứt trâu, tràn đầy mùi vị hoài niệm của nông thôn.

Hứa Chỉ bỗng nhiên bị một đại thẩm mập lùn với làn da ngăm đen đang khoác giỏ thức ăn ở bên cạnh gọi lại:

- Ồ, đây không phải tiểu Chỉ sao? Nha đầu Trần Hi nói cháu trở về rồi, thẩm mới đầu còn không tin. . . Cái kia, nghe nói cháu bị bệnh ung thư?

- Đúng!

Hứa Chỉ gật gật đầu.

- Ài, như thế thì không được!

Đại thẩm vừa vội vã vừa kích động nói:

- Cháu mắc phải tuyệt chứng, lão Hứa gia lại không có đời sau, mà con gái của thẩm kỳ thực cũng không tệ, cháu xem. . .

Sau khi biết ta có bệnh nan y, trực tiếp liền giới thiệu con gái cho ta làm đối tượng.

Ha ha ha!

Chắc là biết mình ở trong thành kiếm được ít tiền, trong nhà lại có vườn trái cây cha mẹ lưu lại, muốn chờ sau khi mình chết để kế thừa di sản.

Tóc dài ra rồi, nhưng không có nghĩa ta đã yếu đi.

Hứa Chỉ vừa định từ chối.

- Này, đừng để ý tới bọn họ!

Bên cạnh, tiểu nha đầu mặt tròn Trần Hi liền mang theo mấy đại thẩm vọt ra, hùng hùng hổ hổ nói,

- Tôi nghe mẹ nói bà heo nhà bà cứ cuốn lấy Hứa Chỉ, tôi cũng biết bà muốn gả con gái! Con gái nhà bà xấu xí muốn chết, tính khí nóng nảy, đánh chồng đến nỗi chạy mất, thế mà lại muốn để anh Hứa Chỉ tiếp bàn.

- Lại là nha đầu thối nhà mày, để tao giáo huấn một chút. . .

Đại thẩm bị gọi là bà heo rất tức giận, nhưng khi nhìn thấy các vị đại thẩm khí thế hung hăng xung quanh liền sợ hết hồn, quay đầu đi mất.

Hứa Chỉ ngẩn người một chút.

- Hứa Chỉ, em nói với anh này! Bà heo ở thôn chúng ta không phải người tốt, trong mỗi thôn kiểu gì cũng có chút đàn bà chanh chua điêu ngoa. . . Oa!

Trần Hi tùy ý nhìn Hứa Chỉ một chút, nhất thời ngẩn người,

- Anh làm sao lại biến thành như vậy! Hai ngày trước không phải như thế, hói đầu, rất hói . . .

Mẹ Trần Hy là Lý thẩm ở bên cạnh trừng Trần Hi một chút, cười híp mắt nói,

- Nha đầu! Tiểu Chỉ người ta lớn lên là như vậy mà, bây giờ mấy năm mới trở về, lại thay đổi thêm một chút. Đúng, là đẹp trai hơn rất nhiều! Đi! Đến nhà Lý thẩm ngồi một chút.

- Đúng, đến nhà Lý thẩm!

Bên cạnh, mấy đại thẩm đang cầm rổ rất nhiệt tình, nói cười vui vẻ.

- Không phải, mẹ! Hai ngày trước anh ấy không phải như vậy, bị hói đầu, lưng còn còng!

Trần Hi bị lạnh nhạt bỏ lại phía sau, há to miệng.

- Con gái à, sao lại rủa anh Hứa Chỉ của con như vậy! Còn mắng người ta là đầu trọc!

Lý thẩm rất tức giận.

Hứa Chỉ nhíu mày, nhất thời vui vẻ trong lòng.

Cảm giác mặt mũi của mình tìm trở về rồi, mái tóc chính là tôn nghiêm của một người đàn ông.

Hắn cũng không thể từ chối sự nhiệt tình của hàng xóm, đến tứ hợp viện bên cạnh ngồi một chút. Các a di nhiệt tình biết Hứa Chỉ mắc phải tuyệt chứng, rất đau lòng, cũng liên tục động viên khuyên nhủ.

Hàng xóm ở nông thôn, phần lớn rất giản dị.

Sau khi hắn ra ngoài làm việc cũng rất ít trở về, hiện tại liền nhớ tới rất nhiều hồi ức khi còn bé ở nơi này, cảm thấy có phần ấm áp, ngồi tán gẫu với những ai di năm đó nhìn mình lớn lên, bản thân ngược lại cũng cảm thấy an tâm thích ý.

Trước khi đi, các a di liền đưa các loại rau dưa của nhà mình, cộng thêm một ít đồ ăn nhét vào trong tay hắn, còn nói:

- Cháu cứ ở lại đây an tâm dưỡng bệnh, ít vất vả một chút, không chừng bệnh sẽ tốt hơn đó!

- Vâng!

Hứa Chỉ cười ấm áp đáp lời.

- Tuyệt đối là thế thân! Tóc dài ra cũng thôi đi, nhưng bây giờ ngay cả nhan giá trị và khí chất cũng thay đổi rất nhiều. . . Khẳng định có vấn đề!

Trần Hi nằm nhoài ở trên ghế gỗ, còn đang nghĩ linh tinh.

Hứa Chỉ làm bộ không nghe thấy, biểu hiện rất bình tĩnh trầm ổn.

Hắn bị sự nhiệt tình của những người hàng xóm này lây nhiễm, nội tâm ấm áp, cảm thấy rất tốt.

Trò chuyện với hàng xóm láng giềng một lúc lâu, hắn biểu thị sẽ ở lại nhà cũ điều dưỡng thân thể một chút, về sau sẽ thường gặp mặt, sau đó cưỡi xe đạp về trong sân.

...

Hắn vừa vào nhà liền vội vội vàng vàng đi thẳng đến sa bàn quan sát đám người vượn kia, xem thử văn minh đã tiến hóa đến mức nào.

Hiện tại tốc độ tiến hóa đã chậm rất nhiều, gấp đôi là một năm, điều tiết thành gấp trăm lần, một ngày chính là một trăm năm.

Hơn nửa ngày đã trôi qua, hiện tại tương đương với bọn hắn ở trong thế giới sa bàn hơn tám mươi năm.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, hắn cầm lấy ống nhòm, đứng ở trên ghế, quan sát trùng vượn ở nơi xa trong sa bàn.

Hắn không muốn đi vào, bởi vì mỗi lần hắn tiến vào đều sẽ tạo thành phá hoại rất lớn đối với hệ sinh thái.

Dù sao đối với những loài động vật phổ biến lớn bằng con kiến, ở trong sa bàn một trăm mét vuông đã là rất rộng.

- Đây là. . .

Hứa Chỉ lại phát hiện ra, chỉ một buổi tối ngắn ngủi, đám trùng vượn này đã xuất hiện kết cấu bộ lạc đơn sơ, quần cư, thậm chí đã sinh ra ngôn ngữ văn hóa đơn giản, trên người còn mặc da thú.

Đã từng có một vị chuyên gia quyền uy về tiến hóa học ở nước ngoài nói qua:

Động vật trong tự nhiên đều sẽ hào phóng để lộ khí quan sinh

sản ở trước mặt phái khác, dùng để hấp dẫn phái khác. Nhưng khi một quần thể sinh ra trí tuệ, thì sẽ ngược lại. Bởi vì, tâm lý đầu tiên của sinh mệnh có trí tuệ có trí khôn chính là xấu hổ, xấu hổ sẽ để bọn hắn che chắn bộ vị sinh sản của mình ở trước mặt phái khác.

Nghe vào thì rất buồn cười!

Chuyện thứ nhất mà giống loài có trí khôn làm, chính là bởi vì xấu hổ mà mặc lên quần lót?

Che chắn khí quan sinh sản, từ phương diện sinh tồn của giống loài thì không có bất kỳ trợ giúp gì, ngược lại sẽ ngăn cản xúc động sinh sản của hai bên khác phái, không có lợi cho một giống loài sinh sôi đời sau.

Dựa theo thuyết tiến hoá để nói, thứ chống lại sự sinh sôi như vậy, tất nhiên sẽ bị đào thải.

Nhưng trí tuệ có tính vô thường, từ trí tuệ sẽ sinh ra rất nhiều nơi không hợp thuyết tiến hoá, ví dụ như loài người.

Cũng chính bởi vì phát hiện được sự vô thường của trí tuệ, cho nên Hứa Chỉ đình chỉ phương thức tăng tốc tiến hóa vạn lần không thể nào sinh ra giống loài trí tuệ kia.

Hắn hi vọng chậm rãi chờ đợi, có thể sinh ra một chút giống loài trí tuệ, sinh ra văn minh một cách tự nhiên, từ đó sẽ mang đến cho hắn càng nhiều khả năng và kinh hỉ.

Chương 6: Cứu Vớt Bộ Lạc Trùng Vượn (2)

- Biết xấu hổ là biểu hiện bọn chúng đã có trí tuệ, ta thành công rồi.

Thông qua ống nhòm, Hứa Chỉ phát hiện đám trùng vượn kia đã biết dùng cỏ da để che thân, chỉ một mảnh nho nhỏ, nhưng vừa vặn che chắn được bộ phận nhạy cảm.

Hắn rất cảm thấy vui mừng, cười rộ lên,

- Năm đó, đám trùng vượn chỉ biết kêu "Hói" "Hói", cuối cùng cũng phát triển ra tiếng nói và văn mình của chính mình, không còn làm người ta phải nổi nóng như vậy nữa. Đúng là cũng không tệ lắm!

Thế nhưng, lại sắp gần như diệt tuyệt.

Bọn chúng quá nhỏ yếu!

Dù cho lúc đó Hứa Chỉ đã tuyển chọn cho bọn chúng mô bản nguyên thủy tốt nhất, nhưng khi bọn chúng vẫn bị xem như vật thí nghiệm, đào tạo thành trùng vượn trong hai ngày, thì ở trong sa bàn vẫn là tốc độ tiến hóa một vạn lần, hai ngày chính là hai vạn năm, chờ bọn chúng trở về thì đã tách rời với thời đại rồi.

Gen cổ xưa của bọn chúng, căn bản không đủ để đối kháng với sự tập kích của dã thú sau hai vạn năm.

Nếu như không phải Hứa Chỉ tìm cho bọn chúng một hẻm núi lớn, sản vật phong phú, thì bọn chúng đã sớm diệt tuyệt rồi.

Hứa Chỉ thả ống nhòm xuống,

- Có lẽ, là do ta cho bộ tộc có trí tuệ xuất hiện quá sớm. Nhân loại xuất hiện rất muộn, lúc đó động vật lớn nhất chính là tổ tiên của sư tử lão hổ, hoàn cảnh tương đối nhỏ yếu, cho nên trước khi nhân loại thích ứng và nắm giữ công cụ, chế tạo búa đá và bó đuốc, thì vẫn có thể kéo dài hơi tàn.

Mà bây giờ tương đương với kỷ Jura cuồng bạo, đầy rẫy các loại bạo long khủng bố thân cao mười mấy thước. Trước áp lực sinh tồn to lớn, bọn chúng không có thời gian để hiện ra trí tuệ liền sẽ diệt vong.

Dù sao trí tuệ và văn minh, cũng cần thời gian để lắng đọng.

Trí tuệ hiện ra tri thức, mà tri thức cần phải tích lũy nhiều đời người, bọn chúng bây giờ căn bản không có thời gian phát triển.

- Tiếp tục như vậy, diệt tuyệt là chuyện không thể tránh được.

Hứa Chỉ nghĩ đến đây thì sắc mặt khẽ động, trở lại trong phòng mở laptop ra, lên mạng tìm kiếm một chút đồ vật,

- Xem ra, phải nghĩ biện pháp chế tạo mồi lửa văn minh cho bọn chúng!

Sau khi đặt hàng, liền đóng máy tính lại.

- Tuy đơn hàng chuyển phát nhanh, nhưng ở hoàn cảnh thôn quê cũng cần phải một ngày rưỡi mới tới được. Nếu như các ngươi không thể vượt qua được một ngày rưỡi, như vậy thì thật sự là cần loại bỏ, giống loài không phù hợp tự nhiên.

Lúc chiều, Hứa Chỉ trở nên phật hệ, cưỡi xe đạp đi dạo khắp nơi trong thôn quê để hít thở không khí tươi mới, chào hỏi với các đại thẩm a di ở trong thôn, cũng ngẫu nhiên bắt chuyện vài câu với nha đầu Trần Hi.

Tiểu nha đầu Trần Hi này vẫn nói nhiều giống với trước kia, líu ríu, cũng có thể giải buồn, đồng thời có thể nhìn ra tâm tư của nhỏ, cả người ở vào trạng thái lính trinh sát, lúc nói chuyện trời đất thì luôn trừng to mắt, điên cuồng nghiên cứu tướng mạo của hắn, hoài nghi hắn là Hứa Chỉ giả. Lúc nàng muốn tiến vào vườn nhà hắn chơi đùa, liền bị từ chối thẳng thừng.

Ha ha, ngộ nhỡ nha đầu này giẫm đạp lên sa bàn bào tử của ta, diệt tuyệt một mảng lớn chủng tộc, lúc đó làm sao bây giờ ?

Sẽ làm hắn khóc chết!

Sáng ngày thứ hai, Hứa Chỉ chạy bộ trở về, có đổ mồ hôi một chút.

Đi ra khỏi toilet, hắn nhìn về phía cái bàn, đồ hắn đặt trên mạng đã được gửi đến rồi, tốc độ giống với dự đoán của hắn. Bên trong một cái bọc, là một bồn hoa cỡ nhỏ: Tùng đón khách.

Một cái bọc khác, là một thanh kiếm định chế bằng hợp kim, chỉ lớn hơn một chút so với cây tăm, cả thanh kiếm được chế tạo tinh tế, tràn đầy hoa văn tinh xảo.

Vào lúc này, tộc trùng vượn đã chịu qua một ngày rưỡi, cũng chính là thời gian một trăm năm mươi năm. Nhưng mà bây giờ đã càng ngày càng thưa thớt, kéo dài hơi tàn, cơ hồ gần như diệt tuyệt.

- Là lúc nên đi xem một chút.

Hứa Chỉ đứng người lên, đi về phía sân nhỏ:

- Khôi phục tốc độ thời gian về bình thường, một so một.

Ở phía nam sa bàn, là khe núi lớn nơi nhân loại sinh tồn, trong cốc có mảng lớn rừng trái cây và thực vật có thể ăn được, phía trước chính là sông Tigris, trong sông có vô số bầy cá mập mạp,

sản vật phong phú để trùng vượn sinh hoạt ở nơi này có thể kéo dài hơi tàn. Thế nhưng, hiện tại cũng đã đến thời khắc cuối cùng.

Cảnh tượng đổ nát, thây ngang khắp đồng.

Nhà tranh bị hủy diệt, mặt đất đều là xác trùng vượn.

- Chạy mau! Nơi này cũng không trốn được rồi, rất nhiều quái vật đang kéo tới!

Mấy sinh vật màu đen lông tóc dồi dào, chỗ khớp nối có áo giáp, tựa như hắc tinh tinh mặc giáp, dùng không ngôn ngữ không thành thục gầm nhẹ để phụ nữ và trẻ con sau lưng rút lui, chính mình thì vung vẩy xương đùi của dã thú không biết tên, phóng về phía mấy đầu thú lớn đen kịp gầy còm tựa như Velociraptor.

- Chúng ta, phải sống sót!

Những trùng vượn cái một đường chạy trốn, sắc mặt tuyệt vọng, tựa hồ đã thành thói quen với việc chạy trốn này. Mấy trùng vượn đực thì xông lên chống cự, rất nhanh máu tươi vẩy tung tóe, sau đó bị nhai nuốt, biến thành đồ ăn.

Sợ hãi đang lan tràn.

Hứa Chỉ thấy cảnh đó thì thở dài rồi một hơi, có chút không đành lòng.

Trí não Trùng Sào ở một bên nói:

- Trùng tộc là giống loài có lực sinh sôi cực mạnh, bọn chúng đều là một đám bào tử không có ý nghĩa, tựa như phù du có sinh mệnh ngắn ngủi, trừ khi bọn chúng có thể siêu thoát.

- Siêu thoát ? Làm sao có thể siêu thoát.

Hứa Chỉ hỏi.

Trí não Trùng Sào giải thích:

- Chính là thoát ly pháo hôi, tiến vào phạm trù anh hùng Trùng tộc —— Thức tỉnh. Bọn chúng có được năng lực phá vỡ sự tiến hóa bị động, có thể tự điều chỉnh và tiến hóa gen của mình. Mỗi một tinh cầu được đưa bào tử vào, trong mấy chục tỷ chủng tộc được sinh sôi ra, luôn có mấy cái có thể siêu thoát trở thành thủ lĩnh, mở ra khóa gen, mang theo chủng tộc của chính mình trở thành anh hùng của bầy trùng, tiến vào cao tầng.

Hứa Chỉ nghe rõ ràng.

Dù sao cũng là một chủng tộc khổng lồ, không thể nào chỉ có Mẫu Sào khống chế, mà phải có các loại cao tầng cường đại, anh hùng Trùng tộc.

Mà Trùng tộc là tiến hóa bị động, khôn sống mống chết. Ví dụ như kỷ Ám Vũ, thực vật hấp thu ánh trăng là Lam Nguyệt Thảo, sau khi tử vong mấy ức mới có thể tiến hóa ra một gốc thực vật có thể tiến hành quang hợp với ánh trăng.

Đây là tiến hóa bị động, hi sinh quá lớn, xây dựng thành từ một số lượng tử vong rất lớn.

Mà đám anh hùng Trùng tộc kia, vậy mà có thể tự chủ khống chế chuỗi gen, thực hiện chủ động tiến hóa, điều tiết khống chế tổ hợp gen, quả thực là khác biệt ngày và đêm.

- Ngươi nói, trùng vượn mà ta sáng tạo ra, có thể sinh ra anh hùng đánh vỡ gông xiềng gen không?

Hứa Chỉ cười rộ lên,

- Từ đó xuất hiện nhân vật anh hùng chủng tộc ?

- Tiềm lực đầy đủ thì sẽ có thể.

Trùng sào nghĩ một chút, lại bổ sung:

- Gen giống loài trên mảnh đất này rất đặc biệt, rất có đặc điểm. Ví dụ như trùng vượn đã hấp thu gen tinh tinh này, chúng có chút kỳ dị, có tiềm lực rất lớn, có chút ít khả năng.

- Trùng vượn có khả năng sao? Vậy thì ta rất vui vẻ.

Hứa Chỉ một bên trò chuyện, một bên nhanh chân tiến lên.

Rầm rầm rầm!

Mặt đất chấn động.

Trong rừng cây tràn đầy khí tứ man hoang, vô số tẩu thú chấn kinh chạy trốn, núi đồi bị san bằng, sông ngòi ngừng chảy, một chút giống loài cường đại còn chưa kịp phản ứng đã bị bàn chân từ trên trời giáng xuống giẫm chết, trở thành một bãi thịt nát.

- Bị ta không cẩn thận giẫm chết, cũng là vận khí không tốt, bị lược bỏ.

Một cước.

Mảng lớn rừng cây sụp đổ.

Tê tê tê! ! Bên trong rừng cây, mấy con dã thú khủng bố có tên là Allah đang ăn thi thể của trùng vượn vừa mới tử vong, cũng bị một cước dẫm chết, liền kêu lên một tiếng cũng không kịp.

Hứa Chỉ nhanh chân đuổi kịp đào binh của trùng vượn ở phía trước.

- Trời ạ! ! Đó là cái gì?

- Tại sao lại có sinh vật lớn như vậy! ! So với cự thú Finba cao trăm mét thì nó còn phải to lớn hơn một vạn lần! Một cước liền giẫm chết cự thú Allah khủng bố!

- Căn bản không nhìn thấy điểm cuối, siêu cấp cự thú này tối thiểu nhất phải vượt qua một ngàn mét!

Đám trùng vượn quay đầu nhìn sinh vật to lớn cao ngất vào mây, tựa như người khổng lồ xuyên phá bầu trời, hét rầm lên, trong nháy mắt ngã oặt trên mặt đất.

Thông qua Trùng Sào, Hứa Chỉ có thể biết được ý tứ trong ngôn ngữ đơn sơ của bọn chúng, nhưng cũng không thèm để ý.

Con kiến, khi nhìn người có cảm giác thế nào ?

Con kiến chỉ vài milimet, khi ngửa đầu nhìn lên, nhìn thấy người khổng lồ vạn trượng cao ngất vào mây, cảm giác chấn động đó, không thể nào tưởng tượng ra được.

Đối với bọn hắn, mình chính là thiên thần.

Chương 7: Thí Luyện Trí Tuệ, Ba Loại Bảo Vật Văn Minh

- Trốn đi!

- Không trốn được! Chúng ta cũng chỉ lớn bằng cọng lông của nó mà thôi!

Vô số trùng vượn chạy trốn xụi lơ trên mặt đất.

Trong lúc mọi người đang gào thảm, một con trùng vượn còn nhỏ lại quật cường ngẩng đầu nhìn bầu trời,

- Cự thú nhà ngươi cũng muốn đến ăn chúng ta sao, các ngươi đã giết chết cha mẹ, giết chết đại huynh. Vì cái gì chúng ta lại nhỏ yếu như vậy. . .

Hứa Chỉ cúi đầu, hơi kinh ngạc về con trùng vượn tuổi nhỏ dũng cảm, lại có can đảm chất vấn hắn.

Thế thì, liền tuyển ngươi đi.

Hứa Chỉ nhẹ nhàng đưa tay ra, bắt lấy con trùng vượn này rồi đặt vào trong lòng bàn tay.

Đầu óc con trùng vượn nhỏ bé trong nháy mắt đã trống rỗng.

Bàn tay của sinh vật to lớn này, tựa như một đại lục không có bờ bến. Mà hắn, cũng chỉ lớn bằng đường vân bàn tay kia mà thôi.

Nó lại ngẩng đầu, hai mắt của người khổng lồ vạn trượng như hai hỏa lò, tựa như mặt trời chói chang, gương mặt to lớn tắm rửa trong hào quang thần thánh. Gương mặt không thể thấy rõ kia,

mang theo thần tính mênh mông mà vĩ ngạn.

Gương mặt của Hứa Chỉ bị Trùng Sào che đậy, nên tất nhiên bọn chúng chỉ có thể nhìn thấy gương mặt mơ hồ toả ra ánh sáng mông lung chói lọi.

Hứa Chỉ một tay nâng con trùng vượn nhỏ bé này, hai mắt lãnh tĩnh:

- Gilgamesh, ngươi muốn thay đổi tất cả không?

Trùng vượn bỗng nhiên run rẩy, nắm chặt tay rồi lớn tiếng thét lên,

- Ngươi lại có thể nói chuyện! ! Ngươi là cự thú gì! Trên cái thế giới này, vậy mà lại có người khổng lồ vạn trượng có trí tuệ! Làm sao có thể có loại tồn tại hoàn mỹ như thế!?

Hắn nhịn không được run rẩy nói:

- Còn nữa, ngươi gọi ta là: Gilgamesh?

- Tên, cũng là một trong những biểu hiện của trí tuệ.

Hứa Chỉ đưa bàn tay đặt ngang ở trước mắt, bình tĩnh trả lời.

Gilgamesh đứng ở trong lòng bàn tay, nhìn qua đồng tử khổng lồ có thể so với nhật nguyệt của cự thú, bỗng nhiên lại nói:

- Chúng ta đều có thể giao lưu! Như vậy là cùng giống loài, đều là loài trí tuệ. Vì cái gì, vì cái gì ngươi không cứu vớt chúng ta! Ngươi rõ ràng cường đại như vậy! Vĩ ngạn như vậy!

Bọn hắn cũng không biết mình là tồn tại gì, chỉ cho rằng mình là một loại cự thú có trí tuệ cùng loại với những cự thú kia, bản thân Hứa Chỉ cũng không có ý định nói rõ ra.

Hứa Chỉ mang theo hắn, nhanh chân đi lại ở giữa núi đồi, sông

ngòi.

Mảng lớn cây cối bị san bằng, hắn để con trùng vượn nhỏ yếu này nhìn xuống thế giới phía dưới từ lòng bàn tay mình, giọng nói vang vọng đến chân trời,

- Ngươi nhìn cái thế giới này, mỗi một giống loài đều bình đẳng, các ngươi và mỗi một loại thực vật, mỗi một loại động vật đều là như thế, thế thì tại sao ta phải cứu mỗi các ngươi? Chỉ bởi vì các ngươi có trí tuệ ?

Gilgamesh lập tức á khẩu không trả lời được.

Bỗng nhiên, hắn bắt đầu tuyệt vọng, đột nhiên kêu to: Vậy tại sao ngươi tới tìm chúng ta?

Hứa Chỉ nói:

- Không ai có thể cứu các ngươi, cũng không cần mưu toan cầu ai đến cứu vớt các ngươi, chỉ có chính mình mới có thể cứu vớt chính mình. Nhưng ta có thể đưa mồi lửa văn minh cho các ngươi, để các ngươi tự cứu.

- Văn minh, đó là cái gì ?

Gilgamesh rung động nhìn xuống phía dưới.

Cuồng phong gào thét, lần thứ nhất hắn nhìn xuống mặt đất màu xanh mênh mông này từ góc độ trên đám mây. Núi non sông ngòi, tất cả đều ở dưới mí mắt, vô số tẩu thú chạy trốn, gào thét ở dưới lòng bàn chân của cự thú trí tuệ, hình thành một cảnh tượng mênh mông, chấn động đến cực hạn.

Đây là phong cảnh kỳ huyễn xán lạn đến mức nào!

Đây là lực lượng vĩ đại kinh khủng khiến người ta phải ước mơ!

- Ngươi hỏi văn minh là cái gì ?

Hứa Chỉ chưa bao giờ nghĩ đến, lại phải giải thích vấn đề của chủng tộc tân sinh này.

Hắn nghĩ một chút, nói ra đáp án của chính mình,

- Văn minh là mồi lửa, văn minh là tri thức, văn minh là trật tự, văn minh cũng là lực lượng mạnh nhất để loài có trí tuệ dùng để bảo hộ bản thân.

- Văn minh, là sức mạnh để những loài trí tuệ như chúng ta dùng để bảo hộ chính mình ?

Gilgamesh thì thào.

Hứa Chỉ trở về hẻm núi lớn, nhẹ nhàng đặt Gilgamesh lên trên bả vai, sau đó lấy ra bồn hoa nhỏ: Tùng đón khách từ ba lô phía sau ra, đào mở thổ nhưỡng, chôn ở trên mặt đất.

Cái cây Tùng đón khách chỉ có sáu mươi centimet này, thân cây uốn lượn khúc chiết, tang thương già nua. Nhưng đối với mảnh đất cỡ nhỏ này, thì nó chính là thần thụ cao ngất vào mây. Ngửa đầu nhìn lại, mây mù lượn lờ, thân cây to lớn uốn lượn không nhìn thấy điểm cuối.

- Nhìn thấy cái cây ta trồng xuống này không? Nếu muốn đạt được sức mạnh của văn minh, thì cần phải thể hiện dũng khí của ngươi. Trèo lên thần thụ, đây là thí luyện của ta đối với ngươi, thí luyện trí tuệ và dũng khí. . .

Hứa Chỉ đưa thanh kiếm kim loại mua từ trên mạng và một que diêm tẩm dầu hỏa, cộng thêm một con nhộng trong suốt chứa chất lỏng của con mối mà trước đó chưa thành công, đều đặt ở ngọn cây,

- Đây là ba loại bảo vật văn minh.

- Kiếm Damocles, là vũ khí bảo vệ văn minh. Khác biệt với các loài dã man khắp mặt đất, loài trí tuệ có thể mượn nhờ sức mạnh của công cụ.

- Bó đuốc, thiêu đốt lên ngọn lửa nóng rực, nó là cầu nối để duy trì văn minh, nắm giữ mồi lửa chính là khởi nguyên của văn minh.

- Một bình chất lỏng cuối cùng chính là máu sức mạnh, chỉ có dũng sĩ dũng mãnh nhất trên thế gian mới có thể ăn vào. Nếu không chịu nổi sẽ tử vong, chịu đựng qua sẽ có sức mạnh to lớn không gì sánh kịp!

- Nếu như ngươi muốn thay đổi vận mệnh của chủng tộc mình, thế thì hãy trèo lên thần thụ trước khi bó đuốc dập tắt, thu hoạch được ba loại bảo vật văn minh.

Hứa Chỉ liền nhẹ nhàng đặt con trùng vượn này lên mặt đất, sau đó trong sự chấn động của nó, nhanh chân giẫm đạp núi đồi rời đi.

- Tăng tốc phân liệt tế bào, một trăm lần!

Hứa Chỉ mới vừa đi ra liền mệnh lệnh cho Trùng Sào.

Mảnh đất vừa trở lại tốc độ bình thường lại một lần nữa được tăng tốc phân liệt tế bào.

Trong nháy mắt, toàn bộ mặt đất cũng bắt đầu điên cuồng hình thành các loại tàn ảnh, cây cối nhanh chóng sinh trưởng khô héo, động vật hóa thành tàn ảnh, nhanh chóng sinh lão bệnh tử.

que diêm kia được hắn nhúng vào dầu hỏa, có thể thiêu đốt ba mươi giây liền sẽ dập tắt.

Nhưng đối với mảnh đất được tăng tốc trăm lần mà nói, ba mươi giây này lại tương đương với thời gian mấy ngày.

Nói cách khác, khảo nghiệm thần thụ của hắn, có thời gian mấy ngày.

- Thời gian là tương đối, là thể hiện vật chất vận động. . . Tế bào thần kinh não của bọn chúng được tăng tốc trăm lần, tế bào thân thể phân liệt cũng tăng tốc trăm lần. Đối với bọn hắn mà nói, chính là thời gian tăng tốc một trăm lần.

Que diêm thiêu đốt trong nháy mắt, nhưng đối với bọn chúng lại là thiêu đốt tới mấy ngày. Ở trong thế giới quan của bọn chúng, que diêm đó cũng không phải là khói lửa trong nháy mắt, mà chính là bó đuốc có thể thiêu đốt được mấy ngày.

Bọn chúng cho là thời gian dài dằng dặc, nhưng ở trong mắt ta, chẳng qua chỉ là một cái chớp mắt ngắn ngủi.

Sau khi Hứa Chỉ rời đi, liền dùng ống nhòm quan sát cảnh tượng dưới thần thụ. Con trùng vượn nhỏ bé kia gọi thêm mấy đồng bạn, sắc mặt kiên nghị, nhanh chóng cùng nhau trèo lên thần thụ.

Ở trong mắt Hứa Chỉ, động tác trèo lên cây của những con trùng vượn bé nhỏ này nhanh đến mức chỉ còn là tàn ảnh. Trong mấy giây ngắn ngủi đã ngã sấp xuống vô số lần, sau đó lại ra sức trèo lên trên, vào thời điểm hơn mười giây đã thành công trèo lên đỉnh thần thụ.

Nhưng đối với bọn chúng thì đã qua rất nhiều ngày, đã thất bại vô số lần.

Động tác của bọn chúng quá nhanh.

Ở đỉnh của thần thụ, đứng ở trên đỉnh cây tươi tốt, Gilgamesh nâng cao thanh kiếm, tựa hồ đang nói và làm gì đó, sau đó biến thành tàn ảnh xuống dưới đất.

Hứa Chỉ hiếu kỳ, quay sang hỏi Trùng Sào:

- Bọn chúng đang nói gì vậy?

Phó não Trùng Sào, hiển thị hình ảnh vừa rồi cho Hứa Chỉ xem.

- Cự thú Trí tuệ, trên thế giới vậy mà lại có loài sinh vật có trí tuệ khổng lồ như vậy sinh sống! Đó là người khổng lồ cao tới vạn trượng!

Gilgamesh chinh phục được thần thụ, giơ cao kiếm Damocles, vung qua đỉnh đầu.

Hắn nhìn xuống phong cảnh bên dưới thần thụ, lông tóc màu đen đón gió bay lên, giáp xương đen kịt ở bả vai tỏa sáng, khuôn mặt kiên nghị của hắn bỗng nhiên tràn đầy tự tin,

- Đều có được trí tuệ như nhau, chúng ta tương lai cũng sẽ như cự thú trí tuệ kia! Mỗi một tộc nhân đều có thần năng vĩ ngạn! Đều có uy thế để vô số cự thú chạy trốn tán loạn! Ta nhất định phải dẫn đầu tộc nhân đứng ở trên đỉnh, để mồi lửa văn minh vẩy khắp mặt đất.

Lúc này đã được ghi chép thành vĩnh hằng.

Ngàn vạn năm về sau, từ nơi mà Vương triều Sumer cổ xưa nhất đã từng phồn thịnh cực hạn, nhưng lại phù dung sớm nở tối tàn, mọi người từ trong khảo cổ phát hiện bọn hắn đã viết lên một bài hát « Kỷ Sáng Thế » để ca tụng lịch sử Sumer và quân vương vĩ đại.

Bộ văn hiến cổ xưa nhất, sách sử Sumer ghi chép:

【 Cự thú trí tuệ, cao một vạn trượng, toàn thân sáng chói, gương mặt thần thánh, đạp nát núi đồi mặt đất mà đến, hạ xuống thần thụ, tạo ra thí luyện trí tuệ. Nó đưa ba loại bảo vật văn minh là bó đuốc, thánh kiếm, máu sức mạnh cho anh hùng vương lúc tuổi nhỏ, Gilgamesh. 】

Chương 8: Anh Hùng Tuổi Xế Chiều

Hứa Chỉ trở lại trong nhà, đi vào phòng bếp, bắt đầu nấu nước. Hắn khát nước, muốn uống một chén trà.

Mồi lửa văn minh đã được đưa xuống.

Loại trùng vượn toàn thân lông tóc rậm rạp này, hình thể càng giống người phương Tây, lấy tên Gilgamesh, một vị vua trong thần thoại phương Tây, liền có thể nhìn ra sự kỳ vọng của Hứa Chỉ đối với hắn.

Thậm chí, loại gen thứ hai - Gen con mối mà trước đó trong giai đoạn thí nghiệm đám trùng vượn này không thể dung nạp được, Hứa Chỉ cũng giao cho hắn, có thể thấy được sự mong đợi rất lớn.

Có thể chân chính quật khởi hay không, thì phải xem bản thân hắn rồi.

Tiếp theo, Hứa Chỉ có vẻ rất hài lòng, bắt chéo hai chân, ngồi ở cửa ra vào nhìn các loại hình ảnh bên trong sa bàn,

- Dọn dẹp một trăm mét vuông xây dựng sa bàn, nhưng mà bên cạnh vẫn còn thừa mười mấy mét đầu thừa đuôi thẹo. Nếu không, cũng dọn dẹp một chút?

Hứa Chỉ ngẫm nghĩ, nói làm liền làm. Mặc dù hắn còn chưa nghĩ ra, phải dùng phần đất còn thừa làm gì mới tốt.

Đông đông đông!

Chưa đến một lát, cửa ra vào truyền đến tiếng đập cửa.

Hai tay Hứa Chỉ để trần, đặt cái cuốc xuống rồi ra mở cửa. Ngoài cửa là nha đầu Trần Hi, đang xách một hộp đồ ăn nhìn hắn, sau đó cái đầu điên cuồng nhìn về phía sân vườn, hết sức tò mò,

- Ồ? Anh đang xới đất sao?

- Đúng, luyện tay một chút, đúc luyện thân thể.

Hứa Chỉ cầm khăn mặt lau mồ hôi. Nàng không nhìn thấy cảnh vật bên trong sa bàn, nên chỉ cho rằng đang xới đất.

- Khiếp sợ! ! Không nghĩ ra cao tài sinh làm việc ở công ty nước ngoài, từ năm ngoái tiền lương hơn chục ngàn, khi bản thân mắc bệnh nan y lại về nhà làm ruộng.

Trần Hi gãi gãi đầu, nhìn vào nửa người trên tỷ lệ vàng, cơ bắp góc cạnh rõ ràng của Hứa Chỉ, mặt mo liền đỏ ửng, yên lặng mắng một câu rồi lảng sang chuyện khác,

- Anh Hứa Chỉ, thức ăn em để chỗ này nhé! Cái đó, anh cần giúp một tay không ? Ở nhà em cũng giúp mẹ cấy mạ, vườn trái cây nhà anh hoang phế lâu rồi, dù gì nó cũng hơn một trăm mét vuông mà? Hiện tại chỉ có một mình anh, căn bản không giải quyết được!

- Không cần!

Hứa Chỉ cười ha hả nói:

- Không có cách nào! Tuy vườn lớn nhưng anh chỉ tùy tiện khai khẩn một chút đất, trồng chút hạt giống, có lẽ có thể trồng ra một đóa hoa đẹp đẽ khiến người khác phải tán thưởng.

- —— Ừm!

Trần Hi hiếu kỳ thở một hơi, vỗ ngực cam đoan,

- Vậy anh hãy làm ruộng thật tốt! Muốn ăn cái gì thì nói với em! Em và Lý thẩm của anh, sẽ làm cho anh ăn!

Sau đó nhún nhảy chạy đi.

Cuối cùng, nàng còn vụng trộm bổ sung một câu, giáng cho Hứa Chỉ một lần bạo kích,

- Trước đó còn uể oải như vậy, bỗng nhiên gương mặt trở nên hồng hào, mái tóc cũng mọc lại, khẳng định là hồi quang phản chiếu rồi. . . Đoán chừng không sống được mấy ngày. Trước khi chết, em phải chiếu cố anh thật tốt.

Hừ??

Mọc tóc thì nhất định phải chết?

- Trời ạ, đem cơm đến xem như bữa cuối cùng của ta sao, cô nàng này quá sỉ nhục người rồi. Ta lúc này mới ung thư dạ dày giai đoạn giữa mà thôi.

Hứa Chỉ thở phì phò, trừng nha đầu này một chút, thuận tay mở hộp cơm ra.

Bên trong được xếp đặt rất tỉ mỉ.

Trứng chần, cà rốt, rau xanh xào thịt, nhìn rất ngon mắt. Ăn một miếng lớn, lập tức cảm giác trong miệng đầy mùi thơm ngát, rất sảng khoái.

Mùi vị quê hương!

Ăn ngon!

Thật là thơm!

- Tay nghề của nha đầu này đúng là không tệ! Có lẽ do ta đã là một người mắc bệnh ung thư sắp chết, nên nàng mỗi ngày tới đây

đưa đồ ăn ngon cho ta. . .

Ung thư cần phải chú trọng ẩm thực, đặc biệt là ung thư dạ dày, những đồ ăn ngon đầy dinh dưỡng như vậy, hắn ăn rất sảng khoái, sau đó nằm co quắp ở trên ghế không muốn nhúc nhích.

Sau đó một lát, bắt đầu làm một chút việc vặt, thuận tiện dọn dẹp một vài chỗ trong vườn trái cây.

Ở bên trong vườn làm xong việc nhà nông đến mức toàn thân lấm lem đất bùn, hắn liền bắt đầu giặt quần áo, vắt khô từng cái từng cái một, sau đó treo lên trên dây thừng,

- Đúng rồi, lúc nào nên vào thành phố mua một cái máy giặt về.

. . .

Ngày thứ hai, nha đầu mặt tròn Trần Hi đưa thức ăn đến, có vẻ nàng đã đưa nghiện rồi.

Nhưng khi đối mặt với dáng vẻ thương hại và đồng tình với một người bị bệnh nan y của nàng, Hứa Chỉ đúng là ai đến cũng không từ chối.

Ở trong nhà xới đất, còn có người đưa đồ ăn ngon, chiếu cố một người mắc bệnh nan y sắp chết như mình, để hắn cảm thấy cái thế giới này tràn ngập tình yêu thương. Còn có gì thoải mái hơn cuộn sống điền viên như này nữa chứ?

Không hề có!

Hái cúc dưới rào đông, thản nhiên nhìn Nam Sơn.

Sinh hoạt thanh đạm của nhà nông, hắn đã mơ hồ có được loại ý cảnh ẩn cư đó.

Một ngày ngắn ngủi này, đối với Hứa Chỉ thì rất ngắn, ba bữa

cơm, sau đó ngủ một giấc. Nhưng đối với sa bàn thì đã qua một thời giàn dài, một trăm năm đằng đẵng. Đối với trùng vượn có tuổi thọ bình quân bốn năm mươi năm, thì bọn chúng đã sinh sôi qua hai đời.

Bây giờ đã đi qua hai đời người, con trùng vượn ngây ngô tiếp nhận bó đuốc văn minh năm đó, hắn đã chết già rồi sao?

Cũng không có!

Hắn cho Hứa Chỉ kinh hỉ rất lớn.

Hứa Chỉ đã ghi chép lại tiến trình văn minh của bọn hắn một cách rõ ràng.

Sau khi Hứa Chỉ rời đi mười năm, Gilgamesh dẫn đầu trùng vượn tiếp tục chạy nạn.

Hắn sợ hãi thán phục tại sao thế giới lại có ngọn lửa thần kỳ như vậy, ngọn lửa có thể đun sôi đồ ăn, ngọn lửa có thể xua đuổi cự thú trong đêm tối, ngọn lửa có thể cung cấp sự ấm áp trong đêm đông rét lạnh, duy trì nhiệt độ cơ thể.

Biết vận dụng ngọn lửa, đại biểu cho khởi nguyên văn minh.

Mà thanh kiếm Damocles được lưu lại kia, đã trở thành vũ khí vô địch ở mảnh rừng rậm nguyên thủy này. Gilgamesh mượn nhờ vũ khí sắc bén, chém giết vô số cự thú, giúp mọi người kéo dài hơi tàn, bắt đầu có được sức phản kháng.

Ở năm thứ hai mươi.

Gilgamesh thoát ly sự ngây ngô, đã là người hơn ba mươi tuổi.

Hắn trở nên cao lớn hùng vĩ, dẫn đầu bộ lạc, trở thành thợ săn cường đại nhất trong tộc trùng vượn, bị đám người trong bộ lạc xưng là anh hùng vương.

Hắn thậm chí lợi dụng lửa để đốt cháy đất đai, khiến cho thổ địa phì nhiêu, bắt đầu trồng trọt, tiến vào cuộc sống làm nông đơn sơ.

Hắn ngông cuồng tự đại, kiêu ngạo ngang ngược, duy ta độc tôn. Cự thú trí tuệ giao ba loại bảo vật văn minh cho hắn, hắn biết rõ rằng văn minh chính là tri thức và lịch sử truyền thừa, thế là to gan tạo ra chữ tượng hình để ghi chép lịch sử chủng tộc, sáng tạo ngôn ngữ mới.

Hắn tự cho mình là loài trí tuệ đầu tiên sáng lập văn minh trên thế giới, vì thế cho ghi chép lại quá trình mình sáng tạo văn minh vào sách, tạo ra bài hát ca tụng, dõng dạc đặt tên « Kỷ sáng thế ».

Hắn ngang ngược, chính sách tàn bạo chuyên trị, nhưng nhân cách lại tràn đầy mị lực.

Trong bộ lạc, hắn có được một trăm ba mươi mốt vị thê tử mỹ lệ, vì hắn sinh ra đời sau. Con cái của hắn phần lớn đều hùng tráng mạnh mẽ, kế thừa sự khôi ngô và trí tuệ của hắn.

Nhưng mà tuổi thọ của trùng vượn lại chỉ có ba bốn mươi năm, mà lúc này, Gilgamesh đã hơn ba mươi tuổi.

Vị kiêu hùng này đã đi tới phần cuối của chủng tộc hắn, nghênh đón tuổi già của chính mình. Anh hùng vương khôi ngô phóng khoáng vung vẩy thanh kiếm Damocles năm đó, đã đi về điểm cuối của cuộc đời.

Bên trong nhà gỗ trên cây, ngọn lửa trong lò bốc cháy hừng hực, toả ra từng đợt sóng nhiệt.

- Đó là ngọn lửa văn minh mà cự thú trí tuệ đã ban cho ta, nó tràn đầy xinh đẹp và xán lạn như vậy.

Gilgamesh yên tĩnh ngồi trên ghế dựa được bên dệt bằng da lông của cự thú Allah, nhìn qua ngọn lửa, ánh mắt thâm thúy xa

xăm. Thân hình khôi ngô cao lớn của hắn đã già nua chậm chạp, chậm rãi xoay đầu, nhìn qua đầu lâu của một con cự thú đang được treo trên vách tường.

Đầu lâu của các loại cự thú, dữ tợn, bất khuất, cường đại, làm người ta phải rung động. Những cự thú đã từng ngông cuồng tự đại đó đều đã bị hắn chinh phục từng con một.

Cả mặt vách tường, tựa như cuốn sách ghi chép chiến tích huy hoàng một đời của hắn.

Cuộc đời của hắn, trôi qua đầy đủ huy hoàng, đầy đủ xán lạn rồi.

Hắn đã thực hiện được mộng tưởng lúc còn trẻ.

Hắn rất thỏa mãn.

- Thủ lĩnh bộ lạc đời tiếp theo đã được xác định là con trai ta - Kish, năng lực của nó không kém hơn ta, có thể dẫn đầu bộ tộc nghênh kích cự thú, kéo dài huy hoàng.

Gilgamesh rõ ràng cảm giác được sinh mệnh của mình dần dần đi về điểm cuối cùng, tử vong là chuyện sinh vật không thể tránh khỏi, hắn gần như đã nhận mệnh, yên lặng lấy ra máu sức mạnh năm đó, thở dài nói:

- Tất cả lo âu về sau đã được giải quyết. Cự thú trí tuệ nói, chỉ có dũng sĩ dũng mãnh nhất thế gian mới có thể ăn vào, không chịu nổi sẽ tử vong, chịu đựng qua sẽ có được sức mạnh to lớn không gì sánh kịp.

- Ta sao, không phải là dũng sĩ mạnh nhất thế gian à?

- Hãy để ta đến thử xem! !

Anh hùng tuổi xế chiều, đôi mắt đục ngầu khẽ mở, trong lúc

hoảng hốt bỗng nhớ tới năm tháng huy hoàng của mình, bỗng nhiên rơi lệ, sau đó yên lặng đâm rách cánh tay của chính mình, đổ máu sức mạnh vào miệng vết thương.

Đau!

Vô cùng đau đớn! ! ! ! !

Gilgamesh giãy giụa.

Vị anh hùng tuổi già này ngã xuống đất, bản thân hắn đã trải qua vô số chém giết, nhưng lại chưa bao giờ chịu đựng thống khổ như vậy.

Cuối cùng, hắn chịu đựng qua tử vong, đứng người lên, lông tóc rậm rạp trên người dần dần thối lui, lộ ra lồng ngực tráng kiện đầy cơ bắp, lông tóc màu đen trên gương mặt cũng rút đi, để lộ ra một gương mặt hoàn mỹ giống như thiên thần.

Hắn không còn là màu xám đen, đã hoàn toàn biến thành trùng vượn tinh khôn có bộ lông tuyết trắng.

Da thịt tinh tế trong suốt, sáng long lanh tựa như con mối, phảng phất người khổng lồ tuyết, cơ bắp thì như pho tượng tỉ lệ vàng của Hy Lạp, mang lại mỹ cảm trùng kích mãnh liệt.

- Loại sức mạnh này là. . .

Người trẻ tuổi với bộ lông trắng như tuyết này chậm rãi đứng người lên,

- Máu sức mạnh, loại sức mạnh này vĩ đại biết bao!

Rắc rắc!

Hắn bóp nhẹ tay vịn bằng xương một cái, trong nháy mắt vỡ nát.

Lúc này, ở trong bộ lạc, con trai Gilgamesh là Kish đang đứng ở đài cao, hắn giơ cao thanh kiếm Damocles, tuyên bố kế thừa chức vị thủ lĩnh đời tiếp theo.

Kish, anh minh thần võ, tài năng và phẩm đức vẹn toàn. So sánh với vị phụ thân bạo ngược ngạo mạn của mình, hắn càng giống một vị thủ lĩnh hiền hòa hợp cách. Gilgamesh cũng rõ ràng điểm này, cho nên lúc mình tuổi già mới đồng ý giao vị trí lại cho hắn, không muốn thấy bộ lạc mà chính mình dẫn đầu tộc nhân xây dựng bị hủy diệt.

Nhưng hiện tại đã khác . . .

Đã hoàn toàn khác nhau.

Kish thiện lương cũng được người khác kính yêu. Dù cho vẫn luôn tôn kính với người phụ thân như mình, chưa bao giờ nghĩ tới việc chiếm lấy vị trí thủ lĩnh, Gilgamesh cũng không cho phép tồn tại bất kỳ tai họa ngầm nào.

- Ta trở về, thủ lĩnh, vẫn là của ta.

Một ngày này, máu tươi bắn tung tóe, âm thanh kêu rên vang lên trong bộ lạc Sumer. Anh hùng vương Gilgamesh giết con, lại nắm giữ vị trí thủ lĩnh, sống thêm đời thứ hai.

Chương 9: Thanh Kiếm Treo Lơ Lửng Trên Đỉnh Đầu

Câu chuyện lần trước nói đến, vào lúc tuổi thọ của trùng vượn Gilgamesh gần hết, sắp chết già, hắn đã sử dụng máu sức mạnh, cửu tử nhất sinh quay về lúc còn trẻ, sống thêm đời thứ hai, khôi phục được sự võ dũng của anh hùng vương lúc còn trẻ, dẫn đầu bộ lạc một lần nữa tiến hành chinh chiến.

Thời gian, lại trôi qua mười năm.

Thời đại bộ lạc định cư đã qua mấy đời người, nhà gỗ bọn hắn sử dụng đã dần mục nát và hư hỏng, thế là dưới sự dẫn đầu của Gilgamesh, mọi người bắt đầu dùng tảng đá để chế tạo phòng ốc, chính thức tiến vào thời kỳ đồ đá chống lại cự thú.

Gilgames có được gen con mối, có thể tuỳ tiện vác lên cổ thụ trăm năm mà bốn người mới có thể ôm hết, nhẹ nhàng nhảy lên cao bảy tám mét, cũng có được sức mạnh to lớn.

Hắn dẫn đầu tộc nhân phản kháng cự thú, không ngừng chinh chiến. Rốt cục ở mười ba năm sau, khi khí thế đã tích súc đến đỉnh phong, hắn lựa chọn khiêu chiến cự thú có sức mạnh kinh khủng nhất trên mảnh đất này, cự thú Finba trong truyền thuyết! !

Cự thú Finba, nằm rạp trên mặt đất chính là một dãy núi nguy nga.

Thân thể nó vắt ngang qua toàn bộ rừng rậm Smicar.

Nó hít thở trong khi ngủ, có thể hình thành một trận gió lớn trong rừng cây, làm vô số đại thụ nghiêng ngả theo.

Nó thở một hơi, liền đủ để thổi bay cự thú Allah.

Nó chính là cự thú có hình thể khủng bố ngang con mèo nhỏ mà Hứa Chỉ nhìn thấy trước kia.

Nó chính là chúa tể của toàn bộ thời đại cự thú.

Đại chiến ròng rã ba ngày ba đêm, mặt đất nứt toác, hẻm núi sụp đổ, vô số cự thú trong rừng rậm chạy trốn.

Một ngày này, Gilgamesh tắm rửa trong máu tươi, vóc dáng hoàn mỹ, một tay cầm thanh kiếm Damocles, một tay lôi kéo thi thể trăm mét của cự thú Finba trở về.

Sức mạnh một tay của hắn, vậy mà có thể kéo theo cự thú Finba to lớn tựa như dãy núi, để vô số tộc nhân cảm thấy rất tự hào, chấn động đến cực điểm.

Vô số người viết bài hát ca tụng hắn, ca tụng sức mạnh của hắn, đây là anh hùng vương mạnh nhất trong lịch sử.

- Ta muốn dựng nước.

Thời khắc hắn trở về, nhìn thẳng vào mọi người trong bộ lạc đồ đá, bỗng nhiên nói một câu như vậy.

Bộ lạc sôi trào!

Vui đến phát khóc, ôm nhau rơi lệ. Bọn hắn hiểu rõ, dưới sự dẫn đầu của vị anh hùng vương tuấn tú vĩ đại này, tháng ngày nay đây mai đó đã trôi qua, không cần phải e sợ những cự thú dã man kia nữa.

Thời đại văn minh mới, đã bắt đầu rồi!

Lịch sử là do người thắng viết, Gilgamesh không hề ghi chép việc giết con hung ác, mà là ghi chép sự oai hùng của hắn ở « Kỷ Sáng Thế ».

Trong sách sử của Vương triều Sumer, có ghi chép:

【 Gilgamesh, dùng máu sức mạnh, kiếm chém cự thú Finba trong truyền thuyết, lập ra Vương triều Sumer, di chuyển đá lớn vây quanh, xây thành lũy thứ nhất trong lịch sử, thành Uruk. 】

Thời gian, không ngừng trôi về sau.

Gilgamesh vô địch khắp mặt đất, bắt đầu ra sức phát triển văn minh.

Hắn chăm lo quản lý, oai hùng và tràn đầy mị lực, nhưng lại bạo ngược ngông cuồng tự đại.

Hắn chế tạo tiền, hoàn thiện ngôn ngữ, xây dựng thành trì, nhưng lại tàn nhẫn phân chia mọi người thành tam lục cửu đẳng, xây dựng chế độ nô lệ, đồng thời hao người tốn của phái ra lượng lớn dũng sĩ, bắt đầu tìm tòi tận cùng của thế giới.

Hắn là anh hùng vương vĩ đại của nhân dân, cũng là một bạo quân chính cống.

Năm thứ tám mươi bảy của Vương triều Sumer, Gilgamesh đã một trăm hai mươi bảy tuổi.

Vương thành Uruk, nhân khẩu cuối cùng đã đạt tới số lượng hơn ngàn vạn người.

Vô số nô lệ được giao dịch ở chỗ này, thậm chí xây dựng nên đấu thú trường, các quý tộc để cho nô lệ chém giết với cự thú, coi đó là trò vui, cười to không ngớt.

Tộc nhân năm đó của bộ lạc đã qua đời. Đã trải qua thời gian gần trăm năm, con cháu của bọn hắn đã không nhớ rõ sự khốn khổ của tổ tiên mình, nương theo sự an nhàn dần dần đi về phía mục nát.

Nhưng mà, vị vua Sumer năm đó, vẫn oai hùng như cũ.

Trong vương điện Uruk u ám.

Nóc nhà hình vòm được điêu khắc hoa văn tinh tế, từng chiếc đèn treo tường màu trắng tỏa ra tia sáng nhàn nhạt, hai bên là từng chiếc cột đá hình tròn được điêu khắc tỉ mỉ, dưới đất là những tấm thảm được làm từ da lông cự thú cường đại.

Một nam tử tuấn tú vĩ ngạn yên tĩnh ngồi trên vương tọa làm bằng xương trắng, bên tay của hắn là thánh kiếm Damocles trong truyền thuyết.

- Quốc vương Sumer vĩ đại, chủ nhân của thành phố! Gilgamesh bệ hạ! ! Chúng thần đã thăm dò xong toàn bộ mặt đất.

Đại thần Dionysius hơi khom người, cuồng nhiệt giảng thuật những gì chứng kiến trong những năm gần đây.

- Thế giới của chúng ta, là thế nào ?

Gilgamesh có vóc dáng hoàn mỹ như pho tượng Hy Lạp, ngồi ở trên vương tọa làm bằng xương cốt của cự thú Finba, phảng phất nhìn thấu bầu trời xanh biếc bên ngoài cung điện.

Những dũng sĩ được phái ra ngoài thăm dò, bọn hắn xuất hành về bốn phương tám hướng, công trình vĩ đại này mất hơn hai mươi năm, tử thương vô số, ngày hôm nay mới biết được hình dạng của toàn bộ thế giới.

Nhìn chung ở trong lịch sử của trái đất, mặc kệ là quốc vương cổ đại vĩ đại nào, đều sẽ rất tò mò về thế giới, cộng với đó là dã tâm.

Dionysius cung kính, sau đó khoa tay múa chân nói:

- Thế giới của chúng ta, trời tròn đất vuông. Bầu trời là vòng

tròn cao xa vô hạn, mặt đất là một hình vuông hoàn mỹ, ở trung tâm là hải dương to lớn, xung quanh là núi non sông ngòi. Ở trên mảnh đất mênh mông vô ngần này, cưỡi lên cự thú nhanh nhất là Finchla đi dọc theo đường thẳng, đi đến hai đầu thế giới, toàn lực chạy nhanh cũng cần phải hơn hai mươi năm. . .

Trầm mặc rồi một hồi, vị quốc vương vĩ đại nhất trên đời này nói rằng:

- Được rồi, lui ra đi.

- Vâng, bệ hạ.

Dionysius đứng dậy, rời đi.

Hắn bỗng nhiên dừng lại, xoay đầu khát vọng sùng bái nhìn về phía quốc vương của mình. Vị anh hùng vương vĩ đại này dẫn đầu bọn hắn rời khỏi hang động, khai phá thời đại bộ lạc làm nông, đi vào thời kì đồ đá, hiện tại lại đã tiến quân vào thời đại thành bang.

Hắn tru diệt vua cự thú kinh khủng nhất Finba, dẫn dắt phát triển văn minh.

Hơn ba mươi năm trước đó, Dionysius vẫn là một thiếu niên, là một hiệp khách có tiếng trong thành trì, sau đó được bệ hạ triệu tập vào hoàng cung, phụng lệnh điều tra toàn bộ vị trí địa lý. Hắn được quốc vương trao tặng sứ mệnh vĩ đại cả đời —— vẽ ra bản đồ thế giới.

Mãi đến ba mươi năm sau, hắn lại một lần nữa trở lại Vương thành Uruk, lúc hoàn thành nhiệm vụ đã không còn là thiếu niên, mà là một lão nhân run rẩy, đôi mắt đục ngầu, đã không sống được lâu nữa rồi.

Nhưng bệ hạ, vẫn trẻ tuổi như vậy.

Vẫn như năm đó lúc hắn vào yết kiến, khuôn mặt anh tuấn mà

hoàn mỹ, năm tháng phảng phất chưa bao giờ lưu lại dấu vết trên gương mặt của ngài.

- Đây là một vị quân chủ vĩ đại đến mức nào chứ!

Thân thể Dionysius run rẩy, tràn ngập cuồng nhiệt.

Hơn một trăm năm nay bệ hạ không còn ra tay, thực lực không biết đã cường đại tới trình độ nào. Có lẽ trong tương lai, vị quốc vương trường thọ vĩnh sinh bất hủ này sẽ dẫn đầu nhân dân Sumer, tiến vào thời đại văn minh tiếp theo.

- Thế giới của chúng ta, trời tròn đất vuông.

Đợi đến khi trong cung điện không còn một ai, Gilgamesh thở một hơi thật dài, sau đó chậm rãi rút ra thánh kiếm Damocles những năm này luôn mang theo bên người, thân kiếm tinh tế tỉ mỉ, tỏa ra ánh sáng sắc bén.

Ngón tay của hắn nhẹ nhàng vuốt ve, tựa như đó là người yêu đã làm bạn với hắn qua năm tháng vô tận.

- Đã nắm giữ sức mạnh của bó đuốc, cũng đã rõ ràng tác dụng của máu sức mạnh. Mà thanh kiếm Damocles này. . . Ta đã tìm khắp toàn bộ thế giới, nhưng không tìm ra nó đã được chế tạo như thế nào.

Gilgamesh thì thầm, tràn đầy khiếp sợ vuốt ve thân kiếm,

- Nó rốt cuộc được làm bằng vật liệu gì ? Đến cùng là xương cốt của cự thú nào ? Hoặc là công nghệ của văn minh nào?

Thật đáng tiếc, cái thế giới này dù sao cũng không phải thế giới chân chính.

Không có khoáng mạch, không có mỏ đồng, quặng sắt... Hứa Chỉ cũng không tận lực chôn xuống các loại khoáng thạch. Nơi này

vốn là một mảnh vườn trái cây bình thường, mặt đất phía dưới chính là thổ nhưỡng, cho nên bọn hắn chỉ có thể vĩnh viễn dừng bước ở thời kỳ đồ đá. Ở trong nhận thức của bọn hắn đối với thế giới, vĩnh viễn không có hai chữ "Kim loại".

Đối với thế giới này, chất liệu cứng rắn lập lòe tỏa sáng đó rất thần bí và cường đại, mà lại là duy nhất.

- Cũng đã tìm đến đầu cuối của thế giới rồi, nhưng vẫn không tìm được cự thú trí tuệ vĩ đại năm đó. Hắn đang sinh hoạt ở chỗ nào trên thế giới này vậy?

Gilgamesh hít sâu một hơi.

Văn minh mà cự thú trí tuệ nắm giữ, quả thực khó có thể phỏng đoán.

Thanh kiếm Damocles được tặng cho này, dù làm cho hắn như nhặt được chí bảo, là thánh kiếm mở ra toàn bộ văn minh, nhưng làm sao lại không phải đang cảnh cáo hắn chứ ?

Sức mạnh của văn minh này, hắn chỉ nắm giữ một phần, còn lại tất cả đều là không biết. Ví dụ như thanh kiếm này được chế tạo như thế nào, cũng đã để cho hắn cảm thấy rất e ngại và run sợ! !

Kiếm Damocles, phảng phất đang treo lơ lửng trên đỉnh đầu của hắn.

Thanh kiếm này mang cho hắn sức mạnh văn minh mạnh mẽ và thần bí, để hắn khai sáng huy hoàng, nhưng lại cực kỳ không an toàn, bất cứ lúc nào mũi kiếm cũng có thể rơi xuống, cướp đi tính mạng của hắn.

- Sức mạnh văn minh. . . Thật sự để người ta phải hướng tới.

Hắn ngồi ở trên vương tọa, phảng phất hùng sư ngủ say đã

lâu, đôi mắt chậm rãi nhìn ra phía xa, tựa như nhìn xuyên năm tháng dài đằng đẵng của mảnh rừng rậm xa xăm kia. Người khổng lồ vĩ đại năm đó chính mình gặp phải, thân cao vạn trượng, toàn thân tỏa ra hào quang tràn đầy thần thánh, bàn tay rộng lớn mang theo chính mình lúc tuổi nhỏ, quan sát khắp dòng sông núi đồi, giao cho mình ba loại bảo vật văn minh.

- Đáng tiếc, sinh mệnh của ta đã đi đến cuối cùng, máu sức mạnh đã hết tác dụng rồi. Ta muốn sống thêm đời thứ ba. . . Cự thú trí tuệ vĩ đại, ta muốn gặp lại ngươi!

Chương 10: Thời Đại Tìm Kiếm Cự Thú

Thật đáng tiếc!

Lúc đó Hứa Chỉ lại đang dùng cơm và nói chuyện phiếm với Trần Hi, ăn đồ ăn thơm ngọt của nhà nông, có dinh dưỡng lại tràn đầy mỹ vị, cũng không rảnh rỗi để ý tới hắn. . . Đồng thời, cũng không muốn để ý tới hắn.

Tất cả sinh mệnh cuối cùng đều sẽ chết già, không có người đời đời bất hủ.

Giống như Nữ hoàng Trùng tộc oai hùng trước đó cũng không làm được, bằng không thì nàng cũng sẽ không nghĩ biện pháp phá vỡ thế giới cằn cỗi, đánh lên Trường Sinh Giới trong truyền thuyết, tìm kiếm cách kéo dài sinh mệnh cho mình trước khi tuổi thọ kết thúc.

Không có giống loài nào có thể vĩnh sinh.

Cũng như hắn hiện tại đang "Làm ruộng", trên người mắc bệnh nan y, không biết rõ bao giờ thì ung thư dạ dày của hắn đi đến thời kỳ cuối, bất cứ lúc nào cũng có thể đột nhiên qua đời, thậm chí không có được hạnh phúc chết già một cách bình thường.

- Mà vị quốc vương trong ruộng này, hắn thật sự rất hạnh phúc, một đời quang vinh, muôn người chú ý, hậu thế vì hắn viết lên bài hát ca tụng tràn đầy sử thi hào hùng, thậm chí ngay cả ta cũng rất hâm mộ.

Hứa Chỉ cười rộ lên.

Cuộc đời truyền kỳ của hắn để Hứa Chỉ cũng cảm thấy rất hâm mộ. Công tích vĩ đại, mở ra khởi nguyên văn minh, ở trong bộ lạc cưới hơn ba trăm lão bà xinh đẹp, còn có gì để tiếc nuối chứ?

Đã không có rồi!

Nếu không phải Hứa Chỉ không thể biến thành người tí hon, nói câu khó nghe, hắn sẽ ngay lập tức chạy vào, trải qua tháng ngày thần tiên.

Dưới cái nhìn của Hứa Chỉ, cuộc sống như thế chết đi sẽ không có gì cần tiếc nuối. Đối với một người mắc bệnh nan y như hắn, đã là chuyện rất thỏa mãn rồi.

- Đi thôi, chúng ta đi vào thành phố, mua một cái máy giặt.

Hứa Chỉ đứng ở cửa ra vào, đưa tay vuốt mái tóc đen nhánh.

- Anh Hứa Chỉ, ngồi xe điện của em nhé!

Trần Hi cười rộ lên, gãi gãi đầu,

- Kỳ thực em còn có rất nhiều vấn đề về kiến thức chuyên ngành muốn hỏi anh, dù sao anh cũng là học trưởng của em, em cũng học chuyên ngành giống anh mà!

- Được!

Hứa Chỉ cười nói.

Hứa Chỉ không mua xe, dù sao trước đó làm việc cũng chỉ để dành được mấy chục vạn, nếu mua một chiếc xe tốt thì gần như hết sạch tiền rồi. Lúc đó hắn không lựa chọn mua, liền bị việc trị bệnh bằng hoá chất móc sạch phần lớn tích góp, hiện tại ở bên trong sân nhỏ chỉ có một chiếc xe đạp, nên tất nhiên chỉ có thể ngồi xe điện của Trần Hi ra cửa.

Tiếp đó, Hứa Chỉ và nha đầu này ngồi trên xe điện đi vào

thành dạo chơi.

Mua đồ điện, hoàn thiện sinh hoạt nhà nông của hắn. Dù sao thành thị hiện đại hóa, trong nhà mà không có thiết bị điện thì cuộc sống sẽ rất khó chịu!

Biểu hiện lần này của hắn rất tùy ý, cho rằng Gilgamesh sẽ yên bình giống như lần đầu tiên.

Nếu như già yếu là chuyện không thể phản kháng, thế thì yên lặng tiếp nhận tử vong. Giống như Hứa Chỉ hắn cũng lựa chọn như vậy, hưởng thụ chút sinh mệnh cuối cùng của cuộc đời mình.

Nhưng mà, hắn lại có chút coi nhẹ.

Lần thứ nhất ở trước mặt tử vong, Gilgamesh gần như đã nhận mệnh. Nhưng khi sống lại đời thứ hai, hắn mừng rỡ đến phát cuồng, sau khi trải qua một lần sợ hãi và tân sinh do tử vong mang đến, hắn đã bắt đầu triệt để e ngại tử vong.

Vị anh hùng vương này, hắn muốn sống thêm đời thứ ba.

. . .

Vương triều Sumer năm thứ một trăm linh hai, Gilgamesh đã một trăm bốn mươi hai tuổi.

Vị quốc vương truyền kỳ này, dựng nước hơn một trăm năm, đã có được tuổi thọ gấp ba lần con dân bình thường, nhưng vào lúc này gương mặt đã bắt đầu xuất hiện sự già nua rồi. Hắn quá kinh hãi, tức giận hạ chỉ, phát động sức mạnh cả nước tìm kiếm cự thú trí tuệ.

- Người phát hiện tung tích của cự thú trí tuệ, trọng thưởng!

Đồng thời, hắn triệu tập kỳ nhân dị sĩ trong thiên hạ, bắt đầu luyện chế dược tề, nghiên cứu hắc ma pháp.

Trong lúc nhất thời, một lượng lớn cự thú trong rừng rậm nguyên thủy bị tàn sát. Sừng, trái tim và các bộ phận của bọn chúng bị dùng để thí nghiệm. Mà cự thú Allah đã từng phồn thịnh đến cực điểm, thậm chí bởi vậy cơ hồ gần như diệt tuyệt.

Lịch sử, tiến vào giai đoạn tàn bạo nhất trong thời đại thành bang, hắc vu sư hoành hành.

Vương triều Sumer năm một trăm mười ba.

Một vị hắc vu sư cung đình dùng sừng Dora, chất lỏng của Bạch Tu Thảo và nhiều loại khí quan cự thú, chế tạo ra một loại dược tề vu thuật trường thọ, thành công kéo dài tính mạng cho Gilgamesh. Thế nhưng rất nhanh, sau nhiều lần sử dụng đã không còn hiệu quả, Gilgamesh lại dần dần đi về phía suy vong.

Tử vong, là chuyện mà bất cứ sinh vật nào cũng không thể tránh khỏi, dù là anh hùng vương vĩ đại cũng không được!

Vương triều Sumer năm một trăm bốn mươi lăm.

Lại qua hơn ba mươi năm, Gilgamesh cảm giác sinh mệnh của chính mình đang nhanh chóng tiêu vong. Vị lão nhân hùng tráng này ngồi ở trên vương tọa, tóc đã triệt để trắng xoá, hắn yên tĩnh ngồi ở đó không nhúc nhích, hai mắt nhắm lại.

- Sinh mệnh của ta đã sắp kết thúc, nhưng ta lại chưa muốn chết. . .

Sau ba ngày tĩnh tọa, đôi mắt già nua của hắn mở ra, lựa chọn phục tùng năm tháng, hạ lệnh:

- Sàng chọn người ứng cử quốc vương đời tiếp theo!

Oanh!

Vương triều sôi sùng sục, đều chấn động vì câu nói này.

- Quốc vương vĩ đại sắp chết rồi!

- Anh hùng vương vĩnh sinh bất hủ Gilgamesh, cũng sắp đi đến đoạn cuối của sinh mệnh?

Nhưng nhất thời lại không người dám lên tiếng.

Lần trước Gilgamesh tuổi thọ già yếu, đã để cho con trai Kish mà mình tín nhiệm nhất trở thành thủ lĩnh đời tiếp theo. Tuy nhiên, sau khi hắn sống thêm đời thứ hai, lại tự tay giết chết đứa con trai mà chính mình yêu thương nhất.

Ai cũng sợ hãi trở thành Kish tiếp theo. Nếu như Gilgamesh có thể sống thêm lần nữa, hắn tất nhiên sẽ giết chết quốc vương đời kế tiếp!

Lúc này, Gilgamesh không hổ là quốc vương thông minh nhất, trực tiếp hạ lệnh:

- Người dự bị cho vương vị sẽ có được máu sức mạnh, đạt được sức mạnh to lớn có thể sánh với ta, từ đó không cần e ngại nữa! Đồng thời, sẽ đạt được tư cách dẫn đầu bộ hạ, xây dựng một tòa vương thành thứ hai ở bên ngoài.

Cho phép xây thành!

Ban cho máu sức mạnh!

Tin tức này vừa truyền ra, cả nước chấn kinh.

- Vương vị là của ta! ! !

- Ta chính là quốc vương đời thứ hai của Sumer!

Vô số thương nhân, nô lệ, dân nghèo, quý tộc, công tượng chen chúc đến trước vương cung.

Cuối cùng, vô số người thông qua thí luyện, nhưng đều chết do

không chịu nổi máu sức mạnh. Chỉ có dũng sĩ rừng rậm Enkidu và thảo nguyên dã man nhân Ishtar sống sót sau khi dùng máu sức mạnh, xây dựng hai tòa thành trì.

Hai vị vương đời tiếp theo có được máu sức mạnh đã xuất hiện, bọn hắn sẽ thay nhau nắm giữ vương quyền, tiếp nhận văn minh Sumer mà Gilgamesh sắp chết già đã dẫn đạo.

—— Văn minh, bắt đầu từ tay Gilgamesh, nhưng không thể kết thúc trong tay hắn.

Vương triều Sumer năm một trăm bảy mươi lăm.

Ba vương thành cùng tồn tại, ba vương cộng đồng quản lý thiên hạ, thời đại thành bang Sumer tiến vào thịnh thế trước nay chưa từng có. Gilgamesh bỗng nhiên cảm giác được tử vong sắp giáng lâm, hắn bắt đầu mưu toan tiến hành sự giãy dụa cuối cùng.

Hắn triệu tập công tượng tu kiến thần miếu, xây dựng cung điện thờ phụng cự thú trí tuệ còn tinh xảo hơn so với vương điện Uruk của hắn.

Bên trong miếu đá to lớn là một tượng thần người khổng lồ vĩ ngạn, một tay mang theo anh hùng vương Gilgamesh lúc tuổi trẻ, tầm mắt nhìn xuống thổ địa mênh mông dưới chân, cả người tỏa ra ánh sáng thần thánh chói lóa.

Một ngày này, Gilgamesh dẫn đầu đại thần, dẫn đầu toàn bộ mấy trăm vạn con dân thăm viếng cự thú trí tuệ, hi vọng vị cự thú trí tuệ vĩ đại kia có thể cảm ứng được sự kêu gọi của chính mình.

- Nếu như có thể gặp được cự thú trí tuệ thần bí kia một lần trước khi chết, như vậy thì. . .

Trên gương mặt già nua của Gilgamesh tràn đầy nước mắt.

Đi qua tám mươi tám năm, Gilgamesh sắp chết già dẫn đầu

toàn bộ vương cung đại thần, tế bái thần miếu, lần thứ hai khẩn cầu gặp lại cự thú trí tuệ:

- Cự thú trí tuệ vĩ đại, Gilgamesh muốn gặp lại ngươi!

Chương 11: Lại Vào Sa Bàn

Đồng Thành cũng coi như là một thành phố lớn, Hứa Chỉ và Trần Hi đi dạo một vòng.

Hắn đi dạo cửa hàng một chút, mua máy giặt, lò vi sóng, tủ lạnh, to to nhỏ nhỏ một đống lớn, dự định hiện đại hóa cho nhà cũ của mình.

Ông chủ cửa hàng tất nhiên là mặt mày hớn hở. Hiện tại phần lớn đều sẽ mua trên mạng, rất hiếm thổ hào đến trực tiếp cửa hàng như vậy, cho nên hứa hẹn sẽ lập tức điều xe chở về thôn quê.

Đối với đồ điện gia dụng, Hứa Chỉ cũng không có khuynh hướng mua trên mạng.

Dù sao tính năng phần lớn cũng không khác mấy, hắn chủ yếu xem xét vẻ ngoài của dụng cụ, để làm sao thích hợp nhất với bố trí trong nhà.

Tiếp đó, dưới sự dẫn dắt của Trần Hi, hắn lại đi đến một số cửa hàng, mua một chút máy móc và thiết bị. Ví dụ như súng phun nước cao áp, cưa điện, dụng cụ phun nước... Đều là những công cụ để cải tạo vườn nông.

Dù sao, đây đều là công cụ cần thiết của tạo vật chủ mà!

- Đóng gói, đóng gói tất cả lại, miễn phí đưa đến nhà cho anh bạn này.

Đối mặt với thổ hào, ông chủ vui vẻ cười nói.

Có chút thiết bị mấy ngàn đến hơn vạn, đến bây giờ Hứa Chỉ đã bỏ ra bảy, tám vạn, nhưng trên người vẫn còn có mười một vạn

tiền tiết kiệm. Trong thời gian ngắn tuy không có tiền thu vào, nhưng hắn cũng lười suy nghĩ nhiều như vậy.

Có tiền cứ tiêu, dù sao ta có sức mạnh của tiền giấy mà.

Trên đường trở về, Hứa Chỉ ngồi phía trước lái xe điện, Trần Hi ngồi ở phía sau, nàng nhịn không được sờ sờ mái tóc đen nhánh của Hứa Chỉ, bỗng nhiên dùng sức nhổ ra một sợi tóc, trong nháy mắt làm cho Hứa Chỉ đau đến nỗi nước mắt đều sắp chảy ra, nhe răng trợn mắt nói,

- Em làm gì đấy? Chân tay lóng ngóng!

Trần Hi cũng rất giật mình, ném đi sợi tóc vừa nhổ, tràn đầy kinh ngạc,

- Sợi tóc quá chắc chắn! Thật sự là anh đã trải qua những gì vậy?

Hứa Chỉ rất đau đầu.

Vì cái gì em cứ xoắn xuýt chuyện anh mọc tóc như vậy, chẳng lẽ anh không thể mọc tóc sao?

Hắn im lặng một chút, sau đó rất đau khổ nói:

- Anh nói này, là do trị bệnh bằng hoá chất, trị bệnh bằng hoá chất đó! Di chứng của nó đã được tu dưỡng khỏi rồi, anh cũng đâu phải bị hói bẩm sinh.

- Thật sao?

Trần Hi trừng to mắt.

- Thật đó!

Gương mặt Hứa Chỉ đầy vẻ chân thật.

- Vậy thì thật sự quá khoa trương rồi.

Trần Hi rất khiếp sợ.

Dù sao đã đưa cơm được mấy ngày, nhìn dáng vẻ cũng không giống hồi quang phản chiếu, thật sự không hiểu làm sao lại thay đổi nhiều như vậy? Tóc mọc ra thì cũng thôi, liền ngay cả thân hình và gương mặt cũng trở nên đẹp trai hơn nhiều. Chẳng lẽ thật sự chỉ là do tu dưỡng tốt, cộng thêm việc rèn luyện thân thể ?

Luôn cảm thấy có chút không đúng.

- Nghi thần nghi quỷ, anh chẳng muốn để ý đến em nữa.

Hứa Chỉ ngồi phía trước xe đạp điện, phía sau là Trần Hi với vẻ mặt choáng váng. Trên con đường đất về thôn, thỉnh thoảng gặp phải bãi phân trâu đều bị hắn đi xe nghiến qua.

Dù sao xe cũng không phải của hắn.

Hai bên là đồng ruộng chỉnh tề, thường thường có a di, đại thẩm nhiệt tình chào hỏi:

- Ồ, tiểu Chỉ và nha đầu vừa mới vào thành về à!

- Hai người trẻ tuổi các cháu nên đi dạo nhiều hơn một chút,.

- Trong thôn chúng ta chỉ còn lại toàn người già, người trẻ tuổi không đi học thì cũng đi làm công, hiện tại cũng chỉ còn hai người các cháu thôi!

- Chào Lý thẩm, Trương thẩm!

Hứa Chỉ cười ha ha đáp lại,

- Cháu mang theo Trần Hi ra ngoài, mua chút vật dụng sinh hoạt.

Ánh nắng mặt trời ấm áp chiếu xuống.

Đã hơn sáu giờ, trên bầu trời đã lờ mờ nhìn thấy ánh sao. Nông thôn khác biệt với thành phố ô nhiễm nghiêm trọng, bầu trời sao ở nơi này rất dễ quan sát.

Chắc chắn, cho dù có ở trong mảnh sa bàn cỡ nhỏ này, ở trong thời gian đêm tối dài đến năm mươi năm, cũng có thể nhìn thấy trăng tròn và bầu trời đầy sao, nhìn rõ ràng cái vũ trụ mênh mông rộng lớn và vô hạn khả năng này.

- Thế giới đó mới nhỏ bé làm sao? Đối với bọn hắn thì hơn đã là hơn hai trăm năm dài dằng dặc, trải qua năm sáu thế hệ sinh lão bệnh tử, nhưng ở chỗ này của ta lại chỉ qua hơn hai ngày, chỉ là chút thời gian ra ngoài mua sắm mà thôi. . .

Hứa Chỉ cười một tiếng, tạm biệt Trần Hi, sau đó trở lại sân nhỏ quan sát sa bàn một chút, lúc này mới vừa vặn biết được tin Gilgamesh sắp chết già từ Phó não Trùng Sào.

- Đại khái trong tối nay, thậm chí trong nửa giờ.

Phó não Trùng Sào nói.

- Nhanh như vậy? Căn bản không có bất kỳ cảm giác gì.

Nhìn vào vườn trái cây, Hứa Chỉ ngẩn ra một chút.

Hắn cầm dao nhỏ trong tay, yên lặng gọt vỏ cam, gọt ra từng vòng từng vòng vỏ cam.

Bỗng nhiên quá tay một chút.

Đứt mất.

- Đáng tiếc không gọt thành công.

Hứa Chỉ gãi gãi đầu, nghĩ một chút, sau đó đứng người lên.

Con trùng vượn nhỏ bé năm đó, vậy mà có thể đi đến một bước này, viết ra một cuộc đời sử thi mênh mông, để cho Hứa Chỉ rất tán thưởng.

Hứa Chỉ cũng chỉ đưa cho hắn một chút công cụ mà thôi. Khi nhận được một cái đòn bẩy văn minh, không phải ai cũng có thể khiêu động toàn bộ lịch sử, trở thành vĩ nhân. Không thể nghi ngờ, Gilgamesh là một vị quân vương xuất sắc, mặc dù tính cách của hắn quá ác liệt và tàn bạo.

Tộc trùng vượn mà chính mình sáng tạo ra, chủng tộc năm đó luôn miệng kêu "Hói" "Hói", cuối cùng đã sinh sôi đến bước này.

- Được rồi, nếu đã muốn thấy ta, thế thì cũng nên đi xem một chút. Ta không thể nào cải biến tuổi thọ của hắn, nhưng vẫn nên đi gặp cố nhân một lần cho thỏa đáng. Đồng thời, cũng nhất định phải ngăn cản chủng tộc này lại, không nghĩ tới mới mấy ngày ngắn ngủi mà bọn hắn đã phá hư vô số sinh thái, diệt tuyệt rất nhiều giống loài. Bọn hắn giống như châu chấu đi chinh phục, chiến tranh, giết chóc, không hề yêu quý sinh thái một chút nào. Nếu tiếp tục như vậy, đoán chừng không được bao lâu sa bàn sẽ hỏng mất, vô số giống loài diệt tuyệt, sẽ chỉ còn lại bọn hắn. Phải đi khuyên bọn hắn tiết chế một chút mới được!

Hứa Chỉ đứng người lên, thả quả cam xuống. Dù sao cũng chỉ đi một chút, chờ lát nữa trở về ăn cũng không muộn.

- Khôi phục tốc độ chảy của thời gian trong sa bàn về bình thường.

Hứa Chỉ dứt lời, đi vào ủng thí nghiệm màu xanh, sau đó chậm rãi bước vào sa bàn.

Bịch, bịch, bịch!

Mặt đất khẽ chấn động, vô số cây cối bị giẫm đạp, khe núi lưu

lại dấu chân to lớn, vô số tẩu thú trong rừng rậm điên cuồng đào vong.

- Đây là. . .

- Thành trì, sắp sụp đổ rồi ?

Thời gian dần trôi qua, toàn bộ vương thành Uruk phảng phất hơi run rẩy, tường thành, phòng ốc, mặt đất, đường phố cùng với những người đi đường nhỏ như con kiến, trên gương mặt tràn đầy kinh hãi.

Gilgamesh dẫn đầu chúng thần, quỳ ở trên mặt đất, bỗng nhiên cảm giác được cái gì đó, trên gương mặt già nua của vị quân vương vĩ đại này lần thứ nhất xuất hiện vẻ mừng rỡ như đứa trẻ,

- Thời gian trôi qua hai trăm năm, cự thú trí tuệ vĩ đại lúc còn nhỏ ta nhìn thấy, cự thú ban cho ta ba loại bảo vật văn minh, cuối cùng đã trở về rồi. . .

Mặt đất đang run rẩy, cả tòa vương thành Uruk cũng run rẩy theo.

Tòa thành phố hình tròn cao ngất này đã dung nạp trọn vẹn trên ngàn vạn nhân khẩu, nhưng ở trong mắt của Hứa Chỉ, nó cũng chỉ lớn ngang cái mâm tròn mà thôi.

Dù sao cũng là thành phố của sinh vật lớn ngang con kiến, như thế đã cực kỳ to lớn tráng lệ rồi.

Mỗi một chỗ đều được tạo hình tinh tế, xa xỉ, mỗi chi tiết đều rất tinh mỹ. Ở trong mắt những con kiến này, đó là loại mỹ cảm thế nào chứ?

Phảng phất là lô cốt hoàn mỹ nhất trên thế giới, dù cho tòa thành lớn này cũng không phải rất kiên cố. Văn minh của bọn hắn còn quá đơn sơ, không hiểu nhiều về việc chôn sâu một phần của

tường thành xuống đất làm nền tảng, khiến cho Hứa Chỉ dẫm chân xuống liền khẽ run rẩy.

- Chuyện này có quan hệ với việc bọn hắn không thể nào sử dụng xi măng, chỉ đơn thuần dùng tảng đá ghép lại với nhau, tính kiên cố quá thấp.

Hứa Chỉ nhanh chân đi về phía vương thành, từng mảnh từng mảnh cây cối xanh biếc bị giẫm đạp, cuối cùng hắn cũng đã đến trước thành phố có chút phong cách Bắc u này.

Hắn nhìn xuống tế đàn thần miếu tinh xảo ở bên trong thành phố.

Vị anh hùng vương già nua toàn thân trắng như tuyết kia đang ngửa đầu, tay nắm chặt thanh kiếm Damocles, hai mắt chảy ra hai hàng lệ trong suốt, nhìn thẳng vào chính mình.

Chương 12: Đối Thoại Và Lựa Chọn Trước Tử Vong

- Thế giới văn minh nhỏ bé, sinh vật có trí khôn chỉ lớn ngang con kiến.

Hứa Chỉ cúi đầu, nhìn xuống giống loài trí tuệ mà chính mình đã hạn chế hình thể, từng bước một sinh sôi tiến hóa ra, nhìn vào vị lão nhân đang rơi lệ đầy mặt này, không khỏi có chút thổn thức.

Con trùng vượn nhỏ ngây ngô năm đó mình từng nâng trong lòng bàn tay, thiếu niên nhiệt huyết đứng ở trên ngọn cây lớn, cầm thanh kiếm Damocles gầm nhẹ với bầu trời, hắn đã già rồi, hắn đã đi về đầu cuối của cuộc đời.

Dáng vẻ hùng tâm tráng trí, máu nóng cuồng vọng của hắn, tựa như mới chỉ hôm qua. . . Mà đúng thật mới chỉ qua hai ngày!

Trong mắt bọn hắn là tuế nguyệt dài dằng dặc, nhưng đối với ta lại chỉ là một cái chớp mắt ngắn ngủi.

- Gilgamesh, những năm này có khỏe không ?

Hứa Chỉ nhẹ giọng nói, âm thanh xuyên thấu qua tầng mây mênh mông, rơi vào vương điện trong vương thành Uruk phồn hoa phía dưới.

Gilgamesh cầm thánh kiếm, toàn thân run lên.

- Ta sao. . . Ta sống vẫn tốt chứ?

Giọng nói của hắn khàn khàn, nhìn người khổng lồ cao ngất vào mây này.

Cho dù cũng không phải lần đầu tiên gặp, nhưng vẫn bị cảnh tượng tráng lệ này làm cho rung động. Người khổng lồ vạn trượng đâm thẳng vào mây xanh, thân thể phảng phất chống đỡ toàn bộ thiên địa, hào quang nồng đậm che khuất khuôn mặt, bên trong tầng mây mơ hồ lộ ra một tia sáng, một ánh sáng trắng thánh khiết, đôi mắt mơ hồ với vẻ tràn đầy uy nghiêm, vạn phần thâm thúy.

Người khổng lồ đang nhìn xuống cả tòa vương thành Uruk.

Vĩ ngạn, vĩ đại, trang nghiêm, thần thánh, bất kỳ từ ngữ gì trên thế giới cũng khó có thể hình dung loại chấn động đó!

- Trời ạ!

- Vậy mà thật tồn tại!

Hơn ngàn vạn nhân khẩu khắp thành, dù là thương nhân mặc thuộc da hoa phục, nô lệ áo quần rách rưới, phụ nhân quý tộc mặc váy dài, hay bình dân và công tượng, đều dừng công việc trong tay lại, đi ra khỏi cửa hàng và nhà cửa, dồn dập đi đến đường phố, ngước nhìn người khổng lồ mênh mông đâm thẳng vào mây kia.

- Loài trí tuệ trao tặng cho chúng ta văn minh trong truyền thuyết, cự thú trí tuệ. . .

- Người khổng lồ thân cao vạn trượng.

- Đây là sinh mệnh vĩ đại mênh mông đến mức nào chứ, có thể so với nhật nguyệt và ngôi sao trên bầu trời!

Bọn hắn đều đắm chìm trong sự chấn động, ước mơ, e ngại, vô số tâm tình rất phức tạp xen lẫn, cuối cùng hóa thành sự ngưỡng mộ không gì sánh kịp.

Đám đại thần ở trong hoàng cung cũng đang chấn động, chuyện này khiến cho Gilgamesh phải bật cười khi nhìn thấy. Hắn

nhớ tới năm đó khi lần đầu tiên gặp mặt, cũng ở trong tâm tình cực kỳ kinh ngạc này.

Trầm mặc rồi một lát, Gilgamesh ngửa đầu, lộ ra ánh mắt khát vọng,

- Cự thú trí tuệ, truyền thừa văn minh mà ngươi giao cho ta hơn một trăm năm trước, ta đã làm được rồi.

Hứa Chỉ tựa như người khổng lồ xuyên qua hằng cổ mênh mông, giọng nói cuồn cuộn, xuyên thấu qua đám mây truyền xuống vương thành Uruk phía dưới,

- Công tích của ngươi rất vĩ đại, sẽ được ghi chép lại trong sử thi Sumer « Kỷ Sáng Thế » mà ngươi cho người biên soạn. Ngươi cũng là quốc vương vĩ đại đời thứ nhất trong lịch sử của văn minh Sumer, anh hùng vương Gilgamesh, hậu thế sẽ vì ngươi viết lên bài hát ca tụng.

- Không, vinh quang trăm ngàn năm sau khi chết, sống ở trong sử thi mà người ta truyền miệng, đây không phải là chuyện ta muốn.

Gilgamesh bỗng nhiên kích động nói.

- Vậy ngươi muốn cái gì ?

- Ta muốn giống như ngươi, có sinh mệnh vĩnh hằng.

Gilgamesh ngẩng đầu, nhìn về phía người khổng lồ cao ngất vào mây, vô cùng khát vọng,

- Ta nguyện ý bỏ qua tất cả, nguyện ý trả giá tất cả, xin giao cho ta ba loại bảo vật vĩnh sinh!

Hứa Chỉ trầm mặc một chút.

Gilgamesh, vị quân vương này bây giờ gần như đã đạt được

tất cả đồ vật trên thế giới. Vinh quang, nữ nhân, quyền thế, tài phú trên thế giới đều thuộc về hắn, nhưng hắn vẫn không vừa lòng.

Trường sinh, Hứa Chỉ cũng muốn! !

Trên người Hứa Chỉ hiện đang mắc bệnh nan y, bất cứ lúc nào cũng có thể chết, rất hâm mộ nhân sinh tráng lệ tựa như cuốn sách sử thi của Gilgamesh.

- Gilgamesh, ngươi quá tham lam rồi! Ta cũng không có ba loại bảo vật trường sinh.

Hứa Chỉ yên tĩnh nhìn qua vị quốc vương già yếu này,

- Sinh lão bệnh tử của giống loài là quy luật tự nhiên, ta không cách nào thay đổi.

Ở phần cuối của sinh mệnh, ai cũng khát vọng sống sót.

Lúc này, Hứa Chỉ dường như cũng đang cảm thán cho chính bản thân mình.

Thân phận và địa vị vào lúc này bị san bằng, vô số tiêu chuẩn của văn minh bị vượt qua. Hắn và Gilgamesh cũng chỉ là hai giống loài đáng thương yên lặng chờ đợi suy vong, đều đối mặt với nỗi sợ hãi tử vong.

Vô luận là đế vương hay sâu kiến, cuối cùng cũng không thoát khỏi cảnh đất vàng xương trắng.

Hứa Chỉ bỗng nhiên muốn nói:

Ta cũng giống như ngươi, đều đang đối mặt với tử vong.

Nhưng mà hắn lại không nói, chỉ rất cảm khái quan sát vương thành phía dưới.

- Không. . . Không. . .

Cổ họng của Gilgamesh phát ra âm thanh khàn khàn, nhìn về phía gương mặt thần thánh được bao quanh bởi mây mù trên bầu trời,

- Không, ngươi lừa gạt ta! Ngươi có thể làm được, ngươi rõ ràng có thể làm được! !

Ánh mắt của hắn nóng rực, nhìn vào thân thể tráng kiện trẻ trung, tựa như dãy núi nguy nga của Hứa Chỉ. Hơn hai trăm năm dài dằng dặc làm cho mình già đi, nhưng lại không hề lưu lại một chút dấu vết nào trên người vị cự thú trí tuệ vĩ đại này.

Thời gian đối với nó, phảng phất mới chỉ hôm qua.

Ở trong mắt của hắn, cự thú trí tuệ là loài trí tuệ thần bí nhất, là vĩnh sinh.

- Đó là sức mạnh cường đại cỡ nào, đó là tuổi thọ dài lâu làm người ta thèm nhỏ dãi đến mức nào. . .

Bờ môi Gilgamesh run rẩy, đột nhiên ngửa đầu, nhịn không được gầm thét:

- Vậy ngươi hưởng ứng lời hiệu triệu của ta đến đây, là tới để chứng kiến cái chết của ta sao ? Một sinh mệnh hèn mọn đáng thương, run lẩy bẩy chết già.

- Ta chỉ đến đây để đưa tiễn ngươi, cũng không có năng lực kéo dài tuổi thọ cho ngươi, cũng là đến để cảnh cáo và giao tiếp văn minh lần thứ hai.

Hứa Chỉ thở dài một hơi, nói tiếp:

- Văn minh của các ngươi quá tàn bạo, diệt tuyệt sinh vật khắp nơi, hủy diệt rừng rậm, đồ sát cự thú, toàn bộ mặt đất bị các

ngươi chà đạp. Văn minh chân chính không phải là tàn bạo, cũng không phải dã man. Ta yêu cầu các ngươi, dừng lại việc giết chóc!

- Dừng, giết chóc sao ?

Thân thể vẫn cường tráng của Gilgamesh bỗng nhiên run rẩy, hai mắt của hắn phảng phất có một đám lửa thiêu đốt, càng ngày càng lớn, bốc cháy hừng hực.

Vị lão nhân tóc trắng xóa này, đột nhiên tiến về phía trước một bước,

- Không, việc giết chóc không thể nào dừng lại, bước chân của ta cũng không có khả năng dừng lại! Ngươi có biết rõ, trong những năm này, thanh kiếm Damocles mà ngươi đưa cho ta tựa như luôn treo cao trên đỉnh đầu. Nó đã cho ta lực lượng cường đại, cũng mang đến cho ta sự sợ hãi không gì sánh kịp. . . Mà hôm nay, ta muốn tự tay rút thanh kiếm trên đỉnh đầu này ra!

- Akkad.

- Thần ở!

Sử quan phụ trách biên soạn « Kỷ Sáng Thế » tiến lên.

- Ghi chép lại lịch sử văn minh lúc này của chúng ta. Ta nói, ngươi viết.

Giọng nói của Gilgamesh tràn đầy quả quyết.

Trên chiếc bàn màu đỏ, Akkad yên lặng cầm bút lông ngỗng, trải rộng một cuộn giấy dầu màu xám:

- Bệ hạ cứ nói.

- Lịch sử nhân loại chống lại tự nhiên. . . Đây là dự tính ban đầu khi ta cho người biên soạn « Kỷ Sáng Thế », là vì lưu lại lịch sử cho hậu thế, để cho hậu thế rõ ràng khí phách chống lại tự

nhiên của tổ tiên.

- Hiện tại, hãy để lịch sử ghi chép lại dũng khí lúc này của ta.

Gilgamesh thở dốc, thân thể già nua cầm theo thanh kiếm Damocles, trầm thấp cười nói:

- Kỷ Sáng Thế, Vương triều Sumer năm một trăm bảy mươi lăm, sau khi chém giết cự thú Finba có sức mạnh lớn nhất trong lịch sử, anh hùng vương Gilgamesh phong kiếm hơn một trăm năm đã ra tay lần nữa, huy động sức mạnh cả nước để dẫn dụ cự thú trí tuệ xuất hiện, muốn vung kiếm lên lần nữa, chém giết cự thú trí tuệ!

Chương 13: Trở Ngại Của Nền Văn Minh

Lần trước đã giết con, lần này muốn giết luôn mình sao?

Vẻ mặt Hứa Chỉ vừa phức tạp vừa kinh ngạc, nhưng hắn nhanh chóng bình tĩnh lại. Thoạt nhìn thì Gilgamesh gan to bằng trời, nhưng thực ra đó là chuyện đương nhiên thôi.

Hắn nhìn kẻ được gọi là anh hùng vương Gilgamesh này, lần trước cận kề cái chết, sau khi sống lại đã tự tay giết chết người con trai yêu quý của mình. Vào lúc này, sau khi lần thứ hai đối mặt với cái chết, gã lại muốn múa kiếm giết người đã trao tặng mình ba loại bảo vật văn minh.

Có lẽ từ lúc bắt đầu, Hứa Chỉ đã sớm nghĩ đến, hắn chọn một con trùng vượn nhỏ tuổi dũng cảm trong đám trùng vượn đang run lẩy bẩy, dám gào thét chất vấn người khổng lồ mênh mông vạn trượng, là chuyện có ý nghĩa thế nào.

Gã không hề sợ hãi, chỉ kiếm về phía mình cũng là lẽ đương nhiên.

Đây là tính cách của gã.

Hứa Chỉ nói với vẻ bình tĩnh:

- Gilgamesh, ta cảnh cáo ngươi một lần cuối cùng, mau dừng sự tàn bạo của ngươi lại, đây là bạo ngược chứ không phải văn minh, ngươi sẽ phải trả giá đắt cho hành động tiếp theo của mình!

- Không có cái giá nào đắt hơn cái chết!

Gilgamesh chậm rãi mở đôi mắt màu đỏ tươi, tựa như gã đã trở lại thời còn trẻ, lộ ra sự nhiệt huyết và điên cuồng đã lâu không thấy kể từ thuở thiếu thời:

- Giống ta năm đó, mang lòng liều chết tiến lên chém chết cự thú Finba kia vậy. Hôm nay ta muốn chém giết cự thú trí tuệ, đánh cắp văn minh của hắn, cướp lấy lực lượng của hắn, thực hiện định nghĩa bất tử chân chính!

- Ta muốn dẫn dắt con dân khiêu chiến ngươi!

Bắp thịt cả người cuồn cuộn, da thịt trắng như tuyết, tựa như thiên thần trong thần thoại Bắc u. Gã hung hãn gầm lên một tiếng đầy phẫn nộ.

- Đây là sự va chạm đầu tiên giữa hai nền văn minh! Một nền văn minh trí tuệ, khiêu chiến cự thú trí tuệ độc nhất vô nhị... Cự thú trí tuệ, dù ngươi có từng dẫn đạo văn minh của chúng ta, nhưng bây giờ ngươi lại cản trở bước chân của chúng ta.

Gã giơ trường kiếm lên thật cao, gió lớn thổi tung mái tóc màu bạc trắng, lộn xộn tùy ý.

- Ta sẽ dùng sức mạnh cả nước...

Đoong!

Đoong! Đoong!

Tiếng chuông đá nặng nề chậm rãi vang lên, toàn bộ vương thành Uruk nhốn nháo.

Quân đội của cả thành phố tập hợp lại lên đến mấy chục vạn, điên cuồng tràn ra, tạo thành một trận doanh chỉnh tề.

Hứa Chỉ thấy cảnh tượng này thì thở dài:

- Thời gian rất sớm trước đó, lúc mà mình không biết, từ hơn

mười năm trước Gilgamesh đã chuẩn bị ra tay với cự thú trí tuệ, toàn dân làm binh... Hôm nay dẫn dụ mình đến, nếu mình không đồng ý điều kiện của gã, gã sẽ dẫn người giết mình.

Có dũng có mưu, dựa trên góc độ này mà nói thì Gilgamesh đúng là một bạo quân vĩ đại.

...

Đồng bằng Mesopotamia, đại thành Ur.

Ishtar bình tĩnh đứng trước cung điện. Dù cách cực xa nhưng nàng vẫn có thể thấy người khổng lồ cao vọt vào mây bên cạnh vương thành, gương mặt ẩn hiện trong tầng mây tỏa ra ánh sáng trắng như tuyết đầy thánh khiết.

- Đây là một sinh mệnh hoàn mỹ, to lớn và vĩ ngạn đến nhường nào.

Ishtar rung động, nhưng con ngươi lại co lại:

- Là lúc phải ra tay rồi! Nếu không phải vì tìm người giúp, chỉ bằng sự độc tài ngang ngược của bệ hạ Gilgamesh, sao hắn có thể giao máu sức mạnh quý giá cho những người khác? Từ lúc bắt đầu đến lúc này, hắn vẫn đang tìm trợ thủ cho mình.

Bịch bịch!

Nàng nhẹ nhàng nhảy lên, xoay người cưỡi lên cự thú Allah, đội lên chiếc mũ đen rồi vung vẩy cây chùy đá màu đen được chế tạo bằng xương cự thú.

- Mẹ! Bà nội! Cụ nội!

Trên đồng bằng có vô số trai gái muốn nói lại thôi.

- Zarn, còn sống chứ?

Ishtar bỗng nghiêng đầu.

Một người trẻ tuổi tỏ vẻ buồn đau:

- Bà nội, cha đã nằm liệt trên giường bệnh, sắp chết già rồi...

- Con trai, hãy chờ vua thảo nguyên Ishtar ta quay lại kéo dài tuổi thọ của con!

Ishtar thoáng qua chút đau thương, nhìn về phía người khổng lồ cao vút trong mây phía xa với vẻ vô cùng khát vọng:

- Ta không phải Gilgamesh, có thể tự tay giết con trai mình. Ta không thể chứng kiến con trai ta, cháu trai ta, từng người một chết già trước mắt. Ta muốn có càng nhiều máu sức mạnh hơn, thậm chí là máu cự thú trí tuệ kia, đó có thể là máu vĩnh sinh...

- Xuất chinh!

Nàng đột nhiên vỗ vào cự thú Allah dưới người, lộ ra sự dũng mãnh lẫn khí phách của dã man nhân thảo nguyên, dẫn đội kỵ binh tinh duệ nhất lên đường.

- Lịch sử sẽ ghi nhớ thời khắc vĩ đại này, Vương triều Sumer năm một trăm bảy lăm, người Sumer sẽ chém giết cự thú trí tuệ, uống máu vĩnh sinh trở về!!!

...

Thần thụ bên cạnh vương đô.

Chỗ này đã từng có cổ thụ thông thiên vươn thẳng đến mây xanh, dùng để thí luyện đạt được ba loại bảo vật văn minh. Nơi đây đã từng hoang phế một thời gian dài, vào lúc này lại có một thành phố Enkidu sầm uất hưng thịnh được xây dựng trên cây.

Bên ngoài ban công của ngôi nhà xây cao nhất trên thân cây.

Enkidu chống cây quải trượng bằng gỗ, lẳng lặng nhìn bóng dáng đầy khủng bố của người khổng lồ xuyên đến tận trời cao phía xa xa, sau lưng hắn là mấy người đệ tử.

- Thầy, nên lên đường thôi. Đã hứa hẹn với quốc vương rồi, cũng nên thực hiện...

Có người nhỏ giọng nhắc nhở ở sau lưng.

- Không, chúng ta kháng chỉ. Thành phố rừng rậm Enkidu chúng ta sẽ không làm gì cả.

Enkidu thở dài. Dù đang nhìn về vương thành từ khoảng cách rất xa, nhưng uy thế kinh khủng của người khổng lồ vẫn ép cho hắn không thở nổi.

- Thầy sợ rồi sao?

Có đệ tử ngay thẳng không kìm được hỏi:

- Ba đại vương thành, ba vị quốc vương mạnh nhất của Sumer hợp lực ra tay, dù là cự thú trí tuệ trong truyền thuyết cũng chưa chắc không thể...

- Không, không phải sợ hãi. Ta không sợ chết, mà là e ngại sẽ vứt bỏ những thứ còn quan trọng hơn cả sinh mạng.

Enkidu cũng nhỏ giọng nói:

- Văn minh và trí tuệ của ta, làm cho ta không thể nào giống như đám cự thú tàn bạo, đi săn giết cự thú trí tuệ đã ban tặng văn minh, đã cứu vớt chủng tộc của chúng ta. Như thế là không có ân tình và đạo nghĩa, không khác gì dã thú... Các đệ tử của ta, nói cho ta biết! Bây giờ chúng ta muốn trở thành loài dã thú hay sao?

Các đệ tử im lặng không lên tiếng.

Thầy của bọn họ là một trong ba vị lãnh tụ mạnh nhất, anh

hùng vương vĩ đại của rừng rậm đã sống sót sau khi tiếp nhận máu sức mạnh. Thế nhưng...

- Ta kháng chỉ không tham chiến, tội không thể tha, hãy chặt đầu ta xuống.

Enkidu nhìn về phía Utanapizm, đệ tử đắc lực nhất bên cạnh.

- Nếu quốc vương bệ hạ thắng, hãy xách đầu ta đến vương điện. Ta phạm tội kháng chỉ, dựa theo chính sách tàn bạo và độc tài của bệ hạ, ta chắc chắn sẽ phải chết. Tất cả chuyện này đều là ý của ta, xin bệ hạ không nên giáng họa xuống vương thành này...

- Nếu như cự thú trí tuệ kia thắng, hãy xách đầu ta giao cho hắn, khẩn cầu cự thú trí tuệ vĩ đại hãy tha thứ, để cho hắn biết, người thừa kế chân chính của văn minh chúng ta cũng không phải là dã man thuần túy, khẩn cầu hắn đừng diệt tuyệt chủng tộc của chúng ta, lưu lại một con đường sống.

- Thầy...

Đệ tử Utanapizm được tin tưởng nhất bên cạnh không hề lên tiếng, nhìn vị trí giả vĩ đại của Sumer này.

- Giết ta đi.

Enkidu đứng ngoài ban công căn phòng trên thân cây cao nhất, thản nhiên giang hai cánh tay.

Yên lặng trong chốc lát, chỉ nhoáng lên một cái, máu tươi đã phun ra.

Bịch!

Utanapizm chặt đầu ân sư xuống.

Enkidu, một trong những vị anh hùng mạnh nhất văn minh Sumer, vua của rừng rậm, trước khi chết không có bất kỳ sự phản

kháng nào.

Utanapizm nhìn khuôn mặt quen thuộc của ân sư trên đầu lâu, yên lặng dùng da thú bọc lại, bỗng nhiên trong lòng cảm thấy chua xót. Hắn biết, có thứ gì đó vô cùng quan trọng trong cuộc đời đã chậm rãi vỡ nát.

...

Bầu trời chấn động.

- Bắn một loạt!

Vô số cung tên và trường mâu giống như gai nhọn bắn thẳng vào trong mây mù trên trời cao, lao về phía cự thú trí tuệ kinh khủng kia.

Mặt đất kêu rên, bắt đầu chấn động.

Vô số binh lính tinh nhuệ như đàn kiến xông về phía đế giày, vô số kiến trúc nhà đá trong thành sụp đổ ầm ầm. Tòa này tiếp tòa kia, như pháo đài đồ chơi trong trò xếp gỗ, không ngừng sụp đổ.

Bình dân và phụ nữ chạy trốn, tiếng kêu khóc thảm thiết, tiếng gào thét điên cuồng, tiếng la hét trước khi chết, tiếng nổ, tiếng thú rống, tiếng cười như điên, vô số âm thanh đan xen lẫn lộn.

Vương thành Uruk vốn cường thế nhất đã hoàn toàn trở thành chiến trường đầy máu tanh.

Chương 14: Triển Vọng Về Tiềm Lực

Trước đây Hứa Chỉ chưa từng nghĩ chuyện này sẽ xảy ra.

Bỗng nhiên, giọng nói máy móc của Mẫu Sào Trùng tộc truyền đến:

- Muốn tiêu diệt toàn bộ bọn chúng sao?

Hắn có quyền khống chế tuyệt đối với những bào tử và sinh vật chúng diễn hóa thành, huống chi là những con trùng vượn bé nhỏ này.

Hứa Chỉ suy nghĩ một hồi lâu, nói khẽ:

- Gilgamesh đã dung nhập được gen con mối, mạnh mẽ hơn đồng tộc rất nhiều, tuổi thọ cũng kéo dài hơn gấp mấy lần, có phải đã siêu thoát rồi không?

- Không hẳn là siêu thoát, mới chỉ bước đầu mở ra khóa gen mà thôi. Siêu thoát thực sự là phải thoát hoàn toàn khỏi sự tiến hóa bị động, làm chủ và điều tiết được chuỗi gen của chính mình. Hắn không thể điều chỉnh tổ hợp gen, từ đó tạo ra khoảng trống, cho nên không thể dung nhập loại gen thứ ba vào được.

Hứa Chỉ thở dài, quả nhiên không hề dễ một chút nào.

Trong toàn bộ bào tử đưa lên một tinh cầu cộng lại cũng chỉ xuất hiện rải rác vài anh hùng Trùng tộc có khả năng siêu thoát, vậy mà ở đây lại có những ba người?

Ba người này có thể dung nhập loại gen thứ hai không chỉ nhờ

ý chí và tài năng mạnh mẽ, mà còn vì trong chuỗi gen có đủ khoảng trống.

Nhưng loại gen thứ hai đã là cực hạn rồi.

Nếu không thể chỉnh lý lại chuỗi gen của bản thân, từ đó tạo ra một khoảng trống, thì khó có thể dung nhập thêm loại gen thứ ba được.

Mặc dù hiện tại không làm được, nhưng Gilgamesh cũng có tiềm năng nhất định. Tuy nhiên, có tiềm năng không có nghĩa là có thể kiêu căng tự mãn, dùng chính sách tàn bạo để phá hủy cả một mảnh sinh thái trong sa bàn, mang đến một nền văn minh dã man.

- Phó não, không cần ngươi tiêu diệt.

Hứa Chỉ ngẫm nghĩ chốc lát rồi bình tĩnh nói:

- Để ta xem thử Gilgamesh lấy tự tin ở đâu mà dám khiêu khích ta.

Thực ra, sau hai lần cường hóa do sinh vật đại tuyệt chủng thì sức lực của Hứa Chỉ đã mạnh mẽ hơn rất nhiều, không chỉ loại bỏ tác dụng phụ của việc trị liệu bằng hóa chất, hơn nữa thân thể cũng miễn cưỡng đạt tới mức thường xuyên vận động.

Sức mạnh của Gilgamesh cường đại, nhưng cũng chỉ là do được gen con mối mà thôi. Con mối có thể nâng được vật nặng gấp nhiều lần trọng lượng cơ thể mình, nhưng có thể so được với con người sao?

Rất khó!

Mà với Gilgamesh nhỏ như con kiến đang giơ cao thanh kiếm, sức lực cũng ngang con kiến này, Hứa Chỉ muốn đánh giá lại sức mạnh của hắn một lần nữa.

Ầm ầm!!

Trên mặt đất, vô số mũi tên được bắn ra từ đội quân hoàn mỹ nhất của Sumer, nhưng vẫn chỉ là một đàn kiến mà thôi.

Cung tiễn của bọn chúng dù rất sắc bén, nhưng chúng lại quá nhỏ bé, chỉ có được hình thể ngang con kiến. Bọn chúng dồn dập tấn công vào ống quần của Hứa Chỉ, đâm những thanh kiếm và thanh giáo vào ống quần jean màu xanh của hắn.

Tựa như khi lên núi đi chơi, bị gai của những cây cỏ ven đường đâm vào quần, chẳng đáng phải để tâm.

- Ngay cả đội quân tinh nhuệ nhất cũng không thể đâm thủng quần áo của hắn sao?

Sắc mặt Gilgamesh tái đi, nhưng vẫn giữ được sự tỉnh táo, sải bước tới:

- Ta đã đoán được từ trước rồi! Khi xưa ta đi chinh phục rừng rậm, quân đội tinh nhuệ ở trước hình thể của vô số cự thú và cự thú trí tuệ, đúng là không hề có tác dụng gì.

Bịch!

Hắn hơi nhún người rồi giẫm một cái.

Lập tức bay lên cao bảy tám mét, thoăn thoắt nhảy lên trên giày của Hứa Chỉ, sau đó hắn nhảy men theo ống quần, chỉ trong chớp mắt đã vọt lên đến đầu gối của Hứa Chỉ.

- Nhanh quá, sắp nhanh bằng tốc độ của một con bọ chét rồi.

Hứa Chỉ có chút xúc động.

Một con kiến sở hữu được sức bật và sự nhanh nhẹn giống như bọ chét, quả thật không đơn giản.

Hứa Chỉ vỗ tay một cái

Bộp!

- Đừng hòng!

Vị anh hùng vương già nua này xoay người, tạo thành tư thế nửa ngồi, sau đó nhẹ nhàng nhảy vọt sang chỗ khác, tựa như một con báo săn dũng mãnh.

Hứa Chỉ lại đưa tay ra đập một cái nữa.

Bộp!

Gilgamesh tiếp tục nhảy lên cao theo hình chữ Z như thiểm điện, nghiêm túc nói:

- Đây chính là cự thú trí tuệ sao, chỉ giơ tay nhấc chân cũng có thể tạo ra sóng gió, suýt chút nữa đã thổi bay ta rồi.

Hắn trèo lên cao, tựa như đang leo lên thông thiên trụ cổ xưa.

Đối với con người thì quần jean có một bề mặt khá bằng phẳng, nhưng đối với sinh vật lớn ngang con kiến thì đây lại là ô lưới tơ màu xanh lam được bện dệt tỉ mỉ, rất dễ để leo lên.

- Bệ hạ, Ishtar đến trợ giúp!

Lúc này, vua thảo nguyên Ishtar cũng đã chạy đến.

Nàng là một người phụ nữ có dáng người u Mỹ, tay cầm một cây chùy làm bằng xương thú cực lớn, nhún người nhảy một cái cũng lên cao được bảy tám mét, đáp lên trên ống quần của Hứa Chỉ.

- Lại thêm một con nữa.

Hứa Chỉ vươn tay ra chụp về phía Ishtar.

Đối diện với bàn tay mênh mông như sơn mạch đang tới, Ishtar không hề nao núng, nàng nhẹ nhàng nhảy tránh sang một bên, thuận theo cơ thể của Hứa Chỉ để nhảy lên trên.

Nàng có kỹ thuật chiến đấu mạnh mẽ, đã chinh chiến với biết bao nhiêu cự thú, có thể nói là thân kinh bách chiến. Thân thể tráng kiện của nàng đều là những vết sẹo, không hổ với tục danh vĩ đại vua thảo nguyên này.

- Động tác của nàng cũng rất nhanh, nhưng kiểm tra đã kết thúc rồi.

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát rồi đột nhiên giơ tay lên, đẩy nhanh tốc độ đập về phía Ishtar.

- Đối với hình thể này thì ngươi đã rất nhanh, nhưng cũng bởi vì hình thể nên ta còn nhanh hơn nhiều.

Bộp!

Sắc mặt của Ishtar nhanh chóng thay đổi, nhưng không thể phản ứng kịp nữa, bàn tay tựa như đập trúng một con muỗi màu đen, nàng bị đánh bật ra ngoài như một con diều đứt dây, trong miệng tràn đầy máu tươi.

Giây tiếp theo, bàn tay mang theo làn gió của Hứa Chỉ lại nhanh nhẹn đập sang Gilgamesh.

- Chết tiệt! Vậy mà…

Gilgamesh lộ vẻ kinh hãi, nhưng chỉ trong một nháy mắt hắn đã vung ra một kiếm kinh diễm che chắn trước người.

Bàn tay chạm vào thân kiếm.

Soạt!!

Gilgamesh bay thẳng ra ngoài, nhanh chóng rơi từ trên không

trung xuống.

Hai người bọn hắn đã leo được đến phần hông của Hứa Chỉ, cách mặt đất khoảng một mét. Nhưng đối với vóc dáng nhỏ bé của bọn hắn, thì đó không khác nào rơi từ một ngàn mét xuống đất.

Một con kiến có thể sống sót sau khi bị rơi từ độ cao một hai mét là bởi cấu tạo thân thể của chúng không có xương cốt. Nhưng những con trùng vượn này lại có cấu trúc xương trong người, rơi từ hơn ngàn mét xuống đất thì chỉ có chết.

Thế nhưng, bọn chúng rơi xuống đất từ độ cao hơn ngàn mét, miệng hộc máu không ngừng, xương cốt cả người vỡ vụn, nhưng vẫn chưa chết đi, chứng tỏ sức sống của chúng vô cùng mãnh liệt.

Hứa Chỉ cau mày quan sát vết thương vừa bị Gilgamesh cắt ra, đang dần dần rướm máu:

- Vậy mà có thể làm ta bị thương, đúng là kiếm kỹ tinh diệu. So với vóc dáng của chúng thì sức mạnh này rất kinh khủng, nếu đổi sang dáng người của nhân loại thì bọn chúng như siêu nhân vậy, vượt nóc băng tường, thậm chí còn có thể tránh đạn, có sinh mệnh lực mạnh mẽ rơi từ trên trực thăng với độ cao một ngàn mét xuống đất cũng không chết, giống như người khổng lồ xanh Hulk, Spider-Man!

Đây là bước đầu có được năng lực siêu phàm cường đại!

Quả nhiên, suy đoán của Hứa Chỉ không hề sai, vóc người càng nhỏ thì năng lượng cũng dễ dàng tích lũy hơn, càng dễ biến chất.

Nhưng một con kiến có sức mạnh như Hulk, như Spider-Man thì cũng không thể gây ra nguy hiểm chí mạng nào đối với Hứa Chỉ cả.

- Chỉ một chiêu.

- Ta bại rồi, cũng chỉ có thể làm xước da của hắn...

Gilgamesh đột nhiên cất tiếng cười bi thảm, xương cốt của hắn đã vỡ vụn, cả người nằm trong vũng máu. Hắn đưa mắt nhìn Hứa Chỉ, nhìn người khổng lồ đứng trong mây mù, với gương mặt tỏa ra vầng hào quang thần thánh này.

Chương 15: Ba Vấn Đề Cuối Cùng

Hứa Chỉ cảm khái, nhìn vị nhân kiệt trước mặt.

Gilgamesh đã thua, nhưng từ đầu đến cuối không tỏ vẻ sợ hãi chút nào, dù đang đối diện với một sức mạnh vô địch.

Gilgamesh, người đàn ông phức tạp và mạnh mẽ, một vị vương giả có mị lực và cá tính cực mạnh, duy ta độc tôn, lại ngang ngược kiêu ngạo, tạo cho Hứa Chỉ một cảm giác của anh hùng tuổi xế chiều, quả thực khiến hắn có chút thương xót lẫn nuối tiếc.

Nhưng tuổi thọ của Gilgamesh đã tận, Hứa Chỉ không thể thay đổi được điều này.

Gilgamesh không thể đột phá, không thể dung nhập được loại gen thứ ba, tất nhiên chỉ có thể chết già... Lúc này Hứa Chỉ đến để tiễn biệt, không ngờ lại bị gã ra tay với chính mình.

Khụ!

Ishtar cũng phun ra từng ngụm máu.

Ngực nàng phập phồng dữ dội, nhìn người khổng lồ trên bầu trời, cũng chưa từng có sự sợ hãi.

Ngay từ đầu nàng đã có giác ngộ với tử vong, từ trước tới nay dũng sĩ Sumer không sợ tử vong.

Nàng chỉ cười thảm thiết:

- Thì ra, thì ra chênh lệch lại lớn như thế. Cuối cùng thì chúng

ta đã phát động chiến tranh với thứ gì vậy!

- Bây giờ, các ngươi có hối hận không?

Hứa Chỉ thở dài, thân thể mênh mông cao vút trong mây, tựa như người khổng lồ xuyên qua hằng cổ, chìm trong thần huy màu vàng, thần bí mà uy nghiêm.

- Hối hận? Chẳng qua là lựa chọn mà thôi.

Miệng Gilgamesh trào máu, chỉ cười một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Văn minh Sumer đã bại trận.

Đã bại hoàn toàn trước cự thú trí tuệ này.

Khiêu chiến người khổng lồ mênh mông dạng này rồi lại thất bại, bọn họ biết điều này có ý nghĩa thế nào, là tai nạn diệt thế sắp giáng xuống.

Hứa Chỉ nghiêng đầu nhìn về phía quân đội đang chạy tán loạn, khắp nơi là tiếng kêu gào thảm thiết giống như nổi điên. Hủy diệt, vong tộc, diệt chủng, bọn chúng không ngừng gào thét những từ này, vì sợ hãi và tuyệt vọng mà cười cuồng loạn, đã gần như phát điên.

- Từ trước đến nay ta không hề nghĩ sẽ nắm giữ vận mệnh của nhiều người như vậy, làm chủ sự hưng suy của một nền văn minh.

Hứa Chỉ quan sát vị anh hùng vương tuổi xế chiều này, tựa như đang nhớ lại những con trùng vượn nhao nhao kêu "Hói", Hói" trước kia, vừa sinh ra đã dám giễu cợt tạo vật chủ của mình.

Lúc đó, hắn đã từng nhạo báng những kẻ này nhất định là một chủng tộc dã man, bạo ngược và ích kỷ.

Ai ngờ lại trở thành sự thật.

- Chúng ta sắp nghênh đón hủy diệt sao?

Xương cốt cả người Gilgamesh đã vỡ tan, nhưng đột nhiên hắn thong dong ngồi dậy, ngước nhìn người khổng lồ trên bầu trời, cười thảm thiết hỏi:

- Giống như chúng ta đã hủy diệt vô số chủng tộc cự thú vậy, ngươi sẽ hủy diệt chúng ta, báo thù cho bọn chúng?

Dường như gã chưa bao giờ lo lắng và sợ hãi.

Năm đó, gã là một con trùng vượn nhỏ tuổi đã dám to tiếng ngẩng đầu chất vấn người khổng lồ khiến vô số tộc nhân sợ hãi, bỏ chạy thục mạng, hôm nay gã là anh hùng vương, vẫn như cũ không có bất kỳ sự sợ hãi nào.

Dù cho sắp chết, nhưng sự cao ngạo chưa bao giờ khiến gã cầu xin tha thứ.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, nói:

- Nếu các ngươi không nghe ta khuyến cáo, ta sẽ hủy diệt các ngươi. Dẫu sao các ngươi đã phá hủy sinh thái thế giới này, đã hủy diệt quá nhiều giống loài, không thể cứ để mặc cho chuyện như thế tiếp diễn được.

Bọn họ sinh sôi quá nhanh, tạo thành tai họa quá lớn.

Gilgamesh cười thảm thiết, đột nhiên hỏi:

- Năm đó ngươi đã trả lời ta, văn minh là gì. Vậy bây giờ có thể trả lời ta thêm mấy vấn đề nữa không?

Vương muốn cự thú trí tuệ trả lời câu hỏi?

Mọi người nín thở, ngửa mặt nhìn lên người khổng lồ cao vạn trượng, không khí yên lặng mấy giây.

Vị cự thú trí tuệ này cũng đang trầm tư.

Gương mặt bao phủ trong ánh sáng chói lóa, qua tầng mây mơ hồ tỏa ra ánh sáng trắng noãn tinh khiết và sự uy nghiêm không rõ. Đột nhiên, giọng nói trong trẻo xuyên thấu qua tầng mây mênh mông, vang vọng khắp vương thành Uruk đã thành phế tích.

- Ngươi hỏi đi.

Xào xạc....

Thế giới tựa như chìm trong tĩnh lặng.

Máu tươi tưới khắp đất đai, không có tiếng hít thở.

Vô số binh lính tinh anh bại trận đang chạy trốn hỗn loạn, vứt mũ, giáp, khí giới liền dừng bước quay đầu, ngửa mặt nhìn lên người khổng lồ trên trời.

Miệng Ishtar phun máu, nở một nụ cười thê thảm, nhìn người khổng lồ trên trời.

- Lại trả lời câu hỏi của ta một lần nữa sao?

Gilgamesh yên lặng, cũng cười thảm thiết, chậm rãi hỏi câu đầu tiên:

- Ngươi sẽ dùng cách gì để hủy diệt chúng ta?

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, người ở khắp nơi nên đúng là khó dọn sạch, nhưng hắn lại không thể không tiêu diệt.

Vì bọn họ sinh sôi quá độ, tàn phá toàn bộ hệ sinh thái một cách kinh khủng, ăn diệt vô số loài, tựa như châu chấu vậy, không để lại chút nào, toàn bộ sa bàn cũng sắp tan vỡ theo.

- Ta sẽ dùng nước.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, lại bình tĩnh bổ sung:

- Ta sẽ tạo ra một trận đại hồng thủy to lớn, bao phủ nền văn minh của các ngươi, hủy diệt dấu chân các ngươi đã từng lưu lại.

Mặt đất nín thở, tựa như ve sầu mùa đông.

Mặt đất quá bẩn thỉu, tất cả đều là tội ác.

Cự thú trí tuệ này, dùng một trận đại hồng thủy để rửa sạch tội ác thế gian trên mảnh đất này sao?

Cho dù cự thú trí tuệ có mạnh mẽ, nhưng sao có thể tạo ra một trận đại hồng thủy bao trùm khắp thế giới được chứ?

Đây không phải là sức mạnh của cự thú rồi, mà là...

Hô hấp của đám người trở nên dồn dập, sắc mặt cũng dần hoảng sợ.

- Câu hỏi thứ hai, khắp nơi trên thế giới trời tròn đất vuông này, đều không có dấu chân của ngươi.

Gilgamesh lại khàn khàn dò hỏi:

- Vậy cuối cùng ngươi đến từ đâu? Cự thú trí tuệ là loại tồn tại như thế nào? Sao ngươi phải giao mồi lửa văn minh cho chúng ta? Sao lại ngăn cản chúng ta tàn sát những chủng tộc khác? Ngươi nói chúng sinh bình đẳng, loài dã man, loài trí tuệ, thực vật đều ngang hàng với nhau. Cuối cùng thì mảnh đất này là gì với ngươi?"

Hứa Chỉ hơi cúi đầu nhìn vị anh hùng vương đã đến đường cùng trước mắt.

Người khổng lồ cúi đầu nhìn xuống cả tòa vương thành Uruk.

- Mảnh đất này là thế giới ta sáng tạo ra, các ngươi đều là con dân của ta. Dù là loài dã man, loài trí tuệ, hay là thực vật, đối với

ta thì đều là con dân, vậy nên các ngươi đều bình đẳng.

Yên tĩnh!

Không gian yên tĩnh như chết!

Tất cả dân chúng trên mặt đất đều hít thở dồn dập.

Hô hấp dần dần trở nên to hơn, sau đó càng ngày càng nhanh, hóa thành tiếng thở dốc thay nhau vang lên.

Gilgamesh cũng thất kinh trong nháy mắt. Vẻ mặt gã không thể tưởng tượng nổi, vô cùng khó tin.

Bỗng nhiên gã khẽ cười, dần dần cười to hơn, chuyển thành tiếng cười liều lĩnh phách lối:

- Ha ha ha ha ha! Thú vị, thật quá thú vị! Chúng ta, cuối cùng chúng ta đang đấu tranh cái gì!

- ...Thì ra, cự thú trí tuệ trong truyền thuyết, cự thú mà chúng ta vẫn gọi không phải là cự thú chân chính. Hắn là đấng toàn năng sáng tạo vạn vật, là tạo vật chủ đã sáng tạo ra chúng ta. Tồn tại như vậy, hẳn phải gọi là... thần!

Trên mảnh đất này, nhân dân bộ lạc chưa bao giờ có khái niệm thần, nhưng giờ đã có.

- Ta từng cuồng vọng, bởi vì ta đã sáng tạo ra lịch sử văn minh, lấy tên Kỷ Sáng Thế, tự nhận mình đã sáng tạo ra thế giới văn minh. Trên thực tế, người chân chính tạo ra Kỷ Sáng Thế là cự thú trí tuệ, chúng sinh đều là con dân của hắn. Đây là lực lượng vĩ ngạn đến nhường nào, vậy mà ta lại mưu toan muốn...

Gilgamesh càng cười càng to, tiếng cười phóng lên cao, vọng ra bốn phương tám hướng.

Ha ha ha ha ha!

Gã càng cười càng điên loạn.

Hứa Chỉ yên lặng, thân thể khổng lồ cao vạn trượng đâm thẳng vào trong mây, đứng bên bờ vương thành lẳng lặng nhìn vị anh hùng vương sắp chết đang cười to. Tính cách của hắn luôn tốt, không muốn so đo gì cả.

Trước mắt, tất nhiên hắn cũng dễ dàng tha thứ cho kẻ sắp chết càn rỡ và ngôn cuồng lần cuối.

- Câu hỏi cuối cùng, ngươi dùng mấy ngày để sáng tạo ra thế giới của chúng ta?

Gilgamesh đột nhiên hỏi.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút.

Lúc ấy thân thể hắn quá yếu, mới kết thúc trị liệu bằng hóa chất, mặc dù có mời người dọn dẹp cỏ dại và đào ao, mình chỉ phụ trách cầm cuốc và công cụ sửa sang lại một miếng đất giả làm núi non, nhưng dọn dẹp một trăm mét vuông đất cũng mất chừng một tuần lễ.

Vậy nên, hắn chọn thành thật trả lời câu hỏi thứ ba này:

- Ta dùng bảy ngày để sáng tạo mảnh đất này.

Chương 16: Đại Hồng Thủy Diệt Thế

- Bảy ngày! Thần tạo vạn vật, chỉ dùng bảy ngày!

Gilgamesh kinh ngạc, nằm rạp dưới đất cười to, cười ra nước mắt, cười đến mức cuồng loạn.

Trong nháy mắt, hắn phảng phất nghe được trong lòng mình có thứ gì đó vỡ vụn, đó chính là âm thanh tan nát cõi lòng.

Sự cao ngạo và bướng bỉnh của hắn, đã bị đánh nát trước khi lâm chung.

- Bảy ngày sao. . .

Trong tiếng cười to, ý thức của hắn đã triệt để mông lung. Ba vấn đề trước đó làm hắn hoảng hốt, phảng phất nhớ tới lúc mình còn nhỏ đứng ở lòng bàn tay người khổng lồ hỏi một câu thứ nhất.

- Văn minh là cái gì ?

. . .

- Văn minh là mồi lửa, văn minh là tri thức, văn minh là trật tự, văn minh cũng là sức mạnh để loài trí tuệ dùng để vệ bản thân.

. . .

- Văn minh, là sức mạnh để những loài trí tuệ như chúng ta dùng để bảo vệ chính mình ?

. . .

Ha ha ha ha! !

Hắn cười rộ lên, càng cười càng lớn tiếng, tiếng cười của hắn xuyên qua cơn gió và núi đồi, xuyên qua vách núi dốc đứng, qua sông ngòi cuồn cuộn, bay qua rừng cây xanh biếc, ruộng lúa tươi tốt, và thảo nguyên rộng lớn vô tận.

Soạt!

Bên trong vương thành ở thảo nguyên và rừng rậm, nhân dân yên lặng ngẩng đầu.

Trong sự hoảng hốt, bọn hắn nhìn về phía bầu trời với vẻ phức tạp, phảng phất đều nghe được âm thanh của vị vua Sumer tuổi xế chiều này. Vô số người rơi lệ, kêu rên, hát lên bài ca dân dao bi tráng không biết tên của Sumer, sầu bi vì vị vua vĩ đại đã ngã xuống.

Một ngày này, ở bên cạnh Vương thành Uruk, vị anh hùng vương vĩ đại Gilgamesh, đã đi về phía cuối của sinh mệnh như thế, trở thành bụi bặm trong dòng lịch sử.

Hứa Chỉ thở dài một hơi, đưa mắt nhìn về phía vị anh hùng vương đã rời đi,

- Cho tới bây giờ ta cũng không hề muốn tranh đoạt cái gì cả! Thứ ngươi muốn, vấn đề ngươi muốn hỏi, ta đều trả lời thành thật với ngươi. Nhưng mà, ta đúng là không có bảo vật có thể giúp ngươi trường sinh, thậm chí chính bản thân ta cũng sắp tử vong. Ngươi, cần gì phải vậy chứ?

- Vương chết rồi!

- Vương của chúng ta, anh hùng vương Gilgamesh mạnh nhất trong lịch sử, dám vung kiếm với tạo vật chủ, đã chết rồi! !

- Chúng ta chiến bại!

Vô số bộ đội kêu rên, điên cuồng chạy trốn.

Hứa Chỉ cũng không lựa chọn truy đuổi, dù sao có thể chạy trốn tới đâu chứ ? Phần cuối của thế giới sao ?

- Không thể tưởng tượng nổi! Không thể tưởng tượng nổi. . .

Sử quan Akkad đứng ở trên tường thành nguy nga của Vương thành Uruk, nhìn cảnh anh hùng vương vĩ đại của chính mình tan tác mà chết, đồng thời nghe được chân tướng khủng bố như vậy, mồ hôi lạnh chảy đầm đìa,

- Ta nhất định phải. . . . Ta nhất định phải, phải thừa dịp trước khi chết, ghi chép lại tất cả sự thật của thế giới này, lưu lại cho hậu thế.

Cả người sử quan run rẩy, mồ hôi thấm ra làm ướt bàn tay hắn.

Hắn vừa mới ghi chép giở đoạn văn miêu tả Gilgamesh muốn khiêu chiến cự thú trí tuệ, nhưng ngay sau đó, tay hắn lại run rẩy lật sang trang kế tiếp, nhanh chóng ghi chép chương mới.

Kỷ Sáng Thế, ngày Sumer vong quốc, ghi chép lại:

【 Cự thú trí tuệ, thật ra là tạo vật chủ. Gilgamesh lúc tuổi già cuồng vọng tự đại, mưu toan vung kiếm với chủ, lấy thần huyết thu được vĩnh sinh, cuối cùng làm tức giận thiên thần. Thần thấy nhân loại tội ác tày trời, quyết tâm phá hủy văn minh Sumer, hạ xuống đại hồng thủy diệt thế, hủy diệt chúng sinh. 】

Bầu trời chấn động.

Mặt đất kêu rên.

Vương thành Uruk, đám người trên mặt đất kêu lên thê lương thảm thiết, có người đã sụp đổ cười như điên, hóa thân thành

cuồng tín đồ quỳ rạp xuống đất, mặc niệm cầu nguyện.

- Thần nói, thế nhân đều có tội!

- Sám hối đi! ! !

- Đại hồng thủy, sẽ hủy diệt thế giới chúng ta!

Bên trong bầu không khí lo lắng, hoảng loạn, run rẩy, khủng hoảng và sôi trào, tất cả mọi người đều nôn nóng.

Vào lúc này, một người trẻ tuổi đội khăn trùm đầu mang theo một cái bọc đầy máu tươi đi đến dưới chân Hứa Chỉ, hắn mở bọc ra, để lộ một cái đầu lâu,

- Cự thú trí tuệ vĩ đại, vua rừng rậm Enkidu, khẩn cầu tạ tội.

Hứa Chỉ khẽ giật mình.

Trước đó hắn có chút kỳ quái, ba vương chỉ đến có hai vương, vẫn còn vua rừng rậm chưa tới.

Utanapizm quỳ xuống khẩn cầu, run giọng nói:

- Người Sumer chúng ta cũng không chỉ có dã man, ân sư Enkidu đã sớm dùng sự tử vong của chính mình để chứng minh điểm này, tình nguyện kháng chỉ cũng không vung kiếm với ân nhân đã ban cho chúng ta văn minh, cũng không phải tất cả chúng ta đều là tội ác, mong lúc thần hạ xuống thần phạt, có thể lưu lại chút hy vọng sống cuối cùng cho người Sumer.

Hứa Chỉ nghe vậy, hiểu được nghĩa cử của vị vua rừng rậm này, thở dài một hơi. Trên thực tế, cho tới bây giờ hắn chưa từng nghĩ tới việc Gilgamesh sẽ điên cuồng như vậy.

Hứa Chỉ cũng chưa từng dự định diệt tuyệt bọn hắn, chỉ là bọn hắn quá mức càn rỡ và tự cho là đúng. . . Nhưng hiện tại, vì sự khiêu chiến điên cuồng, vô lễ, bạo ngược và dã man, bọn hắn

cuối cùng đã đánh đổi khá nhiều vì hành vi của mình,

- Ngươi dẫn người dùng thân thần thụ chế tạo Noah's Ark, lưu lại các loại sinh vật, hạt giống thực vật mỗi loại ít nhất một đôi, không gian còn thừa hãy mang theo người hiểu lễ nghĩa ở vương thành Enkidu lên thuyền, ta sẽ lập tức hạ xuống đại hồng thủy diệt thế.

Hứa Chỉ quay người rời đi.

Xung quanh đều là âm thanh vui sướng, kích động.

- Chúng ta chiến bại, nhưng cũng không phải là vong quốc diệt chủng, vẫn có được ngọn lửa hi vọng còn sót lại.

- Cảm tạ tạo vật chủ nhân từ.

- Đều là nhờ vua rừng rậm Enkidu biểu hiện ra thiện chí của chúng ta với chủ, chúng ta cũng không phải là dã man, chúng ta vẫn có thể cứu rỗi.

- Ca ngợi Enkidu!

- Ca ngợi vua rừng rậm vĩ đại!

Akkad cũng vui đến phát khóc, nhìn về phía bóng lưng người khổng lồ đang rời đi, kích động vung vẩy bút, ghi chép lại ngày Sumer vong quốc trong « Kỷ Sáng Thế »:

【 Vua rừng rậm Enkidu nhân thiện, làm cho thiên thần chuẩn bị diệt thế động dung, lưu lại cho người Sumer mưu toan nghịch thần một tia sinh cơ. Thần mệnh lệnh Utanapizm xây dựng Noah's Ark, trốn tránh đại hồng thủy diệt thế. 】

. . .

Hứa Chỉ trở về sân nhỏ, sửa sang lại một chút.

Tìm kiếm súng phun nước cao áp đã mua khi đi dạo với Trần Hi, nó vẫn luôn bị vứt trong góc, nhưng không nghĩ tới vậy mà bây giờ lại có đất dụng võ.

Giờ này khắc này, ở trong mười mấy phút Hứa Chỉ chuẩn bị súng phun nước, bên trong sa bàn đã qua một trăm hai mươi ngày, vô số người bắt đầu biến thành tàn ảnh, đã chém ngã cây cảnh năm đó hắn đưa vào, xây dựng thành một chiếc thuyền cứu nạn to lớn.

Sau đó, lại mang lên tất cả hạt giống sinh vật, sách vở, các con non cự thú, tất cả giống loài trên thế giới đều áp súc vào trong Noah's Ark to lớn.

- Bắt đầu thanh tẩy thôi.

Hắn đi vào sa bàn, đứng ở cách mười mấy mét rồi nâng lên súng phun nước cao áp, một đường cọ rửa.

Oanh!

Dòng nước tuyết trắng phun về phía địa khu của văn minh thành bang trong vườn trái cây.

Rầm rầm! !

Mảng lớn cây cối ngã xuống, thành lớn sụp đổ trong nháy mắt, vô số tẩu thú chạy trốn ra khỏi rừng rậm, mưu toan chạy khỏi hồng thủy cuồn cuộn sau lưng sau lưng, nhưng cuối cùng đều bị đại hồng thủy bao phủ.

Thiên địa tựa như biến sắc trong phút chốc.

Tuyết trắng, mênh mông.

- Thần thấy trên mặt đất tràn đầy tội ác, thế là đại hồng thủy rơi từ trên trời xuống, thần diệt chúng sinh.

Utanapizm dẫn đầu đám người ngồi ở trên thuyền cứu nạn, rung động nhìn về phía bầu trời. Đó là hình ảnh vô cùng đáng kinh ngạc, phảng phất trên trời mở rộng ra một cánh cửa sổ, nguồn nước từ trong đó phun trào.

Vô số dòng nước cuồn cuộn rơi xuống đám mây trắng trên bầu trời, cọ rửa toàn bộ mặt đất.

Trừ thuyền cứu nạn vẫn còn lơ lửng trên nước biển, toàn bộ thế giới đều đã chìm đắm trong bọt nước trắng toát mênh mông.

Chương 17: Đại Tuyệt Chủng Sinh Vật Lần Thứ Ba

Đại hồng thủy như thác nước màu trắng to lớn đổ xuống từ trên bầu trời vạn trượng, lao nhanh cuồn cuộn, bao phủ khắp núi đồi mặt đất.

- Đây là sức mạnh to lớn kinh khủng đến mức nào chứ!

- Trong khoảnh khắc, đại hồng thủy giáng xuống hủy diệt thế gian.

Trên boong thuyền, vô số thương nhân, quý tộc, dân nghèo, nô lệ đều đang than thở, chấn động.

Bọn hắn là những người thiện lương, hòa thuận và hiểu rõ đạo lý nhất, trận đại hồng thủy này do thần hạ xuống để thanh tẩy mặt đất tràn đầy tội ác, những người dã man, bạo ngược, có tội, vô lễ đều sẽ bị đại hồng thủy bao phủ.

Ngày đại hồng thủy diệt thế này, được xưng là ngày tai nạn. Là ánh sáng cuối cùng của văn minh Sumer, Utanapizm dẫn đầu người Sumer còn sót lại ở trên thuyền cứu nạn Noah's Ark, trốn xa đại hồng thủy.

Trong góc thuyền chỗ không người, sử quan được bổ nhiệm ghi chép văn minh Sumer hơi dừng lại. Hắn cầm bút lông ngỗng trong tay, chật vật đến mức ngã ngồi trong boong, nhưng vẫn như cũ đắm chìm bên trong bóng dáng vĩ ngạn của vị thần linh vĩ đại kia.

- Thế giới của chúng ta, trời tròn đất vuông, là do thần sáng

tạo trong bảy ngày, đây sức mạnh vĩ ngạn đến mức nào. . .

Akkad run rẩy, lão lệ tuôn trào.

Hắn bắt đầu dùng ý nghĩ của chính mình để bù đắp bảy ngày thần sáng thế. Nâng bút, viết những phần cuối cùng của sử thi văn minh Sumer « Kỷ Sáng Thế », ghi chép liên quan tới bảy ngày thần sáng thế:

Ngày thứ nhất, thần nói: 'Phải có ánh sáng', liền có ánh sáng, thần tách ánh sáng và bóng tối ra, gọi ánh sáng là ngày, gọi bóng tối là đêm.

Ngày thứ hai, thần nói: 'Nhiều nước và không khí phải tách ra', liền có bầu trời.

Ngày thứ ba, thần nói: 'Nước trên thế giới phải tụ vào một chỗ, khiến đất khô lộ ra.' Nước và đất khô tách ra, thần gọi đất khô là đại lục, gọi nơi nước tích tụ là hải dương.

Ngày thứ bốn, thần nói: 'Trên trời phải có quang thể, có thể phân ngày đêm.' Thế là liền có mặt trời và mặt trăng giao thế tuần hoàn, mảnh thiên địa này năm mươi năm là ngày, năm mươi năm là đêm.

Ngày thứ năm. . .

Ngày thứ sáu. . .

. . . . .

Ngày thứ bảy, thiên địa vạn vật đầy đủ hết, thần tạm nghỉ, đồng thời ở trong ngày này chúc phúc cho sáu ngày phía trước.

Ở hậu thế, mọi người coi phán đoán của vị sử quan này trở thành sự thật, trận đại hồng thủy năm đó, phảng phất tạo vật chủ bày ra bảy ngày sáng thế của mình trước mặt phàm nhân.

Nhưng mà thần làm sao lại thả xuống tư thái, thể hiện kỹ càng cho nhân loại hèn mọn biết bản thân sáng tạo thế giới như thế nào?

Những người ở hậu thế càng tin tưởng, ghi chép bên trong Kỷ Sáng Thế này, chính là câu chuyện bảy ngày thần sáng tạo thế giới.

Trong chuyện xưa, vào ngày thứ bảy sáng thế thần đã đi nghỉ ngơi. Mọi người liền gọi ngày truyền kỳ này là ngày nghỉ - Thánh nhật, thế là tạo thành một tập tục trên mảnh đại lục này, mọi người sẽ lựa chọn nghỉ ngơi trong ngày này.

. . .

Oanh!

Đại hồng thủy từ trên trời giáng xuống.

Kiến trúc bị cuốn trôi, sụp đổ tựa như thành trì xếp gỗ, những dấu vết của văn minh Sumer kia bị cuốn vào trong hải dương.

Hứa Chỉ cọ rửa một lúc lâu, sau khi xác định không bỏ sót, lúc này mới ngừng súng phun nước cao áp lại, yên lặng đóng chốt mở, sau đó cất kỹ vào phòng tạp vật, chất đống ở trên giá gỗ.

Cứ như vậy, hắn đã dọn dẹp sa bàn xong rồi.

Trùng vượn giết chóc vô độ, sinh sôi quá mức, dẫn đến sa bàn gần như sụp đổ. Hiện tại trong toàn bộ sa bàn, mỗi một giống loài chỉ lưu lại một đôi, sớm muộn gì cũng sẽ khôi phục lại hệ sinh thái trước kia.

Hi vọng sau lần này, bọn hắn sẽ phải cảnh giác, đừng quá mức tàn bạo dã man, sinh sôi quá mức.

Phó não ở bên cạnh nói,

- Dù không hủy diệt bọn hắn, nhưng bọn hắn cũng sẽ tự mình

hủy diệt, ăn sạch và hủy diệt toàn bộ giống loài, sau đó tự mình diệt vong. Đợi đến lúc đó, sa bàn sẽ nghênh đón tổn thất thật lớn, không bằng hiện tại nghênh đón tân sinh trước giờ.

Hứa Chỉ thở dài một hơi rồi nói,

- Ta không yếu ớt như ngươi tưởng tượng, không cần an ủi, chỉ là trong lòng có chút khó chịu mà thôi.

Phó não nói tiếp: Xem như là một Nữ Hoàng của Trùng Sào, sinh sôi vô số con dân và chủng tộc, ngươi là tạo vật chủ vĩ đại, cần phải quen thuộc sự quật khởi và diệt tuyệt của vô số chủng tộc, không cần vì nó mà thở dài.

Trên trán Hứa Chỉ hiện lên gân xanh, uốn nắn:

- Ta là nam, không phải Nữ Hoàng Trùng Sào.

- Không cần nhiều lời, bọn chúng đều là từng bào tử mà sinh sôi ra. . .

Phó não Trùng Sào đang muốn giải thích cho quan điểm của chính mình.

- Ngừng! ! Tóm lại, kế hoạch hoá gia đình của trùng vượn là việc rất quan trọng.

Hứa Chỉ lập tức cắt ngang, ngồi ở trên ghế trước cửa ra vào, yên lặng cắn hoa quả mà chính mình vừa mới gọt sạch, một miếng rồi lại một miếng,

- Sáng mai, lại đi vào trong trấn mua hai cân hoa quả. Bị ung thư dạ dày thì phải tốt với dạ dày của mình một chút.

Hắn cầm lên quyển vở màu đen từ lâu chưa động, ghi chép một số thứ ở bên trong.

- Đây là thời đại cự thú, lúc đầu ta muốn gọi kỷ nguyên này là

kỷ Cự Thú, đối ứng với thời đại khủng long của kỷ Phấn Trắng, với tất cả động vật đều khổng lồ. Nhưng mà, nếu người Sumer đã đặt tên là kỷ Sáng Thế, như vậy thì. . . Cứ gọi kỷ nguyên này là kỷ Sáng Thế đi.

Ở các kỷ nguyên trên Trái Đất, nếu so sánh với cuộc đại tuyệt chủng sinh vật ở kỷ Phấn Trắng, là do thiên thạch rơi từ trên trời xuống làm hủy diệt thời đại khủng long.

Mà ở trong sa bàn, là do đại hồng thủy rơi từ trên trời xuống, hủy diệt cự thú và trùng vượn. Ở trong lịch sử tiến hóa của ta, liền gọi là "Đại tuyệt chủng kỷ Sáng thế".

Hắn chỉnh lý suy nghĩ một chút. Ở sau kỷ Ám Vũ, kỷ Quang Vũ và kỷ Tân Sinh, lật ra trang thứ tư, viết vào kỷ nguyên thứ tư - Kỷ Sáng Thế, đồng thời cũng tự thuật mấy dòng ngắn ngủi vì đoạn lịch sử này:

【 Kỷ Sáng Thế, loài trí tuệ xuất hiện, tộc trùng vượn phát triển văn minh thành bang bộ lạc, xua đuổi cự thú, trở thành bá chủ kỷ nguyên, nhưng lại tàn nhẫn hung bạo, khó có thể tha thứ. Đại hồng thủy rơi xuống từ trên trời, hủy diệt chúng sinh, bắt đầu xảy ra sự kiện đại tuyệt chủng sinh vật lần thứ ba, tiêu diệt chín mươi chín phần trăm sinh vật. 】

. . .

Sau khi ghi chép đại tuyệt chủng sinh vật lần thứ ba, Hứa Chỉ liền đi ngủ.

Sáng sớm ngày thứ hai, hắn rời giường đánh răng rửa mặt, cảm giác toàn thân có một luồng sức mạnh khủng bố sôi sục đang lan tràn. Trong lòng của hắn lập tức giật mình, vội vàng thả công việc trong tay xuống, bắt đầu nghiên cứu thân thể của mình.

- Loại sức mạnh này là. . .

Hứa Chỉ nhìn bản thân mình trong gương.

Chiều cao của bản thân đã lăng không tăng thêm mấy centimet, đã đạt đến độ cao một mét tám, đồng thời gương mặt cũng trở nên ôn nhuận tuấn lãng, có loại khí chất ưu nhã mà thâm thúy.

Hình thể của hắn trở nên tráng kiện, tương tự hình thể hoàn mỹ của pho tượng Hy Lạp, lại có được vóc dáng người mẫu. Thế nhưng, sau khi mặc xong quần áo, lại không để lộ vẻ rất có cơ bắp.

- Cởi quần áo có da thịt, mặc quần áo liền gầy.

Hứa Chỉ cảm giác cơ bắp toàn thân tràn đầy sung mãn, đã có thể so với vị anh hùng vương hoàn mỹ kia.

Quá hoàn mỹ.

- Đây là lực lượng phản hồi từ sự kiện đại tuyệt chủng sinh vật lần thứ ba ? So sánh với hai lần trước thì cường đại hơn vô số lần. . . Cho ta cảm giác, ta hiện tại đã có thể so với những vận động viên đỉnh cấp kia rồi.

Hứa Chỉ nắm thử nắm đấm, cảm giác tràn đầy lực bộc phát, nhịn không được thầm nói,

- Tố chất thân thể của ta, đã tăng lên rất rất nhiều.

Chương 18: Xây Dựng Sa Bàn Phụ Thuộc

Loại tỉ lệ dáng người này, đã giống như thiên thần hoàn mỹ của Bắc u. Nhưng mà, hình dáng biến thành như thế, Hứa Chỉ cũng không có đắc chí, ngược lại cảm thấy có chút đau đầu. . .

Bề ngoài thay đổi nhiều như vậy, nha đầu Trần Hi kia, đoán chừng sẽ phát điên mất?

Khẳng định sẽ mắng mình là đi chỉnh hình.

- Xong đời rồi, ta sẽ bị người nghiên cứu. . . Ta có thể sửa chữa gen sao ?

Hứa Chỉ đột nhiên hỏi Mẫu Sào Trùng tộc,

- Sửa chữa lại những gen ưu tú bề ngoài này.

Hắn cảm thấy vẻ ngoài hoàn mỹ, cộng thêm gương mặt giống như trong thần thoại đi ra, quá mức khoa trương và bắt mắt. Là cái loại nếu đi trên đường sẽ làm vô số người phải thét lên, phảng phất nhân vật huyễn tưởng trong trong thần thoại, nhị thứ nguyên, hay trong sách vở bước ra.

Hắn muốn khôi phục lại vẻ ngoài như trước đó.

Nói thật, loại dung mạo lúc trước hắn đã rất hài lòng, nó cũng đã làm người khác phải chú ý đến, đồng thời lúc đó làm cho nha đầu Trần Hi và các đại thẩm trong thôn rất khó tiếp nhận, giải thích là trở nên đẹp trai rồi đã rất miễn cưỡng.

Nhưng hiện tại lại thay đổi, chỉ sợ sẽ làm cho sự nghi ngờ tăng

cao hơn nữa.

- Có muốn dung nhập tế bào Trùng tộc hay không ?

Mẫu Sào Trùng tộc hỏi,

- Tạo Vật Chủ, tiên thiên có được năng lực mở ra khóa gen, là anh hùng Trùng tộc, có thể tự sửa chữa đoạn gen của bản thân.

Ta đã là anh hùng Trùng tộc ?

Ý là, có vô số Trùng tộc muốn siêu thoát, mở ra khóa gen, trở thành anh hùng Trùng tộc, nhưng chính mình lại đã sớm thành công rồi?

Trên thực tế, trước đó cơ thể của Hứa Chỉ suy yếu, khó có thể tiếp nhận cải tạo. Bây giờ thể phách khỏe mạnh rồi, cũng đã có thể lấy tiếp nhận tế bào Trùng tộc, triệt để trở thành một thành viên quang vinh của Trùng tộc.

Hắn cũng không đắn đo nhiều về việc mình có còn là người hay không, cái mạng sắp không có, yên lặng chờ đợi ung thư tử vong sao?

Thế là, hắn yên lặng nói một câu: Dung nhập tế bào Trùng tộc!

- Bắt đầu dung hợp!

Giọng nói máy móc truyền đến.

Trong nháy mắt, cảm giác xé rách đau nhức kịch liệt truyền đến từ chỗ sâu trong linh hồn. Cả người hắn hiện ra lít nha lít nhít mụn nhọt và mồ hôi lạnh, ngã lên trên giường, đau đến mức kêu rên, ngay sau đó là choáng váng ngất đi.

Chờ khi Hứa Chỉ tỉnh lại thì đã ba giờ đồng hồ trôi qua, hắn yên lặng bò lên giường, phát hiện cả người đều là cáu bẩn màu đen xám, giống như vừa ngâm trong nước bùn, vì thế vội vàng đi

tắm một chút, thay đổi một bộ quần áo mới rồi trở về kiểm tra bản thân.

Hắn cảm giác thân thể của chính mình có chút không giống trước.

Trở nên vô cùng có tiềm lực.

- Ta đã là một con côn trùng chân chính rồi! Ta cũng có được thiên phú tự sát của Trùng tộc —— Tăng tốc phân liệt tế bào. Chỉ cần ta muốn, bất cứ lúc nào cũng có thể tự sát dễ dàng, làm cho chính mình tươi sống chết già!

Hắn yên lặng nắn bóp nắm đấm, cảm giác thân thể của chính mình có thể tùy tiện điều tiết khống chế gen.

Hắn nhắm mắt lại.

Ở bên trong không gian màu đen, hắn nhìn thấy một đoạn ADN hình xoắn ốc.

Gen của một người, là từ mảng lớn phức tạp, không có thứ tự, không có ý nghĩa, thậm chí là một lượng lớn tật bệnh ẩn hình cấu thành.

Hứa Chỉ nhìn thấy trên gen nhân loại của chính mình, một mảng lớn đoạn gen vô dụng đều đã bị quét sạch ưu hóa, chỉ lưu lại tinh hoa, hiện tại trên chuỗi gen phần lớn là trống không.

Gen nhân loại (Tế bào ung thư)

không

không

không

không

. . .

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày,

- Loại bỏ tế bào ung thư bên trong gen nhân loại.

- Bộ phận căn bản cấu thành gen người, không thể loại bỏ.

Giọng nói máy móc của Phó não Trùng Sào truyền đến.

Hứa Chỉ sững sờ, hít sâu một hơi,

- Chuyện này cũng không có cách nào ? Không thể loại bỏ gen nhân loại, chỉ có thể nghĩ biện pháp chữa khỏi. . .

Hắn cũng chỉ có thể thả xuống ý nghĩ ở phương diện này.

Bây giờ, hắn có thể lựa chọn dung nhập gen khác vào, nhưng mà hắn cũng chưa có ý định này.

Bởi vì bên trong kho gen tiến hóa, hiện tại chỉ có hai loại gen sinh vật tiến hóa.

Gen kiến vượn (Bản Gilgamesh cải tiến).

Gen Trùng vượn.

Có thể lựa chọn đạt được sức mạnh giống như anh hùng vương, nhưng hắn lại không muốn. Hai loại gen này hắn đều không quá ưa thích, đồng thời cũng lười dung nhập vào cơ thể. Dù sao chính mình chỉ là một nông phu cày ruộng, không có vấn đề gì về an toàn mạng sống cả, vội vàng làm ra thủ đoạn bảo mệnh như thế để làm gì ?

Chính mình cũng sắp chết rồi, quan trọng nhất là phải tìm ra biện pháp giải quyết ung thư, bảo mệnh mới quan trọng, còn việc biến mạnh sau này hãy nói.

Hắn yên lặng cảm ứng thân thể mình một chút.

- Đợi đã, ta đã là ung thư dạ dày thời kỳ cuối ?

Sắc mặt Hứa Chỉ trong nháy mắt trắng bệch,

- Làm sao lại nhanh như vậy, trước đó mấy ngày ta đi khám thì mới chỉ là ung thư dạ dày giai đoạn giữa thôi mà.

Phó Não Trùng sào trả lời,

- Tế bào ung thư là tế bào làm phản trong cơ thể, người càng cường đại thì tế bào ung thư sẽ càng cường đại.

Hứa Chỉ:

- . . .!!?

Chẳng phải nói, ta mạnh lên thì tế bào ung thư cũng sẽ biến mạnh, điên cuồng sinh sôi ở trong cơ thể ta ?

Nếu vậy, lần đại tuyệt chủng sinh vật trước đó, nếu như hấp thu nhiều sức mạnh thêm một chút, làm ta càng mạnh hơn, có khả năng ta đã trực tiếp chết rồi ?

Hắn bỗng nhiên giật nảy mình.

Chuyện này là thế nào đây!

- Trong thời gian ngắn, ta không thể tiếp nhận sức mạnh phản hồi từ việc đại tuyệt chủng sinh vật lần thứ tư rồi.

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, dù cho việc đó còn rất xa xôi. Nếu như không phải hệ sinh thái mất đi cân bằng, hắn cũng không đến mức thiết lập lại sa bàn. Vui vẻ phồn vinh, nhiều đời chậm rãi tử vong và tân sinh, mới là việc hắn hy vọng nhìn thấy.

Nhưng hắn vẫn phải làm tốt việc cảnh giác.

- Nói cách khác, trong khoảng thời gian ngắn, cho dù bọn hắn có làm càn, bạo ngược trên mảnh đất này, ta cũng không thể tùy ý diệt tuyệt bọn hắn, tẩy bài thêm một lần nữa?

Hứa Chỉ cảm thấy nhức đầu. Nhưng đã là ung thư thời kỳ cuối rồi, hắn đã gần như sắp tử vong.

Hứa Chỉ cũng không nghĩ tới lại nhanh như vậy.

Hắn nhớ tới sự điên cuồng và giãy dụa của Gilgamesh trước khi chết, đồng thời cũng làm cho hắn cực kỳ kinh hãi và kính sợ đối với tử vong.

Tử vong là một việc mà bất cứ sinh vật nào cũng sợ hãi, vì thế hắn có chút than thở:

- Ta thật sự có thể sống sót sao ?

Hứa Chỉ cảm giác được tử vong sắp đến, cũng bắt đầu e ngại giống như Gilgamesh.

Hắn đứng người lên, đi về phía cửa ra vào.

- Ung thư thời kỳ cuối, thời gian còn lại của ta đã không nhiều lắm. . . Ta nhất định phải nhanh chóng thôi diễn văn minh chủng tộc trong kỷ nguyên tiếp theo ở sa bàn, thôi diễn sức mạnh siêu phàm, tìm tới năng lực có thể thay đổi, đối kháng với tế bào ung thư ở trong đó!

Hứa Chỉ quan sát cảnh tượng trong sa bàn.

Vạn vật tàn lụi, gần như không có chút sinh cơ.

Chỉ một đêm trôi qua, nhưng ở trong sa bàn đã qua bốn năm mươi năm, nhưng lại vẫn chưa triệt để thở ra hơi.

Bọn hắn mang theo một đôi ở mỗi giống loài, cũng đang bắt đầu chậm rãi sinh sôi.

Đồng thời bọn hắn cũng bắt đầu tuân thủ lời cảnh cáo của "Thần". Thần nói, chúng sinh bình đẳng, cho nên bọn hắn trừ lấy đi thức ăn cần thiết, đã giảm bớt việc giết chóc dã man không cần thiết, thậm chí hỗ trợ một chút giống loài sinh sôi, mở rộng quần thể.

Nhưng mà, sau một trận đại tuyệt chủng, vậy mà lại mơ hồ có các loại sinh vật mới thiên kì bách quái bắt đầu sinh sôi, tựa như cảnh tượng tân sinh sau diệt thế.

Hứa Chỉ nhìn một chút, ngồi sưởi nắng trong sân nhỏ, sau đó ăn bữa sáng thôn quê mà Trần Hi đưa tới.

- Đã ổn định lại và bắt đầu phát triển, nhưng vẫn quá chậm chạp. Bệnh của ta, không chống đỡ được bao lâu. . .

Hứa Chỉ thở dài một hơi.

- Có nên mở ra sa bàn thứ hai, lại kỷ Sáng Thế ?

Hắn muốn mở thêm một thế giới sa bàn mới.

Tiến hành diễn hóa, để văn minh bên trong phát triển, thậm chí to gan thôi diễn loại thế giới cao cấp như huyền huyễn, tiên hiệp, nhưng hiển nhiên nó có chút không hiện thực.

Dù sao mảnh sa bàn trước mắt này mới vừa vặn xuất hiện sức mạnh siêu phàm, nhai nhiều không nát, còn không bằng chờ nó cho mình sức mạnh mong muốn.

Trong lúc nhất thời, hắn thả xuống tâm tư xây dựng sa bàn mới, chỉ có thể tìm kiếm phương pháp khác để thôi động sự xuất hiện của giống loài siêu phàm sau đại hồng thủy.

- Nhưng mà, không phải ta muốn xuất hiện thì sẽ xuất hiện.

Hắn ngồi ở trên ghế trước sân nhà suy nghĩ, chợt nhớ tới một

câu nói:

- Trí tuệ có tính vô thường. . . Cũng sẽ theo đó sinh ra, rất nhiều nơi không hợp thuyết tiến hoá.

- Nếu trí tuệ có tính vô thường, có lẽ nên mượn nhờ trí tuệ của những người khác. Dù sao, nếu chỉ có mình ta vùi đầu suy nghĩ về thuyết tiến hoá, thì quá hạn chế. Không bằng tiếp thu ý kiến quần chúng. . . Hay là, kéo một đám người xuống nước.

Trong đầu Hứa Chỉ bỗng nhiên xuất hiện một ý nghĩ gan to bằng trời.

Đúng vậy, lần này hắn định chơi lớn!

Một mình hắn tiến hóa giống loài, tiến hành diễn hóa bào tử thì quá chậm chạp.

Còn không bằng kéo thêm những người khác, cùng với hắn thôi diễn tiến hóa bào tử!

Hắn nhớ tới trước kia đã từng chơi qua trò chơi sa bàn « Bào Tử », người chơi ngay từ đầu là bào tử, bắt đầu tiến hóa sinh sôi, cuối cùng biến thành các loại sinh vật hình thù kỳ quái. . .

Hứa Chỉ hỏi trí não Trùng sào:

- Ta định làm một cái sa bàn cỡ nhỏ, có thể làm thành loại võng du kia hay không, để linh hồn người khác tiến vào bên trong, biến sa bàn trở thành trò chơi ? Thay ta phát triển tiến hóa giống loài mới?

Chương 19: Trò Chơi Sa Bàn: Bào Tử Tiến Hóa

- Lấy khoa học kỹ thuật của Trùng tộc, tất nhiên có thể tuỳ tiện làm ra.

Phó não Trùng tộc trả lời:

- Nhưng mà, không thể nào làm được giống loại võng du trên Trái Đất, giết quái thăng cấp.

Hứa Chỉ gật gật đầu.

Dù sao cũng không phải trò chơi chân chính, đây là thế giới chân thật, tất nhiên không có thiết lập đánh quái liền có thể thăng cấp.

Hắn cũng không có ý nghĩ cung cấp chức năng đánh quái thăng cấp đó, chỉ dự định làm ra một thế giới sa bàn cùng loại với "Thế Giới Của Ta", người chơi có thể tự do mày mò diễn hóa.

Dự định tạo ra trò chơi cùng loại với làm ruộng phật hệ như "Trang Viên Moore" và nhàn nhã dưỡng thành như "Bào Tử".

Hứa Chỉ sẽ mở ra tốc độ phân liệt tế bào gấp vạn lần, để bọn hắn bắt đầu từ trạng thái bào tử, chính mình đi tiến hóa giống loài.

Chính bọn hắn khống chế sự phân liệt tế bào, trưởng thành, tiến hóa, chết già, diễn biến thành giống loài mới, hai ba ngày liền đánh xong một bàn "Bào Tử Tiến Hóa", tự do mày mò. . . . . Nhìn xem có thể tiến hóa ra một loại sinh vật đặc biệt nào đó, để cho mình kinh hỉ hay không.

Đây chỉ là một ý tưởng đột phát mà thôi.

Nó sẽ không hao tổn quá nhiều tinh lực, mục tiêu chủ yếu của chính mình vẫn là sa bàn lớn bên kia.

Bọn hắn chỉ có thể tự giải trí, nhàn nhàn dưỡng thành ở trong sa bàn nhỏ độc lập bên kia.

Hai sa bàn sẽ không có liên hệ, cũng không thể nào cho bọn hắn tiến vào thế giới sa bàn lớn có thổ dân, bởi vì bọn hắn cũng không thể đánh quái thăng cấp. Về phần để bọn hắn giống như đám thổ dân kia, thành thật chậm rãi tu luyện ?

Ha ha!

Không rảnh bồi dưỡng các ngươi!

Mà cái sa bàn cỡ nhỏ độc lập này, Hứa Chỉ dự định đặt tên là "Nơi Khởi Nguyên Sinh Mệnh Vạn Giới", ý chỉ là nơi khởi nguyên các giống loài cạnh tranh.

Trong các giống loài diễn hóa ra, Hứa Chỉ sẽ chọn lấy chủng tộc đặc biệt nhất, cường đại nhất và có tiềm lực nhất, cho gia nhập vào sa bàn lớn, gia nhập vào thế giới sau đại hồng thủy, từng chút hoàn thiện thế giới sa bàn của hắn.

Dù sao, nếu chỉ có một chủng tộc trùng vượn có trí tuệ thì quá mức đơn bạc.

Vào lúc này, Hứa Chỉ đã biết rõ, nếu chỉ có một chủng tộc có trí tuệ độc đại, sẽ rất dễ dàng hủy diệt sa bàn, dẫn đến sự mất cân bằng cực đoan. Hắn muốn sáng tạo một thế giới có rất nhiều chủng tộc, tự kiềm chế lẫn nhau.

- Chuyện này, bao nhiêu ngày sẽ làm xong ?

Hứa Chỉ hỏi.

- Đại khái ba ngày.

Phó não Trùng tộc nhanh chóng trả lời,

- Khoa học kỹ thuật hiện giờ đã có kính mắt VR, nó có thể xem như môi giới, dẫn dắt vào trong sa bàn.

- VR, như thế cũng được ?

Hứa Chỉ sững sờ.

Hiện tại, xem phim bằng kính VR đang hot, nhưng mà trò chơi VR ở trên mạng hắn cũng đã chơi qua mấy lần, cực kì hố, kỹ thuật còn xa mới thành thục.

Nhưng dù sao cũng là do Phó não Trùng Sào nói ra, Hứa Chỉ cũng không hỏi nhiều. Bởi vì Trùng tộc đời trước đi theo hướng tiến hóa não bộ, phát triển văn minh khoa học kỹ thuật cao, ngay cả diệt tinh pháo đều có, hắc khoa kỹ tự nhiên rất nhiều.

- Vậy ta sẽ dọn dẹp một mảnh sa bàn nhỏ ở trong vườn trước, dùng cho các người chơi 'Bào Tử Tiến Hóa'.

Thân thể của hắn đã tốt hơn rất nhiều, vì thế dự định khai khẩn mảnh sa bàn thứ hai.

- Dù sao nơi đó cũng không lớn, chỉ tầm ba mươi mét vuông, lại ở phía trước cửa ra vào.

Hắn vung cuốc lên,

- Thấy ai không vừa mắt, lúc ra cửa còn có thể thuận tiện một cước giẫm chết.

Phó não Trùng Sào sẽ chuẩn bị xong các loại số liệu và những thứ liên quan trong mấy ngày này, mà phía hắn cũng phải chuẩn bị tốt sân bãi sa bàn dùng để thí nghiệm mới được.

- Chẳng lẽ ta thật sự trở thành nông phu, chăn nuôi cày ruộng ở trong vườn nhà?

Hắn vung vẩy cái cuốc, bởi có kinh nghiệm trước đó nên xe nhẹ đường quen, chế tạo ra một sa bàn có hoàn cảnh giống như đúc.

Thân thể đã tốt, mặc dù vẫn còn bệnh nan y trong người, nhưng vẫn có sức để làm việc.

Sau khi làm xong sa bàn, hắn lại dùng khò lửa dọn dẹp một lần, quét sạch thực vật và động vật ẩn dấu.

Lần này thân thể của hắn khỏe mạnh, nên chỉ mất nửa ngày để hoàn thành sa bàn ba mươi mét vuông trước mắt. Làm xong sa bàn, quần áo cả người lấm lem bùn đất, hắn dứt khoát đi tắm một chút.

. . .

Một ngày sau.

Trần Văn Sơn là một người chơi thâm niên già dặn kinh nghiệm, là một sinh viên đại học năm thứ ba, xem như là một mọi game cuồng nhiệt, đã mua sắm không biết bao nhiêu trò chơi. Hắn yên lặng bắt đầu tìm kiếm trò chơi mới, các loại mầm non ở trên web.

Đây là cái gì ?

Trò chơi VR, « Bào Tử Tiến Hóa » bản close beta ?

Giới thiệu vắn tắt: Trò chơi sa bàn làm ruộng, bắt đầu từ một viên bào tử, tiến hóa giống loài, có vô hạn khả năng, là lựa chọn giải trí hàng đầu của game thủ ?

Hắn yên lặng nắm bắt những từ mấu chốt trong đó, cười ha

ha, thầm mắng cũng không biết là công ty game trong nước đen tối nào lại đưa ra lời giới thiệu dọa người như vậy. Vô hạn khả năng, biến thành bào tử tiến hóa ?

Ngươi cho rằng ngươi đang chơi văn minh bảy à ?

Người ta bắt đầu phát triển từ bộ lạc nguyên thủy, ngươi thì càng thêm khoa trương hơn, bắt đầu phát triển từ bào tử, một sinh vật đơn tế bào? Mở đầu đã quá khoa trương rồi, ngươi lại còn lợi hại hơn so với trò chơi của Âu Mỹ nhà người ta?

Còn nữa, cũng không phải chưa từng thấy qua trò chơi VR, có gì tốt chứ?

- Ha ha, trước đó khái niệm trò chơi VR rất hot, nhưng đã sớm hạ nhiệt rồi, mà ta cũng không phải chưa chơi qua. Đeo kính VR để xếp gỗ, vắt sữa bò, đóng vai heo. . . . Khoa học kỹ thuật hiện giờ căn bản không đạt tới.

Hắn ở một bên đậu đen rau muống, một bên yên lặng download.

Rõ ràng là xưởng trò chơi nhỏ không biết tên, nhưng lại có tới 73G, yêu cầu còn cao tới quá đáng, quả thực làm người nghe phải kinh sợ.

Dung lượng khổng lồ như vậy đặt ở trong giới trò chơi hiện tại, cái nào không phải là trò chơi nước ngoài đã khai phá ba bốn năm trở lên, tốn hao công sức của đoàn đội chuyên nghiệp mấy trăm hơn ngàn người, mới có thể làm ra được?

Hắn không khỏi có chút mong đợi.

Sau khi Trần Văn Sơn download xong, đăng ký tài khoản "Tốc Độ Xe Akina", mang lên kính mắt VR mà chính mình bình thường dùng để xem phim, bắt đầu tiến vào trò chơi.

- Hình ảnh bắt đầu thật sự rất tinh xảo.

Trần Văn Sơn vừa vào thì hai mắt tỏa sáng, cảm thấy có chút ý tứ. Không giống với trò chơi VR làm ẩu bình thường, hắn nhìn một lát lại thấy chỉ có một tuyển chọn:

【 Phải chăng bắt đầu một đời bào tử tiến hóa? 】

Hắn yên lặng kích vào.

Sau đó hai mắt tối sầm lại, cảm thấy chính mình vùng vẫy ở bên trong hải dương tăm tối, phảng phất mất đi tầm nhìn.

- Làm sao có thể! ! Vậy mà thân thể lại có cảm giác, dường như ta thật sự đang du động ở trong hải dương ?

Trong nháy mắt, đầu óc của Trần Văn Sơn trống rỗng.

Chắc không phải là hắc khoa kỹ chứ?

Thông qua thiết bị điện tử, truyền bá cảm giác của trò chơi vào trong đầu, thực hiện cảm giác thể giả lập chân thực?

Đây là trò chơi giả lập có cảm giác chân thực trong truyền thuyết, sự chân thực trăm phần trăm!

Hắn dần dần cảm thấy rất khó tưởng tượng, rất kích động, biết rõ chính mình chạm đến đồ vật khủng bố khó có thể tưởng tượng. Xem như là một người chơi già dặn kinh nghiệm trong nghiệp giới, hắn rất rõ ràng nếu trò chơi này được truyền bá ra ngoài, sẽ tạo ra sóng to gió lớn ở trong vòng.

- Tối quá!

Trần Văn Sơn vùng vẫy một lát ở trong hải dương đưa tay không thấy năm ngón, sau đó liền mộng.

Trò chơi này rốt cuộc phải chơi thế nào?

Tại sao ta lại không nhìn thấy gì, chẳng lẽ ta mù rồi ?

Vào lúc này, một dòng chữ nhắc nhở xuất hiện ở trước mắt hắn:

- Người chơi vẫn ở trạng thái bào tử, sinh vật đơn tế bào, mời tiến hóa ra con mắt và hệ thống thị giác.

???

Mời tiến hóa ra con mắt ?

Trần Văn Sơn triệt để mộng. Cái trò chơi quái quỷ này. . . Giới thiệu là trò chơi sa bàn làm ruộng nhàn nhã, lựa chọn giải trí hàng đầu của game thủ, vậy mà lại cứng hạch như thế ?

Chương 20: Nhàn Nhã Thường Ngày Trong Sân Nhỏ

- Trong vườn nông của ta, cuối cùng đã có đồ điện hiện đại hóa rồi.

Hứa Chỉ ngồi ở trong sân vườn nhà mình, máy giặt bên cạnh đã dừng lại, hắn yên lặng lấy quần áo ra, phơi từng cái từng cái lên trên dây thừng, sau đó trở lại cái ghế ưa thích ở cửa ra vào, lấy ra một trái táo, dùng dao chậm rãi gọt vỏ.

- Phó não, ngươi nói là, đã có người bắt đầu tiến vào sa bàn rồi ?

Hứa Chỉ nhìn ao nước nhỏ trong suốt trước mắt.

Cho dù đã tiến vào thì Hứa Chỉ cũng không nhìn thấy, dù sao vẫn là hình thái bào tử, sinh vật đơn tế bào.

Bên trong cái sa bàn này, vô số bào tử bắt đầu tiến hóa cùng lúc, mà các người chơi sẽ trở thành một bào tử trong đó, cạnh tranh sinh tồn với những bào tử tiến hóa tự nhiên khác, khôn sống mống chết.

- Nếu như nửa đường rời khỏi trò chơi thì sao?

Hứa Chỉ hỏi.

Phó não Trùng sào giải thích:

- Bào tử sẽ tự chủ tiến hóa, chỉ là không bị ý thức người chơi ảnh hưởng. Chờ hắn quay trở lại trò chơi lần nữa, khả năng đã không nhận ra chính mình rồi, bởi vì mỗi một giây đều đang tiến

hóa.

Hứa Chỉ cũng không để ý.

Vốn là là trò chơi sa bàn nhàn nhã mà.

Lâm thời có chuyện ra ngoài, treo máy, rời khỏi trò chơi, cũng là chuyện đương nhiên.

Dù sao, khi một bàn xong rồi thì vẫn có thể chơi một bàn khác, khống chế chính mình tiến hóa thành các giống loài khác nhau, đây không phải là chuyện rất vui vẻ sao ?

Trên thực tế, một bàn hai ba ngày, đó là cho cao thủ.

Người chơi bình thường chỉ cần mấy tiếng đồng hồ, đoán chừng sẽ diệt tuyệt. Dù sao, nếu không có được tri thức và lý luận về tiến hóa sinh vật, đoán chừng cũng không tiến hóa ra giống loài đặc biệt gì, sẽ bị giống loài tiến hóa khác trong tự nhiên đào thải.

- Chờ bọn hắn sinh sôi ra giống loài dị thường có tiềm lực, ta sẽ đạo văn thành quả giống loài của bọn hắn.

Hứa Chỉ cười đắc ý, phảng phất gian thương phía sau màn, sau đó lại nói tiếp:

- Ta cảm thấy trùng vượn mà ta tạo ra, mạnh mẽ hơn phần lớn giống loài khác. Giống loài của bọn hắn, chắc chắn không thể mạnh hơn ta được.

Phó não Trùng sào nói:

- Gen sinh vật nhân tạo, sẽ không có tiềm lực bằng giống loài tiến hóa thuận theo tự nhiên.

Ý là, bọn hắn có khả năng lợi hại hơn ta ?

Hứa Chỉ mộng bức, tiếp theo thở ra một hơi,

- Như vậy chúng ta cứ lau mắt mà đợi, hi vọng những người chơi này có thể sáng tạo ra giống loài mới, ném vào bên trong sa bàn lớn, cùng cạnh tranh với chủng tộc trùng vượn mà ta sáng tạo.

Tới đi, nhóm giống loài mới!

Hứa Chỉ tràn đầy mong đợi.

Hắn nghiên cứu một hồi, phát hiện người chơi kia cũng không có động tác lớn gì, còn đang mày mò, không khỏi có chút thất vọng, chỉ có thể nhìn xem sa bàn lớn phát triển thế nào.

Kỳ thực, sau đại tuyệt chủng lần thứ ba do hồng thủy, sa bàn vẫn ở trong trạng thái trăm phế đợi hưng, không có hai ba trăm năm đoán chừng rất khó dịu lại, sẽ không có biến hóa gì quá lớn.

Sau khi văn minh Sumer diệt vong, Utanapizim là một thủ lĩnh nhân từ, hắn tiếp nhận vận mệnh sau vong quốc, dẫn đầu mọi người sinh sôi lần nữa trên mảnh đất từng bị hồng thủy bao phủ này.

Hắn xây dựng lại bộ lạc trên địa điểm cũ ở Mesopotamia.

Một ngày đi qua, đã là hơn một trăm năm sau, cháu trai của hắn tên là Ishbiela, vị mới thủ lĩnh mới này bắt đầu có được dã tâm và tài năng của một vị lãnh tụ, hắn đặt tên cho bộ lạc của mình là: Bộ lạc Babylon.

Babylon!

Cái tên bộ lạc này, ở hậu thế có ý nghĩa cực kỳ sâu xa.

Thời đại Sumer đã qua đi, đó là văn minh sớm nở tối tàn do anh hùng sử thi Gilgamesh dẫn đầu, mà tương lai, sẽ là vinh quang vĩnh cửu thuộc về vương quốc vu sư Babylon.

. . .

Trong phòng, Trần Văn Sơn đã phát hiện tính đáng sợ của trò chơi này.

Hắn tử vong vô số lần, sau đó sinh sôi nhiều đời, cuối cùng tiến hóa ra con mắt, sau đó lại mọc ra miệng mồm, bắt đầu ăn sinh vật phù du, thế nhưng lại rất nhanh liền diệt tuyệt.

Bởi vì con mắt hắn tiến hóa ra quá nhỏ yếu, thường thường không nhìn thấy địch nhân đã bị đánh úp săn giết mà diệt tuyệt.

- Mẹ nó, quá khó rồi!

Hắn há to miệng, yên lặng thả xuống kính mắt VR, nhịn không được lại thí nghiệm nhiều lần, đều chỉ tiến hóa đến một nửa liền tử vong.

Thế nhưng xúc cảm mô phỏng quá chân thực, hình ảnh giả lập hắc khoa kỹ, sinh vật tiến hóa vô hạn khả năng, lại khiến cho hắn không thể ngừng chơi. Quá thú vị, rất lôi cuốn!

- Lại diệt tuyệt rồi! Con mắt, khẳng định là con mắt của ta quá nhỏ! Ta cũng không tin không thể tiến hóa ra được một con mắt mỹ lệ!

Hắn rất tức giận, trong lòng bốc lên một luồng lửa giận hừng hực.

Vì thế, hắn thậm chí đến thư viện của trường học để tìm kiếm tài liệu về sinh vật. May mà tiếng anh của hắn cũng không tồi, lật xem một quyển sách nước ngoài rất khó về tiến hóa học chuyên nghiệp.

Người ở ký túc xá xung quanh đều rất kỳ quái.

Trần Văn Sơn này là một game thủ thổ hào, ở trong ký túc xá có lắp đặt một chiếc máy tính trị giá tới một vạn bảy, chỉ dùng để chơi game, bây giờ làm sao bỗng nhiên thích đến trường, mà lại

còn là di truyền học cao thâm nhất ?

Nửa ngày sau, từ những gì nghiên cứu được về lý luận trụ cột về tiến hóa và trải qua nhiều lần thất bại, cuối cùng hắn đã thành công tiến hóa ra một giống loài miễn cưỡng có thể tồn tại được.

Vì để dễ dàng bắt được đồ ăn, hắn mọc ra vô số xúc tu sền sệt buồn nôn. Vì để thỏa mãn nguyện vọng của mình, chuyên môn tiến hóa ra một viên độc nhãn cực lớn.

Hình dáng của hắn chính là vô số xúc tu sền sệt vây quanh một viên độc nhãn to lớn, bên dưới có một cái miệng anh đào nhỏ nhắn, mọc đầy răng nanh sắc bén.

- Ha ha ha, cuối cùng ta đã thành công rồi, có được một con mắt lớn như thế, ha ha ha!

Trần Văn Sơn tràn đầy cảm giác thành tựu, khống chế sinh vật kỳ quái đầy xúc tu của mình bò lên bờ, sau đó cực kỳ chấn động,

- Đây là, sông ngòi núi non thật xinh đẹp, mặt đất mênh mông chân thực, cuối cùng ta đã trở thành động vật lưỡng cư rồi. . . Mẹ nó, hơn 70G, thứ này quả nhiên đẹp siêu giá trị, ta muốn khống chế chủng tộc của ta đi tìm tòi mặt đất, xưng bá thiên hạ! Thế giới này, thuộc về ta! !

Ở một bên khác.

Hứa Chỉ ngồi trên ghế ở cửa ra vào sân nhỏ phơi nắng, gặm trái táo. Lúc nhìn thấy sinh vật kỳ lạ bò lên bờ ở phía xa, hắn lập tức ngẩn ngơ,

- Tiến hóa ra giống loài kỳ hoa gì thế này? Đùa ta à, giống loài tiến hóa tự nhiên sẽ không thể nào có hình thù kỳ quái như vậy, con mắt to đến đáng sợ, chiếm hai phần ba thân thể, hắn có bao nhiêu oán niệm đối với việc mọc ra con mắt thế? Đây là khát vọng nhìn thấy thế giới đến mức nào chứ?

Dựa theo thuyết tiến hoá mà nói, nếu như một giống loài lựa chọn tốn hao phần lớn dinh dưỡng để tiến hóa ra một con mắt chiếm cứ hai phần ba hình thể, như vậy khẳng định sẽ bị đại tự nhiên đào thải. . .

Đó là một giống loài không phù hợp thuyết tiến hoá!

- Ta đã nói không đáng tin cậy rồi mà.

Hứa Chỉ nhịn không được cười rộ lên, lại cắn một miếng táo,

- Có một con mắt to lớn, xung quanh mọc đầy xúc tu sền sệt, thật sự là giống loài kỳ lạ, xấu muốn chết, căn bản chính là tàn thứ phẩm. . . Chờ một chút, tạo hình thế này, hình như có chút giống ma quái Evil Eye trong thần thoại?

Hắn lập tức cảm thấy rất thú vị.

- Alo!

Lúc này, cửa ra vào truyền đến đập cửa, là nha đầu Trần Hi,

- Mở cửa ra nào, đưa đồ ăn tới đây.

- Lập tức mở cửa.

Hắn nhìn giống loài người khác tiến hóa quá nhập tâm, bây giờ mới hồi thần lại, nhanh chóng đứng người lên đi về phía cửa ra vào, vừa vặn một cước giẫm chết con quái Evil Eye này rồi.

Nằm úp sấp!

Hóa thành một đống thịt nát.

- Do dự, liền sẽ bại trận.

Trong mắt Trần Văn Sơn, một lần nữa xuất hiện chữ thất bại,

- Ngài đã thoát khỏi trò chơi, mời quay lại một lần nữa.

???

Trong nháy mắt, vẻ mặt hắn dại ra!

Ta tiến hóa tốt rồi, cuối cùng đã biến thành một giống loài ra dáng, thoát ly nơi khởi nguyên giống loài hải dương. Nhưng vừa mới bò lên trên bờ muốn thống trị thế giới, bỗng nhiên làm sao không có nữa rồi?

Ta lại bị một cước giẫm chết ?

Này! !

Tên nào trù hoạch cái trò chơi này, ngươi cút ra đây cho ta!

- Ồ, lại tới.

Lúc này, Hứa Chỉ mở cửa ra, phát hiện nha đầu Trần Hi lại mang đến đồ ăn mỹ vị.

Chương 21: Ngoài Mặt Nhiều Thêm Một Cô Bạn Gái

Trần Hi đứng ở cửa ra vào, nghiêng đầu nhìn về phía vườn nhỏ,

- Làm sao một mình anh có thể cày đất vui vẻ như vậy được, làm ruộng thú vị đến vậy sao ?

- Cũng được, làm ruộng khiến anh cảm thấy sung sướng.

Hứa Chỉ nói.

- Chỉ biết luyên thuyên, da như vậy rất vui vẻ sao ?

Trần Hi lườm Hứa Chỉ một chút, trong nháy mắt liền kinh sợ.

- Sao anh lại. . .

Nàng ngơ ngác nhìn Hứa Chỉ, phảng phất cả người bị định trụ.

Hứa Chỉ lập tức cảm giác khắp người đều không tốt, chẳng lẽ lại bị nàng phát hiện mình đã tu chỉnh ? Chính mình rõ ràng đã đổi lại rồi mà, vẫn là hình dáng trước kia.

- Làm sao vậy?

Hứa Chỉ làm ra vẻ trấn định, hỏi.

- Luôn cảm thấy anh thay đổi, trở nên rất có khí chất. . . Thật sự là anh đã bật hack hay là em bị lừa đá rồi.

Trần Hi trừng to mắt.

Dù cho Hứa Chỉ đã đổi dung mạo về như cũ, nhưng được trải nghiệm qua ba lần đại tuyệt chủng sinh vật, khí chất siêu nhiên chúng sinh sau ba lần diệt thế đã rất khó cải biến. Hứa Chỉ sờ sờ trán của nàng rồi nói:

- Có phải em bị bệnh gì không, đã sinh ra ảo giác, lại còn nói bậy nói bạ gì đấy?

Trần Hi sững sờ, chẳng lẽ thật sự là ảo giác ?

Nàng bị lừa dối một chầu, chỉ có thể chuyển chủ đề,

- Đúng rồi, anh luôn ở trong sân nhỏ không thấy tẻ nhạt sao? Thi thoảng có muốn ra ngoài dạo phố, hẹn hò gì đó với em hay không?

Hứa Chỉ sững sờ nhìn nàng,

- Này, hẹn hò, em nghiêm túc sao ?

- Tất nhiên rồi!

Trần Hi do dự một chút, ưỡn cao cổ, cũng không hề nhăn nhăn nhó nhó gì,

- Bạn gái trước của anh đâu? Cái chị rất xinh đẹp đó!

Hứa Chỉ nói:

- Chia tay rồi! Vốn là đồng nghiệp trong công ty, khi bị bệnh từ chức thì cũng chia tay với cô ấy luôn.

- Vậy là vào thời điểm huy hoàng nhất anh đã mắc phải tuyệt chứng, thất nghiệp, bị bạn gái bỏ rơi, chỉ có thể trở lại thôn quê chịu đựng quãng đời cô độc còn lại. Quá đáng thương!

Trần Hi nói:

- Trước khi anh chết, em có thể làm bạn gái của anh.

- Anh đáng thương?

Hứa Chỉ mở to hai mắt.

Trước đó đúng là hắn cảm thấy chính mình rất đáng thương.

Không còn sống lâu nữa, thế giới đều là màu xám, hắn thật sự đã từ hào quang phấn đấu sự nghiệp rớt xuống đáy cốc.

Nhưng hiện tại cuộc sống tràn ngập hi vọng, dù đã ung thư thời kỳ cuối, nhưng hắn ít nhất vẫn còn có thể sống mấy tháng, tương đương với mấy ngàn năm trong thế giới sa bàn. Mấy ngàn năm dài dằng dặc, hắn không tin không tìm ra được biện pháp để sống tiếp!

- Là do em thương hại anh, cũng xem như hoàn thành tâm nguyện khi còn bé của em. Dù sao bây giờ cũng không sợ anh chê cười, từ nhỏ em đã xem anh là thần tượng, thậm chí đã rất nỗ lực để thi vào trường anh học. . .

Đoán chừng Trần Hi đã do dự rất lâu, nhưng bây giờ lại không hề che dấu gì nữa,

- Em nghĩ qua! Em sẽ giúp đỡ anh trước khi anh chết, xem như hoàn thành tâm nguyện của em, cũng là để anh không cô đơn nữa, cảm nhận được chút ấm áp.

- Em từng đi tình nguyện ở bệnh viện, có thể chiếu cố bệnh nhân nan y.

Nàng gập ngón tay, đếm,

- Em có thể nấu cơm cho anh, đi dạo phố với anh, nói chuyện phiếm với anh, để anh có thể vui vẻ hơn một chút trước khi lâm chung.

Để ta vui vẻ trước khi lâm chung?

Hứa Chỉ lập tức bó tay rồi, sau đó tựa như cười mà không phải cười nhìn nàng:

- Em nghiêm túc sao? Sẽ phải làm hết nghĩa vụ của một người bạn gái đó?

Trần Hi run rẩy một chút, vội vàng lùi lại mấy bước, che kín trước ngực của mình, làm ra vẻ rất cảnh giác,

- Anh nghĩ gì thế, đây chỉ là một lần yêu đương đơn thuần mà thôi. Anh đã sắp chết rồi, còn muốn chà đạp sự trong sạch của em sao?

Hứa Chỉ:

- . . .!!?

Thì ra lúc đưa đồ ăn cho ta luôn nhìn quanh khắp nơi, là có mưu đồ khác. Thế đạo hiện nay, nữ hài tử đều to gan đuổi ngược nam sinh rồi.

Trần Hi vội vàng nói tiếp:

- Người khác đều nói, ngoài mặt là huynh đệ, chúng ta coi như ngoài mặt là người yêu, sẽ nói một trận yêu đương mỹ lệ. Anh không nói lời nào, coi như đã đồng ý với em rồi đó!

- Được!

Hứa Chỉ rất thẳng thừng.

Hắn cũng không có quá nhiều tình cảm yêu thích đối với tiểu nha đầu này, đoán chừng là do hắn thấy quá quen thuộc, nên không có loại cảm giác tim đập thình thịch động tâm kia. Nhưng mà, biểu hiện của hắn rất lạnh nhạt.

- Qua mấy ngày nữa, bạn học cao trung của em có một lần tụ hội nghỉ hè, anh đi cùng em nhé.

Trần Hi gập ngón tay đếm, cười rộ lên,

- Anh đẹp trai như thế, để người ta nhịn không được phải nhìn thêm một chút. Bây giờ lại có thêm loại khí chất này thì càng ưa nhìn hơn, làm cho hai mắt nữ hài tử không thể dời đi một giây nào. . . Em dẫn anh đến, khẳng định sẽ rất có mặt mũi, ánh mắt của mọi người đều rơi ở trên người anh, đám tỷ muội kia chắc chắn sẽ rất hâm mộ.

Hứa Chỉ:

- ???

Thì ra đã có âm mưu từ trước, muốn tìm người tăng mặt mũi mới là chủ yếu nhất.

- Đi! Theo em đi dạo phố, mua quần áo. Đến họp lớp thì hai người chúng ta cần phải có một bộ quần áo mới đẹp đẽ đắt đỏ, để cho bọn họ phải ghen ghét chết mới thôi!

Trần Hi nháy mắt với Hứa Chỉ, sau đó vỗ vỗ vai hắn,

- Dù sao anh vẫn luôn ở nhà làm ruộng, chắc hẳn vẫn còn rất nhiều tiền. Mà anh cũng sắp chết rồi, giữ tiền cũng vô dụng, còn không bằng để hai người chúng ta đi tiêu sài.

Nhìn xem, đây là lời người nên nói sao ?

Mình rơi vào trong hố rồi!

Nha đầu này tìm đến mình, chính là thiếu tiền mua quần áo, thiếu bạn trai để giành mặt mũi.

. . .

Hứa Chỉ cùng Trần Hi lại ngồi xe điện vào thành.

Hai người tính toán tỉ mỉ, đi dạo hơn phân nửa con phố, sau cùng mua cho nàng một thân quần áo xinh đẹp trị giá ba trăm đồng, còn chính mình dưới sự chỉ dẫn của nàng cũng mua được một thân quần áo hơn ba trăm đồng, sau đó tinh bì lực tẫn, lúc này mới ngồi xe điện trở lại thôn quê.

- Vô duyên vô cớ, ngoài mặt lại nhiều thêm một cô bạn gái.

Hứa Chỉ cảm thấy rất hoảng hốt, nhưng không nhịn được cười rộ lên,

- Xem như nhiều thêm một tiểu bảo mẫu. Nha đầu này hay hứng thú nhất thời, nhưng nàng có thể tỉ mỉ chuẩn bị đồ ăn cho mình mỗi ngày, nên cũng không cần vào trong huyện đi ăn nữa.

Dù sao ung thư dạ dày cũng phải chú trọng ăn uống, thức ăn bên ngoài vừa bẩn lại không có dinh dưỡng.

Hắn cũng không để ý nhiều đến những chuyện này, tiếp tục trở lại sa bàn trong vườn, nghiên cứu sinh vật giống Evil Eye trước đó. Người mặc dù bị giẫm chết rồi, cũng bị đuổi ra ngoài, nhưng mà quần thể sinh vật kia vẫn còn ở bên trong sa bàn.

Hiện tại đã sắp diệt tuyệt.

Dù sao, không diệt tuyệt mới là lạ!

Ba phần hai thân thể là con mắt, hầu như dinh dưỡng cả người đều cung cấp cho nó, cũng chỉ vì có thể nhìn rõ ràng hơn một chút, dẫn đến lãng phí phần lớn năng lượng của bản thân. Như vậy, nó nhất định sẽ bị tự nhiên đào thải.

- Có tiềm lực của giống loài siêu phàm hay không?

Hứa Chỉ hỏi.

Mẫu Sào Trùng tộc trả lời,

- Có! Căn cứ phân tích, tư duy của loại sinh vật này rất đơn giản, nóng nảy tà ác. Nhưng bởi vì con mắt to lớn, tinh thần lực cũng cực kỳ cường đại.

Nếu như mình mặc kệ nó, thế thì giống loài dị dạng sứt sẹo như vậy chắc chắn sẽ diệt tuyệt.

Nhưng mà, có lẽ nó giống như trùng vượn, chỉ là thời kỳ đầu quá nhỏ yếu. Nếu như không diệt tuyệt, giống loài "Quái mắt to" này bắt đầu phát triển, có lẽ sẽ trở nên mạnh mẽ hơn nhiều.

Có nên thử bỏ chúng vào sa bàn lớn hay không?

Hứa Chỉ nghĩ một chút, dự định đưa giống loài này vào trong sa bàn lớn.

Hắn dự định làm ra một mảnh đầm lầy ở bên trong sa bàn lớn trăm mét vuông kia. Dù sao hoàn cảnh của sa bàn lớn quá đơn điệu, không có địa hình đầm lầy, cũng không có địa hình sa mạc.

Tạo ra một khu vực đầm lầy tầm mười mét vuông.

Đối với con kiến, khu vực đầm lầy này đã lớn tương đương với một dãy núi.

- Còn tại sao lại xuất hiện địa hình này? Sau đại hồng thủy, nước biển đọng lại tạo ra một khu vực nước bùn đầm lầy, cũng coi như chuyện bình thường. . . Loại địa hình đầm lầy này, đầu tiên là địa hình nước bùn, sền sệt, bùn lầy, phì nhiêu. Về phần phì nhiêu, nên tìm đến chút phân hóa học!

Phản ứng đầu tiên của Hứa Chỉ chính là phân bón của nhà nông.

Ở nông thôn, rất nhiều người đều dùng phân và nước tiểu của

chính mình để bón phân, tự nhiên không ô nhiễm.

Nhưng mà lại cảm thấy có chút không phù hợp. Sau đó suy nghĩ một chút, nếu trùng vượn, thậm chí các loại chủng tộc khác tìm đến mảnh đầm lầy màu đen này, trên thực tế là ở bên trong hố rác. . .

Hình ảnh đó, suy nghĩ một chút đã thấy rợn người!

Phân và nước tiểu của người thì thôi. Thế là, hắn đến tìm Trần Hi ở sát vách, hỏi xin Lý thẩm một chút phân bón nông thôn như cứt gà phân trâu, nói là đồng ruộng của nhà mình cần bón phân.

Sau khi trở về, hắn cầm lấy một cái xẻng lớn, tiến hành cải tạo một địa hình mười mét vuông.

Chương 22: Đánh Giá Trên Mạng Sôi Sục

Sau đợt đại tuyệt chủng, tộc trùng vượn còn kéo dài hơi tàn, co lại trong một địa phương nhỏ của bộ lạc, không còn có mặt ở khắp nơi nữa, ngược lại thuận tiện cho Hứa Chỉ lén cải tạo địa hình sa bàn lần thứ hai.

Hắn chọn một mảnh đất, sau đó đổ phân bò, cứt gà, tưới nước và quấy nát một ít cành khô lá mục, bắt đầu biến nó thành một đám đất bùn hư thối màu mỡ. Tương lai sau khi vi sinh vật lên men sẽ sinh ra khí mêtan, hoàn toàn biến thành vùng đầm lầy đặc sính.

Hắn trực tiếp bỏ sinh vật "Evil Eye" này vào trong đó sinh sống.

Ở đây không có cạnh tranh, cho dù nó yếu hơn nữa cũng có thể sinh sôi phát triển. Hắn đã tạo ra môi trường sống cho chúng, về phần sau này có thể trở thành ma quái không có trí tuệ đầu tiên trên mảnh đất sa bàn này, trở thành Evil Eye cùng loại với Cthulhu trong thần thoại hay không thì phải dựa vào bản thân nó.

Nếu không có cách nào thành công, Hứa Chỉ cũng không tổn thất gì, coi như là trên mảnh đất này tự nhiên xuất hiện thêm một giống loài mà thôi. Thậm chí nếu nó không thể thành công, thế thì khả năng diệt tuyệt sẽ rất lớn.

Dù sao ánh mắt chiếm hai phần ba hình thể, cung cấp nhiều dinh dưỡng như vậy cho tròng mắt lại không phát huy tác dụng, chờ đợi nó tất nhiên là bị giống loài khác đào thải, thiên nhiên vẫn luôn vô cùng tàn khốc.

Sáng hôm sau, Hứa Chỉ tiếp tục ngồi bắt chéo chân, vô cùng nhàn nhã, ăn táo ở trong sân, rảnh rỗi không có việc gì tự mình hát tấu:

- Nếu ta nói một người nhắm mắt làm liều vẫn quá vô dụng, những người khác đúng là đã mang đến cho ta điều bất ngờ, cũng giống như loài kỳ lạ này, quái mắt to... Có đôi khi, ta thật căm hận bản thân mình không đủ thiểu năng trí tuệ để hòa hợp với bọn hắn. Ta rất khó tiến hóa ra giống loài kỳ hoa này.

Hắn vừa trêu chọc vừa nhìn về phía sa bàn nhỏ, rất kinh ngạc phát hiện toàn bộ sa bàn cỡ nhỏ đã chật ních!

Nó đã tới giới hạn số lượng cao nhất mà hắn đặt ra cho sa bàn, một trăm bào tử đang sinh sống và tiến hóa ở bên trong.

Sa bàn đặt ra giới hạn cao nhất là một trăm người.

Một trăm người là rất ít, Hứa Chỉ vốn không tính cho quá nhiều người bước vào, chỉ làm một sa bàn cỡ nhỏ để giải trí, để cung cấp linh cảm cho mình mà thôi.

Cũng đâu phải thật sự để bọn họ chơi trò chơi và giải trí, làm lớn như vậy làm gì?

Nhưng Hứa Chỉ không ngờ được tình hình lại nóng như lửa, lúc này mới một ngày ngắn ngủi, server sa bàn đã chật ních rồi.

Hắn rất tò mò liền lên mạng kiểm tra, điều này bắt đầu từ một bài đăng, cũng vì bài đăng này mới gây bùng nổ trên mạng.

Tên bài đăng tin đó là:

- Hắc khoa kỹ! Trò chơi mô phỏng thực tế mạnh nhất, cảm giác hoàn toàn chân thật, là trò chơi sa bàn nhàn nhã khó khăn nhất trong lịch sử trò chơi Trung Quốc, «Bào Tử Tiến Hóa».

Lúc đầu, sau khi mọi người xem xong nội dung đều mắng là đảng tiêu đề, thời buổi công nghệ hiện nay làm gì có kỹ thuật giả lập hiện thực VR nào có thể xưng là tác phẩm thời đại, game thủ có kiến thức đều biết đó chính là một loại mánh lới quảng cáo, kỹ thuật còn lâu mới thành thục.

Nhưng mắng thì mắng, nhưng vẫn có người tin tưởng, lần lượt có người đăng nhập, sau đó đã hoàn toàn bùng nổ.

Bọn họ trở về dưới bài đăng và để lại tin nhắn:

- Là thật! Quá đáng sợ, cảm giác rất chân thật, rốt cuộc là công nghệ của người ngoài hành tinh nào vậy!

Một đám người lại mắng to ở dưới.

Sau đó có người không nhịn được đi kiểm tra, kết quả lại chìm đắm trong đó, một đi không trở lại. Cứ như vậy, rất nhanh đã có người chơi lần lượt chụp hình ảnh trong trò chơi và các sinh vật thất bại có hình dáng kỳ lạ mà mình tiến hóa ra, từ đó đã hoàn toàn nổ tung. Nhưng có người nhanh chóng phát hiện ra, chỉ một trăm người mới có thể đăng ký tài khoản, nhiều hơn thì không có cách nào đăng nhập vào trò chơi.

- Người thử nghiệm chỉ có một trăm.

Rất nhiều người vô cùng đau đớn, ước ao ghen tị.

Một đám người chơi thành công đăng nhập lại âm thầm may mắn, vô cùng kích động.

Từ tối hôm qua bọn họ đã bắt đầu thức suốt đêm, điên cuồng chơi trò chơi vượt thời đại này. Sáng sớm hôm nay, phần cảm tưởng đầu tiên khi thử nghiệm trò chơi «Bào Tử Tiến Hóa» được phát ra, đã được đẩy lên trang đầu trong diễn đàn trò chơi.

- Chào các đại lão, tôi là ‘Tốc Độ Xe Akina’, bài đăng lần trước

cũng là do tôi đăng lên, tôi rất may mắn vì là người đầu tiên phát hiện ra trò chơi vượt thời đại không có bất kỳ tuyên truyền này. Bây giờ, để tôi làm một đánh giá đơn giản về game!

- Đầu tiên, chính là điểm mọi người quan tâm nhất, có phải năm giác quan rất thật không? Đáp án của tôi là, có! Cảm giác chân thật, tuyệt đối tuyệt đối không phải là giả! Tôi lấy nhân cách của tôi ra bảo đảm, dường như thật sự đi vào thế giới thứ hai, không biết là hắc khoa kỹ gì.

- Còn có điều chỉnh cảm giác đau đớn, tôi điều chỉnh đến 100%, kết quả phát hiện cảm giác chết này, kinh dị đến run rẩy! Khi tôi ở trong hiện thực tháo kính mắt VR, toàn thân đầy mồ hôi lạnh, run rẩy co quắp. Cả đời tôi cũng không định thử lại một lần nữa, đây là điểm đáng sợ nhất trong trò chơi này.

- Các vị game thủ chú ý, tiếp theo tôi sẽ nói tới mấy chỗ khủng khiếp dưới đây, muốn khuyên các vị không có thực lực hãy lùi bước! Đầu tiên, trò chơi này được giới thiệu là sinh tồn nhàn nhã, nhưng trên thực tế vô cùng khó khăn. Lúc mới đăng nhập vào trò chơi, nó cũng không khác với các trò chơi trực tuyến truyền thống, chỉ có thể lựa chọn một loại chủng tộc, bắt đầu sinh mạng của một bào tử tới khi kết thúc.

- Nói ra mọi người có thể không tin, vừa vào thế giới trò chơi đều tối đen, phải tiến hóa ra con mắt thì mới có khả năng thấy được thế giới, đúng là quá chân thật!

(Suy nghĩ trong lòng: Lúc đó nhìn thấy cảnh tượng như vậy, tôi đã phát hiện ra trò chơi sa bàn tự xưng là lựa chọn giải trí hàng đầu cho game thủ này cũng không hề đơn giản.)

- Ở trong trò chơi, chúng ta là một bào tử, thủ lĩnh của một chủng tộc, có thể khống chế tiến hóa chủng tộc của mình. Nhưng nếu “Vương” mà chúng ta khống chế bị chết, trong tộc có nhiều người hơn nữa cũng vô ích, chúng ta sẽ rời khỏi trò chơi.

- Điều đáng để nhắc tới chính là cảm giác trong game giả lập hiện thực này rất đáng sợ, bạn tiến hóa ra sinh vật gì thì sẽ có cảm nhận thực tế của sinh vật đó. Ví dụ như bạn biến thành một con côn trùng, bạn sẽ có tất cả cảm nhận của nó!

- Loài lần đầu tiên tôi tiến hóa ra là một con quái mắt to, con mắt cực lớn, tôi phát hiện ra thị giác của mình cũng trở nên vô cùng lớn, loại siêu lớn đấy. Lần thứ hai, tôi tiến hóa ra mắt kép, tám con mắt, mọi người đoán thử xem tôi nhìn thấy gì?

- Thế giới mắt kép! Má nó, đúng là quá chân thật!

- Quả thật là quá đỉnh!

- Ở trong trò chơi này, chúng ta hoàn toàn có thể thử nghiệm thế giới của loài khác. Tôi nghĩ nếu mình có thể tiến hóa thành cự long, tôi chắc chắn có thể bay lên, thử nghiệm cảm giác cưỡi mây đạp gió khi trở thành rồng.

- Nhưng một lần dài nhất của tôi là tiến hóa thành một loài lưỡng cư, một con quái vật mắt to với hình thù kỳ quái rời khỏi biển, cũng không sống quá năm giờ trong trò chơi.

- Đồng thời, trò chơi này một khi chết cũng chỉ có thể chơi lại lần nữa.

- Đúng! Đây là chỗ khó khăn thứ hai khuyên mọi người đừng vào!

- Chết rồi không có điểm sống lại giống với trò chơi khác, mạng sống của bạn chỉ có một lần, chết rồi chỉ có thể chơi lại từ đầu! Trở lại thành một bào tử, tất cả đẳng cấp, kết cấu mà bạn tiến hóa trước đó đều không còn! Thật sự quá khó khăn, nó hoàn toàn không đi theo con đường truyền thống! Nó làm theo ý mình, căn bản không suy nghĩ tới tỷ lệ người chơi sẽ bỏ game!

- Chỗ khó khăn thứ ba là trò chơi này căn bản không có hướng

dẫn, các vị cũng đừng hy vọng tôi viết ra hướng dẫn. Tôi từng thử dựa theo phương pháp lần trước, ý định sẽ lại tiến hóa thành quái vật mắt to, kết quả là hóa thành loài khác, cũng chính là loài mắt kép kia...

- Cái này hoàn toàn phù hợp với quan điểm của thuyết tiến hoá, bất kỳ sinh mệnh nào xuất hiện trong lịch sử tiến hóa để là kỳ tích có một không hai. Cho dù bạn dựa theo môi trường và quy trình giống hệt nhau, cũng có khả năng vì một chút hiệu ứng bươm bướm mà trở thành loài hoàn toàn khác. Cho dù không biết được lập trình thế nào, nhưng mà trò chơi này dường như là thế giới tiến hóa cực kỳ chân thật, tài liệu chân thật, có vô hạn khả năng!

- Đồng thời, bối cảnh của trò chơi này tương đối thú vị, bên cạnh biển rộng mênh mông nơi đám bào tử chúng ta sống, có một người khổng lồ vạn trượng được bao phủ trong ánh sáng thần thánh mông lung. Chúng ta tiến hóa ở trước cửa nhà người khổng lồ, hắn thường ngồi trên chiếc ghế trước căn nhà rất lớn, gọt hoa quả, yên tĩnh đọc sách, những sinh vật bào tử tiến hóa chúng ta còn có thể lén tới gần hắn, thậm chí leo lên người hắn. Khi tôi là quái mắt to từng có một lần muốn tới gần quan sát, còn bị hắn giẫm chết "Vương" mà phải rời khỏi trò chơi, một đống quái mắt to thủ hạ vẫn còn ở đó không có sự khống chế của tôi, bây giờ chắc hắn đã tuyệt chủng rồi.

- Theo suy đoán của cá nhân tôi, chắc hẳn hắn là nhân vật nền của trò chơi sa bàn! Có thể được cài đặt là vô địch, cũng có khả năng là Boss, chúng ta tiến hóa thành loài mạnh nhất, sau này có thể khiêu chiến hắn, dù sao cũng rất thú vị, chúng ta giống như côn trùng tiến hóa trong sân của người khổng lồ vậy.

- Câu cuối cùng, trò chơi này là khó khăn nhất trong lịch sử! Đủ loại khó khăn! Quá nhiều điều khiến người ta muốn lùi bước! Nhưng chơi quá vui! Tự do rất cao, vô hạn khả năng, cảm giác mô

phỏng 100%, dường như là một thế giới chân thật, chơi quá quá vui!

- Nói thật ra, mục tiêu của tôi bây giờ là có thể sinh tồn được lâu dài, tránh không ngừng chết, một lần nữa để số phận rèn luyện, tiến hóa thành một giống loài mạnh mẽ hoàn toàn có thể đứng vững trong hệ sinh thái, thậm chí tiến hóa thành bá chủ đứng đầu chuỗi thức ăn! Sau đó tôi muốn vào hóa thành rồng trong truyền thuyết, phát triển trở thành Long tộc, đây có phải là giấc mơ của mỗi người Trung Quốc hay không? Sau đó, tôi sẽ bay đến trên người khổng lồ gọt trái táo trong sân kia, ỉa lên đầu hắn! !

- Quá yomost, cảm giác như nhân sinh đạt tới đỉnh phong!

- Về phần hướng dẫn, thật sự không có... Các anh em! Nếu muốn chơi thì hãy đi xem thêm về nguồn gốc các loài, các loại sách chuyên ngành, kiến thức chính là sức mạnh! Sau khi tôi xem xong mới có thể tiến hóa ra các loại khí quan, sinh viên học các chuyên ngành liên quan tới sinh vật, các người sẽ vô cùng lợi hại khi ở trong trò chơi bào tử này!

- Tôi không nói nhiều nữa, vì chơi lâu đau đầu nên tôi mới ra ngoài viết đánh giá, bây giờ tôi lại vào game đây. Lần này, tôi chắc chắn được sẽ sống được lâu hơn một chút, có phải đã nghiện rồi hay không!

Muốn ỉa ở trên đầu ta sao?

Hứa Chỉ thấy vậy liền mỉm cười. Ngươi có biết loài trước kia dám khiêu khích ta như vậy, mắng ta hói đầu, bây giờ bọn chúng có kết quả đáng thương thế nào không?!

Hứa Chỉ thầm ghi mối thù này trong đầu. Người anh em, về sau chúng ta sẽ tính toán món nợ này. Hắn hoàn toàn quên mất vừa rồi mình còn giễu cợt người ta là thiểu năng, điều này nhiều lắm chỉ xem như có qua có lại.

Chương 23: Có Ý Kiến Cứ Việc Nói, Nếu Tiếp Thu Thì Xem Như Ta Thua

Trên thực tế, Hứa Chỉ không ngờ mọi chuyện lại phát triển thành như vậy.

Lúc đầu hắn đã biết quá khó, rất khó chơi.

Chỉ có người từng học qua kiến thức chuyên môn trên phương diện này, mới có khả năng tiến hóa ra loài miễn cưỡng có thể sống sót.

Khó khăn là chắc chắn, bằng không bản thân Hứa Chỉ cũng sẽ không cảm thấy đau đầu và khó giải quyết như vậy. Từ đó mới muốn mượn những người khác đến giúp đỡ, diễn hóa ra giống loài mới.

Đồng thời, đây cũng không phải là trò chơi đánh quái thăng cấp, chỉ là trò chơi sa bàn tiến hóa loại giải trí, độ khó còn cao tới đáng sợ, chắc hẳn rất ít người chơi mới đúng.

Nhưng hắn không ngờ được, chỉ vì để chơi một trò chơi quá chân thật, một đám người lại chạy đi học tập kiến thức tiến hóa giống loài cao thâm.

Bởi vì, thế giới này vẫn luôn có một nhóm game thủ thích bị "ngược đãi" bởi khó khăn như vậy.

Mà loại trò chơi giải trí xây dựng sa bàn này vẫn được đám đông hưởng ứng, có người là do không thích đánh quái thăng cấp làm màu, vì thế nó vẫn được một đám game thủ yêu thích.

Trong những đánh giá thao thao bất tuyệt kỹ càng tỉ mỉ này, phần bình luận phía dưới càng điên cuồng hơn, trong một thời gian ngắn ngủi đã có hơn nghìn bình luận, đã triệt để gây chấn động.

Nhảy Hát Chơi Bóng Rổ:

- Nghi ngờ! Có thật sự khoa trương như vậy không? Nhưng nói ra cặn kẽ như thế thì dường như là thật!

Người Châu Phi Điên Cuồng:

- Quá khó khăn! Bắt đầu tiến hóa từ một bào tử, hoàn toàn dựa vào kiến thức sinh vật sao?

Nắm Tay Nhỏ Xinh Đẹp:

- Oa! Học kém nhưng nghe qua lại rất muốn chơi, vô hạn khả năng!

Nhà Công Nghệ Siêu Cấp:

- Chắc hẳn game thủ đầu tiên còn chưa đào móc ra nội dung thật sự của trò chơi. Tôi rất có hứng thú với bối cảnh người khổng lồ mà hắn đã nói... Dù sao hắn tiến hóa ra giống loài khiếm khuyết không được đầy đủ, không sống được quá lâu đã tuyệt chủng.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- Đang xem khởi nguyên giống loài! Đã bắt đầu có kiến thức về thuyết tiến hoá, có thể so với giáo sư Sinh Vật học trong trường đại học, chỉ thiếu một bào tử để luyện tay, thử nghiệm lý luận tiến hóa. Tôi đang thiếu một chỉ tiêu Closed Beta, online chờ, rất sốt ruột!

...

Có người chờ mong, có người đang điên cuồng tìm kiếm chỉ

tiêu, có người biểu hiện nóng lòng muốn chơi, bởi vì vừa nghe qua thì có vẻ chơi rất hay. Đương nhiên, có nhiều người nói đây là một âm mưu to lớn vượt thế kỷ, một trăm người này đang diễn trò, cười cười nhìn chủ bài post còn giả vờ tới khi nào.

Nhưng rất nhanh, bọn họ đã bị mất mặt với tốc độ ánh sáng.

Bởi vì "Tốc Độ Xe Akina" đã mở ra livestream trên nền tảng, hình ảnh nối liền với kính mắt VR.

Trước mắt là một vùng nước biển xanh thẳm, hình ảnh này chân thật giống như quan sát một bộ phim cấp sử thi tuyệt đẹp về biển rộng.

- Chào mọi người, tôi vừa tiến hóa ra con mắt, bước này đã là quen việc dễ làm. Tiếp theo, tôi bắt đầu ăn sinh vật tảo biển, bắt đầu chuyển sang hệ ăn thịt. Dựa theo kinh nghiệm diễn hóa giống loài ở kỷ Cambri trên trái đất, con đường tiến hóa của động vật chân khớp.

Lúc này, có một động vật giáp xác trông rất hung bạo lao qua bên cạnh.

- Mẹ kiếp, đó là cái gì? Trông giống bọ ba thùy thời cổ đại lắm, mau ăn nó đi!

- Ăn cái rắm ấy, Streamer chạy mau! Nó muốn ăn anh, coi anh là thức ăn đấy! Chạy mau, hèn mọn phát triển tiến hóa, chờ sau này mạnh mẽ, tiến hóa thành động vật ăn thịt hãy trở về xem nó thành thực đơn!

...

Trong giây lát, mọi người đã bùng nổ.

Hứa Chỉ xem một lúc, ngược lại cảm thấy sự nhiệt tình này thật sự không tệ, để cho mọi chuyện tiếp tục lên men, không để ý

đến bọn họ nữa.

Về phần đã có cả chục nghìn người gửi huyết thư tới, yêu cầu mở ra càng nhiều chỉ tiêu Closed Beta à...

- Cảm thấy chỉ tiêu ít sao? Đâu có liên quan gì đến ta! Ta làm trò chơi này cũng không kiếm tiền của các ngươi, không kiếm lợi ích của các ngươi. Các ngươi có ý kiến cứ việc nói, tiếp thu thì xem như ta thua.

Hứa Chỉ cười, lười quan tâm đến bọn họ, mặc bọn họ tự sinh tự diệt đi.

Hắn vốn không đặt quá nhiều tâm tư vào chuyện này, dù sao đây là một thiết kế nhỏ mà thôi, không ngờ lại gây ra sóng gió lớn như vậy trong giới game thủ, thật ra cũng là chuyện ngoài ý muốn.

Các ngươi ầm ĩ đến tận trời cũng vô dụng, Hứa Chỉ không muốn mở rộng.

Cần nhiều người như vậy làm gì?

Cũng đâu phải là trò chơi để phục vụ các người chơi đâu.

Trừ khi có thể xuất hiện bất ngờ, nếu không hắn dự định vĩnh viễn sẽ dừng lại ở "Closed Beta" này, hoàn toàn biến nó thành một trò chơi nhỏ, chỉ cho phép một trăm người tiến vào sa bàn, chờ bọn họ chậm rãi diễn hóa ra giống loài có tiềm lực là được rồi.

Vào lúc này, game online Bào Tử Tiến Hóa vẫn đang điên cuồng gây chú ý, mà Hứa Chỉ chỉ liếc nhìn qua sa bàn nhỏ một chút, sau đó lại tập trung chú ý vào một sa bàn lớn.

Đây mới là công việc đàng hoàng của mình.

Nói một cách nghiêm khắc, trong thời đại của người Sumer trước đó, cũng chỉ xuất hiện ba sinh vật siêu phàm là đám người

Gilgamesh. Trong văn minh tiếp theo, Hứa Chỉ muốn để nó xuất hiện hệ thống tu luyện siêu phàm thành thục.

Tốt nhất là diễn hóa ra một văn minh Vu sư, trước đó Gilgamesh từng mời Vu sư hắc ám về cung đình để nghiên cứu thuốc trường sinh, kéo dài tuổi thọ cho mình.

Đó chính là hình thức ban đầu của Vu sư.

Hứa Chỉ cũng hy vọng có thể xuất hiện văn minh Vu sư, xuất hiện một vị Vu sư vĩ đại am hiểu thuật luyện kim, có thể nghiên cứu ra vu thuật và thuốc, chế tạo ra một loại thuốc có thể giải quyết bệnh ung thư cho mình.

Cho nên, vì thành lập hệ thống văn minh hoàn chỉnh siêu phàm này, trong sa bàn tất nhiên không thể thiếu các loại giống loài thần bí siêu phàm để các Vu sư tham khảo, tiến hành học tập.

Dù sao, sau khi Mẫu Hoàng Trùng Sào đời trước chết, tài liệu khoa học kỹ thuật đã không còn, đồng thời cũng không có thiết bị y tế trị liệu công nghệ cao của Trùng tộc. Hắn muốn trị bệnh, bây giờ cũng chỉ có thể tự nghĩ cách diễn hóa sa bàn, xuất hiện thủ đoạn cứu mạng siêu phàm của riêng mình.

Hứa Chỉ nhìn về phía đầm lầy của sa bàn lớn.

- Một ngày trôi qua, quái mắt to - Evil Eye đã bắt đầu sinh sôi nảy nở rất nhiều, bây giờ thậm chí đã tiến hóa ra cá thể đặc biệt?

Hắn có chút vui mừng, quả nhiên giống loài kỳ lạ này rất có tiềm lực.

Hơn một trăm năm qua, bởi ở trong hoàn cảnh không có thiên địch, giống loài nhỏ yếu như vậy cũng đã điên cuồng sinh sôi nảy nở ở khắp nơi.

Nhưng rất nhanh, bởi sinh sôi nảy nở quá mức, làm cho áp lực

cạnh tranh bên trong trở nên lớn hơn, đồng thời thức ăn cũng trở nên khan hiếm. Mà bọn chúng không có thiên địch, vì thế kẻ địch trời sinh đã biến thành cùng loài với mình.

Bọn chúng vì thức ăn mà cạnh tranh với nhau, bắt đầu chém giết lẫn nhau, tranh đoạt thức ăn ở trong đầm lầy, thậm chí xem đối phương là thức ăn, vô cùng tàn nhẫn.

Dần dần, những con Evil Eye kia càng thêm bạo ngược.

Một con Evil Eye đặc biệt xuất hiện.

Nó có được một loại sức mạnh tinh thần kỳ lạ, sinh vật bị nó nhìn chăm chú đều sẽ bị nó quyến rũ, ngoan ngoãn đi tới trước mặt nó rồi trở thành thức ăn.

Con Evil Eye đời đầu siêu phàm này nhanh chóng bước lên đỉnh cao, trở thành bá chủ trên đỉnh vòng sinh thái đầm lầy. Bởi không có thiên địch, nó bắt đầu điên cuồng sinh sôi nảy nở, săn các Evil Eye khác.

Khôn sống mống chết, người thích ứng được sẽ sống sót.

Những con Evil Eye bình thường nhanh chóng bị tàn sát với số lượng lớn, khắp nơi đều là đời sau của Evil Eye có năng lực quyến rũ kia, giống loài của chúng không ngừng tăng lên, một con, trăm con, nghìn con.

Những con Evil Eye bình thường bắt đầu đi về hướng tuyệt chủng, trở thành lịch sử đã qua.

- Loại siêu phàm này cuối cùng đã xuất hiện, sức mạnh tinh thần gây nhiễu loạn?

Hứa Chỉ thoáng chấn động:

- Quả nhiên rất có tiềm lực, mặc dù không có trí tuệ nhưng đã

rất giống cây bắt ruồi, có thể dụ những sinh vật khác trở thành thức ăn của mình.

Mãi đến kỷ nguyên thứ tư, giống loài siêu phàm đầu tiên cuối cùng đã sinh ra.

Hứa Chỉ hơi chấn động, bỗng nhiên nhìn về phía sa bàn lớn. Không ngờ lại có một tình huống bộc phát, bởi vì đã có một nhóm con trùng vượn bước chân vào trong khu vực đầm lầy kia.

Chương 24: Thời Đại Chúng Ta Đang Suy Tàn

Hơn hai trăm năm trôi qua, đã trải qua mấy thế hệ kể từ sau đại hồng thủy.

Bởi vì những người dân bộ lạc Babylon mặc quần áo bằng da thú, nên không còn cần lông tóc dày rậm tự nhiên để giữ ấm, thay vào đó lớp lông dày đen sạm bao phủ cơ thể bọn họ đang dần dần giảm bớt, lớp giáp xác mỏng manh bên ngoài cũng biến mất, thân thể bắt đầu trở nên thẳng tắp, dần dần để lộ làn da trắng như tuyết.

Bọn họ bắt đầu chuyển từ loài vượn có lông tóc dày rậm, hướng sang á nhân loại với lông tóc thưa thớt, về mặt hình thể đã dần tiếp cận với dáng vẻ thô kệch cường tráng của người phương Tây.

Bộ lạc bọn họ đã từng có được nền văn minh huy hoàng, xây dựng thời đại thành bang, nhưng giờ đây vẫn chưa khôi phục lại được, vẫn còn dừng lại ở hình thức bộ lạc làm nông sơ khai, thậm chí không có năng lực xây dựng thành bang.

Sự huy hoàng rực rỡ của bọn họ, đều được xây dựng dựa trên nền tảng vị anh hùng vương vĩ đại Gilgamesh.

Vị anh hùng vương vĩ đại kia có được sức mạnh lớn nhất thế gian, hắn dựa vào sức mạnh cá nhân trấn áp vô số các loại cự thú trong thiên hạ, khiến cho chủng tộc Sumer bọn họ trở thành sinh vật đỉnh cao trong chuỗi thực vật!

Nhưng đã không còn vị anh hùng vương này nữa, bọn họ sẽ

hoàn toàn không có gì.

Bọn họ không thể nào phát triển công cụ bằng đồng, không thể bước sang thời đại đồ sắt, nếu chỉ dựa vào ngọn mâu đá và gậy gỗ đơn sơ, thì làm sao có thể một lần nữa đấu tranh với những cự thú kia?

Thanh thánh kiếm của nền văn minh trước là vũ khí kim loại duy nhất, thanh kiếm Damocles đã theo vị anh hùng vương Gilgamesh chôn vùi vĩnh viễn ở trong trận đại hồng thủy diệt thế, chìm vào bên trong biển sâu vô tận.

Thậm chí ở thời điểm hiện tại, bọn họ thậm chí còn không có cả năng lực xây dựng lại tường thành.

Vương thành Uruk là do tự tay Gilgamesh xây dựng lên, chỉ mất thời gian một tháng, hắn tự tay vận chuyển những tảng đá lớn để tạo ra bức tường thành có thể so với dãy núi vây bọc xung quanh.

Nhưng đối với người bình thường thì số lượng công việc quá khổng lồ để xây dựng lên tòa thành lớn như vậy, độ khó đã có thể so với việc xây dựng kim tự tháp của người Ai Cập cổ, cần đến khoảng thời gian vài chục năm. Ở dưới hoàn cảnh thiếu thốn khoáng sản và đói rét thế này, làm sao có thể có nhiều nhân lực và vật lực như vậy?

Vào lúc này, con gái của thủ lĩnh bộ lạc Babylon, Medea đang than thở:

- Nền văn minh Sumer thật sự quá rực rỡ, xán lạn, đó là thời đại sử thi thuộc về riêng một người, vị anh hùng vương vĩ đại Gilgamesh. Khó trách lúc đó mọi người viết bài hát ca tụng, viết sử thi và ghi chép vinh quang về ông ấy.

Sử thi mênh mông, nền văn minh huy hoàng.

Thương nhân, cửa tiệm, đấu thú trường và chế độ nô lệ.

Vương điện Uruk đẹp đẽ và tinh xảo, vị anh hùng vương kia ngồi ở bên trên vương tọa, đôi mắt thâm thúy vô ngần, tay nắm thánh kiếm Damocles, yên lặng nhìn xuống chúng sinh.

- Thời đại của chúng ta xuống dốc rồi, đang đi theo hướng suy tàn, tuyệt chủng. Nếu như không phải đã đánh mất đi thanh kiếm văn minh mà thần linh ban tặng, cho dù chúng ta không có máu sức mạnh, nhưng cũng chưa chắc phải chịu cuộc sống khó khăn như vậy.

- Trời, muốn bộ lạc Babylon chúng ta diệt vong sao?

- Văn minh là sức mạnh để bảo vệ giống loài trí tuệ chúng ta. . . Ta, Medea, muốn biết được con đường phía trước của nền văn minh chúng ta! Cuối cùng thì chúng ta nên làm thế nào để sinh tồn! !

Medea trông rất bình tĩnh và tỉnh táo, nàng là người dũng mãnh và thông minh nhất trong bộ lạc, sức mạnh của nàng không bằng đàn ông, nhưng bằng kỹ xảo giết chóc, đã khiến cho nàng vượt qua hầu hết những chiến binh trong bộ lạc.

Nàng nhìn về phía mấy người đàn ông mặc da thú của đội đi săn ở bên cạnh, quay về thực tại,

- Khám phá mảnh khu vực này thế nào rồi ?

Ở xung quanh là một vũng bùn mục nát và thối rữa, có một người chiến binh trả lời,

- Đây là một vùng đầm lầy rộng mênh mông, có lẽ là địa hình bùn lầy này được hình thành do sự tích tụ của nước sau trận đại hồng thủy, giống loài bên trong rất phong phú, còn có rất nhiều trái cây thơm ngon.

Khu vực đầm lầy này được Hứa Chỉ vãi đều cứt gà và phân trâu nên rất màu mỡ, vì thế tất nhiên thực vật càng thêm tươi tốt.

- Đại hồng thủy sao?

Medea hít sâu một hơi, nhìn qua vũng bùn màu đen trong đầm lầy mênh mông trước mắt.

Thật khó để tưởng tượng được thảm họa hơn hai trăm năm trước, một trận đại hồng thủy mênh mông bao phủ toàn bộ thế giới.

Thần linh có sức mạnh to lớn mà phàm nhân khó có thể tưởng tượng nổi, chỉ giơ tay nhấc chân là có thể hủy diệt toàn bộ thế giới chúng ta.

- Vậy những đồ ăn sung túc trong này, bộ lạc chúng ta tiện thể thu thập một chút. . .

Ánh mắt của nàng đảo quanh một vòng, đột nhiên phát giác được có gì đó không ổn,

- Đợi một chút, Gallner và Bolognagas đâu?

Mấy người xung quanh quay sang nhìn nhau, cũng phát hiện ra hai người đã biến mất rồi.

Đây là chuyện chưa bao giờ xảy ra.

Trên mảnh đất này, những loài động vật hoang dã không có nhiều trí tuệ, cũng sẽ không đánh lén nhân loại yếu đuối. Bởi vì mọi người cầm trong tay mâu đá và búa đá thô sơ, căn bản không có cách phá vỡ lớp vảy giáp của những con cự thú, chỉ có thể mặc cho cự thú giết hại, trở thành đồ ăn trong bụng chúng.

- Không thích hợp, mảnh đầm lầy này nhìn như có vẻ yên tĩnh hòa bình, nhưng ẩn chứa điều quỷ dị, chắc chắn có loài sinh vật

khủng bố mà chúng ta không biết.

Sắc mặt Medea thay đổi,

- Cự thú có hình thể khổng lồ, vì thế không thể nào bước chân vào đầm lầy, bằng không sẽ bị chìm nghỉm. Đã không có dấu vết cự thú ẩn hiện, cho nên chỉ có thể là những sinh vật cỡ nhỏ trong đầm lầy đang lén tập kích chúng ta.

- Đi!

Medea quyết định nhanh chóng, mang theo hơn hai mươi người lập tức rời đi.

Thế nhưng đúng lúc này, từ trong đầm lầy bỗng nhiên xuất hiện một con quái vật có xúc tu màu xám đen kinh tởm, toàn thân nó mọc đầy xúc tu giống như rong biển màu xám, đám xúc tu vây quanh con mắt to lớn hằn lên những tia máu đỏ tươi.

Đây là thân thể có tỉ lệ vô cùng không phù hợp.

Một viên nhãn cầu to lớn hiện đầy tia máu, vậy mà chiếm cứ hai phần ba thân thể.

- Thật xinh đẹp!

- Tại sao có thể tồn tại một cô gái xinh đẹp như vậy ở trên thế giới này?

Một vài người đàn ông mặc áo da thú bỗng nhiên nhìn chăm chú về phía con mắt to lớn đầy tơ máu tà mị của sinh vật Evil Eye kia, không kiềm chế nổi sự cuồng nhiệt bước tới, dường như đang nhìn thấy một mỹ nữ tuyệt thế, kích động đến mức không ai kéo lại được.

- Mấy người đang làm gì vậy!?

- Đừng đi qua đó!

Ở xung quanh, những dũng sĩ còn lại của bộ lạc Babylon đã bắt đầu cảm thấy sợ hãi.

Cảnh tượng kỳ lạ và quỷ dị như vậy, đã phá vỡ sự nhận biết của bọn họ.

Medea xem như người thông minh nhất của bộ lạc Babylon, trong nháy mắt đã nhận ra chuyện gì rồi,

- Loại sinh vật đáng sợ nào đang sống trong mảnh đầm lầy này vậy?? Những con mắt to lớn tà môn kia lại có thể khuyến rũ con mồi chủ động đi qua, vừa nãy Gallner và Bolognagas biến mất, chỉ sợ đã tự chui đầu vào chỗ chết rồi!

- Trốn!

Nàng quyết định thật nhanh, dẫn đầu đám người còn lại lập tức bỏ qua mấy người đang bị mị hoặc, nhanh chóng chạy trốn.

Thế nhưng chính lúc này, bước chân nàng bỗng nhiên dừng lại, ánh mắt tràn đầy nóng bỏng,

- Đây là loại sinh vật kỳ diệu gì thế. . . Bọn chúng càng thêm nhỏ yếu so với nhân loại chúng ta, những xúc tu mềm mại không có sức lực và con mắt to lớn ngu xuẩn kia lại có được sức mạnh đáng sợ khó lường, có thể giết chết sinh vật cường đại hơn so với chính mình.

- Chúng ta không phải cũng nhỏ yếu như vậy sao! Vì cái gì, chỉ bọn chúng mới có sức mạnh đặc biệt. . .

Ánh mắt của Medea đầy lửa nóng, phảng phất có một ngọn đuốc vô danh đang thiêu đốt ở bên trong đôi mắt nàng, một loại ý nghĩ đáng sợ đang dần thức tỉnh trong lòng:

Ta muốn đoạt lấy lực lượng của nó, chấn hưng bộ lạc! !

- Giết nó xong, chúng ta lại chạy trốn!

Medea bỗng nhiên hét lớn.

- Cái gì?

Các dũng sĩ của bộ lạc đều giật mình.

Nàng xoay người trở lại, giơ mâu đá màu trắng lên cao.

Ánh sáng chói lọi từ bầu trời rọi xuống, rơi vào trên khuôn mặt lãnh diễm tuyệt đẹp của nàng, phảng phất nữ thần chiến tranh trong thần thoại Bắc Âu,

- Theo ta đi giết nó, ta muốn mang thi thể nó trở về bộ lạc!

Chương 25: Ba Nữ Vu

- Nhưng mà, càng có nhiều loại sinh vật này tiến gần về phía chúng ta!

Bỗng có người gào to, nhìn về phía xa trong đầm lầy màu đen, đang có càng nhiều quái vật mắt to đang tiến tới gần.

Giống loài nhỏ yếu này, đang chậm rãi ngọ nguậy đám xúc tu sền sệt để bò đi.

Cho dù động tác của bọn chúng có chậm chạp buồn cười, nhưng với sức mạnh quỷ dị đáng sợ đó, một khi bị những con quái mắt to này bao vây. . .

- Dù có trả giá bằng cái chết, cũng phải giết được một con!

Medea chủ động nhấc mâu đá lên, hóa thân thành chiến sĩ dũng mãnh nhất bộ lạc, xông thẳng lên phía trước.

Oanh! ! !

Chỉ cần một mâu, nương theo tiếng thét chói tai khàn khàn như trẻ con khóc nỉ non, tròng mắt yếu ớt kia đã nổ tung, mùi tanh tưởi bốc lên khắp trời. Nó nổ tung hóa thành chất lỏng sền sệt buồn nôn, bắn tung tóe vào khuôn mặt Medea.

- Mang đi!

Nàng dùng một tay nắm xúc tu sền sệt của thi thể kia, muốn xoay đầu bước nhanh. Nhưng nhìn vào hoàn cảnh trước mắt, bọn họ đã bị bảy, tám con Evil Eye bao vây, thì sắc mặt không khỏi toát lên vẻ đau thương.

- Theo ta, giết ra ngoài!

Đây là một trận chém giết vô cùng khốc liệt.

Đội săn bắn của bộ lạc có gần ba mươi người khỏe mạnh, về cơ bản đã gần như tử vong toàn bộ.

Bọn họ rõ ràng có thể chạy trốn, nhưng bởi vì trì hoãn thời gian bỏ chạy nên đã bị sinh vật khủng bố kia bao vây, cuối cùng chỉ có ba người còn sống sót, trốn thoát khỏi mảnh đầm lầy ác ma phảng phất đã bị nguyền rủa này.

- Tất cả đều chết rồi.

Medea, người phụ nữ cực kỳ kiên cường và trí tuệ này cũng không nhịn được gào khóc rơi lệ.

Nàng nhìn hai người dũng sĩ cuối cùng ở bên cạnh, biết rõ điều này có ý nghĩa gì.

Trong những năm qua, những người đàn ông dũng mãnh của bộ lạc về cơ bản đều đã chết vì tìm kiếm thức ăn và đi săn cự thú, bộ lạc gần ngàn người chỉ còn có một trăm nam nhân cường tráng, còn lại chín trăm người đều là già yếu tàn tật, bây giờ lại tổn thất thêm một phần ba nữa . . .

Bọn họ gần như đối mặt với vận mệnh diệt vong.

- Dù sao, chủng tộc chúng ta sớm hay muộn cũng sẽ diệt vong, không bằng buông tay đánh cược một lần.

Medea hít thở sâu một hơi, nhìn về phía thi thể ma quái Evil Eye,

- Hi vọng sau khi trả một cái giá lớn để đổi về thi thể sinh vật này, dòng máu tà ác của nó sẽ hữu dụng. . .

Trải qua nhiều năm như vậy, cũng có vô số người thử nghiệm

dung hợp với máu tươi của các loại cự thú cường đại, hi vọng sẽ có được sức mạnh giống như vị anh hùng vương Gilgamesh, để bảo vệ cho bộ lạc mình.

Nhưng ngoại trừ "máu sức mạnh" của sinh vật không biết tên mà thần linh trao tặng ra, tất cả đều đã chết, dường như chỉ có máu tươi của sinh vật đặc thù mới hữu ích.

- Có lẽ, dòng máu tà ác của sinh vật đặc thù này có thể trở thành một loại “máu sức mạnh” khác. . .

Lúc Medea mang theo hai người còn sót lại trở về đến bộ lạc, phụ thân nàng đã hoàn toàn rơi vào tình trạng suy sụp.

- Con điên rồi sao? Con có biết mình đang làm gì không?

Người đàn ông trung niên có thân hình cao lớn cường tráng, trên người mặc áo da thú màu đen, ngồi ở chỗ cao trên chiếc ghế bọc da thú, thở hồng hộc nói.

- Con không điên!

Bên trong lều vải của bộ lạc, Medea gầm thét với phụ thân, sau đó hít sâu một hơi,

- Chúng ta đã không có đường lui, thay vì ngồi chờ chết, không bằng chúng ta liều mạng chiến đấu một lần, xuất hiện vị anh hùng vương Gilgamesh thứ hai, dẫn dắt nền văn minh của chúng ta đi về hướng huy hoàng, đây là con đường duy nhất để chủng tộc trí tuệ chúng ta không bị tuyệt chủng!

- Điều đó không có khả năng.

Vị thủ lĩnh này chậm rãi lắc đầu, đắng chát nói:

- Chỉ có dòng máu trong truyền thuyết, “máu sức mạnh” mà thần linh ban cho, mới có thể mang đến cho chúng ta sức mạnh vĩ

đại. Huống chi, loại quái vật sền sệt buồn nôn và tàn bạo này, cho dù chúng ta thành công đi nữa, nhưng có được sức mạnh tà ác như thế, thần linh cũng sẽ trừng phạt chúng ta. . . .

- Sức mạnh không có phân chia thiện ác.

Giọng nói của Medea trở nên trầm thấp khàn khàn, nhìn thẳng vào người phụ thân già nua ngồi ở trên cao,

- Người có được "máu sức mạnh" có thể vĩ đại, cũng có thể đi hướng hôn quân bạo chúa, vung vẩy thánh kiếm văn minh khởi xướng khiêu chiến với thần vạn năng. . . Mà người có được sức mạnh âm u đáng sợ, nếu như bảo trì trái tim lương thiện, cũng chưa hẳn không thể bảo vệ mọi người. Loại quái vật này hoàn toàn khác biệt với những loại cự thú khác! Nó nhỏ yếu, thậm chí còn nhỏ yếu hơn loài người chúng ta, nhưng lại có được sức mạnh khó mà tưởng tượng nổi. Nếu như chúng ta có thể có được sức mạnh tương tự nó. . .

- Medea, con thật lớn mật! !

Vị thủ lĩnh này trầm mặc, hít sâu thở dốc, dường như đang tự hỏi sao con gái mình lại xuất hiện suy nghĩ gan to bằng trời này.

Quyết định của hắn, sẽ ảnh hưởng đến sự hưng vong của toàn bộ nền văn minh và chủng tộc này.

Hô hô hô!

Hắn nhắm mắt lại, thở từng hơi từng hơi, tựa hồ quyết định này còn quan trọng hơn so với tử vong của bản thân.

Hắn bỗng nhiên cúi đầu, nhìn qua nữ nhi quật cường của mình đang đứng phía dưới, nhỏ giọng khàn khàn nói:

- Thế nhưng mà, chúng ta đã không còn đầy đủ người để tham gia thí nghiệm dung nhập loại máu mới đó.

Trải qua hai trăm năm, nếu như theo tốc độ sinh sản bình thường, chưa hẳn đã chỉ còn lại chút sức mạnh này. Sau nhiều đời thủ lĩnh hữu dũng hữu mưu, không cam lòng bị tuyệt duyệt, để cho những người trẻ tuổi của bộ lạc nếm thử phương pháp dung nhập máu của cự thú.

Sau mỗi một thế hệ như vậy, trong số bọn họ đều có người phấn đấu quên mình mà chết đi, chết ở trong vô tận thống khổ.

Chính những đời liệt sĩ này đã viết thành lịch sử tử vong đầy máu tanh, vì lý tưởng tìm kiếm con đường quật khởi cho bộ lạc, từ đó dẫn đến số lượng người dần thưa thớt, nhưng hiện tại vẫn chưa từng quật khởi.

Medea hít sâu,

- Vâng, bộ lạc Babylon chúng ta đã không có đầy đủ trai tráng để thử nghiệm rồi, vẫn còn cần bọn họ bảo hộ chúng ta. Nhưng mà chúng ta vẫn có đầy đủ người già và trẻ em, những năm gần đây vẫn luôn là đàn ông bảo hộ phụ nữ, nhưng lần này đến lượt phụ nữ đứng ra, nếm thử loại máu này.

Medea trầm mặc, trầm thấp nói:

- Đồng thời, nếu như phụ nữ bị chết đi một mảng lớn, gánh nặng của chúng ta sẽ được giảm bớt, chuyện rút nhỏ quần thể chưa hẳn đã không tốt. . . Một lần này, hãy để cho phụ nữ ở bộ lạc chúng ta đến đối mặt với tử vong.

Xoát! !

Trong nháy mắt, lều vải trở nên hoàn toàn tĩnh mịch.

Nửa ngày sau, ở vị trí cao nhất trong bộ lạc, từng bó đuốc được đốt cháy hừng hực, Medea đang triệu tập toàn bộ cư dân của bộ lạc.

- Nếu như, chúng ta không muốn đi tới kết thúc diệt vong!

- Nếu như, chúng ta hy vọng có thể khôi phục lại vinh quang của người Sumer!

- Nếu như, chúng ta hi vọng xuất hiện thêm một vị anh hùng vương vĩ đại tiếp theo, dẫn dắt nền văn minh của loài trí tuệ!

- Tử vong, không cách nào đè nát khuỷu tay chúng ta, hủy diệt sống lưng chúng ta! Anh hùng vương vĩ đại Gilgamesh đã từng nói, lịch sử nhân loại đấu tranh chống lại tự nhiên, là khúc thánh ca về lòng can đảm của con người, đây là lý do mà ngài đã ra lệnh cho sử quan ghi chép lại lịch sử. . . Mà hôm nay, lịch sử sẽ ghi chép lại lòng can đảm của chúng ta!

Medea hít thở gấp gáp, đứng ở nơi đài cao gầm nhẹ, nhìn bao quát toàn bộ người già trẻ em trong bộ lạc phía dưới:

- Sáng mai, ngay từ lúc sáng sớm, chúng ta hi vọng mọi người sẽ vì bộ lạc mà đến! Bài thánh ca của nhân loại, chính là bài thánh ca về lòng can đảm!

Ở phía dưới, những người phụ nữ ôm lấy con cái trong ngực mình, tất cả đều trầm mặc.

Ai cũng hiểu rõ ràng, trên cơ bản sẽ không có khả năng còn sống.

Một đêm này, vô số người phụ nữ ở trong bộ lạc không ngủ, bọn họ yên lặng từ biệt chồng con của mình. Sau khi khóc lớn một trận, đều dứt khoát kiên quyết lựa chọn tham gia thí nghiệm.

Trải qua vô số ngày tháng gian nan, các nàng đã chịu đựng đủ rồi, người chồng của các nàng chết đi, phụ thân của các nàng cũng chết đi, tương lai con cái của các nàng cũng sẽ phải chết, các nàng còn lại gì?

Các nàng còn mỗi bản thân mình bơ vơ.

Nếu như không có người thủ hộ các nàng, vậy chỉ có thể là tự các nàng thủ hộ cho chính bản thân mình.

Ngày hôm nay, vận mệnh đã ấn định, nhuộm đẫm máu tươi và tàn nhẫn.

Vô số người phụ dứt khoát bước ra, nếm thử phương pháp dung nạp máu tươi của ma quái Evil Eye, trọn vẹn hơn bốn trăm xác người ngổn ngang khắp đồng, khắp nơi đều chồng chất thi thể với biểu hiện thống khổ mà dữ tợn.

Dòng máu kia không tương thích với máu của nhân loại, thế nhưng cuối cùng vẫn còn ba người phụ nữ sống sót, trong đó bao gồm Medea và hai vị khác tên là Circe, Cassandra.

Ba người các nàng đã được khắc họa vĩnh cửu trên vách đá cổ xưa.

Hình ảnh bên trong bức họa Babylon, vô số người phụ nữ thống khổ nằm trong vũng máu, chỉ có ba vị nữ tính kiên cường tắm rửa trong máu tươi, đứng ở bên trên vô tận xác chết. Ba người đứng vây quanh, chung tay cùng nhau nâng cao một bó đuốc đang bốc cháy hừng hực, cảnh tượng này được khắc họa ở bên trong bích họa lịch sử Babylon. Hậu thế gọi bức tranh cổ thần thánh này là "Ba nữ vu" .

Các nàng chung tay truyền lại ngọn lửa văn minh.

Lịch sử chạm khắc ở bên trong tranh, viết lên lịch sử văn minh về sự quật khởi của bộ lạc loài người, ca ngợi lòng dũng cảm vĩ đại dám đấu tranh với thiên nhiên và dã thú!

Sau khi trải qua tử vong thống khổ thì chính là tái sinh. Trong khoảng thời gian tiếp theo, ba người phụ nữ vĩ đại kiên nghị này, một lần nữa lãnh đạo nền văn minh bộ lạc phát triển. Các nàng bắt

đầu có một loại sức mạnh tinh thần kỳ lạ, cường đại nhạy bén, thần bí mà tà ác, tương tự như Evil Eye.

Các nàng dần dần có được năng lực miễn cưỡng chống lại những loài cự thú, bản thân ở phía sau dùng tinh thần lực tác động đến cự thú, để cho những dũng sĩ cầm trong tay búa đá chiến đấu ở phía trước.

Các nàng sở hữu tinh thần lực cường đại, cũng làm cho các nàng thường thường không cách nào khống chế được sóng tinh thần của mình. Thậm chí khi muốn quan hệ với đàn ông, vì quá kích động phấn khởi nên trong lúc vô tình sẽ trùng kích làm tinh thần đối phương sụp đổ, trực tiếp giết chết đối phương.

Cho nên các nàng đều là con gái trinh tiết.

Các nàng không có cách nào quan hệ với đàn ông, dần trở nên cô độc và cao ngạo, thậm chí không người nào dám tiếp xúc gần.

Medea có ý thức mãnh liệt về vinh quang và sứ mệnh, nàng lãnh đạo bộ lạc phát động chiến tranh, trong tay cầm quải trượng làm bằng gỗ, chống lại cự thú và ra ngoài săn bắn đồ ăn.

Cassandra có tính cách hiền hoà ôn nhu, ưa thích yên bình, nàng thích lãnh đạo nhóm phụ nữ tiến hành chăn nuôi, trồng trọt dược thảo, cứu chữa dân chúng, chống lại bệnh tật.

Circe là một trường hợp ngoại lệ, nàng vốn là một người phụ nữ có chồng, trong lúc quan hệ đã vô tình giết chết chồng của mình, nhưng nàng lại có ham muốn dục vọng cực mạnh, bởi từng nếm trải qua vị ngon ngọt của việc quan hệ tình dục với đàn ông, làm nàng càng khó kiềm chế nỗi cô đơn trong đêm dài tịch mịch, vì vậy nàng không ngừng vụng trộm sử dụng loại tinh thần mị hoặc tương tự Evil Eye, câu dẫn những người đàn ông cường tráng trong bộ lạc vào lúc nửa đêm, mơ mơ hồ hồ đi đến gian phòng của nàng, quan hệ tình dục với nàng, phóng túng và vui sướng triền

miên, nhưng nàng lại không nhịn được cảm xúc quá phấn khích mà giết chết đối phương.

Vì vậy, ở bên trong bộ lạc bắt đầu xuất hiện những cái chết bí ẩn của đàn ông một cách thường xuyên.

Mọi người vụng trộm chửi mắng Circe, mà Circe lại yên lặng ghi hận trong lòng, bắt đầu bí mật dùng tinh thần lực nguyền rủa những người đàn ông dám phản kháng nàng, khiến cho bọn hắn đau đầu như muốn nứt ra, hốc mắt trũng sâu, đầu tóc thưa thớt.

Nữ vu Circe, bắt đầu biến thành danh từ khủng bố và tà ác ở trong bộ lạc.

Thậm chí hai vị nữ vu khác cũng không thể khuyên can nổi, cũng không thể hợp lực giết chết nàng, bởi vì còn cần sức mạnh của nàng để bảo hộ bộ lạc.

Dần dần, do sự chuyên chế tàn bạo của Circe, địa vị của người phụ nữ trở nên cao thượng, ba nàng dần bị các dũng sĩ trong bộ lạc e sợ, bị người bộ lạc xưng là nữ vu, biểu tượng cho quyền lực, tà ác, thần bí, sợ hãi và toàn năng.

Từ ngày hôm đó, bộ lạc tiến vào thời đại vu sư với những người phụ nữ thống trị.

« Thịnh Vu Chi Mâu » ghi chép:

【 Bộ lạc Babylon gặp tai họa cự thú, đàn ông dần trở nên thưa thớt, phụ nữ dùng máu của Evil Eye, xuất hiện ba nữ vu vĩ đại. Nữ vu chiến tranh Medea, chưởng quản chiến tranh và vinh quang. Nữ vu nguyền rủa Circe, chưởng quản nhân tính hỗn loạn và nguyền rủa. Nữ vu mùa Xuân Cassandra, chưởng quản y dược huyền bí và chăn nuôi. 】

Chương 26: Biện Pháp Tiến Vào Sa Bàn

- Nữ vu?

Hứa Chỉ cười rộ lên.

Hắn đã yên lặng chờ đợi ba ngày, cũng chính là hơn ba trăm năm trong thế giới của bọn họ, cuối cùng trong quá trình kéo dài hơi tàn sau trận đại hồng thủy, hiện giờ đã có dấu hiệu phục hưng rồi.

Vậy mà lại xuất hiện người có thể dung nhập loại gen thứ hai, loại gen các nàng lựa chọn là Evil Eye.

Trùng tộc cũng xem như dễ dàng dung nhập đoạn gen khác, chỉ cần thể chất thích hợp, trên chuỗi gen của bản thân sẽ có nhiều khoảng trống ngắn chứa được các đoạn gen đến từ bên ngoài.

Gilgamesh đã dung nhập loại gen thứ hai là gen con mối, có được sức mạnh vô cùng to lớn.

Mà nhóm phụ nữ được xưng là nữ vu này, dung nhập loại gen thứ hai chính là gen của Evil Eye, có được tinh thần lực.

Nếu không phải giống loài Evil Eye kia chính là giống loài siêu phàm đầu tiên xuất hiện ở trong mảnh sa bàn này, chỉ sợ mãi mãi cũng sẽ không trở thành nguyên nhân dẫn đến con đường siêu phàm.

- Evil Eye, quái mắt to. . . Đúng là thứ tốt! Đã cho ta niềm vui quá lớn.

Hứa Chỉ cười rất vui vẻ, cảm thấy cái ý tưởng tạo ra mảnh sa bàn nhỏ này thật sự không tệ, các người chơi thiên mã hành không, không đi theo quá trình phát triển bình thường của thuyết tiến hoá, từ đó đã mang đến cho hắn một giống loài siêu phàm.

Hắn ngồi trên chiếc ghế dài ở trước cửa ra vào, miệng gặm trái táo,

- Quả nhiên, một người trầm tư suy nghĩ quá khó khăn, nên tiếp thu ý kiến quần chúng, tham khảo trí tuệ của người khác.

Trên thực tế, bởi vì gen con mối quá mạnh, có thể nâng lên đồ vật có trọng lượng hơn nó cả trăm lần, một sức mạnh rất khủng khiếp, vì thế khoảng trống cần thiết để chứa các đoạn gen là rất lớn.

Một người bình thường rất khó có được khoảng trống lớn như vậy trên chuỗi gen, bởi vì đều bị những gen vô dụng lấp đầy rồi.

Mà gen của Evil Eye nhỏ yếu hơn nhiều, cho nên không cần nhiều chỗ trống trên chuỗi gen, vì thế xác xuất thành công sinh ra cũng cao hơn, trong số bốn trăm phụ nữ tử vong đã sinh ra được ba người.

Nhưng mà ba người các nàng yếu kém hơn quá nhiều so với Gilgamesh.

Khi các nàng đối phó với loại cự thú Allah bình thường còn phải cần đám dũng sĩ đứng phía trước phối hợp, lúc này mới có thể miễn cưỡng đánh thắng. Mà một mình Gilgamesh đã có thể quét ngang thiên hạ, giữa hai bên có sự chênh lệch quá lớn.

Dù sao, cách vận dụng tinh thần lực của các nàng còn rất đơn giản, nhưng ba người cũng đã bắt đầu nghiên cứu về sức mạnh của chính mình. Các nàng ở bên trong bộ lạc nghiên cứu vu thuật và khai phá thảo dược, nhưng mà vẫn quá chậm chạp.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, vào trong phòng mình, lên mạng tra một chút tài liệu,

- Trên mạng internet, phương Tây có phương pháp Yoga thiền định, phương Đông có phương pháp quan tưởng nội công của Đạo gia, đều là rèn luyện tinh thần, vô cùng có ích với việc đúc luyện tinh khí thần. Bây giờ giao lại hạt giống suy tưởng cho các nàng, để cho các nàng hoàn thiện, khai phá ra một con đường tu luyện của vu sư?

Bắt đầu một con đường mới, giống như "mò đá qua sông", khắp nơi sẽ vấp phải trắc trở, thực sự quá khó khăn. Chỉ khi nào có phương hướng tiến lên phía trước, tất nhiên sẽ phát triển nhanh hơn vô số lần, Hứa Chỉ có thể cung cấp phương hướng cho các nàng.

Nhưng mà, làm thế nào hắn đi được vào bên trong bộ lạc này, gặp mặt ba vị nữ vu?

Hóa thân thành cự thú trí tuệ, rồi lại giao ba loại bảo vật văn minh?

Ý nghĩ này vừa mới xuất hiện đã nhanh chóng bị Hứa Chỉ bác bỏ, chắc chắn là không được.

Hắn cũng không thể trực tiếp điều khiển hay đoạt xá một sinh vật cỡ nhỏ bên trong sa bàn, thay mình đi lại phát ngôn, nếu không thì hắn đã sớm tiêu sái đi vào sa bàn rồi.

Khi Hứa Chỉ đang nghĩ nên làm như thế nào, bên trong sa bàn đã có một đám người chơi dẫn đầu bò lên lục địa, bọn hắn phát hiện rằng thật sự có một người khổng lồ vô cùng to lớn, đang ngồi ăn táo trên chiếc ghế thông thiên ở phía xa, vẻ mặt đầy trầm tư.

- Trò chơi sa bàn này thật thú vị, Bào Tử Tiến Hóa , bối cảnh thiết lập thật sự là côn trùng tiến hóa bên trong sân nhỏ, là muốn

phản kích người khổng lồ kia sao. . .

Ba bốn người chơi có hình thù kỳ quái bắt đầu thì thầm trao đổi, cảm thấy cái trò chơi này có độ tự do cao tới mức đáng sợ, không có nội dung chính tuyến, hoàn toàn phụ thuộc vào người chơi mày mò và khám phá, đúng là quá mới lạ.

- Đúng là quá trâu! Dựa theo loại hình thể to lớn này, quả thực chính là Bàn Cổ trong truyền thuyết.

- Ý tứ là, chúng ta cần phải tiến hóa sau đó chiến đấu với hắn một trận sao?

- Xuỵt! Bí mật quan sát, mấy anh em chúng ta bây giờ không phải là đối thủ của hắn, đều là con kiến mà thôi, hắn cũng không nhìn thấy chúng ta.

- Đừng tới gần hắn, chúng ta cửu tử nhất sinh mới bò được lên bờ, nhỡ đâu bị hắn dẫm chết 'Vương', vậy thì chúng ta có khóc cũng không kịp.

Một đám mấy người chơi nằm sấp ở trong rừng cây ven biển bí mật quan sát, tấm tắc lấy làm kỳ lạ.

- Một đám ngốc nghếch.

Hứa Chỉ ngồi ở trong sân, nhìn một đống kiến nhỏ trên mặt đất phía xa, tự nói với bản thân. Châu đầu ghé tai, quá mức hèn mọn, thật sự coi mình thành đại Boss, nghiên cứu làm thế nào để đánh hạ mình.

Đông đông đông!

Từ cửa ra vào truyền đến tiếng đập cửa, là nha đầu Trần Hi đến đưa đồ ăn.

- Được rồi, ăn cơm trước rồi tính sau.

Hắn đứng dậy, đi về phía ngoài cửa.

- Chết tiệt! Cái quái gì vậy! Động đất, mẹ nó động đất! Năm giác quan đúng là quá chân thực!

- Các anh em, chỉ là do hắn đứng dậy mà thôi, thân hình che khuất bầu trời, phảng phất cả thế giới đều đang rung động. Chạy mau, hèn mọn phát dục, đừng có bị hắn giẫm chết!

Vô số tiếng thét chói tai truyền đến.

Một đám sinh vật có hình thù kỳ quái, đang vội vàng chạy trối chết.

Bọn hắn điên cuồng phi nước đại ở trên mặt đất rộng lớn vô ngần, giống như là một đám chó hoang nổi điên. Mà phía sau lưng, một người khổng lồ cao vạn trượng che khuất tầng mây, đang chậm rãi đi tới.

Một bước liền vượt qua ngàn dặm.

Dễ dàng vượt qua đỉnh đầu đám kiến này, bước về nơi xa. Chờ đến khi quay trở về, trong tay hắn mang theo một hộp cơm màu xanh lam, ngồi trở lại vào chiếc ghế ở cửa ra vào, mở nắp hộp cơm, ăn từng miếng từng miếng.

Trứng rán, cà rốt và rau cải xanh, tỏa ra một mùi thơm ngát, đồ ăn nông thôn đúng là thơm ngọt ngon miệng. Hứa Chỉ ăn no thoải mái xong thì không vội rời đi, hắn đang tiếp tục suy tư, làm sao để truyền lại phương pháp suy tưởng cho ba nữ vu của bộ lạc Babylon.

Lúc này, mấy người chơi trốn tránh ở trong rừng cây mới vụng trộm bước ra ngoài một lần nữa, nhìn về phía người khổng lồ đang ngồi ăn uống ở trong sân, lại tụ tập thành một nhóm, bắt đầu khe khẽ thảo luận.

- Wow, cơ chế tự do của trò chơi này cũng thật trâu bò!

- Con Boss này, vậy mà lại có phân cảnh, lại bị chúng ta kích động rồi, hắn còn đang dùng cơm.

- Xuỵt, trước tiên chúng ta nên hèn mọn phát dục.

- Cái trò chơi này thực sự quá thú vị! Chơi vui đến phát nổ!

. . .

Hứa Chỉ ngồi ăn thư thái ở trên ghế, nhìn một đám người chơi ở trong rừng cây phía xa đang vụng trộm nghiên cứu cách làm sao tấn công mình, bỗng nhiên nét mặt ngưng lại, suy nghĩ khẽ động,

- Đúng rồi, trò chơi tiến hóa sa bàn!

Hứa Chỉ nghĩ một chút,

- Ta trực tiếp theo kênh người chơi, bắt đầu từ một bào tử tiến hóa thành sinh vật, từ đó ta chính là một sinh vật cỡ nhỏ rồi, vậy thì có thể giải quyết vấn đề ở sa bàn lớn bên kia!

Hắn hưng phấn khó tự kiềm chế được, vừa ăn cơm vừa nghiên cứu về tính khả thi của ý tưởng này. Nếu quả thật có thể làm được như vậy, điều đó có nghĩa là sau này hắn cũng có thể tiến vào sa bàn cỡ lớn rồi.

Quả nhiên, lúc trước xây dựng cái sa bàn nhỏ này là việc sáng suốt, nó đã mang đến cho mình niềm vui quá lớn, cùng với rất nhiều tác dụng khác.

Sau khi ăn cơm xong, Hứa Chỉ dự định thí nghiệm một chút. Nếu chính bản thân mình đã muốn đích thân chơi game, như vậy tất nhiên phải dọn bãi.

Một giây sau, thông báo đầu tiên xuất hiện.

- Trò chơi sẽ bảo trì khẩn cấp, lập tức logout sau ba giây đồng hồ!

Chương 27: Luôn Có Điêu Dân Muốn Hại Trẫm

Khi thông báo vừa ra, toàn bộ người chơi bên trong sa bàn như ong vỡ tổ, kích động đến phát điên.

Lúc đầu, một bộ phận lớn vẫn chưa đi lên lục địa, đã chịu đủ tàn phá ở nơi sinh mệnh khởi nguyên là hải dương, chết đi sống lại hết lần này đến lần khác. Còn một phần nhỏ người chơi vừa mới bò lên bờ, trở thành động vật lưỡng cư, còn chưa được nhìn thấy người khổng lồ trong truyền thuyết và bí mật thảo luận sau lưng hắn một phen, hiện tại lại xuất hiện loại chuyện này, lập tức tất cả đều chửi ầm lên.

- Trù hoạch chó má, ba giây, nói thế khác gì không nói! !

Soạt!

Ba giây thoáng trôi qua, trước mắt của bọn họ lập tức biến thành một màu đen.

Mẹ nó!

Vô số người tháo kính mắt VR xuống, suýt nữa muốn đập vỡ thiết bị.

Bọn họ hoàn toàn không biết rằng, chính vì bọn họ trò chuyện tao ở trước mặt Hứa Chỉ mới khiến cho hắn nhớ tới bọn họ, không tự tìm đường chết sẽ không phải chết.

Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn:

- Nhìn xem! Thông báo này là lời con người sẽ nói sao? Trù

hoạch chó má, ngươi không thèm thông báo từ trước, có kiểu làm việc như vậy sao? Ta sẽ từ bỏ! Lần đầu tiên nhìn thấy loại vận hành trò chơi như thế này! Vạn người lập huyết thư, yêu cầu giết lập trình viên để tế trời!

Tốc Độ Xe Akina:

- Chỉ cần quen thuộc là được, trò chơi nhàn nhã này rất khó khăn, dù sao cũng không phải là chuyện ngày một ngày hai đâu (móc mũi).

Krypton Chặt Tay:

- Phía trên nói từ bỏ, khẳng định sẽ còn nói nó thật là thơm!

Một đám người chơi Close Beta thảo luận ở trên diễn đàn, điên cuồng mắng chửi trù hoạch chó má, nhưng lại không thể ngăn cản sự nhiệt tình đối với trò chơi có mức độ tự do cao như vậy.

Hứa Chỉ nhìn thoáng qua khu bình luận náo nhiệt.

Ở bên trong sa bàn, đám công nhân miễn phí các người chỉ phụ trách sinh sôi giống loài mới, vậy mà còn dám la hét, hắn căn bản không thèm để ý đến. Đối mặt với các người chơi đang kêu rên cầu khẩn, biểu hiện của hắn vô cùng tuyệt tình, là một tạo vật chủ đơ như khúc gỗ điển hình.

Mà một đám người muốn chơi cũng không thể đều nóng mắt, ngay lập tức phát biểu bình luận bên dưới những người chơi bản Closed Beta này.

Người Châu Phi Điên Cuồng:

- Các đại lão, các ngươi không chịu được độ khó quá cao, vậy để cho ta tới đi! Ta xơ gan, ta có thể chịu được!

Nắm Tay Nhỏ Xinh Đẹp:

- Nếu không cần danh ngạch Close Beta, vui lòng quyên góp cho người có nhu cầu, cám ơn!

Một đám người cảm thấy cơ hội đã tới, yên lặng chờ đợi bọn họ rút lui ra ngoài. Ai không hy vọng đích thân mình ra trận chứ, trở thành bào tử có vô hạn khả năng, biến thành Tạo Vật Chủ, tiến hóa ra vô hạn khả năng?

Thế nhưng, một đám người chơi bản Closed Beta dù làm ầm lên, nhưng căn bản không để ý tới yêu cầu của những người kia, giả vờ như không nghe thấy, sau đó lại bàn luận sang những chuyện khác, trò chuyện về người khổng lồ thần bí. Dù sao, bên trong toàn bộ sa bàn, ngoại trừ đủ loại giống loài tiến hóa ra, cũng chỉ có người khổng lồ là đặc biệt nhất.

Tốc Độ Xe Akina:

- Các anh em, có phát hiện ra không! Cùng với việc chúng ta lục tục đăng nhập, nội dung cốt truyện của trò chơi này đã bắt đầu tiến triển rồi! Người khổng lồ kia, vậy mà lại ngồi ăn cơm hộp ở trong sân nhỏ! Không thể tưởng tượng nổi!

Krypton Chặt Tay:

- Nói nhảm! Dựa theo độ khó và trình độ mô phỏng của trò chơi này, dù là Boss cũng phải ăn uống, tất nhiên sẽ có trình tự NPC riêng. . . . Chúng ta cần phải tiến hóa giống loài, sau đó đánh bại hắn.

Tốc Độ Xe Akina:

- Muốn đánh bại hắn trong thời gian ngắn là chuyện không thể nào. Nhưng nếu trò chơi quy định hắn phải ăn đồ ăn, như vậy chúng ta vẫn có biện pháp đánh bại hắn.

Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn:

- Hắn phải ăn đồ ăn? Ý của người anh em là muốn hạ độc vào bên trong đồ ăn của hắn? Nhưng ở trong game chúng ta cũng không có thuốc độc mà.

Tốc Độ Xe Akina:

- Không có súng, không có pháo, vậy thì chính chúng ta sẽ tạo ra! Đám sâu nhỏ như chúng ta có thể tiến hóa ra một loại độc vật kịch liệt, độc tố hệ thần kinh, sau đó tự bạo, nhảy vào trong hộp cơm của hắn, để hắn ăn hết chúng ta, từ đó thành công độc chết Boss, nếu không được thì ít nhất cũng làm cho hắn bị tiêu chảy.

Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn:

- 666! Người anh em đúng là vô cùng âm u ác độc, nhưng ta thích!

Tốc Độ Xe Akina:

- Ngay bây giờ, ta sẽ quay trở về học bù lại kiến thức về sinh vật mang độc tố hệ thần kinh, lịch sử tiến hóa của bọ cạp, độc trùng, rắn độc. Ta sẽ tiến hóa ra một giống loài có phân kịch độc, để hắn nếm thử sự lợi hại của những con sâu nhỏ như chúng ta. Ta sẽ thả phân trong cơm của hắn, bên trong phân lại có độc!

Krypton Chặt Tay:

- Đại lão da trâu!

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du:

- Đại lão da trâu!

Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn:

- Đại lão da trâu!

. . .

Hứa Chỉ bối rối.

- Dũng khí của người anh em này thật đáng khen, không ngờ lần này muốn mang người đến tập kích ta.

Trên gương mặt của Hứa Chỉ hiện lên nụ cười thân thiện,

- Oán niệm đối với ta sâu như vậy à? Ta ngồi ăn cơm trong sân nhỏ, xem các ngươi dần tiến hóa ở bên trong sa bàn dưới chân, đã từng trêu chọc gì ngươi sao? Lần trước muốn đi ị ở trên đầu ta, hiện giờ còn muốn trực tiếp bỏ phân vào trong đồ ăn của ta, trong phân còn có kịch độc?

Hứa Chỉ lại yên lặng ghi nhớ mối thù này. Người anh em kia, sau này bản thân ngươi nên tự cầu phúc đi.

Hắn cũng không để ý đến nữa. Sau khi cho cưỡng chế logout khỏi sa bàn nhỏ "Khởi nguyên sinh mệnh vạn giới", hắn xách theo một đoạn ống nước cao su màu trắng to bằng ngón tay, đi đến sa bàn, dự định điều chỉnh kết cấu trong sa bàn một chút.

Hắn bắt đầu nghiên cứu, làm sao để tiến vào được bên trong sa bàn lớn.

Hắn cầm lấy cái cuốc, bắt đầu đào hố,

- Vì ta đã dự định tiến vào sa bàn lớn từ con đường người chơi, nên hai sa bàn phải có kết nối, bây giờ ta sẽ chôn một cái ống nước dưới mặt đất để làm thông đạo kết nối hai sa bàn với nhau.

Hắn cầm cái cuốc và bắt đầu đào đất, mất nửa giờ để đào xong, sau đó chôn một ống nước cao su màu trắng dài đến hơn mười mét vào đó, đả thông đường nối giữa hai giới, trở thành "Thông đạo Thế giới" .

Đây là thông đạo VIP chuyên môn dành cho hắn.

Về sau đây chính là con đường dành riêng cho hắn tiến vào sa bàn lớn. Không có Hứa Chỉ cho phép thì không ai có thể nhìn thấy, cũng không vào được, bao quát đám người chơi đang tràn đầy phấn khởi muốn mưu hại hắn kia.

Sau đó, hắn liền quay trở về trong phòng, mở ra máy tính xách tay của mình, đeo kính mắt VR lên, dùng danh nghĩa khách hàng của mình để đăng ký một tài khoản người chơi: "Người Mắng Ta Đều Bị Ghi Vào Sổ Nhỏ".

Đăng nhập vào trò chơi rồi bấm xác nhận để bắt đầu, trước mắt là một màu đen kịt, phảng phất đang rong chơi ở trong nước biển.

- Xin hãy tiến hóa ra con mắt của bạn!

Qua gần nửa ngày, với tư cách của người chơi có thị giác, giống loài tiến hóa của Hứa Chỉ bắt đầu đi lên bờ.

- Cái thân thể này cũng quá kỳ quái, không khác gì so với những người chơi kia. . .

Hứa Chỉ hiếu kỳ quan sát con mắt lớn và thân hình kỳ lạ của mình. Hắn vốn cho mình sẽ lợi hại hơn so với những người chơi khác, không nghĩ tới cũng không hơn chút nào, kẻ tám lạng người nửa cân, đều là đồ chơi có hình thù kỳ quái.

Bây giờ hắn cùng loại với con quạ lông dài màu đen có ba mắt, hai bên đầu là hai con mắt, ở giữa là một đồng tử dựng thẳng, cả người đều là lông vũ màu đen.

Nó vẫn là loại không thể bay lên được, vỗ vỗ cánh cũng chỉ có thể bay lượn ba bốn mét.

Cho dù Hứa Chỉ rất không muốn thừa nhận, nhưng đây đúng

là một giống loài tiến hóa thất bại từ đầu đến đuôi. Ở bên trong sa bàn lớn, tất nhiên nó sẽ không thể chống lại sự lược bỏ của tự nhiên, cuối cùng sẽ bị tuyệt chủng.

Hứa Chỉ không nhịn được hỏi:

- Phó não, ngươi nói xem, con quạ đen này và quái thú mắt to đều xấu xí như nhau, căn cứ theo định luật càng xấu thì càng mạnh, vậy thì giống loài này chắc chắn phải có tiềm lực giống như loài Evil Eye kia chứ?

Phó não Trùng sào nhanh chóng phản bác lại hắn:

- Theo suy luận, khả năng cao là không có tiềm lực siêu phàm. Con quạ đen ba mắt này chỉ đơn thuần là giống loài dị dạng do tiến hóa thất bại.

Ngươi nói quá mức rồi đó!

Hứa Chỉ cảm thấy bị đả kích.

Tuy nhiên, nếu suy nghĩ một chút thì đó cũng là chuyện đương nhiên, sự diễn hóa của mỗi một sinh mệnh sẽ không thể giống nhau, đều là độc nhất vô nhị. Quái mắt to mặc dù được sinh ra một cách ngẫu nhiên, nhưng lại có tiềm lực kinh người, là sinh mệnh tạo thành do rất nhiều sự trùng hợp tụ tập cùng một chỗ, rất khó để phục chế.

- Nhưng mà, yêu cầu của ta cũng không cao, tiến hóa thành giống loài có thể di chuyển là quá đủ rồi.

Hắn phục hồi tinh thần, sau đó tiến vào đường ống bí mật trong sa bàn, đó là một đường ống nước màu trắng được chôn ở dưới mặt đất.

Đi qua thông đạo thế giới đen kịt dài dằng dặc, trước mắt dần dần xuất hiện ánh sáng.

Khi bình tĩnh lại thì hắn đã xuất hiện ở trong rừng rậm, cây cối um tùm tươi tốt, mặt đất xanh thẳm, nơi xa có cự thú khủng bố gầm thét truy đuổi nhau, đó là cảnh tượng huy hoàng mênh mông của một mảnh rừng rậm nguyên thủy cổ đại.

- Ta cuối cùng cũng tiến vào trong sa bàn của mình rồi, thật sự rất đáng để chúc mừng.

Hứa Chỉ đã sớm nhìn qua vị trí địa hình này ở dưới góc nhìn của Thượng Đế, vì thế hắn nhanh chóng nhấc hai móng vuốt của con quạ lên, đi với dáng vẻ lục thân không nhận, tiến thẳng về phía bộ lạc Babylon.

P/s: Tất cả tên người chơi sẽ viết hoa chữ đầu nhé, ai có ý kiến thì cứ bình luận dưới truyện!

Dịch : MBMH Translate

Chương 28: Địa Vị Hèn Mọn

Ở bộ lạc Babylon.

Mặc dù thời gian Hứa Chỉ vừa ăn một bữa cơm, vừa quan sát mấy người chơi trong sa bàn mới chỉ qua mấy giờ đồng hồ, nhưng đối với thế giới sa bàn đã là mười năm.

Hiện giờ, phòng ốc ở nơi này xen lẫn vào nhau đầy tinh tế, sự thịnh vượng đã đến một trình độ nhất định.

Tuy rằng sức mạnh của ba nữ vu yếu hơn rất rất nhiều so với Gilgamesh, nhưng các nàng cũng đã có thể miễn cưỡng chống lại cự thú tập kích, bảo vệ gia viên của mình.

Nhân loại nằm ở bậc giữa trong chuỗi thức ăn.

Cho dù không có cách nào chống cự một số loại cự thú khủng bố, nhưng cũng sẽ không có một loại cự thú nào có thể tùy tiện biến bọn họ trở thành đồ ăn, cho dù có là cự thú cường đại cũng sẽ phải trả giá thảm liệt mới có thể tập kích bộ lạc, lấy được thứ mà bọn chúng xem như đồ ăn.

Ở ngoài đồng ruộng, những người phụ nữ đang trồng trọt.

Nơi xa xa, có nhiều người mặc áo da thú đang cắt mổ thi thể cự thú to đến mười mấy mét.

Xung quanh bộ lạc, có dũng sĩ đang không ngừng đi tuần, phòng ngừa cự thú tập kích.

Sau khi ổn định cuộc sống, bọn họ bắt đầu điên cuồng sinh sôi nhân khẩu, mở rộng quần thể. Bởi vì có số lượng nhân khẩu khổng lồ, cho nên xuất hiện càng nhiều phụ nữ dung hợp thành công với

máu của Evil Eye, xuất hiện thêm nhiều nữ vu, nó trở thành con đường tắt duy nhất bảo hộ bọn họ.

Ở một chỗ sâu trong khe núi, nằm bên ngoài bộ lạc.

Trong đầm nước Aimia xinh đẹp mộng ảo như tiên cảnh, giữa màn sương trắng bồng bềnh phiêu miểu trên mặt hồ, có ba cô gái xinh đẹp đang tắm rửa, da thịt tuyết trắng như băng ngọc, vóc dáng thanh mảnh duy mỹ, giống như mỹ nữ tuyệt sắc bước ra từ trong thần thoại.

Hơn mười năm trôi qua, ba nữ vu năm đó đã ngoài ba mươi tuổi.

Ở mức tuổi thọ ba bốn mươi tuổi của trùng vượn thì những người đồng lứa với các nàng cơ hồ đã lần lượt tử vong hết rồi, nhưng mà năm tháng lại phảng phất chưa từng lưu lại dấu vết trên thân thể các nàng.

Ba người tắm rửa ở bên trong đầm nước Aimia, toát lên sức sống thanh xuân dào dạt, vóc dáng hoàn mỹ, dường như thiếu nữ mới đôi mươi.

Năm đó, sau khi Gilgamesh dung hợp gen thứ hai, đã sống trọn vẹn hơn hai trăm năm. Hiện tại các nàng mới hơn ba mươi tuổi, đối với các nàng mà nói, sinh mệnh dài dằng dặc chỉ mới vừa bắt đầu mà thôi.

Medea đang ngâm mình ở trong làn nước trong vắt, vị nữ vu sát phạt quả đoán, chưởng quản chiến tranh và vinh quang này, đang lười biếng duỗi ra đôi chân hoàn mỹ mượt mà, hiện lên khỏi mặt nước,

- Mericester, tối hôm qua cũng đã ra đi. . . Những tỷ muội lớn lên cùng chúng ta năm đó, khi còn bé cùng nhau ra ngoài thám hiểm, sống cùng một chỗ ở trong bộ lạc, cùng vui vẻ nghiên cứu

mộng tưởng chinh phục cự thú, đều đã sớm là lão bà tóc trắng xoá.

Cassandra nhẹ nhàng quấy chọc bọt nước, vị nữ vu dịu dàng ngoan ngoãn, chưởng quản chăn nuôi và dược thảo này nhỏ giọng cảm khái,

- Vô số con cái, cháu chắt thủ hộ ở bên giường, tiễn đưa nàng, đã là kết thúc mỹ mãn nhất của cuộc đời rồi. . . Năm tháng dài đằng đẵng trôi qua, ta mới phát hiện chỉ có tình cảm giữa ba tỷ muội chúng ta mới là vĩnh hằng, bốn bề đều đang thay đổi từng ngày, chỉ có ba tỷ muội chúng ta sẽ không già đi.

Circe xinh đẹp quyến rũ cười rộ lên, sóng mắt lưu chuyển,

- Làm sao vậy? Hai vị tỷ tỷ luôn ở trên cao, được xem như thủ hộ thần uy nghiêm vĩ đại của bộ lạc Babylon, lại lẻ loi một mình, rồi phải hâm mộ những người phụ nữ bình thường có được chồng con yêu thương sao?

Circe bơi từ giữa đầm nước tới đây, dùng đầu ngón tay thon nhỏ nhẹ nhàng vuốt ve tấm lưng tuyết trắng của hai người, trêu chọc nói:

- Hai vị tỷ tỷ chưa bao giờ được thể nghiệm qua mặt tốt của đàn ông, không biết rõ tư vị mỹ diệu trong đó, cho nên vẫn luôn cô đơn cao nhã. Không bằng để ta thay thế đàn ông, để cho hai người thể nghiệm một chút niềm vui thú của phụ nữ. . .

Medea và Cassandra đồng thời lùi về sau mấy bước, cảnh giác nhìn về phía nàng, nhẹ nhàng nói:

- Circe, ngươi hãy tôn trọng chúng ta một chút! Không cần dùng bộ dạng đó lên người chúng ta.

- Có liên quan gì chứ!

Circe nở nụ cười xinh đẹp, quyến rũ động lòng người, xấu hổ

khép nép thân thể,

- Cũng sẽ không hại đến tính mạng đàn ông mà. Hơn nữa, ta lại không phải những tên đàn ông yếu đuối kia, dù hai người không nhịn được bạo phát tinh thần lực, căn bản cũng không giết được ta.

Hai người vẫn là dáng vẻ cảnh giác nhìn nàng.

Các nàng biết rõ Circe muốn làm gì, đó là khiến cho các nàng từng bước một luân hãm, dần dần trầm luân vào trong dục vọng, cuối cùng làm cho các nàng giống như Circe, ăn tủy trong xương mới biết nó ngon, muốn ngừng mà không được, cũng bắt đầu ra tay với đàn ông, sau đó đứng cùng một trận doanh với nàng.

Từ rất sớm ở năm đó, sau khi hai người các nàng nhìn thấy Circe trầm luân, liền yên lặng lập lời thề, lập ra ba thiết luật cho nữ vu:

Một, trước khi nữ vu tham gia khảo thí tiếp thụ máu Evil Eye, nhất định phải là con gái trinh tiết, lập thệ với trời xanh, một đời không cho phép yêu người đàn ông nào.

Hai, sau khi trở thành nữ vu, nghiêm cấm bất kỳ hành vi không trong sạch! Cấm chỉ tiếp xúc với bất kỳ người đàn ông nào, một khi tự làm vấy bẩn thân thể, chắc chắn sẽ sa đọa, bị chủ vứt bỏ, trở thành nữ vu tà ác.

Ba, không cho phép nữ vu lạm dụng sức mạnh, ra tay với mọi người.

Circe chính là một ví dụ mặt trái điển hình.

Trước đây, nàng từng có một người chồng, cộng thêm dục vọng mạnh mẽ, sau khi trở thành nữ vu đã không nhịn được đi kiếm đàn ông.

Nhưng bởi vì nữ vu có tinh thần lực quá cường đại, không thể khống chế nổi cảm xúc nên đã để nó tùy ý phát tiết ra ngoài, từ đó giết chết những người đàn ông yếu đuối kia.

Tinh thần lực mạnh mẽ, cuồng bạo kèm theo tác dụng phụ đáng sợ, các nàng nhất định không được phép có người yêu.

Trong những năm này, Circe triệt để trở thành danh từ biểu tượng cho tử vong và sợ hãi ở trong bộ lạc, mỗi một người đàn ông mơ mơ hồ hồ bị nàng câu dẫn vào đêm khuya, đều được tận hưởng một đêm vui vẻ, sau đó mang theo vẻ thỏa mãn qua đời.

Vô số đàn ông rơi vào sợ hãi.

Mặc dù Circe biết rằng phải tiết chế, nhưng mỗi một tháng bộ lạc luôn có mấy người đàn ông không hiểu sao đột ngột tử vong.

Trên thực tế, qua hơn mười năm này, sau khi mấy trăm người tử vong đã lại sinh ra bốn vị nữ vu mới.

Các nàng cũng luôn tuân thủ "Ba thiết luật của nữ vu" một cách nghiêm chỉnh, trở thành thủ hộ thần của bộ lạc. Cũng từ đó, bộ lạc Babylon đã có bốn bộ lạc khác phụ thuộc.

Mà những năm qua, không phải là không có đàn ông tham gia kiểm tra tử vong tiếp nhận máu Evil Eye, trong bộ lạc vĩnh viễn không thiếu người dũng cảm. Nhưng máu Evil Eye rất đặc biệt, tỷ lệ phụ nữ thành công cao hơn quá nhiều so với đàn ông.

Thế nhưng, không phải không có đàn ông vượt qua kiểm tra.

Sau hơn mười năm, số lượng thành công tiếp nhận sức mạnh, trên thực tế là bốn nữ một nam. Trong đó, khi nam vu sư đầu tiên sinh ra, đã khiến cho Circe mừng rỡ đến phát cuồng.

Người nam vu này xuất hiện, Circe coi như có thể tìm được đàn ông đến hầu hạ cho mình, cũng không sợ hắn sẽ tử vong.

Đáng tiếc, trong những năm gần đây, tinh thần lực của Circe càng trở nên cường đại, những người đàn ông khác trên cơ bản không chịu nổi một đêm liền chết đi trong sự khoái hoạt, mà vị nam vu hoan hỉ quên trời đất với Circe, điên cuồng phóng túng mỗi ngày trong trọn vẹn một tuần lễ, sau đó cũng trực tiếp sụp đổ tinh thần mà lăn ra chết.

Vị nam vu duy nhất đột ngột tử vong, khiến cho những người đàn ông trong bộ lạc triệt để tuyệt vọng.

Một ngày này, những chiến binh dũng mãnh thiện chiến của bộ lạc Babylon, đã triệt để rõ ràng. . .

---- Chúng ta, đã hoàn toàn biến thành công cụ sinh dục.

Chương 29: Lý Niệm Khác Nhau

Babylon năm thứ mười một.

Phái nam dung hợp máu Evil Eye vốn đã rất ít ỏi, chỉ có duy nhất một nam vu vừa xuất hiện không lâu đã bị giết chết, cuối cùng khủng hoảng của việc bị nữ vu chi phối đã bạo phát!

- Trốn thôi! Đây không phải là bộ lạc Babylon năm đó, mà là địa ngục!

- Thời đại thay đổi rồi, thời đại vị anh hùng vương Gilgamesh phái nam làm chúa tể đã qua, bây giờ là thời đại hắc ám khủng khiếp của nữ vu!

Bọn họ dường như phát điên muốn thoát khỏi bộ lạc, thà rằng kéo dài hơi tàn dưới sự chi phối của cự thú, một mình sống sót, cũng không muốn sống ở trong bộ lạc, sống dưới bóng tối bị sức mạnh quỷ dị của nữ vu chi phối.

- Circe, không thể tha thứ được!

Medea và Cassandra đang đối mặt với nhau ở trong bộ lạc, trong lòng rất tức giận. Các nàng trấn an dũng sĩ trong bộ lạc, đồng thời tranh cãi ầm ĩ với Circe, thậm chí phẫn nộ tới mức trực tiếp ra tay.

Các nàng cũng không có cách nào tha thứ được nữa.

Những năm gần đây xuất hiện bốn nữ vu mới, không còn thiếu sức mạnh bảo vệ bộ lạc nữa, vì vậy các nàng quyết định ra tay trấn áp Circe. Nhưng sau đại chiến, các nàng hoảng sợ phát hiện ra

mấy năm nay, Circe đã âm thầm mạnh hơn các nàng quá nhiều.

Hai người hợp sức lại mới có khả năng ngăn chặn được nàng ta.

Tựa hồ, so sánh với hai nữ vu lương thiện bình thường hay kìm nén chính mình như bọn họ, nữ vu tà ác Circe thoải mái phóng túng tinh thần và dục vọng của mình, trái lại có thể khiến cho tinh thần lực càng thêm mạnh mẽ.

Vào lúc này.

Đã là Babylon năm thứ mười sáu.

Nhìn qua thì ba nữ vu dường như rất yên bình, ba vị thủ hộ thần vĩ đại của Babylon, ba tỷ muội đang tắm rửa, trò chuyện với nhau rất vui vẻ, trên thực tế lại là sóng ngầm cuồn cuộn. Năm năm qua, Circe đã đạt đến trình độ sâu không lường được, dù hai người hợp sức, sợ rằng cũng chỉ có thể miễn cưỡng chống lại.

- Sao rồi? Hai tỷ thật sự không tính thử một chút sao?

Cánh tay trắng nõn của Circe vẫn nhẹ nhàng quẫy nước, sau đó dịu dàng nhìn về phía hai người:

- So với việc kìm nén, không bằng thoải mái phát ra dục vọng của mình, đó mới là cách làm cho tinh thần lực trưởng thành tốt nhất của nữ vu.

Medea ngâm mình trong nước, mỉm cười cố gắng dùng ngôn ngữ thuyết phục nàng ta:

- Không, Circe, ta không cho rằng cách này đúng. Nếu chúng ta gia nhập với ngươi, bộ lạc sẽ biến thành thế nào?

Trên gương mặt tuyệt mỹ đầy vẻ quyến rũ của Circe lộ ra vẻ nghiêm túc suy nghĩ, lập tức vạch ra một tương lai tốt đẹp:

- Chúng ta sẽ lại thống trị cả bộ lạc Babylon, phụ nữ chịu trách nhiệm bảo vệ bộ lạc, sau đó để cho phái nam chịu trách nhiệm sinh sôi nảy nở, kéo dài đời sau, đảm nhận trách nhiệm của phụ nữ. Những nữ vu sẽ định kỳ mỗi tháng hưởng thụ mấy người đàn ông dũng mãnh, tuy bọn họ chỉ có thể dùng một lần, không thể chịu được sự vui thích bởi sức mạnh vĩ đại của chúng ta, nhưng sẽ khiến cho bọn họ chết trong cảm giác vui sướng tuyệt vời, sẽ không cảm thấy đau khổ.

- Đây là chính sách tàn bạo.

Medea khẽ nói:

- Tàn bạo giống như người Sumer năm đó âm mưu nghịch thần. Đó là dã man chứ không phải văn minh, đó không phải là điều mà loài trí tuệ nên làm... Ngươi có biết năm đó vị anh hùng vương vĩ đại Gilgamesh sai người ghi chép lại lịch sử có tác dụng gì không?

- Tác dụng của lịch sử là gì?

Circe mỉm cười hỏi nói.

- Tác dụng của lịch sử là ghi chép lại lòng can đảm và gian khổ của tiền nhân khi chống lại tự nhiên, cũng là để cho chúng ta căn cứ vào lịch sử của người đi trước để bước vào con đường chính xác... Sự lựa chọn của ngươi là dã man chứ không phải văn minh, ngươi đang khiến cho chúng ta đi về phía con đường hủy diệt của người Sumer năm xưa.

Medea nói:

- Ngươi không sợ chúng ta lại đón nhận trận đại hồng thủy thứ hai sao?

- Ta...

Vẻ mặt Circe có chút sợ hãi.

Nàng càng mạnh lại càng cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Bây giờ, nàng chẳng qua chỉ có thể dễ dàng giết chết cự thú Allah trong nháy mắt mà thôi, so với vị anh hùng vương vô cùng mạnh mẽ trong ghi chép thì quả thật còn kém xa, thậm chí hắn còn có thể khiêu chiến với cự thú Finba vĩ đại, nhưng cuối cùng vẫn bị tiêu diệt...

Hơi thở của Circe gấp gáp, sau đó lại thoáng dừng lại rồi bỗng nhiên cười ra tiếng.

Ở trong đầm nước, nàng cười vô cùng xinh đẹp, cơ thể trắng nõn quyến rũ tới mức khiến người ta phải rung động:

- Phì! Tỷ đừng lừa ta, ta cũng không có ý định khiêu khích tạo vật chủ, ta cũng sẽ không hủy diệt giống loài khác và hệ sinh thái. Cho dù có là chính sách tàn bạo thì cũng chỉ là nội đấu trong nhân loại chúng ta, hẳn là người sẽ không để ý tới ta chứ?

Circe lập tức mỉm cười đắc ý:

- Những năm gần đây, tinh thần lực của các ngươi tiến bước quá chậm chạp, thậm chí không bằng một phần ba của ta, phương pháp tu luyện của ta mới là nhanh nhất, cũng là tiêu sái nhất và vui vẻ nhất, vậy cần gì phải quan tâm tới sự sống chết của đàn ông?

Medea lập tức phản bác với lời lẽ đầy khí phách:

- Phương pháp tu luyện của ngươi thật sự tà ác, là một lối rẽ sai lầm. Chúng ta phải tìm kiếm ra phương pháp tu luyện tinh thần chính xác của nữ vu.

Vẻ mặt Circe dần dần trở nên u ám lạnh lẽo:

- Đã không có cách nào thuyết phục các ngươi, ta cũng chỉ có thể mạnh mẽ ra tay, ép các ngươi tu luyện.

Gương mặt nàng ta dần dần có chút phức tạp:

- Từ trước đến nay ta chưa từng nghĩ sẽ giết chết hai người, trong năm tháng dài dằng dặc, cũng chỉ có hai người có thể làm bạn với ta. Từ trước đến nay cũng chỉ có ba tỷ muội chúng ta, các người sẽ nhanh chóng hiểu rõ lựa chọn của muội muội là đúng, là vì tốt cho các người. Ta chỉ cần các người thử một lần, sẽ thích nó, hiểu rõ khổ tâm của ta.

Ầm!

Vẻ mặt Circe dần dần âm u lạnh lẽo, từ trên người nàng phát ra một khí tức tinh thần lạnh lùng thâm trầm, mặt nước xung quanh tự nhiên dâng lên từng gợn sóng:

- Hãy để cho ta tới, ép buộc các ngươi tiếp nhận đàn ông! ! !

- Không ngờ ngươi đã mạnh mẽ đến mức này!

Medea và Cassandra chợt biến sắc.

- Ra tay!

Lúc này, bên cạnh đầm nước xuất hiện bốn nữ vu mới xinh đẹp.

Các nàng mặc da thú tinh xảo, trong tay cầm gậy gỗ màu đen, đầu đội vòng hoa tươi. Rõ ràng Medea cũng sớm có sự chuẩn bị, dự định liên kết sức mạnh của tất cả nữ vu hiện có thể đánh bại nữ vu Circe, vì đi trên con đường tà ác mà đã mạnh đến mức không thể tin nổi... Không thể mặc cho nàng ta tiếp tục được nữa.

Ầm!

- Các người hợp sức lại thì thế nào…

Ý chí tinh thần cuồng bạo của Circe bỗng nhiên tăng mạnh.

Đầm nước nổi bọt sóng trắng xóa, ở dưới công kích tinh thần khủng khiếp, từng gợn sóng không ngừng khuếch tán ra, mấy con cá bị chấn động tới mức nổi bồng bềnh trên mặt nước, dâng lên bọt nước trắng xóa.

- Đây là sức mạnh của nữ vu sao?

Lúc này, đột ngột có một giọng nói ôn hòa truyền đến.

Đó là một con sinh vật kỳ lạ chưa từng thấy qua, một con quạ đen có ba mắt thần bí, không biết từ khi nào đã đứng trên cành cây, yên tĩnh nhìn tất cả hành động của các nàng.

- Ai?

Các nữ vu chấn động mãnh liệt.

Nơi đây bị khí tràng tinh thần của nữ nu bao vây xung quanh, Medea và Cassandra rất coi trọng trinh tiết của mình, cho nên không có bất kỳ phái nam ngu ngốc háo sắc nào trong bộ lạc có thể lén tới đây nhìn trộm ba nàng tắm rửa, hậu quả của việc cố tới gần tất nhiên sẽ là đầu đau như muốn nổ tung.

Nhưng bây giờ....

- Chúng ta hợp sức lại giết nó, sau đó sẽ xử lý ân oán sau.

Ầm!

Trong giây lát, tất cả nữ vu ở đây, bao gồm cả Circe đều đồng thời ra tay, công kích tinh thần mãnh liệt tập trung vào một chỗ, dự định hợp sức lại đánh chết tồn tại không ổn định này đã.

Các nàng rất cương quyết, dự định tiêu diệt tồn tại chưa biết này trước.

Một luồng sức mạnh tinh thần vô cùng cuồng bạo được tập trung lại, tà ác mà quỷ dị, cho dù là cự thú khủng khiếp nhất cũng sẽ chết trong nháy mắt. Nhưng lúc này, tất cả dường như rơi vào trong vũng bùn, khi đi vào trên người con quạ đen ba mắt kia liền lặng lẽ biến mất.

- Làm sao có thể!?

Trong giây lát, tất cả nữ vu đều đờ đẫn nhìn con quạ đen ba mắt đang đứng trên cành cây, trong lòng đồng thời xuất hiện một ý nghĩ khủng khiếp:

- Đây là sức mạnh gì...

- Đây là sức mạnh minh tưởng.

Hứa Chỉ đứng ở đầu cành nói ra.

Chương 30: Thần Trí Tuệ, Hermes

Đây tất nhiên không phải là sức mạnh minh tưởng.

Nếu các nàng giống như Gilgamesh dựa vào sức mạnh cơ bắp để ăn cơm, loại sinh vật quạ đen với hình dáng kỳ dị như Hứa Chỉ nếu xuất hiện ở trước mắt các nàng, tất nhiên sẽ bị một tát đập chết, lập tức biến thành bãi thịt nát.

Nhưng cơ thể đám Nữ Vu này yếu hơn người thường, là dựa vào tinh thần để ăn cơm. Ở dưới sự giúp đỡ của Phó não Trùng Sào, tất nhiên sẽ không thể nào gây tổn thương cho hắn.

Trên thực tế, hắn cũng chỉ là một sinh vật yếu ớt dị dạng bình thường mà thôi.

- Ngươi là ai?

Vẻ mặt các Nữ Vu hơi chấn động, lần đầu tiên thấy được một loài trí tuệ khác ngoài nhân loại, lại còn là một con chim lông đen ba mắt kỳ lạ.

- Giống loài trí tuệ, ngoại trừ con người ra...

Hơi thở của mọi người dần trở nên gấp gáp.

Các nàng nhớ tới những câu chuyện của Gilgamesh trong thần thoại cổ xưa, giống loài trí tuệ ngoại trừ loài người thì chính là cự thú trí tuệ vĩ đại, cũng chính là tạo vật chủ.

Các nàng nín thở, cũng không còn tâm tư chiến đấu nữa. Ba người không để ý tới chuyện mặc lại quần áo, thản nhiên để lộ ra

cơ thể hoàn mỹ thướt tha, đứng trang nghiêm nhìn về phía sinh vật khó thể tưởng tượng này.

- Ngài, ngài là... Thần sao?

Giọng Medea run rẩy, không nhịn được hỏi.

Thế giới này vốn không có khái niệm về thần linh.

Lúc đầu cũng chỉ có cách nói cự thú trí tuệ này, nhưng theo sự thật khủng khiếp về đại hồng thủy diệt thế xuất hiện, sinh linh trên mặt đất mới chính thức nhận biết được sự tồn tại của thần linh.

Vị trước mắt này là một giống loài trí tuệ thần bí, nhìn dáng vẻ cũng không phải là tạo vật chủ, vị thần tối cao vĩ đạo cao vút vào trong mây, nhưng có thể đây cũng là một thần linh.

Đã có người sớm suy đoán, loài người bọn họ không phải là loài trí tuệ đầu tiên xuất hiện trên mảnh đất này, nhưng là loài trí tuệ duy nhất có thể sinh sôi nảy nở số lượng lớn!

Thế giới này chắc hẳn còn có loài trí tuệ khác tồn tại.

Có lẽ sau khi tạo vật chủ vĩ đại sáng tạo thế giới, đồng thời sáng tạo ra rất nhiều giống loài mạnh mẽ. Có thể đã từng xuất hiện qua vô số sinh linh khủng bố cuồng bạo, không có trí tuệ, không trọn vẹn. Sau khi trải qua vô số lần thử nghiệm thất bại, mới có loài trí tuệ yếu ớt nhưng vẫn có thể sinh sôi nảy nở tự nhiên như bọn họ.

Có lẽ sinh vật thần bí mà mạnh mẽ trước mắt này, chính là một loài trí tuệ hoàn mỹ được tự tay tạo vật chủ thí nghiệm, sáng tạo ra.

- Thần sao?

Hứa Chỉ mỉm cười ôn nhu, hai chân quạ đen đứng ở trên cành cao, lông chim màu đen bóng rung lên, thần bí giống như loại quạ đen mang tin tức trong thần thoại:

- Thần, nếu các người cho rằng là vậy thì ta chính là thần...

Từ trước đến nay Hứa Chỉ chưa từng muốn làm thần.

Nhưng nếu các nàng đều cho là vậy thì hắn dứt khoát làm một vị thần linh đi.

Còn nữa, mấy cô gái các người có thể mặc quần áo vào không...

Hứa Chỉ biểu thị mình là một con quạ đen, mặc dù bây giờ không có phản ứng sinh lý, nhưng với tư duy của một con người thì vẫn khó tránh khỏi cảm thấy khô nóng. Ta đã có bạn gái, mặc dù chỉ trên danh nghĩa.

Hắn suy nghĩ một lát mới nói:

- Ta là một trong những loài trí tuệ mà tạo vật chủ đã từng sáng tạo ra. Khác với các ngươi, mặc dù ta mạnh mẽ nhưng lại không có khả năng sinh sôi, ta là độc nhất vô nhị, là vị thần chưởng quản trí tuệ của chúng sinh trên thế gian, Hermes. Các người cũng có thể gọi ta bằng một cái tên khác, Mercury. Ta tới nhen nhóm mồi lửa, mang đến chân lý thế gian cho bộ lạc Babylon lạc hậu của các người.

Híz-khà-zzz!

Mọi người nín thở.

Circe không nhịn được hỏi:

- Thần trí tuệ Hermes vĩ đại, chân lý của thế gian là gì?

Hứa Chỉ mỉm cười nói:

- Chân lý là tất cả quy tắc của thế giới, là nguồn gốc của tất cả sức mạnh, tất cả những gì các ngươi nhìn thấy được đều bao hàm bên trong chân lý. Trước mắt ta muốn giao cho phàm nhân trên mặt đất ba tầng kiến thức chân lý là minh tưởng, luyện kim và vu thuật.

Chân lý của thế gian.

Minh tưởng, luyện kim và vu thuật.

Sắc mặt mọi người hoàn toàn thay đổi.

Năm đó Gilgamesh được tặng cho ba loại bảo vật văn minh, trước mắt các nàng sắp lấy được ba tầng kiến thức chân lý sao?

- Chúng ta… không ngờ lại gặp được vị thần trong truyền thuyết...

Một Nữ Vu xinh đẹp đội vòng hoa kích động tới mức run rẩy, gương mặt đỏ bừng, giọng run run nói khẽ như tiếng muỗi kêu:

- Giống như nằm mơ vậy.

Các nàng dường như đang trải qua một giấc mơ kỳ lạ.

Khó có thể tưởng tượng được, mình tự nhiên trải qua câu chuyện cổ trong thần thoại Gilgamesh, tận mắt nhìn thấy một vị thần linh vĩ đại.

Hứa Chỉ buồn cười.

Các nàng chấn động là chuyện đương nhiên, lần này gặp mặt, thần trên bầu trời nói chuyện với người Babylon, sẽ được ghi chép thành những áng văn dày đặc lưu lại cho đời sau.

- Minh tưởng, luyện kim và vu thuật, đó là cái gì?

Medea không nhịn được hỏi.

Hứa Chỉ mỉm cười, lại thông qua quạ đen phát ra tiếng, giọng nói trở nên sắc bén khàn khàn, thâm trầm mà quỷ dị:

- Minh tưởng là cách tu luyện tinh thần lực khiến cho các ngươi nắm giữ được cơ sở thành thần, là con đường dẫn tới sinh mạng vĩ đại như chúng ta, có thể nắm giữ chức quyền trong thế gian như ta, từ đó sẽ được phụng dưỡng tạo vật chủ trên cao, ở trong thần điện sáng thế, lắng nghe dạy dỗ.

Thành thần...

Mọi người hít thở dồn dập, đây là tin tức vô cùng đáng sợ. Sẽ có thể sánh ngang với sinh vật cường đại, thần bí mà quỷ dị trước mắt, trở thành một trong những vị thần khống chế thế giới?

Đây hoàn toàn là hướng đi tới trường sinh..

Đó là lĩnh vực cấm kỵ mà ngay cả vị anh hùng vương Gilgamesh cũng chưa từng được tiếp xúc tới!!

Hứa Chỉ cũng không để ý tới đám người đang chìm đắm trong sự khiếp sợ,

- Luyện kim là môn học thần bí sáng tạo sinh mạng chưa biết, cạy mở cánh cửa chân lý, nếu có thể nắm giữ loại kiến thức này, sẽ thu hoạch được chân lý vinh quang trong thế giới, tất cả những điều tưởng như tối nghĩa không thể hiểu được trên thế gian cũng sẽ biến mất.

Giọng nói của hắn không lớn nhưng dường như lại kèm theo một luồng ma thuật hết sức quỷ dị, vang vọng khắp đầm nước Aimia, truyền tới đỉnh núi phía xa.

- Vạn vật trong thiên hạ tương sinh tương khắc, biến đổi qua lại chính là nguyên lý của thuật luyện kim, huyền bí trong thuật luyện kim đều ở trong 'ba công thức': Một chất theo một chất khác, một chất khắc với một chất khác, một chất là chúa tể của một chất

khác.

Đây rốt cuộc là gì!??

Các nàng nghe một cách say sưa, cái hiểu cái không, cảm thấy khó hiểu.

Các nàng như mê như say, như nghe được tiếng nhạc tiên, nghe đến mức xương tủy của các nàng dường như trở nên nóng bỏng. Các nàng nghe được nhiều điều mơ hồ nhưng không dám hỏi thăm, chỉ có thể lặng lẽ mím chặt môi, vẻ mặt khẩn trương, ép mình ghi nhớ, lại rất sợ mình sẽ nhớ nhầm một chữ.

Mỗi một lời nói này đều hết sức khó hiểu, nhưng tất nhiên đều có dụng ý sâu xa, ẩn chứa chân lý của thế giới.

Hứa Chỉ thấy các nàng lễ độ cung kính, lại nói về kiến thức thứ ba:

- Vu thuật, đây là một loại sức mạnh thần kỳ có thể cho tinh thần của ngươi phân giải được đất từ trong lửa, từ trong điện phân giải ra mặt trăng và mặt trời, phân giải được lửa từ trong biển cả. Dựa theo nguyên lý này có thể từ trong một vật duy nhất, phát sinh ra rất nhiều chuyển hóa không tầm thường.

Tinh thần có thể chuyển hóa ra cả gió mưa sấm sét à?

- Đây là sức mạnh vĩ đại không thể tưởng tượng tới mức nào chứ.

Trong đầu mọi người hoàn toàn trống rỗng, không thể nào bình tĩnh nổi. Các nàng bị những lời nói không thể tưởng tượng nổi này đánh thẳng vào, kích thích, thể hiện ra vẻ chấn động không gì sánh được.

Chương 31: Chôn Xuống Mồi Lửa Chân Lý

Hứa Chỉ thấy phản ứng chấn động, vô cùng hoảng sợ của các nàng thì rất hài lòng.

Khoác lác thì ta đã khoác lác rồi.

Chấn động thì các ngươi cũng chấn động rồi.

Chuyện về sau, đại thể ta sẽ không chịu trách nhiệm.

Hắn rất biết rõ điểm này, phải cho các nàng tham vọng và suy nghĩ không cần sợ hãi.

Sau khi điên cuồng vẽ bánh nướng và nói những lời sáo rỗng, không quan tâm có thể thực hiện được hay không, đầu tiên vẫn cần phải khoác lác đã!

Phải nói rõ cho các nàng biết con đường của mình rất lợi hại, rất rất lợi hại, để cho các nàng thấy tiền đồ rộng lớn của mình!

Như vậy, các nàng mới tin tưởng không nghi ngờ mà đi tiếp.

Ở trong mắt Hứa Chỉ, vu sư đại biểu nghiêm khắc và thận trọng, tuân thủ nghiêm ngặt quy tắc trao đổi đồng giá, si mê thu hoạch kiến thức, lợi dụng kiến thức để biến thành đòn bẩy nâng cả thế giới, hắn chỉ nói ra định nghĩa như vậy mà thôi.

Tất cả đều được sáng tạo ra, con đường cũng do con người đi mà thành.

Hắn chỉ cho các nàng một con đường, để cho các nàng theo

con đường rộng rãi thoải mái đi tới, thể hiện ra tiềm năng mà thôi.

Còn nếu quả thật không đi ra được điều ta nói, thì chỉ trách đám phàm nhân trên mặt đất như các người không thể hiểu được kiến thức của thần, mà không phải ta đang khoác lác, ăn nói bừa bãi.

- Thần trí tuệ Hermes vĩ đại, sức mạnh của vị anh hùng vương vĩ đại nhất của loài người Gilgamesh ở trước mặt của ngài là thế nào?

Medea run rẩy hỏi.

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát, nói:

- Gilgamesh nắm giữ sức mạnh của Ngụy Thần, nhưng ở trước mặt ta cũng không chịu nổi một đòn.

Hứa Chỉ càng khoác lác càng lớn, dù sao cũng không sợ bị vạch trần.

Mọi người im lặng.

Tiếp theo, Hứa Chỉ đứng ở trên đầu cành, chậm rãi nói ra cách thiền định Yoga của phương Tây và cách quan tưởng nội thị của Đạo gia phương Đông, đây sẽ là hình thức minh tưởng ban đầu của các nàng.

Tiếp theo, hắn lại thuận miệng nói về kiến thức về thuật luyện kim, trực tiếp trộm lấy một vài học thuyết luyện kim cổ đại của phương Tây để mở đầu văn minh của bọn họ, có thể phát triển ra cái gì hay không thì phải dựa vào bản thân các nàng.

Hứa Chỉ nói xong liền trực tiếp rời khỏi người con quạ đen ba mắt, rời khỏi thế giới Sa Bàn, lựa chọn logout.

Dù sao con quạ đen này là giống loài thấp kém dùng một lần,

là vật trung gian để hắn đi vào trong sa bàn, căn bản không cần phải yêu quý.

Trên thực tế, những lý luận hắn nói ra đều không phải là những lời nói linh tinh, cũng có tình có lý.

Ở cả phương Đông và phương Tây đều có cách minh tưởng tương tự nhau.

Ba công thức về cách luyện kim mà hắn nói đều là học thuyết luyện kim của cổ đại phương Tây.

Vu thuật là học thuyết mà hắn tìm được trên sách cổ phương Tây ghi chép về Nữ Vu.

Những điều này cũng đã từng tồn tại ở trong lịch sử người trái đất cổ đại.

Có lẽ nó không phải đột nhiên xuất hiện, có lẽ từng manh nha xuất hiện người siêu phàm, chỉ là còn chưa hoàn toàn xuất hiện đã theo khoa học kỹ thuật ra đời và phát triển, mà không được ai hỏi thăm tới nữa.

- Mồi lửa lý luận đã được ném ra, không biết có thể nở ra đóa hoa xán lạn hay không nữa.

Rốt cuộc có thể thành công hay không, Hứa Chỉ cũng không biết. Nếu không, cũng sẽ không sử dụng thế giới sa bàn này để tiến hành suy diễn ra một con đường tu hành.

...

Bộp!

Con quạ đen ba mắt quỷ dị đậu trên cành cây bỗng nhiên ngã xuống đất.

Mọi người ở đây vẫn lộ ra vẻ mặt thành kính.

Mãi đến khi con quạ đen ba mắt thần bí ngã xuống một lúc lâu, đám người Medea mới dám chậm rãi tới gần, xác nhận vị Hermes thần bí kia đã rời đi.

- Đây là sinh mạng vĩ đại tới mức nào chứ?

Medea âm thầm suy đoán, trong lòng nóng như lửa:

- Sinh mạng vĩ đại vô hình vô chất, có thể nhập vào thân thể bất kỳ sinh mạng nào... Thần Mercury chấp chưởng trí tuệ và chân lý, mà trí tuệ và chân lý chính là tồn tại vô hình vô chất.

Các nàng trở lại bộ lạc, bắt đầu nóng lòng nếm thử minh tưởng.

Về phần thi thể của con quạ đen ba mắt kỳ lạ này cũng được ba nàng nghiên cứu.

Các nàng hoảng sợ phát hiện ra mình chưa từng thấy nó trên mảnh đất này!

Dường như nó là giống loài thần bí đột nhiên xuất hiện ở trên thế giới, đồng thời kết cấu của nó hoàn toàn khác với kết cấu của sinh vật cự thú hiện có, dường như nó đến từ một thế giới khác.

- Sinh linh không thuộc về thế giới này, chẳng lẽ... nó đến từ một nơi khác?

Medea nói nhỏ.

Circe ở bên cạnh không hề tranh cãi. Nàng ta cũng bị chấn động, nói nhỏ với hai tỷ muội của mình:

- Căn cứ theo ghi chép trong lịch sử của thế giới chúng ta, vị anh hùng vương Gilgamesh từng phái mấy trăm nghìn dũng sĩ Sumer dò xét qua, phát hiện trời tròn đất vuông, chắc hẳn không có đoạn đường nào mà chúng ta chưa biết tới. Chẳng lẽ là ở...

Trên bầu trời!

Các nàng bỗng nhiên không hẹn mà cùng chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía bầu trời của bộ lạc Babylon, trời cao xanh thăm thẳm.

Trận đại hồng thủy kia cũng từ trên bầu trời trút xuống.

Chẳng lẽ trên bầu trời còn có một đại lục thần bí đảo ngược trên không trung, trên đó có các loại động vật kỳ lạ chưa biết đang sống. Đó là nơi các vị thần đang ở? Nó phải rộng lớn mênh mông tới mức nào chứ?

Các nàng chấn động, hoàn toàn chìm đắm ở trong sự tưởng tượng của mình.

...

Hứa Chỉ khẽ nhắm mắt lại, rời khỏi giao diện của trò chơi.

- Cuối cùng cũng giải quyết xong, trước đó mình đã học thuộc lòng nhiều lần, chỉ sợ nói sai một từ. Quả nhiên diễn kịch không phải là sở trường của mình, quá khó chịu... Nếu không phải vì chữa bệnh, mình mới lười làm chuyện xấu hổ như vậy, chạy đi đọc thuộc lời thoại với các nàng, truyền thụ kiến thức... Phải dẫn dắt một nền văn minh phát triển, làm tạo vật chủ, lại không thể lộ ra sơ hở bản thân mình là con gà bệnh, đúng là làm cho người ta đau khổ mà.

Hứa Chỉ thả kính mắt VR xuống.

Nói đúng ra, nếu nhân vật Gilgamesh khủng khiếp này xuất hiện ở trước mắt, thì chỉ cần một tay là có thể bóp chết hắn. Đây chính là quái vật ngã từ trên không trung cao một nghìn mét xuống còn không chết đấy.

Cho dù là ba Nữ Vu ở trước mắt, sức mạnh và kiến thức mà các nàng nắm giữ cũng là do trải qua vô số lần chết, vô số cản trở

mới đau khổ nhận được, là sinh mạng mạnh mẽ siêu phàm mà Hứa Chỉ không thể đuổi kịp.

Nhưng mình...

Lại phải lừa dối các nàng...

Suy nghĩ thôi đã thấy đau đầu rồi, ta căn bản là một người bình thường mà!

Sau khi Logout, hắn lặng lẽ đi tắm một cái, sau đó trở về mở lại trò chơi ở Sa Bàn nhỏ.

Gần như không tới mấy phút, những game thủ đã online.

- Mẹ nó, tên trù hoạch chó má! Đưa đầu tới gặp!

- Đột nhiên đóng server để sửa chữa BUG thì thôi đi, lần này ta đang rất tức giận đấy, mở lại máy chủ cũng chẳng thông báo lấy một tiếng! Làm gan đế ta phải lãng phí thời gian quý giá!

Bọn họ hùng hùng hổ hổ, sau đó lại điên cuồng chơi trò chơi, cố gắng tiến hóa giống loài mới cho Hứa Chỉ.

Hứa Chỉ căn bản không nghe những người này kêu gào, hắn có sự rộng lượng của một tạo vật chủ, nhưng vẫn phải phấn đấu vì bệnh ung thư của mình,

- Dùng một thế giới Sa Bàn để tiến hành suy diễn văn minh, nghĩ cách chữa trị tuyệt chứng của mình... Chắc hẳn không ai trên thế giới này có thể làm ra được hành động khoa trương như vậy?? Nhưng mà, con đường suy diễn siêu phàm này đúng là rất khó đi.

Y học hiện đại trên trái đất đã không chữa trị hết được, Hứa Chỉ lại dùng thuốc của Vu sư, dược học của thuật luyện kim và những phương thuốc dân gian "mê tín thời phong kiến" để nghĩ cách chữa trị.

Hạt giống đã chôn xuống.

Trong ba loại kiến thức được truyền ra, Hứa Chỉ tất nhiên mong đợi nhất là thuật luyện kim, chế tạo ra dược tề, ma dược, cố gắng nghiên cứu ra cách có thể chữa trị bệnh ung thư, đây mới là mục tiêu chủ yếu của hắn.

Nhưng thuật luyện kim chỉ tồn tại trong thần thoại, quá mức thần bí khó lường, muốn thực hiện chỉ sợ rất khó.

Nhưng hắn truyền xuống hai con đường minh tưởng và vu thuật này, chắc hắn có thể đi thống suốt.

Không nói tới minh tưởng, phương pháp hít thở trong thiền Yoga, nội thị trong khí công của phương Đông cũng có.

Tu thân dưỡng tính, mở rộng tinh khí thần là chuyện đã được đóng đinh lên bảng sắt. Còn lại phải xem các nàng làm thế nào để mở rộng ra các cách minh tưởng, hoàn toàn nghiên cứu ra hệ thống Vu sư và các cấp độ tu luyện của Vu sư.

Mà vu thuật tất nhiên sẽ sinh ra, dù sao tinh thần lực cao, tự nhiên sẽ khai phá ra các cách vận dụng lực lượng tinh thần kỳ diệu, không cần phải lo lắng.

- Công tác chuẩn bị đã ổn thỏa, còn lại phải xem các nàng có thể phát triển thành thế nào. Chỉ đáng tiếc, giống loài siêu phàm còn quá ít. Nếu giống loài tương tự với Evil Eye nhiều hơn một chút thì sẽ có khả năng cung cấp linh cảm tốt hơn.... Dù sao suy nghĩ của mình là xây dựng một thế giới Vu sư siêu phàm, các loại giống loài siêu phàm quỷ dị khủng khiếp sống ở đó, khắp nơi chôn giấu đầy những nguy cơ, như vậy sẽ hết sức đặc sắc.

Hứa Chỉ thở dài, lặng lẽ nhìn về phía những game thủ:

- Các ngươi để tâm một chút cho ta.

Hứa Chỉ bi thương trước sự bất hạnh của nó, tức giận nó không chịu phấn đấu!

Đám người chơi này cả ngày không nghĩ tới cách cố gắng tiến hóa giống loài siêu phàm có tiềm lực, cố gắng chơi trò chơi Sa Bàn, sau khi xuất hiện một con quái mắt to thì cả ngày chỉ nghĩ tới đường ngang ngõ tắt, xì xào bàn tán, ba ngày hai lượt muốn xử ta.

- Một đám gia súc, ta cần phải nghĩ cách ép khô các ngươi mới được.

Hứa Chỉ nhất thời cũng không có được ý nghĩ và linh cảm gì, lúc này ngoài cửa lại vọng tới giọng nói của Trần Hi:

- Anh Hứa Chỉ, anh đã nói sẽ đi tới buổi họp lớp với em mà, đã đến lúc đi rồi đấy.

Hứa Chỉ thoáng ngẩn người một lúc mới chợt nhớ ra, mình vào thành phố giải khuây một lát cũng không tệ. Hắn thay bộ quần áo mới mua hôm trước, sau đó bước nhanh ra ngoài.

- Mẹ nó, người khổng lồ lại đi đấy, động đất! Chạy mau!

- Các anh em mau rút lui, người khổng lồ lại tới công kích rồi!

- Hì hì, ta có sáu chân, ta không cần chạy trốn nhanh hơn người khổng lồ, ta chỉ cần chạy nhanh hơn các ngươi là được rồi!

- Người anh em, quá đáng lắm rồi đấy! Chờ tới lần tiếp theo, ta sẽ tiến hóa ra tám cái chân dài tuyệt đẹp, xem ai chạy trốn nhanh hơn!

Một đám con kiến trên mặt đất hô to gọi nhỏ, vắt chân lên cổ chạy như điên. Bọn họ rất sợ nếu sơ ý một chút sẽ khiến mình bị giẫm chết, đây chính là giống loại phải cực khổ chết vô số lần mới tiến hóa ra được đấy.

Chương 32: Buổi Họp Lớp

Hứa Chỉ cũng không có tâm trạng nào cố ý giẫm chết bọn họ, chỉ đang suy nghĩ xem nên làm thế nào để tận dụng tối đa đám sức lao động trí não miễn phí này, diễn hóa ra giống loài chư thiên vạn giới.

Hắn đi ra cửa, thấy Trần Hi đã đứng bên cạnh xe máy điện ngoài cửa chờ mình:

- Cả ngày làm ruộng thì có gì thú vị chứ? Phải hẹn hò với gái xinh mới có ý nghĩa.

- Anh làm ruộng có thể giảm bớt tâm trạng, trị liệu ung thư.

Hứa Chỉ trả lời câu được câu không, không tập trung lắm:

- Con gái còn chẳng thú vị bằng làm ruộng.

- Đi, anh đi cùng em tới buổi họp lớp cấp ba.

Nàng nói.

Hai người đi xe ra thị trấn, đi tới một còn đường không mấy phồn hoa của Đồng Thành, qua chỗ rẽ có một nhà hàng chất lượng bình thường, đoạn đường này cũng không tính là sầm uất. Dù sao bọn họ mới lên đại học, đám bạn học cũng không có kinh tế khá giả cho lắm.

Hai người đi vào một phòng lớn trên tầng hai, một đám thanh niên trẻ trung đầy sức sống gồm cả nam lẫn nữ đang ngồi quanh ba, bốn cái bàn vừa ăn vừa trò chuyện. Hứa Chỉ vừa vào cửa thì cả gian phòng như muốn nổ tung, những tiếng hét chói tai vang lên.

- Ai thế này? Đi nhầm phòng sao?

- Quá đẹp trai, lại có khí chất nữa. Thật không biết là đại minh tinh ở đâu lại đi nhầm vào phòng của chúng ta?

Hứa Chỉ lúng túng khẽ sờ mũi.

Lúc này, Trần Hi mới từ phía sau Hứa Chỉ đi ra, hết sức hài lòng về hiệu quả bùng nổ này:

- Đây là bạn trai của tớ, tên là Hứa Chỉ. Tớ đã nói trước với mọi người rồi còn gì, anh ấy rất đẹp trai đúng không?

Em cứ khoe khoang nữa đi.

Hứa Chỉ nhìn vẻ đắc ý của Trần Hi thì có chút bất lực.

Hắn và Trần Hi ngồi xuống, bên cạnh có rất nhiều nữ sinh vây quanh, có bạn cùng phòng của Trần Hi, một vài người bạn gái tương đối thân thiết, vây lại mồm năm miệng mười nghiên cứu về Hứa Chỉ, không hề có chút lễ phép nào.

- Đúng là rất đẹp trai! Tiểu Hi, cậu đào đâu ra thế? Sẽ không phải là người mẫu đấy chứ? Hay là diễn viên?

- Gương mặt điển trai lại sắc nét, giống như con lai, nhưng vẫn không tính là hoàn mỹ vô khuyết, còn ở trong phạm vi con người. Được cái là rất có khí chất, càng nhìn càng thấy đẹp, càng nhìn càng thấy có sức hấp dẫn.

Khụ khụ!

Hứa Chỉ vội vàng ho khan vài tiếng, nữ sinh bây giờ đều to gan như vậy sao?

Hắn bị mọi người điên cuồng vây xem, ngược lại biểu hiện tương đối phật hệ, tĩnh tâm ngồi ở đó. Hắn biết lần này mình đi cùng nha đầu tới họp lớp chính là để cho nàng khoe mẽ.

Cho dù hắn điều chỉnh trở về hình dáng và gương mặt lúc trước, nhưng bản chất của sinh vật chính là tiến hóa. Trải qua ba lần giống loài tuyệt chủng, lại có quá nhiều gen vô dụng và tạp nham bị gạt bỏ, hắn đã dần đi về phía hình thái sinh mạng hoàn mỹ.

- Đúng vậy, đúng vậy, anh ấy là bạn trai của tớ mà.

Nghe đám bạn gái hâm mộ, Trần Hi càng đắc ý hơn, vừa ăn cùng với đám bạn vừa nói khoác Hứa Chỉ tốt với mình thế nào, ba hoa chích chòe về câu chuyện tình yêu thanh mai trúc mã của hai người.

- Còn là học trưởng mấy khóa trước của trường chúng ta à? Sinh viên đại học danh tiếng, trước đó còn đi làm cho doanh nghiệp nước ngoài?

- Hai người là thanh mai trúc mã, anh ấy lớn hơn cậu năm tuổi, khó trách hoa hậu Trần của lớp chúng ta có rất nhiều nam sinh theo đuổi nhưng chẳng để ý tới người nào cả.

Dường như còn có rất nhiều đối tượng thầm mến nha đầu này, có mấy nam sinh lộ vẻ mặt không tốt chạy tới mời rượu, Hứa Chỉ ngược lại ai đến cũng không từ chối, mỉm cười uống rượu cùng bọn họ.

Hắn tỏ ra rất bình tĩnh.

Ở ngoài làm việc nhiều năm, cũng gặp qua nhiều người tâm địa hiểm ác, mấy tên nhóc nam sinh này ngược lại không có nhiều ác ý lắm. Bọn họ vừa lên đại học nên vẫn tương đối đơn thuần, cũng chỉ muốn làm hắn quá chén rồi xấu mặt mà thôi.

Nhưng với cơ thể của Hứa Chỉ bây giờ, tất nhiên rất khó uống say được.

Sau khi ăn tối xong, cả đám lại đi hát.

Trong phòng, một đám người cũng dần bớt nhiệt tình với Hứa Chỉ, ba bốn nam sinh bên cạnh bị Hứa Chỉ chuốc say vẫn còn nằm ở trong phòng, mặt đỏ bừng nói linh tinh, cũng không còn ai dám đến mời rượu hắn nữa.

Các nữ sinh thì hát hò, một đám nam sinh có vài người chơi điện thoại, có vài người nói chuyện, còn có người xem livestream.

Hứa Chỉ vốn ngồi ở trên sô pha lặng lẽ chơi điện thoại, chờ Trần Hi hát mệt sẽ lái xe đưa nàng về. Nhưng khi hắn tùy tiện liếc nhìn mấy nam sinh bên cạnh thì không thể bình tĩnh được nữa.

Bọn họ đang xem livestream thực tế của trò chơi Bào Tử Tiến Hóa .

- Wow! Quá khoa trương rồi! Thật sự là vô hạn khả năng! Ta luôn theo dõi Streamer này, mỗi lần tiến hóa đều xuất hiện giống loài khác nhau.

Có nam sinh ngồi ở trên sô pha trong phòng đang cầm điện thoại, hâm mộ nói:

- Chỉ sợ là loại siêu máy tính tương tự với AlphaGo mà thôi.

- Người chơi này ngu thế! Ta mà chơi thì chắc chắn lợi hại hơn hắn, rất chờ mong bản Open Beta.

Một nam sinh cũng khác cùng thảo luận về trò chơi, nhìn hình ảnh trong video mà thảo luận tới nước bọt văng tung tóe:

- Ta cũng muốn làm một lần đơn tế bào, diễn hóa ra sinh vật, có thể trải nghiệm được cảm giác của giống loài mình diễn hóa ra. Cảm giác đau, thị giác, xúc giác đều có, quả thật chính là cuộc sống thứ hai.

- Không thể nào! Có đại lão phân tích, khả năng ra bản Open Beta với phạm vi lớn sẽ không cao, không có quá nhiều người có

thể cùng online đâu.

Có người thở dài bất đắc dĩ nói:

- Dù sao thực tế ảo giống thế giới thật như vậy cần đến lượng tính toán quá lớn, đồng thời diễn hóa giống loài một cách ngẫu nhiên, số lượng tính toán còn sẽ khổng lồ hơn nữa. Chắc hẳn phải có mấy cái siêu máy tính mới có thể duy trì được trò chơi Sa Bàn này, cho nên chỉ sợ là trò chơi phạm vi nhỏ, sẽ không duy trì nổi quá nhiều người, bằng không diễn tính sẽ sụp đổ mất.

Rõ ràng, gần đây trên mạng rất ưa chuộng trò chơi Sa Bàn thần bí này, kỹ thuật trong đó quá mức đáng sợ, giả lập hiện thực, diễn hóa ngẫu nhiên, có người muốn điều tra dấu vết nhưng căn bản không tìm thấy được.

Trên thực tế, vấn đề lượng người chơi mà bọn họ nói căn bản không tồn tại!

Bởi vì đây không phải là thế giới giả lập, mà là thế giới chân thật, không cần đến server diễn hóa, bọn họ thật sự ở trong sân của Hứa Chỉ, biến thành đơn tế bào, từ bào tử diễn hóa ra giống loài.

Thứ quyết định số lượng người chơi, chẳng qua là ý nghĩ của Hứa Chỉ mà thôi.

Hắn chỉ là không muốn có quá nhiều người bước vào, để cho người ta chơi trò chơi mà mình lại không thể thu được lợi ích gì lớn.

- Trò chơi này đúng là quá khó khăn! Nhưng theo ta thì, một trăm người chơi kia cũng quá kém cỏi! Một đám dị dạng, căn bản chỉ lãng phí trò chơi này, cần phải để cho người chuyên nghiệp tới mới đúng.

Bên cạnh có một sinh viên nói mình học đúng ngành tiến hóa,

vẻ mặt ghen ghét và thù hận, không khỏi có chút hâm mộ:

- Nếu là ta, chắc chắn sẽ tiến hóa ra giống loài chuyên nghiệp hơn.

Để người chuyên nghiệp tới sao?

Hứa Chỉ hơi giật mình, đúng là một lời đánh thức người trong mộng.

Hắn đã nghĩ ra được mình nên làm gì rồi! Lần này đi cùng nha đầu ra ngoài giải khuây, quả nhiên là một chuyến đi không tệ.

Chương 33: Bản Closed Beta 2.0 Của Trò Chơi Sa Bàn

Sau khi ở trong phòng Karaoke hát hò đến mười một giờ thì cũng tới lúc tan cuộc, trước khi Hứa Chỉ đi, có rất nhiều nữ sinh đỏ mặt, lén lút nhét tờ giấy nhỏ vào tay hắn sau lưng Trần Hi, đó chính là số WeChat của các nàng, rõ ràng là thật sự định cắm sừng Trần Hi.

Ha ha ha!

Đây chính là bạn gái thân sao.

Tôi coi bạn là bạn thân, bạn lại hát cho tôi bài ánh sáng xanh lục của Tôn Yến Tư.

Hứa Chỉ cũng không để ý việc này, im lặng ném những tờ giấy đó vào trong thùng rác bên cạnh. Hắn bất đắc dĩ mang theo Trần Hi say khướt, ngồi trên xe điện đi trên đường nhỏ về nhà.

- Lần này vui vẻ, thỏa mãn rồi chứ?

Hứa Chỉ ngồi trên xe điện, hóng gió mát buổi tối, bất đắc dĩ nói.

Nàng bảo mình làm bạn trai, không phải là để ứng phó với lần họp mặt bạn cũ này sao? Lần này thì nổi danh rồi, vô số người ghen tuông và thù hận, chắc hẳn là thỏa mãn rồi chứ.

- Hì hì, rất có thể diện, vui vẻ, thỏa mãn.

Trần Hi ngồi ở ghế xe điện phía sau, cả người dính sát vào sau lưng Hứa Chỉ:

- Quả nhiên có một người bạn trai mắc bệnh nan y vừa đẹp trai lại dịu dàng, đúng là chuyện may mắn trong cả đời người.

- Bệnh nan y, có thể đừng cứ nhắc mãi về bệnh nan y được không?

Hứa Chỉ hơi đau đầu.

Trần Hi đỏ mặt:

- Em cứ muốn nhắc tới bệnh nan y đấy. Nếu không phải vì bệnh nan y, anh sẽ từ chức sao, bạn gái anh sẽ bỏ anh sao, anh sẽ làm bạn trai của em sao? Em căn bản không xứng với anh, có được không?

- Em uống say rồi.

Hứa Chỉ bất đắc dĩ.

- Người ta mới không có say đâu. Mơ ước lúc nhỏ của em đã được thực hiện, cuối cùng em đã dẫn theo anh đi gặp mọi người với thân phận là bạn trai của em.

Nàng gập ngón tay đếm:

- Em nhìn cũng đâu quá xinh đẹp, cũng không phải đặc biệt thông minh, từ nhỏ mặt còn rất béo, từ khi lên cấp hai em vẫn cố gắng làm cho mặt mình gầy đi, bây giờ gương mặt mới thành hình trứng ngỗng, trở nên xinh đẹp, nhưng vẫn không bằng cô bạn gái trời sinh có mặt trái xoan của anh, cô ấy xinh đẹp như các ngôi sao trong phim vậy. Đặc biệt là ngực, quả thật so với em... hu hu hu, sao bất kể em massage thế nào trong nhiều năm vẫn không hề lớn lên vậy?

Hứa Chỉ thoáng ngẩn người.

Trên thực tế, bây giờ hắn có thể điều chỉnh chuỗi gen, nhưng

hắn cảm thấy gương mặt của một người không quan trọng, gương mặt không phải là tất cả của một người, thật ra mặt tròn của nha đầu này đã rất xinh đẹp. Dù sao, lấy đâu ra nhiều người có vẻ đẹp hoàn mỹ khuynh thành như vậy chứ?

- Bây giờ em còn nhỏ tuổi, tới lúc dậy thì sẽ lớn lên thôi.

Hứa Chỉ nghiêm túc nói.

- Thật à?

Trần Hi trợn tròn mắt, có vẻ vui mừng:

- Em còn có thể dậy thì à?

- Có, sẽ bắt đầu dậy thì thôi.

Hứa Chỉ trợn mắt nói dối. Hắn cảm thấy cũng đã lên đại học, khả năng dậy thì điên cuồng lần hai sẽ không lớn, chắc hẳn về sau đều sẽ là dáng vẻ nhỏ nhắn xinh xắn này thôi.

- Có thì tốt rồi.

Trần Hi cười ngây ngô, say khướt, lại khẽ nói:

- Chỉ là đáng tiếc, hu hu hu... đến lúc đó anh sẽ không thấy được.

Hứa Chỉ:

- ...!!?

Chúng ta có thể đừng nhắc tới chuyện anh sắp chết được không.

Ở trong vườn cây nhà anh có một Sa Bàn đang diễn hóa văn minh, đang vận dụng sức lực của cả thế giới để nghĩ cách chữa bệnh đấy!

Hi vọng sẽ có thôi!

Bệnh ung thư có thể trị khỏi!

Đi xe điện nói chuyện ầm ĩ với cô nàng say khướt một lát, Hứa Chỉ trở lại trong thôn liền đuổi người về nhà Lý thẩm bên cạnh, Lý thẩm điên lên mắng Trần Hi một trận:

- Cả ngày bắt anh Hứa Chỉ của con làm cha làm mẹ, nhanh đi tắm rồi lên giường ngủ đi!

Sau đó, Lý thẩm lại vội vàng xin lỗi Hứa Chỉ.

- Không sao, cháu cũng nhìn cô nhóc này lớn lên mà.

Hứa Chỉ đứng ở cửa, cũng dở khóc dở cười, nói xong lập tức trở lại trong sân.

Hắn cảm thấy ở nông thôn sống cuộc sống điền viên không lục đục với nhau, các câu chuyện tình nghĩa giữa hàng xóm láng giềng, tình yêu ở nông thôn cũng rất ấm áp.

...

Rạng sáng hôm sau, ánh mặt trời rạng rỡ.

Ánh mặt trời ấm áp chiếu xuống sông núi, rừng cây, mặt đất, biển lớn, thảo nguyên. Trên bộ lạc Babylon trong Sa Bàn, hình thành một vầng hào quang màu vàng chói mắt, lộ ra sức sống bừng bừng, tựa như Phật quang chiếu rọi cả thế giới.

Hơn tám giờ, Hứa Chỉ ăn xong bữa sáng tình yêu, lại bắt đầu ngồi ở trong sân ăn táo, tiếp tục nghiên cứu công việc của mình, nhìn thế giới Sa Bàn nhỏ phía xa.

- Hằng ngày âm thầm quan sát người khổng lồ.

- Đừng nhìn nữa, sẽ có nguy cơ tới sinh mạng, giống loài sẽ bị

đào thải đấy!

Bên trong một đám giống loài với hình thù kỳ quái, từng người đang nghiên cứu phát triển, tự tiêu khiển tự vui vẻ.

- Cũng nên điều chỉnh một chút, để cho người chuyên nghiệp vào trò chơi rồi.

Hắn suy nghĩ một lát, viết một bài thông báo cập nhật, sau khi nghiên cứu mấy lần, xác nhận không có gì sai sót liền gửi vào trong diễn đàn.

Bào Tử Tiến Hóa bản Closed Beta 2.0 chính thức được cập nhật login.

Cảm ơn các bạn trên mạng đã chờ mong và ủng hộ trò chơi này. Rất nhiều bạn đang nóng lòng chờ mong bản thử nghiệm thứ hai, mở thêm chỉ tiêu Closed Beta. Bây giờ đáp ứng yêu cầu của phần lớn các bạn trên mạng, trò chơi mở ra bản thử nghiệm thứ hai.

Bản Closed Beta 0. 2 của trò chơi Bào Tử Tiến Hóa sẽ cập nhật nhật ký như sau:

Một, lần này sẽ mở ra thêm năm mươi chỉ tiêu cho bản Closed Beta, số lượng người chơi trực tuyến có thể lên tới một trăm năm mươi người.

Hai, để lấy chỉ tiêu bản Closed Beta này, chào mừng người chơi dùng cách thức gửi thư điện tử tới để tiến hành xin xét duyệt.

Nội dung xin là hình thức "Luận văn sinh vật học", thuyết minh lý giải của mình về trò chơi, tiến vào trò chơi sẽ tiến hóa ra giống loài gì, trình bày tính khả thi, tính hợp lý của giống loài đó. Chúng tôi sẽ lấy điều này để xét duyệt chỉ tiêu của bản Closed Beta.

Ba, bởi bị hạn chế về kỹ thuật, trong thời gian ngắn trò chơi

không thể cách nào cung cấp thêm chỉ tiêu cho nhiều người chơi hơn.

Vì để cho những người chơi khác cũng có thể vào thử nghiệm trò chơi, trò chơi sẽ tuân theo quy định sinh tồn của kẻ mạnh, trong mỗi kỳ trò chơi sẽ đào thải hai mươi người cuối cùng trong một trăm năm mươi người chơi Closed Beta, một lần nữa làm trống chỉ tiêu.

Bốn, Bào Tử Tiến Hóa sắp mở ra hệ thống thành tựu, người chơi tiến hóa ra giống loài có tiềm năng rất mạnh sẽ được ghi chép vào sử sách tiến hóa, đồng thời sẽ nhận được phần thưởng đặc thù của hệ thống!

Năm, cơ chế Sa Bàn chân thực hợp lý, chào mừng các người chơi tiến hóa ra bất kỳ giống loài kỳ diệu nào.

...

Sau khi cập nhật mới của trò chơi được đưa ra, cả diễn đàn bùng nổ. Không vì gì khác, đơn giản là quá khó khăn, phải viết "Luận văn thuyết tiến hóa sinh vật" để xin tư cách tiến vào trong trò chơi sao?

Quả thật quá đáng sợ!

Chương 34: Học Tập Làm Ta Vui Sướng

« Bào tử tiến hóa » mở ra bản thử nghiệm thứ hai rồi.

Trên mạng vốn rất quan tâm đến phương diện này, thậm chí những Game Online đầu sỏ khác cũng đang chăm chú. Theo bọn hắn thấy, phía sau cái trò chơi này tất nhiên có được đoàn đội hắc khoa kỹ khủng bố duy trì, kỹ thuật mô phỏng cảm ứng năm giác quan quá đáng sợ, nó hoàn toàn có thể dùng trò chơi để làm ra thế giới thứ hai.

Tạm không nói đến kỹ thuật đó, chỉ riêng hình ảnh chân thực, chuyển động vật lý, khả năng diễn hóa ra vô số giống loài một cách hoàn mỹ, chỉ sợ phải vận dụng mấy cái siêu cấp máy tính mới vận hành được trò chơi Sa Bàn này.

Căn cứ vào mô hình phân tích mà một số nhân sĩ chuyên nghiệp về trò chơi xây dựng lên, server trò chơi cho một trăm người, chỉ sợ phải dùng ba cái siêu cấp máy tính mới có thể mô phỏng ra hoàn cảnh chân thực hoàn mỹ như vậy.

Đây là khái niệm gì?

Bình quân mỗi ba mươi người, thì sẽ có một cái siêu cấp máy tính cung cấp phục vụ!

Khoa học kỹ thuật bây giờ phát triển, giá cả của một cái siêu cấp máy tính ít nhất cũng phải hơn hai mươi triệu, hầu hết Game Online cỡ lớn cũng không dùng nổi. Server do một cái siêu cấp máy tính xây dựng, có thể đồng thời vận chuyển nhiều Game Online.

Bây giờ một trăm người lại dùng đến ba cái siêu cấp máy tính, giá trị hơn sáu mươi triệu. Bình quân xuống thì mỗi một danh ngạch Close Beta, sẽ có giá trị sáu mươi vạn tài nguyên tính toán của server! Lượng tính toán cho một người chơi, đã có thể so với nửa cái Game Online cỡ lớn.

Quả thực là giàu không có tính người!

Vào lúc này, tất cả mọi người đều chờ « Bào Tử Tiến Hóa » mở ra kênh nạp tiền để vớt về phí tổn.

Dưới cái nhìn của mọi người, cái trò chơi sa bàn nhàn nhã này có được hắc khoa kỹ, năm giác quan chân thực, lượng tính toán của một người có thể so với nửa cái Game Online, tất nhiên là sẽ hướng về quần thể người chơi giàu có.

Thậm chí đã có người suy đoán, chỉ sợ là thu phí theo tháng, một tháng chơi ít nhất cần năm vạn trở lên.

Một tháng nạp năm vạn, đối với những thổ hào động một tý là nạp mấy chục vạn kia thì đương nhiên không tính là gì, nhưng đối với người chơi bình thường thì đó quả thực là ác mộng, không phải thứ bọn hắn có thể chơi.

Thế nhưng bây giờ, « Bào Tử Tiến Hóa » vậy mà không hề vội vã vớt về phí tổn, cũng không khai thông bất kỳ kênh nạp tiền nào, mà lại mở ra năm mươi chỉ tiêu Closed Beta, trực tiếp tăng thêm hai cái siêu cấp máy tính.

Trực tiếp đập vào hơn bốn mươi triệu!

Nhiều tiền lắm của!

Vận doanh trò chơi này quả thực quá lương tâm, để vô số người chơi bình thường trở thành fans tử trung của trò chơi. Nhưng trước mắt, một bài nhật ký đổi mới này được đưa ra, cũng khó khăn đến cực điểm.

Rất nhanh, một bài phân tích liên quan quan tới nhật ký này, lại làm sôi sục internet.

- Chào mọi người, lại là tôi! Tốc Độ Xe Akina, không nên hỏi vì sao động tác của tôi lại nhanh như vậy, bởi vì tôi là lái xe mà. Để tôi phân tích một chút về bài đổi mới này, nó tuyệt đối là đổi mới khó khăn nhất trong toàn bộ lịch sử trò chơi!

- Đầu tiên, chính là việc tăng chỉ tiêu Closed Beta mà mọi người quan tâm nhất, có thể nói rất lương tâm, đã có đại lão phân tích qua về server mô phỏng chân thực này, phải bao nhiêu siêu cấp máy tính mới có thể làm được chứ. Không nói nhiều, kinh doanh quá lương tâm, phát nổ! Trò chơi khác buộc mọi người nạp tiền, còn trò chơi này lại nạp tiền giúp mọi người!

- Tiếp theo, chính là việc phân phối chỉ tiêu bản thử nghiệm lần này, vậy mà phải viết luận văn thuyết tiến hoá chuyên nghiệp mới có thể có được chỉ tiêu? (Người da đen với dấu chấm hỏi. jpg)

- Viết luận văn về thuyết tiến hóa mới có thể chơi game, có cái nào càng khó khăn hơn sao! Trù hoạch chó, ngươi xác định không phải quốc gia vì đề cao trình độ tri thức của nhân dân mới làm ra cái trò chơi khó khăn này chứ?

- Cái thứ ba, chế độ đào thải, cái này khiến cho những người chơi Closed Beta như chúng ta rất sụp đổ. Danh ngạch của chúng ta đã không thể bảo đảm rồi, về sau chỉ có thể yêu quý học tập mới có thể sung sướng chơi trò chơi.

- Cuối cùng, chính là hệ thống thành tựu, không biết giống loài đặc thù có tiềm lực mạnh được định nghĩa như thế nào, cũng không biết rõ ban thưởng là cái gì. Nhưng mà, tuy rằng trò chơi này thiết kế rất khó khăn, nhưng lương tâm đến phát nổ, tuyệt đối là thứ tốt! Rất chờ mong!

- Tốt rồi, việc kiểm tra đánh giá hôm nay đến đây thôi, tôi phải

trở về chơi trò chơi, cố gắng nghiên cứu thuyết tiến hoá, kiên quyết không buông bỏ chỉ tiêu Close Beta của tôi.

. . .

Ngay lập tức trên mạng rất náo nhiệt, đưa tới vô số dân mạng thảo luận.

Được nhiều người chú ý nhất, chính là luận văn.

Trong lúc nhất thời có người vui vẻ có người buồn, nhưng không có người có ý kiến gì lớn.

Lượng tính toán cho một chỉ tiêu người chơi đã có thể so với hơn nửa số liệu của Game Online lớn, yêu cầu về chỉ tiêu khó khăn một chút thì làm sao? Cũng đâu có thu tiền của ngươi.

- Học tập làm ta vui sướng!

- Lời mẹ nói khi còn bé là đúng, học tập cho giỏi, về sau chơi game cũng có thể trở nên lợi hại.

Có chút gan đế biểu thị rất đắc ý, vì chờ đến lúc này để chơi game, đã sớm bắt đầu bù lại tri thức về thuyết tiến hoá, vụng trộm ở trong tiệm sách đọc sách, bây giờ danh ngạch tất nhiên sẽ rơi vào trên tay hắn.

Có người thì lại biểu thị, ngươi vất vả nghiên cứu, ta lại có thể ám độ trần thương,

- Xem ra cần phải mời người viết thay, đoán chừng lên mạng chép luận văn của nước ngoài cũng vô dụng, ta phải đến đại học tìm giảng viên chuyên nghiệp, tiêu một vạn tệ, mời viết hộ một bản luận văn.

- Một vạn tệ? Nực cười! Vô dụng thôi, bây giờ một cái chỉ tiêu đã bị độn lên đến mười vạn ở chợ đen rồi! Ngươi chắc không biết

đến những thổ hào kia, vì chơi game mà động một tí đã nạp tiền mấy chục, mấy trăm vạn, là khủng bố đến mức nào!

Một trò chơi hiện tượng, còn là trò sa bàn làm ruộng không thể đánh quái thăng cấp.

Thậm chí ở thư viện của một số thành phố, bắt đầu xuất hiện hình ảnh cấp hiện tượng.

Một ít thị dân điên cuồng chạy vào thư viện, chuyên môn mượn đọc những cuốn sách khó hiểu nhất về khoa học tự nhiên và sinh vật tiến hóa, nghiên cứu về sự bùng nổ sinh vật ở kỷ Cambri, khởi nguyên giống loài, kỷ Phấn trắng, kỷ Trias trên trái đất.

Mặc dù không muốn chơi, nhưng cũng muốn đầu cơ trục lợi chỉ tiêu, một cái mười vạn tệ đó.

Thư viện náo nhiệt, thậm chí đã khiến cho vài đài truyền hình đưa tin, rất nhiều chuyên gia xã hội học không rõ nguyên do cũng đưa ra suy đoán,

- Nương theo điều kiện sống của mọi người dần trở nên ưu việt, không ít người bắt đầu truy cầu tri thức để thỏa mãn tinh thần, đây là một hiện tượng tốt. Còn vì cái gì lại mượn đọc khoa học tiến hóa khó khăn nhất, đương nhiên là phải chọn thứ có tính khiêu chiến lớn nhất rồi.

Nhưng mà bọn họ ngay lập tức bị đánh mặt, bởi vì bọn họ rất nhanh đã biết được, là do một trò chơi sa bàn nhàn nhã thần kỳ có tên « Bào Tử Tiến Hóa ».

Lập tức vô số chuyên gia: ????

Vì để chơi game ? Những người này điên rồi sao?

Trước đó, trong mắt tất cả mọi người, trò chơi sẽ làm người ta mê muội ý chí, vứt bỏ học tập. Nhưng tôn chỉ của cái trò chơi này

lại quá khó khăn, phản nhân loại: Học tập làm ta vui sướng?

- Đó là một trò chơi tốt.

Vô số gia trưởng quăng tới ánh mắt tán thưởng.

Mỗi trò chơi có nhu cầu thì đều sẽ có vô số công nhân bốc vác, những đoàn đội chuyên môn cày vàng trong trò chơi cho thổ hào cũng bắt đầu động thủ, thả game trong tay xuống, điên cuồng nghiên cứu luận văn học thuật và kiến thức chuyên nghiệp.

Hứa Chỉ nhìn thấy trò chơi này leo lên đề tài nóng bỏng nhất, làm cho toàn dân bàn tán sôi nổi, lại biểu thị rất bình tĩnh,

- Không ngờ lại xuất hiện hiệu quả bốc lửa như vậy, chỉ tiêu Closed Beta của một trò chơi bình thường đương nhiên sẽ không gây ra oanh động như thế, nhưng liên hệ đến siêu cấp máy tính mà bọn hắn suy đoán, siêu cấp máy tính hai mươi triệu, mỗi một chỉ tiêu Close Beta đều chiếm lượng tính toán giá trị sáu mươi vạn, ngay lập tức làm cho người ta điên cuồng, đạt được chính là kiếm được.

Ngày thứ hai, Hứa Chỉ liền thu đến gần một ngàn luận văn chuyên nghiệp.

Hòm thư đã nổ tung rồi!

Những người này vì chơi game mà thật sự rất đầu tư, trong đó nói ra ý nghĩ diễn hóa giống loài của chính mình, sẽ diễn hóa như thế nào, thao thao bất tuyệt, cùng với trích dẫn kinh điển, dẫn vào luận văn nổi tiếng của trong và ngoài nước, chứng minh phỏng đoán của mình.

Ý của bọn rất đơn giản:

Đại lão trù hoạch trò chơi, ta đã nghĩ kỹ nên chơi trò chơi sa bàn này như thế nào, đã kế hoạch tốt làm sao để diễn hóa giống

loài, trước mắt còn kém một cái bào tử để luyện tay một chút, nhanh đưa chỉ tiêu cho ta đi!

Chương 35: Ta Muốn Trở Thành Vu Sư

Một đám liếm chó.

Hứa Chỉ hơi mỉm cười, nhưng mà ta thích.

Chỉ có năm mươi chỉ tiêu, tất nhiên là cung không đủ cầu, kết quả sẽ là sói nhiều thịt ít.

Hứa Chỉ từng là sinh viên của đại học danh tiếng, thời đại đó cũng chăm chỉ đọc sách, có chí tiến thủ.

Thiên phú học hành là có, nhưng đi đến một bước này thì tất nhiên không thể thiếu sự khắc khổ. Với thân phận con cháu nhà nghèo đi ra từ nông thôn, giai đoạn đến trường đều là học hành, trên cơ bản không hề chơi qua trò chơi gì đó, vì thế bây giờ tất nhiên là cười trên nỗi đau của người khác,

- Không có kiến thức về thuyết tiến hoá ở cấp chuyên gia, thế mà các ngươi cũng muốn chơi game?

Để thế giới cảm nhận sự đau khổ đi.

Hắn đã không phải là hắn trước đó rồi.

Không còn mặc kệ cho đám người chơi kia luôn nhàn nhã nữa, nhất định phải để bọn hắn cảm thấy cấp bách. Hắn muốn chế tạo ra một đoàn đội ở phía sau thôi diễn ra giống loài chư thiên vạn giới cho mình.

Hắn muốn chọn lọc những người giỏi trong đám người chơi ở sa bàn, khiến bọn họ học được kiến thức cao thâm nhất, sống kiếp

sống làm công miễn phí cho mình!

- Thế thì để ta xem thử một chút, trình độ của những người này như thế nào?

Hứa Chỉ ngồi trước máy vi tính, rất nhàn nhã tiện tay mở ra một phần luận văn. Hắn cũng coi như một đại lão phía sau màn, tạo vật chủ vĩ đại, tất nhiên phải nghiên cứu trình độ của nhân viên dưới quyền.

Tiêu đề của luận văn là:

« Cấu tạo hình thái của sinh vật chiến đấu cơ Class J-20, suy đoán tiến hóa loài chim không xương sống! »

Thao thao bất tuyệt chừng gần vạn chữ, văn hay chữ đẹp, còn bổ sung sơ đồ cấu tạo DNA, sơ đồ diễn dịch suy đoán diễn hóa sinh vật, mỗi một chỗ đều trích dẫn kinh điển, có lý có chứng cứ, nói rõ tính khả thi của suy đoán này.

Đáng sợ!

Quả thực đáng sợ!

Hứa Chỉ hít vào một hơi khí lạnh.

Mới qua bao lâu chứ? Có quỷ mới biết những người này đã trải qua cái gì! Vậy mà lại viết ra luận văn chuyên nghiệp khủng bố, cao thâm khó dò như vậy. Rất nhiều kiến thức chuyên nghiệp hắn xem không hiểu, thâm ảo muốn chết.

Hắn cho rằng chỉ là ví dụ hiếm hoi.

Lại ấn mở một phong thư khác, đó cũng là một phần dài đến mấy vạn chữ, báo cáo luận văn dài đến mười mấy trang, biểu đồ hình ảnh kỹ càng kinh khủng.

« Thôi diễn cấu tạo cá chình điện, luận văn suy đoán diễn hóa

Zapdos! »

Hứa Chỉ xem như hiểu, những người này thật sự là phát rồ rồi. So với luận văn đại học năm đó giáo viên giao cho hắn làm, những người này còn nghiêm túc hơn gấp trăm lần, điên cuồng lật đọc tài liệu, tiến hành phỏng đoán cấu tạo.

—— Chơi game, bọn hắn rất nghiêm túc!

Hứa Chỉ có xem cũng không thể hiểu nổi, chỉ đành để Phó não Trùng sào hỗ trợ tiến hành sàng chọn.

Về phần những thứ đó có phải là viết thay hay không hắn cũng không quá để ý, bởi nếu quả thật không có bản lĩnh, sớm muộn cũng sẽ bị đào thải, dù sao cũng có cơ chế đào thải mà.

- Xem ra, nơi 'Khởi nguyên giống loài vạn giới ', quê hương của tất cả sinh vật siêu phàm này, sắp đi vào quỹ đạo chính.

Hứa Chỉ nhìn sa bàn nhỏ trong vườn một chút.

- Các anh em, cố gắng lên!

- Đừng có để người khác đoạt mất chỉ tiêu.

Có một đám con kiến nhỏ, biết hổ thẹn sau đó dũng cảm, đang điên cuồng diễn hóa, cạnh tranh sinh tồn với những giống loài khác, rất sợ mình bị lấy mất chỉ tiêu Close Beta.

Sáng sớm ngày mai, chắc kết quả sàng chọn sẽ có rồi.

Lúc đó, sẽ thay máu triệt để, rất chờ mong thành quả tiến hóa của bọn hắn.

Hứa Chỉ rất hài lòng với tình huống bên này, sau đó quay sang nhìn thế giới sa bàn lớn bên kia. Từ lúc hắn truyền xuống tri thức lần trước đã trôi qua một ngày, trong sa bàn là hơn một trăm năm, văn minh đã có được hình thức ban đầu.

Đi qua một trăm năm, đối với Babylon mà nói, đó là năm tháng vô cùng an nhàn, cũng là năm tháng phát triển điên cuồng.

Ba nữ vu ở đầm nước Aimia năm đó, lúc đầu chỉ cần chạm vào sẽ nổ ngay, thế nhưng theo việc Thần trí tuệ Hermes xuất hiện, bầu không khí khẩn trương giữa các nàng cũng đã bị áp chế xuống.

Các nàng nghe xong Hermes nói, lại thể hiện ra thần hồ kỳ kỹ, cùng với kế hoạch tốt đẹp về tương lai, ba người bắt đầu khổ tâm nghiên cứu, bắt đầu theo đuổi sức mạnh trường thọ bất hủ, cùng với ba tầng tri thức luyện kim, minh tưởng và vu thuật.

Babylon năm thứ ba mươi sáu, ba nữ vu triệt để chỉnh hợp ra phương pháp tu luyện minh tưởng, tinh thần lực tăng trưởng rất lớn, biên soạn thành sách vở —— « Vu sư minh tưởng và nhập môn sơ cấp », trao tặng cho chúng nữ vu.

Quan hệ khẩn chương giữa ba nữ vu cũng vì vậy mà dịu xuống.

Phương pháp minh tưởng lĩnh ngộ tinh thần chính thống, vượt xa phương pháp phóng túng tinh thần của Circe. Vì thế, dưới sự bức bách của hai người, Circe không còn ra tay với đàn ông trong bộ lạc, yên tâm làm nữ vu chính thống.

Babylon năm bốn mươi bảy, một trong những cự thú mạnh nhất, cự thú Baboko tập kích bộ lạc.

Ba nữ vu khổ chiến không ngừng, Medea giữa sinh tử đốn ngộ vu thuật, chiến tranh khí chùy, chiếc chùy vô hình từ trên trời giáng xuống, hủy diệt một mảng lớn cây cối, mặt đất nứt ra, đánh giết cự thú Baboko. Nữ vu Medea chưởng quản chiến tranh và vinh quang, tắm rửa trong máu tươi, bước vào cảnh giới mới.

Cùng năm đó, Cassandra xúc động với trời đất, trong khi trồng trọt dược thảo đã đốn ngộ, lĩnh ngộ vu thuật chữa trị đau đớn,

mật ngọt mùa xuân.

Năm sau, Circe đốn ngộ vu thuật tà ác, nhân ngẫu trớ chú.

Babylon năm năm mươi bảy, vu thuật phồn thịnh, ba nữ vu đã triệt để hoàn thiện và tự khai sáng ba hệ thống lớn. Đến tận đây, minh tưởng và vu thuật đã có thành tựu, duy chỉ có luyện kim thuật thần bí trong truyền thuyết, nắm giữ chân lý của thế gian là cầu mãi không được.

Babylon năm một trăm linh ba.

Babylon đã đột phá tới mười bộ lạc, có được ba mươi vị nữ vu mạnh mẽ.

Ba nữ vu của Babylon đã sáng tạo nhiều loại vu thuật hoàn chỉnh, biên soạn « Cánh cửa chân lý của nữ vu », ghi chép mười bảy loại vu thuật. Chúng nữ vu cầm trong tay quải trượng làm bằng gỗ, chinh chiến quét sạch cự thú cường đại trong rừng rậm.

Nơi đến, đều là tiếng kêu rên của cự thú.

Babylon năm một trăm ba mươi chín, Babylon dựng nước. Ở năm đầu, ba nữ vu chia ba trị thiên hạ.

Năm sau, trong vương cung Babylon hỗn loạn, sinh linh đồ thán, nữ vu Circe thể hiện ra sức mạnh khủng bố, lấy một địch hai. Sau đó nữ vu nguyền rủa Circe phản bội chạy trốn, dẫn đầu nữ vu dưới trướng trốn về phương xa, xây dựng trường phái giáo hội "Gai Tường Vi" .

Đến tận đây, những năm đầu Babylon rơi vào náo động.

Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế cảm khái, cầm lấy ống nhòm nhìn một hồi, sau đó mới yên lặng thu lại.

Ở bên hắn mới chỉ qua một thời gian ngắn ngủi, cùng nha đầu

đi tham gia họp lớp, sau đó chỉnh hợp những người chơi trong sa bàn một chút, rồi phát ra thông cáo, nhưng bên này đã đi qua hơn một trăm năm, bạo phát hỗn loạn và bước ngoặt.

- Đã sớm biết Circe sẽ không cam lòng.

Hứa Chỉ cười rộ lên,

- Mặc dù mặt ngoài nàng phục tùng phương pháp tu luyện minh tưởng chính thống, dù sao nó cũng nhanh hơn phương pháp thô ráp của nàng ba bốn lần. Nhưng sau lưng, nàng vẫn không thể chịu được cảnh đêm dài tĩnh mịch.

Những năm qua, Circe không nhịn được dục vọng, ở sau lưng điên cuồng túng dục, chỉ là không có bị phát hiện mà thôi.

Về phần vì sao không bị phát hiện?

Là bởi vì bên trong bộ lạc không thiếu đàn ông, nàng cũng không còn dám ra tay đối với đàn ông trong bộ lạc.

Như vậy, nàng dùng cái gì để giải quyết sự tĩnh mịch của chính mình chứ? Đương nhiên là không dùng người rồi, mà là Evil Eye, nàng vụng trộm nuôi nhốt mấy con Evil Eye, vụng trộm dùng Evil Eye để túng dục.

Lúc Hứa Chỉ nghe được trí não nói rõ thì rất khiếp sợ, dùng Evil Eye giải quyết nhu cầu, vậy đại khái chính là chơi xúc tu trong truyền thuyết!

Sau đó, ở trên cơ sở minh tưởng, nàng nghiên cứu ra phương pháp minh tưởng tu hành mới thuộc về mình, tiến độ vượt xa phương thức minh tưởng tà ác bình thường. Lúc giao cấu sử dụng phương pháp minh tưởng, dưới cái nhìn của Hứa Chỉ, nó cùng loại với thuật phòng the.

Tu vi tinh thần của nàng vụng trộm tu luyện được trong những

năm này, dần dần áp đảo hai người kia lần nữa, sau đó lại vụng trộm lôi kéo một đám nữ vu cùng sa đọa với nàng, không còn coi trọng trinh tiết bản thân và tuân thủ ba luật thép của nữ vu nữa, trở thành nữ vu hắc ám sa đọa.

Ngay sau khi dựng nước, Circe cuối cùng đã không nhịn được, bắt đầu ra tay đối với đàn ông. Dù sao, dùng quái vật Evil Eye nhiều năm như vậy, thực sự quá khó chịu, nàng muốn đàn ông bình thường, sau đó bộ lạc dần dần có đàn ông mất tích.

Medea và Cassandra bắt đầu điều tra, thế là một trận đại chiến đã xảy ra, Circe phản bội chạy trốn!

Hứa Chỉ cũng không muốn để ý quá nhiều đến chiến tranh và ân oán, hắn chỉ chú ý đến tiến trình văn minh,

- Minh tưởng và vu thuật đều đã xuất hiện rồi, đáng tiếc thuật luyện kim thần bí phiêu miểu kia lại chưa xuất hiện một cách có hệ thống.

Trong lòng của hắn rất gấp gáp, nhưng cũng không có cách nào khác, bây giờ có gấp cũng không được, chỉ có thể dần dần bình tĩnh lại,

- Nếu các nàng đã thôi diễn ra một con đường rồi, như vậy ta cũng có thể bắt đầu tu luyện dựa theo con đường các nàng khai sáng, mở ra minh tưởng tinh thần và vu thuật ?

Hứa Chỉ cười rộ lên, cảm giác rất có ý tứ,

- Trụ cột văn minh của các nàng, đều xây dựng ở trên cơ sở gen Evil Eye. Phó não, dung nhập gen Evil Eye vào chuỗi gen của ta.

Chương 36: Sinh Mệnh Tử Vong

Chờ lâu như vậy, bây giờ Hứa Chỉ mới bắt đầu dung nhập loại gen thứ nhất.

Hắn nhảy qua gen của Gilgamesh, không muốn loại man lực đó. Mặc dù nó mạnh mẽ hơn nhiều so với nữ vu giai đoạn hiện tại, nhưng lại quá đơn điệu, tính thực dụng cũng không mạnh.

Mà vu thuật lại khác biệt, đối với loại tinh thần lực quỷ dị này, hắn đúng là rất chờ mong.

Đặc biệt là năng lực mị hoặc độc hữu của Evil Eye, có tác dụng rất lớn ở xã hội hiện đại.

Hắn rất rõ ràng, sức mạnh của nữ vu bây giờ còn xa mới bằng Gilgamesh, nhưng tiềm lực phát triển và tính đa dạng trong tương lai lại vượt xa hắn.

Giọng nói máy móc của Phó não Trùng sào truyền đến :

- Phải chăng dung nhập gen Evil Eye ?

- Đúng!

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, sắc mặt ngưng trọng.

Giọng nói máy móc của Phó não Trùng sào lại vang lên:

- Đang dung hợp, xin chuẩn bị kỹ càng!

Hứa Chỉ không do dự, trở lại trên giường, chỉ cảm thấy một

cảm giác xé rách đau nhức kịch liệt truyền đến.

Không thể không nói, lần này người chơi Tốc Độ Xe Akina đúng là đã lập được công lớn!

Hắn tiến hóa ra một sinh vật tên Evil Eye ở trong sa bàn, Evil Eye lại trở thành nền tảng của văn minh vu sư siêu phàm. Ở trên cơ sở gen Evil Eye, làm cho các nàng phát triển ra các loại vu thuật, phương pháp minh tưởng tinh thần.

Thậm chí còn có thể trở thành nữ vu Circe, người chưởng quản nhân tính hỗn loạn và nguyền rủa, tự mình dùng xúc tu để an ủi, có thể nói là có rất nhiều tác dụng.

Mà bây giờ, Hứa Chỉ còn lấy gen Evil Eye dung nhập vào thân thể của mình.

“Tốc Độ Xe Akina" đúng là đã mở ra một thời đại văn minh mới tinh. Hứa Chỉ cân nhắc đến công lao này, liền gạch đi một phần tội lỗi của hắn được ghi chép trong sổ nhỏ.

Thành công rồi.

Trôi qua trọn vẹn nửa tiếng đồng hồ, Hứa Chỉ mới yên lặng đứng người lên, cảm giác tinh thần trở nên rất cường đại, nhưng lại có chút cuồng bạo.

Chuỗi gen hiện nay:

1, Gen nhân loại (tế bào ung thư)

2, Gen Evil Eye

3, không

4, không

5, không

. . . .

- Đây là tác dụng phụ của Evil Eye sao ? Để người ta không thể khống chế sinh ra cảm xúc đen tối.

Hứa Chỉ yên lặng ổn định tâm thần, cảm thấy có chút đau đầu, hắn không nhịn được sinh ra rất nhiều ý nghĩ đen tối, giết người, làm ác, muốn phóng túng, trút giận.

Hắn có chút hiểu được cảm thụ của Circe.

Bây giờ bụng dưới của hắn dâng lên khí nóng mãnh liệt, tựa như chỉ cần nhìn thấy phụ nữ là sẽ không cầm giữ được.

Tiếp đó, Hứa Chỉ tĩnh tâm lại, bắt đầu tu luyện theo phương pháp minh tưởng mà các nàng khai sáng.

- Vu sư minh tưởng và nhập môn sơ cấp.

Hắn co lại chân, tĩnh tọa ở trên giường, hít sâu, bắt đầu tiến vào trạng thái minh tưởng, cảm thụ tinh thần lực của chính mình. Nhưng hắn lục lọi một lúc lâu, thất bại rất nhiều lần, lại không thành công được lần nào.

Hắn không thể hiểu được nguyên nhân thất bại của mình, chỉ có thể yên lặng kêu khổ!

Chuyện này nên xử lý thế nào?

Không có vu sư dạy bảo thì không học được.

Những nữ vu mới khi chịu đựng qua nghi thức nữ vu, đều sẽ được ba nữ vu tự mình dạy bảo. Mà hắn, chỉ có thể dựa vào chính mình lục lọi, cũng không dám đi vào bên trong sa bàn hỏi ba nữ vu, trong lòng có chút bất đắc dĩ và cười khổ.

- Chỉ có thể học trộm.

Sau đó, hắn lại cắn răng nghiên cứu hơn nửa ngày, lúc này mới miễn cưỡng lục lọi nhập môn.

Sau khi tu luyện hắn đã phát hiện ra, sau khi trải qua ba lần đại tuyệt chủng giống loài, tiếp nhận năng lượng tinh thần của vô số sinh vật tử vong, đã làm cho tinh thần lực của hắn khủng bố đến cực điểm, nội tình thật sự quá tốt, cảm giác chính mình phảng phất đang tiến triển cực nhanh.

- Dựa theo loại tiến độ này, không quá ba ngày ta sẽ đạt đến đẳng cấp vu sư học đồ mà bọn hắn phân chia, có thể học tập vu thuật đơn giản nhất rồi.

Hắn yên lặng cảm thụ, cuối cùng thở nhẹ một hơi, trong lòng bắt đầu mừng rỡ,

- Sau đó không lâu, ta sẽ thật sự trở thành một vu sư, vu sư thứ nhất trong thế giới hiện thực!

Trong hiện thực, thân thể người bình thường không thể nào tu luyện được.

Dù sao bọn hắn không có gen đối ứng, Hứa Chỉ cũng vì dung nhập gen Evil Eye đặc thù, mới có thể bước lên con đường này.

Bây giờ, một nông phu làm ruộng như chính mình, đang tìm tòi con đường tu luyện siêu phàm. . . Thế giới sa bàn chính là chuột bạch, thí nghiệm khai sáng ra một số con đường cho hắn, chờ bọn họ thành công rồi, chính mình sẽ đi theo tu luyện là được.

Hắn sẽ cường đại tới trình độ nào thì còn chưa biết được, nhưng tương lai nhất định sẽ rất huy hoàng.

- Trên Trái Đất, chưa bao giờ có hệ thống tu luyện, sức mạnh siêu phàm. Như vậy, ta sẽ từng bước thúc đẩy diễn hóa ra từ trong vườn trái cây này.

Hứa Chỉ cười rộ lên, vẻ mặt rất bình tĩnh.

Hắn sửa sang lại suy nghĩ về kế hoạch phát triển tiếp theo,

- Sau đó, ta phải thừa cơ đưa vào một chút giống loài siêu phàm, triệt để hoàn thiện văn minh vu sư trong thế giới sa bàn.

Hiện giờ chỉ có mỗi quái mắt to của "Tốc Độ Xe Akina" mà đã phát triển ra nhiều kinh hỉ như thế, vậy nếu giống loài siêu phàm khác xuất hiện thì sao?

Sẽ xuất hiện cái gì, hắn rất chờ mong!

Sáng sớm ngày thứ hai, sáu giờ, Hứa Chỉ nhìn thoáng qua sa bàn lớn, lại đã trôi qua hơn năm mươi năm, sa bàn xảy ra rất nhiều chuyện, điều này làm cho sắc mặt Hứa Chỉ có chút không đúng và tràn đầy phức tạp.

Vương quốc Babylon năm một trăm bốn mươi sáu.

Hai đại thủ hộ thần của Babylon phát hiện ra tung tích giáo hội tà ác của Circe ở chỗ sâu trong dãy núi Balchik, huy động sức mạnh cả nước động thủ với Circe, mưu toan diệt trừ. Sau đại chiến, thực lực hai bên tổn thất rất lớn.

Vương quốc Babylon năm một trăm năm mươi tư.

Giọng nói mừng như điên của Cassandra truyền ra từ Vương điện Babylon, truyền khắp núi non sông ngòi.

- Thì ra là thế! Thì ra là thế! ! Đây là phản ứng dung hợp kỳ diệu và chuyển hóa ngang nhau, đây mới là chân lý, một loại chất thuận theo một loại chất khác, một loại chất khắc một loại chất khác, một loại chất thống trị một chất khác!

Nữ vu mùa xuân Cassandra, chưởng quản dược học thần bí và trồng trọt chăn nuôi, dẫn đầu vu sư cung đình Babylon, cuối cùng

đã nghiên cứu ra rất nhiều dược lý, xuất hiện hình thức ban đầu của thuật luyện kim.

Nàng nghiên cứu ra một loại "Dược tề kiêm dung nữ vu", có thể giảm xuống tính bài xích của gen Evil Eye và gen người trên phạm vi lớn, giảm bớt tỉ lệ tử vong, dùng cái này để làm xuất hiện càng nhiều nữ vu. Vương quốc Babylon đã triệt để bước vào thời đại nữ vu tăng trưởng mạnh, sử xưng là thời đại hưng thịnh của nữ vu.

Vương quốc Babylon năm một trăm sáu mươi bảy.

Hai nữ vu nghe được tung tích của Circe liền tiến về truy sát, không công mà lui.

Cùng năm, hai nữ vu xuất hiện hiện tượng già yếu, hai người đều rất kinh hãi.

Vương quốc Babylon năm một trăm bảy mươi mốt.

Cassandra dựa theo ghi chép trong sách sử cổ « Kỷ Sáng Thế », thành công tạo ra dược tề trường thọ mà năm đó Gilgamesh sai người nghiên chế ra, dùng cái này để kéo dài tuổi thọ.

Vương quốc Babylon năm một trăm chín mươi tám.

Hai đại nữ vu không địch lại sự ăn mòn của năm tháng, thọ hai trăm bốn mươi ba năm, lúc này đã sắp suy vong.

Trong Vương điện Babylon rộng lớn tráng lệ.

Bên trên quảng trường bằng đá tráng lệ, dưới ánh mặt trời màu vàng nhàn nhạt chiếu rọi xuống, xe ngựa được kéo bởi hai đầu cự thú Allah dữ tợn ngừng lại, từ phía trên có hai vị nữ tử tuyệt mỹ trong tay cầm quải trượng cổ xưa bước xuống, vẫn là vẻ đẹp tuyệt mỹ của năm đó, không giảm chút nào.

Nhưng đó là dùng vu thuật để giữ lại thanh xuân, vẫn không thể giảm bớt được vận mệnh suy vong.

Trên quảng trường rộng lớn tráng lệ, là nơi Vương quốc Babylon dùng để kỷ niệm Thần trí tuệ Hermes vĩ đại, xây dựng thần miếu. Tượng thần là một người đàn ông hoàn mỹ không rõ gương mặt, trên bờ vai có một con quạ ba mắt màu đen đang đứng, nhìn về phương xa.

Bên cạnh có vách đá cổ xưa ghi chép lại lịch sử.

Mercury vĩ đại, thần trên bầu trời hóa thân thành quạ đen ba mắt quỷ dị, đối thoại với người trên mặt đất, trao tặng cho người Babylon ba tầng tri thức trí tuệ, minh tưởng, vu thuật và luyện kim. Thần trí tuệ được người đời sau xưng là Hermes ba tầng vĩ đại, Thần Thoth Mercury.

- Thần trí tuệ Mercury vĩ đại, chúng ta lại tới gặp ngài.

Trước thần miếu, hai vị nữ vu truyền kỳ khai sáng một thời đại đã sắp suy vong, các nàng lệ nóng doanh tròng, ngừng bước chân lại.

Chương 37: Khúc Ca Buồn Giáng Lâm Thế Giới!

- Hai vị điện hạ. . .

Bên cạnh, một nữ vu mặc áo choàng vu sư màu xanh đen đang run rẩy, nước mắt chảy xuống,

- Vì sao các ngài nhanh như vậy đã, ta còn muốn phụng dưỡng các ngài thêm trăm năm. . . .

Medea mỉm cười hiền hòa, nhìn về phía thiếu nữ ngây thơ bên cạnh,

- Lilith, với tư cách là Thái tử đời kế tiếp của vương quốc, ngươi không nên khóc lóc, sinh lão bệnh tử là chuyện thường tình của con người.

Medea có dáng người hoàn mỹ thẳng tắp, trên người mặc áo choàng vu sư xanh thẳm thêu đường vân màu đen thần bí, đứng trước bức tượng Thần trí tuệ to lớn,

- Thần trí tuệ vĩ đại, cuối cùng chúng ta vẫn cô phụ kỳ vọng của ngài, những phàm nhân ngu dốt chúng ta đây, cuối cùng vẫn không thể bước ra được một bước kia, minh ngộ ra bí ẩn sinh mệnh của thuật luyện kim, cạy mở cánh cửa chân lý thần thánh. . .

- Hermes ba tầng vĩ đại, chúng ta đã thất bại rồi.

Ở bên cạnh, trên gương mặt ôn nhu của Cassandra cũng hiện lên nụ cười bi thương nhàn nhạt.

Nàng hơi ngửa đầu, ánh sáng mặt trời dịu dàng chiếu xuống

gương mặt tuyệt đẹp của nàng. Nàng nhìn về phía bầu trời,

- Đại hạn sắp tới rồi, ba nữ vu năm đó ngài truyền thụ tri thức, trải qua năm tháng dài dằng dặc, đã đi đến phần cuối của cuộc đời. Circe, chắc nàng ấy cũng sắp suy vong rồi ah? Chỉ là đáng tiếc, cách một phương trời, không thể gặp lại một lần.

Báo!

Đúng lúc này, cận vệ cung đình từ nơi xa chạy tới, dâng lên một mảnh vải da thú.

Nét mặt Medea có chút động, cầm lấy tấm vải da nhìn thoáng qua, chợt cười buồn bã,

- Ba người chúng ta đã tranh đấu cả một đời, Circe rốt cục vẫn không quên được chúng ta, lại viết thư cho chúng ta rồi.

- Circe. . .

Sắc mặt Cassandra cũng trở nên phức tạp, nhìn dòng chữ trên tấm vải da thú, phảng phất thấy được giọng nói và nụ cười của một người phụ nữ, người đã từng ở cùng với nàng trong khoảng thời gian trên trăm năm.

- Ngươi cũng sắp đi hướng diệt vong sao?

. . .

Tại Vương điện Babylon, trên quảng trường bằng đá phẳng bên ngoài đền thờ Thần trí tuệ.

- Ba vị Nữ Vương vĩ đại đời đời bất hủ! Cũng sắp vẫn lạc rồi! !

Vô số con dân vây quanh ở bên ngoài vương cung, nằm rạp kêu rên, không nhịn được than thở, khóc lớn.

Một ngày này, cả nước khóc than.

Con dân Babylon đều biết rõ, hai nữ thần thủ hộ Babylon sắp đi về điểm cuối của sinh mệnh. Từng nhà bắt đầu treo mảnh lụa trắng, hát lên khúc dân ca và ai ca của người Babylon.

Ở trên đường phố, trẻ nhỏ kết thành đoàn đội, cũng hát lên những bài đồng dao.

Trong những bài ca dao kể về câu chuyện cuộc đời của ba nữ vu vĩ đại. . . Có lẽ cả cuộc đời các nàng đều không đạt được sức chiến đấu đến độ cao như Gilgamesh, nhưng ở trong lòng mọi người, sự vĩ đại và công tích của các nàng đã sớm sánh ngang với Thần linh.

Đây là thiên thần thuộc về Nhân tộc!

Nữ vu chiến tranh Medea, chưởng quản chiến tranh hỗn loạn và vinh quang.

Nữ vu mùa xuân Cassandra, chưởng quản tri thức thảo dược thần bí và chăn nuôi.

Cùng với nữ vu nguyền rủa Circe phản bội chạy trốn bên ngoài, chưởng quản nhân tính hỗn loạn và nguyền rủa.

Cho dù gây nhiều tội ác, nhưng mọi người cũng không thể nào xóa sạch những công tích vĩ đại mà Circe từng có. Thật đáng tiếc, dù ở bên ngoài yên lặng chờ đợi suy vong, chết ở nơi hẻo lánh vô danh, nữ vu Circe vẫn quật cường không muốn quay về cố thổ nhìn hai người bạn thân, chỉ gửi về một bức thư tín.

- Cho dù nữ vu Circe quay trở về, nàng đứng ở bên trên Vương điện Babylon, ngồi ở trên Vương tọa, song song với hai vị nữ vu khác một lần nữa. . . Trong một khắc cuối cùng này, cả Vương quốc Babylon cũng sẽ không có một người động thủ với nàng, vinh quang của nàng gánh chịu được tất cả mọi thứ!

Vô số con dân trầm mặc, trong lòng bùi ngùi mãi không thôi.

Nữ vu Circe cũng là người vĩ đại khoáng đạt, là nữ vu tiên phong của nền văn minh Babylon vĩ đại. Trước khi lâm chung, cho dù ở Vương quốc Babylon có rất nhiều người oán hận nàng, nhưng cuối cùng, từ đầu đến cuối vẫn khó mà dâng lên địch ý.

Nàng có công tích lớn hơn tội trạng.

Ba nữ vu sư quật khởi từ thời kỳ mông muội, xa xưa.

Đó là ba nữ vu từng tắm rửa trong máu tươi, bước ra từ trong vô số phụ nữ tử vong ở bộ lạc, ba người đã hợp sức bảo hộ toàn thể bộ lạc nhỏ yếu qua nhiều năm tháng.

Cũng chính là ba nữ vu này, vào thời khắc nguy nan nhất trong quá trình phát triển bộ lạc, đã từng đứng ra huyết chiến sinh tử với cự thú Baboko, giữa thời khắc sinh tử đã đốn ngộ, lấy tư thái vô địch mở ra cánh cửa vu thuật, tạo ra chiến tranh khí chùy, chém giết cự thú Baboko, bước vào cảnh giới mới.

Vẫn là ba nữ vu này, mở ra hệ thống phân chia cảnh giới vu sư, nghiên cứu ra hình thức ban đầu của phương pháp tu luyện minh tưởng, vu thuật và luyện kim, truyền xuống những cuốn sách « Vu sư minh tưởng và nhập môn sơ cấp», « Cánh cửa chân lý của nữ vu », tạo phúc cho con cháu thế hệ sau, khai mở nền văn minh mới.

Vẫn như cũ là ba nữ vu này, đã từng dẫn đầu bộ lạc Babylon chinh chiến càn quét rừng rậm, quét sạch các loại cự thú cường đại, tạo ra một môi trường sống an toàn thoải mái cho bọn họ, tạo cơ sở cho việc thành lập quốc gia trên mảnh bình nguyên này.

Trong cuộc đời của ba vị thủ hộ thần Babylon, đã lưu lại quá nhiều vinh quang và thành tựu.

Ba người các nàng mở ra thời đại vu sư, chỉ huy nhân tộc vươn lên từ thuở sơ khai, tranh giành tính mạng với tự nhiên,

tranh đấu sinh tồn cùng cự thú, cùng tranh tuổi thọ với bản thân.

Thậm chí, không ngừng có người so sánh thời đại ba nữ vu Babylon cùng với thời đại Sumer của anh hùng vương Gilgamesh năm đó, vẫn cho rằng công tích của các nàng không kém hơn vị anh hùng vương kia.

Thế nhưng mà, sinh mệnh của ba nữ vu cũng sắp đi về phía suy vong.

- Các ngươi, không cần khóc thút thít vì chúng ta.

- Sinh lão bệnh tử là chuyện mà con người không cách nào tránh khỏi, chúng ta cũng không cách nào tránh khỏi. Sau khi chúng ta ra đi, không có hai người chúng ta trấn thủ Babylon, các ngươi cần dựa vào chính mình cố gắng đi về phía trước.

Bỗng nhiên lúc đó, hai vị nữ vu cười rộ lên, liếc nhìn nhau.

Các nàng bỗng nhiên ngẩng đầu, đứng ở trên quảng trường đá phẳng ngắm nhìn tượng thần Hermes cao lớn, nước mắt trong suốt chậm rãi lăn xuống từ trên gương mặt tuyệt đẹp, liếc nhìn bầu trời màu xanh biếc vô ngần,

- Nếu như trước khi chết, có thể gặp lại Thần trí tuệ ba tầng vĩ đại một lần, thì chết cũng không hối tiếc.

- Hai người chúng ta đã cô phụ kỳ vọng của Thần vĩ đại rồi, chúng ta ngu dốt, không thể tham phá bí mật sinh mệnh của thuật luyện kim, bây giờ đến đây tạ tội.

- Thần vĩ đại, mong người đồng ý gặp lại chúng ta một lần, hai người chúng ta sắp lâm chung, đến đây cũng không phải vì thí thần.

. . .

Hứa Chỉ ngồi ở trên chiếc ghế ở cửa ra vào, yên lặng ăn cơm hộp.

- Các ngươi đã làm rất tốt rồi, thiên tư trác tuyệt, đều là tuyệt thế kỳ tài, có tài năng kinh thiên vĩ địa, dùng sức mạnh của cá nhân khai sáng con đường tu luyện cho một nền văn minh, cũng không phải là ngu dốt.

Hắn thở dài một hơi.

Ăn miếng cà rốt trong miệng, không hiểu sao những đồ ăn mỹ vị ngon miệng do chính tay nha đầu làm thường ngày, giờ đây lại thấy có chút khó mà nuốt xuống.

- Nếu như không có các ngươi, hiện tại ta cũng không thể tu luyện. So sánh với các ngươi thì ta mới thật sự là ngu dốt. . . Trước khi lâm chung, các ngươi không nên ôm trong lòng nuối tiếc và tự trách bản thân, tự nhận là ngu xuẩn, không thể hiểu được Thần trí tuệ.

Người không phải cỏ cây, ai có thể vô tình.

Năm đó, khi Gilgamesh sắp chết đi, cùng với ba nữ vu hôm nay, mỗi người đều là đại anh hùng vĩ đại, là Vương giả cực kỳ nhân cách và đầy mị lực, nhưng tất cả đều không thể tránh khỏi đi về phía cuối cùng của sinh mệnh, tiêu vong ở trong lịch sử.

Mặc dù bọn họ đều đã từng trải qua thời kỳ huy hoàng, từng có năm tháng rực sáng chói lọi, lưu lại dấu ấn mạnh mẽ ở trong lịch sử nhân loại tranh đấu sinh tồn với tự nhiên. Thế nhưng, sinh mệnh tử vong là không thể tránh khỏi, ngay cả bản thân Hứa Chỉ cũng bị điều này quấy nhiễu.

Cho dù đây là lần thứ hai, Hứa Chỉ vẫn cảm thấy hơi xúc động.

Nhưng trước mắt, hai người hy vọng Hứa Chỉ xuất hiện, gặp

lại các nàng một lần cuối cùng, thật sự có chút không thực tế.

Bởi vì hiện giờ, hắn cũng không phải là cự thú trí tuệ, có thể trực tiếp giáng lâm xuống sa bàn.

Mà Thần trí tuệ Mercury xuất hiện, hắn cần phải đóng kín trò chơi sa bàn, sau khi tiến vào trò chơi, lại một lần nữa phải diễn hóa từ bào tử thành sinh vật, ít nhất phải mất nửa ngày mới hoàn thành, lúc này mới có thể tiến vào bên trong thế giới sa bàn lớn.

- Nếu như không thể đáp ứng ý nguyện gặp lại của các ngươi trước lúc lâm chung. . .

Hứa Chỉ thở dài một hơi, yên lặng đặt hộp cơm xuống.

—— Cuối cùng, vẫn muốn làm gì đó vì các nàng.

- Trí não, tạm thời làm chậm tốc độ thời gian trôi qua của bọn họ, khôi phục lại một so với một.

Hắn đứng dậy, đến bên cạnh cầm lấy bình ấm nước, nhỏ tinh dầu hoa hồng màu đỏ vào trong đó, khiến cho toàn bộ chất lỏng ở trong bình trở thành màu đỏ tươi nhàn nhạt.

Hắn cầm lấy ấm nước, đứng từ xa tưới về phía dải đất kia:

- Ta nói, thời khắc ba nữ vu chết đi, trên bầu trời rơi xuống màn mưa máu bàng bạc, hương thơm trải dài vạn dặm! Thiên địa khóc thương! !

Oanh! !

Giọng nói vang dội xuyên phá chân trời.

Giọng nói của Thần mênh mông hùng vĩ, vạch phá qua tầng mây tuyết trắng phía chân trời, rơi vào núi đồi vô tận, rơi vào đồng ruộng bao la, rơi vào toàn bộ thế giới trong sa bàn, vang vọng quanh quẩn ở trong Vương điện Babylon.

- Đây là!?

- Thần tích! !

- Là Thần trí tuệ vĩ đại, giọng nói của Mercury!

Trên gương mặt già nua của Medea chảy ra hai hàng lệ, lắng nghe giọng nói vang vọng toàn bộ thế giới này.

Tất tất … tốt tốt. . . .

Bỗng nhiên vào lúc đó, từ trên trời giáng xuống một trận nước mưa màu đỏ tươi, ngập tràn hương thơm, trùng trùng điệp điệp rơi xuống khắp nơi trên mặt đất, tỏa ra hương thơm dễ chịu, phảng phất toàn bộ thế giới đắm chìm giữa biển hương hoa.

- Nước mưa thơm quá!

Medea và Cassandra nhìn nhau.

Nước mưa rơi xuống trên gương mặt hiền hòa của hai người, cả hai cùng nở nụ cười ôn nhu, hạnh phúc, đầy tuyệt đẹp,

- Thật đẹp, thật hạnh phúc, Thần trí tuệ dùng thần lực tạo ra mọi thứ dành cho chúng ta. . .

Ở trong sân nhỏ, Hứa Chỉ lại bẻ gãy một đóa hoa tươi bên cạnh sân nhỏ.

Hắn cầm lấy một con dao, ở thân cành hoa tươi khắc lên tên của hai người.

Hắn dùng sức mạnh vượt xa người thường, thậm chí đã tới mức cơ bắp cực hạn của vận động viên cử tạ. Sau khi tu luyện vu sư, với khả năng thao túng tinh thần lực cường đại, có thể tuỳ tiện điêu khắc chữ nhỏ ở thân cành nhụy hoa.

Hắn nhẹ nhàng vung tay một cái.

Sưu!

Đóa hoa phấn hồng kia giống như một thanh lợi kiếm, vượt qua khoảng cách mấy chục mét, bắn thẳng tắp vào trên quảng trường đá bằng phẳng ở ngoài cung điện nơi sa bàn kia.

- Ta nói, thời khắc ba nữ vu chết đi, trên trời rơi xuống tượng đài hoa tươi, cao đến trăm mét! Thiên địa cùng tưởng niệm! !

Oanh!

Giọng nói to lớn mênh mông, lại một lần nữa truyền xuống từ trên bầu trời.

Ngay sau đó, một bông hoa tươi to lớn khủng bố cao tới trăm mét, thậm chí có thể so với Vương điện Babylon rộng lớn tráng lệ, từ vô tận mây trắng rơi xuống, cắm thẳng tắp vào bên trong quảng trường, làm chấn động toàn bộ vùng đất.

- Đây là đóa hoa tươi to lớn, kinh khủng bực nào.

Vô số nữ vu trẻ tuổi ngửa đầu, vô cùng chấn động, than thở ngắm nhìn đóa hoa tươi to lớn mỹ lệ này. Bên trên thân cành hoa tươi, điêu khắc tên của hai vị nữ vu truyền kỳ.

Medea và Cassandra, các nàng cũng là cô gái yêu thích cái đẹp, cơn mưa máu tràn đầy hương thơm, tượng đài hoa tươi khổng lồ đang cùng tiễn đưa các nàng, hai thần tích này quả thực lãng mạn đến cực điểm,

- Thần trí tuệ vĩ đại, chúng ta nguyện ý suốt đời thờ phụng ngài, chỉ là hai người chúng ta đã sắp suy vong. . .

Hứa Chỉ nhẹ nhàng thở dài một hơi, trong lòng yên lặng, phảng phất đang đưa tiễn người bạn cũ qua đời,

- Ta cũng không thể cứu vớt hai người các ngươi thoát khỏi tử

vong, chỉ có chính các ngươi mới có thể tự cứu lấy bản thân mình, đây là điều duy nhất mà hiện tại ta có thể làm, tựa như năm đó vào lúc Gilgamesh chết đi, cũng tương tự thỏa mãn nguyện vọng của hắn, trả lời hắn ba vấn đề còn băn khoăn.

Hắn lấy điện thoại ra, ấn vào mục video trong điện thoại di động, mở ra khúc giao hưởng vận mệnh của Beethoven, vang vọng bên trong toàn bộ sa bàn,

- Ta chỉ có thể cố hết sức, để cho các ngươi chết cũng không hối tiếc.

- Ta nói, thời khắc ba nữ vu chết đi, khúc nhạc thần thánh được tấu lên, ai ca vạn dặm! Thiên địa cùng buồn! !

Bầu trời chấn động.

Tầng mây bắt đầu chấn động, lan tỏa, mây trắng tản ra tựa như từng vòng từng vòng gợn sóng.

Oanh! !

m thanh du dương, đi kèm theo ánh sáng mặt trời rực rỡ, triệt để vang vọng toàn bộ thế giới bao la.

- Đây là âm thanh của tự nhiên!

- Thật là khúc nhạc hay, giống như tiếng nước từ thiên hà chảy xuôi xuống!

Xem như khúc nhạc nổi tiếng trên Trái Đất, khúc giao hưởng vận mệnh của Beethoven cực kỳ chấn động lòng người.

Khúc bi ca huy hoàng mà tráng lệ kia, tựa như dòng sông dài trùng trùng điệp điệp giáng xuống từ bầu trời, khiến cho vô số người dân trên lãnh thổ Vương quốc Babylon, tựa hồ nghe được khúc nhạc thần thánh ca ngợi cuộc đấu tranh của con người với

vận mệnh, cuối cùng kết thúc trong ánh sáng của thắng lợi.

Chương 38: Triển Vọng Về Một Thời Đại Mới Trong Sa Bàn

Hứa Chỉ cầm ấm phun nước ra, trên trời rơi xuống một trận mưa máu tiễn đưa, lại bẻ xuống một đóa hoa, đưa lên tượng đài hoa tươi. Sau đó, dùng điện thoại phát ra khúc nhạc ở bên cạnh sa bàn, rồi chính mình lại yên lặng trở về ngồi lên ghế.

Hắn tiếp tục nâng hộp cơm lên, một lần nữa ăn từng miếng từng miếng, nhỏ giọng thầm thì,

- Các ngươi mở ra phương pháp tu luyện, khiến cho ta thành công tu luyện, lại làm xuất hiện hình thức ban đầu của thuật luyện kim, giúp ta có hi vọng trị liệu bệnh ung thư.Thật sự, thời đại ba nữ vu các ngươi đã cho ta quá nhiều bất ngờ rồi, bây giờ thọ nguyên đã hết. . . Ba thần tích này, xem như đưa tiễn ba nữ vu các ngươi một đoạn đường vậy.

Ầm ầm!

Cùng với từng tia sáng màu vàng óng chiếu rọi xuống từ tầng mây, cơn mưa đỏ tươi bàng bạc trút xuống.

Trên mặt đất, mọi người ngẩng đầu nhìn ngắm bầu trời.

- Lúc ba nữ vu chết đi, anh hùng tuổi xế chiều, Thần linh trên trời cũng tiễn đưa, từ thiên đàng rơi xuống một trận mưa máu bàng bạc, giáng xuống đài tưởng niệm hoa tươi, tấu lên khúc bi ca vận mệnh. Ba đại thần tích giáng lâm xuống Vương quốc Babylon, công tích của ba nữ vu quá vĩ đại, được cả Thần trí tuệ trên trời thừa nhận!

Bọn họ bật khóc, từng giọt nước mắt rơi xuống, điên cuồng ca ngợi Thần trí tuệ Hermes vĩ đại.

- Đây là khúc bi ca, cũng là bài hát ca tụng!

Người dân Vương quốc Babylon lớn tiếng ca ngợi, lắng nghe khúc nhạc vạch phá bầu trời.

m nhạc vang vọng thiên địa, dường như từ sâu trong lòng bọn họ nảy sinh sự xúc động gì đó, lông tơ dựng đứng chạy dọc toàn thân, cơ thể kích động đến run rẩy, phảng phất ở trong thần khúc xa xưa tang thương này nghe được cuộc đấu tranh của nhân loại với vận mệnh, với tự nhiên, chém giết với dã thú, vượt qua năm tháng dài dằng dặc.

Trong lúc hoảng hốt, bọn họ nhớ lại lịch sử giãy dụa quật khởi.

Bọn họ nhớ về anh hùng vương vĩ đại Gilgamesh, tuấn tú như vị thần trong thần thoại Bắc u, rống giận gào thét với mọi loài cự thú trên thế gian, giơ thật cao thánh kiếm Damocles:

- Lịch sử nhân loại chống lại tự nhiên, là bài hát ca ngợi lòng dũng cảm và lịch sử! !

- Ta cho người biên soạn lịch sử lưu lại cho hậu thế, vì muốn hậu thế hiểu được sự dũng cảm của tổ tiên khi chống lại tự nhiên! !

Sau khi hình ảnh mông lung, trước mắt bọn họ phảng phất hiện lên hình ảnh ba nữ vu năm đó, đứng sừng sững giữa núi thây biển máu của vô số những người phụ nữ sử dụng máu Evil Eye, nghe được bài hát ca tụng các nàng chống lại các loài cự thú và vận mệnh, ba người chung tay giơ cao bó đuốc bốc cháy hừng hực:

- Tử vong! Không cách nào đè nát khuỷu tay chúng ta! Hủy diệt sống lưng chúng ta! !

Tại Vương quốc Babylon, ở trên đường phố, vô số thương nhân, thợ thủ công, người già, quý tộc và nữ vu thần bí cầm mộc trượng trong tay, viền mắt bị nước mắt làm ướt, yên lặng rơi lệ đầy mặt.

Chúng ta. . .

Chúng ta đấu tranh cả một đời. . .

Đây là thời đại của chúng ta.

Khúc ca này, là bài hát ca ngợi về lòng dũng cảm của con người đấu tranh với vận mệnh.

- Thần trí tuệ vĩ đại, tạ ơn người, tạ ơn người vì tất cả những gì đã ban cho Vương của chúng ta.

Những người già ở Vương quốc Babylon là những người hiểu rõ nhất đoạn năm tháng gian khổ đã qua, thời kỳ văn minh lạc hậu đốt rẫy gieo hạt kia, thân thể già yếu của bọn họ run rẩy, chậm rãi quỳ rạp xuống mặt đất, nước mắt rơi đầy mặt.

Ở trước đền thờ Thần trí tuệ.

- Đầy đủ rồi, đã quá đầy đủ rồi. . . Trên trời rơi xuống một trận mưa máu ngát hương thơm, tượng đài hoa tươi, khúc nhạc ca tụng.

Medea mỉm cười thỏa mãn, nét mặt tươi cười như hoa.

Nàng và Cassandra nhìn nhau, cùng nở nụ cười mãn nguyện. Hai người nắm tay nhau đứng trước đền thờ Thần trí tuệ Hermes, chậm rãi nhắm hai mắt lại, giang mở hai tay, thân thể vô lực dần dần ngã ngửa về phía sau.

Oanh!

Hai bóng người thon dài xinh đẹp thẳng tắp. . .

Ngã ở bên trong trận mưa máu khắp trời, ngã ở trước tượng đài hoa tươi to lớn, ngã xuống trong khúc bi ca vận mệnh đang vang vọng thiên địa.

Hình ảnh này, tuyệt đẹp đến mức vĩnh viễn khắc ở trong truyền thuyết xán lạn, lạc ấn ở bên trên vách đá, vẽ thành bức tranh vĩnh hằng.

- Vương, chết rồi.

Một giây sau, tiếng kêu rên vang vọng trời đất, cả thế giới khóc than.

Vương quốc Babylon mất đi hai vị nữ vu truyền kỳ, cái thế vô địch.

Thời đại ba nữ vu trấn áp thế gian hơn hai trăm năm, phù hộ bộ lạc đã qua. Cuộc sống trong tương lai sau này, Babylon sẽ vượt qua như thế nào, không có ai biết rõ.

Hậu thế, trong « Thịnh Vu Chi Mâu » ghi chép lại thời khắc này:

【 Babylon năm một trăm chín mươi tám, tuổi thọ của ba nữ vu sắp hết, cầu nguyện ở trước đền thờ Thần trí tuệ Hermes, Thần thừa nhận công tích của bọn họ, hạ xuống mưa máu hương thơm, tượng đài hoa tươi, thiên nhiên cất tiếng đau buồn, vì đó tiễn đưa 】

. . .

Chỗ sâu trong dãy núi Balchik.

Circe rung động chứng kiến ba đại thần tích mênh mông từ trên trời giáng xuống, cả nước khóc thương, lộ ra nụ cười rung động,

- Hai người các ngươi được Thần tiễn đưa, đây là vinh diệu cỡ nào, nhưng cuối cùng các ngươi vẫn ra đi nhanh hơn so với ta, ta vẫn mạnh hơn hai người một bậc. Các ngươi cam tâm chết đi, nhưng ta lại không cam tâm.

Dù nàng mạnh hơn hai đại nữ vu, nhưng cũng không mạnh hơn bao nhiêu, cũng sẽ không sống được bao lâu nữa. Nàng ngồi ở trên vương tọa, nhìn đám nữ vu tà ác do chính tay mình đào tạo ra,

- Ta nói! Sau khi ta chết, cũng không phải là sinh mệnh đã kết thúc! Đời này ta chết đi, các ngươi hãy vì ta vươn lên, như vậy có thể làm cho ta một lần nữa trở về ở mấy trăm năm sau, sống thêm đời thứ hai.

Nàng ngã xuống ở bên trong quan tài, yên lặng nhắm hai mắt lại.

Bên trong cung điện hắc ám thần bí đầy tà ác, vách tường tràn đầy máu tanh, vẽ lên những xúc tu tà ác của ma quái Evil Eye, nơi này giống như ma quật địa ngục khủng bố quỷ dị, vô số nữ vu tà ác cầm quải trượng màu đỏ tươi trong tay, ăn mặc áo choàng vu sư tường vi tiên diễm, quỳ xuống đất khóc thương:

- Hỡi vương của chúng ta, thời điểm ngài trở về sẽ trở thành chúa tể thiên hạ, lấy được sinh mệnh vĩnh hằng chân chính.

. . .

Hứa Chỉ ngồi ăn cơm ở trong sân, lắng nghe khúc nhạc thêm một lát, sau đó tắt điện thoại di động đi.

Hoa tươi cũng đã hái rồi, dù sao dùng hoa tươi làm bia mộ cũng coi như bảo vệ môi trường.

Vì chế tạo trận mưa máu này, hắn dùng cả một ấm nước có tinh dầu hoa hồng, nhưng chỉ mới phun được một lát, nên vẫn còn

thừa lại rất nhiều. Vì thế hắn mang nước còn thừa bên trong, yên lặng đổ vào trong nhà vệ sinh.

Loại nước còn thừa này không thể dùng để tưới hoa được.

- Không nghĩ tới, ngày hôm qua mới tu luyện theo con đường vu sư, vào sáng sớm ngày hôm nay lại phải tiễn đưa ba vị ân sư đã khai sáng con đường này.

Hứa Chỉ ăn cơm sáng xong, rửa bát đĩa gọn gàng, sau đó bước ra cửa mang trả hộp cơm cho Trần Hi ở sát vách.

Hắn trầm mặc một chút, sau đó nhìn về phía sa bàn cỡ nhỏ.

- Nhưng mà, ba nữ vu chết đi rồi, bên trong thế giới sa bàn rộng lớn đã không có Vương giả vô địch trấn áp một thời đại, là thời điểm thích hợp để mình nghiên cứu, đưa lên giống loài siêu phàm mới.

Hứa Chỉ thì thầm, lại bổ sung:

- Đây là thời cơ tốt nhất!

Không thể tồn tại Vương giả vô địch trấn áp thế gian được, bằng không các giống loài siêu phàm khác sẽ không thể sinh sôi.

Vào lúc ba nữ vu tại vị, Evil Eye một mực co đầu rút cổ ở trong đầm lầy bùn đất, bị nuôi nhốt theo đúng nghĩa, sau đó bị giết chết để lấy máu Evil Eye sử dụng, không ngừng tiến hành nghi thức tử vong để xuất hiện nữ vu mới.

Evil Eye đã trải qua quãng thời gian cực kỳ thê thảm!

Đã biến thành vật nuôi chuyên cung cấp máu!

Bây giờ, ba nữ vu đã chết rồi, bọn chúng sẽ sinh sống khá hơn một chút.

Căn cứ theo cảnh giới mà bọn họ phân chia thì có vu sư học đồ, vu sư cấp một, vu sư cấp hai. . . Mà ba nữ vu thuộc về cảnh giới vu sư cấp sáu, khủng bố đến cực điểm. Về phần con đường sau vu sư cấp sáu, các nàng còn chưa mở ra thì tuổi thọ đã đến điểm cuối.

Mà Lilith mới nhậm chức, cũng chỉ là vu sư cấp bốn mà thôi, đây cũng là tồn tại mạnh nhất trong bọn họ rồi.

Không có cách nào, thời thế tạo anh hùng, mỗi khi gặp loạn thế đều có một số quái vật sinh ra. Tư chất của ba nữ vu quá kinh khủng, bao trùm phía trên những người còn lại, bằng không thì làm sao chỉ dựa vào sức mạnh của ba người đã có thể khai sáng ra một con đường tu hành.

- Nhân cơ hội này đưa lên một vài giống loài khác, không thể lại để cho một nhà độc đại.

Hứa Chỉ là vu sư học đồ, còn chưa bị tính là cá chết ướp muối, yên lặng nhìn sa bàn này,

- Sáng sớm ngày hôm nay, nơi khởi nguyên sinh mệnh này sẽ bắt đầu bản Closed Beta 2.0, hi vọng các ngươi sẽ tận dụng cơ hội để tạo ra giống loài gì đó tốt một chút, để cho ta vụng trộm đưa vào trong thời đại không người kế tục này.

Dù sao ở thời đại Sumer, thời đại Babylon, về cơ bản đều là lịch sử người dân bộ lạc đối kháng với tự nhiên, giãy dụa trong thuở sơ khai, quá mức đơn điệu.

Đối với bọn họ mà nói, nếm trải qua vô số hắc ám, cũng đã đến cấp độ "Qua cửa", sắp chính thức đứng lên được. Những nữ vu đó cũng đã bắt đầu phổ cập phương pháp tu luyện sức mạnh siêu phàm này rồi.

Dù sao các loại cự thú chỉ là dã thú to lớn bình thường, tương

tự với loại Bá Vương Long ở thời đại cự thú, tuy có hình thể lớn, nhưng đã không cách nào tạo thành uy hiếp đối với bọn họ nữa.

- Cần phải làm phong phú môi trường sinh thái của thế giới sa bàn, cho bọn họ tiến vào 'Hình thức khó khăn '.

Hứa Chỉ suy nghĩ rất đơn giản. Ở thời đại tiếp theo, hắn xem như hắc thủ phía sau màn, bí mật thúc đẩy sự tiến hóa của nền văn minh thế giới, hoàn toàn đúc thành thế giới sa bàn thần bí siêu phàm. Các giống loài quỷ dị, sinh linh phi phàm và đáng sợ bên trong thần thoại phương Tây sẽ dồn dập xuất hiện, mà không phải chỉ có một loại Evil Eye này

Thần bí, quỷ dị, máu tanh, bí ẩn và tử vong.

Đây mới là thế giới vu sư đáng mong đợi trong suy nghĩ của hắn, hắn muốn truy cầu chân lý, trở thành một vu sư vĩ đại cầm quải trượng làm bằng gỗ trong tay.

- Suy nghĩ một chút đã thấy rất kích thích.

Bệnh ung thư của Hứa Chỉ không thể kéo dài lâu được nữa, là thời điểm nên triệt để xuất hiện thuật luyện kim, dược tề học, dẫn đến văn minh vu sư phát triển rực rỡ, từ đó sẽ giúp mình nghiên cứu ra biện pháp chữa trị ung thư.

- Còn phụ thuộc vào đợt Closed Beta 2.0 của người chơi ở trong sa bàn, không biết sẽ tiến hóa ra cho ta giống loài siêu phàm như thế nào. Bọn họ sẽ quyết định hệ sinh thái của thời đại tiếp theo, và trình độ sức mạnh siêu phàm trong thế giới sa bàn.

Dịch : MBMH Translate

Chương 39: Đám Người Chơi Này, Thật Sự Muốn Đẩy Ngã Ta!

Hiện tại Hứa Chỉ vẫn rất mong chờ.

Trên thực tế, đã từng xuất hiện một con Evil Eye, mang đến rất nhiều kinh hỉ bất ngờ, hắn hi vọng có thêm càng nhiều loài siêu phàm giống vậy xuất hiện, dù sao trên mạng cũng có rất nhiều nhân tài mà.

Dẫu sao, để một mình hắn diễn biến ra vô số giống loài, sáng tạo ra một thế giới, căn bản là điều không thể. Bởi vì nó quá phức tạp, cần có vô số trí tuệ, hắn chỉ có thể mượn những tài trí khác đến trợ giúp mình, phát triển một thế giới sa bàn hoàn chỉnh.

Thực ra bản Closed Beta 2.0 đã sớm bắt đầu rồi.

Trước khi tiễn đưa ba nữ vu đi, Hứa Chỉ đã sàng chọn ra 50 người chơi Closed Beta mới từ một đống luận văn, bọn họ cũng đã tiến vào sa bàn, bắt đầu cuộc đời tiến hóa trong màn đêm.

Những người chơi cũ cũng tiến vào sa bàn.

- Trời ạ, bản Closed Beta 2.0 này đúng là phong phú hơn nhiều, còn có cả nhạc dạo đầu nữa.

- Đúng vậy, bây giờ phong phú hơn khá nhiều, có cả nhạc dạo đầu luôn, là bản giao hưởng định mệnh của Beethoven, nó tượng trưng cho việc bắt đầu cuộc đời tiến hóa bào tử đầy gập ghềnh của chúng ta sao?

Những người chơi kinh nghiệm già dặn sôi nổi thảo luận, lúc bọn họ vào trong sa bàn nhỏ, đã nghe thấy tiếng nhạc đưa tiễn ba nữ vu.

Mà người chơi mới sau khi thông qua việc học tập bổ sung kiến thức, năm giờ sáng khi Server mở, bọn họ lập tức đăng nhập vào game. Hiện tại đã bốn tiếng trôi qua, bọn họ đã tiến hóa ra con mắt, vô cùng ngạc nhiên nhìn khắp hải dương tràn đầy giống loài phồn thịnh ở xung quanh.

- Thật sự là giả lập hiện thực, tứ chi đầy đủ cảm giác, đúng là thế giới thứ hai!

- Ha ha ha, ta cảm giác trên người mình toàn là mùi thơm của nhân dân tệ! Mỗi câu nói của ta, mỗi lần tiến hóa của ta, thậm chí là hoàn cảnh tiếp xúc, đều là tài nguyên giải toán giá trị sáu mươi vạn, tất cả tạo ra cho ta một thế giới thứ hai vô cùng chân thật!

Một đám người chơi sa điêu.

Một xu ta cũng không dùng, đây là mảnh vườn nhà ta có được không hả?

Thật sự vẫn nghĩ đây là thế giới trong game giả lập à?

Hứa Chỉ im lặng ngồi trong sân, bắt chéo chân ăn táo, nhìn về sa bàn phía xa, rất giống một địa chủ phong kiến đang đốc công,

- Nhanh tay nhanh chân lên, sáng tạo ra các giống loài mới cho ta.

Một đám sinh vật tiến hóa nhỏ như con kiến, cũng chú ý đến đốc công Hứa Chỉ, nhịn không được bí mật quan sát, xì xào bàn tán:

- Ngọa tào ngọa tào! Cuối cùng cũng thấy được người khổng lồ trong truyền thuyết, lớn thật đó.

- Sao hắn lại ngồi đó ăn táo, không phải là nội dung cốt truyện ẩn chứ? Ta muốn đi tới góp vui, có lẽ có thể chuyển chức thành nghề nghiệp bào tử tiến hóa được ẩn dấu nào đó.

- Đừng, những người chơi kinh nghiệm già dặn đều đi qua rồi, cơ bản đều bị giết chết. Chưa kể, game này rất tự do, còn nhiều thứ thần bí khác mà chúng ta vẫn chưa khai thác ra.

…

Bản beta 2.0 bắt đầu rồi, đợt người chơi Closed Beta đầu tiên bắt đầu lâm vào cảm giác khẩn trương.

Hiện tại, một chỉ tiêu vô cùng quý giá. Căn cứ vào suy luận của đại lão trong nghiệp giới, cơ bản mọi người đều biết được rằng, một người chơi tương đương với sáu mươi vạn, bằng với phân nửa lượng tính toán của một Game Online cỡ lớn. Game thế giới sa bàn này, mỗi phút mỗi giây đều phải đốt đi lượng lớn nhân dân tệ mới có thể vận hành.

Trần Văn Sơn với tư cách là đại ca dẫn đầu, là một người chơi thâm niên kiên cường, người chơi ngôi sao nổi tiếng trong diễn đàn – Tốc Độ Xe Akina, đương nhiên cũng sẽ không thả lỏng.

Hiện tại, hắn đang điên cuồng nghiên cứu Tế bào tiến hóa , Nguồn gốc các loài , Cấu trúc phân tử sinh vật , Đặc điểm cơ học của khung xương sinh vật , Quá trình diễn hóa của độc tố thần kinh ,…

Trong ký túc xá của hắn, có để hơn mười bộ sách chuyên ngành rất dày của nước ngoài.

Có thể theo học một trường nổi tiếng ở thủ đô, hắn cũng là một thiên tài thi được vào trường với 656 điểm, chỉ là hiện tại trầm mê vào game mà thôi, game này khiến cho hắn đào ra hết sự nhiệt tình lúc thi đại học trước kia.

- Lần tiến hóa này, cần phải bắt đầu loài động vật chân khớp, dùng việc ăn sinh vật phù du để tiến hóa ra khung xương! Sau đó, chuyển sang con đường ăn chay, tiến hóa ra cấu trúc ổ bụng, khi đó xương vỏ ngoài sẽ thoái hóa, rồi dần loại bỏ trang bị quá độ này, tiến hóa thành động vật có xương sống. Tiếp theo là đi lên bờ, tiến vào trong đầm lầy, bước vào con đường độc tố thần kinh… Lúc này, vì tiến hóa ra túi độc, giai đoạn đầu hắn là nên săn bắt các loại thức ăn như ếch đầm lầy…

Hắn lập ra từng bước của kế hoạch, mấy hôm nay đầu đã trọc đi không ít, thấp thoáng xuất hiện kiểu tóc thưa thớt năm đó của Hứa Chỉ, trên quyển vở của hắn vẽ đầy hơn mười trang giấy.

Môi trường khác biệt, đồ ăn khác biệt, cấu trúc bộ phận của các loài sinh vật sẽ tiến hóa theo những phương hướng khác nhau. Đây giống như một nhánh cây tiến hóa khổng lồ, dày đặc như những ngôi sao.

Nói đây là ngành học thâm sâu nhất trên thế giới cũng không quá, có nghiên cứu cả đời cũng rất khó đi đến điểm tận cùng của nó.

Cuối cùng, Trần Văn Sơn lập ra quy trình tiến hóa dài hơn mười trang giấy:

- Chuẩn bị lâu như vậy, bây giờ chính là lúc để thực hành “Kế hoạch gà đưa ma”, giết Boss bằng độc!

Đúng vậy, trong ngày đầu tiên của bản beta 2.0 này, hắn muốn làm một chuyện lớn khiến cho toàn bộ game sa bàn phải khiếp sợ!

Muốn vào hệ thống thành tựu mới ra của nhà phát hành, phải tiến hóa ra loài có tiềm lực siêu phàm.

Mà phạm vi của tiềm lực siêu phàm là gì?

Không biết!

Nếu hắn tiến hóa ra giống loài có thể độc chết Boss, người đầu tiên tiến vào hệ thống thành tựu chắc chắn là hắn, đây là phương pháp chắc ăn nhất!

Đương nhiên hắn sẽ không đùa giỡn mà tiến hóa ra mấy loài như phân giống trước nữa, bởi vì vừa thấy đã không muốn ăn rồi. Hắn muốn tiến hóa thành một loài nhìn qua ăn rất ngon, nhưng lại có kịch độc.

Đúng vậy, hắn muốn trở thành người chơi đầu tiên có được thành tựu trong game Bào Tử Tiến Hóa !

Với lại phần thưởng to lớn thần bí kèm theo như đã nói, lấy lương tâm của game này, một chỉ tiêu đã có lượng tài nguyên tính toán là sáu mươi vạn, phần thưởng đi kèm chắc chắn sẽ tốt đến không ngờ!!

Hắn login vào game.

- Mời tiến hóa ra mắt của bạn!

Hắn lại tiến vào giai đoạn bắt đầu một lần nữa, làm một bào tử hoàn toàn mới, chính là vì lúc này.

5 giờ sáng, bản Closed Beta 2.0 đã Open Server.

Trong lúc những người chơi mới còn đang sờ soạng, hắn cũng lại bắt đầu game một lần nữa.

10 tiếng đồng hồ trôi qua, hiện tại đã hơn 3 giờ chiều.

- Cuối cùng cũng thành công rồi, mặc dù còn có vài chỗ thiếu sót…

Trần Văn Sơn cực kỳ kích động. Làm một người chơi cứng rắn, hắn đã ở trong đây mười tiếng!

Hiện tại, hình dáng của hắn nhìn vô cùng đẹp và ngon miệng,

là một con gà trống lớn đỏ rực, tự mình làm Vương, kiểm soát một quần thể gà trống nhỏ.

- Đã đến lúc, cho những người chơi mới nhìn thấy sự bùng nổ của đại lão bản Closed Beta đầu tiên, ta muốn biểu diễn cho nhóm người chơi mới xem một màn độc chết Boss người khổng lồ!

Trần Văn Sơn nở một nụ cười bỉ ổi.

Đúng vậy, chuẩn bị lâu như thế, bây giờ hắn sắp làm một chuyện kinh thiên động địa!

Thế nên, hắn post một bài lên diễn đàn, tiến hành Livestream.

[Bào Tử Tiến Hóa , ngày đầu tiên của bản Closed Beta 2.0, Tốc Độ Xe Akina quyết định cho các người chơi mới xem một màn pháo hoa, online đẩy ngã Boss người khổng lồ ngồi ăn táo trong sân!]

Bài post này vừa lên, cả diễn đàn liền nổ tung.

Ai mà không biết, quá trình tiến hóa nhanh nhất của những người chơi bản Closed Beta đầu tiên, đều là những sinh vật dị dạng sứt sẹo, nhanh chóng bị tự nhiên đào thải.

Krypton Chặt Tay:

- Đại lão, học tập thuyết tiến hóa xong rồi sao! Không phải đã có thể lấy giải Nobel luôn rồi chứ? Bây giờ đã tiến hóa ra giống loài khủng bố hùng mạnh nào vậy, mà đã muốn đánh boss?

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- Người chơi mới vừa tiến hóa ra con mắt, xem các vị đại lão trong diễn đàn đề cử bộ sách tiến hóa cơ bản Nguồn gốc các loài , không khỏi lạnh run người.

Toàn bộ mọi người đều cảm thấy khó tin!

Bọn họ đều biết người khổng lồ trong game lớn cỡ nào.

Bây giờ, kỹ thuật tiến hóa của toàn bộ người chơi đều không thuần thục, đều là loài dị dạng, sinh vật lớn nhất được tiến hóa ra cũng chỉ to bằng một con giáp xác trùng, ngay cả chân của người khổng lồ cũng không với tới, những loài khác cơ bản đều chỉ bằng con kiến, sao có thể khiêu chiến với Boss được?

Thế nhưng, lại có người chơi Closed Beta đã phản ứng lại.

Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn:

- Đại lão, tưởng lần trước nói đùa chứ? Bỏ phân vào trong thức ăn của Boss người khổng lồ, mà trong phân lại giấu độc? (buồn cười)

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du:

- Ngọa tào! Ngọa tào! Ông trời của ta! Đại lão Akina thực sự định hạ độc sao? Đã tiến hóa ra loài mang độc tố thần kinh? Còn gọi là Gà Đưa Ma? (buồn cười)

Kế hoạch gì vậy?

Bỏ phân vào trong đồ ăn? Giấu độc trong phân?

Nghe qua đã thấy cực kỳ độc ác rồi!

Trên diễn đàn, một đám cư dân mạng không rõ chân tướng, sau khi nghe ngóng xong thì đều cười khúc khích, giơ ngón cái lên khen ngợi. Độ tự do của game đúng là quá đáng sợ, lại vô cùng chân thật, vậy mà có thể tìm ra phương pháp tiến hóa ra chất độc thần kinh, sau đó dùng nó độc chết Boss.

Tốc Độ Xe Akina:

- Hi vọng mọi người có thể phối hợp với ta một chút, có vị liệt

sĩ nào bằng lòng khống chế quần thể dưới trướng của mình, đến nếm thử cường độ độc tố của ta không? Đương nhiên, nếu như "Vương" của quần thể tự mình tới ăn thử, chỉnh cảm giác thành 100%, nói ra cảm giác khi bị độc chết, vậy thì không còn gì bằng.

Vô số người phản hồi lại hai chữ ha ha.

Không ai bằng lòng dùng Vương của quần thể tới thử độc, còn điều chỉnh cảm giác tới 100%, không phải là đau tới chết à? Nhưng vẫn có người khống chế tộc đàn của mình, phái một ít bào tử tới thí nghiệm, độc tính đúng là kinh thiên độc địa, trong nháy mắt đã giết chết một đám lớn.

Sau đó, bởi vì số lượng quần thể của bản thân quá mức thưa thớt, rất nhanh liền bị diệt sạch, nên không tránh khỏi việc bị đào thải.

Không nhịn được khóc lóc um sùm.

Tốc Độ Xe Akina:

- Ha ha ha, người anh em, cậu hy sinh rất vẻ vang đó, độc tố đúng là dùng rất tốt! Như vậy, bây giờ sẽ tiến hành bước tiếp theo của kế hoạch. Hiện tại, đã hơn 4 giờ chiều, căn cứ vào sự quan sát của ta, lộ tuyến hành động mỗi ngày của Boss này, thì gần 5 giờ hắn sẽ ăn cơm. Các anh em, giúp ta đi lên cái ghế to dài trong sân, ta sẽ lén nhảy vào trong hộp cơm của hắn, hy sinh vì nghĩa, cắt thịt nuôi chim ưng, độc chết hắn!

Một đám quần chúng ăn dưa đều há hốc mồm, lập tức hô to đại lão 666.

- Chúng ta tới giúp đây!

- Ngày đầu tiên của bản Close Beta 2.0, xem đại lão tự bạo, độc chết Boss người khổng lồ!

Một đám người chơi cũng phấn khích theo, tạo thành tình trạng như “Con kiến chuyển nhà”, chạy như điên tới bên cạnh ghế dựa, bắt đầu chuẩn bị làm chuyện lớn trong ngày đầu tiên của bản Close Beta 2.0, độc chết Boss ăn táo.

Hứa Chỉ:

- ???

Dĩ nhiên hắn cũng đi dạo trên diễn đàn game, muốn nhìn thử phản hồi của các người chơi vào ngày đầu tiên chơi bản beta 2.0 này như thế nào, ai dè đúng lúc nhìn thấy bài post của người chơi nào đó vẫn chưa từ bỏ ý định.

Mà hiện tại, hắn đang ngồi trên ghế dựa trong sân gặm quả táo. Trong sa bàn, một đám giống loài nhỏ như con kiến có hình thù kỳ quái tụ vào một chỗ, trốn trong rừng cây trong sân, âm thầm quan sát Hứa Chỉ, còn cực kỳ hăng hái Livestream, nghiên cứu cách đẩy ngã Boss người khổng lồ là hắn.

Hắn bối rối…

- Ta ngồi yên bên cạnh nhìn mấy người tiến hóa trong sa bàn, có chọc gì đến mấy người sao?

Hứa Chỉ vô cùng kinh hãi:

Cái tên người chơi Tốc Độ Xe Akina này, đến bây giờ vẫn chưa hết hy vọng. Ta vừa mới hảo tâm mở ra bản beta 2.0 và tăng thêm chỉ tiêu cho các người, vậy mà các người lại lấy oán trả ơn, bây giờ còn muốn nhảy vào trong bữa tối tình yêu của ta, sau đó độc chết ta?!

Chương 40: Sợ Rằng Chưa Từng Trải Qua Sự Hiểm Ác Của Xã Hội

Những người này có độc!

Mỗi người đều muốn âm mưu chống lại ta!

Hứa Chỉ ôm đầu, vẻ mặt đau đớn, cảm nhận được ác ý sâu sắc của thế giới này.

Ban đầu hắn không có quá nhiều ý tưởng với Sa Bàn này, Sa Bàn rộng ba mươi mét vuông, được mở ở trên mảnh đất ngay chỗ cửa sân. Mình thường ra vào, ngồi ở trên ghế, cũng có thể quan sát sự diễn hóa của bọn họ ở khoảng cách gần.

Nhưng chính vì khoảng cách gần nên bọn họ lại muốn xử người đứng xem như hắn.

Nói một cách nghiêm khắc trên mặt ý nghĩa, bọn họ đều là bào tử do mình diễn hóa ra, chính mình xem như là chúa sáng thế của bọn họ, là cha già của bọn họ...

Ai biết bọn họ lại muốn xử cha già của mình, giết cha sao?

Đây là tội ác lớn tới mức nào chứ!

Gilgamesh trước đó thì cũng thôi, dù sao cũng là diễn hóa tự nhiên trong Sa Bàn lớn. Nhưng bây giờ, ngay cả nhóm game thủ giải trí ở Sa Bàn nhỏ, chịu trách nhiệm giúp đỡ diễn hóa giống loài cũng dự định ra tay với mình.

- Ta có thể là tạo vật chủ thất bại nhất trong lịch sử.

Hứa Chỉ rất bất đắc dĩ, tiếp theo lại tỏ ra bình tĩnh:

- Mỗi người đều muốn nghịch thiên, nghịch thần, việc xuống tay với ta, đều là do chủ nghĩa anh hùng cá nhân? Ta cũng phải thể hiện ra dáng vẻ mạnh nhất của mình mới được.

- Xem ra, Tốc Độ Xe Akina này còn chưa từng bước vào xã hội, chưa bị xã hội vùi dập, mình phải dạy dỗ hắn một chút. Nếu hắn muốn trở thành kẻ trâu bò nhất trong những ngươi chơi kia, vậy thì phải chuẩn bị tinh thần nhận lấy sự tàn nhẫn nhất!

Hứa Chỉ cảm thấy nên cho bọn họ một bài học, để tránh bọn họ cả ngày không chịu làm việc đàng hoàng.

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát, cũng không quá để ý tới mưu đồ bí mật của những người này. Dù sao, tinh thần của bọn họ phấn chấn mạnh mẽ, mới có khả năng trợ giúp diễn hóa ra giống loài mới.

Hứa Chỉ hỏi thăm Phó não Trùng Sào:

- Giống loài mới này có tiềm lực siêu phàm không?

Giọng nói máy móc của Phó não Trùng Sào truyền đến:

- Giống loài này có tiềm lực siêu phàm.

- Thật sự có sao!

Hứa Chỉ lập tức cắn mạnh vào quả táo với vẻ ước ao ghen tị.

Nói không chừng một vài người thật sự có chút thiên phú, mình đúng là không so sánh được.

So với giống loài Evil Eye hình thù kỳ quái lần trước, giống loài này rõ ràng dễ nhìn hơn rất nhiều.

Chắc hẳn là sợ quá nhỏ, không độc chết được Hứa Chỉ nên đã tiến hóa đến hình thể lớn nhất trước mắt, tương đương với kích thước của một giáp xác trùng. Nếu so với kích thước của con kiến thì đã có thể tương đương với một con voi rồi.

Hình thể lớn như voi, gà trống lớn đỏ chói tuyệt đẹp giống như một con Phượng Hoàng, thoạt nhìn cũng rất đẹp mắt, rất muốn ăn.

Nhìn có vẻ ăn ngon đấy.

- Cường độ độc tố thế nào?

Hứa Chỉ hỏi:

- Trước mắt có tạo thành uy hiếp đối với ta không?

Hứa Chỉ vẫn rất cảnh giác, mình bị độc tới lật thuyền trong mương thì buồn cười lắm.

- Giống loài này có một phần tính chất của cá nóc, thịt rất ngon nhưng độc tố cực mạnh, cho dù chỉ bằng ngón tay út cũng có thể dễ dàng đẩy ngã một người trưởng thành.

Hứa Chỉ lập tức hít sâu một hơi.

Người này thật ác độc!

Trăm phương ngàn kế làm ra giống loài kịch độc như vậy, thật sự muốn giết chết ta sao!

Một sinh vật có kích thước bằng động vật giáp xác lại có thể độc chết một người trưởng thành, có thể thấy được độc tính lớn thế nào.

- Có thể độc chết một người bình thường, vậy nếu độc ta thì sao?

Hứa Chỉ hỏi:

- Gen của ta đã tiến hóa mạnh mẽ đến mức gần như hoàn hảo, lại tu luyện phương pháp minh tưởng tinh thần của vu sư.

Nếu chỉ có thể độc chết người bình thường, như vậy không nhất thiết phải bỏ vào Sa Bàn, cũng không đủ cho những Vu sư kia tàn phá.

Phó não Trùng Sào trả lời:

- Độc tố cụ thể mạnh mẽ thế nào thì cần phải kiểm tra đo lường. Ngài làm Mẫu Hoàng của Trùng Sào, có thể tự mình thử nghiệm độc tố.

- Ta không phải là Mẫu Hoàng, mời gọi ta là Phụ Hoàng.

Hứa Chỉ lắp bắp nói.

Chỉ số thông minh của Phó não Trùng Sào rõ ràng không quá cao, không thể hiểu được ẩn ý của Hứa Chỉ, tiếp tục máy móc nói:

- Mời Mẫu Hoàng Trùng Sào tự mình thử nghiệm độc tố. Cho dù lượng độc cực lớn, nhưng do là sinh vật bào tử nên sẽ không tạo thành uy hiếp cho bản thân Mẫu Hoàng Trùng Sào.

Hứa Chỉ lập tức nói thầm:

- Không uy hiếp đến ta à? Nếu thật sự có tiềm lực, tạm thời không quan tâm Tốc Độ Xe Akina có dụng ý gì, ta cứ thử độc tố một chút, xem tiềm lực của giống loài này thế nào đã.

Hứa Chỉ nói xong lại gặm một miếng táo. Dù sao, việc hoàn thiện thế giới siêu phàm trong Sa Bàn mới là quan trọng nhất. Trước kia từng xuất hiện một người chơi thiên tài tạo ra giống loài Evil Eye, hắn vẫn rất mong chờ vào giống loài mới thứ hai này.

Bên ngoài bảy tám mét.

- Chúng ta chờ hắn ăn cơm!

- Xuỵt, len lén… hạ độc hắn...

- Thật là thâm hiểm, nhưng ta thích!

Trong rừng cây tươi tốt giữa Sa Bàn nhỏ, đám người chơi vẫn đang âm thầm quan sát, xì xào bàn tán về người khổng lồ vạn trượng bên kia.

Gần đây, trên cơ bản mỗi ngày Hứa Chỉ đều ăn một ít hoa quả, dù sao hắn cũng bị ung thư dạ dày, vẫn nên đối xử tốt với dạ dày của mình hơn một chút. Sau khi ăn xong một quả táo, hắn lại ăn thêm một quả nữa:

- Nếu mình muốn kiểm tra tiềm lực giống loài mới, vậy cứ làm việc và nghỉ ngơi theo cuộc sống bình thường là được rồi. Nếu hắn chủ động muốn đến trong bát của mình, lại còn tiến hóa đến mức ngon miệng như thế, vậy thì mình đành phải miễn cưỡng ăn hắn, hi vọng mùi vị sẽ giòn tan.

Thời gian còn chưa tới giờ cơm của Hứa Chỉ, hắn cũng không vội, lẳng lặng mở ra một quyển bút ký màu đen ghi chép về diễn hóa giống loài.

Đây là một chuyện khác phải làm, bản ghi chép thí nghiệm diễn hóa giống loài của Sa Bàn.

Hắn muốn viết ra kỷ nguyên thứ năm sau bốn thời đại là kỷ Ám Vũ, kỷ Quang Vũ, kỷ Tân Sinh và kỷ Sáng Thế.

Mặc dù thời đại Vương quốc Babylon dường như còn xa mới kết thúc, nhưng hắn vẫn muốn ghi chép một chút.

- Kỷ nguyên này cứ gọi là...

Hứa Chỉ trầm tư suy nghĩ, thuận miệng đọc ra một cái tên:

- Kỷ Thịnh Vu, trên mặt đất xuất hiện rất nhiều Vu sư, là thời đại của Vu sư.

Hắn khó nhọc cắn bút, suy nghĩ một lát lại viết xuống trang đầu:

【 Kỷ Thịnh Vu, Thần trí tuệ Hermes nói chuyện với người trên mặt đất, ba nữ vu nhờ vậy đã mở con đường của nữ vu, Babylon năm một trăm tám mươi chín, tuổi thọ của ba nữ vu hao hết, thần đã giáng xuống thần tích để chia buồn... 】

Cốc cốc cốc!

Hứa Chỉ còn chưa viết xong, ngoài cửa lại truyền đến giọng nói của nha đầu, nàng đã đưa cơm tới.

Hứa Chỉ vội vàng đứng lên, chạy đi mở cửa.

Sinh vật với hình thù kỳ quái trên mặt đất đang lén mưu đồ bí mật thấy thế thì hét lên chói tai, chạy như điên.

- Các anh em, chạy mau đi!

- Kịch bản hằng ngày bắt đầu, lại bắt đầu ăn cơm rồi. Rời xa đường thú này một chút!

Dù sao Hứa Chỉ cũng xây dựng Sa Bàn ở cổng sân, thường ra ngoài nên tất nhiên phải thuận đường đi ngang qua Sa Bàn, đi thẳng ra ngoài. Con đường này bị các người chơi gọi là đường thú, con đường hằng ngày của Boss khổng lồ, ở thời điểm quan trọng phải rời xa đường thú, tránh cho sự cố bị giẫm đạp xảy ra.

- Đi, đã đi rồi, không có người nào bị giẫm chết!

- Các anh em, thông thường khi kịch bản ăn cơm bắt đầu, căn cứ vào thời gian bình thường thì chúng ta có chừng bốn phút, nhân cơ hội đó mau chạy lên cái ghế khổng lồ đi!

- Nhanh, xây thang người đi!

- Xông lên! Giết Boss, giành lấy kill đầu!

Một đám sinh vật con kiến với hình thù kỳ quái theo cái ghế leo lên. Sau khi bọn họ bò lên trên cái ghế, định nấp ở lưng ghế.

Nhưng Tốc Độ Xe Akina, bỗng nhiên gọi đám người đang ẩn trốn kia. Hắn là một người chơi có thâm niên nên tất nhiên có kinh nghiệm phong phú:

- Các anh em, khi đi phó bản đánh Boss thì đừng kích động, phải tỉnh táo hành động. Ta vừa âm thầm quan sát thì thấy lần này người khổng lồ không chỉ đang ăn táo, còn lấy ra một quyển sách màu đen thường xuyên lật xem, hắn thường lấy quyển sách này ra để ghi chép. Chúng ta tiện thể mở ra xem thử, chắc hẳn trong đó có che giấu nội dung cốt truyện.

Mọi người nhìn nhau.

Đúng vậy, nội dung cốt truyện được che giấu, suy nghĩ một chút đã thấy rất thú vị rồi.

- Để ta tới, ta có tám chân!

- Ta, ta, ta có năm cánh tay! Mọi người đều nói ta là Hoàng tử nhỏ dị dạng!

- Ta còn lợi hại hơn, ta có năm con mắt xúc tu, dùng mắt là có thể hất lên được!

Mười mấy sinh vật kỳ lạ đều cảm thấy mình có sức lực cực lớn, cùng hăng hái bừng bừng, hợp lực lật ra trang sách cực lớn chẳng khác nào sân bóng rổ kia.

Đám sinh vật nhỏ bé bọn họ nằm nhoài ở trên ghế, lật ra mặt bìa của quyển sách màu đen, chỉ thấy được trên trang đầu tiên viết

ba chữ lớn "Kỷ Sáng Thế", cả người không tự chủ run lên.

- Đây là cái gì vậy?

Chương 41: Yêu Xa Chợt Tới

Hứa Chỉ bước nhanh ra khỏi vườn trái cây tới cửa chính của sân, đứng ở cửa nói chuyện với Trần Hi.

- Anh rốt cuộc đang làm gì thế? Làm ruộng thật sự có thể khiến anh vui sao?

Trần Hi tò mò ngó vào trong. Trong vườn ngoại trừ một đống rau tươi tốt thì không thấy gì cả, chỉ có thể khẽ nói:

- Này! Em rất tức giận đấy, chẳng lẽ tại em không đủ xinh à? Bình thường anh chẳng tìm tới bạn gái xinh đẹp của mình để hẹn hò gì cả.

Hứa Chỉ nói:

- Không phải anh thường đi dạo phố với em, sáng sớm còn ngồi xe điện đi hóng gió à?

Nghe Trần Hi khẽ trách, Hứa Chỉ chỉ đành xin lỗi không đi cùng được.

Ngoại trừ làm ruộng ra, Hứa Chỉ cũng không đến mức hoàn toàn không bước ra cửa. Mỗi sáng sớm hắn đều ra ngoài đi bộ, đi xe điện chở nha đầu này hóng gió, ngược lại cũng ung dung thoải mái.

Cho dù hắn vẫn cảm thấy làm ruộng thú vị hơn hẹn hò với con gái nhiều.

- Điều này khác chứ? Mỗi ngày anh chỉ ở cùng với em có một giờ, sau đó anh trồng trọt cả ngày cơ mà.

Trần Hi rất bất mãn, khẽ nói:

- Em đã rất cố gắng học kiến thức của phương diện này, rất nghiêm túc hẹn hò, là em thật sự không đủ hấp dẫn sao?

- Em đang học cái gì?

Hứa Chỉ không nhịn được cười phá lên.

- Qua bốn ngày nữa, em sẽ phải trở về trường.

Trần Hi rất tức giận, ngay sau đó lại biến thành dáng vẻ vô tình:

- Thời gian nghỉ hè… đã sắp hết rồi.

Khi Hứa Chỉ nhận lấy hộp cơm liền ngây người.

Tính toán thời gian, hắn mới phát hiện ra kỳ nghỉ hè sắp kết thúc. Trong nháy mắt, hắn đã hoàn toàn rời khỏi cuộc đấu trí đấu dũng với những người chơi rác rưởi trong sân, lấy lại tinh thần.

Nói thật thì không có những phần cơm hộp ngon miệng mỗi ngày, hắn thật sự không thích ứng nổi.

Hắn hiểu rất rõ tình cảm của Trần Hi dành cho mình, nàng đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, khi hắn bị bệnh nan y, khi hắn cô đơn nhất, nàng đã chủ động đi qua, làm bạn với hắn, cùng hắn vượt qua thời gian cuối cùng trong cuộc đời.

- Vậy sau này, chẳng phải anh sẽ không có cơm ăn nữa à?

Hứa Chỉ vừa cảm động, vừa nói rất thực tế.

- Em đã thương tâm như vậy mà anh lại hờ hững như thế!

Nàng trừng mắt với Hứa Chỉ, rất tức giận mắng:

- Ban đầu anh tìm em làm bạn gái là muốn ăn cơm chùa chứ gì! Anh yên tâm đi, sau khi em đi rồi, Lý thẩm của anh sẽ chuẩn bị cơm nước giúp anh.

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát mới nói:

- Chúng ta yêu xa cũng chẳng sao, chúng ta có thể gọi điện thoại, nói chuyện video mà.

Hắn đã nghĩ xong rồi, mỗi ngày ngồi nói chuyện điện thoại một lát, đi dạo ngắm phong cảnh ở nông thôn, sau đó lại trồng trọt, xử lý Sa Bàn, đó là cuộc sống điền viên tốt đẹp nhàn hạ ở nông thôn.

- Cái này khác, hoàn toàn khác.

Trần Hi quật cường giống như cô bạn gái nhỏ sắp phải xa cách, nói:

- Đó là yêu xa, gọi điện thoại, video nhưng không thật sự ở cùng một chỗ, đồng thời anh cũng sắp chết rồi! Em lại không thể ở cùng anh tới giờ phút cuối cùng, canh ở bên giường, chăm sóc cho anh trước lúc anh lâm chung.

Hứa Chỉ:

- ...!???

Đừng cứ mãi nhắc tới chuyện anh sắp chết được không...

Còn nói anh hờ hững, em quả thật là hờ hững hơn cả anh!

Hứa Chỉ cảm thấy hai người đều kẻ tám lạng người nửa cân, bỗng nhiên khẽ nhíu mày:

- Đúng rồi, em có nghe nói qua về một trò chơi tên là Bào Tử Tiến Hóa chưa?

- Em chưa từng nghe tới.

Trần Hi hơi ngẩn người.

Nàng là một thiếu nữ xinh đẹp trong sáng, bình thường cũng chỉ chơi một vài trò chơi giải trí nhỏ, những trò quá thô bạo đều sẽ không chơi.

- Cái này chỉ là trò chơi Sa Bàn loại giải trí, rất thư giãn, hoạt động rất tự do, giống như Thế Giới Của Ta vậy. Em đã chơi qua loại trò chơi xây dựng Sa Bàn như này chưa?

Hứa Chỉ mỉm cười.

- Thế Giới Của Ta à? Em từng chơi rồi.

Lúc này Trần Hi gật đầu.

Hứa Chỉ nói:

- Có người nói trò chơi Sa Bàn này là hắc khoa kỹ, là thế giới thứ hai, hoàn toàn chân thật. Chúng ta có thể gặp mặt ở đó, cũng tương đương với ở trong hiện thực, thật hơn trò chuyện video nhiều.

- Thật sao?

Trần Hi thoáng ngây người:

- Thế giới thứ hai giống như thật? Chúng ta có thể gặp mặt ở đó sao?

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát, còn nói:

- Nhưng chỉ tiêu Beta có vài điều kiện, cần phải viết luận văn khoa học về phương diện tiến hóa tự nhiên.

Trần Hi lập tức bối rối, giật mình trợn tròn mắt, vẻ mặt đầy

nghi ngờ:

- Luận văn khoa học... Anh xác định đây là loại trò chơi giải trí chứ?

- Không sao, anh có thể làm được.

Hứa Chỉ an ủi nàng:

- Em đến trường học thì trực tiếp tải trò chơi xuống là được rồi, anh sẽ nhờ người viết giúp luận văn, lấy được chỉ tiêu Closed Beta giúp em. Đến lúc đó, em trực tiếp đăng nhập vào trò chơi là được... Nhưng cấu hình máy tính trong trường học của em không đủ cao, không thể chơi trò chơi này. Để anh bỏ tiền, đại khái tầm hai vạn mua cho em một cái vậy.

- Em yêu anh!

Trần Hi lập tức kích động, hôn chụt một cái lên mặt Hứa Chỉ rồi xấu hổ chạy đi mất.

Hứa Chỉ đứng ở cửa, khẽ sờ bên má mới bị hôn, cười nói:

- Quả nhiên vừa đập tiền vừa nói những lời tỏ tình là cô gái nào cũng không chịu được hết.

Làm tạo vật chủ, bị một đám bào tử trong Sa Bàn nhỏ mưu phản, lại bị Gilgamesh trong Sa Bàn lớn cả ngày muốn giết thần, những điều này thì cũng thôi. Nếu ngay cả yêu cầu nhỏ của bạn gái cũng không thể thực hiện, hắn còn làm tạo vật chủ gì chứ?

Mà chỉ tiêu Closed Beta gì đó, còn không phải chỉ là một câu nói của mình sao.

Nhưng muốn mua một máy tính cấu hình cao, hắn tất nhiên phải tốn chút tiền. Hắn còn mười vạn trong ngân hàng, bỏ ra hai vạn cho Trần Hi, bây giờ chỉ còn chưa tới tám vạn.

- Tiền đều là thứ khốn nạn, tiêu hết cũng không sao. Nhưng mình phải nghĩ cách kiếm tiền mới được.

Sau khi Hứa Chỉ an ủi Trần Hi xong, thật ra cũng cảm thấy không sao, hắn còn có rất nhiều phương pháp để kiếm tiền.

Thật ra, hai người bọn họ bình thường hẹn hò cũng chỉ ra ngoài hóng gió một lát, ngắm phong cảnh, trò chuyện một chút mà thôi.

Sau này việc hẹn hò sẽ được chuyển thành gặp mặt trong Sa Bàn nhỏ, phong cảnh ở đó thật ra cũng không sai, non xanh nước biếc, hai người ngắm phong cảnh, còn có thể đứng xem một đám bào tử rác rưởi với đủ loại giống loài chạy như điên khắp nơi.

Đúng là thế giới ảo tuyệt đẹp.

Nói không chừng, làm ra cái Sa Bàn nhỏ này là quá sáng suốt, bây giờ lại có thêm tác dụng, trở thành nơi bọn họ gặp mặt hẹn hò.

Xử lý sự bất an do yêu xa của nha đầu Trần Hi, Hứa Chỉ mỉm cười, cầm theo hộp cơm đứng ở cửa, trái tim căng thẳng cũng dịu xuống.

...

Một phía khác, bên trong sân.

- Kỷ Sáng Thế, đây là cái gì?

Một đám người chơi kêu lên.

- Sao trò chơi sa bàn Bào Tử Tiến Hóa của chúng ta lại có thể xuất hiện từ ngữ - Kỷ Sáng Thế, chẳng lẽ đây là nội dung cốt truyện được che giấu, hoặc là bối cảnh giả thiết ở thế giới trò chơi Sa Bàn này?

Một đám người chơi cảm thấy kỳ lạ, tất cả đều rất chấn động và hưng phấn, tựa như phát hiện ra đại lục mới vậy.

Quả nhiên, mức độ tự do của trò chơi này cao đến mức đáng sợ, giống như là hiện thực chân chính vậy, nội dung cốt truyện ẩn dấu gì đó cũng phải thăm dò.

Theo những người chơi thấy, hành động này của bọn họ rõ ràng là manh mối để kích phát nội dung cốt truyện ẩn!

Đúng vậy!

Bọn họ muốn tấn công Boss, nhất định đã kích phát nội dung ẩn dấu rồi!

Các người chơi ở đây có ai không phải là tay già đời trong Game Online?

Bọn họ tất nhiên biết phần lớn Game Online đều có bối cảnh thế giới quan, Game Online bối cảnh huyền huyễn của phương Tây, Game Online tiên hiệp của phương Đông đều có nội dung lịch sử gì đó. Bọn họ chắc đã kích phát hoạt nội dung ẩn dấu của game rồi.

- Không ngờ trò chơi Sa Bàn này cũng thiếp lập bối cảnh? Ta còn tưởng nó chỉ là thế giới trò chơi Sa Bàn đơn thuần, tiến hành diễn hóa bào tử chứ!

- Tổ thiết kế quá khó khăn, nhưng quả thật lương tâm đến phát nổ! Còn có bối cảnh thế giới quan cho chúng ta khai quật!

Các giống loài kỳ quái muôn hình muôn vẻ nằm ở trên trang sách rất lớn bàn luận xôn xao, vô cùng kích động.

- Mọi người đừng náo loạn, cũng đừng lãng phí thời gian nữa, nhanh mở ra trang kế tiếp đi, xem tới cuối quyển sách kỷ Sáng Thế này viết gì... Mẹ ơi! Các anh em, trò chơi này quá khó khăn! Ngay

cả cảnh giới thiệu cũng cần người chơi chúng ta tự mình tới lật trang để kích phát!

Một đám người đánh bậy đánh bạ, cho rằng đang kích phát nội dung cốt truyện của trò chơi.

Ngay sau đó, dưới sự hướng dẫn của Tốc Độ Xe Akina, mọi người vội vàng ba chân bốn cẳng chạy như điên tới trang sách lớn, lại hợp lực mở ra trang thứ hai. Chỉ thấy được trên trang thứ hai, viết ba chữ lớn "Kỷ Ám Vũ".

【 Kỷ Ám Vũ, thiên địa biến đổi, mặt trời lặn mặt trăng lên, thế giới rơi vào đêm tối kéo dài đến năm ngàn năm, 99% sinh vật biển tuyệt chủng, còn sót lại Lam Nguyệt Thảo hấp thu ánh trăng còn sống, trở thành giống loài duy nhất sống sót, sinh sôi cực kỳ phồn thịnh ở mảnh hải dương trong đêm tối này. Lam Nguyệt Thảo, trở thành bá chủ kỷ nguyên. 】

Vù!

Đại tuyệt chủng sinh vật lần đầu tiên sao?

Gương mặt của vô số người run rẩy.

- Đây là một kỷ nguyên cổ đại trong lịch sử?

- Đừng nhìn kỹ nữa! Nhanh chóng dùng công năng chụp hình của kính mắt VR, sau này sẽ cân nhắc sau. Còn kéo dài nữa là Boss người khổng lồ trở lại đấy.... Trang kế tiếp!

Có người hét lớn.

Vô số người từ trong sự tê dại kịp phản ứng, lần đầu tiên bọn họ chơi trò chơi đến kích động như vậy, thần kinh cũng đã không bình thường nữa.

Quá kích thích, loại cảm giác lén lén lút lút này quá tuyệt mà.

Trong nháy mắt, bọn họ mở ra trang kế tiếp.

Trên đó viết ba chữ lớn "Kỷ Quang Vũ".

【 Kỷ Quang Vũ, thiên địa biến đổi, mặt trăng lặn mặt trời mọc, xuất hiện hoàn cảnh mặt trời chiếu rọi dài đến năm ngàn năm, bá chủ Lam Nguyệt Thảo từng sống qua kỷ Ám Vũ bắt đầu diệt tuyệt trên phạm vi lớn. Trong đó, một chi yếu thế của Lam Nguyệt Thảo là Tử Chiếu Thảo vậy mà lại quật khởi, trở thành chúa tể kỷ nguyên. 】

Chúa tể một kỷ nguyên dài dằng dặc, nhân vật chính của thời đại sao?

Đại tuyệt chủng sinh vật lần thứ hai?

Mọi người không thể bình tĩnh được nữa, lại vội vàng mở ra trang kế tiếp.

Trên đó viết ba chữ lớn "Kỷ Tân Sinh".

【 Kỷ Tân Sinh, kỷ nguyên nghênh đón tân sinh, các loại động vật đại bạo phát, nhóm động vật hải dương đầu tiên xuất hiện, giống loài thịnh thế, quần hùng tranh diễm. Động vật không xương sống dựa vào giáp xác, nhất thời chế bá vùng biển, trở thành bá chủ kỷ nguyên. Nhưng chưa xưng bá được quá lâu, động vật có xương sống sinh ra, lấy ưu thế linh xảo đánh bại động vật, động vật có xương sống trở thành bá chủ kỷ Tân Sinh, leo ra hải dương, thống trị một kỷ nguyên dài dằng dặc!】

Đây rốt cuộc là gì?

Bọn họ cái hiểu cái không, nhưng không hiểu được rõ ràng.

Bối cảnh thiếp lập của trò chơi Sa Bàn này dường như rất khó hiểu, lại cảm thấy thế giới quan cực lớn. Trò chơi Sa Bàn này rất tự do, bọn họ có quá nhiều thứ chưa thể khai thác được!

Mãi đến khi bọn họ mở ra trang kế tiếp, đi tới kỷ nguyên thứ tư trong lịch sử thì hoàn toàn trợn mắt hốc mồm.

【 Kỷ Sáng Thế, loài trí tuệ xuất hiện, tộc trùng vượn phát triển văn minh thành bang bộ lạc, xua đuổi cự thú, trở thành bá chủ kỷ nguyên, nhưng lại tàn nhẫn hung bạo, khó có thể tha thứ. Đại hồng thủy rơi xuống từ trên trời, hủy diệt chúng sinh, bắt đầu xảy ra sự kiện đại tuyệt chủng sinh vật lần thứ ba, tiêu diệt chín mươi chín phần trăm sinh vật. 】

Từng xuất hiện qua sinh mạng có trí tuệ à!?

Thành lập văn minh?

Trời giáng đại hồng thủy?

Không ngờ là lần đại tuyệt chủng sinh vật lần thứ ba?

Ah!!

Xem đến đây, mọi người hoàn toàn không bình tĩnh nổi nữa, bọn họ hít sâu một hơi, run rẩy mở ra trang kế tiếp, đúng lúc nhìn thấy một hàng chữ do Hứa Chỉ vừa viết xuống, đó là kỷ nguyên thứ năm đang tiến hành.

【 Kỷ Thịnh Vu, Thần trí tuệ Hermes nói chuyện với người trên mặt đất, ba nữ vu nhờ vậy đã mở con đường của nữ vu, Babylon năm một trăm tám mươi chín, tuổi thọ của ba nữ vu hao hết, thần đã giáng xuống thần tích để chia buồn... 】

Thần trí tuệ, Hermes!

Đây rốt cuộc là thứ gì!

Trong đầu tất cả mọi người chợt trống rỗng, cảm thấy dường như có một thế giới trò chơi Sa Bàn rộng lớn hoành tráng đang chậm rãi mở ra trước mắt mình.

Chương 42: Giả Chết Y Như Thật!

Bên trong cuốn sách màu đen này không có nhiều chữ viết, nhưng những thứ phía trên lại khiến cho người ta phải run sợ, dường như cái trò chơi này không chỉ đơn giản là sa bàn tiến hóa, bào tử diễn hóa ra giống loài...

Có vẻ bọn họ mới chỉ khám phá một góc của trò chơi sa bàn này mà thôi.

- Quá trâu bò! Trò chơi này phát nổ, nhất định phải phải phát nổ!

- Ban đầu tôi cho rằng trò chơi sa bàn này mặc dù có độ tự do rất cao, nhưng bối cảnh thiết lập lại quá yếu. Nhưng bây giờ xem ra, bối cảnh của trò chơi này lại không hề đơn giản!

- Nhanh nhanh nhanh, đến giờ rồi, gấp sách lại đi, Boss người khổng lồ quay lại kìa, không nghĩ ra thì không nghĩ nữa, phải giết Boss trước đã!

Bỗng có người kêu to.

Phía xa, một bóng dáng người khổng lồ chậm chạp tiến lại gần.

...

Hứa Chỉ mang theo hộp cơm quay trở lại.

Hắn không hề biết khi mình ra ngoài thì đám người chơi kia đã lén lút xem trộm nhật kí thực nghiệm của hắn.

Bọn họ nghĩ đến các tình tiết ẩn dấu, kích động bàn luận sôi nổi, còn suy diễn ra bối cảnh thiết lập của trò chơi, không ngừng suy luận ra các câu chuyện tiếp theo, đồng thời cũng đang thổi phồng trù hoạch trò chơi rồi.

- Chuyện của nha đầu Trần Hi đã xong, yêu xa thì vẫn cần phải an ủi đôi câu mới được. Thế thì, bây giờ sẽ bắt đầu kiểm tra những giống loài mới, lại còn món nợ của mình với người anh em Tốc Độ Xe Akina này cũng nên được giải quyết dứt điểm rồi.

Ở trong sa bàn.

Khắp nơi đều là những ngọn núi cỡ nhỏ yên tĩnh vắng lặng, hơn nữa không có người khổng lồ xuất hiện, đám người chơi bắt đầu hò hét chạy như điên đi khắp nơi.

Hiển nhiên, bọn họ đang nhân cơ hội này để chuẩn bị mưu nghịch Hứa Chỉ.

Hứa Chỉ lại chẳng hề để tâm đến, vẫn làm việc và nghỉ ngơi như bình thường. Hắn từ tốn ngồi lên ghế, mở nắp hộp cơm ra và bắt đầu ăn, hắn cũng muốn xem thử đám người chơi này định xử lí mình như thế nào.

- Xem hôm nay có gì ăn nào.

Hứa Chỉ mở hộp cơm ra, nhìn những món cà rốt, trứng chiên, rau xanh hợp khẩu vị ngon mắt vừa miệng kia, cũng có hứng thú ăn cơm.

Lúc này, đột nhiên cánh tay cảm thấy hơi nhói lên.

Là một đám côn trùng kì quái đang cắn tay hắn, cảm giác như bị muỗi đốt vậy.

- Ra là vậy sao? Dương đông kích tây?

Hứa Chỉ mỉm cười, rất nhanh đã nhìn thấu được kế hoạch của bọn chúng. Ban đầu thì để đám côn trùng đi tấn công, đến khi hắn bận tiêu diệt chúng thì cử ra một tên có kịch độc chạy vào trong hộp cơm của hắn đầu độc.

- Giảm thấp cảm giác đau rồi tự bạo, dùng tính mạng của mình để hấp dẫn sự chú ý của ta, tranh thủ thời gian cho Tốc Độ Xe Akina lẻn vào hộp cơm.

Kế hay đấy, không hổ là những người chơi thâm niên kiên cường từng trải qua biết bao trò chơi, có thể nghĩ ra được chiến thuật như vậy để đánh bại Boss người khổng lồ như hắn.

Hứa Chỉ nở một nụ cười tà ác:

- Phó não Trùng Sào, hãy cưỡng chế nâng cao cảm giác đau của bọn họ lên 50% đi!

100% tri giác chính là cảm giác ở thế giới hiện thực, trong trò chơi phải trải qua cảm giác tử vong thì ngoài hiện thực cũng sẽ cảm nhận được sự đau đớn của tử vong.

Nếu để bọn họ trải nghiệm cảm giác tử vọng thực sự thì có vẻ quá nặng tay rồi, dù sao thì Hứa Chỉ cũng không phải ác ma.

Nhưng dù chỉ là 50% cảm giác tử vong cũng để khiến bọn họ sống dở chết dở rồi, sẽ để lại cho họ những di chứng không thể phai mờ.

Bốp!

Sau khi nâng cao cảm giác đau, Hứa Chỉ thản nhiên đập chết con côn trùng kia.

A a a!!!

Người chơi đó bị đập thành một bãi thịt nát đỏ tươi, lập tức

cảm thấy đau đớn kinh khủng.

Cảm giác đó còn khốn khổ hơn mười cực hình thời cổ đại, khiến cho hắn phát ra tiếng gào thét như mổ heo, những người chơi khác nghe vậy cũng thấy sởn tóc gáy.

- Không phải mình đã điều chỉnh cảm giác đau về 0% rồi sao?

Khi hắn thoát khỏi trò chơi, tháo kính mắt VR ra thì cả người bắt đầu đổ mồ hôi như tắm, không ngừng thở dốc.

Quần áo của hắn đã bị ướt nhẹp, các cơ bắp thì liên tục co giật. Do phải trải qua cảm giác đau đớn khi tử vong một cách quá chân thực trong trò chơi, vì thế hiện giờ hắn gần như đã mệt lả.

Trong lúc đó, những người chơi khác không hề biết đến sự việc đã xảy ra, chỉ thi nhau giơ ngón cái lên.

- 666! Người anh em này diễn sâu thật đấy, lúc diệt Boss còn phát ra tiếng côn trùng kêu thảm thiết như thế, đã chạm tới linh hồn tôi luôn rồi!

- Người đi đầu đã nhiệt tình như vậy thì tôi cũng phải anh dũng hy sinh rồi.

Một người khác bật cười, đắc ý nói:

- Xem kỹ nhé! Tôi mang theo quần thể của mình xông lên, sẽ kêu càng thảm thiết, càng chân thực hơn so với hắn!

- Thế phải xem người anh em rồi!

- Chúng ta đã qua ngày đầu của Beta 2.0 rồi, giết Boss ở phó bản ghế lớn nhất định phải có xe tăng, liều chết hấp dẫn cừu hận mới được.

Ý kiến của người chơi này được mọi người đồng tình, vì thế cảm thấy rất đắc ý, nhanh chóng bò ra khỏi ghế. Hắn đã điều

chỉnh cảm giác đau về 0%, mang theo quần thể của chính mình lén lút bò lên cánh tay của Hứa Chỉ, noi gương người đi trước há mồm ra cắn một miếng thật to.

Nhưng mà, hắn chưa kịp làm gì thì đã bị đập bẹp.

Một bàn tay khổng lồ tựa như ngũ chỉ sơn, che trời lấp đất vung xuống.

Chỉ một cú đập, hắn đã biến thành đống thịt nát.

A a a a!!!

Đau quá!

Con côn trùng đó phát ra tiếng kêu thảm thiết tê tâm liệt phế.

Tiếng kêu này bi thảm hơn người trước rất nhiều, tựa như đang phải trải qua nỗi đau khổ lớn nhất thế gian, người ngoài nghe được đều thấy sởn gai ốc.

- 666!

- Ông anh này chết đẹp lắm!

- Còn diễn sâu hơn cả người đầu tiên nữa, nghe thảm hại hơn nhiều!

Những người xung quanh nghe vậy, càng thỏa mãn hơn!

Bọn họ không thể kiềm lòng được!

Xem đi! Cái gì mới gọi là vua màn ảnh?

Chính là đây chứ đâu!

Người anh em này nhập vai rất tốt, chết một cách quá chân thực!

Đám người chơi đứng đó vỗ tay hoan hô, vì để đẩy ngã Boss người khổng lồ, bọn họ thật sự đã dốc hết toàn lực rồi.

- Các anh em, giờ đến lượt tôi hấp dẫn cừu hận của Boss. Hai người kia đều kêu thảm, sau khi bị chụp chết kêu quá giả rồi, Boss người khổng lồ cũng sẽ cảm thấy không đúng. Lần này, tôi sẽ biểu diễn cho mọi người thấy một côn trùng rắn rỏi kiên cường, khẳng khái hy sinh, dù bị đập chết cũng không kêu lên tiếng nào!

Một người khác lại bò ra, chậm rãi leo lên cánh tay Hứa Chỉ, chuẩn bị cắn hắn.

Bộp!

Thịt nát xương tan, máu me be bét.

Á a a a a!!!

Đau chết mất!!

Hắn còn la hét thảm thiết hơn hai người trước.

Tiếng thét của hắn vang vọng khắp không gian, quá mức bi thiết, tựa như của quý bị người ta đá mấy trăm cái sau đó lại bị xát ớt vắt chanh, đau đớn không từ ngữ nào có thể hình dung được.

- Trời đất, người này nói một đằng làm một nẻo!

- Không phải bảo sẽ đi theo hướng rắn rỏi kiên cường à? Hét thảm như thế để làm gì chứ?

- Làm trái ngược so với điều đã nói với chúng ta, có thể là một tên đần.

Mọi người thấy thế thì lắc đầu ngao ngán, không hề nghi ngờ gì khác, tiếp tục lăn lê trong góc cái ghế, nhanh chóng lấy việc đánh Boss làm phương châm.

Theo ba con côn trùng vì hấp dẫn quái mà hy sinh oanh liệt, Boss người khổng lồ "ngu xuẩn" không hề để ý đến bên này đang có một con Gà Đưa Ma thừa cơ lén lút bò lên trên quần hắn, sắp đến gần được hộp cơm.

- Người tiếp theo sẽ là tôi!... Tôi sẽ không ngu ngốc giống người lúc nãy đâu, tôi sẽ cho mọi người thấy thế nào mới là côn trùng kiên cường nhất! Khi ta chết thì dù có bị đập nát bét, tứ chi đứt lìa cũng không kêu rên tiếng nào.

Bộp!

Đập một cái chết ngay.

Á a a a a a!!!

Đau chết ta rồi!!

Ngay sau đó, hắn đã phát ra những tiếng kêu thê thảm, tan nát cõi lòng.

Hắn la hét như đất trời đang sụp đổ, tiếng hét xuyên thủng trời xanh.

- Hừ hừ, côn trùng kiên cường nhất đâu rồi? Cuối cùng thì... Thật là thơm! Nhưng mà người anh em này diễn như thật luôn, nghe không khác gì đang trải qua cực hình, chúng ta phải khen ngợi mới được!

- Đáng khen đấy!

- Có cố gắng!

Đám người chơi châu đầu ghé tai, bàn luận sôi nổi.

Lúc này lại có một người chơi nữa đứng ra, tên là "Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn", với giống loài năm cánh tay. Hắn khá nổi tiếng trong cộng đồng người chơi, chỉ

thấy hắn điềm tĩnh lắc đầu, vẻ mặt nghiêm túc nói:

- Mọi người hãy xem tôi đi, Hoàng tử nhỏ dị dạng tôi đây không giống với những người chơi khác, nhìn xem tôi biểu diễn cái gì mới thật là kiên cường nhé!

Lúc này, người đáng tin cậy đã xuất hiện rồi!

Đám người chơi đều thấy yên tâm hơn hẳn.

Sau khi tiếp xúc với người chơi này thì ai cũng biết tính tình hắn trầm ổn bình tĩnh, nghiêm túc không thích đùa cợt giống những người kia, chắc chắn sẽ không lừa gạt mọi người, có lẽ lần này bọn họ sẽ được chứng kiến sự kiên cường đích thực.

- Nhìn vẻ mạnh mẽ bất khuất của tôi đi, tráng sĩ đi không hẹn...

Bốp!

Lại một cú đập.

Á á a a a a!!!

Đau đau đau đau đau!!

Hắn cũng phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Giống loài dị dạng của hắn bị đập nát bấy, bao nhiêu chân tay đều bị rụng ra hết, năm cánh tay dị dạng cũng bị đập nát như tương bần, chất lỏng màu đen chảy ra thành vũng, nhìn thi thể thảm đến mức đầu hay chân cũng không phân biệt nổi.

Cùng với đó, tiếng kêu thảm thiết của hắn vang lên, làm cho đám người chơi đang núp trong góc nghe được phải tê dại da đầu.

Đám người chơi:

- ????

Kiên cường là đây à?

Sao còn thảm hơn những người khác nữa vậy, ngươi có hiểu lầm gì với hai chữ kiên cường sao?

Bọn họ không khỏi kinh ngạc, trầm mặc mất mười giây.

Bỗng nhiên, cả đám quay qua nhìn nhau cười ha ha:

- Không ngờ người này ngày thường nghiêm túc như vậy mà bây giờ cũng trêu chọc chúng ta. Những người này, chơi trò chơi làm gì, đi tham gia đóng phim cũng có thể nhận được danh hiệu vua màn ảnh, thật sự là nhân tài không được trọng dụng.

- Đúng vậy, bọn họ giả chết y như thật!

Chương 43: Niềm Vui Bất Ngờ

Mọi người thầm bội phục sát đất, một đám đại lão giả chết kêu gào quá chân thật.

Cùng phải học chín năm giáo dục bắt buộc như nhau, vì sao bọn họ lại giỏi như vậy chứ? E rằng đã lén đi học thêm rồi.

Mặt khác, một người chơi nào đó sau khi rời khỏi game, cả người đầm đìa mồ hôi, mất một lúc lâu sau mới bớt run rẩy, yếu ớt ngoi lên diễn đàn.

- Nói ra chắc mấy người không tin, tôi chơi game này xong, thiếu chút nữa đã tự mình chơi chết luôn rồi… Game này quá chân thật! Lúc nãy khi tôi chết, cảm giác giống như thật sự trải qua khổ hình thời xưa vậy, đánh chết tôi cũng không muốn nếm trải lại lần thứ hai.

- Run M? Ngươi không điều chỉnh cảm giác đau sao? Không phải Game này có thể điều chỉnh sao?

- Game xuất hiện Bug, xin nhân viên kỹ thuật sửa chữa. Lúc đánh Boss, rõ ràng là tôi đã giảm thấp cảm giác đau.

Tin tức này vừa ra, rất nhanh liền dẫn tới thảo luận kịch liệt.

Đây là lần đầu tiên có phản hồi rằng xuất hiện Bug, không thể tin được một game chân thật như vậy lại có lỗ hổng như thế. Rất nhanh, những người chơi bị tử vong khác cũng tỏ vẻ bản thân mình cũng vậy, rõ ràng đã giảm thấp cảm giác đau, nhưng lại không có ích gì cả.

- Cái gì, anh cũng vậy?

- Tôi nữa, tôi cũng vậy.

Liên kết lại với nhau, lúc này mọi người mới vỡ lẽ.

Nếu ai cũng như vậy, hiển nhiên không phải hệ thống có BUG. Sợ là, trong game này, mỗi khi bị Boss đánh chết, cảm giác đau đều sẽ bị cưỡng chế tăng lên 50%?

Sau khi đưa ra kết luận này, mọi người không khỏi hít một hơi khí lạnh.

Quá khó!

Trù hoạch game này quá độc ác!

Một đám người nhốn nháo phát biểu ý kiến của mình:

- Dự là thiết lập trong game này, không cho phép người chơi tùy tiện khiêu khích Boss, đây xem như là một loại cơ chế trừng phạt.

Những quần chúng ăn dưa lại thấy rất thú vị, game này đúng là đủ thật! Không như Game Online bình thường, đây đúng là giả lập thế giới thứ hai đó. Phó bản của những game online khác, đoàn diệt cũng chỉ là đoàn diệt, ai ngờ game này lại không phải vậy, sau khi bị Boss đánh chết, trong hiện thực cũng thể nghiệm rõ ràng cảm giác co rút, run rẩy khi tử vong.

Loại trừng phạt này, quá ngầu.

Quả nhiên là thế giới thứ hai.

- Độ tự do của game rất cao, chúng ta phải tự khai khác mọi thứ, mau thông báo với mấy người còn ở bên trong! Sau khi tử vong sẽ đau đến rút gân!

- Không thể thông báo được, đang trong game không thể xem diễn đàn.

- Vậy làm sao bây giờ?

- Chỉ có thể… để cho bọn họ nếm thử một chút đau đớn mà chúng ta đã nhận thôi.

Vô số người thay đổi sắc mặt, dường như đã đoán được rằng ngày đầu tiên của bản beta 2.0, không phải là ngày vui mừng nghênh đón thông báo Boss đã bị đẩy ngã, mà ngày này chính là ngày tập thể người chơi sẽ gặp phải cảnh ngộ bất hạnh cực kỳ thảm thiết:

Đoàn diệt phạm vi lớn, mọi người vừa run rẩy co rút, vừa được nếm thử mùi vị tử vong, người chơi cũ lẫn mới đồng loạt trở thành bào tử, quay về điểm xuất phát.

Hứa Chỉ ngồi trên ghế, vô cùng bình tĩnh.

Bình thường, hắn cũng không có suy nghĩ muốn đấm đá gì với đám người chơi này, chỉ mặc kệ để bọn họ phát triển. Nhưng mà hiện tại, vừa ngồi trên ghế trong sân ăn cơm vừa đánh côn trùng, cũng là một loại hoạt động giải trí nhàn nhã.

Có cảm giác như vừa ăn cơm, vừa xem tivi để giải trí vậy.

Bốp! Chát! Bốp! Bốp!

Người trước ngã xuống, người sau lại tiến lên.

- Các anh em, để tôi biểu diễn cho mọi người xem ngạch hán thật sự là như thế nào!

A a a a!

Một tràn tiếng kêu cực kỳ thảm thiết liên tục phát ra.

Hứa Chỉ không kiên nhẫn, đập cho mấy con kiến phiền phức này chết hết.

Đối với hắn mà nói, dưới nông thôn thì việc này là vô cùng bình thường. Dù sao trong sân ở nông thôn, đặc biệt là khi ngồi dưới tán cây hóng mát, thường xuyên gặp phải tình trạng kiến bu lên người, bọn họ cũng đập chết chúng như vậy.

Trong lúc Hứa Chỉ bị mọi người thu hút sự chú ý, con Gà Đưa Ma kia đã lặng lẽ chui vào trong hộp cơm của Hứa Chỉ.

- Khà khà khà, cuối cùng cũng tới bước này rồi, xem ta độc chết mi đây.

Trần Văn Sơn cười xấu xa, lén lút đưa mười mấy quần thể mình sinh sôi ra, nhảy vào trong hải dương cơm trắng dạo chơi, sau đó lăn qua lộn lại, cố gắng chôn mình xuống càng sâu càng tốt.

Thấy cảnh này, mấy người chơi đang điên cuồng tìm chết đều dừng lại, không xông lên nữa.

- Trải qua vô số sự hy sinh, cuối cùng chúng ta cũng đã đi tới được bước đẩy ngã Boss!

- Anh ta thành công vào được trong hộp cơm rồi!

Vô số người rơi lệ đầy mặt.

Cho dù biết tiếng kêu la của nhóm tiên phong là giả, nhưng một đám bọn họ đều giống y như ảnh đế, diễn thật sự quá thật! Tiếng kêu thảm thiết trước khi tử vong, làm cho nội tâm mọi người không khỏi có chút bi tráng.

Không còn cách nào khác, bọn họ kêu thật sự rất thảm.

Giết heo, cũng không có kêu thảm tới vậy.

- Cuối cùng cũng vào được hộp cơm của ta rồi à? Các ngươi chịu hy sinh khá nhiều đấy.

Hứa Chỉ ngồi trên ghế hơi kinh ngạc, nhưng không thèm quan

tâm, hắn nâng hộp cơm lên rồi ăn tiếp.

Nếu như hắn đã muốn bị mình ăn như vậy, thì mình nên cố làm, ăn luôn hắn mới phải…

Một miếng lại một miếng.

Nhóm côn trùng trốn trong khe hở trên ghế dựa, ánh mắt nóng như lửa:

- Đúng, chính là như vậy, ăn hết, ăn nhanh! Ăn nhanh! Sắp ăn đến 'Tốc Độ Xe Akina' rồi, sắp ăn đến con Gà Đưa Ma rồi, độc chết nhà ngươi.

Rộp rộp, rộp rộp.

Hứa Chỉ tiếp tục cầm hộp cơm, ăn một miếng lại một miếng.

- Nhanh lên.

Bọn họ ngày càng kích động.

Nhưng mà giây tiếp theo, đúng lúc chuẩn bị ăn đến con Gà Đưa Ma, Hứa Chỉ bỗng nhiên dừng lại, miệng lẩm bẩm nói:

- Không biết tại sao, hôm nay có nhiều côn trùng cắn mình như vậy, làm cho đồ ăn nguội hết cả rồi, phải đi hâm lại mới được.

Hứa Chỉ đứng lên khỏi ghế, đi vào trong phòng.

Các người chơi: ???

Chuyện gì xảy ra vậy, tại sao đột nhiên phải đi hâm nóng đồ ăn lên? Biểu tình mọi người đều biến thành nghẹn khuất, Boss cũng già mồm như vậy à? NPC làm bằng máy có cần nhân tính hóa như vậy không? Lúc này đồ ăn cũng không còn bao nhiêu, có cần thiết phải hâm nóng lên rồi mới ăn tiếp không?

- Dù sao mình cũng không thể ăn sống tên người chơi sa điêu này được, ít hoặc nhiều đều cảm thấy có hơi ghê ghê.

Hứa Chỉ không quan tâm tới lời của mấy người đó, tự lẩm bẩm.

Tuy rằng hắn biết, chuyện này cũng không phải vấn đề gì lớn, dù sao cũng không phải đang ăn thịt người, chỉ như đang ăn mấy con côn trùng sống thôi, không phải những người khác cũng thường xuyên ăn Sashimi và bít tết sao?

Nhưng Hứa Chỉ lại không quá thích loại đồ ăn giống vậy, hắn thích thực phẩm đã được nấu chín.

Hắn cũng hỏi qua Phó não Trùng tộc, có thể nấu chín rồi ăn được hay không, sau đó nhận được đáp án là có, bởi vì người chơi phát rồ, làm ra độc tố cực kỳ đặc biệt, rất mạnh, sẽ không vì nấu chín mà độc tố mất đi hiệu lực.

Ăn sống, hay chín đều không có sự khác biệt.

Đương nhiên là hắn sẽ chọn ăn đồ đã được nấu chín, ung thư dạ dày, nên phải đối xử tốt với dạ dày mình một chút.

- Thật đó hả!!! Hắn vậy mà lại muốn nấu chín mình?

Con côn trùng trốn trong hộp cơm – Trần Văn Sơn nghe thấy vậy, trong lòng kêu thảm, nghẹn khuất muốn chết, nhưng lại không dám thò đầu ra vì sợ bị phát hiện, chỉ có thể yên lặng chờ đợi vận mệnh bị tàn phá.

- Không sao cả! Sau khi ta chết, thi thể của ta vẫn có thể độc chết hắn. Hơn nữa, ta cũng đã giảm thấp cảm giác đau rồi, nướng chết thì sao chứ?

Nội tâm hắn vô cùng run rẩy, điên cuồng an ủi chính mình, nhưng cảm giác bất an vẫn như cũ.

Bịch!

Hứa Chỉ bỏ hộp cơm vào, đóng lò nướng lại, chỉnh lên 280 độ cao nhất.

Hiển nhiên, hắn vẫn nhớ rõ thâm cừu đại hận với anh bạn này, những người khác đều chết trong nháy mắt, đau dài không bằng đau ngắn. Còn vị này, sẽ phải chịu kết cục khủng bố đó chính là nướng tới chết, cái chết của hắn sẽ diễn ra vô cùng chậm chạp…

Cạch!!

Thoáng cái đèn của lò nướng đã sáng lên rực rỡ.

Bên trong lò nướng vô cùng lớn, giống như một lò lửa hủy diệt, từ từ nóng dần lên. Toàn bộ thế giới hình chữ nhật đều trở nên đỏ bừng. Côn trùng nhỏ Trần Văn Sơn trốn trong hộp cơm to lớn bắt đầu run rẩy, dưới lông chim đỏ tươi toát ra một giọt mồ hôi nóng, cả người dần trở nên khó chịu.

- Không sao.

- Cái phó bản này đúng là quá thật, còn có cả lò nướng. Ta chạy vào trong hộp cơm, thế mà Boss lại muốn nướng ta… Nhưng mà, ta đã giảm cảm giác đau rồi, sẽ không thấy nóng.

Hắn không ngừng an ủi mình, thế nhưng cả người lại điên cuồng toát mồ hôi, ngày càng thống khổ, cực kỳ khó chịu, cả người giống như đang bị nướng chín vậy…

A a a!!!

Đột nhiên hắn kêu lên thảm thiết.

Không nóng cái quỷ á!!

Bỏng chết ta rồi!!

Cái này còn đáng sợ hơn cả lò luyện đan của Thái Thượng Lão Quân.

Rất nhanh, tiếng kêu trong lò nướng phát ra còn thảm thiết hơn cả mấy người trước đó, quả thực thảm đến khó lòng hình dung được.

Hứa Chỉ ngồi trên ghế trong phòng, gãi gãi đầu, cười vô cùng sáng lạn, tràn đầy thiện ý

- Anh bạn này, nợ cũ và nợ mới của chúng ta coi như tính chung một lần luôn, cho ngươi cảm nhận thử sự độc ác của xã hội một lần, miễn cho cả ngày cứ nghĩ cách đẩy ngã ta.

Trong mắt hắn, con Gà Đưa Ma này chắc chắn phải chết.

Cho bọn hắn ăn một chút giáo huấn, dù sao, sau khi đau xong cũng không mất đi miếng thịt nào, miễn cho cả ngày cứ nghĩ cách đẩy ngã tạo vật chủ, còn muốn ỉa trên đầu ta, hạ độc trong cơm của ta, các người phải trả giá thê thảm cho việc này đó?

Hắn lười trị mấy tên này, cảm thấy sau khi đánh bọn họ xong, hiện tại có thể kết thúc trò hề nhàm chán với những người này rồi, sau đó ăn cơm, nhân tiện thử nghiệm luôn loại độc tố mới xuất hiện này một chút.

Đối với bọn họ mà nói, thì là hứng trí bừng bừng đánh Boss, nhưng đối với hắn thì chẳng qua là ăn cơm chiều, tiện tay chơi đùa cùng bọn họ mà thôi, cũng là để nâng cao sự tích cực trong công tác diễn hóa loài mới của mấy người làm công này, đồng thời thử nghiệm một ít đặc tính của những giống loài mới.

Ai ngờ…

Bên trong lò nướng nóng rực, đột nhiên phát ra một tiếng Phượng hót vô cùng trong trẻo dễ nghe.

Tiếng Phượng hót?

- Nướng lâu như vậy, cũng đã bảy tám phút rồi, người chơi sa điêu kia vẫn chưa chết, còn kêu nữa sao?

Hứa Chỉ nhíu mày,

- Chẳng lẽ, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn, hắn vậy mà lại vượt qua được hoàn cảnh trong lò nướng ? Tiến hóa rồi?

Lúc này, lần đầu tiên Phó não Trùng tộc phát ra giọng nói kinh ngạc:

- Vị anh hùng Trùng tộc đầu tiên, vậy mà sinh ra rồi.

Chương 44: Ta Dùng Lò Nướng, Tiến Hóa Ra Hỏa Phượng Hoàng

Hứa Chỉ hơi kinh hãi.

Anh hùng trùng tộc?

Không phải chỉ có mấy vị được sinh ra trong số hàng trăm hàng ngàn ức, của vô số chủng tộc diễn hóa ra từ bào tử được đưa lên một tinh cầu khổng lồ sao?

Chỗ của mình nhỏ bé như thế này, làm sao nhanh như vậy đã xuất hiện?

Xác suất một trên mấy trăm hơn ngàn ức, mình trúng số độc đắc rồi?

Hứa Chỉ hơi kích động.

Đây là tồn tại có một không hai, một trong những cá thể biến dị mạnh mẽ nhất trong lịch sử diễn hóa của Trùng tộc.

Phó não Trùng Sào lại trả lời:

- Chưa biết rõ tình hình cụ thể, rất giống với anh hùng Trùng tộc, nhưng lại cực kỳ khác biệt.

Phó não Trùng Sào giải thích. Trước đó Trùng tộc đi theo con đường khoa học kỹ thuật, vì thế anh hùng Trùng tộc tất nhiên cũng thuộc loại hình khoa học kỹ thuật. Mỗi vị đều tiến hóa não bộ, lượng tính toán của bọn hắn có thể so với một tinh cầu, mỗi một

người đều có thể quản lý vô số hạm đội, đồng thời cũng biết tự sửa chữa chuỗi gen của chính mình, cải tạo cơ thể mình thành vũ khí sinh vật cơ giới kinh khủng.

Trùng tộc, chưa từng phát triển theo hướng sinh vật siêu phàm thuần túy.

Dù sao thì loại tốc độ này cũng quá chậm, bây giờ Hứa Chỉ cũng mới miễn cưỡng tiến hóa ra được hình thức ban đầu của giống loài siêu phàm. Nếu hắn đi theo con đường khoa học kỹ thuật thì bây giờ đã tiến hóa ra đại não siêu cường, điên cuồng thôi diễn văn minh khoa học kỹ thuật rồi.

Chưa đến nửa tháng thì hắn đã có thể thống trị toàn bộ trái đất, xây dựng hạm đội và vươn ra ngoài vũ trụ rồi, chứ không phải vẫn còn đang lần mò như bây giờ.

Hứa Chỉ lại lắc đầu:

- Khoa học kỹ thuật chỉ là ngoại vật mà thôi, bước đầu sẽ đi rất nhanh nhưng đến thời kỳ sau sẽ không thể so sánh với con đường siêu phàm có tiềm lực cực lớn này được.

Mẫu Hoàng Trùng Sào đời trước cũng đã chứng minh điều này, nàng đã thất bại và hối hận, đây là con đường tiến hóa sai lầm.

Bây giờ Hứa Chỉ xem như Phụ Hoàng Trùng Sào đời kế tiếp, đương nhiên sẽ phải lựa chọn con đường chính xác nhất. Làm tạo vật chủ, dẫn dắt Trùng tộc của mình phát triển phồn thịnh, diễn hóa ra nền văn minh rực rỡ.

Phó não Trùng Sào nói tiếp:

- Sinh vật này đã phát huy ra tiềm lực của bản thân vào lúc gần như tử vong, ở trong nhiệt cao mà sinh vật khó có thể sống sót được, xuất hiện đột biến tiến hóa, trở thành giống loài siêu phàm đầu tiên có thể sinh tồn trong lửa nóng. Đây là chuyện chưa từng

xuất hiện trong kho số liệu, nhưng nó yếu hơn nhiều so với anh hùng Trùng tộc truyền thống, bởi vì không thể điều chỉnh chuỗi gen của bản thân, chỉ có thể coi là ngụy anh hùng.

Hứa Chỉ kinh hãi.

Vẫn còn sống tiếp được.

- Thế này cũng không làm chết hắn được.

Ánh mắt Hứa Chỉ nóng rực. Xác suất xuất hiện anh hùng Trùng tộc chân chính rất thấp, bây giờ hắn đã có một ngụy anh hùng, có thể coi như rất lợi hại rồi?

Hứa Chỉ cảm thấy nếu đem nó ra so sánh với trò chơi thẻ bài thì anh hùng Trùng tộc sẽ là cấp SSS, có thể tự điều chỉnh chuỗi gen và có tiềm lực phát triển vô hạn. Vậy thì ngụy anh hùng sẽ là cấp S, dù không thể tự điều chỉnh chuỗi gen thì sao chứ?

Ở trong một đống giống loài rác rưởi, nó đã quá trâu bò rồi.

- Quả là niềm vui ngoài ý muốn.

Hứa Chỉ vừa mới cho đám người chơi một vố thật đau, lại dạy cho tên Tốc Độ Xe Akina này một bài học nhớ đời rồi, vì thế cũng không còn tâm trạng nào để đùa giỡn với bọn họ nữa.

Dù sao thì sa bàn của mình mới là quan trọng nhất, hắn muốn xem thử năng lực của sinh vật mới này như thế nào!

Giây tiếp theo, thông báo thứ nhất xuất hiện.

- Trò chơi bảo trì khẩn cấp, sau ba giây lập tức logout!

Trong lò nướng, Trần Văn Sơn đang kinh ngạc về việc mình vẫn còn sống khi trải qua hoàn cảnh nhiệt độ cực cao vừa rồi, đang định nghiên cứu bản thân một chút thì trước mắt tối sầm lại, logout rồi.

Tất cả những người chơi khác cũng đều bị logout.

- Lại nữa hả?

Rất nhiều người cảm thấy suy sụp, bàn tán ầm ĩ, làm gì có chuyện mới chơi ngày đầu ở bản beta 2.0 đã có bảo trì chứ.

Hứa Chỉ không để ý đến bọn họ, chỉ yên lặng nhíu mày đeo găng tay cách nhiệt vào, mở lò nướng ra, trong đó có một con chim cả người với một màu đỏ tiên diễm, đang lặng lẽ nằm úp sấp ở chính giữa.

Sau khi ý thức của người chơi bị đá ra ngoài thì chỉ còn lại thể xác của sinh vật tiến hóa ra, đương nhiên Hứa Chỉ sẽ mặt dày giữ làm của riêng.

- Dáng vẻ này, là Phượng Hoàng trong truyền thuyết sao?

Hứa Chỉ ngạc nhiên, vội vã ra lệnh cho Phó não Trùng Sào tra tìm đặc tính gen của giống loài này.

Đặc tính: Điều khiển ngọn lửa, ngọn lửa kịch độc, miễn dịch ngọn lửa, dục hỏa trùng sinh.

(Không thể điều tiết khống chế chuỗi gen, có một không hai)

Không có khả năng điều tiết chuỗi gen, có tiềm lực trưởng thành vô hạn dựa vào gen vốn có, Hứa Chỉ cũng không ngạc nhiên lắm, chỉ hơi giật mình:

- Dục hỏa trùng sinh! Thế không phải là vĩnh sinh bất tử à? Ngay cả Mẫu Hoàng Trùng Sào cũng không làm đến tuổi thọ vô hạn, nhưng sinh vật này lại làm được?

Hắn lại xem xét một lần nữa, thì ra không phải là vĩnh sinh chân chính, mà là một kiểu khác.

Một sinh vật này chính là một chủng tộc mới.

Mỗi khi nó sắp chết thì sẽ tự biến thành một quả trứng, rồi đến đời kế tiếp sẽ kế thừa thân xác của nó.

Không phải là không chết.

Mà là sau khi chết đi thì con cháu của nó sẽ thừa kế thể xác của nó mà thôi.

- Con cháu đời sau, đều sẽ dùng cùng một thân xác.

Hứa Chỉ có chút thán phục trước sinh vật kỳ diệu này:

- Đúng là đáng tiếc, sinh mệnh mạnh mẽ như vậy lại không thể sản xuất hàng loạt.

Anh hùng Trùng tộc, mỗi một cá thể biến dị đều là độc nhất vô nhị.

- Không ngờ mình dùng lò nướng hâm nóng cơm hộp mà cũng tạo ra được một con Phượng Hoàng lửa.

Hứa Chỉ nở nụ cười:

- Có vẻ thế giới Vu Sư đã có thêm giống loài mới rồi.

Hứa Chỉ cứ ngắm nghía con Phượng Hoàng nhỏ đó mãi, càng nhìn càng thấy đẹp, càng ngắm càng không nỡ rời tay.

Lửa đỏ rực rỡ.

Quá đẹp, sinh vật này đẹp đến mức rung động lòng người.

Đây là giống loài siêu phàm được tiến hóa ra khi hắn đưa vào hoàn cảnh nhiệt độ cao của lò nướng!

Sau đó, Hứa Chỉ nghiên cứu thêm vài chục phút nữa mới thả con Phượng Hoàng này ra, lại quay sang nhìn về phía giống loài ban đầu của Phượng Hoàng - Gà Đưa Ma, là một loài chim lông đỏ

có kịch độc, hơn mười cá thể của tộc này đã bị nướng chín từ lâu.

Dù bây giờ đã xuất hiện Phượng Hoàng lửa biến dị, nhưng những cá thể nguyên thủy này vẫn phải kiểm tra độc tính theo kế hoạch ban đầu.

Hắn cầm đũa gắp một con lên, ăn thử.

- Ngon thật!

Một hương vị tươi ngon tỏa ra khắp khoang miệng, tràn ngập vị giác.

Trần Văn Sơn muốn hạ độc cho thuận tiện nên đã tiến hóa lên cực kỳ ngon miệng, vị như cá nóc vậy. Chứa kịch độc trong người nhưng vẫn khiến người ta không kìm lòng nổi.

Hứa Chỉ cắn những miếng thật to, như gió cuốn mây trôi:

- Loài này tiến hóa lên ăn quá ngon! Quá thoải mái, xem ra sau khi nha đầu kia đi rồi thì mình cũng có thể tự làm đồ ăn được, ngày nào cũng ăn một đám thì đúng là sảng khoái... Được rồi, Phó não Trùng Sào,kết quả kiểm tra độc tố ra sao?

Phó não Trùng Sào đáp:

- Độc tính cực lớn! Giống loài siêu phàm ăn vào, sẽ tử vong trong nháy mắt!

- Sẽ chết sao?

Mặt mày Hứa Chỉ sáng rõ. Lần này thu hoạch quá lớn, niềm vui ngoài ý muốn cũng nhiều.

Quả nhiên đẹp luôn đi đôi với độc.

Lúc này, hắn thấy mình đã phát tài rồi, phất lên như diều gặp gió vậy. Trong tay có giống chim kịch độc siêu phàm, lại thêm một

ngụy anh hùng Trùng tộc - Phượng Hoàng.

Con Phượng Hoàng lửa đó sẽ là thủ hạ của hắn, là cao tầng chân chính đầu tiên của Trùng tộc!

Sở hữu được anh hùng Trùng tộc siêu thoát này, dù chỉ là ngụy anh hùng thì hắn cũng đã rất thỏa mãn.

Ngay cả Gilgamesh hay ba nữ vu cũng không thể đạt được đến cấp bậc này, chỉ có thể chịu chết bởi tuổi thọ ngắn ngủi, không ngờ một giống loài mới tiến hóa lên lại đạt tới siêu thoát sinh mệnh.

Trước kia Hứa Chỉ còn nghĩ, trong thế giới sa bàn lớn này, mình thổi da trâu như vậy có bị vạch trần hay không, lỡ bị người ta phát hiện ra chỉ có một vị Thần trí tuệ Hermes này thì có phải sẽ rất xấu hổ hay không?

Bây giờ, vị Thần thứ hai chấp chưởng ngọn lửa đã tìm được rồi.

- Vậy thì giờ đã là lúc đưa vào giống loài mới rồi, Phượng Hoàng lửa và đám thủ hạ chim độc của nó.

Hứa Chỉ ngẫm nghĩ đôi chút, đi đến bên biên giới của sa bàn.

Bình thường thì rất khó để đưa một loài mới vào đây.

Hắn xem như người khổng lồ, tiến vào sa bàn sẽ gây ra khủng hoảng. Trước đó đưa vào Evil Eye được là thừa dịp sau trận đại hồng thủy khiến mọi thứ gần như bị hủy diệt hoàn toàn, vụng trộm cải tạo địa hình đầm lầy, không người nào nhìn thấy hắn.

Nhưng bây giờ đang là thời trị vì của Vương quốc Babylon, muốn âm thầm tiến vào sa bàn là chuyện không thể.

- Có điều, dù sao giống loài này biết bay mà, mình cũng không

cần tự vào làm gì, cứ ném nó vào thôi, không ngã chết được.

Hứa Chỉ nghĩ đến đây liền túm con Phượng Hoàng lửa và mấy con Gà Đưa Ma kia lên rồi ném vào trong sa bàn:

- Phượng Hoàng, xem như thủ hạ đầu tiên của ta, ngươi hãy nhanh chóng sinh ra trí tuệ đi! Cuộc đời sau này của ngươi nhất định sẽ rất huy hoàng.

Soạt.

Bọn chúng giang rộng đôi cánh trên không trung, chao liệng trên bầu trời rồi hạ xuống cánh rừng xanh biếc.

Minh!!

Tiếng hót lảnh lót của Phượng Hoàng cắt ngang của vòm trời xanh thẳm.

Con Phượng Hoàng lửa hạ xuống, hơi thở với nhiệt độ cao của nó đã nhanh chóng thiêu đốt mảnh đất kia. Ở bên ngoài Hứa Chỉ mới qua vài giây, nhưng trong thế giới sa bàn lớn đã được mấy ngày rồi.

Ở nơi Phượng Hoàng đáp xuống, lên đến trăm vạn cổ thụ bắt đầu héo rũ, đất đai hóa thành cát vàng, dần dần biến nơi đây thành một sa mạc hoang vu rộng lớn.

Trong số những cây cối đó có một gốc cổ thụ đã trải qua thời kỳ đại tuyệt chủng sinh vật, chiến thắng sự lược bỏ, xuất hiện đặc tính chịu lửa, không sợ nhiệt độ cao thiêu cháy. Phượng Hoàng bèn chọn ngọn cây đó làm nơi sinh sống, dùng máu tươi của mình để trui rèn, từ đó trở đi, cây đó được gọi là Ngô Đồng.

Chương 45: Chiến Tranh Khí Chùy

Sau khi Hứa Chỉ làm xong những việc này, hắn trở nên rất an nhàn.

Giống loài đầu tiên có tiềm lực to lớn được sinh ra, tự nhiên rất vui vẻ. Mặc dù nuôi một đám khốn kiếp ở sa bàn nhỏ trong vườn trái cây, đám kiến nhỏ này líu ríu cả ngày chỉ nghĩ cách mưu phản, nhưng cũng không phải là không hề làm việc, diễn hóa ra giống loài không tệ.

Một lần nữa ăn cơm nước xong xuôi, rời khỏi khu vực sân nhỏ, hắn yên lặng trở lại trong phòng bếp rửa hộp cơm.

- Tạo vật chủ cũng cần phải rửa bát.

Sau khi Hứa Chỉ rửa sạch sẽ lại quay về sát vách cất hộp cơm, sau đó cũng không vội vã về sân nhỏ, mà nhàn nhã cưỡi lên xe đạp đi dạo trên con đường nhỏ của nông thôn giữa buổi tối, xung quanh đều là tiếng côn trùng kêu vang và tiếng chim cuốc, hoàn cảnh rất yên tĩnh.

Hắn bỗng nhiên nghĩ ra điều gì đó, không nhịn được hỏi Phó não Trùng Sào:

- Đúng rồi, nếu như ta dung nhập gen của con Phượng Hoàng này vào bản thân, có được thiên phú dục hỏa trọng sinh, vậy ta trực tiếp tự sát, thì có thể biến thành một quả trứng, một lần nữa sống lại hay không? Dùng cách này để thay đổi thân thể ung thư được chứ?

- Có thể!

Phó não Trùng Sào trả lời.

Hứa Chỉ lập tức kích động: Bệnh ung thư của ta cuối cùng đã được cứu rồi.

Đám người chơi sa điêu phát triển ra giống loài này, đã mang đến niềm vui quá lớn, lại là Phượng Hoàng trong thần thoại, mạnh đến mức đáng sợ, đã có thể chữa bệnh cho hắn rồi.

Phó não Trùng Sào nói tiếp:

- Loại gen này vô cùng mạnh mẽ và độc đáo, cần chiếm 50% chuỗi gen.

Hứa Chỉ cau mày, chuỗi gen của một người rất lớn, ngoại trừ việc loại bỏ rất nhiều đoạn gen vô dụng, hắn đã đặt loại gen nhân loại chiếm 10%.

Gen của Evil Eye cũng chiếm 10%.

Nói cách khác, hắn vẫn còn trống 80% trong chuỗi gen của mình. Nếu hắn kết hợp năm đoạn gen Evil Eye với nhau, có lẽ nó sẽ mạnh mẽ hơn một gen Phượng Hoàng đơn lẻ.

Hắn đột nhiên hỏi:

- Đúng rồi, nếu như sau khi dục hỏa trọng sinh, ta vẫn là chính ta sao?

Phó não Trùng Sào trả lời:

- Nếu dục hỏa trọng sinh, vậy thì Mẫu Hoàng Trùng Sào lúc đầu sẽ chết đi, tất nhiên là đời sau của ngươi sẽ kế thừa thân thể.

Đời sau của ta sao?

Hứa Chỉ sững sờ. Ta chết đi, rồi bị con trai chiếm hữu thân thể, kế thừa mọi thứ của chính mình, tài phú, tiền bạc, sa bàn, thậm chí nha đầu Trần Hi, biến thành bạn gái của con trai ta?

Trên đỉnh đầu đội nón xanh um! !

- Đây là loại gen nón xanh đáng sợ đến cỡ nào.

Hứa Chỉ đi xe đạp, vô cùng nhàn nhã trở về theo con đường nhỏ, âm thầm lắc đầu,

- Ta muốn tự mình hát bài ánh sáng xanh Tôn Yến Tư sao? Loại gen này có đánh chết cũng không cần.

Hắn lập tức lựa chọn từ bỏ ý tưởng này, cho dù chết vì bệnh ung thư, cũng không dự định sống mãi bằng loại phương thức này. Đồng thời, cũng chỉ là con trai, cháu trai và nhiều đời sau chiếm cứ thể xác của mình để tồn tại.

Hắn chuyển đổi suy nghĩ sang vấn đề khác.

Vốn dĩ, sau khi sở hữu giống loài mới là loài chim kịch độc, hệ sinh thái của sa bàn lớn cũng dần trở nên đa dạng và phong phú hơn, toàn bộ thế giới bắt đầu có được hai giống loài siêu phàm, một là vị Thần ngọn lửa "Phượng Hoàng", cộng thêm chính mình là Thần trí tuệ, cũng coi như thế giới đã có hai vị Thần linh.

Hệ thống cơ bản của thế giới Vu sư, đã thành hình rồi.

- Hi vọng Phượng Hoàng có thể nhanh chóng trưởng thành, sau mỗi một lần nó dục hỏa trọng sinh thì sẽ càng ngày càng mạnh, cho dù hiện tại vừa mới sinh ra, cấp độ cũng tương đương với cấp sáu truyền kỳ của ba nữ vu. Trong thời đại ba nữ vu biến mất, với sức mạnh hiện giờ, ở thế giới sa bàn là vô địch, là một vị Thần ngọn lửa chân chính . . . Hiện tại chỉ cần chờ đợi, chính bản thân nó tự sinh ra trí tuệ của riêng mình.

Hứa Chỉ dừng xe đạp lại.

Xung quanh là một mảnh rừng cây tươi tốt, phía xa là một dòng sông nhỏ chảy dưới màn đêm, khung cảnh toát lên sắc thái nông thôn đậm phần u tĩnh.

Vốn ở trình độ vu sư học đồ, hắn đi đến nơi này, tự nhiên là để luyện tập vu thuật, bởi vì không thể tùy tiện thi triển ở trong vườn trái cây được. Bởi chỉ cần một vụ nổ nhỏ bất ngờ, sẽ trở thành đại tai nạn diệt thế đối với những sinh linh nhỏ bé kia.

- Chiến tranh khí chùy!

Hứa Chỉ hơi động tinh thần một chút.

Một luồng tinh thần áp bách vô hình vô chất tỏa ra, ngưng tụ không khí, vừa muốn ngưng tụ thành hình thì bỗng nhiên vô thanh vô tức tiêu tán.

- Chiến tranh khí chùy!

Hứa Chỉ hơi giương cánh tay lên, mặc niệm chú ngữ.

Vẻn vẹn chỉ thi triển lần thứ hai, không khí liền nhanh chóng ngưng tụ, từng tầng từng tầng gợn sóng trong suốt vô hình tụ hợp với nhau, một thanh chiến chùy bằng không khí vô thanh vô tức xuất hiện, hung hăng đập mạnh xuống dòng sông nhỏ trước mặt.

Oanh!

Bọt nước bắn lên tung tóe.

- Mới lần thứ hai mà ta đã thành công rồi! Sau khi trải qua ba lần đại tuyệt chủng sinh vật, tư chất tinh thần lực của ta đã trở nên cường đại đáng sợ.

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, trong lòng có sự ngạc nhiên và vui sướng khó tả.

Nói không vui là giả, bởi đây chính là sức mạnh siêu phàm trong truyền thuyết, dù sao có nam sinh nào mà không có mộng tưởng này chứ? Ví dụ như trở thành vu sư vĩ đại, chiến sĩ cơ giáp, thiếu nữ ma pháp, giống như phù thủy Harry Potter có thể thi triển phép thuật.

Trải qua mấy lần thực hành, Hứa Chỉ dần dần quen thuộc với phương pháp sử dụng vu thuật "Hệ khí", hắn có thiên phú cực cao, tốc độ tu luyện và năng lực lĩnh ngộ thậm chí gấp mấy lần ba nữ vu.

Dù sao, hắn đã là anh hùng Trùng tộc, bỏ đi những gen phức tạp vô dụng, đã coi như là sinh vật cao cấp cực kỳ hoàn mỹ. Nếu như hắn tự mình tiến hóa trong sa bàn, thành tựu của cuộc đời hắn, tất nhiên sẽ càng to lớn hơn so với ba nữ vu.

Nhưng mà, hắn cũng sẽ không đích thân tiến hóa, dù sao hắn không có nhiều thời gian và tinh lực. Suốt cuộc đời ba nữ vu phải hao tốn mất hơn hai trăm năm mới bước đầu suy luận ra con đường này.

Hứa Chỉ cũng sẽ không dùng cả cuộc đời của mình, đi làm những chuyện này.

- Bọn họ đã học được phương pháp sử dụng pháp trượng làm môi giới, xem như vật dẫn để thi triển vu thuật, đây là hình thức ban đầu của thuật luyện kim. Nhưng mà, ở trong thực tế, ta rất khó để chế tác ra được một cây pháp trượng.

Hứa Chỉ có chút tiếc nuối,

- Bằng không, uy lực của đạo vu thuật này còn lớn thêm 30%!

Hắn luyện tập vu thuật ròng rã suốt một giờ, học được chiêu thức "Chiến tranh khí chùy" của Medea, cũng coi như có sức tự vệ rồi. Nếu trong nháy mắt bạo phát trùng kích, có thể đập vỡ lồng

ngực một người.

Hắn hài lòng thỏa mãn, trực tiếp trở lại bên trong sân nhỏ, lúc này mới phát hiện bản thân đã quên đi một chuyện.

Hắn quên mất, không mở lại trò chơi sa bàn rồi.

- Closed Beta 2.0 ngày đầu, Open Beta nửa ngày, ngừng server sửa chữa nửa ngày!

- Khó! Quá khó rồi!

- Sự phẫn nộ của dân chúng khó mà bình ổn! ! Nhanh kéo cái tên trù hoạch chó má ra tế trời!

- Nhanh mở server ra, đại khảm đao dài bốn mươi mét của ta sắp không nhịn được nữa! !

Khắp nơi trong diễn đàn đều là tiếng phàn nàn, la hét điên cuồng, phảng phất một khắc không thể chơi game sẽ muốn mạng già của bọn họ vậy.

Hứa Chỉ cũng không hề cảm thấy có lỗi đối với sai lầm nhỏ của mình, hiện tại một lần nữa mở ra là được.

Dịch: Team MBMH Translate

Chương 46: Cả Người Đều Không Tốt

Sau khi Hứa Chỉ mở lại sa bàn, liền không thèm quan tâm bọn họ nữa, còn phàn nàn thì sẽ tiếp tục đóng lại.

Hắn vừa mới ra ngoài tu luyện vu thuật, giống như là chạy thể dục buổi tối vậy, toàn thân đầm đìa mồ hôi, đi tắm một cái, chỉ mặc quần đùi màu xanh lam, thân trên cường tráng để trần chậm rãi đi vào trong phòng.

Phượng Hoàng và chủng tộc mới được đưa vào thế giới sa bàn lớn, sẽ phát sinh điều gì, thực sự khiến cho Hứa Chỉ rất chờ mong.

Một ngày tăng tốc thành một trăm năm, hiện tại ở trong thực tế đã trôi qua mấy tiếng đồng hồ, thời gian trong sa bàn lớn chỉ mới đi qua mấy chục năm, vẫn có chút ngắn. Hắn nhàn rỗi không có chuyện gì làm, cũng chỉ có thể yên lặng mở ra diễn đàn, xem tình hình trong đó một chút.

Trước đó, Hứa Chỉ tình cờ vào trong diễn đàn rồi đọc được một bài đăng của sa điêu nào đó, mới biết rõ bọn họ muốn đánh lén mình, từ đó mới xảy ra thảm trạng như thế? Bằng không có bị hạ độc thì hắn cũng không biết rõ?!

Hiển nhiên, tình báo dò xét bên phía kẻ địch rất quan trọng.

Trong diễn đàn lúc này, ngoại trừ điên cuồng đậu đen rau muống ở ngày đầu Closed Beta mà chỉ Open Beta nửa ngày, còn nửa ngày thì ngừng server, còn mắng to vì sao lại chưa mở server, đồng thời bọn họ cũng đang nói về thảm án đau nhức kịch liệt kia.

Hứa Chỉ đang âm thầm quan sát.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- Thảm án khiêu khích Boss trong ngày đầu tiên của bản Closed Beta 2.0, sợ rằng sẽ thành trò hề lớn nhất của năm trong giới trò chơi!

Haruko Thích Học Tập:

- Những người chơi thâm niên quả nhiên không hề lừa gạt những thành viên mới như chúng ta, nói rằng sẽ cho chúng ta nhiều điều bất ngờ, quả nhiên đã cho rồi! Bọn họ đã lại lần nữa biến thành bào tử, bắt đầu từ vạch xuất phát như người chơi mới chúng ta, tiến hóa một lần nữa (buồn cười)!

. . . .

Trên diễn đàn đều là tiếng kêu rên thảm thiết, những người chơi thâm niên đi chinh phạt Boss thất bại, kết quả vô cùng thảm khốc.

Một số người còn miêu tả bản thân bị chết một cách thê thảm đầy thống khổ, rút gân, dọa nước tiểu, co rút.

Trong đó, có một người viết ra văn hay chữ đẹp, âm thanh nước mắt rơi đều có.

- A a a a a! ! Bỗng nhiên ở trong phòng vang lên tiếng kêu thảm thiết, toàn thân co rút run rẩy, nước mắt ào ào chảy ra. Ở bên cạnh, mẹ cũng cho rằng tôi sợ đến phát khóc! Mẹ hỏi tôi đang làm gì? Chơi trò chơi sa bàn nhàn nhã có lợi cho học tập này, cũng có thể chơi đến mức mồ hôi lâm ly? Cảm động chảy nước mắt?

- Tôi có thể làm thế nào, tôi cũng rất tuyệt vọng ah! Tôi chỉ đành im lặng, chỉ có thể biểu thị rằng tôi học tập thuyết tiến hoá, hiểu rõ trọng tâm tư tưởng trong thuyết tiến hóa của Darwin! Toàn

thân run rẩy, vui sướng đến phát khóc!

- Nói thật ra, mẹ tôi vẫn luôn rất tự hào, hay nói khoác với hàng xóm láng giềng xung quanh, con trai nhà tôi tài giỏi như thế nào, có thể chơi trò chơi cấp hiện tượng lợi hại như vậy, mấy chục ngàn người gửi luận văn tham gia tranh giành, vậy mà luận văn của con trai nhà tôi đã vượt qua, đạt được một trong năm mươi chỉ tiêu, có được tài nguyên học tập trị giá sáu mươi vạn! Đúng là đã mang lại vinh dự cho Lưu gia chúng tôi! Rất nhiều nghiên cứu sinh đại học chuyên nghiệp đều không bằng con trai nhà tôi!

- Trước kia đều nói tôi mê muội chơi game mất cả ý chí, vứt bỏ việc học tập, nhưng bây giờ được chơi trò chơi cấp hiện tượng xã hội này, đã trở thành biểu tượng vinh quang cho phụ huynh, thể hiện ra con trai họ cố gắng học tập, tôi nào dám nói ra sự thật?

- Đồng thời, hiện tại Boss vậy mà còn chưa chết, vẫn như cũ ngồi ăn trái táo ở trong sân? Đoán chừng hộp cơm đã được hâm nóng, tất cả Gà Đưa Ma đã bị ăn hết rồi, nhưng hắn căn bản không bị trúng độc gì cả. (yên lặng rơi lệ)

...

- Nhìn qua tình trạng thê thảm của tác giả, xem như một người chứng kiến ngoài lề, tôi không nhịn được phát ra tiếng cười lớn, ha ha ha ha! ! (chống nạnh cười to)

- Tôi cảm động đến mức chảy xuống nước mắt hối hận, tôi đau đến mức đi tiểu trong đũng quần, không thể không yên lặng mặc quần ướt nước tiểu.

- Vợ tôi hỏi vì cái gì mà tôi rơi lệ đầy mặt, tôi chỉ có thể nói, tôi rất yêu thích cái trò chơi khó nhai này!

Trên mạng Internet, mọi người nhao nhao chia sẻ kinh nghiệm

đau khổ của bản thân.

Tại sao đều là một chữ thảm vậy chứ?

Một mặt khác của diễn đàn, cũng có người chơi đăng từng bức ảnh chụp trong quyển sách "Kỷ Sáng Thế" mà hắn nhìn thấy trước khi đánh Boss, tất cả năm cái kỷ nguyên lịch sử dài dằng dặc, rất nhiều người nói rằng họ hoàn toàn không hiểu gì hết, có lẽ là chi nhánh ẩn tàng, bối cảnh thế giới quan.

Không ít người có biểu hiện hứng thú và suy đoán về điều này.

Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn:

- Bối cảnh thế giới quan thiết lập, khả năng có rất nhiều kỷ nguyên văn minh ở thời đại trước chúng ta? Hiện tại chúng ta là kỷ nguyên văn minh thứ sáu mới sinh ra, vẫn là thời kỳ bào tử? Tương lai, chúng ta có thể lựa chọn tiến hóa thành loài người, cùng với các loại giống loài khác? Sau đó, cá nhân mỗi người sáng tạo chủng tộc riêng, đều tự tạo thành một cái thế giới, một nền văn minh sinh thái?

- What the fuck, mức độ tự do cao tới đáng sợ a!

Luận điểm này đạt được rất nhiều sự tán thành, mọi người tỏ ra vô cùng hưng phấn.

Trò chơi này đã tạo thành rất rất nhiều chủ đề nóng hổi, mọi người lại bắt đầu tràn đầy phấn khởi, quay sang thảo luận về những bước đầu xây dựng bối cảnh nền văn minh, bản bút ký màu đen của người khổng lồ kia rốt cuộc có ý nghĩa gì ?

Hơn nữa, điểm đáng chú ý nhất chính là ban thưởng cho thành tựu đầu tiên, giống loài siêu phàm đầu tiên đã được sinh ra rồi.

Ngay lúc mọi người truy cập vào, đã được hệ thống nhắc nhở.

【 Thông báo: Chúc mừng người chơi 'Tốc Độ Xe Akina', tiến hóa thành công giống loài Gà Đưa Ma, có tiềm lực cường đại, thu hoạch được ban thưởng thành tựu. 】

Thông báo này bỗng nhiên xuất hiện trên toàn khu, nhấc lên sóng to gió lớn ở trong khắp diễn đàn.

- Đại lão, chụp ảnh ban thưởng xem nào.

- Mặc dù không hạ độc chết Boss, nhưng rõ ràng hắn đã mạnh đến mức đáng sợ, nếu không sẽ không được nhắc nhở. Đại lão thật tuyệt vời! !

- Đại lão 666, trù hoạch trò chơi thật có lương tâm, ban thưởng nhất định sẽ phong phú đến phát nổ. Cầu công khai phần thưởng, bằng không trong lòng tôi ngứa ngáy khó chịu, đêm nay không thể ngủ yên giấc.

. . .

Bình luận đổi mới với tốc độ điên cuồng.

Trần Văn Sơn cũng chết lặng rồi, ta được nhận ban thưởng sao?

Ta cố gắng lâu như vậy, đầu tóc đều bị hói đi không ít, cuối cùng đã thành công rồi ?

Một giây sau, hắn cảm thấy bản thân bị nướng chín khổ sở trong lò nướng đều đáng giá, vội vàng đeo kính mắt lên, lập tức đăng nhập trò chơi, mở ra livestream trên nền tảng.

Phòng livestream có tên:

- Phần thưởng thần bí cho chủng tộc mới, mở ra livestream!

Trong nháy mắt, vô số người tràn đầy phấn khởi tràn vào, số người theo dõi trực tuyến lên tới hơn sáu mươi vạn, một số người

chơi không thể chơi game cũng tràn đầy phấn khởi, muốn xem một chút ho đỡ nghiện.

Trần Văn Sơn đăng nhập vào trò chơi, nhìn thấy giao diện trò chơi có ba hạng mục để tuyển chọn, có thể chọn một loại trong đó xem như phần thưởng.

Một, lựa chọn vĩnh viễn giữ lại giống loài Gà Đưa Ma, mỗi lần sau khi chết sẽ bắt đầu lại từ đầu, có hai hạng mục tuyển chọn, sinh ra từ bào tử, sinh ra từ Gà Đưa Ma.

Trần Văn Sơn mừng rỡ như điên, kích động đến mức cười ha hả,

- Cuối cùng đã có lựa chọn chủng tộc ban đầu rồi! Mẹ kiếp, một khi ta tử vong, khởi động lại trò chơi, không còn phải tiến hóa từ bào tử nữa, có thể lựa chọn chủng tộc —— Gà Đưa Ma.

Phần thưởng này quả thật quá trâu bò.

Hai, vĩnh viễn giữ lại chỉ tiêu, không cần tham gia vào chế độ đào thải.

Ba, ban thưởng trải nghiệm cuộc sống thứ hai.

. . .

Đọc xong ba mục lựa chọn, người xem vô cùng ghen tị, nhao nhao nghị luận.

- Hạng mục tùy chọn đầu tiên lợi hại muốn chết, hóa ra cái trò chơi này không phải là không có lựa chọn chủng tộc ban đầu, nhưng ngươi cần phải tiến hóa ra giống loài cường đại, sau đó mới có thể giữ lại, trở thành chủng tộc để lựa chọn.

- Vậy không phải trong tương lai sau này, chủng tộc ban đầu của mỗi người đều sẽ khác biệt?

- Người phía trên, anh bạn suy nghĩ quá nhiều rồi, sau này khi một số đại lão tiến vào, khẳng định sẽ xuất hiện một đống lớn chủng tộc để tuyển chọn . . . Những kẻ yếu ớt như chúng ta, căn bản không thể tiến hóa ra giống loài cường đại được. Vừa tiến vào, chỉ có bắt đầu từ cuộc sống bào tử. . .

- Quá khó! Không thể trêu vào, thật sự là không thể trêu vào!

- Lựa chọn thứ hai thực ra cũng quá trâu! Tư cách trò chơi vĩnh viễn, tương đương với đưa cho ngươi tài nguyên trò chơi tương đương giá trị 60 vạn, đưa cho ngươi sáu mươi vạn nhân dân tệ! Quả nhiên nhiều tiền lắm của!

- Mục lựa chọn thứ ba không hiểu được.

- Tôi xem cũng không hiểu, đúng là một mục lựa chọn thần bí.

Đám người thảo luận sôi nổi, nghiên cứu về ba hạng mục tuyển chọn.

Trần Văn Sơn cũng nhíu lông mày lại, âm thầm tính toán lựa chọn cái nào.

Lựa chọn đầu tiên rõ ràng là vô cùng tốt.

Về sau không còn là hình thái bào tử, mà có hình thái chủng tộc ban đầu, đồng thời còn là Gà Đưa Ma, cũng không phải không thể tiếp tục tiến hóa. Cho dù tiềm lực tiến hóa bị hạn chế, nhưng cũng có thể tiếp tục gia tăng cấp độ giống loài, biến thành loài chim càng kịch độc hơn.

Hạng mục lựa chọn thứ hai, nhìn qua hấp dẫn nhất, có lợi ích kinh tế thực tế, nhưng rất nhanh liền bị Trần Văn Sơn bác bỏ.

Hắn cảm thấy rằng với thực lực bản thân, không cần sợ hệ thống đào thải, hắn tự tin sẽ không rơi vào kết cục bị đào thải, bởi đầu tóc của hắn cũng không phải hói không.

Hạng mục lựa chọn thứ ba, mở ra trải nghiệm cuộc sống thứ hai?

- Có ý nghĩa gì đây?

Hắn nhíu nhíu lông mày, cảm thấy không quá ổn, do dự một lát rồi quả quyết lựa chọn hạng mục đầu tiên.

Giao diện đăng nhập trò chơi dần dần biến hóa, xuất hiện hai lựa chọn.

Một là, bắt đầu cuộc sống của bào tử.

Hai là, có thể chọn chủng tộc —— Gà Đưa Ma.

Trần Văn Sơn yên lặng nhìn đặc điểm của Gà Đưa Ma, hình ảnh giống như tơ liễu tản ra, biến thành một mảnh hình ảnh tinh xảo màu xanh lam đổ bộ xuống, bên trong là một con gà trống lớn màu đỏ, cung cấp lựa chọn gà trống hay gà mái, được tùy ý bóp mặt, lựa chọn cấu tạo thân hình bên ngoài.

Trong nháy mắt, phòng livestream bùng nổ.

- Oa! Đại lão trâu bò, rốt cục cũng giống như loại Game Online khác, có chức năng chỉnh hình, lựa chọn vẻ bề ngoài của chủng tộc ban đầu. Không giống như chúng ta, chỉ có thể bắt đầu là sinh vật đơn tế bào!

- Trò chơi này ngày càng đáng sợ, thậm chí các chủng tộc ban đầu đều muốn tự mình tiến hóa ra.

Trần Văn Sơn cũng không để ý tới những người chơi đang ghen tị kia, âm thầm chỉnh hình, trong lòng rất đắc ý, thay đổi vẻ bề ngoài của gà trống trở nên cực kỳ thần tuấn, sau đó lựa chọn đăng nhập trò chơi, xuất hiện ở bên trong sa bàn to lớn.

Trần Văn Sơn tràn đầy phấn khởi, lại bắt đầu tiến hóa, rất

nhanh chóng dẫn dắt quần thể của mình tiến hóa ở trong sa bàn.

Rầm rầm rầm!

Đúng lúc này, ở bên cạnh, một người khổng lồ vừa vặn bước ra khỏi cửa, đi ngang qua đường thú, khiến cho mặt đất chấn động kịch liệt.

Hắn vừa vặn thấy quần thể Gà Đưa Ma ở trên mặt đất, khẽ ồ lên một tiếng,

- Ah, đây không phải là đồ ăn mà lần trước ăn sao? Ăn rất ngon, lại bắt mấy con mang về nấu canh, làm thành bữa ăn khuya.

Người khổng lồ xoay người, cúi đầu.

Từ trên trời, bàn tay to giáng xuống chộp tới.

Lập tức, hắn bắt đi hầu hết những con Gà Đưa Ma này.

Trần Văn Sơn:

- ????

Đám người trong phòng livestream:

- ????

Trong nháy mắt Trần Văn Sơn thấy nhức cả trứng, trở nên vô cùng bực bội, hắn cảm thấy cả người đều không tốt!

Hành vi của con Boss này cũng hắc khoa kỹ như vậy sao? Còn có thể ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại! Mang mối hận thù? Có nghĩa là sau này, không phải mình sẽ luôn lo sợ trở thành thực đơn của hắn, mỗi ngày đi ngang qua sẽ bắt lấy vài con sao?

Hắn cắn chặt hàm răng, vô cùng đau đớn.

Sớm biết vậy, ta đã không tiến hóa ra mỹ vị như thế rồi. Không độc chết được hắn, còn trở thành một món ăn trên thực đơn của Boss. Trần Văn Sơn vô cùng ân hận, mình không nên lựa chọn hạng mục tuyển chọn này, nên tuyển một trong hai hạng mục khác.

Chương 47: Người Chơi Theo Lối Cơ Giới Quỷ Dị

Bầu không khí yên lặng chết người.

Lúc đầu, ai cũng cảm thấy rằng chủng tộc Gà Đưa Ma này là một phần thưởng vô cùng lớn, nhưng mà hiện tại, tận mắt chứng kiến cảnh này xong, trong lòng mọi người không khỏi chấn động mạnh.

- Quá thảm! Không thể tưởng tượng được, sau khi Boss nếm qua vị của ngươi trong hộp cơm, không những không bị độc chết, ngược lại còn nhớ rõ mỹ vị của ngươi…

- Chúc mừng người anh em, anh đã thành công nhận được chủng tộc bắt đầu mới – Gà trên đầu lưỡi, chuyển chức thành một món ăn, mùi vị thịt gà, giòn rộp rộp, lượng protein gấp tám lần thịt bò.

- Vừa mới tốn khoảng mười phút, chỉ để chỉnh gương mặt trở nên đẹp hơn, nhưng có đẹp hơn đi chăng nữa cũng… bị ăn tươi. Thậm chí, còn giúp cho món ăn càng thêm đẹp mắt.

- Thành thật mà nói, khi nãy tôi đang ăn điểm tâm, thấy cảnh như vậy liền không nhịn cười được mà phun ra. Tuy rằng cảm thấy rất tội nghiệp, nhưng tôi vẫn không thể nhịn cười được.

- Người anh em, loài đầu tiên của anh – Gà Đưa Ma, có lẽ phải bỏ rồi…

…

Nghe tràng cười và trêu chọc trên diễn đàn, lúc này Trần Văn

Sơn hoàn toàn chết lặng, nhìn phần lớn tộc đàn "Gà Đưa Ma" bị cầm đi, lập tức trong lòng dấy lên cảm xúc vô cùng hối hận. Ta cố gắng tiến hóa càng mỹ vị, để rồi bị hắn nhớ kỹ hương vị, mỗi ngày đều tìm tới chủng tộc của ta mà ăn…

- Giống loài này của ta sợ rằng thật sự phải bỏ rồi…

Trong chớp mắt, hắn vui quá hóa buồn.

Mà thiết lập tính cách của Boss, giống như một thế giới thật vậy, có cả năng lực ghi nhớ. Điều này, làm cho người chơi cực kỳ chấn động, mọi người lâm vào trạng thái phấn khích, đều nhiệt tình thảo luận về chủng tộc tiến hóa đầu tiên thu được thành tựu, thế nhưng lại trở thành một món ăn trong thực đơn của Boss.

Phải lấy đó làm gương!

…

Trái lại, biểu hiện của Hứa Chỉ vô cùng thong dong.

Từ vườn trái cây đi về phòng, cầm mấy chục con Gà Đưa Ma lớn cỡ trứng chim cút vào trong bếp, thả chúng vào trong rổ, rửa hai ba lần, sau đó vặt lông chim,

- Đúng lúc đang đói bụng, có thể làm bữa khuya đêm nay luôn.

Không biết nên nói thế nào, loài này tiến hóa không chỉ vô cùng độc, mà lại còn vô cùng ngon miệng, xứng đáng là sinh vật được tạo thành sau khi học tập kiến thức tiến hóa chuyên nghiệp, vì mỹ vị mà sinh ra.

Hứa Chỉ cho rằng đây là một tình huống rất bình thường.

Dù sao, ruộng nhà ai nếu có trồng trọt, lúc đói bụng không phải đều đi ra ngoài, sau đó hái chút rau cải để nấu ăn à?

Gà Đưa Ma cũng là một loại rau cải của nhà mình đó thôi.

Để lại Vương cho hắn, chỉ ăn một ít quần thể của hắn, đã là nể tình lắm rồi.

Hứa Chỉ mang mấy con gà này đi hầm, sau đó đập hai quả trứng gà, bình tĩnh mỉm cười, tiếp tục nấu nướng trong bếp,

- Biết chắc chắn ngươi sẽ chọn lựa chọn số 1, nên ta đã sớm chờ ngươi ở đây.

Người anh em à, từ nay về sau, ngươi sẽ là một trong những món ăn ở trong thực đơn của ta.

Hầm trên lửa nhỏ nửa tiếng, sau đó rắc lên một ít hành thái, một miếng lại một miếng, ngon miệng một cách bất ngờ, sảng khoái muốn chết.

- Xem ra, sau này nên cổ vũ bọn họ tiến hóa ra thêm một ít loài mỹ vị khác.

Hứa Chỉ nói thầm. Trong mắt hắn, ung thư dạ dày giai đoạn cuối thì cần phải đối xử thật thật tốt với dạ dày mình.

Tu luyện vu thuật xong, sau đó tắm rửa, lại ăn một bữa khuya mỹ vị, thật là một cuộc sống điền viên tuyệt vời.

Đột nhiên hắn nhíu lông mày,

- Đúng rồi, sao không để cho bọn họ tiến hóa ra một loại thực vật, sinh ra một loại rau dưa hoa quả nào đó ngon ngon.

Thành thật mà nói, lúc Hứa Chỉ ngồi ở sân nhìn sa bàn lớn, rất yêu thích ăn quả táo, lê và các loại hoa quả khác, cái loại hạnh phúc nhàn nhã ngày qua ngày này thật sự vô cùng tốt đẹp. Nếu hiện tại, bọn họ có thể cho ra thêm mấy loại hoa quả ngon miệng nữa, vậy thì càng tốt…

- Cũng không phải là không thể làm được.

Hứa Chỉ suy nghĩ. Hiện tại phần lớn người chơi, đều không lựa chọn tiến hóa thành thực vật. Dù sao, không thể cử động được, sẽ ảnh hưởng rất lớn tới quá trình trải nghiệm game.

Vấn đề mấu chốt chính là, hiện tại các người chơi đều rơi vào một suy nghĩ sai lầm. Ngay từ đầu, đều muốn tiến hóa ra con mắt, tiến hóa ra cánh tay, chân để có thể di chuyển, chưa bao giờ nghĩ tới việc đi lên con đường thực vật, không thể cử động này.

- Có lẽ, ta nên nhắc nhở bọn họ một chút… Sự cố gắng và khả năng chống lại áp lực của những người này, cao hơn ta tưởng. Đi lên con đường làm thực vật, không nhúc nhích, yêu quang hợp và có khả năng chịu đựng sự nhàm chán…

Hứa Chỉ suy nghĩ, lén đi lên diễn đàn, login vào tài khoản được tạo ra vì việc tiến vào trong game sa bàn trước đó, tài khoản "Người Mắng Ta Đều Bị Ghi Vào Sổ Nhỏ", sau đó post lên một bài viết.

Nội dung như sau:

- Tôi vẫn luôn xem các vị đại lão chơi game, tại sao không có ai lựa chọn tiến hóa thành thực vật vậy? Dù sao trên thế giới này cũng có hai loại lớn, đó là thực vật và động vật mà, không có ai muốn chọn con đường tiến hóa thành thực vật sao?

Bài viết này tựa như làm bừng tỉnh người trong mộng, trong nháy mắt, các người chơi liền thảo luận sôi nổi.

- Ngọa tào, tại sao tôi lại không nghĩ tới chứ! Thực vật! Thực vật ah!

- Đúng vậy, đây là một phạm trù hoàn toàn mới. Dù sao vì đánh Boss mà chết đi, cũng phải bắt đầu tiến hóa lại từ bào tử mà. Thực ra tôi cũng có thể thử một lần, mở ra một thế giới trước nay chưa từng có. Quyết định rồi, tôi sẽ dùng cả đêm nay để nghiên

cứu cấu trúc tiến hóa của thực vật, chất diệp lục, sự quang hợp,… Tôi muốn tạo ra một loại thực vật hoàn mỹ!

- Ngày mai còn có kiếp sau, tôi muốn làm một cái cây, đứng mãi thành vĩnh hằng, không có tư thế vui buồn, một nửa an tường trong đất, một nửa tung bay trong gió, một nửa tỏa bóng mát, một nửa tắm dưới ánh mặt trời. Rất trầm mặc, rất kiêu ngạo.

…

Hứa Chỉ xem xong, vô cùng hài lòng. Nếu đã có người thích thú và đi lên con đường thực vật, hắn cũng thành công âm thầm lui thân.

Quả nhiên, việc lén trà trộn vào trong diễn đàn là cực kỳ quan trọng, biết được tình hình của địch, hơn nữa còn có thể trộm dẫn đường dư luận, đi về hướng tiến hóa mà mình mong muốn.

Làm cho bọn họ hoàn toàn trở thành người làm công miễn phí cho mình, để bọn họ vì mình mà điên cuồng nghiên cứu khoa học và thuyết tiến hóa, học tập tri thức, trở thành một đám Edison, dùng 99% mồ hôi đến mức hói đầu, hao hết tinh lực vì diễn biến ra chủng tộc cho mình.

Nếu thực vật xuất hiện, trái cây ngon còn có thể xa sao?

Không xa!

…

- Kế hoạch vườn rau của ta…

Hứa Chỉ cười rộ lên, tiếp tục ăn Gà Đưa Ma, sau đó lại đi dạo diễn đàn, thám thính tình huống diễn biến của quân địch.

Hắn phát hiện, ngoại trừ Tốc Độ Xe Akina ra, thì còn có một người chơi xuất sắc mới, vô cùng đáng chú ý.

Đó chính là vị "Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn", đây cũng là một tuyển thủ nổi tiếng. Hiện tại, người này hoàn toàn không chịu làm việc đàng hoàng, không muốn tiến hóa thành Côn, cũng không muốn diễn hóa giống loài.

Hắn là một người chơi "Thế Giới Của Tôi" thâm niên, là loại người chơi hưu nhàn chân chính, đam mê làm ruộng, xây dựng phòng ốc.

Trước đó, hắn tiến hóa ra năm xúc tua, chính là để làm một "Nhà phát minh", "Thợ thủ công" thật tốt.

Trong năm xúc tua của hắn, có hai cái có cấu tạo hình dạng như liềm răng cưa vô cùng sắc bén, dùng để chặt cây cối, có một cái hình dạng giống như cái xẻng, dùng để xúc đất, có hai xúc tua tinh xảo chuyên dùng để hỗ trợ.

Toàn bộ sinh vật này, giống như một người máy công cụ vậy.

Làm ra một cái ghế.

Xoạt xoạt xoạt!!

Chặt cây, phân loại, kết hợp và lắp ráp. Không tới vài phút, năm cái xúc tua cùng nhau hành động, phân chia thực hiện công việc của mình, một đống xúc tua hóa thành tàn ảnh, chỉ trong chớp mắt liền làm xong. Hứa Chỉ thấy cảnh này, liền sợ ngây người!

Loài tiến hóa này là cái quỷ gì vậy?

Ngọa tào, đây chính là một dây chuyền sản xuất, tựa như cánh tay máy trong nhà xưởng vậy.

Chương 48: Sinh Vật Luyện Kim Ô Tô

Hứa Chỉ vụng trộm xem bài viết, bí mật quan sát.

Người chơi này bình thường gần như không hề tiến hóa giống loài, tất cả đều là xây dựng công cụ, xây dựng phòng ốc, nơi ở của hắn hiện giờ là một vùng vách núi dựa vào biển.

Có nhà cửa, có vườn tược, có rào chắn, có giếng mỏ của chính mình.

Là một nhà vườn nhỏ rất duy mỹ hạnh phúc, tựa như một nhà khoa học hoàn toàn tách biệt với thế giới.

Ở trong sân nhỏ của hắn có một chiếc xe đạp rất giản dị được chế tạo bằng gỗ, bánh xích xe đạp được thay thế bằng một loại da sinh vật có tính bền dẻo, vậy mà thật sự có thể chạy được, mặc dù có chút trúc trắc.

- Đó đúng là một nhân tài! Xe đạp cũng chế tạo ra được.

Hứa Chỉ có chút giật mình,

- Đúng là trên mạng có nhiều kỳ hoa, không chơi bào tử tiến hóa, mà lại trực tiếp tiến hóa ra giống loài xúc tu quỷ dị rồi bắt đầu định cư, sau đó phát triển khoa học kỹ thuật. . .

Lúc trước, sau khi người chơi này bị Hứa Chỉ đập chết, đã lại cố gắng tiến hóa ra giống loài mới, lần này là một giống loài kỳ quái có sáu cánh tay, vừa mới bò lên bờ liền trở lại nhà nhỏ của chính mình, sau đó tiếp tục làm ruộng, đào quáng, lột cây.

Vẫn là dáng vẻ nhàn nhã thường ngày, yêu quý cuộc sống điền viên giống như Hứa Chỉ.

Những người khác thì lại bắt đầu nghị luận,

- Đại lão đúng là thiên phú dị bẩm, lần này lại tiến hóa ra một giống loài còn lợi hại hơn trước. Nhìn xem, cánh tay răng cưa giống như của bọ ngựa, lại có hình thái xúc tu, đúng là cánh tay máy nhiều chức năng, đốn cây đào đất rất nhanh. . .

- Đại lão đúng là không làm việc đàng hoàng. Rõ ràng có thiên phú rất đáng sợ, chỉ mới nghiên cứu một lát đã cho ra sinh vật nhiều cánh tay này, đoán chừng nếu nghiêm túc thì có thể treo đánh Tốc Độ Xe Akina, trở thành người thứ nhất đạt được thành tựu. Những thứ này lại không đi tranh, bây giờ còn trầm mê làm ruộng, đúng là lãng phí thiên phú.

Vô số người có chút chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ cũng không để ý tới bọn hắn, đang bên cạnh giếng mỏ trong nhà livestream đào quáng, sáu cánh tay điên cuồng đào đất,

- Đến bây giờ còn không đào được, thế giới trong trò chơi sa bàn « Bào Tử Tiến Hóa » này hình như không có khoáng vật, không cho phép phát triển văn minh khoa học kỹ thuật, đoán chừng chỉ có thể đi con đường tiến hóa giống loài.

Vô số người đậu đen rau muống:

- Đúng là như vậy rồi đó! Trò chơi tiến hóa thật tốt, đại lão lại coi nó thành trò chơi phát triển văn minh, còn muốn luyện sắt, chế tạo vũ khí, ô tô đại pháo máy bay.

- Nó cũng chứng minh rằng, độ tự do của trò chơi này cao đến mức đáng sợ, tựa như thế giới chân thật, có vô hạn khả năng. Thứ có thể chế tạo trong hiện thực, trong game cũng có thể thực hiện,

thậm chí lý luận tiến hóa giống loài cũng hoàn toàn đi theo tiến hóa học hiện đại.

. . .

Mọi người nghị luận ầm ĩ, Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ lại lắc đầu,

- Được rồi, nếu như đêm nay không thể đào ra khoáng vật, không có quặng sắt, sẽ không thể chế tạo ô tô, máy móc, không có xăng, cũng không có nguyên liệu. . . Sau đó tôi cũng chỉ có thể đi theo con đường tiến hóa sinh vật khoa học kỹ thuật. Mục tiêu bây giờ của tôi, chính là tạo ra một sinh vật ô tô bằng gỗ.

Không có kim loại, không có xăng, còn muốn chế tạo ô tô ?

Đám người rất khiếp sợ, không biết thân phận trong hiện thực của vị đại lão này là gì ?

Nhìn lý do của hắn, vậy mà lại nắm chắc chế tạo được ô tô, máy móc, có thể từ không tới có, trèo lên con đường khoa học kỹ thuật, thật là đáng sợ. . .

Chẳng lẽ, là đại lão chuyên gia ở Viện Khoa Học, nghiên cứu và phát triển kết cấu động cơ máy bay, phát minh đạn đạo?

Nhưng đại lão như vậy, sẽ đến nơi này chơi game ?

Lại còn có biểu hiện đần đụt như vậy, lần trước chết kêu gào thảm thiết như thế?

Có người không nhịn được hỏi: Đại lão, ngài định dùng mảnh gỗ chế tạo ô tô? Thế nhưng kết cấu quá tinh vi, mà bánh răng, dàn khung cũng rất khó lắp ráp, coi như làm được cũng không có động cơ.

- Chuyện động cơ tôi đã nghĩ tới, có thể tiến hóa ra một sinh

vật động cơ, chính là một sinh vật đặc thù chỉ có một cái miệng và một cái xúc tu cực khỏe, phụ trách ăn đồ ăn rồi điên cuồng lôi kéo ống bễ, từ đó có thể cung cấp động lực.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ nói:

- Tôi đã hỏi qua một người bạn được giải thưởng sinh vật học chuyên nghiệp ở nước ngoài, hắn nói ở trong tiến hóa tự nhiên, loại sinh vật này sẽ không thể nào xuất hiện, bởi vì nếu sinh vật chỉ có một cái miệng và một cái xúc tu cực khỏe, sẽ không thể nào sống sót được, nó không phù hợp quy luật tiến hóa. Nhưng mà, chúng ta có thể khống chế tiến hóa, nơi này có điều kiện tiến hóa ra chúng.

Đám người hít vào một hơi khí lạnh.

Sinh vật động cơ?

Dùng cách này để thay thế xăng, điện?

Suy nghĩ về lý luận trên một chút, đúng là có thể thực hiện. Một sinh vật chỉ cần ăn đồ ăn và phụ trách làm việc là được rồi, hoàn toàn có thể bỏ các khí quan khác, tựa như quái mắt to, đi theo con đường cực đoan.

- Đại lão trâu bò, không hổ là chuyên nghiệp. Kỹ thuật và ý tưởng sáng tạo cái mới, đã bỏ xa chúng ta cả một thời đại công nghiệp.

- Nếu quả như thật có thể tạo ra một sinh vật động cơ đặc thù này, bên ngoài được bao quanh bằng vỏ ô tô làm bằng mảnh gỗ, như vậy chính là sinh vật cơ giới rồi. Nói không chừng, giống loài này có thể đạt được ban thưởng thành tựu!

Đám người nghị luận ầm ĩ, rất kích động. Cái sáng ý đúng là thiên mã hành không, quả thực trâu đến phát nổ. Đây là một thời đại tiến hóa nguyên thủy, lại có đại lão nghĩ đến việc muốn tiến

hóa ra sinh mệnh cơ giới rồi.

- Thiếu vật thí nghiệm không ?

- Đại lão, đã có bản vẽ và ý tưởng tiến hóa chưa? Ngài cung cấp tri thức lý luận, tôi có thể phụ trách tiến hóa ra sinh vật động cơ này, gan tôi cứng rắn, có thể chịu được cực khổ, thất bại vài chục lần cũng không sao. Mời thỏa thích làm thí nghiệm, thỏa thích đùa bỡn thân thể của tôi.

Đối với sự nhiệt tình của đám người, Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ lên tiếng từ chối nhã nhặn. Hắn nói chính mình sẽ tự tiến hóa, bởi đã liên hệ mấy người bạn chuyên nghiệp, bắt đầu giúp hắn lên kế hoạch rồi, đương nhiên sẽ không đưa cái kỳ ngộ có khả năng thu được ban thưởng thành tựu này cho người khác được.

Tính tình của hắn mặc dù thanh đạm, nhưng cũng sẽ không buông tha cho cơ hội lần này.

. . .

Một bên khác.

Sinh vật động cơ?

Hứa Chỉ nhíu mày, trong lòng dần dần dâng lên sự hưng phấn.

Đây là hình thức ban đầu của thuật luyện kim, cũng là một niềm vui ngoài ý muốn.

Chỉ hơi đáng tiếc, thuật luyện kim rất có thể sẽ xuất hiện rồi, nhưng mà luyện kim dược tề, lại từ đầu đến cuối không có dấu vết gì, làm cho Hứa Chỉ có chút khó chịu. Hắn vội vã phát triển văn minh ở phương diện này, chính là dùng để chữa bệnh.

- Là một vị đại lão hàng thật giá thật.

Hứa Chỉ yên lặng điều tra thân phận của người này, hơn bốn

mươi tuổi, là người sáng lập một doanh nghiệp khoa học kỹ thuật nổi tiếng trong nước, các loại bối cảnh thân phận quả thật có chút dọa người.

Nếu như đặt ở trong hiện thực, ngay cả tư cách * cho loại người này Hứa Chỉ cũng không có.

Chiếm tiện nghi lớn rồi! Dùng nhiều người đến giúp đỡ, quả nhiên ý nghĩ này vô cùng chính xác. Nếu đổi thành một mình Hứa Chỉ, căn bản không thể nghĩ ra được.

Tiếp theo, Hứa Chỉ cũng không để ý đến đám người đang thảo luận tràn đầy phấn khích này, sau đó trực tiếp đi ngủ. Dù sao, việc tiến hóa giống loài khó khăn này đã giao cho bọn hắn, chính mình chỉ phụ trách tiếp thu thành quả là được.

Sau khi ăn uống no đủ rồi đi ngủ, sáng sớm ngày thứ hai Hứa Chỉ thức dậy, nha đầu Trần Hi cũng đưa tới bữa sáng.

Hắn nhìn về sa bàn nhỏ một chút, hiển nhiên sau khi tử vong một lần, tất cả mọi người đều an phận hơn rất nhiều, đều phát triển đâu vào đấy. Mà sa bàn lớn bên kia, sau khi mất đi ba nữ vu, cuối cùng đã nghênh đón biến đổi bất ngờ.

Chương 49: Thời Đại Hắc Ám

Babylon năm thứ 212.

Trong mạch của giáo phái Tường Vi, đệ tử thân truyền của nữ vu tà ác Circe là Medusa, thiên tư thông minh tới cực điểm, và là người vô cùng thận trọng. Đều là truyền nhân, tư chất nàng có được không hề kém hơn Lilith, lại ngụy trang thành nữ vu lương thiện, lẻn vào trong Vương quốc Babylon, học tập tri thức của hai đại nữ vu khác.

Sau ba năm học tập, nàng đánh cắp đi toàn bộ tri thức, tuyên bố thành lập quốc gia ở vùng núi Balchik, lấy quốc hiệu là Tường Vi, xưng là: Quốc gia vương quyền của phụ nữ.

Vương điện Babylon.

- Nữ vu sa đọa đã khinh nhờn ba đại thiết luật của nữ vu, túng dục, phóng đãng, tà ác, đen tối, đám con chuột vẫn luôn chạy trốn đó mà cũng dám thành lập quốc gia? Còn tự xưng là dòng chính của ba nữ vu?

Trên vương tọa, gương mặt xinh đẹp như thiên thần của Lilith trở nên ngưng trọng, nàng mặc áo bào dài màu xanh đen của vu sư, đầu mang một vòng hoa tươi, tay cầm gậy gỗ màu đen, vô cùng tức giận.

Tinh thần lực khủng bố của nàng tản ra, chấn nhiếp bát phương.

Phía dưới vương điện, tất cả nữ vu đều lạnh run, mặt mày tái mét do bị tinh thần lực khủng bố trùng kích.

- Vương, vậy chúng ta nên…

Trong nhóm nữ vu, có một người đứng ra hỏi.

- Chiến tranh, chỉ có chiến tranh!!

Lilith đập mạnh cây gậy của mình xuống, một vầng sáng trong suốt hình gợn sóng bắt đầu lan rộng ra, đó là vu thuật cấp 4 "Gợn sóng âm thanh" của nữ vu mùa xuân Cassandra, làm cho giọng nói của nàng vang vọng ra toàn bộ Vương quốc Babylon.

- Chiến tranh, chỉ có chiến tranh!

- Chiến tranh, chỉ có chiến tranh!

…

Babylon năm thứ 213.

Lilith xuất lĩnh hơn trăm nữ vu đi tới vùng núi Balchik, tấn công Vương quốc Tường Vi, sông núi hoang tàn, cây cối sụp đổ, máu tươi tràn ra khắp lục địa, vô số nữ vu hùng mạnh ngã xuống.

n oán từ thế hệ của ba nữ vu, kéo dài xuống tận thế hệ của đệ tử hai bên, là Lilith và Medusa.

Chiến tranh diễn ra khoảng chừng 8 năm.

Trên thực tế, dưới sự hướng dẫn của Circe, từ lúc đó nữ vu tà ác đã tích góp được sức mạnh cực kỳ đáng sợ, cũng có được hơn 70 nữ vu. Cho dù số lượng rất ít ỏi, nhưng các nàng dùng cách thức tu luyện tà ác, cho nên tiến độ của các nàng nhanh hơn rất nhiều so với nữ vu chính thống, cũng mạnh hơn so với nữ vu truyền thống.

Sức chiến đấu của Vương quốc Tường Vi, dĩ nhiên không hề thua kém Vương quốc Babylon.

Vào một ngày nọ, sau khoảng thời gian dài tích góp, cuối cùng Medusa cũng đột phá, trở thành Vu Sư cấp 5, nữ vu chính thống Lilith lập tức tan vỡ, thất bại thảm hại chạy đi.

Càng về sau, khoảng cách về thực lực giữa các cấp bậc ngày càng lớn, khác biệt một trời một đất.

Nữ vu Medusa đột phá, nhìn thấy Lilith chạy trốn cũng không đuổi theo, yên lặng cảm ngộ cảnh giới mới.

Ba ngày sau, có một người đi vào trong Vương quốc Babylon.

Cả quốc gia chấn động.

- Tốc độ tu luyện của nữ vu chính thống các ngươi quá chậm, ta đã đột phá, vậy mà Lilith vẫn còn chưa đột phá! Nếu không phải vì lão sư Circe không muốn trở thành kẻ thù một mất một còn với hai vị bạn cũ, vương quốc Babylon này đã sớm đổi chủ!

- n oán của thế hệ trước đã kết thúc. Lão sư niệm tình chuyện cũ, cho nên thế hệ của ta sẽ chấm dứt hết mọi ân oán! Hôm nay, ta đến đây, là để cải chính tên cho lão sư Circe!!

- Thế gian này, còn có ai có thể đánh một trận với ta?

Thoạt nhìn Medusa giống như một cô gái thanh thuần, khoác trên người chiếc áo bào vu thuật đỏ tươi, tay cầm mộc trượng, trong thân ảnh mông lung kia lại có làn sóng tinh thần vô cùng mạnh mẽ, những luồng khí màu xanh dương nhạt trong suốt bao quanh áo bào vu thuật đỏ tươi, hai tròng mắt cháy rực như ngọn lửa.

Một thân một mình giết vào Babylon.

Xâm nhập vào trong Vương điện Babylon, lấy sức mạnh một người địch lại cả một quốc gia, 131 nữ vu bao gồm cả Lilith nháy mắt liền tan vỡ.

Cách một cảnh giới, chênh lệch quá lớn.

- Các ngươi, có phục không?

Medusa được bao phủ trong những luồng khí màu xanh, đứng trong Vương điện Babylon, cúi đầu ngắm nhìn chúng sinh.

Tinh thần lực tạo ra uy áp khủng bố phóng lên tận trời, giống như khắp thiên địa đều đang nổ vang, lâm vào tình trạng sụp đổ, toàn bộ nữ vu trong Vương điện đều hoa mắt chóng mặt, đầu óc hơi chấn động.

- Medusa, ngươi lẻn vào trong Vương quốc Babylon của ta, học tập tri thức của hai đại nữ vu, thật đê tiện… Chúng ta vĩnh viễn sẽ không khuất phục, có dùng vũ lực cũng không thể nghiền nát khuỷu tay của chúng ta, phá hủy xương cốt của chúng ta!!

Đại thần vương cung Selmei khó khăn ngẩng đầu lên,

- Sức mạnh và sự tàn bạo của ngươi, không cách nào khiến cho chúng ta khuất phục được đâu. Tạo vật chủ vĩ đại đã từng nói rằng, đây là ngang tàng bạo lực, không phải là văn minh…

Nàng còn chưa nói xong, Medusa đã đập mạnh cây gậy trong tay xuống, tinh thần lực bắn ra một luồng uy áp khủng bố, lập tức khiến cho một vu sư cấp 3 hùng mạnh nổ tung, ngã vào trong vũng máu.

- Còn có ai không?

Medusa bình tĩnh mở miệng.

- Cho dù vũ lực có mạnh hơn đi nữa, ngươi cũng không thể…

Oanh!

Một nữ vu gào lên, nháy mắt sau đó toàn bộ cơ liền nổ tung trong Vương điện Babylon, vô cùng đẫm máu.

- Nói tiếp đi.

Medusa nhìn những nữ vu còn lại trong Vương điện Babylon.

Ánh mắt của nàng không vui không buồn.

Khi còn sống, lão sư Circe vẫn rất nhớ nhung những chuyện cũ, bất kể nàng có khuyên như thế nào đi nữa, lão sư đều chưa từng nghĩ tới chuyện sẽ thật sự động thủ với hai vị nữ vu kia. Lấy thực lực chân chính của lão sư, không hẳn là không thể trấn áp hai đại nữ vu kia, tốc độ tu luyện của nữ vu chính thống thật sự vô cùng vô cùng chậm.

Mà nàng, sau khi thời đại của ba nữ vu kết thúc liền không hề cố kỵ gì nữa.

Ở trong mắt nàng, sức mạnh là tất cả, còn việc dùng cách gì để đạt được thì có liên quan gì đâu? Mấy nữ vu này quá cổ hủ, cho nên bọn họ mới thất bại, chỉ cần bản thân mình hùng mạnh thì sẽ có thể đạt được mọi thứ, đây mới là chân lý của thế gian.

- Mọi thứ, đều phải thay đổi.

Ánh mắt Medusa nhẹ nhàng nhìn đám nữ vu trước mặt,

- Thần phục, hay là chết?

- Chúng ta không phục!

Phụt!

Lại có máu tươi của một người nữa tuôn ra.

- Ngươi là đệ tử của Circe, có thể nể mặt ta được không, cho dù máu có nhuộm cả Vương quốc Babylon, chúng ta cũng vĩnh viễn không thần phục…

Cuối cùng, có một vị lão nhân run rẩy lẩy bẩy đứng lên. Đây là

nguyên lão sống ở thời kỳ của ba nữ vu, được vô số người tôn kính, là một anh hùng ca còn sống, từng theo chân ba nữ vu vĩ đại trải qua năm tháng bi thảm của bộ lạc.

Ba!

Lực đánh vô cùng mạnh, khiến cho một vị vu sư già nua lập tức bị đánh sâu vào trong vách vương điện, mạnh mẽ phun ra một ngụm máu tươi.

- Cậy già lên mặt, còn ai thì tiếp tục đứng ra đi.

Medusa bình tĩnh mở miệng.

Soạt!

Hiện trường, lập tức im lặng không một tiếng động.

Cả người Lilith tràn đầy máu tươi, đứng bên cạnh Vương điện, khi nhìn thấy cảnh thê thảm như vậy thì trong lòng đột nhiên vô cùng chua xót, nàng đè nữ vu muốn đứng ra lại, thì thào nói:

- Ta, Lilith, đại diện cho Vương quốc Babylon, lựa chọn thần phục.

- Vương!!!

Vô số nữ vu không cam lòng gào lên.

Từ lúc Vương quốc Babylon được thành lập đến nay, cũng đã hơn 200 năm. Thời kỳ ba nữ vu, chẳng sợ là thời kỳ khó khăn nhất, đàn ông gần như chết hết, những người phụ nữ còn sót lại trực tiếp lựa chọn dùng số lượng lớn tử vong để dung hợp với máu Evil Eye, cũng chưa từng khuất phục bao giờ. Đó chính là vinh quang của Vương quốc Babylon, nhưng mà hiện tại, chính tay Lilith lại phải chôn vùi loại vinh quang kiên cường bất khuất đó.

Khoảng khắc thần phục này, vô số người trên khắp Vương

quốc Babylon đều khóc rống lên, khóc không thành tiếng, vô số nữ vu tay cầm gậy quỳ rạp xuống đất, sụp đổ đến cùng cực, oán hận bản thân mình vô lực không làm được gì.

Ở ngã tư đường, khắp nơi đều vang lên những tiếng ca, đó là bản giao hưởng định mệnh của Beethoven, vô số người không tự chủ được mà ngâm nga.

Bọn họ đều biết, trừ khi ba nữ vu sống lại, bằng không sẽ không ai có thể ngăn một vị nữ vu cấp 5 lại được, Vương quốc Babylon của bọn họ sắp sửa đi thẳng đến con đường suy vong.

Medusa thoải mái đi ngang qua bên cạnh Lilith đang bị trọng thương, thản nhiên ngồi lên Vương tọa của Babylon, quan sát phía dưới,

- Kể từ hôm nay, phân chia thành hai Vương quốc, Tường Vi là chính quốc, Babylon là Vương quốc lệ thuộc, Lilith vẫn là Vương như trước.

- Kể từ hôm nay, trên Vương phải có Đế, Đế sẽ thống trị Vương quốc của hai đại vu sư, quân lâm thiên hạ, cai quản mọi thứ.

- Kể từ hôm nay về sau, người giữ nghĩa vụ sinh sản của Vương quốc Babylon là đàn ông, định kỳ mỗi một tháng phải dâng lên 100 người đàn ông cho Vương quốc Tường Vi. Trong 143 vu sư mà Babylon sở hữu hiện nay, có 16 người là nam vu sư, ta sẽ mang toàn bộ bọn họ đi, bỏ vào trong hậu cung của ta, gọi là Vương Phi.

…

Hạ xuống một đống hiệp ước bất bình đẳng, thông qua vu thuật cấp 4 “Gợn sóng âm thanh”, vang vọng ra toàn bộ Vương quốc Babylon.

Vô số người kêu la, nức nở khóc lớn.

Các nàng kêu gào vô cùng thảm thiết, tuyệt vọng, biết rõ ràng rằng, thế giới sắp lâm vào hắc ám, vận mệnh chờ đón các nàng sắp tới chính là sự diệt vong.

Những người đàn ông cũng hiểu rõ, ngay lúc này…

—— Đàn ông, triệt để trở thành công cụ để sinh sản.

Chương 50: Tìm Chúa Cứu Thế, Cứu Vớt Thế Giới

Thịnh Vu Chi Mâu ghi chép:

【 Vương quốc Babylon năm thứ 214. Vương quốc Tường Vi trở nên cường thịnh, Vương quốc Babylon thua trận, mạch nữ vu chính thống triệt để biến thành lệ thuộc. Vương quốc Babylon, chính thức tiến vào thời kỳ hắc ám】.

- Ta phải đi tới Vương quốc Tường Vi, hầu hạ nữ vu tà ác…

- Không cần nhớ tới ta…

Trong vương quốc, ở ngã tư đường hay trong hẻm nhỏ, liên tục vang lên giọng nói của những người đàn ông đang vĩnh biệt vợ con, tiếng kêu than dậy khắp đất trời. Sau khi đau khổ xong, bọn họ dứt khoát hy sinh đi lên con đường làm tế phẩm.

Bọn họ biết, đối với tinh thần nhỏ yếu của mình, sau khi trải qua một lần vui vẻ phóng túng với nữ vu tà ác, chết là chuyện không thể nghi ngờ.

Hầu như ở mọi nơi, đều đang diễn cảnh sinh ly tử biệt này.

Mà việc này sẽ không dừng lại ở đây, mỗi một tháng, Vương quốc Babylon đều phải đưa 100 người đàn ông đi làm tế phẩm.

Từ nay trở đi, trong Vương quốc Babylon, đàn ông không cần phải làm việc nữa.

Bọn họ phải điên cuồng sinh sản, đã hoàn toàn biến thành công cụ sinh dục. Một người đàn ông, phải có mười mấy người vợ,

nhiệm vụ mỗi ngày của đàn ông chính là điên cuồng gieo hạt giống trên người mười mấy người vợ này, sinh ra thêm càng nhiều nam giới, hiến tặng cho Vương quốc Tường Vi, để nhóm nữ vu tà ác hưởng dụng.

Nhưng ngay cả khi làm như vậy, tỉ lệ nam nữ của Vương quốc Babylon vẫn chênh lệch rất lớn, nữ giới hơn rất nhiều so với nam giới, chỉ sợ là sẽ đi tới tỉ lệ 10 : 1.

Đây là điều sỉ nhục cỡ nào chứ.

Vương điện Babylon.

Cả người Lilith dại ra ngồi trên ghế dài của Vương điện, nàng đã không còn mặt mũi nào để ngồi lên Vương tọa nữa.

- Lilith điện hạ…

Trước mặt, là 16 nam vu sắp bị đưa đến Vương quốc Tường Vi chịu nhục.

Bọn họ không phải nam giới bình thường, mà là nam vu chính thống của giáo phái truyền thống, có thể chịu đựng được loại điên cuồng của tinh thần lực khi phấn khích. Điều đó cũng đồng nghĩa với việc, bọn họ sẽ không dễ dàng chết đi, mà vẫn luôn phải chịu đựng sự tàn phá này.

Bọn họ sẽ gặp phải sự thê thảm không gì sánh bằng, mỗi ngày phải chịu sự thống khổ cực kỳ lớn khi bị lâm hạnh!

- Ta rất có lỗi với các ngươi…

Lilith cười khổ,

- Đặc biệt là ngươi, Garfield.

Nam vu Garfield, là một trong những vu sư cực mạnh của Babylon, chỉ kém hơn Lilith một chút. Hắn là người đàn ông khôi

ngô tuấn tú nhất Babylon, ôn nhu thiện lương, có vô số cô gái trong Vương quốc Babylon thầm thương trộm nhớ.

Nhưng mà, hắn vẫn luôn nghiêm khắc tuân thủ theo ba đại thiết luật của vu sư, giữ mình trong sạch, giữ nguyên thân thể sạch sẽ.

Garfield thở dài một hơi, gương mặt ôn nhu an ủi Lilith,

- Đây không phải là lỗi của ngài, tư chất của hai người ngang nhau, nhưng mà loại phương pháp tu luyện tà ác của bọn họ, thật sự quá nhanh, nàng ta trở thành vu sư cấp 5 trước ngài cũng là chuyện hiển nhiên.

Lilith trầm mặc một chút, thì thào nói:

- Ta sẽ cố gắng bước vào cảnh giới vu sư cấp 5, cứu các ngươi trở về, rửa sạch nhục nhã.

Garfield lắc đầu cười khổ,

- Đã không thể làm gì nữa rồi, nàng ta cho ngài tiếp tục làm vương mà không giết chết ngài, là bởi vì nàng ta cho rằng ngài đã không thể nào vượt qua nàng ta được nữa, bởi vì tốc độ tu luyện của nàng ta nhanh hơn rất nhiều so với chúng ta!

- Hơn nữa, nàng ta còn lấy được thêm 16 nam vu, tốc độ tu luyện sau này e rằng còn nhanh hơn gấp ba bốn lần.

Garfield thở dài một hơi.

Từ nhỏ, hắn với Lilith là thanh mai trúc mã, yêu thích lẫn nhau, cùng nhau tiếp nhận nghi thức vu sư, chịu đựng được máu của Evil Eye, trở thành vu sư, bọn họ vẫn duy trì quan hệ yêu đương thuần khiết, không phát sinh bất cứ tiếp xúc thân thể nào.

Tình yêu của bọn họ, chính là tốt đẹp mà đơn giản.

Rất nhiều nam nữ vu sư truyền thống có tình yêu, chỉ là thuần khiết ở chung một chỗ, vì bảo vệ Vương quốc Babylon, nhóm thủ hộ thần Babylon bọn họ thật sự đã phải bỏ đi rất nhiều.

Nhưng mà hiện tại, Medusa lại muốn cướp đi Garfield – người yêu của nàng, biến hắn trở thành Vương Phi của nàng ta, làm sao mà Lilith không tức giận được cơ chứ?

Garfield thở dài một hơi,

- Không sao đâu, những chuyện còn lại hãy giao cho ta. Ta sẽ nghĩ biện pháp thay đổi mọi thứ dưới sự tàn phá của nàng ta, chiến thắng quái vật đáng kinh sợ ấy!

- Là do ta không đủ năng lực.

Lilith nhịn không được khóc òa lên.

Một ngày này, dưới sự than khóc của cả nước, 16 nam vu và 100 nam giới bình thường, rời đi dưới sự lãnh đạo của Garfield.

- Lẽ nào, trời cao muốn Vương quốc Babylon chúng ta phải diệt vong sao?

Trong Vương điện Babylon, Lilith mờ mịt nỉ non.

Vương quốc Babylon năm thứ 265.

50 năm sau lần thua trận năm đó.

Hơn 50 năm qua đi, Medusa nhờ có được 16 nam vu để tu luyện, thành công đột phá trở thành vu sư cấp 6, đạt đến trình độ khủng bố năm đó của ba nữ vu, tọa trấn tại Vương quốc Tường Vi, tục danh là Quân chủ đại đế Medusa.

Trong năm này, nữ vu tử vong Medusa được thế nhân ca tụng là “Quân chủ đại đế nắm giữ tử vong và quyền lực tối cao”, đã triệt để bất khả chiến bại!

Hơn 60 năm qua, Lilith bị bỏ lại ngày càng xa, nàng yên lặng tu luyện, mỗi ngày đều cực khổ tu luyện mười mấy tiếng, thậm chí tẩu hỏa nhập ma, nhưng vẫn dừng ở mức vu sư cấp 4 như cũ, chỉ tới biên giới đột phá cấp 5 mà thôi.

Giáo hội Tường Vi đã sớm hoành hành ngang ngược.

Nhóm nữ vu truyền thống suy tàn, ngày càng nhiều người đầu nhập vào đoàn nữ vu tà ác.

- Giáo hội Tường Vi mới là chính thống!

Có người lớn tiếng nói.

Không có nữ vu truyền thống nào đáp lại.

- Nữ vu truyền kì Circe, khi còn sống bị người thóa mạ, sau này lịch sử đã chứng minh rằng, con đường mà hai nữ vu kia đi mới là sai lầm! Nữ vu, nên ngự trị trên tất cả mọi người, tùy ý hưởng dụng nam giới trên đời.

Có người kêu gào.

Nhóm nữ vu truyền thống chỉ có thể trốn tránh ở trong góc, không dám phản bác nửa lời.

- Nữ vu vương vĩ đại của chúng ta, Medusa, là người nắm giữ tử vong và quyền lực tối cao, trấn áp một đời, vô địch thiên hạ!

Có người cười gằn.

Toàn bộ nữ vu truyền thống trầm mặc.

Thời kỳ của các nàng, đã từng bước đi xa.

…

Hứa Chỉ: ???

Loại tình huống này bùng nổ quá nhanh, hắn gần như không kịp phản ứng.

- Cứ vậy mà nản lòng sao?

- Mới qua hơn có một đêm thôi, ta cũng chỉ mới đi xem diễn đàn và đấu trí đấu dũng với những tên kia một chút, mà ở đây các ngươi đã sắp bị đồ đệ Circe lưu lại đẩy ngã rồi? Có xứng đáng với hai vị nữ vu cả đời chia năm năm với Circe sao?

Mạch của nữ vu tà ác, mang đến thời kỳ Hắc Ám.

Tà môn ma đạo của các nàng dĩ nhiên phát triển rất nhanh, nhưng loại chính sách tàn bạo tát ao bắt cá này, con đường của văn minh đã đi chệch hướng, không có sự phát triển của vu sư chính thống, thì rất khó để tìm ra thuật luyện kim mà Hứa Chỉ mong muốn.

Bệnh ung thư của ta thật sự đã hết thuốc chữa!

- Phải đưa ra một thiên tài, ngăn cơn sóng dữ lại mới được.

Hứa Chỉ cảm thấy hơi đau đầu. Làm một tạo vật chủ, thật sự quá lao tâm khổ trí mà.

Qua nhiều thế hệ mãng hoang mới có một Gilgamesh ra đời, đưa tộc nhân ra khỏi khốn cảnh.

Trong thời kỳ suy sụp sau trận đại hồng thủy, ba nữ vu ra đời, đưa tộc nhân ra khỏi khốn cảnh.

Hiện tại, thời kỳ của nữ vu hắc ám, vừa không có người kế tục, vừa không xuất hiện một kỳ tài ngút trời nào có thể trở thành anh hùng dẫn dắt cả một thời kỳ.

Dù sao cũng quá kinh khủng!

Nữ vu tử vong Medusa, “Quân chủ đại đế nắm giữ tử vong và

quyền lực tối cao", đã đạt tới trình độ khủng bố là vu sư truyền kì cấp 6, trên thế giới này còn ai có thể đối nghịch với nàng ta?

Phải biết rằng, dựa vào trình độ năm đó của Gilgamesh, so với hệ thống vu sư của bọn họ thì cũng chỉ ngang với trình độ của vu sư cấp 7 mà thôi. Năm đó, ba nữ vu đều không có ai có thể bước tới cấp 7. Nhưng mà hiện tại, Medusa cũng chỉ thấp hơn anh hùng vương năm đó một tầng.

- Vốn dĩ, ta nghĩ rằng Lilith có thể bò dậy được, nàng là người có hy vọng nhất, biết xấu hổ sau đó dũng cảm. Có câu nói: Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, đừng bắt nạt thiếu niên nghèo, bởi vì sau đó họ sẽ bắt đầu con đường nghịch tập của mình… Ai dè, ẩn núp 60 năm, người yêu cũng bị cướp mất luôn rồi, vậy mà đến bây giờ nàng vẫn chưa có động tĩnh gì.

Hứa Chỉ cười khổ một tiếng, nhưng thật ra cũng cảm thấy đây là điều đương nhiên.

Xét cho cùng, tuy Lilith là thiên tài thật sự, nhưng lại không phải là loại kinh thế kỳ tài trước nay chưa từng có, chênh lệch chỉ có thể bị kéo ra càng ngày càng lớn.

Mà việc này, Phượng Hoàng cũng không thể giúp được gì.

Nó vẫn ở trong sa mạc như trước, vừa mới bắt đầu sinh ra một chút linh trí bằng với trẻ con mấy tuổi.

Trái ngược, sau khi quân lâm thiên hạ, lần đầu tiên nữ vu đại đế Medusa đi tới sa mạc, kết quả lập tức bị Phượng Hoàng đả thương.

- Thế gian, vậy mà vẫn còn có sinh linh khủng bố như vậy sao? Rõ ràng chỉ mới được sinh ra không lâu, thế nhưng đã đạt được tới trình độ vu sư cấp 7 như anh hùng vương Gilgamesh năm đó. Có lẽ nào là Thần linh thời kỳ ấu niên? Đến từ trên bầu trời kia?

Medusa cực kỳ khiếp sợ. Nếu không phải Phượng Hoàng không có ý định giết nàng thì nàng đã sớm chết rồi, sự chênh lệch này, sao mà to lớn đến vậy? Nàng im lặng trở về hoàng cung dưỡng thương cũng đã nhiều năm.

Hứa Chỉ tỏ vẻ không có gì để nói.

Vị này lại muốn noi theo con đường năm đó của Gilgamesh, sau khi bất khả chiến bại thì bắt đầu đi thăm dò mảnh thiên địa này.

- Ta chỉ muốn hỏi một câu! Không có anh hùng nào xuất hiện để cứu vớt thế giới này sao! Không có người đến ngăn chặn nàng ta lại sao? Điều này là bất hợp lý, tà ác thống trị thiên hạ, chính nghĩa sẽ phải diệt vong sao? Thế gian không có lẽ phải? Không có thiên lý? Trời cũng sẽ không giáng chính nghĩa xuống sao?

Hả!

Chuyện này không phù hợp với giá trị quan của chế độ xã hội chủ nghĩa!

Hứa Chỉ cực kỳ đau đầu,

- Luyện kim dược tề của ta…

Đợi 60 năm, xem ra Lilith đã hoàn toàn đánh mất hy vọng.

Không có thiên tài tuyệt thế xuất hiện cứu vớt thế giới, như vậy, hắn chỉ có thể tự mình nghĩ ra biện pháp, cho ra một thiên tài tuyệt thế đi cứu vớt thế giới?

- Cho ra thế quái nào đây?

Hứa Chỉ nhíu mày,

- Loại nhân vật dẫn đầu về cả trí tuệ, năng lực, tài hoa giống như Gilgamesh và ba nữ vu, chính là ngàn dặm mới tìm được

một… Có khả năng tu luyện lại từ đầu, có mong muốn chiến thắng người mạnh nhất, chiến thắng loại tồn tại khủng bố như vu sư cấp 6!

Người như vậy, phải tìm ở đâu?

Một người hoàn toàn mới, có thể bắt đầu tu luyện lại từ đầu, có thể treo đánh người mạnh nhất thế giới?

Tìm không ra!

Loại như Gilgamesh và ba nữ vu quá yêu nghiệt, quá ít!

Hứa Chỉ suy nghĩ, đột nhiên nở một nụ cười nhàn nhạt, nhìn về phía sa bàn nhỏ. Có cách rồi!

Ai nói không có người như thế? Ở đây, không phải có một vị đại lão như vậy à?

Nhìn lý lịch sơ lược của hắn, nhân sinh y như là đang bật hack vậy, tài năng đến kinh người, mới hơn 40 tuổi mà đã từng xem qua và nghiên cứu hết các lĩnh vực, là đại lão sở hữu một doanh nghiệp khoa học kỹ thuật giá trị lên tới mấy chục tỷ.

Hứa Chỉ nhìn người nhà khoa học trầm mê với game này, hiện tại đang nhàn nhã trồng trọt trong vườn, còn làm ra một cây khoa học kỹ thuật ở trong sa bàn của hắn,

- Cũng may, lúc đầu ta có giữ lại một tay để phòng hờ. Người anh em, bây giờ hãy giúp ta đi giải quyết một ít phiền toái nhé… Trong thế giới vu sư, tri thức chính là sức mạnh, dứt khoát cho ngươi đi qua thế giới vu sư trong sa bàn lớn của ta, tha hồ nghiên cứu khoa học kỹ thuật.

Chương 51: Người Xuyên Qua Thế Giới Vu Sư

Hứa Chỉ đã hoàn toàn hết cách rồi.

Chờ hơn sáu mươi năm, ở vùng đất Sa Bàn lớn căn bản không sinh ra anh hùng có thể dẫn dắt thời đại văn minh Vu sư, thời đại bóng tối hoàn toàn hạ xuống, Nữ vu truyền thống sẽ lập tức hoàn toàn bị tiêu diệt.

Hắn cảm thấy mình không thể chờ đợi thêm được nữa.

Mà trong Sa Bàn nhỏ, “Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ" này lại hết sức phù hợp. Hắn thích ẩn cư nơi yên tĩnh, nghiên cứu khoa học kỹ thuật, thuộc người chơi làm ruộng lưu. Chính là loại người có thể tiềm tu nghiên cứu, cùng loại với Vu sư chính thống mà Hứa Chỉ coi trọng.

Về phần một người chơi rác rưởi nào đó, cho dù có tư chất cũng đáng sợ, nhưng Hứa Chỉ lười để ý tới hắn ta, quá hiếu động.

Hứa Chỉ nói nhỏ:

- Trong mảnh thế giới này, thời đại của anh hùng vương mở ra khởi đầu cho văn minh bộ lạc. Thời đại ba nữ vu mở ra Vu sư và minh tưởng, đặt vững hệ thống và quan niệm tu luyện. Như vậy thời đại kế tiếp sẽ là thời đại luyện kim, đây mới thật sự là văn minh Vu sư vĩ đại -- Cho ta chân lý vô tận, ta có thể nâng cả thế giới! Ta cần các Vu sư nhiệt tình theo đuổi chân lý, nghiên cứu, luyện kim, chữa trị bệnh ung thư cho ta, nếu không chỉ biết thi triển vu thuật thì có khác gì ma pháp sư?

Thế giới đang gặp nguy cơ, là lúc mở ra thế giới thông đạo, làm ra một lần xuyên qua thế giới khác.

Hứa Chỉ hơi cong môi, người anh hùng thứ ba dẫn dắt thời đại tất nhiên không phải tới từ bản thổ, mà là một người xuyên qua!

Như vậy, một đại lão thiên tài khoa học đến từ thế kỷ 21, sẽ sản sinh ra tia lửa thế nào ở thế giới Vu sư trong vườn trái cây? Nghiên cứu ra sinh vật luyện kim thế nào? Hay là đi vào rồi liền bị hại chết?

...

Một phía khác, trong biệt thự tư nhân.

Lý Sinh Khương tất nhiên không biết trong một vườn trái cây nào đó, tạo vật chủ âm hiểm vô sỉ đang ngầm tính kế hắn, muốn gây chuyện thị phi, để cho hắn lao động khổ sai miễn phí, xuyên qua cứu vớt thế giới Sa bàn mà bản thân sáng tạo ra.

Hắn tiễn người giúp việc tới đưa cơm, lại vào trong phòng đeo kính mắt VR lên, lặng lẽ đăng nhập vào giao diện của game, trước mắt là một màu đen kịt.

- Mời tiến hóa ánh mắt của bạn.

Lần này, hắn lựa chọn tự sát, lựa chọn bắt đầu từ sinh vật đơn bào, bắt đầu một lần nữa diễn hóa ra giống loài.

Hắn là đại lão sáng lập ra doanh nghiệp khoa học kỹ thuật sản xuất các sản phẩm như ô tô Kỳ Lực, điện thoại Quả Xoài nổi tiếng trong nước. Ở trên trái đất, hắn đã đạt tới đỉnh cao của cuộc đời, cuộc sống không có gì để theo đuổi nên quá mức tịch mịch, sống đến mức như hắn, dưới một người trên vạn người, bình thường tất nhiên phải tìm thú vui.

Bên ngoài, hắn là người có tài sản lên tới mấy chục tỷ, được

vô số người ngưỡng mộ, hơn bốn mươi tuổi đã là tổng giám đốc uy nghiêm nắm trong tay một tập đoàn đa quốc gia, nhân vật truyền kỳ trong giới kinh doanh, sau lưng lại là một kẻ nghiện chơi game.

Trong trò chơi, hắn là một ông chú trung niên còn thỉnh thoảng đùa giỡn với người khác, không hề có chút uy nghiêm nào, không ai biết thân phận thực sự của hắn.

Những năm qua, hắn đã sớm chẳng còn hứng thú gì với những trò chơi bình thường, nhưng đối với trò chơi hắc khoa kỹ vượt thời đại không thể tưởng tượng nổi này, trong lòng hắn vẫn hết sức chấn động.

Vì thế, hắn tham khảo ý kiến của chuyên gia các ngành các nghề, càng phát hiện ra sự khủng khiếp của trò chơi này. Nó giống như thế giới thứ hai thật sự, bất kỳ số liệu nào đều hoàn toàn phù hợp với thực tế!

Hắn cũng quen biết với các giáo sư đứng đầu lĩnh vực khoa học, thậm chí hắn còn đầu tư vô số dự án phòng thí nghiệm nghiên cứu khoa học. Bây giờ hắn mở miệng yêu cầu giúp đỡ, không người nào sẽ đắc tội hắn mà từ chối, bởi vậy tất nhiên sẽ nhanh chóng hình thành một đoàn đội tiến hành tính toán diễn hóa giống loài.

Rất nhanh, hơn mười trang tài liệu tiến hóa đã đến trong tay hắn:

Suy đoán về sinh vật động cơ và sơ đồ sách lược diễn hóa kết cấu

- Quy trình sơ đồ gồm có: làm thế nào để bò ra khỏi biển, ở từng giai đoạn của sinh vật thì làm chuyện gì, dẫn dắt rất tỉ mỉ về tính tiến hóa... Ta muốn mình tiến hóa thành động cơ chỉ có miệng, một cánh tay cực khỏe, giành được một phần thưởng thành

tựu thật ra cũng rất thú vị.

Lý Sinh Khương nói thầm. Vì chơi một trò chơi, hắn đã mời vô số giáo sư khoa học nổi tiếng cả trong và ngoài nước giúp đỡ nghiên cứu, cũng chỉ có một mình hắn mới làm được điều này.

Hắn bắt đầu tốn đến mười mấy giờ diễn hóa.

Rất nhanh, một giống loài sứt sẹo màu xanh lục sền sệt xuất hiện.

Dáng vẻ tròn tròn, không có thân thể và tứ chi, chỉ có một cái miệng để ăn, đôi mắt to tròn, trên đỉnh đầu có một cái xúc tu, nhìn qua thì có cảm giác cơ bắp đầy mạnh mẽ.

Đây là sinh vật động cơ.

Hắn lại giống như một con Slime tròn màu xanh lục, trên đỉnh đầu có một cái xúc tu suốt ngày lắc lư, nhìn vô cùng ngây ngô đáng yêu, nhất định là vật nuôi được các cô gái nhỏ tuổi thích nhất.

Đây là hình thái sinh vật tốt nhất do một đám các giáo sư chuyên ngành khoa học thiết kế ra, diễn hóa thành giống loài động cơ vừa thực dụng lại đẹp mắt.

Hắn cũng là một người của đảng coi trọng vẻ về ngoài!

- Người anh em, tôi cuối cùng đã giải quyết xong, dẫn tôi quay về trong nhà của tôi đi.

Hắn khó có thể chuyển động, chỉ có thể yêu cầu "Tốc Độ Xe Akina" khống chế Gà Đưa Ma ngon miệng bên cạnh đưa hắn trở lại.

Tốc Độ Xe Akina cười phá lên:

- Sinh vật này quá đáng yêu, đại lão trâu bò thật! Quả nhiên thành công rồi! Cái này rất giống yêu ma quỷ quái trong thần thoại

phương Tây - Slime... Cho nên, tôi cảm thấy gọi nó Gà Động Cơ là được rồi.

Đùa gì vậy!

Đây rõ ràng là một sinh vật hình quả cầu.

Gà Đưa Ma, Gà Động Cơ... Sao ngươi thích đặt tên kỳ lạ vậy?

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ cũng mặc kệ hắn ta, lắc đầu nói:

- Tôi làm gì lợi hại như anh. Một mình anh đã khai phá được con Gà Đưa Ma, chỉ riêng kịch độc của sinh vật này... Còn tôi phải mời mười mấy chuyên gia trong lĩnh vực bỏ hết công việc trong tay để nghiên cứu, mới tạo ra được đấy.

Mỗi người đều có thiên phú riêng.

Rất rõ ràng, Tốc Độ Xe Akina là loại thiên tài "Học tập thuyết tiến hoá". Thậm chí Lý Sinh Khương có không ít người bạn làm giáo sư nghe được khả năng của Tốc Độ Xe Akina đã rất chấn động, muốn mời hắn ta tới làm trợ lý cho mình ở phòng thí nghiệm.

Ai biết bây giờ Tốc Độ Xe Akina người ta nghiện game không có cách nào thoát ra được, từ chối con đường sáng lạng trở thành giáo sư chuyên gia.

Mà Lý Sinh Khương không hiểu nhiều về loại tiến hóa này, không có thiên phú, chỉ có thể nhờ những người khác giúp đỡ. Hắn là thiên tài về máy móc, chíp điện tử, các loại cấu tạo máy móc, mới phát triển lên đế quốc doanh nghiệp khoa học kỹ thuật khổng lồ.

- Đại lão, có cần tôi để anh vào trong ô tô gỗ do anh chế tạo ra không?

Tốc Độ Xe Akina hỏi.

- Bỏ vào.

Tốc Độ Xe Akina gật đầu. Ở xung quanh có không ít người chơi đang đứng xem.

- Wow! Đại lão thật trâu bò! Cái này có thể trở thành sinh vật thành tựu tiềm lực kế tiếp không?

- Có lẽ là có thể!

- Thật là đáng yêu, một con nhìn thật ngon miệng, một con thật đáng yêu, tất cả đều có điểm đặc biệt.

Sinh vật đáng yêu tròn vo này được nhét vào ô tô gỗ đã sớm được làm xong.

Vị trí động cơ của chiếc xe gỗ tương đối trống, bên trong có một ổ trục, cấu tạo dùng sức ít, thiết kế riêng cho xúc tu kéo.

Vù vù!!

Slime bắt đầu kéo ống bễ ở vị trí động cơ của ô tô.

Cấu tạo của hắn đơn giản gọn gàng, cực đoan đến mức tận cùng, lại giống như một giống loài động cơ có con mắt to kỳ quái ở phía trước, một cái miệng, một cánh tay, tất cả là vì ăn chút đồ ăn, sau đó kéo ống bễ vậy.

Ầm ầm ầm!

Ô tô gỗ bắt đầu chạy.

Mà Tốc Độ Xe Akina ngồi ở ghế lái phía trước lập tức kích động, cầm tay lái:

- Đại lão thật trâu bò! Đại lão kéo nhanh một chút. Tôi là lão

tài xế muốn đua xe, xem tôi làm cú quay đầu Thomas 360 độ đây!

Làm động cơ cũng thật sự chỉ là động cơ mà thôi, chịu trách nhiệm cung cấp động lực nên không thể lái xe, tất nhiên phải do người khác chịu trách nhiệm lái rồi.

- Đại lão, vào số 2!

Tốc Độ Xe Akina kêu to.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ gật đầu, ở trong động cơ, xúc tua tăng mức độ, điên cuồng kéo ống bễ, tốc độ xe lập tức được tăng cao.

- Vào số 3!!

Ống bễ điên cuồng được kéo, tốc độ của chiếc ô tô gỗ lập tức tăng vọt, nhẹ nhàng lao tới vô cùng đẹp mắt. Tốc Độ Xe Akina hô to gọi nhỏ.

- Đây rõ ràng là sinh vật tiến hóa trong trò chơi Sa Bàn, còn đang ở trong rừng rậm thời đại nguyên thủy, thế mà lại làm ra ô tô...

Đám người chơi xung quanh cũng kinh ngạc đến ngây người, trên mạng không ngừng có những bài post.

Haruko Thích Học Tập:

- Quá kinh khủng! Tốc độ xe hoàn toàn dựa vào giọng nói để điều khiển! Kỹ thuật của ô tô hiện đại còn chưa đạt tới mức trí năng điều khiển bằng giọng nói, bây giờ quả thật vượt qua công nghệ ô tô hiện đại, điều khiển tốc độ bằng giọng nói (buồn cười vãi).

Krypton Chặt Tay:

- Động cơ này đúng là rất lợi hại, động cơ khác thì dùng xăng,

động cơ này lại ăn thịt và rau dưa... Vượt qua dùng xăng truyền thống gây ô nhiễm, vô cùng bảo vệ môi trường, công nghệ sinh vật ô tô trong trò chơi này đã vượt qua xã hội hiện đại! (thật hài hước).

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- Đại lão đã dần dần quên mất ý định ban đầu. Hắn rõ ràng muốn tiến hóa thành Côn, bây giờ lại mê mẩn chạy theo khoa học kỹ thuật, điên cuồng nghiên cứu ô tô (thấy tức cười).

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du:

- Ai nói đại lão quên ý định ban đầu? Nhìn thử cánh tay cơ bắp kia đi, không phải mạnh mẽ hơn cánh tay của tất cả sinh vật tiến hóa hiện có mười mấy lần à? Đây mới là đúng là Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, danh xứng với thực! Chỉ riêng cái xúc tu kia đã mạnh như vậy rồi, tuyệt đối đừng bị nữ Streamer thấy, nếu không các nàng sẽ không kìm chế được mất (thấy tức cười).

...

Xung quanh bàn luận xôn xao: Quá mạnh mẽ! Quá khoa trương!

Sinh vật ô tô này treo đánh khoa học kỹ thuật của xã hội hiện đại sao??

Sự tự do của trò chơi này cao tới mức đáng sợ, đây mới thực sự là Sa Bàn tự do trên phương diện ý nghĩa chứ? Quả nhiên giống loài có tính mô phỏng thực tế hoàn chỉnh, nắm giữ khả năng vô hạn...

Thảo nào Closed Beta yêu cầu khó như vậy, người chơi phải có luận văn chuyên ngành, phải có đầy đủ kiến thức chuyên nghiệp mới được. Bây giờ những đại lão này đều chơi ra hoa rồi!

Lúc này, một thông báo lại xuất hiện.

【Thông báo: Chúc mừng người chơi "Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn" đã diễn hóa ra giống loài động cơ, có tiềm lực mạnh mẽ, thu được phần thưởng thành tựu.】

Vô số người kích động, quả nhiên có tác dụng, sinh vật thứ hai đạt thành tựu đã xuất hiện.

Lý Sinh Khương đang dùng xúc tua điên cuồng kéo ống bễ cũng dừng lại, ô tô cũng dần dần dừng hẳn.

Trước mắt hắn lần lượt hiện ra ba ô lựa chọn.

Một, giữ lại giống loài động cơ, xem như chủng tộc bắt đầu.

Hai, vĩnh cửu thu được chỉ tiêu vào trò chơi Sa Bàn.

Ba, mở ra cuộc sống thứ hai.

...

Xung quanh rất kích động, xem đại lão chọn thế nào.

Mà Lý Sinh Khương lại do dự.

Chọn mục đầu tiên, giữ lại chủng tộc mới, đúng là rất lợi hại, lại đại biểu cho giống loài được mình vất vả tạo ra sẽ vĩnh viễn được giữ lại, sẽ không bị tuyệt chủng. Hắn sẽ không chỉ có tuyển chọn bắt đầu từ bào tử, mà còn có chủng tộc mới. Trước đó Tốc Độ Xe Akina chính là chọn điều này.

Nhưng hắn cảm thấy không nhất thiết phải chọn nó.

Bởi vì hắn phát hiện thế giới Sa Bàn này quá chân thật, giống như ở trong sân nhà hắn, cho dù có thay đổi địa hình cũng sẽ tồn tại vĩnh viễn.

Mà sau khi người chơi khống chế “Vương” của giống loài chết đi, cho dù ra khỏi trò chơi, nhưng bầy đàn còn lại vẫn sẽ sinh sống ở trong Sa Bàn và trở thành chủng tộc hoang dại, mặc dù không khống chế nhưng trên cơ bản vẫn sẽ nhanh chóng đón nhận số phận bị tuyệt chủng.

Nhưng bây giờ sau khi chết, hắn hoàn toàn có thể lén nuôi dưỡng một đám "động cơ" ở trong sân, không cho tuyệt chủng là được rồi.

Hắn diễn hóa ra giống loài này chính là để làm động cơ, biến thành giống loài hoang dại cũng không có vấn đề.

- Đây là sinh vật thuộc dạng công năng, không cần mình khống chế, cũng không phải loại Gà Đưa Ma kia, ngay cả di chuyển cũng rất khó. Sau này nếu ta lựa chọn nó làm chủng tộc mới thì hoàn toàn không có ý nghĩa, quá yếu.

Lý Sinh Khương nói nhỏ:

- Mà lựa chọn thứ hai là phúc lợi tốt nhất đối với người chơi bình thường, nhưng với ta lại không nhất thiết. Lấy năng lực của ta, hoàn toàn không sợ sẽ bị đào thải...

Ánh mắt của hắn dần dần nhìn về phía lựa chọn thần bí thứ ba:

Mở ra cuộc sống thứ hai.

- Cuộc sống thứ hai sao?

Lý Sinh Khương hít sâu một hơi, ánh mắt nóng rực.

Cái từ cuộc sống thứ hai này không có mấy ý nghĩa với những người khác, nhưng đối với hắn lại là từ ngữ có thể chạm tới nơi sâu nhất trong lòng hắn.

Lần trước khi Tốc Độ Xe Akina lựa chọn, hắn nhìn mục lựa chọn này liền lập tức âm thầm hạ quyết tâm phải nhận được phần thưởng thành tựu, xem thử cuộc sống thứ hai ở trò chơi Sa Bàn có mức độ tự do cực cao này rốt cuộc như thế nào:

- Cuộc sống của ta bây giờ đã đạt tới đỉnh cao rồi. Thiên phú của ta quá mạnh, cũng dẫn đến cuộc sống dần trở nên quá nhàm chán...

- Hy vọng nó có thể cho mình sự ngạc nhiên.

Hắn bình tĩnh nói rồi lặng lẽ ấn xuống lựa chọn thứ ba:

Mở ra cuộc sống thứ hai!

Chương 52: Liên Quan Đến Việc Ta Chuyển Sinh Thành Slime

Trong nháy mắt khi nhấn cái nút xuống, trước mắt hắn liền hiện ra một khung chat.

【 Xin mời đi đến địa điểm chỉ định, phá vỡ vách tường thế giới, tiến vào thông đạo thế giới để xuyên qua.】

Cái này là gì vậy?

Sự xuất hiện của dòng chữ này, làm cho Lý Sinh Khương đờ ra.

Mà trên mạnh cũng nổ tung rồi! Trước đó mọi người vẫn luôn rất hiếu kỳ, không biết rốt cuộc thì lựa chọn thứ ba sẽ như thế nào, không ngờ rằng, vậy mà lại xuất hiện một thông báo khó có thể tưởng tượng như vậy.

- Phá vỡ vách tường thế giới, thông đạo thế giới?

- Đây là chuyện gì vậy!? Chẳng lẽ còn có một cái thế giới khác?

Ở trong sa bàn, một đám người chơi có hình thù kỳ quái nhiệt tình thảo luận, đều cực kỳ kích động.

Còn Lý Sinh Khương thì đã dẫn theo chủng tộc Slime của mình, dưới sự trợ giúp của các người chơi khác, rất nhanh đã tới địa điểm chỉ định.

Sau khi tới nơi, trước mặt bọn họ xuất hiện một vòng xoáy xanh thẫm đầy ánh sao rực rỡ, tựa như một cánh cửa truyền tống.

- Woa! Cửa truyền tống?

- Nội dung cốt truyện ẩn dấu? Lẽ nào là một bản đồ mới?

Thông đạo này chính là ống nước mà lần trước Hứa Chỉ đã đặt xuống dưới mặt đất, để ghép nối hai giới lại với nhau.

Vì để thông qua con đường người chơi, diễn biến ra một giống loài sứt sẹo rồi hóa thân thành Thần trí tuệ, đi tới thời kỳ ba nữ vu ở sa bàn lớn.

Trước đó, do nó được Phó não Trùng Sào che lại, nên mọi người mới không nhìn thấy.

Còn những hiệu ứng đặc biệt, như ánh sáng rực rỡ lộng lẫy của cái "Thông đạo thế giới" này, đương nhiên là được thêm vào.

- Bản đồ mới!

- Thì ra, sau khi sản sinh ra chủng tộc có tiềm lực, có thể điều khiển quần thể của mình đi vào tân thế giới.

- Không thể tin được, game thế giới sa bàn này vậy mà còn có những bản đồ khác!

Dưới ánh mắt hâm mộ của mọi người, Lý Sinh Khương dẫn theo chủng tộc của mình tiến vào vòng xoáy, đi tới tân thế giới.

Tối đen như mực.

Lý Sinh Khương chỉ huy chủng tộc của mình, vượt qua đường hầm thế giới dài dằng dặc này.

Cái này là một ống nước nhỏ màu trắng dài mấy chục mét, bị Hứa Chỉ chôn trong lòng đất. Trước mắt một đám kiến, đương

nhiên là phải đi rất lâu mới hết.

- Thật là tối.

Chủng tộc của hắn di chuyển cực kỳ khó khăn, loài Slime này chỉ có thể dùng xúc tu trên đầu, quất xuống đất sau đó nhảy lên, thân hình tròn vo nên chỉ có thể nảy nảy, trông vô cùng ngốc nghếch đáng yêu.

Không biết đã lê lết bao lâu, trước mắt hắn cuối cùng cũng dần dần xuất hiện ánh sáng.

—— Xôn xao.

Tiếp tục đi về phía trước, là một rừng cây xanh thẳm rộng lớn um tùm tươi tốt.

Hai bên rừng rậm là biển cây cao lớn rậm rạp, có một cây cổ thụ cao chọc trời, cao chót vót giống như là trụ trời, tỏa ra bóng mát rộng lớn, trên bầu trời trong xanh là từng đàn chim đang bay lượn.

【Cảnh cáo: Xin hãy hoàn toàn dung nhập vào thân phận thổ dân ở thế giới này, nếu lộ ra bất kỳ nội dung nào không thuộc thế giới này, đều sẽ bị xóa bỏ.】

- Phong cảnh đẹp quá.

Lý Sinh Khương dẫn chủng tộc Slime của mình, nhảy xuyên qua rừng cây, trong lòng cực kỳ khiếp sợ,

- Nơi này khác biệt với chỗ đều là giống loài nguyên thủy đơn giản ở bên chúng ta, hệ sinh thái của thế giới này vô cùng hoàn thiện.

- Có lẽ nào, đây là một thế giới thật sự, ta đã xuyên qua một thế giới khác, còn mang theo cả một chủng tộc và hệ thống

livestream tới.

Hắn không khỏi nhớ tới mấy quyển tiểu thuyết trên mạng.

…

Hứa Chỉ ngồi trên ghế ở cửa sân, bắt chéo chân, nhàn nhã ăn táo,

- Ống nước nhỏ được chôn vùi xuống đất trước đó để nối hai sa bàn lại với nhau, cuối cùng cũng phát huy công dụng rồi.

Người nào đó sau khi đi tới tân thế giới, vô cùng kích động, căn bản không hề biết rằng tên tạo vật chủ vô lương tâm nào đó đã sắp đặt mọi chuyện.

Trước đó, khi Hứa Chỉ đưa ra lựa chọn phần thưởng thứ 3 là "Cuộc sống thứ hai" vô cùng thần bí, thì đương nhiên đã sớm chuẩn bị, để cho đám người chơi dẫn theo chủng tộc của mình tiến vào sa bàn lớn.

Chỉ là không nghĩ tới lại nhanh như vậy.

- Bởi vì có một sự thật là, không thể nào mỗi lần có chủng tộc mới được sinh ra thì ta đều phải tự mình bắt lấy, sau đó tự tay đưa vào trong sa bàn lớn như Evil Eye, việc này sao mà được chứ?

Người khổng lồ như hắn mà xuất hiện, đến gần sa bàn, thì rất dễ thấy!

Lần trước tự đưa Evil Eye tiến vào, là do sau khi xảy ra đại tuyệt chủng, dân cư rất ít ỏi, đương nhiên không có ai phát hiện ra người khổng lồ như hắn.

Còn Gà Đưa Ma, lần đưa con Phượng Hoàng kia vào, vì loài này biết bay cho nên có quăng thẳng vào đi nữa thì nó cũng không chết được, hắn không cần vào.

Nhưng còn hiện tại?

Loài Slime này, căn bản không có cách nào ném vào được, mà người khổng lồ như hắn mang theo loài Slime vào trong sa bàn lớn, khẳng định là điều không thực tế.

Điều này cũng gợi ra cho Hứa Chỉ một ý tưởng mới:

Sao lại không để cho bọn họ tự dẫn theo chủng tộc của mình tiến vào trong sa bàn lớn.

Coi như là tăng thêm phúc lợi.

Hơn nữa, tuổi thọ của mấy sinh vật kỳ dị mà bọn họ diễn hóa ra, cơ bản đều chỉ hai mươi đến ba mươi năm mà thôi, tương đương với hai ba tiếng trong hiện thực.

Phát phúc lợi vài tiếng đồng hồ thì có thế nào?

Cả đời ngắn ngủi của bọn họ ở trong thế giới sa bàn lớn, cũng không tạo ra được biến cố gì. Nếu làm ra biến cố gì đó, như dẫn dắt chủng tộc của mình quật khởi, thúc đẩy văn minh của thế giới phát triển, vậy thì không còn gì tốt bằng.

Mà sau đó, chủng tộc của bọn họ cũng sẽ sinh sôi nhiều đời trên toàn bộ thế giới sa bàn lớn.

- Tuy dòng chảy thời gian ở sa bàn lớn có sự khác biệt, một ngày bằng một trăm năm. Nhưng Phó não Trùng Sào đã nói, thứ tăng tốc chính là thân thể và tế bào não của sinh vật này, không hề gây ra tổn thương gì với linh hồn của thân thể ký sinh.

Nói cách khác, có thể trong hiện thực chỉ mới trôi qua vài tiếng đồng hồ, nhưng bọn họ đã thể nghiệm được hai mươi ba mươi năm trong thế giới sa bàn.

Hứa Chỉ hơi nhíu mày,

- Nhưng mà, làm sao để Lý Sinh Khương đứng về trận doanh chính nghĩa của nữ vu truyền thống, mà không đầu nhập vào trận doanh của nữ vu tà ác bây giờ?

Đây là một vấn đề rất khó khăn.

Lúc Hứa Chỉ đang suy nghĩ, đột nhiên nhìn thấy một cảnh tượng trong sa bàn lớn, lộ ra biểu tình vô cùng kinh ngạc.

Hắn nhìn tình hình hiện tại của chủng tộc Slime, triệt để sợ ngây người, lộ ra biểu tình quỷ dị,

- Có lẽ, ta không cần phải chỉ dẫn nữa. Bởi vì hiện tại, Lý Sinh Khương đã kết xuống huyết hải thâm thù với nữ vu tà ác rồi!

…

Trong rừng cây xanh tốt.

Chỗ nào cũng có những cây đại thụ cao chọc trời, khắp nơi đều là những thực vật lạ lẫm, rực rỡ nhiều màu, đủ loại sinh vật đầy màu sắc trông như những chú bướm đang tung bay theo gió, xinh đẹp như tiên cảnh trong mơ, đúng là một thế giới hoàn toàn khác.

Lý Sinh Khương trì hoãn một lúc mới đi một vòng xung quanh để xác nhận an toàn, định mở livestream lên cho mọi người ngắm nhìn cảnh đẹp.

【 Bởi vì dòng chảy thời gian ở hai thế giới khác nhau, cho nên không thể livestream, một ngày trên trời bằng một trăm năm dưới mặt đất.】

Dòng chảy thời gian khác nhau?

Một ngày trên trời, bằng một trăm năm dưới mặt đất?

Ý là, dòng chảy thời gian của hai cái sa bàn không giống nhau,

ở trong game sa bàn này một trăm năm, thì ở bên ngoài sa bàn cũng chỉ mới qua một ngày?

Lý Sinh Khương lập tức trở nên kích động, hắc khoa kỹ này đã làm đến giả lập hiện thực, kéo dài tuổi thọ rồi sao?

- Điều này là không thể nào!!

Lý Sinh Khương run rẩy, đầu óc trống rỗng.

Hắn vội vàng logout game rồi tháo kính VR ra, sau đó hoảng sợ phát hiện, rõ ràng hắn đã ở trong game vài tiếng đồng hồ rồi, vậy mà trong hiện thực, bây giờ cách lúc hắn đi vào đường hầm thế giới không tới 10 giây, mọi người vẫn còn đang thảo luận vô cùng hăng hái.

Đáng sợ!

Cảnh tượng hoàn toàn giống với lúc hắn vừa mới vào!

Lý Sinh Khương rùng mình, không dám dây dưa nữa, vội vàng login lại vào game.

Sao hắn còn dám dây dưa ở bên ngoài thêm một phút nào nữa chứ?

Bên ngoài mới trôi qua vài phút thôi, nhưng bên trong đã trôi qua vài ngày rồi. Lỡ như trong vài phút ở hiện thực, quần thể và cơ thể của mình ở trong game trôi qua mấy ngày chết đi thì làm sao?

- Quá đã! Quá sung sướng! Đây chính là cuộc sống thứ hai! Chủng tộc Slime của ta, dựa theo tính toán thì cũng sống được hơn mười năm. Dù sao tuổi thọ của một cái động cơ nào cũng đều xấp xỉ cỡ mười năm, nhưng mà ở chỗ này, cho dù ta làm Slime sống hơn mười năm thì bên ngoài cũng chỉ mới trôi qua vài tiếng mà thôi, bọn họ vẫn còn đang sôi nổi thảo luận ta đang làm gì.

Hắn có chút căm hận, tại sao tuổi thọ của loài mình tiến hóa ra lại thấp đến như vậy!

Tại sao lại không diễn hóa ra một chủng tộc có thể sống lâu hơn!

- Nhưng mà, cuộc đời có được thêm mười mấy năm, đã rất vui sướng rồi. Ta muốn thể nghiệm một đời Slime ở dị giới!

- Game này quá ghê! Thì ra, tiểu thế giới sa bàn trước đó chúng ta chơi chỉ là tân thủ thôn, nơi khởi nguyên giống loài, phải diễn biến ra chủng tộc mới có thể đi tới chư thiên vạn giới, quả thật quá trâu bò!

Lý Sinh Khương kích động muốn chết, cả người đều run rẩy, gần như muốn nổ tung!

Hắn chỉ huy quần thể của mình chậm rãi di chuyển, thăm dò rừng cây, trong lòng lặng lẽ tính toán,

- Thế giới này, hẳn là có chủng tộc văn minh. Bộ tộc Slime của ta, tuy là ma vật yếu nhất ở trong thần thoại phương Tây, nhưng dưới sự dẫn dắt của ta, chắc chắn sẽ trở nên lớn mạnh đến mức đứng trên đỉnh của thế giới này. Thậm chí, ta có thể tìm ra được biện pháp kéo dài sinh mệnh ở thế giới này.

Hắn rất có tự tin, cũng hiểu được tiềm lực của chính chủng tộc mình.

Tuy rằng, Slime của hắn chắc là không thể sinh ra trí tuệ được, là sinh vật cấp thấp không có chỉ số thông minh, nhưng mà hắn có thể khống chế Slime làm là được rồi.

Mấy Slime này là cái gì?

Chính là sinh vật động cơ.

Lấy kiến thức trong đầu hắn, có động cơ, có sẵn trung tâm công nghiệp kỹ thuật, thì có thể chế tạo ra được rất nhiều máy móc, sao có thể không đánh lại mấy thổ dân nguyên thủy chứ?

Việc đó không tồn tại!

Xem ta làm ra phi cơ đại bác, hạ đo ván bọn chúng đây!

Nửa ngày trôi qua, dưới sự điều khiển của Lý Sinh Khương, Slime dần dần đi ra khỏi khu rừng rậm rộng lớn này. Phía trước, bỗng nhiên có giọng nói mấy người đang trò chuyện với nhau, có vẻ là một nhóm phụ nữ.

- Có người!

Lý Sinh Khương cảnh giác.

Hắn không biết tình huống của thế giới này như thế nào, không biết phía trước là địch hay là bạn, phải trốn, dù sao mạng sống cũng chỉ có một. Nhưng hiển nhiên đã không còn kịp rồi, năng lực cảm nhận của mấy người đó rõ ràng rất kinh khủng, lập tức phát hiện ra sự có mặt của hắn.

Ngay sau đó, một nhóm cô gái xinh đẹp mặc áo bào vu thuật Tường Vi đỏ thẫm, tay cầm pháp trượng bằng gỗ, chậm rãi đi tới. Các nàng trông thấy nhóm sinh vật Slime lạ lẫm này, lập tức trở nên kích động, nhưng ngôn ngữ của thế giới này Lý Sinh Khương hoàn toàn không nghe hiểu.

- Hai bên chúng ta, ngôn ngữ khác nhau, chỉ có thể giả vờ làm một loài hoang dại không có trí tuệ, yên lặng theo dõi kỳ biến.

Hắn khống chế "Slime Vương", rút vào bên trong một đám Slime khờ dại rực rỡ đủ loại sắc màu.

- Đây là sinh vật gì vậy? Chưa từng gặp qua bao giờ?

Nhóm nữ vu của giáo hội Gai Tường Vi cũng rất kinh ngạc, vô cùng vui mừng,

- Dễ thương quá đi, con vật nhỏ này thật đáng yêu.

- Đúng vậy, nhìn xúc tua của nó kìa, rất giống với ma sủng Evil Eye truyền thống của chúng ta…

Khác với nữ vu truyền thống.

Trong giáo hội nữ vu tà ác Gai Tường Vi, mỗi một nữ vu đều phải nuôi dưỡng ma sủng.

Mà ma sủng của mỗi người các nàng, đương nhiên là Evil Eye, Evil Eye sẽ trợ giúp tu luyện, đó cũng là cách thức để các nàng mạnh lên.

Dù sao đàn ông bình thường đều không chịu nổi, chỉ có Evil Eye có cùng tinh thần lực mạnh mẽ, mới có thể dùng phương pháp minh tưởng giống như thuật phòng the này, trợ giúp các nàng tu luyện.

Dùng Evil Eye tu luyện, là truyền thống bắt đầu từ thời đại của Circe. Dù sao, nếu như mỗi ngày đều có một người đàn ông chết đi, vậy thì đàn ông đã sớm bị diệt sạch.

- Thật muốn có một nam vu không chết quá, chắc chắn tốc độ tu luyện của chúng ta sẽ nhanh hơn. Nhưng nam vu quá ít, ít nhất cũng phải là nữ vu cấp 5 hùng mạnh mới có thể có được tài nguyên tu luyện như vậy.

- Mấy nữ vu nhỏ bé như chúng ta, bình thường cũng chỉ có thể dùng ma sủng Evil Eye để tu luyện mà thôi… Đàn ông mà vương quốc Babylon dâng lên, cũng không phải là người mà chúng ta có thể nhúng chàm được. Hiện tại, có lẽ loài sinh vật xúc tua đáng yêu này có thể thay thế cho mấy con Evil Eye dính nhớp ghê tởm đó, dù sao chúng cũng dễ thương hơn, đáng yêu hơn…

Nhóm nữ vu tay cầm gậy gỗ trông vô cùng đáng yêu thanh thuần, hưng trí bừng bừng, đứng tại chỗ điên cuồng thảo luận.

Còn Lý Sinh Khương đang ẩn núp trong bầy Slime, thì lại âm thầm mừng rỡ,

- Ừm, thoạt nhìn các nàng có vẻ rất thân thiện, cũng rất thích sinh vật dễ thương như ta đây, vậy chắc hẳn là không có việc gì đâu… hả?

Chương 53: Hội Cộng Tế Nữ Vu Elizabeth

Nhưng mà, tình huống xảy ra tiếp sau đó đã hoàn toàn lật đổ tam quan của hắn.

Những nữ vu này phấn khởi tiến hành thực nghiệm, bắt đầu dùng Slime tu luyện minh tưởng theo phương pháp phòng the của các nàng. Trong quá trình minh tưởng thì tinh thần của các nàng đột nhiên bạo phát, làm từng con Slime tử vong.

Dù sao thì mấy con Slime kia cũng không có tính chất đặc biệt của Evil Eye, chúng chỉ là loài ma vật yếu ớt nhất, giống những người đàn ông đáng thương, chỉ dùng được một lần mà thôi.

- Ôi trời đất ơi! Mấy người này đều là ma nữ!! Thế giới này, là thế giới bị ma nữ chi phối...

Trong đám, Lý Sinh Khương đang trong trong thân xác một con Slime run lẩy bẩy, rất sợ đám nữ vu kia tìm đến mình.

Cũng may là hắn cơ trí, lén lút thừa dịp các nữ vu không để ý mà trốn vào trong bầy Slime rồi giả vờ chết, tránh được cực hình thảm thiết kia. Nếu không... Bị một nữ vu xâm phạm thế kia, hắn sẽ chết vì tôn nghiêm bị hủy hoại mất...

Dù nếu là một người đàn ông thì gã luôn chào đón gái đẹp lao vào vòng tay mình, nhưng hiện giờ gã đang là một con slime!

Ta chỉ là một con Slime mà thôi!

Mấy người muốn làm gì với ta vậy hả!

Đám nữ vu thảo luận với nhau.

- Hừm, tốc độ tu luyện cũng không thấp đâu, ta cảm giác bình cảnh vu sư cấp ba của ta đang giãn ra rồi. Dù chỉ là đồ tu luyện một lần nhưng còn tốt hơn Evil Eye nhớt nhát ghê tởm kia nhiều... Không thể giết quá nhiều, chúng ta hãy mang chúng về để chúng sinh sản ra thêm nhiều nữa!

- Đúng là một phát hiện vĩ đại, chúng ta đã phát hiện ra một loài có thể thay thế Evil Eye rồi.

Nhóm nữ vu ríu rít nói cười, cực kỳ hưng phấn,

- Thầy Adeline, vu sư cấp năm vĩ đại, nếu biết chắc chắn sẽ ban thưởng cho lớp ba chúng ta.

Cả đám vừa nói chuyện vừa rời khỏi.

Khắp nơi đều là thi thể của Slime, vô cùng thê thảm.

Chỉ có một mình Lý Sinh Khương đang giả chết là không bị làm sao.

- Những thiếu nữ kia đang mặc quần áo của vu sư, chẳng lẽ đây là thế giới vu sư sao? Nhưng chắc chắn bọn họ là những vu nữ tà ác, phóng đãng, đen tối và không biết xấu hổ! Lại có thể làm những chuyện tàn ác như thế với sinh vật dễ thương này!

Lý Sinh Khương cảm thấy trong lòng ngập tràn bi thương.

Thật không ngờ hắn vừa vào vai Slime đến thế giới này, chưa kịp xưng hùng xưng bá đi lên đỉnh cao của nhân sinh, đã phải chứng kiến đồng tộc bị bắt đi, bản thân thì đứng đó không thể làm được gì.

Hắn nhớ đến câu nói chế giễu của một người chơi lúc trước:

- Ai nói đại lão quên ý định ban đầu? Nhìn thử cánh tay cơ bắp

kia đi, không phải mạnh mẽ hơn cánh tay của tất cả sinh vật tiến hóa hiện có mười mấy lần à? Đây mới là đúng là Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, danh xứng với thực! Chỉ riêng cái xúc tu kia đã mạnh như vậy rồi, tuyệt đối đừng bị nữ Streamer thấy, nếu không các nàng sẽ không kìm chế được mất (thấy tức cười).

Hắn suy sụp rồi.

Chẳng lẽ mọi chuyện đã được định sẵn từ đầu? Mình mà biết sớm thì chắc chắn sẽ không dùng cái tên này!!

Mình chắc chắn sẽ không tiết lộ quá khứ đen tối này cho bất kỳ ai, không bao giờ!

Ngàn năm sau đó, trong ghi chép Thịnh Vu Chi Mâu :

【Ở Vương quốc Babylon năm 301, quân chủ đại đế Grantham chấp chưởng luyện kim và cánh cửa chân lý, một trong những tồn tại thần bí nhất trong lịch sử của vu sư, lần đầu tiên xuất hiện trong cánh rừng Bolcala, không có ai biết chân thân của đại đế là chủng tộc gì, cũng không ai biết lý do vì sao đại đế lại căm hận nữ vu tà ác nhiều đến vậy!】

...

Phụt!!

- Quá thảm!

Hứa Chỉ bật cười ra tiếng, cười đến mức đau cả bụng.

- Người anh em à, ngươi cũng giống Lilith, bắt đầu rơi vào mộng ảo rồi... Đằng kia là tình lang bị cướp đi, còn ngươi là chủng tộc bị bắt đi... Mong ngươi hãy nhớ kỹ mối thù này. Sự đời ai biết được chữ ngờ, ba mươi năm hà đông, ba mươi năm hà tây, đừng xem thường thiếu niên nghèo!

Trong rừng cây kia, chờ hội vu nữ tà ác đi khỏi, có vài cô gái mặc trường bào vu nữ màu đen lộng lẫy xuất hiện,

- Nhóm vu sư của Giáo hội Tường Vi đã đi rồi, bọn họ nỡ lòng nào ra tay với loài sinh vật đáng yêu như vậy chứ. Ồ, vẫn còn một con may mắn sống sót sao?

Lại có một đám nữa đến!

Họ phát hiện ra mình giả chết rồi.

Đời mình tàn rồi!

Thân thể thuần khiết của mình sắp bị chà đạp!

Lý Sinh Khương tuyệt vọng, nhưng những nữ vu này không hề giống với đám nữ vu trước đó, bọn họ đem hắn về.

Cuộc sống của bọn họ nghèo túng hơn rất nhiều, cả đám ở chung trong một căn nhà nhỏ, bàn luận với nhau, cùng nhau nuôi dưỡng gã, coi hắn như sủng vật mà nuôi.

Thừa dịp được các vu nữ bao nuôi, hắn lén lút học tập ngôn ngữ của thế giới này thông qua những cuộc trò chuyện của các vu nữ.

Dù sao thì hắn cũng không có Phó não Trùng Sào ở bên phiên dịch tự động giống Hứa Chỉ, chỉ có thể học lại từ đầu. Đồng thời hắn cũng phát hiện ra thế giới này có một sức mạnh thần kỳ là Vu thuật, những cô gái kia sử dụng đủ loại ma thuật thần kỳ, đúng là không thể tưởng tượng nổi.

Thời gian cứ thế trôi qua ba năm, hắn cũng dần dần học xong ngôn ngữ bản địa.

Nhưng thân là một con sủng vật, cuộc sống của hắn tất nhiên cực kỳ gian nan.

- Trò chơi này khó nhằn thật đấy, ăn ăn ngủ ngủ, đến cả tiếng thổ dân cũng phải học, giống y như học ngoại ngữ vậy, tựa như mình đang xuyên đến một thế giới chân thực khác... Cùng với đó, mình còn phát hiện ra một chuyện càng khó tin hơn, đó chính là toàn bộ ngũ giác đều bị cưỡng chế chỉnh lên 100% rồi! Vậy thì đây sẽ giống như một cuộc sống thứ hai, nếu mình chết ở đây thì ở ngoài hiện thực cũng sẽ phải chịu đau đớn giống thế, nếu bị tra tấn rút gân lột da thì mình cũng...

Điều này khiến cho hắn không dám tùy tiện đi tìm đường chết, cũng dần dần hiểu ra thiết lập của thế giới này.

Thế giới này do nữ vu tà ác nắm quyền, địa vị của đàn ông thấp đến thảm thương, nhóm những nữ vu truyền thống lương thiện này chỉ có bảy cô gái, tự xưng là thành viên của Hội Cộng Tế Nữ Vu Elizabeth.

Đây là căn cứ bí mật của các nàng, còn hắn là thú cưng mà các nàng nuôi dưỡng.

Các nàng tự mình xây dựng một đoàn thể nữ vu nhỏ, giúp đỡ lẫn nhau, cùng thề chống lại chính sách tàn bạo của Giáo hội Tường Vi!

Nhưng Lý Sinh Khương chỉ thấy cực kỳ tức cười. Đám nữ sinh này chỉ là có những ý nghĩ kỳ quái mà thôi, dù sao thì hắn cũng biết họ yếu đến mức nào, ngay cả Elizabeth mạnh nhất cũng chỉ là vu sư cấp hai.

Một ngày nọ, nhóm bảy nữ vu sư lại lén lút đến Hội Cộng Tế để thảo luận.

Mellie là một nữ vu tóc vàng đáng yêu, có đôi mắt màu xanh lam sáng như tuyết,

- Elizabeth, cô có nghe gì chưa? Slime đã bị Vương quốc Tường

Vi liệt vào danh sách ma sủng thứ hai ngoài Evil Eye rồi, để cho đám nữ vu tà ác kia tu luyện đó.

Elizabeth là một cô gái tóc đen mắt đen, vóc người cao gầy. Nàng kích động đáp,

- Dù chỉ sống được một lần duy nhất nhưng nó rất đáng yêu, được mọi người ưa chuộng, hơn nữa tuy Slime yếu ớt nhưng lại có khả năng sinh sản siêu cường, cứ thế sinh sôi nảy nở ra một đống, không sợ bị diệt vong, không hề giống như đám đàn ông có thể bị tuyệt chủng, giờ đang bán với giá mười đồng Tường Vi.

- Thế không phải là quá lời rồi sao? Có rất nhiều tài liệu thi pháp cũng chỉ cần hơn mười đồng, gậy phép vu sư tập sự của ta cũng đáng giá ba trăm đồng, có thể mua được những ba mươi con Slime!

- Nghe đồn là do Slime xuất hiện nên đã thay thế đàn ông cho Vương quốc Babylon chúng ta, hóa giải rất nhiều vấn đề. Lilith đại nhân vĩ đại, Slime xuất hiện đã cứu được mạng của Vương quốc Babylon chúng ta.

- Đúng thế, Slime chính là chúa cứu thế của chúng ta. Bọn chúng có cấu tạo đơn giản, khả năng sinh sản siêu cường, tựa như sinh vật được tạo hóa ban cho nữ vu tà ác tu luyện.

Các cô gái nói chuyện líu ríu.

...

Chủng tộc của ta!

Mình dẫn dắt chủng tộc sang thế giới khác để xưng vương làm tổ, ai ngờ...

Lý Sinh Khương bi phẫn gần chết!

Người đàn ông trung niên ngồi nghe lén hoàn toàn sụp đổ!

Một người chuyển sinh sang thế giới khác, mang theo chủng tộc của mình biến thành cái tình huống này, trở thành nô lệ X, bị cầm tù thành hàng hóa buôn bán, chịu không biết bao nhiêu tàn phá...

Không còn mặt mũi gặp người nữa rồi!

Cái gì gọi là chúa cứu thế chứ, dùng chủng tộc của ta để giảm bớt sự đau khổ của đàn ông vương quốc Babylon mấy người, thay mấy người chịu khổ sao?

Ta muốn làm chúa cứu thế thật, nhưng không phải bằng cách này!

Lý Sinh Khương thấy thời gian đã đến rồi, không nhịn được lên tiếng:

- Nếu các cô có thể giúp ta thì ta sẽ giúp các cô chống lại nữ vu tà ác, cứu vớt nữ vu truyền thống và chủng tộc Slime của ta!

Con Slime này biết nói chuyện??

Nhất thời, các nữ vu đang nói chuyện đều sợ ngây người.

Chương 54: Ta, Vu Sư Slime Cấp 4

Ba năm trước, các nàng nhặt về một con Slime màu xanh lục kì quái, nó lại còn biết nói chuyện.

Nó thế mà nói: Muốn cứu vớt các nàng – Những nữ vu sư truyền thống và chủng tộc Slime của nó khỏi ma trảo của những nữ vu sư tà ác.

Các nàng ngây ngốc trong mấy giây, nháy mắt trở nên hồ đồ, lần lượt lộ ra vẻ mặt ngốc nghếch. Một đám vu nữ nhỏ tuổi đáng yêu, vụng trộm tổ chức Hội Cộng Tế, phản kháng nữ vu sư tà ác. Thoạt nhìn thì chí hướng rộng lớn, muốn phản kháng chính sách tàn bạo, nhưng trên thực tế thì là chưa từng gặp qua việc gì lớn.

Đây là lần đầu tiên gặp được sinh vật có trí tuệ trừ con người.

Miệng Mellie há thành hình chữ O đáng yêu, kêu to:

- Oa! Lẽ nào ngài là vị Thần trí tuệ vô hình vô chất trong truyền thuyết, Hermes ba tầng vĩ đại?

Nhóm nữ vu kích động.

Mercury trong truyền thuyết là vị Thần trí tuệ trên trời, có khả năng xuất hiện dưới hình dạng của bất cứ sinh vật nào để nói chuyện với người trần.

Elizabeth là thủ lĩnh của nhóm nữ vu, khá đoan trang thành thục, vội vàng cung kính quỳ xuống, nói:

- Thần Mercury vĩ đại, ngài từ trên trời xuống để cứu vớt nhân

loại thấp hèn sao?

Lý Sinh Khương lộ ra nụ cười, đang định gật đầu biểu thị ta chính là vị Thần trí tuệ, giả vờ thành một vị thần cũng tốt.

Nhưng đúng lúc này, Elizabeth bỗng nghĩ lại, lắc đầu nói:

- Không thể nào! Thần trí tuệ vĩ đại sao có thể suýt nữa bị nhóm nữ vu kia vũ nhục như thế? Còn muốn giả chết để giữ mạng, sau đó bị chúng ta đem về?

Lý Sinh Khương lập tức xấu hổ.

Như thế này không giống bình thường, người ta đến dị giới đều giả vờ là thần…

Tại sao ta vừa đến đã bị nuôi nhốt, bị một nhóm nữ vu ngược đãi cả tộc Slime, cực kỳ bi thảm, giả vờ là thần còn bị vạch trần ngay lập tức, ta không phục!

Hắn chỉ có thể nhúc nhích môi, thành thực nói:

- Ta thật sự có thể giúp các ngươi.

Elizabeth lắc đầu cười khổ, ôn nhu ôm hắn, vuốt ve hắn như một con sủng vật nhỏ:

- Ngươi chỉ là một con Slime bé nhỏ, gặp qua chuyện đời quá ít, căn bản không biết đến Medusa, người được thế nhân ca tụng là "Quân chủ đại đế chấp chưởng quyền lực và tử vong chí cao" khủng bố cỡ nào. Những năm gần đây, nàng đã siêu việt ba nữ vu, vậy mà ngươi dám nói muốn đánh thắng nàng?

- Đúng, chính là ta, ta muốn đánh thắng quân chủ đại đế Medusa!

Đại thúc trung niên Lý Sinh Khương tràn đầy tự tin nói:

- Các ngươi không biết tộc Slime chúng ta có tiềm lực khủng bố cỡ nào, ta muốn dẫn dắt con cháu tộc Slime trốn khỏi sự áp bức của vu sư Vương quốc Tường Vi.

Phốc!

- Thật là ngốc, ngươi thật là đáng yêu!

- Cái dáng vẻ bốc phét cũng rất đẹp trai, xúc tu trên đầu thì cứ giật giật.

Đám nữ vu cười rộ lên, vừa nhìn sinh vật tròn ngốc nghếch, vừa cười như hoa nở, vô cùng đáng yêu.

Mellie cũng cười rộ lên, ôm lấy con Slime tròn nhớp nháp vào trong ngực nắn bóp, bóp nghiến rồi lại vo tròn:

- Chủng tộc của các người quá nhỏ yếu, chỉ biết nhún nhảy, đến sinh vật cấp thấp cũng không đánh thắng, tác dụng duy nhất là cho nữ vu tu luyện chứ có tiềm lực gì?

Trong ba năm này, đúng là có nhiều người đã thử dung hợp huyết dịch của Slime, trải qua sống chết mấy lần, cũng đã có người thành công. Trên đầu người này mọc ra một cái xúc tu, nhưng nó rất nhỏ, ngoài sức mạnh lớn đến nỗi nghe vào làm người ta phải rợn người thì hoàn toàn chỉ là một tên phế vật.

Loại sinh vật Slime này quá nhỏ yếu!

- Các người không hiểu, kết cấu của ta rất cường đại, đặc biệt xúc tu này là nguồn gốc sức mạnh của Slime! Ta lấy mạng này cam đoan.

Lý Sinh Khương nhìn đám con gái xung quanh, vội càng phản bác:

- Đây là tinh hoa của chủng tộc.

- Đúng, chúng ta biết, kết cấu của các ngươi rất cường đại, đặc biệt xúc tu là nguồn gốc của sự cường đại, lấy mạng này cam đoan.

Mellie mặt bỗng đỏ lên:

- Cũng là tinh hoa của các ngươi!

Lý Sinh Khương:

- ...!???

Lý Sinh Khương không có cách nào giải thích rõ ràng, cảm thấy đau cả đầu!

Hắn tạo ra loại hình thù đặc biệt này không phải để trở sinh vật dâm loạn kia!

Kế hoạch hiện tại của hắn là đạt được một phần "máu Evil Eye", sau đó có được gen tinh thần của Evil Eye, trở thành một con Slime có thể tu luyện thành vu sư, bước vào thế giới tu luyện.

Dù sao hắn không chỉ vì trở nên cường đại, mà còn vì tuổi thọ chỉ có hơn mười năm.

Hiện tại để học ngôn ngữ, thích ứng hoàn cảnh đã mất hơn ba năm, không còn bao nhiêu tuổi thọ để lãng phí nữa.

Nếu không thể tu luyện, có được loại gen thứ hai, hắn chẳng chốc sẽ chết.

- Ồ? Slime cũng muốn tu luyện?

Nhóm nữ vu nhìn nhau, cảm thấy khó tin.

Elizabeth bỗng thấp giọng nói:

- Có thể! Mellie, quỹ của Hội Cộng Tế chúng ta còn bao nhiêu

tiền.

Mellie gấp gáp lớn tiếng:

- Tỷ, không thể! Những năm này tỷ muội trong hội chúng ta dành dụm được một ít tiền là để tỷ đột phá vu sư cấp 3.

Elizabeth lại lắc đầu:

- Ta tuy mạnh nhất trong nhóm, nhưng tư chất tu luyện vẫn rất yếu, có lẽ cả đời ta cao nhất cũng chỉ là vu sư cấp 3, không bằng để cho Slime tu luyện. Nó cũng là tài sản chung, sủng vật chung... của Hội Cộng Tế chúng ta.

Tỷ muội xung quanh nhìn con Slime đáng yêu, rồi lại nhìn nhau.

Mellie trầm mặc một lúc:

- Hội Cộng Tế còn có 3521 Tường Vi tệ.

Elizabeth ngẫm nghĩ, lập tức nói:

- Mua một phần máu Evil Eye 300 Tường Vi tệ, một phần dược tề nữ vu kiêm dung 800 Tường Vi tệ, một phần dược tề kiêm dung máu 1300 Tường Vi tệ, một phần dược tề ổn định máu 1400 Tường Vi tệ, chúng ta lại nghĩ biện pháp kiếm thêm…

- Vậy thì quá nhiều rồi, chúng ta không gánh nổi.

Xung quanh ngay lập tức kích động.

Những loại dược tề này đều là ở thời đại ba nữ vu, cùng với nhóm nữ vu sau này nghiên cứu ra để tăng cường tỷ lệ thành công dung nhập máu Evil Eye, bằng không nữ vu cũng không nghênh đón được thời kỳ thịnh thế.

Nhưng các nàng trở thành nữ vu cũng không nhận được đại

ngộ như vậy, đều chỉ được một phần dược tề nữ vu kiêm dung cấp thấp nhất, sau đó là dùng mạng tự vượt qua.

Elizabeth lắc đầu:

- Đã muốn làm thì phải làm cho tốt nhất, mua các loại dược tề tăng cường tỷ lệ thành công. Dù sao tỉ lệ tử vong khi dung hợp máu Evil Eye quá cao, phụ nữ chúng ta còn may dung hợp được một chút, đàn ông có tỉ lệ thấp hơn mười mấy lần. Huống hồ loại sinh vật Slime trước nay chưa từng có này, tỉ lệ còn thấp hơn so với đàn ông, chúng ta chỉ có thể cố gắng hết sức…

- Nhưng nếu Slime chết rồi, vậy tiền chúng ta tích góp mấy năm nay đều …

Mellie và một đám tỷ muội nói nhỏ, dồn dập thảo luận.

Lý Sinh Khương nhìn các nàng thảo luận, trong lòng âm thầm lo lắng.

Hắn có lòng tin sẽ thành công nghịch tập, bản thân có con át chủ bài là chủng tộc Slime, Slime động cơ. Nhưng thời kỳ đầu có được kỳ ngộ để quật khởi hay không, thì lại là một chuyện khác rồi.

Hắn vội vàng nói:

- Không vấn đề gì, các ngươi phải tin ta, ta là vua Slime, sau này ta chắc chắn sẽ thành tồn tại mạnh nhất trên thế giới, thành một đời quân chủ đại đế vu sư.

- Đúng vậy, vua Slime!

Elizabeth chậm chãi ôm lấy Slime, cười ôn nhu:

- Sau này ngươi khẳng định sẽ trở thành quân chủ đại đế của toàn bộ thế giới vu sư, gọi là gì cho hay đây? Ta nghĩ… ngươi ngốc

manh như vậy, sau này gọi là Manh Vương đi.

Lý Sinh Khương trầm mặc một hồi.

Qua lời nói thì các nàng vẫn không tin hắn.

Tuy nhiên, hắn sẽ chứng minh tất cả.

Hắn đến đây hơn 3 năm, dường như đã sống cuộc đời thật sự và dung nhập vào trong cái thế giới xa lạ này, trở thành một tiểu sủng vật được nuôi dưỡng, cũng đã có ràng buộc đối với những cô bé thiện lương, đáng yêu này.

Hơn 10 ngày sau, Lý Sinh Khương đã trải qua cuộc sống khổ sở trước nay chưa từng có, thành công chịu đựng qua máu Evil Eye, có gen thứ hai và tư chất tu luyện của nữ vu.

Vẻn vẹn một tháng, hắn liền vượt qua vu sư sơ cấp, đạt tới vu sư cấp 1.

- Vu sư cấp 1, chỉ mới một tháng!

- Thật mạnh!

Đám nữ vu rất mừng rỡ.

Giờ này khắc này, bên trong Hội Cộng Tế Nữ Vu, đám nữ vu đáng yêu hồ đồ đã không còn coi địa điểm tụ tập bí mật là nơi uống trà nói chuyện, nhớ về dự tính ban đầu của các nàng, bắt đầu nỗ lực, sử dụng toàn bộ tinh lực của mình để góp nhặt tài nguyên cho Lý Sinh Khương.

Bảy người ở bên ngoài điên cuồng dốc sức, tạo thành một đội, ở trong rừng chiến đấu với cự thú, chăn nuôi Slime!

Các nàng không dùng bất cứ tài nguyên tu luyện nào cho chính mình, toàn bộ cung cấp cho Lý Sinh Khương.

Lý Sinh Khương bình thường nói cười với các nàng, luôn ghi nhớ trong lòng ân tình của những nữ sinh này. Hắn rõ ràng muốn hèn mọn phát dục --- Những nhân vật chính đến thế giới khác, còn chưa trưởng mà đã thích tìm đường chết, đều rất não tàn!!

Ăn bám phụ nữ thì thế nào?

Ăn bám phụ nữ, ta vui vẻ!

Hắn là một tên lõi đời trong nghề buôn bán, rất không biết xấu hổ.

Nhưng mỗi một cấp của vu sư, độ khó tăng lên bao nhiêu thì hệ số lại nhân lên gấp bội. Một năm sau, Lý Sinh Khương đã đạt tới vu sư cấp 2, bảy năm sau, Lý Sinh Khương đạt được vu sư cấp 3.

Thời gian hai mươi năm, Lý Sinh Khương đạt đến cảnh giới vu sư cấp 4.

Cấp 4, cấp độ này đã coi như thượng tầng ở thế giới vu sư!

Dù sao, một vài nữ vu sư vĩ đại trấn giữ quốc gia của Giáo hội Tường Vi, cũng chỉ mới là vu sư cấp 5. Nhưng chỉ một vu sư cấp 5 cũng có thể đồ sát một đám lớn vu sư cấp 4.

Nhưng hắn không giống, hắn là một vu sư Slime cấp 4, máy móc khoa học kĩ thuật đầy mình, có thể vượt cấp mà chiến, có tư cách để khiêu chiến vu sư cấp 5!

Chương 55: Nói Chuyện Với Quốc Vương Babylon

Nhưng khi đạt đến vu sư cấp bốn, hắn dần cảm thấy khó chịu.

- Các nàng chỉ nghĩ ta vẫn còn là vu sư cấp ba, không ai hay biết ta đã đột phá lên cấp bốn từ một năm trước rồi. Có điều, để cho những cô gái nữ vu cấp hai đó cung cấp tài nguyên tu luyện cấp ba cho ta, cũng là chuyện quá khó... Giờ lên cấp bốn rồi, ta chỉ có thể tự nghĩ cách thôi.

- Mấy người Elizabeth đều kinh động như gặp thiên nhân với tư chất của ta, chỉ có điều tầm mắt của các nàng quá thấp.

Lý Sinh Khương nhíu mày, lắc đầu cười khổ,

- Tư chất của ta chỉ là thượng thừa, kém xa ba nữ vu năm xưa, còn không bằng cả Lilith và Medusa đương thời... Nếu tu luyện theo cách thông thường thì ta chỉ có thể chạy đuổi theo các nàng ấy. Nhưng ta có sự cường đại của ta, hơn bốn mươi năm ta đến đây cũng không phải là không công, rốt cục ta cũng đã bước lên được con đường khoa học kỹ thuật rồi!

Ánh mắt của hắn chậm rãi quan sát vật trước mắt, đây là sinh vật cơ giới mà hắn âm thầm chế tạo ra.

Nó có hình thể của một người đàn ông cao lớn, tay trái cầm khiên hình cung, tay phải cầm một cây gậy phép màu xanh đậm, da trắng như tuyết, gương mặt điển trai, mặc một bộ trường bào vu sư hệ tinh thần màu lam, nhìn như một vị thần trong thần thoại Bắc u.

Nhìn thì giống như sinh vật hình người, nhưng thực ra nó được tạo thành bởi vô số mảnh xương cốt của cự thú, bên trên thì được khắc vô số hoa văn ma pháp, các ký hiệu thuật thức nhìn như sơ đồ mạch điện vậy, khiến cho người ta có cảm giác cực kỳ nguy hiểm.

- Ở thế giới cũ, ta cũng xem như là nhân tài đỉnh cấp thế giới trong phương diện nghiên cứu máy móc khoa học kỹ thuật, cũng chỉ mới hơn bốn mươi tuổi đã mở được công ty công nghệ cao của riêng mình. Mà ở nơi này, tuy quá trình làm càng phức tạp và chậm chạp hơn, nhưng chỉ trong vòng hơn ba mươi năm, ta đã hiểu được phần nào về linh hồn học và căn bản tinh thần lực của thế giới này, từ đó chuyện tìm ra hướng đi cho sinh vật luyện kim dựa vào khoa học kỹ thuật, đối với ta chẳng còn là chuyện khó nữa.

Hắn nhẹ nhàng nhảy vào bên trong khoang điều khiển, xúc tua thì vươn ra kéo cần gạt, tinh thần lực mạnh mẽ truyền vào đài điều khiển, thao túng nó giống như một cây pháp trượng.

Két két!

Cửa khoang chậm rãi đóng lại, một người đàn ông thân cao ba mét, cơ thể cao lớn hoàn mỹ từ tốn bước ra ngoài,

- Từ nay về sau, gần như không còn ai biết ta là Slime nữa. Tên của ta, là Grantham!

- Nhưng mà, có nên tự mình khống chế con sinh vật cơ giới này đi đánh quái thăng cấp, thu thập tài nguyên tu luyện của vu sư cấp bốn không nhỉ?

Lý Sinh Khương ngẫm nghĩ một chút, rồi lập tức gạt đi ngay. Thân là một người chơi ưa thích tu luyện trồng trọt nhàn nhã, hắn ghét chuyện giết chóc bạo lực,

- Xem ra ta đây phải đổi người ăn bám rồi, đi tìm một người khác đến nuôi ta.

...

Một ngày nọ, Lý Sinh Khương vào Vương cung Babylon.

Hắn cực kỳ tôn trọng vị vua bại vong trong truyền thuyết này, có thể nén giận để bảo tồn Vương quốc của mình là điều mà không phải ai cũng có thể làm được, thậm chí còn giao nộp người mình yêu để cho người khác lăng nhục.

Những năm vừa qua, Lilith vẫn dừng lại ở cấp nữ vu bậc năm.

Không phải nàng trụy lạc, mà là bởi nàng có tâm ma trong lòng không thể vượt qua nổi. Vu sư chú trọng việc tu luyện tinh thần, nàng chỉ có thể dừng lại ở cánh cửa cấp năm, vĩnh viễn không có cơ hội trở thành vu sư cấp sáu trong truyền thuyết.

Mà ở bên Vương quốc Tường Vi, mấy năm qua đã xuất hiện biết bao vu sư cấp năm rồi, mạnh hơn nàng nhiều lắm. Vương quốc Babylon đã không còn sức phản kháng nữa rồi.

- Vương quốc này của ta, nếu không nhờ Slime xuất hiện làm hóa giải áp lực của đàn ông, chỉ sợ là đã sớm...

Lúc này, Lilith đang ngồi trên ngai vàng tinh xảo trong vương cung, gương mặt tuyệt đẹp nhuốm màu sầu muộn, cầm cây gậy gỗ trong tay.

Oanh!

Một người đàn ông đột nhiên xuất hiện trong vương cung.

Hoàn mỹ, cao gầy, cơ thể thon dài ưu nhã, cầm khiên và pháp trượng trong tay, tựa như vị thần trong thần thoại.

- Ngươi là ai, sao lại có thể vượt qua phòng vệ ba lớp của

vương điện mà không gây ra tiếng động nào như thế? Sao lại có loài người cao lớn uy vũ như vậy?

Lilith nhíu mày, lặng yên cảm ứng thực lực của Lý Sinh Khương. Là khí tức vu sư cấp bốn, trong Vương quốc Babylon của các nàng lại đang ẩn giấu một nam vu lén lút tu luyện hay sao?

Lilith đứng bật dậy, kinh hãi,

- Sao lại có nam vu thoát khỏi?

Đùng!

Xúc tu của Lý Sinh Khương kéo cần gạt, khí tức xông ra đối kháng với Lilith.

- Đây là, thực lực vu sư cấp năm.

Đầu óc Lilith trống rỗng,

- Sao có thể! Rõ ràng chỉ là vu sư cấp bốn, sao lại bộc phát ra sức mạnh của vu sư cấp năm được chứ?

Lý Sinh Khương yên lặng một chút, vì hắn biết điều mình chuẩn bị nói sau đây sẽ tạo ra sự thay đổi chóng mặt đối với thế giới còn sử dụng năng lượng vu sư nguyên bản này,

- Đây là sức mạnh của thuật luyện kim.

Lý Sinh Khương đứng trong vương điện, nói chuyện với vị quốc vương thê mĩ tay cầm quải trượng bằng gỗ này.

- Thời ba đại nữ vu, Hermes ba tầng vĩ đại hóa thành quạ đen, cùng nói chuyện với người Babylon, trao cho loài người ba loại tri thức là vu thuật, minh tưởng và luyện kim. Ba đại nữ vu chỉ tìm hiểu được hai loại... Ta bây giờ, đã mở ra cánh cửa luyện kim, thấu hiểu được chân lý của thế gian.

Luyện kim!!

Lilith ngẩn ngơ.

Truyền thuyết nói rằng, luyện kim là tri thức thần bí khó hiểu nhất.

Thần trí tuệ Mercury nói rằng, đó là môn học thần bí có khả năng sáng tạo ra sinh mệnh mới, khai phá ra cánh cửa chân lý của thế gian. Nếu có thể nắm giữ nó trong tay thì sẽ sở hữu vinh quang của chân lý trên toàn thế giới, tất cả những gì tối nghĩa không rõ xung quanh đều sẽ biến mất.

- Ý là, người đàn ông này đã sở hữu trí tuệ vô hạn, chuyện mà ba đại nữ vu không thể làm được, hắn lại...

Ánh mắt của Lilith rực sáng, tay nắm cây trượng hơi run rẩy.

- Vương quốc của chúng ta, cuối cùng…

Gương mặt nàng bừng sáng lên ngọn lửa niềm tin, cùng với một tia điên cuồng, dường như nàng đã nhìn thấy hy vọng duy nhất trên người đàn ông này.

- Hy vọng duy nhất của Vương quốc Babylon.

Trời không bỏ quên chúng ta rồi!

Lúc này, cảnh tượng bỗng nhiên thay đổi.

Lý Sinh Khương mở cửa khoang điều khiển ra, một con Slime màu xanh biếc đáng yêu nhảy xuống đất, dễ thương ngốc nghếch, xúc tu mềm mại vung lên,

- Đến đây đi! Quốc vương, hãy giao toàn bộ quốc lực của Babylon cho ta, ta sẽ thay các ngươi đánh bại quân chủ đại đế cao cao tại thượng, Medusa!

Lilith:

- ???

Cái gì đây, nhảy xuống từ ngực người đàn ông kia?

Đây là bản thể?

Một con Slime?!

Hiện giờ trong đầu Lilith chỉ còn sót lại một suy nghĩ duy nhất:

Người đàn ông này, bên ngoài là vu sư cấp bốn cường đại, thực ra phía sau chính là sinh vật nhỏ yếu nhất, Slime!

Chương 56: Thế Giới Vu Sư Trước Giông Bão

Một ngày sau đó, Nữ vương Lilith đột nhiên thu hồi lại toàn bộ tài nguyên tu luyện, để cho mình tu luyện.

Trước đó, khi quốc vương Babylon là Lilith tu luyện mãi vẫn không có tiến bộ, nàng liền chọn không tiếp tục hao phí tài nguyên nữa, mà dùng nó để bồi dưỡng ra nhân tài mới, hy vọng có người có thể thay thế được vị trí của nàng. Nhưng mà, thiên tài thật sự, sao mà khó tìm tới như vậy?

Nữ vu chính thống mạnh nhất, hiện tại cũng chỉ vừa mới đột phá trở thành Vu Sư cấp năm mà thôi. Thậm chí, không bằng cả Vu Sư cấp năm kỳ cựu như Lilith.

- Hiện tại, Vương thu hồi tài nguyên, là muốn đột phá, trở thành Vu Sư truyền kỳ cấp sáu trong truyền thuyết sao?

- Vương quốc Babylon chúng ta đổi vận rồi!

Có lão nhân rơi lệ đầy mặt.

- Nữ vu chính thống chúng ta lại có hy vọng rồi, chỉ cần có Vu Sư cấp sáu, chúng ta không hẳn là không thể chống lại được quân chủ đại đế chấp chưởng tử vong Medusa, dù sao nàng ta cũng chưa đột phá cấp bảy.

- Cấp bảy sử thi, chỉ tồn tại trên lý thuyết, làm sao có thể dễ dàng đột phá được như vậy? Năm đó trước khi chết, ba nữ vu cũng chưa từng bước được vào cảnh giới này, chỉ vỏn vẹn là một Quân chủ đại đế chấp chưởng tử vong mà thôi, dù có kinh tài

tuyệt diễm hơn nữa, cũng làm sao có thể dễ dàng đạt tới được chứ?

…

Sự tồn tại của Lý Sinh Khương hoàn toàn bị dấu đi.

Mọi người đều tưởng rằng Lilith muốn đột phá, mà Lilith là một người mạnh mẽ quyết đoán, nàng cố gắng gom hết toàn bộ tài nguyên và sách vở của ba nữ vu để lại trên cả nước, chỉ cần có yêu cầu thì đều sẽ thỏa mãn.

Không ai biết, tất cả mọi thứ mà nàng làm, đều chỉ vì một con ma vật nhỏ yếu nhất – Slime.

Vương quốc Babylon năm thứ 341.

Tiêu hao nguồn lực của cả nước, Lilith vẫn dừng lại ở trình độ Vu Sư cấp năm như cũ, dân chúng Babylon vô cùng thất vọng.

Vương quốc Babylon năm thứ 362.

Lilith lại tiêu hao số lượng lớn tài nguyên, nhưng vẫn dừng ở mức cũ như trước. Trong nháy mắt, kỳ vọng của mọi người đối với nàng rơi xuống không phanh.

- Quốc vương Lilith, nếu như bản thân đã không thể đột phá, vậy cần gì phải cưỡng cầu? Có thể dùng nó để bồi dưỡng người mới, Vương quốc Babylon chúng ta, không hẳn là không thể có thiên tài thứ hai xuất hiện.

- Đúng vậy đó, có một phần tài nguyên này, cho dù là chồng chất, cũng sẽ tạo ra được vài Vu Sư cấp năm!

Một năm này, nhân dân hoàn toàn thất vọng với Vương Lilith vĩ đại.

Vương quốc Babylon năm thứ 381.

Rầm rầm!!

Trên bầu trời vương quốc Babylon, đột nhiên xuất hiện tiếng sấm.

Toàn bộ mọi người ở ngã tư đường đều sững sờ, ngẩng đầu lên. Ban nãy, thời tiết rõ ràng rất trong xanh, bây giờ lại có rất nhiều đám mây lớn đang tụ hợp, hình thành vòng xoáy.

- Đó là!?

Có người cả kinh thốt lên.

Toàn bộ mọi người đều ngạc nhiên đến ngây người, tất cả những người đang ở trong nhà đều chạy ra, còn có người đàn ông ôm theo đứa nhỏ.

Bầu trời vốn không mây, vậy mà lúc này số lượng mây hội tụ lại ngày càng nhiều.

- Mây đen? Trời sắp mưa?

Vương điện Babylon.

Lilith đứng trên nóc Vương điện, tay cầm gậy gỗ, luồng cảm giác áp bách kinh khủng kia khiến cho nàng phải khó khăn lắm mới có thể ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

- Không! Đây không phải là năng lượng của mây!

Cả người Lilith đột nhiên chấn động, chống gậy nỉ non.

- Đây là!!... Vậy mà lại là!!

Những đám mây trắng trên bầu trời đang cuồn cuộn lại với nhau, giống như bị nước mực nhuộm thành màu đen, một đóa hoa tường vi thuần sắc đen thật lớn đột nhiên di chuyển về phía chân trời. Đằng trước đóa tường vi to lớn kia là một cô gái nhỏ bé vô

cùng xinh đẹp, mặc áo bào vu sư đỏ thẫm, tay cầm pháp trượng bằng gỗ, đứng trên bầu trời, cúi đầu ngắm nhìn Vương điện Babylon.

- Bông Hoa Tử Vong.

Quân chủ đại đế chấp trưởng tử vong Medusa, khua cây gậy tường vi của mình chỉ xuống Vương quốc Babylon, bầu trời trở nên u ám, pháp lực rộng lớn vô biên quấy nhiễu bầu trời trong xanh, đóa hoa tường vi màu đen to lớn sắp đập xuống toàn bộ Vương đô.

Còn chưa đập xuống đã thấy gió lớn gào thét, một luồng áp lực đột nhiên phủ lên trên người Lilith.

Phốc!

Cả người Lilith run lên trong không trung, tử vong nháy mắt ập tới.

Nhưng trong giây tiếp theo, luồng áp lực này đột nhiên biến mất.

- Quá yếu.

Medusa cầm pháp trượng tường vi đỏ thẫm, rảo bước trên không trung, chỉ là nhìn thoáng qua Lilith một chút rồi tràn đầy cô đơn rời đi.

- Thật là đáng tiếc, người có thể trở thành kẻ thù năm đó, đã cô đơn tới mức này rồi. Ta nghe nói, ngươi tập hợp hết tài nguyên của cả nước, vốn nghĩ rằng ngươi sẽ bước tới cảnh giới mới.

Giọng nói càng lúc càng xa, rồi biến mất trên không trung.

- Thời đại ba nữ vu, ba người kiểm chứng qua lại, mà thời đại của quân chủ đại đế Medusa ta lại quá mức tịch mịch, trấn áp thế

gian, lại chuyên quyền thế gian hơn 200 năm, mong có một đối thủ mà cũng không được. Không có người kiểm chứng cùng ta, khiến cho ta không thể bước vào phạm vi cấp bảy sử thi, đó chính là nỗi buồn của ta, cũng là nỗi thất vọng của thời đại.

Sức mạnh nàng bày ra, đây là trình độ khủng bố mà ba nữ vu năm đó cũng chưa từng đạt tới.

Năm đó, ba nữ vu chỉ mới mở ra con đường bước tới Vu Sư cấp sáu đã gần tới bờ vực suy vong, cho nên không đạt tới trình độ cao nhất của cấp sáu. Hiện tại, loại cảm giác áp bách khủng bố này, mang tới sự sợ hãi thật sự quá mức ghê người.

- Nàng ta đã hoàn toàn vượt qua ba nữ vu năm đó! Tuy rằng, chưa bước đến cấp bảy sử thi trong truyền thuyết, nhưng cảnh giới đã sâu tới mức không lường được.

Lilith run rẩy, quan trọng hơn là, miệng nàng đã tràn ra máu tươi.

- Chúng ta, thật sự có thể chiến thắng được quái vật này sao?

- Ta… ta không biết.

Trong phòng luyện kim bí mật của Vương điện, một con Slime tròn vo với dáng vẻ ngây thơ, đong đưa xúc tu trên đầu, khó khăn ngẩng đầu lên nhìn,

- Ta vốn cho rằng mình đã đến rất gần rồi, đã là Vu Sư cấp 5, khi mặc 'Grantham' vào, lại ngồi lên thành lũy phi thuyền luyện kim vô cùng cứng rắn, dựa vào tính toán, đã có thể đánh một trận với ba nữ vu năm đó. Nhưng mà hiện tại, đối với nàng ta… Chỉ cần cho ta thêm mười năm nữa!

- Mười năm sao?

Lilith trầm mặc, trong mắt lóe lên ngọn lửa hy vọng đang cháy

hừng hực,

- Ta sẽ tiếp tục nhận lấy tiếng xấu, giúp ngươi tranh thủ mọi thứ.

Mười năm sau, thế giới sẽ thay đổi!

Đôi mắt Lilith hiện lên ngọn lửa cháy bỏng.

Vương quốc Babylon đã rơi vào thời kỳ Hắc Ám dài hơn 200 năm, nếu như không thể kết thúc, như vậy mọi thứ sẽ bị hủy diệt hết!

Vương quốc Babylon, đã đem tiền đặt cược đặt lên vai con Slime này!

- Hôm nay, nghiên cứu dừng tại đây thôi.

Lý Sinh Khương bỗng nhiên nhảy lên rời đi,

- Ta phải quay về Hội Cộng Tế, bọn họ không thấy tiểu ma sủng nhà mình đâu, chắc chắn sẽ lo lắng.

Cả người Lilith đột nhiên run lên, nhìn bóng lưng của hắn rồi nói nhỏ,

- Rõ ràng là ngươi đã mạnh tới trình độ này rồi, tại sao lại còn muốn nhảy vào trong lòng ngực nhóm nữ vu nhỏ bé kia, để bị giày vò, bị vuốt ve điên cuồng. Chuyện này không thích hợp với tôn nghiêm của một cường giả… Hiện tại, vì cái gì mà ngươi vẫn muốn hóa thành một sủng thú Vu Sư cấp ba, còn cố gắng phấn đấu cùng các nàng?

- Bởi vì, đó là nhà của ta.

Lý Sinh Khương nhảy đi, dáng vẻ ngây thơ nhưng đầy chân thành rời khỏi vương điện,

- Kiếp trước và kiếp này của ta, người thân đều qua đời quá sớm, các nàng ấy chính là người thân duy nhất của ta.

Lilith trầm mặc.

Nàng cũng không hoài nghi câu trả lời "Người thân" này, bởi vì điều đó là hoàn toàn chính xác. Bộ tộc Slime đang phải chịu đủ mọi sự tàn phá ở Vương quốc Tường Vi, vị vua Slime này có cùng kẻ thù với nàng.

- Nhà sao? Thật sự hâm mộ mấy cô nhóc này, mà vua luyện kim Grantham, ta cũng hâm mộ ngươi, bởi vì trong lòng ngươi có người để lo lắng bận tâm…

Lilith vô cùng chua xót, sau đó lại nhẹ nhàng cười rộ lên, nhìn con vật nhỏ đáng yêu lanh lẹ này rời đi.

- Garfield, mấy năm nay, ngươi cũng rất khó chịu đúng không?

Nàng bỗng nhiên đờ ra, ngửa đầu ngơ ngác nhìn bầu ngoài cửa sổ.

Trong đầu Lilith nhớ tới chàng kỵ sĩ năm đó, vẫn luôn một mực yên lặng đứng bên cạnh bảo vệ nàng, người kia từng là người yêu của nàng, hiện tại lại là Hoàng hậu của Vương quốc Tường Vi.

- Nếu, nếu như mọi thứ đều kết thúc…

Khuôn mặt của nàng dần đong đầy nước mắt, giọt nước mắt trong suốt rơi xuống,

- Như vậy, ta sẽ rời khỏi Vương vị của Babylon, cùng Garfield lặng lẽ thoái ẩn, ẩn cư vào sâu trong núi rừng.

Lúc này, phía sau có một vị nữ vu đại thần xuất hiện.

- Phần tài nguyên tiếp theo, vẫn đưa tới như cũ sao ạ?

- Đưa tới.

Lilith quay đầu lại, lộ ra khuôn mặt lạnh như băng.

—— Quốc vương của Babylon, không được phép rơi lệ.

…

Một nơi khác.

Hội Cộng Tế Nữ Vu Elizabeth.

Vẫn là trong căn phòng nhỏ rách nát đơn sơ như năm đó, nhóm người Elizabeth khẩn trương lo lắng nhìn ra ngoài phòng.

Bỗng nhiên lúc này, có một sinh vật đáng yêu lanh lợi xuất hiện trên ngã tư đường ở bên ngoài.

- Cuối cùng ngươi cũng trở lại rồi!

- Cả ngày cứ đi ra ngoài tản bộ làm chi vậy hả, rất nguy hiểm có biết không.

- Đúng vậy, đúng vậy! Ngươi chỉ là một tiểu Vu Sư cấp ba mà thôi, bên ngoài có rất nhiều cường giả. Vừa nãy Quân chủ đại đế chấp chưởng tử vong Medusa vĩ đại còn đến vương điện Babylon nữa đó, vu thuật khủng bố kia có thể che lấp cả mặt trời, chỉ sợ trong chốc lát là có thể hủy diệt được toàn bộ vương đô Babylon này. Chị em chúng ta suýt nữa đều bị dọa khóc, sợ ngươi gặp phải bất trắc gì đó ở bên ngoài.

Nhóm nữ vu đáng yêu, vô cùng yêu thương ôm lấy con Slime dễ thương này lên, đặt vào trong lòng vuốt ve, liên tục đưa ý kiến.

- Ta không sao, chỉ ra ngoài đi dạo một chuyến mà thôi.

Lý Sinh Khương nở ra nụ cười sáng lạn, nhảy nhảy lên trông vô cùng ngốc nghếch, xúc tu đáng yêu trên đầu cũng đong đưa

theo.

Không có ai biết, thậm chí nhóm nữ vu trong Hội Cộng Tế cũng không biết, sủng thú đáng yêu của các nàng đã nắm giữ được lực lượng cực kỳ khủng bố, một con Slime đáng yêu nhỏ bé này, chính là hy vọng duy nhất để cứu vớt toàn bộ Vương quốc Vu Sư Babylon!

Chương 57: Chỉ Có Chiến Tranh!

Vương quốc Babylon, năm 385.

Vương quốc Nữ Vu Tường Vi chính thức chinh phạt "Đại Sa Mạc Nephthys", nhưng cũng không dám kinh động đến thần ngọn lửa còn nhỏ ở trong, bèn ở ngoài lén lút săn giết chủng tộc "Chim độc" dưới quyền nó.

Đây là một loại sinh vật cực kỳ khủng bố, sinh tồn ở sa mạc, độc tính cực mạnh, thậm chí có thể giết chết vu sư cấp bốn.

Vương quốc Tường Vi, Quân chủ đại đế chấp chưởng tử vong vĩ đại hạ lệnh:

Dung hợp "máu chim độc"!

Cử những đạo sư là nữ vu cường đại cấp bốn, cấp năm chỉ huy các nữ vu học đồ, thành lập phòng thí nghiệm luyện kim, sau đó thí nghiệm và chế tạo đủ loại dược tề kiêm dung, sau khi trải qua vô số lần thập tử nhất sinh, cuối cùng cũng thành công.

Các nàng lại phát hiện, loại máu này rất mạnh, nhưng chỉ có nữ tử mới có khả năng sống sót, hơn nữa tác dụng phụ cực kỳ rõ.

Những người này hóa thành một loại nữ yêu thân chim rất kỳ quái.

Người những nữ nhân này còng xuống, hai cánh tay mọc đầy lông vũ rồi hóa thành hai cái cánh màu đỏ, có thể bay ở tầm thấp, móng vuốt sắc nhọn và rất cuồng bạo, hơn nữa cả người mang theo kịch độc.

Vừa sinh ra đã nắm giữ thực lực khủng bố tương đương với vu sư cấp hai.

Buổi chiều cùng ngày, Đại đế Medusa đến phòng thí nghiệm nữ vu.

Nàng ở trong phòng luyện kim, ở một nhóm bình luyện kim đủ màu sắc có đặt mấy cái bình màu đen có bọt khí xanh lam điên cuồng bốc lên, lại nhìn về phía những nữ yêu thân chim bị nhốt trong lồng, vẻ mặt có chút kinh ngạc.

- Thì ra là vậy sao? Mỗi một loại máu của ma vật sẽ tạo ra một loại hình thái biến hóa khác nhau, máu Evil Eye tác dụng lên tinh thần và não bộ, cho nên chúng ta không xuất hiện thay đổi hình thái bên ngoài. Nhưng mà máu Slime, máu chim độc lại không tác dụng lên não bộ, mà là tác động đến hình thái, cho nên hóa thành một loại cự thú cỡ nhỏ mới... Trông rất quái dị, có một nửa là dã thú, một nửa là người, gọi là Bán Thú Nhân đi.

Nữ yêu thân chim trong lồng thét chói tai:

- Vương, ngài không thể như vậy, những nữ vu chúng ta vì vương quốc mới liều chết dung hợp máu, sau khi thành công không được khen thưởng, lại còn trở thành sinh vật đê tiện nhất.

- Các ngươi quá xấu, nữ tử chúng ta chí cao vô thượng, làm gì lại xấu xí như này.

Sắc mặt Đại đế Medusa lãnh đạm, phất tay áo quay người rời đi.

Trăm ngàn năm sau, « Thịnh Vu Chi Mâu » ghi lại:

【 Vương quốc Babylon năm 385, Vương quốc Tường Vi, nhóm nữ vu đứng đầu vương quốc tiến hành thí nghiệm huyết tinh, dùng đủ loại dược tề kiêm dung, nếm thử kết hợp người và thú, nhẫn tâm tạo ra sinh vật luyện kim vô cùng quái dị, Bán Thú

Nhân sinh ra.】

Vương quốc Babylon năm 391.

Vương quốc Tường Vi, nữ quyền là trên hết, một lần nữa xây dựng lại chế độ nô lệ.

Các nàng đem người chia làm tam lục cửu đẳng, nữ vu là cao nhất, rồi đến quý tộc, nữ tử là thượng đẳng, nam tử thấp nhất làm bình dân, bán thú nhân làm nô lệ.

Phụ nữ giết chết đàn ông, chỉ cần bồi thường 300 Tường Vi tệ.

Phụ nữ giết chết Bán Thú Nhân cấp thấp nhất, chỉ cần bồi thường nửa đầu cự thú Allah .

Cùng lúc đó, thành lập "Vương quốc Thú Nhân Nephthys" phụ thuộc ở sa mạc .

Giữa hai giống loài thì Bán Thú Nhân có địa vị cực kỳ thấp, cung cấp sức lao động cho Vương quốc Tường Vi, cùng với đủ loại tài liệu của Vu Sư. Thân thể bọn chúng, cũng là tài liệu luyện kim rất tốt.

—— Lịch sử Babylon hoàn toàn tiến vào thời kì đen tối tàn bạo.

Vương quốc Babylon, năm 397.

Vương quốc Tường Vi, Quân chủ đại đế chấp chưởng tử vong hạ lệnh:

- Vu sư cấp năm Adeline, đi đến Vương quốc Babylon tiếp chưởng Vương vị.

Ba ngày sau, trên Vương điện Babylon .

Adeline xinh đẹp gợi cảm đứng tại chỗ, coi như là sứ giả của

Vương quốc Tường Vi, nàng nhìn Lilith ngồi ở ngai vàng, cười lạnh:

- Đây chính là nữ nhân năm đó cùng Đại Đế giao thủ sao? Vương quốc Tường Vi xuất hiện tám đại vu sư cấp năm, không nghĩ tới ngươi bây giờ không bằng cả tám vãn bối như chúng ta.

Lilith yên lặng, trong tay nắm chặt quyền trượng.

Mấy năm qua chinh chiến sa mạc, nữ yêu thân chim xuất hiện, thành lập Vương quốc Bán Thú Nhân, nhiều chuyện xảy ra làm thể xác và tinh thần nàng mệt mỏi, sắp không kiên trì được nữa rồi.

- Ta đến đây hôm nay là vì các ngươi cung cấp quá ít đàn ông, Đại đế tuy từ bi, nhưng cũng không phải để cho các ngươi lợi dụng sự từ bi này được.

Adeline mặt mũi lạnh lùng:

- Bây giờ ta tiếp chưởng hoàn toàn Vương quốc Babylon, để cho cả quốc gia trở thành nơi tạo ra đàn ông.

Trong lòng Adeline thật ra vô cùng kích động.

Vu sư cấp năm không ít, vì nhóm nữ vu thủ hạ của nàng phát hiện sinh vật Slime này, được Đại đế nhìn trúng, mới có kỳ ngộ lớn như thế, có thể chấp chưởng một Vương quốc to lớn.

Nàng chấp chưởng Vương quốc Babylon, tạo ra đàn ông.

Mà một vị nữ vu thân tín khác, chấp chưởng Vương quốc Bán Thú Nhân, tạo ra sức lao động và tài liệu luyện kim.

Chuyện quan trọng như vậy, tuyệt đối không được sơ sảy, nếu so với người khác thì nàng làm tốt hơn.

- Ngươi muốn ta giao ra Vương quyền?

Mặt mũi Lilith trở nên rất khó coi.

Mà các nữ vu đại thần trong điện cũng biến sắc.

Qua nhiều năm như thế, Babylon cố gắng kéo dài hơi tàn, nhưng bây giờ rốt cuộc phải đối mặt với mệnh mất nước.

Lilith lộ ra vẻ cay đắng, vẻ mặt thay đổi vài lần, lúc xanh lúc trắng, cuối cùng vẫn lựa chọn cúi đầu,

- Ta Lilith, lựa chọn thần phục, giao ra Vương vị.

- Ta Lilith, lựa chọn thần phục, giao ra Vương vị.

- Ta Lilith, lựa chọn thần phục, giao ra Vương vị.

. .

Câu nói này bị Adeline đặc biệt dùng vu thuật "Gợn sóng âm thanh", trong nháy mắt truyền khắp toàn bộ Vương quốc.

- Vương!!

Vô số nữ vu không cam lòng thét lên.

- Babylon chúng ta rốt cuộc mất nước sao.

Giờ khắc thần phục này, khắp nơi trong Babylon, vô số người khóc ròng, khóc không thành tiếng.

Vô số nữ vu tay cầm trượng quỳ sụp xuống đất, tan vỡ đến mức tận cùng, căm ghét sự vô lực, vô năng của chính mình.

Lúc này, giống như năm đó Lilith chiến bại, phải thần phục.

Ở chỗ khác, trong phòng nhỏ sắp sụp đổ của Hội Cộng Tế, một nhóm tiểu nữ vu ôm một con Slime ngây ngô trong ngực, cũng gào khóc to, trên khuôn mặt khả ái nhỏ nhắn đầy nước mắt, nhóm bảy

tiểu nữ vu quỳ sụp xuống đất.

- Quốc gia của chúng ta, mất rồi.

Các nàng nhỏ yếu, bất lực, lớn tiếng khóc nghẹn ngào, bên ngoài đường phố, bất kỳ người đi đường nào cũng vậy.

- Không việc gì.

Lý Sinh Khương nhảy một cái rời nhà, xúc tu ngây ngô trên đầu khẽ động

- Ta đi ra ngoài một chuyến, chuyện năm đó đáp ứng đã đến lúc hoàn thành rồi.

. .

Bên trong Vương điện Babylon .

Ầm!

Một luồng khí tức kinh khủng từ trên trời hạ xuống, không che giấu gì hết.

- Chỉ là nữ vu cấp năm, cũng dám phách lối.

Một đạo thanh âm thăm thẳm vang lên, mang theo vẻ chín chắn và tang thương:

- Lilith, ngươi không cần phải như vậy, cũng đã tới tình cảnh như này, ngươi cũng không cần nhượng bộ, tranh thủ thời gian cho ta nữa.

- Ai!!

Sắc mặt Adeline đại biến, nàng quay đầu nhìn, đó là một người đàn ông cao to đến ba mét.

Ầm ầm.

Áp lực vô hình nghiền ép một vị vu sư cấp năm.

Adeline không nhịn được, đầu gối mềm nhũn, quỳ sụp xuống đất, sắc mặt hoảng hốt:

- Vu sư cấp sáu! Không nghĩ tới, Vương quốc Babylon các ngươi còn che dấu loại người này.

Nàng muốn chạy trốn, nhưng… đã muộn!!

Một cỗ áp lực vô hình trong nháy mắt xông tới, trán áp nàng bất động.

Chênh lệch mỗi một đại cảnh giới quả thực quá đáng sợ, năm đó Medusa đột phá cấp sáu, vẻn vẹn một người đã đánh bại trên trăm nữ vu của Babylon, bao gồm cả nữ vu cấp năm là Lilith.

- Vu sư cấp sáu! Không nghĩ tới, vương quốc Babylon các ngươi, còn che dấu loại người như ngươi.

Vào giờ phút này, thông qua "Gợn sóng âm thanh", lời nói của Adeline đã sớm truyền khắp Vương quốc.

- Vương quốc Babylon chúng ta có vu sư cấp sáu?

- Chúng ta còn có cường giả như vậy?

- Là Lilith đại nhân, những năm qua Lilith đại nhân tập hợp toàn bộ tài nguyên, hóa ra đều là cho người khác.

Trên đường phố, vô số người trong Vương quốc Babylon mừng đến chảy nước mắt, từ trong tuyệt vọng dấy lên hy vọng to lớn, trong nháy mắt đại hỷ đại bi, quá mức kích thích.

Hội Cộng Tế Nữ Vu Elizabeth, bảy nữ vu cũng ngơ ngác nhìn ra cửa sổ,

- Chẳng lẽ, không thể nào! Nó… nó, nhưng mà một con Slime, chỉ là thú cưng của chúng ta mà.

Bên trong Vương điện .

- Ngươi không nên nhanh như vậy chứ.

Lilith lộ ra thần sắc lo âu.

- Ngươi đã kiên trì đủ rồi, ta cũng đã đột phá cấp sáu.

Lý Sinh Khương thở dài, đứng dậy,

- Sáng mai ta sẽ đến Vương quốc Tường Vi một chuyến.

Nữ Vu đại thần xung quanh nhìn nhau, cảm thấy không thể tin nổi.

- Lilith đại nhân, bên chúng ta có một vị vu sư sử thi ẩn tàng? Lại là một người đàn ông?

- Tại sao có thể có người đàn ông hoàn mỹ cao lớn như vậy, lại còn là vu sư cấp sáu trong truyền thuyết.

- Bây giờ chúng ta, nên làm gì?

Nhóm vu sư bị kích động.

Thời gian qua đi gần hai trăm năm, Vương quốc Babylon lại lần nữa nắm giữ vu sư sử thi cấp sáu, chiến lực vô địch trấn áp thiên hạ, cũng có ý nghĩa đã nắm giữ thực lực đối kháng Tường Vi.

- Hỏi ta làm sao bây giờ?

- Chiến tranh, chỉ có chiến tranh!!

Lý Sinh Khương tay phải cầm khiên, tay trái giữ một cái thủ

trượng.

Từng vòng sáng trong suốt như rung động truyền ra, "Gợn sóng âm thanh" lần nữa vang dội toàn Vương quốc Babylon.

- Chiến tranh, chỉ có chiến tranh!

- Chiến tranh, chỉ có chiến tranh!

. .

Trên đường phố, vô số người ngẩng đầu

Giờ khắc này, cũng giống như năm đó Lilith phát động chiến tranh .

Lịch sử năm đó nhanh chóng tái diễn, nhưng mà bây giờ nhân vật chính không phải nàng.

...

Bên trong đại sảnh luyện kim trống trải, vô số Slime hoạt bát xếp hàng chỉnh tề ở trong phòng khách.

- Một vạn Slime leo lên pháo đài chiến đấu.

Đạp đạp đạp!!

Từng con từng con Slime chỉnh tề nhảy vào trong cửa.

Những con Slime này không có một chút trí tuệ nào, là ma vật cấp thấp nhất, tất nhiên không có cách nào tu luyện vu thuật. Nhưng mà sức mạnh của Slime, đủ để tạo thành một cái động cơ kinh khủng một vạn mã lực.

- Hôm nay, ta phải dẫn tộc Slime đi rửa nhục... Bản vẽ chiến đấu cơ cải tạo lại thành phi thuyền luyện kim.

Lý Sinh Khương bước vào bên trong phi thuyền luyện kim, một vật cơ giới to lớn bay lên không trung.

Ngày hôm đó, vô số người Babylon nhìn cự thú bay trên trời, toàn bộ Vương quốc Babylon kinh ngạc.

Ầm ầm!

Một đạo lưu tinh màu bạc bay với tốc độ cao về phía trước, ầm ầm phá vỡ toàn bộ không trung, mang theo tiếng ồn của máy móc vận hành.

Dãy núi Balchik, Vương quốc Tường Vi trên đỉnh núi.

Núi non xanh biếc trải dài, một tòa cung điện hình cung giấu mình trong núi, cột đá điêu khắc hình hoa tường vi tinh xảo chống đỡ toàn bộ kiến trúc, thảm trải một màu đỏ tươi.

Bên trong vương điện, rất nhiều người đang đứng, đủ các loại nữ vu sư xinh đẹp và cường đại, thân mặc áo vu sư màu đỏ. Chỗ ngai vàng trên cao, có một nữ vu sư mặc áo bào hoa lệ đỏ tươi đang ngắm nhìn bầu trời, bỗng nhiên đứng lên.

- Thú vị.

Thân hình nàng bỗng biến mất tại chỗ.

- Đây là vật gì?

Nàng xuất hiện ở trên bầu trời, tay vung trượng, một vòng tròn ma pháp trận màu đỏ tinh xảo hiện ra trước pháp trượng.

- Bông hoa tử vong.

Ầm!!

Trong phút chốc, vô số mây đen trên không trung hỗn loạn, hội tụ thành một đóa hoa tường vi đỏ tươi, trời đất mù mịt, không

phân biệt được ngày đêm.

- Thánh Quang Môn!!

Trên phi thuyền luyện kim tinh xảo to lớn, từng con từng con Slime kéo bễ thổi gió điên cuồng, động năng chuyển hóa thành tinh thần thế năng, trên thân thuyền có vô số pháp trượng nhỏ bé cuồn cuộn hiện ra.

Ầm ầm!

Luồng khí của hàng vạn cây pháp trượng hội tụ, thiên địa phảng phất tỏa ra ánh sáng thánh khiết, tia sáng kia đâm thủng tầng mây đen đang khuấy động, dường như đánh vỡ Thâm Uyên Địa Ngục và cánh cửa Thiên Đường.

Hai đại vu thuật nhanh chóng va chạm.

Toàn bộ khu vực sơn mạch chấn động, đất đai lay động, vô số con dân Vương quốc Tường Vi dồn dập đi ra đường phố ngẩng đầu nhìn cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi trên trời.

- Cấp sáu!

Medusa bỗng nhiên quay đầu.

Đôi mắt lộ ra vẻ kinh ngạc, nhưng lại không chút nào tỏ ra khẩn trương, chỉ là lẳng lặng nhìn người đàn ông tuấn mỹ như thiên thần đi ra từ trong cái thứ kỳ quái tạo thành từ máy móc này.

- Cuối cùng cũng ra, nói ta nghe, ngươi chính là hy vọng cuối cùng của Vương quốc Babylon sao?

Chương 58: Vu Thuật Cấm Kỵ, Gilgamesh

- Cái thế giới này, rốt cuộc cũng xuất hiện đối thủ thú vị.

Trên bầu trời đen nhánh, Medusa khẽ vung pháp trượng, thân hình tuyệt mỹ nổi lơ lửng trên bầu trời.

- Đến cấp độ này rồi, ngươi lại không hề khai mở ra vu thuật của chính mình, lại chỉ dùng vu thuật thời đại ba nữ vu. Như vậy, chiêu này thế nào?

- Lyly hoa cẩm chướng!

Tư!

Một màn sương đen lan tràn từ mặt đất, tạo thành một gốc cây màu đen cao vút trong mây.

Cái cây trên mặt đất nhanh chóng sinh trưởng, xuất hiện vô số rễ cây, mười mét, một trăm mét, ba trăm mét, xuyên phá tầng mây, khuấy động mây đen đầy trời. Trên cây có nhiều đóa hoa tường vi thần bí tinh xảo xoay tròn, mỗi đóa tường vi này có thể so với đóa hoa trước đó.

Đây mới đúng là hoa tử vong!

Phi thuyền luyện kim vẫy đuôi, vô số ánh sáng thánh khiết ở trên thân thuyền bùng nổ, trong khoảnh khắc đó vô số dòng nước trong suốt phun trào, tựa như những con bướm màu vàng bay tán loạn, rồi hội tụ thành một đoàn, hóa thành một khối đâm thẳng vào cây xanh trên mây.

- Mùa xuân bảo vệ!

Đó là vu thuật thành danh của nữ vu mùa xuân Cassandra, trong nháy mắt bùng nổ.

Hoa tường vi, bướm, cây xanh, gần như cùng lúc đó va chạm sáng chói.

Ầm ầm ầm!!

Trong nháy mắt, tiếng kim loại va chạm ở trên trời, sự chấn động truyền tới cả mặt đất bên trong dãy núi xanh biếc khổng lồ kia, cây cối trên mặt đất bị cuốn bay, mặt đất rạn nứt, cả dãy núi bị cuồng phong dày xéo.

Không gian đang run rẩy, đất đai gào thét bi thương.

Toàn bộ Vương quốc Tường Vi, các nữ tử trên đường phố, từng người trẻ trung xinh đẹp, ăn mặc đẹp đẽ, vậy mà vào lúc này đều kêu thảm thiết, thống khổ, gào thét bi thương, tuyệt vọng, vô số âm thanh kêu thảm.

Vô số vu sư cấp bốn, cấp năm kinh hãi ngẩng đầu, miễn cưỡng vung pháp trượng tạo thành lá chắn bảo vệ Vương thành Tường Vi, ngăn cản ảnh hưởng khi hai vị cường giả cấp thế giới đang chiến đấu.

...

Vương quốc Babylon.

Một tầng hơi nước gợn sóng to lớn hình thành mặt kính trên không, ở đó đang chiếu chiến sự ở Vương quốc Tường Vi .

Đây là vu thuật cấp năm "Kính vụ mùa xuân" do toàn bộ vu sư ở Vương quốc Babylon tập hợp thi triển. Nếu bình thường theo dõi kiểu này, tất nhiên sẽ bị Vương quốc Tường Vi phát hiện, hơn nữa

loại hành vi khiêu khích này có khi tạo thành hậu quả khó lường, nhưng bây giờ các nàng đã hoàn toàn không để ý tới nữa.

Trận đấu này quyết định vận mệnh Vương quốc Babylon, toàn bộ người dân ai cũng có tư cách biết.

- Nếu như không thể thắng, chúng ta coi như diệt vong.

Trên đường phố, người Babylon cũng yên lặng không ai bảo ai mà cùng đi ra, nhìn cảnh chiến đấu kịch liệt trên bầu trời, chắp hai tay, yên lặng cầu nguyện. Trong đám người, không biết là ai đã bắt đầu, yên lặng ngân nga ai ca vận mệnh.

Ầm!

m hưởng ngân nga của mọi người vang vọng đến tận chân trời.

Phảng phất tiếng gió bão gầm thét.

Mưa rào va chạm.

Sục sôi, nhiệt huyết.

Đó là bài hát bi thương về vận mệnh của loài người, cũng là bài hát ca tụng dũng khí của loài người.

. .

Trên Vương điện Babylon .

Toàn bộ nữ vu đại thần trong cung đình, cũng không nói gì.

Mặt ai nấy đều trắng bệch, hai người trong hình ảnh phản chiếu trên không trung có thể tùy ý xé nát các nàng, loại khí tức kinh khủng này đè nén các nàng không thở nổi.

- Đây chính là chí cường giả của thế giới này, vu sư truyền kỳ,

bùng nổ toàn lực sao?

Hình ảnh chiến đấu này đã vượt qua toàn bộ nhận thức những người ở đây, có lẽ chỉ có vị Gilgamesh cổ xưa trong thần thoại kia mới có thể sánh bằng.

- Nhất định sẽ thắng.

Lilith nhìn chiến đoàn kinh khủng trên bầu trời, siết chặt pháp trượng, lòng bàn tay toàn là mồ hôi.

Nàng liên tưởng tới những hình ảnh ngày xưa, lúc ở cùng con Slime đáng yêu hoạt bát này, vốn tưởng nhìn thấu hắn rồi, nhưng hoàn toàn không nghĩ tới, trên người con Slime đáng yêu không hề kiêu căng này, lại tích góp được lực lượng kinh khủng như vậy!

Một luồng tâm tình kính sợ và tự hào lan tràn.

Lúc trước không hề nghĩ đến, một con Slime vu sư cấp bốn nho nhỏ mấy chục năm trước lặng lẽ lẻn vào Vương điện, cái con tiểu ma vật nói khoác không biết ngượng với nàng, bây giờ mới qua khoảng thời gian ngắn ngủi đã đạt đến độ cao như này rồi .

...

Hội Cộng Tế Nữ Vu Elizabeth, trong căn phòng cũ nát.

Elizabeth nhìn cảnh tượng kinh khủng trên bầu trời, cố gắng kiềm chế, chỉ cảm thấy thân thể phát lạnh, nàng nhanh chóng lấy tay che miệng lại, cố gắng không phát ra tiếng, nàng cũng có thể cảm thấy nhóm tiểu nữ vu phía sau càng lúc càng tự ôm chặt lấy tay mình.

- Đó là Slime!!

- Là thú cưng của chúng ta!

Mellie vội hét lên, mặt tái nhợt:

- Nó là một con Slime! Là một con Slime!! Nhưng bây giờ nó đang khoác lên bộ đồ kỳ quái, đang chiến đấu vì chúng ta.

Nàng từng lén nhìn trộm, nó luôn làm mấy việc kỳ quái, nó cầm thứ gọi là "cờ lê", "đinh ốc", "bánh răng", cả ngày ở trong phòng, hào hứng cải tạo sinh vật cơ giới như đàn ông kia.

Bây giờ, mặc dù không giống như lúc đó, nhưng loáng thoáng vẫn nhìn ra kết cấu máy móc năm đó.

- Vật này xuất hiện, không thể sai được, nó chính là vu sư cấp sáu thần bí xuất hiện bên trong Vương điện.

Elizabeth cắn chặt môi, ngay từ đầu đã lầm.

Slime ở trong mắt mọi người chỉ là một tiểu vu sư cấp ba, mấy chị em các nàng, mấy năm nay còn đang cố gắng vì nó phấn đấu, còn cười nói muốn giúp nó đột phá đến vu sư cấp bốn.

Cũng không có người nghĩ đến, sau lưng các nàng, Slime đã sớm đến cấp độ làm toàn bộ thế giới vu sư phải run rẩy!

Hắn đang điên cuồng giao thủ với Đại đế Medusa trên bầu trời!

Nhưng bây giờ, nhóm tiểu nữ vu cũng vẫn coi nó là con thú cưng ngày nào, chỉ là một tiểu vu sư cấp ba, cùng các nàng cười nói, phần áp lực nặng nề này, sao một con Slime có thể thừa nhận được.

- Hắn lúc đầu hứa với chúng ta, muốn trở thành vu sư Đại đế đời tiếp theo, lại đã thành sự thật.

Nhóm nữ vu yên lặng đưa tay, nhìn lên bầu trời Vương quốc Babylon, nơi có tấm kính hơi nước khổng lồ đó, một cỗ tâm tình phức tạp đan xen với tự hào điên cuồng lan tràn trong lòng.

…

Những dòng khí màu đen khuấy động tầng mây.

Nữ vu Đại đế Medusa đã dồn hết toàn lực tung ra đủ loại vu thuật cấp sáu, nhưng vẫn bị người đàn ông kỳ quái này sử dụng phi hành cự thú để ngăn cản.

- Rõ ràng không có vu thuật của chính mình, hắn chỉ sử dụng vu thuật của thời đại ba nữ vu đã ngăn cản được? Sức mạnh luyện kim? Ngươi đã mở ra cánh cửa chân lý trong truyền thuyết?

Trên mặt Medusa thoáng hiện lên vẻ sợ hãi, sau đó tỉnh táo lại

- Được rồi, tiếp theo ta sẽ cho ngươi biết thế nào là thực lực chân chính, lý do ta được gọi là Quân chủ Đại đế chấp chưởng tử vong, đó là vì hoa Tường Vi của ta có thể câu thông giới hạn giữa sinh và tử, phá vỡ quy tắc tử vong!

- Thầy của ta, nữ vu Circle đã giao cho ta vu thuật này, vì nàng muốn ta hoàn thiện vu thuật "Cải tử hoàn sinh", đánh vỡ lĩnh vực cấm kỵ.

Medusa nói nhỏ:

- Mặc dù bây giờ ta còn còn lâu mới hoàn thiện được vu thuật này, không thể hoàn toàn hồi sinh người chết. Nhưng ở thế giới này đã không có ai có thể đánh bại ta, bởi vì ta có thể tạm thời triệu hồi người đàn ông thần thoại mạnh nhất trong lịch sử, anh hùng vương trong truyền thuyết, Gilgamesh.

Gilgamesh!?

Ở Vương quốc Babylon, toàn bộ người dân vì đó mà kinh hãi, đầu óc trống rỗng.

Gilgamesh trong truyền thuyết sống ở vùng đất Sumer cổ xưa

trong thần thoại, được coi là người đàn ông mạnh nhất trong lịch sử, anh hùng vương đã từng vung kiếm với Thần.

Hắn là một bộ sử thi, đạt đến cảnh giới trong truyền thuyết mà ngay cả ba nữ vu cũng chưa đến được -- cấp bảy sử thi, cảnh giới chênh lệch thật sự kinh khủng, ba nữ vu cấp sáu đối mặt cấp bảy, chỉ sợ như một đứa bé sơ sinh, tiện tay là có thể bị giết.

- Không thể nào.

- Làm sao có thể có thể triệu hồi được người đã chết .

- Đây chính là người đàn ông trong truyền thuyết đã bị Thần giết chết, thật quá kinh khủng!!

Đang lúc mọi người hoảng loạn kinh hoàng, Medusa lại giơ pháp trượng lên cao, vô cùng vô tận ma lực phun trào, nhẹ nhàng hát vang,

- Vong hồn du đãng trên thế gian, xin nghe lời cầu nguyện của người sống, nhớ lại ký ức khi còn sống, phá vỡ cánh cửa Minh Giới, trở lại nhân thế.

- Cấm thuật! Tường Vi Bỉ Ngạn Hoa, Gilgamesh!

Rầm ào ào!

Một đóa tường vi màu đen điên cuồng mở ra, trên bầu trời xuất hiện từng tầng rung động, đóa hoa từ từ nở, dường như bên trong thai nghén một sinh linh cực kì khủng bố.

Ngay sau đó, một người đàn ông cao lớn tuấn mỹ tạo thành từ khói đen bước ra, dùng một phong thái ngang ngược vô hình quan sát thế giới này, trên mặt không có một tia cảm xúc, dường như mất hết thần trí, cầm trong tay một thanh Thánh kiếm văn minh - Thánh kiếm Damocles, từ từ vung về phía trước một cái.

- Đây là vị anh hùng vương mạnh nhất trong thần thoại ở thời đại Sumer trước đại hồng thủy, người dám vung kiếm với Thần!

Lý Sinh Khương hé mắt, trên mặt thoáng qua vẻ khiếp sợ.

Ầm!

Ngay sau đó, kiếm tới.

Đây là một kiếm xinh đẹp đến cỡ nào.

Lúc này, gió ngừng, mưa tạnh, lá cây không lay động, đám người trên mặt đất ngừng nói, dường như mọi âm thanh đều biến mất, có là Thần cũng sẽ nín thở nhắm mắt vào giây phút này.

Chương 59: Quân Lâm Thiên Hạ

Lý Sinh Khương đứng trên phi thuyền luyện kim, đối mặt với tàn ảnh của vị anh hùng vương cực mạnh trong lịch sử, trong lòng hắn có hơi chấn động.

- Không hổ là anh hùng vương của Babylon cổ đại, chỉ gọi ra tàn ảnh thôi mà đã miễn cưỡng đạt tới cấp bảy rồi. Xem ra, không thể dùng phi thuyền để chặn đánh được, phải dùng tới 'Grantham' thôi.

Trước đó, hắn chưa từng tự mình động thủ qua bao giờ.

Đều là dùng phi thuyền luyện kim để phát động vu thuật, một vạn con Slime động cơ, điên cuồng kéo động ống bễ, dùng mạch điện ma văn chuyển hóa động năng thành điện năng, từ điện năng lại chuyển hóa thành thế năng tinh thần, hình thành ma lực tinh thần, từ đó vu thuật được thi triển ra cũng đủ để đạt đến trình độ cấp sáu, khiến cho chúng nó có thể đánh một trận với Quân chủ tử vong hùng mạnh của thế giới này.

Nói ra, sợ là không có ai tin chuyện này.

Một vạn con Slime nhỏ yếu, thế nhưng lại có thể chống lại Vu Sư Quân chủ đại đế đã trấn áp cả một thời kỳ.

Đây chính là sức hấp dẫn của luyện kim khoa học kỹ thuật.

Và cũng là niềm năng vô hạn mà chủng tộc Slime động cơ này của hắn nắm giữ.

- Phải tự mình động thủ thôi.

Lý Sinh Khương nhảy nhẹ một cái, trực tiếp nhảy ra khỏi phi thuyền luyện kim.

- Ha ha! Ta sẽ cho thổ dân của thế giới này xem một chút… Phi cơ đại pháo, cơ giáp nhân tạo hiện đại! Tuy rằng, không thể livestream, nhưng ta có thể chụp ảnh lại. Khi về, ta phải cho mấy người chơi kia nhìn qua một chút, xem ta đã lén phát triển khoa học kỹ thuật máy móc hơn chín mươi năm và trở nên vô địch thế giới như thế nào! Bọn họ muốn đến, nhưng bản đồ mới đã bị một mình ta đánh xuyên rồi! Có đến, cũng chỉ có thể đi theo sau mông ta cạp đất mà thôi! Nhưng mà, không chừng bọn họ sẽ tới thế giới khác. Với lại, hiện tại, người có được thành tựu này cũng không có mấy người, trước mắt chỉ có hai người là ta và Tốc Độ Xe Akina mà thôi!

Hắn cười rộ lên, tay trái cầm khiên, hoa văn màu đen trên bề mặt sáng lên, tay phải cầm mộc trượng, phát ra tầng tầng lớp lớp ánh sáng rực rỡ, giơ cao qua đỉnh đầu:

- Trên thế giới này, không tồn tại bất cứ thứ gì không thể giết chết, cho dù là người chết, ta cũng sẽ giết chết hắn cho ngươi xem.

Một câu nói kia, khiến cho sắc mặt của tất cả mọi người đều khẽ biến, mọi người trên mặt đất đều biết được chuyện gì sẽ xảy ra tiếp theo. Đây chính là vu thuật thành danh của nữ vu Circe, được mệnh danh là vu thuật có lực sát thương khủng bố và tàn nhẫn nhất…

- Nguyền rủa sinh mệnh tử vong!!!

Hắn gầm lên!

Sau đó, một mặt nạ quỷ vô cùng to lớn sền sệt ghê tởm trôi lơ lửng trên không.

Ầm!!

Mặt nạ quỷ điên cuồng quằn quại, luồng khí hắc ám đỏ tươi quỷ dị cuồn cuộn, giống như là huyết tương không ngừng bay loạn, cũng giống như nham thạch đen nóng chảy đang sôi trào.

Nháy mắt va chạm với thanh kiếm trước người Gilgamesh.

Không khí vặn vẹo.

Trong chớp mắt đã hình thành lốc xoáy quét sạch bốn phương tám hướng, sau khi phục hồi lại tinh thần, phát hiện tàn ảnh của Gilgamesh đã bị đánh tan thành mây khói.

—— Xôn xao.

Bầu trời lập tức trở nên trong xanh, không một đám mây.

Tất cả các đám mây đều bị luồng khí khủng bố này tách ra.

Mọi người đồng thời ngẩng đầu lên nhìn bầu trời, thấy một cảnh khó tin, một kỳ cảnh trước nay chưa từng có ở thế giới này.

- Đây còn là sức mạnh của con người sao?

Không biết có bao nhiêu người đang thầm gào thét trong lòng.

Đây chính là anh hùng vương, người đàn ông mạnh nhất trong truyền thuyết có can đảm vung kiếm với Thần. Thế nhưng, lại dễ dàng bị…

- Đây đã là năng lực mạnh nhất của ta rồi.

Cơ thể Medusa run lên nhè nhẹ, nàng cực kỳ kinh ngạc nhìn cảnh này, một sự sợ hãi vô cùng lớn xuất phát từ sâu trong nội tâm của nàng, sau đó chiếm cứ lấy toàn bộ cơ thể.

- Mặc dù, đây chỉ là một phần trăm thực lực năm đó của anh hùng vương, nhưng ta cũng không thể chống lại hắn, vậy mà ngươi lại có thể dùng vu thuật của lão sư Circe dễ dàng đánh

thắng hắn…

- Đối thủ như thế… Làm sao ta có thể thắng được!!?

Toàn thân Medusa run lên, một sự sợ hãi chưa từng có từ khi sinh ra tới giờ lan ra cả người nàng, thân thể run rẩy kịch liệt, nước mắt nước mũi bắt đầu không tự chủ được chảy xuống.

Nàng là một nữ nhân cực kỳ yêu cái đẹp, tư chất kinh tài tuyệt diễm, có được sức mạnh vô địch, cho nên đối đãi với tất cả mọi thứ đều vô cùng ngạo mạn, chưa bao giờ nếm phải mùi vị thất bại. Nhưng hiện tại, lại lộ ra trạng thái xấu xí nhất trong cả cuộc đời mình.

Thậm chí, bởi vì sự sợ hãi này, mà nàng run tới mức không di chuyển được, chưa bao giờ nàng cảm thấy bản thân mình lại nhỏ yếu đến như vậy.

- Đây là… sợ hãi sao?

- Đây là sợ hãi khi đối mặt với tử vong… của con người sao?

Nàng trôi lơ lửng trên không trung, cả người run nhè nhẹ,

- Đây là loại sức mạnh to lớn khiến người ta phải say mê, thậm chí khiến cho người ta phải sụp đổ, nó mang tới cho người ta sự tuyệt vọng khó có thể địch nổi, nhưng ta là Medusa, là Quân chủ tử vong Medusa, thế nào sẽ…

- Di chuyển, di chuyển cho ta… di chuyển!!!

Medusa tê tâm liệt phế rống to, giọng nói thanh thúy vang vọng khắp trời đất, trong mắt tràn ra vẻ điên cuồng, cả gương mặt đều ướt đẫm,

- Cái cảnh giới kia, phá vỡ cho ta!!!!!

Ầm!

Một luồng khí tức vô hình nhanh chóng tràn ra, giống như một nguồn năng lượng nào đó đọng lại đã lâu, bỗng nhiên nhanh chóng đột phá.

Trời đất quay cuồng.

Lý Sinh Khương nhìn Medusa đang tuyệt vọng gào thét, có hơi kinh ngạc.

Trên mặt đất, nhóm Vu Sư Tường Vi cũng kinh ngạc đứng lên. Ở ngã tư đường, liên tục có người nhìn lên bầu trời.

Mọi người trong Vương quốc Babylon lập tức sợ ngây người, lộ ra sự hoảng hốt và gào thét.

- Không tốt!

- Mau ngăn nàng ta lại!!

- Các ngươi, đã không thể ngăn được ta nữa rồi.

Medusa chậm rãi bay lên không trung, giang hai cánh tay ra, giống như đang ôm toàn bộ thế giới khổng lồ này vào trong lòng.

Phía sau nàng, đóa hoa tường vi màu máu điên cuồng xòe ra để lộ nhụy hoa, tầng tầng lớp lớp năng lượng điên cuồng phóng thích, khí tức liên tục tăng vọt gấp hai, gấp ba, gấp mười… giống như mãi mãi không có điểm cuối.

Tinh thần lực bắt đầu triệt để phóng ra ngoài.

Ầm!

Đây là cảnh giới Vu Sư cấp bảy sử thi.

Năm đó, ba nữ vu cũng chưa từng đi tới cảnh giới này. Trong lịch sử, chỉ có anh hùng vương trong truyền thuyết mới có thể đặt chân tới bước này. Nhưng mà hiện tại, trải qua gần 200 năm tích

tụ, cuối cùng nàng cũng đã đột phá.

Nàng trầm mặc một chút, cuộc đời thay đổi quá nhanh, khiến cho nội tâm nàng có hơi phức tạp và chấn động, nhịn không được lộ ra sự biết ơn từ sâu trong nội tâm, nàng chợt mỉm cười nhìn Lý Sinh Khương,

- Cảm ơn ngươi, bởi vì ta tu luyện vu thuật tử vong, cho nên chưa bao giờ lĩnh hội qua sự sợ hãi của việc tử vong. Nếu như không có ngươi, ta sẽ không thể lĩnh ngộ được đạo lý tử vong và sợ hãi là như thế nào, ta cũng sẽ không thể đột phá cấp bảy.

- Để báo đáp, ta sẽ không giết ngươi.

Nàng nở một nụ cười ôn nhu,

- Ta sẽ cho ngươi làm Vương Hậu của ta, cùng ta quân lâm thiên hạ, cùng ta thống trị thế giới.

- Đến đây đi.

Nàng đi tới, định giữ chặt tay của Lý Sinh Khương, nhẹ nhàng cười rộ lên,

- Ngươi muốn cứu vớt Vương quốc Babylon đúng không, ta có thể giao nó cho ngươi cai quản, chỉ cần cung cấp đàn ông theo đúng hạn là được rồi.

Lý Sinh Khương ngơ ra một lúc: Ngươi nói cái gì?

Medusa sửng sốt, rồi lại cười khẽ, lắc đầu nói:

- Ngươi vẫn muốn đánh một trận với ta sao? Hiện tại, thực lực của ta tuy rằng chỉ mới vừa bước vào cấp bảy sử thi, nhưng mà cũng đã mạnh hơn trước kia gấp 17 lần. Ngươi không phải là đối thủ của ta…

- Thì ra, bây giờ thực lực của ngươi cũng chỉ gấp 17 lần trước

đó thôi à?

Lý Sinh Khương hơi thất vọng một chút.

Medusa ngớ người.

Ầm!

Nàng nhanh chóng lui lại.

- Bông hoa tử vong!!

Một luồng khí tức khủng bố hơn rất nhiều lần so với trước đó điên cuồng tràn ra, lao thẳng về phía Lý Sinh Khương.

Lý Sinh Khương giơ pháp trượng lên.

- Mùa xuân bảo vệ.

Một tiếng vang thanh thúy phát ra, lực lượng khủng bố không gì sánh bằng bất thình lình nghiền nát đóa hoa tường vi này.

Trong nháy mắt, Medusa bị đánh bay đi.

Lý Sinh Khương thở dài một hơi,

- Vốn dĩ, ta nghĩ rằng ngươi đang che dấu thực lực cấp bảy của mình, nên cần phải đối đãi cẩn thận, ai dè là do ta đã quá xem trọng ngươi rồi, hiện tại trước khi chết mới đột phá…

- Vương của chúng ta, Quân chủ tử vong, thua rồi!

Hình ảnh khủng bố này chiếu ra ở cả hai Vương quốc, toàn bộ mọi người đều không thể tin được.

Chẳng lẽ vừa nãy, tất cả mọi thứ đều chỉ là do pháo đài luyện kim dưới chân hắn ra tay thôi sao, khi đối chiến với Đại đế Medusa cấp sáu, hắn hoàn toàn không ra tay? Hiện tại, bản thể của hắn

vừa ra tay liền có thể dễ dàng nghiền ép Quân chủ tử vong đã đột phá cấp bảy?

- Rốt cuộc, đây là sức mạnh gì vậy?

Medusa gầm nhẹ, bởi vì tuyệt vọng mà cơ thể không nhịn được run lên,

- Sẽ không, sẽ không… khí tức của ngươi sẽ không gạt ta, rõ ràng ngươi chỉ là Vu Sư cấp sáu mà thôi, sao lại có thể dễ dàng đột phá sức mạnh cấp bảy!

- Đây là sức mạnh của luyện kim, làm cho ta có được sức chiến đấu khủng bố vượt qua một cảnh giới lớn. Tạo vật chủ đã từng nói, chủng tộc có thể lợi dụng được công cụ, mới là loài trí tuệ thật sự.

Lý Sinh Khương suy nghĩ, bỗng nhiên cười rộ lên, nhìn cô gái xinh đẹp trước mặt, sau đó xoay người, nhẹ nhàng nâng nàng ta dậy,

- Ngươi muốn học không? Ta có thể dạy cho ngươi!

- Ngươi điên rồi sao?

Medusa ngẩng đầu lên, lập tức kinh ngạc.

Trong lịch sử Vu Sư cổ xưa Thịnh Vu Chi Mâu ghi chép:

【 Vương quốc Babylon năm thứ 398, Đại đế Grantham chưởng quản luyện kim và cánh cửa chân lý xuất hiện, trấn áp đương thời, một chiêu đánh bại vu sư Quân chủ đại đế Medusa, thiên hạ vì đó xôn xao. 】

…

Trong vườn trái cây.

Hứa Chỉ ngồi trên ghế, nhìn sa bàn ở phía xa, gãi đầu,

- Người kia ở bên trong gần một ngày, tương đương với hơn 90 năm, cuối cùng cũng đã giúp ta giải quyết được việc này. Tuy rằng, cả quá trình đều rất đáng khinh, kiên trì ăn bám phụ nữ, đợi tới khi vô địch thiên hạ mới chịu chạy ra.

Vị nhân huynh này, đúng quá là vô sỉ!!

Nhìn thử mấy vị vai chính khi đi vào thế giới khác xem, dẫn theo một chủng tộc, có ai mà không phải đi đánh quái thăng cấp hả? Còn hắn thì sao, ngay cả một con cự thú cũng chưa từng đánh qua, điên cuồng ăn bám, để phụ nữ cung cấp tài nguyên cho mình tu luyện, hết ăn bám bảy nữ vu nhỏ bé, lại chuyển qua ăn bám Lilith, chờ tới lúc vô địch thiên hạ rồi mới tiêu sái chạy ra?

Không ngờ có thể đáng khinh tới mức độ như vậy!

Thực ra, lúc hắn là vu sư cấp năm, đã có thể mượn máy móc khoa học kỹ thuật, treo đánh cấp sáu rồi. Vậy mà, cứ nhất định phải đợi tới khi đột phá trở thành Vu sư cấp sáu, mặc "Grantham" vào, có được thực lực cấp bảy, mới dám chạy ra, còn điên cuồng thăm dò, sợ Medusa ẩn dấu sức mạnh cấp bảy.

- Không biết xấu hổ.

Hứa Chỉ không nói gì, chỉ yên lặng gặm táo rồi mắng thầm.

P/s: Các bạn hãy ủng hộ kp cho truyện để nhóm có thêm động lực nhé!!

Chương 60: Lời Cầu Viện Từ Thế Giới Khác! Online Chờ, Rất Gấp!

Tuy Hứa Chỉ điên cuồng khinh bỉ, nhưng cũng nở nụ cười,

- Dù có chút sai lệch nhưng còn lại vẫn đi theo kế hoạch ban đầu, hướng phát triển của thế giới vu sư trong sa bàn đang từ đường rẽ trở về quỹ đạo.

Hắn cũng biết hèn mọn mới là đạo lý quyết định.

Chỉ có người lõi đời mới có thể sống lâu nhất, huống chi là một người chơi thích trầm mê làm ruộng nhàn nhã.

Niềm vui khi đánh quái thăng cấp rồi chiến đấu với người khác cũng chẳng được dài lâu, âm thầm phát triển khoa học kỹ thuật, nâng cấp công nghệ cao, nghiên cứu thứ mình thích, đó mới là lạc thú của người chơi game theo lối làm ruộng.

Khoa học kỹ thuật là sức sản xuất mạnh nhất.

Hứa Chỉ gặm một quả táo, nước quả tràn ra, lại hơi nhíu mày.

- Nhưng cũng không ngờ trước khi Circe chết lại để lại bố cục này? Mượn sự trợ giúp của học trò Medusa, giúp bản thân lưu lại vu thuật 'Cải tử hoàn sinh'? Chẳng lẽ nàng muốn phục sinh chính mình để sống thêm một đời nữa sao?

Dã tâm của Circe thật lớn!

Nói thật, nếu hắn không chứng kiến cảnh vừa rồi, có Lý Sinh

Khương vừa lúc xuất hiện ép nàng lộ lá bài tẩy ra, thì Hứa Chỉ cũng không biết Circe chết rồi còn bày mưu sau lưng như thế được.

Bản thân hắn cũng không phải Tạo vật chủ toàn trí toàn năng gì, chỉ là một người 'làm ruộng' mà thôi. Nếu không thì... Lúc trước, khi Gilgamesh muốn chém hắn, hắn cũng sẽ không chỉ biết nói.

Trong ruộng một ngày, ngoài đời một trăm năm.

Dù hắn ngày nào cũng quan tâm đến tiến trình bên trong thì cũng không xuể được, thời gian bên trong gia tốc lên quá nhanh, mọi thứ đều hóa thành tàn ảnh điên cuồng di động, gần như không nhìn rõ là đang làm gì.

Sự cường đại của hắn cũng không phải là thật, thực ra hắn chỉ là một nông dân trồng cây ăn trái ở nông thôn, thỉnh thoảng tán gẫu với bác gái nhà hàng xóm, chuyện trò với cô bạn gái đáng yêu, và trông nom thế giới sa bàn ở trong sân.

"Cái vu thuật trước mắt này, liên quan đến gốc rễ của linh hồn."

Hứa Chỉ ngồi trong sân, trầm ngâm cân nhắc một chút.

"Thực ra thế giới vu sư này không có Minh giới, những linh hồn cường đại như của Gilgamesh vẫn còn phiêu đãng trong thế giới sa bàn sau khi chết, biến thành những u hồn lang thang vô định. Đó cũng có thể là lý do của việc câu thông linh hồn, nhưng mà nền văn minh ở đây vẫn còn quá thô sơ, chưa khám phá hết kiến thức của lĩnh vực này."

"Có cần phải hạn chế phát triển ở phương diện này không nhỉ?" Hứa Chỉ nghĩ ngợi đôi chút, rồi lại cảm thấy cứ để phát triển tự do cũng khá tốt.

Dù sao, then chốt của thịnh vượng phồn vinh chính là đa nguyên hóa.

Chưa bàn đến chuyện có thể thực hiện từ trên lý thuyết hay không, dù có thể thực hành thì những anh hùng vĩ đại trong lịch sử như ba đại nữ vu hay Gilgamesh mà được 'Chuyển kiếp sống lại' thì cũng vui phải biết.

Đồng thời, nếu có thể nghiên cứu cấm thuật này thì về sau khi Hứa Chỉ bước vào ngưỡng cửa vu sư cấp sáu, sẽ nắm giữ được nó, như thế cũng không tồi.

Tối thiểu thì, nếu ở bên cạnh có người qua đời, hắn cũng có thể giúp một tay, có đúng không?

Hứa Chỉ ăn xong quả táo, lại ăn thêm một phần cơm trưa nữa, dáng vẻ cực kỳ thong dong.

Lúc hắn quay lại nhìn lại thì phát hiện ra một chỗ khác lạ,

"Ồ, cái tên Lý Sinh Khương xuyên qua thế giới khác này, nhất thống thiên hạ rồi vậy mà còn chạy ra ngoài? Post bài viết ở trong diễn đàn, sau đó điên cuồng khoe khoang khoác lác?"

Hứa Chỉ cảm thấy hơi khó tưởng tượng.

Theo dòng chảy thời gian một ngày bên ngoài bằng một trăm năm trong này, qua một giờ ở hiện thực cũng bằng với hơn bốn năm ở trong thế giới sa bàn đó!

Hắn lại có thể cam tâm lãng phí thời gian như vậy ư? Logout thế giới khác, khoác lác khoe mẽ với người chơi bên ngoài?

...

Vương quốc Babylon năm 412.

Đại đế luyện kim Grantham, quân lâm thiên hạ.

Bãi bỏ chế độ nô lệ và chính sách tàn bạo, thống nhất ba đại Vương quốc, Vương quốc Tường Vi ở trên đỉnh núi, Vương quốc Babylon ở bình nguyên, Vương quốc thú nhân Nephthys ở sa mạc.

Bắt đầu phổ cập thuật luyện kim.

Ma văn, trận pháp luyện kim, cấu tạo máy móc, bánh răng, cờ lê, cải tạo sinh vật, những từ ngữ này dần dần xuất hiện nhiều lần ở trong thế giới vu sư.

Ngày trước, các nữ vu truyền thống có tốc độ tu luyện rất chậm, thua xa những nữ vu tà ác và nằm ở thế yếu. Nhưng từ khi thuật luyện kim xuất hiện, các nữ vu truyền thống lại được trở về với vinh quang mà bọn họ đã từng được nhận.

Bởi vì chỉ có những nữ vu truyền thống, sở hữu tinh thần lực ổn định, chính xác và ôn hòa mới có thể trở thành luyện kim sư.

Các nữ vu tà ác của Vương quốc Tường Vi tuy sở hữu tốc độ tu luyện cực nhanh, nhưng tinh thần lực của bọn họ cuồng bạo, chỉ thích hợp trong việc chiến đấu, nhưng không thể nào vẽ ra được luyện kim thuật và chế tạo trận pháp luyện kim chuẩn xác và tinh vi được.

Lúc này đây, nữ vu truyền thống được thuật luyện kim làm lại cuộc đời mới, bắt đầu vẽ gậy phép ma khí, các loại vu khí, bước vào thời kỳ luyện kim bùng nổ, các công cụ luyện kim và vũ khí được biến đổi theo từng ngày. Phi thuyền luyện kim, thuyền luyện kim cũng đã xuất hiện.

Bởi vì không thể dùng thuật luyện kim nên nữ vu tà ác dần dần bị loại bỏ.

Cũng trong năm đó, Đại đế luyện kim lại cố gắng thuyết phục Medusa từ bỏ con đường tà ác, theo hắn tu luyện thuật luyện kim...

Medusa từ chối.

Bất đắc dĩ, Đại đế luyện kim chỉ có thể trấn áp Quân chủ Đại đế chấp chưởng tử vong Medusa ở tận cùng của đại dương Oceanus -- bên dưới đảo luyện kim Gorgons.

Tốn mất ba năm, bày ra đại trận luyện kim, thêm vô số Slime sinh sống trên đảo làm khởi nguyên động lực, tiến hành trấn áp Quân chủ tử vong đã từng bất bại trong quá khứ.

- Ta trấn áp nàng, nhưng cũng không phải là không muốn giết chết nàng! Tuy ta mượn "Grantham" để chiến thắng, nhưng chung quy lại cũng không phải là cấp bảy đích thực, ta là vu sư cấp sáu nên vẫn không có cách nào tiêu diệt nàng hoàn toàn, huống chi nàng lại am hiểu lĩnh vực điều khiển linh hồn và tử vong.

Trong Vương điện Babylon, trên ngai vàng tinh xảo, một con Slime đáng yêu đầu đội vương miện màu vàng kim rực rỡ nói,

- Đây chính là một tai họa ngầm, chúng ta chỉ có thể trấn áp nàng đến già mà thôi.

Bây giờ Lilith đã thoái vị, đang ở bên người yêu là Garfield, nàng đứng trầm mặc một chút rồi nói,

- Thưa Vương, ta cũng nên cùng Garfield ở ẩn thôi, ta đã hơn hai trăm tuổi, dù những năm qua có sử dụng dược tề luyện kim trường thọ mà Vương nghiên cứu ra, thì cũng đã đến lúc phải chết già rồi.

Lý Sinh Khương yên lặng quan sát quốc vương tiền nhiệm của Babylon, nàng đã sắp phải chết rồi, hắn rất cảm khái, thở hắt ra một hơi,

- Đã vậy thì ngươi đi đi... Những năm qua ngươi đã quá mệt mỏi rồi, mọi thứ về sau, vinh quang của Vương quốc Babylon giao cho ta bảo vệ.

Lilith đi rồi, Lý Sinh Khương lâm vào trầm mặc. Hắn ngồi trên ngai vàng nói với những thần tử bên dưới rằng,

- Từ hôm nay trở đi, ta bắt đầu bế quan bốn năm! Ta sẽ để lại pháo đài luyện kim, các ngươi sử dụng vu thuật cấp bốn 'Thao túng tinh thần' của Circe để cùng nhau thao túng một vạn con Slime trong đó, làm bảo khí trấn quốc, trấn áp toàn bộ Vương quốc Babylon.

Một đám nữ vu đại thần xinh đẹp vội vàng nói:

- Xin quốc vương hãy yên tâm bế quan, chúng thần sẽ bảo vệ Vương quốc này!

Lý Sinh Khương gật đầu, nhún người một cái rời khỏi vương điện.

Phía sau, bên trong vương điện, vang lên những câu đối thoại của những nữ vu với đầy vẻ kinh hỉ và sùng bái.

- Oa! Vương đáng yêu quá, đáng yêu quá đi mất!

- Trừ chúng ta ra, không ai biết Quân chủ đại đế chưởng quản luyện kim trong truyền thuyết lại có chân thân là ma vật cấp thấp nhất, một con Slime siêu đáng yêu ngốc nghếch.

...

Lý Sinh Khương nhún người, xúc tu trên đỉnh đầu không ngừng đong đưa, quay về phòng luyện kim bí mật, yên lặng nhìn bảy nữ vu đang nằm trong 'khoang sinh vật'.

"Dù đã giúp đỡ hết mình để các nàng được lên đến vu sư cấp ba, Elizabeth cũng là vu sư cấp bốn rồi, ai cũng dùng dược tề luyện kim trường thọ của ta, nhưng qua 120 năm qua, nếu muốn các nàng tiếp tục sống thì chỉ còn cách ngủ say như thế này mà thôi."

Trên gương mặt của Lý Sinh Khương hiện ra vẻ phức tạp.

Thọ mệnh của người bình thường chỉ nằm trong khoảng ba, bốn mươi tuổi.

Vu sư cấp ba, cấp bốn cũng chỉ sống thêm được khoảng thời gian gấp ba lần chừng đó.

Ngay cả ba đại nữ vu có sức mạnh vu sư cấp sáu cũng chỉ sống được đến hơn 240 tuổi liền đi đến đầu cuối của sinh mệnh.

"Không chỉ có các nàng, tuổi thọ của ta cũng đã qua hơn một nửa, ta đã hơn một trăm tuổi rồi." Lý Sinh Khương trầm mặc. Hắn không lên được cấp bảy, dù sức mạnh sở hữu là của cấp bảy nhưng hắn vẫn ở trình độ cấp sáu mà thôi.

Tuổi thọ của hắn không thể sánh bằng ba đại nữa vu được, chỉ khoảng 150 năm.

“Rõ ràng mới bắt đầu cuộc sống thứ hai ở thế giới khác đã phải chết như thế này sao, ta không cam lòng!" Lý Sinh Khương làm một Quân chủ đại đế thống trị toàn bộ thế giới vu sư, cũng sinh ra khát vọng trường sinh mạnh mẽ giống như các đời quân chủ đại đế khác.

"Nghĩ ra cách rồi."

Lý Sinh Khương lặng yên chốc lát, âm thầm logout.

Hắn tháo kính VR xuống, lập tức thấy muốn đi WC, trong bụng cũng kêu vang.

"Ngày trước nghe người ta nói có thằng nghiện game ngồi trong quán net hơn hai mươi tiếng đồng hồ mình còn không tin, giờ thì mình tin rồi, hơn hai mươi tiếng không ăn gì, đói bụng quá, còn muốn đi WC nữa..."

Trong khoảng thời gian đó, hắn ăn không dám ăn ngủ không dám ngủ, chỉ có thể chạy đi WC một lúc rồi quay lại ngay.

Dù sao thì vài phút ở ngoài đời cũng bằng mấy tuần ở trong đó, mối họa vong quốc còn chưa được tiêu diệt thì làm sao hăn dám logout được? Hắn sợ mình chỉ đi một thời gian thôi thì sẽ xảy ra đột biến gì đó.

Nhưng giờ thì hắn an tâm rồi, thiên hạ đã không ai xứng làm đối thủ của hắn nữa.

"Thoải mái quá, đi WC xong sảng khoái cả người! Tinh thần thoải mái!" Lý Sinh Khương đi ra khỏi WC, gọi người giúp việc nhanh chuẩn bị cơm nước.

Bên cạnh có thư ký đến gần.

- Boss, gần đây có tiên sinh Smith của công ty lưới điện nước Mỹ muốn đàm phán với chúng ta, làm một lần buôn bán hơn một tỷ... Buổi tối ngày mai, công ty có kế hoạch bàn bạc với ông chủ bên Thiên Độ về trí tuệ nhân tạo cho ô tô, chuyện này sẽ giúp chúng ta mở rộng nghiệp vụ, sớm chiếm lĩnh thị trường...

- Dẹp đi! Gọi cho mấy Phó Tổng hợp sức cùng nhau bàn bạc giải quyết, hiện giờ tôi không rảnh!

Lý Sinh Khương mắng một câu rồi bỏ đi, để lại thư ký đang sững người.

Boss của bọn họ, một Tổng Giám đốc trung niên hơn 40 tuổi trầm ổn, đại lão siêu cấp trong giới khoa học kỹ thuật, là thần tượng được vô số người sùng bái ngưỡng mộ, tại sao lại biến thành thế này?

Này! Có ai cho tôi biết có chuyện gì đã xảy ra chỉ trong một ngày vừa qua không vậy?

Thư ký: "???"

Lý Sinh Khương quay lại phòng, rồi vừa nhanh chóng ăn cơm, vừa đăng nhập vào diễn đàn game, đăng bài.

- Cầu các vị đại lão cứu mạng, nhanh hỗ trợ nghĩ biện pháp giúp tôi với! (khóc)

- Tôi đã nhịn hơn trăm năm, hèn mọn phát dục, điên cuồng làm ruộng, phát triển khoa học kỹ thuật, cuối cùng cũng đã trở thành Quân chủ Đại đế, quân lâm thiên hạ, vô địch đương thời. Nhưng mà, bảy cô vợ vu sư của tôi sắp chết già mất rồi, giờ chỉ có thể nằm ngủ trong khoang sinh vật mà tôi chế tạo ra... Cầu các đại lão nghĩ cách giúp tôi, Online chờ, rất gấp! Cảm ơn rất nhiều!

Bài post này vừa được đăng lên, cả diễn đàn sôi sục.

P/S: Bắt đầu từ chương này dòng độc thoại của các nhân vật sẽ được cho vào ngoặc kép.

Chương 61: Bão Táp Trong Hiện Thực

Online chờ, rất gấp?

Người chơi: ???

Những người chơi trên mạng, hiện giờ đều đang nghị luận về sự mất tích thần bí của đại lão 'Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ'.

Đã nói lập tức mở livestream, nhưng không hề phát.

Mọi người đều suy đoán, người hiện tại đã mất tích nguyên ngày rồi, không có chút tin tức nào, sợ là đang trầm mê trong bản đồ mới không có cách nào thoát ra?

Ai mà biết vừa xuất hiện đã bắt đầu nói dối!

Tốc Độ Xe Akina:

- Hơn 100 năm, đại lão, không phải ngài đã chơi đến điên rồi chứ? (Người đen dấu hỏi chấm.jpg)

Krypton Chặt Tay:

- Bảy bà vợ nữ vu? Đại lão không phải đã bị điên rồi! Đây không phải là trò chơi hậu cung dưỡng thành manh muội ah!

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- Ha ha ha! Thấy không! Vốn đại tiên tri sớm đã có dự liệu, lấy tính nước tiểu của trò chơi này, bản đồ mới khẳng định khó đến đòi mạng. Các anh em, người này bị điên rồi, đổi cái khác!

Tốc Độ Xe Akina:

- Hóa ra là như vậy, tôi cũng cảm động lây. Nhớ lúc đó lần đầu tiên tôi chơi trò chơi này, một câu 'Mời tiến hóa con mắt của bạn', tôi lúc đó cũng mộng, gần như phát điên (nắm tay, nước mắt).

Haruko Thích Học Tập:

- Manh mới rất sợ hãi! Đường đường là đại lão theo đường khoa học kỹ thuật lại lưu lạc đến mức này? Rốt cuộc là nhân tính bị vặn cong? Hay là không có đạo đức? Trong bản đồ mới còn có gì càng khó hơn hiện tại sao?

Người chơi trong diễn đàn vô cùng náo nhiệt, rất kích động, không ngừng chế nhạo. Dù sao, ai cũng thấy được độ khó nhằn của trò chơi sa bàn hưu nhàn này.

Không ít người dồn dập biểu thị, vị đại lão 'Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ' theo đường khoa học kỹ thuật – Người đạt được thành tựu khích lệ thứ hai đã phát điên, quỷ mới biết hắn bị đả kích kiểu gì.

Dù sao mới một ngày trôi qua, hắn đã điên cuồng nói bậy bạ rồi!

Lý Sinh Khương ngẩn người một lúc, nhìn thấy nghị luận trong diễn đàn mới phản ứng được, cảm thấy bản thân quá nóng vội, hít thở sâu một hơi: "Đối với ta mà nói, đây là hơn 100 năm dài dằng dặc, còn dài hơn so với cuộc sống hơn 40 năm đã qua của mình, tạo cho bản thân cảm giác 'Ta là Đại đế luyện kim Grantham ở một thế giới khác', ngược lại xuyên việt về hiện tại, có ảo giác trở thành tổng giám đốc một công ty khoa học kỹ thuật."

Dường như hơn 100 năm kia mới thực sự là hắn. Dù sao, cuộc đời của mình mới qua hơn 40 năm, so sánh với nhau thì quá chênh lệch.

Bọn hắn không tin cũng là lẽ thường, dù sao mới qua một ngày ngắn ngủi.

“Nhưng ta có chứng cứ.” Lý Sinh Khương vội vàng phát một tấm ảnh mình tự chụp lên.

Tấm ảnh đầu tiên phát lên là hình hắn đến thế giới khác, bên trong rừng cây có hoa cỏ xanh rì, mang theo một đám Slime nhảy nhót hoạt bát chu du khắp nơi.

Diễn đàn bùng nổ.

- Oa, đây là bản đồ mới sao? Đại lão mang theo chủng tộc Slime đi khai hoang?

- Đại lão rốt cuộc đã bình thường rồi.

Có người bắt đầu kích động.

Lý Sinh Khương không nói câu nào, sau đó liên tục phát thêm mấy tấm hình nữa.

Tấm ảnh thứ hai là cảnh đường xá hắn chụp lúc ở Hội Cộng Tế Nữ Vu.

Trên đường, vô số phụ nữ xinh đẹp ăn mặc áo choàng vu sư, tay cầm pháp trượng bằng gỗ, ngoài ra còn có thương nhân mặc y phục hoa lệ, một vài phụ nữ ôm trẻ nhỏ, sạp bán hoa quả đang rộn rã giao bán hàng, các loại thảm cao cấp, còn có một nữ vu của Giáo hội Tường Vi đang cưỡi cự thú chạy ầm ầm xuyên qua đường phố.

- Ồ? Đây là thành phố phồn hoa ở thế giới khác sao? Thật là náo nhiệt, đúng là có phong tình dị vực, trông quá chân thật, lại còn có thú cưỡi cỡ lớn. Lẽ nào, bản đồ mới có NPC?

- Oa! Chị gái xinh đẹp tay cầm pháp trượng?

- Bản đồ mới sao lại có người được! Đại lão, nhanh giải thích đi!

- Nước miếng của tôi sắp rớt ra hết rồi!

Lý Khương Sinh hoàn toàn không nói một từ: Ha ha, các ngươi còn cho rằng ta đã hóa điên!

Hắn không nói tiếng nào, chỉ là để khiêu khích sự hiếu kỳ của nhóm người, sau đó lại phát một tấm ảnh về Vương quốc Babylon, cảnh kiến trúc thành phố tráng lệ, tinh xảo và duy mỹ.

Tấm ảnh này khi bị ấn mở, đã hoàn toàn làm chấn kinh nhóm người.

Đây là một tấm ảnh thành phố vu sư cổ đại tràn ngập phong tình dị vực, càng chân thực hơn so với cảnh thành phố trong trò chơi 'Assassin Creed'. Quá chấn động, quá đẹp!

- Lúc này chính là lúc khai màn món chính, đem đến chút kích thích.

Lý Sinh Khương nhìn nhóm người đang chảy nước miếng, cuối cùng lấy ra đòn sát thủ của mình, lại phát tấm ảnh hai nữ vu sư chiến đấu, thi triển vu thuật phát ra hào quang xán lạn, lúc này đã hoàn toàn kích thích nhóm người.

- What the fuck what the fuck! Chị gái xinh đẹp mặc áo choàng vu nữ lại đang thi triển phép thuật!

- Đại lão, chúng tôi sai rồi, cầu ngài nói chuyện, đừng chỉ phát ảnh! (đập đầu, đập đầu)

- Run lẩy bẩy!!! Mẹ hỏi tôi vì sao quỳ xuống chơi trò chơi 'Bào tử tiến hóa' này, là việc học đã làm tôi không thể nào tự kiếm chế sao? (Đập đầu nhận sai)

…

“Trước đó đều chế giễu, trào phúng ta, mới thế đã giật mình rồi? Lại cho các ngươi một đòn đau!” Lý Sinh Khương mỉm cười, cuối cùng thả ra một tấm ảnh cực kỳ rung động.

Đây là năm đó khi Quân chủ Đại đế Medusa đến Vương quốc Babylon, sử dụng vu thuật ‘Bông hoa tử vong’ ở trên bầu trời, lúc đó xuất hiện bông hoa Tường Vi màu đen đỏ khổng lồ, nhằm thăm dò thực lực của Lilith, tựa như cảnh tượng tận thế vô cùng khủng bố.

Là hình ảnh tận thế chói mắt, cực kỳ rung động.

- Quá đáng sợ, chị gái trên trời quá đẹp, là Thần sao?

- Đóa Tường Vi kia, một khi rơi xuống, sợ rằng cả thành đều sẽ bị hủy diệt mất?

…

Nhóm người hoàn toàn biến thành liếm chó.

Điên cuồng xin đại lão mở miệng, đừng chỉ phát ảnh nữa. Cầu xin ngài, làm người tốt đi! Nói chuyện đi mà!

Lý Sinh Khương có chút tiếc nuối, chỉ tiếc là không có cách nào phát trực tiếp và ghi lại video, chỉ có thể chụp hình. Nếu không, còn gây sốc hơn so với hiệu ứng hình ảnh mà những tấm hình này mang lại.

- Hiện tại, người trong tấm ảnh này là người được thế nhân xưng tụng là ‘Quân chủ Đại đế Medusa chấp chưởng quyền lực và tử vong chí cao’.

Hắn cũng không cố tình trì hoãn, bởi vì hắn bị bức bách bởi thời gian, ở bên ngoài ngắn ngủi mấy phút, bên trong đã trôi qua

rất lâu rồi.

Sau khi thả ra những bằng chứng quan trọng, hắn nói thẳng:

- Có lẽ mọi người cũng biết, trong một ngày ngắn ngủi này, tôi đã mang theo chủng tộc Slime của mình đến thế giới khác rồi.

Thật vậy, đã mang theo chủng tộc Slime của mình đến thế giới khác rồi?

Một thế giới chân chính khác?

Cái loại vô cùng to lớn kia?

Nhóm người triệt để mờ tịt.

- Không thể nào! Nhưng những hình ảnh này?

Vô số người điên cuồng trả lời, một bài đăng nháy mắt đã bốc lên hơn mấy trăm tầng. Người chơi trò chơi này cũng không nhiều, nhưng người chơi trên nền tảng lại quá nhiều. Tuy không thể chơi trò chơi, nhưng có thể quan sát, mỗi thời mỗi khắc đều rất phấn khích.

Thế nhưng tiếp theo, một câu càng kích thích hơn đã khiến người chơi sôi sục:

- Tôi biết mọi người đang tò mò cái gì, làm sao chỉ trong một ngày ngắn ngủi mà tôi lại chụp được nhiều ảnh như vậy như vậy? Hay là, tôi thuộc đảng du lịch phong cảnh trong truyền thuyết? Một đường nhàn nhã chụp ảnh? Trải nghiệm phong cảnh dị vực? Nhưng lại không đúng, thế giới khác đối với Slime thân thiện thế sao? Ngay khi tôi bước vào đã có thể đưa chủng tộc Slime của mình vào trong thành trì, đi tham quan?

- Trên thực tế, rất nhiều câu hỏi của mọi người, tôi có thể giải quyết trong một câu nói: Trong mắt mọi người, tôi chỉ trải qua một

ngày, nhưng tôi thật sự đã sống hơn một trăm năm ở thế giới khác! Một trăm năm, đủ để tôi trải nghiệm năm tháng dài dằng dặc mà cả một đời mọi người chưa từng trải qua.

Toàn bộ diễn đàn nháy mắt điên cuồng.

Không ít người run rẩy nắm chuột máy tính, bờ môi khẽ run, đầu óc trì độn trong vài giây, thậm chí còn đánh đổ cốc nước lên bàn. Ngay sau đó, bắt đầu không cách nào kiềm chế gõ bàn phím, bình luận, phát ra câu hỏi của chính mình.

- Rốt cuộc là chuyện gì vậy!

- Bên ngoài một ngày, trong trò chơi một trăm năm?

Ồ ----

Nháy mắt, tin nhắn trả lời điên cuồng càn quét màn hình.

Mỗi dòng tin liên tục đổi mới giống khung ảnh trong phim điện ảnh, đạt đến tốc độ mắt người khó lòng bắt kịp.

Bọn hắn ngồi trước máy tính, khi gõ bàn phím, đều có một ý niệm xuất hiện trong đầu: Thực tế ảo, công nghệ điều chỉnh dòng thời gian trôi qua!

Chương 62: Ta Càng Thêm Yêu Thích Học Tập

Hứa Chỉ ngồi trong sân, vừa ăn dưa vừa mở điện thoại dạo diễn đàn, đương nhiên cũng thấy được mấy tấm hình này, chỉ là có hơi cạn lời, "Tên này còn lén chụp hình lại? Bây giờ còn lấy ra khoe trên diễn đàn?"

Nhóm người chơi cực kỳ khiếp sợ, đương nhiên bọn họ không biết được, cái chân tướng khủng bố gây chấn động vô cùng lớn là thế giới khác này, chỉ là một cái sa bàn thế giới Vu Sư được Hứa Chỉ xây dựng trong vườn trái cây nhà mình mà thôi.

Lúc này, Lý Sinh Khương nhìn thấy trên mạng xôn xao như vậy, hít thở một hơi thật sâu, hiển nhiên hắn biết rằng điều này sẽ mang tới một sự chấn động lớn tới mức nào. Lúc trước, chính hắn cũng đã kinh sợ một lúc lâu.

Hắn đợi cho mọi người bình tĩnh lại, mới bắt đầu đi vào vấn đề chính. Lúc này, hắn bắt đầu giới thiệu cho mọi người về cuộc phiêu lưu mà bản thân đã trải qua trong thế giới kỳ diệu đó.

Hiển nhiên, có đánh chết hắn cũng sẽ không khai ra chuyện lúc đầu khi hắn mới dẫn theo chủng tộc Slime của mình tới đó, đã phải chịu cảnh nuôi nhốt, lịch sử đen tối thê thảm phải trở thành thương phẩm X của thế giới khác như thế nào.

- 100 năm trong game, chỉ bằng một ngày ở bên ngoài, đây là trình độ mà khoa học kỹ thuật hiện đại không thể đạt tới được, ở đây sẽ không thảo luận về loại hắc khoa kỹ này!

- Để tôi tóm tắt lại, trong 100 năm này, tôi đã làm những gì…

Ở dị giới, tôi tốn hơn 90 năm vất vả nghiên cứu khoa học kỹ thuật, cũng chính bằng thời gian hai đời của mọi người, dùng Slime động cơ của tôi để nghiên cứu ra thuật luyện kim.

Tất cả lập tức ngu người.

- Hai đời của tôi? Thật độc ác, đây là đang nguyền rủa tôi chỉ có thể sống đến 45 tuổi phải không?

Thế nhưng, có một đám liếm chó lập tức chạy ra đáp trả lại, sợ sẽ chọc giận vị đại lão này,

- Không phải nói là hai đời của ngươi sao? Lẽ nào, hiện tại ngươi đã qua 45 tuổi rồi à?

- Một đám liếm chó các ngươi, liếm đến cuối cùng cũng không có gì cả!

Hai phe bắt đầu tranh chấp.

Một bên khác, cũng có người bắt đầu thảo luận,

- Nhưng mà, nghiên cứu tận hơn 90 năm thì thật sự là rất lâu, đã bằng cả một đời người.

Lý Sinh Khương tiếp tục đăng lên mấy tấm ảnh khác.

Sơ đồ cấu trúc của phi thuyền luyện kim, ảnh chụp các thực thể bên trong, vị trí của một vạn động cơ.

Thấy được hình ảnh thực thể, mọi người triệt để kích động. Suy cho cùng, có ai mà chưa từng mơ về cơ giáp?

- Ngọa tào, loại hình thể này, ở bên ngoài có thể sánh bằng hàng không mẫu hạm rồi…

- Ở thế giới này không có kim loại, không thể chế tạo ra đạn pháo, nhưng có thể dùng sơ đồ mạch điện, chuyển hóa động năng

thành điện năng, lại chuyển hóa điện năng thành thế năng tinh thần. Thứ phóng ra không phải là đạn pháo, mà là vu thuật? Quá lợi hại!

Tiếp đó, Lý Sinh Khương đăng hình tâm huyết 'Grantham" của hắn lên, lại nhận được vô số kinh thán, bọn họ điên cuồng spam.

- Tôi dùng hai cái này, để đánh bại người mạnh nhất ở đó – Quân chủ tử vong Medusa, thống nhất thế giới vu sư hiện tại…

- Tôi đã phổ cập kiến thức về khoa học kỹ thuật, để những thổ dân này biết rằng, khoa học kỹ thuật hiện đại chính là sức sản xuất hàng đầu, tôi cũng được người đời gọi là 'Quân chủ đại đế chấp chưởng luyện kim và cánh cửa chân lý'. Thế nhưng, bảy cô vợ nhỏ của tôi đã chết rồi, có đại lão nào nghĩ cách giúp tôi được không?

Cuối cùng hắn cũng nói ra mục đích thật sự của mình.

Hắn còn đăng hình của bảy tiểu nữ vu xinh đẹp đó lên, thanh xuân phơi phới, hoạt bát, mơ mộng, ngốc nghếch, đáng yêu và dễ thương. Tất cả những thứ này, chính là đặc điểm của bảy tiểu nữ vu đáng yêu Hội Cộng Tế Nữ Vu Elizabeth.

Mấy năm nay, hắn đã sớm xem bảy tiểu nữ vu đáng yêu này là người nhà thân thiết nhất, hình thành mối quan hệ thân mật như thế, đương nhiên hắn không đành lòng để các nàng rời đi.

Trước đó, mọi người còn không tin, không nghĩ tới đó lại là sự thật.

Krypton Chặt Tay:

- Wow! Không ngờ đại lão còn mở cả hậu cung ở dị giới luôn, lại trở thành Đại đế luyện kim, chẳng phải là toàn bộ chị em nữ vu xinh đẹp ở thế giới đó, cộng thêm các nữ vu đại thần của vương cung, đều tùy ngài hưởng dụng sao?

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du:

- Lầu trên đang nói đùa à, đừng quên đại lão chính là một con Slime, hữu tâm vô lực (lời nói vô căn cứ).

Tốc Độ Xe Akina:

- Ha ha ha, đúng là vậy thật! Với lại, đã nói là nữ vu truyền thống, phải tuân theo ba đại thiết luận của nữ vu, không thể làm cái đó, tình yêu của các nàng và người khác đều là yêu đương đơn thuần. Nói vậy, giữa đại lão và bảy tiểu nữ vu cũng chỉ là yêu đương đơn thuần. Dù sao, cho dù đại lão có muốn thì cũng không thể được… (lời nói vô căn cứ).

- Lời nói vô căn cứ, đóng ngoặc in đậm, đây chính là trọng điểm, cần phải nghiên cứu.

…

Lý Sinh Khương nổi gân xanh.

Chỗ không tốt của đám dân mạng vô lại này, chính là miệng lúc nào cũng thích trêu chọc và đùa giỡn.

Nếu không phải vì thời gian quá ít, hắn đã sớm đi tìm giáo sư y học nổi danh mà hắn biết để hỗ trợ rồi. Nhưng mà, chuyện đó sẽ không thể nào thực hiện được chỉ trong một ngày.

Hiện tại, hắn còn có thể sống hơn 100 năm nữa, cũng chính là một ngày trong hiện thực.

Trong hai mươi mấy tiếng đồng hồ này, hắn chỉ có thể kêu gọi sức mạnh của vô số sinh viên trường y, đại lão nghiên cứu phát triển thuốc trên mạng, nhờ họ nghĩ biện pháp giúp hắn.

Tập hợp trí tuệ của quần chúng lại, tiếp thu ý kiến của họ.

Haruko Thích Học Tập:

- Đám nam sinh các người thật quá đáng! Người ta đã sinh sống cùng nhau hơn 100 năm, hoan thanh tiếu ngữ, đã sớm xem nhau như người thân. Đại lão yên tâm, tôi sẽ cố gắng hỗ trợ ngài. Có sinh viên y học nào có thể giúp đỡ được không? Nhưng mà, chỉ có mười tiếng đồng hồ thôi, nhờ sinh viên y học giúp, hữu dụng sao?

- Hữu dụng!

Lý Sinh Khương lập tức tỏ vẻ:

- Mọi người cũng biết, tôi thuộc trường phái thích nhàn nhã làm ruộng. Vì kéo dài tuổi thọ, tôi đã nghiên cứu ra kính hiển vi, dùng nó để nghiên cứu các loại dược thảo ở trong phòng thí nghiệm luyện kim, tôi tốn thời gian rất dài mới nghiên cứu ra được một loại thuốc kéo dài tuổi thọ. Nhưng đã quá trễ…

- Tôi phát hiện, những nguyên lý tế bào y học trong hiện thực, kết cấu phân tử, nhân tế bào và tế bào thụ cảm hoàn toàn có thể ứng dụng được ở thế giới kia, nó giống như là một trái đất khác vậy…

- Tôi đã ghi chép lại đặc tính, chủng loại, tác dụng và kết quả nghiên cứu dược tính, cấu trúc phân tử dưới kính hiển vi của một phần dược thảo ở thế giới đó. Có đại lão nào học y hãy giúp tôi nghĩ cách, điều phối ra một ít thuốc được không?

Mọi người lập tức sững sờ.

Đại lão quá ngầu!

Không hổ là đại lão trường phái nhàn nhã làm ruộng chuyên ngành khoa học kỹ thuật, còn làm ra cả một bản thảo cương mục của thế giới khác!

Bọn họ đều rất hưng phấn, đã có sơ đồ cấu trúc phân tử và nguyên lý dược tính, bọn họ không hẳn là không thể…

- Sinh viên y học tỏ vẻ, nếu như có tài liệu liên quan, rất có thể sẽ làm được! Việc này, giống như khi phát hiện ra một loại thực vật mới ở trong giới tự nhiên vậy, chúng ta hãy đi nghiên cứu hiệu quả dược lý của nó nào.

- Ha ha ha! Các anh em, hãy xem tôi thể hiện đây! Trước đó, trong Bào Tử Tiến Hóa đâu đâu cũng là nơi để sinh viên học chuyên ngành sinh vật lăn lộn, phát huy kiến thức chuyên sâu về thuyết tiến hóa của mình, bọn họ điên cuồng khoe khoang, tiến hóa giống loài ở khắp nơi. Hiện tại, game sa bàn khó khăn này, cuối cùng cũng có nơi để sinh viên y học chúng ta dụng võ rồi!

- Sức mạnh to lớn của sinh viên y học chúng ta!

- Các anh em, thời của chúng ta đến rồi, vùng lên không? Chúng ta tập hợp lại với nhau, mấy ngàn sinh viên y học cùng nhau tiến hành nghiên cứu. Trong mười tiếng, nhất định có thể nghiên cứu ra hình thức ban đầu của một loại thuốc! Chúng ta sẽ đặt tên cho nó!

- Tôi tới! Ai nói, trạch game chúng ta không hiểu thân tình? Lúc trước, khi bà nội qua đời, tôi đã khóc rất lâu (nước mắt). Đại lão ‘Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ’ sống cùng với bọn họ hơn 100 năm, đó là người thân chân chính, loại tâm tình cấp bách này tôi có thể hiểu được.

- Sinh viên y học chúng ta, đều biết được cảm giác khó chịu khi phải sinh ly tử biệt! Bằng không, cũng sẽ không chọn chuyên ngành thần thánh số một này.

- Các anh em, hãy cho bọn họ biết sự lợi hại của sinh viên y học chúng ta! Mọi người cùng nhau hô khẩu hiệu: Ta là sinh viên y học, sợ gì một trận chiến!

- Ta là sinh viên y học, sợ gì một trận chiến!

- Ta là sinh viên y học, sợ gì một trận chiến!

…

Một đám người nhiệt huyết sôi trào.

- Các người không thấy ngượng sao.

- Mấy sinh viên y học các người thật tao (1), tại sao các người lại mặc quần áo của Phẩm Như vậy? (Xin chào tao (2).jpg).

Rất nhiều người không nhịn được mà chửi tục.

- Ha ha ha! Các ngươi là đang hâm mộ sinh viên y học chúng ta sao? Dựa theo suy đoán của tôi, bản 'beta 3.0' tiếp theo, không còn là viết luận văn tiến hóa sinh vật nữa, mà là viết luận văn y học, đến lượt chúng ta ra sân!

Trong một tiếng ngắn ngủi, vô số sinh viên y học lấy ra sự cuồng nhiệt chưa từng có từ trước tới nay, chạy tới thư viện của trường mình, so sánh tài liệu về cấu tạo của thực vật, tra xét dược tính, cùng nhau thảo luận.

Nhất thời, thư viện trường học, thư viện thành phố đều chật ních học sinh.

Thư viện đột nhiên trở nên náo nhiệt đã hấp dẫn sự chú ý của truyền thông, các giáo sư chuyên ngành xuất hiện trên vài đài truyền hình, bắt đầu suy đoán, ngôn từ chính nghĩa nói:

- Điều kiện cuộc sống của mọi người ngày càng tốt, dẫn tới có không ít nhóm người bắt đầu đòi hỏi sự thỏa mãn về tri thức tinh thần, đây là một hiện tượng tốt. Có thể, do gần đây Bào Tử Tiến Hóa đã kích phát tinh thần ham học hỏi của mọi người, về phần tại sao lại đặc biệt chọn môn y học dược tề khó khăn nhất để học?

Đương nhiên là ngoài tiến hóa sinh vật ra, thì khoa y học dược tề là ngành học cao thâm nhất, có tính khiêu chiến mạnh nhất!

Cảnh này trông rất quen thuộc, dường như đã từng thấy qua.

Lần này, người chủ trì bên cạnh đã thông minh lên rồi, vội vàng đánh gãy lời của vị giáo sư này, đưa ra suy đoán của mình,

- Giáo sư Viên, ngài nói thử xem, có thể nào lại là do game sa bàn nhàn nhã Bào Tử Tiến Hóa quốc dân làm mọi người yêu thích học tập kia, đưa tới không?

- Đương nhiên là không thể nào rồi.

Giáo sư Viên mỉm cười, cực kỳ đắc ý.

Hiện tại, hắn đã chuẩn bị đầy đủ, nên hiểu rất rõ game này, có thể ba hoa khoác lác một cách lưu loát,

- Mọi người đều biết, đây là loại game sa bàn nhàn nhã để học thuyết tiến hóa, nó tập trung đánh vào việc 'Diễn hóa giống loài', vô cùng thú vị, nhưng lại không liên quan quá nhiều về y học, cho nên đương nhiên là không thể nào rồi.

Nhưng mà rất nhanh sau đó, hắn lại bị vả mặt.

Bởi vì trong chương trình trên TV, rất nhanh đã có phỏng vấn tại hiện trường, phóng viên bắt đầu hỏi một nhóm sinh viên đang ngồi trên ghế khắc khổ học tập.

Trong đó, có một sinh viên rất nhiệt huyết, đeo cả băng đô ghi chữ 'Chiến' màu đỏ lên đầu, cực kỳ cố gắng,

- Băng đô trên đầu này, chính là cái mà tôi đã mang khi phấn đấu thi đại học! Hiện tại, tôi lại trầm mê vào game, lơi lỏng đi nhiều, rớt rất nhiều môn… không thể tin được bây giờ tôi lại đeo nó lên, một lần nữa tìm về cảm giác cố gắng học tập mãnh liệt của

năm tháng ấy.

- Vậy xin hỏi tại sao anh lại một lần nữa…

- Đương nhiên là vì Bào Tử Tiến Hóa rồi, nó khiến cho tôi một lần nữa yêu thích học tập!

Phóng viên:

- …!??

Nàng lại phỏng vấn sinh viên của một trường y nổi tiếng khác.

Vị sinh viên ngành y này vô cùng lạnh lùng, ném cho nàng một cái liếc mắt, sau đó lại tiếp tục cúi đầu đọc sách, nhưng vẫn nhân tiện quăng cho nàng một câu,

- Tôi là sinh viên y học, sợ gì một trận chiến? Xin đừng làm lãng phí thời gian – chơi game của tôi, tôi rất nghiêm túc!

Hả???

Nhất thời, toàn bộ mọi người ngồi trước TV đều sợ ngây người.

Vô số Giáo sư: ???

Game này không phải chơi thuyết tiến hóa à, thế quái nào lại bỗng nhiên chuyển sang học y rồi?!

Lẽ nào, nó lại mở thêm nghiệp vụ mới?

Trước đó, game này đã tạo nên hiện tượng học tập làm ta vui sướng, học tập 'Kiến thức tiến hóa học'. Bây giờ, lại bắt đầu đổi hướng, chuyển sang học tập 'Kiến thức y học'?

- Đây là một game tốt.

- Nếu tôi đoán không sai, sau đó game này sẽ cho học lần lượt tất cả các ngành học. Đầu tiên là tiến hóa sinh vật học, hiện tại lại là y học, tiếp theo có thể là hóa học, vật lý học…

- Game này quá tuyệt vời! Không hổ là 60 vạn tài nguyên một người, game này chính là hy vọng để ba ngàn vạn mầm non của tổ quốc thành tài, vậy mà con tôi lại không hăng hái tranh giành, không thể chơi game này được.

Vô số cha mẹ phụ huynh, dành cho game này một ánh mắt tán dương.

Trong nháy mắt, hot search hàng đầu mà mọi người tìm kiếm chính là 'Bào Tử Tiến Hóa, mở rộng thêm kiến thức thứ hai – y học, làm cho vô số sinh viên y học dâng trào', toàn dân sôi nổi thảo luận về tiêu đề này, game này lại trở thành hiện tượng quốc dân.

- Con trai à, con xem, con xem nè! Học tập đã không tốt rồi, ngay cả chơi game mà con cũng chơi không được!

- Đứa vô dụng này, bình thường mê game như vậy, bây giờ ngay cả một cái game cũng không thể chơi được! Cửa cũng không vào được, sau này lớn lên có thể làm gì được hả?

- Con gái à, cả ngày đừng chỉ biết trang điểm như vậy, bình thường đã học không tốt rồi, bây giờ còn không chơi được game nữa. Sau này, con làm gì để ăn hả? Sao có thể vượt trội hơn người được chứ? Chỉ có thể ra công trường khiêng gạch thôi!

Nhóm cha mẹ ngồi trước TV vô cùng đau lòng, chỉ vào mũi chọc vào lưng, chửi con cái nhà mình không biết cố gắng.

Trước kia, nhóm cha mẹ đều coi việc chơi 'Game' là sỉ nhục.

Nhưng mà hiện tại, game Bào Tử Tiến Hóa này quá mức khó khăn, làm cho vô số cha mẹ điên cuồng khen ngợi, mọi người đều lấy việc con cái nhà mình có thể chơi được game này ra để khoe

khoang.

P/S: Tối sẽ đăng nốt mấy chương nữa bù cho hôm qua!

Chú thích:

(1) Tao: chỉ những hành động cợt nhả, tác phong lẳng lơ

(2) Xin chào tao :Điệu chào cợt nhả, lẳng lơ

Chương 63: Người Xuyên Việt Này Còn Muốn Bay Lên Trời?

Tình thế càng ngày càng trở nên kịch liệt, đột nhiên triệt để chiếm lĩnh top đầu trong số những tìm kiếm hot nhất, tìm kiếm hot thứ hai là ‘Cha mẹ mắng ta vì không chơi game’, tìm kiếm hot thứ ba là ‘Tuyên bố thực hiện được vĩnh sinh, trong thực tế một ngày, bằng một trăm năm trong trò chơi, đến cùng là thật hay giả?’.

Nhìn vào đợt phong ba lớn trên toàn mạng Internet, hàng trăm hàng ngàn sinh viên y khoa đều đang phấn đấu. Hứa Chỉ ngồi ở trước máy tính xách tay, ngược lại cảm thấy khá kinh ngạc, đứng dậy đi đến bên cạnh tủ lạnh cầm một lon nước,

“Người chơi 'Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ' này thật sự biết gây chuyện, vừa chạy ra bên ngoài đã phát động cư dân mạng, giúp mình phân tích những loại thực vật và thảo dược trong thế giới vu sư?”

Ban đầu Hứa Chỉ nghĩ rằng, hắn sẽ khoác lác với những người chơi khác khi ra bên ngoài, ai ngờ hắn vừa chạy ra bên ngoài liền lập tức đăng bài xin giúp đỡ, muốn sống lâu hơn một chút trong cuộc đời thứ hai ở thế giới khác.

Đối với điều này, Hứa Chỉ ngược lại càng thêm kinh hỉ,

“Xem ra, đây là niềm vui ngoài ý muốn. . . Vu sư phát triển dược tề học, sẽ triệt để nghênh đón một lần bạo phát lớn. Lúc đầu, một chút dược tính của dược vật cần nhiều đời vu sư nghiên cứu và ghi chép lại, trải qua hàng trăm hàng ngàn năm tích lũy. Thế nhưng hiện tại, toàn bộ cư dân mạng hợp sức, đoán chừng rất nhanh sẽ có thể sửa sang lại. . . “

Hứa Chỉ suy nghĩ,

“Trong thế giới vu sư, có lẽ đã xuất hiện hệ thống luyện kim dược tề rồi, bệnh ung thư của ta. . . Cuối cùng cũng được cứu chữa.”

Khá nhanh so với dự đoán.

Hứa Chỉ đã là ung thư thời kỳ cuối, vốn đang cảm thấy chuyện chữa trị xa xa khó vời, hiện tại lại xuất hiện hy vọng.

Lý Sinh Khương là một người xuyên việt đến thế giới khác, đẩy mạnh nền văn minh của thế giới vu sư, mang cho mình rất nhiều niềm vui ngoài ý muốn.

Đúng lúc này, Phó não Trùng Sào bỗng nhiên nhắc nhở:

- Những tổ chức ở khắp nơi trên thế giới đang tiến hành tấn công diễn đàn trang chủ trò chơi của chúng ta. . . Có muốn phản kích.

Hứa Chỉ nhíu lông mày.

Chuyện lần này gây ra bão táp quá lớn rồi, chỉ sợ đã có người không nhịn được nữa, bắt đầu tiến hành hacker tấn công.

“Ta cũng chỉ làm ruộng, nghĩ biện pháp trị liệu bệnh ung thư mà thôi.” Hứa Chỉ thở dài một hơi,

- Không cần phản kích, chỉ cần chống đỡ là được rồi, không cần để ý đến bọn họ.

Không biết sẽ gây ra biết bao sóng to gió lớn.

Công nghệ giả lập hiện thực, hoàn toàn thực hiện cảm quan cuộc đời thứ hai, đã là hắc khoa kỹ rồi!

Bây giờ, ở bên trong trò chơi này còn phát hiện ra tỷ lệ thời

gian trôi qua khủng bố, một ngày bên ngoài bằng một trăm năm bên trong, trên mặt nào đó đã thực hiện được sự vĩnh sinh trên nền giả lập hiện thực, vì thế tất nhiên nhiều người cũng không ngồi yên được nữa.

Hứa Chỉ hỏi Phó não Trùng Sào:

- Xác định không có vấn đề gì sao?

Giọng nói máy móc của Phó não Trùng Sào truyền đến:

- Nền khoa học kỹ thuật ở xã hội hiện đại này còn xa mới đạt đến độ cao của Trùng tộc chúng ta, vĩnh viễn không thể tìm thấy địa chỉ chính xác của vườn trái cây này.

Hứa Chỉ gật gật đầu, vậy thì không có vấn đề.

Hiện tại, chính mình là tiến hóa thân thể, đi theo con đường tiến hóa của sinh vật siêu phàm, trong khi Mẫu Hoàng Trùng Sào đời trước là tiến hóa đại não, theo con đường tiến hóa sinh vật khoa học kỹ thuật, tinh cầu đại pháo, khủng bố muốn chết.

Mặc dù, những thành tựu khoa học kỹ thuật của Mẫu Hoàng Trùng Sào đời trước đều đã biến mất.

Nhưng Phó não Trùng Sào này, cuối cùng vẫn là kết quả của công nghệ cao lúc đó, cho nên bọn hắn căn bản không có cách nào làm gì được mình.

Hứa Chỉ đăm chiêu suy nghĩ, không để ý tới phương diện này:

Toàn thế giới oanh động, thì có liên quan gì với ta chứ?

Tất cả các nhà âm mưu muốn động thủ với ta, lại có thể làm khó dễ được ta sao?

—— Giống loài của ta, đất của ta, cứ để cho bọn hắn chết lặng đi!

. . .

Vào lúc này, Hứa Chỉ xem như một con cá ướp muối thuộc phật hệ, còn đang nhàn nhã thưởng thức đồ uống.

Đồ uống được đặt hàng qua mạng với mức giá đặc biệt, ba mươi tám tệ một hộp, dù sao gần đây thực sự là đang thiếu tiền.

Hắn nhàn nhã thoải mái ngồi ở trong sân, an tâm làm ruộng dưỡng sinh, trải qua cuộc sống điền viên hài lòng chốn nông thôn, thì ngoài cửa bỗng nhiên vang lên tiếng đập cửa.

Đông đông đông!

- Này, nhanh mở cửa đi, không phải vì làm ruộng mà trồng ra bệnh tâm thần rồi chứ?

Hứa Chỉ đứng dậy, đi qua sân nhỏ tới cửa ra vào rồi mở cửa, đó là nha đầu Trần Hi.

- Sáng sớm ngày mai, em phải quay trở về trường học.

Trần Hi đứng ở cửa ra vào, thấp giọng nói, cả người ỉu xìu như quả cà,

- Đúng rồi, anh nói đến cái trò chơi kia, em cũng vừa mới nghe nói, cả nước đều oanh động vì trò chơi cấp hiện tượng này, thật có thể lấy được chỉ tiêu sao?

Mặc dù Trần Hi không phải một con mọt game, thậm chí căn bản không biết chơi game, nhưng mà cơn phong ba này bành trướng quá lớn, đến ngay cả người ngoài vòng tròn như nàng cũng biết tới.

Sau khi nàng tìm hiểu rõ, mới biết được cái trò chơi này đáng sợ cỡ nào, nghe nói một chỉ tiêu Close Beta, hiện tại có giá cao khủng bố là bốn mươi vạn tệ, đồng thời có tiền cũng không mua

được!

Nàng bắt đầu bất an.

Dù sao, trước kia anh Hứa Chỉ cũng rất lợi hại, là quản lý cao cấp của công ty nước ngoài, tuổi trẻ tài cao, quen biết rất nhiều người. Nhưng mà hiện tại đã. . .

Chỉ là nông dân làm ruộng.

- Có thể lấy được chỉ tiêu, yên tâm đi, anh quen biết chuyên gia trong lĩnh vực này, có thể viết luận văn! Bản Closed Beta 3.0 sẽ sớm bắt đầu, nhất định có thể lấy được.

Hứa Chỉ nghĩ một chút rồi nói.

- Chuyện này. . . Vậy chắc chắn người khác cũng sẽ nghĩ như thế! Đoán chừng, những người kia đã sớm chuẩn bị tốt rồi, đến lúc đó cao thủ sẽ tập trung nhiều hơn so với Beta 2.0, vô số phòng trò chơi đồng thời hoạt động, đều đang tranh thủ chỉ tiêu.

Trần Hi vội vàng nói.

- Yên tâm đi, bọn họ sẽ không tranh giành nổi với người bạn kia của anh được.

Hứa Chỉ cười rộ lên, xoa xoa đầu của nàng rồi nói:

- Không cần phải lo lắng, sau khi em trở về thì đi mua máy tính, sau đó cứ yên tâm chờ đợi là được.

- Ồ!

Trần Hi suy nghĩ một chút, cũng không hỏi tiếp, sau đó đột nhiên nhảy dựng lên, hôn vào má Hứa Chỉ một cái, rồi đỏ bừng mặt nhún nhảy chạy nhanh đi,

- Anh yêu, em trở về trường học đây, chúng ta gặp mặt ở trong

trò chơi nhé.

Hứa Chỉ sờ sờ mặt, cười rộ lên.

Trên thế gian này, vốn cũng không có nhiều lời nói thật, nhưng một cô gái đỏ mặt liền vượt qua vô số lời đối thoại.

Trước đây, hắn cũng không có tình cảm gì đối với nha đầu, chỉ đơn thuần cảm thấy rằng, được người khác yêu thương cũng thật tốt, mỗi ngày được chuẩn bị đồ ăn ưa thích, hiện tại bắt đầu cảm thấy có tình cảm thực sự với nha đầu này, cảm thấy rất hạnh phúc khi ở cùng nàng.

Dù sao, vào lúc bản thân mắc bệnh ung thư, ở vào giai đoạn cuối của cuộc đời, một nữ sinh có thể chủ động tới làm bạn với ngươi, vậy thì khẳng định không thể nghi ngờ tình yêu dành cho ngươi được.

. . .

Hứa Chỉ bình tĩnh trở lại bên trong sân nhỏ.

Bởi vì nha đầu đã quay trở về trường học, làm cho Hứa Chỉ có thể tập trung tinh thần thực hiện kế hoạch xây dựng sa bàn tiếp theo.

“ Đầu tiên, bản Closed Beta 3.0 đã được chuẩn bị một chút rồi!” Lúc đầu ta không có ý định mở Beta 3.0, nhưng mà phải tìm cái cớ nào đó để đưa nha đầu tiến vào.

Không có ai hiểu rõ, bản Closed Beta 3.0 mà vô số người mong chờ, điên cuồng truy cầu, vẻn vẹn chỉ vì Hứa Chỉ thỏa mãn nguyện vọng nhỏ dành cho bạn gái, nói rằng đưa cho nàng một lễ vật nhỏ.

“Tuy nhiên, trong trường hợp này, bản Beta 3.0 sẽ không quá lớn, đại khái chỉ cần khoảng ba mươi chỉ tiêu là được, đủ để nha đầu lẫn vào trong đó.”

Hứa Chỉ tùy tiện tưởng tượng, đã quyết định vận mệnh của vô số người chơi.

“Ngoài ra, đây là vấn đề xây dựng thêm lần thứ hai của sa bàn thế giới vu sư!”

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày, ngồi ở trên chiếc ghế trong vườn trái cây, ăn một trái táo, nhìn về phía trong sa bàn lớn.

Khoảng một trăm mét vuông, mặc dù vu sư thường chỉ hoạt động trong phạm vi ba mươi mét vuông, phần lớn khu vực còn lại đều là rừng cây khổng lồ hoang tàn vắng vẻ, cùng với hơn bốn mươi mét vuông là hải dương mênh mông, nhưng cuối cùng vẫn phải đưa lên chương trình.

Dù sao, trước kia còn quá nguyên thủy, hiện tại xuất hiện phi thuyền luyện kim, có thể giải quyết rất nhiều vấn đề đi lại trong một khu vực rộng lớn.

Một điểm khác chính là, cường giả đã bắt đầu xuất hiện trên diện rộng rồi.

Cường giả cấp sáu, cấp bảy như Medusa đã có thể tùy tiện đánh nát một ngọn núi nhỏ, hủy diệt thành trì rồi. Loại cường giả hủy thiên diệt địa này, quả thực vô tình, nếu như địa phương không đủ lớn, chỉ sợ bằng một trận chiến đấu sẽ phá hủy cả thế giới.

“Có cần mở rộng thêm hay không?”

Hứa Chỉ nghĩ nghĩ, rồi vẫn lắc đầu,

“Tạm thời chưa cần đến.”

Dù sao, loại phi thuyền luyện kim mà bọn họ vẫn lấy làm kiêu ngạo cùng lắm cũng như con ruồi, bay lượn ong ong ong.

Những cường giả cái thế kia có thể đánh nát một ngọn núi nhỏ, nhưng ở trong mắt Hứa Chỉ, cũng chỉ là một con kiến đánh nát ngọn núi siêu nhỏ bằng cỡ ngón tay cái mà thôi.

Mặc dù đối với hình thể bọn họ mà nói, hoàn toàn chính xác nghe rợn cả người.

“Hiện tại, trừ khi có thể tuỳ tiện hủy diệt một vùng núi, vậy thì tương đương với một con kiến nhỏ, hủy diệt một khu vực lớn bằng cái điện thoại di động. Bằng không, trong thời gian ngắn không cần thiết xây dựng thêm.”

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát, bỗng nhiên nhìn về phía bên trong sa bàn lớn, phát hiện ra tình huống không bình thường.

Hắn lập tức giận dữ nổi gân xanh, “Mẹ nó, Lý Sinh Khương này vừa quay trở về thế giới vu sư, lại bắt đầu gây chuyện rồi. Vậy mà giống như các vị Đại đế trong quá khứ, bắt đầu khám phá biên giới của thế giới sa bàn, còn muốn dùng sức mạnh của cả quốc gia để đi lên trên chín tầng trời, tìm kiếm nơi ở của chúng thần ‘Achilles’, hòn đảo lơ lửng giữa không trung trong truyền thuyết, khẩn cầu chúng thần vĩ đại trên trời ban cho sự trường sinh?”

Hứa Chỉ triệt để mộng rồi.

Trên trời nào có chúng thần gì đâu, chuyện ta khoác lác sắp bị vạch trần!

Ta để ngươi đẩy mạnh thời đại luyện kim, chứ không phải cho ngươi đến phá ta!

Hắn lập tức quay đầu lại, đi vào trong kho đồ tìm kiếm,

“Người anh em, ngươi còn muốn bay lên trời? Xem ra trên chín tầng trời phải có cương phong. . . Được, ta phải lấy ra quạt điện cường lực rồi.”

P/s: Cầu kp vào top 10 nào các đạo hữu ơi!!!

Dịch : MBMH Translate

Chương 64: Kỷ Nguyên Vu Sư, Vườn Treo Babylon!

Lý Sinh Khương ở bên ngoài logout, tháo kính mắt VR xuống, giải quyết vấn đề ăn uống ngủ nghỉ của bản thân, sau đó lại lên mạng phát bài.

Bây giờ, sau khi trải qua một giờ thảo luận sôi nổi, cuối cùng hắn đã trực tiếp đăng nhập vào trong trò chơi.

“Ta đã thống nhất với bọn họ rằng, cách mỗi một giờ, cũng chính là thời gian bốn năm, ta sẽ logout một phút đồng hồ, những nhà nghiên cứu y học bọn họ sẽ để lại tin nhắn trên bài đăng, thông báo về tiến trình nghiên cứu, cần ta làm những gì ở thế giới khác, điều tra loại thực vật gì, làm việc gì để phối hợp nghiên cứu, đều giải quyết bên trong bài đăng kia.”

“Cách bốn năm tiến hành giao lưu một lần, hy vọng rằng, dưới sự phối hợp của vô số cư dân mạng hiện đại, có thể giúp ta tìm ra biện pháp ở thế giới khác.” Nghĩ đến đây, Lý Sinh Khương yên lặng mang kính mắt VR lên.

Soạt!

Hắn mở hai mắt ra, trước mặt là một căn mật thất lộng lẫy trong hoàng cung.

Đối với Lý Sinh Khương mà nói, cuộc đời hơn bốn mươi năm kia của mình quá ngắn, phảng phất ở trong dị giới đặc sắc này, xem như Đại đế luyện kim Grantham trấn áp một đời, cuộc đời vu sư rực rỡ xán lạn đó, mới thật sự là con người thật của mình.

“Nếu đã thống trị thế giới, như vậy, nên bắt đầu làm điều ta ưa thích không chút kiêng kỵ rồi.”

Hắn ưa thích cái gì ?

Đương nhiên là làm ruộng.

Vương quốc Babylon năm 415.

Đại đế luyện kim Grantham bắt đầu cống hiến hết mình cho sự phát triển của công nghệ luyện kim.

Hắn chăm lo cai trị, là vị Đại đế nhiều tham vọng nhất trong lịch sử nhân loại, mưu lược vĩ đại và không có bất kỳ sự hung ác nào.

Hắn oai hùng, lại vô cùng có mị lực.

Đi tiên phong trong việc phát minh ra cấu tạo máy móc luyện kim, đồng thời đẩy mạnh sự phát triển ngành dược vật học luyện kim, thành lập ‘Học viện vu sư Babylon’, ‘Học viện vu sư Bán Thú Nhân’, ‘Học viện Hoàng gia Carr’.

Ở bên trong hệ thống học viện vu sư, thiết lập ba ngành học vu sư trụ cột : Luyện kim, dược tề và vu sư.

Đồng thời cách mỗi ba năm, có đạo sư nữ vu hướng dẫn đoàn học sinh, đi tới học viện khác ở Vương quốc láng giềng, tiến hành thi đấu giao lưu giữa các học viện, dùng kết quả này để phân phối tài nguyên cho các học viện.

Trong hầu hết mọi đợt thi, đều xuất hiện nữ vu tuyệt thế thiên tài cực kỳ cường đại, dẫn đầu từng thời đại, sau đó tiến vào vương điện, trở thành đại thần của vương quốc, phụng dưỡng Đại đế luyện kim vĩ đại, lắng nghe lời dạy bảo.

Hắn còn huỷ bỏ chế độ nô lệ, chủ trương chúng sinh bình

đẳng, đồng thời bắt đầu có ý định bảo hộ những loài cự thú, ra lệnh cho nhóm nữ vu giảm bớt các cuộc đi săn ma vật, cự thú, bảo vệ vòng sinh thái của nền văn minh, tránh nguy cơ tuyệt chủng.

Hắn chí tình và chí tính, xem như một đời Đại đế vô địch thiên hạ, được vô số nữ tử coi là tình nhân trong mộng, thậm chí vô số nữ vu xinh đẹp, tài giỏi xuất thân từ học viện vu sư đều âm thầm yêu mến, khát vọng trở thành người yêu.

Nhưng mà, Đại đế luyện kim lại yên lặng thủ hộ bảy nữ vu nhỏ bé đang ngủ say, nghiên cứu luyện kim dược tề, ý đồ kéo dài tuổi thọ cho các nàng.

Vĩ đại, oai hùng, thần bí, vô địch và nặng tình. . .

Công tích của Đại đế luyện kim ở trong quá trình cai trị thế giới có rất rất nhiều rồi, vô số người đã viết lên những bài hát, ca tụng vị Quân chủ Đại đế vĩ đại này!

. . .

Vương quốc Babylon năm 422.

Luyện kim ma văn, pháp trận đồ đẳng triệt để hình thành, mở ra thời đại luyện kim bùng nổ. Từ trong Học viện vu sư, một lần nữa thiên tài xuất hiện tầng tầng lớp lớp, thiên tài chói mắt phảng phất như bầy sao vô tận trên bầu trời.

Cùng năm đó, cuốn sách vu sư « Cánh cửa chân lý » được phát hành.

—— Tạo vật chủ vĩ đại đã từng nói, nhân loại có thể được xưng là giống loài trí tuệ, là bởi vì có thể lợi dụng công cụ!

—— Các vu sư đại biểu cho sự khám phá chân lý và ham học hỏi, chỉ cần cho ta tri thức vô tận, ta có thể nâng toàn bộ thế giới!

. . .

Hai câu này trở thành khúc mở đầu cho cuốn sách luyện kim « Cánh cửa chân lý » của Đại đế luyện kim Grantham, dùng nó làm nền móng vững chắc cho văn minh luyện kim của thế giới vu sư.

Vương quốc Babylon năm 423.

Đại đế luyện kim dẫn dắt các đời nữ vu luyện kim thiên tài của học viện vu sư, cùng nhau tạo ra một kỳ tích đẳng cấp thế giới —— Adolf.

Đây là người luyện kim khổng lồ mênh mông, cao lớn tựa như một ngọn núi.

Ba vạn con Slime xem như nguồn động cơ khởi động vĩnh cửu, người khổng lồ Adolf cầm trong tay xẻng sắt to lớn, mỗi một thời khắc đều đang đào xuyên mặt đất, khám phá điểm cuối cùng của lòng đất.

Đây dường như là một sinh linh thực sự, tựa như ngọn núi khổng lồ nguy nga, mỗi ngày đều có vô số nữ vu đưa tới hàng xe 'Đồ ăn', các 'Loại thịt', để người luyện kim khổng lồ dùng ăn.

Ba năm sau.

Trên bề mặt hẻm núi lớn Charles, trong bán kính trăm mét đã xuất hiện hố đen hùng vĩ như vực sâu.

Bên dưới cái hố sâu vô tận này, không ngừng truyền tới chấn động, bị người dân ở thành trấn gần đó kinh sợ xưng là ma quật luyện kim 'Tartarus'. Ở bên trong ngôn ngữ thổ dân của bọn họ, nó tượng trưng cho hắc ám thôn phệ, nỗi sợ hãi không thể giải thích.

- Người khổng lồ khủng bố như thế, hàng ngày không ngừng đào xuyên xuống lòng đất, dẫn đến mặt đất xuất hiện một hang động khủng bố. . .

- Những năm này, Đại đế luyện kim vĩ đại đã đạt tới cấp độ luyện kim trước này chưa từng có, người khổng lồ ăn đồ ăn, sau đó đào bới mặt đất vĩnh viễn không ngừng nghỉ, gần như một vị Thần. . . Nếu như không phải định kỳ có nữ vu sư thay đổi linh kiện hư hại cho nó, chỉ sợ chúng ta đã cho rằng người khổng lồ thực sự là sinh mệnh sống rồi. . .

Loại thần tích này đã lan truyền bên trong quần chúng Babylon, quả thực vừa nghe liền rợn cả người.

Hứa Chỉ không biết nên nói gì về những chuyện này.

Trước đây, người anh em này tạo ra giống loài có năm sáu cái xúc tu ở trong sa bàn nhỏ, sau đó điên cuồng đào bới. Không nghĩ tới, hiện tại lại quay về làm nghề cũ, bắt đầu điên cuồng đào hố trên mặt đất.

Thật sự là đến chết cũng không thể thay đổi.

. . .

Vương điện Babylon thần bí và tinh xảo.

Hai bên là cột trụ đồ đằng tinh tế được điêu khắc ma văn một cách tinh vi, mái vòm tuyết trắng vẩy xuống tia sáng nhàn nhạt.

Chỗ cao của đại sảnh hình bầu dục, bên trên Vương toạ trang trí hoa văn trắng như tuyết, một người đàn ông tuấn tú cao ba mét đang ngồi đó.

Hắn có vóc dáng như pho tượng Hy Lạp, hoàn mỹ như một vị thần Bắc u, đôi mắt thâm thúy và hơi thở dài trầm thấp,

- Năm đó. . . Anh hùng vương vĩ đại Gilgamesh của nền văn minh Sumer, đã khám phá ra biên giới của toàn bộ thế giới này, chính ngài đã nói cho chúng ta biết —— Thế giới là trời tròn đất vuông. Mặc dù ngài khám phá ra bốn cực, nhưng lại chưa tìm

kiếm hai cực trên dưới.

- Hôm nay, ở thời đại Babylon, Đại đế luyện kim Grantham ta, sẽ triệt để hoàn thiện sự hiểu biết của mọi người đối với thế giới này. . . Nhân loại ghi chép lại lịch sử, là bài hát ca ngợi dũng khí khám phá và chống lại tự nhiên!

- Vì vậy, hãy để cho ta đi vào lịch sử như tổ tiên.

Nữ vu đại thần phía dưới nín thở.

Đây là thời khắc mang tính lịch sử, bất kỳ lời ca ngợi nào cũng không thể hình dung được sự vĩ đại của vị Đại đế này!

Đây là huy hoàng mà Vương quốc Babylon trước đây chưa từng có.

Bây giờ, trình độ phồn thịnh của Babylon đã đạt đến mức đỉnh phong nhất trong lịch sử văn minh, hoàn toàn sánh ngang với thời đại Sumer lộng lẫy như đóa phù dung sớm nở tối tàn năm xưa.

Vua của bọn họ hùng tài vĩ lược, so với Gilgamesh năm đó, cũng hoàn toàn không hề kém cạnh!

Một lát sau, một thiếu nữ với vẻ đẹp kinh diễm, khoác trên người áo choàng vu sư xuất hiện ở cửa ra vào Vương điện, đi vào bên trong đại điện.

Nàng hơi quỳ xuống, sắc mặt nghiêm túc, vô cùng cuồng nhiệt giơ cao pháp trượng,

- Quốc vương Babylon vĩ đại của chúng ta! Đại đế luyện kim! ! Chủ nhân của thế giới vu sư! ! Adolf đã giúp chúng ta khám phá đến điểm cực hạn của mặt đất . . . Mảnh đất này sâu ba vạn trượng, phía sau nó chính là nơi tận cùng của lòng đất, không thể nào tiếp tục đào bới.

Mảnh đất nằm trong thế giới sa bàn này, tất nhiên đã bị Hứa Chỉ thiết lập phạm vi giới hạn, không thể từ bất kỳ địa phương nào đi ra ngoài sa bàn, tất nhiên không thể nào đào xuyên đất mặt.

- Ba vạn trượng sao?

Bên trong Vương điện truyền đến tiếng thở dài thật sâu, nhẹ nhàng nói.

- Mặt đất có điểm tận cùng, vậy còn bầu trời thì sẽ như thế nào?

Hắn ngồi ngửa đầu ở bên trên vương tọa, đôi mắt thâm thúy xa xăm, phảng phất nhìn xuyên qua cung điện, ngắm nhìn bầu trời xanh biếc vô tận bên ngoài,

- Trên trời, tất nhiên là vô cùng thần bí! Trên bầu trời, có chúng thần sinh sống. . . Năm đó, lúc ba nữ vu sư sắp chết đi, Thần trí tuệ Mercury từ trên trời giáng xuống ba đại thần tích vĩ đại, tượng đài hoa tươi, cơn mưa máu hương thơm và khúc ai ca vận mệnh.

- Hôm nay, các ngươi hãy đi cùng với ta tiến lên bầu trời, tìm kiếm 'Achilles', nơi chúng thần sống trong truyền thuyết, bái kiến chúng thần trên trời, cảm tạ chúng thần đã ban ân huệ cho loài người trên mặt đất!

Ở trong ngôn ngữ Babylon, Achilles có ngụ ý: Nơi ở của Thần.

- Sử quan.

- Có thần.

Một vị nữ vu sư tuyệt đẹp mặc trên người áo choàng vu sư đỏ thẫm, tiến lên phía trước.

- Ta lệnh cho ngươi, biên soạn cuốn sách lịch sử, « Thịnh Vu

Chi Mâu » ghi lại tất cả mọi thứ trước mắt: Vương quốc Babylon năm 428, Đại đế luyện kim Grantham vận dụng sức mạnh cả nước xây dựng vườn treo Babylon, muốn tiến vào trên chín tầng trời, ở gần với các vị thần!

Hắn nhẹ nhàng nói nhỏ, hơi chấn động quyền trượng một chút.

Oanh!

Mặt đất cuộn lên từng tầng từng tầng gợn sóng.

Toàn bộ Vương điện bắt đầu chấn động theo.

Ầm ầm! !

Vô số năm trôi qua, Vương điện Babylon sớm đã biến thành phi thuyền chiến tranh, to lớn hơn nhiều so với cái hắn dùng trước kia.

Nó đã là một sản phẩm luyện kim khủng bố xưa nay chưa từng có, khoảng chừng ba vạn con Slime kích hoạt thúc đẩy, là một tạo vật kỳ diệu tầm cỡ thế giới có thể so với "Adolf" —— Vườn treo Babylon.

Tạch tạch tạch! ! !

Trong toàn bộ vương điện Babylon, vô số nhóm công trình xây dựng, mang theo hoa cỏ cây cối, đột ngột chui lên từ mặt đất, bay thẳng về phía bầu trời xanh.

Toàn thân nó được chế tạo từ xương cốt cự thú trắng như tuyết và các vật liệu gỗ kiên cố, thoạt nhìn tựa như máy bay chiến đấu khổng lồ J-20.

Trên lưng máy bay tọa lạc vô số quần thể kiến trúc cung điện tinh xảo, thân máy bay có hình giọt nước với hai cánh, hình thể

giống như loài cá vậy, mà toàn bộ Vương điện nằm ở vị trí khoang điều khiển phía trước.

- Trời ạ, đó là cái gì?

- Đó là Vương cung Babylon.

- Vậy mà bay lên!

Trên mặt đất, máy bay khổng lồ che khuất bầu trời, như bóng tối che chắn ánh sáng mặt trời, rơi xuống vô tận hắc ám, khiến cho vô số người lao ra ngoài đường phố, ngửa đầu nhìn lên.

Bên trong khoang điều khiển rộng lớn.

“Hãy để ta nhìn một chút, xem bên trên bầu trời là thế giới như thế nào?”

Lý Sinh Khương ngồi ở bên trên Vương tọa, cầm quyền trượng gỗ trong tay, đôi mắt rủ xuống, vô cùng uy nghi,

“Chúng thần bản địa của thế giới này, nếu nhìn thấy máy bay do ta chế tạo, khẳng định sẽ rất kinh ngạc chứ? Có lẽ, trí tuệ của ta còn có thể được công nhận, bước lên thần vị, nhóm lửa thần hỏa, trở thành vị Thần luyện kim khống chế thế giới —— Grantham!”

Trước mặt hắn, là một đám nữ vu đại thần xinh đẹp.

Những nữ vu sư truyền thống này đều là thiên tài mạnh nhất đương thời, bọn họ đều mặc trường bào vu sư cung đình đỏ thẫm, trước ngực thêu trang trí hoa văn Babylon thần bí, nửa dưới lộ ra đôi chân trắng nõn mượt mà, khuynh quốc khuynh thành, thanh thuần xinh đẹp, trong tay cầm pháp trượng, đứng cung kính ở trước mặt Vương.

“Lý Sinh Khương, ngươi đã quá phận rồi đó! Làm một người

xuyên việt trong thế giới vu sư, không chăm chỉ luyện kim cho tốt, nghiên cứu dược tề học, tìm cách chữa bệnh cho ta. . . Lại đi chế tạo ra loại máy bay lớn như vậy, muốn mang theo cả đám đại thần Vương quốc Babylon bay lên bên trên chín tầng trời, đi tìm kiếm chúng thần? Tìm nơi ở của chúng thần 'Achilles' trong truyền thuyết dân gian của Vương quốc Babylon?"

Hứa Chỉ vừa vặn đi ra khỏi kho chứa đồ nhà mình.

Hắn lấy ra chiếc quạt điện công suất lớn mà chính mình từng mua sắm, sau đó nở nụ cười cổ quái,

"Cứ thích nhảy nhót như vậy! Xem ra, ngươi cũng giống với Tốc Độ Xe Akina, chưa từng chịu đòn hiểm độc của xã hội!"

Dịch : MBMH Translate

Chương 65: Mắt Bão

Trong thế giới vu sư, có sức mạnh truyền kỳ cấp sáu là có thể bay lên không trung.

Nhớ năm đó, Quân chủ đại đế Medusa không phải chưa từng nghĩ đến việc bay đến cực hạn của bầu trời, khám phá đỉnh vòm trời, tìm kiếm vùng đất của các vị thần.

Nhưng bầu trời của thế giới này lại quá cao xa.

“Theo ghi chép, năm đó Đại đế Medusa đích thực đã từng khám phá đỉnh vòm trời và đáy mặt đất. Cả hai nơi đều giống nhau, cách xa ba vạn trượng.”

Lý Sinh Khương ngồi trên ngai vàng, cũng vô cùng dè dặt đối với cuộc lữ hành yết kiến Thần linh này.

“Nhưng sợ rằng, ngay cả đối với Quân chủ tử vong Medusa, nếu muốn bay đến cực hạn cũng vô cùng khó khăn, cực kỳ tiêu tốn tinh thần lực… Năm đó nàng đã bay đến độ cao ba vạn trượng, dọc theo vách trời, một đoạn thời gian bay ngắn ngủi đã kiệt sức, không cách nào khác ngoài việc bay xuống.”

Vị Đại đế luyện kim này hơi nhíu mày.

“Medusa năm đó căn bản không thể có đủ pháp lực hùng hậu để tiếp tục khám phá không trung, nhưng ta lại khác. Kỳ vật cấp thế giới của ta --- Vườn hoa trên không Babylon, đủ để liên tục bay trong thời gian dài, khám phá vòm trời.”

Chúng nữ vu kính cẩn đứng hai bên, hắn đứng ở vườn hoa Babylon trên không, nhìn lên bầu trời xanh vô tận, khẽ thì thầm:

“Trên trời đã có chúng thần, vậy thì bầu trời phải có một lỗ hổng. Lỗ hổng đó chính là nơi dẫn đến vùng đất của các vị thần.”

Não bổ kiểu gì vậy?

Trên trời có lỗ hổng?

Không có!

Khẳng định là không có!

Hứa Chỉ cạn lời.

Trong mắt bọn họ, Hứa Chỉ là một người khổng lồ cao vạn trượng, mà bầu trời cao ba vạn trượng, gấp ba lần Hứa Chỉ, chính là giới hạn của thế giới này.

Bầu trời và mặt đất, bốn mặt như nhau, không có bất kỳ sơ hở nào.

Nhưng hiện tại, nếu bọn hắn không thể tìm thấy bất cứ điều kỳ lạ nào, chứng tỏ việc Hứa Chỉ nói dối sẽ bị bại lộ. Trên trời thực chất không có chúng thần, thế giới này là một nói dối lớn, nó là một The Truman Show.

Bọn họ nghĩ rằng có một lỗ hổng trên bầu trời, nơi có thể dẫn đến vùng đất của các vị thần. Vậy thì Hứa Chỉ phải tạo một khoảng trống, tránh bị bại lộ.

Hứa Chỉ nghĩ đến đây, chỉ có thể lấy một cái quạt cỡ lớn màu đen đưa vào trong vườn, bắt đầu kéo dây điện, dựng khung, nhắm thẳng vào khoảng không cách đó không xa:

“May mà ta đã sớm chuẩn bị, mở một lỗ hổng ở trên bầu trời trong sa bàn…”

Hơn hết, tại lỗ hổng trên trời của thế giới vu sư, ta muốn dựng một cái quạt điện mạnh thổi điên cuồng.

Ta nói: Trên chín tầng trời, phải có cương phong diệt thế vô cùng vô tận! Bất kì người phàm nào cố gắng bay lên bầu trời, nhóm lửa thần hỏa, đều sẽ bị đánh xuống phàm giới!

Cương phong trên bầu trời được tạo ra bởi quạt điện.

Thông đạo thế giới vốn là những ống nước màu trắng được chôn dưới lòng đất.

Nghĩ một chút liền thấy có chút thấp.

…

Vương quốc Babylon 429 năm.

Vườn hoa trên không Babylon đã bay dọc theo vòm trời suốt hơn năm tháng, trên đường hạ xuống ba lần để bổ sung năng lượng. Lúc này, đã khám phá được hơn nửa bầu trời của thế giới.

Nghĩ lại thời đại Sumer năm đó, các chiến binh Sumer cưỡi cự thú nhanh nhất cũng phải mất hơn 20 năm để khám phá hai đầu thế giới. Babylon ngày nay chỉ cần hơn 1 năm là có thể khám phá bầu trời toàn thế giới.

Đây là vì kỳ vật luyện kim cấp thế giới – Vườn treo Babylon.

Đây là chiếc máy bay luyện kim có bộ khung cực lớn.

Khoa học kỹ thuật là tất cả sức sản xuất, tri thức là sức mạnh.

Một ngày này, Lý Sinh Khương đứng bên rìa hàng rào bảo vệ của vườn treo Babylon, nhìn về phía bầu trời xanh ở phía xa, đột nhiên nhìn thấy được một cảnh tượng đẹp lạ thường ở bên trong.

“Đó là gì vậy?”

Phía xa.

Một luồng khí trong suốt điên cuồng lan tràn, phun trào quét sạch xung quanh, hình thành bão táp.

Tạo cho người ta cảm giác kinh sợ, vườn treo Babylon cách hơn một kilomet đều có chút khó mà ổn định.

- Bệ hạ!

Vô số vu nữ kính cẩn bước ra.

- Ha ha ha ha!

Lý Sinh Khương cuối cùng cười điên dại, đứng dậy nhìn vào cơn bão vô tận phía xa,

- Suốt bảy tháng tìm kiếm trên trời, cuối cùng cũng tìm thấy rồi. Quả nhiên, có lỗ hổng trên trời. Lỗ hổng này có thể thông lên ba vạn mét, sau mắt bão chính là nơi ở của các vị thần!

Tay trái Grantham chống pháp trượng, tay phải cầm tấm chắn, yên tĩnh nhìn cảnh tượng kinh hoàng của cơn bão cuồn cuộn khủng bố phía xa, phía sau hắn là mấy vị đại thần nữ vu đang đứng yên lặng.

- Bệ hạ, cơn bão kia quá khủng bố, chúng ta chưa hẳn có thể...

Ai đó sau lưng nhẹ giọng nhắc nhở.

- Đúng, thực sự rất khủng bố.

Lý Sinh Khương thì thầm. Ngay cả khi hắn nhìn cơn bão từ khoảng cách xa, nhưng uy thế khủng bố đó cũng làm cho người ta không sao thở nổi, càng chưa nói đến việc xuyên qua.

- Nhưng ta vẫn muốn thử một chút.

Lý Sinh Khương siết chặt tay, đôi mắt hắn ngập tràn tham vọng và quyết tâm.

Đã đến đây rồi, ta còn do dự cái gì?

Ta một đời huy hoàng, khai sáng văn minh ở thế giới khác, truyền bá khoa học kỹ thuật, đã hao tốn vô số năm, cuối cùng đã tới vùng đất của các vị thần trong truyền thuyết, làm sao có thể dừng lại không đi tiếp được?

Ta có tham vọng của mình!

Hắn hiện tại đã là vu sư cấp sáu đỉnh phong, nhưng tư chất không bằng Đại đế tử vong Medusa. Những năm này vẫn không thể đột phá, thậm chí hắn có cảm giác, suốt đời mình chưa hẳn có cơ hội đột phá cấp bảy, đạt đến độ cao năm đó của Medusa.

Dù sao, hắn cũng không phải là thiên chi kiêu tử. Hắn hiểu rõ sở trường của mình là thuật luyện kim, nghiên cứu làm ruộng, chứ không phải là tài năng tu luyện!

Hắn thậm chí không hề mở ra vu thuật độc hữu chỉ thuộc về mình, mà chỉ dùng vu thuật của thời đại ba nữ vu.

Nhưng lúc này, khoác lên 'Grantham', hắn đã vượt qua một đại cảnh giới, cấp sáu đỉnh phong thì có thực lực cấp bảy đỉnh phong, đã có thể sánh ngang với Gilgamesh năm đó, anh hùng vương có thực lực mạnh nhất trong lịch sử.

"Năm đó, Thần trí tuệ Hermes đến Babylon, đã nói với ba nữ vu: Gilgamesh có thực lực của một Ngụy thần, vậy thì hiện tại ta cũng tương đương với một Ngụy thần, có thể xuyên qua cơn bão này, đến vùng đất của các vị thần "Achilles" không?

Trong mắt hắn có một ngọn lửa đang bùng cháy, phảng phất có một sự kỳ vọng mãnh liệt nào đó.

- Các ngươi, chờ ở đây.

Hắn nhẹ nhàng nhảy lên, tay cầm pháp trượng, tựa như bước

lên những bậc thang vô hình, từng bước từng bước lên đỉnh cao, đi sâu vào trong cơn bão bất tận trên bầu trời.

Oanh!

Cơn bão đang gầm thét.

- Hôm nay, người phàm trên mặt đất, Vương quốc Babylon, liền bắt đầu từ ta, đi tới yết kiến chúng thần trên bầu trời!

Rầm rầm!

Cơn bão vô hình như lưỡi hái cắt đứt lớp da luyện kim của hắn, muốn thổi hắn ra thật xa, làm hắn khó mà ổn định thân hình, thế nhưng Lý Sinh Khương vẫn nhàn nhã bước về phía trước.

- Vương!

- Những năm này, Vương đã đã cường đại đến mức đó rồi sao!

Sau lưng là vô số nữ vu với vẻ mặt kích động.

Thực lực của Vương đã đạt đến cảnh giới không thể tưởng tượng được, chỉ một chiêu đơn giản này đã làm các nàng khó thể tưởng tượng nổi.

“Tên gia hỏa này, sau khi đánh bại Medusa nhiều năm, hiện tại đã mạnh đến đáng sợ, đúng là không phải người.”

Hứa Chỉ thấy cảnh này thì khẽ nhíu mày, cũng thấy được có chút khiếp sợ,

“Cái quạt điện này không phải là loại thường sử dụng cho gia đình, mà là loại quạt công nghiệp, đắt muốn chết, hơn hai vạn nhân dân tệ một cái. Trận đại hồng thủy diệt thế trước đó, vốn dự định lúc có vấn đề xảy ra sẽ thanh lý sa bàn, tạo ra một trận cuồng phong diệt thế, ai mà ngờ lại dùng vào lúc này… Cường độ đã mạnh đến mức có thể dễ dàng lật được trang sách từ điển Tân

Hoa, sau đó tùy tiện thổi bay."

Nhưng bây giờ, ngay cả một quyển từ điển cũng có thể bị thổi bay, nhưng lại không thể thổi bay nổi một con kiến, quả thực khó mà tin nổi.

"Dũng khí của ngươi đáng được khen ngợi, nhưng không thể để ngươi đi lên được."

Sắc mặt của Hứa Chỉ bình tĩnh trở lại.

Trước đây, hắn không có cơ hội kiểm tra thực lực của vu sư. Vào lúc này, vừa đúng lúc thử ước định sức mạnh, giống như năm đó kiểm tra thực lực của Gilgamesh vậy.

"Mức số hai."

Hứa Chỉ ngồi trên ghế ở phía xa, ấn điều khiển từ xa, gió lớn tăng tốc, tốc độ vào lúc này đã cực kỳ khủng bố.

Người đứng trước gió đã bị thổi đến không thể hít thở được, một số hộp các tông, lá cây ở nơi khác trong nháy mắt đều bị cuốn bay, vang lên tiếng ào ào.

Thế nhưng…

Bước!

Một bước.

"Lý Sinh Khương ta chuyển thế dị giới, là Đại đế luyện kim, một đời không kém ai. Chỉ là đường lên trời, sao có thể làm khó dễ ta? Chỉ là chúng thần thổ dân ở dị giới…

Gương mặt Lý Sinh Khương tràn đầy kiên nghị, thân thể kiên định như một vị thần vĩ ngạn, mang theo ý chí cá nhân mãnh liệt, bước từng bước không chùn chân.

Sức gió mới tăng lên cấp hai đã làm cả người hắn trở nên rất chật vật.

“Mùa xuân bảo vệ!”

“Rào chắn gió!”

“Khí thân vô hình!”

“Hàng rào tử vong!”

…

Từng đạo từng đạo vu thuật khủng bố được triển khai, tràn ngập ánh sáng rực rỡ nhiều màu sắc. Lý Sinh Khương cắn chặt răng, tay cầm trượng, chịu đựng cơn lốc khủng bố.

Bước!

Hắn lại tiến lên một bước.

“Cái thế giới này, đã không có người có thể ngăn cản ta, cho dù là Thần ở trên trời cũng…”

“Mức số năm.” Trong nháy mắt, Hứa Chỉ ấn điều khiển từ xa, chuyển từ mức số hai lên mức cao nhất.

Oanh!!!!

Ngay lập tức, cơn gió phun trào, bùng nổ, hóa thành tiếng gầm vô hình của cự thú!!

Rống!!

Sức gió từ quạt công nghiệp lúc này đã đạt đến mức gió khủng bố cấp mười mấy, thổi lật cả ghế.

Lý Sinh Khương nhỏ như con kiến đã không chịu nổi nữa, toàn

bộ người dường như bị cuốn vào trong, sau đó bị thổi bay ra ngoài không hề có chút sức chống cự.

Bành!

Lý Sinh Khương bị đánh bay, bị thương nặng. Trong vườn treo Babylon, sắc mặt vô số nữ vu hoảng hốt, nhanh chóng thi triển vu thuật tiếp lấy Đại đế luyện kim đang rơi xuống.

“Ta tung hoành dị giới một đời, chưa bại một lần, không nghĩ đến hôm nay lại ngã nhào ở đây…”

Sắc mặt Lý Sinh Khương đầy thê thảm, nhìn vào cơn gió dữ dội trên bầu trời,

“Ta đã vô địch thế gian, nhưng ngay cả vùng đất của các vị thần cũng không thể bước lên được. Cơn gió này quá khủng bố, đến cùng là vu thuật cấp thế giới nào? Dường như là một nguồn sức mạnh vĩnh cửu, cơn bão này dù có mấy ngàn năm cũng sẽ không dừng lại.”

Trong lòng Lý Sinh Khương cực kỳ chấn động.

Hắn nghĩ mình đã vô địch thế gian, nhưng hiện tại mới phát hiện, chính mình vẻn vẹn chỉ là một con kiến nhỏ, thậm chí không được các vị Thần trên trời chú ý.

Có lẽ, trong mắt bọn họ chính mình chỉ là một kẻ phàm nhân hèn mọn nhỏ bé, vẻn vẹn chỉ có thể sống mấy trăm năm. Bọn họ chỉ nhắm mắt ngủ say và mở mắt lại thì mình đã biến thành cát bụi của lịch sử.

Tồn tại hay không tồn tại, chẳng hề liên quan gì với bọn họ?

Nhỏ yếu là tội lỗi.

“Ta chỉ thiếu một chút nữa là có thể đột phá vào cấp tám, vu

sư thần thoại cấp tám trong truyền thuyết! Có lẽ sẽ có thể vào trong tâm bão, đến chín tầng trời."

Sắc mặt Lý Sinh Khương trầm xuống, cắn chặt răng, sau khi khiếp sợ không gì sánh nổi thì yên lặng hạ quyết tâm, thất hồn lạc phách rời đi,

"Ta chỉ cần đột phá cấp bảy, đạt đến cấp độ của Medusa trước đó, sau đó khoác lên 'Grantham' thì có thực lực vu sư cấp tám thần thoại.

Thịnh Vu Chi Mâu ghi chép:

【Vương quốc Babylon năm 429, Đại đế luyện kim Grantham cưỡi trên kỳ vật cấp thế giới 'Vườn treo Babylon' bay đến đỉnh trời, tìm được vùng đất của các vị thần, nhưng gặp phải cơn bão 'Gigantes', không cách nào vượt qua, để tới yết kiến chúng thần trên trời.】

Chương 66: Bản Beta 3.0 Của Thế Giới Sa Bàn

Hứa Chỉ thấy cảnh này, gật gật đầu, thở ra một hơi nhẹ nhõm,

"Đừng trách ta đả kích ngươi, là tự ngươi đi tìm phiền toái cho mình mà thôi, cũng gây ra phiền toái cho cả ta nữa, ngươi cho là dùng cái quạt này không hao điện sao? Loại có công suất còn lớn hơn cả điều hòa này hao điện lắm có biết không, điện của vườn trái cây nhà ta không cần trả tiền à?"

Hắn yên lòng yên dạ, sau khi đánh nát lòng tự tin của vị xuyên không kia xong, hắn quay lại chỗ cái ghế trong vườn trái cây, ngồi xuống, yên lặng ăn hết quả táo,

"Vậy cứ đặt cái quạt điện này ở đây đi, có người tới gần không trung, nơi ở của chúng thần, thì lại thổi hắn bay xuống dưới!"

Nhìn bên ngoài thì trông hắn có vẻ nhẹ nhõm, nhưng nội tâm lại âm thầm cảnh giác,

"Ta còn quá yếu! Căn cứ theo hệ thống sức mạnh của bọn họ, thì ta chỉ là một tiểu Vu Sư cấp một mà thôi, siêu cấp manh mới, lời nói dối mà ta biên soạn ra, thiếu chút nữa đã bị đánh vỡ rồi! Văn minh ở trong thế giới sa bàn diễn biến quá nhanh, dưới sự hướng dẫn của người nào đó, hiện tại thổ dân trong đó đang điên cuồng thăm dò phần rìa của thế giới, tìm kiếm Thần trên bầu trời."

Vu Sư cấp bảy sử thi, thật sự quá khủng bố.

Dùng sức gió mạnh hơn cả bão cấp mười mới có thể thổi bay được con kiến này…

Thậm chí, hiện tại, sức mạnh của con kiến nhỏ bé này, đã có thể dễ dàng giết chết một người trưởng thành!

“Cấp bậc này đã tạo thành uy hiếp rồi, vậy nếu cao thêm một cấp bậc nữa sẽ ra sao? Mỗi một cấp bậc của Vu Sư, thể chất đều thay đổi, sức mạnh sẽ tăng lên gấp trăm ngàn lần…”

Vu Sư cấp bảy sử thi, bởi vì bị hạn chế ở hình thể của con kiến, cho nên không phải quá kinh khủng.

Nhưng một khi trở thành Vu Sư cấp tám thần thoại, việc bị hạn chế bởi hình thể, e rằng cũng không còn là vấn đề nữa, đã vô địch rồi!

Một con kiến bay lên không trung, một sinh vật còn không lớn bằng cả một hạt ‘Gạo’, lại có thể bay tới bay lui, tay cầm pháp trượng, thi triển vu thuật phạm vi lớn, đã đủ để giết hàng loạt nhân loại hiện đại rồi.

“Hiện tại, điều đáng để ăn mừng chính là, Vu Sư cấp tám thần thoại vẫn chưa xuất hiện, đây cũng chỉ là trình độ Vu Sư trong lý thuyết mà ba nữ vu năm đó đưa ra thôi.”

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày.

Ba nữ vu năm đó, dựa vào thông tin mà Thần trí tuệ Mercury vô ý lộ ra, chia cảnh giới của Vu Sư ra thành cấp sáu truyền kỳ, cấp bảy sử thi, cấp tám thần thoại.

Dù sao, căn cứ vào ghi chép trong sách sử của Sumer, thì Gilgamesh có thể là mạnh hơn ba nữ vu năm đó một cảnh giới, cũng chính là cấp bảy. Với lại, năm đó Mercury đã nói Gilgamesh là “Ngụy thần”. Nói cách khác, cấp bậc tiếp theo của Gilgamesh chính là Vu Sư cấp tám, có thể là Thần.

Vì thế, được đặt tên là Vu Sư cấp tám thần thoại.

“Thật không ngờ, lời nói mà năm đó ta thuận miệng nói ra, lại bị bọn họ điên cuồng suy đoán, dựng chuyện, cứ thế mà phân chia ra các cảnh giới, mà lại còn trở thành sự thật nhanh như vậy. Hiện tại, chỉ có cấp bảy sử thi, Vu Sư cấp tám thần thoại trong truyền thuyết vẫn chưa xuất hiện… Ta phải nghĩ ra biện pháp ngăn chặn rồi lên một ít kế hoạch cho việc này mới được.”

Cảnh giới kia, đã là một tôn Thần linh khủng bố rồi.

Mặc dù, Thần linh ở thế giới Vu Sư cũng chỉ lớn bằng con kiến.

“Nhưng nếu thật sự có loại quái vật như vậy xuất hiện, ta chỉ cần thả đại một con kiến trong thế giới Vu Sư ra, một Quân chủ Đại đế, hay một Vu Sư cấp độ thần thoại, vẫn có thể tạo thành hủy diệt đối với xã hội loài người! Một con kiến, bay loạn trên không trung múa may pháp trượng, giết hại con người khắp nơi trên đường phố, mới nghĩ một chút thôi mà đã thấy khủng bố rồi.”

Trong đầu Hứa Chỉ hiện lên ý nghĩ không thể tưởng tượng được này, “Đây là một thế giới văn minh có siêu năng lực cực mạnh, dù cho ta đã thiết lập hình thể của sinh vật này vô cùng nhỏ bé.”

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày, “Với lại, trên bầu trời của thế giới Vu Sư – nơi ở của chúng thần, cũng phải nghĩ cách xây dựng ra thôi. Sớm muộn gì cũng có người đạt tới cấp tám, sẽ lại tiếp tục đi thăm dò Achilles. Đến lúc đó, sẽ không còn cách nào để che đậy lời nói dối được nữa.”

Làm một tạo vật chủ đúng là khổ cực.

Trên thực tế, nguyên nhân mà bọn họ có thể phát triển và tiến cấp nhanh chóng như thế, cũng có thể là do hình thể nhỏ bé, hình thể càng nhỏ thì càng dễ dàng cô đọng năng lượng, phát ra sự chất biến khủng bố.

Mà sức mạnh của chất biến, cho dù vì hình thể nhỏ bé nên năng lượng chất biến phát ra cũng chỉ rất nhỏ, nhưng dù vậy nó cũng không phải là thứ mà người bình thường có thể chống lại được.

Càng phát triển về sau, loại hình thể nhỏ bé này, ngược lại càng mang tới nhiều ưu thế cho bọn họ hơn những thứ có hình thể lớn.

Ngay lúc này, trong vườn trái cây, sau khi tạo vật chủ giải quyết xong sự kiện 'Tạo phản', bằng cách đánh bay tiểu huynh đệ muốn lên trời kia trở về, Hứa Chỉ liền nhận được điện thoại của nha đầu Trần Hi.

- Thân ái, em đã tới trường rồi, gọi điện cho anh báo bình an.

Đầu dây bên kia truyền tới một giọng nói khẽ.

Hứa Chỉ cười rộ lên, hoàn toàn quên đi việc vừa trừng trị một tên gia hỏa ác liệt nào đó, giọng nói cũng trở nên ôn hòa,

- An toàn là tốt rồi! Đừng lo lắng, anh lên mạng đặt mua một cái máy tính rồi gửi qua cho em, em nhớ ký nhận đó. Đợi tới khi bản Beta 3.0 mở ra, lấy được một chỉ tiêu trong đó, là em có thể bắt đầu chơi được rồi.

- Được, được!

Đầu dây bên kia truyền đến giọng nói vô cùng kích động.

Hứa Chỉ nấu cháo điện thoại với Trần Hi một lúc, sau đó mới lặng lẽ cúp điện thoại.

"Trước đó rõ ràng đã nói phải mở bản Beta 3.0, hiện tại vì người nào đó muốn tạo phản, suýt chút nữa thì quên luôn chuyện này."

Hứa Chỉ suy nghĩ, tuy rằng Lý Sinh Khương vẫn còn ở bên trong, nhưng dựa theo tiến độ này thì tuổi thọ của hắn ta còn ít nhất là hơn 100 năm nữa.

Cũng chính là thời gian một ngày.

Nếu như cư dân mạng ở bên ngoài hỗ trợ kéo dài thêm một chút, có lẽ còn được tới mấy trăm năm.

Cũng chính là mấy ngày trong hiện thực, Hứa Chỉ cũng chỉ có thể mặc kệ hắn.

Nhân dịp trong thời gian mấy ngày này, có thể chuẩn bị một chút cho bản Beta 3.0 của trò chơi sa bàn nhàn nhã. Dù sao, đó mới nền móng của hắn, nơi có thể xuất hiện những giống loài siêu phàm.

Hắn còn muốn đưa nha đầu Trần Hi vào trong đó.

“Phải diễn hóa ra càng nhiều giống loài hơn mới được.”

Hứa Chỉ suy nghĩ,

“Đồng thời, còn hòn đảo trên bầu trời, nơi ở của chúng thần nữa chứ, thật là đau đầu! Làm ra bằng cách nào bây giờ?”

Trước đó hắn còn hứng trí bừng bừng đi nghiên cứu, tự mình khai phá ra giống loài mới – Trùng vượn, từ đó hoàn thiện thế giới. Nhưng bây giờ, sau khi được nếm qua ngon ngọt, trở thành vung tay chưởng quỹ, có sẵn một đám người làm công miễn phí, vậy thì tại sao lại không cho bọn họ đi diễn hóa giống loài?

Nhưng mà bây giờ, lại một lần nữa mình phải tự nghĩ biện pháp, thiết kế ra một nơi dành cho chúng thần, Hứa Chỉ mộng rồi!

“Quên đi, lo bản Closed Beta 3.0 xong rồi tính tiếp.”

Hứa Chỉ ngồi tính toán suốt mấy tiếng đồng hồ, buổi tối lại

tính toán thêm một chút nữa, cuối cùng mới có ý nghĩ cho bản Beta 3.0.

Sáng ngày thứ hai, khi trời hửng nắng, hắn làm một bản thông báo, xác nhận không có bất kỳ sai sót nào mới đăng lên diễn đàn trên mạng.

【 Bào Tử Tiến Hóa bản Closed Beta 3.0, chính thức được cập nhật và ra mắt.】

Cảm tạ các vị cư dân mạng vì đã luôn mong chờ và ủng hộ trò chơi của chúng tôi. Rất nhiều cư dân mạng đang mong chờ bản Beta 3.0, mong muốn mở ra thêm nhiều chỉ tiêu Closed Beta hơn. Hiện tại, để đáp ứng yêu cầu của đông đảo cư dân mạng, trò chơi ra mắt bản Beta 3.0, tăng thêm 30 chỉ tiêu, hoan nghênh báo danh.

Trước sau như một, thông báo vừa ra, diễn đàn liền bùng nổ.

Chương 67: Thế Giới Chúng Ta, Chư Thiên Vạn Giới

Bào Tử Tiến Hóa bản Beta 3.0, nội dung Update như sau:

Thứ nhất, mở thêm 30 chỉ tiêu Closed Beta, số người chơi trực tuyến cao nhất có thể đạt tới 180 người.

Thứ hai, mấy chỉ tiêu Beta 3.0 này, hoan nghênh người chơi gửi thư đến nhà phát hành để tiến hành xin.

Nội dung vẫn là « Luận văn sinh vật học » như cũ, trình bày lý giải của bản thân về sự tiến hóa trong trò chơi, khi đi vào sa bàn của trò chơi sẽ tiến hóa ra sinh vật gì, trình bày tính khả thi và hợp lý của sinh vật đó.

Cái này, coi như là phần để xét duyệt để lấy chỉ tiêu Closed Beta.

Thứ ba, bởi vì kỹ thuật hạn chế, trong thời gian ngắn trò chơi sẽ không thể nào cung cấp nhiều chỉ tiêu.

Vì để cho người chơi khác có thể vào thử nghiệm trò chơi, trò chơi vẫn sẽ theo quy tắc loại bỏ người chơi kém, đào thải 20 người có vị trí cuối cùng trong 150 người chơi, cụ thể là:

- Con Heo Nhỏ Tham Sống

- Bát Bách Lý Nhất Thương Bạo Đầu

. . .

Lần Beta 3.0 này đào thải hai mươi người, tăng thêm ba mươi

chỉ tiêu, thật ra là năm mươi người.

Thứ tư, bối cảnh thiết lập và thế giới quan của trò chơi hoàn toàn do người chơi tự mày mò, từ đó gia tăng sự thú vị của trò chơi. Còn quyền giải thích cuối cùng, thuộc về nhà phát hành.

. .

Trò chơi nào Update mà không dài dòng, thao thao bất tuyệt?

Nhưng mà Hứa Chỉ thì không.

Hắn lười viết nhiều như vậy, nội dung Update cực kì ngắn gọn, hơn nữa mỗi nội dung Update cũng đều cứng nhắc, chơi hay không chơi thì kệ các người, căn bản chả thèm quan tâm đến cảm thụ của người chơi.

Mục tiêu của Hứa Chỉ rất rõ ràng:

Chính là. .. tóc của những người chơi này!

Hắn phải làm Chu lột da (1), chèn ép những những người chơi này, để bọn họ hiến tế mái tóc của bản thân, biến thành hói đầu, vắt hết óc thôi diễn đủ loại luận văn, phương án tiến hóa, giúp mình tiến hóa ra các giống loài mới.

Ví dụ điển hình chính là Tốc Độ Xe Akina, hắn đã bắt đầu rụng tóc!

Cố gắng lên, ngươi càng biến trọc thì càng mạnh!

“Nếu đã giải quyết được mấy vấn đề này, còn tiện tay tung ra nhật ký đổi mới lần một, thế thì ta cũng nên đi ra ngoài một chuyến, mua ít thức ăn.”

Hứa Chỉ cưỡi xe đạp ra khỏi sân.

Mặc dù nha đầu Trần Hi nói mình có thể đến nhà Lý thẩm ăn

chực, nhưng Hứa Chỉ không có ý định đó?

Hắn vẫn muốn tự mình nấu cơm.

Ở thế giới trong Sa Bàn, hắn điên cuồng bóc lột giá trị thặng dư của người khác, đúng là Tạo vật chủ Chu lột da, luôn suy nghĩ làm sao để chèn ép đến từng giọt máu của người ta. Nhưng ở trong hiện thực, hắn rất hiền lành, vẫn luôn coi trọng liêm sỉ của mình.

“Làm sao ta cảm giác mình giống anh hùng bàn phím vậy, trên mạng thì điên cuồng phát uy, trên thực tế lại hiền lành, trước sau như một.”

Hứa Chỉ xoa mái tóc đen bóng trên đầu, nhưng lại không ý hối cải.

Cuộc sống thì phải có thú tiêu khiển thế này chứ.

Mặc dù hắn đã là ung thư giai đoạn cuối, nhưng mà vẫn có hy vọng chữa trị.

Hắn nhàn nhã cưỡi xe đạp đi trên đường nông thôn, thưởng thức cảnh đồng ruộng, không khí trong lành. Lúc vào trong huyện, hắn mua một đống lớn thức ăn như thịt, lạp xưởng, thịt hấp và trái cây, sau đó cưỡi xe trở về, quăng hết vào trong tủ lạnh.

“Từng này thức ăn chắc đủ mấy ngày rồi. Dù sao, ta cũng có món ăn ngon là Gà Đưa Ma nữa…”

Hứa Chỉ lại nhớ đến người nào đó:

“Mà nhờ đề nghị trước đó, trong sa bàn xuất hiện khá nhiều người chơi hệ thực vật, cũng đã bắt đầu tiến hóa rồi. Nhưng mà, tuy bọn hắn là một đám thực vật, nhưng mà lại không nhịn được chạy như điên khắp nơi.”

Bây giờ trong sa bàn nhỏ, luôn có một chút người chơi sa điêu,

rõ ràng đều bảo sẽ trở thành một cái cây yên tĩnh, đứng đó mãi mãi, làm một mỹ nam an tĩnh, nhưng cuối cùng cũng không chịu được cô đơn, tiến hóa ra một nhóm rễ cây dài, một đám cây cối xanh tươi chạy đầy đất…

Còn không biết xấu hổ viết: Chính mình hóa hình rồi!

Đã là một gốc cây, lại còn nhấc chân chạy như thỏ?

Ví dụ như lúc Hứa Chỉ vừa về đến sân.

- Oa! Các anh em chạy mau, tránh xa đường thú ra, Boss người khổng lồ trở về rồi!

- Người điều hành giao thông ở khu thứ ba của sa bàn nhắc nhở ngài: Ngàn vạn con đường, đường thú là thứ nhất. Không tránh xa đường thú, thân nhân hai hàng lệ."

- Chém gió cái gì nữa, chạy mau!

Một nhóm cây xanh với hình thù kỳ quái, vốn đang lẳng lặng cắm rễ dưới đất, trong nháy mắt rút mấy sợi rễ lên, kéo theo cả bùn đất.

Đạp đạp đạp!

Bọn chúng co cẳng chạy bằng mấy tư thế kỳ quái.

Trong nháy mắt, toàn bộ đường thú không còn một gốc thực vật, biến thành con đường đất vắng tanh.

Hứa Chỉ ngạc nhiên, xách túi lớn túi nhỏ đi qua con đường quang đãng dài mười mấy mét, đi thẳng vào trong phòng.

- Đám gia súc này, càng ngày càng không biết xấu hổ.

Hứa Chỉ vừa mới đi vào phòng, một nhóm cây nhỏ trong sân lại nhanh chóng ló đầu ra, nham hiểm quan sát xung quanh, sau đó

cuống cuồng nhấc rễ, nhanh chóng trở lại đường thú cắm rễ, làm một cái cây bình thường.

- Đừng xô đẩy, ngươi đạp phải ta rồi!

- Cắm rễ thì cắm rễ đi, rễ của ngươi vướng vào ta kia, đùa ta đấy à?

- Anh em, chỗ đó là chỗ của ta mà, ngươi định ăn cướp à!

- What the fuck! Ngươi lại giả chết? Tưởng mình là cây thật à? Chỗ ta có ánh sáng đầy đủ! Nhìn ta tươi tốt cao to, lá xanh đầy người thế này, ngươi lại dám đoạt? Đến đây, hai ta đơn đấu!

...

Trong nháy mắt khi Hứa Chỉ rời đi, một đám cây chạy về cắm rễ tại chỗ, cả con đường lại trở thành một mảnh rừng cây tươi tốt, hoàn toàn không nhìn ra hình dáng con đường.

Đương nhiên, ở chỗ nào đó trong rừng cây tươi tốt, hai cái cây đang đánh nhau, trận đấu hết sức căng thẳng.

- Anh em, nắm chặt lấy lá cây của hắn!

- Đúng rồi, vặt trụi hắn đi!

- Hắn dám cướp chỗ sinh sống của ngươi.

Phốc!

Trong đó, quả trên gốc cây bên trái bỗng nổ tung, phun ra chất dịch ăn mòn lên gốc cây khác.

- Ngọa tào! Ngươi lại chơi hạ độc! Không có tinh thần thượng võ!

- Thi đấu điện tử cần gì công bằng!

- Người anh em này thật bỉ ổi, tiến hóa ra quả trữ độc để ném người, thảo nào dám cướp vị trí của người khác. Đây là cạnh tranh sinh tồn, người quá yếu sẽ không giành được vị trí tốt, phải bị loại bỏ thôi.

Một nhóm cây cối xung quanh vừa chém gió, vừa điên cuồng kêu gào cổ vũ, hô to 666.

Lúc vây lại xem cũng có nói chuyện phiếm, tụm năm tụm ba bàn tán ầm ĩ.

- Mẹ nó, lần Update này đúng là phát nổ, mấy sinh viên ngành y bên ngoài than vãn rầm trời, nói lần này sao không phải luận văn y học! Luận văn đó bọn họ đều đã chuẩn bị xong cả rồi.

- Ai nói không phải chứ? Bây giờ trò chơi mở ra bản Beta, bên ngoài điên cả rồi, cả đám đều hưng phấn làm luận văn về thực vật. Ta hoài nghi cái trò chơi này là để cho đám dân mạng như chúng ta giác thức tỉnh 'máu M', biến thành thích bị ngược đãi, càng ngược đãi càng hưng phấn.

- Hóa ra Boss người khổng lồ trong sân thật sự là NPC vô địch, là Tạo vật chủ trong truyền thuyết, là nhân vật bối cảnh thiết lập của sa bàn, dùng để giải trí cho sa bàn này.

- Trước đó chúng ta còn muốn đánh ngã hắn!

- Đúng là đốt đèn lồng trong hầm phân, tìm phân.

- Ha ha ha, Tốc Độ Xe Akina mới hoảng nhất, trước đấy hắn còn muốn cho Tạo vật chủ ăn phân, mà trong phân lại còn giấu độc.

- Đúng là không biết thì không sợ.

...

Hứa Chỉ vừa trở lại phòng, lấy đồ từ mấy cái túi nilon màu trắng màu đen của siêu thị ở trên bàn ra, cho vào tủ lạnh, có vẻ khá nhàn nhã và thích thú. Dù sao, hắn cũng đã quen thuộc với việc bên trong sa bàn ở sân nhỏ có một đám người chơi sa điêu sinh sống.

Túi nilon hắn xách, bọn họ tất nhiên không thể thấy được.

Ở trong mắt những người này, hắn chính là một người khổng lồ bị hào quang mông lung che đậy, bất kỳ đồ vật hiện đại hóa nào cũng đều bị Phó Não Trùng Sào che giấu.

Hắn khẽ cau mày, đứng lên:

“Sao bọn họ lại biết ta là Tạo vật chủ?”

Hứa chỉ suy nghĩ một lát, tiến đến chỗ máy tính, lặng lẽ lên diễn đàn.

Bởi vì, nếu xảy ra bất kỳ chuyện ngoài ý muốn nào, chỉ cần lên diễn đàn là được rồi, mấy tên thích khoe khoang này, làm sao có thể giấu được bí mật gì.

Hứa Chỉ tìm kiếm một lát, đã biết được chân tướng.

Hóa ra, mọi thứ đều là vì một bài viết não bổ điên cuồng của một người nào đó.

- Thật kinh khủng! Đại lão 'Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ' tiết lộ, bối cảnh trong thế giới Vu Sư lại có liên hệ với bối cảnh ở thế giới Sa Bàn của chúng ta, đưa ra giả thiết về chân tướng của bối cảnh trò chơi « Bào Tử Tiến Hóa », chính là chư thiên vạn giới!

Chú thích:

(1) Chu lột da: Một tên cường hào ác bá dưới ngòi bút của tác

giả Cao Ngọc Bảo, vì thời xưa chưa có đồng hồ nên lấy tiếng gà gáy làm giờ đánh dấu ngày làm việc. Chu lột da vì muốn bóc lột người làm nên nửa đêm giả tiếng gà gáy để gọi người làm dậy lao động.

Chương 68: Người Nào Đó Điên Cuồng Tưởng Tượng

Chư thiên vạn giới?

Lúc đó, Hứa Chỉ cảm thấy rất khiếp sợ.

Tất cả những thứ này là gì? Sa bàn cỡ nhỏ đơn sơ của ta chẳng phải là để cho các ngươi tiến hóa giống loài, ngoài ra còn có thiết lập loại bối cảnh thế giới mênh mông rộng lớn này sao? Ta làm sao không biết rõ?

Chư thiên vạn giới cái rắm ấy!

“Những người này, sợ rằng đang có âm mưu!? Lại tiếp tục nghĩ cách hại ta?”

Hắn giật mình một cái.

Chính mình cũng không phải Tạo vật chủ vô địch gì cả, chỉ là tiểu vu sư cấp một ở ẩn, trồng trọt vườn trái cây nơi thôn quê hẻo lánh. Nếu lần này thật sự bị lật thuyền trong mương, thì thật buồn cười. . . Vội vàng ấn mở bài post này, người phát ra lại là kẻ siêu cấp già đời ‘Tốc Độ Xe Akina’.

Hứa Chỉ nhấm nháp một ly trà, rồi cẩn thận đọc nó.

Hắn muốn điều tra tình hình bên phía kẻ địch, nhìn xem gia hỏa này lại làm ra chuyện gì, phòng ngừa có thể xuất hiện rắc rối.

Bên trong viết khá sinh động.

- Xin chào tất cả mọi người, tôi là Tốc Độ Xe Akina. Đúng, lại

là tôi đây! Sáng sớm hôm nay đã bắt đầu bản Beta 3.0, tôi cũng nhân cơ hội này để cọ chút nhiệt độ, phát ra một bài suy luận cùng với suy đoán liên quan tới bối cảnh được thiết lập.

- Thành thật mà nói, tôi có mối quan hệ cá nhân rất tốt với đại lão 'Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ', sau khi trao đổi với nhau, tôi phát hiện ra một số điểm cực kỳ khủng bố!

- Đầu tiên, khẳng định là chủ đề hot nhất gần đây, bản đồ mới mở ra —— Thế giới vu sư.

- Chắc hẳn mọi người cũng biết rồi, đã xuất hiện một bản đồ thế giới càng rộng lớn và hoàn chỉnh hơn, so sánh với bản đồ nhỏ mà chúng ta tham gia trước đó, quả thực chính là tân thủ thôn quá đơn sơ. Nói cách khác: Trước kia chúng ta chơi lâu như vậy, hóa ra vẫn chưa từng đi ra khỏi tân thủ thôn?

- Độ khó quá cao rồi!

- Thật sự là bản đồ rộng lớn khủng khiếp, tổ chế tác thực sự có lương tâm!

- Ở thế giới vu sư, mỗi người đều có trí tuệ nhân tạo của riêng mình, bản thân hành động có logic, phảng phất là từng người sống sờ sờ. Thậm chí hành vi của mỗi một loài động vật đều có logic, quả thật khó có thể tưởng tượng, dường như đó là một thế giới chân chính khác. E rằng ngay cả một ngàn cái siêu cấp máy tính, cũng không thể theo kịp lượng tính toán khủng bố như vậy.

- Hắc khoa kỹ này đã siêu việt khoa học kỹ thuật hiện giờ vô số lần, bản thân là kẻ ngoại đạo trong lĩnh vực này, nên tôi không thể thảo luận nhiều hơn, những đại lão chuyên môn có thể đưa ra phỏng đoán của chính mình.

- Thứ hai, ma pháp và tinh thần lực của thế giới vu sư thì không đề cập tới. Tuy nhiên, phần lớn các loại thông số khác đều

hoàn toàn phù hợp với hiện thực.

- Chắc hẳn đã có người nghe nói qua, ở trong sa bàn tiến hóa, đã có mấy nhà vật lý học cùng nhau thí nghiệm, kiểm tra gia tốc trọng trường trong trò chơi, phát hiện $g = 9.788...$ Thông số vật lý này giống như đúc với trong thực tế trên Trái Đất. Nói cách khác, ở thế giới trong game, bạn hoàn toàn có thể áp dụng định luật Newton II ($F = ma$), cùng với các loại công thức cơ học vật lý kinh điển $P = mg$, $s = vt$.

- Mà những thông số vật lý ở thế giới khác có chút quỷ dị, nhưng phản ứng hoá học lại đại khái giống nhau, chỉ là chậm hơn vô số lần.

- Ngoài ra, trong bộ môn dược vật học, nhân tế bào, tế bào thụ cảm và các loại chất kháng sinh hoàn toàn hữu dụng. Chỉ có điều, giống loài thực vật, loài nấm và vi sinh vật ở thế giới kia hoàn toàn khác biệt, y học bản địa bên kia phải phát triển từng bước từ đầu, đồng thời phối hợp với vu thuật, có thể sẽ sinh ra ma dược luyện kim học, vượt qua y học hiện đại.

- Đây cũng chính là lý do tại sao đại lão trong lĩnh vực khoa học kỹ thuật 'Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ', có thể dùng Slime động cơ mở ra sinh vật luyện kim ở thế giới khác, bò lên khoa học kỹ thuật, trở thành ‘Quân chủ Đại đế chấp chưởng luyện kim và cánh cửa chân lý’.

- Quả thật quá trâu bò!

- Trò chơi này là đường chết cho học cặn bã!

- Ta cảm thấy đại lão ‘Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ’ từng nói một câu vô cùng thực tế: Cho ta vô tận tri thức, ta có thể nâng toàn bộ thế giới!

- Bạn không có trình độ tri thức vững chắc, căn bản không thể

chơi tốt được!

- Ở trong thực tế, nếu bạn học giỏi cũng chỉ là học sinh giỏi, nhưng ở bên trong trò chơi, nếu như một người có thành tích tốt về vật lý, hóa học và toán học, có lẽ sẽ trở thành một vị Quân chủ Đại đế! Vô địch trong thế giới khác!

- Khoa học thay đổi vận mệnh.

- Xét cho cùng, nó quá 'Chân thực' rồi, toàn bộ sa bàn dường như là thế giới thực sự. Có các loại thông số, định luật vật lý và hóa học trong hiện thực, trước mắt còn không có một kẽ hở BUG.

Đồng thời, bạn còn có thể học tập vu thuật ở trong đó. Đây là một ngành học dị giới rất cao thâm, thậm chí tôi nghi ngờ rằng, thế giới vu sư chân thực như vậy, tham số hoàn toàn phù hợp với hiện thực, nếu như chúng ta lấy được máu Evil Eye, vậy thì có phải cũng có thể trở thành vu sư trong hiện thực hay không?

- Thứ ba, liên quan tới việc tiến quân vào bản đồ mới.

- Về vấn đề này, tôi vô cùng cảm tạ đại lão Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ đã hỗ trợ cho chúng ta!

- Vị Quân chủ Đại đế này đã hao tốn mất ba tháng ở bên trong thế giới vu sư, biên soạn cho người chơi bên ngoài như chúng ta một quyển sách "Từ điển ngôn ngữ thế giới Vu sư", đồng thời dùng chức năng chụp màn hình, quay chụp lại. (Đính kèm ảnh (1045 tấm))

- Có người hỏi tôi: Vì sao lại phát ra nhiều như vậy?

- Có người hỏi tôi: Vì sao tôi lại cảm động rơi nước mắt?

- Đúng, nó khó khăn đến mức như vậy!

- Trước đây, chúng ta cũng đã biết rằng, trò chơi này phảng

phất là cuộc đời thứ hai thật sự.

- Nó không có quy tắc hệ thống, nó không có đánh quái thăng cấp, nó không có số liệu thuộc tính. Ở bên trong sa bàn, bạn sẽ giống như một bào tử thật sự, bắt đầu tiến hóa giống loài.

- Ở thế giới khác cũng tương tự như vậy. Ngôn ngữ, văn minh đều cần phải học tập lại một lần nữa, bạn sẽ giống như xuyên qua thế giới chân chính khác, và là một người sống sờ sờ.

- Đồng thời, khoa trương nhất là bạn trở nên mạnh mẽ hơn ở thế giới khác, có thể bay lượn giữa không trung, cảm nhận loại sức mạnh vô địch kia một cách chân thực. Nói cách khác, bạn có thể trải nghiệm thực lực kinh khủng khi trở thành một vị Đại đế.

- Độ khó quá lớn nhưng lại rất chân thực, cũng chính là điểm để mọi người vừa yêu vừa hận cái trò chơi này.

- Trước đó, đại lão đi vào trong, cũng phải cẩu thả hèn mọn mất hơn ba năm, mới vụng trộm học được ngôn ngữ thế giới khác. Bây giờ, hắn biên soạn thành sách vở cho chúng ta, để cho chúng ta giảm bớt rất nhiều thời gian cần bỏ ra. Nếu như chúng ta có khả năng đi vào thế giới khác, cũng không cần quanh co quá nhiều về chuyện ngôn ngữ nữa.

- Nhưng một môn ngoại ngữ mới sẽ vô cùng khó học, tôi nhìn sơ qua một chút, nó không thuộc về bất kỳ chủng loại ngôn ngữ nào trên Trái Đất hiện giờ, phát âm tương đối đặc biệt, còn khó hơn tiếng Anh, mong các vị cố gắng.

(Nước mắt đầm đìa! Tôi bây giờ là sinh viên đại học đang trầm mê trò chơi, trước mắt tiếng Anh còn chưa thi qua CET-4, tốt nghiệp còn khó khăn, giờ lại phải học thêm một loại ngôn ngữ nữa, tôi không sống nổi!)

- Thứ tư, bối cảnh thế giới quan của « Bào Tử Tiến Hóa ».

- Đây là chỗ quan trọng nhất!

- Còn nhớ trước đây, khi mọi người vụng trộm tấn công Boss người khổng lồ, lật ra cuốn sách Kỷ Sáng Thế trên ghế dựa của hắn chứ? (Kèm theo ảnh chụp (năm tấm hình minh hoạ))

- Kỷ Ám Vũ, kỷ Quang Vũ, kỷ Tân Sinh, kỷ Sáng Thế, Kỷ Thịnh Vu.

- Khi đại lão "Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ" lật xem lịch sử quá khứ của thế giới vu sư, mọi người đoán xem phát hiện ra cái gì?

- Đây là cuốn sách lịch sử của nền văn minh Sumer « Kỷ Sáng Thế », (102 tấm ảnh), không hiểu ngôn ngữ thế giới khác, mọi người xem cũng không hiểu, nhưng cũng có thể lấy quyển "Từ điển ngôn ngữ thế giới Vu sư" trước đó, tiến hành phiên dịch so sánh một chút.

- Trong đó, có một đoạn ghi chép là, Thần Sáng Thế đi đến thế giới vu sư, ban cho văn minh: Cự thú trí tuệ cao một vạn trượng, toàn thân sáng chói, gương mặt thần thánh, dẫm đạp mặt đất núi đồi mà đến. . .

- Mọi người có cảm thấy đoạn hình dung này có chút quen thuộc, rất giống một người nào đó?

- Sau đó, trải qua mấy trăm năm, vị anh hùng vương phát triển nền văn minh Sumer hưng thịnh, mưu toan vung kiếm với Thần Sáng Thế, bị giáng xuống trận đại hồng thủy, hủy diệt toàn bộ thế giới.

- Được rồi, những game thủ yêu thích tìm hiểu, cùng nhớ lại trước đó, khi chúng ta lật ra một tờ có ghi chép về « Kỷ Sáng Thế »:

【 Kỷ Sáng Thế, loài trí tuệ xuất hiện, tộc trùng vượn phát triển văn minh thành bang bộ lạc, xua đuổi cự thú, trở thành bá

chủ kỷ nguyên, nhưng lại tàn nhẫn hung bạo, khó có thể tha thứ. Đại hồng thủy rơi xuống từ trên trời, hủy diệt chúng sinh, bắt đầu xảy ra sự kiện đại tuyệt chủng sinh vật lần thứ ba, tiêu diệt chín mươi chín phần trăm sinh vật. 】

. . .

- Xem kỹ thì thấy, cũng có ghi chép liên quan tới trận đại hồng thủy diệt thế trong cuốn nhật ký của người khổng lồ.

- Đến đây, chắc hẳn tất cả mọi người đã đoán được, cũng hoàn toàn nhận ra sự kết nối rồi? Chúng ta gặp người khổng lồ ở trong sân nhỏ, chính là Thần Sáng Thế trong truyền thuyết!

- Đồng thời, hắn sáng tạo ra thế giới vu sư, chỉ dùng bảy ngày!

- Nội dung ghi chép lịch sử như sau:

Ngày thứ nhất, thần nói: 'Phải có ánh sáng', liền có ánh sáng, thần tách ánh sáng và bóng tối ra, gọi ánh sáng là ngày, gọi bóng tối là đêm.

Ngày thứ hai, thần nói: 'Nhiều nước và không khí phải tách ra', liền có bầu trời.

Ngày thứ ba, thần nói: 'Nước trên thế giới phải tụ vào một chỗ, khiến đất khô lộ ra.' Nước và đất khô tách ra, thần gọi đất khô là đại lục, gọi nơi nước tích tụ là hải dương.

. . .

- Trong ghi chép, việc sáng thế chỉ mất bảy ngày, quả thực nghe rợn cả người.

- Sau đây là đánh giá của tôi về sức chiến đấu của hắn, cùng với phỏng đoán về bối cảnh được thiết lập: Người khổng lồ ở trong sân nhỏ, đã từng giáng xuống trận đại hồng thủy diệt thế

hủy diệt nền văn minh cổ xưa của thế giới vu sư, là một tồn tại khủng bố vô địch, có thể dễ dàng hủy diệt một thế giới văn minh khổng lồ.

- Kỷ Ám Vũ, kỷ Quang Vũ, kỷ Tân Sinh. . .

- Từng kỷ nguyên dài dằng dặc, bao hàm sử thi mênh mông, mỗi một thế giới đều là do chính tay hắn sáng tạo ra.

- Hắn được sinh ra từ lúc hư vô mới bắt đầu, thiên địa hỗn độn sơ khai, là tồn tại duy nhất vượt qua đa nguyên vũ trụ, vô số vĩ độ, siêu việt vật chất, thời gian, không gian, luân lý, nhận biết, luật nhân quả. Mọi thứ mà con người biết được trong quá khứ, hiện tại và tương lai, đều không thể nào hiểu được.

- Hắn là vô hạn, vĩnh hằng bất diệt, là thực thể mang ý nghĩa trừu tượng hỗn độn bên trong toàn bộ đa nguyên vũ trụ, không thuộc về bất kỳ không gian vũ trụ nào, hắn ở giữa tường kép giữa vĩ độ và vĩ độ, cũng chính là bên trong cái sân nhỏ này, đang diễn hóa ra giống loài của chư thiên vạn giới.

- Toàn bộ chư thiên vạn giới, thời gian, không gian, vĩ độ, đều là do hắn tự tay sáng tạo.

Hứa Chỉ: ????

Khi hắn đọc đến đây, đã hoàn toàn choáng váng rồi!

“Ta đang ở bên trong tường kép giữa vĩ độ và vĩ độ, đang diễn hóa những bào tử như các ngươi, và các giống loài trong chư thiên vạn giới?”

Nơi ta đang ở, chỉ là vườn trái cây nhỏ ở thôn quê Đồng Thành mà thôi!

Chương 69: Bản Thân Thần Sáng Thế Cũng Mộng Rồi!

“Tên Tốc Độ Xe Akina này, đúng là có độc.”

Hứa Chỉ nhìn thấy nội dung trong đó, nét mặt hiện ra vẻ dở khóc dở cười, chết lặng một lúc lâu.

Hắn đúng là có trí tưởng tượng phong phú.

Rõ ràng, lúc đó Hứa Chỉ chỉ dùng tài nguyên kém nhất, tiện tay mở ra một khối sa bàn chỉ có ba mươi mét vuông, vừa mở xong liền mặc kệ, để bọn họ tự do phát triển, hoàn toàn là loại hình hoang dại cha không thương, mà mẹ cũng không yêu.

Sự chú ý của Hứa Chỉ đều đặt trên việc thúc đẩy nền văn minh ở thế giới vu sư.

Kết quả, đám người chơi ở trong sa bàn đã dần tiến hóa và tưởng tượng ra bối cảnh rộng lớn và tráng lệ của trò chơi!

Đám gia súc này, đúng là càng chịu đãi ngộ thê thảm thì càng bộc phát ra niềm đam mê cuồng nhiệt nhất.

Còn tân thủ thôn?

Nào có cái gì gọi là tân thủ thôn, nơi này chính là toàn bộ chỗ ăn chơi của các người rồi!

Hứa Chỉ không biết nói gì nữa.

Về phần thế giới vu sư, đánh vỡ thông đạo thế giới, vượt qua vĩ độ thế giới. . . Cái này người bình thường có thể đi sao?

Loại độ khó kia quá cao.

Đến bây giờ, sau khoảng thời gian lâu như vậy, chỉ có hai cá nhân tài năng đạt được thành tựu mà thôi. Đồng thời, khi mang theo giống loài mới đến bên kia, không phải mỗi người đều là Lý Sinh Khương, rất nhiều người chỉ sợ sống được mấy năm sẽ chết đi.

Lý Sinh Khương chỉ là một ví dụ.

Bởi vì hắn có dáng dấp đáng yêu, lại nhỏ yếu và không có chút uy hiếp nào, ở thời kỳ đầu sau khi bị người phát hiện, có thể xem như hàng hóa X để nuôi nhốt, buôn bán. Hắn có sức sinh sản mạnh hơn bình thường, nên có giá trị lợi dụng, từ đó mới có thể kéo dài hơi tàn chờ cơ hội quật khởi. Đồng thời, mặc dù hắn nhỏ yếu, nhưng vì là sinh vật động cơ, cho nên có tiềm lực đóng vai giả heo ăn thịt hổ.

Mà các ngươi?

Thoáng qua một chút, đoán chừng 'Vương' cũng không sống được mấy năm.

Ma vật càng cường đại sẽ càng bị giam cầm, thậm chí tuyệt chủng!

Các ngươi cho rằng, mình chỉ cần thoáng tham gia một cái là biến thành Long Ngạo Thiên, sẽ được làm vu sư truyền kỳ, vu sư sử thi trong thế giới vu sư, mà không phải bị cắt thành từng miếng để người khác nghiên cứu?

Thế giới vu sư vô cùng ác cảm đối với ma vật.

Kể từ thời kỳ bộ lạc tới nay, bọn họ chịu đủ loại cự thú và ma vật hãm hại, vì thế đối với những sinh vật không phải con người, bọn họ luôn có địch ý mãnh liệt. Mà một vị Đại đế luyện kim nào đó, cũng chỉ là một người đàn ông khoác da người, không dám bại

lộ thân phận ma vật của mình. Thậm chí, hắn không dám trắng trợn bảo hộ quần thể ma vật của bản thân, chỉ dám vụng trộm cấp cho tộc Slime nhiều ưu đãi.

“Tuy nhiên, bọn họ ôm lấy hy vọng, dùng cái này để quyết chí tự cường, khiến cho người ta nghe thấy cũng cực kỳ vui mừng”.

Hứa Chỉ lộ ra vẻ mặt cổ quái của ông chủ nhà máy,

“Ta thích nhất là những người như các ngươi, không cần một phần tiền công, một ngày điên cuồng làm việc suốt bảy tám tiếng đồng hồ, đầu cũng sắp biến trọc, nhưng vẫn lấy khổ cực làm niềm vui, lại còn liên tục đăng bài, càng ngày càng hưng phấn, hận không thể càng làm nhiều thêm một chút, giúp ta diễn hóa ra càng nhiều giống loài siêu phàm có tiềm lực. . .”

Chỉ cần không chết vì mệt, liền hung hục làm đến chết. Kiểu mẫu nhân viên này là ước mơ của bất kỳ ông chủ nào.

Hứa Chỉ biểu thị rất hài lòng, rất vui vẻ về chuyện này, "Dù sao, có thể diễn hóa giống loài, đẩy mạnh sự phát triển nền văn minh trong thế giới của ta, chính là chuyện tốt. . . Về phần mơ mộng tốt đẹp về cuộc sống thứ hai sau khi đi đến thế giới mới, một ngày trên trời, dưới mặt đất trăm năm, suy nghĩ một chút là tốt rồi. . . Các vị, vẫn nên ngoan ngoãn làm công ở trong sa bàn nhỏ của ta đi.”

Hắn bắt đầu nở nụ cười xán lạn.

Cảm giác trong lòng có một tảng đá lớn rơi xuống, hóa ra không phải muốn hãm hại ta sao!

Là muốn hại chính các ngươi? Muốn tự ngược đãi bản thân?

Được!

Xin cứ tự nhiên, dù sao luật lao động cũng không tìm đến chỗ

ta.

Hắn đứng dậy, đi đến bên cạnh rót một cốc nước, sau đó lại trở về ngồi trên cái ghế, tiếp tục đọc bình luận, nhìn xem còn có thể gây ra gợn sóng gì nữa.

. . . ()

Lúc này.

Tốc Độ Xe Akina tiếp tục điên cuồng đăng bài, vẫn còn đang tràn đầy phấn khởi, nhưng lại không biết rằng, một người nào đó đang ở trong bóng tối nhìn chằm chằm vào mình. Với tư cách là Tạo vật chủ, bí mật đấu trí đấu dũng với đám dân mạng bọn họ.

- Đúng là trâu! ! Một vị Thần sáng thế, chúa tể chí cao vô thượng tự mình phát động một trận đại hồng thủy, hủy diệt cả một thế giới, vậy mà trước đó tôi còn muốn khiêu khích hắn? (nước mắt, nước mắt)

- Mọi người lại nhìn một trang kỷ nguyên cuối cùng - Kỷ Thịnh Vu, lúc này mới viết được một nửa, cũng vừa vặn là thời đại hiện giờ, kỷ nguyên vu sư.

- Tuy nhiên, căn cứ vào lịch sử thế giới vu sư, những vu sư thổ dân như bọn họ chỉ biết rõ thời đại Sumer, cũng chính là trước "Kỷ Sáng Thế". Nếu như bọn họ biết được, trước khi nhân loại xuất hiện còn có ba Kỷ nguyên dài dằng dặc, mỗi một kỷ nguyên đều dài đến trên vạn năm, mà văn minh trí tuệ nhân loại của bọn họ mới tồn tại ngắn ngủi được hơn ngàn năm, bọn họ chắc chắn sẽ bị dọa phát điên, sụp đổ ah?

- Ha ha ha ha, tôi có chút chờ mong thấy biểu hiện của bọn họ rồi!

- Còn có một điểm nữa! Trước đây, những người ở trong thế giới vu sư vẫn một mực đang tìm kiếm Tạo vật chủ, cũng chính là

chỗ ở của cự thú trí tuệ, nhưng căn bản tìm không thấy. . .

- Hiện tại thử tưởng tượng xem, chỗ ở của Tạo vật chủ là nơi chúng ta đang sống.

- Tường kép giữa vĩ độ và vĩ độ!

- Một ngày ở thế giới này, bên ngoài đã vượt qua trăm năm!

- Như vậy phải đặt ra câu hỏi, những bào tử ở trong sân nhỏ như chúng ta, có ý nghĩa gì đối với Thần sáng thế?

- Nếu như tôi đoán không sai, bối cảnh đầy đủ của trò chơi này chính là Tạo vật chủ đang sáng thế, diễn hóa ra vạn vật, 'Người chơi' chúng ta chính là bào tử tiến hóa được Thần sáng thế đưa vào trong sân nhỏ. Chờ đến khi chúng ta thành hình rồi, bản thân có được tiềm lực, Thần sáng thế sẽ đưa chúng ta vào trong từng cái thế giới.

- Cũng chính là tình huống như "Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ" trước kia, điều này cũng mang ý nghĩa, chúng ta trở thành bào tử tiến hóa ra giống loài mới, sẽ có thể rời khỏi tân thủ thôn!

- Dạng thiết lập tân thủ thôn này, không dành cho game thủ siêu gà!

- Quả thật rất tuyệt vời! (điên cuồng điểm khen. jpg)

- Đồng thời, còn có một điểm nữa có thể kiểm chứng. Theo lời giải thích của đại lão "Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ", Evil Eye trước đây tôi tiến hóa ra, cũng chính là quái mắt to từng nói qua với mọi người, đã sớm xuất hiện ở trong thế giới vu sư!

- Thậm chí, nó còn đẩy mạnh sự phát triển của nền văn minh thế giới vu sư, đưa đến sự kiện "máu Evil Eye" tạo ra ba nữ vu vào mấy trăm năm trước, mở ra con đường vu sư siêu phàm quật khởi!

- Không có quái mắt to tôi diễn hóa ra, thì sẽ không có vu sư quật khởi! Suy nghĩ một chút, liền có cảm giác rất thành công!

- Chủng tộc tôi tạo ra đã lưu lại dấu ấn đậm nét ở cái thế giới này, nó đã trở thành nền tảng của thế giới vu sư siêu phàm, cảm giác thành tựu to lớn này là điều mà các trò chơi trực tuyến khác không thể trải nghiệm được!

- Ngoài ra, trước đây tôi còn tiến hóa ra Gà Đưa Ma, cũng xuất hiện ở bên trong thế giới vu sư, hiện giờ đang sống trong sa mạc, cũng là một trong những ma vật bản địa. Thậm chí, bởi vì bị vu sư thí nghiệm ở trên cơ thể người, dung nhập vào "Máu Gà Đưa Ma" của tôi, từ đó sinh ra người chim kịch độc.

- Theo cách này, Vương quốc Bán Thú Nhân bắt đầu xuất hiện ở thế giới vu sư!

- Mẹ kiếp, sau khi nghe được tin tức này, lại vừa nhìn thấy mấy bức ảnh chụp Vương quốc Bán Thú Nhân xinh đẹp mà đại lão gửi cho, trong khoảnh khắc đó, tôi thật sự thoải mái đến cực điểm! Cảm giác nhân sinh đã đạt đến đỉnh cao!

- Bởi vì giống loài Gà Đưa Ma mà tôi vất vả diễn hóa ra, đã trực tiếp mang đến một Vương quốc Bán Thú Nhân trong thế giới vu sư, một chủng tộc mới được sinh ra. Nhất cử nhất động của chúng ta bên này, tiến hóa ra giống loài, đều là đang góp phần hoàn thiện một thế giới vu sư khổng lồ, gợi ra làn sóng lịch sử lớn lao.

- Đồng thời, theo như suy đoán của tôi. Có lẽ, không chỉ có một thế giới vu sư, mà là chư thiên vạn giới!

. . .

Sau khi lắng nghe Tốc Độ Xe Akina phân tích kỹ càng một hồi, khiến cho vô số người bùng nổ.

Trong nháy mắt, làm cho bọn họ sôi sục. Dù sao, lượng tin tức ẩn chứa trong này rất khổng lồ, trước nay chưa từng có, trong nháy mắt liền phá vỡ tam quan về trò chơi « Bào Tử Tiến Hóa » của mọi người, kích thích vào tế bào thần kinh của bọn họ.

- Wow! Hóa ra, bây giờ chúng ta vẫn còn chưa ra khỏi tân thủ thôn!

- What the fuck! What the fuck! What the fuck! ! Nếu như không phải đại lão phân tích, chúng ta cũng không biết được, bối cảnh của cái trò chơi này lại mênh mông khổng lồ như vậy! Hoàn thiện kỹ càng, lại còn thiết lập xảo diệu khủng bố nữa chứ.

Đúng đúng đúng, bối cảnh trong trò chơi này đúng là quá treo.

Hứa Chỉ trộn lẫn vào giữa đám cư dân mạng, điên cuồng gật đầu tán thành.

Hứa Chỉ cũng biểu thị: Trước khi ta nhìn thấy bài post này, ta căn bản cũng không biết rằng chính mình lại xây dựng lên một bối cảnh khổng lồ như vậy!

Không thể nghi ngờ gì nữa, vào lúc này, nhìn thấy người anh em này phân tích tỉ mỉ như thế, đến ngay bản thân Tạo vật chủ cũng mộng rồi!

Chương 70: Liếm Chó Được Luyện Thành Như Thế Nào?

Xem xong bài post, Hứa Chỉ cũng có chút phấn khích.

Đúng là tinh diệu đến nổ tung!!

Game có bối cảnh được thiết lập phức tạp và khéo léo như vậy, ngay cả Hứa Chỉ tự mình đọc xong cũng thấy trâu đến nổ.

Khi đọc xong, cả người đều nhiệt huyết sôi trào, có loại suy nghĩ muốn tiến thẳng vào game, bắt đầu thực hiện cuộc sống huy hoàng ở dị giới.

Mà nhóm cư dân mạng không biết chuyện, hiển nhiên là càng kích động hơn.

- Tổ chế tác đúng là có lương tâm! Khó khăn thì đúng là khó khăn thật, nhưng lại đối xử siêu tốt với người chơi chúng ta! Chỉ là chỉ tiêu Closed Beta quá ít, tôi chỉ có thể làm khán giả xem mọi người ở trong đó chơi game, đi dạo diễn đàn một chút lại càng thêm nghiện, trong lòng vô cùng ngứa ngáy (rơi nước mắt).

…

- Quá kinh khủng, chơi game này khiến cho chúng ta yêu thích học tập hơn! Lúc đầu là tiến hóa sinh vật học, sau lại là y học dược tề học. Tôi nghĩ tiếp theo chắc là mấy loại như vật lý học, hóa học, ai ngờ vậy mà lại là ngôn ngữ học! (phong cách thay đổi đột ngột).

…

- Thật đáng sợ, nếu như chúng ta có thể đi vào thế giới Vu Sư, ngay cả ngôn ngữ địa phương của thế giới đó cũng phải học từ đầu… Vậy mà lại phải học tập một loại ngôn ngữ hoàn toàn mới, lúc này mới có thể chơi game, còn có việc gì khủng bố hơn việc này sao? Ngay cả tiếng anh tôi còn không học tốt (Oa oa khóc lớn)

…

- Nhìn từ góc độ đó, e là game này sẽ thật sự biến thành cuộc sống thứ hai rồi. (gương mặt nghiêm túc)

…

- Hóa ra, ngay từ đầu chúng ta đã ở trong bản đồ cao nhất trong truyền thuyết – Khoảng sân nhỏ nơi Tạo Vật Chủ sinh sống, 'Nơi bắt đầu của vạn vật'. Tạo Vật Chủ đang diễn hóa dám bào tử chúng ta, hèn chi luôn định kỳ đến xem mức độ tiến hóa giống loài … Thiệt thòi trước kia chúng ta còn muốn đánh Boss.

…

- Ah! Vừa nghĩ như vậy, một con kiến nhỏ bé như tôi lại muốn chạy tới cho Tạo Vật chủ **! Lấy lòng Tạo Vật chủ, để lấy được nhiều chỗ tốt hơn!

- Tôi cũng muốn cho hắn **!

- ** +1

- Ha ha ha, đám liếm chó các người đúng là cực kỳ không biết xấu hổ. Tôi không như vậy, tôi muốn liếm lông ngực khêu gợi của hắn!

- Hừ! Ngươi đừng có mà khinh nhờn Tạo Vật chủ, làm một tồn tại duy nhất trên thế giới vượt qua vô số vĩ độ, không gian, nhân quả, luân lý, làm sao có thể có loại thiết lập như lông ngực này được chứ? Ngươi có tin ta đánh ngươi không hả!

Có em gái dễ thương bắt đầu đứng ra bảo vệ.

Các nàng tỏ vẻ mình đã là fan của game này rồi.

Vị Thần Sáng Thế, chúa tể tối cao kia, quá đẹp trai, quá có khí chất, ngay cả ăn táo thôi cũng siêu siêu đẹp, vượt xa luôn cả Anime, minh tinh phim truyền hình, muốn lấy hình hắn làm gối ôm, muốn làm mô hình figure 2D cho hắn.

- Tôi phát hiện, thì ra Thần Sáng Thế trong truyền thuyết thích ngồi trên ghế trong sân ăn táo!

- Ha ha ha, còn thích ăn lê nữa!

- Thực vật của tôi có hy vọng rồi, tôi muốn tiến hóa ra một loài thực vật ăn cực kỳ ngon. Khi nó ra trái, dùng nó để lấy lòng vị Thần Sáng Thế này, nhất định có thể mở ra nội dung cốt truyện bị che dấu.

- Tôi đi tiến hóa thực vật mỹ vị đây! Ngon miệng, hương vị ngọt ngào, protein gấp 8 lần thịt bò, còn có thể chủ động đi vào trong miệng! Tôi muốn chính miệng nam thần ăn cục cưng nhỏ đáng yêu là tôi đây. (ngại ngùng).

… ()

Một đám liếm chó.

Hứa Chỉ ngồi trước máy tính, nhìn đám người đang điên cuồng thảo luận trên diễn đàn, bày ra đủ thứ chuyện trên trời dưới đất, nhất thời làm hắn có chút dở khóc dở cười.

Hắn hoàn toàn không ngờ được rằng, bản thân không làm gì cả, chỉ vì thông tin về thế giới Vu Sư trong tay “Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ” bất thình lình bị lộ ra, vậy mà xảy ra loại biến hóa này.

Trước đó, vì muốn ăn hoa quả nên hắn mới đấu trí đấu dũng

với bọn họ, lừa bọn họ tiến hóa thành thực vật trong vườn trái cây của nhà mình, không thể tin được bây giờ còn có loại chuyện tốt tới mức này?

Chủ động diễn hóa ra mỹ thực, tự mình đưa tới cửa?

Kế hoạch giống loài mỹ thực, sắp thực hiện được rồi.

Ta sắp có lộc ăn, cuộc sống điền viên hạnh phúc sau này của ta…

Hứa Chỉ tiếp tục âm thầm quan sát, bỗng nhiên không nhịn được mà trộm post một bài lên diễn đàn, châm ngòi thổi gió:

- Mọi người đừng quên, thực ra, thứ mà Thần Sáng Thế thích ăn nhất chính là Gà Đưa Ma!

- Đúng vậy!

Vô số người chơi trên diễn đàn lập tức bừng tỉnh.

Nhất thời, phần lớn người chơi đều login vào game, bọn họ điên cuồng tìm kiếm 'Tốc Độ Xe Akina' – người vừa mới post bài xong, hiện tại đã tiến vào trong sa bàn.

Mà ngay lúc này, Tốc Độ Xe Akina đang dẫn theo quần thể Gà Đưa Ma của mình, cho chúng sinh sản tại chỗ. Trải qua lần quét sạch vì bị bắt đi làm đồ ăn trước đó, bây giờ khó khăn lắm hắn mới có thể khiến cho quần thể của mình sinh sôi nảy nở thêm lần nữa.

Ơ?

Trần Văn Sơn nhìn đám người chơi nhiệt tình chạy như điên tới chỗ mình, cười rộ lên:

Cuối cùng cũng đến, quả nhiên cả đám đều dùng ánh mắt cực kỳ sùng bái nhìn ta!

Nhất định là do bài post cao to đẹp trai khi nãy của ta, tài suy luận vô cùng tuyệt vời, đã nghênh đón một đống fan!

- Mau bắt lấy hắn!

- Các anh em, hiến tế Gà Đưa Ma, mở ra nội dung cốt truyện ẩn dấu!

- Đúng, trước kia hắn chính là người cầm đầu đi khiêu khích Tạo Vật chủ, chúng ta bắt hắn làm cống phẩm hiến tế, có thể cầu xin Tạo Vật chủ tha thứ!

Trong rừng cây tươi tốt, xuất hiện hình ảnh cực kỳ khủng bố.

Vô số động vật có hình thù kỳ quái, tựa như có tám xúc tu, chín chân, hơn trăm con mắt, điên cuồng đuổi giết chủng tộc Gà Đưa Ma, nhanh chóng bắt gà.

Trần Văn Sơn: ????

Ngọa tào!!

Các ngươi có độc à!

Ta vừa mới đăng bài xong liền tiến vào trong này, đứng tại chỗ rồi bày ra tư thế đẹp trai hút hồn, chính là muốn hưởng thụ ánh mắt sùng bái của các ngươi, không phải vào để bị đánh…

“Chạy!!”

Hắn không ngốc, lập tức bước nhanh như gió.

“Ta trêu ai gẹo ai chứ!!”

Cả người Trần Văn Sơn đều không tốt, rơi lệ đầy mặt.

Chuyện sao lại biến thành như vậy?

Hắn điên cuồng chạy trốn, hiện tại đang trốn ở trong rừng cây, thở hồng hộc,

“Đám liếm chó chết tiệt, ta đã tốt bụng đăng bài phân tích, phổ cập thiết lập thế giới quan của game một cách khoa học cho các ngươi, vậy mà bây giờ các ngươi lại muốn trị ta?”

Hắn lo thở dốc, không hề chú ý tới sau lưng đang có một đống cây cối tươi tốt lén chớp mắt.

- Nhìn xem chúng ta phát hiện cái gì kìa?

- Vậy mà lại là một con Tốc Độ Xe Akina lạc đàn! Chúng ta có thể đi bắt thử, một con Tốc Độ Xe Akina có thể cung cấp năng lượng cho chúng ta trong vài ngày, chúng nó rất giàu protein, cũng là món mà Tạo Vật chủ yêu thích nhất. Nhưng mà, hắn cũng không dễ đối phó, chúng ta cứ từ từ tiếp cận từ phía sau nó. Xuỵt! Cẩn thận đừng phát ra tiếng,

Phốc!

Một đám cây cối lặng lẽ rút rễ cây lên, thậm thà thậm thụt đi tới gần, vây nó lại.

Xì xào xì xào!

Tiếng kêu thê lương thảm thiết của gà trống truyền ra.

- Ha ha ha! Vậy mà chúng ta cũng bắt được! Nó giãy giụa mạnh quá!

- Cẩn thận! Nó muốn điên rồi, sẽ cắn người đó… À không, nó sẽ cắn cây, nó sẽ cắn cây! Nhanh! Nhanh chặn miệng nó lại!

- Bắt được rồi… Kịch độc của Gà Đưa Ma đều nằm ở trên đầu, chỉ cần bỏ đầu là có thể ăn được! Hàm lượng protein của nó gấp 6 lần thịt bò lận đó. Đương nhiên, nếu thời gian không gấp, chúng ta

có thể nướng lên trước rồi hãy ăn, như vậy sẽ càng ngon hơn.

- Ừm, vị của chúng nó rất giòn, giống như đang ăn thịt gà vậy, nhưng đừng ăn nhiều, cũng đừng ăn Vương 'Tốc Độ Xe Akina' của bọn chúng. Dù sao, chúng ta vẫn phải lưu lại tộc đàn để sinh sản, chúng ta còn phải hiến tế chủng tộc này cho Tạo Vật chủ vĩ đại nữa.

Một đám cây cối dần dần đi xa.

Vù!

Một cơn gió lạnh thổi qua.

Trong lúc phản kháng, lông gà của Tốc Độ Xe Akina rơi xuống một ít, giống như thiếu nam ngây thơ bị lấy hết quần áo, trụi lụi đứng ở đó, vẻ mặt đầy dấu chấm hỏi, vô cùng kinh ngạc.

Hắn sụp đổ.

Bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Chẳng lẽ nào, ta thật sự là một con gà dùng để ăn sao?

Là chủng tộc sinh ra vì mỹ vị sao?

…

Hứa Chỉ ngồi trên ghế trong sân, im lặng ăn táo.

Dưới lòng bàn chân của hắn là một đống cây cối kỳ quái, trên cành cây xanh biếc của chúng để một con Gà Đưa Ma xinh đẹp, nhanh chóng đưa tới trước mặt hắn.

Bọn chúng giống như một đám thụ nhân trong bộ lạc nguyên thủy, tế bái vị Thần khổng lồ cao ngất vào mây.

Hứa Chỉ mỉm cười, thuận tay bắt lấy, mang về bắt đầu nấu

bữa tối,

- Ừm, lần trước hầm canh rồi, lần này đem chiên đi.

Chương 71: Bào Tử Tiến Hóa, Sinh Vật Khối Rubik Và Thần Nhân Tạo

Hứa Chỉ biểu hiện vô cùng thản nhiên, yên lặng ăn Gà Đưa Ma, tiếp tục dạo diễn đàn, rình coi trận doanh của địch.

Hắn đang xác nhận biểu hiện của đám gia súc này, sau khi bài post đó được đăng lên, thấy bọn họ thật sự không có ý định nhằm vào mình liền an tâm.

Hắn không có nhiều thời gian rảnh rỗi để quan sát hành động của đám người chơi sa điêu này. Cho nên, ngay sau đó liền bắt đầu vội vàng quay về chuyện chính của mình – Diễn hóa giống loài.

Dù sao, diễn hóa và sinh ra giống loài, mới là mục tiêu chính.

Đầu tiên, chính là sự phát triển bào tử trong sa bàn.

Trong đám người chơi này, sau khi loài Slime xuất hiện, có vẻ như đã không còn có loài nào có tiềm lực lớn hơn nữa, toàn là những sinh vật kém chất lượng.

“Nhưng mà, bây giờ, dưới sự kích thích của bài post này, có lẽ tất cả đều bùng lên ngọn lửa nhiệt huyết, tiến hóa ra loài có tiềm lực. Muốn đi tới thế giới khác, mở ra cuộc sống thứ hai, chuyện này ta cũng không cần quá lo lắng, chắc chắn sau đó sẽ có sự đột phá rất lớn.”

Hứa Chỉ trước sau đều cảm thấy rằng, chỉ cần hiến tế đi một đống tóc của đám người chơi kia, thì loài siêu phàm mới sẽ nhanh chóng xuất hiện.

Việc này hắn cũng không quá lo lắng.

Với lại, căn cứ vào khảo sát thì người chơi game sa bàn nhàn nhã này, phần lớn đều là người trẻ tuổi khoảng từ 16 đến 26 tuổi.

Cơ bản là không có bao nhiêu người nằm trong phạm vi tuổi vị thành niên.

Bào Tử Tiến Hóa không có điều lệ hạn chế thanh thiếu niên như những Game Online khác.

Dù sao, không có trình độ văn hóa nhất định và chỉ số IQ cao, thật đúng là không có cách nào chơi được!

"Nhưng mà, những người chơi này đều là những người trẻ tuổi, lại sắp sửa bởi vì tràn đầy hưng phấn mà rụng tóc dần, Địa Trung Hải..."

Hứa Chỉ lộ ra vẻ mặt hơi thương hại, nhưng lại rất nhạt,

- Đúng rồi, Phó Não Trùng Sào, bây giờ mấy thụ nhân mà bọn họ tiến hóa ra, có tác dụng gì không?

Mặc dù mục đích của Hứa Chỉ là vì ăn, nhưng vẫn có suy nghĩ về việc phong phú đa dạng giống loài. Nếu như tất cả đều là động vật thì rất đơn điệu, hoàn toàn không giống với một thế giới văn minh siêu phàm vô cùng thần bí và nguy hiểm kia, cho nên có sự xuất hiện của thực vật ma quái sẽ càng tốt hơn.

Phó não Trùng Sào trả lời lại bằng giọng nói máy móc:

- Phần nhỏ có sẵn tiềm lực, nhưng tiềm lực không cao, nằm ở mức độ thấp nhất.

Mới ở mức độ thấp nhất thôi sao?

Hứa Chỉ nhíu mày.

Suy nghĩ một chút, quyết định không để ý tới nữa, chờ tới khi bọn họ diễn hóa ra loài thực vật đặc biệt có tiềm lực đủ lớn lại nói tiếp, chất lượng vẫn hơn số lượng.

Sau đó, Hứa Chỉ lại nhìn vào trong máy tính, trên màn hình hiện ra luận văn của những người muốn lấy chỉ tiêu của bản Closed Beta 3.0.

“Bây giờ, phải xử lý chỉ tiêu của bản Beta 3.0.”

Lần này, bọn họ còn điên cuồng hơn cả lúc ra phiên bản Beta 2.0. Hiện tại, trong máy tính của hắn, đã có khoảng hơn mười nghìn bài luận văn chuyên nghiệp.

“Lần này, rõ ràng là bọn họ đều có chuẩn bị mà đến. Thậm chí, có không ít người đã chuẩn bị luận văn ngay sau khi bản Beta 2.0 kết thúc, tất cả những gì mà bọn họ làm chính là chờ đợi khoảnh khắc này.”

“Quả nhiên, đúng y như nha đầu Trần Hi nói, bản Beta 3.0 vừa ra, bọn họ đều điên hết cả, tất cả đều có chuẩn bị trước, cạnh tranh cực kỳ khốc liệt. Nếu như theo bình thường, ta không mở cửa sau, kết cục của luận văn mà ta viết cho nàng, chắc chắn sẽ bị đào thải ngay lập tức.”

Bởi vì, bản thân hắn có bao nhiêu cân lượng, hắn vô cùng rõ ràng.

Hắn lại nhìn về phía năm mươi chỉ tiêu mà Phó não đã sàng chọn ra, trong đó chỉ có hai bài luận văn là có tiềm lực nhất.

Bài đầu tiên:

Sinh vật có xương cốt cứng rắn: Khối Rubik, giả tưởng thay thế cấu trúc kim loại

…

Ý chính trong bài luận văn này chính là, trong thế giới sa bàn của trò chơi bào tử không có kim loại, nêu ra ý kiến muốn tiến hóa thành một loài có xương cốt cực kỳ cứng rắn, dùng xương cốt thay thế kim loại.

Đã có sinh vật động cơ, vậy nên sinh vật kim loại chưa hẳn là không có khả năng!

Bên trong, đưa ra phương án diễn hóa ra giống loài này.

Ước chừng có hơn trăm ngàn chữ, văn hay tranh đẹp, thêm cả sơ đồ cấu trúc DNA và sơ đồ diễn hóa sinh vật vào.

Hứa Chỉ nhìn sơ qua.

Cấu trúc cũng giống với sinh vật Slime, vô cùng cực đoan. Trong bản thiết kế, sinh vật này chỉ có thể há miệng, dinh dưỡng của toàn bộ cơ thể đều dùng để cung cấp cho xương cốt khắp người.

Ngoại trừ những thứ thiết yếu như cơ quan tiêu hóa và ánh mắt chiếm phần trăm rất nhỏ ra, thì cả người nó không có bất cứ loại thịt gì nữa. Cả người nó là những viên xương cốt hình chữ nhật, dùng để làm thép khối.

Vậy nên, xương cốt của sinh vật này cực kỳ chắc khỏe, nó là sự kết hợp của hai thứ có mạng lưới cấu trúc phân tử vững chắc nhất trong giới tự nhiên, chính là kim cương và phần vỏ cứng của trứng

Tuy nhiên, chỉ có sơ đồ thành phẩm thôi thì không đủ.

Dù sao, tiến hóa như thế nào mới là khó khăn nhất. Sau đó người này còn thêm vào cách để đi từ thời kỳ bào tử đơn bào, sang động vật chân khớp, tới sinh vật có xương vỏ ngoài, vô cùng hoàn chỉnh và có đầy đủ tính khả thi…

“Người này là một nhân tài!”

Hứa Chỉ hít một hơi khí lạnh,

“Vậy mà có thể nghĩ ra được loại sinh vật này, có thể há mồm, có thể ăn, lớn lên sẽ thành thép khối!”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút.

Sau đó luyện thép ở thế giới khác sẽ như thế nào?

Trong hầm luyện kim dưới mặt đất, có một đống thép xếp ngay ngắn như mấy viên gạch trên bức tường, mỗi một viên gạch trên tường đó đều có một cái miệng sắc nhọn, chỉ cần nhóm Vu Sư cho bọn nó ăn, thì những khối thép này sẽ từ từ lớn lên.

Hình ảnh ma huyễn, tà ác, hắc ám này, làm cho người khác hiếu kỳ đến mức nổ tung!

“Mới tưởng tượng một chút mà đã thấy rất rung động rồi, đây mới là sinh vật ma huyễn mà ta mong muốn, đồng thời nó cũng có thể đẩy mạnh nền văn minh của thế giới Vu Sư.”

Hắn không quan tâm đến mấy thứ như quyền riêng tư gì đó, lập tức lợi dụng trí não để xâm nhập, điều tra tư liệu về bối cảnh của tác giả bài luận văn này, vậy mà lại là một cô gái.

Một ngự tỷ thành thục 28 tuổi, là giáo sư sinh vật học thiên tài nổi tiếng của một trường đại học nào đó, đã viết rất nhiều luận văn có tiếng trong và ngoài nước. Thậm chí, còn là người từng được đề cử cho giải thưởng Nobel sinh vật.

Lại là một vị đại lão siêu chuyên nghiệp!

“Chỉ tiêu của phiên bản Beta 3.0 lần này, có tầng tầng lớp lớp yêu nghiệt xuất hiện. Trong hiện thực có một đám đại lão ngang trời xuất thế, tất cả đều đến góp vui.”

Hứa Chỉ vô cùng phấn khích.

Lần này, có lẽ sẽ nghênh đón thời đại hoàng kim đầu tiên.

Ha ha, sau này không cần phải nhìn sắc mặt của tên Tốc Độ Xe Akina sa điêu kia nữa!

Người làm công dưới tay ta là một đám đại lão yêu nghiệt! Không hiếm lạ một tên như ngươi!

Trong lòng Hứa Chỉ tràn đầy vui vẻ, cảm thấy đang phát triển từng bước tới vinh quang. Suy nghĩ một chút, lại nhìn bài luận văn còn lại, vị này càng lợi hại hơn!

Hình thức sinh mệnh hoàn toàn mới, sinh vật cấp tám thần thoại, ý tưởng về Thần nhân tạo!

…

Thần nhân tạo!?

Cả người Hứa Chỉ rất không tốt.

Ý là, muốn sáng tạo ra một sinh vật cấp tám thần thoại, mà còn là do con người tạo thành đó hả? Lại còn mạnh hơn cả Đại đế luyện kim hiện tại luôn?

Thật đúng là dám nghĩ!

Muốn một bước lên trời sao?

Hiện tại, trong thế giới Vu Sư còn chưa có cường giả nào bước vào được cảnh giới Vu Sư thần thoại đâu.

Mà sinh vật này vừa sinh ra đời đã có được sức mạnh cấp thần thoại, cũng chỉ có duy nhất sinh vật cấp anh hùng đã mở khóa gen mới làm được việc này!

Dù sao, con Phượng Hoàng vẫn còn trong thời kỳ ấu sinh dài đằng đẵng kia, lúc vừa mới sinh ra đã đạt tới cấp bảy sử thi, nhưng mà cũng chỉ là ngụy anh hùng mà thôi.

Mỗi một lần bọn chúng xuất hiện, đều là ngẫu nhiên.

Cá thể siêu cấp khủng bố mở được khóa, có thể điều chỉnh và sửa chữa gen của mình, giống như Hứa Chỉ bây giờ, muốn dung nhập gen gì thì dung nhập gen đó.

Dựa vào ghi chép của Mẫu Hoàng Trùng Tộc đời trước, đưa bào tử vào một hành tinh, thì trong hàng triệu hàng tỉ sinh mệnh xuất hiện mới có thể sinh ra được vài con ít ỏi.

- Sinh vật cấp anh hùng do con người chế tạo ra, Phó não, đây không phải là luận văn khoác lác lừa đảo chứ?

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày.

- Có tính khả thi cực kỳ cao!

Phó não Trùng Sào đáp lại bằng giọng nói máy móc,

- Suy đoán của người này cực kỳ có tính đột phá, đề nghị không nên bỏ qua… Hắn có thể sẽ phá vỡ được con đường tiến hóa lúc trước, làm được việc sinh sản sinh vật cấp ngụy anh hùng với số lượng lớn. Suy đoán này, là vượt thời đại, có khả năng siêu việt Mẫu Hoàng đời trước.

Cả người Hứa Chỉ run lên.

Người này, có thể sẽ làm được chuyện mà Mẫu Hoàng Trùng Tộc đời trước cũng không làm được?

Hắn vội vàng xem tiếp.

Không có luận văn, không có sơ đồ cấu trúc sinh vật, không có con đường tiến hóa, không có cái gì cả.

Bởi vì bài luận văn này chỉ là một loại giả thiết mà tác giả suy đoán ra thôi, cần phải nghiệm chứng.

Chỉ thấy, lời mở đầu vô cùng chuyên nghiệp, nói rất nghiêm túc:

“Trong giới tự nhiên, luôn luôn bắt gặp những giống loài có mối quan hệ cộng sinh với nhau.

Ví dụ như thứ mà mọi người đều biết, đó chính là tê giác và chim Oxpecker.

Lại ví dụ như, một cặp đôi mà mọi người ít biết tới, chính là ốc mượn hồn và hải quỳ.

Hải quỳ hùng mạnh lại không thể di chuyển, cần phải có ốc mượn hồn làm ‘thú cưỡi’ cho mình. Mà nhờ hải quỳ ký sinh, cho nên một con ốc mượn hồn nhỏ yếu có thể bảo vệ được mình, chống lại thiên địch, nọc độc khủng bố mà chúng nó tiết ra trở thành vũ khí mạnh mẽ của ốc mượn hồn. Quan hệ của bọn chúng giống như mối quan hệ của kỵ sĩ và thú cưỡi của mình, cũng giống như mối quan hệ của lang và bái, thiếu một trong hai đều không được.

Đây là tổ hợp cộng sinh của hai giống loài.

Nhưng, ta muốn chế tạo ra một tổ hợp cộng sinh trên trăm giống loài, giống như là bánh răng, dây buộc, tuabin vậy, tạo thành một tổ hợp sinh vật cực lớn.

Sinh vật này sẽ phá vỡ hạn chế về hình thể, có thể cao tới hàng ngàn mét! Tạo thành một vị Thần vô cùng to lớn!”

Hứa Chỉ hơi chấn động.

Tổ hợp sinh mệnh cỡ lớn?

Lúc Hứa Chỉ hạn chế hình thể, không thể tượng tượng ra được vậy mà lại có người lại dùng cách này, phá vỡ thiết lập khóa gen hình thể mà hắn hạn chế. Một ngàn mét đã lớn hơn rất nhiều lần so với cự thú Finbar trước đó, còn đối với Hứa Chỉ, thì kích thước này cỡ như một con chó lớn.

Một con chó lớn, đối với một con kiến mà nói, không thể nghi ngờ rằng nó giống y như một sinh vật to lớn như ngọn núi.

Nhưng mà, làm sao có thể khiến cho vô số sinh vật tự nhiên tổ hợp lại thành một khối?

"Ý tưởng về bước đầu tiên diễn hóa ra sinh vật tổ hợp của ta: Không giống với phương pháp tiến hóa truyền thống, việc này cần sự phối hợp của gần 100 người chơi.

Ban đầu, chế tạo ra một con thuyền bằng gỗ có thể chạy được trong biển, lấy nó làm khuôn mẫu cơ bản cho việc diễn hóa sinh vật

Mấy trăm người chơi bào tử bám vào trên con thuyền, giống với mấy loài ký sinh như tảo biển, vỏ ốc vân vân, bám lên toàn bộ con thuyền. Bọn họ giống như mấy sinh vật sống ký sinh trên thuyền trong thời đại hiện nay, có thể dựa vào nó để đi đến nơi rất xa kiếm ăn.

Trải qua thời gian dài, con thuyền bắt đầu bị mục nát, bánh răng, bánh xích, dần mất đi tác dụng.

Vì để có thể tiếp tục đứng trên con thuyền này phiêu bạt đến nơi xa, nhóm tảo biển và sò ốc sẽ tự động diễn biến, không ngừng thay đổi chính mình, thay thế những linh kiện cũ kỹ đã bị hỏng hóc, biến thành bánh răng, bánh xích, dung hợp lại với nhau trở thành một phần trên con thuyền.

Cuối cùng, chúng nó sẽ hoàn toàn thay thế đi những linh kiện

trên toàn bộ con thuyền, trở thành một cơ thể sống có hình dạng con thuyền to lớn.

Loài sinh vật được tổ hợp trên con thuyền to lớn này, chính là hình dạng ban đầu của sinh vật tổ hợp.

Sau đó, có thể đi theo con đường diễn hóa bình thường, dần dần tiến hóa thành loài cá khổng lồ, thậm chí có thể bò lên bờ, trở thành động vật lưỡng cư khổng lồ, sinh vật khổng lồ trên mặt đất, sinh vật khổng lồ trên không trung.

Nó có một hình thể to lớn, vô cùng khủng bố, nó có thể cao cỡ mấy trăm tầng lầu, sinh mệnh được tổ hợp bởi vô số sinh mệnh khác!

Chắc chắn sẽ vượt qua tất cả các loài sinh vật đơn thể hiện nay.

Kế hoạch này, ta cần vô số người tới tham gia, ta đã đặt tên cho nó là ‘Kế hoạch công hội người chơi bào tử’! Vô số người chơi cùng nhau tổ hợp thành một sinh vật! Ta tạo phần đầu, hắn tạo cánh tay, nàng tạo cơ bắp, đại khái chính là như vậy… Chỉ là một sinh vật, nhưng lại chính là một công hội người chơi!

Xin hãy cho ta một cơ hội để thực hiện!”

Chương 72: Đại Đế Luyện Kim Lúc Về Già (1)

Cho!

Phải cho cơ hội này!

Kế hoạch Thần nhân tạo quá đáng sợ!

“Mặc dù có hơi khổng lồ và rườm rà, tốn vô số sức người sức của, nhưng ta cũng phải ở phía sau ủng hộ hắn, để cho hắn thử nghiệm một chút!”

Hứa Chỉ lập tức trở nên kích động, đập lên trên bàn để máy tính,

“Lại là một nhân tài cấp bậc yêu nghiệt, suy nghĩ phong phú, không bị bó hẹp. Lần này, nhóm đại lão sinh vật học đều đến góp vui.”

Đồng thời, hắn cũng nảy ra một ý tưởng táo bạo.

Nếu ‘Kế hoạch tổ hợp con thuyền sinh vật’ này có thể thành công. Như vậy, hòn đảo trên không trung của ta, lục địa trên bầu trời – nơi ở của chúng thần, có lẽ cũng có hy vọng rồi.

Hứa Chỉ đã nghĩ rất kỹ chuyện này rồi, nếu có thể chế tạo ra 'thuyền sinh vật', vậy thì làm một tập hợp sinh vật biết bay cũng không phải là không thể.

“Nếu có thể thực hiện, vậy vấn đề khiến mình đau đầu mấy ngày qua sẽ được giải quyết nhanh chóng, đó sẽ là vùng đất của chư thần 'Achilles'.”

Hứa Chỉ cảm thấy hơi mừng rỡ.

Kế hoạch này, cần phải thử một lần xem sao.

Nếu có thể thành công, vậy chính là bước tiến lớn của lịch sử tiến hóa.

Còn về việc sắp xếp, muốn để cho gần trăm người chơi tụ tập cùng một chỗ, sẽ hao phí vô số nhân lực vật lực, để làm ra một sinh vật to lớn cực kỳ phức tạp như thế?

Hứa Chỉ cần gì phải nghĩ?

Dù sao thì người mệt cũng là bọn họ.

“Phải đưa kế hoạch này lên mới được!”

Hứa Chỉ nhìn qua những bản luận văn khác, phần lớn không đến nỗi nào, đều có khả năng phát triển ra giống loài siêu phàm.

So với lần đổi mới đột ngột trước đó, lần này có nhiều thời gian chuẩn bị hơn, chắc chắn chất lượng cũng sẽ cao hơn trước gấp mấy lần.

Giọng nói máy móc của Phó não Trùng Sào vang lên:

- Nếu kế hoạch lần này có thể thành công, ngài là Mẫu Hoàng Trùng Sào, đã có thể hoàn toàn đi lên con đường tiến hóa sinh vật siêu phàm...

- Xin hãy gọi ta là Phụ Hoàng.

Hứa Chỉ bật cười:

- Những tấu chương nãy trẫm đã duyệt, lui ra đi... Khâm định năm mươi chỉ tiêu này, phát bảng vàng công bố ra ngoài thôi! Giống như lần trước, sáu giờ sáng mai sẽ bắt đầu mở ra bản Beta 3.0.

- Đã biết.

Nhưng hiển nhiên, Phó não không thể hiểu được trò đùa nhạt nhẽo của Hứa Chỉ.

Xem xong rồi, Hứa Chỉ lạnh nhạt đưa mắt sang nhìn về phía sa bàn.

Đã qua một ngày, bên trong thế giới vu sư đã trôi qua trăm năm,

“Tên này lăn lộn trong đó hai ngày, Đại đế luyện kim xuyên việt dị giới của chúng ta, bây giờ cũng đã hơn hai trăm tuổi, nghênh đón tuổi già của chính mình, trước khi chết hắn sẽ làm những gì đây?”

Hứa Chỉ cảm thấy, cái tên này chắc chắn sẽ làm chuyện gì đó giống như hai thời đại trước.

Khi Gilgamesh về già, vung kiếm với Thần.

Khi ba đại nữ vu tuổi xế chiều, khẩn cầu được gặp lại Thần.

“Lần này Đại đế lâm chung, không phải lại muốn liều mạng đòi giết mình đấy chứ?”

Hứa Chỉ đau đầu.

Những người mở đường của các thời kỳ, ai nấy đều có hùng tài đại lược, kinh tài tuyệt diễm, trấn áp cả một thời đại. Tuy Hứa Chỉ rất thưởng thức họ, nhưng khi bọn họ về già thì đều không ngồi yên, nên đành phải theo dõi sát sao kẻo lại gây ra chuyện gì đó.

Vừa rồi xử lý Tốc Độ Xe Akina, để xác định hắn không muốn gây chuyện gì. Tên này chỉ là tự mình tìm ngược, điên cuồng đi post bài... Trước mắt, nên đề phòng vị này.

Dù sao thì ngay cả thổ dân đều có thể nghịch thiên như vậy, huống chi là người xuyên việt??

Ai biết Hứa Chỉ mới liếc mắt nhìn vào trong một cái, quan sát vài giây rồi bật cười.

Lúc này, Lý Sinh Khương căn bản không thể làm gì mình được, bởi vì bản thân hắn cũng khó bảo đảm nổi.

“Người anh em, ngày trước khi ngươi mới vào đã rất thê thảm, tộc Slime biến thành nô lệ X, vất vả mãi mới vùng lên được, trổ mã hơn chín mươi năm, đánh bại Medusa, nghênh đón một đời Đại đế huy hoàng. Nhưng còn chưa được bao lâu, bây giờ vừa đi về phía già yếu thì cả thế giới đã chĩa đầu mâu vào, tập hợp các thế lực lại chuẩn bị đồ Đế.”

...

Thế giới Vu sư, Vương quốc Babylon, năm 523.

Đại đế luyện kim thọ 221 tuổi, vị Đại đế trấn áp cả ba đại Vương quốc này thường xuyên đứng ở trên vườn treo Babylon ngắm nhìn toàn bộ thế giới bao la, trong đôi mắt thâm thúy thường xuất hiện vẻ bi ai và mê man.

“Chung quy lại vẫn quá chậm, ta đã ra ngoài nhiều lần rồi, nhưng bọn họ chưa chắc có thể theo kịp…”

Những năm gần đây mọi người phát hiện, tuy Đại đế luyện kim vẫn mang thân hình sung sức của người trẻ tuổi, nhưng khí tức đã dần yếu đi, không còn uy áp tinh thần kinh khủng như trước nữa, cũng không có khí phách bễ nghễ thiên hạ kia.

- Có thể thọ mệnh của Đại đế luyện kim sắp hết rồi!

Một vu sư cấp năm suy đoán.

Tin tức này đã lan truyền rất nhanh ra trong các học viện vu sư, giáo phái dân gian, đoàn thể luyện kim trên khắp thế giới vu sư.

- Đại đế luyện kim tại vị 131 năm! Đạt được vô số công tích, mở ra cánh cửa chân lý, sáng tạo hai kỳ vật luyện kim cấp thế giới, mở ra thời kỳ bùng nổ của thuật luyện kim. Hiện giờ ngài đã 221 tuổi rồi, tính ra thì ba đại nữ vu năm đó cũng chỉ thọ hơn 240 tuổi mà thôi.

- Vị Quân chủ đại đế từng trấn áp cả thiên hạ, cuối cùng cũng nghênh đón tuổi già của chính mình rồi!

- Đại đế luyện kim, tuy đã trấn áp được Đại đế tử vong Medusa cấp bảy sử thi, nhưng bản thân ngài vẫn chỉ là vu sư cấp sáu, không thoát khỏi lời nguyền tử vong 250 năm.

- Trên đời này có ai có thể bất tử đây? Mặc cho ngươi phong hoa tuyệt đại, có được giang sơn vạn dặm trong tay, kết cục cũng chỉ là một nắm đất vàng! Gilgamesh trong thần thoại Sumer cổ xưa, ba đại nữ vu sáng lập ra Vương quốc Babylon năm ấy, và Đại đế luyện kim hiện giờ...

Trong Vương quốc không ngừng có người thở dài ai oán, tiếc thay cho một thời đại vĩ đại chuẩn bị kết thúc.

Cùng với đó, có không ít giáo phái, thậm chí là giáo phái Tường Vi tà ác đang ẩn náu cũng bắt đầu rục rịch.

Đại đế luyện kim thực sự rất mạnh, dù là địch hay bạn thì đều không thể không hiểu điều này.

Hắn độc đoán thế gian, không ai dám đối chọi lại, cướp lấy tất cả sự chú ý của thiên hạ. Dù rằng khi còn trẻ có khả năng trấn áp đương đại, nhưng giờ hắn đã già rồi, đại nạn đã đến rất gần, thế giới này sẽ do ai chúa tể?

Vương quốc Tường Vi.

Những năm qua, Vương quốc Tường Vi đã biến thành trận doanh của nữ vu truyền thống, nhưng vẫn còn dư đảng của nữ vu tà ác đang náu mình, không giống Vương quốc Babylon.

Trong một hầm ngầm cực kỳ bí ẩn.

- Dù Đại đế luyện kim có chiến lực khủng bố, có thể so sánh với thực lực cấp bảy sử thi! Nhưng chung quy lại... Hắn cũng chỉ là cấp sáu. Đại đế Medusa của chúng ta, vu sư cấp bảy sử thi, thọ mệnh vẫn còn nhiều, dù bị phong ấn nhưng vẫn còn tráng niên...

- Những năm gần đây, không phải chúng ta không có người đột phá lên cấp sáu truyền kỳ, chúng ta có thể thử đi nội ứng ngoại hợp, đến đảo luyện kim Gorgons ở bờ bên kia đại dương Oceanus, phá bỏ phong ấn, cứu Quân chủ đại đế Medusa ra ngoài.

Giáo phái bí mật 'Tường vi cứu thế', lãnh đạo là dư nghiệt của nữ vu tà ác năm xưa.

Bọn họ chỉ có tám thành viên, ai nấy đều là vu sư bị truy nã, ít nhất cũng đã là cấp năm truyền kỳ, thậm chí còn có thiên tài phản bội của học viện vu sư.

Chương 73: Đại Đế Luyện Kim Lúc Về Già (2)

Sau ngày hôm đó, các nàng chia ra làm bốn tổ, mặc vu bào tường vi, đầu quấn khăn màu đỏ như máu, trên ngực đeo huy chương vu sư có một vết cắt, ẩn giấu không cho ai biết, đi men theo dọc bờ biển và thâm nhập vào bến cảng, lén ám sát các vương cung đại thần, sau đó vào trong học viện vu sư trộm tài liệu phong ấn của đảo Gorgons, mưu đồ giải phóng Đại đế tử vong.

Oanh!

Một đêm đó, ở thư viện vu sư ngay bên cạnh học viện Hoàng gia, bỗng vang lên một tiếng nổ long trời lở đất.

Vài luồng sáng trắng chiếu thẳng lên trời, làm cho bầu trời bên trên học viện như được dát một lớp bụi mờ.

- Kẻ địch tập kích!

Tiếng thét chói tai vang lên.

Soạt!

Ánh sáng đỏ của lửa bùng lên.

- Là kẻ nào dám xâm phạm học viện vu sư chúng ta? Muốn ăn một thương của Morse ta đây sao?

Một đạo sư tuần tra chậm rãi xuất hiện ở trước thư viện, cực kỳ khí phách.

Morse mặc một bộ trường bào màu xanh đậm của đạo sư, bên

trên được thêm vô số ngọn lửa màu đen đẹp đẽ, đôi mắt ưng nhanh chóng nhìn thẳng vào một trong hai cô gái ở trước mặt,

- Học sinh thiên tài Charlotte, ba năm trước phản bội chạy trốn khỏi học viện, cuối cùng ngươi đã trở về rồi.

- Làm chuyện chính quan trọng hơn, để ta tới xử lý tên này!

Bên cạnh, cô gái cầm pháp trượng có hình thù kỳ dị, đeo đôi kính đen đang định ra mặt, nhưng lại bị Charlotte cản lại.

Charlotte đưa mắt lên, nhìn vào người đã từng là đạo sư của mình,

- Đạo sư, tuy ngươi được xưng là Phong Hỏa Diễm, nhưng giờ ngươi đã không còn là đối thủ của ta nữa rồi, nếu không muốn chết ở đây thì mau rời đi đi!

Oanh!

Hỏa diễm bốc lên cuồn cuộn, cắt đứt lời nói của nàng ta.

- Đúng là không biết điều.

Charlotte nổi giận, tinh thần chấn động, nhanh chóng phản kích.

- Ba mươi ngày đêm tối!! Charlotte, ngươi đã khai phá ra cấm kỵ này sao!!

Morse kinh sợ kêu lên.

Một bên khác.

- Đó là... ánh sáng thuộc về Con Mắt Đêm Tối...

Elmin ngồi bên cửa sổ hứng ánh trăng, nhìn ánh sáng khủng bố đang bao trọn lấy bầu trời.

Đột nhiên nàng đứng dậy, gấp quyển sách màu đen dày lại, cả người run lên.

- Là Charlotte. Sherlock! Là thiên tài vu sư bị học viện truy đuổi ba năm trước, người khơi dòng Con mắt vu sư, quái vật đã mở ra lĩnh vực Đồng Thuật, nàng ta đã trở về...

Trong đầu nàng, mang máng nhớ lại thời các nàng còn là một tổ ba người.

Dưới sự hướng dẫn của đạo sư Morse, ba người vui vẻ đi chấp hành nhiệm vụ, nàng đi cùng với vu sư hệ trị liệu thiện lương ngây thơ Lucy, cùng với thiên tài lãnh đạm ngàn năm có một, môn nào cũng được tròn điểm của học viện vu sư, Charlotte.

- Ngọn lửa kia, là đạo sư chủ động đánh với nàng ta, hiện giờ sẽ không... Không thể...

Khi Elmin chạy đến nơi, dù trong lòng đã sớm có một dự cảm không lành, nhưng khi phải tận mắt chứng kiến cảnh đạo sư cấp năm Morse mạnh mẽ nhất học viện ngã xuống giữa vũng máu, vết thương sâu như vậy thì chỉ có thể là do Con Mắt Đêm Tối của Charlotte.

Elmin run rẩy cả người, quỳ rạp xuống đất,

- Đạo sư, nàng ta gia nhập hội 'Tường vi cứu thế', ba năm qua đã mạnh đến mức này rồi sao? Lại có thể đơn giản khiến người...

- Ả ta đã cướp đi tư liệu về đảo luyện kim Gorgons rồi, mưu đồ giải phóng Quân chủ đại đế Medusa, phá hoại trật tự của thế giới này, giết chết Quân chủ đại đế Grantham tuổi thọ sắp cạn của chúng ta!

Morse nhỏ giọng nói, đôi mắt dần dần lạc đi, nhìn vào đệ tử Elmin tuy thiên phú không mạnh, nhưng lại cần cù nỗ lực nhất này,

- Đi đi, hãy mang theo tất cả mọi thứ của học viện, đi bảo vệ Quân chủ đại đế của chúng ta... Đi ngăn cản Charlotte, đồ đệ cũ của ta, người bạn thân đã lạc lối của con.

Một lát sau.

Viện trưởng học viện vu sư, đứng trong sân học viện khẩn cấp triển khai 'Kế hoạch đoạt lại tài liệu phong ấn', phái ra ba đạo sư đặc cấp của học viện, dẫn đầu những học sinh tinh anh chia thành ba tiểu đội, tiến hành truy kích nữ vu đang bỏ trốn của học viện, Charlotte.

Nửa ngày sau, ở một nơi thác nước trắng xóa.

Charlotte mặc bộ vu bào Tường Vi, đầu đội mũ rộng vành, kinh ngạc nhìn đám người đang truy kích mình, cùng với thiếu nữ xinh đẹp đang tràn đầy giận dữ, Elmin.

- Elmin, ngươi không thể ngăn cản hội Tường Vi Cứu Thế chúng ta đâu, Đại đế luyện kim nhân từ sáng suốt, mở ra thời kỳ luyện kim rực rỡ, những vu sư như chúng ta đều chịu ơn hắn... Nhưng chúng ta vẫn muốn giết chết hắn!

...

Vương quốc Bán Thú Nhân Nephthys.

Vị vua nhân điểu Emery ngồi lẳng lặng ở trên cao, quan sát toàn bộ Vương đô của Nephthys.

- Lại là hội Tường Vi Cứu Thế, ta vừa muốn cho người đi ngăn các nàng tháo bỏ phong ấn của Đại đế tử vong, ngăn không cho Medusa tái xuất thế gian. Đồng thời, ta cũng muốn đến Vương đô Babylon, ám sát Đại đế luyện kim.

Emery, vua Bán Thú Nhân, vu sư cấp sáu đỉnh phong, đã là vu sư mạnh nhất ngoài Đại đế luyện kim, được mọi người ở Vương

quốc Bán Thú Nhân tôn xưng là chất kịch độc.

- Vương, đó là Đại đế luyện kim trong truyền thuyết, sở hữu thực lực cấp bảy sử thi vô cùng kinh khủng, dù hắn đã già...

Vô số đại thần không nhịn được, lên tiếng khuyên can.

Mọi người đều biết rõ, dù Đại đế Grantham đã sắp cạn kiệt thọ nguyên, nhưng vẫn sâu không lường được, là nhân vật mạnh mẽ nhất thế giới, sở hữu sức mạnh cấp bảy gần như không thể vượt qua, có thể giết gọn cả trăm tên vu sư cấp sáu dễ như trở bàn tay.

Chỉ tiếc là, Vương của bọn họ đã có ý quyết tử.

Vương quốc Bán Thú Nhân, dù Đại đế luyện kim có nói muốn đối xử bình đẳng với các thú nhân, nhưng có rất nhiều vu sư truyền thống vẫn cười nhạo và miệt thị bọn họ, bởi vì bọn họ là kết quả của nhóm nữ vu tà ác.

Bọn họ là những dị nhân bị chế tạo ra bởi con người.

Bọn họ không được công nhận là con người, hèn mọn, đê tiện, hạ đẳng, dị dạng, không ai có ấn tượng tốt với họ cả, thậm chí còn có kẻ thầm mắng họ sau lưng rằng họ chỉ là đám tạp chủng rác rưởi lai với ma vật.

Cùng có rất nhiều nữ vu truyền thống độc ác lén lút bắt các Bán Thú Nhân về, ngầm buôn bán qua lại ở chợ nô lệ, kết cục của họ không gì khác ngoài chém giết nhau trên đấu thú trường, được đám quý tộc vây xem hò reo.

Thậm chí còn chịu những đãi ngộ thê thảm hơn nhiều, giết chết tại chỗ rồi lấy thân thể của họ làm thành phần luyện kim, biến thành pháp trượng, vu bào và các loại đạo cụ khác.

Vô số Bán Thú Nhân mất đi thân nhân, gia đình, bạn bè, cuộc sống tươi đẹp.

- Tất cả là vì vinh quang vĩnh cửu của Vương quốc Bán Thú Nhân!!! Nếu chúng ta có thể giành chiến thắng, Bán Thú Nhân sẽ trở thành chúa tể tiếp theo của thế giới...

Emery thét lên, ngọn lửa quyết tâm cháy hừng hực trong mắt,

- Dù Đại đế luyện kim đối xử với chúng ta rất tốt, cực kỳ lương thiện hòa nhã, cũng ban bố rất nhiều chính sách bình đẳng... Nhưng chúng ta, vẫn muốn giết chết hắn!

Các ngươi có độc à!

Hứa Chỉ không nhịn được bất đắc dĩ cười ra tiếng, trong giây lát thật sự không biết nên nói thế nào mới tốt.

Hội Tường Vi Cứu Thế biểu thị:

"Mặc dù Quân chủ Đại đế luyện kim nhân đức, tài năng, sáng suốt, mở ra một thời đại luyện kim, những vu sư chúng ta đều nhận ơn huệ của hắn... Nhưng chúng ta… lại vẫn phải giết chết hắn!"

Vương Quốc Bán Thú Nhân biểu thị:

"Mặc dù Đại Đế luyện kim rất hữu nghị với Bán Thú Nhân chúng ta, cũng hết sức lương thiện với chúng ta, còn cho ra rất nhiều chính sách bình đẳng... Nhưng chúng ta… lại vẫn phải giết chết hắn!"

Chương 74: Đại Đế Luyện Kim Bị Ám Sát Thì Phải Làm Thế Nào? Online Chờ, Rất Gấp! (1)

Nhìn đi, bọn họ đều nói tiếng người sao?!

Thành thật mà nói, một vị Đại Đế luyện kim này là quân chủ anh minh thần võ nhất, thông thái nhất mà Hứa Chỉ từng gặp, không có bất kỳ chính sách tàn bạo nào, toàn tâm toàn ý phát triển văn minh luyện kim, điên cuồng làm ruộng, leo lên con đường khoa học kỹ thuật, vì dân vì nước, thậm chí còn không gần nữ sắc.

Dù sao cũng chỉ là lời nói vô căn cứ!

Hắn có tình yêu vô cùng trong sáng, thậm chí vì cứu bảy nữ vu nhỏ đang bị đóng băng, vẫn còn tìm cách kéo dài tuổi thọ. Hắn thật sự có tình cảm phức tạp giữa tình thân và tình yêu với bảy nữ vu nhỏ này.

"Năm đó, Gilgamesh với chính sách tàn bạo đến mức khủng bố đã giết con, thành lập chế độ nô lệ, cũng không có người nào dám âm mưu chống lại hắn! Vì sao bây giờ khắp thiên hạ đều muốn giết chết Đại đế luyện kim thông thái này?"

Hứa Chỉ khó tránh khỏi cảm thấy buồn cho hắn.

Đây cũng là chỗ xấu xa của lòng người, xem như là một sự châm chọc.

Mọi người lúc nào cũng cúi đầu khuất phục trước chính sách tàn bạo, nhưng lại có can đảm ngẩng đầu vung đao về phía người chủ nhân từ.

"Lý Sinh Khương vẫn quá thiện lương, đã khiến một vài kẻ tham vọng không khỏi nảy ra ý nghĩ xấu xa. Hắn là một người chơi theo phong cách giải trí làm ruộng, không hiểu thuật Đế vương để nắm chắc Vương quyền, thậm chí không biết thế lực phía dưới đã bắt đầu tạo phản."

Bây giờ hắn vẫn mê mẩn làm ruộng, leo lên con đường khoa học kỹ thuật, nghiên cứu thuốc kéo dài tuổi thọ, muốn kéo dài tuổi thọ của mình, căn bản không biết bên ngoài có người bí mật âm mưu giết vua.

Cái này lại phải bàn về tầm quan trọng của các cơ cấu đặc biệt làm nanh vuốt cho Hoàng đế như 'Đông Xưởng' 'Cẩm y vệ', cách tường có tai, tùy ý nghe lén, thế lực nào muốn tạo phản, Hoàng đế lập tức biết và giết chết ngay.

Mà có nên nhắc nhở hay không đây?

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát lại lắc đầu, vẻ mặt rất lạnh nhạt,

"Mình nhắc nhở làm nào? Cũng không có cách nào nhắc nhở được. Thôi quên đi, vẫn cứ thuận theo tự nhiên. Cho dù vị Quân chủ Đại đế mở ra thời đại mới này bị ám sát mà bỏ mạng cũng rất đáng buồn, nhưng cuối cùng cũng cắt đứt khả năng hắn gây ra chuyện thị phi trước khi chết..."

"Lúc tuổi già không đến mức chống lại trời, tìm kiếm chúng Thần trên trời, ta trái lại cũng bớt lo. Cứ như vậy đi! Dù sao cũng sắp chết già, để cho sau khi hắn chết, rời khỏi trò chơi, kết thúc cuộc đời hai trăm năm của mình ở thế giới khác, cũng đã rất tốt rồi."

.....

Vương quốc Babylon năm 527.

Nghênh đón năm thứ 27 của 50 năm trong bóng tối.

Ánh trăng lên cao, trong Vương quốc Babylon tối tăm u ám, trong hành lang cung điện với mái vòm tinh xảo, hai bên là đèn tường màu vàng nhạt, xung quanh vách đá là những hoa văn viền vàng.

Có một đám thiếu nữ xinh đẹp mặc áo bào vu sư cầm lẵng hoa, ở bên cạnh vẩy cánh hoa rơi.

Ở giữa hành lang gấp khúc có một vị đại thần cung đình cầm trượng bằng gỗ sang trọng, dẫn theo một cô gái xinh đẹp đi về phía trước, cô gái này chính là Elmin.

Elmin chính là nữ vu mạnh nhất trong cuộc thi đấu giao lưu giữa ba Vương quốc vu sư lần này. Bây giờ nàng làm quán quân, đến đây yết kiến Quân chủ Đại đế luyện kim Grantham vĩ đại trong truyền thuyết,.

Năm đó, trong cuộc chiến ở thác nước, Elmin đã chém giết hết sức thảm thiết, nhưng cuối cùng vẫn thất bại. Dù nàng dẫn dắt vô số người hợp lực lại vẫn thua bởi Charlotte, để cho nàng ta cướp đi sách phong ấn.

Năm năm sau, Elmin được một vị vu sư ẩn tu trong học viện dạy dỗ, nàng đã điên cuồng khổ luyện và mở ra vu thuật ‘Sóng gợn lướt nhanh’, tiến được vào cuộc thi đấu giao lưu Vương quốc lần này, giành được giải quán quân, nàng rốt cuộc đã có cơ hội đến gần Đại đế luyện kim.

Trước khi đi, người hướng dẫn đã dạy nàng:

- Sự dao động của thế giới là khởi nguồn của tất cả mọi điều, trời đất đang dao động, sinh mạng đang dao động, chấn động sẽ hình thành gợn sóng, gợn sóng chính là lực lượng của sinh mạng!

- Khi ngươi dùng 'Thấu kính luyện kim' mà Đại đế phát minh ra để quan sát thế giới vi mô, ngươi sẽ phát hiện ra mỗi cá thể tạo

ra cơ thể đều đang dao động! Gợn sóng là căn bản để tạo thành thế giới này... Đây là chân lý của tất cả mọi điều, cũng là cánh cửa chân lý của một mạch chúng ta!

Elmin ghi nhớ tất cả những điều này trong lòng..

Nàng biết rõ, nếu như mình không mở ra một vu thuật hoàn toàn mới, phát dương quang đại, nàng sẽ không có cách nào chống lại Charlotte.

- Căn cứ theo tin tức tình báo bí mật, Vương quốc Bán Thú Nhân đã ngăn cản Hội Tường Vi Cứu Thế, muốn loại bỏ phong ấn của Đại đế tử vong, trong thời gian ngắn sẽ liên kết với nhau, muốn ám sát Đại Đế Luyện Kim.

Vẻ mặt Elmin lạnh lùng:

- Thậm chí ta không có cách nào truyền manh mối này vào trong Vương điện Babylon, bởi vì Vương cung Babylon đã có rất nhiều nội ứng của bọn họ, Vương cung đã rơi vào tay giặc.

- Đại Đế Luyện Kim quá lương thiện, quá nhân từ, căn bản không biết lòng người hiểm ác đáng sợ. Như vậy, sẽ do ta tới bảo vệ Đại Đế Luyện Kim... Charlotte, lần này ngươi nhất định sẽ xuất hiện ở Vương cung để ám sát Đại Đế Luyện Kim, ta sẽ ngăn cản âm mưu của ngươi!!

Vào lúc này, Elmin làm quán quân của cuộc thi đấu giao lưu của học viện vu sư, đang bị các nữ vu xinh đẹp vây quanh, chậm rãi đi vào trong cung điện.

Keng!

Sâu bên trong Vương cung vang lên khúc nhạc gấp gáp.

Những nốt nhạc sôi động, mãnh liệt như sóng biển tuôn trào, tạo ra từng tầng dao động trong Vương Điện.

- Đây là thần khúc giao hưởng định mệnh vọng xuống từ trên trời trong thời đại ba nữ vu năm đó! Là vị nhạc sư cung đình nào có thể chơi được tiếng đàn tuyệt vời như vậy?

Elmin không khỏi nói nhỏ.

- Đây không phải là nhạc sư cung đình nào, cũng không phải là người, là hộp nhạc do Bệ hạ chế tạo ra, một loại vật diễn tấu do luyện kim tạo ra.

Một vị đại thần cung đình dẫn đầu khẽ nói với vẻ sùng bái:

- Bệ hạ vĩ đại quả thật mở ra cả một thời đại luyện kim.

Một vật do luyện kim tạo ra chính là vật chết, không ngờ lại biết đàn lên những nốt nhạc tuyệt vời như vậy à??

Đây là Quân Chủ Đại Đế vĩ đại tới mức nào...

Elmin tán thưởng. Từ nhỏ nàng nghe kể những câu chuyện về Đại Đế, Đại Đế Luyện Kim được hàng xóm láng giềng ca ngợi, sáng tạo ra từng kỳ vật cấp thế giới, dường như từ trên trời đến chứ không thuộc về thế giới này, mang đến từng đóa hoa đẹp mắt với tư tưởng kỳ diệu.

Elmin lặng lẽ đi theo một đám nữ vu tiến về phía trước, hai bên hàng lang mái vòm có những nữ vu xinh đẹp cầm theo lẵng hoa đang đứng, thỉnh thoảng lại tung lên những cánh hoa màu đỏ, cảnh đẹp giống như trong chuyện cổ tích.

Nàng tiến vào trong Vương Điện.

Nữ vu đi đầu bước trên thảm đỏ và nhìn về phía bóng dáng Quân Chủ Đại Đế ngồi ở trong Vương điện rộng lớn, kích động hét lớn:

- Elmin - Quán quân trong trận giao lưu lần này đến yết kiến

Đại Đế Luyện Kim vĩ đại, Vua của Babylon! Bệ hạ Grantham!!

Đại Đế Luyện Kim ngồi ở chỗ cao vừa muốn mở miệng.

Nhưng kỳ lạ chính là miệng của hắn càng mở càng lớn.

Không ngờ dần dần biến thành một cái miệng khủng khiếp to như chậu máu, từ miệng tới toàn thân bắt đầu tan rã, chảy ra thành vết máu màu đỏ sẫm đặc sền sệt, da thịt đang tan chảy và dần dần hóa thành một bộ xương người khổng lồ trắng như tuyết.

Trong nháy mắt, cả Vương điện yên tĩnh, trong đầu tất cả mọi người trống rỗng.

Đại Đế hắn...

Một giây tiếp theo, một tiếng kêu to thê lương phá tan thế giới đang yên tĩnh.

- Đại Đế bị ám sát!!!

- Nhanh cứu giá!

- Đội hộ vệ của Vương cung!!!

Tiếng thét chói tai liên tục vang lên.

Chương 75: Đại Đế Luyện Kim Bị Ám Sát Thì Phải Làm Thế Nào? Online Chờ, Rất Gấp! (2)

Keng keng keng keng!

Giữa Babylon, trong khu kiến trúc mang phong cách Châu u, chiếc chuông phía dưới tháp đồng hồ cực lớn tráng lệ màu đồng cổ trên quảng trường thuật luyện kim lắc lư, phát ra tiếng nổ lớn!!

- Kẻ địch tấn công!

- Cảnh giới ở mức cao nhất!!

Ba điểm đen bay lên trời và phát ra ánh sáng, đó là ba vị vu sư cấp sáu đang bay tới Vương điện Babylon.

Trong Vương điện, tiếng thét chói tai, tiếng gầm gừ, tiếng gào thét liên tục vang lên. Đèn tường thắp sáng, ánh sáng trắng như tuyết nhuộm cả Vương Đô.

- Tất cả yên lặng cho ta!

Ba vị vu sư cấp sáu nhìn hình ảnh khủng khiếp trên Vương điện, trên thân Đại Đế đã bị tàn phá không chịu nổi, trong thân thể có vô số vu thuật cấm kỵ khủng khiếp, nhìn thấy mà giật mình.

- Đáng chết! Con mắt đêm tối, kịch độc ban đêm, chìa khóa thời gian... Đủ mười ba đạo vu thuật cấm kỵ đánh lén bất ngờ.

Một nữ vu trong đó khịt khịt mũi, gầm thét lên:

- Là Vua Bán Thú Nhân Emery, Hội Tường Vi Cứu Thế và hai học phái nhất lưu 'Giáo phái Willie', 'Rắn Đỏ'… Đủ bảy vị vu sư cấp sáu đồng thời đánh lén Bệ hạ!

- Những con rệp Bán Thú Nhân và hai học phái đứng đầu trong nước này muốn phản quốc sao?

- Bệ hạ đã chết! Thi thể đã ở trước mắt, mất đi sức sống...

- Không thể nào!

- Nhưng thi thể thật sự của Vương....

"Chỉ có chúng ta biết thân thể thật sự của Bệ hạ không phải là Grantham! Cũng không thể nói cho những người khác biết!"

Ba vị vu sư cấp sáu liếc nhìn nhau với gương mặt nghiêm trọng, có lẽ ngoại trừ ba người các nàng, trong các vu sư cấp sáu khác không biết có bao nhiêu người làm phản.

- Trước hết phải bắt kẻ phản bội ám sát Vương đã! Chúng tất nhiên không chạy xa được! Chúng ám sát Vương, chắc chắn phải trả giá đắt!

Sắc mặt ba người đầy nghiêm nghị, đi tới trước viên thủy tinh màu tím ở trung tâm của 'Vườn treo Babylon', gõ nhẹ pháp trượng.

- Cảm ứng ma thuật.

Ầm!

Một hào quang rực rỡ phát ra, tia lửa mãnh liệt trắng như tuyết ầm ầm bắn lên bầu trời nối lại với nhau thành một tấm lưới.

Toàn bộ tấm lưới điện màu trắng như tuyết dày đặc lập tức bao phủ lấy bầu trời đêm của Babylon, tia lửa tràn ngập và cảm ứng được một nơi ẩn nấp bí mật ở trong Babylon.

- Không hổ danh là kỳ vật cấp thế giới, Vườn treo Babylon vẫn phát hiện ra chúng ta rồi.

Trong phòng, một nữ nhân yêu thân chim, mấy cô gái mặc trường bào tường vi và hai thủ lĩnh của giáo phái vu sư đều đã bị thương nặng:

- Không có Quân Chủ Đại Đế tự mình khống chế, kỳ vật luyện kim cấp thế giới này sẽ không quá mạnh, xông ra đi!

Dưới đất là một trận đồ rất lớn tinh vi đỏ như máu, bảy người vung pháp trượng lên, ánh sáng màu đỏ sáng lên, nhanh chóng chuyển thành màu đen quỷ dị, vô số sương mù màu đen dày đặc phóng lên cao, không ngừng tập trung ở trên bầu trời Babylon, hình thành đám mây đen cực lớn che khuất cả trời đất.

Ầm!

Đám mây đen cuối cùng ngưng tụ thành một người khổng lồ màu đen, chỉ riêng nửa thân trên cơ bắp cuồn cuộn đã đủ lớn như một tòa thành, nửa người dưới là sương mù màu đen mông lung giống như thần đèn Aladdin, vung mạnh tay về phía lưới điện trên bầu trời.

- Phá vỡ thế giới, người khổng lồ Willie!

Sương mù màu đen ngưng tụ thành bàn tay khổng lồ đánh nát lưới điện.

....

Một phía khác.

Vẻ mặt Ermin buồn thảm, ra khỏi vương cung, dẫn theo nhóm ba người của mình dừng lại ở cửa Vương cung, nhìn lên cuộc chiến khủng khiếp trên không trung. Vô số cường giả vu sư truyền kỳ đang tiến hành chém giết.

- Cuộc chiến đấu thật khủng khiếp.

- Đại Đế Luyện Kim cuối cùng vẫn bị ám sát. Là Charlotte, nàng ta đã trưởng thành đến mức này rồi sao? Nàng ta đã là một trong những tồn tại truyền kỳ mạnh nhất hiện nay.

- Mục tiêu của chúng ta đã thất bại, Vương đã chết rồi!

Có cô gái rơi nước mắt, khóc nức nở:

- Những tên khốn kiếp kia, Đại Đế Luyện Kim rõ ràng vĩ đại như vậy, mở ra một thời đại, không có Đại Đế Luyện Kim, chúng ta vẫn còn ở dưới thời đại của nữ vu độc ác Medusa. Bọn họ tự nhiên lại muốn mưu sát Quân chủ Đại đế vào những năm cuối đời của ngài!

- Không, Đại Đế Luyện Kim hẳn không có chết, ta trước sau vẫn tin tưởng... Vương vĩ đại sẽ không dễ dàng chết đi!

Ermin buồn bã cúi đầu, chợt nhìn thấy một con sinh vật Slime nhỏ bé đáng yêu đang nằm trong vũng máu ở sâu trong hẻm nhỏ phía xa.

Nàng đi tới, một tay cầm con Slime đã ngất xỉu này lên:

- Ồ, đây là gì vậy?

...

Trên diễn đàn trò chơi Bào Tử Tiến Hóa.

'Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ', đại lão mất tích đã lâu bỗng nhiên lại xuất hiện trên diễn đàn, bài post của hắn mang đến tin tức khủng khiếp, lập tức làm nổ tung cả diễn đàn.

- Cứu tôi với! Cầu cứu! ! Có đại lão nào giúp đỡ, nghĩ cách hộ không?

- Giáo phái vu sư trong Vương quốc của tôi bỗng nhiên đều mưu phản, tôi đang làm ruộng thật tốt có chọc gì tới các người đâu chứ? Bây giờ tôi vẫn còn đang sốc!! Rất nhiều quái vật siêu cấp tới đánh lén tôi, nhân lúc tôi già, không biết xấu hổ đến ám toán. Qua một trận đại chiến, tôi miễn cưỡng dùng chân thân chạy trốn được, kết quả chạy ra một nửa lại choáng váng hôn mê ở bên đường, không biết bây giờ thế nào. Tôi chỉ là một con Slime bị ngất xỉu mà thôi. (oa oa khóc lớn)

- Trò chơi này quá chân thật, không chỉ buồn ngủ, còn có thể hôn mê! Má nó, còn có thể hôn mê kìa, ngươi dám tin không!!?

- Dù sao bây giờ toàn thân tôi đều không tốt, giao diện của game cũng đen xì, không biết tới lúc nào mới tỉnh lại được. Tôi ngã trên đường trong Vương quốc Babylon, khi đang hôn mê sẽ không bị người ta giết chết chứ? (nức nở, nức nở)

- Các anh chị em, tôi đang hôn mê, chỉ có thể đi ra cầu xin các vị nghĩ cách giúp thôi!

Lý Sinh Khương không nhịn được nữa, điên cuồng tỏ ra thê thảm cầu cứu. Hắn lại vội vàng đến trang web tri thức xã giao nổi tiếng để đăng một bài, xem có đại lão nào nghĩ cách giúp không, hắn thật sự cùng đường bí lối rồi.

Tên bài đăng là: "Vấn đề: Chủ nhân thế giới vu sư, Đại Đế Luyện Kim trấn áp một đời bỗng nhiên bị ám sát, phải làm sao đây? Online chờ, rất gấp!"

"Ngươi chết thì chết đi! Má nó, trước khi ngươi chết... vậy mà còn có thể gây chuyện thị phi được sao?"

Hứa Chỉ nhìn thấy cảnh tượng như vậy, trong đầu liền bối rối, lặng lẽ mắng một câu đê tiện.

Hắn vốn cho rằng khi bị ám sát, chắc hẳn sẽ phải trực tiếp rời

khỏi trò chơi, như vậy sẽ bớt lo hơn nhiều?

Dù sao, vị Đại đế xuyên qua này khi về già, 80 - 90% là sẽ nghĩ tới việc đến vùng đất của các vị thần 'Achilles', gặp mặt chúng thần trên trời.

Hứa Chỉ biểu thị: Ta còn chưa xây dựng được bản đồ nơi đó! Nhỡ bị lộ ra, chẳng phải ta sẽ rất lúng túng sao?

Nhưng không ngờ hắn đã bị thương thành như vậy mà chỉ choáng váng bất tỉnh, còn chưa chết hẳn, lại muốn hấp hối giãy giụa, còn chạy ra kể khổ, điên cuồng đăng bài, ham muốn được sống sót của người này cũng quá mạnh mẽ rồi?

Hứa Chỉ lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, dở khóc dở cười.

Ngươi là Đại Đế Luyện Kim vĩ đại, tồn tại tối cao ở thế giới đó, giờ lại không biết xấu hổ mà tỏ vẻ đáng thương như vậy? Nếu bị thế giới Vu sư nhìn thấy, không phải sẽ rất lúng túng à?

Đồng thời, ở trong hiện thực ngươi đã hơn bốn mươi tuổi, còn là Tổng Giám Đốc ngang ngược của một công ty khoa học kỹ thuật vượt thời đại, lại cố tỏ ra đáng thương như vậy, hình tượng của ngươi còn đâu!

Chương 76: Online Trên Mạng, Cứu Giúp Đại Đế Luyện Kim

Hứa Chỉ nháy mắt, dở khóc dở cười:

“Thôi quên đi, cứ thuận theo tự nhiên vậy. Dù sao, trước khi đi không gây chuyện thị phi, không nhằm vào ta, không làm cho ta đau đầu, vậy là tốt rồi."

Hắn muốn ầm ĩ thì cứ ầm ĩ đi.

Về điều này, Hứa Chỉ biểu thị, không có cách ngăn cản được tên gia súc này, chẳng lẽ ta còn rút dây mạng của hắn sao?

Hứa Chỉ không phải là Thần Sáng Thế thật sự gì, hắn thật ra chỉ là một người làm ruộng, thậm chí phần lớn văn minh phát triển trong Sa Bàn, hắn cũng không tiện can thiệp vào.

Cho dù muốn can thiệp thì phải làm cách nào?

Lại hóa thân thành người khổng lồ "Thần sáng thế" cao vạn trượng đi vào trong Sa Bàn à? Không thực tế!

Lại hóa thân thành Thần trí tuệ Mercury để vào can thiệp một lát sao? Quá rắc rối, cũng không quá thực tế!

"Đồng thời, cư dân mạng bên ngoài giúp ngươi thế nào đây?"

Hứa Chỉ lắc đầu, vô cùng bình tĩnh, cảm thấy người này có cầu cứu cũng vô ích:

"Bản thân ngươi là Đại Đế Luyện Kim còn chẳng có cách nào, đám cư dân mạng bọn họ có thần thông quảng đại mấy đi nữa, tất

nhiên cũng không thể giúp được gì. Ngươi đã ngất ở bên đường thì cứ ngoan ngoãn chờ chết đi."

Hứa Chỉ gặm một quả táo, biểu hiện rất thản nhiên:

"Chỉ là kéo dài hơi tàn mà thôi."

...

Vào lúc này.

Theo người chơi sáng giá "Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ" ở thế giới khác đăng bài cầu xin giúp đỡ, cả diễn đàn đều sôi trào, thậm chí cả Zhihu cũng sôi trào.

Bọn họ là diễn đàn xã hội tinh anh 'Thu nhập bình quân một triệu' 'Chia sẻ câu chuyện bạn vừa biên soạn ra' cũng cảm giác cực kỳ có mặt mũi.

- Con mẹ nó!

- Đề tài này thật thú vị!

- Cho dù ở chỗ chúng tôi mỗi người đều là nhân tài, có thu nhập trung bình một tháng một triệu, ăn nói cũng khéo léo, nhưng tôi biết người này không phải đang khoác lác! Người này thật sự xuyên qua thế giới khác, là Đại Đế Luyện Kim trong truyền thuyết.

Trên diễn đàn Zhihu, mọi người đều hỏi rõ tình hình, sao ở thế giới khác lại sống thảm như vậy, quả thật làm mất mặt người trái đất xuyên qua.

Lý Sinh Khương lại nói rõ, mình già rồi, đại hạn đã tới gần.

Tinh thần lực suy yếu không bằng một phần mười trước kia. Nếu mình là vu sư sử thi cấp bảy thật sự, cho dù có già yếu mấy cũng sẽ không bị tập kích bất ngờ mà chết, dù sao chênh lệch cảnh giới cũng quá rõ ràng.

Nhưng hắn chỉ là mặc vào đồ luyện kim để đạt đến cấp bảy, trên bản chất vẫn là vu sư cấp sáu mà thôi.

Vô số người chơi nghe vậy thì lập tức hiểu rõ, tất cả đều biểu thị.

- Không có cách nào giúp được, cứ ngoan ngoãn chờ chết đi. (thấy tức cười)

- Nằm xuống là xong chuyện, ngã vào bên đường, anh bạn chắc hẳn đã bị bà nội trợ đi qua bên đường nhặt về, làm thịt nấu ăn rồi! (thấy tức cười)

- Phía trên quá độc ác, đây chính là Đại Đế Luyện Kim. Tôi lại khác, đại lão, ngài có thể viết di chúc trước: Cứ viết mấy trăm năm sau sẽ xuất hiện sinh vật màu đỏ có tám xúc tu, đó là thiên mệnh chi tử, tàn quân của Đại Đế Luyện Kim đều phải giúp đỡ hắn. (Đúng vậy, thiên mệnh chi tử kia chính là tôi. Kế tiếp, tôi chắc chắn mình có thể rời khỏi tân thủ thôn, tóc tôi cũng đã rụng hơn nửa rồi).

- Ông anh, vì sao ưu tú như vậy?

...

Trong diễn đàn, một đám gia súc lại bắt đầu gây chuyện thị phi.

Tất cả đều yêu cầu đại lão để lại di chúc, để lại bảo tàng bí mật, chết thì chết, chờ sau khi bọn họ về sẽ trả thù rửa hận cho đại lão, sau đó nhặt di sản của Đại Đế Luyện Kim sau khi rời khỏi tân thủ thôn, trở thành kẻ giàu có ở nơi đó!

Mà các cư dân mạng khác ngược lại nghiêm túc hơn rất nhiều.

- Khoa trương như vậy à? Thế giới khác có loại AI này sao? Còn có thể tạo phản, tất cả thế lực đánh lén bản thể của anh bạn,

sao lại khó khăn và chân thật quá vậy?

- Thật sự khẩn cấp, một vị Đại Đế Luyện Kim tự nhiên lại té xỉu ở bên đường, sống chết không rõ.

- Tôi vẫn luôn quan tâm tới sự phát triển của trò chơi này, không biết là một thế giới thực sự khác hay không?

- Đúng vậy! Các loại số liệu thăm dò đã chứng minh đó là thế giới thật, trò chơi này hắc khoa kỹ hơn chúng ta tưởng nhiều? Chẳng lẽ là người ngoài hành tinh, truyền tống người trái đất chúng ta đến một tinh cầu thế giới khác để tiến hành trò chơi? Mọi người xem các tiểu thuyết mạng không? Trò chơi dị giới!

- Sinh viên khoa Y mau ra đây chịu đòn đi! Các người không phải nói 'Chúng ta là sinh viên khoa Y, sao tiếc đánh một trận' à! Nếu không phải đến bây giờ mà các người vẫn chưa nghiên cứu ra thuốc trường thọ, đại lão làm sao có thể bị người đánh trộm vào khi về già chứ?

- Đúng vậy, lúc Đại Đế Luyện Kim về già bị ám sát, nghĩ thế nào cũng là lỗi của các người! (ngoáy mũi)

Trong giây lát, đám người trên Zhihu còn rất nhân nghĩa.

Đối mặt với thử thách khó khăn như vậy, bọn họ mở ra kế hoạch ‘Tất cả cư dân mạng đăng bài, mỗi người nghĩ cách để cứu giúp Quân Chủ Đại Đế ở thế giới khác’.

Một đám người hóa thân thành anh hùng bàn phím, bắt đầu thương lượng cách đối phó, mỗi đại lão nổi tiếng đăng các bài phân tích lý luận, đưa ra các loại suy đoán chứng minh đường lối và phương án phản công, bắt đầu khiến cho mọi người phải kinh ngạc.

Đây là một đợt toàn dân đăng bài để thăm dò thế giới khác, một phong trào cứu giúp Đại Đế Luyện Kim, lập tức đã leo lên vị

trí số một trên bảng hot search.

Tên nó là: "Đại Đế Luyện Kim ở thế giới khác bị ám sát, phải làm thế nào? Online chờ, rất gấp!"

Đồng thời, trong diễn đàn Zhihu nhanh chóng chuyển hướng sang các sinh viên khoa Y, dù sao đó cũng là nguyên nhân gây ra chuyện này.

Trách chúng ta à?

Một đám sinh viên khoa Y nghe vậy, tâm lý lập tức nổ tung.

Bọn họ đều nói mình rất vô tội, tất cả đã cố gắng hết sức, điên cuồng thức đêm chống tăm vào mắt.

Nhưng bây giờ mới qua bao lâu?

Mới qua hơn một ngày, hơn ba mươi giờ, hơn bốn ngàn người bọn họ đã rất cố gắng, ngay cả khi thi đại học bọn họ còn không cố gắng bằng như vậy, nhưng thời gian vẫn quá ngắn.

Trong đó, một sinh viên khoa Y lên tiếng đầu tiên.

Học Y Cứu Giúp Thế Giới Khác:

- Căn cứ vào tài liệu do đại lão cho chúng tôi, trong đó có bảy phối phương điều chế thuốc trường thọ vu sư, chúng tôi đều nghiêm túc nghiên cứu dược tính của nó, phát hiện bảy loại này trên cơ bản đã kéo dài tuổi thọ đạt đến giới hạn cao nhất, lại nghiên cứu ra thuốc trường thọ cơ bản là không thể nào... Cho nên, chúng tôi thật sự không có cách, đại lão già yếu là chuyện không thể đảo ngược, ba nữ vu năm đó chắc chắn cũng đã nghĩ đủ các cách rồi.

Haruko Thích Học Tập:

- Vậy các người không phải rất vô dụng sao?

Học Y Cứu Giúp Thế Giới Khác:

- Toát mồ hôi! Chúng tôi có đầu đề mới! Nếu không có cách nào kéo dài tuổi thọ, vậy lại nghiên cứu 'Thuốc mở rộng Gen ', xuất hiện vị trí cho gen thứ ba, có thể khiến cho người ta dung nhập vào loại gien thứ ba. Trước mắt, đã đến giới hạn tuổi thọ cao nhất của cấp độ sinh mạng này, như vậy chúng ta thêm gen thứ ba cho đại lão, trở thành sinh mạng thể mạnh mẽ hơn!

Một câu nói này vừa ra, tất cả mọi người đều kích động.

Gen thứ ba sao?

Lý Sinh Khương ngồi trước laptop cũng sốc.

Khi hắn đăng bài vốn không ôm hi vọng gì, chỉ là làm giãy dụa cuối cùng, không quá coi trọng. Nhưng không ngờ được, những sinh viên khoa Y này vì chứng minh bản thân mà càng không muốn sống hơn cả hắn!

“Không ngờ bọn họ thật sự có cách cứu ta! Còn có suy nghĩ điên rồ này nữa!"

Lý Sinh Khương lập tức vô cùng kích động.

Hứa Chỉ thấy vậy thì có hơi kinh hãi, không ngờ được cư dân mạng bên ngoài đúng là tàng long ngọa hổ, thật sự có cách sao?

P/s: Nay trả 1 chương cho bạn admin1111, và 1 chương cho bạn Long9392. 1 chương còn lại tối mình trả nốt. Thank các bạn đã đẩy kp!

Chương 77: Hệ Thống Sức Mạnh Của Trùng Tộc

Thuốc mở rộng gen?

Mở ra vị trí gen thứ ba?

Hứa Chỉ nhíu mày.

Phải biết rằng chuỗi gen của sinh vật bình thường được tích lũy qua từng đời của tổ tiên ở trong lịch sử tiến hóa lâu dài, sẽ có số lượng lớn những đoạn gen rác rưởi không có tác dụng gì.

Cho nên, chỗ trống còn lại của chuỗi gen của sinh vật bình thường đều chỉ có thể thêm vào gen thứ hai mà thôi, không đủ chỗ để thêm gen thứ ba.

Dường như Hứa Chỉ phát hiện ra đại lục mới, hỏi Phó não:

- Thuốc có thể thu dọn những đoạn gen vô dụng để chừa lại chỗ trống, làm sinh vật có thể thêm vào gen thứ ba? Ngươi thấy thế nào?

Giọng nói máy móc của Phó não truyền đến:

- 'Thuốc mở rộng gen thứ ba' đang được những sinh viên khoa Y bọn họ nghiên cứu, rất phổ biến trong thời đại khoa học kỹ thuật của Mẫu Hoàng Trùng Sào đời trước. Lúc đó, Mẫu Hoàng chia gen ra làm năm đẳng cấp. . . Càng về sau càng khó khăn hơn. Khi thêm vào gen thứ năm sẽ tiến vào cấp độ cuối cùng! Phá khóa gen, tùy ý điều tiết khống chế gen cũng chính là anh hùng Trùng Tộc trong truyền thuyết!

Hứa Chỉ thoáng ngẩn người.

Thì ra là thế sao?

Hệ thống sức mạnh của Trùng Tộc chia làm năm đẳng cấp là dựa theo số lượng gen.

Khi có thể thêm vào gen thứ năm là có thể trở thành anh hùng Trùng Tộc?

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát, thiên phú của gen Phượng Hoàng có bốn dạng đặc tính:

Khống chế ngọn lửa, ngọn lửa kịch độc, miễn dịch lửa và dục hỏa trùng sinh.

Cũng chính là bốn vị trí gen trời sinh.

Thảo nào trước đó Phó não Trùng Sào nói nó là ngụy anh hùng Trùng Tộc trời sinh.

Nhưng thiên phú của ba gen khác cũng tương đối bình thường, nhưng chỉ một gen dục hỏa trùng sinh đã có thể nói là Thần cấp nghịch thiên!

Phó não Trùng Sào nói tiếp:

- Sinh mạng thể nắm giữ ba gen chính là tiêu chuẩn sinh vật thần thoại. . . Trước mắt chỉ có sinh mạng cấp thấp với hai gen, không có cách nào đột phá sinh vật thần thoại cấp tám.

Hứa Chỉ nghe vậy liền gật đầu.

Nói cách khác, cấp bảy sử thi còn có thể dựa vào cố gắng để đạt được, còn vu sư thần thoại cấp tám đã vượt qua cấp độ cực hạn của sinh mệnh trước mắt, nhất định phải thêm vào gen thứ ba.

Trước mắt, cấp độ sinh mạng yếu nên không có cách nào tiếp nhận được sức mạnh cực lớn như vậy.

- Nói cách khác, ở trong hệ thống khoa học kỹ thuật đời trước, thuốc mở rộng gen là căn cơ để nâng cao sức mạnh à?

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày:

- Người trong Sa Bàn nếu không mở rộng và dung nhập vào gen thứ ba, thì sẽ không thể tiếp tục đột phá đến sinh vật thần thoại sao?

Giọng nói máy móc của Phó não Trùng Sào truyền đến:

- Đúng là vậy! Không đề nghị Mẫu Hoàng Trùng Sào thắp sáng con đường 'Thuốc mở rộng gen', đây là cách để con đường khoa học kỹ thuật nâng cao sức mạnh, lợi dụng các loại thuốc kích thích gen, thuốc sức mạnh, thuốc tốc độ, thuốc nhạy bén. . .

- Mà thế hệ chúng ta đi theo con đường siêu phàm, có lẽ nên khai sáng một loại công pháp tu luyện thay thế cho ‘Thuốc mở rộng gen’, tự mình phá tan giới hạn của cơ thể con người, mở ra từng tầng vị trí gen.

Hứa Chỉ gật đầu, nghiêm túc suy nghĩ một lát.

Con đường khoa học kỹ thuật, dùng "Thuốc mở rộng gen" phá vỡ giới hạn cơ thể của con người.

Con đường siêu phàm, chắc phải dùng công pháp tu luyện để phá vỡ giới hạn cơ thể của con người.

Nếu dùng thuốc gen đột phá sẽ thật sự đi theo con đường khoa học kỹ thuật của Mẫu Hoàng Trùng Sào đời trước.

Mượn ngoại lực quả thật không vững chắc bằng bản thân tự đột phá!

Trước mắt, phần lớn những sinh viên khoa Y kia vẫn còn đang đi học, thật sự đúng là tiếp thu ý kiến của quần chúng, mỗi người đều điên cuồng điều tra tài liệu của thư viện, nghiên cứu hình ảnh cấu trúc phân tử của dược vật được gửi đến từ thế giới khác, vậy mà đã mở ra hình thức ban đầu của con đường khoa học kỹ thuật.

"Có nên ngăn cản không cho bọn họ phát triển theo hướng này không?"

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày, nhìn những bình luận sôi trào trên mạng.

"Thôi quên đi, rất khó ngăn cản được, chẳng lẽ mình lại rút dây mạng, đập nổ đầu óc của bọn họ sao? Gửi thông báo nghiêm cấm bọn họ không nghiên cứu về phương diện này? Thế thì có chút quá rồi, cứ để cho bọn họ tự do phát triển thôi. Cứ xem nó là một loại ma dược, vu sư cấp bảy sử thi nếu muốn thành thần, nhóm lửa thần hỏa. . . Tư chất kém có thể mượn thuốc cấm dược để đột phá, tư chất tốt thì tự bản thân có thể đột phá cực hạn, tự mình nhóm lửa thần hỏa. Các loại đặc tính của thần hỏa chính là đặc tính gen thứ ba đã chọn, như vậy cũng không quá khác lạ, rất phù hợp với lẽ thường. . . "

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát cũng không ngăn cản nữa:

“Nhưng mà, như ngươi vừa nói, việc sáng tạo công pháp đột phá giới hạn cơ thể của con người, nhóm lửa thần hỏa, mở ra vị trí gen thứ ba, trở thành sinh mạng thể cường đại hơn, cũng nên đưa vào chương trình rồi.”

Nhưng mà, chính bọn họ cũng sẽ nghĩ cách?

Dù sao cấp độ sinh mạng trước mắt quá thấp, không có sinh mạng thể cấp độ gen thứ ba thì không thể đột phá vu sư cấp tám thần thoại!

Cấp sáu truyền kỳ, cấp bảy sử thi, cấp tám thần thoại, thần thoại là một bước ngoặt quan trọng. Trước cấp bảy là cơ thể sinh mạng hai gen, cấp thứ tám chính là cơ thể sinh mạng ba gen, đây là một sự thay đổi về chất cực kỳ khủng khiếp.

Mặc dù còn chưa xuất hiện, bây giờ Hứa Chỉ phải vạch ra kế hoạch về sinh vật cấp thần thoại trong tương lai.

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày:

“Tuy nhiên, gen thứ hai hiện giờ của bọn họ là 'máu Evil Eye’, nhưng để trở thành sinh vật thần thoại, gen thứ ba nên lựa chọn gen gì đây? Quả thật lại là một vấn đề."

Trước mắt trong Sa Bàn chỉ còn lại có hai giống loài siêu phàm là gen Slime, gen Gà Đưa Ma.

Dung nhập cái nào cũng tương đối rác rưởi. . . .

Quá ảnh hưởng tới tiềm lực!

“Vẫn là do đám gia súc này, bọn họ không đủ cố gắng."

Hứa Chỉ ngồi ở trong sân gặm táo hưởng gió mát, lắc đầu nhìn một đám người chơi rác rưởi trong Sa Bàn nhỏ với vẻ hận nó không biết phấn đấu.

"Bọn họ lăn lộn đến bây giờ cũng không tiến hóa ra mấy giống loài có tiềm lực, xuất hiện càng nhiều gen để lựa chọn."

Trong diễn đàn tất nhiên không biết việc Hứa Chỉ đang nói chuyện với Phó não Trùng Sào, nghĩ cách nghiền ép bọn họ, làm ra càng nhiều giống loài tiềm lực. Bởi thế, lúc này bọn họ tất nhiên càng thêm náo nhiệt.

. . .

Hiện giờ, Lý Sinh Khương ngồi trước máy vi tính cũng rất ngỡ

ngàng.

Hắn vốn có cho rằng mình gửi bài đăng cầu cứu trên mạng chỉ là giãy dụa cuối cùng, không có tác dụng gì lớn, nhưng không ngờ những sinh viên khoa Y này lại có biện pháp thật!

Lý Sinh Khương lập tức kích động bấm chuột, gõ bàn phím, vội vàng đăng tiếp.

Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn:

- Nếu điều này là thật, mọi người có thể nghĩ kế giúp tôi, tôi sẽ livestream phản công ở thế giới khác trong bài đăng này, Đại Đế Luyện Kim quật khởi lúc tuổi già, bình định phản loạn trong thiên hạ!

Tiếp theo, Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ đăng một ảnh chụp màn hình đen xì ở trên mạng, biểu thị đây là hình ảnh mình thấy được: Trước mắt đang hôn mê.

Đăng bài trực tuyến, Đại Đế Luyện Kim dẹp loạn lúc tuổi già sao?

Vô số người sôi trào, cảm thấy siêu hấp dẫn.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- What the fuck! Các đại lão khoa Y trâu bò thật! Người trong thế giới vu sư cao nhất chỉ có thể dung nhập một loại gen, cũng chính là máu Evil Eye, từ đó trở thành vu sư, đại lão khoa Y không ngờ lại nghĩ ra cách dung nhập thêm một loại gen? Đây là phá tan định luật của thế giới Vu sư!

Krypton Chặt Tay:

- Học y thay đổi thế giới khác! 2333! Dù sao con đường là nhờ đi mà ra, vậy bây giờ đã làm ra được thuốc mở rộng gen này chưa?

Nhanh để cho đại lão phản công, sống thêm đời thứ ba!

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du:

- Nhanh giúp đại lão phản công!

Một đám sinh viên khoa Y thấy mọi người quan tâm và kích động như vậy thì cũng nhiệt huyết sôi trào, vội vàng gõ bàn phím đăng lên mạng.

Học Y Cứu Giúp Thế Giới Khác:

- Trước mắt, chúng tôi thật sự có phương án về 'Thuốc mở rộng gen thứ ba', nhưng cần phải có máu của Phượng Hoàng. Căn cứ theo suy đoán của chúng tôi, Phượng Hoàng có đặc tính dục hỏa trùng sinh, có thể loại bỏ chuỗi gen rác, để ra chỗ trống có thể dung nhập gen thứ ba.

P/s: Trả nốt chương cuối nhé, nay thêm đủ 3c rồi!

Chương 78: Ta, Đại Đế Luyện Kim, Thu Tiền! (1)

Một đám sinh viên Y khoa tất nhiên càng thêm hưng phấn, điên cuồng phát biểu ý kiến.

Học Y Cứu Giúp Thế Giới Khác:

- Căn cứ theo hình ảnh qua kính hiển vi do đại lão gửi tới, tôi phát hiện cấu trúc phân tử máu của Phượng Hoàng rất tương tự với một loại sinh vật trên trái đất - Sứa Bất Tử, đây là một loại động vật bất tử duy nhất trong tự nhiên. Đồng thời, nó có đầy đủ đặc tính của dục hỏa trùng sinh, có thể làm tài liệu chế tạo thuốc dọn sạch những đoạn gen vô dụng, làm người ta thực hiện 'Dục hỏa trùng sinh' ở phiên bản thấp. Nhưng mà, cần phải có các loại dược vật phụ trợ, khiến cho cấu trúc phân tử của máu Phượng Hoàng xảy ra biến hóa, làm người ta có thể tiếp nhận được. Trước mắt cần phải có ba gam cỏ Tử Phong, một giọt muối Lục Thực. . .

Krypton Chặt Tay:

- Lăn!

Haruko Thích Học Tập:

- Lăn! Haruko cũng không thích học tập! Nhanh đăng cách điều chế thuốc lên, nguyên lý thuốc thì tự mình cất giấu đi, chỉ cần có thể cứ người là được rồi!

Ai cũng biểu thị kiến thức khó như vậy cứ bỏ sang một bên, tất cả mọi người rất bận rộn, không có thời gian rảnh nghe ngươi nói tràng giang đại hải như vậy.

Các sinh viên Y khoa: '. . .'

Bọn họ rơi nước mắt đầy mặt. Học y thật là khổ, chúng ta khổ cực như vậy lại không thể khoác lác một chút à?

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ nghe vậy, lúc này nói:

- Tôi đã cho mọi người số liệu qua kính hiển vi của máu Phượng Hoàng, nên tất nhiên cũng có được nó. Tôi từng đánh một trận với nó ở sa mạc, vị Thần ngọn lửa này còn nhỏ nên có thời kỳ trưởng thành rất dài, hơn hai trăm tuổi vẫn còn đang trong giai đoạn con non, còn chưa có trí tuệ trưởng thành, bây giờ máu Phượng Hoàng được giấu ở trong kho hàng bí mật của tôi.

Đồng thời hắn nói, làm một người chơi làm ruộng, người chơi già dặn kinh nghiệm ở 'Thế giới của tôi', tất nhiên là có sở thích thu thập.

Hắn có một kho hàng nhỏ siêu bí mật, bên trong có bảy nữ vu đang đóng băng, đồng thời có đủ các loại tài liệu luyện kim, rất nhiều tài sản kinh người, máu của Phượng Hoàng tất nhiên cũng được gửi ở đó.

Học Y Cứu Giúp Thế Giới Khác:

- Vậy thì tốt, vấn đề bây giờ là làm thế nào để thức tỉnh.

Mọi người bàn luận xôn xao. Cho dù có kế hoạch phản công rồi, nhưng không thể thức tỉnh, đây là vấn đề lớn nhất. Nếu không, cứ hôn mê ở bên đường như vậy, chỉ sợ bây giờ cũng đã bị diệt, mọi người đăng bài trò chuyện chém gió trên mạng cũng chỉ là vô nghĩa.

Nhưng vào lúc này, một vị siêu cấp đại lão nổi tiếng trên Zhihu xuất hiện, đó là một chuyên gia nghiên cứu tâm lý học đang giảng dạy ở một trường đại học nào đó:

- Lời bàn luận của mọi người đúng là rất thú vị. Như vậy đi, ông già như tôi này cũng tới chen vào một chân. Cá nhân tôi cảm thấy, nếu trong trò chơi mà mọi người nói chân thật như vậy, anh bạn này hoàn toàn có thể thử cách tự cứu tỉnh khi 'Hôn Mê' trong thực tế. Tôi đã từng thấy rất nhiều bệnh nhân sống cuộc sống thực vật, hôn mê, bọn họ có thể mơ hồ nghe được tiếng người nói chuyện, nhưng không thể cử động, cho nên chúng tôi thường xuyên ở bên giường, bảo người nhà ở bên cạnh trò chuyện, gọi họ, cũng làm cho bản thân bọn họ phối hợp đánh thức cơ thể của mình. Chỉ cần ý chí mãnh liệt, điên cuồng mặc niệm là có thể thức tỉnh. Phương pháp như sau. . .

Đây là một cách ám chỉ để đánh thức chính mình.

- Đại lão đã xuất hiện rồi!

Các dân mạng vừa nhìn lại thì càng thêm hưng phấn, đây chính là một chuyên gia thâm niên rất có tiếng nói, rất nổi tiếng trong giới tâm lý học!

Lý Sinh Khương vừa thấy thì lập tức cảm thấy có khả năng. Hắn đeo kính mắt VR rồi tiến vào trong trò chơi, trong một mảnh tối tăm dùng ngôn từ mạnh mẽ và ám chỉ tinh thần, điên cuồng ám chỉ mình 'Thức tỉnh' 'Thức tỉnh' 'Thức tỉnh'.

Trước mắt vẫn hoàn toàn tối tăm.

Nhưng dần dần, hắn dường như mơ hồ cảm giác được điều gì, tự nhiên đi ra khỏi mê cung tối tăm, trong lúc hoảng hốt thấy một trần nhà, là đang ở trong một bình ướp dưa muối, xung quanh có mấy nữ vu đang nói chuyện.

Không ngờ thật sự có tác dụng, ta bị thương nặng hôn mê gần chết đã tỉnh lại rồi!

Trò chơi này quá chân thật!

Ta còn sống!

Lý Sinh Khương một lần nữa mở mắt ra nhìn thấy thế giới, không khỏi có cảm giác vui sướng khi sống sót sau tai nạn. Chỉ cần tỉnh lại không nằm ở trên thớt gỗ, Slime thả vào trong bình dưa muối có là gì, hoàn toàn có thể tiếp nhận được?

Giọng nói của Elmin vọng đến:

- Đã qua hơn nửa tháng, ba đại vu sư truyền kỳ trấn giữ Babylon vẫn để cho những thích khách kia trốn được. Bây giờ còn chưa có tin tức của Đại Đế Luyện Kim, có thật sự chết hay không. . . Không ai biết được.

Lý Sinh Khương lặng lẽ nghe trộm.

Hắn phát hiện mình chỉ mới đăng bài trò chuyện trên mạng một lúc ngắn ngủi như vậy, nhưng ở trong thế giới vu sư đã qua hơn nửa tháng.

- Ah? Con Slime này ngất xỉu nửa tháng đã tỉnh lại rồi à?

Elmin phát hiện Lý Sinh Khương thò đầu ra nhìn thì lộ vẻ thương xót:

- Sinh mạng nhỏ đáng thương, chắc là bị chấn động của cuộc chiến trên không đánh cho hôn mê, đây chính là vu sư truyền kỳ đấy!

Sau thời kỳ nữ vu tà ác, sinh vật Slime đáng yêu này thường được xem thành vật nuôi, còn được dùng làm động cơ năng lượng để luyện kim, được Đại Đế Luyện Kim rất yêu thích, nuôi một đống Slime lớn, nó có xuất hiện ở bên đường cũng không có gì lạ.

Sau khi Lý Sinh Khương xác nhận được sự an toàn của mình, lại len lén Offline.

Trên mạng.

Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn:

- Wow! Chuyên gia tâm lý học thật trâu bò, phương pháp tỉnh lại này thật sự có tác dụng! Không ngờ tôi đã tỉnh lại được, thấy được cảnh tượng bên ngoài, hóa ra là bị nữ vu đi ngang qua cứu về, thật may mắn là không chết. Như vậy, bước tiếp theo tôi nên làm thế nào đây?

Ảnh chụp (bảy tấm)

Gương mặt bốn nữ vu (bốn tấm)

Cảnh vật xung quanh phòng (hai tấm)

Bản thân mình bây giờ bị bỏ trong cái bình (một tấm)

Mọi người trên mạng lật xem từng tấm ảnh tràn đầy phong tình dị vực.

Trò chơi gì mà lại chân thật vậy? Phương pháp ám chỉ tâm lý để thức tỉnh trong hiện thực không ngờ thật sự cũng có tác dụng ở trong thế giới khác.

Chuyên gia tâm lý học kia cũng giật mình: "Mình chỉ thuận miệng nói, không ngờ thật có thể làm được? Đây hoàn toàn là mô phỏng, chi tiết này cũng có thể làm được thì quá kỳ diệu rồi."

"Đây là một đầu đề đáng để nghiên cứu."

Hắn ngồi trước máy vi tính, cả người chấn động, vội vàng gọi điện thoại cho mấy người bạn cũ của mình.

. . .

Trong bài đăng, các người chơi vẫn đang bàn luận xôn xao.

Bọn họ chỉ đơn thuần cảm thấy cực kỳ thú vị, lại thật sự có thể tỉnh lại, đây chính là một chuyện lớn trong lịch sử trò chơi.

- Lúc này đại lão mới đeo kính mắt VR đi vào vài giây, lại đi ra, đối với chúng ta là chuyện trong chớp mắt, bên trong lại xảy ra nhiều chuyện như vậy, còn thử nghiệm 'phương pháp tự đánh thức mình' thành công, hơn nữa còn kiểm tra xung quanh mấy giờ? Quá đáng sợ!

- Đại lão còn chụp ảnh cho chúng ta xem nữa. Tôi càng lúc càng tin đây không phải là trò chơi đơn thuần, mà là thế giới thật sự khác, tốc độ của dòng thời gian chênh lệch quá kinh khủng. Còn nữa, nữ vu Elmin kia quá xinh đẹp, lại rất lạnh lùng, nàng đã trở thành là nữ thần của tôi rồi. Căn cứ theo tướng mạo học, đó là một nữ vu lương thiện, có thể tin được!

- Phía trên quá huyền học rồi! Mẹ nói cho tôi biết, nữ sinh càng xinh đẹp thì càng dễ dàng lừa gạt người.

Chương 79: Ta, Đại Đế Luyện Kim, Thu Tiền! (2)

Vô số người càng thêm kích động.

Mỗi lựa chọn và giúp đỡ của bọn họ đều có thể ảnh hưởng tới sự sống chết của Đại Đế Luyện Kim.

Cái này giống với tiểu thuyết võng du 'Đường số mệnh' 'Thông tin nhị thứ nguyên' đang tương đối phổ biến trên mạng. Điện thoại di động của người chơi trong lúc vô tình liên lạc với một người ở nơi đất khách, ở thế giới khác gặp nguy cơ chịu khổ, mỗi bước lựa chọn, trợ giúp của mình lại quyết định hướng đi và sống chết của hắn trong cốt truyện.

Cũng tương tự với cốt truyện của tiểu thuyết 'Người bảo vệ ẩn hình', mỗi lựa chọn của mình đều có thể sẽ dẫn đến nhân vật chính phát triển theo hướng hoàn toàn khác nhau, xuất hiện các kết cục cũng khác nhau.

Lại thêm vấn đề tốc độ của dòng thời gian, các người chơi đưa ra kết quả lựa chọn cốt truyện trong một giây, một giây tiếp theo 'Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ' lại có thể đưa ra hiệu ứng ngược trên mạng, còn gửi rất nhiều ảnh chụp sau khi phối hợp với quyết định của bọn họ, điều này quả thật là giống như đúc!

- Online giúp đỡ Đại Đế Luyện Kim.

- Ha ha ha ha! Rơi nước mắt! Rơi nước mắt! Ba mẹ đừng mắng con trai không chịu phấn đấu nữa! Cuối cùng con cũng có thể chơi trò chơi giúp người ta yêu quý học tập này, mặc dù là trò chơi qua hình ảnh. (thấy tức cười)

Lập tức có rất nhiều người nghĩ kế, ý kiến thống nhất một cách kỳ lạ.

Mà lựa chọn bọn họ đưa ra chính là đi tìm ba nữ vu truyền kỳ đang trấn giữ Vương đô Babylon, bảo các nàng bảo vệ mình đang bị thương nặng trở lại Vương cung, một lần nữa nắm giữ Vườn treo Babylon, sau đó lại đi tới kho báu bí mật lấy máu của Phượng Hoàng.

Lúc này, một đại lão nổi tiếng khác, chuyên gia uy tín trên phương diện lịch sử, đại lão trong chuyên mục tivi "Bục giảng trăm nhà" lại đưa ra quan điểm khác hẳn:

- Nếu vừa rồi, ngay cả Lý lão Giáo sư tâm lý học cũng ra tay, thế thì lão già này cũng tới tham dự một chút. Tôi xem qua cả quá trình, mọi người bảo tìm kiếm ba nữ vu cấp sáu trấn giữ Vương đô Babylon để xin giúp đỡ, rõ ràng là con đường chết.

- Vào lúc này, chúng ta phải suy nghĩ là kẻ địch rất túc trí đa mưu. Lấy lịch sử làm gương, căn cứ vào các sự kiện âm mưu làm phản cướp ngôi trong lịch sử, nếu bạn chuẩn bị vô số năm để ám sát Đại Đế Luyện Kim, chẳng lẽ không có chuẩn bị khác à? Bạn không hề có chuẩn bị ứng phó nếu ám sát thất bại, Đại Đế Luyện Kim bị thương nặng chạy trốn sao?

- Nếu tôi là bọn họ, chắc chắn sẽ xếp một nội ứng vào trong ba nữ vu trấn giữ, ngoài mặt sẽ cùng hai người khác điên cuồng đuổi giết kẻ địch nổi loạn, bảo vệ Đại Đế Luyện Kim bị thương nặng đã mất tích, nhưng trên thực tế là đang chờ Đại Đế Luyện Kim tìm tới chỗ mình nhờ giúp đỡ, chủ động sa lưới. . .

Thuyết âm mưu này vừa được đưa ra, trên màn hình liền tràn ngập những tin nhắn ‘What the fuck’ ‘Quá trâu bò’ ‘Không hổ danh là đại lão lịch sử’ ‘Tôi đã xem bục giảng trăm nhà từ nhỏ, xem đại lão giảng lịch sử để lớn lên’ của vô số người.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ cũng rất bối rối:

- Vậy bây giờ tôi không thể đi tìm ba vu sư trấn giữ Babylon à? Có lẽ trở về cũng chỉ có một con đường chết? Mặc dù tôi cảm thấy các nàng rất trung thành. . .

- Ôi trời! Tôi lại thảm như vậy sao? Tôi đường đường là Đại Đế Luyện Kim, sau khi bị ám sát ở Vương cung Babylon lại không thể quay về, chỉ có thể lén lút rời khỏi Vương đô Babylon, một mình ẩn nấp trong căn cứ bí mật. Nhưng tôi là một con Slime bị thương nặng, làm sao đi một mình được? Dọc đường đi, rất có khả năng sẽ có rất nhiều kẻ đánh lén và truy sát.

Sau khi nếm được ngon ngọt, người này đã hoàn toàn quen với việc cố kể khổ và tỏ ra đáng thương, hoàn toàn không còn tôn nghiêm của mình.

Mọi người bàn luận xôn xao.

Đây chính là đường cùng, quá khó khăn!

Muốn phản công là gần như không thể, người ta lên kế hoạch bí mật suốt nhiều năm như vậy, chắc chắn muốn giải quyết dứt khoát, lập tức đè ngươi lên mặt đất, không để cho ngươi có bất kỳ khả năng xoay người nào.

Mặc dù trước mắt, quân cứu viện trên mạng rất đông đúc, có chuyên gia tâm lý học giúp đỡ cứu tỉnh lại sau khi bị thương nặng, có chuyên gia lịch sử học giúp đỡ nhìn thấu cạm bẫy, nhưng cũng chỉ là một bước đầu đầy gian nan.

Nhưng lại có người đề nghị:

- Chỉ có thể đi nhờ bốn nữ vu cứu mạng thôi, không phải anh nói một người trong đó rất có tiềm lực sao? Vu thuật gợn sóng, lợi dụng sóng âm, rất có tiềm lực, có thể mở một trường phái vu sư mới? Đồng thời, nàng ta còn là quán quân của cuộc thi đấu giao

lưu giữa các học viện, là fan ruột của anh mà. Mặc dù nàng chỉ là vu sư cấp năm, nhưng anh cứ dạy nàng dần, tránh né nguy cơ, bảo vệ anh đi tới kho báu. . .

- Wow! Cuối cùng đã sắp mở ra trào lưu lão gia gia trong chiếc nhẫn ở thế giới khác sao?

Có quần chúng ăn dưa hoan hô.

Bọn họ biểu thị mình không biết những kiến thức đó, nhưng chỉ nhìn các đại lão tham dự, cung cấp các loại ý kiến và mưu kế đã cảm thấy siêu thú vị rồi.

- Nhưng làm sao để cho cô ấy tin tưởng con Slime đáng yêu mà mình nhặt được là Đại Đế Luyện Kim trên cao kia? Anh không sợ người ta cười đến đau bụng sao? (thấy tức cười)

- Không sao, cứ nói thẳng cho cô ấy biết là được! Tôi là Tần Thủy Hoàng (gạch bỏ). . . Tôi là Đại Đế Luyện Kim, tôi không chết, bây giờ tôi gặp nạn ngất ở ngoài đường, ở trong kho tàng nơi nào đó có vô số kỳ trân dị bảo. Nhưng tài sản mười tỷ này đã bị đóng băng, chỉ cần cô gửi cho tôi 198 tệ là có thể mở lại. Sau đó cô đi cùng bảo vệ tôi khôi phục lại vết thương, đợi tới ngày đó tôi một lần nữa quân lâm thiên hạ, phong cô làm Quân chủ Đại đế đời kế tiếp, vua không nói đùa!

- Tổng kết lại chính là một câu nói: Ta, Đại Đế Luyện Kim, thu tiền!

- Phía trên, tôi đã xem qua tin nhắn này, không phải là câu được lưu truyền trên mạng 'Ta, Tần Thủy Hoàng, thu tiền!' sao? Má nó, đây chính là tin nhắn lừa đảo đấy?

Một đám người chẳng hề đáng tin chút nào.

Hứa Chỉ lập tức cảm giác bất đắc dĩ không chịu được.

Thật ra hắn thấy rất hứng thú với sự phát triển trước mắt.

Không ngờ chuyên gia uy tín trên phương diện y học, tâm lý học, lịch sử thấy bài đăng này đều hăng hái, đi giúp đỡ Đại Đế Luyện Kim. Bởi vì lần Beta trước đó gây ra sóng gió quá lớn, dẫn đến chuyên gia của các ngành các nghề đều muốn xem thử trò chơi này có thể thật tới mức nào, có phải là các ngành các nghề đều có thể thật sự ứng dụng vào bên trong hay không.

Hứa Chỉ cũng lười để ý tới, hắn chỉ muốn xem thử máu của Phượng Hoàng có tác dụng thật không.

Vì vậy, hắn lặng lẽ vào tài khoản trước đó, lại gửi một ý kiến vẫn tính là đúng trọng tâm.

Người Mắng Ta Đều Bị Ghi Vào Sổ Nhỏ:

- Đại Đế Luyện Kim, không phải anh nuôi một đám Slime sao? Anh hãy nói mình là vật nuôi của Đại Đế Luyện Kim, vua Slime, bảo cô ấy giúp anh cứu chủ nhân Đại Đế Luyện Kim của anh, chắc hẳn sẽ đáng tin hơn một chút.

Lời này vừa được đưa ra, mọi người lập tức đều gật đầu tán thành, nói sao mình lại không nghĩ tới chứ?

Chương 80: Sóng Ngầm Cuồn Cuộn

- Giả mạo vật nuôi của Đại Đế sao?

Một câu nói này vừa đưa ra, mọi người lập tức kịp phản ứng, đây chính là một ý kiến hay.

Dù sao, nói một con Slime như mình chính là Đại Đế Luyện Kim thống trị cả thế giới vu sư trong truyền thuyết thì quá hoang đường.

- Đúng vậy, còn không bằng nói mình là vật nuôi Slime của Đại Đế. Khi Đại Đế Luyện Kim bị tập kích, bản thân mình là một vật nuôi cũng bị đánh đến trọng thương, chuyệnn này càng đáng tin hơn.

Vô số người bày tỏ rất đồng ý, đây là cách nhìn dễ tiếp nhận nhất, quả thật suy nghĩ phải linh hoạt một chút.

Hứa Chỉ nhìn thấy cảnh tượng như vậy thì lặng lẽ lui ra, trốn ở sau màn hình laptop, che giấu công lao và tên tuổi của mình.

Vì vậy, mọi người lại bắt đầu hăng hái bừng bừng, nghiêm túc nghiên cứu lời thoại, câu nói có tính thuyết phục, làm cho đối phương tin tưởng mình là vật nuôi của Đại Đế Luyện Kim.

Sau đó, lại có một chuyên gia ngôn ngữ học nổi tiếng về kỹ năng giao tiếp ra sân.

- Vẫn để cho tôi tới đi.

Hắn biểu thị đám người các ngươi là ngoài nghề, múa rìu qua

mắt thợ, hắn thật sự không nhìn nổi nữa.

Hắn nhanh chóng dùng ngôn ngữ tâm lý học, biên soạn ra một lời giải thích có thể làm cho đối phương tin tưởng rằng mình chính là vật nuôi của Đại Đế Luyện Kim.

Krypton Chặt Tay:

- Wow, lại xuất hiện một đại lão ngôn ngữ học, thuật nghiệp có chuyên công, đây là bàn tay vàng ở các phương diện đấy! Tôi tin chắc Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ là một người xuyên qua thế giới khác chính thống, giống hệt trong tiểu thuyết, thậm chí bàn tay vàng này còn độc đáo đến phát nổ!

Haruko Thích Học Tập:

- Anh đúng là gặp may mắn mới gặp được đám người chơi như chúng tôi giúp đỡ. Anh vào nói một đoạn này, thử thuyết phục các cô ấy, sau đó lại xem tình hình sau đó thế nào, chúng tôi sẽ cho ra ý kiến tiếp.

....

Lý Sinh Khương đeo kính mắt VR lên.

Sau đó, qua không đến hai ba giây ngắn ngủi, Lý Sinh Khương đã nhanh chóng rời khỏi trò chơi.

Lúc này Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ đã rất không biết xấu hổ, tiếp tục tỏ ra đáng thương:

- Tôi thành công rồi! Quá hạnh phúc! Bây giờ các cô ấy đã tin tôi là vật nuôi của Đại Đế, bằng lòng giúp tôi đi cứu Đại Đế Luyện Kim, dẫn tôi trốn tránh truy sát, đến chỗ kho tàng của tôi... Thật ra, các cô ấy ban đầu còn không tin lắm. Tôi nghĩ, nếu như không có lời thoại do đại lão biên tập, tôi thực sự rất khó lấy được lòng tin của bọn họ!

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

(12 tấm)

...

Từng tấm ảnh tinh tế tuyệt đẹp có thể sánh ngang với CG kỳ ảo nhanh chóng được gửi lên, làm cho mọi người hô to đã nghiền.

Nhanh như vậy đã thành công sao?

Đã gần ba giờ trôi qua, nhưng ở trong mắt những cư dân mạng chúng ta, lúc này mới chỉ vừa mấy giây, tương đương với làm ra lựa chọn một giây, vài giây sau lại cho ra đáp án, còn điên cuồng cho ra ảnh chụp.

Vào lúc này, chuyên gia ngôn ngữ học uy tín kia cũng ngồi ở trước màn hình laptop, cả người hơi kinh hãi: “Làm sao có thể chân thật như vậy? Trí tuệ nhân tạo bên trong giống y như người thật, ngay cả chi tiết này cũng có sao? Lại còn có thể dùng kỹ năng giao tiếp để công lược!"

Hắn cũng giật mình.

Ông lão này vốn dẫn theo cháu gái đi du lịch, vừa nhận được điện thoại của mấy người bạn cũ bảo ông ta tạm thời gia nhập một sở nghiên cứu cơ mật, lúc được giao nhiệm vụ mới bắt đầu mở ra laptop, quan tâm tới bài đăng tương đối náo nhiệt trên mạng này.

Lúc đầu, vị chuyên gia ngôn ngữ học này không để tâm lắm, nhưng bây giờ đã hoàn toàn giật mình, trong đầu tựa như bột nhão,

"Đây rốt cuộc là cái gì vậy?"

...

Trong sở nghiên cứu.

"Chúng tôi đã liên lạc gấp với Từ lão đang đi du lịch, đã hỗ trợ thành công rồi." Có nhân viên mặc đồng phục nghiên cứu màu trắng hít sâu một hơi, suýt nữa thì không thở nổi.

Mấy ngày qua, bọn họ đã thành lập sở nghiên cứu bí mật, còn đạt được rất nhiều thành tựu. Mới đầu bọn họ không để ý, nhưng càng tìm hiểu sâu hơn thì càng cảm thấy mức độ khủng khiếp của trò chơi này, đồng thời không ngừng tăng đẳng cấp nghiên cứu lên. Đến bây giờ, đã tăng lên đến quyền hạn nghiên cứu cao nhất trong cả nước.

Mỗi tấm ảnh trong trò chơi đều đã mời chuyên gia chuyên nghiệp trong lĩnh vực hình ảnh tiến hành phân tích.

Mỗi chi tiết đều chính xác đến từng sợi tóc, từng sợi tơ lụa rất nhỏ trên quần áo cũng có thể thấy được, dường như chính là ảnh chụp ở ‘thế giới thực’.

Đồng thời, bọn họ đã xếp nhân viên tiến vào bản Beta 3.0 lần này. Bởi cạnh tranh thật sự quá ác liệt, nhân tài các đường trong dân gian thật sự quá nhiều, dự tính có năm chỉ tiêu được xếp vào, kết quả bên chính phủ chỉ có thể miễn cưỡng xếp vào được một người.

Người kia cũng là một đại lão về khoa học kỹ thuật, ban đầu làm ruộng phát triển sân nhỏ, hóa thân thành nhà khoa học ở tầng hầm, bây giờ đang chế tạo kính hiển vi ở bên trong, phát hiện mỗi vật phẩm trong trò chơi này đều có thế giới vi mô, có thể xuất hiện cấu trúc phân tử dưới kính hiển vi!

Đây là chuyện khủng khiếp tới mức nào?

Khoa trương hơn chính là không chỉ vật chết, kết cấu sinh vật cũng vô cùng đa dạng.

Bọn họ cũng đã xem qua ảnh chụp do người chơi Đại Đế Luyện Kim gửi cho những sinh viên Y khoa. Thực vật, động vật đều có sơ đồ cấu trúc tế bào, đồng thời mỗi loại đều khác nhau, hoàn toàn phù hợp với tính đa dạng và duy nhất của sinh vật, cũng không trái với định luật của sinh vật!

Căn cứ vào phân tích của bọn họ, những cấu trúc sinh học này đều vô cùng hợp lý, rất có khả năng thật sự tồn tại, nhưng không thuộc về bất kỳ một loài tự nhiên nào trên trái đất...

"Có thể sử dụng kính hiển vi quan sát mỗi chi tiết của trò chơi này, tính toán chính xác đến cấp phân tử nano, siêu máy tính vượt qua thời đại mấy trăm năm cũng chưa chắc có thể làm được điều này."

Vô số người chấn động.

Lúc đầu, phía trên bỗng nhiên đưa ra đề nghị cho đám giáo sư đại học bọn họ, chuyên gia trong các lĩnh vực xã hội, tập hợp thành một sở nghiên cứu bí mật để nghiên cứu trò chơi này, ban đầu bọn họ vẫn không hiểu.

Vì sao phía trên lại coi trọng một trò chơi trên mạng như vậy?

Bọn họ nghe ngóng một chút thì biết chỉ là một trò chơi sa bàn giải trí nhàn nhã trên mạng, nhận được nhiều khen ngợi, đồng thời được vô số gia đình yêu thích.

Chính là một trò chơi giải trí, có gì để nghiên cứu chứ?

Chẳng lẽ, đây là trò chơi trợ giúp học phía chính phủ nghiên cứu ra, giờ để cho bọn họ đến bù đắp chỗ thiếu sót?

Đồng thời, tại sao sở nghiên cứu của bọn họ lại có đủ hết

chuyên gia uy tín ở các lĩnh vực vậy?

Sinh vật học, ngôn ngữ học, lịch sử học, tâm lý học, xã hội học, các loại chuyên gia ở các lĩnh vực hoàn toàn không dính dáng với nhau, tất cả tập trung lại để nghiên cứu trạng thái phát triển của hệ sinh thái và hoàn cảnh vật lý trong trò chơi, khiến cho bọn họ căn bản không thể hiểu nổi.

Lúc đó, trong lòng mọi người đầy thắc mắc khi tiến vào sở nghiên cứu, thậm chí còn có đủ loại tâm lý chống đối...

Nhưng bây giờ, có vô số chuyên gia giáo sư bắt đầu nhận thấy được những điều không thể tưởng tượng nổi. Bây giờ có ép bọn họ đi bọn họ cũng không đi, bọn họ đã thấy được khả năng vô hạn trong lĩnh vực của mình!

Lúc này, bọn họ vô cùng hưng phấn, đã bắt đầu muốn tương tác với Đại Đế Luyện Kim để làm ra một ít điều tra sâu hơn!

...

Hiện giờ, Lý Sinh Khương tất nhiên không biết chuyện này.

Dù sao, bây giờ hắn đang rất kích động, rất rất kích động.

Dùng cách tự mình đánh thức mình khi đang thương nặng hôn mê giống như kỳ tích.

Được đại lão nhắc nhở, tránh né một cạm bẫy chết người cũng là một kỳ tích.

Dùng kỹ năng giao tiếp thần kỳ, thuyết phục Elmin kia cũng là kỳ tích.

Ba vị chuyên gia uy tín trong lĩnh vực khác nhau cùng đồng thời 'trùng hợp' xuất hiện giúp đỡ, sáng tạo ba kỳ tích cho hắn, giống như bật hack vậy, làm cho hắn bắt đầu con đường phản

công ở thế giới khác, phá tan tuyệt cảnh một cách không thể tin nổi, dẫn đến các cư dân mạng nhìn thấy sự trợ giúp của mình lợi hại như vậy, đều cảm thấy rất sảng khoái.

"Thật ra, ta mới là người thoải mái nhất…"

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ ngồi ở trước laptop, nở nụ cười sảng khoái.

Ta, Đại Đế Luyện Kim cuối cùng đã được cứu rồi...

- Ông chủ...

Lúc này, thư ký không nhịn được gõ cửa:

- Đã đến đại hội hàng năm của công ty chúng ta, sẽ có khoảng ba nghìn nhân viên từ các nơi trên thế giới tới tham dự. Chúng ta đã dự định mở một buổi hòa nhạc, mời nhiều ngôi sao tới biểu diễn. Ngài sẽ phải lên diễn thuyết tổng kết về tiến độ công ty trong năm nay giống như những năm trước, đồng thời còn...

- Không rảnh, bảo mấy Phó Tổng đến chủ trì đi!

Lý Sinh Khương hừ lạnh một tiếng.

Giọng nói của hắn kèm theo sự bá đạo uy nghiêm của Tổng Giám Đốc, thậm chí do làm Đại Đế Luyện Kim đã hơn hai trăm năm, tuổi thọ gấp mấy lần tuổi thọ trong hiện thực, nên khí thế càng mãnh liệt hơn.

- Vâng... Vâng... Ông chủ.

Thư ký vừa bị quát liền run lẩy bẩy, bị loại khí thế này trấn áp, vội vàng lui xuống.

Ngoài cửa có mấy vị Phó Tổng của công ty đứng chờ từ lâu, khi bọn họ nhìn thấy thư ký với vẻ mặt tái nhợt đi ra thì trong lòng không khỏi hoảng loạn... Tổng Giám Đốc bá đạo của chúng ta,

thần tượng của chúng ta rốt cuộc bị làm sao vậy?

Vào lúc này.

Trong phòng, ông chú trung niên Lý Sinh Khương đã mấy ngày không tắm, tóc tai rối bời, vành mắt thâm đen. Hắn đã hóa thành kẻ nghiện net, vẻ lạnh lùng và nghiêm khắc đã thu lại, chỉ còn vẻ nịnh hót khi gõ bàn phím.

- Các đại lão quá trâu bò, wow, ha ha ha! Bây giờ tôi đã không còn thảm như trước nữa! (rơi nước mắt, rơi nước mắt). Vậy bước tiếp theo, tôi nên làm gì? Có người nào cho ý kiến không? (run lẩy bẩy)

Đến bước này, sau khi hoàn toàn nếm được ngon ngọt, bây giờ hắn đây đã triệt để không biết xấu hổ nữa!

Thời kỳ quan trọng khẩn cấp, hắn đã hoàn toàn 'hạ thấp thông minh của mình xuống', triệt để vứt bỏ năng lực suy nghĩ của bản thân, ngay cả đi nhà vệ sinh cũng muốn đại lão lựa chọn giúp, để tránh lại gặp cạm bẫy nào đó.

Là hắn ngu ngốc sao?

Cũng không phải.

Hắn ngồi trước máy vi tính uống trà:

"Ha ha, chơi trò chơi khó khăn này lâu như vậy, phải điên cuồng nghiên cứu nên tóc cũng rụng hơn nửa, nhưng bây giờ chỉ cần bán manh là được? Giả vờ ngây ngô là có thể yên tâm vượt qua nguy cơ lúc tuổi già, đúng là quá tuyệt vời."

Hắn lặng lẽ xoa mái tóc của mình, âm thầm đắc ý, cảm thấy mình xin cư dân mạng bên ngoài giúp đỡ là một trong những quyết định sáng suốt nhất trong đời.

Chương 81: Ngay Cả Chuyện Ma Quỷ Như Vậy Mà Các Ngươi Cũng Tin!

- Bước tiếp theo…

Rất nhanh, một đống người lại hợp thành đoàn tham mưu đứng sau màn, tự phát biểu ý kiến, ai cũng cho là mình đúng.

Cuối cùng, bọn họ đạt được mục tiêu thống nhất là:

- Hiện tại, Elmin mới chỉ là Vu Sư cấp năm, bảo vệ một người bị thương nặng như anh đi tới tiểu kim khố là chuyện không thực tế… Chúng tôi cho rằng, anh nhất định phải làm cho nàng bước vào cảnh giới Vu Sư cấp sáu truyền kỳ, trở thành một trong những tồn tại mạnh nhất hiện nay, như vậy mới có đủ năng lực để bảo vệ anh.

- Không phải anh có kỹ thuật hạch tâm 'Grantham', kỹ thuật tăng phúc pháp lực cho giáp ngoài sao?

- Làm cho nàng một cái, để nàng mặc vào, từ cấp năm tăng trưởng thành Vu Sư cấp sáu. Dù sao, anh cũng là thú cưng của Đại đế luyện kim, hiểu rõ thuật luyện kim chân truyền của Đại đế, làm ra món đồ chơi này cũng không không có sơ hở gì cả. Ngược lại, Elmin sẽ càng tin và cố gắng bảo vệ anh hơn.

Lý Sinh Khương sửng sốt, ý kiến hay! Tuy hắn không hề hoài nghi chỉ số IQ của mình, nhưng không thể không thừa nhận rằng, sức mạnh của một cá thể nhỏ yếu hơn rất nhiều so với trí tuệ của quần chúng hợp lại.

- Ý kiến hay.

Lần này, Lý Sinh Khương biến mất khoảng chừng ba phút đồng hồ.

Trên mạng, mọi người liên tục nhìn chằm chằm vào bài post, điên cuồng F5, nhìn không chớp mắt.

Cuối cùng, Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ cũng xuất hiện lại:

- Phù! Xong rồi! Tôi ngồi chồm chỗm hơn một tháng trong đó, làm ra một đống lớn cờ lê, bánh răng và mua số lượng lớn vật liệu luyện kim… May mà Elmin là một đại gia, đứng sau lưng nàng là cả một học viện Vu Sư. Tôi tốn vô số tài liệu, cuối cùng cũng làm ra được một mô hình thế hệ mới.

Ảnh chụp!

Ảnh chụp!

Ảnh chụp!

(17 tấm)

…

Hình ảnh bên trong đẹp tới mức có thể làm giấy dán tường, đó là một người máy được mô phỏng theo con người như phim khoa học viễn tưởng, cao khoảng ba mét, dáng người tinh xảo hoàn mỹ, tay cầm một cây gậy màu xanh dương đậm, to lớn như Đại đế luyện kim Grantham, có chút quen thuộc như đã từng thấy qua.

- Một tạo vật kim loại rất đẹp trai.

Vô số người đều bình luận như vậy, bên ngoài mới trôi qua vài phút, nhưng bên trong thì đã là một tháng.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ khịt mũi coi thường:

- Cái này thì tính là gì, tạo vật máy móc to lớn như một ngọn núi mới là sự lãng mạn của đàn ông, người khổng lồ 'Adolf' và 'Vườn treo Babylon' của tôi, mới là tạo vật luyện kim cấp sử thi đẹp trai nhất thế giới."

Hắn im lặng đăng tiếp.

Ảnh chụp!

(1041 hình ảnh)

Trước đó, Lý Sinh Khương vẫn luôn không đăng những hình ảnh này, hiện tại suy nghĩ một chút, không ngờ lại liên tục post lên.

- Ngọa tào!

- Cái này đẹp trai quá mức quy định rồi!

Nhất thời, vô số người nhốn nháo.

Người khổng lồ 'Adolf' to lớn như dãy núi, hoa văn tinh xảo, trong tay cầm một cái xẻng, to lớn tráng lệ.

Máy bay luyện kim 'Vườn treo Babylon' đồ sộ bay trên không trung, trên lưng nó cõng một lục địa thu nhỏ, cây cỏ xanh miết, vô số cây cối rừng núi, còn có cả cung điện rộng lớn trên đó, thật là quá ma huyễn.

- Đại lão chụp nhiều ảnh như vậy, có thể thấy được sự yêu thích đối với chúng.

- Lần trước, Tốc Độ Xe Akina có nói, mình có sự ảnh hưởng rất lớn đối với lịch sử của thế giới Vu Sư, Evil Eye, Gà Đưa Ma, Vương quốc Bán Thú Nhân, được khắc ghi lại vĩnh viễn trong lịch sử của ngàn vạn năm sau… Việc này tôi không quá đồng ý, phải là đại lão mới đúng! Ngài nhất định sẽ được lưu lại trong lịch sử

ngàn vạn năm của thế giới Vu Sư, vinh quang của Đại đế luyện kim sẽ không bao giờ bị xóa nhòa.

- Chính xác, cái này giống như là Kim Tự Tháp, Vạn Lý Trường Thành của Trái Đất vậy, mà đại lão giống như là vĩ nhân đã chế tạo ra Kim Tự Tháp và Vạn Lý Trường Thành, sẽ luôn được người đời sau khắc ghi trong lòng.

Mọi người thảo luận sôi nổi, độ tự do của trò chơi này đúng là quá cao.

Ở trong đó, hầu như có thể đắp nặn ra vô số khả năng, đại lão làm ruộng ở trong đó, đã đạt tới trình độ không thể tưởng tượng được.

Đời người, nếu như đã không thể trường sinh bất tử, thì ai mà không muốn sau khi chết đi sẽ được sử sách ghi danh? Ai mà không muốn sống bằng một cách khác, sống trong lịch sử rộng lớn huy hoàng dài đằng đẵng? Sống trong lòng mọi người?

Hiện tại, đại lão 'Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ' đã đạt được điều đó, hắn đã ghi xuống một nét bút mạnh mẽ trong lịch sử của thế giới Vu Sư. Ngàn vạn năm sau, vô số Vu Sư vẫn sẽ ca tụng sự vĩ đại của hắn.

Chính xác!

Cho dù không thể chơi, nhưng chỉ nhìn cuộc đời Đại đế luyện kim của đại lão thôi, đã cảm thấy kích thích muốn chết luôn rồi.

Cảm giác mà trò chơi khó khăn này mang tới rất chân thật và cực kỳ thoải mái, vượt xa các Game Online hiện nay, nó sẽ được ghi lại trong sử sách, tạo ra một cơn sóng lớn trong lịch sử.

Vô số dân mạng cảm khái.

- Trước đó tôi luôn nghĩ rằng, khoa học kỹ thuật phát triển

nhanh như vậy, luôn thay đổi từng ngày, tôi nhất định phải sống càng lâu càng tốt, trước sau gì cũng sẽ có một game giả lập khiến tôi muốn chơi. Có lẽ sau 50 hoặc 60 năm nữa sẽ xuất hiện, những không nghĩ tới bây giờ thật sự có, hơn nữa vừa xuất hiện lại chính là loại game đỉnh cao như thế, tôi thật sự rất may mắn khi được sinh ra ở thời đại này.

- Đúng vậy, đó cũng là ước mơ của tôi. Không nói nhiều nữa, phiên bản Beta 4.0 tiếp theo, tôi sẽ giảm bớt thời gian làm việc, chẳng sợ phải tiêu phí tinh lực cả đời, trả giá đắt đỏ, tôi cũng phải thể nghiệm một lần.

Trong quá trình trợ giúp 'Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ', sau khi tham gia tương tác với thế giới khác trong game, mọi người đã nảy sinh ra đủ loại cảm xúc.

…

Mà ở nơi khác, trong sở nghiên cứu.

Cư dân mạng chỉ là cảm thán, nhưng bọn họ lại biết sự khủng bố ẩn chứa trong đó.

Một đám chuyên gia nhìn hình ảnh hai tạo vật cấp thế giới mà Lý Sinh Khương đăng lên, hơn một ngàn bức hình sơ đồ phân tích, sơ đồ cấu trúc, trong lúc nhất thời vô cùng kích động.

- Kiểm tra sơ bộ cho thấy, kết cấu hoàn toàn phù hợp với máy móc cơ học, dù sao cũng là do người hiện đại làm ra ở trong đó!

- Thu thập lại rồi đưa đi cất giữ, đây chắc chắn là những tài liệu quý giá nhất, có lẽ chúng ta có thể từ trong này nghiên cứu ra càng nhiều thứ khác, thậm chí là tìm ra linh cảm cho loại vũ khí mới.

Trong sở nghiên cứu, vô số chuyên gia của các lĩnh vực nhanh chóng hành động.

Không phải là bọn họ chưa từng thử tiếp xúc với người chơi 'Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ', hy vọng hắn giúp đỡ sở nghiên cứu, giúp bọn họ hoàn thành một ít thí nghiệm số liệu ở thế giới kia, nhưng đối phương đã từ chối.

Thế nhưng, bọn họ không hẳn là không có cách.

Căn cứ vào một loạt biểu hiện, thì có thể đó là một vị chuyên gia khoa học kỹ thuật, bọn họ cũng đã phái người đi thăm dò thân phận thật sự của đối phương rồi. Tuy nhiên, thời gian lại quá ngắn, từ lúc Đại đế luyện kim tiến vào tới giờ chỉ mới hai ngày, mà đêm qua bọn họ mới bắt đầu điều tra, trong một khoảng thời gian ngắn như vậy, e rằng rất khó tra ra được.

- Huy động tất cả mọi người! Đây là một cơ hội tương tác cực kỳ khó có được, nhóm chuyên gia chúng ta có thể trà trộn vào trong đám cư dân mạng ở đây, dốc hết sức lực trợ giúp cho vị Đại đế luyện kim này, lấy ra càng nhiều số liệu thí nghiệm trong đó.

- Với lại, hơn một ngàn tấm ảnh mà hắn đăng lên này là một phát hiện lớn! Nhanh chóng liên lạc với mười mấy chuyên gia nghiên cứu máy móc, mấy lão nhân nghiên cứu tên lửa kia cũng thêm vào trong đó luôn.

- Nhưng mà, hạng mục của vài vị lão nhân kia, đã tới cửa ải quan trọng…

Có người chần chờ.

- Không có nhưng mà! Còn nữa, 'Từ điển ngôn ngữ thế giới Vu Sư' được đăng lên trước đó, mấy chục nhà ngôn ngữ học đã nghiên cứu xong chưa?

- Đã nghiên cứu xong rồi, không phải là ngôn ngữ hư cấu gì, cách phát âm của các nguyên âm, từ đơn, âm tiết, thang âm, nhân xưng, hoàn toàn phù hợp với quy luật ngôn ngữ của Trái Đất. Theo

đánh giá sơ bộ, ngôn ngữ này đã được hoàn thiện sau thời gian dài diễn biến, hoàn toàn có thật.

- Cái gì! Vậy mà lại là ngôn ngữ thật? Lấy cuốn từ điển này để phiên dịch, thì lịch sử văn minh lâu đời trong thế giới kia không phải cũng là thật sao? Nhưng mà, trong thế giới Vu Sư, vị Thần Sáng Thế này được miêu tả rất khủng bố, đặc biệt là sự kiện bảy ngày sáng thế trong đó,

Ngày thứ nhất, thần nói: 'Phải có ánh sáng', liền có ánh sáng, thần tách ánh sáng và bóng tối ra, gọi ánh sáng là ngày, gọi bóng tối là đêm.

Ngày thứ hai, thần nói: 'Nhiều nước và không khí phải tách ra', liền có bầu trời.

Ngày thứ ba, thần nói: 'Nước trên thế giới phải tụ vào một chỗ, khiến đất khô lộ ra.' Nước và đất khô tách ra, thần gọi đất khô là đại lục, gọi nơi nước tích tụ là hải dương.

Ngày thứ bốn, thần nói: 'Trên trời phải có quang thể, có thể phân ngày đêm.' Thế là liền có mặt trời và mặt trăng giao thế tuần hoàn, mảnh thiên địa này năm mươi năm là ngày, năm mươi năm là đêm.

Trong ghi chép, đây là một sức mạnh cực kỳ khủng bố!

Nhưng trong thế giới này, mọi thứ đều chân thật như vậy, có lẽ nào Thần ở trong đó cũng…

Đứng trước màn hình máy tính, vô số chuyên gia hàng đầu càng ngày càng kinh hãi.

—— Đây không phải là một trò chơi đơn thuần, đây có thể thật sự là một thế giới khổng lồ khác!

—— Lịch sử sẽ ghi chép lại thời khắc vĩ đại này, Trái Đất chúng

ta có lẽ sẽ bắt đầu mở bước về phía vũ trụ, bước đầu tiên hướng tới nền văn minh của thế giới khác ngoài không gian!

…

Hứa Chỉ: ????

Đương nhiên, thông qua Mẫu Sào Trùng Tộc, hắn có thể cảm ứng được những động tác nhỏ nhằm vào trò chơi này. Trong lúc nhất thời, cũng không biết nên làm gì cho phải.

Hứa Chỉ tỏ vẻ, thế giới khổng lồ khác nào? Ngoài không gian? Người ngoài hành tinh? Trái Đất sắp bước vào thời đại vũ trụ? Lịch sử sẽ ghi chép lại thời khắc vĩ đại này? Rõ ràng, đây chỉ là một cái sa bàn nhỏ nằm trong vườn trái cây ở nông thôn thôi mà? Số liệu chân thật, là bởi vì ta đã làm một cái sa bàn ở trên chính Trái Đất mà thôi.

Này! Năng lực suy diễn của các ngươi thật sự quá đáng sợ rồi đó!

Nhóm cư dân mạng tin lời nói hươu nói vượn của Tốc Độ Xe Akina coi như cũng thôi, vậy mà các ngươi cũng tin chuyện ma quỷ đó của hắn?

Các ngươi đang tự mình dọa mình đó!

Vẻ mặt của Hứa Chỉ dở khóc dở cười.

Nền văn minh Sumer năm đó, sử quan Akkad đã ngồi trên con thuyền Noah' Ark, tiện tay suy diễn một chút, kết quả sử ký trở nên khủng bố như vậy, sức mạnh của Thần Sáng Thế cũng trở nên khủng khiếp… Còn khiến cho đám cao tầng này cực kỳ khiếp sợ. Hứa Chỉ tỏ vẻ mình không thể ngờ tới!

Chương 82: Đối Phó Với Thế Lực Khắp Nơi

Thần Sáng Thế vô địch siêu việt vô số vĩ độ, không gian, thời gian. . .

Hứa Chỉ ngồi ở trong sân phơi nắng, ăn dưa, rất bất đắc dĩ bày tỏ:

Bây giờ ta còn là vu sư nhỏ cấp một, điên cuồng làm ruộng ở nông thôn, chỉ tùy tiện một phát súng là có thể bắn chết, có Thần Sáng Thế nào yếu như vậy sao?

"Đúng là cảm ơn các vị đã nâng đỡ, đồn thổi ta đến mức không gì không làm được."

Hứa Chỉ bất đắc dĩ cười to:

"Nhưng ta có Trùng Sào, có thể thả lên bào tử, có khả năng diễn hóa ra vô số giống loài mới. . . Ta tự tin, sớm muộn gì mình cũng sẽ trở thành Thần Sáng Thế. Khi đó, không biết ta có mạnh được như các người khoác lác hay không. Dù sao bây giờ ta cũng quá yếu, yếu đến mức ngồi ở trong sân uống nước ăn hoa quả, mỗi ngày đều bị đám vật nuôi trong Sa Bàn muốn nghịch thiên tạo phản, bận rộn tới sứt đầu mẻ trán, còn có bệnh ung thư trong người."

Hắn tự hiểu lấy mình, mình yếu bao nhiêu thì bản thân hiểu rất rõ, nhưng thật ra hắn chỉ là một người trẻ tuổi trốn ở nông thôn làm ruộng. Thần Sáng Thế gì chứ? Chỉ là do một đám người chơi rác rưởi thổi phồng ra thôi.

Căn cứ vào Phó não Trùng Sào nhắc nhở, động tĩnh của các quốc gia rất lớn.

Mạch nước ngầm cuồn cuộn, tất cả đều đã nhận thấy được tính đáng sợ của trò chơi Sa Bàn nhàn nhã này.

Trước mắt, bọn họ đều áp dụng các loại biện pháp thành lập sở nghiên cứu bí mật, tiến hành nghiên cứu sâu về trò chơi sa bàn Bào Tử Tiến Hóa này.

"Các quốc gia đều đang nghiên cứu vườn trái cây nhỏ của ta?"

Sau khi Hứa Chỉ nhận được tin tức này, ít nhiều có chút bất an: "Mặc dù ta biết khi tuyên bố trò chơi này ở trên mạng, sớm muộn cũng sẽ có ngày này, bị cả thế giới chú ý tới, nhưng ta không ngờ nó lại đến nhanh như vậy."

Hắn luôn to gan, nhưng bây giờ ít nhiều cũng có chút hốt hoảng.

Các người chơi ở Sa Bàn nhỏ và thổ dân trong Sa Bàn lớn đang điên cuồng gây chuyện thị phi thì cũng thôi, dù sao Hứa Chỉ đã quen rồi, cả ngày âm thầm quan sát bọn họ lục đục với nhau. . . Nhưng bây giờ, ngay cả các siêu cường quốc cũng muốn tới gây chuyện thị phi à?

Hắn vội vàng kiểm tra tin tức do Phó não Trùng Sào truyền lại, cũng bắt đầu âm thầm quan sát, xem bọn họ muốn làm gì:

"Để cho ta xem tin tức tình báo. . . Bây giờ phần lớn bọn họ cho rằng hắc khoa kỹ này là trò chơi của người ngoài hành tinh, trước mắt cũng không tính hủy diệt người trái đất, rất có khả năng không có ý xấu, đây là thời cơ và nguy hiểm cùng tồn tại, ai cũng muốn quốc gia mình chiếm được tiên cơ. Nếu có thể đặt chân tới thế giới khác, chính là bước đầu tiên để tiến về phía văn minh vũ trụ ngoài không gian!"

Hứa Chỉ lén quan sát sở nghiên cứu do các nước trên thế giới bí mật thành lập, phát hiện trên cơ bản mục tiêu lâu dài của bọn họ đều giống nhau:

"Phát triển trở thành thuộc địa! Bước ra ngoài không gian! Chiếm lĩnh thế giới khác! Đưa trái đất tiến vào thời đại văn minh vũ trụ!"

Thậm chí, đã có một vài chuyên gia quyền uy đứng trước màn hình trò chơi, kích động đưa ra dự đoán với lãnh đạo các quốc gia: “Thế giới khác xuất hiện, đây là thời cơ của chúng ta! Trái đất của chúng ta sẽ nhờ vậy mà bước vào thời đại thực dân vũ trụ! Không thể để cho những quốc gia khác chiếm lấy tiên cơ!"

Phụt!!!

Hứa Chỉ đang ăn hoa quả, bỗng nhiên phun ra!

????

Con mẹ nó!! Đây là tình huống gì vậy?

Có thể là do bọn họ thấy một vị Đại Đế Luyện Kim nào đó dễ dàng trở thành chúa tể thế giới khác, cho dù khó có thể tin nổi, nhưng căn cứ các loại số liệu phản hồi thì thế giới này là có thật. . .

Nói cách khác, đây có thể là một thế giới siêu phàm lạc hậu còn chưa phát triển, mặc dù bên thổ dân có tồn tại Thần, nhưng tùy tiện một người hiện đại xuyên qua, phát triển con đường khoa học kỹ thuật cũng có thể thống trị thế giới khác?

Đây là một mảnh đất đai màu mỡ còn chưa được khai phá, khắp nơi là vàng!

Vì vậy, mỗi người bọn họ đều muốn trở thành Đại Đế Luyện Kim kế tiếp, thuộc địa hóa thế giới khác, mở rộng lãnh thổ của

nước nhà để nhét vào bản đồ quốc gia của mình!

Thậm chí, ai cũng mơ hồ đoán được, nếu quốc gia nào khống chế thế giới khác, trở thành Đại Đế Luyện Kim kế tiếp, lợi dụng văn minh thần kỳ siêu phàm của thế giới kia và chúng Thần trên trời, vu sư truyền kỳ, sử thi để tiến hành nghiên cứu, sẽ hoàn toàn vượt qua những quốc gia khác!

"Tham vọng lớn thật đó!" Hứa Chỉ hết chỗ nói rồi: "Mọi người đều thấy Đại Đế Luyện Kim, một người xuyên qua thế giới khác có thành quả nghiên cứu khoa học chân thật như vậy nên đều động tâm."

Thời đại vũ trụ lớn, trái đất đi về phía tinh không vô tận, thuộc địa hóa thế giới khác, không phải sẽ biến thành tiểu thuyết khoa huyễn sao. . .

"Các quốc gia đều muốn chiếm thế giới này trước để tiến hành thuộc địa hóa, nhét vào bản đồ quốc gia của mình. . . Nhưng má nó, các người đang muốn chiếm đoạt vườn cây nhà ta đấy!

Muốn nhét vườn trái cây nhà ta vào bản đồ quốc gia của các người à?

Một đám cường đạo đáng chết! Đám thực dân! Nước lớn lưu manh!

Vườn trái cây nhà ta rộng hơn một trăm mét vuông, trước đây ta tốn tiền để nhận thầu, rất đắt, vậy mà các người lại muốn cướp đi?"

Vẻ mặt Hứa Chỉ tràn đầy vô tội, chợt phì cười:

"Nhưng chỉ còn có nửa năm là hợp đồng nhận thầu đất sẽ kết thúc, sẽ không phải là vườn cây của ta nữa, đến lúc đó lại phải bỏ tiền ra nhận thầu một lần nữa, đúng là thiếu tiền. . . "

Hắn thật sự thiếu tiền, rất thiếu tiền. Nếu không thể tiếp tục nhận thầu vườn trái cây này, vậy Sa Bàn bào tử sẽ không có nhà để về.

"Nếu các vị siêu cường quốc biết mình tốn nhiều công sức như vậy, chuẩn bị vận dụng mấy tỷ để thành lập sở nghiên cứu, tăng độ cao chiến lược thành cấp quốc gia, lại chỉ là đang tranh cướp một vườn trái cây nào đó ở nông thôn, chỉ cần chút tiền là có thể nhận thầu, chắc chắn bọn họ sẽ hoài nghi nhân sinh?"

Hắn ngồi ở trong vườn trái cây, bình tĩnh gọt táo.

Dù sao mình không để ý tới bọn họ, yên tâm trồng trọt, bọn họ. . . cũng chỉ có thể tự mình chấn kinh, tự mình ngỡ ngàng, tự ngu tự nhạc mà thôi!

Ở nông thôn, nhà của Hứa Chỉ cũng xem như gia đình khá giả, trước kia hắn cũng xem như tuổi trẻ tài cao làm cho công ty nước ngoài. Nhưng bây giờ hắn không có việc làm, tiền lại tiêu quá nhanh, phải nghĩ cách kiếm tiền thôi.

Qua một lúc lâu, Hứa Chỉ mới dịu xuống, hít sâu một hơi rồi nói với Phó não Trùng Sào:

"Bây giờ, bọn họ muốn xếp đủ các loại gian tế vào trong Sa Bàn để phá rối bầu không khí của các người chơi trong Sa Bàn, thuộc địa hóa thế giới khác của ta, muốn trở thành Quân chủ Đại đế đời kế tiếp, muốn chiếm đoạt thế giới Sa Bàn của ta để nhét vào bản đồ của mình, còn muốn phát triển khoa học kỹ thuật ở bên trong..."

"Không thể bỏ mặc chuyện này được. Dù sao đây cũng là vườn trái cây mà trong nhà đã bỏ tiền ra để nhận thầu, ta vất vả phát triển Sa Bàn đến bây giờ, tại sao có thể thành quốc thổ của các người được? Thật sự tính toán tới quốc thổ, mặc dù là vườn nông do ta nhận thầu, nhưng vẫn là quốc thổ của Trung Quốc chúng ta

đó?"

Suy nghĩ của Hứa Chỉ rất đơn giản, hắn dự định đánh đuổi đám người gây họa này.

Không cho phép bọn họ đi vào can thiệp là được.

Mình làm ruộng của mình, cứ để cho bọn họ mộng bức đi, dù sao bọn họ cũng không có cách nào.

Nhưng hắn lại đổi ý: "Bây giờ, ta hoàn toàn có thể không cần để ý tới bọn họ! Cứ để cho bọn họ ở bên ngoài nhìn mà nhỏ dãi, thành lập sở nghiên cứu, tự ngu tự nhạc. . . Nhưng ở một thời đại nào đó sau này, chờ ta mở ra vô số thế giới Sa Bàn mới, thật sự có Chư Thiên Vạn Giới, có lẽ sẽ thực hiện tham vọng của bọn họ, làm giống như lời bọn họ nói vậy. . .

Khi đó trái đất bước vào thời đại vũ trụ lớn! Đi về phía Chư Thiên Vạn Giới!

Lịch sử ghi lại giờ phút vĩ đại này!

Vô số người trái đất mừng đến chảy nước mắt, người lãnh đạo các nước đọc diễn văn trước tivi cũng rơi nước mắt đầy mặt: 'Đây là một bước nhỏ của loài người chúng ta, một bước dài của văn minh trái đất. . . '

‘Chúng ta sắp bước vào thời đại vũ trụ lớn, văn minh của vô số thế giới khác đang vẫy gọi văn minh trái đất của chúng ta. . .’

Hứa Chỉ cười rộ lên, có chút kỳ lạ:

"Nhưng trên thực tế thì sao? Bọn họ căn bản không có đi ra khỏi trái đất, cái gọi là Chư Thiên Vạn Giới, thế giới khác, đi về phía vũ trụ, thật ra vẫn chỉ ở vườn cây nhà ta, làm con kiến nhỏ ra sức cho ta. . . Suy nghĩ thôi đã thấy rất hấp dẫn rồi."

Hứa Chỉ trước sau cảm thấy nó rất triển vọng, nhưng chỉ là điên cuồng tưởng tượng mà thôi, thực ra đó là chuyện rất xa xôi.

Bây giờ Sa Bàn nhỏ này còn chưa đủ cho bọn họ chà đạp, trừ khi tới lúc mình phát triển ra rất nhiều Sa Bàn, thật sự có Chư Thiên Vạn Giới, thiếu rất nhiều người diễn hóa giống loài thì nói sau.

Đến lúc đó, có thể chia cho bọn họ mấy thế giới Sa Bàn nhỏ trong vườn trái cây, từng người thống trị một thế giới văn minh, phát động ‘Chiến tranh thế giới vĩ độ’, thông qua ống nước "Thông đạo thế giới" xâm lược thế giới của nhau. Lúc đó, sẽ giải quyết mâu thuẫn và oán hận chất chứa giữa các nước trong thực tế ở trong vườn trái cây nhà ta.

Vừa nghĩ tới điều này đã thấy rất thú vị!

Dù sao, nơi có chiến tranh là có thể diễn hóa ra giống loài văn minh.

Nhưng bây giờ mình không thể quá tham vọng, tạm thời phải lập tức chữa được bệnh ung thư, hoàn toàn đặt vững nền móng cho văn minh luyện kim đã.

Thuật luyện kim đã ở trước mắt, Hứa Chỉ nhìn về phía sa bàn.

Chương 83: Khoa Phụ Tôi Chỉ Uống Một Hớp

Mở ra Sa Bàn, lúc nào cũng có đủ loại việc vặt.

Bây giờ mạch nước ngầm đã cuồn cuộn, đối với những chỉ tiêu Beta của những sở nghiên cứu bí mật này, trước mắt Hứa Chỉ dự định là: Kiềm chế, tạm thời từ chối bọn họ tiến vào.

Trên thực tế, cho dù là Sa Bàn nhỏ cũng đã là một loại thế giới nhỏ thật sự rồi!

Cho bọn họ một Sa Bàn, để cho bọn họ ở bên trong phát triển văn minh khoảng một trăm năm, bên ngoài mới qua một ngày, vậy cũng đủ để bọn họ phát triển các loại dự án nghiên cứu khoa học hiện có. Trong ba mươi ngày ngoài thực tế, bọn họ ở bên trong đã vượt qua công nghệ của những quốc gia khác bên ngoài tới ba ngàn năm, quả thật sẽ ảnh hưởng tới bố cục toàn thế giới.

Bọn họ điên cuồng tranh đoạt như vậy, thật sự có thể hiểu được!

Đây đã xem như là một thế giới chân thực khác!

Cho nên, Hứa Chỉ không thể cho bọn họ bước vào, tối thiểu trong thời gian ngắn thì không thể!

Vào lúc này, Lý Sinh Khương tất nhiên không biết mình đã bước lên đoàn tàu tốc hành.

Đại lão của vô số sở nghiên cứu, thậm chí là siêu cấp đại lão mà ngay cả hắn cũng chưa chắc có thể tiếp xúc được, đang ở sau lưng mình giúp đỡ, muốn mượn tay của hắn tìm một ít tài liệu.

Dù sao bây giờ, Lý Sinh Khương đã hoàn toàn ỷ lại vào bên ngoài.

"Trên mạng đúng là ngọa hổ tàng long, những đại lão trên mạng còn trâu bò hơn cả một vài chuyên gia trong ngành mà mình quen biết!"

Hắn tiếp tục gõ bàn phím, trên mặt đầy tươi cười.

Hắn lựa chọn tiếp tục đăng bài.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ:

- Các vị đại lão, khôi giáp đã làm xong, vậy bước tiếp theo hẳn là khởi hành được rồi chứ? Có hai con đường đi tới kho tàng bí mật, mọi người nói xem nên đi đường nào? Tiện thể nhắc luôn, bởi tôi thu mua rất nhiều tài liệu luyện kim, có thể đã bị chú ý, tôi chắc sẽ bị phát hiện là còn sống mất!

Một bức ảnh bản đồ dãy núi tinh tế hiện ra.

- Đây là dãy núi Arthur?

- Trong đó có rất nhiều thú cự thú Allah, nhìn qua ảnh chụp cự thú này thì thấy cũng rất dữ tợn!

- Quá khoa trương, dãy núi thật đẹp, ở đây có vô số giống loài và cây cối. Nếu là game online, chỉ là những quái vật này, sẽ trở thành một nơi đánh quái thăng cấp cực lớn, đủ để tôi tự ngu tự nhạc ba năm rồi.

- Đúng vậy, vạch ra tuyến đường là một vấn đề.

Các người chơi lập tức phân tích sôi nổi về bản đồ. Lần này lại có đại lão ra tay, bắt đầu giúp đỡ cùng tham mưu, vô số quân sư lựa chọn một tuyến đường hợp lý nhất, đó là một đường vòng xa xôi với địa hình vô cùng nguy hiểm và khó khăn.

Lại qua mấy phút.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ:

- Đổ mồ hôi lạnh! Mọi người đúng là đã cứu mạng chó của tôi rồi! Tôi đi khoảng hơn mười ngày, phát hiện phía xa trên một tuyến đường khác ở dãy núi chợt có rất nhiều ánh lửa, sẽ không phải là mai phục chứ? Thật may tôi không đi đường đó! Tuyến đường của các đại lão đã cứu được mạng của tôi!

Ảnh chụp!

Ảnh chụp!

Ảnh chụp!

Vô số cư dân mạng thán phục.

Lý Sinh Khương muốn nhờ cậy mọi người, bây giờ tất nhiên không biết xấu hổ giả vờ đáng thương, đồng thời cũng tiện thể phát một đợt phúc lợi.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ:

- Tuyến đường mọi người lựa chọn, trên đường rất gập ghềnh, có rất nhiều thác nước và suối đúng không? Nhân lúc Elmin tắm, tôi đã lén lút chụp mấy bức, nhưng lập tức bị phát hiện rồi bị Elmin đuổi ra ngoài.

Ảnh chụp! (ba tấm)

Kích thước không lớn, chỉ là một bức ảnh bình thường chụp người đẹp đang tắm trong suối nước, nhìn qua rất mông lung, nửa người ngâm ở trong nước, mơ hồ nhìn ra được dáng người tuyệt đẹp giống như tiên nữ.

Bây giờ mọi người đều đã trở thành fan của Elmin. Elmin kiên cường, xinh đẹp, lương thiện, mị lực nhân cách rất xuất chúng.

Thậm chí, trên đoạn đường đi gian nan này, Elmin mới là nhân vật chính.

Slime già yếu bị thương nặng, chính là một con gà yếu siêu cấp, đã suy nhược đến cấp độ vu sư cấp năm sơ cấp, chỉ có thể chịu trách nhiệm kết nối với 'mạng hiện đại', xem như quan chỉ huy.

Nữ vu xinh đẹp lạnh lùng này mới thật sự là nhân vật chính của chuyến phiêu lưu, còn đẹp hơn so với nhân vật bước ra từ nhị thứ nguyên, cũng có không ít ảnh chụp Elmin tinh xảo được fan hâm mộ lấy làm hình nền.

Krypton Chặt Tay:

- Đại lão, tôi nghi ngờ anh lái xe, tôi cũng có chứng cứ, làm gì lại đi chụp lén tiểu tiên nữ Elmin nhà tôi tắm rửa chứ? Tức giận! Tức giận! Sao không chụp lén nhiều một chút! (chảy máu mũi)

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- Liếm màn hình, tới đi, tới đi, tới đi! Nước tiên nữ tắm chính là nước thần kéo dài tuổi thọ, mỗi người một ngụm, không ai được uống nhiều hơn (thấy tức cười).

Tốc Độ Xe Akina:

- Vậy Khoa Phụ tôi chỉ uống một hớp! (thấy tức cười).

Haruko Thích Học Tập:

- Ah! Đám đàn ông thối! (cười lạnh) Nữ sinh như tôi cũng là fan của Elmin. Dọc đường đi, cô ấy hiên ngang lẫm liệt, chính trực nhiệt huyết, không vứt bỏ bất kỳ một đồng bạn nào, còn muốn cứu vớt Charlotte đã phản bội chạy trốn khỏi học viện, làm cho tôi nhớ tới cốt truyện Naruto, theo đuổi tình tiết của Sasuke... Nếu sau khi phản công mà không xác định Elmin làm Quân chủ Đại đế đời kế

tiếp, đừng trách những fan ruột như chúng tôi chém anh.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du:

- Sốc! Hành động đen tối, nội bộ quyết định Elmin làm Quân chủ Đại đế đời kế tiếp! Rốt cuộc là suy đồi đạo đức, hay là giao dịch PY?

....

Hứa Chỉ thấy vậy thì mỉm cười, tiếp tục uống trà.

Các dân mạng đang điên cuồng đăng bình luận, con đường phản công nhìn như dài dằng dặc, nhưng bây giờ lại không quá lâu, hắn vẫn chờ nổi.

Lý Sinh Khương mở ra một con đường gian nan cho Đại đế lúc tuổi già, Elmin bảo vệ hắn rất gian khổ trắc trở, vô số lần rơi vào đường cùng bị bao vây.

Nhưng các người chơi ở bên ngoài yêu mến nữ thần Elmin, điên cuồng như gà chọi, biến điều không thể thành có thể, đánh bại đủ loại truy kích của kẻ địch.

...

Vương quốc Babylon năm 529.

Đại Đế Luyện Kim bị ám sát, không rõ sống chết, ba Vương quốc lớn cũng bởi vậy rơi vào tình trạng hỗn loạn, vô số học viện vu sư chấn động, thời đại bóng tối dường như đã mơ hồ xuất hiện, chuẩn bị phủ khắp mặt đất.

Mà vô số nữ vu cấp sáu truyền kỳ đứng phía sau màn, nhìn thấy lần lượt chặn đường và đánh lén thất bại, không khỏi có chút khiếp sợ.

- Lại chạy thoát! Rõ ràng là mai phục kín kẽ không hề có chút sai sót!

- Giống như tiên tri biết trước, biết được suy nghĩ trong lòng chúng ta vậy.

- Đại Đế Luyện Kim không hổ danh là thần thoại đương thời, sánh ngang với anh hùng vương trong thần thoại Sumer cổ xưa, có can đảm vung kiếm về phía Thần... Rõ ràng bị thương nặng gần chết, lại chỉ có một mình, vậy mà khiến cho chúng ta cảm giác giống như đang phải đối mặt với trí tuệ của vô số người.

- Trên đời này, làm sao lại có nhân vật toàn năng hoàn mỹ như vậy được? Toàn trí toàn năng, tri thức gì cũng hiểu?

Rất nhiều vu sư trong các học phái, nữ vương Vương Quốc Bán Thú Nhân, thành viên hội Tường Vi Cứu Thế, đều không khỏi dâng lên cảm giác phức tạp.

Rõ ràng bọn họ mới là bên mạnh mẽ đang truy sát với thực lực nghiền ép, lúc này lại có một cảm giác bất an lan tràn.

...

Trước mắt đã qua tròn một giờ từ khi đăng bài, trong thế giới vu sư cũng đã qua năm, sáu năm.

Những học phái nổi loạn đã triệt để điên cuồng, đám người Elmin chạy trốn càng thêm khó khăn.

Các nàng lặn lội đường xa, vì không để cho đối phương hiểu rõ mục đích của mình nên đã đi đường vòng, rõ ràng chỉ là một đoạn đường rất ngắn lại phải đi suốt sáu năm, vô số lần cận kề với cái chết, có thể thấy trong đó ẩn chứa lực cản khủng khiếp thế nào.

Cuối cùng, bọn họ phá tan từng tầng khó khăn, cuối cùng đi

tới trạm cuối, tới trước mặt kho báu bí mật của nhà mình.

“Cuối cùng cũng sống sót tới được đây.”

Lý Sinh Khương dựa theo người chơi nhắc nhở, bắt đầu luyện chế ‘thuốc mở rộng gen thứ hai’.

Hắn trốn ở trong kho báu bí mật thử nghiệm, thất bại vô số lần trong mấy tháng, tốn vô số tài liệu, cùng vô số sinh viên Y khoa thảo luận nghiên cứu, cuối cùng đã thử nghiệm thành công.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ:

- Các anh em, tôi sắp bắt đầu dùng thuốc do mọi người nghiên cứu ra, thành công hay thất bại đều dựa vào lần hành động này. Các anh em, tôi muốn livestream cắn thuốc!

Ảnh chụp thuốc mở rộng gen thứ hai (một tấm)

Trong hình ảnh, chai thuốc giống như trong trò chơi giả tưởng, là chai thủy tinh chứa chất lỏng màu đỏ phát ra chút ánh sáng màu trắng thần bí.

- Cuối cùng đã đến giây phút này rồi sao?

- Chúng ta phải cùng nhau sáng tạo lịch sử. Thật kinh ngạc! Đại Đế Luyện Kim lúc tuổi già bị tập kích, lại chế tạo ra gen thứ hai... Không, ở thế giới vu sư phải gọi là 'thuốc mở rộng huyết mạch thứ hai', phá tan định luật sắt vĩnh hằng của thế giới vu sư! Dung nhập huyết mạch thứ hai, sống đời thứ hai! !

- Ha ha ha! Trời không tuyệt đường của Grantham tôi, vạn cổ luyện kim như đêm dài!

- Ha ha ha ha! Tay nắm nhật nguyệt hái ngôi sao, thiên hạ không có người nào được như vậy! Tôi đường đường là Đại Đế Luyện Kim, lúc tuổi già gặp bất hạnh, các người phỉ báng tôi, hại

tôi, bắt nạt tôi, sỉ nhục tôi. Sau hôm nay, tôi sẽ phá tan định luật của thế gian, sống thêm đời thứ hai, nhất định sẽ trở lại thế giới!

Haruko Thích Học Tập:

- Phía trên mấy tuổi rồi còn bị chuunibyou thế? Anh đi nhầm trường quay rồi. (cười lạnh)

Cho dù những bình luận trên mạng không ngừng nói đùa, lại không che giấu được sự lo lắng của bọn họ.

Dù sao trò chơi này quá chân thật, rốt cuộc có thể thành công hay không, vẫn là một chuyện không thể biết được.

Bọn họ đều đang âm thầm sốt ruột. Bây giờ mới chỉ ở trong diễn đàn ngắn ngủi hơn một giờ, xuôi theo nội dung cốt truyện, dường như bọn họ đã bị dẫn dắt vào một bộ phim chạy trốn, quật khởi ở thế giới khác vô cùng ác liệt và đặc sắc, cảm động trước từng nhân vật trong đó. Nếu không thể thành công, tất cả những gì bọn họ cố gắng, đều sẽ trôi theo dòng nước về phía Đông.

Chương 84: Trở Về Vẫn Là Thiếu Niên

Lý Sinh Khương cũng âm thầm sốt ruột.

Lý luận chỉ là lý luận, hắn có khả năng chịu được máu của Phượng Hoàng, dục hỏa trùng sinh, cọ rửa chuỗi gen của mình hay không, tất cả còn chưa biết.

Hắn biết rõ, vào lúc này, mình đang bước vào một lĩnh vực mà cả thế giới vu sư chưa từng biết tới. Nếu có thể thực hiện, thế giới vu sư sẽ đón nhận một thời đại hoàn toàn mới.

- Lão sư. . .

Bên cạnh, trên mặt Elmin lộ ra vẻ lo lắng.

Nàng không phải là kẻ ngu ngốc, trong suốt những ngày qua, nàng đã mơ hồ nhận ra được điều gì.

Vật nuôi của Đại Đế Luyện Kim, chỉ là một con Slime, làm sao có thể khủng khiếp như vậy được?

Slime biết chế tạo ra áo giáp luyện kim của Đại Đế Luyện Kim sao?

Slime lại nắm giữ kiến thức toàn trí toàn năng, sáng tạo ra vô số kỳ tích dẫn nàng chạy thoát thân.

Thậm chí bây giờ, Slime còn chế tạo ra thuốc mở ra huyết mạch thứ hai chưa từng có từ trước tới nay để cho bản thân dùng, muốn sống thêm đời thứ hai. . .

Mặc dù nàng không muốn thừa nhận, nhưng từ mức độ coi trọng khi bị đuổi giết, cùng với các loại dấu hiệu khác, nàng đã mơ hồ nhận ra được sự thật không thể tin nổi: Đại Đế Luyện Kim trong truyền thuyết thật ra là một con Slime.

Cũng chính là con ma vật nhỏ Slime hôn mê ở bên đường mà năm đó nàng vô tình thấy được, lúc đó, nàng đã vô tình cứu vớt cả thế giới vu sư. . .

Nhưng qua những năm này, tất cả đã không còn quan trọng nữa!

Elmin nhìn thuốc trên bàn rồi lặng lẽ đi ra ngoài:

“Ngài là một vị Quân chủ Đại đế, nhất định phải sống tiếp. Không thể dễ dàng chết đi như vậy được. . . Ta không muốn để cho chính nghĩa của thế giới bị che mờ, tất cả gian ác trong bóng tối được lộ ra.”

“Từ nhỏ đến lớn, ta chỉ kính trọng duy nhất một người.”

Nàng dựa lưng vào bức tường rồi hít một hơi thật sâu, lặng lẽ nhìn không trung xanh thẳm trong dãy núi; “Trước đây ngài vẫn hỏi ta, ta sùng bái ai, nhưng ta cũng chỉ mỉm cười. Từ trước đến nay ta chưa từng nói qua, ta nghe truyền kỳ của ngài từ nhỏ tới lớn, khi đối mặt với thần tượng của mình, ai cũng sẽ xấu hổ."

"Dẹp yên thời đại nữ vu hắc ám! Mở ra phong trào luyện kim! Đúc ra hai kỳ quan luyện kim cấp thế giới! Thay mặt mọi người ở Babylon lên trời yết kiến chúng Thần! Si tình bảo vệ bảy nữ vu, vì các nàng mà đau khổ tìm kiếm thuốc kéo dài tuổi thọ. . . Những công lao và thành tích còn có rất nhiều."

Trong mật thất, Lý Sinh Khương hít sâu một hơi: "Đau dài không bằng đau ngắn."

Hắn uống vào một ngụm thuốc mở rộng gen thứ hai, một cảm

giác cay độc lan tràn ra khắp cơ thể.

Đau đớn!

Cực kỳ đau đớn!

Nó còn đau đớn hơn cả nghi lễ dung nhập máu Evil Eye để trở thành vu sư năm đó, nó dường như thiêu đốt cả cơ thể, làm cho thân thể của mình hóa thành bụi, không ngừng nghiền nát và đúc lại.

Trong mơ hồ, Lý Sinh Khương thấy một ngọn lửa bùng cháy, một con Phượng Hoàng bay lên trời, sau đó ý thức hoàn toàn mơ hồ.

"Ta sắp chết sao. . . Cố tỏ ra đáng thương lâu như vậy, cuối cùng vẫn không thể phản công thành công."

Hắn cười gượng: "Trò chơi này đúng là đau đến sống không bằng chết, quá đau đớn, trước sau vẫn khó khăn như vậy. Nhưng đau đớn này mới khiến cho ta cảm nhận được rõ ràng, đây mới thật sự là cuộc sống thứ hai!"

Hắn không thể tiếp tục chịu đựng được nữa, hoàn toàn chìm vào trong bóng tối.

Ngất tròn một ngày, hắn hốt hoảng tỉnh lại, chỉ cảm thấy khắp người đau đớn tê dại.

"Đây là. . ."

Lý Sinh Khương xiết chặt nắm tay, có cảm giác người nhẹ như yến, đã lột xác hoàn toàn.

Không có số liệu, không có khung nhắc nhở của trò chơi, nhưng hắn có thể cảm nhận được rõ ràng cơ thể của mình đã đón nhận một lần lột xác, dường như hóa thân thành một giống loài

hoàn toàn mới, từ trên thân thể hắn có thể nhận biết được điều này.

Đây là một thế giới chân thật.

"Lão sư, cuối cùng ngài đã thức tỉnh." Elmin len lén lau nước mắt, vội vàng đứng lên.

"Ta thành công rồi."

Hắn nhìn về phía Elmin bên cạnh đang mừng đến chảy nước mắt, có cảm giác vui mừng vì sống sót sau tai nạn. Vào lúc này, hắn đã không còn xem đây là một trò chơi nữa, nhân vật có tình có da thịt, biết đau, biết cười, biết rơi nước mắt, đây chính là cuộc sống thứ hai của mình.

Hắn nhanh chóng mở ra vị trí gen thứ hai, trước mắt hắn phải đối mặt với việc lựa chọn gen mới:

Gen Gà Đưa Ma.

Đúng vậy!

Hắn là Slime, tất nhiên không có cách nào dung nhập gen Slime, gen Evil Eye cũng đã dung nhập qua, đã không còn sự lựa chọn nào khác.

"Chỉ có một thôi sao? Chỉ có thể dung nhập gen của người chơi sa điêu kia tạo ra thôi sao? Không thể cho ta gen nào khá hơn một chút à. . . "

Lý Sinh Khương nghẹn lời, nhưng vẫn đăng tin.

Elmin thấy Slime "rời khỏi trò chơi" dẫn đến việc bỗng nhiên ngất đi, vẻ mặt rất bình tĩnh.

Bởi vì nàng đã quá quen thuộc rồi. Hắn vẫn thường bỗng nhiên ngất đi như vậy trong mấy ngày, mấy giờ, thậm chí mười mấy

phút, đại khái chính là di chứng sau khi Đại Đế Luyện Kim già cả và bị thương nặng gần chết mà thôi.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ:

- Các vị, tôi thành công rồi! Bây giờ bước tiếp theo của tôi là mở ra chuỗi gen thứ hai, dung nhập gen Gà Đưa Ma!

- Cuối cùng. . .

- Cuối cùng. . .

Một câu nói này khiến tất cả mọi người đang căng thẳng bỗng nhiên thả lỏng.

Cho dù thoạt nhìn chỉ có vài phút, nhưng khó tránh khỏi chờ đợi lo lắng quá mức.

Giống như một đám người bọn họ cùng nhau nâng người bệnh sắp chết lên, trăm cay nghìn đắng đưa đến bệnh viện, nhưng lại phát hiện bệnh viện này chính là bệnh viện tự cứu chữa, chỉ có thể tự mình chuẩn bị tiền giải phẫu, dao giải phẫu, các loại thuốc, thông qua vô số gian nan hiểm trở, bây giờ cuối cùng đưa được vào phòng cấp cứu, nhưng lại chỉ có thể đứng ở bên ngoài sốt ruột chờ.

Bọn họ rất sợ giải phẫu thất bại, khiến cho mọi cố gắng trước đó đều uổng phí.

Krypton Chặt Tay:

- Thành công rồi! Tôi còn không dám đi vệ sinh đấy, trái tim của tôi cuối cùng cũng được thả xuống, cảm giác thật nhẹ nhõm.

Haruko Thích Học Tập:

- Trong lòng lập tức thả lỏng, chúng ta sáng tạo ra vu thuật hoàn toàn không có trong lịch sử, chúng ta đều sẽ được ghi vào sử

sách. Đồng thời, không sao là tốt rồi. Bây giờ đại lão sẽ dung nhập gen Gà Đưa Ma sao? Đại lão muốn biến bản thân mình thành mỹ thực? Còn nữa, vừa nghe 'Gà Đưa Ma' đã thấy là điềm xấu rồi! (thấy tức cười)

Tốc Độ Xe Akina:

- Tức giận! Tôi rất tức giận! Giống loài mỹ thực của tôi mới là mạnh nhất có được không! Nếu Thần Sáng Thế cũng thích ăn như vậy, chắc các vị Thần khác cũng thích, tiếp theo là lên trời yết kiến chúng Thần, đại lão có thể cắt thịt nuôi chim ưng để lấy lòng chúng Thần trên trời! (thấy tức cười)

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- Đại lão Akina quả nhiên có cách suy nghĩ kỳ lạ! Còn có chiêu này nữa sao? Trước đó độc chết Thần Sáng Thế không thành, bây giờ lại muốn gây chuyện thị phi, còn muốn độc chết chúng Thần trên bầu trời ở thế giới vu sư sao? Đúng là người cắn Thần chuyên nghiệp!

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du:

- Oa oa Oa! Quá đáng sợ, lần này lại phải hy sinh vì nghĩa, độc chết chúng Thần trên bầu trời. Trong hộp cơm của bọn họ có giấu phân, trong phân lại có độc sao? (thấy tức cười)

. . .

Khu bình luận lập tức vui vẻ.

Lý Sinh Khương cũng lập tức cười, lau mồ hôi lạnh, giống như sống sót sau tai nạn. Những người này thoạt nhìn toàn nói linh tinh, nhưng thật ra mỗi một người đều rất tốt.

Về phần độc chết chúng Thần trên trời, hắn cũng không có

quyết định này.

Chỉ nói vui vậy thôi, đừng nói bản thân mình không qua nổi mắt bão kia, mà kịch độc đó cũng chỉ độc chết được vu sư cấp bốn mà thôi, chắc chắn không có tác dụng gì.

Lý Sinh Khương suy nghĩ một lát lại đăng tin:

- Bây giờ tôi phải dung nhập gen mới, sau đó sẽ livestream phản công.

Tiếp theo, Lý Sinh Khương bắt đầu dung nhập thuốc biến đổi gen ‘chim độc’.

Sau khi mở rộng vị trí và dung nhập gen thứ hai, sẽ không có gì nguy hiểm đến tính mạng. Sau khi chịu nỗi đau đớn kịch liệt, vẻ mặt Lý Sinh Khương bất đắc dĩ nhìn hình thái của mình, biến thành Slime kịch độc màu xanh sẫm, phía sau có hai cánh nhỏ: "Slime hình thiên sứ sao? Vậy thì càng đáng yêu hơn, đây là có chuyện gì vậy?"

Hắn lặng lẽ gửi ảnh chụp, bên ngoài lại ầm ĩ lật trời.

- Wow, đại lão đúng là đáng yêu! Vương Slime đáng yêu! Cánh nhỏ, Đại Đế Luyện Kim của chúng ta sao lại đáng yêu đến vậy!

- Ha ha ha! Vui thật, vui thật! Sau đó, thời kỳ khó khăn đã qua rồi, bây giờ chính là thời kỳ giải trí của chúng ta. Đại lão đã kéo dài tuổi thọ, lấy lại được tuổi trẻ, còn lại thì xem đại lão livestream phản công đi!

- Đại lão không hổ danh là người chơi làm ruộng đam mê thu thập, cả kho báu này cũng đủ chế tạo ra một Grantham mới. Ghế nhỏ đã chuẩn bị, ngồi đợi đại lão livestream phản công. Phía trước bày hạt dưa, bánh kẹo, hồng trà. . .

...

Vương quốc Babylon năm 539.

Quân chủ Đại đế Grantham chưởng quản luyện kim và cánh cửa chân lý, mười hai năm trước bị ám sát ở Vương cung Babylon khiến thiên hạ rung chuyển bất an, một lần rối loạn này không ngờ kéo dài tròn mười hai năm.

Mười hai năm qua đã xảy ra rất nhiều chuyện, người khổng lồ Adolf đã bị hội Tường Vi Cứu Thế cướp đi, bọn họ âm mưu đi tới đảo luyện kim Gorgons để giải phong ấn cho Đại đế tử vong, nhưng lại bị Vương Quốc Bán Thú Nhân ngăn cản ở hải cảng Wolf.

Vương Quốc Bán Thú Nhân vừa xử lý một vị Đại Đế, không thể lại để cho một vị Đại Đế khác xuất hiện quản lý thiên hạ được.

Hai thế lực tranh đấu với nhau càng thêm ác liệt.

Cuộc tranh đấu lại diễn ra mấy năm.

"Đại Đế Luyện Kim chắc cũng đã chết già rồi. Hắn vốn gần tới đại nạn 250 năm, đồng thời trước đó trọng thương gần chết, chúng ta không cần để ý tới nữa. . . "

Tuy rằng bọn họ vẫn đang đuổi giết, nhưng dần dần không để ý tới chuyện truy sát Đại Đế Luyện Kim nữa, trọng điểm chủ yếu lại biến thành cuộc chiến chém giết lẫn nhau.

Dù sao, ai cũng sẽ có ngày phải chết già, không thể đảo ngược.

Ba nữ vu mở ra một thời đại năm đó và vị anh hùng vương Gilgamesh trong thần thoại cũng không thể thoát khỏi cái chết, cho dù bây giờ Đại Đế Luyện Kim có hùng tài đại lược cũng không thể mạnh hơn ba nữ vu và Gilgamesh, cũng chỉ có thể biến thành một đống xương trắng mà thôi.

Trong mười hai năm rung chuyển, vài học phái vu sư nhỏ đã hoàn toàn đi về phía diệt vong, nhưng cũng có không ít học phái

quật khởi.

Mấy nữ vu dẫn đầu Vương quốc Babylon dựa vào Vườn treo Babylon khổ sở vất vả chống đỡ.

Nhưng một ngày này, một người đàn ông hoàn mỹ với thân hình khổng lồ cao ba mét đã đi đến cửa thành Vương quốc Babylon, phía sau cũng là một người phụ nữ khổng lồ cao ba mét.

Những người canh giữ Vương quốc ở hai bên cửa thành, dân chúng nghèo khó đi ngang qua đều lộ ra vẻ mặt chấn động không tin nổi.

- Hình thể này, người khổng lồ cao ba mét, chỉ có Đại Đế Luyện Kim trong truyền thuyết mới có. . .

- Đúng vậy, gương mặt này cũng là gương mặt của Đại Đế Luyện Kim lúc còn trẻ, Vua Babylon của chúng ta, Đại Đế Luyện Kim đã trở về.

- Đại Đế trở về! Còn trẻ tuổi như vậy, sống thêm đời thứ hai, trở về vẫn là thanh niên!

Vô số người kích động, những lão nhân khóc lớn, bàn luận.

Lý Sinh Khương đi trên đường tới cửa Vương cung Babylon, liếc nhìn mọi người xung quanh đang bàn luận, khẽ nói:

- Ta sẽ đứng ở đây chờ đợi ba ngày. Trong vòng ba ngày, những kẻ âm mưu nổi loạn trong thiên hạ phải tự mình đến đây thỉnh tội!

Ngồi đợi thiên hạ đến thỉnh tội, Đại Đế Luyện Kim của chúng ta đã trở về, còn cực kỳ khí phách!

Vô số người Babylon mừng đến chảy nước mắt, muôn người đều đổ xô ra đường, đầu người nhốn nháo, chen chúc tới đón tiếp

Vương của quốc gia mình.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Lý Sinh Khương lập tức gửi đi, cũng không dừng lại ở bên ngoài lâu, lại tiếp tục vào trong chờ đợi kẻ địch đến nhà.

Một ngày này, cả thế giới vu sư đều sôi trào.

Vị Đại Đế sắp tới đại nạn kia, mọi người đều cho rằng hắn nhất định không thoát khỏi sinh lão bệnh tử. Nhưng không ngờ, hắn lại phá tan được luân thường của sinh mạng, một lần nữa Vương giả trở về.

Chương 85: Sống Ra Dáng Anh Hùng (1)

Ai cũng cho rằng Đại Đế Luyện Kim đã chết, nhưng lại không ngờ hắn đã hồi phục lại tuổi trẻ, trở lại thời kỳ mạnh nhất.

- Hắn làm sao có thể không chết được? Hắn lại còn khôi phục lại thời kỳ mạnh nhất nữa?

- Hắn cũng chưa đột phá cấp bảy sử thi, làm sao có thể còn sống chứ?

- Ba nữ vu và Gilgamesh trong lịch sử cũng chưa từng làm được chuyện này. Nếu không, một người nhân lúc tuổi già sẽ không mưu toan giết Thần, một người nhân lúc tuổi già sẽ không muốn gặp Thần trí tuệ Mercury một lần!

- Đại Đế Luyện Kim không ngờ lại làm được chuyện mà cả thời đại cổ xưa vẫn không có cách nào thực hiện được...

Đặc biệt giáo phái vu sư lớn, Vương Quốc Bán Thú Nhân đều rơi vào trong tuyệt vọng, hội Tường Vi Cứu Thế cũng đang chấn động, không thể tin nổi. Quả thật là vô cùng khó tin, Đại Đế Luyện Kim sống sót trở về, lại còn trẻ ra?

- Bất kể thế nào, chúng ta đã phản loạn, Đại Đế tLuyện Kim ất nhiên sẽ không bỏ qua cho chúng ta, chúng ta chắc chắn phải chết, chỉ có thể cầu xin một vị Đại Đế khác che chở cho chúng ta!

- Nhưng nếu thả vị đó ra...

- Không nhưng nhị gì cả.

Ban đầu, các giáo phái vu sư lớn, Vương Quốc Bán Thú Nhân hợp sức chống lại hội "Tường Vi Cứu Thế" loại bỏ phong ấn, nhưng bây giờ bọn họ đã không có lựa chọn nào khác.

- Đại Đế Luyện Kim có khí phách quân lâm thiên hạ! Có chí lớn! Ngày trở về không phải là huyết tẩy thiên hạ, mà là trấn giữ ở Vương quốc Babylon, chờ những kẻ nổi loạn như chúng ta đi vào tạ tội. Nhưng đây là nét bút hỏng nhất, chúng ta có thể dùng thời gian cuối cùng này để cứu ra một vị Đại Đế khác! Người này là tồn tại khủng khiếp nhất, từng thống trị thời đại nữ vu hắc ám!

Vua của Bán Thú Nhân Emery nói đến đây cũng không khỏi run rẩy, thậm chí chỉ nghĩ tới tục danh của tồn tại này, năng lực chưởng quản tử vong của người này đã thấy rất khủng hoảng.

Đây chính là quái vật kinh khủng trong truyền thuyết có thể mở ra cánh cửa tử vong, gọi người chết trở lại.

Nếu không phải tai họa đã đến nơi, nàng chắc chắn sẽ không tiếp xúc với cấm kỵ hắc ám trong truyền thuyết này.

Ngày hôm sau, vô số vu sư truyền kỳ cấp sáu liên lạc với thành viên của hội Tường Vi Cứu Thế, đi tới bờ bên kia của đại dương Oceanus và đảo luyện kim Gorgons.

Mấy năm nay, hội Tường Vi Cứu Thế đã sớm có cách loại bỏ phong ấn, chỉ là bị thế lực khác ngăn cản.

Mà bây giờ, bọn họ nhanh chóng phá giải phong ấn, mở ra cánh cửa dưới hòn đảo. Bên trong là một cô gái xinh đẹp động lòng người đang ngồi ở trên đài luyện kim, thông qua kính hiển vi, quan sát một lát cắt của sinh vật nào đó.

- Đây chính là Đại đế Tử vong trong truyền thuyết, một tồn tại khủng bố nhất hiện nay...

- Không ngờ lại là một cô gái xinh đẹp ôn nhu như vậy...

Vô số vu sư cấp sáu im lặng, một bầu không khí khủng hoảng lan tràn ra. Tồn tại này không hổ danh là cấp bảy sử thi trong truyền thuyết, ngay cả Đại Đế Luyện Kim cũng phải già nua, nhưng bây giờ nàng vẫn còn đang tuổi trẻ.

Nàng hơi nâng lên đầu, kinh ngạc nhìn mọi người:

- Các ngươi là ai? Không ngờ lại có thể phá mở được phong ấn của Grantham?

- Đại Đế, chúng ta tới cứu ngài.

Đám người hội Tường Vi Cứu Thế vội vàng bước lên trước nói rõ.

- Thì ra là thế, hắn đã già, suýt nữa bị các ngươi giết chết.

Medusa bật cười rồi dừng lại vài giây, sau đó tiếp tục cúi đầu nghiên cứu:

- Ta không muốn đi ra ngoài, ta sẽ ở đây nghiên cứu thuật luyện kim. Đại Đế Luyện Kim mở ra lĩnh vực này quả thật vô cùng cao thâm, đây là một lĩnh vực vi mô thần kỳ, có thể khiến cho ta chân chính nghiên cứu cái chết, cánh cửa chân lý của thế gian, cấu trúc đơn thể tạo thành sinh vật tự nhiên cũng sẽ có sinh sôi và chết đi.

- Nhưng Đại Đế...

Người của Tường Vi Cứu Thế vội la lên.

Không ai có thể ngờ được, bọn họ vất vả vô số năm muốn loại bỏ phong ấn, lại nhận được một kết quả là Đại Đế Tử Vong căn bản không muốn ra ngoài, bây giờ đang mê mẩn nghiên cứu...

Medusa cười, ngẩng đầu liếc nhìn bọn họ:

- Thế hệ này có rất nhiều vu sư cấp sáu, thời đại quả thật đang

tiến bước... Nhưng các người cũng nói, Grantham khi về già dường như đã mở ra cánh cửa chân lý 'Toàn trí toàn năng', hắn biết được vạn vật trong thế gian, tính toán không bỏ sót, kẻ đối địch với hắn dường như đối địch với trí tuệ vô tận của chúng sinh, hắn làm sao có thể để lại sơ hở cho các ngươi đi qua dễ dàng như vậy?

Mọi người nghẹn lời.

Medusa cười, thản nhiên nói:

- Ta không biết hắn làm thế nào để kéo dài tuổi thọ của mình... Nhưng cuối cùng hắn vẫn chỉ là vu sư cấp sáu truyền kỳ. Truyền kỳ 250 mươi năm, sử thi 600 năm, chênh lệch cảnh giới và biến đổi về chất quá lớn, cho dù hắn kéo dài gấp đôi tuổi thọ đến năm trăm năm, thì thế nào? Vẫn không thể sống lâu được bằng ta.

- Hắn có chiến lực khủng khiếp lại thế nào? Cuối cùng tuổi thọ vẫn ngắn ngủi! Hắn trấn áp ta được một đời lại thế nào? Cuối cùng vu sư cấp sáu không thể giết ta! Ta chỉ cần chờ hắn chết già hay bệnh chết, ta sẽ ra khỏi đây, thống trị thiên hạ là được.

Medusa tiếp tục cúi đầu, ngón tay thon dài nghiên cứu thấu kính, cười dịu dàng:

- Năm đó khi thất bại ta cũng từng nổi giận. Nhưng qua vô số năm, ta cuối cùng đã hiểu rõ, thắng bại nhất thời chỉ là chuyện nhỏ, sống được lâu dài mới thật sự là người chiến thắng.

Mọi người im lặng, chấn động trước suy nghĩ của Đại Đế đang yên lặng nghiên cứu này. Đây mới thật sự là trí giả.

Medusa lại tiếp tục nói:

- Thật ra, hắn đang cố ý thả ta ra ngoài. Hắn nói trấn giữ ba ngày là muốn để cho các người có thời gian thả ta ra, mang đến áp lực chết chóc cho hắn, để cho ta đánh với hắn một trận, làm cho hắn đột phá cấp bảy sử thi. Cũng giống như năm đó, hắn làm cho

ta đột phá cảnh giới sử thi vậy... Nếu hắn có thể đột phá cấp bảy sử thi, chính là giây phút hắn có thể giết chết ta, ta sẽ không thể đảo ngược được tình thế nữa.

Đây chính là kế sách của mọi người trên mạng.

Chỉ là bọn họ quá coi thường một vị Đại Đế từng trấn áp thiên hạ này, mưu kế đã dễ dàng bị nhìn thấu. Nàng căn bản sẽ không cho Lý Sinh Khương có cơ hội đánh với nàng một trận, đột phá cấp bảy sử thi.

Một ngày này sau, tin tức đầu tiên vang vọng thiên hạ:

Đại Đế Tử Vong Medusa tự nguyện bị trấn áp ở đảo luyện kim Gorgons, hứa hẹn chỉ cần Đại Đế Luyện Kim còn sống một ngày ở trên đời, nàng sẽ không bước ra khỏi đảo luyện kim Gorgons một bước!

- Chỉ cần Đại Đế Luyện Kim còn sống ở trên đời một ngày, Quân chủ Đại đế Medusa từng thống trị thời đại hắc ám sẽ không bước ra một bước? Đây là thừa nhận uy thế vô địch của Đại Đế Luyện Kim sao?

- Đại Đế Luyện Kim trấn áp một đời, không người nào dám tranh phong với hắn!

- Đại Đế Luyện Kim không phải là sử thi, nhưng hơn hẳn sử thi!

Ngày thứ ba, vô số vu sư cấp sáu đã không còn hy vọng gì nữa, vô số thế lực hoàn toàn tuyệt vọng, suy sụp, chủ động đến Vương quốc Babylon thỉnh tội.

Nửa tháng ngắn ngủi, một cuộc cải cách khủng khiếp đã diễn ra.

Vô số vu sư cấp sáu, gian tế nội loạn bị điều tra thăm dò ra, bị

phế bỏ tu vi toàn thân, giam giữ ở đảo nhà tù Carlson, những loạn thần tặc tử nổi loạn đoạt quyền sẽ trọn đời không được ra ngoài.

Lúc này, vô số kẻ thu lại tham vọng của mình. Đại Đế Luyện Kim đã đột phá giới hạn tuổi thọ, không ai biết sau này hắn còn có thể sống bao lâu.

Lịch sử, Thịnh Vu Chi Mâu ghi chép:

【Vương quốc Babylon năm 539, trong mười hai năm sau khi Đại Đế Luyện Kim Grantham tuổi già bị ám sát, mặt đất chìm trong bóng tối và bạo động, các thế lực lớn đoạt quyền tranh bá. Ngày hôm đó, ngài một lần nữa trở về, sống thêm đời thứ hai, trấn áp thiên hạ, những người âm mưu đối nghịch đều tới tạ tội.】

Chương 86: Sống Ra Dáng Anh Hùng (2)

...

Vương quốc Babylon năm 549.

Cách thời điểm trấn áp bạo động đã mười năm, Đại Đế Luyện Kim vẫn còn tiếp tục thống trị.

Hắn đã hoàn toàn vượt qua cực hạn tuổi thọ bình thường của vu sư cấp sáu, dường như thật sự sẽ bất hủ muôn đời.

Hắn vẫn trẻ tuổi, dũng mãnh, sức lực dồi dào.

Mà vào lúc này, lời đồn đại Đại Đế Luyện Kim si tình cuối cùng cũng được chứng minh, hắn sử dụng thủ đoạn kéo dài tuổi thọ của mình, thành công cứu sống bảy nữ vu nhỏ bị phong ấn, kéo dài tuổi thọ cho các nàng.

Chỉ là các nàng đã không còn là hình người, mà là những con Slime có một cái xúc tu dài ngây ngô trên đầu.

Sau mười năm, mọi người cuối cùng đã đoán được bí mật khiến Đại Đế Luyện Kim có thể kéo dài tuổi thọ.

- Không ngờ các nàng đã được dung nhập máu Slime!

- Làm sao có thể chứ? Các nàng rõ ràng đã dung nhập máu Evil Eye, đây là dung nhập loại huyết mạch thứ hai à? Nhưng chỉ có thể dung nhập một loại huyết mạch khác, là định luật thiên cổ của thế giới vu sư...

- Đại đế Luyện Kim hóa ra đã nghiên cứu được phương pháp dung nhập huyết mạch thứ hai, có thể kéo dài tuổi thọ, trấn áp bạo động của hắc ám lúc tuổi già.

- Trình độ luyện kim của Đại Đế Luyện Kim đã đạt tới mức không thể tưởng tượng nổi, đã đến vùng cấm của Thần... So với lục đục với bọn họ, còn không bằng sống hòa bình. Đây mới là vu sư thật sự, cho ta chân lý vô tận, ta có thể nâng cả thế giới!

Vương quốc Babylon năm 600.

Ngày quốc khánh lập quốc trăm năm, Đại Đế Luyện Kim thọ hơn ba trăm năm, tuyên bố tổ chức đại hôn, cưới bảy nữ vu nhỏ của 'Hội Cộng Tế Nữ Vu Elizabeth'.

Vô số kỳ trân dị bảo được dâng lên vô cùng hoành tráng, thiên hạ thoáng cái liền chấn động!

Vương quốc Babylon, người khổng lồ 'Adolf' cầm pháo hoa luyện kim năm màu bắn ra, vang vọng khắp không trung của Vương đô Babylon, trên đường phố có vô số doanh nhân, phụ nữ đi đường ngẩng đầu nhìn, không nhịn được nước mắt lưng tròng.

- Vương của chúng ta cuối cùng cũng tổ chức đám cưới rồi.

Vườn treo Babylon bay lên không trung, ở dưới bầu trời sao tuyệt đẹp, buổi hôn lễ được diễn ra.

Đệ tử chân truyền duy nhất của Đại Đế Luyện Kim, Elmin lặng lẽ bảo vệ bên cạnh, xúc động cười nói:

- Sư phụ, lúc này ngài không còn là Đại Đế Luyện Kim toàn trí toàn năng nữa, mà là người đa tình cực khổ chờ đợi hơn hai trăm năm.

Elmin tràn đầy nước mắt, nói tiếp:

- Sư phụ, ta càng hiểu sâu về ngài, lại càng kính trọng cách làm người của ngài hơn... Rõ ràng là một con Slime, nhưng vẫn sống ra dáng anh hùng.

Một ngày này, Đại Đế Luyện Kim dẫn theo bảy cô dâu xinh đẹp mặc áo cưới, bước vào nhà thờ.

Khắp vườn hoa có cánh hoa rơi xuống, vô số vu sư ở bên cạnh rơi nước mắt, tất cả đều châu đầu ghé tai, vô cùng xúc động.

- Cổ xưa tương truyền, Vườn treo Babylon là do vua Grantham Babylon xây dựng cho Vương phi của mình, vì lưu lại một ngôi nhà cho các nàng ở trăm năm sau, không đến mức người đi cảnh mất. Trong một gian nhà nào đó chính là căn phòng nhỏ nghèo túng, nơi 'Hội Cộng Tế Nữ Vu Elizabeth' bọn hắn đã từng ở.

Có cô gái rơi nước mắt,

- Đại Đế Luyện Kim suốt đời nghiên cứu thuật luyện kim, không vì thành Thần mà chỉ vì cứu những người vợ trở về cõi hồng trần!

- Cuối cùng cũng là một kết cục mỹ mãn, Quân chủ Đại đế của chúng ta cũng được hạnh phúc lúc tuổi già.

Vô số nữ vu đứng ở trong điện phủ của Vườn treo Babylon, nhìn cảnh pháo hoa tuyệt đẹp phía chân trời mà bùi ngùi thở dài. Nếu như thế gian có thể có người chân tình với mình như vậy, mình có chết cũng không tiếc.

Dễ kiếm được bảo bối vô giá, nhưng khó có được người hữu tình.

...

Sau khi bước vào Vương điện, Lý Sinh Khương bỏ đi "Grantham", một con Slime thiên sứ hoạt bát lắc lắc xúc tu trên đầu

và nhảy vào trong ngực Elizabeth, xung quanh là Medea và những nữ vu nhỏ mặc áo cưới màu trắng.

Elizabeth cười, ôm con Slime ngây ngô đáng yêu này:

- Năm đó, chúng ta nhặt về một con Slime yếu ớt, thích nói khoác, thề son sắt sẽ trở thành Quân chủ Đại đế đời kế tiếp, không ngờ đã biến thành sự thật.

- Lúc đó các ngươi còn không tin ta, bây giờ đã tin rồi chứ?

Lý Sinh Khương cũng không nhịn được lau nước mắt, vừa khóc vừa cười.

Ở chỗ của các nàng, mình không cần đóng vai Quân chủ Đại đế cần phải duy trì tôn nghiêm nữa,mà chỉ là vật cưng nhỏ của các nàng mà thôi.

Các nàng giống như người nhà của mình, chờ đợi nhiều năm như vậy, cuối cùng cũng có ngày thức tỉnh.

'Thuốc kéo dài tuổi thọ' này không chỉ có kéo dài tuổi thọ của mình, còn có tuổi thọ của các nàng.

- Nói cùng với ta... Cà tím!!

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

...

Trong bài đăng, các dân mạng nhìn từng ảnh chụp với cảnh đêm và pháo hoa chói lòa, khung cảnh trong ảnh tuyệt đẹp, còn có ảnh cưới của đại lão, ai nấy đều rất xúc động.

- Tôi rất vui, thật sự rất vui! Cuối cùng, sau khi trải qua quãng đường với bao nhiêu nhấp nhô và nguy hiểm như vậy, Elmin và Đại đế Slime già đã chạy thoát thân, nghênh đón một kết cục hoàn hảo. Đồng thời, cuộc tình kéo hơn hai trăm năm, người hữu tình sẽ thành thân thuộc.

Mặc dù, đó là lời nói vô căn cứ (Phong cách thay đổi)

- Phía trên, muốn ăn đòn! Hừ hừ! Trong trường hợp này không nên nói đùa, đây mới là tình yêu thuần túy nhất, xen giữa thân tình và tình yêu, mông lung, thuần túy, tốt đẹp. Trong hội cộng tế nữ vu năm đó, mọi người ở trong một phòng cười nói vui vẻ, mang theo rất nhiều hồi ức. Đại lão vì phần ký ức này mới phấn đấu, cũng kiên trì hơn hai trăm năm, vì người yêu mới đi được đến bước này.

- Thật là cảm động! Mặc dù là bảy vợ nhưng tôi hoàn toàn không chán ghét nổi, có thể cũng vì không có tiếp xúc cơ thể, không phải vì dục vọng của đám người đàn ông kia... Kết hôn chỉ là để cho các cô ấy chính thức trở thành người nhà của mình, một phần gia đình mình, ý nghĩ rất đơn thuần... Nói thật, tôi thật sự đã khóc như mưa. Tôi thường xem những bộ phim tình cảm, cũng không phải dùng nhiều khăn giấy như vậy (nức nở).

- Tất cả mọi người đau xót gì thế? Mọi người hãy vui vẻ lên! Chúng ta trợ giúp nhiều như vậy, nội dung cốt truyện của trò chơi này cuối cùng cũng kết thúc mỹ mãn! Có cảm giác như đứa trẻ mà chúng ta cực khổ nuôi dạy cuối cùng đã khôn lớn, được gả ra ngoài (rơi nước mắt, rơi nước mắt)

Vô số dân mạng đều đang nhìn đám cưới này mà cảm thấy vô cùng xúc động.

Nhờ trợ giúp của bọn họ, bây giờ tất cả cuối cùng đều hạ màn, nội dung cốt truyện của trò chơi này cuối cùng cũng đi tới một kết cục hoàn mỹ mà bọn họ hy vọng thấy được, lại còn có các loại ảnh

chụp phong cảnh, ảnh cưới, pháo hoa.

...

Hứa Chỉ ngồi ở trong phòng, nhìn bài đăng trên laptop, cũng thở dài,

"Lý Sinh Khương lúc già thật sự giỏi gây chuyện thị phi, giống hệt như những người khai ích thời đại trước, không được sống yên ổn...

Hắn cười:

"Nhưng không hề làm ta, như thế cũng tốt... Hắn điên cuồng gây chuyện thị phi, cố tỏ ra đáng yêu, đáng thương, để cho cư dân mạng giúp đỡ, cuối cùng xem như đã kết thúc. Đám người kia đã tạo cho mình một bất ngờ không tệ... Chỉ có điều, Lý Sinh Khương cuối cùng vẫn không thể đột phá đến cấp bảy sử thi.

Cảnh giới sử thi khó tới mức nào?

Lý Sinh Khương là nhà khoa học làm nông, tư chất tu luyện cuối cùng vẫn không tính là tốt lắm.

Cho hắn sống thêm một thời gian, muốn đột phá cũng là hy vọng xa vời. Hắn xuất hiện gen thứ hai, nhiều lắm cũng chỉ nhờ sự giúp đỡ của các dân mạng, sống trong hiện thực lâu thêm một hai ngày mà thôi.

"Thời đại Đại Đế Luyện Kim chói lòa, cho dù kéo dài thêm một phần tuổi thọ thì cũng phải đối mặt với kết thúc."

Hứa Chỉ nhìn về phía Sa Bàn vừa mở ra Beta 3.0, một đám người chơi mới đã tiến vào Sa Bàn.

Đã tới lúc hắn lên kế hoạch xem, sau thời đại của Đại Đế Luyện Kim sẽ phải phát triển thế nào rồi.

Chương 87: Kế Hoạch Để Tất Cả Thành Viên Tiến Vào Thế Giới Khác!

Dựa theo suy đoán của Hứa Chỉ, hắn ta chắc sẽ không thể đột phá tới cấp bảy sử thi. Cho dù sức chiến đấu của vị Đại đế cấp sáu này có mạnh đến mức nào đi chăng nữa, khát vọng sinh tồn có mãnh liệt hơn nữa, cũng không thể sống được bao lâu.

- Cấp sáu dù sao cũng chỉ là cấp sáu, cao lắm thì hắn cũng chỉ có thể ở trong đó thống trị được một hai ngày mà thôi.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, bắt đầu nhìn về phía sa bàn đã mở ra Beta 3.0 bên kia.

Sự kiện lúc về già của Đại đế luyện kim ở trong sa bàn lớn coi như đã ổn định lại, thấy Đại đế luyện kim trở về Vương vị, Hứa Chỉ liền dời sự chú ý sang một bên khác, theo dõi sự tiến hóa trong sa bàn nhỏ, xử lý một chút vấn đề và tai họa ngầm khi cập nhật phiên bản Beta 3.0.

Hiện tại, là ngày thứ hai của bản Beta 3.0

Hứa Chỉ ngồi trên ghế, tiếp tục ăn táo, vẫn giống y như trước, bị đám người chơi mới vây xem.

- Ha ha ha! Cuối cùng tôi cũng đi ra khỏi hải dương, gặp được Thần Sáng Thế trong truyền thuyết rồi, đúng là hắn rất thích ăn hoa quả. Chụp một bức ảnh làm kỷ niệm đã!

- Ha ha ha, đừng cản tôi, tôi muốn đi liếm giày cho hắn!!

- Liếm giày + 1

- Liếm giày + 2

Hứa Chỉ cắn một miếng táo, nhìn đám người chơi mới của phiên bản Beta 3.0 này, nhất thời không còn lời gì để nói. Tuy đám người mới này có chất lượng rất cao, nhưng trước sau vẫn là một đám sa điêu.

Thực ra, trong bản Closed Beta này, Hứa Chỉ đã lén chừa ra hai chỉ tiêu, một cái là cho Trần Hi, cái còn lại là cho mình, thuận tiện cho việc hai người gặp nhau.

- Phó não, kiểm tra xem trong bản Beta 3.0 này, có bao nhiêu gian tế do các quốc gia xếp vào.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút rồi nói.

Phó não Trùng Sào trả lời một cách máy móc:

- Trong 50 chỉ tiêu trong phiên bản Beta 3.0 lần này, có 7 người đến từ các quốc gia lớn khác nhau.

Trong số các chỉ tiêu của bản Beta 3.0, vậy mà chỉ có 7 người bị xếp vào.

Ít như vậy, là do cao thủ trong dân gian nhiều như mây, làm cho những sở nghiên cứu của mấy quốc gia này không tranh giành nổi?

Trên thực tế, cũng không phải như vậy.

Là do trước khi bản Beta 3.0 mở ra vài ngày, Đại đế luyện kim đăng bài post lên, cho thấy tốc độ dòng chảy thời gian khủng bố của thế giới kia và các số liệu chân thật khác, lúc này các quốc gia mới biết được sự đáng sợ của trò chơi Bào Tử Tiến Hóa , khẳng định nó rất có thể là một thế giới chân thật khác.

Lúc này, bọn họ mới nghĩ tới việc bắt lấy chỉ tiêu của bản Closed Beta. Trong một ngày ngắn ngủi, việc chuẩn bị không chu toàn mới là nguyên nhân thật sự.

Hơn nữa, trong mắt bọn họ, số lượng căn bản không phải là nhân tố chính.

Sau lưng mỗi một người được xếp vào là cả một sở nghiên cứu, nếu xếp một đám người vào trong đó, đứng sau lưng cũng chỉ là một nghiên cứu viên mà thôi, còn không bằng tập trung hết tài nguyên nện vào một người. Vô số nhà khoa học sẽ trở thành hậu thuẫn cho người đó, làm cho hắn chiếm được vị trí chủ đạo, trở thành Đại đế luyện kim tiếp theo, thống trị thế giới kia.

Với lại, theo quan điểm của bọn họ là phải thật cẩn thận, cho nên không dám xếp quá nhiều người vào, tránh chọc giận người ngoài hành tinh có khoa học kỹ thuật cao này.

Hứa Chỉ nghe Phó não nói tới đây, lập tức cảm thấy không còn gì để nói,

“Các người cũng biết việc âm thầm xếp gián điệp vào sẽ chọc giận ta à? Đúng rồi đó! Một khi Thần Sáng Thế nổi giận, hậu quả vô cùng nghiêm trọng, đại hồng thủy diệt thế sẽ hủy diệt chúng sinh…”

“Nhưng đó cũng chỉ là trong sa bàn.”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, cũng không biết nếu đắc tội với mình trong hiện thực, sẽ bị trừng trị nghiêm trọng như thế nào?

Làm sao đánh lại với một đám quốc gia lớn lưu manh, còn muốn thực dân, mở rộng bản đồ lãnh thổ của quốc gia mình.

Bản thân hắn quá yếu, là một tiểu vu sư cấp một làm ruộng ở nông thôn, loại mà chỉ cần một viên đạn là có thể giết chết. Bây giờ hoàn toàn là cáo mượn oai hùm, năng lực duy nhất chính là sử

dụng Phó não xâm nhập vào trong hệ thống của bọn họ để nghe lén.

Trên thực tế, năng lực của bảy người này là hoàn toàn không thể nghi ngờ được.

Đứng sau lưng bọn họ là vô số đại lão đang điên cuồng tính toán, là một sở nghiên cứu khổng lồ, bọn họ chính là Lý Sinh Khương bản siêu nâng cấp…

Hứa Chỉ gãi gãi đầu, cắn một miếng táo,

"Nói thật, bảy người này không khác gì Thiên Mệnh Chi Tử, chính là loại người được Thiên Đạo ưu ái trong tiểu thuyết! Tập hợp ngàn vạn khí vận vào người, có thể điên cuồng bật hack, bàn tay vàng, chính là Long Ngạo Thiên thần cản giết thần, phật cản giết phật!"

Mà chính mình xem như Thiên Đạo, Thần Sáng Thế, thấy được bảy Thiên Mệnh Chi Tử, thiên địa chủ giác trong tiểu thuyết, có thể thúc đẩy văn minh thế giới kia phát triển… Theo lý thuyết, hẳn phải rất vui mừng mới đúng.

"Nhưng mà, đám Thiên Mệnh Chi Tử như Long Ngạo Thiên này đều có độc!"

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút,

"Muốn loại bỏ bọn họ một cách triệt để thì rất dễ, dù sao Phó não Trùng Tộc có thể phân tích phán định, sẽ không cho bọn họ bất kỳ cơ hội nào để xếp gián điệp vào."

"Thế nhưng, bảy Thiên Mệnh Chi Tử, bảy Long Ngạo Thiên này, trên người tập hợp ngàn vạn khí vận, bỏ đi hết thì thật sự đáng tiếc…"

Hứa Chỉ cảm thấy có hơi tiếc nuối,

“Làm công, nhất định phải cho bọn họ làm công… Ước mơ muốn hói đầu của đám người trong sở nghiên cứu kia, ta quyết định sẽ không từ chối bất cứ ai! Nhưng phải nghĩ biện pháp để cho bọn họ lục đục với nhau, đánh tan dã tâm của bọn họ, để cho bọn họ làm không công cho ta.”

Chuyện này, đúng là rất khó giải quyết.

Sau đó, Hứa Chỉ lại gọi điện thoại cho Trần Hi.

Trước đó, Hứa Chỉ đã để cho nàng rời khỏi ký túc xá ra sống một mình. Dù sao, nếu ở trong ký túc xá, việc chơi game sẽ không quá thuận tiện. Với lại, còn nói với nàng đừng để lộ ID trong game của mình. Thậm chí, đừng cho người nào phát hiện nàng đang chơi game này.

- Em đã lên bờ!

Trần Hi vô cùng kích động,

- Em cũng không dám nói với các bạn học là mình lại nhận được chỉ tiêu Closed Beta, hiện tại trên mạng đã đẩy tới năm mươi vạn một chỉ tiêu, mà dù cho có tiền cũng không mua được!

- Tên ID là gì?

Hứa Chỉ giả bộ hỏi.

- Tên em là Giấy Bạc, Hi trong Trần Hi, Chỉ trong Hứa Chỉ.

Hứa Chỉ ho khan hai tiếng, hỏi:

- Bây giờ em đã tiến vào sa bàn rồi phải không?

- Tiến vào rồi, trước đó em đã ôn bài đủ, nghiên cứu rất nhiều kiến thức về tiến hóa. Hiện tại đã bò được lên bờ, đang đứng nói chuyện phiếm với một đám cây cối xiêu xiêu vẹo vẹo ở bên cạnh. Em là một con thằn lằn nhỏ màu đỏ.

- Vậy à, chờ chút, anh đi vào tìm em.

Hứa Chỉ nhìn vào trong sa bàn.

Cây cỏ xiêu vẹo…

Thằn lằn nhỏ màu đỏ…

Thị lực của hắn đã vô cùng kinh người, tùy tiện đảo một vòng, sau vài phút liền thấy được vị trí của Trần Hi.

Vì thế, hắn liền yên lặng trở về trong phòng, dùng tài khoản 'Người Mắng Ta Đều Bị Ghi Vào Sổ Nhỏ' để login vào game.

Thật ra, sau sự kiện nói chuyện với ba nữ vu trước kia, trong lúc rãnh rỗi hắn đã tiến hóa ra một loài bạch tuộc dị dạng, chuẩn bị để phòng ngừa cho tình huống cần phải nhanh chóng tiến vào trong sa bàn, bây giờ đúng lúc đã bò lên bờ.

Một đống cây cối xiêu vẹo cứ ríu ra ríu rít.

- Wow! Cô thật sự là người chơi nữ sao?

- Game khó khăn như thế này, có rất rất ít nữ sinh, nhất định cô là người có kiến thức rất uyên bác. Tới tới tới, chúng ta làm quen một chút, cùng nhau thảo luận về thuyết tiến hóa.

- Này, người anh em! Đừng đến gần cô ấy, khác với bản Beta 2.0 của chúng ta, phiên bản Beta 3.0 cạnh tranh cực kỳ khốc liệt. Có thể từ bên trong giết ra, nhất định là một người chơi nữ hàng đầu, tóc cũng trọc hơn phân nửa.

Trần Hi lập tức nổi giận,

- Tôi không trọc!

Nhưng nàng lại không dám nói là do mình lén nhờ quan hệ, mời người viết luận văn hộ, lúc này mới có thể lấy được chỉ tiêu

Closed Beta.

Phía sau, ở nơi xa đột nhiên trở nên hỗn loạn.

Một đống động thực vật kỳ quái điên cuồng chạy về một hướng, còn ngoắc ngoắc với bọn họ,

- Nhanh! Tập hợp! Các anh em muốn tiến vào thế giới khác đều phải báo danh, họp!

Trần Hi mở to mắt,

- Xảy ra chuyện gì vậy? Tại sao tất cả mọi người đều chạy? Lẽ nào là do Thần Sáng Thế muốn ra khỏi sân, hiện tại đang đi vào đường thú? Chúng ta phải chạy nhanh, tránh xảy ra sự cố bị giẫm đạp.

Tuy nàng là một người chơi mới, nhưng vẫn hiểu rất nhiều quy tắc trong game, biết chuyện đường thú này.

- Không phải chuyện của đường thú, đây là lần tụ họp đầu tiên của người chơi, chúng ta muốn lén làm chuyện lớn!

Một cái cây xiêu vẹo đắc ý nói:

- Đi, chúng ta cũng đến tham gia, miễn lúc đó không có danh ngạch.

- Muốn làm chuyện lớn? Tôi nhớ rõ khi bắt đầu bản Beta 2.0, đã có lần tụ họp đầu tiên, âm thầm bí mật lên kế hoạch đối phó với Thần Sáng Thế, kết quả là đoàn diệt…

Trần Hi vội vàng nói:

- Hiện tại, bản Beta 3.0 vừa mở ra, các người lại muốn tụ họp? Lại muốn làm chuyện lớn? Lẽ nào lại muốn động thủ với Thần Sáng Thế nữa à?

- Đương nhiên không phải! Giờ còn ai dám đối phó với Thần Sáng Thế nữa chứ? Bây giờ đã có một đám liếm chó, cả ngày đều nghĩ cách tiến hóa ra mỹ thực cho Thần Sáng Thế ăn…

Cái cây xiêu vẹo nói:

- Cô không xem diễn đàn sao? Hiện tại, sau khi Đại đế luyện kim đăng bài xong, lập tức có một bài post khác làm toàn mạng bùng nổ! Có một vị đại lão nghĩ ra cách, làm cho toàn bộ người chơi chúng ta đều xuyên không tới thế giới kia, cuộc họp lần này chính là để bàn bạc chuyện đó.

????

Hứa Chỉ khống chế bạch tuộc di chuyển, nghe thấy vậy liền sửng sốt.

Hắn vừa mới bận bịu lo chuyện lúc Đại đế luyện kim về già trong thế giới Vu Sư, chỉ không chú ý tới sa bàn tiến hóa một thời gian ngắn thôi, mà đám người chơi sa điêu này lại muốn lén lên kế hoạch bí mật, đã vậy còn là âm mưu từ lâu?

Mỗi một lần mở ra bản Closed Beta mới, là các ngươi đều phải làm một chuyện lớn gì đó à?

Bản Beta 2.0 thì muốn tập hợp lại đánh Boss người khổng lồ, bản Beta 3.0 thì muốn tập hợp lại xuyên qua thế giới khác?

Ước muốn càng ngày càng lớn, những người này có độc hả!

Chương 88: Để Tôi Làm Phần Đầu!

Tập thể xuyên qua thế giới khác, đây là ý tưởng to gan lớn mật tới mức nào. Có lẽ, cũng chỉ có mấy người chơi sa điêu không sợ trời không sợ đất này, mới có thể nghĩ ra chuyện như vậy được thôi.

- Chuyện gì vậy?

Hứa Chỉ nhịn không được đứng ra hỏi.

- Vị này là…

Cái cây xiêu vẹo tràn đầy nghi hoặc.

- Bạn trai của tôi.

Trần Hi rất đắc ý.

- Cái quái gì vậy! Cặp đôi học bá? Còn cùng nhau nghiên cứu luận văn, cùng nhau chơi game? Muốn điên cuồng tú ân ái trong game sao?

Một đám cây lập tức kinh sợ.

Hiện tại ai cũng biết, để nhận được một chỉ tiêu khó khăn đến mức nào, ai mà ngờ ở đây lại có một đôi học bá, đồng thời bắt được hai chỉ tiêu, cùng nhau tiến vào trò chơi, quả thực là chuyện cực kỳ đáng sợ.

Đây chính là thư hùng song sát!

Hai đại lão, không thể trêu vào, tuyệt đối không thể trêu vào.

- Hừ hừ, tú ân ái mau chết đi!

Trước đó, ánh mắt của đám cây này nhìn Trần Hi rất nhiệt tình. Nhưng bây giờ, thấy bạn trai của nàng liền trở nên lạnh nhạt,

- Đi, chúng ta đi họp.

Mấy cái cây rút rễ lên, sải bước đi về phía trước.

Lúc này, một cái cây ở phía xa lập tức sửng sốt,

- Này, mang theo tôi với, tôi không thể di chuyển!

- Cây mà không thể đi đường thì sao có thể gọi là cây? Nhìn qua là thấy anh bạn không phải là loại thực vật đứng đắn gì rồi.

Một đám cây cối xiêu vẹo bất đắc dĩ phải hợp lực rút cái cây này lên.

Tiếp theo, hai cái cây xiêu vẹo vác cái cây xanh biếc đó lên đầu, một trước một sau giống như đòn gánh, sải bước về phía trước.

Trần Hi hiếu kỳ nhìn cảnh này, mấy cái cây chân dài khiêng một thân cây rời đi, không khỏi sửng sốt.

Chờ cho đám cây cối dị dạng này rời đi, nàng vội vàng nói với Hứa Chỉ:

- Chúng ta phát tài rồi, đụng phải sự kiện bí mật vô cùng lớn! Đi! Chúng ta cũng đi xem cuộc họp kia, đi xem náo nhiệt! Toàn bộ người chơi xuyên qua thế giới khác! Tuy rằng, nghĩ thôi đã cảm thấy không có khả năng, dù sao bây giờ cũng chỉ có hai đại lão đạt được phần thưởng thành tựu, nhưng nhỡ thật sự có thể thì sao? Có lẽ, chúng ta cũng có thể đi vào thế giới khác, đó là chuyện cực kỳ sung sướng!

Trần Hi cũng đã tìm hiểu sự tích của Đại đế luyện kim, đây chính là một thế giới khác vô cùng chân thật trong game. Đối với cuộc sống như vậy, nói không hâm mộ là giả.

Dù sao, thời đại hiện nay, con người có thể sống được bao lâu chứ?

80 tuổi? 90 tuổi?

Mà ở trong đó, nếu ngươi đủ mạnh thì có thể sống tới vài trăm năm, quân lâm thiên hạ, còn có thể học tập vu thuật, trở thành một cường giả siêu cấp, có vô hạn khả năng, nói là cuộc sống chân chính thứ hai cũng không đủ.

- Đi, nhất định phải đi xem.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút rồi nói.

Vốn dĩ, hắn tiến vào là để nói chuyện phiếm thuận tiện hơn, nhưng thật không ngờ lại thấy được loại chuyện này. Những người kia hứng trí bừng bừng muốn làm chuyện lớn, còn có thể ầm ĩ tới như vậy, các người không thể nghỉ ngơi một chút được à?

- Em đợi anh năm phút, anh ra ngoài nhìn mấy bài đăng, thừa dịp tìm hiểu tình huống này một chút.

Hứa Chỉ nói.

Hứa Chỉ nói xong liền trực tiếp logout, tiếp tục lén tiến vào địch doanh, tra xét tình báo.

Hắn nhìn diễn đàn một chút, lúc này mới phát hiện, trong lúc hắn cực kỳ chú tâm vào bài post của Đại đế luyện kim, thật ra vẫn còn có một bài post khác, cũng có nhiệt độ rất cao.

【 Bạn vẫn còn vì việc tiến hóa giống loài mà buồn rầu sao? Bạn vẫn còn thức đêm điên cuồng cố gắng nghiên cứu sao? Bạn

thật sự rất muốn tiến vào thế giới khác? Hãy đến đây! Công hội bào tử ' Học cũng uổng công', nơi này sẽ thỏa mãn nguyện vọng muốn tiến vào thế giới khác của các bạn!】

Người đăng bài này tên là 'Học Cũng Uổng Công', là một trong những người chơi mới của bản Beta 3.0. Bây giờ, lại đăng lên một bài viết khó lường như vậy.

- Làm cho chúng ta cùng nhau tiến vào thế giới khác?

- Công hội? Game này có thiết lập công hội hả?

- Không thể nào! Trước đó chỉ có một vị đại lão tiến vào mà thôi, chúng ta làm sao có thể rời đi tân thủ thôn được chứ?

Tất cả mọi người đều đang mắng người này lừa thiên hạ.

Nhưng mà, sau khi lướt xuống dưới, đọc được từng lời phân tích mạch lạc và sơ đồ cấu trúc sinh vật. Đến lúc này, toàn bộ mọi người bắt đầu bùng nổ.

- Ngọa tào! Vậy mà lại là nguyên lý bào tử cộng sinh, sinh vật tổ hợp!

- Sinh vật động cơ trước đó cũng đã là một sinh vật rất khó tưởng tượng rồi, ai ngờ cái này còn lợi hại hơn!

- Nghĩ lại, thật sự có khả năng thực hiện được. Trong giới tự nhiên, cũng có lang bá cộng sinh, Tê Giác cộng sinh với chim Oxpecker… nhiều sinh vật cộng sinh với nhau lắm.

- Hợp thể đi! Để tôi tạo thành phần đầu! (Chiến binh Gundam biến hình.jpg)

- Hợp thể đi! Tôi sẽ tạo thành làn da! (Cô gái phép thuật Balala biến hình.jpg)

- Hợp thể đi! Tôi sẽ tạo thành xương cốt! (Thủy thủ mặt trăng

biến hình.jpg)

- Xong rồi, tôi không tìm thấy hình (Khóc)

…

Bài post này, nháy mắt trở nên náo nhiệt tới cực điểm.

Trước đó, tất cả mọi người đã từng tham dự vào sự kiện của Đại đế luyện kim, đều vẫn chưa thỏa mãn.

Hiện tại thì sao?

Lần này, tất cả mọi người có thể cùng nhau tham dự đi tới thế giới khác, cùng nhau tổ đội đi vào, ngắm cảnh du lịch, thể nghiệm phong tình nơi đất khách của thế giới khác, suy nghĩ một chút thôi mà đã vô cùng phấn khích rồi!

Tương đương với việc hợp thành một cái công hội bào tử, cùng nhau biến thành một tổ hợp sinh vật. Nếu như có thể thành công, loại cảm giác thành tựu này quá khó để tưởng tượng được, đây là kế hoạch kinh thiên động địa nhất của các người chơi sa bàn từ khi mở Server tới bây giờ!

Hứa Chỉ nhìn thoáng qua bên dưới, nhất thời hiểu được tất cả!

Bài post này, chính là do vị viết luận văn muốn tiến hóa thành tổ hợp sinh vật trước đó, vị người chơi muốn sáng tạo ra sinh vật cấp tám thần thoại.

Quả nhiên, hắn vừa tiến vào liền muốn làm việc, bắt đầu kế hoạch công hội của mình.

Học Cũng Uổng Công:

- Các anh em! Tự mọi người không thể diễn hóa ra loài tiềm lực được, mọi người cũng biết được sự khó khăn trong đó. Cho nên, muốn tiến vào thế giới khác, đây chính là cơ hội khó có được

cho mọi người.

- Thay vì tự mình sờ soạng, còn không bằng thử tham gia một lần. Dù sao, sau khi trở ra cũng có thể tự mình tiếp tục sờ soạng cách tiến hóa ra chủng tộc có tiềm lực. Muốn gia nhập vào kế hoạch 'tạo Thần' này thì đến đây đi, tới trước được trước.

Đại lão phát ra lời mời chính thức.

Haruko Thích Học Tập:

- Người mới đều là quái vật! Tôi cũng có cơ hội tiến vào thế giới khác sao?

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- Là chúng ta cùng nhau vào! Trước đó, tôi đã xem ảnh chụp và cuộc đời của đại lão, kích động tới mức không kiềm chế được. Bây giờ, cuối cùng cũng đến lượt chúng ta đi vào? Mặc dù siêu cấp đại lão một mình tiến vào, chúng ta chỉ có thể tổ đội tiến vào, nhưng dù sao cũng là đi vào. Tôi muốn đánh nổ đầu chó của Đại đế luyện kim, cướp lấy nữ thần Elmin!

Krypton Chặt Tay:

- Nếu thực sự thành công, nếu con đường này khả thi, chẳng phải sau này chúng ta đều có thể tổ đội, tiến vào trong sa bàn tiếp sao? (phấn khích)

Tốc Độ Xe Akina:

- Tôi đoán là không được! Tổ hợp sinh vật có lẽ chỉ có thể nhận được một lần thành tựu, sau này chúng ta có tiếp tục tổ hợp cũng vô dụng, đây là cơ hội duy nhất để tập thể các người chơi tổ đội tiến vào!

…

Mọi người đều tham gia thảo luận.

Vì thế mới xuất hiện cảnh tượng, một đám sinh vật có hình thù kỳ quái chạy đi họp, bàn bạc tính khả thi, căn cứ vào sơ đồ thiết kế tiến hóa của đại lão, bọn họ đang thảo luận nên phối hợp như thế nào.

Hứa Chỉ thấy cảnh như vậy liền cười rộ lên,

“Trước đó ta vẫn luôn nghĩ, bản thân phải làm sao để thúc đẩy bọn họ cùng nhau tổ hợp. Nhưng mà, bây giờ tự một đám người đều cực kỳ kích động đi làm. Dù sao, vừa mới xem trực tiếp cuộc đời của Đại đế luyện kim, sau khi tham dự vào, bọn họ vẫn còn đang cao hứng, nghĩ muốn làm chuyện gì đó.”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, một lần nữa tiến vào trong game, giải thích đại khái một chút về chuyện này cho Trần Hi ở bên cạnh.

- Chúng ta cũng có thể tiến vào thế giới khác sao?

Trần Hi nghe xong, vô cùng kích động,

- Đi! Hai chúng ta cũng qua đó tham gia! Đây là cơ hội duy nhất, bỏ lỡ lần này là không còn nữa đâu.

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát,

- Anh sẽ không tham gia, anh không có ý nghĩ gì đối với thế giới khác. Nhưng em có thể đi tham gia thử xem, đây là cơ hội khó có được, em có thể đi vào du lịch với mấy đại lão này một chút, thưởng thức vẻ đẹp và phong cảnh của thế giới khác. Không phải em là một người chơi thuộc đảng nhàn hạ à? Đây là cơ hội rất tốt cho em, tổ chức thành đoàn thể đi vào đó du lịch.

- Anh không đi sao, thật sự rất đáng tiếc đó.

Trần Hi có hơi mất mác.

Hứa Chỉ nghĩ thầm trong lòng, có cần mở cửa sau cho Trần Hi hay không, nghĩ cách làm cho nàng chiếm được một trong những quyền chủ đạo của kế hoạch tạo Thần này.

Dù sao, dựa vào dự đoán của Phó não, cự thần này sẽ là ngụy anh hùng Trùng tộc.

Cảnh giới của sinh vật này sẽ đến ngụy cấp tám thần thoại. Tuy rằng không phải là cấp tám thần thoại chân chính, một bước nữa mới tới cánh cửa đó, nhưng cũng coi như là Bán Thần…

Trong toàn bộ thế giới Vu Sư, cũng chưa từng xuất hiện sự tồn tại nào ở cảnh giới Bán Thần.

Đám người chơi sa điêu này nếu nhân cơ hội khống chế cự thần làm chuyện gì đó, bản thân mình cũng không dễ giải quyết. Chúng thần trên bầu trời, Thần trí tuệ Mercury chỉ là bài trí, không có cách nào ngăn cản được bọn họ. Giờ nếu cài một gian tế vào trong đó, có thể không chế được quyền hạn trung tâm của cự thần này.

Mà bây giờ, trước mặt không phải đã có một ứng cử viên rất tuyệt vời sao?

Ngốc nghếch, chưa bao giờ chơi game, hoàn toàn mù tịt về mọi thứ xung quanh, một cá ướp muối phấn khích muốn tiến vào dị giới để du lịch…

“Nhưng mà, làm sao để Trần Hi trà trộn vào trong đó, đi làm gian tế, nắm giữ quyền khống chế trung tâm?”

Hứa Chỉ đã bắt đầu suy nghĩ cho âm mưu của mình.

Chương 89: Diễn Hóa Thần Linh

Nếu đã biết bọn gia hỏa này muốn làm chuyện gì, thì đúng là phải tìm một người kiềm chế bọn hắn, trở thành gián điệp trà trộn trong đó.

Hứa Chỉ đưa Trần Hi cùng đi tham gia hội nghị, ở trong đó thảo luận trọn vẹn hết hơn một giờ, hắn cũng ở lại bí mật nghe trộm một chút, sau đó mới logout ra ngoài.

Từ hội nghị này, Hứa Chỉ đã biết được kế hoạch xây dựng cự thần. Trong số 180 người chơi ở sa bàn, có 173 người đồng ý tham dự.

Còn thừa lại bảy người giống với Hứa Chỉ, lựa chọn không tham dự.

Một vài người trong số bọn họ, mấy ngày nay bản thân có chuyện riêng ở trong hiện thực, phải thoát thân ra ngoài, có người thì diễn hóa giống loài của mình đến nửa chừng, tự nhận là rất có tiềm lực, miễn cưỡng từ bỏ ý định tự sát biến thành bào tử, cho nên không tham dự.

Vì vậy, sau khi xác định số ứng viên tham gia, bọn họ đã chính thức đưa lên chương trình.

Một đám người chơi này, mỗi cá nhân đều là hảo thủ "Viết luận văn" tiến vào sa bàn, là một đám người cực kỳ chuyên nghiệp. Bọn họ nhanh chóng thảo luận, bắt đầu điên cuồng lên kế hoạch tạo Thần.

Ngay khi trò chơi vừa bắt đầu, một vị đại lão lưu manh dẫn đầu lên tiếng.

Tốc độ xe Akina:

- Mẹ kiếp! Chúng ta chỉ làm ra tổ hợp sinh vật có chiều cao một ngàn mét, đủ thoải mái sao? Chúng ta phải làm ra tổ hợp sinh vật cao tối thiểu năm sáu ngàn mét! À không, năm sáu ngàn mét cũng chưa đủ khổng lồ, muốn làm thì phải làm thật thoải mái một chút! Kích thước có thể so với Thần Sáng Thế trong sân nhỏ, cấp độ người khổng lồ vạn trượng, đây mới thật sự là hành động tạo Thần! (móc mũi)

Đám người: . . .

Sau khi vị đại lão này nói ra những lời kinh người, không khí lập tức tẻ ngắt, trầm mặc trong chốc lát.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- What the fuck! Đại lão, lại bắt đầu gây chuyện rồi! Cả ngày chỉ nghĩ đến việc tạo Thần, thí Thần, mưu phản. (đáng sợ)

Haruko Thích Học Tập:

- Run lẩy bẩy! Đại lão Học Cũng Uổng Công thấy thế nào?

Học Cũng Uổng Công:

- Tôi thấy có thể, muốn làm thì phải làm cho lớn! (mỉm cười) Dù sao mỗi người chúng ta cũng mang theo hàng chục, hàng trăm bầy đàn của riêng mình tổ hợp lại với nhau, sẽ có thể đạt tới kích thước lớn như Thần Sáng Thế. . .

Hứa Chỉ nghe lén đám người chơi này bắt đầu mở kế hoạch tạo Thần, lập tức mộng bức.

Làm việc thì cũng thôi đi, giờ các người còn muốn càng làm

càng lớn hơn?

Các ngươi thật không sợ trời phạt sao?

Ban đầu, dự tính cự thần to lớn tương đương Husky, kết quả một đám người khi lên kế hoạch, dã tâm điên cuồng bành trướng, cuối cùng bọn họ nhất trí quyết định: Phải lật trời! Muốn tạo nên cự thần mạnh nhất! Tạo thành một người khổng lồ cao vạn trượng, to lớn giống như Hứa Chỉ.

Dạng hình thể này, chính là một mảnh đại lục mênh mông.

Nhưng ngay sau đó, một nhóm các nhà nghiên cứu đầy nhiệt huyết giống như đột nhiên phát điên, dưới sự lãnh đạo của đại lão Học Cũng Uổng Công, bắt đầu chế tạo mô bản sinh vật trụ cột —— Thuyền.

Muốn chế tạo thuyền, tất nhiên phải chặt cây lấy gỗ trước.

- Đóng thuyền thì đóng thuyền, sao những tên khốn nạn các ngươi lại chém đám cây chúng ta?

- Chết sớm thì sớm đầu thai mà! Chặt các ngươi thì thế nào? Dù sao mọi người sớm muộn cũng phải chết, cùng một chỗ tiếp tục biến thành bào tử, tổ hợp sinh vật.

Lúc này, Tốc Độ Xe Akina bắt đầu thừa cơ trả đũa.

Một con gà trống lớn với bộ lông đỏ rực như lửa, ngẩng đầu ưỡn ngực, không ngừng đi tuần tra giống như giám sát viên:

- Đám cây cối các ngươi hãy chủ động một chút đi! Này! Mấy anh em cây cối chân dài bên kia, gánh lấy người anh em không thể động ở bên này, tự mình tới đây xếp hàng để bị chặt nào! !

Gà Đưa Ma nghênh ngang,

- Còn nữa, mấy vị game thủ tiến hóa ra lưỡi hái, động tác khẩn

trương lên một chút cho tôi! Có đúng là đàn ông không đấy? Lãnh huyết lên! Trước tiên chặt đầu mấy cái cây này, để cho bọn chúng chết sớm!

Đám cây cối: ????

Một đám người chơi hệ thực vật, rơi lệ đầy mặt.

Gia hỏa này rõ ràng đang trả đũa!

Thì ra, trước đây mọi người liều mạng để tiến hóa thành cây cối, chính là vì để cho mảnh sa bàn này có thêm nhiều tài liệu gỗ?

Xem ra chúng ta thật sự có tầm nhìn xa.

. . .

Đây nhất định là một công trình vô cùng đồ sộ.

Một đám con kiến hợp sức cùng nhau, đóng một chiếc thuyền có kích thước như một chiếc du thuyền ở ngoài hiện thực.

Nhưng tất cả mọi người đều hành động vô cùng nhanh nhẹn, phân công rất rõ ràng. Mặc dù chỉ có một 173 game thủ, nhưng bọn họ mang theo quần thể của mình, có khoảng chừng mấy vạn nhân công, tựa như đang xây dựng công trình Vạn Lý Trường Thành.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Trước rừng cây xanh thẳm, một cây "Vương" chân dài mang theo tộc đàn mấy chục cái cây của mình, từng cây một xếp hàng để bị chặt.

Ở phía bên kia, một đám sinh vật mọc ra lưỡi hái đỏ tươi kỳ quái đang ngồi ở trên ghế, điên cuồng đốn hạ cây.

Ngoài ra, một số game thủ đã bắt đầu phụ trách lắp ghép thuyền.

. . .

Những bức ảnh chụp này đều được đăng thông qua bài post 'Quá trình sáng tạo Thần linh', đồng thời còn có người đang livestream, để đám quần chúng ăn dưa phía ngoài theo dõi tiến độ công trình của game thủ bên trong.

- Quá kích thích! Mấy cái cây mọc ra chân dài xinh đẹp gợi cảm kia, nhìn qua đã thấy nóng mắt! Cây cối sexy, online bị chặt. (buồn cười)

- Xin chào mọi người, tôi là cây chân dài, huynh đài nào hãy đến chặt tôi đi! (buồn cười)

- Chấn kinh! Hóa ra đám cây cối này tiến hóa ra chân, là vì thuận tiện cho việc xếp hàng tự sát! (buồn cười)

Ở phía ngoài, mọi người nghị luận ầm ĩ, vô số người bàn tán sôi nổi, nói không hâm mộ là giả.

Ai cũng biết rằng, nếu như lần tạo Thần mà hầu như toàn bộ người chơi đều tham dự này có thể thành công, vậy khẳng định là chuyện lớn.

Trước đây, tất cả mọi người đều rất nóng mắt với Đại đế luyện kim ở bên trong.

Bây giờ thì sao? Đám người này dồn dập biểu thị, chúng ta không chịu phục, chúng ta muốn lập tổ đội đi vào, đánh chết vị Đại đế luyện kim ở bên trong!

Chẳng bao lâu, trừ việc logout để ăn cơm, bọn họ đã livestream trọn vẹn mười tiếng đồng hồ. Một chiếc thuyền to lớn được đóng xong, tựa như một chiếc thuyền gỗ nhỏ trong hiện thực, lặng lẽ neo đậu ở bên trong sa bàn nhỏ trước cửa ra vào nhà Hứa Chỉ.

Sở dĩ hoàn thành nhanh chóng như vậy, là bởi vì công trình bã đậu.

Gần như một đống mảnh gỗ được ghép lại với nhau một cách thô sơ, có thể trôi nổi ở trên mặt biển là được rồi, dù sao nó vốn là mô bản sinh vật trụ cột, tan nát càng nhanh thì lại càng tốt.

- Một, hai, một!

- Một, hai, một!

Một đám sinh vật kỳ quái biến thành người chèo thuyền, hàng ngàn hàng vạn con kiến nhỏ kéo chiếc thuyền khổng lồ này vào trong biển.

May mà sa bàn tiến hóa này rộng ba mươi mét vuông, Hứa Chỉ đã chuẩn bị cho bọn họ 40% diện tích làm hải dương, cũng chính là ao nước nhỏ rộng mười hai mét vuông. Chiếc thuyền gỗ này dài một mét tám, rộng nửa mét, vẫn có thể dễ dàng đưa vào.

- Thành công rồi!

- Tự sát rồi! Bắt đầu tự sát tập thể! Một lần nữa đầu thai, mọi người lại bắt đầu trò chơi từ đầu, trở lại hải dương, nơi khởi nguồn sự sống, biến thành sinh vật đơn bào trong hải dương!

- Hãy ghi nhớ kỹ, khi nhóm bào tử chúng ta sinh ra thì lập tức bám vào trên thuyền, chúng ta cùng nhau phủ kín cả khắp thuyền. . . Quá trình tiến hóa cũng đã được hiển thị cho mọi người nhìn rồi. Ở trong quá trình chiếc thuyền chậm rãi mục nát, đám sinh vật ký sinh chúng ta sẽ từ từ thay thế kết cấu của thuyền, mỗi cá nhân

dính chặt vào nhau, ghép lại cùng một chỗ, đến lúc mảnh gỗ cuối cùng hoàn toàn biến mất, sẽ tạo thành một chiếc thuyền lớn hoàn toàn do sinh vật tạo thành.

- Mọi người mau nhìn xem, vị Thần Sáng Thế đang ngồi ở trên ghế bên trong sân nhỏ, vừa ăn trái táo vừa quan sát đám bào tử chúng ta.

- Chuyện này rất bình thường! Dựa theo thiết lập, vị Thần Sáng thế này là toàn trí toàn năng, chí cao vô thượng, đám bào tử chúng ta tiến hóa ở trong không gian sân nhỏ của hắn, nên đương nhiên hắn muốn nhìn xem đám bào tử chúng ta đang làm gì. . .

- Thần Sáng Thế cũng mộng bức rồi! Hắn trơ mắt nhìn chúng ta tập hợp cùng nhau, tạo ra sinh vật khổng lồ có kích thước tương đương với hắn! Trong đầu chắn chắn đầy bột nhão: Những đơn tế bào này đang làm gì? Điên rồi sao?

- Ha ha! Chắc sẽ có phần thưởng ẩn!

- Theo truyền thuyết cổ xưa, ở vùng biển quy khư vĩnh hằng trôi nổi một chiếc thuyền sinh mệnh khổng lồ, thuyền có tám cánh buồm, một mỏ neo và vô số xúc tu vây quanh. Chiếc thuyền khổng lồ này là nguồn gốc của các vị cổ thần, là nỗi sợ hãi bí ẩn, là tồn tại không cách nào miêu tả, là sự thống nhất của vạn vật!

. . .

Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế gặm trái táo, yên lặng nhìn một đống gia hỏa đang vây xem ở phía xa, ai nấy đều rất kích động, tự cao tự đại đến phát cuồng. Hắn hiện giờ rất bình tĩnh, bởi vì hắn đã quá quen với hoạt động hàng ngày của bọn họ.

Hứa Chỉ hỏi Phó não:

- Game thủ 'Học Cũng Uổng Công' chủ trì kế hoạch lần này của công hội bào tử, có phải là gián điệp nằm vùng của sở nghiên cứu

xếp vào không?

- Cũng không phải!

Phó não Trùng Sào cho ra tài liệu điều tra,

- Nhưng cũng là một nhân tài cực kỳ xuất chúng.

Hứa Chỉ nhìn qua một chút.

Là một sinh viên của trường đại học nghiên cứu về sinh thái hải dương, không có bối cảnh gì, đang học về sinh thái học hải dương, khó trách bản thân hắn có kiến thức chuyên môn về ký sinh thuyền, xuất hiện cái ý nghĩ ký sinh này.

- Thân thế trong sạch là được.

Hứa Chỉ nghĩ một chút, dự định xem quá trình tiến hóa này ra làm sao.

Chương 90: Xương Cốt Ta, Có Ý Nghĩ Của Riêng Mình! (1)

Trong sa bàn tiến hóa nhỏ, đang cài đặt tốc độ phân chia tế bào một vạn lần.

Những bào tử này tiến hóa cực kỳ nhanh chóng, sau vài canh giờ đã rất nhanh thích nghi được với môi trường, trở thành những sinh vật biển sống ký sinh bám vào trên thân con thuyền, là các loại như rong biển, vỏ sò, san hô. . .

Bọn chúng nhanh chóng phát tán ra khắp cả con thuyền, dày đặc mà đầy phức tạp, khiến cho người ta dâng lên cảm giác sợ hãi tột độ.

Sinh vật ký sinh bám vào con thuyền, sẽ dẫn đến sự hư hại nhanh chóng cho nó.

Huống chi, bọn chúng còn điên cuồng phân liệt sinh sôi bào tử? Chẳng bao lâu, chiếc thuyền này dần dần bị ăn mòn từng bộ phận, rất nhanh bị những sinh vật khác bổ sung lấp đầy.

Không ngừng lặp đi, lặp lại.

Cuối cùng, toàn bộ con thuyền bị ăn mòn và biến mất.

Vô số người chơi dính liền vào một chỗ, thay thế toàn bộ kết cấu con thuyền, biến thành một sinh vật khổng lồ hình chiếc thuyền.

Học Cũng Uổng Công:

- Chúng ta thành công bước đầu tiên rồi, đã kết dính lại với

nhau, nhưng chỉ là kết cấu thô ráp cực kỳ nguyên thủy, vô số khối thịt sinh mệnh dính vào nhau một cách đơn giản, đây chính là nền tảng! Khối thịt cá này đã là một sinh vật bào tử khổng lồ mới tinh, không có tai, mắt, mũi và miệng, không hề tuân theo kết cấu tiến hóa của bất kỳ sinh vật nào.

Haruko Thích Học Tập:

- Bây giờ, mời đại lão Tốc Độ Xe Akina ra sân, đại lão đã chấp nhận rụng rất nhiều tóc, để tính toán ra lộ trình tiến hóa cho con cá tổ hợp này.

Tốc Độ Xe Akina:

- Ha ha ha, đẹp trai sáng chói đăng tràng! Thưa các vị, hãy để tôi nói rõ một chút về cách tiến hành bước kế tiếp. Hiện giờ, chúng ta tương đương với một đống khối thịt vô dụng dán vào cùng một chỗ, không tính là một sinh mệnh chân chính, mà là một bào tử nguyên thủy. Bước tiếp theo, chính là lợi dụng áp lực môi trường bên ngoài để điều chỉnh kết cấu sinh vật một cách hợp lý, trở nên hòa hợp hơn. Chúng ta có 173 vị game thủ, trong đó 160 game thủ mang theo quần thể của mình, sẽ không tách ra tiến hóa riêng lẻ, mà sẽ ở cùng một chỗ tiến hóa. Có người dần dần trở thành xương cốt, có người dần dần trở thành máu thịt, có người thành làn da, có người thành xương vỏ ngoài, có người thành lông tóc. . .

Mà mười ba vị game thủ còn lại, biến thành sợi cơ hạch tâm, chi phối quyền hạn động tác của người khổng lồ.

Dù sao, 173 game thủ có 173 loại tư tưởng, quá khó để giao tiếp và hợp tác. Nếu đồng thời giành quyền khống chế, sẽ khiến cho người khổng lồ không thể nào hành động.

Cho nên, 160 game thủ khác chỉ có thể giả chết, tạo thành làn da, xương cốt, lông tóc, tế bào. . . Những cấu trúc sinh học này hoàn toàn không cần cử động, bọn chúng cứ yên lặng nằm ở nơi

đó, là một cái "Cây" an tĩnh là được rồi.

Sự vận động của sinh vật, phụ thuộc vào cơ bắp.

Mười ba vị game thủ đều tự tiến hóa thành các loại cơ bắp, cơ bàng quang, cơ tim, cơ xương. . . Mang theo quần thể của mình, trở thành những khối cơ bắp trải rộng toàn thân người khổng lồ, khống chế hàng trăm hàng ngàn quần thể "Cơ bắp" của mình, cùng nhau khống chế sự di chuyển của người khổng lồ.

Tạo thành 'Hội nghị bàn tròn mười ba người' trong cơ thể, do Tốc Độ Xe Akina, Học Cũng Uổng Công. . . Mười ba đại lão tinh anh này đảm nhiệm quyền khống chế hạch tâm của cự thần . . .

Quả thực là ý tưởng hết sức khủng bố về một sinh vật, cộng với khả năng áp dụng cường đại.

Hứa Chỉ ngồi gặm trái cây ở phía xa, nhấp một ngụm trà, "Chỉ có mười ba người khống chế cơ bắp cử động, do đó vấn đề khống chế khó khăn đã có thể giải quyết rồi."

Lúc này, con thuyền không ngừng nhúc nhích tiến hóa, đã bắt đầu hình thành một đống khối thịt do sinh vật tổ hợp, dần dần trở nên có tổ chức hơn, mỗi cá nhân đều tự gánh vác trách nhiệm riêng của bản thân mình.

Mà cái 'Hội nghị bàn tròn mười ba người' này nắm giữ quyền khống chế người khổng lồ, loại người chơi mới và yếu đuối như Trần Hi, tất nhiên là không có năng lực đó.

Hứa Chỉ đành để cho nàng lui lại, cố gắng hết sức lựa chọn trở thành một bộ phận cấu thành thân thể là "Tóc", đó là Hứa Chỉ lưu lại chuẩn bị ở phía sau.

"Mà trong số các thành viên của Hội nghị bàn tròn mười ba người khống chế hạch tâm, có bảy người là chủ giác thời đại tập hợp vô số khí vận, đều nhân cơ hội tiến vào. . .

Hứa Chỉ lộ ra vẻ mặt buồn bã.

Bởi vì thực lực của bọn họ quá mạnh, cộng với các sở nghiên cứu đứng sau lưng. Thậm chí, nếu như không có bọn họ và sức mạnh của các quốc gia âm thầm hỗ trợ, thì những người chơi này sẽ không thể giải quyết công trình đó một cách đơn giản như vậy.

Dù sao, một cự thần được tổ hợp bởi một số lượng sinh mệnh khổng lồ, là chuyện đáng sợ đến mức nào?

Nếu không có lượng lớn tri thức chèo chống, căn bản là không thể thực hiện được!

Bây giờ, bọn họ đang thể hiện ra năng lực của mình. Tốc Độ Xe Akina, Học Cũng Uổng Công và những người khác đang cùng nhau diễn hóa mô bản người khổng lồ, năng lực của bọn họ đã được công nhận, trở thành một trong số mười ba thành viên cao tầng khống chế hạch tâm.

"Đám chó hoang này đều trà trộn vào đây rồi, muốn từ bên trong thân thể giành quyền khống chế cự thần, bắt đầu mở ra thuyết âm mưu thế giới khác. . . "

Hứa Chỉ đã triệt để bó tay, "Nhưng mà, nếu không có bọn họ làm công cho ta, ý nghĩ này cũng chỉ là viển vông mà thôi, rất khó có thể áp dụng vào thực tế.”

Lúc này, lại mấy tiếng đồng hồ nữa đã trôi qua.

Dưới sự cố gắng tính toán của một đám người chơi, từ một chiếc thuyền bằng thịt đã bắt đầu có tay chân, chậm rãi đứng thẳng lên đi lại.

Các loại sinh vật ký sinh khác nhau bám vào trên thuyền, đã bắt đầu phân hóa.

Các loại san hô, vỏ sò, ốc xoắn,... dần dần tự tổ hợp, biến

thành xương cốt cứng rắn của sinh vật. . .

Những loại sinh vật có thịt phong phú như nghêu, bào ngư,... biến thành máu thịt.

Rong biển, cỏ nước,... biến thành lông tóc tươi tốt.

Nhánh cỏ xỉ rêu,... biến thành làn da tinh tế.

Tuy nhiên, hoặc nhiều hoặc ít nó vẫn còn mang dáng dấp con thuyền trước kia.

Mỏ neo khổng lồ trước đó của con thuyền, đã biến thành vũ khí mỏ neo màu đen khổng lồ nằm trong tay nó.

Cánh buồm thì tiến hóa thành lỗ tai.

Chỉ có điều, lúc đầu dự tính sẽ cao như Hứa Chỉ, nhưng bây giờ trở nên thấp béo hơn. Nếu như Hứa Chỉ được coi là người khổng lồ vạn trượng, thì hiện tại nó mới chỉ có chiều cao sáu ngàn trượng, thân thể cao tới lồng ngực Hứa Chỉ.

"Nhưng mà, loại hình thể này đã được coi là siêu cấp cự thần bên trong sa bàn rồi? Cự thần cao sáu ngàn trượng! Thân thể có thể so với một tòa đại lục mênh mông, khi nằm xuống thì thân thể có thể hủy diệt toàn bộ Vương đô Babylon."

Hứa Chỉ ngẩn người một chút, bỗng nhiên bắt đầu lẩm bẩm, "Vô số sinh vật biển tập hợp thành người khổng lồ, có thể tính là Thần Hải Dương rồi. Đồng thời, với hình dạng này, lại cầm chiếc mỏ neo khổng lồ trong tay, đây không phải người khổng lồ Leviathan trong truyền thuyết sao?

Vào lúc này, không chỉ có Hứa Chỉ đang lâm vào khiếp sợ, mà trong hải dương cũng đang sôi trào.

- Ha ha ha, cuối cùng chúng ta đã tiến hóa thành động vật

lưỡng cư, có thể đi lên bờ rồi!

- Muốn nói gì thì cứ nói, nhưng đừng lộn xộn! Chỉ có mười ba vị người chơi cơ bắp mới có thể điều khiển cơ thể của chúng ta, mọi người chỉ là một đám giá đỡ, có ai từng gặp qua sinh vật mà xương cốt, làn da và lông tóc sẽ tự cử động không? Loại sinh vật này căn bản không hề tồn tại! . . . Mọi người ngoan ngoãn giả chết, nằm yên là được rồi!

- Không, những khí quan chúng ta đây cũng có suy nghĩ của chính mình!

- Chúng ta càng muốn cử động!

Bỗng nhiên trên màn hình xuất hiện một hình ảnh cực kỳ quỷ dị.

Người khổng lồ với một nửa thân thể đang ngâm ở trong đại dương, tầm mắt là có thể thấy rõ mảnh sa bàn ba mươi mét vuông này, xương cốt, làn da và lông tóc trên người đang nhanh chóng tan rã, dường như rất vui sướng bỏ chạy ra phía ngoài.

Chương 91: Xương Cốt Ta, Có Ý Nghĩ Của Riêng Mình! (2)

Ầm ầm! !

Toàn bộ người khổng lồ vỡ nát từng tầng từng tầng, nhanh chóng sụp đổ giống như gỗ xếp.

Tốc Độ Xe Akina:

- What the fuck! What the fuck! What the fuck! Đám gia hỏa các ngươi, chạy cái em gái ngươi á! Các ngươi, những đám mô, xương cốt và làn da đều không thể di chuyển mà! Mau trở lại, mẹ nó, sắp tan ra thành từng mảnh rồi!

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- Ha ha ha, làn da ta, có cá tính của riêng mình!

Làn da của người khổng lồ bắt đầu lột ra bên ngoài.

Krypton Chặt Tay:

- Lông tóc ta, cũng có mộng tưởng của chính mình!

Lông tóc của người khổng lồ nhún nhảy một cái rồi rơi ra, sau đó nhảy về nơi xa.

Giấy Bạc:

- Ta thì lại khác, một cái lông tóc như ta, muốn yên tĩnh ngốc ở trên đầu, làm một mỹ nữ trầm lặng.

Haruko Thích Học Tập:

- Da đầu: Không! Ngươi không muốn!

Sau đó, Haruko Thích Học Tập khống chế toàn bộ da đầu, giống như một con bạch tuộc, mang theo đám tóc tươi tốt co cẳng chạy với tư thế vô cùng hiếu kỳ, sau đó rơi xuống nước biển rồi điên cuồng bơi lội,

- Tỷ muội chúng ta cùng dô ta nào!

"Một đám sa điêu."

Hứa Chỉ chỉ biết dở khóc dở cười.

Mà những người ở phía ngoài đang xem live stream của bọn họ, khi nhìn thấy người khổng lồ điên cuồng tan ra thành từng mảnh, sau đó hoàn toàn sụp đổ, biến thành từng cái xương cốt, da thịt chạy phi nước đại ra phía ngoài, lập tức cười đến đau cả bụng.

- Ông trời ơi, sinh vật quái quỷ gì thế này!

- Da đầu, đều sẽ tự mình chạy ra phía ngoài! (đáng sợ)

- Hàm răng của ta, nó cũng có suy nghĩ của chính mình! (đau răng)

- What the fuck, những xương cốt này chính mình cũng biết chạy! Chính mình chọc thủng làn da, điên cuồng chạy ra ngoài! Tuyên bố bản thân là sinh mạng còn sống, có được quyền tự chủ của cá nhân. (Phong cách thay đổi đột ngột)

- Đám xương cốt này không chịu làm một cái 'Cây' yên lặng bén rễ, khẳng định là do những người chơi sa điêu cây cối có đôi chân dài trước kia biến thành, lại vụng trộm tiến hóa ra công cụ gây án để ' m mưu phản nghịch'. (buồn cười)

. . . .

Sau khi vô số người than vãn gào thét, có đủ mọi âm thanh rên rỉ, hao tốn một khoảng thời gian thật dài, mới khiến cho những gia hỏa nhảy nhót tưng bừng kia đều trở về vị trí ban đầu, một lần nữa lắp ráp lại.

- Hợp thể! Ta sẽ tạo thành xương cốt.

- Hợp thể! Ta sẽ tạo thành làn da.

- Hợp thể! Ta sẽ tạo thành lông tóc.

Hiện tại, bọn họ đã tiến hóa ra hình dạng của chính mình, tổ hợp chức vị mỗi cá nhân, không còn chuyện chia rẽ nữa.

Vốn cũng không phải là một sinh vật chân chính, chỉ là một cơ thể cộng sinh được xây dựng bởi một đám sinh mệnh, sinh tồn phụ thuộc lẫn nhau mà thôi.

Hiện tại, bọn chúng tựa như đồ chơi xếp gỗ, lắp ráp người khổng lồ, có thể đơn giản lắp ráp theo ý muốn.

Trải qua một phen chơi đùa, tất nhiên vô cùng vui vẻ thay thế vào đó.

- Đại lão quả nhiên trâu bò, chúng ta thành công rồi! Những thành phần sinh vật chúng ta, nếu như tổ hợp lại với nhau thì chính là người khổng lồ! Con đường tiến hóa này quả thực chính xác và hoàn mỹ, người khổng lồ là loài lưỡng cư, có thể sinh tồn cả ở trong nước biển và trên lục địa, tùy ý qua lại. Chỉ đáng tiếc là quá cồng kềnh, di chuyển khó khăn, cũng không bay nổi, nếu không thì các giống loài ở biển và đất liền sẽ trở nên rối loạn mất!

- Ha ha ha ha, bước tiếp theo chính là tiến vào thế giới vu sư, chờ đến khi chúng ta dung hợp gen. . . Cho dù không lấy được máu Phượng Hoàng, thì ít nhất chúng ta cũng có thể dung hợp gen một lần.

- Chúng ta có tổng cộng một trăm bảy mươi ba người, mỗi người đều có thể dung hợp gen một lần! Loại người chơi tổ chức xương cốt, làn da mang theo quần thể của mình, có thể dung hợp gen Evil Eye, tạo thành vu sư xương cốt, vu sư làn da, căn bản không cần cử động, chỉ với khí tràng tinh thần lực khủng bố hỗn loạn bạo ngược của mình, đã có thể điên cuồng thi triển vu thuật, lập tức có thể hủy diệt tất cả mọi sinh linh, quả thực quá trâu bò!

- Loại người chơi cơ bắp, gân thì có thể dung hợp gen Slime! Khi có được xúc tu động cơ mạnh mẽ, các loại cơ bắp, gân cũng là một động cơ cường lực rồi. Lúc đó sức lực sẽ tăng lên gấp bội, giúp cho tốc độ hành động của chúng ta không hề chậm chạp như vậy nữa.

- Còn về lông tóc, hàm răng thì có thể dung hợp gen Gà Đưa Ma, trở nên vô cùng kịch độc. Dù sao, lông tóc và hàm răng cũng không phải hàm răng thực sự, tất cả mọi người là lắp ráp tạo thành, lông tóc cũng có thể tự mình di động, điên cuồng vung vẩy, đánh úp về phía kẻ địch, hạ độc chết bọn chúng. Cả người tôn cự thần này sẽ đều là vũ khí hủy diệt!

Hứa Chỉ nghe được kế hoạch này, không nhịn được khẽ run.

Đúng!

Nếu những người chơi này tiến vào thế giới vu sư, cũng có thể dung hợp gen thứ hai.

Mỗi một bộ thân thể như làn da, xương cốt, lông tóc, cơ bắp, thậm chí đều có thể tự tu luyện, đến khi đó mới thật sự là khủng bố.

Những người chơi sa điêu này, thật sự đã sáng tạo ra một tồn tại cấm kỵ khủng bố, có thể khiến cả thế giới phải run rẩy!

Dễ dàng hủy diệt thế giới!

Lông tơ của Hứa Chỉ dựng đứng.

Bọn họ thật sự đang làm một việc điên rồ, đó là sáng tạo một tồn tại cấm kỵ, động một chút là muốn hủy diệt sa bàn của ta.

- Phó não Trùng Sào.

Hứa Chỉ nói thầm một tiếng,

- Điều ra đặc tính gen của người khổng lồ này.

Thuộc tính như sau:

Tà thần Cthulhu, kẻ chưởng khống quá khứ, kẻ diệt thế, vạn vật quy nhất giả. (Các người chơi tự mình thảo luận tên gọi, chưa có tên cụ thể)

Đặc tính gen: Sự sợ hãi không thể diễn tả, thay đổi hình thể, tích huyết trọng sinh, trường tồn cùng thế gian. (Có thể trưởng thành vô hạn, tiềm lực không biết)

Bốn gen thiên phú này, nhìn qua đã thấy khủng bố hơn gấp vài lần so với Phượng Hoàng. Phượng Hoàng chỉ có một gen thiên phú là thuộc cấp bậc nghịch thiên, mà tên này, có vẻ như bốn thiên phú đều thuộc cấp bậc nghịch thiên.

Về phần gen Slime, gen Evil Eye… Những gen cấp bậc bình thường đó không thể đem đi so sánh với nó được.

Hứa Chỉ nhìn kỹ phần giải thích của bốn gen thiên phú này.

Gen 1: Sự sợ hãi không thể diễn tả.

Mỗi bộ phận trên cơ thể nó, đều được tạo thành từ vô số sinh vật có thể suy nghĩ.

Có vô số luồng suy nghĩ, hỗn loạn, vặn vẹo, điên cuồng, tà ác, mất trật tự, tất cả chúng hình thành nên một luồng uy áp tinh thần

cực kỳ hung tàn.

Trở thành một tồn tại không thể nhìn thẳng, không thể lý giải, không thể lắng nghe âm thanh của nó.

Bất cứ người thường nào nhìn thấy, hay nghe thấy âm thanh của nó, đại não sẽ lập tức phát điên, tan vỡ.

Hứa Chỉ:…

Bất kỳ sinh vật nào muốn lý giải sự tồn tại của nó ở trong đầu, hoặc nhìn thấy sự tồn tại của nó, đều xuất hiện một nỗi sợ hãi không thể diễn tả, không hiểu sao lại muốn chạy trốn, phát điên, triệt để hướng tới con đường diệt vong?

Tà Thần, không thể nhìn thẳng?

Hứa Chỉ nhớ đến thiết lập của Cthulhu trong thần thoại.

Hiện tại, sinh vật tà ác hỗn loạn này do một đám người chơi khống chế, cho nên nó cũng coi như một sinh vật bình thường, không phát huy được hết sự khủng bố ở phương diện này.

Nhưng mà, đợi tới khi hơn 170 người chơi logout, hoặc là rời khỏi, để cho nó trở thành một tồn tại độc lập, nó sẽ phát ra hơn 170 tiếng thét chói tai rối loạn, có hơn 170 lối suy nghĩ đa dạng, là một tồn tại cực kỳ vặn vẹo và hỗn loạn.

Nó là sự tập hợp của những luồng suy nghĩ rối loạn và tà ác, không thể sinh ra trí tuệ thống nhất của mình.

Chương 92: Tồn Tại Cấm Kỵ Ra Đời

Gen 2: Thay đổi hình thể.

Sinh vật này vô hình vô dạng, có thể biến thành hàng ngàn hàng vạn loại hình dáng, có vô hạn hình thể.

Hứa Chỉ có hơi giật mình, cắn một miếng táo,

“Ý là, bản chất của loại sinh vật này giống như một đống phụ tùng để xếp gỗ, có thể tùy tiện phối hợp, cho nên có vô hạn khả năng? Người khổng lồ hiện tại chỉ là một trong những hình dáng vật chất của chính nó?”

Hắn tiếp tục nhìn vào thiên phú kế tiếp.

Gen 3: Nhỏ máu sống lại.

Sinh vật này không phải là một cơ thể sống thật sự, mà được tạo thành từ 173 loại đơn vị ‘tế bào Tà Thần’ trụ cột.

Cho nên, dù chỉ còn lại một miếng da, một giọt máu tươi, thì cũng không thể tiêu diệt nó hoàn toàn. Chỉ cần 173 loại ‘tế bào Tà Thần’ trụ cột này còn tồn tại, thì cho dù bị rơi rụng ở khắp nơi trên thế giới, nó vẫn có thể sống lại một lần nữa, tự dẫn dắt bản thân về chỗ cũ, trọng tổ thân hình.

“Cũng chỉ có đám sa điêu này mới có thể trọng tổ ra hình dáng như vậy”

Hứa Chỉ vô cùng giật mình.

Không thể giết chết, con người không thể lý giải được sự tồn tại này, nó đã vượt qua tất cả những tri thức nhận thức của con người đối với sinh mệnh, càng ngày càng phù hợp với thiếp lập của Cthulhu trong thần thoại.

Gen 4: Trường tồn cùng thế gian.

Sinh mệnh này có được tuổi thọ vĩnh hằng, thậm chí còn sống lâu hơn cả thế giới. Một đống thế giới hủy diệt, sinh ra, nhưng nó vẫn sẽ không bị chết già, mãi mãi tồn tại qua từng kỷ nguyên.

Hứa Chỉ trầm mặc một chút.

“Theo một nghĩa nào đó thì quả thực là như vậy. Nó là một tổ hợp sinh vật được tạo thành từ 173 loại ‘tế bào Tà Thần’, chỉ cần 173 loại sinh vật này sinh sản, cộng sinh với nhau, tiếp tục tạo thành thân thể của nó, đúng là nó sẽ tồn tại mãi mãi, tương đương với việc thay đổi một thế hệ tế bào.”

Tuy rằng, bản thân sẽ không có được trí tuệ thật sự, suy nghĩ vô cùng vô cùng hỗn loạn, nhưng sinh mệnh lực lại mạnh đến khủng bố.

“Đám vô lại này, thoạt nhìn giống như đã tạo ra một tồn tại cấm kỵ vô cùng khủng bố. Thậm chí, lúc vừa sinh ra sinh vật này đã đạt được trình độ cấp sử thi, sức chiến đấu cũng đã có thể so với Bán Thần, mà đây chỉ là hình dáng nguyên thủy thô sơ không dung nhập bất cứ một gen nào.”

Nếu giống như những gì mà mấy người chơi này nói, nó có thể tu luyện, thì mỗi người chỉ cần dung nhập vào một gen, là nó sẽ trở thành Bán Thần.

Nếu dung nhập thêm gen thứ hai, cùng nhau tu luyện, nó sẽ biến thành một sinh vật cấp tám thần thoại.

Hơn nữa, mỗi một tế bào trong đó còn có thể tự mình tu luyện,

phát triển.

Có thể phát triển ra vô hạn khả năng.

Hứa Chỉ dựa vào thông tin của Phó não, hiểu được sự chênh lệch giữa Vu Sư cấp bảy sử thi và cấp tám thần thoại là cực kỳ to lớn.

Thực ra, chính giữa hai cấp bậc đó còn có một cảnh giới khác, chính là Bán Thần.

Cảnh giới Bán Thần là chỉ những người đã tích tụ đầy đủ sức mạnh, đạt đến cực hạn của con người.

Bán Thần, chỉ còn kém đúng một bước cuối cùng nữa, nhóm lửa thần hỏa (tức là dung nhập thêm gen thứ ba, trở thành một sinh mệnh cấp cao) là có thể bước vào cấp tám.

Cấp bậc gen khác với cấp bậc cảnh giới.

Khi cảnh giới ngang nhau, chắc chắn ai có nhiều gen hơn thì hình thái sinh mệnh sẽ càng cao, và càng hùng mạnh hơn.

Với lại, những sinh mệnh có cấp bậc gen thấp sẽ không thể tiến vào cảnh giới cao, nhưng sinh mệnh có cấp bậc gen cao, trời sinh thích hợp tu luyện, sẽ không gặp bình cảnh ở các cảnh giới.

“Thực ra, Lý Sinh Khương đã có được thần hỏa, cũng chính là sinh mệnh có ba gen, không có bình cảnh ở cấp bảy Bán Thần kia. Nhưng mà, tư chất tu luyện của chính hắn lại không đủ nghịch thiên, cho nên không thể đột phá được cảnh giới cấp bảy sử thi.”

Hứa Chỉ nhíu mày.

- Phó não Trùng Tộc, ta có thể dung nhập loại gen này không?

Hứa Chỉ đột nhiên hỏi.

- Kiến nghị không nên trở thành loại sinh vật này.

Phó não Trùng Tộc trả lời,

- Loại này không được tính là một sinh vật thực sự, chỉ là một tổ hợp do những sinh mệnh kỳ dị cấu thành, cho nên mới có thể có được đặc tính độc đáo như thế.

- Nói cách khác, trừ khi ta muốn mất đi trí tuệ và ý thức của mình, nếu không thì không thể nào có được bốn gen thiên phú thần cấp nghịch thiên như vậy… Quả nhiên, không mất đi một thứ gì đó thì rất khó mà một bước lên trời, đạt được sức mạnh nghịch thiên cấm kỵ như vậy.

Hứa Chỉ trầm mặc một chút, cười rộ lên,

- Nhưng mà, bốn gen thiên phú của sinh vật này, mỗi cái đều nghịch thiên như vậy, chắc là có thể so sánh với anh hùng Trùng Tộc năm gen trong truyền thuyết, có thể tùy ý điều chỉnh tổ hợp gen của mình?

- Vốn dĩ, trước đó tính toán thì loại sinh vật có bốn gen này là ngụy anh hùng Trùng tộc, nhưng hiện tại lại vượt xa dự tính, hơn rất nhiều so với anh hùng Trùng tộc năm gen bình thường!

Phó não lập tức trả lời:

- Nhưng mà, loại sinh vật hỗn loạn không có trí tuệ như này, rất khó để khuất phục nó.

Hứa Chỉ cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Bốn gen nghịch thiên như này, có thể treo đánh anh hùng Trùng tộc năm gen bình thường, là chuyện không có gì lạ.

- Nói cách khác, bây giờ ta đã kiếm được một tồn tại khủng bố có tiềm lực lợi hại hơn cả anh hùng Trùng tộc bình thường! Khó

trách, trước đó ngươi nói rằng đây là một tư tưởng khủng bố vượt thời đại. Mẫu Hoàng Trùng Tộc làm Tạo Vật Chủ đời trước, cũng không thể chế tạo, diễn biến ra loài sinh vật cấm kỵ như này… Dù sao, đối phương cũng đi theo con đường khoa học kỹ thuật, sẽ không nghĩ tới loại hình dạng tổ hợp sinh vật này.

Hứa Chỉ thản nhiên nhìn đám người chơi này tạo ra sinh vật hùng mạnh, sau đó mình chỉ việc chiếm lấy thành quả là được.

—— Đúng, hói đầu là bọn họ, thành quả đều là của ta!

Tuy rằng, bản thân mình không thể khống chế một Tà Thần có trình độ diệt thế khủng bố như vậy, nhưng thả nó vào bên trong đúng là có thể đề cao cấp bậc của thế giới khác.

Hứa Chỉ ngồi trên ghế tự hỏi. Mà ngay lúc này, đám người chơi ở phía xa đã phấn khích tới không kiềm chế được.

- Chúng ta thành công rồi, nhưng tại sao vẫn chưa được hệ thống thông báo, đạt được phần thưởng cho sinh vật có tiềm lực?

- Không nên như vậy chứ! Sinh vật siêu cấp như này, chắc chắn sẽ đạt được. Chẳng lẽ, không cho phép quần thể lĩnh thưởng sao? Cấm loại hành vi quần thể tiến vào thế giới khác như chúng ta?

- Không thể nào?

Mọi người bắt đầu lo lắng.

Đã tiến hóa thành công rồi, tại sao vẫn là cảnh tượng gió êm sóng lặng, không có bất cứ chuyện gì xảy ra cả.

- Có thể nào, bây giờ hệ thống vẫn chưa phán định được chúng ta có là một sinh vật thành thục thực sự hay không? Dù sao, chúng ta căn bản không thể đi đứng, chạy nhảy một cách thành thạo, đi đường cũng uốn éo vặn vẹo. Với lại, còn có mấy sa điêu cả ngày

chạy ra ngoài làm này làm nọ, tan thành mảnh nhỏ.

- Đúng! Di chuyển!

- Chúng ta hãy tập di chuyển nào! Cùng nhau khống chế sinh vật, mọi người phối hợp với nhau, mấy người chơi sa điêu này đừng làm chuyện không đâu nữa, mọi người cố gắng thành thạo kỹ năng đi đường, chạy nhảy, tổ hợp! Nhanh chóng tách ra, nhanh chóng lắp ráp lại hình thể. Bằng không, cho dù chúng ta có tiến vào được trong thế giới Vu Sư, cũng sẽ bị treo lên đánh!

- Người chơi chúng ta sẽ là thiên tai lần thứ tư, buông xuống thế giới khác, sẽ làm chuyện lớn! Chinh phục thổ dân của thế giới khác!

…

Nhất thời, sự nhiệt tình của vô số người chơi bắt đầu dâng lên, bắt đầu phối hợp, trở thành một sinh vật chân chính.

Hứa Chỉ cực kỳ thản nhiên, chờ bọn họ phối hợp di chuyển một thời gian rồi mới bỏ vào trong sa bàn.

Đột nhiên, Hứa Chỉ lại khẽ nhíu mày,

“Nếu như tổ hợp cự thần được xem trọng nhất trước đó đã thành hình, như vậy, sinh vật ‘Rubik’ kia đã tiến hành tới đâu rồi?”

Trong 180 người chơi, có bảy người không tham gia, đại lão đưa ra luận văn rubik kia cũng là một trong số đó.

Lúc này, nàng đang ngầm nghiên cứu, yên lặng tự tiến hóa ra sinh vật rubik của mình.

“Xem ra, sinh vật sắt thép bên này cũng đã có tiến triển, sắp thành hình rồi.”

Hứa Chỉ nhìn thoáng qua tiến độ rồi cười rộ lên, cảm thấy hai

sinh vật tiềm lực rất lớn trong bản Beta 3.0 lần này, sẽ mang đến cho hắn sự ngạc nhiên và kinh hỉ cực kỳ lớn!

Mà trong sa bàn lớn, chỉ trong hai ngày Hứa Chỉ vây xem kế hoạch làm ra cự thần của đám người chơi, Lý Sinh Khương đã an ổn hơn 200 năm trong đó, sắp kết thúc sinh mệnh của mình.

Thời đại của Đại đế luyện kim hắn, cuối cùng cũng phải kết thúc.

Chương 93: Hắn Muốn Hầm Chết Ta!

Vương quốc Babylon năm 700.

Đã qua một trăm năm kể từ ngày đại khánh kết hôn, hiện giờ lại nghênh đón một lễ quốc khánh thịnh điển. Hơn nữa nội dung đều giống nhau, ba học viện vu sư của ba đại Vương Quốc cùng nhau so tài, vô số thiên tài vu sư đối đầu với nhau trên lôi đài.

Lúc này, Đại đế luyện kim đã tại vị hơn ba trăm năm, thọ hơn bốn trăm tuổi.

- Hơn bốn trăm năm còn chưa chết, từ cổ chí kim chưa từng có tiền lệ này.

- Còn nhớ năm đó Gilgamesh và ba đại nữ vu cũng chỉ thọ được hơn hai trăm năm mà thôi, thọ mệnh dài như vậy quả thực chưa từng xuất hiện.

...

Vô số người chỉ có thể chôn cảm giác rung động này xuống tận đáy lòng.

Trong suốt tháng năm qua, không hề có bất cứ ý kiến trái chiều nào xuất hiện, các Vương quốc đều phát triển phồn thịnh hòa bình. Dù sao có Đại đế luyện kim vĩnh sinh bất hủ trấn áp cả ba Vương quốc, thanh thế vô lượng.

Lúc này, sau khi bôn ba cả đời mệt nhọc, cuối cùng Lý Sinh Khương cũng có thể sống cuộc sống hưu nhàn làm ruộng của mình.

Trong trăm năm qua, hắn chung sống rất vui vẻ với bảy cô nữ vu nhỏ của mình, thoải mái làm ruộng, phát triển khoa học kỹ thuật, xem hoa ngắm trăng, đúng là một cuộc sống viên mãn.

Dù trong thời gian hòa bình này đã có mấy tên vu sư cấp sáu xuất hiện, Almin cũng thuận lợi lên cấp sáu, mà cũng bởi vì không có tranh đấu gì quá mức mãnh liệt, cho nên không thể xuất hiện những thiên tài tuyệt thế có thể dẫn dắt cả một thời đại giống như Medusa.

Thời kỳ đại khánh, Vương quốc Tường Vi, Vương quốc Bán Thú Nhân ráo riết đến gặp mặt Quân chủ Đại đế, dâng lên các loại quà mừng, các loại kỳ trân dị bảo rực rỡ muôn màu.

Vu sư của ba đại Vương quốc tụ họp lại với nhau, nhàn nhã thưởng thức các loại thức ăn, thảo luận thuật luyện kim, vu thuật. Hơn nữa, ai nấy đều ngẩng cao đầu nhìn lên vị đang ngồi trên ngai vàng của Vương quốc Babylon, Đại đế Grantham.

- Khí thế vẫn cuồn cuộn, uy áp vẫn mãnh liệt làm sao.

- Đại đế luyện kim phảng phất trường tồn cùng thế gian, thống trị từng thời đại vu sư.

Trong khi mọi người đang nghị luận, đột nhiên xuất hiện những bông hoa.

Từng hàng cung nữ xinh đẹp tay cầm lẵng hoa bước ra từ hai bên, tung những đóa hoa lên không trung.

- Quán quân của hội giao lưu lần này, hai anh em Edward Elric và Alphonse Elric, đến đây yết kiến Đại đế luyện kim vĩ đại! Quốc vương Babylon! Bệ hạ Grantham!

Từng điểm đặc sắc của thời đại lần lượt được đẩy mạnh.

Học viện vu sư, các trường phái lớn cho ra đời vô số kỳ tích,

nhưng mà Đại đế luyện kim vẫn ngồi trên vương tọa vĩnh hằng không đổi.

...

Vương quốc Babylon năm 704.

Mới qua đại khánh được 4 năm, đột nhiên xuất hiện một tin tức làm người ta phải khiếp sợ. Bảy vị Vương phi của Đại đế luyện kim đồng loạt tận thọ, Đại đế cử hành đại tang cho các nàng, khiến cả nước chấn động.

- Gì cơ, Vương phi của Đại đế đã qua đời rồi sao?

Lý Sinh Khương lặng lẽ đứng trước mộ ba ngày.

- Lão sư...

Almin yên lặng đứng ở phía xa, nhất thời không biết nên an ủi như thế nào.

Bảy nữ vu Elizabeth có thực lực rất yếu, được Đại đế luyện kim dùng vô số kỳ trân dị bảo và tài nguyên của quốc gia để duy trì mạng sống, ngủ say gần trăm năm mới tỉnh dậy.

Nhưng cuối cùng, cũng chỉ sống thêm được hơn trăm năm nữa.

Như đột nhiên nhớ ra cái gì, Lý Sinh Khương thở dài:

“Ta còn nhớ hai anh em Elric đạt quán quân giao lưu học viện trước đó, bởi vì mưu toan khai phá cấm kỵ của thuật luyện kim, luyện thành thân thể con người, tiếp xúc với cấm khu tử vong giống Đại đế tử vong, cứu trở về người mẹ đã mất của mình, cuối cùng bị thuật luyện kim cắn trả, dẫn đến bị tàn tật.”

Lý Sinh Khương thở hắt ra một hơi:

“Ta không muốn liên quan đến những thứ này, cũng không

muốn đi cầu xin Đại đế tử vong Medusa, ta chỉ muốn các nàng được an nghỉ."

"Được vui sống với các nàng trăm năm qua, đã đủ rồi. Tính tổng tuổi thọ thì các nàng cũng đã sống hơn hai trăm năm, Gilgamesh hay ba đại nữ vu cũng chỉ đến thế mà thôi. Đối với những nữ vu cấp ba nhỏ bé như các nàng, như vậy đã là quá đủ rồi."

Khoảng thời gian một trăm năm qua, Lý Sinh Khương đã cực kỳ thỏa mãn.

Chỉ là cuộc sống tiếp theo, hắn phải đi một mình rồi.

Sau khi bảy nữ vu chết đi, cuối cùng hắn cũng cảm thấy trong lòng trống rỗng, sống trên đời chẳng còn mục tiêu gì nữa, cũng không có ý nghĩa gì hết.

"Dường như các nàng mới chính là người nhà của ta, ta cũng sắp quên đi bản thân là người của thế giới khác xuyên việt đến. Ta chính là Quốc Vương Grantham của Vương quốc Babylon, đây mới là cuộc đời của ta."

"Hãy để ta tự do phóng khoáng một lần, trở thành bạo quân đi."

Hắn cười có chút khổ sở, sau đó quay đầu sang một bên, nhìn về phía Vương cung rộng lớn của mình:

"Chôn cùng các nàng đi, nó vốn là ngôi nhà ta xây cho các nàng."

Ngày hôm sau, một tin tức chấn động không kém đã xuất hiện: Vườn treo Babylon, được tuẫn táng theo bảy vị Vương phi!

Vô số người chấn kinh, từ đầu đường tới cuối ngõ, khắp nơi đều có tiếng xì xào bàn tán.

- Vườn treo Babylon, kỳ vật luyện kim cấp thế giới! Lại bị chôn cùng bảy nữ vu cấp ba thôi sao?

- Đó vốn là ngôi nhà do Đại đế luyện kim xây dựng vì các nàng, do thám Thần trên trời chỉ là chức năng phụ thôi, giờ để nó hạ táng cùng các nàng cũng là chuyện đương nhiên.

- Dùng vườn treo Babylon như mộ địa, thế thì có hơi quá rồi? Chẳng biết là thật hay giả đây?

- Không phải giả đâu, đã có người nhìn thấy vườn treo Babylon bay lên trời, sau đó bay vào hố đen vô tận từ việc do thám lòng đất năm đó, ma quật luyện kim Tartarus. Bây giờ chắc nó đã chìm xuống tận cùng của lòng đất, người khổng lồ Adolf đã vung xúc tu khổng lồ của mình lên, lấp bùn đất lại như cũ.

...

Sau khi có tin xác nhận, vô số người không nhịn được cảm thán trong lòng.

Xây dựng mộ lớn Tartarus.

Vườn treo Babylon được mai táng sâu dưới lớp đất, coi như đã chìm vào giấc ngủ ngàn thu.

Đây là tin tức rung động nhất trong mấy trăm năm qua, không chỉ vì bảy nữ vu nho nhỏ kia, mà còn vì Đại đế luyện kim đã xây dựng mộ địa cho chính mình, sau khi ngài chết sẽ được mai táng chung với các nàng ở dưới lòng đất.

Nhưng mà, vườn treo Babylon ngày xưa từng được dùng để tìm kiếm chư thần trên trời, hiện giờ bị mai táng, không thể nghi ngờ là đã buông bỏ ước mơ thăm dò chúng thần trên cao.

Sau khi bảy vị Vương phi qua đời, Vương của họ đã quá mệt mỏi, không còn hùng tâm tráng trí nữa rồi.

...

Vương quốc Babylon năm 800.

Lại một trăm năm nữa trôi qua, Đại đế luyện kim đã thọ năm trăm tuổi, vị Quân chủ Đại đế vĩ đại này đã thống trị hơn một nửa thời gian tồn tại của Vương quốc Babylon.

Lại thêm một năm tổ chức đại khánh vu sư.

Lại một lần diễn ra cuộc so tài giữa các học viện, nhân tài cũng xuất hiện như nấm sau mưa, giống hệt như năm đó.

Đại đế vẫn mạnh mẽ cường thế như trăm năm trước, uy áp tinh thần mênh mông vô tận. Ngài ngồi trên ngai vàng, khiến cho người dưới không dám nhìn thẳng.

Mọi người vẫn thì thầm trò chuyện như xưa.

- Đại đế Luyện kim vẫn tỏa ra khí thế khiến người ta run sợ như vậy! Nhưng không biết đó có phải chỉ là uy áp giả tạo bên ngoài, thực chất đã sắp chết già rồi không?

- Đừng có nói bừa! Vào hai trăm năm trước khi Đại đế kết hôn, đã từng có người nói Đại đế sẽ không sống được lâu nữa, trăm năm trước bảy Vương phi qua đời cũng có người nói thế, nhưng giờ Đại đế vẫn còn ngồi ở chỗ đó, sinh long hoạt hổ chủ trì lễ đại khánh còn gì.

- Đại đế Luyện kim đã sống năm trăm năm, đó đã là chuyện không thể tưởng tượng được. Phải biết, vu sư cấp sáu truyền kỳ chỉ có tuổi thọ 250 năm mà thôi...

- Có lẽ sống thọ như thế này, đối với Đại đế cũng là một loại đau khổ.

Người người than thở. Dựa theo tình trạng hiện tại của Đại

đế, không ốm không đau thế này, phỏng chừng có thể sống thêm mấy trăm năm nữa, thậm chí cả ngàn năm cũng được!

Nội tình kinh khủng của Đại đế, sao có thể dùng cảnh giới vu sư cấp sáu để cân nhắc được?

...

Bờ bên kia của biển Oceanus, trên đảo luyện kim Gorgons.

Medusa hơi giật mình, cau mày:

"Cấp sáu truyền kỳ thọ 250 năm, cấp bảy sử thi thọ 600 năm. Bây giờ ta đã hơn 650 tuổi, theo lẽ thường thì ta đã sớm chết rồi. Nếu không phải ta đã khám phá ra một phần bí ẩn của tử vong, hiểu được kết cấu cơ bản của sinh vật là tế bào mà Đại đế luyện kim nói tới, phát hiện bọn chúng sinh sinh diệt diệt, từ đó hóa giải sự già nua, lúc này mới có được tuổi thọ hơn 700 năm... Đại đế Luyện kim kia, sao hắn vẫn chưa chết?"

Vu sư cấp bảy sử thi, bị một vu sư cấp sáu truyền kỳ hầm chết, đúng là chuyện khó có thể tượng tượng nổi.

Phảng phất Đại đế luyện kim kia, mới chính là một tôn sử thi còn sống.

Medusa luôn bình tĩnh trước mọi phong ba, nhưng bây giờ cũng bắt đầu không kiềm chế nổi. Nàng đã hơn 600 tuổi rồi, chỉ còn hơn một trăm năm tuổi thọ nữa thôi.

Nàng tràn đầy lo lắng và khó tin:

"Cuối cùng thì hắn có thể sống đến khi nào? Đại đế luyện kim chỉ có cảnh giới truyền kỳ, thực sự muốn hầm chết một vu sư cấp sử thi như ta sao?"

Chương 94: Kết Thúc Một Thời Đại

Babylon năm 804, trong đại điện Vương cung.

Không chỉ có Medusa rất sốt ruột, Lý Sinh Khương ngồi ở trên vương tọa cũng vô cùng sốt ruột.

"Medusa, sao ngươi còn chưa chết? Ngươi đã hơn 650 tuổi, dựa theo vu sư sử thi bình thường thì ngươi đã chết từ lâu rồi."

Medusa muốn hầm chết hắn, Lý Sinh Khương hắn làm sao không muốn hầm chết Medusa chứ?

Hắn muốn trước khi mình chết sẽ giải quyết một tai họa ngầm khủng khiếp bất cứ lúc nào có thể bạo phát này, để trải đường cho Elmin sẽ đăng cơ làm Đại Đế đời kế tiếp, thống trị thiên hạ.

Hai người bọn họ là người mạnh nhất hiện nay, bây giờ đang đấu xem ai sống được lâu hơn, xem ai chết già trước!

Hắn dựa vào vô số cư dân mạng, mới khai phá ra thuốc để đột phá giới hạn của tuổi thọ.

Mà Medusa, dựa vào sức một mình đã miễn cưỡng đột phá được giới hạn tuổi thọ của bản thân.

Hai người mỗi người đều có thủ đoạn riêng, cảm thấy mình sẽ sống lâu hơn đối phương.

Medusa là một thổ dân siêu phàm, không có được khoa học kỹ thuật hiện đại, nhưng thật sự là một kỳ tài, đã theo phương pháp tu luyện của vu sư đi về phía con đường "công pháp thành thần".

Mặc dù còn thô sơ nhưng đã thử phá tan giới hạn của sinh mạng, bắt đầu dọn dẹp chuỗi gen của mình.

Nàng kiểm tra thế giới vi mô, đã ý thức được sử thi cấp bảy chính là cảnh giới cao nhất mà loài người có thể đạt được!

Muốn đột phá cảnh giới kế tiếp để thành Thần, nhất định phải trở thành sinh mạng thể càng cao hơn, sau đó dung nhập một loại gen, siêu việt cực hạn của con người thì mới có khả năng.

Một ngày kia, Đại Đế Luyện Kim ngồi trên vương tọa.

Hắn lặng lẽ nhắm mắt, nhìn mình đệ tử Elmin ở phía dưới:

- Medusa không hổ danh là Đại Đế Tử Vong... Ta sắp không chống đỡ nổi nữa rồi, ta cuối cùng cũng không kiên nhẫn bằng nàng ta. Năm trăm tuổi đã là giới hạn tuổi thọ của ta rồi.

- Thời kỳ ta thống trị đã không thể dọn sạch mối họa khủng khiếp Medusa này. Sau khi ta chết, nàng ta chắc chắn sẽ phá giải phong ấn, một lần nữa đi ra gây họa khắp nhân gian. Elmin, tất cả chỉ có thể giao cho con.

- Vâng, sư phụ.

Elmin khẽ nói.

Lý Sinh Khương im lặng một lát: “Xem ra chỉ có thể để cho Tà Thần Hủy Diệt tiến vào, thiên tai lần thứ tư giáng xuống, giao kẻ giả dối khó chơi khó xử lý Medusa này cho bọn họ. Tin tưởng, nếu so về mức độ thô bỉ, chơi âm mưu thủ đoạn, đám sa điêu như bọn họ sẽ chẳng kém ai.”

Hắn không phải hoàn toàn không tiếp xúc với bên ngoài, thỉnh thoảng thoát ra mười phút để ăn cơm, đi vệ sinh, lướt qua diễn đàn trò chơi.

Trên diễn đàn, đám người chơi sa điêu bây giờ vô cùng sùng bái Elmin.

Đồng thời, rất nhiều người dán poster của nàng ở trong phòng, trong máy vi tính cũng để hình nền của nàng.

Bây giờ thậm chí ở cửa hàng nào đó còn bán các loại gối ôm 'Elmin' ngang với người thật, găng tay vu sư 'Elmin', lượng tiêu thụ hàng tháng cũng hơn mười nghìn.

Elmin quả thật xinh đẹp đến nghiêng nước nghiêng thành, lại rất trong sáng, trong tay cầm pháp trượng, trên người mặc áo bào vu sư tuyệt đẹp nhìn chẳng khác nào tiên nữ, đồng thời tính cách của nàng cũng nhiệt huyết cố chấp, muốn truy hồi bạn của mình...

Vô số người chơi đã xem nàng thành một ngôi sao, người vợ trong nhị thứ nguyên, sùng bái theo đuổi.

Cuộc phiêu lưu chạy trốn được livestream trực tiếp kia giống như đang xem phim vậy, đó là hành trình mà Elmin mới là nhân vật chính, dẫn theo Đại Đế Luyện Kim quật khởi, các người chơi trơ mắt nhìn nàng từng bước lột xác, từ ngây ngô tới trưởng thành, từ đó đã lặng lẽ yêu nàng.

Mà bây giờ có thể đi vào, tương đương với tiến vào trong phim, thế giới anime, đi tìm người thật, chính mắt thấy được nhân vật mình yêu thích, làm sao có thể mất hứng được?

- Tôn cự thần này rời khỏi thôn tân thủ để tiến vào thế giới khác, chính là muốn xin chữ ký của nữ thần!

- Elmin quá tuyệt vời! (phá âm)

- Ha ha ha! Chỉ cần ai thích Elmin, người đó chính là người anh em khác cha khác mẹ của tôi! (Bắt tay)

- Có quỷ mới là anh em của các ngươi. Sợ rằng các người đang

muốn cắm sừng tôi đúng không? Quân chủ Đại đế Elmin là vợ của tôi! (không được phản đối)

- Phía trên, không phải Lôi Mẫu mới là vợ của anh sao?

- Đó là vợ trước của tôi!

...

Những người này đã biến thành fan hâm mộ của Elmin.

Bọn họ điên cuồng kêu gào, biểu thị phải bước vào thế giới khác, muốn được ký tên, đòi chiếm lấy trái tim của Elmin, muốn đánh phá bức tường không gian để tiến vào nhị thứ nguyên tìm kiếm vợ của mình, cưới Đại Đế Elmin làm vợ, đi lên đỉnh cao của cuộc đời...

Lý Sinh Khương: ????

Những tên khốn kiếp này, các ngươi muốn làm gì đệ tử thân truyền của ta hả?

Thử tưởng tượng xem, các bộ phận trên cơ thể Tà Thần nội đấu với nhau, tự mình đánh mình, kéo bè kéo lũ đánh nhau để tranh giành phụ nữ, hình ảnh kia chắc chắn sẽ rất tuyệt đấy.

Một đám khốn kiếp.

Hắn làm ra vẻ mặt bi thương: "Nếu có thể, ta thật sự không muốn để cho bọn họ bước vào... Một Tà Thần Diệt Thế bước vào, vượt qua vô số thứ nguyên, phá tan lối đi thế giới để hạ xuống, cũng không phải để hủy diệt thế giới này, mà là để theo đuổi minh tinh, muốn được kí tên. Có một người khổng lồ Tà Thần cao tới sáu ngàn trượng làm fan hâm mộ.... Chắc hẳn Elmin sẽ rất ngỡ ngàng, không biết làm sao."

Điều này thật sự quá khó nhìn.

Hắn thật sự không nghĩ ra sau này sẽ phát triển thế nào, dù sao căn bản không thể suy nghĩ theo lẽ thường về những người chơi này?!

Hắn ngồi ở trên Vương điện, nhìn vô số nữ vu đại thần phía dưới, sau đó bỗng nhiên cao giọng nói:

- Elmin, từ hôm nay, ngươi chính là Quân chủ Đại đế đời tiếp theo!

- Sư phụ...

Elmin với dáng người cao gầy và gương mặt tuyệt mỹ, biểu hiện vô cùng cay đắng, bởi vì nàng biết điều này có nghĩa là gì.

- Sau khi ta chết hãy chôn ta ở trong Vườn treo Babylon.

Lý Sinh Khương im lặng một lát rồi đứng lên.

Một vị Đại Đế Luyện Kim đã đi tới cuối sinh mạng, vào lúc cuối cùng đã lựa chọn lặng lẽ rời khỏi Vương điện, đi tới điện thờ Thần trí tuệ, nhìn về phía bức tượng Thần trí tuệ Hermes.

Hắn lẳng lặng đứng ở trước điện thờ Thần trí tuệ ba ngày, ánh mắt sâu thẳm lại tang thương, giống như con sư tử già chậm rãi nhìn về phía bầu trời xanh thẳm phía xa, nhớ lại từng cảnh tượng đã trải qua trong cuộc đời mình.

Lúc đầu xuyên qua đã gặp phải đám nữ vu tà ác ở trong rừng rậm kia.

Sau đó, là năm tháng ảm đạm tối tăm trong cuộc đời làm hàng hóa X.

Lại sau đó là bảy nữ vu nhỏ đáng yêu.

Lilith, Medusa, vườn treo, người khổng lồ Adolf, chúng thần trên trời, quật khởi lúc tuổi già...

Đại Đế Luyện Kim Grantham bỗng nhiên cười nhẹ nhõm: "Đây chính là cả cuộc đời Quân chủ Đại đế huy hoàng của ta, nó cũng đã đủ tươi sáng, đặc sắc, không còn gì phải tiếc nuối nữa rồi."

Hắn rời khỏi hồi ức, liếc nhìn về phía bức tượng trong thần miếu:

"Nghi vấn duy nhất của ta chính là, thành tựu của ta có thể sánh ngang với ba nữ vu năm đó hay không? Ta có phải là Đại đế vu sư vĩ đại nhất trong lịch sử hay không? Thần trí tuệ Mercury vĩ đại! Năm đó ta định lên trời yết kiến chúng Thần, nhưng lại bị chặn ở ngoài cửa. Hôm nay, có thể để cho ta thật sự được gặp mặt Thần một lần không..."

Hắn là một vị anh hùng tuổi xế chiều.

Đây là nguyện vọng cuối cùng của hắn trước khi lâm chung.

Hứa Chỉ ở bên ngoài thở dài, lặng lẽ đặt hộp cơm xuống: "Ta sẽ thực hiện nó, cũng giống như thực hiện nguyện vọng của Gilgamesh, hai trong ba nữ vu lúc sắp chết vậy. Dù sao các người đều đã mở ra một thời đại văn minh rực rỡ cho ta."

Bây giờ hắn có cơ thể bào tử, có tài khoản của người chơi, nên việc tiến vào thế giới vu sư sẽ dễ dàng hơn nhiều.

"Lẽ nào, ta còn không đủ tư cách có thể thấy được..."

Bảy ngày trôi qua, sau đó là hơn mười ngày trôi qua, Lý Sinh Khương lặng lẽ đứng ở trước tượng Thần, nhưng vẫn không có động tĩnh gì xảy ra, ý thức của hắn dần dần trở nên mơ hồ, mê man. Hắn biết rõ, cái chết của mình đã sắp đến rồi.

Bỗng nhiên, một con chim màu đen với hình thù kỳ quái hạ xuống, nó tắm mình trong thần quang màu trắng chói lòa, chậm rãi đi từng bước tới trước mặt hắn, một giọng nói ôn hòa vang lên:

- Grantham, cuộc đời của ngươi không kém hơn bất kỳ vị anh hùng nào trong lịch sử cổ đại! Thế giới vĩnh viễn không xóa được vinh quang của Đại Đế Luyện Kim ngươi, trong trí nhớ của chúng thần trên trời cũng sẽ vĩnh viễn có một góc lịch sử thuộc về ngươi.

Vào lúc này, Vương Slime đội vương miện màu vàng trên đầu, ý thức đã hoàn toàn mông lung.

Nhưng khi hắn sắp chết thì dường như đã nghe được câu nói này, bỗng nhiên thân thể run rẩy, chấn động, rên rỉ, tâm trạng vô cùng phức tạp. Cuối cùng hắn mỉm cười, một nụ cười rất thỏa mãn,

- Ta thật sự rất vui khi được chúng thần trên trời thừa nhận.

Trong lịch sử Vương quốc Babylon, Thịnh Vu Chi Mâu có ghi chép:

【Vương quốc Babylon năm 804, Đại Đế Luyện Kim sống hơn năm trăm năm thì tuổi thọ hao hết, mọi người than khóc, Thần trí tuệ Mercury cũng hạ xuống tiễn đưa. 】

Chương 95: Thiên Tai Giáng Xuống

Một ngày này, Đại Đế Luyện Kim bỗng nhiên chết đi, trước khi hắn lâm chung đi tới điện thờ của Thần trí tuệ, thấy được thần tích của Thần trí tuệ Mercury hạ xuống, được truyền khắp cả thế giới Vu Sư.

- Không thể nào!

- Căn bản không có khả năng!

- Lời đồn! Tất cả đều là lời đồn mà thôi!

- Trước đó chúng ta yết kiến Luyện Kim Đại Đế vào đại thọ 500 tuổi, vẫn thấy khí thế của hắn kinh người, không có cảm giác già nua!

Rất nhiều học viện vu sư, các giáo phái vu sư lớn, đoàn thể kín nghe được tin tức thì phản ứng đầu tiên là không tin.

Ở trong mắt bọn họ, Luyện Kim Đại Đế vĩ đại kia đã là Thần linh trong nhân gian, quan sát chúng sinh hưng vong qua từng đời, đời đời bất hủ.

Công tích của hắn có khả năng đã vượt qua các anh hùng vĩ đại trong lịch sử thần thoại, Gilgamesh, ba nữ vu.

Bọn họ sống trong thời đại Luyện Kim Đại Đế thống trị, chính là sinh hoạt ở trong thần thoại mạnh nhất hiện nay!

Cả cuộc đời của Luyện Kim Đại Đế đã xuất hiện rất nhiều kỳ tích.

Kết thúc thời đại nữ vu hắc ám rung chuyển, mở ra thời đại luyện kim mạnh mẽ, xây dựng hai kỳ quan lớn của thế giới, đến gần chúng thần trên trời, lúc tuổi già bị tập kích, khi trở về lại vẫn là thanh niên...

Có rất nhiều người cảm thấy may mắn vì mình sống ở thời đại sáng chói của Luyện Kim Đại Đế, tận mắt chứng kiến một thần thoại sinh ra, cũng có người căm hận vì mình sinh ra không gặp thời, bị Luyện Kim Đại Đế trấn áp thế gian, cho dù bọn họ có tài năng tuyệt vời hơn nữa cũng vĩnh viễn không có ngày nổi danh.

Nhưng một vị thần thoại đương thời như vậy lại bỗng nhiên chết già?

Ai cũng cảm thấy Luyện Kim Đại Đế sẽ vĩnh sinh bất hủ.

Phải biết rằng năm đó hắn đã già, nhưng lúc trở về không ngờ lại vẫn là thanh niên!!

Mãi đến hơn mười ngày sau, vô số người thấy động tĩnh ở ngôi mộ lớn Tartarus, sau đó Elmin tuyên bố đăng cơ làm Quân Chủ Đại Đế, nhưng mọi người vẫn không thể tin nổi điều này.

Luyện Kim Đại Đế… chết rồi!

Sau khi thật sự xác nhận tin tức Luyện Kim Đại Đế đã chết, vô số người khóc, cũng có người cười một cách điên cuồng.

Một đêm này, có thủ lĩnh giáo phái vu sư gian ác ngồi một mình uống rượu tới say mèm, vừa cảm thấy bóng ma khủng khiếp treo ở trên đỉnh đầu đã được loại bỏ, cũng cảm thấy mình mất đi mục tiêu theo đuổi, tham vọng hừng hực cũng trở thành nhạt.

"Từ nhỏ đến lớn đều nghe kể câu chuyện của hắn, vẫn muốn vượt qua hắn nhưng đã không còn cơ hội rồi." Trong bóng tối, có vu sư tà phái với khí thế truyền kỳ cấp sáu ngồi ở trên ghế với tâm trạng phức tạp.

Lúc này, bên cạnh có đệ tử đi ra, giọng điệu sốt ruột:

- Sư phụ, Luyện Kim Đại Đế bỏ mạng chính là giờ phút giáo phái chúng ta quật khởi, sư phụ mới là Quân Chủ Đại Đế Babylon đời tiếp theo, sao có thể để cho Elmin đảm nhiệm được? Vườn treo Babylon đã chôn vùi, không còn kỳ quan cấp thế giới trấn áp, đây chính là cơ hội của chúng ta...

- Cho dù muốn gây chuyện cũng phải chờ sau ngày giỗ trăm ngày của Luyện Kim Đại Đế đã.

Gần như tất cả những kẻ có dã tâm đều không định nhân lúc Đại Đế chết, cả nước đại loạn, nhân cơ hội lễ tang để ra tay.

Bất kể là kẻ địch hay là bạn, chẳng ai có thể phủ nhận khả năng của Luyện Kim Đại Đế, bọn họ cũng tôn trọng vị Đại Đế trước nay chưa từng có này. Sự vĩ đại, đức hạnh và tài năng của hắn có thể nói là hình mẫu của thế giới.

- Vu sư đại diện cho sự tìm tòi chân lý và ham học hỏi. Cho ta kiến thức vô tận, ta có thể nâng cả thế giới!!!

Trong lúc hốt hoảng, trong đầu vô số người hiện lên câu nói của vị Quân Chủ Đại Đế này, nó chính là khúc nhạc dạo đặt vững nền văn minh cho toàn bộ thế giới Vu Sư.

Người thì tiếc nuối, kẻ lại say mèm, kẻ lên kế hoạch, tất cả đều không hẹn mà cùng nhìn về phía ngôi mộ lớn Tartarus, giơ chén rượu lên thật cao, lặng lẽ kính Luyện Kim Đại Đế một chén rồi đổ xuống mặt đất.

Người đối địch với hắn cũng kính nể cuộc đời của Luyện Kim Đại Đế.

...

Bờ bên kia của đại dương Oceanus, đảo luyện kim Gorgons.

Một con quạ đen vô hình hạ xuống mặt đất của đảo luyện kim, dần trở nên trong suốt, hòa tan vào mặt đất.

"Hắn cuối cùng cũng chết rồi!"

Trong lòng Medusa kinh hoàng, cũng đầy sợ hãi:

"Thì ra chỉ là ra vẻ, trước khi chết còn muốn hầm chết ta để lót đường cho Elmin làm Quân Chủ Đại Đế tiếp theo... Thiếu chút nữa hắn đã thành công rồi."

"Grantham, không hổ danh là hắn."

Một bóng ma khủng khiếp nhất từ trước tới nay cuối cùng đã biến mất, tâm trạng Medusa được thả lỏng, lại có phần phức tạp.

"Luyện Kim Đại Đế có thể lấy cảnh giới truyền kỳ để trấn áp một vị vu sư sử thi, còn thiếu chút hầm chết vu sư sử thi, ngay cả ta cũng không thể không bội phục ngươi." Medusa đứng lên.

Ánh mắt nàng nhìn xuống, đi đến trước bàn triển khai vu thuật, một dòng nước trong vắt tràn vào trong chén. Sau đó, nàng giơ chén lên thật cao: "Quân Chủ Đại Đế Grantham, ta lấy nước thay rượu mời ngươi một chén, tiễn ngươi rời đi!"

Nàng để cốc nước xuống, bóng dáng biến mất ở trong bóng tối.

"Ta dùng chén rượu này kính cả cuộc đời quang minh lỗi lạc, đại công vô tư, không vì quyền thế và thiên hạ, chỉ vì muôn dân trăm họ mà đẩy mạnh thời đại luyện kim, không vì thành Thần, chỉ muốn cứu vợ trở về… Ở thời kỳ sau đó, mặc dù ta nghiên cứu về lĩnh vực tử vong, cũng sẽ không triệu hoán vong hồn của ngươi trở về, điều khiển ý chí của ngươi, làm vậy là không tôn trọng với ngươi... Ta sẽ lặng lẽ chờ, chờ nghi thức tế lễ trăm ngày của ngươi xong sẽ lại phá phong ra ngoài, một lần nữa quân lâm thiên hạ."

...

Lý Sinh Khương lặng lẽ mở mắt ra.

Hắn tháo kính mắt VR xuống rồi khẽ thở ra một hơi, cảm giác trang trí xung quanh gian phòng đều hết sức xa lạ.

Cho dù thời gian hắn ở trong đó chỉ tương đương năm ngày ngoài hiện thực, nhưng suy nghĩ của hắn vẫn dừng lại ở trong thế giới Vu Sư, dường như chính mình thật sự là Luyện Kim Đại Đế, đang xuyên qua xã hội văn minh khoa học kỹ thuật hiện đại vậy.

Đôi mắt hắn đầy vẻ tang thương.

Sống sót ở bên trong năm trăm năm, trái lại làm cho suy nghĩ của hắn càng thêm trưởng thành, giống như một trí giả già nua, nhìn thấu hồng trần.

"Ta không biết thời xưa, trường sinh mà Tần Thủy Hoàng theo đuổi được định nghĩa thế nào, cũng không biết lời đồn đại Bành Tổ sống lâu tám trăm năm có phải là thật hay không, nhưng ta thực sự xem như sống hơn năm trăm năm, thời gian này đã dài đến mức đáng sợ..."

"Tiếp theo, ta phải bình tĩnh một chút, một lần nữa thích ứng với hoàn cảnh hiện đại, đi ra khỏi tâm cảnh kia. Về phần Bào Tử Tiến Hóa, tạm thời không đi tham dự nữa, chờ tinh thần dịu xuống lại nói sau."

Trong hơn năm ngày qua, Lý Sinh Khương ngoại trừ ăn uống đi vệ sinh, căn bản không hề tắm, bây giờ tóc tai bù xù, mệt mỏi không chịu được: "Cuối cùng đã có thể đi tắm rồi."

Thân thể hắn rõ ràng vô cùng mệt mỏi, nhưng tinh thần lại cảm thấy phấn chấn, sức lực dư thừa.

Hắn cởi sạch quần áo rồi đi tới phòng tắm, nhìn bản thân mình trước gương, nhìn vào đôi mắt sâu thẳm sáng rực có thần trong gương: "Chuyện gì xảy ra? Sao tinh thần của ta tốt như vậy? Trước

đó quanh năm bôn ba làm việc vì công ty nên tóc rụng nhiều, sắc mặt tái nhợt, sao bây giờ lại biến thành như vậy?"

...

Hứa Chỉ đã cảm giác được Lý Sinh Khương ra khỏi trò chơi.

Hắn than thở vì cái chết của một vị Luyện Kim Đại Đế, đồng thời cũng lặng lẽ biết được mọi chuyện xảy ra trên người hắn.

"Tinh thần của Luyện Kim Đại Đế ít nhiều vẫn phản hồi ngược vào trên người hắn."

Mặc dù hình thể Slime của Luyện Kim Đại Đế còn nhỏ hơn con kiến, nhưng vẫn quá mạnh mẽ. Thân thể nhỏ như con kiến nhưng lại nắm giữ năng lượng tương đương với mười mấy người trưởng thành, có thể dễ dàng giết chết vô số người trưởng thành.

Bây giờ tinh thần lực phản hồi ngược lại vào trên người hắn, cho dù chỉ có một phần nhỏ nhưng đã đủ dưỡng sinh thân thể rồi.

"Sức lực xem như đã đạt tới cực hạn cơ thể của con người, tương đương với vận động viên luyện tập lâu dài, nhưng không bao giờ có thể bước vào siêu phàm." Hứa Chỉ lắc đầu, nâng cốc nước lên khẽ nói nhỏ: "Gen của người trong hiện thực quá kém, chính là sinh vật bình thường, không dung nhập gen của Evil Eye thì không thể có tư chất vu sư, bước vào hệ thống tu luyện siêu phàm."

Nhưng nếu Luyện Kim Đại Đế đã chết, một thời kỳ vĩ đại kết thúc, cũng nên giải quyết chuyện tiếp theo thôi.

Bây giờ thế giới Vu Sư còn có không ít người muốn gây náo động.

Bọn họ muốn nhân lúc Luyện Kim Đại Đế chết rồi để ra tay với Elmin, dù sao Elmin không có bất kỳ công tích nào, thoạt nhìn thực

lực cũng bình thường.

"Nhưng Lý Sinh Khương làm sao không có chuẩn bị chứ?"

Hứa Chỉ lắc đầu: "Thực lực bình thường sao? Buồn cười! Elmin đã là vu sư cấp sáu, cho dù không am hiểu thuật luyện kim, không kế thừa được quá nhiều năng lực của Luyện Kim Đại Đế, nhưng vẫn khai phá ra một vu thuật gợn sóng của riêng mình. Nàng mặc vào thân thể luyện kim của chính mình thì chính là cấp bảy sử thi, cho dù là một vu sư sử thi tương đối yếu, không bằng Lý Sinh Khương, nhưng cũng đủ để trấn áp những người này rồi."

Bọn họ muốn tạo phản, chẳng qua là đụng tới u đầu mà thôi.

Thậm chí đây còn là do Lý Sinh Khương cố ý làm ra.

Tỏ ra yếu kém để cho bọn họ tạo phản, lúc Đại Đế Elmin đăng cơ, nhân cơ hội tiến hành câu cá chấp pháp, trấn áp một nhóm giáo phái vu sư đã sớm có dự định mưu phản, dựa vào đó để xây dựng uy tín.

"Không cần lo lắng về những người này, bọn họ đều tới chịu chết mà thôi, nhưng Medusa mới là tai họa lớn nhất."

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày: "Medusa đã sắp bước vào cảnh giới Bán Thần, đến cực hạn cơ thể của con người, từ lâu vẫn bắt tay vào nghiên cứu công pháp thành Thần. Một khi nàng ta phá phong ấn, Elmin còn quá non trẻ, chắc hẳn sẽ không chịu được."

"Mà Lý Sinh Khương dùng thuốc mở rộng gen thứ ba không phải là con đường đúng đắn, đây là tuyến đường khoa học kỹ thuật lệch lạc để nâng cao cấp độ gen... Phải xem Medusa có thể đột phá Bán Thần, triệt để mở ra phương pháp thành thần, bước vào cấp độ gen thứ ba, nhóm lửa thần hỏa hay không."

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát lại nhìn về phía sa bàn tiến hóa: "Nếu Luyện Kim Đại Đế chết, cũng nên ném đám người chơi khác vào."

Medusa cần một chút áp lực, để cho nàng lại đột phá cảnh giới Bán Thần, thậm chí mở phương pháp thành Thần!

"Áp lực tử vong để cho nàng đột phá lại đến từ việc Tà Thần ở thế giới khác xâm nhập, cũng nên tăng cao cấp độ của thế giới vu sư rồi."

Hứa Chỉ hơi nhếch môi, tồn tại Tà Thần khủng khiếp do vô số người chơi tập hợp thành, xuyên qua thế giới khác, thiên tai thứ tư giáng xuống sẽ sinh ra tia lửa thế nào đây?

"Đồng thời, Tà Thần từ thứ nguyên khác hạ xuống, hủy diệt chúng sinh... Ta cũng nên hoàn thiện bối cảnh thế giới quan của thế giới vu sư một chút." Hứa Chỉ lặng lẽ an bài cho những người này: "Sắp xếp cho bọn họ một bộ phim."

Chương 96: Muốn Tạo Phản, Muốn Thực Dân Đều Đã Tới

Trong Sa Bàn nhỏ ba mươi mét vuông, người khổng lồ đã có thể đi lại một cách tự nhiên, nhưng tất nhiên là không thể nhảy được.

Dù sao hình thể của bọn họ to lớn nặng nề, nhảy sẽ lập tức vỡ tan thành từng mảnh, sau đó phải tổ hợp lại lần nữa.

Tình huống này vẫn là do sức kết dính của máu thịt và các bộ phận trong cơ thể quá yếu, chắc hẳn khi bọn họ dung nhập gen thứ hai là gen Slime, khi đó mới có thể hoàn toàn kết dính lại một chỗ.

Học Cũng Uổng Công:

- Các anh em, lại cho tôi hỏi một câu, sáng ý của tôi về sinh vật này có ngầu không? Chúng ta là một trăm bảy mươi ba thủ lĩnh tế bào, dẫn theo tổng cộng mấy vạn quần thể tạo thành người khổng lồ sáu nghìn trượng này, giờ nhìn Sa Bàn đã cảm thấy không lớn lắm.

Haruko Thích Học Tập:

- Đúng vậy, cảm giác chỉ lớn như một phòng học bình thường mà thôi. Thị giác bây giờ tựa như Thần linh, khắp mặt đất đều là cây cối tươi tốt chỉ lớn như chiếc đũa, bước một bước là có thể giẫm nát vô số núi sông...

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du:

- Tăng thêm kiến thức! Vừa nhìn qua mấy ngọn núi nhỏ, hóa ra đây chính là cảm giác khi Thần Sáng Thế nhìn những con kiến nhỏ như chúng ta.

Tốc Độ Xe Akina: "

- Nhanh nhanh nhanh! Chúng ta đi đường thú để thử nghiệm cảm giác cao ngạo của Thần Sáng Thế! (vui vẻ)

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- Không sao chứ? Chúng ta gây thị phi ở trong sân của Thần Sáng Thế, lại trở thành sinh vật lớn như vậy, sẽ không bị đánh cho một trận chứ? (run lẩy bẩy)

Tốc Độ Xe Akina:

- To gan thì chết no, nhát gan sẽ chết đói! Chúng ta đi con đường của hắn trước, làm cho hắn không có đường nào để đi! Sau đó, chúng ta còn có thể ngồi lên trên ghế của hắn một lát, thử nghiệm phong độ của đại lão, nhớ lại cảm giác trước đây khi chúng ta bị tiêu diệt cả đoàn ở phó bản 'Cái Ghế Lớn' kia!

Học Cũng Uổng Công:

- Chúng ta sẽ đi ngồi long ỷ của Thần Sáng Thế sao? 2333! Đây là muốn soán vị à?

Tốc Độ Xe Akina:

- Ha ha ha! Đúng vậy, chúng ta sinh ra đều bình đẳng, ai dám ở trên cao!? Tôi lại nói một câu: Sáng Thế lão nhi! ! Hoàng đế thay phiên ngồi, hôm nay tôi phải ngồi vào vị trí này một lát đã! (Đại náo Thiên Cung. jpg)

Học Cũng Uổng Công:

- Đại lão thật trâu bò! (thấy tức cười)

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

- Đại lão khoác lác! (thấy tức cười)

...

Một đám người càng nói càng nhiệt tình.

Cơ thể bọn họ cũng đã đủ thuần thục, đủ cao, cũng thật sự có hình thể khổng lồ, cao đến ngực của Hứa Chỉ. Nhưng hình thể có khổng lồ đi nữa, bọn họ cũng không thể nhìn thấy được thế giới bên ngoài Sa Bàn, bởi nó đã bị Trùng Sào che đậy rồi.

Nhưng bây giờ, bọn họ lại muốn ngồi lên bảo tọa của Hứa Chỉ.

"Ngay cả ghế của ta cũng muốn ngồi à? Người nào đó có vẻ không nhớ lâu nhỉ, ba ngày không đánh đã dám nhảy lên đầu lật ngói, phải ghi vào sổ mới được."

Hứa Chỉ khẽ nhướng mày, lặng lẽ ghi nhớ khoản nợ này.

"Chỉ có điều, đã tới lúc đưa lên rồi."

Ngay lập tức, trong lúc bọn họ muốn gây chuyện thị phi, nhắc nhở của hệ thống được chờ mong đã lâu chợt xuất hiện ở trước mặt vô số người chơi, làm cho tất cả mọi người bùng nổ.

【Thông báo: Chúc mừng 173 người chơi diễn hóa ra giống loài "Vạn Vật Quy Nhất Giả", có đầy đủ tiềm lực mạnh mẽ, nhận được phần thưởng thành tựu. 】

- Thành công rồi...

- Thành công rồi...

- Vợ ơi, anh tới đây!

- Lăn! Elmin Đại Đế là của tôi, tôi muốn trở thành người đàn

ông của Quân Chủ Đại Đế!

Tất cả mọi người lập tức mừng như điên, bọn họ cũng không còn tâm trạng muốn ngồi lên chiếc ghế trong sân nữa.

Tiếp theo, chỉ có hai lựa chọn xuất hiện ở trước mặt mọi người:

Một là giữ lại giống loài, xem như chủng tộc ban đầu.

Hai là mở ra cuộc sống thứ hai.

...

Sau khi xem xong, rất nhiều người lập tức sững sờ, sao lại thiếu mất một lựa chọn thế?

- Ồ? Sao cái 'Vĩnh viễn nhận được chỉ tiêu của trò chơi Sa Bàn' lại không có rồi?

- Ha ha ha, làm sao có thể cho các người chui chỗ trống được? Chỉ một lần diễn hóa sinh vật mà 173 người chơi đều thu được chỉ tiêu vĩnh viễn, không cần phải tham dự chế độ đào thải? Lỗ thủng này quá lớn, người ta liếc mắt đã nhìn thấu rồi!

- Tôi vốn còn muốn len lén chọn cái đó chứ! Tôi sợ bị loại ah! (khóc)

- Tôi cũng vậy! (oa oa khóc lớn)

- Mẹ kiếp, đám khốn kiếp các người đều muốn làm phản à? Thật may là không có lựa chọn đó, nếu không khi thiếu đi phần lớn linh kiện thì chúng ta xem như phế rồi! Làm sao rời khỏi tân thủ thôn được chứ?

- Ha ha ha, trù hoạch thật sáng suốt, đã sớm đề phòng đám phản nghịch này rồi!

...

Vốn có rất nhiều người muốn lựa chọn cái kia, dù sao nhân cơ hội nhặt tiện nghi, được một chỉ tiêu vĩnh viễn, đó mới là tốt nhất.

Nhưng bây giờ đã không có lựa chọn đó, chỉ còn lại có hai lựa chọn, mà 'Giữ lại giống loài này thành chủng tộc ban đầu' cũng vô ích, bởi vì một phần linh kiện có làm được gì?

Vì vậy, tất cả mọi người không hẹn mà cùng lựa chọn 'Mở ra cuộc sống thứ hai', bắt đầu một chuyến du lịch đặc sắc ở thế giới khác, đi gặp thần tượng của mình.

Mọi người đều kích động chờ đợi gợi ý của hệ thống, quả nhiên bảy tám giây sau:

【Mời đến địa điểm chỉ định, phá tan vách tường thế giới, tiến hành xuyên qua thông đạo thế giới.】

...

Châu Á, trong sở nghiên cứu bí mật của Trung Quốc.

- Đã điều tra ra thân phận thật sự của Luyện Kim Đại Đế, đó là Lý Sinh Khương, người sáng lập công ty tư nhân nổi tiếng trong nước.

Một phần tài liệu được đặt ra trước mắt mọi người.

Dù sao, Lý Sinh Khương không che giấu nhiều, trước đó để lại quá nhiều sơ hở, còn mời rất nhiều chuyên gia sinh vật giúp đỡ viết luận văn thôi diễn chủng tộc Slime, để lộ ra tin tức cũng là chuyện đương nhiên.

Hơn nữa, trên phương diện thời gian hắn cũng rất phù hợp, đã biến mất hơn năm ngày.

- Chỉ đáng tiếc là bây giờ hắn đã đi ra, bằng không chúng ta có

thể nhờ hắn ở bên trong giúp chúng ta thăm dò một vài điều...

Người chịu trách nhiệm của sở nghiên cứu lập tức ra lệnh:

- Xóa bỏ chứng cứ, đề phòng những gian tế nước ngoài khác điều tra thân phận của Luyện Kim Đại Đế, bảo vệ thân phận thật sự của hắn.

- Chúng tôi đã liên lạc, Lý Sinh Khương cũng bằng lòng phối hợp nói ra tình hình của thế giới khác, tin tức về thổ dân, phong thổ nhân tình các nơi, và số liệu vật lý đo lường được ở đó...

- Nhưng hắn nói sẽ không tiết lộ cơ mật hạch tâm của mình, thuật luyện kim luyện thành 'Grantham', yêu cầu chúng ta tôn trọng quyền sở hữu phát minh, tài sản trí tuệ của hắn.

Quyền sở hữu trí tuệ ở thế giới khác à??

Người chịu trách nhiệm sửng sốt.

Hai kỳ quan cấp thế giới rất mạnh mẽ, nhưng ‘Grantham’ mới là mạnh nhất, mặc vào thì thực lực sẽ được tăng cường một cảnh giới lớn, Luyện Kim Đại Đế dựa vào nó để hoành hành ở thế giới khác, nói không đỏ mắt chính là giả.

- Thôi quên đi, không muốn nói thì thôi, cho phép hắn giữ lại quyền sở hữu trí tuệ! Không có quy củ, sao thành được vuông tròn. Trong luật pháp của nước ta, quyền sở hữu trí tuệ là thần thánh không thể xâm phạm, cho dù ở thế giới khác cũng áp dụng. Tầm mắt chúng ta phải lâu dài, dù sao cũng muốn thực dân thế giới khác... Đồng thời, thân phận của hắn rất quan trọng, từng là một vị Đại Đế trong lịch sử vu sư, cho dù lấy thân phận này xuất hiện một lần nữa ở thế giới Vu Sư, cũng đủ để làm ra rất nhiều chuyện.

Tiếp theo, bọn họ nhận được tin tức thể lực của Lý Sinh Khương được nâng cao thì lại càng chấn động hơn, chẳng lẽ là phản hồi ngược từ thế giới khác?

Trong lúc đó, bỗng nhiên có một thông báo xuất hiện.

【 Mời đến địa điểm chỉ định, phá tan vách tường thế giới để tiến hành xuyên qua thông đạo thế giới】

Gương mặt người chịu trách nhiệm lập tức thay đổi,

- Chúng ta sắp bắt đầu tiến vào thế giới khác!

- Nhà khoa học của các ban ngành bắt đầu chuẩn bị ở mức cao nhất!

- Bây giờ sẽ lập tức phải xuyên qua đường hầm thế giới dài dằng dặc, đây là công nghệ thứ nguyên gì? Năng lực xuyên qua không gian? Chúng ta phải nghiên cứu!

Chương 97: Thâm Hiểm Hơn Nhiều So Với Kẻ Khác (1)

Trong Sở nghiên cứu, vô số người lo lắng nhìn màn hình.

- Điều quan trọng nhất của chúng ta bây giờ là quyền khống chế 'cự thần' kia. Căn cứ theo tin tức tình báo, đã có nhân viên của các nước xâm nhập vào 'Hội nghị bàn tròn mười ba người', tất cả đều muốn chiếm lấy quyền khống chế, nhờ đó thống trị thế giới khác.

Trên trái đất cũng chỉ có bằng đó quốc gia, từ rất sớm trước đây, các siêu cường quốc đã bắt đầu phóng ra tên lửa, vệ tinh, không ngừng thăm dò bên ngoài không gian với ý định tìm kiếm vùng đất mới có sự sống.

Mà bây giờ, rất có khả năng xuất hiện một thế giới chân thật khác, còn có văn minh vu sư siêu phàm, chúng Thần thổ dân.

Tùy tiện một người xuyên qua đã có thể trở thành Luyện Kim Đại Đế, thực sự là một mảnh đất đai màu mỡ chưa được khai phá. Đồng thời, văn minh siêu phàm bên trong khác hẳn công nghệ của trái đất bọn họ, ẩn chứa quá nhiều bí mật.

Không nói gì khác, chỉ riêng tốc độ của dòng chảy thời gian, bên ngoài một ngày tương đương với trăm năm bên trong cũng đủ khiến cho bọn họ điên cuồng.

...

Trong sở nghiên cứu bí mật của Nhật.

- Làm một đất nước phát triển nhưng lãnh thổ của chúng ta

quá nhỏ.

- Chúng ta phải lấy được quyền thống trị đất đai của thế giới Vu Sư này, nhét vào bản đồ quốc gia của chúng ta. Nếu ai trở thành người thống trị thế giới kia giống như Luyện Kim Đại Đế, quốc gia chúng ta sẽ cấp cho địa vị ngang với Thủ Tướng, cho phép thành lập khu thuộc địa thứ mười ba ở thế giới khác!

...

Sở nghiên cứu của Nga.

Video giao diện của trò chơi đang được phát ra.

Ngồi phía dưới là vô số nhà nghiên cứu khoa học với vẻ mặt nghiêm túc.

- Đây là một bước nhỏ của loài người, một bước dài của trái đất. Cây cối bên trong có vòng sinh thái hoàn toàn khác với sinh thái ở trái đất, chúng ta có thể sẽ tiếp xúc với văn minh của người ngoài hành tinh.

- Đồng thời, những chuyện khác không nhắc tới, bên ngoài một ngày mà bên trong đã qua một trăm năm, chỉ với tốc độ của dòng thời gian khủng khiếp này cũng đủ cho chúng ta làm được rất nhiều nghiên cứu. Chỉ cần cho chúng ta ở trong đó một tháng, tương đương với ba ngàn năm, trình độ khoa học kỹ thuật sẽ vượt qua những nước khác tới ba ngàn năm, có thể lập tức thống trị thế giới, thành nước lớn đứng đầu.

...

Sở nghiên cứu của nước Mỹ.

Video giao diện trò chơi đang được phát.

Vô số nhà khoa học mặc áo màu trắng ngồi phía dưới.

- Chúng ta sắp đi vào, đây là một lần thăm dò thế giới khác, kiểm tra số liệu thực tế.

- Nếu là thật, trái đất có thể nhờ đó mà tiến vào thời đại vũ trụ lớn, chư thiên vạn giới, chúng ta có thể thực dân ngoài vũ trụ.

...

Những hình ảnh tương tự đang trình diễn ở khắp nơi.

Dù sao, trước đó đều là tin đồn, những tin tức số liệu nhận được trong các bài đăng cũng chưa chắc là thật, bây giờ các nước đều chuẩn bị tự mình tìm hiểu tới cùng.

Hội nghị bàn tròn mười ba người khống chế cự thần, đám người Học Cũng Uổng Công, Tốc Độ Xe Akina còn không biết đã có bảy con cưng của trời ngưng tụ vố số khí vận của quốc gia âm thầm lẩn vào, khắp nơi cuồn cuộn sóng ngầm, đấu đá lẫn nhau.

Hứa Chỉ: ????

Những người này có độc à.

Bọn họ chỉ tiến hóa ra một sinh vật cự thần mới mà thôi, làm sao tất cả đều muốn gây chuyện thị phi thế?

Những người chơi gây chuyện thị phi, các người cũng gây chuyện thị phi, các người dự định làm gì với vườn quả nhà ta?

Đây chỉ là một vườn trái cây nhỏ một trăm mét vuông, chơi một trò chơi Sa Bàn mà thôi, vì sao lúc nào cũng muốn thuộc địa hóa? Mở rộng bản đồ quốc gia?

"Đều do số liệu bên trong quá chân thật."

Hứa Chỉ có chút kỳ lạ: "Các người tự ngu tự nhạc cũng vô ích, dù sao ta cũng sẽ đá các người ra... Muốn thuộc địa hóa cũng bớt bớt một chút. Bây giờ thế giới Vu Sư của ta không chịu nổi giày vò

đâu. Muốn lợi dụng tốc độ của dòng thời gian làm nghiên cứu khoa học cũng cút sang một bên... Bây giờ nhiệm vụ diễn hóa cự thần của các người đã hoàn thành, đã tới lúc rời khỏi sân khấu rồi. Chỉ có điều, vẫn phải cho một chút ngon ngọt.

...

Trò chơi Sa Bàn Bào Tử Tiến Hóa .

Sau khi lời nhắc nhở xuất hiện, mười ba người chơi khống chế các trung tâm cơ bắp vội vàng bước tới địa điểm chỉ định, muốn nhảy vào trong thông đạo thế giới, rời khỏi tân thủ thôn, nhưng lại có nhắc nhở hiện ra:

【 Năng lượng sinh vật quá mạnh mẽ, không có cách nào xuyên qua thông đạo thế giới.】

Cái gì?

Tất cả mọi người lập tức bối rối.

Bọn họ không phải chưa từng xem qua tiểu thuyết, Thần linh quá mạnh sẽ không có cách nào buông xuống vị diện...

- Sinh vật chúng ta tiến hóa mạnh vô địch, quả nhiên đã coi như là Thần rồi, kế hoạch tạo Thần của chúng ta thành công! Nhưng vị Thần này quá mạnh mẽ, không xuyên qua được thì phải làm thế nào?

Vô số người đau đầu.

Nhưng rất nhanh đã có người đưa ra một ý kiến:

- Cả người chúng ta mạnh mẽ, nhưng xé lẻ ra, tách từng bộ phận để vận chuyển qua thế giới khác, sau đó sẽ gắn lại!

- 6666!

- Ý nghĩ này trâu bò!

Lập tức, cả người khổng lồ bắt đầu tách ra.

Hứa Chỉ đi tới cửa ra vào, lại ngồi ở trên ghế của mình, lắc đầu nói: "Sao có thể là sinh vật quá mạnh mẽ được? Rõ ràng là do hình thể của các người quá lớn, nên mới không thể qua được ống nước nhỏ màu trắng dưới đất mà thôi."

Bất kể thế nào, bọn họ vẫn bắt đầu nhanh chóng tách ra. Qua một lúc lâu, đội ngũ của bọn họ mới hoàn toàn tiến vào trong thế giới Sa Bàn.

Sau khi đi qua một đoạn đường dài tối tăm, trước mắt dần dần xuất hiện ánh sáng.

Lại tiếp tục đi về phía trước, cuối cùng đi tới rừng cây nguyên thủy cực kỳ tươi tốt.

【Cảnh cáo: Mời hoàn toàn dung nhập thân phận thổ dân ở thế giới này, tiết lộ bất kỳ nội dung không phải của thế giới này đều sẽ bị xóa bỏ.】

- Cảnh sắc quá đẹp.

- Nhanh, mọi người mau lắp ráp!

- Đầu, tóc, xương cốt...

- Nhanh nhanh nhanh! Nhanh lên, chắc hẳn Medusa đã sắp thống trị thế gian rồi! Hãy xem Tà Thần cực lớn từ không gian dị độ, phá vỡ bức tường thế giới, giáng lâm thế giới Vu Sư, giúp đỡ Quân Chủ Đại Đế Elmin treo đánh Medusa, sau đó yêu cầu Elmin ký tên!

- Tôi đã nghĩ xong tư thế thật ngầu sau khi giành chiến thắng rồi!

- Jojo tôi đã học được mười mấy loại tư thế tao!

Hơn một trăm người chơi nóng lòng muốn thử, hết sức kích động, bắt đầu nhanh chóng lắp ráp.

Mà bảy người ẩn nấp ở trong đó lại lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên, đang nhanh chóng kiểm tra tốc độ của dòng thời gian.

- Tôi vừa ra ngoài một lát, quả nhiên tốc độ của dòng thời gian là thật, quá đáng sợ.

Bọn họ lén lẻn vào trong đám ngươi chơi, đã không có cách tiến hành livestream với bên ngoài theo thời gian thực tế. Cho dù gặp phải khó khăn, có thể giao các loại chủ đề nghiên cứu cho sở nghiên cứu bên ngoài, nhưng phần lớn thời gian chỉ có thể dựa vào năng lực cá nhân của bản thân.

May mà mỗi người bọn họ đều xuất thân là đặc vụ, năng lực cá nhân rất mạnh, đủ để sống qua các loại nguy cơ lúc đầu ở thế giới khác.

Lúc này, bọn họ vẫn che giấu rất kỹ, dự định giả làm người chơi bình thường, thuận theo tâm trạng của những người chơi khác, bắt đầu một cuộc chiến với Medusa, âm thầm quan sát đánh giá các loại số liệu.

Đồng thời, bọn họ còn không biết mười ba người trong hội nghị bàn tròn rốt cuộc ai mới thật sự là gian tế, đến từ nước nào, bọn họ phải thăm dò rõ lai lịch của đối phương.

...

Chương 98: Thâm Hiểm Hơn Nhiều So Với Kẻ Khác (2)

Ở một bên khác.

Hứa Chỉ ngồi ở trong sân ăn táo: "Bảy người này cho rằng những người chơi khác không đáng để sợ hãi, trong bảy người bọn họ nhất định sẽ xuất hiện một người giành chiến thắng sau cùng, nhận được quyền khống chế Tà Thần, thống trị thế giới khác, vì thế đang đấu đá lẫn nhau... Thật ra, còn có một người càng thâm hiểm hơn đang ẩn nấp ở trong bóng tối, có thể vị này sẽ là nhân vật chính mở ra thời đại hoàn toàn mới."

...

Vào lúc này, trong trò chơi Sa Bàn.

- Bọn họ… cuối cùng đã vào trong rồi.

Một người chơi nữ trong hình dạng sinh viên gạch vuông màu đỏ thẫm kỳ quái, miệng đầy răng nanh sắc nhọn, nhìn về phía thông đạo thế giới biến mất.

"Hừ! Đàn ông! Hơn một trăm người đều là kẻ thấy gái liền mờ mắt, bọn họ đều muốn trợ giúp Elmin chính nghĩa lương thiện, mê mẩn sắc đẹp của cô ta. Nhưng ta lại khác."

Phan Vũ Tiên hai mươi tám tuổi, cũng chính là nữ sinh đưa ra luận văn khối rubik. Không chỉ có sinh vật "cự thần" của những người chơi kia thành công, sinh vật "khối rubik" của nàng ở bên này cuối cùng cũng thành công.

Trong phòng của nàng dán đầy áp phích tinh xảo, nhưng

không phải là Elmin xinh đẹp kia, mà là Charlotte.

Làm một thiên tài quái gở thích độc lập độc hành, theo nàng thấy, Charlotte càng đẹp hơn, vẻ đẹp ẩn chứa sự tà ác và hắc ám này mới càng phù hợp với thẩm mỹ quan của nàng.

Lúc đầu, tất cả mọi người cho rằng Charlotte là gian ác.

Nhưng dựa theo hành trình chạy thoát thân này, ở trong cuộc quyết chiến cuối cùng trên thác nước, trong cuộc chém giết sinh tử giữa Charlotte và Elmin, cuối cùng đã biết được tại sao Charlotte muốn giải phong cho Tử Vong Quân Chủ Đại Đế.

Năm đó, nhóm ba người Charlotte, Elmin và Lucy là bạn rất thân, ra khỏi học viện vu sư để thực hiện nhiệm vụ, bởi vì hai người phạm sai lầm nên Lucy bất hạnh chết đi. Hai người Elmin và Charlotte ôm thi thể của Lucy, gần như phát điên!

Sau đó, Charlotte làm phản học viện, quyết định gia nhập hội Tường Vi Cứu Thế để giải phong ấn cho Tử Vong Đại Đế Medusa.

Bởi vì Đại Đế Medusa có vu thuật cấm kỵ tà ác có thể làm cho người chết sống lại, có thể khiến cho Lucy sống lại, nàng muốn nắm giữ phương diện cấm kỵ này. Nàng cũng giống như hai anh em Elric, với ý định làm người mình thương nhất sống lại.

"Đây là số phận bi kịch của ba người các nàng. Charlotte không sai, cô ấy thà mang tiếng xấu cũng chỉ muốn thi triển Vô Hạn Nguyệt Độc, muốn một thế giới có Lucy, để ba người cùng nhau cười nói vui vẻ.

Nàng cúi đầu, nhìn chủng quần quái vật khối rubik do mình tiến hóa ra: "Vì sao chính nghĩa cứ nhất định phải dành thắng lợi, gian tà lại nhất định phải thất bại? Gian tà chắc chắn thật sự là gian tà sao? Ta cho rằng, rõ ràng Charlotte mới là thiên tài tuyệt thế hơn, cô ấy cần phải thành công mới đúng!"

"Charlotte, tôi cảm giác không đáng thay cho cô! Cuộc hành trình thoát thân năm đó, trận đánh cuối cùng trên thác nước giữa cô và Elmin, cô đã thất bại! Rõ ràng là chiếm ưu thế tuyệt đối, lại thua dưới sự trợ giúp của những người chơi giảo hoạt."

"Nếu đây là một trò chơi mô phỏng, ta phải chọn trận doanh trong cuộc sống của mình, ta muốn cứu Charlotte đang bị giam khỏi nhà tù Carlson, trở thành bạn cô ấy, giúp đỡ cô ấy đánh bại Elmin, làm sống lại Lucy... Charlotte, lần trước không có ai giúp cô, cho nên cô mới thua bởi Elmin được một đám người giúp đỡ bật hack... Lần này để ta tới trợ giúp, làm đối thủ của 173 người chơi rác rưởi kia, giúp cô đánh bại Elmin!

Nàng nhìn về phía rất nhiều áp phích Charlotte trong phòng, lặng lẽ đeo kính mắt VR lên: “Hai trận doanh chúng ta, mỗi người chiếm một bên, các người đứng về phía Elmin, ta đứng về phía Charlotte... Ta muốn một mình đấu lại 173 người các ngươi."

Thông báo xuất hiện.

【Thông báo: Chúc mừng người chơi "Vòng Qua Hắn Là Xong Việc" diễn hóa giống loài "khối rubik", có đầy đủ tiềm lực mạnh mẽ, thu được phần thưởng thành tựu.】

Nhưng trong trò chơi Sa Bàn, đã không có người nghe được tin tức này.

Một trăm bảy mươi ba người chơi đều đã rời khỏi tân thủ thôn, bây giờ còn lại bảy người, ngoại trừ nàng còn ở trong Sa Bàn, những người khác đều đang có chuyện trong hiện thực nên không vào trong trò chơi. Nếu bọn họ có thời gian tiến vào trò chơi, đã sớm tham gia vào kế hoạch tạo Thần trước đó.

Ba lựa chọn xuất hiện ở trước mắt nàng.

Một, giữ lại giống loài khối rubik, xem như chủng tộc lúc đầu.

Hai, nhận được chỉ tiêu vĩnh viễn của trò chơi Sa Bàn.

Ba, mở ra cuộc sống thứ hai.

...

"Không ai biết ta cũng vào trong, ta sẽ lén lút đi theo các người tiến vào."

Nàng hoàn toàn không do dự ấn vào lựa chọn thứ ba, lặng lẽ đi vào thông đạo thế giới.

"Tà Thần thì thế nào?"

Phan Vũ Tiên cười rạng rỡ: "Ta đã biết rõ nhược điểm của các người! Ta ẩn nấp ở trong bóng tối, một mực quan sát các người diễn hóa và ra đời. ai tạo thành đầu, ai tạo thành xương cốt, ta thậm chí còn hiểu rõ kết cấu cơ thể này hơn phần lớn các người...

Lại để cho ta len lén trà trộn vào, giả vờ là 'thổ dân' của thế giới Vu Sư để giúp đỡ Charlotte, treo đánh đám người Tà Thần khủng khiếp xâm lấn thế giới khác, sau đó phong ấn các người! Trả lại hòa bình cho thế giới Vu Sư!"

Hòa bình?

Có chắc là hòa bình không?

Hứa Chỉ có chút bất đắc dĩ.

Quả nhiên sức mạnh của fan cuồng thật mạnh mẽ, người chơi nữ này quá tiện, quá bỉ ổi, lén lút gây chuyện thị phi sau lưng tất cả mọi người.

Một đám người chơi và bảy Thiên Tuyển Chi Tủ đang nội đấu trong Tà Thần nào đó còn không biết mình gặp tai bay vạ gió, sắp gặp số phận đáng buồn bị người khác hãm hại.

Đây là sự phản kích tới từ một fan cuồng của Charlotte.

Hứa Chỉ xem lại tư liệu của Phan Vũ Tiên.

“Chỉ số IQ cao, quái gở, thậm chí có một chút khuynh hướng phản nhân loại. Cho dù, ở trong hiện thực nàng là một thiên tài được mọi người sùng bái, nhưng sau lưng lại có những bí mật mà không thể cho người khác biết, có đam mê với vui buồn của những nhân vật phản diện.”

Hứa Chỉ nhấp một ngụm trà,

“Nàng chính là loại người dù cho có xem phim truyền hình hay điện ảnh, cũng sẽ không tự giác đứng về phía nhân vật chính, mà sẽ mang lên thị giác của nhân vật phản diện. Nàng chính là loại sẽ phất cờ reo hò, điên cuồng cổ vũ cho giấc mộng bi tình của nhân vật phản diện.”

Lý Sinh Khương là ánh sáng chính trực.

Nhưng mà, vị này tuyệt đối không như vậy, nội tâm nàng vô cùng cực đoan, lập chí quyết tâm muốn trở thành một phản diện xinh đẹp, hào hoa phơi phới.

“Khát vọng của cô gái này hay nhỉ.”

Hứa Chỉ cắn một miếng táo,

“Ngươi muốn trở thành Medusa thứ hai sao?”

…

Ngay lúc này, Phan Vũ Tiên lén đợi một chút.

Nàng trốn trong thông đạo thế giới, nhìn đám người chơi sa điêu kia hợp lại hình dạng một lần nữa, biến thành Tà Thần Cthulhu, giẫm lên sông núi rời đi, lúc này mới lén lút dẫn quần thể rubik của mình đi ra.

Nàng là một viên sắt hình vuông màu đỏ thẫm.

Một sinh vật sắt thép càng khó di chuyển hơn so với Slime tròn trịa. Với lại, Slime còn có xúc tu với sức mạnh cực lớn, có thể quất xuống mặt đất để nhảy đi.

Mà quần thể của nàng, chỉ là một đống viên sắt hình vuông đỏ sậm.

Nhưng mà, tất cả những thứ này đều không thể làm khó được nàng, nàng đã sớm cân nhắc tới phương diện này khi tiến hóa rồi. Rất nhanh, nàng để cho quần thể mình, miệng người sau cắn vào người trước, biến thành một con rắn tham ăn bằng sắt. Từng viên sắt bắt đầu rung lắc, sau đó nhanh chóng di chuyển.

Nàng liếc nhìn người khổng lồ to lớn ở phía trước, trộm nhìn qua một hướng, đi tới đó,

“Ta đã xem qua bản đồ, ta phải đi tới đảo ngục giam ‘Ngục giam Carlson’ để cứu nữ vu Charlotte đang bị giam cầm tu vi.”

Nàng vừa lặng lẽ di chuyển, vừa thì thầm,

“Nếu như hình dạng của ta đã là một chiếc hộp vuông màu đỏ sẫm. Như vậy, tên thổ dân của ta ở thế giới này, là Pandora đi.”

“Chiếc hộp Pandora! Bên trong ẩn chứa tai họa, xui xẻo, dối trá, bệnh dịch, bóp méo nỗi sợ hãi, cực ác của thế gian. Người mở chiếc hộp này ra, sẽ có được sức mạnh khủng bố.”

Nàng không nhịn được thầm nói,

“Charlotte, ta đợi cô đến mở chiếc hộp Pandora là ta ra, ta muốn cùng cô hưởng nguồn sức mạnh này.”

…

Chương 99: Chiếc hộp Pandora

Vương quốc Babylon năm thứ 805.

Một trăm ngày sau khi kết thúc nghi thức tế lễ của Luyện Kim Đại Đế, học viện và giáo phái Vu Sư ở khắp nơi bắt đầu truyền ra những âm thanh không hài lòng, bọn họ đều không chấp nhận Elmin nhậm chức Đại đế tiếp theo.

Dù sao, mỗi một đời Quân chủ Đại đế đều là tắm máu tươi đánh ra.

Rất nhanh, không tới ba ngày, Elmin liền nổi giận lôi đình, mặc thân thể luyện kim của mình vào, lộ ra thực lực cấp bảy sử thi, trấn áp toàn bộ những âm thanh không hài lòng.

Nhưng mà, một ngày này, đảo luyện kim Gorgons rung động mãnh liệt, nước biển nhanh chóng dâng lên.

“Ta đã lại trở về.”

Một cô gái mặc áo bào vu sư bước ra, đi từng bước từng bước trên không trung, hướng tới Vương quốc Babylon.

Đây là một tồn tại khủng bố từ thời đại Hắc Ám, là quái vật cấm kỵ khiến cho trẻ con khóc lóc nỉ non trong truyền thuyết dân gian mấy trăm năm qua, là nhân vật thần thoại mà mọi người thường hay thảo luận. Sau khi mất đi trấn áp của Luyện Kim Đại Đế, cuối cùng nàng cũng đã xuất thế.

“Bông Hoa Tử Vong!”

Mây mù giăng khắp nơi trên bầu trời, một đóa hoa tường vi màu đen che phủ mặt trời, bóng ma bao trùm toàn bộ Vương đô

Babylon.

- Tử Vong Đại Đế, Medusa!

Vẻ mặt của Elmin ngưng trọng, đi ra ứng chiến.

Vu thuật gợn sóng của nàng, lợi dụng chấn động để khống chế sóng âm, vô cùng quỷ dị và rất khó để phòng bị. Nàng mặc áo giáp luyện kim do chính Luyện Kim Đại Đế luyện chế, lấy cảnh giới sử thi yếu hơn để chống lại cường giả sử thi cực kỳ khủng bố này.

Thế nhưng, khổ chiến nửa ngày, cuối cùng vẫn thất bại.

- Grantham có đệ tử tốt, lại có thể làm cho ta bị thương…Ta sẽ không giết ngươi, ta chỉ lấy lại quyền nắm giữ Vương quốc Tường Vi trên đỉnh núi.

Medusa khẽ phun ra một chút máu tươi, lộ ra biểu tình hơi kinh ngạc, sau đó xoay người rời đi,

- Giống với Lilith năm đó, ngươi hãy tiếp tục chưởng quản Vương quốc Babylon, định kỳ cung cấp đàn ông cho ta.

Tính tình của Medusa vẫn như năm đó.

Nàng luôn luôn để đối thủ của mình phát triển, bởi vì nàng cần một đối thủ đủ mạnh mẽ.

Giống như năm đó, Luyện Kim Đại Đế đã cho nàng áp lực tử vong, giúp nàng đột phá cảnh giới sử thi. Hiện tại, nàng vẫn như cũ cần có một người có thể tạo áp lực cho nàng, để nàng có thể đột phá cực hạn của nhân loại, Bán Thần.

“Ta thua rồi!”

Elmin cười khổ.

Trong 30 năm ngắn ngủi này, Medusa trọng chưởng Vương

quốc Tường Vi, khôi phục lại sự thống trị của nữ vu tà ác.

Một ít nữ vu tà ác xúc phạm ba đại thiết thuật đang kéo dài hơi tàn, bị săn đuổi, không ngừng âm thầm săn lùng đàn ông, bây giờ đều quang minh chính đại tiêu sái đi trên đường lớn.

Hôm nay, Medusa vẫn ngồi trong Vương điện như trước, hơi hơi nhắm mắt,

“Ta của năm đó chú trọng quyền thế, kiêu ngạo, ngông cuồng tự đại. Nhưng mà, ta của hiện tại chỉ muốn thành Thần, muốn đột phá, đạt được vĩnh sinh thực sự. Ta cũng biết rõ, thời đại của nữ vu tà ác chúng ta đã sắp kết thúc, bây giờ ta làm vậy chỉ là để tạo áp lực cho Elmin mà thôi.”

“Elmin, hiện tại ngươi vẫn chưa đủ mạnh, ngươi thật sự sẽ cho ta cơ hội để đột phá sao?”

Medusa hít một hơi thật sâu.

Không phải nàng chưa từng ép hỏi về loại thuốc mở thêm huyết mạch thứ ba kia, nhưng Elmin đã nói với nàng rằng không có.

Biết rõ là Medusa sẽ xuất thế, thì sao có thể giữ lại cho nàng ta chứ? Hơn nữa, lúc ấy thật sự đã dùng hết tất cả lọ thuốc cấm kỵ kia rồi, Luyện Kim Đại Đế vô cùng phung phí của trời, thế mà lại lấy toàn bộ số máu Phượng Hoàng còn lại, dùng trên người bảy nữ vu có tư chất cực kém kia.

Phần cuối cùng, chính là cho đồ đệ Elmin của hắn.

“Cấm dược thành Thần, muốn luyện chế một lần nữa thì phải lấy máu Phượng Hoàng làm thuốc dẫn. Nhưng trong mấy trăm năm này, Phượng Hoàng đã dần dần thoát khỏi kỳ ấu sinh, lúc này đã vượt qua cấp sử thi, tiến vào khu vực Bán Thần. Trên thế gian này đã không có bất kỳ ai là đối thủ của nó, cho nên năm đó, khi

Luyện Kim Đại Đế sống kiếp thứ hai, muốn lấy thêm máu Phượng Hoàng, kết quả lại bị Bán Thần Phượng Hoàng đánh cho trọng thương."

Medusa nhíu mày, nhỏ giọng thì thầm,

- Muốn trở thành Thần, trước hết phải giết được Thần sao? Nhưng mà, ta không hẳn phải đi theo con đường giống hắn, dùng thuốc để đề cao cấp bậc sinh mệnh. Nếu ta đi con đường như hắn, chẳng phải đã triệt để chứng minh rằng ta không bằng hắn sao?

Medusa cuối cùng thì vẫn là một cô gái cực kỳ kiêu ngạo,

"Nếu Luyện Kim Đại Đế hắn có thể mở ra một con đường để trở thành Thần, thì tại sao ta lại không thể?"

Lúc này, bên ngoài truyền tới một tin tức.

- Một phòng luyện kim của nữ vu Tường Vi ở phía tây ngọn núi Balchik, nơi gần sa mạc lớn, đã gặp phải một trận tập kích, toàn bộ đều đã mất liên lạc.

Medusa không quan tâm, chắc là do mấy nữ vu truyền thống bắt đầu nổi loạn mà thôi, nàng chỉ cần phái người đi thăm dò là được.

Qua vài tiếng sau.

- Dường như vu sư cấp bốn đi điều tra đã nhìn thấy thứ gì đó rất khủng bố, vậy mà đều phát điên rồi chạy khắp nơi, tai mắt mũi miệng chảy rất nhiều máu đến chết, cực kỳ thê thảm.

- Trong nháy mắt liền tử vong? Rốt cuộc, các nàng đã nhìn thấy thứ đáng sợ gì? Thú vị, thật sự rất thú vị!

Đại đế Medusa ngồi trên Vương vị, khẽ nhíu mày, đầu ngón tay nhẹ nhàng gõ gõ, một đám nữ vu đại thần không ai dám lên

tiếng.

Lại một ngày trôi qua.

Một vị nữ vu tà ác cấp sáu truyền kỳ đi tra xét, vẫn bị phát cuồng như trước đó, điên điên khùng khùng, được nữ vu đi ngang qua đó phát hiện, đưa về trong vương điện Tường Vi.

Nàng là người đầu tiên có thể sống sót trở về, đầu tóc rối loạn, ánh mắt mơ mơ hồ hồ, giống như đã nhìn thấy chuyện gì đó khiến người ta cực kỳ sợ hãi, đã hoàn toàn điên rồi.

- Trên người không có vết thương nào, không có dấu vết chiến đấu. Mobel chính là vu sư cấp sáu truyền kỳ, có thể coi là một trong những tồn tại cực mạnh hiện nay, như thế nào lại phát điên rồi?

- Ngay cả một vị nữ vu cấp sáu truyền kỳ cũng…

- Rốt cuộc thì nàng ta đã nhìn thấy cái gì!??

Trong cung điện Tường Vi, các nữ vu đại thần đều lộ ra vẻ mặt hoảng sợ, cảm xúc sợ hãi và khẩn trương chưa từng có từ trước tới này bắt đầu lan ra.

Cảm xúc mạnh nhất của con người từ xưa tới nay chính là sợ hãi, mà nỗi sợ hãi lớn nhất từ trước tới giờ, chính là nỗi sợ hãi về những thứ không biết.

Bóng tối ẩn sâu dưới vực thẳm là điều mà ai cũng muốn tránh xa, mọi người đều xoay người không muốn đối mặt với nó. Cũng chính vì vậy, cho nên sức mạnh cường đại của nó hấp dẫn khiến cho mọi người đều phải tìm kiếm.

Sợ hãi là bất hạnh, cũng là thứ khiến người ta mơ mộng.

- Chúng ta phải đi dò xét!

- Vu Sư là người truy cầu chân lý và tìm tòi quy tắc!

Vô số nữ vu sợ hãi xong, lại bắt đầu cảm thấy phấn khích với thứ mình không biết.

- Nữ vu Mobel đã điên rồi, có thể cứu nàng được hay không vẫn là một ẩn số.

Medusa hít một hơi thật sâu,

- Nhưng mà, ta có thể thông qua vu thuật để đọc ký ức của nàng. Để ta xem thử xem rốt cuộc là nàng đã trải qua những gì!

Bàn tay Medusa nhẹ nhàng vuốt ve cái trán của Mobel, một ít ký ức mơ hồ hiện ra.

Là một mảnh núi rừng.

Nữ vu đi dò xét, trong nháy mắt nàng đã mơ hồ nhìn thấy một sinh linh khủng bố, cao ngất trong mây. Nhưng ngay lúc nhìn thấy thứ kia, đầu óc nàng lập tức sụp đổ, không thể lý giải được loại sinh mệnh thể này. Với lại, có vô số ngôn ngữ từ ngữ lạ lẫm hỗn loạn, mạnh mẽ đánh thẳng vào trong đầu của nàng. Sau đó, vị nữ vu truyền kỳ này liền điên rồi.

Chỉ vẻn vẹn liếc nhìn nó một cái…

Liền điên rồi?

Phốc!

Dù chỉ thấy cảnh này thông qua ký ức, nhưng sắc mặt của Medusa cũng đột nhiên trắng bệch, trong lòng tràn đầy cảm xúc hoảng sợ và chấn động chưa từng có, là sợ hãi khi đối mặt với tử vong.

Nàng vội vàng cắn nát môi, tinh thần đột nhiên chấn động, dần dần tỉnh táo lại,

- Đại đế Medusa!

Mọi người xung quanh khẩn trương la lên, cho dù chỉ nhìn thấy thông qua ký ức cũng bị phản phệ sao?

- Ta không sao.

Medusa chậm rãi trở về Vương tọa, khuôn mặt mang theo một tia kinh sợ.

- Trong phần ký ức kia, ta căn bản không nhìn thấy được hình dạng của nó! Hình dạng của nó là như thế nào? Một đoàn sương mù màu đen? Một vũng bùn xanh sẫm? Không thể nhìn thẳng! Không thể diễn tả, con người hoàn toàn không thể quan sát được hình dạng thực sự của nó! Bởi vì, trong nháy mắt khi ngươi nhìn nó, đại não sẽ không chịu nổi mà phát điên!

Một sinh vật không thể quan sát, không thể nghe âm thanh, không thể lý giải được?

Medusa hơi trầm ngâm một chút, nhớ lại những âm thanh hỗn loạn mà mình mới vừa nghe, ngôn ngữ lạ lẫm vặn vẹo hắc ám, nó giống như một tồn tại hắc ám tà ác từ thời thượng cổ, tựa như tiếng của ác ma thì thầm bên tai.

...

- Wow, lại có người đến kìa!

- Là một mỹ nữ! Thật tốt quá! Xin chào mỹ nữ!

- Ơ? Tại sao vừa tiến tới liền hộc máu rồi, còn bộ dạng thất kinh phát điên kia là thế nào, sao vừa nhìn thấy chúng ta đã điên cuồng chạy đi?

- Chẳng lẽ nào, là do chúng ta nói quá nhiều?

- Ngọa tào! Có lẽ là do bộ dạng của chúng ta quá xấu! Tất cả

đều là do thẩm mỹ quan vặn vẹo của đại lão Tốc Độ Xe Akina!

- Các anh em, tôi mệt quá, còn bao lâu nữa chúng ta mới tới được sa mạc lớn? Chúng ta nhất định phải đi tới sa mạc lớn đánh Boss Phượng Hoàng, lấy máu tươi của nó để làm lễ gặp mặt Elmin?

…

Phốc!

Medusa nghe thấy những âm thanh hỗn loạn này, lại không nhịn được mà phun một ngụm máu tươi.

Đây rốt cuộc là thứ quái quỷ gì vậy?

Cái này là đặc tính của nó sao?

Nàng lộ ra sự sợ hãi cùng cực,

“Đây là loại suy nghĩ hỗn loạn đến mức nào, sinh vật này chính là một tai họa lớn, lúc nào nó cũng phát ra những âm thanh rối loạn như vậy… Cái này là chú thuật tinh thần nào đó sao?”

Chương 100: Vì Giữ Gìn Sự Cân Bằng Vốn Có, Cho Nó Một Đao Trước Rồi Nói Sau (1)

Đối với Medusa thì đây là một loại sinh vật tà ác chưa rõ.

Chỉ có điều, kinh nghiệm nghiên cứu vu thuật của nàng vô cùng phong phú, trong nháy mắt đã nhìn ra được một vài manh mối.

- Loại sinh vật hỗn loạn này không phải đang chủ động phát ra vu thuật tinh thần, mà là một loại hình thái sinh vật bị động, sự tồn tại của nó làm người ta không thể nhìn thẳng, không thể lắng nghe tiếng của nó.

Vẻ mặt Medusa thay đổi:

- Nhưng… thật sự có loại sinh vật khủng khiếp này sao? Cấp độ hình thái sinh mạng thật khó có thể giải thích, không phải đã là Thần chứ? Đồng thời, chắc là Thần hỗn loạn tà ác tới cực điểm rồi.

Các nữ vu xung quanh cũng bắt đầu khẩn trương, hoang mang. Đây rốt cuộc là loại sinh vật khủng khiếp gì vậy?

Đồng thời, bây giờ nó đang đi lại ở trong lãnh thổ nước các nàng?

Đây là thiên tai biết di động!

Medusa hít một hơi thật sâu:

- Cho dù không thể nhìn thẳng vào thân thể của nó, không có cách nào thấy nó rốt cuộc là vật gì, nhưng căn cứ vào tốc độ di chuyển, hình thể chắc hẳn phải cực kỳ to lớn, có thể lớn bằng một dãy núi... Nữ vu ở khu vực kia không kịp chạy trốn! Thông báo xuống, vu sư trong khu vực kia phải đeo che mắt, bịt tai, đồng thời sử dụng vu thuật che đi thị giác và thính lực của mình, thu lại tinh thần lực, đừng ra ngoài tra xét, tránh tiếp xúc với Tà Thần kia, dẫn đến tinh thần tan vỡ.

- Medusa đại nhân, làm như vậy thật sự có tác dụng sao?

Có người không nhịn được hỏi:

- Đồng thời mất đi thị giác và thính giác, không phải càng mặc cho người ta xâm lược à?

- Không biết có tác dụng không.

Medusa lắc đầu, cười gượng nói:

- Thủ đoạn như vậy chắc hẳn có thể đề phòng được năng lực giết người bị động của nó, nhưng chỉ chút đề phòng bị động này cũng đủ khiến cho chúng ta tự trói tay chân. Nếu thiên tai di động khủng bố này thật sự muốn giết người, như vậy lại đành bó tay thôi.

Rất nhanh, nữ vu trong khu vực lớn này bắt đầu thực hiện kế hoạch.

Các người chơi tiếp tục đi, bắt đầu gặp phải một đám nữ vu đi lại tự do không mục đích, đeo che mắt, nút lỗ tai giống như người mù và người điếc.

- Con mẹ nó, từ chối xấu xa!!

- Ông trời ơi, lòng tự trọng bị tổn thương nghiêm trọng!"

- Má nó! Chúng ta đã xấu đến mức khó có thể nhìn thẳng à? Bịt mắt rồi, ngay cả giọng nói của chúng ta cũng không muốn nghe sao?

- Cẩn thận một chút, bây giờ các cô ấy đều là người mù! Chúng ta đừng giẫm chết các cô ấy. Mấy người trước thấy chúng ta xấu như vậy, lập tức xấu đến mức suy sụp mà chết, chúng ta đã rất áy náy rồi.

- Đều tại đại lão Tốc Độ Xe Akina! Mau ra đây online chịu đòn!

...

Cung điện Tường Vi.

Medusa nghe được tin tức che đi thị giác, thính giác sẽ bình an vô sự.

- Quả nhiên, đối với bọn họ thì nhân loại chúng ta là tồn tại nhỏ bé, căn bản không rảnh để ý, căn bản không phải cố ý khiến những người khác chết, chẳng qua là trong lúc vô ý thấy sự hiện hữu của hắn, nghe được giọng hắn mới lập tức suy sụp mà chết thôi...

- Mà mục tiêu của sinh vật chưa biết này rõ ràng không phải là chúng ta, mà là con non phượng hoàng Hỏa Diễm Chi Thần! Nó xuống thế giới Vu Sư của chúng ta là để giết thần!

Medusa thấy sởn tóc gáy vì suy nghĩ này.

Nhưng không thể nghi ngờ, phương hướng nó đi tới là sa mạc Nephthys, hướng Vương Quốc Bán Thú Nhân, cũng chính là nơi Phượng Hoàng sinh sống.

Vẻ mặt Medusa thay đổi:

“Đây rốt cuộc là chuyện gì vậy? Chẳng lẽ, Tà Thần bỗng nhiên

xuất hiện này, là đối thủ của chúng thần ở vùng đất Achilles trên bầu trời? Nó tới giết Thần Phượng Hoàng còn nhỏ sao?"

"Không được!"

Medusa đứng lên đi tới đi lui, càng thêm sốt ruột.

Bất kể thế nào, nàng ta cũng là người của thế giới này.

Mặc dù là chúng Thần ở trên trời, nhưng chỉ là truyền thuyết, không một ai thật sự nhìn thấy.

Nhưng nếu phượng hoàng Hỏa Diễm Chi Thần chết đi, như vậy có thể sẽ dẫn đến chuyện khủng khiếp xảy ra.

Thậm chí thế giới sẽ vì vậy mà rung chuyển.

- Tà Thần xuống thế gian, ta phải thử đi trao đổi với Thần ở trên bầu trời.

Nàng ta không nhịn được đứng dậy, đi tới vương quốc Babylon.

Vương quốc Babylon.

Elmin thấy Medusa đến đây thì lập tức cảnh giác.

- Đồ đệ của Luyện Kim Đại Đế, ta không có thời gian để ý tới ngươi, ta muốn đi yết kiến Thần trí tuệ Hermes vĩ đại, khẩn cầu Thần vĩ đại giải đáp nghi ngờ của ta.

Medusa lạnh lùng nói.

Elmin lập tức nói:

- Thần trên trời chắc chắn sẽ không để ý tới bạo quân, ngươi không có cách nào trao đổi tới tận trời đâu.

Medusa lại hoàn toàn chẳng để ý tới nàng mà đi thẳng tới trước miếu của Thần trí tuệ, ở trước bức tượng của Thần trí tuệ chân thành khẩn cầu:

- Thần trí tuệ vĩ đại, có Tà Thần không rõ như thế nào, đã phá vỡ không gian tới đây, bây giờ đang đi vào sa mạc lớn, ra tay với Hỏa Diễm Chi Thần còn nhỏ.

- Cái gì!?

Elmin kinh ngạc đến ngây người:

- Có Thần… xuống nhân gian à?

Trên mảnh đất này, ngoại trừ trong thần thoại cổ Babylon có Thần sáng thế trút đại hồng thủy diệt thế ra, chưa bao giờ có thần linh chân chính hạ xuống thế gian.

Trước đó, cho dù là Thần trí tuệ Mercury trong truyền thuyết cũng chỉ là nhập vào một khối thân thể khác để hạ phàm mà thôi.

Chưa từng có người nào thật sự nhìn thấy chân thân của Thần, cũng không người nào biết rốt cuộc thì lực lượng của Thần khủng khiếp thế nào.

- Thần thật sự là như thế nào?

Elmin không khỏi run giọng hỏi.

- Thần, không thể nhìn thẳng vào hắn, không thể lắng nghe tiếng của hắn!

Medusa nghĩ đến đây liền nhớ lại tiếp xúc khủng khiếp đã phá vỡ kiến thức thông thường, cấp độ sinh mạng thần bí vượt qua tất cả này, nàng ta cũng không nhịn được mà run rẩy.

Medusa chỉ nói ra một ít đặc trưng cũng đã làm cho vị vu sư Sử Thi như Elmin vô cùng khủng hoảng.

- Hóa ra Thần… là tồn tại khủng khiếp như vậy!

Elmin khẽ nói:

- Thần trí tuệ Mercury vô cùng hòa ái, chúng ta chưa bao giờ thật sự thấy qua chân thân của hắn, hóa ra không phải là hắn không muốn dùng chân thân xuống, mà là người bình thường không thể nhìn thẳng vào Thần! Không thể lắng nghe tiếng của Thần!

...

Hứa Chỉ khẽ sờ mũi, cười ra tiếng.

“Ta thích cách suy diễn này”.

Cuối cùng hắn đã hoàn thiện toàn bộ thế giới quan của vu sư.

Trước đó vẫn không có Thần xuất hiện, hắn mới cáo mượn oai hùm, bịa đặt ra vùng đất của chúng sinh, chúng Thần ở trên trời, thật sự là sứt đầu mẻ trán...

Tất cả mọi người chỉ cho rằng Thần chắc chắn rất mạnh, nhưng không có bất kỳ cảm nhận thật sự nào.

Bây giờ, cuối cùng có một Tà Thần xuất hiện đã khiến cho bọn họ triệt để nhận thức được chỗ khủng khiếp của Thần, không thể vượt qua, cũng chứng minh được rằng hắn không chém gió.

Ta là Thần trí tuệ thần bí khó lường và mạnh mẽ như vậy đấy.

"Nếu Medusa đã đi tới thần miếu cầu xin ta, cũng đến lúc ta nên đi tới hoàn thiện thế giới quan một chút, cho bọn họ xem một đoạn phim CG hoạt họa rồi."

Hứa Chỉ cười:

"Cũng nên để cho Achilles - vùng đất của các vị thần lộ ra một

chút. Chỉ có điều, còn chưa bắt đầu xây dựng, chỉ có thể tạm thời dùng máy bay không người lái thay thế, giả vờ một chút."

Hứa Chỉ ngồi ở trong sân sát cửa nhìn về phía chiếc máy bay không người lái DJI màu đen bên cạnh.

Hắn đã sớm có sự chuẩn bị.

Chỉ dựa vào Phan Vũ Tiên còn chưa đủ gây ra chuyện gì, tối thiểu trong thời gian ngắn căn bản không phải là đối thủ.

Hứa Chỉ chống má nghĩ:

"Cảnh giới ngang nhau, tổ hợp sinh vật với 4 gen thiên phú nghịch thiên, cơ bản là vô địch, mặc dù bây giờ vẫn chưa phải là Bán Thần, thậm chí còn chưa dung nhập gen đầu tiên, nhưng sức chiến đấu của Tà Thần đã không thể so sánh với sự phân chia cảnh giới bình thường, nó có thể sánh với sức chiến đấu của Bán Thần. Hắn là kẻ thù chung của cả thế giới này, vừa vào đã quá mạnh mẽ, trước mắt không ai có thể đột phá Bán Thần để chống lại, thậm chí chờ bọn họ dung nhập gen đầu tiên lại càng thêm vô địch, nhất định phải làm yếu đi sự ảnh hưởng của nó tới cân bằng vốn có, phải giảm thực lực Tà Thần này xuống một chút."

Medusa và Elmin phải có áp lực khủng khiếp để đột phá, nhưng không phải là áp lực chỉ một tát đã bị đập chết.

Chênh lệch quá xa.

"Tạm thời đánh tan bọn họ ra, khiến tứ chi của Tà Thần rơi rải rác ở các nơi trong thế giới Vu Sư, thực lực liền yếu đi thật nhiều... Sau đó máu thịt của đám người này lại tự mình dẫn dắt, chậm rãi gắn lại, mới là khởi đầu cho kiếp sống ở thế giới khác của các ngươi!"

Hứa Chỉ làm kẻ đứng phía sau đã sắp xếp xong cho bọn họ.

...

Sa mạc Nephthys.

Phượng hoàng kêu lên một tiếng phượng đầy thê lương, máu nhuộm mặt sa mạc, nhanh chóng bay về phía xa.

- Thắng rồi!

- Thật sự quá thảm, trước khi Phượng Hoàng đạt cảnh giới Sử Thi đã bị Luyện Kim Đại Đế với sức chiến đấu Sử Thi lấy máu để thử máu, sau đó chịu đựng mấy trăm năm, cuối cùng bước vào cảnh giới Bán Thần, Luyện Kim Đại Đế đánh không nổi nó, không lấy được máu của nó, nhưng còn chưa kịp thở phào nhẹ nhõm thì lại đến lượt chúng ta xuất hiện, tiếp tục lấy máu của nó.

- Ha ha ha! Hỏa Diễm Chi Thần này còn nhỏ, trên đường đi đều không rời khỏi số phận làm túi cung cấp máu!

- Các anh em cánh tay bắt đầu biến hình, nhanh chóng biến thành bát để hứng máu của nó, đừng lãng phí.

- Quà gặp mặt đã giải quyết xong, chúng ta đi tới vương quốc Babylon, gặp thần tượng Elmin của chúng ta, xin ký tên đi!

Chương 101: Vì Giữ Gìn Sự Cân Bằng Vốn Có, Cho Nó Một Đao Trước Rồi Nói Sau (2)

Trước miếu của Thần trí tuệ.

Trong sự khiếp sợ, hai người Medusa và Elmin hoàn toàn quên mất chuyện đối địch.

Dù sao, rất có khả năng là một vị Tà Thần phá vỡ thứ nguyên và không gian, hạ xuống thế giới của các nàng, muốn tới giết Thần Phượng Hoàng còn nhỏ.

Xoạt.

Trong lúc đó, thần điện Trí Tuệ bỗng nhiên phát ra một tia sáng, một con chim màu đen kỳ lạ hạ xuống trong ánh sáng rực rỡ.

- Ta đã nghe được lời khẩn cầu của các người.

Một giọng nói ôn hòa vang lên, con chim kỳ lạ màu đen chậm rãi đi ra từ trong thánh quang trắng xóa.

- Tà Thần xuống thế giới của chúng ta, Thần trí tuệ vĩ đại, rốt cuộc có chuyện gì vậy?

Medusa kích động, vội vàng hỏi.

Con quạ màu đen kia liếc nhìn hai người, nói nhỏ:

- Người bình thường các người cho rằng, thế giới của chúng ta là duy nhất sao?

Vù.

Một câu nói này khiến cho các nàng lập tức chấn động, trong đầu trống rỗng.

- Các thần trên trời chúng ta vẫn luôn phải chống lại những thế giới khác xâm nhập, bản thân chúng ta cũng đang xâm lược những thế giới khác, không chỉ có bọn chúng bị tổn thất cực lớn, chúng ta cũng chết và tổn thương vô cùng nghiêm trọng, đã không còn mấy người có thể chiến đấu được nữa.

- Dù sao thế giới của chúng ta là thế giới mới được chúa sáng thế sáng tạo không lâu nên căn cơ quá ít... Nếu không, năm đó ta cũng không xuống Babylon, trao tặng ba tầng kiến thức chân lý và văn minh cho người trên mặt đất.

- Mà thần Phượng Hoàng nhỏ tuổi là con cháu của hai vị chiến thần Ares và Enyo đã chết trận. Không ngờ Tà Thần của thế giới khác tự nhiên hạ xuống, muốn bóp chết nó từ trong nôi. Hỏa Diễm Chi Thần là lực lượng chiến đấu sau này của chúng ta!

Nghe được tin tức khủng khiếp kinh thế hãi tục này, hai người hoàn toàn đứng hình.

Các thần trên trời bị tử thương vô số, thật ra đã không còn mấy người à?

Thế giới của chúng ta chỉ mới được sáng tạo không lâu, ngoại trừ thế giới của chúng ta bên ngoài còn có thế giới siêu phàm khác?

Thần trí tuệ lại nói:

- Bây giờ, Thần Phượng Hoàng ở trong sa mạc lớn bị Tà Thần tổn thương nặng nề, miễn cưỡng chạy thoát. Mà một vị Tà Thần đang chạy tới vương quốc Babylon, chuẩn bị tàn sát các Vu sư ở mảnh đất này.

- Đang chạy về phía chúng ta sao?

Elmin thầm giật mình:

- Muốn tàn sát các đại vu sư của ba vương quốc chúng ta sao?

Các người chơi: ???

Chó thật, ở đây có kẻ khốn kiếp đang hãm hại chúng ta!

Chúng ta mới không phải là loại quân đoàn viễn chinh, thiên tai hủy diệt từng thế giới.

Chúng ta là bạn tốt, sứ giả của hòa bình, rõ ràng chúng ta không có ý giết phượng hoàng, chỉ là lấy máu để thử máu mà thôi, bây giờ chúng ta qua bên này cũng chỉ định dùng máu phượng hoàng làm quà gặp mặt, xin chữ ký, cùng nhau giúp Elmin đối phó Medusa mà thôi...

Hắn lại bôi nhọ chúng ta trước mặt Elmin, thần tượng của chúng ta!

- Elmin, Medusa, các người phải đối phó với Tà Thần này, để thế giới này không bị hủy diệt.

Giọng nói của thần trí tuệ vang lên:

- Ta còn đang chinh chiến trên bầu trời nên không có cách nào hạ xuống, chỉ có thể cho Tà Thần một đòn trí mạng, các người nhân cơ hội sử dụng vu thuật xé nát nó, làm cho tứ chi của nó rơi lả tả các nơi trên thế giới.

Lúc này, Elmin và Medusa đều vội vàng gật đầu.

...

Hơn mười ngày sau.

Bịch bịch bịch!

Mặt đất đang chấn động.

Một bóng dáng to lớn khủng khiếp che khuất bầu trời, cơ thể cao hơn sáu ngàn trượng khuất trong mây mù, đi nhanh về phía Vương đô Babylon.

Vô số cây cối bị giẫm đạp, nghiền nát.

- Ha ha ha, sắp gặp thần tượng rồi.

"Nghĩ lại, ta vẫn có chút kích động nho nhỏ đấy! Một lát nữa ta nên bày ra tư thế nào ngầu một chút đây?"

...

Bọn họ hưng phấn đi về phía Vương đô, lại thấy Medusa và Elmin đang đứng ở trên tường thành phía xa, trận địa sẵn sàng đón địch.

Các nàng đã che đi thị giác, cắt đứt thính giác của mình, đề phòng nhìn thẳng.

Ầm ầm ầm.

Trên bầu trời trong xanh rộng lớn bỗng nhiên một bóng sáng không ổn định, một hòn đảo di chuyển trên không trung.

Đó chính là máy bay không người lái DJI được tăng thêm hiệu quả ánh sáng đặc biệt.

Người khổng lồ ngẩng đầu và thấy cái đã nhìn thấy thần tích này, tất cả cũng lập tức sôi sục, châu đầu ghé tai.

Haruko Thích Học Tập: "Wow! Treo trên bầu trời của đại lục chẳng lẽ là vùng đất của chúng thần, từ trong mắt gió đi ra?"

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi: "Động tác của chúng ta quá lớn, cho nên chúng thần địa phương muốn tiêu diệt chúng ta, quả nhiên là coi chúng ta thành người xâm lược rồi."

Tốc Độ Xe Akina: "Sợ cái rắm! Các anh em xử nó, trước đó phượng hoàng còn không đủ cho chúng ta vỗ tay một cái, chúng ta đã là Thần, đừng khiếp sợ, đánh nó!"

Bọn họ đánh một trận với Thần Phượng Hoàng đã tăng lên dũng khí, nhanh chóng cúi người nhặt một ngọn núi nhỏ lên và bỗng nhiên ném về phía không trung.

Ầm!

Tảng đá bay lên.

Vùng đất của chúng thần trên bầu trời phát ra ánh sáng, nhẹ nhàng linh hoạt lệch sang một bên, tránh được.

Hứa Chỉ ngồi ở trong sân nhìn hình ảnh của máy bay không người lái trong màn ảnh, cũng hãi hùng khiếp vía:

"Đám người kia thật thô bỉ, không nói câu nào đã đánh lén, tôi vừa mua máy bay không người lái DJI hết mười hai ngàn đồng đấy, suýt nữa đã bị các người đập rơi rồi."

Hứa Chỉ ngồi ở cửa viện gặm một quả táo để xoa dịu tâm trạng.

Nếu đối phó với người địa phương của thế giới Vu Sư, con cháu của Gilgamesh, ba nữ vu, Medusa, Hứa Chỉ có thể còn phải tốn công sức, phải thông qua phó não trí tuệ của Trùng tộc để điều khiển thân thể hủy diệt mới được.

Nhưng đối phó với những người này, Tà Thần của thế giới khác thì rất đơn giản.

Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế lại gặm một miếng táo, điều khiển máy bay không người lái từ xa, thông qua loa nhỏ trên máy bay vừa ăn vừa nói không rõ ràng:

- Ta là Thần trí tuệ Mercury, Tà Thần của thế giới khác đã phá tan lối đi thứ nguyên, hạ xuống thế giới này, hóa ra cũng chỉ như vậy!

Phần lớn bọn họ không hiểu ngôn ngữ địa phương, nhưng trong một trăm bảy mươi ba người chơi vẫn có mấy người học được ngôn ngữ địa phương của thế giới khác, nhanh chóng phiên dịch cho bọn họ nghe. Những người chơi kia lại lập tức kích động.

- Thần trí tuệ gì chứ? Cũng chỉ có vậy thôi. Ở phía trên buông lời độc ác thì có là gì, có giỏi xuống đánh với chúng ta một trận!

- Đúng vậy!

- Nếu không phải chúng ta còn chưa học vu thuật, thân thể phàm thai chỉ có thể ném tảng đá, thì đã sớm bay lên rồi!

- Xuống đây, ta xử ông luôn!

- Ông đây là đại ca ở trường học, trước nay chưa từng khiếp sợ!

...

May mà người địa phương cũng không thể hiểu được ngôn ngữ thế giới khác của bọn họ, ngôn ngữ bị cản trở, nếu không thật sự sẽ rơi mất thể diện của Tà Thần này.

- Cũng được, ta cho các ngươi xem thử thế nào gọi là thần thuật chân chính.

Ầm…

Vùng đất của các vị thần trên không trung chợt có ánh sáng

chuyển động, giọng nói uy nghiêm xuyên qua tầng mây, rơi xuống mặt đất.

Trong sân, Hứa Chỉ buông lời độc ác liền trực tiếp đặt quả táo trong tay xuống.

"Còn dám tạo phản à?"

Hắn vừa cười vừa lắc đầu,

"Đám người chơi các người đúng là càng lúc càng bành trướng, không biết chúng thần địa phương ở thế giới khác, vùng đất của chúng thần trên bầu trời lợi hại tới mức nào! Như vậy ta lại cho các người xem cái giá đắt khi dám chống lại Thần."

Ở trong ánh mắt kinh hãi và nghi ngờ của mọi người trong Vương đô Babylon và các người chơi, Hứa Chỉ len lén thầm đọc năm chữ: "Thuật ngắt kết nối mạng!"

Giây tiếp theo, sau những tiếng ầm ầm, thánh quang lập lòe, trời đất yên tĩnh, gió mây dừng lại.

Màn hình của tất cả đám người chơi lập tức đen xì: ?????

Ầm ầm!

Toàn bộ Tà Thần cực lớn mất đi khống chế, thân thể nổ tung, văng ra tung tóe, đổ xuống.

Toàn thân gồm da, xương cốt, máu thịt của nó tróc ra từng mảng, bụi bặm bay lên cuồn cuộn với thanh thế cực kỳ đáng sợ.

Vô số người chơi logout, vô cùng đau đớn, vội vàng lên tiếng trên diễn đàn.

"Màn hình của chúng ta bỗng nhiên đen xì?"

"Là BUG trong trò chơi, rớt mạng à?"

"Mẹ nó, mẹ nó chứ! Đáng giận! Đáng giận thật! Kéo tên chó lập trình ra tế trời đi!"

"Không thể nào là BUG của trò chơi dẫn tới logout được! Từ trước đến nay, trò chơi này không có BUG, chắc là Thần trí tuệ Mercury kia đã sử dụng loại thần thuật khủng khiếp nào đó, khiến cho chúng ta hôn mê giống như Slime trước đây nên mới có cảnh tượng màn hình đen xì như vậy."

"Hóa ra không phải là BUG cưỡng chế logout à?"

"Tôi còn tưởng rằng chó lập trình hại chúng ta!"

"Cái gì? Thần thuật thật đáng sợ! Không hổ danh là Thần trí tuệ Mercury trong truyền thuyết!"

"Chúng ta chỉ mới trúng một chiêu, đã bị đánh ngất xỉu rồi!"

...

Ầm ầm ầm!

Cảnh tượng đổ nát khủng bố giống như diệt thế, lũ quét bạo phát, sóng thần hạ xuống.

Một người khổng lồ cao sáu nghìn trượng nặng nề sụp đổ tan vỡ, giống như những tảng đá bị xếp thành vậy.

Cũng chính vào giờ phút này, trong nháy mắt khi người khổng lồ tan vỡ, đám người Babylon mới dám mở hai mắt ra, bọn họ thấy hình thái thật sự của một Tà Thần thế giới khác cao xuyên thẳng vào trong mây, khiến bọn họ không thể nhìn thẳng, không thể lắng nghe tiếng của nó.

Chương 102: Tà Thần Cthulhu Tan Rã

Tà Thần là tồn tại không thể nhìn thẳng, không thể lắng nghe tiếng của nó.

Trước đó, các nàng vẫn đóng kín năm giác quan với bên ngoài, nhưng mặt đất truyền đến chấn động và những tiếng đổ nát giống như trời long đất lở, làm cho các nàng lập tức hiểu rõ, chỉ sợ Tà Thần đã thất bại. Khi các nàng mở mắt ra, cuối cùng đã nhìn thấy được bộ mặt thật của vị Tà Thần này.

- Cuối cùng đã có thể nhìn thẳng...

- Để ta xem thử nó rốt cuộc là kết cấu sinh mạng có hình dạng thế nào...

Đây là...

Trong sự kinh hãi, vô số nữ vu nhìn thấy một người khổng lồ vô cùng lớn, che khuất bầu trời, cũng không khác lắm so với Thần Sáng Thế được miêu tả trong thần thoại Babylon cổ.

Nhưng lúc này, nó lại lập tức vỡ nát, bị hủy diệt, giống như lũ quét, sóng thần.

- Khi chúng ta nhắm mắt và che đi năm giác quan, lúc đó đã có chuyện gì xảy ra vậy?

Elmin không nhịn được nói nhỏ:

- Không ngờ chỉ trong mấy hơi thở ngắn ngủi, Thần trí tuệ lại...

- Ngươi chính là đệ tử của Grantham, làm sao có thể tiếp xúc được với cảnh giới 'Thần' này?

Trong mắt Medusa lộ vẻ châm chọc, nhưng cũng lóe lên ánh sáng của sự sùng bái cuồng nhiệt:

- Đây rốt cuộc là thần thuật cấm kỵ gì vậy? Không thể tưởng tượng nổi, rõ ràng không cảm giác được bất kỳ dao động vu thuật nào, lại chỉ dùng một đòn! Vị Tà Thần thế giới khác khiến chúng ta không thể nhìn thẳng, không thể lắng nghe tiếng của nó, chúng ta vừa nhìn thì tinh thần sẽ tan vỡ, không ngờ lại tan rã mà chết như vậy...

Mà các nữ vu đại thần đứng ở dưới tường thành nhìn người khổng lồ sụp đổ, trong đầu cảm thấy trống rỗng.

Lúc này, Hứa Chỉ xuyên qua cái loa nhỏ, dùng máy bay không người lái trên bầu trời truyền giọng nói vào trong cái đầu đang trống rỗng của mọi người:

- Các người cho rằng chỉ một đòn này thì Tà Thần này đã chết thật rồi sao? Thân thể nó đang được tạo dựng lại đấy.

Tạo dựng lại?

Elmin nghe được, lập tức đứng thẳng:

- Làm sao có thể? Nó đã bị thành như vậy, thân thể còn có thể tạo dựng, phục hồi lại như cũ sao?

Nhưng trước mắt đã chứng minh tất cả sự thật.

Cho dù từng bộ phận của cơ thể Tà Thần này đều "Logout", vỡ tan tành rơi đầy đất, nhưng theo bản năng vẫn chuyển động, tạo cho người ta một cảm giác sợ hãi sởn tóc gáy.

Nó đã bị nghiền nát thành như vậy, mỗi bộ phận của cơ thể

vẫn còn sống, thậm chí từng chỗ đều đang phát ra tư duy?

Tà ác, hỗn loạn, vặn vẹo.

Đống thịt nát che trời lấp đất này quá mức khủng khiếp.

- Khó có thể lý giải được!

- Quả thật không thể tưởng tượng nổi!

- Vu sư chúng ta là một đám người thăm dò cánh cửa chân lý và kiến thức, nhưng kết cấu sinh mạng của sinh vật trước mắt này do nhiều thứ tạo thành, quả thật đã lật đổ tất cả nhận thức về sinh mạng của chúng ta cho tới nay!

Từ trước đến nay ở thế giới này chưa từng có người nào thấy sinh mạng khủng khiếp như vậy, hình thái sinh mạng chưa biết này đã mang tới đả kích quá lớn đối với các nàng.

Hứa Chỉ nói tiếp:

- Ta không có cách nào để ý quá nhiều tới tình hình bên này, sẽ không ra tay được nữa. Mấy nước các người hợp lực lại, nhanh chóng dùng cấm thuật hệ phong đánh tan tổ chức thi thể bị vỡ nát của Tà Thần, thổi về các nơi trên thế giới, đề phòng nó nhanh chóng tạo dựng lại.

Đánh tan nó sao?

Các nữ vu nhìn nhau.

Một lát sau, Medusa và Elmin liếc nhìn nhau, vẻ mặt vô cùng nghiêm trọng.

- Đúng là không thể chờ đợi được nữa!

Lúc này các nàng không đối địch nữa, nếu bọn họ mặc kệ không quan tâm, hai người cũng sẽ dễ dàng bị hủy diệt:

- Chúng ta cần chiến lực của hai đại sử thi hợp lực, cộng thêm 'Người khổng lồ Adolf' kỳ quan cấp thế giới, chính là ba đại sử thi cực mạnh, phối hợp với vô số truyền kỳ để cùng nhau ra tay!

Ầm ầm!

Mười mấy phút sau, vô số vu sư hợp lực, các nàng đồng thời bay lên không trung, áp lực khủng khiếp tới cực điểm lập tức được tỏa ra, ánh sáng đủ mọi màu sắc chuyển động, tinh thần lực khủng khiếp đã tràn ngập khắp trời đất.

- Phong Bạo Vô Hình.

- Phong Chướng.

...

Gió bão khủng khiếp điên cuồng phun trào, cuốn ra khiến người ta thấy nghẹt thở.

Các loại học viện vu sư, giáo phái vu sư đều phát vu thuật cấm kỵ mạnh nhất của mình, hóa thành từng cơn lốc cuốn ra bốn phương tám hướng, đánh tan thi thể bị vỡ nát của Tà Thần, hóa thành từng lưỡi đao, vòi rồng màu trắng cực lớn cuốn nó lên trời cao, thổi về các nơi trên thế giới.

Mà mọi người đều dùng hết pháp lực toàn thân vào trong cơn lốc này, sau đó mỗi người chỉ có thể há miệng thở dốc.

Các nàng ngẩng đầu.

- Thần… đã trở về.

Trên bầu trời, vùng đất của các vị thần phát ra ánh sáng chói mắt, càng lúc càng xa trong tầng mây mông lung, đã trở về thông qua mắt bão, rời xa Vương quốc của các nàng.

Nhưng tiếng nói của Thần trí tuệ khẽ vang lên.

- Tà Thần Cthulhu này là tồn tại cổ xưa nhất, nắm giữ lực lượng vĩ đại, không thể diễn tả, không thể nhìn thẳng, không thể lắng nghe tiếng của nó, trong quá khứ đã từng chi phối một thế giới. Nó phá tan thứ nguyên hạ xuống, dẫn đến thực lực không bằng một phần mười trước kia, nên mới bị ta lập tức đánh tan.

- Lúc này, nó đã bị đánh tới các nơi trên thế giới, giống như ngủ một giấc say... Nhưng máu thịt sẽ tự động tập trung lại, tạo thành từng đại lục máu thịt Laleille, cuối cùng dung hợp với nhau, tạo lại thân thể. Tới khi đó, Cthulhu ngày xưa sẽ từ trong giấc ngủ say thức tỉnh, chân thân thời kỳ mạnh nhất còn mạnh mẽ hơn bây giờ vô số lần, nó hoàn toàn sống lại sẽ mang tới tai họa cho thế giới này!

Cái gì!!?

Trong ánh mắt kinh ngạc và không thể tưởng tượng được của mọi người, vùng đất của các vị thần trên bầu trời đã dần dần rời xa.

Một ngày này, Tà Thần hạ xuống, nhất định sẽ bị ghi chép vĩnh viễn trong lịch sử của thế giới. Về sau, toàn bộ quỹ tích của thời đại Vu Sư, cũng bởi vì giờ phút này mà nghênh đón một sự thay đổi kinh người.

Trăm nghìn vạn năm sau, mọi người thổi bay bụi bặm, mở ra trang sách bị bụi phủ đầy, lật xem một quyển lịch sử "Thịnh Vu Chi Mâu" vừa dày vừa nặng này, phía trên ghi lại cảnh tượng khúc dạo đầu của "Thời đại chư thần" như vậy:

【 Vương quốc Babylon năm 836, Tà Thần Cthulhu hạ xuống, sinh linh đồ thán, Thần trí tuệ mang theo vùng đất của các vị thần đánh tan nó, thân thể của Tà Thần rơi lả tả khắp các nơi trên thế giới, nhưng vẫn rục rịch muốn ngóc đầu dậy.】

...

Ở cửa sân nhỏ.

Hứa Chỉ ngồi trên ghế tiếp tục ăn táo, sau một lúc lâu, hắn đã thấy máy bay không người lái DJI trở về.

"Thực lực bây giờ thật sự chỉ bằng một phần mười thời kỳ mạnh nhất, điều này cũng không sai. Dù sao bây giờ Tà Thần này vừa bước vào, căn bản chưa dung nhập gen thứ hai, còn là thân thể phàm thai nên không thể bay, không biết dùng tinh thần lực."

Chính mình nói, nếu bọn họ có thể một lần nữa tập hợp lại, nhất định sẽ lấy thực lực mạnh nhất để trở về, thật sự không có sai sót gì.

Bởi vì, những tế bào rơi xuống khắp nơi trên thế giới, lấy năng lực thô bỉ của bọn họ nhất định sẽ len lén tu luyện, dung hợp gen thứ hai, từng người trở nên mạnh mẽ hơn. Chờ bọn họ tập trung lại một chỗ, tạo dựng lại thân thể thì tất nhiên sẽ biến chất, mạnh đến mức không có cách nào hình dung...

"Trên thực tế, nếu không phải ở giữa, ta dã trực tiếp dùng quạt công nghiệp công suất lớn để thổi bay những 'con kiến tế bào' này, cũng không cần bảo các ngươi ra tay."

"Đây cũng xem như hoàn thiện nội dung cốt truyện của bản điện ảnh CG này, để cho các ngươi thấy được sức mạnh của Thần trí tuệ và vùng đất của các vị thần ở trên trời."

Làm xong chuyện này, Hứa Chỉ nhàn nhã đứng lên, cất máy bay không người lái DJI, sau đó trở lại trong phòng phòng bếp bắt đầu nấu cơm.

...

Trong diễn đàn trò chơi Bào Tử Tiến Hóa, một bài đăng lập tức gây nên bão tố:

- Chấn động! Tập thể người chơi vừa mới rời khỏi tân thủ thôn đã lập tức rớt mạng! Rốt cuộc là suy đồi đạo đức? Hay là nhân tính vặn vẹo?

Ban đầu, tập thể người chơi tiến vào trò chơi Sa Bàn chưa tới mười phút mà thôi.

Ở trong mắt người bên ngoài, cũng chỉ là thời gian đi vệ sinh, tương đương với vừa vào đã lập tức đi ra, hơn nữa còn là tất cả thành viên của bọn họ đều đang điên cuồng đăng bài?

- Nếu chỉ một người logout còn tốt, nhưng tất cả đều đi ra... chẳng lẽ bị đoàn diệt trong nháy mắt sao?

Vô số dân mạng bắt đầu kích động, vội vàng hỏi xem có chuyện gì xảy ra.

Chương 103: Diễn Đàn Điên Cuồng

- Sao mới vừa vào, bây giờ lại offline hết thế?

Trong diễn đàn, mọi người lập tức tò mò.

Dù sao, trò chơi giải trí sa bàn Bào Tử Tiến Hóa này đã trở thành trò chơi nóng cấp hiện tượng rồi, không nói người ngoài giới, tối thiểu người trong giới trò chơi đều đang quan tâm, nhiệt tình thảo luận, dù sao nó cũng có khả năng vô hạn.

Tiếp theo, các dân mạng đều lật xem, qua ở một bài đăng hình dung được quá trình rất triệt để, bọn họ nhận được tất cả sự thật.

- Tốc độ dòng thời gian quả thật kinh khủng? Thời gian chúng ta mới đi vệ sinh, các người ở bên trong đã qua hơn nửa tháng?

- Con mẹ nó! Các người quả thật quá 6! Trước đó muốn đi khiêu chiến Thần Sáng Thế, bây giờ đi vào lại khiêu chiến chúng Thần thổ dân? Kết quả lập tức bị đánh ngã? Trâu quá!!! (phá âm)

- Ha ha ha ha! Tính xấu không đổi! (cười ra tiếng heo kêu)

Vô số người nghe được tập thể rớt mạng thì cảm thấy bọn họ quá thảm, nhưng vẫn không nhịn được hả hê, cười trên nỗi đau của người khác.

Vào lúc này, trong cả diễn đàn có vô số bài đăng đều đang kêu lên thảm thiết, điên cuồng chinh phạt Tốc Độ Xe Akina, than thở khóc lóc, đếm tội bảy đời nhà hắn.

- Trước đó, hắn dẫn chúng tôi đi đánh boss, khiêu chiến Thần

Sáng Thế bị đoàn diệt! (phẫn nộ)

- Chúng ta tiến hóa xấu như vậy! Các tiểu tỷ tỷ bị dọa tới phát điên rồi! Nghĩ thế nào cũng là Tốc Độ Xe Akina sai! (phẫn nộ)

- Bây giờ còn dẫn chúng ta nhặt tảng đá trên mặt đất, đập vùng đất của chúng thần! Anh nghĩ là anh là con tinh tinh lớn đập máy bay trong phim à? Kết quả dẫn đến lập tức chết bất đắc kỳ tử, bị chết quá nhanh, chắc hẳn bây giờ chúng Thần trên trời đã đem thi thể chúng ta đặt trên vỉ nướng, rắc thì là rồi! (phẫn nộ)

- Tốc Độ Xe Akina, mau ra đây chịu đòn! Bắn chết trong mười phút! (phẫn nộ)

...

Vô số người bắt đầu điên cuồng công khai lên án Tốc Độ Xe Akina.

Bây giờ rớt mạng, cũng có vô số người đang điên cuồng thử mở lại, nhưng vẫn không vào được trò chơi, màn hình vẫn đen xì, sợ không phải lại chết như vậy chứ?

Nhưng lúc này, còn có một phân tích logic xuất hiện, là vị đại lão Học Cũng Uổng Công nào đó.

Học Cũng Uổng Công:

- Chào mọi người, tôi là Học Cũng Uổng Công, mọi người đừng hốt hoảng, tôi cảm thấy chúng ta sẽ không chết, để tôi làm một phân tích suy luận bình tĩnh nhé. Đầu tiên, thổ dân thấy chúng ta rồi lập tức ngất xỉu, chắc hẳn không phải là Tốc Độ Xe Akina sai, có thể sinh vật chúng ta tiến hóa quá vặn vẹo hỗn loạn, tinh thần lực mạnh mẽ, do đặc tính sinh vật của Evil Eye trước đó có tinh thần lực tà ác dẫn tới.

- Thứ hai, cho dù bây giờ chúng ta thất bại, nhưng chúng Thần

của thế giới khác không biết kết cấu thân thể chúng ta, không có cách nào hoàn toàn giết chết được chúng ta, thậm chí cho rằng chúng ta đã chết nên sẽ mặc kệ không quan tâm, căn bản không biết chúng ta có thể tích huyết trọng sinh.

- Mọi người đều biết, thân thể đó là do một trăm bảy mươi ba "Vương" chúng ta tạo thành, 173 điểm nhỏ chúng ta giống như huyệt vị trên toàn thân, phân bố ở trên các tiếp điểm của thân thể, rất nhỏ bé, vì thế 'Vương' của chúng ta chưa chắc sẽ chết, chắc hẳn chỉ chết tộc quần ở bên ngoài thôi.

- Đồng thời, trong kết cấu người khổng lồ do chúng ta diễn hóa ra, ngoài vỏ xương cứng rắn, 173 cái xương cốt còn chuyên môn dùng để bao quanh 173 huyệt vị điểm yếu của Vương, mọi người không cần quá lo lắng.

Đại lão đáng tin cuối cùng xuất hiện, mọi người đã thở phào nhẹ nhõm.

Học Cũng Uổng Công:

- Xương tròn bảo vệ là phần cứng rắn nhất của thân thể chúng ta, nhưng cũng không thể hoàn toàn bảo đảm tất cả 173 thành viên chúng ta đều sống sót, có thể có một số người bất hạnh đã chết, rời khỏi trò chơi.

Tất cả mọi người lập tức kêu rên, ai nấy đang hét thảm, nói rằng loại chuyện này sẽ không xảy ra ở trên người mình.

Nhưng lúc này, có người hỏi:

- Vậy có người rời khỏi trò chơi, chẳng phải là thiếu một bộ phận cơ thể, các người cũng bị phế bỏ sao?

Học Cũng Uổng Công:

- Sẽ không đâu. Tôi chắc hẳn đại khái không có người nào rời

khỏi trò chơi, cho dù có người rời khỏi trò chơi cũng chỉ là Vương chết, chủng quần của hắn chắc chắn còn, chỉ là biến thành loài hoang dã, có thể tiếp tục sinh sôi nảy nở, vẫn là một phần thân thể chúng tôi nhưng không có suy nghĩ của mình mà thôi.

- Tôi hiểu! Nói cách khác, những người chơi làm xương cốt, da tùy tiện logout, dù sao bản thân cũng chắc chắn sẽ không động đậy được, chết thì chết, không ảnh hưởng tới đại cục, thậm chí chết mới tốt, để tránh những kẻ lăn lộn, cả ngày gây lộn xộn tạo phản...

- Mà mười ba người chơi điều khiển hành động, cơ bắp của người khổng lồ mới là quan trọng nhất, nhưng cho dù xảy ra chuyện, mười ba người chơi cơ bắp chắc chắn cũng sẽ không chết hết, chỉ cần người chơi cơ bắp khác tiếp nhận quyền khống chế thân thể của nó là được.

Vừa phân tích rõ ràng, tất cả mọi người cũng an tâm hơn rất nhiều.

Mọi người khẩn trương thảo luận mấy phút, bỗng nhiên có người chơi quát to một tiếng:

- Có thể login rồi, các vị! Các người tuyệt đối không ngờ được trên người chúng ta xảy ra chuyện gì đâu! Tôi tự nhiên không nhìn thấy được những người khác!

Mọi người liền vội vàng hỏi xem rốt cuộc có chuyện gì xảy ra.

Mà một vài người chơi cũng cuống lên, cố gắng online, qua hơn mười giây ngắn ngủi, bọn họ lại đi ra, trao đổi tin tức với nhau.

- Tôi cũng có thể login! Tôi phát hiện sinh vật của chúng ta đặc biệt đáng sợ, các bộ phận chúng tôi rõ ràng không tiến hóa ra mắt nhưng có tinh thần lực mạnh mẽ, tự nhiên có thể nhận biết được hoàn cảnh bên ngoài, tôi ở bên rừng cây này, mọi người ở đâu?

- Tôi treo ở sát vách núi.

- Tôi nằm ở trên nóc nhà! Rốt cuộc có chuyện gì xảy ra vậy? Những người khác đâu?

- Các anh em, tôi tỉnh lại thì phát hiện miếng da của mình đã bị người ta làm thành một tờ trong cuốn da thú, một phụ nữ phương tây tóc vàng mắt xanh ngồi ở bên bàn gỗ trước cửa sổ, tay cầm bút lông ngỗng đang viết lên người tôi! (người da đen với dấu chấm hỏi. jpg)

- Da phía trên, anh vẫn tính là tốt đấy! Anh biết tôi ở đâu không? Cùng là người chơi tổ chức thành da, nhưng bây giờ tôi ở sa mạc! Một miếng da như tôi đây đi nửa ngày, phơi nắng gần chết, sắp mất nước rồi! Tôi lập tức phải chết rồi, có người chơi nào giúp đỡ nghĩ cách thoát khỏi đường cùng, phản công như trong Luyện Kim Đại Đế không vậy? (oa oa khóc lớn).

- Ha ha ha! Phía trên quá rối loạn! (phát ra tiếng heo kêu) tôi lại tương đối bình thường, chìm trong đáy biển! Xung quanh có rất nhiều cá!

- Con mẹ nó, tôi vừa vào trong nhìn, phát hiện má nó một cọng lông như tôi đây tỉnh lại tự nhiên ở trong tổ chim trên cây, bị dùng để xây tổ, trên đầu còn có một đống vật thể không rõ màu vàng, những con chim đáng chết kia không hề biết tới sạch sẽ! (khóc)

- Phía trên đúng là người nào người nấy đều thảm, nhưng có ai thảm hơn tôi không? Tới mới thảm, mới đáng thương này! Tôi là một cái xương mà bây giờ lại bị một con thú lớn hình chó liếm, ngậm rồi lại điên cuồng liếm, tôi chạy thoát thân, con thú lớn bối rối mất vài giây, chắc hẳn nó chưa từng thấy có khúc xương nào biết chạy. Nhưng sau đó nó lại tha tôi về mở miệng liếm, trên thân tôi đều là nước bọt, cứu tôi với a a a!!

Ha ha ha!

Tất cả mọi người đều không nhịn được cười ra tiếng.

- Phía trên, sao tất cả các ngươi đều có thể đi vậy? Tôi là một khúc xương lại không thể cử động, chỉ có thể lặng lẽ nằm ở trong rừng cây. (run lẩy bẩy)

- Ha ha ha, ở đây còn có một người thành thật! Mọi người nhanh tới bắt nạt hắn đi! Trước các đại lão đi đầu diễn hóa, tự nhiên không lén để lại một đường lui, tiến hóa ra khí quan di chuyển để chuẩn bị chạy trốn bất cứ lúc nào, anh học thuyết tiến hoá để làm cảnh sao?

- Các người nhìn rất hả hê nhỉ! Người thành thật phía trên, anh ở đâu? Báo thử vị trí, tôi xem có gần không? Tôi sẽ qua cứu anh! (Lời giận dữ gầm thét của một người chơi xương cốt)

- Chúng ta rơi rải rác ở khắp nơi trên thế giới.

Mọi người trao đổi với nhau ở trong diễn đàn, lập tức cho ra kết luận sởn tóc gáy này.

Chương 104: Thiết Kế Bản Đồ Vùng Đất Chúng Thần

Chúng thần ở thế giới khác không ngờ lại hiểu rõ về chúng ta.

Bọn họ ầm ĩ thì ầm ĩ nhưng đều không phải là kẻ ngốc, bọn họ chỉ mất mạng có mấy phút ngắn ngủi, điên cuồng phỉ nhổ chửi rủa Tốc Độ Xe Akina, đồng thời đã tương đương với mấy tuần trôi qua ở thế giới Vu Sư.

Hôn mê lâu như vậy, rất có khả năng đã bị giết chết, các bộ phận của co thể rơi lả tả ở nơi nào đó trên thế giới Vu Sư.

Bây giờ xuất hiện các trường hợp như vậy cũng không kỳ lạ.

- Không hổ danh là thời đại cổ xưa, Thần trí tuệ Hermes trao tặng chân lý cho người trên mặt đất quá mạnh mẽ, chỉ một chiêu đã tiêu diệt tất cả chúng ta, đây là sức lực thần thuật mạnh mẽ gì vậy? Cái đại chiêu siêu cấp gì vậy?

- Tôi đã là fan cuồng rồi, đẹp trai phát nổ! (sùng bái người mạnh. jpg)

- Thật sự rất đẹp trai, Mercury đứng ở vùng đất của chúng thần trên không trung, thần uy giáng xuống mặt đất, trong nháy mắt làm cho tôi nhớ tới thời gian trong phó bản trước đây, một đám người trong đoàn chúng tôi công lược Vu Yêu Vương, nhưng lại bị đại chiêu đoàn diệt, quá khí phách!

- Xem ra, vẫn là trang bị của chúng ta không đủ, đẳng cấp quá thấp.

- Có thể vị thần này cũng có những câu chuyện bối cảnh bi

thương? Con của quốc vương đã già, bản thân hi sinh trở thành thần, từ trong đau thương quyết chí trở thành người đàn ông nóng bỏng, bảo vệ thế giới này!

- Boss phản diện này rất có mị lực nhân cách, tiếp theo chúng ta phải tìm hắn xin chữ ký!

...

Một đám người rõ ràng bị Thần trí tuệ giết, lại không hề mang thù không đội trời chung, các dòng thảo luận ở trong diễn đàn, ai nấy đều nói khi hắn giết chúng ta quá ngầu, còn tính xin chữ ký.

Người chơi: "Vị thần này, tư thế lần trước ngươi giết chúng ta quá ngầu, ký tên đi!"

Thần: ???

Đây là sinh vật kỳ quái tới mức nào?

Quả thật làm người ta khó có thể hiểu được.

- Đúng rồi, trong nháy mắt đại chiêu tiêu diệt tất cả chúng ta, quá kỳ lạ! Các anh em, có ai thấy được tuyến đường kỹ năng của hắn, hay ngâm xướng trước khi hắn thi triển pháp thuật không?

- Không, bỗng nhiên màn hình lại đen xì.

- Phát ra kỹ năng trong giây lát à? Vậy mọi người nói xem, kỹ năng này của hắn có cần thời gian hồi phục, có CD hay không?

- Chắc phải có! Không ngâm xướng trước khi thi triển pháp thuật, thì đại biểu cho không thể đánh gãy. Kỹ năng còn không có CD, vậy thì đánh thế nào?

...

Bọn họ bắt đầu nghiêm túc tổng kết kinh nghiệm.

Làm người chơi lão luyện, mỗi lần bị diệt đoàn trong phó bản, bọn họ nhất định sẽ nhận được một vài tin tức hữu dụng, ví dụ như trình tự BOSS phóng ra kỹ năng, còn lại bao nhiêu lượng máu sẽ tiến vào trạng thái bùng nổ, mở ra giai đoạn biến thân thứ hai vào lúc nào?

Bọn họ đánh không lại Thần Sáng Thế, những Thần linh bản địa của thế giới khác chắc hẳn cũng chỉ là sinh vật có lực lượng mạnh mẽ mà thôi, chưa chắc phải sợ hắn!

Sợ đó chính là Boss cuối cùng của thế giới này, bọn họ phải nhân cơ hội nghiên cứu lối đánh của nó.

Có thể bị diệt đoàn nhưng phải trả thù.

- Phải biết rằng theo kế hoạch tạo thần của chúng ta, đường đường là người điều khiển một Tà Thần Cthulhu cổ xưa, vạn vật quy nhất giả, vị cự thần này cao lớn như vậy, nhưng lại sống thảm đến thế. Chúng ta là Tà Thần, thế mà vừa vào thế giới Vu Sư đã bị gạt bỏ, rơi khắp các nơi, kẻ bị làm trang sách, kẻ bị biến thành tổ chim, kẻ bị cự thú xem thành khúc xương gặm...

- Nhìn đại lão Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ người ta vừa tiến vào đã trâu bò biết bao nhiêu!? Chúng ta quả thật quá mất mặt! (oa oa khóc lớn)

Mất mặt à?

Hứa Chỉ bất đắc dĩ: "Các người không mất mặt, các người chỉ là kẻ tám lạng người nửa cân mà thôi."

Lý Sinh Khương vừa vào sân, chủng quần của mình ở thế giới khác đã trở thành vật bị xem thành hàng X buôn bán, nuôi nhốt và bán với giá mười Tường Vi tệ.

Mà các người vừa vào sân đã bị đánh tan ra, có kẻ bị xem là xương gặm, có người bị làm ổ chim, có người bị làm trang sách, có

người ở đường cùng trong sa mạc cầu được sống...

Ầm ĩ thì ầm ĩ, nhưng làm một đám người chơi cao cấp, đối mặt với chuyện bị đoàn diệt lại có nhiều kinh nghiệm ứng phó. Nhân lúc tất cả mọi người đi ra diễn đàn báo cáo, rất nhanh đã có người tổ chức kiểm kê số lượng, xem có ai bất hạnh chết đi không.

- Báo cáo.

- Báo cáo.

...

Vô cùng may mắn chính là, mặc dù mọi người đều sống trong cảnh nước sôi lửa bỏng, nhưng không ai rời khỏi trò chơi.

- Thật may, chúng Thần trên trời không biết đặc tính kết cấu của chúng ta, một trăm bảy mươi ba 'tế bào trung tâm" đều còn. Chỉ cần Vương còn, mỗi người sẽ có thể sinh sôi nảy nở ra chủng quần, lại có thể gây dựng lại một lần nữa.

Vô số người thở phào nhẹ nhõm, mặc dù kết cục này thật sự không dễ tiếp nhận, nhưng dù sao cũng tốt hơn là chết.

Trên thực tế, trung tâm đều còn cũng là chuyện đương nhiên, Hứa Chỉ cũng đâu muốn thật sự công kích bọn họ, chỉ là khiến cho bọn họ logout, lập tức tan rã, chắc chắn không có tổn thương gì, sau đó lại bảo các nữ vu thổi bay những tế bào tổ chức thành cơ thể ra khắp nơi.

Trước đó Tốc Độ Xe Akina vẫn bị mọi người phỉ nhổ, trốn ở trong diễn đàn không dám nói một câu nào, bây giờ cũng không nhịn được hùng hổ:

- Đến đây đi! Chúng ta tới thu thập một trăm bảy mươi ba Long Châu nằm rải rác ở khắp nơi để cứu giúp thế giới!

Mọi người vẫn chưa kịp phản ứng.

Tốc Độ Xe Akina:

- Các vị, lại nghe tôi một lời! Chúng ta phải một lần nữa quật khởi, chúng ta từ các nơi trên thế giới một lần nữa tổ hợp lại với nhau, treo đánh Thần trí tuệ Mercury trên bầu trời, cho dù hắn là Thần cũng phải giết cho hắn xem! Ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, không thể bắt nạt thiếu niên nghèo! Mọi người tới cùng đọc với tôi: Tổ chức Tà Thần chúng ta, sợ gì đánh một trận!

- Tổ chức Tà Thần chúng ta, sợ gì đánh một trận!

- Tổ chức Tà Thần chúng ta, sợ gì đánh một trận!

...

Rất nhanh lại có một đám người trúng phải cái bẫy nói lảng sang chuyện khác của Tốc Độ Xe Akina, lập tức quên mất chuyện định thảo phạt hắn, thậm chí cùng hắn đọc khẩu hiệu, máu nóng sôi sục.

Rất nhiều người lại không nhịn được phỉ nhổ.

- Phía trên, các ngươi lại muốn lên xe của Tốc Độ Xe Akina à? Chiếc xe này của hắn có độc đấy! Điên cuồng đua xe, các ngươi còn không biết hối cải?

- Kẻ ngu si thật sự quá nhiều, lừa đảo cũng không đủ dùng. (cười)

- Nói sang chuyện khác cũng vô dụng, dù sao tôi cũng phải đánh chết hắn! (tức giận)

Trong diễn đàn rất náo nhiệt.

Chỉ cần không chết, cái gì cũng có thể tiếp nhận, trò chơi này quá khó, mà bọn họ cũng đã quen với độ khó này rồi!

Trong diễn đàn hiện giờ còn sôi trào hơn vô số lần khi Đại Đế Lý Sinh Khương bị ám sát lúc tuổi già, quả thật quá kích thích, quá sung sướng.

Tà Thần bị phân giải, mỗi người chơi rơi xuống các nơi, da, xương cốt, lông tóc, mỗi người đang gặp số phận trắc trở khác nhau... Mà nhiệm vụ chính rất rõ ràng, tiến hành tổ hợp cùng một chỗ, khôi phục thân thể.

Có người bắt đầu từ ổ chim.

Có người bắt đầu từ đáy biển.

Có người bắt đầu từ một quyển sách.

Có bắt đầu từ sa mạc.

...

Hứa Chỉ ở phòng bếp thuận tiện làm một vài món ăn đơn giản, sau đó đi tới bàn vừa ăn cơm, vừa xem diễn đàn âm thầm quan sát trại địch, trên mặt không khỏi lộ vẻ kỳ lạ: "Một đám rác rưởi đã thảm thành như vậy, mà vẫn còn chơi rất vui vẻ, tìm vui trong nỗi khổ sao."

"Ta lại thích các ngươi như vậy đấy."

Hứa Chỉ ngồi ở trong phòng, quan sát qua trong diễn đàn một lát, sau đó ăn uống no đủ rồi đi rửa chén.

Hắn cũng không để ý tới bọn họ nữa.

Sau khi rửa chén xong, hắn bắt đầu chuyện quan trọng của mình: "Việc giả mạo vùng đất của chúng thần, cũng nên đưa lên chương trình rồi."

"Trên thực tế, trước đây ta bố trí khóa gen, hạn chế hình thể nhỏ bé của bọn họ... Bây giờ hoàn toàn có thể mở ra khóa gen,

diễn hóa một hình thể bình thường, thậm chí loài chim có hình thể cực lớn, xem như hòn đảo trên không."

Nhưng Hứa Chỉ cảm thấy, nếu đi theo con đường tiến hóa sinh vật có hình thể nhỏ bé, vậy cũng không cần phá hỏng, phải tìm kiếm cách giải quyết từ trong hệ thống diễn hóa này.

Đồng thời, bọn họ cũng thật sự tìm được cách giải quyết, khai phá ra hình thức kết cấu sinh vật mới - Tổ hợp sinh vật, phá tan hạn chế của hình thể.

Thậm chí phương thức tập hợp sinh vật này còn mạnh hơn sinh vật bình thường có kích thước tương đương không biết bao nhiêu lần.

"Nếu bọn họ có thể tạo ra một vị cự thần, một viên thịt cá. Vậy thì chưa chắc ta đã không thể theo dạng vẽ hồ lô, tạo ra một sinh vật cục thịt đại lục, sau đó tiến hóa ra cánh, thậm chí cánh quạt để bay lên."

"Bọn họ lấy một chiếc thuyền gỗ làm cơ sở khuôn mẫu, thế thì ta lấy một chiếc máy bay không người lái làm khuôn mẫu?"

Hứa Chỉ nghĩ tới máy bay không người lái DJI của mình, sau đó lại lắc đầu.

Cấu tạo quá mức tinh vi, chưa chắc có thể thành công.

Như vậy thì hệ số độ khó rất cao, bản thân vẫn biết rõ mình có bao nhiêu kiến thức tiến hóa, đồng thời cũng thật sự quá đắt. Hắn luyến tiếc chiếc máy bay không người lái, lúc trước tiêu tiền như nước, mua một cái quạt điện cũng tốn hết mấy vạn, trước mắt hắn đã là một người nghèo rồi.

Bây giờ, đảo trên trời có hai loại kết cấu bay:

Một loại là sinh vật tương tự với hòn đảo mọc cánh ở hai bên,

đảo trên trời này trên bản chất là một con chim cực lớn.

Một loại là Vườn treo Babylon theo kết cấu máy bay cực lớn, hoặc máy bay trực thăng tự mang theo cánh quạt.

Chương 105: Thú Cưng Sinh Ra Trong Vườn Trái Cây

Nhưng Hứa Chỉ lại nhanh chóng phát hiện ra mình suy nghĩ hơi nhiều, kết cấu máy bay cũng không có bản vẽ tiến hóa!

Cho dù hắn có ý nghĩ trên phương diện này, nhưng không có đủ kiến thức về thứ cao thâm như thuyết tiến hoá vậy, cũng không có đoàn đội phía sau giúp đỡ thiết kế con đường tiến hóa.

"Chỉ có thể đi theo hướng như loài chim, tiến hóa thành một loài chim để bay lên trước lại nói sau."

Hứa Chỉ quay phòng chứa đồ, tìm kiếm một lúc lâu cũng chỉ có thể tìm được một cái chậu rửa mặt: "Hình dáng không đẹp lắm."

Hắn lại tìm ra được một tấm ván gỗ hình tròn: "Quá mỏng, làm sao thành đảo Sky được?"

Hứa Chỉ lục tung mọi thứ, chỉ là vẫn không tìm được khuôn mẫu nào thích hợp với đảo Sky. Chẳng lẽ còn phải tự làm ra một cái khuôn giống như những người chơi rác rưởi kia sao?

Hắn gãi đầu, bỗng nhiên chân mày thoáng động, trong đầu hiện lên một linh cảm: "Khối Rubik!"

"Khối Rubik" là sinh vật do từng cục sắt ghép lại, nó cũng được coi là một loại tài liệu xây dựng, giống như là cục gạch.

Suy nghĩ của hắn thoáng động: "Để những cục sắt 'Khối Rubik' làm ô cơ sở để tập hợp thành sinh vật thần khổng lồ, kết hợp sở trường của hai sinh vật lớn mới có thể là tồn tại mạnh nhất."

Hứa Chỉ không khỏi suy nghĩ tới khả năng trong đó, càng nghĩ lại càng cảm thấy có thể thực hiện được, rất có triển vọng.

"Không, ta còn có thể làm được tốt hơn một chút! Cục sắt này còn có không gian tiến hóa lớn hơn nữa, ta hoàn toàn có thể làm nó tiến hóa thành một khối Lego hình chữ nhật, có những rãnh tròn để ghép với nhau, khi đó, ghép các miếng với nhau sẽ càng thuận tiện tổ hợp thành sinh vật hơn!"

Hứa Chỉ nhớ tới trò chơi xếp hình hay chơi hồi còn bé, các loại khối nhựa hình chữ nhật với đủ mọi màu sắc, phía trên có vết lõm, có thể ghép lại với nhau, kiến trúc Lego, người tí hon Lego, máy bay Lego, xe Lego, đội thuyền Lego...

Mình có thể làm ra bất kỳ hình dạng nào.

Sinh vật "Cục sắt" trước mắt này là khối hình chữ nhật trơn bóng, muốn tiến hóa ra từng lõm ghép phía trên cũng không hề khó khăn.

Mặc dù Hứa Chỉ không có kiến thức tốt về thuyết tiến hoá, nhưng vẫn có thể dễ dàng thay đổi hình thái kết cấu của sinh vật.

Muốn tiến hóa ra các khe lõm kết hợp với nhau thật ra thì rất đơn giản.

Cũng giống như tạo dưa hấu hình vuông vậy, chỉ cần có một khuôn đúc, hạn chế không cho nó tự do sinh trưởng là tốt rồi.

"Phó não trí tuệ, lấy từ trong kho gen ra chuỗi gen của sinh vật Khối Rubik, tiến hành sinh sôi nảy nở." Hứa Chỉ nói.

Phó não trí tuệ truyền đến giọng nói máy móc:

"Đang điều tiết khống chế chuỗi gen..."

"Đang tập trung bào tử..."

"Đang sinh sôi nảy nở..."

...

Chẳng mấy chốc, từng sinh vật Khối Rubik được diễn hóa ra và lớn lên.

Hứa Chỉ dùng keo dán kính để làm từng cái khuôn gỗ Lego, bắt mấy cục sắt Khối Rubik và bỏ vào trong đó.

Anh lại cho nó sinh sôi nảy nở từng đời.

Chúng lớn lên ở trong khuôn đúc, bị vỏ ngoài của khuôn đúc hạn chế hình dạng.

Dần dần, sau vô số đời diễn hóa, cho dù hủy đi khuôn đúc, trên khối vuông dài trơn bóng của chúng vẫn xuất hiện từng khe nối tròn.

"Loài Khối Rubik biến dị, đã thành công."

Hứa Chỉ nhướng mày:

- Phó Não Trùng Sào, đặt tên giống loài mới là mô hình xây dựng tế bào Cự Thần.

Phó Não trí tuệ truyền đến giọng nói mang tính máy móc:

- Đặt tên thành công, có lưu lại trong kho gen không?

- Ghi lại.

Hứa Chỉ nhìn lên trên bàn thấy đầy những miếng Lego màu đen hình chữ nhật cỡ cực nhỏ, còn nhỏ hơn con kiến thì lập tức cười ra tiếng.

"Khi còn bé chơi xếp hình Lego, không ngờ ở đây lại xuất hiện nữa. Có sinh vật khuôn mẫu nguyên thủy này, về sau ta không chỉ

có thể chế tạo ra đảo Sky, muốn sáng tạo ra một nhóm Cự Thần gì đó cũng dễ dàng."

Đồng thời, Cự Thần này có thể còn mạnh hơn phiên bản của người chơi kia, có thể gọi là phiên bản 2. 0.

Đây chính là sinh vật khối Rubik.

Là giống loài có các đặc điểm xương cốt nhẹ, trọng lượng nhẹ, sinh vật làm ra bằng chất liệu sắt độ cứng cực cao. Sợ rằng một vị đại lão sinh vật học nào đó phải nghĩ trăm phương ngàn kế, rụng không biết bao nhiêu tóc mới nghiên cứu ra nổi.

"Bắt đầu lắp ráp, ta sẽ dùng những Lego xếp hình để tạo ra một đảo Sky cực ngầu."

Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế, phía trước bàn bày đầy những miếng xếp hình Lego màu đỏ đen cực nhỏ. Hắn cầm lấy cái nhíp nhỏ màu bạc kẹp từng miếng Lego ghép lại với nhau giống như xây khối kiến trúc trong game minecraft vậy.

Cuối cùng, từng "khối nhỏ" xây dựng ra một hòn đảo lớn với kích thước bằng cái chậu rửa mặt.

Hứa Chỉ tốn hơn mười bảy ngàn khối sinh vật mới xếp xong hình.

"Tập hợp sinh vật đã làm xong, tiếp theo là tập trung trong Sa Bàn nhỏ, diễn hóa dựa theo loài chim bay là được."

Hứa Chỉ chống má: "Cơ hội tốt trời ban, bây giờ trò chơi Sa Bàn không có người, vừa lúc diễn hóa một đảo Sky ở bên trong..."

Trên thực tế, vẫn có mấy người chơi không tham dự kế hoạch này, ngoài hiện thực có việc gấp, nhưng Hứa Chỉ đề phòng có bất trắc, trực tiếp chặn quyền đăng nhập trò chơi Sa Bàn của bọn họ, để tránh bọn họ đăng nhập vừa lúc nhìn thấy chúa sáng thế đang

bắt đầu tạo vật...

"Bắt đầu diễn hóa, lại là một miếng thịt bào tử to lớn hoàn toàn mới, giống với miếng cá trước đó, chỉ có điều phải tiến hóa thành loài chim thế nào chứ?"

Hứa Chỉ len lén đăng bài lên mạng.

Người Mắng Ta Đều Bị Ghi Vào Sổ Nhỏ: "Các vị đại lão, có ai có thể nói cho tôi biết, sinh vật đơn bào đi lên lục địa thế nào, làm thế nào biến thành một con chim có thể bay được?"

Vô số người chơi lập tức tràn vào tham dự đề tài này.

"Dựa theo tuyến đường diễn hóa trong lịch sử, loài chim sinh ra, trước hết phải bò ra khỏi biển..."

"Cậu có thể thử con đường tiến hóa này một lần!"

...

Hứa Chỉ bắt đầu diễn hóa.

Yêu cầu của anh không cao, chỉ cần từ một "bào tử" lớn diễn hóa thành loài chim, chim gì cũng được, bất kể là hình thù kỳ quái nào, chỉ cần biết bay là đủ rồi.

Sau đó, hắn thất bại...

Rất thảm.

Trước đó tùy tiện đều có thể tiến hóa ra loài chim dị dạng, bây giờ cố hết sức lại không được.

Hắn vẫn là đang dùng "phương pháp tiến hóa tùy duyên", toàn bộ đều trông cậy vào duyên phận.

Chủ yếu là không có điên cuồng nghiên cứu kiến thức về

thuyết tiến hoá, dẫn đến mình còn xa mới bằng được người chơi chuyên nghiệp trong trò chơi, thất bại nhiều lần, lại ghép hình vài lần, hắn mới chế tạo ra được một hòn đảo Sky lơ lửng trên trời.

Đảo Sky này tỏa ra hai màu đỏ đen, hòn đảo hình tròn bất quy tắc, hai bên mọc ra một đôi cánh khổng lồ.

Rào!

Con chim kỳ lạ này vỗ cánh bay lên không trung.

Hứa Chỉ ngẩng đầu, lặng lẽ nhìn con chim bay kỳ lạ có kích thước bằng chậu rửa mặt, bay qua bay lại ở phía trên vườn trái cây giống như con đại bàng vậy.

"Loài chim này không chỉ có thể coi như 'Achilles'(*) của vùng đất của các vị thần cũng có thể tính là như là vệ sĩ số một của ta! Có thể bay đi khắp nơi, tuần tra gần vườn trái cây và bảo vệ an toàn cho ta."

"Xuống."

Hứa Chỉ đứng ở cửa viện, nhẹ nhàng khoát tay.

Ầm.

'Achilles' trong vùng đất của các vị thần nhẹ nhàng rơi vào trên bàn tay của Hứa Chỉ, nó giống như một con đại bàng được thuần dưỡng, giang đôi cánh phát ra ánh kim loại sáng bóng, tràn ra khí thế đầy mạnh mẽ.

Hứa Chỉ xoa phần lưng rộng của nó, cảm giác được sự cứng rắn của kim loại. Sau đó hắn lại đưa cho nó một quả táo: "Ngoan, về sau mày chính là thú cưng trong vườn quả của tao."

Két két két!

Sinh vật hòn đảo hình tròn có vẻ hiếm lạ, cúi đầu mổ một cái,

lập tức ăn hết quả táo.

Loại sinh vật hỗn hợp này thật ra là do một đống sinh vật tụ hợp lại một chỗ, là mảnh ghép, tóc, da, xương cốt, mỗi một sinh vật thật ra đều có miệng của mình, như vậy làm sao ăn thức ăn? Lẽ nào cả đám tách ra, ngồi ở trên mặt đất cùng ăn sao?

Thật ra không cần tách ra.

Đám người chơi bọn họ đã sớm có suy nghĩ về chuyện này, chỉ dùng miệng ăn là được rồi.

Bọn họ tiến hóa ra "thực quản", cũng là từ miệng ăn đồ giống như một cái phễu, thức ăn sẽ từ một “đường ống” như mạng nhện trong người lan tràn tới các nơi trên thân thể, thậm chí sẽ có thức ăn tràn ra da, vận chuyển tới miệng của mỗi tổ chức.

Kết cấu vi sinh vật bọn họ suy nghĩ ra để tiến hóa sinh tồn, thật sự hợp lý và vô cùng tinh vi.

"Phó Não Trí Tuệ, phân tích đặc tính gen của sinh vật hỗn hợp này." Hứa Chỉ suy nghĩ một lát.

Đặc tính như sau: Vùng đất của các vị thần, Achilles.

Đặc tính gen: Phía ngoài có gai nhọn, có thể thay đổi hình thể, từ một giọt máu cũng có thể tái sinh, và vĩnh thế trường tồn.

(Có khả năng trưởng thành vô hạn, tiềm lực chưa biết).

"Ồ, tự nhiên đổi một gen thiên phú?" Hứa Chỉ hơi thoáng ngẩn người ra.

(*)Achilles: Achilles là nhân vật trong thần thoại hy lạp, chàng là con trai của

Peleus- một chiến binh mạnh mẽ với Thetis- nữ thần biển cả. Gắn liền với điển tích gót chân asin.

Chương 106: Ý Tưởng Ban Đầu Về Sa Bàn Phụ Thứ Hai

Nếu phải hỏi vì sao Tà Thần Cthulhu kia kinh khủng như vậy, không thể nghi ngờ là do thiên phú gen của hắn – “khủng khiếp đến không thể diễn tả”, không thể nhìn thẳng, không thể lắng nghe tiếng của nó.

Theo cách nói thông thường thì đây là một loại kỹ năng bị động "Vòng ánh sáng chết chóc", bất kỳ sinh linh nào có cảnh giới thấp hơn hắn sẽ lập tức tử vong, mà sinh vật tập hợp trước mắt này lại mất đi năng lực này sao?

Hứa Chỉ nhìn về phía thiên phú gen này.

Vỏ ngoài có gai nhọn:

Vỏ ngoài ngoại trừ xương cứng, lực phòng ngự xuất sắc, có thể bắn ngược lại phần lớn tổn thương vật chất, trung hòa một phần tổn thương tinh thần.

"Chắc là do kết cấu cứng rắn của khối Rubik đưa đến, trông qua có vẻ không tệ." Hứa Chỉ suy nghĩ một lát:

"Lại phối hợp với tính bất tử của nó, quả thật chính là thứ chứa thịt tốt nhất, chịu đòn tốt nhất!"

Tự mang theo giáp ngược, điên cuồng phản ngược lại tổn thương.

Đồng thời, thật vất vả mới đánh chết được nó, nhưng trong một nháy mắt, từ một giọt máu, nó lại có thể khôi phục lần nữa, còn nhớ nó còn có ba thiên phú gen là ‘thay đổi hình thể’, ‘lấy máu

sống lại’, ‘ vĩnh thế trường tồn’... không có khả năng đùa được đâu.

"Thật đáng kinh sợ, như là nằm yên chịu đòn, ngươi đánh một hồi, trái lại là tự đánh chết mình."

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát lại hỏi Phó Não Trùng Sào:

“Vì sao không có ‘khủng khiếp đến không thể diễn tả’?”

Giọng nói máy móc của não phụ Trùng Sào truyền đến:

“Trước đó là do 173 giống loài khác nhau tạo thành, mà hiện tại xem như là cùng một giống loài, cùng một giống loài sẽ phát ra sóng tinh thần đại thể tương đồng, ý thức không hỗn loạn quá nhiều.”

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát liền hiểu rõ.

Cho dù bọn nó cũng tiến hành phân tách cơ quan, cơ quan mỗi loại một việc, nhưng xét đến cùng vẫn là cùng một chủng tộc ‘khối Rubik’, giống như là một đống kiến đen, con mối, kiến bay tạo thành, là một nhánh trong tộc.

Hứa Chỉ hơi rướn lông mày:

“Điều này giống như là cùng một người, tế bào thân thể phân hoá thành xương cốt, da, máu thịt, cho dù khí quan các nơi có hình thái khác nhau, nhưng xét đến cùng vẫn đồng nhất là từ một 'nguồn gốc' tế bào phân hóa ra.

Không thể có ‘khủng khiếp đến không thể diễn tả’ cũng xem như là đương nhiên.

Cho dù sinh vật này cũng có thể tách rời, nhưng đem so sánh, nó càng giống như một vật còn sống thật sự.

“Cũng xem như đã thành công, vậy bây giờ ta có thể chế tạo ra

số lượng lớn sinh vật Bán Thần, không phải là rất mạnh sao?

Hứa Chỉ cười, nghĩ thầm: “Có nên chế tạo thêm mấy con làm đại quân Bán Thần không nhỉ?"

Hắn nhìn về phía phòng của mình, cười lớn:

“Hay là, đều thay thế hết đây?"

Nếu bàn, ghế, giường chiếu, đèn đóm, tất cả đều là sinh vật hỗn hợp, đều là Bán Thần... gian phòng vặn vẹo, thần bí, khủng khiếp, đây mới là phong cách mà thần sáng thế nên có chứ.

Chỉ mới vừa nghĩ như thế, đã cảm giác như đạt tới đỉnh cao của nhân sinh rồi.

Chỉ có điều lúc này, não phụ trí tuệ nhắc nhở: "Đề nghị không nên chế tạo quá nhiều loại sinh vật bia đỡ đạn này."

"Bia đỡ đạn ư?" Hứa Chỉ ngẩn người, đây là Bán Thần đấy.

Phó não Trùng Sào nói: "Trùng Sào Mẫu Hoàng đời trước càng am hiểu thao tác sản xuất dây chuyền trên phương diện này hơn, chế tạo ra số lượng lớn người nhân tạo, loại sinh vật Bán Thần này, là binh chủng bia đỡ đạn ở tầng thấp nhất để Trùng Sào Mẫu Hoàng chinh phục văn minh khác... Lúc này, ta không đề nghị đào tạo quá nhiều, năng lượng không đủ."

Ý là bây giờ ta chỉ là một con gà con, căn bản không làm gì nổi sao?

Hứa Chỉ nghe vậy liền suy ngẫm.

Trên thực tế, chế tạo ra một con hay chế tạo ra vô số cũng không có gì khác nhau, tất cả đều bày ra đó, nếu quả thật là một tên tham ăn siêu cấp, cần rất nhiều năng lượng mới có khả năng duy trì được cơ năng của thân thể, vậy quả thật không thể chế tạo

quá nhiều được.

Hắn đã không còn tiền rồi.

Phó Não Trùng Sào lại nói tiếp:

“Cho dù là sinh vật có tiềm lực vô hạn, trưởng thành vô hạn, nhưng quý ở tinh chứ không quý ở nhiều, kiến nghị chỉ nên bồi dưỡng một con vì tốn rất nhiều tài nguyên.”

“Cần tài nguyên gì cơ?” Hứa Chỉ không nhịn được hỏi.

“Tài nguyên tu luyện.” Phó Não Trùng Sào nói: “Trùng Sào Mẫu Hoàng, ngài đây là dự định dung nhập gen của Evil Eye vào mỗi "Tế bào" cá thể, đi theo con đường tu luyện ạ?”

Hứa Chỉ gật đầu.

Suy nghĩ của hắn cũng giống với những người chơi kia, mỗi khí quan tổ chức đều dung nhập gen của Evil Eye, mỗi khí quan có thể tự mình tu luyện, đó mới là mạnh nhất.

“Như vậy, 17321 ô lại tương đương với 17321 vu sư phù thủy, tương đương với một quân đội có thể chinh chiến vô số văn minh, muốn tu luyện cần bao nhiêu tài nguyên?”

Hứa Chỉ toát mồ hôi lạnh.

Động không đáy siêu cấp!!

Phó Não Trùng Sào nói tiếp:

“Như vậy, chúng ta lùi thêm một bước nữa, cho dù không cần tài nguyên trợ giúp, để cho bọn họ thong thả tự phát tu luyện cũng không thể, dù sao bọn họ không có trí tuệ của bản thân, không có cách nào tu luyện, cần có Trùng Sào Mẫu Hoàng người, ở bên cạnh khống chế cơ thể bọn nó, cho bọn nó từng tên tu luyện.”

????

17321 vu sư phù thủy không thể tự tu luyện, muốn một mình ta khống chế từng người bọn nó tu luyện à?

Hứa Chỉ cảm thấy đầu muốn nổ tung:

“Điều này căn bản là không thể làm được đi?”

Hứa Chỉ tự mình tu luyện còn cảm thấy mệt mỏi, còn khống chế 17321 vu sư tu luyện à?

“Không phải không thể, chỉ là một công trình dài dằng dặc mà thôi.” Phó Não Trùng Sào trả lời: “ Đồng thời, khi bọn họ tu luyện tới vu sư cấp bốn, lại có thể thoát ly tầng thứ sinh vật cấp thấp, sinh ra trí tuệ của mình lại có thể tự động tiếp tục tu luyện.”

“Ta thay mỗi người bọn nó tu luyện tới vu sư cấp bốn à? Ngươi đang đùa ta chắc? Đó là hơn mười bảy ngàn người đấy, cố vỡ mật chỉ khoảng mười ngàn thôi, cũng không thể xử lý được!” Hứa Chỉ bất lực rồi.

Bây giờ ta mới là một vu sư cấp một, vu sư cấp bốn còn xa cuối chân trời, được không?

Càng về sau, càng tăng trưởng theo cấp số nhân, cho dù là thiên tài, như Lý Sinh Khương trước đó là thế hệ Luyện Kim Đại Đế cũng phải mất một tháng mới đạt tới vu sư một cấp.

Một năm mới đạt tới vu sư cấp hai

Bảy năm mới đạt vu sư cấp ba.

Hai mươi năm mới là vu sư cấp bốn.

Một mình ta khống chế hơn mười bảy ngàn vu sư bắt đầu tu luyện lại từ đầu, mỗi người đều phải tốn hơn hai mươi năm à?

Hứa Chỉ lập tức mất đi tâm tình chế tạo, quá trình đào tạo quá kinh khủng, dù thế nào cũng không thể lấp đầy.

Nhưng đi kèm với tiêu hao khủng khiếp là tiềm lực thực sự đáng sợ, gần như có thể có khả năng trưởng thành vô hạn.

Cỗ máy chiến tranh này là thân thể sinh mạng siêu cấp khủng khiếp, cảnh giới của sinh mạng đơn thể không có thể cân nhắc được. Thử tưởng tượng xem, một đám sinh vật đều là vu sư cấp một, khi tổ hợp lại sẽ có chiến lực có thể so sánh với Bán Thần.

Nếu bọn họ đều là vu sư cấp một thì sao?

Chỉ sợ chiến lực có thể so với Thần Thoại cấp tám!

Vậy cấp hai, cấp ba thì sao? Nếu mỗi người bọn họ đều là Truyền Kỳ cấp sáu, Sử Thi cấp bảy thì sao? Hơn mười bảy ngàn người cùng tập trung tổ hợp sinh mạng...

Không dám tưởng tượng nữa!

Chỉ có điều, hơn mười bảy ngàn vu sư đều tu luyện tới loại cảnh giới đó, quả thật chính là nói mơ giữa ban ngày, trước mắt cũng chỉ nghĩ mà thôi.

“Vừa nói đến đây lại thấy mệt tim, phương thức tu luyện rụng trọc đầu này, ta chỉ muốn một vài người làm công trong vườn quả thôi.”

Chân mày Hứa Chỉ hơi giật giật.

“Có nên mở ra Sa Bàn phụ thứ hai, thiết bị mô phỏng vu sư tu luyện hay không?"

Hắn đột ngột xuất hiện suy nghĩ kỳ lạ:

Để cho mười ngàn bảy ngàn tế bào khối Rubik này cho "người chơi" tới khống chế, tu luyện thành vu sư?

Có lẽ phần quảng cáo phải ghi như vầy:

"Thiết bị mô phỏng vu sư tu luyện, lựa chọn giải trí tốt nhất cho người chơi! Cho các người lĩnh hội cảm giác vui vẻ khi trở thành vu sư, từng bước tu luyện, lịch trình đặc sắc để trở nên mạnh mẽ."

Dường như có thể thực hiện được.

Hứa Chỉ chống má: "Nhưng điều này quá khô khan, chính là đơn thuần bảo người ta ngồi xếp bằng tu luyện, minh tưởng, quá nghiêm túc, chắc hẳn người ta có ngu ngốc nữa, cũng sẽ cảm thấy chẳng hề thú vị, hoàn toàn không có trải nghiệm vui trong trò chơi."

Cụ thể nên mở ra hình thức thế nào với bên ngoài, ý định tạo một Sa Bàn mới làm sao ta cần phải cân nhắc cẩn thận, nghĩ cách dụ dỗ bọn họ rơi vào hố... Nếu có thể thành công, chỉ sợ thú cưng trong vườn quả của mình sẽ có tiềm lực vô cùng!

"Tạm thời xem tình hình bên này thế nào lại nói sau." Hứa Chỉ tạm thời gác lại chuyện bên này, lại nhìn về trong thế giới Sa Bàn lớn, bắt đầu âm thầm quan sát, điều tra trại địch như mọi khi.

Trong diễn đàn hết sức náo nhiệt.

Bởi vì không ít người bên trong bắt đầu cuộc sống mới, tiếp xúc với một vài dân bản địa, hiểu được vài nội dung.

Rất nhanh lại có một bài hot lập tức được lên đầu trang:

"Tin động trời, vừa phát hiện ra một đoạn lịch sử đen tối không ai biết, cuộc đời làm hàng X của Luyện Kim Đại Đế! "

Chương 107: Lời Mê Sảng Khinh Nhờn Của Sách Ác Ma

Hứa Chỉ mở bài đăng, phát hiện lịch sử đen tối của Lý Sinh Khương bị người ta đào bới ra, cả chuyện to hay nhỏ đều không bỏ sót.

Dù sao đây là điều không thể tránh khỏi, chỉ cần những người khác ở bên trong, vừa tìm về lịch sử của thời đại nữ vu hắc ám, sẽ phát hiện ra một phần đời bi thảm của Slime này.

- Ha ha ha! Mười Tường Vi tệ, giá rẻ muốn chết luôn! (cười đến phát khóc)

- Quốc vương Lilith vĩ đại của Babylon đã từng nói: cái chủng tộc Slime này xuất hiện chính là đã cứu vớt những nam nhân Babylon đang lâm nguy, loại kết cấu này chính là tồn tại trời sinh dành cho nữ vu tà ác! (in đậm)

- Không được, tôi cười tới mức co thắt dạ dày rồi! Tôi còn đang ăn cơm đấy, tôi không thù không oán với anh, vì sao anh phải đăng bài mưu hại tôi chứ! (tức giận)

...

Mọi cách nói xôn xao, thảo luận, cười đến mức không chịu nổi, vô cùng sung sướng.

Dù sao mọi người cảm thấy rất bài xích với điều này, hóa ra thần thoại của thế giới Vu Sư, người được gọi là một vị Quân Chủ Đại Đế mạnh nhất trong lịch sử, người mặt ngoài lộ ra ánh sáng cực kỳ vĩ đại trước mặt mọi người, cũng từng trải qua lịch sử đen

tối thật đáng buồn này.

Nhưng trong lòng bọn họ cũng lập tức cảm thấy được cân bằng.

Không chỉ có chúng ta vừa tiến đến đã thảm như vậy, hóa ra đại lão cũng vậy. Vừa tiến vào cũng là bị dân bản địa của thế giới khác hành hạ một lần!

Sau một loạt thảo luận ngắn ngủi, từng người lại nhanh chóng đeo kính mắt VR, tiến vào trò chơi.

Bởi vì mấy phút bên ngoài lại tương đương với mấy ngày bên trong, làm không tốt trong nháy mắt không để ý lại có thể chết ở trong đó.

Nhưng mới qua mấy ngày lại thật sự có người bắt đầu chết.

- Vương của tôi chết rồi, tôi dẫn theo chủng quần 'Thực quản' của mình sinh sôi ở trong rừng cây, trong lúc vô tình bị một con thú lớn đi ngang qua giẫm chết, các vị đại lão trong diễn đàn, rất nhiều người còn trong tình cảnh nước sôi lửa bỏng hơn tôi, các người có ai chết nhanh hơn tôi không?

Lần đầu tiên có người chết, không thể nghi ngờ đã sôi trào.

Một trò chơi này quá khó nên đã sớm được suy đoán sẽ có người chết, bọn họ lần lượt rời khỏi trò chơi, thậm chí có người lớn mật tiên đoán, phần lớn mọi người không sống quá ba năm, nhưng không ngờ lại nhanh như vậy.

Krypton Chặt Tay:

- Ha ha ha, tôi còn chưa chết, tôi đã thực hiện cộng sinh cùng có lợi, tôi là lông tóc ở trong một ổ chim, bây giờ đã cộng sinh cùng con chim kia, cắm rễ trên đầu của nó, biến thành sợi lông dựng thẳng trên đỉnh đầu nó, lực tinh thần của tôi có thể miễn

cưỡng ảnh hưởng với loài chim khác, chấn áp những sinh vật khác, để nó săn mồi.

Vị này đã tuyên bố mình dẫn theo chủng quần, sinh sôi nảy nở, đều biến thành sợi lông dựng thẳng trên đầu con chim kia.

Ảnh chụp màn hình.

Ảnh chụp màn hình.

Một con chim nhỏ rất kỳ lạ xuất hiện.

Đỉnh đầu con chim tự nhiên mọc ra từng sợi lông đen thui của loài người.

Nhìn kỳ quái không chịu được, đồng thời những sợi lông màu đen này còn phân bố hết sức kỳ lạ, là kiểu tóc Địa Trung Hải, giữa đỉnh đầu của con chim tròn lóc, một vòng xung quanh lại đầy lông đen.

Krypton Chặt Tay:

- Hì hì, thế nào? Tôi thiết kế kiểu tóc không tệ chứ?

- Kiểu tóc Địa Trung Hải này thật vớ vẩn, anh muốn tôi cười chết, sau đó kế thừa tài sản của tôi chứ gì? (đáng giận)

- Kinh vãi! Đại lão biến thành tinh thần khí khống chế đỉnh đầu, cộng sinh cùng có lợi với con chim nhỏ à?

- Thế giới Vu Sư, cảm nhận khủng hoảng tới từ Tà Thần đi! Cho dù các ngươi giết chết tôi, phân thây tôi, các bộ phận của cơ thể tôi rơi lả tả khắp thế giới cũng sẽ ma hóa các loại sinh vật, ví dụ như lây nhiễm sinh vật rừng rậm ma hóa trước mắt - chim lông dựng Địa Trung Hải! (nghiêm túc)

Mà người khác cũng lên tiếng.

Ảnh chụp màn hình.

Ảnh chụp màn hình.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du:

- Thấy hình ảnh không? Tôi chính là cái xương đang bị con thú lớn hình chó kia liếm... Tôi đã thương lượng đạt được tình hữu nghị với con thú lớn, cũng thực hiện cộng sinh cùng có lợi, nó chịu trách nhiệm cung cấp thức ăn cho tôi, tôi chịu trách nhiệm sinh sôi nảy nở hậu đại của xương cốt cho nó gặm.

Vô số người cười ra tiếng.

- Cái gì mà cộng sinh cùng có lợi chứ? Cô là bị nuôi nhốt, bị xem thành thức ăn!

- Phiên bản người đẹp và thú hoang chân chính! (cười)

- Thả người đẹp kia ra, để cho tôi tới liếm! (thấy tức cười)

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du:

- Tất cả các người đều đang làm gì thế? Đừng phá người ta, khốn kiếp!!

Người chơi đã chết kia thấy vậy, lập tức rơi nước mắt đầy mặt, hóa ra người ta ở trong nước sôi lửa bỏng hơn ta còn không chết, dựa vào đâu mà ta lại chết chứ? Vì sao ta còn đen hơn cả người Châu Phi vậy? Thú đi ngang qua trùng hợp cũng giẫm chết Vương.

Trên thực tế, tự lực cánh sinh trên cơ bản đều không có đường sống, người thông minh một chút đều nghĩ đến cộng sinh cùng có lợi.

Dù sao bản thân là bộ phận cơ thể bị rụng ra, vốn khó có thể sống sót độc lập, chỉ có thể nghĩ cách ký sinh, dựa vào những sinh vật khác.

- Đúng rồi, người chơi đã chết kia, anh mau báo địa điểm của anh để mọi người đi qua tiếp nhận tộc đàn hoang của anh, để tránh bị diệt sạch sẽ làm chúng ta thiếu mất một bộ phận khí quan.

Đám đại lão Học Cũng Uổng Công tỏ vẻ:

- Còn nữa, chúng ta lần lượt lấy mười ba người chơi cơ bắp, mười ba điểm làm trụ cột, bắt đầu gây dựng lại ở các nơi trên thế giới, hình thành mười ba cái đoàn đội, cuối cùng tập hợp lại một chỗ.

Đây là cách tốt nhất.

Bởi vì cơ bắp là tổ chức hình cầu liên kết các khí quan, nếu không có các khí quan bọn họ chính là năm bè bảy mảng.

...

Một phía khác.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi nằm ở trên giá sách, làm một quyển sách da thú, nhìn cô gái tóc vàng xõa tới vai đang ngồi ở trong căn phòng trước mắt, âm thầm nói thầm: “Chúng ta là bộ phận cơ quan bị rơi ra, bây giờ quả thật rất khó sống sót độc lập! Chúng ta chỉ có thể ký sinh ở trên những sinh vật khác... Bọn họ cộng sinh cùng chim và cộng sinh cùng thú lớn, mà bọn mình muốn cộng sinh với người lại tương đối khó khăn, bởi vì ta không hiểu ngôn ngữ của dân bản địa."

Nhà này là gia đình rất giàu có, có đình viện, trang viên và sản nghiệp của mình.

Gia đình này, bọn họ cơ bản cũng đã hiểu rõ tình hình, người

đẹp tóc vàng tên là Lynda này không có tư chất làm vu sư, chỉ có tri thức hiểu lễ nghĩa, là người bình thường, rất thích đọc sách, nhưng mà tỷ tỷ của nàng đi học ở học viện vu sư, là một vu sư cấp ba.

"Ta chắc là dính liền 'Da thịt' với chủng quần của mình, bị thổi đến nơi này, kết quả người đẹp tóc vàng Lynda thấy được mặt đất có từng tờ da thú, lại khéo tay liền dùng ta và chủng quần của ta đóng thành một quyển sách da thú."

Soạt.

Bỗng nhiên, người đẹp tóc vàng bỗng nhiên tới giá sách lên, lấy quyển sách Dọa Não Nhỏ Xuống Núi này lấy xuống, đi tới đặt lên bàn bắt đầu lật xem sách.

Người đẹp tóc vàng vừa lật xem sách, vừa nhíu mày:

"Là ảo giác của mình sao? Sao cảm giác quyển sách này tự nhiên có thêm vài tờ, cũng cho ta một cảm giác như vật còn sống vậy."

Sau khi nhặt quyển sách này về, trong nhà Lynda lại liên tiếp xảy ra chuyện lạ:

Phòng bếp lúc nào cũng mất một ít thức ăn.

Nửa đêm dậy đi vệ sinh, lần nào cũng thấy có bóng đen di chuyển.

Dường như nhà bọn họ đang phát sinh biến hóa khủng khiếp nào đó lẻn lặng lẽ vào, quỷ dị, tối tăm và chưa biết.

Đồng thời, mỗi tờ da thú trên quyển sách da thú này cũng không tránh khỏi quá dày đi, còn có cảm giác ôn hòa, thậm chí phía trên mỗi tờ da thú đều có một kẽ hở, càng xem càng giống như một cái miệng dữ tợn.

Thậm chí từ khi thức ăn trong nhà không ngừng giảm bớt, quyển sách này tự nhiên lại có thêm vài tờ...

Trong nhà rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Một loại cảm giác khủng hoảng không thể diễn tả dường như có vô số xúc tu từ trong bóng tối thò ra, còn quấn lấy Lynda, làm cho nàng cảm thấy sợ nổi da gà.

"Đã đến lúc nên ngả bài rồi."

"Ta không hiểu ngôn ngữ bản địa, giở từ điển lại quá chậm, thật may ta đã xin các cư dân mạng bên ngoài giúp đỡ, để ta suy nghĩ một chút xem... Các dân mạng chỉ cho ta mười ba câu giao lưu thường dùng với thế giới khác, chào hỏi phát âm: Chào ngài, tôi không có ý xấu..."

Kết quả lời đến khóe miệng Dọa Não Nhỏ Xuống Núi lại biến thành một câu:

- Người đẹp, chúng ta hẹn hò chứ?

Người đẹp Lynda đang lật trang sách ra lập tức dừng lại.

Nàng sợ đến mức trong đầu trống rỗng, bỗng nhiên lùi về phía sau vài bước, hoảng hốt la lên:

- A!!! Sách tự nhiên biết nói!

Nàng gần như suy sụp, hét lớn:

- Còn là lời lẽ bẩn thỉu như vậy, chẳng lẽ Tà Thần bị Thần giết chết kia còn chưa chết?

Mấy ngày hôm trước, Tà Thần xuống mặt đất, bị Thần trí tuệ giết ở gần Vương đô Babylon gây ra động tĩnh, vẫn bị vô số người nghe thấy, nhưng đối với cô gái bình thường như Lynda, nó lại giống như lời đồn xảy ra ở chân trời xa xôi, sự kiện lớn ảnh hưởng

tới thế giới căn bản không lọt được vào cuộc sống đọc sách bình thường của mình.

Sách biết nói!

Lynda thề với Thần trí tuệ Mercury, cả đời mình cũng chưa từng thấy qua cảnh tượng quỷ dị khủng khiếp như vậy!

Không cần khẩn trương, đừng kích động.

Lynda hít sâu và nhanh chóng an ủi mình, nếu không giết chết mình thì chưa chắc đã có ác ý, mình hoàn toàn có thể nghe thử xem quyển sách khủng khiếp tà ác này dự định làm những gì.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi thấy được Lynda sợ đến mức kêu lên thảm thiết thì lập tức sốt ruột không chịu nổi.

Lúc này hai bên đều khẩn trương.

Hắn vội vàng hít một hơi thật sâu:

“Xem ra, mình đã dọa cô ấy rồi. Lúc này, cần phải trấn an tâm trạng của cô ấy. Ta nhớ lời nói thân mật mà các dân mạng đã nói, phía dưới có một câu ý nói là: Xin đừng lo lắng, tôi là bạn tốt."

Hắn mở miệng nói, kết quả lời đến miệng lại thành một câu:

- Người đẹp, mời hãy xoa nhẹ thân xác của ta, mời hãy viết chữ trên thân ta.

A!!

Người đẹp tóc vàng kia bắt đầu hét lên chói tai.

Đây là hình ảnh vặn vẹo quỷ dị tới mức nào? Một quyển sách tự nhiên có ý thức của mình, còn không ngừng thốt ra những lời lẽ dâm đãng như vậy, không hổ danh là Tà Thần vặn vẹo buồn nôn tới cực điểm, đầy tâm trạng đen tối...

Quyển sách này tuyệt đối có ác ý, thật sự là tà ác!

- Xem ra, vẫn là mình quá đường đột, một quyển sách biết nói thì ai cũng không tiếp nhận được.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi cuối cùng vẫn sốt ruột.

Hắn thấy được Lynda hoảng sợ như vậy, lại vội vàng nhớ lại một trong những câu mà các dân mạng dậy cho hắn, hắn trấn an tâm trạng, thể hiện thiện ý:

- Ta có thể có may mắn được nàng kéo từ trên quyển sách này xuống, để cho nàng chùi đít hay không?

A!!

Người đẹp tóc vàng hoàn toàn suy sụp, sợ quá khóc thét lên:

- Biến thái! Biến thái!!

Tại sao lại kêu gào thê thảm như vậy?

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi lập tức hoàn toàn sốt ruột, ta là bạn rất tốt! Ta là người tốt!

Hắn vội vàng khống chế Vương của mình và các chủng quần trang sách. Rào rào, một quyển sách màu đen bước chân đi tới giống như ma quỷ, rất nhiều lời thân thiện được nói ra:

- Người đẹp, ta có thể uống nước tắm của nàng không?

Hắn bước từng bước tới gần:

- Vậy ta có thể may mắn được nàng làm áo da thú mặc lên người không?

Hắn tiếp tục đi về phía trước:

- Mong hãy nghiêm túc liếm từng trang sách của tôi và hôn ta.

...

Lynda càng bị dọa tới phát điên, lùi từng bước về phía sau, nhanh chóng bị ép tới góc tường.

Đây là...

Đây là sinh vật khủng khiếp tới mức nào!!!

Vặn vẹo, ô uế, hắc ám, gian tà:

- Đây là một quyển, sách hắc ám ghi chép sự tà gian!

Ta muốn chết!

Người đẹp tóc vàng Lynda phát cuồng, suy sụp và lập tức ngất đi.

“Ngất rồi à? Xem ra, quyển sách bỗng nhiên có thể nói như ta, cho dù là người đẹp tóc vàng trí thức như vậy vẫn tương đối khó tiếp nhận."

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi vẫn nghĩ hết sức đơn thuần:

"Nhưng thái độ của ta ôn hòa, hữu hảo như vậy, mười ba câu ân cần thăm hỏi thiện lương thường dùng như vậy, chắc hẳn cô ấy có thể cảm nhận được chứ...?"

Ta không phải là người xấu đâu.

Chương 108: Sóng Ngầm Chuyển Động

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi lẳng lặng chờ, đợi Lynda tỉnh lại.

Qua mười mấy phút, Lynda từ trong trạng thái yếu ớt tỉnh lại, phát hiện ra một quyển sách đang quan tâm bảo vệ mình.

Sách nhìn thấy mình tỉnh lại thì lập tức vui vẻ, lại lo lắng buồn phiền nói:

- Ta có thể xoa cái mông của nàng không?

A!!

Lynda lại ngất đi.

Lần sau tỉnh lại, Lynda đã chấp nhận số mệnh.

Cô chuẩn bị lặng lẽ tiếp nhận sỉ nhục, nhưng lại phát giác mình cũng không bị xâm phạm, cho dù quyển sách tà ác này nói ra những lời lẽ cực kỳ phóng đãng ô uế, lại không có bất kỳ hành động mang tính thực tế nào.

Nàng đã dần dần ý thức được, mình an toàn:

“Mặc dù là một quyển sách miệng đầy tà ác và hắc ám, nhưng lại là một kẻ không có năng lực, chỉ có thể nói cho đã nghiện.”

...

Một phía khác, rừng cây tươi tốt.

- Thuật Chiếu Sáng!

- Nó mù rồi, nhanh lên!

- Bóng tối lắng nghe.

- Xuân xúc tu!

Mấy nữ vu cấp một đầu đầy mồ hôi, trong tay cầm pháp trượng đang thi triển ra từng vu thuật cấp thấp, sau vô số ánh sáng rực rỡ chớp hiện, một con thú nhỏ cỡ sáu mét ầm ầm đổ xuống.

- Chúng ta thành công rồi!

- Đạo sư chắc chắn sẽ thưởng cho chúng ta!

Một đám nữ vu nhỏ nhảy cẫng hoan hô, vội vàng đi qua thi thể của cự thú để thu thập nguyên liệu:

- Các người nói xem, chúng ta đã cố gắng như vậy, năm năm sau trong cuộc thi đấu giao lưu học viện giữa ba đại vương quốc vu sư, chúng ta có khả năng tham gia không?

- Không thể lại tổ chức nữa chứ? Bây giờ, thời đại nữ vu hắc ám tà ác lại tới, bị những người hướng dẫn của học viện gọi là 'Thời đại hắc ám hậu Tường Vi', Medusa Đại Đế thống trị thế gian, bây giờ tất cả đều lấy Vương quốc Tường Vi làm đầu.

Một lát sau, các nàng vui vẻ quay đầu rời khỏi.

Qua hơn mười phút, từng con rắn dài giống như xúc tu màu đỏ không da trông rất buồn nôn, cơ bắp chúng nó vặn vẹo, từ trong lỗ trên cây đi ra, lặng lẽ trườn ra, men theo vết thương da thịt bị cắt phá chui vào trong thân thể của con cự thú cỡ nhỏ.

“Cuối cùng đã thành công lấy được thân thể." Một giọng nói yếu ớt vang lên, là tiếng Trung phát ra vô cùng rõ ràng.

Ầm!

Bỗng nhiên xuất hiện một cảnh tượng hết sức khủng khiếp.

Một con cự thú đã chết, tròng mắt như tro tàn lại tự nhiên đứng lên, một lần nữa sống lại.

Không tôn trọng thi thể, khống chế người chết, quả thật chính là phá tan lĩnh vực cấm kỵ, ngay cả Tử Vong Đại Đế Medusa cũng không thể làm được lĩnh vực khó tin này, vậy mà nó lại xuất hiện ngay trước mắt. Nếu để cho mấy nữ vu vừa nãy thấy được, bọn họ đều sẽ lập tức chấn động, không thể tưởng tượng nổi.

“Ta dẫn theo quần thể cơ bắp khống chế con cự thú đã chết này, xem ra cũng tạm được."

Ầm ầm ầm!

Con cự thú này không ngờ bắt đầu đứng yên tại chỗ vung nắm tay đầy vẻ uy vũ.

"Ở trong thế giới khác, võ thuật gia truyền Bát Cực Băng của ta, và các loại võ thuật có thể phát huy một cách hoàn hảo, thân thể này xem như không tệ!"

Lúc đầu động tác của hắn hết sức chậm chạp, vừa vặn thân thể nhanh chóng thích ứng, dần trở nên thoăn thoắt, lại có thể chạy nhanh qua rừng cây chạy, nhảy nhót, linh hoạt giống như con vượn.

Long Tịch xem như là một trong những đặc công mạnh nhất, giỏi nhất trong quân đội hiện nay.

Kỹ thuật bắn súng, năng lực ám sát không phải là mạnh nhất, thậm chí chưa tiến vào top 30, nhưng vì sao không lựa chọn những người khác, là bởi vì võ thuật của hắn mạnh nhất, là truyền nhân võ thuật cổ có văn hóa mấy nghìn năm của Trung Quốc.

Đúng vậy, ở thời đại này, súng ống làm cho võ thuật, thuật cận

chiến ngày nay đã chỉ còn là phụ trợ, hắn đã bị lạnh nhạt một thời gian dài, nhưng lần này hắn lại được chọn ra để thực hiện nhiệm vụ đặc biệt lần này.

Lúc đầu, cấp trên bảo hắn tới chấp hành nhiệm vụ cơ mật, có người nói có thể ảnh hưởng tới cả vận mệnh quốc gia, hắn rất nghiêm túc, nghĩ có lẽ là nhiệm vụ cửu tử nhất sinh, lẻn vào nước địch, ám sát một nhân vật quan trọng nào đó, hoặc lấy được tài liệu của một sở nghiên cứu cơ mật nào đó.

Vì nước quên thân cũng sẽ không tiếc.

Mà khi hắn biết nhiệm vụ của mình chính là chơi một game online giải trí, sau khi thu được chỉ tiêu vào trò chơi, hắn lại đờ người ra.

????

Nhiệm vụ cơ mật ảnh hưởng tới số phận của một quốc gia, tự nhiên bảo hắn chơi trò chơi?

Hắn bình thường cũng có giải trí, không phải chưa từng xem qua tiểu thuyết mạng, một vài thiết lập trong tiểu thuyết võng du hàng đầu chính là một loại bối cảnh này.

Mở đầu các loại tiểu thuyết game online này thường là một đặc công xuất sắc xuất ngũ, gặp cảnh thê thảm, bị bộ đội quanh năm lạnh nhạt, bỗng nhiên nhận được nhiệm vụ cơ mật của đất nước, chơi một trò trò chơi mạng.

Bởi vì các loại nguyên nhân, tài khoản này ảnh hưởng tới số phận của các nước lớn trên trái đất.

Sau đó, nhân vật chính bá đạo ở trong trò chơi, lúc đầu lại nhận được nghề nghiệp ẩn, không ngừng gặp được những điều kỳ lạ, điên cuồng luyện cấp, thành lập đoàn đội, cướp thành trì, cướp boss, treo người chơi của những quốc gia khác lên đánh, cuối cùng

ở trong hiện thực, trong trò chơi, đồng thời đi lên đỉnh cao của cuộc đời...

"Đừng tưởng ta chưa xem qua tiểu thuyết võng du! Tại sao kịch bản ban đầu lại giống hệt vậy chứ?"

Long Tịch lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ:

"Đồng thời còn xảy ra ở trên người ta?"

Cho dù hắn phỉ nhổ, nhưng hắn biết mình không phải là diễn viên chân chính.

Hắn làm đặc công, quanh năm đấu với một vài đặc công siêu cấp của nước nên biết rất rõ sự khủng khiếp của bọn họ.

"Để cho ta đoán xem nào, cận chiến không phải là mấy người mạnh nhất kia, Bell của nước Mỹ được gọi là Bạo Long, được cho là có thể đánh nhau tay không với cá sấu, đại sư kiếm pháp Yamada của Nhật chính là người có thể chặt đứt mũi tên bắn tới. Chắc hẳn bọn họ đều đã tới chứ?"

"Các người rốt cuộc là ai ở trong mười ba người này!?"

"Ở thời đại súng ống phát triển như hiện nay, đám người chúng ta đều có số phận long đong. Lần này, chúng ta đều là người truyền thừa cuối cùng của võ thuật cổ ở các quốc gia, tới thật sự đấu một trận ở trên thế giới này!"

"Các người đừng tưởng rằng tôi không biết các người đang làm gì." Hắn tiếp tục nói nhỏ: "Người chơi đã bị cự thú hơn ba mươi mét giẫm chết thật sự là ngẫu nhiên sao?"

"Trong ảnh chụp màn hình của người chơi sắp chết kia, ánh mắt con cự thú giẫm chết hắn vô thần, toàn thân cứng đờ, rõ ràng là một con cự thú đã chết, cũng giống như tình hình của ta hiện nay vậy, có người âm thầm khống chế cơ bắp, các người đã bắt

đầu thu thập các phần của Tà Thần nằm rải rác ở khắp nơi!"

Đã xuất hiện người chơi đầu tiên bị loại.

Rất rõ ràng, những người khác đang âm thầm hành động, ám sát rất nhiều người chơi vô tội khác.

Mấy người ẩn nấp trong đó đang thu thập các bộ phận cơ thể ở khắp nơi trên thế giới, để trở nên mạnh mẽ, đồng thời còn dự định giết hại mười hai người khác trong "hội nghị bàn tròn mười ba người", trở thành một kết cấu cơ bắp duy nhất hoàn toàn thống trị toàn bộ thân thể Cthulhu Tà Thần.

Khi đó, chính là người thắng cuối cùng.

Giọng hắn trở nên lạnh lùng:

"Bọn họ đang làm bộ tạo ra chuyện từng người chơi chết ngoài ý muốn, trước khi bị những người chơi bình thường phát hiện, bọn họ sẽ cố gắng điên cuồng tàn sát, để tránh những người khác đều trốn đi, sẽ không dễ tìm kiếm nữa."

"Giông bão sắp nổi lên."

"Bố cục của cả trò chơi sẽ biến hóa kịch liệt."

Hắn suy nghĩ một lát lại bước nhanh ra ngoài:

"Mình cất bước chậm hơn bọn họ, vận may quá kém, bây giờ mới tìm được thân thể của một con cự thú."

"Thế giới này hẳn là người bản địa có lực lượng rất siêu phàm, ta tuy là một con cự thú, nhưng thân thể cao sáu mét vẫn quá nhỏ bé, nhưng cự thú biết võ, ai cũng không ngăn cản được! Ta có một thân thể sáu mét, lại có tự tin đi một đấu một với con cự thú hơn mười mét...

Sau đó ta có thể đổi cơ thể của cự thú, hơn mười mét, hơn hai

mươi mét, mỗi lần đổi sẽ càng lớn hơn.

Đợi đến khi đổi được cự thú năm mươi, sáu chục mét, chắc hẳn lại có thể đánh lén một thị trấn nhỏ. Ta lại thêm vào cơ thể đặc tính 'Zombies', bản thân chính là một thi thể cự thú, vu sư cấp hai cấp ba bình thường chắc hẳn không phải là đối thủ của ta, ta có thể xông ra đường, vào hiệu thuốc vu sư nào đó để cướp lấy một phần 'Máu Evil Eye' và các loại thuốc phụ trợ ổn định, sống qua 'nghi thức tư chất vu sư' là có thể nắm giữ tư chất vu sư."

Mục tiêu của hắn rất rõ ràng.

Tin tưởng những người khác cũng đang nghĩ cách, ưu tiên tới phương diện thuốc này để trở thành một vu sư.

Cuộc tranh đấu này rõ ràng đã nổi sóng ngầm.

"Xuất hiện rồi."

Hắn bước nhanh tới và chợt nhìn thấy ở trong rừng cây tươi tốt trước mắt có một con cự thú màu xám cao mười mấy mét, tròng mắt lóe lên ánh sáng màu đỏ thẫm đầy bạo ngược, hắn hơi rướn người xuống, bày ra một thế công mở đầu của võ thuật.

Chương 109: Sao Bọn Họ Có Thể Tự Mình Dô Ta Nào?

Đúng như lời Long Tịch nói vậy, gần đây trong những người chơi giải trí bình thường đã bắt đầu xuất hiện từng cuộc thanh trừng trên phạm vi lớn, đầy hắc ám, đẫm máu, giết chóc, hoàn toàn không có tình cảm gì đáng nói!

Giết chóc chân chính là bắt đầu từ mấy gián điệp ưu tú của mấy quốc gia ẩn nấp ở bên trong, đó là cuộc chém giết tàn khốc!

Người bình thường và đám đặc công chuyên nghiệp bọn họ có chênh lệch cực lớn!

Trong diễn đàn quả thật đã dần dần có người nhận thấy có gì đó không ổn.

Thậm chí bọn họ cảm nhận được bầu không khí căng thẳng khiến bọn họ hết hồn hết vía!

Vào lúc này, sau khi người chơi đầu tiên chết đi, mười mấy phút ngắn ngủi cũng chính là hơn một tuần trong thế giới vu sư, lại có rất nhiều người chơi bị chết.

Bọn họ đều không ngoại lệ, đều bị cự thú ngẫu nhiên đi ngang qua giẫm chết.

- Tôi thảm vậy, cũng bị cự thú không cẩn thận giẫm chết Vương, chẳng lẽ tôi là người Châu Phi?

- Tôi cũng vậy! Tôi chỉ là người chơi theo hệ làm ruộng, căn bản không có tham vọng, đào hố trên mặt đất, chuẩn bị làm một cái nhà... Má nó, tôi cũng trốn ở dưới mà cũng bị cự thú trên đỉnh

đầu giẫm chết.

- Tôi cũng vậy, thế giới khác quá nguy hiểm, cự thú bản địa rất nhiều.

Mười mấy phút ngắn ngủi cũng chính là hơn một tuần lễ của thế giới Vu Sư, lại có hơn hai mươi người chơi rời khỏi trò chơi, đồng thời tốc độ này còn không hề giảm bớt.

Dựa theo xu thế này, chỉ sợ ngắn ngủi không đến một giờ cơ bản hơn một trăm người đều bị đẩy ra!

Nhưng bất ngờ xảy ra quá nhiều, có người đã nhạy bén hoàn toàn nhận thấy được điểm không đúng.

Học Cũng Uổng Công:

- Tôi đã xem hết ảnh chụp màn hình những con cự thú giẫm chết các người, chúng đều cứng đờ giống như thi thể, cảm giác giống như bị khống chế.

- Sao có thể như vậy được, khống chế người chết à? Ngay cả Tử Vong Đại Đế Medusa cũng còn đang nghiên cứu đấy.

- Tôi là người đề xuất kế hoạch này, đồng thời là một trong những người chơi cơ bắp, biết rất rõ ràng đặc tính sinh vật của người chơi cơ bắp, nếu là người chơi cơ bắp ở trong thi thể của cự thú khống chế thì sao?

Một lời này đã đánh thức người trong mộng.

Các khí quan rải rác khắp nơi đều không có khả năng làm được điểm này, nếu là bắp thịt thì...

Người chơi cơ bắp không chỉ là trung tâm, cũng là tổ chức mạnh nhất trong tất cả khí quan, có thể đi vào trong thi thể của cự thú khống chế cơ thể cự thú giống như khống chế thân thể của Tà

Thần vậy.

Vô số người kích động:

- Ý là có người chơi cơ bắp ẩn nấp, đang điên cuồng săn giết bọn họ sao?

Nghĩ tới đây, bọn họ mới phát hiện ra những người chơi đã chết đều có chung một đặc điểm, đều là những người lúc đầu đã tiết lộ vị trí của mình.

Vô số người nổi giận, lớn tiếng chất vấn.

- Vì sao lại có người âm thầm muốn giết chúng tôi? Không phải chúng ta nên cùng nhau tạo dựng lại sao, kẻ địch chung không phải là Thần trí tuệ Mercury sao? (con dao dính máu. jpg)

- Mẹ nó! Tôi giận thật rồi! Tôi bị phản bội! Đây chính là bản chất của loài người, kẻ thù bên ngoài còn chưa loại trừ, bên trong đã tàn sát lẫn nhau! Nếu không, sao trong hầu hết các trò chơi khác có thể thiết lập người chơi giết người thành chữ đỏ chứ? (phẫn nộ)

- Tôi tới tổng kết một chút, bởi vì các người quá rác rưởi, cả ngày gây chuyện thị phi, gây thêm rắc rối khắp nơi, cùng với để cho các người gia nhập, còn không bằng giết chết Vương của các người, biến thành chủng quần hoang, dung nhập trong thân thể của bọn họ, như vậy sẽ không sợ có người cả ngày tạo phản ở trong thân thể. (chém gió)

- Ý là, bây giờ chúng ta không thể tín nhiệm người nào à? (hai mặt nhìn nhau)

- What the fuck! Tôi đã để lộ vị trí, tôi không nói nhiều nữa, phải nhanh chóng rời đi đây, để tránh bị người chơi nick đỏ giết!

...

Tất cả mọi người rất tức giận.

Bầu không khí vốn rất hòa thuận, bây giờ lập tức bị phá hỏng.

Trong "Hội nghị bàn tròn mười ba người" của người chơi cơ bắp lại có một kẻ đáng sợ giết người như ma, có người đang âm thầm săn giết, tàn sát bọn họ, thu hoạch khí quan của đám người bọn họ, điểm này làm cho vô số người cảm giác da đầu tê dại.

- Chỉ sợ tâm lý của người này không bình thường, thậm chí có chút biến thái vặn vẹo, lấy việc tàn sát người chơi khác làm niềm vui.

Lập tức có vô số người cảm thấy bất an.

Mà các dân mạng hóng drama trên internet ngược lại bàn luận thảo luận rất nhiều. Dù sao nhìn chung trong lịch sử của tất cả game online, bang hội trong game online cỡ lớn nào mà khi bang chiến, người chơi bên trong chẳng lục đục với nhau?

Đây coi như là hành vi đối địch, tàn sát lẫn nhau đầu tiên của người chơi từ khi Bào Tử Tiến Hóa mở ra tới nay.

Dù sao trước đó, trên ý nghĩa nào đó trò chơi này thật sự "giải trí", mọi người hòa thuận, không lục đục với nhau, dù sao mọi người tự tiến hóa giống loài, không có tranh chấp lợi ích dính vào trong đó.

Nhưng bây giờ, đã có người chơi bắt đầu nội đấu.

Người có ác ý sát hại người chơi, nằm vùng ở trong hội nghị bàn tròn mười ba người.

Mục tiêu của hắn rất rõ ràng, rất ích kỷ, chắc hẳn chính là loại bỏ tất cả người chơi khác, để mình làm người chơi cơ bắp duy nhất hoàn toàn khống chế thân thể Tà Thần này để trở thành Luyện Kim Đại Đế - Chúa tể thế giới Vu Sư tiếp theo.

Vô số người rất kích động, tức giận mắng lớn, dù sao tượng đất cũng có ba phần tính nóng.

Lúc này, các đại lão Học Cũng Uổng Công, Tốc Độ Xe Akina đi ra ổn định lòng quân.

Học Cũng Uổng Công:

- Xuất hiện sự kiện giết người có ác ý, tình huống khẩn cấp! Bây giờ, các vị đừng để lộ vị trí của mình, để tránh bị giết, đồng thời không nên tùy tiện đầu nhập, tin tưởng người chơi cơ bắp khác. Nhưng tổ chức khí quan rời rạc mọi người không có người chơi cơ bắp cũng không được, sẽ là năm bè bảy mảng. Nếu các vị tin tưởng vào nhân phẩm của tôi, có thể gửi địa chỉ cho tôi, tôi là một người có thể tin được trong này, trong lúc mọi người ở các nơi trên thế giới âm thầm phát triển, tôi sẽ chậm rãi đi dạo thế giới, tìm kiếm mọi người để tổ hợp lại.

Mọi người vẫn còn tin được vào nhân phẩm của đại lão Học Cũng Uổng Công, mọi người đều là thở phào nhẹ nhõm.

Lúc này, Tốc Độ Xe Akina cũng lên tiếng:

- Nếu mọi người tin tưởng tôi, cũng có thể tới đầu nhập vào tôi, trong mười ba người, danh tiếng của tôi tuyệt đối có thể tin được, mọi người cũng đều biết nhân phẩm của tôi.

Chiếc xe của đại lão Tốc Độ Xe Akina bình thường nhanh như gió lốc, nhưng nhân phẩm thật sự không có khuyết điểm gì, thậm chí còn tương đối nhiệt tình, là loại sẵn sàng rơi đầu máu chảy vì anh em.

Ngay lập tức, trong lúc nguy cấp này, vô số người đoàn kết lại, tự nhiên xuất hiện cảnh tượng mọi người đồng tâm hiệp lực, sức mạnh như thành đồng, nhất trí đấu với bầu không khí bên ngoài, nhanh chóng tổ chức sách lược ứng phó đâu vào đấy.

Mà mười một người chơi cơ bắp khác tất nhiên cũng không chịu yếu thế.

Dù sao người đều bị hai vị này cướp đi, bọn họ chơi cái gì?

- Tôi có thể tin tưởng! Mọi người cũng có thể đầu nhập vào tôi!

- Khiển trách người chơi chữ đỏ có ác ý phá hỏng danh tiếng của chúng tôi!

Vì vậy, mười một người còn lại đều bắt đầu hiện thân tỏ vẻ mình hoàn toàn có thể tin được, nếu các vị cư dân mạng tin tưởng bọn họ, có thể gửi địa chỉ cho bọn họ, bọn họ để bảo vệ mọi người.

- Con mẹ nó, thật thật giả giả, mười ba người chơi cơ bắp đều nói mình không giết người, mình đáng tin, vậy rốt cuộc ai là cuồng ma giết người?

- Ai là người sói?

- Tôi đã nhìn ra rồi, đây là một trò chơi Ma Sói! Người sói ẩn nấp trong bóng tối, ở trong đêm tối xung quanh, len lén giết hại hơn một trăm dân thường, tiên tri 'Học Cũng Uổng Công' muốn dò la ra thân phận người sói, bảo vệ 'Tốc Độ Xe Akina' chủ động bảo vệ dân thường...

Vô số người lập tức cảm thấy kỳ lạ, kết cấu này thật sự phù hợp với Ma Sói, thân phận đã bị dính chặt.

- Ha ha, căn cứ theo kinh nghiệm người chơi Ma Sói lão luyện nhiều năm, trong mười ba người chơi cơ bắp này có người sói ẩn nấp trong bóng tối, rất có khả năng không chỉ có một, rốt cuộc là bao nhiêu người? Mọi người từ từ nghiên cứu đi!

- Đúng vậy, không nên tùy tiện tin tưởng! Nếu không những

con dê thường như chúng ta chính là chủ động lao vào miệng sói cọp.

...

Bọn họ không khỏi thảo luận, xem trò chơi trở thành trò Ma Sói, bắt đầu nghiên cứu xem rốt cuộc ai mới thật sự là cuồng ma giết người trong mười ba người này.

Từng bài phân tích lý trí xuất hiện, các loại vua suy luận đều lên tiếng, thậm chí bắt đầu dùng phương pháp loại trừ, sàng lọc thân phận của mỗi người trong đó, đồng thời bình luận hành vi thường ngày của mười ba người chơi bọn họ.

Nhưng những người này đều là xuất thân từ nghề nghiệp gián điệp chân chính, làm sao có thể để đám các dân mạng bình thường bọn họ vạch trần được?

Một trò chơi Sa Bàn giải trí này, người chơi bình thường và các dân mạng đều không hiểu, thật ra độ khó đã ngầm tăng lên rất cao.

Lúc này, lại có người lên tiếng.

- Ai nói đây là Ma Sói? Mọi người suy nghĩ xem, đưa hơn một trăm người tới một bản đồ lớn, để bọn họ tàn sát lẫn nhau, giết chết đối phương, 'Lượm đồ', nhận được trang bị của đối phương, không phải là trò chơi săn giết ăn gà*, chiến trường kích thích trong truyền thuyết sao?

*Ăn gà: PUBG (Trò chơi bắn súng bản đồ 100 người, thi đấu đến khi tìm ra 1 người thắng cuộc)

Vô số người lập tức kịp phản ứng.

- Vừa nghĩ thế, tự nhiên bị rơi xuống các nơi, chẳng phải là bắt đầu nhảy dù à? (cười)

- Vừa nghĩ thế, bây giờ những người chơi đã chết chẳng phải thành hộp rơi xuống đất à? (cười)

- Vừa nghĩ thế, nhảy dù tới các nơi trên thế giới, bắt đầu phát triển, tìm kiếm các loại thời cơ, len lén lấy gen của Evil Eye để tu luyện, trưởng thành... Chẳng phải là tương đương với tiến vào trong phòng cướp đoạt vật tư, tìm kiếm mũ bảo hiểm, áo giáp, súng k98? (cười)

...

Vốn là một sự kiện tàn sát rất ác độc, người chơi cơ bắp có dụng tâm hiểm ác đáng sợ đang âm thầm tàn sát người chơi khí quan bình thường vô tội.

Kết quả ở dưới sự tưởng tượng của mọi người, sự kiện vốn có người chơi tên đỏ đầy ác ý lại biến thành Ma Sói đấu trí so dũng, bọn họ còn định tìm ra người sói, bây giờ lại thành trò chơi lớn trốn giết, mọi người lập tức đầy sung sướng, tỏ vẻ càng có áp lực, càng có tính khiêu chiến, trò chơi ăn gà này mới thú vị.

Các đặc công gián điệp từ các nước tới Trung Quốc: ???

Bọn ta rõ ràng đang làm một cuộc dọn sân có ác ý rõ ràng, tàn sát rất nhiều người, không ngờ rằng các người phát hiện được nhanh như vậy, lại bắt đầu nhanh chóng cảnh giác! Nhưng vì sao càng hoan hô, càng vui vẻ hơn? Thậm chí còn dự định tiến hành phản kích bọn ta, chơi trò trốn giết với bọn ta?

Bọn họ âm thầm quan sát tất cả lời bình luận trong diễn đàn trò chơi, tư duy không phản ứng kịp... Đây là nước đi thần kỳ tới mức nào, các dân mạng của đất nước này vốn rất khẩn trương, ai nấy đều cảm thấy bất an, nhưng nháy mắt lại vui vẻ lại rồi.

Rõ ràng là áp lực chết chóc cấp bách như vậy, có thể chết bất cứ lúc nào, vì sao bọn họ còn có thể tự mình high lên được?

Nhưng trên mạng càng thêm hưng phấn.

- Tôi quả thật thích chết trò chơi này rồi!! Nó còn có thể tăng nhiệt độ, đây là một trong những trò chơi sôi động nhất hiện nay.

- Đại cát đại lợi, buổi tối ăn gà!

- Chào mừng các người chơi bắt đầu đi tới chiến trường kích thích: Cuộc trốn giết lớn trong thế giới Vu Sư!

Chương 110: Người Chơi Hệ Cá Ướp Muối

Không chỉ có những đặc công gián điệp bất đắc dĩ, ngay cả Hứa Chỉ ở trong vườn trái cây của mình cũng cạn lời rồi. Những người này có độc, sao cái gì cũng có thể làm cho bọn họ tự phê lên được thế?

Nhưng… vô số người càng thêm hưng phấn.

- Tôi đã học được cách mà các đại lão sống sót rồi! Chúng ta vốn chính là khí quan ký sinh, phải nghĩ cách cộng sinh với cự thú ở gần đó, biến thành một trong những khí quan của chúng. Sợi tóc như tôi đây cũng nghĩ cách ký sinh cự thú, trở thành sợi tóc trên đỉnh đầu. (phấn đấu)

- Phía trên, anh sinh trưởng ở trên đỉnh đầu quá dễ gây chú ý! Rất dễ bị lộ thân phận ở trước mặt người chơi tên đỏ. Anh phải trốn đi, là lông tóc, anh không suy nghĩ cắm rễ ở nơi nào đó trên cơ thể cự thú, trở thành… lông nách của nó à! (mặt ngầu)

- Các anh em, có tập hợp thành đội không?

- Đúng, những người chơi khí quan bình thường như chúng ta phải tập trung lại sưởi ấm cho nhau! Dù sao giữa chúng ta không có liên quan về lợi ích, cũng sẽ không giết chết đối phương. Bởi vì chúng ta cũng đâu phải là tổ chức hệ cơ bắp có thể sắp xếp, ràng buộc các khí quan.

- Đã inbox.

...

Về sau, những người này không dám lại đăng ảnh chụp màn hình ra ngoài nữa, thậm chí không dám xin cư dân mạng giúp đỡ, tất cả đều lựa chọn ẩn nấp, từng người giao lưu chat mật riêng với nhau.

Trên thực tế, chỉ đánh bất ngờ hơn hai mươi người đã bị phát hiện, điều này nhanh hơn trong tưởng tượng rất nhiều. Những gián điệp kia đã đánh giá thấp những nhân tài trên mạng, tuy rằng bọn họ có cách suy nghĩ kỳ lạ, nhưng người ta tuyệt đối không ngốc.

"Những người chơi này có tâm lý rất tốt, thật ra cũng không tệ."

Hứa Chỉ nhàn nhã gặm một miếng táo, nhai rắc rắc:

"Nhưng cho dù phần lớn người chơi bình thường có cảnh giác, cũng rất khó trốn được sự điều tra theo dõi chuyên nghiệp của bảy người kia. Chỉ sợ không tới ba mươi người có thể sống tiếp, thậm chí có thể chỉ có năm, sáu người."

Không cần nghi ngờ, cuộc trốn giết lớn này là hổ vào bầy dê.

Lại xem có bao nhiêu con dê có thể trưởng thành trong sự đuổi giết và đè ép, biến thành một con hổ khác.

Nhưng ít người mới tốt.

Hứa Chỉ tỏ ra mình là một chúa sáng thế có tình cảm hiền lành:

"Dù sao ‘nhiệm vụ diễn hóa giống loài’ của bọn họ đã hoàn thành, Tà Thần cũng tiến vào thế giới Sa Bàn lớn, đã không cần tới đám người làm công bọn họ nữa, chính là thời điểm ‘tá ma giết lừa’, mượn tay của bảy người này dọn bãi."

- Những người đứng đầu các sở nghiên cứu phía sau bảy người

bọn họ nhất định sẽ dốc hết toàn lực để phát triển, đẩy mạnh văn minh Sa Bàn, nâng cao lực lượng của mình nhằm đánh bại đối phương.

Bọn họ có cạnh tranh, mình lại có thể có thu hoạch.

Cái này gọi là ngao cò tranh nhau, ngư ông đắc lợi.

Hứa Chỉ chuyển tầm mắt sang phía Trần Hi, xem nàng sống thế nào, ít nhiều gì hắn vẫn phải quan tâm một chút.

- Lại thêm, mình có thể cho cô ấy một thân phận không tệ, khác với khí quan lông tóc ngắn khác, làm sợi tóc của Tà Thần hết sức dài nhỏ, tạo thành một nhúm tóc dài, miễn cưỡng có thể thay thế cơ bắp, tổ hợp các loại khí quan, lén liên kết các người chơi và trở thành thủ lĩnh... Nói nàng ấy là người chơi ngầm thứ mười bốn trong những người chơi ở trung tâm bàn tròn cũng không quá đáng.

Những người khác đều không nghĩ tới giai đoạn sẽ bị đánh tan, tiến vào tạo dựng lại khí quan.

Mà Hứa Chỉ đã sớm có kế hoạch về phương diện này, tất nhiên để cho Trần Hi nhân cơ hội lựa chọn làm tóc, như vậy, cô trở thành là một người chơi giả cơ bắp, có thể tự mình lôi kéo một nhóm thành viên, thậm chí cạnh tranh đấu với bọn họ.

...

Trong rừng cây tối tăm nào đó.

Một miếng da đầu dính với vô số sợi tóc.

Haruko Thích Học Tập:

- Ha ha ha, hai chị em gái chúng ta không ngờ cách nhau không xa, giờ lại ở cùng một chỗ!

Giấy Bạc:

- Còn là da đầu và tóc dính được ngay, chúng ta cũng có bạn.

Haruko Thích Học Tập:

- Vậy tiếp theo chúng ta nên làm gì? Có nên chơi trò trốn giết lớn Ma Sói kia không.

Trần Hi suy nghĩ một lát, nói nhỏ:

- Tôi bước vào chỉ để ngắm phong cảnh, dự định làm game thủ giải trí ngắm cảnh thôi, đánh đánh giết giết gì đó không thích hợp với con gái.

Haruko Thích Học Tập:

- Vậy chúng ta nên làm gì?

Giấy Bạc:

- Chúng ta kiếm tiền thì thế nào? Chúng ta cùng nhau kiếm tiền, mua trang viên, ở trong biệt thự sang trọng để thưởng thức thức ăn ngon, cùng nhau nấu ăn, đi dạo phố, du lịch, đi khắp nơi trên thế giới, tôi muốn xem cây ngô đồng tuyệt đẹp ở sâu trong sa mạc! Cũng muốn nhìn Evil Eye sống trong đầm lầy đất bùn! Còn muốn xem tháp đồng hồ ở Vương đô Babylon! Còn muốn nhìn tạo vật Adolf cấp thế giới trong truyền thuyết nữa!

Người này đã sớm quy hoạch hướng dẫn du lịch ở thế giới khác.

Haruko Thích Học Tập:

- Được, dù sao bọn họ đánh là việc của bọn họ, chúng ta những người thuộc phe giải trí tự chơi một mình, ở thế giới khác chu du thế giới, hai cái khí quan này, từ nay về sau mai danh ẩn tích, đánh chết đều không quay về cùng bọn họ gây dựng lại...

- Chúng ta kiếm tiền thế nào đây? Ở trên mạng, tôi thấy có game thủ giải trí giống như chúng ta nói không muốn ăn gà, làm cạnh tranh, có người nói dự định tự mình nuôi hai con động vật nhỏ, sau đó trồng cây ăn quả, lai tạo, sau đó ủ rượu, sau đó mang đi bán lấy tiền. Dù sao rượu ở thế giới này quá nguyên sơ, quá khó uống, công nghệ chế tạo chưa phát triển.

- Ah! Hắn là chơi nông trường sao? Ủ rượu, trồng trọt, nuôi vật nuôi? Vậy cơ hội kinh doanh của chị em chúng ta chính là... Viết tiểu thuyết!

Trần Hi lập tức biểu thị, cho dù mình không chơi trò chơi, nhưng làm một fan tiểu thuyết, còn viết tiểu thuyết rất giỏi:

- Chúng ta học tập ngôn ngữ dân bản địa, làm công tác phiên dịch, văn minh của thế giới bản địa quá nghèo nàn, không có văn hóa lịch sử về rượu, không có âm nhạc, thậm chí không có tiểu thuyết, sách đều là truyện lịch sử in ra và các loại sách vu thuật nghiêm túc. Luyện Kim Đại Đế xuyên qua đã mang đến công nghệ, chúng ta cũng phải mang tới văn hóa lâu đời! Làm kẻ chép văn, phiên dịch tiểu thuyết, làm cho văn minh của thế giới này rạng rỡ đa sắc, phong phú lên.

Haruko Thích Học Tập:

- Đây là một cách kiếm tiền tốt! Tôi xem một vài tuyển thuyết xuyên qua thế giới khác, nhân vật chính đều chép sách lập nghiệp, sách phù hợp với văn hóa thế giới này, ví dụ như nàng Bạch Tuyết và bảy chú lùn, Harry Potter, ma giới, mới tới là tôi đã thấy rất vui rồi. Tôi đã tưởng tượng ra dáng vẻ sửng sốt của bọn họ.

Trần Hi cũng càng nói càng hưng phấn:

- Thú vị chứ? Chúng ta cũng sẽ sao chép một vài sách phương đông có chất lượng, ví dụ như Anh Hùng Xạ Điêu, Tây Du Ký, ở bên này chắc chắn sẽ rất hot. Chúng ta vừa du lịch, vừa đi dạo

ngâm thi nhân, kể truyện ở khắp nơi, sau đó bán sách!

Hai người càng nói càng có tính quy hoạch, bọn họ đều dự định bắt đầu học tập ngôn ngữ bản địa.

Nhưng… một vấn đề lại xuất hiện.

Lấy giấy và bút ở đâu ra?

Haruko Thích Học Tập:

- Quần thể tóc của cô không phải là bút sao? Quần thể da đầu của tôi lại không phải là giấy à? Hai bên chúng ta điên cuồng sinh sôi giống loài, lại có thể sản xuất ra giấy bút, đây là do trời định! Ông trời bảo chúng ta tới đấy, chính là để truyền bá sách và văn hóa.

Vừa nghĩ thế cũng thấy đúng.

Da đầu quả thật có thể làm một tờ giấy da thú.

Mà tóc giống như kim thêu, ở trên da đầu không ngừng may ra từng chữ màu đen, lại có thể làm bút.

Đồng thời, bọn họ còn có thể giống như máy đánh chữ, sắp xếp ra một trăm trang giấy, một trăm sợi tóc, theo động tác thống nhất do "Vương" làm ra, xe chỉ luồn kim, lại có thể sản xuất ra số lượng sách lớn, quả thật tiện lợi.

"Bắt đầu viết sách à?"

Hứa Chỉ thấy vậy thì khẽ sờ mũi:

"Dụng ý của anh là để em làm tóc rồi xưng bá, không ngờ lại tự nhiên nghĩ đến viết chữ, đúng là người chơi giải trí hiền lành."

Nhưng Hứa Chỉ cũng không quá để ý.

Chỉ là mở ra một bàn tay vàng nhỏ mà thôi, Trần Hi không cần, muốn tự mình chơi trò chơi của mình, thật sự làm theo đẳng ngắm phong cảnh không tranh với đời, cũng kệ cô ấy đi. Ban đầu cho cô ấy vào vốn để giết thời gian, có thể kết bạn, chơi trò chơi với nhau, làm ruộng cũng không tệ.

- Chỉ là, chắc hẳn hai cô nhóc bọn họ cũng sẽ sống không quá lâu, không quá một hai năm nhanh chóng bị loại như những người chơi bình thường khác cũng tính là một kỳ nghỉ không tệ rồi.

Hắn lại rời mắt, nhìn về một phía khác.

Vương quốc Babylon.

Từng tin tức được truyền đến.

- Các nơi trên thế giới đều xuất hiện các loại sinh vật ma hoá, bị khí quan của Tà Thần ký sinh, lây nhiễm sự tà ác cho từng giống loài.

- Vương, ở sa mạc, những nơi hoang vu hẻo lánh trong ba đại vương quốc, các nơi trên thế giới đều có các sự kiện kỳ lạ xảy ra, một vài người trên đường phố cũng tính là bình thường đã tự nhiên biến mất.

- Thậm chí có người thấy hình ảnh hết sức quỷ dị khủng khiếp tối tăm. Hơn nửa đêm, có một quyển sách tà ác đi lại ở trên đường, điên cuồng dùng cách thức chào hỏi để nói ra những lời phóng đãng, ô uế, dẫn tới người qua đường xung quanh điên cuồng chạy trốn.

Quân Chủ Đại Đế Medusa nghe đại thần trong vương cung báo cáo, nàng ta ngồi ở trên vương tọa nhắm mắt dưỡng thần, dường như đang ngủ say:

“Ngay cả sách cũng biết đi biết nói à? Tà Thần này khủng khiếp tới mức nào chứ? Chỉ là các bộ phận nằm rải rác trên thế

giới lại..."

Chương 111: Sự Ra Đời Của Ma Thú

Vương…

Dưới Vương điện, vô số nữ vu đại thần nín thở, sắc mặt khẩn trương.

Thời đại sau khi ba nữ vu mở ra nền văn minh nữ vu, ly khai bộ lạc, nhân loại chính là bá chủ duy nhất trong thế giới nữ vu, thế giới này không có bất kỳ loại cự thú cường đại nào có thể uy hiếp nhân loại.

Vì vu sư nắm giữ lực lượng siêu phàm, những cự thú bình thường dù là loại khổng lồ, cũng không có cách nào đấu lại được vu sư.

Nhưng hiện tại, những cự thú đó cùng những Tà Thần hợp thể, cộng sinh, đều biến thành cực kì quỷ dị, thậm chí đều có thể tu luyện giống như con người, từ từ mở ra trí tuệ đơn giản.

Như vậy, ưu thế của nhân loại sẽ triệt để biến mất.

“Chẳng lẽ lại quay trở lại thời kì xa xưa khủng bố nguy cơ tứ phía, nơi nhân loại cực kỳ hèn mọn, cự thú khủng bố ăn thịt người ở khắp nơi?”

Medusa bỗng nhiên trầm mặc, đôi mắt sâu thẳm như nhìn thấu năm tháng, nhìn về phía trời xanh, tựa như thời đại đốt nương làm rẫy xuất hiện ngay trước mắt, thời đại bộ lạc ba nữ vu để tranh giành mạng sống mà chiến đấu chống lại trời đất và thiên nhiên.

Mặc dù nhân loại luôn lâm vào cảnh đấu đá nội bộ, tranh

giành bang phái, nàng và Luyện kim Đại đế đã tranh đấu hàng trăm năm, dần dần cũng có người đã quên khoảng thời gian khó khăn đó.

Nhưng Medusa chưa bao giờ quên.

“Phải biết rằng mở ra thời đại của vu sư, một trong ba nữ vu trong truyền thuyết, Circe chính là sư phụ của ta.”

Medusa lặng lẽ nhìn bức bích họa ‘Ba nữ vu’ trong cung điện gần đó.

Vào thời cổ đại, ba người phụ nữ mặc da thú, đầu đội vòng hoa, giẫm lên vô số xác phụ nữ, xác chết chồng chất như núi, máu chảy như biển, bọn họ vây quanh nhau, giơ cao một ngọn đuốc lớn.

Nàng ngồi lặng lẽ ba tiếng đồng hồ, rồi đột nhiên mở ra đôi mắt già nua.

“Không ngờ đến thời đại của ta lại xảy ra loại chuyện này… Ta đã quá già rồi, không biết có thể cầm cự nổi không, có thể đột phá nữa không.”

“Nền văn minh vu sư được mở ra trong thời đại ba nữ vu, do sư phụ Circe giao cho ta thì không thể đoạn tuyệt trong tay ta… Ta, Quân chủ Đại đế Medusa tại vị một ngày, tuyệt không thể mất nước.”

Medusa đột nhiên mở mắt, bóp nát tay vịn của vương tọa, “Loại sinh vật bị phần cơ thể còn lại của Tà thần ma hóa, nửa ma nửa thú, thì sẽ được xưng thành… ma thú.”

Đạp đạp đạp!

Lúc này bỗng nhiên truyền đến tin tức.

“Vương, tại một trấn nhỏ bên núi, một con cự thú ma hóa đã bắt đầu tấn công thành! Tiến vào đường phố, phá hủy bốn phía, vô số vu sư cấp một, cấp hai bị thương, cửa hàng luyện kim bên đường bị cướp phá! Rất nhiều linh dược bị cướp đi!”

“Cái gì? Rất nhiều ma thú công thành?”

Medusa kinh ngạc đứng lên.

Khí quan của Tà thần … tự mình tu luyện??

Nó đã đến thế giới này, mặc dù bị tách rời, các cơ quan khác của nó cũng tự động theo bản năng, học hỏi hệ thống phi phàm của thế giới này, học tập sức mạnh vu sư độc nhất của chúng ta!

Đây là cái loại quái vật gì vậy!!!

Một cơn ớn lạnh hoàn toàn kinh hoàng dâng lên.

Nàng lập tức lạnh lùng nói:

- Truyền lệnh cho nữ vu trong ba Vương quốc! Các học viện, giáo phái vu sư lớn, dẫn đệ tử tiến vào các ngọn núi lớn tiêu diệt đám ma thú trong rừng!

Sự ra đời của ma thú là một thời khắc lịch sử.

‘Thịnh Vu Chi Mâu’ ghi lại:

【Vương quốc Babylon năm 837, Tà thần Cthulhu, các phần trên thân thể bị rơi rải rác khắp nơi trên thế giới, lây nhiễm các loại cự thú hóa thành ma thú, tiến vào thời đại vu sư thảm họa tứ phía.】

….

“Cuối cùng đã phát triển đến bước này”

Ban đầu, Hứa Chỉ đã nghĩ:

“Trong thời đại thảm họa của các bộ lạc, mọi người đang phải vật lộn để sinh tồn, bị trở thành thức ăn của của cự thú, tranh giành mạng sống với thiên nhiên. Nhưng sau khi phát triển hệ thống tu luyện, có được vu sư, bọn họ đã trực tiếp vượt qua.”

Cự thú đã trở nên quá yếu, không thể theo kịp từng đợt phiên bản mới cập nhật.

“Nhân loại chính là bá chủ duy nhất, bất khả chiến bại. Trong thế giới vu sư nên tồn tại tất cả các loại sinh vật khủng bố, quái dị, vặn vẹo, tà ác, không thể lý giải. Nếu không, làm sao có thể được coi là thế giới vu sư?"

Hứa Chỉ đảo mắt, mỉm cười. Có lẽ vào lúc này, cấu trúc của thế giới này và nhiều sinh vật siêu phàm khác đã hoàn toàn trưởng thành.

Hắn nhìn con vật cưng bên cạnh, con chim mai rùa có hình dáng kỳ lạ này đang ăn trong bồn cơm inox, hắn có chút đau đầu:

“Tên này ham ăn hơn cả ba người trưởng thành, đúng là đòi mạng mà. Phải tìm cách kiếm tiền thôi.”

Tiền đã tiêu gần hết rồi.

Nhưng làm thế nào để dễ kiếm tiền hơn thì vẫn phải nghĩ thêm.

Hắn hít sâu một hơi, sau đó cưỡi chiếc xe bằng điện mới mua mấy ngày trước, chạy đến thị trấn bên ngoài, chuẩn bị sẵn một bao gạo, mang theo một ít nguyên liệu nấu ăn trở về thôn.

Dù gì hiện tại bản thân đang dưỡng một tên đại tham ăn, thật sự không có cách nào, cũng không thể vứt nó vào sa bàn kiếm ăn được?

Hứa Chỉ đi dạo một vòng bên ngoài thành trấn, trên mấy con đường nhỏ nông thôn chào hỏi mấy đại thẩm đang trồng rau bên cạnh, nhưng cũng không vội quay về, thay vào đó là đi vào trong rừng cây không người phía trước.

“Chiến tranh khí chùy!”

Bang!

Dòng sông nhỏ đang chảy xiết ngừng chảy ngay lập tức, nước bắn lên cao hơn hai mét, lộ ra đáy sông rải sỏi.

Rầm! Chỉ một giây sau, nước sông dâng cao, sau đó rơi xuống lấp đầy lại khe hở, nước chảy trở lại.

“Mạnh hơn trước gấp ba bốn lần.”

Hứa Chỉ cười nhẹ,

“Sau mấy ngày tu luyện, ta cuối cùng đã trở thành vu sư cấp hai rồi.”

Chiến tranh khí chùy của Medusa là vu thuật thông dụng nhất, sẽ theo thực lực mà ngày càng mạnh hơn.

Trước đây khi còn là vu sư cấp một, giống như mang một cây chùy bên mình, có thể tùy tiện đánh chết một người, nhưng không quá mạnh.

Vu sư cấp hai, giống như một cái chùy lớn hai thước, đập vào trên người là có thể lập tức đập vỡ lồng ngực của một người, hung tợn không gì sánh được.

“Dần dần có sức tự bảo vệ bản thân rồi.”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút,

“Chỉ là, sức mạnh của vu sư là linh hồn lực, thân thể rất mỏng

manh, nếu bị tấn công bất ngờ rất dễ bị giết. Chỉ có vu sư cấp ba mới có thể học được vu thuật phòng ngự toàn thân."

Nói chung, các vu sư cấp hai sẽ thành thạo hai hoặc ba vu thuật của riêng họ, nhưng Hứa Chỉ lười học các vu thuật cấp thấp này, chỉ Chiến tranh khí chùy thông dụng là đủ dùng rồi.

Cuộc sống nhà nông của hắn rất có quy luật, mỗi ngày đều định kỳ tu luyện.

Lý Khương Sinh mất một tháng cho vu sư cấp một, một năm cho vu sư cấp hai, mà hắn chỉ mất vẻn vẹn một hoặc hai ngày để trở thành vu sư cấp một, hiện tại hắn đã nhanh chóng tiến vào cảnh giới vu sư cấp hai!

Đây đều là do hấp thu hai lần tuyệt chủng hàng loạt trước đó, dẫn đến sức mạnh tinh thần của hắn cực kỳ mạnh mẽ.

"Vu sư cấp hai đã có thể cảm nhận được tình trạng thể chất, thậm chí có thể sử dụng sức mạnh tinh thần để ngăn chặn sự lây lan và nhân lên của tế bào ung thư."

Hứa Chỉ đứng bên sông, nhìn dòng sông đang chảy, khẽ cau mày nói:

"Có lẽ, tiếp tục tu luyện cách này, đợi đến khi cảnh giới vu sư lên cao, đạt đến sử thi. Không, có thể chỉ cần truyền thuyết, sức mạnh tinh thần vĩ đại của chính ta, có thể tiêu trừ toàn bộ tế bào ung thư trong cơ thể."

Thật tiếc, thời gian không đợi ta.

Hệ thống tu luyện siêu phàm là suy diễn mà ra.

Nhưng hắn sẽ không thể sống lâu ở giai đoạn ung thư tiến triển, cũng không có thời gian tu luyện lâu, cho dù với tốc độ luyện hóa cực nhanh này, hắn chắc chắn sẽ chết trước khi đạt tới vu sư

cấp bốn.

Đi theo con đường vu sư này, tu luyện quá chậm, khó lòng giải quyết vấn đề.

Mà Phó Não Trùng Sào cũng đã đánh mất cây khoa học kỹ thuật của Mẫu Sào thế hệ trước, năng lực hiện tại của nó cực kỳ đơn giản, chỉ có hai điểm.

Một là đưa ra bào tử.

Thứ hai là khả năng của trí não, sức tính toán của siêu máy tính, điều khiển mạng,…

Đơn giản là không có cách nào dựa vào khoa học kỹ thuật của Mẫu Hoàng đời trước để chữa bệnh.

Hơn nữa, dù hắn là anh hùng của Trùng tộc, có thể sửa đổi chuỗi gen của mình, nhưng lại không thể loại bỏ tế bào ung thư cứng đầu này.

Hắn tự nói mình là vị Thần Sáng Thế, nhưng bây giờ, hắn thực sự quá yếu.

Một vấn đề có thể được giải quyết bởi một vu sư truyền kỳ trong sa bàn, nhưng lại trở thành thanh kiếm treo lơ lửng trên đầu của hắn.

“Vẫn phải tìm cách ở trong sa bàn.”

Hứa Chỉ suy nghĩ một hồi,

“Thời đại của thuật luyện kim gần như đã đạt đến đỉnh cao, cũng sắp đến lúc bắt đầu triển khai rồi! Phải đưa gen tế bào ung thư của ta vào trong sa bàn để bọn họ bắt đầu nghiên cứu.”

“Chuẩn bị lâu như vậy, cũng đã sắp chính thức bắt đầu.”

Hứa Chỉ đi xe điện, chở một túi gạo và rau dưa. Sau khi thí nghiệm năng lực của một vu sư cấp hai, hắn quay trở lại vườn trái cây. Đồ đạc còn chưa bỏ xuống, hắn đã vào phòng, mở máy tính xách tay, mở Taobao, chuẩn bị đặt một số thứ.

Chương 112: Đấu Tranh

“Nếu là chuyển phát nhanh, đại khái sáng mai là có thể tới.”

Trong khoảng thời gian Hứa Chỉ ra ngoài mua sắm ở siêu thị ngoài huyện thành, ngắn ngủi hai canh giờ trôi qua, đã tương đương với khoảng tám năm bên trong.

Hiện tại, phần lớn những người không đủ năng lực đều đã bị đào thải ra ngoài, bên trong chỉ còn lại có hai mươi mấy người.

Hơn nữa, trong quãng thời gian tám năm vừa qua, những sát nhân ma bên trong hội nghị bàn tròn mười ba người kia, cũng hoàn toàn bị vạch trần rồi.

‘Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell’

‘Nhất Kiếm Quy Tức’

‘Long Vô Danh’

. . . .

Bảy cái tên ID viết bằng chữ đỏ, bị mọi người lên án, điên cuồng mắng chửi.

- Hóa ra ở trong tối bí mật giết người, vậy mà có tới bảy người!

- Quá thê thảm! Còn lại sáu người chơi cơ bắp, thế nhưng bị bảy người bọn họ giết còn lại có hai người, chỉ còn lại đại lão 'Học Cũng Uổng Công', 'Tốc Độ Xe Akina' đang kéo dài hơi tàn.

. . .

Vô số người nhao nhao bàn luận.

- Hai vị đại lão người chơi cơ bắp này tuy rằng trâu bò, trốn thoát khỏi sự truy sát, nhưng mà, những người chơi nội tạng bình thường còn lại cũng phá rối không ít.

- Khó chịu nhất là trước khi bị bắt, bọn họ vẫn còn đang mải mê sao chép sách, sao chép âm nhạc, chưng cất rượu, dẫn đến sự xuất hiện xán lạn của văn hóa quán bar trong thế giới vu sư, hiện tại đã có rất nhiều quán bar ra đời và phát triển, mọi người vào đó để thưởng thức âm nhạc, uống rượu bia, nghe nhà thơ Bard kể chuyện 'Harry Potter và viên đá phù thủy ' ! (đáng sợ)

- Xét về tầm quan trọng của bản quyền! Bọn họ đang xâm phạm bản quyền của tác giả khác, khắp nơi sao chép âm nhạc, sao chép sách, kết quả là bị người chơi chữ đỏ bắt! (buồn cười)

- Con chó sao chép trộm cũng có hôm nay! (nghiến răng nghiến lợi)

. . . . .

Vô số người tỏ ra rất kích động.

Mặc dù là không chơi lại, nhưng ở bên trong tương đương với việc được nghỉ phép một hai năm vậy, cũng đủ hài lòng rồi, nó thúc đẩy nền văn minh tinh thần nghèo khó của thế giới vu sư một cách rõ ràng, tạo ra nhu cầu giải trí trong đời sống sinh hoạt của người bình thường ở thế giới khác, điều đó thực sự tốt đẹp và mang lại cảm giác thành công.

- Hai canh giờ đã trôi qua, cuối cùng đào thải không sai biệt lắm, chỉ còn lại hơn hai mươi người.

Hứa Chỉ vác theo túi gạo, đặt xuống bên trong phòng bếp,

- Trong tám năm, những người này thật sự có thể bịt mắt trốn

tìm, so với dự kiến còn nhiều hơn một chút.

Trần Hi cũng đã sớm rời khỏi trò chơi.

Đúng như Hứa Chỉ dự đoán, trong vòng hơn ba tháng, nàng đã bị tìm ra được.

Lúc đó, nàng coi như đầu tóc của vu sư, có tinh thần lực khống chế người khác, trốn tránh ở bên trong đầu tóc người kia, đang kể chuyện ở trong quán bar thế giới vu sư, nói về tiểu thuyết Tây Du Ký tập 27 'Ba lần Bạch Cốt Tinh lừa Đường Tam Tạng, thánh tăng nổi giận đuổi Mỹ Hầu Vương', chính là đoạn truyện kịch tính ba lần đánh Bạch Cốt Tinh, làm cho vô số thương nhân, thợ thủ công nhao nhao vỗ tay, ra sức khen thưởng.

Kết quả là bị một con cự thú khủng bố tấn công quán bar, buộc nàng phải rời khỏi trò chơi, mới vừa nãy, nàng còn gọi điện thoại phàn nàn với Hứa Chỉ. Hứa Chỉ cũng an ủi nàng một chút, và nói rằng trở thành một người lữ hành suốt ba tháng trong thế giới khác là tốt rồi.

Giờ khắc này, sau tám năm trôi qua, bảy người chơi cơ bắp kia, cơ bản đều đã là vu sư cấp ba, thậm chí trong số đó, ba người đã là vu sư cấp bốn.

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày,

- Đáng sợ như vậy sao? Năm đó, Lý Sinh Khương phải mất đến hai mươi năm, mới đạt đến vu sư cấp bốn.

Phó não nói nhỏ:

- Sau lưng bọn họ, có được viện nghiên cứu cung cấp giải pháp tốt nhất dành riêng cho bản thân. Với tư cách là người chơi cơ bắp, điều khiển và thu thập đến từng bộ phận khác nhau, sau đó nghiên cứu ra các loại năng lực đặc thù.

- Ồ?

Hứa Chỉ sửng sốt một chút, lập tức trở nên hào hứng, nhàn nhã đi đến ngồi trên chiếc ghế, lặng lẽ điều tra hình ảnh.

Trong một khu rừng cây.

Ầm ầm!

Mặt đất đang rung chuyển.

Một con cự thú, dài hơn bảy mươi mét nhăn nheo, vặn vẹo được khâu lại đang giẫm đạp lên những cây đại thụ xanh biếc.

Trên cơ thể nó là vô số loại tứ chi dã thú và mảnh nhỏ da thịt thối rữa, do cơ bắp dính liền ghép lại với nhau, giống như thứ ghê tởm hôi thối bên trong truyền thuyết phương Tây, một tay cầm móc thịt, một tay cầm lưỡi hái, lộ ra nụ cười dữ tợn tanh máu.

- Chết tiệt, ta đã trốn lâu như vậy rồi, mà vẫn bị người chơi chữ đỏ phát hiện ra, chính là tên Bear đáng sợ nhất!

Phía trước, một con cự thú với vô số xương trắng treo móc trên cơ thể, giống như là một bộ áo giáp, đang điên cuồng chạy trốn, giọng nói lộ ra sự sợ hãi,

- Đồ phu Bear, được biết đến là người đàn ông đứng trên đỉnh chuỗi thực vật ở thế giới khác! Ăn bất kỳ loại cự thú nào, loại cự thú gì cũng đều bị dung nhập vào trong thân thể của hắn.

Bear, vốn là một trong số Tà Thần Cthulhu xấu xa khét tiếng, bị nữ vu sư gọi là 'Nhúc nhích hỗn độn' Nyarlathotep.

- Muốn đi sao?

Bear cười lạnh một tiếng, thân thể khổng lồ hư thối được khâu lại, đột nhiên vung chiếc móc thịt lên.

Soạt.

Một cái móc xương dính đầy máu tươi khủng bố, nương theo sợi xích cơ bắp thẳng tắp đỏ tươi, được ném ra xa mười mấy mét.

Ba!

Con cự thú bằng xương nhanh chóng bị móc trở về, con cự thú kia ra sức giãy dụa, nghĩ muốn chạy trốn.

- Hư thối.

Hắn cười rộ lên.

Lập tức, vô số thịt thối chồng chất trên thân thể hắn, tỏa ra một mảng lớn sương mù axit, hình thành một luồng tinh thần lực khủng bố, ăn mòn thân thể của con cự thú bằng xương cốt, khiến cho nó nhanh chóng không thể động đậy.

- Tách rời.

Hắn cúi đầu, vung vẩy chiếc lưỡi hái trên tay còn lại, nhanh chóng tháo xuống một cái xương trắng của con cự thú, biến thành một khối thịt, hắn hung hăng cắn xuống một miếng, lạch cạch lạch cạch nhai nuốt,

- Ừm, mùi vị không tệ, lượng protein nhiều gấp tám lần thịt bò.

Xoạt xoạt.

Đúng lúc đó, đột nhiên bầu trời lấp lóe tia chớp.

Sấm sét rung động, trong nháy mắt, toàn bộ thân thể hư thối bị phá nát, lửa điện thiêu cháy đen thui.

Một vị vu sư truyền kỳ từ bầu trời hạ xuống, nhìn thi thể bằng vẻ căm hận.

- Đáng chết! Hắn đến cùng là còn sống, hay là chết rồi?

Ở đâu đó dưới lòng đất, một khối cơ bắp giống như con giun cơ bắp đỏ tươi lộ ra vẻ chế nhạo,

- Thật may mắn, ta khống chế tộc đàn của ta ở cách đó không xa, tuy nhiên đồ vật cũng đã tới tay, tiếp tục giết thêm một tên nữa, đã đến lúc cần phải đi, chờ sau này ta sẽ quay trở lại báo thù. . . . Ba Vương quốc nữ vu, ngày thống trị các ngươi sẽ không quá xa nữa.

. . . . .

Ở phía bên kia.

- Tại sao các người không cho ta đi theo lưu phái thân thể vung kiếm? Ta rõ ràng là kiếm khách truyền thống.

Yamada hùng hùng hổ hổ, cũng là một con cự thú cỡ nhỏ, cõng ở sau lưng một bao da thú to lớn,

- Những thành viên chết tiệt của sở nghiên cứu, lộ tuyến nghiên cứu lại chính là mang theo một bia mộ lớn di động, không có chút cảm giác nào cả.

Vào lúc này, bỗng nhiên từ nơi xa truyền đến một làn sóng dao động.

- Chết tiệt, lại bị bao vây rồi.

Hắn hùng hổ chửi một tiếng, bỗng nhiên đem bao bọc da thú sau lưng buông ra, là một đống khối thịt đỏ tươi cỡ lớn.

- Bia mộ.

Sau đó, những khối máu thịt kia bắt đầu nhúc nhích, dần dần chồng chất lên nhau, biến thành một tòa bia mộ màu đen cao ba mét.

Bia mộ máu thịt phảng phất như một cái mẫu sào to lớn, máu thịt nhúc nhích, rơi xuống từng cái bướu thịt ở trên mặt đất, hóa thành từng sinh vật quỷ ăn xác lớn cỡ một con chó nhỏ bước ra,

- Hãy đi cướp đoạt, cung cấp lượng lớn chất dinh dưỡng cho bia mộ sinh sản! Sinh sản ra càng nhiều đồng loại của các ngươi.

- Sinh sôi tức là nghệ thuật.

Soạt!

Không đến một chút thời gian, toàn bộ rừng cây bị bầu trời âm u bao trùm, vô số sinh vật như chó con càn quét ở khắp nơi, khiến cho toàn bộ vùng đất hóa thành một mảnh địa ngục chết chóc, thực vật, cự thú, liên tiếp chết đi, bị xem như chất dinh dưỡng kéo về bên trong mộ địa.

Ngắn ngủi không đến nửa ngày, đám cương thi cự thú thịt thối có hình thù kỳ quái ở bên trong bia mộ lớn, bị cơ bắp trong thân thể khống chế, từng bước từng bước đi tới, tràn ngập toàn bộ dãy núi, bước ra khỏi rừng rậm, phóng tới từng vị nữ vu.

Ở trong mỗi học viện, nhóm giáo phái nữ vu sắc mặt kịch biến,

“Lại là đại quân những cự thú cương thi kia, đem các loài cự thú hóa thành quân đội bất tử, tuy rằng sức chiến đấu không phải mạnh nhất, nhưng lại là một trong số tà thần Cthulhu kinh tởm nhất, được xưng là ‘ Sơn dương đen thai nghén ngàn vạn con cháu dày đặc’ Shub Niggurath.”

Các nàng yên lặng ngửa đầu nhìn lên những tấm bia mộ lớn màu đen sừng sững trong mây, chồng chất vô số thi thể, phảng phất như một ngọn núi hắc ám nguy nga đến từ địa ngục.

- Những con quái vật này, được tạo thành bởi những mảnh nội tạng phân tán của tà thần Cthulhu, con quái vật này có khả năng sinh sản, thai nghén ra ngàn vạn loại con cháu, còn suốt ngày nói

rằng 'Sinh sôi tức là nghệ thuật' . . . . . Sẽ không phải là tổ chức từ chỗ kia vẩy xuống, tiến hóa thành sinh vật ma hóa khủng bố chứ. . . .

Cổ họng các nàng khô khát, hiện lên nỗi sợ hãi không tên.

Chương 113: Sự Ra Đời Của Quang Minh Giáo Hội

Ở một bên khác.

Tốc Độ Xe Akina trốn ở trong góc, mang theo mấy người chơi kéo dài hơi tàn tạo thành một cự thú cỡ nhỏ, theo dõi cảnh này:

“Đây rốt cuộc là ai? Người chơi chữ đỏ nào bỉ ổi thế? Lại còn sinh sôi nghĩa là nghệ thuật? Làm màu như dân chuyên nghiệp vậy! Tôi thấy thứ đồ chơi kinh tởm này đang điên cuồng sinh sản, khống chế thi thể cự thú, thật sự muốn tịch thu công cụ gây án này quá!”

“Đại lão đừng lái xe! Tốc độ xe của anh quá nhanh! Đây chính là đâm thẳng vào mộ bia đi chầu trời, một cái nghĩa trang mà thôi, dù cho hình dạng anh nói vừa rồi có hơi…”

Lúc này, hình như có người phát hiện ra bọn họ đang núp trong bóng tối theo dõi.

“Là vị Thần của sự mù quáng, Azathoth!”

Vô số nữ vu biến sắc.

Đùng!

Rất nhiều vu sư đuổi đến.

“Các anh em, chúng ta chạy mau! Rút lui chiến lược!”

Tốc Độ Xe Akina thấy thế, oa oa kêu to.

Hắn khống chế cơ bắp, mang theo các người chơi khí quan, làm ra tư thế uốn éo cực kỳ hài hước, dựng ngón giữa lên khiêu khích, sau đó quay đầu hét to:

“Các vị nữ vu tỷ tỷ xinh đẹp, ta đã nói bao nhiêu lần rồi, ta là vị thần của sự mù quáng ngu ngốc, Phái Đại Tinh!”

Chỉ là đáng tiếc, tiếng Trung phiên âm Phái Đại Tinh ra chính là Azathoth.

Một phen vật lộn, Tốc Độ Xe Akina mới mang theo đám người đi tới một chỗ căn cứ bí mật, tới chỗ người chơi khác lánh nạn.

Đây là một giáo hội dân gian.

Mấy năm này, giáo hội ngầm bắt đầu lan rộng khắp thị trấn, nông thôn, truyền bá giáo lý của họ, thờ phụng ‘Nữ Thần trí Tuệ Mercury’. Chính giữa giáo đường, có một pho tượng Mercury xinh đẹp tay cầm ngọn đuốc màu trắng.

Trong cảnh hỗn loạn, ma thú hoành hành như bây giờ, mọi người vô cùng bất an.

Mà lúc này, để an ủi trái tim trống rỗng, cổ vũ mọi người, xua

đuổi cái ác, Quang Minh Giáo Hội ra đời.

Tốc Độ Xe Akina nói nhỏ, vụng trộm đi vào cửa sau bên trong giáo đường: “Tên khốn này, vụng trộm xây dựng giáo hội, còn biến Thần Trí tuệ thành nữ thần Trí Tuệ! Tạo ra hình tượng hình tượng nữ thần thướt tha, dáng người xinh đẹp gợi cảm... Nhưng mà ta thích, ta muốn báo thù! Ai bảo Thần Trí Tuệ Mercury đánh chúng ta? Dù sao cũng chưa ai thấy hắn ta ngoài đời, vô hình vô chất, không phân biệt nam nữ.”

Định nghĩa ‘nhà thờ’ trước nay chưa bao giờ có ở thế giới Vu sư.

Trước đây chỉ có giáo phái, học viện mà thôi, cũng là tổ chức tập hợp các nữ vu.

Mà tín đồ của Quanh Minh Giáo Hội, trăm sông nghìn biển, khắp đủ loại dân nghèo, thợ mộc, tín đồ, thương nhân, vu sư. Hơn nữa, các nhân viên thần chức trong giáo hội, sẽ dùng vu thuật để chữa bệnh miễn phí, phát cháo cho dân nghèo, đạt được tiếng vang rất tốt trong dân gian.

Giờ này khắc này, trong giáo đường lớn, trên tay Thánh Nữ Lynda đang cầm Thánh Quang Chi Thư có bìa màu trắng.

Quyển sách này được biết đến là cuốn sách do các vị thần truyền xuống, phía trên ẩn chứa sức mạnh vô cùng to lớn, cùng với đủ loại trí tuệ vô tận:

“Tín đồ của chúng ta! Tin tưởng Thần, Thần sẽ cứu rỗi thế giới tràn ngập tội ác này, đánh bại Tà Thần, đánh tan ma thú! Chúng ta hãy cầu nguyện, Thần sẽ nghe thấy lời cầu nguyện của chúng ta!”

Giọng nữ trong trẻo, vang vọng cả giáo đường: “Tà Thần giáng thế, dùng mặt đất như thớt gỗ, chúng sinh là thịt cá! Tôn chỉ của chúng ta là coi thiên tai như lò luyện, trui luyện vu thuật, bước ra một bước Hóa Thần.”

Vô số giáo đồ, nhiệt huyết sôi trào.

Đây là hoài bão lớn thế nào? Trước đó bọn họ cứ ai oán, chán ghét, sợ hãi, chửi rủa là thảm họa hủy diệt thế giới. Nhưng lại không nghĩ tới, đây không phải một cơ hội tốt hay sao?

Có áp lực, không hẳn là không có đột phá!

Các tiên hiền ở thời bộ lạc cổ xưa, thời không có các vu sư, cũng do khổ cực áp bức nên mới xuất hiện vu sư.

Thời kỳ loạn lạc khó khăn, đám người đều được truyền cảm

hứng từ món súp gà cho tâm hồn.

“Trục xuất Tà Thần!”

“Trục xuất Tà Thần!”

Đột nhiên, vô số tín đồ trở nên tự tin, hét lớn.

Mẹ nó!

“Tên tiện nhân đó, làm chúng ta chạy trốn mệt gần chết, hắn lại sống thoải mái như vậy!”

Đám người Tốc Độ Xe Akina núp trong bóng tối, trợn mắt há hốc mồm, đầu óc không nghĩ được gì: “Nếu như bọn họ biết, sách trong tay bọn họ là Tà Thần, kẻ mang lại tai họa cho họ, vừa ăn cướp vừa la làng, bọn họ sẽ thế nào nhỉ?”

“Dọa Não Nhỏ Xuống Núi, hắn không đơn giản! Lừa bịp giỏi đấy! Trước đây bị cư dân mạng lừa một vố, bây giờ đã hoàn toàn thay đổi, từ một quyển sách u ám tiêu cực, bây giờ biến thành quyển sách súp gà đầy năng lượng tích cực. Chắc là đã xem nhiều tiết mục của thiền sư trên mạng, bây giờ quyển sách này toàn lời vàng ý bạc, có thể lừa gạt người, còn kéo được một nhóm tín đồ siêu cấp.”

Bọn họ có hơi cạn lời.

Lúc này, là khoảng thời gian giáo hội cho phép đưa ra những ý kiến đang phiền não. Có một vị vu sư đứng lên, lộ ra vẻ sợ hãi:

“Thánh Nữ vĩ đại, lúc đối mặt với ma thú ta rất sợ hãi, phải làm

thế nào mới ổn? Ta chỉ sợ nó ăn tươi nuốt sống mình, coi mình như đồ ăn!”

Thánh Nữ đứng ở trên cao, lật từng trang sách, trên trang sách

dần dần xuất hiện một loạt chữ viết, nàng ta đọc theo trang sách:

“Sợ hãi là thủ đoạn cấp thấp nhất, ngươi phải chiến thắng nội tâm của mình.”

Thánh Nữ Lynda đi xuống, đứng trước mặt nữ vu, lấy ra một quả trứng quái thú:

“Bóp nát nó!”

Nữ vu không hiểu, nhưng vẫn là đập nát quả trứng:

“Chẳng lẽ, ý Thánh nữ là sau khi vỡ nát mới có thể tái sinh?”

Thánh Nữ Lynda lắc đầu:

“Ngươi nhìn quả trứng này, vừa to vừa tròn, khi ngươi đập vỡ nó từ bên ngoài thì nó chính là đồ ăn. Còn khi ngươi đập vỡ nó từ bên trong, nó là sinh mệnh hoàn toàn mới!”

“Ngươi hãy tự mình đánh vỡ sự sợ hãi từ sâu trong lòng, ngươi chính là sinh mệnh mới!”

Vị Vu sư kia lập tức bừng tỉnh hiểu ra, bị lời nói thâm sâu khuất phục, không hổ là quyển sách của thánh thần.

Lúc này, lại một cô gái nghèo đứng lên:

“Thánh Nữ vĩ đại, nửa tháng trước khi ma thú tập kích thị trấn của chúng ta, bạn trai của ta bỏ rơi ta để chạy trốn. Nhưng khi hắn quỳ xuống nhận sai, ta lại không đành lòng, ta nên làm gì? Có nên chấp nhận hắn một lần nữa hay không?”

Thánh Nữ lật sách, yên lặng đọc một loạt chữ, nàng ta cất cao giọng nói:

“Đừng cúi đầu, vương miện sẽ rơi. Đừng khóc lóc, đàn ông sẽ cười.”

Cả người cô gái chấn động, bừng tỉnh đại ngộ.

Các tín đồ xung quanh nghe thấy những lời nói thâm sâu như vậy, càng ngày càng thành kính.

Sau khi giải đáp xong câu hỏi của tín đồ, Lynda yên lặng đi xuống bậc thang, vụng trộm nói nhỏ:

“Rõ ràng ngươi là một Tà Thần, tại sao phải trợ giúp chúng ta? Muốn phản lại anh em của mình à?”

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi trước đây bị đám cư dân mạng sa điêu lừa dùng “Mười ba câu thăm hỏi thường dùng ở dị giới”, đã chịu thiệt thòi vô cùng lớn, lúc này đã cải tà quy chính, tự mình quyết chí tự cường, học tập ngôn ngữ, yên lặng đọc một trăm ba mươi câu súp gà cho tâm hồn.

Hắn thâm tình nói: “Trước kia ta không có quyền lựa chọn, bây giờ ta muốn làm một người tốt!”

“Nó đã hoàn toàn thay đổi.”

Lập tức, Lynda và những giáo đồ khác cảm động đến mức lệ rơi đầy mặt.

Xem ra lúc trước đã trách lầm hắn rồi.

Chương 114: Dưới Lòng Đất

“Những người dân bản xứ ở thế giới này vẫn còn rất đơn giản, chưa từng thấy qua uy lực khủng bố của súp gà trên mạng!”

Sau khi Dọa Não Nhỏ Xuống Núi lừa dối xong, thì tiếp tục đi về phía trước với Thánh nữ Lynda. Bọn họ đi tới một thông đạo bí mật dưới mặt đất, hai bên là những ngọn đèn dầu âm u chập chờn, hành lang hình tròn mang phong cách Victorian, hai bên được lát bằng những khối đá điêu khắc vô cùng tinh xảo, phong cách thâm trầm và nặng nề.

Càng đi vào sâu bên trong, mặt đất càng ngày càng lớn.

Cuối cùng vậy mà lại xuất hiện một không gian tối tăm cực kỳ to lớn, một người khổng lồ to cỡ trăm mét, cả người được tạo bằng những cơ bắp đỏ tươi, lẳng lặng đứng trên bùn đất, khiến cho người khác cảm thấy kinh tâm động phách.

“Giáo Hoàng… vũ khí chiến tranh cuối cùng của giáo hội chúng ta, thứ dùng để ngăn cản Tà Thần, đã thành công chưa?”

Lynda nhìn một con rắn thịt rất dài bên cạnh, đúng là vị người chơi cơ bắp ‘Học Cũng Uổng Công’.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi là thánh thư của Quang Minh Giáo Hội, Học Cũng Uổng Công thì trở thành Giáo Hoàng. Sau lưng, lợi dung giáo hội để tiếp nhận lượng lớn tài nguyên, lén nghiên cứu.

Bên cạnh đó, cũng tập hợp được Krypton Chặt Tay và Tốc Độ Xe Akina.

Đây là một hội nghị ngầm của những người chơi lương thiện.

Học Cũng Uổng Công thở dài một hơi, nghiêm túc nói:

“Vừa nãy lại có vài người bị tập kích. Mấy năm nay, chúng ta cũng chỉ còn có 6 người, càng ngày càng ít, nhưng chúng ta cũng cướp về được một ít quần thể hoang dại từ tay người chơi chữ đỏ, coi như cũng thu thập được hơn hai mươi dạng cấu trúc thân thể. Hiện tại, có thể miễn cưỡng tạo thành một siêu cấp Tà Thần bản suy yếu, đây chính là vũ khí cực mạnh của Quang Minh Giáo Hội chúng ta!”

Tà Thần, bản thân nó xuất phát từ tay Học Cũng Uổng Công, hiện tại trọng tổ, nghiên cứu ra phiên bản suy yếu. Mặc dù gian nan, nhưng vẫn là có chút thành tựu.

Lâu như vậy, là do bọn họ không có liên hệ với bên ngoài, không dám xin những người chơi khác giúp đỡ, bởi vì như vậy sẽ làm lộ ra thân phận và vị trí của bọn họ.

Trước mắt, có ba bên người chơi may mắn còn sống sót.

Tổng cộng là sáu người chơi, cũng đều đã tới vu sư cấp ba.

Bên thứ nhất, là Dọa Não Nhỏ Xuống Núi và Học Cũng Uổng Cộng lén thành lập Quang Minh Giáo Hội, đang rục rịch chuẩn bị, che dấu sâu nhất chính là bọn họ, thậm chí đã trở thành quân chủ lực vây quét Tà Thần trong dân gian.

Bên thứ hai là Krypton Chặt Tay, dẫn theo quần thể ma thú xúc tu của mình phát triển ra một mảnh trời, trở thành ma thú có tiếng ở một phương, thường xuyên bị nữ vu, Quang Minh Giáo Hội vây quét.

Bên thứ 3, là Tốc Độ Xe Akina dẫn theo hai người chơi bình thường đi đánh du kích, gây sự khắp nơi.

Tốc Độ Xe Akina đập bàn,

“Ta thực sự rất tức giận! Đã hoàn toàn chứng minh được ác tính của bảy người chơi chữ đỏ kia! Cho dù chúng ta không thể thắng, cũng phải cùng bọn họ đồng quy vu tận! Ngăn cản bọn họ, bằng không toàn bộ thế giới vu sư, nền văn minh vu sư mà Luyện Kim Đại Đế tận lực phát triển sẽ bị hủy diệt. Bọn họ tới thế giới này, hoàn toàn không phải vì game, mà là vì ham muốn cá nhân của mình, mang đến đây sự hủy diệt và xâm lược!”

Trong tám năm này, bọn họ đã không còn coi đây là game nữa, mà nó đã trở thành cuộc sống thật sự.

Người nơi này đều có máu có thịt.

Khi mọi người gặp tai nạn, sẽ khóc lớn, sẽ rơi lệ, sẽ kêu rên.

Cha mẹ sẽ bởi vì mất đi con cái mà tuyệt vọng.

Nhóm Vu Sư sẽ bởi vì mất đi bạn thân mà sụp đổ.

Giống như một trận tai nạn kinh tâm động phách, một thế giới chân thật.

Mà bọn họ đứng ở bên cạnh, trong tám năm này, đi qua những ngã tư đường bị phá hủy, những thành trấn bị phá hoại, yên lặng nhìn sự khủng bố chiến tranh, nhìn bảy người chơi chữ đỏ này coi mạng người như cỏ rác, giết chóc bốn phía, trong lòng tức tối tới cực điểm.

Bọn họ trở nên chín chắn hơn.

Tám năm qua đi, đủ để thay đổi rất nhiều rất nhiều chuyện, đủ để làm cho người ta thay đổi.

Mặc kệ cái này có phải là một trò chơi hay không, trò chơi có được chân thật như vậy hay không. Nhưng đối với bọn họ mà nói, điều đó đã không còn quan trọng nữa.

Điều bọn họ phải làm, chính là ngăn cản tất cả lại.

Vẻ mặt Học Cũng Uổng Công ngưng trọng, thấp giọng nói:

“Tuy rằng hiện tại, chỉ còn lại có tôi và Tốc Độ Xe Akina là người chơi cơ bắp, nhưng hai chúng ta cũng có thể khống chế được người khổng lồ này! Mà lúc này đây, kế hoạch của tôi là những phần nòng cốt của thân thể, các ‘Vương’ hãy cùng nhau tập trung tại vị trí sau gáy của người khổng lồ. Nói cách khác, dù năng lực tái sinh của chúng ta có mạnh mẽ tới đâu, nhưng chỉ cần sau gáy bị đánh một cách bất ngờ, chúng ta cũng sẽ triệt để xong đời!”

Krypton Chặt Tay là một con chim trọc lông, lần đầu tiên tới tham gia hội nghị này, ngẩng đầu nhìn người khổng lồ được tạo thành từ những cơ bắp đỏ tươi, “Người khổng lồ có thể không ngừng sống lại, sau gáy là bộ phận hiểm yếu của nó khi bị tấn công?”

“Ngu ngốc!”

Tốc Độ Xe Akina khẽ lắc đầu, cực kỳ nghiêm nghị nói:

“Ánh mắt của anh vẫn quá thiển cận, không thấy được xa. Chúng ta là gì? Quang Minh Giáo Hội! Người khổng lồ kia là người khổng lồ gì chứ? Để tôi cho anh xem một chút!”

Tốc Độ Xe Akina nói đến đây, lấy ra một cây trượng nhỏ ngắn của Vu Sư, xem nó như gậy biến hình, đưa lên cao,

“Tiga biến hình! Ta phải biến thành ánh sáng!!”

Soạt!

Cây trượng bùng lên ánh sáng trắng rực rỡ.

Hắn chạy tới chỗ của người khổng lồ, nháy mắt tan ra và dung nhập cơ thể vào trong đó.

Viên bảo thạch luyện kim trên ngực người khổng lồ to lớn này phát ra ánh sáng đỏ, người khổng lồ 'Tốc Độ Xe Akina' chậm rãi mở mắt đứng lên. Toàn bộ không gian dưới lòng đất vô cùng to lớn không ngừng chấn động, bụi đất cuồn cuộn.

Mọi người hai mặt nhìn nhau, trong bầu không khí nghiêm túc, bỗng nhiên lại lộ ra nụ cười,

"Trong mấy năm nay, không ngừng bôn ba, đuổi giết, lánh nạn, chúng ta đều dần trở nên chín chắn, trở thành thủ lĩnh thế lực một phương, chỉ có Tốc Độ Xe Akina vẫn không khác gì mấy."

…

Một bên khác, trên ngã tư đường phồn hoa.

Một người đàn ông dáng người thon dài, mặc áo bào Vu Sư, đeo tai nghe, tai nghe gắn với một sợi dây mấp máy như mạch máu, sợi dây lại nối liền với một hộp âm nhạc khéo léo tinh xảo trong túi.

Hắn vừa nghe nhạc, vừa nho nhã lễ độ hỏi người qua đường,

"Có thể nói cho ta biết trong rừng rậm gần đây có xuất hiện yêu ma quỷ quái gì, hoặc là trong thành thị có xuất hiện chuyện quái dị gì không?"

Sau khi hỏi một hồi, hắn lấy được một ít tin tức, âm thầm ghi lại trên bản đồ.

"Vùng hoang vu bên cạnh rừng cây sao? Có thứ kỳ quái thường xuyên lui tới, hy vọng có thể thu hoạch được gì đó… Dù sao, ta không tập hợp các ngươi lại, sớm muộn gì các ngươi cũng sẽ chết trên tay những người khác. Nếu các ngươi rơi vào trong tay của bọn họ, khi đó thế giới Vu Sư này sẽ thật sự sụp đổ!"

"Đối với thế giới vu sư, bọn họ thật sự là Tà Thần xâm lấn thế

giới khác.”

“Bọn họ sẽ hủy diệt vùng đất thuần khiết này, đám quốc gia lớn cường đạo chết tiệt!”

Long Tịch thở dài, đứng trên phiến đá nơi ngã tư đường phồn hoa, yên lặng ngẩng đầu nhìn bầu trời trong xanh.

Trong mấy năm nay, hắn đã có tình cảm rất sâu nặng đối với nơi đây,

“Các ngươi chỉ nghĩ nơi này là một trò chơi, nhưng không biết rằng nó ảnh hưởng tới toàn bộ vận mệnh của cả thế giới này, sự sống chết của hàng chục triệu người!”

Toàn bộ thế giới Vu Sư rộng lớn.

Nếu cố tình ẩn núp, cho dù là bọn hắn cũng rất khó để tìm ra. Với lại, những người còn lại có thể sống sót được cũng không phải ngẫu nhiên, tất cả đều có những thủ đoạn trốn tránh độc đáo riêng để biến mất vô tung vô ảnh.

Không giống với những người khác, đều là cơ bắp khống chế cự thú, còn Long Tịch lại dần dần thu nhỏ, thậm chí biến luôn thành hình dạng của người thường,

Lúc này, bỗng nhiên có một Vu Sư cấp ba đi qua hít hít mũi, vẻ mặt kinh hãi,

- Đây là mùi tà ác hôi thối khiến người ta buồn nôn, chẳng lẽ là…

Nàng quay đầu, nhìn về phía thiếu niên Vu Sư trẻ tuổi đeo một vật luyện kim kỳ quái trên lỗ tai, vốn đang hỏi người đi đường ở khắp nơi, lại chẳng thấy bóng dáng đâu.

Vẻ mặt nữ vu đờ đẫn, yên lặng nỉ non, khàn khàn nói:

“Hắn là Tà Thần đang ẩn núp trong đám người, ‘Sương Mù Vô Danh Nyog Sothep”.”

Chương 115: Vu Thuật Không Gian

Trong sân nhỏ.

Hứa Chỉ ở trong bếp phân loại rau củ mua ở siêu thị cho vào tủ lạnh, sau đó lấy quần áo ra khỏi máy giặt, xách thùng quần áo lên, treo từng cái một trên giàn phơi quần áo cạnh sân.

"Hóa ra vẫn còn trường hợp này? Đáng ghét? Tổ hợp sinh vật khối thịt, vẫn đi theo lộ tuyến của những sinh vật tổ hợp trước đó, chỉ là chúng nhỏ hơn. Những bộ phận không đầy đủ của Tà Thần, sẽ được thay thế bằng thân thể của cự thú thông thường."

Khâu vá với cự thú sao?

Đây là một cách khá mới lạ, và có lẽ sẽ xuất hiện một loại lưu phái, vu sư tử linh.

"Nghĩa địa lớn là căn cứ mộ bia xây dựng theo hệ bạo binh, giống như thiên tai châu chấu bay ngang qua, không ngừng sinh sôi nảy nở cá thể cơ bắp nhỏ bé, khống chế cự thú trong rừng, chế tạo thảm họa xác sống. Nhưng hiện tại, điều đó rất khó khăn. Dù sao nghĩa trang cũng được xây dựng cố định, mà hắn lại bị đuổi chạy khắp nơi."

Lộ tuyến khoa học kỹ thuật của Mẫu Hoàng Trùng Sào đời trước chính là xây dựng căn cứ, và chiến thuật bạo binh.

Bọn chúng có cách làm khác nhau nhưng đạt được cùng một hiệu quả.

Tuy nhiên, cũng không thuộc về chiến thuật bạo binh của khoa

học kĩ thuật, mà là thuộc về bạo binh thiên tai sinh vật siêu phàm, tựa như loại thiên tai truyền nhiễm của vu yêu vương.

Mô hình này làm Hứa Chỉ mở rộng tầm mắt, cũng được coi là một thể loại lưu phái siêu phàm hoàn toàn mới, rất có tính xâm lược nhưng lại không mang đến văn minh, mà là sự hủy diệt.

"Mà vị Long Tịch cuối cùng vẫn không xuất hiện, có vẻ như hắn đang đi theo con đường sức mạnh cá thể đơn lẻ."

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, phải xem biểu hiện tiếp theo.

Chắc chắn rằng những người này, với sự hỗ trợ của các viện nghiên cứu đứng sau, đã tự cường hóa một cách khủng bố, một quần thể "cơ bắp" có thể chơi ra hoa.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, “Hơn nữa, bọn chúng rất khó giết chết. Vương vẫn ẩn nấp trong bóng tối, giống như vu yêu trong truyền thuyết phương Tây, phải tìm được hộp sinh mệnh được che dấu mới được. Đúng là cảm giác như đánh vào bông, nữ vu bên trong khéo cũng sắp hỏng mất rồi?”

Vào lúc này, có một giọng nói máy móc truyền đến từ Phó não Trùng Sào,

“Điều bất ngờ thực sự ở phía bên kia, sinh vật bào tử khối Rubik, chúng ta đã đánh giá thấp tiềm lực của nó. Khối Rubik đã phát triển vu thuật không gian, tiềm năng của nó không thua kém gì Tà Thần Cthulhu.”

“Vu thuật không gian? Tiềm năng của khối Rubik không phải yếu hơn Thần nhân tạo sao !?”

Hứa Chỉ đã không thể bình tĩnh nữa.

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Hứa Chỉ nhặt một cái áo phông ướt lên, móc vào móc áo, rồi treo lên phơi.

Phó Não Trùng Sào đưa lên hình ảnh,

“Đó là khoảng tám năm trước, cũng chính là lúc Mẫu Hoàng cưỡi xe điện đi ra ngoài mua sắm không lâu."

...

Tám năm trước, vài ngày sau khi thân thể Tà Thần bị tách rời, tại sa mạc Nephthys.

Một người phụ nữ lớn tuổi trong chiếc áo bào vu sư Tường Vi, tay cầm một hộp mực màu đen biết nói, sải bước trên sa mạc rộng lớn hoang vu này.

"Ngươi thực sự có thể cho ta sống thêm đời thứ hai?"

Charlotte đã quá già.

Hồi đó nàng nổi loạn, trẻ tuổi hoạt bát, nhưng sau khi Luyện Kim Đại Đế trở về và trị vì hai trăm năm, hiện tại nàng mới được thả ra, nàng không còn trẻ nữa, đã hơn hai trăm tuổi và sắp chết.

Khi cả thế giới bị thu hút bởi Tà Thần, tiến triển của Phan Vũ Tiên bên này đã thuận lợi ngoài dự đoán.

Nàng đến đảo tù nhân ‘Ngục giam Carlson’, phát hiện không cần nàng tới giải cứu, bởi vì Đại đế Medusa đã trị vì thế giới một lần nữa, các thành viên của hội Tường Vi Cứu Thế cũng đã được thả ra.

Mặc dù Charlotte khi được thả đã quá già và cận kề cái chết, nhưng cuối cùng nàng vẫn là một vu sư truyền kỳ cấp sáu. Là thân tín của Đại đế Medusa, nàng cũng trở thành chủ sự mới của đảo nhà tù.

Đi bộ trên sa mạc thêm nửa ngày nữa.

“Tìm được rồi! May mắn chúng ta di chuyển nhanh, không thì đã hoàn toàn bốc hơi.”

Hộp Pandora thì thầm. Nàng nhìn vũng máu Phượng Hoàng trên sa mạc trước mặt, chính là do trước đó Tà Thần đã làm Phượng Hoàng bị thương.

“May mắn những người chơi sa điêu đó thích chụp ảnh rồi đăng lên mạng, nếu không thì thật sự không tìm được nơi này!”

Phan Vũ Tiên cười trộm,

“Bọn hắn quá lớn mật, lại dám khiêu khích Thần linh ở nơi này, kết quả bị đánh cho một trận... Vừa đúng lúc giúp ta bí mật trưởng thành, không ai biết tới kẻ xuyên việt như ta. Ta thành dân bản xứ, phong ấn và tấn công các Tà Thần dị giới, khôi phục hòa bình cho thế giới!”

“Đây là máu của Phượng Hoàng?”

Sắc mặt Charlotte trầm xuống.

Hộp Pandora nhanh chóng giải thích,

“Những tài liệu ta bảo ngươi mang theo đều mang tới rồi chứ? Ngươi là một thiên tài trăm năm khó gặp của Học viện vu sư, chắc hẳn ngươi rất tinh thông hai ngành học thuật giả kim và dược tề. Ta có công thức ở đây, ngươi có thể tự mình tinh luyện thuốc mở rộng huyết mạch thứ hai.”

Mặc dù Charlotte tham gia hội Tường Vi Cứu Thế là để nghiên cứu về vu thuật tử vong, giúp người bạn Lucy của nàng được phục sinh, nên vẫn giữ được cơ thể thuần khiết, là một vu sư truyền thống, không có sức mạnh tinh thần cuồng bạo, rất bình thản, vẫn có thể sử dụng thuật luyện kim.

Sau nửa ngày, trải qua nhiều lần thất bại, Charlotte đã uống 'Thuốc mở rộng huyết mạch thứ hai', vượt qua cơn đau xé rách dữ dội, khôi phục lại thân thể non nớt, vui sướng đến phát khóc.

"Nào, đến lượt ngươi giúp ta."

Pandora nói:

"Chẳng phải ngươi am hiểu thuật luyện kim sao? Giờ hãy khắc xuống thuật thức "không gian tinh thần" lên cơ thể ta, biến ta thành một tạo vật luyện kim, sau đó ta sẽ lấy máu Evil Eye và trở thành vu sư."

Phan Vũ Tiên đã sớm muốn dùng máu Evil Eye từ rất lâu trước đây, nhưng nàng có dã tâm rất lớn, không muốn dùng ngay.

Theo góc nhìn của nàng, chủng quần của nàng vẫn chưa hoàn thiện, còn thiếu một khâu cuối cùng, hợp lý nhất chính là khắc ma văn thuật thức luyện kim lên người, trở thành một tạo vật luyện kim, sau đó mới tu luyện.

"Nếu ngươi thực sự muốn điều này, ngươi sẽ không đau đớn chứ?"

Charlotte hỏi.

Phan Vũ Tiên lắc đầu,

"Coi như đang xăm hình mà thôi."

Charlotte tiếp tục giải thích,

"Vu thuật tinh thần của ta là tạo ra một không gian tâm linh, kéo ý thức của kẻ thù vào đó. Nếu muốn khắc lên cơ thể, ta không biết chuyện gì sẽ xảy ra."

Charlotte không ngừng phác họa thuật thức luyện kim tinh vi một cách tỉ mỉ,

“Có lẽ, nó sẽ trở thành thiên phú của ngươi! Ngươi là tạo vật luyện kim còn sống, ngươi vẫn có thể tu luyện, hộp ma thuật như ngươi có thể lôi kéo tinh thần của con người vào bên trong.”

Charlotte sống thêm đời thứ hai, đã là một vu sư truyền kỳ cấp sáu cực kỳ mạnh mẽ, nàng dùng toàn bộ năng lực của mình, cuối cùng đã hoàn thành việc khắc thuật thức lên khối Rubik này.

Sau đó, Phan Vũ Tiên dung nhập máu Evil Eye vào cơ thể mình.

Sự dung hợp với máu Evil Eye thực sự đã khiến cơ thể hình chữ nhật như viên gạch của nàng bắt đầu biến dạng, kéo dài ra, dần trở nên thon dài, tựa như biến thành một phôi kiếm dài kỳ lạ.

“Thành công.”

...

Cả hai đã có được thứ họ cần, vì thế liền quay trở lại ngục giam.

Đại ngục giam Carlson giam giữ vô số tồn tại khủng bố.

Nhóm tù nhân gần đây nhất là các cao thủ hàng đầu đã nổi dậy chống lại việc Đại đế Elmin đăng cơ.

Hơn nữa, trong cuộc nổi loạn hai trăm năm trước, những vu sư bị bắt giữ đều bị phong tu vi, về cơ bản đã chết già gần hết rồi. Nhưng mà, một số lão quái vật khủng bố vẫn còn sống.

Tu vi của bọn họ bị phong ấn, trấn áp trong ngục, cơ năng toàn thân rơi vào trạng thái ngủ say, một tuần cũng chưa chắc đã thức dậy một lần, tương tự như tình trạng của bảy tiểu nữ vu trước đây, điều này khiến bọn họ sống lâu hơn các vu sư truyền kỳ bình thường.

Nhưng sau tất cả, dù sao bọn họ cũng đã sống hơn hai trăm năm, mặc dù tuổi thọ kéo dài, nhưng rất nhanh sẽ tiến gần đến điểm cuối của cuộc đời.

Phan Vũ Tiên xuất hiện ở ngục giam trên đảo.

“Một khối lập phương làm sao có thể tu luyện?”

“Hoa văn tinh xảo này, trên người ngươi khắc thuật thức không gian tinh thần của Charlotte? Mau trả lời câu hỏi của ta!!”

“Không thể tin được! Một tạo vật luyện kim còn sống!”

“Đây có thể là một lĩnh vực vu sư mới tinh!”

Trong phòng giam, vô số nữ vu già nua cụt tay, cụt chân, bị phong ấn, chậm rãi mở mắt, vẻ mặt run rẩy nhìn Pandora.

Xét cho cùng, các vu sư này là một nhóm người tìm tòi chân lý, dù cho tu vi của bọn họ bị giam cầm, hay là đang bên bờ vực cái chết, bọn họ vẫn không thể ngăn được tính tò mò của mình.

Chương 116: Ngục Giam Ác Nhân Cốc

Bọn họ đã bị giam giữ trong ngục này hai trăm năm, quá mức tịch mịch, hiện giờ lại có một sinh vật kỳ quái đột nhiên xuất hiện trước mặt, sao có thể không kích động.

Một vu sư già nua, người đã cảm nhận được cái chết cận kề, bỗng nhiên vịn vào song sắt hét to:

“Khối vuông kia! Ngươi có muốn bái ta làm thầy hay không? Ngươi có thể theo học phái vu sư Ouroboros do ta sáng lập! Nếu không phải do Luyện Kim Đại Đế trấn áp chúng ta thì ta đã là vu sư mạnh nhất thời đại này rồi! Ta có thể nghiên cứu tìm ra cách tu luyện thích hợp nhất cho ngươi."

“Ăn nói vớ vẩn!”

Một vị vu sư già khác cũng tựa vào song sắt, giận đến mức mở trừng mắt:

“Rõ ràng lưu phái của ta mới là mạnh nhất! Năm đó không biết có bao nhiêu thiên tài vu sư trẻ tuổi quỳ lạy ngoài cửa, nhưng ta đều từ chối hết. Giờ ngươi được học tập lĩnh vực của ta đã là phúc phận trời ban rồi! Ngươi hãy mau quỳ xuống bái ta làm thầy, ta sẽ miễn cưỡng thu nhận ngươi làm học trò!”

“Hai kẻ chiến bại kia, còn mặt mũi huênh hoang nữa à…”

Mọi người bắt đầu khắc khẩu.

“Thôi không cãi nữa, để ta đi.”

Một nữ yêu bán thú đứng dậy từ trong bóng tối, nhìn các vu sư kia qua song sắt.

Ngay lập tức, xung quanh yên tĩnh hẳn, không ai lên tiếng nữa. Đây là Vương Emery của Vương quốc Bán Thú Nhân, siêu cấp quái vật cực kì khủng bố ở thời kỳ trước.

Chỉ một cái tên 'Emery', đã có thể khiến cho những vu sư truyền kỳ như bọn họ phải chạy mất dép.

Emery run rẩy, đột nhiên nhướng mày lên tiếng:

“Không thì, chúng ta cùng dạy dỗ nó đi. Tất cả chúng ta đều là kẻ thất bại của thời đại trước, bại bởi Luyện Kim Đại Đế, nhưng tri thức của chúng ta không thể để mai một được. Ta cũng muốn xem thử, học trò mà tất cả chúng ta cùng bồi dưỡng có thể trở thành một Luyện Kim Đại Đế thứ hai hay không!”

Mọi người chung quanh nghe vậy, sắc mặt đột nhiên thay đổi, lộ ra vẻ xấu hổ.

Bọn họ đều là những cường giả đứng đầu của một thời đại mà thiên tài xuất hiện nhiều như mây, nếu không phải có một Luyện Kim Đại Đế chợt nhảy ra giữa đường thì bọn họ đều đã... Nhưng bây giờ, muốn bỏ xuống tôn nghiêm, cùng nhau dạy một người...

Emery tức giận mắng:

“Đã đến lúc này rồi còn chia bè kết phái làm quái gì nữa? Muốn ôm theo vu thuật chui vào lòng đất hết à? Tà Thần xâm chiếm ở bên ngoài, thế giới của chúng ta đang cận kề mối nguy, trong số các vu sư nhất định phải có một Luyện Kim Đại Đế thứ hai, để cứu vớt thời đại đen tối này. Các ngươi còn muốn giữ vu thuật bảo bối của mình đến bao giờ?”

Xung quanh lâm vào trầm mặc, mọi người đều bắt đầu cân nhắc.

Dù bọn họ tranh quyền đoạt lợi đấu đá lẫn nhau, nhưng cũng không phải loại người không tim không phổi. Tà Thần Cthulhu giáng xuống, lập tức biến thế giới này trở về thời đại khủng bố trước kia. Dù là Quân chủ Đại đế Medusa cũng không có cách nào khác, bọn họ nghe được chuyện này từ Charlotte.

Bỗng nhiên có người cười lạnh một tiếng:

“Mấy người không dạy, để ta dạy! Cả đời chúng ta đã bại trong tay Luyện Kim Đại Đế rồi, sống cùng thời đại với hắn là may mắn, cũng là bất hạnh của tất cả mọi người. Nếu học trò của chúng ta, có thể…”

“Dạy! Tâm huyết cả đời của ta, không thể theo ta đi chết được!”

“Trước tiên đừng để nó tu luyện vội! Thể chất đặc biệt như thế này, trên người có thể khắc ma văn thuật thức, chúng ta hoàn toàn có thể lấy thuật thức không gian tinh thần của 'Charlotte' làm cơ sở, dung nhập từng tạo nghệ vu thuật của mỗi người, nghiên cứu ra một loại phục khắc ma văn tập hợp đủ những năng lực của chúng ta, khắc lên trên người nó!”

“Ha ha ha! Chúng ta muốn vượt qua Luyện Kim Đại Đế! Hắn có thể nghiên cứu ra một con đường mới, tại sao chúng ta lại không làm được!”

Một người lên tiếng, rõ là đã già nua nhưng khí phách lại trở nên hăng hái lạ thường.

Phải biết rằng, nơi đây toàn giam giữ những kiêu hùng khủng bố một phương, năm đó dám đứng lên tạo phản chống lại Luyện Kim Đại Đế, các siêu cấp quái vật của những đại phái vu sư, thậm chí còn có Vương của Vương quốc Bán Thú Nhân.

Bọn họ đều già rồi, thọ mệnh chẳng còn được bao nhiêu, có

thể tử vong bất cứ lúc nào. Bọn họ đã thất bại, nhưng vẫn muốn để lại chút gì đó trên thế giới này, để chứng minh sự tồn tại của mình.

Qua một năm.

Qua ba năm.

Ở bên ngoài, nhóm Tà Thần đều đã tu luyện đến vu sư cấp hai, thậm chí có người nhanh hơn còn lên được cấp ba.

Nhưng Pandora vẫn là người thường, khi nàng mới tu luyện thì cõi lòng tràn ngập hùng tâm tráng chí, nhưng đến giờ vẫn là người yếu nhất, không bằng cả mấy tên người chơi lười nhác suốt ngày rượu chè bê tha.

“Để nàng tu luyện đi, Tà Thần ngoài kia đã mạnh hơn nhiều, đang ngo ngoe rục rịch hết rồi! Nếu không đến khi đó Tà Thần Cthulhu sống lại, thức tỉnh từ quá khứ thì sao một vu sư cấp ba, cấp bốn có thể ứng phó được với trận hạo kiếp kinh thiên động địa này được…”

“Chưa được, vẫn chưa xong! Chờ chút nữa!”

“Hình thể này, đã là hình chữ nhật, vô cùng kiên cố, như phôi kiếm vậy. Nếu có thể để nó sử dụng tinh thần lực của chính mình, không ngừng tự rèn giũa bản thân trở thành một thanh Thánh kiếm, có lẽ có thể so được với Thánh kiếm Damocles năm xưa!”

“Ngươi điên rồi! Chuyện đó không thể xảy ra được!”

“Chưa chắc! Đã làm thì phải làm đến cùng! Thánh kiếm Damocles là thanh kiếm được Thần ban cho, không ai biết nó được tạo ra từ chất liệu gì, nhưng theo cái nhìn của ta, tài liệu của khối vuông này rất giống những gì được ghi chép lại năm ấy!”

“Luận điệu vớ vẩn! Nói lung tung!”

Đám vu sư cãi nhau inh ỏi.

Thậm chí ngay cả trưởng ngục Charlotte cũng tham gia, đấu khẩu đến mặt đỏ tía tai, ai nấy đều tự cho mình là đúng.

Năm thứ năm, cuối cùng cũng đưa ra được một phương pháp phù hợp, dưới sự chờ mong của tất cả mọi người, Pandora bắt đầu tu luyện. Qua nửa tháng, trong dòng nước mắt xúc động của mình, Pandora chính thức trở thành vu sư cấp một.

Sau năm năm, cuối cùng mình cũng trở thành vu sư cấp một rồi!

Pandora cực kỳ bi thương, thấy hiện thực sao mà phũ phàng.

- Không đúng, không đúng! Vu thuật hệ phong là phải có cảm giác như đang cưỡi mây đạp gió ấy!

Một vị vu sư ngồi xe lăn, hai chân không còn, giận dữ mắng:

“Ngươi thử lại lần nữa đi!”

“Đến chiều thì đến lượt ta dạy, theo ta học thuật luyện kim, ta chính là luyện kim sư mạnh nhất thời kỳ đó đấy!”

“Không được, thế này cũng không được! Nhất mạch vu thuật tinh thần chúng ta, Vĩnh Dạ Chi Đồng, là huyễn thuật tinh thần, ngươi muốn dùng đồng thuật mê hoặc người khác thì trước tiên phải nhìn thấu thần trong lòng, không hề có chút kính sợ mới được!”

Charlotte sống thêm một đời, trở về thời kỳ chính trực tráng niên cũng đang tham gia dạy dỗ, cực kỳ nghiêm khắc.

Nửa tháng sau, trong phòng.

“Cái này tương đương với Tiểu Ngư và Hoa Vô Khuyết Ác Nhân Cốc, tất cả những người mang tuyệt kỹ trên người đều là

thầy của ta, những lão quái vật từ hơn hai trăm năm trước dạy ta thuật luyện kim, vu thuật tinh thần, vu thuật nguyền rủa, vu thật bảo vệ…”

Đến khi ta rời núi, khẳng định sẽ khiến thiên hạ chấn động, bảy người chơi chữ đỏ ngoài kia thực sự quá độc ác, ta phải trừng trị bọn họ!

Những kẻ xâm lấn đáng ghét, Tà Thần, ta muốn phong ấn Tà Thần, đuổi ra ngoài... Mà ta hiện tại, cuối cùng đã trở thành vu sư cấp một, chuẩn bị đầy đủ tinh thần lực rồi.

Phan Vũ Tiên nghĩ, nhìn thực vật ở trên mặt bàn.

Đây chính là thời khắc quyết định, hiện giờ phải dùng ma văn mà các lão quái vật xây dựng ở trên khối thân thể vuông của nàng, lấy 'Không gian tinh thần' làm trung tâm, dựng lên vu thuật tâm huyết của các vu sư, xem thử có thể thành công hay không.

“Kéo linh hồn của người vào, hiện giờ cảnh giới của ta còn chưa đủ, chỉ có thể lấy thực vật ra làm thí nghiệm mà thôi.”

Vu sư cấp một như nàng, bắt đầu phát động không gian tinh thần đối với cái cây kia.

Soạt!

Tinh thần của nàng chấn động.

Nhưng chẳng có gì xảy ra cả, linh hồn yếu ớt của thực vật kia vẫn còn đó.

Sắc mặt của các vu sư ngồi xung quanh trở nên trắng bệch, tựa như đã chịu đả kích to lớn. Chẳng lẽ những lão quái vật lừng danh một thời bị phong ấn ở đây, giờ đã mắt mờ tay yếu, nghiên cứu ra một thứ hoàn toàn vô dụng sao?

“Không có khả năng!”

“Sao đến cả linh hồn yếu nhất như vậy cũng không kéo vào được!”

“Dựa vào suy đoán của chúng ta, dù là vu sư cấp một cũng đã đủ mạnh mẽ lắm rồi, sao lại thế này!”

“Làm sai rồi!”

“Nhưng chúng ta sai ở đâu?”

“Không, không phải là không có gì xảy ra.”

Đột nhiên Charlotte nhận ra điều gì, tinh thần lực của nàng cực kỳ nhạy bén.

“Cái cây thì không có gì, nhưng có một hạt cát ở trong chậu cây đã biến mất.”

“Đúng vậy, chẳng lẽ…”

“Mau lên, cảm ứng không gian tinh thần của ngươi đi!”

Trong ngục giam, vô số gương mặt chấn động.

Phan Vũ Tiên sửng sốt, yên lặng cảm nhận không gian tinh thần ở bên trong, vậy mà lại có một hạt cát lặng lẽ trôi nổi.

Không chỉ có tinh thần được vào, mà vật chất cũng tiến vào được sao?

- Đây là... Vu thuật không gian? Ta có thể chứa đựng đồ vật, ta là... Nhẫn không gian?

Phan Vũ Tiên không thể tưởng tượng nổi.

Chương 117: Làm Cho Mọi Thứ Chính Thức Bắt Đầu

Hứa Chỉ xem đến đây, có chút giật mình: “Nhẫn không gian, tạo vật luyện kim không gian đã xuất hiện rồi sao?”

Trong thế giới vu sư, vu thuật tinh thần được lưu truyền rộng rãi nhất, thậm chí còn là vu thuật cơ bản. Dù sao thì gen của Evil Eye chính là gen thuộc hệ tinh thần, những diễn biến của vu thuật đều bắt nguồn từ tinh thần, như ba đại nữ vu đã lưu lại một câu danh ngôn: “Vu thuật có thể cho tinh thần của ngươi phân giải lửa ra thành đất, từ dòng điện hóa thành nhật nguyệt, từ hải dương biến thành ngọn lửa. Dựa theo nguyên lý này, từ một vật nguyên bản sẽ chuyển hóa thành rất nhiều vật khác.”

Tinh thần chất biến đến vô cùng liệu có can thiệp được thời gian hay không?

Tinh thần quá chất biến có thể ảnh hưởng đến không gian hay không?

Trong các học viện vu sư, vô số vu sư và các học trò nghiên cứu vấn đề này, nó vẫn luôn là bài toán nan giải đối với vu sư, là chủ nghĩa duy tâm, rất khó để lý giải.

Mà vu thuật hạch tâm của Charlotte là 'Không gian tinh thần', phối hợp với cơ sở khuôn mẫu của khối Rubik, lại thêm các lão quái vật ở xung quanh hỗ trợ, đã hoàn toàn dung nhập hệ thống tu luyện của chính mình vào, thế mà lại xuất hiện phản ứng kỳ diệu đến thế?

Làm cho không gian tinh thần, hình thành không gian vật chất?

Trên thực tế, kỹ thuật gấp không gian, kỹ thuật á không gian, thế hệ Mẫu Hoàng đời trước đi theo con đường khoa học kỹ thuật, đã sớm đạt đến trình độ cực kỳ thành thạo.

Mà loại kỹ thuật này, hiện tại ở bên phía Hứa Chỉ cũng dần dần hình thành mô hình ban đầu.

Cuối cùng, cũng đã có được thế giới Bán Thần siêu phàm, thậm chí trong tương lai, còn có thể xuất hiện Thần thực sự.

Dù chỉ là một vị Thần bé bằng con kiến, nhưng cũng là Thần trong truyền thuyết!

Thần linh như bọn họ sẽ giống như truyền thuyết thần thoại ở trái đất, giống chúng Thần bản xứ, sở hữu sức mạnh không tưởng, chân chính thoát khỏi xác phàm.

“Hộp ma thuật không gian sẽ không phổ biến, sau này những thứ có hình dạng tương tự như vậy chỉ có thể trở thành kim loại được sử dụng thông dụng mà thôi.”

Phó não Trùng Sào cất tiếng:

“Bởi vì ma hộp cần phải tu luyện mới có thể mở rộng không gian.”

Hứa Chỉ gật nhẹ đầu.

Nói cách khác, những người khác mà muốn có một vu khí không gian như vậy thì không phải là chuyện đơn giản.

Trừ Pandora có trí tuệ, có thể tự mình chủ động tu luyện ra, những người khác muốn có được ma hộp không gian như thế này, muốn tự mình khống chế một sinh vật hình hộp không có thần trí thì phải dùng ma văn thuật thức đồng dạng để khắc lên nó, phải thay nó tu luyện.

Giống như Hứa Chỉ, phải khống chế một vạn bảy nghìn khối Rubik tu luyện vậy.

Đồng nghĩa với việc, chia một nửa thời gian tu luyện của mình dành cho nó.

Đây nhất định là một việc cực kỳ buồn chán, hao phí vô số tâm huyết. E là chỉ có những học viện, giáo phái lớn có số lượng vu sư khổng lồ hỗ trợ may ra mới có thể chế tạo được.

Hơn nữa, ma hộp không gian tinh thần tu luyện lên cấp một mới chứa được một hạt cát, lên cấp hai thì không gian to bằng cái bát, lên cấp ba mới mở rộng không gian lên một mét vuông, cực kỳ vô dụng.

Đến thời kỳ sau thì coi như đã được thảnh thơi, sức mạnh của từng cấp bậc vu sư đều được nhân chồng lên nhau. Ma hộp cấp bốn có diện tích năm mét vuông, miễn cưỡng có thể dùng.

Ma hộp cấp năm, diện tích ba mươi mét vuông.

Ma hộp cấp sáu truyền kỳ, hai trăm mét vuông.

Ma hộp cấp bảy sử thi, hai nghìn mét vuông.

“Tiềm cảnh rất lớn! Dù qua tám năm Pandora mới chỉ là vu sư cấp ba, hiện mới sở hữu không gian một mét vuông, có thể chứa được một nửa thi thể, nhưng cũng chỉ tương đương với một nửa của con kiến trong hiện thực.”

Hứa Chỉ ngẫm nghĩ một chút, hiện giờ thời kỳ đầu còn quá yếu.

Nhưng mà, Hứa Chỉ vẫn rất hài lòng với biểu hiện của sinh vật khối Rubik, cùng với những người chơi còn lại kia.

Tà thần Cthulhu, căm hận, mộ địa vong linh, ma thú, Quang

Minh Giáo Hội, Học Viện Vu Sư, nhẫn không gian, thuật luyện kim, vu thuật, những phần kết cấu rực rỡ này kết hợp lại với nhau, đã tạo nên một thế giới vu sư siêu phàm đầy đủ. Thậm chí cứ đà này, sau một hai trăm năm nữa sẽ đạt đến thời kỳ đỉnh cao của nền văn minh vu sư!

Còn có thể chính thức xuất hiện chư Thần, những sinh vật cấp tám thần thoại.

“Thế giới này đã chín muồi rồi, đã đến lúc bắt đầu.”

Hứa Chỉ cảm khái, mơ hồ nhớ đến mảnh đất hoang vu ngày trước, văn minh đơn giản và nền sinh thái đơn sơ, tựa như hai thế giới hoàn toàn khác biệt.

Có được thành quả như vậy, đều là do vô số thời đại tiếp bước nhau, bên dưới là vô số hài cốt của người ngã xuống, bản thân hắn là Tạo Vật Chủ cũng đứng trên vô số hài cốt của nhiều thế hệ, trong tháng năm dài dằng dặc buồn chán đó, vẫn luôn tự suy diễn ra một con đường để cứu vớt chính mình.

Trước mắt hắn, dần dần hiện lên hình ảnh của từng anh hùng ở các thời đại, Gilgamesh, ba đại nữ vu, Luyện Kim Đại Đế.

“Bài hát ca tụng lịch sử nhân loại, cũng là bài hát ca tụng sự dũng cảm!”

“Cái chết! Không thể ép sập khuỷu tay của chúng ta! Đánh gãy sống lưng chúng ta!”

“Vu sư đại biểu cho tìm tòi chân lý và sự ham học hỏi. Cho ta tri thức vô tận, ta có thể nâng cả thế giới!”

...

Gào thét, cười vui, bi phẫn và kêu rên.

Anh hùng tiếp bước nhau.

Năm tháng kéo dài mãi.

Những cuốn sách cổ ghi chép lại lịch sử như Kỷ Sáng Thế , Thịnh Vu Chi Mâu cũng không thể nào bao hàm hết được từng chi tiết nhỏ trong đó. Mà bản thân đứng ở bên ngoài quan sát, tựa như đang chứng kiến một bộ lịch sử sống của cả một nền văn minh, tận mắt nhìn thời gian trôi qua trên thế giới ấy.

“Thậm chí, bọn họ cũng không hề biết mình chỉ là mấy con côn trùng nhỏ ở trong vườn trái cây? Một đám người tí hon.”

Sắc mặt của Hứa Chỉ bỗng trở nên phức tạp:

“Chỉ là do một người nghèo túng mắc bệnh ung thư, xách vali về quê làm nông, trong lúc tuyệt vọng đã sáng tạo ra bọn họ.”

Hắn chưa từng tự cho mình là đúng.

Cũng không ngạo mạn, tự nhận thức được sự nhỏ bé của bản thân.

“Muốn chưa được bệnh thì phải bước ra một bước kia, từ đó giải quyết thanh đao đang treo trên đầu mình.”

Bây giờ đi đến ngày hôm nay, Hứa Chỉ bỗng có chút phức tạp và cảm khái, nhớ về những thời đại trước đó.

Nhưng thần sắc hắn dần thu liễm lại, phơi xong quần áo thì cầm cái thùng đứng dậy, quay người đi ra phía cổng.

“Thế giới vu sư, vì muốn phản kháng Tà Thần giáng lâm, tất sẽ đem nền văn minh của mình phát triển lên mức cao nhất! Mà những kẻ xâm lược từ nơi khác đến, âm mưu của bảy người kia là muốn thống nhất thế giới này. Đến khi Tà Thần hoàn toàn sống dậy, tỉnh lại từ thời viễn cổ, thổ dân đối đầu với Tà Thần, đó

chính là một trận hạo kiếp. Ta không biết nó sẽ tạo ra một trận hủy diệt như thế nào, sẽ có bao nhiêu người chết, chết rồi có sống lại được không, mọi người có thể khôi phục lại sau tai họa này không... Nhưng thân thể của ta bây giờ, đã không thể chịu thêm năng lượng phản hồi lần đại tuyệt chủng lần thứ tư nữa rồi."

Vào lúc này, Hứa Chỉ cảm nhận được một bầu không khí áp lực kinh khủng đang hình thành:

"Mình nhất định phải điều trị hết các tế bào ung thư này, đón chào tất cả mọi thứ sắp xảy đến!"

Hạt giống mà bản thân gieo xuống mảnh đất này năm xưa, đã nở rộ ra một đóa hoa, là lúc nên giải quyết xong tai họa ngầm của chính mình.

...

Giữa trưa ngày hôm sau, Hứa Chỉ nhận được một kiện hàng.

Thanh niên giao hàng rất thân thiện, Hứa Chỉ đánh giá năm sao để khen ngợi.

Mở hộp ra, dưới lớp đóng gói cẩn thận là một viên băng khô, hơi lạnh tràn ra, tỏa ra những luồng khói trắng.

"Đại khái là hình thanh kiếm, không khác lắm."

Hứa Chỉ lấy dụng cụ ra, cắt một miếng dài bằng chiếc đũa.

"Băng khô làm giả Thánh kiếm Damocles, có lẽ như vậy là đủ rồi."

Hứa Chỉ vừa dứt lời, nhẹ nhàng lấy dao cứa một đường ở đầu ngón tay, nhỏ máu xuống bề mặt của thanh kiếm làm từ băng khô kia.

"Ung thư giai đoạn cuối, tế bào ung thư đã xâm nhập vào máu

rồi.”

Lịch sử ghi lại rằng, Gilgamesh đã từng cắt rách ngón tay của Thần Sáng Thế, trên thân của thanh kiếm Damocles có dính 'Máu Vĩnh Sinh' trong truyền thuyết.

Năm đó, kiếm của Gilgamesh bị Hứa Chỉ lén lấy đi trong trận đại hồng thủy, đây cũng là lý do người Babylon tốn bao công sức cũng không tìm được nó.

Vốn dĩ cách tốt nhất là lấy thanh kiếm cũ kia, nhỏ một ít máu tươi của hắn vào rồi thả vào trong sa bàn, qua đó đưa tế bào ung thư vào bên trong.

Nhưng mà, thanh kiếm làm từ hợp kim đó đã không đuổi kịp nền văn minh vu sư lúc này rồi.

“Khi bọn họ phát hiện ra Thánh kiếm mà Thần ban cho có thể bị một vu sư cấp sử thi đánh gãy, đó chẳng phải là trò cười sao?”

Hứa Chỉ ngẫm nghĩ:

“Tuy năm đó Gilgamesh cố đấm ăn xôi cũng lên được cấp sử thi, nhưng không hề có ý định đánh gãy thanh kiếm đó, vẫn coi nó là chí bảo, yêu quý không rời tay. Nhưng mà, đám vu sư hiện nay thì khác, kẻ nào cũng truy cầu chân lý, ngày ngày âm mưu làm phản, đến cả Luyện Kim Đại Đế cũng dám động tay... Vì vậy, băng khô là sự lựa chọn tốt nhất, dù sao thì kiếm hợp kim cũng là một tai họa ngầm.”

Đến khi mọi người phát hiện ra thanh kiếm Thần ban này đã biến thành một đám khói trắng lạnh toát lượn lờ, trong nháy mắt mở ra quan tài đó thì tan biến hết, chỉ còn lại 'Máu Vĩnh Sinh' đỏ tươi, đấy mới là biện pháp tốt nhất.

“Hơn nữa, mình muốn tạo ra một cái mộ giả.”

Hứa Chỉ suy nghĩ:

“Không có thi thể của Gilgamesh, cứ đem chôn quần áo và di vật là được, còn kiếm Damocles này thì bỏ vào trong mộ.”

Hứa Chỉ lặng lẽ sắp xếp tất cả.

“Quân chủ Đại đế Elmin Nắm giữ gợn sóng sinh mệnh, Quân chủ Đại đế Medusa nắm giữ tử vong, hãy cho ta xem các ngươi sử dụng tế bào ung thư của ta nghiên cứu ra được thành tựu gì, liệu các ngươi có thể cứu được ta không? Ta sẽ rửa mắt chờ đợi!

Chương 118: Tiêu Điểm Của Thế Giới

Bất kỳ ai hiểu rõ về kiến thức y học đều biết tế bào ung thư không phải là do virus bên ngoài gây ra, mà là do một loại tế bào trong cơ thể tạo phản, tổ chức 'phản bội' này không chịu sự kiểm soát của cơ thể, nó có đặc tính cực kỳ khủng khiếp là sinh sôi nảy nở vô hạn và tuổi thọ vô tận trong cơ thể.

Hiện tại, Hứa Chỉ đã sớm không còn là con người thuần túy nữa, hắn đã điều chỉnh lại chuỗi gen của mình. Bây giờ, hắn có hai loại gen, gen thứ nhất là con người, gen thứ hai là Evil Eye.

Về phần tế bào ung thư này, nó vốn là tế bào bình thường trong cơ thể Hứa Chỉ, sau khi tạo phản mới trở thành tế bào ung thư. Hiện tại, nó giống với những tế bào bình thường của hắn, đều có cả cấu trúc của tế bào con người và cấu trúc đặc thù của tế bào Evil Eye.

"Điều này cũng là lý do tại sao mà cấp bậc sinh mệnh của ta càng lớn mạnh, thì tế bào ung thư cũng lớn mạnh theo."

Hứa Chỉ nói thầm,

"Nếu ta dung nhập thêm càng nhiều loại gen mạnh mẽ, thì tế bào ung thư tạo phản này cũng sẽ có được nhiều loại gen mạnh… Hiện tại, nó đã không còn là tế bào ung thư bình thường của con người thuần túy, mà là tế bào ung thư có được điểm đặc thù của gen Evil Eye!"

Hứa Chỉ hít sâu một hơi.

“Nó càng ngày càng mạnh rồi, phải xem bọn họ có thể giải quyết được hay không.”

Hứa Chỉ để một miếng nước đá khô vào trong một cái quan tài loại nhỏ đặc biệt, sau đó lén quăng nó vào mép sa bàn. Còn hắn thì thông qua thân phận người chơi, lặng lẽ tiến vào thông đạo thế giới, đi vào thế giới trong sa bàn lớn, khiêng nó lên, chọn một cái khe núi rồi bắt đầu đào đất.

…

Qua một đêm, vào ban ngày, lúc Hứa Chỉ nhận được chuyển phát nhanh, trong sa bàn lớn cũng đã trôi qua 50 – 60 năm.

Vương quốc Babylon năm thứ 851.

Một loại sinh vật ma hộp đặc biệt và một loại thuật thức xây dựng kết cấu không gian, đã âm thầm truyền bá ra khắp ba Vương quốc lớn.

Các học viện và giáo phái lớn sau khi kinh ngạc, thì bắt đầu hợp lực luyện chế ma hộp không gian thần bí làm bảo vật của riêng học viện và giáo phái mình, dùng nó để cất giữ những tư liệu, bí bảo trân quý. Thậm chí, còn xuất hiện các loại vu thuật để vây khốn kẻ địch, vận chuyển động vật và thực vật.

Vì vậy, thực lực của ba Vương quốc Vu Sư lớn đã tăng mạnh.

Vương quốc Babylon năm thứ 866.

Tà Thần ngày càng hùng mạnh, không thể ngăn chặn.

Phát hiện ra tung tích Tà Thần ‘nhúc nhích hỗn độn Nyarlathotep’ của ở sâu trong dãy núi Balchik, Đại Đế Elmin và Đại Đế Medusa huy động sức mạnh cả nước đi giết Tà Thần.

Một năm sau.

Vương quốc Babylon năm thứ 867.

Nhóm vu sư bị bắt giữ bắt đầu xuất hiện người đi theo phe Tà Thần.

“Chúng ta đã thấy rõ mọi thứ!”

“Chúng ta không thể ngăn cản được việc Tà Thần buông xuống!”

“Chúng ta hoàn toàn không thể giết chết được bọn chúng! Chỉ có thể trơ mắt ra nhìn bọn chúng ngày càng mạnh lên!”

Các nàng cuồng nhiệt, sùng bái, điên rồ đến mức hiến tế máu của chính mình, vẽ ra các pháp trận, giấu chúng trong các thành trấn, để giúp gia tăng tốc độ buông xuống của Tà Thần.

Mặc kệ là người của thời đại nào, người của thế giới nào, thì đều có loại phản đồ như này, khuất phục trước sự uy hiếp, bẻ gãy chính đôi cánh trên lưng mình, trở thành nội gián, chỉ vì để có thể tiếp tục sống, thế giới Vu Sư cũng không phải là ngoại lệ.

Vương quốc Babylon năm thứ 875.

Tổ chức Tà Thần ngày càng rục rịch.

Bọn họ thu nạp phần lớn vu sư đầu nhập vào, thậm chí tự mình ngầm thành lập cả giáo hội Tà Thần. Tà ác, khủng bố, xâm lấn, tử vong, trở thành khẩu hiệu của bọn họ.

Cho dù hiện tại, trình độ của Tà Thần vẫn dừng ở vu sư cấp năm, nhưng tình thế khó có thể ngăn chặn lại ngày càng lớn dần, chặn giết bọn họ không có hiệu quả, điều đó chỉ làm cho bọn họ trở nên hùng mạnh lên mà thôi.

Cùng trong năm này, bảy đại Tà Thần chém giết lẫn nhau, chỉ còn lại có sáu đại Tà Thần, đã có gián điệp của một quốc gia bị

những người trong đó treo cổ, đào thải ra khỏi trận game sinh tồn tại dị giới này.

“Đồng loại bọn chúng đang chém giết lẫn nhau? Quá mức tàn bạo!”

“Không, bọn chúng chém giết lẫn nhau là để dung hợp, sắp thành hình! Vạn vật quy nhất giả, Thủy tổ Tà Thần Cthulhu sắp thức tỉnh!”

Vương quốc Babylon năm thứ 879.

Tuổi thọ của Đại Đế Medusa sắp hết, tử vong cận kề. Đêm khuya, Elmin đi đến,

“Lúc trước, khi Tà Thần tập kích Phượng Hoàng, mang theo máu Phượng Hoàng tới đây, sau khi bị Thần trí tuệ đánh tan tác, ta đã thu thập được một ít máu của Phượng Hoàng trong tay bọn họ.”

Elmin lấy lọ thuốc mở thêm huyết mạch thứ hai ra.

Medusa hơi ngẩn người, cười như không cười,

“Ngươi cho ta? Trước kia, ngươi và ta không phải là kẻ thù không đội trời chung mà?”

Elmin lắc đầu,

“Luôn sẽ có một ngày, ta sẽ thay thầy trấn áp ngươi một lần nữa, nhưng đó không phải là hiện tại, sau khi thầy đi, ngươi là hy vọng duy nhất của thế giới chúng ta.”

“Hả? Hy vọng duy nhất.”

Medusa không từ chối, nhận lấy thuốc cấm, lại nói tiếp,

“Không tới thời khắc cuối cùng, ta sẽ không tùy tiện sử dụng.

Nó là ‘cánh cửa chân lý’ của Luyện Kim Đại Đế chứ không phải của ta, ta đã sắp tìm được loại ‘chân lý’ thuộc về ta rồi.”

“Thật tốt! Ta không cần trở thành hy vọng của ai cả, ta chỉ để ý tới việc, trước mặt ta xuất hiện một kẻ địch khó có thể chống lại mà thôi.”

Medusa giống như một thiếu nữ ôn nhu dịu dàng cười khẽ, vô cùng thỏa mãn, cúi đầu trở lại bàn luyện kim, lấy kính hiển vi tiếp tục nghiên cứu.

“Quá trình sinh ra và chết đi của tế bào sao?”

Elmin nở nụ cười, yên lặng rời đi.

Nàng biết thái độ làm người của Medusa, thực ra nàng ta cũng không tính là ác, chỉ là quá si mê theo đuổi sức mạnh, không từ thủ đoạn, muốn nhìn thấy phong cảnh cao nhất trên thế giới, vì tìm kiếm chân lý, có dùng cả đời cũng được.

“Theo một nghĩa nào đó mà nói, thì ngươi mới là vu sư chân chính, người thật sự theo đuổi tìm kiếm chân lý… Hy vọng ngươi có thể tìm thấy được chân lý của tử vong.”

Vương quốc Babylon năm thứ 891.

Giáo viên của học viện Babylon dẫn học sinh đi rèn luyện, trong lúc vào sâu trong núi đã nhìn thấy một cột sáng trắng cao ngút tỏa khí lạnh ra xung quanh.

“Đó là?”

Các nàng tiến về phía trước, trường bào vu sư xuất hiện băng mỏng, tất cả đều lạnh tới run người. Đi vào trong vùng đất kia, bọn họ phát hiện ra một di tích cổ xưa nằm dưới mặt đất, thấy những bức tranh mờ mờ ảo ảo đã xuất hiện từ thời đại Sumer xa xưa.

Bọn họ không ngừng đào bới, cuối cùng ba bức tranh cực kỳ đơn sơ hiện ra trước mắt họ.

Bức tranh điêu khắc thứ nhất, thời đại nông canh cổ xưa, một người khổng lồ to lớn vạn trượng đứng trong rừng cây cao vút, trong tay cầm ba loại bảo vật, xoay người nhìn một trùng vượn nhỏ bé.

Bức tranh điêu khắc thứ hai, là một thành trì rất lớn, vô cùng phồn thịnh, có một người đàn ông uy nghi đang ngồi trên vương vị, trong tay cầm một thanh trường kiếm, thống nhất thiên hạ, văn minh hưng thịnh tới cực điểm.

Bức tranh điêu khắc thứ ba, là một hình ảnh khủng bố, đất nứt trời sụp, phía dưới người khổng lồ cao lớn là vô số thi hài nằm trên mặt đất, người đàn ông cầm trường kiếm đã ngã vào trong vũng máu.

Thông tin rất nhanh đã được truyền ra ngoài.

“Di tích của nền văn minh Sumer cổ đại?”

“Mộ? Làm sao có thể có mộ được? Trận đại hồng thủy năm đó đã làm sụp đổ hết tất cả mọi thứ rồi!”

“Mộ này, lẽ nào là mộ của Gilgamesh thời xa xưa sao?”

…

Trong một chốc, sự việc trở nên vô cùng dữ dội.

Thời đại Babylon, chưa ai từng gặp qua chân thân của Thần linh, cho dù là Mercury, cũng chỉ là nhập vào một thứ khác để hạ phàm.

Gilgamesh, chính là người thật sự đã tiếp xúc với chân thân của Thần linh, tồn tại duy nhất đã nói chuyện với Thần, còn là vị

Thần tối cao của thế giới trong truyền thuyết – Thần Sáng Thế, là tồn tại không thể miêu tả đã sáng tạo ra từng cái thế giới.

Rộp rộp! Rộp rộp!

m thanh nhai nuốt ghê người truyền ra.

Ở một nơi nằm sâu trong rừng rậm, một tên đồ tể buông móc câu thịt xuống, cả người đầy tanh hôi, liếm liếm đôi môi đỏ tươi như máu,

“Mộ? Ta tới đó xem một chút.”

Cự thú cõng bia mộ bỗng nhiên quay đầu, nhìn về một phương hướng ở dãy núi,

“Gilgamesh? Là người đàn ông có can đảm vung kiếm về phía Thần, ở trong nền văn minh Sumer cổ xưa trước khi bị đại hồng thủy quét qua đó sao! Ta phải chạy tới đó trước những người khác mới được!”

Một vu sư kỳ quái đeo tai nghe, đang đi trên con đường phồn hoa,

“Có lẽ, có thể tìm được một ít tài liệu của nền văn minh cổ đại, tìm được chân tướng lịch sử của thế giới này! Hơn nữa, có lẽ ta sẽ tìm được Thánh kiếm Damocles bị mất kia.”

Anh hùng vương cổ xưa nhất, mộ của Gilgamesh xuất hiện, khắp nơi trên thế giới, rục rịch ngóc đầu dậy.

Chương 119: Máu Của Thần Sáng Thế, Có Chút Giống Với Chúng Ta? (1)

“Không thể rơi vào trong tay những Tà Thần kia, không cho phép bọn chúng khinh nhờn những thứ này.”

Đồng thời đúng lúc này, bên trong vương điện của hai đại Vương quốc còn lại, hai Quân chủ Đại đế ngồi ở trên cao, quan sát các nữ vu đại thần, cũng biết rõ tình thế khẩn cấp, vì thế quyết định đích thân giáng lâm, bắt đầu đào bới mộ huyệt.

Tất cả các học viện lớn và giáo phái đứng đầu, đều đã đến đây rồi.

Trọn vẹn mười ba vị vu sư truyền kỳ đang tuần tra khắp nơi.

Rầm rầm rầm!

Mặt đất đang rung chuyển, người khổng lồ Adolf cầm xẻng sắt trong tay, đạp nát mặt đất núi đồi, đi tới đi lui ở vùng gần đó.

“Đào bới quá nhanh rồi! Nếu như cho chúng ta thêm một trăm năm, bọn họ chắc chắn không phải đối thủ của ta.”

Lập tức, sắc mặt sáu người chơi gián điệp ngưng trọng, hoàn toàn im lặng, không còn dám tới gần nữa.

Thời gian vẫn quá ngắn, quá ngắn.

Hiện giờ, nhanh nhất trong số bọn họ mới chỉ là vu sư cấp năm, thậm chí còn không phải là truyền kỳ, nhưng vẫn biết được

sự khủng bố của vu sư sử thi cấp bảy.

“Nhưng mà, những người khác cũng nên đến rồi chứ?”

Bọn họ trốn tránh ở trong rừng cây, mơ hồ cảm nhận được sự sắc bén không rõ, bỗng nhiên thân hình dần dần ẩn nấp đi,

“Thừa cơ giết chết bọn họ! Cướp đoạt bọn họ!”

. . . .

Di tích mộ huyệt.

“Đây căn bản không phải phong cách hội họa của thời đại Babylon chúng ta, giống như là bức vẽ xấu của trẻ nhỏ vậy, quá khó nhìn.”

Medusa khẽ nhíu mày, nếu như không phải dị tượng hàn khí bất thường trên trời, nàng đã sớm tưởng rằng là một ngôi mộ giả rồi.

“Đây cũng không phải là phong cách hội họa của văn minh Sumer cổ, thời đại thành bang Sumer có trình độ thủ công rất cao, phù điêu hội họa cực kỳ tinh xảo.”

Elmin nói:

“Chỉ có hai loại khả năng, thứ nhất là công nghệ lúc đó không đạt tới, là tranh vẽ của đám trẻ con lưu lại trên tường ở bộ lạc càng cổ xưa hơn trong thời kỳ đồ đá.”

“Điều đó là không thể nào, không thể là bộ lạc càng cổ xưa ở thời kỳ đồ đá.”

Medusa lắc đầu,

“Bởi vì trong tranh vẽ trên tường, miêu tả rõ ràng trận đại hồng thủy diệt thế.”

Elmin nói tiếp:

- Như vậy, chỉ có thể là loại khả năng thứ hai, là lúc đó công nghệ đã đạt tới trình độ cao, nhưng mà thời gian không cho phép điêu khắc phù điêu tinh xảo, chỉ có thể đơn giản hóa mọi thứ. . .

- Chẳng lẽ??

Nói đến đây, hai người không nhịn được run rẩy, ánh mắt rực sáng như tuyết.

Đúng thế, phía trên ghi lại sự kiện đại hồng thủy, rõ ràng là sau khi trận đại hồng thủy xảy ra mới xây dựng lên mộ huyệt này. Như vậy, là ai mới có đủ tư cách xây dựng mộ huyệt trước khi trận đại hồng thủy sắp sửa bạo phát?

Trên thực tế, nói bức tranh vẽ trên tường này là do đứa trẻ con vẽ xấu, Hứa Chỉ cảm thấy bị tổn thương lòng tự tôn. Hắn đã rất cố gắng rồi, nhưng dù sao cũng chưa từng học qua mỹ thuật, sau đó lại dùng thủ pháp xưa cũ trên mạng Internet để tiến hành đơn giản hóa làm cũ, còn cần ngọn lửa nướng qua bức tranh vẽ trên tường một lần.

Nhưng các nàng cũng không biết rõ những điều này, mà cũng chẳng quan tâm, coi như bức tranh vẽ trên tường mới thì như thế nào? Nếu quả thật là ngôi mộ của anh hùng vương Gilgamesh, thì hình ảnh có kỳ lạ đến đâu cũng sẽ không có gì phải nghi vấn.

Bởi vì trong quan tài sẽ nói cho bọn họ biết hết tất cả.

“Mở ra.”

Một tiếng hiệu lệnh, nắp quan tài được từ từ mở ra.

Một cỗ khí tức màu trắng kinh người toát ra, trong chiếc quan tài gỗ chồng chất quần áo, cùng với một thanh hình khối cán dài toả ra khí trắng, giống như một thanh trường kiếm nhuốm đầy

máu mới, chậm rãi hiện lên ở trước mắt mọi người.

“Đây là?”

Soạt!

Medusa khẽ vẫy tay, tảng băng khô nhiễm phải máu tươi lơ lửng, sau đó rơi vào trong tay nàng.

Những giọt máu tươi kia vẩy xuống, cũng được nàng dùng tinh thần lực khổng lồ bao bọc, chậm rãi lơ lửng ở trong không khí,

“Lạnh kinh khủng, đây là cái gì? Khối băng? Giống với dị tượng rét lạnh mà các vu sư khám phá ra mộ huyệt nhìn thấy bên ngoài.”

Nền văn minh phát triển đến hiện tại, không phải là không có vu sư thủy hệ nghiên cứu ở phương diện lĩnh vực này, cho hạ thấp nhiệt độ của nước, khái niệm băng đã sớm xuất hiện.

“Không phải băng, rõ ràng không có bất kỳ ba động vu thuật gì, làm sao có được hàn khí như thế? Đồng thời cái này mơ hồ có hình dạng thanh kiếm, chẳng lẽ lại là bên trong truyền thuyết. . .”

Nàng bỗng nhiên khẽ động lông mày, cảm thấy thực sự khó mà tưởng tượng nổi, vừa nhìn về phía những vết máu tươi này,

“Đây là máu ai. . .”

Medusa bỗng nhớ tới lời đồn từ thời đại cổ xưa.

“Chẳng lẽ là!?”

Nàng đột nhiên lắc tay một cái, xuất hiện một cái ma hộp, trong nháy mắt hiện ra một chiếc kính hiển vi và các loại bình luyện kim.

Những năm vừa qua, nàng cũng lệnh cho các vu sư tốn rất

nhiều tâm huyết để bồi dưỡng ra một công cụ không gian.

Nhưng mà, mặc dù hao phí rất nhiều quốc lực, sau bốn năm mươi năm trôi qua, chiếc ma hộp này cũng mới chỉ có trình độ vu sư cấp bốn, không gian nhỏ chỉ có năm mét khối.

Medusa lập tức nghiên cứu, trong nháy mắt đã nhận ra sự dị thường,

“Cấu trúc vi mô của bất kỳ sinh vật sống nào đều có sinh tử, mà một số cấu trúc ở trong loại máu này, vậy mà không hề tử vong. . .”

Máu tươi sẽ không tử vong ??

Những vu sư ở xung quanh đều trầm mặc, trong lòng đột nhiên lo lắng, lập tức kinh hoảng nghẹn ngào:

“Máu Vĩnh Sinh!”

Trong huyệt mộ, tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt khó thể tưởng tượng.

Trong thần thoại Sumer cổ xưa, Gilgamesh không thỏa mãn với "Máu sức mạnh" mà mình đạt được, mưu toan thí thần, đánh cắp "Máu Vĩnh Sinh", thu được sinh mệnh bất tử chân chính.

“Ông trời ơi!”

“Đây là máu của Tạo Vật Chủ!”

Mọi người nhìn chằm chằm vào nó.

Năm đó, thanh kiếm Damocles tan chảy không rõ nguyên nhân, biến thành hàn băng mang theo khí vụ, nhưng phía trên vẫn còn chảy xuôi huyết dịch.

Toàn bộ nền văn minh Sumer cổ xưa đã từng bị hủy diệt, đều

là vì chút ‘máu’ trước mắt này. Thế nhưng mà, hiện giờ máu vĩnh sinh đang xuất hiện sờ sờ ở trước mặt. . . Dòng máu của Thần sao mà khiến người ta say mê, mê muội như thế.

“Điều này tương đương với việc, hủy diệt một nền văn minh cổ xưa huy hoàng rực rỡ, mới có thể đổi lấy những giọt máu này. . .”

Medusa nhìn qua giọt máu tươi đỏ sậm, mỗi một giọt đều trong suốt long lanh, mê người như thế.

Trong năm đó, vô số người mưu toan dung hợp "Máu Vĩnh Sinh", nhưng lại liên tiếp tử vong, không có ai ngoại lệ.

Lúc này, mọi người mới rõ ràng, dòng máu vĩnh sinh cũng không phải đám phàm nhân bọn họ có thể tiếp nhận.

Chương 120: Máu Của Thần Sáng Thế, Có Chút Giống Với Chúng Ta? (2)

« Thịnh Vu Chi Mâu » ghi chép:

【 Vương quốc Babylon năm 891, ngôi mộ Gilgamesh tái hiện, thanh kiếm Damocles bị hủy diệt, máu vĩnh sinh hiện thế 】

. . .

Vương quốc Babylon năm 896.

Trải qua năm năm, vận dụng sức mạnh của cả nước, vô số học phái đồng thời nghiên cứu, lấy Đại đế Medusa làm nòng cốt, vậy mà đã mơ hồ nghiên cứu ra được một chút mánh khóe.

Suốt ngày đêm, Medusa không ngừng rơi vào trong sự nghiên cứu cực độ cuồng nhiệt,

"Chân lý có lẽ ở ngay bên trong! Tế bào sinh sinh diệt diệt, có thể làm cho ta đột phá được cánh cửa tử vong! Nhóm lên thần hỏa, dùng lực lượng của chính bản thân ta để đột phá cảnh giới Bán Thần!"

"Dùng dược tề để suy yếu nó, có lẽ có thể vô hiệu hóa. . ."

"Không được, loại sức mạnh này vẫn quá cuồng bạo, không phải phàm nhân có thể nắm giữ. Nhưng nó đã suy yếu vô số lần, có lẽ có thể có được một tia Thần tính. . ."

Ở một bên khác.

Những năm gần đây, lại có gián điệp của một quốc gia khác bị loại bỏ ra khỏi cuộc chơi.

Hiện tại, bọn họ ẩn núp ở trong bóng tối, giáo hội thờ phụng Tà Thần càng ngày càng phát triển lớn mạnh, cũng luôn có nữ vu tự đầu nhập vào bọn họ, xem như gián điệp ẩn núp ở trong các đại Vương quốc, thu thập một số tài liệu bên ngoài, đồng thời giao cho sở nghiên cứu trong hiện thực, xem như đối tượng nghiên cứu.

“Cái gì, lấy được máu của Thần Sáng Thế?”

“Ôi, Chúa ơi!”

“Nhìn xem bọn họ đã làm cái gì ở thế giới khác!?”

Ngay lập tức, ở khắp nơi trên Trái Đất, bên trong những căn cứ cơ sở nghiên cứu bí mật dưới mặt đất, từng nhân viên nghiên cứu một thân áo choàng trắng, nhanh chóng hành động, ai nấy đều kích động đến mức không thể diễn tả nổi, Thần Sáng Thế là khái niệm gì?

Tất cả nhân viên nghiên cứu, đều rõ ràng điểm này!

Tại viện nghiên cứu dưới mặt đất ở nước Mỹ.

Bên trong căn phòng đa phương tiện ở viện nghiên cứu tối cao, phía trên là màn hình máy tính khổng lồ, có một lão giáo sư đang chủ trì, tay cầm một cây gậy đen dài, chỉ vào màn hình lớn.

“Chúng ta chưa thu được tài liệu cốt lõi, nhưng cấu trúc vi mô của loại máu này, sau khi nhìn lướt qua một cách thô sơ giản lược, rõ ràng không phải máu của những sinh vật trên Trái Đất.”

“Nếu như đó là thật, vậy thì loại tế bào có sức sống vô hạn này, hoàn toàn chính xác có thể được gọi với cái tên 'Máu Vĩnh Sinh'. Nhưng không nghĩ tới, căn bệnh đặc biệt trên Trái Đất chúng ta —— Ung thư, tế bào ung thư lại có điểm giống nhau?

. . .

Sở nghiên cứu ở Nhật Bản.

Cảnh tượng sôi sùng sục tương tự, vẫn trình diễn như cũ.

“Loại máu này dường như hơi yếu một chút! Máu của Thần Sáng Thế chỉ có loại trình độ này sao? Cá nhân ta coi rằng, máu của Thần Sáng Thế không phải người bình thường có thể tiếp xúc được, ngay như Tà Thần cũng đều không thể nhìn thẳng vào thân thể nó, không thể lắng nghe cùng gọi tên.”

Vô số nhân viên nghiên cứu thảo luận.

Cuối cùng, bọn họ cho ra một lời giải thích tương đối hợp lý.

“Có khả năng, Thần Sáng Thế không chỉ có duy nhất một vị, Thần Sáng Thế là tồn tại vượt qua vô số chiều không gian, là thực thể ý nghĩa trừu tượng hỗn độn trong toàn bộ đa nguyên vũ trụ. Người xuất hiện ở trong thế giới vu sư chưa chắc là chân thân, chỉ là một thân thể trong vô số hóa thân hắn mà thôi, lần lượt sáng tạo và hủy diệt từng thế giới, tham dự vào quá trình thế giới sinh sinh diệt diệt, còn bản thể của hắn vẫn luôn ở bên trong không gian sân nhỏ.

. . .

Sở nghiên cứu dưới mặt đất ở Trung Quốc.

Một giọng nói nghiêm túc, vô cùng ngưng trọng.

“Mặc dù, chúng ta cũng chỉ đạt được một bức ảnh chụp màn hình đơn giản về tế bào vi mô, không cách nào nghiên cứu, nhưng từ sở nghiên cứu vu sư để lộ ra đặc tính tế bào bất tử, không khỏi có chút giống với căn bệnh nan y độc hữu ở trên Trái Đất chúng ta —— Ung thư. Nói đùa quá mức một chút, chẳng lẽ Trái Đất chúng ta cũng có liên hệ với Thần Sáng Thế? Là một trong những thế giới

mà hắn mở ra? Chúng ta cũng là hậu duệ của Thần Sáng Thế?

Ở một chỗ, có một số nhân viên mặc áo khoác trắng đang nghị luận ầm ĩ, không khỏi sinh ra dạng ý nghĩ khó thể tưởng tượng này.

Tế bào ung thư vẫn luôn là nan đề khó giải quyết của ngành y học hiện đại.

Hàng năm, các nước đều hao tốn số tiền hàng trăm tỉ để nghiên cứu, vô số giáo sư y khoa đều mong muốn đánh bại căn bệnh nan y này.

Nhưng không có biện pháp nào cả.

Cho đến ngày nay, mọi người chỉ biết rằng những chất gây ung thư, sẽ hướng dẫn tế bào ung thư tiềm ẩn trong cơ thể phát triển căn bệnh, nhưng không có ai biết được nó chân chính được sinh ra như thế nào. Dường như nó sống thâm căn cố đế ở sâu trong gen cơ thể người, bất cứ lúc nào cũng có thể phát bệnh, dần dần dẫn người ta đến tử vong.

Có lẽ, loài người mang sẵn trong mình loại gen của Thần, là một loại tế bào vĩnh sinh, chỉ là cơ thể không thể tiếp nhận được?

Đồng thời, càng cảm thấy vô cùng đáng sợ khi suy nghĩ về nó:

Từng địa phương đều có ghi chép cổ xưa về Thần Sáng Thế, bên trong thần thoại Hoa Hạ có "Thần Sáng Thế" Bàn Cổ, sau khi sáng thế thì thân thể hóa thành tất cả núi đồi mặt đất, sinh vật thực vật, máu cũng biến thành sinh linh. Chẳng lẽ loài người chúng ta thật sự là hậu duệ của Thần Sáng Thế?

Chúng ta đều có máu của Thần Sáng Thế?

. . . . .

Sở nghiên cứu ở Nga.

“Nếu quả thật là như vậy, thì quá kinh khủng rồi.”

“Càng để gián điệp tìm kiếm ở bên trong thế giới khác, càng trở nên đáng sợ, rốt cục thì chúng ta đang tiếp xúc với dạng trò chơi gì vậy?”

“Cái không gian sân nhỏ bên trong trò chơi « Bào tử tiến hóa » kia, đang diễn hóa tế bào, Thần Sáng Thế tạo ra sinh mệnh bào tử, chẳng lẽ lại thật sự là Thần Sáng Thế? Cũng là hắn sáng tạo ra từng kỷ nguyên trên Trái Đất chúng ta?

Càng nghĩ tới, càng suy nghĩ tỉ mỉ thì càng thấy vô cùng đáng sợ.

Dù sao, xuất hiện sự trùng hợp cực kỳ lớn:

—— Máu của Thần Sáng Thế, vậy mà có điểm giống với máu của chúng ta!

Nói Thần Sáng Thế chưa từng tới Trái Đất, khó tránh khỏi có chút không hợp lý. Không chỉ có thế giới vu sư chân thực đến cực điểm, thậm chí khả năng thế giới của chúng ta cũng là do hắn sáng tạo.

Bọn họ to gan suy đoán, lại cảm thấy mơ hồ có cảm giác kiêu ngạo, chúng ta chảy xuôi dòng máu của Thần Sáng Thế? Khó nói. . . Người trái đất chúng ta vẫn luôn nhìn núi bảo vật trước mắt, nhưng bảo tàng chân chính nằm ở căn bệnh ung thư độc hữu trên Trái Đất chúng ta?

Xem ra, chúng ta cần đầu tư thêm nhiều tiền vốn, tập trung nghiên cứu bệnh ung thư rồi!

Hứa Chỉ: ". . ."

Đúng!

Các ngươi nói đều đúng!

Các ngươi tự suy diễn rất đúng! Các ngươi có sức mạnh tiềm ẩn! Các ngươi luôn có đạo lý!

Các ngươi đều là hậu duệ của ta, ta không thể nói lại các ngươi! Ta nhận thua là được đúng không?

Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế, gặm một miếng táo,

"Các vị đại huynh đệ, các ngươi không cần tưởng tượng nữa, ta thực sự sợ các ngươi rồi, chịu đủ các ngươi rồi, đây là vườn trái cây nhà ta, ta chỉ muốn Medusa và Elmin ở bên trong giúp ta nghiên cứu ra dược tề luyện kim, giúp ta chữa bệnh, những chuyện này chẳng liên quan gì cả!

Dịch : MBMH Translate

Chương 121: Phân Bố Gen Khối Rubik

Hứa Chỉ cảm thấy căn bản không có biện pháp nào để nói lí luận với bọn họ.

“Được rồi, ta cũng không thể trêu vào những siêu cấp đại lão các ngươi, cũng không đánh lại nổi! Các ngươi ngộ nhận, cái gì cũng có lý, ta cũng mặc kệ không thèm quan tâm nữa! Dù sao nền kỹ thuật y học hiện đại của các ngươi, căn bản không có cách nào giải quyết bệnh ung thư.”

Hứa Chỉ lắc đầu, nhìn về phương hướng sa bàn lớn,

"Mục tiêu của ta cũng chỉ là dùng thuật luyện kim của thổ dân thế giới vu sư, giải quyết căn bệnh ung thư này."

Hiện giờ, thực lực của mấy người chơi gián điệp kia còn thấp, mạnh nhất cũng chỉ là vu sư cấp năm, đang ẩn nấp trưởng thành ở trong bóng tối, tất nhiên không cách nào cướp đoạt máu vĩnh sinh, chỉ có thể đạt được một chút tài liệu thô thiển bên ngoài, gửi lại cho sở nghiên cứu ở hiện thực, căn bản không có vấn đề gì to tát.

Về phía Elmin và Medusa, dưới sự gây dựng lại tổ chức Tà Thần, cũng ý thức được nguy cơ khủng bố của thế giới, ba đại Vương quốc vu sư đang điên cuồng hao phí sức mạnh toàn quốc, vô số học viện, giáo phái và các đoàn thể đại vu sư đều đang lao vào nghiên cứu.

“Mỗi khi gặp hoàn cảnh tuyệt vọng và chiến tranh, đều là thời kỳ tăng trưởng điên cuồng, thúc đẩy nền văn minh tiến bộ! Còn phải xem toàn bộ sức mạnh của thế giới vu sư, có thể giúp ta chữa

bệnh hay không.”

Hứa Chỉ cho rằng tuyển chọn thời cơ này là thích hợp nhất, thậm chí là có ý định xây dựng.

"Mồi lửa chữa trị đã được chôn xuống, phải xem bọn họ có thể giúp ta phát triển thành đóa hoa dạng gì. . . Mà việc quan trọng cũng không vội vàng được, nên nhìn xem diễn đàn một chút."

Hứa Chỉ nghĩ một chút rồi móc điện thoại di động ra, dự định vào diễn đàn điều tra một phen.

Sau một ngày hôm qua, "Cự thần" của sa bàn nhỏ tiến vào thế giới vu sư, hiện tại mới một đêm trôi qua, trên diễn đàn đã sôi sùng sục, gây nên sự xúc động phẫn nộ của quần chúng, phần lớn mọi người đều chỉ sống không quá một giờ, thậm chí chỉ có mười mấy phút!

Mặc dù một giờ bên ngoài đã tương đương với bốn năm ở trong thế giới vu sư, tương đương với một chuyến lữ hành xán lạn đến dị giới, nhưng vẫn có quá nhiều người không vừa lòng.

“Tôi chỉ ở bên trong nghỉ phép có ba tuần lễ!”

“Tôi có một tháng.”

“Ba tháng.”

Vô số người không nhịn được mắng đậu đen rau muống.

Nhưng mang đến càng nhiều sự phấn khích và chấn kinh.

Loại cảm giác mãnh liệt khó bề tưởng tượng về khoảng thời gian chênh lệch, là không tránh khỏi.

Ở bên trong rõ ràng trôi qua mấy tháng dài dằng dặc, đã trải qua cuộc hành trình đặc sắc ở thế giới khác, đến khi rời khỏi trò chơi, vậy mà mới đi qua mười mấy phút! Ở bên ngoài, mẹ mình

còn đang chuẩn bị bữa ăn khuya.

Quá tuyệt vời! Quá kích thích rồi!

Bọn họ càng trở nên cuồng nhiệt, càng kích động hơn, và muốn trải nghiệm loại cảm giác này thêm một lần nữa.

Nhưng hiện tại, sau khi bọn hắn tử vong, chỉ có thể bắt đầu trò chơi lại từ đầu, lại ở bên trong sa bàn tiến hóa bào tử, không thể nào không hận kẻ cầm đầu.

“Cái gì? Lại hai người nữa đi ra?”

“Người chơi chữ đỏ bên trong thật là đáng sợ, giờ chỉ còn lại bốn người, trong đó có hai vị đại lão cơ bắp 'Học Cũng Uổng Công' và 'Tốc Độ Xe Akina', cùng với hai người chơi bình thường 'Dọa Não Nhỏ Xuống Núi ' và 'Krypton Chặt Tay' .”

Bọn hắn nhao nhao muốn hai người chơi vừa rời khỏi kia hiện thân cho ý kiến, xem bọn họ rời khỏi như thế nào.

“Đừng nói nữa, chúng tôi quá thê thảm rồi!”

“Hai chúng tôi bị bắt giữ, đặt trên vỉ nướng, rắc kèm lá thì là, ăn hết trừ bỏ cái đầu, tên đồ phu Bell kia thực sự rất đáng sợ!”

Hai người chơi này chính là người chơi bình thường trước đây theo dõi Tốc Độ Xe Akina, không khỏi nôn khan khi miêu tả về hành vi tàn bạo của người chơi chữ đỏ.

Mặt trong đã trải qua năm sáu giờ, mất đi liên lạc và bị ngăn cách, hiện tại khó có được hai người chơi đi ra, mọi người ai nấy đều vô cùng tò mò, nghe ngóng tình báo. Mà hai người chơi bọn họ cũng không dám bại lộ quá nhiều vị trí ẩn tàng của bốn người kia ở bên trong, chỉ nói đại khái về cục diện thế giới vu sư hiện tại.

“Cái gì? Bây giờ bọn họ đang tự giết lẫn nhau, bảy người chơi

chữ đỏ cũng chỉ còn lại năm người. Như vậy, cuối cùng thì ai có thể ăn gà?"

"Đã xảy ra nhiều chuyện như vậy, phát hiện ra ngôi mộ của anh hùng vương cổ đại, mộ của Gilgamesh?"

- What the fuck! Đây là mở ra tư liệu phim của trò chơi 'Máu của Thần Sáng Thế', tiến vào kỷ nguyên bùng nổ đại vu sư! Người người đều đang cố gắng nhóm lửa thần hỏa, trở thành Bán Thần! Là cuộc tranh đấu lan tràn khắp thế gian, những người chơi chữ đỏ cũng bắt đầu rục rà rục rịch rồi.

Bọn họ thảo luận ầm ĩ ở trong diễn đàn, cũng rất nhanh trở thành chủ đề trò chơi hấp dẫn. Xu hướng tiếp theo của thế giới, phản ứng của người chơi khác, sự lựa chọn của hai đại Quân chủ Đại đế, người chơi chữ đỏ nên làm như thế nào?

Dù sao, cũng có vô hạn khả năng.

"Nếu như máu của Thần Sáng Thế trân quý như vậy, chúng ta ở trong chiều không gian sân nhỏ đã rất được trời ưu ái, có nên. . ."

"Phía trên chịu chết, đừng mang theo tôi! Đừng quên kết cục của Gà Đưa Ma như thế nào? (Bức ảnh thịt kho tàu Gà Đưa Ma. jpg)"

"Không, hoàn toàn không có ý nghĩ này. Tôi muốn đường cong cứu quốc, chạy tới chỗ Thần Sáng Thế, điên cuồng liếm chó, liếm đến tróc da, sau đó đạt được Thần khí ẩn tàng 'Da chân của Thần Sáng Thế', đó cũng là một món bảo bối."

"Vị phía trên nói như vậy, có phải là kẻ biến thái không? (Ánh mắt yêu mến thiểu năng trí tuệ) "

"Người ta là con gái đấy! (ngượng ngùng, xấu hổ)"

“Đáng sợ quá! Run lẩy bẩy, không phải là mê muội cuồng lấy lý do này để phi lễ với Sáng thế thần chứ?”

“Đúng là liến chó cuồng!”

. . .

Hứa Chỉ yên lặng đọc trên diễn đàn một chút, bọn họ ầm ĩ thì ầm ĩ, nhưng càng ngày càng quyết chí tự cường. Trải qua một lần tử vong ở bên trong sa bàn nhỏ, một lần nữa diễn hóa ra giống loài bào tử của chính mình, và các loại thực vật.

Đồng thời, thực vật càng trở nên hiểu biết và càng thêm hiếu kỳ hơn.

“Từ đại Cổ Sinh đến hiện tại, hầu như đã sớm xuất hiện các giống loài động vật và chủng loại siêu phàm khác, so sánh một chút, thực vật siêu phàm cũng sắp xuất hiện rồi.”

Hứa Chỉ suy nghĩ, vừa nhìn về phía hòn đảo nhân tạo kia, nó vẫn nằm trên mặt đất ăn cơm như cũ,

"Con hàng này không có IQ, trừ ăn ra, cũng chỉ có ăn!"

“Phó não, điều ra sơ đồ cấu trúc sinh học của nó.”

Phó não nhanh chóng đưa ra sơ đồ cấu trúc của sinh vật tổ hợp này.

Soạt!

Một trang bìa ảo nửa trong suốt màu xanh lam hiện lên, nó được tạo thành bởi hơn một vạn cái linh kiện, giống như một cơ giáp cao cấp, rất rất tinh vi.

"Đây, đây, và đây. . . Những quần thể bắp thịt của sinh vật tổ hợp này, dung hợp vào loại gen thứ hai —— Gen Slime, tăng cường sức kéo của cơ bắp sinh vật."

Hứa Chỉ đưa tay điểm một vài chỗ.

"Bên này, còn có bên này nữa, về mặt lớp da bên ngoài tổ hợp thành quần thể sinh vật, được dung hợp gen Evil Eye, sau đó sẽ tu luyện thành vu sư làn da!

Giọng nói máy móc truyền đến:

“Đang dung hợp. . .”

Qua một lúc lâu, toàn bộ sinh vật tổ hợp khối Rubik, làm cho người ta cảm nhận được một loại khí tức hoàn toàn khác. Mặc dù không hề trở nên cường đại hơn, nhưng lại có loại cảm giác tiềm lực vô hạn.

Dù sao, gen Evil Eye là loại gen hạch tâm, cũng mang ý nghĩa là bên trong mỗi một thân thể có chứa loại "Tế bào" này, đều có thể bắt đầu tu luyện trở thành vu sư, đạp lên con đường tu luyện.

"Quần thể còn lại cứ để chừa lại chỗ trống, sau đó đạt được thêm nhiều gen mới, rồi triệt để hoàn thiện cấu trúc sinh vật tổ hợp này."

Hứa Chỉ nghĩ một chút, rồi nói nhỏ,

"Tự tháo dỡ."

Soạt!

Toàn bộ sinh vật tổ hợp khối Rubik, trong nháy mắt tan ra thành từng mảnh, tự giải thoát thành từng mảnh linh kiện ở trên mặt đất.

Hứa Chỉ nắm lấy một phần tản mát trong đó, chính là khối Rubik cỡ nhỏ mang theo gen Evil Eye.

"Khối Rubik mang theo một phần gen Evil Eye này, cần phải điêu khắc thuật thức ma văn kia, sau đó tiến hành tu luyện thành

vu sư, xem như ma hộp không gian, không ngừng mở rộng không gian bên trong."

Nhưng theo ước tính bảo thủ nhất, cũng phải tạo hình hơn một ngàn khoảng không giữa ma hộp, sau đó để cho bọn chúng tu luyện.

Đây nhất định là một công trình dài dằng dặc.

"Điêu khắc ma văn luyện kim, cũng coi như luyện tập một chút về thuật luyện kim rồi.Dù sao ta cũng là một vu sư, phải mài giũa tinh thần lực, không thể không biết thuật luyện kim. . . Nói cho cùng, sau khi chữa khỏi bệnh ung thư sẽ không còn nỗi lo nữa, ta có thể hoàn toàn yên tâm phát triển rồi. Bây giờ cần phải cân nhắc đến việc trở nên mạnh hơn, đi theo con đường tu luyện vu sư."

Hứa Chỉ yên lặng suy nghĩ, ngồi ở trên chiếc ghế, cầm lấy công cụ hơi mảnh hơn so với kim khâu một chút, bắt đầu điêu khắc.

May mắn thay, tinh thần lực của hắn cũng không thấp, hoàn toàn có thể kiểm soát công việc tinh vi cỡ này.

Hiện tại, có hơn một vạn bảy ngàn khối lập phương, trong số hơn bảy nghìn khối lập phương, Hứa Chỉ cấp cho ba năng lực lớn là "Gen vu sư của Evil Eye", "Gen sức mạnh của Slime" và "Gen vu sư Evil Eye trong ma hộp không gian".

Dù sao phải có không gian bên trong, như thế mới xem như nơi sinh sống của chúng Thần.

Chương 122: Bước Đầu Thử Nghiệm Sa Bàn Phụ Thuộc

Trên thực tế, sinh vật tổ hợp "Thần nhân tạo" này đúng là có tiềm năng vô hạn, chẳng qua nó đòi hỏi quá nhiều tài nguyên, quả thực là một cái hố sâu không thấy đáy.

Hứa Chỉ hiện tại đang bồi dưỡng thứ này, cũng không biết phải bồi dưỡng nó tới khi nào.

"Làm một Tạo Vật Chủ lại phải lao động vất vả như vậy, thiết kế bản đồ, đẩy mạnh văn minh trong sa bàn, lại còn phải yểm trợ thân phận yếu gà của mình…"

Hắn tỉ mỉ điêu khắc lên khối Rubik, không ngừng phàn nàn, "Đến khi điêu khắc xong, tư chất của sinh vật khối Rubik này cũng chỉ là có tư chất "Ma hộp không gian" mà thôi, làm thế nào để chúng tu luyện và mở rộng không gian bên trong là cả một vấn đề nan giải."

Đây không phải là một vu sư bình thường, mà là một sinh vật khối Rubik. Ma văn không gian này vô cùng cực đoan, khiến cho chúng khác biệt với những vu thuật khác. Không có tu vi của vu sư, lại không thể thi triển vu thuật được, chỉ có thể làm một chiếc hộp không gian ma thuật.

Lúc đầu khi Hứa Chỉ luyện kim, tốc độ khắc có hơi chậm.

Một khối Rubik siêu nhỏ vậy mà phải mất tới hơn mười phút. Nhưng sang cái sau, hắn chậm rãi trở nên thành thạo hơn, khoảng năm hay sáu phút đã hoàn thành xong một khối.

Giờ này khắc này, hắn tựa như một nữ sinh đang thêu thùa, mất hơn một tiếng đồng hồ, trước mặt hắn bày ra bảy khối Rubik nhỏ.

“Ta sắp chết đến nơi rồi, đường đường là một người đàn ông lại phải cầm kim thêu thùa.” Hứa Chỉ lẳng lặng buông khối Rubik xuống, ấn lên hai thái dương. “Trong môt giờ mới chỉ được bảy khối Rubik nhỏ, mà bên trong một vạn bảy ngàn mảnh ghép Rubik này, ít nhất cũng phải làm được một nghìn cái…”

Hơn một nghìn cái, mà một giờ mới xong bảy cái!

Hắn đau đầu muốn chết!

Không nói tới việc khống chế tu luyện từng cái một, chỉ riêng khắc cho xong từng cái này để chúng có đủ tư chất, sọ não đã muốn nứt tung ra rồi.

“Ta không chịu được nữa…” Hắn đầm đìa mồ hôi, kiệt sức, tiêu hao quá nhiều tâm lực, vì thế định nghỉ ngơi một lát, dù sao cũng không có kiên nhẫn tốt như những người chơi cao thủ kia. Vừa rồi đưa tế bào ung thư vào sa bàn lớn, mới chỉ qua một giờ ngắn ngủi, nên chắc chưa có thay đổi gì quá lớn, hắn dự định đi xem đám sa điêu kia một chút để thư giãn.

Ai ngờ, trên diễn đàn bây giờ, sau khi hai người chơi kia bị loại bỏ, càng diễn càng nhiệt tình, vô số người điên cuồng mắng chửi mấy người chơi chữ đỏ.

Ngay sau đó, hắn tìm thấy một bài đăng được ghim lên đầu, ước chừng phải tới hơn mười vạn người ở phần bình luận.

“Lên án! Bảy người chơi chữ đỏ đều bật hack, làm ảnh hưởng nghiêm trọng đến sự cân bằng của trò chơi sa bàn nhàn nhã này, yêu cầu GM phong giết! Huyết thư của vạn người!”

Trong bài viết kia có tên của bảy người chơi chữ đỏ, quả thực

ảnh hưởng đến sự cân bằng của trò chơi ăn gà 'Đại đào sát' này.

"Báo cáo hack map! Tôi trốn chỗ nào hắn cũng tìm ra được, còn có chức năng quan sát nữa!"

"Báo cáo hack máu! Các vu sư truyền kỳ bên trong đã đánh bọn chúng ra bã, nhưng mà vẫn mãi không chết, chắc chắn là hack máu rồi!

"Cầu bồi thường! Giống loài mọi người khổ sở diễn hóa ra."

"Huyết thư của vạn người +2"

"Huyết thư của vạn người +3"

....

Lúc này, những lời oán than dậy đất, sự oán hận chất chứa đã hoàn toàn bộc phát, bùng nổ trên diễn đàn.

Hứa Chỉ nhìn thấy vậy cũng không nói gì, căn bản không thèm nhìn qua những báo cáo kia của bọn họ. Người ta là Long Ngạo Thiên, là thiên tài tập hợp khí vận của cả một quốc gia, còn các người chỉ là diễn viên quần chúng, tuổi gì so được với người ta?

Đám diễn viên quần chúng các ngươi, sống không quá lâu là đúng rồi!!

"Ngay cả ta cũng chỉ có thể thấy lời lẽ của bọn họ rất có lý, một đám lưu manh, mặc kệ bọn họ, các người náo loạn nữa cũng vô dụng." Hứa Chỉ tỏ vẻ mình là một Tạo Vật Chủ khô khan vô cảm, không nhìn đám người này ai oán nữa.

Có điều, Hứa Chỉ lại đổi ý, "Nếu đã muốn bồi thường, vậy thì thuận tiện cho các ngươi thêm mấy thứ bồi thường khó nuốt đi."

Trong lúc đó hắn bỗng nhiên có một ý tưởng lớn mật, muốn nhân cơ hội này thử nghiệm sa bàn phụ thuộc thứ hai, có được

không nhỉ?

Dù sao hiện tại mình phải tự phát triển sinh vật tổ hợp này, hơn một vạn bảy ngàn mảnh, phải tu luyện cho từng cái một, như thế quá khổ sở!

Hoàn toàn tuyệt vọng!

“Để ta suy nghĩ xem, lập kế hoạch một chút!”

Hắn nhìn về phía ruộng thí nghiệm rộng mười mét vuông trống không ở bên cạnh, nơi này bình thường là ‘vùng đất của chúng thần’, cũng là nơi sinh sống của sủng vật nhỏ nhà hắn.

Rất nhanh sau đó, thông báo đầu tiên đã được đăng lên diễn đàn.

“Theo phản hồi từ đông đảo người chơi, trò chơi quyết định sẽ bồi thường cho mọi người. Để đáp lại sự chờ mong của những người chơi không được trải nghiệm mị lực của thế giới Vu sư, trước tiên sẽ mở ra bản đồ phó bản – Máy mô phỏng Vu sư.

Một, bản đồ hiện đang là phiên bản thử nghiệm.

Hai, chỉ mở ra mười phút.

Ba, dòng chảy thời gian vẫn như trước là một ngày trên trời, trăm năm dưới đất.

Bằng tài khoản trên diễn đàn, cộng thêm có kính mắt VR, đều có thể tùy ý tham dự. Server phục vụ cùng lúc 500 người, sau mười phút sẽ đóng lại bản thử nghiệm này.

Máy mô phỏng Vu sư: Lựa chọn giải trí cho game thủ, cho bạn trải nghiệm lạc thú chân thật nhất khi tu luyện trong thế giới Vu sư!”

Ngay sau khi tin tức này được đưa ra, lập tức chấn động, cả

diễn đàn dường như lâm vào trạng thái tê liệt.

Bồi thường tổn thất cho chúng ta?

Từ khi nào cái trò chơi khó nhằn này lại trở nên lương thiện như vậy?

“Ý bài đăng này là, sự kiện trải nghiệm chỉ có mười phút, mà những người chơi trước giờ chỉ có thể đăng bài hóng hớt như chúng ta cũng có thể tham gia trải nghiệm rồi?”

“Vận doanh muôn năm!”

“Trải nghiệm sức hấp dẫn của việc trở thành Vu sư, chúng ta cũng có thể thi triển Vu thuật, phi thiên độn địa?”

“Hahaha, trò chơi khó nhằn này cuối cùng cũng cho ra một trò nhàn hạ chân chính rồi, cho chúng ta trải nghiệm sức mạnh việc dời núi lấp biển là thế nào!”

“Đến lúc đó sẽ cho các ngươi xem hỏa độn, Đại Viêm Bạo Thuật của tôi!”

“Hahahaha! Thật vui sướng, lương tâm của tổ chế tác bộc phát hả, rút lại câu nói chém lập trình viên tế trời trước đó! (Thẹn với lòng)

Giây tiếp theo, slot nháy mắt bị cướp sạch.

Chờ khi cư dân mạng khác đăng nhập vào trò chơi, trước mắt chỉ hiện ra một dòng:

【 Server đã đầy, đạt tới giới hạn cao nhất là 500, xin vui lòng đợi những người chơi khác thoát ra rồi tiến vào trò chơi.】

Đám chó hoang này, sao nhanh vậy?

Có người choáng váng kinh hãi, tốc độ tay của độc thân cẩu

mười tám năm như ta cũng không chen vào nổi sao!

...

Ở một bên khác, Bạch Tiểu Quân, nickname là 'Học Y cứu vớt thế giới khác', nhìn thấy cảnh đổ bộ thành công trước mắt mà lệ rơi đầy mặt.

Hắn có khổ không nói nên lời.

Lúc trước hắn điên cuồng chuẩn bị luận văn y khoa, ai ngờ bản Beta 3.0 lại là luận văn sinh học, làm hắn tức đến hộc máu, đây rõ ràng là phân biệt đối xử chuyên ngành mà!

Phải biết, Luyện Kim Đại Đế có thể một lần nữa giết trở về, chính là nhờ đám sinh viên y khoa bọn hắn!

Nhưng hiện tại, mặc dù không nhận được chỉ tiêu Closed Beta, nhưng lại ngoài dự tính giành được chỉ tiêu bản trải nghiệm. Dù cho chỉ có mười phút, nhưng hắn đã thấy vui vẻ không chịu được rồi.

"Máy mô phỏng Vu sư sao?"

Hắn hít sâu một hơi, có người thiếu niên nào lại không mơ mộng có thể phi thiên độn địa chứ?

Hắn nhìn về trước mắt.

Hai hình bóng nhân vật trên bảng tên chậm rãi hiện ra trước mặt.

Những nhân vật này, đương nhiên là do Hứa Chỉ đã tác động đến cảm quan của người chơi. Bằng không, nếu để họ phát hiện ra chân thân của chúng là một khối lập phương thì biết làm sao?

Bạch Tiểu Quân nhìn về phía một nhân vật trong đó.

Vu sư bình thường

Tinh thần: 1,2

Sức mạnh: 0,1

Tốc độ: 0,6

Phòng ngự: 0,6

(có thể chuyển chức)

.....

Vu sư không gian

Tinh thần: 1,2

Sức mạnh: 0,1

Tốc độ: 5,0

Phòng ngự: 5,0

(Nghề nghiệp ẩn, trước mắt còn 1/7 slot)

“Nghề nghiệp ẩn? Vu sư không gian? Liên quan đến lĩnh vực không gian, rõ ràng là mạnh hơn rất nhiều! Tốc độ lẫn phòng ngự đều mạnh hơn một khoảng lớn, slot cuối cùng còn sót lại sao?” Bạch Tiểu Quân là một game thủ lâu năm, lập tức kích động, “Xem ra là mình đến sớm hơn người khác, vậy mà lại có thể cướp được.”

Hắn không ngốc, nhanh chóng đoạt lấy slot cuối cùng.

“Mời chỉnh sửa gương mặt!”

Trước mắt lại xuất hiện một lựa chọn khác.

“Lương tâm, cái bản thử nghiệm này quá lương tâm! Lại còn có thể chỉnh sửa gương mặt!” Hắn tiêu phí một ít thời gian để chính sửa, sau đó trước mắt sáng lên, xuất hiện trên một mảnh đất trống bằng phẳng.

“Nơi này có vẻ như rất đơn sơ, không có sinh vật nào khác, chỉ toàn đất cát vàng. Quả nhiên là trò chơi sa bàn thử nghiệm, là chế độ bán mở, nhưng diện tích nhỏ hơn rất nhiều so với sa bàn bào tử tiến hóa.” Bạch Tiểu Quân âm thầm cân nhắc.

Phía xa, hắn còn thỉnh thoảng nhìn thấy một vài người chơi khác, môt đám người đang nhìn tấm bia đá rất lớn có khắc chữ, cẩn thận nghiên cứu.

Hắn thử nghiệm một chút thể lực của bản thân, quá mức yếu ớt.

Đây là có chuyện gì? Cái máy mô phỏng Vu sư này, không phải có thể phi thiên độn địa, dời núi lấp biển, trải nghiệm cảm giác của cường giả tuyệt thế, sự cường đại của Vu sư à?

Bên tai hắn vang lên một tiếng thông báo:

“Mời người chơi tiến đến trước đài công pháp, tự tiến hành tu luyện.”

Bạch Tiểu Quân: ???

Chết tiệt! Má nó, còn muốn mình tự tu luyện!!

Có chút phúc lợi nào đâu! Thì ra là cái loại phúc lợi khó nhằn như vậy. Trò chơi này quả nhiên vẫn “nhàn hạ” như trước đây, muốn trải nghiệm sự cường đại của vu sư thì tự phải tu luyện từ đầu?

Bên kia mở màn: “Mời tiến hóa ra đôi mắt của bạn.”

Bên này lại mở màn: “Mời bắt đầu tu luyện.”

Hắn trầm mặc một hồi, chỉ có thế giống với những người khác, lẳng lặng tiến vào trước đài công pháp, âm thầm tu luyện, “Ta xem như hiểu được, đây cũng là một loại yêu thích học tập!”

Trong vườn trái cây.

Hứa Chỉ lặng lẽ nhìn xem toàn bộ chuyện này, cau mày, cắn một miếng táo, “Khó, vẫn là quá khó! Đột nhiên ta lại muốn nhân lúc bọn họ đang chửi bới lung tung đòi bồi thường, thử một lần xem năng lực nhẫn nại của bọn họ tới đâu, nhưng trước mắt có vẻ không ổn.”

Phải biết rằng, muốn trở thành vu sư cấp một, ít nhất cũng phải cũng phải tu luyện tới một tháng!

Mà lại còn không có bất kỳ trò tiêu khiển nào! Nếu để bọn họ khống chế một khối Rubik, vắt chéo chân ngồi thiền, tu luyện hàng tháng trời nhàm chán, đủ để khiến bất cứ ai cũng phải nản lòng.

Nhưng Hứa Chỉ không cam lòng! Cho dù biết cơ bản đã chết từ trong trứng rồi, nhưng hắn vẫn muốn thử xem sao.

Chương 123: Tiền Cảnh Không Được Coi Trọng (1)

Lợi dụng bầu không khí mọi người điên cuồng kêu thảm thiết đòi bồi thường, Hứa Chỉ bỗng dưng nảy lòng tham mở sa bàn nhỏ tu luyện, chỉ có tầm mười mét vuông, nằm ở một góc cạnh giàn phơi quần áo của Hứa Chỉ, cũng chính là chỗ ở thường ngày của thú cưng trong vườn trái cây.

Tốc độ dòng chảy thời gian là một trăm năm so với một ngày.

Quy đổi ra thì một giờ ở hiện thực là bốn năm bên trong.

Mười phút trải nghiệm thoạt nhìn thật ngắn, nhưng trên thực tế, nó đã tương đương với thời gian tám tháng.

“Tám tháng, khiến cho bọn họ tu luyện, lần này mở ra thể nghiệm kiểm tra, xem sự nhẫn nại của bọn họ thế nào.” Cho dù Hứa Chỉ biết trước kết cục, nhưng trong lòng vẫn ôm một tia ảo tưởng.

Giờ này khắc này.

Một bầy kiến nhỏ siêu cấp, tầm năm trăm con vây quanh trước mấy cái bia mộ lớn, ngồi xếp bằng đả tọa, tu luyện minh tưởng.

Quả nhiên, ngay từ đầu mọi người đều phấn khởi, dù sao cũng có tốc độ dòng chảy thời gian khủng bố, trải nghiệm một chút niềm vui minh tưởng của Vu sư, ai mà không thích?

“Ngọa tào, bây giờ tôi đã cảm giác được linh hồn nhỏ yếu trong cơ thể mình, có thể tu luyện tinh thần lực, tôi đã bỏ ra ba giờ đồng hồ! Mọi người thì sao?”

“Nghe nói nếu cảm giác được trong ba giờ, đều là vu sư thiên tài! Sẽ được các đại vu sư ở học viện tuyển chọn. Đại lão ngưu bức! (phá âm)”

“Ha ha ha ha! Tôi cũng nghĩ như vậy! Nếu tôi sinh ra ở thế giới Vu sư, thế thì chắc chắn sẽ là một Luyện Kim Đại Đế khác. (vui vẻ)”

“Tại sao tôi vẫn không hề cảm giác được chứ! Ở những trò chơi khác, tôi đều nằm trên bảng xếp hạng, nơi này xung khắc tinh thần lực phải không? (khóc)”

“Tôi cũng cảm giác được, mất bốn giờ đồng hồ! (hưng phấn)”

...

Xung quanh, lập tức nổi lên một bầu không khí so tài.

Bọn họ đang so xem ai có thiên phú càng thêm kinh người, âm thầm cắn răng so đấu.

Dần dần, đã qua một ngày, hơn hai mươi tiếng đồng hồ trôi qua, các người chơi đang ở đả tọa, sôi nổi cảm nhận được tinh thần lực nhỏ yếu trong thân thể chính mình. Trừ bỏ số ít vài người, trên cơ bản đều có thể bắt đầu minh tưởng.

Ngay sau đó, thời gian một ngày ngắn ngủi lại đi qua, lúc đầu mọi người còn thấy cảm giác mới lạ, nhưng khi hành động lặp đi lặp lại một, liền có người bắt đầu cảm thấy buồn tẻ.

“Thật nhàm chán, tôi đã minh tưởng hai ngày, như thế thì phải tu luyện đến năm nào tháng nào.”

“Chuyện này rốt cuộc là thế nào?”

“Thật quá ngu ngốc, tôi không thể chịu đựng được nữa rồi!”

“Đúng vậy, nói là được trải nghiệm sự cường đại của Vu sư,

kết quả thì sao?”

“Để tôi bình luận một chút về trò chơi phó bản mới này. Không vui, không thành công! Không hề biến cường, thất bại! Chỉ biết tu luyện lặp đi lặp lại, thất bại trong thất bại! Các anh em, tôi đi đây! Sao tôi lại tiến vào cái trò chơi như này chứ, mẹ nó, tôi đúng là đồ ngốc! Quá ngu ngốc! Livestream đứng chổng ngược tiêu chảy, sau đó lại ăn luôn!”

“Đồng dạng, tiêu chảy ăn luôn +1”

“Giống nhau, tiêu chảy ăn luôn +2”

...

Ngay từ đầu, mọi người đều cảm thấy mới lạ, sau khi cảm giác được tinh thần lực, lại yên lặng minh tưởng một ngày, chuyện này khiến cho người có chút chán ghét.

Có người bắt đầu lục tục rời khỏi trò chơi.

Con người thường có tâm lý nghe theo đám đông, khi có người rời đi trước tiên, thật nhanh sau đó liền xuất hiện hiện tượng rời khỏi trên diện rộng.

Hứa Chỉ nhìn thấy cảnh này, yên lặng thở dài một hơi, “Vẫn không được sao? Những người này đến để chơi trò chơi, cũng không ngốc, dù sao đây là một loại tu luyện lặp lại buồn tẻ, không có người nào sẽ chịu đựng được, không thể thay ta làm công tu luyện.”

“Hãy nghĩ đến một biện pháp khác thử xem.”

Hắn quay đầu rời khỏi ghế dựa ngoài sân, trở lại trong phòng.

Cũng lười đến quan sát cái tiểu sa bàn tu luyện mà mình lâm thời nảy lòng tham tạo ra, dù sao cũng không hề đầu nhập tâm

huyết gì vào đó, dù thất bại cũng không quá để ý. Lúc này hắn tính toán ngủ một giấc trưa, bổ sung tiêu hao tinh thần lực, sau khi tỉnh ngủ sẽ điêu khắc mấy khối Rubik.

...

“Nhàm chán, tôi đi đây!”

“Tôi cũng đi đây!”

“Quá kém!!”

“Các anh em, đại quân lui lại!”

Bạch Tiểu Quân thấy cảnh này, trong lòng cũng cảm thấy có chút nhàm chán, không hề có một chút thú vị nào.

Trên thực tế, hơn một giờ hắn đã cảm giác được tinh thần lực rồi. Dựa theo nội dung《Vu sư minh tưởng và nhập môn sơ cấp》mà ba nữ vu biên soạn, xem như là một siêu cấp thiên tài ở phương diện tu luyện, nhưng hắn cũng cảm thấy quá khó để tiếp thu!

Ngồi xuống xếp bằng hơn một ngày, đổi lại là người khác đã không thể chịu nổi rồi?

Huống chi là người hiện đại?

Nhưng mà, người tạo ra trò chơi này, thật sự ngốc nghếch như vậy sao?

Ta cảm thấy không phải, khẳng định việc này có thâm ý gì đó!

Trên thực tế, Hứa Chỉ đúng là tùy tay thí nghiệm, thấy không có hiệu quả liền đi ngủ trưa, đến nỗi thâm ý gì đó thì quả thật là không có. Nhưng mà, không nghĩ đến người nào đó lại đang điên cuồng suy diễn.

“Nếu không, ta lại chờ thêm một chút? Ta lại kiên trì thêm một chút?”

Bạch Tiểu Quân nhìn thấy gần như toàn bộ mọi người đều đã rời khỏi, có chút không bỏ được.

Một mặt là tin tưởng tổ chế tác, mặt khác là hắn không giống với những người kia, có được thiên phú rất cường đại. Hơn nữa, hiện tại còn lấy được một nghề nghiệp ẩn hiếm lạ, thật sự không nỡ từ bỏ.

Mà vào lúc này, nhóm người chơi đầu tiên đã tu luyện ở bên trong được hai ngày, cũng tương đương với hiện thực qua đi vài giây. Một đám người chơi bên ngoài vẫn đang điên cuồng nhấp chuột như cũ, muốn cướp đoạt slot, còn chìm đắm trong oán giận ngút trời.

“Đáng giận, lúc này mới chưa tới nửa giây, làm sao Server liền đầy rồi?”

“Chỉ sợ diễn đàn đang có trên vạn người chơi tranh nhau cướp đoạt 500 slot này! Tốc độ tay thực sự kinh người! Nhìn khắp toàn bộ thế giới game, chính là tồn tại khủng bố phượng mao lân giác!”

“Cường giả tốc độ, lại khủng bố như vậy!”

...

Một đám người vô cùng đau đớn, nhưng vẫn không tin tà, điên cuồng bấm nút “Tiến vào trò chơi”, hy vọng xuất hiện kỳ tích.

Sau khi tạm dừng vài giây hiện ra nhắc nhở đã đầy, bọn họ bỗng nhiên nhận được tin tức.

“Đã thành công tiến vào trò chơi.”

Xoát xoát xoát!

Tức khắc, ở trong mắt Bạch Tiểu Quân, trên quảng trường bùn đất màu vàng khổng lồ kia, mấy trăm nhân vật ngã trên mặt đất đã đứng lên trong nháy mắt, sống lại đầy máu.

Hơn nữa, bọn họ còn kinh ngạc nhìn chung quanh, hô to gọi nhỏ.

“Ngọa tào! Không ngờ tôi lại chen vào được!”

“Ha ha ha, quả nhiên tôi là Âu hoàng!”

Một đám người đứng lên, kích động đánh giá cảnh vật xung quanh với gương mặt vui vẻ. Chỉ có 500 slot, mở ra siêu cấp phúc lợi trải nghiệm mười phút, không ngờ chính mình lại cướp được.

“Từ từ, tướng mạo nhân vật này của anh... Như thế nào lại là Phượng tỷ!”

Có người bỗng nhiên kêu một tiếng sợ hãi.

“Tôi? Phượng tỷ? Sao có thể!? Tôi là đàn ông mà.” Có người điên rồi, không ngừng vuốt ve gương mặt của chính mình, trong nháy mắt liền kêu thảm thiết.

Chương 124: Tiền Cảnh Không Được Coi Trọng (2)

A!!!

“Tôi thật sự là...!”

Người chung quanh nhanh chóng nhìn lại.

Quả nhiên là sự thật, còn sinh động như thật.

Lại đảo qua khắp nơi, ngay lập tức đã nhìn thấy không ít gương mặt quen thuộc, gương mặt 500 người này có thể gọi ra tên cũng không hề ít.

“What the fuck, anh không nói tôi cũng không chú ý đến, trang phục nhân vật của tôi, trường bào màu đỏ, còn có hộ trán, tôi là Uchiha Itachi! (Đẹp trai)”

“Diện mạo của tôi, lại là Khôn Khôn! Là ai! Rốt cuộc là ai! Không nghĩ lại ác độc như thế! Là trù hoạch trò chơi này sao?”

“Ha ha! Người anh em, tới xem một trận biểu diễn này, chơi bóng rổ trong hai năm rưỡi!”

....

Xung quanh, mọi người không ngừng hô to gọi nhỏ.

Bạch Tiểu Quân suy nghĩ một chút rồi nói nhỏ: “Những gương mặt này, đều là do thế hệ người chơi trước lưu lại, phỏng chừng chỉ có nhóm người chơi đầu tiên tiến vào mới có thể tiến hành tạo hình nhân vật. Người chơi sau này, chỉ có thể sử dụng thân hình

người trước lưu lại.”

Bạch Tiểu Quân hắn đã chỉnh ra một gương mặt bình thường.

Hắn không giống như đám người chơi sa điêu đó, lúc vừa tiến đến, nhìn thấy gương mặt những người này cũng rất khiếp sợ, không thể tưởng tượng được bọn họ lại có thể nghĩ đến như thế!

Các loại danh nhân đều xuất hiện, quả thực là chơi quá tốt.

“Nhưng mà, bọn họ cũng bắt đầu tu luyện, phỏng chừng không quá một hai ngày sẽ cảm thấy buồn tẻ như đám trước đó, sau đó lui ra ngoài.” Bạch Tiểu Quân thầm nói. Hắn suy nghĩ một chút, vẫn quyết định kiên trì tiếp.

Quả nhiên, mới hai ngày trôi qua.

Lại bắt đầu có người không kiềm chế được, dần dần lục tục rời đi.

Mà cũng chỉ tương đương với vài giây trong hiện thực, nhóm người chơi thứ ba cũng điên cuồng tuôn ra tiến vào, hô to gọi nhỏ.

“Ngọa tào! Không phải slot đã đầy sao?”

“Làm sao tôi lại vào được!”

“Oa! Diện mạo này của tôi là Thanos! Xem mấy ngón tay của tôi này!”

....

Một đám lại một đám, không ngừng lặp lại.

“Đây là một vòng luân hồi, trong hiện thực vài giây liền có một đám đi vào.” Bạch Tiểu Quân ngồi ở bên cạnh tự nhủ, yên lặng nghỉ ngơi, tĩnh tâm tiếp tục ngồi xếp bằng, minh tưởng.

Dần dần, hắn phát hiện minh tưởng trở thành một loại thói quen, bắt đầu cảm thấy thời gian trôi qua thật sự rất nhanh, tuy vẫn có chút nhàm chán, nhưng cũng không cảm thấy quá lâu dài. Bởi vì, khi minh tưởng sẽ tiến vào một hoàn cảnh huyền diệu và kỳ ảo khó có thể giải thích, một lần thâm nhập minh tưởng là có thể qua đi vài ngày.

“Bằng không, những Vu sư đó làm sao có thể chịu được trong mỗi lần bế quan lâu như vậy chứ?”

Bạch Tiểu Quân cân nhắc một chút,

“Nhưng mà, một lần bế quan tu luyện vẫn rất buồn tẻ, những vị cường giả trong thế giới Vu sư và Luyện Kim Đại Đế đều phải kiên trì như vậy sao? Không thể ngờ rằng, muốn trở thành một cường giả lại cần phải trải qua con đường tu luyện gian khổ và cô độc như thế.”

Hắn thở dài một hơi, “Hóa ra đây là kế hoạch của trò chơi, muốn nói đạo lý này cho chúng ta sao? Không ai có thể không làm mà hưởng! Phía sau những vị anh hùng, cường giả, đều là sự cô độc. Không hổ là đội ngũ chế tác có lương tâm! Đội ngũ chế tạo trò chơi này, không phải là những tên khốn hào nhoáng chỉ biết thu lợi nhuận. Bọn họ tập trung tới giáo dục, giúp mọi người nhiệt tình yêu thương học tập... Sinh vật học, vật lý học, y học, ngôn ngữ học... Cũng cải thiện bầu không khí cho xã hội!”

Chính ở ngày thứ tư, Bạch Tiểu Quân cảm thấy đói bụng, dù sao cũng là tăng tốc thân thể, thọ mệnh nha chóng giảm bớt, cộng với sự tiêu hao khủng bố về năng lượng, cảm giác đói khát cũng đến cực kỳ nhanh chóng.

Lạp lạp lạp!

Bầu trời bỗng nhiên đổ cơn mưa gạo, hạt gạo còn to lớn hơn cả thân thể bọn họ, từng hạt rơi ầm ầm xuống mặt đất.

Là tiểu sủng vật ở vườn trái cây thả xuống.

Nó có 500 cái linh kiện rơi rụng ở chỗ này, tất nhiên sẽ không khiến chính bản thân mình đói chết.

“Chúng ta chỉ ngồi xếp bằng đả tọa, minh tưởng tu luyện, vẫn còn có đồ ăn cho chúng ta ăn ư?”

Hắn kinh ngạc một chút, sau khi ăn xong lại tiếp tục minh tưởng, “Trò chơi này quá chân thật, còn có cảm giác đói khát, tổ chế tác cũng quá lương tâm. Xem ra, nơi này thoạt nhìn như đơn sơ nhàm chán, nhưng khẳng định còn có chỗ mà chúng ta chưa khai quật ra, vì thế mới làm đám người chúng ta cảm thấy thất bại, nhàm chán!”

Một tuần, hai tuần, lại có một đám tiếp một đám tiến vào, đi ra ngoài.

Bạch Tiểu Quân tiếp tục ngồi xếp bằng. Vào khoảng thời gian một tháng bảy ngày, Bạch Tiểu Quân cảm thấy linh hồn nhỏ yếu ở trong cơ thể bỗng nhiên nghênh đón sự biến chất nào đó, linh hồn trở nên lớn mạnh trong nháy mắt.

Oanh!

Hắn khống chế linh hồn nhỏ yếu trong cơ thể, bỗng nhiên truyền đến một âm thanh thanh thúy nào đó.

“Ta dùng hơn một tháng, cuối cùng cũng đột phá Vu sư cấp một!”

Ha ha ha ha!

Bạch Tiểu Quân cười điên cuồng.

Một câu này đã kích động vô số người xung quanh. Bọn họ vừa mới tiến vào tu luyện, còn đang so tài xem ai minh tưởng nhập

môn trước tiên. Lúc này, một đám người khiếp sợ nhìn về phía vị đại lão này: "Ở đây lại có người đột phá Vu sư cấp một, không thể nào?"

"Ở đây có đại lão!"

Mọi người kinh ngạc sững sờ, nhanh chóng chạy tới vây xung quanh.

"Đại lão đã chính thức tu luyện thành vu sư sao? Giỏi quá! Ngài tu luyện mới hơn một tháng à?"

"Mau biểu diễn chút xem nào, nghe người ta nói vu sư cấp một đã mạnh lắm rồi, có thể đánh thắng cả chục người như chúng ta, còn có thể thi triển vu thuật thông dụng 'Chiến tranh khí chùy', cực kỳ đẹp mắt."

"Chưa từng thấy qua sức mạnh siêu phàm như vậy! Đại lão sắp ra tay rồi!"

…

Người chơi xung quanh trở nên kích động, ánh mắt nóng rực như lửa.

Bạch Tiểu Quân bình tĩnh đứng dậy, nhìn các gương mặt quen thuộc xung quanh, nói:

"Các vị, tôi tu luyện hơn một tháng cuối cùng cũng đã hiểu rõ một đạo lý, cường giả luôn cô độc, đó cũng là dụng ý khi tổ sản xuất tạo ra sa bàn này, là để cho chúng ta biết được đạo lý đó."

Những người xung quanh ngây người một lát, tuy không hiểu cho lắm nhưng vẫn gật gật đầu,

"Là thế à…??"

"Thôi được rồi."

Bạch Tiểu Quân cười lớn,

“Tôi sẽ biểu diễn cho mọi người thấy một chút sức mạnh của vu sư cấp một. Nói thêm chút, tôi đang có nghề nghiệp ẩn là vu sư không gian nữa.”

Xung quanh lại tiếp tục kinh hãi.

Nên biết rằng, bọn họ có giao tiếp với nhau, có sáu người vừa tiến vào thì bản thân đã nhận được chức nghiệp ẩn, nhưng không ngờ ở đây còn có người thứ bảy nữa.

“Phiền các vị tránh ra xa một chút để tránh khỏi bị ngộ thương.”

Mọi người xung quanh tách ra một vòng tròn lớn, vẻ mặt khẩn trương.

“Cho mọi người xem vu thuật bản mệnh của tôi nhé.”

Bạch Tiểu Quân vẫy tay một cái, một hạt cát vàng trên mặt đất từ từ bay lên rồi nhanh chóng biến mất không thấy gì nữa.

Bạch Tiểu Quân: ???

Mọi người xung quanh: !!!

Sau khi suy ngẫm một lúc thì mọi người cảm thấy kinh ngạc.

“Nghề nghiệp ẩn này chỉ có thể thu được một hạt cát thôi à?”

Bọn họ thảo luận sôi nổi, sau đó gọi đây là nghề nghiệp ẩn lừa đảo nhất trong lịch sử, tất cả đều cảm thấy thương hại cho Bạch Tiểu Quân.

Bạch Tiểu Quân cũng rất tức giận: “Tôi không tin, tiếp tục.”

Trong lòng hắn cũng đang run rẩy, ta đây tu luyện nghiêm túc

một tháng đấy! Mà kết quả sau một tháng cố gắng lại là… chỉ có thể thu được một hạt cát!

???

Tổ sản xuất đâu, ra đây xem ta có đánh chết các ngươi không!

“Không thể như thế được… Không thể như thế được…”

Giọng của Bạch Tiểu Quân run rẩy, “Nếu ta cứ tức giận rồi thoát ra như những người chơi trước, thế thì chẳng phải cũng sẽ giống bọn họ sao? Tổ sản xuất chắc chắn có ý nghĩ sâu xa khác.”

Hắn hiểu rõ, nếu như không tự an ủi mình thì sẽ bị suy sụp ngay lập tức.

“Vu sư cấp một còn quá yếu, thi triển chức nghiệp nghịch thiên này như thế là bình thường. Sau này vu sư không gian mới trở nên cực kỳ mạnh mẽ, đánh được cả đám người cùng cấp bậc.”

“Đại lão, đừng làm vậy nữa! Ngài không cố được đâu, lên vu sư cấp hai phải cần thời gian nhiều gấp mười mấy lần so với cấp một.”

“Đúng thế, ít nhất cũng phải hơn một năm…”

Mọi người xung quanh đều khuyên can.

Nhưng mà Bạch Tiểu Quân đã quyết tâm rồi.

Từng nhóm từng nhóm người thay đổi, hơn ba tháng trôi qua.

Lúc này tương đương với bốn phút trong hiện thực.

Chương 125: Họa Phong Đột Biến

Lại thêm một nhóm người mới tiến vào. Sau khi bọn họ tự chọn ngoại hình và nói chuyện phiếm với nhau như trước thì bắt đầu minh tưởng tu luyện, tiếp đó những chuyện không giống nhau đã xảy ra.

Bành!

Bành!

Bành!

Từng tiếng nổ vang lên trên quảng trường đất vàng, tinh thần lực của từng người từng người một dao động, nhanh chóng đột phá vu sư cấp một.

“Ha ha ha ha! Quả nhiên tôi là tuyệt thế thiên tài!”

“Luyện Kim Đại Đế phải cần một tháng để đột phá, nhưng tôi chỉ dùng có một ngày! Ông trời thật không công bằng, trời cao ghen ghét anh tài. Nếu tôi sinh ra ở thế giới vu sư thì Luyện Kim Đại Đế có là gì chứ?”

“Các ngươi chẳng biết gì cả! Nhìn mặt tôi mà xem! Trời không sinh Hỏa Vân Tà Thần ta, vạn cổ vu sư như đêm dài (*)!!”

((*)Dựa theo câu nhận xét của người đời về Khổng Tử: ‘Thiên bất sinh Trọng Ni, vạn cổ như trường dạ’, Trọng Ni là tên tự của Khổng Tử, ý nói ‘Nếu trời không sinh ra Khổng Tử thì muôn đời sẽ như đêm dài’)

…

Đại hội thi đấu chém gió hả?

Bạch Tiểu Quân giật mình đứng dậy, ngơ người nhìn cảnh tượng đó.

Mãi một lúc sau hắn mới tỉnh táo lại, “Chắc là do những người chơi trước đó cũng đã tu luyện trên thân thể này, mặc dù bị gián đoạn, nhưng sau hơn ba tháng minh tưởng cũng đã đạt đến trình độ vu sư cấp một.”

Trên quảng trường đất vàng có hơn ba trăm người đột phá vu sư cấp một, từng người từng người bắt đầu tu luyện vu thuật, nhìn qua rất vui nhộn.

Dù sao minh tưởng là chuyện rất nhàm chán, thi triển pháp thuật mới thấy thú vị.

Ba bốn ngày trôi qua.

“Chiến tranh khí chùy!”

“Chiến tranh khí chùy!”

“Đây đúng là sức mạnh siêu phàm, ta quá ngầu!”

Bọn họ trông rất vui vẻ, thậm chí còn giao đấu với nhau nữa.

“Tại sao cùng là vu sư cấp một mà bọn họ có thể thi triển vu thuật, còn ta chỉ có thể thu lấy một hạt cát nhỏ…”

Bạch Tiểu Quân muốn khóc, hít sâu một hơi rồi lại tự an ủi, tự thôi miên mình, “Đây là khảo nghiệm của nghề nghiệp ẩn, ta tin rằng vu sư cấp một mạnh như vậy thì không có lý nào ta lại yếu cả.”

Hơn một tuần trôi qua, sau khi cảm thấy nhàm chán thì nhóm

người chơi này rời khỏi trò chơi, sau đó lại có từng nhóm khác tiến vào, bắt đầu điều khiển thân thể vu sư cấp một, vừa vào đã nghiên cứu vu thuật.

“Chiến tranh khí chùy!”

Mất vài ngày bọn họ đã học được, sau khi trải nghiệm niềm vui chán chê lại rời đi.

Tin tức cũng bắt đầu lan truyền trên các diễn đàn thảo luận bên ngoài.

“Cảm giác làm vu sư thật là tuyệt vời!”

“Chiến tranh khí chùy mô phỏng thực tế thật! Cảm giác dùng tinh thần lực thi triển vu thuật thật là sướng!”

Lập tức có vô số người kinh ngạc, dò hỏi chuyện gì đã xảy ra. Chẳng lẽ những người kia có khuynh hướng thích ngược đãi, thích loại ngồi thiền minh tưởng nhàm chán này? Sau một lúc, bọn họ mới biết rõ sự thật.

“Sao lại thế được, các người đã là vu sư cấp một, có thể thi triển vu thuật rồi sao?”

“Người xưa trồng cây, đời nay hưởng bóng mát! Đều do tôi độc thân cẩu lâu năm, tay nhanh hơn não! Đi vào trong đó tu luyện sớm để rồi may áo cưới hộ các người! Tại sao chơi trò chơi mà cũng ngược đãi độc thân cẩu như vậy chứ. (tức giận)”

“Không thể được, tôi muốn đi vào! Tôi chịu cực khổ tu luyện mà không thể lĩnh hội được gì cả vậy!”

Những người đi vào trước nghe vậy thì không khỏi cảm thấy mình quá đen đủi.

Có người ở bên cạnh không nhịn được nói.

“Không phải nói đánh chết cũng không vào lại sao? Mấy vị huynh đệ nói nếu vào lại trò chơi thì bị tiêu chảy rồi ăn hết đâu rồi?”

“Có người như thế sao? Lại dám đi khắp nơi lừa gạt ăn uống hả? (tức giận)”

“Khốn kiếp, lại đi lừa phân để ăn hả! (nổi cơn giận dữ)”

“Các vị đại lão bỏ qua cho chúng tôi đi, chúng tôi không cho ra được (run rẩy)”

“Đúng lúc tôi cất giữ được số lượng lớn, đủ cho cả đám các người! (cố gắng lên)”

…

Diễn đàn lúc này xuất hiện cảnh tượng rất kỳ quái, bốn phút trước thì đều là ý kiến tiêu cực, sáu phút sau thì trên diễn đàn toàn là lời khen ngợi, cuối cùng cũng đã có thể trải nghiệm niềm vui của vu sư cấp một.

Trong bầu không khí này, mười phút trải nghiệm ngắn ngủi nhanh chóng đi qua.

“Chú ý, thời gian trải nghiệm kết thúc, cưỡng chế rời khỏi trò chơi.”

Thông báo này vừa xuất hiện thì những người đang thi triển vu thuật bắt đầu chửi mắng.

“Tôi chỉ vừa vào thôi mà, lúc nãy ở bên ngoài tôi ngồi nhấn chuột liên tục suốt mười phút mềm cả tay rồi đây này! Thế mà các người…

“Cmn, đừng mà…”

Tách!

Lập tức toàn bộ màn hình đen ngòm, rớt mạng.

Trong chuyện này, Bạch Tiểu Quân là người bực mình nhất, hắn đã tu luyện cực khổ suốt tám tháng.

Mặc dù càng về sau thì tu luyện càng quen, thời gian minh tưởng càng dài, đại khái vừa nhắm mắt, mở mắt đã là một hai ngày trôi qua rồi, nhưng tám tháng dài dằng dặc cũng rất khó khăn.

“Vậy mà cũng không thể lên được vu sư cấp hai.” Hắn cực kỳ không cam lòng. “Nhưng mà, ta đã hoàn toàn hiểu được thâm ý của sa bàn này, cùng với nhóm người chơi trong tương lai mà nó dự định nhắm tới. Nếu như ta đoán không sai, nhìn qua nó giống như đã thất bại, bị người ta chỉ trích, nhưng triển vọng và độ hot của nó trong tương lai sẽ không thấp hơn sa bàn Bào Tử Tiến Hóa bây giờ!”

Hắn suy nghĩ một lúc rồi không nhịn được đăng một bài viết lên trên diễn đàn.

【 Đánh giá của một người chơi nghề nghiệp ẩn trong tám tháng về phó bản mới của Bào Tử Tiến Hóa 】

Câu đầu tiên viết ra đã gây kinh hãi thế tục.

“Bài viết này là để giải thích sự lương tâm của tổ chế tác! Dựa theo suy đoán của tôi, cái trò chơi sa bàn được thiết thiết kế nửa mở nửa thả này không phải vô vị và nhàm chán như mọi người vẫn nghĩ! Chúng ta đều hiểu lầm tổ chế tác cả, bây giờ tôi muốn phân tích từng thâm ý một của tổ chế tác trò chơi.

Hơn nữa, tôi mạnh dạn dự đoán triển vọng trong tương lai của nó sẽ không thấp hơn sa bàn giải trí Bào Tử Tiến Hóa , sẽ là trò chơi giải trí lành mạnh thật sự, có thể kéo dài tuổi thọ, và là nơi rất tốt để những người hiện đại tập luyện nhàn nhã sau khi làm

việc mệt mỏi. Tôi không nói bừa đâu!”

Bài post vừa đăng lên thì tất cả mọi người đều chấn động, liên tục thảo luận sôi nổi trên diễn đàn, càng lúc càng cảm thấy hiếu kỳ.

Nếu là người không tên không tuổi nào đó thì bọn họ cũng xem là đồ lừa đảo mà thôi, nhưng vị này lại hoàn toàn khác.

Trong mười phút ngắn ngủi, không gian trò chơi vẫn đang còn xây dựng kia, số lượng người chơi đánh giá trải nghiệm đã lên đến sáu, bảy nghìn người. Sau mỗi lần như vậy, mọi người lại nghe được tin tức có đại lão đang ở bên trong, hay là tin về nghề nghiệp ẩn.

“Đây là một lang diệt (*)! Còn hung ác hơn nhiều so với đám người ác khác, lại còn ngang ngược nữa!”

((*)lang diệt: ngôn ngữ mạng, nghĩa như vế sau luôn)

Đó là đánh giá của mọi người đối với hắn.

Thử hỏi có ai có thể tự nguyện một mình ở lại ngẩn ngơ trong đó tám tháng? Còn có người ác hơn hắn sao?

Nhưng mà bây giờ hắn lại đăng bài viết này lên.

“Ha ha ha, đại lão, đừng có lừa chúng tôi chứ.”

“Đúng vậy, kiểu lừa người như thế này tôi gặp rồi, chỉ sợ là do anh ở trong đó bị chịu thiệt nhiều nên lừa chúng tôi đi vào để chịu khổ cùng chứ gì? (đáng sợ)”

…

Bọn họ cũng không ngu, lại tinh ranh gian xảo, đâu dễ bị lừa được.

Nhưng mà bọn họ vẫn mang tâm lý cảnh giác, tiếp tục xem nội dung bài viết, chẳng may phát hiện được thứ gì đó thì sao?

Ai ngờ không xem còn được, còn vừa xem xong thì ngay lập tức trong lòng mọi người lại tiếp tục vô cùng kinh ngạc.

Chương 126: Ta Thông Minh Như Vậy, Đã Biết Rõ Tất Cả Từ Lâu Rồi!

Nội dung bài viết: “Chào mọi người, tôi là Bạch Tiểu Quân, chắc mọi người cũng đã nghe tên tôi rồi, tôi chính là người chơi can đảm nhất kia đây.

Dưới đây là đánh giá của cá nhân tôi. Đầu tiên là tính giả lập hiện thực, sau khi trải nghiệm, quả thật giống như được tự mình trải nghiệm một cuộc sống thứ hai cực kỳ chân thật vậy. Nhân đây đặc biệt cảm ơn sự lương tâm của tổ sản xuất trò chơi, đã mở ra cánh cửa cho những người chơi không có được chỉ tiêu Closed Beta, để cho mọi người có thể cùng nhau trải nghiệm loại hắc khoa kỹ mới này.

Nhưng mà, bây giờ tất cả mọi người đã không thấy biết ơn, ngược lại còn than vãn khắp nơi, điểm đánh giá của trò chơi sa bàn ‘Máy mô phỏng vu sư’ ở trên các Website nổi tiếng đã rớt xuống còn có 3.7 điểm. Mọi người không cảm nhận được nỗi khổ tâm của tổ sản xuất trò chơi, tôi thật là buồn thay cho bọn họ!

Không nói linh tinh nhiều nữa, tiếp theo tôi sẽ thay mặt tổ trò chơi đi sâu vào từng mặt riêng, phân tích dụng ý của bọn họ.

Vấn đề thứ nhất – Minh tưởng.

Trò chơi này lấy tính chân thật và sự khó khăn làm điểm mấu chốt, do đó hệ thống tu luyện cho người chơi cũng bởi vì quá mức chân thật nên phải tu luyện từ đầu, đó chính là nguyên nhân mà mọi người chỉ trích nó.

Từ lúc đầu tôi cũng thấy nó quá máy móc rập khuôn, quá phiền phức. Nhưng sau đó tôi lại nghĩ rằng: Trò chơi đặt ra kế hoạch như vậy liệu có thâm ý gì không? Tôi trải nghiệm đủ lâu, cẩn thận suy nghĩ điểm mấu chốt của vấn đề này.

Tôi nhận ra rằng minh tưởng trong thế giới vu sư có chút giống với khí công của Đạo gia, thiền Yoga của chúng ta trên Trái Đất. Nhắm mắt dưỡng thần ba mươi phút có thể giúp người ta tập trung tư tưởng, bình ổn tinh thần.

Tại sao tổ thiết kế phải làm như thế?

Là để cho nhịp độ cuộc sống của chúng ta chậm lại, là giúp cho chúng ta mạnh khỏe hơn.

Một số báo cáo trên các tạp chí cho thấy, người hiện đại bởi vì nhịp độ cuộc sống quá nhanh nên tinh thần phải chịu áp lực quá lớn, dẫn đến mệt mỏi, ít nhiều đều gây ra bệnh tâm lý. (kèm link tạp chí)

Mà việc minh tưởng kia có ích rất lớn cho việc bình ổn tâm hồn, suy nghĩ thông suốt, tương đương với việc cho mọi người một phòng minh tưởng tâm hồn miễn phí. Phòng tập thể hình là giúp cơ thể khỏe mạnh, còn phòng minh tưởng tâm hồn là để giúp tâm hồn khỏe mạnh.

Mọi người đi phòng tập thể hình còn mất tiền, mà phòng minh tưởng này không mất tiền lại còn tiết kiệm thời gian!

Cá nhân tôi cho rằng đây chính là nơi để chúng ta thư giãn, trò chơi sa bàn này giúp chúng ta khỏe mạnh, mỗi ngày minh tưởng một giờ tuyệt đối có ích cho cả thể xác và tinh thần.

Còn mọi người nghĩ nó nhàm chán, là do mọi người minh tưởng quá lâu mà không chịu dừng lại!

Vấn đề thứ hai – Vấn đề nâng cao cảnh giới.

Tu luyện khó khăn và nhàm chán cũng là một trong những nguyên nhân mà mọi người chửi bới, muốn tu luyện lên vu sư cấp hai phải ngồi minh tưởng trơ trơ cả hai năm, ai mà chịu được?

Thực ra tất cả mọi người đều nhầm lẫn ở chỗ này, đó vốn không phải là để cho chỉ một người tu luyện!

Dựa theo suy đoán của tôi, mỗi tài khoản là để cho nhiều người cùng tu luyện. Giống như bây giờ, có vô số người lần lượt thay nhau trải nghiệm một nhân vật, một tài khoản có lẽ có thể dùng cho một nghìn người thay phiên nhau đăng nhập, thay nhau minh tưởng, đồng thời thả lỏng tinh thần, giảm bớt áp lực tinh thần mỗi ngày.

Cứ tu luyện theo cách như vậy thì tốc độ tu luyện cũng sẽ không chậm đâu!

Vấn đề thứ ba – Sự thú vị.

Mọi người đều nói: Trò chơi này nhàm chán quá, tổ sản xuất ngu ngốc! Không phải các ngươi chỉ cho chúng ta một mảnh đất trống rồi tự để cho chúng ta tu luyện sao?

Chẳng thú vị gì cả!

Quá ngu ngốc!

Đây là suy nghĩ chung của đa số mọi người.

Thật ra tất cả mọi người không chú ý tới nỗi khổ tâm của tổ thiết kế trò chơi!

Đây chính là cho chúng ta không gian để tự do phát triển, giống như Bào Tử Tiến Hóa, bắt đầu chỉ là một tế bào đơn, nhưng thực tế lại có khả năng vô hạn, suy nghĩ cách chơi như thế nào là tự chúng ta chọn.

Một nhóm vu sư có thể làm gì ở trong này?

Đầu tiên, đây là một cộng đồng tự do, do chúng ta tự xây dựng nên.

Chúng ta có thể xây dựng nhà ở, xây dựng một khu vui chơi cho cả cộng đồng.

Đồng thời chúng ta có thể tự xây dựng một sân thi đấu hình thức PvP (player versus player, người chơi đấu với người chơi). Chúng ta hoàn toàn có thể tự tạo ra các lôi đài để cho nhân vật của mọi người PK cận chiến với nhau, xếp hạng lực chiến của từng người.

Tin rằng có rất nhiều người rất thích các loại trò chơi cận chiến như 'Quyền Hoàng', bây giờ mọi người cận chiến với nhau trên lôi đài, thi triển đủ loại pháp thuật, thao tác đẹp mắt, đạt được liên thắng lại càng tuyệt hơn. Mọi người nghĩ thử xem, có phải rất vui không!

Thứ hai, trừ sân thi đấu PvP, chúng ta còn có thể tạo một trò chơi đẩy trụ 'Vu sư vinh diệu', tạo bối cảnh bản đồ giống như của Liên Minh Huyền Thoại, bên này năm người, bên kia năm người.

Một team vu sư, dựa vào các kỹ năng pháp thuật hệ gió, hệ nước, hệ lửa đã học được, bắt đầu đẩy trụ.

"Tất cả xông lên!"

"Nhà chính của đối thủ đã bị phá hủy!"

...

Các loại nhân vật, các thao tác đẹp mắt, các kiểu móc trộm, một chọi ba, thấp máu giết ngược lại, nghĩ thử xem có kích thích hay không!

Tính chất ở phương diện này của trò chơi vốn là vô hạn, mà mọi người lại bảo là không thú vị gì, bị ngu à!

Tôi thật sự vô cùng đau buồn!

Uổng cho mọi người cứ tự cho là thông minh, nhân tài trên mạng xuất hiện tầng tầng lớp lớp, kết quả như thế nào? Lại đi nói xấu tổ thiết kế có lương tâm như vậy? Làm antifan, đánh giá điểm trò chơi thấp?

Tặng mọi người một ánh mắt, tự mình cảm nhận đi! (ánh mắt ngu ngốc trìu mến)

Như vậy, tổng hợp lại sau khi đi sâu nghiên cứu ở ba phương diện 'Vấn đề minh tưởng', 'Tu luyện nhàm chán', 'Vấn đề thú vị', đáp án đã quá rõ ràng, có lẽ trong mắt mọi người cũng đã có kế hoạch rồi.

Như vậy, mô hình trò chơi trong tương lai chắc chắn như sau, đoán sai chịu đánh:

Trong tương lai, mỗi tài khoản sẽ được cả nghìn người thay phiên nhau đăng nhập và chơi mỗi ngày.

Tiếp đó, sau khi chúng ta minh tưởng mỗi ngày, giảm bớt áp lực tinh thần ở hiện thực, có thể tự chơi các loại trò chơi mô phỏng, đấu trường, cùng với các loại trò chơi DIY* (*Do It Yourself – trò chơi tự làm tự chơi), giao lưu hoạt động cộng đồng, kéo gần khoảng cách giữa người và người, quả thật tuyệt vời!"

…

What the fuck!

Cộng đồng vu sư!

Mọi người sau khi phân tích bài viết thì đều kinh ngạc đến

ngây người!

Lúc này đây, sau khi phân tích sâu ở các góc độ thì tất cả mọi người dần trở nên mất bình tĩnh, không ngờ tới vị đại lão này lại nghiên cứu sâu xa như vậy, phân tích ra nhiều bí mật ẩn dấu phía sau đó.

Vậy mà chúng ta không nhìn rõ được tất cả những điều đó, thật sự mất mặt dân mạng chúng ta quá, uổng cho đám chúng ta tự xưng thông minh hơn người, bây giờ có chút hối hận rồi.

“Không hổ danh là đại lão đã chơi tám tháng, có thể phân tích được ý định thật sự của tổ sản xuất trò chơi. Nghĩ lại một chút, quả thật là chính xác! (tiểu đệ ngưỡng mộ)”

“Thì ra là thế! Không ngờ còn có che dấu chân tướng như vậy, lúc đầu tôi còn tưởng tổ sản xuất tạo ra một sản phẩm nửa vời tùy tiện, định lừa chúng ta nữa chứ!”

“Xin lỗi! Chân thành gửi lời xin lỗi tới tổ sản xuất!”

“Xin lỗi + 1”

“Xin lỗi + 2”

“Đoán chừng vẻ mặt của tổ sản xuất trò chơi cũng đang kinh ngạc, what the fuck! Thánh thần nào đây, chúng ta đã bí mật nghiên cứu ra vô số sáng ý của trò chơi, nhưng lại bị người ta liếc mắt cái đã nhìn rõ, lại còn công bố lên trên mạng nữa chứ. (đáng giận)”

Mọi người lập tức trở nên kích động, xu hướng bình luận lập tức thay đổi, biểu dương sự lương tâm của tổ sản xuất. Quả nhiên bọn họ vẫn giản dị như vậy, vừa nghe thấy các loại khả năng của trò chơi này đã thấy nó thú vị không ngờ được.

Thử hỏi trò chơi bây giờ có loại nào để cho người chơi tự chọn

cách thức chơi không? Tự mình xây dựng nội dung và khung cảnh trò chơi? Không có! Còn trò chơi này thật sự đã tạo nên một thể loại mới.

Bạch Tiểu Quân thấy mọi người tán thưởng như vậy cũng thấy nhẹ cả người, ra vẻ biết trước mọi chuyện, cười lớn:

“Tổ sản xuất trò chơi này thật là thú vị…”

Hắn tựa như Gia Cát tái thế, lãnh đạm biết trước mọi chuyện, ánh mắt rời khỏi màn hình máy tính, nhìn ánh nắng rực rỡ ngoài cửa sổ, khẽ nói:

“Tổ sản xuất còn định dùng cách này để tạo niềm vui bất ngờ cho chúng ta, chờ lúc mọi người đang chửi bới thì nói ra ý định đang che dấu của mình. Nhưng mà ta đây thông minh, đã sớm biết rõ tất cả mọi chuyện phía sau rồi.”

Chương 127: Anti Fan Hổ Thẹn

Bài viết phân tích này đăng lên, có lý có chứng cứ, đi sâu vào từng khía cạnh, mọi người sau khi xem xong thì cảm thấy rất hài lòng.

Trên mạng, mọi người thường rất thích những bài viết về khoa học kỹ thuật như thế này, các loại phân tích lần lượt vạch trần chân tướng bí mật, quả thật là sảng khoái đúng hay không?

Mọi người không thể không phong là bậc thầy suy luận, giơ ngón tay cái khen lợi hại.

Bạch Tiểu Quân: “Bổ sung thêm một chút, tin rằng mọi người đều thấy được, khi trải nghiệm mười phút kia thì trò chơi sa bàn vẫn còn trong quá trình xây dựng giữa chừng, có rất nhiều chỗ chưa hoàn thiện, chỉ là khảo nghiệm sơ bộ mà thôi.

Dựa theo suy đoán của bản thân tôi, thời gian lúc đầu của trò chơi này còn đang lẫn lộn, chưa được điều chỉnh cân đối!

Đến lúc đó, thời gian chính thức của trò chơi này sẽ không còn phóng đại ‘Trên trời một ngày, dưới đất trăm năm’ như thế giới vu sư nữa, nhất định sẽ rút ngắn lại.

Không chỉ rút ngắn dòng chảy thời gian, đoán chừng thời gian mỗi người đăng nhập vào trò chơi sẽ được cố định, có lẽ là để đề phòng say mê trò chơi quá mức, mỗi người sẽ không được chơi quá ba giờ mỗi ngày, nếu quá sẽ cưỡng chế offline, để cho một người khác đăng nhập.

Vài phút trong hiện thực mỗi ngày, trong trò chơi cũng đã hơn ba giờ, ‘minh tưởng’, thư giãn tinh thần, xã giao, vui chơi với mọi

người bên trong, dòng chảy của trò chơi như thế sẽ giúp chúng ta hoàn toàn khỏe mạnh, thay đổi triệt để sinh hoạt và nghỉ ngơi của chúng ta.

Đây là bước nhảy vọt của thời đại, là cuộc sống thứ hai, chúng ta chơi trò chơi này mỗi ngày tương đương với kéo dài ba giờ tuổi thọ, ngày nào thời gian dài thì tương đương với hai mươi bảy giờ đồng hồ!

Trên ý nào đó chính là kéo dài tuổi thọ!"

Rất nhiều người thở mạnh.

Mọi người không khỏi âm thầm suy đoán ý nghĩa kinh khủng trong bài phân tích.

Đa số thời gian của dân văn phòng đều rất gấp gáp.

Buổi sáng bảy giờ đi làm, chiều sáu giờ tan làm về nấu ăn, ăn xong dọn dẹp các thứ cũng đã bảy tám giờ rồi, mỗi ngày đều mệt mỏi như vậy, mười một giờ lại lên giường đi ngủ cho ngày mai lại tiếp tục đi làm.

Mỗi ngày cơ bản đều rập khuôn như máy móc, bôn ba vì cuộc sống, không có thời gian để làm chuyện mình thích.

Còn học sinh cấp ba càng không được nghỉ ngơi chút nào mỗi ngày.

Sáng sớm sáu rưỡi rời giường đi học, buổi tối trở về lại tự học đến hơn mười giờ đêm.

Cuộc sống con người như vậy thật chẳng có chút thú vị nào, nếu như mỗi ngày có thể đăng nhập vài phút, sẽ tương đương với có thêm ba giờ thời gian thư giãn xã giao, ngồi thiền, tu dưỡng tinh thần, hòa hoãn áp lực, chơi trò chơi để thư giãn thật sự sẽ vui vẻ và hạnh phúc hơn rất nhiều.

Trò chơi vượt thời đại!

Cuộc sống thứ hai đích thực!

Mọi người không giữ hô hấp bình tĩnh được nữa, ánh mắt nồng cháy, tim đập nhanh dần, đủ biết có ý nghĩa như thế nào.

“Cuối cùng tôi cũng đã hiểu rõ, trò chơi này từ đầu đến cuối đều là vì tốt cho chúng ta! Để cho chúng ta yêu thích học tập, Sinh vật tiến hóa học, Y dược học, Ngôn ngữ học, Hóa học, Vật lý học… Bây giờ lại còn trực tiếp để cho chúng ta giảm bớt áp lực tinh thần trong hiện thực.”

“Đúng thế, tin tức xã hội tốt như vậy không phải là giả đâu…”

“Không uổng là trò chơi mà mẹ tôi cho phép chơi, thật tốt quá! (rơi lệ)”

“Không, trong tương lai nó sẽ không giới hạn trong ‘Phần mềm học tập giải trí’ đâu, chỉ sợ rất nhiều người đi làm, hay học sinh sinh viên đều sẽ thích nó, một cộng đồng giải trí cực kỳ tốt đẹp, chỉ cần đăng nhập thư giãn một lát cũng đã là một cách tiêu khiển cực kỳ nhàn nhã rồi.”

Rất nhiều người đều lên tiếng, vô cùng cảm động, thật sự là trò chơi vượt thời đại, thay đổi cuộc sống vô vị của mọi người.

Đồng thời, vô số người cũng tự trách bản thân mình, chưa biết rõ được gì cả lại vì nhất thời tức giận mà đánh giá thấp điểm, rối rít rủ nhau tổ chức đi đánh giá lại.

Rất nhanh sau đó, hệ thống thủy quân được điều động, điểm đánh giá của trò chơi từ dưới thấp nhanh chóng tăng lên 8.7 điểm như mong đợi.

“Chuyện gì thế này?!”

Nhất thời, điểm đánh giá trò chơi thay đổi đột ngột làm cho rất nhiều trang web trò chơi nổi tiếng phải sửng sốt.

“Bây giờ thì rõ rồi, trò chơi ‘Bào tử tiến hóa’ này thật sự không phải là giả.”

“Rất nhiều hắc khoa kỹ, đầu tư rất nhiều vốn liếng để nghiên cứu phát minh, hơn nữa lại không tính toán một xu nào với chúng ta cả, còn phát hành đủ loại phúc lợi cho người chơi bình thường nữa, đó không phải là do quốc gia phát hành đấy chứ? Tất cả là vì sức khỏe của tất cả mọi người.”

Nhất thời càng nhiều người tham gia thảo luận nhiệt tình, cùng lúc đó lại có người bắt đầu đào sâu ở phương diện này, quay về mục tiêu của trò chơi.

“Ngoài ra, vị đại lão này suy đoán cũng chưa đầy đủ, dựa theo suy đoán như thế, tôi có thể nghĩ ra rất nhiều cách để chơi! Tôi cũng cho rằng ‘tạo hình’ là có thâm ý cả.”

“Thâm ý gì chứ?”

“Tập hợp fans! Nhóm fan hâm mộ có thể tự do lựa chọn nhân vật! Ví dụ có rất nhiều người thích Uchiha Itachi, chắc chắn sẽ có rất nhiều fan muốn dùng tên nhân vật này, hơn mấy trăm nghìn fan có thể thay nhau minh tưởng, cùng nhau tạo ra cậu ấy, nâng cao đẳng cấp của cậu ấy lên.

Đồng thời, ở phương diện sân đấu PvP, nếu chúng ta điều khiển Uchiha Itachi thì nhất định sẽ nghĩ biện pháp học các loại vu thuật tinh thần và hệ lửa, để cho nhân vật này nắm được thuật hỏa độn Hào Hỏa Cầu, Kotoamatsukami, Tsukuyomi…”

Khi đó mà đi đánh nhau thì chắc chắn sẽ rất thú vị!

Nếu như là loại trò chơi đẩy trụ thì lại càng hay hơn nữa. Xin mời chọn tướng – Uchiha Itachi, sau đó dùng ba kỹ năng thường

và một kỹ năng mạnh nhất (ultimate)!”

Mọi người bừng tỉnh hiểu ra, đúng là càng phân tích càng thú vị, tính năng của trò chơi thật là lớn đúng không, thật đáng mong chờ! Còn có thể dựa vào ảnh hưởng của fans, một nhóm người cùng bồi dưỡng một nhân vật, tu luyện đẳng cấp, nâng cao kỹ năng.

Mọi người càng thảo luận càng sôi nổi.

“Trong đó có lẽ cũng có không ít người thích tạo hình các nhân vật như Thanos, Hỏa Vân Tà Thần nữa!”

“Ha ha ha! Nếu như chúng ta cùng tạo ra trò chơi đẩy trụ ‘Vu sư vinh diệu’, vậy chắc chắn sẽ có màn 500 anh hùng đại loạn đấu. Tôi muốn chọn nhập vai vào anh hùng Lý Bạch, cùng với hơn mấy trăm nghìn fan hâm mộ của Lý Bạch học kỹ năng vu sư: Hiệp khách hành, Tương tiến tửu, Thần lai chi bút, Thanh liên kiếm ca! Tất cả đều phục chế lại hết trong trò chơi!”

(P/s: Hiệp khách hành và Tương tiên tửu là 2 bài thơ rất nổi tiếng của Lý Bạch, Thanh liên kiếm ca tương truyền là kiếm kỹ mà Lý Bạch luyện tập, Lý Bạch có đạo hiệu là Thanh Liên cư sĩ, Thần lai chi bút – Cây bút của thần phái tới, nói về tài năng của Lý Bạch)

“Nếu như có thể làm lại… Tôi muốn chọn làm Lý Bạch… Chuyện tốt xấu mấy trăm năm trước… Sẽ không còn nhiều người suy đoán như vậy!”

“Ông bạn phía trên ơi, vì cái gì anh có thể tự mang âm thanh, làm tôi không kìm lòng được hát theo này! (đáng giận)”

“Cái lũ chơi Vinh diệu đáng ghét! Ta sẽ làm Shadow Demon của Dota, phục chế kỹ năng của hắn, nếm thử một chiêu Elegy of Soul của ta đây! (kích động)”

“Vậy Khôn Khôn (P/s: Thái Từ Khôn) nhà tôi thì làm sao bây giờ? Sốt ruột quá! Rốt cuộc là ai tạo hình cho cậu ấy, tức thật! Rồi làm sao chọn bốn kỹ năng cho anh hùng nữa chứ? Lúc lên sân thi đấu không biết kỹ năng của cậu ấy có đẹp hay không đây? (ngơ ngác)”

…

Mọi người càng lúc càng thảo luận sôi nổi.

Dù sao ngưỡng cửa của sa bàn Bào tử tiến hóa trước kia quá cao, lại hạn chế số người. Nhưng sa bàn này gần như hoàn toàn là một động thái mới, một trò chơi giải trí cộng đồng quy mô lớn hướng tới toàn bộ mọi người.

Năm trăm anh hùng vu sư!

Nghỉ ngơi nhiều hơn, hướng tới quần chúng.

Trước mắt có năm trăm nhân vật anh hùng, giả sử mỗi nhân vật được một nghìn người thay nhau đăng nhập, vậy chính là năm trăm nghìn người!

“Nếu đúng như vậy thì tổng số người đăng ký tài khoản sẽ là năm trăm nghìn người! Số người đăng nhập trực tuyến cùng lúc sẽ là năm trăm người, mặc dù có vẻ ít cho một trò chơi nhưng tôi vẫn đánh giá nó cao!”

Mọi người càng trở nên kích động, tiếp tục thảo luận các loại khả năng.

“Khả năng là vô hạn, bối cảnh trò chơi đều là do tự chúng ta thiết kế, chúng ta không chỉ có thể xây dựng sân thi đấu, bản đồ thung lũng triệu hồi sư , còn có thể tạo ra các nơi khác.”

Bọn họ tiếp tục thảo luận.

Hứa Chỉ ngủ trưa một tiếng đồng hồ mới dậy, vẫn còn đang mơ mơ màng màng, định nghiên cứu điêu khắc thêm vài khối Rubik rồi xem tình hình phát triển của sa bàn như nào, ai ngờ thời thế đã thay đổi.

Hắn nhìn hàng loạt bài viết nổi lên trên diễn đàn thì có chút không biết nên nói gì. “Chắc hẳn những bài viết này đều chửi ta rồi, mở cho mười phút trải nghiệm, chửi trò chơi lừa đảo, nhàm chán các thứ đây mà.”

Ai ngờ Hứa Chỉ vừa mở ra xem thì tất cả đều là ca ngợi tổ sản xuất trò chơi cả, đồng thời không ngừng xin lỗi, xin nhanh nhanh Open Beta! Ta đã muốn minh tưởng gấp lắm rồi! Ta muốn minh tưởng một trăm tiếng đồng hồ! Ta muốn một nghìn giờ đồng hồ, đừng cản ta!

???

Hứa Chỉ nhất thời ngẩn người, trên mặt toàn là dấu chấm hỏi.

Ta xuyên không rồi sao?

Người ở cái thế giới song song này đều bị ngu à, càng bị ngược đãi càng thích hả?

Chương 128: Mở Open Beta Nạp Tiền

Sau mười phút, Hứa Chỉ xem qua toàn diễn đàn, mới thở dài một hơi, "Thật ra ta chỉ tùy tiện cho các ngươi một mảnh đất trống để các ngươi ngồi xếp bằng tu luyện, minh tưởng mà thôi."

"Được!" Hứa Chỉ dừng một chút, sau đó mới thừa nhận, "Xem ra nỗi khổ tâm của ta, kế hoạch "Phòng minh tưởng cho toàn dân' kín đáo, che giấu sâu như vậy cũng bị các ngươi phát hiện được… Ta thừa nhận ở độ tuổi này của ta không nên có lòng dạ kín đáo gì cả, ta mệt mỏi quá!"

Mệt trong lòng.

Hắn nhấp một ngụm trà, nhìn kỹ các bài viết, "Nhưng mà, ý tưởng thiết kế quả thật không tồi, ta chỉ tiện tay đặt ra minh tưởng trong sa bàn mà anh bạn trên mạng này lại bổ sung hoàn chỉnh các ý định thiết kế, dân mạng quả nhiên là vạn năng."

Đây thật sự là niềm vui ngoài ý muốn.

Hứa Chỉ vốn chỉ tùy tiện làm một khảo sát nhỏ, ai ngờ trên mạng có rất nhiều nhân tài, lại còn có một "Cao thủ trù hoạch" tự tưởng tượng ra mọi chuyện.

"Người tài giỏi như thế, không đi tham gia vào kế hoạch của công ty game thì thật đáng tiếc."

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, quyết định cải tạo theo phương án của hắn. Dù sao làm theo lời hắn thì lượng công việc không lớn, việc hắn phải làm chỉ có hai việc.

Thứ nhất, vấn đề đổ bộ.

Cần một nhân vật có thể cho phép hàng trăm người online liên tục.

Chuyện này không thành vấn đề, chọn bừa một lập trình viên là có thể giải quyết, huống chi là Phó Não Trùng Sào? Năng lực lập trình tính toán là chức năng cơ bản của nó.

Thứ hai, chính là vấn đề tốc độ dòng chảy thời gian của sa bàn, đúng là quá nhanh, phải điều tiết.

Dù sao một ngày bằng một trăm năm, nếu như cung cấp cho một số ít người thì còn ổn, nhưng với số đông thì quá khoa trương, thậm chí rất có thể sẽ dẫn đến đủ loại nhân tố tiềm ẩn bất ổn.

“Bằng không thì giảm bớt trăm lần, từ một ngày bằng một trăm năm thành một ngày bằng một năm.”

Hứa Chỉ tính toán tốc độ chảy sinh vật, “Một phút ở bên ngoài bằng sáu giờ trong trò chơi... Nhưng mỗi ngày trong trò chơi bằng sáu giờ, vẫn là rất dài.”

Như vậy, giới hạn mỗi người, mỗi ngày đăng nhập ba mươi giây cũng là ba giờ rồi.

“Vẫn là hắc khoa kỹ, nhưng đã đủ rồi.”

Hứa Chỉ nghĩ ngợi, mỗi người giới hạn thời gian đăng nhập còn ba mươi giây, vô số người thay phiên, đủ online hai mươi bốn giờ.

“Còn về ý tưởng đăng nhập, cứ làm ‘Chiến đấu tranh giành đăng nhập’ như trước đó là ổn. Ai giành được thì đăng nhập ba mươi giây, sau đó offline để người khác làm tiếp....”

Toàn bộ năm trăm vai trò, không giành được nhân vật này thì

cướp một cái khác.

“Nhưng thế thì lại sinh ra vấn đề phụ thuộc vào nhân vật.” Hứa Chỉ nhíu mày, “Mọi người tùy tiện online, tùy tiện cướp nhân vật là có thể ra trận...”

Mặc dù hắn chơi game online cũng không nhiều, nhưng vẫn biết rõ vấn đề này, đối với những người chơi nghiện game, nếu như không có quyền sở hữu một nhân vật của riêng mình, vậy thì không thể xem như đó là nhân vật mình nuôi nấng, nỗ lực “liều mạng” .

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, lại nghĩ cách giải quyết. Sau khi xem xét kỹ càng, hắn bắt đầu soạn một bản văn án, xác nhận không lỗi, hắn liền đăng lên mạng.

【‘Bào tử tiến hóa’ 4.0 chính thức cập nhật online 】

Cảm ơn dân mạng đã quan tâm, ủng hộ trò chơi!

Cập nhật lần này, mở ra phó bản thuộc ’Cộng đồng Vu sư’, để cho mọi người giao lưu, vui chơi, kết bạn với nhau.

Chuyển từ thử nghiệm Close Beta quy mô nhỏ sang Open Beta.

…

Giống như trước, vừa đăng tin tức lên diễn đàn lại náo động. Sau ba lần Close Beta, bây giờ cuối cùng đã Open Beta, ra mắt với đông đảo quần chúng.

“Rưng rưng nước mắt, từng bước một nhìn nó lớn lên, cuối cùng cũng Open Beta, ra mắt với tất cả người chơi .”

“Cuối cùng thì không giới hạn chỉ tiêu, chỉ tiêu ít, phải viết luận văn khó mới vào được.”

“Lầu trên, đây là chi nhánh phó bản cộng đồng, cho mọi người

tu dưỡng thân tâm, muốn vào khu vực trò chơi chính thức, phải bắt đầu chơi từ một tế bào đơn, tiến vào Chư Thiên Vạn Giới... Còn phải viết luận văn (Vô tình đả kích)"

Tất cả mọi người đang nhiệt liệt bàn tán cập nhật lần này, tương lai sẽ tạo thành ảnh hưởng lớn thế nào. Thậm chí có người nói, chỉ sợ đã tính kế chuyện này từ sớm.

'Bào tử tiến hóa' chính là nơi làm cho đầu trọc, học tập khó khăn, liều mạng học tập sẽ khiến cho ta trở nên mạnh mẽ.

'Cộng đồng vu sư' chính nơi buông lỏng tinh thần, có phòng tu luyện thiền, mọi người vui vẻ chơi đùa, trao đổi cùng nhau, để chúng ta lại mọc tóc.

Có co có giãn, một bên học tập, một bên nghỉ ngơi, phối hợp rất hoàn mỹ.

Trong lúc mọi người đang trao đổi, nội dung cập nhật đã được phát hành.

...

Trò chơi 'Bào tử tiến hóa' bản Beta 3.0, nhật ký cập nhật như sau:

Một, dựa vào đề nghị của người chơi, tổ kế hoạch họp thảo luận, chính thức đổi tên 'Máy mô phỏng vu sư' thành 'Cộng đồng vu sư'.

Hai, vừa chơi trò chơi vừa tốt cho sức khỏe.

Trong trò chơi, mỗi ngày mỗi người được đăng nhập trong ba mươi giây, tức là ba giờ trong trò chơi.

Ba, trò chơi áp dụng hình thức 'Chiến đấu cướp đăng nhập', người chơi dùng tốc độ tay nhanh nhất nắm bắt cơ hội đăng nhập

của 500 nhân vật.

Bốn, trò chơi sẽ mở VIP hàng tháng, mỗi tháng VIP 300 tệ.

Những người chơi bình thường không phải VIP, có thể tùy ý cướp đoạt và điều khiển hạn ngạch của 500 nhân vật theo ý muốn.

Người chơi VIP, có thể lựa chọn 'chế độ lưu trú', lựa chọn một trong 500 nhân vật, trở thành người chơi thường trú, với chức năng 'Hẹn trước ba mươi giây' của nhân vật, không cần cướp đoạt.

Năm, mỗi nhân vật chỉ được có tối đa 1000 người chơi thường trú.

Bây giờ sẽ mở ra tính năng 'Đặt trước VIP' để lựa chọn nhân vật yêu thích trong lòng mình và tiến hành thường trú.

(Cách chơi tự do, hoàn toàn do người chơi tự khám phá để tăng tính thú vị. Quyền giải thích cuối cùng thuộc về phía trò chơi.)

…

Sau khi đổi mới nhật ký cập nhật, liên kết với một trang web, sau khi mở ra chính là 500 nhân vật VIP hẹn trước.

Khoảng chừng năm trăm vai trò, phía sau bọn họ đều một chuỗi số, người chơi hiện tại trong nhân vật này: 0/1000

"Nhanh lên, đến lúc liều mạng gõ phím rồi!"

"Má nó, Uchiha Itachi là của ta, đừng cướp!"

"Cmn, đám cầm thú các người nhanh như vậy, chớp mắt một cái mà Khôn Khôn cũng không còn, chẳng lẽ ta chỉ còn lại Phượng tỷ?"

"Nhanh, bằng không Phượng tỷ cũng không còn! Chỉ có thể trở

thành người chơi bình thường, mỗi ngày liều mạng gõ phím!”

…

Mọi người điên cuồng làm nóng người, dù sao đối với bọn họ thì 300 nhân dân tệ tiền VIP hàng tháng không phải vấn đề gì! Đội ngũ sản xuất rất có lương tâm, dù sao đối với người giàu có, mỗi ngày sống thêm ba tiếng thì một vạn nhân dân tệ đã là gì? Có nhiều hơn cũng không tiếc!

Bạch Tiểu Quân ngồi ở trước màn hình máy tính, rơi lệ đầy mặt, “Chẳng lẽ, ta không giành được nhân vật mà trước đây mình tu luyện khốn khổ ư? Ta đã tu luyện tám tháng!”

Hắn muốn đập đầu tự sát.

Ai ngờ lúc hắn bấm vào đăng ký, một hàng chữ xuất hiện:

【 Xem như người chơi thử nghiệm, một khi tu luyện vượt quá ba ngày sẽ nắm giữ quyền lợi ưu tiên trở thành nhân vật VIP, có muốn mua không?】

Bạch Tiểu Quân kích động, giống như nhân sinh tuyệt vọng nghênh đón bình minh, “Còn có loại Close Beta trứng màu này à?”

Hứa Chỉ thấy cảnh này, cũng chỉ cười một cái.

Đây coi như là phúc lợi cho những người chơi kiên trì trước kia, minh tưởng vượt qua trình độ người bình thường, ba ngày trở lên sẽ nhận được trứng màu, dù sao hắn cũng thiếu người chơi kiểu này, càng nhiều càng tốt.

“Cuối cùng đã có tiền.”

Hứa Chỉ nhìn tài khoản đã được Phó não che giấu, tài lực của những ‘người chơi giàu có’ này không thể bỏ qua, mới ngắn ngủi vài phút, đã thu vào hơn sáu trăm ngàn nhân dân tệ, hơn nữa vẫn

còn tăng lên không ngừng…

Chương 129: Thiên Vu Chi Dạ

“Với số tiền này, cũng đã đủ dùng trong khoảng thời gian ngắn ”

Hắn đúng là thiếu tiền, nhưng không cần phải kiếm được càng nhiều, tuy rằng đề cao giá cả nguyệt tập lên ba nghìn, ba vạn hay ba mươi vạn thì đều sẽ có người mua, nhưng hắn không lựa chọn làm như vậy.

Kiếm tiền là việc nhỏ.

Hắn cần tiền chỉ để duy trì cuộc sống hằng ngày, duy trì và mở rộng thêm sa bàn, mua sắm các loại thiết bị, đến nỗi càng nhiều tiền đã không có tác dụng gì đối với người nông dân trồng trọt nhàn hạ như hắn.

Về phần “Sa bàn phòng tu luyện minh tưởng” vừa mới tạo ra, là một cộng động tu luyện của Vu sư, Hứa Chỉ tính toán tế thủy trường lưu, tất cả cứ gác lại ở đó, thả rông là được rồi.

Chờ tới khi 500 khối Rubik tu luyện thành “Vu sư cấp bốn” là có thể có được trí tuệ của chính mình, có thể tự mình tu luyện, lúc đó không cần bọn họ nữa.

Lại thay mới 500 khối Rubik nhỏ, không ngừng tuần hoàn.

“Cái sa bàn tu luyện này, chỉ là để thăng cấp “Thần nhân tạo” mà thôi, nó là át chủ bài lớn nhất của ta, dùng để bảo hộ sự an toàn trong hiện thực của ta, và còn là tay chân mạnh nhất trong tương lai. Nhưng tốc độ biến cường không cần nhanh như vậy, một đám 500 người tu luyện, từ từ tới là được, ta cũng không có nguy hiểm tính mạng, hơn nữa nó càng cường đại thì tiêu tốn càng

nhiều...

Mục tiêu chủ yếu của ta vẫn là phát triển nền văn minh trong sa bàn lớn, mục tiêu thứ hai là thúc đẩy sự đám người chơi ở sa bàn tiến hóa, chờ bọn họ tiến hóa ra một đám giống loài tiềm lực, rồi thả vào thế giới vu sư siêu phàm."

Ý nghĩ của Hứa Chỉ vẫn tương đối rõ ràng.

Thủ đoạn chính là lợi dụng những người chơi này, dùng xong liền ném đi là chuyện thường tình, mục tiêu chủ yếu vẫn là phát triển một thế giới với nền văn minh siêu phàm, suy diễn ra cảnh giới cấp tám thần thoại tiếp theo.

Bằng không, khối Rubik có tu luyện nhanh hơn nữa cũng có ích lợi gì? Cảnh giới thăng cấp nhanh đến đâu trước saucũng không còn đường có thể đi.

Cho dù mạnh mẽ đột phá, cũng là một hệ thống không thành thục, ở vào cảnh giới ngụy Thần linh.

Hơn nữa, còn cần thêm nhiều gen của sinh vật siêu phàm để hoàn thiện nó.

"Đã qua hơn nửa ngày, nhìn xem thế giới Vu sư ra sao rồi." Hứa Chỉ nhấp một ngụm trà, bắt đầu hơi Phó não.

...

Vương quốc Babylon năm 937.

Medusa nghiên cứu máu vĩnh sinh, nàng vốn đã trên bờ vực của tử vong, thế nhưng đã có cảm ngộ, lại một lần nữa đột phá cực hạn của thân thể con người.

Vào lúc này nàng đã hơn 780 tuổi, sớm đã vượt qua giới hạn 600 tuổi của cấp sử thi thông thường.

Dân gian khắp nơi đồn đại: Đại đế Medusa sẽ sớm trở thành Luyện Kim Đại Đế tiếp theo phá vỡ hoàn toàn mọi giới hạn, sống thêm đời thứ hai, bước từ cảnh giới sử thi vào cảnh giới Bán Thần.

“Một khi bước vào cảnh giới Bán Thần, nhóm lửa thần hỏa, đó là Vu sư cấp tám trong truyền thuyết!”

“Một vị Thần linh trên mặt đất sẽ được sinh ra, điều mà từ trước đến nay chưa từng tồn tại, vị Thần này không thuộc về vùng đất của các vị Thần trên bầu trời! Nàng là phàm nhân, vị Thần mới được sinh ra!”

Ba Vương quốc lớn đều biết rõ Elmin vẫn là tích lũy quá ít, chỉ có thể dựa Đại đế Medusa bước ra một bước kia.

Nhưng mà vận mệnh quá mức trêu ngươi, thời đại Luyện Kim Đại Đế lại không có kỳ ngộ thành Thần, ngược lại là Đại đế Medusa có cơ hội rất lớn, quả nhiên sống được càng lâu mới là người thắng chân chính.

Hiện tại, Đại đế Medusa trở thành một vị Thần, thống trị thế giới, cũng chỉ là mang đến cho họ sự áp bách, trở về thời đại hắc ám mà thôi. Thậm chí, lấy tính cách của Medusa, nàng theo đuổi sự cường đại, có lẽ sẽ trực tiếp phi thăng, tiến vào vùng đất của các vị thần, rời đi Vương quốc trên mặt đất.

Mà Tà Thần đang một lần nữa thức tỉnh, sẽ mang đến sự hủy diệt cho thế giới này.

Giữa hai bên vẫn có một điều gì đó để cân đo, Medusa đã trở thành hy vọng của tất cả các Vu sư.

....

Long Tịch đeo tai nghe, đi ở trên đường cái, dòng người xung quanh nối liền không dứt, tiệm trái cây, quầy bán xương cự thú, quán bày bán tài liệu luyện kim đơn giản, nơi nơi rao hàng, một

đám nữ vu khoác trường bào Vu sư đi qua.

Trên bầu trời, ngẫu nhiên có phi thuyền luyện kim bay ngang qua.

Thời đại này, thuật luyện kim đã phát triển tới đỉnh cao.

Đàn ông có lẽ vẫn còn có nhiều nguy hiểm, nhưng phụ nữ nếu muốn trở thành Vu sư, chỉ cần tài liệu đầy đủ, cộng thêm các loại thuốc luyện kim tăng mạnh xác suất thành công, lại phối hợp máu Evil Eye, là có thể trở thành Vu sư cấp một. Cho nên, trên đường cái có vô số Vu sư cấp một tới tới lui lui đã không phải điều kỳ lạ.

Nhưng vào thời điểm này, thế giới rơi vào tình cảnh vào rối loạn.

Toàn bộ đường phố, thậm chí không ít thành trấn, đều tràn ngập trong không khí hoảng loạn.

Cho dù mang tai nghe, nhưng từng đạo thanh âm vẫn truyền vào trong tai Long Tịch, đầu đường tốp năm tốp ba thảo luận việc lạ.

Dân cư mất tích, sinh vật ma hóa, sách vở biết nói chuyện, xác chết hôi thối còn có thể di chuyển, những khối thịt đỏ tươi quỷ dị nhúc nhích...

Cuộc sống yên ả bị đánh vỡ, đủ loại hình ảnh quỷ dị kỳ quái, các Vu sư dần dần hoài nghi chân lý.

“Gió thật là lớn.”

Long Tịch một mình bước đi, các Vu sư xung quanh đè lại áo choàng vội vàng hoảng loạn mà đi, phảng phất bị một mảnh màn đen bao phủ, tiến vào mạt thế zombie ở thế giới siêu phàm.

Không khí của thế giới này giống như bị người nào đó lôi kéo,

căng chặt đến mức khiến con người ta không thở nổi, tựa hồ sắp nghênh đón một trận gió tanh mưa máu kinh hoàng như một trận lũ quét sóng thần, đó chính là thời khắc xé toang cả mặt đất.

Thậm chí, sẽ là toàn bộ lịch sử Vu sư, theo chân đám Tà Thần này nghênh đón đường ranh giới khủng bố mà trước nay chưa từng có:

Thời đại mới của chúng Thần?

Hay chính là thế giới nghênh đón sự hủy diệt?

“Trời tối! Mau về nhà thôi!”

Trên bầu trời, 50 năm nhật nguyệt luân phiên, cuối cùng đã bắt đầu rồi.

Trong các tập tục truyền thống ở thế giới Vu sư, đêm đầu tiên của 50 năm nhật nguyệt luân phiên được gọi là Thiên Vu Chi Dạ “Ashaz”, tượng trưng cho đêm của sự ô uế, hắc ám, sợ hãi và bất hạnh, mọi người cần phải cầu nguyện, tránh ở trong nhà không ra khỏi cửa.

Nhật nguyệt luân phiên không phải trong nháy mắt, mà sẽ tương đối dài, khoảng thời gian nhật nguyệt luân phiên này sẽ kết thúc một vài tháng sau Thiên Vu Chi Dạ “Ashaz”.

Trời nhá nhem tối, đám người trên đường phố liền nhanh chóng giải tán, không ít người bắt đầu thu dọn hàng.

Đường phố trở nên quạnh quẽ tĩnh mịch, mấy đứa trẻ ham chơi còn muốn chơi đùa nhưng lại bị mẫu thân mắng vài câu, thần sắc vội vàng lôi kéo về nhà, bước lên cây cầu đá xanh đen tiến sâu vào kiến trúc Châu u cổ tối tăm.

“Đi vào nơi này lâu như vậy, cuối cùng đã thấy được cảnh đẹp 50 năm một lần, sắp biến thiên rồi.”

Long Tịch ngồi ở bên cạnh cây cầu đá, nhìn bầu trời chậm rãi thay đổi, cau mày nhìn về quán bar "Khu rừng rực lửa" bên cạnh, sải bước đi vào.

Quán bar cũng lộn xộn, ánh đèn lập lòe mờ nhạt, có rất nhiều Vu sư khoác trường bào tay cầm pháp trượng, phóng khoáng chạm cốc, uống từng ngụm từng ngụm rượu mạch, sôi nổi nói ra lo lắng của chính mình, không ngừng kể khổ, căn bản không có người lắng nghe người hát rong đứng ở nơi xa kể chuyện.

Hô hô hô.

Dưới ánh đèn đung đưa ảm đạm, phía trước chiếc bàn gỗ tử đàn mà hắn ngồi là một bà lão khoác áo choàng đen chống gậy, phảng phất pháp sư tử linh sùng bái Tà Thần trong thần thoại phương Tây, dáng người khô gầy, tản ra tử khí.

Bà lão chậm rãi chạm lên chiếc bàn, cũng không ngẩng đầu lên, "Medusa sắp đột phá, sẽ là một vị Thần linh trên mặt đất, chúng ta sẽ bị thanh tẩy sạch sẽ, không có ngoại lệ."

Long Tịch ngồi xuống, yên lặng nhìn nàng: "Lần này, ngươi không tới để đuổi giết ta?"

Bên dưới lớp da nhăn nheo của nữ vu già là Yamada, là tồn tại đáng sợ được mệnh danh "Hắc Sơn Dương sinh sản ngàn vạn con cháu" Shub Niggurath, kẻ có thể sinh ra dòng dõi hắc ám.

Hóa trang thành nữ vu có thể giảm bớt sự chú ý của những người khác, dù sao bản thể của bọn họ là cơ bắp, nhưng Long Tịch lại không thích ứng khi biến thành nữ nhân, vì làm một nam vu dễ bị nhận ra nên thường xuyên bị người đuổi giết.

"Nếu không phải bởi vì ngươi, thanh danh Tà Thần của chúng ta cũng sẽ không hôi thối như vậy." Long Tịch nói.

Yamada đi theo tà đạo, điên cuồng tàn sát tánh mạng người vô

tội, xây dựng những ngôi mộ tử linh.

Tà Thần tà ác, khủng bố, giết người vô số, đều là từ hắn truyền ra. Vài người khác, trên cơ bản đều không hề lạm sát kẻ vô tội, chỉ là săn người chơi khác, thu thập phụ kiện mà thôi.

Nhưng không thể phủ nhận, con đường huyết tinh này quả thực cường đại đến mức làm người khác giận sôi.

Chương 130: Chém Giết (1)

“Giết chóc quá nhiều chung quy lại cũng không phải là chuyện tốt, thậm chí còn là một mối nguy hại đối với chúng ta, thứ chúng ta muốn không phải là một thế giới bị phá hủy thành những mảnh nhỏ.”

Long Tịch nói:

“Thế giới này có chế độ quân chủ, chúng ta chỉ cần trở thành Luyện Kim Đại Đế tiếp theo là được rồi, không cần thiết phải sát hại quá nhiều dân thường.”

Bất tri bất giác, trong mấy năm nay, bọn họ đã dần dung nhập với những người dân bản xứ ở đây.

Bọn họ tới vùng đất này cũng đã gần trăm năm, tốc độ tu luyện cực nhanh, nay đã tới trình độ vu sư cấp sáu truyền kỳ, nhưng bọn họ đều nhớ rõ sứ mệnh khi đi vào thế giới này, hiện tại, ai có thể nắm giữ được sức mạnh của Tà Thần thì người đó có thể nắm giữ thế giới.

“Ngươi nói ta giết chóc quá nhiều?”

Yamada nở nụ cười,

“Mấy chục ngàn người? Mấy trăm ngàn người? Giết nhiều quá rồi, ta cũng đã không nhớ rõ nữa. Các ngươi vẫn luôn mắng ta ghê tởm, mắng ta là kẻ sát nhân, lấy việc giết người làm niềm vui, đúng, các ngươi đều có kiêu ngạo của mình, đó là do lực lượng sau lưng các ngươi đủ để chèo chống cho phần kiêu ngạo đó, giúp các ngươi tạo ra ưu thế ban đầu của mình, sức mạnh khủng bố của Bell, kỹ thuật cận chiến tài tình của ngươi, tất cả đều là một hệ

thống vu sư có sự phát triển riêng, nói là tự tạo thành một phái cũng không sai…Nhưng ta thì khác.”

“So với ta, thì các ngươi thật sự rất hạnh phúc đó.”

Yamada thở dài, giọng nói khàn khàn,

“Người nhà của ta bị bắt làm con tin, ta không thể có tinh thần của một samurai. Trong mắt của nhân viên ở sở nghiên cứu, ta là một nhân tố bất ổn, bọn họ không tin tưởng năng lực của ta, muốn ta buông bỏ kiếm thuật, đi theo con đường mà bọn họ đã đặt ra cho ta, xây nên một phần mộ thật lớn, không tiếc giết chết bao nhiêu người, tất cả đều chỉ vì muốn thắng, thậm chí còn khiến ta phải bỏ xuống tôn nghiêm, ăn mặc thành phụ nữ.”

“Ngươi đến tìm ta, không phải là để kể khổ đó chứ?” Long Tịch nói.

“Liên thủ! Năm người chúng ta tập hợp lại là đã đủ để tạo thành 90% bộ phận cơ thể, có thể trọng tố lại hơn phân nửa Tà Thần, sau đó đi giết chết Medusa.”

Yamada cười rộ lên,

“Nếu nàng ta thành Thần, thì chúng ta đều sẽ chết hết. Sau khi chúng ta giải quyết được tai họa ngầm này, thế giới sẽ không còn thứ gì có thể uy hiếp tới sự tồn tại của chúng ta nữa, đến lúc đó từng người tự đấu với nhau.”

Long Tịch lóe lên một chút thương hại,

“Ừm? Liên quân năm nước xâm lấn thế giới vu sư, đây là ý kiến của sở nghiên cứu sau lưng đưa cho ngươi à?”

“Ta biết ngươi sẽ không đồng ý.” Yamada không trả lời, tiếp tục nói: “Ta đã sớm báo với những người khác rồi, ngươi chính là người cuối cùng. Nhưng mà, chúng ta phải làm một cuộc bỏ

phiếu.”

“Bỏ phiếu cho cái gì?” Long Tịch hỏi.

Yamada chậm rãi đứng lên,

“Giết chết ngươi, tiêu diệt quyền lợi cạnh tranh của quốc gia các ngươi. Dù sao, cửa vào của thế giới này cũng bắt nguồn ở quốc gia các ngươi, chỉ mở ra cho người chơi ở Trung Quốc các ngươi, chuyện này giúp cho các ngươi có ưu thế quá lớn!”

“Ngươi!”

Long Tịch đột nhiên đứng lên, còn chưa kịp nói chuyện.

Yamada bỗng nhiên mở hộp ma thuật ra, giống như mở ra một cánh cửa máu thịt vô cùng tanh tưởi. Tiếp đó, một con rắn máu thịt vặn vẹo điên cuồng phun ra, che trời lấp đất, mùi máu tươi tỏa ra nồng nặc.

Phốc!

Toàn bộ bình dân, nghệ sĩ hát rong và vu sư đang uống rượu trong quán đột nhiên nổ tung, màu máu đỏ sậm bao trùm toàn bộ mặt đất, vách tường, quầy rượu nơi đây.

Vô số con chó nhỏ màu đỏ kết bè kết đội, bắt đầu tràn ra, khuân vác thi thể, phát ra âm thanh tê tê ghê tởm.

Oanh!!!

Dòng máu phun lên tận trời.

Ghế gỗ trong quán rượu đều đổ tan nát, phần chân tay hư thối nhanh chóng bị khuân đi, thi thể bắt đầu chồng thành một ngọn núi nhỏ. Một tòa bia mộ to lớn đỏ tươi xuyên thủng nóc nhà quán rượu, nhanh chóng dựng đứng trên mặt đất.

“Ngươi…”

Vẻ mặt Long Tịch kinh sợ.

“Không phải hắn…Là chúng ta.”

Giây tiếp theo, hầm của quán rượu bỗng nhiên nổ tung, người khổng lồ được khâu lại cầm trong tay móc câu thịt khủng bố, chậm rãi đi ra,

“Trong trận trò chơi ở thế giới khác này, năm người là quá nhiều, bỏ đi ngươi, bốn người chúng ta lại cạnh tranh tiếp.”

“Là Tà Thần!”

“Trời ạ!!”

“Thời đại bóng tối của vu sư, quả nhiên…”

A!!

Trong nháy mắt, dòng người trên đường đều thét chói tai, điên cuồng gào thét, sợ hãi.

“Không thể tưởng tượng được…ta vậy mà lại trở thành kíp nổ khiến cho núi lửa của thế giới này bùng nổ.”

Vẻ mặt Long Tịch thay đổi liên tục, sau đó nhanh chóng lộ ra chân thân của mình.

Rầm.

Da trên người hắn mất đi, quần áo cũng nhanh chóng tách ra, biến thành một hình nộm cả người đầy cơ bắp đỏ tươi được buộc lại bằng ga – rô.

Hắn tập hợp các bộ phận cơ quan chính, nhưng không lắp ráp trên người, mà dùng ‘quần thể cơ bắp’ của mình tổ hợp thành một

hình người. Hơn nữa, hắn còn khống chế quần thể trên người mình tu luyện. Hiện tại, bản thể hắn là vu sư cấp sáu, mỗi một khối cơ bắp đều là vu sư cấp một.

Ầm ầm ầm!

Cơ bắp đỏ tươi trên người hắn nhanh chóng phồng lên, biến thành một đống bướu thịt đỏ sậm, giống như quái nhân cao ba thước mặc áo giáp cơ bắp.

Ngay sau đó, làn da trên người hắn vậy mà lại bắt đầu phát ra đủ loại vu thuật, hệ thống sinh mệnh của nữ vu mùa xuân, gợn sóng sinh mệnh của Elmin Đại Đế, xen lẫn với vu thuật tinh thần bộc phát hệ hỏa, trên người hắn chậm rãi bày ra thức mở đầu của võ thuật cổ xưa.

Oanh!!!

Một đám mây xám thật lớn quấy động bầu trời của trấn nhỏ.

Bầu trời bị đè nén dưới khí tức giao hòa, dường như cả bầu trời màu vàng sẫm đều bị kẹt trong một khe nứt dày đặc như mạng nhện.

“Trời ạ, một con quái vật có thịt được khâu lại, trong tay cầm một cái móc thịt và dao mổ, chính là ‘Nhúc nhích hỗn độn’ Nyarlatotepu!”

Người trong trấn nhỏ đều kêu gào rồi chạy như điên.

La hét kêu gào, tuyệt vọng, phụ nữ ôm đứa con vội vàng chạy ra khỏi nơi này.

“Không sai! Đội quân bia mộ tử vong này, hắn là ‘Hắc Sơn Dương sinh sản ngàn vạn con cháu’ Shub Niggurath! Trấn nhỏ của chúng ta sẽ biến thành vùng đất của thiên tai…”

“Chúng ta xong rồi! Thân ảnh của nhân loại nhỏ bé kia chính là chân thân của Tà Thần, hắn là Tà Thần ẩn núp trong đoàn người, ‘Sương Mù Không Tên’ Nyog Sothep!”

Ầm ầm ầm!

Ba Tà Thần khủng bố, hình dáng đẫm máu dữ tợn, nháy mắt bắt đầu giao thủ.

Trên bầu trời, bởi vì tinh thần khủng khiếp tràn ra, bắt đầu hóa thành ba màu xen lẫn nhau gồm xám tro, đen sẫm, đỏ sậm, điên cuồng thay đổi.

“Quả nhiên, thành viên sở phán quyết của giáo hội chúng ta đã lần theo dấu vết, phát hiện ra bọn họ tụ tập ở bên này, thật sự là có chuyện lớn xảy ra.”

Mặt khác, trong lòng đất, Thánh Nữ Lynda của Quang Minh Giáo Hội lo lắng, một quyển sách lên tiếng,

“May mà chúng ta cũng đã lén tách lẻ linh kiện, di chuyển tới đây để tổ chức lại.”

Ầm ầm!

Trong lúc đó, một hầm ở nơi nào đó trong thành trấn đột nhiên nổ tung, một người khổng lồ to lớn khủng bố từ từ đứng lên, chỉ bước một bước, đã đạp sụp cái kho đổ nát kia của mình.

“Quái thú xuất hiện, tại sao có thể thiếu Tiga được chứ?”

Một tiếng cười buông thả truyền đến,

“Đám người chơi chữ đỏ các người đều rất mạnh! Nhưng bốn người chơi may mắn còn sống sót chúng ta tập hợp lại một chỗ, ít nhiều vẫn có thể solo 1v1 với các ngươi! Rốt cuộc cũng tới lượt chúng ta phản kích!”

Trên mặt đất, mọi người đều chạy như điên.

Cổ họng của họ khô khan, ngẩng đầu nhìn người khổng lồ khủng bố kia,

“Đây là cái gì vậy! Lại có thêm một Tà Thần! Giọng cười ngả ngớn phóng đãng ngu ngốc kia, không thể lầm được, chính là Thần của sự mù quáng ngu ngốc, Azathoth.”

Long Tịch sửng sốt, phát hiện ra vậy mà bốn người chơi bình thường cũng tới đây.

Vô số năm trôi qua, bốn người bọn họ đã sớm không còn giấu được thân phận, Quang Minh Giáo Hội cũng bại lộ, nhưng bốn người bọn họ vẫn luôn trốn, khó có thể tìm được. Nếu bọn họ liên thủ, sức chiến đấu cũng không yếu hơn bất kỳ một người chơi chữ đỏ nào, khiến cho việc này trở nên vô cùng khó giải quyết.

Chương 131: Chém Giết (2)

“Người chơi chữ đỏ bên kia.”

Người khổng lồ đột nhiên dùng tiếng Trung rống to,

“Ngươi đã bị vây diệt! Hai đánh một nhất định đánh không lại, ta biết ngươi vẫn còn lương tâm, qua đây gia nhập với chúng ta đi! Hai đánh hai, chúng ta chưa chắc sẽ thua! Giải quyết được hai người này, đoạt lấy bộ phận của bọn họ, hai người còn lại chắc chắn sẽ thua. Tới lúc đó, ngươi chính là Quốc Vương cùng với Quanh Minh Giáo Hội chúng ta, quyền lực thần thánh, thống trị thế giới…Hai bên chúng ta mới là người thắng của trận đấu này!”

Long Tịch ngây ra một lúc, có lẽ, có thể đồng ý?

“Trời ơi! Cứu mạng!”

Bỗng nhiên, trong lúc này, ở phía xa xa chấn động, mái hiên sập xuống, một đôi mẹ con đang chạy trốn trên đường nhìn xà nhà chuẩn bị đập xuống đầu, sợ hãi la lên.

Oành!

“Thật là phiền.”

Người khổng lồ chạy nhanh tới, đưa tay lên, mu bàn tay chống đỡ cái nhà đang sập xuống. Sau đó, dùng tay còn lại nhẹ nhàng nâng hai mẹ con xinh đẹp đang sợ tới phát điên kia đặt sang một bên khác trên mặt đất.

“Ôi trời! Là Thần của sự mù quáng ngu ngốc, Azathoth! Thế mà lại cứu người, quả nhiên là mù quáng ngu ngốc, không thể hiểu được”

Mọi người đang chạy như điên trên mặt đất đều quay đầu lại, nhìn một màn khó tin này.

Người khổng lồ đi tới chiến trường cách đó không xa, tỏ vẻ bất mãn, “Ta đã nói là, hãy gọi ta là Patrick Star!”

“Tà Thần này, hắn đang lặp lại tên của mình là Azathoth, có ý nghĩa gì sao?!”

“Không biết, hắn quá ngu ngốc.”

…

Quốc gia Tường Vi trên đỉnh núi.

Cung điện Tường Vi.

Trong mật thất luyện kim được đặt vô số chai lọ.

Có một cô gái đang ngồi trên bàn luyện kim, đôi mắt dán lên kính hiển vi, quan sát và đánh giá sự sinh sôi và chết đi của một sinh mạng,

“Cả bốn người đều xuất hiện? Biết ta sắp đột phá, không kiềm chế được nữa sao.”

“Đừng đi, chắc chắn là bẫy rập.”

Trong bóng tối phát ra một giọng nói vội vàng,

“Ngươi chỉ còn một tầng mỏng cuối cùng nữa thôi, là có thể đặt chân vào cảnh giới bán thần rồi, khi đó đốt lửa thần lên, thì sẽ thành Thần sống!”

“Thứ ta chờ chính là cái bẫy rập này, mặc kệ nó là loại tử cục gì đi nữa.”

Medusa nhẹ nhàng lắc đầu, “Ta muốn bọn họ tạo ra áp lực cho

ta, giống như năm đó, Grantham đã tạo áp lực tử vong cho ta vậy, như thế ta mới có thể hoàn toàn đột phá được tầng mỏng cuối cùng này, nhìn thì như ta chỉ còn kém một bước nữa thôi, nhưng có lẽ cả đời cũng khó mà bước ra được."

Chân lý vu thuật của nàng là tử vong, không có áp lực tử vong, chung quy cũng khó mà đột phá được.

"Không có gì phải do dự cả."

Medusa đứng lên,

"Nếu ta không đột phá được, ta sẽ chết ở nơi đó, nếu ta đột phá được thành bán thần, sau đó đốt lên lửa thần, ta sẽ là Thần, muốn giết Tà Thần này cùng lắm là chỉ cần vài giây mà thôi."

Người đứng trong bóng tối trầm mặc, một giọng nữ u buồn truyền ra,

"Người quá nóng vội rồi…Cho dù muốn đi, cũng phải dẫn ta theo, ta có thể làm đồ bảo vệ cuối cùng, cho dù có thất bại, ta cũng có thể hy sinh tính mạng đưa người trở về…"

Medusa lắc đầu,

"Nếu như vậy, ta sẽ biết chắc chắn mình không chết! Ta sẽ không có áp lực tử vong, tâm vẫn còn ôm tia may mắn, như thế vừa không thể đột phá được, vừa không thể chiến thắng, quá vô nghĩa."

"Người thật sự điên rồi!"

Giọng nói kia cuối cùng cũng điên cuồng gào lên.

"Hả?"

Medusa lộ ra chút châm chọc,

“Cho tới bây giờ, ta vẫn không phải là một người tốt lành gì, vẫn tiếng xấu đầy mình, vậy mà, các ngươi đều ký thác toàn bộ hy vọng lên người ta sao? Rốt cuộc, là ta điên rồi, hay là chính các ngươi đang điên??”

Giọng nói trong bóng tối im lặng, dường như đang run rẩy.

Một luồng cảm giác ớn lạnh và tuyệt vọng nhàn nhạt chậm rãi lan ra trong lòng nàng, vận mệnh của tam đại vương quốc vu sư, vận mệnh của thế giới, tất cả đều nằm trong tay Medusa, nhưng mà Medusa lại quá liều lĩnh…

“Mấy năm nay, ta trấn áp Tà Thần các nơi, đã làm quá nhiều rồi…Nhân dân, quốc gia, thế giới của chúng ta, tất cả những thứ này thì liên quan gì tới ta?”

Medusa thích thú cười rộ lên, thoải mái nói,

“Ta có thứ để ta theo đuổi, ta chỉ muốn mạnh hơn! Ta muốn nhìn thấy phong cảnh ở nơi cao nhất! Vì thế, ta có thể không từ thủ đoạn, thậm chí, nhẫn nhịn chịu đựng bốn trăm năm đầy nhục nhã trong thời đại Luyện Kim Đại Đế, ta vẫn nhẫn, vẫn nhẫn, nhẫn hết tất mọi thứ, nhưng hiện tại…Hy vọng xuất hiện trước mặt ta, tại sao ta có thể không đi cơ chứ?”

Medusa cười nhẹ, tiếng cười dần dần tăng lên.

Tiếng cười của nàng vang vọng toàn bộ vương cung, nàng không còn chút phong thái của Quân Chủ Đại Đế, giống như một người điên, đi nhanh ra ngoài,

“Nếu phải chết, hãy để ta chết ở nơi đó!”

“Vì mạnh hơn, bằng cách gì cũng được! Dù là tà ác, dù là bị người đời chán ghét, sức mạnh chính là chân lý của thế gian này!...Những lời này, chính là năm đó tự người đã nói với ta… Người muốn đổi ý sao? Sư phụ của ta.”

Bên trên thành trấn cũ nát, đã hoang tàn vắng vẻ, người có thể trốn đã chạy thoát từ sớm, không thể trốn, trên cơ bản đều biến thành thi cốt dưới chân.

Oanh!

Một tia sáng đen cắt ngang bầu trời thị trấn nhỏ.

“Tử vong chi hoa!”

Phía trên bầu trời hiện ra một đóa tường vi màu đen thật lớn. Bên trong tường vi xuất hiện một bóng người nhỏ bé mảnh khảnh trong trường bào tường vi màu đỏ, đang giơ cao cây gậy của mình.

Bốn vị tà thần còn đang chém giết, bỗng nhiên ngẩng đầu nhìn lên không trung, cái loại hơi thở khủng bố này, là cấp bảy Sử Thi.

Chênh lệch cảnh giới là rất lớn, dù bọn họ là bốn cái Vu sư truyền kỳ, cho dù có siêu việt hơn truyền kỳ bình thường, nhưng trong nháy mắt sẽ gặp phải tai vạ.

Oanh!!

Một bông tường vi thật lớn rơi xuống, như thể một sao chổi đen thật lớn va chạm vào thành trấn, thân hình bốn vị tà thần nhanh chóng hư hỏng và tiêu tán trong năng lượng màu đen khủng bố.

Bốn vị tà thần đồng thời tử vong.

Thành trấn một mảnh hỗn độn, xuất hiện thật nhiều hố thiên thạch lớn do va chạm.

“Xuất hiện đi, tà thần bất tử.” Medusa nhẹ nhàng lơ lửng mười mét trên không trung.

Mặt khác một bên kia.

“Ngọa tào! Chúng ta thiếu chút nữa liền chết, sử thi quả nhiên thật là đáng sợ.”

Tốc Độ Xe Akina trong lòng còn sợ hãi, bốn người chơi bộ phận cơ quan đang ẩn mình trong bóng tối,

“May mà đang ở thời đại phát triển, chúng ta cũng đang phát triển, cơ thể chúng ta ẩn núp phía sau gáy của không gian hộp ma thuật, âm thầm điều khiển qua một không gian, nhưng mà quá khủng bố rồi, như vậy liền lập tức đem cái không gian không ổn định này đánh nát, khiến chúng ta đều rớt ra.”

Bọn họ cực khổ nuôi dưỡng người khổng lồ ánh sáng nhiều năm như vậy, lập tức liền biến mất, trong lòng rỉ máu.

Nhưng chung quy lại cũng không có thương tổn đến căn bản, rốt cuộc vẫn còn lưu trữ lại quần thể dự phòng, lúc trở về có thể tái sinh và phát triển lại một lần nữa.

Chỉ là hình thể lớn như vậy, yêu cầu rất nhiều tài nguyên, muốn hoàn toàn khôi phục lại, không mất ba bốn năm thì cơ bản đều không có khả năng.

“Đại thương nguyên khí! Nhưng chúng ta đều sống sót, mấy người bọn họ, khẳng định cũng còn sống sót.” Tốc Độ Xe Akina nói nhỏ, chính là giây tiếp theo, sắc mặt của hắn biến hóa cực kỳ hoảng sợ, thấy được một màn không thể tưởng tượng được.

Ầm vang!

“Medusa đại đế, chúng ta chính là đang chờ ngươi!!”

Một cái bán thành phẩm Tà thần Cthulhu lao ra khỏi mặt đất từ một dãy núi khổng lồ cạnh đó, vô số đá vụn rơi xuống, nó chậm rãi đứng lên, tuy rằng còn chưa hoàn chỉnh, nhưng cũng đã có gần hết hình thể.

“Những người chơi chữ đỏ đó liên hợp lại? Nơi này là bẫy rập, muốn chống lại Medusa đại đế?” Học Cũng Uổng Công kinh ngạc, “Ra tay lớn như vậy, không biết đã chuẩn bị bao nhiêu năm, thế nhưng còn đào rỗng một dãy núi khổng lồ.”

“Bốn người bọn họ, nguyên lai là không chỉ có muốn diệt trừ ta, còn muốn dẫn Medusa tới.” Lúc này, một Vu sư nam đeo tai nghe chậm rãi bước ra.

“Ngọa tào! Ngươi không có việc gì? Quần áo vẫn tốt chứ?”

Tốc Độ Xe Akina hoàn toàn khiếp sợ.

“Sao có thể không có việc gì?”

Chương 132: Chân Lý Tử Vong

Long Tịch lắc đầu, “Thân thể Tà Thần của ta cũng tử vong ngay lập tức, nhưng một trăm năm trước, ta có làm thêm một cái thân thể dự phòng, giấu ở trong không gian của hộp ma thuật, hiện tại liền dùng tới.”

Hắn ngửa đầu, nhìn về phía Tà Thần Cthulhu, “Bọn họ chỉ sợ cũng là tiêu phí vô số năm thời gian và tài nguyên để làm thêm một thân thể mới, dùng phiên bản cũ ‘ đồ tể ’ cùng ‘ mộ bia ’, muốn giết chết ta, nhân tiện hấp dẫn Medusa tới, sau lưng bốn người bọn họ dùng một cái thân thể khác hợp nhất với nhau.”

Lòng Long Tịch vẫn còn sợ hãi.

Bốn người bọn họ chỉ sợ đã âm thầm liên hợp, lên kế hoạch rất nhiều năm.

Hơn nữa, nếu không phải mấy người chơi sa điêu lúc nãy đột nhiên xuất hiện, hắn hiện tại sợ là đã chết! Tuy rằng hắn không đem những cơ quan thu thập này đặt ở trên người, nhưng nếu giấu trong không gian của một cái hộp ma thuật khác thì cũng sẽ bị cướp đi.

“Trên người bốn người kia tổng cộng có 70% phụ kiện, những người chơi khác chỉ có 10%, trên người ta có 20%, nếu vừa nãy ta bị cướp đi, chỉ sợ bọn họ sẽ có đến 90% thân thể, gần như là hoàn toàn hợp nhất rồi.”

Trong lòng hắn còn sợ hãi, nếu như lúc nãy hắn mà chết, như vậy tà thần Cthulhu sẽ hoàn thiện đến 90%, đây không phải người mà thế giới này có thể đánh thắng được.

Long Tịch hít sâu một hơi, “Chúng ta đi thôi.”

“Cứ như vậy liền đi? Không hỗ trợ sao?” Krypton Chặt Tay nhịn không được nói.

Long Tịch thực lý trí, “Chúng ta giúp như thế nào? Tà thần này đã cường đại đến đáng sợ, loại chiến đấu sử thi này, không có cách nào nhúng tay, Medusa thắng là tốt, nhưng nếu tà thần thắng.... Hậu quả sẽ thế nào?”

Bốn người sắc mặt kịch biến.

Medusa đại đế vừa chết, thế giới này sẽ không còn người nào có thể chống cự, chẳng lẽ muốn dựa vào Elmin? Nhưng Elmin còn quá trẻ, thực lực còn chưa đạt tới được....

Long Tịch hít sâu, “Trước chúng ta chỉ có thể chạy trốn! Nếu tà thần thắng, chúng ta liền sẽ rơi vào tay tà thần. Chúng ta chỉ cần còn nắm giữ ba phần, còn có một cơ hội để phản công.”

Nếu bốn người bọn họ đã hợp nhất, Long Tịch chỉ có thể liên hợp với những người chơi ở Trung Quốc này.

“Yên tâm đi, hoàn chỉnh mới là lợi hại nhất! Thân thể bảy tầng đơn giản chỉ là một cái người tàn tật, thực lực không bằng một phần năm so với thời kỳ mạnh nhất.” Tốc Độ Xe Akina thập phần lạc quan.

Oanh!

Bỗng nhiên xuất hiện một cảnh tượng cực kỳ khủng bố, toàn bộ cp thể tà thần phát ra một cỗ hơi thở vu thuật kinh khủng.

“Ngọa tào?”

Tốc Độ Xe Akina nhịn không được giật mình lên, nháy mắt đã bị vả mặt.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi nói: “Thực bình thường, dù sao sau lưng mỗi một cái tà thần, đều có một nhóm Vu sư gia nhập tà thần giáo hội, hỗ trợ nuôi cấy một đám khí quan tu luyện.

Cũng giống như giáo hội người khổng lồ ánh sáng của chúng ta. Họ mở ra thành từng mảnh, lừa dối thánh giáo là để hỗ trợ minh tưởng và cầu nguyện, bọn họ căn bản không biết bản thân mình đang giúp cái gì tu luyện. Vì ngươi lang thang khắp nơi, không ở giáo hội nên không biết chuyện này..... Bên cạnh một người chơi chữ đỏ cũng vậy, bộ phận cơ thể của mọi người cơ bản đều là Vu sư cấp một.”

Long Tịch gật gật đầu.

Tà thần trước mắt quá mức khổng lồ, không có khả năng tất cả đều tu luyện, nhưng đã có bộ phận Vu sư cấp một.

Tuy rằng cơ quan cơ thể Vu sư cấp một không có ý thức của chính mình, nhưng các cơ quan càng mạnh thì tổ hợp cơ thể cũng tự nhiên càng cường đại hơn, hơn nữa có bốn cơ bắp là bốn Vu sư cấp sáu Truyền Kỳ khống chế. Thực lực như này, đã không giống với tà thần Cthulhu nhỏ yếu năm đó nữa.

Rốt cuộc tà thần Cthulhu năm đó căn bản là không có tu luyện bất cứ cái gì!

Trong mấy năm nay, mặc dù Medusa đã chạm đến ranh giới bán thần, so với Luyện Kim Đại Đế năm đó còn mạnh hơn rất nhiều, nhưng chưa chắc có thể là đối thủ.

Đây cũng chính là nguyên nhân khiến Long Tịch và mọi người lui lại.

.....

Giờ này khắc này.

“Quả nhiên, giống như ta đã suy đoán, đã đại bộ phận đều sống lại.”

Medusa chậm rãi bay lơ lửng, nhắm hai mắt “Ta một khi mở mắt, đó là nhìn thẳng vào tử vong sao?”

Nàng bỗng nhiên mở mắt ra, mở ra thính giác, “Nếu không thể mở mắt, không thể phóng tinh thần ra ngoài, thì ngay cả tư cách khiêu chiến đều không có..... Để cho ta tận mắt tới xem loại tử vong không thể nhìn thẳng này.”

Trong nháy mắt, tiếng kêu thảm thiết, kêu rên, điên cuồng, cuồng tiếu, lại có vô số cảm xúc và thanh âm hỗn loạn đan xen, mạnh mẽ lao vào thức hải.

“Chính là áp lực như vậy sao!”

Medusa ôm chặt cái đầu đau đớn, khom lưng, bỗng nhiên gầm nhẹ lên, cảm giác máu trong người đều đang sôi trào, “Ta vẫn luôn theo đuổi chân lý, nó đã sắp xuất hiện trước mắt ta!”

Tạp âm hỗn loạn vẫn lôi kéo trong đầu như cũ, càng nguy cơ lại càng hưng phấn, nàng rõ ràng biết, nếu không thể đột phá, chờ đợi chính mình chính là tử vong.

“Động thủ!”

Tà thần Cthulhu truyền đến tiếng rống giận, “Đừng để cho nàng ta đột phá, chỉ cần giết chết nàng, sẽ không còn người có thể phản kháng, thế giới này chính là của chúng ta.”

.....

Vương đô Babylon.

Elmin mặc một trường bào Vu sư hoa lệ, lẳng lặng ngồi bên trên vương tọa, phía trước nàng, là hình chiếu vu thuật thật lớn,

bên trong là hình ảnh chém giết cực kỳ khủng bố, trời sụp đất nứt.

Từ trấn nhỏ bắt đầu lan tràn, đã đánh nát các ngọn núi con sông gần đó.

Phía dưới một mảnh yên tĩnh, có nữ vu đại thần nhịn không được run rẩy, “Medusa đại đế, nàng thế nhưng tự chủ trương....”

“Sẽ không có việc gì, sẽ không..... Nàng có thể từ trong áp bách tử vong của lão sư đột phá một lần, tất nhiên có thể đột phá lần thứ hai.” Elmin miễn cưỡng tỏ vẻ tươi cười, “Chỉ cần đạt tới bán thần, đi đến cực hạn của cơ thể, thì dù cho nàng không đi ra từ trong ‘ huyết mạch trường sinh ’ và chính mình trở thành thần, chúng ta cũng có thể đưa cho nàng dược tề Huyết mạch khuếch dung của sư phụ nàng, dùng ‘cấm dược của thần’ đốt cháy thần hỏa, cấp tám thần thoại là chuyện hiển nhiên.”

Bao nhiêu năm qua, Elmin đã không còn khoác lên mình luyện kim áo giáp, cũng đã là vị thứ hai tấn cấp Vu sư sử thi, nhưng mặc vào luyện kim áo giáp cũng chỉ giúp tăng một phần thực lực mà thôi, càng về sau lượng tăng sẽ càng nhỏ.

Nàng vẫn còn tương đối trẻ, thời gian tu luyện không đủ, bán thần còn xa mới tới.

....

Vương quốc bán thú nhân.

“Quốc vương....” Có người nhịn không được lên tiếng.

Yêu vương nửa người nửa chim ngồi ở trên cao lắc đầu, thấp giọng trả lời, “Trận chiến này ảnh hưởng tới thế giới, chúng ta đều không thể làm cái gì, chỉ có thể chờ đợi.... Nhìn xem tân Vu sư đại đế của thế giới chúng ta, rốt cuộc là ai, là Medusa? Hay là....tà thần Cthulhu?”

Ánh mắt nàng buông xuống, từ đầu đến cuối trong tam đại vương quốc, vương quốc Bán thú nhân chưa bao giờ xuất hiện một thiên tài chân chính có thể ảnh hưởng đến thế giới, bọn họ chỉ là bị thời đại thúc đẩy, chưa bao giờ nắm quyền chủ đạo.

....

Ầm vang.

Mặt đất đang sụp đổ, toàn bộ trấn nhỏ nháy mắt bị san thành bình địa, Medusa đại đế bay ngược ra, hung hăng nện ở những ngọn núi phía xa.

Đội ngũ của Tốc Độ Xe Akina bọn họ, hướng ra xa phía ngoài rời đi.

Làm người từ ngoài đến, bọn họ đã dần dần phát hiện chính mình chưa bao giờ là nhân vật chính của thời đại, chỉ là một mảnh bọt nước trong sóng triều to lớn, bị lịch sử thúc đẩy, thân bất do kỷ.

“Chúng ta chỉ là chứng kiến lịch sử, ảnh hưởng lịch sử, lại không thể điều khiển nó.” Học Cũng Uổng Công nhẹ giọng, có một cỗ cảm giác vô lực.

“Các ngươi hy vọng Medusa thắng sao?”

“Không biết.”

“Medusa thắng, chúng ta sẽ bị dân bản địa Vu sư loại trừ, bốn người chơi chữ đỏ thắng, chúng ta cũng sẽ bị loại trừ, thế giới này, đã không còn nơi nào có thế chứa chấp chúng ta.”

Bọn họ chậm rãi bước ra phía ngoài.

Không trung nổi sóng, mặt đất kêu rên.

Phía sau, toàn bộ thành trấn rốt cuộc không chịu nổi, hoàn

toàn ầm ầm sụp đổ, hóa thành một mảnh đất bằng.

“Đây là.... Chân lý sao?”

“Ta thấy được tử vong!! Nguyên lai tử vong chính chân lý, chưa bao giờ nhưng tiếp xúc, chỉ có chân chính nghênh đón tử vong mới có thể nhìn đến.....”

Một đạo vui sướng tràn trề cười to truyền ra, mang theo thật sâu vui sướng, lại đột nhiên im bặt.

“Kẻ điên.”

Tà thần Cthulhu bị tàn phá tới cực điểm, chậm rãi đứng thẳng ở địa phương cuồn cuộn bụi đất, phát ra âm thanh kinh hãi.

Medusa chung quy lại vẫn là thất bại, nàng chiến đấu đến một khắc tử vong cuối cùng.

Chỉ đáng tiếc, vận mệnh đã một lần cho nàng món quà đột phá trước khi chết, nhưng lại không ưu ái nàng lần thứ hai.

“Hơi thở của Medusa đại đế thế nhưng không còn, bỗng nhiên biến mất, sao có thể?”

“Chẳng lẽ....”

Mọi người đi đến bên trong một mảnh núi non, bỗng nhiên quay đầu lại, không thể tin được thì thào nói “Cỗ thanh âm vui sướng tràn trề này, nàng vì cái gì lại vui vẻ như vậy?”

Sáng nghe đạo, chiều chết cũng không hối tiếc!

Trong lòng mấy người, bỗng nhiên chấn động mãnh liệt hiện lên một câu nói này, nội tâm không khỏi phức tạp vô cùng, Medusa chung quy lại vẫn là một Vu sư theo đuổi chân lý đáng để kính nể.

Một thế hệ sử thi, thế nhưng lại kết thúc như vậy.

Medusa quân chủ đại đế tử vong, kéo dài qua hơn phân nửa lịch sử 700 năm của nền văn minh vương quốc Vu sư, thời đại tam nữ vu, thời đại hắc ám, thời đại Luyện Kim Đại Đế, thời đại tà thần sống lại, cuối cùng nàng cũng đã đi tới cuối cuộc đời.

Rốt cuộc, nàng mang theo tử ý mà đến nhưng vẫn không thể đột phá cảnh giới Bán Thần.

Chương 133: Thảm Họa Buông Xuống Thế Giới

Một tin tức truyền đến khiến cho toàn bộ thế giới phải khiếp sợ.

Vào một đêm, Medusa quân chủ đại đế một mình đi đến trấn nhỏ Birch Koror chiến đấu với Tà Thần Cthulhu đang trỗi dậy, ba giờ sau, Medusa đại đế chết trận tại dãy núi Birch Koror.

“Ngay cả sự tồn tại cổ xưa của thời đại hắc ám đều....”

“Tà Thần đã hoàn toàn sống lại....”

Toàn bộ thế giới lâm vào tình trạng hoang mang.

Mặc dù Medusa đại đế có những ý niệm khác biệt, bị vô số học viện, giáo phái Vu sư, coi là quân chủ đại đế độc ác đáng sợ nhất trong thời đại Vu sư, nhưng sau tất cả, nàng là hi vọng duy nhất của thế giới này.

Vương đô Babylon.

Trên bầu trời hoàng hôn màu vàng sẫm, mười mấy cái khí cầu luyện kim bay lơ lửng, kéo theo những lời chúc trên da thú, tất cả đều hướng về lễ hội “Thiên vu chi dạ” cầu nguyện cùng cầu phúc.

Đại điện vương cung Babylon, hai bên là các nữ vu đại thần, Elmin Đại Đế ngồi trên cao, cả người nháy mắt thất hồn lạc phách, nhất thời như người mất hồn: “Đã không còn hy vọng.”

“Nguyện cùng Vương quốc Babylon tồn vong, vinh quang của Vương quốc Babylon không thể xóa nhòa.” Nữ vu đại thần đồng

thời nhất trí quỳ xuống.

“Vẫn là thất bại.”

Elmin nhắm mắt, vẫn không nhúc nhích ngồi ở trên cao.

Sau khi Medusa tử vong, thế giới này đã không ai có thể ngăn cản Tà Thần Cthulhu sống lại.

Đạp đạp đạp.

Tiếng bước chân trầm ổn chậm rãi truyền đến.

Elmin chậm rãi mở hai mắt, “Luồng hơi thở này.... Charlotte Sherlock?”

“Là nữ vu của Vương quốc Tường Vi!”

Nữ vu đại thần xung quanh che ở trước người, vẻ mặt cảnh giác nhìn bóng người đang đi vào cửa, “Thế mà vô thanh vô tức liền.....”

“Lui ra đi.” Elmin nhẹ giọng nói.

“Elmin, đã lâu không gặp.” Charlotte bước từng bước nhỏ vào vương điện.

Charlotte nhìn người bạn thân thời niên thiếu với vẻ phức tạp, năm đó, nữ hài ngây ngốc lòng đầy nhiệt huyết và chính trực, đã trưởng thành tới độ cao khủng bố, nàng tìm được một sư phụ tốt.

Tuy nhiên Charlotte cũng không kém quá nhiều, sau khi dung hợp gen thứ hai, nàng đã khôi phục tuổi trẻ, cũng vừa mới đột phá cấp bảy Sử Thi.

“Ta nghe nói bây giờ ngươi phụ trách quản lý hòn đảo nhà tù. Chủ tử Medusa của ngươi đã chết, lần này ta tới đây cũng vô dụng.... Đúng rồi, mấy năm nay ngươi còn vì hồi sinh Lucy mà bôn

ba khắp nơi?”

Elmin ngồi trên ngai vàng ngửa đầu thở dài một hơi, phảng phất nhớ lại những năm tháng thời niên thiếu của ba người, “Chắc ngươi cũng biết, người chết không thể sống lại, đây là chân lý của thế giới, Lucy vốn dĩ đã từ biệt hai người chúng ta đi xa..... Nhưng trước khi thế giới bị hủy diệt, thật tốt khi hai người chúng ta có thể một lần nữa gặp lại nhau.”

“Ha ha.... Cái gì là chân lý? Cái gọi là chân lý, cũng chỉ là quy tắc mà Vu sư đặt ra để hạn chế chính mình, đánh vỡ chân lý nới trở thành Vu sư thật sự, đây cũng chính là lý do mà ngươi không thể bằng Luyện Kim Đại Đế cùng với Tử Vong Đại Đế, từng người bọn họ đều lĩnh hội và phá vỡ nhận thức thông thường.” Charlotte bỗng nhiên cười rộ lên, nhẹ giọng phức tạp nói: “Ta quên nói cho ngươi, Lucy đã sống lại từ ba tháng trước.”

Elmin biến sắc, bỗng nhiên từ trên ngai vàng đứng dậy, “Cái gì!? Medusa chết đi sống lại, vu thuật cấm kị phá vỡ quy tắc đã hoàn thành rồi sao?”

Năm đó, Lucy, Charlotte và Elmin từng có một tình bạn thân thiết từ khi còn là học sinh của học viện.

Nhưng sau cái chết của Lucy, nó không chỉ trở thành một cái gai trong lòng Charlotte, mà còn là một cái gai trong lòng Elmin. Là nguyên nhân căn bản khiến Charlotte trốn tránh, hai người các nàng đường ai nấy đi.

“Lucy đâu! Lucy ở đâu?”

Elmin vội vàng đi lên, đâu còn uy nghiêm của một vị Đại đế nữa.

Nàng cũng giống như sư phụ nàng- Luyện Kim Đại Đế, không muốn khinh nhờn người chết, để cho bảy tiểu nữ vu hôn mê,

nhưng mà chính mắt thấy người chết thực sự bắt đầu sống lại, xuất hiện ở trước mắt, nàng vẫn là không thể không lộ ra sự kích động.

"Không chỉ là Lucy, còn có những người khác sống lại..... Tỷ như mẫu thân của đôi huynh đệ này." Cùng với tiếng Charlotte cầm trường kiếm màu mực tàu, một đôi huynh đệ chậm rãi bước ra.

Ca ca vóc dáng thấp bé, đệ đệ lại là một người có thân hình cao to như máy móc.

Elmin nhíu mày, "Hai người kia ta đã thấy, họ là quán quân trong cuộc giao lưu của Học viện Vu sư.... Thì ra là thế sao? Cũng như Charlotte, vì hồi sinh người chết mà hai thiên tài các người cũng đã quy phục Medusa từ sớm."

Elmin nhận ra rằng thân thể của người đệ đệ kia là một mảnh luyện kim trống rỗng, rõ ràng là đã chết nhưng vẫn có thể đi lại như người sống.

"Đây là nguyên lý gì?" Elmin hoài nghi nói "Linh hồn người chết không có thân xác?"

"Elmin Đại Đế tôn quý, đây cũng là phá vỡ nhận thức về chân lý, đây là phương diện linh hồn của thuật luyện kim!" Charlotte lấy một thanh bội kiếm hình chữ nhật màu đen, mở miệng giải thích nguyên lý, "Thân xác của hắn được tạo thành từ không gian của hộp ma thuật! Bên trong cơ thể hình thành một cái không gian tinh thần ôn hòa, cũng giống như bộ não của con người, có thể lưu trữ linh hồn con người sinh hoạt ở bên trong, thậm chí, có thể cho linh hồn tu luyện ở bên trong không gian."

"Người chết tu luyện?"

Đầu óc Elmin trở nên trống rỗng, bị một loạt sự tình đánh sâu

vào.

Không thể tưởng được mấy năm nay Medusa đã đem lĩnh vực tử vong nghiên cứu đến độ cao như vậy?

Không chỉ người sống có thể tu luyện cảnh giới Vu sư, mà ngay cả người chết cũng có thể?

Bất quá với sự thông minh của nàng, cẩn trọng suy ngẫm liền hiểu ra nguyên lý của nó.

Rốt cuộc Vu sư tu luyện, là tu luyện tinh thần lực, người chết vẫn còn linh hồn, tự nhiên có thể tu luyện tinh thần lực.

Nhưng nó không có tác dụng như trước đây, cho dù có thể hồi sinh linh hồn người đã chết, bởi vì không có thân thể bảo vệ, "Minh tưởng" sinh ra tinh thần lực, thậm chí không nhanh bằng tốc độ tiêu tán của linh hồn.

Nhưng không gian của hộp ma thuật, nếu có thể cho linh hồn một không gian ôn hòa thích hợp để cư trú, tất nhiên là có thể tu luyện.

Hộp ma thuật Pandora tiếp tục cười nói: "Mà Vu sư có thể nghiên cứu ra phương pháp tu luyện linh hồn đương nhiên không phải là chúng ta, mà là một thiên tài khiến người người kinh ngạc từ trước đến nay! Thậm chí không phải người sống, bởi vì một người sống thì làm sao có thể trải nghiệm cảm giác người chết, nghiên cứu ra con đường tu luyện linh hồn?"

"Không phải người sống?"

Trong đầu Elmin bỗng nhiên nghĩ tới sự tình không thể tưởng tượng được, nếu việc nàng suy đoán trở thành sự thật, kia có thể là một âm mưu to lớn kéo dài hơn 800 năm qua trong toàn bộ thời đại Babylon.

“Ngươi đã đoán được.”

Một đạo du hồn, chậm rãi bước ra từ hộp không gian ma thuật, lộ ra gương mặt mờ ảo trong suốt.

“Khuôn mặt này....”

Elmin đại đế bỗng nhiên quay đầu, nhìn bức họa “Tam nữ vu” cổ xưa bên cạnh vương cung, ba vị nữ tử người khoác da thú, đầu đội hoa tươi, trong đó có một khuôn mặt hoàn toàn tương tự.

“Quả nhiên là một trong ba vị nữ vu của thời đại Babylon, Circe!”

Elmin bỗng nhiên đứng lên, thậm chí trong nháy mắt, theo bản năng không dám ngồi ở trên ngai vàng Babylon.

Bởi vì Circe là tồn tại cổ xưa nhất, là người sáng lập vương triều Vu sư Babylon, nữ hoàng đầu tiên của Babylon.

Thậm chí toàn bộ nền văn minh Vu sư, con đường tu luyện của Vu sư từ cấp một đến cấp sáu đều do nàng cùng hai vị nữ vu trong truyền thuyết kia sáng lập ra.

Elmin thở ra một hơi, biết việc này đáng sợ như thế nào, “Các vị thần cũ xâm chiếm thế giới Vu sư, thế nhưng lại đưa ra một âm mưu kinh thiên động địa từ thời đại cổ xưa, một vị tồn tại từ cổ xưa, thế nhưng đã sống lại từ rất lâu, chỉ là vẫn luôn tránh trong bóng tối bí mật mưu đồ....”

Khi ngươi cho rằng xé tan mây mù đó là bầu trời tươi sáng, nhưng không ngờ rằng sau lớp mây mù có lẽ càng là tầng tầng mây mù.

Circe, nữ vu tà ác cũng là người thông minh trác tuyệt nhất trong lịch sử.

Chương 134: Sự Thật Về Các Vị Thần (1)

Năm đó, Circe cũng đã tính kế để sống lại đời thứ hai, sáng lập ra hình thức ban đầu của vu thuật cấm kị "Người chết sống lại". Trước khi chết, đã giao cho đệ tử Medusa của mình hoàn thiện.

Hơn nữa, đã hoàn thành từ mấy năm nay.

Phải biết rằng lúc ấy vào thời điểm Medusa bị Luyện Kim Đại Đế đánh bại, cũng đã hoàn thành hơn phân nửa, có thể triệu hồi ra tàn ảnh Gilgames bị trấn áp 400 năm, tất nhiên là có thể đem vu thuật này thúc đẩy hoàn thành!

"Như vậy, hai đại nữ vu từ thời cổ xưa, thậm chí là cổ xưa như Gilgamesh....." Giọng Elmin khẽ run.

"Không có khả năng hồi sinh, trải qua bao nhiêu năm tháng, linh hồn bọn họ đã biến mất trong dòng chảy lịch sử, cho dù triệu hoán trở về, cũng chỉ như tàn hồn Gilgamesh năm đó, không có ý thức."

Circe mỉm cười ngọt ngào, đứng trong vương điện nhìn các nữ vu đại thần xung quanh đang hoảng sợ, nhàn nhạt nói: "Ta sở dĩ có thể hoàn toàn hồi sinh đó là do trước khi chết ta không chỉ kêu đệ tử chôn xuống phục bút, mà còn để thi hài ngủ say của ta ở trong quan tài đặc biệt này, như vậy linh hồn ta sẽ được bảo vệ, không bị tiêu tan nghiêm trọng."

"Như vậy, không nói đến những vị anh hùng cổ xưa linh hồn đã bị tiêu tán do năm tháng, nhưng lão sư của ta - Luyện Kim Đại Đế, mới qua đời không lâu!"

Elmin vô cùng kích động, nhịn không được tiến lên một bước, “Xin ngài hãy hồi sinh sư phụ của ta từ cõi chết,chỉ cần sư phụ của ta sống lại, đối mặt với Tà Thần Cthulhu, chúng ta sẽ không mất hy vọng như bây giờ!”

Circe lắc đầu “Ta cũng từng muốn Medusa hồi sinh linh hồn Grantham, dù sao Luyện Kim Đại Đế cũng là một người tài giỏi, có lẽ sẽ là một sự trợ giúp lớn trong việc đối phó kiếp nạn này, kết quả nàng lại cự tuyệt, nàng nói, nàng không muốn khinh nhờn đối thủ mình kính trọng nhất.”

Tuy Circe cho rằng địa vị của “phụ nữ” cực cao, nam nhân nên bị nữ nhân hưởng dụng, nàng là cực đoan theo “Chủ nghĩa nữ quyền”, nhưng dù sao nàng vẫn hướng về bộ lạc và quốc gia của mình, bằng không năm đó nàng cũng sẽ không trở thành tam nữ vu, cùng nhau vượt qua những năm tháng gian khổ của bộ lạc.

Nhưng Medusa- đệ tử của nàng so với nàng càng cực đoan hơn, ở trong mắt Medusa thế giới này bị hủy diệt thì có quan hệ gì với nàng? Nàng có sự kiêu ngạo của chính mình, Luyện Kim Đại Đế đã chết, nàng hành động theo cảm tính, không màng đại cục, chỉ nghĩ đến sự đột phá của chính mình.

Kết quả bây giờ lại thất bại....

Để lại một mớ hỗn độn trong tình thế tuyệt vọng.

Nhưng chính như Medusa đã nói trước đây: Chúng ta đem toàn bộ hi vọng của thế giới, ký thác lên người nàng, vị Vu sư đại đế tà ác nhất trong lịch sử, là nàng điên rồi? Hay là chúng ta điên rồi?

“Bây giờ chúng ta nên làm thế nào cho đúng.” Sắc mặt Elmin đại đế ngưng trọng, nhìn mọi người tụ lại cùng với nữ vu truyền kì cổ xưa Circe, “Nói vậy các vị ở đây đều là niềm hi vọng cuối cùng của thế giới này.”

Tương truyền ngày xưa, vào thời điểm Circe tử vong, nàng đã là Vu sư cấp sáu Truyền Kỳ.

Hiện tại tuy nàng biến thành quỷ hồn nhưng vẫn tiếp tục tu luyện, nàng đã tiến đến cấp bảy Sử Thi.

Thậm chí linh hồn Circe còn mở ra con đường tu luyện "Tử linh Vu sư" mà từ trước đến nay chưa hề có, lấy thân hình quỷ hồn để tiến hành tu luyện, tăng lên cảnh giới của Vu sư, chỉ là việc này khó khăn không thua gì sáng lập nên một cảnh giới hoàn toàn mới.

"Đã là cấp bảy Sử Thi, chẳng lẽ nữ vu Circe đã vượt qua ta, đạt tới Sử Thi đỉnh phong, sắp đột phá Bán Thần?" Trong Elmin cháy lên ngọn lửa hy vọng.

Circe thở dài một hơi, "Khó, quá khó khăn, đây là con đường xưa nay chưa từng có, hơn nữa so với người sống thì tu luyện còn khó hơn rất nhiều, ta cơ hồ không có khả năng đột phá Bán Thần, trong chúng ta chỉ có Medusa đạt tới cảnh giới tối cao, là hi vọng duy nhất có thể đột phá Bán Thần."

Elmin cũng trầm mặc.

Tuy rằng hiện tại lâm vào khốn cảnh, nhưng dù sao so với trước kia vẫn còn một chút hy vọng, rốt cuộc bọn họ bên này có Circe, Charlotte, cùng với nàng nữa là ba Vu sư Sử Thi.

"Đúng rồi, hồi sinh người chết, có thể hồi sinh được Medusa hay không?" Elmin bỗng nhiên nghĩ tới cái gì.

Circe bất đắc dĩ nói, "Ta cũng không có nắm giữ vu thuật cấm kỵ này, quá phức tạp, cho dù Medusa đã đem nguyên lý vu thuật hoàn chỉnh giao cho ta, nhưng nguyên lý vu thuật mà nàng sáng lập yêu cầu rất nhiều năm thời gian mới có thể nắm giữ, sau khi nàng chết, hiện tại đã không còn ai có thể hồi sinh người chết..."

Circe rõ ràng biết trong vòng 800 năm, đệ tử của nàng tích lũy tri thức, các loại thành tựu đã sớm vượt qua nàng, nhưng tính cách của Medusa quá mức cực đoan, quá mức cực đoan.

“Nhưng mà, ta tuy rằng không thể hồi sinh người chết, nhưng có lẽ nàng có thể tự mình hồi sinh!” Circe bỗng nhiên nói.

Tự mình hồi sinh chính mình?

Medusa có thể tự mình hội tụ linh hồn của chính mình?

Circe nói ra tin này khiến cho tâm trạng mọi người trở nên phấn chấn hơn.

Circe nói: “Ta đã từng xem trong bút ký vu thuật của nàng, thấy nàng từng nhắc tới giả thiết như vậy, sau khi chính mình tử vong, có thể tự mình hội tụ linh hồn, sống lại lần thứ hai, trở thành linh hồn đại đế, không có thân thể, một lần nữa trở về.”

Mọi người có chút kích động.

Charlotte ở bên cạnh lại lên tiếng, “Đây chỉ là giả thiết, nếu nàng thật sự có thể, đã sớm tự cứu lấy mình không cần chờ tới giờ khắc này.”

“Đúng vậy, nếu có thể hồi sinh, nàng đã sớm sống lại, không đến mức sóng êm biển lặng như hiện tại.” Circe bình tĩnh thở dài, “Tuy rằng ta không thể hồi sinh linh hồn người đã chết, nhưng có thể miễn cưỡng câu thông ý thức của nàng phân tán trước khi chết, ta có thể xem rốt cuộc trước khi chết nắng liệu đã từng tự mình hồi sinh, nhưng có phải là hồi sinh thất bại hay không.”

Sau khi Circe nói điều này thì từng người xung quanh đều tự lùi xa một bước.

Toàn bộ mọi người đều biết, Medusa là chiến bại, nhưng câu thông với Medusa trước khi chết, nhìn thấy nàng trước khi chết đã

trải qua cái gì..... Có lẽ, nàng hồi sinh thất bại, là bởi vì thiếu hụt một điều kiện nào đó, bọn họ có thể hỗ trợ, giúp nàng tụ tập linh hồn một lần nữa.

Cũng có thể trước khi chết Medusa đã để lại cho bọn họ tin tức nào đó của Tà Thần, khi tìm ra có thể giải quyết tình thế khó xử ở hiện tại?

Rầm!

Một gợn sóng đen quỷ dị chậm rãi hiện ra.

Circe bắt đầu câu thông người chết, kêu gọi bốn phương tám hướng với tần suất nhất định, tựa hồ đang chờ đợi một nơi nào đó đáp lại.

Ào ào!

Phảng phất từng đợt gợn sóng.

Ước chừng trôi qua nửa giờ, tựa hồ xuất hiện tiếng vọng từ một nơi nào đó, một giọng nói liền xuất hiện trong đầu mọi người.

Là giọng nói của Medusa trước lúc chết.

“Đây là.... chân lý sao?”

“Ta đã thấy được cái chết!! Nguyên lai chân lý tử vong chưa bao giờ có thể chạm tới, chỉ có chân chính nghênh đón cái chết mới có thể nhìn thấy.....”

Giọng nói này mang theo vui sướng cực hạn.

Thành công!

Mọi người đưa mắt nhìn nhau đây đúng là giọng nói của Medusa trước khi chết, ngay lúc đó âm thanh vui sướng đã từng vang vọng khắp núi non.

Tiếp theo bọn họ nghe được một đoạn âm thanh phía dưới, đó là một đoạn vui sướng tràn trề tự mình nói nhỏ: “Ta rốt cuộc đột phá, nhóm lửa thần hỏa, đó là ——”

Chương 135: Sự Thật Về Các Vị Thần (2)

Mọi người sửng sốt, mồ hôi lạnh toát ra, da gà cũng nổi lên, chẳng lẽ, lúc ấy Medusa không hề thất bại, trên thực tế đã sắp.....

Nhưng nếu đã đột phá bán thần, khẳng định sẽ đốt cháy thần hỏa thành thần, như thế nào sẽ chết??

“Có lẽ, ngay lúc Medusa tử vong còn che giấu một sự thật rất đáng sợ.”

Toàn bộ cung điện Babylon một mảnh tĩnh mịch, vô số nữ vu đại thần, Circe, Charlotte, Elmin, thậm chí còn có Pandora, nháy mắt sắc mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

“Nghe tiếp đi!!”

Elmin bỗng nhiên siết chặt gậy chống, ngón tay bị ép tới tái nhợt, bỗng nhiên gào rống mà nói: “Nghe đây này!”

Tiếng nói Medusa vẫn vang vọng như cũ.

“Thế giới này là một cái âm mưu! Nó chính là lồng giam!”

“Các vị thần trên trời đang lừa gạt chúng ta!!”

“Lục địa cằn cỗi này căn bản không thể sinh ra thần, những sinh linh nhỏ yếu như chúng ta, thần cách đã vỡ, không có khả năng phi thăng thành thần!”

“Những vị thần trên trời!! Nếu các ngươi thiện lương, nếu các ngươi từ bi, các ngươi vì sao không thu lưu ta, ta muốn tới các thế

giới của các ngươi, ta muốn tới nơi dành cho các vị thần! Ta muốn trở thành thần ở nơi đó!"

.....

Giọng nói kia thế nhưng như thể khóc ra.

Mọi người mơ hồ nhìn thấy hình ảnh vô cùng bi thương, một vị Vu sư Đại Đế tử vong, phẫn phất đối với trời gầm rống, chỉ trời mà mắng, tê tâm liệt phế, mang theo điên cuồng vô tận.

Bên trong vương cung Babylon, trong nháy mắt sống lưng mọi người tràn đầy hơi lạnh đến thấu xương, tựa hồ mở ra cánh cửa sự thật vô cùng tàn khốc.

"Như thế nào Medusa, nàng đã...."

Đây là lần đầu tiên Elmin, Circe và những người khác nghe được một người kiêu ngạo như Medusa phát ra tiếng kêu thống khổ đến như vậy, nàng nản lòng thoái chí, tuyệt vọng bất lực giống như một đứa trẻ.

Cho dù năm đó nàng bại dưới tay Luyện Kim Đại Đế phải đối mặt tử vong, đều không có làm nàng tuyệt vọng như vậy, nàng cứng cỏi đến mức không thể tưởng tượng, một lần đã từng bị đánh bại, lại vẫn có thể nhẫn nhục trong 400 năm, nhưng mà hiện tại... lại ngã xuống nơi này.

"Chúng ta đều đã đoán sai! Nàng có lẽ có thể tự cứu, hồi sinh từ cõi chết, nhưng nàng đã nhìn ra một điều gì đó, cả người suy sụp, nàng đã lựa chọn đón nhận cái chết của chính mình, không muốn tỉnh lại!"

Mọi người nhìn nhau, một ý tưởng khó tin nảy ra trong đầu bọn họ.

Medusa là một Vu sư theo đuổi chân lý đến cuối cùng, cảnh

giới của nàng vượt xa bất kỳ vị đại đế nào từ trước đến nay, thậm chí trước khi chết nàng đã đột phá Bán Thần, sắp đốt cháy thần hỏa, cảnh giới mà chưa một ai có thể chạm tới....

Chính ở thời khắc nàng thành thần, rốt cuộc nàng đã phát hiện ra điều gì?

Vì sao nàng không đột phá thành thần?

Circe lộ ra vẻ mặt hoảng sợ.

Nghe thấy tiếng khóc của đệ tử mình trước khi chết, nội tâm nàng đều bàng hoàng hơn bất cứ người nào.

Bởi vì toàn bộ thời đại Vu sư, đều do một tay nàng sáng lập, là chính bản thân nàng suy luận ra mọi thứ.

Dường như các loại mộng ảo thuần khiết trong nội tâm nàng đều bị đánh vỡ, nàng nhịn không được thấp giọng nỉ non, "Những vị thần vĩ đại của bầu trời! Cho tới nay, người phàm chúng ta đều sống trên mặt đất, vậy rốt cuộc Vu su chúng ta phải theo đuổi cái gì?"

"Thần trí tuệ Mercury xin hãy nói cho ta biết! Chúng ta khổ cực tu luyện nhiều năm như vậy, khám phá ra vô số chân lý. Lúc này chúng ta đang tiến dần tới điểm kết thúc. Khi chúng ta trở thành thần, chẳng lẽ phải tự phá hủy bản thân mình sau đó đón nhận cái chết sao?"

Nàng bỗng nhiên cười lớn tiếng, hoàn toàn thất thố.

Trong đầu hốt hoảng, nàng nhớ tới bộ lạc Babylon cổ đại ở 800 năm trước, nàng vẫn không quên được ánh nắng tươi sáng hôm đó.

Thảm cỏ xanh mướt ở hồ nước Imie.

Ánh mắt ba tỉ muội các nàng ngây ngô đơn thuần, mang theo khát khao cháy bỏng, lắng nghe Hermes, vị thần trí tuệ của bầu trời, giảng giải cho người phàm của các bộ lạc trên mặt đất "Ba kiến thức quan trọng về chân lý" đó là vu thuật, minh tưởng và thuật luyện kim.

Giọng nói nhẹ nhàng êm ái vẫn quanh quẩn trong tâm trí nàng:

"Minh tưởng là con đường tu luyện tinh thần! Khiến cho các ngươi có được nền tảng thành thần! Dẫn dắt chúng ta tới con đường sinh mệnh vĩ đại! Có thể trở thành người giống như ta, nắm giữ quyền lực của thế giới....."

Mạnh mẽ như Circe, lúc này cũng cô độc như một đứa trẻ không có chỗ dựa, lòng đầy mê mang, "Medusa, nàng đã ngã xuống, mà chúng ta cũng đang lạc lối.... Thần a! Con dân của ngài đã không thể tìm thấy phương hướng đi tới con đường sinh mệnh vĩ đại, không nhìn thấy cánh cửa của chân lý...."

Chân lý là như thế nào?

Đây là một cái âm mưu sao??

Có lẽ....

Năm đó có lẽ ta nên giống như hai nữ vu kia, không nên đào tẩu, muốn sống tới kiếp thứ hai.

Ta nên chết một cách mãn nguyện trong tam đại thần tích của vị thần trí tuệ Mercury, "Tượng đài hoa", "Tiếng hát của các vị thần" "Cơn mưa máu". Cũng giống như hai người bọn họ, chết trong những lời nói dối đẹp đẽ, mới là tốt nhất đi?

"Kiếp thứ hai? Thành thần?"

Ha ha....

Circe không tự chủ được phát ra tiếng cười khẽ.

Cái chết của Medusa, sự hồi sinh của Tà Thần Cthulhu, và "chân lý" tuyệt vọng về các vị thần được Medusa hé lộ trước khi chết..... Những việc này nối gót nhau mà tới, dường như trong nháy mắt đã khiến khuôn mặt Circe già đi rất nhiều tuổi.

"Rốt cuộc Medusa đã nhìn thấy điều gì!"

Elmin lảo đảo ngã về phía sau, đổ ầm lên ngai vàng, dường như muốn xuyên qua ánh sáng màu vàng trên bầu trời kia, nhìn thấu bão táp trên bầu trời của các vị thần, "Cây cầu trở thành thần đã gãy! Người phàm không thể thành thần? Các vị thần đang lừa gạt chúng ta?..... Rốt cuộc Medusa đã phát hiện ra điều gì, chẳng lẽ là sự thật về các vị thần của thế giới Vu sư?"

"Ta không tin!!"

Nàng nhìn về phía mọi người đang gục ngã xung quanh mình, một ý tưởng nảy ra.

"Ta nguyện ý tin tưởng, các vị thần của bầu trời sẽ không lừa gạt chúng ta, chúng ta tùy ý suy đoán lời nói của Medusa, chẳng qua chỉ là tự mình phủ định! Ta tin tưởng con đường của chúng ta sẽ không sai, ta muốn đi tìm chân lý mà Medusa đã nhìn thấy...." Tâm tư nàng chợt kiên định, trong khoảnh khắc bàng hoàng nàng nhớ tới câu nói mà sư phụ đã từng dạy cho mình:

Vu sư là những người khám phá ra chân lý. Hiểu rõ chân lý và khám phá chân lý mới là những điều mà Vu sư nên làm.

Trong phòng, Hứa Chỉ mở tủ lạnh, lấy rau ra rồi đi vào bếp.

"Ta không ngờ chuyện này lại xảy ra."

Hắn cau mày

“Vẫn bị Medusa phát hiện ra một vài manh mối.”

Đương nhiên, nàng không phát hiện ra mình là "người bé nhỏ trong chai" sống trong vườn cây ăn quả của Hứa Chỉ, nhưng nàng phát hiện ra rằng những sinh vật trong thế giới vu sư hoàn toàn không thể trở thành thần!

Trên thực tế, từ trước nay Hứa Chỉ cũng chưa bao giờ nghĩ đến điều này.

Ban đầu hắn nghĩ rằng sự xuất hiện của Tà Thần Cthulhu và sự hủy diệt của thế giới sẽ kích thích nền văn minh vu sư, từ cấp bảy Sử Thi đến sinh vật cấp tám Thần Thoại.

Mọi chuyện phát triển đúng như Hứa Chỉ nghĩ, dưới áp lực, Medusa đã tiến đến bước cuối cùng, đột phá Bán Thần và nhóm lên lửa thần, nhưng nàng lại không thể thành thần.

"Sở dĩ không thể đột phá, đương nhiên là vì môi trường cằn cỗi trên trái đất của chúng ta, năng lượng của trời đất mỏng manh, không có cách nào sinh ra một vị thần sống, một Bán Thần, chính là cực hạn của thế giới bậc thấp như chúng ta..."

Chương 136: Chỉ Trách Ta Không Có Nơi Nào Để Ngươi Phi Thăng

Thế giới vu sư nằm trong vườn cây ăn quả, và vườn cây ăn quả tự nhiên cũng nằm trên trái đất.

Hứa Chỉ không quên quan sát kỹ quá trình đột phá của Medusa.

Vào lúc chết, nàng đột phá cảnh giới Bán Thần, sau đó nàng dùng chính bản thân mình mở ra con đường thành thần, lập tức nhóm lên lửa thần, mở ra huyết thống thứ hai 'Vĩnh sinh chi huyết (dòng máu bất tử)', bắt đầu đột phá.

Chỉ là trong lúc đột phá, nàng đã biến thành một cái ống khổng lồ, rút năng lượng xung quanh, kết quả hoàn toàn rút không được, không có cách nào đột phá.

Cầu thần mà nàng nhắc đến là cây cầu tiếp thu và hút năng lượng từ trời và đất.

Cầu thần đã bị đứt, đồng nghĩa với việc năng lượng của thế giới này quá mỏng nên không thể tạo thành cầu năng lượng để hấp thụ năng lượng của trời đất.

Điểm này, trước đây Trùng Sào Phó Não cũng không biết, bởi vì nó chưa trải qua hệ thống luyện cấp siêu việt, hoàn toàn là do Hứa Chỉ một mình mò mẫm.

"Theo hiểu biết của ta, nồng độ linh khí thiên địa còn chưa đủ, loại môi trường này không thể đột phá, cho dù là đột phá, địa cầu

của chúng ta cũng quá cằn cỗi, sau một thời gian dài sẽ lập tức rơi vào cảnh giới."

Linh khí là cách mà Hứa Chỉ gọi vật này.

Nói một cách chính xác, đó là năng lượng linh hồn của người chết rải rác khắp nơi, các loại sức mạnh tinh thần khác nhau lan tỏa trong không khí.

Ở một nơi, càng nhiều người chết thì "linh khí" càng nhiều.

Loại "linh địa" này có lẽ có thể ví như nghĩa địa, mồ mả, những nơi có âm khí đặc biệt nặng trên trần gian.

Theo suy đoán của Hứa Chỉ, một thế giới siêu phàm đa chiều đúng nghĩa thường được xây dựng trên vô số những xác chết của các vị thần 'đại năng' hoặc là các 'cường giả' và phải mất một thời gian dài để tích lũy.

Ban đầu khi một sinh vật chết đó quả thực là năng lượng ma quái và năng lượng oán hận, nhưng theo thời gian, nó sẽ dần biến thành năng lượng linh hồn trong suốt, thanh thuần, tràn ngập trong không khí.

Trong vài lần trước đại tuyệt chủng các sinh vật trước, có một số lượng lớn sinh vật bình thường đã chết, nhưng căn bản không có tác dụng lắm.

Rốt cuộc, chỉ có kẻ mạnh mới có linh hồn và sức mạnh tinh thần mạnh mẽ ... Sự tích 800 năm của kỷ nguyên vu sư và cái chết của rất nhiều vu sư, làm cho năng lượng trong sa bàn trở nên tán loạn khiến cho không ít cường giả tử vong.

Trên thực tế, năng lượng khi chết của sinh vật Trùng Tộc Bào Tử sẽ bù đắp cho Trùng Tộc Mẫu Hoàng, nhưng nó không thể hấp thụ 100%, tỷ lệ sử dụng chỉ là 30%, phần lớn sẽ tiêu tán trong không khí và làm dày đất.

Những ‘linh khí trời đất’ này tràn vào không trung và bị kết giới tinh thần của Trùng Sào Phó Não bao bọc, tạo thành một vùng đất dưỡng quỷ, cảnh tượng “nghĩa địa trăm thước”, tạm thời đã có dấu hiệu phục hồi linh khí.

"Nhưng cũng chỉ là dấu hiệu mà thôi. 800 năm tiếp nữa cũng chỉ ngắn ngủi như không! Chỉ một phần trăm tiến bộ, với tốc độ này, theo cách tính này phải thêm 8 vạn năm mới có thể như xuyên không về thời quá khứ cổ đại, sinh ra loại đất dày đặc linh khí của năng lượng trời đất, khắp nơi đều là thiên tài địa bảo, trở thành một thế giới siêu phàm- nơi có những vị thần thật sự. "

Hứa Chỉ thở dài trong im lặng, khó, quá khó!

"Chẳng trách những tiểu thuyết tu tiên thành thị kia đều nói linh khí của trái đất loãng mỏng, người tu chân khó mà luyện thành, đây là tiêu chuẩn của thời mạt thế ... Từng người một sẽ phá vỡ thời không, phi thăng đến thế giới khác, sau đó mới có thể trở thành tiên."

Medusa rõ ràng vào thời điểm đó cũng đã nghĩ đến điều này nên mới nói rằng: vùng đất của các vị thần trên bầu trời sẽ dẫn độ nàng, mở ra một lỗ hổng, nàng sẽ "phi thăng" đến vùng đất của các vị thần và phi thăng đến một thế giới siêu phàm hơn.

Trong mắt nàng, vùng đất của các vị thần là nơi mà chúng thần sinh sống, chắc chắn đó là thần giới, cực kì nồng đặc linh khí trời đất, là môi trường thích hợp cho thần linh sinh tồn, tu luyện.

“Tuy nhiên, vùng đất của chúng thần nơi mà Medusa kì vọng từ lâu vẫn luôn ở ngay bên cạnh, ăn thức ăn cho chó với vẻ mặt vui vẻ!”

Hứa Chỉ ăn cơm xong ngồi xuống ghế ở cửa, lẳng lặng nhìn về phía trước mắt.

Một con chim dị dạng khuyết thiếu bộ phận trên cơ thể, đang nằm trong chiếc bát ăn cơm inox, cực kì vui vẻ ăn thức ăn cho chó, phát ra âm thanh ăn uống lạ lùng,

"Phốc phốc phốc !!"

Thức ăn cho chó là do Hứa Chỉ mua.

Loại hàng thức ăn này khối lượng thường rất lớn, nhưng Hứa Chỉ lúc đó nghĩ không phải lúc nào cũng ăn cơm sao? Nếu không bổ sung một chút vitamin thì sẽ không tốt cho sức khỏe! Nhưng bản thân mình mỗi ngày có làm bữa ăn dinh dưỡng cho nó không?

Bản thân đã không có gì để ăn!

Nghĩ đi nghĩ lại, chẳng phải đây là đang nuôi một sếp lớn sao, vừa hay trong thức ăn cho chó có nhiều loại vitamin khác nhau, nên nhân tiện mua mấy túi.

Nuôi rẻ mới tốt, đừng nuôi thành miệng nó kén ăn.

Hứa Chỉ dùng kinh nghiệm nuôi chó trước đây của mình để nuôi nhóm thần hỗn hợp tương lai trong vườn cây ăn quả này.

"Hơn nữa, dù có tạo nên vùng đất của chúng thần cũng vô dụng thôi, hình thành một không gian khổng lồ ở bên trong thì đó cũng là một thế giới cằn cỗi, không có linh khí của trời đất."

Hứa Chỉ bắt đầu đau đầu.

Điều này không thể hình thành trong một sớm một chiều được.

Trong một thế giới trời sinh đã cằn cỗi, không tích lũy đến mấy vạn năm thì làm sao có thể có đủ tình tiết để sinh ra một vị thần chứ?

Medusa quả thực rất hối hận, rõ ràng đã nỗ lực tám trăm năm, chỉ kém một khắc, đột phá trước khi chết, có thể lập tức trở thành

đệ nhất thần tiên trong thế giới sa bàn, kết quả là ...

"Nhưng, có lẽ có thể tạo ra được kì tích?"

Dù biết điều đó là không thể nhưng Hứa Chỉ vẫn ôm một tia hy vọng.

"Tám vạn năm là quá dài, phải biết nắm bắt thời gian! Các vu sư bên trong đã tạo ra vô số kì tích trong vô số năm gần đây ... Họ có thể không thể bước qua rào cản này! Bằng cách nào đó phải phá vỡ giới hạn môi trường cằn cỗi trên trái đất của chúng ta và nhóm lên lửa thần rồi trở thành thần? "

Hứa Chỉ nghĩ tới đây thì lại ngẩn ra, cảm thấy chính mình nghĩ quá nhiều rồi.

Ta chỉ có thể tạm thời buông bỏ suy nghĩ này và chuyển sang hướng khác,

"Tuy nhiên, Medusa quả thực đã tạo ra phương pháp tu luyện thành thần của riêng mình, đồng thời cải thiện 'Vĩnh sinh chi huyết', còn dự định dung nhập vào cơ thể như dòng máu thứ hai."

Hứa Chỉ đảo mắt nhìn tế bào ung thư đã được cải thiện ở trước mặt.

Sau tám trăm năm nghiên cứu, Medusa thực sự hiểu được kiến thức trong lĩnh vực này, sự sinh tử của tế bào, bản chất của sự sống và cái chết, và bây giờ nó mới thực sự là sự kết hợp của nhiều loại thuốc luyện kim có bồi dưỡng, cải thiện và thậm chí còn có cả sức mạnh tâm linh hấp thụ mà thành, do vậy có thể áp chế phần nào đặc tính hung hãn của tế bào ung thư.

Hứa Chỉ nhìn tin nhắn trước mặt:

Máu Vĩnh sinh (đặc tính chủng tộc)

Một phiên bản cải tiến của thế hệ tế bào ung thư đầu tiên.

Ưu điểm: Vĩnh sinh, áp chế tính hung hãn, cực kỳ ôn hòa, không còn tổn hại đến cơ thể người, biến thành tế bào thông thường.

Nhược điểm: quá mức ôn hòa, không hoạt động theo định kỳ.

“Vĩnh sinh”

Hứa Chỉ mỉm cười,

"Tính chất vĩnh sinh của gen này thực sự đã xuất hiện."

Điều Hứa Chỉ muốn là trị khỏi tế bào ung thư, nhưng điều hắn muốn hơn cả là cải thiện tế bào ung thư này, dù sao tế bào ung thư được coi là kẻ chống lại tổ chức các mô trong cơ thể người, nhưng khi phản lại nó thì sẽ có tuổi thọ vô hạn, khả năng phân chia vô hạn, điều này quá dọa người rồi!

Từ lâu, hắn đã suy đoán rằng các tế bào ung thư trên trái đất có thể là một loại gen hiếm siêu tiềm năng, dù gì thì thế hệ Trùng Sào Mẫu Hoàng trước đây cũng không thể bất tử, nhưng một số tế bào ung thư trên trái đất của chúng ta lại có một số đặc tính bất tử.

Chương 137: Thiên Phú Vĩnh Sinh

“Đúng rồi, máu vĩnh sinh là đặc tính chủng tộc, có ý gì?”

Hứa Chỉ hơi nhíu mày.

“Theo cách nói thông thường thì đó là một dạng thiên bẩm của chủng tộc.”

Trùng Sào Phó Não giải thích:

“Thiên bẩm của chủng tộc Trùng Tộc chúng ta: các tế bào phân chia nhanh chóng ... Mà trong vũ trụ bao la, có vô số hành tinh và chủng tộc, một số chủng tộc có thiên bẩm rất khủng bố.”

Hứa Chỉ nói,

“Thiên bẩm của chủng tộc? Ta biết điều này. Ví dụ, người trên hành tinh Namek, trên đầu tộc người nơi đây có lông mao dài, thiên phú của chủng tộc là có thể chế tạo ra long châu! Ngoài ra còn có chủng tộc chiến đấu mạnh nhất, người của hành tinh Saiyan, thiên phú của chủng tộc bọn họ là biến thân.”

Trùng Sào Phó Não:...

Thiên phú Trùng Tộc: gia tăng tốc độ phân chia tế bào một cách điên cuồng.

Có thể sinh sản điên cuồng, tiến hóa, ‘lai’ với các sinh vật khác trong quá trình tiến hóa, cướp đoạt các đặc tính chủng tộc di truyền của chúng, có khả năng vô hạn, hình thành nên các thảm họa tự nhiên.

Đây cũng là lý do tại sao Trùng Tộc là một trong những chủng tộc đáng sợ nhất trên thế giới, là nguyên nhân khiến chúng có thể lộng hành trên vô số các hành tinh.

Mà tế bào ung thư dường như là loại tế bào biến thể từ một loại bệnh riêng biệt của các loài trên hành tinh của chúng ta, không chỉ ở người mà còn có ở nhiều loài động vật.

Lẽ nào, đặc tính thiên phú của chủng tộc các sinh vật trên trái đất của chúng ta đều là các tế bào bất tử?

Nghĩa là chúng ta chưa phát triển, do không thể dùng được thiên phú của mình nên mới chết, có lẽ, tiềm năng phát triển trong tương lai sẽ rất mạnh đi?

Thiên phú của Trùng Tộc là: gia tăng tốc độ phân chia tế bào và gia tăng tốc độ tử vong.

Thiên phú của chủng tộc chúng ta là: phân chia tế bào không giới hạn, bất tử?

Hứa Chỉ: "???"

Đùa ta à!!

Hắn buộc phải mở rộng bộ não của mình, tiếp tục thuận theo lối suy nghĩ này mà nghĩ tiếp.

Phải chăng chúng ta là một chủng tộc tiềm năng chưa trỗi dậy, và tương lai sẽ rất mạnh.... Hay chúng ta là tàn dư của một chủng tộc hùng mạnh bất tử nào đó còn sót lại trên trái đất, tổ tiên của chúng ta là tiên nhân, các viện nghiên cứu quốc tế đó đã không có nói sai?

"Suy nghĩ kỹ thế thôi! Nhưng cho dù thế nào đi nữa đều không liên quan đến việc ta làm ruộng."

Hứa Chỉ cũng lười tiếp tục suy đoán nhiều như thế.

"Medusa đã cải thiện và áp chế đặc tính cướp đoạt của nó, biến nó trở nên dịu nhẹ, ban đầu có thể dung nhập vào cơ thể, có thể coi như một tế bào thông thường trong cơ thể, lại có đặc tính bất tử."

Điều này có nghĩa là cuối cùng hòn đá lớn trong lòng cũng đã được buông xuống, thanh kiếm treo trên đỉnh đầu của ta đã được giải quyết, và còn có thể bất tử.

Một thanh âm phát ra từ Trùng Sào Phó Não: "Tác dụng phụ rất nghiêm trọng, do Medusa ban đầu đã cải thiện và ức chế, nên các loại tế bào sinh mệnh nuốt chửng cơ thể người đã trở nên dịu nhẹ, nhưng vì quá êm dịu nên chúng sẽ thường xuyên ngủ say."

"Ngủ say? Là có ý gì." Hứa Chỉ hỏi.

"Tuy rằng là bất tử, nhưng toàn bộ sinh mệnh bất tử này chỉ có một nửa thời gian thức tỉnh, còn nửa thời gian còn lại thì sẽ ngủ say, hình thành nên một chu kỳ."

Trùng Sào Phó Não nghiêm túc nói.

"Nói thì cao siêu, cái loại tác dụng phụ này không phải chính là lúc buổi tối khi đi ngủ sao?"

Hứa Chỉ không nhịn được mà nói toạc ra chân tướng.

Nhưng sau khi Phó Não Trùng Sào giải thích một lúc, Hứa Chỉ nhận ra rằng mọi chuyện không hề đơn giản như vậy.

Sinh mệnh cường đại, thì giai đoạn sau sẽ không cần phải ngủ nữa.

Bất tử dị dạng này không có nghĩa là không chết, thậm chí là rất khó sống tiếp, dù sao một nửa thời gian đều là nằm ngủ, trong

khoảng thời gian đó bất cứ sinh vật yếu ớt nào thuận tiện gặp ngươi, đều có thể giết chết ngươi, ví dụ như là loài gà yếu ớt bất tử, có khuyết điểm cực lớn là có thể bị bất cứ người nào xâu xé.

Chủng tộc của chúng ta tốt hơn một chút so với gen bất tử của Phượng hoàng, nhưng cũng không khá hơn là bao, kẻ tám lạng người nửa cân, cả hai đều có khuyết điểm trí mạng.

“Suy cho cùng thì vẫn phải ngủ mỗi đêm, an ninh trong thôn chúng ta ban đêm rất tốt, không sao cả.”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút rồi đáp.

Hứa Chỉ ban đầu là một nhân loại thuần túy, nhưng sau đó được biến thành Trùng Sào Mẫu Hoàng, vì vậy, hắn mang hai thiên bẩm của chủng tộc là "nhân loại" và "Trùng Tộc".

Medusa và các Trùng Tộc khác lợi dụng đặc tính chủng tộc của Trùng Tộc, sau khi lựa chọn dung nhập, họ chỉ nhận được một phiên bản thiên phú di truyền suy yếu, mặc dù nó cũng bất tử, nhưng thời gian ngủ không phải là 50%, mà là 5%.

Nói cách khác, ngoài các sinh vật trên trái đất của chúng ta, các loại Trùng Tộc khác được tích hợp vào gen của chúng ta, 95% cuộc đời của họ đều trong trạng thái ngủ!

Hứa Chỉ thở dài,

“Loại vĩnh sinh này quá khủng bố, quá vô vị... Lựa chọn loại huyết mạch thứ hai cực đoan như này, còn muốn nhóm lên lửa thần để thành thần, Medusa thật sự điên rồi, nàng tỏ vẻ ta đây đánh không lại ngươi, nhưng ta sống lâu, có thể ép chết ngươi, nàng đây là muốn thể hiện tinh thần 'quyết chiến quyết thắng' đến cùng.”

Thực tế thì Medusa không ngốc, tầm nhìn của nàng cực lâu dài.

Lần đầu tiên đạt được bất tử sợ là thời gian tỉnh lại rất ngắn, nhưng nàng có năm tháng vô tận, là một vu sư theo đuổi chân lý, nghiên cứu ra cái gì mà chả được?

Cải tiến trước mắt của "Vĩnh sinh chi huyết" quá tệ, nàng dù là người mạnh nhất thế giới thì nội lực vẫn chưa đủ, chỉ có thể dừng ở đây, cần thời gian dài hơn để tích lũy kiến thức, không ngừng đổi mới bản cũ, gia tăng thời gian thức tỉnh, cuối cùng sẽ có thể dùng ‘máu của thần sáng tạo’ hoàn chỉnh để thức tỉnh vĩnh viễn, và thậm chí trở thành vị thần sáng tạo tiếp theo.

.... Dù sao cũng là máu của thần sáng tạo.

“Quả nhiên là kẻ điên khùng.”

Hứa Chỉ lắc đầu.

Tuy nhiên, hiện tại nói gì cũng vô ích.

Dù ‘Vĩnh sinh chi huyết’ khiến con đường thành thần của Medusa đẹp đẽ đến cỡ nào, trước đây đã hoàn thành được bao nhiêu, thì trên thế giới này, trên trái đất của chúng ta sẽ không có cách nào thành thần, đây là điều hoàn toàn không thể thành hiện thực.

"Trước tiên cứ giải quyết tế bào ung thư của ta rồi nhắc lại sau.”

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, đứng lên,

“Trùng Sào Phó Não, hãy chiếu ra quá trình chế tạo nên ‘Dược liệu cải thiện huyết mạch’ của Medusa.”

Ngay sau đó, một số lượng lớn cự thú, tư liệu về các nguyên liệu thực vật khác nhau, nhựa của cây sả xanh, thân rễ của cây si... Từng mảng từng mảng lớn xuất hiện trước mặt họ, quá trình chế tạo vô cùng phức tạp.

“Từ kho gen, điều phối những sinh vật này lên và tiến hành sinh sản.”

Chẳng bao lâu, Hứa Chỉ đã cung cấp lượng thức ăn lớn, những sinh vật này bắt đầu sinh sản nhanh chóng, rồi xuất hiện trước mặt hắn.

Hứa Chỉ dựa theo toàn bộ quá trình lưu chuyển, bắt đầu sử dụng những nguyên liệu này để làm thuốc.

Xuyên suốt quá trình, phần lớn đều thất bại, nhưng Hứa Chỉ không phải là người ăn chay, hắn luôn để cho trí não âm thầm theo dõi Medusa, hiện đã điều tra ra quy trình sản xuất chi tiết của Medusa, bắt đầu liên tục bắt chước, nghiên cứu, có lẽ phải một thời gian dài sau đó mới chế tạo thành công được.

Đã thất bại hơn trăm lần, sau hơn 20 giờ, đã chế tạo xong!

Hứa Chỉ hít một hơi thật sâu, nhìn chất lỏng trong suốt trong ống nghiệm trước mặt, hai mắt sáng rực,

"Thứ đồ chơi này có thể tiến hành chuyển hóa tế bào ung thư của người dân trên trái đất chúng ta! Trấn áp tính hung hãn và đánh thức đặc tính trường tồn độc nhất vô nhị của chủng tộc trái đất chúng ta, có thể làm sinh vật trên trái đất sống mãi mãi."

Ý nghĩa ẩn chứa bên trong khiến cho da đầu người ta tê dại.

"Hiện tại trong cơ thể ta, tế bào ung thư đã di căn khắp thân thể, nhưng xét cho cùng cũng không nhiều, sau khi biến đổi thành tế bào ung thư nhẹ, mỗi ngày phải ngủ nhiều thêm hai tiếng mới được, đợi khi tiếp nhận đợt đại tuyệt chủng sinh vật tiếp theo, ta sẽ có thêm một mảng năng lượng lớn… Toàn bộ cơ thể sẽ bùng nổ tính mạnh mẽ, tế bào ung thư sẽ phát triển điên cuồng, hoàn toàn tạo thành một cơ thể bất tử, và ta hẳn là sẽ chính thức bước vào giấc ngủ nửa ngày mỗi ngày.”

Khuyết điểm là dễ mất mạng, nhưng Hứa Chỉ đối với vấn đề này biểu thị không sao cả.

Dù sao hắn cũng không sống trong môi trường nguy hiểm, cuộc sống nông trại nhàn nhã trên cơ bản không cải thiện được chế độ làm việc và nghỉ ngơi, hắn lại không phải người thức khuya để tu tiên, mỗi ngày bình thường đều đã ngủ mười mấy tiếng, bây giờ lại ngủ thêm hai tiếng nữa cũng chẳng sao cả.

Và, buổi tối sau khi đi ngủ, vẫn còn có một gã bảo tiêu vườn cây ăn quả bảo vệ hắn, tên bảo tiêu vườn cây ăn quả này có lẽ còn mạnh hơn hắn nhiều.

Chương 138: Hi Vọng Của Thế Giới

Cuộc sống vĩnh sinh dài dằng dặc đồng nghĩa với việc đem đến thời gian ngủ đông dài tương đương.

Hứa Chỉ có phần cảm thán về điều kỳ diệu của thế giới, thế giới rất cân bằng, sức mạnh cường đại do việc nghịch thiên mang lại thường đem đến những khiếm khuyết đáng sợ với cái giá tương đương.

Hắn im lặng một lúc, "Nhưng nó tốt hơn nhiều so với gen mũ xanh của Phượng Hoàng ... và nghiêm khắc mà nói thì Phượng Hoàng cũng không phải là vĩnh sinh, mà chỉ là con cháu từ thế hệ này sang thế hệ khác, kế thừa cơ thể do cha mẹ để lại."

Điều này thực sự liên quan đến lĩnh vực thiên phú 'vĩnh sinh' bí ẩn nhất, Hứa Chỉ tin rằng có lẽ tiềm năng của các loài sinh vật trên trái đất sẽ phát triển, không yếu hơn khả năng 'tái sinh siêu nhanh' của Trùng Tộc.

Dù gì, bọn chúng có thể dùng số lượng tử vong lớn để có được 'thời gian', từ đó đẩy mạnh tốc độ tiến bộ của nền văn minh, mà cuộc sống vĩnh sinh căn bản chính là có thời gian vô tận, cũng có thể đẩy mạnh tiến bộ của nền văn minh, nhưng tương đối mà nói, loại tốc độ tiến bộ của nền văn minh như vậy sẽ rất chậm.

"Nói đến Phượng Hoàng ..." Hứa Chỉ lúc này nhớ tới một vị thần trẻ tuổi nào đó mang đến cảm giác tồn tại yếu ớt, không khỏi hỏi thăm thông tin của người này.

Thiên phú tái sinh từ tro tàn thật quá đáng sợ, dù bị đánh chết

cũng có thể trở nên mạnh mẽ hơn, hiện tại hắn đã là Bán Thần.

Lúc này, nó đang nằm trong một hang động trong hẻm núi sâu, thực hiện cuộc sống tàn bạo của chim chóc, toàn bộ hang động rất sâu, bùn đất bị hâm nóng biến thành nham thạch nóng chảy cuồn cuộn.

Phượng Hoàng ở trạng thái Bán Thần đã là cảnh giới cực hạn của trái đất cằn cỗi này, cũng đủ để làm tan chảy bùn cát, tương đương với việc mang theo một kỹ năng vu thuật hỏa diễm bị động cấp Sử Thi.

“Chết tiệt, có một ngày, ta sẽ báo thù!” Phượng Hoàng lang thang trong nham thạch nóng chảy, chậm rãi bơi lội, vừa nghĩ tới đây rất tức giận, nhưng thanh âm lại thanh thúy dễ nghe: “Ta muốn đánh chết các ngươi!

Hiện tại nó có chỉ số IQ thấp, dù chưa giao tiếp với nền văn minh nào, nhưng nó đã thừa hưởng ký ức và lòng căm thù con người từ bao thế hệ tổ tiên.

Nó trước đây an ổn nằm trên cây trong sa mạc, nhưng hiện tại cây ngô đồng không còn nữa! Rõ ràng là chim, mà nó phải ẩn sâu dưới lòng đất, tất cả đều do nhân loại đáng ghét.

“Địa hình hang động nham thạch nóng chảy cũng đã xuất hiện rồi?”

Hứa Chỉ lắc đầu nói:

“Vị này cũng thật thảm! Khi mới bắt đầu ta cũng rất kì vọng vào nó, kết quả là mỗi một thời đại, đều bị 'giết gà lấy máu', đã hoàn toàn trở thành loại thức ăn mỹ vị. Có lẽ tổ tiên là Gà Đưa Ma, đã báo trước số phận bi thảm của nó trong nhiều thế hệ.”

Tuy nhiên, mỗi một lần bị thương nặng phải bay đi thì khả năng tái sinh của nó càng mạnh mẽ hơn, nếu nó trưởng thành

trong hòa bình, có lẽ nó đã không thể đạt đến cảnh giới cực hạn của trái đất cằn cỗi này nhanh như vậy.

Trong lúc Hứa Chỉ đang cảm thán, thì một trận dày vò đang chậm rãi xé rách thân thể hắn.

Nhưng lần này, hắn không hề ngất đi.

Không chỉ vì hắn đã trải qua những cơn đau dữ dội tương tự vài lần trước đó, khả năng miễn dịch được nâng cao, mà còn bởi vì đó chỉ là một gen cải tiến, không phải nỗi đau khủng khiếp khi đột nhiên kết hợp với một gen mới.

Sau một lúc, Hứa Chỉ hít sâu một hơi, đứng lên trong mồ hôi nhễ nhại, nhìn bùn đất và mồ hôi khắp người, lẳng lặng vào phòng tắm tắm rửa một cái, sau đó nhìn chính mình trước gương.

“Thành công, từ hôm nay trở đi, như cá gặp nước, như chim trên trời.”

Dung mạo vẫn như trước, chỉ là người trong gương càng thêm có sức sống, đôi mắt rất có khí lực, sâu thẳm, quyến rũ, giống như một vòng xoáy, như muốn hút lấy tinh thần của người khác.

Đây là bản năng mê hoặc lòng người của Evil Eye.

Trong thế giới vu sư, địa vị của vu sư là cực kỳ cao quý, người bình thường không tự chủ mà sẽ bị ảnh hưởng bởi hành động, lời nói, cách cư xử của họ.

“Bây giờ, ta hoàn toàn đã là vu sư cấp hai, sẽ không phải lo lắng không đâu nữa, mà người bình thường không có ý chí vững vàng sẽ rất dễ dàng bị ta ảnh hưởng.”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút,

“Đưa ra chuỗi gen.”

“Đang đưa ra.” Giọng nói máy móc của Phó Não Trí Tuệ vang lên.

Gen người (vĩnh sinh, thiên phú chủng tộc)

Gien Evil Eye

Không

Không

Không

Hứa Chỉ cảm thụ một chút, vừa lòng thỏa ý,

“Quả nhiên, đã ‘thức tỉnh” gen vĩnh sinh, mặc dù có khuyết điểm lớn, cuộc đời của ta sẽ có một nửa thời gian có thể bị người ta giết hại.”

“Hiện tại vẫn chưa lan ra toàn thân, những tế bào đang ngủ này sẽ mạnh mẽ thúc ép việc ngủ thêm hai tiếng mỗi ngày.”

Hứa Chỉ âm thầm cảm nhận được điều đó, trong đầu hiện lên một thông điệp, lập tức bật cười,

“Nhưng hiện chẳng có gì đáng lo cả, ta mỗi ngày đều ngủ 10 tiếng!”

Ngay khi Hứa Chỉ nhận được kết quả nghiên cứu của Medusa đã đóng cửa với thế giới bên ngoài, trốn trong phòng trị liệu hơn 20 giờ, bên ngoài sa bàn vậy mà đã đón nhận những thay đổi kinh thiên động địa.

.....

Vương quốc Babylon năm 937.

Sau khi Cthulhu giết Medusa, chỉ trong vài ngày ngắn ngủi,

hắn đã đi không ngừng nghỉ đến kinh đô Babylon.

“Cthulhu đang ở đây ... Vinh quang của Vương quốc Babylon không thể bị phai mờ! Chúng ta hãy tử chiến!”

Elmin đứng dậy,

“Chúng ta đã không còn nơi nào để trốn nữa.”

Cũng chưa hẳn không phải là đối thủ.

Mặc dù Medusa đã chết, Tà Thần Cthulhu cũng bị thương nặng, thậm chí là mất đi một nửa thân thể nhỏ bé, non nửa thân thể còn lại đến ngay cả hắn cũng không thể nào nhìn thẳng, đặc tính của thanh âm cũng đã biến mất.

Đây chính là cơ hội.

Nửa ngày sau, ba vị vu sư cấp bảy Sử Thi là Elmin, Circe và Charlotte đang ở trong một dãy núi, chuẩn bị đối đầu với Cthulhu.

“Các ngươi có ba Sử Thi? Rõ ràng ngoài Medusa đại đế ra thì chỉ có một Sử Thi khác là Elmin, không ngờ tới nước trong thế giới này cũng thật sâu, vẫn là quá coi thường mấy người bản địa các ngươi.”

Tà Thần Cthulhu bước một bước lớn về phía trước, truyền đến tiếng kinh ngạc,

“Ngươi là Circe? Là một trong ba nữ vu? Đã thức tỉnh từ thời đại xa xưa ... nhiều Sử Thi như vậy, nếu bọn ta cho….các ngươi thêm chút thời gian, thì đám người có tư chất cường đại như các ngươi có thể đều sẽ trở thành những Medusa tiếp theo, có thể thử nghiệm đột phá, nhưng tiếc là các ngươi không còn cơ hội nữa... “

Sau đó, sự việc còn khiến họ ngạc nhiên hơn đã phát sinh.

Charlotte bất ngờ sử dụng một thanh kiếm ma thuật với sức

mạnh huyền thoại, như thể nó là một vật thể sống, không ngừng hấp thụ tinh thần và thần khí của môi trường xung quanh, hấp thụ máu tươi giết người, trở nên cường đại, khiến họ có chút kiêng dè.

“Thanh kiếm này rất lợi hại.”

Bốn giọng nói phát ra từ cơ thể của Cthulhu.

“Ngươi nghĩ đây là tất cả những gì chúng ta có ư?”

Thanh kiếm Pandora của Charlotte lóe sáng và giải phóng một vu sư Sử Thi bị ẩn giấu bên trong, đó là Vương Emery của Vương quốc Bán Thú Nhân trong thời đại của Luyện Kim Đại Đế.

Cùng một thời đại với Luyện Kim Đại Đế, nếu không có Grantham thì nàng sẽ là thiên tài chói lọi nhất trong thời đại đó, sau khi bị giam cầm và ngủ say hơn bốn trăm năm, nàng cũng nhận được thuốc do Pandora cung cấp trong nhà giam, sống tiếp cuộc đời thứ hai, vừa mới đột phá cảnh giới vu sư Sử Thi.

“Ha ha ha ha! Sau khi bị Luyện Kim Đại Đế giam cầm suốt bốn trăm năm, cuối cùng cũng đã thoát ra ngoài.”

Một tràng tiếng cười quyến rũ truyền đến từ người phụ nữ, nhưng giọng nói lại đầy căm hận,

“Đây có phải là Cthulhu trong truyền thuyết không? Mặc dù còn chưa hoàn toàn khôi phục, nhưng sức mạnh đáng sợ này đã khiến ta run sợ... Không biết liệu có thể đồng quy vu tận hay không.”

“Hóa ra không chỉ Charlotte, mà ngay cả Emery cũng đã sống ra cuộc đời thứ hai sao?”

Giọng nói của Cthulhu chậm rãi truyền đến, lộ ra sự kinh ngạc nhưng không chút lo lắng.

Khi Tà Thần Cthulhu giáng thế trước đó, hắn đang trong cảnh giới Bán Thần.

Hiện tại sau khi tu luyện, dù hắn không còn hoàn chỉnh nhưng vẫn đạt được cảnh giới Bán Thần như trước.

Hiện tại, các nàng lần lượt lộ ra con bài chưa lật thì đã sao?

Bốn người này vừa mới bước vào cảnh giới Sử Thi, là cảnh giới Sử Thi sơ cấp.

Dù cho bốn người bọn họ có hợp lực cũng không thể hơn được một mình Medusa, người đạt đến Sử Thi đỉnh phong nhưng lại không thể đột phá Bán Thần.

Mà hiện tại, cho dù Tà Thần Cthulhu đã bị trọng thương trong trận chiến với Medusa, dù thân thể Tà Thần bị tổn hại hơn nửa thì bốn người này cũng không phải là đối thủ, khoảng cách thật sự là quá lớn!

“Giết!”

Bốn người biến thành thiên thạch bay lên, tỏa ra ánh sáng chói lọi, xuyên qua những đám mây, bao quanh thân thể khổng lồ của Cthulhu, tạo thành một hình vuông tiêu chuẩn.

Oanh!!

Chỉ trong nháy mắt, ánh sáng khủng bố lại được khuấy động.

Vô số tia sáng đỏ sẫm tràn ngập bầu trời, xen lẫn màu đen xám tuyệt vọng, mặt đất nhanh chóng tách ra những vết nứt, trời đất đang rung chuyển, thật đáng sợ.

Cách đó không xa, từng vị nữ vu đại thần, những vu sư Truyền Thuyết của tam đại vương quốc đã đuổi tới, nhưng lại lộ rõ vẻ tuyệt vọng.

Rầm rầm rầm rầm!

Trên bầu trời, tình hình chiến đấu trong chốc lát đã oanh liệt đến rợn người, không có bất kỳ khúc dạo đầu nào liền bắt đầu một cuộc chiến sinh tử, từng trận bụi dày, xen lẫn với những miếng thịt nát và máu tươi của Tà Thần vương trên khuôn mặt xinh đẹp của các nàng, nhưng không ai lau nó cả.

“Medusa Đại Đế đã tử trận.”

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn chiến đoàn khủng bố ở trên bầu trời,

“Bốn vị vu sư vừa bước vào Sử Thi này đến từ các thời đại vu sư khác nhau, và cũng là hy vọng cuối cùng của thế giới này...”

Chương 139: Nhiệt Tình Vì Lợi Ích Chung

Mọi người đều biết nếu như lại thua nữa thì thời đại của vu sư sẽ hoàn toàn thất bại và diệt vong.

Circe từ thời đại ba nữ vu cổ xưa, Emery từ thời đại Luyện Kim Đại Đế, Elmin và Charlotte là từ thời đại này.

Các nàng hầu như là tập hợp của các thiên tài tuyệt thế mạnh nhất từ các dòng lịch sử khác nhau của thế giới vu sư, mỗi người đều có điểm độc đáo riêng, mỗi cá nhân dù đặt ở đâu đều có thể dẫn đầu một thời đại.

Thậm chí, tài năng của họ cũng không thua kém Medusa quá nhiều, thậm chí Circe còn vượt xa, nhưng thời gian của bọn họ lại quá ngắn.

Circe và Emery xem như từ thời đại xa xưa, vì nhiều lý do khác nhau mà ngủ say đến hiện tại, khi thức tỉnh mới bắt đầu tu luyện trở lại, thời gian tu luyện của hai nàng thậm chí còn không bằng Elmin. Nếu được cho thêm một trăm năm nữa, có lẽ hai nàng có thể hoàn toàn bắt đầu từ Sử Thi sơ cấp, bước vào cảnh giới như Medusa, đột phá đến cảnh giới Bán Thần, sau đó tiếp cận "cánh cửa chân lý" như Medusa, nhìn thấy chân tướng của thế giới.

“Các nàng đều không nên chết ở đây, các nàng rõ ràng có tương lai tốt hơn, thành tựu sau này cũng sẽ không kém Tử Vong Đại Đế.”

“Thời gian ... quá thiếu thời gian rồi.”

“Nếu không phải vì Medusa Đại Đế hành động theo cảm xúc, cho các nàng thêm một chút thời gian …”

Một số người trong đám đông thì thầm một cách chua xót, một số thành kính cầu nguyện, một số đã sụp đổ và đang gào thét. Trước cảnh tượng chém giết đến long trời lở đất trên bầu trời ngập trong sắc đỏ thẫm kia, trước sự hủy diệt và chết chóc, bộ dạng xấu xí của mọi người đều hoàn toàn lộ rõ.

“Vương của chúng ta…”

Ngay cả các đại thần của ba Vương quốc nữ vu lớn cũng la hét, khóc lóc nức nở, xen lẫn với kích động và sùng bái.

Circe là vu sư thế hệ đầu tiên mở ra Vương quốc Tường Vi, một trong ba đại nữ vu thủy tổ, đã sống lại từ thời cổ xưa. Những nữ vu bản chất tà ác tất nhiên là rất điên cuồng và kích động. Mà Emery là tồn tại cường đại nhất trong lịch sử Vương quốc Bán Thú Nhân, nàng kiêu ngạo và có tài trí mưu lược kiệt xuất. Không ngờ được, sau bao nhiêu năm, nàng vẫn còn sống để chiến đấu vì sự tồn vong của Vương quốc Bán Thú Nhân của nàng.

Circe và Emery đều là những người đã chết trong mắt ba đại Vương quốc. Vốn họ có thể không cần đến, có thể giả chết thoát thân, nhưng hiện tại bọn họ lại chọn cùng nhau giúp sức.

Cho dù qua nhiều thế kỉ, ba đại Vương quốc có nhiều hiềm khích đến đâu, các trường phái âm mưu khác nhau và âm thầm ấp ủ kế hoạch gì, thì suy cho cùng, mọi người đều là vu sư, đều là con người, và họ vẫn có thể đoàn kết đồng lòng khi đối mặt với thảm họa này.

“Gilgamesh đã từng nói rằng, bài hát ca ngợi nhân loại là bài hát ca ngợi lòng dũng cảm.”

Tiếng than khóc thảm thiết vang lên từ trong đám đông. Trong

hàng trăm năm dài dằng dặc, con người rơi vào những cuộc đấu đá nội bộ, giết hại lẫn nhau. Hiện tại họ mới hồi tưởng về câu nói được ghi lại trong lịch sử này.

Nhưng dù thế nào đi chăng nữa thì việc các nàng than khóc cũng không thay đổi được cuộc chiến này. Kẻ mạnh nhất trong các nàng chỉ là vu sư Truyền Thuyết, thậm chí bọn họ còn khó có thể tiếp cận dư âm của trận chiến long trời lở đất này.

Hô!

Charlotte vung ma kiếm, áp lực tinh thần khủng bố được giải phóng, hình thành từng vòng từng vòng gợn sóng vô hình, nhảy trên toàn bộ cánh tay của tà thần, sau đó đâm vào một cách tàn nhẫn.

“Pandora, động thủ!”

“Sinh mệnh chú vong.”

Circe mỉm cười ngọt ngào, đẹp đến kinh tâm động phách, một cỗ hơi thở khủng bố bùng lên.

“Độc vụ chi thứ.”

Trong cơn bão lớn, nữ yêu Bán Nhân Thú trẻ trung, xinh đẹp lại một lần nữa lao xuống một cách tàn nhẫn.

“Sóng gợn sinh mệnh.”

Trên người Elmin mặc một bộ giáp luyện kim, cũng tỏa ra hơi thở khủng bố.

Vu thuật khủng bố như mưa bão của bốn người đã làm lộ rõ chân dung thật sự của Tà Thần Cthulhu .

Tà Thần Cthulhu cũng đã hoàn toàn bước vào trạng thái chiến đấu. Làn da hắn lỗ chỗ, mái tóc đen thui, lần lượt lộ ra từng khuôn

mặt quỷ khủng bố, than khóc, oán hận, tản phát ra hơi thở cuồn cuộn kinh khủng, với vô số xúc tu màu đen. Trên bầu trời xám xịt, hắn bắt đầu khuấy động tạo thành một vòng xoáy màu đen cực lớn, tập hợp lực lượng khủng bố, rồi bất thình lình bộc phát.

Oanh!

Bốn người bọn họ ngay lập tức bị bay ra ngoài, không thể đứng dậy được nữa.

“Suýt nữa bị các ngươi tập kích thành công rồi! Nhưng ngươi quá kiêu ngạo, dù Bán Thần có bị trọng thương thì các ngươi cũng không phải là đối thủ… Đây là đòn cuối cùng.”

Tà Thần Cthulhu lại một lần nữa tỏa ra hơi thở khủng bố, chuẩn bị tạo ra một cỗ lực lượng khủng bố hủy diệt thế giới.

“Đều đã tàn phế, cận kề cái chết.”

Ánh mắt của Cthulhu lướt qua bốn người đã ngã xuống đất, nhìn về phía nhóm nữ vu đại thần phía xa:

“Những người này đến đây vào lúc này hẳn là đang âm thầm chờ kết quả thắng bại đi, chắc cũng là những kẻ trung thành! Chỉ cần loại bỏ đám người này thì trên đời này sẽ không còn ai dám chống lại chúng ta nữa ... "

Oanh!!

Hơi thở khủng bố lại một lần nữa bùng lên.

Trong phút chốc, bầu không khí bị kìm nén như muốn hủy diệt toàn bộ dãy núi đang dần lan ra.

“Chúng ta đã… không thể trốn thoát nữa.”

Các nữ vu xung quanh nhìn nhau, họ đến đây và không có ý định rời đi, họ muốn diệt vong cùng với vị vua của họ.

Sử quan cung đình chuyên ghi lại lịch sử thở dài vô cùng phức tạp, âm thầm viết xuống một đoạn lịch sử, 'Bản sách sử này hẳn sẽ là bản cuối cùng của vương quốc Babylon chúng ta.'

'Thịnh vu chi mâu' ghi lại:

【Vương quốc Babylon năm 937, Tà Thần Cthulhu hồi sinh, Đại đế Medusa tử vong, bốn đại nữ vu Sử Thi chiến bại, thế giới sắp bị hủy diệt】

Chỉ tiếc, cảnh cuối của ghi chép này không thể được truyền lại.

"Toàn bộ đều chết đi!"

Oanh!

Khoảnh khắc tiếp theo, ánh sáng khủng bố phát ra.

Tà Thần Cthulhu lập tức bùng phát hơi thở khủng bố, bốn tia sáng bắn ra, đủ để phá hủy toàn bộ dãy núi.

Nhưng mà, vu thuật khủng bố vậy mà không giết chết bốn vu sư trên mặt đất và những nữ vu đứng bên cạnh đến nộp mạng trước đó, mà chính là bản thân tự tấn công chính mình.

Bùm!

Toàn bộ Tà Thần như nổ tung.

Nhất thời từ thân thể của Tà Thần đột nhiên truyền đến ba đạo thanh âm, có cuồng bạo, có tức giận, có kích động, ngoài ra còn mang theo sự điên cuồng.

"Các vị, đạo vu thuật kia do chúng ta hợp lực chuẩn bị sao lại đánh trên chính thân của mình vậy? Vừa mới đánh vào vị trí kia, nếu không phải ta âm thầm đổi vị trí cơ thể, sợ rằng trong nháy mắt vừa rồi ta đã …"

Một giọng nói khàn khàn, nhịn không được bèn chậm rãi lên tiếng.

Đây là giọng nói từ một ông lão 60 tuổi đến từ nước Nga. Người ta nói rằng ông ta đã tham gia cuộc chiến năm đó, gừng càng già càng cay, trong nhà còn nuôi một con gấu đen làm thú cưng. Ông từng bị mời ra khỏi núi lần nữa. Trong những người chơi có mặt tại hiện trường, ông là lớn tuổi nhất.

“Thật trùng hợp! Tình cờ đánh đúng vào vị trí kia của ta! May mà ta chạy nhanh, nếu không đã chết rồi... Có lẽ Tà Thần Cthulhu đã không thể khống chế được! Phương hướng tấn công của vu thuật bị lệch đi nên mới đánh lên chính bản thân mình....Dù sao chúng ta cũng không phải là đầy đủ, có sai sót cũng là chuyện bình thường.”

Người đang nói chính là Bell.

Vị đồ tể cao to mạnh mẽ không thể kìm được mà âm thầm kêu khổ. Giọng nói hiện tại trở nên thành thật và nhút nhát hơn, hắn nói với những người khác:

“Các vị, đây chỉ là một tai nạn. Tất cả chúng ta đều sơ ý, nhưng điều này sẽ làm cho thân thể chúng ta không còn cường đại như vậy nữa.”

“Hả? Yamada đâu?”

Một giọng nói cất lên.

Một vị người chơi của nước Úc cực kỳ thành thật, lo lắng lắp bắp nói:

“Yamada, Yamada! Sao ngươi không lên tiếng thế! Chẳng lẽ vừa rồi vô tình đã đánh trúng phần thân Yamada đang giấu dưới cánh tay?”

“Ồ! Yamada đã không trốn thoát được. Đòn tấn công nhầm vừa rồi đã khiến Yamada đã bị out khỏi trò chơi rồi …”

Bell vô cùng chán nản.

“Huynh đệ Yamada đáng thương, thật không may đã chết. Đều trách chúng ta bất cẩn, nhưng chúng ta phải hoàn toàn thanh trừ hậu họa.”

Ông lão người Nga nghiêm nghị nói:

“Chúng ta phải tiếp tục những gì vừa làm.”

“Thư giãn đi mọi người! Lần này đừng có mà đánh nhầm hướng nữa đó.”

Bell hít một hơi thật sâu:

“Có thể sai lần đầu, nhưng đừng sai lần thứ hai, vì sai lầm đã giết chết một Yamada rồi.”

Hơi thở lại lần nữa bùng lên, từ từ tích tụ.

Bùm!

Trong một giây tiếp theo, hào quang đột nhiên bùng lên, bốn tia sáng lại xuất hiện, vẫn tập trung vào một vị trí nào đó của thân thể, Tà Thần lại bị phân thành từng mảnh.

Bell cười lớn ha ha:

“Lại đánh ta! Cũng may ta chạy nhanh! Ngươi không phải giả bộ! Hiện tại chúng ta vừa mới đánh bại bọn họ, đối phương còn chưa bị tiêu diệt hoàn toàn thì ngươi đã sốt ruột, muốn dùng toàn bộ công kích này để đánh lén và loại bớt đối thủ cạnh tranh? Ai biết chúng ta cũng đều nghĩ như vậy thôi!”

Hai bóng người kia im lặng trong chốc lát, chỉ là bí mật tấn

công.

“Hahaha, đều chỉ là đang thể hiện kỹ xảo biểu diễn của mình thôi!”

Bell cười đắc ý:

“Nhưng đâu có ai là người thành thật đâu? Yamada, mày cũng không cần phải giả chết, khẳng định mày vẫn còn sống... Tao biết rằng mày là kẻ nham hiểm nhất! Chính mày đề nghị hợp lực để giết Long Tịch của Trung Quốc!”

Hơi thở của Yamada chậm rãi tỏa ra.

“Vẫn là do ta quá nóng vội, đúng là không thể giả vờ qua nổi đám âm hiểm bọn mày! Muốn tới thì liền đánh chính diện đi!”

Bell cười lớn ha ha, bốn người đánh thành một đoàn, trong nháy mắt, cánh tay bắt đầu công kích thắt lưng, bắp đùi làm ra dạng vặn vẹo, tấn công vào đầu của Bán Thần.

Chương 140: Người Hay Quỷ Cũng Đều Đang Diễn

Oanh!

Bán Thần ngay lập tức đứng không nổi, sụp đổ ầm ầm, toàn bộ thân thể như đang tập yoga trên mặt đất, uốn thành một vòng.

Cơ thể của bọn hắn quá to lớn. Hiện tại, bốn người đã thu thập được 120 quần thể, mỗi quần thể có hàng trăm con số, tương đương với hàng chục nghìn đơn vị sinh vật. Các đơn vị cơ thể chính của bọn hắn trốn quá sâu cần phải âm thầm cảm ứng, cho nên rất khó bị tấn công đến.

“Tà Thần, đang xảy ra nội chiến sao?”

Trên mặt đất, đám nữ vu đại thần ẩn nấp ở đằng xa nhìn Tà Thần đột nhiên sụp đổ, không khỏi lộ ra vẻ kinh hãi:

“Đây là loại sinh vật độc tài và vô lý, hỗn loạn, còn có thể tự công kích mình, quả nhiên là một tai họa!”

“Đây là một cơ hội.”

Chúng vu sư Truyền Thuyết xung quanh nhìn nhau.

Trận đấu cấp Sử Thi họ không có cách nào tham gia, nhưng nếu họ có thể bí mật giải cứu bốn nữ vu Sử Thi bị thương nặng ...

“Đây là hy vọng cuối cùng của chúng ta. Bốn vu sư Sử Thi không thể chết!”

Trong lúc các Cthulhu đang chiến đấu toát ra luồng khí khủng

bố làm các nàng khó lòng tiếp cận được, nhưng tính mạng của các nàng là bé nhỏ không đáng kể. Nếu âm thầm lén đi xuống, giải cứu bốn vu sư Sử Thi bị chiến bại, thì thế giới này chưa hẳn đã hết hy vọng...

Nhưng vào thời điểm này, có những người còn nhanh hơn so với những vu sư Truyền Thuyết như các nàng, dường như khoảnh khắc này đã được dự liệu từ trước.

Đạp đạp đạp!

Hai bóng người chạy thật nhanh, khiến bụi đất cuồn cuộn nổi lên, chạy đến chỗ bốn vu sư Sử Thi kia đã ngã xuống.

Đó là một vu sư đeo tai nghe, lao tới với tốc độ rất nhanh, bên cạnh nó là một thân thể được hợp lại một cách đơn sơ, chính là được bốn người chơi miễn cưỡng nhập lại.

Lại là Cthulhu!!

Hơn nữa là hai Tà Thần đang hợp lực.

Nhóm vu sư nháy mắt tuyệt vọng.

Ha ha ha!

Từ cơ thể to lớn kia truyền đến một tiếng cười lớn,

“Tất cả tránh ra! Các vị nữ vu tỷ tỷ mau đến yểm hộ ta! Chúng ta được xưng là ngôi sao nhiệt tình vì lợi ích chung, là người đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, là người sẽ chăm sóc cho người thân trước lúc lâm chung……Ta đến đây là muốn nhân lúc hỗn loạn để cứu người!”

“Đó là vị thần của sự mù quáng ngu ngốc, Azathoth.”

“Không tốt! Bọn họ muốn ra tay tấn công bốn vị vu sư Sử Thi! Mau ngăn cản bọn họ!”

Nhóm nữ vu xung quanh há mồm trợn mắt.

Đám người Tốc Độ Xe Akina nhanh chóng lao tới, không nhịn được vui sướng nói,

“Huynh đệ Long Vô Danh thực sự là thần cơ diệu toán, dự đoán không sai! Quả nhiên, bọn họ sẽ nội đấu, chúng ta chỉ cần theo đuôi ở phía sau là sẽ có cơ hội cứu người, chúng ta liên thủ đúng là vô địch thiên hạ!”

Long Tịch gật gật đầu, lại yên lặng liếc mắt nhìn Tốc Độ Xe Akina đang cười to, mang đầy vẻ ngu xuẩn, nội tâm hơi trầm xuống.

Hắn cũng không có suy nghĩ thực sự muốn liên thủ gì cả.

Dù sao, tâm tư của những người chơi sa điêu này, hoàn toàn khác biệt với hắn, nhưng mọi chuyện đã quá tệ rồi nên chỉ còn cách đem đồ vật nắm giữ ở trong tay mới là vương đạo, cướp đoạt của bọn họ để tăng cường lực lượng cho bản thân, khiến cho chính mình sẽ không quá yếu, thậm chí có vốn liếng chống lại những người chơi khác.

Nhưng mà, bốn người bọn họ cũng có chút khó giải quyết.

Mặc dù bị mất đi thân thể, nhưng ít nhiều cũng là bốn vu sư cấp sáu Truyền Thuyết, tuy rằng hắn còn có thân thể Tà Thần dự bị này, tự nhiên là có thể bắt được bọn họ, nhưng sẽ hao tổn một chút chiến lực.

"Lợi dụng bọn họ để thu hút hỏa lực, sau đó thừa dịp bọn họ chưa kịp chuẩn bị, nháy mắt liền cứu lấy Elmin, đây chính là thời cơ để tập kích bọn họ!"

Đạp đạp đạp!

Bốn người chơi một đường chạy như điên, hơi hơi mở ra

không gian của ma hộp, muốn thu thập lấy ba người đang hôn mê cùng với linh hồn Circe vào bên trong.

"Chính là thời điểm này."

Đôi mắt Long Tịch lóe sáng, đột nhiên ra tay, tập kích bốn người bên cạnh.

Oanh!

Đúng lúc đó, bỗng nhiên xuất hiện một bàn tay khổng lồ đánh tới, khiến cho cả người Long Tịch bay văng ra ngoài.

"???"

Đầu óc Long Tịch hoàn toàn trở nên trống rỗng.

Ầm ầm!

Mặt đất đang rung chuyển.

A ha ha ha!

Cùng lúc đó, một tiếng cười điên cuồng truyền đến, một người khổng lồ được bao phủ bởi ánh sáng đứng lên.

“Có kinh ngạc không? Ngoài ý muốn hay không?”

Tốc Độ Xe Akina cười ha ha như điên, nhìn về phía Long Tịch bị đánh bay,

“Quả nhiên là cả hai chúng ta đều nghĩ đến việc tấn công nhau trong lúc này, trong nháy mắt sẽ đánh lén đối phương. . . . . Các huynh đệ à, diễn xuất của ta có phải rất tốt không? Ta lừa hắn rằng, Quang Minh Giáo Hội chúng ta căn bản không có thân thể dự bị!”

Tốc Độ Xe Akina trở mặt với tốc độ cực nhanh, khiến cho Long

Tịch nửa ngày không nói nên lời. Hắn chậm rãi đứng dậy, nhổ một ngụm trọc khí, tức giận chửi thề,

“Con bà nó, ta còn tưởng hắn là kẻ ngu ngốc! Không ngờ rằng cũng âm hiểm như vậy, lại còn giả vờ chết.”

Không chỉ có Yamada đang giả chết, hóa ra bốn người bọn họ cũng đang giả chết.

Quá âm hiểm!

Thực ra, tất cả mọi người đều đã lăn lộn hơn một trăm năm.

Có thể sống đến bây giờ, có ai mà không phải là kẻ sống hai mặt ?

Hai phía bọn họ đều hiểu rõ rằng mặc dù liên thủ cùng nhau mới là lựa chọn tốt nhất, nhưng rất nhiều chuyện không thể lý tưởng hóa quá mức. . . . . Giao phía sau lưng của mình cho người khác một cách vô điều kiện, nếu như đối phương có ý nghĩ giết mình thì sao?

Căn bản là không có chút tín nhiệm nào cả, vì bên đối phương đã không thể tin cậy, vậy thì tốt hơn hết là tiên hạ thủ vi cường, đánh úp đối phương trước, mới là biện pháp tốt nhất.

“Tiểu tử này, quá không biết xấu hổ."

Sắc mặt Long Tịch trở nên quái dị,

"Ngôi sao nhiệt tình vì lợi ích chung, đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi, chăm sóc người trước lúc lâm chung. . . . . Mới vừa nãy còn giả bộ ngu ngốc trước mặt ta, ra vẻ nghĩa bạc vân thiên(công chính), kết quả vừa trở mặt liền cho người ta một chưởng!"

Bốn tên tiểu tiện nhân này!

Trong khoảng chớp mắt đó, hắn cũng không chịu thua kém, cũng bắt đầu tấn công đối phương, không chịu thua kém ai.

"Động thủ!"

Vẻ mặt của Long Tịch đột nhiên chợt lóe, quay đầu lại, bắt đầu cướp đoạt vu sư Sử Thi trên mặt đất.

“Lão âm hiểm.”

Mấy người Học Cũng Uổng Công đều mắng to, sau đó bắt đầu cướp đoạt bốn người trên mặt đất.

Trong nháy mắt, hai bên giành giật nhau, đám người Tốc Độ Xe Akina cướp được Charlotte và Elmin.

Mà Long Tịch cướp được Emery và Circe.

Ở phía xa, bốn người đang nội đấu phía Tà Thần Cthulhu, cũng chứng kiến cảnh tượng này, vô cùng tức giận,

“Hai con sâu nhỏ kia vậy mà nhân cơ hội chúng ta tranh đấu để cướp người. Các vị, bây giờ không phải là thời điểm để nội đấu, trước tiên chúng ta nên xử lý sạch sẽ bọn chúng đã.”

“Được!”

“Đây là lựa chọn tốt nhất.”

“ Các vị, đừng suy nghĩ hạn hẹp.”

Trong nháy mắt, bốn người đều lạnh giọng tán thành, một giây sau, khí tức kinh khủng bùng phát, một lần nữa bốc lên.

Oanh!

Một giây sau đó, lại hung ác nện trên chính thân thể mình.

“Ha ha ha ha ha! “

Bell điên cuồng cười to,

“Cũng may là ta trốn nhanh! Mấy tên âm hiểm các ngươi còn muốn diễn sao?”

Tất cả mọi người đều đã lộ rõ bản tính rồi, ai cũng biết rõ rằng, hiện tại phương pháp tốt nhất chính là trước hết nên xử lý sạch sẽ hậu hoạn, loại bỏ hai con sâu nhỏ kia. . . . Nhưng cũng không nhịn được ra tay đánh úp đối phương.

Dù sao, Tà Thần Cthulhu chính là cỗ lực lượng mạnh nhất trên thế giới này, để cho bọn chúng chạy trốn thì thế nào chứ?

Chỉ cần mình muốn, bất cứ lúc nào cũng đều có thể chơi trò bịt mắt trốn tìm một lần nữa, bắt giữ bọn chúng một cách đơn giản. Mà hiện tại nếu có thể tranh thủ xử lý mấy người khác, thì có thể chân chính khống chế cỗ lực lượng này.

. . . . .

Ở một bên khác, trong một chỗ sâu trong dãy núi.

Oanh!

Sau một hồi tuyệt vọng chạy như điên, tất cả mọi người trốn ở trong rừng cây thở hổn hển, hai mặt nhìn nhau, lộ ra vẻ vô cùng kích động.

Thành công cứu người rồi.

Ra vẻ ngạo mạn xong còn có thể chạy, còn có chuyện gì kích thích hơn sao ?

Tốc Độ Xe Akina cảm thấy thoải mái vô cùng, sau đó thở dốc từng ngụm,

“Mẹ nó! Ai cũng đều là lão âm hiểm, mẹ nó, đều đang diễn để chơi ta, may mà bên phía chúng ta cũng có lưu lại một tay.”

“Kỹ năng diễn xuất tốt lắm!”

Học Cũng Uổng Công cười rộ lên.

“666! Giải Kim Mã hàng năm!"

Krypton Chặt Tay rất vui vẻ.

Bọn họ lập tức thả hai người ra khỏi không gian của ma hộp, toàn thân của Charlotte và Ermin Đại Đế đều đã nhuốm máu tươi, lúc này đã triệt để rơi vào hôn mê.

“Đây là hai vị Sử Thi a. . . Elmin vẫn luôn là thần tượng của chúng ta.”

“Chúng ta đã cứu giúp thế giới! Mặc dù bị thương rất nghiêm trọng, nhưng chỉ cần tĩnh dưỡng mấy tháng thì sẽ trở lại là một Elmin sống sờ sờ thôi.”

Chương 141: Thời Đại Tà Thần (1)

Sau nhiều năm trôi qua, cuối cùng cũng đã nhìn thấy thần tượng Elmin của mình, còn thực sự ra tay trợ giúp nàng, nói không kích động mới là giả.

“Các ngươi là ai?”

Thế nhưng đúng lúc này, thân ảnh ma kiếm Pandora đột nhiên đứng lên, cản ở trước mặt hai người đang hôn mê, kinh hoảng nói:

“Charlotte, Elmin, nhanh tỉnh lại! Chúng ta rơi vào trong tay Tà Thần rồi.”

Ma kiếm?

Pandora?

Mấy người quay mặt nhìn nhau, bọn họ đều đã nghe nói qua về thanh ma kiếm luyện kim trong truyền thuyết này.

Charlotte thực sự là một thiên tài, có thể sáng tạo ra "Sinh mệnh luyện kim" .

Nghe nói đây là sản phẩm luyện kim cường đại của Charlotte, cho phép thanh kiếm có thể tu luyện, sinh ra ý thức của chính mình, những năm gần đây không gian của ma hộp cũng phát triển, tự nhiên là sẽ được nghe nói tới và sử dụng.

“Các ngươi muốn giết chết các nàng, nhất định phải bước qua xác của ta.”

Thanh kiếm này ngăn cản ở trước mặt hai người, kinh hoảng nói,

“Charlotte, Elmin, nhanh tỉnh lại đi! Chúng ta bị Tà Thần bắt lại rồi!”

“Không cần khẩn trương.”

Tốc Độ Xe Akina vội vàng an ủi,

“Chúng ta không phải người xấu, Tà Thần vốn là một thân thể khổng lồ với ý thức hỗn loạn, tất nhiên sẽ có thiện ác, chúng ta chính là bộ phận thiện lương kia, nếu không đã chẳng cứu giúp các ngươi rồi.”

“Thật sao?”

Ma kiếm Pandora cản ở trước mặt hai người, giọng nói ngây thơ.

“Đương nhiên là thật.”

Học Cũng Uổng Công hiền hòa cười rộ lên.

Vẫn là người dân ở thế giới khác ngây thơ thuần phác hơn.

Bọn họ nhìn xem chuôi ma kiếm này, một lòng trung thành hộ chủ, gắt gao ngăn cản ở trước người chủ nhân mình, cũng không chạy trốn, thật sự là rất đáng khâm phục.

Thế nhưng bên trong thanh kiếm này, lại âm thầm thở dài một hơi,

"Một mặt thiện lương của Tà Thần? Mỗi người các ngươi đều là lão âm hiểm, thật sự xem ta như dân bản địa ở thế giới khác này sao, thật là tê dại cả da đầu."

Chụp màn hình!

Chụp màn hình!

Chụp màn hình!

Sau khi lấy được sự tín nhiệm tạm thời, cùng một hồi vui sướng phát cuồng, Tốc Độ Xe Akina cảm thấy vô cùng hài lòng, không nhịn được bèn thoát ra ngoài lên mạng đăng bài:

"Tin sốc! Đại đế Elmin đã rơi vào tay ta, bị thương đổ máu, đau đến mức hôn mê bất tỉnh, ta tiện tay chụp bức ảnh nàng trong tư thế ngủ! "

Ban đầu, trong diễn đàn còn đang thảo luận về chuyện phó bản sa bàn mới, mặc dù mọi người đều đã đoạt được danh ngạch, nhưng máy chủ còn chưa mở, còn đang nghiên cứu làm sao cùng nhau xây dựng cộng đồng vu sư, nhưng hiện tại lực chú ý của mọi người trong nháy mắt liền bị dời đi, có chuyện gì sao? Đến cùng đã xảy ra chuyện gì? Đại đế Elmin đã rơi vào trong tay gia hỏa lái xe điên cuồng này ư?

“Đồ khốn nạn, ngươi đã làm gì với nữ thần của chúng ta rồi?”

“Thật không ngờ Tốc Độ Xe Akina ngươi lại là loại người này, ta muốn tìm kiếm ngươi, ta muốn thịt người!”

Vô số người trở nên tức giận, fan cuồng của Elmin đều hết sức đáng sợ, rất nhiều người dán ảnh Elmin trên mặt bàn và bức tường, dưới những lời lẽ quy chụp như vậy, tất cả mọi người đều rất tức giận.

“Ha ha ha, truy tìm để làm thịt ta cũng vô ích! Các ngươi không thể tìm thấy bản thân của ta trong hiện thực, cũng không thể điều tra được đồng hồ nước của ta! Trừ khi các ngươi có thể công phá công nghệ đen của trò chơi này.”

Sau đó, Tốc Độ Xe Akina giải thích một chút về nguồn gốc của câu chuyện, cùng với xu hướng nội dung cốt truyện hiện tại, mới

khiến cho mọi người lập tức bớt giận.

Từng bức ảnh chụp màn hình trận chiến đấu được phát ra.

Mở màn của khung cảnh 'Thiên vu chi dạ' là hình ảnh bốn Tà Thần khủng bố chém giết lẫn nhau ở trong thị trấn nhỏ, dưới bầu trời âm u, từng dãy kiến trúc bị sụp đổ, vô số cư dân thị trấn chạy trốn.

Tiếp đó, đại đế Medusa giáng lâm, nghênh chiến với Tà Thần, tạo thành cuộc chiến đấu khủng bố kinh thiên động địa, sau đó, bốn người Elmin cũng xuất hiện và tham gia chiến đấu, xảy ra rất rất nhiều sự kiện, đều được chụp màn hình lưu lại.

"Đại đế Medusa. . . Chết rồi?" (trầm mặc)

"Không ngờ, nàng lại điên cuồng như vậy" (vô ý mạo phạm).

"Ta nhớ tới một câu nói: Sáng nghe đạo, chiều chết cũng cam lòng." (người mất là chuyện lớn).

Cái chết của Medusa Đại Đế vẫn khiến cho bọn họ nảy sinh vô vàn cảm xúc, vô số người đều đang thương tiếc, đây là nhân vật bằng xương bằng thịt, dành cả cuộc đời đi theo đuổi chân lý.

"Hóa ra năm đó vua Bán Thú Nhân không chết?"

"Ngọa tào! Circe cũng bí mật sống đến đời thứ hai?"

Bọn họ nhìn thấy tất cả những điều này đang dần dần được hé mở, đều vô cùng kích động, phảng phất như nhìn thấy được một quãng thăng trầm của sử thi mênh mông, tất cả mọi người đều đang nhiệt liệt thảo luận về tiến trình phát triển ở bên trong.

Không thể nghi ngờ gì nữa, cuộc nội đấu của Tà Thần chính là nguyên nhân chủ yếu giúp cho bọn họ có thể cứu người đi ra.

Trong đó không có một ai là đèn đã cạn dầu cả, tất cả mọi

người đều đang diễn trò.

Tiếp đó, có người thảo luận về chuyện có thể xảy ra tiếp theo, nếu như mấy người Tốc Độ Xe Akina có thể giành được sự tín nhiệm của Elmin và Charlotte, thì sẽ đạt được một sự giúp đỡ lớn, chưa hẳn là không thể phản kích.

“Hiện tại bắt đầu đi vào cao trào của nội dung cốt truyện! Tà Thần cổ xưa đang trong quá trình thức tỉnh, thế giới đang chuẩn bị phải nghênh đón một đại nạn. . . . Đó là một thời đại ầm ầm dậy sóng. Những người chơi với tư cách là cuộc sống thứ hai các ngươi cũng chỉ như bọt nước của thời đại, muốn cứu vớt thế giới sao? Hãy suy nghĩ và cảm nhận lại đi!”

“Ta đã biến thành tinh chất quả chanh (chua).”

“Ha ha đát, các ngươi cho rằng bản thân mình chính trực, nhưng lại không biết. . . . các ngươi chính là Tà Thần bị người người hô đánh, chính là các ngươi mang đến tai họa diệt thế (tức giận, phẫn nộ).”

“Sự thật như lầu trên đã nói.”

“Nhanh mở ra bàn tay vàng! Chiêu mộ chúng ta từ thế giới khác đến hỗ trợ, đại đế Elmin sẽ trực tiếp phản công, treo Tà Thần lên mà đánh.”

“Không thể nào, những Tà Thần kia chắc chắn sẽ nghe lén. Bốn người bọn họ chỉ sau khi sự tình xảy ra mới đến gặp chúng ta và báo cáo một chút tình huống bên trong.

“Sau khi luyện kim, chuôi ma kiếm Pandora sinh ra sinh mệnh, còn trọng tình trọng nghĩa như vậy, còn gắt gao ngăn cản ở trước mặt hai người, hâm mộ quá! (cảm động)”

“Chính xác, đối mặt với tạo vật chủ ‘Charlotte’ chế tạo ra chính mình, vẫn quyết chí thề không lay chuyển, nhưng so với gia

hỏa nào đó đối mặt với Tạo vật chủ, rống giận lên muốn tạo phản, muốn ngồi trên chiếc ghế của Tạo vật chủ, quả thật tốt hơn nhiều! (bức tranh phong cảnh thay đổi đột ngột)"

"Chỉ là với tư cách là một Tà Thần, làm thế nào để lấy được thiện cảm của hai cái NPC này, đúng là một vấn đề khó khăn."

. . . . .

Vào lúc mọi người ở đây đang bàn luận, Tốc Độ Xe Akina đã tự mình thoát ra, nhìn thấy tiết tấu này mang đến một đợt sóng mới, sau khi phát ra toàn bộ những bức ảnh chụp màn hình liền lập tức đăng nhập lại vào trò chơi.

Thời gian bên trong đã trôi qua một tuần lễ, đám người Học Cũng Uổng Công còn đang bận việc, hai người Charlotte và Elmin vẫn còn đang hôn mê, chỉ ngẫu nhiên tỉnh lại mấy lần, đều là thanh ma kiếm kia thủ hộ bên cạnh hai người:

"Này! Những tên Tà Thần các ngươi nhanh đi kiếm chút củi nhóm lửa, ta muốn đun nước, chuẩn bị tắm rửa cho hai vị vu sư Sử Thi, không được nhìn trộm!

"Vì sao không dùng vu thuật hệ hỏa để đun nước chứ. . . .?"

Chương 142: Thời Đại Tà Thần (2)

“Nước như thế, tắm không thoải mái! Ngoài ra, đồ ăn tối nay, chúng ta muốn ăn phần đuôi thú lớn Murdoch, đặc biệt tươi ngon, nhân tiện rắc vào một chút muối Thanh Vũ sẽ càng thơm ngon hơn.”

Tốc Độ Xe Akina không nhịn được nói:

“Chúng ta không có muối. . . .”

“Đi tới thị trấn mua!”

Ma kiếm Pandora ngăn cản ở trước mặt hai người, cười lạnh nói:

“Quả nhiên, các ngươi muốn lộ ra nguyên hình rồi sao? Cuối cùng cũng bộc lộ ra bản tính tàn bạo của Tà Thần rồi sao?”

Tốc Độ Xe Akina:

". . ."

Học Cũng Uổng Công tê cả da đầu, chỉ có thể gật đầu đồng ý.

Mấy người ra khỏi sơn động, không nhịn được cùng người khác mắng chửi đậu đen rau muống:

“Độ thiện cảm của cái NPC ma kiếm này đúng thật khó tác động!”

“Không có cách nào cả, ai bảo uy tín bên phía Tà Thần chúng

ta tệ hại như thế chứ? Muốn can thiệp vào nội dung cốt truyện của nhân vật chính, chỉ có thể làm nhiều nhiệm vụ do cái NPC này phát ra."

Học Cũng Uổng Công là một người chơi thâm niên, già dặn kinh nghiệm, lúc này đang biểu thị rằng có thể tiếp nhận nó.

Lúc này, bên trong lại truyền ra âm thanh:

"Còn có, bữa tối nay ăn ngán rồi, ta muốn cho hai người Elmin, Charlotte đang hôn mê được ăn bữa ngon! Trước đây, thân thể Tà Thần các ngươi vô cùng to lớn, nhìn qua mùi vị cũng không tệ lắm, cắt bỏ một chút thịt làm đồ nướng, để xem thịt Tà Thần có mùi vị gì.

Đám người sững sờ, ngơ ngẩn, không khỏi yên lặng nhìn về phía Tốc Độ Xe Akina.

Tốc Độ Xe Akina:

"????"

Hắn lệ rơi đầy mặt, cực kỳ bi thương, các người đều nhìn ta làm gì?

"Làm một NPC bản địa, tuyên bố một chút nhiệm vụ đối với những người chơi này, thật sự là sảng khoái quá."

Pandora cười rộ lên, cúi đầu nhìn hai nữ vu sư Sử Thi ngất xỉu, lại dần dần lộ ra vẻ mặt lo lắng,

"Vận mệnh của thế giới nằm trong tay chúng ta, nhưng mấy người chúng ta, thật sự có thể chiến thắng sao?"

. . . . .

Không chỉ có một bên bốn người này đang lấy lòng hai vị vu sư Sử Thi, cùng làm nhiệm vụ tăng độ thiện cảm, mà ở một bên

khác, Long Tịch cũng đang lấy lòng hai vị vu sử Sử Thi.

Bọn họ đều hiểu rõ ràng, bốn người chơi kia đã thu thập 70% thân thể, nếu đơn thương độc mã thì không có khả năng chiến thắng, chỉ có thể nghĩ biện pháp lợi dụng tình thế, để lôi kéo một nhóm người dân bản địa cấp Sử Thi.

Vương quốc Babylon năm 938.

Thế giới kịch liệt thay đổi, xảy ra rất rất nhiều chuyện, các Tà Thần nội đấu đủ kiểu, tự tấn công bản thân, nhóm nữ vu nhìn thấy cảnh tượng như vậy quả thực khó mà tin nổi.

Nhưng khi mấy vị vu sư Sử Thi bị trọng thương phải lưu vong, thì cuối cùng thế giới vẫn không thoát khỏi vận mệnh bại vong.

Tứ đại người chơi chữ đỏ vẫn còn đang nội đấu, nhưng đã khôi phục lại hơn phân nửa Tà Thần Cthulhu và hoàn toàn thống trị thế giới.

Vương quốc Babylon năm 940.

Tà Thần Cthulhu giải thể, hóa thành bốn khối thân thể, là bốn vị Tà Thần vương, tuyên bố huỷ bỏ danh xưng của Vương quốc Bán Thú Nhân, Vương quốc Tường Vi, Vương quốc Babylon, đồng thời thành lập một nước Liên Bang vu sư thống nhất.

Lịch sử gọi là: Thời đại Tà Thần.

Trong cùng năm đó, các Công hội vu sư được thành lập khắp nơi trên toàn thế giới, nhằm tiến hành các quy định về quản lý vu sư, toàn bộ vu sư nhất định phải tham gia đăng ký.

Vương quốc Babylon năm 949.

Tứ đại Tà Thần tiếp tục nội đấu một lần nữa, bùng nổ sức mạnh khủng bố, khiến một người tử vong.

Ba đại Tà Thần vương còn lại cũng bị thương nặng, chỉ đành phải tĩnh dưỡng lại thân thể, tạm thời dập tắt ý nghĩ chém giết lẫn nhau, đồng thời tuyên bố với thiên hạ: Thu thập máu của Evil Eye từ các hiệu thuốc lớn!

Đồng thời sinh vật 'Evil Eye' phải tuân theo các quy định quản lý của Liên Bang trung ương , các cá nhân, các tập thể, giáo phái tư nhân, học viện tư nhân, ở bên ngoài dân gian không được phép tự mình nuôi nhốt, một khi phát hiện ra, lập tức xử tử!

"Xúc tu của ma quái Evil Eye là hàng cấm!"

"Phải tiến hành quản chế!"

"Còn Slime thì sao?"

. . . .

Sau khi đám người Tốc Độ Xe Akina nghe được tin tức, không khỏi lộ ra vẻ mặt cổ quái.

Trong thời đại này, bất kỳ kẻ nào có khát vọng trở thành vu sư, đều phải đăng ký thông qua công hội vu sư, nộp đơn xin qua nhiều tầng, nhiều cấp độ khác nhau.

Đồng thời, không chỉ có thu thập Evil Eye mà bất kỳ loại sách vở của học phái vu sư hoặc học viện vu sư nào cũng nhất định phải tập hợp giao lên trên, tổng hợp lại rồi đưa vào trong thư viện đại học Victoria ở trung tâm Thủ đô Liên Bang.

Sau khi giao lên, những sách vở còn dư thừa ở các nơi trong dân gian, sẽ tập hợp lại rồi đem đi thiêu hủy!

Trong dân gian không cho phép có được sách vở vu sư.

Chỉ Đại học Victoria ở Vương đô mới có thể sở hữu chúng!

Trong nháy mắt, khắp nơi đều xuất hiện những hình ảnh

khủng bố.

Trước cái hố to trên mặt đất, những vu sư gia nhập vào giáo phái Tà Thần dẫn người đi đốt cháy sách vở.

Ầm ầm!

Từng đạo ngọn lửa bốc lên trời, như khói báo động từ khắp mặt đất bay lên không trung, lan tỏa ra toàn bộ thế giới vu sư.

"Đây là tri thức, là chân lý của chúng ta, thế nhưng Tà Thần lại. . . ."

Bên trong ánh lửa kinh thiên kia, có một vị vu sư già nua khóc rống lên khi nhìn thấy tâm huyết nghiên cứu cả đời mình bị hủy hoại chỉ trong chốc lát.

"Ba đại Tà Thần vương thống trị thế giới, vậy còn người dũng cảm có thể cứu vớt thế giới đang ở phương nào?"

"Tứ đại vu sư Sử Thi của chúng ta, đến cùng. . . ."

Vô số người trầm mặc, nền văn minh vu sư bị giam cầm, tự do chân lý bị gạt bỏ, vô số vu sư cũng bắt đầu cảm thấy tuyệt vọng.

Hứa Chỉ ngồi trước cửa ra vào trên sân nhỏ, gặm một trái táo,

"Đây đúng là biện pháp tốt nhất, dù sao bọn họ cũng là Tà Thần, ở cái thế giới này đã không thể thay đổi được dư luận tiêu cực, toàn bộ vu sư đều muốn tạo phản. Sau khi thống trị thế giới, bọn họ không có khả năng sẽ giúp mấy Tà Thần nghiên cứu, đều là thà chết chứ không chịu khuất phục... . .

Nếu đã như vậy, tốt hơn hết là không cho phép dân gian sinh ra vu sư, sau này vu sư sinh ra chỉ có thể là người trong giáo hội Tà Thần bọn họ, chỉ cần qua mấy trăm năm nữa, toàn bộ thế hệ vu sư này đều sẽ chết già.

Lúc đó, bọn họ sẽ thay đổi dư luận, sửa chữa lịch sử, ví dụ như Tà Thần là thiện lương, Elmin Đại Đế và Luyện Kim Đại Đế cai trị bằng chính sách tàn bạo, bọn họ đến thế giới này, chính là cứu vớt người dân vùng đất này. . . . Lúc đó, bọn họ đại biểu cho chính nghĩa, một lần nữa sẽ phát triển ở vùng đất này, nhóm nữ vu sư sẽ sùng bái bọn họ. Sau đó bọn họ lại lợi dụng vô số vu sư của thế giới vu sư đi đẩy mạnh nền văn minh, giúp bọn họ nghiên cứu, triệt để hóa thành lãnh thổ của bọn họ.

Hứa Chỉ với tư cách là Tạo vật chủ, quan sát quá trình chuyển giao và phát triển của nền văn minh, không khỏi cảm thán lịch sử quá tàn khốc.

Hắn chợt nhớ tới một đoạn văn tự cổ xưa, ghi chép về triều đại nhà Tần,

"Đến thời Tần Thủy Hoàng. . . Phế bỏ tiên vương, đốt sách trăm họ, dùng chính sách ngu dân. Đặt lại tên thành trì, giết bỏ hào kiệt, thu hết binh khí trong thiên hạ, tập hợp chuyển về kinh đô Hàm Dương, dập tắt chiến tranh, đúc mười hai bức tượng kim nhân, làm suy yếu dân chúng thiên hạ!"

Ba người chơi ở thế giới khác này, rất có phong phạm của Thủy Hoàng Đế chúng ta.

Chương 143: Thời Đại Cthulhu

Hứa Chỉ gặm một quả táo, vẻ mặt lại rất thản nhiên.

Vận mệnh của của ba người chơi đến từ thế giới khác này đều nằm trong tay mình, bọn hắn tiến hành chính sách tàn bạo, nếu như làm quá mức, khiến cho vị Thần Trí Tuệ đây đích thân phải tới thì có thể sẽ khiến họ không thể đăng nhập, đến lúc đó thử xem ai ngang hơn ai.

Bây giờ ba Vương quốc mà Tà Thần Cthulhu lấy được chẳng qua là xác rỗng mà thôi.

Elmin và những người khác rất thông minh, trước đó đã di dời toàn bộ tài nguyên tu luyện, luyện kim, để trong không gian của ma hộp. Các vu sư Truyền Thuyết cao cấp cốt lõi của ba Vương quốc cũng đã nhân cơ hội để bỏ trốn, thành công tập hợp lại với đám Elmin.

Không gian ma hộp xuất hiện, vừa đủ để có thể cho một nhóm vu sư vào trong, rất thuận tiện để cất giữ tài nguyên và bỏ trốn tập thể.

Bọn chúng tiếp quản ba Vương quốc, không có tài nguyên, không có vu sư hùng mạnh, thì dù có sách và nền tảng, nhưng muốn tự phát triển lại cũng phải mất ít nhất hai trăm năm.

Dù sao việc bồi dưỡng lại các vu sư cấp sáu trung thành không phải việc dễ dàng.

“Elmin mang theo một nhóm người nòng cốt, đảm bảo thực lực ba Vương quốc lớn không bị thương tổn đến căn cơ... Mà bọn họ tiếp quản ba Vương quốc lớn phát triển trong hai trăm năm,

tương đương với việc hiện tại đang nghèo rớt mồng tơi, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, ngoài ra còn giúp ta làm công. Mấy trăm mẫu vườn trong Sa Bàn lại lần nữa phát triển ra một lực lượng vu sư cường đại mới, phát triển nên một thời đại vu sư sáng chói."

Phát triển gấp đôi, ta cũng vui gấp đôi....

Hứa Chỉ bật cười.

Nghĩ đến việc vườn trái cây phát triển thế cảm thấy đúng là thịnh vượng phồn vinh.

Ruộng nhà mình cày tự nhiên lại có thêm ba tên đến hỗ trợ cày đất, không có gì tốt hơn.

Hứa Chỉ gặm sạch quả táo, vứt bỏ vỏ, "Nhưng khi chờ đến lúc bọn họ thực sự phát triển đến huy hoàng, bắt đầu có đoàn đội vu sư lớn, học viện, giáo phái, khi thực lực của các Vương quốc cường thịnh đến cực điểm, bắt đầu chính thức thiết lập nghiên cứu, mở ra các chủ đề, cũng chính là lúc ta logout họ."

Tham gia thế giới Sa Bàn của ta rồi còn muốn chơi đùa với khoa học kỹ thuật?

Không thể tồn tại!

…

Vương quốc Babylon năm 961.

Quang Minh Giáo Hội bị nhận định là Tà Giáo, dùng sức cả nước chinh phạt, đám người Tốc Độ Xe Akina chỉ có thể chạy trốn cùng đoàn người Charlotte, Elmin.

Binh chia thành hai đường, ba người Long Tịch cũng phải chạy trốn.

Nhưng Long Tịch lại không được tín nhiệm. Circe và vua Bán Thú Nhân vốn là hai nhân vật phản diện nham hiểm, hiện giờ cũng đang lục đục với nhau.

Trên thực tế, bọn người Tốc Độ Xe Akina, có được sự tín nhiệm của Elmin là nhờ đã cố gắng hết sức lập công, đạt được sự đảm bảo của ma kiếm bản địa "Pandora", dù sao các nàng cũng thật sự cần người. Còn về phía đám người Tốc Độ Xe Akina, thì vẫn bị ma kiếm trêu đùa đến chết đi sống lại.

"Chúng ta đi tìm chân lý."

Trong sa mạc, Elmin giữ áo choàng, nhìn tùy tùng xung quanh mình, như thể đang nhớ tới những năm tháng chạy trốn với Grantham Đại Đế trước đây, "Chúng ta đi tìm cánh cửa chân lý, nếu như có thể tìm được chân tướng rõ ràng cái chết của đại đế Medusa, đó cũng chính là lúc chúng ta bắt đầu phản kích....."

Ba người Circe, Long Tịch và Elmin đang ở trong thuyền nhỏ giữa đại dương, trong tay là hộp không gian ma thuật, với một nhóm vu sư hàng đầu Vương quốc Tường Vi và Vương quốc Bán Thú Nhân, "Phục sinh đệ tử Medusa của ta, khiến cho nàng không còn tuyệt vọng, tự chủ động tỉnh lại từ cái chết, thì chính chúng ta cũng sẽ đột phá thành Bán Thần...."

Bị đả kích nặng nề cũng không thể khiến các nàng suy sụp.

Dù cho Tà Thần thống trị thế giới, dù cho trước khi chết Medusa có tuyệt vọng.

Các vu sư đi tìm chân lý vẫn lựa chọn tiến về phía trước giữa những khó khăn.

...

Vương quốc Babylon năm 963.

Những năm qua, tam đại Tà Thần vương đã hoàn toàn kiểm soát được thân thể trong cuộc nội chiến, sửa đổi thể chất Tà Thần Cthulhu, kiềm chế lại cảm xúc 'Nỗi sợ hãi không thể diễn tả'.

Bọn họ dần trở nên mạnh mẽ và sử dụng sức mạnh của chính mình, đè nén khí tức cường đại do chính mình tỏa ra.

Nếu không, Tà Thần Cthulhu không thể nào thống trị mảnh đất này!

Vốn là, tam đại Tà Thần tách ra thành ba bộ phận để ngăn chặn Tà Thần Cthulhu kết hợp lại sẽ thụ động giết người. Nhưng nếu phân tách ra thì lại cho người khác cơ hội giết chết họ, cuối cùng bọn họ lựa chọn gây dựng lại Tà Thần một cách triệt để, không còn thiếu sót.

"Thời đại của chúng ta đã đến rồi."

Vương quốc Babylon năm 968.

Nền văn minh đang phát triển mạnh mẽ!

Đại học Victoria mở cuộc thi giao lưu toàn Liên Bang vu sư gây chấn động toàn bộ giới vu sư.

Lúc này, toàn bộ vương đô Liên Bang chính là thân thể của Tà Thần Cthulhu, bấy giờ đã có vô số người sinh sống trên thân thể Cthulhu.

Đây là một cự thần cực kỳ khủng bố!

Gã khổng lồ cao sáu ngàn thước đến ngực của Hứa Chỉ, nhìn vào khiến người ta kinh hãi. Hắn đang ngồi trên chiếc ghế khổng lồ làm bằng núi đất, hai tay để trên tay vịn, cái đầu khổng lồ hơi ngẩng lên, nhìn về phía bầu trời vô tận.

Trên đại lục bằng máu thịt 'R'lyeh' của Tà Thần Cthulhu, từng

mảnh da thịt phình to lên, biến dạng, hóa thành những ngôi nhà đỏ tươi, vô số nữ vu, học phái đều ở trong đó. Ngoài ra mỗi ngày đều tiến hành minh tưởng vì thân thể Tà Thần.

Tà Thần Cthulhu đã hơn 10 năm không có di chuyển.

Bởi vì mỗi lần di chuyển, sẽ cần tiêu tốn rất nhiều năng lượng và thức ăn.

Còn đấu trường trong cuộc thi giao lưu giữa mười vu sư là ở trên mười ngón tay trải rộng của Tà Thần Cthulhu, lòng bàn tay khổng lồ có thể chứa đến mấy nghìn khán giả vây xem.

“Đánh thắng nàng ta!”

“Mickey, ngươi là vu sư luyện kim mạnh nhất của chúng ta!”

“Hãy chứng minh cho chúng ta xem!”

…

Trên bàn tay đang có vô số người reo hò.

Nhiều năm trôi qua, càng nhiều người bắt đầu thần phục giáo phái Tà Thần, khuất phục sự cai trị này.

“Thân thể Vương đô” của Tà Thần không chỉ có như thế. Đại học Victoria tối cao trong truyền thuyết chính là ở trên cánh tay phải của Tà Thần Cthulhu, xung quanh là tầng tầng xoắn ốc, giống như là đang bảo vệ cổ tay, tạo thành từng tháp trường đại học bám vào cánh tay.

Trên đùi trái cực lớn là Vương điện yết kiến Cthulhu.

Lúc này phần tranh tài đã có kết quả, trên một chân trái rộng lớn bằng phẳng, tại vùng đất đỏ tươi màu máu thịt, hai bên có hai người mặc áo choàng vu sư xinh đẹp kiều diễm, hô lên:

“Trong lần giao lưu Vu sư này của đại học Victoria, quán quân thuộc về Annie. Hãy đến gặp vu sư vĩ đại của chúng ta! Vu sư vĩ đại đứng đầu thế giới! Chân Thần Cthulhu bệ hạ!!”

“Annie, bái kiến Thần Toàn Năng!!”

Trên đống máu thịt nhúc nhích kia có một cô gái đi vào, ngửa đầu kính sợ và sùng bái nhìn thân thể khủng bố của Tà Thần Cthulhu.

Đây là sinh mạng vĩ đại tới mức nào!

Ánh mắt Annie rực lửa, “Thế giới của chúng ta, nên được vị thần vĩ đại thế này cai trị....”

Một ánh mắt của hắn cũng đủ khiến cho người ta sụp đổ.

Một tiếng nói của hắn cũng đủ khiến mọi người điên cuồng.

Trên người hắn, chính là thành phố mà các vu sư cư trú.

Annie nhìn Tà Thần, Tà Thần cũng đang nhìn chăm chú con kiến nhỏ Annie đang đứng trên đùi mình.

Annie là một thiên tài tuyệt thế, thậm chí căn cứ vào trận so tài và thảo luận có thể thấy tài năng của nàng không thua kém bất kỳ người nào trong ba nữ vu đã mở ra thời đại, có lẽ nàng sẽ mở ra kỷ nguyên của một thời đại mới.

“Những năm qua, cuối cùng cũng tìm được một thiên tài của thời đại, tài năng của nàng, sẽ không thuộc về Circe hay Medusa.”

Bọn hắn đều biết rõ tầm quan trọng và tính chất khai sáng của thiên tài, đây không phải là việc mà ai cũng có thể làm được, một đám người tư tưởng bình thường, cố gắng hơn nữa cũng sẽ không có khả năng mở ra thời đại mới.

Người đi tiên phong của một thời đại thường rất ít.

“Nhất định phải có được nàng.”

Tam đại Tà Thần mặc dù ngoài mặt đoàn kết, nhưng sau lưng thì mỗi giờ mỗi khắc đều lén đâm đối phương.

“Nàng là của ta.”

“Là của ta, các vị để cho ta một lần, ta nguyện ý trả một giá đắt.”

“Không thể được!!”

Cổ họng của toàn bộ nữ vu đều khô rát, nhưng không ai dám ngẩng đầu, toàn bộ Tà Thần ở trên cao, từng loạt âm thanh uy nghiêm truyền đến từ trên mây, đây là lại đang tranh cãi nội bộ.

Nhưng những năm qua, các đại thần này đã quen từ lâu.

Xuất hiện thiên tài kinh thế, đi nương nhờ tam đại Tà Thần, việc này càng khiến đám người Elmin vội vã hơn.

Vương quốc Babylon năm 975.

Bởi vì lại có một nữ vu Truyền Thuyết âm thầm đến nương nhờ Vương quốc Babylon cho nên địa điểm bí mật ở dãy núi Burch đã bị bại lộ.Tà Thần Cthulhu bắt đầu tự mình vây quét Quang Minh Giáo Hội và tàn dư của Vương quốc Babylon.

“Các ngươi đi mau.”

Một con chim đầu trọc vẫy cánh, từ từ bay lên không trung, thê lương gào lên, “Ta dụ bọn hắn đi nơi khác, các ngươi mau trốn đi chỗ khác..... Trong bốn người chúng ta, hai người chơi trung tâm cơ thể là không thể chết được, ta chính là trang sách yếu nhất nên thích hợp hơn..... Sau khi ta chết, cả tộc trở nên hoang dại cũng không quan trọng, thậm chí không có ta thì các ngươi cả ngày kiếm chuyện hay là trở mặt cũng tiện hơn!”

“Krypton Chặt Tay, ngươi....”

Tốc Độ Xe Akina hít sâu.

Nhiều năm trôi qua, bọn họ đã hòa mình vào thế giới vu sư, sống một cuộc sống chân chính, tình huống trước mắt không khác với đi chết là bao. Lúc bình thường sẽ không có nhiều người có thể dễ dàng coi thường cái chết, chỉ dưới tình huống thế này họ mới có dũng khí đối mặt với cái chết.

Chương 144: Cả Đời Chỉ Chờ Những Lời Này

Vẻ mặt Elmin trầm mặc, muốn nói lại thôi.

Sống chung bao năm qua, tuy rằng bốn vị Tà Thần này hành xử luôn có chút khác người, thường xuyên nói ra những lời khó hiểu và làm ra những hành vi buồn cười, nhưng bản thân nàng đã dần dần coi họ là đồng bạn.

“Trước khi chết, có thể sờ đầu của ta không?”Chim đầu trọc Địa Trung Hải nhìn về phía Elmin, bỗng nhiên nở nụ cười,

“Ta muốn nàng ký tên của nàng ở chính giữa cái đầu hói của ta”.

“Lại là một yêu cầu kỳ quái”.

Elmin ngây người một chút, rồi đi lại vuốt ve những sợi tóc đen còn lại trên cái đầu hói đó.

Rầm!

Sóng gợn sinh mệnh hiện lên, những nét chữ dần dần xuất hiện ở trên da đầu, là tên của Elmin.

Chim đầu trọc giống như là một con mèo vậy, không ngừng cọ loạn trên tay nàng, bỗng nhiên thất hồn lạc phách, tràn đầy hối hận,

“Thực sự xin lỗi, là chúng ta đã hủy diệt thế giới của các người.... Chúng ta phá vỡ không gian mà đến, vốn chỉ là muốn nhờ ngươi ký tên, vui vẻ chơi đùa với các ngươi, nhưng kết quả lại

thành ra như vậy, những người chơi chữ đỏ kia lại âm thầm giết chúng ta, quá xấu rồi!"

Dứt lời, chim đầu trọc bay lên trời, "Đây là tai họa do chúng ta gây nên, vốn nên để chúng ta kết thúc."

Ầm!

Nó bay về những ngọn núi xa xôi phía bầu trời, thân ảnh cắt qua khắp không trung.

Không đầy một khắc, một cỗ hơi thở khủng bố truyền đến từ phía xa, truyền đến tiếng cười tê tâm liệt phế mà càn rỡ, rít lên bằng tiếng Trung:

"Ta ở chỗ này, ông nội ngươi đang ở chỗ này! Mấy người chơi chữ đỏ các ngươi mau tới giết ta!!!"

"Mấy người kia..... Luôn làm những việc khiến người ta khó hiểu."Elmin, Charlotte và những người khác nhìn nhau.

Phan Vũ Tiên bị trói ở phía sau nói nhỏ, thanh âm có chút phức tạp nhưng lại rõ ràng:

"Dù sao cũng phải chết, còn đưa ra yêu cầu cổ quái như vậy, là biến thái sao."

Tốc Độ Xe Akina ngã ngồi xuống dưới, cười một cách khó hiểu rồi đứng lên,

"Khổ tình kế, rốt cuộc thì tên này cũng đã thực hiện được. Chúng ta vẫn luôn âm thầm cạnh tranh, nhưng tên hỗn đản này lại có được chữ ký của thần tượng trước chúng ta!"

Vương quốc Babylon năm 991.

Lại mấy năm qua đi, sâu trong một cái hang động tối tăm, u ám.

“Bị đuổi giết gần trăm năm, khổ sở cố gắng gần trăm năm, cuối cùng ta cũng đã đột phá, đạt được trình độ như Medusa năm đó.” Elmin hít sâu một hơi

“Bên cạnh áp lực đột phá Bán Thần, ta còn cần áp lực tử vong.”

Có thể mang đến áp lực tử vong, chỉ có Bán Thần Cthulhu hoặc là Bán Thần Phượng Hoàng.

Bọn họ lựa chọn khiêu chiến Phượng Hoàng.

Phượng Hoàng không phải là một Bán Thần có chiến lực cường đại, thậm chí còn yếu hơn nếu đặt trong cùng một cảnh giới. Nó có ba gen thiên phú, đều có liên quan đến ngọn lửa, ngoài ra có một thiên phú đó là dục hỏa trùng sinh.

Nó còn không có kỹ năng của Vu sư kỹ cho nên chỉ là một dã thú sử dụng sức mạnh một cách thô bạo.

“Nhưng chung quy lại nó vẫn là Bán Thần”.

Một ngày này, Elmin thâm nhập vào hang dung nham, một mình khiêu chiến Phượng Hoàng. Đánh từ lòng đất đánh tới sơn mạch xanh biếc, thế giới phảng phất như bị ngọn lửa bao trùm, Elmin đang cận kề tử vong.

“Xem chừng đã không chịu nổi nữa, cứu người!”

Đám người Học Cũng Uổng Công và Tốc Độ Xe Akina vội vàng khống chế thân hình Tà Thần lại sau đó ra tay, nhưng lại bị đánh thành mảnh nhỏ.

Học Cũng Uổng Công đã bị đánh trúng bản thể.

“Ngươi....”

Elmin thấy một màn như vậy, thì đầu óc liền trống rỗng, dưới

lửa giận, tinh thần trong đầu nàng phảng phất như bị thứ gì đó phá nát, nàng tắm máu tươi mà đột phá, đi tới cảnh giới Bán Thần, đánh cho con Phượng Hoàng kia bị thương, khiến Phượng Hoàng phải chạy trốn.

Trong ngày đó, Elmin đã đặt chân đến một lĩnh vực hoàn toàn mới mà Medusa năm đó đã từng đạt tới- cực hạn của nhân loại: Bán Thần.

“Ngươi...”

Mọi người nhìn Học Cũng Uổng Công đang tan thành mảnh nhỏ trên mặt đất, không nói gì.

Thân thể Elmin run lên nhè nhẹ, ôm lấy cơ thể nhuốm màu đỏ tươi kia, nói:

“Ngươi rõ ràng là Tà Thần, nhưng các người lại vì cứu ta mà không để ý tính mạng, các người không sợ chết sao....”

“Đúng vậy, sống cuộc sống dài gần hai trăm năm.....đột nhiên biến mất như vậy quả thực có chút đáng tiếc.”

Thanh âm Học Cũng Uổng Công dần nhỏ lại, suy yếu nhìn ngọn lửa khắp nơi trên mặt đất.

“Nhưng ta đã rất thỏa mãn rồi. Từ nhỏ ta đã rất thông minh, nhưng cũng rất mơ hồ, nó giống như là chuyện của kiếp trước vậy. Lúc ấy ta nghĩ rằng ta tốt nghiệp đại học, học kiến thức chuyên về hải dương – ngành không được phổ biến, rồi thực tập, đi làm, rốt cuộc cuộc đời của ta có ý nghĩa gì?

Ta vẫn luôn suy nghĩ, nghĩ mãi, cho đến khi thấy một màn đồ văn được phát sóng trực tiếp. Cô gái kia vì thời đại, bôn ba mọi thứ, một thiếu nữ liều mạng nhiệt huyết, rõ ràng biết là không có hy vọng chiến thắng, nhưng vẫn muốn mở ra một con đường máu từ trong tuyệt vọng. Nội tâm ta liền có một loại xúc động mãnh

liệt, ta muốn đi vào thế giới Vu sư kia, muốn nhìn thấy người con gái đó.

Ta liền lập tức quyết tâm, điên cuồng nỗ lực nghiên cứu luận văn, hói đi không ít tóc, thời điểm khi ta thành công mở ra ‘ Bắt đầu cuộc sống thứ hai của bạn’, ta đã đặt ra mục tiêu sống cho mình: Nhất định phải bảo hộ nàng.

“Ta hoàn toàn nghe không hiểu gì cả.” Elmin chua xót, nhưng theo thói quen vẫn đáp lại.

“Cứ như vậy, cuộc sống mơ hồ của ta cuối cùng cũng có mục tiêu.... Trước khi chết, nàng có thể đáp ứng một thỉnh cầu của ta không? Đây là mộng tưởng duy nhất của ta.” Học Cũng Uổng Công ôn hòa mỉm cười,

“Ta đã đến thế giới này gần hai trăm năm nhưng chỉ có duy nhất một mộng tưởng.”

Elmin trầm mặc một chút.

“Ngươi nói đi.”

Nụ cười của Học Cũng Uổng Công càng trở nên xán lạn,

“Ta sùng bái nhất là Elmin Đại Đế, không biết xấu hổ cười lên, một tay ôm ta vào trong ngực, một tay làm thành thủ thế hình chữ V, nói theo ta ——% ¥ #! ~ +? @ ¥ .....”

Elmin giật mình.

“Ta không hiểu, nhưng nếu như câu nói này là mộng tưởng cả đời của ngươi.....” Khuôn mặt tuyệt mỹ của nàng vẫn mỉm cười, đọc ra câu nói bằng thứ tiếng nước ngoài đáng ghét kia, mặc dù nàng hoàn toàn nghe không hiểu gì cả:

“Học Cũng Uổng Công là lão công của ta, ta muốn mặc vào áo

cưới màu trắng đẹp nhất rồi gả cho hắn!”

Chụp hình,

Chụp hình,

Chụp hình,

“Ha ha ha ha!! Nếu là như vậy, mộng tưởng của ta..... Nhân sinh ta đây đã rất thỏa mãn rồi.” Học Cũng Uổng Công cười ha ha lên, như trút được gánh nặng.

Rầm.

Cơ thể đỏ tươi trong tay Elmin đã hoàn toàn mất đi sinh cơ.

Dư âm của hai chữ “mộng tưởng” vẫn còn quanh quẩn bên tai, Elmin sững sờ nhìn hết thảy.

Nàng đứng lên, cố gắng lý giải hàm nghĩa của câu nói đó ,

“Ta bất tri bất giác đã mang theo hy vọng của mọi người, trở thành mộng tưởng của các người sao?”

“Tên hỗn đản này, nguyên lai còn cất giấu chiêu này.” Tốc Độ Xe Akina ngơ ngốc nhìn mọi chuyện xảy ra.

Trên một vách núi phía xa.

Charlotte tựa vào ma kiếm, bình tĩnh ngửa đầu nhìn về phía không trung trống trải vô ngần kia

“Quốc vương Babylon của chúng ta năm đó vẫn còn là một tiểu cô nương thích hành xử theo cảm tính, đối mặt với cái chết của người theo đuổi nàng ta vẫn là không thể lạnh nhạt..... Nhưng mà một tên Tà thần đã chết, không biết là nên cười hay là nên khóc đây.”

Nàng chưa bao giờ biểu lộ ra hỉ nộ, nhưng chỉ nhìn vào ánh mắt chớp động là có thể nhìn ra nội tâm nàng không bình tĩnh.

Biểu tình của Ma kiếm Pandora rất phức tạp, đột nhiên liền nín khóc mỉm cười,

“Nhóm người hỗn đản này! Rõ ràng là trước khi chết phải là một màn tình cảm thấm đẫm nước mắt, vậy mà bọn họ lại đem bầu không khí này phá hỏng.”

Chương 145: Thời Khắc Cuối Cùng

Sau khi thu lại thi thể, đoàn người lại xuất phát.

Từ đầu đến cuối, Elmin không hề rơi lệ.

Năm đó Elmin vẫn còn là một tiểu cô nương hay khóc, có nhiệt huyết nhưng dễ kích động, luôn hành động theo cảm tình, thậm chí khi lưu vong với Luyện Kim Đại Đế cô đã khóc không biết bao nhiêu lần, trong cuộc chiến tại thác nước với Charlotte, cô còn khóc đến cuồng loạn.

Nhưng vào ngày nàng đăng cơ Đại Đế, trước khi lão sư Grantham của cô qua đời, đã kể cho nàng nghe về chuyện năm xưa của quốc vương Lilith.

Lão sư nói với nàng rằng: Người mà mình bội phục nhất chính là Lilith. Năm đó nàng ấy cũng là một nữ vu nhu nhược, nhưng sau khi ngồi vào vị trí kia rồi thì dù có gặp bất cứ khó khăn nào hay có tuyệt vọng đến nhường nào, nàng cũng đều không khóc.

Bởi vì quốc vương của Babylon, không được phép rơi lệ.

“Chỉ là con đường này, rốt cuộc sẽ còn khiến bao nhiêu người chết nữa đây?”- Elmin thở dài, nhìn về phía đoàn người xung quanh,

“Có lẽ chúng ta đang hướng đại bộ phận người đi về phía tử vong.”

“Chỉ cần vương quốc Babylon có thể phục hưng một lần nữa....”

Mấy nữ vu đại thần Babylon đi theo xung quanh đều lộ ra vẻ mặt u sầu.

Đây đều là tinh anh của cả một quốc gia, ước chừng có mười mấy người là vu sư cấp sáu, là toàn bộ lực lượng trung tâm của một đất nước Vu sư.

Hiện tại các nàng đều đang sinh hoạt trong ma hộp Pandora, nghỉ ngơi lấy sức, hình thành nên một không gian của một bộ lạc nhỏ.

“Hiện tại, ta rốt cuộc cũng đã tới trình độ như Medusa.”

Nàng trầm mặc một chút rồi đứng lên,

“Đi tìm Circe cùng với những người khác đi, cũng nên gặp mặt một lần rồi! Để ta thắp lên lửa thần, xem xem lúc đó Medusa đã nhìn thấy chân lý tuyệt vọng như thế nào.”

Nửa tháng sau, Elmin đột phá thất bại.

Ở thế giới này, cực hạn của nhân loại là Bán Thần, cuối cùng các nàng cũng đã biết được sự thật đáng sợ này.

“Tại vùng đất này, Bán Thần chính là cực hạn! Nếu đổi thành một thế giới khác, có lẽ ta sẽ vượt qua nó ngay lập tức mà không bị trở ngại. Thế giới này chính là một cái lồng giam!Nó giam cầm tài năng của chúng ta!”

Giờ phút này, Elmin rốt cuộc cũng hiểu được ý tứ trước khi chết của Medusa.

Đám người Circe, Charlotte đều tuyệt vọng.

Nhưng mà Elmin lại lộ ra thần sắc kiên định,

“Không có khả năng, tất sẽ có con đường để đột phá lên cấp tám Thần Thoại, chúng ta đã không có đường lui, dù có chết chúng

ta cũng phải đột phá thành thần!”

Mấy người còn lại đều kinh ngạc, ngơ ngẩn nhìn Elmin, sau đó lộ ra tia mỉm cười nhàn nhạt.

Đúng vậy, đã không còn đường lui.

……..

Vương quốc Babylon năm 1003.

Charlotte là người thứ hai sắp đột phá cảnh giới Bán Thần.

Các nàng liền bắt đầu tìm kiếm Bán Thần Phượng Hoàng, cuối cùng họ cũng đã tìm thấy dấu chân Phượng Hoàng gần một hang động ẩn, giáp với biên của thế giới.

Lúc này đây có thêm Bán Thần Elmin áp trận. Charlotte cận kề tử vong, sau khi khiêu chiến mười ba lần, Charlotte đột phá cảnh giới Bán Thần, Phượng Hoàng bị trọng thương phải bay đi.

Vương quốc Babylon năm 1009.

Vương của Bán Thú Nhân, Emery sắp đột phá cảnh giới Bán Thần.

Các nàng lại bắt đầu tìm kiếm Bán Thần Phượng Hoàng, tại một đầm lầy, thấy có người tự chôn mình trong bùn đất, lợi dụng sức nóng của ngọn lửa để đốt cháy nước bùn, biến chính mình thành pho tượng Phượng Hoàng bằng bùn đất.

Lúc ấy, nó đang được mấy người dân ngu muội của bộ lạc cạnh đầm lầy thờ cúng, cầu nguyện.

Đại chiến mấy tháng, Emery có vô số lần cận kề tử vong, cuối cũng cũng đột phá tới Bán Thần, Phượng Hoàng trọng thương bay đi.

Vương quốc Babylon năm 1027.

Con đường đi tới Bán Thần của Circe là dài nhất, mất hơn một trăm năm, cuối cùng nàng lại sáng lập ra con đường mới "Tử Linh Vu Sư", cũng sắp đột phá tới vong linh Bán Thần.

Các nàng tìm kiếm trong đại dương, tìm thấy con Phượng Hoàng lợi dụng ngọn lửa làm đông bùn đất lại với ý đồ đem bản thân mình hóa thành một pho tượng bằng bùn đất, sau đó vứt vào biển sâu để trốn tránh, đại chiến mấy ngày, cuối cùng Circe đã đột phá Bán Thần.

……

Năm sau, vương quốc Babylon năm 1028.

Tà Thần xảy ra nội chiến lần thứ hai!

Trời long đất lở, toàn bộ vương đô sụp đổ.

Từng người lại chết đi, chỉ còn lại hai vị vương lớn Tà Thần.

Đám người Elmin rơi vào bầu không khí cấp bách mà trước nay chưa từng có.

"Nếu Tà Thần lại chết thêm một người, thân thể chân chính của Tà Thần sẽ dần thống nhất, như vậy sẽ bắt đầu có năng lực đối phó với chúng ta, thời khắc đều có thể giết chết chúng ta!"

Dù cho bốn vị vu sư Sử Thi năm đó, hiện tại đã thành bốn Bán Thần, nhưng vẫn như cũ không chịu nổi một kích. Bởi vì trăm năm này không chỉ có các nàng tiến bộ, Tà Thần cũng điên cuồng tăng cường thực lực.

Các nàng mơ hồ cảm giác được trung tâm vương đô Vu sư có một cỗ hơi thở khủng bố.

Thực lực kia có khả năng đã vượt xa tất cả Bán Thần, thậm chí

có thể đã gần với thần, chỉ sợ là mười mấy Bán Thần liên thủ cũng không phải là đối thủ....

"Đúng là hơi thở làm cho người khác kinh hoàng, nếu không phải do thế giới này hạn chế hắn....."- Bán Thần Elmin đứng trên núi, nhìn về vương đô Vu sư ở phía xa xa, Tà Thần Cthulhu khủng bố kia đang ngồi trên vương tọa bằng đá đen, có vô số vu sư đang sống trên người hắn, tất cả đều lộ ra vẻ sợ hãi,

"Thời gian còn lại cho chúng ta không đến ba mươi năm, hiện tại là thời khắc cuối cùng!

.....

"Sự hủy diệt mang đến.... phải chăng là cuộc sống mới?"

Hứa Chỉ đứng lên, cầm lấy thùng rác trong phòng, bên trong chứa một đống lớn bao bì nilon, quả hạch, đi ra cửa lớn, định đổ tại xe rác trên đường nhỏ cách đó không xa.

Với cực hạn của cái thế giới cằn cỗi đó thì Tà Thần Cthulhu sẽ không có khả năng đột phá Thần Thoại.

Nhưng hắn vẫn có thể tiếp tục trở nên mạnh mẽ hơn, tế bào cơ thể có thể tăng lên theo cấp bậc của vu sư, biến thành một Bán Thần có chiến lực bị bóp méo tới cực điểm, thậm chí gần như là một vị thần thật sự, có thể đánh mười mấy Bán Thần cùng cảnh giới một lúc, cũng có thể là cả trăm Bán Thần....

"Dưới tình huống tuyệt vọng như vậy, chỉ có thể đột phá đến cấp tám Thần Thoại mới có thể thắng lợi, các ngươi thật sự có thể làm được sao?" Hứa Chỉ vừa nghĩ vừa mang theo thùng rác trở về,

"Để cho các ngươi chút thời gian đi, không nhiều lắm."

....

Trong thế giới hiện thực.

Trong một căn phòng dán đầy hình của Elmin, một người trẻ tuổi chậm rãi tỉnh dậy, rồi đi đến bên cửa sổ.

Hắn mang đến cho người ta một hơi thở rất mâu thuẫn, rõ ràng là một thanh niên ngoài hai mươi tuổi lại có loại cảm giác già nua tang thương, khiến người ta cảm thấy trầm ổn tới cực điểm.

“Cỗ lực lượng này....”

Krypton Chặt Tay yên lặng đứng lên, nhìn vào trong gương.

Mụn nhọt và rỗ trên mặt hắn thế nhưng bắt đầu dần dần biến mất, thân thể không khỏe mạnh này cũng đã bắt đầu trở nên khỏe mạnh, “Thân thể của ta, thế nhưng....”

Đạt đến vu sư cấp sáu thì tinh thần và linh hồn đều trở nên cường đại hơn, còn có một chút quay về trên người.

Một bên khác.

Học Cũng Uổng Công cũng đứng lên, yên lặng cảm nhận toàn bộ, cảm thấy cả người tràn đầy năng lượng.

Hắn nhìn bản thân mình trong gương.

Ban đầu, bởi vì chủ trì tiến hóa của Tà Thần mà điên cuồng nghiên cứu, tra luận văn, do đó tóc trở nên khô và dễ rụng, còn trở nên có chút hói, nhưng mà hiện tại tóc lại đen nhánh lên, thoạt nhìn giống như rất nhanh sẽ có thể mọc lại.

“Thật không ngờ?”

Hắn hoàn toàn giật mình, trầm mặc một lát, lặng lẽ chớp chớp mắt,

“Trò chơi khó nhằn này không phải chỉ có khiến ngươi trọc

đầu, mà còn có thể khiến nó mọc trở lại? Khiến thân thể khỏe mạnh? Đây đều là suy nghĩ vì các người chơi a."

"Không đúng, đây là sức mạnh chúc phúc của lão bà của ta!"- Hắn yên lặng nhìn ảnh chụp màn hình, sau đó lên mạng.

Chương 146: Con Đường Thành Thần

Bầu không khí trong diễn đàn của trò chơi Bào Tử Tiến Hóa bắt đầu nóng lên, bởi vì có một người chơi nổi tiếng là 'Krypton Chặt Tay' đã thoát ra.

"Đại lão chết rồi sao?"

Mọi người không khỏi kích động, hỏi tình huống ở trong đó như thế nào.

Đương nhiên Krypton Chặt Tay cũng đã chụp lại màn hình.

Từng bức hình tinh xảo được đăng lên, toàn bộ chân tướng chậm rãi hé lộ ra.

Dần dần, tất cả mọi người đều bị sự bi tráng trong đó cảm hóa, cũng có phần bội phục sự hy sinh anh dũng của Krypton Chặt Tay.

Sau khi giải thích xong mọi chuyện.

Krypton Chặt Tay:

"Các anh em, tôi đã chết rồi, đã cố gắng hết sức, dù sao, hiện tại tình huống trong đó rất nguy hiểm. Nhưng mà, tôi đã có được chữ ký của Elmin, cho mọi người thưởng thức một chút, tôi đã lấy được hình ảnh kết thúc CG độc quyền của game."

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

(7 hình ảnh)

…

Trong hình, là Elmin đang ôm một con chim đầu trọc Địa Trung Hải, ở chính giữa cái đầu thưa thớt vài nhúm lông đen của nó là một vùng bị hói, trên đó có những nét chữ viết dị giới vô cùng thanh tú, ghi ‘Elmin’.

Đám người chơi: ????

Vốn dĩ, mọi người đang rất tốt, còn vì hắn mà bi quan, tất cả mọi người đều hiểu rõ Krypton Chặt Tay là một người rất đứng đắn, không giống loại cợt nhã như Tốc Độ Xe Akina, tất cả mọi người đều nghĩ: Làm! Cách! Nào! Để! An! Ủi! Hắn!.

Dù sao, thì vốn dĩ hắn có thể tiếp tục sống, sống đến thiên hoang địa lão, nhưng hắn lại lựa chọn hy sinh tính mạng của mình để cứu Elmin, hoàn toàn có thể xem là một anh hùng…

Nhất định phải ôn nhu một tí.

Nhất định phải khích lệ một tí.

Mọi người đều nhìn bàn phím hít một hơi thật sâu, chuẩn bị cảm xúc đầy đủ, kết quả hiện tại…

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du:

“Ha ha ha ha! Ta không nhịn được phát ra tiếng cười như này! Vốn đang rất đau lòng, kết quả, hiện tại nhìn thấy kiểu tóc đó, lại phối hợp với chữ ký kia. Thật xin lỗi, ta thật sự không thể an ủi được, thật có lỗi (vẻ mặt bất đắc dĩ.jpg)”

Haruko Thích Học Tập:

“Ta cũng cười không ngừng được, vốn dĩ sẽ không cười đến

thảm như vậy, chủ yếu là do tương phản quá lớn…Cười ra cơ bụng luôn rồi! (đáng giận)”

Học Y Cứu Vớt Thế Giới Khác:

“Người anh em, đây là do cậu, chúng tôi đều đã ấp ủ tình cảm xong hết rồi, kết quả… Cậu là biến thái hả! Vậy mà lại để cho nữ thần của tôi làm ra loại hành động như vậy. (phát điên)”

…

Krypton Chặt Tay:

“…”

Trước khi chết, yêu cầu ký tên trên cái đầu trọc, không phải là một hành động rất bình thường hả?

Tiếp đó, sau khi Krypton Chặt Tay thoát ra không được bao lâu, một vị đại lão khác, Học Cũng Uổng Công cũng thoát ra.

Mọi người triệt để kích động.

Rốt cuộc chuyện này là như thế nào?

Học Cũng Uổng Công không có thừa nước đục thả câu, vô cùng nghiêm túc kể lại một chút tình hình trong đó cho mọi người.

Hắn đã anh dũng hy sinh như thế nào, đã đỡ một đòn kia cho Elmin, sau đó, Elmin vì hắn mà đột phá Bán Thần, loại miêu tả ra cảnh tượng của một câu chuyện bi thương như này rất dễ khiến người khác bị cảm động lây, giống như là thật sự thấy được cảnh tượng oanh liệt lúc đó.

Vẫn còn có vị này là đáng tin.

Nội tâm bọn họ cảm khái không thôi, đại lão Học Cũng Uổng Công không hổ danh là người đã khởi xướng ra hoạt động tổ hợp

đoàn thể trong trò chơi này.

Vì thế, tất cả mọi người lại bắt đầu suy nghĩ, làm cách nào để an ủi vị đại lão này một chút, cũng bắt đầu ấp ủ cảm xúc, thậm chí nghĩ ra tiếp theo nên nói cái gì luôn rồi…

Học Cũng Uổng Công:

“Đúng rồi, ta có lưu lại kết cục để làm kỷ niệm, thôi không nói nhiều nữa, tôi lập tức đăng một bức ảnh lên cho mọi người tự mình cảm nhận một chút!”

Gif (1 hình ảnh).

Đây là một hình ảnh động, dùng phần mềm để ghép nối vô số hình ảnh tinh xảo lại với nhau, điên cuồng lật trang, tạo thành một cái gif.

Trong hình, là Elmin Đại Đế dùng một bàn tay ôm một cái cơ thể, cái tay còn lại thì tạo thành hình chữ V, miệng nói một câu gì đó…Nhưng chỉ nhìn khẩu hình miệng, thì hơi khó để biết được nàng đang nói cái gì.

Tuy nhiên!

Dòng phụ đề dưới cái gif này rất tri kỷ, đã giải thích rõ hơn về khẩu hình của nàng.

“Học Cũng Uổng Công là chồng của ta, ta muốn mặc chiếc váy cưới màu trắng đẹp nhất để gả cho hắn!”

Đám người chơi: !!!

Hừ!

Cái gif chết tiệt này!

Tất cả mọi người đều im lặng, lập tức phun ra một ngụm máu.

Vị trước là buồn cười, còn vị này…căn bản là không cần chúng ta an ủi. Hiện tại, nội tâm của chúng ta không hề có một tia đồng tình nào, thậm chí còn muốn đánh người!

“Không ngờ trên đời này lại có một kẻ vô liêm sỉ như vậy!”

“Elmin Đại Đế là vợ của tôi! Cậu lại dám lừa nữ thần của tôi!”

“Krypton Chặt Tay, Học Cũng Uổng Công, hai người các ngươi mau ra đây chịu đòn! Tội dám lừa gạt nước mắt của tôi!”

“Đúng là sự sỉ nhục đối với đội fan Tà Thần hâm mộ Elmin chúng tôi! (giận sôi máu)”

…

Bọn họ bắt đầu điên cuồng chỉ trích, tên này thật là không biết xấu hổ!

Sau khi náo loạn hơn một tiếng đồng hồ, kết quả Tốc Độ Xe Akina cũng thoát ra.

“Ngay cả tên gia hỏa này, cũng chết hả?”

Mọi người không nhịn được hỏi.

Haruko Thích Học Tập:

“Ha ha ha, mặc kệ cậu muốn nói gì, Tốc Độ Xe Akina, trước tiên cậu cứ ra đây chịu đòn đi cái đã!”

Học Y Cứu Vớt Thế Giới Khác:

“Đúng, tôi đã không còn tin mấy người nữa, hai tên trước đã cợt nhã như vậy rồi. Cho nên…cứ đưa hắn đi xử mười phút, rồi hãy kéo ra cho giải thích!”

…

Tốc Độ Xe Akina: ???

Đã xảy ra chuyện gì, tôi đã làm gì sai!

Hắn vô cùng kinh ngạc, tại sao vừa xuất hiện liền bị đưa đi xử tội, hắn chưa làm cái gì hết mà.

Tốc Độ Xe Akina:

“Khụ khụ khụ! Mọi người hãy nghe tôi nói. Hiện tại, trong thế giới Vu Sư đã là năm thứ 1031. Chúc mừng vương quốc vu sư Babylon đã đi tới thiên niên kỷ.”

Krypton Chặt Tay:

“Cậu còn chưa nói, cậu đã chết chưa!”

“Tôi chết rồi. Hiện tại, thế giới Vu Sư trong đó đã tới thời khắc sống còn cuối cùng, hai đại Tà Thần đang chiến đấu với nhau, chờ hai người bọn họ phân chia thắng bại xong, cũng là lúc hắn bắt đầu loại bỏ sạch sẽ toàn bộ tàn dư của ba vương quốc lớn.”

Tốc Độ Xe Akina nói:

“Ba người chúng ta đã chính thức rời khỏi trò chơi, bên trong chỉ còn lại một quyển sách Dọa Não Nhỏ Xuống Núi vô dụng nhất thôi, hắn hoàn toàn không có tác dụng gì cả, chỉ có thể ở trong đó truyền lại tình huống của thế giới Vu Sư cho chúng ta.”

Nhóm của chúng ta đều đã lạnh rồi sao?

Thế giới Vu Sư phải…

Sau khi vui cười xong, trong đầu mọi người không nhịn được nảy sinh ra ý nghĩ khủng bố này.

Tiếp theo, Tốc Độ Xe Akina phổ cập một chút kiến thức cho mọi người, tình huống của thế giới Vu Sư càng thêm kinh khủng.

Không có khả năng thành Thần, tất cả mọi người sẽ chỉ dừng lại ở cảnh giới Bán Thần.

Trên thực tế, lúc đó Medusa đã đột phá rồi, nhưng mà lại không có thành Thần, cho nên mới bị Tà Thần Cthulhu đánh chết.

Khi người xung quanh nghe đến chuyện ngôi mộ, cả người đều run rẩy, nhớ tới lời nói trước khi chết của Medusa, cuối cùng chân tướng cũng được rõ ràng.

Lần này, mọi người càng thêm tuyệt vọng, họa vô đơn chí, con đường thành Thần đã bị cắt đứt, Tà Thần Cthulhu từ thế giới khác tới kia đã là vô địch, gần như không còn có đường nào để phản kích nữa.

“Cậu vẫn chưa nói, cậu chết như thế nào.”

Học Cũng Uổng Công không nhịn được hỏi, hắn cũng rất kích động.

“Tôi tự sát.”

Tốc Độ Xe Akina nói:

“Tôi rời khỏi trò chơi là do tự sát.”

Tự sát?

Đầu óc mọi người trống rỗng, không thể hiểu được.

Chương 147: Sau Tất Cả

Chuyện này quá bất ngờ. Trong ba người rời khỏi, hiện tại người nghiêm túc nhất lại là Tốc Độ Xe Akina. Như thế có thể hiểu được, bây giờ trong đó đã cấp bách tới mức nào.

Tốc Độ Xe Akina:

“Mấy người chơi chữ đỏ kia, tôi biết các người nhất định đang nghe lén trong diễn đàn! Tôi cho các người biết, chắc chắn các người sẽ thua, chúng tôi đã có biện pháp thắng rồi, Tà Thần của các người không đủ trình!”

“Biện pháp chắc chắn sẽ thắng là gì.”

Mọi người không nhịn được giật mình một cái.

“Vẫn như trước, đó là trở thành Thần!”

Tốc Độ Xe Akina:

“Đường là do con người tạo ra, cảnh giới vu sư từ một tới bảy cũng là do con người từng bước từng bước có được, tạo nên nó, vậy thì tại sao cấp tám Thần Thoại lại không thể?”

“Vu sư là là một đám người theo đuổi chân lý, đường này không thông, thì chúng ta đi đường khác.”

Tốc Độ Xe Akina nói:

“Con đường thành Thần này, đã được chuẩn bị xong rồi, tam đại vương quốc chúng ta và Quang Minh Giáo Hội, toàn bộ thế lực đã liên hợp lại với nhau, bày ra một ván cờ kinh thiên động địa trên thế giới. Cho nên, tôi tự sát…Hai Tà Thần kia, các người nghe

rõ cho tôi!! Nhóm người Elmin trong đó, sắp sửa tuyên chiến với hai người các ngươi, sẽ không cho các ngươi giết chết đối phương để dung hợp hoàn toàn!"

Lời tuyên bố của Tốc Độ Xe Akina vừa rơi xuống, lập tức đã kéo đến một hồi sóng to gió lớn.

...

Còn có đường sống từ trong phản kích?

Sau khi đọc bài đăng này, tôi nháy mắt liền kích động đứng lên.

Nhưng mà nghĩ thế nào thì cảm thấy cũng là điều không thể.

Bán Thần chính là cực hạn của thế giới Vu sư.

Nếu như thật sự muốn thành thần, có lẽ phải giống như Medusa nói, chỉ có cách là phi thăng Thần giới, muốn vậy thì phải tới vùng đất của thần linh. Nếu không thì không ai có thể đột phá tại một nơi cằn cỗi như vậy.

Nhưng mà Tốc Độ Xe Akina thế nhưng lại nói đã có biện pháp?

Một câu này rơi xuống, không chỉ có cư dân mạng kích động mà ngay cả hai viện nghiên cứu lớn cũng không bình tĩnh nổi.

"Có lẽ hắn cũng chỉ là nói chuyện giật gân, kéo dài thời gian, dù sao cũng không có khả năng thành thần."

Một đám nhân viên nghiên cứu mặc áo blouse trắng đi qua đi lại, gấp gáp đứng lên.

Bọn họ thậm chí còn muốn lập tức đi điều tra thân phận của Tốc Độ Xe Akina, đi ngăn cản hắn, chỉ là đám người Tốc Độ Xe Akina chưa từng để lộ ra thông tin bản thân trong hiện thực, mà muốn công phá diễn đàn hắc khoa học kĩ thuật này cũng là chuyện

không thực tế.

……..

Lúc này, Tốc Độ Xe Akina vẫn đang tiếp tục lên tiếng.

“Mọi người không cần phải gấp gáp, mọi người đều có trách nhiệm giữ gìn điều kiện môi trường của trò chơi, và xử lý người chơi chữ đỏ! Căn cứ theo tốc độ dòng chảy của thời gian thì bên trong hẳn là đã bắt đầu rồi, chỉ cần chờ Dọa Não NHỏ Xuống Núi- với tư cách là người phát sóng trực tiếp, chụp lại màn hình…….

Còn tôi sẽ ở bên ngoài làm người giải thích, chúng tôi sẽ truyền hình trực tiếp cho mọi người về ván cờ kinh thiên này.

Nhưng mà một giờ ở bên ngoài bằng bốn năm ở bên trong, dù cho mấy người chơi chữ đỏ kia có biết, cũng sẽ không có khả năng ứng đối được.”

Tốc Độ Xe Akina nói:

“Trận bố cục này, có thể nói là biến cố lớn nhất trong toàn bộ lịch sử của thế giới Vu sư! Bố cục duy nhất trong ngàn năm qua, nếu như thành công, sẽ viết lại toàn bộ lịch sử thế giới. Sau này, con người liền có thể chế ngự được thiên nhiên! Chúng thần trên bầu trời kia đều sẽ bị chúng ta đánh chết! Chúng ta sẽ vượt xa thời đại của Luyện Kim Đại Đế! Vượt qua cả ba nữ vu sáng lập nên thời đại Vu sư!”

Cục diện thế giới thay đổi lần duy nhất trong ngàn năm qua?

Đánh chết chúng thần trên bầu trời?

Ngọa tào!

Toàn bộ cư dân mạng đều sôi sục lên.

Tên hỗn đản này đúng là kẻ giết thần chuyên nghiệp a...

Cùng lúc đó, bọn họ đều đang ngồi ở trước máy tính, trong đầu hiện lên các ý niệm phức tạp: Chúng ta đều đã chứng kiến toàn bộ, từ thời đại ám nữ vu đến thời đại Luyện Kim Đại Đế, cùng với thời đại mà Tà thần buông xuống.

Toàn bộ đều thuộc về thế giới sử thi.

Đại đa số người ở "Đồ văn trực tiếp" đều đã chứng kiến, thay đổi, tham dự, trưởng thành, từng bước đi tới huy hoàng, vô số bài hát ca tụng về máu và nước mắt đã rơi, đã có vô số anh hùng hy sinh rồi lại tái sinh....

Trước mắt, thời khắc cuối cùng cũng sắp đến?

Thế giới rốt cuộc sẽ phát sinh thay đổi gì đây?

Mọi người đều bị cảm xúc của Tốc Độ Xe Akina kéo theo, cảm xúc nhiệt huyết bắt đầu lan tràn.

Tốc Độ Xe Akina:

"Ván cờ thế giới đã hoàn toàn mở ra, chúng ta hãy chứng kiến trực tiếp vị thần thứ nhất trên thế giới Vu sư!"

"Phản kích, sắp bắt đầu!"

Rầm!

Quả nhiên không đến 30 giây, ảnh chụp màn hình đầu tiên xuất hiện.

Là được Dọa Não Nhỏ Xuống Núi công bố.

"Bên trong hẳn là bắt đầu động thủ rồi, vậy để tôi bình luận một chút, trước tiên mọi người xem bức ảnh này đã……"- Tốc Độ Xe Akina bắt đầu nghiêm túc.

Trong ảnh chụp màn hình là cảnh bầu trời sụp đổ, ở giữa

vương đô Cthulhu có một Tà Thần khủng bố đang đứng, mưa máu rơi xuống từ không trung, vô số người đang khóc lóc và chạy trốn trên phố.

Trong cơn mưa máu, trên đường phố xuất hiện một thiếu nữ tóc vàng mặc trường bào Vu sư, trên tay cầm một quyển sách màu đen, nhẹ nhàng hôn lên.

Mọi người:???

Tốc Độ Xe Akina:.....

Sao lại thế này, rốt cuộc bên trong đã xảy ra cái gì?

Ngươi, quyển sách này sao lại không đứng đắn như vậy, không theo kịch bản gì cả, đi lên một cái liền ân ái?

Vương bát đản, ngươi cũng sa đọa rồi! Hình ảnh như vậy thì làm sao ta bình luận đây!

.....

Vương quốc Babylon năm 1040.

Trong một khoảng không gian tối tăm không rõ, chính giữa đại địa là một tế đàn màu đen đầy những ma văn luyện kim tinh xảo, rộng lớn, mang theo hơi thở cực kỳ xa xưa, xung quanh là từng đợt khói đen nhè nhẹ vờn quanh, mang theo cảm giác yên lặng quỷ dị mà thần bí.

Circe lẳng lặng ngồi bên cạnh tế đàn, hơi nhắm mắt lại, phảng phất như nhớ tới hình ảnh về bộ lạc năm đó.

Ba nữ vu tay cầm ngọn đuốc, chân dẫm lên núi thi thể, máu me thảm khốc.

“Nếu chúng ta không muốn đi đến diệt vong!”

“Tử vong, không thể đè ép khuỷu tay của chúng ta, không thể hủy diệt sống lưng của chúng ta!..... Hôm nay, lịch sử sẽ ghi lại dũng khí của chúng ta!”

Vào ngày đó, có vô số nữ tử đi tới, bỏ lại trượng phu, từ biệt con cái, các nàng biết là rõ là sẽ chết, biết được sẽ phải chịu thống khổ như nào, nhưng không ai lùi bước cả.

“Mọi thứ đều giống như năm đó.”

Circe cười khẽ, giống như nhìn thấy những năm tháng tuổi trẻ vậy, chỉ là hiện tại, đã là thời đại thuộc về người trẻ tuổi, cho dù là nàng đệ tử Medusa, hay là đám người Elmin, Charlotte……

Trong cơn mê mang, nàng dường như nghe thấy tiếng Medea ở nhẹ nhàng thì thầm, “Circe thân ái, để có thể thắng lợi, ngươi nguyện trả giá gì đây?”

“Tất cả mọi thứ.”

Circe thấp giọng trả lời.

Bỗng nhiên nàng thấy hoa mắt, nàng ngơ ngẩn nhìn về phía dưới tế đàn, có mấy trăm nữ vu đại thần đang đứng xếp hàng.

Ầm vang!

Không gian chấn động.

Nghiêm túc, ngưng trọng, trong không khí là một mảnh nặng nề.

Các nàng đều hiểu rõ, sự tồn vong của thế giới đều nằm trong trận chiến này, đây đã là hy vọng cuối cùng.

Tất cả tinh nhuệ của ba vương quốc đều ở chỗ này, thậm chí còn có cả những tù phạm cường đại đã từng bị giam giữ trong ngục giam, mấy trăm vu sư cấp năm, 37 vu sư Sử Thi, cùng với hai

vu sư thiên tài đã đào vong trong một trăm năm qua- gần đây cũng đã tấn thăng Sử Thi sơ cấp.

Chương 148: Thuận là phàm, nghịch là thần

“Thế giới phải cân bằng, chân lý của vu sư chúng ta đó là sự thay thế tương đương, chúng ta muốn có được cái gì thì nhất định phải trả một cái giá tương xứng....” Circe đứng dậy, thản nhiên đứng ở trên tế đàn, nhìn mấy trăm nữ vu đại thần phía dưới,

“Chúng ta bắt đầu đi.”

.....

Tại một trấn nữ vu nhỏ.

Nơi này là một nơi bí mật để tụ hợp, nhưng giờ đã không còn một bóng người.

Ngoại trừ nhóm vu sư cao giai đang ở trong không gian thì nơi này có vô số vu sư cấp thấp, sớm đã phân tán các nơi trên thế giới, ẩn núp ở mọi ngóc ngách của mỗi thành phố, chỉ chờ thời khắc cuối cùng của thế giới.

Tại một chỗ dân cư trong trấn nhỏ.

Lucy, Charlotte, Elmin đang ở trong hoa viên, cầm bình tưới, chăm sóc cây và cắt tỉa cành lá.

Sau khi Lucy sống lại chỉ là một vong hồn, cả người là một hư ảnh nhàn nhạt và trong suốt, nhưng nàng vốn dĩ là một vu sư thiên tài xuất thân từ học viện, năm đó ba người cùng một nhóm, hiện tại nàng cũng đã tu luyện tới vu sư tử vong cấp năm.

Ba người đang nói chuyện phiếm trong hoa viên, như là những

tỷ muội thân mật nhất vậy.

Charlotte nhẹ giọng nói: “Ba người chúng ta, cuối cùng cũng đã tụ họp lại với nhau lần nữa, ta đã nghĩ tới hình ảnh này vô số lần, thậm chí Elmin còn ngăn cản ta...”

Elmin cười thản nhiên, cũng không có trả lời.

Lucy ngơ ngẩn nhìn hai người, nàng hoàn toàn không thể tưởng được bởi vì chính mình, thế nhưng đã thay đổi toàn bộ quỹ đạo của thế giới.

Thế giới giống như vây quanh nàng, lấy sự sống lại của nàng làm trung tâm mà vận chuyển.

Mà hiện giờ, hai tỷ muội năm đó lại vì nàng, đã trưởng thành tới tồn tại cực hạn của thế giới này - Bán Thần, ngẫm lại liền cảm thấy khó thể tưởng tượng được.

“Ba người các nàng, nhóm ba người năm đó... rốt cuộc cũng viên mãn.” Một thanh trường kiếm màu đen dựng bên cạnh vách tường màu trắng, nhìn một màn này giữa ba người rồi nói nhỏ, giống như nhìn thấy ở trong hoa viên, không phải là hai vị quân chủ đại đế, mà là ba thiếu nữ vu sư đang vui cười.

Vì để quay lại giờ khắc này, Charlotte đã phải trả giá quá nhiều.

“Chúng ta sắp phải đi rồi, chắc chắn hai người chúng ta sẽ trở về.”- Charlotte đứng lên, cầm lấy trường kiếm.

“Chờ chúng ta.” Elmin vẫy tay rồi rời khỏi sân trong.

Trong hoa viên, chỉ còn lại một u hồn nhàn nhạt mông lung của nữ tử, Lucy không nói gì cả, chỉ lẳng lặng nhìn các nàng rời đi.

Sau khi rời đi một khoảng cách, Charlotte quay đầu, ngưng

trọng nhìn Elmin, “Sắp bắt đầu rồi, cậu còn nhớ rõ cách mở ra chân lý vu thuật không?”

Elmin gật đầu, nhớ tới câu nói gây gợn sóng kia của vị lão sư lánh đời trước đây:

“Thế giới chấn động, là khởi nguồn của mọi thứ! Thiên địa chấn động! Sinh mệnh chấn động! Chấn động sẽ hình thành sóng gợn! Sóng gợn chính là sức mạnh của sự sống!”

“Còn linh hồn thì sao?” Charlotte hỏi.

Elmin trả lời, “Linh hồn cũng chấn động, thậm chí linh hồn của bản thân cũng chính là một loại năng lượng sóng gợn.”

“Nhớ kỹ toàn bộ, và nhất định phải trở về.” Charlotte cũng cười rộ lên.

“Như vậy thì đi tìm chết đi.”

Vừa dứt lời, trường kiếm Pandora trong tay Charlotte hóa thành một mảnh sương đen, phát ra tiếng rít kinh người, đâm vào ngực Elmin.

Rầm!

Trên ngực Elmin chảy đầy máu tươi, nháy mắt tử vong.

Giây tiếp theo, cả người Elmin hóa thành một bãi huyết nhục, bị hấp thu vào trong ma kiếm.

Ánh trăng chiếu sáng mặt đất.

...

Rìa vách núi, Emery phủi phủi cánh chim màu xám phía sau lưng, duỗi duỗi đôi chân thon dài hoàn mỹ, ngồi đung đưa trên bên cạnh vách núi, mũi chân giống như chuồn chuồn lướt nước, móng

chân trắng như tuyết lại sắc bén lạ thường, mang theo cái đẹp của dị vực.

Trên khuôn mặt Emery nổi lên ý cười nhàn nhạt,

“Có người đã từng nói với những vu sư chúng ta rằng, nếu thế giới của chúng ta quá cằn cỗi, mà vùng đất của chúng thần- ‘ Achilles ’lại không mở cửa, thì phàm nhân không cần phải dựa vào thần nữa, chúng ta hoàn toàn có thể sáng lập nên một Thần giới mới thuộc về chính phàm nhân chúng ta…”

Cần gì phải dựa vào chúng thần trên trời?

Thuận là phàm, nghịch là thần! (Thuận theo thì chỉ là người bình thường, nghịch lại mới có thể thành thần)

Ta đã đến thế giới này, đương nhiên sẽ vì thế gian mà mở ra thần đạo!

Nếu cầu nối giữa thần đã đứt thì hãy để cho chúng sinh đương thời kế tục thần đạo!

Nếu thành thần mà không có nơi ở, họ sẽ vì hậu thế muôn dân lập nên Thần giới!

……...

Thanh âm tràn đầy kiêu ngạo và cuồng tiếu kia vẫn quanh quẩn bên tai như cũ.

Không hổ là Thần của sự mù quáng và ngu ngốc, hắn quá mức ngu xuẩn……..

Cái loại ý tưởng này thực vớ vẩn, cho dù là nàng cũng cảm thấy vớ vẩn. Ngu xuẩn, hoang đường, không thực tế, nhưng càng nghĩ lại càng thấy ngọn lửa rực cháy trong đôi mắt của mọi người, như là đang ẩn chứa một tia chờ mong mãnh liệt nào đó,

“Tà Thần đến từ một thế giới khác, bọn chúng đã trải qua lễ rửa tội của văn minh bọn chúng, cho nên đối với thần không có kính sợ, thường nói về những chuyện nghịch thiên, nghịch thần…... Thậm chí Tà Thần còn cảm thấy chính mình vốn đã là Thần, căn bản không cần phải sợ chúng thần trên bầu trời kia. Chúng đích xác đã mở ra một con đường táo bạo cho chúng ta……. Chúng ta thật sự muốn thử thử một lần.”

Bầu trời đêm đen kịt, toàn bộ trên vách núi là một mảnh tĩnh mịch, xung quanh truyền đến tiếng gió nhẹ nhàng, ánh trăng treo ở giữa không trung.

Một bóng người mơ hồ mang theo một thanh kiếm, sớm đã ẩn thân vào trong bóng đêm.

“Lão sư...”- Thanh âm của Pandora bắt đầu nghẹn ngào.

“Đến đây đi, ta chờ các ngươi đã lâu.”- Emery bình tĩnh nhìn không trung, không nhúc nhích,

“Bắt đầu đi.”

Phốc!!

Một thanh kiếm bỗng nhiên hung hăng đâm vào ngực Emery .

Máu tươi yêu diễm nở rộ, giống như những đóa hoa trước bình minh.

Emery chậm rãi ngã vào trong vũng máu, ánh mắt chậm rãi mơ hồ.

“Không có bất cứ sợ hãi nào, ta tựa hồ như đã sớm đợi chờ cái chết...”

Tầm mắt nàng phảng phất như xuyên qua mây mù nhìn vào mặt trăng trên cao, nàng hốt hoảng như thấy được mình năm đó,

thấy được đoạn năm tháng mình nhân lúc Luyện Kim Đại Đế tuổi già mà mưu phản kia, nhưng nội tâm lại cực kỳ bình tĩnh,

“Lại nói tiếp, mấy năm nay ta sống thoi thóp ở trong ngục giam, bây giờ ra đây lại bôn ba theo các ngươi, giờ ta còn phải đấu tranh cái gì nữa? Không có mục tiêu, không có mộng tưởng……”

Đột nhiên, một người đàn ông cao lớn uy nghiêm tựa như thiên thần hiện lên trước mắt, là si niệm mà bản thân nàng theo đuổi cả đời, cố gắng vượt qua nhưng lại không thể.

Nàng khẽ giật mình, sau đó cười rộ lên.

“Có lẽ, thời khắc nghe được Luyện Kim Đại Đế đã chết kia thì tim ta cũng đã chết...”

Ánh trăng vẫn dịu dàng chiếu rọi, cả người Emery bị ma kiếm cắn nuốt, vị đại đế cường đại nhất trong cả một thế hệ của vương quốc Bán Thú Nhân, vị Bán Thần Bán Thú Nhân duy nhất, cuối cùng lại chết trên một vách núi mà không ai hay biết.

...

Phía trên Liên Bang vu sư quốc.

Ầm vang.

Một đạo thiên thạch màu đen bắn ra, hơi thở của Bán Thần hoàn toàn bùng nổ, ầm ầm như thiên thạch bạo phát, vẽ ra một cái đuôi của sao chổi, di động toàn bộ Tà thần Cthulhu trên không trung.

Charlotte cầm Pandora trong tay, chậm rãi nhìn xuống mọi thứ.

Bầu trời tối sầm, một vòng ánh trăng chậm rãi treo lơ lửng, Tà Thần Cthulhu khủng bố vẫn che lấp bầu trời như cũ, ngồi ở trên

vương tọa, không nhúc nhích, mà vô số vu sư đang dại ra khi thấy một màn này.

Chương 149: Vì Chúng Sinh Mở Ra Thần Đạo

“Đây là ai?”

Rầm!

Một quang mang màu đỏ sậm hiện lên, chói cả mắt, lóe sáng toàn bộ vương đô Cthulhu trên không.

“Vĩnh dạ tam thập thiên!”

Charlotte tay cầm trường kiếm, mạnh mẽ vung lên. Một đạo Vĩnh Dạ Chi Đồng sáng như tuyết ở trong bóng tối bộc phát ra màu đỏ sẫm, tinh thần lực khủng bố bùng nổ, tràn ngập toàn bộ vương đô Cthulhu.

Do không kịp chuẩn bị trước nên đã có không ít vu sư trong giáo phái Tà Thần rơi vào vùng tâm linh của vu thuật, và có thể đều sẽ tử vong trong cơn ngủ say.

“Charlotte....”- Tà Thần Cthulhu đột nhiên ngẩng đầu, nhìn về phía quang mang đỏ sẫm đang bùng nổ kia,“Các con dân vu sư của ta, mau trốn vào trong không gian trong ma hộp của đại học Victoria.”

“Chạy mau!!”

“Chạy mau!!”

“Là Charlotte, dư nghiệt của tam đại vương quốc!”

Ngay lập tức, thân hình Tà Thần Cthulhu trở nên rối loạn , vô

số vu sư khóc rống lên, chen chúc thành một đoàn đông nghìn nghịt, chạy như điên về phía đại học Victoria.

“Quy thuận giáo phái Tà Thần tà ác, những người như các ngươi không xứng làm người....”- Charlotte thản nhiên cười, lộ ra thần thái tàn nhẫn của hội cứu thế Tường Vi năm đó.

Bùm!

Một tia sáng lớn lóe lên, toàn bộ thân thể của Tà Thần Cthulhu đều bị chấn động, dưới lực lượng khủng bố của Bán Thần Charlotte, đã có một số lượng lớn vu sư tử vong.

“Charlotte chết tiệt……..”- Tà Thần Cthulhu hơi tức giận.

Nhưng hiện tại, hắn chỉ có thể tùy ý để cho Charlotte tàn sát con dân ở trên người hắn.

Bởi vì phần lớn sức mạnh của hắn đều đã dùng để kiềm chế “Nỗi sợ hãi không thể diễn tả” của bản thân. Một khi sức mạnh phản kích bộc phát, thì ngược lại trong nháy mắt sẽ giết chết toàn bộ con dân của vương đô, không trừ một ai.

Sau một lúc lâu, gần như hầu hết con dân đều đã được sơ tán, số còn lại thì bị Charlotte tàn sát hơn phân nửa, trường kiếm Pandora trong tay nàng lại càng thêm đỏ tươi, mang theo oán lực kinh khủng.

“Charlotte...”

Tà Thần Cthulhu bắt đầu chậm rãi thức tỉnh, cuối cùng cũng hoàn toàn giải phóng sức mạnh của mình.

“Nỗi sợ hãi không thể diễn tả” đã thức tỉnh!!

Thế giới thoáng cái liền trở nên u ám, vô số mây đen dày đặc tụ lại, càng ngày càng dày, càng ngày càng đen, vây quanh thân

hình to lớn của Tà Thần Cthulhu.

Toàn bộ Tà Thần đều bắt đầu chậm rãi chấn động, mặt đất cũng nhanh chóng rung chuyển, trên da của Tà Thần bắt đầu nổi lên một đám thịt mầm đỏ tươi quỷ dị, giống như là vô số cánh tay rậm rạp, khuấy động lên hơi thở quỷ dị và hắc ám.

……..

Phía mặt đất xa xa, là thành thị phụ thuộc bên ngoài vương đô Cthulhu, có vô số gia đình vu sư và người dân bình thường sinh sống tại đó.

Trên đường phố, tất cả người dân đều ngẩng đầu nhìn lên bầu trời bị một rừng cánh tay đâm thủng.

Ầm ầm ầm!!

Tà Thần to lớn đứng lên, người khổng lồ cao sáu nghìn trượng này cũng phải cao tới hông của Hứa Chỉ, trong nháy mắt đã làm mặt đất sụp đổ, núi non cấu tạo nên ghế dựa cũng ầm ầm sập xuống, phảng phất như là đến diệt thế vậy.

Trên thân thể của Tà Thần Cthulhu, thi thể của những Vu Sư không kịp chạy trốn hoặc là bị Charlotte giết chết đều hóa thành cơn mưa huyết nhục, rơi xuống người dân trên mặt đất, sền sệt lại mang theo mùi tanh.

A!!!

Vô số người thét chói tai, ngẩng đầu nhìn lại.

“Không nên nhìn!!!”

Có người hét lên trong tê tâm liệt phế.

Nhưng mà vẫn có người nhịn không được ngẩng đầu nhìn lại, nhìn thấy thân thể của Tà Thần Cthulhu, họ liền cảm thấy không

thể diễn tả được, bọn họ lập tức nhịn không được ôm đầu sau đó rơi vào trạng thái điên cuồng, kêu rên nức nở, không đến vài giây sau đều bị chảy máu thất khiếu mà chết.

“Không được nhìn thẳng vào Thần!”

Có một nữ vu kêu lên một cách thê lương, bởi vì sợ hãi tột độ nên nước mũi nước mắt của nàng đều điên cuồng chảy xuống, thanh âm gào thét cắt qua bầu trời đen tối, “Không được ngẩng đầu lên xem, chỉ nên cúi đầu chạy trốn thôi! Người đứng đầu thế giới vĩ đại đã sống lại, chạy mau!”

“Chạy a!”

“Ta không có muốn chết!!”

Nhất thời liền có vô số tiếng kêu rên thê lương mà điên cuồng, khắp nơi đều là đám người chạy trốn.

Một bên khác, trên đường phố của một thành thị, tại một quầy bán đồ trang sức nhỏ.

Một thiếu nữ tóc vàng xinh xắn, tay ôm một quyển sách màu đen rất dày, đang quan sát một số đồ trang sức,

“Cái khuyên tai này có đẹp không?”

Bao nhiêu năm qua, chiếc ma hộp Pandora được sử dụng như một không gian luyện kim, nhưng đó cũng chỉ là một phần nhỏ. Còn đại bộ phận ma hộp đều bị xem là vật thay thế cho kim loại, được dùng để làm thành các loại dụng cụ, bao gồm cả trang sức.

“Ngươi điên rồi! Còn không mau chạy!”- Quán chủ là một người đàn ông trung niên, lập tức bỏ lại toàn bộ trang sức, điên cuồng chạy trốn cùng với đám người kia.

“Lynda, cô cũng chạy trốn đi, nhớ không được nhìn thẳng vào

Tà Thần.”

Quyển sách trong tay thiếu nữ đột nhiên lên tiếng,

“Chỉ cần đừng nhìn thẳng vào hắn là được... Tà Thần Cthulhu vì để tận lực không giết chết con dân của mình nên sẽ không phát ra âm thanh nào đâu.”

“Ta đã biết.”- Lynda cười nhẹ.

Nàng vẫn điềm đạm trước sau như một, không nghĩ thêm bất cứ gánh nặng gì, nhưng mà đột nhiên lại có một cỗ bất an tràn ngập trong lòng:

“Ngươi nhất định phải sống sót trở về.”

“Sẽ không có việc gì cả.”- Quyển sách màu đen cũng lộ ra một tia ôn nhu,

“Ta sẽ thay thế sử quan của Quang Minh Giáo Hội chúng ta, ghi lại thời khắc lịch sử cuối cùng của thế giới vu sư này!..... Ta đang mang theo hy vọng của ba người còn lại, sẽ cố gắng vì vong hồn của bọn họ mà truyền đạt lại tin tức.”

Lynda bỗng nhiên cười rộ lên, gương mặt xinh đẹp động lòng người, nỉ non nói:

“Ta đang nhớ tới thời điểm chúng ta lần đầu gặp mặt, khi đó ngươi toàn nói những lời kỳ quái, khoảng thời gian thú vị kia thật khiến người ta hoài niệm, những lời nói tục tĩu bẩn thỉu kia, ngươi có thể nói lại một lần không?”

Quyển sách màu đen ngây ra một lúc, cười rộ lên, đọc lại từng câu, giống như là đang cảm thán thời gian năm đó vậy.

“Mỹ nữ, chúng hẹn gặp sau nhé?”

Rầm.

Huyết nhục khắp bầu trời rơi xuống mặt đất, rơi trên khuôn mặt nàng.

“Mỹ nữ, có thể nhẹ nhàng vuốt ve thân thể ta rồi viết tên lên người ta không.”

Trong sự hỗn loạn từ tiếng la hét tuyệt vọng của người qua đường, cỗ thanh âm đó cơ hồ là không thể nghe thấy, nhưng Lynda vẫn tiếp tục nghe, bước từng bước nhỏ về phía trước.

“Như vậy ta có thể may mắn được nàng làm thành áo da thú rồi mặc ở trên người sao?”

Lynda ôm quyển sách màu đen một cách ôn nhu, mỉm cười, hoảng hốt như hoàn toàn nhớ lại năm đó, từng màn hài hước trong thư phòng kia.

“Xin hãy nghiêm túc liếm mỗi một trang sách, hôn môi với ta.”- Lời còn chưa dứt.....

“Được.”

Trong màn mưa máu bay tán loạn, thiếu nữ tóc vàng nhẹ nhàng cúi đầu, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng lại mang theo thần sắc ôn nhu, đôi môi phấn hồng chậm rãi in ở trên trang sách, vào thời khắc đó, hình ảnh kia đẹp đến mức không gì có thể sánh được.

“Nàng...” Hắn ta kinh ngạc nhìn mọi chuyện xảy ra.

Lúc thiếu nữ hạ môi xuống cũng là lúc những giọt nước mắt trong suốt đồng thời rơi xuống trang sách, dừng lại ở trên người hắn, khiến hắn ta không nhịn được theo bản năng.....

Chụp màn hình.

Chương 150: Món Quà Từ Ba Vị Vu Sư

“Nhất định phải sống sót trở về.”

Thiếu nữ tóc vàng cao gầy xinh đẹp tê tâm liệt phế hét lên, sau đó liền quay đầu chạy vào bên trong dòng người.

Rầm!

Quyển sách rơi trên mặt đất.

Từng trang sách nhanh chóng bị gió mở ra, mỗi trang sách đứng thẳng trên mặt đất giống như xúc tua bạch tuộc, ngơ ngẩn nhìn về phía bóng dáng kia, mất một lúc lâu mới hồi phục lại tinh thần.

Hắn ngây người một chút, thuận tay đem hình ảnh phát lên trên mạng.

“Bắt đầu rồi.” Sắc mặt hắn dần dần kiên định, ngửa đầu nhìn lên.

Trên bầu trời, sương mù cuồn cuộn quanh cả người Tà Thần Cthulhu, hình thành một vòng mây dày đặc màu máu đục, giống như một động cơ hơi nước, thậm chí còn giống như đám mây hình nấm từ các vụ nổ hạt nhân, chúng đang vây quanh cơ thể hắn.

“Đó là vu sư dùng tinh thần lực làm bốc hơi làn da cơ thể, hội tụ ra hình ảnh khủng bố.” Cổ họng hắn khô khốc, khó có thể kiềm chế nội tâm sợ hãi, hai mắt không khỏi trợn trắng, ‘ Nhiều năm qua, mỗi một bộ phận trên cơ thể hắn đều đã đạt tới vu sư cấp hai.”

Là một bộ phận của Tà Thần, đương nhiên sẽ không chịu ảnh hưởng bởi "Nỗi sợ hãi không thể diễn tả" của Tà Thần, sẽ không chết nếu nhìn thấy cơ thể của nó.

Nhưng ngược lại, hắn dần dần cảm nhận được một lực hút vô hình, đang lôi kéo hắn, kêu gọi hắn, phảng phất khiến cho hắn trở về vòng tay ấm áp của mẫu thân.

Tà Thần Cthulhu này quá cường đại.

Nó theo bản năng bắt đầu hút các bộ phận trên cơ thể mình đang nằm rải rác.

Có lẽ vào thời điểm nó cường đại hơn, thì dù cho các bộ phận khác có bị giấu đi thì nó cũng có thể cảm nhận được, hoàn toàn không còn chỗ ẩn nấp, dù sao vốn dĩ đó cũng là một phần cơ thể của nó.

"Rốt cuộc chúng ta đã tạo ra một cái sinh vật tiềm năng khủng bố gì vậy." Cuốn sách màu đen lẩm bẩm, trong lòng có một cỗ nặng nề không nói nên lời.

.....

Ghế dựa bằng núi non bên cạnh đã gãy.

Tà Thần Cthulhu kịch liệt run rẩy, cuối cùng cũng đứng lên hoàn toàn, hoàn toàn lấy lại toàn bộ sức chiến đấu, toàn thân được một lớp sương màu đen vây quanh.

Ở thời khắc mọi người chạy trốn, từ Tà Thần Cthulhu lại truyền đến một cỗ thanh âm khủng bố, uy nghiêm, hỗn loạn, cuồng bạo đan xen lẫn nhau, "Đây là những con dân đã thần phục chúng ta, tổn thất quá nhiều."

"Charlotte, đây là sự giãy giụa cuối cùng của các ngươi sao? Những người khác đâu? Elmin, Circe?" Ánh mắt Tà Thần Cthulhu

bình tĩnh, nhìn chăm chú vào Charlotte đang đứng trên bầu trời, nó không tin rằng Charlotte sẽ tới cửa chịu chết một cách vô duyên vô cớ như vậy.

Giọng nói của Tà Thần Cthulhu, cùng với cái nhìn chăm chú của nó, khiến sắc mặt Charlotte- người dù đã bước vào cảnh giới Bán Thần, có chút tái nhợt.

Tuy nhiên, Charlotte bỗng nhiên bình tĩnh lại, nâng trường kiếm màu đen trong tay lên, “Ngươi biết trong tay ta đang cầm thứ gì không?”

“Pandora?”

“Đúng vậy.” Charlotte bỗng nhiên bật cười, “Có người đã từng nói cho ta, theo như truyền thuyết cổ xưa thì bên trong ma hộp Pandora phong ấn chính là tai họa, vận rủi, lừa gạt, dịch bệnh, sự sợ hãi và tội ác tột cùng của thế giới. Một khi ma hộp Pandora được mở ra, nó sẽ có được sức mạnh hủy diệt cả thế giới.”

“Nực cười.” Tà Thần Cthulhu lắc đầu.

“Nhưng hiện tại ngươi đã không thể cười nữa.”

Charlotte giơ cao trường kiếm, không gian ma hộp chậm rãi mở ra một khe hở nhỏ.

Trong nháy mắt, từ lỗ hổng không gian tràn ra nguồn năng lượng khủng bố vô cùng dày đặc, đó là tinh thần và oán niệm của người đã chết, dày đặc và nồng đậm, cùng với một cỗ hủ bại làm người ta chấn động không thể giải thích được.

Oanh!!

Trong nháy mắt ma hộp mở ra, dường như tinh thần của các sinh vật trên khắp lục địa đều bị chấn động.

“Có cái gì đó khủng bố đang xuất hiện?”

“Không, hình như là một thứ gì đó được mở ra!”

Trên đại địa, toàn bộ mọi người trong một đội ngũ chạy trốn ra ngoài đều cảm ứng được một điều gì đó sắp xảy ra.

Đó là bản năng của sự sợ hãi, dường như toàn bộ máu trong cơ thể đều chảy về tim trong nháy mắt, cả trái tim gần như hít thở không thông, gần như là bị bóp nghẹt bởi dòng máu đang chảy ào ạt kia.

Đây là năng lượng to lớn của thế giới siêu phàm, xâm nhập vào thế giới thấp kém năng lượng cằn cỗi, một loại năng lượng khổng lồ khiến cho tim đập loạn xạ lên.

“Cái gì trên bầu trời kia? Màu đen kia so với bóng đêm càng kinh khủng hơn?”

Có người ngẩng đầu lên nhìn, bầu trời trong màn đêm phảng phất đều bị màu sắc của ánh sáng đen tối hơn kia bao trùm.

“Trời ơi!”

“Không được quay đầu lại! Không được nhìn thẳng Tà Thần!”

“Nhưng tại sao bầu trời lại như vậy? Phía sau đã xảy ra chuyện gì!”

“Lẽ nào thế giới của chúng ta phải kết thúc rồi sao?”

Phần lớn người trong đội ngũ đào vong đều mang vẻ sợ hãi tột độ.

Cảm xúc lâu đời nhất và mạnh mẽ nhất của con người đó là sợ hãi, mà nỗi sợ hãi lâu đời nhất của con người là sợ hãi khi đối mặt với thứ mình không biết.

Ở trong mắt bọn họ, nhận thức thông thường về thế giới đã bị phá vỡ hoàn toàn vào lúc này.

Người thường trên đại địa căn bản khó có thể nhìn ra đây không phải ánh sáng thật sự, mà chỉ là năng lượng tử vong nồng đậm tới cực điểm đã gây ra ảo giác về tinh thần.

“Vu sư của tam đại vương quốc đã đem cái chết hóa thành tài nguyên tặng cho thế giới này niềm hy vọng cuối cùng.” Trong đám người chạy nạn, Lynda thở ra một hơi, nhịn không được thấp giọng nghẹn ngào.

Nàng căn bản không dám quay đầu nhìn về phía Tà Thần Cthulhu ở phía sau, kiên định đi thật nhanh về phía trước, “ Dùng tử vong để đánh đổi chân lý duy nhất, cũng chính là sự tôn nghiêm cuối cùng của các vu sư ở thời đại của chúng ta.”

...

Vù vù!

Không gian ma hộp mở ra một khe hở gần bằng một cái móng tay, năng lượng tràn ra bên ngoài khiến mọi người hít thở không thông.

Bên trong không gian tràn đầy oán khí cùng tinh thần lực, cho dù là Tà Thần Cthulhu đã đạt tới cực hạn hỗn loạn, cũng mơ hồ cảm thấy bất an mãnh liệt.

Sâu bên trong không gian, là một mảnh tế đàn màu đen.

Có một linh hồn mơ hồ đang ngồi xếp bằng, phảng phất như đang ẩn chứa một chân lý vô tận, giống như là sự tồn tại khủng bố nhất trên thế giới.

“Đã đạt tới trình độ như này!” Trong nháy mắt, Tà Thần Cthulhu cảm thấy sởn cả tóc gáy.

Rốt cuộc là bao nhiêu người đã chết?

Không, là đã chết bao nhiêu cường giả?

Toàn bộ tinh anh của ba vương quốc, vô số Truyền Thuyết, Sử Thi, thậm chí là Bán Thần, nền văn minh nghìn năm từ trước đến nay đều được tích lũy lại. Toàn bộ vu sư đứng đầu đều chết trong không gian nhỏ bé này.

Bản thân ma hộp Pandora là một vu sư cấp sáu Truyền Thuyết, bên trong không gian chỉ có hai trăm mét khối, nhưng lại mang đến cho người ta một biển máu và thi cốt chất đống, phảng phất có thể nhìn thấy vô số năng lượng đều đang ngưng đọng thành chất lỏng.

Hai người ở bên trong Tà Thần Cthulhu chấn động không thể kiềm chế.

“Đây là năng lượng cực kỳ nồng đậm của một thế giới nhỏ, chẳng lẽ là muốn tại mảnh không gian nhỏ bé này, đột phá lên cấp Thần Thoại trong truyền thuyết?”

“Chính là như vậy, ngươi sợ sao?” Charlotte cười rộ lên.

Tà Thần Cthulhu kinh ngạc vài giây, lấy lại tinh thần từ trong sợ hãi, bỗng nhiên cũng cười rộ lên, “Đúng vậy! Hiện tại Elmin đang ở môi trường nồng đậm năng lượng kia, thực lực có thể so sánh với ta, nhưng mức độ năng lượng nồng đậm như vậy còn chưa đủ đi? Circe, Emery là hai Bán Thần đã tử vong, hơn nữa dù có thêm mấy cái cấp bảy Sử Thi, vô số cấp sáu Truyền Thuyết, vô số cấp bốn cấp năm, chung quy lại vẫn còn thiếu rất nhiều.... cảnh giới cấp tám Thần Thoại, yêu cầu năng lượng nhận vào vô cùng khủng khiếp.”

Giọng nói hắn cười rộ lên, phảng phất như vô số sinh vật hỗn loạn, cuồng bạo mà hỗn loạn, “Nếu như đủ rồi thì đã sớm thành

thần ở bên trong, hà cớ gì còn phải mở ra một cái khe hở nhỏ, để cho năng lượng tràn ra bên ngoài? Hơn nữa còn tới nơi này cho chúng ta xem?"

"Nếu thêm ta nữa thì sao?" Charlotte nói.

Sắc mặt hung hăng của Tà Thần Cthulhu liền ngưng lại, nhưng sau khi nghĩ lại, hắn lại lắc đầu cười lên, "Năng lượng của một Bán Thần, tuy rằng đã cận kề, nhưng vẫn là không đủ."

Charlotte cúi đầu nhìn ma hộp Pandora, cười một cách si ngốc, nỉ non nói: "Nếu, hiến tế toàn bộ thế giới thì sao?"

"Các ngươi..."

Giọng nói của Tà Thần Cthulhu hoàn toàn bị cứng lại.

Chương 151: Khi Ta Thành Thần, Ta Sẽ Mở Rộng Diện Tích Thế Giới

Thế giới...

Cho dù không rõ ràng lắm hàm nghĩa cụ thể trong đó, nhưng đã có thể cảm giác được bút tích làm chấn động tất cả mọi người.

“Đó là tất cả linh hồn lang thang trên thế giới!” Charlotte nhìn Tà Thần Cthulhu lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, bỗng nhiên cười to, thân hình nàng nhanh chóng bay về phía chân trời, hoàn toàn mở ra ma hộp, đem những khe hở kia nhanh chóng mở rộng,” Pandora, chúng ta bắt đầu đi.”

Ầm ầm ầm!!!

Giữa những tiếng động lớn, một cái bóng hộp màu đen thật lớn chậm rãi hiện lên trên bầu trời, bên trong tỏa ra năng lượng nồng đậm, bắt đầu hội tụ về phía bầu trời đen kịt kia, hình thành một cái cổng vòm màu đen khổng lồ.

Phảng phất giống như là cánh cổng chân lý của thế giới Vu sư.

Cánh cửa được điêu khắc tỉ mỉ bằng vô số hoa văn hắc ám và các ký tự theo phong cách cổ xưa. Phía trước có hai cây cột hình trụ xuyên qua những tầng mây, nhìn không tới điểm cuối, giống như là chống đỡ cả bầu trời vậy.

Phía trên cánh cổng đen tuyền viết những từ kinh thiên động địa: Erebus.

Trong ngôn ngữ bản xứ của người dân ở thế giới vu sư, Erebus có nghĩa là: Cánh cửa của Minh Giới, cửa của địa ngục, vùng đất trở về của người chết.

“Minh Giới!! Chẳng lẽ, Elmin không chỉ muốn thành thần, mà còn muốn...” Tà Thần Cthulhu bỗng nhiên gầm nhẹ lên và nói.

“Đáng chết!!!”

Hắn ra sức tấn công về phía trước.

Nhưng thân hình hắn vì chịu áp lực vô hình từ cánh cổng trên bầu trời kia mà chìm xuống nghiêm trọng, Elmin tránh bên trong không gian kia, sức mạnh hiện tại đã không thua gì hắn.

“Các ngươi điên rồi!! Muốn dùng ma hộp Pandora làm vật dẫn để sáng lập một một cái không gian sinh sống thuộc về các vị thần!” Hắn ra sức gào rống lên, “Đám vu sư loài người tham lam các ngươi! Các vị thần không thể bị khinh nhờn! Tự tiện sáng tạo ra một nơi ở khác của thần, các vị thần trên trời sẽ trừng phạt các ngươi!”

Tại trung tâm vùng đất kia là bóng ảnh Elmin đang khoanh chân xếp bằng, chậm rãi thở dài, “Hiện tại ta rốt cuộc cũng đã hiểu rõ, cái gọi là thần hóa ra chỉ là ‘ tiểu nhân trong hộp’ mà thôi, từ một cái lồng đất cằn cỗi, bước vào một cái lồng giam khác nồng đậm năng lượng hơn, nơi đó là lồng giam của các vị thần.

“Nhưng ta muốn có tự do như cũ, muốn mang đến tự do cho vùng đất này!”

Elmin ngồi giữa thây sơn biển máu dưới tế đàn, giống như ngồi ở trên đỉnh của thế giới, một tay nhẹ nhàng nâng lên xương bàn tay trắng như tuyết đặt ở chóp mũi, giống như đang ngửi một đóa tường vi.

“Những vong hồn cùng tàn hồn đang lang thang khắp trời đất,

xin hãy lắng nghe lời kêu gọi của ta....”

Oanh!!

Giọng nói thanh thúy như gợn sóng khuếch tán, vang vọng khắp bốn phương tám hướng.

Đây chính là thần chú “Triệu hoán người chết”, vu thuật do Medusa Đại Đế tìm ra để câu thông người chết, hồi sinh người chết, dẫn dắt người chết trở về.

Nhưng lúc này còn có thêm sóng gợn sinh mệnh của Elmin, có thể cảm ứng dao động của linh hồn trên khắp thế gian, hóa thành hiệu ứng biến chất khủng bố, phảng phất muốn câu thông, triệu hoán linh hồn trên khắp lục địa.

Các nơi trên thế giới.

Một đám nữ vu cấp thấp đang canh giữ ở mọi nơi, ngọn núi, con sông, đại dương, sa mạc, ánh sáng trôi lơ lửng từ từng cột luyện kim đồ đằng, tất cả đều bắn nhanh lên, phun trào thẳng tắp về phía bầu trời đêm, những đồ đằng này thế nhưng lại vây quanh tam đại vương quốc, hình thành nên một trận đồ đằng hình tròn rộng lớn, dùng để khuếch tán uy lực của “Triệu hoán người chết”.

“Người chết trở về đất cũ.... Người chết trở về đất cũ....”

Những tiếng gọi liên tiếp như có như không, mơ hồ đến từ bầu trời, hóa thành bài thánh ca thiêng liêng không thể giải thích được.

Thanh âm xót xa, êm ái, nhẹ nhàng, trang nghiêm, thông qua chấn động cùng sóng gợn sinh mệnh truyền tới vương đô Cthulhu, lan tới tam đại vương quốc, tới đỉnh núi vương quốc Tường Vi, vương quốc Babylon, vương quốc Bán Thú Nhân, lan khắp mặt đất, núi non, đồng ruộng....

Mọi người trên khắp thế giới đều ngửa đầu nhìn lên, tất cả đều nghe được bài thánh ca thiêng liêng này cùng một lúc.

Toàn bộ thế giới Vu sư, mỗi một linh hồn cường giả đã chết lang thang, đều cảm nhận được, nghe thấy sự rung động cùng sóng gợn từ linh hồn, dưới bài hát khó có thể giải thích này, không tự chủ bị dẫn đi.

Ngay sau đó, những vong hồn phiêu bạt đã lâu đều yên lặng ngẩng đầu,

Các nàng nghe được "Người chết triệu hoán" của Elmin đối với chính mình

"Hỡi những người đã chết trong tam đại vương quốc từ ngàn năm qua! Ta là quốc vương của Babylon, Elmin Đại Đế, xin nghe lời kêu gọi trở về của ta, đem sinh mệnh của các ngươi dung hợp trong thân thể ta, để cho ta trở thành thần."

....

Elmin?

Elmin là ai?

Trong núi non, rừng cây, trong tàn hồn vỡ vụn tiêu tán của họ, cảm thấy có chút mơ hồ, không nhớ rõ.

Elmin.... Elmin....

Đúng rồi, đó là nữ vương của Babylon, vị quân chủ đại đế vĩ đại, vị vua yêu thương bảo vệ con dân của mình, khi còn sống chúng ta được nàng che chở, nhưng hiện tại chúng ta đã chết, sao có thể nghe được....

Là lĩnh vực của Medusa Đại Đế sao?

"Những người đã chết xin hãy nghe lời khẩn cầu của ta!"

“Thế giới của chúng ta, vùng đất cằn cỗi này không thể thành thần. Ta đã hóa thành một du hồn, xin hãy giúp ta thành Quỷ Thần, khi ta thành Thần, ta sẽ vì thiên hạ mà mở ra thần lộ, vì người trên thế gian mà lập ra Thần Giới, tất cả những ai thành thần đều có thể phi thăng.”

“Thế giới này, không ở trên bầu trời, mà ở ngay dưới chân, tương ứng với Thần Giới, tên là Minh Giới, là nơi vạn vật quỷ hồn trở về.”

“Ta là đại đế của Minh Giới, những người tin ta, thờ phụng ta, bái ta, quỳ ta, sau khi chết sẽ không ở trong cõi chết, mà ở tại minh thổ, được ta phù hộ, trở thành con dân của ta.”

“ Mong mọi người trong thiên hạ có thể sống hai đời, cái chết không phải là kết thúc.”

.....

Từng đạo ý nguyện to lớn được thành lập, những vong hồn khắp trời đất đều lặng đi.

Đây là lời hứa đối với các nàng, cũng là vì các nàng mà mở ra một tương lai, để các nàng tiến lên dâng hiến mạng sống của mình.

Theo truyền thuyết cổ xưa, bầu trời có các vị thần bẩm sinh, có “Achilles” là nơi ở của các vị thần, mà người phàm dưới mặt đất, sau khi tu thành thần, phải tự tạo nên Thần Giới dưới mặt đất thuộc về mọi người- Minh Giới.

Quân chủ đại đế Elmin thế nhưng lại vì hàng vạn hàng nghìn sinh linh trên thế gian mà mở ra Minh Giới?

Tại đây, dưới sự triệu hoán người chết, các nàng đều than nhẹ một tiếng:

Khi còn sống vì người sống phòng những tai họa, sau khi chết vì người chết sáng lập Minh Giới. Trong lòng những vong hồn chua xót, bị rung động tới khắc cốt ghi tâm, đây là vị vua của chúng ta..... Cho dù còn sống, hay đã chết, cả đời Elmin Đại Đế đều luôn bảo vệ con dân của mình, nàng đang bảo hộ lãnh thổ tam đại vương quốc chúng ta, nàng đang cần sức mạnh của chúng ta....

Rầm!

Vô số vong hồn du đãng, bỗng nhiên bay lên trời.

Cuộc sống như vậy, từ lâu các nàng đã chịu đựng đủ rồi, vô số năm trôi qua, những vu sư theo đuổi chân lý đều như một nhóm người bị số phận nguyền rủa.

Người thường sau khi chết đi linh hồn tự nhiên tiêu tán rất nhanh, nhưng vu sư lại có tinh thần lực cường đại, linh hồn sau khi chết phiêu tán khắp thiên địa, còn cần một đoạn thời gian rất dài mới có thể hoàn toàn tử vong, hóa thành năng lượng thuần túy trong thiên địa...

Chương 152: Thần

Mà thời gian của thời đại vu sư quá ngắn, sự phát triển của Vu sư vẫn chưa được hoàn chỉnh, ngoại trừ Medusa Đại Đế sáng lập nên lĩnh vực của linh hồn đã chết, có thể sử dụng phương thức đặc thù để câu thông người chết trong thiên địa, còn các Vu sư khác không cách nào cảm giác tới sự tồn tại của chúng ta.

Chính mình đối với bọn họ mà nói, chỉ là năng lượng nhỏ bé phiêu đãng trong thiên địa.

Nếu may mắn, trôi dạt đến cuộc chiến của các Vu sư, bị vu thuật của Vu sư đánh tan, có lẽ đây mới là sự giải thoát.

Nhưng đối với đại đa số vu sư mà nói thì chỉ có thể chờ đợi cái chết trong yên lặng, yên lặng hóa thành những tàn niệm phiêu bạt trong không gian, bị gió tùy ý thổi bay, thời gian chờ đợi bản thân mất đi ý thức là quá lâu.

“Quân chủ đại đế của chúng ta, có phải sẽ mở ra một thiên đường cho những người đã khuất trên mảnh đất này không?” Từng đợt từng đợt du hồn phiêu đãng bay lên.

“Quy luật của thế giới này không hoàn thiện, nếu có Minh Giới, tương đương với việc tu bổ thế giới một lần nữa, vu sư sau khi qua đời, không cần phải thống khổ như vậy.”

“Lịch sử loài người đấu tranh chống lại thiên nhiên là lịch sử của sự dũng cảm cùng những bài hát ca tụng! Lịch sử huy hoàng từ thế hệ này sang thế hệ khác là do chúng ta thúc đẩy, là do loài người chúng ta tạo ra!”

“Lịch sử sẽ ghi lại vinh quang của vu sư vào ngày này, sáng lập

nên Minh Giới, con người sẽ chiến thắng cái chết!”

.....

Những tàn hồn nửa trong suốt tựa như tơ liễu, từng sợi từng sợi nhè nhẹ, lơ lửng trên bầu trời mênh mông, lộ ra một tia hắc ám.

Sau khi kích hoạt luyện kim đồ đằng, các vu sư cấp thấp của các cột luyện kim trên toàn lục địa cũng tự sát, hóa thành một trong những linh hồn đã chết kia, làm người dẫn đường, dẫn dắt người chết ở các nơi trên thế giới hội tụ lại.

“Bắt đầu rồi, luyện thành trận Minh Giới.”

Huynh đệ Edward đứng ở trung tâm đồ đằng luyện thành trận, chủ trì tất cả, nhìn vòng xoáy được triệu hoán bởi các vong hồn trên bầu trời, nhịn không được nói nhỏ, “Vùng đất này không thể thành thần, nền văn minh vu sư sẽ đem người chết từ nghìn năm nay tích lũy lại, vô số sinh mệnh chết đi cộng thêm cả người, chỉ để một người thành thần.”

Tất cả vu sư đều biết rõ, đứng trước sự xâm lược, phá hủy, thống trị, hủy diệt, nô dịch của Tà Thần khủng bố, các nàng không có sức chống cự, thứ duy nhất mà họ có thể lấy ra chính là tính mạng, dùng mạng sống của chính mình để đổi lấy chân lý duy nhất trên thế gian, cũng là tôn nghiêm cuối cùng của vùng đất này.

Oanh! !

Vong hồn hội tụ từ khắp bốn phương tám hướng, kéo thành từng đợt sóng bay về phía ma hộp Pandora trôi nổi phía chân trời, hội tụ thành một vòng xoáy năng lượng từ từ xoay tròn, vô số quỷ hồn quấn quanh và uốn lượn giống như những xúc tu.

Trên thực tế, ngoại trừ những vu sư tử vong trong vòng trăm năm còn ký ức nhưng không trọn vẹn, thì phần lớn những du hồn

kia đã hóa thành năng lượng thiên địa tinh khiết.

Nhưng những năng lượng thiên địa này, cũng bị những vong hồn chủ động trôi dạt kia lôi kéo, chậm rãi bay về phía trung tâm. Dù sao khi vòng xoáy kia bắt đầu hình thành hoàn toàn thì những năng lượng rải rác không có ý thức kia cũng sẽ nhanh chóng bị kéo vào.

Mà điều khó khăn nhất, chính là làm thế nào để kích hoạt nhóm sức mạnh ban đầu kia, hình thành nên vòng xoáy năng lượng có thể nuốt chửng tất cả mọi thứ.

Ầm ầm ầm!

Bầu trời gợn sóng, tầng mây trập trùng bao phủ.

Trên bầu trời hình thành một tấm lưới đen dày đặc, từng ký tự cùng ma văn lần lượt phát ra ánh sáng lấp lánh, trung tâm vòng xoáy chậm rãi chuyển động, hút từng cái một, dường như có sinh mệnh của riêng mình.

Tại vùng phụ cận trung tâm vòng xoáy là một rừng cây chứa vô số đội ngũ chạy trốn, bao gồm cả Lynda, tất cả đều bị cuồng phong mãnh liệt thổi đến mức không mở mắt ra được, chỉ có thể nhanh chóng nằm sấp trên mặt đất.

Trong mây đen mơ hồ lộ ra một tia ánh sáng đỏ sậm.

Chùm sáng đen tuyền giống như một mũi tên sắc bén, đâm thủng vòng xoáy màu đen, đó là một cánh cửa hình vòm khổng lồ của cánh cổng hắc ám Erebus, hiện tại đã hoàn toàn nổi lên ở trung tâm vòng xoáy.

"Minh Thổ luyện thành!"

Ở ngay bên dưới vòng xoáy, Charlotte hét to.

Ầm ầm ầm!

Cơn lốc lôi kéo tất cả mọi thứ, thế giới gần như chỉ còn lại những trận cuồng phong.

"Vu sư là một nhóm người theo đuổi chân lý, hãy để cho ta nhìn thấy chân lý của thế giới này! ! !"

Lực lượng tinh thần của Charlotte nhanh chóng bạo phát.

Nàng giơ hai tay lên cao và gào thét thảm thiết, sau đó khóc rống lên, dường như nàng đang mang toàn bộ sức mạnh bản thân ra để gào thét. Trong nháy mắt, tiếng gầm thét đó dường như át cả tiếng triệu hoán người chết trong thiên địa, vòng xoáy ở giữa bầu trời bỗng nhiên chìm xuống.

Oanh. . . Ầm ầm! ! !

Chấn động kinh thiên động địa, phảng phất như trời long đất lở.

Màn sương mù đen càng thêm dày đặc, cuồn cuộn bao phủ, tối tăm không thấy mặt trời, không phân ngày đêm, từng mảng lớn linh hồn được dẫn dắt tới.

Trên bầu trời, cổng vòm tròn ngày càng chân thực, tầng tầng ký tự vu sư tinh vi nhẫn nhụi sáng bừng lên, vô số quỷ hồn hóa thành từng tia từng sợi, điên cuồng tràn vào từ bốn phương tám hướng.

"Không! ! !"

Tà Thần Cthulhu gian nan đứng dậy.

"Chết đi! !"

Hắn cũng đồng thời gào thét lên, một lượng máu dày đặc lớn lăn cuồn cuộn trên làn da, nứt ra từng tấc một, sức mạnh toàn

thân triệt để bùng nổ, đột phá nguồn áp lực kia, mạnh mẽ tấn công vào Charlotte ở bên dưới vòng xoáy,

"Thần, không được phép sinh ra! !"

Oành! !

Trong chớp mắt, Charlotte bị luồng lực lượng khổng lồ đáng sợ bắn trúng.

Nàng rõ ràng là một Bán Thần, cùng một cảnh giới với Tà Thần, nhưng lại bị đập bay ngược ra ngoài chỉ trong chớp mắt giống như một con búp bê vải,hung hăng đập vào ghế dựa bằng dãy núi, bay xuyên qua dãy núi, sau đó còn lăn vài vòng liên tiếp trên mặt đất.

"Cthulhu! ! Cuối cùng thì ngươi cũng biết sợ, cuối cùng thì ngươi cũng mất bình tĩnh. . . ."

Charlotte phun ra một ngụm máu lớn, nhưng vẫn điên cuồng cười lớn, hướng về phía ma hộp Pandora trong vòng xoáy ở trên bầu trời cao kia, dang rộng hai tay ra,giống như là đang ôm ấp toàn bộ thế giới:

"Run rẩy đi! ! Tà Thần! Minh Thổ sẽ giáng tội lên cánh tay ngươi, hủy diệt thân thể ngươi!"

"Ha ha ha! Ha ha ha ha! Đến đi, hãy chết cùng với ta!"

Charlotte điên cuồng cười to lên, trên khuôn mặt nàng tràn ngập sự điên cuồng cùng cực đoan, nhưng lại không phát hiện ra rằng mình đã lệ rơi đầy mặt từ lâu.

Phốc xuy!

Toàn thân Charlotte nổ tung, lựa chọn chủ động hòa vào trong vòng xoáy trên bầu trời.

Ý thức nàng dần dần trở nên mơ hồ, trong đầu hiện ra kí ức về những năm tháng ba người cùng nhau sống và học tập trong Học viện vu sư,

"Ta không muốn theo đuổi chân lý, ta không muốn trở thành vu sư, ta cũng không muốn chết, ta muốn ở bên hai người các ngươi. . . ."

Đối mặt với tử vong, nàng cũng giống như bao người khác, mang theo nỗi sợ hãi thật sâu.

Nàng phảng phất như nhìn thấy trong Học viên vu sư năm đó, một vu sư mặc áo choàng vu sư Tường Vi nhanh chân bước tới từ chỗ bóng râm,

"Charlotte, hãy tham gia vào hội Tường Vi cứu thế của chúng ta! Để có thể khiến cho Lucy sống lại, ngươi nguyện trả giá gì?"

"Tất cả."

Từ trong cơn cuồng phong, nàng rơi xuống như một con búp bê vỡ vụn, mạnh mẽ đập vào mặt đất.

Toàn bộ thân thể Charlotte nhanh chóng nổ tung, hóa thành tầng tầng sương máu, bị vòng xoáy trên bầu trời hút đi, nguồn sức mạnh Bán Thần kinh khủng tràn vào, làm cho cả vòng xoáy mạnh mẽ co rụt lại, cánh cửa Minh Giới khổng lồ dường như càng trở nên cô đọng hơn.

Ầm! ! !

Bỗng nhiên, cánh cửa lớn của Minh giới bỗng nhiên đóng lại, khóa chặt toàn bộ nguồn năng lượng đang trào dâng của toàn bộ thế giới.

Trong giây lát này, bão táp dường như ngừng lại, bài thánh ca, những đám mây, vòng xoáy, và mặt đất phảng phất như đình trệ

trong nháy mắt.

"Charlotte, Circe, Emery. . . . ."

Bên trong cánh cửa, Elmin ngồi khoanh chân ở trong bóng tối vô tận, chậm rãi mở hai mắt ra, trong mắt nàng giống như nổi lên vô vàn vì sao cùng với chân lý vô tận.

Nàng tách ra một khoảng không gian. Trong hư không, nàng nhẹ nhàng duỗi giơ tay trắng nõn như ngọc lên, chậm rãi nhấn một cái.

Két. . . Xóa! ! !

Toàn bộ thân thể Tà Thần Cthulhu dù đã tiếp cận thực lực Chân Thần lại đột nhiên nứt ra một vết rạn khổng lồ.

Thần, đã được sinh ra.

. . .

Chương 153: minh thổ

Ở bên kia.

Trong diễn đàn trò chơi “Bào tử tiến hóa”.

Đối với mọi người mà nói, sau bức ảnh chụp thiếu nữ tóc vàng hôn cuốn sách là những ảnh chụp màn hình được tuôn ra liên tiếp.

Tạo nên một cánh cửa dẫn đến Minh Giới ở phía chân trời.

Vòng xoáy đen khịt tràn ngập bầu trời.

Vô số cột sáng được dựng lên từ khắp các nơi trên thế giới.

. . .

Một tai họa lớn ảnh hưởng đến toàn bộ thế giới, một trận chiến cuối cùng.

Những hình ảnh HD độ nét cao, tinh xảo lần lượt được phát ra, khung cảnh thần thoại tráng lệ giống như những bộ phim sử thi bom tấn, khiến cho mọi người không nhịn được trầm trồ, chấn động, đồng thời cũng bị nỗi bi thương kia vây lấy. . . . Thánh ca của loài người, là Thánh ca về lòng dũng cảm.

Dù các nữ vu sư chết đi, nhưng các nàng chung quy vẫn đang theo đuổi chân lý, là một đám người cực kỳ đơn giản nhưng lại cố chấp.

Mà hiện tại, việc liên tục phát ra những bức hình về tất cả chuyện này, cũng làm cho Tốc Độ Xe Akina bận bịu đến luống cuống tay chân với hàng đống bình luận.

Một tấm ảnh chụp mới nhất, ở bên dưới vòng xoáy trên bầu trời, Elmin Đại Đế bạo phát khí thế khủng bố một cách triệt để, một cái cánh tay trắng nõn đột nhiên xuất hiện, áp xuống mặt đất.

Tà Thần Cthulhu bắt đầu nứt toác ra.

Tốc Độ Xe Akina:

"Mọi người hãy nhìn vào một bức ảnh chụp màn hình này, năng lượng hội tụ đầy đủ, Elmin Đại Đế đã sử dụng 'Phương pháp thành thần từ quần chúng', hoàn toàn trở thành một vị thần, đây là vị thần đầu tiên được sinh ra trong lịch sử phương Tây, cục diện chiến thắng đã định.

Tiếp theo, chính là treo Tà Thần Cthulhu lên mà đánh.

Như vậy, ta sẽ lợi dụng kẽ hở này, để giải thích chi tiết đầu đuôi câu chuyện của toàn bộ kế hoạch!

Từ hàng ngàn năm tới nay trên mảnh đất vu sư này, năng lượng hình thành từ toàn bộ vu sư tử vong đều bị phân tán trong thiên địa, hiện tại đều đã được hội tụ lại trong cái không gian nhỏ này, thăng cấp thành một vị Thần trong đó, chính là kế hoạch chủ yếu của chúng ta.

Như vậy có người sẽ hỏi, vì sao Elmin Đại Đế phải chết mới có thể trở thành Thần?

Sống sót trở thành Thần không phải tốt hơn sao?

Bởi vì, người sống không thể hấp thu mạnh mẽ nguồn năng lượng oán niệm của người chết như vậy, chúng ta cũng không có thời gian chờ đợi, chờ cho đến khi những vu sư này chết được một quãng thời gian dài, dần dần hóa thành năng lượng thiên địa tinh khiết được.

Chỉ có thể lùi một bước, chết đi và biến thành quỷ hồn, hấp

thu những năng lượng oán niệm mạnh mẽ của quỷ hồn, trở thành vị Thần minh hồn đầu tiên, cũng thuận theo tự nhiên trở thành Minh Thổ Đại Đế,

Mà thần sẽ ở tại cái không gian nhỏ kia- chính là thế giới Minh Thổ, mà bước đầu tại Minh Thổ cơ bản cũng đã được định hình.

Về sự phát triển tiếp theo, không gian bên trong rộng hai trăm mét khối, dưới sự cư ngụ của chúng Thần, không gian ma hộp sẽ không ngừng mở rộng, sớm muộn cũng biến thành một thế giới Minh Thổ rộng lớn mênh mông, tương lai sẽ có thể treo chúng Thần tiên trên trời kia mà đánh, có thể sánh vai với chúng Thần trong 'Achilles', chuyện con người chinh phục bầu trời này không phải chỉ là khoác lác!"

Tốc Độ Xe Akina tiếp tục giải thích:

"Ngoài ra, chính là vấn đề về hoạt động của Minh Thổ. Thời kỳ trước kia không có Minh Thổ, sau khi các vu sư chết đi, linh hồn và năng lượng tinh thần sẽ rải rác ở các nơi trên thế giới, làm gia tăng nồng độ năng lượng trên thế giới, là một chuyện không khách quan.

Cuối cùng chính là thế giới quá rộng lớn, không biết cần phải mất bao nhiêu vạn năm mới có thể sinh ra được một vị Thần, chúng ta căn bản không chờ nổi, còn không bằng mở ra Minh Thổ, để toàn bộ năng lượng tinh thần tử vong hội tụ lại với nhau, hình thành một thế giới năng lượng cấp cao.

Hiện tại, việc thành lập Minh Thổ chính là sự bổ sung vào một phần thế giới, sau này linh hồn của các vu sư tử vong đều sẽ được dẫn dắt đến mảnh Minh Thổ này.

Không chỉ cho những vong hồn này tiếp tục tu luyện, mà còn cung cấp một thiên đường dành cho những người đã chết, sống thêm kiếp thứ hai, tử vong không phải là kết thúc, đồng thời sau

khi đám quỷ hồn bọn họ chết ở mảnh Minh Thổ này, cũng sẽ hóa thành năng lượng gia tăng cho nồng độ năng lượng trên Minh Thổ.

Hiện tại, toàn bộ thế giới đã bị một mình Elmin rút khô, nhưng chờ sau khi hồi phục, thế giới Minh Thổ không ngừng bổ sung thêm quỷ hồn, năng lượng sẽ lại nồng nặc tới một mức độ nhất định, đó chính là thời khắc thành Thần tiếp theo, đây chính là vòng tuần hoàn tuyệt vời, hình thành một chuỗi công nghiệp chế tạo Thần."

Sau khi mọi người nghe xong, không khỏi hô lên lợi hại, quả thực là sáng kiến mang tính tiên phong, ảnh hưởng đến quỹ đạo của toàn bộ thế giới.

Việc thành lập vùng đất Minh Thổ này, không chỉ có thể bổ sung vào quy tắc của thế giới Vu sư, ngăn những linh hồn tử vong không có nhà để về lang thang khắp nơi, mà còn triệt để hoàn thiện con đường đi đến cấp tám Thần Thoại của thế giới Vu sư trong tương lai.

Tại thế giới cằn cỗi này không thể thành Thần, không có cách nào đột phá Vu sư cấp tám, vậy thì sẽ sáng tạo ra Minh Giới, một không gian nhỏ cấp cao tràn đầy năng lượng, từ đó trở đi, Vu sư cấp Bán Thần đều có thể phi thăng đến Minh Giới, ở nơi đó thăng cấp trở thành Thần.

Hơn nữa, vẫn là do những người chơi đến từ dị thế giới như chúng ta làm hướng dẫn chủ đạo, đồng thời hỗ trợ quá trình trở thành Thần, điều này ảnh hưởng đến tiến trình lịch sử của một thế giới, cái cảm giác thành tựu này quả thực sảng khoái.

Lúc này, Học Cũng Uổng Công không nhịn được lên tiếng.

“Nhưng còn có rất nhiều vấn đề phải thắc mắc, ví dụ như nói, vì sao Elmin trở thành Minh thổ đại đế? Nghĩ về ứng cử viên cho vị trí đại đế của Minh thổ, người được chọn phải là Medusa chứ.

Quan điểm của ta là việc nào ra việc đó, không phải ta không muốn Elmin thành Thần, dù sao thì Elmin là lão bà của ta. (bức ảnh cảm động làm chứng)

Nhưng căn cứ vào kiến thức của ta về Vu sư, thì mặc dù Elmin nắm giữ sóng gợn sinh mệnh, có thể cảm ứng được người chết trên phạm vi rộng lớn, nhưng nếu mất đi sự trợ giúp của Medusa, thì cuộc triệu hoán người chết quy mô lớn khủng bố này, cũng không có khả năng hoàn thành!

Mà nếu để cho Medusa tự hồi sinh từ cõi chết, tới hỗ trợ bố trí, thì nàng ấy sẽ giúp sao?

Lấy tính cách của nàng, khi nhìn thấy có khả năng trở thành Thần, nhất định sẽ trực tiếp đánh chết Elmin, cùng với những Bán Thần khác, sau đó đích thân trở thành Minh hồn đại đế....”

Mọi người nghe xong.

Đúng vậy!

Điều này quá không hợp lý!

Bố trí cục diện triệu hoán người chết này, nghĩ như thế nào đều là bút tích của Medusa.

Nhưng mà nàng trợ giúp Elmin thành Thần như thế nào?

Hiện tại, bản thân nàng đang ở đâu?

“Ha ha ha, các ngươi cho rằng chúng ta chỉ bố cục đơn giản như thế thôi sao? Kế hoạch bố cục của chúng ta còn kinh thiên động địa hơn!”

Tốc Độ Xe Akina lên tiếng nói:

“Hiện giờ, Medusa còn chưa xuất hiện, tuy nhiên sẽ nhanh chóng bước lên sân khấu! Sở dĩ nàng đem cơ hội thành Thần

nhường cho Elmin, thậm chí trợ giúp Elmin thành Thần, là bởi vì Medusa bây giờ.... Nàng có dã tâm lớn hơn nhiều so với việc trở thành một vị Thần! Còn một bố cục càng khủng bố hơn!"

Dã tâm?

Dã tâm nào đáng sợ hơn so với việc trở thành Thần, trở thành Minh Thổ Đại Đế đây?

Nghĩ như thế nào cũng không thể hiểu nổi!

Chẳng lẽ, cái bố cục này còn có sự chuẩn bị càng khủng bố hơn ở phía sau?

Mọi người không nhịn được, vội vàng sốt ruột hẳn lên.

"Đại lão, đừng đánh đố nữa! Mau giải thích đi!"

...

Tốc Độ Xe Akina:

"Lớp học của thúc thúc hoa hướng dương nhỏ bắt đầu bài giảng, các bạn học, các ngươi biết ta đang đợi các ngươi nói cái gì không? (điên cuồng ám chỉ)"

Mọi người:????

Hiện trường một mảnh tĩnh mịch.

Đây là đồ vô sỉ dạng gì, mọi người suýt nữa thì tức giận đến hộc máu!

Chẳng phải chỉ là ngộ thương người khi đang phun "Krypton Chặt Tay" và "Học Cũng Uổng Công" sao! Ai kêu ngươi đi ra đúng lúc như vậy?

Người này đúng là sống uổng phí hai trăm năm, không có một

chút độ lượng nào cả, vậy mà âm thầm ghi lại mối hận của mình vào sổ tay, hiện tại bước vào thời khắc mấu chốt nói được nửa câu chuyện thì tới báo thù....

Chương 154: Toàn Bộ Bố Cục

Nhưng mà, chúng ta thà chết chứ không chịu khuất phục!

“Thúc thúc!”

“Thúc thúc!”

“Mau bắt đầu giảng bài đi!”

...

Tốc Độ Xe Akina lập tức hài lòng:

“Nguyên nhân rất đơn giản, có biết ta chết như thế nào không?”

Mọi người lúc này mới kịp phản ứng lại, đến bây giờ Tốc Độ Xe Akina còn không có nói đến chuyện bản thân chết như thế nào.

“Trên thực tế, sau khi Học Cũng Uổng Công chết đi, cũng chính là sau khi Elmin đột phá Bán Thần, chúng ta liền chia binh làm hai đường....

Một đường, là đám người Charlotte không ngừng tu luyện, sau đó khiêu chiến với Phượng Hoàng để đột phá Bán Thần,

Một đường khác, là ta cùng Elmin câu thông với linh hồn Medusa đã tử vong muốn làm cho nàng sống trở lại, nhưng cuối cùng nàng vẫn không muốn sống lại nếu bản thân không thể thành Thần, mà chúng ta tạo cho nàng một khả năng thành Thần, nàng tất nhiên sẽ dùng đến sự chuẩn bị còn lưu lại ở phía sau, tự mình sống lại...

Nàng và chúng ta đứng chung một trận doanh, sử dụng năng lực bản thân giúp đỡ bố cục, giúp cho Elmin thành Thần,

Mà thù lao cho việc trợ giúp Elmin thành Thần, ta cũng đã đưa cho Medusa một phương án tốt hơn, các ngươi có thể nghĩ đến là cái gì không?"

So với thành Thần, còn có lực hấp dẫn hơn?

Thế giới Vu sư có thứ gì, mang lại sức dụ hoặc mạnh hơn việc thành Thần, nhất là đối với người luôn theo đuổi sức mạnh như Medusa đây?

Học Cũng Uổng Công:

"Tà Thần Cthulhu."

Ngay khi những lời này rơi xuống, bỗng nhiên mọi người mơ hồ nghĩ tới cái gì...

"Đúng vậy."

Tốc Độ Xe Akina giải thích nói:

"Minh Thổ Đại Đế chẳng qua là nhân loại trở thành Thần mà thôi, một vị Thần nhân loại cấp tám bình thường, mà Tà Thần Cthulhu mới chân chính là tồn tại siêu cấp vô cùng có tiềm lực!"

"Ta đã hứa hẹn, giúp cho Medusa trở thành Tà Thần Cthulhu!"

Ngay khi lời nói này xuất hiện, tức khắc liền gây oanh động không thể kiểm soát.

Tà Thần Cthulhu không phải là ai cũng có thể điều khiển, chỉ có người chơi hệ cơ bắp, mang theo quần chúng hệ cơ bắp của mình, mới có thể điều khiển thân hình của hắn.....

Tốc Độ Xe Akina:

“Vì khắc phục nan đề này, trong suốt nhiều năm qua, hai người chúng ta vẫn luôn khắc khổ trốn ở phòng luyện kim, tiến hành thí nghiệm nghiên cứu, suy đoán và khai phá Vu thuật.”

“Thế nhưng lại có thể ở cùng với Tử Vong quân chủ đại đế, còn cùng nhau làm thí nghiệm nghiên cứu? Hiện giờ ngươi đúng là rất trâu nha, vậy ngươi đang nghiên cứu cái gì?”

Tốc Độ Xe Akina:

“Bị người khác nghiên cứu.”

Mọi người:???

Gần như không nói nên lời, suýt tức giận đến hộc máu.

Người này đã sống hai đời, trình độ trò chơi sa điêu căn bản không thay đổi, nhưng da mặt lại càng dày thêm, lại có thể bình tĩnh nói ra loại lời cợt nhả như vậy!

Tốc Độ Xe Akina:

“Đương nhiên là giúp Medusa đùa bỡn thân thể của ta! Chà đạp linh hồn ta, dù sao ta cũng là một trong mười ba ‘ vương ’ của quần chúng cơ bắp, Medusa không hổ là chuyên gia nghiên cứu linh hồn, cuối cùng thành công khai phá ra một loại Vu thuật linh hồn cướp đoạt thân thể, làm cho linh hồn của Medusa, cướp lấy thân thể ‘ vương ’ của ta, mượn xác trọng sinh.

Tuy nhiên, loại Vu thuật linh hồn đoạt xá có hạn chế vô cùng lớn.

Yêu cầu bản thân người mang thân thể bị đoạt xá, phải buông bỏ sự chống cự, thậm chí chủ động phối hợp, sau khi bị cướp đoạt thì người kia cũng sẽ hồn phi phách tán,

Sau khi thân thể của ta bị lăn lộn mười mấy lần, chà đạp mười

mấy lần, cuối cùng thì Medusa cũng thành công. Medusa chiếm lấy thân thể ta để trọng sinh, còn cướp được năng lực nòng cốt của mười ba người chơi cơ bắp, còn ta thì hồn phi phách tán."

Người này quá tàn nhẫn!

Vậy mà dùng đến phương thức này để tự sát!

Nhưng mà dân bản địa của dị giới, có thể chiếm đoạt thân thể "Người chơi", cùng năng lực khống chế chủng quần?

Tất cả mọi người đều hoàn toàn sợ hãi, choáng váng, không thể tưởng được cái trò chơi này khó nhằn đến vậy, tri thức chính là sức mạnh, thật là có khả năng vô hạn!

Hứa Chỉ cũng không ngạc nhiên ngoài ý muốn.

Hoàn toàn có thể giải thích được lý do vì sao người chơi "Vương" có thể khống chế quần thể chủng tộc mình, đó chính là đặc tính của Trùng tộc.

Quần thể Trùng tộc có cấu trúc hình kim tự tháp, được phân chia tầng tầng lớp lớp, vương trong một tộc đàn, có thể giống như là kiến hậu, có thể khiến cho toàn bộ chủng quần phục vụ theo mệnh lệnh của "Vương".

Nhưng điều đó cũng có tính hạn chế, chủng quần không có chỉ số thông minh, tự nhiên sẽ theo bản năng nghe hiệu lệnh khống chế của "Vương", nhưng mà giống loài trí tuệ thì lại không thể khống chế được.

Tuy nhiên đối với Tà Thần Cthulhu, trừ khi cơ thể và các bộ phận cấu tạo khác đạt đến Vu sư cấp bốn, bằng không sẽ không có trí tuệ riêng, vì vậy bản thân chủng quần cơ bắp vẫn là theo bản năng nghe lệnh "Vương".

Tốc Độ Xe Akina tiếp tục phân tích.

“Hơn nữa, Medusa còn nghiên cứu ra huyết mạch thứ hai ‘ máu vĩnh sinh’, có thể khiến người chơi cơ bắp vĩnh sinh, phối hợp với việc khống chế Tà Thần Cthulhu bất tử, sẽ là sự kết hợp hoàn mỹ!”

Tiếp đó, hắn giải thích cho mọi người biết tính hạn chế của ‘máu vĩnh sinh’ đó là 95% đời người sẽ phải ngủ say.

Tuy nhiên ‘Nỗi sợ hãi không thể diễn tả’ của Tà Thần Cthulhu, lại bảo hộ hoàn mỹ Tà Thần Cthulhu trong lúc ngủ say, trừ khi cao hơn một đại cảnh giới, nếu không trong cùng cảnh giới, Tà Thần Cthulhu là vô địch, thậm chí cùng cảnh giới khi nhìn thấy hắn ngủ say, thân thể đều sẽ run rẩy, phát cuồng!

Đây là một dạng hình thái sinh mệnh cường đại hoàn mỹ!

Và còn một điểm nữa, nếu như Tà Thần Cthulhu quá mức cường đại, sẽ cảm ứng được vị trí của những bộ phận khác trên thân thể mình.

Do đó, nếu có thể đánh bại Tà Thần Cthulhu, tiếp thu thân thể của họ, vậy thì hai người chơi khác có chạy trốn vào chỗ tối, nhưng do bản thể của họ vẫn ở phía trước nên bọn họ cũng không thể ẩn trốn, bản thể có thể cảm ứng được vị trí bọn họ, sau đó chính là một lần làm tướng quân, kêu giết!

Mọi người nghe xong, không khỏi cảm thán đây quả là một kế hoạch không chê vào đâu được.

Haruko Thích Học Tập:

“Hóa ra là như thế! Thật sự mở rộng tầm mắt, thứ mà Medusa mơ ước, chính là cơ thể Tà Thần Cthulhu! Bán Thần cấp bảy đã cường đại như vậy rồi, còn có thể vĩnh sinh bất tử, nếu sau này đột phá cấp tám Thần Thoại, vậy thì khẳng định sẽ là một màn kinh thiên động địa, nàng từ bỏ thành Thần, là muốn thân thể có

tiềm lực mạnh mẽ hơn!”

Học Cũng Uổng Công:

“Người chơi chữ đỏ: Mẹ kiếp, nơi này có người ngầm hại chúng ta, cướp đoạt thân thể của chúng ta, ngoài ra còn dùng để định vị chỗ ẩn nấp của chúng ta! Muốn tiêu diệt chúng ta hoàn toàn! (buồn cười)”

Tốc Độ Xe Akina kết luận:

“Được rồi, toàn bộ việc phân tích bố cục đều đã tiết lộ xong rồi, mọi người tiếp tục xem đi.”

Một bên khác, hai viện nghiên cứu tư mật nhìn thấy việc này, bỗng nhiên cả kinh:

“Không tốt! Chúng ta phải ....”

Bọn họ trăm triệu lần không nghĩ tới, câu chuyện sẽ diễn biến thành như vậy.

Một người chơi sa điêu trên mạng Internet, đã phá hỏng việc lớn của bọn họ!

Cũng may là bọn họ cơ trí, bí mật kêu lên hai tiếng thúc thúc kia, nên mới phát hiện trước mọi chuyện.

Chương 155: Tà thần chết!

Dưới bầu trời đêm u ám nặng nề, trong nháy mắt khi thần hình thành, một cỗ áp lực kinh người giống như thực thể xuất hiện, một cánh tay trắng như tuyết xuyên qua không gian thứ nguyên mà đến, chậm rãi ấn một cái, làm cho Cthulhu Tà Thần sụp đổ.

"Đây là thần...." Trong thân thể Tà Thần Cthulhu vang lên một giọng nói khàn khàn với vẻ khó tin.

"Chỉ một chưởng."

Hắn đờ đẫn cúi đầu, thân thể giống như bức tượng cổ đại khổng lồ chậm rãi vỡ ra, xuất hiện vết nứt cực lớn. Một giây tiếp theo, vết nứt lan tràn rộng ra và hóa thành hình mạng nhện, bằng mắt thường có thể thấy được nó đang tàn lụi và suy yếu, nhanh chóng vỡ nát.

"Thất bại rồi."

Hai giọng nói yếu ớt truyền ra:

"Lần này ngươi xuống thế gian, ra tay với ta coi như đã sắp tới cực hạn đi?"

"Ở trong thế gian cằn cỗi này, cảnh giới của thần cũng sẽ bị suy giảm, năng lượng khắp toàn thân sẽ nhanh chóng tiêu tan vào trong không trung. Nơi đây không phải là nơi ngươi có thể tùy ý xuất hiện, ngoan ngoãn trốn vào ở trong thần giới của ngươi đi."

Ầm ầm ầm!

Tà Thần ầm ầm đổ nát, dư âm vang vọng trong trời đất:

"Chúng ta thất bại, nhưng các ngươi cuối cùng vẫn không giết chết được chúng ta!"

Bọn họ rất cảnh giác nên đã sớm chuyển bản thể trốn vào trong dãy núi phía xa, điều khiển một Tà Thần khác. Những vu sư cấp sáu Truyền Thuyết ẩn nấp trong bóng tối, che giấu hơi thở tới cực điểm, lúc này thấy tình thế không đúng liền tháo chạy.

"Các ngươi cho rằng các ngươi sẽ có cơ hội đó sao?"

Lúc này, phía xa có một giọng nói lạnh lùng truyền đến:

"Chúng ta đã sớm đoán được không có cách nào giết chết các ngươi, các ngươi vẫn giảo hoạt như trước đây. Nhưng chúng ta đã chuẩn bị trước phương pháp để hoàn toàn có thể giết chết các người rồi."

Một "người khổng lồ ánh sáng" mới chậm rãi đi ra:

- Lại để cho ta tới tiếp quản thân thể của các ngươi, trở thành Tà Thần Cthulhu đời kế tiếp đi. Chờ ta mạnh tới trình độ nhất định, tất nhiên có thể cảm ứng được sự tồn tại của các người. Tới lúc đó, các người muốn trốn cũng không thể trốn được."

"Cái gì!?"

Hai người chơi ẩn nấp ở trong bóng tối nghe vậy thì hoàn toàn biến sắc.

Tốc độ của dòng chảy thời gian đã quyết định tất cả, vào giây phút Sở nghiên cứu ở bên ngoài biết được, bên trong cũng không kịp hành động nữa, đã xác định chắc chắn phải thua rồi. Trận này là một sát cục không chê vào đâu được, không có bất kỳ cơ hội nào để lật ngược tình hình.

Ầm ầm ầm!

Medusa chậm rãi thu dọn vô số cục thịt đỏ đang chuyển động trên mặt đất, thân thể không ngừng cao lên và dần dần tập trung thành hình một lần nữa.

Mấy Tà Thần bọn họ mất mấy trăm năm, dùng tới sức lực của cả nước, đau khổ tu luyện tổ chức ra thân thể Vu sư cấp hai, trong nháy mắt đã bị Medusa tiếp nhận hết.

"Medusa, làm như vậy có thật sự ổn không?"

Cánh cửa Minh giới chậm rãi đóng chặt lại, giọng nói của Elmin xuyên qua ranh giới mà đến, giống như xuyên qua thời không, yếu ớt nói: "Tại sao phải buông tha thành người, hóa thành tồn tại tà ác như vậy?"

Elmin đã là một vị thần nên không có cách nào có thể dễ dàng tự mình xuống thế gian.

Nếu tự ý mở ra lối đi của hai giới, sẽ chỉ làm năng lượng của mình ở thế giới năng lượng cao ra khắp nơi trong thế giới cằn cỗi này.

Thần không có cách nào ở lại thế gian quá lâu.

Dù sao năng lượng của hai thế giới chênh lệch quá lớn, lại giống như giữa hai tế bào sẽ hình thành "áp lực thẩm thấu".

Gần như mỗi hơi thở trên vùng đất cằn cỗi này lại giống như sa mạc lớn khô hạn nóng rực điên cuồng hút vào bọt biển ướt át là "thần" này, cũng sẽ tạo thành tổn hại nghiêm trọng cho tu vi của mình.

Thần càng mạnh thì năng lượng tản ra càng nhanh, càng không thể dễ dàng xuống thế gian được.

Có lẽ khi cảnh giới của thần tiến thêm một bước, hoàn toàn củng cố bản thân, không để cho năng lượng tràn đầy tản ra ngoài,

hình thành thân thể thần hoàn hảo không thiếu sót, mới có thể từ thần giới xuống thế gian, lưu lại tại môi trường trái đất cằn cỗi này một thời gian được.

Nhưng trên thần là gì?

Trước mắt không có ai biết.

"Elmin, sau trận đại chiến này, ta không hâm mộ ngươi nữa. Bởi vì ta còn có mộng tưởng càng cao xa hơn." Khắp người Medusa không ngừng dẫn dắt những cục thịt để tái tạo lại cơ thể.

"Ngươi thành thần nhưng chỉ là thần bình thường. Con người nhỏ yếu thành thần cho nên thế gian của thế giới chúng ta mới có thể thỏa mãn năng lượng cần thiết. Mà Tà Thần Cthulhu là tồn tại vĩ đại tối cao từ thế giới năng lượng cao ở không gian và thời gian khác xuống mảnh đất này! Nếu không phải phải bị đất đai cằn cỗi này hạn chế, trong thế giới năng lượng cao ban đầu, chỉ sợ nó đã sớm đột phá thành thần, là một trong những vị thần cực mạnh có đầy đủ tiềm lực vô hạn..."

"Hắn xuống thế giới của chúng ta, cho những người phàm tục chúng ta có cơ hội duy nhất để giết chết hắn, chiếm lấy thân thể của hắn...."

Medusa giống như một ngọn núi máu thịt hùng vĩ đang chậm rãi chuyển động, tạo dựng lại.

Nhưng nàng ta phải trả giá rất đắt về điều này, nó khiến cho mảnh thế giới này không thể cung cấp đủ năng lượng để cho nàng ta thành thần.

"Thật là một thân thể mạnh mẽ lại tuyệt đẹp."

Medusa khen ngợi. Nàng ta đứng ở trên mặt đất mênh mông, lần đầu tiên hưởng thụ cảm giác gần như vô địch này.

Dãy núi ở trước mặt mình chỉ là một đống đất nhỏ. Bất cứ sinh vật nào cũng nhỏ bé giống như con kiến hôi. Nhưng sắc mặt nàng ta dần dần trở nên phức tạp, ngẩng đầu nhìn lên, dường như nhớ tới sư phụ Circe của mình.

"Elmin, ngươi hỏi vì sao ta buông tha làm người à? Bởi vì để có thể trở nên mạnh mẽ thì dùng cách gì cũng được! Cho dù là tà ác, cho dù bị người đời chán ghét, sức mạnh chính là chân lý của thế gian này! Ta từ trong cuộc đời dài dằng dặc biết được một việc, năng lực của con người là có hạn, càng tranh đấu với đám người như Luyện Kim Đại Đế, Elmin, càng không ngừng đau khổ theo đuổi kéo dài tuổi thọ của mình, ta lại càng phát hiện ra điểm này, năng lực của con người là có hạn... Cho nên, ta lựa chọn trở thành tồn tại vượt qua cả con người!"

Nàng ta dần dần hóa thành Tà Thần Cthulhu đời kế tiếp.

Đồng thời, hình dạng của nàng ta cũng dần dần thay đổi, hai chân dần dần dung hợp thành một cái đuôi dài với đầy vảy, từng sợi tóc giống như những con rắn đang uốn éo nhe nanh múa vuốt, toàn thân có cảm giác như được làm bằng đá, giống như yêu nữ tóc rắn trong truyền thuyết.

Mái tóc dài kỳ lạ giống như những con rắn của nàng ta bay lượn đầy trời.

"Từ hôm nay, ta sẽ đi về phía vĩnh sinh."

Trong đầu nàng ta hiện ra các anh hùng ở từng triều đại trong lịch sử, Gilgamesh, ba Nữ Vu, Luyện Kim Đại Đế khi còn quân lâm thiên hạ, trấn áp thế gian, tất cả đều đau khổ theo đuổi trường sinh.

Nhưng bọn họ cuối cùng phải chết già, chỉ có mình là thành công.

Tài năng của mình không bằng bọn họ nhưng còn vượt qua bọn họ, đi lên con đường hoàn toàn mới mà chưa từng có ai biết đến!

Chỉ cần vĩnh sinh, như vậy có nghĩa là nàng ta có thời gian dài dằng dặc để mở ra tất cả.

Cấp tám Thần Thoại không phải là giới hạn cuối cùng. Vậy còn cấp chín? Cấp mười? Nếu như những cảnh giới đó thật tồn tại, vậy nàng ta tất nhiên sẽ đi tới, nàng ta nắm giữ huyết mạch cao nhất của thần sáng thế nên nhất định sẽ không tầm thường.

Chương 156: Vinh Quang Cuối Cùng Của Thời Đại

Ầm ầm ầm!

Thân thể yêu nữ tóc rắn khổng lồ giống như dãy núi đứng ở trên mặt đất vô tận, cho người ta một cảm giác đả kích không gì sánh nổi, trang nghiêm mà lại vĩ đại.

Medusa dù sao cũng là quân chủ Đại Đế đã sống tám, chín trăm năm. Chỉ nửa tháng, nàng ta lại khống chế được năng lượng của Tà Thần, thậm chí còn hoàn hảo hơn cả hai người chơi cơ bắp kia.

Trong nháy mắt, nàng ta lợi dụng liên hệ thân thể của Tà Thần Cthulhu, cảm ứng bốn người chơi cơ bắp khác.

"Bắt đầu."

Sắc mặt nàng ta thoáng động, nhanh chóng truy tìm hai người chạy trốn, một quyển sách và Vu sư đeo tai nghe đang ẩn nấp ở trong bóng tối.

Trên đường đi, nàng gặp phải một ít thành viên còn sót lại của giáo phái tà ác đang chạy trốn, thậm chí là Annie – thiên tài giáo hội Tà Thần trước đó. Nàng ta chỉ liếc mắt, đối phương lại hóa đá, tế bào toàn thân đông cứng lại, biến thành bức tượng thiếu nữ bằng đá.

Không ngờ nỗi khủng hoảng không thể diễn tả kia lại được tăng cường ở trên người Medusa.

Tà Thần không thể nhìn thẳng, nàng ta dung nhập hiểu biết về cái chết của mình vào ô thân thể vi mô, người nhìn thẳng vào thân

thể của nàng ta đều sẽ hóa đá, biến thành bức tượng và tiến vào trong giấc ngủ vĩnh hằng.

"Này! Nàng đánh chết ba người khác thì cũng thôi! Ta là đồng minh mà!"

Vẻ mặt Dọa Não Nhỏ Xuống Núi ngỡ ngàng, trong nháy mắt khi bị bắt đi, một trang sách lặng lẽ rơi xuống mặt đất.

....

Vù vù.

Một trận gió nhẹ thổi qua, trong không khí thoang thoảng mùi máu tươi.

Trên mặt đất đổ nát thê lương có vô số thi thể đẫm máu nằm rải rác lẫn với các kiến trúc. Sau cuộc chém giết này, mặt đất đã trở nên tối tăm, khắp nơi đều nhuộm đỏ máu tươi cùng từng rãnh sâu và vết nứt lan tràn.

Vương Đô của Liên Bang Vu Sư sụp đổ, người chết và bị thương vô số. Mà đến cuối cuộc chiến, không gian của đại học Vu sư Victoria ở Vương Đô Cthulhu cũng bị nghiền nát. Các nữ vu của giáo phái tà ác đều ngã xuống, bọn họ gần như đã chết hết, hóa thành chất dinh dưỡng cho thần.

Mà phần lớn Vu sư bên phía ba vương quốc lớn cũng không may mắn còn sống sót. Vu sư cấp bốn trở lên đều đã hiến dâng mạng sống của mình, những người may mắn còn sống sót hầu như đều là Vu sư cấp một, cấp hai.

Cả thế giới Vu sư, gần như đã không còn cường giả.

"Cho dù trận đánh cuối cùng này giành được thắng lợi, nhưng cũng phải trả giá quá lớn." Lynda nhìn cả thế giới đổ nát thê lương, trong lòng hoàn toàn ảm đạm.

Nàng bắt đầu tổ chức một vài hội viên của Quang Minh Giáo Hội, dẫn theo một vài dân thường, Vu sư cấp thấp, thu xếp cho những người bị thương sau cuộc đại chiến, cứu giúp một vài dân thường bị kiến trúc đè phía dưới.

Nhưng Lynda trước sau không tìm được sự tồn tại của sách quang minh.

"Hắn là một trong những Tà Thần, không biết có phải là Tà Thần Cthulhu bị Medusa Đại Đế dung hợp, mang đi hay không..." Trong đầu Lynda hiện lên suy nghĩ khủng khiếp này, gương mặt liền trắng bệch.

Rất nhanh có một nữ tu sĩ giáo đồ từ trong đống đổ nát bước tới, trong tay cầm một trang sách, trên đó viết: "Chờ ta trở lại."

"Tờ giấy này… cảm giác này, là của hắn." Sắc mặt nàng trở nên không thể bình tĩnh:

"Nhất định là hắn đã bị mang đi. Nhưng Elmin Đại Đế sẽ bảo vệ hắn. Medusa Đại Đế nhiều lắm chỉ nghiên cứu thân thể của hắn, sẽ không giết chết hắn."

Lynda im lặng một lát, nhìn khắp Vương Đô đều bị nghiền nát:

"Nơi này bị tàn phá như vậy, chúng ta không biết phải mất bao nhiêu thời gian mới có thể khôi phục lại được...."

Lúc này, một giọng nói gấp gáp truyền đến:

"Không xong rồi!"

"Chuyện gì vậy?" Lynda mở miệng hỏi.

Một Vu sư mặc trường bào Vu sư cấp một kích động nói:

"Thánh Nữ đại nhân, tất cả Evil Eye và và sách Vu sư trong cả thế giới Vu sư đều bị thu tập về trong đại học Victoria, nhưng

trường đại học này xây dựng ở trên cơ thể của Tà Thần Cthulhu, trong cuộc đại chiến vừa rồi...."

Mọi người xung quanh đều dừng lại, nhìn về phía đống đổ nát.

Sau đó mọi người quay mặt nhìn nhau, một ý niệm khiến người ta sởn cả tóc gáy bắt đầu lan tràn...

Lẽ nào, Evil Eye và sách đều....

Đây chính là văn minh nghìn năm của chúng ta, là tâm huyết của vô số Vu sư đấy!

"Sao lại thế này?" Lynda khẽ hét lên.

"Sách Vu sư còn tốt, phần lớn đều không bị hỏng. Nhưng dược học luyện kim cơ bản đều đã bị hủy, còn có Evil Eye nữa! Trong nháy mắt khi không gian bị nghiền nát, vì không thể nhìn thẳng Tà Thần Cthulhu, tất cả Evil Eye bị nhốt lại đều đã bị đánh chết rồi."

"Cái gì?!"

Nếu như Evil Eye trên toàn thế giới đều bị diệt sạch, như vậy thời đại Vu sư của chúng ta sẽ....

"Như vậy, một trận đánh cuối cùng với Tà Thần ngày hôm nay chính là vinh quang cuối cùng của thời đại Vu sư chúng ta sao?" Lynda nhìn mặt đất đổ nát, trong đầu ầm ầm nổ tung, toàn thân như mất hồn mất vía. Nhưng nàng nhanh chóng bình tĩnh lại. Sóng triều của thế giới quá lớn, hoàn toàn không có liên quan gì tới nhân vật nhỏ như nàng. Nàng chỉ im lặng cúi đầu:

"Vinh quang của Vu sư chúng ta đã mất đi.... Có lẽ ta không thể chờ được tới khi ngươi trở về lần nữa rồi."

Bịch...

Thân thể Medusa lớn như dãy núi đang đi về phía trước.

Nàng ta mới vừa nắm giữ lực lượng Tà Thần không thể nhìn thẳng nên khó có thể khống chế, để tránh làm cho cả đám người bị thương nên chỉ có thể tạm thời rời xa.

Đồng thời, nàng ta đã đi tới bước cuối cùng này rồi, đã không phải là loài người nữa mà là một vị thần khổng lồ. Nàng ta cũng không muốn can thiệp vào thế giới của tam đại vương quốc Vu sư nữa.

Tay Medusa cầm ma hộp Pandora, chợt nghe tiếng kinh hô của Lynda ở phía xa, gương mặt có vẻ phức tạp:

"Sư phụ... Ngài mở ra thời đại nữ vu, thời đại của chúng ta sắp kết thúc rồi. Vu sư chúng ta, ngoại trừ ta và Elmin tất cả đều sẽ bước vào trong bụi bặm của lịch sử."

Ma hộp Pandora chỉ là Vu sư cấp sáu Truyền Thuyết, thậm chí còn chưa phải là cấp bảy Sử Thi hay là Bán Thần, chắc chắn không thể chứa một vị thần sinh sống trong cơ thể mình.

Vào giờ phút Elmin thành thần, nàng đã bị chấn động tới mức hồn bay phách tán, cũng hóa thành chất dinh dưỡng để thành thần, chỉ để lại thể xác của ma hộp.

Lúc này, Elmin ngồi ở trong không gian Minh Thổ, cả người run rẩy:

“Nghìn năm lịch sử của Vương quốc Babylon sẽ phải kết thúc ở đây sao?"

Đây là một trận chiến mà hai bên đều thiệt hại nặng nề.

Tà Thần ngã xuống, các nàng cũng hóa thành lịch sử xa xôi.

Một tộc "Evil Eye" bị diệt sạch ở thế giới này cũng có nghĩa là nền văn minh lấy huyết mạch Evil Eye làm cơ sở, mở ra hệ thống tu luyện Vu sư sẽ hoàn toàn biến mất.

"Elmin, bây giờ hai chúng ta đã không làm gì được nữa! Ta sẽ chìm vào trong giấc ngủ say, còn ngươi lại không thể dễ dàng xuống thế gian."

"Có lẽ trong tương lai, chúng ta sẽ được người đời sau viết vào trong thần thoại." Medusa khẽ cười:

“Chúng ta lại giống như vị vua anh hùng mạnh nhất được ghi chép trong thần thoại của văn minh Sumer cổ, vương của Babylon cổ chúng ta cũng sẽ trở thành một phần trong lịch sử của thần thoại cổ đại..."

"Đúng là khiến cho người ta chờ mong đấy!"

Medusa lớn tiếng tán thưởng rồi lại bước về phía trước.

Vào giây phút nàng ta biết thời đại Vu sư sắp kết thúc, trong lòng không có bất kỳ dao động nào. Lúc đó, bản thân nàng ta cũng chỉ hơi kinh ngạc. Trong nháy mắt buông bỏ cơ hội làm người thì nàng ta cũng đã bỏ xuống cuộc đời trước đó.

Chương 157: Chúng Ta Cuối Cùng Đã Trở Thành Lịch Sử

Ta là một sinh mạng hoàn toàn mới, ta là Tà Thần Cthulhu vĩ đại!

"Đến đây đi, ta tới bảo vệ cánh cửa lớn Minh Giới, để cho ma hộp Pandora ẩn nấp ở trong thân thể ta, khi mặt đất Minh Thổ được mở ra đủ rộng, đồng thời có thể cung cấp đủ năng lượng phong phú để cho ta đột phá, ta sẽ tiến vào và trở thành thần ở bên trong đó."

Nhưng thân thể của nàng ta vẫn quá to lớn.

Ngay cả “vị thần” Elmin chỉ như con kiến còn rút đi năng lượng khủng khiếp như vậy, nữa là nàng ta?

Đó gần như là những năm tháng dài dằng dặc, xa tới mức không thể với tới, nhưng nàng ta sẽ chờ được thôi.

"Để cho ta suy nghĩ một lát đã. Nên đặt lối vào mặt đất Minh Thổ ở chỗ nào trên thế giới của chúng ta đây?"

Medusa im lặng một lúc lâu. Cuối cùng, nàng ta trở lại một nơi mà nàng ta đã từng sống lâu nhất trong cuộc đời trước đó - đảo Luyện Kim Golgong, thân thể khổng lồ của nàng ta chậm rãi chìm vào giữa bờ đại dương Okeanos trong đêm tối.

"Ta lại trở về đây, ta lại ở trong lồng giam giống như Elmin ngươi vậy."

Yêu nữ tóc rắn thoáng lộ ra nụ cười rạng rỡ khó hiểu rồi chậm rãi chìm vào đáy biển.

"Elmin thân mến, tuổi thọ của vị thần cấp tám dù sao cũng có cực hạn! Giới hạn tuổi thọ của thần cấp tám là tám nghìn năm... Nhìn như rất dài, cấp bảy Sử Thi cũng chỉ có sáu trăm năm tuổi thọ mà thôi, tuổi thọ luôn có giới hạn, đây là chỗ đáng thương của sinh mạng loài người... Elmin, ta hi vọng ngươi có thể sống được lâu một chút, đừng để tới lúc lần sau ta tỉnh lại thì phát hiện ra bản thân mình canh giữ Minh giới, mà Minh Thổ Đại Đế đã đổi thành đời tiếp theo rồi."

Trong tương lai trăm ngàn năm sau, mọi người mở ra "lịch sử Tân Thần", phía trên có ghi lại:

【Lối vào Minh giới ở giữa bờ đại dương Oceanos đêm tối, yêu nữ tóc rắn canh giữ cửa lớn Minh Giới, không thể nhìn thẳng vào nàng ta, người nhìn thẳng đều bị hóa đá mà chết】.

....

"Thần cấp tám có thể sống tám nghìn năm."

Hứa Chỉ ngồi ở trong sân cầm con dao sắc gọt vỏ trái cây:

“Tám nghìn năm quả thật là đã lợi hại không thể chịu được, đã có thể sống hơn hai tháng trong vườn quả của ta rồi...."

Phải biết trước đó, cảnh giới cấp bảy Sử Thi chỉ có tuổi thọ sáu trăm năm, sống không quá một tuần trong vườn quả của Hứa Chỉ.

Đương nhiên, loại quái vật không phải là người, năng lực bừa bãi, đặc biệt không sợ chết như Medusa tất nhiên không theo quy tắc bình thường của Sử Thi.

"Nhưng thế giới Sa Bàn không còn Evil Eye, đúng là một chuyện lớn."

Hắn suy nghĩ một lát, cuối cùng vẫn từ bỏ ý định bổ sung Evil

Eye vào trong cho sinh sôi nảy nở:

“Nếu thời đại Vu sư muốn qua, vậy cứ để cho nó qua đi."

Vị thần sinh ra đã cho Hứa Chỉ đủ ngạc nhiên.

Còn tự chế tạo ra Thần giới và trốn vào bên trong, quả thật là thế giới có tư duy cao.

"Nhưng từ một ý nghĩa nào đó thì tiểu thư Elmin Minh Đế đáng yêu của chúng ta lại tự giam mình ở bên trong."

Hắn gặm táo:

“Dù sao ma hộp Pandora quá nhỏ, không khác gì một lồng sắt, đợi đến khi nó không ngừng mở rộng, thật sự biến thành một thế giới có không gian hoàn chỉnh thì không biết phải mất bao lâu nữa."

Nhưng đây dù sao cũng là chuyện rất đáng được ăn mừng, trước đó là công nghệ không gian chứa vật, đạo cụ không gian, bây giờ cuối cùng có một thế giới không gian, thế giới siêu phàm được nuôi dưỡng với năng lượng cao.

Trùng Sào Mẫu Hoàng – kẻ sa cơ thất thế này không để lại một chút gì cả.

Ngay cả công nghệ không gian quan trọng nhất của Tạo vật chủ cũng phải tự mình khai thác, thôi diễn ra.

Bây giờ cuối cùng cũng đã làm được, có thể tạo ra thế giới không gian có năng lượng cao rồi.

Hứa Chỉ không khỏi có chút xúc động: Elmin bước một bước nhỏ, Tạo vật chủ bước một bước dài.

"Bắt đầu là một bào tử, toàn bộ tiến hóa đều dựa vào một cái đầu hói." Hứa Chỉ bất đắc dĩ, ngồi ở trên ghế trong sân suy nghĩ

một lát.

Bây giờ Pandora vẫn là Vu sư cấp sáu Truyền Thuyết với diện tích hai trăm mét vuông, đây là đơn vị đo cỡ nhỏ bên trong thế giới Sa Bàn, bằng diện tích của một căn hộ năm phòng ngủ hai phòng khách trong thành.

Elmin sống một mình trong năm phòng ngủ hai phòng khách, cũng có phần không duỗi thân ra được.

Lên tới Vu sư cấp bảy Sử Thi thì kích thước sẽ khoảng hai nghìn mét vuông, miễn cưỡng có thể chứa được một chút đồ vật, trang trí một chút cho Minh giới.

"Gánh nặng đường xa." Hứa Chỉ ngược lại cảm thấy lời Mẫu Sào nói trước đó, bây giờ đã thể hiện ra ưu điểm trên phương diện nào đó.

Hình thể càng nhỏ thì càng dễ dẫn tới năng lượng biến chất.

Elmin là một vị thần nhỏ một mẩu bằng con kiến đã rút sạch nhiều địa phương như vậy.

Nếu đổi lại lớn một chút, cũng không biết tới ngày tháng năm nào.

"Nhưng nàng rút là chuyện của nàng, ngược lại không liên quan gì đến ta."

Tỉ lệ hấp thu của Hứa Chỉ chỉ có 30%, bảy phần năng lượng còn lại trên cơ bản đều khuếch tán vào trong không khí, dù sao cũng không thể nào hoàn toàn tận dụng được hết năng lượng, tất nhiên phải có tổn hao.

Elmin hấp thu chính là những năng lượng khuếch tán trong không khí.

Mà sinh vật có năng lượng như vậy sẽ chậm rãi tích lũy, đến khi đạt tới giá trị nào đó, sẽ lập tức xuất hiện hiệu ứng ngược, khi có hiệu ứng ngược này cũng chính là thời điểm giống loài của thời đại đó bị tuyệt chủng, nhân khẩu lập tức bị chết tới 70, 80%, lại trực tiếp bị ép vỡ, chảy ngược trở về trên người của Mẫu Sào.

Nếu không, bình thường một đời không sinh lão bệnh tử thì phải chờ tới lúc nào?

Bây giờ, thế giới Vu sư đã luyện thành Minh Thổ, hơn nữa còn diễn ra cuộc chém giết khủng khiếp giống như bùng nổ thiên tai, nhân khẩu và các loài thú lớn lập tức giảm tới 70%, xem như là một cuộc tuyệt chủng sinh vật khủng khiếp.

Trong 70% chết đi lại có 30% là Vu sư, 40% còn lại là người bình thường. Có số lượng lớn người bình thường bị dư âm giết chết. Dù sao Vương Đô cũng có mấy triệu nhân khẩu.

Có một nhóm người lại là tín đồ còn sót lại của ba vương quốc lớn nghe được tiếng gọi của người chết đã chủ động tự sát, lao đầu vào trong vòng xoáy giữa không trung.

Văn minh được thúc đẩy cho tới ngày hôm nay, Vu sư trở nên vô cùng phổ biến, chỉ cần bằng lòng bỏ ra tài sản và thế lực, ít nhất các thiếu nữ đều có thể trở thành Vu sư cấp một, thậm chí quần thể người dân là Vu sư cấp hai cũng là chuyện hết sức bình thường.

"Thế giới Vu sư có hơn chục triệu nhân khẩu, mấy triệu Vu sư... Ta không biết Elmin đã thu thập bao nhiêu năng lượng rải rác trong trời đất để thành thần, nhưng ta vẫn chiếm được 30%." Hứa Chỉ hít sâu một hơi, lặng lẽ cảm nhận năng lượng tràn trề trong cơ thể.

Ầm!

Tinh thần lực bạo phát, trong nháy mắt đã đẩy hắn đến Vu sư cấp ba!

Hắn vốn đã đạt tới cực hạn của Vu sư cấp hai, chỉ cần thêm chút lực tác động từ bên ngoài thì liền có thể đột phá, bây giờ thành ra như vậy cũng không có gì kỳ lạ.

Nhưng một giây tiếp theo.

Rắc rắc!

Tinh thần lực tràn ra lại xâm nhập vào trong thân thể, bắt đầu đột phá lên Vu sư cấp bốn.

"Cấp bốn."

Không đến nửa giờ sau, Hứa Chỉ ngồi ở trên sô pha trong phòng khách hít một hơi thật sâu.

Hiệu ứng ngược của kỷ nguyên Vu sư thật sự là quá mức khổng lồ, trong nháy mắt đã phá tan đến cấp độ Vu sư cấp bốn, hơn nữa vẫn đang còn phần lớn năng lượng sót lại chưa tiêu hóa hết. Nếu tiêu hóa hết, hắn rất có khả năng sẽ tiến tới Vu sư cấp bốn đỉnh phong, nếu như có thể củng cố vững chắc thì rất có thể sẽ đột phá đến Vu sư cấp năm.

Chương 158: Thần Sáng Thế Hạ Xuống

Trên thực tế, con người là một loại động vật rất kỳ quái.

Có vài người sau vô số năm, sống đến bốn mươi, năm mươi tuổi vẫn còn rất non nớt, ngây thơ, vẫn có vấn đề rất lớn trong việc đối nhân xử thế. Không phải là năm tháng không khiến cho bọn họ trưởng thành, mà có vài người trưởng thành chính là như vậy.

Mà có vài người vốn đã thông minh, sau khi trải qua rất nhiều chuyện và sự rèn luyện khác nhau, tâm tư lại kín đáo đến mức khiến cho người ta tán thưởng.

"Tốc Độ Xe Akina" Trần Văn Sơn thuộc về loại này.

Tuy rằng hắn là một sa điêu luôn đi cùng với tác phong vui vẻ nhưng hắn thật sự vô cùng thông minh, là kỳ tài được ông trời ban thưởng. Thậm chí hắn còn để lại đường lui cho Dọa Não Nhỏ Xuống Núi, giúp đỡ cậu ta.

Hứa Chỉ không khỏi cười rộ lên:

“Chủ yếu là sa điêu này quá nhảy nhót! Hai trăm năm qua chỉ lo đi khắp nơi tìm đường chết, điên cuồng gây sóng gió, nếu không thông minh thì đã sớm bị người ta đánh chết rồi! Mà còn có một loại người khác sống được lâu, nhưng cũng không phải trở nên thông minh hơn, chỉ là lớn mạnh hơn trên một phương diện lĩnh vực khác, ví dụ như Luyện Kim Đại Đế..."

Loại này thuộc loại dân công nghệ chỉ thích ở trong nhà.

Người ta là nhân viên nghiên cứu khoa học mấy trăm năm, không ngừng ở trong phòng luyện kim để nghiên cứu khoa học công nghệ, tất nhiên sẽ không thể nham hiểm bằng.

Lúc này, giọng nói của Phó Não Trùng Sào truyền đến:

"Cộng đồng Vu sư có mở ra bản beta công khai không?"

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát, thả lon bia xuống và cất cuốn sổ tay đi:

“Mở chứ. Vào sáu rưỡi sáng mai, 'cộng đồng Vu sư' sẽ chính thức ra phiên bản beta công khai, để cho bọn họ tu luyện giúp ta! Mỗi người đều có năng lực tràn trề như vậy. Đây chính là thời điểm thử nghiệm một chút sự tịch mịch khi trở thành Vu sư.... Ừm, rốt cuộc sau khi mở ra, còn phải xem bọn họ chơi thành thế nào đã."

"Mà Sa Bàn lớn ở thế giới thứ nhất đã phát triển vô cùng thành thục rồi, chưa chắc đã cần tới sự can thiệp của ta, nó có thể tự mình phát triển và hoạt động... Đã đến lúc mở ra Sa Bàn lớn thứ hai để xây dựng thế giới mới rồi."

Hứa Chỉ nhướng mày:

“Thế giới lớn thứ hai, Nhân tộc thứ hai, xem ra cũng nên bắt đầu sáng tạo rồi."

Muốn nói về Nhân tộc, những người chơi ở Sa Bàn tiến hóa ở giữa "Nơi khởi nguồn sự sống của Vạn giới" đúng là quá kém cỏi, chờ lâu như vậy, sinh vật với hình thù kỳ quái nào cũng có, nhưng không có lấy một loài có trí tuệ hình người nào...

Nhưng cũng không thể trách bọn họ.

Sinh vật có đầy đủ trí tuệ, loài sinh vật với kết cấu ‘não trí tuệ’ này không thể chỉ đơn giản dựa vào thuyết tiến hoá giống loài là

đoán ra được. Đó là kỳ tích có một không hai trong lúc diễn hóa sinh mạng, thậm chí trái đất có thể sinh ra loài có trí tuệ như chúng ta vốn chính là một sự ngẫu nhiên.

"Xem ra, ta vẫn phải làm ra một giống loài có trí tuệ giống như trùng vượn, để nó nhân vật chính của thời đại trong thế giới mới này." Hứa Chỉ suy nghĩ một lát rồi nói:

"Lần trước là làm ra Tinh Tinh với cơ thể to con vạm vỡ. Ừm! Lần này sẽ là một con khỉ có thể trạng nhỏ nhắn, gầy gò."

Vẻ mặt Hứa Chỉ nghiêm túc, hoàn toàn có không ý tưởng làm ra người máy nhân tạo. Dù sao hắn cũng rất ghét loại đó, trong lòng còn có phần vướng mắc.

Hắn lặng lẽ cân nhắc về vị trí địa lý của thế giới Sa Bàn mới:

“Thật ra cũng không phải là không thể nhận thầu thêm một mảnh đất... Chỉ là sẽ giống với Sa Bàn lớn bây giờ, không giống với hình thái thế giới."

Mọi người đều là năm mươi năm ban ngày, năm mươi năm ban đêm.

Hoàn cảnh như vậy khó tránh khỏi quá đơn điệu.

Hắn muốn có một thế giới đặc sắc hoàn toàn khác hẳn, như vậy mới có thể xuất hiện ra những nền văn minh siêu phàm hoàn toàn khác nhau.

"Nhưng ta làm thế nào để tránh được điểm này chứ?" Hứa Chỉ nhướng mày:

“Một ngày một trăm năm, tốc độ thời gian chuyển động này là để sinh vật văn minh có thể phát sinh trí tuệ, nếu để tốc độ thời gian lớn nhất thì sẽ không tiện điều tiết."

Ở dưới tốc độ dòng chảy thời gian như vậy, chỉ cần ở trên mặt đất tiến hành tăng tốc sẽ xuất hiện tình huống năm mươi năm ban ngày, năm mươi năm ban đêm...

Trong đầu Hứa Chỉ chợt nảy ra một ý nghĩ:

“Nếu vậy, không ở trên mặt đất mà ở dưới đất thì sao?"

Hắn nhìn về phía dưới trăm mẫu Sa Bàn.

Nếu làm thành một chữ "Lữ", một cái trên mặt đất, một cái trong lòng đất, liệu có thể được không?

Đầu Hứa Chỉ như muốn giãn ra, hắn hưng phấn, cầm lấy giấy bút bắt đầu vẽ, lại vẩy mực ở trên một tờ giấy hoàn toàn mới, chế tạo ra một thế giới mới.

"Một trăm mẫu đất, thế giới dưới lòng đất rộng lớn khổng lồ thế nào? Quy tắc hoàn toàn mới, thế giới quan đầu tiên từ trước tới nay." Hứa Chỉ nhấc bút lên, tự hỏi, đây có phải là lựa chọn tốt nhất trong phạm vi không có thực lực trước mắt hay không.

Trên thực tế, toàn thế giới đều có thế giới đáy biển trong nước thật ra cũng không sai.

Nhưng như vậy rất khó làm, trong thực tế cũng cần số lượng công việc rất lớn.

Có thể thế giới này là phương án tốt nhất hiện nay rồi.

"Nhưng ở dưới lòng đất hoàn toàn tối tăm, làm thế nào để cung cấp chiếu sáng đây? Không có mặt trời thì làm thế nào?"

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát, bỗng nhiên cười rộ lên. Hắn nhớ tới chẳng phải là có một con phượng hoàng nào đó bị đánh rất thảm sao:

“Ở đây không phải có sẵn một mặt trời rồi à?"

Giả hiệu Kim Ô, Thần Thái Dương!

Hứa Chỉ cảm thấy suy nghĩ này rất có triển vọng.

"Mà sau khi đặt ra được sườn của thế giới, còn Nhân tộc thì sao? Cần sinh vật gì tới dung hợp với máu của con khỉ đây?"

Lần trước là thuận tiện lựa chọn một động vật giáp xác, dung hợp với máu của Tinh Tinh. Mà lần này nên lựa chọn sinh vật Trùng tộc gì cũng là một vấn đề.

"Có vết xe đổ lần trước, lần này không thể lại thuận tiện tìm một động vật giáp xác tới dung hợp được. Giống loài này cần phải mang theo gen đầu tiên có thiên phú mới tốt...."

Giống như con đường của đám Trùng Vượn kia, vô cùng gian nan. Con nào cũng phải dung nhập gen của Evil Eye mới có khả năng tu luyện, mới có khả năng nắm giữ gen đầu tiên. Hứa Chỉ muốn loài người mới này mới sinh đã có gen đầu tiên chứ không cần dung nhập, trình độ sinh mạng như vậy rõ ràng cao hơn một đoạn.

Nhưng khởi điểm cũng cố định.

Trùng Vượn không có gen đầu tiên, nên khởi điểm sẽ biến đổi khó lường. Gen đầu tiên có thể tùy ý dung nhập 'Evil Eye', 'Slime'...

Mà gen thứ hai, đó không phải là "thần hỏa" mà ai cũng có thể đốt được.

Mà sinh mạng này trời sinh đã nắm giữ gen đầu tiên, khởi điểm cố định:

"Nhưng nên lựa chọn gen đầu tiên là cái gì bây giờ?" Hứa Chỉ cảm thấy đau đầu, cảm giác những người chơi gần đây đến thăm thế giới Vu sư quá high, đã hoàn toàn quên đi nghề chính cũ. Hắn suy nghĩ một lúc lâu,

"Nếu không thì dung hợp Ma Phương?"

Hắn cảm thấy ngoại trừ gen của Evil Eye, bây giờ dường như cũng chỉ có gen của Ma Phương là có tiềm lực nhất.

"Quyết định là Ma Phương đi." Vẻ mặt Hứa Chỉ nghiêm túc.

Lần trước lấy động vật giáp xác tùy tiện nhặt + tinh tinh = Trùng Vượn.

Lần này, Ma Phương + khỉ = ???

"Có thể Ma Phương thật sự là lựa chọn tốt nhất." Hứa Chỉ nhướng mày:

“Thiên phú tự mang theo không gian bên trong, nếu bọn họ có thể mở ra một con đường tu luyện không giống với Vu sư, tu luyện trở nên mạnh mẽ, có thể mở rộng không gian bên trong thiên phú của mình...

Như vậy, chờ sau khi sinh vật của bọn họ tuyệt chủng, trong mỗi thi thể đều có không gian bên trong, ta có thể thu được từng không gian nhỏ, có thể dung hợp thành một không gian lớn. Sau đó ta sẽ có khởi điểm cho các loại Thần giới, Chư Thiên Vạn Giới."

"Thật sự không tệ, chủng tộc này chính là máy chế tạo không gian để cho ta hoàn toàn có thể đặt nền móng cho Chư Thiên Vạn Giới." Hứa Chỉ chống tay vào má, vội vàng ghi lại suy nghĩ này, hắn không ngừng múa bút thành văn ở quyển sổ trên bàn, cảm thấy rất thỏa mãn, rất có tiềm lực!

Nhìn Trùng Sào Mẫu Hoàng người ta đi, công nghệ phụ thôi cũng tiêu hao vô số tài nguyên, năng lượng, đều phải dùng công nghệ không gian gấp mới có khả năng tạo ra một không gian lớn.

Mà ta thì sao?

Máy chế tạo không gian bằng thịt người đấy.

Bảo vệ môi trường, sạch sẽ, tiết kiệm năng lượng, không ô nhiễm.

Phát triển đến bây giờ, ưu phế phụ của sinh vật siêu phàm đã xuất hiện rồi!

Hứa Chỉ tự mình phỉ nhổ, đồng thời cây bút không ngừng vẽ trên giấy, hoàn thiện cơ sở trên phương diện này. Hắn viết đủ ba bốn trang giấy, luận văn sáng thế, hắn cũng không dám mượn tay người khác.

Sau đó, hắn lại đi tới vườn bách thú một chuyến, hỏi anh quản lý trước đó. Sau khi đập xuống ba nghìn, hắn liền lấy được máu của một con khỉ cường tráng.

Chờ hắn lăn qua lăn lại ở những chỗ khác thì cũng tới lúc rồi.

Hứa Chỉ đứng lên, lại đi vào trong thế giới Sa Bàn lớn:

“Nhân cơ hội diễn ra lần sinh vật tuyệt chủng này, người đang thưa thớt, tất cả đều tập trung ở giữa Sa Bàn, ta sẽ len lén đi vào trong để bắt Phượng Hoàng ra, dù sao đó cũng là mặt trời trong thế giới mới của chúng ta."

"Điều chỉnh dòng thời gian chậm lại, một so với một."

Hứa Chỉ dứt lời, mang vào chân đôi ủng thực nghiệm màu lam, chậm rãi tiến vào Sa Bàn.

Kể từ lần trước ở thời Gilgamesh đến nay đã qua rất nhiều năm, hắn mới bước vào trong mảnh đất này lần nữa.

Bịch bịch bịch!

Mặt đất khẽ chấn động, cây cối bị giẫm lên để lại vết chân cực lớn trong sơn cốc, vô số con thú trong rừng rậm điên cuồng chạy

thoát thân.

Giữa bờ Okeanos tối tăm, nước biển chấn động cuốn lên.

Medusa chậm rãi mở mắt, vẫy đuôi rắn và chậm rãi trồi lên khỏi mặt nước, con mắt hóa thạch tuyệt đẹp tràn đầy những ánh sáng nhiều màu chớp động, khẽ lẩm bẩm:

“Thần sáng thế.."

Chương 159: Vô Đề

Nàng có thể cảm ứng được Thần Sáng Thế đến trong nháy mắt không phải bởi vì tinh thần lực của bản thân đã vô cùng mạnh mẽ, có thể tùy ý cảm ứng từng tấc đất của toàn bộ thế giới, mà là…

“Toàn bộ thế giới của chúng ta… Đang trôi nhanh dần!”

Medusa ngây người, lắp bắp không nói thành lời, “Thế giới của chúng ta đang trôi về phía trước với tốc độ vô cùng kinh khủng!”

Elmin cũng run hết cả người, cho dù trốn trong Thần giới nhưng cũng cảm ứng được thay đổi của toàn thế giới, “Ta cảm nhận được màn chắn của thế giới của chúng ta đã bị xuyên thủng, có thứ gì đó đang hạ xuống. Chắc là sau đại diệt tuyệt, Thần Sáng Thế đã tự hạ mình xuống thế giới cằn cỗi của chúng ta. Chỉ có ngài ấy vừa tới thì cả thế giới mới phải run rẩy, dòng thời gian bắt đầu xáo trộn…”

Điều này vượt quá mức hiểu biết bình thường của tất cả mọi người.

Lúc này đang là năm mươi năm buổi ngày, trên bầu trời xuất hiện nhiều đám mây trắng, bằng mắt thường cũng có thể thấy được chúng đang di chuyển chậm rãi, dường như muốn nhanh chóng sáp lại trong khoảng thời gian ngắn! Trời sắp chuyển thành đêm tối…

Không thể tưởng tượng được!!!

Một trăm năm của chúng ta lại bị rút ngắn thành một ngày ngay trước mắt như vậy?

Mặt trời đang lặn xuống nhanh dần, toàn thế giới giống như một cuộn chiếu phim đang tăng tốc điên cuồng…

Đối với thế giới hiện thực thì tốc độ này chỉ là vận tốc bình thường mỗi ngày, mặt trời lặn mặt trăng lên. Nhưng đối với các nàng thì đã quen một ngày là một trăm năm, buổi ngày năm mươi năm, buổi tối năm mươi năm. Đột nhiên thế giới trở nên nhanh đến đáng sợ, liền bắt đầu cảm thấy không quen.

Cảm giác của vu sư nhạy bén như thế nào?

Vào thời đại của Gilgamesh, vị anh hùng vương này quá mức sơ suất, mặc dù bản thân có sức khỏe mạnh mẽ nhưng lại không phải là vu sư, lúc đó do không nhận ra được rõ mọi chuyện nên ông đã bị chấn động khi cự thú trí tuệ hạ xuống thế giới từ trên tầng mây cao vút.

Mà vu sư từ xưa tới nay đều là kiểu người theo đuổi tri thức và tinh thần lực mạnh mẽ, do đó có thể cảm nhận được thay đổi bất thường của trời đất!

Nghe nói thời đại ba nữ vu cũng có loại chuyện như vậy xảy ra, có thể chỉ là trong nháy mắt ngắn ngủi… Nhưng tất cả những gì lúc đó đã không thể biết rõ được nữa.

Medusa đột nhiên mơ hồ nhớ lại vị thần của sự ngu ngốc mù quáng đã từng khoác lác với nàng:

“Hắn sinh ra từ hư vô, nơi bắt đầu của thiên địa hỗn độn, vượt qua cả vật chất, thời gian, không gian, lý lẽ, nhận thức, luật nhân quả. Nhận thức của toàn nhân loại trong quá khứ, hiện tại và tương lai đều không thể giải thích được sự tồn tại đó. Hắn là vô hạn, là vĩnh hằng bất diệt, là thực thể có ý nghĩa trừu tượng nhất trong những thực thể của vũ trụ hỗn độn…”

Nàng khi đó chỉ cười cho qua chuyện.

Nhưng mà bây giờ sức mạnh to lớn khủng bố đang thao túng thời gian của toàn thế giới xuất hiện trước mắt đã nói lên điều đó là sự thật.

“Thời gian, chiều (thứ nguyên), không gian, thế giới, sinh mệnh, đều là do tự tay hắn tạo ra.”

Medusa cúi đầu cười lớn khó hiểu, một nỗi sợ hãi không thể nào hình dung được đang bắt đầu khắc sâu trong lòng nàng, cả đời này cũng không thể quên được.

“Loại sinh mạng vĩ đại như Tà Thần tồn tại đã không thể diễn tả được sự sợ hãi, không thể nghe được tiếng của nó, không thể nhìn thẳng vào người nó, nhưng so sánh với Thần Sáng Thế cũng chỉ là chuyện buồn cười vô cùng… Nơi Thần Sáng Thế hạ xuống, dòng thời gian sẽ xuất hiện sự xáo trộn không thể diễn tả được trên diện rộng!”

Quả thật vô cùng khó tưởng tượng.

Medusa cả người giống như bị mất hồn, vô tri vô giác, “Elmin, cô nói khả năng của con người có thể chiến thắng được loại sinh mệnh cổ xưa tối cao tượng trưng cho hỗn độn này không?”

“Medusa, cô định làm gì hả?” Elmin hét lên.

“Ta không thể đánh bại hắn, nhưng mà… Chúng ta là vu sư, là một nhóm người đi tìm chân lý.”

Medusa từ từ đứng thẳng người dậy.

Cơ thể to lớn của nàng từ cuộn tròn dần đứng thẳng dậy, mấy cái đầu rắn bắt đầu lộ ra khỏi mặt biển.

Nàng đi từng bước ra khỏi đại dương mênh mông, những giọt nước rơi khắp người nàng, ánh mắt trở nên bình tĩnh chân thành, “Ta có dòng máu vĩnh sinh, ta muốn đi xem sinh mệnh vĩ đại mang

huyết mạch của tạo hóa một chút, nếu không ta sẽ hối tiếc cả cuộc đời.”

Medusa vẫn kiên định đi tới, mạnh mẽ là ý niệm mà nàng theo đuổi, nhưng thứ sức mạnh to lớn khủng bố như thế đã hoàn toàn phá vỡ hiểu biết của nàng, cảm thấy vô cùng choáng váng.

Sức mạnh như vậy thật sự tồn tại sao?

“Cô sẽ chết.” Elmin hét lớn.

Medusa khẽ buông ma hộp không gian của Elmin xuống, sải bước về phía trước.

“Sẽ chết! Ta rất có thể sẽ chết! Từ cái lúc đi khiêu chiến Tà Thần Cthulhu năm đó ta biết ta sẽ chết, nhưng ta vẫn đi… Cái chết luôn luôn không phải là thứ ta sợ hãi nhất, ta sợ hãi nhất… Là mình yếu đuối và thiếu hiểu biết!”

Elmin sửng sốt nhìn Medusa.

“Thần Sáng Thế…”

Medusa vẫn kiên định băng qua sông núi rộng lớn, giống như lữ khách quyết chí ra đi không quay trở lại. “Tạo Vật Chủ vĩ đại, năm đó ngài có thể trả lời Gilgamesh ba vấn đề, vậy bây giờ ngài có thể đáp lại lời thỉnh cầu chiến đấu của ta không…”

Khi nàng đi tới một mảnh đầm lầy thì thấy được thần Sáng Thế ở trong tầng mây cao vút.

Một cự nhân to lớn vạn trượng, dáng người thẳng tắp cao vút, toàn thân tỏa ra ánh sáng thần thánh không nhìn rõ được khuôn mặt, đang đứng ở bên rìa núi.

Medusa mơ hồ cảm nhận được khí tức phượng hoàng, nó đang ở trong đầm lầy trên mặt đất, “Thì ra Thần chí cao vĩ đại của thiên

địa hạ phàm xuống thế giới này là để tìm phượng hoàng hả?"

Phượng hoàng lúc này lại dùng bùn đắp lên người hóa thành bức tượng, tự chôn mình xuống dưới bùn, nó giống như đã quen cách sống như vậy.

"Vu sư… cấp 4."

Medusa im lặng cảm nhận Sáng Thế thần ở gần đó, ánh mắt rực cháy, dường như đang có một nỗi xúc động không tưởng tượng nổi đang dâng lên, "Mới có cấp 4, đây chỉ là một phân thân nhỏ yếu nhất của Sáng Thế thần trong vô số chiều không gian sao?"

Nàng đã từng nghe qua thông tin về thần Sáng Thế từ Tốc độ xe Akina.

Thần Sáng Thế sống trong thế giới đa chiều và là thực thể được cụ thể hóa của hỗn độn, ngài ấy phân tán ý thức của mình ở trong các thế giới, sáng tạo ra từng thế giới, tạo nên các chiều (thứ nguyên), không gian, thời gian…

"Khi đó ta nghĩ phân thân của Sáng Thế thần có lẽ sẽ không mạnh lắm, nhưng không ngờ rốt cuộc cấp độ lại thấp thế này." Medusa nói nhỏ.

Hứa Chỉ cũng quay đầu nhìn lại.

Hắn cũng nhìn thấy nữ yêu Medusa tóc rắn, dáng người gần giống với mình, đã có đủ hết các bộ phận cơ thể tới ngực, một cô gái có khuôn mặt vô cùng xinh đẹp.

Thân người đuôi rắn, mái tóc dài xõa tung bay trong không trung tựa như những con dị xà, tạo cho người xem một vẻ đẹp cực kỳ nguy hiểm.

Bên tai hắn truyền đến âm thanh máy móc.

“Hoàn cảnh trước mắt có tính nguy hiểm nhất định! Có mở quyền hạn của Trùng Sào Mẫu Hoàng hay không?”

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát: “Mở ra.”

Quyền hạn của Trùng Sào Mẫu Hoàng thật ra rất đơn giản.

Chính là chức năng cảnh báo bị động.

Nếu như Trùng tộc có hành động gây tổn hại tới Trùng Sào Mẫu Hoàng thì sẽ lập tức điều chỉnh chuỗi gen, tiến hành phá vỡ tiêu hủy gen của sinh vật đó.

Dù sao hình thái sinh mệnh của Trùng tộc là do Trùng Sào Mẫu Hoàng tạo ra và ban cho cấu trúc bào tử sinh mệnh.Dù cho chúng có mạnh đi nữa cũng không có cách nào thoát khỏi cấu trúc cơ thể, sinh mệnh là do Trùng Sào Mẫu Hoàng ban cho thì tất nhiên cũng có thể kết thúc.

Nhưng đó là sự chuẩn bị cuối cùng mà thôi.

Hứa Chỉ nắm quyền sinh sát của Trùng tộc trong tay, hắn có thể khống chế và điều khiển thiên phú ‘Phân tách tế bào siêu nhanh’ của Trùng tộc, làm bọn chúng vì lão hóa trong nháy mắt mà chết.

Cho nên hắn chưa bao giờ lo lắng về vấn đề an toàn.

“Thần Sáng Thế… Ta có một câu hỏi.”

Medusa bước từng bước tới gần, chậm rãi nói.

“Ngươi muốn làm gì?” Hứa Chỉ khẽ cười nói.

“Ta… Ta… Ta muốn…”

Hai mắt của Medusa lộ ra đốm lửa rừng rực.

Ta thật sự muốn chết sao?

Đây là thần chí cao vĩ đại, cho dù chỉ là một phân thân, cho dù vì trận đại hủy diệt của thế giới này mới hạ xuống, nhưng nếu như mất đi cơ hội này thì suốt đời sẽ không còn có thể tiếp xúc được với tồn tại chí cao vĩ đại nhất trên thế giới!

Đúng thế…

Medusa cười một cách ngu ngốc.

Lúc đầu ta chọn làm vu sư không phải để thấy phong cảnh trên chỗ cao nhất của thế giới hay sao?

Cho dù mất đi tính mạng này mãi mãi thì lại sao chứ?

Vị thần chí cao trên thế giới, tồn tại mạnh nhất có thể làm xáo trộn cả thời gian, không gian và thứ nguyên, đó là sinh mệnh có hình dạng như thế nào? Nó có sức mạnh ra sao?

Nàng cất bước tiến về phía trước, ánh mắt nóng như lửa đốt nói lên khát vọng đã muốn từ lâu.

“Tạo Vật chủ vĩ đại! Có thể giao đấu tỷ thí với ta một trận được không… Ta muốn biết Thần chí cao trong truyền thuyết rốt cuộc có sức mạnh như thế nào, cho dù phải trả giá bằng chính sinh mệnh của ta…”

Chương 160: Pháp Tắc Sinh Mệnh

Đúng là một cô gái điên cuồng.

Ánh mắt của Hứa Chỉ lóe lên, sau đó liền thở dài.

Trong suốt kỷ nguyên vu sư, chỉ có quân chủ đại đế Medusa mới chân chính được xem là một người ham học hỏi, theo đuổi chân lý và tri thức mà không có bất kỳ tạp niệm nào, hoàn toàn làm theo lý niệm của một vu sư!

Cũng bởi vì nàng chỉ đơn thuần theo đuổi tri thức nên mặc dù tư chất của nàng không phải xuất chúng nhất nhưng lại đi được tới cuối cùng của kỷ nguyên, thậm chí sống qua đại hủy diệt, dù là thiên tài mạnh hơn nàng cũng không thể đạt được thành tựu vĩ đại đó.

Hứa Chỉ cười dịu dàng nói: “Chúng ta không thể giao đấu với nhau được, bởi vì bây giờ theo như lời của các ngươi thì ta mới cấp bốn thôi.”

Trong mắt Medusa hiện lên vẻ thất vọng.

Hứa Chỉ nhìn nữ yêu tóc rắn xinh đẹp này rồi nói tiếp, “Tuy nhiên sức mạnh không phải là tuyệt đối. Dù chỉ là cấp bốn nhưng nắm giữ quy tắc thì có thể giết chết hết tất cả. Chúng ta không thể giao đấu là bởi vì nếu thế thì ngươi sẽ chết trong nháy mắt, như vậy thì không có bất kỳ ý nghĩa nào cả.”

“Ta không kịp thấy gì thì đã chết trong nháy mắt sao?”

Medusa thì thầm: “Quy tắc là cái gì?”

“Quy tắc, tồn tại trong trời đất.”

“Ngươi nhìn này.”

Hứa Chỉ vung tay chỉ về bầu trời xanh thẳm.

Vẻ mặt của Medusa trong nháy mắt ngưng trọng lại, trong mắt toát lên biểu cảm không thể tưởng tượng được.

Nàng nhìn thấy một cảnh tượng cả đời khó quên.

Hai người cùng đứng trên mặt đất, thời gian của thế giới xung quanh bỗng nhiên thay đổi, lại giống như đang đứng trên hư không quan sát hưng thịnh suy tàn của cả thế giới vậy. Nàng cảm giác như mình đang đứng ở trên thứ nguyên chí cao, vượt qua vạn vật trên thế gian.

Ầm!

Tốc độ của thế giới đang biến đổi nhanh chóng.

Mặt trời, ánh sáng, gió, không khí, mây mù đang dần trở nên chậm chạp, gần như đứng yên, nàng cảm nhận được mình đã quay lại thế giới nguyên thủy một ngày một trăm năm.

Một giây sau.

Ầm ầm ầm!!!

Mặt trời, gió, mây mù trên bầu trời lại tăng tốc lần nữa, gió nổi mây bay, thế giới xoay nhanh, mây trời trôi chậm lại, thời gian trăm năm bị rút ngắn lại thành một ngày, mặt trời hạ xuống, ánh trăng dần lên.

Hứa Chỉ nhẹ nhàng ôm Medusa vào trong ngực, chỉ vào đóa hoa tường vi trên mảnh cỏ xanh tươi phía xa, “Cô nhìn này.”

Tăng tốc nhanh gấp một vạn lần.

Rầm!

Hoa tường vi nhanh chóng nở rộ, xinh đẹp vô cùng, rồi lại héo rũ, tàn lụi, trở về với mặt đất.

Tiếp đó, một sinh mệnh mới lại bắt đầu.

Ở bên dưới lớp đất đen của bông hoa héo rũ kia lại xuất hiện những mảnh chồi non, kết cành, kết lá, kết nụ, rồi lại nở hoa.

Trong một khoảng thời gian ngắn ngủi, những cây cối kia đã sinh sôi nảy nở qua vô số thế hệ. Thậm chí còn mơ hồ bắt đầu phân hóa xuất hiện những loài cây khác nhau, có loài cây trở thành cổ thụ, có loài đủ loại màu sắc, cũng có loài mọc thêm gai nhọn.

“Từ một loài cây đã bắt đầu phân hóa thành các loài khác nhau.”

Cả người Medusa phát run, gần như mềm nhũn trong lòng thần Sáng Thế. Nàng chấn động khi chứng kiến hình ảnh này, hai mắt say sưa, đây quả thật là một màn không thể tin được, là lĩnh vực mà nàng tha thiết mơ ước.

Thì ra ta thật đáng buồn cười! Đây không phải là một cuộc chiến bằng sức mạnh cơ bắp, cho nên chúng ta không có cách nào để chiến thắng. Bởi vì cho dù một sinh mệnh không cùng thứ nguyên có yếu thế nào đi nữa, nhưng chỉ cần nắm giữ lực lượng pháp tắc thì không ai có thể chiến thắng nó…

“Trước mặt tồn tại cường đại này mà ta còn có ý nghĩ lớn mật như vậy, chúng ta không có cách nào lý giải sự tồn tại này được…” Cả người Medusa run rẩy.

Trong lòng Hứa Chỉ là một mảnh mềm mại, Medusa giống như là một nữ thần cao một mét sáu trong truyền thuyết phương Tây vậy. Hắn không khỏi tán thưởng nàng có thể tách ra khỏi Tà Thần Cthulhu của chính mình, trở thành một Tà Thần khổng lồ chân

chính.

Hắn thấy Medusa ngây người thì lén vuốt mái tóc nàng, tiện thể dùng Phó Não trí tuệ chặn mấy tấm bản đồ.

Hắn nhân cơ hội ôm Medusa chỉ là muốn kiểm tra tiến độ hoàn thành của Tà Thần lúc này một chút chứ không có mục đích gì khác. Sự thực chứng minh, sau mấy trăm năm phát triển, Tà Thần đã giống như một người sống, máu và da thịt đã dung hợp hoàn mỹ với nhau, không nhìn ra được đó là sinh mạng hỗn hợp nữa. Nếu như không tiến vào 'Hình thái chiến đấu' thì nhìn qua rất giống sinh vật bình thường.

"Thần Sáng Thế vĩ đại." Medusa run rẩy, sợ tới mất hồn, nói không nên lời, "Chúng ta đều là con dân của ngài, thế giới, thế giới…"

Hứa Chỉ cười lớn, chậm rãi ngắt lời nàng nói, "Vạn vật trên thế gian đều là con dân của ta, các ngươi có thể đi tới bước này ở thế giới cằn cỗi như vậy thật không dễ dàng gì."

Tách.

Hứa Chỉ khẽ vươn tay.

Tinh thần lực nhỏ yếu di chuyển, trong vườn hoa có một đóa hoa tường vi to như một cây đại thụ nhẹ nhàng rơi vào bàn tay hắn lại trở thành một chiếc đũa. Hứa Chỉ cắm nó lên tóc nàng như một chiếc trâm, xinh đẹp vô cùng, "Ta lấy đóa hoa này làm lễ vật tặng cho ngươi, sự sống chết của sinh mệnh đều bắt đầu từ chỗ này."

Hứa Chỉ cũng không có dừng gia tốc một vạn lần của đóa tường vi này lại.

Hắn mang đóa hoa này đặt vào tay Medusa.

Xem như là nhất thời cao hứng đi.

Dù sao ngay cả người chơi ngu ngốc nhất cũng có thể dựa vào tốc độ chảy tăng một vạn lần này làm cho bào tử phát triển thành các chủng loài có tiềm lực. Hứa Chỉ cho Medusa một đóa hoa không ngừng tiến hóa có lẽ sẽ mang đến niềm vui bất ngờ lớn.

Tất nhiên tốc độ chảy gấp một vạn lần không phải là mãi mãi. Khi xuất hiện một chủng loài có tiềm lực nhất định thì Hứa Chỉ sẽ giảm tốc độ chảy xuống, dù sao đây là năng lực độc nhất vô nhị của Trùng Sào Mẫu Hoàng, hắn chỉ tạm thời giúp nàng một tay suy diễn một quần thể sinh mệnh mới thôi.

Rất lâu sau Medusa mới tỉnh lại từ trong thế giới kỳ lạ kia. Nàng kích động khẽ vuốt ve đóa hoa ở trên đầu, những mờ mịt trong lòng về con đường phía trước giống như bỗng nhiên được khai sáng.

Nàng đang định nói gì đó thì lại nhận ra thần Sáng Thế đã quay về đứng ở chỗ cũ trên núi, nói: “Phượng Hoàng, hãy đi theo ta, ta sẽ dẫn ngươi đi tới một thời không khác.”

Ào.

Phượng Hoàng bỗng chốc bay lên trời.

Nó trốn ở trong bùn lầy rốt cuộc có nhìn thấy được cảnh tượng kinh khủng lúc nãy hay không?

Loại tồn tại khủng bố như vậy chỉ cần hạ xuống thế giới nào thì quy tắc của thế giới đó sẽ bị thay đổi.

Phượng Hoàng giống như đã từng nhìn thấy Thần Sáng Thế vào khoảng một nghìn năm trước. Hình như là ở trong một thế giới nóng nực, khi nó mới sinh, vừa mở hai mắt ra thì đã nhìn thấy một cự nhân to lớn không gì sánh được này.

Hắn ngay lập tức lấy ra một cái đài kỳ quái..

Phượng Hoàng nhanh chóng bay theo, run rẩy trốn ở trước mặt hắn.

Hứa Chỉ căn dặn: “Thu liễm khí tức và lửa quanh thân mình đi.”

Phượng Hoàng nghe theo.

“Vẫn còn nóng quá.”, Hứa Chỉ suy nghĩ rồi khẽ giơ ngón tay.

Tách!

Dưới ánh mắt như chết lặng của Medusa.

Bán Thần Phượng Hoàng nhanh chóng lớn lên, trải qua tuổi trưởng thành, già yếu đi, cuối cùng là chết, dục hỏa trùng sinh, biến thành một quả trứng Phượng Hoàng đỏ rực. Bên trong hiện lên ánh lửa đỏ chuyển động giống như đang mang theo một sinh mệnh mạnh mẽ vậy.

Hứa Chỉ móc từ trong túi quần đen ra một vỏ lon bia, đặt trứng Phượng Hoàng vào trong đó rồi quay đầu sải bước rời đi, “Cuối cùng cũng giải quyết xong.”

Chương 161: Vườn Hoa Chân Lý

“Trí Não, khôi phục lại tỉ lệ dòng chảy thời gian!”

Lúc Hứa Chỉ ra khỏi sa bàn, thời gian của sa bàn rộng trăm mẫu đằng sau cũng khôi phục lại tốc độ bình thường.

Oanh!

Thế giới nhanh chóng hóa thành tàn ảnh.

“Thời gian của thế giới chúng ta vậy mà…”

Trên đại lục, nhóm vu sư còn sót lại đang dọn dẹp đống đổ nát, sững sờ ngẩng đầu lên nhìn.

Vu sư có tinh thần lực nhạy bén một chút đều cảm nhận được điều này rất rõ ràng, mơ hồ phát hiện ra có thứ gì đó tới đây, thời gian của thế giới cũng thay đổi theo, sau đó lại rời đi.

Hệ thống của vu sư thời đại này đã hoàn thiện, không còn như thời đại cổ xưa thô sơ của Gilgamesh. Đương nhiên, các nàng đều có thể cảm ứng được mọi thứ rất rõ ràng, có chuyện gì đó không thể tưởng tượng được đã xảy ra.

Ào ào.

Nước biển lăn tăn gợn sóng.

“Thần sáng thế rời đi, không gian của thế giới chúng ta vốn đang bị vặn vẹo đã khôi phục…”

Medusa ngơ ngác vuốt ve đóa hoa đỏ tươi được cài trên đầu, nở một nụ cười rạng rỡ.

Nàng lại đi nhanh về phía trước, chìm vào trong biển sâu.

Thân hình to lớn khổng lồ vĩ ngạn của nàng, từ từ ôm lấy đầu gối, khom lưng cúi đầu, giống như một thai nhi mới chào đời, cuộn mình vào sâu trong đáy biển.

Nhưng nàng thật sự quá khổng lồ, thậm chí chiều cao của nàng đã vượt qua luôn cả độ sâu của hải dương. Nếu như đứng thẳng người, thì nửa cái đầu của nàng sẽ ló ra khỏi mặt biển.

Toàn bộ hải dương mênh mông đối với nàng mà nói, chỉ là một hồ nước không quá lớn.

“Medusa…”

Giọng nói Elmin run run.

Nàng vẫn luôn trộm nhìn từ xa, thế nhưng hoàn toàn không ngờ được là sẽ xuất hiện một màn như thế này. Vốn dĩ, nàng nghĩ rằng mời tỷ thí như vậy, chính là một loại khiêu khích, khinh nhờn đối với Tạo Vật Chủ, nhưng không nghĩ tới Thần lại khoan dung như thế.

Lẽ ra, nàng nên nghĩ tới sớm hơn mới phải…

Từ thời xa xưa, từ thời thế giới vừa mới khai thiên lập địa, đối mặt với ba vấn đề của Gilgamesh, Tạo vật chủ vẫn thỏa mãn hắn như cũ.

“Hắn rất ôn hòa, nhân từ, chúng ta đều là con dân của hắn.”

Bỗng nhiên, Elmin nở một nụ cười.

Elmin cực kỳ hâm mộ Medusa.

Nàng ấy có thể nhìn thấy được chân lý ở bên cạnh Thần sáng thế, đó là do nàng ấy dám mạo hiểm tính mạng để nhận được kỳ ngộ. Đó là điều đương nhiên.

Nếu như vừa nãy đổi thành Elmin nàng, nàng sẽ không có can đảm để đi qua, không phải ai, cũng điên cuồng được như Medusa.

“Tạo vật chủ…”

Trong đôi mắt của Medusa thoáng qua một bóng dáng thon dài rực rỡ mông lung, sau đó chợt hiện lên một chút ôn nhu. Nàng quyết định đưa đóa hoa Tường Vi được cài lên trên đầu mình vào trong Minh giới của Elmin.

“Hãy sinh sôi nảy nở ở trong đó đi, đây là đóa hoa bắt đầu cho sự sống, nó cũng là gốc cây sinh mệnh đầu tiên trong vùng đất Minh Giới này…”

Trong không gian Minh giới nhỏ bé, vốn đã được bỏ vào rất nhiều bùn đất, cũng đã được rót không khí vào. Nhưng trên mặt đất vẫn còn có vô số xương cốt của người chết, núi thây biển máu, thậm chí chúng còn nhuộm dần bùn đất ở nơi này, làm cho vùng đất này biến thành một màu đỏ thẫm ảm đạm.

Một đóa Tường Vi được gieo trồng trên mặt đất đỏ tươi.

Rất nhanh, nó đã lấy tốc độ có thể nhìn thấy được mà lớn lên, phân tán phấn hoa, sinh sôi nảy nở, rồi nhanh chóng héo rũ.

Dần dần, chúng mở rộng ra toàn bộ vùng đất Minh giới, khắp núi đồi đều tràn ngập màu sắc xinh tươi đẹp đẽ của một loại hoa. Elmin giống như đang nằm trong biển hoa, đôi mắt nàng lưu chuyển, say mê trong thế giới tràn ngập hoa này, lớn tiếng ca ngợi.

“Ai! Đây là một thế giới xinh đẹp tới mức nào cơ chứ! Ta có thể nói rằng, do tạo vật chủ thấy Minh giới của chúng ta quá trống trải, nên tăng thêm chút màu sắc cho chúng ta được không?”

“Là do công lao và thành tích của chúng ta đã được Tạo vật chủ vĩ đại thừa nhận, giống như Gilgamesh năm đó vậy.”

Medusa thấy một màn này, đôi mắt chậm rãi nhắm lại.

“Đóa hoa tử vong, đây là món quà mà người tặng cho ta. Tạo vật chủ vĩ đại! Medusa muốn gặp lại người, ta có thể đến thế giới kia của người được không…”

…

Trong không gian nhỏ bé này không có người ngoài.

Elmin giống như một cô gái ngây thơ mơ mộng, tha hồ chạy nhảy vui chơi trong biển hoa Tường Vi đỏ tươi.

Một ngày lại một ngày, dường như nàng đã dần quên đi mình đã từng là một vu sư Quân Chủ Đại Đế quân lâm thiên hạ. Nàng không cần phải tiếp tục bảo trì oai phong trước mặt bất kỳ ai nữa cả, nàng có thể quay về làm chính mình.

Nàng cảm nhận được rất rõ, những đóa hoa này đang nhanh chóng lớn lên.

Lột xác, tử vong, sinh mệnh này dùng một tốc độ cực kỳ khủng bố để sinh sản ra một thế hệ rồi lại một thế hệ. Chúng dần dần triệt để thích ứng được với đất đai của vùng đất đặc biệt này, biến thành loại thực vật độc nhất vô nhị của vùng đất Minh giới.

“Đóa hoa kỳ diệu, ẩn chứa chân lý sinh mệnh của thế giới, có khả năng phát triển vô hạn.”

Elmin nở một nụ cười thuần khiết, nhẹ nhàng ngắt một đóa hoa Tường Vi trong vườn hoa, cẩn thận ngắm nhìn,

“Nơi này đã gieo trồng được một mảnh lớn hoa Tường Vi đỏ tươi như vậy, còn ẩn chứa vô vàn chân lý, cứ gọi nó là ‘ Vườn hoa

chân lý' đi."

"Nhưng mà, trong một thế giới, làm sao có thể không có nước được chứ?"

Nàng nhẹ nhàng giơ cánh tay trắng nõn lên, mở ra một khe hở của không gian, để cho nước biển trắng như tuyết ở bên ngoài tiến vào.

Elmin lơ lửng trên bầu trời, nhẹ nhàng vẽ ra.

"Phải có sông!!"

Oanh!

Sức mạnh thần thánh to lớn tuôn ra, ánh sáng ngũ sắc lấp lánh, khiến cho toàn bộ thế giới nhỏ bé này chấn động.

Ở lối vào trên mặt đất, vậy mà lại xuất hiện một dòng sông rất lớn, nước biển thi nhau chảy vào, còn mang theo đủ loại cá đang bơi lội tung tăng.

"Tử vong là bể khổ của đời người, tử vong là sự thống khổ cùng cực. Thế giới của ta có thể giúp cho con người thoát khỏi thống khổ. Dù là ai, chỉ cần tin ta, thờ phụng ta, thì sau khi tiến vào Minh giới, đều sẽ được thoát khỏi bể khổ, nghênh đón cuộc sống mới…Dòng sông này, chứa đựng vô số vong hồn của thời đại vu sư, chứa những vong hồn đã từng hiến dâng sinh mệnh mình vì chân lý. Dòng sông của Minh giới tràn ngập sự thống khổ của tử vong và sự chờ mong đối với cuộc sống mới, vậy gọi nó là 'Cocytus' đi."

Cocytus, từ này trong tiếng bản xứ của dị giới, có nghĩa là: Tiếng khóc ở nơi xa, dòng sông thống khổ.

Vong hồn tiến vào Minh giới, sau khi vượt qua dòng sông thống khổ của cuộc đời, sẽ đến 'bờ đối diện' của thế giới tử vong.

Đó là vườn hoa chân lý, nơi đã gieo trồng một vùng hoa Tường Vi đỏ tươi rộng lớn, rực rỡ mà duy mỹ, giống như hy vọng, khiến cho người ta nhìn thấy được sự duy mỹ và thuần khiết của thế giới tử vong.

“Phải có thiện và ác!”

Một giọng nói trong trẻo uy nghiêm vang vọng lên, vang ra khắp thế giới.

“Sau này, vườn hoa chân lý sẽ được chia làm hai nơi. Mọi người sẽ nhận được phần thưởng và hình phạt tương ứng với những hành động khi còn sống của mình!”

Elmin đã từng là Quân Chủ Đại Đế của một thế hệ vu sư, đương nhiên là có kinh nghiệm thống trị thiên hạ. Nàng nhẹ nhàng vung tay lên.

“Ta nói: Sau khi tiến vào vườn hoa chân lý, sẽ đi tới ‘Erebus’ – lối rẽ cuộc đời. Lúc này, người chết sẽ được phân chia thành thiện và ác và đi về phía của mình,

Nếu là thiện, khiêm nhường, hòa thuận, đều sẽ được đi tới nơi của sự hạnh phúc ‘Thiên đường Elysium’.

Nếu là ác, hung bạo, kiêu căng, ghen tị, đều phải đi tới nơi của sự thống khổ ‘Tartarus’.”

Xoạt xoạt!

Trong lúc đó, một cây Tường Vi to lớn khác thường, có thể so sánh được với cả một cây đại thụ, bay xuống từ trên trời, hung hăng rớt xuống đất.

Hoa Tường Vi xinh đẹp nhanh chóng rơi xuống như mảnh gỗ vụn, hóa thành một cái bảng hiệu gỗ màu xám mang phong cách cổ xưa. Trên bảng hiệu đó tràn đầy hoa văn Tường Vi tinh xảo, lộ

ra phong cách phương Tây cổ xưa. Nó được cắm ở lối rẽ, trên đó ghi 'Erebus', chỉ ra hai con đường hoàn toàn khác nhau.

Phía sau dòng sông Minh giới, là vườn hoa chân lý, tiếp đó là lối rẽ cuộc đời, cuối cùng chính là nơi của sự hạnh phúc và nơi của sự thống khổ.

'Toàn bộ Minh giới, giống như cuộc đời của một con người…"

Elmin suy nghĩ một chút, cười rộ lên,

"Dòng sông thống khổ là thong thả dạo chơi trong bụng mẹ. Vườn hoa chân lý thì giống như là một sinh mệnh mới được chào đời, nhìn thấy vẻ đẹp của thế giới. Sau đó mọi người sẽ gặp được 'Erebus'- lối rẽ của cuộc đời mình, từng người sẽ đi vào con đường vận mệnh riêng của mình."

Ngay lúc này, nền tảng và phẩm cách của toàn bộ Minh giới đã hình thành một cách triệt để.

Cho dù chỉ có hai trăm mét vuông, nhưng lại có thần linh cấp tám trợ giúp minh tưởng không gian trong ma hộp, mở rộng không gian trong đó. Có lẽ ma hộp rất nhanh sẽ đạt tới cảnh giới Sử Thi, đạt tới môi trường rộng hai ngàn mét vuông.

Chương 162: Trở Về Với Cái Ôm Ấm Áp Của Thần

Sau khi làm xong hết tất cả mọi thứ, bầu trời cũng đã tối đen.

Hứa Chỉ đi vào trong nhà, cởi bỏ đôi giày xanh dương dính đầy bùn đất ra khỏi chân, ném vào thùng rác, duỗi thắt lưng một cái, rồi đặt lon nước đựng trứng Phượng Hoàng ở phòng khách.

“Phượng Hoàng lại biến thành trứng một lần nữa, phải ấp rất lâu thì nó mới nở.”

Hứa Chỉ cũng không sợ nó chạy mất. Dưới dòng chảy thời gian bình thường như này, nếu không qua mười ngày thì ngay cả vỏ trứng nó cũng không phá được. Vả lại, nó còn chưa có ra đời, vẫn đang trong giai đoạn phôi thai, sẽ không cảm nhận được những chuyện đang xảy ra ở bên ngoài.

Trên thực tế, sau khi Phượng Hoàng dục hỏa trùng sinh, biến thành trứng Phượng Hoàng thì trong mười ngày đầu nó sẽ cực kỳ yếu ớt. Cho nên hắn phải giấu nó ở một nơi vô cùng bí ẩn thì nó mới có thể sống lại.

“Bận bịu cả một ngày, nào là đi tới sở thú một chuyến, rồi lại đi vào sa bàn để lấy trứng Phượng Hoàng, còn phải hàn huyên về lý tưởng nhân sinh với Medusa. Mỗi một lần sinh vật đại tuyệt chủng đều mệt chết người. Trời cũng tối rồi, mấy chuyện còn lại như mở thêm thế giới mới hay gì đó, ngày mai lại tính tiếp đi.”

Cuộc sống của Hứa Chỉ vô cùng bình thường. Là một tạo vật chủ nhưng vẫn tuân theo quy tắc mặt trời mọc thì làm, mặt trời lặn thì nghỉ.

Đã lấy được trứng Phượng Hoàng và máu của khỉ. Nguyên liệu cơ bản để sáng tạo nên một thế giới mới đều có đủ, không cần phải sốt ruột.

“Đi tắm cái đã.”

Hắn bắt đầu đi tìm quần áo để tắm rửa.

Trải qua một ngày mệt mỏi, sau khi tắm rửa sạch sẽ, hắn cảm thấy cả người đều nhẹ nhàng khoan khoái hẳn lên.

“Tắm rửa xong đúng là loại bỏ đi hết tất cả mệt mỏi, tinh thần sảng khoái!”

Hắn Chỉ mặc một cái quần cộc to, đi vào trong bếp, hắn cầm cái lon nước đựng trứng Phượng Hoàng lên trực tiếp vặn vòi, đổ nước vào, đặt lên bếp, bật lửa.

“Tiện thể, ta cũng giúp ngươi tắm luôn! Cho tinh thần ngươi sảng khoái một chút. Ngươi cũng đã ngâm mình trong bùn đất mấy trăm năm rồi, có thể thong thả ung dung tấm nước ấm một lần, đúng là không dễ dàng gì. Hơn nữa, ở trong nước ấm, cũng sẽ đẩy nhanh tốc độ nở của ngươi.”

Dứt lời, hắn liền thả vài lá trà vào trong nước.

Qua một lúc lâu sau, Hứa Chỉ vô cùng hài lòng mà nhấp một ngụm nước tắm của Phượng Hoàng, một dòng nước ngọt lành từ lon nước tiến vào trong cổ họng, đúng là tuyệt vời.

Sau một ngày làm việc cực khổ được uống một ngụm trà nóng, quả thực là một điều hạnh phúc vô cùng to lớn của cuộc đời!

“Đây có lẽ chính là linh trà Phượng Hoàng ngàn năm, tràn ngập linh khí, ngàn năm có một!”

Hứa Chỉ là một tín đồ sành ăn, cực kỳ yêu thích uống trà. Tuy

hắn biết như vậy là không tốt, nhưng vẫn không kiềm được cỗ xao động trong lòng kia.

Dù sao, khó có được một cơ hội như vậy. Nếu không nhân lúc nó biến thành quả trứng, hoàn toàn không hay biết gì về thế giới bên ngoài, mà pha trà nếm thử chút hương vị của nó, thì quả thật đáng tiếc.

“Từ vị nước tắm của ngươi, có thể cảm nhận được rõ ràng là vị của ngươi còn rất nồng. Nếu như muốn giúp ngươi tắm rửa sạch sẽ hoàn toàn, có lẽ phải ngâm nước cả đêm.”

Hứa Chỉ lại không nhịn được mà lấy ra một cái nồi lớn đã rất lâu rồi không dùng từ trong không gian trữ vật, đặt quả trứng Phượng Hoàng vào trong nồi, đậy nắp lại. Hắn dự định sẽ hầm canh theo kiểu ‘Quảng Đông’, dùng lửa nhỏ ninh cả đêm.

“Một nồi lớn như vậy, nếu tiết kiệm, chắc chắn sẽ uống được rất lâu.”

Hứa Chỉ cảm thấy cuộc sống rất tốt đẹp, trực tiếp quay về phòng.

“Thật là ấm áp.”

Trong ý thức mơ mơ hồ hồ, Phượng Hoàng chỉ cảm thấy mình như đang dạo chơi trong một hải dương vô cùng ấm áp.

Loại cảm giác ấm áp này làm cho nó mơ hồ nhớ tới khi đang trốn trong bùn lầy, nhìn thấy Thần sáng thế chậm rãi ôm lấy Medusa, chỉ vào bầu trời, thế giới giống như bị bấm nút tạm dừng, làm cho Medusa biết được chân lý của thế gian này…

Một màn đó, thật sự quá duy mỹ…

Được Thần sáng thế ôm, được vị Thần tối cao cho biết chân lý của thế giới…

“Ta tin rằng bất kỳ sinh linh nào trên thế gian, đều sẽ vô cùng hâm mộ và mong đợi nó nhỉ?”

Ý thức của Phượng Hoàng dần trở nên mông lung, nó cảm giác mình như đang đắm chìm trong một hải dương ấm áp, giống như trở về nơi nóng rực như lửa khi mới sinh ra.

Bỗng nhiên giọng nói trong veo tràn đầy hạnh phúc của nó vang lên.

“Ta đang giống với Medusa, đang ở trong cái ôm ấm áp của Thần sáng thế, cảm nhận cái ôm của Thần sao?”

…

Sáng ngày hôm sau, ánh nắng rực rỡ.

“Ngủ một giấc thật đã.”

Hứa Chỉ rời giường, đánh răng rửa mặt xong, đi ra khỏi nhà vệ sinh, tiến tới nhà bếp.

Hắn đã hầm quả trứng Phượng Hoàng này trong nồi cả đêm, bây giờ dùng một cái thìa inox để vớt nó ra, bỏ vào trong lọ nước ở bên cạnh. Sau đó hắn mang nồi nước lớn này, đổ vào trong những bình nước khoáng mà mấy ngày nay hắn tích trữ, đóng nắp từng chai một rồi để toàn bộ vào trong tủ lạnh, để dành uống từ từ.

Một tủ lạnh đầy ‘Linh trà Phượng Hoàng’, nghĩ thôi cũng đã thấy hạnh phúc rồi.

Sau khi xử lý xong mấy việc linh tinh này, hắn đi ra phòng khách, theo thói quen trưng cầu một chút ý kiến của Phó Não, hỏi một chút tình huống của thế giới Vu Sư.

Thế giới Vu Sư lại trôi qua thêm 50 năm, sự kiện đại tuyệt

chủng cũng dần dần dịu đi, bắt đầu khơi dậy sức sống. Nhưng mà cuối cùng thì thế giới vẫn thay đổi, toàn bộ vu sư của thế giới Vu Sư đều sắp bị diệt sạch.

Dù sao, những vu sư còn sót lại lúc đó, cơ bản đều là tiểu vu sư cấp một, cấp hai, tư chất không cao, không sống được bao lâu. Ngoài ra cũng không có thế hệ vu sư mới nào được sinh ra, cho nên đây cũng là chuyện đương nhiên.

Hứa Chỉ nhìn ảnh chụp chung của mình và Medusa, giọng nói bình tĩnh.

“Hệ thống của tổ hợp sinh vật Cthulhu đã phát triển rất hoàn thiện. Trong tương lai, con chim ngu ngốc trong vườn trái cây của ta, sớm hay muộn cũng sẽ dần hóa thành một sinh linh thật sự.”

Về phần, làm cho sinh vật hỗn hợp này tự sinh ra trí tuệ, e là có hơi khó khăn.

Dù sao, sự xuất hiện của Medusa rất đúng lúc, cho nên Hứa Chỉ mới cực kỳ coi trọng.

“Đóa hoa kia…Thế giới mới làm sao có thể không có một sinh linh mới được chứ? Chỉ cần thúc đẩy một chút, hoàn cảnh của Minh giới sẽ triệt để hình thành.”

Hứa Chỉ vẫn rất mong chờ vào sự xuất hiện của Minh giới.

Dù sao, một thế giới có năng lượng siêu phàm, có thể tách khỏi hoàn cảnh cằn cỗi trên địa cầu kia, mới là tài nguyên quý giá nhất.

Hứa Chỉ nhìn thế giới Vu Sư sau khi trải qua sự kiện đại tuyệt chủng một chút, cũng không đi tới đó giám sát.

“Phó Não Trí Tuệ, “cộng đồng vu sư” đã được mở ra vào lúc 6 giờ 30 sáng nay đúng không?”

Giọng nói máy móc trả lời lại:

“Đã được mở ra.”

“Xem bọn họ phát triển thành bộ dạng gì rồi.”

Ánh mắt của Hứa Chỉ chợt lóe, nhìn vùng đất ở phía kia, không khỏi kinh ngạc.

...Đám gia súc này, mới trôi qua chưa được bao lâu, mà trên mặt đất đã có một đống kiến trúc mọc lên, nào là quảng trường, đấu trường, hẻm núi triệu hoán sư, có đủ tất cả mọi thứ.

Bọn họ còn tự mình lập ra quy chế cộng đồng, có ủy ban cộng đồng, do một trăm người đảm nhiệm, còn đưa ra phương pháp lựa chọn người quản lý ủy ban, chính là từ PK online chọn ra một trăm người có vũ lực cực mạnh. Đúng là phương pháp vô cùng đơn giản mà thô bạo.

Một trăm người này sẽ phụ trách quy hoạch, an ninh trật tự, phát triển loại thành thị ‘cộng đồng vu sư’ siêu nhỏ này.

Trên đường cái, đã tràn ngập hơi thở hiện đại hóa, thậm chí đã xuất hiện từng cái từng cái cửa hàng xây bằng bùn đất, còn có cả biển quảng cáo, trên đó ghi ‘Báu vật thận XX, những người dùng qua đều nói tốt, hiện tại đang có khuyến mãi mua 3 lọ tặng 1 lọ!’

Đủ loại quảng cáo.

Trong đó, còn có một tấm poster phim điện ảnh.

《Địa Trung Hải của ta không thể nào trọc như vậy》

Trên poster lớn, là hình Quân Chủ Đại Đế Elmin, nàng đang ký tên ‘Elmin’ trên cái đầu bóng loáng của một con chim hói đầu.

【Bộ phim này dựa trên câu chuyện có thật về sự trưởng thành của ma thú ‘Chim đầu trọc Địa Trung Hải’, Elmin Đại Đế, Quang

Minh Giáo Hội, Tà Thần Cthulhu…Rốt cuộc họ sẽ cọ xát ra tia lửa gì?】

【Ngày 13 tháng 7, bộ phim sẽ đồng thời được công chiếu trong tất cả các rạp trên cả nước! Hiệu ứng hình ảnh vô cùng hoành tráng, tuyệt đối đừng bỏ lỡ!】

…

Hứa Chỉ:

"???"

Đám vô lại này!

Mới qua bao lâu, hai ngày! Điều gì đã xảy ra ở thế giới bên ngoài vậy hả?

Đám người chơi sa điêu này, thế nhưng lại có loại âm mưu như này, còn lén chụp màn hình liên tục, dự định sau khi đi ra sẽ tạo thành một bộ phim điện ảnh online?

Tuy rằng, một trăm năm cuộc đời bị cô đọng lại chỉ còn hơn một tiếng đồng đồ, chỉ có thể ghi lại phần ngắn của cuộc đời. Nhưng vẫn như cũ không thể biết được phải có bao nhiêu tấm hình, mới có thể làm thành một bộ phim trôi chảy.

"E là đến lúc đó, tất cả đều là hình ảnh giật giật, chắp vá tạo thành một khung cảnh trong nháy mắt đi?"

Trên thực tế, Hứa Chỉ cũng không quá xem trọng, nhưng loại ý tưởng này, coi như là làm tuyên truyền miễn phí cho hắn, hấp dẫn thêm càng nhiều người chơi tiến vào. Chỉ có điều hắn vẫn có chút bất mãn.

"Chẳng qua là tên của bộ phim điện ảnh này không hay lắm. Nếu lấy nó làm tuyên truyền sẽ làm bại lộ bộ mặt thật của trò chơi

này.”

Chương 163: Để Cho Ngươi Mở Ra Một Thế Giới Mới

Hắn cũng không quá để ý những thứ này, đảo mắt qua, phát hiện trên những đường phố nhỏ như kiến này đã bắt đầu xuất hiện nhiều cửa hàng.

“Phòng tư vấn đào tạo mỹ nữ minh tưởng ” ,

“Phòng ma sói online ” ,

“Happy Poker ” ,

“Mạt chược Trung Quốc” ,

“Phòng cờ vây” ,

“Hẹn hò giấu mặt ”

…

Quả nhiên tính chất giải trí tăng mạnh, chỉ cần có ý tưởng, khả năng là vô hạn.

Thậm chí những con gia súc còn ghét bỏ nơi này nhỏ bé cho nên bèn đi đào hố dưới đất, một tầng hầm, hai tầng hầm....

Đúng là hoàn toàn không biết xấu hổ.

May là Hứa Chỉ sớm đã giới hạn phạm vi trong lòng đất như các Sa Bàn khác. Nếu không thì với sự phấn khích của mấy con gia súc này, cộng thêm sự trợ giúp của cơ thể vu sư, rồi lại dựa theo phong cách khai thác của ‘Thế giới của ta” thì rất có thể bọn họ đã

đào ra cả nham thạch nóng chảy cho bạn rồi.

Thực ra việc quy hoạch môi trường địa lý đã rất hoàn chỉnh rồi, có khi còn có mấy kiến trúc sư chuyên nghiệp đến thiết kế, mới thi công thôi mà đã kiến tạo được như thế này.

Đương nhiên, tốc độ thời gian trôi qua cũng là một vấn đề.

“Không nói đến việc các ngươi muốn mở phòng chơi, mở cửa hàng, bây giờ lại còn quảng cáo, thừa cơ kiếm tiền....” Hứa Chỉ cảm thấy đám gia súc này quả thực là một lũ vô pháp vô thiên, còn dám lột lông dê trên người hắn?

“Phải để luật sư cảnh cáo một chút!”

Hứa Chỉ cảm thấy phải quản đám người vô pháp vô thiên này. Mở Sa Bàn là để minh tưởng mà cả ngày chỉ nghĩ đến kiếm tiền chứ chẳng nghĩ gì đến minh tưởng.

Nhưng hắn lại nhìn qua diễn đàn một chút, phát hiện ủy ban quảng cáo đều nhận tiền để tổ chức các hoạt động, tổ chức thi đấu, rồi là làm phong phú và quảng bá cộng đồng. Ví dụ như cuộc thi đấu vu sư được tổ chức lần đầu tiên gần đây, cũng dùng tiền quảng cáo làm tiền thưởng.

“Còn tổ chức thi đấu? Cuộc thi xếp hạng triệu hoán sư? Bỏ đi, để cho bọn họ giải trí cũng được. Nếu muốn tham gia thi đấu, không thể không điên cuồng luyện tập minh tưởng, chỉ cần có minh tưởng là tốt rồi.” Hứa Chỉ nghĩ ngợi một lúc, lại lướt xem diễn đàn một lượt, quan sát hành động của họ.

Phát hiện bọn họ đã bắt đầu lên kế hoạch phát hành tiền tệ riêng.

Dưới chi nhánh “Bào tử tiến hóa” là diễn đàn “Cộng đồng vu sư” mới mở.

“Ha ha ha! Mức độ tự do cao!”

“GM, thiết kế bản đồ, NPC tuần tra trị an, tất cả đều do người chơi chúng ta tự mình đảm đương. Đây đúng là một xã hội thu nhỏ, nhưng không có tiền là không được, chúng ta phải tạo ra tiền! (Vui vẻ)”

“Tạo thế nào? Trong khu này chỉ có cát vàng!”

“Chỉ cần chờ Vu sư hệ Hỏa xuất hiện! Mọi người mau đi tu luyện đi, chờ tu luyện tới Vu sư cấp ba là có thể nấu chảy cát, chế tạo tiền!”

“Như vậy, tiền này gọi là gì?”

“Nếu là dùng hạt cát để đúc thì gọi nó là Sa tệ đi!”

“Được!!” Đám người nhao nhao gật đầu, hô to ý tưởng này thực sự khả thi, dù sao cũng là một cộng đồng, không có tiền là không được.

Tiếp đó, trong diễn đàn lại có người nhịn không được chửi bậy:

“Chúng ta là vu sư, vậy mà chỉ cho chúng ta minh tưởng, không có vũ khí, áo choàng, pháp trượng? Hẻm núi Triệu hoán sư, đấu trường chiến đấu, không có trang bị cá nhân thì chơi như thế nào đây? Niềm vui sẽ bị giảm đi đáng kể!”

“Đúng thế, những cái khác không có thì thôi, ngay cả vũ khí chủ yếu là pháp trượng cũng không có!”

“Đúng, ngay cả nguyên liệu chế tạo vũ khí cũng không có, ta muốn chế tạo pháp trượng! (Lệ rơi đầy mặt)”

Hứa Chỉ liếc mắt nhìn, quả nhiên vừa mở Open Beta, đã phát hiện đủ loại vấn đề và khuyết điểm, “Cần phải chế tạo một loại

tiền ảo.”

Hắn nghĩ ngợi, sau đó một cái thông cáo liền xuất hiện trên cộng đồng vu sư:

“Trò chơi sắp mở hệ thống tiền tệ! Giao dịch tiền tệ nằm trong cột thuộc tính cá nhân, mỗi lần nghiêm túc minh tưởng một tiếng sẽ nhận được một minh tưởng tệ. Minh tưởng tệ có thể dùng để giao dịch, đổi lấy nguyên liệu luyện kim của Vu sư.”

Thông báo này vừa xuất hiện nháy mắt đã khiến cộng động sôi trào.

“Minh tưởng mới được tiền?”

“Một giờ mới được một tệ?”

Vô số người lệ rơi đầy mặt, xem ra trò chơi chẳng được gì ngoài quan tâm sức khỏe người dùng.

Hứa Chỉ cảm thấy vậy là ổn, minh tưởng một giờ, nhận được một minh tưởng tệ, bọn họ sẽ vì kiếm tiền mà minh tưởng, thậm chí còn có thể xuất hiện các nhóm người điên cuồng minh tưởng, sau đó đi buôn bán.

Hệ thống tiền tệ này, cũng có thể để bọn họ đi kinh doanh bài bạc, sử dụng giao dịch trong các cửa hàng, tạo thành lợi nhuận. Họ còn có thể mua nguyên liệu luyện kim vu sư từ chỗ Hứa Chỉ, sau đó tự mình chế tạo trang bị.

Thế nguyên liệu Vu sư là cái gì?

Chính là một ít thực vật, xương cốt cự thú, Hứa Chỉ chỉ cần mở kho gen ra, nhập bào tử của sinh vật này rồi để cho chúng sinh sôi, cung cấp thức ăn. Chẳng mấy chốc sẽ có một lượng nguyên liệu lớn, quả thực là làm ăn không vốn.

“Có thêm trang bị hệ thống và tiền, có lẽ bọn họ sẽ càng phấn khởi.”

Hứa Chỉ âm thầm sắp đặt như vậy, cũng coi như là xử lý một cách đơn giản chuyện tình trong Sa Bàn “Vu sư cộng đồng”.

Sa Bàn này, hắn vốn không quá để ý, lúc mới mở thì quan tâm họ một chút, còn lại thì mặc kệ . Chỉ cần bọn họ phụ trách giúp Hứa Chỉ “Treo máy tu luyện”, yên lặng nâng cao cảnh giới Ma Phương là được.

“Bây giờ có thể bắt đầu làm chính sự rồi, bận rộn mở Sa Bàn mới suýt nữa quên mất vấn đề sáng thế.” Hứa Chỉ nghĩ một lát rồi đi tới ghế ở cửa viện, ngồi xuống như mọi khi.

“Ngọa Tào, Thần Sáng Thế tới!”

“Ai online thì mau đến xem Thần Sáng Thế này! Sinh hoạt của Thần Sáng Thế thật phong phú, lần này ngoài ăn hoa quả còn cầm theo một ly trà! Sợ là lần này có kịch bản ẩn?”

“Mọi người không nên ồn ào, vừa mới đi ra từ thân thể Tà Thần, tất cả mọi người đều đang còn nhiều việc phải làm! Chúng ta đang muốn vào thế giới vu sư xem sau khi diệt vong thì thế nào rồi.”

....

Trong Sa Bàn tiến hóa, một đám sinh vật hình thù kỳ quái đang tụm năm tụm ba rì rầm.

Nhưng mà mấy người Học Cũng Uổng Công, Tốc Độ Xe Akina lại đều không ở trong Sa Bàn. Dù sao cũng đã sống ở đó hơn hai trăm năm, nếu không tu dưỡng hơi thở, chuyển đổi tình cảm ngay là chuyện không thể.

Đoán chừng là phải nghỉ ngơi tầm một hai tháng mới có thể

tỉnh lại, dù sao vừa về đến, đã cứng rắn tiến hóa thì không ai có thể chịu được.

Đương nhiên những người đó bây giờ cũng không nhàn rỗi, nhóm người Tốc Độ Xe Akina thi thoảng lại vào "Cộng đồng vu sư" giải trí, dưỡng sinh, thả lỏng tâm tình, dù sao thì Sa Bàn đó cũng là để thư giãn.

Hứa Chỉ cũng lười để ý đến đám người nói nhảm trên mặt đất kia, bắt đầu làm chính sự.

Hắn yên lặng cầm lon nước lên, đổ trứng Phượng Hoàng bên trong ra, óng ánh trong suốt, còn có hào quang lưu chuyển, Phượng Hoàng đã hóa trứng nên không còn làm bỏng tay.

Hứa Chỉ không định giao tiếp với Phượng Hoàng trong môi trường hiện đại. Dù sao cái kia sẽ có khả năng bại lộ rất cao, càng nghĩ càng cảm thấy gặp mặt Phượng Hoàng trong Sa Bàn 'Bào tử tiến hóa' vẫn tốt hơn.

Dù sao thì Sa bàn này, chỉ có ba mươi mét vuông. Mặc dù trước phòng còn có chỗ đất bằng phẳng, nhưng phạm vi của Sa Bàn này cũng chỉ vừa vặn giới hạn đến cái ghế trước cửa, cũng không vào được phòng lớn bên trong, ở đây là tốt nhất.

Cách đó không xa, một đám người chơi ríu rít thảo luận.

"Hắn làm gì thế? Lấy ra một quả trứng nhìn bắt mắt thật, ánh vàng rực rỡ, là nguyên liệu nấu ăn biết phát sáng sao.(Thèm ăn)"

"Xuỵt! Kịch bản ẩn, có khi chúng ta đã kích hoạt một đoạn cắt ảnh nào đó rồi cũng nên! Cứ lén xem là được."

…

Hứa Chỉ cúi đầu nhìn trứng Phượng Hoàng, tăng tốc độ phân chia tế bào.

Trong nháy mắt, toàn bộ trứng Phượng Hoàng tăng tốc độ nở.

Một Phượng Hoàng xinh đẹp có kích thước bằng nắm tay đang tắm trong ngọn lửa đỏ tươi, sau đó bay lên không trung. Đám tiểu tử kia lặng lẽ tới gần, trong nháy mắt lại ầm ĩ cả lên.

“Ngọa tào! Đây là Phượng Hoàng!”

“Là Phượng Hoàng trong thế giới vu sư của chúng ta, Thần Sáng Thế lo cho nó nên tự mình xuống thế giới vu sư, đem Phượng Hoàng ra ngoài! Đem nó tới chiều không gian trong viện Thần Sáng Thế. Đây chính là manh mối chính trong tình tiết câu chuyện! Mau chụp màn hình! Đăng lên diễn đàn!

....

“Thu nhỏ hỏa diễm.” Hứa Chỉ nói.

“Thần...Sáng.. Thế...” Phượng Hoàng nói lắp bắp bằng tiếng vu sư, nó cảm thấy khẩn trưởng không thể tả được, tưởng tượng này hôm qua có thể được Thần Sáng Thế ôm vào trong ngực nên giờ nó đang rất không bình tĩnh.

“Ta tới là để mang ngươi tới thế giới khác, để ngươi mở ra một thế giới mới.” Hứa Chỉ nói thẳng ra mục đích.

“Để cho ta mở ra một thế giới mới sao?” Cả người Phượng Hoàng run lên.

Chương 164: Nói Chuyện Với Phượng Hoàng

Ngày đầu tiên phó bản "Cộng đồng Vu sư" chính thức mở Open beta, vốn dĩ vô cùng náo nhiệt. Trong lúc tất cả mọi người đều còn đang bàn tán xôn xao về tình hình hiện tại, lại đột nhiên toát ra một tin tức cực kỳ khủng bố.

Một bài đăng xuất hiện với tiêu đề:

【 Đại sự không ổn! Phượng Hoàng của thế giới Vu sư, đã xuất hiện ở trong sân không gian của chúng ta, còn đang nói chuyện với Thần Sáng Thế! 】

Nội dung bài đăng:

"Hôm nay, đại sứ ngoại giao Phượng Hoàng của thế giới Vu sư, vào bái kiến Thần Sáng Thế ở trong sân không gian, hai bên đã tiến hành một cuộc hội đàm hữu nghị.

Cuộc hội đàm này do phóng viên ' Haruko Yêu Học Tập ' của đài chúng tôi tiến hành phát sóng tại hiện trường,

Lần này, cuộc hội đàm đã diễn ra trong một bầu không khí thân thiết và hữu hảo. Phượng Hoàng trình bày về mức độ nghiêm trọng của việc Tà Thần Cthulhu xâm phạm lãnh thổ thế giới mình và lên án mạnh mẽ! Ngoài ra còn yêu cầu giao ra mấy tên hung thủ Tà Thần Cthulhu kia, kèm theo những lời oán thán của dân thường.

Về cuộc xâm lược tàn bạo của Tà Thần Cthulhu, Thần Sáng Thế cũng bày tỏ sự đồng tình sâu sắc trong cuộc hội đàm, cũng

đồng ý giao ra mấy người chơi chữ đỏ của Tà Thần Cthulhu, để duy trì hòa bình hữu hảo giữa hai bên.

Trong thời gian này, Thần Sáng Thế còn gửi lời xin lỗi sâu sắc nhất đến những nạn nhân gặp tai nạn trong thế giới Vu sư. Ngoài ra hắn cũng bày tỏ quan điểm rằng lãnh thổ thế giới Vu sư là vùng đất thần thánh, bất khả xâm phạm!"

Haruko Yêu Học Tập:

"Tóm lại là do các ngươi quá máu lạnh! Phượng Hoàng tới tận cửa kể khổ, tìm gặp gia trưởng để cáo trạng! Kết cục, mấy người chơi chữ đỏ của Tà Thần Cthulhu kia bị mất luôn tên! Ai bảo các ngươi hủy diệt văn minh thế giới Vu sư người ta! (Huyết dao)"

Mọi người lập tức cảm thấy khiếp sợ, nền văn minh Vu sư bị hủy diệt, bọn họ cũng rất thương tâm, chẳng lẽ chủ nhân của nó còn có thể tìm tới tận cửa?

Không phải chúng ta làm, chúng ta là quân đội bằng hữu!

Mà các Viện nghiên cứu tư nhân lớn thậm chí còn bị sốc hơn. Họ vội cho từng người chơi chữ đỏ tương ứng đăng nhập vào trò chơi, nhìn xem rốt cuộc đã có chuyện gì xảy ra.

Đương nhiên, mọi người cũng bắt đầu cảm thấy không đúng.

"Sao ta cứ cảm thấy ngươi đang nói hươu nói vượn nhỉ?"

Vốn dĩ trong khoảng thời gian hiện tại có rất nhiều người không đăng nhập vào thế giới sa bàn, kết quả vừa nói xong thì tất cả mọi người đều lập tức login.

.....

Để ta sáng lập thêm một thế giới mới?

Trong sa bàn nhỏ 30 mét vuông, Phượng Hoàng lâm vào trạng

thái uể oải, hoàn toàn không ngờ rằng Tạo Vật Chủ lại mang nó ra khỏi thế giới nguyên bản, chính là vì nguyên nhân này, quả thực khó có thể tưởng tượng nổi.

“Nhưng mà... Để ta sáng lập ra một thế giới mới, có khả năng sao?”

Phượng Hoàng run rẩy toàn thân, đồng thời đầu óc trở nên trống rỗng, không khỏi bắt đầu dò xét hoàn cảnh xung quanh.

Đây là một mảnh không gian nhỏ, có chứa vô số sinh mệnh nguyên thủy, thực vật và động vật đều đang sinh sôi ở trên mặt đất. Ngoài ra ở trên mặt đất còn có một đám sinh mệnh nhỏ bé với hình thù kỳ quái, đang tụ tập tốp năm tốp ba, vây xem xung quanh mình.

Phượng Hoàng chưa bao giờ nhìn thấy những sinh mệnh có hình dáng kỳ lạ như vậy, bùn đen có tám xúc tua, cây cối biết đi, hơn nữa, từ việc bọn họ thảo luận cùng nhau, giọng nói thì thầm khe khẽ, đã chứng tỏ đây là loài trí tuệ.

“Các huynh đệ! Mọi người xếp thành hàng đi, đừng chen chúc!”

“Mẹ nó, ta còn đang ăn cơm dở, phải vội vàng lập tức online!”

“Ngươi không nói không được sao, chúng ta đều là người văn minh! Mau ngồi xuống đi, đừng làm mất mặt chúng ta! Hai đại thủ lĩnh có khả năng sẽ tiến hành thảo luận về sự việc Tà Thần Cthulhu!”

“Không phải chuyện này, ta vừa mới nghe xong một đoạn, dường như Thần Sáng Thế muốn sáng tạo thế giới mới, muốn Phượng Hoàng đi tới thế giới mới đó ...”

“Cái gì!?”

....

Một đám nhanh chóng chuyển sang vẻ mặt nghiêm túc, đốn gỗ ngay tại chỗ, chế tạo ra từng chiếc ghế dựa. Trong nháy mắt giống như đang hình thành một rạp chiếu phim ngoài trời vậy, với vô số ghế dựa được đã sắp xếp xong, một đám sinh vật hình thù kỳ quái bắt đầu ngồi xuống ở trên từng chiếc ghế nhỏ.

“Các vị, đừng náo loạn nữa! Những ai hiểu ngôn ngữ của dân Vu sư bản xứ, vui lòng phiên dịch đoạn cắt cảnh giúp mọi người, cảm ơn!”

Bọn họ ngồi thành hàng, ngay ngắn trật tự giống như đang xem phim điện ảnh, dự định sẽ dùng loại phương thức thoải mái hơn để xem nội dung chính đoạn cắt cảnh CG.

Phượng Hoàng:????

Đúng là những sinh vật thực kỳ lạ.

Phượng Hoàng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, lại bỗng nhiên phát hiện ra một điều đáng sợ, sinh mệnh trên phiến thế giới này đang thôi diễn và tiến hóa một cách cực kỳ khủng bố.

Nó nhìn phía vùng biển cách đó không xa, từng sinh mệnh biển đều đang phát triển đến cực hạn.Chúng đang chậm rãi bò ra khỏi đại dương. Trong một khoảng thời gian ngắn ngủn, nó có thể nhận ra sự tiến hóa của sinh vật biển, chúng đã trở thành động vật trên cạn.

Bọn chúng vừa bò lên lục địa, miệng lại tràn đầy ngôn ngữ khó hiểu.

“Các vị huynh đệ, đừng cọ tới cọ lui nữa, mau lên bờ đi, nghe nói Phượng Hoàng tới rồi! Cốt truyện chủ tuyến sắp bắt đầu rồi, ngồi vào chỗ đi!”

“Cùng nhau đi! Ta muốn ngồi xem ở hàng phía trước!”

Đương nhiên, Phượng Hoàng nghe cũng không hiểu những lời này, chỉ là cảm thấy có chút quen tai, sau đó lại nhìn vào trong một khu rừng.

Đó là một con sinh vật kỳ quái giống loài rắn, thế nhưng từ từ mọc ra đôi cánh, và bắt đầu bay về phía bầu trời một cách gian nan. “May mắn là cuối cùng vẫn đuổi kịp, nào có chuyện gì sảng khoái bằng việc nhìn từ trên cao xuống!”

“Đây là một thế giới thật quá đáng sợ, tất cả mọi sinh mệnh đều đang tiến hóa và phát triển một cách điên cuồng, giống hệt như đóa hoa giao cho Medusa trước kia.”

Phượng Hoàng không nhịn được trở nên hoảng sợ.

Hứa Chỉ nhìn nhìn bọn họ.

Đám tiểu tiện nhân này, còn biết xếp hàng xem kịch?

Các ngươi cho rằng, nếu các ngươi giả vờ thành thật, thì ta sẽ không ra tay với các ngươi sao?

Để cho bọn họ xuất hiện, chẳng qua là để Phượng Hoàng nhìn thấy cảnh tượng kỳ quái ở nơi này, sau khi lộ mặt, đương nhiên sẽ không cần bọn họ nữa. Hứa Chỉ phất tay, dao động vu thuật truyền đến, một trận cuồng phong nhanh chóng nổi lên.

Ầm ầm!!

Cuồng phong thổi quét qua, trong nháy mắt đã thổi quét những con kiến này và ghế dựa của chúng bay ngược ra ngoài.

Tất nhiên, Hứa Chỉ cũng không tinh thông Vu thuật lắm, nhưng đây chỉ là tùy tiện thổi bay đám kiến mà thôi, thực ra muốn đối phó bọn họ vẫn rất đơn giản.

‘Đại điệu tuyến chi thuật.’(Ngắt kết nối trên phạm vi lớn)

Ầm ầm!

Màn hình tối sầm trước mắt các người chơi.

“Ngọa tào!”

“Bị thổi bay, màn hình lại tối đen!”

“Ta đã kêu các ngươi xem CG một cách văn minh lịch sự, ngoan ngoãn ngồi trên băng ghế, nhưng kết quả một đám đều xằng bậy! Chẳng lẽ không thể làm mỹ nam tử trầm lặng một lát sao?”

“Không phải là chúng ta, có tên hỗn đản nào đó, định nhân cơ hội này lẻn lên nắm lông chim Phượng Hoàng!”

“Khẳng định không phải là ta, nhất định tên trộm kia đã nhân cơ hội vòng sau, định bò lên đùi Thần Sáng Thế!”

“Mẹ kiếp, trò chơi này quá chân thật đi! Chọc giận Thần Sáng Thế, cốt truyện chính đều có thể bị bồ câu đánh rơi?”

“Như vậy, rốt cuộc chuyện gì sẽ xảy ra?”

....

Hứa Chỉ cảm thấy bên tai mình thanh tịnh hơn rất nhiều, cúi đầu nhẹ giọng cười, phong khinh vân đạm nói:

“Đây là nơi khởi nguyên của vạn vật, giữa không gian cùng lớp tường kép của không gian, tất cả mọi sinh mệnh đều nhanh chóng tiến hóa ở chỗ này, và sinh mệnh trong các thế giới đều bắt đầu từ nơi này.”

Phượng Hoàng không thể tin nổi.

Đây là vùng đất tối cao của vạn vật?

Khởi nguyên của tất cả mọi thế giới?

Nó cảm giác được tiếp xúc với quy tắc tối cao, nguồn gốc của thế giới.

Phượng Hoàng không nhịn được run rẩy:

“Ta... Ta cũng sinh ra từ nơi này sao?”

“Đúng vậy, không có sinh mệnh nào có thể ngoại lệ, ngươi cũng như thế.”

Hứa Chỉ cười rộ lên, nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà, ngươi còn là được sinh ra từ lò nướng 280 độ ở nơi này.

“Ta muốn, ngươi dẫn đường cho một cái thế giới mới ra đời.”

Hứa Chỉ bình tĩnh ngồi ở trên ghế, nhìn Phượng Hoàng bất động dưới lòng bàn chân trước mặt,

“Đó là một mảnh không gian tất cả đều là bùn đất, ta yêu cầu ngươi thiêu đốt toàn bộ thế giới, nung chảy nơi này, rồi đúc thành một mảnh thế giới trần gian rộng lớn vô biên, đó là thế giới thuộc về ngươi.”

“Thế giới của ta?”

Phượng Hoàng run rẩy, Thần Sáng Thế thấy ta quá đáng thương, nên đã tặng cho ta một cái thế giới sao?

Nó chợt cảm thấy hạnh phúc ngập tràn, giống như được hải dương ấm áp bao bọc tối hôm qua vậy.

Đúng, tặng cho ngươi.

Làm thế nào để đào đáy của một trăm mẫu đất?

Hứa Chỉ lại không thể sử dụng đến máy xúc đất, đương nhiên

là chỉ có thể nung chảy ở nhiệt độ cao, để tạo ra một khoảng không gian trống trong lòng đất.

Mà có thể làm được tất cả những chuyện này, chỉ có Phượng Hoàng.

Chẳng qua đào một trăm mẫu đất, có vẻ hơi lớn ...

Hứa Chỉ còn nói thêm:

“Ngươi sẽ trở thành Thần Mặt Trời ở thế giới đó, ban cho vạn vật ánh sáng.”

Chương 165: Hỗn độn Sơ Khai

Thần Thái Dương, ta sẽ trở thành mặt trời sánh vai với bầu trời sao?

Phượng Hoàng lúc này đã hoàn toàn ngập chìm trong hạnh phúc.

Cuộc sống của nó ở trong thế giới vu sư vô cùng thê thảm, cái tên đáng sợ này không chỉ đánh đuổi nó ra khỏi sa mạc, bắt rời khỏi cây ngô đồng nó vẫn sống, lại còn tới tận đây để truy sát nó.

Nó rốt cuộc đã làm sai điều gì?

Nó vẫn luôn sinh sống trong sa mạc, chưa từng làm tổn thương con người. Nhưng dù nó có trốn trong bùn lầy, dưới đáy đại dương, hay trong sơn động cũng đều không thoát khỏi bị truy sát, căn bản không có chỗ nào yên ổn trong thế giới này.

Nó không được thông minh cho lắm, cho nên nó không thể hiểu được nguyên nhân do đâu.

Nhưng bây giờ Thần Sáng Thế thương xót nó, không chỉ mang nó rời khỏi vùng đất tai họa kia lại còn định cho nó cả một thế giới?

Hứa Chỉ cả người tỏa ra ánh sáng thần thánh khó nhìn rõ, giọng nói tang thương cổ lão. “Phượng Hoàng, ngươi vốn là một tiên thần, được sinh ra trong hỏa diễm vô tận, vốn là thần thánh lại lạc xuống phàm trần, trải qua nghìn năm, bảy kiếp tử vong đau khổ… Những kiếp nạn này đều phải có!”

Hứa Chỉ khẽ nói: “Hôm nay ta mang ngươi về, cho ngươi trở

thành thần Thái Dương của thế giới kia, nếu ngươi chăm sóc vạn vật tốt, có được công đức lớn thì đó chính là lúc ngươi trở thành thần."

Phượng Hoàng cung kính quỳ sấp dưới ghế của Thần Sáng Thế, nghe được lời nói của đấng sáng thế thì lộ ra vẻ kinh ngạc mừng rỡ không thể tin được.

Trở thành thần…

Giống như Elmin sao?

Trở thành một vị thần vĩ đại khủng bố!

Không có sinh vật nào không muốn trở thành sinh mệnh cường đại như vậy cả! Nó thậm chí còn khát vọng hơn bất kỳ sinh mệnh nào!

"Những đau khổ ta từng trải qua kia đều là trải luyện ở thế gian sao?" Nó có thiên phú dị bẩm, mỗi lần trùng sinh đều có thể biến đổi sức mạnh. Rất lâu trước kia, thực lực của nó vào thời đại luyện kim cuối cùng là cảnh giới Bán Thần, nhưng mãi mãi vẫn chỉ dừng ở đó.

Sau đó trơ mắt nhìn từng con người đột phá Bán Thần, vượt xa cả nó, rồi quay ra đánh nó bị thương, thậm chí còn có người đột phá qua Bán Thần trở thành thần thật sự.

"Thưa Tạo Vật Chủ vĩ đại, ta nguyện ý! Ta nguyện ý trở thành mặt trời của một thế giới, trông coi vạn vật, chiếu sáng khắp đất trời!" Phượng Hoàng vốn có tính cách cực kỳ điềm đạm, giọng của nó trong trẻo dễ nghe tựa như tiếng của trời đất, nhưng lúc này bởi vì kích động mà run run.

Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế nhìn Phượng Hoàng nằm phục bên dưới, cũng không lừa gạt nó.

Dù sao thế giới khổng lồ dưới đất thật sự có cơ duyên thành thần trong đó.

Thế giới mới thường được sinh ra sau khi trải qua vô số lần các chủng loài bị diệt tuyệt, mà Hứa Chỉ có thể hấp thu ba phần năng lượng của sinh vật chết đi, còn lại bảy phần đều tiêu tan trong trời đất.

Trùng tộc theo phả hệ Kim Tự tháp, các anh hùng và tầng lớp cao của Trùng tộc có thể hấp thu sức mạnh của Trùng tộc tầng lớp thấp, còn có thể chuyển hóa được bao nhiêu là tùy bọn họ.

Trong thế giới mới có năng lượng của sinh vật bị tuyệt diệt, cũng sinh ra con người có trí tuệ, cơ duyên thì còn đó, có thể thành công hay không thì chỉ có thể dựa vào nó.

Thực tế thì Hứa Chỉ nhìn vừa ý nhất chính là Medusa và Phượng Hoàng.

Bây giờ tiềm lực của Medusa rất cao, bởi vì dù sao nàng cũng đã chiếm đoạt thân thể Tà Thần Cthulhu, có được bốn loại gen nghịch thiên kinh khủng.

Tiếp theo là Phượng Hoàng, mặc dù có ba gen thiên phú hỏa diễm bình thường, chỉ có một gen thiên phú dục hỏa trùng sinh là nghịch thiên nhưng vẫn là sinh mệnh có bốn bộ gen siêu phàm.

Bọn họ không có rào chắn cảnh giới, cũng không cần lo lắng việc nhóm lửa thần hỏa thứ hai và thứ ba của hai cảnh giới không biết rõ phía sau Thần.

Còn Elmin vốn là sinh mệnh chỉ có một mã gen, sau khi nhóm lửa thần hỏa, dung hợp gen thứ hai để trở thành thần, bây giờ cũng mới là sinh mệnh mang hai mã gen mà thôi

Elmin có thể đột phá cấp độ sinh mệnh ba mã gen? Bước tới cảnh giới trước kia chưa từng có?

Đó vẫn là một ẩn số chưa biết được..

“Phượng Hoàng, ta sẽ mang ngươi đến một thế giới khác.” Hứa Chỉ nhìn Phượng Hoàng rồi chạm nhẹ một cái, “Đừng lo lắng gì cả, từ từ khai mở tất cả, nuôi dưỡng mọi thứ, ngươi là sinh mệnh vĩnh sinh, sẽ có năm tháng vô tận.

Hứa Chỉ giơ tay lên.

Ầm!

Phượng Hoàng run rẩy, từng tế bào điên cuồng phân tách, nó lại biến thành một quả trứng Phượng Hoàng đỏ rực một lần nữa.

Hứa Chỉ lại bỏ Phượng Hoàng vào trong lon nước, quay đầu rời đi, “Cuối cùng cũng xong, cho những người kia đăng nhập lại đi.”

Xoẹt!

Ngay lập tức những người chơi khác lập tức đăng nhập vào, nhưng chỉ nhìn thấy ghế trống không, người đã đi đâu mất.

???

Vẻ mặt mọi người hiện đầy dấu chấm hỏi.

Trời ạ!

Hội đàm Phượng Hoàng gặp mặt Thần Sáng Thế đã kết thúc rồi sao?

Hai bên đạt thành nhận thức chung gì rồi? Hiệp định thương mại hữu nghị giữa hai bên là gì?

“Chúng ta lại bỏ sót chuyện hay của chính tuyến, trong chư thiên vạn giới lại xuất hiện thêm một thế giới mới nữa rồi.” Mọi người đấm ngực dậm chân, cực kỳ đau lòng!

…

Thế giới thứ hai trong sa bàn lớn được Hứa Chỉ dự định sẽ rộng khoảng 100 mẫu nằm ở ngay phía dưới sa bàn. (theo đơn vị tính VN 1 mẫu bằng 1000m2, theo đơn vị tính TQ thì 1 mẫu bằng 667m2)

Môi trường dự định cũng là 100 mẫu, để thế giới khổng lồ dưới lòng đất không bị dễ sụp đổ thì hai thế giới phải cách xa nhau mười thước.

Kết cấu hình chữ 'Lã'(吕).

Nhưng mà đặt cửa vào ở đâu đây?

Hứa Chỉ dự định làm một cái cửa ra vào chéo. Bên dưới căn nhà của hắn có một tầng hầm vốn định dùng để cất chứa vải, có thể dùng nó để đào một đường hầm đi thông tới cửa của thế giới khác.

"Vừa vặn để đi chéo từ phòng ở tới tầng hầm rồi lại đi tới sa bàn lớn của vu sư phía dưới lòng đất." Hứa Chỉ vén tay áo lên, cầm lấy xẻng rồi từ từ đào đất.

Hắn tăng cấp cảnh giới quá nhanh, tăng một mạch liền hai cảnh giới. Bây giờ trình độ vu thuật của hắn theo không kịp cấp bốn cho nên cũng không dám sử dụng 'Chiến tranh khí chùy' kẻo gây ra động tĩnh quá lớn và có thể làm sập cả gian nhà.

"Gánh nặng đường xa, ta đường đường là vu sư cấp bốn lại phải cầm xẻng đào hầm như thế này!"

Một xẻng lại một xẻng, đào từng khúc đường hầm, sau đó lại cầm lấy từng tấm ván gỗ đặt trên đỉnh đầu, lại dùng gậy gỗ chống đỡ để tránh đất cát trong đường hầm sụt lở.

Đường hầm cực kỳ đơn giản, nhưng chờ sau này mạnh lên hắn

có thể dùng vu thuật hỏa diễm đúc toàn bộ đường hầm thành vách đá.

Hai giờ qua đi mà Hứa Chỉ mới đào ra được một đường hầm sâu mười thước, lại đào thêm một lúc rồi đặt trứng Phượng Hoàng vào trong bùn, sau đó lại đắp đất lên rồi quay người rời đi.

“Thế giới mới… Phải được bắt đầu từ trong hỗn độn và bóng tối.”

Xoẹt!

Giây tiếp theo, quá trình phân tách tế bào tăng tốc, quả trứng Phượng Hoàng nhanh chóng được ấp.

“Ta đang ở đâu…”

Quả trứng giống như bị bóng tối vô tận bao phủ.

“Ở đây là…”

Toàn bộ quả trứng như được hình thành từ hỗn độn, có năng lượng cường đại, vỏ trứng dần dần nứt ra.

Phượng Hoàng giương mắt nhìn xung quanh, toàn bộ là một mảnh đen tối, thế giới này không có ánh sáng, không có mặt trời, chìm trong bóng tối vô tận của hỗn độn.

Chiếp!

Tiếng phượng kêu lảnh lót vang lên.

Ngay lúc đó, trong hư không xuất hiện thân ảnh thần điểu cùng với hỏa diễm nóng rực cuồn cuộn, hiện ra một vầng sáng đỏ tươi vô tận, đó là tia sáng đầu tiên trong trời đất đen tối hỗn độn này.

Ầm ầm!

Khai thiên lập địa.

Thế giới nhờ vào minh hoàng hỏa diễm mà dần dần được tách ra khỏi bóng tối.

Không gian xung quanh dần dần dung hòa trở nên đỏ rực, thậm chí bị biến thành dung nham nóng hổi, bầu trời và mặt đất được nâng cao lên từng chút một, trời đất như bị ép buộc tạo ra.

Giờ khắc này được trở thành vĩnh hằng, sau ngàn vạn năm được mọi người ghi chép vào trong truyền thuyết thần thoại 《Cổ Thần》:

【Bóng tối bao phủ, trời đất hỗn loạn, thần Thái Dương được sinh ra từ trong trứng, trải qua bảy kiếp hỗn nguyên, phụng mệnh xuống thế gian, kêu vang một tiếng tạo ra trời đất, lửa thiêu đốt khắp đất trời, bầu trời cao mười trượng, mặt đất dày một trượng. Thế giới đã được tạo ra như vậy】

Chương 166: Mặt Trời Treo Trên Cao, Ngàn Vạn Ngôi Sao Điểm Xuyết

"Con gà kia cũng bắt đầu công việc khai quật rồi."

Hứa Chỉ ngồi trên một gò đất cao trước cửa đường hầm, như một người giám sát, đeo kính chuyên dụng cho việc hàn điện, tránh cho hai mắt bị mù, lặng lẽ cúi đầu quan sát tất cả: "Đào ra toàn bộ thế giới, đào được một khoảng trời tươi đẹp, đào nên một tương lai rộng lớn, tất cả đều phải nhờ vào mi cả."

Cái không gian này, có hình dạng giống như 'miệng'.

Phượng Hoàng đứng ở trên cùng của sa bàn, chỉ có thể đào xuống phía dưới, còn Hứa Chỉ ngồi ở bên ngoài sa bàn, cũng chính là vùng biên giới của đường hầm nên có thể nhìn được tất cả mọi thứ bên dưới.

Hơn nữa, phạm vi hoạt động của Phượng Hoàng là một trăm mẫu đất cho nên cũng giống như những sinh mệnh trên sa bàn trước kia, không thể thoát ra khỏi phạm vi quản lý.

"Nó đã chạm đến mức tối đa rồi, không thể hòa tan thêm được gì nữa, chỉ có thể quay sang hướng khác để tiếp tục hòa tan thôi." Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, không gian chế tạo có nhiệt độ cao thế này, chắc chắn vách tường sẽ rất dày dặn.

Miếng đất này có độ cao một trăm mẫu đất, thế giới vu sư trước kia tổng cộng chỉ khoảng sáu mét, cũng tương đương với chiều cao mười hai mét.

Nếu đối chiếu xuống mặt đất thì tương đương với một cái đĩa phẳng lớn.

Mà một con Phượng Hoàng lớn bằng nắm tay, phải hòa tan một trăm mẫu đất chính là một công việc dài dòng buồn tẻ, nhưng với vận tốc một ngày một trăm năm thì tiến độ hoàn thành công việc của nó cũng rất nhanh.

"Mở ra trời đất!"

Giờ khắc này, không gian xung quanh Phượng Hoàng vốn đang được đốt cháy, dần dần tan ra.

Tuy rằng không gian chỉ thiết lập với độ cao mười hai mét nhưng cũng đã đủ. Nhưng thực tế thì vẫn cảm thấy rất khó khăn, bùn đất ở hai bên không ngừng tan ra, dần dần trở nên cứng lại, độ dày tăng lên, tan ra được đến tầm ba mét thì gần như không thể tăng thêm được nữa.

Độ cao này đã tương đương với một người khổng lồ cao hai vạn trượng rồi.

Phượng Hoàng hít sâu một hơi, thanh âm lanh lảnh vang lên: "Quá thấp! Khai thiên lập địa, chỉ là độ cao để tạo ra thiên địa thôi mà, sao lại khó thế này cơ chứ?"

Trong một khoảng thời gian ngắn, nó từ bỏ mở rộng độ cao, bắt đầu hun nóng khắp bốn phương tám hướng.

Rất nhanh, chỉ qua một giờ ngắn ngủi, tương đương với bốn năm trong thế giới kia, nó đã hòa tan được không gian một mẫu đất, bắt đầu thả chậm tốc độ, bắt đầu nghỉ ngơi.

Thấy vậy, Hứa Chỉ ngồi trên cao, buông di động đang dạo trên diễn đàn xuống, nhíu mày: "Phượng Hoàng đã tiêu hao quá nhiều thể lực rồi, dù là Bán Thần nhưng lượng công việc vẫn quá lớn, bùn đất muốn được hun nóng lên cần phải duy trì nhiệt độ 1200

độ C mới được."

"Đưa đồ ăn bổ sung năng lượng nào." Hứa Chỉ đứng ở ngoài cửa, cầm một túi gạo rải xuống mặt đất.

Loạt xoạt.

Gạo rơi đầy đất.

Mặt đất dưới kia đã được nung nóng một giờ trước, sự ngưng đọng đã dần xuất hiện rồi, nhưng nhiệt độ còn lại vẫn nấu chín được hạt gạo, tỏa ra hương thơm.

"Thần ban đồ ăn xuống..."

Phượng Hoàng ngay lập tức ngửi thấy, bay đến trong nháy mắt.

Hứa Chỉ nghĩ, chỉ mỗi gạo thì cũng không ổn, không đủ dinh dưỡng, sau đó lại ném xuống một đống lớn thức ăn cho chó, chúng lập tức bị nhiệt độ nấu chính, hương thơm dạt dào.

Chờ Phượng Hoàng ăn xong, Hứa Chỉ cầm lấy vòi nước đã chuẩn bị từ trước, mở chốt vặn ra, tưới xuống mẫu đất nọ.

Rào rào!

Đóa hoa màu trắng cực lớn vỡ ra, từ từ bao trùm khắp mặt đất.

Mặt đất ngưng đọng lại sau khi bị đun nóng sẽ gần như không bị rỉ nước, sau một lúc đã có một hồ nước xuất hiện.

Bây giờ Hứa Chỉ làm đã quen tay hơn rồi, lấy gói 'nước biển nhân tạo' ra thả vào trong đó, rồi lại mở vòi nước ra, thay nước ngọt bằng nước mặn, sau đó ra lệnh cho Phó Não Trùng Sào:

"Đưa bào tử vào, gia tốc một vạn lần, tiến hành sinh sôi nảy

nở."

Phượng Hoàng chứng kiến bọt nước văng đầy trời, thấy được một cảnh tượng cả đời khó quên.

"Đây là..."

Lập tức, Phượng Hoàng tạo ra một cái tổ chim ở trên vách đá, đứng đó nhìn về phía dòng nước đang chảy cuồn cuộn: "Trời giáng đại hồng thủy, hình thành nên hải dương. Chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi thôi mà hiện giờ trong khoảng trời này dường như đã có những sinh mệnh mới bắt đầu sinh sôi nảy nở rồi..."

"Thời kỳ Sáng thế..."

Phượng Hoàng nỉ non, nhìn lên trên không trung, tựa như muốn xuyên qua vách đá, nhìn thấy vị Thần Sáng Thế được vận mệnh chú định của mình.

"Đây là sáng thế sao? Ta được tận mắt chứng kiến sự hình thành của thế giới trong từng chiều không gian và thời gian,nhìn thấy toàn bộ chư thiên vạn giới, hải dương, sinh mệnh, đất đai, đều được hình thành trong khoảnh khắc này!"

....

Hứa Chỉ đứng lên, nhìn xuống dưới.

"Đã thả xuống rồi, chờ các sinh mệnh kia được hải dương chậm rãi thôi diễn, chờ thế giới xuất hiện những động vật và thực vật đặc thù... Trong không gian còn lại này, Phượng Hoàng sẽ là thần Thái Dương, nó sẽ từ từ khuếch trương chúng."

Tuy hiện giờ mới chỉ có một mẫu, nhưng Phượng Hoàng sẽ mở rộng ra được.

Hứa Chỉ nhìn Phượng Hoàng đang đậu trên vách đá, chậm rãi

chiếu sáng khoảng biển này, bình tĩnh nói:

"Từ nhiệt độ và ánh sáng do Phượng Hoàng cung cấp, xem ra cũng phải mất vài ngày mới có thể xuất hiện động vật dưới biển, các loại sinh vật... Chờ vạn vật sinh trưởng rồi, có động vật trên cạn thì lại đưa vào thế giới này giống loài có trí tuệ, nhân loại mới."

Hứa Chỉ làm xong hết thảy, thì gác chuyện này sang một bên, mặc kệ Phượng Hoàng tự phát triển.

Dù sao đây cũng là một thế giới thời sơ khai mà thôi.

Nhưng Hứa Chỉ không ngờ là, ánh sáng do Phượng hoàng cung cấp lại có thể thúc đẩy nhanh quá trình tiến hóa, chỉ trong một ngày ngắn ngủi đã có loài sinh vật đầu tiên của hải dương xuất hiện- sinh vật phù du.

Bởi vì vùng đất này không chia ngày đêm, chỉ có ánh sáng vĩnh cửu của mặt trời treo trên cao kia là làm dịu vạn vật, cho nên khiến cho tình thương của mẹ trong lòng Phượng Hoàng bùng nổ. Nó cứ mãi trông nom khoảng biển này, như là đang ấp trứng chờ nở ra con non vậy.

...

Phượng Hoàng có tốc độ sinh trưởng bình thường như trong thế giới vu sư -'một ngày trăm năm', còn những bào tử tiến hóa kia lại có tốc độ sinh trưởng 'một ngày vạn năm'.

Tính tình của Phượng Hoàng luôn lãnh đạm, không tranh đua với đời, thậm chí ở trong thế giới vu sư kia cũng chưa từng đi hủy diệt thứ gì, chỉ luôn lặng lẽ chờ đợi.

Nhưng vào giờ phút này, nó hy vọng có người có thể tâm sự biết bao. Ban đầu nó cũng rất hưng phấn, nhưng đã qua chừng trăm năm rồi mà kiếp sống của mặt trời vẫn luôn đơn điệu như

thế..

"Đây là sự cô độc của thần Thái Dương sao?"

Trên bầu trời đen kịt, dưới mặt biển tĩnh lặng, trong thế giới vắng vẻ này.

Ngày nào Phượng Hoàng cũng đi tuần tra một vòng quanh biển, sau đó nó nằm ở trong ổ trên vách đá, làm mặt trời, lẳng lặng quan sát trời đất.

Trong vô số năm qua, nó vẫn luôn đi mở rộng đất đai, giờ đã được hơn hai mươi mẫu rồi, mỗi lần mở rộng đến một mức nào đó thì trên trời đều xuất hiện đại hồng thủy, bổ sung thêm vào hải dương.

Mà khi nó chạy đến biên giới của thế giới thì mặt biển vẫn chiếu xạ lại một chút ánh sáng như trước.

Dù sao thì đây cũng là một không gian hoàn toàn phong bế, ánh sáng và nhiệt độ sẽ từ từ chiết xạ trở lại.

"Kết cấu của thế giới này quả là có khác biệt với thế giới của ta, lại có thứ vật cứng kỳ lạ này ư? Hình như hơi giống với tài liệu đúc thành thánh kiếm trong truyền thuyết!" Nó dần dần phát hiện ra, sau khi mình luyện bùn đất thì sẽ xuất hiện một vài khối chất rắn sáng lóng lánh.

Những thứ đó tỏa ra ánh sáng của kim loại, rất đẹp mắt.

Ở độ sâu dưới mặt đất mười mét đã được coi là khá sâu rồi, tuy không phải mạch khoáng nhưng dưới sự tôi luyện như thế, vẫn sẽ xuất hiện vài khối kim loại, huống chi lại là luyện ở phạm vi lớn đến vậy.

Rất nhanh, những viên gì đó đã bị Phượng Hoàng nhàm chán đem ra luyện, loại bỏ hết tạp chất đi, biến thành hạt châu xinh

đẹp, điểm xuyết trên không trung.

"Đẹp quá."

Phượng Hoàng nhìn từng hạt từng hạt lộng lẫy trên trời cao, tỏa ra một thứ ánh sáng mỹ lệ, lập tức vô cùng thỏa mãn: "Đây là sao trời duy nhất chỉ có ở thế giới chúng ta!"

"Ta là Mặt trời!"

Nó cười sung sướng như một tiểu cô nương rồi bay lên trên trời, bay lên trên chiếc tổ do chính mình tạo ra trên vách tường, nằm giữa những ngôi sao đẹp đẽ kia, làm mặt trời.

Chương 167: Trở Thành Thần Thoại Trong Quá Khứ (1)

Trong thế giới điên cuồng phát triển của bào tử, một trăm năm của Phượng Hoàng chính là một vạn năm của bọn chúng.

Vào một ngày kia, những sinh vật phù du hỗn loạn ở khắp hải dương bỗng trở nên tan rã, bắt đầu biến chất. Những sinh vật có năm màu rực rỡ bắt đầu thi nhau phát triển lên, hóa thành sinh mệnh hải dương.

Trên bầu trời, là vầng thái dương màu vàng rực rỡ, chung quanh là những ngôi sao sáng rỡ đủ mọi màu sắc.

"Thế giới đẹp biết bao!"

Khi Phượng Hoàng làm mặt trời mọc lên, một vầng thái dương rực lửa, ở giữa có một con thần điểu kim sắc mờ ảo lập lòe. Nó bắt đầu băng qua hải dương cuồn cuộn, cái đuôi kim sắc phía sau như sao chổi, ngọn lửa lướt qua để lại những hạt bụi lấp lánh đầy trời.

"Rốt cục các sinh mệnh mới cũng ra đời rồi."

Nó nhìn những thực vật dưới biển dần dần phát triển, sinh sản rồi chết đi, đó chính là nét đẹp cực hạn của sinh mệnh.

"Đây là vạn vật mà ta săn sóc ra sao? Các con của ta..." Phượng Hoàng ca ngợi trên không, không khỏi hạ xuống, hôn những sinh mệnh đáng yêu đó, trong mắt ngập tràn tình yêu thương, như mê như say.

Nó không tranh quyền tranh thế, có lẽ đây mới là cuộc đời mà

nó mong đợi.

Tạo hóa đã trao cho nó điều mà nó tha thiết ước mong, nó bắt đầu cảm nhận được cuộc sống cô đơn buồn tẻ suốt trăm năm của mình được đền đáp rồi. Tất cả đều là vì những sinh mệnh sáng lạn mà xinh đẹp này. Với tư cách là mặt trời, nó có thể có được vùng đất với sinh mệnh vô tận này, là một điều tốt đẹp biết bao.

"Các con của ta, để ta ngắm các con nào." Nó đã cô đơn cả trăm năm, làm mặt trời ở trên cao, giờ rốt cục cũng không kiềm lòng được mà tới gần khoảng biển chứa đầy sinh mệnh kia, muốn cẩn thận ngắm nhìn từng sinh mệnh nhỏ một ở trong đó.

Khi nó hạ xuống, trong nháy mắt lửa đỏ của mặt trời gần như đã chìm xuống đáy biển.

Bùm!!

Nước biển bị tiếp xúc với nhiệt độ cao, lập tức sôi trào lên, không ngừng bốc hơi.

Những sinh mệnh kia hầu hết đều bị héo rũ, biến thành màu nâu đen, cuối cùng bị đốt cháy hết, cả vùng biển này gần như đã bị diệt vong.

Bởi vì sai lầm và bức thiết của bản thân nó, đại diệt tuyệt lần thứ nhất của thế giới xảy ra.

"Ta hủy diệt chúng rồi..."

"Hu hu hu..." Phượng Hoàng khóc không thành tiếng, nghẹn ngào, nhanh chóng vỗ cánh bay lên trời: "Ta trao sinh mệnh cho chúng, lại không thể thân cận chúng, thế giới gần như đã bị lửa của ta hủy diệt rồi."

"Ta cũng không thể dập tắt ngọn lửa này được, nếu ta làm vậy thì thế giới này sẽ phải hứng chịu bóng tối và hủy diệt."

Trong lòng nó cảm thấy cô độc và lạnh lẽo biết bao.

"Có sinh mạng còn sống ư?"

Bỗng nhiên nó cảm ứng được thứ gì đó chấn động, lộ ra vẻ mừng rỡ, nhìn về phía khoảng biển bị đốt cháy kia.

Giữa vô số sinh mệnh phải diệt vong, có một đóa sen xanh đã chống chịu được qua trận đại diệt tuyệt này, sinh ra khả năng kháng lửa vô cùng đáng sợ, chậm rãi cắm rễ xuống bùn đất bị đốt nóng, tỏa ra quang mang nhàn nhạt.

...

"Sinh vật còn sống duy nhất có thể lại gần ta." Phượng Hoàng vô cùng kích động, cẩn thận dùng lực tinh thần bao phủ lấy bông hoa hoa sen màu xanh này, sau đó mang bông hoa sen màu xanh rời khỏi biển.

Nó nhanh chóng phát hiện ra điểm khác biệt của bông hoa này.

Hoa sen màu xanh có khả năng chống đỡ với cái nóng cực tốt, thậm chí ở trên đất đai khô hạn vẫn có thể sống sót. Nó không khỏi lặng lẽ trồng ở trong Thái Dương Cung của mình, xem đó là sủng vật của mình, mỗi ngày đều tới nói chuyện.

"Phượng Hoàng này mang theo trái tim thiếu nữ à? Ngươi chính là Thần Thái Dương đấy!" Hứa Chỉ nhìn thấy cảnh tượng như vậy thì thật sự dở khóc dở cười:

"Nhưng ở trong thế giới tĩnh mịch này nhàm chán suốt một trăm năm, cuối cùng cũng có sinh vật có thể ở lại bên cạnh mình thì cảm thấy rất vui vẻ cũng là chuyện đương nhiên thôi."

Phượng Hoàng này rõ ràng là quá dịu dàng. Nó kế thừa ký ức và tính cách của tổ tiên mình, mỗi thế hệ đều không tranh với đời, hoàn toàn không có chút bầu không khí giết chóc nào, cũng không

giống Gà Đưa Ma - tổ tiên của mình suốt ngày chỉ muốn đưa ma cho thần.

"Thế giới Sa Bàn lớn này mới đó đã xuất hiện đại diệt tuyệt sinh vật lần đầu rồi, nhanh như vậy thật ra cũng khiến ta thấy khó tin."

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát, do đã có một lần kinh nghiệm sáng thế nên hắn cũng quen với những điều này rồi:

"Sau lần sinh vật đại diệt tuyệt trước mắt này, giống loài trong biển suy yếu, còn phải mất một, hai ngày mới có khả năng khôi phục lại."

Mà biển vừa khôi phục lại, thực vật biển sẽ một lần nữa phồn thịnh, nhưng chúng phải bò lên mặt đất thì mới có khả năng xuất hiện các loài sinh vật khác được.

"Còn phải mất mấy ngày nữa đây."

Thật ra Hứa Chỉ cũng không vội, cho dù giống loài lại diệt tuyệt mấy lần, trở lại mấy lần cũng không quan trọng, giống loài cần phải xuất sắc một chút là được.

Cũng đừng nói là do Phượng Hoàng. Dù sao Phượng Hoàng đã là một phần trong môi trường tự nhiên của thế giới kia rồi, nó là mặt trời. Nếu như không chống đỡ được mặt trời bạo loạn thì bị diệt hết là điều đương nhiên thôi.

"Ta bận đến bây giờ, còn lừa Phượng Hoàng một trận để mở ra Sa Bàn mới, cuối cùng cũng đã làm xong... Đã mấy ngày không để ý tới tiến triển của thế giới Vu sư bên này sau khi bị diệt sạch rồi." Hứa Chỉ không khỏi quay lại ghế đặt ở cửa viện và ngồi xuống, lấy ra Phượng Hoàng Linh Trà trong tủ lạnh, vui vẻ uống một ngụm.

Sau khi được để lạnh, uống đúng là càng thêm sướng miệng.

Trong hai ngày Hứa Chỉ vội vàng xây dựng Sa Bàn mới, thế giới Vu sư cũng đã chậm rãi khôi phục lại sau trận tuyệt chủng lớn.

Cả diễn đàn đầy tiếng kêu rên của mọi người về tuyến nội dung chính đã một lần nữa trở nên náo nhiệt.

Bởi vì đã trải qua hai trăm năm, sách ánh sáng của thế giới Vu sư thức tỉnh!

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi: "Không phải tên súc sinh nào đó muốn gạt tôi, nói một trăm năm mới có thể thức tỉnh à? Kết quả thì sao chứ? Hai trăm năm rồi đấy!"

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du: "Người nào đó đã muốn trở thành con gà thiến, hiến thân cho Thần Sáng Thế nấu ăn rồi.(tin tưởng)"

Tốc Độ Xe Akina cũng rất ngỡ ngàng: "Không hợp lý! Medusa nghiên cứu phải mất bảy tám năm, ở giữa cách một trăm năm hẳn là đủ rồi. (Thần mắt nhỏ vô tội)"

...

Nhưng sự thật thắng hùng biện, Medusa thực sự đã tốn hai trăm năm mới hoàn toàn nghiên cứu xong quần thể của Dọa Não Nhỏ Xuống Núi.

Hứa Chỉ nhấp một hớp Phượng Hoàng Linh Trà:

"Là bởi vì ta tiến vào Sa Bàn, hàn huyên một chút về vấn đề nhân sinh với Medusa, đồng thời điều chỉnh tốc độ thời gian một chút, khiến cho nàng ta phải tốn nhiều thời gian hơn. Lúc ta nói chuyện với nàng ta xong, hôm sau chính là thời hạn năm năm thức tỉnh cho nên nàng ta bắt đầu ngủ say."

Nhưng bất kể thế nào, sau hai ngày Dọa Não Nhỏ Xuống Núi

cuối cùng cũng có thể trở lại vào Sa Bàn.

Trong cả diễn đàn Bào Tử Tiến Hóa, ai nấy đều kích động đến mức không nhịn được, muốn xem thử thế giới sau cuộc đại chiến thế nào.

Mà dáng vẻ của cả thế giới Vu sư cũng đã thật sự đã biến đổi rất lớn.

...

Lịch Tân Thần năm 203.

Thế giới từ siêu phàm đã trở về bình thường, mọi người dần dần quên đi thời đại không thể tưởng tượng nổi kia.

Bây giờ đã hình thành nên hai đại vương quốc đối lập, vương quốc của loài người Vidicimia và vương quốc của Bán Thú Nhân Nephthys, giữa hai vương quốc lớn cách nhau một dãy núi Ma Thú Balchik cổ xưa, khắp nơi đều tiềm ẩn đầy rẫy nguy cơ, vô số ma thú đang sinh sôi nảy nở.

Ở vị trí cũ của Liên bang quốc Vu sư Cthulhu.

Dãy núi ở đây đã sụp đổ, khắp mặt đất đầy những vết rạn nứt cùng đổ nát, đã mọc đầy cây cối với rêu xanh. Mặc dù cây cối ở đây đều nghiêng ngả xiêu vẹo nhưng chúng vẫn ngoan cường sống tiếp. Cái ngả đông, cái đổ tây, hình thành một rừng cây với dáng vẻ cổ quái.

Sau hai trăm năm, đất đai ở đây đã vỡ thành mảnh vụn, không thích hợp cho con người ở lại nữa.

Nhưng với dáng vẻ đặc biệt như vậy vẫn thu hút vô số du khách tới thăm quan. Cách đó không xa là một thị trấn nhỏ cũ nát mang theo phong cách Châu u với lối kiến trúc thời Trung cổ. Trên một bãi cỏ trong khu dân cư có rất nhiều cối xay gió đang chậm rãi

xoay tròn, ở đây hàng năm đã tiếp đón rất nhiều du khách.

Lúc này, lại có một hướng dẫn viên du lịch dẫn theo một đám du khách đi dạo ở trong rừng cây ngắm cảnh.

Da nàng mịn màng lại trắng nõn, đôi mắt sáng ngời tuyệt đẹp kèm theo mái tóc màu vàng, mặc chiếc váy dạ hội màu xanh lam của thiếu nữ quý tộc, bên thắt lưng treo một thanh trường kiếm quý tộc màu đen, dáng vẻ hiên ngang, oai hùng. Đây cũng là nguyên nhân làm cho vô số các du khách đều muốn báo danh tham gia.

Chương 168: Trở Thành Thần Thoại Trong Quá Khứ (2)

Bọn họ chật vật đi qua rừng cây với hình dạng kỳ lạ này, khi đi tới giữa những tấm bia kỷ niệm, hướng dẫn viên xinh đẹp giơ lá cờ nhỏ lên, dẫn theo mọi người tham quan mặt đất rạn nứt này:

"Năm đó, mấy vị quân chủ Đại Đế của tam đại vương quốc vu sư vĩ đại đã mang theo lý tưởng và quyết tâm, tập hợp lực lượng của thế giới Vu sư, quyết chiến với Tà Thần Cthulhu buông xuống thế giới của chúng ta. Khắp mặt đất bị phá hủy! Vương Đô cũng đổ nát! Cuối cùng, chúng ta xây dựng nên Minh Thổ luyện thành trận, mở ra chân lý của thế giới – cánh cửa lớn Minh giới, thu được thắng lợi vô cùng oanh liệt. Cho dù đã qua hai trăm năm, nhưng mảnh đất này vẫn..."

Bọn họ tiếp tục đi tới trong giọng nói nghiêm túc của hướng dẫn viên du lịch.

Trong bia tưởng niệm cực kỳ lớn có hơn một nghìn tên của các anh hùng Vu sư, cả giới thiệu vắn tắt về cuộc đời bọn họ cũng được ghi chép ở phía trên,

Trên bia kỷ niệm, chỉ có Vu sư cấp năm trở nên của ba vương quốc lớn mới có thể có tên. Ngoài ra còn có rất nhiều Vu sư vô danh, lịch sử chưa kịp ghi nhớ tên của các nàng thì bọn họ đã hiến dâng sinh mạng của mình rồi.

"Sau khi trận tai họa lớn này được dẹp yên thì chúng ta mới có một thế giới hòa bình như ngày hôm nay! Chỉ có điều văn minh của chúng ta cũng đã mất." Hướng dẫn viên du lịch xinh đẹp nghiêm giọng nói trong lúc vẫn bước từng bước về phía trước.

"Ha ha ha ha...." Có một thanh niên quý tộc đứng ngoài chế giễu:

“Phụ nữ thì làm sao có thể có năng lực mạnh như vậy được? Mấy trăm năm trước, một đám vu sư từng ở trong Vu sư tháp, trong học phái, trong học viện, thống trị thế giới của chúng ta sao?"

"Còn nữa, không nói tới chuyện khác, chỉ riêng mấy chuyện như ở thời đại kia thường thấy phi thuyền luyện kim bay trên bầu trời tà, hoa viên Babylon trên không trung trong truyền thuyết, rồi nào là thành phố bay cực lớn, ngoài ra còn có thể yết kiến các vị thần trên bầu trời nữa chứ? Quá khoa trương đi."

"Càng khoa trương hơn đó là Tà Thần Cthulhu! Vô số Vu sư loài người có thể xây dựng thành phố ở trên thân thể của hắn sao? Thần thoại này được biên soạn quá qua loa rồi, chỉ cần là người bình thường đều sẽ không tin chúng thật sự tồn tại."

Xung quanh đều đang bàn luận xôn xao.

"Càng buồn cười hơn chính là trong chuyện thần thoại cổ Babylon, Bán Thú Nhân không ngờ lại là kết quả luyện kim của những nữ vu tà ác! Trời ơi!" Một tên mập mặt đầy tàn nhang làm ra động tác cực kỳ khoa trương, lắc mông, đầy vẻ đáng khinh:

“Sao có thể như vậy được? Bán Thú Nhân rõ ràng chính là sinh mạng trí tuệ giống như loài người chúng ta vậy! Thậm chí bọn họ còn mạnh hơn chúng ta, là sinh mạng càng hoàn hảo hơn chúng ta, là sự kết hợp ưu điểm đồng thời giữa người và thú..."

Trong đám người có binh lính ở biên giới nhịn không được nói:

"Bán Thú Nhân vẫn luôn quấy nhiễu biên giới của loài người chúng ta. Bọn họ có sức ăn rất lớn, còn luôn cướp giật các thị trấn và thành phố ở sát biên giới chúng ta. Một con Bán Thú Nhân có

thể đập sụp nhà của chúng ta xuống....

“Chúng còn có thể câu thông với các giống loài thú lớn, những quái vật khổng lồ khủng khiếp, khơi mào chiến tranh cự thú, muốn xâm nhập vào nước chúng ta. Cho nên ở biên giới đều là từng ngọn tháp tiễn bảo vệ, còn có rất nhiều kỵ sĩ giáo hội phải cầm kiếm kỵ sĩ trong tay mới có thể chống lại sự xâm nhập của bên kia."

Mọi người xung quanh nhìn nhau. Mọi người đều biết tình hình chiến sự ngoài tiền tuyến đang vô cùng căng thẳng.

"Đồng thời vương quốc Bán Thú Nhân, nữ yêu thân chim có nọc độc cực khủng khiếp, trời sinh đã có thể độc chết bất kỳ sinh mạng nào trên thế giới. Nếu không phải số lượng vương tộc của Bán Thú Nhân ít ỏi, đồng thời giữa hai vương quốc lớn có rừng rậm Ma Thú ngăn cản, sợ rằng loài người đã sớm bị diệt vong rồi."

Trong đám người có một người đàn ông quý tộc đẹp trai tóc vàng mắt xanh cùng hai kỵ sĩ đi theo bên cạnh bước tới. Rõ ràng thân phận của người này cực kỳ không đơn giản, lại dịu dàng khẽ nói:

“Những sách Vu sư kia, ta đã từng theo đó để thử tu luyện, tất cả đều là giả, hoàn toàn không có tác dụng! Ngược lại câu chuyện của những người kể chuyện truyền lại từ thời đại kia rất thú vị. Nhưng bây giờ phần lớn các câu chuyện cũ đều thất truyền, chỉ còn lại có Harry Potter Và Bảo Bối Tử Thần, các chuyện trước và sau đó đều không còn...."

Có một ông già quý tộc để ria mép, chống gậy gỗ lim gậy nhìn có vẻ có kiến thức uyên bác nói:

“Nhưng không thể phủ nhận, đó là một thời đại phát triển thịnh vượng. Ta nghe nói công nghệ chưng cất rượu ở thời đại kia rất tinh tế, còn có các trò chơi đánh bài tây trên bàn. Câu nói

thường được dùng trong các quán rượu lúc đó là: không cần nói gì cả, tới một làm ván bài chứ? Làm cho văn hóa quán rượu lúc đó rất náo nhiệt, nhưng nó đã thất truyền rồi."

"Ta đã xem qua nhật ký du lịch của người kể chuyện, rất tuyệt! Có vài bản đơn được lưu truyền lại không biết làm bằng vật liệu gì, sờ vào cảm giác hơi khủng khiếp! Nhưng ta cảm thấy Vu sư trong Harry Potter rất mạnh mẽ. Vu sư của chúng ta còn mạnh mẽ hơn bọn họ gấp nhiều lần sao? Không thể nào." Có thiếu nữ vẫn còn chìm đắm trong thế giới của các câu chuyện xưa đó.

"Đó chỉ là thần thoại mà thôi, nào là thần thoại Sumer cổ, thần thoại Babylon cổ, có cái nào không phải là thần thoại chứ?"

Bọn họ không khỏi bàn luận xôn xao.

Là câu chuyện thần thoại cổ xưa thì quả thật vô cùng đặc sắc.

Nhưng trong đám người cũng có người đỏ mặt tía tai phản bác. Trên mặt đất này, Vu sư cổ đại theo đuổi chân lý chắc chắn thật sự đã từng tồn tại, chỉ là có thể không khoa trương như vậy mà thôi.

Năng lực của Vu sư không thể so sánh được với thần, dù sao làm vậy là quá không tôn trọng các vị thần trên bầu trời!

Con người yếu ớt làm sao có thể chiến thắng được các vị thần trên bầu trời chứ?

Bọn họ có thể có năng lượng đặc biệt khác thường nào đó mà thôi.

Dù sao Vương đô của ba vương quốc lớn vẫn còn ở chỗ cũ, từng khai quật được rất nhiều phi thuyền luyện kim, mặc dù chúng đều đã bị hỏng nhưng hình dáng khổng lồ như vậy rõ ràng là con người bây giờ không thể chế tạo ra được.

Mọi người vừa bàn luận vừa đi tham quan, sau đó bọn họ lại vất vả đi tới địa điểm tiếp theo, đó là từng bức tượng tưởng niệm những nhân vật vĩ đại.

Ba Nữ Vu.

Elmin

Medusa...

Còn có giáo hoàng Quang Minh giáo thời đại đầu đang cầm một quyển sách trong tay.

Trong thời đại Vu sư, Quang Minh Giáo Hội không mấy nổi tiếng. Nhưng bây giờ trong vương quốc Vidicimia là chế độ quân quyền thần giảng, Quang Minh Giáo Hội lại chiếm quyền lợi rất lớn, thậm chí có quyền phế bỏ quốc vương, cho nên Giáo Hoàng tất nhiên cũng là một trong những người vĩ đại.

"Các vị.... Hướng dẫn du lịch nói lịch sử là thật sự tồn tại!" Một người thanh niên đứng giữa đám khách du lịch không nhịn được mở miệng nói: "Vu sư là một đám người theo đuổi chân lý khiến cho người ta vô cùng kính nể, chỉ cần cho ta kiến thức vô tận, ta có thể khiêu động cả thế giới. Bọn họ quả thật có thể nắm giữ sức mạnh ngang với vị thần!"

"Ngươi có chứng cứ gì?"

"Dù ngươi có khinh thường thần thì cũng đừng nói như vậy trước mặt nhân viên thần chức của Quang Minh Giáo Hội. Ngươi sẽ bị Quang Minh Giáo Hội thiêu chết đấy."

Mọi người đều chế giễu.

"Ta có chứng cứ." Người thanh niên chỉ vào bức tượng của Giáo Hoàng Quang Minh, nói rất chân thành: "Bởi vì ta chính là hắn."

"Ha ha ha! Ngươi tự nhiên nói ngươi là Giáo Hoàng đời đầu à?? Đây chính là nhân vật trong truyền thuyết, trong chuyện thần thoại cổ xưa, lúc đó hắn đã dẫn dắt mọi người trong lúc cực khổ, phản kích lại Tà Thần gây họa ở khắp nơi trên mặt đất."

"Thần trí tuệ Mercury đang ở trên cao! Nếu như có nhân viên thần chức nào trong Quang Minh Giáo Hội ở đây, ngươi chắc chắn sẽ bị đưa lên giàn hỏa thiêu!"

Các du khách, những người đàn ông vạm vỡ, những quý tộc xung quanh đều không nhịn được mà lên tiếng.

"Ai nói ta là Giáo Hoàng? Các ngươi nhìn rõ ràng một chút." Người thanh niên rất nghiêm túc chỉ tay:

“Ta là quyển sách trong tay hắn! Trên thực tế Giáo Hoàng là một tên ngốc, còn suốt ngày nói Elmin Đại Đế là vợ của hắn, chẳng bao lâu đã bị chúng ta đánh chết."

Mọi người: "..."

Không ít người lắc đầu.

Đây là một nhân tài, hoặc hắn là một người điên.

Ngay cả chuyện về Giáo Hoàng Quang Minh vĩ đại mà cũng dám bịa đặt. Đây chính là anh hùng truyền kỳ vĩ đại sống ở trong sử thi, người đã sáng lập ra Quang Minh Giáo Hội trong truyền thuyết, sao có thể là một tên biến thái được?

Chương 169: Năm Tháng

Mọi người xung quanh đều cười nhạo hắn.

Trái ngược với mọi người, cả người vị hướng dẫn viên du lịch xinh đẹp bên cạnh lại chấn động, ngơ ngác nhìn người thanh niên.

Ai cũng nghĩ Quang Minh Giáo Hội trong truyền thuyết là thần thánh không thể xâm phạm, chỉ có nàng mới biết nó không đứng đắn như thế nào:

Quyển sách của Quang Minh Giáo Hội, thực ra là một quyển sách rất vi diệu, miệng toàn nói những lời bẩn thỉu!

Giáo Hoàng của Quang Minh Giáo Hội cả ngày đều núp ở trong tầng hầm ngầm, là một tên tử trạch lôi thôi lếch thếch. Hắn ta dùng toàn bộ thời gian của mình để nghiên cứu Tà Thần khổng lồ, còn suốt ngày cứ nói Elmin Đại Đế là vợ của hắn!

Khoa trương nhất là phán quyết trưởng của sở thẩm phán, hầu như không có lúc nào là ở trong Quang Minh Giáo Hội, suốt ngày bị người ta đuổi giết khắp nơi.Khó có được một lần trở về, hắn lại cầm theo một cây trượng ngắn, giơ nó lên rồi hô biến hình, nhìn y như một tên ngốc!

Chỉ có một mình Thánh Nữ Quang Minh nàng là đứng đắn hơn một chút, cả ngày phải đi chùi đít thay mấy tên hay gây chuyện khắp nơi này.

Hướng dẫn viên du lịch tóc vàng cảm thán,

“Thế nhưng, chính mấy người ngốc nghếch đó, đã cùng tập hợp lại trong một cái phòng nhỏ, thảo luận cả ngày, cuối cùng lại

cứu vớt được toàn bộ thế giới Vu Sư chúng ta!”

Sau khi mọi người đi tham quan thêm vài nơi nữa, thì đều hứng thú tràn trề mà kết bè kết lũ đi về hướng thị trấn cối xay gió cổ xưa. Bọn họ dự định đi xem quán rượu của trấn nhỏ này, dù sao thì rượu ở đây cũng nổi tiếng khắp nơi, nghe nói có mùi vị thuần phác của thời đại Babylon cổ xưa.

Sau khi đám khách du lịch hưng trí bừng bừng kia rời đi, thanh niên vừa mới nói hươu nói vượn lúc nãy lặng lẽ đi tới trước mặt vị hướng dẫn viên du lịch,

“Thời điểm chúng ta đều trở thành lịch sử cổ đại, Thánh Nữ Quang Minh đời đầu lại ở đây làm hướng dẫn viên du lịch, kể quá khứ của chúng ta à?”

Đôi mắt Lynda chấn động dữ dội.

“Ngươi là…”

Giọng của Lynda khàn khàn, hốc mắt đã không tự chủ được mà ướt đi.

Những vu sư cấp thấp trong giáo hội may mắn còn sót lại sau khi đi theo nàng thu thập tàn cục năm đó, cũng đã lần lượt rời đi.

Sau khi thời đại Vu Sư suy vong, rất nhiều người trong số họ đã tạo ra đủ loại công tích vĩ đại, thậm chí còn thành lập ra vương quốc nhân loại mới. Bọn họ đều có địa vị và công tích hết sức quan trọng trong lịch sử.

Rồi sau đó, khi con cháu đầy đàn, bọn họ cũng rời khỏi thế giới này.

Tư chất Lynda không cao, tiêu tốn vô số tài nguyên mới có thể trở thành vu sư cấp năm. Nàng đã phải sử dụng máu Phượng Hoàng để nhóm lửa thần nên mới có thể sống tới tận giờ. Bởi vì,

lúc đó máu Phượng Hoàng được tích trữ vô cùng nhiều, phần lớn mọi người đều dùng.

Nhưng cuối cùng thì thời gian cũng đã trôi qua 200 năm.

Tuy rằng, bề ngoài của nàng vẫn trẻ trung xinh đẹp như cũ, nhưng đã sống gần 300 năm rồi. Tinh thần lực vu sư của nàng cũng triệt để già đi, hiện tại trình độ của nàng chỉ còn ở mức vu sư cấp hai mà thôi, thời gian không còn lại bao nhiêu.

Nhưng nàng vẫn chờ đợi như trước.

Chỉ bởi vì, trang sách kia đã để lại một câu: Chờ ta trở về.

Hai trăm năm…

Nàng vẫn không quên một màn kia, mưa máu bay tán loạn khắp nơi, cánh cửa Minh giới rộng lớn cao vút ở phía chân trời, có một quyển sách đã từng nói phải ghi lại tất cả, kết quả, một cái xoay người của hắn chính là cả một thời đại.

Có lẽ, nàng đã dần quên đi lời hứa hẹn năm đó.

Thậm chí nàng đã sớm biết rằng sẽ không thể thực hiện được, nhưng nàng vẫn đợi. Bởi vì, nàng đã không còn biết mình nên làm gì nữa rồi, mọi người đều đã rời khỏi thế giới này, chỉ còn nàng là vẫn còn sống.

“Là ta.”

Ánh mắt của người thanh niên kia tràn đầy vẻ phức tạp,

“Hai trăm năm, ta đã trở về.”

Sắc mặt Lynda dần trở nên phức tạp, yên lặng nhìn hắn, nghẹn ngào không nói nên lời.

“Đó là cái giá phải trả khi làm mất đi thân thể của Tà Thần.

Medusa đã giúp ta đoạt lấy thân thể này, đây là món quà đầy kinh hỉ mà nàng ta dành tặng cho ta."

Hắn nhìn thiếu nữ trước mặt, tiến về phía trước, nhẹ nhàng nửa quỳ xuống trước mặt nàng, cầm tay nàng lên hôn.

"Ngươi vẫn đang chụp màn hình à?"

Lynda chợt hỏi.

Hắn đột nhiên ngớ người ra.

"Thực sự là ngươi!"

Lynda ôn nhu cười rộ lên, không nhịn được mà ôm lấy thanh niên này,

"Ta muốn xác định có phải thật sự là ngươi hay không. Mỗi khi ngươi gặp phải chuyện gì vui vẻ, ngươi đều sẽ nói ra một câu chụp màn hình, chụp màn hình."

Giọng nói của Lynda bỗng nhiên vô cùng khàn, hơi run rẩy,

"Bọn họ không tin ta! Không tin thời đại của chúng ta! Ta có một loại cảm giác bất lực, cảm giác mình là người cuối cùng ở trong thế giới này. Ngươi rời đi, những người khác cũng rời đi, không bao lâu nữa, ta cũng sẽ chết, hoàn toàn trở thành hạt bụi trong lịch sử, không còn ai nhớ rõ chúng ta nữa."

"Toàn bộ những thứ quen thuộc đều đang bỏ chúng ta mà đi."

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi nhìn những tượng đài quen thuộc này.

Những cái tên, giọng nói, cuộc đời, dáng vẻ, tướng mạo quen thuộc của từng người từng người hiện lên trong đầu hắn. Bọn họ gào khóc, do dự, sụp đổ trước cái chết, nhưng vẫn không chùn bước mà nhảy vào tế đàn.

Bản thân trở thành anh hùng cổ xưa trong thần thoại là vĩ đại sao? Tự hào sao?

Có lẽ vậy.

Nhưng phức tạp lại nhiều hơn.

Cùng với đó cũng cảm nhận được sự vĩ đại và tàn nhẫn của năm tháng.

Cuộc đời vui buồn lẫn lộn, sự phấn đấu quên mình của vô số anh hùng hào kiệt thời đại kia, đều dần bị chôn vùi vào trong quá khứ.

Thời gian 200 năm, vu sư đã sớm biến mất, đối với con người có tuổi thọ là 30 – 40 năm mà nói, đã là qua năm đời người, thời gian cũng đủ dài để rửa sạch toàn bộ lịch sử.

Nhóm vu sư luôn theo đuổi chân lý, đã bị chôn vào trong bánh răng lịch sử, bị đè nát bấy rồi!

Lúc này, có một thanh niên quý tộc bỗng nhiên dẫn theo hai kỵ sĩ đi tới đây, nhẹ nhàng xoay người làm một nghi lễ của kỵ sĩ.

“Hai vị, ta có thể mới hai người uống một ly rượu được không. Ta cảm thấy rất hứng thú với thân phận của hai vị.”

Mấy trăm năm trôi qua, Lynda đã thoái hóa thành một vu sư cấp hai nhỏ yếu, còn Dọa Não Nhỏ Xuống Núi hiện tại đã trở thành một người thường. Cho nên họ căn bản không phát hiện ra vài người trẻ tuổi đang trốn trong bụi cây bên kia.

“Ngươi không sợ ta là kẻ lừa đảo à? Ta nói là! Chúng ta là nhân vật đã sống trong lịch sử thần thoại cổ xưa đó…”

Thanh niên nở một nụ cười, nói với Lynda ở bên cạnh,

“Chúng ta đi thôi.”

Lynda vung tay lên, dùng tinh thần lực che chắn, một cơn gió nhẹ thổi qua.

Hai người chậm rãi biến mất không còn bóng dáng.

“Là vu sư! Vu sư trong truyền thuyết! Thánh Nữ đời đầu! Quyển sách Quang Minh trong tay Giáo Hoàng Quang Minh đời đầu trong truyền thuyết!”

Thanh niên quý tộc kinh ngạc, đứng tại chỗ run rẩy cả người.

Ha ha ha ha!!

Hắn bắt đầu cười nhẹ, âm thanh dần dần to lên, cuối cùng hóa thành tiếng cười ha ha, vang vọng khắp di tích núi rừng cổ xưa cũ nát này.

“Ta tìm được rồi! Cuối cùng ta đã tìm được rồi! Thời đại cổ xưa kia, vu sư trong truyền thuyết lịch sử kia là có thật, thế mà lại có thật! Người bình thường chúng ta cũng có thể sở hữu được sức mạnh kinh thiên động địa…”

Người bình thường không hiểu được, chỉ có bọn họ là vẫn còn tin những dấu vết khủng bố mà nhóm vu sư kia lưu lại.

Tất cả mọi người đều nghĩ rằng kim loại đắt đỏ được dùng để chế tạo vũ khí, chỉ là dùng xương cốt cứng rắn của cự thú, sau đó dùng kỹ thuật đặc biệt chế tạo theo ‘Trung ương lò rèn dưới lòng đất’ để tạo ra chúng. Kỹ thuật rèn ra kim loại là cơ mật tối cao của toàn bộ quốc gia.

Nhưng lúc 8 tuổi, khi Albert vẫn còn là một đứa nhỏ, hắn ăn mặc hoa lệ quý tộc đi vào vương cung, thì đã tận mắt chứng kiến chân tướng thật sự của thế giới khiến cho hắn cả đời khó quên được. Đó là một cảnh tượng khủng bố quỷ dị, một dãy những khối kim loại đen chỉnh tề, bọn chúng đều có răng nanh và đang chờ đợi đồ ăn.

Ngay lúc đó, hắn nghe được câu nói của Bệ Hạ uy nghiêm hùng mạnh nhất trên thế giới,

“Những đứa con của ta, kim loại- tạo vật của luyện kim vu sư cổ đại, đây mới chân lý của thế giới!”

Trở thành vu sư giống như trong văn minh cổ đại, đã sớm biến thành khát vọng của Albert.

Một vị tâm phúc ở bên cạnh chậm rãi tiến lên,

“Điện Hạ Albert Đệ Tam, có cần phải báo cho Bá Tước Mitchell của vùng đất này, rồi báo cáo cho Bệ Hạ không ạ?”

“Không cần.”

Albert trầm mặc một chút, cầm khăn tay màu đỏ mình mang theo bên người lên xoa xoa hốc mắt, giọng nói chậm rãi bình tĩnh.

“Thông báo cho thành viên của hội Gwent, bảo toàn bộ bọn họ nghĩ cách để tới đây…Đây là hy vọng lớn nhất để cho nhóm con riêng của quý tộc cao tầng như chúng ta quật khởi.”

Chương 170: Giết Người Ở Thế Giới Khác Dùng Phương Pháp Gì Là Tốt Nhất? Online Mau, Ta Đang Rất Cấp Bách

Thế giới đang dần trở nên kỳ lạ.

Sau khi không ngừng tìm hiểu, bọn hắn mới phát hiện ra vùng đất này không chỉ tồn tại nữ thần Quang Minh Giáo Hội , mà ngay cả nữ thần Hắc Ám Giáo Hội cũng tồn tại.

Quang Minh Giáo Hội thờ phụng "Nữ thần của quang minh và trí tuệ Mercury", Hắc Ám Giáo Hội thờ phụng "Nữ thần của cái chết và hắc ám Elmin". Người sáng lập nên Hắc Ám Giáo Hội chính là những Vu sư cấp thấp còn sót lại năm đó.

Tuy rằng Hắc Ám Giáo Hội không cường đại như Quang Minh Giáo Hội, nhưng cũng có thế lực ngầm không hề nhỏ.

"Vậy có nghĩa là bao nhiêu năm trôi qua, không có người nào có thể dung hợp huyết mạch đầu tiên?" Dọa Não Nhỏ Xuống Núi nghe thế, lắp bắp kinh hãi, "Năm đó vào thời điểm hệ thống luyện kim dược tề thành thục đã sáng chế ra mười mấy loại dược tề tăng xác suất dung hợp huyết mạch, hiện đã hoàn toàn biến mất?"

Dược tề giảm bớt bài xích huyết mạch dung hợp đã không còn, đại biểu cho việc dung hợp "Gen Slime" và "Nữ yêu thân chim" gần như là không có khả năng. Trừ phi phải dâng hiến rất nhiều sinh mệnh làm cơ sở, giống như tam nữ vu năm đó vậy.

Con người lúc này đã khó có thể biến thành thú nhân rồi.

Điều này có nghĩa là, bán thú nhân và con người hoàn toàn biến thành hai chủng tộc khác biệt.

“Như vậy trên thế giới này, ngược lại là Bán Thú Nhân sẽ sở hữu thân thể có ưu thế hơn, trở thành chúa tể....”

“Mà trên vùng đất này, những người mới chết sẽ đi theo lời ‘ triệu hoán người chết ’ của Elmin, vô tri vô giác đi vào Minh Giới. Hiện tại Minh Giới đã có rất nhiều vong hồn cư trú.”

.....

Sau một lúc yên lặng, Dọa Não Nhỏ Xuống Núi không để ý tới những việc này nữa, chậm rãi quỳ xuống, hôn vào lòng bàn tay Lynda, “Vị nữ vu cuối cùng trên đời này! Nàng có nguyện ý vì ta mà sa đọa thành nữ vu tà ác, gả cho ta không? Chúng ta đã không cần thiết phải tuân theo ba đạo luật thép của Vu sư nữa rồi.”

“Hảo.” Lynda lệ rơi đầy mặt.

Lynda chỉ còn lại không tới ba năm thọ mệnh, chờ đến thời khắc nàng tử vong, Dọa Não Nhỏ Xuống Núi cũng sẽ rời đi hoàn toàn, mai táng chung một chỗ với nàng, kết thúc nhân sinh cả đời này.

Ba ngày sau, Lynda đến rừng cây hoang vu bên cạnh trấn nhỏ, ngồi trên bãi cỏ chứa đầy cối xay gió, nhìn bầu trời xanh thẳm với những đàn chim chậm rãi bay qua.

Bên trong một căn nhà hai tầng màu trắng có chút cũ kỹ nhưng mà ngăn nắp, đang cử hành một hôn lễ đơn sơ.

Ngoại trừ hai người bọn họ ra thì không có mặt khách khứa nào khác. Dù sao Lynda cũng đã ở ẩn cho đến bây giờ, cho nên đã không còn người nào biết đến sự tồn tại của nàng.

Đây là một hôn lễ đơn giản và mộc mạc, không có khách khứa.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi mặc lễ phục màu đen, Lynda mặc áo cưới trắng tinh, cười cực kì xán lạn.

Hai người lẳng lặng nhìn lễ đường, trên những chỗ ngồi, không có một bóng người, lại phảng phất giống như khách khứa chật nhà. Mỗi một chỗ ngồi đều là những bức họa với những cái tên quen thuộc, đó chính là toàn bộ anh hùng thời đại quá khứ và bạn bè thân thích.

Thậm chí bức họa trắng đen của đám người "Tốc Độ Xe Akina" "Học Cũng Uổng Công" "Krypton Chặt Tay" cũng được đặt ở trên ghế dự trống rỗng.

Cùng với đó chính là một đôi cô dâu, chú rể nắm tay, tươi cười xán lạn, cùng nhau nâng lên chén rượu,

"Năm đó cùng nhau mở ra cánh cửa Minh Giới, dù các vị đã bước vào Trận luyện thành Minh Giới, nhưng vẫn cảm tạ các vị đã tới tham gia hôn lễ của hai người chúng tôi. Thời đại Vu sư của chúng ta, sắp kết thúc rồi!!"

Bọn họ đi từng bàn kính rượu, cuối cùng, hai người liếc nhau.

"Lynda, nói theo ta... Cà tím!!"

Chụp hình,

Chụp hình,

Chụp hình,

....

Trên mạng đều rất cảm động, nhìn tấm ảnh cưới tinh xảo này, đều nhịn không được xúc động rất nhiều.

Những Vu sư theo đuổi chân lý đã trở thành lịch sử. Hai người cuối cùng của thời đại đó, cuối cùng cũng gặp lại tại vùng đất xa

lạ này. Và họ cũng sắp trải qua quãng đời cuối cùng còn lại.

“Chúc phúc!”

“Chúc phúc! +1”

“Chúc phúc! Tốt đẹp! +2”

Haruko Thích Học Tập: “Luyện Kim Đại Đế cũng không phải là kết hôn thực sự, ngươi mới là người đầu tiên cưới được nữ vu lão bà xinh đẹp, đi lên đỉnh cao của nhân sinh. Bất quá vì đây là ngươi nên mới được như vậy! (hâm mộ)”

Học Y Cứu Giúp Thế Giới Khác: “Xem như là một kết cục hoàn mỹ đi(cười).”

Krypton Chặt Tay: “Từ từ!! Vì cái gì không thể cho ta chúc phúc ở bên ngoài? (người da đen dấu chấm hỏi.jpg)”

.....

Thời đại đang thay đổi, thế sự xoay vần, nhưng chung quy lại hai người vẫn tới được với nhau.

Sau khi hai người kết hôn, thời điểm họ đang dự dịnh sống yên bình qua ngày thì không được ba ngày, những thanh niên quý tộc kia lại mò tới cửa lần nữa. Bọn chúng còn mang theo một đám thành viên, trên cơ bản đều là con riêng của các bá tước, lãnh chúa.

Từng người bọn họ đều khoác áo giáp, tay cầm trường kiếm màu đen, động tác nhất trí quỳ gối trên mặt đất, “Bái kiến Thánh nữ Quang Minh đầu tiên của hai trăm năm trước, cùng với sách Quang Minh trong truyền thuyết!”

“Các ngươi là...” Dọa Não Nhỏ Xuống Núi bình tĩnh nói.

“Hai vị anh hùng vĩ đại trong thần thoại! Xin hãy thu nhận

chúng ta làm đồ đệ! Dạy dỗ chúng ta con đường quật khởi của nhân loại, dẫn dắt chúng ta đi theo con đường theo đuổi chân lý của những Vu sư cổ đại!"

Bọn họ vô cùng cung kính, giọng nói ầm vang, nói năng còn rất có khí phách: "Sư phụ, chúng ta muốn học vu thuật!!"

Trong lòng Dọa Não Nhỏ Xuống Núi chửi thầm: Cút! Con mẹ nó, ta cũng muốn học vu thuật! Không thấy ta vẫn là người thường sao!

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi đứng ở cửa, ánh mắt rũ xuống, "Các ngươi có biết, cái giá phải trả khi theo đuổi chân lý?"

"Là sinh mệnh sao? Sư phụ, chúng ta không sợ tử vong!!"

Giọng nói của Dọa Não Hổ Xuống Núi bình tĩnh, không hề gợn sóng chút nào, "Các ngươi có biết, phải trải qua những tra tấn như thế nào không?"

"Là cô độc sao? Sư phụ, chúng ta không sợ hãi cô độc!!"

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi hoàn toàn mộng bức, những người này đều là não chết sao?

Hắn bình tĩnh vẫy vẫy tay, "Vu sư, là những người theo đuổi chân lý cuối cùng ở thời cổ đại, đã biến mất trong lịch sử. Các ngươi muốn đi theo dấu chân cổ đại là điều không có khả năng, phải biết quý trọng hiện tại, trở về đi!"

Phanh!!

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi hung hăng đóng cửa.

Mặt đất bên ngoài căn nhà gỗ nóng như lửa đốt, lấy Albert làm cầm đầu, đám con riêng của các đại quý tộc đều quỳ gối trên mặt đất, nhịn không được quay mặt nhìn nhau.

“Chúng ta trở về đi.” Có người nhịn không được cười khổ.

“Không được đứng dậy, bên trong khẳng định là có thâm ý! Đây là khảo nghiệm đối với chúng ta, không trải qua mặt trời chói chang thì làm sao có thể trở thành Vu sư?”

Lúc này, Albert trịnh trọng nói với mọi người: “Nếu là các anh hùng được ghi lại trong thời cổ đại khác, đương nhiên lời nói kia là thật. Nhưng căn cứ vào những điều mà Quang Minh Giáo Hội ghi lại, cuốn sách Quang Minh là người truyền lại ý chỉ của thần trí tuệ, thâm thúy mịt mờ, trước nay đều không nói trắng ra. Đây tất nhiên là khảo nghiệm chúng ta!”

“Thì ra là vậy ư?”

Mọi người bỗng nhiên tỉnh ngộ.

Bên cạnh, một nữ kỵ sĩ mặc áo giáp bình tĩnh lạnh lùng nói: “Lời nói của cuốn sách Quang Minh đúng thật là vô cùng mông lung. Ta đã từng xem qua 《 Trích lục của thần trí tuệ Mercury 》, điều thứ 121, thần Mercury vĩ đại từng nói với phàm nhân: Đừng cúi đầu, vương miện sẽ rớt, đừng khóc, nam nhân sẽ cười!”

“Ha hả.”

Bên cạnh có vị kỵ sĩ cường tráng cười lạnh hai tiếng, tựa như đối chọi gay gắt, “Điều thứ 72, Mercury nói với phàm nhân: Nữ nhân không phải vua của thế giới! Ta là nam nhân mà ngươi vĩnh viễn không thể khống chế được!”

....

Bọn họ công khai ở bên ngoài đọc giáo lý của Quang Minh Giáo Hội và Kinh Thánh.

Một đám sắc mặt kiên nghị, quỳ xuống đất không dậy.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi đóng cửa lại, cả người không khỏi lắc đầu, “Ta rõ ràng chính là nói thật, cái thế giới này rốt cuộc làm sao vậy?”

Hắn cũng lười để ý, trực tiếp gọi Lynda, “Chúng ta tiếp tục chơi cờ.”

Nửa ngày sau, Dọa Não Nhỏ ra cửa, bọn họ vẫn quỳ rạp dưới đất như cũ. Hắn không khỏi bối rối một chút, sau đó lại quay đầu rời đi.

Kết quả không đến nửa tháng, hắn phát hiện cuộc sống của mình ở thế giới khác đã bị ảnh hưởng nghiêm trọng!

Ví dụ như lên phố mua thức ăn, trước quầy hàng bán rau dưa của lão bà bà, sẽ có một người kỵ sĩ cao to, vác một thanh cự kiếm, chậm rãi đi tới, một bên ở trước quầy hàng mua thức ăn, một bên cầm lấy một quả trứng thú, “Bà bà bán thức ăn, người xem một quả trứng này, vừa lớn vừa tròn, nếu người đập vỡ nó từ bên ngoài....”

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:???

Nhưng lúc này, lão bà bà bán thức ăn lại cười nói rất vui vẻ, “Hóa ra ngươi cũng là tín đồ của Quang Minh Giáo Hội, vào cuối tuần gần đây ta đều đi giáo đường để cầu nguyện, cầu xin Thượng Đế tha thứ tội lỗi của ta.”

“Đúng vậy.” Tráng hán nhịn không được nói: “Thần nói, người đều có tội, quan trọng là khi lạc đường biết quay đầu lại, đây chính là ẩn ý trong điều thứ 187. Thần trí tuệ đã từng nói qua: Trước kia ta không có lựa chọn khác, bây giờ ta muốn làm người tốt!”

Hai người bắt đầu thảo luận giáo lý Quang Minh Giáo Hội, ngâm nga lời của thần.

Tráng hán kỵ sĩ một bên cùng lão bà bà bán đồ ăn nói chuyện phiếm, một bên hình như trộm quay đầu nhìn chính mình, làm bộ mặt quỷ, phảng phất đang hỏi ta làm như thế nào, có phải hay không thông qua khảo nghiệm?

“Chúng ta đổi chỗ ở đi.” Một đêm này, hắn nói với Lynda.

Nhưng sau khi nhóm quý tộc phát hiện ra việc này, rối rít âm thầm tính toán, khảo nghiệm, khẳng định lại là một đợt khảo nghiệm mới.

Vì thế, bọn họ lần lượt vận dụng quan hệ, bắt đầu tìm kiếm hai người. Vào nửa tháng sau, một đám lại một lần nữa cung cung kính kính quỳ gối cửa.

“Lynda, đêm nay ta sẽ làm cho nàng đồ ăn ngon..”

Dọa Não Nhỏ mở cửa ra, lại nhìn thấy một đám người đang quỳ rạp xuống đất, sắc mặt bình tĩnh, sau đó liền chậm rãi đóng cửa.

A!!!!

Hắn lộ ra bộ mặt suy sụp dữ dội, hoàn toàn phát cuồng, ta đây là đang cùng lão bà Lynda của ta hưởng tuần trăng mật đó!!

Hắn hoàn toàn chịu không nổi, cuối cùng nhịn không được đành phải lên diễn đàn, “Các vị đại lão! Một đám vương công quý tộc mới sinh đang khóc lóc cầu muốn tìm ta bái sư tu luyện?Ta phải làm sao bây giờ? Thế nào mới có thể khiến thần không biết quỷ không hay giết chết bọn họ? Online mau, ta đang rất cấp bách!”

Chương 171: Mở Ra Một Con Đường Tu Hành Cho Cộng Đồng

Mọi người đều ngây ra trong một lúc.

Vốn dĩ thời gian Dọa Não Nhỏ Xuống Núi trở về chuyến này là ba năm, tương đương với gần một giờ trong hiện thực mà thôi. Thời gian mà nhân sinh cuối cùng của hắn kết thúc cũng không khác biệt lắm với thời gian ngủ trưa của mọi người.

Sau đó, mấy cái huynh đệ sẽ lại kề vai sát cánh trong《 Bào Tử Tiến Hóa》 tiếp, cùng nhau tìm kiếm các giống loài hình thù kỳ lạ, và cùng nhau đi lên một lần nữa!

Ai mà biết được đột nhiên lại xảy ra loại chuyện này?

Hắn thậm chí cả tuần trăng mật cuối cùng cũng không thể yên ổn?

Tất cả mọi người đều giật mình khi nhìn thấy những bức ảnh chụp bị quấy rối của hắn. Một đám người bắt đầu nghị luận sôi nổi.

Che Guevara Nhìn Chăm Chú: “Những người này thật tệ, các ngươi lại dám phá hỏng bầu không khí yên tĩnh của hai Vu sư cuối cùng của thời đại cổ xưa. Đây là phẫn nộ đến từ hội cẩu độc thân cẩu không biết làm gì a! (âm thầm tán thưởng)”

Bổn Nhân Cả Người Hợp Kim Can: “Người ở lầu trên, không cần phải quá đáng như vậy, còn vui sướng khi người gặp họa (âm thầm tán thưởng)”

Yoshikage Kira: “Ha ha, với tư cách là một người cũng có bạn

gái, ta đối với hành vi vui sướng khi người gặp của cẩu độc thân các ngươi thực không hài lòng! Huynh đệ, để ta tới giúp cậui! Ta đã xem qua hơn 1000 tập Conan, tinh thông hơn 800 loại thủ pháp giết người, hiểu biết hơn 700 loại chứng cứ ngoại phạm.... Tuyệt đối có cách khiến cho bọn họ thần không biết quỷ không hay mà biến mất! (bức ảnh Gà Đưa Ma đang nhìn chăm chú.jpg)"

Mộng Muội Lấy Cầu: "Đừng tin những lời hay kia của hắn! Tôi có quen biết hắn ta. Hắn ta là một con cẩu độc thân suốt 33 năm qua, bạn gái của hắn thật ra chính là tay trái. Hắn căm ghét các đôi tình nhân hơn bất kỳ người nào khác, thấy một đôi hủy đi một đôi, còn cả ngày nói chính mình rất bình thường. Thời điểm hắn chuẩn bị giết người đều lưu lại sơ hở! Cậu ngàn vạn phải cẩn thận a!"

....

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:????

Này…Ni mã.

Còn có cẩu độc thân âm hiểm như vậy?

Sắt mặt hắn lập tức liền đen!

Hồ bằng cẩu hữu! Đúng là một đám hồ bằng cẩu hữu! (Hồ bằng cẩu hữu: bạn bè không tốt)

Hơn nữa còn có một số người không nói thì thôi, lại còn âm thầm tán thưởng?

Hắn mới đăng bài cầu cứu có một lúc mà số người âm thầm tán thưởng đã lên tới cả vạn!!

Kỳ thật cũng không phải là mọi người không muốn giúp, nếu có thể giúp thì nhất định sẽ giúp, dù sao thì ngươi cũng không dễ dàng gì đúng không? Nhưng con đường Vu sư đã bị cắt đứt, không còn Evil Eye, không còn căn cơ của tinh thần lực, thì làm sao có

thể dạy vu thuật? Mọi người cũng không có cách nào để dạy a!

Không phải ai cũng là tam nữ vu, có thể sáng lập ra một con đường hoàn toàn mới.

Đây căn bản là không có cách!

Cho nên, nếu đã không có cách nào giúp ngươi thì chỉ có thể lấy chuyện không vui của ngươi, khiến mọi người cùng nhau vui vẻ.

Nhưng mà ngay sau đó, mọi người liền sôi nổi động não, đưa ra chủ ý.

Học Y Cứu Vớt Thế Giới Khác: "Khụ khụ! Các vị nghe tôi nói một chút, kỳ thật tôi có một biện pháp! Đó là mời Luyện Kim Đại Đế đi ra, đem dược tề luyện kim đã bị thất truyền do đốt cháy ra! Sau đó để cho Dọa Não Nhỏ Xuống Núi truyền đạt lại, khiến cho con người trong đây có thể chế tác ra dược tề kiêm dung huyết mạch. Khi đó sẽ có thể dung hợp được gen ' Slime ' và ' Gà Đưa Ma', giúp con người có thể biến thành Bán Thú Nhân một lần nữa. Sau đó lấy Bán Thú Nhân này để chống lại đế quốc Bán Thú Nhân. Hiện tại, đây chính là biện pháp duy nhất."

Phương pháp này được!

Mọi người nghe xong đều cảm thấy rất có lý, cuối cùng cũng có người bình thường đáng tin cậy lên tiếng.

Nhưng trong diễn đàn, lại có người đưa ra quan điểm phản đối: Như vậy quá mạo hiểm!

Biến thành Bán Thú Nhân thì sẽ thành một chủng tộc khác, tương đương với trận doanh của đế quốc Bán Thú Nhân, ngươi xác định bọn họ chắc chắn sẽ bảo hộ nhân loại?

Đem binh lính và kỵ sĩ mạnh nhất cùng hóa thành Bán Thú

Nhân, để bảo hộ chính mình. Bản thân sẽ được an toàn nhưng kèm với nó là tai hoạ ngầm rất lớn, không khác nào là làm bại lộ chính mình ở dưới tay Bán Thú Nhân.

Vốn dĩ vương quốc của con người muốn chống cự đã rất khó rồi, lần này, vương quốc con người rất có thể sẽ hoàn toàn rơi vào tay giặc!

Như vậy, phải làm sao bây giờ?

Mọi người lắc đầu, thời đại này đã biến thành như vậy, cũng không có cách nào để dạy vu thuật nữa.

Học Cũng Uổng Công: "Tôi có một đề nghị, dù sao văn minh bị hủy diệt, chúng ta cũng có trách nhiệm rất lớn! Không bằng chúng ta huy động cộng đồng một lần, mở ra một con đường mới cho thế giới này? Chúng ta sẽ trở thành những người sáng lập mới của thời đại tam nữ vu, dẫn dắt toàn bộ thời đại?"

Mọi người nghe xong, không khỏi kích động lên:

Vì thiên hạ mở ra một con đường mới!

Cái ý tưởng này đủ mạnh mẽ! Đủ kích thích, suy nghĩ một chút liền cảm thấy thích thú!

Phải biết rằng bọn họ không phải là không có cách nào. Cộng đồng Vu sư cũng không phải là ăn chay. Làm một Vu sư, nếu như mọi người không minh tưởng mà tự mình tu luyện và mài giũa thì thật ra đúng là có khả năng nghiên cứu sáng lập nên một con đường tu luyện mới.

"Có đạo lý, vì cuộc sống hạnh phúc sau hôn nhân của Dọa Não Nhỏ, vì để cho cặp đôi của thời đại Babylon thần thoại này có thể an ổn sống qua tuổi già, mọi người phải phấn đấu lên. Đây là hoạt động đầu tiên của cộng đồng vu sư chúng ta. Nào, đọc cùng ta: Cộng đồng Vu sư chúng ta, sợ gì một trận chiến!"

“Cộng đồng Vu sư chúng ta, sợ gì một trận chiến!”

“Cộng đồng Vu sư chúng ta, sợ gì một trận chiến!”

“Vì nhân loại phục hưng, cống hiến cả trái tim (chân tơ kẽ tóc)!”

.....

Trước đó đã có mấy ngàn người từng học y, giờ cùng nhau nghiên cứu ra dược tề của huyết mạch thứ hai cũng không phải là không thể.

Một đám đều kích động kinh khủng, thậm chí còn nghĩ đến việc nghiên cứu trong Cộng đồng Vu sư. Ai nấy đều cảm thấy chính mình chính là thiên mệnh chi tử, nhất định có thể khai phá ra một con đường phản kích kinh thiên, vì nhân loại sáng lập nên một thời đại mới.

“Theo cá nhân ta cho rằng, tất cả đều phải dựa vào việc chúng ta luyện tập võ thuật, đưa khí công của chúng ta vào bên trong, dần dần sẽ trở thành đấu khí tung hoành! Võ hiệp có võ công cao cường!”

“Ngu xuẩn! Chúng ta rõ ràng phải hấp thu linh khí thiên địa cùng với tinh hoa nhật nguyệt, đi theo con đường tiên hiệp!”

“Tín ngưỡng thành thần, thu thập niệm lực từ hương khói của chúng sinh, ý của mọi người như thế nào?”

...

Trên mạng, một đám người bắt đầu nhiệt liệt thảo luận, dần dần lệch khỏi yêu cầu của Dọa Não Nhỏ Xuống Núi.

Học Cũng Uổng Công: “Các người chơi chữ đỏ, các ngươi trốn trong chỗ tối có ý kiến gì không? Ta biết năm đó các ngươi đã góp

nhặt toàn bộ tư liệu của thế giới Vu sư, khẳng định là đang còn điên cuồng nghiên cứu. Nếu như nói người nhất định có biện pháp, khẳng định chính là các ngươi! Nền văn minh do các ngươi hủy diệt không phải là nên do các ngươi gây dựng lại sao?"

Giờ phút này, mấy viện nghiên cứu ngầm trong hiện thực cũng đang lưỡng lự.

Bọn họ lập tức bắt đầu một cuộc hội nghị khẩn cấp, thảo luận về "câu chuyện của Dọa Não Nhỏ Xuống Núi", xem xem nên hành động như thế nào. Một đám nhân viên khoa học mặc áo blouse trắng đang thảo luận trước màn ảnh lớn, biểu tình nghiêm túc mà ngưng trọng.

Cuối cùng đi đến kết luận, lúc này đây có thể trợ giúp! Dù sao cũng có lợi mà vô hại, gây dựng lại nền văn minh huy hoàng của một dị giới mới cũng là điều họ muốn.

Long Vô Danh: "Như vậy thì tôi sẽ tới giúp đỡ. Chúng ta nói chính sự, hiện tại Dọa Não Nhỏ Xuống Núi trong đó cũng sống không quá mấy năm nữa. Thế giới kia sắp tiến vào thời đại mà chúng ta không có cách nào để khống chế.... Mà muốn trong khoảng thời gian ngắn, sáng lập nên một con đường hoàn toàn mới cơ hồ là không có khả năng.

Nhưng mà, là một người chơi cơ bắp, chúng ta vốn dĩ đã có cho mình một con đường nguyên mẫu:

Con đường tu luyện ' gen Tà Thần'!

Chúng ta sẽ dùng gen này để hình thành nên những đồ tể bằng máu thịt của chính mình.

Hiện tại nếu như con đường Vu sư theo' gen Evil Eye ' đã bị chặt đứt, thì chúng ta sẽ sử dụng' gen Tà Thần', chắc chắn sẽ có được thành tựu phi phàm. Mà con đường sử dụng gen Tà Thần này

sẽ được gọi là ‘ Hệ thống tu luyện ma dược’.”

Chương 172: Danh Sách Ma Dược

Hệ thống Ma dược...

Khiến con người có thể dung nhập gen Tà Thần...

Mọi người giật mình, phản ứng đầu tiên chính là: Chuyện này không có khả năng?

Phải biết rằng, Tà Thần Cthulhu chính là do 173 quần chủng sinh vật tạo thành, ngươi muốn dung nhập cái nào đây?

Long Vô Danh: "Trên thực tế, Tà Thần phát triển đến giai đoạn cuối thì có thể xem như là một sinh vật hoàn chỉnh rồi, tương đương với sinh vật có 173 loại cơ quan khác nhau.

Mà con người dung nhập hơn một trăm loại gen Tà Thần này chỉ tương đương với dung nhập gen của một sinh vật. Các loại cơ quan bộ phận kia cũng xem như cùng loại với huyết mạch ' gen Evil Eye ', cho nên sẽ không quá rời rạc.

Con người nhỏ yếu đương nhiên sẽ không chịu nổi nếu đồng thời dung nhập 173 loại "mảnh gen Evil Eye". Dù sao cũng không phải là tập hợp lại thành một sinh mệnh khổng lồ, mà nếu ai đó thật sự có thể dung nhập toàn bộ 173 loại cơ quan kia thì sẽ hoàn toàn biến thân thành Tà Thần Cthulhu khủng bố....

Về bản chất, con người cũng là một loại sinh vật, hẳn là có thể thừa nhận bảy loại "mảnh gen Tà Thần".

Bảy loại tổ hợp gen này kết hợp với nhau sẽ hình thành nên một "gen Tà Thần" đặc thù và hoàn chỉnh.

Nói cách khác, ngươi có thể lựa chọn bảy loại trong số 173 loại mảnh gen. Sau đó tùy ý phối hợp tổ chức, dung nhập vào trong thân thể của mình, làm cho "gen Tà Thần" kia hoàn toàn thuộc về chính mình.

Ta gọi 173 loại tổ chức cơ quan chủng quần kia là 173 loại ma dược, chọn đi một danh sách ma dược gồm bảy loại trong số đó rồi đem tạo thành gen Tà Thần hoàn chỉnh. Sau đó mọi người có thể tùy ý phối hợp chúng với nhau, từ đó sẽ hình thành nên vô vàn chức nghiệp khác nhau!

Mỗi một cảnh giới, đều có thể dung nhập một "mảnh gen". Bản thân ngươi sẽ lựa chọn ra một ma dược, sau khi dung nhập nó sẽ là Vu sư cấp một, sau đó tu luyện rồi lại dung nhập thêm ma dược thứ hai sẽ trở thành Vu sư cấp hai.

Mỗi một danh sách ma dược, tương đương với một loại mảnh gen thiên phú, tất sẽ sở hữu một năng lực nào đó, tương đương với việc lựa chọn cảnh giới đặc thù của thiên phú...

Khi dung nhập đến cái thứ bảy thì toàn bộ "gen Tà Thần" sẽ được hoàn thành, tương đương với cảnh giới Vu sư cấp bảy Sử Thi. Sau đó sẽ có thể dung nhập gen huyết mạch thứ hai, rồi từ đó nhóm lửa thần hỏa để thành thần...."

Mọi người nghe vậy liền lập tức toát mồ hôi lạnh.

Loại suy nghĩ này cũng thực là quá phong phú rồi...

Thậm chí rất có thể sẽ sáng lập nên một thời đại rộng lớn mới!

Tất cả mọi người đều biết, một mảnh gen khẳng định sẽ rất yếu. Nhưng nếu tập hợp đủ bảy cái lại thì chưa chắc đã yếu hơn gen Evil Eye, thậm chí càng mạnh hơn.

"Thu thập đủ bảy mảnh gen là có thể gọi thần long? (buồn cười)"

“Người chơi chữ đỏ, đúng là lợi hại a!”

...

Cư dân mạng đều vô cùng hưng phấn.

Long Vô Danh tiếp tục nói: “Đây là một con đường rất có tiềm lực, đương nhiên sẽ không thua kém “gen Evil Eye”. Dù sao thì Evil Eye cũng chỉ sinh hoạt tại đầm lầy, làm sao cường đại như Tà Thần được? Cả hai không phải cùng một cấp bậc.

Mà Tà Thần vốn dĩ chính là do người dung nhập gen Tà Thần, cho nên có lẽ tâm tính của sinh vật hình người này sẽ không biến hóa quá lớn, nhưng mà lông tóc, màu da, mắt, chiều cao, thân thể thì rất có thể sẽ bị biến hóa....

Đó là đương nhiên. Tà Thần vốn bạo ngược tà ác, 173 loại ‘ ma dược ’ đều rất nguy hiểm!

Sau khi ma dược dung nhập vào thân thể, hẳn là sẽ khiến cho người ý chí không kiên định phát điên, thậm chí là ma hóa, đánh mất lý trí, trở thành ma thú hình người.”

Mọi người nghe xong, không khỏi cảm thán người chơi chữ đỏ đúng là cường đại.

Những người chơi cơ bắp này quả nhiên đã đem kết cấu thân thể của Tà Thần nghiên cứu một cách thấu triệt, ngay lập tức liền có thể đưa ra ý tưởng. Nếu “gen Evil Eye” đã không còn thì thay thế bằng cách dung nhập “gen Tà Thần”, dù nó có yếu hơn mấy vạn lần so với Tà Thần Cthulhu!

Dù sao cũng đã có một số kinh nghiệm nhất định từ nền văn minh trước đây.

Con đường này quả thực là ngoài dự đoán, nhưng lại tự nhiên như nước chảy thành sông vậy.

Lúc này, Dọa Não Nhỏ Xuống Núi lên tiếng:

“Tôi có một vấn đề, ban đầu ma dược có thể thu hoạch được từ việc săn bắt ma thú trong rừng rậm! Dù sao mấy trăm năm qua, tổ chức thân thể cũng đã bị phân tán giống như ký sinh trùng và rêu. Có thể chúng đã cộng sinh với cự thú, nhưng chủng loại sẽ không quá nhiều, phỏng chừng chỉ có khoảng mười mấy con.”

Mọi người mới bắt đầu phản ứng lại.

Đúng vậy, số lượng tập hợp không đồng đều a!

Hiện tại Medusa đã thu thập hoàn toàn toàn bộ cơ quan thân thể. Vậy những người trong đó làm sao mà lấy được?

Cũng không thể đi cắt thịt của Medusa được?

Phần lớn thời gian Medusa đều ở ngủ say. Nhưng mà con người không thể nhìn thẳng vào Tà Thần cũng không thể nghe bất cứ âm thanh nào của nó, chỉ là tới gần thôi cũng đã chết rồi.

Long Vô Danh: “Vấn đề này, cũng đã có biện pháp giải quyết! Chỉ cần trở thành người siêu phàm đứng đầu, bước vào cùng bậc cảnh giới Vu sư, thì ngươi sẽ trở thành một bộ phận của Tà Thần. Khi đó ngươi sẽ có thể cảm ứng, câu thông với người bảo hộ đại môn Minh Giới- Tà Thần Medusa. Medusa cũng có thể cảm ứng được một bộ phận đang kêu gọi chính mình...

Vẽ xuống luyện kim trận, sử dụng triệu hoán người chết mà Medusa am hiểu nhất, phỏng chừng có thể câu thông với Tà Thần Medusa. Sau đó để cho Medusa tách ra một bộ phận sinh trưởng trên thân thể, và ban “Ma dược” cho phàm nhân tu luyện.

Mà Medusa hẳn cũng sẽ sẵn lòng ban sức mạnh cho mấy phàm nhân trên mặt đất thôi. Bởi vì khi các ngươi cường đại thì mới có thể khôi phục lại thế giới siêu phàm kia, sau khi các ngươi chết thì linh hồn cũng sẽ cường đại hơn. Càng nhiều linh hồn của cường

giả hóa thành đất đai phì nhiêu thì Minh Giới mới có thể nhanh chóng mở rộng được.

Một khi Minh Giới đủ cường đại thì Medusa mới có khả năng thành thần,

Nói như vậy hẳn là các ngươi cũng đã nghe ra. Tôi nói cung cấp chính là con đường khẩn cầu năng lượng khủng bố từ Tà Thần!"

Mọi người không khỏi toát mồ hôi lạnh.

Quả nhiên đáng sợ!

Trong nháy mắt, hắn đã sắp xếp lại các bước ban đầu của một hình thức hệ thống. Ngoài ra hắn cũng đã nghĩ ra biện pháp để cho mọi người có thể lấy được gen Tà Thần và các bước kế tiếp sau khi thu hoạch được gen Tà Thần!

Bài lý luận này nhanh chóng được đăng lên trên mạng.

"Khiếp sợ! Người chơi chữ đỏ Long Vô Danh đã hiện thân, vua trinh thám tự mình ra tay, sáng lập lại toàn bộ thời đại, sáng tạo ra kỳ tích!"

Rất nhiều các cư dân mạng đều thích đọc các bài viết có tính suy diễn, xem thật kỹ từng bước suy luận và suy đoán logic, chặt chẽ. Cuối cùng những suy luận này đã đem điều không có khả năng trở thành hiện thực, sáng tạo ra kỳ tích. Bài đăng này nhanh chóng trở nên bùng nổ.

Long Vô Danh: "Cuối cùng, tiện thể cung cấp cho các ngươi một danh sách con đường đi của tôi! Thân hình Tà Thần của tôi mọi người đều biết, chỉ cần lưu chuyển vũ lực là có thể đánh tan cục đá chỉ với một chưởng.

Năm đó, tôi cũng không được tính là đạt đến trình độ Vu sư

cấp sáu Truyền Thuyết, chỉ thuần túy là sức mạnh của cơ thể là đã đạt đến cấp sáu Truyền Thuyết. Hiện tại tôi đã đơn giản hóa đi một chút kết cấu của thân hình. Bảy loại gen mà tôi đã phối hợp tạo thành là: năm loại gen cơ bắp, một loại gen xương cốt, một loại gen da.

Năm loại gen cơ bắp này dùng để rèn luyện khí huyết, là căn bản!

Mà gen xương cốt lại có thể rèn màng xương, giúp khung xương cứng cỏi hơn!

Gen làn da thì có thể rèn màng da, làn da sẽ chắc chắn như cự thú!

Dưới đây là số hiệu của năm loại gen ma dược quần thể: số 1, 3, 7, 8, 12- năm loại quần thể cơ bắp trung tâm..... Số 134 là quần thể màng da.....Số 76 là quần thể xương cốt...

.....

Trình tự dung nhập ma dược tốt nhất chính là danh sách 1, quần thể cơ bắp số 3, danh sách 2, dung nhập quần thể xương cốt số 134...

Mà con đường tu luyện ma dược này đều là thuần túy dựa vào sức chiến đấu của cơ thể, cho nên tôi gọi nó là con đường thành thần của những ‘người đấu võ ’.”

Chương 173: Ba Hệ Thống Ma Dược Lớn

Ngọa tào!

Tất cả mọi người đều kích động.

173 loại ma dược, có vô vàn cách để phối hợp, thiên biến vạn hóa, đúng là cực kỳ đáng sợ.

Long Vô Danh tiếp tục nói:

“7 loại gen ma dược mà tôi chọn vô cùng tương thích với nhau, sẽ tạo ra một cơ thể có tiềm lực rất lớn. Năm đó, sau khi Gilgamesh dùng máu sức mạnh xong thì thân thể có được tiềm năng vượt xa người thường. Tiếp đó lại không ngừng phát triển, thông qua rèn luyện gân cốt, cuối cùng đạt được sức mạnh vật lý cấp 7.

Chúng ta cũng không phải là không thể. Bởi vì, người cơ bắp mà tôi tạo thành trước đó, chính là dùng cách rèn luyện cơ bắp, khí huyết, gân cốt trong võ cổ truyền…”

Mọi người hoàn toàn không phản ứng kịp.

Long Vô Danh lại tiếp tục đăng lên một tấm hình ‘Bản vẽ phẫu tích Tà Thần’, trong hình là kết cấu và vị trí phân bố của 173 loại quần thể.

Tà Thần là một sinh vật hình người to lớn, từ bản phẫu tích của nó, hắn ghép rồi lại tháo, sau đó chọn ra 7 loại bộ phận trong cơ thể Tà Thần, tháo xuống rồi ráp lên trên người nhân loại.

Hơn nữa, dưới sự phối hợp như thế, tổ hợp này còn làm cho cơ bắp, xương cốt, màng da…của bản thân trở nên cứng rắn hơn.

“Nguyên lý của vị lão sư này rất rõ ràng! Tôi hiểu rồi! Thân thể của vu sư yếu ớt, cho nên, các nàng ấy đều rèn luyện tinh thần mà không phát triển tiềm lực của máu thịt và gân cốt trong cơ thể. Nhưng mà hiện tại, có được cơ bắp mạnh mẽ như vậy, không hẳn là không thể đi lên con đường sức mạnh thuần vật lý.”

“Hardcore, đúng là tri thức hardcore có khác!” (hardcore: chắn chắn, bạo lực)

“Phân tích này phải được tán thưởng! Vị đại lão này đã chứng minh được rằng, tri thức sẽ thay đổi thế giới…”

Mọi người đang còn đắm trong sự chấn động khủng khiếp đó. Trò chơi này quả thực là quá đáng sợ, quá chân thật, chỉ cần có tri thức đủ lớn, thì sẽ có được tất cả tiềm lực. Vậy mà thật sự có thể lợi dụng tri thức hiện có, để mở ra một con đường…

Một vị người chơi chữ đỏ khác cũng xuất hiện.

Nhất Kiếm Quy Tức:

“Như vậy, tôi cũng tới góp vui một chút! Năng lực của tôi, thì mọi người đều biết rồi! Ẩn núp trong bóng tối, dùng tinh thần lực khống chế phạm vi lớn quần thể cơ bắp của chính mình, dùng cơ bắp điều khiển người chết, đơn giản hóa cấu trúc của quy trình điều khiển tử linh làm vũ khí cho tôi. Theo tôi thì phải dung hợp 7 loại ma dược theo thứ tự như sau…Tôi sẽ gọi nó là con đường thành Thần của ‘Pháp sư tử linh’.”

Ý tứ của vị người chơi chữ đỏ này chính là Tà Thần vốn chính là một sinh vật tà ác có tinh thần lực hung bạo, tương tự như tinh thần lực của gen Evil Eye.

Quần thể mà hắn lựa chọn đều là những loài có tinh thần đặc

biệt hung bạo, sau khi dung hợp, chắc là có thể tạo thành một thứ gì đó có năng lực tinh thần thay thế được cả 'gen Evil Eye'. Sau đó người dùng sẽ bắt đầu tiến hành minh tưởng, tuy rằng hiệu quả nhất định sẽ kém hơn Evil Eye, nhưng mà miễn cưỡng có thể đi lên bằng con đường minh tưởng.

Đây là danh sách ma dược dẫn lên con đường của hệ pháp sư.

Tuy rằng, tinh thần lực kém xa vu sư truyền thống, nhưng con đường mà họ chọn đi là tử linh, dùng quần thể cơ bắp, điều khiển cơ thể người chết, sức chiến đấu chưa chắc sẽ yếu hơn vu sư cùng cảnh giới.

Với lại còn rất đáng khinh, có thể tùy tiện ẩn núp trong bóng tối ở một nơi gần đó.

"Ngọa tào! Triệu hoán về mau!"

"Nghề nghiệp đi đào phần mộ tổ tiên nhà người khác như vậy là thiếu đạo đức!"

"Hôm nay, anh bắt nạt tôi, sỉ nhục tôi, đánh tôi, tôi đánh không lại anh, nhưng sau này, tôi sẽ đào phần mộ tổ tiên của anh, để cha anh đi đánh anh, dạy dỗ lại anh! Cha già đánh con, vừa tát vừa dạy bảo (buồn cười)"

…

Mọi người hô to gọi nhỏ, cảm thấy việc này rất thiếu đạo đức, có thể nghĩ được, mai sau, chức nghiệp này sẽ vì có được một cái cơ thể không tồi mà không từ thủ đoạn, danh tiếng chắc chắn sẽ cực kỳ bê bối.

Mà ngay lúc này, lại có một vị người chơi chữ đỏ xuất hiện.

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell:

“Khụ khụ! Nếu như chú em Long Vô Danh và Nhất Kiếm Quy Tức đều sám hối rồi, thì tôi cũng tới hỗ trợ một chút…Nói ra thì thật xấu hổ! Tôi đã rút được kinh nghiệm xương máu, vẫn luôn ân hận, gần đây đang bắt đầu ăn chay, sám hối!”

Sắc mặt mọi người lập tức tái mét: Mẹ nó chứ ăn chay! Tin chú mới lạ, lúc chú ăn tụi này, ngay cả xương cũng không nhổ ra!

Vốn dĩ, đám người chơi chữ đỏ này vẫn luôn một mực ẩn núp không hiện thân.

Kết quả, sau khi câu chuyện trên bùng nổ, thế là mọi người đều xuất hiện, còn lên tiếng trên diễn đàn, khiến cho tất cả mọi người đều rất hiếu kỳ về đám người này.

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell:

“Quay trở lại chuyện chính, tôi cũng dựa vào đặc trưng của tên đồ tể của mình, tạo thành một phương án sơ bộ, đơn giản hóa ra danh sách 7 loại ma dược để dung hợp. Mọi người đều biết, tôi lấy móc thịt làm vũ khí chính, kéo đối phương qua phía mình, sau đó phối hợp với vu thuật nguyền rủa tinh thần để ăn mòn đối phương.

Tôi sử dụng cả sức mạnh và vu thuật, dùng lời của các ngươi để nói thì chính là đi lên con đường ma võ song tu, tôi gọi nó là con đường ‘Ma kiếm sĩ’.

Dù sao, các ngươi hoàn toàn có thể đổi móc thịt của ta thành các loại trường kiếm gì đó để làm vũ khí.

Cần 7 loại ma dược như sau, thứ đầu tiên trong danh sách dung hợp là…

Đây là một con đường xen giữa sức mạnh thuần vật lý và minh tưởng tinh thần, coi như là sự kết hợp năng lực của cả hai người, nhưng cả hai phương diện đều không quá hơn người,”

…

Dần dần, hình thức ban đầu đã triệt để hoàn thành.

Tất cả mọi người đều sốc, ba vị người chơi chữ đỏ này, đúng là đã nghiên cứu Tà Thần cực kỳ kỹ lưỡng, còn phát triển ra đủ loại ứng dụng!

Đây quả thực là ba nữ vu thời hiện đại.

Năm đó, ba nữ vu sáng lập ra ba hệ vu thuật căn bản là chiến tranh, sinh mệnh và nguyền rủa.

Hiện tại, ba vị người chơi hồng danh lấy Tà Thần làm cơ sở, thành lập hệ thống tổ hợp 173 loại ma dược, cũng sáng lập ra ba trường phái ma dược căn bản là võ giả, pháp sư và ma vật song tu.

“Ha ha ha ha! Tuyệt thật đó! Chúng ta rất có thể sẽ sáng lập ra một con đường riêng biệt hoàn toàn mới, mở ra một thời đại kỷ nguyên mới, bạn có dám tin không?”

“Tôi thích tới mức không thể chịu được, bài phân tích rõ ràng mạch lạc này vừa ra, trong nháy mắt cánh cổng dẫn tới thế giới mới đã mở ra ngay trước mặt chúng ta, nghe qua cảm thấy quá thoải mái, lỗ chân lông trên người tôi đều mở ra cả rồi đây này!”

“Quá tốt, con đường đã được trải ra, hai vu sư cuối cùng của thời đại Babylon thần thoại cổ xưa, chuẩn bị giao lại hy vọng của nền văn minh cho người đời sau. Nội dung vở kịch của ông nội nhà ngươi sắp bắt đầu rồi, có thể giả bộ cool ngầu, dạy dỗ đồ đệ! (chúc mừng)”

“Tôi đã xem ảnh chụp màn hình rồi, mấy thanh niên quý tộc đó, tóc vàng mắt xanh, mi thanh mục tú, mông vểnh non mềm. Nếu như bọn họ quấy rầy tuần trăng mật của chú, thì chú nên để cho bọn họ quỳ xuống, dâng mình lên…gen của chị em gái trong nhà chắc chắn cũng không tệ (bức tranh phong cảnh đột ngột thay

đổi)”

“Tôi còn tưởng rằng chú muốn mạnh mẽ bắt giữ nam nhân, cho một đánh giá kém! Đây rõ ràng là cách duy nhất để kiểm tra xem bọn họ có phải là người điên cuồng theo đuổi chân lý hay không (thất vọng)”

…

Đây là vài cách phối hợp của 173 loại ma dược đó, nếu tiếp tục khai thác, gần như có thể chắc chắn được rằng sẽ có khả năng xuất hiện vô vàn chức nghiệp.

Hơn nữa, người của thế giới khác cũng không ngốc, trong đó còn có không ít thiên tài kinh thế tuyệt diễm. Bọn họ chỉ là bèo trôi không có rễ, không có nền móng để quật khởi mà thôi. Hiện tại, cho bọn họ một điểm khởi đầu, có thể sẽ có vô hạn khả năng.

“Náo loạn tới mức này rồi, vậy mà các ngươi vẫn còn dám làm ầm ĩ nữa?”

Sau khi Hứa Chỉ nhìn thấy cái này thì ngây người ra một lúc, dở khóc dở cười, ngay cả hệ thống tu luyện cũng bị đám cư dân mạng này lôi ra!

“Còn mấy sở nghiên cứu này nữa, bọn họ vẫn chưa chết tâm! Có lẽ muốn đi vào nữa đi? Muốn bố trí triển khai thế lực trước đúng không? Lưu lại dòng chính và chức nghiệp của mình ở trong đó, nhưng mà, như vậy cũng tốt, ít nhiều gì thì cũng có thể giúp thúc đẩy thời đại.”

Dựa theo suy luận của bọn họ, có vẻ như nó hoàn chỉnh hơn rất nhiều so với lối điều động tinh thần lực đơn điệu của vu sư, có thể phát triển đa dạng, có vô hạn khả năng.

“Trong tương lai, mọi người đều sẽ khẩn cầu, cầu khẩn Tà Thần vĩ đại ban sức mạnh cho con người phàm ở trên mặt đất, hệ

thống 173 loại ma dược siêu phàm ư?"

Hứa Chỉ cười rộ lên,

"Mỗi người đều tu luyện thành một Tà Thần Cthulhu cỡ nhỏ."

Chỉ là, nếu như cơ thể của Tà Thần lại rơi xuống đại lục, e là thế giới Vu Sư sẽ hoàn toàn trở nên quỷ dị.

Sẽ có quyển sách biết di chuyển, thi hài đỏ tươi hư thối đi qua đi lại, lông ngốc cắm rễ trên người cự thú, trong bụi sương mù quỷ dị mà âm trầm…

"Nhưng nếu mà như vậy, thì cũng không tồi."

Hứa Chỉ lại cười lên. Dù sao, Medusa cùng lắm chỉ có thể xem là Vương của Tà Thần Cthulhu mà thôi. Những người khác mượn gen Tà Thần dùng, trở thành một Tà Thần Cthulhu nhỏ, bước lên con đường siêu phàm, cũng không phải là không thể.

Chương 174: Tử Thần Và Đấu Sĩ

Trong một tiểu lâu màu trắng với ánh sáng rực rỡ.

Lúc này Dọa Não Nhỏ Xuống Núi mở hai mắt ra, phát hiện Lynda đang lo lắng nhìn mình, “Không sao chứ?”

“Ta không sao.” Hắn hít sâu một hơi, sửng sốt một chút, “Chẳng lẽ thật sự phải giao hệ thống ma dược mà cư dân mạng đã thảo luận cho những vương công quý tộc kia hay sao?”

Không phải là không thể đi săn Ma thú.

Mặc dù bây giờ ma thú cường đại hơn nhiều so với nhân loại bình thường. Nhưng mà với sức mạnh vốn có của họ thì dù có dùng nhiều binh sĩ hay kỵ sĩ thì vẫn chết thành đống.

Mà thời đại này, trong nhận thức của mọi người thì trên thân thể ma thú bình thường đều có cái gọi là “khí quan siêu phàm” thuộc một hệ thống bộ phận nào đó trên cơ thể, điều này khiến chúng nó trở nên quỷ dị đa đoan hơn.

“Lời bọn họ nói cũng chỉ là phỏng đoán, có thể thành công hay không vẫn là ẩn số.”

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi nghĩ ngợi, “Quên đi, mặc kệ! Ta phải bảo mấy người này chuẩn bị tài liệu luyện kim, ta phải dùng triệu hoán vong linh để kết nối với Elmin Đại Đế ở Minh giới, các nàng hẳn là sẽ đồng ý với ý kiến này. Dù sao thời đại vu sư của chúng ta đã qua rồi,chúng ta cũng không thể cứ đứng yên mãi được... Mà kể cả trong lúc Medusa ngủ say, Elmin cũng có thể cắt các khối thịt

trên người Medusa ra rồi giao cho phàm nhân trên mặt đất."

Cách đơn giản nhất để giao ma dược cho người bình thường chính là để sứ giả Câu Hồn- 'Tử thần' Minh Giới đưa lên. Đây cũng chính là Quỷ hồn đang tu luyện "Vong linh vu sư" ở Minh Giới.

Sứ giả Câu Hồn "Tử thần" chuyên xử lý những tình huống ngoài ý muốn.

Bởi vì những vong hồn nhỏ yếu thì sẽ bị dắt đến Minh Giới, thế nhưng một số cường giả mạnh thì có thể chống cự, không vào Minh giới, lúc này, Tử thần sẽ đến để câu hồn.

Mà lúc Dọa Não Nhỏ Xuống Núi rời khỏi Minh Giới, cũng đã đề nghị xem mình như sứ giả câu hồn 'Tử thần' của Minh giới. Bọn họ muốn có một cảm giác thần bí cho nên đã thống nhất là mặc áo choàng đen, mang theo lưỡi hái.

Đại Đế Elmin rất đồng ý với vẻ ngoài này. Dù sao trước kia cung điện vu sư cũng có vu sư vận trường bào, nhưng nội tâm thiếu nữ của nàng lại xem "Tử thần mặc áo choàng đen mang lưỡi hái" trên đầu gài một bông hoa bỉ ngạn xinh đẹp của Minh Giới là một biểu tượng.

Dọa Não Nhỏ trầm mặc một chút, ngẫm nghĩ, "Bây giờ có thể để nhóm Tử thần kia làm nghề phụ rồi, xem như là nhân viên chuyển phát nhanh, nhận triệu hoán vong linh luyện kim, rồi đi giao ma dược... Đương nhiên không phải phục vụ miễn phí, trong lúc triệu hoán vong linh luyện kim phải có đầy đủ tài liệu tu luyện trân quý, đủ loại năng lượng, là những vật tư mà có thể giúp Tử thần tu luyện! Nếu không thì Tử thần sẽ phản phệ người đã triệu hoán hắn."

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi đứng lên, mở miệng.

Hắn nhìn đám người quỳ trên mặt đất, chắp hai tay sau lưng,

giọng nói tang thương như người từng trải đời, “Người trẻ tuổi, các ngươi thành công thu hút sự chú ý của ta. Nếu các ngươi muốn theo đuổi tìm tới bước chân của vu sư cổ, vậy thì vào đi.”

Mọi người nhất thời kích động, quả nhiên là bài kiểm tra.

Sau khi vào nhà, Dọa Não Nhỏ nhìn xem mấy người, không khỏi khuyên nhủ: “Các ngươi cũng là vương công quý tộc, không phải lo cơm áo, có rượu ngon và mỹ nhân làm bạn, các ngươi thật sự muốn dấn thân vào con đường theo đuổi chân lý cổ này sao? Hầu hết những người có mặt tại đây, đều sẽ không có kết thúc tốt đẹp, chết thê thảm trên con đường theo đuổi! Con đường này, trong thời đại huy hoàng của bọn ta, chỉ có một người đi được đến cuối.”

Hắn chỉ vào loài chim đang quanh quẩn trên bầu trời ngoài cửa sổ,

“Các ngươi nhìn thấy đám kền kền kia không? Các ngươi có thể sẽ trở thành thức ăn của bọn chúng, xương cốt cũng không còn.... Nhận được càng nhiều, gánh vác càng nặng, đường tắt dẫn tới hạnh phúc chưa bao giờ là sức mạnh, phải biết hài lòng.”

Mấy người chỉ thấy sự lạnh lùng trong mắt hắn.

Bọn họ đột nhiên rùng mình một cái.

Trong phút chốc bọn họ mới nhớ ra đây là một vị anh hùng thần thoại thời đại Babylon cổ, người đã trải qua thời núi thây biển máu, cùng với tháng ngày đen tối của Tà Thần.

“Sư phụ, chúng ta tới vì theo đuổi chân lý.” Bọn họ run lên, lòng vững vàng.

Trước đây bọn họ thành lập nên nhóm bài Gwent không chỉ là để tôn thờ văn hóa thần thoại của Babylon cổ, mà còn vì mơ ước sức mạnh của các vu sư! Bọn họ có địa vị cao mới hiểu được chân

tướng lịch sử, cũng bởi vì họ là con riêng, không được chào đón, đối xử lạnh nhạt, nên mới không tha hóa theo lối sống xa hoa.

Bọn họ vẫn giữ ước mơ cứu vớt Vương quốc loài người, cho nên mới thành lập nhóm bài Gwent, tương lai ở trước mắt, không có lý do gì để chần chừ.

“Nếu là vậy.”

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi trầm mặc một chút, “Muốn nghĩ đến sức mạnh, đầu tiên phải đi săn ma thú trong rừng ma thú, đây là để kiểm tra thực lực của các ngươi, hơn nữa, tìm những tài liệu luyện kim này...”

“Hãy làm theo trái tim mình và chọn những gì mình muốn.”

Hắn lấy một tờ giấy, trong đó ghi rõ đường đi của ‘Đấu sĩ’, ‘Tử linh pháp sư’, ‘Ma kiếm sĩ‘.

Cùng với các tài liệu luyện kim cần thiết, phương thuốc bí mật kiêm dung huyết mạch, dù sao muốn dung hợp gen đầu tiên của Cthulhu, không thể thiếu thuốc kiêm dung được.

Nhưng nó chỉ là một đoạn gen chứ không phải gen hoàn chỉnh, dù có dung nhập bảy phần thì tác dụng phụ cũng không lớn, có lẽ xác suất thành công của một lọ hỗ trợ dung nhập huyết mạch cũng không thấp.

Nửa tháng sau, bọn họ không hề dùng quan hệ để gian lận, chỉ sử dụng binh sĩ và kỵ sĩ thôi mà đã thương tích đầy mình, thậm chí chết mất mấy người, mới mang được thi thể ma thú trở về. Dọa Não Nhỏ Xuống Núi không khỏi coi trọng họ hơn. Hắn cứ nghĩ rằng chắc hẳn bọn họ sẽ gian lận.

Albert hít một hơi thật sâu, nhìn mười mấy chai kiêm dung huyết mạch trước mắt.

Đường đi “Đấu sĩ”.

Danh sách 1, ma dược “ học giả cơ bắp” bày ra ở trước mắt.

173 loại ma dược đều có đặc tính riêng. Từ tên gọi của ma dược “học giả cơ bắp” cũng đã nói lên đặc tính của ma dược này, chính là thiên phú trong chức nghiệp ‘Đấu sĩ’.

Ánh mắt Albert nảy lửa, giơ ống nghiệm chứa chất lỏng màu xanh lên cao, “Cuối cùng đợi được đến ngày này, vu sư vĩ đại của thần thoại cổ đại, ta sẽ đạt được sức mạnh để bảo vệ quốc gia của chúng ta! Chống lại sức mạnh của Bán Thú Nhân.”

Hắn bắt đầu sử dụng linh dược, sau một hồi đau đớn, hắn chỉ cảm thấy sức mạnh toàn thân có vẻ khác lạ, cơ bắp ẩn chứa sức mạnh bùng nổ.

“Ta đã là học giả cơ bắp sao? David, tới thử một chút đi.” Hắn nhìn về phía hiệp sĩ cường tráng bên cạnh, đột nhiên vác trường kiếm xông lên.

Đùng!

Toàn bộ người hiệp sĩ cường tráng bay ngoài.

“Ta...” Giọng Albert đang run, nhưng hắn không có cách nào để khống chế bản thân, cả người đều đang run.

Đây chính là David!! David hùng mạnh!

Trong bọn họ có sức mạnh kỵ sĩ tối cường, từ nhỏ đã rèn luyện cơ thể và cơ bắp, có thể xem như là những người mạnh phi thường trong đám người trẻ tuổi.

“Căn cứ vào con đường đi của ‘Đấu sĩ’ thì đây mới chỉ là ma dược ban đầu của ‘học giả cơ bắp’! Mới cường hóa cơ bắp mà đã mạnh như vậy.... Nếu như ta đột phá, sử dụng đến loại thứ hai

‘Mai cốt nhân’ thì sẽ có thể cường hóa xương cốt, bắt đầu rèn luyện xương của mình! Khi đó nhất định sẽ mạnh hơn nhiều, chờ ta tăng lên tới loại thứ ba, sử dụng ‘Da kén’, bắt đầu cường hóa da....”

Lồng ngực Albert phập phồng, ánh mắt rực lửa, nhìn về phía nữ kỵ sĩ Shirley bên cạnh, “Có cần tới đánh một hiệp với ta không?”

Shirley là người mạnh nhất trong số bọn họ.

Mặc dù sức đàn ông có ưu thế hơn phụ nữ, nhưng trước sức mạnh đáng sợ của Bán Thú Nhân thì sức mạnh của con người cũng chẳng tính vào đâu, kỹ năng mới chiếm ưu thế.

Mà Shirley chính là kỵ sĩ có kỹ xảo giỏi nhất, nghe nói đã từng sử dụng lợi thế địa hình trên chiến trường, dựa vào trí tuệ hiếm có, một đấu một, có thể đánh chết một Bán Thú Nhân còn sống.

“Vừa hay để ta xem thử sức mạnh của năng lực này.” Dáng người Shirley cao ráo kiên cường, đôi chân thon dài thẳng tắp, được bao bọc trong đôi giày cao cổ màu đen, trên người mặc áo giáp kỵ sĩ, lộ ra tư thế hiên ngang.

Nhưng ánh mắt của nàng lại cho người ta cảm giác lạnh như băng.

Albert cười ha ha, bỏ lại trường kiếm, khua bàn tay đầy gân xanh, tiến từng bước về phía trước, “Ha ha ha... Cô gái đáng yêu xinh đẹp như vậy, bị đánh một chiêu chắc là sẽ khóc lâu lắm nhỉ?”

Bên cạnh.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi nhíu mày, “Quả nhiên vẫn bị tính cách bạo ngược của Tà Thần ảnh hưởng. Nếu như không điều chỉnh tinh thần, rất có thể sẽ mất đi bản thân, ma hóa hoàn toàn.”

Hệ thống Ma dược, vẫn quá nguy hiểm.

Chương 175: Thế Giới Thay Đổi Mạnh Mẽ

Sau khi dạy bảo xong những điều cần thiết về hệ thống ma dược, Dọa Não Nhỏ Xuống Núi không còn quan tâm đến bọn họ nữa, bỏ mặc cho bọn họ tự trưởng thành, ở bên Lynda vượt qua những năm tháng cuối đời.

Một ngày này, Lynda đã rời khỏi trần thế.

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi yên lặng nhìn về phía phần mộ, đứng ở sau lưng là một đám người trẻ tuổi.

“Ta cũng muốn rời khỏi cái thế giới này rồi.”

Hắn trở nên bình tĩnh,

“Hai chúng ta là những vu sư cuối cùng của thời đại cũ, lần lượt rời khỏi mảnh thế giới này. Vinh quang của thời đại vu sư đã hoàn toàn kết thúc.”

“Lão sư...”

Ở sau lưng, nhóm thanh niên trẻ tuổi nghẹn ngào.

Con đường khởi đầu đã được giao cho những người trẻ tuổi này, những con người sẽ mở ra thời đại mới rực rỡ trong tương lai.

Trên thực tế, hắn cũng có thể tiếp tục tu luyện, vẫn có thể sử dụng hệ thống ma dược, chỉ là hắn đã quá mệt mỏi rồi. Lynda ra đi rồi, hắn cũng bắt đầu thất hồn lạc phách, nghĩ muốn nghỉ ngơi một chút.

“Hãy đem ta và Lynda, chôn cùng một chỗ a.”

...

Thời đại mới bắt đầu phát triển mạnh mẽ.

Lịch Tân Thần năm thứ 207.

Bên trong một gian thư phòng sáng sủa, một thanh niên tầm khoảng hơn hai mươi tuổi, ăn mặc trang phục hoa lệ, đang ngồi bên cạnh chiếc bàn đọc sách màu đen, tay cầm cây bút lông chim màu trắng, thỉnh thoảng nhúng lấy mực nước, viết lên mảnh giấy da thú đắt tiền.

“Lịch Tân Thần năm 207, năm Nhật Chiếu thứ 11, ngày 20 tháng 9, ta một lần nữa khẩn cầu phụ hoàng tăng cường thêm quân đội ở biên giới. Vương quốc Bán Thú Nhân đã bắt đầu rục rịch, thế nhưng phụ hoàng vẫn trầm luân bên trong vòng tay ôm ấp dịu dàng của đại vương phi.”

Wesley thở dài một hơi, không biết nên làm thế nào cho phải.

“Đại hoàng tử Wesley, tam hoàng tử Ebert đến đây có chuyện cần trao đổi.”

Ngoài cửa truyền đến giọng nói nhẹ nhàng của cô hầu gái.

“Ebert? Không phải hắn vẫn luôn đi tìm kiếm di tích cổ đại ở khắp nơi trên thế giới sao? Cho hắn vào đi.”

Trong phòng, ánh sáng mặt trời le lói chiếu xuống, Ebert nhìn người anh trai Wesley của mình, giao ra con đường mà chính mình đã đạt được.

“Đây là hai đại hệ thống ma dược.”

Hắn cũng không có giao năng lượng của hệ thống ma dược cho phụ thân mình, phụ thân đã suy yếu, còn Wesley mới là một

đời quân chủ hùng tài vĩ lược mới.

Ebert cũng hiểu rõ năng lực bản thân mình, chỉ là một tướng quân xung phong liều chết ngoài chiến trường, tuyệt đối không phải là vị đại đế quân vương có thể thống trị thiên hạ. Anh trai Wesley của mình mới là nhân vật anh minh hùng võ, tài trí mưu lược kiệt xuất, sát phạt quyết đoán.

Hắn cũng không có giao ra phối phương của con đường 'Tử linh vu sư'.

Bởi vì loại lực lượng kia quá mức tà ác, hắn không muốn để cho loại lực lượng này xuất hiện ở trên thế giới.

"Hai vị vu sư cuối cùng còn sót lại từ thời đại cổ xưa, những anh hùng thần thoại trong truyền thuyết, thánh nữ Quang Minh đầu tiên, sách Quang Minh ..."

Sau khi nghe thấy những gì em trai mình nói, ý nghĩ đầu tiên của Wesley là thật điên rồ! Cho tận đến khi Ebert biểu hiện ra sức mạnh của chính mình, hắn mới từ trong sự kinh hãi bị tất cả thuyết phục.

Hắn nhìn về phía Vương cung.

"Xem ra, vị trí kia phải thay người ngồi rồi."

Lịch Tân Thần năm 208.

Quốc vương Birmingham mắc bệnh qua đời, Đại Đế Wesley đăng cơ, cả nước cùng hân hoan chúc mừng!

Con đường đầu tiên của hệ thống ma dược - 'Đấu sĩ' được âm thầm truyền ra trong vô thanh vô tức. Cả quốc gia bắt đầu điên cuồng tu luyện.

Từ một mức độ nào đó mà nói, Đại đế Wesley hoàn toàn chính

xác là một quân vương hùng tài vĩ lược, nguyện ý đem loại lực lượng kinh khủng kia giao cho dân chúng, mà không phải giữ độc quyền cho mình hay là chỉ cho nhóm tâm phúc của mình và quân đội tu luyện.

Đương nhiên, hắn vẫn đang ẩn giấu đi con đường 'Ma kiếm sĩ'. Trong dân gian chỉ được phép tu luyện con đường ma dược 'Đấu sĩ', dân chúng chỉ có thể thuần túy đi theo hướng bạo lực.

Lịch Tân Thần năm 212.

Vương quốc Bán Thú Nhân đánh cắp con đường ma dược "Đấu sĩ" mà vương quốc nhân loại lưu truyền, vậy mà Bán Thú Nhân cũng tu luyện thành công!

Trên thực tế, bản thân Bán Thú Nhân đều mang gen thứ nhất nên muốn dung nhập thêm gen thứ hai trên cơ bản là điều không thể... Nếu không có vị trí gen mở rộng thì chắc chắn bị kẹt lại, nhưng mà tách ra rồi dung hợp từng chút một thì sao?

Có lẽ, điều này giống như chồi non đột phá đất đai để lớn lên. Một loại gen hoàn chỉnh không thể dung nhập vào thân thể, nhưng chia làm bảy phần, tách ra ra từng chút một rồi ép vào thì có thể dần dần mở ra vị trí cho gen thứ hai.

Năm đó, Medusa đã phát triển 'Phương pháp thành Thần' thuộc về chính mình, mở rộng vị trí gen theo cách của riêng mình. Trước mắt có thể là do cơ duyên xảo hợp, hoặc cũng có lẽ là có một con đường khác để đột phá gen thứ hai?

Nói tóm lại, Vương quốc Bán Thú Nhân cũng có thể tu luyện hệ thống ma dược.

Tuy nhiên, xét cho cùng, sự hình thành của hệ thống ma dược có lợi nhiều hơn hại, con người sẽ có được lực lượng chống lại Bán Thú Nhân.

Lịch Tân Thần năm 213.

Thành viên giáo hội Ebert và Gwent Card, đã bị Wesley Đại Đế cử đi trấn thủ biên cương ở dãy núi Warcraft Balchik.

Dãy núi Warcraft này là một bức tường thiên nhiên ngăn cách vùng biên giới rộng lớn giữa hai vương quốc. Ở đây không chỉ có sự quấy nhiễu thường xuyên của kỵ binh Bán Thú Nhân, mà còn có ma thú triều khủng bố, là vùng lãnh địa nguy hiểm nhất.

“Nếu như hắn không lưu đày ta, mà để ta ở lại bên cạnh hắn, vậy thì hắn sẽ không xứng với một đời kiêu hùng rồi, chỉ xứng là một người anh trai tầm thường thôi... Dù sao hiện tại, ta đã là Võ sĩ cấp ba, cơ bắp, gân cốt và màng da đều đã được trải qua rèn luyện cao độ. Tất cả đều mang lực lượng có thể dễ dàng giết chết hắn bất cứ lúc nào. Hắn nên phát triển sức mạnh chiến đấu của nhóm tâm phúc của mình, rồi mới thả ta trở về.”

Ebert ngồi trên một chiếc xe ngựa, chậm rãi đi đến thị trấn nhỏ hẻo lánh này, nhìn các thành viên của hội Gwent Card.

“Chúng ta tới trở thành chủ nhân của vùng đất này, bảo vệ biên giới và rừng Warcraft.”

Lịch Tân Thần năm 218.

Cục diện thế giới một lần nữa nghênh đón sự thay đổi mạnh mẽ.

Vương quốc Bán Thú Nhân dốc toàn bộ lực lượng xâm lược, vòng qua khu rừng Warcraft mà Ebert đóng giữ, quân đội nhập cảnh và hướng về Vương đô!

Bên trong Vương điện.

“Thật nực cười!! Chỉ là một đơn vị quân đội tinh nhuệ có không đến một ngàn Bán Thú Nhân của Behemoth, vậy mà dám

xâm nhập vào vùng nội địa nước ta. Chẳng phải nên là vị vua Bán Thú Nhân đương nhiệm, Hellscream Blohm, đích thân chỉ huy quân đội xuất chinh sao."

Một vị đại thần điều tra được tin tức, không nhịn được cười ha ha.

Behemoth là một Bán Thú Nhân khổng lồ, có chiều cao hơn hai mét, trên đỉnh đầu mọc xúc tu, bản thân có sức mạnh vô hạn.

Behemoth được cho là vị Luyện Kim Đại Đế vĩ đại năm xưa, lúc này đang ngồi ở trên Vương điện nhìn những Bán Thú Nhân này dở khóc dở cười.

"Những Bán Thú Nhân có lông ngố trên đỉnh đầu, chẳng phải là càng dễ thương hơn so với những kẻ khác sao? Như vậy thì cứ gọi là Behemoth a."

Tên gọi cũng là bắt nguồn từ đó.

Nhưng hiện tại, vị vua Bán Thú Nhân Blohm chỉ mang theo một ngàn binh sĩ lại ngang nhiên xâm nhập vào vùng nội địa của vương quốc con người, muốn tấn công bất ngờ để chiếm Vương đô, nghĩ như thế nào cũng đều là tự tìm đường chết!

Các đại thần phe chủ chiến không ngừng hét lên.

"Kính thưa Wesley Đại Đế, chúng ta nên chủ động đánh! Chỉ có vẻn vẹn một ngàn quân thôi! Chỉ cần vua Bán Thú Nhân của bọn họ chết đi, nhân loại chúng ta tất nhiên sẽ phản công lại Vương quốc Bán Thú Nhân, đây là một sai lầm to lớn trong việc ra quyết sách của bọn họ!"

Wesley Đại Đế hạ tầm mắt xuống,

"Blohm phát điên rồi sao? Ta cho rằng không phải, ta hiểu rất rõ về hắn, nhưng vì sao hắn lại tự tìm đường chết? Mang theo một

ngàn quân xông vào quốc gia chúng ta? Ta tạm thời không nghĩ ra được, lập tức phái một ngàn kỵ binh đi ra thăm dò."

Hai ngày sau, một đội kỵ binh ngàn người đi đến thị trấn Lan.

Toàn bộ thị trấn nhỏ ngổn ngang một mảnh hỗn độn, nồng nặc mùi máu tanh, khắp nơi đều là núi thây biển máu, nhà cửa lụp xụp, đổ nát thê lương.

Khắp nơi đều có thi thể nhân loại, cùng với hơn ba trăm cỗ thi thể Bán Thú Nhân.

"Thật sự là địa ngục."

Chỉ huy đội kỵ binh nhìn thấy cảnh tượng này, khuôn mặt bỗng trở nên đau buồn.

"Đây là chiến tranh chủng tộc! Những tên Bán Thú Nhân kia đều là những kẻ giết người đáng chết!"

Thế nhưng một giây sau, trong lòng hắn tràn ngập nỗi bất an nhàn nhạt,

"Nhưng mà, tại sao trên mảnh thị trấn nhỏ này lại có hơn ba trăm cỗ thi thể Bán Thú Nhân?"

Dựa theo tin tức tình báo, quân đội Bán Thú Nhân có một ngàn người xâm lấn, sao ở đây lại có đến ba trăm người ngã xuống?

Nên biết rằng, thị trấn Lan nằm trong khu vực trung tâm ở nội địa Vương quốc, là một thị trấn nhỏ thông thường, không hề có bất kỳ lực lượng phòng vệ, dân chúng ở nơi này, làm sao có thể giết chết được ba trăm Bán Thú Nhân??

Còn có một điểm cổ quái nữa, ở khắp nơi trong thị trấn nhỏ, rải rác từng cái ống nghiệm dược tề trống rỗng.

Giống như là Bán Thú Nhân đang làm thí nghiệm gì đó ở chỗ

này.

“Mẫu thân!!”

Có một người kỵ binh trọng giáp xuất thân từ chính thị trấn Lan này, điên cuồng nhảy xuống ngựa, chạy về phía trong nhà mình, phát hiện ra một thi thể Bán Thú Nhân to lớn, đập sập một nửa ngôi nhà.

Trong phòng hoàn toàn trống rỗng, đã không còn người sống.

“Bán Thú Nhân đáng chết! Bán Thú Nhân!”

Người kỵ binh gầm lên, điên cuồng vung thanh trường kiếm, đâm vào thi thể Bán Thú Nhân da xanh, trong đôi mắt hừng hực thiêu đốt sự căm thù.

Phốc! Phốc!

Nhưng sau khi hắn đâm đầy lỗ thủng trên cơ thể Bán Thú Nhân, lúc mệt mỏi ngừng lại để thở lại phát hiện ra Bán Thú Nhân này là một bà lão Bán Thú Nhân. Thân hình cao lớn của bà đã áp sập một nửa căn phòng, khuôn mặt già nua nhăn nhúm, lại mơ hồ nhìn thấy hình dáng gương mặt...

Méo mó,

Thống khổ, sụp đổ,

Người Bán Thú Nhân này, có gương mặt giống như mẫu thân hắn.

“Đây là... Ai?”

Người binh sĩ trẻ tuổi run rẩy, soạt soạt soạt lùi lại, đập mạnh vào vách tường sau lưng, đôi chân mềm nhũn ngã quỵ xuống mặt đất,

“Bán Thú Nhân da xanh khổng lồ này, tại sao có thể giống với mẫu thân ta ...”

Một loạt vẻ mặt quỷ dị hiện lên, mọi người cùng quay sang nhìn nhau.

“Chúng ta tiếp tục tiến lên.”

Chỉ huy kỵ binh hô nhẹ.

Bọn hắn tiếp tục tiến về phía trước, trong mỗi một thị trấn nhỏ đổ nát thê lương, hầu như không hề có thi thể nhân loại, chỉ có thi thể Bán Thú Nhân nằm ngổn ngang ở khắp nơi.

Mà càng ngày, số lượng thi thể Bán Thú Nhân đã sớm vượt xa con số một ngàn người.

Đồng thời, ở trên mặt đất mỗi một thị trấn nhỏ, đều có từng cái ống nghiệm dược tề trống rỗng, bị sử dụng qua.

Bầu không khí quỷ dị lan tràn bên trong nhóm binh sĩ.

“Ai có thể nói cho ta biết, chuyện gì đã xảy ra?”

“Ông trời ơi!”

“Thi thể nhân loại biến đi đâu rồi?!”

“Tại sao bên trong thị trấn loài người, tất cả đều là thi thể Bán Thú Nhân, nhiều Bán Thú Nhân như vậy?!!”

Dịch : MBMH Translate

Chương 176: Ta Tới Là Để Dẫn Dắt Thời Đại Tiếp Theo?

Nỗi khủng hoảng liên miên không dứt.

Cuối cùng, khi bọn họ tiếp tục tiến về phía trước, tận mắt nhìn thấy quân đội chủ lực của Bán Thú Nhân, mới phát hiện ra rằng đại quân Bán Thú Nhân đã mở rộng lên tới số lượng tám ngàn người. Vị vua Bán Thú Nhân Blohm cao lớn uy vũ, đang giương đôi mắt lạnh lùng nhìn về phía bọn họ,

“Cho bọn chúng sử dụng dược tề.”

Sau một lúc lâu, các binh sĩ loài người chậm rãi đứng dậy, không thể tưởng tượng nổi nhìn những người đồng đội của mình, tất cả mọi người đã biến thành Bán Thú Nhân.

Blohm ngồi trên lưng cự thú, bình tĩnh nói:

“Gia nhập vào chúng ta, hoặc là chết?”

“Không thể nào!!”

Những Bán Thú Nhân này gầm nhẹ.

Ở bên cạnh, một tên quân sư Bán Thú Nhân có thân hình lùn tịt, thấp bé với cái lưng còng xuống, nhe răng cười âm trầm mà giảo hoạt.

“Không hổ là quân đội. Những người bình thường khác nhìn thấy bản thân mình biến thành Bán Thú Nhân, cộng thêm sự áp bức của tử vong, phần lớn đều cúi đầu thần phục.”

Một lúc lâu nữa trôi qua.

Trên mặt đất tăng thêm mấy cỗ thi thể Bán Thú Nhân.

Mà vị chỉ huy kỵ sĩ loài người lại mang theo mấy thuộc hạ đầu hàng, coi như là một phần của quân đội Bán Thú Nhân kia. Bọn họ nhìn về phía những thi thể Bán Thú Nhân bất khuất gần đó.

"Các ngươi cũng nên thức thời... Chỉ cần có dược tề, bọn họ đi ngang qua thành trấn loài người, liền sẽ có thể không ngừng mở rộng binh lực, nhân loại chúng ta nhất định thất bại!"

"Đuổi kịp đại quân."

Một giọng nói uy nghiêm truyền đến:

"Các ngươi đã trở thành chủng tộc Bán Thú Nhân rồi, vĩnh viễn không còn là nhân loại, cho dù các ngươi ôm lấy tâm tư ẩn núp tạm thời cũng vô dụng... Chỉ cần loài người nhìn thấy bóng dáng các ngươi, tự nhiên sẽ muốn chém giết, các ngươi nên biết phải làm sao, hãy hoàn toàn trở thành binh sĩ của vương quốc chúng ta."

Trong thời khắc này, lời nói uy nghiêm của vị vua Bán Thú Nhân Blohm dần dần lan xa.

"Các ngươi nên biết rằng, trong trận chiến này, nhân loại nhất định sẽ bị diệt tuyệt! Biến mất ở trong lịch sử, thế giới này là vinh quang thuộc về vương quốc Bán Thú Nhân!"

Bảy ngày sau đó.

Một đạo đại quân với số lượng mấy chục ngàn Bán Thú Nhân, chuẩn bị tấn công vào Vương đô.

Vô số đại thần cuối cùng cũng hoảng sợ.

"Rốt cục thì chuyện gì đã xảy ra vậy?!!"

“Tại sao trong chớp mắt, xuất hiện mấy chục ngàn Bán Thú Nhân rồi? Bọn chúng đến đây bằng cách nào?!”

“Thưa đức vua, chúng ta chạy đi...”

Bên cạnh, có một vị đại thần nhịn không được nói:

“Chúng ta hãy chạy đến dãy núi Balchik, tìm kiếm Ebert, chờ thời cơ đông sơn tái khởi!”

“Vô dụng thôi, vương quốc loài người của chúng ta đã kết thúc rồi.”

Đại đế Wesley nở nụ cười khổ, chậm rãi đứng dậy,

“Triệu tập toàn bộ quân đội, liều chết đánh một trận, cũng may là ta đã trục xuất Ebert đến biên cảnh rồi.”

Ở dãy núi Warcraft Balchik.

Ebert kinh hãi sởn cả tóc gáy, cẩn thận phỏng đoán về tất cả mọi chuyện.

“Nhất định là do loại dược tề tương thích huyết mạch kia!! Trước đây nó đã bị thất lạc, nhưng mà hiện tại chúng ta dung hợp ma dược vào cơ thể, một lần nữa khôi phục lại loại dược tề cấm kỵ từ thời cổ đại này. Bán Thú Nhân đã nghiên cứu ra phương pháp sử dụng, đang không ngừng chuyển hóa loài người chúng ta thành Bán Thú Nhân, gia nhập vào quân đội của bọn họ!”

Bọn họ phảng phất như thảm họa thiên nhiên quét tới, không ngừng biến đổi loài người.

Đối với những người không chịu gia nhập, bất khuất không chịu đầu hàng, đều bị giết chết ở trong thị trấn nhỏ. Đây cũng chính là chân tướng về hơn phân nửa thi thể Bán Thú Nhân.

“Lẽ nào, loài người chúng ta sắp bị diệt vong sao?”

David không khỏi nghiến răng.

Ebert đứng dậy, cất giọng bình tĩnh,

“Chúng ta đi trợ giúp Vương đô, cùng tồn vong với toàn bộ vương quốc loài người, vì vinh quang của kỵ sĩ!”

“Kỵ sĩ, không được phép lùi bước!”

Ba ngày sau, khắp Vương đô tràn ngập máu tươi.

Ebert quay về tới Vương đô, giết vào khu vực chiến trường. Vào giây phút cuối cùng, hắn đã cứu được Wesley Đại Đế và thoát ra khỏi vòng vây.

Nhưng Wesley Đại Đế lại tức giận đến hộc máu,

“Tại sao ngươi lại quay trở về?!”

“Vinh quang của Kỵ sĩ, không cho phép ta lui bước!”

Ebert rống lên, dẫn đầu một đám thân tín cùng hơn một nghìn quân sĩ tinh nhuệ, điên cuồng chém giết một đường đẫm máu, cuối cùng bắt đầu bị đại quân mấy chục ngàn Bán Thú Nhân dần dần bao vây.

Thời điểm Hứa Chỉ nhận được tin tức này, hắn đang ngồi ăn táo ở trong sân, dự định đi xem bộ phim kinh điển « Địa Trung Hải của ta không có khả năng bị hói như vậy », ủng hộ phiên bản gốc một chút. Sau đó hắn sẽ quay lại và thử nghiệm chủng tộc mới “Khỉ ma phương” một chút, kết quả bây giờ lại bị tình huống này khiến cho bối rối!

“Thúc thúc thúc thúc!!”

Cách đó không xa, một con khỉ Ma Phương vừa mới được lai tạo ra, đang không ngừng ngửa mặt lên trời mà gầm rống, theo bản năng phát ra những tiếng kỳ quái.

Bồi dưỡng hết sức dễ dàng.

Dù sao năm xưa hắn cũng từng sáng tạo ra trùng vượn, cứ vẽ theo dạng hình hồ lô là được. Nhưng mà hiện tại lại đang nuôi dưỡng ở sa bàn nhỏ, phải nghĩ xem nên chọn thời điểm nào để đưa lên...

“Cái tên Ebert này không biết nhẫn nhịn chút nào sao?”

Hứa Chỉ cảm thấy có chút không kịp phản ứng,

“Lúc đó, ta còn tưởng rằng nhà ngươi sẽ là nhân vật chính của thời đại tiếp theo, sẽ dẫn dắt nhân loại đi đến huy hoàng. Kết quả ngươi lại mang theo hi vọng cuối cùng của loài người đi tự sát?”

Hứa Chỉ không nói lên lời,

“Dựa theo tư duy bình thường của con người, trong trường hợp này, nhân loại đang không ngừng bị biến đổi thành người khổng lồ, thì không phải là nên mang theo con dân còn sót lại chạy đến hòn đảo hoang vu nào đó để trốn sao. Sau đó liền xây những bức tường cao để bảo vệ chính mình, chống đỡ ngăn cản những người khổng lồ kia, đồng thời nghỉ ngơi và phát triển, chờ đợi thời cơ quật khởi hay sao?”

Ngay lập tức, loài người đang phải đứng ở ngưỡng bị diệt vong, điều mà chúng ta tuyệt đối không ngờ tới.

Hứa Chỉ đứng dậy, đi tới đi lui trong phòng khách.

Thời điểm này cũng giống như trước kia vậy, muốn tìm một vị chúa cứu thế như " Lý Sinh Khương" bỏ vào, cũng có chút hơi muộn rồi.

Đội quân cuối cùng của loài người đã bị bao vây ở trong dãy núi, bị cô lập từ bốn phía.

Hứa Chỉ nhướng mày, bỗng nhiên nghĩ ra điều gì đó, nhìn bầy khỉ Ma Phương của mình còn đang được bồi dưỡng, không ngừng kêu "Thúc thúc thúc thúc",

"Hay là ta dùng thân thể của khỉ Ma Phương, chuyển thế đầu thai, đích thân giải cứu thế giới trong sa bàn lớn, dùng thân thể sinh vật này sống cả một đời trong đó, tự mình dẫn dắt nền văn minh của một thời đại? Thuận tiện kiểm tra năng lực của khỉ Ma Phương một chút luôn?"

Quần thể khỉ Ma Phương này là do Hứa Chỉ diễn hóa ra, Hứa Chỉ tự nhiên là có thể thông qua kênh người chơi, khống chế "Vương" của quần thể khỉ Ma Phương để tiến vào trong sa bàn.

Và đương nhiên cũng không cần mang theo cả quần thể, cá nhân mình tiến vào là được rồi.

Trước đây, những người chơi khác đều sinh sống trong đó cả đời, Hứa Chỉ cũng không hứng thú quan tâm, dù sao những người chơi này đều là giống loài có hình thù kỳ quái gây hiếu kỳ như Slime, chim đầu trọc, làn da...

Nhưng bây giờ, vừa vặn có sinh vật hình người có thể cho Hứa Chỉ đi vào, ngược lại khiến hắn nảy sinh ra một tia hứng thú.

"Nhưng nếu dùng kênh người chơi tiến vào thì sẽ cực kỳ nhỏ yếu! Căn bản không thể phát triển nổi trong khoảng thời gian ngắn, cũng không thay đổi được cục diện cuộc chiến, chỉ có thể dùng phương thức 'thuật Đoạt Hồn', chiếm lấy thân thể của khỉ Ma Phương để tiến vào. Chỉ có dùng cách này mới có thể bảo toàn phần lớn tu vi vu sư cấp bốn hiện giờ của mình."

Phương pháp " thuật Đoạt Hồn" này là do Medusa phát minh ra.

Không thể không nói, Medusa là loại người khá đặc biệt, có thể

tự mình hồi sinh thoát khỏi tử vong, còn sáng tạo ra Đoạt Hồn thuật.

Nàng dành cả ngày để nghĩ về việc sau khi mình chết đi, chính mình sẽ làm như thế nào để sống lại một lần nữa!

Mà nàng trợ giúp Dọa Não Nhỏ chiếm lấy thân thể con người, đương nhiên là không cố gắng hết sức cho nên tu vi vu sư của Dọa Não Nhỏ không được bảo lưu. Phiên bản hoàn chỉnh của loại vu thuật này là sau khi cường giả chiếm lấy thân thể người khác, sẽ giữ lại phần lớn tu vi của mình, mượn xác trọng sinh.

Nếu không, trước đây khi Medusa chiếm lấy thân thể cơ bắp của 'Tốc Độ Xe Akina', đã sớm đánh mất tu vi, biến thành một người bình thường.

"Dùng loại phương pháp này... Bây giờ dùng tinh thần lực khổng lồ vu sư cấp bốn của ta để chiếm lấy thân thể khỉ Ma Phương này, chắc hẳn là có thể giữ lại phần lớn sức mạnh, tương đương với việc luân hồi chuyển thế, đoạt xá trọng sinh. Đồng thời linh hồn cực kỳ khổng lồ của ta chỉ như một phần nhỏ ý thức bám vào trên thân 'Con kiến', nếu bị chết cũng chỉ phải gánh chịu một chút tổn thất, cũng không ảnh hưởng đến đại cục."

"Nhưng mà, cũng có thiếu sót rất lớn! Ý thức tinh thần lực cường đại nếu như bám vào trên bộ thân thể bình thường này thì sẽ không thể minh tưởng, giống như là ngọn bèo không có rễ vậy. Nó cũng không quá hữu dụng, chỉ có thể tạm thời đi vào để giải cứu thế cuộc, đoán chừng thi triển được mười cái chiến tranh khí chùy là hết cỡ."

Hứa Chỉ không ngừng cân nhắc về tính khả thi, xoay chuyển quỹ tích thế giới méo mó, cưỡng ép lật trở về.

"Tại sao ta có cảm giác rằng càng lăn lộn lại càng thê thảm vậy! Trước đây, còn có thể ném xuống một chúa cứu thế thương

phẩm X, hiện giờ ta chỉ có thể tự mình đi làm, đích thân hạ xuống..."

Hứa Chỉ cầm chiếc chén lên, nhấp một ngụm Phượng Hoàng linh trà, sắc mặt đột nhiên trở nên bình tĩnh lại.

"Dù sao đi nữa, mọi việc cũng đã phát triển thành như vậy. Ta cũng nên đích thân hạ xuống sa bàn lớn, đi một chuyến xem sao."

Chương 177: Giáng Xuống Thời Đại Ma Dược

Thời gian không còn nhiều nữa, Albert vẫn còn đang dẫn theo quân đội, kéo dài hơi tàn ở trong dãy núi, có lẽ cũng sắp lạnh rồi.

Hứa Chỉ lập tức đi vào trong vùng thí nghiệm, nhướng mày lựa chọn ra một con khỉ Ma Phương đực to lớn mạnh mẽ nhất.

“Là ngươi.”

Thuật đoạt hồn do Medusa tạo ra lập tức được phát động!

Tinh thần lực khổng lồ của Hứa Chỉ bắt đầu mạnh mẽ thâm nhập vào trong đầu của khỉ Ma Phương. Nhưng mà, đi đôi với việc dùng tinh thần lực mạnh mẽ tiến vào, Hứa Chỉ phát hiện ra một chuyện rất kỳ quái. Đó là sau khi đoạt hồn, linh hồn của hắn giống như là đang tiến vào trong một không gian nhỏ.

“Linh hồn của các sinh vật bình thường đều là nằm ở trong đầu, còn linh hồn của quần thể này trời sinh đã ở trong một không gian nhỏ như vậy sao?”

Hứa Chỉ nhướng mày,

“Đây là đặc tính của quần thể khỉ Ma Phương sao?”

Lấy một không gian nhỏ trong đầu mình dùng làm nơi ký gửi ý thức và linh hồn?

Nếu vậy đầu óc của chúng nó mọc ra dùng để làm gì, dùng để chứa nước à?

Hứa Chỉ yên lặng thổ tào, còn cái không gian ý thức này lại là cái gì?

Thức hải? Linh đài?

Nơi cất giấu tinh thần? Đan điền?

Trong đầu của hắn có rất nhiều nghi vấn, trước đó hắn không hề phát hiện ra tính chất đặc biệt này của khỉ Ma Phương.

Loài sinh vật này kỳ lạ hơn rất nhiều so với loài trùng vượn, trời sinh đã là trụ cột của sinh vật siêu phàm.

“Từ từ! Nếu như linh hồn của sinh vật này trốn ở trong không gian tinh thần, vậy thì e là nó sẽ có thể chứa đựng một nguồn tinh thần lực rất mạnh, sẽ không dễ dàng bị tan biến.”

Hứa Chỉ hứng thú dâng trào, lập tức rót một lượng lớn tinh thần lực vào trong ‘đầu óc’ của nó.

Hứa Chỉ chính là vu sư có hình thể người khổng lồ vô cùng to lớn, tinh thần lực e là hơn gấp vạn lần so với vu sư cùng cảnh giới nhưng hình thể chỉ cỡ con kiến…

Oanh!

Ngay lập tức, hơn mười phần tinh thần lực nhỏ tràn vào trong cái không gian nhỏ kia. Dưới sự rót vào của tinh thần lực to lớn, vậy mà nó lại dần dần ngưng tụ lại thành một màn sương mù bán lỏng dày đặc, không thấy được cũng không đi vào được.

Nhưng mà, Hứa Chỉ chỉ cần cho vào thêm một chút tinh thần lực vào, thì sẽ lấp đầy đầu óc của nó.

“Loại sinh mệnh này, quả thực chính là vật dẫn xuất sắc nhất cho việc chiếm giữ linh hồn! Đúng là không theo lẽ thường một chút nào cả.”

Hứa Chỉ cười rộ lên,

“Lượng điện trong đầu thật sự rất nhiều, tuy rằng dùng xong thì sẽ không còn nữa. Nhưng loại dự trữ như thế này, chắc là có thể dùng làm pháo bắn, muốn phát ra cỡ trăm cái chiến tranh khí chùy loại nhỏ cũng không thành vấn đề.”

Như vậy liền bắt đầu thôi.

Hứa Chỉ suy nghĩ một lát, dùng một túi nhựa màu đỏ làm một cái dù nhảy loại nhỏ. Sau đó, nằm lên sofa nhỏ chợp mắt một lúc, tựa như đang đi vào cõi thần tiên, ý thức dần dần xâm nhập vào trong thân thể của khỉ Ma Phương.

Rầm!!

Ngay lập tức, thú cưng nhỏ ở trong vườn trái cây liền vỗ cánh bay vào phòng. ‘Khỉ Ma Phương’ dốc sức nhảy lên trên người nó để cho con chim đó cõng bay ra ngoài, bay lên bầu trời, bay trên toàn bộ vùng đất.

Một lúc sau.

“Đáp xuống dãy núi này đi, ta đã nhìn thấy đám kỵ sĩ loài người Albert. Vậy thì cứ từ nơi này mà đi vào thời đại ma dược kỳ lạ này đi…”

Con chim kỳ quái này dừng lại, chậm rãi xoay vòng trên bầu trời.

Soạt!!

Hứa Chỉ nhẹ nhàng tiêu sái nhảy xuống, nhanh chóng rơi xuống đại lục, bên tai truyền tới những tiếng rít rào kinh người của gió.

Rơi được một lúc, hắn mới từ từ bung dù nhảy ra.

Soạt…soạt!

Tốc độ rơi xuống nhanh chóng giảm lại.

Hắn huy động tinh thần lực để duy trì hình dạng của dù nhảy, bây giờ hắn mới quan sát vùng đất rộng lớn đang bị chiến tranh bao vây này.

“Ta lại tới rồi đây, giải quyết nguy cơ của vương quốc loài người Vidicimia chỉ là chuyện thứ yếu. Mục tiêu chính là lợi dụng sự chênh lệch thời gian này, ở lại trong thời đại ma dược để có thể hoàn toàn quen thuộc với sức mạnh của vu sư cấp bốn mà bản thân mới có được. Nhưng có lẽ cũng sẽ không ở đây lâu lắm.”

Trên bầu trời, Hứa Chỉ ngẩng đầu lên nhìn ánh mặt trời, từ từ sắp xếp lại mạch suy nghĩ.

Hắn sẽ lợi dụng sự chênh lệch về thời gian trong sa bàn, để làm quen một chút với sức mạnh của vu sư cấp bốn. Dù sao thì căn cơ của hắn vẫn còn quá ít, thời gian lại không đủ, không có sức mạnh là không được.

Phải biết rằng, đám người vu sư luôn theo đuổi chân lý và tri thức. Mà tri thức của hắn hoàn toàn không đủ để gọi là vu sư, thậm chí còn không bằng cả một vu sư cấp một, chỉ biết mỗi một chiêu là chiến tranh khí chùy.

Xoạt xoạt!

Trên bầu trời, một chiếc dù nhảy màu đỏ nhạt trong suốt đang chậm rãi rơi xuống. Dù nhảy được tinh thần lực dao động bao vây lại, tỏa ra ánh sáng mông lung, xuyên qua ánh mặt trời, lộ ra một màu đỏ quỷ dị.

“Đó là cái gì!?” Kỵ sĩ David cao lớn uy mãnh kêu lên.

Toàn bộ mọi người đều ngây cả ra. Trong núi non, tất cả

người trong quân đội còn sót lại thì áo giáp trên người đều rách nát, dần nhuộm thành màu đỏ tươi, ai cũng sững sờ ngẩng đầu nhìn lên.

Trên bầu trời trong xanh không một đám mây, không biết từ lúc nào, đã xuất hiện một cái ô hình nấm khổng lồ màu đỏ trong suốt. Dưới chiếc ô là một sinh vật hình người, cả người được phủ một bộ lông xù màu nâu đen, cơ thể thon dài, nhìn có vẻ hơi gầy gò. Trông giống như là một Bán Thú Nhân nhưng mà lại chưa từng thấy qua bao giờ.

Nhưng nhìn hắn càng giống Gilgamesh trong Thời đại Thần thoại của thời đại bộ lạc cổ xưa hơn. Bộ lông trên người hắn tràn đầy hơi thở của con người thời đại cổ xưa.

“Con người của bộ lạc siêu cổ đại?”

Tất cả mọi người ngơ ngác nhìn lên bầu trời, không biết phải làm gì.

“Phải cẩn thận, có lẽ là một loài Bán Thú Nhân hoàn toàn mới!”

Shirley chống thanh ma kiếm màu đen thon dài xuống đất, ngửa đầu lên nỉ non nói.

Hiện tại, vương quốc Bán Thú Nhân đã bộc phát ra rất nhiều kỹ năng không thể tưởng tượng được. Tuy rằng, không biết hiện tại nhân loại còn có thể chống đỡ được bao lâu, nhưng mà sinh vật lông mao hình người từ trên trời rơi xuống này, có lẽ cũng là một trong những con bài chưa lật của Bán Thú Nhân.

“Không cho phép hắn tới gần, giết hắn!”

Vẻ mặt Shirley vừa dữ tợn vừa điềm tĩnh.

Nàng là một ma kiếm sĩ, nhưng lại nhanh chóng buông ma

kiếm ra, tháo trường cung trên lưng xuống, đặt một mũi tên đen lên, chậm rãi kéo dây, một luồng ánh sáng lung linh từ từ phát ra, nhắm một cách cẩn thận, sau đó bắn nó lên bầu trời.

Vèo!!!

Mũi tên mang theo ánh sáng đỏ nhạt cắt qua không khí, bay thẳng về phía bầu trời.

Hứa Chỉ nhìn mũi tên nhọn hoắc đang hướng về cái trán của mình. Hắn vừa mới tới đã được nghênh đón bằng một trận chiến với vu sư, buộc hắn phải nghiêm túc suy nghĩ về biện pháp chiến đấu.

“Lúc này, không thể dùng chiến tranh khí chùy được, đó là vu thuật thành danh của Medea. Nó phổ biến ở tất cả các cảnh giới, uy lực cực kỳ khủng bố, nhưng lại tiêu tốn năng lượng quá lớn, đủ để tát cạn một phần năm tinh thần lực của một vu sư! Hiện tại, cần phải dùng một vu thuật hệ gió đơn giản nhất để đánh văng mũi tên đang tiến tới này, giảm bớt sự hao tổn tinh thần lực của ta khi tiến vào thế giới này. Dù sao, dùng một lần thì ít đi một chút. Bây giờ, ta dùng ‘Cơn lốc bảo vệ hình tròn’ mới là lựa chọn tốt nhất.”

Hứa Chỉ trầm ngâm trong chốc lát, nhẹ giọng mở miệng nói:

“Chiến tranh khí chùy.”

Oanh…Ầm ầm!

Trên bầu trời, cuồng phong gào thét, sóng gió cuộn trào. Một cái chùy to lớn chậm rãi hiện ra. Vô số sóng khí trong suốt tập hợp rồi ngưng tụ lại, mang theo âm thanh sắc bén vĩ đại vô cùng chấn động, phảng phất như là tiếng rít gì đó khó giải thích được.

Mọi người nhìn lên bầu trời, khuôn mặt đờ đẫn.

Vốn dĩ, trên bầu trời không một gợn mây, bây giờ mây lại gom lại đây càng ngày càng nhiều.

Chênh lệch giữa các cảnh giới to lớn tới như vậy sao? Thời đại này vẫn chưa xuất hiện vu sư cấp bốn, người mạnh nhất của bọn họ cũng chỉ là chiến binh cấp ba.

Với lại, hiện tại, hệ thống ma dược đã trở nên khá hỗn tạp, không còn tinh khiết nữa. Thế nên, cho dù là vu sư thuần bạo lực ở trong cùng một cảnh giới thì sức phá hoại cũng vượt xa hệ thống tu luyện của thời đại này.

Oành!

Gió lốc ập xuống.

Cái chùy to lớn mạnh mẽ đập xuống, dễ dàng làm nổ tung mũi tên nhọn hoắt đang bắn về phía bầu trời, khiến nó rơi xuống mặt đất.

Chương 178: Vì cái gì?

Ầm ầm ầm!

Cây cối rung lắc dữ dội, mặt đất chấn động, toàn bộ kỵ sĩ đều rung rung, trên mặt đất bỗng nhiên xuất hiện một cái hố to lớn cỡ một căn nhà.

Hứa Chỉ nhìn đám kỵ sĩ nhân loại đang rơi vào khiếp sợ, vẻ mặt tràn đầy kinh hãi trên mặt đất. Hai tay hắn nắm chặt dù nhảy, vẫn chậm rãi rơi xuống như cũ, trên mặt nở ra một nụ cười,

"Ở nơi này, rốt cuộc cũng không cần phải bó buộc tay chân nữa rồi, có thể yên tâm luyện tập vu thuật, không cần phải sợ có người tới thôn chúng ta đào cát nữa."

Đạp!

Hứa Chỉ nhẹ nhàng nhảy xuống, hơi quay đầu nhìn về phía mấy tên kỵ sĩ và kiếm sĩ đang kinh hãi kia.

Đám người Albert, David, Shirley đang gắt gao nhìn chằm chằm vào chính mình.

Hứa Chỉ nghĩ một lúc, rồi bắt đầu phá vỡ bầu không khí giằng co, "Quốc vương Wesley của các ngươi đâu?"

"Ngươi là ai?"

Vẻ mặt của Albert như là gặp phải đại địch.

Lúc này, cả người Wesley Đại Đế đang bị trọng thương, phải dùng băng vải bằng da thú màu đen để buộc chặt lại, được người hầu nâng đỡ, chậm rãi đi ra từ phía sau lều trại quân doanh,

“Không biết vị dũng sĩ này tìm ta, có chuyện gì sao?”

Hắn từng bước đi tới, không kiêu ngạo cũng không siểm nịnh.

“Wesley bệ hạ! Không cần đi ra....” Albert gấp đến độ kêu ra tiếng, vội vàng che ở trước người anh trai mình.

Mà Wesley lại vẫy tay, sắc mặt bình tĩnh, nho nhã ôn hòa.

Hắn biết rõ quái vật trước mắt này, nếu muốn giết hắn thì nơi này không ai có thể ngăn được.

“Có thể không tiến vào trong không?” Wesley trầm ngâm một chút, làm ra một động tác mời, Hứa Chỉ cũng không có cự tuyệt, liền theo vào trong lều trại.

Trong lều trại, quốc vương Wesley bình tĩnh ngồi xuống.

David, Albert tính tình nóng nảy nên bị yêu cầu chờ ở ngoài, chỉ có Shirley đi theo bên người.

Shirley cũng không có mặc áo giáp cồng kềnh, chỉ mặc một bộ đồ săn bó sát người màu nâu đen. Mái tóc dài màu trắng như tuyết được buộc lại phía sau lưng, dáng người hoàn mỹ quyến rũ. Tay nàng cầm một thanh ma kiếm, phía sau là một trường cung màu đen vài túi tên, vẻ mặt vô cùng cảnh giác.

“Đây là loại rượu lúa mạch đặc biệt ở vương quốc chúng tôi.” Quốc vương Wesley đưa lên một ly gỗ màu đỏ rượu.

Hứa Chỉ nhẹ nhàng nhấp rượu, mùi hương êm dịu đặc trưng lại mang theo nồng đậm vị bơ. Đúng là độc đáo xưa nay chưa từng có.

Quốc vương Wesley lẳng lặng nhìn chính mình.

“Ta tới là để giải cứu trận tai họa này cho nhân loại.” Hứa Chỉ nhìn về phía ánh sáng bên ngoài lều trại.

Quốc vương Wesley nhịn không được nói: “Ngươi là nhân loại siêu cổ?”

Hứa Chỉ không nói gì cả.

Wesley mừng rỡ như điên, bỗng nhiên cười to, “Trời không diệt vương quốc chúng ta. Nếu có thêm dũng sĩ cường đại như này, chúng ta nhất định có thể phá tan trùng vây, Đông Sơn tái khởi.”

Hứa Chỉ lắc đầu, “Không, ta không phải là tới để cứu các ngươi. Ta chỉ muốn ngươi đi theo ta một chuyến, đi gặp Vương của Bán Thú Nhân- Blohm.”

Wesley trầm mặc một lúc, rồi lên tiếng: “Ngươi điên rồi, muốn đi ám sát Vương của Bán Thú Nhân?”

Cả người hắn run rẩy, an ổn lại cảm xúc, hít sâu một hơi, trầm giọng nói: “Ta nguyện ý nhường lại vương vị, thoái vị làm tham mưu, phụ trợ ngươi đăng cơ! Vì nhân loại của ta quật khởi, hiện tại, chúng ta hẳn nên là nghĩ cách phá trùng vây....”

Hứa Chỉ ngây người ra một lúc, nói một cách đơn giản và rõ ràng: “Ta không cần vương vị.”

“Cái gì!?” Wesley cả kinh đứng lên. Người nam nhân trước mắt này thế nhưng lại dễ dàng cự tuyệt vương quyền cường đại nhất trên thế giới, thứ mà vô số người tha thiết ước mơ.

Hứa Chỉ cũng không có thời gian trì hoãn đây để trợ giúp phát triển văn minh. Hắn tới nơi này là còn có chuyện khác, đó là cần phải không để cho con người bị diệt sạch.

Chiến tranh có thể.

Suy thoái hay bị ức hiếp đều có thể.

Nhưng mà duy nhất là không thể bị diệt sạch. Không chỉ có con người mà Bán Thú Nhân cũng không được phép bị diệt sạch. Khó khăn lắm mới có được hai cái chủng tộc có trí tuệ, hắn còn ước gì nhiều thêm mấy cái, sao có thể sẽ để cho bọn họ tự mình hủy diệt?

Trên mảnh đại địa này không thể chỉ còn lại một chủng tộc có trí tuệ.

Là một thế giới siêu phàm mà chỉ có một chủng tộc trí tuệ thì quá là không phù hợp. Hơn nữa, nếu trên một mảnh đại địa không có cạnh tranh, không có thiên địch mà chỉ có một chủng tộc thì đây chính là nguyên nhân dẫn đến sự điên cuồng. Dù có cường thịnh đến mấy, rồi cũng sẽ đi vào cuồng vọng tự đại và đi tới hủy diệt.

Giống như thời đại của Gilgamesh vậy.

“Wesley, ngươi đi cùng ta.”

Hắn nhìn về phía Shirley bên cạnh, “Ta muốn mượn một con cự thú tọa kỵ Allah. Ta sẽ đi gặp mặt vị Vương của Bán Thú Nhân kia... Vào ngày này, ta sẽ thống trị hai đại vương quốc, trở thành quân chủ đại đế đời tiếp theo, trấn áp thiên hạ này.”

Shirley ngây người một chút, cắn răng gật đầu.

Nàng không biết sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng nếu không nghe hắn, có lẽ sẽ phải chết.

“Đi thôi.” Sau đó Hứa Chỉ cùng Wesley ngồi trên cự thú Allah, đi về phía vương cung.

Oanh!

Phía trên cự thú Allah, xung quanh là cuồng phong gào thét.

Ý tưởng của Hứa Chỉ đơn giản mà thô bạo.

Ta đâu có rảnh rỗi mà đi giúp nhân loại bọn hắn quật khởi?

Không rảnh.

Nhân loại quật khởi như thế nào là chuyện của bọn họ. Nếu như không có áp bách thì sẽ không thể đột phá.

Mà muốn giải quyết chiến tranh, biện pháp đơn giản nhất chính là triệu tập lại quốc vương của hai đại vương quốc, đánh bại họ. Sau khi trở thành quân chủ đại đế trên cả hai vị quốc vương kia thì có thể trấn áp thời đại, sau đó liền xong việc.

Wesley ở phía sau, nhìn về phía vượn người đầy lông ở phía trước, sắc mặt nháy mắt trắng bệch.

Điên rồi! Đều điên rồi! Vận mệnh của vương quốc con người sẽ như thế nào trong tay những người này đây!

Albert là người không màng đại cục! Mà dũng sĩ vượn người là huy vọng cuối cùng này cũng là như vậy! Không cần vương vị mà muốn trực tiếp xưng đế?

Quả thực phát rồ!!

Vương quốc con người không thể đoạn tuyệt trên tay ta được!

Bọn họ đều điên rồi, mà ta thì không điên!

Cả người Wesley bởi vì sợ hãi mà phát run.

Hắn không sợ hãi tử vong, nhưng sợ hãi này so với tử vong lại càng khủng bố hơn.

“Vì cái gì, vì cái gì lại muốn như vậy, các ngươi không thể nghe theo kiến nghị của ta sao!”

Quốc vương Wesley hùng tài vĩ lược nhất đương thời bỗng nhiên gầm lên, hoàn toàn bùng nổ, “Vì cái gì không quan trọng!

Các ngươi đều không có vũ lực, thế giới không phải các ngươi muốn là có thể thay đổi, các ngươi không có năng lực giao tiếp! Không có năng lực tính toán! Không có năng lực chính trị! Không hiểu được đế vương chi thuật! Thậm chí còn không có đọc qua đạo trị quốc của mấy vị quốc vương đời trước đã đúc kết lại...."

Hắn cuồng loạn, "Ngươi còn cuồng vọng tự đại! Muốn thành quân chủ đại đế đời kế tiếp? Buồn cười! Thật sự buồn cười! Kiến thức của ngươi quá mức nông cạn! Không có năng lực cân nhắc đại cục! Vì sao không nghe ta khuyên bảo!?"

Hắn nói xong lời cuối cùng, không cầm được gầm lên.

Albert đã như vậy... Liều lĩnh không màng đại cục, một hai phải trở về cứu hắn.

Mà kẻ điên trước mắt này... Càng thêm lỗ mãng!

Hắn từ nhỏ đã được giáo dục để trở thành đế vương tinh anh đời kế tiếp. Trên mảnh đất này, mấy trăm năm mới có được một vị quân vương hùng tài vĩ lược, trí tuệ trác tuyệt, am hiểu mưu tính như vậy.Nhưng hắn ta lại bị bao vậy bởi một đám người liều lĩnh, lại còn biến cục diện trở thành như vậy!

Chương 179: Tri Thức Là Gì?

“Ngươi nói xong chưa?”

Hứa Chỉ bình tĩnh, bỗng nhiên có chút cảm khái nhìn về phía không trung, “Thời đại này đã lưu lạc đến mức này rồi sao? Theo ta thì em trai Albert của ngươi thích hợp trở thành quốc vương hơn ngươi cả vạn lần. Tri thức của hắn phong phú hơn ngươi rất nhiều.”

Wesley Đại Đế hoàn toàn phẫn nộ, “Cái tên liều lĩnh kia?? Hắn căn bản không học qua tri thức để thống trị thiên hạ! Chỉ là một võ nhân ngu xuẩn! Không mang theo những người còn lại trốn đi nơi khác, lại còn xâm nhập vào vương đô cứu ta, chặt đứt hi vọng cuối cùng của nhân loại. Đây là quốc vương...mà ngươi nói sao?”

Hứa Chỉ nói: “Hắn là ngu xuẩn, không biết ẩn nhẫn. Nhưng ngươi có biết, quân chủ đại đế của các triều đại đều là võ nhân và là những người liều lĩnh, mà ngươi lại không phải.”

Wesley bỗng nhiên run lên.

“Muốn ta nêu ví dụ không?”

Hứa Chỉ dừng một chút, bỗng nhiên cười rộ lên, “Ngươi nói tri thức, vậy nó là cái gì? Là năng lực giở trò tâm tính? Là tài năng có thể khống thế cục thiên hạ? Là tâm trí hùng tài vĩ lược? Những cái đó.... từ trước đến nay đều không phải là tri thức.”

Wesley tức giận, nhịn không được tranh cãi: “Ta khổ đọc nghiên cứu qua《 Amyk pháp điển 》của quốc vương đời thứ nhất, đọc qua các bản tài liệu trân quý của Quang Minh Giáo Hội, còn nghiên cứu về lịch sử và các loại sách của vương quốc Bán

Thú Nhân. Thậm chí còn tinh thông tri thức thâm ảo mà cường đại nhất trên thế giới —đế vương học (thống trị một quốc gia). Trên thế giới sẽ không thể có người nào có thể uyên bác hơn so với ta. Thế nhưng ngươi lại nói đó không phải là tri thức? Vậy tri thức là gì!"

"Ngươi thật sự tinh thông đế vương học sao?" Hứa Chỉ bình tĩnh nói: "Vậy đế vương học của các quân chủ đại đế thời cổ đại là cái gì?"

Wesley sửng sốt, lại lâm vào trầm mặc.

Hứa Chỉ bỗng nhiên cười nói: "Tri thức của bọn họ khác với ngươi..... Tri thức của bọn họ là chân lý! Mà tri thức đó luôn được xem là tiêu chuẩn duy nhất của quân chủ đại đế từ trước đến nay, không thể phủ nhận. Mỗi một thế hệ quân chủ đại đế đều có tri thức uyên bác, siêu việt hơn người bình thường rất nhiều."

Thanh âm Hứa Chỉ xa xưa, giống như một hiền giả thời cổ đại đang cảnh tỉnh hậu nhân vậy, giống như Thần Trí Tuệ năm đó chỉ dẫn chân lý cho phàm nhân trên mặt đất. "Quốc vương loài người Wesley thân ái..."

"Lương thiện, từ trước đến nay chưa bao giờ là tôn chỉ của các vị quân chủ đại đế. Dù chính sách của Gilgamesh có tàn bạo, nhưng người trong thiên hạ không có ai dám nghịch phản."

"Dùng thiện trị thiên hạ, cũng không phải là con đường mà quân chủ đại đế nên đi. Năm đó Luyện Kim Đại Đế trị thế, trăm năm không thượng triều! Mặc kệ chuyện quốc gia đại sự, hơn phân nửa năm thang ông ta đều đắm mình trong phòng luyện kim. Một lần bế quan chính là mấy chục năm, tất cả đều để cho nữ vu dưới trướng trị thế, thiên hạ có người dám phản sao? Thời thượng cổ vẫn luôn thái bình thịnh trị!!"

Ánh mắt Hứa Chỉ sáng quắc, nói năng có khí phách, "Tiêu

chuẩn để trở thành quân chủ đại đế.....là chân lý duy nhất! Mỗi một vị hoàng đế cổ đại đều sở hữu một sức mạnh to lớn có thể trấn áp tất cả, chỉ cần bọn họ sống ở nơi đó đã chính là một thời đại rồi! Bọn họ ngã xuống, đó là kết thúc của một thời đại!"

Đầu Wesley Đại Đế ầm ầm chấn động.

Hứa Chỉ từ từ nói: "Ha ha ha..... Một con kiến tồn tại nhỏ bé lại đi cười nhạo người lấy chúng thần vĩ đại trên bầu trời làm mục tiêu, cười nhạo kiến thức của các vị đại quân chủ đại đế là nông cạn, là kẻ liều lĩnh. Wesley, thời đại chân chính đáng thương chính là thời đại này của các ngươi a."

Trong đầu Wesley trống rỗng, như thể đã mở ra được bức màn về thời cổ đại tráng lệ, như thể nhìn thấy các vị quân chủ đại đế cổ đại đứng trên đỉnh của thế giới.

Ầm ầm ầm!

Vừa nói chuyện, cự thú Allah đã dần dần bay ra khỏi núi non, tiến vào bên trong vòng vây.

Vô số Bán Thú Nhân điên cuồng xông đến, tay cầm trường mâu, trường côn, hơn nữa còn có người nhổ cả cây đại thụ, âm thanh gào rống rung trời!

"Chiến tranh khí chùy."

Một tiếng va chạm vang lên, không khí bỗng ngưng tụ, một thanh Chiến tranh khí chùy nhanh chóng được ngưng tụ, hung hăng đánh về phía trước.

Xôn xao!

Thú triều ùn ùn kéo đến, chiến chùy phảng phất như đã đánh nát một khe lớn trên mặt đất, vô số Bán Thú Nhân đang sống sờ sờ bị đánh trúng, miệng phun máu tươi và bay ngược ra ngoài.

“Này.... Đây là?”

Wesley Đại Đế nhìn này một màn như thần thoại này, đôi mắt trừng to, lần đầu tiên hoàn toàn thất thố.

Lý niệm từ nhỏ đến lớn của hắn phảng phất bị phá vỡ. Trong lòng hung hăng run lên, dường như có cái gì đó đang dần nảy sinh, “Đây là tri thức cần thiết để trở thành một thế hệ quân chủ đại đế có thể trấn áp thiên hạ sao?”

“Đúng vậy, đây là chân lý của ta, chân lý duy nhất.” Hứa Chỉ bình tĩnh nói, “Ngươi nhìn cho kỹ...”

“Chiến tranh khí chùy.”

Ầm ầm ầm!

Lại một con đường lớn bị oanh kích.

Cự thú Allah theo khe rãnh cực đại mà đi tới, dọc theo đường đi tất cả Bán Thú Nhân đều bị đánh cho bay ngược trở ra, thẳng đến vương cung Vidicimia.

Hứa Chỉ cưỡi cự thú, mang theo quốc vương loài người đi trong vạn quân mà giống như đang tản bộ trong sân vắng vậy. Một thanh âm xa xưa truyền đến, “Ta đến mảnh đất này cũng là muốn cảnh tỉnh một số người trên mảnh đất này- những kẻ buồn cười cho rằng có thể dựa vào mưu trí là có thể thống trị thiên hạ.”

Ầm vang!

Ước chừng nửa giờ, Hứa Chỉ cũng đã đánh ra hơn hai mươi phát Chiến tranh khí chùy, một đường đẩy ngang khắp mặt đất mà đến. Nếu từ không trung nhìn xuống thì có thể thấy toàn bộ mặt đất giống như hung hăng bị xe lửa đẩy ra một con đường rộng lớn bằng bùn đất vậy.

Đạp đạp.

Cự thú Allah dừng ở cửa vương cung.

Bán Thú Nhân ở hai bên thế nhưng lại không hề tập kích, mà bình tĩnh đứng ở hai sườn, phảng phất như đang chủ động mở rộng cửa.

“Blohm, thế nhưng lại không có trốn?”

Hứa Chỉ kinh ngạc nhảy xuống cự thú Allah, mang theo quốc vương con người Wesley, mạnh mẽ đi vào bên trong.

Hai bên sườn là một đội Bán Thú Nhân tinh anh, thân khoác áo giáp da màu đen, tay cầm vũ khí, ánh mắt nhìn thẳng về phía trước.

“Đều là những Bán Thú Nhân tinh anh có thể lấy một địch mười.” Quốc vương Wesley thấp giọng nhắc nhở.

Hứa Chỉ đi vào trong vương điện vương quốc của loài người.

Bầu không khí trang nghiêm, hai bên là các đại thần của Bán Thú Nhân và các thủ lĩnh của các bộ tộc lớn.Trên vương tọa trạm trổ phù điêu màu đen tinh xảo có một Bán Thú Nhân cao lớn uy vũ đang ngồi, duỗi ra cánh chim màu xám, móng tay sắc bén. Đây chính là Vương của Bán Thú Nhân- Blohm.

“Dũng sĩ, hảo vũ lực.”

Blohm ngồi ở trên vương tọa, lớn tiếng vỗ tay tán thưởng.

“Ta thấy ngươi cả người lông lá, nếu so với nhân loại thì ngươi càng giống Bán Thú Nhân hơn. Ta xem ngươi và con người không có bất luận quan hệ lợi ích gì cả, tại sao lại chinh chiến thay bọn họ? Không bằng tới dưới trướng của ta, ta sẽ phong cho ngươi làm: Đệ nhất dũng sĩ Bán Thú Nhân.”

Ánh mắt Blohm nóng rực, “Ta sắp thống trị thiên hạ. Trên thế gian lại này sẽ không còn con người, chỉ còn lại Bán Thú Nhân chúng ta, quyền thế và mỹ nhân đều mặc cho ngươi hưởng dụng. Ngươi mang Wesley Đại Đế đến là vì để lĩnh thưởng phải không?”

Cả người Wesley Đại Đế hơi phát run, nhìn các đại thần hai bên, không khỏi đứng ra phía sau Hứa Chỉ.

Hứa Chỉ ngây ra một lúc, nhịn không được cười rộ lên, “Blohm, ai cho ngươi ngồi trên vương tọa này? Xuống dưới cho ta, ta mang Wesley đến, là muốn hai đại vương quốc thần phục. Ta sẽ trở thành quân chủ đại đế của thời đại này.”

Sắc mặt Blohm cứng đờ.

Quân sư Bán Thú Nhân Dwarf ở bên cạnh nhịn không được đứng ra, lớn tiếng quát: “Quốc vương của chúng ta tôn kính ngươi nên mới gọi ngươi một tiếng dũng sĩ! Ngươi lại nói là bất kính với ngươi, vậy ngươi là cái thứ gì?”

Mấy dũng sĩ Bán Thú Nhân cao lớn uy mãnh xung quanh cũng cười lạnh.

“Ỷ vào mình là cấp bốn liền dám giết tới nơi này của chúng ta sao?”

“Không biết vương tộc Bán Thú Nhân của chúng ta là nhân yêu thân chim, trời sinh đã có kịch độc, có thể độc chết Vu sư cấp bốn cổ đại à?”

Chương 180: Messiah Quân Chủ Đại Đế

Bọn họ không phải là không tu luyện, thậm chí hiện tại người mạnh nhất đã đến cấp ba. Dù cho là cấp bốn nhưng nếu đã giết tới nơi này thì chắc chắn thể lực sẽ không còn bao nhiêu nữa.

Bọn họ nắm chắc thắng lợi.

Hứa Chỉ nhìn về phía xung quanh, nhịn không được mà bật cười.

“Chiến tranh khí chùy.”

Oanh!

Trong nháy mắt, khí lượng cuồn cuộn bốc lên, mặt đất bị đánh ra một khe lớn, toàn bộ vương điện bị hung hăng đánh phá, đổ nát hơn phân nửa.

Hứa Chỉ tiến một bước về phía trước.

“Chiến tranh khí chùy.”

Oanh!

Vô số Bán Thú Nhân bị bay ngược ra ngoài, toàn bộ đại điện nháy mắt trở nên vỡ nát.

Hứa Chỉ lại bước thêm một bước, tới gần vương tọa của Blohm.

“Thích khách to gan!!!” Hai thị vệ tránh trong bóng tối lập tức

ra tay. Thì ra là hai cái đấu sĩ cấp ba, bọn hắn xông tới với một khí thế cực kỳ khủng bố.

“Chiến tranh khí chùy!”

Oanh!

Hai cận vệ mạnh nhất bên người nháy mắt phun ra từng ngụm máu tươi, hung hăng bay ra ngoài.

Cuối cùng Hứa Chỉ cũng đi đến trước vương tọa của Vương của Bán Thú Nhân- Blohm.

“Chiến tranh khí chùy.”

“Chiến tranh khí chùy.”

.....

Từng luồng khí chùy khổng lồ được ngưng tụ từ không trung, giống như là tinh thần lực vô cùng vô tận vậy. 30 cái Chiến Tranh khí chùy được đồng thời phát động.

Toàn thân Hứa Chỉ được bao phủ bởi vô số làn sóng khí. Mái tóc dài màu đen của hắn tung bay, tựa như vặn vẹo thiêu đốt. Khí thế vô hình hội tụ ở sau lưng hắn và những làn sóng khí kia giống như áo choàng của hắn. Chiến chùy mạnh mẽ bao phủ toàn bộ đại điện.

“Nguồn lực lượng cuồn cuộn vô tận này... Thật sự là người sao?”

Sắc mặt của Bán Thú Nhân ở đó đều trắng bệch, thất hồn lạc phách.

Khí thế hủy thiên diệt địa kia, không chỉ trong khoảnh khắc phá nát toàn bộ vương điện mà còn làm cho mọi người chấn động thật sâu.

Cả người Blohm cũng run lên, nhìn 30 bính Chiến Tranh khí chùy gần trong gang tấc, chồng lên nhau. Hắn có thể cảm nhận được sóng gió khủng bố quét qua để lại từng đạo dấu vết sắc bén trên mặt mình.

Trong nháy mắt, trong đầu hắn hiện lên ngàn vạn loại âm mưu và suy nghĩ, nhưng trước loại lực lượng chênh lệch khủng bố trước mặt này thì cũng không thể làm nên chuyện gì.

“Bán Thú Nhân, lựa chọn thần phục.”

Hắn cuối cùng, chậm rãi khom lưng, quỳ xuống.

Trong nháy mắt mà Blohm quỳ xuống, Bán Thú Nhân xung quanh đều trầm mặc, nội tâm có vô số phức tạp và chua xót. Rõ ràng là chỉ còn một bước cuối cùng là Bán Thú Nhân có thể đi đến vinh quang, nhưng mà tất cả đã bị chôn vùi trong đám đá lửa này.....

Giờ phút này, tất cả Bán Thú Nhân đều hiểu rõ, người đại diện tối cao cho quyền lực của vương quốc Bán Thú Nhân quyền khuất phục nghĩa là trong tương lai vương quốc Bán Thú Nhân sẽ thần phục dưới chân sinh vật khủng bố này.

Mà Wesley Đại Đế bên cạnh cũng tràn đầy kinh hãi mà nhìn thân ảnh đứng trong vương điện kia.

Một người có thể áp đảo hai đại vương quốc a!

Wesley đọc sách rất nhiều, tất nhiên cũng đã xem qua các văn hiến thần thoại cổ đại. Đây hắn không phải là trình độ cấp bồn, bằng không đã sớm bị kiệt sức rồi.

Căn cứ vào việc Shirley lén giao lưu với hắn, mặc dù hơi thở không mạnh nhưng với vu thuật tinh thần cấp bốn lại đánh ra được hơn 60 phát Chiến Tranh khí chùy. Điều này ngay cả cấp năm cũng rất khó làm được!

Chỉ có thể là cấp sáu Truyền Thuyết.

Cho dù thời điểm là văn minh cổ đại cường thịnh nhất thì cấp bảy Sử Thi chính là quân chủ đại đế, còn cấp sáu Truyền Thuyết cũng đã đủ để trấn áp một phương của quốc gia, là lực lượng cực kỳ cường đại....

Huống chi là hiện tại, mạnh nhất trong bọn họ chỉ là cấp ba!

Hứa Chỉ nhìn về phía xung quanh, sắc mặt vô cùng bình tĩnh, "Ta tên là Messiah. Bắt đầu từ hôm nay, ta sẽ là quân chủ đại đế, trấn áp thiên hạ, hai đại vương quốc phải tôn kính ta."

Hứa Chỉ dứt lời, xoay người định rời đi.

Tất cả mọi người sững sờ tại chỗ, không ngờ tới màn này.

Đi đến áp đảo hai đại vương quốc, trở thành quân chủ đại đế, không đăng cơ, thành lập vương điện, thống trị thiên hạ sao?

Mà là quay đầu rời đi?

"Messiah quân chủ đại đế, người tại sao lại rời đi! Người muốn đi đâu?" Cả người Blohm phát run, thất hồn lạc phách, đứng ở phía sau, khàn giọng hét lên. Hiện tại đã có người thực hiện mộng tưởng của cả đời hắn, nhưng lại một chút cũng không quý trọng, mà là xoay người rời đi.

"Ta đi tìm chân lý." Hứa Chỉ nhẹ giọng trả lời.

"Chân lý?"

Blohm đột nhiên thất thanh, đại thần Bán Thú Nhân xung quanh cũng lâm vào mê mang.

Hứa Chỉ vẫy tay với mọi người phía sau, thân ảnh thon dài dần biến mất ở cửa.

“Chỉ cần ta còn ở trên đời này một ngày thì ta chính là Messiah quân chủ đại đế của thời đại. Vẫn có thể trấn áp hai đại vương quốc, cho nên không được làm càn.”

.....

“Đơn giản mà thô bạo.”

Xung quanh là cây cối tươi tốt và yên tĩnh, Hứa Chỉ cưỡi cự thú Allah chậm rãi đi về phía trước. Hắn duỗi tay hái xuống một quả dại màu hồng nhạt trên cây, hung hăng cắn một ngụm, “Tiêu chảy cũng không sao, khó có lần đi vào thế giới này, có độc hay không có độc, đều phải ăn một lần.... Dù sao độc cũng không chết ta được, ta hiện tại sẽ bắt đầu học vu thuật. Đầu tiên ta sẽ học ‘tắm gội mùa xuân ’ của nữ vu mùa xuân, để khôi phục lại thân thể.”

Hứa Chỉ là một người thích ăn uống, đã phát hiện ra hương vị trên mảnh đại lục mới này đã phát triển đến tận ngày nay và tương đối độc đáo, “Chỉ cần ta trở thành quân chủ đại đế, trấn áp hai đại vương quốc, bọn họ sẽ không dám có hành động quá lớn.”

Theo Hứa Chỉ việc Bán Thú Nhân phát động chiến tranh đối với con người quả thực buồn cười.

Nếu là thế giới cấp thấp thì có thể chấp nhận được việc dùng mưu kế và binh lực to lớn để lục đục với nhau, bày mưu lập kế, xâm lược quốc gia đối phương.

Nhưng nơi này đã là thế giới cao hơn và siêu phàm hơn rồi đấy.

Dùng nhiều binh lính và quân đội thì có ích lợi gì?

Từ xưa đến nay, đều là một người đã có thể trấn áp thiên hạ. Thậm chí Medusa năm đó đã một mình đi tới vương quốc Babylon, một mình đứng trên vương điện Babylon, trấn áp toàn bộ quốc gia.

Lại không nghĩ đến, hai trăm năm sau, bọn họ thế nhưng đã xuống dốc đến nỗi đã bắt đầu dùng mưu kế buồn cười, số lượng binh lính, chuyển hóa Bán Thú Nhân, dựa vào chiến thuật biển người để xâm lược quốc gia khác.

Thế giới đã trở nên bình thường.

"Đi nhầm đường, như vậy là không tốt. Nếu đã sáng lập ra hệ thống ma dược thì nên đi theo con đường bản lĩnh của cá nhân."

Hứa Chỉ bình tĩnh cúi đầu rút ra một cây nấm màu đỏ rực, nhét vào trong miệng, chậm rãi nhai nuốt, sau đó nỉ non, "Sau trận này sẽ phát triển lực lượng cá nhân một lần nữa. Trong hai đại vương quốc hẳn là sẽ xuất hiện cường giả nổi bật, thậm chí quân chủ đại đế đời sau, hoàn toàn có thể phát triển thời đại Ma dược."

Có lẽ từ đây sẽ phát sinh một thời đại sáng chói.

Nếu như đã giải quyết xong mâu thuẫn này, Hứa Chỉ cũng nhẹ nhàng đi rất nhiều, yên lặng cưỡi cự thú Allah đi về phía trước, "Sau khi đi vào thế giới này, ta luôn bận rộn vì mấy chuyện kia. Giờ ta đã có thể đi tu luyện, củng cố cảnh giới Vu sư kia, trở thành một Vu sư chân chính."

Tới mảnh đất này, Tạo Vật Chủ đã đi du lịch một chuyến, thả lỏng thể xác và tinh thần một chút, bổ sung những tri thức còn thiếu, trở thành một Vu sư cấp bốn chính hiệu. Đây mới là nguyên nhân chủ yếu.

Nếu không, Hứa Chỉ căn bản là không dám tiếp tục tăng lên cảnh giới Vu sư, bởi lẽ lâu đài xây trên không thường không vững chắc.

"Đi thư viện quốc gia một chuyến, đọc sách ở đó đi, bổ sung thêm chút kiến thức từ sách Luyện kim cấp bốn hay sách Vu thuật gì đó cũng được."

Hắn đáp xuống từ trên người cự thú Allah, duỗi eo, yên lặng đi về phía trước, phảng phất mang lại cảm giác tiêu sái, “Nhân tiện du lịch luôn, nếm thử mỹ thực của thế giới khác xem sao.”

Bốn ngày sau, tại thư viện Vidicimia, nhiều thêm một quái nhân khoác áo choàng thần bí.

Kẻ thần bí vẫn luôn đọc sách ở chỗ này. Mỗi ngày đều đúng 7 giờ sáng là đến, 6 giờ đúng thì rời đi, liên tục như vậy trong mấy năm.

……

Trong lịch sử lâu dài kia, Messiah được hậu nhân coi là quân chủ đại đế thần bí nhất trong toàn bộ trong lịch sử. Hắn trấn áp thiên hạ, lại cơ hồ không lộ diện trước thế nhân, phiêu bạt khắp nơi, chu du thế giới, yêu thích mỹ thực, thích nhất ăn trái cây và uống rượu ngon. Mọi người chỉ có thể phát hiện ra dấu chân của hắn.

Thậm chí dân gian còn có lời đồn: Nếu gặp được Messiah đại đế, dâng lên rượu ngon và mỹ thực, sẽ được ban cho kỳ ngộ, từ đó có thể tung hoành thiên hạ.

Nhưng mặc kệ nó được miêu tả thế nào trong dã sử thì chung quy lại chính sử sẽ không lừa được người. 《 Tân Thần lịch 》 ghi lại:

【Năm 219, vương quốc Bán Thú Nhân xâm lấn vương quốc của con người. Có một người được thế nhân xưng là “Messiah quân chủ đại đế, chưởng quản ngao du và rượu ngon” xuất thế, trấn áp hai đại vương quốc sau đó nhẹ nhàng rời đi 】

Chương 181: Kinh Mạch Và Đan Điền (1)

Đang đang đang. . .

Chuông đá ở tháp trung tâm vang vọng khắp cả bầu trời.

Hứa Chỉ từ trên giường mở hai mắt ra, đánh răng rửa mặt, đứng dậy đến trước cửa sổ. Hắn mặc vào áo khoác màu đen, đội nón lá rộng vành, xuống lầu ăn, sau đó đi tới thư viện.

Thành phố Murdoch là một trong ba thành phố lớn của Vương quốc loài người.

Nổi tiếng là một thành phố mỹ thực cổ xưa, thư viện cổ đại khổng lồ nhất đã được thành lập ở nơi này, thu thập đầy đủ toàn bộ sách vở của thời Vu sư cổ đại.

Mặc dù phương diện luyện kim dược tề gần như đã bị thất lạc, nhưng vẫn còn một số ghi chép về vũ khí luyện kim, nhưng các cuốn sách về hệ thống tu luyện của Vu sư thì gần như đều đầy đủ hết.

Chẳng qua ở thời đại này, những sách này đều là sách bỏ đi, bởi vì không người nào có thể tu luyện.

Qua hơn mười mấy phút, tại một khúc quanh ở cuối đường phố là một thư viện với cổng hình vòm mở ra. Hai bên cửa có những cột đen điêu khắc tinh xảo, một lão nhân ngồi trên bàn trước kệ sách màu vàng cổ, đang cầm một kính hiển vi cổ đại màu đen để nghiên cứu.

"Tiểu Lâm, còn đang nghiên cứu kính hiển vi này a." Hứa Chỉ

chậm rãi bước vào.

Công nghệ làm kính hiển vi không phải là điều mà hiện tại có thể làm được.Tròng kính được tinh luyện từ nhựa cây, nhưng dụng cụ luyện kim cần độ chính xác cao, không có Vu sư sở hữu tinh thần lực khổng lồ thì không có biện pháp phục chế.

Đồ chơi này đã là vật phẩm quý giá.

Cái năm hắn đi tới nơi này, Lâm Cách còn rất trẻ tuổi. Chẳng qua là ngày này qua ngày khác, chàng trai trẻ tuổi năm đó cũng đang dần dần già đi, lấy vợ sinh con, biến thành Lâm Cách lão nhân như bây giờ.

Hứa Chỉ cầm ra một cuốn sách Vu sư thật nặng và phong phú về trường phái nắm đuôi rắn, đi tới trên bàn đọc.

Trường phái Vu sư nắm đuôi xà là trường phái Vu sư bí truyền nổi tiếng ở thời đại Luyện Kim Đại Đế.

Bởi vì những cuốn sách của thế giới Vu sư được thu thập năm đó, các loại bí truyền, sách quý, cũng có thể tùy tiện tìm thấy ở chỗ này.

Cái thư viện ở thế giới này, cũng không quy định là không thể nói chuyện. Ngược lại nơi này trở thành nơi giao lưu của rất nhiều người, nơi tụ tập nói chuyện trên trời dưới đất.

"Lát nữa ta phải đi thành phố cũ Bai Dunhan, nơi đó có cửa hàng ma dược mới khai trương, có ma dược bậc hai cho võ sĩ, đi xuống nhìn xem một chút." Có mấy người đàn ông đang thảo luận.

"Không được, chờ một chút, ta còn muốn đi sân huấn luyện võ sĩ của trường phái Vogg." Một người đàn ông khác có chút tiếc nuối, "Đáng tiếc, ta muốn theo danh sách chức nghiệp 'Ma kiếm sĩ ', thế nhưng phải gia nhập đội bảo vệ tuần tra quốc gia."

"Những năm này, Messiah Đại Đế vẫn dạo chơi như cũ. Nhưng mà nghe nói bảy năm trước, người đã từng đi qua hai đại vương quốc một lần, trấn áp tất cả những thanh âm bất hòa."

Messiah quân chủ đại đế. . . .

Những người trẻ tuổi kia không khỏi khát khao. Vị quân chủ đại đế thần bí nhất trong truyền thuyết, không thống trị thiên hạ, mà tiêu sái đi khắp lục địa.

"Nghe nói, ở tiền tuyến của hai đại vương quốc còn tiến hành cuộc chiến tranh nhỏ, đánh nhau rất khốc liệt. Người được khen là 'Khiên chính nghĩa của kỵ sĩ'- Albert là võ sĩ mạnh nhất của loài người, đã đột phá võ sĩ cấp bốn, nhưng vẫn bị Blohm đâm trọng thương, ngực thủng một lỗ thủng to, còn trúng kịch độc, mọi người cho là hắn chắc chắn sẽ chết, ai ngờ hắn lại sống lại, trở thành chức nghiệp 'Kỵ sĩ Tử Vong'."

Chung quanh đều thảo luận sôi nổi ở đây.

Đây là một cái chức nghiệp mới —— Kỵ sĩ Tử Vong.

Phải biết rằng những năm qua không phải là không có người thử nghiệm tạo ra chức nghiệp mới. Nhưng mà có đến một trăm bảy mươi ba loại ma dược, phải lựa chọn bảy loại trong số đó để tiến hành dung hợp, còn phải dựa theo thứ tự nhất định, cơ hồ có thể tạo thành vô số loại.

Không có ai không ước mơ mình có thể dung hợp ra một cái chức nghiệp ẩn giấu cường đại, đi tới đỉnh cao.

Bao nhiêu năm trôi qua "Ma dược học" đã được hình thành, ma dược sư thăm dò chân lý của phương diện này, sau khi trải qua mấy ngàn loại dung hợp thất bại, cũng coi như khai phá ra một số chức nghiệp mới.

Nhưng đều không có ngoại lệ, hoặc nhiều hoặc ít vẫn có thiếu

sót, không thành thục mạnh mẽ như chức nghiệp Võ sĩ. Hiện tại lại xuất hiện một chức nghiệp ẩn giấu mới "Kỵ sĩ Tử Vong", nghe nói so với chức nghiệp Võ sĩ còn mạnh hơn gấp mấy lần, mọi người không khỏi thán phục.

"Ta muốn có được cách điều chế ma dược "Kỵ sĩ Tử Vong". Nếu như ta có thể có được, khẳng định sẽ một bước lên trời."

"Nghe nói, vốn dĩ Albert nắm giữ cách điều chế một chức nghiệp càng thần bí hơn là 'Tử linh pháp sư'. Nghe nói có liên quan đến cái chết, hắn dựa vào dung hợp chức nghiệp "Võ sĩ" với "Tử linh pháp sư", mới xuất hiện chức nghiệp mới này, sống lại một lần nữa."

"Tử linh pháp sư? Vừa nghe liền cảm thấy rất chờ mong a, rất giống các vị Vu sư cổ đại cường đại ở thời đại Babylon cổ xưa."

"Hừm! Nghe nói quốc vương Bán Thú Nhân Blohm tập kích Albert chính là vì muốn đạt được cách điều chế chức nghiệp 'Tử linh pháp sư '. Nghe nói Albert là võ sĩ mạnh nhất của loài người, còn gặp phải tập kích, không chỉ có Bán Thú Nhân mà cả nhân loại chúng ta cũng. . . ."

Sắc mặt Hứa Chỉ vẫn bình tĩnh như cũ, yên lặng nghiền ngẫm cuốn sách trước mặt, "Đã qua hơn hai mươi năm, ta đã hoàn toàn đã lĩnh ngộ xong hết hệ thống nguyên tắc của Vu sư, bên trong cũng đã đuổi kịp, thậm chí đã tới độ cao lĩnh vực Truyền Thuyết thông thường."

Nền văn minh Vu sư đã từng đi tới đỉnh cao giờ đã bị diệt vong. Bây giờ hắn đi vào để học tập hệ thống Vu sư trưởng thành, hấp thụ toàn bộ tinh hoa trong ngàn năm qua của bọn họ, hiện tại đã không sai biệt lắm.

Hắn chỉ là dùng hơn hai mươi năm.

Tinh thần lực của hắn mạnh mẽ, là anh hùng của trùng tộc, là một sinh mệnh của cấp độ sống tối cao, tự nhiên sẽ lĩnh ngộ cực nhanh.

Hơn nữa, những Vu sư khác đều phải tu luyện, hơn hai mươi năm qua hắn hoàn toàn không có tu luyện minh tưởng, chỉ là liên tục học tập kiến thức, luyện tập vu thuật.

Cũng coi là chịu đựng được cô quạnh, tâm cũng lắng đọng hơn.

Dẫu sao hắn vô cùng rõ ràng, lực lượng cần tích lũy kiến thức vô tận, không có đầy đủ nội tình thì định trước là sẽ không cách nào đi được một cách dài lâu.

Cũng dĩ nhiên, đắm chìm trong biển sách, thời gian trôi qua nhanh vô cùng. Nghiên cứu chân lý, thật sự sẽ gây nghiện, khiến cho người ta say sưa cùng si mê trong đó, cảm thấy mười phần thích thú.

Chớp mắt một cái thời gian liền trôi qua.

Trong khoảng thời gian này, hắn phát hiện ra mình dùng não bộ quá độ, cả lông tóc cũng đều bị trụi mất không ít.

Dĩ nhiên, nguyên nhân chủ yếu trong này là cùng với việc hắn không ngừng trở nên mạnh mẽ, giống như đang chủ động tiến hóa, dần dần mất đi lông tóc, lộ ra bộ dáng tóc đen mắt đen.

Về phần tiền tài, cứ vài năm hắn lại đi một chuyến tới vương cung của hai đại vương quốc, luyện tập một chút vu thuật, hơn nữa lấy một chút kinh phí hoạt động.

Còn có một nguyên nhân khiến kiến thức Vu sư của hắn tiến bộ nhanh đó là hắn ngoài việc đọc sách ở thư viện ra, còn luyện tập vu thuật ngay tại đó.

Tương đương với một Vu sư có năng lượng vô hạn lại gia tăng thêm đặc thù.

Mỗi một lần không có năng lượng, hắn sẽ đến sát biên thế giới, để cho bản thể sạc điện cho chính mình.

"Sạc điện trong hơn ba mươi năm, tinh thần lực của ta- người khổng lồ Vu sư đã tương đương với lượng dự trữ của gần mười ngàn Vu sư cấp bốn bình thường.

Nhưng nó cũng đã sắp bị ta tiêu hoa hết, có thể tưởng tượng được điều này kinh khủng tới mức nào."

"Trình độ kiến thức của ta bây giờ, đã là Vu sư cấp sáu Truyền Thuyết, thậm chí có thể so với Vu sư Sử Thi bình thường. Nhưng mà so với những người như Medusa, Luyện Kim Đại Đế, Elmin thì tình hình bên trong khẳng định còn kém xa."

Hắn lật từng trang sách, yên lặng trầm ngâm, "Cũng coi như hoàn thành nền tảng của Vu sư, có thể yên tâm tiếp tục tăng lên cảnh giới. Vu sư cấp bảy tiếp theo sẽ không sợ cảnh giới không ổn định. Nhưng mà bọn họ có thể sáng lập ra từng vu thuật, cảnh giới, còn ta thì sao?"

Chương 182: Kinh Mạch Và Đan Điền (2)

Không nói đến Vu sư đỉnh cấp, cảnh giới cấp bảy Sử Thi, rất nhiều Vu sư cấp sáu Truyền Thuyết sáu đã từng đứng đầu trường phái Vu sư, học viện, dùng kiến thức bên trong để sáng lập ra vu thuật dự trữ mới.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, "Như vậy, liền bắt đầu thử nghiệm cho con khỉ Ma Phương này đi, mở ra một con đường với nguyên lý cơ bản! Coi như là hành trình ‘ Bế quan thi lên thạc sĩ ' của ta, có thể giao ra một cái đáp án hài lòng."

"Phải rời đi."

Hắn đi tới lầu cuối thư viện, đi xuống nhìn ra xa cả thành phố của nhân loại.

Chính là thời kỳ hắc ám, vô số đèn nhựa cây vàng nhạt như sao lốm đốm đầy trời, tụ tập khắp ở dưới đường phố.

...

Một tháng sau, Hứa Chỉ đổi một chỗ tử trạch.

Trong hầm trú ẩn, một đám quần thể khỉ Ma Phương "mượn" từ lò rèn của vương quốc loài người đã bắt đầu sinh sôi, xếp thành từng hàng tường gạch màu đen, miệng giương to như chậu máu, hết sức dữ tợn.

"Ta giống như Vu sư tránh ở bên trong tháp cao."

Hứa Chỉ không ngừng múa bút, viết xuống một ít ghi chép về

thí nghiệm của mình,

"Mở ra một con đường không phải là dễ dàng. Năm đó, ba nữ vu đã phải trải qua không biết bao nhiêu đau khổ mới nghiên cứu ra sinh vật Evil Eye. . . . . Mà bây giờ ta muốn mở ra con đường cho con khỉ Ma Phương cũng phải nghiên cứu đặc tính của khỉ Ma Phương một lần nữa."

Lại qua ba năm.

Hứa Chỉ hoàn toàn bắt đầu nghiên cứu kỹ lưỡng được cốt lõi.

Trong lúc này, hắn phát hiện lông tóc rậm rạp trên người mình, lại rụng mất không ít.

Mà lúc này, trước mặt Hứa Chỉ bày ra một con rối hình người, phía trên là các bắp thịt,khắp nơi là hoa văn mạch máu. Tất cả đều được vẽ ra.

"Thân thể của loài người tu luyện làm sao để có thể mở rộng không gian bên trong của chính mình đây? Năm đó không phải là không có người thử dung hợp gen Ma Phương đầu tiên, nhưng mà một chút tác dụng cũng không có, không có cách nào mở rộng không gian."

"Thuận lý mà đẩy, không gian ma hộp được khắc lại bằng những ma văn đặc biệt, mới có thể mở rộng không gian bên trong. Như vậy loài người chỉ có thể dùng ma văn phục khắc lên trên thân thể người, biến thành một 'Ma Phương hình người', mới có thể mở rộng. . ."

Ánh mắt Hứa Chỉ dần trở nên sáng như tuyết, "Có lẽ, đem ma văn cải tiến trên thân thể con người, tạo thành một loại năng lượng đặc thù có con đường vận hành trong thân thể, là có thể phát triển không gian bên trong!"

Lại qua năm năm.

Kiến thức của Hứa Chỉ ngày càng cao thâm, đã hoàn toàn có thể so với trình độ tri thức của Sử Thi bình thường. Cuối cùng cũng đem hoa văn của không gian ma hộp nghiên cứu đến trên cơ thể con người, tiến hành cải tiến, hơn nữa có thể vận hành thành công.

"Loại đường đi này trong cơ thể, có thể phát triển không gian bên trong, vậy thì gọi là phương pháp vận hành kinh mạch đi! Một vòng vận hành tuần hoàn cuối cùng hội tụ tại một nơi rồi tiến vào trong thức hải, mở rộng thức hải."

Hứa Chỉ bắt đầu không ngừng vận hành từng vòng, phát hiện không chỉ có thể mở rộng không gian bên trong, còn có thể cường hóa tinh thần lực.

"Mà sinh vật này, tốc độ mở rộng không gian bên trong khá tốt, nhưng tốc độ tu luyện tinh thần lực lại quá chậm, chênh lệch quá nghiêm trọng." Hứa Chỉ rất nhanh đã phát hiện điểm này, "So với tốc độ tinh thần lực của Vu sư, còn kém quá xa!"

Evil Eye có thiên phú tinh thần lực, tốc độ tu luyện Ma Phương của ngươi căn bản là không thể so sánh được.

"Nếu Vu sư tự mình tu luyện sinh ra tinh thần lực, như vậy vì sao nó không thể tu luyện ngoại giới? Dẫu sao có không gian bên trong, cho nên có thể hấp thu linh khí bên ngoài thiên địa?"

Vu sư tự mình tu luyện, con khỉ Ma Phương cũng tu luyện trong thiên địa.

Một người tu luyện bên trong, một người tu luyện bên ngoài.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, không ngừng suy diễn, "Nhưng mà linh khí trong thiên địa mỏng manh, không có người chết thì không có cách nào tu luyện. Nơi này không phải thế giới năng lượng cao, không có linh khí trong thiên địa cung cấp cho người tu luyện."

Hứa Chỉ nhắm mắt lại yên lặng cảm thụ, "Chẳng lẽ cái hệ thống này, nhất định phải giết người mới được?"

Lại qua mấy ngày.

Một ngày này, bỗng nhiên Hứa Chỉ nhắm mắt lại.

Tong bóng tối, hắn phát hiện bản thân bởi vì có một mảnh không gian riêng, nên trở nên nhạy cảm với toàn bộ thế giới bên ngoài. Hắn có thể thấy rõ ràng từng người mạo hiểm qua lại trên đường và cả linh hồn võ sĩ .

Linh hồn của bọn họ, lại đang phát ra những cung bậc cảm xúc hỷ nộ ái ố trong bóng tối, giống như là một bát nước nóng bốc hơi ra phía ngoài. . .

Hứa Chỉ thử hấp thu những thứ hơi nóng kia lại.

"Mặc dù rất nhỏ yếu, nhưng chính xác là hình thái năng lượng nào đó của linh khí, chỉ có một phần nghìn năng lượng linh hồn đầy đủ, nhưng có thể tái sinh liên tục mà không cần giết người. Nếu như gom ít thành nhiều, có lẽ sẽ không thấp hơn tốc độ tu luyện tinh thần lực của Vu sư."

Hắn ngồi xếp bằng, vận chuyển một vòng, suy nghĩ càng bay xa, cảm ứng thiên địa.

Không ngừng hấp thụ vào linh khí tỏa ra từ đường phố phụ cận, mọi người, các loại sinh linh, thậm chí cả vật cưỡi, rồi dần dần lan truyền đến mọi người trong nửa thành phố, cảm nhận tiếng cười nói của bọn họ.

Ánh mắt Hứa Chỉ càng ngày càng sáng ngời, "Sinh mệnh giống như là một bát nước nóng, đang không ngừng tỏa hơi nóng ra bên ngoài! Cũng như thiêu đốt từng cây nến một, hương khói không ngừng bốc lên! Nguyên mẫu của một hệ thống đã hoàn thành."

Hao tốn hết năm năm khổ tâm nghiên cứu, hắn đã viết cho chính mình một cái đáp án hài lòng về bài thi tốt nghiệp Vu sư.

Sau đó, hắn tìm cho khối thân thể Messiah một cái quan tài để chôn. Để phòng bất cứ tình huống nào, hắn dùng phương thức khai phá ngày trước của Luyện Kim Đại Đế, chế tạo một cái khoang luyện kim phòng lúc hôn mê.

"Rào!"

Một bên khác, con mắt Hứa Chỉ mở ra, ngẩng đầu thoải mái nhìn đồng hồ treo trên vách tường. Buổi chiều tiến vào, bây giờ vừa vặn chín giờ tối.

"Giống như là trải qua một kì nghỉ mát."

Hắn đứng lên, cảm thấy cổ họng có chút phát khô, rót một ly nước, rồi bật đèn trong nhà lên.

Nếu vấn đề phát sinh ở thế giới Vu sư đã được giải quyết, ở bên trong còn nhân tiện hoàn thành bước đầu về khỉ Ma Phương. Đây là thời điểm có thể dời sự chú ý đến một nơi khác, tiến hành khởi động thế giới mới trong lòng đất!

"Thả xuống khỉ Ma Phương! Còn có nhiều giống loài mới cũng đang được thả xuống!"

Hứa Chỉ đứng lên, nhìn việc tiến hóa trong sa bàn, "Đã thật lâu không chú ý đến, để cho ta tới xem một chút, gần đây những người chơi kỳ lạ kia lại nghĩ ra những giống loài tiềm năng gì."

Hiện tại, cấp bảy Sử Thi của Hứa Chỉ đã không còn phải lo lắng về cảnh giới không vững nữa, cũng không phải chỉ biết một mình vu thuật là Chiến Tranh khí chùy. Thậm chí nếu so với Vu sư cấp bốn cùng cảnh giới thì tri thức của hắn uyên bác hơn rất nhiều.

Tiếp theo là tai họa ngầm của thế giới Vu sư hiện tại cũng đã được giải quyết.

“Sự phát triển của thế giới Vu sư tạm thời dừng lại, đi vào quỹ đạo. Trong một khoảng thời gian thậm chí có thể không cần quản nó. Đây là thời điểm tập trung lực chú ý để sáng lập nên một thế giới trong lòng đất mới.”

Hứa Chỉ ngồi vào trên ghế, “Phó Não Trí Tuệ, hiện tại sa bàn có giống loài tiềm lực gì không.”

“Bảy loại giống loài có tiềm lực, sáu loại đạt tiêu chuẩn, một loại đạt tiêu chuẩn tiềm lực mạnh mẽ.” Phó Não Trí Tuệ trả lời.

Bảy loại giống loài tiềm lực, Hứa Chỉ cũng không kinh ngạc.

Dù sao cũng đã qua một đoạn thời gian, ngoài trừ những người có khả năng nghịch thiên dẫn đầu là tên “Tốc Độ Xe Akina” này thì đầu óc của những người khác cũng không kém. Mấy ngày này, bọn họ cũng đã lục tục hoàn thiện kết cấu sinh vật của chính mình. Thời kỳ “Sinh vật đại bùng nổ” cũng đã xuất hiện.

Hơn nữa còn có một giống loài cực kỳ có tiềm lực?

Đây đã là một đánh giá vô cùng cao rồi.

Phải biết rằng như Ma Phương năm đó, con người phải trở thành Thần mới có thể được đánh giá như vậy.

Nhưng mà, điều Hứa Chỉ không nghĩ tới chính là những hạt giống được gieo trong thế giới Vu sư phải chỉ có thể thu hoạch ở thế giới dưới lòng đất và cũng chỉ có thể sử dụng với số lượng lớn ở đây.

Chương 183: Cổ Thần Thiên Địa Ra Đời

Nhưng lúc này, giọng nói máy móc của Phó Não Trí Tuệ truyền đến: “Hiện tại sắp logout, có muốn kéo dài thời gian trong trò chơi hay không?”

A?

Hứa Chỉ ngây ra một lúc, mới phát hiện sắp đến 10 giờ, cũng chính là thời gian mà sa bàn phải đóng lại.

“Vậy ngày mai lại xem tiếp.” Hứa Chỉ cũng không bắt buộc.

Hắn vẫn là một người theo Phật hệ, cảm thấy đây là một trò chơi mang theo năng lượng tích cực, cho nên tuyệt đối sẽ không để bọn họ thức đêm. Dù sao thì thức khuya hiệu suất cũng thấp đi, đầu cũng nhanh hói hơn, tóc phải được dùng ở những nơi cần nó chứ không phải để như vậy.

……

Sáng sớm hôm sau.

Hứa Chỉ bò dậy đánh răng rửa mặt, sau đó cầm lấy một phần bánh mì, mở tủ lạnh, lấy Phượng Hoàng linh trà ra rồi đi vào trong viện ăn sáng, sau đó chuẩn bị quan sát tiến hóa trong sa bàn.

“Đúng rồi, Phượng Hoàng bên kia thế nào rồi nhỉ?” Hứa Chỉ bỗng nhiên nhớ tới, trước khi thả giống loài xuống còn phải có một cái hoàn cảnh thích hợp mới được.

Theo lý mà nói thì lẽ ra hoàn cảnh thích hợp hẳn đã được hình

thành. Dù sao sau lần sinh vật đại diệt tuyệt kia cũng đã qua nhiều ngày, dựa theo tiến độ mà Phượng Hoàng chăm sóc cho hải dương, hiện tại chỉ sợ nhóm sinh vật đó đều đã bò lên trên rồi.

“Trước mắt, vẫn chưa có điều kiện để thả xuống.” Thanh âm máy móc của Trí Não lại truyền đến.

n??

Ta đang tính toán thả giống loài xuống, mà bên kia cũng không có hệ sinh thái nào phát triển cả, chẳng lẽ đã xảy ra khó khăn gì rồi?

Hứa Chỉ đi vào hầm, một đường đi tới không gian trong lòng đất.

Kết quả phát hiện bộ dáng hiện tại của thế giới trong lòng đất đã thay đổi rất nhiều.

Mấy ngày nay, Phượng Hoàng vẫn đang không ngừng luyện hóa độ sâu của lòng đất. Nó phát hiện thời điểm hòa tan đến 5 mét thì mặt đất lại càng thêm vững chắc, căn bản không có cách nào đi xuống được nữa.

Vì thế, nó tự ý quyết định mở ra một cái hố nhỏ, vượt qua mặt đất vững chắc kia, đi vào môi trường bùn đất tơi xốp dưới nền đó. Sau đó nó lại tiếp tục hòa tan, vì thế liền xuất hiện hai tầng không gian trên dưới.

Chính giữa tường kép có một cái lỗ thủng lớn dùng làm thông đạo.

Hơn nữa nó còn luyện hóa một cột đá thật lớn để chống đỡ không gian giữa hai tầng thiên địa.

Rầm!

Ánh sáng sáng ngời, Phượng Hoàng bay lượn trên không trung, thanh âm thanh thúy, vang vọng khắp không trung,

"Thế giới này, hẳn là nên chia làm hai tầng! Trên là Thiên Giới, dưới là thế gian, chính giữa là chín trụ lớn chống đỡ thiên địa!"

Hiện tại, không chỉ bước tường trên đỉnh của tầng trên mới có sao trời, mà giữa không trung hạ tầng cũng được sao trời điểm xuyết. Có thể nói với một trái tim thiếu nữ, nó dường như đã đem toàn bộ thế giới biến thành khuê phòng mình, trang trí rất xinh đẹp.

Nó lại đem nước biển dẫn vào thế giới tầng dưới, có vô số sinh mệnh rong chơi ở trong đó.

"Mau mau ra đời đi! Những sinh mệnh đáng yêu..... Đúng rồi, không biết nếu như để những sinh mệnh nguyên thủy đó ở vùng biển này điên cuồng tiến hóa, dung nhập máu tươi của ta thì sẽ xuất hiện sinh mệnh gì nhỉ?"

Một ngày này, Phượng Hoàng dạo chơi trên không trung, nhìn biển cả lấy tốc độ đáng sợ có thể thấy được mà không ngừng điên cuồng sinh sản tiến hóa ra các giống loài. Nó bỗng nhiên sinh lòng hứng thú muốn thử một chút.

Trong lúc Hứa Chỉ tạo vật đã sử dụng Ma Phương và Trùng vượn để dung hợp sinh vật.... Mà nó thế nhưng cũng có ý tưởng như vậy khi sáng tạo nên các sinh vật biển ở thế giới mới này.

Dung nhập máu tươi của chính mình, xem ra một cuộc sinh vật đại diệt tuyệt sắp bắt đầu rồi.

Cuối cùng, toàn bộ vùng đất này đã bị diệt tuyệt vô số sinh mệnh. Chỉ có chín sinh vật là có thể sống sót sau khi dung nhập máu Phượng Hoàng cũng như là trận đại diệt tuyệt này.

Chín loài kia phảng phất giống như một phiên bản Phượng

Hoàng thu nhỏ vậy. Tuy rằng không có năng lực quá cường đại, thế nhưng lại kế thừa sức nóng kinh hoàng từ Phượng Hoàng.

“Chín mặt trời!”

Nó lập tức mừng rỡ như điên.

Trên đỉnh đầu Phượng Hoàng cắm một bông sen màu xanh, trông có chút đáng yêu. Nó đang bay lượn trên bầu trời, nhịn không được truyền đến tiếng ngâm khẽ.

“Như vậy, ta sẽ không cần phải quá mệt mỏi nữa! Chỉ cần chúng nó lớn lên, là có thể thay ta tuần tra thiên hạ, làm chín cái mặt trời gột rửa vùng đất này, bảo hộ toàn bộ sinh linh trên mảnh đất này.”

Từ lần đó, Phượng Hoàng bắt đầu thí nghiệm kỹ lưỡng hơn.

“Có thể dung nhập máu tươi, vậy lông của ta thì sao? Móng vuốt, xương cốt, hàm răng, máu thịt nữa?”

Phượng Hoàng quá cô độc.

Chủng tộc của nó là đơn truyền, kế thừa ký ức từ nhiều thế hệ tổ tiên, không có huynh đệ tỷ muội. Cho nên hiện tại nó mới nhịn không được sáng tạo ra một đám sinh vật có trí tuệ để sống chung với nó.

Một lần lại một lần sinh vật đại diệt tuyệt cứ thế bắt đầu.

Phượng Hoàng đem toàn bộ vùng biển phân chia thành vài khu vực. Khu vực luyện dung nham ngăn cách với khu vực đưa vào xương cốt, lông chim, hàm răng của chính mình.....

Nó dùng lông của chính mình để dung hợp, cuối cùng còn lại hai giống loài là còn sống sót:

Hai loài chim màu đỏ, lông màu tím.

“Hai ngươi biến thành những đám mây giữa thiên địa đi! Cùng trôi nổi với Mặt trời, tăng thêm sắc thái mỹ lệ cho thế giới này.”

Lại một lần đại diệt tuyệt.

Mảnh đại dương đầy xương cốt kia dung hợp ra loại chim xương vỏ ngoài màu vàng nhạt.

“Màu vàng nhạt ngươi sẽ là mặt trăng đầu tiên trong mảnh đất trời này!” Phượng Hoàng cười khẽ, nâng nó lên cao, “Ngươi sẽ đứng đầu các vì sao, sẽ được khảm vào trên bầu trời, phụ trách sửa sang và tu sửa các vì sao khắp thế giới!”

Vào một ngày khác, sau một lần sinh vật đại diệt tuyệt lại sinh ra thêm một sinh mệnh to lớn. Một sinh vật lông vũ khổng lồ, nó chỉ cần vỗ cách là có thể khiến cho không khí khắp thiên địa nhanh chóng lưu động,

“Ừ.... Ngươi là gió.” Phượng Hoàng nỉ non.

Một đám sinh vật đang dần được sáng tạo....

Ngàn vạn năm sau, mọi người đem một màn này ghi lại vào trong truyền thuyết thần thoại. Sau khai thiên thì tạo vật《 Cổ Thần 》 có ghi lại:

【 Thế giới thời hồng hoang, âm dương bắt đầu phân tách, Dương Thần khai thiên lập địa. Bởi vì thế gian không có sinh linh, nên đã tự lấy máu tươi, xương cốt, làn da của mình hóa thành mặt trời, mặt trăng, mây, sao, gió và vô số Cổ Thần thiên địa khác】

.....

“????”

Hứa Chỉ đang rất hoang mang, cho nên hiện tại vẫn là sinh vật đại diệt tuyệt?

Lúc này mới có bao lâu không để ý đến nó, mà nó đã làm đến long trời lở đất như vậy.

Từ giờ phút đó, các sinh linh có thể dung hợp huyết mạch Phượng Hoàng dần phân hoá thành các loại chim, bắt đầu sống trên bầu trời, dần sinh ra linh trí.

Mà trên mặt biển kia vẫn còn đang chậm rãi tiến hóa bào tử.

Phượng Hoàng lần thứ hai khôi phục lại cuộc sống trong thế giới chết chóc kia, cuộn mình ngủ say trên bầu trời. Mỗi ngày nó đều để cho thủ hạ là mây, mặt trời, mặt trăng đi tuần tra, hoàn toàn coi mình thành chưởng quầy.

Tuy nhiên do bị Phượng Hoàng tàn phá nên vùng biển này gần như đã khô kiệt sau khi trải qua mấy lần đại diệt tuyệt.

Giờ phút này, Phượng Hoàng đang ngơ ngẩn ghé vào vách tường trên không trung, mỗi ngày đều nỉ non, dần dần trở nên đáng thương "Tạo Vật Chủ vĩ đại a! Ta không dám! Ta cũng không dám nữa! Xin người hãy giáng nước biển xuống một lần nữa."

"Ta nguyện ý trả giá hết thảy! Ta là người hầu thành kính nhất của thần!"

" Tạo Vật Chủ vĩ đại, Phượng Hoàng là con dân của người, nguyện ý phụng dưỡng bên người vĩnh viễn!"

....

Hứa Chỉ:????

Phượng Hoàng sao có thể diễn nhiều như vậy.

Chắc không phải là đem mình chôn dưới đất mấy trăm năm, hiện tại chôn đến mức choáng váng đi?

Hắn nhớ tới một câu: Thời điểm Thượng Đế vì ngươi đóng lại

một cách cửa, sẽ nhân tiện kẹp qua đầu của ngươi.

“Không đúng, không đúng, có khả năng là do ta.... Ta vì nó mở ra một cánh cửa thế giới mới, còn nhân tiện trộm nấu nước tắm của nó một đêm, tóm lại là như nhau.” Hứa Chỉ cảm thấy có thể là do nồi của mình, cho nên cũng không có đưa ra kế hoạch cho Phượng Hoàng mà đi kéo ống nước lên, điều phối nước biển, sau đó phun xuống.

Rầm lạp lạp!

Tảng nước biển lớn điên cuồng tuôn xuống, sinh vật biển ngày càng sinh sản thêm.

Thậm chí quang mang lúc này lại càng thêm nhu hòa, bao phủ khắp mặt biển ấm áp, khiến cho tốc độ thôi diễn của bào tử hình như nhanh hơn rất nhiều.

“Theo xu thế này, không đến một hai ngày thì sinh vật phù du lại có thể xuất hiện trong biển một lần nữa.”

Hứa Chỉ ho khan hai tiếng, sửa sang lại manh mối, “Chỉ là thiên địa ở đây, không phải ở trên mặt đất, mà là được Phượng Hoàng dựa theo cuộc sống của mình trên mặt đất rồi sáng tạo nên sao trời, mặt trăng, mặt trời, mây xoay quanh thế giới này.”

Về sau sẽ hình thành nên thế giới rộng lớn như thế nào đây?

Hắn đứng lên, quay đầu rời khỏi lòng đất, đi lên mặt đất, bắt đầu sàng lọc sinh vật.

“Phượng Hoàng cũng không thể bớt lo. Phó Não Trí Tuệ có sinh vật gì tiềm lực sao?” Hứa Chỉ ngồi trên ghế, uống trà.

Thanh âm máy móc của Phó Não Trí Tuệ truyền đến:

“Giống loài tiềm lực mạnh nhất, dự tính có thể so với Ma

Phương và Thần nhân tạo, là một thực vật có gốc cây mạnh mẽ siêu phàm, một loại trái cây thực vật."

Hứa Chỉ ngây ra một lúc, căn cứ vào lời nhắc của Phó Não Trí Tuệ, tìm kiếm nửa ngày trên diễn đàn, rốt cuộc cũng tìm được một bài đăng thập phần náo nhiệt:

【 Tới rồi, tới rồi!! Tất cả đã chuẩn bị ổn thoả, Manh Muội muốn biến thành một tiểu cục cưng đáng yêu tươi mới, sau đó để cho nam thần của ta ăn (ngượng ngùng) 】

Chương 184: Mau Xem Răng Sâu

Trong bài đăng đó là do “Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát ngôn Truyền Kỳ Trang Du” đăng.

Người chơi Sa bàn phần lớn là nam giới.

Manh Muội là người chơi nổi tiếng nhất và lợi hại nhất trong nữ giới, hơn nữa nhân cách còn rất có mị lực, thông minh thánh khiết, còn biết ba thứ tiếng. Mọi người đều suy đoán là cô ấy đi du học nước ngoài về, tuyệt đối là siêu cấp bạch phú mỹ. Cô ấy là đối tượng mà tất cả các người chơi nam đều ái mộ.

Cô ấy vẫn luôn không có giống loài lợi hại gì cả, bởi vì cô sớm đã có một mộng tưởng:

Tiến hóa thành một tiểu cục cưng đáng yêu, khiến cho nam thần Tạo Vật Chủ ăn luôn chính mình, mỹ vị ngon miệng, giàu protein hơn thịt bò hẳn tám lần!

Bài đăng nói:

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: “Chào mọi người, qua một thời gian dài, phỏng chừng đã có rất nhiều người đều biết đến Manh Muội tôi. Những người khác đều thường xuyên cho ra giống loài của bản thân, chỉ có tôi là không có tiếng tăm gì. Hôm nay, rốt cuộc cũng đến lượt tôi lên lên sân khấu, bây giờ tôi tuyên bố một sự kiện: Manh Muội tôi, sắp tiến hóa thành tiểu cục cưng đáng yêu, sau đó sẽ dâng hiến cho lão công của ta ăn, hiện trường sẽ phát sóng trực tiếp (ngọt ngấy)”

Một câu này rơi xuống, vô số fans nữ lập tức bạo động.

“Cút! Không biết xấu hổ, nam thần là của ta! (phẫn nộ)”

“Tiểu bích trì! Không cần mặt mũi ((không cần bích liên)”

“Hừ hừ! Tiện nhân, hành vi xấu xa! Nội tâm âm u, thế nhưng muốn Tạo Vật Chủ ăn ngươi! (huyết dao.jpg)”

.....

Mọi người nghe xong, quả thực đều sửng sốt.

Rất nhiều thẳng nam đều tỏ vẻ không thể lý giải. Mọi chuyện đang còn tốt như vậy tự nhiên lại làm ầm ĩ lên? Không thể trêu vào, thật sự không thể trêu vào.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: “Ha ha... Một đám tiểu tiện nhân, đầu óc không đủ dùng, các ngươi cũng không thể vào được, mau tới cắn ta a! Ta chỉ là yêu lão công của ta thôi! (khinh bỉ) Mọi người, không cần để ý tới mấy kẻ đê tiện bên ngoài kia, nghe ta phân tích qua một chút về giống loài này.

Mọi người đều biết, tôi là nữ tử tập hợp đủ một thân mỹ mạo và tài hoa, luôn theo đuổi những thứ hoàn mỹ. Hiện tại tôi đang chuẩn bị cấp đồ ăn cho Tạo Vật Chủ, sao có thể bình thường được?

Ta nhất định phải dâng lên bản thân mình một cách hoàn mỹ nhất a, với một làn da mỏng, tươi ngon mọng nước, một ngụm liền ăn luôn... (ngượng ngùng)

Các vị, không được bỏ qua quyết tâm của mỹ thiếu nữ! (phấn đấu)

Thành thật mà nói trước đây tôi vẫn luôn bị mắc kẹt ở một số điểm, đã loại bỏ đi rất nhiều phiên bản. Nhưng sau khi tiến vào

thế giới Vu sư, tôi vẫn luôn khảo sát thực vật nơi đó, nghiên cứu một số giống loài siêu phàm cùng với vu thuật.....”

Mọi người sửng sốt.

Nguyên lai Manh Muội lạnh lùng như vậy là bởi vì cô ấy luôn tránh né đuổi giết, để nghiêm túc khảo sát thực vật ở thế giới Vu sư!

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: “Hiện tại, sau đi đến thế giới Vu sư một chuyến, lại nghiên cứu thêm một chút vu thuật, tôi đã có được tri thức siêu phàm để có thể tiến hóa ra một loại thực vật siêu phàm.

Đầu tiên, hình thể của thực vật này cần phải lớn, bằng không trái cây nhỏ như hạt gạo thì làm sao mà hưởng dụng?

Cho nên, ta tham khảo một chút giả thiết của Thần nhân tạo.

Đương nhiên, vì bản chất của thực vật cũng không giống nhau, quần thể thực vật của ta là những đằng mạn (dây leo) xoắn ốc, từng cây xoay lên, vặn vẹo thành một cây đại thụ.

Mỗi lần một cái dây leo xoắn ốc được sinh ra thì nó sẽ cắm rễ vào thân cây rồi hấp thu chất dinh dưỡng từ đó. Dây càng dài thì càng cao, không ngừng chồng lên trên thân cây. Theo lý thuyết thì sẽ không hạn chế độ cao và độ rộng, cây này có thể cao đến vô hạn.

Không chỉ có thân thể, mà phần rễ phía dưới cũng được tạo thành từ từng dây leo xoắn ốc, có thể khuếch trương vô hạn, khiến cho bộ rễ vô cùng phát triển, có thể vận chuyển thật nhiều chất dinh dưỡng,

Mà loại thực vật này, cường đại nhất chính là cái gì?

Mỗi một cây dây leo đều có một loại ma văn trời sinh. Đây là

được tham khảo từ vu thuật của thế giới Vu sư, có thể hấp thu năng lượng, tương đương với thiên phú bẩm sinh.

Nói cách khác, thân cây này không ăn sinh vật, nhưng nó có thể hấp thu linh hồn, máu thịt, thi thể, hơn nữa còn có tác dụng quang hợp. Ngoài ra còn có thể tìm được toàn bộ năng lượng còn thừa, sau đó theo "Ống dẫn" dây leo, một đường vận chuyển đến trên tán cây, kết ra từng quả mang năng lượng.

Loại trái cây này ẩn chứa nồng đậm năng lượng, mỹ vị vô cùng, giống như là những thiên tài địa bảo trong mấy cuốn tiểu thuyết kia. Lúc này mới có thể cho lão công của ta ăn."

....

Mọi người đều sợ ngây người.

Cái gì gọi là fan nữ cuồng nhiệt. Nguyên lai đây lại là một vị đại lão ngầm vẫn luôn bất động thanh sắc, thử nghiệm qua nhiều phương án tiến hóa giống loài đều chỉ vì chờ đến giờ phút này, vì Thần Sáng Thế vĩ đại mà dâng lên nguyên liệu nấu ăn tốt đẹp nhất....

"Không phải chỉ là cái đầu gối thôi sao!? Cho ngươi cho ngươi! (quỳ xuống)"

"Quả nhiên vẫn là fan nữ cuồng nhiệt, so với fan nam như chúng ra thì cường đại hơn rất nhiều!"

"Chân chính ăn fans (buồn cười)"

Vô số người tỏ vẻ khiếp sợ.

Mà giờ phút này, trên mặt đất mọc lên một loài thực vật kỳ lạ cao cỡ cánh tay, xung quanh cơ hồ không có bất cứ một sinh mệnh nào cả. Tất cả đều là đất đai cằn cỗi màu vàng, chúng đều đã bị nó hút vào.

Thân cây kia đúng là Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng. Cô ấy vì nam thần mà đã dần dần quên mất ước nguyện ban đầu, mưu cầu ra một giống thực vật mới.

Một đám sinh vật sinh vật hình thù kỳ lạ ở bên cạnh đang khe khẽ nói nhỏ, “Manh Muội, cô không sao chứ?”

“Hư! Không cần quá lớn thanh. Nếu như bị Tạo Vật Chủ phát hiện ra kinh hỉ này thì sẽ không hay(nhỏ giọng)”

“Ha ha ha, dâng lên cống phẩm, có thể có phần khen thưởng ẩn hay không!”

Sau đó...

Một đám sinh vật hình thù kỳ quái, thế nhưng lại khiến cho quần thể của chính mình tự sát.

Đúng , bọn họ tự sát là để dâng lên chất dinh dưỡng.

Theo quan điểm của bọn họ thì nữ thần của mình có thần tượng cũng không có gì to tát. Dù sao thì đó cũng không phải là người thật? Chỉ là một loại ký thác tinh thần mà thôi.

Mà mình có thể nhân cơ hội này nghiêm túc giúp đỡ nữ thần đi lên đỉnh cao nhân sinh, mới là điều nên làm. Nhìn Dọa Não Nhỏ Xuống Núi nhà người ta mà xem ? Nếu không có hai kim câu, thì có thể câu được nữ thần Lynda không?

Phốc phốc phốc!

Một đám người chơi cùng dẫn dắt một số lượng lớn chủng quần của họ tử vong ngã xuống đất.

Oa a a a!

Bọn họ phảng phất như những liệt sĩ ra đi không trở lại, vô cùng lừng lẫy.

“Nữ thần, ta không tiếc vì cô mà dâng lên sinh mệnh!”

“Còn không phải chỉ là một sinh mệnh thôi sao? Ngàn vạn cái, ta cũng dứt khoát cho!!”

...

Lượng lớn máu tươi tràn ngập mặt đất. Toàn bộ trên mặt đất hóa thành máu loãng chảy xuôi, chậm rãi hội tụ dưới rễ cây.

“Các ngươi đều tiến hóa ra mấy cái giống loài không trọn vẹn, đã chuẩn bị từ trước, hiện tại chỉ có lợi dụng, sao còn diễn nhiều như vậy? Còn muốn nhân cơ hội câu ta?” Manh Muội không biết nên nói gì, những hỗn đản này quá cường điệu rồi!

Một quả tròn phát ra quang mang nhàn nhạt, mang theo nồng đậm năng lượng chậm rãi được hình thành.

“Đem tôi khiêng lên, đưa tôi qua đi.” Manh Muội nhịn không được lên tiếng.

Một ít người chơi khác liền khiêng cây đại thụ này lên, ra sức đi đến trước mặt Hứa Chỉ.

Hứa Chỉ ngây ra một lúc, ngồi ở ghế trên khom lưng, bắt lại một quả trên cây. Loại quả trong suốt óng ánh kia chỉ tương đương với một quả vải.

Manh Muội được nam thần của mình nắm trong tay, vẻ mặt trong nháy mắt như biến thành say mê, vẻ mặt khẩn trương, không chút do dự nói “Vĩ...Tạo Vật Chủ vĩ đại a, nam thần của ta, được người lâm hạnh chính là mộng tưởng lớn nhất của ta! Thỉnh, thỉnh ăn tiểu cục cưng ta luôn đi!”

Chụp hình, chụp hình,

Cái này sẽ được dùng làm ảnh nền trong tương lai!

Cô vui vẻ suy nghĩ, quá thỏa mãn, cảm giác trái tim thiếu nữ của mình dường như muốn tan chảy, phải đau khổ xem rất nhiều tư liệu đến hôm nay mới thực hiện được mộng tưởng....

Bỗng nhiên, phía dưới truyền đến tiếng hét hăng hái của những người chơi khác, “Mau, mau, mau! Manh Muội, giúp mọi người xem xem Thần Sáng Thế có bị sâu răng hay không!!”

Manh Muội:???

Sâu răng...

Chương 185: Bảo Trì Và Phát Triển

Nàng theo bản năng ngẩng đầu nhìn lên, sau đó giây tiếp theo mới phản ứng lại.

“Ta muốn đánh chết các ngươi a a a a!” Manh Muội rống to, những cành lá xanh biếc điên cuồng xao động.

....

Hứa Chỉ không biết nói gì, bắt lấy thân cây của nàng. Dưới bộ dáng ngượng ngùng xấu hổ của cô, nhẹ nhàng hái xuống trái cây trên đỉnh đầu, nhẹ nhàng bỏ vào miệng, một loại năng lượng cực kỳ nồng đậm nháy mắt nổ tung trên từng đầu lưỡi.

Ăn ngon, ngọt lành.

Loại quả này cơ hồ mang theo năng lượng cực kỳ mạnh mẽ, thế nhưng mơ hồ làm cho cảnh giới của Hứa Chỉ tăng lên một chút.

Trong nháy mắt, Hứa Chỉ theo bản năng nói với Phó Não Trùng Sào: “Điều ra gen thiên phú của nó.”

Thuộc tính như sau: Đại học cao thụ.(Cây đại thụ to lớn)

Đặc tính gen: sinh trưởng vô hạn, có thể hút năng lượng.

Ngọt trong miệng, ngoài ra còn lưu lại hương thơm trên môi và răng.

Hứa Chỉ cảm thấy dù là Phượng Hoàng linh trà cũng không thể

ngon như vậy. Mấy ngày này, hắn cũng dần dần hiểu ra rằng sinh vật siêu phàm hay là nguyên liệu nấu ăn gì đó phải chứa năng lượng thì mới được coi là mỹ vị.

“Một thân cây này....”

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, âm thầm cân nhắc về tiềm lực này, “Có thể hút vào năng lượng của thiên địa, có thể sinh trưởng tới độ cao vô hạn, có lẽ đây sẽ là nền tảng cho một thế giới mới.”

“Đúng lúc có thể thả nó xuống thế giới mới.”

Trong nháy mắt Hứa Chỉ liền xác định như vậy. Nhưng mà thông đạo giữa hai giới vẫn còn chưa được sửa.

Hơn nữa, điều kiện của thế giới trong lòng đất bên kia cũng chưa đạt đến tiêu chuẩn tối thiểu để thả xuống các loài sinh vật. Ngay cả sinh vật cũng không có đến mấy loài, không thể hình thành nên một vòng sinh thái. Nếu như thả xuống thì nó cũng sẽ bởi vì không có thức ăn mà bị diệt tuyệt.

“Ít nhất đến ngày mai, thực vật mới xuất hiện trong hải dương.” Hứa Chỉ nghĩ một lúc, “Có thực vật là được, có thể không cần chờ động vật xuất hiện, dù sao cũng có thể ăn chay.... Ngày mai sẽ đưa ra cho nhân loại, ngày mốt sẽ thả ‘Đại học cao thụ’ này xuống!”

Tuy rằng là ngày mốt, nhưng vẫn phải phát thông báo.

Thông báo thứ nhất vang lên ở trong trò chơi sa bàn:

【 Thông báo: Chúc mừng người chơi “Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, Phát Ngôn Truyền Kỳ Trang Du” đã tiến hóa ra giống loài “Đại học cao thụ”, có tiềm lực cường đại, đạt được thành tựu khen thưởng 】

“Ha ha ha! Quả nhiên chạm tới Tạo Vật Chủ, là có thể chạm

tới tương lai! Chạm đến cuối cùng, cái gì cần có đều có được!"

"666!"

Mọi người đều hưng phấn quơ chân múa tay.

"Đại Học cao thụ, cái tên này thực thích hợp! Đại Học là một trong Tứ Thư cổ đại, tượng trưng cho học thức cực cao, mà mỗi một bộ phận của thân cây này đều yêu cầu học thức tiến hóa rất cao! Là một cây hội tụ tri thức! Đại Học cao thụ, cây tri thức, danh xứng với thực (liếm)"

(Tứ Thư gồm: Đại Học, Trung Dung, Luận Ngữ, Mạnh Tử)

"Trên thực tế, Đại Học đều có Cao Thụ, trên đó có treo rất nhiều người (yên lặng vạch trần)"

"Nói hươu nói vượn!! Đây cũng không phải là cây cổ thụ có thể sinh ra một đám tinh linh có sinh mệnh, sao có thể treo người trên cây chứ? (thêm nữa)"

"Đại lão quá trâu, có thể làm được như vậy. Nếu ta cũng có hai phần công lực như này thì sẽ không phải lo không có nữ phiếu, học tập!"

...

Xung quanh bắt đầu ầm ĩ lên.

Manh Muội còn đang say sưa trong nháy mắt bị Thần Sáng Thế bắt lấy, hồi lâu mới chậm rãi lấy lại tinh thần, nhìn thành tựu khen thưởng trước mắt mình.

"Chọn như thế nào?"

Mọi người vội vàng vây lại đây.

Manh Muội cũng không ngốc, không chút do dự nhìn ba lựa

chọn trước mắt, sau đó lựa chọn:

“Mở ra nhân sinh thứ hai!”

Tin tức nhắc nhở nhanh chóng xuất hiện trước mặt của cô:

【 Vui lòng chờ đến ba ngày sau, rồi tiến vào địa điểm bên dưới để tiến hành xuyên qua thế giới khác】

Ngọa tào!

Mọi người đều ồ lên.

Cái quỷ gì thế này. Tại sao lần này lại hoàn toàn không giống nhau, lại còn trì hoãn? Ba ngày sau?

Nhưng mà giây tiếp theo:

Nhắc nhở: Phiên bản sa bàn này chuẩn bị được bảo trì, một phút sau toàn thể sẽ phải logout. Xin hãy chuẩn bị sẵn sàng, lần này thời gian hệ thống bảo trì là hai ngày.

Hơn nữa bản closed beta lần thứ tư đã được mở.

【Bản thử nghiệm 0.4 của《 Bào Tử Tiến Hóa 》chính thức được đổi mới và ra mắt 】

Lại lần nữa mở ra 30 danh ngạch, sẽ mở lại lần nữa với số người chơi tối đa có thể đạt tới 210 người.

Việc xét duyệt danh ngạch, vẫn dưới hình thức luận văn sinh học như cũ.

Giữ nguyên cơ chế đào thải như trước. Lần thử nghiệm thứ tư này sẽ đào thải 80 người chơi trong 180 người chơi thử nghiệm cuối cùng. Số danh ngạch đào thải cụ thể là....

....

Bản thử nghiệm này sẽ đào thải 80 người, tăng danh ngạch thêm 30 người nhưng thật ra chỉ có 110 người.

Mọi người tức khắc sợ ngây người.

Bản thử nghiệm thứ tư mở ra, mọi người đương nhiên rất vui vẻ, sẽ có thể gia tăng thêm thật nhiều đồng bọn. Nhưng mà đào thải 80 người là cái quỷ gì??

“Đây rõ ràng là muốn làm khó người a.”

“Con chó đưa ra kế hoạch không định giải thích sao!”

Trong nháy mắt diễn đàn liền oanh động, vô số người chơi thử nghiệm bắt đầu lên tiếng oán than.

“Cái gì? Tôi bị đào thải?”

“Tôi thế nhưng cũng bị đào thải, quả thực muốn đập bàn phím.”

“Chúng ta lúc này mới chỉ có 180 người, bỗng nhiên gia tăng danh ngạch đào thải, đào thải 80 người là cái quỷ gì! Gần một nửa rồi a! (sinh khí)”

Tuy nhiên trên diễn đàn chỉ có lẻ tẻ vài người chơi bản closed beta là phản đối. Còn phần lớn người đều là hoan hô, tán đồng, khen ngợi sự cơ trí của trò chơi, hô to tổ chế tác đúng là rất có lương tâm.

Dù sao thì sau khi mấy người chơi kia bị đào thải thì danh ngạch sẽ nhiều lên, cơ hội của bản thân cũng sẽ lớn hơn, có thể không vui sao?

“Tôi cảm thấy điều đó đã được công chứng! Dù sao thì các ngươi cũng đã ngây người trong đó lâu như vậy, thậm chí còn rất vui vẻ! Ít nhất cũng đều có thể du lịch đến nửa tháng ở thế giới

khác, cuộc đời này đã không uổng rồi. Không bằng để cho những người khác thể nghiệm một chút, mấy người như chúng ta còn phải đang đau khổ xếp hàng ở bên ngoài đây này!"

"Tôi cảm thấy không có vấn đề gì cả. Tôi đã thử nghiệm qua bốn lần, số lượng danh ngạch ở mỗi một lần đều tăng lên, do đó số danh ngạch đào thải cũng nên gia tăng mới đúng."

"Ha ha ha! Tôi chuẩn bị luận văn đã lâu, cuối cùng cũng có thể dùng đến! Sau đợt này khẳng định sẽ có một phần của tôi!"

Diễn đàn vẫn đang còn ồn ào huyên náo.

Manh Muội lập tức cũng phản ứng lại, "Thì ra ta bị lùi thời gian tiến vào là bởi vì phiên bản đổi mới, hệ thống phải bảo trì?"

Thật ra Hứa Chỉ cũng khá thờ ơ với mấy chuyện này. Dù sao chỉ là tiện tay phát đi mà thôi, nhân dịp không thể tiến vào thế giới mới nên đi đổi mới phiên bản một chút.

Hơn nữa, đã áp bức đến tận bây giờ rồi mà những người kia còn không thể lấy ra một chút thành quả gì. Vậy thì không cần bọn họ nữa.

Trước khi biến đổi chủ lực trung tâm, đám người Tốc Độ Xe Akina và Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ đều đã lăn lộn bên trong đến mấy trăm năm. Hiện tại bọn họ tạm thời không thể hoạt động, sau khi đi ra phải điều chỉnh lại trạng thái do bị lệch thời gian, ít nhất phải nghỉ ngơi một tháng mới có thể điều hòa được.

Mà một tháng là bao lâu?

Ba ngàn năm!

Chờ bọn họ thuyên giảm thì đã đi qua hơn phân nửa lịch sử Hoa Hạ rồi...

180 người trực tiếp đổi đi hơn phân nửa. Biện pháp tốt nhất bây giờ là đổi mới, mạnh mẽ đưa vào dòng máu mới. Thế giới này vẫn còn rất nhiều nhân tài, chỉ là tiềm lực và thiên phú chưa được khai quật mà thôi.

Tích!!

Trong nháy mắt, toàn bộ người chơi đều bị đen màn hình, cưỡng chế logout, không khỏi kêu trời khóc đất.

Dưới ánh nắng dịu nhẹ, cây cối xanh um tươi tốt, cảnh vật lại lập tức liền trở nên an tĩnh chưa từng có.

“Đã lâu không đổi mới rồi, nhân tiện cũng nên chăm sóc cho sa bàn 30 mét vuông này một chút.” Hứa Chỉ cầm lấy phân bón mới mua về, “Bổ sung một chút độ màu mỡ cho đất khiến chúng trở nên phì nhiêu.”

Trên thực tế, việc bảo trì sa bàn một lần nữa là rất cần thiết.

Chương 186: Con Người xuất hiện

Tốc độ dòng chảy thời gian của sinh vật bên này lên tới một vạn lần. Tất cả đều điên cuồng thay đổi, sinh sôi nảy nở, mới mở chưa đến mười ngày mà đã trở nên hoang vu cằn cỗi rồi. Không bổ sung chút phân bón, khẳng định là không được.

Nhưng nếu nghĩ theo cách này thì thoạt nhìn đã lâu rồi không có khai mở. Trên thực tế mới chỉ có hơn mười ngày!

Hắn cũng đã là Vu sư cấp bốn, hơn nữa, còn thôi diễn ra các cấp từ một đến tám của cảnh giới siêu phàm, còn xuất hiện thần linh!

Hơn nữa, thế giới mới thứ hai cũng sắp được mở ra!

Quả thực là liều mạng một cách điên cuồng....

Thậm chí ngay cả sự phát triển khoa học kỹ thuật của Trùng Sào cũng không nhất định có thể nhanh như vậy.

“Đây đều là công lao của người chơi sa điêu nào đó..... Ta sẽ nhớ kỹ các ngươi, ngoan ngoãn an táng đi, ta sẽ bón phân cho các ngươi.”

Hứa Chỉ làm một nông phu, vừa bón phân cho đất, vừa trầm ngâm, “Tốc độ trong sa bàn lớn bên kia chỉ có một trăm lần, hơn nữa đất đai lại rộng lớn, có thể sẽ tự hình thành nên một vòng sinh thái tuần hoàn. Sinh vật sau khi chết sẽ hóa thành phân bón, và nuôi dưỡng thực vật phát triển, ngược lại năng lượng xói mòn cũng không quá nghiêm trọng.”

Sau khi bón phân, Hứa Chỉ thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Hắn nhìn thực vật hiện tại trên mảnh đất này, không có sự điều khiển của người chơi, ở trạng thái tự do mà điên cuồng hút vào chất dinh dưỡng của đất, sau đó nhanh chóng sinh sôi nảy nở.

Dù sao môi trường cũng đã thay đổi.

Từ vùng đất cằn cỗi biến thành bùn đất phì nhiêu, chúng nó cũng bắt đầu thích ứng với hoàn cảnh, bắt đầu vặn vẹo và sinh trưởng. Từ đó liền xuất hiện các loài sinh vật với các hình thái hoàn toàn không giống nhau, nhanh chóng sinh sản.

Hứa Chỉ tức khắc hoảng sợ, thế này có sao không?

Hắn vội vàng lấy ra một cây Đại Học cao thụ, sợ nó sẽ biến thành giống loài khác.

“Nhưng mà.... Phỏng chừng lần sau bọn họ login cũng sẽ phát hiện ra sinh vật do mình tiến hóa và khống chế đã không còn giống nhau.” Hứa Chỉ giật mình, “Quên đi, phiên bản mới, diện mạo mới.”

Sau đó là chuyện thứ hai.

Đó là tạo ra một con đường thứ hai thông tới thế giới mới trên sa bàn nhỏ.

Hiện tại Hứa Chỉ là một Vu sư cấp bốn chân chính, đương nhiên có thể làm mọi việc vô cùng nhẹ nhàng. Tinh thần lực hơi lưu động, tách bùn đất ở giữa sa bàn nhỏ và sa bàn lớn là thế giới Vu sư ra, hình thành nên một thủy quản(con đường hình ống nước) màu trắng.

Ngay sau đó, Hứa Chỉ lấy cái kìm rồi uốn cong một đầu của thủy quản, sau đó nối vào một đoạn mới. Lấy thông đạo cơ sở của thế giới để làm thành các nhánh thông đạo có hình dạng là “□[”,

vô cùng đơn giản và rõ ràng.

Làm xong mọi việc thì trời cũng đã tối, hắn trực tiếp đi nghỉ ngơi.

Vào trưa ngày hôm sau, Hứa Chỉ đi vào thế giới trong lòng đất để xem phiến hải dương này đã bắt đầu xuất hiện sinh mệnh hay chưa, "Đã đến lúc thả con người xuống thế giới này để cho bọn họ phát triển nó."

"Nhưng mà, tại thời điểm số lượng lớn thực vật và động vật vẫn đang còn xuất hiện, sao con người có thể xuất hiện trước được?" Hứa Chỉ nghĩ một lúc, cảm thấy không thể tưởng tượng, hoàn toàn không phù hợp với quá trình tiến hóa. Nhưng ý niệm vừa chuyển lại cảm thấy khó hiểu, có cái gì không thể tưởng tượng được?

Không phù hợp với quá trình tiến hóa, nhưng phù hợp với thần thoại a.

Trong thần thoại cổ đại, thần khai thiên lập địa, sau đó sáng tạo ra chúng thần, rồi đến con người và các loại động vật.

Theo thứ tự của tạo hóa thì từ xưa đến nay con người luôn được hình thành thứ hai...

"Là trùng hợp? Hay là vận mệnh đã định hết thảy? Phảng phất như là tái diễn lại thần thoại vậy." Hứa Chỉ đi vào đáy biển, nhìn vào mảnh hải dương kia.

Lúc này đây hắn đã ngựa quen đường cũ, nhẹ nhàng duỗi tay một chút, "Phó Não Trùng Sào, phân tích ra trình tự gen của ' khỉ ma phương', sau đó dùng các bào tử trong biển để tiến hành sinh sản!"

Rầm.

Mặt biển phẳng phất như sôi trào lên, dường như đang mang theo một sinh mệnh nào đó. Tại một vùng nước cạn, một đám vượn người với bộ lông mềm mại chậm rãi đi lên mặt đất.

Trên không trung, một con kim điểu ngơ ngác đang tuần tra, bỗng nhiên kêu to lên.

“Đã xảy ra chuyện gì!” Phượng Hoàng nghe thấy tiếng kêu, lập tức đứng lên vách tường trên không trung. Nó nhịn không được bắt đầu quan sát khắp đại dương vẩn đục đang tắm mình trong ánh sáng lung linh, chợt kinh ngạc hô lên:

“Là Thần..... Đang tạo người!!”

“Sinh mệnh thần kì...”

Phượng Hoàng nhịn không được liền lập tức xuyên qua lỗ thủng lớn, từ Thiên Giới bay xuống nhân gian.

Nó bay lượn trên không trung, nhìn khắp đại dương mênh mông.

Trong lòng hải dương là một đám vượn người lông xù màu đen, ướt sũng, đang chậm rãi đi ra khỏi mặt biển. Bọn chúng mang theo một cỗ hơi thở hoang dã, phảng phất như từ phôi thai hóa thành hình người chỉ trong nháy mắt, sau đó rời khỏi đại dương. Quả thực là một hình ảnh cực kỳ đồ sộ.

Oanh!!

Một vật gì đó như là sao băng rơi xuống từ trên không trung, hung hăng rơi xuống mặt đất, thì ra đó là một tấm bia đá lớn màu đen nhìn có vẻ cổ xưa.

Trên tấm bia đá màu đen, thế nhưng lại là một sơ đồ cấu tạo cơ thể con người. Trên đó đầy những nét vẽ chi chít, giống như là một phương thức vận chuyển năng lượng nào đó ẩn chứa chân lý

vô tận!

“Đây là cái gì?” Phượng Hoàng dừng lại, ánh mắt sáng như tuyết.

.....

Thời gian mười năm trôi qua.

Những con vượn người trên mặt đất bắt đầu bi bô tập nói, cả người đều là lông xù màu đen. Chúng bắt đầu giao lưu với nhau bằng những tiếng “Hồ ha” “Hô ha”, trong chốc lát lúc thì nghiêm túc, lúc thì lại làm mặt quỷ. Thậm chí ngay cả bọn chúng cũng không biết đối phương đang nói cái gì.

Lúc này, các giống loài sinh vật biển đã cực kỳ phồn thịnh, dần dần bò lên mặt đất, trở thành động vật trên cạn.

Con người lúc này là loài sinh vật đầu tiên xuất hiện trên mặt đất, bọn họ chính là bá chủ của lục địa này.

Bọn họ bắt đầu có nền văn minh của riêng mình, đào các hang động màu đen để sinh sống, giống như những người thượng cổ thời xa xưa sống trong hang động ẩm ướt vậy. Họ dần bắt đầu học cách sử dụng công cụ, mâu đá, tạc đá. Họ tìm kiếm đồ ăn, nhưng lại không có lửa, cho nên vẫn đang phải sống với cuộc sống ăn tươi nuốt sống và ăn lông ở lỗ.

Chỉ là không đến ba mươi năm sau, bọn họ đã bị vượt mặt.

Thế giới được gia tốc điên cuồng, mỗi một loại sinh mệnh cũng đều được tiến hóa một cách điên cuồng. Còn bọn họ thì không có, chỉ là một loại cự thú hoang dã. Những sinh vật kia bắt đầu sinh sôi, sau đó hoàn toàn đi lên lục địa. Chúng cao lớn uy mãnh, thậm chí có thể so với cây đại thụ, một chân là có thể dẫm chết bọn họ.

“Hồ ha!!”

“Gỗ lớn gỗ lớn!”

Vượn người rống giận, gào lên, liều mạng phản kích lại bằng mâu đá, nhưng sau đó lại dần dần trở thành đồ ăn của cự thú.

“Đúng là một con đường năng lượng thú vị.” Trên bầu trời, Phượng Hoàng đang nằm nhoài trong cung Thái Dương, mỗi ngày nó đều trầm mê với cái thần bia mà trời giáng xuống.

Cuối cùng, nó nhịn không được bèn hạ phàm, giao lưu với đám vượn người lông đen bi bô tập nói đã lâu kia. Nó tỏ vẻ chính mình tới là để che chở cho bọn họ, để cho bọn họ bắt đầu tu luyện theo con đường khắc trên tấm bia đá này.

Lúc đầu bọn họ còn chưa tin, cho đến khi Phượng Hoàng thiêu chết một con cự thú khủng bố một cách dễ dàng.

“Các ngươi thật là nhỏ yếu a, đây là ngọn lửa văn minh.”

Một ngọn lửa tách ra từ trên người Phượng Hoàng, châm xuống một cái cây bên cạnh. Sau đó Phượng Hoàng nghênh ngang rời đi.

“Hô ha!”

“Hô ha!”

Một đám người thượng cổ kia đều nhao nhao quỳ xuống, vây quanh phía Phượng Hoàng bay đi mà kêu to, cảm ơn và cầu nguyện, thể hiện sự kính trọng đối với thần linh. Bọn họ tuy nói năng không rõ ngữ nghĩa, nhưng vẫn vui sướng mà nhảy nhót.

“Oa ô ô!”

“Oa oa tạp tạp!”

Bây giờ đám người kia đã bắt đầu dùng vỏ cây để mặc, chúng đang nhảy múa quanh lửa trại và ăn đồ nướng.

Đến bây giờ thì nền văn minh ăn lông ở lỗ đã bắt đầu bước vào thời đại của bộ lạc đi cùng với mồi lửa.

Thời gian lại trôi qua mười năm.

Một đám mây màu tím bao phủ trên không trung quanh năm, phù hộ cho toàn bộ bộ lạc.

Trong hoàn cảnh yên bình đó, bộ lạc vượn người cổ xưa bắt đầu nhanh chóng phát triển ra ngôn ngữ và văn minh của riêng mình. Chúng đang thay đổi theo từng ngày.

Chương 187: Hỏa Diễm Đỏ Rực, Ta Là Dương Thần

Mà Phượng Hoàng cách mười năm sẽ tới một lần để kiểm tra tiến độ.

Lại là mười năm sau.

Rất nhanh giữa vượn người bắt đầu sự không đồng đều giữa các tiến trình tu luyện.

Bọn họ bắt đầu phát hiện ra một lối tắt. Đó là hơi thở do vị Cổ Thần mây tím trên bầu trời kia phát ra, chúng có thể giúp tu luyện nhanh hơn.

Thậm chí thời điểm bọn chúng vui vẻ tu luyện còn một tay chỉ trời, một tay chỉ đất, không ngừng kêu to “Hồ ha” “Tô sa” “ u lạp”. Lúc thì nghiêm túc, lúc thì lại tự hỏi, biểu tình biến hóa liên tục, khiến người ta không thể đoán ra.

Trong đó có ba người vượn là có tốc độ tu luyện nhanh nhất. Trong cơ thể của chúng thế nhưng lại xuất hiện một không gian nhỏ siêu cấp, sức mạnh trở nên cường đại hơn, có thể nhảy một phát lên trên cây. Chúng đã đến cảnh giới tương đương với Vu sư cấp hai.

Dần dần, bọn họ bắt đầu đấm ngực trước không trung để thể hiện sức mạnh của mình. Bọn họ bắt đầu đi khiêu chiến một số cự thú nhỏ, thành công kéo thi thể cự thú trở về. Toàn bộ bộ lạc đều hoan hô lên, tung mấy dũng sĩ kia lên cao.

Ngày này, bọn họ lại bắt đầu vây quanh lửa trại lớn, nướng thi

thể cự thú, không ngừng “Hồ ha” , lắc lư đôi tay, thập phần vui vẻ, giống như là một cái nghi thức cổ quái nào đó.

“Không thể tưởng tượng được, quả thực không thể tưởng tượng...”

Phượng Hoàng kinh ngạc cảm thán cỗ lực lượng vĩ đại này.

Bộ lạc vượn người cổ xưa, chúng nó rõ ràng là loài sinh mệnh trời sinh yếu ớt, mỏng manh và dễ dàng bị tiêu diệt. Nhưng chúng lại có thể không ngừng trưởng thành, giống như là có một tiềm lực vô tận vậy. Thậm chí trưởng thành còn có thể so sánh với thần linh trời sinh.

“Chẳng lẽ, loại sinh vật hình người này —— là nhân vật chính trong thiên địa!?” Cả người Phượng Hoàng phát run, lại cảm thấy vô cùng hâm mộ. Nó mang theo sợ hãi thật sâu mà nhìn xuống bộ lạc, nhìn những con vượn người đang đấm ngực, ngửa mặt lên trời kêu to “Hoa ha” “Hoạt sụp”.

“Tương lai, những sinh mệnh này sẽ vượt qua ta sao?”

“Thần Sáng Thế là hình người, mà những sinh vật đó cũng là hình người! Rõ ràng chỉ là những sinh mệnh nhỏ yếu, nhưng bọn họ bởi vì có hình thái giống Thần Sáng Thế cho nên dường như mới phù hợp với các quy tắc trong thiên địa....Có thể có được khả năng vô hạn!”

Nó bỗng nhiên nhớ tới những cực khổ đã từng phải trải qua ở mảnh thế giới kia và có lẽ, nó cũng sắp diễn ra ở thế giới này. Nó vẫn sẽ bị những sinh vật nhỏ yếu kia vượt qua một lần nữa, sau đó lại bị đuổi giết, giãy giụa trong bùn đất.

“Không! Hiện tại không giống nhau! Hoàn toàn không giống nhau.”

Nó ở trên trời cao, quan sát bộ lạc vượn người nguyên thủy

này, nhớ lại kí ức mà nhiều thế hệ tổ tiên đã để lại, giọng nói dần trở nên lãnh đạm, “So với việc chờ đợi bị vượt qua, không bằng ta sẽ vượt qua chính mình trước, để thành thần. Ta muốn thành thần, trở thành vị thần đầu tiên trong mảnh thiên địa này.”

Nó chưa bao giờ suy nghĩ tranh đoạt cái gì, chỉ khao khát một cuộc sống tự do mà hạnh phúc, nhưng mà hoàn cảnh từ trước đến nay đều không cho phép.

“Ta muốn tự do, đầu tiên ta phải có sức mệnh có thể bao trùm tất cả mọi thứ. Nếu như ta có thể biến thành sinh vật hình người thì sẽ được cả thế giới yêu quý.... Sẽ có thể lọt vào mắt xanh của Thần Sáng Thế...”

Phượng Hoàng giương cánh bay lên, phát ra ngọn lửa mãnh liệt, quan sát khắp đại địa.

Nó vẫn luôn không có dã tâm, đây chính là lần đầu tiên nó có mục tiêu cho nhân sinh của mình: Thành thần.

Tâm tình của nàng bây giờ cũng giống như Medusa, đều là muốn theo đuổi con đường đi đến cực hạn, theo đuổi chân lý!

Nhưng nàng không giống Medusa vì có thể trở nên mạnh mẽ mà cường đại. Nàng là vì tự do của bản thân nên mới mong muốn trở nên cường đại.

“Ta muốn theo đuổi con đường tự do. Ta muốn được tự do tiêu sái trong thiên địa. Ta cũng không phải là người tìm kiếm chân lý như trong thế giới Vu sư kia, mà chỉ là một người muốn cầu đạo lý! Vì tự do mà cầu, vì tương lai tự do rộng lớn mà cầu!”

Lại mười năm trôi qua.

Chúng thần trên không trung cũng dần có trí tuệ. Đám mây, gió, mặt trời, mặt trăng bắt đầu hình thành trí tuệ, rồi giao lưu với bộ lạc vượn người kia. Chỉ “Ê a” “Nha nha thôi nhưng cũng đủ để

thúc đẩy sự phát triển của trí tuệ.

Đồng thời, đại đa số thời gian của những Cổ Thần thiên địa bọn họ đều bao phủ một chỗ trên mặt đất. Bọn họ bắt đầu ưu ái những sinh vật này hơn, tạo phúc cho những sinh mệnh nhỏ yếu.

Thậm chí, có vài người có tư chất cường đại đã xuất hiện tốc độ tu luyện cực kỳ khủng bố.

Bởi vì bọn họ tu luyện theo cách hút vào cảm ứng sinh mệnh của thiên địa và hơi thở của vạn vật phát ra.

Mà Phượng Hoàng và các Cổ Thần thiên địa cường đại khác lại chủ động vây quanh bộ lạc của bọn họ, để mặc cho bọn họ hút vào hơi thở năng lượng cường đại do mình phát ra để tiến hành tu luyện.

Lại qua mười năm.

Một số vượn người có tư chất kém đã bị đào thải, gần như chỉ còn lại một nữ tử, được bổ nhiệm làm thủ lĩnh bộ lạc.

Khi chỉ còn lại một người cuối cùng thì sẽ được yêu cầu tới yết kiến Phượng Hoàng.

Trong căn nhà đá màu đen, lò sưởi trong tường đang hừng hực thiêu đốt, tản ra sóng nhiệt, ở đó có một con thần điểu mình đầy hỏa diễm đang ngồi.

Một nữ vượn người có dáng người thon dài đang chậm rãi quỳ lạy trên mặt đất, ánh mắt vô cùng sùng kính, “Hồ ha, lời nói...”

Ý của nàng đại khái là sùng bái, kính nể và vinh quang tối cao.

“Nhân loại a, thật đúng là con cưng của trời đất.” Giọng nói Phượng Hoàng thanh thúy. Nó cảm nhận rõ được sức mạnh của người phụ nữ trước mắt này. Không gian thức hải của nàng hiện

tại cũng không nhỏ, tương đương với cảnh giới Vu sư cấp bốn.

Phượng Hoàng thở dài, nhìn thủ lĩnh bộ lạc vượn người trước mắt, nói: "Ngươi có biết ta hâm mộ thân hình của các ngươi như thế nào không?"

Thủ lĩnh bộ lạc run lên.

Tựa hồ không hiểu điều đó có nghĩa là gì, kêu lên hồ ha, bộ dáng sùng bái tới cực điểm.

"Ta đã suy nghĩ trong nhiều năm...." Phượng Hoàng nhịn không được nói nhỏ, " Con người nếu như đã là vai chính mà thiên địa yêu quý thì dị tộc như chúng ta có thể hóa thành hình người hay không. Ta có thể hóa thành hình người rồi sống một cuộc sống thật tốt, thời điểm tất yếu thì mới hiện ra nguyên hình...."

"Hôm nay, ta tới là để thử nghiệm một chút."

Rầm!

Phượng Hoàng hung hăng lao vào trong thức hải của nàng, lập tức khiến ý thức của nàng trong thức hải bị nổ tung đến hồn phi phách tán.

Một con Phượng Hoàng chậm rãi chiếm cứ trong thức hải của nàng, cuộn mình lên, "Trình độ cấp bốn chỉ là một không gian nhỏ rộng năm thước. Nhưng nếu cuộn mình lại hẳn là cũng có thể ở. Hiện tại ta đã trở thành nguyên thần của người vượn này.... nguyên thần trong thức hải."

Rầm.

Người phụ nữ lông vượn đứng lên.

Nàng đắm chìm trong ngọn lửa thần thánh, lông tóc toàn thân nhanh chóng rút đi, lộ ra một thân hình hoàn mỹ. Làn da trong

suốt tinh tế, phập phồng quyến rũ, hai chân thon dài thẳng tắp, phảng phất như là nữ tử mỹ lệ nhất trên thế giới này.

Mà trong thức hải, một con Phượng Hoàng chậm rãi hít vào một hơi.

“Thân thể hóa thành nguyên thần, còn có một Đạo Quả được gửi vào hư thiên..... Đây chính là thuật hóa hình thành thần.”

“Tương lai, bản thể của Phượng Hoàng ta muốn thành thần ở trong không gian thức hải này. Bản thể của thần Phượng Hoàng ta chính là Đạo Quả, sống nhờ hư thiên, còn khối chân thân này sẽ thay ta hành tẩu thế gian. Loại hình thức thành thần này so với Elmin bị nhốt ở một thời không khác, không được hạ phàm, quả thực tốt hơn rất nhiều.” Nữ tử tuyệt thế nhẹ nhàng vẫy tay một cái, áo da thú ở trên cái ghế bên cạnh ghế đã khoác lên ở trên người, sau đó đi nhanh ra ngoài, “Thế giới từ đây về sau sẽ không có sinh mệnh nào có thể biết được bản thể của ta nữa. Hỏa diễm đỏ rực, ta là Dương Thần!”

Chương 188: Thân Hóa Nguyên Thần Trong Thức Hải, Một Mai Đạo Quả Gửi Hư Thiên!

Lúc này, Hứa Chỉ thấy một màn như vậy, không khỏi cảm thán "Người này bị đánh lâu như vậy, cuối cùng cũng ngộ ra đạo lý, trưởng thành hơn, có thể thản nhiên mà tiếp nhận chức trách cai quản thế giới của mình."

Dù sao nó cũng là tồn đại cường đại nhất ngoại trừ Tà Thần Cthulhu. Nó có bốn gen sinh mệnh siêu phàm, chỉ là vẫn luôn quá an phận mà thôi. Hiện tại một khi nó nghiêm túc đương nhiên sẽ không thua kém đám người Medusa, Elmin.

Chỉ là với lịch sử đen tối của nó trong quá khứ, nếu đào ra thì quả thật có chút khó coi.

"Nhưng mà quá nếu đã như vậy, nhân loại cũng thả xuống rồi, cũng tới lúc nên thả cây đại thụ kia xuống." Hứa Chỉ đi tới sa bàn nhỏ, ngồi ở trên ghế, nhìn toàn bộ mọi thứ trong viện.

Hai ngày trôi qua.

Các người chơi hiện tại vừa mới login, đều ngơ ngác mà nhìn giống loài do chính mình tiến hóa đã hoàn toàn thay đổi, cơ hồ ai nấy cũng đều sụp đổ "Khó, quá khó rồi. Thời gian chúng ta không ở đây, chúng nó không bị kiểm soát nên tự mình tùy cơ tiến hóa sao?"

Duy nhất chỉ có "Đại Học cao thụ" là vẫn duy trì hình dạng như hai ngày trước.

Đó là đương nhiên, Hứa Chỉ đã làm chậm lại tốc độ tiến hóa của nó. Dù sao nó cũng là giống loài đã trưởng thành, không cần phải tiến hóa nữa.

Manh Muội: “Mọi người đợi nha, tôi sẽ đi thông đạo qua thế giới khác!”

Cô ấy đi vào địa điểm đã được chỉ định, ở đó truyền đến một tin tức:

【 Nếu sinh mệnh thể quá mức cường đại thì không thể xuyên qua tường chắn của thế giới】

“Đã sớm dự đoán trước.” Manh Muội cười rộ lên, xoa tay, “Cũng may là ta đã sớm có chuẩn bị. Một thân cây nếu không tự mình phân tách ra thì sẽ không đi được, sao có thể tính là loại thực vật đứng đắn được?”

Xôn xao.

Trong nháy mắt, cả cây đại thụ liền phân tán ra.

Ba bốn dây leo uốn lượn và tập hợp lại thành một con rồng bằng dây siêu nhỏ với hai cái chân dài.

“666! Manh Muội có hiểu biết rất sâu sắc về tinh hoa của những người chơi thực vật như chúng ta, đã tiến hóa ra hai chân! (ta đặc biệt bị thổi bay)”

“Manh Muội trâu a! Đây không phải là rồng sao? Đằng long(Rồng bằng dây leo)! Quả nhiên tiến hóa thành rồng! So với việc quên đi ước nguyện ban đầu, bây giờ tiến hóa còn lợi hại hơn Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ Muốn Tiến Hóa Thành Côn nhiều! (liếm)”

“Ha ha ha, đó là đương nhiên! Các người cho rằng tôi thật sự đã quên mất mộng tưởng ban đầu là muốn tiến hóa thành rồng rồi

sao!" Manh Muội tức khắc rất đắc ý, vặn vẹo thân hình đằng long thành hình chữ S, hai cái chân dài đứng thẳng. "Soái không!"

Nàng khống chế chủng quần của mình bơi qua thông đạo của thế giới, trộm cười lên.

"Thế giới, ta lại tới rồi. Ta tới tìm kiếm thêm nhiều đồ ăn mỹ vị để hiến cho nam thần của ta."

....

"Thân hóa nguyên thần trong thức hải, một mai đạo quả gửi hư thiên!"

Vào lúc này, Phượng Hoàng đang trầm ngâm, đây là con đường thành thần của nàng.

Nửa câu đầu tất nhiên là hóa hình, bản thể tiến vào trong thức hải của con người, trở thành nguyên thần của nhân loại. Nó sẽ ký sinh ở trong thức hải, khống chế việc tu luyện của thân thể con người.

Mà bản chất của thức hải thực ra cũng là một cái không gian nhỏ, giống như Minh Thổ của Elmin. Tất nhiên là nó cũng có thể thu nạp năng lượng thiên địa để nâng cao mật độ năng lượng. Khi nào thế giới đạt tới mức năng lượng cao thì khi đó nó có thể thành thần.

Một khi bản thể của nó thành thần trong đó- chính là cấp tám Thần Thoại thì nó sẽ sống nhờ trong đầu óc hư không này, đó gọi là "Đạo Quả".

Nguyên lý cơ bản do nàng khám phá ra thuận tiện hơn nhiều so với Minh Giới của Elmin. Không bị mắc kẹt trong Thần Giới, chỉ là bản thể của cấp tám Thần Thoại cũng giống nhau là không thể dễ dàng hạ phàm, bộc phát ra lực lượng khủng bố được.

Thời gian, lại trôi qua ba mươi năm.

Với sự phát triển của Cổ Thần và nhân loại, thế giới đã bắt đầu xuất hiện văn minh và ngôn ngữ.

Dương Thần khai thiên lập địa, được coi là sự tồn tại khủng bố cổ xưa nhất, được cả thế giới tôn kính gọi là Đế Quân.

Mà lúc này, chúng thần trên không trung cũng bắt đầu có trí tuệ. Bọn họ bắt đầu đắp nặn sông núi, quy hoạch thiên địa một cách hợp lý.

Các bộ lạc loài người trên mặt đất đang không ngừng phát triển và sinh sản, rất được nhóm chúng thần trên bầu trời sủng ái, cho nên bọn họ không ngừng lớn mạnh. Bộ lạc cũng dần bắt đầu cung phụng các vị thần vĩ đại. Thời gian này cũng đã xuất hiện một số bộ lạc cường đại như Phục Phong và Hữu Chương.

Phượng Hoàng không thể sinh sản.

Mười ba vị Cổ Thần mà năm đó Phượng Hoàng dùng máu thịt để tạo ra đó cũng không thể tái tạo. Bọn họ đều là độc nhất vô nhị, là một sự tồn tại cổ xưa từ thời khai thiên lập địa…Dù sao bọn họ cũng đã đi qua thời kỳ bào tử trong biển tiến hóa siêu nhanh rồi, cho nên hiện tại đã không thể dung hợp gen.

Nhưng mà mười ba vị Cổ Thần thiên địa kia cũng có thể xem như là một loài chim mang huyết thống cường đại của Phượng Hoàng, cho nên có thể sinh hạ ra rất nhiều loại con lai để nối dõi, cố thủ trên không trung.

Chúng nó được coi là hậu duệ của Cổ Thần nhất tộc, phần lớn đều có hình thái giống chim, nhưng chúng cũng dần phát triển thành các loại sinh linh kỳ quái khác.

Chúng nó mang đến nhiều màu sắc khác nhau, đảm nhiệm các loại thần chức như “Thi vân bố vũ”, “Mạn thiên tinh thần”, tăng

thêm ánh sáng cho mảnh thế giới này.

Thế giới đang dần trở nên hoàn thiện và có trật tự hơn.

Mà con người của các bộ lạc trên mặt đất vẫn đang còn mọc đầy lông đen, dáng vẻ thô kệch giống như vượn người vậy. Bọn họ bắt đầu sùng bái Cổ Thần thiên địa, nhân lúc các vị Cổ Thần đi tuần tra sẽ hấp thu hơi thở mà bọn họ phát ra để tu luyện.

Sinh mệnh phảng phất như ngọn nến, đang không ngừng phát ra hương khói, sinh mệnh càng cường đại thì phát ra hơi thở càng lớn.

Khắp bầu trời đều là các Cổ Thần làm nhiệm vụ tuần tra, khí tức phát ra đương nhiên sẽ vô cùng nồng đậm.

Hơn nữa, còn có hơi thở do rừng cây thực vật và cự thú xung quanh phát ra. Linh hồn phát ra cảm xúc giống như là sinh vật phóng thích nhiệt lượng vậy, sẽ không tổn thương đến căn cơ. Tuy rằng rất ít, nhưng tích tiểu thành đại cũng không sao.

Chỉ là tấm bia đá màu đen kia chung quy lại vẫn chỉ là khởi điểm của một hệ thống tu hành mà thôi. Năm đó, dưới sự giúp đỡ của Phượng Hoàng, bộ lạc con người đã tu luyện tới cảnh giới thứ tư, tương đương với Vu sư cấp bốn. Trước mắt tạm thời không còn con đường để đi tiếp nữa rồi.

Cho đến ngày nay đã hai trăm năm qua đi, tu vi của thủ lĩnh mạnh nhất của bộ lạc cũng chỉ là cảnh giới thứ tư.

“Thanh Liên, ngươi thật sự có thể sinh ra trí tuệ??” Lại mười năm trôi qua, Phượng Hoàng nhìn vào bên trong không gian thức hải của mình. Trong không gian nhỏ nhưng nồng đậm linh khí này, bông sen màu xanh kia thế nhưng lại có một tia ý thức dao động, khiến nó không khỏi có chút kinh ngạc,

“Thì ra nếu như một không gian có năng lượng linh hồn nồng

đậm đến mức độ nhất định thì sinh mệnh sống lâu ngày ở chỗ này sẽ lột xác, sinh ra trí tuệ của mình sao?"

"Như vậy, loại sinh mệnh trí tuệ này gọi là yêu đi!"

Chương 189: Yêu

Một tin tức vang vọng khắp thiên hạ:

Đế Quân tạo nên một tộc mới, gọi là: Yêu!

Yêu tộc là động vật và thực vật trong thiên địa, trong môi trường có linh khí nồng đậm thì nó sẽ mở ra linh trí.

Trước mắt Yêu tộc do một gốc sen màu xanh cầm đầu, thậm chí nó còn không có đồng tộc, cũng chưa thể hóa hình.

Nền văn minh bắt đầu từ việc khai thiên lập địa, qua hai trăm năm phát triển cũng đã dần hoàn thiện.

Sau sự luân phiên của năm sáu thế hệ, loài người đã hình thành nên một kết cấu bộ lạc hoàn chỉnh. Đám Cổ Thần kia cũng đã hơn hai trăm tuổi, trở nên thông minh hơn. Hai bên đều có ngôn ngữ, trật tự riêng.

Chỉ có hậu duệ trong đó mới hiểu được sự tuẫn lạn và khủng bố của thời đại cổ xưa này. Thời đại mà Cổ Nhân, Cổ Thần, Cổ Yêu có thể giao lưu với nhau!

Trong cung điện Lăng Thiên rộng lớn tráng lệ.

Lăng Thiên có nghĩa là phía trên bầu trời, bao trùm thế giới vạn vật, cao hơn không trung.

Nó xây ở trên một vách đá ở Thiên Giới, được muôn vàn sao trời điểm xuyết, sáng rọi vạn trượng.

Một nữ tử mỹ lệ thánh khiết mà uy nghi đang bình tĩnh ngồi ở trên đế tọa. Dung mạo nàng xinh đẹp hoàn mỹ, một tay trắng nõn

chống má, nhắm mắt trầm ngâm, trong lúc lơ đãng cả người nàng tản mát ra hơi thở to lớn, cuồn cuộn.

Một đoàn quang mang màu vàng bỗng nhiên ùa vào đại điện.

Đây là một mặt trời sáng chói, tản mát ra hào quang lộng lẫy bắt mắt. Ánh sáng vòng tròn chiếu rọi khắp thiên địa, ở giữa mơ hồ có thể nhìn thấy hình dáng của một con thần điểu màu vàng. Nó đột nhiên hạ xuống trên mặt đất, "Đế Quân! Chúng Cổ Thần như Phong Thần, Quần Tinh, Thái Dương, Nguyệt Thần đều đã đến, đang ngồi trên Thiên Giới."

"Lại lấy thêm hai cái đệm hương bồ nữa. Lần này ta sẽ giảng đạo, vạn vật sinh linh trong thiên địa có duyên đều có thể đến. Nhân tộc và Yêu tộc cũng đều là con của thiên địa, cũng nên có một vị trí." Một giọng nói xa xăm truyền đến.

"Vâng, Đế Quân."

Kim Ô đứng dậy, xoay người rời đi.

Kim Ô bỗng nhiên trầm mặc, sùng bái cuồng nhiệt quay đầu liếc mắt nhìn về phía sau một cái.

Đế Quân đúng là một sự tồn tại vĩ đại! Mở ra thiên địa từ trong bóng tối hỗn độn, sáng tạo nên chư thần và nhật nguyệt sao trời, thôi diễn ra Nhân tộc và Yêu tộc, sáng tạo nên vạn vật sinh linh trên thế giới này.

Hiện tại, ngài còn giảng đạo cho thiên hạ, thiết lập nên đạo chính thống và các cảnh giới!!

Vô số năm trước, khi mà linh trí của hắn chưa mở, nhưng vẫn nhớ mang máng hình ảnh khủng bố kia. Đó là lần đầu tiên hắn mở mắt nhìn thế giới này, hắn thấy: Một đám sinh linh được tạo ra trong đại dương đang bò ra khỏi biển.

Thậm chí nhân loại cũng là đi ra từ đại dương.

Vị này từ xưa đã là một sự tồn tại vượt qua cả sinh mệnh, thời không, vận mệnh, nhân quả. Nàng ngồi ở chỗ kia đã phảng phất như đại biểu cho vĩnh hằng, tóc đen áo choàng, phương hoa tuyệt đại. Nàng dường như đã trở thành một tượng đài, thiên địa cũng không thể vượt qua.

Bởi vì vốn là nàng sáng tạo nên thiên địa!

Nhưng mà Kim Ô vẫn không phục. Nhân tộc và Yêu tộc quá yếu, chỉ mới đến cảnh giới thứ tư mà từ lúc khai thiên lập địa đến giờ cũng đã hai trăm năm rồi. Bọn họ thậm chí còn không thể lên được trên bầu trời này. Hơn nữa bao nhiêu năm qua, những Cổ Thần như bọn họ đây thế nhưng lại phải cung cấp cho Nhân tộc tu luyện.

Còn phục vụ bọn họ hơn 200 năm, qua nhiều thế hệ con cháu.

"Để cho thần chức chưởng quản thế giới như chúng ta phải cung cấp cho những con kiến trên mặt đất như bọn họ hai vị trí để nghe vị Cổ Thần khai thiên lập địa kia giảng đạo. Bọn họ xứng đáng sao?"

Kim Ô đi ra khỏi cung Lăng Thiên, sắc mặt âm trầm.

Hắn đang bước đi, bỗng nhiên lại ngẩng đầu nhìn lên không trung, sắc mặt lộ ra một tia dịu dàng hiếm có.

Ở nơi đó, hắn thích nhất là Nguyệt Thần đang nhẹ nhàng sửa sang lại bầu trời đầy sao, tô điểm cho thế giới này thêm phần rực rỡ.

….

Không đến nửa tháng, khắp Thiên Giới đã không còn chỗ ngồi, vẻ mặt ai ai cũng ngưng trọng, trang nghiêm.

Chín Mặt Trời, Nguyệt Thần, Phong Thần, Tử Thanh Song Vân…..,mười ba vị Tiên Thiên tồn tại cổ xưa nhất đều tới. Bọn họ được bao phủ trong sương mù mênh mông, mây mù lấp lánh, biến hóa ngàn vạn.

Ngoại trừ đông đảo Cổ Thần thiên địa lâu năm ra, còn có một gốc cây sen màu xanh cũng ngồi ở trong đó.

Oanh!

Một tiên âm trầm lắng xa xưa phảng phất như được truyền ra từ trong thiên địa.

“Đã 200 năm trôi qua kể từ khi bổn tọa khai thiên lập địa, diễn hóa ra vạn vật. Lần truyền đạo, giáo hóa chúng sinh này, sẽ dựng lên nền móng cho vạn vật trên thế gian, phân chia ra cảnh giới. Giảng đạo sẽ được chia ra làm 8 lần, tổng cộng là 3 năm. Chúng thần nắm giữ thần quyền trong thiên địa, khi mà vạn vật đã đi vào trật tự thì giữa đường có thể tự mình rời đi, thực hiện chức vụ của mình…”

Giọng nói êm đềm như gió xuân.

Vô số tồn tại cổ xưa hùng mạnh nhất được sinh ra ngay từ khi mới khai thiên lập địa đang ngồi trên đệm hương bồ được bện từ lông chim mặt trời, tất cả đều không nhịn được mà trở nên kích động.

Bọn họ đã chờ thời điểm này, chờ rất rất lâu rồi.

Tuy rằng những Tiên Thiên Cổ Thần(Cổ Thần bẩm sinh) như bọn họ rất mạnh, nhưng lại khó có thể tu luyện, chỉ có thể chiếm lấy thân thể con người để tu luyện, nhưng mà hiện tại cũng chỉ dừng lại ở cảnh giới thứ tư. Lúc này, vì biểu hiện sự tôn trọng đối với Đế Quân, một đám bọn họ đều lộ ra chân thân bản thể.

Tiếp theo, lần giảng đạo đầu tiên đã bắt đầu rồi, giọng nói

vang lên:

“Cảnh giới thứ nhất: Cố Cơ, cảnh giới này là căn cơ của việc tu hành, cảm ứng thức hải…”

Cảnh giới thứ nhất này, người ngồi ở đây đều vô cùng quen thuộc, nhưng cũng không ai bằng lòng rời đi.

Trái lại, bọn họ còn rất cẩn thận nghe giảng, nghe vô cùng say mê, giống như trong giọng nói này có ẩn chứa vô vàn đạo lý, thậm chí, còn ngộ ra được đủ thứ cái mới, sáng tỏ thông suốt.

Dù sao, thế giới này cũng rất nguyên thủy và thô sơ, cảnh giới cũng chỉ vừa mới xuất hiện. Suy cho cùng, thì Phượng Hoàng cũng xuất thân từ thế giới Vu Sư, nơi chuyên nghiên cứu về chân lý, cho nên bản thân cũng mang theo một hệ thống và ý tưởng nghiên cứu khá đầy đủ, có thể hiểu rõ triệt để một cảnh giới.

“Ba tháng sau, lại mở giảng một lần nữa.”

Trong Lăng Thiên Cung, không có một chút tiếng động.

Thế nhưng, tất cả mọi người cũng không rời đi, mà ngồi yên trên đệm hương bồ, đắm chìm trong cơn say, yên lặng cảm ngộ, bổ sung lại toàn bộ căn cơ của bản thân.

Toàn bộ bọn họ đều là sự tồn tại cực kỳ thông minh, biết phải trân quý cơ hội.

Đạo Quân, người đã khai thiên lập địa, tạo ra vạn vật, tự mình giảng đạo, việc này, nhất định phải ghi lại vào trong lịch sử. Bản thân có thể may mắn được tham dự, đúng là sự may mắn không có cách nào có thể hình dung được.

Cổ Thần ghi chép:

【Kỷ nguyên trước đây ở phương Tây, thiên địa sinh ra ba tộc

là Cổ Thần, Cổ Yêu, Cổ Nhân. Đạo Quân đã giảng đạo 8 lần ở Lăng Thiên Cung trong vòng 3 năm, giúp chúng sinh trong thiên hạ mở ra tiên môn. 】

Lại ba tháng trôi qua.

Trong Lăng Thiên Cung lại truyền đến lần giảng đạo thứ 2.

"Cảnh giới thứ hai: Ngưng Thần, ở cảnh giới này, cô đọng thức hải…"

Chúng thần vội vàng chăm chú lắng nghe, sợ bỏ sót một chữ nào đó. Sau đó, vẫn giống như trước là tinh tế thể ngộ. Chỉ có Thần cần chưởng quản thiên địa mới đứng dậy rời đi, đi hoàn thành trách nhiệm của mình.

Lại ba tháng tiếp theo.

"Cảnh giới thứ ba: Thần Tàng, đưa thần hồn triệt để ẩn vào trong đó…"

…

"Cảnh giới thứ tư: Tử Phủ, nhỏ bé nhưng có thể thu nạp tu di một phương…"

…

Lúc này, sau khi lần giảng đạo thứ tư kết thúc, mọi người đều muốn nín thở, một lúc lâu sau cũng không muốn đứng dậy.

Thời đại này, tất cả mọi người đều chỉ tu luyện được tới cảnh giới thứ tư. Những cảnh giới sau đó, đều là những thứ hoàn toàn không biết, lần giảng đạo tiếp theo có lẽ sẽ nói về cảnh giới thứ năm, là cảnh giới mà bọn họ vẫn cầu nhưng không được.

Chương 190: Một Hủy Một Thành Vì Một Kiếp!

Lại ba tháng tiếp theo.

“Cảnh giới thứ năm: Đạo Cung, đến cảnh giới này, có năng lực nghiền đá nứt sông, có thể mở ra một căn nhà lớn trong cơ thể của mình!”

Thì ra, cảnh giới thứ năm gọi là…Đạo Cung?

Ánh mắt mọi người trở nên nóng rực, hô hấp bắt đầu dồn dập hơn, vội vàng lắng nghe.

…

Lại ba tháng sau.

“Cảnh giới thứ sáu: Động Thiên, có thể thu nạp trời đất của một phương…”

…

Lại ba tháng.

“Cảnh giới thứ bảy: Động Hư, có thể lập ra tông môn, giáo phái, xây dựng ra một thế giới nhỏ ở trong cơ thể…”

…

Toàn bộ mọi người đều say mê lắng nghe, thì ra, sau cảnh giới thứ tư, còn có ba đại cảnh giới nữa, Đạo Cung, Động Thiên, cuối cùng tới cảnh giới thứ bảy Động Hư, vậy mà lại có thể sáng lập ra

một thế giới nhỏ luôn sao?

Đúng là không thể tưởng tượng được!

Đây không phải là gần tới cảnh giới hiện tại của Đạo Quân sao?

Khai thiên lập địa, diễn biến ra sinh linh vạn vật.

Sáng tạo ra một thế giới nhỏ, đây chính là năng lực cực hạn mà sinh mệnh chúng ta có thể đạt được ư? Gần giống với sức mạnh của Đạo Quân sao?

Bọn họ không khỏi cảm thấy có chút kinh ngạc mừng rỡ, đây đã là giới hạn mà bọn họ có thể nghĩ tới được.

Dù sao, bản thân họ cũng là sinh mệnh do Đạo Quân tạo ra, dựa theo lẽ thường mà suy nghĩ, thì bất luận thế nào họ cũng không thể vượt qua được người tạo ra mình.

Cảnh giới Động Hư thứ bảy này được giảng trong khoảng bảy ngày bảy đêm. Toàn bộ sinh linh đều như si như say, giống như ánh sáng chiếu rọi ra một con đường, vốn dĩ bị kẹt chặt tại cảnh giới thứ tư, hiện tại đột nhiên được khai sáng liên tiếp ra cảnh giới thứ năm, thứ sáu, thứ bảy. Điều này khiến cho bọn họ có một loại cảm giác mỹ mãn say mê, bỗng nhiên có loại tâm tình dù cho bây giờ có bảo họ đi tìm đường chết, bọn họ cũng sẽ không oán không hận.

Cuối cùng, sau khi cảnh giới thứ bảy được nói xong, cả người bọn họ không nhịn được mà run cả lên, đứng dậy tính rời đi, định trở về suy nghĩ kỹ càng lại.

Nhưng mà giây tiếp theo, lại có một giọng nói trầm lắng truyền đến:

“Ba tháng sau, giảng cảnh giới thứ tám…”

Xôn xao!

Toàn bộ thế giới chợt trở nên yên tĩnh.

Cảnh giới thứ bảy không phải là cực hạn, còn có cảnh giới thứ tám nữa ư?

Cảnh giới thứ bảy đã có thể sáng tạo ra một thế giới nhỏ, vậy cảnh giới thứ 8, chẳng lẽ có thể đạt tới vị trí hiện tại của Đạo Quân…

Trong đầu của bọn họ không kiềm được mà bật lên một ý nghĩ khó tin: Lẽ nào, những sinh linh như chúng ta cũng có thể đạt tới được trình độ như cảnh giới hiện tại của Đạo Quân.

Hô hấp của toàn bộ Cổ Thần đều trở nên dồn dập: Ba tháng sau!!

Hiện tại, ai cũng nghĩ rằng Đạo Quân đang ở cảnh giới thứ tám, dù sao Đạo Quân cũng đã sáng tạo ra được một thế giới.

Trên thực tế, hiện tại, nàng chỉ mới tới cảnh giới thứ sáu: Động Thiên, tương đương với vu sư cấp sáu Truyền Thuyết của thế giới Vu Sư mà thôi, chỉ cao hơn bọn họ 2 cấp. Chẳng qua là nàng thông qua suy luận nên đoán ra 2 cảnh giới sau.

Sau khi giảng xong cảnh giới thứ bảy Động Hư, trong Lăng Thiên Cung, Phượng Hoàng nghe thấy tiếng thở dài của mình vang lên.

“Ta muốn giảng cảnh giới thứ tám- Hỗn Nguyên, tương ứng với vu sư cấp tám Thần Thoại của thế giới Vu Sư, con đường ta đã nghĩ ra được, lý thuyết cũng đã hoàn thiện…Mở đường vì thiên hạ, cũng là mở đường cho chính ta, có vô số thi cốt của kẻ mạnh, mới có thể sinh ra một vị thần linh…”

Nàng bỗng nhiên nhớ tới sự hủy diệt của nền văn minh vu sư

năm đó. Elmin thành Thần, cũng do có vô số kẻ mạnh chết đi, đứng trên vô số hài cốt của vu sư, mới có thể tạo nên một sinh mệnh vĩ đại được như vậy.

Nàng chậm rãi thì thào,

"Thần linh…sắp đến lượt ta rồi, ta có công khai thiên lập địa nên thế giới này, muốn giáng đại nạn xuống cho sinh mệnh của nền văn minh trong thế giới này cũng không quá phận đúng không?"

Nàng chậm rãi cảm thụ thức hải, nơi này cũng là một vùng trong không gian. Thân hình Phượng Hoàng của nàng vẫn luôn sống ở trong đó, giống với tình cảnh năm đó của Elmin.

"Sức mạnh của thần linh, quả thực là thứ khiến cho con người ta muốn hướng tới."

Nàng ngồi trên đế tọa như một bức tượng bất biến, ánh mắt hướng về phía xa xa.

"Từ lúc khai thiên lập địa tới nay cũng đã 200 năm rồi, các vị thần cổ đại và bộ lạc loài người hoang dã, vốn dĩ hai tộc đã oán hận nhau từ lâu, ta vẫn luôn đè ép xuống. Tới khi vùng đất này lớn tới một trình độ nhất định, oán hận chất chứa từ lâu chắc chắn sẽ bùng nổ, thiên địa sẽ nghênh đón một đại nạn đẫm máu. Ta đã làm quá nhiều, hiện tại, phải nhân cơ hội này mà vượt qua, đột phá Bán Thần, trở thành thần linh. Có câu nói, một hủy một thành vì một kiếp, trận đại nạn sắp tới gọi là: Kiếp…Đại kiếp nạn của thiên địa đi."

Lại ba tháng trôi qua cực kỳ gian nan.

Nhóm Cổ Thần rốt cuộc cũng lần thứ 2 tụ họp lại Lăng Thiên Cung, ngồi trên đệm hương bồ.

Từng vị Thần sơ khai thiên địa, Mặt Trời, Ngôi Sao, Gió, Mây,

Mặt Trăng, cùng với một gốc cây Thanh Liên, tổ nhân Hư Hữu Niên đều hội tụ lại, khí tức năm màu giao nhau, tráng lệ mà duy mỹ.

“Cảnh giới thứ tám, Hỗn Nguyên.”

Oanh!!

Giọng nói vừa mới hạ xuống, tựa như tiếng sấm đầu tiên trong thiên địa, chấn động thiên hạ.

“Cái gọi là Hỗn Nguyên, là sự khởi đầu, bao hàm tất cả! Hỗn Nguyên là một, cũng là vạn vật! Sinh ra thiên địa, Đạo Quả gửi hư thiên, trải qua vạn kiếp mà trở nên bất diệt…”

Rầm!

Bỗng nhiên giây tiếp theo, giọng nói trong Lăng Thiên Cung đột nhiên im lặng, Đạo Quân không phát ra tiếng gì nữa.

Chúng thần xung quanh cũng cảm ứng được cái gì, hai mặt nhìn nhau.

Cuối cùng, một Mặt Trời đứng lên, đưa tay chộp giữa không trung, cực kỳ phẫn nộ, quát lên một tiếng lớn vang vọng cả thiên địa,

“Chuột nhắt phương nào! Lại dám đến Thiên Giới, nghe lén Đạo Quân chúng ta giảng đạo!”

Rầm.

Một đống dây leo vặn vẹo cùng một chỗ cứ thế bị bắt ra.

Manh Muội: ????

Xảy ra chuyện gì vậy??

Liều mạng để bắt ta?

Manh Muội có hơi bối rối, nàng vừa mới xuyên qua đường hầm thế giới thì cảm thấy giống như bị ném từ trên cao xuống, đúng lúc rơi ở bên cạnh.

“Nơi này không phải là thế giới Vu Sư sao?”

Nàng sợ ngây người, không nhịn được mà nhìn bốn phía.

Một cung điện to lớn huy hoàng mang phong cách cổ xưa được xây dựng ở trên bầu trời, kèm theo đó là một đám sinh vật cổ xưa đang ngồi trên đệm hương bồ. Cho dù chín Mặt Trời có thu liễm lại ánh sáng, nhưng vẫn là một cái quả cầu lửa rất tròn, chính giữa quả cầu lửa mơ hồ nhìn thấy hình ảnh của một Kim Ô xinh đẹp.

“Nháo cái gì vậy, chín Mặt Trời, là đang họp sao?”

Nàng cười ngượng hai tiếng rồi quay đầu đi.

Vị này…lẽ nào là Mặt Trăng?

Chúa ơi là Mặt Trăng!

Mặt Trời ngồi trên đệm hương bồ thì cũng thôi đi, đằng này Mặt Trăng cũng ngồi xuống??

Mông không nóng sao?

Nàng nhìn tiếp, trên đệm hương bồ đều là những sinh vật kỳ quái khủng bố, một gốc cây Thanh Liên, một người nguyên thủy mặc đồ da thú, đủ mọi thể loại…

Đây là Thiên Cung? Tư thế này, chẳng lẽ là đang giảng đạo hả?

Đây là thế giới gì vậy?

Má ơi! Ngay cả Mặt Trời cũng có tới chín cái, còn ngoan ngoãn

ngồi trên đệm hương bồ. Như vậy, người giảng đạo là vị nào, là sinh vật khủng bố như thế nào?

Cả người nàng lập tức nổi lên từng trận da gà!

“Các vị đại lão, ta đi nhầm cửa thôi, có thể làm bộ như không nhìn thấy ta được không? Các người cứ tiếp tục, các người cứ tiếp tục đi!”

Nàng cười ngượng hai tiếng, xấu hổ đến mức muốn tìm cái lỗ chui xuống, chậm rãi lùi về phía sau, nhìn một đám Mặt Trời, Mặt Trăng khủng bố đang ngồi trên đệm hương bồ. Bọn họ đang nhìn chằm chằm vào mình, ánh mắt lộ ra sự phẫn nộ, tức giận tới mức gần như sắp phun lửa.

“Ông trời ơi! Ta không bao giờ giả bộ ngầu nữa.”

Cuối cùng, nàng cũng không nhịn được, lòng bàn chân như muốn nhũn ra, lập tức lén chụp màn hình lại, đăng lên mạng, điên cuồng xin giúp đỡ!

Chương 191: Bị Dọa Chết Ngất

Đằng mạn lập tức 'ngất xỉu' ngay sau đó.

Thật là đáng sợ!

Cô lạnh người nghĩ rằng nếu trơ mắt bị giết thì chẳng thà chết trong giấc ngủ còn hơn.

Nàng lập tức đăng một bài viết cầu cứu.

"Cứu mạng! Chuyện nghiêm trọng đây! Biết ta đi vào thấy cái gì không? Ta đi vào thì thấy một đàn tràng giảng đạo, khắp nơi đều có mặt trời, mặt trăng… Ta nên làm gì bây giờ?"

Mọi người: ???

Bây giờ những người chơi trên mạng thường lập thành từng nhóm bốn người, cùng đăng nhập chơi với nhau.

Mọi người vừa diễn hóa các loại bào tử vừa nói chuyện phiếm rất là thong thả thoải mái, bàn luận thế giới vu sư rồi sẽ ra sao, thế giới vu sư trở thành lịch sử thì thời đại ma dược có thể phát triển được không? Hay chỉ vừa mới xuất hiện đã bị suy tàn?

Dù sao bọn họ cũng là bạn qua mạng, cùng nhau tính toán xây dựng nên lộ trình hệ thống, đó giống như là đứa con tinh thần của họ, mọi người rất lo lắng về việc nó có thể phát triển được hay không?

Nhưng mà bây giờ Manh Muội vừa đi vào thì lại quay ra đăng một bài viết, so với tốc độ của dòng thời gian thì cũng phù hợp, nhưng mà… tấm ảnh chụp màn hình này là cái quỷ gì đây?

Thiên cung phong cách cổ xưa, đàn tràng giảng đạo, ánh sáng năm màu chiếu khắp nơi, hùng vĩ tráng lệ tựa như tiên cảnh. Còn có mặt trời, mặt trăng, các Cổ Thần hình thù kỳ quái đang nhắm mắt ngồi ngay ngắn trên đệm hương bồ, quanh người phát ra vòng sáng dọa người.

Một Cây Kim Thêu Hoa: "Đó là phong cảnh thần thoại Trung Quốc đúng không? Ta có cảm giác bây giờ không phải là đi vào thế giới vu sư nữa thì phải? (không biết làm sao)"

Trên Người Có Bảy Lá Gan: "Có vẻ giống Hồng Quân giảng đạo thì phải? Không thể sai được! Ngay cả chín Mặt Trời cũng ngồi ngay ngắn trên mặt đất, đại lão giảng đạo tuyệt đối là một người đáng sợ, ta cá một gói kẹo que cay! Người giảng đạo nếu không phải Hồng Quân đại biểu cho Thiên đạo thì cũng là một vị cổ lão đã tồn tại từ trước khi khai thiên lập địa!"

Haruko Thích Học Tập: "Manh Muội, muội bị chết rồi, khỏi cần đi vào đó, chắc chắn là không vào được đâu!"

Manh Muội Lấy Cầu: "Mọi người giải tán đi, không cần vào góp vui đâu, quả nhiên nghề nghiệp xuyên việt có tỉ lệ bị chết rất cao, khi xuyên qua chẳng biết sẽ gặp cái quỷ quái gì (thấy buồn cười)"

Cung điện này mặc dù rộng lớn tráng lệ, rất giống phong cảnh cổ xưa trong thần thoại, nhưng lại rất thô sơ, rất nguyên thủy, dáng vẻ như vậy chắc chắn là mới có không lâu sau khai thiên lập địa.

Bây giờ ai cũng không biết tại sao, thông tin của mọi người lúc này quá ít. Nếu Manh Muội xông vào chắc chắn sẽ chọc phải họa lớn! Người ta giảng đạo chắc chắn sẽ rất nghiêm minh, ngươi xông vào sẽ phá hủy mất quy tắc của thế giới đó, không giết ngươi không được!

Mà Manh Muội cũng không ngốc. Cô biết mặc dù mới đi ra ngoài viết bài được mấy phút nhưng bên trong cũng đã qua vài ngày rồi, chắc chắn đã chết rồi.

Bản thân cô cũng không ôm hy vọng gì cả.

Nhưng mà bây giờ cô đang rất bực bội. Trong lòng buồn chán không thôi, dù sao vừa mới tiến hóa ra giống loài mới, trải qua bao nhiêu lâu mới thành công được, kết quả đi vào thì bị chết mất, đoán chừng đó là giống loài đau khổ xui xẻo nhất trong lịch sử…

Cô vừa nghĩ vừa ôm một chút hi vọng, thử đăng nhập lần nữa…

Ta không chết sao?

Nàng mừng rỡ như điên, vừa mở mắt thì phát hiện mình ngã chổng vó trên mặt đất.

“Quả nhiên giả chết là biện pháp duy nhất có thể tự cứu mình.” Nàng kích động ngồi dậy, vội vàng quay đầu nhìn bốn phía, trên bầu trời là một tòa cung điện to lớn, bầu trời mênh mông lấp lánh vô số ánh sao.

“Đây là đàn tràng của đạo quân, đừng làm ồn!”

Trên đài cao, thân ảnh ngồi xếp bằng trên đệm bồ hương kia tỏa ra khí tức cuồn cuộn, hỗn độn khí vờn quanh người, ánh lửa lấp lóe, nhìn chằm chằm vào nàng, giọng nói vang vọng đầy uy nghiêm, “Ngươi là sinh vật gì? Tạo sao bây giờ mới thức tỉnh?”

Mặt của Manh Muội lập tức đen lại!

Mọi người đều ngồi đây nhìn chằm chằm ta trong mấy ngày qua hả?

Nàng bỗng nhận thấy cảm giác đáng sợ nhất không phải là bị

giết mà là bị một đám tồn tại cổ xưa vây quanh bốn phương tám hướng nhìn chằm chằm mình rồi nghiên cứu, mắt lớn trừng mắt nhỏ, nhìn liên tục suốt mấy ngày…

Thân thể thiếu nữ thuần khiết của ta!

Ta đã cho nam thần sờ qua, chẳng lẽ bây giờ lại để cho bọn họ nghiên cứu thêm lần nữa?

Nàng cực kỳ đau khổ!

“Nằm mơ, nhất định là ta đang nằm mơ!”

Nàng run rẩy, không chịu được ngất thêm lần nữa.

Ánh sáng năm màu quanh quẩn khắp bầu trời.

Một mặt trời ở bên cạnh nhìn đằng mạn lại ngất đi, không khỏi đứng lên, giọng uy nghiêm, “Đạo quân, đây là sinh vật nhát gan nào thế? Lại ngất nữa rồi, sao không giết chết hết bọn chuột nhắt tự ý tiến vào Thiên Giới nghe trộm giảng đạo đi? Chỉ là sinh vật phàm giới mà cũng muốn đạt được đại cơ duyên khai thiên lập địa sao?”

Dương Thần Đạo Quân ở trong Lăng Thiên cung đang rơi vào trầm tư.

Ngôn ngữ của đằng mạn này có chút quen quen…

Năm đó cái sinh vật dẫn Elmin đuổi giết nàng khắp nơi, liên tục lộ ra điệu cười ngây dại ngu ngốc, chính là dùng loại ngôn ngữ này.

Nàng sẽ không bao giờ quên những ngày tháng bị Thần của sự ngu ngốc mù quáng kia điên cuồng đuổi giết. Bản thân nàng đã trốn trong bùn nhão, thậm chí là trốn trong biển, trong hang núi,nhưng cũng đều bị truy sát…

Thâm cừu đại hận như vậy, nàng suốt đời khó thể quên được.

“Ngôn ngữ rất giống… Phải thử một chút mới được…”

Thân ảnh Đạo Quân thanh cao lạnh lùng trong Lăng Thiên Cung bỗng nhiên lộ ra một nụ cười dịu dàng.

Lần này Manh Muội đã trải qua một chuyện kỳ quái nhất trong đời. Sau khi lại bị dọa ngất tiếp đi thì đi ra ngoài nói với mọi người mình không bị gì, nhất thời ai nấy đều giật mình đứng dậy.

Chuyện khoa trương gì thế?

Tất cả mọi người cảm thấy sợ nổi da gà!

Toàn bộ đàn tràng không giảng đạo, lại đi nhìn chằm chằm một cái cây đằng mạn, một đám Mặt Trời, Mặt Trăng lại đi nhìn chằm chằm nó suốt mấy ngày?

“Chỉ sợ đã bị mổ xẻ nghiên cứu rồi cũng nên?” “Cũng có thể bị nướng rồi.” “Nếm một phát Thái Dương Chân Hỏa của ta đây.” “Rắc thêm ít gia vị đi.” Mọi người nhịn không được thảo luận sôi nổi.

Rầm.

Manh Muội lại tỉnh lại, vẫn thấy các tồn tại kia vẫn cứ ngơ ngác nhìn mình như trước.

Mà mình thì lại bị đặt trên một cái đệm hương bồ, ngồi cùng một chỗ với chúng thần.

“Đệm hương bồ?”

Trong đầu nàng bây giờ chẳng biết nghĩ gì nữa cả, nhịn không được nắm lấy đệm hương bồ dưới mông rồi nhảy dựng lên tại chỗ, bất ngờ nhìn một con Kim Ô cười khúc khích, “Trời ạ! Ngươi nói xem cái đệm hương bồ này được làm từ lông chim gì thế, nhìn

qua rất đẹp nhỉ?”

Nàng bây giờ đã hoàn toàn chấp nhận số phận, không sợ chết nữa.

Ngay lúc này trên bầu trời truyền tới một giọng nói bằng tiếng Trung:

“Đệm hương bồ? Ngươi nhìn đệm hương bồ này xem, vừa to vừa tròn…”

Manh Muội hoàn toàn tỉnh táo lại từ trong ngây ngốc.

Cmn!

Ta rốt cục đi tới thế giới nào đây, tồn tại chí cao đang giảng đạo sao lại tuôn ra một câu tiếng Trung thế?

Biến đổi bất ngờ, nàng cảm thấy mình bị đám mặt trời, mặt trăng này phá hỏng rồi…

Nàng nghiêng đầu té ngã trên đất.

Lần này thật sự là bị dọa chết ngất.

“Ha ha… Phản ứng như vậy, quả nhiên.” Trong cung điện, Đạo Quân lộ ra một nụ cười lạnh.

Nàng lại nghĩ tới vị thần của sự mù quáng và ngu ngốc luôn miệng cười ha ha khi đuổi giết nàng năm đó, sắc mặt dần dần bình tĩnh lại.

“Đây là loại ngôn ngữ mà năm xưa bọn họ đã dùng để miêu tả về ‘Trứng’. Mặc dù ta không biết ý nghĩa cụ thể là gì, nhưng ta dùng để hình dung ‘Đệm hương bồ’ thì lại nghe hiểu được…”

“Quả nhiên là sinh vật cùng một chỗ với nhau.”

Nàng nghĩ tới đó thì điệu cười càng trở nên cổ quái quỷ dị. Vô số Tiên Thiên chúng thần ngồi ở trên đạo tràng của Lăng Thiên Cung bắt đầu vây quanh rồi từ từ đánh giá cây đằng mạn mới ngất đi phía bên dưới.

Chương 192: Dồn dập suy đoán

Mà lúc này, Manh Muội lại lần nữa đi ra ngoài.

Cả người cô như bị thất hồn lạc phách, cảm giác như bản thân đã hỏng mất, sắp bị chơi đến hỏng rồi. Cô yên lặng đem sự tình tiết lộ ra bên ngoài.

Mọi người nghe xong cũng đều ngẩn ra: "Sự tồn tại vô thượng kia lại đang giảng đạo bằng ngôn ngữ Trung Quốc của chúng ta?"

Manh Muội lập tức nói: "Tuy là không được chuẩn lắm, nhưng đúng là như vậy! Ta đoán hẳn là cùng thế giới với Hồng Quân lão tổ kia. Những Mặt Trời kia đều đi đến nghe hắn giảng đạo bằng ngôn ngữ của trái đất chúng ta, có khả năng bọn họ muốn đi đến trái đất chúng ta.... Tựa hồ là muốn dạo chơi qua vô số thế giới!"

Mặt Trời, Mặt Trăng là sự tồn tại cổ xưa của ngôn ngữ chúng ta?

Dù sao Thần Sáng Thế sáng tạo ra chư thiên vạn giới, thì rất có thể trong một thế giới nào đó có tồn tại một loại siêu năng lực có thể đột phá thế giới của chính mình. Từ đó có thể du hành tới các chiều không gian, tiêu dao cùng với thiên địa.

Tất cả mọi người đều không khỏi nghiền ngẫm một hồi.

Thoạt nhìn, thế giới siêu phàm này có trình độ cường đại hơn thế giới Vu sư rất nhiều.

Thế giới Vu sư ngay từ đầu vẫn còn tương đối yếu. Vẫn là sau khi Luyện Kim Đại Đế tiến vào mới bắt đầu đưa thời đại Vu sư đi đến huy hoàng, phát triển toàn bộ nền văn minh.

Mà thế giới này thoạt nhìn liền cảm thấy đáng sợ.

“Sự tồn tại này, còn biết ngôn ngữ của chúng ta. Dựa theo giả thiết này thì phỏng chừng bọn họ đã từng đến trái đất của chúng ta. Giả thiết này cũng không đúng a! Có lẽ, sự tồn tại này có thể tương tác với người chơi chúng ta, sau đó đột phá!”

“Kế hoạch của trò chơi đúng là rất có sáng tạo! Còn thêm vào ngôn ngữ của trái đất chúng ta, khiến cho có cảm giác thật thân thiết!”

“Ngọa tào! Đây không phải chuyện xấu a, là cơ duyên lớn đó! Cái vị tồn tại vượt qua cả vạn vật kia thế nhưng lại không giết Manh Muội, còn nói ngôn ngữ của chúng ta. Không những thế còn cho cô ấy một cái đệm hương bồ để ngồi nghe giảng là có ý gì?”

“Ha ha ha! Khai thiên lập địa, sơ khai nên vạn vật có trí tuệ, Hồng Quân đang giảng đạo phân chia thánh vị! Tiên Thiên tồn tại cổ xưa khắp thiên hạ đều sôi nổi tiến đến, chư thánh của đời sau cũng tụ hợp tại đây. ‘ Đại Học cao thụ ’ ta cũng cũng tới chia sẻ một chút. Đệm hương bồ có một cái cho ta thì Thánh Nhân tương lai tất nhiên cũng sẽ có một vị trí cho ta!! (hào hùng vạn trượng)”

Mọi người đều thập phần phấn khởi, cuối cùng cũng đã nhận ra.

Nhìn lên màn hình bây giờ thì thấy có mười lăm cái đệm hương bồ, cũng chính là chỉ có mười lăm danh ngạch có thể nghe Đạo.

Mười ba chúng thần Tiên Thiên cùng với một gốc sen xanh kia, còn có một người trong bộ lạc..... Hẳn đây là mười lăm vị tồn tại mạnh nhất trong thế giới này.

Hiện tại Manh Muội đột nhiên xuất hiện ở trong đạo tràng, cái vị tồn tại cổ xưa không người biết đến kia lại cho nàng một cái

đệm hương bồ. Nàng trở thành thính giả nghe Đạo thứ mười sáu trong mảnh thiên địa này. Đây là đại kỳ ngộ.

“Không nói về cơ duyên được nghe giảng đạo! Chỉ tính là ngồi song song, sẽ có thể nhận thức được các đại lão như Mặt Trời, Mặt Trăng, cùng với người của bộ lạc dã thú, lại còn cả đóa hoa sen màu xanh kia nữa. Về sau trong thế giới này ngươi chính là một con cua, có thể đi ngang qua thế giới!”

“Manh Muội đúng là trâu a. Là cây dây leo đầu tiên khai thiên lập địa! Là người thứ mười sáu có thể ngồi trên đệm hương bồ tồn tại cùng với các vị thần viễn cổ. Về sau ngươi có thể khoác lác với những người khác rằng năm đó ta đã từng sóng vai với Mặt Trời! (hâm mộ)”

.....

Mà một bên khác.

Các thành viên của viện nghiên cứu nhanh chóng bắt đầu khởi động hành lang màu trắng, tình huống dị thường khẩn cấp.

Đại bộ phận người chơi khác và các cư dân mạng đều coi rằng đây chỉ là một cái trò chơi. Cũng có lẽ một bộ phận nhỏ người chơi cũng đã nhận ra điều dị thường.

Mà quan trọng nhất, đơn giản chính là nhân viên nghiên cứu của bọn họ.

Bởi vì bọn họ từng thống trị thế giới Vu sư trong một thời gian ngắn nên đã có được rất nhiều tư liệu và số liệu. Thông qua việc không ngừng nghiên cứu, bọn họ biết thêm được nhiều sự thật hơn so với người bình thường, cũng càng thêm cảm thấy kinh hãi.

Bọn họ vốn dĩ chỉ là nửa tin nửa ngờ, thành lập viện nghiên cứu để cho nhân viên lẻn vào thế giới Vu sư kỳ quái kia với tâm thái hoài nghi mà đi khảo cứu, điều tra.

Mà hiện tại, mấy viện nghiên cứu bọn họ đều đã lấy được hầu hết các tư liệu và sách luyện kim của thế giới Vu sư kia. Họ đang tiến hành nghiên cứu.

Kết quả thu được ban đầu quả thực khiến người ta giật mình. Các tài liệu về Vu thuật và luyện kim của Vu sư cũng có ở trong thế giới hiện thực- trên trái đất này, còn hoàn toàn có thể thực thi một cách logic.

Nói cách khác, trên trái đất cũng hoàn toàn có thể tu luyện theo hệ thống Vu sư này!

Khi bọn hắn đưa ra kết luận này thì các nhà khoa học đều trở nên điên cuồng!!

Phải biết rằng, trái đất phát triển đến hiện tại thì việc phát triển nghiên cứu khoa học cho đến bây giờ bất quá cũng mới chỉ hai trăm năm mà thôi.

Mà văn minh siêu phàm của Vu sư đã phát triển hơn một ngàn năm!

Một cái hệ thống siêu phàm đã trưởng thành trong ngàn năm, quả thực cực kỳ có sức hút đối với bọn họ. Bọn họ đánh cắp toàn bộ tư liệu và thành quả của nền văn minh này, đương nhiên phải kích động vạn phần rồi.

Nhưng mà bọn họ không có căn cơ cốt lõi nhất: Evil Eye.

Đây là trở ngại lớn nhất, nếu có gen Evil Eye thì toàn bộ trái đất chỉ sợ sẽ là một thế giới Vu sư mới.

Các quốc gia lớn trên trái đất sẽ trở thành các vương quốc của những Vu sư theo đuổi chân lý.

“Máu Evil Eye…chúng ta đã thu được một số lượng lớn sơ đồ kết cấu của các sinh mệnh. Khoa học kỹ thuật hiện đại đã có thể

nhân bản sinh vật, nhưng chúng ta vẫn chưa thể tạo ra một sinh vật hoàn toàn mới mà chỉ dựa vào kết cấu của nó được. Điều này có liên quan đến tri thức về tạo hóa. Chúng ta ít nhất phải mất mấy trăm năm mới có thể có kỹ thuật về phương diện này...."

Sắc mặt của mỗi một nhân viên trong viện nghiên cứu đều ngưng trọng, hít sâu một hơi.

Rõ ràng là tài nguyên cực kỳ huy hoàng đang bày ra ở trước mắt, thế nhưng lại thiếu mất chìa khóa là "Evil Eye"!

Mà bản thân thế giới Vu sư cũng là vì thiếu Evil Eye mà đánh mất nền văn minh, tất cả Vu sư theo đuổi chân lý cũng bị mai táng trong lịch sử.

Trải qua sự kiện này, bọn họ đã hoàn toàn tin vào trò chơi này.

Chỉ cần cẩn thận nghiên cứu, thậm chí đầu tư thêm nhiều công sức thì có lẽ có thể có được kỳ ngộ kinh người nào đó. Nó có thể sẽ xúc tiến sự phát triển của nền văn minh khoa học kỹ thuật trên toàn trái đất, thậm chí còn có thể xuất hiện siêu nhân.

"Không thể tưởng tượng được, quả thực quá mức không thể tưởng tượng. Thế giới này, còn có Mặt Trời, Kim Ô, Mặt Trăng và các chúng thần Tiên Thiên khác, thế nhưng lại ra đời cùng lúc với thiên địa?"

"Mà vị tồn tại cổ xưa đã sáng lập ra thiên địa và chúng thần kia lại đang giảng đạo bằng ngôn ngữ của trái đất chúng ta?"

Bọn họ bắt đầu không ngừng phân tích, một đám bắt đầu viết ra các báo cáo sơ bộ:

"Dựa theo suy đoán logic trong đó thì chỉ sợ đó là một sự tồn tại cường đại bao trùm phần lớn của thế giới phía trên. Có lẽ nó quả thật là đã du ngoạn qua các thế giới, thậm chí rất có thể đã từng tới trái đất ..."

....

“Giảng đạo..... Thế nhưng lại có thể mang đến cho người chơi những kỳ ngộ lớn trong lúc giảng, thậm chí còn có cơ hội được giao lưu với các Cổ Thần như Thần Thái Dương hay là các Tiên Thiên khác.”

....

Chương 193: Tổ Tiên Viễn Cổ

“Đó không phải thân phận thật sự, đây cũng chỉ là một người chơi giống như bao người chơi khác, chỉ là đăng bài trong diễn đàn trò chơi mà thôi. Chúng ta không có cách nào có thể công phá kỹ thuật của diễn đàn này, cũng không thể biết được thân phận thật sự của bọn họ trong hiện thực.”

Nhân viên nghiên cứu xung quanh lâm vào một mảnh trầm mặc.

“Trong ảnh chụp màn hình là một vị tồn tại cổ xưa đã khai thiên lập địa, vị này đang giảng đạo cho chúng thần Tiên Thiên. Thật là khiến người ta không thể tưởng tượng được....” Cả người của nhân viên phụ trách đều phát run, “Chẳng lẽ, thật sự có chư thiên vạn giới và trái đất của chúng ta cũng là một trong số đó. Sự tồn tại kia thật sự từng đến trái đất của chúng ta?”

Cho dù không tin, nhưng mà hiện tại... Cũng không thể không tin.

“Nhanh! Để cho bọn họ tiến hành tăng tốc độ tiến hóa giống loài!”

Người phụ trách ra lệnh một tiếng.

Giống loài tiềm lực của bọn họ cũng đã sắp tiến hóa thành.

Dù sao lúc trước tiến vào, bọn họ cũng là mượn thân thể của Tà Thần Cthulhu để đi vào. Mà bây giờ giống loài do chính mình tiến hóa cũng đã sắp hoàn thành.

“Cơ duyên từ việc giảng đạo, chúng ta đã bỏ lỡ. Nhưng chúng

ta có thể thử đi vào, sau đó câu thông một chút với vị tồn tại cổ xưa không người biết đến kia. Năng lực của vị này rất có thể đã vượt qua các chiều của thế giới, thậm chí còn hiểu được cả tiếng Trung, có khả năng nó đã tới trái đất của chúng ta và sinh sống một đoạn thời gian.....”

Bọn họ nghĩ đến điều này liền cảm thấy da đầu tê dại. Thì ra trong đám người ở trái đất của chúng ta vậy mà lại đang ẩn giấu một loài sinh vật ngoài hành tinh đáng sợ như vậy.

Có lẽ, bọn họ căn bản khinh thường nền văn minh cấp thấp của trái đất chúng ta .

“Lúc này đây cần phải thật cẩn thận. Nếu chọc giận hắn, thì với năng lực có thể xuyên qua các không gian của hắn thì rất có khả năng hắn sẽ tự mình hạ xuống trái đất của chúng ta. Đúng thật là muốn câu thông, nhưng cũng phải cảnh giác vạn phần, bằng không chúng ta chính là tội nhân hủy diệt trái đất.”

“Còn có một khả năng khác..... Tiếng Trung này, rất có thể là do một vị lão tổ tiên cổ xưa nào đó của chúng ta để lại! Giống như trong các bản thần thoại cổ xưa của các địa phương, đây có thể là vết tích mà hắn lưu lại trên trái đất này.”

Càng nghĩ lại càng cảm thấy hợp logic.

Máu của Thần Sáng Thế cũng có điểm giống với loài người chúng ta.

Mà vị tồn tại cổ xưa có thể xuyên qua các thế giới đang ngồi giảng đạo kia, thế nhưng còn hiểu tiếng Trung, có lẽ hắn cũng đã tới trái đất ở thời cổ đại....

—— Xem ra, chúng ta có thể là hậu duệ của các vị thần bên ngoài bầu trời kia, điểm này đã hoàn toàn không cần phải tranh luận nữa.

“Tình thế lúc này đây đã vượt xa thế giới Vu sư. Chúng ta cần phải đi trước các quốc gia khác!”

Trong viện nghiên cứu, một đám nhà khoa học quyền cao chức trọng của các quốc gia đều trầm mặc, “Vị này rất có thể là tổ tiên từ xa xưa của chúng ta, là gốc rễ để chúng ta quật khởi, không thể để cho các quốc gia khác tiếp xúc với nó trước được.”

...

Trong thế giới hiện thực, các viện nghiên cứu nhìn thấy loại sự tình này đột nhiên bùng phát thì đều muốn cho người chơi chữ đỏ dưới trướng của mình tiếp xúc với vị Đạo Quân kia.

Dù sao thì vị này rất có thể là lão tổ tông của chúng ta....

Một bên khác.

Manh Muội giật mình một cái, mọi người cũng đều đã nhắc nhở như vậy rồi, nàng cũng hiểu được các khả năng trong đó.

“Ta phát tài rồi?”

Nàng vội vàng login.

Xung quanh trong một cung điện rộng lớn là các tồn tại cổ xưa, tất cả đều quay đầu lại lần nữa để nhìn nàng, “Vì sao bây giờ mới tỉnh lại?”

Ánh mắt nàng sáng như tuyết. Nàng không biết nên giao tiếp như thế nào, nhưng vẻ mặt lại lập tức nghiêm túc, ngồi ngay ngắn ở trên đệm hương bồ rồi ôm quyền xin lỗi đối với các vị kia. Nàng làm ra vẻ của một đệ tử khiêm tốn thỉnh giáo, vô cùng nghiêm túc.

Mà các vị thần bên cạnh vốn hơi tức giận, nhưng thấy nàng an phận nên cũng không nói gì cả.

Ngược lại là phía trên không trung kia lại trầm tĩnh trong chốc

lát, chờ mọi người đầy đủ, Đạo Quân lại bắt đầu bài giảng một lần nữa:

“Hỗn Nguyên giả sau khi tập hợp linh khí thiên địa lại cùng một chỗ thì bắt đầu ngưng thành Đạo Quả....”

Một đám tồn tại cổ xưa ngồi trên đệm hương bồ đều cẩn thận lắng nghe, như si như say, hận không thể đem lỗ tai mình dựng thẳng lên, chỉ có Manh Muội đang làm việc riêng, bởi vì nàng căn bản là nghe không hiểu.

Manh Muội có chút suy sụp, âm thầm nói thầm, “Lại là một ngôn ngữ mới, quá khó rồi.... Xem ra, muốn chơi trò chơi này, phải học tập thật nhiều ngôn ngữ khác nhau.”

Bài giảng đạo này không biết còn muốn kéo dài bao lâu nữa.

Chắc không phải là sẽ giống như trong những thần thoại cổ đại kia, một lần giảng đạo sẽ mất hàng trăm hàng ngàn năm chứ?

Lòng nàng run lên, ta chắc là sẽ không sống rồi chết già ở trước mặt các đại lão này chứ?

Nàng không khỏi yên lặng suy nghĩ, thời gian thấm thoát trôi, chính mình sẽ biến thành một đống dây khô. Các đại lão xung quanh vẫn còn đang lắng nghe với biểu tình hưng phấn. Có lẽ khi họ thấy thi thể bằng dây leo khô khốc của chính mình, họ có thể lấy nó để xỉa răng...

Trời ơi, chuyện này thật là đáng sợ!

Nàng tỏ vẻ chịu không nổi nhưng cũng chỉ có thể ngoan ngoãn ngồi xếp bằng đả tọa, lấm la lấm lét, trộm híp mắt nhìn xung quanh, “Thật sự không có việc gì để làm, chỉ có thể ngắm phong cảnh....”

Chụp màn hình,

Chụp màn hình,

Chụp màn hình,

.....

Rất nhanh mười lăm tấm ảnh chụp về các vị tồn tại cổ xưa được phát ra bên ngoài.

“Thu được mười lăm tư liệu về NPC! Bộ tình báo bắt đầu hoạt động!Bàn tay vàng cũng đang được khởi động!”

“Các nhà tâm lý học, tướng mạo học cũng đang nhanh chóng phân tích!”

.....

Một đám người bắt đầu tiến hành phân tích, nhìn xem ai có thể lôi kéo làm quen, người nào là người tốt.

Tốc Độ Xe Akina phỏng chừng cũng nghe thấy tiếng gió này, liền đi ra xem náo nhiệt: “Ha ha ha, cá nhân ta cho rằng, chín Mặt Trời kia là những người đầu tiên bị loại bỏ! Ngàn vạn lần không thể nói chuyện phiếm hay giao lưu cùng với bọn họ. Mọi người xem, tuy rằng cả người thần điểu đều được bao phủ ở trong kim quang, nhưng vẫn có thể nhìn ra mấy tên Kim Ô này cũng không còn nhỏ nữa, tính tình nhất định là phóng đãng. Manh Muội, vì bảo hộ chính mình, trăm triệu không thể vơ đũa cả nắm được....”

Mọi người đều sửng sốt một chút.

Đó là Mặt Trời đó, mạch não của ngươi có thể bình thường một chút không? Đôi mắt kia bình thường cũng không có tốt như vậy, mà bây giờ ánh mắt lại đột nhiên trở nên sắc bén? Nhìn ở đâu chứ? Ai cũng có thể thấy rõ ràng là thần điểu mờ ảo ở trong một đám cầu lửa.

Mọi người đều thảo luận sôi nổi. Thoạt nhìn thì mười ba vị Cổ Thần thiên địa kia đều thập phần không dễ chọc. Hình như chỉ có Mặt Trăng thoạt nhìn tính cách có vẻ tương đối ôn nhu, có lẽ sau khi nói chuyện thì có thể lại gần...

Đương nhiên đây là người tốt nhất có thể bắt chuyện. Dù sao thì đóa hoa sen màu xanh kia cũng là đồng tộc.

Mà Nhân tộc cả người lông xù kia ngược lại cũng không dễ bắt chuyện lắm, dù sao nàng hiện tại cũng là dây leo.

Phòng người không chỉ làm mà không có.

Sau khi nghe mọi người phân tích một hồi, Manh Muội cũng không biết đâu là thật đâu là giả nữa. Dù sao nhìn qua ai nói cũng rất có đạo lý, đây cũng coi như là đẩy đi một chút thời gian giảng đạo nhàm chán.

Chương 194: Trước Tây Kỷ Nguyên, Có Kiến Mộc

Kinh nghiệm sống của nàng không nhiều, hiện tại mới là một tiểu cô nương hai mươi tuổi đầu. Nàng đã từng bị đá ra ngoài khi đang nghiên cứu thực vật ở thế giới Vu sư, nàng thấy mấy vị tồn tại cổ xưa này thoạt nhìn đều như mấy lão lọc lõi (nhiều kinh nghiệm nhưng ranh ma), đang lục đục với nhau, không khỏi có chút sợ hãi.

“Sao ta lại có cảm giác như là những câu chuyện của con gái vậy nhỉ. Nữ tử ngốc nghếch ngọt ngào xuyên qua thế giới tiên hiệp, sau đó sẽ có tổng tài bá đạo đi lên nói một câu: Nữ nhân này đúng là thật ngọt. Sau đó liền điên cuồng bảo hộ nữ chủ, phản kháng lại Thiên Đình.....”

Nàng rung đùi đắc ý, nhìn về đám đại lão phía xung quanh, nhìn xem tổng tài bá đạo kia lớn lên sẽ như thế nào. Đầu óc dần đi vào cõi thần tiên ngoài kia.

Không biết qua bao lâu, Đạo Quân trên bầu trời kia cũng nói xong, bắt đầu rời đi.

Từng người đứng lên.

“Thanh Liên, ngươi chiếu cố người đồng tộc này một chút, dạy ngôn ngữ cho nàng ta.” Bên trong Lăng Thiên Cung truyền đến một đạo thanh âm sâu kín.

Sau khi giọng nói đó nói xong thì liền không còn một tiếng động.

Thanh Liên nắm lấy Manh Muội, đặt lên trên vai, sau đó trực tiếp mang đi.

Manh Muội giật mình, nhịn không được thấp giọng nói một cách ấp úng: “Vị nhân huynh này thực ra cũng có chân, rễ cây tiêu sái lộ ra tư thế lục thân không nhận này, nhưng thật ra cũng rất có phong phạm đứng đắn của thực vật chúng ta.”

Qua ba tháng.

Manh Muội chung quy lại cũng từng là một học sinh tài năng, vốn dĩ đã tinh thông mấy quốc ngữ. Bây giờ nàng đã học được đại bộ phận ngôn ngữ thường được sử dụng.

Thanh Liên cũng thành công hóa hình, chiếm lấy thân hình của một thanh niên, tóc đen mắt đen cùng với một bộ quần áo và khăn choàng màu đen, mái tóc dài xõa trên vai, trông thật là đẹp. Hắn hỏi: “Ngươi tên là gì?”

Manh Muội nghĩ một lúc, rồi nói: “Ta cũng nên có tên của mình. Từ hôm nay trở đi, ta gọi là Thanh Đằng, nhũ danh Cao Thụ.”

Thanh Liên là một loài thực vật rất khô khan. Sau khi chiếm cứ nhân thân (thân thể người) vẫn luôn ở trong viện của Thiên Giới, ngồi xếp bằng, nhìn trên bầu trời nơi thường có những thiên thần nhiều màu sắc bay qua rồi bắt đầu tu luyện.

Thanh Liên bình tĩnh nói: “Ta không biết ngươi sở hữu trí tuệ như thế nào, nhưng ngoài ta ra thì ngươi chính là Yêu tộc duy nhất, ngươi cũng nên tu luyện.... Yêu tộc chúng ta muốn tu luyện, đầu tiên phải chiếm giữ một nhân thân.”

“Bản thể ẩn ở trong thức hải, không ngừng tu luyện. Không gian thức hải sẽ trở nên không ngừng nồng đậm, khi đó nó có thể nuôi dưỡng bản thể của chúng ta càng cường đại hơn.”

“Đây là hóa hình?”

Thanh Đằng Manh Muội có chút giật mình.

Lại qua nửa tháng, nàng cũng đã quen thuộc với ngôn ngữ của thế giới này. Đạo Quân lệnh nàng tới Lăng Thiên Cung để yết kiến.

Trong Lăng Thiên Cung, một nữ tử có thân hình thon dài mông lung đang chậm rãi ngồi trên đế tọa.

Đạo Quân Phượng Hoàng bình tĩnh dò hỏi: “Ngươi đã học xong ngôn ngữ của thế giới này, ta có một chuyện muốn hỏi ngươi, ngươi có năng lực gì?”

Manh Muội ngây ra một lúc, đối mặt với vị tồn tại từ thời thượng cổ này. Cô biết nàng là người khai thiên lập địa, sáng tạo ra Cổ Thần cho nên cô cũng không giấu giếm. Dù sao nàng cho mình một đệm hương bồ, hẳn cũng có hảo ý....

Vì thế, nàng nói ra sự thật.

“Thì ra là như thế sao?”

Đạo Quân Phượng Hoàng Đạo trầm mặc, bỗng nhiên trong lòng có một cỗ cảm xúc kì lạ đang dần khuếch trương, “Ta vẫn luôn suy nghĩ xem ta phải dùng phương thức gì để thu nạp năng lượng trong thiên địa. Ta không phải Elmin, có luyện kim trận trải rộng khắp thế giới, cùng với triệu hoán người chết của Medusa, cho nên không thể hấp thu năng lượng của thiên địa. Nhưng mà một cây đại thụ này.... Hiện tại mắt xích cuối cùng cũng hoàn toàn được lấp đầy!”

Cây này không chỉ có thể hút vào năng lượng của thiên địa, kết ra quả. Ngoài ra còn có thể để cho nàng đi thể nghiệm một chút cảm giác bị chôn sống, trạng thái thê thảm muốn động cũng không thể.

Phượng Hoàng trầm ngâm một chút, nói: “Thiên địa sơ khai, chúng thần trên thế gian đều có tư chức, làm dịu thế gian. Ngươi hẳn cũng nên có thần chức trong người.”

Manh Muội ngây ra một lúc.

Phượng Hoàng đứng lên, vung tay lên, giọng nói vang vọng khắp Thiên Giới, “Bắt đầu từ ngày này, Cổ Thần Thanh Đằng sẽ là Địa Mẫu! Quản lý việc cày bừa vụ xuân trên mặt đất. Chính là một thân cây đứng giữa thiên địa.”

“Thân cây này sẽ xuyên qua hai giới Thiên và Nhân, câu thông thiên địa và nhân gian, làm cầu nối giữa người và thần!”

“Cây này sẽ hấp thu linh hồn của người chết, hút vào năng lượng của mảnh thiên địa này, sau đó kết ra Đạo Quả của thiên địa!”

Manh Muội ngây ra một lúc, nhịn không được nhỏ giọng nói: “Vậy người để cho ta đứng ở giữa thiên địa, ta có thể đi được không?”

“Gốc rễ của ngươi sẽ lan ra khắp đất đai của phàm giới, thân hình sẽ chống đỡ cả thiên địa, hấp thu năng lượng của người chết trên thế gian này, rồi kết quả ở Thiên Giới, để cho thế giới này có thể vận chuyển.” Phượng Hoàng Đế Quân bình tĩnh nói: “Không thể di chuyển.”

“Chức vụ này không thể tự ý rời đi.” Nàng nhẹ nhàng cách ra thân thể của Manh Muội một chút, một lạc ấn kỳ quái hình ngọn lửa được hình thành, “Đây là thần ấn, nếu vi phạm, sẽ bị ngọn lửa thiêu đốt đến hồn phi phách tán.”

Đây là sinh tử phù?

Sắc mặt Manh Muội bắt đầu hơi cứng lại.

Vì cái gì các Cổ Thần khác không có, còn trên trán ta lại có thứ đồ chơi này?

Ta thành thật như vậy, vì sao lại không tin ta.

Ba tháng sau, nàng nhìn bản thân mình không ngừng sinh trưởng, từng cây dây leo mới được sinh ra không ngừng cắm rễ vào thân cây ban đầu. Chúng bắt đầu xoắn lại rồi vặn vẹo xoay quanh, dần dần trở nên khỏe mạnh, còn không ngừng vươn lên cao.

Mặt nàng không có một chút biểu tình nào, thậm chí còn đi ra ngoài ăn một bữa tối.

Lại mười năm trôi qua.

Nàng phát hiện mình đang không ngừng trưởng thành, đã dần xuyên thẳng lên không trung, đến độ cao của thế gian và bắt đầu lấp đầy toàn bộ lỗ thủng trên không trung.

Sắc mặt nàng lại càng bình tĩnh, đi ra ngoài xem một vở kịch, thậm chí còn mở tủ lạnh ra lấy bình đồ uống.

Lại 50 năm trôi qua.

Nàng lại lên mạng, một bộ đội trời đạp đất sinh trưởng đến Thiên Giới. Vô số Cổ Thần đều chơi đùa trên người nàng, từng đám mây nhiều màu sắc vờn quanh thân hình cuồn cuộn vô tận, tạo cảm giác vô cùng lộng lẫy.

Nàng bắt đầu logout, tắm rửa, tắt đèn rồi đi ngủ.

Năm thứ một trăm.

Nàng mở hai mắt liền phát hiện tán cây khổng lồ của mình đã chống tới đỉnh của Thiên Giới. Còn rễ cây thì cắm xuống tầng cuối cùng của mặt đất. Thân hình cuồn cuộn xuyên qua hai giới, chót

vót tận trời cao lại có thể lần đến từng tấc đất.

Lúc này toàn bộ thân thể lớn của nàng đã không thể di động. Thậm chí thân thể nàng đã biến thành một thông đạo hình xoắn ốc, xuyên qua hai giới Thiên- Nhân, không ngừng có người đi lên đi xuống trên thân cây.

“Làm không tồi.” Thanh Liên ngồi xếp bằng trên thân cây của nàng, vẻ mặt nghiêm túc tu luyện, “Thanh Đằng, ngươi là vị Cổ Thần quan trọng nhất trên mảnh thiên địa này ngoại trừ Thần Thái Dương, là con đường liên kết hai giới.”

“Một thực vật không thể di chuyển, sao có thể xem một thực vật đúng tiêu chuẩn được?” Giờ phút này, nàng rốt cuộc cũng lệ rơi đầy mặt, nhìn một đám nhân loại đang đi tới đi lui trên người mình.

“Có thật nhiều nam nhân ở trên người ta a, ta đã không còn trong sạch.....”

《 Cổ Thần 》 ghi lại:

【 Trước Tây Kỷ Nguyên, trong thiên địa có một loại cây có thể chống trời mà không ngã, hút vào linh khí của vạn vật rồi sau đó ngưng kết thành Đạo Quả. Lá cây như lưới, thân cây to lớn, được người đời gọi là Kiến Mộc 】

Chương 195: Trước Tây Kỷ Nguyên, Có Lôi Thần (1)

Ở thời đại này, thiên địa mới được sơ khai, toàn bộ trật tự và tuần hoàn đều phải xây dựng lại một lần nữa.

Dù sao nó vốn dĩ cũng không phải là một thế giới hoàn chỉnh. Ban đầu nó là một mảnh tối tăm và được sáng lập nên từ trong bùn đất.

Nơi này không có Mặt Trời, Mặt Trăng của tự nhiên, thậm chí còn không có mưa hay là sông ngòi gì cả. Nếu như không thành lập nên các thần chức, hình thành nên một vòng tuần hoàn thì rất khó có thể hoàn thiện nó một cách hoàn toàn.

Vì thế, sau khi sáng lập nên thiên địa, Đạo Quân đã bổ nhiệm các đại thần chức, bắt đầu thành lập trật tự trên mảnh thiên địa hỗn độn sơ khai này. Để cho chúng Tiên Thiên Cổ Thần bắt đầu quy hoạch và phân bố trên các ngọn núi và các mảnh đất, hình thành nên sông ngòi, đầm lầy, núi non, rừng cây....

Thời hồng hoang chính là được khai phá trong khoảng thời gian này, thành lập nên quy tắc của thiên địa, được hậu nhân gọi chung là: "Trước Tây Kỷ Nguyên", cũng trở thành thời kỳ Hồng Hoang cổ xưa. Lúc bấy giờ tồn tại rất nhiều Tiên Thiên thời Hồng Hoang mà thế hệ sau này khó mà tưởng tượng được..... Kiến Mộc-Cây đại thụ của trời, chống trời mà không ngã là một trong số đó.

Nói về hiện tại.

Kiến Mộc bây giờ phảng phất như một cây Định Hải Thần Châm cổ xưa ở trong mảnh thiên địa này. Nó đã hoàn toàn hoàn

thành hệ thống của một cây Thần Thụ.

Mảnh thế giới này được chia làm hai tầng, cũng có chín trụ lớn làm nhiệm vụ chống đỡ thiên địa, ngăn không cho thiên địa hợp lại với nhau, tránh trường hợp đưa mọi thứ quay về hỗn độn.

Mà ở chính giữa chín trụ này chính là Kiến Mộc. Kiến Mộc là cầu nối giữa hai giới Thiên- Nhân, rễ cây đã lần đến khắp mọi nơi trên thế gian.

Kiến Mộc hấp thu sinh linh khắp mặt đất làm chất dinh dưỡng.

Chỉ cần trên mặt đất có sinh linh tử vong thì linh hồn sẽ bị rễ cây ngầm ở gần đó hút vào, theo rễ cây mà hội tụ với Kiến Mộc dọc theo đường đi. Sau đó sẽ chạy thẳng lên đỉnh của nó ở trên Thiên Giới, ngưng kết lại thành quả.

Thời gian lại qua 50 năm.

Cũng đã qua một thời gian dài kể từ lúc giảng đạo, ở khắp thiên địa, sinh linh ở trên động tiên đạt tới cảnh giới thứ sáu cũng bắt đầu lục tục ra đời. Mười lăm vị năm đó ngồi trên đệm hương bồ nghe giảng đạo đều sôi nổi đi đến động tiên.

Thời đại bắt đầu tiến vào thời kỳ cường thịnh.

.....

Một bên khác, Manh Muội đang dạo trên diễn đàn.

Manh Muội: “Này, tại sao các người đều chăm chỉ như vậy? Tôi mới ngủ một giấc tỉnh lại thì đã phát hiện một đám các người đều thức suốt đêm để tiến hóa giống loài? (khiếp sợ)”

“Ngọa tào! Đại lão xuất hiện!”

“Manh Muội cô sao có thể rảnh rỗi mà ra đây. Một cơ duyên lớn trời cho như vậy, không phải là nên tìm kiếm cơ hội tối cao

sao? (đáng sợ)”

“Mọi người chúng ta hiện tại đang tiến hóa giống loài, đương nhiên là muốn nỗ lực hơn, để có thể được chia một chén canh.”

“Đúng vậy, năm đó Luyện Kim Đại Đế chính là nhân dịp thời kỳ mới bắt đầu, lúc mà người dân bản địa còn chưa có khai hoá, đã chiếm lấy hết thiên thời địa lợi nhân hoà, rồi dựa vào tri thức tiến bộ của bản thân mới có thể trở thành Luyện Kim Đại Đế.... Hiện tại chúng ta, đương nhiên cũng muốn nhân dịp thiên địa mới sơ khai, đang còn phân chia thần chức, muốn lập nên kỷ cương cho thiên địa....”

.....

Manh Muội ngây ra một lúc mới phản ứng lại.

Nàng vừa muốn nhắc nhở mọi người phải cẩn thận, hiện thực không tốt đẹp như trong suy nghĩ, Đạo Quân trong đây có chút không dễ gần....

Nhưng mà nàng vừa quay đầu nhìn về phía bên trong sa bàn kia thì thấy sáu giống loài sắp tiến hóa thành công, thế nhưng đều là của người chơi chữ đỏ....

Ha ha ha ha.

Nàng cười xán lạn, nhịn không được đăng lên một bài: “Chính xác, mọi người phải nhân dịp hiện tại để tiến vào! Đây là thời kỳ còn chưa được khai hoá hết, tôi vừa đến, đã đạt được một diễm ngộ lớn ! Tôi sẽ kể cho mọi người nghe về tình trạng bây giờ của tôi!

Đầu tiên, tôi có được một cái đệm hương bồ, trở thành người thứ mười sáu trong thiên địa có cơ duyên nghe giảng đạo.

Tiếp theo, tôi được bổ nhiệm làm một Tiên Thiên Cổ Thần chi

nhất- Thanh Đằng Địa Mẫu, mẹ của đất, chưởng quản việc cày bừa vụ xuân của vạn vật, là nơi trở về của các sinh mệnh trên mặt đất."

Địa Mẫu?

Mọi người nghe xong liền cảm thấy da đầu đều đã tê rần.

Hiện tại bên trong cũng đã hơn một trăm năm trôi qua, Manh Muội đã là Tiên Thiên Cổ Thần, trở thành một trong những tồn tại từ thời khai thiên lập địa cổ xưa trong mảnh thiên địa đó. Địa Mẫu, chưởng quản việc cày bừa vụ xuân của vạn vật?

"Xuất đạo một lần liền đi tới đỉnh cao!"

Mọi người đều cực kỳ hâm mộ, đó là một mảnh thiên địa sơ khai, khắp nơi đều có vàng.

Trước đây, trong mọi người đâu có ai là không phải bắt đầu từ con số 0?

Tà Thần của bọn họ cũng đã phải tách ra, và đến tận sau này, chúng vẫn chưa thể ghép lại với nhau một cách hoàn chỉnh....

Mà Luyện Kim Đại Đế ngay từ đầu cũng cực kỳ thê thảm, có một lịch sử đen tối cực kỳ đáng sợ cùng với Slime, cũng phải mất một thời gian dài mới có thể quật khởi.

Chụp màn hình,

Chụp màn hình,

Rất nhanh, một đống ảnh chụp màn hình được phát ra.

Là một Kiến Một cổ xưa đội trời đạp đất, rộng lớn tráng lệ. Có vô số đám mây Cổ Thần nhiều màu sắc đang vờn quanh thân cây cuồn cuộn, xa hoa lộng lẫy, phảng phất như đây là tồn tại thần thoại duy nhất trong thiên địa này vậy.

Manh Muội: “Có hình ảnh làm bằng chứng. Các người nhìn tôi mà xem, chống đỡ thiên địa, là thông đạo duy nhất giữa hai giới thần- phàm. Tôi đã là một trong hai vị Thần lớn nhất trong thế giới Hồng Hoang này, được thế nhân gọi là: Thiên Công Thái Dương, Địa Mẫu Thanh Đằng.... Ta là Địa mẫu! Có đến chín Mặt Trời nhưng tôi chỉ có một. Tôi chính là Cổ Thần cường đại nhất chỉ sau vị Đạo Quân khai thiên lập địa kia!”

Ngọa tào!

Thiên Công Thái Dương?

Địa Mẫu Thanh Đằng?

Manh Muội ở trên bầu trời, thật sự sóng vai với Thái Dương?

Mọi người đều đỏ mắt, hô hấp của bản thân cũng trở nên gấp gáp hơn. Nếu đem so với nỗ lực cả đời của Luyện Kim Đại Đế thì Manh Muội này thoáng cái đã vượt qua....

Trong nháy mắt bọn họ đều cảm thấy thoải mái!!

Có thể là một tồn tại vĩ đại từ thời cổ xưa, chưởng quản quyền lực trong trời đất. Cuộc sống thứ hai này, quả thực tốt đẹp hơn cả trong suy nghĩ.

Manh Muội tiếp tục lên tiếng: “Tôi hiện tại đã là một trong những tồn tại cường đại nhất trên đời này rồi, căn bản không cần phải làm việc, mà cũng không có người dám để tôi làm việc! Thỉnh thoảng tôi sẽ ra đây khoe khoang với cư dân mạng các người một chút. Dù sao thì soái ca ở bên trong hiện tại sớm đã hậu cung thành đàn, đại hán đầy người, tôi đã đi đến đỉnh cao nhân sinh rồi! (ngượng ngùng)

Các người nếu muốn vào thì phải nhanh lên một chút!

Phỏng chừng tối nay thì thời kỳ mà thiên địa sơ khai sẽ đi qua,

các thần chức đều có đủ vị trí rồi. Thậm chí Đạo Quân còn có ý tưởng, chờ sau khi hoàn thiện quy tắc thiên địa sẽ thành lập nên Thái Cổ Thiên Đình.... Khi đó sẽ không còn vị trí cho các người đâu."

Lời này rơi xuống, không chỉ khiến các cư dân mạng đỏ mắt, ngay cả khuôn mặt của các viện nghiên cứu lớn cũng đều đỏ bừng, gắt gao nắm tay, lỗ tai đều đỏ lên một mảnh!

Nhất định phải đến trước Thiên Đình, bằng không thì sẽ không phải là một tồn tại viễn cổ từ thời khai thiên lập địa, sáng lập nên quy tắc thiên địa nữa!

"Phải nhanh lên!"

"Phải đi trước các viện nghiên cứu khác!"

Trong lúc nhất thời, toàn bộ nhân viên áo trắng trong viện nghiên cứu đều đi qua đi lại. Trong tay bọn họ có cầm các bản báo cáo, sắc mặt nghiêm túc, giống như là một cái bánh răng xoay nhanh, đang nhanh chóng vận hành.

Vốn dĩ, bọn họ cũng đã nghiên cứu xong trong một hai ngày này, hiện tại chính là bước đi cuối cùng. Không đến bảy tám tiếng đồng hồ sau, thông báo đều tiên vang lên ở trong sa bàn:

【 Thông báo: Chúc mừng người chơi "Nhất Kiếm Quy Tức" tiến hóa ra giống loài "Khối Vuông Sóng m", có tiềm lực cường đại, đạt được thành tựu khen thưởng 】

Chết tiệt!

Người thứ hai đi vào chính là người chơi chữ đỏ!?

Toàn bộ sa bàn đều bùng nổ, các cư dân mạng đều chết lặng, các người chơi chữ đỏ khác cũng lập tức lộ ra vẻ nôn nóng.

Chương 196: Trước Tây Kỷ Nguyên, Có Lôi Thần (2)

Nhất Kiếm Quy Tức: “Ha ha ha ha! Các vị, lúc này đây là ta thắng, dẫn đầu một bước! Các ngươi khẳng định là muốn biết tiềm lực giống loài của ta là gì đi? Liền không nói cho các ngươi.”

Tất nhiên việc che giấu tin tức về giống loài của mình được coi như là át chủ bài. Hắn cũng không ngốc mới đem nó tiết lộ ra.

Trên thực tế, giống loài này của hắn là một sinh vật trời sinh đã mang theo ma văn, có kết cấu được mô phỏng theo chế tác bên trong của hộp nhạc. Nó có cơ quan cổ họng rất cường đại, có thể phát ra sóng âm vu thuật cùng loại với công kích của Tiên Thiên.

Trước đây tiến vào thế giới Vu sư một chuyến, thu hoạch đúng là xa xỉ.

Bọn họ kết hợp với một số nguyên lý nhất định về vu thuật trong thế giới Vu sư rồi cẩn thận thể nghiệm. Tại thời điểm tiến hóa giống loài, thì tăng thêm trong cơ thể một chút “Đạo Văn” của Tiên Thiên này. Đây cũng tương đương với việc mang theo một loại thiên phú của vu thuật.

Nếu xem như đã thoát ly phạm trù tiến hóa của sinh vật bình thường thì tất nhiên sẽ tiến hóa ra loại có thiên phú siêu phàm!

Chỉ là sẽ khó khăn hơn so với việc tiến hóa sinh vật bình thường vô số lần, bởi nó yêu cầu độ chính xác rất cao.

Giống như những vết sọc ở trên da sinh vật vậy. Ngươi tiến hóa ra một con gấu chó, lại muốn nó tiến hóa thành gấu trúc có

sọc thì ngươi phải không ngừng sàng lọc, đào thải, chỉ để lại những con có thể phát triển theo hướng đó. Sau khi trải qua vô số lần sinh sản và chọn lọc tự nhiên thì trên chủng quần mới có thể xuất hiện các vết sọc đen trắng thống nhất được.

Loài siêu phàm này cũng tương đương với da của "Gấu trúc", nhưng điều văn (hình vẽ, họa tiết) trên đó tinh mịn hơn, độ chính xác cũng cao hơn.

Nhưng mà còn có một thiếu hụt rất nghiêm trọng.

Yêu cầu về độ chính xác của ma văn rất cao, chỉ cần sai một chút thì sẽ bị phế bỏ trong nháy mắt. Nhưng mà hoa văn của sinh vật cũng chỉ có thể là tương đồng đại khái, làm sao có thể hoàn toàn giống nhau được? Không có một chút sai lệch nào?

Đại bộ phận sinh vật đều có những vết sọc rất nhỏ, cho nên chủng quần sinh vật của hắn sinh sản ra phần lớn đều là phế vật, không phải ai sinh ra cũng có sẵn thiên phú "Sóng âm".

"Các vị, ta đi trước một bước! Hiện tại, thời gian Đạo Quân khai thiên lập địa cũng không còn nhiều, các vị Tiên Thiên Cổ Thần trên bầu trời đang quy hoạch đất đai, đắp nặn sông núi... Vì thiên địa lập đại công, hẳn là sẽ có một công đức nào đó cho ta đi!"

Dứt lời, hắn liền tiến vào thế giới qua thông đạo.

....

Trong Lăng Thiên Cung.

Một sinh vật với hình thù kỳ quái mang theo thiên phú chủng quần của mình đang quỳ dưới đất.

Trên đến tọa trong Lăng Thiên Cung, Phượng Hoàng Đạo Quân đang khẽ nhíu mày, "Lại tới thêm một kẻ nữa, lần này còn đặc biệt

hơn... Hơi thở và hành vi của người này có chút quen mắt, nội tâm nàng liền bắt đầu cảm thấy chán ghét theo bản năng..."

Sắc mặt nàng bình tĩnh trong chốc lát, lộ ra một tia mỉm cười, đột nhiên nói: "Nói ra thiên phú của ngươi đi."

Yamada cung kính quỳ rạp xuống đất, lập tức nhập vai, "Thiên phú của ta là phát tiếng vang lớn! Nhưng nếu phát ra mạnh quá thì cũng có thể làm kinh sợ đến linh hồn! Thậm chí có thể khiến cho những kẻ yếu ớt hồn phi phách tán!"

"Thiên phú tốt."

Phượng Hoàng Đạo Quân vỗ tay cười, hơi nhắm mắt trầm ngâm một chút, tựa hồ đang suy nghĩ nên an bài chức vị gì trong thiên địa cho nó.

Một lát sau, Phượng Hoàng Đạo Quân nói: "Nếu như tiếng hô có thể rung trời, vậy liền để cho ngươi làm Tiên Thiên Lôi Thần! Trước khi Vũ Thần Thủy Trạch ban mưa, ngươi sẽ phụ trách đánh lên tiếng sấm để cảnh báo cho thế gian biết là trời sắp có mưa!"

Một ngọn lửa rơi xuống in sâu ở trên người hắn.

Nội tâm Yamada cả kinh, chức trách của ta là Lôi Thần?

Trước khi Vũ Thần Thủy Trạch ban mưa thì phụ trách đánh sấm, cảnh báo trời sắp mưa?

Hắn âm thầm nghiền ngẫm, chức trách này không lớn, nhưng lại là một phần không thể thiếu. Làm Lôi Thần trong phiến thiên địa này sao? Hắn cũng cảm thấy như vậy là đủ rồi, hắn có thể chậm rãi đi về phía trước.

Bỗng nhiên, giọng nói của Phượng Hoàng Đạo Quân vang lên khắp Thiên Giới:

“Tư Bồ, ngươi lại đây!”

Một lát sau, một con Thiên Lôi mỏ nhọn, một sinh vật nửa hình người với đôi cánh dài màu đen cung kính đi vào Lăng Thiên Cung rồi quỳ xuống.

“Tư Bồ, ngươi là con trai của Tiên Thiên Cổ Thần Tử Vân, có thiên phú dị bẩm, là một người cực kỳ cường đại trong số các Cổ Thần. Ta lệnh cho ngươi cùng vị thần này cùng đảm nhiệm chức vụ Lôi Thần.”

Nội tâm Yamada hơi trầm xuống, ta cùng vị Thiên Lôi này..... dùng chung một cái chức vị? Tuy kém một chút nhưng cũng có thể miễn cưỡng tiếp thu.

Nửa năm sau.

Ầm ầm ầm!

Ầm ầm ầm!

Yamada hoàn toàn phát hiện đây là một công việc khó khăn, yết hầu của hắn đã kêu đến đau rát.

Tư Bồ phụ trách đưa hắn ta bay lên trên bầu trời, còn hắn sẽ phụ trách việc kêu!

Ban đầu hắn còn đang vui vẻ.

Những tiểu khúc, ca xướng, ngoài ra hắn còn có thể rống hai bài DJ. Kết quả sau này liền lên không được....

Mấy thủ hạ chủng quần của hắn đều kêu rên mệt muốn chết. Mấy năm nay, nó không ngừng sinh sản ra một đám hậu duệ, nhưng chỉ có mấy ma văn xiêu xiêu vẹo vẹo, chỉ được mấy đứa là có thiên phú “Sóng âm”. Đây gọi là thu không đủ chi, cho nên hắn chỉ có thể tự mình ra trận.

Xôn xao!

Lúc này, Tư Bồ vỗ đôi cánh màu đen bay lượn trên bầu trời, cầm trong tay một cái khối vuông màu đen.

“Ta đã không thể kêu nổi...” Giọng nói Yamada trở nên khàn khàn.

“Vũ Thần Thủy Trạch đang chờ mưa xuống.... Ngươi lại không phát ra tiếng sấm, như vậy sẽ chậm trễ thời gian mưa ở phiến sông phía Nam. Đừng trách ta phải dùng thủ đoạn khác.” Tư Bồ là Cổ Thần theo phái cực đoan nhất trong tất cả các vị thần, thô bạo nóng nảy, phi thường không thích những Yêu tộc đáng ghét này!

Thanh Đằng đã thượng vị, trở thành Địa Mẫu Kiến Mộc. Sao bây giờ lại có thêm một Yêu tộc “Khối vuông” đi lên thượng vị đoạt quyền nữa?

Hiện tại, Nhân tộc đã mơ hồ quật khởi, có ân oán với các Tiên Thiên Cổ Thần. Dù sao cũng là do các Cổ Thần không ngừng đoạt thân thể của bọn họ để hóa hình. Trước đây Nhân tộc nhỏ yếu nên không dám tranh cãi, bây giờ tự nhiên bắt đầu có khúc mắc.

Nhân tộc dần trở nên mạnh mẽ và đang có dấu hiệu phản kháng, chuyện này đã thập phần khó giải quyết. Hắn sẽ không có khả năng để cho Yêu tộc quật khởi.

Cương lĩnh trong thiên địa cũng dần được hoàn thiện, quy tắc thiên địa cũng đã được lập. Thời điểm thành lập Thiên Đình cũng là lúc vị Đạo Quân khai thiên lập địa kia sẽ thoái ẩn....

Như vậy, ai là chủ của Thiên Đình và mảnh thế giới này?

Tộc nào sẽ trở thành vai chính trong thiên địa?

Thái tử Kim Ô đã âm thầm nhắc nhở hắn, phải ngáng chân tên Yêu tộc này, hắn đương nhiên sẽ không quên.

“Nếu như ngươi đã không thể phát ra tiếng, thực hiện thần chức của Lôi Thần chúng ta thì đừng có trách ta thủ hạ vô tình.”

Tư Bồ cười lạnh, lấy ra một dây thừng màu đen, một cây côn ngắn. Sau đó dùng dây thừng buộc “Hộp nhạc hình khối vuông” này vào cây côn kia, đem nó buộc thành hình dạng của một “Cây búa”.

Yamada: “???”

Đây là muốn làm gì?

Nội tâm hắn mơ hồ hiện lên cỗ dự cảm không tốt.

“Ta nghe nói, ở các bộ lạc của Nhân tộc thì hài tử không nghe lời, sẽ phải bị đét mông...” Chỉ thấy Lôi Thần Tư Bồ lại lấy ra một cây búa đinh màu đen khác, ở trên không trung, chậm rãi nhắm ngay vào thân “Hộp nhạc hình khối vuông” của hắn.

Đang!!

Hung hăng gõ xuống một cái.

Đầu búa đinh và cái búa màu đen bị bịt đến kín mít kia hung hăng đánh vào nhau.

Ô....

A!!!!

Mặt Yamada lập tức đỏ lên, mông như bị sét đánh, nhịn không được phát ra tiếng rít tê tâm liệt phế:

Ầm ầm ầm!!

Thiên Lôi tai khỉ miệng nhọn vỗ đôi cánh màu đen sau đó bay lên không trung. Mỗi khi hai cây búa trên tay hắn va chạm thì một đạo sấm rền liền vang lên trong thiên địa, gầm thét khắp đất trời,

sóng âm gợn mở ra các tầng mây.

Răng rắc!!

Trên không trung đột nhiên xuất hiện một tiếng sấm.

Trên mặt đất, toàn bộ người dân của bộ lạc đều ngơ ngác ngẩng đầu lên. Bầu trời vốn dĩ đang quang đãng lại đột nhiên hội tụ lại từng tảng mây mù lớn.

“Tiếng sấm vang lên, trời sắp mưa....”

“Tiếng sấm lúc này thế nhưng lại có thể lớn đến không ngờ a!”

Trên mặt đất, đám phụ nữ vượn người mặc đồ da thú trong bộ lạc bắt đầu đi đến trước giá thu quần áo.

Những người thợ săn trong bộ lac,người trồng trọt, phụ nữ thu nhặt trái cây khắp núi sông, đều vội vàng trở lại bộ lạc, trốn vào trong nhà.

Một lát sau.

“Sấm của Tư Bồ đã vang lên! Vang lên mười ba chấn, hôm nay sẽ mưa xuống bảy thước ba tấc!”

Vũ Thần Thủy Trạch là một con vân điểu phát ra ánh sáng màu đen, mang theo một đám mây đủ mọi màu sắc đến, ở trên không trung mở ra thức hải. Dòng nước chảy ra từ trong thức hải nhanh chóng tản ra khắp không trung.

Xôn xao lạp!

Nước mưa giáng xuống từ trên trời ngày càng dày, nhưng không ai biết rằng trong nước mưa còn chứa đựng nước mắt tê tâm liệt phế của ai đó.

《 Cổ Thần 》 ghi lại:

【 Trước Tây Kỷ Nguyên, Đạo Quân lập ra cương lĩnh cho thiên địa. Nói rằng trong thiên địa phải có sấm sét, nên trước khi mưa xuống liền lệnh cho Lôi Thần Tư Bồ cầm lấy búa Lôi Công đánh ra tiếng sấm vang dội khắp đất trời trước khi cho mưa xuống. 】

Chương 197: Truyền Thuyết Thần Thoại Cổ Xưa

Sau một ngày, Yamada mới biết vì thân phận "Yêu Tộc" của mình nên mới có đãi ngộ đặc biệt như vậy, trở thành một cái búa. Hắn không thể kìm được dòng lệ.

Hắn cảm giác bản thân giống như như con "Gà gào thét" , bị bóp một chút đã hét ầm lên. Nhưng chuyện này còn đáng sợ hơn bị bóp. Đó là trói ngươi lại, dùng một cái chùy đập vào mông phía sau ...

Bộp bộp bộp!

Bên tai hắn mơ hồ truyền đến tiếng cười của ác ma Tư Bồ: "Hét đi, hét đi, hét rách cổ họng cũng sẽ không có người cứu ngươi...."

Quá thảm, cực kỳ thảm...

Ta đường đường là bộ đội đặc chủng hàng đầu, sống hai trăm năm, tri thức uyên bác, đa mưu túc trí....

Sắc mặt Yamada đau thương, đang ở bên trong hành cung của Tư Bồ Lôi Thần. Hắn lẳng lặng bị đặt lên giá vũ khi, cả mông sưng lên, hai bên nở hoa, đau điên lên được, ngay cả chạy cũng không chạy nổi.

Hắn không kìm được hít sâu một hơi, "Đúng là ngựa mất móng trước, ta sống hơn hai trăm năm, vậy mà lại bại dưới tay một con nhóc, quả nhiên không thể tin mấy người chơi ngày được... Bụng toàn nghĩ xấu xa! Mồm thì toàn lời điêu ngoa!"

Hắn không khỏi cảm thán, không ngờ sau này mình lại trở thành truyền thuyết thần thoại cổ xưa.

Đây chính là câu chuyện thần thoại mà ai cũng thích ở thế giới này : Mỗi lần trước khi mưa, Lôi Công xấu xí sẽ cầm theo một cái búa bay ở trên trời, không ngừng đập búa tạo sấm sét....

Mà chính hắn lại là cái chuôi búa đó?

Hắn rất là bi thương!

Nhưng bị giam ở nơi này, không thể cử động, chỉ có thể đợi "Thanh Đằng Địa Mẫu " tới cười nhạo hắn .

Kết quả là đợi mãi, đợi mãi cũng không thấy nàng tới cười nhạo.

Lại vài ngày trôi qua.

Hắn nói bóng nói gió với Tư Bồ, mới biết vị Cổ Thần Thanh Đằng Địa Mẫu mạnh nhất trong truyền thuyết kia cũng giống mình, không thể cử động tí nào! Chỉ có thể làm mỹ nữ an tĩnh.

"Ha ha, mỗi ngày trên người ngươi đều có vô số đàn ông..."

"Ha ha, mỗi ngày ngươi đều bị đánh đến mức mông nở hoa...."

Bọn họ còn chẳng thể gặp nhau, chỉ có thể yên lặng chế nhạo nhau.

Không đến mấy tiếng, đúng lúc mà các sở nghiên cứu đang ảo não thì một người chơi chữ đỏ nổi tiếng "Nhất Kiếm Quy Tức" lên tiếng.

Nhất Kiếm Quy Tức: "Ha ha ha ha! Sảng khoái quá! Đúng là sảng khoái! Đúng là thời kỳ sơ khai thiên địa hỗn loạn, chưa có nhiều quy định. Hệ thống vận hành thiên địa đang vô cùng thiếu người, ta vừa vào đã được bổ nhiệm làm Lôi Thần! (Thổi bạo)"

Mọi người giật mình một cái.

Ngọa tào!

Người chơi chữ đỏ nổi tiếng này vậy mà lại trở thành một trong những Cổ Thần phụ trách quản lý trời đất!

Lôi Thần...

Người chơi xung quanh ghen tị đỏ cả mắt!

Bọn họ ai cũng biết, tương lai trong khoảng trời này rất đáng sợ.

Dù là thời kỳ sơ khai thiên địa hỗn loạn nhưng bố cục thế giới và tư tưởng của nó đều lớn hơn nhiều so với thế giới vu sư trước đây, giống như thế giới Hồng Hoang thần thoại. Hơn nữa còn là một thời đại mà khắp thế giới đều đầy vàng.

Mặc kệ ai đi vào, đều có thể nhặt được cá ướp muối, đều có thể nắm giữ sức mạnh mạnh nhất. Manh Muội chính là một ví dụ, vừa vào đã được bổ nhiệm làm Địa Mẫu, một tồn tại cổ xưa ngang hàng với Thái Dương.

Mà bây giờ, ngay cả người chơi chữ đỏ kai cũng nhặt được cá ướp muối, trở thành Lôi Thần....

“Ngọa tào, giống loài của ta! Mau mau xuất hiện! (Phấn đấu)”

“Ta muốn hy sinh từng chân tơ kẽ tóc! (Phấn đấu)”

....

Không chỉ người chơi trong sa bàn điên cuồng, mà những sở nghiên cứu kia cũng cảm nhận được áp lực đè nặng lên đầu. Bọn hắn phải dẫn dắt từng bước, chiếm ưu thế sân nhà trước. Người nào vào sau thì rất có thể sẽ bị xử lý ngay trong nháy mắt.

Chụp màn hình,

Chụp màn hình,

Nhất Kiếm Quy Tức: “Mọi người có thấy thân hình mờ mờ trong đám mây nhiều màu trong ảnh chụp màn hình không? Tiếng sét lớn ấy, quét qua tất cả các đám mây, vang vọng cả đất trời, một lúc sau thì đổ cơn mưa to.

Đó chính là Lôi Thần, tiêu sái giữa đất trời!

Nếu năm nào ta còn là Lôi Thần thì sẽ khiến đất trời phải chịu lôi đình vạn kiếp!

Bây giờ ta phụ trách đánh ra sấm chớp, có lẽ sau này chờ thiên địa hoàn thiện, ta sẽ kiểm soát được lôi kiếp của thiên địa....

Về sau, nếu như thiết lập Thiên Đình Thượng Cổ, những người tu tiên muốn phi thăng đều phải sống sót qua lôi kiếp, phải đi qua cửa của ta, ta mạnh thế này, các ngươi chết chắc rồi! (Bá đạo là thế đấy.jpg)”

Sóng lớn!

Tên người chơi chữ đỏ đáng chết này!

Chẳng lẽ về sau, chúng ta có thể lên Thiên Đình hay không đều phải nghe hắn?

Đám người càng thêm đau thương, đây đúng là bị vận mệnh chặn ở cổ họng.

Manh Muội: “Để tôi chứng minh sự thật! Sấm sét đánh rất tận tụy với công việc, tiếng sấm siêu to, giữa đất trời còn nghe thấy! (tán thưởng)”

Manh Muội tiếp tục lên tiếng: “Thậm chí mỗi lần trời mưa tôi đều nghe thấy tiếng sấm nổ, cảm thấy như mình nghe được tiếng

gào thét của Lôi Thần, không kiềm chế được nên đã làm một bài thơ: Hai búa chạm nhau, hoa hồng nở rộ, đứng đỉnh mây màu, tiếng sấm rền vang (Yên lặng nhấn tán thưởng)"

Nhất Kiếm Quy Tức: "Cảm ơn đã khen, bắt tay! (ánh mắt thiện ý)"

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Lập: "Không cần khách sáo, bắt tay! (ánh mắt thiện ý)"

....

Lần này tất cả mọi người bắt đầu nôn nóng.

Hai người này này.... Có vẻ đã liên thủ, tạo thành một thế lực bên trong, chiếm ưu thế về mặt địa lý, có thể sau này chính bản thân mình sẽ trở thành mục tiêu của họ.... Ngay lập tức họ càng gây sức ép cho sở nghiên cứu, điên cuồng tiến hóa giống loài.

Rất nhanh, trong áp lực sẽ có đột phá, không đến ba tiếng sau, một thông báo lại vang lên.

【Thông cáo: Chúc mừng người chơi "Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell " tiến hóa giống loài "Sinh linh bất tử" có tiềm lực lớn, nhận được thành tựu khen thưởng】

Sau Tà Thần, các người chơi đã thành công hoàn thiện quần thể của mình, sa bàn hoàn toàn tiến vào thời kỳ bùng nổ giống loài.

Toàn bộ bọn họ không lâu sau đều dự định tràn vào mảnh thiên địa sơ khai hỗn độn này. Thời đại Hồng Hoang khắp nơi đều có vàng, muốn trở thành một trong các Cổ Thần trong trật tự thiên địa, nắm giữ một thần thức.

"Cái gì, tên chữ đỏ Bell cũng hoàn thành rồi!"

“Tức quá!”

…

Mọi người đều than vãn, đoán già đoán non về giống loài tiềm năng của hắn, căn cứ vào tên thì hình như là sinh vật có sức sống vô cùng mãnh liệt.

Trên thực tế, thực lực của viện nghiên cứu chỗ Bell rất mạnh. Hắn không phải là người đầu tiên tiến vào là bởi vì giống loài của hắn tiến hóa cực kỳ đáng sợ, cho nên cần nhiều thời gian.

Đây là một sinh mệnh hỗn hợp, dùng kết cấu đơn nguyên tương tự con gián, tạo thành một dạng sinh mệnh có cấu trúc tổng hợp.

Là một người khổng lồ thu nhỏ, hơn nữa sức sống vô cùng mạnh mẽ, ngoan cường.

Thậm chí chém đứt đầu, còn có thể sống sót bình yên vô sự!

Hơn nữa, thân thể của nó, không chỉ có sức sống mạnh mẽ, mà còn là linh dược vô cùng mạnh, có thể chữa trị vết thương, hiệu quả rất lớn, tiềm lực sinh mệnh vô tận.

Rất nhanh, Bell bước vào thông đạo thế giới.

Hắn đến mảnh thiên địa sơ khai hỗn độn, làm một Yêu tộc cổ vừa mới sinh ra linh trí. Sau mấy tháng học tập ngôn ngữ, hắn nhanh chân đến Lăng Thiên Cung, “Thân thể ta cường đại như vậy không biết sẽ được giao chức vụ gì đây. Ta rất mong chờ!”

Chương 198: Tranh Thần Với Đế

Lăng Thiên Cung.

Xung quanh vách tường trên không trung gắn đầy những vì sao, thỉnh thoảng có thiên thần Vân Hà bay qua không trung với từng đợt ánh sáng thần tiên chiếu xuống xung quanh.

Trong đại điện, Phượng Hoàng Đạo Quân ngồi trên đế tọa nhìn sinh linh phía dưới, âm thầm nghĩ: “Lại có một tên tới... còn có chút quen thuộc như vậy, khiến ta theo bản năng cảm thấy chán ghét..."

"Bái kiến Đạo Quân, tại hạ là Thiên Đồ."

Bell tới đây đã có tên mới của mình: Thiên Đồ, chiến thần Thiên Đồ!

Thiên Đồ có dáng người cao lớn, cơ bắp rắn chắc, đứng ở trung tâm đại điện, giọng nói ồm ồm: "Từ lúc khai thiên lập địa tới nay, ta chỉ là một đống máu thịt, vừa vặn gặp được cơ duyên mới có thể mở ra trí tuệ. Hôm nay ta đặc biệt tới bái kiến Đạo Quân."

Đạo Quân lại im lặng một lát, bình tĩnh nói: "Nói ra thiên phú của ngươi."

Thiên Đồ với phong thái dũng cảm bước lên trước rồi quỳ xuống đất, mang theo khí phách nói: “Đạo Quân! Thiên phú của ta có tính bất tử đầy mạnh mẽ, chiến lực cường đại, có thể nói là chiến thần bất tử! Đồng thời thân thể bằng máu thịt, máu có thể chữa thành vết thương.”

"Thiên phú tốt."

Phượng Hoàng Đạo Quân lại vỗ tay cười, sau đó thoáng trầm ngâm.

Qua một lúc lâu, vị tồn tại cổ xưa trên đế tọa kia mới chậm rãi mở miệng: “Ta lệnh cho ngươi hầu hạ Nguyệt Thần Nhục Vân..."

Nguyệt Thần?

Bell nghe thấy cái tên này, trong lòng không khỏi vui mừng.

Nguyệt Thần lại là một trong những Tiên Thiên Cổ Thần mạnh nhất. Thế giới này chỉ có mười ba Tiên Thiên Cổ Thần tồn tại. Cổ Thần nhất tộc khác đều là con cháu đời sau do mười ba vị Tiên Thiên Cổ Thần này sinh ra.

Mười ba vị Cổ Thần, mỗi vị đều có chức trách riêng.

Phong Thần dẫn dắt con cháu phát động gió trong trời đất hình thành luồng khí.

Chín vị Mặt Trời luân phiên mỗi ngày xoay quanh bầu trời để tạo phúc cho vạn vật.

Tử Thanh Song Vân phụ trách quản lý các đám mây lớn trong thiên hạ, chịu trách nhiệm cho mưa xuống, phát ra sấm sét, lắng nghe lời cầu khẩn của phàm nhân.

Mà Nguyệt Thần, nàng không bay trên không trung giống như mặt trời. Nàng và những vì sao khác cùng gắn trên bức tường trên không trung, sống trong Nguyệt Cung hình tròn màu vàng nhạt cũng có bối cảnh là không trung, khắp người tỏa ra ánh sáng ôn hòa lại sáng ngời.

Khi phàm nhân trên mặt đất ngẩng đầu nhìn lên, sẽ thấy một mặt trăng tròn, mơ hồ nhìn ra được bên trong có cung điện hoa lệ

rộng lớn, có sông, có lâu đài, đình viện...

Mà trách nhiệm sắp xếp ngôi sao trên khắp bầu trời vốn chính là một công việc nhàn rỗi. Tính cách của Nguyệt Thần thích yên tĩnh, không tranh với đời, cũng không có quá nhiều thủ hạ, chủ động phụ trách ẩm thực cho cả Thiên Đình. Dù sao nàng cũng thích tạo ra các món ăn ngon.

Trong lòng Bell bắt đầu nghiêm túc, âm thầm so sánh: "Nguyệt Thần là một trong mười ba Tiên Thiên Cổ Thần cổ xưa nhất, phía dưới không có thủ hạ nào, ta có thể lập tức trở thành tâm phúc của nàng! Tính cách nàng yếu đuối nên rất dễ khống chế. Ta thậm chí còn có thể nghĩ cách cưới nàng làm vợ. Dù sao phía sau ta có vô số người, muốn tán đổ một nữ thần đơn thuần không hiểu sự đời chỉ là chuyện dễ dàng...

Như vậy sau khi cưới nàng thì sẽ kéo nàng vào trong phe phái của ta, rồi dùng danh nghĩa của nàng để đi tranh đấu giành thiên hạ, tranh quyền ở trong thời đại vừa mới khai thiên lập địa này. Ta vì chiến lực mà tranh giành ở phía trước, ở phía sau lại bày mưu tính kế! Dù sao sau lưng ta cũng là một viện nghiên cứu!"

Trong đầu hắn không ngừng lên các kế hoạch, hiện lên một từ: Mộng ảo bắt đầu!

Sử dụng cách nói của cư dân trên mạng hiện nay: Cưới vợ là tổng giám đốc xinh đẹp, đi lên đỉnh cao của cuộc đời...

"Cám ơn Đạo Quân."

Thiên Đồ vui mừng, vội vàng cúi đầu.

Ầm.

Một đóa hỏa diễm đỏ tươi hiện lên trên trán của Bell.

Đạo Quân nói: "Ngươi đã có đặc tính thân thể như vậy, lại

cùng Nguyệt Thần quản lý ẩm thực của các chúng thần trong Thiên giới, vậy ngươi có thể trở thành linh thiện!"

Linh thiện?

Thiên Đồ chưa kịp phản ứng.

Bỗng nhiên trong lúc đó, giọng nói của Phượng Hoàng Đạo Quân vang lên khắp Thiên Giới:

"Xử Thủ, ngươi qua đây!"

Một lát sau, một sinh vật Cổ Thần đã hóa thành hình người, trong tay cầm một cái búa lớn cung kính đi tới Lăng Thiên Cung và quỳ xuống.

Giọng nói của Đạo Quân truyền đến: "Ngươi thường ngày hay chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn cho Nguyệt Thần. Dẫn thần này đi tới Nguyệt Cung, toàn thân hắn đều là linh dược, có thể làm Tiên Thiên linh dược cho Thiên Đình chúng ta trong lúc trà dư tửu hậu, bồi bổ cho các Đại Cổ Thần tăng trưởng tu vi."

Thiên Đồ kinh ngạc sững người, sau đó bỗng nhiên hiểu rõ ý tứ của hắn, lập tức nổi giận, gầm khẽ: "Ta không cần thần chức này!"

Trên đế tọa, Đạo Quân bỗng nhiên rũ mắt xuống, nói nhẹ: “Vậy ngươi cho rằng ngươi nên đảm nhiệm loại thần chức nào?"

"Ngươi thế nhưng lại khinh thường ta!"

Thiên Đồ giận dữ, bỗng nhiên tự chặt hai tay.

Ầm!

Một đống thịt chậm rãi chuyển động, từng cánh tay lại được sinh ra từ chỗ vết thương.

Trong nháy mắt hắn liền biến thành hình thái chiến đấu của vị thần linh khổng lồ có tám cánh tay. Tám cánh tay kia vung vẩy, khí thế dâng trào, trợn mắt nhìn.

"Cho dù ta có sở thích ăn uống, cắt đầu đi cũng thích ăn! Nhưng bản thân ta không phải là thức ăn! Năng lực của ta là bất tử, ta cũng am hiểu sát phạt, có thể có đến tám cánh tay, trăm cánh tay. Sức lực của ta có thể địch nổi nghìn quân, là chiến thần đầu tiên của thời khai thiên lập địa với chiến lực mạnh nhất, chinh chiến cho Thiên Giới!"

Bell lại bước lên trước.

Tám bàn tay của hắn nắm lại rồi vung vẩy về phía trước, lời lẽ cũng đầy khí phách.

"Toàn thân ta là thuốc! Không chỉ có khả năng bất tử tự chữa lành vết thương, còn có thể cứu chữa tướng sĩ dưới trước. Năm nào ta còn là chiến thần Thiên Đồ thì sẽ thống lĩnh binh sĩ Thiên giới trở thành một đạo Thiên Quân bất tử sát phạt quyết đoán!"

Giọng hắn đầy khí phách, ẩn chứa sự tự tin vô tận.

"Ồ?"

Phượng Hoàng Đạo Quân trầm ngâm một lát, bỗng nhiên mỉm cười nói: "Nếu ngươi bất tử, ta cần cái đầu của ngươi có tác dụng gì? Miệng thì suốt ngày lải nhải. Ngươi có thân thể không đầu cũng có thể đảm nhiệm được thần chức ở trong Nguyệt Cung."

???

Bell bỗng nhiên sợ hãi.

Ầm!

Một ánh sáng bình tĩnh mà lạnh lẽo hiện lên, đầu rơi xuống.

Một lát sau...Nguyệt Thần dịu dàng lương thiện ngồi ở trên đình nghỉ bằng đá trong Nguyệt Cung, nhìn thi thể được đưa tới trước mắt, lại không nhịn được lắc đầu:

"Thiên Đồ? Chiến thần? Ngươi đấy, lại dám tranh luận về chức thần với Đạo Quân..."

《Cổ Thần》 ghi lại:

【 Trước Tây Kỷ nguyên, Thiên Đồ tranh thần với Đế. Đế Quân chặt đầu hắn chôn ở Trường Dương Sơn, lấy thân hắn hóa thành cây Quế ở Quảng Hàn】.

...

Trên mặt đất của thế gian.

Mặt trăng và mặt trời treo lơ lửng trên bầu trời.

Theo tương truyền từ thời cổ xưa: Thời thượng cổ Hồng Hoang, lúc trời đất mới được mở ra thì mặt trăng và mặt trời cùng chiếu sáng một lúc.

Trong trời đất yên tĩnh, cây cối xanh mơn mởn, có một ngọn núi lớn được thần linh đưa đến, địa lao trong núi đó đè lên một cái đầu.

Cái đầu này bị trấn áp ở dưới chân núi, theo năm tháng, trên đỉnh đầu còn mọc đầy hoa cỏ, hắn thậm chí còn lè lưỡi liếm từng con kiến đi ngang qua để ăn.

"Ngẩng đầu nhìn trăng sáng, cúi đầu nhớ thân ta."

Hắn xuyên qua hàng rào trước cửa sổ lớn bằng bàn tay, ngẩng đầu nhìn mặt trăng sáng trên bầu trời.

Trên cung điện hoa lệ mông lung của mặt trăng mơ hồ có một cây Nguyệt Quế.

Nhắc tới cây quế kia cũng kỳ lạ.

Không có ý thức của chủ nhân khống chế nên nó sinh trưởng tự do, giống như là gen đã bị phá vỡ. Trên dưới thân người không ngừng có cục thịt chuyển động giống như một gốc san hô thịt, từng cục từng cục sinh trưởng rồi phân nhánh ra ngoài. Cành cây có vài cái giống như cánh tay ngọc, tinh tế, mịn màng lại ấm áp.

Nhưng nhìn kỹ sẽ thấy trong mặt trăng có một người đàn ông cường tráng trong tay cầm búa lớn đang thỉnh thoảng chặt cây quế, chặt bỏ những cục thịt và cành lá mọc ra.

"Đúng là phong cảnh đẹp, Ngô Cương phạt quế..."

Hắn xúc động than, mình tự nhiên có thể trở thành thần thoại trong truyền thuyết cổ xưa, nhưng...

Mình tự nhiên lại trở thành cây quế chém vĩnh viễn cũng không chém xong kia à!?

"Đúng là ngựa mất móng trước, tiểu tiện nhân Yamada khốn kiếp và tiểu nha đầu giả vờ ngây thơ kia đã hại mình! Cả người toàn ý xấu... Mình vẫn là bước vào quá muộn. Bọn chúng một kẻ thì làm Lôi Thần, một kẻ thì làm Địa Mẫu, nhất định là do bọn chúng đã vào trước nên mới chiếm được ưu thế, nói xấu ta trước mặt Đạo Quân. Kết quả, ta lại bị hãm hại đến mức này!"

Hắn lầm bầm nói một hồi, giọng nói càng lúc càng nhỏ.

Người này cũng đã hơn hai trăm tuổi lại không nén được cảm xúc, nước mắt giàn giụa mà gào khóc như một đứa trẻ một trăm năm mươi cân: “Hu hu hu... Đúng là nhân quả báo ứng! Tình trạng của ta bây giờ, chính là bỏ đầu mà vẫn có thể ăn, chất protein còn gấp tám lần thịt bò..."

Chương 199: Ma Quỷ, Yêu Quái, Phật, Tiên, Thần. Hủy Diệt Chữ Vu Để Thành Người!

Hắn càng nghĩ càng cảm thấy sụp đổ, không ngờ rằng mình lại dùng phương thức này để dung nhập vào trong thế giới Hồng Hoang.

Ngày qua ngày.

Hắn lẻ loi chờ, chờ hai vị kia lại đây chế giễu hắn, kết quả chờ mãi chờ mãi cũng không chờ thấy người nào.

Sáng sớm hôm nay.

Hắn bị giam giữ ở vùng núi, không khỏi cất cao tiếng hát, phảng phất ca dao, vô cùng có tiết tấu:

“Thiên Đồ tranh thần với Đế. Đế sợ uy danh này mà chặt đầu, mai táng núi Trường Sơn, lấy tay nấu canh, lấy chân hầm cháo, lúc nào cũng cầm dao phay mà chém, không cho thi thể bất tử chạy ra ngoài...”

Rầm!

Thanh âm lảnh lót, vang vọng núi rừng.

Lúc này, có một tiều phu người phàm đang đốn củi nghe được ca dao, nhịn không được bèn đi đến.

Tiều phu trẻ tuổi nhìn thấy một đầu sống sờ sờ bị trấn áp ở dưới chân núi, trên núi còn có một tấm lệnh trấn áp màu vàng của

Thiên Giới, không kiềm được hoảng sợ, "Ồ, thế nhưng lại có một Cổ Thần mạo phạm thiên điều(giới luật của trời) bị trấn áp tại đây!"

"Ngươi ở trên Thiên Giới phạm phải tội danh gì? Lớn mật như thế, cũng dám tranh thần với đế?" Người tiều phu trẻ tuổi này cầm một thanh rìu đá đốn củi, nhịn không được ngồi xuống, cả người vẫn còn đang run rẩy.

"Ngươi có biết Lôi Thần? Địa Mẫu?"

Hắn từ trong lời nói của tiều phu, nói bóng nói gió, cũng dần dần hiểu ra hai cái người kia cũng cùng tình cảnh này, bản thân căn bản là không thể động đậy!

Mấy ngày trôi qua, thiên địa u ám, lôi trận dần dần nổi lên.

Một Lôi Thần mỏ nhọn có hai cánh màu đen, cầm tạc Thiên Lôi trong tay, bay vùn vụt trên đám mây năm màu rồi giáng xuống lôi điện.

Ầm ầm ầm!!

Đi ngang qua dãy núi Trường Dương. Hắn quay đầu nhìn về phía bầu trời xa xa, không ngừng cười lạnh, "Ha ha a.... Hóa ra là chụp hình ngay lúc đó, Lôi Thần thập phần uy phong lẫm liệt, ngươi lại chỉ là một câu búa đập mông trong tay của Lôi Thần!!"

Mấy tháng lại trôi qua, tiều phu thường xuyên mang đồ ăn đến cho hắn.

"Cổ Thần, ngươi có thể dạy chúng ta pháp thuật được không?"

Một ngày này, tiều phu lại qua đây nhìn cái đầu bị đè ở phía dưới.

"Bên ngoài bộ lạc của chúng ta, có một con Hà Bá tác quái.

Hắn là con trai của một Cổ Thần có quyền lực tương đối lớn, ở nhân gian tác oai tác quái, mỗi năm đều muốn chúng ta dâng lên đồng nam đồng nữ. Bộ lạc của chúng ta sống không nổi nữa, ta muốn lật đổ hắn."

Thiên Đồ bỗng nhiên cười rộ lên, "Có thể! Chỉ cần ngươi tiếp tục cho mang đồ ăn đến cho ta..... Đúng rồi, ngươi muốn học cái gì? Ta sẽ giao cho ngươi âm thầm tu luyện, rồi giết chết nó."

Tiều phu nói: "Ta muốn học diệu pháp của sự tự do vĩ đại. Khi đó các vị thần trên bầu trời chỉ có thể duy trì trật tự, không thể bắt người làm nô lệ."

"Muốn học quy luật tự do vĩ đại? Ung dung tự tại trong thiên địa, không bị ước thúc?" Thiên Đồ cười rộ lên, "Vì sao người muốn chọn một con đường gian nan như vậy? Con đường này vô cùng gian khổ, hầu như không có khả năng, ngay cả như vậy, ngươi cũng muốn học sao?"

"Học." Tiều phu kiên định, "Tộc Cổ Thần nắm giữ quy tắc của thế gian, ức hiếp Nhân tộc, ta muốn bảo vệ quốc gia của chúng ta."

Thiên Đồ ngây người một lúc, bỗng nhiên nhớ tới thế giới Vu sư, những Vu sư vì chiến thắng Tà Thần mà đồng loạt tự sát, "Thú vị, thật là thú vị. Ngươi muốn ta phản bội, giúp các ngươi chống lại bọn họ sao?"

Lại một ngày trôi qua.

Tiều phu mang theo những dũng sĩ và đàn ông trong bộ lạc đến. Quần áo của tất cả đều tả tơi, đứng ở trước mặt hắn.

"Ta vì ngươi chống lại thần, những người học ta đều có thể sẽ chết, các ngươi xác định muốn học?" Thiên Đồ nói.

Toàn bộ người trong bộ lạc gật đầu.

Thiên Đồ cười rộ lên, “Như vậy, liền tới đi, cắt lấy thịt của ta, tai mắt mũi miệng, bộ phận mà các ngươi thích. Sau đó đem máu thịt của ta dung nhập vào trong máu của các ngươi. Nếu có thể sống sót, thì các ngươi hãy gọi nó là....”

Hắn trầm ngâm một chút, bỗng nhiên ngậm lên một đầu cây gỗ, ở trên mặt đất viết xuống một chữ tiếng Trung thật to:

Vu!

“Chữ này, thanh trên là trời, thanh dưới là đất, trung tâm là Kiến Mộc, trong đó có hai người, ý chỉ nam nữ.... chữ Vu! Trời đất là một cái lồng, người ở trong đó. Sự tồn tại của con người là bị giam trong lồng, bị trời vây, bị đất trói....” (chữ Vu: 巫)

Bell cười lạnh lên, ý vị thâm trường, “Ma quỷ, yêu quái, phật, tiên, thần, phải hủy diệt chữ Vu để thành người!”

“Các ngươi muốn nghịch lại thần sẽ bị máu vĩnh sinh của ta nguyền rủa đời đời kiếp kiếp, gọi là Vu tộc đi.”

Thiên Đồ cười lạnh, nghiến răng nghiến lợi, dường như có thâm thù đại hận, “Một ngày ngày đó các ngươi phải đánh nát Thiên Lôi, huỷ hoại cây búa kia; chém bỏ Kiến Mộc trên mặt đất, chặt đứt nơi lui tới giữa hai giới, sau đó các ngươi lại trở về cứu ta.”

Tính cách hắn nóng nảy, hoàn toàn bị tức giận đến nổi điên.

Hai người này một người cùng lắm là bị đét mông, một người cùng lắm biến là thành cây cầu. Còn hắn thì lại thảm nhất, thân thể bị trưng bày trên bầu trời. Hắn vừa nhấc đầu là có thể nhìn thấy hình ảnh hắn bị phanh thây phát sóng trực tiếp mỗi ngày.

Vô cùng nhục nhã!!

Cho dù bị nhốt ở chỗ này, cũng phải nghĩ biện pháp làm chết

bọn họ mới được.

.....

Qua mấy cái giờ, người chơi chữ đỏ nổi tiếng Bell cũng đi ra. Phát ngôn của hắn trên diễn đàn, liền đưa tới oanh động to lớn.

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell: “Ha ha ha ha! Ta quả nhiên cũng có được một chức nghiệp, còn cường đại hơn nhiều so với Lôi Thần, đi vào liền trở thành tâm phúc của Tiên thiên Cổ Thần Nguyệt Thần. Quả nhiên thiên địa trong thời kỳ hỗn độn sơ khai, thiên địa muốn vận hành còn cực kỳ khuyết thiếu nhân thủ (thổi bạo)”

Trong nháy mắt mọi người đều ghen tị đỏ mắt.

Ngay cải người chơi chữ đỏ Bell này cũng có được một thần chức cổ xưa? Nắm giữ quy tắc thiên địa của một phương?

Nhưng mà người chơi này cảm thấy chỉ nói thôi thì không đủ đả kích, do đó liền điên cuồng tung ra hình chụp màn hình, khoe ra cuộc sống sinh hoạt tốt đẹp của mình ở bên trong.

Hình ảnh,

Hình ảnh,

Hình ảnh,

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell: “Mọi người xem, nhìn thấy ánh trăng hoàn mỹ trên bầu trời không? Ở đó mơ hồ nhìn thấy một thân cây, bên cạnh có một đại hán uy phong đang chặt cây.

Đó chính là ta!

Mọi người còn có thể nhìn thấy, bên cạnh còn có một Nguyệt Thần ôn nhu thiện lương, thường thường lau mồ hôi cho hắn.

Ta đi lên đỉnh cao của nhân sinh! Nói thật thì từ trước tới nay

ta chưa từng nghĩ sẽ có cảnh này.

Phải biết rằng kia chính là Nguyệt Thần! Một trong mười ba vị Cổ Thần cổ xưa, thế nhưng lại lau mồ hôi cho tiểu đệ chặt cây, có thể thấy được Nguyệt Thần thiện lương ôn nhu như thế nào. Là thủ hạ làm việc cho nàng thì tiền đồ tuyệt đối vô lượng!"

Lập tức mọi người càng hâm mộ hơn, suy nghĩ một chút liền sướng vô cùng.

Người chơi chữ đỏ này thật đáng chết, rõ ràng chính là đang khoe!

Đi vào, liền đầu quân cho Nguyệt Thần, Nguyệt Thần còn lau mồ hôi cho hắn.

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell: "Ta lại nói một chút về công việc của ta! Ta phụ trách toàn bộ thức ăn của chúng thần trên Thiên Giới! Đúng, đó chính là đồ ăn của các vị Cổ Thần! Quả thực chính là nắm giữ mạch máu của chúng thần khắp Thiên Giới. Ta thấy ai không vừa mắt thì hoàn toàn có thể lén độc chết hắn!

Về sau các ngươi tiến vào, cần phải cẩn thận một chút, ta sẽ hạ độc ở trong đồ ăn của các ngươi! (chính là bá đạo như vậy.jpg)"

Con mẹ nó!

Còn muốn hạ độc chúng ta?

Da đầu mọi người hoàn toàn tê dại, đây quả thực quá ghê tởm.

Mà các viện nghiên cứu lớn, thấy được tin tức này, càng cảm thấy đỉnh đầu lại cắm thêm một cây đao, áp lực tăng gấp bội. Đây rõ ràng chính là ra oai, bọn họ lập tức đẩy nhanh các bước nghiên cứu.

“Mẹ nó, lại một người trở thành tồn tại cổ xưa nắm giữ quy tắc thiên địa! (hâm mộ)””

“Sau này phi thăng, ta phải độ lôi kiếp, đề phòng Lôi Thần làm khó dễ mình. Sau khi phi thăng còn phải lo lắng đề phòng, phòng ngừa chính mình sẽ bị độc chết. Đây quả thật là không có cách nào lăn lộn! (đáng sợ)”

.....

Trong lúc nhất thời, toàn bộ diễn đàn càng thêm sôi nổi, dù sao thì tình thế cũng biến hóa ngoài dự đoán của mọi người.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: “Ta tới chứng minh sự thật! Khắp thiên hạ đều có thể nhìn thấy hình ảnh Nguyệt Thần, thật đúng là đang cho cả thiên hạ ăn cẩu lương! (đáng giận)”

Nhất Kiếm Quy Tức: “Đồ ăn ta cũng đã ăn qua, xử lý rất tốt, hơn nữa còn vô cùng trân quý. Nhưng không phải là Cổ Thần bình thường có thể được ăn, ta cũng là bởi vì thời gian trước bị tai nạn lao động nên mới được ăn một ngụm, quả thật tươi ngon, là tuyệt phẩm nhân gian! (khen thưởng)”

Chương 200: Tiên Thiên Linh Bảo Lần Lượt Xuất Thế

Mọi người lại càng thêm sốt ruột.

Nhìn vào loại tình huống này, có thể thấy những chức quyền quan trọng trong thiên địa đã nhanh chóng được bổ nhiệm. Qua một thời gian nữa thì sẽ đi qua thời kỳ mà Đạo Quân khai thiên lập địa và lập nên cương lĩnh cho thiên địa mất. Đến khi Thiên Đình được thành lập thì sẽ không còn các loại kỳ ngộ như được phân phong chức vị cai quản thiên địa nữa đâu.

Thời gian đã trở nên cực kỳ gấp gáp.

Các viện nghiên cứu lớn cũng hiểu rõ điểm này. Qua mấy giờ sau, lại có một người chơi đạt được thành tựu.

【 Thông báo: Chúc mừng người chơi "Long Vô Danh" đã tiến hóa ra giống loài "Sát Lục Giả", có tiềm lực cường đại, đạt được khen thưởng thành tựu. 】

Mọi người lại sợ ngây người.

Long Vô Danh: "Các vị, tôi vào đây!"

Một câu thực ngắn gọn.

Dứt lời, hắn liền bước vào thông đạo thế giới.

Bell đang triển khai con đường riêng của mình, hắn cũng tiếp tục quán triệt con đường vũ lực đơn độc trước đây của hắn.

Hắn hiện tại là một loài có sinh mệnh đặc thù, xương bên

ngoài cứng rắn, thân hình thon dài lại giống như kim loại, bản thân còn tự đeo đao. Hắn có thể cắn nuốt oán khí và máu thịt của địch nhân để trở nên mạnh mẽ.

Cũng chính là chỉ cần giết người là có thể không ngừng trở nên mạnh mẽ!

“Ta vốn tưởng rằng hai viện nghiên cứu sau lưng bọn họ sẽ để cho bọn họ tiến hóa ra một giống loài nào đó có tiềm năng cực kỳ cường đại chứ. Kết quả lại chỉ là loại trình độ này, một kẻ thì có năng lực biến thành Thiên Lôi, một kẻ thì có năng lực biến thành Thực Thần.”

Thật ra Long Vô Danh có chút cảm thấy kinh ngạc, không khỏi thở dài nhẹ nhõm một hơi.

“Lấy chiến dưỡng chiến, ta có thể hấp thu lệ khí của người chết và vong hồn để trưởng thành, giống như là một sát thần khủng bố trong thần thoại cổ đại vậy, ta sẽ có được chức vị gì đây? Ta thực là chờ mong!”

……

Trong mặt đất thời Thái Cổ, khắp nơi đều có những cây thực vật cổ xưa mà xanh tốt nhưng không ai biết tên.

Hắn dừng ở trên mặt đất, thân hình của hắn vốn đã rất kỳ lạ cho nên rất nhanh đã bị đám mây Cổ Thần đang bay trên bầu trời phát hiện. Bọn họ đưa hắn vào trong Thiên Đình, sau khi học tập ngôn ngữ thì Long Vô Danh đi về phía Lăng Thiên Cung.

Trong Lăng Thiên Cung.

Một sinh mệnh lưỡi dao sắc bén hình thù kỳ quái, mang theo chủng quần của mình đang quỳ gối trên mặt đất, “Đạo Quân, ta là khối xương cốt sinh linh quan trọng nhất trong thiên địa này, có được cơ duyên xảo hợp nên đã mở ra trí tuệ. Bây giờ ta đặc tới bái

kiến Đạo Quân, thiên phú của ta là....”

Phượng Hoàng Đạo Quân sau khi nghe xong, vỗ tay mà cười. “Đây là thiên phú của ngươi sao?”

“Lấy sát dưỡng sát. Nếu là như thế…trong những năm gần đây, Cổ Thần nhất tộc trong thiên địa ở thế gian làm mưa làm gió, khiến cho trăm họ lầm than. Lúc này ta đang cần một vị thần chấp hành tư pháp thiện ác. Vậy ngươi phụ trách quản lý giới luật của trời đi!”

Long Vô Danh khẽ run lên, đôi mắt nhanh chóng sáng ngời.

Ta tới phụ trách quản lý giới luật của trời?

Cái chức vị này thoạt nhìn thì cũng không phải tối cao, nếu so ra thì đang còn kém những tồn tại cổ xưa như Mặt Trời và Địa Mẫu gì đó. Nhưng thực ra thực quyền lại rất kinh người!

“Quả nhiên là khắp nơi đều có vàng...”

Trong lòng Long Vô Danh không khỏi có chút nóng, quyền lực lớn hơn rất nhiều so với Lôi Thần và Thực Thần nào đó. Chờ về sau bản thân mình sẽ tự tìm một cơ hội, vu oan hãm hại sau đó đem hai người bọn họ đi chém.

Hắn không khỏi bắt đầu tính toán từ những điều nhỏ nhặt.

“Tạ Đạo Quân.”

Long Vô Danh kích động, vội vàng cúi đầu.

Rầm.

Một đóa hỏa diễm đỏ tươi in xuống trên trán của hắn.

Trong không trung, giọng nói của Phượng Hoàng Đạo Quân đột nhiên vang lên khắp Thiên Giới:

“Hư Văn Đồ, ngươi lại đây!”

Một lát sau, một Nhân tộc cao lớn, cung kính đi vào Lăng Thiên Cung rồi quỳ xuống.

“Hư Văn Đồ, ngươi là con trai của Hư Tổ lâu đời, có thiên phú dị bẩm, ta lệnh cho ngươi và vị thần này cùng chưởng chức hình phạt! Quản lý giới luật của trời, trên trảm các đại Cổ Thần trên Thiên Giới, dưới trảm Hoàng đế của bộ lạc dưới thế gian.”

Hư Văn Đồ cả kinh.

Cổ Thần trên bầu trời mấy năm gần đây gần như đã bỏ bê nhiệm vụ của mình. Đặc biệt là mấy vòng Mặt Trời kia, hàng năm đều ở trên trời si mê hưởng lạc, mặc kệ nhân gian, mà Cổ Thần trên mặt đất cũng bắt đầu làm khó dễ Nhân tộc. Hắn hiện tại chỉ cần chưởng quản chức trách này liền có thể áp chế được Cổ Thần.

Vận mệnh yếu ớt của Nhân tộc sẽ có thể bị lệch từ đây.

Mà một bên khác, nội tâm Long Vô Danh cũng hơi trầm xuống, nhìn về phía nhân tộc bên cạnh mình, dùng chung một chức vị?

Hắn cảm thấy mình giống như đang bị quấn vào trong một vòng xoáy tranh chấp quyền lực...

Đạo Quân đây là có ý gì chứ? Có chút khó có thể đoán trước được, nhưng mà nguy hiểm lớn thường đi đôi với quyền lực lớn, cũng có thể miễn cưỡng tiếp nhận.

Nửa tháng sau.

Long Vô Danh bị trói bằng một chuỗi xích sắt, hai chân bị treo lên, đầu gục xuống. Hắn đang bị treo trên một cánh cửa trên Trảm Thần Đài.

Hình dạng sinh vật của hắn trông giống như một bó thịt khô bị

giắt vào một chuỗi đao, sau đó treo trên một cánh cửa.

Cô!

Thầm thì!

Xiềng xích màu đen chậm rãi cuộn lại. Hắn được thả xuống, theo bản năng mở ra lưỡi dao nơi cánh tay.

Rắc!!

Ánh sáng lạnh lẽo chiếu lên lưỡi đao, chém xuống đầu của một Cổ Thần không hoàn thành nhiệm vụ canh gác. Máu tươi rơi khắp Trảm Thần Đài.

Đao chém đầu lại được đưa lên, nhìn như là một con dơi màu đen đang treo ngược trước xà cửa vậy. Sắc mặt hắn không có chút biểu tình nào, "Thì ra đây là chức vị cường đại khi ta phụ trách chém đầu chúng thần trái với giới luật của trời, quả nhiên là không có gạt ta."

"Ha ha ha, quả nhiên là Tiên Thiên Linh Bảo!"

Hư Văn Đồ ở bên cạnh, nhìn chiếc rìu hình người khổng lồ bị xiềng xích treo lên giữa không trung "Trảm thần càng nhiều thì lệ khí càng nặng, nó sẽ càng sắc nhọn! Chỉ sợ sau này nó sẽ phá vỡ mọi luật lệ, không có gì là không trảm được, thậm chí có thể trảm cả những Tiên Thiên Cổ Thần kia!"

Đi ni mã...

Ta không phải là một cái máy chém!

Ta tới là để chinh chiến sa trường, thất tiến thất xuất, giết càng nhiều thì càng mạnh!

Tâm Long Vô Danh như tro tàn.

Nhưng mà trên Trảm Thần Đài, hắn vẫn bị treo lơ lửng như cũ, trải qua gió táp mưa sa, hắn dần dần trở thành một công trình kiến trúc ở cửa phía Nam của Thiên Giới.

Lại một ngày, Lôi Thần Tư Bồ đi ngang qua Trảm Thần Đài.

Phần mông của Lôi Chuy mà hắn cầm trong tay đã đỏ bừng một mảnh, trên khối thịt trắng tinh có đắp một ít thần dược.

Tư Bồ nhìn giống như một ông lão nóng tính, giọng nói bất cần, trong tay cầm hai cây búa, "Lần sau…phải kêu to thêm chút nữa cho ta! Nếu không đem yết hầu kêu vỡ thì ta sẽ đánh nát phần mông của búa nhà ngươi! Linh dược Tiên Thiên này cũng không tồi, ngươi cứ chờ bên trong mông của mình mọc lại chút thịt đi."

Người ngoài cuộc đang bị treo trên Trảm Thần Đài: "???"

Lôi Chuy: "....."

Bọn họ liếc mắt thâm tình một cái, trong nháy mắt phảng phất như có thiên ngôn vạn ngữ.

Hai Tà Thần khủng bố oai phong một cõi năm đó thế nhưng đều lưu lạc đến kết cục này.... Bọn họ không khỏi lập tức yên lặng quay đầu, làm bộ như không nhìn thấy đối phương ở trong Thiên Giới này.

Chúng ta một người là Thần Tư Pháp chưởng quản giới luật của trời, một người là Lôi Thần... Vừa rồi khẳng định là đã nhìn lầm.

《 Cổ Thần 》 ghi lại:

【 Trước Tây Kỷ Nguyên, Tiên Thiên Linh Bảo "Trảm Thần Đài" xuất thế, Hư Văn Đồ của Nhân tộc chưởng quản giới luật của trời, có thể trảm các Cổ Thần đứng đầu thiên địa.】

.....

Trên diễn đàn đang thập phần khẩn trương, bởi vì một người chơi chữ đỏ vừa mới tiến vào đã xuất hiện ở trên diễn đàn.

Chụp màn hình,

Chụp màn hình,

Trong ảnh chụp là mây mù lượn lờ, trước Trảm Thần Đài có một người nam nhân với thân hình uy nghiêm, mang theo sát phạt vô tận, có khí chất của long đế, bá đạo vô song.

Long Vô Danh: "Nhìn thấy không, đây là tôi! Tôi thế nhưng lại trở thành thần phụ trách hình phạt, chưởng quản trật tự và giới luật của trời, có thể trảm bất luận kẻ nào dám chống lại giới luật của trời! (chính là bá đạo như vậy.jpg)"

Mọi người nghe xong, cảm thấy vị này làm chưởng quản giới luật của trời cũng quá khoa trương đi?

Vậy chẳng phải là con đường sau này sẽ càng khó đi hơn sao?

Sống qua lôi kiếp, tiếp đến phải qua đồ ăn của Thiên Đình, còn phải lo lắng đột nhiên lại bị chụp mũ rồi đưa tới Trảm Thần Đài chém.

"Đáng chết!"

"Chúng ta phải nhanh lên!"

"Đây quả thực chính là muốn đem thế giới kia đi tư hữu hóa (thuộc về sở hữu của tư nhân)!"

Các viện nghiên cứu lớn đã gấp đến độ dậm chân, điên cuồng tăng tốc. Tất cả đều đang trong giai đoạn nước rút cuối cùng.

Qua mấy giờ, thông báo lại vang lên, lại có một người chơi

chữ đỏ của Nga đi vào. Sinh vật của vị này được mô phỏng theo cá chình điện. Hắn cũng vào yết kiến trong Lăng Thiên Cung, "Thiên phú của ta là có thể phát ra lôi điện, hơn nữa còn có lực sát thương khủng bố...."

Nửa năm sau, Điện Mẫu cầm trong tay một cây roi, bay ở trên không trung trước khi cho mưa xuống.

Roi: "Đạo hữu... Khỏe."

Cây búa: "Đạo hữu... Khỏe!"

【 Trước Tây Kỷ Nguyên, Tiên Thiên Linh Bảo "Đả Thần Tiên" xuất thế. Điện Mẫu cầm tiên, cộng chức với Thiên Lôi, đánh ra sấm chớp trước khi mưa xuống.】

Chương 201: Tám Tiên Thiên Linh Bảo

Khái niệm về Tiên Thiên Linh Bảo lần lượt xuất hiện trên khắp nơi trong thiên địa, dần dần được lưu truyền trong vùng đất cổ xưa này.

Bọn họ bắt đầu tin vào lý do của những sinh vật kia:

Thiên địa đang trong thời kỳ hồng hoang sơ khai, có tử khí của hồng hoang bám vào trong các đại bảo vật sinh ra trí tuệ, ngưng tụ thành bảo vật Tiên Thiên.

Tiên Thiên Linh Bảo có cùng với lúc thiên địa sơ khai, giống như sinh ra để ứng với thiên địa, vô cùng mạnh, có đủ loại năng lực kỳ quái, ví dụ như, cái dây leo đầu tiên trên thế giới, khối huyết nhục đầu tiên, khối xương cốt đầu tiên…

“Tiên Thiên Linh Bảo, e rằng địa vị cũng ngang với Tiên Thiên Cổ Thần…”

Bọn họ không nhịn được mà âm thầm cân nhắc.

“Không thể để cho bọn họ đến được Lăng Thiên Cung, Đạo Quân mà phân cho họ làm các Cổ Thần có chức vụ to lớn trong thiên địa, có nhiều Cổ Thần như vậy, linh bảo chưa chắc sẽ có phần cho ta!”

“Một khi Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế, ta phải tới đó đoạt lấy!”

“Bảo vật thiên địa, nơi người có phẩm hạnh hướng về!”

Trong hiện thực, lại trôi qua thêm mấy tiếng đồng hồ nữa.

“Ha ha ha!”

Một sinh linh hình hồ lô tiến vào, cũng là một người chơi chữ đỏ,

“Cuối cùng, ta cũng vào được rồi, ta đã nói ta là chuỗi hồ lô đầu tiên trong thiên địa sinh ra trí tuệ, không biết sau khi đi yết kiến Đạo Quân, ta sẽ được nhận loại chức vị như thế nào nhỉ?”

Hắn nhìn các Cổ Thần đang đi qua đi lại trên bầu trời, không nhịn được mà hướng về phía bầu trời hô lên một tiếng. Dù sao, dựa theo kinh nghiệm thì bọn họ sẽ đưa hắn lên trên Thiên Giới, sau đó là học tập ngôn ngữ và yết kiến Đạo Quân.

“Ha ha ha, trời cũng giúp ta! Lại có thêm một Tiên Thiên Linh Bảo xuất thế!”

“Không thể đưa nó đi gặp Đạo Quân!”

Các sinh vật to lớn nhanh chóng đỏ mắt, bắt đầu tranh đoạt với nhau, nhanh chóng chen tới chỗ nó.

Oanh!

Trong nháy mắt, mọi người đã đánh nhau túi bụi, đủ loại ánh sáng nhiều màu ùn ùn xuất hiện.

Trong đó, khoa trương nhất chính là một đạo nhân, đứng chặn trước một ngọn núi cổ xưa, cầm lấy chuỗi hồ lô bảy màu rồi quay đầu bỏ chạy,

“Ta đã bấm tay tính toán, Tiên Thiên Linh Bảo này rất có duyên với ta…”

Hồ lô bị nắm trong tay, đang lay động trong gió, vô cùng hỗn loạn: ???

Đây là tình huống gì vậy…

“Ồ, vậy mà còn có ý thức dao động? Bảo vật thiên địa này còn tự sinh ra linh trí?”

Đạo nhân kia rất kinh ngạc, chậm rãi lau lau.

Chớp mắt, mọi thứ tối đen.

Hồ lô: !!!!

Hắn mở to mắt nhìn, các nhân viên của sở nghiên cứu đang đứng xung quanh cũng cực kỳ kinh ngạc.

Những nhân viên nghiên cứu khác cũng bắt đầu sụp đổ.

Đã không còn gì?

Toàn bộ sở nghiên cứu đã nghiên cứu lâu như vậy, tiêu tốn vô số tài nguyên và nhân lực, cứ vậy mà lạnh rồi?

“Chúng ta không thể cứ thế mà ngậm bồ hòn được.”

Thế nên, đám nhân viên nghiên cứu mặc áo khoác trắng dài này, đẩy kính mắt lên, đăng một bài lên mạng.

…

Toàn bộ người chơi chữ đỏ tiếp theo cũng không có một ai là may mắn thoát khỏi.

Thậm chí vài người sau, bắt đầu từ hồ lô trở đi, ngay cả mặt của Đạo Quân cũng không được nhìn đã chết đi trong nháy mắt.

Ngay cả một chút cơ hội cũng không có.

Ít nhất, thì 4 người trước đó vẫn còn có thể đau nhức và kéo dài hơi tàn, bị giam giữ, không thể động đậy…

Mà trong vùng đất này, đi kèm với sự khai thiên lập địa, hỗn nguyên sơ khai, không chỉ có 13 vị Cổ Thần được sinh ra mà còn có 8 Tiên Thiên Linh Bảo được sinh ra, lần lượt là Kiến Mộc Thông Thiên , Thiên Lôi Chùy, Cây Quế Bất Tử, Trảm Thần Đài, Đả Thần Tiên, Hồ Lô Hỗn Nguyên, Âm Dương Đồ, Cờ Chiêu Hồn…

Tám bảo vật thiên địa lần lượt xuất thế, rơi vào trong tay của các Cổ Thần nắm giữ chức quyền lớn, các nguyên lý, quy tắc trong thiên địa, dần dần được bổ sung lại đầy đủ.

Mà trong một ngày này, Dương Thần Đạo Quân, người đã khai thiên lập địa, cũng tuyên bố với thiên hạ:

“Việc khai thiên lập địa đã xong. Sau này, thiên địa sẽ tự động vận chuyển. Ta sẽ đi bế quan nhập đạo, không quan tâm tới chuyện bên ngoài. Các ngươi có thể phân chia thiên hạ, tự xây dựng Thiên đình!”

…

Hứa Chỉ thấy mấy nhân viên lớn này tiến vào liền có hơi sửng sốt.

“Quả của Kiến Mộc ăn ngon thì ta đã biết, còn Cây Quế kia, bỏ đầu đi, hương vị sẽ thật sự ngọt như vậy sao?”

Hắn không kiềm được mà lẩm nhẩm, cảm thấy có thể tìm thời gian thử một lần xem sao.

Nhưng mà, hiện tại trong sa bàn của Bào Tử Tiến Hóa , đã gom các loài bùng nổ lâu như vậy rồi. 8 giống loài tiềm lực, tất cả đều đã tiến vào thế giới mới.

Một cây Kiến Mộc và bảy người chơi chữ đỏ.

…

Trong khoảng thời gian ngắn, người có thể đi vào đều đã đi vào toàn bộ.

Tuy rằng đều bị tận diệt.

“Nhưng mà, vùng đất này, coi như cũng đã hoàn thành được hình dáng ban đầu, các loại Tiên Thiên Linh Bảo, linh lực.”

Hứa Chỉ cực kỳ mong đợi vào thế giới mới thứ hai này, dành cho nó kỳ vọng rất cao.

Thế giới sa bàn thứ nhất trước đó, chẳng qua chỉ là tùy tiện xây dựng lên, còn rất nhiều thiếu sót.

Với lại, lúc đó, giống loài siêu phàm mà thế giới Vu Sư có thể đóng góp cũng cực kỳ ít ỏi, tới tới lui lui cũng chỉ có mấy loài như Evil Eye, Slime, Gà Đưa Ma…

Còn hiện tại, trong sa bàn này, ngay từ đầu đã có tới tận 8 giống loài siêu phàm tiến vào, chỉ dựa vào số lượng thôi cũng đã vượt qua được thế giới Vu Sư rồi.

Hơn nữa, 8 loài này, mỗi một cái trong đó đều có chất lượng cực cao.

Kiến Mộc của Manh Muội, còn lại đều là giống loài mà sở nghiên cứu của 7 người chơi chữ đỏ kia hao tâm tổn trí gắng sức làm ra.

“Đừng để ta phải thất vọng.”

Hứa Chỉ nhướng mày, ngồi trên ghế uống một ngụm trà,

“Bây giờ, đã qua thời kỳ đầu của khai thiên lập địa, chuẩn bị tiến vào quỹ đạo. Điều đầu tiên, Phượng Hoàng đã bắt đầu ẩn cư, thế nào khắp nơi cũng sẽ nổi lên tranh chấp, các ý định giết người sẽ xuất hiện.”

Hứa Chỉ vô cùng bình tĩnh.

Phượng Hoàng, quả thực cũng đã tới lúc để thành Thần.

…

Trước Tây kỷ nguyên.

Đạo Quân khai thiên lập địa, vì thiên địa lập ra nguyên tắc.

Mười ba Tiên Thiên Cổ Thần, tám đại Tiên Thiên Linh Bảo lần lượt xuất thế, Kiến Mộc, Cây Quế, Trảm Thần Đài, Lôi Chùy…hỗn loạn không ngừng, quy tắc của thiên địa dần ổn định, Đạo Quân ẩn lui.

Lại qua ba năm, nhân tộc gặp phải chèn ép, chín vị Mặt Trời chân quân thành lập nên Thái Cổ Thiên Đình.

Hơn nữa còn nói: Nếu như không phục, chín Mặt Trời trên bầu trời sẽ đốt cháy đại lục, hủy diệt bộ lạc loài người.

Một năm sau, nhân tổ Hư Hữu Niên lên trời, một đầu tóc bạc, gương mặt bình thường không chút gợn sóng. Hắn một thân một mình đứng trước điện Thần Thái Dương, khiêu chiến với chín vị Cổ Thần Mặt Trời, chắn ở cửa rồi nói.

“Một lần, chỉ có một người có thể đi ra ngoài.”

“Làm càn! Nhân tổ, niệm tình năm đó, ngươi và chúng ta cùng nhau ngồi trên đệm hương bồ, chỉ cần ngươi thần phục sự thống trị của chúng ta, chúng ta sẽ không diệt nhân tộc. Tại sao ngươi cứ phải càn rỡ như thế?”

“Oanh!”

Khí tức khủng bố tràn ngập trên Thiên Giới.

Uy lực mà cảnh giới thứ sáu Động Thiên phát ra cực kỳ khủng

bố.

Ngay lúc này, Hứa Chỉ cũng đột nhiên cả kinh, uống một ngụm linh trà Phượng Hoàng,

“Làm sao có thể, hiện tại, hắn đang ở cảnh giới thứ sáu Động Thiên, so sánh ra thì bằng với sức chiến đấu của vu sư cấp sáu Truyền Thuyết. Nhưng mà khí tức hiện tại của hắn, lại có thể sánh với cấp bảy Sử Thi? Thậm chí, còn không phải là cảnh giới Sử Thi bình thường, mà là gần với cực hạn của nhân loại - Bán Thần…”

Rõ ràng là nằm ở cảnh giới vu sư cấp sáu Truyền Thuyết lại có được sức chiến đấu vượt qua cả cấp bảy Sử Thi, gần như đã đạt tới sức chiến đấu của Bán Thần. Đúng là quá mức dọa người rồi!

Chương 202: Sự Khủng Bố Của Hệ Thống Tu Luyện Thức Hải

Hứa Chỉ hít một hơi thật sâu, hiện tại, trình độ tri thức của hắn cũng không thấp,

“Đây chính là ưu thế của hệ thống này, vu sư tu luyện lực lượng tinh thần, không cần mượn sự trợ giúp của thiên địa. Còn bọn họ là tu thiên địa, có thể mượn sự hỗ trợ từ bên ngoài, khiến cho thực lực của bọn họ có thể co dãn rất lớn, có thể mượn đại thế của thiên địa.”

“E là trong cơ thể của Hư Hữu Niên có ẩn chứa khí tức của cả nhân tộc. Toàn bộ nhân tộc đều dự trữ trong không gian tu luyện ở bên trong thức hải của hắn, một mình hắn đã đủ để đại diện cho cả một chủng tộc.”

Một luồng khí tức cực kỳ đáng sợ đang tràn ngập khắp nơi, phảng phất như có một luồng đế uy xuất hiện trên thế gian. Luồng khí tức kia vậy mà có thể ép cho các Mặt Trời kinh hồn bạt vía.

“Làm sao có thể?”

Vẻ mặt chín Mặt Trời và các đại Cổ Thần đều kinh hãi.

Cảm giác như đứng trước mặt mình chính là một vị Thần sống, một Đại Đế ở cảnh giới Động Hư thứ bảy, thoát khỏi gông cùm xiềng xích, mạnh mẽ nghiền áp bọn họ một cảnh giới.

“Ta thay mặt cho cả tộc tới đây.”

Hư Hữu Niên bước từng bước về phía trước,

“Chúng ta thì không mạnh bằng Cổ Thần, nhưng số lượng nhân tộc chúng ta lại rất đông, một mình ta, đại diện cho cả bộ tộc.”

Số lượng của nhân tộc đông hơn, đó chính là tiềm lực của nhân tộc.

“Chúng ta không tin, không thể nào tiếp nhận lực lượng của nhiều tu sĩ như vậy được, ngươi chỉ là đang cố gắng chống đỡ.”

Chín vị Kim Ô bắt đầu thiêu đốt lên ngọn lửa.

Đủ loại ánh sáng phát ra.

Một ngày này, một thân một mình Hư Hữu Niên xâm nhập vào trong Thiên Giới, một mình áp đảo cả chín vị Cổ Thần Mặt Trời.

Khắp cung điện Mặt Trời tràn đầy máu tươi, màu vàng, màu đỏ xen lẫn vào nhau. Trên quần áo của Hư Hữu Niên dính đầy máu tươi, bình tĩnh đứng trước điện Thần Thái Dương.

“Kẻ điên.”

Chín Mặt Trời bắt đầu sợ hãi.

Chúng nó rõ ràng cảm nhận được, Hư Hữu Niên chẳng qua là đang phô trương thanh thế, đã sắp không chịu được. Nhưng mà lại không có ai dám đi ra, sợ hắn điên lên rồi liều mạng, trước khi chết cũng phải kéo theo một hai người xuống cùng.

Suốt một tháng, quả nhiên mỗi một lần chỉ có một Mặt Trời đi ra ngoài.

Lại qua 1 tháng nữa.

Hư Hữu Niên đi xuống thế gian, Thiên Giới hứa hẹn sẽ tiếp tục duy trì quyền thống trị của mình, không thành lập Thái Cổ Thiên Đình.

Không có ai biết một mình nhân tổ đã xông vào trong Thiên Đình, chịu đựng rất nhiều áp lực, một mình đối mặt với chín cổ thần Mặt Trời. Cái giá mà hắn phải trả chính là da dẻ trên người hắn bắt đầu mơ hồ xuất hiện vết nứt, toàn bộ thức hải cũng mơ hồ xuất hiện dấu hiệu vỡ nát.

Hư Hữu Niên ngồi ở trong bộ lạc, không ngừng ho ra máu, nhìn thủ lĩnh của các bộ lạc lớn, bình tĩnh nói:

“Ta đã mở ra công pháp tu luyện thức hải cho các cảnh giới phía trên, ngưng kết linh hồn của mình, nếu không thì sẽ hoàn toàn không thể hấp thu tinh thần khủng bố của các ngươi như vậy rồi đem chúng cất chứa vào trong thức hải của ta.”

Hư Hữu Niên chậm rãi mở ra thức hải của mình.

Một vùng không gian gần như đã bị vỡ tan xuất hiện trước mặt mọi người, sương trắng vờn quanh trong thức hải, một viên thuốc màu vàng cũng gần như bị bể tan tành,

“Đây là thứ ta đã cô đọng lại, gọi là Ngưng Đan.”

“Ngưng đan”

Các tộc nhân xung quanh nhìn nhau.

Trong bộ lạc, Hư Hữu Niên vì mọi người mà giải thích:

“Điều Đạo Quân vì sinh linh mà truyền lại là mở ra con đường bên trong không gian. Ý thức của con người sẽ quy tụ lại bên trong mảnh không gian này, nhưng lại không thể ngưng tụ, đi đôi với việc sống trong không gian mới có thể trở nên mạnh mẽ.”

“Đây là việc thay đổi về lượng. Lượng đang tăng lên càng ngày càng nhiều,chất cũng sẽ biến đổi theo.”

Vì vậy, hắn liền có ý tưởng này:

Yêu tộc đã có thể khai mở linh trí ở trong không gian thức hải thì con người có thể hay không cũng nên lợi dụng không gian thức hải năng lượng nồng độ cao này để tiến hành làm giảm năng lượng linh hồn, khiến cho linh hồn biến chất.

Đây có thể là mục đích thực sự của không gian thức hải.

Vì vậy, hắn thử tiến hành xoay chuyển năng lượng cao nồng đậm bên trong không gian thức hải thành một vòng xoáy, cuối cùng năng lượng ngưng tụ vào linh hồn hắn, dần dần trở thành một viên kim đan năng lượng.

Nhân tộc xung quanh kinh sợ:

“Đây chính là phương pháp ngưng đan cho linh hồn?"

Có người không ngừng hỏi:

“Vậy thì Tổ Nhân có thể hay không di chuyển kim đan linh hồn này đến bên trong thức hải của họ, rồi chiếm lấy thân thể của họ? Giống như việc yêu tộc hóa hình vậy?”

Suy cho cùng, hiện tại thân thể của Tổ Nhân đã bị hủy hoại, sắp không ổn nữa.

Hắn chịu đựng toàn bộ tu vi của toàn bộ tu sĩ nhân loại, không gian thức hải gần như đã bị ép đến vỡ nát.

Hư Hữu Niên không ngừng ho ra máu, nhưng lại lắc đầu nói:

“Không thể nào, yêu tộc có thể chiếm lấy thức hải của con người là bởi vì có thực thể, mà bản chất kim đan của ta là thể linh hồn năng lượng, không thể dung hợp với không gian thức hải của kẻ khác, sẽ không cách nào sống sót.”

Lại qua ba năm.

Nhân tộc dần dần hồi phục thái bình, nhưng những tổn

thương mà nó phải gánh chịu vẫn không cách nào xóa nhòa.

Năm đó, lực lượng của tu sĩ cổ đại của các nhân tộc lớn khác nhau đã hợp lại trên người Tổ Nhân, cho nên tu vi bị phế bỏ, chẳng mấy chốc bọn họ đã biến thành già yếu, rồi chết già.

Mà không gian thức hải của Hư Hữu Niên cũng không có cách nào thừa nhận nhiều lực lượng như vậy. Từ khi quay về từ trận chiến ấy hắn cũng gần như là sắp chết, mỗi ngày đều ho ra máu, đi lại cần người dìu đỡ.

Nhân Tộc đã đến bước sa cơ lỡ vận.

Lại qua đi 10 năm.

Với vòng đời 30- 40 năm của nhân tộc, thì tu vi của những tu sĩ cổ đại năm đó đều đã cạn kiệt, hiện tại toàn bộ đều đã chết già rồi.

Chỉ có Hư Hữu Niên - cô độc lẻ loi một mình trong bộ lạc Nhân Tộc.

Chín vị Thần Thái Dương vẫn bình tĩnh, tiếp tục tự trách mình, hết lần này tới lần khác nhìn xuống khắp thế giới, chờ đợi Hư Hữu Niên chết đi.

“Tại sao Nhân Tổ vẫn chưa chết? Rõ ràng hơi thở mỗi ngày đều gần như yếu ớt đến mức sắp tiêu tán…”

“Hắn nén uất ức, nhưng có ích gì?”

“Nhìn xem hắn nhịn được bao lâu.”

….

Chúng Cổ Thần trên trời cười lạnh.

Nhưng năm năm nữa lại trôi qua.

Núi non xanh tươi, một giọng nói vui sướng tột độ vang lên từ núi Trường Dương:

“Ha ha ha, thành công rồi, cuối cùng cũng thành công rồi!”

Người tiều phu ngày ngày lên núi đốn củi, những năm này đã già đi nhiều:

“Chúng ta rốt cuộc đã thành công?”

“Đúng.”

Thiên Đồ cười lớn, cái đầu này bị rìu xử lý đẹp đẽ kia bị cắt ra một tấc:

“Ta tạo ra thuốc bất tử, các ngươi hiện tại có thể dung nhập cơ thể ta rồi.”

Hắn ta thì thầm:

“Sinh mệnh trên thế giới này đều tự mang gen thứ nhất, muốn mở ra gen thứ hai không hề dễ, những năm này không ngừng bắt bọn họ thu thập thảo dược nghiên cứu giùm ta…”

Trên thực tế, trong mười năm ngắn ngủi, rất khó có thể tạo ra dược tề gen thứ 2 mới. Sở dĩ hiện tại có thể xuất hiện, là do dược tề mở rộng gen này được chế tạo phỏng theo dược tề của Luyện Kim Đại Đế.

Bởi vì vật thay thế quan trọng nhất cho ‘Máu Phượng Hoàng’ đã được tìm thấy!

Nhiều vị Cổ Thần ở đây dường như là phiên bản suy yếu của máu Phượng Hoàng, có thể dễ dàng tinh luyện.

Có một vài nhân loại hình thù kỳ quái đang đứng trước mặt họ.

Nó có sáu chân và bốn cánh, toàn thân có vảy đen, đầu người và thân động vật, trên tai có hai con rắn lục.

Chương 203: Thay Thế Các Vị Thần

Thiên Đồ nhìn nhóm người trước mặt:

“Từng người Vu Tộc các ngươi đã kế thừa sức mạnh của ta, khí lực dũng mãnh, có lực khôi phục cường đại, đều dường như là thân xác bất tử. Nhưng các ngươi cần phải ẩn nấp để tu luyện, để cho Nhân Tộc thu hút sự chú ý phía trước cho…”

Xung quanh có một số người cảm thấy lo lắng.

Thiên Đồ bật cười, cổ vũ lòng người:

“Đều đến đọc cùng ta, lịch sử nhân loại là lịch sử chiến đấu chống lại thiên nhiên, là bài thánh ca của lòng dũng cảm! Đánh bại cái ác ... đánh bại Cổ Thần! Cái chết không thể đè ép sống lưng của chúng ta, phá hoại thân thể của chúng ta!”

Mười lăm năm nữa lại trôi qua.

Chín vị Cổ Thần Thái Dương trên trời mơ hồ xuất hiện sự mất kiên nhẫn.

“Trên trời lại có dị động, ta lại lên trời một chuyến.”

Hư Hữu Niên đã biến thành một ông già tóc trắng, run rẩy, không đủ sức chống để đỡ cơ thể.

“Phụ thân.”

Bên cạnh, một số hậu duệ bao gồm Hư Văn Đồ, muốn nói lại thôi.

Sau khi Đạo Quân lui về ở ẩn, thiên giới dần dần bị kiểm soát, và thần chức chấp chưởng giới luật trời của Hư Văn Đồ cũng bị tìm một lý do để loại bỏ.

“Phụ thân, xin hãy mang theo tu vi của chúng con.”

Bọn họ do dự một lúc, rồi mở ra thức hải.

Thân hình già nua hư ảo đang ngồi trên da thú của Hư Hữu Niên bình tĩnh nhìn những đứa con của mình đứng trước mặt.

Thế hệ nhân tài mới của bộ lạc loài người dần xuất hiện trước mặt họ:

“Xin hãy mang theo chúng con.”

Hư Hữu Niên già nua bình tĩnh nhìn bọn họ.

Mỗi người ở đây đều là kỳ tài, thậm chí có không ít người tài năng không thua kém gì hắn, nhưng bọn họ ...

Thời gian quá ngắn rồi.

“Lão nhân, ngươi lại tới rồi.”

Trong Kiến Mộc sâu kín truyền đến một tiếng thở dài.

Nàng không ngờ rằng nhân loại da thú cường tráng cùng nghe giảng đạo trên đệm hương bồ năm đó thế nhưng lại sẽ đi đến ngày hôm nay.

“Địa Mẫu Thanh Đằng.”

Thân ảnh già nua của Hư Hữu Niên chậm rãi đi tới Thiên Giới, từng bước một, phát ra cảm xúc tang thương:

“Ngài là vị Cổ Thần duy nhất khác biệt với những người khác…”

Kiến Mộc im lặng một lúc, đột nhiên một dải tơ liễu rơi vào người hắn:

“Trở về đi, ngươi không nên chết nhanh như vậy... Hãy lấy đi một phần cơ thể của ta, nó thuộc về ngươi, có thể giúp ngươi tìm được cách trở nên mạnh mẽ hơn.”

Hư Hữu Niên sững sờ, nhận lấy tơ liễu, choáng váng và quay đầu lại.

Ba năm nữa lại trôi qua.

Hư Hữu Niên có đột phá, lại lên Thiên Giới lần nữa, đầu tóc bạc bay điên cuồng. Hắn ngồi ở trước Thần Điện Thái Dương.

“Ta ngồi ở đây một tháng, chỉ cho phép một Mặt Trời đi ra ngoài để làm nhiệm vụ.”

“To gan!”

“Một nhân loại tầm thường lại dám xúc phạm Tiên Thiên Cổ Thần tồn tại cùng thiên địa!”

“Nhân Tổ Hư Hữu Niên, ngươi quá càn rỡ rồi, lại hấp thu sức mạnh của toàn bộ nhân loại…”

Kim Ô Đại Thái Tử Long Hoằng cười lạnh, âm trầm bất định nhìn bóng dáng già nua trước mặt.

Lão nhân tiều tụy trước mặt bị mây mù bao phủ, trong mắt trống rỗng, không có tia sáng.

Như là một xác chết.

Theo suy đoán của họ, mười năm trước, Hư Hữu Niên đáng lẽ đã chết rồi.

Thức hải của hắn hút tu vi của toàn bộ nhân loại, không gian

thức hải bị vỡ tan tành, không biết đã dùng ý chí gì mới chống đỡ được đến ngày hôm nay, thậm chí hiện tại vẫn còn dám hấp thu đến lần thứ hai.

“Người đã hoàn toàn không qua nổi nữa rồi.”

“Không ngăn nổi chúng ta lấy loài người làm nô lệ, thành lập Thái Cổ Thiên Đình…”

Chín Kim Ô lao tới, phóng ra ánh sáng và lửa vô tận, cả thiên đình chấn động.

Rầm!

Một lúc sau, toàn bộ Thần Điện Thái Dương dính đầy máu tươi.

Hư Hữu Niên tiếp tục từ trên trời trở về, ho ra máu, ngồi ở trong bộ lạc, trấn an những người xung quanh.

“Nhân Tổ…”

“Nhân Tổ…”

Hư Hữu Niên trầm mặc một lúc, bình tĩnh nhìn xung quanh:

“Lý do tại sao ta có thể trở lại là vì Địa Mẫu Kiến Mộc đã nhắc nhở ta từng bước sau khi bước ra khỏi Ngưng Đan! Vì Nhân Tộc mở ra một cảnh giới!”

Hư Hữu Niên từ từ mở ra thức hải của mình, và kim đan gần như vỡ nát đã biến mất.

Thay vào đó, nó là một gốc Kiến Mộc, đứng trong thức hải với những làn sương mù, như thể đang khai thiên lập địa, khởi động càn khôn:

“Đây là nguyên thần, nguyên thần có thể có hàng ngàn hàng

vạn hình dạng ... nguyên thần của ta là Kiến Mộc. "

Xung quanh là một mảnh rung động.

Kim đan được ngưng luyện hóa thành nguyên thần?

Có người không nhịn được hỏi:

“Vậy tại sao linh hồn lại ở trong hình dạng của Kiến Mộc?”

“Ta phát hiện ra ý thức không thể là bèo không rễ, mà phải ký thác trên vật khác. Vì vậy viên linh hồn kim đan của ta đã ký sinh trên một nhánh cây Kiến Mộc, lấy Kiến Mộc làm nguyên thần, ẩn mình trong thức hải, mỗi ngày đều luyện tập… Vì vậy nguyên thần có thể nâng cao tu vi linh hồn, cũng có thể vì bản mạng chí bảo sau này mà công kích người khác.”

Nguyên thần?

Bản mạng chí bảo sau này?

Đầu óc của những người xung quanh âm thầm bị chấn động.

Hư Hữu Niên bình tĩnh giải thích:

“Ta đã từng nghĩ rằng Cổ Thần tạo ra hình dạng con người, vì con người tạo ra cơ thể, lấy cơ thể tạo nguyên thần… Vậy thì nhân loại chúng ta vì sao lại không thể ngược lại? Lấy họ làm nguyên thần?”

Xung quanh rùng mình dữ dội, như thể một thế giới mới đã được mở ra.

“Vì vậy, ta đã chọn Kiến Mộc.”

Hư Hữu Niên:

“Cổ Thần xóa sạch ý thức của con người, chiếm thân thể con

người, nguyên thần bản thân lại ở trong thức hải. Vậy thì chúng ta cũng có thể xóa sạch ý thức của Cổ Thần, đưa họ vào thức hải làm thành nguyên thần của mình!"

Liệu con người có thể giết được các Cổ Thần và biến họ thành nguyên thần?!

Trong đầu của đám đông xung quanh dường như vang lên một tiếng sấm!

Đây không còn là mối quan hệ giữa con người bị săn đuổi bởi các Cổ Thần, mà con người và các Cổ Thần có thể săn lùng lẫn nhau.

Loài người là một cơ thể, thiếu nguyên thần.

Cổ thần là nguyên thần, khuyết thiếu thân thể.

Hư Hữu Niên bình tĩnh giải thích:

"Bằng cách này, chúng ta có thể giết tất cả các Cổ Thần, Lôi Thần, Điện Mẫu, thậm chí có thể dùng cả chín Mặt Trời, tạo thành nguyên thần cho mình… Ta lấy Kiến Mộc làm nguyên thần, mở ra một quyển 'Kiến Mộc khai thiên kinh'. Lấy Kiến Mộc làm nguyên thần của mình, tu đến tối cao thì có thể biến thành một gốc Kiến Mộc mở trời, nuốt linh khí của thiên địa, có sức chiến đấu vô hạn, khi đó sẽ đưa ra cho mọi người tham khảo."

Nói đến đây, Hư Hữu Niên trải ra một cuộn da thú cũ, đưa cho mọi người.

Hắn không khỏi chậm rãi ngẩng đầu:

"Thức hải của chúng ta có thể dung hợp Cổ Thần thiên địa, thậm chí chỉ cần chúng ta giết chết Mặt Trời, xóa sạch ý thức của Mặt Trời, dung nhập kim đan, trở thành nguyên thần Thái Dương, luyện chế ra pháp bảo bản mạng. Khi đó chúng ta có thể thay thế

thần chức của Thái Dương!”

Thậm chí có thể giết Mặt Trời để thay thế vị trí Tiên Thiên?

Những người xung quanh đều run rẩy, và một ý niệm không thể tưởng tượng được đang không ngừng nảy mầm.

Hư Hữu Niên bình tĩnh nói:

“Cho tới nay, ta đã vì Nhân Tộc lập ra một đạo chính thống! Nhân Tộc tu luyện, cần có cảnh giới Ngưng Đan, cũng phải có một đạo nguyên thần… Nhân Tộc cũng nên có ‘Di La Thiên Đại Nhật Chân Kinh’! Đời người có chín ngày, chỉ có thể giết chín người để tu luyện!”

Khi những lời này được nói ra, nó giống như một tia sét trên bầu trời xanh!

Trong cung điện của Nguyệt Thần.

Nguyệt Thần đang ở đình nghỉ mát nấu cây nguyệt quế, Kim Ô Đại Thái Tử Long Hoằng ngồi xếp bằng, đột nhiên mở mắt: Không ổn!

“Cái gì!?”

Nguyệt Thần ngạc nhiên.

Long Hoằng đứng dậy, đi tới đi lui:

“Con người muốn đánh lên trời, chiếm lấy chức vị của Cổ Thần để thay thế, vận hành lại cương lĩnh của thiên địa, đại kiếp của Cổ Thần sắp tới rồi!”

Chương 204: Tồn Tại Bất Diệt Cổ Xưa (1)

Lại mười năm nữa trôi qua, nhân tộc vẫn trong thời kỳ giáp vụ (chưa chín muồi) như cũ.

Thuận theo lần trước, Nhân Tổ lại hấp thụ tu vi của các đại tu sĩ nhân tộc khác nhau, lại một lần nữa tiến vào thời kì bị đứt đoạn.

Đây giống như một vòng tuần hoàn chết chóc, vĩnh viễn không thể có khả năng quật khởi từ trong máu tươi, hơn nữa cũng sắp đến gần với kết thúc.

Bởi vì thân thể Hư Hữu Niên không thể chịu đựng thêm trọng thương nữa, hắn đứng lên nhìn xung quanh:

“Ta lại đi một lần cuối cùng.”

“Hư Tổ…”

Người dân trong bộ lạc của bọn hắn lần lượt ra đi, tráng sĩ mặc da thú trên người ôm người phụ nữ và con của họ, sắc mặt dần trở nên chua xót.

Một đám thanh niên khác chậm rãi đứng lên, nói:

“Mang theo tu vi của chúng con đi, dù gì chúng con mới tu luyện được hơn mười mấy năm…”

Hư Hữu Niên nhìn xung quanh, bình tĩnh trở lại.

Vào ngày này, một ông lão tóc trắng mặt mũi bình thường lên trời. Trên trời, mây đen che kín, truyền đến từng trận tiếng vang

lớn tê tâm liệt phế, từ hào quang mà Kiến Mộc tỏa ra có kèm theo máu tươi tinh mịn.

"Nhân Tổ…"

Bộ lạc Nhân tộc trên khắp đại địa đau thương gào khóc. Mấy trăm năm trở lại đây, Hư Hữu Niên là thần bảo hộ cho toàn bộ mảnh đất này, che chở cho sự luân chuyển từ thế hệ này đến thế hệ khác của bộ lạc Nhân tộc.

Mọi người lo lắng nhìn lên trời, nhìn một hồi lâu, nhưng lần này Nhân Tổ đã không còn trở về từ trên trời nữa.

Nhân Tổ Hư Hữu Niên đã kết thúc cuộc đời của mình.

Đây là thời kỳ khó khăn nhất của bộ lạc Nhân tộc trên mặt đất cổ xưa, Nhân Tổ đã phải chịu đựng quá nhiều áp lực rồi.

Trong cuộc đời hơn hai trăm năm của mình, từ khi sinh ra đã luôn chiến đấu cho tận đến khi về già. Lúc còn trẻ đã dẫn đầu bộ tộc đánh nhau với cự thú, đến tuổi trung niên thì may mắn được lên trời nghe Đạo Quân giảng đạo, về già thì lâm vào cảnh xế chiều và cô quạnh. Mỗi một tu sĩ đương thời, thậm chí cả con cháu đều truyền tu vi cho hắn. Hắn đọ sức với chín đại Cổ Thần Thái Dương trên trời cho đến khi già yếu.

Ở các thế hệ sau, có rất ít ghi chép về giai đoạn lịch sử mở rộng trời đất của kỷ nguyên trước, thật khó có thể tưởng tượng năm đó đã gặp phải tình huống tuyệt vọng đến thế nào.

Và Hư Đế thực sự là vị Đại Đế lâu đời nhất của Nhân tộc.

Tuy rằng ở trong mắt người đời sau, cảnh giới của hắn chỉ là cấp bảy Động Hư, nhưng hắn được nghe Đạo Quân giảng đạo, một mình một đời chiến đấu trước Thần Điện Thái Dương, không có ai có thể đồng hành. Hắn còn mở ra được Ngưng Đan, cảnh giới Nguyên Thần…

Vốn dĩ, thành tựu của hắn có thể cao hơn nữa, thậm chí có thể chứng đạo Hỗn Nguyên, chỉ đáng tiếc sinh không đúng thời.

…..

Chín đại Ô Kim bị trọng thương, tu dưỡng phục hồi một thời gian, nghĩ lại vẫn mơ hồ cảm thấy đáng sợ.

“Hư Hữu Niên quả thực khó đối phó. Tiềm lực của Nhân tộc quá đáng sợ. Số lượng bọn chúng đông nhưng lại không sợ chết, có thể tập hợp sinh mệnh và tu vi của toàn tộc lại trên thân của một người…”

“Chỉ là con người mà thôi. Chúng ta là Tiên Thiên Cổ Thần, sống cùng trời đất. Nếu không phải là vì không muốn cá chết lưới rách với hắn thì chúng ta đã giết hắn từ lâu rồi.”

“Kết quả hiện tại cũng không tồi. Trước khi chết, hắn không thể vồ lấy mà giết chết chúng ta, chỉ là kéo dài chục năm, có thể chấp nhận được.”

“Vậy thì cũng nên lập ra Thiên Đình Cổ Thần!”

…..

Vào ngày này, Thiên Đình Cổ Thần được thành lập.

Chín vị Cổ Thần Thái Dương trở thành Thiên Đế chín phương, mỗi người tự chấp chưởng một phương.

Chín vị Cổ Thần Thái Dương, thực lực cũng là mạnh nhất, lại thêm chín huynh đệ đồng lòng hợp lực, bốn vị Cổ Thần khác chỉ có thể đầu hàng.

Thời đại bắt đầu bước vào thời đại mà Cổ Thần thống trị thiên hạ.

Nhân tộc do đã tát ao bắt cá (vơ vét bằng hết) cho Hư Hữu

Niên cho nên toàn bộ bộ lạc không có lấy một cường giả, đều là người dân bộ lạc bình thường, chúng thần trên trời nổi giận lại cũng không có chỗ nào để trút giận.

Trong thời gian tiếp theo, mặc dù khả năng sinh sản của Cổ Thần kém, nhưng những người thừa kế của họ đã dần cai trị toàn bộ vùng đất, Hà Thần, Thổ Thần, Sơn Thần ở khắp mọi nơi.

Họ bắt các bộ lạc lớn, muốn cầu mưa, ban phước thì cần định kỳ dâng hiến đồng nam đồng nữ, Nhân tộc sa vào cảnh trở thành thức ăn.

Ngoài ra, con người được xem như Cổ Thần thế hệ mới, bị chiếm lấy cơ thể rồi biến nó thành vật dụng cho tu luyện.

Kim Ô Đại Thái Tử Long Hoằng cũng trấn áp thiên hạ.

Hắn được thế nhân tôn thành: 'Long Hoằng Đại Đế chân kim vô thượng', sống trong Thần Điện Thái Dương.

…..

50 năm nữa lại trôi qua.

Mặt đất dần xuất hiện một nhóm người dị dạng, đầu người thân rắn, trên lưng có đôi cánh bằng thịt.

Lúc đầu có Cổ Thần nghi ngờ danh tính của bọn họ, nhưng bọn họ đã thả bản thể Cổ Thần vào bên trong thức hải, chứng minh rằng bản thân là Cổ Thần.

Lại 50 năm nữa, loại Cổ Thần này dần dần bành trướng thế lực.

"Đã đến lúc bắt đầu rồi."

Thiên Đồ cười nhẹ, nhìn gã tiều phu năm đó ở trước mặt,

“Tiều phu, ngươi…”

“Gọi ta là Đế Kỳ.”

Người tiều phu ngồi ở núi Trường Dương năm xưa đã từ một chàng trai trẻ trở thành người lãnh đạo quyền lực nhất của Vu tộc.

Bên trong thức hải của Vu tộc bọn hắn là từng vị Cổ Thần bị âm thầm sát hại, có quái điểu, thần tước, …dùng làm nguyên thần của bản thân. Bọn hắn những năm này đã mạo nhận thân phận của Cổ Thần, nắm giữ nhiều chức trách khác nhau trên Thiên Đình, chưởng quản trật tự thiên địa, hô mây hoán vũ.

“Nhiệm vụ bất khả thi, lẻn vào Thiên Đình, ẩn nấp trong bóng tối, thậm chí còn đánh cắp thần vị!”

Thiên Đồ lại cười:

“Thiên Đế Thái Dương chín phương, đúng lúc cũng sắp phải bắt đầu rồi! Chuẩn bị bắn mặt trời!”

Tiều phu gật đầu.

Hắn đã không còn là nhân loại yếu đuối bé nhỏ năm đó nữa.

Mục tiêu của hắn hôm nay là bắn mặt trời, cướp lấy thần chức Thái Dương, biến một vị Tiên Thiên Cổ Thần Thái Dương thành nguyên thần của mình ...

Nguyên thần của Kim Ô!

Trời sinh sát khí, dễ đổi thành ban đêm, đất sinh sát khí, rồng rắn vùng lên!

Tiều phu Đế Kỳ nhìn trời, đột nhiên ngơ ngẩn, sau vô số năm thống khổ, bọn họ sắp cùng nhau bắt đầu tại đây, không khỏi lẩm bẩm:

“Ma quỷ, yêu quái, Phật, thần tiên, hủy bỏ chữ ‘Vu’ để thành người.”

Hắn nhìn quanh, Vu tộc xung quanh đều cười lên.

Bọn họ mong mỏi ngày này đã rất lâu rồi, Nhân tộc yểm hộ trước mặt, bọn họ cũng chân chính biến thành loại trạng thái không phải là nhân loại này thì mới có cơ hội vùng lên.

“Nhưng chúng ta dù sao cũng không phải là con người…”

Hắn dẫn đầu Vu tộc, sải bước rời dãy núi,

“Nhân Tổ Hư Hữu Niên, bọn hắn khai thiên lập địa, thời đại của Tiên Thiên Cổ Thần sắp phải đi xa rồi…”

Một màn đại họa của thiên địa nhanh chóng bắt đầu.

Mười hai Vu tộc cường đại nhất bọn họ đã bắt đầu đến cảnh giới thứ bảy Động Hư.

Hơn nữa, tu sĩ Nhân tộc và tu sĩ Vu tộc trong những năm gần đây đã lần lượt chồng tu vi của họ lên người mười hai vị Vu tộc này.

Chương 205: Tồn Tại Bất Diệt Cổ Xưa (2)

Mười hai người bọn hắn hội tụ toàn bộ số mệnh của cả hai tộc, và đại thế của thiên địa.

“Cổ Thần Thi Vân, ngươi vậy mà lại mưu phản?”

“Thải Vân Chân Quân, ngươi vậy mà!??”

…..

Chín Tiên Thiên Thái Dương Đại Đế lần lượt bị ám sát.

Vào ngày này, mọi người đã nhìn thấy một cảnh tượng khó quên trên bầu trời.

Vào ngày mùng chín, lần lượt từng Tổ Vu khủng bố đang bay trên bầu trời, tay cầm chiếc rìu khổng lồ và mảnh trăng sáng lũ lượt đuổi theo mặt trời.

“Yêu tộc chúng ta cùng với Nhân tộc, Vu tộc chung tay trục xuất các vị Tiên Thiên Cổ Thần cũ, vạn linh cùng đánh phạt đại ác của thiên địa.”

Thanh Liên sải bước dài về phía trước, bay lên không trung.

《Cổ Thần》 hậu thế ghi lại:

【Trước Tây Kỷ Nguyên, kế hoạch khai thiên lập địa trong 300 năm, Đạo Quân vì thiên địa mà lập nên cương lĩnh sau đó ở ẩn. Thiên Đình Cổ Thần được lập, không đến trăm năm thì đại kiếp của Cổ Thần đổ xuống, sinh linh máu chảy đầu rơi】

.....

Cuộc chém giết lẫn nhau này kéo dài rất lâu.

Vu tộc mang trong mình sức mạnh to lớn của trời đất, từng người một oanh liệt chịu đựng khó khăn gian khổ tiến về phía trước, tranh đấu sinh mệnh với mười ba vị Tiên Thiên Cổ Thần cao cao tại thượng.

Đây là cuộc chiến giữa Tiên Thiên Cổ Thần và sinh linh sau này.

Không có vị thần nào có thể cao cao tại thượng mãi.

Lại một trăm năm nữa trôi qua, trong thiên địa sinh linh đồ thán, chín đại Cổ Thần Thái Dương lần lượt ngã xuống, mà ba vị Cổ Thần còn lại cũng khó lòng ngồi vững, lần lượt bị ám sát.

Chỉ có Nguyệt Thần vẫn lãnh đạm như cũ, không màng việc phân tranh.

Lại trôi qua một khoảng thời gian dài, chín vị Tiên Thiên Cổ Thần Thái Dương lần lượt tử vong, ba vị Cổ Thần cũng lần lượt ngã xuống, bị quét sạch thần thức, chỉ còn lại thể xác.

Ở thời đại cổ xưa, sự tồn tại của mười hai vị Tiên Thiên khai thiên lập địa, trừ Nguyệt Thần ra thì đều bị tiêu diệt hoàn toàn, bị trở thành nguyên thần hợp vào trong mười hai vị cường đại nhất của Vu tộc, được hậu thế gọi thành: Mười hai Tổ Vu.

Họ thay thế mười hai vị Tiên Thiên Cổ Thần nắm giữ thần chức.

Mà người tiều phu trên núi năm xưa lúc này tên là Đế Kỳ, là người đứng đầu Tổ Vu.

“Chúng ta cuối cùng đã thắng rồi.”

Đế Kỳ đứng trong một vùng đầy máu tươi, nhìn về phía những chiến sĩ Vu tộc tắm máu xung quanh mình.

“Từ hôm nay, ta sẽ chờ nguyên thần ký thác rồi tự mình vận hành trật tự trời đất!”

Đế Kỳ tế nguyên thần của Thái Dương trong thức hải của mình, một vòng mặt trời chói chang treo lơ lửng trên bầu trời, rực rỡ rơi trên khuôn mặt cương nghị của hắn, như in dấu vĩnh hằng, hóa thành câu chuyện truyền thuyết lâu đời nhất.

Hắn tu luyện ‘Đại Nhật Hỗn Nguyên Chân Kinh’, lấy Thái Dương làm nguyên thần.

Đúng lúc này, một vị Tổ Vu bên cạnh không nhịn được nói:

“Bệ hạ, chúng ta có nên phá hủy Chuy Lôi Thần, chặt Kiến Mộc, giải cứu Tổ Vu của chúng ta, chiến thần Thiên Đồ?”

Đế Kỳ lắc đầu:

“Vu, là nghịch thần! Con người muốn phá vỡ lồng giam để tự do, lại thờ một vị Cổ Thần ở trên đầu, chúng ta như vậy là vi phạm ước nguyện ban đầu… Cứ tiếp tục để hắn bị trấn áp dưới núi, mỗi ngày cung phụng ăn uống thì tốt hơn.”

Vu tộc xung quanh gật đầu tán thành.

Thiên Giới khắp nơi đều là máu tươi, ngập trong xác chết của không biết bao nhiêu Nhân tộc, Vu tộc và Cổ Thần.

Đoàn người bọn họ đi vào bên trong Thần Điện Thái Dương.

Có một vị Tổ Vu nhìn một vùng đất lớn, đột nhiên nói:

“Đế Kỳ bệ hạ, thần đột nhiên có một ý niệm đáng sợ. Hôm nay chúng ta lật đổ sự thống trị của những Tiên Thiên Cổ Thần, nắm giữ thiên đình, vậy chúng ta tương lai có lẽ sẽ trở thành những

Tiên Thiên Cổ Thần tiếp theo bị những vị thần mới trong tương lai lật đổ."

Đế Kỳ hơi ngẩn người.

Vị Vu Tổ cường đại bên cạnh cũng không nói lời nào, lặng lẽ chờ đợi Đế Kỳ bệ hạ.

Sau nửa ngày, Đế Kỳ mở mắt:

"Lời ngươi nói đã làm ta suy nghĩ đến hậu thế trăm nghìn năm sau, chúng ta của tương lai có thể đi đến mức mục nát. Hôm nay chúng ta vì hạnh phúc của Nhân tộc, vì loại bỏ khó khăn của sinh linh trong trời đất sau này, nên mới lật đổ sự thống trị của Tiên Thiên Cổ Thần, đổ máu và tính mạng, nhưng tương lai thì sao?"

"Chúng ta sẽ trở thành Tiên Thiên Cổ Thần tiếp theo."

Sắc mặt Đế Kỳ trầm xuống, đột nhiên bật cười:

"Đúng vậy, chúng ta nên tự sát sao?"

Những người xung quanh lén nhìn lẫn nhau.

"Không! Đây là thời đại mới, thời đại thuộc về Vu tộc của chúng ta!"

Đế Kỳ dần dần hóa ra tiếng cười ngạo nghễ:

"Sau này sợ gì! Ta sẽ tiến một bước lớn! Nếu một ngày nào đó trong tương lai chúng ta trở nên mục nát, không nghĩ tới sinh linh trong thiên hạ, chân chính hóa thành những Tiên Thiên tồn tại cổ xưa cao cao tại thượng thì đương nhiên sẽ có những kẻ đến sau trỗi dậy, lật đổ những vị thần cũ là chúng ta!"

Hắn nói lớn:

"Ta không phải vì đế vị mà đến, sao lại sợ hãi bị đẩy vào phàm

trần?”

Cảnh tượng này được ghi lại thành vĩnh hằng, trang cuối cùng của 《Cổ Thần》 ghi lại:

【Trước Tây Kỷ Nguyên, Thái Cổ Yêu Đình bị hủy diệt, thời đại của Tiên Thiên Cổ Thần kết thúc. Vu tộc thành lập ‘Khai Nguyên Vu Đình’ làm vai chính của trời đất, Kỷ Nguyên phương Tây đi đến thời kì thịnh thế】

.....

Những tổn thương của mặt đất dần bị xóa mờ theo năm tháng.

Mười hai Tổ Vu của Đế Kỳ từng người nhận chức trách thay thế mười hai Tiên Thiên Cổ Thần.

Mà vị Nguyệt Thần cuối cùng, người không màng thế sự, thoát khỏi vận mệnh tử vong, vẫn sống ở Nguyệt Cung như trước, nắm giữ thần chức Nguyệt Thần của thiên địa.

Lại một năm qua đi, Đế Kỳ đăng cơ đế vị.

Lịch sử gọi là ‘Khai Thiên Minh Vu Thiên Khải Đại Đế’, ngồi lên đế tọa. Vào ngày lên ngôi, hắn tại Thần Điện Thái Dương kết hôn với Nguyệt Thần - người phụ nữ đẹp nhất thế giới.

Nàng cũng là vị Tiên Thiên Cổ Thần của thời đại cũ còn may mắn sống sót.

Sau khi trải qua những nghi lễ rườm rà, bên ngoài toàn bộ Thiên Giới, vẫn ồn ào náo nhiệt như cũ. Mọi người đốt đèn lồng, treo lụa đỏ, đèn lồng đỏ khắp nơi, các đại vu uống đến say bí tỉ ở khắp nơi.

Trong phòng tân hôn, Đế Kỳ bước chậm đến vén khăn trùm đầu của tân nương, lộ ra dung nhan thịnh thế của Nguyệt Thần.

“Nàng có biết ta đợi thời khắc này bao lâu rồi không?”

Đế Kỳ mỉm cười.

Cả người Nguyệt Thần run rẩy, trong lòng trở nên vô cùng phức tạp.

Nàng vốn là sau khi Thái Cổ Thiên Đình được thành lập thì trở thành Đế Hậu của Kim Ô Đại Thái Tử Long Hoằng. Thiên Đình Cổ Thần được thành lập không đến mấy năm đã bị lật đổ, nàng thế nhưng lại bị nhân loại Vu tộc của sinh linh sau này ứng hôn…

Đế Kỳ đột nhiên ngồi bên giường tân hôn:

“Nhục Vân, đừng sợ, là ta.”

Cả người Nguyệt Thần run lên.

Giọng điệu này là từ một tồn tại cổ xưa đã chết nào đó.

“Ngươi không phải là Đế Kỳ, ngươi là Kim Ô Long Hoằng!!!”

Nàng nhìn Thiên Đế Vu tộc trước mặt, toàn thân không khỏi run lên, trong lòng nhanh chóng nảy sinh một ý nghĩ kinh hãi...

“Ai nói ta không phải là Đế Kỳ… Thân thế ta trong sạch, chính là Vu tộc xuất thân từ Nhân tộc - Đế Kỳ.”

Đế Kỳ nhẹ nhàng hôn lên môi nàng, khẽ cười bên tai nàng:

“Ta là gã tiều phu kia, vị Vu thứ nhất trong trời đất.”

Chương 206: Đế Kỳ Đăng Cơ

Một đạo sấm đột nhiên vang lên trong đầu Nguyệt Thần Nhục Vân.

Đây là một bố cục khủng bố bắt đầu từ hàng trăm năm trước, vào thời đại Đạo Quân bố trí thần chức, không ai biết Kim Ô Đại Thái Tử sớm đã lén lút ẩn náu trong phàm trần, biến thành một gã tiều phu, đi gặp chiến thần Thiên Đồ vừa bị trấn áp…

Hắn không chỉ tranh thủ thống trị Cổ Thần mà còn ở lưu lại chuẩn bị ở phía sau.

Cho dù Cổ Thần thắng hay Nhân tộc thắng, hắn đều là kẻ thắng lợi duy nhất.

Hắn ngay lúc đầu đã lưu lại hậu chiêu cho sau này ở cả hai bên. Nhưng nhìn Thiên Thế chung quy lại đang dần áp đảo, Hư Hữu Niên mở ra con đường tu luyện nguyên thần, hắn liền hiểu được Tiên Thiên Cổ Thần đã không còn là không thể thay thế!

Kể từ thời khắc đó, hắn đã hoàn toàn trở thành một thành viên của Vu tộc, trở thành gã tiều phu nọ, thủ lĩnh của Vu tộc, cống hiến tinh lực và tâm huyết cả đời, lật mặt thành địch với Tiên Thiên Cổ Thần…

Thậm chí, Tiên Thiên Cổ Thần cao cao tại thượng dễ dàng bị lật đổ như vậy là do chính hắn tự mình lật đổ sự thống trị cũ của chính mình.

Đế Kỳ mỉm cười:

“Mấy đứa em trai của ta quá ngu xuẩn, mấy trăm năm gần đây

kiêu căng ngạo mạn, tưởng bản thân là Cổ Thần Thái Dương, trời đất không thể không có mặt trời, không ai dám giết chúng. Trừ phi thế giới hủy diệt, cũng không chừa đường lui cho bản thân."

"Và mấy Tiên Thiên Cổ Thần khác như Tử Thanh Song Vân, Phong lại cực kì thông minh. Có lẽ cũng sau khi ta nhận ra cơn đại khủng bố này, đã lần lượt xuống trần gian trở thành một thành viên của Vu tộc, lưu lại hậu chiêu, thoát khỏi đại nạn của Cổ Thần."

"Thậm chí hiện tại, bọn hắn đã lẫn lộn trong mười hai Tổ Vu. Ngay cả bản thân ta cũng không biết bọn hắn rốt cuộc là ai…"

Nguyệt Thần đổ mồ hôi, Khai Nguyên Vu Đình mới thành lập ngày nay, trong sự tồn tại của mười hai vị Tổ Vu cao cao tại thượng đó rốt cuộc có ẩn núp bao nhiêu Tiên Thiên Cổ Thần cũ đây, không ai biết được…

"Thời đại của Cổ Thần thật sự đã bị lật đổ rồi sao?"

Nguyệt Thần càng nghĩ càng sợ hãi, nhìn về bộ mặt thay đổi này, nguyên thần vẫn là vị nam tử Thái Dương Kim Ô của Vu tộc .

Tất cả nỗ lực của Vu tộc, Nhân tộc, Yêu tộc, thậm chí Tổ Nhân - Hư Hữu Niên đều bị hắn tiếp nhận rồi.

"Làm nàng lo lắng sợ hãi rồi."

Đế Kỳ mỉm cười, sắc mặt mang vẻ yêu thương sâu sắc,

"Nhục Vân, cho dù thiên địa có thay đổi thế nào, thế giới có bị hủy diệt, chỉ cần ta có thể sống sót thì ta sẽ mang nàng cùng sống tiếp…"

Hắn chợt nhớ lúc trước, mình chính là người tiều phu trẻ tuổi cầm rìu đá, đi trên núi, nhìn đầu người bị trấn áp cả trên lẫn dưới, lời nói nhiệt huyết của người thiếu niên:

“Ta muốn học diệu pháp tự do tự tại! Lật đổ sự thống trị của Tiên Thiên Cổ Thần trên trời, muốn cho mảnh thiên địa này, chúng thần trên trời chỉ duy trì trật tự, vì con người mà phục vụ, không lấy con người làm nô lệ.”

“Hư Hữu Niên, con người đáng sợ đó…”

Sắc mặt Đế Kỳ bình tĩnh, trong mắt hắn chợt hiện lên đối thủ một đời.

Hắn đột nhiên lẩm bẩm cười nói:

“Đúng vậy, nếu như ngươi có thể thấy tất cả thì ngươi thành công rồi... Ta tự mình lật đổ chính mình.”

Ngày tân hôn này, thiên địa hân hoan vui mừng, nhật nguyệt cùng tỏa sáng.

Bên trong Thiên Giới, giữa những ánh sáng bảy màu có vô số vì sao lấp lánh cùng với tám mặt trời vàng to lớn lơ lửng giữa bầu trời. Các dị tượng khác nhau xuất hiện trong thiên địa, kéo dài trọn vẹn khoảng ba tháng.

Một năm nay.

Đế Kỳ Đại Đế kết hôn với Nguyệt Thần, đăng cơ Thiên Đế, xây dựng Thiên Đình Khai Nguyên, thiết lập cương thống và trật tự, sử sách gọi là: Công nguyên năm thứ nhất.

Không giống như các vị Cổ Thần Thiên Đình chuyên chế bạo ngược trước đây, sau khi vị Thiên Đế Vu tộc này lên ngôi, hàng ngày đều thiết triều bên trong Thiên Đình, triệu kiến chư thần bách quan, cùng nhau quản lý sơn hà, thậm chí tinh tế đến mức thống kê lượng mưa rơi ở các nơi mỗi ngày.

Hắn chăm lo cai quản, hùng tài vĩ lược, mưu phúc vì sinh linh thiên hạ.

Những thế hệ sau cũng đánh giá hắn rất cao:

Lật đổ chế độ độc tài và tàn bạo của Tiên Thiên Cổ Thần viễn cổ, tiến vào thời đại vĩnh cửu mà thế giới do sinh linh đời sau cai trị, trở thành vị Đại Đế đầu tiên của sinh linh sau này!

Thiên Đình Khai Nguyên, năm thứ mười hai.

"Nhân Tổ từng có đại ân với sinh linh sau này, nên đã biên soạn một quyển 'Nguyên Thần Chân Kinh Tổng Cương', để tế công lao và thành tích của ngài!"

Trên Đế tọa, giọng nói Thiên Đế rất bình tĩnh.

Thiên Đế sai người bỏ ra ba mươi năm, sáng tác nên "Hư Niên Hỗn Nguyên Bảo Quyển", dùng để tế điện Nhân Tổ Hư Hữu Niên.

Cuốn bảo quyển này tỏ lòng thành kính với Nhân Tổ, vì đã mở ra con đường tu luyện cho sinh linh đời sau trong toàn thiên hạ. Nội dung bên trong bao gồm toàn bộ phương pháp tu luyện của các Tổ Vu và vu sư vĩ đại trong thiên hạ, không giữ lại chút nào mà cho phép mọi người tham khảo.

Trong đó, có cả "Thập Nhị Hỗn Nguyên Thiên Kinh" chí cao.

Mười hai nguyên thần duy nhất trong thiên địa, giữa thiên địa chỉ tồn tại một người duy nhất có thể tu luyện. Lúc này, mười hai Tổ Vu lấy thân hợp thiên đạo, là đại thánh độc nhất trong thiên địa, bù đắp cho cương thống của thiên địa!

Hơn nữa còn có "Tam Thập Lục m Dương Địa Kinh"

Ghi lại các nhân vật lớn trọng yếu của Thiên Đình đảm nhiệm chức vị lớn nào, chưởng quản các nơi quan trọng trong thiên địa.

Thiên Đình Khai Nguyên năm thứ hai mươi mốt.

Thiên địa dần dần hồi phục từ trong chiến loạn, khôi phục lại

sức sống.

Bên trên Đế tọa lại truyền đến giọng nói mênh mông:

“Toàn bộ mặt đất phân chia làm bốn phương, phân làm bốn tộc riêng biệt, tự mình khôi phục nguyên khí, sinh sôi thịnh vượng!”

Trong thời kỳ trị vì của Thiên Đế Vu tộc, luôn chú ý đến quyền bình đẳng của ngàn vạn sinh linh trong thiên hạ.

Yêu tộc, Nhân tộc, Vu tộc, thậm chí Cổ tộc cũng được phép sinh sản.

Con cháu đời sau còn sót lại của Cổ Thần, hiện giờ được xưng là Cổ tộc. Dù sao ngoại trừ mười ba Tiên Thiên Cổ thần ra thì đều là do sinh linh của sau này sinh sản, Cổ Thần nhất tộc cũng được coi là chủng tộc của ngày sau.

Thiên Đình Khai Nguyên năm thứ ba mươi mốt.

Bên trên đế tọa, Đại Đế Vu tộc một lần nữa cất giọng nói vang vọng thiên địa:

“Thiên Đình chỉ chưởng quản thiên đạo! Vận hành quy tắc thiên đạo, giữ gìn cương thống thế giới, siêu thoát sinh linh bên trên! Không can thiệp vào chuyện phàm nhân thế gian, các tộc trong thiên địa đều có thể tự mình sinh sôi!”

Thiên Đình biết rõ muốn mặt đất hòa bình, không có đấu tranh và chém giết lẫn nhau, thực sự là điều viển vông, không thực tế. Hận thù kìm nén lâu ngày sẽ tất thành họa lớn, vì vậy cho phép tranh giết lẫn nhau. Thậm chí có thể nô dịch chủng tộc đối phương, có chủng tộc hưng thịnh, cũng có chủng tộc suy tàn. Nhưng vì thế gian, nên không thể hoàn toàn diệt tộc, đuổi tận giết tuyệt.

Chương 207: Phượng Hoàng Chứng Đạo Hỗn Nguyên

Trên thực tế.

Hai tộc Nhân và Vu có không gian bên trong, có thể khiến cho hai tộc Cổ- Yêu hóa hình.

Hai tộc Cổ và Yêu được xem như nguyên thần thức hải, cũng là mục tiêu săn đuổi của hai tộc Nhân và Vu.

Bằng cách săn bắt bổ sung lẫn nhau, mới có thể bước lên con đường tu hành.

Mặc dù Vu tộc là vai chính trong thiên địa, Thiên Đế lại không độc đoán phán xét thiên hạ mà cho các tộc trên thế gian cơ hội quật khởi. Hắn được coi như vị Đại Đế đầu tiên của hậu thế có thể nói là có lòng dạ rộng lớn kinh thiên động địa, thậm chí ngay cả Cổ tộc cũng có thể lên Thiên Đình nhậm chức một lần nữa.

Một vị Đại Đế trấn bốn tộc.

Đế Kỳ có khí phách lớn, tấm lòng bao dung thiên địa, hùng tài đại lược, xưa nay chưa từng có!

Thậm chí hắn dùng thân phận của sinh linh sau này khiến cho Tiên Thiên Cổ Thần cổ xưa tin phục. Nguyệt Thần cũng tâm phục khẩu phục, là một vị Tiên Thiên Cổ Thần sinh ra từ lúc khai thiên lập địa lại nguyện ý gả cho một sinh linh đời sau. Thành tựu này đã không còn ngôn từ nào có thể diễn tả.

Vì thiên địa lập tâm: Lật đổ sự thống trị thiên địa của Cổ Thần, để cho sinh linh sau này chưởng quản cương thống thiên địa.

Vì dân sinh lập mệnh: Xây dựng Thiên Đình, thay trời hành đạo.

Vì kế thừa tuyệt học thiêng liêng: Tưởng niệm Nhân Tổ Hư Hữu Niên, mở ra cuốn sách "Hư Niên Hỗn Nguyên Bảo Quyển".

Vì vạn thế lập nên thái bình: Thiên Giới chỉ giữ gìn cương thống, các tộc trên mặt đất được tự do, người người đương thời có thể đấu tranh.

...

Khu vực trung tâm của mặt đất, được bao phủ bởi những đám mây ngũ sắc rực rỡ.

"Vu tộc"

Từ trong Kiến Mộc, truyền đến một giọng nói ung dung.

Nàng nhìn sinh vật nằm sấp ở trên người của mình, vậy mà lại thay đổi thành một nhóm kiến bò tới bò lui,

"Mẹ nó, ta mới ra ngoài xem phim chiếu rạp một lát, trôi qua có một hai ngày thôi, đánh răng rửa mặt và ngủ một giấc thì những tồn tại cổ xưa khai thiên lập địa năm đó giờ chỉ còn lại một mình ta? Ta trở thành tồn tại cổ xưa nhất trên mảnh thế giới này sao? Là tồn tại cổ xưa cuối cùng ngồi ở trên đệm hương bồ, nghe qua Đạo Quân giảng đạo?"

Ta là tiểu cô nương mới khoảng hai mươi tuổi, kết quả lại biến thành một Tiên Thiên tồn tại cổ xưa có tuổi thọ dài nhất trong mảnh thiên địa này?

Nàng phát mộng rồi.

Mà trên đỉnh Kiến Mộc, bên trong một mảnh hư không, Đạo Quân Phượng Hoàng hơi hơi mở hai mắt ra, đôi mắt có ánh sáng

năm màu lưu chuyển,

“Một hủy một thành vì một kiếp, thiên địa hủy diệt, cũng là thời điểm để ta thành Đạo rồi.”

Soạt!

Nàng đưa tay, hái xuống một Đạo Quả trên đỉnh của Kiến Mộc.

Ở nơi này, thân thể Kiến Mộc đã bị nàng cô lập thần thức. Thậm chí ngay cả Kiến Mộc cũng không thể cảm nhận được mọi chuyện xảy ra trên đỉnh đầu mình.

Dù sao, bản thể Kiến Mộc đã bị bao vây tầng tầng lớp lớp, không thể động đậy, thân thể của nó quá mức khổng lồ. Thậm chí nó đã không thể cảm thụ được tình huống trên toàn bộ thân thể.

Hiện tại, sau khi trải qua những năm này, Kiến Mộc đã sớm bị nàng khống chế, làm một cái trận đồ khổng lồ đâm rễ giữa thiên địa.

Soạt.

Đạo Quả được nàng để vào bên trong thức hải, thiên địa bên trong ầm ầm chấn động.

Ào ào ào!

Từng đạo, từng tia, từng sợi năng lượng tinh thuần hóa thành màu tím, tràn ngập ở bên trong không gian, phảng phất như quay về hỗn độn.

Bên trong toàn bộ không gian thức hải là linh hồn tử vong trên mảnh thiên địa này, chúng đều đã hội tụ ở bên trong mảnh không gian thu hẹp này.

“Nước chảy thành sông.”

Bản thể Phượng Hoàng của nàng đột nhiên mở hai mắt ra, một luồng khí tức hoang sơ cổ xưa truyền đến,

“Thiếu... vốn cũng chỉ là thiếu năng lượng, hiện tại thuận theo tự nhiên đã đột phá rồi.”

“Đây chính là chứng đạo Hỗn Nguyên sao?”

Phượng Hoàng cảm nhận thân thể mình, toàn thân sục sôi như có một luồng sức mạnh không gì sánh được, phía dưới Hỗn Nguyên đều là những con kiến!

Khó trách lúc đó, Elmin lại có thể giết chết Tà Thần trong một chiêu.

Nàng dường như phát ra tiếng kêu thanh thúy,

“Sinh vật cấp tám Thần Thoại, cuối cùng ta cũng đã thành thần rồi.”

Bên ngoài thức hải, một nữ tử xinh đẹp thấp giọng nói,

“Loại trạng thái này vẫn là lực lượng Bán Thần như cũ. Nhưng nếu như đánh đổi nhiều hơn, để cho Đạo Quả ký thác vào bên trong Hư Thiên thì liền có thể bạo phát uy lực của cảnh giới Hỗn Nguyên!”

Nàng nhẹ nhàng nhảy xuống một cái, rơi vào bên trong phàm trần, cười khẽ nói:

“Những việc nên vội trong mảnh thiên địa này, cũng vội vàng xong rồi. Đây là thời điểm ta có thể quy ẩn hoàn toàn, tiếp tục tìm tòi con đường sau cấp tám.”

Bên trong mảnh thiên địa này, đã không có thứ gì đáng giá để ràng buộc nàng nữa.

Quyền lực?

Vinh quang?

Đều không đáng để lưu luyến.

Nhiệm vụ của nàng đã hoàn thành, chính mình là kẻ ngoại lai, không có bất kỳ cái gì ràng buộc đối với mảnh thiên địa này.

Thậm chí đối với nàng mà nói, cái thiên địa do chính mình sáng tạo nên này vốn là một cái lồng giam.

Nàng ngửa đầu nhìn về phía bầu trời, nhẹ nhàng than thở nói:

"Elmin, ngươi chắc hẳn cũng đang tìm kiếm con đường cao cấp hơn? Cấp tám Thần Thoại, là cường giả một phương của thế giới, nhưng cuối cùng vẫn bị hạn chế!

Như vậy, cấp chín thì sao?

Đó là phong cảnh tuyệt đẹp như thế nào?

Có thể phá vỡ giới hạn của một mảnh thiên địa giam cầm, ngao du khắp các chư thiên vạn giới, có thể trở thành một hùng ưng ngao du khắp vạn giới hay không?

Có lẽ, đây mới thực sự là tự do mà bản thân muốn nghĩ tới! Nếu như có thể xuyên thẳng qua từng thế giới, ngao du giữa thiên địa. Thậm chí nó còn có thể tìm tới thế giới 'Nơi khởi nguyên của vạn vật', trở lại bên cạnh Thần Sáng Thế.

Đã đạt tới cấp độ này, Phượng Hoàng cảm giác không có cái gì để theo đuổi nữa.

Nhưng trong lòng nàng vẫn vĩnh viễn không quên được ngày đó:

Chính mình được Thần Sáng Thế ôm vào trong lòng, toàn thân như đang bay bổng thoải mái ở trong hoàn cảnh ấm áp đó.

Nàng chưa bao giờ được cảm nhận qua sự ấm áp, chỉ có trong khoảnh khắc đó, nàng cảm giác được ý nghĩa về sự tồn tại của chính mình.

“Thần Sáng Thế vĩ đại, ta muốn đột phá cấp chín, tìm kiếm một con đường kia, đi đến bên cạnh ngài!”

Sắc mặt của vị Đạo Quân khai thiên lập địa này ôn nhu trước nay chưa từng có, nghĩ tới một ngày ấm áp kia, trực tiếp đối thoại với Thần Sáng Thế vĩ đại, không nhịn được tràn ngập hạnh phúc.

Nhưng một giây sau đó, vẻ mặt nàng dần dần bình tĩnh lại,

“Ta muốn hoàn toàn bế quan, ở bên trong trong thiên địa của chính mình, thăm dò khai sáng ra con đường bước đến cảnh giới tiếp theo, quyết định rời khỏi thế giới này. Nhưng mà trước đó vẫn còn có một số việc phải hoàn thành.”

“Cũng đã ba bốn trăm năm trôi qua, khổ cực dành cho các ngươi gánh chịu cũng không sai biệt lắm rồi.”

Nàng vừa thấp giọng nỉ non, đồng thời thân hình dần dần biến mất ở bên trong đại địa,

“Ta đã hóa phàm xong xuôi, cũng nên đem các ngươi giải phóng ra ngoài rồi.”

Nàng nhẹ nhàng vung tay lên, ngọn lửa phong ấn ở trên thân các đại Tiên Thiên Linh Bảo đều dần dần tiêu tán.

Dịch : MBMH Translate

Chương 208: Van Cầu Các Ngươi Làm Người!

Phanh phanh phanh!

Ở Thiên Đình hay thế gian, năm chí bảo Tiên Thiên đều đột nhiên cảm giác có dạng đồ vật nào đó đang giam cầm trái tim mình bị tan vỡ, nhìn kỹ lại, phát hiện ra ngọn lửa trên trán mình đã biến mất rồi.

Ngọa tào?

Chúng ta được tự do.

Sau khi Đạo Quân khai thiên lập địa, hiện tại đã hoàn toàn rời khỏi mảnh thế giới này?

Hay là trốn đi, hoàn toàn mặc kệ chúng ta?

Bọn hắn không khỏi âm thầm phỏng đoán.

Tuy nhiên, mặc kệ chân tướng như thế nào, bọn hắn đều được giải thoát rồi.

Ở bên trong bầu trời, Lôi Chùy không khỏi cười như điên,

“Ha ha ha, Đạo Quân khai thiên lập địa đã rời đi, cái thế giới này lại không còn ai có thể đứng trên cao nhất, ta có thể tùy ý tiêu dao giữa thiên địa rồi! Mảnh Thiên Đình này, thế gian này sẽ do ta thống trị! Thời đại thuộc về ta đến rồi!”

Ầm!

Hung hăng một búa giáng mạnh.

Bên trong bầu trời, chiếc búa nhọn rơi xuống một Đại Vu, nện vào mông hắn, trong nháy mắt nét mặt già nua của hắn đỏ lên, phát ra tiếng rít tê tâm liệt phế.

Ầm ầm!

Một mảnh sấm sét kinh thiên động địa.

“Ha ha ha...”

Lôi Chùy không nhịn được xoay đầu, nhìn vị Lôi Thần Thiên Đình của Vu tộc mới được bổ nhiệm này, cười lạnh hai tiếng rồi ghi nhớ vẻ mặt hắn ta. Chờ sau này hắn quật khởi, sẽ phong cho hắn chức Bật Mã Ôn, chuyên phụ trách xúc cứt cho đám tọa kỵ Thiên Đình!

Ở bên kia, một cây Tiên Lôi cũng đang lẩm bẩm một mình:

“Thời đại chuyển giao, hai thế lực Tiên Thiên Cổ Thần và sinh linh đời sau đồng thời tranh cướp số mệnh thiên địa. Tiên Thiên Cổ Thần thất bại, đều bị đánh chết, sau này nhân vật chính trong thiên địa chỉ có thể là sinh linh sau này. Nhưng chúng ta vẫn bị đánh như trước!”

“Ai bảo chúng ta là tám đại Tiên Thiên Linh Bảo? Danh xưng đặt song song cùng với mười ba đại Tiên Thiên Cổ Thần, đều được sinh ra từ lúc thiên địa sơ khai. Vì vậy tất sẽ muốn đánh ngã chúng ta, những Tiên Thiên sinh ra từ giai cấp mục nát...”

Tiên Lôi trầm mặc một chút,

“Nhưng mà thời đại khai thiên lập địa cổ xưa đã trôi qua, thời đại Thiên Đình đầu tiên ở trên thế giới này mở ra, chúng ta không thể tiếp tục ở lại nơi này được nữa, phải nghĩ biện pháp xoay người.”

Nam Thiên Môn,Trảm Thần Đài.

“Gần đây, khi ta chấp chưởng giới luật của trời, chém chết không ít Cổ Thần, thực lực đã tăng lên nhiều.”

Long Vô Danh bị trói hai chân, treo ngược trên xà cửa, sắc mặt vô cảm,

“Các ngươi có dám thả ta xuống không, ta muốn tắm máu Thiên Đình.”

Ầm ầm!

Một vầng Thái Dương xẹt ngang qua bầu trời.

Trên bầu trời, một vị Vu tộc Đại Đế ngồi ở bên trong Thái Dương Thần Xa, phóng thích ra nguyên thần Kim Ô sáng chói của mình kéo lấy cỗ xe, phi hành ở trên đám mây, huy hoàng tráng lệ, khiến cho người ta không nhịn được tán thưởng.

Khi mặt trời đi ngang qua núi Trường Dương, từ bên trong xe ngựa, bỗng nhiên không có một ai, nhưng Kim Ô vẫn phi hành trên bầu trời như cũ.

Một vị tồn tại cường đại có dáng người to lớn mông lung, bất tri bất giác đi đến chân núi Trường Dương, núp trong bóng tối thì thầm,

“Tổ Vu...”

Hắn nhìn chiếc đầu đang bị trấn áp này, không kìm được run giọng nói:

“Những năm này ở bên trong Thiên Đình, ta cảm giác trong số mười hai Tổ Vu chúng ta, có tồn tại khủng bố từ thời xưa...”

“Nhân Tổ Hư Hữu Niên của chúng ta, vì sinh linh thiên hạ nên đã sáng lập nên con đường giết Thần thích hợp để thay thế thời

đại Cổ Thần chắc chắn diệt vong... Nhưng Thái Cổ Thiên Đình bị lật đổ một cách quá đơn giản, giống như chính bọn họ chủ động bị lật đổ vậy. Có lẽ trong số chúng ta, có tồn tại cổ xưa sớm đã hạ phàm, ẩn nấp ở trong chúng ta. Đây cũng chính là nguyên nhân khiến cho Đế Kỳ Đại Đế không dám tùy tiện giải cứu Tổ Vu..."

Thiên Đồ bị trấn áp ở dưới ngọn núi, nghiến răng nghiến lợi,

"Trong số mười hai Tổ Vu, khẳng định là có tồn tại cổ xưa xâm nhập vào từ lâu, đánh cắp thành quả của chúng ta, vẫn cao cao tại thượng ngồi trên bầu trời như cũ, thậm chí còn không chỉ có một người! Thậm chí ngay cả Đế Kỳ, cũng không thể tin tưởng được!"

"Cái gì! Nhưng Đế Kỳ Đại Đế là..."

Tồn tại cường đại hoảng sợ nói.

Thiên Đồ trầm mặc một chút, giọng nói khát khô khàn khàn,

"Ha ha ha ha... Không thể loại trừ chính là một vị tồn tại cổ xưa nào đó, hạ phàm hóa thành tiều phu, trở thành Tôn Vu đầu tiên giữa thiên địa, lợi dụng ta, tự tay lật đổ sự thống trị của chính mình!"

Chỗ bóng tối kia, vị tồn tại kia đột nhiên run rẩy toàn thân.

Nếu như đúng như vậy...

Quả thực quá mức rùng rợn rồi!

Rốt cuộc là dạng tâm kế cùng lòng dạ như thế nào mới có thể làm đến bước này.

... Một đối thủ như vậy, chúng ta thật có thể thắng sao?

Mặt khác, từ bên trong Kiến Mộc truyền đến một giọng nói yếu ớt,

“A? Ngọn lửa trên đầu biến mất rồi, Đạo Quân đã hoàn toàn rời khỏi thế giới này sao? Ha ha ha ha! Ta tự do! Ta có thể vụng trộm đi ra ngoài rồi!”

Sau một lúc lâu,

“Mẹ nó, ai giúp ta chặt cây, đào móc ta ra đi, chán muốn chết rồi.”

Từng cái Tiên Thiên Linh Bảo đều đang rải rác khắp nơi trên Thiên giới, hoặc là trong phàm giới. Bọn chúng liên tục cất tiếng oán hờn, một số cũng có mưu đồ của riêng mình, một vài người khác lại ẩn nhẫn, còn Manh Muội lại tương đối tùy tiện, cũng không nhịn được nữa, lên mạng đăng bài:

“Một kỷ nguyên đã trôi qua rồi, chúng ta không cần hãm hại lẫn nhau, van cầu các ngươi nên làm người đi! Những người chơi chúng ta sắp bị đám thổ dân kia đánh chết rồi! Hãy đi ra ngoài giảng hòa!”

...

Tin tức này phát ra, toàn bộ người trong diễn đàn đều bàng hoàng.

Hãm hại lẫn nhau?

Bị đánh chết?

Bốn vị đại lão này không phải trải qua cuộc sống xa hoa rượu thịt vui vẻ ở bên trong sao?

Địa Mẫu chấp chưởng đại địa, Lôi Thần chấp chưởng sấm sét, Thực Thần, Điện Mẫu, Thần Tư Pháp...

Nhất Kiếm Quy Tức:

“Ha ha ha! Mọi người nhìn những bức ảnh chụp màn hình mà

cô ấy gửi trước đây, cái gọi là Địa Mẫu thật ra lại không thể động đậy được chút nào, tương đương với việc bị giam lại, xem như cầu nối liên kết thiên địa...”

Đám người: ???

Mọi người lập tức cười đến khuôn mặt đỏ bừng, hóa ra Manh Muội mạo xưng là trang hảo hán.

Tuy nhiên, nữ hài tử muốn thể diện, cũng là điều dễ hiểu.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng:

“Ha ha ha, mọi người mau nhìn bức ảnh chụp Lôi Thần mà anh ta gửi đi, ở bên trong tấm ảnh kia... Anh ta thật ra là Lôi Chuy của Lôi Thần, nhìn thấy cái búa đinh kia không, ngày nào anh ta cũng bị nện mông, chịu trách nhiệm kêu gọi...”

Mọi người nhìn qua tấm ảnh chụp màn hình kia.

Chiếc búa nhọn trong tay vô cùng sắc bén, nhìn kỹ phía dưới, mơ hồ vẫn còn dính đầy máu.

Mà chiếc Lôi Chuy hình chữ nhật đó, phần đuôi sau sưng tấy mười phần, đỏ rực, thậm chí đỏ đến mức có chút biến thành đen. Tất cả mọi người đều tưởng rằng đó là tạo hình của thứ vũ khí này ...

Chẳng lẽ... Là cái mông?

Phốc!

Mọi người đều phun cả cơm ra ngoài.

Trong nháy mắt, bụng ai nấy đều đau đến không chịu nổi, muốn mạng người à.

Có người đang hẹn hò với bạn gái, vụng trộm nhìn điện thoại,

trong nháy mắt liền phun cơm vào mặt bạn gái, không khỏi mắng to: Chúng ta không thù không oán, sao ngươi phải hại ta vậy chứ?!

Tất cả mọi người đều cảm thấy thích nghe ngóng thêm.

Mấy người này quả thực đang tự giết lẫn nhau a! Một cái hại một cái, hãm hại liên hoàn.

Nhất Kiếm Quy Tức:

“Ha ha ha, mọi người nhìn bức ảnh chụp Đài Trảm Thần kia, thực ra thân phận thực sự của hắn, là một cái đầu búa treo kia...”

Long Vô Danh:

“Mọi người lại nhìn bức hình chụp Ngô Cương đẹp trai chặt cây kia xem, thân phận thật sự của hắn, thật ra là cây nhục quế bị chặt kia...”

Trong nháy mắt, mọi người lập tức bùng nổ.

Mà vào lúc này, những người chơi chữ đỏ còn lại tiến đến sau đó đều trực tiếp tiêu diệt thần thức của những người chơi hồ lô này. Cũng tại thời điểm này, bọn họ liền đi châm chọc khiêu khích và bắt đầu mắng chửi.

Toàn bộ cư dân mạng trong nháy mắt sôi sùng sục.

Quá ‘hot’ rồi.

Quả thực quá điên cuồng!

Kích thích hơn cả những tìm kiếm ‘hot’ trong năm gần đây.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ:

“Ngạc nhiên quá, hiện trường hố lẫn nhau quy mô lớn! (Mộng bức)”

Tốc Độ Xe Akina:

“Dựa vào! Ngay cả Luyện Kim Đại Đế lặn mất hơn mười ngày, đều bị đám các người làm cho đi ra, các ngươi thật trâu nha. Vậy mà lại thê thảm đến cỡ này, còn khoe khoang lẫn nhau trong diễn đàn? (Đáng sợ)”

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

“Lòng người khó lường (khủng bố)”

Haruko Thích Học Tập:

“Chúng ta đường đường là những người chơi, lúc đầu có thể thống nhất thế giới cổ đại- thế giới mà khắp đều là vàng, kém nhất cũng có thể lăn lộn làm một tiểu Thần của Thiên Đình. Kết quả các ngươi lại gây tổn thương lẫn nhau, bắt đầu nội đấu (cười nước tiểu)”

Manh Muội Lấy Cầu:

“Chết vì tàn sát lẫn nhau.”

...

Tất cả mọi người cười như điên!

Ở bên ngoài, những người này sống thoải mái, sung sướng, thực ra ở bên trong đều bị trở thành công cụ...

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng:

“Khụ khụ khụ... Dù sao, thê thảm nhất cũng không phải ta. Nhưng hiện tại nếu còn tiếp tục hại lẫn nhau như vậy, khẳng định sẽ không hiệu quả đâu. Nếu chúng ta cứ tiếp tục như vậy, chắc chắn đều phải lạnh. Thiên Đình đầu tiên theo đúng nghĩa- Thiên Đình Vu tộc đã được thành lập, đừng có lại tổn thương lẫn nhau nữa mà chúng ta hãy liên thủ, lại lập kế hoạch một chút rồi chuẩn

bị giết lên Thiên Đình! Hủy diệt Thiên Đình, để bọn họ hiểu được sự lợi hại của người chơi thiên tai thứ tư như chúng ta!”

Chương 209: Vô Đề

Manh Muội nói chuyện vẫn rất thẳng thắn.

Thực ra, bốn người chơi chữ đỏ khác cũng có ý tứ này, chỉ là đều không tiện mở miệng trao đổi, với lại ai cũng có mưu đồ và tính toán riêng cho mình.

Tốc Độ Xe Akina:

"Các ngươi thật thê thảm... Chỉ tiếc là ta vừa mới đi ra không lâu, còn chưa có bắt đầu diễn hóa ra giống loài mới của ta, bằng không thì sẽ ta lập tức đi vào cứu vớt các ngươi rồi! (Đại náo bầu trời. Jpg)

Nhưng mà ta nhân lúc đang nhàm chán đã xem qua hệ thống tu luyện bên trong một chút rồi, thật sự là quá thô ráp!

Dù sao cũng vừa mới khai thiên lập địa không lâu, nên lực lượng hệ thống còn rác rưởi, các ngươi hoàn toàn có thể hoàn thiện hệ thống hơn một chút, đứng ở trên không gian cao, treo bọn người bản xứ kia lên mà đánh. Sau đó chọc thủng Thiên Cung, thổi tung Thiên Đế,

Chúng ta có xuất thân gì chứ?

Đều là tài năng kiệt xuất của thế giới Vu sư!

Tốt nghiệp việc theo đuổi tri thức và chân lý trong thế giới Vu sư, cũng đừng nói với ta là những năm vừa qua các ngươi không có vụng trộm nghiên cứu. Ta khẳng định các ngươi đều âm thầm chờ cơ hội trong bóng tối đúng không?"

Mọi người nghe xong, đều cảm thấy có lý.

Hệ thống Vu sư trước đây, một đám vu sư theo đuổi tri thức và chân lý, trải qua hơn hai trăm năm, mỗi người đều là một nhà nghiên cứu hàng đầu.

Nhân Tổ Hư Hữu Niên là tuyệt thế thiên tài, nhưng đám gia hỏa bọn hắn trốn tránh lâu như vậy, lấy trình độ hèn mọn của người chơi chữ đỏ, chỉ sợ đều đã âm thầm đạt được thành tựu không kém gì Hư Hữu Niên.

Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng:

"Ha ha ha, những năm qua ngay cả con gà yếu ớt ta đây, cũng đã nghiên cứu ra không ít thứ, nhắc đến Hư Hữu Niên... Những lão cáo già các ngươi khẳng định càng thêm âm hiểm.

Nào tới đi, đừng trốn tránh, tất cả mọi người giao ra một chút vốn liếng đi. Liên minh lật trời chính thức thành lập, hiện tại ta đã tới cảnh giới thứ sáu Động Thiên rồi, kết quả nghiên cứu cũng rất ít, đều nhắc nhở cho Hư Hữu Niên rồi."

Cảnh giới thứ sáu Động Thiên?

Mọi người không nói lên lời.

Những năm này ở bên trong, Manh Muội rõ ràng là đang kiếm lời từ trung gian, đút đầy túi riêng, nhân cơ hội vụng trộm hút vào rất nhiều linh khí của thiên địa. Vậy mà lại có thể tu luyện đến cảnh giới thứ sáu Động Thiên.

Tốc độ tu luyện của nàng vẫn chỉ ở mức trung bình. Nếu như đổi thành những người chơi chữ đỏ từng có kinh nghiệm tu luyện một lần, tương đương với việc tu luyện lại một lần nữa, e rằng đều đã đạt đến cảnh giới thứ bảy Động Hư Đại Đế rồi, thậm chí là Bán Thần.

Nên biết rằng, hiện tại cảnh giới của mười hai Tổ Vu, cũng mới là cảnh giới thứ bảy Động Hư Đại Đế, tương đương với cảnh

giới Vu sư cấp bảy Sử Thi. Trước mắt, còn chưa có Thiên Đế nào có thể đạt tới Bán Thánh.

Dù sao, Bán Thần, Bán Thánh cũng cần phải có cơ duyên nhất định.

Số lượng cường giả của thế giới này hiện tại đã vượt qua thế giới Vu sư trước kia.

Mà sở dĩ phát triển nhanh như vậy, là bởi vì xuất phát điểm rất cao. Có Phượng Hoàng đến từ một thế giới văn minh khác, bọn họ đã thôi diễn ra hệ thống tu luyện từ cấp một đến cấp bảy, tương đương với việc bọn họ xây dựng thế giới này trên nền tảng văn minh của thế giới Vu sư.

Bọn họ không cần phải có nhiều thế hệ tìm tòi rồi thôi diễn ra, mà là trực tiếp nhảy qua thời đại Ba nữ Vu sư, thời đại Hắc Ám, Luyện Kim Đại Đế... Đó chính là những tiến trình lịch sử phải thôi diễn qua hàng thế kỷ!

Hiện tại, chỉ cần tu luyện đơn giản qua hai ba trăm năm, có thiên tư tuyệt thế, lại có lượng lớn tài nguyên, cho nên rất nhiều người có thể tu luyện đến cảnh giới cấp bả. Nhưng dù sao thì toàn bộ hệ thống cũng quá mức thô ráp rồi.

Nhất Kiếm Quy Tức:

“Mọi người trước tiên hãy nói ra tu vi của mình. Lôi Chuy, trước mắt là cảnh giới thứ ba Thần Tàng (cắn răng)”

Mọi người nghe vậy đều rất bình tĩnh.

Tương đương với Vu sư cấp ba...

Tên này cả ngày bị gõ mông, không có bị đánh chết mà lại có thể tùy tiện tu luyện đến cảnh giới này, đã rất tốt rồi.

Búa Gấu Làm Sủng Vật:

“Đả Thần Tiên, hiện tại là cảnh giới thứ hai Ngưng Thần (rơi lệ)”

Tên này còn thảm hại hơn, Vu sư cấp hai...

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell:

“Cảnh giới thứ nhất Cố Cơ, nếu không phải giống loài này có lực lượng sinh mệnh ngoan cường, lại mở ra thuốc biến đổi gen thứ hai thì đã sớm chết già rồi (lạnh nhạt)”

Đám người nghe vậy đều chết lặng.

Đây là đại hội so xem ai thảm hơn sao!?

Với một đám gia hỏa này, mẹ nó, còn muốn thành lập Liên minh lật trời? Muốn đại náo Thiên cung? Đánh tận lên trời ư?

Long Vô Danh:

“Cảnh giới thứ bảy Động Hư (bình tĩnh)”

Cảnh giới thứ bảy???

Mọi người hoàn toàn choáng váng.

Bất thình lình, xuất hiện một vị Đại đế cảnh giới Động Hư.

Trên mảnh thiên địa này, chỉ có mười hai Tổ Vu mới có thể đạt tới cái cảnh giới này.

Long Vô Danh:

“Giết chết không ít cường giả đỉnh cao vi phạm luật trời, lại che giấu sâu như vậy cho nên cũng không ai biết rõ, cũng đừng hỏi ta vì sao không tạo phản Trảm Thần Đài ở gần Thiên cung, mười

hai vị Tổ Vu cũng ở bên đó."

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell:

"Khụ khụ khụ, nếu mọi người đều đã báo ra tu vi, vậy thì từng người công bố thành tựu nghiên cứu đi. Thành tựu mà ta nghiên cứu ra là 'Đan điền thổ tức pháp', hiện tại Vu tộc đang đi theo con đường Hệ thống tu sĩ của Nhân tộc...

Quả thực mất mặt!

Mà Vu tộc của ta làm sao có thể là tu sĩ hay tu nguyên thần? Vu tộc ta không tu nguyên thần! Chỉ tu nhục thân! Quần thể của ta vốn là đi theo con đường cường hóa thân thể! Trường phái siêu cấp bạo lực, nếu không mạnh mẽ như vậy thì thân thể có cái rắm gì có thể dùng?"

Hắn phát cho mọi người xem một bức ảnh chụp kinh mạch cơ thể con người.

Bên trong hình ảnh, toàn bộ là kinh mạch của thân thể người, giống như hàng trăm nhánh sông lưu chuyển, hội tụ về bên trong thức hải ở trên đầu.

"Trước mắt đây là đường đi cho kinh mạch của nhân loại. Năng lượng vận chuyển thông qua các tuyến kinh mạch, hội tụ về điểm cuối cùng ở trên đầu, không gian trong não gọi là: Thức Hải, dùng nơi này để tu luyện thiên địa, thi triển đạo pháp,

Mà ta được xem như Tổ Vu, không phải là không có lưu lại thủ đoạn, phòng ngừa bọn họ làm phản... Ta khai sáng ra hệ thống tu luyện cho Vu tộc, là một loại con đường kinh mạch thân thể khác, đem đường đi đến điểm cuối cùng thiết lập ở phần trên của bụng dưới. Ta gọi khu vực không gian bên trong ở bụng dưới này là Đan Điền!"

Hắn lại đăng một bức ảnh chụp màn hình khác.

Một bản vẽ kinh mạch hoàn toàn mới, khu vực không gian bên trong không ở trong đầu, mà ở bên trong bụng dưới.

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến sững sờ.

Nhân tộc mở ra không gian bên trong ở trên đầu, gọi là Thức Hải.

Vu tộc mở ra không gian ở bụng dưới, gọi là Đan Điền.

Vị này quả nhiên âm hiểm, đây không phải lưu lại một tay? Đây là lưu lại cả một con người.

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell:

"Ha ha ha, hiện tại, Vu tộc trên Thiên Đình đều đang đi con đường lệch lạc, cần Tổ Vu ta phải xuất thế, bình định hỗn loạn, thiết lập lại tình hình trật tự! Vị trí bụng dưới này là Đan Điền, cũng là trung tâm cơ thể con người, là đầu mối then chốt quan trọng của cánh tay, eo, chân,

Giống như nhà máy hạt nhân chạy bằng lò điện lực, cái hệ thống này của ta có thể vừa chiến đấu vừa vận chuyển năng lượng từ 'không gian đan điền', thông qua kinh mạch đảo ngược đến khắp nơi trên toàn cơ thể, có được lực bộc phát khủng bố, hồi phục siêu nhanh chóng. Đây mới là thể tu(tu luyện thân thể) của Đại Vu!"

Đây là một vị bị trấn áp dưới núi Trường Dương mấy trăm năm, với loại thành tựu bậc này đã đủ kiêu ngạo để sánh vai cùng Nhân Tổ Hư Hữu Niên. Hắn cũng đã sáng lập ra phương pháp tu luyện riêng thuộc về chủng tộc mình.

Nhất Kiếm Quy Tức:

"Trâu! Quả nhiên rất âm hiểm! Như vậy, ta cũng góp phần, nói tiếp về thành tựu nghiên cứu của ta qua mấy trăm năm qua.

Lôi Chuy ta những năm gần đây luôn ở cùng một chỗ với Điện Tiên. Hai người bọn ta đã âm thầm hợp tác, cùng nhau khai phá ra một hệ thống mới, gọi là hệ thống 'Huyệt vị',

Vậy mà không ngờ lại có sự liên hệ với nhau, ngoại trừ đầu óc, chúng ta còn phát hiện ra một số không gian nhỏ ở địa phương khác. Tuy nhiên chúng ta không phải là mở ra một không gian lớn, mà là phát triển nhiều cái không gian nhỏ.

Dù sao, ý thức linh hồn của con người đều nằm ở trong không gian Thức Hải, một khi vị trí yếu hại bị đánh trúng thì cả người cũng sẽ ngã xuống. Chúng ta liền tuân theo nguyên tắc trứng gà không thả ở trong cùng một giỏ, mở ra chín không gian nhỏ, dùng để cất chứa linh hồn, gọi là chín đại khiếu huyệt của thân thể.

Chương 210: Cửu Chuyển Huyền Công

Người có chín không gian, có thể chia ý thức làm chín phần, linh hồn được phân chia ở trong chín cái giỏ. Nói cách khác, trừ khi đồng thời đánh nát chín khiếu huyệt của ngươi, nếu không thì ngươi sẽ không chết!

Ngay cả có đánh trúng và phá hủy mất một cái, thì linh hồn ngươi cũng chỉ là bị thương mà thôi.

Nếu hủy đi hai cái, khả năng người sẽ thiếu đi một mảng lớn linh hồn, cần phải tĩnh dưỡng thật lâu.

Nếu hủy đi ba cái thì ngươi mới bị thương tổn đến căn bản, mất đi phần lớn trí nhớ. Nhưng tiếp theo nếu bị hủy đi càng nhiều, chỉ còn lại có một hai cái, như vậy khả năng ngươi sẽ chỉ còn lại tàn hồn thôi, thậm chí đánh mất đi chính bản thân mình...

Nhưng mà, chín đại khiếu huyệt ẩn tàng ở trong hư không, cách nhau các chiều không gian, làm sao có thể dễ dàng bị dính công kích như vậy chứ? Tu vi càng cao, khiếu huyệt ẩn giấu trong hư không càng cao, về sau chỉ sợ sẽ là thân thể bất diệt! Không ai có thể giết chết được ngươi!"

Thân thể bất diệt?

Tất cả mọi người kinh ngạc đến chết lặng, trợn mắt há hốc mồm.

Mấy vị đại lão này, quả thực trâu quá trời!

Những năm vừa qua, vẫn luôn bí mật phát triển nghiên cứu,

thực sự khiến người ta kinh hãi.

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell:

"Ha ha ha, chúng ta cảm thấy rằng, hai cái hệ thống này có thể dung hợp lại cùng nhau. ‘Đan điền’ cộng thêm ‘Chín khiếu’, tựa như là chín vòng vệ tinh vây quanh một Đan Điền là mặt trời vậy.

Đan Điền ở vị trí trung tâm, trong lúc chiến đấu sẽ được xem như động lực cho nguồn năng lượng.

Chín khiếu vây quanh, được xem như là nơi lưu trữ linh hồn, là chìa khóa của sự bất tử bất diệt.

Không chỉ thân thể mạnh mẽ, còn có thể bất tử bất diệt. Công pháp này dựa trên sự vận chuyển xoay tròn xung quanh khu vực Đan Điền trung tâm, gọi là Cửu Chuyển Huyền Công đi!"

Long Vô Danh:

“Như vậy, ta cũng sẽ tham gia náo nhiệt, ta không mở ra hệ thống mới về không gian bên trong như các ngươi. Nhưng mà, ta nghiên cứu ra một loại pháp môn rèn luyện nhục thân bằng cách dung nhập âm sát vào cơ thể, vừa vặn có thể phối hợp với cái hệ thống này của các ngươi!”

Mấy người càng thảo luận, càng trở nên hưng phấn.

Một phương diện cung cấp Hệ thống “Đan điền”.

Một phương diện cung cấp Hệ thống “Huyệt vị”.

Một phương diện cung cấp Hệ thống “Đoán thể”.(rèn luyện thân thể)

Dù sao bọn họ đều có xuất thân là võ giả đến từ các quốc gia khác nhau, ở bên trong thế giới vu sư chỉ có thể dùng vu thuật, đây cũng không phải là mộng tưởng của bọn họ, thật sự là nhân tài

không được trọng dụng. Hiện tại trải qua hai trăm năm tích lũy, bọn họ đã có đầy đủ tri thức, rốt cục cũng đã mở ra hệ thống tu luyện võ thuật thuộc về riêng mình, sao lại không kích động chứ?

Thế là, bọn họ lại càng thêm thảo luận hăng hái.

Dự định mất một khoảng thời gian là hai ngày thì đã hoàn toàn có thể tích hợp lý luận nghiên cứu của từng người, mở ra một loại công pháp kinh thiên động địa.

Mà Hứa Chỉ nhìn thấy vậy cũng giật mình, con mắt càng ngày càng sáng như tuyết.

"Cửu Chuyển Huyền Công, tu luyện đến hậu kỳ còn có thể bất tử bất diệt? Rất tốt, rất tốt... Nhưng hiện tại môn công pháp này đã là của ta rồi, thậm chí nó có thể trở thành công pháp tu luyện chủ yếu của ta!"

Theo cách nhìn của Hứa Chỉ thì sự ra đời của công pháp nghịch thiên này chỉ sợ có thể sánh ngang với kế hoạch "Tà Thần Cthulhu" trước kia.

Lúc đầu, Hứa Chỉ đắn đo xem có nên dung nhập gien Ma Phương hay không. Hiện tại hắn nên tu luyện hệ thống "Thức hải", mở ra một không gian ở bên trong cơ thể.

Mặc dù có không gian bên trong, nhưng hệ thống chiến đấu của nó lại trùng lặp với hệ thống vu sư, đều xem như là con đường tu sĩ, thân thể cực kỳ nhỏ yếu.

Đồng thời, nó là một cái hệ thống thi pháp, mặc dù có lợi thế về không gian bên trong, nhưng năng lượng rất không tinh khiết, không bằng bản thân thuần túy tu luyện tinh thần lực của vu sư.

Thế nhưng mà hiện tại, cái không gian bên trong của hệ thống thể tu Cửu Chuyển Huyền Công này, khiến cho Hứa Chỉ có cảm giác rất mong đợi.

Cung cấp thân thể khủng bố, thậm chí tu luyện tới hậu kỳ, thân thể còn có khả năng bất tử bất diệt!

“Về lý thuyết, hình thức ban đầu đã xuất hiện, chỉ còn đợi chính mình làm chuột bạch, lấy chính mình làm đối tượng thí nghiệm. Chờ bọn hắn hoàn thiện đầy đủ môn công pháp này thì đó chính là thời khắc ta tu luyện.”

...

« Thôi diễn Cửu Chuyển Huyền Công »

Một bài đăng nhanh chóng lan truyền ở trên diễn đàn, thậm chí tràn ngập ở nhiều kênh mạng khác.

Hiện tại, đám người Tốc Độ Xe Akina, Học Cũng Uổng Công, Dọa Não Nhỏ Xuống Núi đều đã gia nhập và cùng nhau thảo luận.

Ai nấy đều tràn đầy phấn khởi, rất hào hứng khi làm được điều gì đó lớn lao.

Các sở nghiên cứu lớn cũng đỏ cả mắt, kết hợp vô số ý tưởng, Cửu Chuyển Huyền Công bất tử bất diệt có triển vọng vô cùng lớn.

Đồng thời, nền văn minh siêu phàm của thế giới kia mà có được không gian chế tác kỹ thuật, quả thực khó bề tưởng tượng được. Các sở nghiên cứu lớn cũng đang bí mật nghiên cứu loại kỹ thuật không gian trong mấy năm gần đây, chỉ là không có một chút lý luận nào.

Tốc Độ Xe Akina:

"Ta cảm thấy lý luận của ‘Cửu Chuyển Huyền Công’ rất tuyệt vời, nhưng thực hiện cũng rất khó khăn, dù sao muốn mở ra một không gian lớn rồi chia làm một đan điền và chín không gian nhỏ, mười không gian phân bố ở các vị trí trong cơ thể.

Làm thế nào để bảo trì sự ổn định của những không gian đó?

Làm thế nào để bảo trì sự cân đối lẫn nhau, sao cho không sụp đổ? Vận chuyển xoay tròn bên trong thân thể theo cách nào?

Nếu như sụp đổ, tương đương với việc thức hải bị nổ tung, toàn bộ người sẽ bị tẩu hỏa nhập ma, lập tức tử vong!"

Mọi người đều giật mình.

Quả thật là như vậy, nếu như tách Hệ thống Chín Khiếu, Hệ thống Đan Điền ra thi không phải là không có khả năng thành công. Nhưng nếu như dung hợp lại cùng nhau, độ khó cũng trở nên quá mức đáng sợ rồi.

Có một người sử dụng thân phận nặc danh đứng ra cho ý kiến:

“Ta tới tiếp thêm cho các vị một mồi lửa, lý thuyết về sự ổn định của không gian, ở đây tôi có một bài luận văn từ nơi nào đó ở Châu u, có thể cho mọi người tham khảo một chút.”

Luận văn đính kèm:

«Khả năng sinh ra lỗ đen của máy gia tốc lượng tử, cùng với lý thuyết phỏng đoán về sự ổn định của không gian »

Thí nghiệm va chạm lượng tử.

Đây không phải là tài liệu bí mật cao cấp nhất từ các sở nghiên cứu lớn của các quốc gia sao?

Bọn họ vội vàng nhấp chuột vào, phát hiện bị thiết lập quyền hạn, chỉ có người được chỉ định sử dụng mới có thể mở ra.

Mọi người lập tức đều ngây ngẩn: ???

Lại một thân phận nặc danh khác xuất hiện:

“Khụ khụ khụ, ở đây ta cũng có một phần tư liệu, xem như tri thức có liên quan, chỉ là phỏng đoán, không thành thục, cũng không có tính giá trị thực tiễn gì. Tất cả mọi người đều có thể mở ra xem.”

Lại một phần được phát ra.

Bọn họ lại nhấp chuột vào, kết quả lại bị thiết lập quyền hạn, những cư dân mạng ăn dưa như bọn họ căn bản là không nhìn thấy.

Bọn họ chỉ có thể lệ rơi đầy mặt, không hổ là trò chơi học tập yêu quý được quốc gia chỉ định. Ngay cả đại lão siêu cấp thần bí cũng đều dần xuất hiện rồi, vì muốn tài trợ cho mấy người chơi chữ đỏ? Cung cấp tri thức lý thuyết?

Trên thực tế, những ngày tiếp theo, không ngừng có người đăng bài suy đoán:

“Đây nhất định là trò chơi do chính phủ phát triển!”

“Trò chơi vượt thời đại này thúc đẩy sự phát triển của khoa học kỹ thuật! Đẩy mạnh sự tiến bộ của thời đại khoa học!”

Chương 211: Khủng Bố Như Vậy!

Chính quyền cũng không phủ nhận, đã chấp nhận cái trò chơi này là do chính bọn họ phát triển.

Thậm chí bọn họ còn tuyên bố với bên ngoài:

Đây là kênh nghiên cứu, học tập, giúp cho toàn dân đề cao tri thức!

Thí nghiệm sa bàn mô phỏng rất chân thật, thậm chí còn khuyến khích các giáo sư nổi tiếng trong nhiều lĩnh vực khác nhau tham gia vào.

Vì vậy, không có gì ngạc nhiên khi ở đây xuất hiện một số tài năng nghiên cứu khoa học hàng đầu. Thậm chí có một số học sinh vì muốn chứng minh tài năng bản thân nên thầm muốn cá chép vượt long môn, không ngừng tìm cách để tiến vào.

Hiện tại trong diễn đàn trò chơi «Bào tử tiến hóa», không chỉ trở thành nơi để mọi người thảo luận về trò chơi, mà một vài đại lão về khoa học cũng sẽ đến đây để thảo luận một số kiến thức học thuật cao thâm không liên quan. Nơi này đã nghiễm nhiên biến thành một diễn đàn học thuật quyền uy, cao cấp nhất.

Dù sao...

Mức độ khó khăn của trò chơi thì mọi người đều biết.

Thậm chí, hiện giờ đã dần dần bắt đầu có các đại lão nặc danh đứng ra vạch trần.

Xuất hiện thuyết âm mưu cho rằng:

Khả năng đây có thể là một dự án siêu phàm do các quốc gia liên hợp phát triển, sử dụng một máy tính siêu cấp tầm cỡ vũ trụ, nhằm tạo ra một thế giới giả tưởng, để cho toàn bộ các đại thiên tài của Trái Đất cùng nhau tính toán nền văn minh. Hệ thống Vu sư bên trong đó cũng hoàn toàn có thể tu luyện ngoài thực tế, chỉ là thiếu khuyết gen Evil Eye.

Bài đăng này xuất hiện.

Có người âm thầm ghi nhớ, trong lòng không khỏi run lên.

Có người chỉ là cười lạnh, lừa người sao, căn bản không hề tin tưởng.

Long Vô Danh:

“Khụ khụ khụ, mặc dù hiện tại khoa học kỹ thuật còn chưa chế tạo ra được công nghệ không gian, nhưng có được những lý luận này, hẳn là có thể duy trì sự ổn định tương đối của những không gian bên trong đó.”

Bọn họ quyết định kết hợp cùng một chỗ.

Luận văn cũng được phát ra từ sở nghiên cứu sau lưng bọn họ.

Dù sao, điều này đang thúc đẩy sự tiến bộ của nền văn minh Trái Đất, hướng ra bên ngoài vũ trụ. Trong một thời gian ngắn, lợi ích của bọn họ đã được thống nhất.

Nhất Kiếm Quy Tức:

“Nhưng mà, vẫn cần nguồn tri thức toán học rất cao, tính toán chính xác, mới có thể mở ra từng cái không gian ổn định và cân bằng lẫn nhau được...”

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bear:

“Đúng thế, nó đòi hỏi sự tính toán chính xác rất cao, giống như là hệ Mặt Trời vậy, sự vận chuyển có tác động lẫn nhau, mới có thể giữ gìn tính ổn định giữa các không gian lớn.

Bởi vì kinh mạch và thể chất của từng người đều khác nhau, nên mỗi người tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công cũng khác nhau. Các vị trí khai mở không gian trong cơ thể đều có điểm khác biệt rất nhỏ, muốn tiến hành xác định vị trí thì cần phải dùng đến đại số tuyến tính, hệ tọa độ, và các tri thức toán học khác..."

Bọn họ tiếp tục thảo luận, và trải qua suốt mấy tiếng đồng hồ.

“Trước mắt, công thức phỏng đoán sơ bộ, hẳn là nên lấy ‘Đan điền’ ở bụng dưới làm tọa độ trung tâm. Thiết lập xuống tọa độ x, y để tiến hành giải phương trình hình cầu, xây dựng hệ trục tọa độ, tính toán ra vị trí không gian khiếu huyệt đầu tiên ở cánh tay phải, không thể để xuất hiện một chút sai sót nào...”

Xung quanh là một mảnh im lặng.

Dùng toán học, xây dựng phương trình hình cầu để giải đáp, tính toán cụ thể về vị trí khiếu huyệt đầu tiên trên chính người mình?

Đây, con mẹ nó...

Sao bỗng xuất hiện cảm giác vi diệu...

Rõ ràng là Cửu Chuyển Huyền Công của thần thoại bên trong đó, kết quả lại biến thành một cuộc thảo luận khoa học...

Tốc Độ Xe Akina:

“Ha ha ha, may mà ta cũng là sinh viên giỏi thời Đại học, còn là Vu sư theo đuổi chân lý, ta nghe gì cũng hoàn toàn hiểu hết. Kết hợp tri thức hiện đại cùng tri thức vu sư, để xác định vị trí khiếu huyệt thứ hai, nên xây dựng phương trình hình cầu bằng X, Y để

giải, tính ra các phương trình cụ thể, có lẽ là f (a + b) = f (a) + f (b)...”

Một đống lớn con số rồi là phương trình phong phú lấp đầy toàn bộ trang web, trong nháy mắt hóa thành một bài luận văn nhỏ.

Trầm mặc...

Toàn bộ diễn đàn trở nên yên tĩnh một cách chết người.

Ban đầu còn có người lắng nghe, nhưng dần dần về sau, giống như có chậm rãi nghe cũng không hiểu. Cho đến hiện tại, tất cả đều hoàn toàn trở nên mông lung...

Mẹ ơi,

Cái mà bọn họ nói, thật sự là Cửu Chuyển Huyền Công sao?

Đây con mẹ nó là công pháp tu luyện trong trò chơi thần thoại, cũng cần phải có IQ cao về tri thức khoa học như vậy sao?

Bọn họ lệ rơi đầy mặt.

Vào giờ phút này, bên trong ký túc xá cấp ba nào đó.

Mọi người đều đang cầm điện thoại, xem bài đăng trong diễn đàn, cảm thấy ngay từ đầu có thể nghe hiểu được, sau đó hoàn toàn là Thiên Thư...

Mà một vị thiên tài toán học cấp ba nào đó ở giường tầng trên, đã sớm học qua chương trình toán học cao cấp của Đại học, lúc này đối mặt với những phương trình Toán học kia, không nhịn được lẩm bẩm một mình,

“Quá lợi hại rồi, quá lợi hại rồi, vậy mà còn có loại ý tưởng này, thật điên rồ, quả thực điên rồ, mấy vị này đều là những tuyệt thế thiên tài...”

Hắn vừa nói, vừa không nhịn được nhảy xuống giường, cầm lấy giấy bút tô tô vẽ vẽ, bắt đầu tiến hành tính toán.

Bạn bè cùng phòng xung quanh nhìn về phía hắn, trở nên kích động hẳn lên,

"Oa! Lão Trương, vậy mà cậu nghe hiểu được sao?"

Lão Trương gật gật đầu, lại căn bản không để ý tới mấy người bạn cùng phòng bên cạnh, như si như say nhìn mấy phương trình trong diễn đàn, không ngừng dùng bút tính toán, trong chớp mắt đã chậm rãi hình thành một trang chữ lớn.

Đôi mắt hắn rực lửa, phảng phất như đắm chìm ở trong biển tri thức vậy.

Xung quanh, bạn bè cùng phòng thấy thế, lập tức vui mừng đến mức bật khóc:

"Ngọa tào, không hổ là đệ nhất thiên tài của trường cao trung Hành Thủy chúng ta, một đối thủ mạnh cho ngôi vị quán quân ngành Khoa học tự nhiên của Quốc gia!"

"Mẹ ơi... Chúng ta thì tối sầm cả hai mắt, vậy mà hắn lại có thể nghe hiểu, thậm chí còn bắt đầu tính toán..."

Nói xong, mấy bạn cùng phòng hoàn toàn không nhịn được nữa, không kịp chờ đợi mà xông ra khỏi cửa của ký túc xá, hô to sang phía những ký túc xá xung quanh,

"Nhanh tới đây, lão Trương ở ký túc xá 403 của chúng ta, vậy mà có thể nghe hiểu nguyên lý 'Cửu Chuyển Huyền Công'!"

Oanh một tiếng, cả tòa ký túc xá nam sinh lập tức như ong vỡ tổ.

"Cái gì!?"

“Trường cao trung tệ hại này của chúng ta, vậy mà sinh ra một tuyệt thế cường giả? Có thể nhìn hiểu những phương trình kia sao?”

“Cường giả học bá, khủng bố như vậy!”

“Ha ha ha ha, nếu như sinh ra ở thế giới Hoang Cổ kia, nhất định có thể tính toán chư thiên, thôi diễn ra quy tắc đại đạo, câu cửa miệng là: Trên dưới trái phải là vũ, quá khứ tương lai là trụ. Ta coi con người là vũ trụ, nhất Dương chuyển Cửu Tinh, tu Cửu Chuyển Huyền Công, chứng Hỗn Nguyên thánh vị!”

Toàn bộ ký túc xá đều trở nên sôi trào, tất cả mọi người đều bị chấn động.

“Nhanh đi xem sao!”

“Tin vịt! Cửu Chuyển Huyền Công, lại thành quả Hỗn Nguyên!”

Tại ký túc xá 403, người người nhốn nháo, lập tức chật ních hơn hai mươi người, đều đang chen chúc xô đẩy. Người người nhốn nháo, đều đang nhìn lão Trương đang tính toán “Cửu Chuyển Huyền Công” trước bàn.

Dịch : MBMH Translate

Chương 212: Yêu Sâu Nặng Đối Với Trò Chơi Này

Bên trong một chỗ của trường Cao đẳng hoặc Đại học nào đó.

Trong văn phòng, một đám giảng viên cùng ngồi thành một đoàn trước bàn làm việc, đều đang chăm chú theo dõi diễn đàn.

“Khụ khụ, quá giả tạo.”

“Lúc đầu, rất nhiều lý luận bên trong hoàn toàn chính xác, rất phù hợp với thực tế, nhưng hiện tại đã đi quá rồi.”

“Đúng thế, làm sao có thể dùng nền khoa học hiện đại của chúng ta, để thôi diễn thần học? Hơn nữa còn là thôi diễn một công pháp trong trò chơi thần thoại?”

Một vài lão giáo sư xem cũng hoàn toàn không hiểu, bọn họ đều rất kiêu ngạo, nhưng lúc này vẫn buông xuống tôn nghiêm bản thân, tùy tiện tính toán một chút, kết quả căn bản không tính ra cái gì, cũng nhao nhao dựng râu ria lên, lắc đầu nói là trò lừa đảo.

Quá hoang đường.

Ngay cả việc sử dụng phương thức này để lừa gạt sự hứng thú của giới trẻ đối với khoa học, cũng sẽ gây tổn hại đến uy thế của khoa học hiện đại.

Bỗng nhiên, một mỹ nữ giảng viên trong đó đang trầm mặc không nói lại đột nhiên vỗ bàn một cái, hét lên:

“Tôi hiểu được rồi! Cần phải kết hợp biểu đồ kinh mạch toàn bộ cơ thể người, đưa số lượng kinh mạch về cùng hướng đi, trở

thành một loại biến số véc-tơ...”

Nàng bắt đầu múa bút thành văn, các giảng viên xung quanh giật mình bất ngờ.

Bọn hắn nhao nhao đến gần, ngạc nhiên mở to hai mắt nhìn:

“Ý của cô là gì? Cô nói cô đã tính ra được rồi? Lý thuyết trên thực sự có tính khả thi sao?”

“Thật sự!”

Nữ giảng viên xinh đẹp nhanh chóng cầm lấy trang giấy, bắt đầu tính toán, mà những giảng viên xung quanh cũng vội vàng đứng quan sát ở bên cạnh, lập tức bừng tỉnh đại ngộ, phát ra sự sợ hãi thán phục.

“Hóa ra còn liên quan đến bộ môn kinh mạch? Không trách được những lão già mục cốt chúng ta xem không hiểu, đều lỗi thời cả rồi!”

“Đó cũng không tính là bộ môn kinh mạch học, hiện tại ta đã hiểu rõ rồi, cần phải lấy biểu đồ kinh mạch cơ thể người, xem như địa đồ mẫu cơ bản, xây dựng hệ tọa độ ba chiều... Các vị nhìn xem, Đan Điền ở trong trung tâm bụng dưới, chính là tọa độ khởi điểm, sau đó căn cứ theo hướng đi của những kinh mạch li ti và dày đặc, bắt đầu suy ra hệ tọa độ là...”

“Khó trách bức biểu đồ kinh mạch cơ thể người này được gửi đi, là ảnh động lập thể 3D xoay tròn.”

Từng người đều trở nên kích động hẳn lên, bọn họ cũng bắt đầu thực hiện phương pháp tính của riêng mình.

“Ha ha! Hiểu rõ nguyên lý rồi, dựa theo kết cấu kinh mạch cơ thể người trong bức biểu đồ kinh mạch này, chúng ta đã suy tính ra ba điểm trong không gian cần xác định vị trí, phân biệt ở bàn

tay trái, cánh tay phải và bắp chân...”

“Càng về sau càng khó, quá khó khăn! Những biến số cần tính toán thực sự quá lớn rồi!”

Những trang giấy dần dần phủ kín mặt bàn.

Ban đầu, bọn họ còn tranh đua tốc độ, từng người tiến hành giải đề, xem ai là người chiến thắng. Nhưng đến mấy cái Khiếu Huyệt phía sau thì không khỏi liên hợp cùng nhau bắt đầu tính toán, nhưng dù vậy cũng mất rất nhiều thời gian.

Một hồi lâu sau, bọn họ mới ngừng bút lại, sau khi lấy lại tinh thần, tất cả mọi người đều toát mồ hôi nhễ nhại, đầu cũng có chút phình to ra.

“Nguyên lý đã hiểu rõ rồi, không phải lừa người, hoàn toàn chính xác là một trò chơi rất tuyệt vời! Rất chân thực, vậy mà thật sự có thể áp dụng nền khoa học cùng số học hiện đại của thế kỷ 21 chúng ta, tiến hành suy tính công pháp thần thoại trong trò chơi...”

“Hiện giờ, chúng ta chỉ là thôi diễn ra tọa độ của chín đại ‘Khiếu huyệt’ trong cơ thể người dựa vào bức biểu đồ kinh mạch này. Nhưng trên thực tế, mỗi người đều có một hệ thống kinh mạch khác nhau, từng chút thay đổi nhỏ sẽ trở nên hoàn toàn khác biệt, kinh mạch mỗi người đều cần suy tính một lần nữa, nhưng chỉ cần hiểu rõ nguyên lý, bao nhiêu người cũng đều có thể thôi diễn được...”

Bọn họ trông rất vui sướng, giống như một đám học giả thảo luận tri thức đã giải được nan đề trong số mười bài toán lớn nhất thế giới.

Tuy nhiên chỉ chớp mắt, bọn họ mới phát hiện ra bản thân mình vậy mà đã thực sự đắm chìm vào trong thế giới hư ảo của

trò chơi này, đã trải qua trọn vẹn bảy tám tiếng đồng hồ. Bọn họ lại bởi vì tính toán ra giả thuyết lý luận trong trò chơi này mà bắt đầu cảm thấy kiêu ngạo...

Đám người vội vàng giật mình tỉnh lại, hồi phục tinh thần.

Bọn họ cũng không phải cổ hủ, lập tức nhìn nhau rồi nở nụ cười.

Trời ạ.

Trò chơi này thật quá thú vị!!

Quả thực là một trò chơi vô cùng đam mê học tập, chẳng trách có cấu hình cao như vậy, mà suýt chút nữa bị dìm hàng.

Nó quá thực tế, dường như ở bên trong, thật sự có thể suy tính ra toán học cùng các quy tắc chính, tìm ra chân tướng của toàn bộ thế giới!

Dù sao, bản thân toán học là chìa khóa mở ra chân lý thế giới.

Bọn họ than thở:

“Đây thực sự là một bài toán vô cùng khó khăn, quá trình giải đề rất thú vị, khó trách trò chơi yêu quý học tập này phổ biến như vậy, khiến cho nhiều người trầm mê trong học tập.”

Một nhóm giảng viên cứng nhắc này, cũng dần dần biến thành fan hâm mộ của trò chơi này.

Một lúc lâu sau, nữ giảng viên xinh đẹp kia hung hăng vỗ bàn một cái,

“Dạo gần đây, ở trường chúng ta bị trượt tín chỉ Toán cao cấp rất nhiều, tôi còn đang buồn phiền đây! Hiện giờ, chúng ta hoàn toàn có thể mở ra một khóa ‘ Cửu Chuyển Huyền Công’ công khai, tính toán ra nguyên lý xác định vị trí, nhất định sẽ cực kỳ sôi

động!”

“Ha ha ha, cũng có lý!”

“ Toán cao cấp vẫn luôn là một trong số những bộ môn bị trượt tín chỉ nhiều nhất ở trường ta, chuyện này nhất định có khả năng thu hút sinh viên nhiệt tình tham gia. Tôi sẽ xem xem sắp tới ai còn dám cả ngày nói: Đại học có một cây đại thụ, phía trên có treo cổ rất nhiều người!”

Ngay sau đó, một tin tức truyền đi:

Nữ giảng viên gợi cảm mở lớp học online, dạy bạn làm thế nào để tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, chứng đạo Hỗn Nguyên!

Lập tức, toàn trường trở nên sôi trào, đám học sinh đều rất điên cuồng:

“Ngọa tào, ta căn bản không giải ra, giảng viên trường chúng vậy mà giải thành công sao? (Thổi bạo)”

“Đi thôi, tôi muốn đi, sau này ta xuyên không về thời kỳ Hồng Hoang, nắm giữ Cửu Chuyển Huyền Công trong tay, không còn sợ hãi gì nữa. (Vui vẻ)”

“Xông tới thôi! Xuyên qua có bàn tay vàng, ta tới đây!”

...

Trong một gia đình.

“Con trai, con xem có hiểu không?”

Một bà mẹ dịu dàng đứng ở sau bàn máy tính, chăm chú nhìn cậu con trai ngồi đọc bài đăng trên ghế, cười rộ lên,

“Nào, để mẹ ngồi cạnh con, cùng lật xem tư liệu, rồi mời gia sư đến dạy kèm, trong nửa tháng, nhất định phải học được Cửu

Chuyển Huyền Công! Đây là giấc mộng tu tiên của thiếu niên đó!”

Người con trai có vẻ sững sờ.

Mình còn đang học cấp ba mà?

Mẹ muốn mình trải nghiệm điều gì chứ!?

Hắn run rẩy cả người, xoay đầu nhìn lại, nhìn thấy mẹ mình đang mỉm cười dịu dàng, nhưng phảng phất như có ác ma đáng ghét đang núp dưới vỏ bọc kia, cùng với tâm tình mãnh liệt mong muốn con trai mình hóa rồng.

Theo bản năng, hắn sờ sờ đầu tóc của mình, âm thầm hạ quyết tâm,

“Mình còn trẻ tuổi, nhất định không thể để hói sớm được.”

...

Ở một bên khác.

Mấy ông bố lại là những ông già nóng nảy, đập điện thoại xuống và mắng chửi.

“Thấy không! Đừng có mơ mộng hão huyền nữa, cả ngày chỉ nghĩ muốn xuyên qua Dị giới! Ngay cả Toán học còn không học tốt, xem tuyệt thế thần công cũng không hiểu, cũng không suy tính được thiên cơ và nhân đạo, cho dù có xuyên qua Dị giới cũng không sống nổi một tập! Đến đây, cùng cha học Cửu Chuyển Huyền Công!”

Con trai: ???

Lúc này, có vô số gấu con và học sinh cấp ba đều im lặng rơi lệ đầy mặt.

...

Chương 213: Vô Đề

Khắp nơi đều oanh động, loại tình huống này thực sự nhiều vô số kể.

Dù sao, ngay cả những tài liệu về sự ổn định không gian của máy gia tốc lượng tử, đều được lấy ra công bố, khẳng định có nhân viên nghiên cứu khoa học cao cấp nhất của các quốc gia tham gia thảo luận công pháp "Cửu Chuyển Huyền Công" này.

Tầng lớp cao đều tham gia, những người khác làm sao lại không kích động?

Trên mạng, trong nháy mắt xuất hiện một cái chủ đề nóng đến cực điểm —— người có thể tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công tới Chuyển thứ mấy?

Một đám người đều đang thảo luận, vậy mà thật sự có thể dùng khoa học kỹ thuật hiện đại và kiến thức về số học trong thực tế để thôi diễn ra một công pháp bên trong thế giới trò chơi thần thoại, dùng thứ này để xưng bá thế giới khác...

Thật sự là quá thú vị rồi.

Đồng thời, việc sử dụng một trò chơi để gia tăng lưu lượng bàn tán sôi nổi về chủ đề "Khoa học", chính quyền ra một chiêu rút củi dưới đáy nồi này, thực sự là rất đặc sắc!

Tất cả mọi người đều cảm thấy, xu thế thời đại đang dần dần thay đổi, và có lẽ đã đến lúc phải rời khỏi thời đại giải trí quốc dân đầy rẫy minh tinh này.

...

Tại giờ phút này, nương theo phong trào tính toán công pháp Thần thoại đã gây lên sự oanh động trên quá nửa mạng Internet.

Thời gian dần trôi qua, bắt đầu có số lượng lớn các chuyên gia Toán học và giáo sư tiến vào tham gia và thảo luận. Lấy thức hải, năng lượng và những lý thuyết siêu phàm này làm chủ đề, cộng thêm chuyên môn về lĩnh vực của bản thân, đồng thời bắt đầu giải quyết các vấn đề...

Một cái không gian Đan Điền, chín Khiếu Huyệt được quy hoạch một cách hợp lý, dần được định hình một cách triệt để.

Hình thức ban đầu của Cửu Chuyển Huyền Công cũng bắt đầu xuất hiện.

Cho dù chỉ là những công thức suy luận giản lược, nhưng muốn làm được công pháp này cũng đòi hỏi năng lực suy tính Toán học rất cao, cũng không phải là người bình thường có thể tu luyện.

Mỗi một Chuyển, số lượng tính toán được yêu cầu đều gia tăng một cách điên cuồng.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng:

“Đã giải quyết xong rồi, vậy vấn đề đặt ra tiếp theo là, trong số chúng ta thì ai tu luyện đây? Chúng ta ở đây đều bị Thiên Đình trấn áp, đồng thời đều không phải người sống, còn hình dạng của chúng ta cũng là thiên hình vạn trạng, cũng không thể tu luyện được Cửu Chuyển Huyền Công!”

Đám người:

“...”

Đám cư dân mạng đều kinh ngạc, vậy phải làm thế nào mới tốt.

Nhưng ở thời điểm này, cũng có người sớm đã lên kế hoạch.

“Nếu không những tồn tại bị Thiên Đình trấn áp từ thời đại trước chúng ta thu một đồ đệ đi? Chúng ta cùng nhau dạy dỗ hắn.”

Tất cả mọi người sững sờ trong mấy giây.

Tìm một người để thu làm đồ đệ, tuy rằng ý tưởng rất hay, cũng chính là lựa chọn tối ưu trước mắt, nhưng thực tế tiến hành lại hết sức khó khăn.

Đầu tiên cần phải thông minh, nếu không sẽ không có khả năng tu luyện những thuật số thâm thúy của Cửu Chuyển Huyền Công.

Tiếp theo cần phải trung thành, nếu không chỉ sợ sẽ trở thành Vu tộc thứ hai, sau khi quật khởi sẽ vứt bỏ ân sư.

Long Vô Danh:

"Chúng ta đều không thể chạy trốn, chỉ có thể để Manh Muội ngươi thoát ra ngoài tìm một đồ đệ dạy bảo, dù sao bản thể ngươi lén rời khỏi Kiến Mộc, cũng sẽ không có ai biết được...

Chúng ta để Thiên Đồ bí mật liên lạc với Tổ Vu đáng tin cậy, lặng lẽ đi cứu ngươi ra ngoài...

Về phần phương diện tâm tính của người được chọn, năm người chúng ta cũng có thể họp bàn với nhau. Người đó hẳn phải qua được mắt chúng ta, chúng ta đều là những người có ánh mắt cay độc."

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell:

“Ha ha, bảo ta tìm một tên Tổ Vu hỗ trợ? Không có một kẻ nào có thể tin! Nên biết rằng, cho dù ta thông báo tin tức cho vị Tổ Vu kia, cũng có thể hắn chính là một trong những vị tồn tại cổ xưa

nào đó từ thời đại trước muốn nhân cơ hội mượn tay ta để lật đổ Đế Kỳ."

Ngọa tào!

Âm hiểm như vậy sao?

Đám người tê cả da đầu.

Mười hai tồn tại cổ xưa bên trong thế giới Hoang Cổ đều bước ra từ trong hàng trăm năm chiến đấu. Mỗi một vị đều có tài năng kinh thiên động địa, chúng ta lên kế hoạch tỉ mỉ cũng chưa chắc có thể đánh cho bại đối phương.

Tin tức mà bọn họ bàn bạc ở trên mạng lúc này hoàn toàn không thể truyền ra ngoài, nếu không chỉ sợ sẽ có một đống đồ đệ miễn phí đến tận cửa.

Đồng thời nếu không đoàn kết lại thì sẽ không có tư cách ngồi chung bàn xoay cổ tay cùng những lão âm hiểm của thế giới Hoang Cổ kia.

Nhất Kiếm Quy Tức:

"Như vậy, còn bao lâu nữa thì Manh Muội ngươi mới có thể tự tay bí mật đào chính mình ra?"

Manh Muội nghĩ một lát, rồi trả lời:

"Đã trôi qua mấy trăm năm rồi, tối thiểu phải năm mươi năm mới có thể đào đi ra.

Mọi người ngạc nhiên sững sờ, thế này thì đã phải đem bản thân mình chôn sâu đến mức nào chứ?

Tốc Độ Xe Akina:

"Khụ khụ khụ! Các ngươi không thể chờ lâu như vậy, ta đưa

ra một ý kiến này... Manh Muội ngươi cứ mỗi ngày nhìn người trên Kiến Mộc mà từ từ lựa chọn đi. Dù sao cũng đều là nam nhân của ngươi, mà ngươi cần phải hiểu biết thêm mới được (buồn cười)"

Manh Muội:

"Ta đánh chết ngươi!" (Cắn răng)

...

Tại thế giới Hồng Hoang.

Thiên Đình Khai Nguyên năm 237.

Vào thời điểm Cửu Chuyển Huyền Công được sáng tạo, đã trải qua gần hai trăm năm.

Tứ đại chủng tộc đều xuất hiện không ít thiên kiêu, thanh danh hiển hách, bên trong lục địa, nhân tài xuất hiện lớp lớp, dưới sự dạy bảo của các vị lão nhân, các tộc đều có tuyệt thế thiên kiêu, cảnh giới Thần Tàng, cảnh giới Tử Phủ. Bọn họ nhiều lần đến khiêu chiến các đại sơn môn, trường phái lớn, xuất hiện một khung cảnh thịnh thế 'Tranh bá thiên hạ'.

Mà trong số mười hai Tổ vu của Thiên Đình, có một vị tồn tại cổ xưa sắp suy kiệt thọ nguyên.

"Đại nạn của chúng ta cũng lần lượt sắp đến rồi. Chúng ta chinh chiến cả đời suốt mấy trăm năm, tuổi thọ bị hao tổn quá mức nghiêm trọng rồi..."

Cái thế giới này mạnh hơn thế giới Vu sư một chút, ở cùng một cảnh giới thì so với thế giới Vu sư tuổi thọ sẽ nhiều hơn gấp rưỡi. Dù sao tu thiên địa tự hình thành tuần hoàn, công phu tu thân dưỡng tính tự nhiên lợi hại hơn.

Vu sư cấp bảy Sử Thi có được sáu trăm năm tuổi thọ, theo lý mà nói thì cảnh giới thứ bảy Đại đế Động Hư có chín trăm năm tuổi thọ. Thế nhưng hiện tại, bọn họ mới chỉ đi qua năm sáu trăm năm tuổi thọ mà đã sắp tử vong.

Trên đế tọa, giọng nói Thiên Đế yếu ớt:

“Trong số chúng ta, Tổ vu thứ mười một còn có thể chống đỡ một đoạn thời gian nữa, nhưng Tổ Vu Thừa Sơn thứ bảy, được tôn là Chiến Thần đầu tiên của Vu tộc, có chiến lực vô song, đạo pháp tung hoành thiên địa, thời gian trước đây từng chịu nhiều vết thương, ít ngày nữa sẽ bỏ mình...”

Bên trong màn ánh sáng trắng mờ ảo là hình dáng của từng vị Tổ Vu, những tồn tại cường đại nhất giữa thiên địa. Ai nấy cũng lộ ra nét mặt bi thương, đầy vẻ u sầu.

Bọn họ tỏa ra khí thế kinh người, bên trong toàn bộ cung điện Thiên Đế một luồng sức mạnh có uy áp khủng bố tuôn trào như đại dương mênh mông vô tận. Sức mạnh to lớn đến cực hạn, rung chuyển càn khôn đập vào mặt, từng đợt đế uy tràn ra ngoài, bao phủ cả Thiên Giới.

Tùy tiện một vị Đại đế Động Hư thôi, nếu không có người cùng cảnh giới ngăn cản thì chỉ cần thời gian một tháng là có thể đồ sát toàn bộ sinh linh ở hai giới Thiên - Phàm.

Chương 214: Thánh Nhân Trời Sinh (1)

“Đạo hữu cùng thời đại với chúng ta cũng muốn rời bỏ chúng ta mà đi rồi sao?”

“Chúng ta hoàn toàn già rồi, vốn không chỉ riêng tuổi thọ, mà còn do chúng ta đều trải qua bao năm tháng chém giết, tắm rửa máu tươi bước ra từ niên đại Cổ thần, vì sinh linh sau này mà xả thân chiến đấu, tích lũy quá nhiều ám thương, mới có thể xây dựng nên Thiên Đình ngày nay...”

“Thọ nguyên không còn nhiều, chuẩn bị nghênh đón kiếp nạn thiên nhân ngũ suy.”

“Không chứng đạo Hỗn Nguyên, phía dưới Thánh Nhân cuối cùng cũng chỉ là một con kiến.”

...

Ở đây, một vị tồn tại cổ xưa than thở, đôi mắt già nua, đã tuổi già sức yếu.

Mỗi một thời đại, nhiều lắm là sinh ra một đến hai vị Đại đế Động Hư cái thế vô địch.

Thậm chí một số thời đại xuống dốc, khả năng sẽ chỉ sinh ra mấy vị Chuẩn Đế.

Thế nhưng ở thời đại Cổ thần, thiên kiêu xuất hiện lớp lớp, vậy mà đồng thời sinh ra mười hai vị Thiên Đế tồn tại với cảnh giới khủng bố. Thậm chí có thể nói những thời đại sau này cơ bản là không có khả năng xuất hiện dạng thịnh thế hùng tráng này!

Mỗi một người trong số bọn họ, xuất hiện ở một thời đại khác, đều sẽ trấn áp thiên hạ, đánh bại vô số thiên kiêu cùng cảnh giới, trở thành một vị Đại Đế vô địch, bát hoang lục hợp, duy ngã độc tôn. Thế nhưng hiện tại, đều dồn dập xuất hiện ở trong cùng một thời đại, mới có thể cùng nhau lật đổ mười ba vị Tiên Thiên Cổ thần cổ xưa.

Mà trong số đó, Đế Kỳ được coi như thủ lĩnh, tự nhiên có tài năng kinh thiên động địa, mới có thể trấn áp mười một vị Đại Đế Động Hư khác.

Thế nhưng bây giờ, bọn họ đã già thật rồi, cho dù tồn tại cổ xưa có nhiều thủ đoạn, tu vi lại kinh thiên động địa thì cũng không ngăn nổi sự bào mòn của năm tháng dài dằng dặc. Đại Đế Động Hư cường đại tới đâu cũng không có cách nào chiến thắng được thời gian.

Trước mắt, chuẩn bị chân chính suy vong chính là Tổ Vu Thừa Sơn.

Thiên Đế Đế Kỳ trầm mặc một chút, sau đó cao giọng nói:

“Ít ngày nữa, Thừa Sơn sắp sửa rời đi, nguyên thần Thái Dương chuẩn bị bỏ trống một vị, đám lão nhân chúng ta có thể nhân cơ hội này đều lui xuống, tuyển chọn thế hệ Thiên Đế kế tiếp, truyền thừa Thái Dương Kim Ô, thống trị hai giới thiên địa!”

Những tồn tại cổ xưa ở xung quanh đều gật đầu tán thành:

“Thiên Đế nói rất đúng, đã đến lúc những lão già chúng ta rời khỏi thời đại...”

“Tương lai, thịnh thế thuộc về lứa người trẻ tuổi...”

“Như vậy, nên xử lý Thanh Đế, Kiến Mộc Thanh Đằng và Tổ Vu như thế nào?”

“Tiếp tục phong ấn.”

“Nếu như thế, nguyên thần Thái Dương do Thừa Sơn mất bao đau khổ tế luyện, giờ lưu lại dùng để lập xuống một vị Thiên Đế tiếp theo...”

Một ngày này, tin tức đầu tiên gây chấn động thiên địa truyền ra từ Thiên Đình:

“Tổ Vu Thừa Sơn sắp hết thọ nguyên, các đại Tổ Vu có tình cảm, có tấm lòng mà không còn đủ sức, lần lượt thoái ẩn, sẽ tuyển chọn thế hệ Thiên Đế kế tiếp!”

Oanh!

Giữa thiên địa, các đại tông phái, tứ đại chủng tộc, tiên môn ẩn thế, đều náo loạn sôi sùng sục, thiên hạ vì thế mà chấn động mạnh mẽ.

“Làm sao có thể?”

“Thiên Đế mới chỉ nắm quyền không đến sáu trăm năm, đã muốn lụi tàn sao?”

“Ta vốn cho rằng, vị Đại Đế vô địch này sẽ tiếp tục trị vì. Ai biết được những tồn tại cổ xưa này thời gian trước đã nhận phải những vết thương quá mức nghiêm trọng rồi, vừa đến tuổi già, cuối cùng cũng không áp chế được ám thương, thức hải đều liên tục xuất hiện rạn nứt ở các mức độ khác nhau...”

“Ai! Phía dưới Hỗn Nguyên, cuối cùng cũng chỉ là một con kiến thôi, không thể trường sinh bất tử.”

...

Rất nhiều người đều đang than thở.

Đế Kỳ được xem như vị Đại Đế đầu tiên của sinh linh trong

thiên địa sau này. Năm đó hắn lãnh đạo mười một vị Tổ Vu, cùng nhau đánh ngược lên Trời, lật đổ sự thống trị của Tiên Thiên Cổ thần, thế nhân đều coi hắn là đấng bất hủ tại thế, có thể sống ít nhất ngàn năm. Ai ngờ rằng mới qua sáu trăm năm, hiện giờ vị Thiên Đế vô địch này đã muốn trôi qua...

Tuy nhiên, trong lúc than thở, sầu muộn, đồng thời nội tâm cũng âm thầm kích động.

Một vị Thiên Đế vô địch trấn áp đương thời, cũng là dấu chấm hết cho một thời đại. Nếu như hắn có thể sống mãi trên thế gian, chính là điều không công bằng lớn nhất đối với những thiên tài khác sau này.

Nhân gian dưới mặt đất truyền đến cuộc bàn tán sôi nổi:

Một nguyên thần Thái Dương bỏ trống, ai sẽ là vị Thiên Đế tiếp theo?

...

Mười năm nữa lại trôi qua.

“Đại Đế băng hà rồi.”

Tổ Vu Thừa Sơn chết đi, thiên địa cùng buồn.

Thiên địa tiếc thương, giáng cơn mưa to mờ mịt, vạn dặm không mây, suốt ba ngày đêm chìm vào trong tăm tối, chỉ có ánh trăng le lói.

Thiên địa dị tượng xuất hiện trùng điệp để tế điện Đại Đế.

Xây dựng quan tài ngôi sao bằng pha lê, Động Hư Đại đế Thừa Sơn được mai táng ở trong đó. Lúc chôn cất, các vị tiên quan và các đại thiên kiêu khắp thiên hạ đều lần lượt đến đưa tiễn.

Bên trong quan tài pha lê, thi thể vị Đại đế khủng bố cổ xưa

nằm yên lặng, tóc đen xõa trên áo choàng, oai hùng vĩ ngạn, có bốn tay, mang vòng tai hắc xà, tỏa ra ngập tràn từng đợt đế uy làm cho người sợ hãi.

“Coong!”

Một vầng Thái Dương bay lên không trung, ánh sáng chói lòa chiếu rọi muôn đời.

Đây là nguyên thần của Thừa Sơn Đại Đế, đang chậm rãi bay lên bầu trời.

“Đúng là một vầng Thái Dương chói chang, thẳng thắn cương nghị!”

Bên trong Thiên Đình, đám người ngửa đầu nhìn lên, Mặt Trời kia lan toả hào quang rực rỡ kinh diễm. Phảng phất như nhìn thấy một vị Đại Đế Động Hư cổ xưa, một đời chinh chiến cùng với mười hai người bạn thân, huyết chiến với Cổ Thần thiên địa, vì sinh linh sau này mà bình định thiên địa từ những năm tháng cổ xưa.

“Một vị Đại Đế cổ xưa, bắt đầu rời bỏ chúng ta mà đi rồi..”

“Ô ô ô, Thừa Thiên Đế ở thời đại Cổ Thần kia từng được xưng là chiến thần vô địch...”

Bên trong Thiên Đình, truyền đến tiếng lão nhân khóc lóc.

Mười hai vị tồn tại cổ xưa, toàn thân tràn ngập ánh sáng thần thánh, yên lặng đứng thẳng ở trên cao, khuôn mặt lộ ra một tia phức tạp. Nhưng mặc kệ là mang loại tâm tình gì thì chung quy lại Thừa Sơn đã làm bạn đồng hành với bọn họ suốt một đời, cả đời chinh chiến chém giết.

Mà sau này, chỉ sợ đồng bạn cũng sẽ lần lượt rời đi...

Ba ngày sau.

Thừa Sơn Đại Đế lưu lại một phương thiên địa Động Hư, được mười một Tổ Vu hợp lực, đưa vào bên trong đỉnh hư thiên của Thiên Đình.

Một đạo âm thanh mênh mông, vang vọng thiên địa:

“Thiên này gọi là Đại La Thiên, ý chỉ trời trên bầu trời!”

Mười một vị Tổ Vu già yếu, lần lượt từ bỏ quyền lực thống trị của mình, để lại chúng thần Thiên Đình tâm phúc thay thế họ quản lý Thiên Cung trước khi tân Thiên Đế đăng cơ. Còn bản thân họ tiến vào bên trong không gian nhỏ “Đại La Thiên” này.

Bọn họ ở bên trong “Đại La Thiên”, đồng thời cũng chuyển vào đó lượng lớn linh khí thiên địa mà Thiên Đình dự trữ suốt mấy trăm năm, bắt đầu mượn nhờ nguồn linh khí nồng đậm đến cực điểm này để trì hoãn nhục thân già yếu của mình.

...

Trên Kiến Mộc.

Có người đi qua đi lại, thanh niên hào kiệt, các đại thiên kiêu, cảnh tượng vô cùng náo nhiệt.

“Ha ha ha! Thiên địa không thể một ngày không chủ! Thế hệ Thiên Đế tiếp theo sẽ là ai? Ai là thế hệ cộng chủ tiếp theo của thiên địa?”

“Các lão nhân hiện giờ còn sống, huyết khí cũng đều đã suy yếu, chưa chắc đã có thể đột phá cảnh giới Động Hư Đại Đế, chỉ có thể trông chờ vào những thế hệ trẻ tuổi kế tiếp... Lúc này, từng thiên kiêu đều đang giao chiến, thậm chí có một số thiên tài đã vượt qua một số lão nhân rồi, đã đạt tới cảnh giới thứ sáu Động Thiên!”

“Ha ha, theo đuổi cảnh giới thì làm được cái gì? Lừa người thôi! Những thiên kiêu khác cũng có thể đột phá, nhưng tùy tiện đột phá thì căn cơ sẽ không vững chắc. Bọn họ cần phải vượt cấp khiêu chiến ở trong cùng cảnh giới, không ngừng mài giũa nền tảng.”

“Các đại Thánh địa lánh đời cũng lần lượt xuất thế, tổn hao không ít tài nguyên, bồi dưỡng nên từng cá nhân thiên kiêu đương thời...”

“Cái gì! Trầm Đại u, ở dưới sự bảo hộ của Uẩn Phong lão nhân, đã tiến đến bên trong Bích Phong Môn, đâm chết Thập Tam trưởng lão, cũng một chiêu đánh bại thiên kiêu đương thời Trương Thanh của bọn họ rồi nghênh ngang rời đi?”

“Trương Thanh thấy xấu hổ, sau đó không còn lực lượng áp chế nữa liền đột phá đến cảnh giới thứ sáu Động Thiên.”

“Ở khu vực Tây Bắc, thiên kiêu của Yêu tộc cũng đang khiêu chiến khắp nơi, có xu thế xông vào bên trong lãnh địa Nhân tộc.”

Vô số quán trà đều đang xì xào bàn tán, nghị luận ầm ĩ.

Chương 215: Thánh Nhân Trời Sinh (2)

Mà đám người phía ngoài cũng lập tức giật mình, cũng đang hóng hớt:

Ngọa tào, mẹ nó!

Chúng ta còn chưa chọn được nhân tuyển nào, lại còn chưa tu luyện, khẳng định là không đuổi kịp Thiên Đế rồi!

Bọn họ cực kỳ bi thương!

Tại giờ phút này, đã hoàn toàn không thể vội vàng được nữa, cũng không thể theo kịp tiến độ rồi.

Hiện tại, bọn hắn ở trên Kiến Mộc thông thiên, từng người xẻ nhánh xây dựng lên từng tòa thành phố, khiến cả Kiến Mộc phảng phất như một thế giới, trên từng thân cành là từng cái thế giới.

Ý thức của Địa Mẫu Thanh Đằng lang thang trên thân cây trong một tòa thành thị, nhìn trộm nơi riêng tư của bọn họ, thì thào lẩm bẩm,

“Mọi người xem, chuyện này là sao? Theo dõi một đoạn thời gian, bị vị hôn thê là thiên tài của đại tông phái huỷ hôn, còn bản thân chính là phế vật, lại đang hết sức cố gắng phấn đấu.”

“Không tốt, loại người này không có thiên phú, nếu như không bật hack, dùng búa phản công, cả một đời chỉ có thể bị đánh! (Lôi chùy liếm cái rắm bức vẽ. Jpg)”

“Sóng lớn, đây là ai cho P cái lưỡi, thật phô trương! Đây là âm

thầm liếm vết thương sao? (Bức vẽ này được lắm, hiện tại là của ta rồi)"

"Như vậy, còn người này thì như thế nào?"

Nàng không ngừng tuyển chọn người ở trong cuộc thi đấu.

Mục tiêu của mọi người đều rất rõ ràng, trước hết cần phải thông minh, tài năng tuyệt thế, phải chiến thắng thiên kiêu đương thời. Thậm chí người này còn phải hiểu biết tâm kế, bằng không thì không thể đấu lại những tồn tại cổ xưa, thế nhưng cũng cần hiểu đại nghĩa, chính trực, hiểu được báo ân, phấn đấu vì sự nghiệp quật khởi của Vu tộc.

Chính là một loại chất phác giống như Quách Tĩnh.

Nhưng mà Manh Muội, lại có ý nghĩ của riêng mình,

"Ha ha ha, Quách Tĩnh còn chưa được, tốt nhất là loại người như Dương Quá kia, thông minh cổ quái lại lương thiện, còn muốn làm một vị tổng tài bá đạo, mê luyến nữ sư phụ xinh đẹp của mình..."

Chỉ có như thế, nàng mới có thể nắm giữ quyền hạn chính là khống chế đồ đệ!

Hiện tại nàng đã bắt đầu suy nghĩ, nếu như sau khi cùng nhau liên thủ thống trị thiên hạ, sẽ là tiết mục phản bội chia cắt rồi.

"Điều này, cũng không được sao?"

Kiến Mộc nhìn về phía đám người Vu tộc nhỏ yếu, sau khi quan sát một lát, lại bắt đầu lắc đầu nói thầm,

"Quá nhi, ngươi ở đâu? Trên núi Chung Nam, hoạt tử nhân mộc, cô cô ở chỗ này chờ ngươi..."

Ước chừng trôi qua vài chục năm.

Trong diễn đàn đã qua một khoảng thời gian dài, đều đang nhiệt tình thảo luận, kết quả cũng không có thông qua, dù sao có rất ít đứa trẻ thiên tư trác tuyệt, mà lại chính trực thật thà.

...

Trên Kiến Mộc Nam Thiên Thành, trong một gian phòng trang nhã cổ phác, phía sau bức bình phong, nương theo tiếng trẻ con khóc nỉ non là một nam hài đến với thế gian này.

“Tiểu thư, tiểu thư, là con trai.”

Một người phụ nữ xinh đẹp có sắc mặt tái mét, nằm ở trên giường, nhìn đứa con nhỏ mà mình vừa mới sinh ra,

“Ngươi vốn không nên sinh ra, ngươi là kết hợp giữa Yêu và Vu.”

Ở cái thế giới này, Yêu tộc chiếm cứ thân thể Vu tộc để hóa hình, Vu tộc chiếm cứ thân thể Yêu tộc xem như nguyên thần, lúc đầu chính là đại địch sống chết.

Đứa bé này xuất hiện, vốn chính là một sai lầm.

Hai người xem như là một thế hệ thiên kiêu, ở bên trong cuộc giao thủ đã ngầm nảy sinh tình cảm. Nàng vốn cho rằng người nam nhân kia sẽ vứt bỏ hết mọi quyền thế, đưa nàng chạy trốn nơi cùng trời cuối đất, có điều nàng đã nghĩ sai.

Hiện tại, đứa trẻ kỳ lạ này, vậy mà hấp thụ hết một thân tu vi cảnh giới Tử Phủ của nàng, khiến cho nàng biến thành phàm nhân.

“Đây là kết cục cho việc vi phạm quy tắc của hai tộc sao? Ta bị mất hết tu vi, nhất định sẽ bị gia tộc phạt nặng.”

Nàng thở dài một hơi, nét mặt tràn ngập chua xót, giao cho Hân nương tâm phúc bên cạnh,

“Cuộc đời ta thiên tư thông minh, vậy mà bị vây khốn ở trong hồng trần, rời bỏ Đạo cũng chính là từ bỏ trường sinh... Nên gọi nó là Đạo Trường Sinh, cũng giống như là ta rời bỏ nó vậy.”

“Tiểu thư...”

Hân nương muốn nói lại thôi.

Nữ nhân lắc đầu,

“Ta là con gái của chưởng môn Yêu Tông Thái Xà, có tư cách kế thừa tông môn nhất mạch, thế nhưng hiện tại đã mất hết tu vi, chỉ có thể trở về chịu phạt... Mà cha nó là đại đệ tử của Khai Thiên Kiến Mộc Tông, đã không còn quan tâm ta nữa rồi.”

Sau khi nữ nhân rời đi, Hân nương mang theo đứa trẻ ẩn cư ở thành Nam Kiến Mộc.

Đứa trẻ này vừa ra đời cũng có chút khác biệt, hàng ngày nó cũng không khóc không quấy, chỉ bình tĩnh nhìn mặt đất, vào ngày thứ mười ba sau khi sinh ra thì bỗng nhiên mở miệng nói, lệ rơi đầy mặt.

“Ta vừa ra đời, vẫn nhớ rõ ràng! Cha mẹ đã rời bỏ ta mà đi.”

Sinh ra đã hiểu biết.

Hắn dường như không phải là một nhân loại, mang theo đặc tính của Yêu tộc, trải qua vô số năm tháng mài giũa, ấp ủ ở trong linh khí. Hắn vừa ra đời liền đã khai thông linh trí, ý nghĩ thông suốt, phảng phất như Thánh Nhân trời sinh.

Hắn rút khô toàn bộ tu vi của mẹ mình, để sinh ra đời.

Thời điểm hắn được nửa tuổi, dưỡng mẫu Hân nương liền dạy cho hắn công pháp cảnh giới Cố Cơ, phát hiện hắn học một chút đã thông, không đến nửa ngày đã học thành Cố Cơ.

Thời điểm được một tuổi, hắn tu luyện đến cảnh giới thứ hai Ngưng Thần.

Ba tuổi đã đạt tới cảnh giới Thần Tàng.

Hắn mở ra thức hải, vậy mà bẩm sinh đã có nguyên thần. Nói cách khác, hình dạng linh hồn của hắn, trời sinh đã không phải hình người.

Hư ảnh linh hồn bên trong thức hải mông lung của người này là nguyên thần dây leo Kiến Mộc kế thừa từ phụ thân, lại có chút khác biệt, mang theo hình thái nguyên thần thanh xà của mẹ, có vảy và mắt. Vậy mà lại phảng phất như phù hợp với quy tắc thiên địa, tám mươi mốt vảy, không bàn mà hợp số lượng cửu cửu quy nhất.

Đồng thời cành lá của dây leo cũng biến thành móng vuốt, sừng, vô cùng thần tuấn.

Bên trong mảnh thiên địa này chưa bao giờ có sinh linh nào như vậy, cũng chưa bao giờ có nguyên thần bẩm sinh, toàn bộ sinh linh đều chỉ có nguyên thần sau này mà thôi.

“Thật sự là tiểu hài tử đáng thương, hiếu thuận cùng thiện lương bực nào, ngây thơ đáng yêu mộng tưởng cỡ nào...”

Manh Muội không nhịn được than thở,

“Đáng tiếc rằng, hắn xuất hiện quá trễ rồi, nếu như sớm hơn năm mươi năm thì sẽ có khả năng cạnh tranh vị trí Thiên Đế hôm nay.”

Tuy nhiên, những người khác lại không quan tâm, rất bình tĩnh nói:

“Tuyển ra tân Thiên Đế thì sao chứ? Giết lên Thiên Cung, phản lại Thiên Đình, đạp Thiên Đế xuống ngựa!”

Đám người kia đúng là điên cuồng...

Manh Muội chăm chú nhìn đứa bé này, trong lòng không khỏi có chút bất an.

Nhưng một ngày này, đứa bé này chợt nghe thấy từ sâu trong lòng đất, truyền đến một giọng nói,

“Hài tử! Ngươi có Đạo thể Tiên Thiên chí tôn, ta là Địa Mẫu Thanh Đằng, ngươi có đồng ý bái ta làm sư phụ?”

“Có thể giúp cho ta tìm được cha mẹ sao? Gia đình đoàn tụ sao?”

Hài tử ba tuổi, ngửa đầu hỏi.

Giọng nói từ nơi bóng tối trả lời.

“Có thể.”

“Vậy ta học!”

Xuân đi thu đến, lại trải qua năm năm.

Đạo Trường Sinh đã được tám tuổi, một đứa trẻ non nớt đáng yêu ngồi ở trên bậc thang màu xanh, tay chống lấy cằm, nhìn về phía bên trong Kiến Mộc Nam Thiên Thành, từng tu sĩ đi lui đi tới, đang thảo luận về cuộc chiến của các đại thiên kiêu.

Về đến bên trong phòng, trên cái bàn bày đầy sách vở cùng sách giáo khoa, trên giá đỡ chất đầy « Toán học trung học cơ sở », «Ba trăm bộ đề thi Toán trung học cơ sở ». Hắn mang một vẻ hào hoa phong nhã, giống như là một thư sinh đọc sách.

“Đạo Trường Sinh, hôm nay bắt đầu học hàm số lượng giác.”

Bên trong hư không, một giọng nói sâu kín vang lên.

Lập tức, tiếng đọc sách của một đứa trẻ sang sảng truyền ra ngoài cửa sổ:

“Biến số lẻ không thay đổi, dấu hiệu nhìn vào góc phần tư!”

Chương 216: Bốn Tộc Tranh Đế

Đạo Trường Sinh là một thiên tài.

Ba tuổi đã bắt đầu học tiểu học, vẫn luôn đọc sách viết chữ, thời điểm tám tuổi đã là một sinh viên xuất chúng với kiến thức tương đối không tệ.

Mà năm đó Hân nương chỉ là người thường với ba bốn mươi năm thọ nguyên, nằm run rẩy trên giường bệnh rồi rời đi.

Trước khi Hân nương đi vẫn luôn nói rằng "Không cần đi tìm cha mẹ của con, sống cho tốt một cuộc sống của người bình thường."

"Vâng." Đứa trẻ gật gật đầu, an táng Hân nương.

Hắn lại nói ở trước mộ: "Con tu luyện khắc khổ như vậy, chính là vì đi tìm cha mẹ."

Lúc này hắn tám tuổi, nhưng đã có kiến thức toán học của sinh viên đại học, cũng xem như mới nhập môn. Hắn bắt đầu chính thức tu luyện theo Vu Tộc một lần nữa, từ cảnh giới thứ ba Thần Tàng bắt đầu tu luyện phương pháp đan điền, bước lên con đường Cửu Chuyển Huyền Công.

"Trên con đường tu luyện phải cảm ứng thiên địa vạn vật, hấp thu linh khí do chúng sinh phát ra, sông núi cỏ cây, thậm chí là cả Thái Dương trên không trung, tư tưởng có xa lắm không, cách ngươi có xa lắm không...."

Thời điểm mười tuổi, hắn bắt đầu xác định ra vị trí "Khiếu huyệt" thứ nhất, bước vào cảnh giới thứ tư Tử Phủ, đến cảnh giới

mà mẫu thân mình năm đó đã đạt được.

Mẫu thân hắn thời điểm sinh ra hắn là hai mươi tám tuổi, đạt đến cảnh giới thứ tư Tử Phủ, cũng xem như là thiên tài hiếm có.

Mà hắn hiện tại mới mười tuổi!

Nhưng lúc này, tỷ thí thiên kiêu bên ngoài đã tiến vào thời khắc cuối cùng, lời đồn đãi cũng đã ầm ĩ lên rồi, chấn động cả thiên hạ.

Chỉ còn lại bốn người, đều đến cảnh giới thứ sáu Động Thiên đỉnh phong, trở thành cường giả chi nhất đứng đầu mảnh thế giới này, tranh sát lẫn nhau.

Nhân tộc Hư Vi.

Cổ Tộc Đoạn Sơn Ý.

Yêu tộc Phần Đằng.

Vu Tộc Trương Vô Vi.

Bốn vị Chuẩn Đế, phong tư trác tuyệt, thọ mệnh cũng mới chỉ là hai trăm tuổi xuất đầu.

Tu luyện thiên địa bên trong yêu cầu phải cảm ứng lôi kéo được hơi thở của các cường giả và các sinh linh cường đại, phát ra cảm xúc.

Chủng tộc sau lưng bốn người đã bắt đầu cuộc đua cuối cùng.

Tuy rằng khác với Hư Hữu Niên năm đó là trực tiếp hấp thu tu vi, tổn thương căn cơ, còn bọn hắn lại hấp thu hơi thở của chủng tộc mình khắp đại địa, cảm ứng thiên địa, núi non, sông nước...

Cảm ứng từ vô số bộ lạc, hỉ nộ ái ố, vui mừng, ưu sầu của nhân dân, cảm xúc của khắp thành trì.

Cái này khiến cho bọn họ có thể lý giải cực kỳ sâu sắc về đạo pháp, đối với việc thi triển các đạo pháp lớn cũng vậy, đều biến chất và tăng lên một cách đáng sợ.

Một năm này, bốn người lần lượt hội tụ đại khí vận của bốn tộc, bắt đầu âm thầm tranh phong.

Thanh Đằng Địa Mẫu bình tĩnh nói: "An tâm học tập đọc sách, lúc ngươi còn chưa sinh ra thậm chí là đồng lứa với cha mẹ ngươi trước kia thì bọn họ cũng đã bắt đầu tranh đấu rồi. Vai chính của thời đại này không quan hệ với ngươi."

Đạo Trường Sinh gật đầu xưng phải.

Lại qua một năm, Đạo Trường Sinh mười một tuổi.

Tin tức Yêu tộc Phần Đằng bị Nhân tộc Hư Vi đánh bại ở đỉnh Vân Sơn được truyền đi.

Khắp thiên hạ đều chấn động.

Khi nghe được tin tức thì Thanh Đằng Địa Mẫu đang giảng bài, còn Đạo Trường Sinh bên cạnh thì đang đọc sách.

Đạo Trường Sinh đáng yêu nói: "Lão sư, Yêu tộc bị bại, làm Yêu Tổ không nên có phản ứng sao?"

Thanh Đằng Địa Mẫu lắc đầu, "Trong bốn tộc thì hệ thống Yêu tộc là yếu nhất, thô ráp nhất, các hệ thống cảnh giới cơ bản cũng không hoàn thiện. Dù sao Yêu tộc cũng chỉ có một mình Thanh Đế, còn luôn bị trấn áp, bại vong là điều đương nhiên."

Lại một năm nữa qua đi, Đạo Trường Sinh mười hai tuổi.

Trung tuần tháng 5 lại truyền đến tin tức Vu Tộc Trương Vô Vi bị Cổ Tộc Đoạn Sơn Ý đánh bại ở trên biển mây.(trung tuần: từ ngày 11 đến ngày 20 hàng tháng).

Thiên hạ kinh sợ.

Hiện tại chính là Vu Tộc Thiên Đình, Vu Tộc là vai chính của thiên địa, cường thịnh nhất, thế nhưng lại bị đánh bại nhanh như vậy?

Toàn bộ thành trì tương ứng của Vu Tộc, Kiến Mộc Nam Thiên Thành bắt đầu lâm vào trong bi thương. Vào thời điểm tháng 5 này, chỉ cần Đạo Trường Sinh đi ra ngoài là có thể thấy được từ đầu đường đến cuối ngõ đều là những đám người đang khóc lóc rơi lệ.

Địa Mẫu Thanh Đằng tiếp tục bình tĩnh nói: "Không cần giật mình, hệ thống Vu Tộc vốn cũng là một con đường lệch, dù cho có mười hai vị Đại Đế thì lại như thế nào? Đi theo nó thì cũng chỉ là một con đường lệch lạc!

Chẳng lẽ không có người phát hiện ra sao? Thân hình cường hãn bất tử của Vu Tộc, lại tu luyện đạo pháp thiên địa bên trong của Nhân tộc, đường đi của đạo pháp nhất định phải là đi ngược lại."

Cả người Đạo Trường Sinh đổ mồ hôi lạnh đầm đìa.

Con đường của Vu tộc chúng ta là sai?

Thậm chí mười hai vị Thiên Đế, tất cả đều đã mắc sai lầm?

Lời này nói ra, quả thực vớ vẩn, bị Thiên Đình biết, nhất định sẽ bị đưa lên Trảm Thần Đài.

Địa Mẫu Thanh Đằng ôn nhu nói: "Ngươi học Cửu Chuyển Huyền Công, chỉ tu thân thể, không tu nguyên thần, mới là Vu Tộc chính tông! Về sau ngươi phải rời núi, lập lại trật tự!"

Ta sẽ bị đánh chết!

Cả người Đạo Trường Sinh run lên nhè nhẹ.

Năm đó hắn còn trẻ, nhưng cũng biết rằng nếu tin tức này truyền ra thì sẽ đưa tới dạng chấn động khủng bố gì.

Địa Mẫu Thanh Đằng nói: "An tâm đọc sách, nếu đoán không lầm thì cuộc tranh đoạt còn lại giữa Cổ Tộc và Nhân tộc, nhất định là thiên kiêu Nhân tộc Hư Vi sẽ giành thắng lợi. Nữ Thiên Đế đầu tiên của Nhân tộc sắp ra đời."

"Tại sao?" Đạo Trường Sinh nhịn không được nhỏ giọng hỏi.

"Bốn tộc trong thiên hạ đều tu luyện công pháp do Nhân Tổ sáng lập, tu luyện công pháp không phải do chính chủng tộc của mình chế tạo thì đương nhiên sẽ thất bại..... Hơn nữa, sau trận đại thắng này thì Hư Vi nhất định sẽ đột phá qua cảnh giới thứ sáu Động Thiên, trở thành Động Hư Đại Đế."

"Tại sao?" Đạo Trường Sinh nhịn không được lại hỏi.

"Bởi vì cảnh giới thứ sáu Động Thiên đỉnh phong là Chuẩn Đế, kiềm giữ bọn họ chính là đạo tâm của bản thân, cũng chính là chân lý của chính bọn họ! Bọn họ cần phải thông suốt lý niệm của mình mới có thể đột phá… Cho nên bọn họ sớm đã dựa theo xu thế đó, một đường khiêu chiến các thánh địa danh môn. Lúc mà bản thân trở nên vô địch là lúc có thể đánh bại toàn bộ thiên kiêu trong thiên hạ, khi đó bọn họ mới có đủ động lực để đi tới đỉnh phong, trở thành đệ nhất thiên hạ. Đó chính là thời điểm đột phá đến Đại Đế.

Hai thiên tài cuối cùng tranh đấu, người thắng tất sẽ thành Đại Đế.

Đây cũng chính là nguyên nhân mà trong một thời đại, rất khó ra đời hai vị Động Hư Đại Đế. Thời đại Cổ Thần khai thiên lập địa 600 năm trước thật sự là một thời đại thịnh vượng đến khủng bố.

Thế nhưng theo đại thế của thiên địa thì lại ra đời thêm mười hai vị Thiên Đế, lật đổ sự thống trị của mười ba Cổ Thần."

Đạo Trường Sinh cái hiểu cái không.

Lại qua một năm, Đạo Trường Sinh mười ba tuổi.

Trận chiến lúc này đây vậy mà lại diễn ra ở trên Kiến Mộc.

Đạo Trường Sinh rốt cuộc cũng áp chế không được nội tâm xao động, nhịn không được bèn ra ngoài xem trận tranh Thiên Đế cuối cùng.

Đánh đến trời sụp đất nứt!

Hào quang năm màu tràn ngập phía chân trời, linh khí tràn ngập bốn phía, bộc phát ra quang mang lộng lẫy.

Trận chiến đấu này nháy mắt đã khiến hắn được mở rộng tầm mắt!

Cuối cùng, Nhân tộc Hư Vi bại dưới tay Cổ Tộc Đoạn Sơn Ý ở trên Kiến Mộc.

Mượn áp lực này, Cổ Tộc Đoạn Sơn Ý đã đột phá tới cảnh giới thứ bảy Động Hư, trở thành vị Động Hư Đại Đế đầu tiên đương thời. Hơi thở của hắn tràn ngập áp bách kinh thiên động địa, làm người ta khó có thể nhìn thẳng.

Đạo Trường Sinh giật mình.

Địa Mẫu Thanh Đằng lại đoán đúng rồi, người thắng tất nhiên sẽ đột phá trở thành một vị Thiên Đế.

Chỉ là, người thắng lợi không phải là Nhân tộc Hư Vi, mà là Đoạn Sơn Ý!

Lúc này, tiếng kinh ngạc của Địa Mẫu Thanh Đằng truyền đến,

“Di? Cổ Tộc thế nhưng lại xuất hiện một kỳ tài khó lường. Đoạn Sơn Ý vậy mà lại sáng lập ra một hình thức tu luyện ban đầu thuộc về Cổ Tộc, khiến ta phảng phất như thấy được bóng dáng của Hư Hữu Niên năm đó.... Xem ra, vị trí Thiên Đế một đời phải dừng ở trên tay Cổ Tộc rồi.”

Xung quanh là một mảnh chấn động.

“Cổ Tộc, sao có thể là Cổ Tộc?”

“Vai chính trong thiên địa của đời này phải là Nhân tộc ta mới đúng!”

Chương 217: Thiên Đế Đăng Cơ, Bắt Đầu Phân Ngày Đêm (Thượng)

Có tiếng bi thương cùng với tiếng kêu rên, cũng có âm thanh hưng phấn, bọn họ đều kích động tới cực điểm, bọn họ đã chứng kiến sự ra đời của một thời đại mới. Đây là một thời khắc có tính lịch sử.

Đạo Trường Sinh lại rất bình tĩnh.

Hắn giống như là một thư đồng đang dạo chơi bên ngoài thành lữ, phấn điêu ngọc trác, cõng theo một cái giỏ sách nhỏ màu xám, chậm rãi đi theo con đường trên thân cây trở lại Nam Thiên Thành.

Địa Mẫu Thanh Đằng nói: "Ngươi xem bọn họ chiến đấu xong có cảm tưởng gì không?"

Đạo Trường Sinh nghĩ một lát rồi thành thật trả lời: "Bọn họ thực thô ráp, không hiểu phương pháp thuật toán, chỉ hiểu được cảm ứng thiên địa một cách đơn giản, vận chuyển đạo pháp, mỗi một cảnh giới cũng không vững, cũng không hoàn thiện. Tất cả đều là khẽ hở, ở trong thuật toán của con thì sai lầm lại càng chồng chất, cùng cảnh giới thì một mình con có thể đánh với bốn người bọn họ!"

"Tốt, kích lưu dũng tiến! Mười ba tuổi đã có loại khí phách này, ngươi đã hiểu rõ đạo tâm mà ta nói rồi đó, động lực của ngươi là gì."

"Trường Sinh ta có tư chất làm Đại Đế."

Mặt trời chiều ngả về tây, đứa trẻ ở trên thân cây xanh biếc dần đi về phía xa, hình thành nên một bức họa duy mĩ cuộn tròn, bên cạnh truyền đến giọng nói bình tĩnh, “Nếu ngươi đã đắc ý như vậy, ta muốn ngươi 50 năm sau sẽ lên trời phạt đế!”

???

Mặt Đạo Trường Sinh nháy mắt liền đen lại.

Đạo Trường Sinh tuy rằng tuổi còn trẻ nhưng cũng đã hiểu được rất nhiều tri thức.

Một đường tu luyện thiên địa bên trong, vô cùng chú ý tâm tính, muốn đột phá cảnh giới Động Hư Đại Đế. Hắn một đường khiêu chiến các cường giả đứng đầu thiên hạ, đạt tới khí thế vô địch, đạo tâm không vướng bận một cái gì cả.

Cho nên, trên cơ bản thì cần tại thời điểm thiên hạ không có đế thì mới có kỳ ngộ xưng đế.

Khi một thế hệ đế giả ngã xuống cũng là lúc mà người trẻ tuổi của các thánh địa đương thời bắt đầu đi lên con đường của Đại Đế, tranh ngôi vị Thiên Đế đời sau.

Mà thời đại Thiên Đế, muốn là vô địch trong đương thời thì.... gần như là không có khả năng.

Bất luận kẻ nào tới sau, dù thế hệ tuổi trẻ thì đều sẽ bởi vì hình bóng của Thiên Đế đương thời mà lưu lại tâm chướng, hình thành một đạo tâm ma. Nếu không thể chiến thắng tâm ma thì khó có thể đột phá cảnh giới Động Hư Đại Đế.

Nhưng ngươi không thể dưới tình huống đột phá mà lấy cảnh giới thứ sáu Động Thiên, đánh lên Thiên Đình, khiêu chiến một Động Hư Thiên Đế khủng bố được....

“Lão sư, người đang nói đùa sao?” Đạo Trường Sinh cười

gượng một tiếng, “Một vị Thiên Đế mới trấn áp đương thời, sao con có thể lên trời phạt đế được? Hơn nữa lại không phải là Thiên Đế già yếu, người ta vừa mới đi lên đỉnh cao....”

“Yên tâm, chúng ta đã vì ngươi lập nên một con đường độc đáo để thành đế rồi.” Thanh Đằng Địa Mẫu lắc đầu, “Ngươi chỉ cần nghiêm túc đọc sách là được, học giỏi toán lý hóa, đánh khắp thiên hạ cũng không sợ.”

Đạo Trường Sinh:!!!

Hắn cõng giỏ sách màu xám, bước đi trên thân cây xanh biếc, thân thể còn nhỏ chỉ cảm thấy nặng trĩu, gánh nặng trên người vô cùng trầm trọng.

Bên trong giỏ sách là bí tịch tu luyện mà vài vị lão sư cung cấp cho hắn, tên của bí tịch tuyệt thế cũng vô cùng độc đáo, 《 Không gian hình học giải tích, từ nhập môn đến từ bỏ 》《 Vi phân và tích phân, từ đầy đủ cho đến hói đầu 》. Hắn chỉ cảm thấy con đường tương lai là một mảnh âm u.

.....

Mấy ngày sau, tân Thiên Đế đăng cơ trên Thiên Đình.

Vào “Đại La Thiên” để yết kiến chư vị Thiên Đế thượng cổ rồi sau đó đăng cơ lập triều.

Hắn tiếp chưởng nguyên thần Thái Dương, là Thiên Đế thứ hai của Thiên Đình Khai Nguyên, tôn hào là: “Thái Sơ Hỗn Nguyên Minh Thánh Sơn Ý Đại Đế”, tôn xưng: Đoạn Thiên Đế.

Trên đế tọa, vị tồn tại cái thế vô địch này đang thượng triều.

“Tồn tại cổ xưa đều đã đi vào Đại La Thiên, từ nay về sau trong thiên địa không thể có chín ngày, không thể luôn luôn tuần hoàn theo chín ngày như trước được, bầu trời cũng không sáng

mãi được.... Cho nên, thiên địa này sẽ phân thành ngày và đêm. Ban ngày trẫm tuần tra thiên hạ, vào đêm thì ngôi sao trên bầu trời sẽ phát tán ánh sáng nhạt, chiếu rọi thiên địa!"

"Vu Tộc Trương Vô Vi."

"Có thần!"

"Trẫm lệnh ngươi làm Tinh Thần Chi Thần, chưởng tứ tượng, quản 28 tinh tú trên không trung: giếng, quỷ, liễu, tinh, trương...."

Mảnh thiên địa này, vốn dĩ là do Đạo Quân khai thiên lập địa nên, đến thời đại Cổ Thần, hiện tại là thời đại của Thiên Đình Khai Nguyên, tất cả đều luôn là chín ngày, không có bóng tối. Thế giới vẫn luôn được bao phủ bởi một mảnh quang mang màu vàng tươi đẹp, vạn vật vui sướng sinh sôi.

Nhưng mà thời đại bây giờ chỉ còn lại một ngày!

Một vị Thiên Đế đương nhiên sẽ không có khả năng mỗi giờ mỗi phút đều tuần tra thiên hạ, chỉ có thể để sao trời thay thế một nửa chức trách.

Vì thế, mảnh thiên địa này liền có đêm.

Trên đế tọa, Đoạn Thiên Đế lại hơi trầm ngâm.

Đã có ban đêm, sao đầy trời, thì không thể không có trăng.

Nhưng Nguyệt Thần là Đế Hậu, cũng đã tiến vào trong Đại La Thiên, kéo dài tính mạng rồi...

Trên đế tọa, Đoạn Thiên Đế lại nói:

"Yêu tộc Phần Đằng, ngươi có thiên phú dị bẩm. Khi mười hai Tiên Thiên Cổ Thần ngã xuống, máu của Thái Dương tưới xuống một đóa thần hoa liệt diễm hóa hình, sáng rực rỡ, thậm chí là hơn cả Cổ Tộc. Ngươi sẽ là mặt trăng của Thiên Đình!"

Cả người Phần Đẳng run lên, lại vội vàng tiến lên, đôi tay làm ra thế bái, “Bẩm Thiên Đế, tuy rằng nguyên thần của thần là một thần hoa liệt diễm, nhưng khó có thể luôn phát ra hào quang được, khi kiệt lực thì sẽ cực kỳ ảm đạm.”

Đoạn Thiên Đế hơi nhắm mắt.

Hắn lại trầm ngâm, tiếng ầm vang uy nghiêm vang vọng cả Thiên Giới:

“Phần Đẳng, vẫn có thể tiếp chưởng chức vị Nguyệt Thần! Nguyệt Thần là trăng tròn, chiếu rọi không trung vĩnh hằng, còn ngươi là trăng non, có thể tùy theo mây trời mà tròn khuyết! Không cần lúc nào cũng phải rõ, có mây có nắng, có đủ có thiếu!”

“Thiên Đế thánh minh.”

Trong đại điện Thiên Đình, Phần Đẳng cả kinh, không khỏi than một tiếng. Không hổ là Thiên Đế, đánh bại được mình, tài tình nhạy bén, lập tức tâm phục khẩu phục, vội vàng xưng phải.

Đoạn Thiên Đế trầm ngâm, lại nói:

“Đã phân ngày đêm, có 28 tinh tú, trăng theo mây trời mà tròn khuyết, một năm cũng nên có có bốn mùa!”

“Nhân tộc Hư Vi.”

“Có thần.”

“Ta lệnh ngươi là nữ thần bốn mùa, phân chia điểm mưa, dựa theo chu kỳ của mặt trời, vì sao, và tròn khuyết của mặt trăng để chưởng quản mùa, phân làm 24 tiết: Lập Xuân, Kinh Trập, Mang Chủng, Hạ Chí, Tiểu Thử.... Dựa theo tiết mà bài bố mùa mưa trong thiên địa, tăng thêm sắc thái đa dạng cho thiên địa.”

Hư Vi xưng vâng.

Lần thượng triều này, vì thiên địa lập lại cương thống, trùng kiến trật tự.

Đoạn Thiên Đế kinh tài tuyệt diễm, đăng cơ liền lấy thủ đoạn kinh người khuất phục rất nhiều thanh âm bất hòa trong thiên địa. Đám thánh địa cổ xưa lánh đời cũng bắt đầu dâng lên lễ vật chúc mừng.

《 Tây Kỷ Nguyên 》 ghi lại:

【Thiên Đình Khai Nguyên năm 287, Đoạn Thiên Đế đăng cơ, hùng tài vĩ lược, đại trị thiên hạ, định ra 28 tinh tú, phân 24 tiết. Từ đây về sau, thiên địa từ hỗn độn sơ khai đã phân rõ ngày đêm, mặt trăng theo mây trời mà tròn khuyết 】

.....

Chương 218: Thiên Đế Đăng Cơ, Bắt Đầu Phân Ngày Đêm (Trung)

Thời điểm nghe được tin tức này, Đạo Trường Sinh đang đọc sách ở thư phòng.

Kệ sách tràn đầy sách, hắn đang tính toán, không có dụng cụ tính toán khiến đầu hắn có chút nhức mỏi.

Hắn bỗng nhiên kinh ngạc cảm thán: "Quá hùng tài vĩ lược.... Đây là một kỳ tài mấy trăm năm rồi chưa xuất hiện! Thế nhưng vì cương thống thiên hạ phân chia ra mặt trời, mặt trăng, vì sao, 28 tinh tú, 24 tiết..."

Hắn tán thưởng, phảng phất như chứng kiến một thời đại Thiên Đế thần thoại ra đời.

Trong hư không truyền đến giọng nói. "Là rất chăm chỉ, hùng tài vĩ lược, không còn tuần hoàn theo chín ngày là do chỉ còn lại một Thái Dương. 8 giờ sáng đến 6 giờ tối, hắn muốn mỗi ngày chỉ làm việc mười giờ.... Nhưng chính là bởi vì Thiên Đế cường thế chăm chỉ như vậy, không phải là hôn quân cho nên ngươi muốn đại náo Thiên Đình thì vẫn còn có một chút khó khăn."

Mặt Đạo Trường Sinh lại đen lại.

Lại một năm nữa, Đạo Trường Sinh mười bốn tuổi.

Lúc này hắn đã đột phá cảnh giới thứ tư Tử Phủ, đến cảnh giới thứ năm Đạo Cung.

Mười bốn tuổi cảnh giới Đạo Cung, trước nay chưa từng có!

Đây là đệ tử do năm vị tồn tại cổ xưa của thời đại cũ liên thủ, vất vả đào tạo ra.

Trong không khí, cuối cùng cũng truyền đến giọng nói của Thanh Đằng Địa Mẫu, "Không cần đọc sách nữa, ngươi đã mười bốn tuổi, nên bước lên con đường Đại Đế, một đường khiêu chiến cường giả, không có cường giả nào chỉ đọc một mình sách cả.

Thiên Đế là một con đường tràn đầy máu tươi. Ngươi hiện tại nên bắt đầu náo từ trong thành của Kiến Mộc, một đường đại náo ra ngoài, đại náo toàn bộ thế gian, sau đó nên tạo dựng một lá cờ đầu, chiếm núi làm vua rồi chiêu binh mãi mã, phản lại Thiên Đình Khai Nguyên."

Những tiếng ầm ầm vang lên trong đầu Đạo Trường Sinh.

Ta mới mười bốn tuổi thôi!

Ta còn là một đứa trẻ, sẽ bị đánh chết đó!

.....

Trên Kiến Mộc có sáu thành trì, lần lượt do các đại chủng tộc và tông phái nắm giữ.

Kiến Mộc Khai Thiên Thành là một chi nhánh của tông phái Nhân Tổ cổ xưa. Khai Thiên Kiến Mộc Tông thành lập, lúc này cửa thành đang rộn ràng nhốn nháo, đột nhiên xuất hiện một tiểu hài tử đáng yêu, phấn điêu ngọc trác, có lẽ do là hàng năm đọc sách không tiếp xúc với Thái Dương cho nên làn da trắng nõn.

Hơn nữa, điều kỳ quái hơn chính là trên làn da trắng như trong suốt của hắn vậy mà lại không có một chút lông tóc nào cả, giống như lông tóc đều không thể xuyên qua làn da cứng cỏi của hắn vậy.

Hắn không có lông mi, không có lông mày, cùng với một cái đầu trọc bóng loáng, trên đó có mang một cái mũ da thú màu xám.

Hắn đi tới cửa của Khai Thiên Kiến Mộc Tông, bởi vì đã nhiều năm không giao tiếp với người khác cho nên có chút ngượng ngùng, ngây thơ chất phác, "Các vị tỷ tỷ, ta muốn tìm một người đàn ông tên là Mộc Nguyện Thành, nói là hài tử mà Thanh Y Nhiên sinh ra đến đây tìm hắn."

"Tiểu hài tử từ đâu ra vậy, đáng yêu quá!"

"Khuôn mặt nhỏ hồng phấn, khiến người ta muốn nắn một chút, hắn còn thẹn thùng..."

Một số nữ tu sĩ xung quanh lập tức trở nên kích động.

Qua một lát sau, Đạo Trường Sinh được đưa tới một nơi rộng lớn tới cực điểm bên trong Khai Khiên Kiến Mộc Tông.

Trong dây leo vặn vẹo xanh biếc và cành khô là một tiên cung cao chót vót, phảng phất như tiên cảnh nhân gian.

Trên đạo tràng, một người nam nhân chậm rãi xoay người, mặt đầy áy náy, nhìn hài tử non nớt này, vạn phần chua xót, "Ta xin lỗi mẫu thân Y Nhiên của con, nhưng mà lúc ấy ta không thể rời đi theo nàng được. Bởi vì thời đại kia, các đại thiên kiêu đều tranh đế, ta là thiên tài của tông môn, phụ thân ta không cho phép, tông môn không cho phép, nếu như ta rời đi, tất sẽ bị đuổi giết.... Mà hiện tại, ta chính là Tông chủ của Khai Thiên Kiến Mộc Tông."

"Không có việc gì, phụ thân, con không trách người, chỉ là tới xem người thôi."

Đạo Trường Sinh lộ ra tươi cười ngây ngô, trúc trắc mà khẩn trương, muốn lôi kéo bàn tay to của phụ thân, hồn nhiên thiện lương, "Con chỉ là nghĩ đến để xem mấy năm nay người sống thế nào, con nghe nói người lại vì con cưới thêm mấy mẹ kế."

Mộc Nguyện Thành nhìn hài tử ngây ngô, nội tâm vô cùng đau xót. Hắn cảm thấy nội tâm lạnh băng do mình tự phong bế nhiều năm mơ hồ bị vỡ nát.

Hắn nhịn không được nói: "Ta mấy năm nay, thật sự đã bị phụ thân cưỡng bức cưới mười ba thê tử, về sau các nàng đều là mẫu thân của con. Ta sẽ lần lượt giới thiệu cho con..."

Oanh!!

Mộc Nguyện Thành bị một cái tát hung hăng chụp bay, hung hăng đâm sụp một tường thành, răng rơi đầy đất.

"Hừ hừ, rốt cuộc cũng chịu nhận! Ngươi là tra nam đáng hận!" Giọng nói đứa trẻ non nớt ngây ngô, một cỗ năng lượng hơi thở khủng bố từ đan điền lan tràn ra toàn thân, bành trướng từng tấc một!

Một thước,

Hai thước,

Ba thước,

Cánh tay phấn điêu ngọc trác của hắn đột nhiên nổi lên từng mảnh gân xanh, cơ bắp màu đồng cổ giống như rễ cây cổ thụ vặn vẹo thành từng nút màu đen, từng mạch máu dày đặc như hắc xà chậm rãi chuyển động trên da.

Hô hô hô hô!

Phía sau hắn mơ hồ có một hư ảnh hắc long xoay quanh, giống như Hỗn Thiên Lăng quấn quanh vậy.

Một người khổng lồ đầu trọc khủng bố cao hơn mười mét, đội trời đạp đất, tiếng thở ồm ồm phảng phất như trong hô hấp còn mang theo sấm sét, gây ra một luồng gió lớn. Con rồng cuốn quanh

phía sau, từ xương sườn bỗng nhiên có cánh tay vươn ra, giống như một Vu Tổ đã từng tranh thần với đế trong truyền thuyết vậy.

“Ta muốn đánh ngươi! Xả giận cho mẫu thân!”

Hắn còn trẻ, mới mười bốn tuổi, giọng nói còn sặc mùi hơi sữa, không khỏi khiến người ta cảm thấy có chút non nớt.

Tranh!

Trong nháy mắt, khí thế tận trời.

Kinh động đến cả lão quái vật cảnh giới thứ sáu Động Thiên lánh đời của Khai Thiên Kiến Mộc Tông.

“Yêu ma gì đây?”

“Quái vật! Thế nhưng vặn vẹo như thế, dám giương oai ở tông môn ta!”

“Chỉ mới đến cảnh giới thứ năm...”

Ba cường giả với hơi thở mạnh mẽ đi ra, bọn họ đều sáng lập tông môn, là những tồn tại cực kỳ cổ xưa.

“Mau buông tông chủ chúng ta ra, ta sẽ tha cho ngươi không chết!” Bọn họ hét lớn, hơi thở khủng bố bùng nổ, bay lên trời.

Phanh!

Mấy đạo pháp khủng bố đánh úp lại.

Thân hình khổng lồ khủng bố này, đỉnh thiên lập địa. Trên bàn tay hắn xuất hiện Đạo Văn với hoa văn kinh người, nắm tay giống như đã hóa thành một đạo ấn kỳ diệu. Hắn chỉ hung hăng đánh một cái, đạo pháp của bọn họ nháy mắt đã bị tan rã, vỡ vụn hóa thành pha lê.

Chính Đạo Trường Sinh cũng sợ ngây người, bản thân mình thật sự có thể vượt cấp mà chiến?

Có thể dựa vào thuật toán, tìm được điểm sơ hở của đạo pháp mà bọn họ xây dựng rồi hóa giải đạo pháp?

Ánh mắt hắn sáng lên, khí phách lập tức trở nên hăng hái, nhớ tới một câu kia của lão sư: "Học giỏi toán lý hóa, đi khắp thiên hạ cũng không sợ."

Hả…

Thì ra ta đã mạnh như vậy?

"Đây là quái vật gì vậy? Vạn pháp không thể xâm phạm!?"

"Không, hắn nhìn thấu được đạo pháp của chúng ta, đánh vào chỗ yếu nhất!"

Những tồn tại cổ xưa cảnh giới Động Thiên đều lộ ra một tia không thể tưởng tượng được.

Quái vật này mới tới cảnh giới Đạo Cung, thế nhưng lại có thể cách một cảnh giới, giao thủ cùng với mấy lão quái vật cảnh giới Động Thiên bọn họ.

Chương 219: Thiên Đế Đăng Cơ, Bắt Đầu Phân Ngày Đêm (Hạ)

“Hỗn đản! Mấy lão nhân các ngươi cũng muốn cản ta sao!” Đạo Trường Sinh hét to, ngữ khí của hắn non nớt ngây ngô đáng yêu, sặc mùi hơi sữa nhưng lại rất tức giận, “Lão sư của ta đã nói với ta, loại tra nam này phải đánh cho thật mạnh rồi bắt đến trước mặt mẫu thân ta, dập đầu tạ tội.”

Con của ngươi?

Thì ra là cháu trai của nhà chúng ta, chắt trai?

Lão quái vật lánh đời xung quanh run lên, ngây ngẩn cả người, nhìn về phía Mộc Nguyện Thành bị cuồng phong đánh bay kia, mặt đầy chất vấn.

Vẻ mặt Mộc Nguyện Thành bi phẫn, lớn tiếng kêu thảm thiết, hộc máu từng ngụm “Không được tin tưởng, đây là hàng giả, con lấy đâu ra một đứa con lớn như vậy!! Tính tính tuổi tác theo năm đó thì con trai con mới mười bốn tuổi thôi... Người nhìn kẻ đầu trọc này mà xem! Cơ bắp cường tráng đến khủng bố! Cánh tay hắn đã bằng thắt lưng con rồi...”

Phốc!

Một chân hung hăng dẫm xuống.

Oa a a a!

Mộc Nguyện Thành kêu thảm hại hơn, rõ ràng có đạo pháp hộ

thể nhưng lại cảm thấy eo như bị dẫm đứt đoạn, phun ra từng ngụm máu tươi, "Thể trọng này, chỉ sợ là đã hơn 3000 cân, các người đã gặp qua đứa trẻ nào 3000 chưa!?"

Phanh!

Lập tức lại bay ra.

"Đúng vậy! Ta mới mười bốn tuổi, ta vẫn còn là một đứa trẻ!!" Giọng nói Đạo Trường Sinh non nớt, dáng vẻ rất tức giận, "Ô ô ô, ta tuổi còn nhỏ, đã mất đi tình thương của cha mẹ. Ta mười mấy năm ta qua vẫn luôn đọc sách, làm một người đọc sách đầy bụng kinh luân, loại cảm giác này, đại nhân như các ngươi làm sao có thể cảm nhận được?!"

Phanh!

Cơ bắp màu đồng cổ siết chặt cánh tay thô như cổ thụ che trời, hung hăng vung lên hai chân phụ thân, điên cuồng ném xuống.

"Ta không giống với đồng bạn cùng lứa tuổi, từ nhỏ được cha mẹ quan tâm mà lớn lên, hiện tại thậm chí còn được học tư thục, ăn kẹo hồ lô, phe phẩy trống bỏi. Mà ta từ nhỏ đã không có cha mẹ quan tâm, vẫn luôn đọc sách, vẫn luôn đọc sách...."

Hắn nói xong, chính mình cũng cảm thấy uất ức nghẹn ngào lên, "Cho dù ta chỉ là một người đọc sách nho nhã trung thực, chưa từng đánh nhau, cũng nhịn không được muốn đánh loại phụ thân tồi như ngươi!"

Ngươi mười bốn tuổi?

Mười bốn tuổi có thể trưởng thành như vậy?!

Ngươi vẫn luôn đọc sách, là thư sinh văn nhược chưa từng rèn luyện qua?

Mí mắt của các vị trưởng lão lánh đời điên cuồng run rẩy, đều sợ ngây người! Nhìn người khổng lồ cơ bắp cường tráng cao hơn mười thước với cái đầu trọc bóng loáng, trên đỉnh đầu còn có từng đợt gân xanh che kín.

“Tra nam, ta muốn bắt ngươi đi tới tông môn của nương ta để tạ tội!” Giọng nói non nớt của hắn hét lớn một tiếng, sải bước đến, dẫm đạp vô số cung điện, một cái tát chụp bay công kích của các đại trưởng lão phía sau, nghênh ngang mà đi.

“Đó là cái gì?”

“Người khổng lồ này thật là khủng khiếp.”

Toàn bộ thành trì trên Kiến Mộc xuất hiện náo động rất lớn.

“Nhưng mà thân thể có thể cường hãn như vậy sao, vạn pháp không thể xâm phạm?”

“Ta không có nhìn lầm đi, trên tay hắn đang cầm Tông chủ của Khai Thiên Kiến Mộc Tông?”

Mà quái vật này quay đầu liền rời Khai Thiên Kiến Mộc Tông đi đến một thành trì khác của Yêu tộc: Thái Xà Bắc Thành.

Hắn đi vào tông môn của Yêu Tông Thái Xà, một đường giết vào, tìm được mẫu thân bởi vì phạm phải sai lầm lớn mà bị tông môn giam cầm mười bốn năm. Nàng đã trở thành phàm nhân, tóc trắng xoá, gần như đã sắp chết.

“Tra nam ngươi mau dập đầu tạ tội!”

Hắn đè đầu Mộc Nguyện Thành xuống, khiến hắn điên cuồng dập đầu.

Sau khi hắn dập đầu đến hôn mê, Đạo Trường Sinh nhìn mẫu thân già nua run rẩy liền giữ nàng lại, đánh bay đám tu sĩ của Yêu

Tông Thái Xà, nhanh chóng rời đi, “Mẫu thân, hôm nay, con sẽ mang người giết ra ngoài Kiến Mộc, đi xuống thế gian, tìm một chỗ chiếm núi xưng vương, sống một cuộc sống vui vẻ.”

Tranh!

“Người cản ta, chết!!”

Hắn một đường giết ra ngoài.

Tắm gội máu tươi, trải qua một trận chiến cực kỳ thảm thiết, ước chừng đánh từ hừng đông cho tới trời tối.

Hắn một đường theo Kiến Mộc đi xuống phía dưới, đi ngang qua từng tòa thành trì, đều bị truy nã. Từng đám tồn tại cảnh giới Động Thiên cổ xưa đều sôi nổi đi ra ngăn cản, khiến cho hai tộc vu, yêu toàn lực ra tay, không cho phép người năm đó sỉ nhục hai tộc rời đi.

Qua hơn mười ngày sau, hắn mới giết ra được khỏi mảnh đất kia.

Đầu tóc mẫu thân hắn đã bạc hết, già nua dị thường, run rẩy nhìn người khổng lồ với cơ bắp này: “Ngươi thật là con trai ta, hắn mới mười bốn tuổi thôi...”

“Học tập khiến con trở nên cường tráng, khiến con trở thành vĩ nhân.”

Sắc mặt Đạo Trường Sinh bình tĩnh, năng lượng cả người nhanh chóng quay về trong đan điền.

Trong nháy mắt, thân thể hắn giống như là quả bóng bị xì hơi, cấp tốc thu nhỏ lại, lại biến thành một tiểu hài tử phấn điêu ngọc trác đáng yêu, tinh xảo như là búp bê, “Vừa mới đây là hình thái chiến đấu của con, phương pháp hỗ tương thiên địa của Vu Tộc!”

“Phương pháp hỗ tương thiên địa của Vu Tộc? Sao ta lại không biết?” Mẫu thân nhịn không được hỏi.

“Bởi vì hiện tại Vu Tộc đang tu luyện theo một con đường sai lầm.”

Cánh tay nho nhỏ của Đạo Trường Sinh lôi kéo bàn tay già nua của mẫu thân, bàn tay to lôi kéo tay nhỏ, chậm rãi đi về phía núi sông xanh biếc đằng trước, non nớt nói: “Nương.... Mấy năm nay người chịu khổ rồi, tu vi nguyên thần của người bị phế bỏ cũng không sao cả, con có thể đưa người đi tu luyện lực lượng thân thể.... Học tập khiến chúng ta cường tráng!!”

Ào!

Một mảnh gió nhẹ thổi qua mặt cỏ.

Tắm gội dưới ánh mặt trời là một mảnh yên tĩnh.

Trong rừng cây yên lặng, một đôi mẫu tử trải qua mười bốn năm cuối cùng cũng đứng cùng một chỗ một lần nữa. Đạo Trường Sinh lẳng lặng kéo bàn tay mẫu thân, như trẻ con mới sinh, mang theo nhàn nhạt sự quyến luyến và hạnh phúc tươi cười.

Hắn nhớ mang máng năm đó.

Thời điểm mình mới được mẫu thân sinh ra, đã nghe được một giọng nói khàn khàn tràn đầy bi phẫn tuyệt vọng, một câu vứt bỏ hài tử chính mình kia đã trở thành một vách ngăn đạo tâm khiến mười bốn năm qua hắn khó có thể quên được:

“Cả đời này ta thiên tư thông minh, thế nhưng lại bị vây trong hồng trần, rời bỏ Đạo mà nói cũng chính là vứt bỏ trường sinh.... Nên gọi nó là Đạo Trường Sinh đi, giống như là ta đã rời bỏ nó vậy.”

Nỗ lực nhiều năm như vậy, chung quy lại vẫn có hồi báo.

Đạo Trường Sinh bỗng nhiên cười rộ lên, nội tâm có một chút phức tạp.

Hắn nhịn không được càng kéo chặt cánh tay mẫu thân hơn, cười đến xán lạn, “Nương, Đạo của người, Trường Sinh của người, giống như là Đạo Trường Sinh con của người vậy, một lần nữa đã trở lại, lại lần nữa bắt đầu một kiếp sống mới...”

“Đạo của ta, Trường Sinh của ta...”

Mẫu thân trầm mặc cúi đầu, nhìn hài tử mới mười bốn tuổi, trong lòng đột nhiên đau xót. Trên đôi vai non nớt của nó mang quá nhiều gánh nặng. Có lẽ, ngay từ đầu không nên đặt tên cho nó là Đạo Trường Sinh.

Tuy rằng chính mình không biết mấy năm nay nó đã trải qua kỳ ngộ gì mới có thể đi tới cường đại như ngày hôm nay.

“Nương, đây là bí tịch tuyệt thế để tu luyện, người có thể xem trước.”

Đạo Trường Sinh bỗng nhiên ngượng ngùng.

Hắn giống như là một đứa trẻ đem trân bảo nhiều năm qua của mình ra khoe với mẫu thân. Hắn lấy ra một giỏ sách, đem ra một quyển sách cũ nát từ trong không gian khiếu huyệt, trên đó tràn đầy những ghi chép nguệch ngoạc. 《 Đại số tuyến tính, từ nhập môn đến xuống mồ 》, đưa cho mẫu thân tùy tiện lật xem.

Chương 220: Lên Trời Phạt Đế (Thượng)

“Đây là bí tịch của con?” Mẫu thân Thanh Y Nhiên ngây ra một lúc, giống như là đang xem thiên thư vậy, hoàn toàn không hiểu.

“Không có việc gì, nương, con dạy cho người.”

Thiên Đình Khai Nguyên, năm 287.

Đoạn Thiên Đế đăng cơ, đại trị thiên hạ.

Năm tiếp theo, trên Kiến Mộc thông thiên có dị biến, xuất hiện một người khổng lồ khủng bố đáng sợ, vạn pháp không thể xâm phạm. Hắn sát nhập hai đại tông phái lánh đời bên trong Kiến Mộc lại, cứu mẫu thân ra rồi mang theo mẫu thân đi vào trong thế gian.

Kiến Mộc là cầu nối giữa trời và đất, không chỉ có các đại tu sĩ mà còn có vô số thương nhân người phàm lui tới, là nơi trung tâm phồn hoa nhất trong thiên địa cho nên tin tức truyền đi cực nhanh.

Truyền thuyết về việc Trường Sinh cứu mẹ đã dần truyền khắp thế gian, trở thành câu chuyện dân gian rất được ưa chuộng, thậm chí đã bắt đầu xuất hiện các loại cải biên.

Danh tiếng của Đạo Trường Sinh cũng dần được lưu truyền ở trong giới tu hành.

Mà Đạo Trường Sinh cũng vâng theo ý chỉ của lão sư, chu du khắp thế gian, đi qua hết các quốc gia của phàm nhân.

Hắn dạy mẫu thân tu luyện lại lần nữa, chuyển thành thể tu(tu luyện thân thể). Hơn nữa sau nửa năm, hắn lại xuất hiện tại Bắc

Tuyết Thần Châu- nơi mà Yêu tộc thống trị, vượt qua lãnh địa của đám Đại vương Yêu tộc, lặng lẽ đi vào vùng lân cận núi Trường Dương.

Hắn thấy được một cái đầu, đây là lão sư tiếp theo của hắn: Vu Tổ.

Đạo Trường Sinh vốn dĩ chỉ biết sư phụ của mình là Địa Mẫu Thanh Đằng và vài vị tồn tại cổ xưa khác. Hiện tại hắn mới biết được một trong các lão sư của mình vậy mà lại là Vu Tổ trong truyền thuyết!

Vu Tổ, cổ xưa tương truyền rằng là lão sư của mười hai vị Tổ Vu.

Là hắn dạy dỗ mười hai đệ tử này lật đổ sự thống trị của Tiên Thiên Cổ Thần cổ xưa, để hai giới Thiên- Nhân tiến vào thời đại của sinh linh sau này.

Nhưng mà mười hai vị Tổ Vu cao cao tại thượng kia vẫn giam giữ vị tồn tại cổ xưa nhất ở chỗ này?

Hắn nghĩ vậy, không khỏi sởn tóc gáy, sống lưng phát lạnh!

Mà chính mình sẽ là đệ tử thứ mười ba của hắn!

Hơn nữa, sư phụ của mình không chỉ có một vị, đều là những tồn tại cổ xưa nhất từ thời khai thiên lập địa: Địa Mẫu, Vu Tổ...

Những người còn lại sẽ là ai đây?

Hắn càng nghĩ, cả người lại càng thêm phát run, gần như sắp phát ra tiếng. Hắn muốn thoát khỏi mảnh thiên địa này, thời đại nhìn như vinh quang này rốt cuộc còn ẩn giấu những chuyện ác khủng bố nào nữa đây?

Mà những tồn tại cổ xưa như bọn họ dạy dỗ mình lại là vì

nguyên nhân gì đây?

Cả người hắn đột nhiên hoảng sợ.

“Đến đây đi, học tập cho tốt! Chúng ta chỉ là dạy ngươi một cách đơn thuần thôi, đừng nghĩ nhiều, sao có thể thật sự để ngươi lên trời phạt đế được? Điều đó không có khả năng.” Vu Tổ lộ ra mỉm cười hiền lành, lại đưa ra một quyển sách.

Đạo Trường Sinh ở chỗ này ngây người 5 năm.

Hắn nhận được sự phân tích sâu sắc và kinh nghiệm về Vu tộc của Vu Tổ, thu hoạch được rất nhiều, sau đó liền rời đi.

Chờ sau khi Đạo Trường Sinh rời đi, cái đầu kia mới lẩm bẩm tự nói, “Căn cứ vào thông tin do cư dân mạng chúng ta suy đoán và tin tức mà Lôi Chuy thu thập được từ Thiên Giới thì có thể thấy năng lượng trong Đại La Thiên rất nồng đậm, vượt qua thế gian. Sinh linh sinh sống ở bên trong đều có thể kéo dài tuổi thọ, hơn nữa vì để duy trì không cho năng lượng chảy ra ngoài thì Đại La Thiên sẽ ba mươi năm mở một lần, câu thông tin tức với thế giới bên ngoài.

Các vị Tổ Vu sống trong thiên địa thu nhỏ kia, tự giao lưu, từng người tự thôi diễn ra phương pháp trường sinh cho riêng mình, tương đương với bế quan. Nếu bọn họ đi ra thế giới cắn cỗi năng lượng kém bên ngoài thì thọ mệnh sẽ nhanh chóng trôi đi...

Hiện tại vừa mới mở ra một lần, là bởi vì Đoạn Thiên Đế mới nhậm chức đến yết kiến, ba mươi năm sau mới có thể mở ra lần nữa.

Nhưng mà, những người khác có thể không nhận ra hình tượng chiến đấu của ngươi nhưng những Tổ Vu đó tất nhiên sẽ biết được ngươi là đệ tử của Vu Tổ ta. Ba mươi năm sau, ngươi sẽ bại lộ!”

Đây cũng chính là lí do, khiến cho Đạo Trường Sinh phải lập tức rèn luyện sau khi Đoạn Thiên Đế đăng cơ, bởi vì thời gian chỉ có ba mươi năm.

“Ha ha ha, ngươi cho rằng 50 năm là nói đùa sao?.... Kỳ thật chính là nói đùa, bởi vì ngươi chỉ có ba mươi năm. Chúng ta phải khiến ngươi lên trời phạt đế, đột phá cảnh giới Động Hư, lật đổ sự thống trị hiện tại của Đoạn Thiên Đế. Chỉ có như vậy, ngươi mới có thể trở thành Thiên Đế tân nhiệm, cùng một cảnh giới thì chiến lực của ngươi gần như là vô địch. Khi đó ngươi mới có vốn để đọ sức với mười một vị tồn tại cổ xưa trong Đại La Thiên.....” Đầu Vu Tổ nói nhỏ.

Nhưng mà ba mươi năm, có khả năng sao?

Hắn hiện tại mới là cảnh giới thứ năm Đạo Cung.

Lấy tốc độ tu luyện hiện tại thì trong ba mươi năm là có thể đạt đến cảnh giới thứ sáu Động Thiên.

Nhưng mà, cảnh giới thứ sáu Động Thiên đỉnh phong, làm Chuẩn Đế, muốn đột phá đạo tâm thì chỉ có thể đi khiêu chiến vị Thiên Đế trấn áp đương thời, nhưng sẽ có khả năng thắng sao?

Điên cuồng giống như Medusa năm đó vậy?

Năm đó Medusa là cảnh giới Sử Thi, Bán Thần cũng coi như là một loại Sử Thi cường đại, cho nên nàng lúc ấy đã khiêu chiến Bán Thần, cũng không đến mức bị giết trong một chiêu.

Mà hiện tại, khoảng cách năng lượng càng lớn thì càng về sau lại càng không có khả năng khiêu chiến vượt cấp. Cảnh giới thứ sáu muốn vượt qua một cảnh giới lớn, khiêu chiến cảnh giới thứ bảy sao?

Cơ bản sẽ bị giải quyết trong một chiêu, đi chịu chết mà thôi!

Bằng không cũng sẽ không có câu nói dưới Đại Đế tất cả chỉ là con kiến.

“Nhưng mà, cho rằng như vậy thì chúng ta không có biện pháp sao?” Giọng nói sâu kín của Thiên Đồ vang lên.

.....

Thiên Giới.

Trong một cung điện, một tiên quan Vu tộc có nắm giữ quyền thế đang nói nhỏ.

“Tông phái chính thống mà chúng ta lưu lại ở thế gian bị người ta tập kích.”

“Là sỉ nhục từ mười bốn năm trước của tộc ta.”

“Không thể buông tha, nếu không sẽ không còn mặt mũi.”

...

Thời điểm Chờ Đạo Trường Sinh đi ra tiếp xúc với thế giới bên ngoài thì có một vị đại năng trong Thiên Giới đã phát hiện ra tung tích của hắn. Bọn hắn liền lập tức hạ phàm, động thủ với Đạo Trường Sinh.

Hắn một đường giết ra ngoài, vừa giết vừa rèn luyện.

Mấy cường giả của Thiên Đình đều là cảnh giới thứ sáu Động Thiên, tuổi trẻ cường tráng, không phải là những lão gia hỏa kia. Hắn chỉ mới tới cảnh giới thứ năm Đạo Cung.

Trận chiến đấu này phải đánh thật sự gian khổ, hắn đã bị đánh chết mấy lần. Nhưng mà hắn phát hiện chiến đấu càng nhiều thì thân thể hắn sẽ càng trở nên cường hãn hơn.

Cửu Chuyển Huyền Công vốn dĩ chính là cửu chuyển ở trong

tử vong, rèn kim thân vô thượng!

Hắn rất nhanh đã thoát khỏi truy binh, lại đi tới một địa phương cổ xưa, là một mảnh bùn đất cằn cỗi màu vàng, không có bất cứ sinh cơ nào. Tại đây, hắn gặp được lão sư thứ ba của mình: Thanh Đế.

Thanh Đế cũng bị trấn áp, nàng nhìn tín vật mà Thanh Đằng giao cho hắn, nhận lấy đệ tử có nửa huyết mạch là yêu này.

“Ngươi thực không tồi, tuy rằng chỉ là nửa yêu.” Thanh Liên dạy dỗ hắn.

Thanh Liên rất thích yên tĩnh, thời điểm dạy dỗ Đạo Trường Sinh thường nhìn thần bốn mùa bay qua không trung rồi lại cúi đầu nhìn mảnh đất cằn cỗi mà mình đang sống.

“Lão sư, người đang nhìn gì vậy?”

“Ta đang xem mảnh đất này, suy nghĩ về tương lai của ta.”

“Nghĩ gì vậy?”

Thanh Liên chỉ vào mảnh đất cằn cỗi này, bỗng nhiên cười rộ lên, “Năm đó ta là Thanh Đế, chính là nở rộ tại nơi này!”

.....

Chương 221: Lên Trời Phạt Đế (Trung)

Lại qua mười năm, sau khi Đạo Trường Sinh tiếp thu tri thức của Yêu Tổ thì lại rời đi.

Lúc này, hắn phát hiện mình càng lúc càng được Thiên Đình coi trọng. Vốn dĩ chỉ là ân oán giữa tông môn hai tộc, kết quả lại nháo đến Thiên Đình, hiện tại sau những tháng ngày tích lũy hắn đã đắc tội không ít người của Thiên Đình.

Bọn họ mang thù, thiết hạ lệnh truy nã, điều khiển thiên binh thiên tướng tới vây giết hắn.

Mà lúc này, Địa Mẫu Thanh Đằng rốt cuộc cũng đem mình đào ra, thoát khỏi khó khăn, tới tìm hắn, "Nếu đã như thế thì ngươi cứ dựng một lá cờ lớn lên, chiêu binh mãi mã, chiếm núi xưng vua!"

Đạo Trường Sinh liền mang theo mẫu thân của mình đến trong một sơn cốc phía nam Hữu Hùng Quốc, bắt đầu dạy dỗ đệ tử.

"Nghịch tặc này cón dám mở sơn môn, công nhận đối nghịch với Thiên Đình chúng ta?"

"Cự Linh Thần trông coi Nam Thiên Môn Cự đã suất lĩnh thiên binh, xuống hạ giới tróc nã hắn!"

"Cái gì, Cự Linh Thần bị đánh cho phải trở về, cả người bị thương nặng, muốn lấy thần dược nguyệt quế để chữa thương?"

"Chư vị thiên thần chớ hoảng sợ, chiến thần Bàn Sơn đã hạ giới diệt trừ yêu nghiệt này rồi!"

“Cái gì? Chiến thần Bàn Sơn lẻn vào trong đạo tràng, vậy mà bắt đầu nghe đạo, con nghe si như say? Quả thực là sỉ nhục của thiên thần ta!”

Bọn họ càng nháo càng lớn, cuối cùng chọc đến cao tầng bên trong Thiên Đình.

Vu Tộc Trương Vô Vi biết được ngọn nguồn chuyện này thì không khỏi tức giận mắng một tiếng, “Thứ hỗn trướng này dám khinh nhờn Thiên Đình! Vì chuyện riêng của Vu Tộc mà tự ý sử dụng thiên binh, nên đưa đến Trảm Thần Đài ! Mà Đạo Trường Sinh cùng tộc kia cũng to gan lớn mật, cũng dám làm lơ uy nghiêm của Thiên Đình chúng ta.”

Sau khi hắn trừng trị những tiên quan làm trái pháp tắc xong thì vung tay lên, quyết định hạ phàm, đấu một trận với Đạo Trường Sinh kia.

Tin tức này vừa ra, thiên địa đều bị oanh động. Các đại môn phái và thánh địa lánh đời, thậm chí quán trà quán rượu của nhân gian cũng đều thảo luận về chuyện này.

Chuẩn Đế từng tranh đế năm đó tự mình hạ phàm, muốn tróc nã Đạo Trường Sinh.

Đây chính là chiến thần tiếng tăm lừng lẫy của Thiên Đình, là người đứng đầu của Vu Tộc đương thời!

Mọi người đều không khỏi sôi nổi cảm thán, Đạo Trường Sinh lúc này đây chắc chắn là thua rồi. Đây chính là thiên tài tuyệt thế kém một bước là có thể trở thành Thiên Đế, là một tồn tại gần như vô địch trong cùng cảnh giới, sẽ không có khả năng vượt qua cảnh giới mà chiến.

Trận chiến đấu này, giằng co ước chừng ba ngày ba đêm. Đạo Trường Sinh cũng phải cực kỳ vất vả, bởi vì lúc này hắn vừa mới

bước vào cảnh giới thứ sáu Động Thiên.

Hơn nữa, mấy năm nay Trương Vô Vi tuy rằng vẫn bị mắc kẹt ở cảnh giới Chuẩn Đế, thậm chí có khả năng là cả đời đều kẹt trong đó, chiến bại đã trở thành bóng ma cả đời của hắn. Nhưng mà hắn đã thôi diễn hoàn thiện công pháp cùng cảnh giới của mình, bổ toàn căn cơ, trở nên vô cùng lợi hại.

“Đồ nhi, cuối cùng cũng đụng phải mấy thiên tài năm đó, ngươi thấy hắn thế nào?” Địa Mẫu Thanh Đằng nói.

Đạo Trường Sinh rất đơn thuần, thành thật trả lời, “Thời điểm con mười ba tuổi xem bọn họ cảm thấy trong cùng cảnh giới thì một mình con có thể đánh với bốn hắn. Lấy ánh mắt hiện tại của con hồi tưởng về lúc trước thì có thể cùng cảnh giới đánh với mười bọn họ. Ai biết sau khi giao thủ, không chỉ có con tiến bộ mà bọn họ mấy năm nay cũng tiến bộ. Con hiện tại chỉ có thể trong cùng cảnh giới một mình đánh với năm hắn....”

Sau một phen khổ chiến, Trương Vô Vi bị đánh bại.

Trương Vô Vi vô cùng giận dữ, đối mặt với người cùng tộc này lại lộ ra một chút thưởng thức, “Ngươi đúng là kỳ tài ngút trời, công pháp của ngươi là gì? Thế nhân toàn tu đạo pháp, ngươi lại tu thân thể? Có muốn lên trời cao cầm quyền hay không? Đoạn Thiên Đế vừa mới đăng cơ không lâu, rất cần nhân tài và tâm phúc, nhất định sẽ rất thưởng thức ngươi.”

“Lão sư, con nên làm như thế nào? Đây là một cơ duyên lớn mà trời cho, con muốn lên trời cao làm quan.” Đạo Trường Sinh nhịn không được nói. Hắn hiểu rõ với một vị Thiên Đế đang tồn tại thì trừ phi hắn tử vong, còn không thì chính mình chắc chắn sẽ không có khả năng đột phá đạo tâm.

Hắn rất tín nhiệm với các lão sư.

Dù sao bao nhiêu năm trôi qua, tất cả thời gian của hắn đều là bế quan đọc sách, đọc sách, đọc sách. Thậm chí rất ít khi tiếp xúc với người khác, căn bản không hiểu đạo lý đối nhân xử thế, chỉ có thể thỉnh giáo ý kiến.

Địa Mẫu Thanh Đằng âm thầm nói nhỏ, "Nói như vậy, tùy tiện đầu hàng thì đối phương ngược lại sẽ không quý trọng ngươi. Ngươi trước cứ cự tuyệt vài lần, còn nhớ rõ chuyện xưa ở phàm giới mà lão sư đã giảng qua cho ngươi không? Ba lần đến mời, ngươi hiện tại hẳn là nên theo như vậy..."

Trên đám mây trong không trung, không ngừng có các thiên binh thiên tướng đều hâm mộ nhìn Đạo Trường Sinh.

Mà trong sơn cốc cũng có không ít tồn tại cường đại đi đến quan sát trận chiến, ai cũng lộ ra vẻ mặt hâm mộ, đây là một bước lên trời đó.

Gió trong, mây lặng.

Lúc này, Đạo Trường Sinh nhắm mắt trầm ngâm một lát, nói với Trương Vô Vi: "Ngươi hỏi ta vì sao có thể đánh bại ngươi? Bởi vì ngươi đi theo con đường lệch lạc, ngay từ đầu đã sai rồi! Cho nên chiến lực của ngươi quá thấp, chỉ là đồ bỏ đi!"

"Ngươi! Có lòng tốt giúp ngươi, ngươi lại....." Sắc mặt Trương Vô Vi nháy mắt đỏ bừng.

Thiên hạ ồ lên một mảnh, người này quá cuồng vọng.

Chỉ thấy ánh mắt Đạo Trường Sinh xoay chuyển về bốn phía, bình tĩnh nói: "Ta nhằm vào, không phải là Trương Vô Vi, thứ ta chỉ ở đây chính là Vu Tộc các vị, đều là rác rưởi!"

Đạo Trường Sinh bỗng nhiên lớn tiếng nói: "Ta sinh ra trên thế giới này là vì Vu Tộc mà sáng lập nên một pháp môn tu hành, vu giả, thân thể bất tử! Nó có thể rút núi sông, chỉ tu thân thể, không

luyện nguyên thần. Vu Tộc hiện tại đều tu luyện nguyên thần, đó không phải chính pháp!"

Oanh!

Thiên địa chấn động.

Vô số tồn tại cổ xưa phóng thần thức ra, sôi nổi đến thăm dò.

Lời nói này thật sự khiến người ta quá giật mình, Vu Tộc hiện tại đều đang tu luyện theo con đường sai lầm?

Chỉ có hắn mới là chính thống?

Đây cũng quá cuồng vọng rồi.

Bọn họ không muốn tin tưởng, nhưng mà thân thể khủng bố của Đạo Trường Sinh đã đem đặc tính bất tử của Vu Tộc phát huy vô cùng nhuần nhuyễn. Trong đầu bọn họ không khỏi thâm nhập vào một tia nghi hoặc....

"Hừ." Trương Vô Vi giận dữ, bị nhục nhã một phen, trở lại Thiên Giới.

Trong Đạo Trường Sinh có chút khúc mắc, nói thầm, "Lão sư, làm như vậy thật sự tốt sao?"

"Không có việc gì, sẽ lại đến, có ba lần đến mời mà." Manh Muội bình tĩnh cười lên.

Trong Thiên Giới, sắc mặt Trương Vô V đỏ bừng, bẩm báo với Thiên Đế: Đạo Trường Sinh không biết tốt xấu, sẽ là tai họa đảo loạn thiên địa, ngay cả Thiên Đế mời cũng dám cự tuyệt!

Mi mắt Thiên Đế rũ xuống, cũng không tin lời của người trong nhà, hắn luôn mong muốn cầu người tài, huống chi lại là người có khả năng nắm giữ một hệ thống lực lượng mới, cho nên lại sai người hạ phàm.

Vào một ngày, Nhân tộc Hư Vi lại đến.

Hư Vi thấy Đạo Trường Sinh ngày thường tuấn tú, khiến người vừa gặp đã thương, lại giao thủ với hắn một hồi, rồi bị đánh bại.

Hư Vi càng vui mừng, trực tiếp cho thấy tâm ý, muốn gả cho hắn, hơn nữa còn mời lên trời nhậm chức.

Xung quanh lại càng thêm hâm mộ.

Chương 222: Lên Trời Phạt Đế (Hạ)

“Lão bà, tuy rằng ngươi lớn lên xinh đẹp mỹ mạo, thật ra lại lớn tuổi hơn so với mẹ ta.” Đạo Trường Sinh bình tĩnh trả lời.

Hư Vi giận dữ, trở về bẩm báo Thiên Đế, không biết tốt xấu.

Thiên Đế chung quy lại là một người hùng tài đại lược, cho rằng thiên kiêu luôn có ngạo khí nên lại phái người hạ phàm.

Kết quả Yêu tộc Phần Đằng vừa mới hạ phàm đã bị Đạo Trường Sinh hung hăng đánh cho nằm trên mặt đất, đánh điên cuồng cho đến hộc máu, “Rác rưởi! Ba Chuẩn Đế các ngươi cùng lên thì cũng không phải là đối thủ của ta.”

Phần Đằng giận dữ, trở về Thiên Đình.

Mà lúc này, Đạo Trường Sinh bắt đầu có chút bất an, “Lão sư, thật sự muốn như vậy sao? Ba lần đến mời này thật sự hữu dụng sao?”

“Hữu dụng.” Vẻ mặt Manh Muội nghiêm túc, “ Sau khi ba lần cho người đến mời thì phỏng chừng chính là Thiên Đế tự mình hạ phàm mời ngươi lên trời.”

“Thật sự?” Đạo Trường Sinh nói.

“Ngươi xem, đã tới.” Nàng chỉ vào không trung.

Ầm ầm ầm!

Một vị tồn tại cường đại khủng bố đương thời đã chậm rãi đến

trên không trung, che trời, mới chỉ có hơi thở đáng sợ kia thôi mà đã ép Đạo Trường Sinh tới không thở nổi.

“Đây là uy thế của một vị Đại Đế....” Đạo Trường Sinh nhịn không được kinh hãi.

Chỉ thấy phía trên không trung, truyền đến giọng nói cực kỳ uy nghiêm, “Đạo Trường Sinh, coi thường thiên uy! Là bệnh dịch của thiên địa, có ý đối nghịch Thiên Đế, nghi ngờ muốn mưu phản, đem trảm!”

Đạo Trường Sinh: “.....”

Sao không như kết quả mà hắn mong đợi vậy?

Hắn đổ đầy mồ hôi lạnh.

“Tốt, ngươi có thể đi đánh một trận với Thiên Đế, lên trời phạt đế.” Địa Mẫu Thanh Đằng bên cạnh bình tĩnh chỉ vào không trung, “Đi thôi.”

??

Mặt Đạo Trường Sinh nháy mắt liền đen lại.

Cùng cảnh giới thì ta có thể đánh một đám, nhưng mà kém một cảnh giới lớn thì...

Nhưng chuyện tới nước này, đã không phải do hắn muốn là được nữa. Đạo Trường Sinh chỉ có thể nổi giận gầm lên một tiếng, bày ra kim thân khủng bố với tám cánh tay đáng sợ, thẳng tắp giết lên bầu trời, ứng chiến với cỗ hơi thở hỗn độn tràn ngập thiên địa của vị chí tôn cường đại kia.

“Thiên Đế! Hôm nay ta muốn phạt đế!”

Phanh!

Một cái tát chậm rãi bao trùm xuống dưới.

Đạo Trường Sinh nhanh chóng bị đánh thành mảnh nhỏ, đầu nháy mắt bị ngắt xuống dưới.

Thiên Đế chậm rãi xoay người rời đi, "Đạo Trường Sinh muốn tranh thần với đế, bị đế chém đầu..... Hạng người kiệt ngạo khó thuần như vậy, dám đại náo Thiên Đình, tranh đoạt vị trí Thiên Đế, phải giết! Lệnh cho Lôi Công Điện Mẫu cho sấm đánh xuống mảnh thiên địa này, đánh nát nguyên thần của hắn! Rồi sau đó đưa lên Trảm Thần Đài, phá vỡ thân thể này!"

Sau khi chặt đầu, Thiên Đế liền rời đi.

Ca!

Trong nháy mắt, mấy thiên binh tiến lên, cầm lấy binh khí, chế trụ thi thể không đầu này.

Tranh!

"Ta không phục!"

"Ta chỉ là một người đọc sách trung thực."

Đạo Trường Sinh rõ ràng bị thương nặng, thân thể không có đầu vẫn đứng thẳng tắp, vung tay lung tung.

Hắn bộc phát ra ý chí chiến đấu sinh tồn cực kỳ khủng bố, tắm gội máu tươi từ trong bao vây, muốn một đường giết ra ngoài.

"Ngươi cho rằng Thiên Đình chúng ta sẽ tin tưởng lời nói bậy bạ của ngươi sao?" Vô số thiên binh thiên tướng vọt tới.

Xung quanh có một vị tồn tại cổ xưa trong thiên địa đang thì thầm ở nơi tối tăm. Hắn nhìn một màn này, thân thể không đầu vậy mà có thể chém giết với thiên binh thiên tướng một lần nữa, không khỏi lộ ra ánh mắt khó có thể tin được.

“Không đầu vẫn có thể sống?”

“Ý chí của hắn quá kinh người, tuy đã chết nhưng thân hình lại bất khuất không ngã!”

“Ham muốn sống đến khó tin, cho dù như vậy, hắn vẫn muốn giết ra ngoài!?”

Trong mảnh thiên địa này, mọi người đều tự tu luyện đạo pháp, tu luyện thiên địa bên trong. Thân thể của người tu đạo cực kỳ yếu ớt, chưa từng có người có thể có sinh mệnh lực khủng bố ngoan cường như vậy, bị chém đầu, mất đi đầu, còn có thể ngoan cố chống lại.

Thiên địa dần nhuộm đầy máu tươi, mặt trăng đã lên cao.

Trận chém giết này đã giằng co rất lâu.

Sinh mệnh lực của hắn quá mức khủng bố, khiến người kinh sợ, đã đạt tới đỉnh điểm về nhận thức của bọn họ, thậm chí đã đạt tới trình độ khó có thể tin được. Sau khi chém giết một hồi đã có không ít người đều bắt đầu nảy sinh ý nghĩ rút lui, cảm thấy quá mức kinh người.

“Làm Cự Linh Thần trên trời, các ngươi lại dám đào binh?”

“Chỉ là một thân hình không đầu, có gì phải sợ?”

Ba vị Chuẩn Đế giận dữ, lại tự mình ra tay lần nữa, không ngừng khiến hắn bị thương nặng. Đạo Trường Sinh gào rống lên, lại không ngừng tái sinh, cuối cùng cũng bị bắt lại.

Không ít người thấy một màn như vậy, sắc mặt đều phức tạp, cuối cùng rời đi.

Bọn họ thở dài, một màn này ở trong lòng bọn họ dường như đã in dấu thành vĩnh hằng.

Thân ảnh kia nhằm về phía không trung, dáng người bất khuất có gan vung quyền với Thiên Đế.... Dù cho năm tháng sau này có vô tận cũng rất khó có thể quên.

Trận chiến trong ngày này, cũng lại lần nữa bị thiên hạ biết được. Trong quán rượu quán trà của vô số đất nước người phàm đều đàm luận chuyện này, thậm chí dần hóa thành truyền thuyết thần thoại trong dân gian.

Trường Sinh cứu mẹ.

Trường Sinh tranh thần với đế.

"Đạo Trường Sinh, hắn cầu đạo cầu trường sinh.... Theo đuổi cực hạn, rõ ràng biết là không thể nhưng vẫn muốn khiêu chiến Thiên Đế.... Sáng nghe đạo, chiều chết cũng không hối tiếc, là một vị Chuẩn Đế đáng để kính trọng."

"Sinh không gặp thời... Nếu không phải đã có một Đoạn Thiên Đế, hắn mà sinh ở thời đại của chúng ta thì hắn đã đi ngang thiên hạ rồi, Đoạn Thiên Đế lại như thế nào? Tất sẽ bại thôi, hắn sẽ là một Thiên Đế trước nay chưa từng có!"

"Hư! Ăn nói cho cẩn thận!"

.....

Đại địa đều đang bàn luận sôi nổi, ít ngày nữa Thiên Đình sẽ xử tội Đạo Trường Sinh, lấy lại uy nghi cho Thiên Đế.

Ngay cả ba vị Chuẩn Đế từng là đối thủ của hắn, cũng cực kỳ kính nể hắn, bị cảm phục bởi ý chí bất khuất của hắn, cùng với sinh mệnh lực cường đại.

Không biết đã qua bao lâu.

Đạo Trường Sinh thức tỉnh lại lần nữa, năng lượng cuối cùng

trong đan điền dài ra một cái đầu. Hắn phát hiện mình bị giam cầm trong thiên lao, bị trấn áp lại, cả người bị khóa bằng khóa phong thần, tu vi của hắn đã bị phong ấn, chờ đợi hắn chính là cực hình của thiên địa.

Đầu óc Đạo Trường Sinh trống rỗng, nhìn chính mình bị trói ở trên giá sắt chữ thập, "Không phải ý chí của ta quá mức kinh người, mà là tam đại hình phạt này thật sự quá dọa người, không thể chạy trốn được?"

Hắn lúc ấy còn muốn cầu cứu lão sư, ai biết được lão sư chạy trốn còn nhanh hơn hắn, sớm đã không thấy bóng người!

Hắn chỉ nghe thấy lão sư của mình, vừa chạy như điên vừa mơ hồ thấp giọng nói một câu: "Ở nơi đó, ngươi sẽ gặp được lão sư tiếp theo của ngươi..."

Hắn hoàn toàn không thể hiểu được.

Hắn không phải không biết, cực hình của thiên địa so với tử vong thì thảm thiết thống khổ hơn rất nhiều, sống không bằng chết.

Mà một trong những hình phạt tàn khốc nhất thiên địa đó là Thiên Lôi, Lôi Chuy đánh vào thân thể!

Tiếng gầm khủng bố kia, từng tấc đều có thể chấn vỡ mỗi một tấc nội tạng, xương cốt, phải nhận lấy sự đau đớn vô cùng mà chết.

Mà Điện Mẫu Đả Thần Tiên là hình phạt đau đớn nhất cho những thiên thần mạo phạm giới luật của trời. Một điện đi xuống, rít gào tê tâm liệt phế, mặc kệ là ai cũng đều phải trở nên thành thật.

Nhưng đáng sợ nhất, vẫn là Trảm Thần Đài.

Từ thời đại thượng cổ đến Thiên Đình Khai Nguyên bây giờ, số đại năng trong thiên địa bị chém đầu nhiều đếm không xuể!

Ba cái cực hình trên, chỉ cần chịu một cái thôi thì hắn sẽ phải chết không thể nghi ngờ, huống chi là hắn đã bị nhốt vào thiên lao, nhận lấy cả ba hình phạt trên?

“Ta hẳn là sẽ phải chết không thể nghi ngờ.”

Thiên Đế là thực sự rất giận, hắn xem như là người khơi dòng hình phạt của Thiên Đình.

.....

Chương 223: Đưa Hắn Lên Trời

Trên diễn đàn《 Bào Tử Tiến Hóa 》.

Mới chỉ có một ngày kể từ lúc thôi diễn ra Cửu Chuyển Huyền Công, không khí trên diễn đàn vẫn náo nhiệt như cũ.

Vậy mà lại có thể dùng lý luận toán học không gian để suy luận ra Cửu Chuyển Huyền Công. Hơn nữa cũng đã áp dụng vào thực tiễn và bồi dưỡng ra một thiên tài rồi một đường đánh lên, thậm chí có thể vượt cấp khiêu chiến, quả thực như mộng ảo vậy, đến nay vẫn cảm thấy có chút khó có thể tin được.

Mọi người hô to sảng khoái.

Không hổ là trò chơi nhiệt tình yêu thương học tập.

Mà đêm nay đã định là một đêm không ngủ, vô số người đều chờ ở trước máy tính, ăn hạt dưa, uống Coca Sprite, nhìn Manh Muội chụp lại màn hình, chờ phát sóng trực tiếp.

Tên bài đăng: 《 Đạo Trường Sinh, phát sóng trực tiếp nghịch thiên phạt đế, trực tiếp bị chém! 》

“Còn chưa có kết quả sao?”

“Ta rất mong chờ!”

Vô số người nhìn bài đăng mà nín thở...

Bang.

Giây tiếp theo, trong bầu không khí đang khẩn trương tĩnh mịch, thì một tấm ảnh chụp màn hình được Manh Muội phát lên.

“Di? Ra rồi!”

“Cuối cùng cũng ra, đã bị chém sao?”

Trong hình ảnh là một tồn tại chí cường trên bầu trời đang phát ra từng đợt tử khí.

Mà trên mặt đất, thân thể không đầu của Đạo Trường Sinh bắt đầu chiến đấu hăng hái trong máu tươi, chống lại thiên binh thiên tướng, mà trên chỗ đầu đứt vậy mà lại có những khối vuông màu đỏ tươi.

“Ngọa tào! Hắn rốt cuộc đã bị chém!”

Oanh!

Mọi người lập tức sôi trào lên.

“Chúng ta đợi lâu như vậy, cuối cùng cũng chờ được (vui vẻ)”

“Ha ha! Hắn quả nhiên không chết, chặt đứt đầu! Như là một người ngoan cường bị chặt đầu, không chỉ có tức giận mà còn có sức lực giãy giụa. Chúng ta thành công rồi!! (hoan hô)”

Giờ phút này, vô số người vì quá vui mừng mà khóc, giống như đang thức để xem World Cup vậy, ai nấy cũng đều hoan hô nhảy nhót.

Hầu hết cao thủ toán học đều mỉm cười khi nhìn bài đăng này.

Rất nhiều người lúc này đều chân chính kích phát ra sự điên cuồng và kích động từ trong xương cốt, bọn họ nghiên cứu cái gì? Cửu Chuyển Huyền Công bất tử bất diệt, cảm thấy giống như mình đã tự tay sáng lập nên một thế giới thần thoại vậy.

Bọn họ nhìn ảnh chụp màn hình, thân hình chiến thần không đầu kia chém giết với xung quanh, khiến họ như nhớ trong thần

thoại Sơn Hải Kinh cổ xưa có ghi: 【 Hình Thiên tranh thần với đế, bị đế chặt đầu, lấy vú làm mắt, lấy rốn làm miệng, điều khiển cả thân hình】

Học Y Cứu Vớt Thế Giới Khác: "Thí nghiệm thành công, bị chém đầu vẫn có thể chiến đấu!"

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi: "Quả nhiên, đầu không chứa thức hải thì sẽ không còn là điểm yếu."

Haruko Yêu Học Tập: "Khoa học đúng là tuyệt vời! Toán học lại càng kỳ diệu! (thổi bạo)"

Tốc Độ Xe Akina: "Ha ha ha, ta tới tổng kết lại về thí nghiệm lúc này đây: Hiện tại muốn giết chết Đạo Trường Sinh thì dù cho là Thiên Đế cũng phải tốn không ít sức lực. Muốn đánh nát linh hồn ẩn trong hư không khiếu huyệt là điều rất khó, không tính toán ra vị trí của hư không khiếu huyệt thì sẽ không giết được hắn! Phương pháp giết hắn đơn giản nhất chính là không ngừng phá hủy thân thể hắn ta, thẳng đến khi đan điền của hắn không có năng lượng để khôi phục thân thể...."

"Các cư dân mạng đúng là trâu bò! Khoa học kỹ thuật của chúng ta có thể tạo ra Thần! Một bước nhỏ của nhân loại, Hồng Hoang đã đi một bước lớn!"

Giờ phút này, hot search chính là: Cửu Chuyển Huyền Công-nhiệt tình yêu thương học tập. Ngươi có thể tu luyện đến mấy vòng?

Hiện tại, độ nóng của nó càng ngày càng tăng.

Bọn họ canh giữ ở trước màn hình máy tính, chờ thời khắc Đạo Trường Sinh "Bị chém", thật sự lâu lắm...

Mà bên ngoài, những người điên cuồng đam mê trò chơi tuy rằng không tham dự, không hiểu toán học, nhưng khi thấy nhóm

đại lão từng bước suy đoán và biên soạn ra bộ sách học tập rồi đem nó dạy dỗ Đạo Trường Sinh bên trong, ai cũng có cảm giác sảng khoái.

Ký túc xá Cao Trung, phòng 403.

Một đám người đang nhìn bài đăng phát sóng trực tiếp trên di động, nhịn không được bế lão Trương lên, hoan hô, "Oa! Lão Trương, ngươi thật là lợi hại muốn chết! Cửu Chuyển Huyền Công quá lợi hại rồi!"

Lão Trương ngượng ngùng gãi gãi đầu, buông bút, "Ta chỉ là hỗ trợ suy đoán, thảo luận Chuyển Huyền Công thứ hai mà thôi, lượng tri thức của ta quá thấp cho nên không thể tham dự vào phía sau."

"Ha ha ha, ngươi quá khiêm tốn!" Xung quanh nhịn không được khích lệ nói: "Ngươi đều tự học đến nội dung của đại học rồi, quyển 《 vi phân và tích phân, từ đầy đủ cho đến hói đầu 》 kia, ngươi cũng có tham dự biên soạn."

Phòng học truyền thông của một trường Đại học.

"Mọi người xem, đây là sức mạnh của toán học."

Một giáo viên nữ xinh đẹp của một trường cao đẳng bật màn hình truyền thông với vẻ mặt nghiêm túc, chỉ vào hình ảnh Đạo Trường Sinh bị chặt đầu.

Phía dưới là các học sinh đang nghiêm túc nghe giảng, không có một ai bởi vì toán học nhạt nhẽo mà chơi di động, ngủ hay là nói chuyện phiếm cả. Ai nấy cũng đều chăm chú ghi chép, ngẩng đầu nghiêm túc nghe giảng.

Lúc này, giáo viên xinh đẹp kia chống tay lên bục giảng, nhìn các học sinh phía dưới.

“Đây là uy lực của Cửu Chuyển Huyền Công, các em đã học được chưa?”

Phía dưới là một mảnh trầm mặc.

Giáo sư lại mở ra trang sau của màn hình, trên đó là các công thức, phép tính, đề cập đến hình học không gian, vi phân và tích phân, hàm số tuyến tính.... Như là một đề toán học tổng hợp vậy.

Sau khi nói hơn hai mươi phút, giáo viên cười lên, “Như vậy, cô sẽ đưa ra một đề tài.”

Rầm!

Màn hình chớp động, là một bản vẽ kinh mạch của thân thể.

“Mọi người lấy di động ra để chụp lại bài tập nhé, tự mình luyện tập cho tốt, cô sẽ phát đáp án ở trong diễn đàn.”

Giáo viên lại nói: “Nhưng mà! Nếu các em không muốn trượt môn thì tốt nhất coi trọng một chút! Bài kiểm tra cũng sẽ là một bản vẽ về kinh mạch con người, tính ra tọa độ không gian của Chuyển thứ nhất 10 điểm, tính ra Chuyển thứ hai 20 điểm, tính ra Chuyển thứ ba 30 điểm. Nếu như các em muốn đạt tiêu chuẩn, không muốn trượt thì phải nỗ lực lên...”

Cô vừa dứt lời liền thu hồi giáo án, trực tiếp rời đi.

Để lại một đống học sinh đang dại ra:???

Trò chơi nhiệt tình yêu thương học tập này trong lúc bùng nổ đã vô thanh vô tức đã thâm nhập vào cuộc sống của rất nhiều người.

Đương nhiên thực nghiệm được phát sóng trực tiếp trên internet: Cửu Chuyển Huyền Công này khiến cho rất nhiều người đều chú ý, nhưng cũng có một số người cảm thấy Đạo Trường

Sinh rất đáng thương.

“Quá thảm! Người ta tuổi còn trẻ, đã bị các ngươi lăn lộn đến như vậy....”

“Các ngươi đúng là quá gia trưởng, rõ ràng là một đệ tử nghiêm túc học tập lại còn bị các ngươi đánh.... (lôi đình Pháp Vương cảnh cáo.jpg)”

....

Giờ phút này, Manh Muội nhìn theo Đạo Trường Sinh bị bắt đi, sau khi chụp hình thì trực tiếp đi ra, thấy bình luận bên ngoài thì không khỏi cả kinh.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: “Khụ khụ khụ, lúc này, người đã không còn ở trên tay ta, đã chuyển giao vị tiếp theo. Trong khoảng thời gian ngắn ta sẽ có thời gian đi ra ngoài, liền giải thích cho các người một chút.

Chúng ta cũng không phải là không yêu thương đồ đệ. Sở dĩ chúng ta làm như vậy là bởi vì đây là con đường duy nhất thành Đại Đế, phải chịu đựng đau khổ thì mới đứng trên người khác được, không có vị Đại Đế nào mà không phải giết ra từ trong máu tươi cả.

Thời gian của hắn quá ngắn, chúng ta chỉ có thể mài giũa nhanh một chút!

Chúng ta làm như vậy là vì muốn đưa hắn lên trời, đi gặp mặt khác ba lão sư khác.”

Thì ra các ngươi chỉ là vì muốn đưa hắn... lên trời sao?

Mọi người sửng sốt, nhìn hình ảnh cực kỳ thê thảm kia, bừng tỉnh đại ngộ. Mặc kệ cái ý nghĩa trên đó là gì thì chung quy lại vẫn là ý này.

Chương 224: Vu Sư Cấp Năm

Trong vườn trái cây, ánh nắng rực rỡ.

Lúc này đây Hứa Chỉ cũng không quá để ý đến những chuyện xảy ra trên mạng. Hắn mặc một áo sơ mi, đi dép tông, mang theo vài vị khách nhân hiếm thấy đi tham quan quanh vườn trái cây.

“Đây là vườn vải mà tôi trồng, rất đẹp đúng không?”

Hứa Chỉ chỉ vào hồ nước có người cuộn tròn rồi chìm xuống đáy cách đó không xa, mơ hồ nhìn thấy thân hình của một cô gái- là Medusa.

“Vải này thực không tệ.” Bọn họ nhìn trong hồ nước loại nhỏ như ánh lên hình ảnh nữ yêu xà, liên tục gật đầu.

Tiếp theo, mấy người cũng không tiến vào vườn trái cây trăm mẫu này, giống như đã ám chỉ với nhau trước, chỉ ở bên ngoài tùy tiện nhìn một lần, không khỏi gật đầu, “Tôi hiểu được, cậu muốn tiếp tục nhận thầu mảnh đất này? Gia hạn hợp đồng đất đúng không?”

Hứa Chỉ gật đầu, “Đúng vậy.”

Vài vị khách nhân cũng không quá để ý, thảo luận với nhau một chút theo lệ thường rồi rời đi.

Bọn họ bảo Hứa Chỉ qua một thời gian thì đi gặp bọn họ bên kia một chuyến, làm một số thủ tục tiếp tục nhận thầu, ký hợp đồng đất đai, giao tiền và các trình tự linh tinh vụn vặt khác.

Cũng không có nhiều ý kiến.

Thậm chí họ còn ước gì Hứa Chỉ sẽ nhận thầu một lượng lớn đất, dù sao đất không nhận thầu thì để không cũng lãng phí.

Đặc biệt Hứa Chỉ hiện tại trên cơ bản là đang sinh hoạt trong thôn, còn người trẻ tuổi bây giờ thì đều ra ngoài làm công, đọc sách. Rất nhiều đất đai bắt đầu trở nên hoang phế, thậm chí cho rất nhiều trợ cấp, cũng không có người trẻ tuổi nào muốn trở về làm công việc nhà nông vất vả cả.

Sau khi bọn họ bàn bạc thì đi ra cửa sân rồi ngồi trên xe hơi màu đen và rời đi.

Hứa Chỉ nhìn bọn họ rời đi, yên lặng trở lại trong phòng.

Hắn hiện tại là một Vu sư cấp bốn, muốn làm việc này thì cực kỳ đơn giản. Hắn muốn nhận thầu vườn trái cây một lần nữa, nhưng mà bên trong làm cái gì thì lại không thể để cho người ngoài biết được.

“Như vậy, chuyện tiếp tục nhận thầu đất đai coi như đã hoàn toàn giải quyết.” Tảng đá lớn trong lòng Hứa Chỉ xem như đã được buông xuống. Hắn thở dài nhẹ nhõm một hơi, cũng không thể khiến cho một thế giới không có nhà để về đi?

Hắn cảm thấy việc này rất đáng để chúc mừng.

Sau đó hắn lại ngồi lên xe điện, đi đến siêu thị trên huyện, mua một ít rau dưa và trái cây, loạng choạng mới quay trở lại vườn trái cây.

Hắn mở mạng lên, nhìn hình ảnh Đạo Trường Sinh bị chém đầu, một đám người như là đang ăn mừng World Cup. Bọn họ cảm thấy Cửu Chuyển Huyền Công đã cực kỳ thành công, khiến hắn không khỏi đau đầu.

Nhưng mà, một công pháp nghịch thiên muốn hình thành thì rất cần sự kết tinh trí tuệ của vô số người.

“Tùy bọn họ đi.” Hứa Chỉ tắt điện thoại, hít sâu một hơi, bộ mặt hơi ngưng trọng, “Lúc này, hiệu ứng ngược của sinh vật đại diệt tuyệt sắp tới rồi.”

Mấy hôm trước, Phượng Hoàng thành đạo là do mười ba Tiên Thiên Cổ Thần và mười hai Tổ Vu chém giết tạo thành tử vong khủng bố, không thua gì lần thành thần kia của Elmin.

Sau đó, đã chết một vị Tổ Vu cảnh giới Động Hư.

Hôm nay dù sao cũng đã tích lũy tới cực hạn, năng lượng khủng bố đã đánh úp lại lần nữa.

Hứa Chỉ hiện tại đã chuẩn bị tốt, ngồi ở trên giường yên lặng cảm thụ nguồn năng lượng khổng lồ giống như bão táp đang nhanh chóng tập kích đánh sâu vào thân thể.

“Lần Elmin thành Thần trước đó đã trực tiếp khiến trình độ của ta tăng tới Vu sư cấp bốn, sau khi hấp thu hoàn toàn đã củng cố cảnh giới Vu sư cấp bốn, tiếp cận với cấp bốn đỉnh phong....”

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, “Lúc này, Phượng Hoàng thành thần, sau khi hấp thu đột phá đến Vu sư cấp năm là chuyện đương nhiên, thậm chí có khả năng đến Vu sư cấp sáu Truyền Thuyết...”

Cấp sáu, ở thế giới Vu sư chính là Vu sư Truyền Thuyết, ở thế giới Hoang Cổ chính là cảnh giới Động Thiên.

Người có thực lực này đã là những cường giả tồn tại cực kỳ hiếm thấy, xem như là người mạnh nhất dưới Đại Đế, có thể thống trị một quốc gia, trấn áp một phương.

Đổi lại, ở trong hiện thực tuy rằng không được chiến đấu, nhưng để phòng thủ thì phỏng chừng cũng là sẽ một Gatling siêu cấp, tương đương với một siêu nhân nhỏ rồi, sở hữu lực sát thương cực kỳ đáng sợ.

Vu sư cấp sáu bùng nổ toàn lực thì có thể dễ dàng tàn sát mấy vạn người!

Mà phải biết rằng, sự biến chất giữa cấp năm và cấp sáu là cực kỳ lớn. Cấp năm chỉ có thể hoạt động trên mặt đất còn cấp sáu thì có thể bắt đầu bay lên không trung.

Mà cấp sáu đỉnh phong, chính là Chuẩn Đế.

Cũng chính là cùng cảnh giới với đám người Đạo Trường Sinh, Hư Vi bên trong đó.

"Phía trên là cảnh giới Đại Đế..... cực kỳ hiếm thấy. Ngay cả nhóm người Elmin, Medusa kia, mỗi người đều là vai chính của thời đại, cùng với Đoạn Thiên Đế hiện tại...." Hứa Chỉ vừa cân nhắc vừa cảm nhận năng lượng thật lớn đang mạnh mẽ tràn vào thân thể.

Xương cốt cả người đều hơi chấn động, cảm giác cảnh giới của mình đang nhanh chóng được nâng lên.

Rắc!

Một tiếng giòn vang.

Hứa Chỉ mở hai mắt, cảnh giới Vu sư cấp năm.

Đây mới chỉ là dùng một phần tư năng lượng, phần lớn năng lượng còn lại đang tuôn ra một cách điên cuồng, không ngừng nâng cao cảnh giới của hắn.

Lại qua một giờ, Hứa Chỉ chậm rãi thở ra một hơi, "Đem năng lượng hấp thu toàn bộ mới miễn cưỡng có thể đạt đến Vu sư cấp năm đỉnh phong, so với dự đoán thì còn thiếu một mảng lớn. Ta vốn tưởng rằng có thể đột phá đến cấp sáu.... Quả nhiên, càng về sau thì yêu cầu năng lượng càng đáng sợ."

Phải biết rằng, Phượng Hoàng hấp thu "ba phần" năng lượng diệt tuyệt đã đột phá cấp tám Thần Thoại, còn hắn hấp thu bảy phần thì từ Vu sư cấp bốn đỉnh phong chỉ có thể đột phá lên cấp năm đỉnh phong.

Chung quy lại là vấn đề về hình thể.

So với một sinh mệnh lớn bằng ngón tay cái, thì năng lượng mà hắn yêu cầu quá mức khủng bố.

"Nhưng mà, nếu lắng đọng thêm một chút thì có lẽ có thể đột phá Vu sư cấp sáu." Hứa Chỉ đứng lên, đi vào nhà vệ sinh tắm rửa một cái, trong lòng tràn đầy chờ mong, đến cấp sáu là có thể bay...

Dù sao thì bay lượn trên không trung là mộng tưởng của rất nhiều người.

Phải biết rằng, năm đó khi mà Luyện Kim Đại Đế bay lên, chuyện đầu tiên mà hắn làm chính là lên trời cao tìm kiếm nơi ở của chúng thần để yết kiến chúng thần...

Còn mình thì ở trái đất, dù thế nào thì nếu đã được lên trời một lần, không nói đến việc có thể bay qua tầng khí quyển, dùng vu thuật ngăn cản áp lực chân không, mang theo ống dưỡng khí, dạo ngoài không gian một hồi, thì ít nhất cũng phải sóng vai với máy bay chứ?

Hứa Chỉ yên lặng sắp xếp lại thu hoạch sau lần đại diệt tuyệt này, cầm một quả táo đi vào cửa sân rồi ngồi xuống, cũng không vội đi xem tiến trình của thế giới dưới lòng đất. Hắn tùy tiện liếc mắt nhìn thế giới trên mặt đất một cái.

Thời đại Ma dược, 《 Lịch Tân Thần 》 đã qua đi vài trăm năm.

Hiện tại đã hoàn toàn đi về hướng phồn thịnh, phát triển hoà bình. Vậy mà lại ra đời đến mười mấy người cảnh giới Sử Thi, so

với thế giới Hoang Cổ mới hiểu được thế nào là liều mạng.

Bán Thú Nhân Blohm năm đó, Shirley, Albert đã trở thành Đại Đế, thậm chí đã có người bắt đầu trở thành Bán Thần, tiến vào trong Minh Giới, mở rộng mảnh đất và phụng dưỡng Đại Đế Minh Thổ.

Minh Giới đã trở thành bộ phận tạo thành quan trọng nhất của thế giới Vu sư. Nó đang không ngừng được mở rộng, hiện tại đã có mười mấy mẫu đất, khắp nơi đều là hoa Tường Vi, rất nhiều du hồn đang sinh sống ở trong đó.

Chương 225: Đi Ngang Một Thời Đại (Thượng)

“Mười mấy mẫu?”

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, có chút giật mình. Đây có thể xem như đã tự thành một mảnh thiên địa cho quỷ hồn rồi, một Minh Giới chân chính.

“Cũng giống như thần vậy, hai bên phát triển ra hai hệ thống về Thần khác nhau. Elmin dẫn dắt tín đồ, phát triển thiên địa bên trong, thành lập một thế giới có năng lượng cao chân chính. Còn Phượng Hoàng Đạo Quả Hỗn Nguyên thì đi theo lực lượng thân thể....”

Hắn nghĩ một lúc, cũng không quản thế giới Vu sư nữa.

Dù sao cũng đã có một vị thần là Emin chưởng quản, âm thầm ảnh hưởng đến thế giới, vẫn luôn phát triển một cách hoà bình. Thế giới trong đó đã tự thành một vòng tuần hoàn và tương đối thành thục, có thể không cần can thiệp quá mức.

Ngược lại là thế giới Hoang Cổ kia, tuy rằng phát triển cực kỳ nhanh chóng nhưng lại giống như nhà giàu mới nổi vậy, cực kỳ không ổn định. Cảnh giới ở đây quá mức thô ráp, căn cơ không vững, còn cần phải không ngừng điều chỉnh thêm.

Thế giới thời Hoang Cổ quá là quá thô ráp, Hứa Chỉ không quá đồng ý với hệ thống luân hồi của thế giới Hoang Cổ này.

Thế giới Vu sư đã có một Minh Giới.

Đây cũng có thể xem như là luân hồi. Nó thu lại linh hồn của

thế giới và linh hồn ở bên trong có thể sống thêm đời thứ hai, hơn nữa còn có thể tu luyện. Lợi dụng những linh hồn này để nuôi dưỡng Minh Thổ phát triển thành một thế giới có năng lượng cao.

Thế giới Hoang Cổ có một gốc cây Kiến Mộc.

Nhưng đó không phải là luân hồi. Năng lượng linh hồn của nó không cải tạo thế giới, mà là ngưng kết thành một quả, chỉ có thể giúp cho một người tăng lên cảnh giới.

Chúng nó vốn dĩ chính là một hệ thống "Hấp thu hơi thở của sinh linh trong thiên địa" để tu luyện. Linh hồn giống như là một nén nhang, không ngừng bốc lên hương khói.... Mà chuyện giết một nén nhang, quả thực là quá mức vớ vẩn.

"Năm đó Phượng Hoàng vì nóng lòng thành Thần nên đã dùng Kiến Mộc. Nhưng nếu xét về lâu dài thì sẽ cực kỳ bất lợi với sự phát triển..... Điều này là do Kiến Mộc hấp thu sinh linh tử vong trên khắp đại địa, năng lượng lớn kia sẽ được ủ trong quả. Từ đó liền xuất hiện rất nhiều cường giả, các thánh địa lớn, người thống trị Thiên Giới. Tất cả đều được lợi trong đó.....

Khiến cho thế giới này chỉ trong một khoảng thời gian ngắn ngủn đã vượt qua thế giới Vu sư năm đó. Kỳ thật nó lại như là một ban công trên không trung, ánh trăng trong giếng, công trình bã đậu, chỉ cần đẩy nhẹ một cái là sẽ sập."

"Kiến Mộc hẳn là nên được chặt bỏ để thành lập luân hồi, sử dụng hoàn toàn triệt để năng lượng của linh hồn, mà không phải là giết chết tất cả cùng một lúc.... Chẳng qua, muốn phát triển như thế nào thì phải xem bọn họ rồi."

Sắc mặt Hứa Chỉ bình tĩnh, và hắn vẫn không biết nên làm thế nào để dẫn đường.

Chỉ có thể cầm một quả táo lên một lần nữa, rót Phượng

Hoàng linh trà vào trong ly, đi đến trên ghế gần sa bàn. Hắn lại tiếp tục nhàn rỗi bắt đầu quan sát những nhóm bào tử đang tiến hóa ở trong sa bàn nhỏ.

.....

Thế giới Hoang Cổ, điện Thái Dương.

Đây là nơi mà Thiên Đế sẽ chấp chưởng triều chính, nơi mà các thượng tiên gặp mặt.

Từ lúc Thiên Đế đăng cơ tới nay thì vẫn luôn chấp chính công việc trong điện Thái Dương này. Thế hệ Đại Thiên Đế trước đây cũng có một chỗ ở riêng —— Nguyệt Cung. Nhưng mà Đoạn Sơn Ý đã đem Nguyệt Cung giao cho Chuẩn Đế Phần Đằng, nhưng lại không có đón dâu. Điện Thái Dương chính là chỗ ở của hắn, là nơi thượng triều cũng như là nơi chợp mắt nghỉ ngơi lúc bình thường của hắn.

Làm Thiên Đế một đời thế nhưng lấy lại đế tọa làm giường, có thể thấy được sự chăm chỉ và khắc khổ của hắn.

“Đạo Trường Sinh, phải bị trừng phạt.”

Đoạn Thiên Đế hơi nhắm mắt lại, nói nhỏ ở trong điện Thái Dương không người.

Năng lượng không thể tưởng tượng được kia còn có tính bất tử, chặt đầu để chiến đấu. Cho dù là hắn, cũng cảm thấy điều đó cực kỳ khủng bố và khiến cho người ta sợ hãi.

Tự cổ chí kim, hắn chưa từng gặp qua ai có thể làm được như này.

“Sau lưng hắn, rốt cuộc là ai....” Sắc mặt Đoạn Thiên Đế bình tĩnh không gợn sóng, mang theo giọng nói khàn khàn, “Ta cũng xem như là một hùng tài đại lược, cũng mới miễn cưỡng sáng lập

nên một con đường tu luyện cho Cổ Tộc ta. Mà hắn mới không đến trăm tuổi đã sáng lập nên một con đường hoàn thiện, vượt xa ta...”

Hắn tự nhận là thiên tài, là thiên kiêu có thể đi ngang một thời đại, lấy tư thế vô địch để đăng cơ Thiên Đế.

Mà hắn có thể đi đến một bước này không chỉ có một mình thiên phú, ngoài ra còn có thiên đại kỳ ngộ! Có các vị tồn tại cổ xưa trợ giúp, nếu không có kỳ ngộ, hắn rất khó có thể sáng lập nên nguyên lý cơ bản của con đường tu luyện của Cổ Tộc.

Mà Đạo Trường Sinh thì sao?

Quá mức khủng khiếp.

Cứ cho là Đạo Trường Sinh có tài năng xuất chúng hơn hắn đi chăng nữa thì nhất định hắn cũng không thể có thiên phú khủng bố như vậy được. Để đạt đến cái xưa nay chưa từng có thì phải đi trên con đường đầy mọi chông gai, không ngừng hoàn thiện trí tuệ, chứ không phải là có thể thành thục trong nháy mắt.

“Mười một Tổ Vu....”

“Đạo Trường Sinh, người này... Là người kế vị của ai trong các ngươi....”

Đoạn Thiên Đế mở mắt, lộ ra một tia kiên định, ngồi trên đế tọa nhìn về phía không trung xa xa, phảng phất như muốn nhìn thấu cảnh tượng ở trong Đại La Thiên kia. “Cho dù là như thế này, có mười một vị tồn tại cổ xưa như các người ở đó, ta cũng muốn trảm hắn! Ta muốn tiền trảm hậu tấu!”

Hắn nói năng rất có khí phách mà lạnh nhạt: “Lúc khai thiên lập địa, Đạo Quân đã từng nói: Người cầu đạo là cầu một đời tự do, cầu được tiêu sái trong thiên địa! Mà nay mười một Tổ Vu cao cao tại thượng kia không muốn chết già, lại muốn khống chế cương lĩnh của thiên địa. Bọn họ có gì khác với những Tiên Thiên

Cổ Thần hủ bại trước đó sao?”

“Thiên thần đạp đổ ác thần năm đó.... Các ngươi đã mất đi sơ tâm(tâm nguyện ban đầu). Về già lại hóa thân thành ác thần.”

Sắc mặt hắn bình tĩnh, bỗng nhiên nhớ tới thời niên thiếu.

Năm đó, lúc hắn đang còn ngao du sơn thủy, ngẫu nhiên có gặp được kỳ ngộ, gặp được một tồn tại thần bí không biết tên.

Vị tồn tại kia cũng không biết thân phận thật sự của mình, ngồi ở một chỗ dưới chân núi, uống rượu đến say rồi lẩm bẩm tự nói: “Mười hai Tổ Vu tồn tại cổ xưa có lẫn vào tồn tại hiểm ác cổ xưa trong đó. Tất nhiên hắn sẽ phá hủy tín niệm mấy năm nay mà nhóm Tổ Vu đã tích lũy, không ngừng âm thầm cảm nhiễm và đồng hóa bọn họ.”

“Ta hiện tại vẫn giữ được hùng tâm nhưng cũng khó có thể tránh cho bản thân ta không hủ bại trong tương lai. Ta già rồi, hùng tâm tráng chí không còn nữa. Ta cũng có thể sẽ sợ chết, bị bọn họ đồng hóa.... Ta thật sợ ta cũng có một ngày như vậy, cũng sẽ trở thành sự tồn tại mà ta chán ghét nhất...”

Lúc đó hắn thế nhưng lại không sợ hãi chút nào, còn cười to rồi nói với cái bóng ảnh trong bóng đêm: “Tâm già rồi, cũng đã chết! Đạo tâm đã mất thì sớm hay muộn cũng sẽ bị người lật đổ! Ta muốn lật đổ ngươi!”

Chương 226: Đi Ngang Một Thời Đại (Hạ)

Thật nực cười?

Một thiếu niên nhỏ yếu thế nhưng lại muốn lật đổ Thái Dương trên bầu trời.

Giọng nói kia cũng cười lên nhưng lại không cười hắn cuồng vọng. Trong bóng tối truyền đến một tiếng thở dài, trêu chọc nói: "Người trẻ tuổi, ngươi đi cầu đạo khắp sông núi trên mặt đất, ngươi muốn cầu đạo gì, và vì sao?"

Thiếu niên này đã đi khắp các núi sông trong đại địa, hắn chỉ vào một vòng Thái Dương, khí phách hăng hái:

"Nếu ta là Thiên Đế trong những năm đó, thì ta sẽ đi qua thế giới này, sử dụng chuyên quyền để diệt trừ hết toàn bộ các ngươi! Ta muốn chém hết những hủ bại vốn không nên tồn tại rồi mở ra một kỷ nguyên hưng thịnh mới, không có tồn tại cổ xưa, không cần bái cần quỳ! Sinh linh trong thiên hạ đương thời, chỉ tranh sớm chiều, không cầu vĩnh hằng. Nhân tài kinh thế đều có thể xưng đế, tạo nên thành tựu huy hoàng một đời."

"Nếu như khi đó ta cũng suy bại..." Giọng nói sâu kín kia truyền đến.

"Trảm! Chặt đứt không ngừng, thay ngươi kết thúc."

Đoạn Thiên Đế ngơ ngẩn, nhớ tới những lời cuồng vọng thời niên thiếu.

Đôi mắt hắn vẩn đục, bỗng nhiên nhắm lại một lúc lâu.

Hắn lại mở mắt, chua xót cười lên, “Ta năm đó nói rốt cuộc đã nói cái gì, thật là buồn cười, thế nhưng lại dựa vào cỗ tín niệm này để đi đến hôm nay... Nhân tài kinh thế có thể làm Thiên Đế, hiện tại ta đang ngồi trên đế tọa, nhưng không phải là cũng không thể ngăn trở một vị so với Thiên Đế ta càng cường đại hơn sao?”

Đạo Trường Sinh, hắn càng thích hợp ngồi ở vị trí này hơn so với mình.

Mặc kệ như thế nào, người sau lưng Đạo Trường Sinh là ai và là quân cờ của ai, hắn cũng phải ngăn trở con đường phía trước của tuyệt thế thiên tài này, làm cho nó đứt đoạn!

Chính mình có phải là cũng bắt đầu có tư tâm rồi hay không?

“Tư tâm của sinh linh là ma chướng đáng sợ nhất trên thế gian…. Lúc đó ta tuổi trẻ nông nổi, miệng hồ ngôn loạn ngữ, đừng nói là một mình ta đối mặt với mười một vị tồn tại khủng bố kia khó mà có thể thắng lợi... Cho dù là ta thắng thì như thế nào?” Hắn không khỏi cười nhẹ lên, “Nếu như ta có thể lật đổ được thống trị cổ xưa, ta sao có thể cam đoan là ta sẽ không trở thành một Tổ Vu tiếp theo?”

Bầu không khí đột nhiên yên lặng.

Tử vong là điều không thể tránh khỏi đối với mọi sinh mệnh.

Ngay cả Đại Đế cũng đều khó có thể thoát khỏi sự phai mờ của năm tháng. Là một kinh tài tuyệt diễm cũng không thoát khỏi số mệnh phải già đi.

Những tồn tại càng cổ xưa thì càng hiểu rõ sinh mệnh đáng quý như thế nào, cũng càng sợ hãi tử vong. Giữa sự sống và cái chết chính là một nỗi khủng bố. Bản thân mình tới tuổi già, liệu có thật sự cam tâm bị hủ bại?

Hắn bây giờ muốn nói: Ta tất nhiên sẽ không, sơ tâm sẽ không

thay đổi!

Nhưng mà đến thời khắc sắp chết thì sao?

Hắn bỗng nhiên do dự, nhớ tới người đàn ông say rượu dưới chân núi năm đó.

“Đây là một vòng tuần hoàn đáng sợ về cái chết.” Hắn lần thứ hai nhắm mắt lại, trên mặt hiện lên vẻ tang thương và chua xót khó có thể nói rõ được.

Trong đầu hắn hiện lên một đạo ý niệm, bỗng nhiên đứng lên.

“Không! Ta vẫn có thể cam đoan rằng ta tất nhiên sẽ không! Ta có một biện pháp có thể ngăn chặn nó dù là quá khứ hay tương lai.... Chỉ cần Đoạn Thiên Đế ta không có tuổi già!”

Hắn sải bước, đi qua đi lại trong cung điện.

“Nếu như ta thật có thể chặt đứt sự tồn tại từ quá khứ cổ xưa, đánh chết toàn bộ những thứ như hủ bại, già nua và cổ xưa thì tương lai khi về già, ta sẽ dẫn một Thiên Đế mới tới lật đổ ta trước khi ta hủ bại và sợ hãi tử vong! Giết chết ta!”

“Chuyện này phải hình thành một loại quy củ.... Không có một Thiên Đế có thể sống đến già, bọn họ đều sẽ bị tân đế giết chết ở trên đế tọa, bị lật đổ, đó là vinh quang lớn nhất của bọn họ!”

“Đây mới là Đoạn Thiên Đế chân chính.”

Ánh mắt của hắn dần trở nên rõ ràng, sáng như tuyết, đã không còn mê mang, phảng phất như đã hóa thành thiếu niên một lần nữa, ngơ ngẩn nhìn không trung, “Nhưng mà, người có thể lật đổ ta.... Cũng không phải là ngươi, Đạo Trường Sinh!”

Thiên Đình Khai Nguyên, năm 310, xuân tháng ba, kinh trập.

Xuân về trên mặt đất, thần Hư Vi tư chưởng bốn mùa điều

động Vũ Thần, các đám mây, Lôi Công Điện Mẫu, bắt đầu thay đổi mùa.

Mưa nhỏ xuống cỏ mới, một lôi kinh trập bắt đầu.

Ầm vang!

Một đạo tiếng sấm vang vọng trong không trung.

Sau đó, Thiên Lôi liền cầm Lôi Chuy, đi tới trước một sợi xích màu đen trong Thiên Đình, trói người vào khóa thần trên cột. Một thư sinh trẻ tuổi yếu ớt bị trói trên cây cột, thành thật nói: "Ta là vô tội, ta là một người đọc sách trung thực...."

"Phụng lệnh của Thiên Đế, đánh xuống mười vạn đạo sấm sét, kéo dài ba tháng!"

Ầm vang!

Lôi Chuy to lớn nện xuống, Lôi Thần chấn động tạo ra sóng âm chấn động, chấn khiến cho Đạo Trường Sinh thất khiếu chảy máu, từng tấc máu thịt và xương bắt đầu vỡ vụn.

Thiên Đình Khai Nguyên, năm 310, tháng sáu, lập hạ.

Những tiếng sấm lớn vang vọng khắp không trung trong ba tháng, theo trận mưa mà đến.

"Báo! Thiên Đế, đã đánh xong mười vạn đạo sấm sét, Đạo Trường Sinh kia vẫn còn sống!"

Trong điện Thái Dương, Thiên Đế đang thượng triều, chúng đại thần đang tư chưởng chức vị trong thiên địa.

"Cái gì? Không chết?"

"Không có khả năng, dù là một trăm Chuẩn Đế thì cũng sẽ phải chết."

Chúng thần xung quanh kinh hãi.

Thiên Đế khẽ nhíu mày, cảm thấy có chút kỳ quái.

Nội tâm mơ hồ có chút bất an, nhưng hắn lại không thể tự mình chấp hình.

Bất cứ khi nào Đạo Trường Sinh gây loạn hay là đại náo thiên cung, thì trong Thiên Đình không có ai có thể đánh bại hay hàng phục được yêu nghiệt này. Chỉ có Thiên Đế hắn tự mình ra tay trấn áp, nhưng chuyện này đã khiến cho lời đồn đãi nổi lên khắp thiên hạ.

Còn bây giờ hắn đã bị bắt, bị giam cầm và đưa đến nơi trừng phạt, mặc người xâu xé, nhưng không ai có thể giết chết được Đạo Trường Sinh. Muốn Thiên Đế ra tay một lần nữa, thế chẳng phải tương đương với Thiên Đình không có người sao?

Thiên Đình không có người thì lấy gì lập nên kỷ cương trong thiên địa?

“Nói cho rõ ràng một chút.” Thiên Đế nói.

Tiên quan kia nhịn không được nói: “Xương cốt cả người của yêu nghiệt kia đều vỡ vụn, cốt nhục chia lìa, toàn bộ thân hình đều bị nát vụn không biết bao nhiêu lần. Nhưng vẫn còn sinh mệnh lực như cũ, thậm chí không biết có phải ảo giác hay không, thân thể hắn lại càng thêm cứng cỏi....”

Xôn xao ——

“Không thể tưởng tượng được.”

Xung quanh càng thêm chấn động, nghị luận nổi lên bốn phía.

Lúc này, Điện Mẫu bên cạnh chậm rãi đi ra, “Thiên Đế bệ hạ! Thần dùng Đả Thần Tiên có thể đánh nguyên thần của vạn vật. Dù

là Động Hư Đại Đế cũng không thể chống cự. Bị Đả Thần Tiên đánh trúng một trăm lần sẽ phải hồn phi phách tán!"

"Thần thỉnh lệnh, đi diệt tên yêu nghiệt này!"

Từng đợt từng đợt mây tía nhè nhẹ tràn ngập khắp đế tọa, tiếng nói uy nghiêm của Thiên Đế truyền đến:

"Duẫn!"(Cho phép)

Chương 227: Lấy Lực Phá Đạo, Kim Thân Bất Diệt

Thiên Đình Khai Nguyên, năm 310, tháng chín, hàn lộ.

Hơi nước ngưng tụ, thời tiết trở nên se lạnh.

Lúc này, ánh sáng mặt trời của thiên địa giảm dần. Thời gian Thái Dương, Nguyệt Thần nghỉ ngơi tăng lên, thời tiết đang dần tiến vào đông. Thần bốn mùa Hư Vi lại mang các đại thiên thần đến, sửa đổi lượng mưa xuống và nhiệt độ không khí vào ban đêm.

“Báo! Thiên Đế, đã dùng mười vạn điện kích, Đạo Trường Sinh kia vẫn còn sống!”

“Cái gì?”

Toàn bộ văn võ bá quan trong đại điện Thiên Đình bắt đầu xao động lên.

Bọn họ hai mặt nhìn nhau. Dùng Đả Thần Tiên thì ngay cả Động Hư Đại Đế đều phải chết.

Đạo Trường Sinh này rốt cuộc là quái vật gì?

Cả người tiên quan kia cũng đang phát run, giống như là gặp phải thứ gì đó cực kỳ khủng bố, “Bẩm báo Thiên Đế! Đạo Trường Sinh kia, thật giống như là bất tử vậy! Cả người tản ra mùi thịt, bị đánh đến cháy đen như than, đã không còn hình người, nhưng đôi mắt vẫn sáng như cũ...”

“Vậy thì chọc mù hắn mắt đi!” Có người nhịn không được quát to.

“Đã chọc! Ai biết hắn lại mọc ra một đôi! Còn hỏi ta vì sao lại chọc mắt chó của hắn?”

Cả Thiên Đình lâm vào một mảnh trầm mặc đến nỗi có thể nghe được cả tiếng kim rơi.

Chuyện này đúng là quá mức tưởng tượng. Dù cho sinh mệnh lực có cường đại đến đâu thì đều cần đầy đủ năng lượng, vậy năng lượng của hắn là từ đâu ra?

Ai cung cấp cho hắn?

Điều này quả thực đã không thể tưởng tượng được đến một mức độ nào đó rồi.

Chẳng lẽ, Thiên Đình có nội gián?

Nhưng mà cũng không có khả năng có nội gián tiếp dẫn. Dù sao còn có tâm phúc của Thiên Đế giám sát hình phạt mọi lúc, đều không thấy bất luận người khả nghi nào tới gần.

Có đánh chết các vị thiên thần trên Thiên Đình thì bọn họ cũng không thể tưởng tượng được, trong các Đại Tiên Thiên Linh Bảo thất lạc ngày đó, có một loại gọi là“Thiên ngoại lai khách”- nó có thể dùng một phương thức cực kỳ quỷ dị để liên hệ với nhau.

Thiên Đế hạ mi mắt xuống, “Đến Trảm Thần Đài!”

Lại qua bảy ngày, trong thiên địa bỗng nhiên vang lên một đạo sấm.

Tại Trảm Thần Đài, thần chùy nhìn như kinh thiên động địa kia đang đánh trên một bảo ngọc tuyệt thế, không ngừng rèn luyện, ngàn rèn, vạn rèn.

Bang bang bang!

Một chùy lại một chùy.

Mỗi một lần thanh âm kia vang lên thì đều có một đoàn kim quang phát ra phía ngoài. Quang mang màu vàng lộng lẫy bắt mắt kia giống như đang chiếu rọi cả thiên địa, phảng phất như ẩn chứa cả thiên địa.

Trên mặt đất xôn xao một mảnh, trong Thiên Đình có người kinh thanh nói:

"Dị tượng thiên địa!?"

"Cổ xưa tương truyền rằng lúc khai thiên lập địa, khi có Linh Bảo thiên địa xuất thế, thì trước đó đều xuất hiện loại dị tượng này. Chẳng lẽ là sắp có Tiên Thiên Linh Bảo hiện thế?"

"Không có khả năng, hiện tại đã ở thời đại nào rồi."

...

Đang đang đang đang!

Tiếng làn sóng chấn động truyền đến.

Mấy trăm năm qua ở Thiên Đình, âm sát tích lũy ở trên Trảm Thần Đài ngày càng nhiều, giờ đã nhập vào thân thể. Ngay từ đầu thân thể của Đạo Trường Sinh đã bị trảm đến máu thịt đầm đìa, nhưng càng về sau lại dần trở nên mạnh mẽ.

Giờ phút này, trước khi mỗi một đao được hạ xuống, Đạo Trường Sinh đều điều chỉnh lại thân thể, mồ hôi chảy đầm đìa. Hắn đang cường hóa xương cốt, khơi thông gân mạch, ổn định đan điền, củng cố lại chín khiếu, chữa trị và tu luyện những vết thương và những chỗ bị lệch lạc trên thân thể hắn.

Thịch thịch thịch!

Thanh âm càng thêm khổng lồ, phong áp thật lớn lần thứ hai trầm xuống.

Năng lượng khủng bố giống như Động Hư Đại Đế. Vì đang tiến hành tạo áp lực, làn da cứng cỏi của Đạo Trường Sinh bắt đầu mềm mại như sóng gợn, như mặt nước bị chấn động thật mạnh vậy.

Oanh!

Đan điền của hắn hoàn toàn sôi trào lên.

Linh hồn trong chín khiếu đã được củng cố và ổn định hoàn toàn, ẩn vào trong hư không. Thân thể hắn đột nhiên không bị tan chảy nữa mà là hóa thành một kim thân vô thượng.

Ầm ầm ầm!

Trên Trảm Thần Đài lại truyền đến thanh âm, cuối cùng dường như đã đi tới điểm cực hạn nào đó. Một tiếng nổ vang phát ra, nghe giống như là tiếng của một cây búa đập vào một tấm kim loại đồng nào đó, phát ra leng keng.

Ông!!!

Lúc này thiên địa bắt đầu chấn động, một cỗ uy nghiêm kì lạ tràn ngập lên, ngay cả Đoạn Thiên Đế cũng không khỏi cảm thấy tim đập nhanh.

“Cửu Chuyển Huyền Công! Kim Thân Bất Diệt!!”

Đạo Trường Sinh chậm rãi xoay người cúi đầu: Cảm ơn ân sư đã truyền đạo.

Lúc này, làn da của Đạo Trường Sinh bắt đầu nhanh chóng lan ra một màu bạch kim nhàn nhạt, tản ra vầng sáng lưu ly năm màu, mang theo cảm giác thuần khiết và thần thánh không thể giải thích. Phảng phất như khối thân thể này không phải là sinh linh, mà là một bảo vật tuyệt thế kinh thiên động địa.

“Kim Thân Bất Diệt đại thành. Máu của ta có thể nhỏ chết một cường giả cảnh giới Tử Phủ, nước bọt có thể phun chết một cảnh giới Đạo Cung. Ngay cả lông tóc của ta cũng có thể sánh ngang với thần binh lợi khí, bắt đầu có thể đột phá làn da cứng cỏi của ta.... Tóc của ta rốt cuộc cũng mọc dài rồi.”

Đầu tóc hắn đen nhánh, hơi thở từ đan điền lan ra toàn bộ thân thể bạch kim. Thân thể chậm rãi bùng nổ, cao lên từng tấc, máu thịt cả người cũng xúc động theo. Một người khổng lồ cao mấy chục thước với tám cánh tay dần được hình thành.

Phía sau hắn là một đằng long màu đen, bên tai trái là một con rắn còn bên tai phải có đeo một cái khuyên. Cơ bắp trên thân hình hắn đang kích động, truyền đến một cỗ khí thế Hồng Hoang.

Ầm vang!!

Một đạo hơi thở khổng lồ màu bạch kim bùng nổ, phóng lên cao.

Trong toàn bộ Thiên Giới, máu thịt của các thiên thần đều đột nhiên run lên, giống như bị một thứ gì đó không thể tưởng tượng được lôi kéo.

Trong Thần Điện Thái Dương, Đoạn Thiên Đế nhìn về phương hướng Trảm Thần Đài, “Động Hư Đại Đế....”

“Lấy lực chứng đạo....” Trong nháy mắt hắn dường như hiểu rõ, lộ ra một tia thần sắc khó thể tưởng tượng được, “Thú vị!! Nếu ta đã không thể trảm chết Đạo Trường Sinh ngươi, thì làm sao ta có thể chặt đứt quá khứ, lật đổ mười một vị Tổ Vu ở Đại La Thiên được....”

Hắn đứng lên.

Cả người hắn tràn ngập khí thế của đế vương, dáng người trác tuyệt. Đạo pháp thiên thành, bộ bộ sinh liên(đạo pháp vốn có, từng

bước nở hoa). Dưới chân thế nhưng bị chấn động rồi hình thành nên từng đợt dị tượng nhiều màu. Hắc bước nhanh ra khỏi Thiên Đình.

Oanh!!!

Vô số đạo pháp tinh vi vờn quanh thân hình. Đoạn Thiên Đế hình thành nên một pháp tướng Thiên Đế thật lớn rồi nhảy vào trong không trung. Thân hình Thiên Đế cao lớn mà uy nghiêm đứng trên mặt đất, hô ứng với người khổng lồ toàn thân là máu thịt ở phía xa xa kia.

“Đây là!!”

Tam đại Chuẩn Đế đều nhanh chóng phủ phục trên mặt đất, bị hơi thở khủng bố kia làm cho kinh sợ đến không thở nổi.

Giống như Đoạn Thiên Đế đang đứng trước điện Thái Dương vậy. Đây là vị chân thần duy nhất trong mảnh trời đất này.

Thực lực của Đoạn Thiên Đế che giấu cực kỳ sâu. Đạo pháp của hắn vốn đã xuất thần nhập hóa, có thể lấy thiên địa bên trong của bản thân để can thiệp vào thiên địa rộng lớn bên ngoài kia. Một người là một mảnh thiên địa, hắn thế nhưng mơ hồ đã vượt qua phần lớn Tổ Vu. Chiến lực khủng bố này từ xưa đến nay chỉ có ở Vu Tộc Đại Đế mạnh nhất: Đế Kỳ!

Rầm.

“Đây là cảnh giới thứ bảy Động Hư.”

Sắc mặt Đạo Trường Sinh bình tĩnh. Một mình đứng bên cạnh Trảm Thần Đài, tám cánh tay bạch kim quanh quẩn quanh thân hình được bao phủ bởi sương trắng, phản chiếu cả một vùng đất thành một mảnh tuyết trắng.

Hơi thở của hắn đột nhiên bùng nổ, nhìn về phía hơi thở kia

của Thiên Đế, xa xa đối lại, “Đạo pháp thiên địa.... Không hổ là Thiên Đế mà ta bội phục nhất, hùng tài vĩ lược, có thể đem thiên địa bên trong tu luyện tới trình độ không thể tưởng tượng này...”

Bên cạnh Trảm Thần Đài đột nhiên có người hỏi: “Đồ nhi, ngươi hiện tại rốt cuộc cũng gặp lại thiên tài mà năm đó đã gặp qua ở Kiến Mộc, ngươi thấy hắn thế nào?”

Đạo Trường Sinh thành thật trả lời như cũ, “Lúc mười ba tuổi, con thấy hắn ở trên Kiến Mộc, cảm thấy nếu như trong cùng cảnh giới thì con có thể đánh với bốn hắn. Lấy ánh mắt hiện tại của con mà xem thì có thể đánh với mười hắn. Ai biết được hắn năm đó thế nhưng lại ẩn giấu đi một nửa thực lực mà vẫn có thể đánh bại các thiên kiêu tuyệt thế trong khắp thiên hạ.

Hắn quả thực quá lợi hại! Lợi hại đến mức khiến người phải tán thưởng! Tư chất của hắn cổ xưa và xuất chúng. Pháp lực của hắn không phải là mạnh nhất nhưng đạo pháp của hắn có thể nói là tinh diệu nhất trong các Thiên Đế. Tài năng và tư chất của hắn quá mức lợi hại!”

“Ngay cả con bây giờ dù ở cùng cảnh giới nhưng cũng chỉ đánh được với một hai hắn mà thôi.....”

Chương 228: Hiện Trường Bảo Vệ Quyền Lợi Quy Mô Lớn

"Đây là lấy lực chứng đạo..."

Hư Vi và Trương Vô Vi đứng chung một chỗ với đám Phần Đằng, cùng nhìn về phía người khổng lồ khủng bố đang đứng cách đó không xa.

Theo lý mà nói, tu thiên địa bên trong, tu nguyên thần phải chú trọng vào đạo tâm, có rất nhiều trường hợp vì gặp phải một vài chướng ngại mà thành tâm ma, không nghĩ thông được nên không thể tăng tiến tu vi.

Cho nên khi bị một vị Thiên Đế trấn áp thì nội tâm của các Chuẩn Đế khác đều ít nhiều bị ảnh hưởng. Trong lòng có ám ảnh đối với khí thế kinh khủng của hắn, không phá vỡ được nó, tìm được đạo tâm của chính mình thì không thể có khả năng chứng Đế được.

Nhưng lại có người đã trở thành một một vị Thiên Đế khác.

Bọn họ cực kỳ thông minh, nhanh chóng tìm được điểm mấu chốt: "Hắn không tu đạo tâm, không tu nguyên thần, vậy tất không có trở ngại về tâm ma, chỉ tu thân thể, dựa vào sức mạnh để đột phá cảnh giới."

"Man Vu Đại Đế..." Hư Vi ngẩng đầu lên nhìn về phía Kim Thân Bất Diệt màu bạch kim kia, nhìn như bị một áp lực vô hình chèn ép.

Thứ áp lực đấy vô biên vô tận như hải dương mênh mông,

khiến người ta có cảm giác đang bị một luồng ý cảnh tinh thần võ đạo đập vào mặt, phải quỳ rạp xuống bái lạy.

"Đây không phải cơ thể máu thịt của con người, toàn thân lưu ly, sáng lấp lánh long lanh, tỏa ra vầng sáng trắng tự nhiên, như là thần binh tuyệt thế! Thân thể này là cảnh giới cao nhất, quá khoa trương rồi!!"

Ba người bị đạo tâm cản trở không thể trở thành Chuẩn Đế, vì thiên hạ mở ra một cánh cửa mới, thấy được một con đường tu luyện hoàn toàn khác thì kích động muôn phần.

"Cái thứ quái vật gì thế này, giết không chết, lại trở thành Chuẩn Đế..."

Trên Thiên Đình, toàn bộ các thiên thần, tiên quan đều chấn động nhìn Kim Thân Bất Diệt của vị Thiên Đế kia, giống như có một Thái Dương khác xuất hiện, tỏa ra quầng sáng vô tận.

"Hạ phàm!"

"Mau hạ phàm!"

Đột nhiên, giọng nói kinh sợ của một Chuẩn Đế vang lên: "Hai Đế tranh Thần, dù chỉ là dư chấn cũng đủ để khiến chúng ta chết tại chỗ."

Ngay sau đó, toàn bộ các thiên thần đều sực tỉnh, đồng loạt men theo Kiến Mộc, tràn xuống thế gian.

Ào ào!

Trên nền trời xuất hiện một lỗ hổng cực lớn, vô số thiên thần nhảy xuống thế gian, khiến cho cả Thiên Giới dường như chỉ còn hai vị Đại Đế.

Bùm!

Bên trên Kiến Mộc to lớn xanh mướt là một vị thiên thần to lớn cao ngạo đang đứng, tỏa ra khí tức khiến người ta kinh sợ, sắc mặt ngưng trọng nhìn lên vòm trời.

"Xảy ra chuyện gì vậy?"

"Thiên thần hạ phàm sao?"

Trên mặt đất, bầu không khí lâm vào tĩnh lặng, vô số người đi ra khỏi làng xóm, nhà cửa, nhìn lên trên Thiên Giới.

Hữu Hùng quốc.

Quốc vương trung niên tài đức sáng suốt mặc trên người bộ long bào màu đen, dẫn đầu văn võ bá quan, đứng cầu nguyện ở Khâm Thiên giám, không ngừng khẩn cầu thiên thần, đừng giáng tội xuống quốc gia và con dân của bọn họ.

Trong quán trà dưới túp lều tranh ven đường, một thiếu nữ đáng yêu xinh đẹp, mặc trên mình bộ trang phục màu xanh, trâm cài búi tóc, nhảy nhót tung tăng quanh mấy cục đá. Nàng nhút nhát e lệ rất dễ thương, dáng vẻ của nàng đơn thuần ngây ngô, không hề có chút tâm cơ nào.

"Đây là gì vậy?"

Bỗng nàng ngẩng đầu lên, cũng tham gia vào bầu không khí yên lặng tĩnh mịch của cả quán trà, lộ vẻ chấn động.

Trong lòng lại thầm nhủ: "Đã đợi mấy trăm năm rồi, cuối cùng ngày này cũng đến, chúng ta muốn đập Đoạn Thiên Đế từ Nam Thiên Môn đến cõi Bồng Lai, đập suốt ba ngày ba đêm không ngừng nghỉ."

Một bài đăng kiêu ngạo tuyên bố trên diễn đàn:

"Gần đây, Thiên Đình Khai Nguyên xuất hiện một sự kiện ẩu

đả đẫm máu,

Đồ đệ của ta, Đạo Trường Sinh, có đại bảo kiếm trong tay,

Bởi vì bị búa, roi da, nhỏ nến và các loại phục vụ quá mức kích thích, cho nên hắn quyết định vung nắm đấm, muốn tìm Đoạn Thiên Đế, bảo vệ quyền lợi...

Dự báo chuyện sau đó thế nào, sẽ do phóng viên hiện trường "Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng" phát sóng trực tiếp! Tám giờ tối nay, tiết mục đặc biệt thăm hỏi Thiên Đình sẽ lên sóng đúng giờ, cuộc đời của Đạo Trường Sinh lên Thiên Giới bảo vệ quyền lợi!"

Nàng vừa đăng lên xong...

Ầm ầm!

Trên trời, vang lên một tiếng nổ.

Đạo Trường Sinh nhanh chóng áp sát, sử dụng đấu pháp cổ võ, đánh một cú về phía ót Đoạn Thiên Đế.

Thế giới này ai cũng sử dụng đạp pháp, chưa ai đánh cận chiến bao giờ, Đoạn Thiên Đế bị đánh không kịp phản ứng, nháy mắt đã bị Đạo Trường Sinh quật ngã, cưỡi lên người gã, dùng nắm đấm không ngừng nện lên mặt.

"Kỵ thân đả kiểm, Vịnh Xuân Diệp Vấn?"

Manh Muội mở to đôi mắt, quan sát động tĩnh kinh thiên động địa kia, không kiềm được lên tiếng nỉ non.

"Không đúng! Với tư cách là phóng viên chuyên nghiệp, cần phải mạnh bạo hơn nữa mới được."

Tìm góc độ mờ ám một chút...

Chụp màn hình!

Đăng bài!

Làm liền một mạch.

Sợ hãi!!! Người bị hại Đạo Trường Sinh, lại muốn phản lại đại bảo kiếm của Đoạn Thiên Đế, liên tiếp rút chùy, lấy nến và roi da!

...

Trên Thiên Giới, đế uy kinh khủng lan tỏa ra khắp nơi.

"Đạo Trường Sinh, ta không quan tâm người đứng sau ngươi là ai... Vì dù thế nào thì ngươi cũng phải chết!" Cơ thể của Đoạn Sơn Ý cao lớn, tóc dài tung bay, cất giọng lạnh nhạt: "Từ khi ta sinh ra đã có một trái tim nhanh nhẹn, cảm ứng được trời đất, mười tuổi đã ngồi trước một ngọn núi lĩnh ngộ đạo ý của nó, vậy nên cha mẹ đổi tên cho ta thành Đoạn Sơn Ý."

"Tên của ngươi chẳng có khí thế bằng tên Trường Sinh của ta." Đạo Trường Sinh thành thật trả lời.

Đoạn Sơn Ý lắc đầu, không biết nên khóc hay cười: "Chàng trai trẻ à, ngươi không tu thiên địa, chỉ tu thân thể, chỉ bằng sức mạnh của một cá nhân sao có thể sánh với thiên hạ?"

Hắn bước lên trước một bước, hùng hồn nói.

"Ngươi tên Đạo Trường Sinh, vậy có biết đạo nghĩa là gì không? Đạo là thế, là xu hướng của trời đất! Có thể mượn sức mạnh của vạn vật trong thế giới này, ngươi xem..."

Tách..."

Thiên địa đột nhiên vang lên một tiếng giòn tan, toàn bộ thế giới đều bị đình chỉ hoạt động.

Tiên sơn, tiên điện, hành lang, dòng nước, ngôi sao, cỏ xanh.

Dường như trong nháy mắt đó, mọi sinh linh đều bị cố định lại một chỗ, không có tư duy, không còn động tác, như bị biến thành một mớ bùn nhão vậy, đến di chuyển cũng khó khăn.

Tựa như cả cõi trời đất này đều nằm gọn trong lòng bàn tay hắn, chỉ một ý niệm trong đầu hắn cũng có thể biến thành phép thuật, thi triển ra vô số đạo pháp tinh diệu.

"Đây là... để bản thân ở thiên địa bên trong can thiệp ra thiên địa bên ngoài?"

Sắc mặt của Đạo Trường Sinh hơi lộ vẻ khiếp sợ, có chút khó có thể lí giải độ cao thâm khó lường của đạo pháp này.

Đây là một con đường trước nay chưa từng có.

Khác hẳn với tinh thần lực của vu sư, bọn họ mượn sức mạnh của quy tắc, lấy bản thân dẫn dắt vạn vật.

Chỉ là con người, dùng phương pháp tu luyện trong thiên địa đều chỉ là bản thô sơ, bọn họ mượn dùng nhưng cũng chẳng hiểu hết được bản chất, chỉ có bản năng, không có kế hoạch cụ thể rõ ràng, thêm bớt cắt xén lung tung cho nên rất khó để có thể tìm hiểu.

"Ngươi nói là thiên địa, con đường của ta là chính mình, bởi vậy nên bản thân ta mới có tên là... Trường Sinh."

Đạo Trường Sinh vung mạnh nắm đấm lên, thần uy cái thế, tóc bay loạn xạ, cú đấm này khiến cho thiên địa đang bị giam cầm kia vỡ tan ra thành từng mảnh như một tấm gương.

"Bao nhiêu đạo pháp, đều bị một quyền của ta phá tan!"

Uỳnh!

Chỉ trong nháy mắt, hai bên đều lộ vẻ ngưng trọng, bộc phát ra uy thế long trời lở đất.

Lực chiến của hai người ngang nhau, lực lượng bộc phát ra cũng gần giống nhau, cũng không phải hủy diệt kim thân mà là bất tử, năng lực kéo dài cực kỳ đáng sợ.

Trận chém giết này kéo dài một ngày một đêm.

Toàn bộ Thiên Đình gần như đã biến thành bãi phế tích, khiến cho đám phàm nhân dưới đất run rẩy, sợ trời sập.

Mặt Trời nhô lên che khuất bầu trời.

Cả người Đoạn Thiên Đế chồng chất các vết thương, nhưng sắc mặt lại bình tĩnh đến không ngờ: "Lực chiến của chúng ta giống nhau, nhưng ta không dai sức bằng ngươi... Ta vốn tưởng đạo tâm là cực hạn, sẽ không để cho mười một Tổ Vu bố trí Thiên Đế kế nhiệm như là quân cờ. Bởi vì thần phục Tổ Vu, không tỏ được lòng mình thì không thể thành Đế... Nhưng không ngờ lại có phương pháp lấy lực chứng đạo như thế này, vượt qua đạo tâm, nhưng ngươi thân là một vị Đại Đế, thực sự muốn trở thành quân cờ của mười một Tổ Vu sao?"

Chương 229: Tai Họa Giáng Xuống (Thượng)

Đạo Trường Sinh ngây người một lúc.

Đối phương đang nghi ngờ mình là quân cờ của mười một Tổ Vu sao?

Lúc trước, sư phụ cũng đã nói với hắn, Đoạn Thiên Đế không phải con rối mà mười một Tổ Vu bồi dưỡng.

Bởi vì trong lòng con rối có chướng ngại, trước nay không hề có đạo tâm thì không thể đột phá cảnh giới Đại Đế được. Mười một Tổ Vu lập Thiên Đế mới, chính là cần có người thay bọn họ quản lí thế giới mà thôi, cho nên cũng chẳng sợ Thiên Đế tân nhiệm ấy.

Đoạn Thiên Đế bình ổn tinh thần, nhìn sắc mặt của Đạo Trường Sinh: "Thì ra ngươi chính là quân cờ của Thanh Liên, Kiến Mộc, Vu Tổ của thời đại Tiên Thiên Cổ Thần sao?"

Nếu Đạo Trường Sinh không phải là người của mười một Tổ Vu sau này thì chỉ có thể là của những Tiên Thiên Cổ Thần.

"Ngươi là quân cờ của ai?"

Đạo Trường Sinh vẫn điềm nhiên, bị vạch trần cũng không hề chối cãi, chỉ thẳng thắn nói: "Chiến lực của ngươi... quả thực rất mạnh mẽ, ta không tin là ngươi tự luyện ra. Ngươi vô cùng lợi hại, bây giờ ta có thể đánh với hai ngươi, nhưng nếu ngươi hiểu được sự tính toán của ta, dựa vào khả năng này để câu thông thiên địa thì ta chỉ đánh được một nửa ngươi mà thôi ."

Đoạn Thiên Đế ngây người mất mấy giây nhìn Đạo Trường Sinh.

Nháy mắt, hắn như bị nghẹn lại.

Trẻ tuổi...

Cuồng vọng...

Tự cho là đúng.

Đều là bệnh chung của thiên tài.

Đạo Trường Sinh chưa từng gặp qua tồn tại thực sự kinh khủng nào cả, chưa trải qua tuyệt vọng thực sự là gì, có kiêu ngạo cũng là chuyện đương nhiên. Dù sao bây giờ sức mạnh của hắn cũng quá lớn, thực sự có thể đánh bại hai người như mình.

Nhưng nếu không phải là người của mười một Tổ Vu thì chưa chắc đã là kẻ địch.

Nghĩ đến đây, hai người vẫn điên cuồng giao thủ không dứt, Đoạn Sơn Ý điềm nhiên giải thích:

"Thầy của ta là một Tổ Vu tồn tại từ cổ xưa, ta thậm chí còn không biết thân phận thật của người. Người sợ mình sa đọa nên khi người còn niên thiếu đã hạ phàm dạy dỗ ta, nếu như mười hai Tổ Vu trên Thiên Đình sa đọa thì người hy vọng sẽ có người ra tay tiêu diệt bọn họ, giống như bọn họ tiêu diệt Tiên Thiên Cổ Thần năm đó vậy."

Cả người Đạo Trường Sinh run lên, không ngờ lai lịch của Đoạn Thiên Đế lại là như vậy.

Đoạn Thiên Đế nhìn Đạo Trường Sinh, bỗng nhiên bình tĩnh hỏi: "Ngươi có biết, vì sao Thừa Sơn Thiên Đế chết không?"

Đạo Trường Sinh không nhịn được giật mình trong lòng: "Vị

Thiên Đế đó không phải là chết già sao?"

"Sao lại có thể chết già nhanh như vậy được?" Đoạn Thiên Đế chậm rãi lắc đầu, trong lúc giao tranh thì bay khắp nơi, diệu pháp thiên thành, từng luồng sáng phát ra lóng lánh: "Ngươi đánh giá bọn họ thấp quá rồi... Mỗi một người đều là những tồn tại từ thời viễn cổ, vô cùng thần bí, có biết bao nhiêu đường lui, ít nhất cũng cố gắng kéo dài tuổi thọ thêm được một thời gian nữa...

Sau khi ta kế thừa nguyên thần Kim Ô của Thừa Sơn Thiên Đế, phát hiện ra dường như nó đã bị đánh lén khi còn sống, bị thương rất nặng, hơn nữa không chỉ có một người đánh lén, có rất nhiều vết thương mang theo những hơi thở khác nhau, trong đó có mấy cái mạnh đến mức làm ta phải kinh hãi."

Sắc mặt Đạo Trường Sinh căng lên.

"Ngươi có biết nguyên nhân của Đại La Thiên không?"

Đoạn Thiên Đế lùi về sau từng bước, từ từ cảm ứng, khuyên giải: "Thiên địa bên trong của người sống không thể dung nạp sinh mệnh cường đại được. Thiên địa của chúng ta chỉ có thể chứa người phàm cùng với những sinh vật không có sức mạnh mà thôi. Vậy nên không còn bất cứ Thiên Đế nào có thể sống sót cả, không nơi nào có thể chứa nổi tồn tại tối cường như bọn họ! Không có cơ thể sinh linh nào có thể chịu đựng sức mạnh của bọn họ, chỉ có người chết mới có thể..."

Đạo Trường Sinh lộ ra một nét mặt khủng bố, trong đầu nảy ra một ý nghĩ:

Vậy nên, có không ít tồn tại từ thời xa xưa đã cùng ra tay ám sát Thừa Sơn Thiên Đế!

Vì vậy nên mới sử dụng Đại La Thiên do Thừa Thiên Đế hóa thành, đi vào trong đó để kéo dài tuổi thọ?

Chỉ trong nháy mắt, tóc gáy của hắn dựng đứng lên!

Mười một vị Tổ Vu, đều ở ẩn hết, chứng tỏ việc gì?

Chứng tỏ bọn họ đều có thể là kẻ đã ra tay sát hại Thừa Sơn Đại Đế, dù không trực tiếp ra tay thì cũng thờ ơ đứng nhìn, cùng một giuộc với nhau cả, nếu không cũng sẽ không cùng nhau đi hưởng thụ thành quả chiến thắng như thế.

Chỉ cần là người thông minh thì đều có thể suy luận ra được một chân tướng đáng sợ từ cái chết của Thừa Thiên Đế: Mười một Tổ Vu đã hoàn toàn thối nát!

Bọn họ sợ chết!

Những người tồn tại từ thời cổ xưa đó, chọn lưu luyến trần thế này.

Bọn họ giết chết Thừa Thiên Đế, hóa thành Đại La Thiên ở trên đỉnh cây Kiến Tạo, hút vào toàn bộ năng lượng của những sinh linh tử vong, không ngừng gia tăng mật độ năng lượng của Đại La Thiên, dùng nó kéo dài tuổi thọ.

Nhưng đây chỉ là kế trị ngọn chứ không thể trị được gốc.

"Mười một Thiên Đế cổ xưa, khi còn trẻ họ đều bị trọng thương, khi mới năm sáu trăm tuổi đã cận kề cái chết... Khi ấy ngoài tìm cách kéo dài mạng sống ra thì còn nghĩ cách để tiếp tục tu luyện, đột phá Bán Thánh?" Đạo Trường Sinh rợn tóc gáy: "Thành tựu Bán Thánh là có thể chứng đạo, trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân?"

Thân hóa nguyên thần trong thức hải, một mai đạo quả gửi hư thiên.

Sợ rằng phải giết toàn bộ người trong thiên hạ để hội tụ năng lượng, ngưng tụ thành một đạo quả…

Đạo Trường Sinh lộ ra vẻ sợ hãi.

Đại La Thiên, chỉ là bước đầu tiên của họ mà thôi, mục tiêu chân chính chính là thành tựu Hỗn Nguyên Thánh Nhân!

Dần dần, bức màn che khuất một âm mưu kinh khủng đang rơi xuống, làm lộ ra một thế cục kinh người, hóa ra thời kỳ thái bình thịnh thế bây giờ lại là khởi đầu của một trận đại kiếp thiên địa: Tổ Vu đại kiếp đã lặng lẽ hạ xuống!

Nhưng tất cả sinh vật trong cõi này vẫn đang nhảy múa hát ca, không hề biết đại nạn sắp ập đến!

“Bọn họ đã quá già, thân thể lão hóa cả rồi, muốn thoát khỏi luân hồi thì trước tiên phải chết một lần trước đã…”

Giọng nói của Đạo Trường Sinh run rẩy.

Thời đại mười hai Tổ Vu vẫn còn chưa qua, chỉ là bề nổi mà thôi, thiên địa này vẫn nằm dưới ách thống trị của bọn họ, khó trách Đoạn Thiên Đế lại lấy tên là Đoạn.

Nhưng vì cái gì…

Tại sao phải làm như vậy!

Hắn gần như thất thanh.

Từ nhỏ đến lớn, hắn đều lấy truyền thuyết về mười hai Tổ Vu ra để học tập noi theo và tự hào về nó. Mười hai tồn tại đáng kính nể nhất của đời sau, đã đánh đổ sự thống trị của Cổ Thần, mà không ngờ rằng mười một vị anh hùng đó cũng có ngày mục nát đến nhường này.

Giờ phút này, hắn cuối cùng cũng đã hiểu lý do các vị thầy dạy dỗ hắn, từ nhỏ luôn bị đánh, tu luyện rồi điên cuồng đọc sách. Ngay khi chưa có mấy người biết đến thì phải một đường khổ tu

trước, chính là vì trách nhiệm nặng nề mà hắn đang gánh trên vai.

Đạo Trường Sinh không nhịn được mà kích động đứng lên, hơi cao giọng: “Vậy sư phụ đã dạy dỗ ngươi năm đó chính là Thừa Sơn Thiên Đế sao!? Thừa Thiên Đế dù chết cũng không khuất phục, bị mười một tồn tại còn lại đánh chết…”

Chương 230: Tai Họa Giáng Xuống (Hạ)

“Ta cũng hy vọng người chính là người đó, vô cùng hy vọng sư phụ của ta là Thừa Thiên Đế, dù chết cũng phải bất khuất, ngạo mạn chết trên sa trường, đỉnh thiên lập địa…”

Giọng của Đoạn Thiên Đế khàn khàn, nhìn lên phía bầu trời, tựa như muốn nhìn về khoảng thời gian một trăm năm trước kia: “Nhưng chỉ là, năm ấy nhập táng ta cũng có cơ hội quan sát thi hài của Thừa Thiên Đế, cẩn thận thăm dò khí tức và đạo pháp của người, phát hiện ra người không phải sư phụ của ta…”

Cơ thể Đạo Trường Sinh run rẩy, chầm chậm nhắm đôi mắt lại, hơi có ánh nước lấp lánh.

Tí… Tách!

Đừng giọt nước mắt rơi xuống, tựa như trân châu.

Tách!

Nước mắt rơi xuống mặt đất, xuyên qua lòng đất, thâm nhập xuống tận cùng.

Chỉ trong chớp mắt như thế, tín ngưỡng của Đạo Trường Sinh đã sụp đổ hoàn toàn, ngay cả người anh hùng như Thừa Thiên Đế cũng trở thành liệt sĩ ư? Chỉ có đám ác thần âm hiểm, thông đồng làm bậy, mới có thể sống sót sao?

“Đúng vậy, sư phụ của ta, cũng trở thành một trong những thành phần thối nát đó.”

Vẻ mặt Đoạn Thiên Đế lạnh lùng, nói sự thật tàn khốc đó ra, rồi nhìn thật sâu vào người đang run lên ở bên cạnh - Đạo Trường Sinh: “Chắc hẳn, người cũng tham gia vào kế hoạch ám sát Thừa Thiên Đế.”

Đạo Trường Sinh đờ đẫn, hắn đã chết lặng rồi.

Hắn hồn bay phách lạc, như một thân xác vô hồn, mất đi tín niệm và lý tưởng.

Nếu như Đoạn Thiên Đế nhân cơ hội này tấn công hắn thì chắc chắn hắn sẽ bị đánh bại trong nháy mắt, chỉ là Đoạn Thiên Đế không làm, hắn có tôn nghiêm và kiêu ngạo của riêng mình, vậy nên vị Thiên Đế này chỉ đứng chắp tay sau lưng, lẳng lặng quan sát người trẻ tuổi đang lâm vào mê muội kia.

Nội tâm Đoạn Thiên Đế phức tạp, cũng đang cảm thán.

“Có trái tim của trẻ thơ, thuần túy và sạch sẽ, khó trách hắn lại có thể đi đến bước đường này… Người trẻ tuổi này, chưa đến năm mươi tuổi đã bước vào cảnh giới Động Hư Đại Đế, nhưng cũng chính bởi vì hắn còn quá trẻ nên nhiều phương diện cũng không đủ sức chống đỡ… Năm mươi năm cuộc đời hắn đều dùng để tu luyện hết rồi, thời gian nói chuyện với người khác chắc chưa nổi một năm.”

Nhìn thiếu niên này sợ hãi, lí niệm sụp đổ, hắn cũng nhớ lại bản thân mình khi mới biết chân tướng, cũng sợ hãi và tuyệt vọng như vậy.

Xa xa.

Lôi Chùy cất tiếng lo âu: “Dù là cường giả tu nguyên thần đạo tâm thì khi nghe chân tướng kinh khủng như vậy, đạo tâm chưa chắc đã không bị lung lay… Hắn tu thân không dưỡng tính, tâm thần nhỏ yếu, đột nhiên gặp phải đả kích như vậy cũng có chút

khó chấp nhận nổi… Dù có thể tiếp tục thì tâm linh cũng không yên, cảnh giới không bị hạ xuống nhưng hồn phách đã không còn, sức chiến đấu cũng sẽ bị phế bỏ hẳn. Tâm huyết của chúng ta, chỉ e…”

Đả Thần Tiên thấp giọng đáp: “Hắn có thể chịu đựng được sao? Những năm qua chúng ta chỉ dạy hắn tu luyện mà thôi, hắn không hiểu cách đối nhân xử thế, chẳng biết bất cứ cái gì, đơn thuần như một tờ giấy trắng vậy, bây giờ đạo tâm tan vỡ rồi..”

“Không phải sợ, hắn là học trò của chúng ta, là người do chúng ta lựa chọn.” Trảm Thần Đài nói: “Hắn sẽ vượt qua được thôi. Dù Đạo Trường Sinh thiếu sự rèn luyện nhưng nội tâm hắn không hề yếu ớt chút nào, bởi hắn là do chúng ta dạy dỗ mà thành.”

…

Soạt.

Đoạn Thiên Đế lẳng lặng đứng giữa bãi phế tích, nhìn người tuổi trẻ đang gần như muốn quỳ xuống, mất hết thần thái và hồn phách trước mặt mình đây.

Hắn có thể hiểu được.

Thậm chí năm đó, trong giây phút hắn phát hiện ra thầy của mình đã mục nát như thế, biểu hiện của hắn còn hơn Đạo Trường Sinh bây giờ.

Khi ấy, hắn thà tin rằng Thừa Sơn Thiên Đế đã khuất kia chính là thầy của mình, nguyện tin người đã chết trận, chứ không hề sa đọa, nhưng đáng tiếc…

Cũng không thể phủ nhận rằng, đó là một đối thủ vô cùng mạnh mẽ và khiến người ta phải run sợ, thậm chí còn không có lòng phản kháng, dù cho những năm qua hắn không ngừng cố gắng không nghỉ ngơi thì khoảng cách giữa hai người vẫn là quá

lớn.

Dù cho Đoạn Thiên Đế có kinh tài tuyệt diễm tự cao tự đại đến đâu, chưa đầy 300 năm đã có sức mạnh vượt trội hơn một số tồn tại viễn cổ, có thực lực tầm trung nhưng những người kia… có những mười một người!

Mạnh hơn hắn có đến bốn năm vị, thậm chí còn có Đế Kỳ - Thiên Đế mạnh nhất từ trước tới nay.

Mười một vị Thiên Đế đã trấn áp nam nhân chí cường này!

Thực sự khiến cho người ta không thở nổi, thậm chí hắn đã phải hét lên trong tuyệt vọng. Người chưa đến 50 tuổi chưa đến Động Hư Đại Đế này run rẩy là chuyện hiển nhiên.

“Nhưng hắn không thể ngã xuống..”

Đoạn Thiên Đế chắp hai tay ra sau lưng, mắt sắc như đao, kiên nghị vô cùng, đôi mắt như có ngọn lửa hừng hực thiêu đốt: “Ta cần phải có một người đạo hữu khiến ta yên tâm phó thác sau lưng mình cho đối phương, sắp đến đại kiếp nạn rồi, đám người kia đều đối nghịch với ta, ta chỉ có một mình lẻ loi độc hành, không ai cổ vũ ta, nâng đỡ ta! Chỉ dựa vào bản thân ta chưa chắc đã có thể kiên trì được đến lúc đó.”

Đoạn Thiên Đế không nhịn được, cất lời cổ vũ niềm tin của hắn.

Đoạn Thiên Đế bước nhanh lên phía trước, khí phách nói: “Tuy bọn họ có tới mười một người, nhưng đều già cả rồi, khí huyết suy giảm, khắp người còn nhiều ám thương, một mình ta có thể chống lại được đa số.”

“Ngay cả ngươi, cũng có thể vượt qua được Thiên Đế cổ đại sao?” Giọng nói của Đạo Trường Sinh hơi run lên, lộ ra vẻ mặt không thể tưởng được.

“Đúng vậy, dựa vào chiến lực của hai người chúng ta, phải đấu với mười một tồn tại viễn cổ đó thì cũng có chút miễn cưỡng.” Đoạn Thiên Đế nhìn hắn, trong lòng cũng không biết nên miêu tả cái tuyệt cảnh lúc này như thế nào, chỉ cổ vũ: “Nhưng dù hai chúng ta chết trận thì cũng phải hy sinh vì đường sống của thiên hạ, phù hộ vạn dân…”

“Vậy thì bọn họ quá yếu rồi!”

Đạo Trường Sinh mới nghe được nửa câu, đột nhiên ngắt lời Đoạn Thiên Đế, tự lẩm bẩm.

Ánh mắt Đoạn Thiên Đế bỗng nhiên dại ra, mặt liền đen lại.

Dường như Đạo Trường Sinh đã bị thuyết phục hoàn toàn, đột nhiên mắt hắn sáng lên, dần dần khôi phục lại thần thái: “Sư phụ ta bảo ta đánh bại ngươi, đem ngươi làm lò luyện Thái Dương của ta, khi ấy ta sẽ trở thành thiên hạ vô địch, dựa vào chiến lực hiện tại của ta, cộng thêm của ngươi nữa, khi ấy… Ta có thể đánh bại cả mười một người đó! Trực tiếp đánh chết bọn chúng tại chỗ!”

Đoạn Thiên Đế nhìn hắn, như bị hắn dọa cho ngây người.

“Ta làm người thành thật, là người đọc sách, ngươi xem tính khí của ta là biết, ta không nói dối bao giờ.”

Giọng nói của Đạo Trường Sinh thật thà, ồm ồm, bước về phía trước một bước: “Đoạn Thiên Đế, ta không còn kính trọng với đám Tổ Vu nữa rồi, hiện tại ngươi chính là người mà đời này ta kính trọng nhất… Ta biết ngươi có ngạo khí, không muốn tiến vào thân thể của ta, nhưng vì sinh linh thiên hạ, ta chỉ có thể đánh bại ngươi!”

“Ngông cuồng!”

Sắc mặt Đoạn Thiên Đế ngưng trọng, khí tức bỗng vụt lên.

“Theo ta thấy, ngươi đang muốn nếm thử uy lực nắm đấm của ta đây.” Đạo Trường Sinh quơ song chưởng, tràn trề tin tưởng nói, tám cánh tay khua lên: “Hơn nữa không chỉ một, mà là tám cái!”

Bùm bùm bùm!

Quang mang khủng bố oanh tạc Thiên Giới.

“Ngươi tìm chết!” Đoạn Thiên Đế giận dữ, không nhịn được bèn đối kháng với Đạo Trường Sinh, phát ra những tiếng động kinh người, linh khí tràn ngập bốn phía, phát ra từng luồng sáng lấp lánh.

Chương 231: Thiên Đế Hợp Thể

“Chúng ta rốt cuộc đã dạy ra kiểu đồ đệ gì vậy?” Trảm Thần Đài nói nhỏ.

“Má nó, chúng ta còn lo hắn đạo tâm bất ổn! Còn tưởng là tâm huyết phải uổng phí!” Lôi Chùy cắn răng.

“Chúng ta đúng là quan tâm thừa rồi.” Đả Thần Tiên kinh ngạc, còn chưa phản ứng kịp.

Lúc này, Thanh Đằng Địa Mẫu đã lén lút lên trời từ lúc nào, một cô nương thanh y, rón rén, đang phỏng vấn chụp ảnh ở một nơi bí mật gần đó, “Khiếp sợ!! Sau khi Đạo Trường Sinh đánh Đoạn Thiên Đế, muốn một mình đấu với mười một vị Thiên Đế, khiến cho bọn bảo kiếm, bên trên là chùy và roi da đều... Rốt cuộc là vô đạo đức hay là....”

Lập tức, ba người khác đồng loạt trợn mắt nhìn nàng, hận không thể ăn sống nuốt tươi nàng.

Khụ khụ khụ.

“Làm gì vậy? Ánh mắt của người chơi chữ đỏ các người đáng sợ thật đấy.” Manh Muội ngượng ngùng cười nói, “Thật sự không phải là ta dạy hắn giả vờ, mặc dù là do tay ta nuôi nhưng không phải học cái xấu từ ta, ta là người tốt! Đây là hắn tự biến thành như vậy, cảm thấy bản thân chính là người mạnh nhất trên đời!”

Mọi người xung quanh vẫn nhìn nàng như cũ.

…

Cuộc chiến này cực kỳ kịch liệt, đôi bên đã bắt đầu liều mạng

chém giết.

Dù nói Đạo Trường Sinh có thể đánh hai người, trên thực tế thì sức chiến đấu cũng tương đương, ỷ vào da dày thịt béo cùng với tính chất bất tử để kéo đối phương vào chỗ chết, không đến nửa ngày, Đạo Trường Sinh vẫn mạnh như hổ, mà Đoạn Thiên Đế thì dần không ổn...

“Ngươi thua rồi.”

Đạo Trường Sinh từng bước tới gần.

Còn bên cạnh, một vị cảnh giới Động Hư từ Trảm Thần Đài, mang theo Điện Chuy và Đả Thần Tiên, chậm rãi tới, nhìn Đoạn Thiên Đế.

“Thì ra là thế, là các ngươi...”

Đoạn Thiên Đế nhìn mấy người kia, khóe miệng chảy máu.

Trong mắt hắn, kế hoạch kinh thiên động địa mới không bao lâu này đã lộ rõ trước mắt.

Trảm Thần Đài lạnh nhạt nói: “Ngươi tu luyện nguyên thần phải chiếm lấy một nhân thân, Đạo Trường Sinh tu luyện thân thể, không tu luyện nguyên thần... Ngươi biết rõ chúng ta muốn nói gì đúng không?”

“Đơn giản mà nói, hai người các ngươi hợp thể.” Lôi Thần Chuy cười nói.

“Đan điền của hắn cần một lò luyện Thái Dương, xem như nguyên thần....” Đả Thần Tiên với tốc độ khó nhận ra, phảng phất giống xà yêu quyến rũ lại phong khinh vân đạm uốn éo đi tới.

“Chúng ta đã nghĩ rồi, Kim Thân Bất Diệt này cần có động lực.” Manh Muội cũng đi ra, “Lò năng lượng mặt trời là động lực,

năng lượng mặt trời phát điện, nguồn năng lượng sạch, bảo vệ môi trường, không ô nhiễm."

Để mình làm nguyên thần đan điền của Đạo Trường Sinh?

Đoạn Thiên Đế cả người đổ mồ hôi, trong nháy mắt rùng mình.

Rốt cuộc bọn họ tính bao nhiêu thứ, ngay cả mình cũng nằm trong kế hoạch của họ?

Đoạn Thiên Đế không kìm được, nói: "Thiên địa bên trong của người không thể chịu đựng được sinh hoạt bên trong của một Động Hư Đại Đế. Nếu không mười một Tổ Vu cũng sẽ không giết chết một Tổ Vu, lấy thiên địa bên trong của hắn làm 'Đại La Thiên' rồi cùng tiến vào tập."

Lôi Chuy lắc đầu, "Thân thể của các ngươi yếu ớt, tất nhiên không thể chịu được, tu luyện thân thể, Kim Thân Bất Diệt mạnh nhất thì sao?"

Đoạn Thiên Đế sững sờ.

"Hơn nữa, đây là chín đại không gian, bao quanh một không gian lớn, sự ổn định không gian được củng cố bởi một quy luật cụ thể, đủ để cho một Động Hư Đại Đế hoạt động ở trong. Đối với ngươi mà nói thì ngươi chẳng qua là đổi một cái thân thể mà thôi."

Trảm Thần Đài bình tĩnh, "Đạo Trường Sinh tu thân, ngươi tu nguyên thần, các ngươi hợp thể, cũng không phải chuyện đơn giản như một cộng một."

"Hơn nữa, ngươi phải bỏ đi thân thể Đại Đế của mình, bên trong Động Hư Đại Đế vừa vặn có thể thêm Đạo Trường Sinh, mở rộng không gian trong cơ thể của hắn, chín đại huyệt, đan điền."

Đoạn Thiên Đế lại nói: "Không gian thức hải có thể dung hợp

ư?”

Không gian thức hải không thể dung hợp, là nguyên tắc và quy luật của thế giới này.

Nếu không vì vậy thì phần lớn cường giả cảnh giới Tử Phủ, Đạo Cung trong thế giới này cũng không phân hóa khắp nơi.

Qua nhiều năm, biết bao nhiêu cường giả đã chết? Nếu như có thể dung hợp cùng nhau, sớm đã là thiên địa cực lớn. Thậm chí đã có thể so với hơn nửa Thiên Giới, còn lớn hơn nhiều lần so với nội không gian của Động Hư Đại Đế.

Trảm Thần Đài nói: “Điểm này, chúng ta đã tìm cách rồi, không gian cộng hưởng, mỗi tần suất thức hải không gian linh hồn khác nhau đều có thể tìm được tần suất cộng hưởng, có thể tương thích... Cái này cần một kĩ thuật tính toán tốt.”

“Tính toán?” Đoạn Thiên Đế lại hỏi.

Hắn có rất nhiều câu hỏi, những thứ họ nói quá lạ lẫm.

Nhưng hắn biết đây không phải chỗ để hỏi nhiều, nếu không thì hắn chết chắc!

Hắn bây giờ chỉ muốn bị Đạo Trường Sinh “Đánh chết ”, sau đó hắn xưng đế rồi che giấu đám người độc thủ phía sau màn bọn họ, chính bản thân hắn giờ đây cũng muốn giả chết.

“Ta không có lựa chọn nào khác sao?”

Đoạn Thiên Đế khổ tâm cười, nhìn xung quanh.

“Đừng nóng vội!” Lúc này, Manh Muội bước đến, “Đoạn Thiên Đế, ký cho ta cái giấy báo tử!”

Đoạn Thiên Đế: ???

Ký tên là có ý gì?

Hắn nhìn cô nương xinh đẹp mặc đồ cổ trang chạy tới, mơ hồ cảm nhận được cảm giác quen thuộc, không kìm được run giọng nói: “Địa Mẫu Thanh Đằng?”

Địa Mẫu Thanh Đằng, Tiên Thiên tồn tại xa xưa nhất trong truyền thuyết, chịu tải thiên địa, nổi danh với chín vị Thái Dương-“Trời”, Thanh Đằng-“Địa Mẫu ”. Nàng vậy mà cũng đã thoát khỏi trói buộc, rời đi bản thể chí cường, hóa thành hình người.

Không sợ những kẻ lòng dạ khó lường kia, thừa cơ đánh giết nàng sao?

“Chính là viết tên mình lên.” Manh Muội lấy giấy bút đã chuẩn bị từ sớm ra.

Đoạn Thiên Đế cúi đầu, yên lặng ký tên.

“Có thể giúp ta tạo dáng không?” Thiếu nữ áo xanh lanh lợi nói: “Chính là kiểu nằm trên mặt đất, ra vẻ người thua trận, một chân ta dẫm lên người ngươi, sau đó để ta tạo dáng tay chữ V chiến thắng?”

Mặt Đoạn Thiên Đế đen lại.

“Ha ha ha….” Thiếu nữ áo xanh cười vài tiếng, “Quên đi, ngươi có thể chết đấy.”

Đoạn Thiên Đế hít sâu một hơi:

Rốt cuộc thế giới này còn cất giấu chân tướng gì?

Địa Mẫu Thanh Đằng rõ ràng là vị tồn tại lâu nhất, vậy mà thời gian lại không khiến nàng trưởng thành, tâm tính vẫn như một đứa bé?

Người có thể ngụy trang, nhưng mà khí chất thì quá khó. Địa Mẫu Thanh Đằng mang đến cho hắn một cảm giác không có một chút lắng đọng tang thương nào của thời gian cả.

Hơn nữa những Tiên Thiên Linh Bảo kia, rốt cuộc đang mưu đồ cái gì?

“Vậy thì tới đi.” Đoạn Thiên Đế nhìn về phía thiên khung, vẫn chần chờ một chút.

Một lát sau, trong lỗ thủng bầu trời, hình ảnh Đoạn Thiên Đế phun máu từ trên trời rơi xuống.

“Đó là.... Đoạn Thiên Đế?”

Đám người mất tiếng, tất cả đều yên lặng, trợn mắt hốc mồm nhìn lên bầu trời.

“Đoạn Thiên Đế, chết?”

Tam đại Chuẩn Đế, run rẩy nói câu này.

Rõ ràng bọn họ cảm thấy, thức hải của Đoạn Thiên Đế trong không gian đã vỡ, nguyên thần cũng biến mất không còn thấy tăm hơi.

“Hai đế tranh đoạt, ta là người thắng!”

Giọng nói uy nghiêm từ Thiên Giới truyền đến.

Dân chúng ở thiên địa, đều dùng ánh mắt vô cùng phức tạp, nhìn về phía Đạo Trường Sinh trên cao.

Bọn họ biết, từ hôm nay trở đi, một thần thoại đã ngã xuống, một thời đại mới chuẩn bị trỗi dậy.

“Hôm nay, ta là Đạo Thiên Đế.”

Một thân hình chậm rãi đi ra, bình tĩnh từ trên không trung nhìn về phía toàn bộ thế gian.

Chương 232: Đạo Thiên Đế Đăng Cơ

Theo lẽ thường, Đạo Trường Sinh phải lấy tên là Trường Sinh Thiên Đế, chọn chữ Đạo là quá mức cuồng vọng. Đạo là tối thượng, đạo là một, cũng là vạn vật.

Mà Đạo Trường Sinh, dám lấy tên Đạo Thiên Đế, chính là tự nhận là Thiên Đế chí cường nhất từ cổ chí kim.

"Tân Thiên Đế..."

Có người reo hò, cũng có người kêu rên khóc lóc.

Đoạn Thiên Đế hùng tài vĩ lược được Thiên Đình công nhận, có rất nhiều người bị sự xuất hiện của hắn khuất phục, Thiên Đế này ra đi khiến không ít người đau buồn.

Nhưng mà, cũng không ai dám nói không thể là Đạo Thiên Đế, dù sao thế giới này cường giả vi tôn, chỉ có đánh bại Thiên Đế đời trước, mới có thể đi đến thiên địa.

Mà nói về tài năng thì tư chất và hoa của Đạo Trường Sinh, còn kinh người hơn Đoạn Thiên Đế, nếu không thì hắn không thể đánh bại Thiên Đế đời trước.

Khó mà tin nhất chính là, Đạo Thiên Đế còn chưa tới năm mươi tuổi!

Mà giờ này phút, bên trên bầu trời, Đạo Thiên Đế lạnh nhạt nói: "Thiên địa sơ khai, mãi đến hôm nay, không chứng đạo tâm, không chứng thiên địa, lấy lực phá đạo, vào nhất cảnh Động Hư, chỉ có mỗi ta."

“Ta là Đạo Thiên Đế, chính là vì thiên hạ mà giảng đạo.”

Bầu trời trên đỉnh Kiến Mộc bị phá một lỗ, Thiên Đế chậm rãi ngồi xuống, giọng vang vọng đất trời, “Khi ta cai quản, thiên hạ chỉ phấn đấu vì hiện tại, không cầu tương lai, không cần chờ đến khi Thiên Đế chết mới tranh ngôi Thiên Đế.”

Xoạt!

Đại địa nín thở.

Vô số người thở gấp, toàn bộ mọi người đều biết, Đạo Trường Sinh dùng cách riêng, vượt qua đạo tâm, mới trở thành Thiên Đế thứ hai trên thế gian, đánh bại Đoạn Thiên Đế.

“Phương pháp của ta, chỉ tu luyện thân thể, không tu nguyên thần! Ta chính là người mở ra《 Đại Diễn thiên kinh 》, Đại Diễn có năm mươi, có thể dùng bốn chín, cộng thêm bốn chín cuốn Thiên Kinh, thể tu, đạo tu, đều có thể tập luyện... Luyện đạo cao thâm, có thể thôi diễn ra thiên địa, củng cố động thiên, tính toán càn khôn, du hành quá khứ tương lai, xuyên qua thời gian.”

Đạo Thiên Đế không giải thích nữa, sau lưng một luồng khí tức khủng bố lan tràn ra, hắn chỉ một ngón tay, một cuốn sách cổ tỏa ra hào quang xuất hiện trên bầu trời, chậm rãi mở ra, “Ta hiện truyền lại một trong bốn mươi chín cuốn, tiểu diễn toán kinh.”

“Đây là...”

“Thiên kinh trong truyền thuyết?”

Toàn thân của các cường giả trong thiên địa đều run lên, yết hầu khô nóng, nhịn không được ngẩng đầu nhìn lại.

Không thể xem hiểu được, khó hiểu phức tạp, lại phảng phất như ẩn chứa chí lý của thiên địa, nhịn không được tinh tế quan sát. Lại ngẩng đầu một cái, liền thấy trên sách cổ, là khối lập

phương bằng chữ Hoa Hạ cổ mà bọn hắn hoàn toàn xem không hiểu: 《 Toán học Tiểu học, phương pháp tính toán thuật toán 》

...

Trước kia, Luyện Kim Đại Đế buông xuống, đã phổ cập tính toán, đơn vị đo lường khoa học cho thế giới vu sư, nếu không nhờ độ chính xác và đủ loại phép tính, sẽ không thể mở ra thời đại luyện kim.

Mà thế giới Hoang Cổ bây giờ, tuy ngày này tới hơi muộn, nhưng bọn họ cần phải tự tính toán thiên địa, đương nhiên là cần cách tính cao cấp hơn. Đây mới là điều nên bổ sung cho nền tảng thô sơ của họ.

Lần giảng này đã giảng thẳng đến toán sơ trung.

Dù sao, những cường giả này vốn đã cực kỳ thông minh, đã phát minh ra công cụ tính toán cổ đại.

Về phần công pháp, đường đi truyền đến đan điền kinh mạch lại không có phương pháp tu luyện chín khiếu huyệt, hay là công thức để tính toán định vị.

Cửu Chuyển Huyền Công bất truyền, không chỉ vì quá khó khăn, cần thiên phú cực cao mà nó còn được truyền một cách bí mật, dù sao đây cũng là tâm huyết của bản thân, sao có thể tùy tiện công khai?

Nhưng dù như thế, Đạo Thiên Đế cũng vì thế giới mà mở ra con đường tu luyện thân thể, khiến mảnh thiên địa này bước vào thời đại chư đế xưng hùng, vì cường giả trên thế giới mở ra cánh cửa đế vương.

《 Tây Kỷ Nguyên 》 ghi chép:

【Thiên Đình Khai Nguyên, năm 311, hai đế tranh thần, Đạo

Trường Sinh đánh bại Đoạn Thiên Đế trên Kiến Mộc của Thiên Giới. Đạo Thiên Đế đăng cơ 】

...

Thiên đình Khai Nguyên, năm 314.

Ba năm nữa lại trôi qua.

Đạo Thiên Đế cũng không chăm lo việc nước, chỉ giống như một kẻ xâm lấn đến từ thế giới bên ngoài vậy, đoạt lấy toàn bộ tài nguyên của thế giới, điên cuồng sai người đào đất, lấy nước, tháo xuống sao trời trên không trung, đoạt lấy các loại bảo vật của mảnh thiên địa này.

Trên đế tọa, tám cánh tay của kinh thân Đạo Thiên Đế đang cầm Thiên Lôi Chuy, Đả Thần Tiên, Kiến Mộc Căn Tu, Trảm Thần Đao, Vu Tổ Hồ.

“Ha ha ha, cuối cùng chúng ta cũng thống trị thiên hạ.” Manh Muội rất vui vẻ.

“Chúng ta lại hợp thể, chúng ta thật là am hiểu về hợp thể.” Bear nhịn không được lên tiếng: “Nhưng thân thể của ta không thể trả lại cho ta sao?”

“Lại nhớ tới thời đại Tà Thần Cthulhu của chúng ta, một đám người tổ hợp thân thể lại với nhau, thống trị toàn bộ thiên hạ, chẳng qua trong chúng ta nhiều thêm hai Thiên Đế bản xứ mà thôi.” Giọng nói của Thiên Lôi Chuy Yamada cũng chẳng hề để ý lắm, còn có một bộ dáng sống sót sau tai nạn.

Nhưng hai người này lại làm chủ thể, còn mấy người bọn họ lại biến thành vũ khí của Thiên Đế là cái quỷ gì??

Một chút quyền thống trị cũng không có.

Không có cách nào, thời kỳ đặc biệt, mười một vị Tổ Vu muốn xuất thế, không đến 5 năm nữa thì Đại La Thiên sẽ lại mở ra. Bọn họ mà nhìn thấy một vị Thiên Đế mới, khẳng định là muốn bùng nổ.

Hơn nữa căn cứ theo suy đoán thì lần tiếp theo bọn họ xuất hiện rất có thể đã đến cảnh giới Bán Thánh, muốn đi ra huyết tẩy thiên hạ, mở ra đại nạn Tổ Vu.

“Chúng ta thật sự phải làm thế nào?”

“Hủy diệt thế giới này, chúng ta sẽ bị Đạo Quân đánh chết!”

“Ngu xuẩn! Không cần hoảng, chúng ta phải tự cho chính mình một chút tin tưởng! Sinh mệnh trong vùng cấm có dấu hiệu xuất hiện hoạt động, hắc ám bắt đầu náo động. Một vị Đại Đế cổ xưa muốn đi ra ăn thịt người, lấy đó làm con đường thành tiên, chứng đạo Hỗn Nguyên. Hành động của chúng ta đây là chính nghĩa chống lại sự náo động của hắc ám!”

“Chúng ta làm như vậy, so với hắc ám náo động, càng thêm đáng sợ đi?”

Bọn họ dùng tiếng Trung để trao đổi.

Ngay cả lò luyện đan điền Thái Dương —— Kim Ô, Đoạn Thiên Đế cũng hoàn toàn nghe không hiểu gì cả, có chút mộng bức nhưng đã tập mãi thành thói quen. Hắn cảm thấy những vị Tiên Thiên tồn tại cổ xưa này ra đời cùng lúc thiên địa được sáng lập, phỏng chừng họ đang nói ngôn nhữ Hồng Hoang.

Trên đế tọa, Đạo Thiên Đế nói: “Tinh Vệ, Khoa Phụ, ngươi có thể lấy nước từ sông và biển được không?”

Hai tiên quan, một nam một nữ chậm rãi đi ra, “Bẩm Thiên Đế, nước của sông và biển khắp thế giới đều đã bị chúng thần trên bầu trời thu thập khiến cho mặt đất khô hạn, dân chúng lầm than.”

Xung quanh là một mảnh tĩnh mịch.

Thiên Đế vừa đăng cơ đã để cho chúng thần thu thập nước trong thiên hạ, khiến cho đời sống trong thiên địa trở nên khó khắn, quả thực khiến người ta không thể nắm bắt được.

“Dân chúng lầm than, chúng thần cho mưa xuống, miễn cưỡng có thể duy trì cuộc sống đi.”

Đạo Thiên Đế lại bình tĩnh nói: “Ngu Công, đã dẫn chúng thần dời núi chưa?”

Lại một vị thiên thần đi ra.

“Đã dọn hơn ngàn ngọn, thậm chí là còn hơn.”

Xung quanh lại là một mảnh tĩnh mịch.

Trên mặt đất đã bị đào thành một cái hố bùn đất to, môi trường bị phá hư trên diện rộng, thảm đến mức không nỡ nhìn.

Chương 233: Đón Đánh Vùng Cấm Hắc Ám

Thiên Đế lại nói: “Thực Bị, vạn vật sinh linh đâu?”

Thần bốn mùa Hư Vi nói: “Đã dẫn dắt chúng Vân Thần, thu thập được rất nhiều.”

Chúng thần xung quanh lại trầm mặc lần nữa.

Rất nhiều cây cối trên mặt đất đã bị nhổ tận gốc, phảng phất như bị châu chấu đi qua, một mảnh hỗn độn.

“Vậy thì có thể bắt đầu rồi.”

Thiên Đế khẽ gật đầu, chỉ một ngón tay về phía không trung.

Rầm!

Bên trong không trung đột nhiên xuất hiện chín lỗ thủng. Trong hư không xuất hiện chín thế giới cằn cỗi khác.

Trong ba năm qua, Đạo Trường Sinh đã dung nạp các đại thánh địa từ lúc khai thiên lập địa cho tới nay vào bên trong. Vô số cường giả của thiên địa bên trong không ngừng cắn nuốt, mở rộng chín khiếu huyệt, lãnh thổ đã tăng thêm non nửa một Thiên Giới, tương đương với diện tích hai mươi mẫu.

“Suất lĩnh chúng thần, mang theo tài nguyên, tiến vào bố cục thiên địa.”

Lại ba tháng trôi qua, bên trong chín khiếu huyệt đã hình thành một mảnh động thiên, có hoa thơm chim hót.

Thiên Đế lại nói: “Chúng thần, suất lĩnh các đại thánh địa, cường giả trên thế gian, di dời sinh linh của các quốc gia trong thiên hạ tiến vào trong cơ thể của ta!”

Mọi người hoảng hốt, cuối cùng cũng hoàn toàn hiểu rõ ý tứ.

Thiên Đế muốn xây dựng lại một thế giới ở trong thân thể của chính mình?

Đạo Thiên Đế đã khiến cho thế giới này gần như bị hủy diệt, bòn rút toàn bộ nguồn nước, sinh mệnh, thực vật của thế giới!

Nơi này đã không thể sinh tồn, chỉ có thể tiến vào.

Lại ba tháng trôi qua.

Thiên địa là một mảnh hoang vu, gần như đã không còn dân cư, chỉ còn lại đất đai và thực vật xanh biếc.

Trong chín đại khiếu huyệt đã kín hết chỗ, chồng chất thành một đoàn, chỉ có hai mươi mẫu hiển nhiên là phải chen chúc rồi.

Thiên Đế lại nói: “Thực vật có thể đào được thì đào đi, sinh linh và động vật còn lại có thể mang theo thì mang, nếu không thể thì giết chết, biến thành linh hồn rồi mang đi!”

Đoạn Thiên Đế ở trong cơ thể của hắn, mồ hôi lạnh đầm đìa.

Đây là điên rồi!!

Quả thực là bạo quân, muốn đem toàn bộ thế giới hủy diệt.

“Ngươi đã có giác ngộ với việc đối phó với đại nạn của thiên địa, nhưng lại không có quyết tâm hy sinh.” Đạo Trường Sinh nói với Đoạn Thiên Đế trong cơ thể: “Ngươi cho rằng, Kim Thân Bất Diệt đại thành đã là cực hạn rồi sao? Không, đây cũng không phải là cực hạn, cực hạn chân chính là Kim Thân Bàn Cổ! Một người vì một thế giới!”

“Trong cơ thể ta hình thành nên một tinh hệ, chín đại sao trời vây quanh, trung ương là đan điền- là cư trú của một vòng Thái Dương. Sinh linh cư trú, lò luyện Thái Dương, không ngừng cung phụng hương khói, cung cấp nguồn năng lượng cho ta!”

Đoạn Thiên Đế chảy mồ hôi lạnh đầm đìa, đây là chuyện mà xưa nay chưa từng có.

Một người, chính là một thế giới sao?

“Như thế, muôn nghìn chúng sinh của một thế giới sinh hoạt trong cơ thể ta, cung cấp hương khói cho ta, mỗi giờ mỗi phút bọn họ đều phát ra cảm xúc, đó chính là nguồn động lực vĩnh hằng của ta! Đây mới là chân thân Bàn Cổ chân chính!”

Đạo Trường Sinh nói một cách thành thật: “Trong cơ thể ta có một thế giới cư trú, đang tự mình tuần hoàn, sinh lão bệnh tử, tất cả chúng sinh đều đứng sau lưng ta, duy trì cho ta chiến đấu, một mình ta đương nhiên là có thể đánh với mười một vị Tổ Vu!”

.....

Hứa Chỉ đang ngủ.

Dù sao hiện tại hắn đã trở nên mạnh mẽ, tế bào vĩnh sinh đang không ngừng khuếch tán trong người. Thời gian ngủ mỗi ngày đã tăng lên bốn giờ, cho nên hắn cũng không chú ý tới phát triển ở bên ngoài.

Dù sao thì thế giới Hoang Cổ mới đi qua năm sáu năm, trong hiện thực mới đi qua hơn một giờ.

Chờ hắn phản ứng lại, đã là vẻ mặt với dấu chấm hỏi.

Hứa Chỉ:???

Mấy tên hỗn đản các ngươi lại muốn làm gì?

Hắn sợ tới mức vội vàng đi xuống hầm đất, vẻ mặt mông lung, nhìn vào mảnh đất vốn dĩ là non xanh nước biếc lại biến thành bùn đất nâu đen khắp nơi, phảng phất như bị chó gặm qua hơn chục lần, đã trở nên không hề có sức sống. Ngay cả nước do chính mình cực khổ kéo vòi phun vào cũng đã không còn....

Đây là có quỷ vào thôn sao!?

Ngay cả đường kim mũi chỉ cũng không lưu lại?

Mặt đất đều bị đào ba thước, sinh linh không mang đi được còn trực tiếp giết chết rồi mang linh hồn đi, nhét vào nội không gian?

"Đây là muốn tuyệt hậu à!"

Da đầu Hứa Chỉ đều đã tê rần, vội vàng đăng nhập diễn đàn, phát hiện trên đó đã náo nhiệt đến không được.

Tốc Độ Xe Akina: "Ha ha ha! Chính là muốn làm như vậy! Hắc ám náo động? Đại Đế cổ đại từ trong vùng cấm muốn đi ra ăn thịt người? Đại kiếp nạn của thiên địa? Bọn họ đi ra, khẳng định sẽ là vẻ mặt mộng bức, chúng ta xuyên qua rồi sao? Người đâu, người đều đi đâu rồi?"

Haruko Yêu Học Tập: "Đại Đế cổ đại: Mẹ bán phê, đụng tới những người chơi sa điêu các ngươi, chúng ta thật là xui xẻo tột cùng! Các ngươi bình thường một chút được không? Đầu bị cửa kẹp sao! Các ngươi lúc này không phải là nên hội tụ lực lượng của toàn bộ thế giới, đường đường chính chính quyết một trận tử chiến sao? Không phải là Thiên Đế đương thời, độc đoán muôn đời, huyết chiến Bát Hoang, một người trấn thủ các vùng cấm lớn sao?"

Mọi người đều cười đến không được, đây là thao tác thảo luận cợt nhả của bọn họ.

Khi nào mạch não của chúng ta bình thường vậy? Dừng bút mới ở lại đánh cùng các ngươi, còn bình thường thì trực tiếp cuốn gói chạy trốn.

Học Y Cứu Vớt Thế Giới Khác: “Ha ha ha, những Đại Đế trong vùng cấm Đại La Thiên muốn so tàn nhẫn với người chơi chúng ta sao? So xâm lấn? Không biết chúng ta có tiếng là nhổ cỏ không trồng trọt! Đừng nói là sinh mệnh, ngay cả nước cũng không để lại cho các ngươi, cho các ngươi không có thế giới để hủy diệt, không cho mấy người các ngươi ăn, mang theo cả thế giới trực tiếp chạy trốn, ngươi tới cắn ta đi? (buồn cười)”

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi: “Các ngươi có độc đi! Như vậy thật sự tốt sao? Lừa Đạo Trường Sinh, nói hắn có thể một người đánh với mười một Tổ Vu, hắn cũng tin là thật! Các ngươi kỳ thật cũng chỉ là muốn hắn dùng phương thức mang theo tất cả này để chạy trốn mà thôi. Ta đã nghĩ đến cảnh người đọc sách trung thực kia bị đánh chết. (biểu tình vẻ mặt bi thương.jpg)”

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: “Bình tĩnh, chúng ta không có lừa hắn! Cửu Chuyển Huyền Công của chúng ta thật sự đã suy đoán tới điểm này. Trong cơ thể có sinh linh của một thế giới cư trú, cung cấp hương khói cho hắn, thật sự là gần với nguồn động lực vĩnh hằng. Nhưng năng lượng vô hạn lại không đại biểu cho sức chiến đấu sẽ được đề cao lên nhiều lần như vậy, khẳng định sẽ phải bị đánh cho tơi bời, người ta là mười một vị Thiên Đế đó!

Một đám gà lão vây quanh ngươi, ngươi có sợ không?

Một đám người trong cơ thể cung cấp năng lượng, chẳng qua là chuẩn bị chịu đựng mà thôi, tương đương với một bao cát bằng thịt người (đôi mắt nhỏ đầy thiện ý)”

Long Vô Danh: “Khụ khụ, thật sự là sẽ đề cao chiến lực trên diện rộng! Theo lý thuyết thì thật sự có thể đánh với mười một

Đoạn Thiên Đế, chúng ta không có lừa hắn..... Nhưng Đoạn Thiên Đế có thể che giấu thực lực, thì mười một Tổ Vu sao lại không thể? Các ngươi quá coi thường bọn họ rồi.

Đám bọn họ đều có thủ đoạn khủng bố, có thể lật đổ mười ba vị Tiên Thiên Cổ Thần, ngay cả lão âm hiểm Bell cũng bị bọn họ lật đổ.... Thiệt tình cũng không kém gì người chơi chữ đỏ chúng ta. Nếu bọn họ chuẩn bị không nhiều lắm thì đều phải chết, ta có thể đem đầu Vu Tổ vặn thành hình cầu! (đầu Vu Tổ.jpg)"

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell: "Nói như kiểu ngươi không bị lật đổ vậy? (đảo ngược Long Vô Danh.jpg)"

Hứa Chỉ:???

Một đám tiểu tiện nhân.

Hứa Chỉ ngơ ngẩn nhìn diễn đàn, hồi lâu mới yên lặng phun ra một câu này.

Chương 234: Sát Kiếp Giáng Thế (Thượng)

Nước quá trong sẽ không có cá, người bỉ ổi sẽ vô địch.

Những người này vào ngày mà đại nạn buông xuống, liền trực tiếp nâng lên một mảnh thiên địa rồi bắt đầu chạy trốn suốt đêm.

“Các ngươi còn dám xuất hiện sao?” Vẻ mặt Hứa Chỉ không biết nói gì “Các ngươi đúng thật là đang tự vả mặt mình, lúc trước ở trên diễn đàn điên cuồng khoe khoang bản thân mình có thể chống lại một thế giới. Kết quả vừa đi vào liền đem hai tầng của vườn trái cây nhà ta dọn đi hết, đây là muốn tìm chết sao!”

Lá gan đúng thật là càng ngày càng lớn.

Lúc trước khi kiến tạo nên Tà Thần Cthulhu thì cả ngày đều nghĩ đến việc làm phản. Bây giờ liền dứt khoát đào đi cả một thế giới.

Vốn dĩ Hứa Chỉ nghĩ, dựa theo đạo lý mà nói thì khi mà đại nạn buông xuống thiên địa, muôn nghìn chúng sinh trong hai tầng vườn trái cây kia của mình sẽ đứng dậy chống đỡ. Sau đó bọn họ sẽ mở ra một đoạn sử thi vui buồn lẫn lộn, hơn nữa còn phát triển cả nền văn minh thống trị…

“Quên đi.”

Hứa Chỉ nhướng mày, đi vào lối vào, nhìn một đám bùn đất màu đen như bị chó gặm kia. Mặt đất tràn đầy hơi thở tĩnh mịch và hoang vu, phảng phất như là một vùng đất chết, ngay cả một chút linh hồn cũng không lưu lại.

“Chỉ là dọn đi phần lớn sinh linh của toàn bộ thế giới mà thôi, giống như con thuyền Noah’s Ark chạy trốn đại nạn diệt thế năm đó vậy. Đây cũng không phải là tổn thất gì. Mà dù cho có tổn thất thì đó cũng cái giá đáng phải trả. Nếu có thể tiến hóa thành công Kim Thân Bàn Cổ thì sẽ thu được lợi ích rất lớn.”

Kim Thân Bàn Cổ.

Quỷ mới biết bọn người kia lại làm ra đồ vật đáng sợ gì nữa.

Chỉ là nhìn vào nguyên mẫu này thôi cũng đã đủ để nghịch thiên rồi. Xét về tính chất mà nói thì thành quả này cũng không kém Tà Thần Cthulhu.

Nó sẽ là sự tồn tại nghịch thiên thứ hai.

“Đúng rồi, Phượng Hoàng đâu? Nàng tránh ở chỗ tối để làm gì?” Hứa Chỉ lúc này mới nhớ tới một tồn tại cổ xưa nào đó, là một Hỗn Nguyên Thánh Nhân mà giờ đang phải còn mò mẫm trong một không gian nhỏ ở mảnh thế giới kia.

Vào giờ phút này.

Phượng Hoàng cũng là một mặt mộng bức. Nàng đang tránh ở trong mảnh thiên địa nhỏ bé của mình, cũng đã nhận ra bên ngoài thế giới hoang vu kia, một đám thiên thần giống như đang phá bỏ và di dời đi nơi khác, đỡ cây đào núi. Không biết vì sao, nàng mơ hồ có chút sợ hãi:

“Cũng may là động tác của ta nhanh!”

Thật là đáng sợ.

Quả thực là một đám vô sỉ!

Thế nhưng lại dùng phương thức này để ngăn cản đối phương chứng đạo.

Nàng cảm thấy nếu như bản thân mình chứng đạo muộn đi mấy trăm năm thì không biết sẽ phát sinh cái gì nữa.

Vẻ mặt nàng mơ hồ, cảm giác như đã bị hành động của bọn họ làm cho tê dại. Nàng nghĩ tới Đế Kỳ chờ mười một vị Thiên Đế cổ xưa đột phá lên cảnh giới Bán Thánh ở trong Đại La Thiên, sau khi mừng rỡ như điên thì bắt đầu đi ra tàn sát chúng sinh. Thời điểm ngưng tụ Đạo Quả sẽ là biểu tình sụp đổ như thế nào!

Nhưng mà Phượng Hoàng lại không có ý định tham dự, bèn thu hồi tâm trạng. Nàng chỉ yên lặng nhìn mảnh thiên địa hoang vu cằn cỗi ngoài kia rồi lạnh nhạt nói: " Đại kiếp nạn lại buông xuống sinh linh trong thiên địa một lần nữa."

"Từ khi ta khai thiên lập địa tới nay đã chứng đạo Hỗn Nguyên, đi qua nhiều thời đại và vượt trên vạn vật. Bây giờ ta chỉ cần nhìn xem con nước lớn trong lịch sử mà thôi, xem những người anh hùng đứng lên rồi ngã xuống. Ta chỉ cần tránh ở chỗ tối và không ngừng hút vào thành quả của một thời đại văn minh là được ."

"Cửu Chuyển Huyền Công, Kim Thân Bất Diệt….." Sắc mặt nàng bất động, quay đầu nhìn khắp thiên địa, thần sắc trở nên lãnh đạm, "Công pháp này không tồi, nhưng mà bây giờ nó là của ta."

Nàng nhìn như đã tiêu trừ ấn ký, nhưng thật ra vẫn lưu lại một tia thần thức để giám sát nhất cử nhất động của bọn họ.

Cách làm của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, bọn họ đương nhiên là không thể nào phát hiện.

Nàng rõ ràng cảm ứng được, những Thiên Ma ngoại vực đến đây tất phải đến từ một nền văn minh cấp cao có tính xâm lược cực mạnh, giống như với chủng tộc đã từng xâm lấn thế giới Vu sư vậy. Bọn họ ước chừng đã phải tiêu tốn mất bốn năm trăm năm

để quật khởi, gian nan đi lên từng bước một, sáng tạo nên loại công pháp nghịch thiên này.

“Chỉ là ta khó có thể tưởng tượng được, những Thiên Ma dị vực bọn họ rốt cuộc là đã dùng phương thức gì để câu thông với nhau? Chiều không gian? Hay là truyền nhân tư duy nào đó?”

Thế giới quá mức rộng lớn.

Trong chư thiên vạn giới, có quá nhiều nền văn minh khủng bố và các loại thủ đoạn khủng bố khác nhau.

Thế giới có quật khởi, có suy vong. Nàng cũng đã trải qua nó ở trong thế giới Vu sư, cũng đã dẫn đường cho thế giới trước mắt này quật khởi. Ngoài hai thế giới này đương nhiên sẽ còn có nhiều thế giới khác nữa, thậm chí trình độ càng cao hơn.

“Nhưng mặc kệ như thế nào thì mục tiêu của ta chính là sau khi tìm ra con đường lên cấp tám thì sẽ phá vỡ chiều không gian của thế giới này, thoát ly khỏi lồng giam trong thế giới này. Ta sẽ đi đến một thế giới hoàn toàn mới. Cái Kim Thân Bàn Cổ này vừa lúc vô cùng thích hợp với ta.”

Trong không gian, chính nàng là một vòng Thái Dương màu vàng, chiếu rọi không gian. Trên mặt đất có hoa thơm chim hót, và không ít sinh linh đáng yêu đang sinh sống.

Một cảnh tượng đẹp như tiên cảnh.

Nàng không thích nhân loại, Cổ Tộc, Vu Tộc và những giống loài có trí tuệ. Nàng cảm thấy bọn họ rất ghê tởm, lục đục với nhau. Cho nên ở đây chỉ có một ít động vật sinh linh đáng yêu, chúng nó hình thành nên một đào nguyên ở bên ngoài.

“Thân thể bất diệt phảng phất như được tạo ra cho ta vậy, vừa lúc phối hợp với nguyên thần bất diệt của Phượng Hoàng. Bản thể Đạo Quả của ta cũng vừa với đan điền, như là chín vì sao vây

quanh Thái Dương vậy, chiếu sáng và nuôi dưỡng vạn vật, tạo nên một thiên hà rộng lớn. Hơn nữa trong cơ thể của ta còn có một thế giới, sẽ cung cấp cho ta sức mạnh vĩnh hằng, đủ để cho ta có thể đi qua chư thiên vạn giới, không sợ năng lượng suy kiệt."

Nàng yên lặng cân nhắc.

Con đường tu luyện nguyên thần trước đây là chứng đạo Hỗn Nguyên, nàng cũng đã tu thành Phượng Hoàng Hỗn Nguyên Đạo Quả rồi gửi vào trên hư thiên. Nhưng mà con đường đi lên cấp tám bây giờ đúng thật là có chút khó khăn. Nàng hoàn toàn có thể lại tu luyện thân thể đến cấp tám.

"Nếu chưa có con đường phía trước thì ta sẽ song tu cả trong và ngoài, đi một lúc hai đường, song chứng Hỗn Nguyên."

…..

Trên diễn đàn, một đống người đang cực kỳ nhiệt tình.

Mà Manh Muội có chút kích động tới cực điểm, cảm thấy kích thích đến muốn bùng nổ nhưng rồi lại có chút bất an.

"Chúng ta đem thế giới vác trên vai, chạy trốn suốt đêm, Đạo Quân rốt cuộc có rời đi thế giới này không? Đạo Quân có thể sẽ ra đánh chết chúng ta hay không?"

"Chuyện của chúng ta là có nguyên nhân. Đó là vì bảo hộ hoà bình của thế giới, cho nên trước đó phải đem nó san bằng. Chúng ta không có sai, chúng ta là người tốt"

Manh Muội vẫn thấy bất an, không ngừng tự an ủi mình.

Nàng đối với vị Đạo Quân kia vẫn là có chút bóng ma tâm lý, dù sao nàng mới đến thì đã bị đánh một trận.

Nhưng mà sự lo lắng của nàng lại dần dần bị sự kích động

thay thế.

Nàng đã bắt đầu bồi bổ cho Thiên Đế ở trong vùng cấm của Đại La Thiên. Khi nhìn tới cảnh tượng ăn thịt người, nàng không khỏi lẩm bẩm lên, “Ta cuối cùng cũng có thể nhìn thấy vẻ mặt bọn họ khi ăn phân”

Chương 235: Sát Kiếp Giáng Thế (Hạ)

Lúc này, lại qua một năm.

Thiên địa được điều chỉnh lại. Mặt đất là một mảnh hoang vu đen tối, yên tĩnh như cõi chết, không có ánh mặt trời, gió, mặt trăng hay sự hình thành của dòng nước gì cả. Chỉ còn lại một gốc cây Kiến Mộc khai thiên lập địa vẫn đang đứng chót vót trên mặt đất như cũ.

Thế giới dường như lại trở về thời hỗn độn.

Một Thiên Đế cao lớn và cường đại đang vẫn còn tồn tại, đang đứng ở trong thiên địa. Hắn chậm rãi nhắm mắt nín thở, trong thân thể hắn phảng phất như có một lò luyện sao trời vĩnh hằng, nóng như thiêu đốt, cung cấp năng lượng vô tận để nuôi dưỡng thân thể, chậm rãi nâng cao lực lượng của hắn.

"Đây là Kim Thân Bàn Cổ."

Sắc mặt Đạo Trường Sinh bình tĩnh, yên lặng cảm ứng mọi thứ trong cơ thể, "Các vị thiên thần, bắt đầu ở trong cửu thiên tư chưởng tự trách lại bản thân, ổn định thiên địa càn khôn. Phàm nhân đã dần an ổn trở lại, mà cho dù các đại thánh địa có lánh đời thì các môn phái vẫn thập phần bất mãn."

Đan điền của hắn là nguyên thần của Kim Ô đang chậm rãi nhíu mày, nhịn không được nói: "Đạo Trường Sinh, lưng ngươi đang mang theo cả một thế giới, vì thế không nên trực tiếp chém giết với mười một Thiên Đế kia."

Đạo Trường Sinh lại rất nghiêm túc, ngồi xếp bằng, “Tồn tại cổ xưa…nếu không diệt trừ toàn bộ bọn họ thì ta rất dễ bất an. Đoạn Thiên Đế, hai người chúng ta liên thủ, một là nguyên thần, hai là thân thể đều đã biến chất. Hơn nữa còn có muôn ngàn chúng sinh trong thiên địa, lực lượng của một thế giới, sao phải sợ mười một Thiên Đế thượng cổ kia? Ngươi là Đoạn Thiên Đế thì nên độc đoán mà chặt đứt những sự tồn tại đã hủ bại kia đi chứ.”

Đoạn Thiên Đế đã có thể cảm nhận lực lượng mênh mông của Đạo Trường Sinh lúc này, tín niệm đối với hắn cũng tăng lên.

Ngay cả hắn cũng không khỏi tán thưởng, “Ta rốt cuộc cũng hiểu rõ hắn không phải là cuồng vọng, mà thật sự thành thật. Hắn tu luyện mấy năm nay, đi lên từng bước, được lão sư của chính mình không ngừng giáo huấn về tín niệm lớn nhất trong thiên hạ! Cho dù có một trăm Thiên Đế ở trước mắt thì hắn cũng cảm thấy mình vẫn có thể đánh một trăm Thiên Đế, thiên hạ vô địch, lão sư sẽ không lừa hắn! Hắn có tâm kiên định thì có thể một đường tiến thẳng lên, hắn cũng không có tạp niệm, khó trách có thể có được cảnh giới như hôm nay.”

“Hắn có một trái tim lưu ly, không nhiễm vẩn đục của hồng trần. Đây mới là người cầu đạo thuần khiết nhất. Có lẽ ta cũng đã già rồi. Khi còn tuổi trẻ, ta có gan quát lớn đối với một Thiên Đế đang uống rượu dưới chân núi, một lòng hướng về phía trước!” Đoạn Thiên Đế không hề mở miệng, tâm của chính mình đã không còn thuần khiết, cũng đã không thể quay về. Hắn bị thế tục ràng buộc, vì tương lai của chúng sinh thiên hạ mà bắt đầu nhiễm bụi trần.

Tư chất của hắn không kém gì Đạo Trường Sinh, chỉ là tâm của hắn đã bị dao động bởi thế tục và phải đi trên một con đường khác.

Từ khi hắn đi trên con đường độc đoán muôn đời kia thì hắn đã không còn thuần khiết.

“Nên bắt đầu rồi.” Đạo Trường Sinh đột nhiên mở miệng.

Rầm!

Bên trong Thiên Giới, Đại La Thiên chậm rãi mở ra.

Cùng với linh khí màu trắng nồng hậu ập vào trước mặt thì còn có từng đợt tiên khí vẩn đục nhè nhẹ vờn quanh. Trong khe hở của không gian, mười một tồn tại đội trời đạp đất cổ xưa đang chậm rãi đi ra. Thân hình bọn họ cao lớn, thần thánh cuồn cuộn, khiến cho người ta cảm thấy run sợ, nhịn không được muốn quỳ bái.

Đây là một vị Thiên Đế cổ đại đã lật đổ sự thống trị của Tiên Thiên Cổ Thần khai thiên lập địa, là một anh hùng vĩ đại của các sinh linh sau này.

“Đoạn Thiên Đế ở đâu?”

Một giọng nói sâu kín vang lên.

“Đoạn Thiên Đế đã chết, bây giờ là thời đại của Đạo Thiên Đế ta!!”

Đạo Trường Sinh đi nhanh về phía trước, thân hình cao lớn đứng vững ở bên ngoài Đại La Thiên, mang theo khí thế ngút trời trước này chưa từng có, “Năm xưa, Hư Hữu Niên của Nhân tộc một mình đi lên trời cao, một mình đứng trước Thần Điện Thái Dương, ngăn cản chín Kim Ô diệt thế. Hôm nay, Đạo Thiên Đế ta sẽ noi theo tổ tiên Nhân tộc tại đây chặt đứt Đại La Thiên. Tất cả chư vị Thiên Đế đều không thể ra ngoài!”

Hắn vừa dứt lời thì đột nhiên hai đầu gối quỳ xuống đất, hung hăng dập đầu, hành đại lễ đối với mười một vị Thiên Đế, lớn tiếng thành khẩn nói: “Chư vị có ân với thiên địa đời sau, Đạo Trường Sinh lúc đầu tu đạo chỉ vì cứu mẹ, cũng không muốn đối địch với mười một vị Thiên Đế cổ đại. Đế Kỳ Đại Đế, mười vị Thiên Đế,

thỉnh vì muôn dân mà trở về!”

Mười một vị tồn tại cổ xưa đều bất động.

Xung quanh bỗng nhiên truyền đến tiếng cười, mang theo ý trêu tức.

“Tân Thiên Đế trẻ tuổi, Đế Kỳ? Hắn chính là Long Hoằng đó.”

Cả người Đạo Trường Sinh chấn động, cảm thấy không thể tưởng tượng được, ngơ ngẩn nhìn bọn họ.

Người đứng đầu lật đổ Tiên Thiên Cổ Thần trên Thiên Đình-Đế Kỳ lại là Long Hoằng Thiên Đế? Hắn tự tay lật đổ nền thống trị của chính bọn họ?

Điều này làm cho Đạo Trường Sinh sợ hãi!

Nhưng điều khiến hắn sợ hãi hơn chính là chân thân của Đế Kỳ đã bại lộ trước mặt mười một vị Tổ Vu. Nhưng mà vị anh hùng vĩ đại đã lật đổ Tiên Thiên Cổ Thần kia hiện tại vẫn đang trò chuyện vui vẻ với các Thiên Đế Tiên Thiên Cổ Thần cổ xưa khác.

“Tại sao lại thế này.”

Khuôn mặt Đạo Trường Sinh chua xót, suy đoán của hắn giờ đây rốt cuộc cũng đã được chứng thực, trong lòng hắn lại cảm thấy sầu thảm.

Tí tách.

Nước mắt trong suốt như lưu ly của hắn rơi xuống, tích tích rơi xuống mặt đất, đánh ra một cái hố sâu.

Đạo Trường Sinh có một trái tim lưu ly, không biết che giấu cảm xúc của chính mình, cũng không biết phải ẩn nhẫn, hỉ nộ ái ố đều bày ra trước mặt mọi người.

Thiên địa bên trong hắn cùng với thiên địa của chúng thần và các con dân đều đang ngửa đầu nhìn về phía bức họa rộng lớn trên không trung, lộ ra một tia khiếp sợ!

“Cái gì!”

“Tồn tại cổ xưa…..”

“Thế nhưng lại là Long Hoằng Thiên Đế hóa thân thành tiều phu Đế Kỳ, tự mình lật đổ nền thống trị của mình!”

Ngay từ đầu, bọn họ không biết Thiên Đế tại sao lại muốn bọn họ trốn vào trong thân thể của mình, vốn đang còn oán hận, hiện tại rốt cuộc cũng đã hiểu rõ hoàn toàn. Thiên địa sắp phải nghênh đón kiếp nạn lớn, Đạo Thiên Đế vì thiên hạ mà phù hộ chúng sinh khắp thiên địa.

Một sự việc khủng bố bị giấu ở trong lịch sử cũng bị xốc lên.

Tại thời khắc nguy nan nhất, một kiếp nạn lớn sắp buông xuống thế giới, Tổ Vu hủ bại đã từng phù hộ chúng sinh đi ra từ trong Đại La Thiên, muốn giết hết chúng sinh trong thiên hạ để chứng đạo, chỉ có Đạo Thiên Đế đứng dậy.

“Đạo Thiên Đế”

Điều này khiến cho khuôn mặt của vô số người trở nên chua xót. Cho dù biết một Thiên Đế đấu với mười ba Thiên Đế cơ hồ sẽ không có khả năng thắng, nhưng mà bọn họ vẫn hét lên đối với bức họa trong không trung. Bọn họ hy vọng Đạo Thiên Đế có thể bình định kiếp nạn lúc này đây, trả lại an bình cho thiên địa.

“Khóc đi….kêu rên đi, đây chính là sự thật đẫm máu! Thiên thần đã từng phù hộ chúng sinh thiên địa các ngươi đã hóa thành ác thần.” Giọng nói Đoạn Thiên Đế trở nên lạnh nhạt, để cho Kim Ô nhìn vào các sinh linh đang kêu lên trong cơ thể.

Dù là ánh mắt của tam đại Chuẩn Đế cũng nhịn không được trở nên tro tàn!

Chương 236: Tổ Vu Chết

“Nói cho ta, Đạo Thiên Đế, ngươi sẽ vì mảnh thiên địa này chống cự đến cuối cùng sao?”

Đế Kỳ vung ống tay áo màu đen lên, lạnh nhạt nói: “Thiên địa sơ khai, ta cùng với thế giới có thể sống đến hôm nay, trải qua các kiếp nạn của thời đại, loại nhân tài như ngươi ta cũng thấy nhiều rồi. Mỗi một người đều tỏa hào quang khắp bốn phía, chiếu rọi khắp Thiên Giới và thế gian.”

Hắn quay đầu nhìn lại, nhìn về mười một vị tồn tại cổ xưa phía sau.

“Đáng tiếc, các ngươi đều chỉ biết phô trương thanh thế mà không biết ẩn nhẫn. Một vị thần sắp chết đi trước mặt ta, trước khi chết còn phải kêu rên, thống khổ, tuyệt vọng….Ta luôn thờ ơ lạnh nhạt, chiến lực của Long Hoằng ngập trời, lại chưa từng ra tay toàn lực. Hư Hữu Niên năm xưa đúng là kinh tài tuyệt diễm, có phải các ngươi cho rằng ta thực sự bại dưới tay của hắn?”

Đạo Trường Sinh dù đã sớm có chuẩn bị nhưng khi nghe được chân tướng lịch sử, cũng nhịn không được lộ ra một tia kinh hãi.

Mà chúng sinh trong thiên địa nhìn bích họa trên không trung, lại càng thêm tuyệt vọng.

Đế Kỳ nhìn biểu tình bi thương của hắn cũng không để tâm. Một thiếu niên quang minh lỗi lạc gặp phải đả kích như thế, chỉ sợ trong nháy mắt liền tan vỡ. Hắn tiếp tục nói: “Ta khai thiên lập địa, vĩnh viễn sống cùng hậu thế, ẩn trong bóng tối. Còn mấy anh hùng Thiên Đế các ngươi lại quá nóng vội, quá nhiệt huyết, vì thiên hạ mà chiến đấu trong máu tươi rồi lại ngã xuống, hoặc là sẽ

bị khuất phục bởi năm tháng, ngã xuống dưới thân ta. Đây mới là chân tướng của một lịch sử đẫm máu!"

Mười vị Thiên Đế đã từng lật đổ Tiên Thiên Cổ Thần phía sau Long Hoằng Đại Đế đang lạnh lùng nhìn Đạo Trường Sinh, không thể nghi ngờ đó chính là sự châm chọc lớn nhất!

Sắc mặt Đạo Trường Sinh rũ xuống, dường như đang run rẩy, trầm mặc trong chốc lát, không kiềm được đành mở miệng nói:

"Long Hoằng Kim Ô Đại Đế, lực chiến đấu của ngươi là vô song, từ xưa đến nay được xưng là đệ nhất Thiên Đế chí cường, lại chưa bao giờ bộc phát toàn lực, cổ xưa thần bí nhất. Ngay cả Nhân Tổ Hư Hữu Niên năm đó cũng ở trước mặt ngươi ôm hận mà chết, bây giờ ngươi lại muốn dùng lời nói để trấn phục ta sao?" Đạo Trường Sinh lập tức hiểu rõ dụng ý của hắn, vẫn bước ra một bước như cũ, "Nhiều lời cũng vô ích, ta cũng sẽ bảo vệ thiên hạ, ngăn chặn trận đại nạn này."

Ánh mắt vị Thiên Đế trẻ tuổi này trong veo, còn rất là kiên định?

Tổ Vu xung quanh xì xào bàn tán, giật mình một chút.

"Ngươi không trốn?"

Khí thế của một vị Tổ Vu làm cho người khác vô cùng sợ hãi, hào quang rộng lớn lưu chuyển cả người, lộ ra tiếng cười tàn nhẫn, "Vì bảo hộ chúng sinh? Ngươi đây là tự tìm đường chết mà thôi."

Sắc mặt Đạo Trường Sinh bình tĩnh nói: "Hoàng đế là người đứng đầu thiên hạ, không có thiên hạ thì không có hoàng đế. Ta là Thiên Đế, phía sau còn vô số lê dân bách tính, sao có thể chạy trốn? Ta không cần chạy trốn, ta muốn cùng ngươi đánh một trận huyết chiến!"

“A?? Đây lại là một vị Thiên Đế quá ngu xuẩn! Chỉ có một người mà cũng muốn cùng mười một Tổ Vu chúng ta đánh một trận huyết chiến sao, quả thực quá buồn cười.”

Tổ Vu xung quanh cười lạnh.

Ánh mắt của họ lạnh đến cực điểm, sôi nổi nghị luận, “Không chạy trốn mới tốt, nếu như để một vị Thiên Đế đương thời chạy thoát, ẩn núp trong bóng tối, ngược lại chúng ta sẽ gặp khó khăn.”

“Thân thể chúng ta suy yếu, không bằng thời kỳ cường thịnh, mỗi một lần ra tay đều hao tổn cực đại, lần này ra tay phải tốc chiến tốc thắng.”

“Tất nhiên có âm mưu, một vị Thiên Đế, sao có thể lỗ mãng như vậy, lấy sức lực của một Thiên Đế đối kháng với mười người? Các vị cẩn thận có bẫy.”

....

Trong nháy mắt, Đế Kỳ đứng tại chỗ, sắc mặt bình tĩnh.

Mà mười vị Tổ Vu, căn bản không bận tâm tới thể diện, đồng thời ra tay.

Đạo Trường Sinh nhìn thấy mười vị Tổ Vu công kích tới, trong lòng không khỏi cảm thấy buồn bực, hoàn toàn giống như một đứa trẻ non nớt, bắt đầu suy sụp mà khóc lớn, “Các ngươi... Các ngươi vì sao lại không quay về.... Như vậy vẫn có thể lưu lại một tia sáng cuối cùng của anh hùng trong lòng ta. Ta không muốn hình tượng của các ngươi sụp đổ trong lòng ta, ta cũng không muốn đối địch với các ngươi. Bởi vì một khi ta đối địch với các ngươi thì chỉ cần một mình ta là có thể đem các ngươi đánh chết!”

Vô số Tổ Vu lập tức sợ ngây người.

Giây tiếp theo, bọn họ hiện lên châm chọc, từ bốn phương tám

hướng công kích lại đây.

Ầm ầm ầm!

Đạo pháp của bọn họ vô cùng kỳ diệu, phối hợp đột kích từ bốn phương tám hướng, hoàn toàn tự nhiên, Đạo Trường Sinh căn bản không có cách nào chống lại, chỉ có thể lấy kim thân miễn cưỡng chống lại công kích của mười vị Tổ Vu.

Loong coong!!

Toàn thân hắn là lưu ly, công kích dừng ở trên thân thể hắn, thế nhưng âm thanh chuông vàng không ngừng phát ra.

Đạo Trường Sinh cũng nhịn không được, khóe miệng bắt đầu nhanh chóng tràn ra máu: "Quả nhiên sư phụ không có lừa ta, vốn dĩ ta cho rằng ta tu thành Kim Thân Bàn Cổ, trở thành Thiên Đế bất khả chiến bại mạnh nhất từ trước tới nay, có thể đánh bại hai mươi người bọn họ, bây giờ thử một lần.... Quả nhiên là có thể đánh với mười người bọn họ."

"Hơn nữa, chỉ có thể dùng lối đánh thương đổi thương!"

Thân thể của hắn phảng phất như theo gió mà lớn, cao lên từng tấc một. Tám cánh tay bất thình lình hung hăng rút ra từ dưới nách, trên dưới đan xen, hóa thành tám thần quyền, như mưa rền gió dữ nện xuống một Tổ Vu.

Một vị Tổ Vu trở tay không kịp, trong nháy mắt đầu hắn bị tám nắm tay hung hăng đập vỡ, thân thể xương cốt nhanh chóng vỡ vụn, đùng đùng đùng hóa thành một tấm giấy mỏng bằng máu thịt!

Một vị Tổ Vu chết ngay tại chỗ.

Trong nhất thời hiện trường là một mảnh tĩnh mịch, một vị Tổ Vu cổ xưa, đã từng thảo phạt mười ba Tiên Thiên Cổ Thần, mấy

trăm năm tắm máu tươi trong chiến tranh, thế nhưng chỉ trong chớp mắt đã bị công pháp đánh ngã xuống?

“Một tên nữa lại tới.”

Đạo Trường Sinh tắm trong máu tươi, cả người phá thành mảnh nhỏ, đầu cũng thiếu nửa, đôi mắt lóe lên chí chiến đấu hừng hực.

“Thân hình hắn đã không còn lành lặn tới mức này rồi, sao có thể chưa chết?”

“Tám cánh tay kim thân của hắn, công kích mạnh mẽ, mỗi một quyền có thể so với toàn lực công kích của một vị Thiên Đế!”

“Lại là một cái nhân vật kinh động khó lường, có thể ở trong sự liên thủ của mười tổ vu chúng ta giết chết một vị tổ vu, thiên hạ cũng phải khiếp sợ.”

Gương mặt chín vị Tổ Vu khác lộ ra một tia hoảng sợ, rối rít liên thủ công kích.

Tu vi của mỗi một Tổ Vu bọn họ đều ở trong khoảng trên dưới Đoạn Thiên Đế, tu vi của Đoạn Thiên Đế xác thực nằm ở giữa bọn họ, lực chiến đấu có thể xếp thứ năm hoặc sáu. Nhưng lúc này hắn lại không thể làm gì được, bởi trong cơ thể Đạo Trường Sinh có chứa một thế giới, có lò luyện Thái Dương, phòng ngự khủng bố đến mức khiến cho người ta sợ hãi, tuy rằng ăn đau, nhưng căn bản không bị thương tới tính mạng.

Chương 237: Đạo Trường Sinh Thành Thật

Ầm ầm ầm!

Trong chớp nhoáng, vị Tổ Vu thứ hai cũng ngã xuống.

Đạo Trường Sinh chống cự lại sự công kích của tám vị Tổ Vu còn lại, đè một vị Tổ Vu trên mặt đất, lấy phương thức đánh lộn đầu đường của nhân gian. Tổ Vu kia bị tám nắm tay đấm như đảo bánh mật, bị nện thành một đống thịt nát máu chảy đầm đìa.

“Làm sao lại có loại quái vật như thế này?”

Mấy vị Tổ Vu còn lại nhìn nhau, nhìn một vị Tổ Vu sống sờ sờ bị đánh chết như vậy, cả người lập tức cảm thấy kinh hãi.

“Một Thiên Đế dùng lực đối kháng lại mười một người!”

“Chúng ta có hi vọng.”

Mà ở thế giới bên trong cơ thể, ánh mắt của vô số người đang nhìn đăm đăm.

Bọn họ nhìn chằm chằm vào mảnh lục địa đầy máu tanh bên ngoài. Lực chiến đấu của Đạo Thiên Đế chiến thật sự quá mức kinh người, một người dùng lực địch lại mười vị Tổ Vu, thân hình cường hãn đến khủng bố, lấy thương đổi thương, còn có thể chém giết hai người trong đó.

“Còn dư lại vài Tổ Vu các ngươi...”

Thân hình thon dài của Đoạn Trường Sinh nhuốm đầy máu

tươi, đôi mắt thanh triệt như nước, ý chí chiến đấu hừng hực: “Các ngươi muốn chết như thế nào?”

Các Tổ Vu đều dừng tay, nội tâm không khỏi toát ra khí lạnh rùng mình, trong lòng không khỏi run sợ, nhìn vị Thiên Đế trẻ tuổi thành thật trước mắt này. Hắn thế nhưng lại thật sự thành thật như vậy, nói đánh mười người chúng ta, thật đúng là có thể đánh mười người chúng ta!

Trong đầu bọn họ toát ra một ý niệm vừa buồn cười lại vừa sởn tóc gáy:

Hắn thật sự muốn đem tất cả chúng ta đánh chết!

……

Bên trong thế giới, đám người Manh Muội đang thảo luận với nhau.

Bọn họ đang ở trong “Khoang điều khiển” của Kim Thân Bất Diệt, nhìn trận chém giết khủng bố ở thế giới bên ngoài. Đạo Trường Sinh ở ngoài bầu trời rộng lớn, một người độc chiến mười một vị Thiên Đế cổ xưa.

“Các đại tham mưu, nhanh như vậy đã chết hai người, không đúng như chúng ta dự đoán! Những lão âm hiểm này là Boss cuối cùng, khẳng định có vô số sự chuẩn bị ở phía sau, bị chết dứt khoát như vậy, không phải là giả chết đi?”

“Ta thấy giống như vậy.”

“Những Tổ Vu này đang thành thật với nhau, sao ta lại cảm thấy đầy một bụng ý nghĩ xấu nhỉ.”

Chụp màn hình,

Chụp màn hình.

Oanh!

Toàn bộ Thiên giới đều chấn động, lục địa bắt đầu vỡ vụn, mặt đất dần dần sụp đổ.

Lực phòng ngự của Đạo Trường Sinh cường hãn tới cực điểm, nhưng lúc này do bị thương quá nặng nên hầu như không còn chút máu thịt nào dính trên người. Hắn hóa thành một khối hài cốt bạch ngọc lạnh lẽo, xương cốt phủ đầy mạng nhện, một hốc mắt trống rỗng, chỉ còn sót lại một con mắt. Con mắt kia đang nheo lại nhìn bọn họ.

“Đạo Thiên Đế...”

Thiên địa bên trong, tứ đại gia tộc lần lượt nhìn lên những bức bích họa trên bầu trời. Một thân thể thà chết chứ không chịu khuất phục kia, giọng nói có chút run rẩy chết lặng.

Đại kiếp nạn của thế giới buông xuống, thế giới hoàn toàn tăm tối, chúng ta thật sự phải chết sao?

Thiên địa bên trong bị vây bởi tuyệt vọng và sợ hãi, như không có một tia ánh sáng nào lúc bình minh nữa. Đạo Thiên Đế bên ngoài đã là hi vọng cuối cùng, một người ngăn cản đại kiếp nạn của Tổ Vu, chiến đấu chống lại các vị Thiên Đế cổ đại.

Đạo Trường Sinh dần dần trầm mặc, “Ta nghe được vô tận sinh linh đang khóc thảm thiết, đang kêu gọi ta, bọn họ tràn ngập tuyệt vọng.”

Lời kêu gọi của bọn họ dường như hội tụ thành một loại hương khói, từng đợt nhè nhẹ bay về phía bầu trời, đó là hy vọng của chúng sinh, hóa thành nguồn lực lượng cho Kim Thân Bất Diệt của hắn.

“Đã bị thương không động đậy nổi, chiến đấu cực kỳ bất tiện, đây là thời điểm để khôi phục thân thể.”

Đạo Trường Sinh hít sâu một hơi.

Hắn dựa vào Kim Thân Bất Diệt này để chống đỡ đến bây giờ, nó đã bị phá thành mảnh nhỏ, thân thể chưa bao giờ khôi phục.

Mà không cách nào khôi phục?

Đặc tính của Kim Thân Bất Diệt chính là lực lượng sinh mệnh lức vô cùng mạnh mẽ, chặt đứt đầu vẫn có thể duỗi chân, điều này có khả năng sao?

Hắn hoàn toàn có thể khôi phục thân thể hoàn toàn, chẳng qua là lúc trước không cần thiết….bị thương một chút liền khôi phục mà thôi.

Lúc này năng lượng trong cơ thể hắn là tín ngưỡng của một thế giới hội tụ lại, không ngừng bổ sung, giống như một cái lò động lực vĩnh hằng. Trừ khi một lần dùng lực lượng khủng bố để hủy diệt hắn trong nháy mắt, nếu không thì rất khó để phá hủy hắn.

Đây mới thật sự là Kim Thân Bàn Cổ bất diệt!

“Hiện tại đã bị thương đến mức không cử động nổi, bắt đầu khôi phục đi.” Đạo Trường Sinh nghĩ đến đây, máu thịt cả người không ngừng khôi phục, mấp máy, xương cốt đang chữa trị, nháy mắt liền khôi phục thành bộ dáng thiếu niên Thiên Đế trước đây.

Hắn nhìn chín vị Thiên Đế này một lần nữa, không nhịn được trầm mặc một chút, xúc động vô cùng, “Không hổ là Thiên Đế cổ đại, lật đổ thống trị của mười ba Tiên Thiên Cổ Thần cổ đại, vậy mà các ngươi lại tiêu diệt được một cái mạng của ta. Một cái mạng của ta liều mạng đến trọng thương, mới đánh chết được hai Tổ Vu các ngươi, phải biết rằng…. Cho dù ta là Kim Thân Bàn Cổ thì cũng chỉ có một trăm cái mạng mà thôi.”

Oanh!

Đạo Trường Sinh đột nhiên ra tay, ỷ vào kim thân, chống lại sự công kích của mấy Tổ Vu khác, vung tám cánh tay, đánh chết một Tổ Vu.

Lại một vị Tổ Vu ngã xuống.

Mọi người càng thêm kinh hãi, mà thân thể Đạo Trường Sinh đã rách đến không chịu nổi kia lại nhanh chóng khôi phục như cũ, xông về phía một Tổ Vu tiếp theo.

Trận chém giết này, kéo dài ước chừng nửa ngày, máu tung tóe trên mặt đất, chồng chất hài cốt Đạo Trường Sinh.

Cuối cùng, mười vị Tổ Vu đều lần lượt đền tội, còn sót lại duy nhất Đế Kỳ.

"Ngươi là kẻ cuối cùng."

Sắc mặt Đạo Trường Sinh bình tĩnh, nhìn vị Thiên Đế mạnh nhất này.

Đạo Trường Sinh biết đối phương đáng sợ, chậm rãi đến gần thi hài một vị Thiên Đế bị đánh thành thịt nát, "Thi hài Đại Đế nhiều ít cũng là năng lượng, có thể bỏ vào trong thiên địa của ta. Mặc dù thân thể ta cường hãn, bây giờ trống rỗng thì cũng chỉ có thể cất chứa một vị Đại Đế còn sống, không thể cất chứa vị Đại Đế còn sống thứ hai, nhưng chết rồi thì đương nhiên là có thể bỏ vào được."

Vừa dứt lời hắn cầm một khối máu thịt lên, muốn nhét vào thiên địa bên trong cơ thể mình.

Lại nhét thế nào cũng không vào.

Đạo Trường Sinh:???

Máu thịt Thiên Đế bị đập nát:???

Đạo Trường Sinh mộng bức, bỗng nhiên buông đoàn máu thịt này xuống, bước chậm về phía thi hài Thiên Đế bên cạnh bị đánh chỉ còn lại xương sọ.

Thử bỏ vào, kết quả lại không để vào được.

Đạo Trường Sinh:???

Đầu lâu Thiên Đế:???

Đạo Trường Sinh thành thật rốt cuộc cũng phản ứng lại, những vị Thiên Đế bị hắn đánh chết này, tất cả đều nằm trên mặt đất giả chết!

Hắn sợ tới mức lùi lại vài bước, nhìn một bãi máu thịt trên mặt đất, cùng với Đế Kỳ bên cạnh, thành thật nói: “Những Thiên Đế cổ xưa các ngươi đều đang che giấu thực lực, che giấu tốt đến như vậy, chỉ sợ thực lực bại lộ còn không đến một nửa, thậm chí chỉ có một phần năm, đều đang nằm trên mặt đất giả chết! Sau đó chờ ta giết sạch hết bọn họ, các ngươi sẽ làm ngư ông đắc lợi!”

Chương 238: So Với Chúng Ta Vẫn Kém Một Chút

Nhất thời, Đạo Trường Sinh sợ tới mức mồ hôi lạnh đầm đìa.

Vốn dĩ cho rằng có thể đánh một đám bọn họ, kết quả một đám đều đang giả bộ, bọn họ đều đánh chủ ý âm hiểm ngư ông đắc lợi.... Lực chiến đấu của mỗi người bọn họ, đều kinh thế hãi tục, chỉ sợ chính mình cũng chỉ có thể đánh bại hai người trong số họ, không có khả năng đánh với mười một người!

Ở đây chỉ có hắn ngu ngốc nhất.

Mười một Tổ Vu bọn họ không muốn dùng thực lực chân chính, liên tục giả chết, mượn tay của hắn, diệt trừ, dò xét thực lực che giấu của các Tổ Vu khác, thậm chí để hắn dò xét thực lực của Đế Kỳ.

Thiên địa bên trong.

"Quả nhiên những người này đều giống các ngươi, am hiểu giả chết." Manh Muội cũng sợ ngây người, "Mười một Tổ Vu này, quả thật là vô sỉ, quá đê tiện..... Nhưng mà so với chúng ta còn kém một chút."

Vẻ mặt Lôi Chuy cũng vô cùng đau lòng, "Cái tên cộc lốc, không hiểu đạo lý đối nhân xử thế này, những tổ vu khác người ta đều giả vờ phóng thủy để cho hắn không ngừng vượt ải, trực tiếp đi đánh đại Boss Đế Kỳ. Kết quả hắn nháo một lần, mấy Tổ Vu khác muốn mặt mũi người ta để đâu đây."

"Cả ngày hắn đều giả bộ bị ép bức, bây giờ tới thời khắc mấu

chốt, người ta thuận nước đẩy thuyền giúp ngươi giả bộ, cho ngươi đi đánh Đế Kỳ thì lại không cần."

Vu Tổ ngậm một cây thuốc lá, hít mây nhả khói, khuôn mặt đầy u sầu, "Bây giờ hắn bóc trần người ta, không cho người ta nằm trên mặt đất nghỉ ngơi, mấy Tổ Vu kia chỉ có thể đứng dậy, bây giờ hắn sẽ bị phản lại."

Nhất thời, Đạo Trường Sinh sợ tới mức mồ hôi lạnh đầm đìa.

Vốn dĩ cho rằng có thể đánh một đám bọn họ, kết quả một đám đều đang giả bộ, bọn họ đều đánh chủ ý âm hiểm ngư ông đắc lợi.... Lực chiến đấu của mỗi người bọn họ, đều kinh thế hãi tục, chỉ sợ chính mình cũng chỉ có thể đánh bại hai người trong số họ, không có khả năng đánh với mười một người!

Ở đây chỉ có hắn ngu ngốc nhất.

Mười một Tổ Vu bọn họ không muốn dùng thực lực chân chính, liên tục giả chết, mượn tay của hắn, diệt trừ, dò xét thực lực che giấu của các Tổ Vu khác, thậm chí để hắn dò xét thực lực của Đế Kỳ.

Thiên địa bên trong.

"Quả nhiên những người này đều giống các ngươi, am hiểu giả chết." Manh Muội cũng sợ ngây người, "Mười một Tổ Vu này, quả thật là vô sỉ, quá đê tiện..... Nhưng mà so với chúng ta còn kém một chút."

Vẻ mặt Lôi Chuy cũng vô cùng đau lòng, "Cái tên cộc lốc, không hiểu đạo lý đối nhân xử thế này, những tổ vu khác người ta đều giả vờ phóng thủy để cho hắn không ngừng vượt ải, trực tiếp đi đánh đại Boss Đế Kỳ. Kết quả hắn nháo một lần, mấy Tổ Vu khác muốn mặt mũi người ta để đâu đây."

"Cả ngày hắn đều giả bộ bị ép bức, bây giờ tới thời khắc mấu

chốt, người ta thuận nước đẩy thuyền giúp ngươi giả bộ, cho ngươi đi đánh Đế Kỳ thì lại không cần."

Vu Tổ ngậm một cây thuốc lá, hít mây nhả khói, khuôn mặt đầy u sầu, "Bây giờ hắn bóc trần người ta, không cho người ta nằm trên mặt đất nghỉ ngơi, mấy Tổ Vu kia chỉ có thể đứng dậy, bây giờ hắn sẽ bị phản lại."

Chương 239: Nhanh Đánh Chết Ta Đi

Mà lúc này, không gian trong cơ thể đột nhiên truyền đến giọng nói của Địa Mẫu Thanh Đằng, "Đồ nhi, ngươi cũng ngồi xuống uống trà, uống một ngụm trà để trấn áp tinh thần và nghỉ ngơi một chút. Bọn họ đánh xong hắn, phỏng chừng sẽ đến phiên ngươi bị đánh!"

Đạo Trường Sinh không khỏi thành thật nói: "Ta có một trăm cái mạng, ta có khả năng sẽ bị bọn họ đánh chết sao?"

"Không biết, còn phải xem da thịt của ngươi có dày hay không. Bọn họ đều đã già nua suy tàn, một đám lão nhân già nua run rẩy! Cũng chưa chắc là có thể đem ngươi đang sống sờ sờ mà gõ chết, xương cốt của ngươi cứng đến mức có thể đâm thủng tay. Ngươi có thể khiến cho đám lão nhân bọn họ mệt chết."

Đạo Trường Sinh sởn tóc gáy, vội vàng nói: "Ta đây da dày thịt béo, bọn họ dù đánh không chết ta, nhưng ta sợ ta sẽ bị đau chết."

Lôi Chuy tận tình khuyên bảo, "Đồ nhi ngoan, chịu qua đau khổ mới có thể đứng trên người khác được. Lúc trước ngươi bị chúng ta sấm đánh, điện chùy, chém đầu, cũng không phải đều nhịn được sao? Tuy rằng việc này đau hơn một trăm lần, nhưng ngươi là Thiên Đế mạnh nhất từ xưa đến nay, chắc chắn là sẽ vượt qua được."

"Tới, uống một ngụm trà ấm lòng, vận động thân nhiệt một chút, chờ bọn họ đánh xong sẽ đến phiên ngươi bị đánh!" Giọng nói ôn nhu của Địa Mẫu truyền đến "Đến lúc đó, chỉ sợ dạ dày của ngươi sẽ bị đánh xuyên qua, hiện tại nên uống sớm một chút để

tiêu hóa.”

Đạo Trường Sinh gật đầu, vẻ mặt nghiêm túc tiếp nhận bàn trà, dọn ra một bàn nhỏ, hướng về phía Đế Kỳ bên cạnh, cùng nhau uống trà.

Vẻ mặt Đoạn Thiên Đế đang tránh ở trong cơ thể dần trở nên mơ hồ:

Trời ạ!

Thì ra bọn họ dạy đồ đệ như vậy sao??

Những tồn tại cổ xưa như các ngươi, khó trách lại đem người ta dạy thành kỳ quái như vậy.

Đế Kỳ uống trà, vẻ mặt khó hiểu mà nhìn Đạo Trường Sinh: Hắn không nhân cơ hội để chạy trốn, không sợ bị đánh chết sao?

Ầm vang!

Trong chốc lát, Bình Thiên Đế bị tắm trong máu tươi, bị chúng Tổ Vu vây sát.

Bình Thiên Đế này đã chết rất nhiều lần. Thân thể không bao giờ có thể phục hồi như cũ nữa, rất nhanh đã bị đánh chết, Tổ Vu thứ hai chân chính ngã xuống.

Đạo Trường Sinh nhìn thấy bọn họ chiến đấu xong thì không khỏi đứng lên, thu hồi bàn trà, nghiêm túc bước tới.

Chúng Tổ Vu sửng sốt.

Vị Thiên Đế trẻ tuổi này lại đang làm gì?

Bọn họ thật sự không thể lý giải, không phải là nên thừa dịp bọn họ đang vây sát Bình Thiên Đế mà chạy trốn sao?

Chiến lực thật sự của bọn họ cũng không phải là như thế. Đạo Trường Sinh cho dù mạnh nhưng cũng không mạnh hơn bọn họ quá nhiều, nhiều lắm cũng chỉ có thể một người đấu với ba Tổ Vu mà thôi.

Đạo Trường Sinh lưu lại, không thể nghi ngờ chắc chắn là phải chết.

Nhưng mà, Đạo Trường Sinh cũng là một cái xương cốt khó chơi, tạm thời không để ý tới hắn.

Đạo Trường Sinh thấy ánh mắt xung quanh thì liền thành thật nói: "Ta đã làm tốt việc chuẩn bị bị giết. Ta thừa nhận ta đánh không lại các ngươi, các ngươi có thể đang giả bộ. Nhưng ta có một trăm cái mạng, vẫn là có thể chống đỡ được một đoạn thời gian."

Tổ Vu xung quanh lập tức cười lạnh vài tiếng, sao có thể đem thời gian hao phí trên người hắn?

Một Tổ Vu lạnh băng nói: "Ta đã đi thánh địa Kiến Mộc! Nơi đó có tồn tại mười mấy lão quái vật đã tới cảnh giới Động Thiên, thậm chí là đã đến cảnh giới Chuẩn Đế. Bọn họ đều là những sinh linh cường đại, đều có năng lượng sinh mệnh thập phần khủng bố."

"Hư Vô Động Thiên của Cổ Tộc, lối vào thánh địa cực kỳ thần bí. Nhưng đó là do ta đã từng lưu lại truyền thừa nên ta phải tự mình đi một chuyến, giải quyết đồ tử đồ tôn của ta."

"Không cần giết chết toàn bộ, cũng không muốn hủy diệt truyền thừa, phải lưu lại cho đời sau một ít hạt giống hy vọng. Trăm ngàn năm sau sẽ lại nở hoa lần thứ hai, sinh ra nhiều người mạnh mẽ hơn." Một Tổ Vu lạnh nhạt nói.

Một Tổ Vu cổ xưa đang thảo luận, sau đó nhanh chóng hạ

phàm.

Đến khi nhìn thấy mặt đất hoang vắng và tối tăm, bọn họ liền dại ra, quả thực không thể tin được vào hai mắt của mình!

Người đâu?

Người đều đi đâu rồi!!

Một mảnh thiên địa rộng lớn lại đen như mực, giống như là đã bị chó gặm qua vậy. Núi sông bị đào đến thảm không nỡ nhìn, con sông ngay cả một giọt nước cũng đều không có, quả thực còn xấu hổ hơn cả chim nhạn rút lông nữa!

Không có lưu lại một cái gì hết.

"Hẳn là đã ẩn núp rồi, trốn vào bên trong những hang động." Đôi mắt bọn họ trở nên lạnh lùng, trong nháy mắt liền bắt đầu tìm tòi trên các đại thánh địa. Bọn họ đào bới mỗi một tấc đất, sau mới ý thức được một chân tướng khủng bố, thế giới phảng phất như đã bị hủy diệt.

"Người đều đã đi đâu."

Một Tổ Vu trở lại bên người Đạo Trường Sinh, đôi mắt lạnh lùng, phảng phất như ẩn chứa vô số lửa giận, "Không nói, chúng ta liền sẽ giết chết ngươi! Làm ngươi đau đớn đến chết!"

"Bọn họ ở trong cơ thể của ta, các ngươi chạy đi nhanh quá ta còn chưa kịp nói." Đạo Trường Sinh thành thật trả lời, hắn chưa bao giờ nói dối, thậm chí còn nói cho bọn họ biện pháp giải quyết, "Chỉ cần các ngươi cùng nhau hợp lực đánh chết ta, bọn họ liền đi ra ngoài."

"???"

Các vị Tổ Vu thiếu chút nữa là không nói nên lời.

Đầu óc người này đúng là có bệnh!!

Bọn họ lục đục với nhau suốt mấy trăm năm qua, đã quen nhìn những tồn tại cổ xưa âm ngoan xảo trá. Lúc này nhìn thấy bộ dáng thành thật thuần phác của hắn, không biết tại sao ngực lại nghẹn đến một hơi! Cảm thấy hắn so với Thiên Đế âm hiểm kia còn đáng giận hơn!

"Ánh mắt độc ác muốn ăn ta đó của các ngươi, ta có thể lý giải." Đạo Trường Sinh cảm thấy ánh mắt của bọn họ nhìn thấu người mình, liền ngoan ngoãn ngồi xổm xuống rồi nằm trên mặt đất, chuẩn bị tốt tư thế bị đánh, nhìn lên không trung âm u, "Bởi vì lão sư của ta đã nói qua, các ngươi là những kẻ âm hiểm xảo trá, nhất định sẽ không quen nhìn thấy một người thành thật, một người đọc sách thiện mỹ như ta."

"Ngươi tìm chết!!"

Oanh!

Trong nháy mắt, một Tổ Vu hoàn toàn trở nên giận dữ, cảm thấy điên lên rồi lập tức toàn lực ra tay, nhanh chóng bùng nổ, vây sát Đạo Trường Sinh.

Chiến lực của mỗi một người bọn họ nếu như ra tay toàn lực thì sẽ tăng lên ba bốn lần. Bọn họ hợp lực lại nháy mắt đã đánh chết một sinh mệnh của Đạo Trường Sinh.

"Đau quá."

Đạo Trường Sinh lập tức đau đến đổ mồ hôi.

Oanh!

Giây tiếp theo, chiến lực khủng bố của bọn họ nháy mắt lại bùng nổ, lại giết chết thêm một mạng nữa của Đạo Trường Sinh.

Trong một lúc, Đạo Trường Sinh đã bị giết chết đến lần thứ mười sáu.

Lúc đầu Đạo Trường Sinh còn ra sức kêu thảm thiết, điên cuồng giãy giụa. Nhưng mà sau khoảng thời gian dài, hắn dần dần trở thành một bộ dáng "Quần áo không chỉnh tề" nằm trên mặt đất, mở rộng hai tay hai chân, tùy ý để bọn họ chà đạp thân thể của mình, không rên một tiếng. Hắn chỉ mang vẻ mặt tro tàn nhìn lên không trung, phảng phất như nhân sinh đã hoàn toàn lâm vào tuyệt vọng.

Trước mắt của những Tổ Vu xung quanh như bùng lên một mảnh quang mang, không khỏi cười lạnh: "Khổ hình thống khổ này so với tử vong thì lại càng thêm thê thảm. Ngươi dù sao cũng không thể chịu đựng được. Nếu bây giờ ngươi thả những sinh linh đó đi ra thì chúng ta sẽ không đánh ngươi nữa."

Chương 240: Thiên Đế Học Trộm (Thượng)

Hắn nằm trong một cái hố trên mặt đất, bỗng nhiên quay đầu nhìn về những Tổ Vu này, nhìn hắn giống như một nàng dâu nhỏ u oán do bị chà đạp quá, "Các ngươi tiếp tục đi, ta đã từ bỏ việc chống cự. Lão sư của ta đã nói qua trong cuộc sống phải luôn mạnh mẽ, nếu như đã không thể phản kháng thì liền ngoan ngoãn nằm xuống hưởng thụ."

Tổ Vu: "???"

Mấy Tổ Vu nháy mắt bị nghẹn lại, đạo tâm liền không ổn định, sau đó phun ra một ngụm máu tươi!

Ngươi rốt cuộc có phải bị bệnh thần kinh hay không vậy!

Lão sư của ngươi đều là mấy cái hình thù kỳ quái, bọn họ đều ngốc hết rồi sao! Bọn họ sao lại dạy ngươi như thế này!

Bọn họ hoàn toàn giận tím mặt, dưới sự toàn lực bùng nổ liền điên cuồng đánh chết Đạo Trường Sinh. Một lúc sau bọn họ cũng dần dần kiệt sức, hít sâu một hơi, không khỏi có chút sởn tóc gáy, "Hắn sẽ không thành thật như vậy đi? Thực sự có một trăm cái mạng?"

Sắc mặt của một Tổ Vu khác khẽ biến, cân nhắc nói: "Nếu thật là như thế! Chúng ta hiện tại mới chỉ giết mười bảy cái mạng của hắn, hắn còn có 83 mạng nữa. Đây là lý do khiến hắn không sợ hãi mà tự tin sao?"

Con số này, cơ hồ khiến cho người ta tuyệt vọng.

“Nhất định phải đánh chết hắn! Nếu không, chúng ta hắn là phải chết không thể nghi ngờ!”

Ầm vang!!

Lại vô số lực lượng bùng nổ.

Đạo Trường Sinh bị vô số lực lượng thân thể khủng bố của các Tổ Vu ấn trên mặt đất, giống như là đang giã bánh mật vậy. Hắn bị biến thành một bãi thịt nát đỏ tươi, đau đến nhe răng trợn mắt.

Nhưng thấy bọn họ hiểu lầm chính mình, hắn vẫn là cố nén đau đớn, miễn cưỡng hé miệng, thành thật nhắc nhở: “Các vị Thiên Đế cổ đại, các ngươi tính sai rồi, ta còn dư lại 85 cái mạng.”

???

Chúng Tổ Vu chần chờ nhìn hắn, không hiểu ra sao, tính lại một lần, cảm thấy không có gì sai. Nhưng mà Đạo Trường Sinh là người trung thực, chưa từng lừa gạt bọn họ một lần nào.

Đạo Trường Sinh vội vàng giải thích: “Trong cơ thể ta có một cái thế giới cung cấp lực lượng cho nên Kim Thân Bất Diệt của ta khôi phục rất nhanh. Hiện tại sau một đoạn thời gian, ta đã khôi phục lại hai cái mạng. Nếu như các người không giết ta nhanh một chút thì sẽ không theo kịp tốc độ khôi phục của ta đâu.”

“Giết ngươi nhanh lên một chút.”

Mười một Tổ Vu cơ hồ liền hộc máu.

Đây rốt cuộc là âm mưu âm hiểm của ai vậy!

Nếu như là một Thiên Đế âm hiểm còn tốt, nhưng vị Thiên Đế trẻ tuổi này lại thành thật trả lời, chưa bao giờ nói dối một câu nào. Ngược lại càng làm cho nội tâm của bọn họ càng thêm khuất nghẹn!

Đây là do ai dạy ra?

Bọn họ hận không thể đem lão sư của hắn kéo ra rồi rút gân lột da.

Bọn họ đi ra khỏi Đại La Thiên thì thọ mệnh liền bắt đầu nhanh chóng giảm mạnh, lại không thể ngưng tụ Đạo Quả, sợ là không bao lâu nữa thì đại nạn sẽ buông xuống.

Mà bọn họ lại không có biện pháp nào đối với Đạo Trường Sinh này cả. Thậm chí là bùng nổ toàn lực thì cũng chưa chắc có thể đem hắn đánh chết, bởi vì thể lực của bọn họ đã hao tổn quá nhiều, cũng đều già cả rồi, còn tốc độ hồi phục của Đạo Thương lại dần tăng lên. Bọn họ rất có khả năng sẽ tự khiến mình mệt chết!

Chụp màn hình,

Chụp màn hình,

“Ha ha ha ha! Không phải là đồ đệ do cư dân mạng chúng ta dạy ra, quá thành thật rồi!” Sắc mặt Manh Muội cổ quái, đắc ý muốn chết, cười nghẹn đến mức mặt đỏ bừng, “Ta đã chờ lúc này rất lâu, đã thành công chụp lại biểu tình ăn phân của bọn họ.”

Trong nháy mắt, hình ảnh được gửi ra bên ngoài.

Mọi người đều sôi nổi kích động.

“Ha ha ha! Xem biểu tình này này, Hay! Nó đã trở thành gói biểu tượng cảm xúc ‘ Thiên Đế cổ đại ’ tức giận của ta rồi!”

“Phía trên, gói biểu tượng làm ra được thì nhớ phát cho ta một phần (thổi bạo)”

“Khụ khụ khụ, chúng ta phải nghiêm túc thảo luận. Kim Thân Bất Diệt của vị này thế nhưng lại giống với Tà Thần Cthulhu mà

lúc trước chúng ta chế tạo. Chúng đều là những tồn tại vô địch, siêu cấp nghịch thiên, trong cùng cảnh giới thì sẽ không có khả năng giết chết bọn họ. Trừ khi ngươi có thể vượt qua một cảnh giới lớn, lấy ưu thế về cảnh giới để tiến hành nghiền áp, giống như là Elmin năm đó vậy."

"Dù công năng của Kim Thân Bất Diệt rất nhiều nhưng chiến lực lại không bằng chiến lực vô tận của Tà Thần Cthulhu. Tính ra thì Tà Thần mới là bất tử chân chính, lấy máu để trọng sinh."

"Đúng vậy, bọn họ đúng là thật may mắn! Nếu là Tà Thần Cthulhu thì thật sự không thể diễn tả. Trong cùng một cảnh giới thì bọn họ căn bản là không động đậy nổi, cho dù một trăm Thiên Đế cũng sẽ phải chịu chết, chứ không có gian khổ như trước mắt."

"Chính xác, Kim Thân Bất Diệt nếu như đối kháng với Tà Thần Cthulhu, tám chín phần sẽ bị đánh vỡ trong nháy mắt. Cho dù có bao nhiêu cái mạng để khôi phục cũng không được, bởi vì Tà Thần Cthulhu kia không phải là một thân thể sinh mệnh, mà là sinh mệnh hỗn hợp!"

Mọi người đều vô cùng phấn khích.

Những bức ảnh chụp lại biểu tình tức giận của các Thiên Đế cổ đại kia, thật sự là quá soái.

Hiện tại mới phát hiện thì ra bọn họ muốn đem thế giới dọn đi, lại còn bị người khác ghê tởm. Điều này tương đương với việc đem một thế giới bỏ vào trong tủ sắt, bọn hắn muốn hủy diệt thế giới nhưng tủ sắt lại quá kiên cố, căn bản là không thể nào xuống tay được!

"Đây là kết cục cho việc đắc tội với người chơi chúng ta!" Manh Muội rất đắc ý, sau khi đã phát ra mấy tấm ảnh chụp màn hình thì liền tính toán ghi chép lại thời khắc lịch sử này.

…..

Giờ phút này.

Đạo Trường Sinh vẫn đang bị ấn ở trên mặt đất như cũ, điên cuồng bị đả kích.

Thống khổ lúc này đây so với Lôi Chuy, Đả Thần Tiên, Trảm Thần Đài lại càng máu me khủng bố hơn. Hắn đau đến mức gần như bị ngất đi.

“Từng người bọn họ không phải là đối thủ của ta, nhưng ta chỉ có thể một đánh ba. Bọn họ thật là quá mạnh”

Đạo Trường Sinh có chút sợ hãi.

Hắn tu luyện chính là Kim Thân Bất Diệt mạnh nhất trên thế giới, hơn nữa trong cơ thể còn có một thế giới với muôn ngàn chúng sinh, một vị Kim Ô Đại Đế Động Hư, ba vị Chuẩn Đế, vô số cường giả Động Thiên, Tử Phủ, Đạo Cung. Nhưng mà ngay cả như vậy, cũng mới chỉ có thể lấy một địch ba, điều đó đã đủ để chứng minh sự cường đại của những Thiên Đế cổ đại bọn họ!

Nhưng mà thân thể hắn lại dần dần trở nên cứng cỏi. Sau mỗi một lần tử vong thì thân thể sẽ không ngừng được cô đọng lại.

Trông giống như tám vị Tổ Vu này là một đám thợ rèn tuyệt thế, đang điên cuồng múa may từ bốn phương tám hướng với hắn là vì hắn mà rèn nên Kim Thân.

Lại sau một lúc lâu.

Những Tổ Vu khác cũng dần dần nhận ra điểm này, thân thể Đạo Trường Sinh đang không ngừng được tôi luyện, kiên cố, thậm chí đã không còn có thể dễ dàng bị phá hủy nữa.

Một ý niệm sởn tóc gáy hiện lên trong nội tâm bọn họ:

“Hắn muốn mượn tay chúng ta để không ngừng trở nên mạnh hơn, đột phá Bán Thánh!”

Đây gần như là một vấn đề nan giải. Đạo Trường Sinh giống như là một cái kẹo mạch nha vậy, rất khó để giết chết, hơn nữa mỗi khi đánh chết hắn một lần thì hắn đều sẽ mạnh hơn trước đây một chút!

Chương 241: Thiên Đế Học Trộm (Trung)

Nếu không giết hắn thì chính bọn họ sẽ rơi vào đường cùng, sẽ bị chết già!

Đây là vấn đề vô cùng khó giải quyết.

Người hạ độc thủ phía sau Đạo Trường Sinh quả thực quá mức khủng bố, thế nhưng đã tính tới mức này.

Hơn nữa, điều làm cho bọn hắn sợ hãi nhất chính là lúc này thể xác và tinh thần của bọn họ đã mệt mỏi, chỉ có thể bùng nổ bằng cách cực đoan. Tuy rằng đã giết chết hơn bốn mươi cái mạng của hắn nhưng mà chính bản thân mình cũng đã gần như là kiệt sức, càng trở nên già hơn. Pháp lực và thể lực của bọn họ đã bị tiêu hao hơn phân nửa!

Lúc này, Đế Kỳ bên cạnh rốt cuộc cũng mở miệng, "Các ngươi quay lại Đại La Thiên đi, nghỉ ngơi lấy lại sức, khôi phục thương thế. Ta sẽ tới làm đối thủ của hắn."

Mấy Tổ Vu bên cạnh sửng sốt, gật đầu nói phải.

Tiếp theo, bọn họ dồn dập trở lại bên trong Đại La Thiên.

Trên mặt đất là một mảnh đẫm máu, tĩnh mịch, không có bất cứ một sinh cơ nào cả. Mặt đất chỉ còn lại một khối thi hài của Đạo Trường Sinh, máu thịt gần như lấp đầy mặt đất .

Đế Kỳ đi về phía trước một bước, "Đạo Trường Sinh, đạo tâm của ngươi đơn thuần, trái tim như lưu ly, tuyệt đối sẽ không nghĩ ra tâm kế hiểm ác như vậy với chúng ta. Người phía sau ngươi

chính là Vu Tổ, Địa Mẫu tồn tại cổ xưa kia đúng không?

Đế Kỳ lại bước về phía trước một bước, điềm nhiên nói: "Từ xưa đến nay, đối với mười ba vị Cổ Thần, Hư Hữu Niên, Tổ Vu….ta đều lãnh đạm. Ngươi là người đầu tiên có thể chân chính bức ta phải ra tay, ngươi đã đủ để kiêu ngạo!....Nhưng mà ngươi sẽ mang theo phần kiêu ngạo này mà chết đi, trừ bỏ thê tử Nguyệt Thần của ta thì chưa từng có ai thấy được năng lực chân chính của ta, bởi vì bọn họ đều đã chết."

"Cổ Thần mạnh nhất- Long Hoằng Thiên Đế, Tổ Vu mạnh nhất- Đế Kỳ Thiên Đế…" Sắc mặt Đạo Trường Sinh nháy mắt trở nên ngưng trọng, máu thịt cả người đang sinh sôi nên không dám nâng lên. Sinh mệnh của hắn khôi phục mạnh mẽ, nhưng nếu như bị phá hủy trong nháy mắt thì hắn cũng sẽ chết!

Đế Kỳ nhìn Đạo Trường Sinh, nhàn nhạt cười.

"Ngươi có biết vì sao ta được thế nhân xưng là Thiên Đế mạnh nhất không? Tài năng sáng lập ra cảnh giới mới của ta không bằng Hư Hữu Niên, tư chất nghiên cứu đạo pháp không bằng Đoạn Thiên Đế, tư chất nghiên cứu vu thuật thân thể cũng không bằng mười một vị Tổ Vu….Sở dĩ ta được xưng là mạnh nhất, là bởi vì ta có năng lực học tập kinh người, ta có thể tập hợp lại tất cả sở trường của mọi người, đứng ở trên vai bọn họ, đứng trên vai người khổng lồ, đứng trên đỉnh của thế giới. Thành quả của mấy Thiên Đế bọn họ, đều đã bị ta học trộm!"

"Nhìn xem, đây là toàn bộ sức mạnh của ta. Cho dù sinh mệnh lực của ngươi có thể mạnh mẽ trở lại nhưng chỉ cần bị giết chết một lần thì hắn là sẽ phải chết không thể nghi ngờ." Cả người Đế Kỳ to lên, lộ ra Kim Thân Tổ Vu, cả người đỏ bừng như ngọn lửa chiến thần.

Hắn chậm rãi giơ cao cánh tay.

Phanh!

Thiên địa nháy mắt như dừng lại.

Đạo Trường Sinh chỉ cảm thấy cả người bị nứt ra, trong nháy mắt, hắn tiếp nhận một tập kích còn khủng bố hơn so với mấy vị Tổ Vu trước kia liên thủ.

Ầm vang!

Toàn bộ thi cốt của Đạo Trường Sinh bị vỡ ra.

"Ta thiếu chút nữa đã bị đánh chết." Giây tiếp theo, máu thịt của Đạo Trường Sinh bắt đầu sinh sôi, xương cốt toàn thân được ngưng tụ lại, khôi phục lại thân thể, cả kinh nói: "Hắn chỉ có một người nhưng lại có thể đánh ba mạng của ta!

Hơn nữa, nếu không phải hắn không biết tính toán thì hắn có thể trong nháy mắt nhân cơ hội xác định vị trí rồi đánh nát chín khiếu của ta. Như vậy là có thể đánh chết ta rồi!"

Quá cường đại!

Cường đại đến có chút không thể tưởng tượng được.

Đây là lần đầu tiên hắn gặp người chân chính cường đại hơn hắn.

"Trách không được mười một Tổ Vu kia lại sợ hãi hắn như vậy. Bởi vì hắn có thể đánh được ba ta một lúc, đổi xuống dưới thì một mình hắn có thể đánh được chín Tổ Vu!"

Sau một kích giao thủ này, hắn liền hiểu rõ nguyên nhân tại sao Đế Kỳ lại cường đại như vậy.

Hắn là nhờ vào Kim Thân Bất Diệt mới có thể đánh được với ba Tổ Vu, mà Đế Kỳ thì sao?

Đế Kỳ đáng sợ như thế, cũng là do hấp thụ toàn bộ điểm mạnh của các Thiên Đế, tập hợp lại thành tựu của mọi người!

Thân thể Tổ Vu của hắn có vết tích công pháp của mười một Tổ Vu, toàn bộ tuyệt học của mười một vị Tổ Vu. Toàn bộ đã bị hắn bất tri bất giác học trộm!

Đạo pháp của hắn còn có vết tích của Hư Hữu Niên, Đoạn Thiên Đế.

Hắn phảng phất như là đã tập hợp lại tất cả các Thiên Đế, rồi hấp thụ toàn bộ điểm mạnh của bọn họ. Tất cả Thiên Đế đều là lão sư của hắn!

Hơn nữa, hắn còn tinh thông Đạo Pháp thiên địa của tất cả Thiên Đế. Thân thể Tổ Vu này tương đương với việc sơ hở của mọi người đều bị bày ra ở trước mắt hắn. Nếu thật sự muốn giao thủ, chỉ sợ sẽ bị hắn đánh chết trong nháy mắt!

Nhưng mà lực lượng cường đại của Đế Kỳ chung quy lại cũng không đủ để nghiền áp tuyệt đối, còn chưa có cách nào hoàn toàn phá hủy hắn chỉ trong một lần! Điều này có nghĩa là Đạo Trường Sinh hắn sẽ không thể bị giết chết hoàn toàn, còn có thể mượn tay hắn lần lượt giết chết chính mình để không ngừng trở nên mạnh mẽ.

“Ta thắng.” Đạo Trường Sinh hít sâu một hơi, nhưng lòng vẫn còn sợ hãi, “Một kích này nháy mắt đã phân định thắng bại giữa chúng ta.”

“Quả nhiên, ta cũng không có cách nào để giết chết ngươi trong một lần. Tính bất tử của ngươi quá mạnh mẽ, giết không chết ngươi, ta đã thua.”

Đế Kỳ nỉ non một chút, lắc đầu cười khổ, lại cúi đầu giật mình, vuốt ve vị trí đan điền trên bụng của mình, “Nhưng vừa rồi

ta vẫn luôn ở bên cạnh quan sát, thì ra đây là hình thức của con đường kinh mạch của ngươi sao?"

Trong thân thể hắn bỗng nhiên 'ông' lên một chút, tại vị trí bụng mở ra một cái không gian.

"Ngươi…."

Đạo Trường Sinh không thể tưởng tượng được mà nhìn hắn.

Hắn vừa rồi ở hiện trường, đã đứng ở bên cạnh học trộm Cửu Chuyển Huyền Công của ta, giờ đã bắt đầu mở ra đan điền…

Đây vẫn còn là người sao!!

"Thì ra là thế, ta đã cảm nhận được con đường của ngươi, rất lợi hại." Đế Kỳ chỉ cảm thấy trong bụng là một mảnh lửa nóng, "Nếu đem nguyên thần Kim Ô của ta bỏ vào trong coi như một nguồn sức mạnh thì chiến lực tất nhiên sẽ tăng gấp bội."

Giây tiếp theo, hơi thở của Đế Kỳ nháy mắt trở nên khủng bố hơn.

Hắn thành công mở ra đan điền.

Không chỉ có như thế, hắn lại lần nữa nỉ non, "Trên người của ngươi, không chỉ có không gian ở trong bụng mà còn có chín không gian nhỏ thần bí khác. Đây là đặc tính và nơi bí mật của Kim Thân Bất Diệt của ngươi sao?"

Hắn nói đến đây liền nhíu mày, "Hình như khiếu huyệt thứ nhất là ở đây đúng không?"

Hắn nhắm hai mắt lại, bắt đầu thử mở ra khiếu huyệt đầu tiên.

Phụt!

Giây tiếp theo, cả người Đế Kỳ bị thương, khóe miệng tràn đầy máu tươi, “Không đúng, không đúng, rõ ràng là cùng một vị trí với ngươi…Thì ra là thế, là bởi vì mỗi một người thì lại khác nhau đúng không, tất nhiên sẽ phải tồn tại một phép tính nào đó để tiến hành xác định vị trí.”

Chương 242: Thiên Đế Học Trộm (Hạ)

Đế Kỳ nói đến đây, bỗng nhiên cười lên: “Ta thu hồi lời ta vừa mới nói, đó không phải là một kích mạnh nhất của ta! Ta hiện tại đã học xong công pháp của ngươi, mở ra đan điền kinh mạch. Hiện tại ta so với ta lúc nãy đã mạnh hơn ba phần, đây mới là một kích mạnh nhất của ta!”

Hắn giơ cánh tay lên cao.

“Để ta nhìn xem, hiện tại ta có thể đem ngươi giết chết hay không!”

Ầm vang!

Đạo Trường Sinh cả người bị nứt ra, giây tiếp theo lại phục hồi như cũ một lần nữa. Hắn chảy mồ hôi lạnh đầm đìa, đầu óc trống rỗng.

Đây là tư chất nghịch thiên của Thiên Đế mạnh nhất trong lịch sử?

Trên thế giới này còn tồn tại loại người như vậy sao?

Trong khi chiến đấu, hắn còn có thể học trộm rồi suy đoán ra Cửu Chuyển Huyền Công của ta?

“Ta đã cường đại hơn lúc trước một chút nhưng vẫn như cũ không thể giết chết ngươi chỉ trong một lần.” Đế Kỳ nhíu mày, “Nhưng mà nếu ta học được công pháp của ngươi, thông hiểu đạo lí, thì có thể tìm được sơ hở của ngươi. Sau đó có thể giống như đánh chết các Thiên Đế khác vậy, có thể nhẹ nhàng đánh chết

ngươi.”

Lại một chưởng hung hăng đánh úp lại.

Ầm vang!

Đạo Trường Sinh lại bị đánh vỡ.

Đôi mắt Đế Kỳ thâm thúy, thân hình không ngừng phiêu bạt, đánh nát hắn từ bốn phương tám hướng.

Hắn cẩn thận quan sát thân thể bất diệt của Đạo Trường Sinh, tính toán chu kỳ, giết Đạo Trường Sinh ba lần rồi mới dừng tay lại, lầm bầm lầu bầu, “Thì ra là phương thức xác định vị trí như này, khiếu huyệt thứ nhất là được mở ra như thế này sao?”

Ầm vang!

Giây tiếp theo, khiếu huyệt thứ nhất của Đế Kỳ nháy mắt được mở ra!

Đạo Trường Sinh: “!!!”

Manh Muội:???

Vu Tổ:???

…

Trời ạ!

Đây là quái vật gì vậy, chúng ta đụng tới ván sắt rồi, loại Boss này là loại mà người có thể đánh sao!!

Kế hoạch trò chơi, ngươi lăn ra đây cho ta!

Hắn không học Đại Học, cũng không biết vi phân và tích phân, cũng không biết tính toán đại số, cũng không dùng hình học không

gian, không có thầy dạy cũng hiểu, mẹ nó còn có thể dùng mông để suy ra?

Bọn họ cực kỳ bi thương!

"Công pháp kỳ diệu của người thật sự là khiến người khác phải tán thưởng….Không hổ là Vu Tổ đã từng là lão sư của ta. Sau khi mở ra không gian nhỏ thứ nhất, ta lại mạnh hơn so với trước đây hai tầng!" Đế Kỳ nhìn về phía Đạo Trường Sinh, hai tay chắp sau lưng, dáng người cao lớn trác tuyệt, nhàn nhạt nói: "Không biết hiện tại, ta đã có thể dùng một lần để đánh chết ngươi được hay chưa?"

Ầm vang!

Đạo Trường Sinh không hề phản kháng liền lập tức liền nổ tung.

Giây tiếp theo, hắn khôi phục lại, cả người mồ hôi lạnh đầm đìa.

Hắn đã hiểu rõ tình huống này: Trong trận chiến này không chỉ có hắn không ngừng trở nên mạnh mẽ, mà Đế Kỳ cũng đang không ngừng trở nên mạnh mẽ! Không ngừng hấp thu, tại hiện trường học trộm Cửu Chuyển Huyền Công của mình!

Hai bên bọn họ đều đang không ngừng lấy tốc độ cực kỳ khủng bố để đẩy mạnh cảnh giới của bản thân cho đến khi hoàn toàn mạnh hơn đối phương, sau đó giết chết đối phương!

"Vẫn là không được."

Đế Kỳ không ngừng bay lại, vuốt ve thân thể của Đạo Trường Sinh, lôi kéo mỗi một tấc kinh mạch, máu thịt của hắn, cẩn thận quan sát, nhíu mày nói:

"Chiến lực của ta trở nên mạnh mẽ, ngươi cũng trở nên mạnh

mẽ. Công pháp thân thể của ngươi quá mức đáng sợ, còn hút vào lực lượng của ta. Mỗi khi ta giết chết ngươi một lần, thân thể ngươi liền xuất hiện đặc tính chống cự trên diện rộng đối với lực lượng của ta. Nếu như vừa rồi đánh ngươi sớm một chút thì lấy lực lượng cường đại hiện tại của ta đã có thể đem ngươi đánh chết."

Đế Kỳ trầm ngâm một chút, bình tĩnh nhìn chằm chằm vào Đạo Trường Sinh, quay đầu rời đi, "Lúc này đây, ta không diệt thế nữa, ta sẽ quay về Đại La Thiên."

"Tại sao?" Cả người Đạo Trường Sinh run rẩy.

Đế Kỳ vẫy vẫy tay, phong khinh vân đạm, "Hai bên chúng đều điên cuồng tiến bộ. Cứ như vậy, ta không biết là ta sẽ học được Cửu Chuyển Huyền Công của ngươi rồi giết chết ngươi trước, hay là ngược lại ngươi sẽ hoàn toàn đột phá ở trong tử vong rồi đánh chết ta."

"Ta đã bắt đầu lo lắng, ta học được cũng không nhanh bằng sự tiến bộ của ngươi. Dù sao vẫn còn có tám khiếu huyệt, sẽ càng ngày càng khó."

"Hai người chúng ta cứ liều mạng như vậy rất có thể sẽ cùng chết!"

"Một khi đã như vậy, ta cần gì phải đánh cuộc?"

Thân ảnh hắn nhàn nhạt rời đi, "Ta chỉ cần chờ, hiện tại ta đã suy diễn ra được khiếu huyệt thứ nhất, trận chiến hôm nay ta cũng đã ghi tạc trong đầu, mỗi một chỗ trên thân thể ngươi ta cũng đã ghi nhớ toàn bộ. Ta trở lại Đại La Thiên chỉ cần trăm năm, tất sẽ có thể suy diễn ra toàn bộ tám khiếu huyệt còn lại, hoàn toàn học được Cửu Chuyển Huyền Công của ngươi…. Đến lúc đó, ngươi cũng giống như các Thiên Đế kia, toàn bộ sơ hở đều bày ra trước mặt ta."

“Ta có thể tùy tiện đem ngươi đánh chết!”

Dứt lời, Đế Kỳ chậm rãi biến mất ở bên trong Đại La Thiên.

Lúc này, Manh Muội và mọi người trong không gian cơ thể đều mồ hôi lạnh đầm đìa.

Manh Muội sợ ngây người, “Mẹ ôi, dọa chết ta rồi. Đế Kỳ rốt cuộc là loại quái vật gì vậy? Thế giới này sao lại có loại người như vậy chứ? Một bên chiến đấu, một bên học tập công pháp của đối phương? Cửu Chuyển Huyền Công của chúng ta trong nháy mắt đã bị hắn cosplay!”

Giọng nói của Vu Tổ cũng nhịn không được mà phát run, “Khó trách hắn nói, hắn chưa từng gặp được ai có thể đánh với hắn. Bởi vì hắn không ngừng học trộm, sau đó chiến thắng đối phương, toàn bộ người khác trong mắt hắn đều là trong suốt…”

Bọn họ lộ ra sợ hãi, bỗng nhiên trong đầu lóe lên một ý niệm kinh người:

“Không đúng! Hắn có thể phải trở về Đại La Thiên là để giết chết mấy Tổ Vu còn lại, lấy đó để chứng đạo Hỗn Nguyên!”

Mười hai vị Tổ Vu, tuy rằng đã chết đi mấy vị, nhưng năng lượng tử vong mà bọn hắn lưu lại cũng đã bị các Tổ Vu khác mang theo.

Nếu toàn bộ bọn họ đều tử vong thì năng lượng mang lại sẽ không kém gì của sinh linh khắp thiên địa. Đế Kỳ nếu ra ngoài Đại La Thiên thì sẽ bị cản lại, hắn có thể sẽ giết chết các Tổ Vu khác rồi dựa vào năng lượng của bọn họ để bước vào cảnh giới Hỗn Nguyên!

Chỉ cần đạt đến thành tựu cấp tám Hỗn Nguyên Thánh Nhân, là có thể dễ dàng giết chết Đạo Trường Sinh!

“Mau ngăn hắn lại!”

“Vô dụng thôi, hiện tại Đạo Trường Sinh không phải là đối thủ của hắn.”

Xung quanh là một mảnh sầu thảm.

Đế Kỳ nếu muốn chứng đạo thì đã không thể ngăn cản, chỉ có thể mặc cho số phận.

…

Đại La Thiên.

Lúc này, Đế Kỳ đang tắm trong máu tươi, nhìn một Tổ Vu đang sợ hãi tới cực điểm.

“Các ngươi không phải là đối thủ của ta. Tuyệt học của các ngươi đã bị ta học tập trong ám địa, dung nhập thông suốt rồi hội tụ thành ‘Đại La Chân Kinh’ bao hàm thế giới vạn vật. Lĩnh vực của ta so với các ngươi có thể nói là trò giỏi hơn thầy, ta biết rõ mỗi một chỗ thiếu sót và tử huyệt của các ngươi.” Đế Kỳ đi nhanh về phía trước, sắc mặt bình tĩnh, “Các ngươi ở dưới tay ta không thể chống đỡ qua mấy chiêu.”

Ầm vang!

Một lúc sau, mặt đất bỗng nhiên đã không còn tiếng động.

Đế Kỳ nhìn thi thể mấy Tổ Vu trước mặt, từng vị Thiên Đế đều đã bị hắn giết chết. Nếu như không phải sinh mệnh lực của Đạo Trường Sinh ngoan cường thì dù cho là Kim Thân Bất Diệt cũng sẽ bị hắn đánh nát chỉ trong một chiêu.

Đế Kỳ lộ ra thần sắc bình tĩnh, “Đáng tiếc, năng lượng này còn kém một chút, còn thiếu năng lượng của một Thiên Đế cuối cùng mới đủ để chứng đạo Hỗn Nguyên.”

Hắn không khỏi nỉ non lên, nhìn về phía Nguyệt Thần bên cạnh, “Vốn dĩ, mảnh thiên địa này cũng chỉ đủ cho hai người chứng đạo Hỗn Nguyên. Ta tính toán lừa mấy Tổ Vu đó, khiến chúng vì ta mà tàn sát thiên hạ, sau đó giết chết bọn họ để ta với nàng có thể vượt lên trên, chỉ là đáng tiếc hiện tại lại không đủ.”

Chương 243: Đưa Hắn Ra Ngoài Không Gian

Nguyệt Thần nhìn hắn, bỗng nhiên cười rộ lên, “Ta cũng sẽ nhanh chết già thôi, vừa lúc người đang thiếu năng lượng của một Thiên Đế cuối cùng…Người có thể giết ta, như vậy liền có thể chứng đạo Hỗn Nguyên.”

Đế Kỳ lắc đầu khẽ cười nói: “Như vậy, mất đi nàng, thành tựu Hỗn Nguyên của ta có tác dụng gì nữa?”

Đế Kỳ lộ ra một tia ôn nhu, nhìn thi hài của một Tổ Vu dưới mặt đất, nhàn nhạt nói: “Nếu không đủ năng lượng cho Hỗn Nguyên Thánh Nhân thì chúng ta cứ giữ hắn lại trước, chờ một trăm năm sau ta lại ra ngoài, khi đó sẽ không có ai là đối thủ của ta nữa.”

“Chúng ta trở về cuộc sống bình thường đi.”

Hắn cười lên, chỉ về phía xa trong Đại La Thiên, là Nguyệt Cung với hoa thơm chim hót, “Nhục Vân, ta đã nói rồi, mặc kệ thiên địa thay đổi như thế nào, thế giới có hủy diệt hay không, chỉ cần có thể sống sót thì ta sẽ mang theo nàng cùng sống sót. Ta sẽ vì nàng mà thành lập nên hành cung đẹp nhất, sống một cuộc sống vui vẻ…”

Nguyệt Thần bình tĩnh nhìn Đế Kỳ, chậm rãi gật đầu.

Nàng biết rõ từ xưa đến nay Long Hoằng là Thiên Đế có tư chất mạnh nhất, không gì sánh nổi. Thậm chí tư chất của hắn đã vượt xa tất cả Thiên Đế trước đó, chỉ là Đế Kỳ lại vì hắn nên đã lựa chọn tiếp tục ngủ đông.

…

Trong vườn trái cây.

Hứa Chỉ đang ngồi ở phòng khách xem máy tính, nhấp linh trà, ăn đồ ăn vặt Gà Đưa Ma, mùi vị thơm ngon hợp khẩu vị, bỗng nhiên ngây ra một lúc.

“Đế Kỳ.”

Hứa Chỉ cũng bị dọa cho sợ ngây người, “Đây vẫn còn là người sao?”

Không phải là mọi việc đều thuận lợi như các người chơi đáng khinh kia nói. Ngay cả Hứa Chỉ cũng bị biểu hiện của hắn dọa cho khiếp sợ!

Trời ạ…

Boss này thật sự không phải là do ta đặt ra!

“Đây quả thực quá đáng sợ rồi, vừa đánh vừa học, quá vô sỉ.” Vẻ mặt Hứa Chỉ không biết nên nói gì cả, cảm thấy loại tồn tại này quả thực là khiến người ta phát rồ.

Bên cạnh truyền đến giọng nói của Phó Não Trí Tuệ, “Đây là tư chất chân chính của anh hùng Trùng tộc.”

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, sắc mặt trở nên bình tĩnh.

Nói cách khác, tài hoa của hắn có khả năng đạt đến mức tối cao là năm gen?

Anh hùng Trùng tộc là từ trong một hành tinh khổng lồ với vô số sinh linh Trùng tộc, khi đó mới có thể cho ra đời một kỳ tài kinh tế khủng bố.

Mỗi một kỳ tài bọn họ đều có tài năng và điểm mạnh khủng

bố.

Mà mới đi qua hai thế giới thôi thế nhưng nhanh như vậy đã cho ra một người có tư chất chân chính của anh hùng Trùng tộc, kỳ tài phục chế: Đế Kỳ!

Phượng Hoàng, Tà Thần Cthulhu đều có bốn gen thiên phú, thiên phú dị bẩm. Nhưng bọn hắn nhiều lắm cũng chỉ có thể xem như ngụy(giả) anh hùng Trùng tộc, phải tiến thêm một bước nữa mới có thể trở thành anh hùng Trùng tộc có tiềm lực chân chính.

Nhưng chưa chắc đã có thể bước tới một bước kia.

Bọn họ chỉ là có khởi điểm cao mà thôi.

Mà người có hi vọng nhất, ngược lại chính là Đế Kỳ.

Dù cho hắn hiện tại chỉ có một gen, nhưng thiên tư của hắn quả thực đáng sợ đến kinh người.

"Không thể tưởng tượng được, lúc này đây lại làm lộ ra một quái vật đang ẩn giấu!" Hứa Chỉ cảm thấy có chút kinh hỉ, nhưng cũng cảm thấy khó giải quyết.

Nhưng một anh hùng Trùng tộc tương lai lại đột nhiên xuất hiện ở sa bàn, đây cũng đã phá hỏng cân bằng của phiên bản này rồi.

Người ta là phải có một hành tinh mênh mông rộng lớn mới có thể sinh ra và tồn tại. Còn ngươi lại đột nhiên xuất hiện ở trong vườn trái cây nhỏ bé của nhà ta, là muốn xem náo nhiệt gì đây?

Hiện tại Kim Thân Bàn Cổ mà đám người chơi kia làm ra được cũng đã phải tập hợp lại nền văn minh khoa học kỹ thuật của cả một thế giới. Ngoài ra còn có trí tuệ kết tinh của đám người chơi đã từng trải qua thế giới Vu sư. Nhưng cũng không thể làm gì được hắn ta, hơn nữa còn bị hắn học trộm, tỏ vẻ trăm năm sau sẽ

lại ra khỏi núi, đem ngươi đánh chết!

“Đây mới là vai chính của thiên địa trong truyền thuyết. Mà trăm năm sau…còn không phải là một ngày sau sao?” Hứa Chỉ hít sâu một hơi, cảm thấy quả thực…

Người chơi nghịch thiên còn chưa tính, dân bản xứ như ngươi cũng muốn gây chuyện?

Hứa Chỉ không phải không cho phép Đế Kỳ thắng, nhưng hắn cũng quá bug rồi, quá ảnh hưởng đến sự cân bằng của phiên bản này. Hiện tại ngay cả ngụy anh hùng cũng đều không có mấy người, đột nhiên một anh hùng với tư chất quái vật lại xuất hiện, quả thực như đang giam giữ Gatling trong nhà trẻ vậy…

Hơn nữa, Hứa Chỉ nghiêm trọng hoài nghi Đế Kỳ sau khi thành Đạo, ngay cả ân sư sinh dưỡng của mình là Đạo Quân Phượng Hoàng, hắn cũng có thể sẽ lôi ra treo lên mà đánh…

Điều này rất có khả năng.

Tuy rằng Phượng Hoàng đã trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân đã vài trăm năm nhưng cũng chưa chắc là đối thủ của hắn. Hắn có thể một bên đánh, một bên học trộm thành quả nghiên cứu của Phượng Hoàng, sau đó nhanh chóng vượt qua!

Nếu như hắn đem Đạo Quân khai thiên lập địa ra đánh, đây không phải là vả mặt ta sao?

Mà hiện tại, Phượng Hoàng đang nghiên cứu cách xuyên qua không gian. Dù sao nàng cũng là người viết nên nội không gian này, là người đầu tiên tu luyện, thành tựu tự nhiên là cao nhất. Khi đã có thành tựu thì bắt đầu có thể tiến hành những bước nhảy không gian trong khoảng cách ngắn. Nàng muốn phá vỡ chiều không gian, đi trước chư thiên vạn giới…

Vạn nhất Đế Kỳ học trộm được thành quả nghiên cứu của

Phượng Hoàng, trò giỏi hơn thầy thì rất có khả năng sẽ chạy ra khỏi vườn trái cây, nhảy qua không gian. Hắn sẽ vượt qua phạm vị hoạt động do trùng sào đặt ra, đi vào trái đất, ngay cả ta cũng muốn đánh!

Hứa Chỉ làm ra một biểu tình bi thương, "Đây là một anh hùng Trùng tộc có tư chất cường đại sao? Nếu không có ngoại lực quấy nhiễu thì nhất định hắn sẽ đạt tới cảnh giới không hạn định, một đường vượt qua tất cả, rất có thể có đến tối đa năm gen?"

Một vị anh hùng Trùng tộc xuất hiện, đối với Hứa Chỉ mà nói thì đó thật sự như là một anh hùng SSR, cực kỳ trân quý. Nhưng hiện tại lại không khống chế được!

Phải.

Hứa Chỉ là có quyền khống chế sinh tử của hắn, khống chế sự suy thoái gen của hắn. Nhưng lại không thể khống chế ý thức và tư tưởng của hắn, người ta muốn làm thế nào là chuyện của hắn.

Mà trực tiếp xóa bỏ thì lại quá đáng tiếc.

Phải biết rằng, trong thời kỳ đỉnh cao của thế hệ trước đây, dưới trướng của Trùng Sào Mẫu Hoàng cũng không có quá nhiều anh hùng Trùng tộc, đều trân quý vô cùng. Chết đi một người thôi cũng đã khiến cho Trùng Sào Mẫu Hoàng đau lòng không biết bao nhiêu năm tháng.

"Phiền não trong hạnh phúc."

Hứa Chỉ ho khan hai tiếng, "Trước mắt ta còn quá yếu, năng lượng của cảnh giới hiện tại còn không đủ. Chờ sau khi hắn chứng đạo Hỗn Nguyên, trở thành cấp tám Thần Thoại, lúc đó sẽ là trời cao mặc chim bay, Phượng Hoàng cũng sẽ bị hắn đánh chết."

"Thiên phú quá mức nghịch thiên…không cần, ta sẽ giam cầm hắn lại, giảm bớt tốc độ chảy thời gian của hắn, khôi phục lại một

so với một. Chờ thế giới quật khởi, ta cũng trở nên mạnh mẽ thì lại thả vị đại lão này ra?"

Hứa Chỉ ngồi trầm tư trên ghế, bỗng nhiên như nghĩ tới cái gì, nhìn về bầu trời xanh thẳm ở phía ngoài cửa sổ.

Vườn trái cây quá nhỏ, hắn ở bên trong quá ảnh hưởng đến cân bằng của toàn bộ thế giới vườn trái cây. Không bằng đưa vườn trái cây ra bên ngoài, để cho hắn phát triển, tự sinh tự diệt?

"Một bước nhỏ của nhân loại có thể khiến trái đất tiến một bước lớn!"

Hứa Chỉ nhìn về phía không trung, hăng hái đứng lên, "Có lẽ, ta có thể tiễn Đế Kỳ đi, để cho hắn mang theo lão bà, mang theo Đại La Thiên, đưa ra ngoài chỗ sâu trong vũ trụ, để cho họ có thể ân ái. Nơi đó là một mảnh chân không, có thể tự do phiêu đãng, hắn cũng không thể phục chế học trộm từ bất cứ ai, để cho hắn tự lăn lộn mù quáng đi!"

Hứa Chỉ tức khắc cảm thấy ý tưởng này của mình quả đúng là thiên tài. Khiến cho hắn mang theo một thế giới nhỏ, đi ra ngoài không gian để phát triển. Nhưng mà ý niệm vừa chuyển, hắn lại lộ ra một tia lo lắng, "Hắn là một độc thủ đáng sợ phía sau màn, quá mức âm hiểm. Hắn đã sống qua mấy kỷ nguyên, nhìn từng anh hùng của các thời đại quật khởi, suy bại….Sẽ không phải sau khi ra ngoài không gian, gặp phải người Saiyan, người Tam Thể, thì hắn sẽ lại bắt đầu tránh ở chỗ tối để học trộm chứ?"

Chương 244: Dự Đoán Về Thế Giới Sa Bàn Mới: Lưu Lạc Trái đất

Bỗng nhiên, giọng nói máy móc của Phó Não Trí Tuệ truyền đến:

“Trùng Sào Mẫu Hoàng, có dự định bắt đầu thăm dò hoàn cảnh ngoài trái đất không?”

“Còn có ý tưởng này.” Hứa Chỉ gật gật đầu, “Nếu đã xuất hiện một anh hùng Trùng tộc thì cũng nên nhân cơ hội này phóng ra chiến thuyền đầu tiên của Trùng tộc chúng ta ‘ Phi thuyền vũ trụ Viễn Dương’. Một bước nhỏ của nhân loại, một bước lớn của trái đất. Cứ để cho Đế Kỳ đi tìm một hành tinh có sự sống thích hợp nhất đi!”

Trên thực tế thì đó là căn cứ vào bản ghi chép về một thế hệ của Mẫu Hoàng do Phó Não Trùng Sào lưu lại. Lúc nàng phát triển văn minh, đã xuất hiện một vị thần máy móc cấp tám. Lúc đó đã là một hành tinh có nền văn minh và lực lượng đứng đầu, Trùng tộc khi đó liền bắt đầu thăm dò hoàn cảnh bên ngoài.

Dù sao cấp sáu là đã có thể phi hành trên không trung rồi, nhưng lại không thể lưu lại trong môi trường chân không.

Cảnh giới Đại Đế cấp bảy có thể lưu lại trong chân không một đoạn thời gian.

Mà chỉ có thần linh cấp tám mới có thể vượt qua khoảng không trong một khoảng thời gian dài, đi qua từng hành tinh.

Thế hệ trước của Trùng Sào Mẫu Hoàng ngay lúc này đã bắt đầu phát triển văn minh ngoài không gian, bước lên con đường dài đằng đẵng, tìm kiếm hành tinh có sự sống.

Dù sao thì một hành tinh thích hợp cho sinh mệnh sinh sôi và trưởng thành là vô cùng trân quý, thậm chí còn khó gặp được tới cực điểm.

Lượng lớn nước lỏng, nồng độ khí ô-zôn, độ ẩm.... Dù cho là trái đất hiện tại có thể thăm dò ra vô số hành tinh khác, nhưng cũng không tìm được một hành tinh nào có thể sinh sống một cách chân chính, chỉ có thể tìm được mấy cái xấp xỉ.

Thế hệ Mẫu Hoàng của Trùng tộc trước đó cũng đã thăm dò bên ngoài vũ trụ bảy vạn năm. Ước chừng bảy vạn năm đó mới có thể tìm được hành tinh thứ hai thích hợp ngoài hành tinh của mình để thả bào tử xuống.

Dù Trùng tộc có cường đại, năng lực thích ứng có khủng bố đi chăng nữa, thì hình thái sinh mệnh cũng tương đồng với nhân loại, là những sinh mệnh yếu ớt. Chúng nó có lẽ có thể thiếu khuyết dưỡng khí, nước, ánh sáng mặt trời, thậm chí là tiếp xúc với tia vũ trụ mãnh liệt. Sinh mệnh lực thông qua tiến hóa mà cường đại, có thể khắc phục cái thứ nhất, thứ hai.

Nhưng nếu hoàn cảnh sinh tồn quá mức ác liệt, có trên mấy chục mấy trăm loại thì chúng nó sẽ không có khả năng khắc phục toàn bộ.

Nếu không, trên mỗi một hành tinh, Trùng tộc đều có thể sử dụng bào tử để sinh sôi nảy nở. Trùng tộc đã sớm trở nên chân chính vô địch rồi.

Mà hoàn cảnh để cải tạo hành tinh?

Lúc đầu Trùng tộc không có sức mạnh to lớn là có khả năng

cải tạo hành tinh. Cho dù là thế hệ của Mẫu Hoàng Trùng tộc có phát triển đến giai đoạn có thể tiến hành cải tạo, thì cũng không muốn làm như vậy. Bởi việc này yêu cầu tài nguyên quá mức đáng sợ.

Hủy diệt so với sáng tạo càng dễ hơn một vạn lần.

“Không bằng hiện tại trước tiên cứ phóng lên Viễn Dương ‘ Đại La Thiên ’ của ta đã. Nó sẽ mang theo một lỗ nhỏ chứa sinh mệnh, chu du trong chỗ sâu của Ngân Hà, tìm kiếm một hành tinh thích hợp có sự sống.”

Ánh mắt Hứa Chỉ dần nóng lên, “Nếu có thể tìm được một hành tinh mới thích hợp thì đó chính là vườn trái cây mới của ta!”

Dù cho khả năng kia có chút dài lâu cùng với ý nghĩ kỳ lạ.

Vũ trụ quá mức rộng lớn, Trùng tộc năm đó cũng đã phải tiêu phí đến bảy vạn năm!

Nhưng khả năng gia tốc sinh mệnh của Trùng tộc đúng thật là cực kỳ nghịch thiên. Bọn họ có thể lấy tốc độ khủng bố để thăm dò xung quanh thế giới chỉ với một vị thần không ngừng bay ra ngoài hành tinh. Hắn thăm dò một trăm năm nhưng trên thực tế mới chỉ đi qua một ngày, bảy vạn năm thoạt nhìn dài lâu nhưng thực tế cũng có thể tiếp thu.

Hiện tại, tuy rằng Hứa Chỉ đã phát triển tới cảnh giới thần linh cấp tám, nhưng vẫn chưa tính sẽ đi đến bước này nhanh như vậy. Dù sao thì đầu vào ban đầu quá lớn, yêu cầu một vị thần cường đại, hơn nữa ít nhất là ngụy anh hùng Trùng tộc có năng lực ứng biến và thiên phú khủng bố.

Thành quả thu hoạch trong khoảng chân không này cũng quá lâu.

Nhưng ngắn hạn thì lại không có khả năng thu được kết quả,

vận khí không tốt còn có khả năng sẽ uổng phí thời gian mấy vạn năm.

“Nhưng đúng lúc Đế Kỳ vừa xuất hiện! Hắn hùng tài vĩ lược, hắn biết ẩn nhẫn, có khả năng học trộm vô địch. Hắn có thể ở sau lưng mà thao túng cả thời đại của đám Thiên Đế kia.”

Đôi mắt Hứa Chỉ dần dần sáng như tuyết, “Người thông minh yêu nghiệt bậc này, trước nay chưa từng có.... Quả thực chính là anh hùng trời sinh để gánh vác sứ mệnh phục hưng vĩ đại của Trùng tộc chúng ta!”

Lúc này, hắn đang ăn món ngon Gà Đưa Ma từ cái đĩa màu trắng, ngồi trên sô pha nhấp một ngụm Phượng Hoàng linh trà, nhìn bộ phim được phát trên máy tính cách đó không xa. Cuộc sống thập phần nhàn nhã, đơn sơ đậm chất nông thôn này đã khiến hắn hạ quyết định thăm dò vũ trụ mênh mông.

Tuy rằng ta chỉ có một vườn trái cây nhỏ...

Nhưng ngươi không thể ngăn cản mộng tưởng của ta về biển sao trời mênh mông ngoài kia!

Vũ trụ rộng lớn khổng lồ, trái đất tuyệt đối không phải là hành tinh có sự sống duy nhất. Mà văn minh khoa học kỹ thuật của nhân loại phát triển cho tới hôm nay cũng mới có thể rời khỏi trái đất, tiến vào trong không trung, nhưng lại không cách nào du hành trong vũ trụ xa xôi, ứng dụng nhiều nhất là vệ tinh quay quanh trái đất.

“Hơn nữa, một thế giới mới tên là “Lưu lạc trái đất’ sẽ phiêu đãng trong vũ trụ, tìm kiếm các hành tinh có sự sống. Đây sẽ là thế giới sa bàn thứ ba của ta!”

Đây có lẽ là một nền văn minh phiêu lưu siêu phàm.

Một thế giới lưu lạc phiêu bạt trong vũ trụ, không ngừng phiêu

đãng trong sao trời, không ngừng đi ngang qua từng hành tinh. Một vị cường giả sẽ đi ra ngoài liên tục, đáp xuống, thăm dò, thu thập tài nguyên từ các hành tinh, khai thác các tài liệu trân quý.

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, sắc mặt rũ xuống, "Hiện tại mười một vị Thiên Đế đã chết, lần này có thể xem như một lần sinh vật đại diệt tuyệt nhưng cũng không quá khổng lồ, còn kém một chút so với lần đó của Phượng Hoàng. Dù sao còn không có đến một Hỗn Nguyên Thánh Nhân, nhưng phản hồi lại cũng đủ để cho ta từ cấp năm đỉnh phong đột phá lên Vu sư cấp sáu Truyền Thuyết."

Vu sư cấp sáu được coi là một sự thay đổi đáng sợ về chất.

Đột phá đến Vu sư cấp sáu thì mới có thể phi hành, hắn mới có thể bắt lấy Đế Kỳ rồi sau đó bay lên tầng khí quyển và ném ra ngoài không gian.

"Đương nhiên đây chỉ là một ý tưởng ban đầu trong sa bàn, sẽ phải mất một thời gian dài để hoàn chỉnh nó. Hơn nữa cũng không biết trong quá trình sẽ xuất hiện vấn đề gì nữa.... Nhưng trước hết phải nghĩ biện pháp tiến hành bước đầu cơ bản của cái kế hoạch này đã." Hắn hơi nhắm mắt lại, yên lặng hấp thu năng lượng của đại diệt tuyệt lúc này đây, sau đó cân nhắc tiếp về các bước đi của kế hoạch nên thực hiện như thế nào.

Qua ba giờ.

Ca.

Hứa Chỉ yên lặng hấp thu năng lượng, mơ hồ nghe được một tiếng giòn vang trong đầu, hắn chậm rãi mở hai mắt ra, "Đã là Vu sư Truyền Thuyết."

Chương 245: Đạo Trường Sinh Im Lặng

Vu sư Truyền Thuyết là cái khái niệm gì?

Có thể phi hành trong thiên địa, tùy ý tiêu dao.

Là lực lượng mạnh nhất dưới Sử Thi và Thiên Đế.

Có thể bay, điều này có nghĩa là về sau ra khỏi cửa không cần phải đi xe điện nữa.

Hắn bước nhanh ra khỏi cửa phòng, nhìn bầu trời xanh thẳm vô ngần, muốn thử nghiệm một chút năng lượng của Vu sư cấp sáu, dự định bay lên một chút.

“Nhưng hôm nay 35 độ, quả thực là muốn nướng người chết, Mặt Trời trên kia có khả năng sẽ càng đáng sợ.” Hắn nghĩ một lúc, vẫn là nên chuẩn bị chống nắng cho da trước khi ra ngoài. Hắn bèn cầm lấy một cây dù Thái Dương ở cửa, nghĩ một lúc lại thả nó xuống, cầm lên một cái mũ che nắng màu đen, mặc vào chiếc áo dài tay che nắng cho da, trên lưng đã sớm chuẩn bị một bình dưỡng khí màu đen.

“Khí tức vô hình.”

Hắn duỗi tay ra.

Rầm!

Không khí trong suốt vặn vẹo bao phủ lấy Hứa Chỉ, khiến cho thân hình của hắn trở nên mơ hồ mông lung, phảng phất như đang ngụy trang bằng chiết xạ quang học, bằng mắt thường thì khó mà

có thể nhìn thấy hắn.

Hắn lại duỗi tay ra, dần dần bay lên không trung, bay về phía bầu trời rộng lớn.

Rầm.

Bên tai truyền đến tiếng gió gào thét, thổi quét xung quanh, khí lưu mạnh mẽ bị ngăn cách bởi lá chắn nửa trong suốt của hệ vu thuật.

Xung quanh ngẫu nhiên sẽ có một số loài chim bay qua, vườn trái cây trên mặt đất dần trở nên nhỏ bé. Sau đó chính là toàn bộ thôn làng chiếu vào tầm mắt rồi đến núi lớn, sông,… khắp mặt đất tựa như là một sa bàn tinh xảo.

“Mảnh thế giới này quá đẹp.”

Hắn hít sâu một hơi, ở trên không trung, cúi đầu quan sát thế giới.

Đây là lực lượng của cấp sáu.

Lúc trước, hắn đều là nhìn những con người nhỏ bé bên trong thế giới sa bàn rồi tiến hành quy đổi tỉ lệ. Giờ phút này, hắn chân chính hiểu được sự đáng sợ của cỗ lực lượng này, cảm giác rất thật.

Mà lúc này hắn mới xem như chân chính bước vào cảnh giới cao, tiến vào cánh cửa cơ bản của cường giả.

Hắn đứng trên đám mây, dưới chân đã là từng tầng mây màu trắng dày đặc, trùng trùng điệp điệp, mang đến cho người ta một loại hơi thở cuồn cuộn tráng lệ. Loại cảnh tượng này bình thường hắn chỉ có thể nhìn qua cửa sổ trên máy bay.

“Đáng tiếc, không có máy bay cho ta ngồi.”

Hứa Chỉ lộ ra vẻ tiếc nuối, liếc mắt nhìn xung quanh một cái, trên bầu trời xanh không có chiếc máy bay nào đi ngang qua cả.

Hứa Chỉ ngừng một lát, đeo bình dưỡng khí thật kỹ càng, nhảy lên trên cao, dần dần tiếp cận đỉnh của bầu trời: "Đi lên nữa, hẳn là môi trường chân không rồi... Vòng bảo hộ Vu sư của mình, chưa chắc đã có thể chịu đựng nổi."

Hứa Chỉ thử thăm dò một chút, nhưng đành từ bỏ, lại suy tư nói: "Đúng thật là tiêu hao lớn quá, mỗi lần bay lên thì phải tốn gần bảy phần tinh thần lực của một Vu sư Truyền Thuyết, rõ chỉ cần một khinh khí cầu thôi là giải quyết được vấn đề nhưng lại có thể khiến cho một Vu sư Truyền Thuyết mệt đến chết đi sống lại... Nhưng lúc đáp xuống lại không cần nhiều đến thế, chỉ cần tinh thần lực của Vu sư cấp sáu là đủ rồi."

Ầm!

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, bắt đầu thả rơi tự do.

"Việc này còn kích thích hơn nhảy bungee nhiều."

Hứa Chỉ quay về chỗ cũ, cả người đều ướt mồ hơi, trong đầu vẫn còn cảm giác khó chịu khi rơi từ trên cao xuống, bèn đi tắm một cái, thấy cả người khoan khoái dễ chịu hơn hẳn.

Sau đó, hắn mặc một cái quần đùi rộng đi ra phòng khách, thoải mái hít sâu một hơi, nằm ườn ra trên ghế sô pha màu đen, bắt đầu nghĩ về việc mình có thể thăng thiên. Tên lửa đã đủ tiêu chuẩn rồi, phải làm sao để đem Đế Kỳ bay lên không trung, thả vào trong vũ trụ.

Vào giờ phút này, trên diễn đàn đã nổ tung.

"Ngọa tào! Kế hoạch trò chơi đâu mau ra chịu đòn đi!"

Khủng bố như vậy, tường treo Long Hoằng, Đế Kỳ Thiên Đế

này! Boss này khó xơi như thế sao! Cửu Chuyển Huyền Công mà chúng ta vất vả cực khổ chuẩn bị lâu như vậy, kết quả lại bị học đi trong nháy mắt (tức giận)."

"Cái này làm cho tui liên tưởng đến một vài kỳ tài võ học nào đó."

"Vô Kỵ, là con đó ư? (Kim Mao Sư Vương mắt mù giơ tay ra.jpg)"

"Đế Kỳ, hắn quá mạnh! Hắn cũng thật vô sỉ! Hắn không có nghiên cứu ra con đường mới về thiên phú và tài hoa, không chế tạo ra năng lực mới, nhưng hắn lại có khả năng học tập kinh người, điên cuồng sao chép và dán, sau đó kết hợp với nhau rồi biến thành của mình. Thậm chí hắn còn biết cắt câu lấy chữ, thông hiểu đạo lý, trò giỏi hơn thầy, sau đó quay lại cắn ngược những người có trong tay bản gốc! Thống nhất toàn bộ thiên hạ!"

"Điều này làm cho tôi nghĩ đến cái công xưởng nào đó."

"Nhưng dù thế nào thì hắn cũng đã chèn ép từng thời đại một rồi, chúng ta đánh không lại!"

...

Bọn họ mở cửa, thả "Đạo Trường Sinh" ra ngoài, để thiếu niên đã từng ép bọn họ tức phát khóc đi làm cho đám Tổ Vu tức chết đi sống lại. Mọi người bàn tán, cười như điên, phấn khởi cầu cho bọn kia bị ám ảnh bóng ma tâm lý nhiều nhiều chút, kết quả ai ngờ được, Đạo Trường Sinh chưa tác quái được bao lâu đã bị Đế Kỳ xông ra đập cho một trận tơi tả.

Tất cả đều sợ ngây người!

Nụ cười dần dần vụt tắt, cảm thấy sự việc đã dần phát triển theo một tình huống cực kỳ khó chịu.

Thế giới này, sao lại có một người như thế được?

Vốn dĩ, bọn họ đã thôi diễn lại kế hoạch này vô số lần, Đạo Trường Sinh tuyệt đối là bất bại. Hắn là két sắt của cả một thế giới, không ai có thể đánh vỡ nó được, kết quả bây giờ đã bị một kẻ xông ra đánh ngã!

....

Hoàng Cổ thế giới.

Tây Kỷ Nguyên chép rằng:

Thiên đình Khai Nguyên, năm 321, Đạo Đại Đế xuất thế ngang trời, kéo theo cuồng phong lồng lộng, làm cho chế độ cũ lay chuyển, lên Đại La Thiên huyết chiến với mười một vị Thiên Đế viễn cổ, hạo kiếp của thiên địa đã tới.

Đạo Trường Sinh nói: "Đế Kỳ, hắn quá kiêu ngạo, có tài đức đáng nể, sẽ không nuốt lời, tất nhiên sẽ mở Đại La Thiên sau trăm năm nữa. Hắn sẽ dùng công pháp của ta, đến đánh bại ta một cách nhẹ nhàng thoải mái."

"Chúng sinh thiên hạ, có thể ra ngoài tu dưỡng trong khoảng trăm năm này."

Tất cả các sinh linh đều bắt đầu kéo nhau ra, nghỉ ngơi dưỡng sức.

Dù sao thì nội không gian thiên địa của Đạo Trường Sinh cũng quá nhỏ, không phù hợp để sinh tồn lâu dài, chỉ là nơi tị nạn trong lúc cấp bách mà thôi.

Đạo Trường Sinh đứng lặng tại chỗ, nhìn về phía các vị sư phụ của mình, chắp tay lạy một lạy: "Thưa các lão sư, con đường về sau, con sẽ tự mình đi."

Mấy người xung quanh nhìn hắn, ngẩn người một lúc rồi cũng gật đầu, bởi vì bọn họ không còn cách nào khác.

Lúc này, đám người Manh Muội mới phát hiện ra, Đạo Trường Sinh đã dựa vào con đường mà bọn họ tự mình thiết kế, không ngừng tu luyện, chưa bao giờ có chủ kiến của chính mình.

Hắn mới năm mươi tuổi!

Còn trăm năm nữa, thực sự hắn không đánh nổi Đế Kỳ sao?

Có lẽ, những người thầy như bọn họ đã không thể giúp hắn trưởng thành, lại còn hạn chế tài hoa của hắn.

Hắn chưa từng trải qua sự mài giũa nào, không có trưởng thành, có lẽ bây giờ là lúc để hắn tự mình tìm ra hướng đi đặc biệt dành cho chính bản thân mình.

"Giờ phút này đây, ta không còn người nào để dựa vào nữa, các lão sư của ta cũng không thể giải quyết vấn đề này..."

Đạo Trường Sinh hít sâu một hơi, ngồi xếp bằng trên mặt đất.

Khoảng ba tháng, hắn không ngừng nghĩ về nam nhân kinh khủng kia, vóc người của hắn, nhất cử nhất động của hắn.

"Thiên tư của ta không bằng hắn, hắn quá đáng sợ... Không có biện pháp, gần như là không có biện pháp!" Ánh mắt của Đạo Trường Sinh trở nên phức tạp, nam nhân hoàn mỹ đến đáng sợ kia không có chút sơ hở nào, lần tiếp theo đối mặt chắc chắn đã học được Cửu Chuyển Huyền Công của mình, hơn nữa còn dùng nó để đánh bại mình!

Đạo Trường Sinh lại lặng thinh

Chương 246: Trăm Năm

Lại qua ba năm.

Hắn không hề cử động, xung quanh đã hóa thành một đồng cỏ xanh mướt, trên người hắn cũng có đầy rêu xanh bám lên, như đã hóa thành pho tượng.

Đột nhiên, hắn mở mắt ra: "Còn một cách duy nhất, dù thiên tư của hắn mạnh hơn ta gấp trăm ngàn lần, nhưng hắn lại là một thiên tài cực đoan, không có năng lực mới của riêng mình, vậy thì ưu thế duy nhất của ta trong trận chiến này chính là năng lực mới của ta.

Ta có thể điên cuồng phát triển công pháp của ta, chỉ cần Cửu Chuyển Huyền Công không ngừng trở nên mạnh mẽ, tốc độ học tập của hắn sẽ không đọ được với ta, như vậy ta đã có thể bỏ lại hắn ở đằng sau rồi!"

Hắn bắt đầu điều chỉnh công pháp.

Tuy các sư phụ là người sáng tạo ra công pháp, nhưng hắn mới là người tu luyện nó, các loại lĩnh ngộ hắn là người hiểu rõ nhất.

Hắn có thể cảm nhận được, 'Cửu Chuyển Huyền Công' trong tay hắn là bản rời rạc, không hoàn chỉnh, có thiếu sót rất lớn, chỉ là hình thái ban đầu. Chín không gian dù có mạnh mẽ nhưng lại không thực sự hợp lại chung một chỗ, không hóa thành một khối thiết bàn, nhất thể hỗn nguyên.

"Ta tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công năm mươi năm, giờ lại có thêm trăm năm hoàn thiện nó. Nếu như có thể thực sự chỉnh

hợp Cửu Chuyển Huyền Công thì sức mạnh của ta sẽ được nhân lên vô số lần." Hắn hít một hơi thật sâu.

"Chỗ đáng sợ của Đế Kỳ chính là khả năng học tập, lần giao thủ tiếp theo đây, chỉ cần ta đẩy mạnh tốc độ lên, không ngừng đổi mới thì tốc độ học tập của Đế Kỳ sẽ không theo kịp ta!"

"Ngược lại, hắn học tập công pháp của ta, có thiếu sót ở chín khiếu huyệt chí mạng, đó chính là cơ hội duy nhất để cho ta lấy yếu thắng mạnh!"

Đạo Trường Sinh nói nhỏ.

Hắn còn quá trẻ, mới năm mươi tuổi mà thôi, một khắc trước nguy nan cận kề, hắn mới thật sự trưởng thành, chính thức có tầm nhìn và nhẫn nại của một người đủ khả năng trấn áp Thiên Đế một đời!

Áp lực khiến con người trưởng thành.

Trước đây hắn vẫn luôn sống dưới sự che chở của các vị lão sư, có chuyện gì đều có người đứng ra thay hắn giải quyết, bản thân chỉ biết tu luyện mà thôi. Bây giờ đã xuất hiện một vấn đề ngay cả họ cũng thấy tuyệt vọng, hắn mới tự mình đứng lên tìm ra con đường phát triển của riêng mình.

Lại qua hơn năm mươi năm nữa, hắn đã dần hoàn thiện được 'Cửu Chuyển Huyền Công', chính thức biến nó trở thành công pháp của chính hắn.

Hắn đem chín khiếu huyệt hợp với đan điền ở trung ương tạo thành một hệ thống liền mạch, hắn đặt tên cho nó là: Cửu Tinh Liên Châu.

Đến đây, hắn đã thấu hiểu hoàn toàn những tinh hoa của Cửu Chuyển Huyền Công, có được phong cách của chính mình.

"Thật là một trí thông minh đáng sợ." Ánh mắt Manh Muội sáng như tuyết: "Hắn có một trái tim trong sáng, thuần túy không có tạp chất, khi hắn toàn tâm toàn ý dồn sức thì đã có thể sáng tạo ra kỳ tích, thiên phú của hắn đúng là tuyệt vời, có thể xếp thứ ba, nhưng lại không phải dạng quái vật giống như Đế Kỳ. Được cái trí thông minh và đối sách của hắn lại không hề kém Đế Kỳ chút nào, chưa chắc đã không thể đánh thắng."

Đứa trẻ mà nàng một tay nuôi lớn dưới tầm mắt mình giờ đã hoàn toàn trưởng thành, trong lòng có chút cảm khái.

Dẫu sao thì nàng mới tầm hai mươi tuổi, mà bảo bảo nàng nuôi đã hơn một trăm tuổi rồi.

"Ngươi không thuần khiết..." Lôi Chùy ở bên cạnh nói.

Lại qua mười năm.

Thiên địa phồn hoa lại chỉnh hợp một lần nữa, vô số sinh linh lại rối rít chạy vào, đất đai dần trở nên hiu quạnh, bóng tối bao phủ khắp nơi.

Vô số người trong thánh địa và phàm nhân, thậm chí còn cả chúng thần trên Thiên Đình cũng đang nghị luận sôi nổi.

"Đừng lo lắng, Đạo Thiên Đế đã ngăn cản được một lần rồi, bây giờ chưa chắc đã không thể sáng tạo ra kỳ tích một lần nữa.

"Trời phù hộ sinh linh khắp thiên địa này, hạo kiếp giáng thế đã xuất hiện một Đạo Thiên Đế với chiến lực kinh khủng đến vô tận, ngăn cản việc diệt thế của các Thiên Đế viễn cổ."

"Máu chúng sinh chảy ra không phải là vô ích." Đoạn Thiên Đế nói nhỏ: "Nhân tộc Hư Hữu Niên năm đó, thời đại Cổ Thần thiên địa, thời đại Tổ Vu đều sắp sửa kết thúc tại lúc này đây. Hôm nay chính là thời điểm chặt đứt hết những tàn tích của chế độ cổ xưa mục nát còn lưu lại."

Bọn họ bắt đầu dời vào bên trong, trong quá trình đó, có người khóc lóc nỉ non, cảm thấy không thể thắng được, cũng có người lại an ủi những người khác, hôm nay đánh một trận là chuyện lớn chấn động lịch sử từ trước tới nay, tất sẽ được lưu vào trong sử sách.

Lúc này nói Đạo Thiên Đế là Thiên Đế mạnh nhất từ cổ chí kim cũng không phải là quá đáng, nhưng đối thủ của hắn là tồn tại cổ xưa nhất, nội tâm bọn họ đều cảm thấy không an ổn, dù trong trăm năm qua ba vị Chuẩn Đế cũng đã lục tục xưng Đế.

Đạo Thiên Đế cũng đã hoàn thiện kim thân, có thể chứa thêm mấy vị Thiên Đế nữa, bây giờ ngoài ba vị Chuẩn Đế ra thì còn có Đoạn Thiên Đế, Trảm Thần Thiên Đế, Thanh Đế. Tổng cộng có năm vị Thiên Đế tiến vào thân thể của hắn, đã sở hữu sức mạnh lớn nhất, là hy vọng cuối cùng của toàn thiên địa.

Nhưng thứ mà họ phải đối mặt chính là Thiên Đế mạnh nhất tồn tại từ cổ chí kim!

Mà một trăm năm, đủ để thay đổi rất nhiều chuyện.

Ánh mắt của Đạo Trường Sinh đã dần trở nên thâm thúy trầm ổn, không còn là thanh niên ngây ngô như năm xưa nữa. Xiêm áo của hắn có chút cũ, tóc đen xõa tung trên vai, trên người không còn năm luồng bạch quang nhàn nhạt bao quanh nữa, thậm chí còn có chút gầy yếu.

Hắn chỉ bình tĩnh ngồi yên một chỗ, chờ Đế Kỳ đến, đột nhiên nhìn lên trên trời cao, có chút cảm khái: "Thuở thiếu thời ta chỉ mong cứu mẹ, không ngờ bây giờ trên vai đã mang theo hy vọng của toàn bộ thiên địa này... Có lẽ, qua ngày hôm nay, ta đã không còn là ta nữa."

Ruỳnh ruỳnh!

Đại La Thiên mở ra, một thân thể vĩ ngạn hoàn mỹ, gần như trong suốt, tựa như chí bảo nào đó trong thiên địa, tản ra ánh sáng lưu ly màu trắng, sải bước đi ra, thản nhiên quan sát Đạo Trường Sinh, lạnh lùng lên tiếng: "Người trẻ tuổi, chúng ta lại gặp nhau."

Hắn hơi ngừng lại một chút, thoáng qua vẻ kinh ngạc: "Ngươi đã thay đổi."

Đế Kỳ nói hắn đã thay đổi, câu này có hai ý nghĩa.

Thứ nhất là khí chất của hắn đã thay đổi, ngày trước thì là một người tuổi trẻ chưa trải sự đời, bây giờ đã trầm ổn hơn trước.

Thứ hai là Cửu Chuyển Huyền Công của hắn, đã không còn giống lúc xưa, thậm chí hiện tại muốn tìm ra chút điểm tương đồng cũng trở nên khó khăn.

"Ngươi đã thay đổi thật rồi, có thể chân chính để ta coi trọng ngươi, người cũng đã tự có con đường riêng của chính mình..." Đế Kỳ dửng dưng nói: "Dù ta đã học được Cửu Chuyển Huyền Công của ngươi, nhưng vẫn không thể nhìn thấu được hết con người của ngươi. Bây giờ ngươi đang ở trong tình trạng như thế nào, khiến cho ta có chút chờ mong..."

Đế Kỳ nhìn Đạo Trường Sinh trước mặt mình đây, áo quần lam lũ, thậm chí còn có chút quê mùa, vẻ mặt đầy thưởng thức và khen ngợi.

Đột nhiên, hắn lại không muốn giết chết người này nữa, hắn muốn nhìn xem Đạo Trường Sinh có thể phát triển lên cảnh giới nào.

Chương 247: Chân Thân Bàn Cổ

Dù sao hắn cũng rất kiêu ngạo, lòng nhẫn nại thì khỏi bàn, có thể kiên nhẫn nhìn một thiên tài quật khởi, thậm chí còn vùng lên khiêu chiến mình để có thể sánh vai cùng hắn. Hắn rất hy vọng những thiên tài như thế có thể tỏa ra hào quang thuộc về chính họ, sau đó hấp thu hết thành quả của bọn họ.

Hắn có đủ sức mạnh, và tin rằng dù họ có mạnh hơn nữa thì cũng không ai có thể địch lại mình.

"Ta đổi ý rồi, ta sẽ không giết ngươi nữa."

Đế Kỳ thản nhiên nói: "Bao nhiêu thời đại trôi qua, ngươi là một trong số ít những thiên tài khiến ta phải tán thưởng, hào quang tỏa ra bốn phía, có hùng tâm tráng chí vì thiên hạ. Ngươi như khiến ta thấy được Nhân Tổ Hư Hữu Niên năm đó, khiến ta phải cất lời khen ngợi, hắn là người khiến ta cảm thấy khó giải quyết, phải tự tay đánh đổ chính mình. Năm đó ta cùng với chúng sinh thiên hạ đều hy vọng hắn sẽ sống lâu hơn một chút, chẳng ngờ hắn lại rời đi sớm đến vậy."

Đế Kỳ nhìn Đạo Trường Sinh, bình tĩnh nói tiếp: "Sau lần chứng đạo này, ta sẽ rời đi, ta rất hy vọng ngươi có thể sống lâu hơn một chút, để cho thù oán trong lòng ngươi càng mãnh liệt hơn, sau này sẽ quyết chiến một trận cùng ta, đánh càng trở nên hoa lệ hơn nữa."

"Đế Kỳ, đừng tưởng ta không biết ngươi đang làm gì, ngươi quá âm hiểm!" Đạo Trường Sinh hít một hơi thật sâu, giang cả tám cánh tay ra: "Trong lúc nói chuyện, ngươi cũng đang không ngừng đánh giá quan sát ta, ngươi đã bắt đầu âm thầm học lén công pháp

của ta rồi!"

Gần như là cùng lúc, hai bên đột nhiên động thủ.

Hai thân thể Kim Thân Bất Diệt khủng bố đến cực hạn va chạm ầm ầm vào nhau, phát ra những cơn địa chấn kinh khủng làm rung chuyển đất trời. Kim thân của Tổ Vu bọn họ cực kỳ nhỏ nhưng lại khiến cho cả sa bàn rộng hơn trăm mẫu phải hỗn loạn.

Đùng đoàng!

Chấn động vô hình lấy hai người làm trung tâm, nhanh chóng lan truyền lên khắp thiên giới.

Bất kỳ sinh vật còn sống nào đến gần đều sẽ phải chết ngay lập tức. Bọn họ đã mạnh đến không thể hình dung nổi, thậm chí những Thiên Đế khác cũng sẽ bị bọn họ vỗ một chưởng chết tươi. Chiến lực kinh khủng này đã theo kịp Tà Thần Cthulhu năm đó rồi.

"Không phải ngươi muốn học theo ta sao, vậy ta sẽ cho ngươi nhìn thành quả của ta!" Thân thể của Đạo Trường Sinh dần dần lớn lên, trăm thước, ngàn thước, vạn thước... Chỉ trong nháy mắt, hắn đã khổng lồ như Bàn Cổ chống trời, đỉnh thiên lập địa, to lớn đến kinh khủng.

Hai chân hắn đứng trên mặt đất, nếu giơ hai tay lên thì cũng đủ để chạm lên bầu trời.

"Đây là..." Một tia dự cảm bất thường đột nhiên xuất hiện trong lòng Đế Kỳ.

Ầm!

Đạo Trường Sinh gầm nhẹ một tiếng, tiếng gầm hóa thành xung kích khủng bố. Một người khổng lồ lấy một tốc độ kinh người, tát mạnh Đế Kỳ một cái khiến hắn bay ra ngoài, tựa như đập một con ruồi bé nhỏ.

"Đây chính là con đường của ta, Chân thân Bàn Cổ!"

Đạo Trường Sinh nhìn Đế Kỳ đã nằm bẹp ở bên rìa thế giới, thân thể bị phá thành mảnh nhỏ biến thành một bãi thịt vụn, bình tĩnh nói:

"Ta lợi dụng năng lực tái sinh máu thịt của chân thân bất diệt này, không ngừng lớn lên, máu thịt cuộn trào, xương cốt dài ra, cuối cùng trở thành một người khổng lồ có khả năng khai thiên lập địa, đem một trăm mạng của ta cùng dung nhập vào một nơi!"

"Đế Kỳ... Ta vẫn luôn nghĩ, luôn luôn cân nhắc xem phải làm thế nào để ngươi không học được gì từ ta trong lần giao chiến này." Đạo Trường Sinh bước lên phía trước, âm thanh càng lạnh lùng quả quyết: "Đây là hình thái chân thân thứ hai của 'Kim Thân Bất Diệt' mà ta sở hữu- Chân thân Bàn Cổ, nhưng hình thái này yêu cầu một nguồn năng lượng khổng lồ! Trong cơ thể này nếu không có muôn vàn chúng sinh góp sức cùng ta, không có sáu vị Thiên Đế chống đỡ năng lượng cho ta thì không thể nào kéo dài được!"

Khụ khụ!!

Đế Kỳ hộc ra một ngụm máu lớn, bị đánh thành một đám thịt máu bầy nhầy không rõ hình dạng, dán trên vách tường của Thiên Giới, nhưng hắn lại ngưng tụ thành hình người một lần nữa, biến thành một người trẻ tuổi tóc đen xõa dài.

"Cửu Chuyển Huyền Công này của ngươi đúng là tốt thật, cũng may có sinh mệnh lực khủng bố này nếu không lần này ta chắc sẽ bị thương rất nặng..."

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn người khổng lồ đứng trong biển mây kia, mình chỉ lớn bằng một sợi tóc của người đó!

Đây là hình thái chân thân Tổ Vu khổng lồ biết bao!

Đạo Trường Sinh đang không ngừng sản sinh ra máu thịt,

không ngừng phát triển cơ thể, năng lượng để dùng cho những việc đó thật sự quá khủng bố, bây giờ hắn thực sự khó có thể làm được.

Đế Kỳ hít sâu một hơi, nhìn người khổng lồ Bàn Cổ đầy rung động kia, cười nói: "Ngươi rất lợi hại, hiện giờ ta không thể học theo ngươi được nữa, nhưng trong tương lai, công pháp này chắc chắn vẫn trở thành của ta."

Két!

Bên sườn của Đế Kỳ bỗng mọc ra tám cánh tay, dài ra đuôi rắn và vảy.

Hình thái chân thân Tổ Vu của hắn bây giờ không chỉ có Kim Thân Bất Diệt mà còn có dấu vết công pháp của mười một Tổ Vu.

Không chỉ vậy, tám cánh tay của hắn, một tay nắm quyền, một tay hóa ấn, một tay huy chưởng, chia ra sử dụng những tuyệt học đạo pháp của các Thiên Đế cổ đại, Thanh Đế, Đoạn Thiên Đế, Hư Hữu Niên, cùng với mười ba vị Tiên Thiên Cổ Thần...

Thể tu và đạo tu của hắn đều đã ngưng luyện thành nhất thể.

"Ngươi đây là..." Đạo Trường Sinh nhìn nam nhân khủng bố này.

Ở sau lưng hắn, dường như có hư ảnh của Thiên Đế mạnh nhất!

Hắn quá đáng sợ, dung hợp hết tuyệt học của các Thiên Đế tạo thành cái mới. Một người như đại biểu cho tất cả các Thiên Đế từ cổ chí kim, khoảng trên dưới ba mươi vị, thậm chí trong số đó còn bao gồm cả Đạo Trường Sinh hắn đây.

"Đến lúc này, ngươi đã hiểu chưa?"

"Ta am hiểu tổng hợp, bất kỳ công pháp trong tay người nào vào tay ta đều sẽ được dung nạp lại một chỗ, trăm năm qua đi, học xong Cửu Chuyển Huyền Công của ngươi, ta cũng có thành quả của riêng mình!"

Đế Kỳ cao lớn oai hùng, thẳng thắn nói: "Trong thiên địa này, quá khứ, hiện tại, tương lai, mỗi một Thiên Đế đều sẽ hóa thành một phần trong ta, tài hoa của họ, tuyệt học, đổi mới... cũng sẽ bổ toàn vào nguồn kiến thức của ta. Tuy ta không thể nào học được Kim Thân Bàn Cổ của ngươi, nhưng sau này nó vẫn sẽ trở thành của ta."

Hắn là người đứng sau kinh khủng nhất từ trước tới nay.

Long Hoằng Thiên Đế là Thiên Đế đệ nhất từ cổ chí kim. Hắn sở hữu thiên tư kinh khủng khó có thể tưởng tượng được, bất kỳ tuyệt học nào của thiên tài đời sau hắn đều có thể nhìn qua vài lần là hiểu rõ. Dù là những Thiên Đế khác đang tồn tại, hắn vẫn có thể học được dễ như trở bàn tay, hơn nữa còn thấu hiểu hơn nhiều, vượt qua bọn họ!

"Cũng bởi vì lí do này nên hôm nay ta nhất định phải giết chết ngươi." Đạo Trường Sinh trầm mặt xuống, hắn đột nhiên nhảy lên, chụp lấy Đế Kỳ.

Rống!!!

Hai thân thể Kim Thân Bất Diệt đụng vào nhau, nhìn giống như một sinh linh bé nhỏ như con kiến đang đọ sức với người khổng lồ che trời lấp bể.

Thiên Giới chấn động! Đất đai rung chuyển! Ngay cả vách tường trên trời cũng đang vang lên những tiếng cót két, từng mảng ngôi sao lớn đang rơi xuống, cung điện Nguyệt Thần cũng sụp đổ.

Ầm!

Hai người vẫn điên cuồng giao thủ, hai khí thế to lớn tương đương va chạm với nhau, cảnh tượng xung quanh cũng biến hóa vặn vẹo, không ai có thể nhìn rõ được sự việc phát sinh ở bên trong.

Kim Thân Bất Diệt với người khác thì thật khó mà giết chết, nhưng đối với hai người này thì khác, họ hiểu rõ từng vị trí khiếu huyệt và nơi yếu hại chết người của đối phương, bây giờ bất diệt cũng chỉ là trò cười mà thôi.

Ken két!

Mặt đất màu đen vỡ vụn.

Trên bề mặt Thiên Giới bỗng xuất hiện một vết nứt lớn, nó nhanh chóng nứt ra thành nhiều hướng như mạng nhện rồi bắt đầu nhanh chóng sụp đổ, mặt đất sập xuống trong nháy mắt. Thế gian đột nhiên như bị bao trùm bởi từng mảng đất đá rơi từ trên trời xuống.

"Ngôi sao đang rơi xuống, trời sập rồi!"

Nhất thời, trong lòng tất cả mọi người đều đồng loạt xuất hiện ý nghĩ này.

Chương 248: Trời Sụp Đất Nứt

Ầm ầm!

Đất đai trên Thiên Giới bắt đầu sụp đổ, mãnh liệt rơi xuống dưới đại lục, đập ra từng mảng bụi đen dày đặc.

Vốn dĩ hai giới tiên phàm trong thế giới Hoang cổ vẫn luôn tách ra, nhưng mà hiện tại lại triệt để hợp thành một. Trên mặt đất của đại lục, một người khổng lồ to lớn đang đi qua đi lại, bàn tay của người khổng lồ hóa thành từng đạo tàn ảnh, đang đánh nhau với một nam nhân khủng bố.

“Đây đúng là một điều khủng khiếp.”

Trong thiên địa bên trong, sắc mặt mọi người đều trắng bệch, lộ ra vẻ khẩn trương. Trận chiến giữa hai Thiên đế ở ngoài kia đã vượt qua giới hạn mà mọi người có thể tưởng tượng được về Thiên đế từ xưa tới nay, giống như một cuộc chiến thần thoại.

Thế giới, có lẽ sẽ phải quay lại thời kỳ hỗn độn.

Khắp nơi trên đại lục đều bị nhuộm bởi màu máu tươi, dưới chân là bầu trời đầy những ngôi sao đã bị vỡ vụn.

Ầm ầm!

Đế Kỳ bay ra ngoài, hắn từ từ đứng lên, vẻ mặt vô cùng ngưng trọng.

Hắn tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, trở nên cực kỳ cường đại, có thể cũng vì vậy mà Đạo Trường Sinh nắm được nhược điểm trí mạng của hắn, có cơ hội đánh chết hắn!

Bọn họ đã xác định được khiếu huyệt của đối phương, ngay trong nháy mắt vừa rồi, một khiếu huyệt được giấu trong hư không của hắn suýt nữa đã bị Đạo Trường Sinh đánh nát.

Hắn nhíu mày,

“Có lẽ phải đợi thời đại kế tiếp.”

Hắn đã có ý thối lui, mặc dù trong thời gian ngắn rất khó để có thể luyện thành được Kim Thân Bàn Cổ, nhưng hắn vẫn có thể rút ra kinh nghiệm và tìm được nhược điểm của hắn.

“Ta sẽ không cho ngươi cơ hội rời đi!”

Đạo Trường Sinh lạnh lùng nhìn hắn, tóc đen tung bay, tám cánh tay duỗi ra thành nấm đấm, mạnh mẽ rơi lên người hắn,

“Đế Kỳ, ngươi quá đáng sợ! Ta sẽ không để cho ngươi trốn thoát, thành quả của 100 năm này chính là toàn bộ nội tình của ta, để ta dùng năng lực này cạnh tranh với ngươi trong một thời đại. Lần xuất hiện tiếp theo của ngươi, ta có thể sẽ không thể mở ra được một con đường mới nào nữa. Ngươi lại mang theo Kim Thân Bàn Cổ của ta xuất hiện, ta liền không phải là đối thủ của ngươi… Cho nên ngay lúc này đây, chính là cơ hội duy nhất để ta đánh chết ngươi!”

Hắn đi nhanh về phía trước, đánh một quyền lại một quyền, bùng nổ ra năng lượng khủng bố đánh về phía Đế Kỳ, ánh sáng xoay chuyển, mang theo sát ý mãnh liệt,

“Sự tiến bộ và thuần thục của ngươi quá mức khó tin! Ta sẽ không để cho ngươi rời đi, để ngươi lại trưởng thành lột xác thêm một lần nữa. Trận chém giết này, ta quyết chí liều mạng, không vướng bận, còn ngươi thì có ràng buộc, ngươi có vướng bận.”

Hiển nhiên Đạo Trường Sinh đã hạ sát tâm.

Thậm chí, hắn cũng đã sẵn sàng để đồng quy vu tận.

Đế Kỳ nhìn Đạo Trường Sinh nhíu nhíu mày, lộ ra nét ngưng trọng, bắt đầu từ từ lui về phía sau.

Hắn không muốn liều mạng với Đạo Trường Sinh. Hiện tại, nội tình của Đạo Trường Sinh đã kiệt quệ, chỉ cần thêm 100 năm nữa, Cửu Chuyển Huyền Công của hắn sẽ tiến thêm một bậc, hắn ta sẽ không thể theo kịp tốc độ học tập của hắn.

Tuổi thọ của hắn còn rất dài.

Năm đó, 12 Tổ Vu lật đổ sự thống trị của 13 Tiên Thiên Cổ Thần, chinh chiến mấy trăm năm đã bị thương cực kỳ nghiêm trọng, tuổi thọ chỉ có năm sáu trăm năm sau liền hết.

Còn hắn thì khác, hắn ẩn núp rất sâu, căn bản là không hề bị thương, tuổi thọ vẫn như trước là 900 năm. Sở dĩ hắn ra tay, là bởi vì tuổi thọ thê tử Nhục Vân của hắn đã hết, hắn muốn cho nàng đột phá để kéo dài sinh mệnh.

“Giết!”

Đạo Trường Sinh gầm nhẹ một tiếng, nhắm thẳng về phía Đế Kỳ, không cho hắn ta có cơ hội thoát chết, cũng sẽ không cho hắn ta tiếp tục trưởng thành!

Nếu Đế Kỳ rời đi, sẽ không còn có ai có thể đánh bại được hắn nữa!

Oanh!

Lần thứ hai hai người giao thủ, Đạo Trường Sinh lấy mạng đổi mạng, bất chấp tất cả để đánh vỡ 9 khiếu huyệt của Đế Kỳ. Còn Đế Kỳ thì chỉ có thể tức giận ứng chiến, hai bên bắt đầu điên cuồng tấn công vào khiếu huyệt trong thiên địa của đối phương.

Ầm ầm!

Trời sụp đất nứt.

“Trọng Thiên thứ 3, sụp đổ…”

Những tiếng thét chói tai không ngừng vang lên, vô số tiếng kêu thảm thiết hỗn loạn.

Vô số người bình thường chạy ra khỏi phòng, đi tới tảng đá ở ngã tư đường, ánh mắt mơ hồ, tràn ngập hơi nước, có loại cảm giác muốn khóc thật lớn, trận kiếp nạn này của thiên địa quá mức tàn khốc rồi. Đạo Thiên Đế đã bắt đầu bị thương, mà bọn họ thì chỉ có thể trốn ở bên trong.

“Nhìn không thấy hy vọng, nhưng vẫn ngoan cố chống lại như cũ.”

Một ông lão kinh ngạc nhìn cảnh chém giết khủng bố ở bên ngoài,

“Đạo Thiên Đế, chính là sự chống cự cuối cùng của chúng ta đối với thế giới này…”

“Đi mau!!”

Bỗng nhiên, không gian lấy một tốc độ mà mắt thường có thể nhìn thấy được bắt đầu rạn nứt, mặt đất rung lắc dữ dội. Vô số kiến trúc cung điện bắt đầu nhanh chóng sập xuống như những mảnh gỗ trong trò chơi xếp gỗ. Từng cái khe không gian dài khoảng mấy trăm mét vặn vẹo như những yêu ma quỷ quái muốn ăn thịt người, chúng đang không ngừng mở rộng.

“Các ngươi mau chạy đi!!”

Từng người cảnh giới Động Thiên, cường giả Chuẩn Đế đều gầm nhẹ rồi khóc lớn. Họ bay lượn trên bầu trời, cứu vớt vô số

người phàm trên mặt đất.

“Bắt được.”

Bỗng nhiên, một giọng nói bình tĩnh truyền tới.

Oanh!

Một cánh tay cơ bắp đỏ đen khổng lồ, nhanh chóng xuyên qua không gian, mạnh mẽ tóm gọn lấy tiểu khiếu huyệt trong thế giới.

Ba!

Toàn bộ thế giới ầm ầm hủy diệt.

Vô số người phàm chết ngay trong nháy mắt, chỉ có một ít cường giả Động Thiên là không bị không gian nghiền nát, từ trên rơi xuống, phun ra từng ngụm máu.

Lúc này giọng nói của Đạo Trường Sinh đột nhiên vang vọng trong thiên địa, chiến ý ngập trời,

“Ngươi lấy 11 vị Thiên Đế trong thiên địa dung nhập vào khiếu huyệt bên trong mình, thiên địa trong ngươi còn lớn và vững chắc hơn ta gấp mấy lần, hiện tại, cũng bị ta đánh nát, ta xem trong chúng ta ai là người chết trước!!”

Oanh!

Sự tiêu hao do Kim Thân Bàn Cổ mang tới lại quá mức khủng bố, một vị Thiên đế trong đan điền trong cơ thể đã dần dần kiệt quệ.

Xương cốt của Đạo Trường Sinh vỡ vụn, nhưng hắn vẫn dùng một bàn tay to lớn chậm rãi tiến về phía trước rồi nhấn xuống một cái.

“Đế Kỳ, ngươi quả thật là đáng sợ, ta phải giết chết ngươi, để

cho thiên địa đời sau có được sự thanh tịnh.”

Đế Kỳ bắt đầu lộ ra một chút sợ hãi, nhưng hắn cũng lộ ra sự kiên định. Cả người hắn đã nát thành mảnh nhỏ, lại vẫn tiếp tục chặn đánh như trước, hai bên đã đánh tới trình độ gần như điên cuồng.

Giống như lời Đạo Trường Sinh đã nói, nội tâm Đế Kỳ có vướng bận, mà Đạo Trường Sinh lại có ý định liều mạng mà từ trước tới nay chưa từng có, ngược lại làm cho hắn chiếm được hết ưu thế.

Lại một giờ trôi qua, trận chiến sinh tử này triệt để bùng nổ.

Không trung nứt toạc, bầu trời sụp đổ, trận chiến của bọn họ rơi xuống thế gian, chém giết khủng bố khiến cho đại lục tối đen nứt ra từng chút một, xuất hiện một cái khe khủng bố nhìn thôi đã thấy rợn người.

Đạo Trường Sinh lấy mạng đổi mạng, một đống khiếu huyệt bắt đầu vỡ vụn. Sắc mặt của Đế Kỳ cũng dần trắng bệch, khiếu huyệt đã vỡ nát, lần đầu tiên hắn cảm nhận được sự uy hiếp của tử vong. Nếu cứ tiếp tục tấn công khiếu huyệt của nhau như vậy thì sẽ chỉ có một kết cục là đồng quy vu tận.

Thậm chí, nếu như so sánh với Đạo Trường Sinh thì hắn chính là người chết trước!

Rốt cuộc dù hắn có mạnh mẽ tới đâu đi chăng nữa, thì dùng toàn bộ sức lực để đại chiến chém giết cả nửa ngày, thì cũng dần kiệt sức. Còn Đạo Trường Sinh thì lại quả thực không phải là người, Chân thân Bàn Cổ khủng bố như vậy, mà hắn ta vẫn có thể bay liên tục, thậm chí còn tồn tại được lâu hơn cả hắn.

“Đồng quy vu tận, ta phải chết ở chỗ này thật sao?”

Trong đầu của Đế Kỳ hốt hoảng lóe lên một suy nghĩ không thể

tin được như vậy.

Thiên phú của hắn mạnh tới mức không thể tưởng tượng được, lại bị tên điên này bức tới mức độ này!

Trong nháy mắt này, trong đầu của hắn hiện lên rất nhiều chuyện cũ, từng đối thủ trong quá khứ, những năm tháng buồn chán trên Thiên Đình và một nữ tử duy nhất ràng buộc nội tâm của hắn trên con đường cầu đạo.

“Đạo Thiên Đế, chúng sinh đứng phía sau ngươi, ngươi chết chúng sinh chết, phía sau ta cũng có một người, ta chết nàng cũng sẽ chết.”

Ngay sau đó, vẻ mặt của Đế Kỳ cũng hoàn toàn lạnh xuống, bạo phát ra uy thế khủng bố.

Trong kiếp sống cầu đạo buồn chán, hắn không hề lãnh khốc vô tình, Nhục Vân chính là điểm yếu duy nhất của hắn.

Trước kia, Đế Kỳ chưa chân chính chiến đấu qua bao giờ, khi chém giết với đối thủ đều là nghiền áp. Đây là lần đầu tiên hắn thể nghiệm được loại điên cuồng khi cận kề với cái chết, thế mà hắn lại mở hồ có dấu hiệu đột phá, hoàn toàn thông hiểu đạo lý, sức chiến đấu cũng dần mạnh hơn.

“Thiên phú như quái vật này của ngươi! Thật sự rất khó chơi, vậy mà lại muốn đột phá! Càng đánh càng mạnh!”

Đạo Trường Sinh gầm nhẹ.

Chương 249: Đỉnh Thiên Lập Địa

Ầm vang!

Thiên địa đều bị thổi quét, hai vị Đại Đế mạnh nhất trong lịch sự đang đánh đến điên cuồng!

Bọn họ lấy mạng đổi mạng, khiếu huyệt dần bị nghiền nát, tan vỡ. Bọn họ đang dần đi về hướng tử vong.

Trận chém giết này đã hơn nửa ngày rồi, Đế Kỳ vô cùng đáng sợ, bắt đầu lớn mạnh từ trong chém giết. Bên hắn dần xuất hiện ưu thế nhưng chung quy lại cũng dần bắt đầu bị kiệt sức. Hắn chỉ là một người dùng chiến lực, cho dù mạnh nhưng cũng có hạn, còn thể lực của Đạo Trường Sinh vẫn đáng sợ như cũ, long tinh hổ mãnh.

Tốc độ đột phá để trở nên mạnh mẽ của hắn đã theo không kịp tốc độ mà thể lực suy kiệt. Điều này khiến cho nội tâm hắn sầu thảm, rõ ràng hắn có thiên phú khủng bố tới cực điểm nhưng thời gian lại không đủ. Nếu như có thêm một đoạn thời gian để suy đoán một lần nữa, Đạo Trường Sinh sẽ bị hắn đánh chết một cách dễ dàng.

“Đi tìm chết cho ta!”

Đôi mắt Đạo Trường Sinh như lửa cháy, phảng phất như một chiến thần đội trời đạp đất cuồn cuộn, lại cơ hồ bị tan vỡ, hắn hung hăng vỗ xuống phía dưới một phách, “Thiên Đế cổ xưa nhất, ta không có khả năng cứ mặc kệ cho ngươi lớn mạnh được.”

Đế Kỳ đã dần dần kiệt lực, mắt thấy công kích của hắn đã đến, lại không biết một cỗ lực lượng và chấp niệm từ nơi nào đột nhiên bùng nổ, thế nhưng có thể mạnh mẽ chống đỡ thân thể mà đón nhận, giọng nói trở nên tàn nhẫn: “Người chết chính là ngươi!”

Oanh!

Sóng khí khủng bố bùng nổ lần thứ hai.

Giờ phút này, không chỉ có bầu trời vỡ vụn và sụp đổ mà chín cái trụ to lớn chống đỡ thiên địa cũng bắt đầu xuất hiện vết rạn.

Cái thứ nhất,

Cái thứ hai,

Cái thứ ba...

“Thiên địa hoàn toàn sụp đổ, thế giới chúng ta sẽ quay về hỗn độn!”

Có người hoảng sợ nhìn không trung.

Thời đại cổ xưa, Đạo Quân khai thiên lập địa, từ trong bóng đêm của hỗn độn tạo ra thế giới. Lúc này đây, thiên địa rộng lớn thế nhưng đã bắt đầu chịu không nổi trận chiến khủng bố của hai vị Thiên Đế cường đại, đã dần dần sập xuống, bắt đầu gom lại.

“Không!!”

Đạo Trường Sinh gào rống lên nhìn bầu trời bắt đầu sụp xuống xuống dưới.

Hắn nháy mắt liền buông xuống công kích Đế Kỳ, mái tóc đen dựng thẳng lên, đột nhiên ngẩng đầu lên rồi rít gào. Hắn cao lên nhanh chóng và hóa thành một người khổng lồ đội trời đạp đất, đi nhanh về phía mảnh thiên địa đang sụp đổ kia, hai tay hung hăng chống đỡ một mảnh không trung.

Rầm!

“Đi lên cho ta.”

Thân hình hắn chống trời, hào quang nở rộ, toàn bộ thiên địa đều bị chiếu sáng trong nháy mắt.

“Luyện một lần nữa cho ta.” Đạo Trường Sinh lớn tiếng gào rống, Đạo Văn mạnh mẽ trên cánh tay phóng thích ra ngọn lửa đạo pháp, luyện lại vòm trời, củng cố lại thiên địa đã đổ sụp.

Đế Kỳ đứng lên, nghiêng ngả lảo đảo tắm gội trong máu tươi, bỗng nhiên ngây người một chút, quay đầu nhìn Đạo Trường Sinh.

Giờ phút này, hai người đều đang ở thế suy sức yếu. Hắn chỉ cần một kích, là có thể dễ dàng giết chết Đạo Trường Sinh đang chống đỡ thiên địa kia, nhưng hắn lại không làm. Hắn chỉ lẳng lặng nhìn Đạo Trường Sinh.

Khai thiên lập địa nên mảnh thế giới này, hắn cũng là Tiên Thiên Cổ Thần Thiên Đế cổ xưa nhất....

Rắc!

Bầu trời trầm xuống, bắt đầu xuất hiện từng vết nứt.

Đạo Trường Sinh nhanh chóng kéo cánh tay của mình cao thêm khoảng mấy cánh tay, biến thành một người khổng lồ đỉnh thiên lập địa đứng trên mặt đất, đôi tay mạnh mẽ chống đỡ không trung, chân dẫm lên mặt đất nứt nẻ bị ép xuống một mảnh.Vẻ mặt hắn dần trở nên điên cuồng tới cực điểm.

“Trời không thể sụp!!” Cả người Đạo Trường Sinh toàn là máu tươi, đã mệt mỏi tới cực hạn nhưng biểu tình lại càng thêm kiên định, trong mắt nổi lên sự điên cuồng cực hạn của một người muốn hy sinh vì đạo.

“Không có ngọn lửa hỗn độn của Đạo Quân Tiên Thiên, chúng ta căn bản không có đủ năng lực để từ trong hỗn độn tạo ra thiên địa rộng lớn lần thứ hai.”

Hắn giơ cánh tay cao.

“Ta phải nâng ngươi lên!!”

Đạo Trường Sinh gầm lên dữ dội, khiến khắp thiên địa vì chấn động mà rung lên. Hắn điên cuồng kéo ra từng cánh tay bằng máu thịt, từng lớp đạo thuật nở rộ, củng cố vách tường thiên địa đang sụp xuống.

Ầm ầm ầm!

Máu tươi tràn ra từ cánh tay một cách điên cuồng, thiên địa phảng phất như đang dung nhập trong một mảnh máu tươi.

Rắc!

Khiếu huyệt thứ năm còn sót lại của Đạo Trường Sinh đã vỡ vụn.

Thiên địa tràn ra một mảnh sắc máu đỏ ửng, khắp không trung đang hung hăng sụp đổ kia đột nhiên bị nhấc về phía trước một chút.

Hắn cảm thấy ý thức của mình đã dần trở nên mơ hồ. Bản thân mình đã quá mệt mỏi, quá mệt mỏi rồi, toàn bộ suy nghĩ dần trôi về phía xa, lão sư, mẫu thân, Kiến Mộc với thiếu niên ngây ngô cõng sách trên lưng năm đó....

Rắc!

Lại một khiếu huyệt bắt đầu vỡ vụn.

Đạo Trường Sinh cảm thấy ý thức bản thân mình dần mơ hồ.

“Chúng ta thế nhưng đã thất bại...”

“Sinh không gặp thời, nếu có thêm một chút thời gian thì Đế Kỳ hẳn phải chết... Thậm chí là tình huống xấu nhất cũng có thể đồng quy vu tận...”

Thiên địa bên trong của hắn đang là một mảnh gào thét, có người nức nở, khóc đến tê tâm liệt phế, muốn ra ngoài trợ giúp. Nhưng đáng tiếc là Bàn Cổ Kim Thân tiêu hao lực lượng quá mức khủng bố, toàn bộ lực lượng của nhóm cường giả và thiên thần đã giao hết ra ngoài, thậm chí có người bắt đầu ngất đi.

“Đạo Thiên Đế...”

Trong mấy vùng thiên địa vỡ nát còn dư lại có vô số môn phái cổ xưa, thánh địa lánh đời đều đang bị thương và cầu nguyện. Phàm nhân khắp thế giới đều thất thanh khóc rống, Đạo Thiên Đế làm hết thảy nhưng lại không mưu lợi, tất cả đều vì con dân của hắn. Không trung sụp đổ, hắn liền lấy chính thân thể mình để chống đỡ thiên địa, ngăn thiên địa bị gom lại. Điều này khiến cho chúng sinh cảm nhớ, chưa bao giờ từng có một Thiên Đế uy vọng nhưng lại có thể làm đến mức này.

Có lẽ, đã vượt qua Nhân Tổ Hư Hữu Niên của những năm tháng cổ xưa kia- đoạn thời gian chiến trận gió lửa khiến người ta bi phẫn và tuyệt vọng.

Loại tưởng niệm này đã hóa thành biển lớn, không ngừng nhè nhẹ hướng về phía không trung, rót vào thân thể của Đạo Trường Sinh khiến cho thân thể và tinh thần mệt mỏi của hắn lại có một chút sức lực, lần nữa nâng bầu trời lên thêm một tấc.

“Người trẻ tuổi, buông ra đi. Chín khiếu linh hồn bên trong ngươi đã vụn nát hơn phân nửa, nếu còn như vậy thì ngươi sẽ chết....” Đế Kỳ phun ra máu tươi, ngã ngồi xuống, không biết xuất phát từ tâm tình phức tạp gì nhưng vẫn là khuyên giải.

“Thì tính sao?” Đạo Trường Sinh hỏi lại, lộ ra nụ cười khổ, “Chỉ là quá đáng tiếc, cho dù làm đến mức này, ta cũng không thể giết chết ngươi, vẫn thiếu một khắc cuối cùng.”

Đế Kỳ không nói gì.

Bên trong máu tươi, vẻ mặt Đạo Trường Sinh mong đợi nhìn Đế Kỳ, cơ hồ là dùng ánh mắt trong suốt mà khao khát nhìn chăm chú hắn, nhìn người mà thiếu chút nữa hắn đã có thể giết chết, có thể đồng quy vu tận cùng với Thiên Đế mạnh nhất của thời đại cổ xưa:

“Có thể đáp ứng một thỉnh cầu của ta không?”

Đế Kỳ nhìn hắn, trầm mặc một chút.

“Ngươi nói đi.”

Đôi mắt Đạo Trường Sinh lộ ra một tia bình tĩnh, “Ta đã không còn khí lực nữa, hy vọng ngươi có thể chờ ta chống đỡ thiên địa thêm một chút rồi giết chết ta. Sau khi dựa vào thi thể của ta thành Thánh thì hãy buông tha cho sinh linh trong thiên hạ.”

Đế Kỳ giật mình.

“Người trẻ tuổi, ta không cần bố thí.”

Hắn nhàn nhạt cười lên, thân hình nghiêng ngả lảo đảo, trong nháy mắt như đã già đi vô số tuổi. Thân hình hắn khom xuống dưới, quay đầu rời đi, “Trong mắt ta thì trận chiến này ta đã bại. Đây là thất bại đầu tiên trong cuộc đời ta, ta sẽ nhớ kỹ nó, đem ngươi đặt ở một góc trong trí nhớ của ta, giữ lại ngươi vĩnh viễn.... Vô số năm qua, ta đã mất đi một đám đối thủ, Tiên Thiên Cổ Thần, Hư Hữu Niên, mười một Tổ Vu... Hiện tại, cũng mất đi ngươi.”

Hắn đứng lên, loạng choạng khó khăn, biến mất tại chỗ.

“Đế Kỳ....” Đạo Trường Sinh chống đỡ trời đất, ý thức dần trở nên mơ hồ, không biết nên hình dung sự kiêu ngạo và quái dị của hắn như thế nào.

Thân thể hắn càng dùng thêm sức để chống đỡ không trung, tựa như đang đứng trong vĩnh hằng, cảm giác được rõ ràng bản thân mình đang dần dần mất đi.

Đôi mắt Đạo Trường Sinh đỏ như máu, tiếp tục chống đỡ thiên địa, ý thức lâm vào trong bóng đêm. Không biết qua bao lâu, hắn mơ hồ nhìn thấy một thanh niên hắc y khổng lồ với mái tóc đen, mang theo thùng nước và rìu mà đến.

Chương 250: Chặt Kiến Mộc, Vá Trời Xanh (Thượng)

"Đây là....." Cả người Đạo Trường Sinh bây giờ toàn là máu, thấm cả vào tóc đen áo choàng. Thân hình của một người khổng lồ to lớn toàn thân đẫm máu đang giơ cao cánh tay, ý thức dần trở nên mông lung, lần đầu tiên nhìn thấy một người khổng lồ khác ngoài hắn.

Là ảo giác sao?

Phải biết rằng mảnh thiên địa này, hai Thiên Đế đã chém giết đến thảm liệt, đã không còn có bất cứ sinh linh nào nữa...

"Không đúng, đây không phải ảo giác...." Cánh tay hắn tận lực chống đỡ thiên địa, trong đầu dần mất đi ý thức, lại thấy thân ảnh kia chậm rãi đi tới, nhịn không được phát ra giọng nói khàn khàn, "Ngươi là ai?"

Người kia chỉ cười cười.

.....

Một bên khác.

Đế Kỳ đang dần rời khỏi mảnh đất đai cằn cỗi này.

Hắn cũng không thể trở về Đại La Thiên, bởi vì Đại La Thiên đã bị hắn dung nhập vào trong Cửu Chuyển Huyền Công. Trận chiến này hắn vốn dĩ cho rằng sẽ chắc thắng nên đã không lưu lại đường lui cho chính mình.

Xôn xao.

Mảnh đất tăm tối vô ngần là một mảnh hoang vắng.

Hắn bước đi trên mặt đất mênh mông, quay đầu nhìn thân ảnh Đạo Trường Sinh to lớn kia đang chống đỡ thiên địa, phảng phất như nghĩ tới những năm tháng khai thiên lập địa cổ xưa:

"..... thời kỳ hồng hoang tối tăm, thiên địa hỗn độn như gà con. Dương Thần sinh ra từ trong trứng, trải qua bảy kiếp Hỗn Nguyên, phụng mệnh xuống đây để mở ra bầu trời. Hét lên một tiếng phân chia thiên địa, thắp sáng trời đất, trời cao một trượng, đất dày trượng, thế giới được mở ra như vậy."

Hắn ra đời từ thời khai thiên lập địa, đó là sinh mệnh cổ xưa nhất của thế giới. Hắn đã từng có nhiệt huyết hùng tâm, sau lại bị bại bởi năm tháng, lựa chọn nghĩ cách cùng thoát ra ngoài với Nhục Vân. Tính mạng của thiên hạ chúng sinh thì lại như thế nào?

Tính mạng chúng sinh tựa như cỏ dại, sau khi thu hoạch thì sẽ sinh trưởng một lần nữa.

Thẳng đến khi Nhân Tổ Hư Hữu Niên xuất hiện, người kia thật sự mạnh đến đáng sợ, hắn tới Thái Dương Thần Điện để trấn áp chín đại Kim Ô. Lúc ấy trong lòng hắn quả thực có nhấc lên cảm giác sóng to gió lớn, trên thế giới lần đầu tiên có người có thể mạnh đến trình độ này, có thể sáng lập nên một con đường hoàn toàn mới.

Khi đó, hắn quả thực không thể chiến thắng Hư Hữu Niên, nên đã lựa chọn ẩn nhẫn.

Hắn giống như là thoái ẩn về một trăm năm trước trong Đại La Thiên, trước cuộc chiến với Đạo Trường Sinh bây giờ. Hắn không ngừng nghiền ngẫm con đường công pháp của Hư Hữu Niên trong không gian tối tăm, cho đến khi hắn lên trấn áp Thái Dương Thần Điện lần thứ hai thì chính mình đã có thể dễ dàng đánh bại hắn ta.

Nhưng khi hắn ngồi trên đế tọa màu vàng trong Thái Dương Thần Điện nhìn lão nhân tắm trong máu tươi, tọa trấn trước Thái Dương Thần Điện, một người liều mạng với mấy vị Kim Ô. Cuối cùng hắn lựa chọn ẩn nhẫn, không xuống đế tọa, đem người này đánh chết.

Hắn không thích kẻ yếu, lại kính trọng cường giả.

Hắn có khí phách to lớn, cho nên lựa chọn để lại tôn nghiêm một đời cho Nhân Tổ Hư Hữu Niên, không muốn phá vỡ sự bất bại thần thoại của hắn, để lại cho đời sau một truyền thuyết mỹ lệ. Thậm chí còn hy vọng hắn có thể sống được lâu thêm một chút, chỉ là hắn bị nội thương quá nhiều, rời thế quá sớm.

“Thế giới chính là một vòng luân hồi. Đạo Trường Sinh, ngươi giống như Hư Hữu Niên năm đó vậy. Ta không giết ngươi, ngươi cũng đã vì sinh linh khắp thiên hạ mà dốc hết sức lực, nhưng rồi chính mình cũng sẽ chết già. Ta vẫn như cũ sẽ đi vào vĩnh hằng, sẽ đem ngươi bỏ vào trong một góc trí nhớ của ta....”

Đế Kỳ tự nói rồi đi nhanh về phía trước.

Hắn đang bước đi thì thân hình bỗng nhiên dừng lại, bắt đầu nứt ra và chảy máu.

Rắc!

Khóe miệng hắn bắt đầu chảy xuống một tia máu tươi, chỉ có thể dừng lại tại một chỗ trên sườn núi màu đen, ngồi xếp bằng ở nơi này. Hắn quá mệt mỏi, cơ hồ là gần chết, bắt buộc phải ngừng lại.

Nói ra sẽ không ai tin tưởng, đường đường là một vị Thiên Đế cũng sẽ cảm thấy mỏi mệt, phải nghỉ chân.

Trên thực tế, nếu Đạo Trường Sinh không dừng tay, hắn tất nhiên sẽ bị mệt mà chết do chiến đấu. Trận chém giết này quá

thảm thiết, phảng phất thiên địa chỉ còn lại hai người bọn họ.

Hắn ngã ngồi trên mặt đất, từ trong không gian lấy ra bàn ghế và rượu ngon, "Đạo Quân đã là rời đi thế giới..... Mảnh thế giới này có thế sống lâu dài hơn so với ta sao?"

Đã không còn.

Cả đời này, sống hai đời hai thân phận, hắn đã trải qua quá nhiều.

Hắn nhìn lại quá khứ, những năm tháng tài hoa xuyên suốt toàn bộ thời đại khai thiên lập địa cổ xưa, hắn từng chứng kiến Đạo Quân diễn hóa ra thiên địa, từng thống trị Tiên Thiên Cổ Thần trên Thiên Đình, làm quân chủ của Thiên Đình thời đại Tổ Vu, sống cho đến hôm nay.

Nếu không phải hắn chủ động để bại lộ ra thì nói ra có ai có thể tin tưởng?

Nhưng sắc mặt hắn đột nhiên dần đọng lại, lộ ra thần sắc khó có thể tin được.

Tốc độ chảy của thời gian thế giới Hoang Cổ...

Đang biến hóa với một tốc độ cực kỳ kịch liệt!

Trong đầu hắn hung hăng bị chấn động, thấy một người khổng lồ to lớn che trời lấp đất đang đi như chỗ không người, vô thanh vô tức(im hơi lặng tiếng) xuyên qua lá chắn của thế giới này, nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất. Phảng phất như một người tiều phu bình thường nhẹ nhàng mang theo thùng nước và rìu đi đến.

Thân thể hắn thon dài, tóc đen mắt đen, đôi mắt ánh lên lấp lánh, tràn ngập một cỗ ý nhị hài hòa. Thân hình mơ hồ ở trong ánh sáng nhàn nhạt màu trắng, nhìn không rõ khuôn mặt.

Đế Kỳ lập tức sởn tóc gáy, cả người đều nổi da gà, một ý nghĩ khó tin hiện lên trong đầu:

“Một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân, vượt qua ranh giới mà đến?”

.....

Hứa Chỉ bước tới.

Trong vùng đất đen hoang vu, khắp nơi đều có máu tươi, lộ ra vẻ tĩnh mịch đáng sợ.

Hắn đi đôi giày vải màu đen, trên đó dính đầy máu tươi và bùn đất. Hắn nhàn nhã như đang đi ở trong sân nhà mình vậy, mang theo thùng nước và rìu chuẩn bị thi công trong lòng đất. Hắn ngẩng đầu nhìn lại, lúc này Đạo Trường Sinh có thể nói là đỉnh thiên lập địa, cao hơn hắn ta vài lần.

Thân cao hơn tám thước, đôi tay đang chống đỡ không trung.

“Hắn đã sắp ngất đi, lại còn mạnh mẽ chống đỡ thiên địa, ngăn chặn hầm nhà ta bị sụp, quả thực là có công đức vô cùng..... Hình thái bình thường của‘ Bàn Cổ Kim Thân’ của hắn hắn nhiều nhất cũng chỉ ba thước.- Đây là hình thái chiến đấu thích hợp nhất. Hiện tại vì chống đỡ không trung, nên thân hình đã mạnh mẽ tăng tới tám thước. Nhưng như vậy sẽ làm cho bản chất của thịt không thật, hơn nữa xương cốt cũng bị xốp... Sức chiến đấu ngược lại sẽ giảm xuống.”

Hứa Chỉ không ngừng đánh giá công pháp nghịch thiên của Bàn Cổ Kim Thân.

Hắn đem một trăm năng lượng chồng lên nhau, thân thể tất nhiên sẽ không thể kháng cự lại mà biến thành người khổng lồ, sức chiến đấu tự nhiên sẽ tăng gấp bội. Nhưng sự tiêu hao cũng cực kỳ khổng lồ, hình thể gia tăng mấy vạn lần, sức chiến đấu

cũng chỉ tăng thêm mười mấy lần mà thôi..... Nếu không lực lượng cũng sẽ không chỉ ngang với Đế Kỳ đã thông suốt "Đại La Thiên Kinh".

Xem như một loại phương pháp thiên địa.

Loại biến thân này có thể tăng sức chiến đấu lên mười mấy lần, nhưng tiêu hao lại quá mức kinh người, có thể xem như là trạng thái chiến đấu cá chết lưới rách.

Chương 251: Chặt Kiến Mộc, Vá Trời Xanh (Hạ)

“Hầm đất dưới vườn trái cây này cũng không phải ở trên mặt đất, có thể để cho các ngươi tùy tiện lăn lộn. Hiện tại đánh thành như vậy, đương nhiên là trời sập đất lún, ta phải đi đến để tẩy rửa rồi....” Hứa Chỉ lại có chút không biết nói gì, chậm rãi móc ra một miếng kẹo cao su mũi tên màu xanh lá cây từ quần jean, bóc vỏ rồi bỏ vào trong miệng nhai.

Hắn bỏ thùng nước trong tay xuống. Đôi tay bắt đầu cầm rìu, trong miệng không ngừng nhai kẹo cao su. Hắn đi đến cây đại thụ xanh biếc mấy người ôm, chậm rãi động chiếc rìu, “Đem Kiến Mộc chặt đi để vá trời.”

Khảm!

Một rìu vung xuống, thế nhưng lại phát ra tiếng kim loại va chạm leng keng, hơn nữa cộng với vu thuật, Hứa Chỉ bắt đầu nhanh chóng huy động rìu, chém ra từng vết lõm, Kiến Mộc dần dần nghiêng xuống.

“Người khổng lồ này hạ xuống thế giới Hoang Cổ của chúng ta đang cầm rìu chặt Kiến Mộc?”

Nơi xa, Đế Kỳ tránh ở chỗ tối, khuôn mặt dần biến sắc, “Mà vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân cổ xưa có thể can thiệp thời gian này quá mức đáng sợ rồi. Hắn đang ăn thứ gì? Không ngừng nhai nuốt, vẻ mặt nghiêm túc, là loại bảo vật cổ xưa nào đó khiến người khó có thể tưởng tượng được sao?”

Hắn chưa bao giờ gặp qua loại sinh linh này.

Bản năng của hắn bắt đầu nảy sinh sợ hãi và kính sợ. Dù sao tồn tại này có thể xuyên qua lá chắn của thế giới Hoang Cổ, đi qua chư thiên, vượt qua vạn giới, nhất định là một vị Thánh Nhân cổ xưa đáng sợ giống như Đạo Quân.

Đế Kỳ hạ mi mắt xuống, chần chừ do dự một lát, "Đi quan sát một phen."

Nếu là Thiên Đế khác thì có lẽ sẽ sợ tới đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, trực tiếp chạy trốn ra phía ngoài. Nhưng hắn thì muốn đang tới gần, máu tươi rơi tí tách trên mặt đất, không ngừng thật cẩn thận tới gần, ẩn nấp vào một chỗ, dự định quan sát gần một chút.

Thiên phú của hắn đáng sợ tới cực điểm.

Hắn hiểu rõ đây rất có thể có nguy cơ tử vong, nhưng cũng có thể là kỳ ngộ cực kỳ khủng bố!

Một tồn tại cổ xưa ít nhất là Hỗn Nguyên Thánh Nhân xuất hiện trước mắt hắn. Đây đúng là thời cơ tốt nhất cho hắn quan sát và học tập đạo pháp.

Trong mắt hắn hiện lên ánh sáng lấp lánh, tràn ngập nhiệt thành và cuồng nhiệt, "Đủ để khiến ta một bước lên trời."

Phanh!

Lại một rìu hung hăng rơi xuống, Kiến Mộc cơ hồ bị rạn nứt, tiếng gầm khủng bố dần vang vọng khắp thiên địa.

Phanh!

Lại là một rìu, Kiến Mộc ầm ầm sập xuống.

Hứa Chỉ lại đem Kiến Mộc chặt thành bốn đoạn, vung tay lên, bốn đoạn Kiến Mộc xanh biếc to lớn che trời bỗng nhiên bay lên rồi rơi xuống vị trí mà bốn trụ Thừa Thiên đã gãy trước đó.

Sau đó nhẹ nhàng chỉ tay vào bốn đoạn Kiến Mộc.

Rầm!

Bốn đoạn Kiến Mộc tròn trịa kia giống như cây khô gặp mùa xuân, không ngừng sinh sôi lớn dần, cành lá xanh biếc, không ngừng vươn cao, dần dần hóa thành một cây đại thụ xanh biếc che trời, bắt đầu chống đỡ thiên địa.

Hắn nhai kẹo cao su hình mũi tên, lại từ từ cầm thùng nước lên, tưới nước cho gốc cây Kiến Mộc.

Bốn cây Kiến Mộc lấy được nguồn nước, hoàn toàn vươn lên cao, trở thành cây trụ mới cho thiên địa.

“Hắn thế nhưng đang vá trời!”

Đế Kỳ nhìn đến đây, rốt cuộc cũng hiểu rõ toàn bộ, giọng nói dần trở nên khàn khàn, sắc mặt ngưng trọng, “Mảnh thế giới sắp sụp xuống, vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân này vượt giới hạ xuống đây có khả năng là bạn bè của vị Đạo Quân khai thiên lập địa kia, hắn là đang thay nàng tu bổ lại mảnh thiên địa này!”

Đây là phỏng đoán có thể nhất.

Một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân có năng lực vượt qua chư thiên thế giới, cùng với tồn tại khủng bố cổ xưa tất sẽ kết bạn với nhau, gọi nhau là đạo hữu, cùng tham gia vào sự hưng suy hủy diệt của một thế giới.

Xôn xao.

Bốn cây Kiến Mộc không ngừng vươn cao đến vô tận, dây dưa ngưng kết lại.

Giọng nói Đế Kỳ run lên nhè nhẹ, âm thầm kinh hãi. “Kiến Mộc, chính là Thanh Đằng Địa Mẫu, phải cần đến mấy trăm năm

mới có thể trưởng thành đến mức này. Hắn thế nhưng giơ tay nhấc chân... Đây là đạo pháp gì?"

"Một vị Tiều Phu Thánh Nhân! Công pháp vá trời tất nhiên sẽ phải kinh thiên động địa..."

Hắn lộ ra thần sắc kích động hiếm có.

Vội vàng cẩn thận quan sát, đôi mắt rực lửa nhìn chăm chú, sợ bỏ sẽ qua một quỹ đạo vận chuyển của tia năng lượng nào đó. Trong đầu hắn đang hoạt động điên cuồng, tính toán.

Nhưng khuôn mặt hắn lại dần trở nên ngưng trệ, nhìn miệng người kia đang không ngừng nhai nuốt, Kiến Mộc không ngừng sinh trưởng. Hỗn Nguyên Thánh Nhân trẻ tuổi tóc đen mắt đen mang theo thùng nước bắt đầu lộ ra một tia kinh nghi.

"Không có khả năng... Không có khả năng..."

Hắn lẩm bẩm, càng suy đoán, càng kinh ngạc, đạo tâm dường như đã xuất hiện một vết rách!

Trong phút chốc, trong đầu hắn chấn động ầm ầm, sợ tới mức lùi lại mấy bước, không thể tưởng tượng thì thầm: "Vô luận ta dùng loại hình thức quan sát nào cũng đều không thể thấy có bất cứ năng lượng đạo pháp nào dao động, giống như vốn chính là như vậy! Đây là lần đầu tiên ta không thể nhìn thấu công pháp của đối phương...."

"Hóa ra, đây là uy lực của Thánh Nhân sao?"

Đế Kỳ nhìn về phía xa, nhưng hắn kinh hãi chỉ mấy giây rồi biến mất, liền dần dần thu lại vẻ mặt, không hề nghiền ngẫm cái công pháp này. Bởi vì hắn hiểu được trình độ hiện tại của chính mình, căn bản không có cách nào suy xét ra được, ngược lại sẽ ảnh hưởng tới đạo tâm của bản thân!

“Năm đó, Đạo Quân khai thiên lập địa, mặc dù lúc đó ta nhỏ yếu, nhưng cũng là cảnh giới thứ sáu Động Thiên, mơ hồ vẫn có thể nhìn ra công lao của Đạo Quân. Bây giờ lại không nhìn rõ được của vị Thánh Nhân này. Vị Thánh Nhân này hạ xuống thế giới, trực tiếp can thiệp thời gian, chỉ sợ không phải là Hỗn Nguyên bình thường...”

Sắc mặt Đế Kỳ dần dần ngưng trọng, biết được chỗ cực kỳ đáng sợ trong đó.

Hắn trầm ngâm, nhìn phía xa xa, có hùng tâm tráng chí, “Nhưng mà ta tự tin với tư chất của ta, không bao lâu nữa thì ta sẽ tiến vào cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân, có thể đuổi kịp những lão Thánh Nhân lâu đời, tung hoành vạn giới!”

Vốn dĩ hắn cũng lo lắng thế giới sẽ sụp đổ.

Hắn cùng Đạo Trường Sinh đều chiến đấu đến sức cùng lực kiệt, chưa chắc Đạo Trường Sinh có thể khiêng nổi một mảnh trời, đến lúc đó thế giới sụp đổ, quay về hỗn nguyên, ngay cả hắn cũng cảm thấy khó làm.

Bởi vì hắn đem Đại La Thiên hấp thu vào trong Cửu Chuyển Huyền Công, trở thành một trong các huyệt đạo. Thế giới sụp đổ, hắn sẽ không có chỗ có thể đi, cũng chỉ có thể chôn vùi trong bóng tối hỗn độn, khó có thể nhúc nhích.

Chỉ có điều nếu như vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân viễn cổ hạ xuống thế giới Hoang Cổ này đã tiến hành cứu thế, dẫn theo chí bảo thần bí của Hỗn Nguyên Thánh Nhân là thùng nước và rìu khổng lồ, tu sửa thế giới Hoang Cổ, như vậy thì không cần lo lắng.

Hắn không ngừng núp trong bóng tối, muốn quan sát cẩn thận nhìn xem chuyện gì đang xảy ra.

Ầm ầm ầm!

Kiến Mộc không ngừng lớn lên, cao lên từng tấc, ầm ầm ầm chống lên bầu trời, thay thế vị trí của bốn trụ trời.

Giờ này phút này, Đạo Trường Sinh vẫn chống đỡ bầu trời như cũ, áp lực mà thân hình tiếp nhận đã giảm bớt vô số lần, nhưng vẫn đứng thẳng tại chỗ như cũ, đôi tay chống trời, ý thức dường như lâm vào mơ hồ.

Chương 252: Tạm Biệt Phượng Hoàng

Hứa Chỉ nhìn một chút, thấy không thể câu thông với Đạo Trường Sinh thì, cũng không để ý nữa.

Lần đầu tiên hắn nhìn thấy người khổng lồ so với mình còn lớn hơn, ngược lại cũng cảm thấy mới lạ.

Hình thể Đạo Trường Sinh nhỏ bé như vậy, hình thái biến thân giai đoạn thứ hai "chân thân Bàn Cổ " lại có thể trở nên khổng lồ như thế, máu thịt điên cuồng sinh trưởng. Nếu như bản thân mình tu luyện, thì làm sao có thể đứng ở trên trái đất đây, chắc sẽ đem trái đất trở thành vườn trái cây nhà ta, người khổng lồ cao vạn trượng lấy mặt trăng làm bóng mà đá....

Suy nghĩ như vậy một chút, loại biến thân này, còn rất rung động.

"Chẳng qua, ta chỉ tạm thời xây dựng bốn cây trụ Thừa Thiên nhỏ này thôi." Bỗng nhiên Hứa Chỉ cân nhắc một chút, "Ước chừng không lâu nữa thì sẽ không chịu đựng nổi, vẫn phải nghĩ biện pháp xây dựng cột đá một lần nữa."

Hứa Chỉ buông rìu xuống, ném vào thùng nước, "Tuy nhiên, đó là chuyện sau này của bọn họ, chính bọn họ tự tu sửa, ta chỉ đến tẩy rửa mặt đất, không cần phải….tẩy đến hoàn toàn như vậy."

Lúc này, đột nhiên không gian ở một nơi nào đó nứt ra một cái khe hở, phát ra hơi thở khủng bố của một vị tồn tại cổ xưa.

Hứa Chỉ nhìn lướt qua, là Phượng Hoàng sắp xuất hiện, điều

này cũng không kỳ lạ. Dù sao mình xuất hiện ở thế giới này, Phượng Hoàng Đạo Quân lánh đời cũng sẽ đến, hắn vội vàng đem kẹo cao su nhả ra, bỏ vào trong giấy bọc, cất vào túi quần.

"Thần Sáng Thế..."

Thật nhanh, một nữ tử cổ trang xinh đẹp, chậm rãi bay đến trước Hứa Chỉ, vẻ mặt đầy kích động cùng phức tạp.

"Đạo Quân cũng xuất hiện!"

Trong bóng tối phía xa, sắc mặt Đế Kỳ biến đổi, lộ ra kinh hãi.

Đạo Quân đã rời khỏi thế giới này từ sớm, bây giờ cũng vượt giới mà tới, trở về mảnh thiên địa rách nát này một lần nữa để tiến hành tu sửa sao?

Hai vị Thánh Nhân này đang nói chuyện với nhau?

Thoạt nhìn, vị Tiều Phu Thánh Nhân này có thể can thiệp thời gian, so với Đạo Quân khai thiên lập địa thì càng cường đại hơn, thái độ của Đạo Quân một mực cung kính.

"Ta là sinh linh mà Đạo Quân sáng tạo ra, có lẽ, có thể mượn quan hệ Đạo Quân..." Hắn bắt đầu do dự chần chừ lên, núp trong bóng tối, nghĩ có nên đi bái kiến hai vị Thánh Nhân này hay không.

Đây có lẽ là cơ hội của hắn, cơ duyên lớn mà ông trời ban cho!

....

Bốn cây Kiến Mộc đứng trên mặt đất, chậm rãi chịu lực thiên địa.

"Thần Sáng Thế..." Đôi mắt Phượng Hoàng lộ ra ánh sáng trong veo mừng rỡ, lơ lửng giữa không trung, có chút vui sướng.

Hứa Chỉ giơ bàn tay ra, đem nàng đặt ở lòng bàn tay mình.

Hắn cúi đầu, nhìn Phượng Hoàng ở giữa lòng bàn tay, lúc này đã biến thành siêu cấp đại mỹ nữ chân dài mặc cổ trang, tràn đầy tiên khí, không kiềm được có chút xúc động muôn vàn, con gái tới mười tám đều biến đổi.

Một thời gian trước nó đều có thể dùng để pha trà, hiện tại đã không có cách nào lại pha trà, càng có lẽ... Sau này Phượng Hoàng linh trà mình cất trong tủ lạnh đều đã là tuyệt phẩm, uống một lọ liền thiếu một lọ.

Dù sao thì bản thể trứng Phượng Hoàng của nàng đã thành thần, gửi ở hư thiên khó có thể hạ xuống trần gian, muốn ngâm trứng Phượng Hoàng cấp tám là không có khả năng.

“Thần vĩ đại duy nhất, cần giúp một tay không?”

Phượng Hoàng đứng ở trên bàn tay, nghiêng đầu nhìn Hứa Chỉ tu sửa thiên địa, nhìn bốn cây Kiến Mộc đang chịu tải, không nhịn được kích động lên tiếng.

“Không cần, chính tu sửa vậy thôi, không sụp đổ là được, không cần tốn nhiều tâm tư.”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, nhẹ giọng nói: “Phượng Hoàng, ngươi trải qua bảy kiếp tử vong đau khổ, hạ xuống thế giới này khai thiên lập địa, có công đức lớn, giờ đã trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân, tu thành chính quả, vượt qua sinh linh vạn vật trên thế gian.”

“Đúng vậy, cảm tạ Thần Sáng Thế vĩ đại, ngài có thể mang ta rời đi sao?” Nữ tử cổ trang mỹ lệ đứng ở trong lòng bàn tay Hứa Chỉ, đôi mắt không nhịn được lóe lên ánh sáng hi vọng.

Hứa Chỉ nói: “Ngươi đã là trở thành thần, ngự trị phía trên thế giới, có thể tự rời đi thế giới, xuyên qua nhiều không gian.”

Phượng Hoàng Đạo Quân trầm mặc một chút, gật đầu một cái.

Nàng biết đúng là như vậy.

Phải dựa vào sự nỗ lực của bản thân, tìm kiếm sáng lập nên con đường bên ngoài. Dù sao thì nàng đã là một vị thần, hơn nữa, cũng đã có một ít thành quả, không cần chờ lâu nữa là có thể sáng lập ra đạo pháp xuyên qua không gian.

Lúc này, Đế Kỳ chống đỡ thân thể đang phá thành mảnh nhỏ, đầy máu mà tới, chậm rãi bái kiến, cung kính nói: "Bái kiến hai vị Thánh Nhân thiên địa! Bái kiến Đạo Quân, cùng với vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân khác, cảm tạ hai vị Thánh Nhân đã vượt giới mà đến, cứu vớt thế giới Hoang Cổ."

"To gan! Đây là...." Phượng Hoàng thanh thúy gầm lên, đang muốn giải thích.

"Gọi ta là một vị Thánh Nhân là được." Hứa Chỉ đánh gãy lời nói, cúi đầu quan sát Đế Kỳ trên mặt đất,giọng nói lãnh đạm: "Đế Kỳ, ngươi có chuyện gì?"

"Cầu Thánh Nhân thu ta làm đồ đệ, mang ta rời khỏi thế giới này, bái nhập vào trong sơn môn Thánh Nhân viễn cổ lánh đời, tu luyện pháp thuật tối cao." Đế Kỳ cung kính nói.

Trong lúc nhất thời Hứa Chỉ cúi đầu nhìn hắn.

Vừa nãy hắn ở bên cạnh học trộm không được, bây giờ lại muốn bái sư học, sau đó lại tới đánh chết lão sư phụ?

Tuy nhiên, nếu đã đưa tới cửa, ngược lại Hứa Chỉ cũng tiết kiệm được rất nhiều công sức, cười nói: "Ngươi muốn học cái gì?"

"Đệ tử muốn học đạo." Đế Kỳ trả lời.

"Như thế nào là đạo?" Hứa Chỉ hỏi lại.

"Đạo, bắt đầu cũng là một đạo gọi là nguyên thủy, đạo biến

hóa vạn vật, bao hàm toàn diện, nạp thiên địa càn khôn." Đế Kỳ nghiêm túc đáp.

Hứa Chỉ sửng sốt.

Bỗng nhiên hắn hiểu rõ dã tâm và hùng đồ chí lớn của Đế Kỳ.

Cho nên, hắn mới sáng lập "Đại La Thiên kinh", muốn nhắm thẳng vào cảnh giới tối thượng của sinh vật siêu phàm, cất chứa quy tắc và đạo lý của vạn vật trong thế giới, không ngừng tu luyện những công pháp khác, lấy cái này bổ sung hoàn thiện con đường công pháp của mình, bao hàm toàn diện.

Hứa Chỉ mở miệng: "Ngươi muốn tu đạo, khó thành Thánh Nhân vạn lần... Ta không thể dạy ngươi, mảnh thiên địa này, chư thiên vạn giới, có một trăm hai mươi chín ngàn sáu trăm thế giới vô biên, trong đó ba nghìn chín trăm Thánh Nhân giáo phái, cũng không người dạy ngươi được."

Phượng Hoàng Đạo Quân ở bên cạnh nhịn không được run rẩy, chư thiên vạn giới, ước chừng có một trăm hai mươi chín ngàn sáu trăm cái?

Đây là một con số không thể tin được, cho dù thành Thánh, dùng hết thọ nguyên thì cũng không có khả năng du lãm đến 1%. Thần Sáng Thế sáng tạo nhiều thế giới như vậy, quả thật đáng sợ tới cực điểm.

"Con số này là vĩnh hằng, thế giới có sinh có diệt, bảo trì hằng số này." Hứa Chỉ quay đầu nhìn Phượng Hoàng, mở miệng nói: "Cho nên một trăm hai mươi chín ngàn sáu trăm có thể coi là một nguyên, gọi là kỷ nguyên, trong kỷ nguyên có thịnh suy hủy diệt."

Phượng Hoàng cung kính gật đầu.

Đôi mắt Đế Kỳ tối sầm lại.

Vị Thánh Nhân viễn cổ thần bí khó lường này, ngụ ý là không muốn thu mình làm đồ đệ, cũng không muốn thu nhận mình. Thậm chí một trăm hai mươi chín ngàn sáu trăm thế giới, ba ngàn chín trăm Thánh Nhân sáng lập giáo phái, không ai có thể dạy hắn!

Hứa Chỉ lại nói; "Ngươi đã muốn tìm đạo, phải biết.... Đạo pháp thiên địa, không thể học thầy, tư chất thiên phú của ngươi kinh người, có thể cách vạn vật mà cầu đạo, ta có thể ban cho ngươi một tạo hóa lớn, vào trong Quy Khư(trở về đất cũ), tự tìm cơ duyên."

"Vì sao lại là Quy Khư?" Đế Kỳ cung kính hỏi.

"Quy Khư là thật, vạn giới là giả." Hứa Chỉ trả lời.

Đế Kỳ hoàn toàn kinh hãi thất thanh: "Quy Khư là thật?"

"Là đường lớn đi đến sự thật, có thể tu thiên địa thần thánh!"

Hứa Chỉ duỗi tay chỉ vào từng khối đá vụn đen nhánh trên mặt đất, lạnh nhạt nói: "Vạn giới đứng trên Quy Khư, giống như viên đá khảm lên vô số đất đai. Trong Quy Khư, có vô tận thế giới trôi nổi trong đó, bao hàm toàn diện, có thể sáng lập nên thế giới mới, cũng có thể vượt qua hư không, thấy thiên địa huyền bí, suy diễn tam thừa giáo, tinh vi toàn bộ vạn pháp."

Chương 253: Kỷ Nguyên Thần Thoại

"...Thấy sự huyền bí của trời đất, suy diễn tam thừa giáo, hiểu toàn bộ vạn pháp."

Giọng nói của vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân viễn cổ này cũng không lớn, nhưng từng câu từng chữ lại như sấm sét nổ vang trong lòng Đế Kỳ.

Đợi khi Đế Kỳ sắp xếp lại lời mà vị Thánh Nhân kia mới nói, thì lại nghe được câu tiếp theo: "Đế Kỳ, tư chất của ngươi rất thông minh, còn không hiểu hàm nghĩa trong đó sao? Chuyện này làm ta có chút thất vọng."

"Xin lão sư chỉ giáo!"

Đế Kỳ lui ra phía sau vài bước, ngửa đầu lên nhìn vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân to lớn cổ xưa này, cung kính khom người lắng nghe.

Hứa Chỉ mở miệng nói: "Quy Khư là thật, vạn giới là giả, mà cái gì là thật? Cái gì là giả? Quy khư giống như bàn cờ, vạn giới như quân cờ. Trên bàn cờ cổ xưa có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm quân cờ, nhìn như ánh sáng tỏa ra bốn phía, không ngừng chém giết, từng quân cờ chiếu rọi khắp vũ trụ càn khôn, nhưng thế thì đã làm sao?"

Huy hoàng quá thì lại làm sao?

Cả người Đế Kỳ run lên, hắn rất thông minh, trong nháy mắt đã hiểu ra.

“Thì ra là thế.”

Đế Kỳ kinh ngạc thốt lên: “Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm quân cờ, bọn họ ở trên bàn cờ sẽ giống như đám anh hùng Thiên Đế kia, quá nóng vội, quá nhiệt huyết, tắm gội máu tươi, đi lên đỉnh cao, trở thành người chiến thắng, rồi lại ngã xuống. Đây mới là sự tàn khốc đến mức tận cùng!”

Rõ ràng Đế Kỳ tràn đầy vết thương, thân thể dần nhuộm đầy máu tươi, nhưng trong lòng lại rất chấn động.

“Mà bàn cờ, mới là thật!! Khai thiên lập địa, nó sẽ tồn tại vĩnh viễn với hậu thế, giống như một tôn phía sau màn cao cao tại thượng, ẩn trong chỗ tối, không hiện ra hào quang, yên lặng nhìn từng quân cờ phát sáng, đi đến huy hoàng, từng thế giới ngã xuống ở trên người nó. Nó là tồn tại cổ xưa vĩnh hằng bất biến, ẩn chứa quy tắc căn bản của thế giới này, tinh vi huyền ảo, tất nhiên là sâu không thể nói.”

Hứa Chỉ mỉm cười gật đầu.

“Thì ra là thế, Quy Khư mới là thật!”

Hai mắt Đế Kỳ nóng rực lên.

Điều này quá phù hợp với lý niệm của hắn, ở thế giới Hoang Cổ này không phải hắn cũng như thế sao?

Những Thiên Đế của thời đại trước đã từng huy hoàng nhưng rồi cũng ngã xuống, bọn họ chung quy chỉ là giả. Mà bản thân mình ẩn giấu trong chỗ tối, dẫn hướng gió mây thiên hạ, hằng cổ sừng sững, mới là sự thật đẫm máu!

Hắn muốn bao hàm toàn diện, hùng đồ đại chí, không phải chỉ là một Thánh Nhân!

Nếu thật là như thế, vậy thì việc hắn đi vào bàn cờ Quy Khư

chính là cơ duyên lớn nhất!

Đế Kỳ càng nghĩ, hai mắt càng sáng ngời, bỗng nhiên cung kính bái lạy, cuối cùng đã rất vui lòng phục tùng, “Không hổ là Hỗn Nguyên Thánh Nhân viễn cổ, Đế Kỳ chỉ mới lĩnh hội một chút đã thu được lợi ích rất lớn. Con đường trước mắt không còn là sương mù, thậm chí không cần quá nhiều năng lượng, đạo tâm đã thông suốt, lại lấy năng lượng của Tổ Vu trước đây, đủ để đi thẳng đến Hỗn Nguyên!”

Cả người Đế Kỳ toàn là máu tươi, nhưng hắn cảm thấy ý niệm đã thông suốt. Một luồng hơi thở khủng bố bỗng nhiên phát ra, hắn bỗng nhiên quay đầu, nhìn Đạo Trường Sinh vẫn đang còn đang chống đỡ thiên địa ở phía sau, nhàn nhạt cười:

“Đạo Thiên Đế, ta đi trước một bước, chờ ngươi ở Hỗn Nguyên!”

Soạt.

Giọng nói của hắn vang vọng trong trời đất, quanh quẩn khắp thế giới.

Khóe môi Hứa Chỉ giật giật:???

Trời ạ! Mẹ nó, đúng là quái vật. Ngươi không chỉ càng đánh càng mạnh, liên tục đột phá từ trong chiến đấu. Bây giờ nghe ta lừa dối hai câu, để cho ngươi đi ra ngoài không gian, ngươi lại hiểu rõ đạo tâm?

Trong lòng Hứa Chỉ điên cuồng chửi bậy, sau đó cười nói, “Bàn cờ là đất, quân cờ là trời, thử đạo gian nan, cũng không cần quỳ bái Thánh Nhân, chỉ cần bái thiên địa, thiên địa chính là thầy. Ngươi có muốn bái nhập sư môn này?”

“Đế Kỳ đồng ý.” Đế Kỳ cung kính cúi đầu.

Ánh mắt Hứa Chỉ ôn hòa, quan sát bóng người nhỏ bé trên mặt đất, giọng nói đầy lạnh nhạt: “Nhưng con đường này rất cô tịch, bên trong Quy Khư là tử địa, mênh mông mù mịt, vô cùng vô tận, vô số năm chưa chắc đã gặp được một thế giới.”

Cả người Đế Kỳ đứng thẳng: “Đế Kỳ đồng ý.”

Những ngày sau này đều sẽ ở trong hư không, từ Quy Khư cầu đạo vạn vật, coi nó là một cuộc hành trình cũng không phải là không thể.

Mà cô đơn?

Hắn đã sớm quen với cô đơn, nếu không cũng sẽ không ở nơi tối tăm, lẳng lặng nhìn một đám Thiên Đế dẫn dắt thời đại.

Hơn nữa, hắn còn tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, trong cơ thể có chín động thiên, một cái đan điền.

Tuy rằng có vài không gian đã vỡ nát, nhưng các mảnh nhỏ vẫn còn ở trong cơ thể, có thể tu luyện lại một lần nữa. Hơn nữa, hắn dung luyện nội thiên địa của mười một vị Tổ Vu Thiên Đế, thậm chí ngay cả Đại La Thiên cũng được dung nhập vào trong đó.

Nội thiên địa này còn lớn hơn nhiều so với nội thiên địa của Đạo Trường Sinh!

Hắn có thể để một lượng lớn sinh linh sinh sôi bên trong đó, tu dưỡng sinh sống, sinh sôi rồi lại diệt vong. Giống như nguồn động lực vĩnh hằng trong cơ thể Đạo Trường Sinh vậy, đủ để duy trì hắn ngao du trong Quy Khư im ắng lạnh lẽo.

Hơn nữa, thê tử Nhục Vân cũng đã ở trong cơ thể của hắn.

Mang theo một thế giới động thiên, ngao du Quy Khư...

Trong đầu hắn tự hỏi, nghĩ tới đây liền khom lưng bái một cái,

“Thánh Nhân viễn cổ, Đế Kỳ thật sự muốn đi Quy Khư.”

Hứa Chỉ nở nụ cười, “Có thể.”

Lúc này, Phượng Hoàng ở bên cạnh cũng không nhịn được lên tiếng: “Có thể cũng để cho ta tiến vào trong Quy Khư để cầu sự thật hay không?”

Hứa Chỉ không biết nên nói gì.

Ta lừa hắn đi vào, cũng không muốn lừa ngươi...

Đó chính là bên ngoài không gian đấy!!

“Tất cả chúng sinh đều có cơ duyên, cơ duyên của ngươi không ở nơi này, không cần cưỡng cầu.”

Hứa Chỉ từ chối yêu cầu của Phượng Hoàng, lại bổ sung với Đế Kỳ: “Người cầu đạo đắc đạo, cầu thật giả, tìm được thật mới có thể vượt qua từng trận đại kiếp của kỷ nguyên, thoát khỏi bàn cờ, điều khiển quân cờ, trở thành người đánh cờ, hóa thành thương ưng bay lượn ở chư thiên vạn giới, đặt quân cờ trong chư thiên vạn giới!”

Đế Kỳ và Đạo Quân run lên, phảng phất nghe được bí mật kinh thiên khủng bố nhất của vạn giới! Bọn họ giống như đang ở giữa hàng ngàn con sóng, đã không có cách nào có thể hình dung cảm giác của chính mình nữa, trong đầu dường như bị xung kích đến choáng váng.

Thoát khỏi bàn cờ, điều khiển quân cờ...

Là nhảy ra khỏi Quy Khư, thao túng từng cái thế giới...

Như vậy, hạo kiếp kỷ nguyên là sao?

Một kỷ nguyên, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm thế giới sẽ nghênh đón hạo kiếp? Điều này rốt cuộc đáng sợ đến cỡ nào, chỉ

sợ ngay cả Thánh Nhân cũng không thể chạy thoát? Trong trời đất rốt cuộc có bao nhiêu tồn tại chí tôn có thể chịu đựng được đến kỷ nguyên tiếp theo?

Tâm trạng của bọn họ bị chấn động mạnh, bị dọa phát sợ, đang muốn mở miệng dò hỏi tình hình cụ thể...

Nhưng Hứa Chỉ lại không nhiều lời, lấy ra một khối rubik không gian nhỏ, mới chỉ đạt đến trình độ Vu sư cấp ba, nhưng cũng đủ để chứa một con kiến nhỏ, "Vào đi, đưa ngươi đi Quy Khư."

"Tạ Thánh Nhân." Đế Kỳ cung kính gật đầu, vui lòng phục tùng. Ánh mắt hắn cũng trở nên vô cùng kiên định.

Chương 254: Thả Đế Kỳ Ra Ngoài Không Gian

Quy Khư là con đường đúng đắn nhất của hắn, thoát khỏi bàn cờ, trở thành người đánh cờ, làm một hắc thủ phía sau màn tồn tại vĩnh hằng, lạnh nhạt nhìn sự hưng suy của từng tôn Thiên Đế. Những lời này thật sự đã tác động sâu vào nơi mềm mại nhất trong lòng hắn.

Hắn nhẹ nhàng bay lên, tiến vào trong đó.

Hứa Chỉ thấy cảnh này thì gật đầu. Giờ đã mang Đế Kỳ đi rồi, việc tiếp theo là trục xuất hắn ra ngoài không gian, mà chuyện trời sập cũng đã giải quyết xong, mục tiêu của chuyến đi này coi như đã hoàn thành. Hắn quay đầu nhìn về phía Phượng Hoàng, nhẹ giọng nói, “Mảnh thiên địa này đã vững chắc lại.”

Dứt lời, hắn liền nhấc thùng nước và rìu lên, nhanh chóng rời đi.

Phượng Hoàng lẳng lặng nhìn bóng dáng to lớn đang rời đi, có chút không nỡ. Sau khi trầm mặc một lát liền vươn tay vạch ra không gian, trở về tiên cảnh xanh biếc để tiếp tục lánh đời, “Có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm thế giới, đây là một kỷ nguyên! Kỷ nguyên, có lẽ có hạo kiếp...”

Nàng nghĩ vậy, không khỏi có chút sởn tóc gáy!

Lúc này, nàng mới hiểu rõ chênh lệch của mình lớn bao nhiêu. Thánh Nhân cấp tám mới có thể rời khỏi một thế giới, ngao du trong chư thiên vạn giới, mà đây mới chỉ là bắt đầu.

“Thì ra ta cũng chỉ vừa mới bắt đầu, nhưng ta đã sắp đột phá, có thể rời khỏi mảnh thế giới này rồi, đi theo bước chân của ngài....”

...

Hứa Chỉ mang theo thùng nước và rìu, đi nhanh về phía trước dọc theo đường hầm “Đúng vậy, kỷ nguyên luôn đi cùng với hạo kiếp. Hơn nữa, khi đã buông xuống thì chỉ còn lại hai thế giới của các ngươi. Ta chỉ không nói cho các ngươi biết mà thôi...”

Hắn dừng một chút, lại móc kẹo cao su ra, xé giấy bọc rồi bỏ vào trong miệng,

“Mà... Phượng Hoàng chắc sẽ không nghiên cứu ra được chứ? Thật sự có thể thoát khỏi phạm vi sa bàn mà Phó Não Trùng tộc che đậy?”

Nhìn Elmin người ta thật tốt, biết an phận, cả ngày nghiên cứu mở rộng Minh Giới, đi làm ruộng. Mà ngươi cả ngày lại muốn ra ngoài...

Phó não Trùng tộc tự mình che đậy quần thể, tương đương với cửa ngầm trong trình tự gen. Từ bản chất hạn mức cao nhất của sinh mệnh thì trên nguyên tắc là không thể đi ra ngoài, nhưng nếu thật sự sáng lập ra không gian xuyên toa thì lại không biết được.

Phượng Hoàng là người đặt nền móng cho hệ thống không gian, nghiên cứu sâu nhất, thật sự có khả năng khai phá ra loại ứng dụng này.

Xuyên qua không gian, làm không tốt sẽ thật sự chạy ra bên ngoài vườn trái cây. Nếu thật sự chạy ra bên ngoài, nàng mà nhìn thấy đô thị sắt thép, từng chiếc ô tô,... đoán chừng sẽ bị choáng váng!

“Quên đi, trước không nghĩ đến nàng.”

Hứa Chỉ đi ra khỏi tầng hầm, đem rìu và thùng nước thu hồi vào trong không gian trữ vật.

Sau đó, hắn sửa sang lại một chút, mang bình dưỡng khí lên, mặc áo khoác vào, bôi kem chống nắng. Dù sao mỗi một lần trở về từ trên đó thì da đều bị cháy nắng, khí vô hình từ cơ thể chưa chắc ngăn được tia tử ngoại, thân thể Vu sư lại yếu ớt giống như người thường... Điều này khiến cho hắn muốn bắt đầu con đường tu luyện thân thể.

"Khí vô hình của thân thể."

Hắn duỗi tay ra, vu thuật bắt đầu dao động.

Rất nhanh Hứa Chỉ đã bắt đầu chậm rãi cất cánh giống như một tên lửa hình người, chuẩn bị đưa Đế Kỳ lên trời cao. "Phi thuyền vũ trụ" lập tức sẽ khởi hành ra ngoài không gian.

Trên bầu trời xanh ngắt là ánh mặt trời chói chang.

"Thật đẹp, đây là hành tinh có sự sống." Hứa Chỉ lại bay lên không trung lần nữa, cuộc sống của thôn núi nhỏ, vô số đồng ruộng, dân cư, cây cối phản chiếu vào trong mắt.

Mà hiện tại hắn phải rời khỏi trái đất, đưa Đế Kỳ ra ngoài không gian...

Trong lòng Hứa Chỉ chung quy cũng không bình tĩnh, thậm chí nội tâm còn có một chút mãnh liệt mênh mông.

Hắn mới chỉ thấy qua những hình ảnh này ở trên TV, đó là một sự hoang vu và lạnh lẽo khó có thể tưởng tượng được. Trái đất chỉ là một hành tinh vô cùng nhỏ trong đó, bên ngoài chỗ nào cũng có những hành tinh to lớn hơn trái đất mấy trăm mấy ngàn lần!

Năm đó Mẫu Hoàng Trùng tộc cũng là bước vào cấp tám thần

linh mới có thể tự bay ra rồi đi thăm dò bên ngoài, đi ra ngoài không gian tìm kiếm tài nguyên. Dù sao nếu một hành tinh quá nhỏ bé thì sự sống trên hành tinh đó sẽ tương đối cằn cỗi, bởi vì vấn đề hoàn cảnh môi trường nên sẽ có rất nhiều tài nguyên trân quý đều khan hiếm.

"Không nghĩ tới, bước tiến ta sẽ nhanh như vậy. Kỳ ngộ tới quá đột nhiên, giống như là người chơi bình thường đột nhiên rút được SSR, nhặt được một Đế Kỳ..." Hứa Chỉ cảm thấy rất vui sướng, cân nhắc lại kế hoạch đã định ra từ trước, "Chỉ cần đem hắn đẩy ra ngoài không gian là được, sau đó để cho hắn tự mình phiêu bạt."

Về phần làm thế nào để ngăn hắn quay trở lại trái đất?

Cũng rất đơn giản.

Che đậy trái đất thật tốt là được rồi.

Giống như là che chắn bên ngoài sa bàn vườn trái cây lúc trước vậy. Hoặc cũng có thể thiết lập một vòng tròn, bao vây trái đất, các vệ tinh xung quanh và mặt trăng, khiến cho hắn không thể nhìn thấy, chỉ có thể phiêu bạt ở bên ngoài.

Cũng không sợ bị vệ tinh trái đất phát hiện.

Dù sao cũng chỉ như một hạt cát, tương đương với bụi bặm bình thường tùy ý phiêu đãng trong vũ trụ, căn bản không bị chú ý.

Vệ tinh chủ yếu là theo dõi trái đất, sao có thể lúc nào cũng theo dõi vũ trụ mịt mù ngoài kia chính xác đến từng hạt cát được?

Loại khó khăn này, tương đương với việc mỗi giờ mỗi phút đều theo dõi mỗi một hạt cát trên trái đất vậy!

Hơn nữa, tốc độ chảy thời gian trên người Đế Kỳ là một trăm

năm một ngày, động tác quá nhanh, thân hình hóa thành tàn ảnh, do đó không thể nắm bắt được. Tốc độ dòng chảy của thời gian khác biệt lớn, phảng phất ngăn cách thế giới thành hai chiều không gian vậy.

Xôn xao!

Không trung càng bay càng cao.

Khí tức vô hình bao vây lấy Hứa Chỉ, gió lốc nửa trong suốt của vu thuật ngăn cách gió mạnh bên ngoài, hắn dần dần bay đến trời cao xanh thẳm, mặt đất càng trở nên nhỏ bé, thậm chí mơ hồ thấy được hình dáng to lớn cuồn cuộn của trái đất, toàn bộ là một màu lam sẫm.

Hắn lại bay ra bên ngoài một chút, dần dần dừng lại, ngửa đầu nhìn bên ngoài rồi trầm ngâm, "Ta đã tiếp cận cực hạn của trái đất, nếu lại ra bên ngoài nữa thì chính là chân không, rời khỏi trái đất... Là thời điểm thả Đế Kỳ ra."

Hắn hít sâu một hơi, lấy khối Rubik ra, nó đã được hắn dùng kim loại có tính chất đặc biệt bao bọc lấy, xem như là một khoang thuyền vũ trụ đơn sơ.

Hắn bắt đầu khởi động vu thuật cấp sáu, cơn lốc mũi tên.

Đây là vu thuật bắn xa nhất và có tính dễ nổ, đối với một vật thể nhỏ bằng hạt gạo thì lực đẩy trong nháy mắt chỉ sợ sẽ không thua gì tên lửa.

"Cố gắng ném nó ra ngoài không gian càng xa càng tốt!"

Sau một phen chuẩn bị, Hứa Chỉ bấm tay bắn ra.

Vèo!!!!

Khối cầu bằng kim loại nháy mắt hóa thành một viên sao băng,

lấy tốc độ cực kỳ khủng bố phóng ra phía ngoài, nháy mắt đã không thấy bóng dáng, hóa thành lưu quang biến mất ở trong chân không của vũ trụ .

“Đại Đế hắc thủ phía sau màn, đi cầu đạo của ngươi đi.”

Hứa Chỉ đứng ở trên bầu trời, nhìn về phía vũ trụ đen nhánh mênh mông bên ngoài.

“Trong vũ trụ, không có lực cản không khí, không có trọng lực, chủ yếu là không có trở ngại, có thể phóng ra một khoảng cách rất dài. Thậm chí nếu như không đụng tới lực cản, thì theo lý thuyết rất có thể sẽ luôn bay với tốc độ này vĩnh viễn.”

“Ta nên đi xuống thôi.”

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, cảm thấy mọi việc còn xem như thuận lợi, bỗng nhiên nhanh chóng ngã xuống, xung quanh là từng tầng gió lớn gào thét, “Trước đó không phải vội, để cho hắn bay trong chốc lát. Trong quá trình đó, khi nào hắn đụng phải thiên thạch hoặc thứ gì đó thì sẽ dừng lại.”

Chương 255: Lấy Thân Hợp Đạo

Kế hoạch thả Đế Kỳ bay vào trong vũ trụ, xem như đã hoàn thành bước đầu.

Thế giới sa bàn thứ ba "Lưu lạc trái đất" đã ra đời.

Khi Hứa Chỉ trở lại vườn trái cây cũng đã sắp hoàng hôn. Hắn nhanh chóng đi tắm rửa, sau đó nhìn vào thế giới Hoang Cổ đã trôi qua mấy canh giờ.

…

Mặt đất là một mảnh hỗn độn.

Khắp nơi là máu thịt và hài cốt máu chảy đầm đìa, tất cả đều là do Đạo Trường Sinh lưu lại. Phần còn lại của thân thể, của chân tay bị cụt, hắn không ngừng tái sinh, sau đó trong chém giết lưu lại máu thịt đã bị đánh nát, máu thịt quá nhiều khiến cho mảnh đất này có chút quỷ dị.

Đạo Trường Sinh vẫn hôn mê như cũ, vẫn duy trì tư thế người khổng lồ đội trời đạp đất chống đỡ bầu trời.

Mà thế giới trong cơ thể, một Chuẩn Đế đã kiệt sức. Sau vài ngày, Thiên Đế cũng dần bắt đầu khôi phục thể lực, chậm rãi đứng lên.

"Sao lại thế này?"

"Chúng ta không nhìn thấy cảnh tượng bên ngoài…"

“Đạo Thiên Đế không hề chết, hắn là đang hôn mê!”

Phàm nhân xung quanh đều kêu rên, tiếng khóc truyền đến mang theo sự sợ hãi hoảng loạn, có người nhịn không được nói nhỏ.

Mà Manh Muội và người chơi khác cũng hít sâu một hơi, “Chín động thiên, ẩn chứa toàn bộ linh hồn của hắn đã vỡ vụn mất bốn cái, gần một nửa linh hồn đã không còn, đã cơ hồ tự đánh mất mình, thậm chí sắp chết!”

Vậy làm sao bây giờ?

Mọi người đều có chút kinh hoảng thất thố.

Đạo Trường Sinh chiến đấu đến kiệt lực, đã gần như sắp chết.

Tuy rằng nói có chín khiếu, nhưng trên thực tế vỡ nát hơn một nửa thì liền hoàn toàn mất đi bản thân, khuyết thiếu ký ức, cảm xúc, công pháp, ý thức, chỉ còn lại tàn hồn khuyết thiếu không đầy đủ. Hơn nữa vẫn đang không ngừng vỡ nát như cũ, trong trọng thương sẽ dần đi về phía tử vong...

Hắn đã mất đi bản thân, không thể tỉnh lại nên sẽ không có khả năng tiến hành tự cứu!

Đây cũng chính là lý do mà Đế Kỳ mặc kệ Đạo Trường Sinh. Hắn rõ ràng biết Đạo Trường Sinh đã gặp phải đại nạn, chín khiếu thì bị nát mất bốn khiếu, chỉ còn lại tàn hồn, không thể thức tỉnh, chờ đợi hắn chỉ có thể là tử vong.

“Hắn sắp chết, không có khả năng sẽ thức tỉnh lại, trừ phi, có thể tu dưỡng lại linh hồn của hắn.” Thanh Đế bỗng nhiên mở miệng.

“Nhưng phải tu dưỡng như thế nào đây? Ba hồn bảy phách, đã nát gần nửa.” Giọng nói của Đoạn Thiên Đế vạn phần ngưng trọng.

Linh hồn của một người đã nát thì làm sao để bù lại?

Đây là chuyện không tưởng.

Lúc này, Thanh Đế lần thứ hai mở miệng, chỉ vào không trung, " Cửu Trọng Thiên, đã nát mất bốn trọng, thiếu bốn linh hồn trọng thiên..... Nhưng hiện tại chỉ có thể lấy thân hắn hóa thiên địa, đây là cơ hội duy nhất để cứu hắn..... Chúng ta đại khái có thể ổn định lại bốn trọng thiên kia. Nếu linh hồn bên trong hắn đã vỡ nát thì chúng ta có thể ở trong thân thể hắn, dùng nguyện lực của chúng sinh, để cho chúng sinh khẩn cầu hắn sống lại.... Lấy cái này mạnh mẽ đưa lên trên bầu trời, bù đắp bốn linh hồn trọng thiên kia cho hắn, tu dưỡng ba hồn bảy phách!"

Để cho chúng sinh khẩn cầu hắn sống lại?

Mượn dùng nguyện lực của chúng sinh hóa thành hương hỏa, tu sửa linh hồn của hắn?

Mọi người đều hung hăng trợn mắt.

Linh hồn như là một nén nhang, không ngừng phát ra hương hỏa. Nguyện lực của hương hỏa là năng lượng mà linh hồn phát ra, xét về ý nghĩa nào đó thì cũng coi như là một loại linh hồn. Nhưng đây là ba hồn bảy phách hoàn toàn mới, dù chỉ bổ sung một nửa linh hồn của hắn, nhưng Đạo Trường Sinh vẫn sẽ là hắn sao?

"Chỉ còn lại phương pháp này, nếu không nhanh lên thì chúng ta có muốn cũng không kịp!"

Thanh Đế nhìn trời, giọng nói mang theo sự phức tạp đến cực hạn.

"Linh hồn của hắn đã thiếu mất gần một nửa, tập hợp nguyện lực chúng sinh trên đại địa cầu nguyện, bổ sung linh hồn cho hắn. Có lẽ sự tồn tại của hắn sẽ lột xác, sẽ không còn là một sinh linh, mà là một sinh mệnh linh hồn được hội tụ lại từ nguyện lực của

chúng sinh. Có thể chân chính gọi hắn là... Đạo, Thiên Đạo!

Như vậy thì chỉ có thể tu bổ linh hồn cho hắn thôi...

Mọi người hít sâu một hơi.

Đoạn Thiên Đế nói: "Chưa bàn đến khi ấy có phải chính bản thân hắn hay không, nhưng chung quy lại vẫn hơn là chết! Hắn không thể chết được, trong Kim Thân Bàn Cổ chứa thiên địa vô tận, cực kỳ quan trọng đối với thế giới Hoang Cổ này của chúng ta!"

"Được!" Trảm Thần Thiên Đế lập tức đồng tình, Đạo Trường Sinh vạn lần không thể chết. Nếu như hắn chết rồi thì tâm huyết của bọn họ cũng sẽ tan thành mây khói!

"Nếu vậy thì hãy để cho chúng sinh cầu nguyện, cầu cho Đạo Trường Sinh sống lại, để hắn hóa thân thành Thiên Đạo, chấp chưởng Cửu Thiên!"

"Nếu là như thế, Thiên Đình hiện tại đã vỡ rồi, nên thành lập một Thiên Đình và Cửu Trọng Thiên mới, từng đời Thiên Đế sẽ cai quản thiên hạ... Mà trên đó, khi có Thiên Đạo thì sẽ tồn tại trong bóng tối. Thiên Đạo được hình thành từ nguyện lực của chúng sinh, đương nhiên là phải không mưu lợi, cho nên có thể phế truất bất kỳ bạo quân Thiên Đế nào."

Những người ở đây có trí thông minh tuyệt đỉnh đến thế nào?

Chỉ trong nháy mắt, đã vẽ ra được toàn cảnh, cứ thế mà thiết lập nên cương thống của thiên địa!

Con người luôn có ham muốn và ích kỷ riêng còn Thiên Đạo thì lại vô tư. Nếu như có Thiên Đạo trong bóng tối âm thầm cai quản Thiên Đình, quản chế thế giới vạn vật, thì sẽ không bao giờ xuất hiện một độc thủ phía sau màn như Long Hoằng Đế Kỳ một lần nữa.

"Chư vị Thiên Đế, bắt đầu vá trời!"

Một vị Thiên Đế bước ra, sau khi khôi phục lại tu vi liền bay lên trời.

Bọn họ đến những nơi bị phá hủy nghiêm trọng, kích thích từng mảnh vỡ không gian, sửa lại không gian bị hư tổn.

Cùng lúc đó, một giọng nói sang sảng vang giữa Thiên Giới: "Chúng sinh thiên hạ, cầu nguyện cho Đạo Thiên Đế sống dậy trở về!"

"Đạo Thiên Đế, xin ngài sống lại!"

"Thiên địa của chúng ta, không thể thiếu Đạo Thiên Đế!"

Ngay sau đó, có vô số người cất tiếng khóc than, quỳ sụp xuống đất, nỗi nhớ hòa quyện vào nhau, hình thành từng đợt tưởng niệm và tình cảm trôi nổi trong không trung.

Họ cầu xin trời xanh trả lại Đạo Thiên Đế cho bọn họ, dù phải hy sinh tính mạng cũng không màng.

Uy vọng của Đạo Thiên Đế đã vượt qua tất cả các Thiên Đế trước đó, đứng ở vị trí cao nhất, trong lòng vô số người đều thật sự cảm ân Thiên Đế, dùng nguyện lực thuần túy vô cùng và sùng bái của họ hóa nhập vào trời cao.

"Đạo Thiên Đế, xin ngài sống lại quay về..." Có một lão nhân nhắm nghiền đôi mắt, dòng nước mắt trong suốt chảy ra. Một màn đó nhìn vào chỉ thấy lòng nặng trĩu, đầy bi thương.

"Nhưng nếu Đạo Thiên Đế thực sự trở về, liệu đó có còn là ngài nữa hay không?"

Có người trẻ tuổi mặc kệ tất thảy, gào khóc thật to.

Thiên hạ đều đang cầu nguyện.

Một đời Đạo Thiên Đế có thể nói là hết sức truyền kỳ. Hắn là hỗn huyết của Vu tộc và Yêu tộc, lần đầu tiên xuất hiện ở bên trong cây Kiến Mộc đã chém giết hết các đại Thánh địa lánh đời, lập nên truyền thuyết Trường Sinh cứu mẹ.

Sau đó, chinh chiến lên Thiên Đình, đối địch với các vị thần khác, cùng Đế tranh Thần, chống cự qua được tam đại thần phạt mà không chết, lại luyện thành kim thân bất diệt. Hắn hai lần tranh Đế, rồi lại trấn áp Đại La Thiên, một lần nữa ôm lòng liều chết, lấy sức một người đối địch với Thiên Đế cổ đại.

Những năm tháng ấy, thực sự quá mức truyền kỳ.

Chương 256: Thanh Thiên Hồng Nhật, Thiên Đạo Trường Sinh! (Thượng)

Một đời hắn đều chiến đấu không ngừng, tắm trong máu tươi, đánh giết mà đi lên, cuối cùng là trận huyết chiến với Đế Kỳ Thiên Đế. Cho đến tận khi sức cùng lực kiệt, mất đi ý thức nhưng hắn vẫn dùng ý chí kiên cường để giơ cao đôi tay, chống đỡ cả bầu trời.

Một vị Thiên Đế anh hùng như vậy, bọn họ lại phải bi thương bậc này.

"Không đủ, vẫn chưa đủ, linh hồn của hắn quá mạnh mẽ... Chỉ sợ là cần phải có một vị đại đế lấy hồn vá trời, để tu bổ ý thức của hắn." Bỗng nhiên, giọng nói Đoạn Thiên Đế dần nhỏ lại, nhìn về những đạo hữu xung quanh: "Các vị, bây giờ là lúc để ta thực hiện chí hướng của mình rồi... Khi ta biết năm tháng viễn cổ chỉ là một âm mưu, cả chúng sinh thiên hạ đều bị lừa bởi một lời nói dối đáng sợ. Khi ấy ta đã hy vọng có thể dùng một đao chặt đứt nó, tiêu diệt độc thủ phía sau màn từ thời cổ xưa kia. Giờ đây, chí hướng chung của tất cả các đạo hữu chúng ta đều có thể làm được. Thiên Đế, bất cứ ai cũng không được phép hủ bại! Chỉ tranh đương thời, bởi vì..."

"Thiên Đạo lập nên sẽ hoàn toàn chặt đứt những điều đó từ trước giờ, không để cho một ai hủ bại!"

Kim Ô đỏ rực phát ra vầng sáng màu vàng kim rực rỡ, cất lên một tiếng thét thanh thúy dữ dội, bay lên trời cao, linh hồn vỡ nát, hóa thành năng lượng linh hồn nguyên thủy thuần khiết nhất,

dung nhập vào giữa đan điền trên bầu trời kia.

Ào ào!

Một lượng máu lớn rơi xuống.

Hơi thở của Đoạn Thiên Đế hoàn toàn dung nhập vào bên trong đó. Hắn chọn cái chết, một vầng thái dương treo cao trong đan điền, chiếu sáng khắp Cửu Thiên, trong lúc đó, có vô số người đều cất tiếng khóc than.

Đoạn Thiên Đế đã chết.

Một vị Thiên Đế cổ xưa được muôn người kính ngưỡng đã lựa chọn hợp đạo.

Nhất thời, vô số người gầm lên như điên dại, mắt đỏ ửng lên, chứa đầy lệ nóng, khóc lớn không ngừng.

"Không đủ, vẫn không đủ!"

Thanh Đế sải bước đi ra, thản nhiên ngước lên nhìn trời.

"Thanh Đế, ngài không thể..." Một lão nhân Yêu tộc nghẹn ngào nói.

Trong lòng Thanh Đế bình tĩnh vô cùng, không lên tiếng đáp lại, chỉ từng bước giẫm lên không trung mà đi.

Hắn trực tiếp lộ bản thể Thanh Liên của mình ra. Một đóa hoa sen màu xanh lục bích to lớn bay lên trên cao, nhập vào bên trong đan điền, linh hồn to lớn nổ tung trong nháy mắt, chậm rãi trôi lơ lửng ở bên trong, khiến cho toàn bộ khung cảnh trong đan điền đều được phủ lên bởi một màu xanh nhạt.

Tiếng khóc than xung quanh vang lên không ngừng.

"Thanh Đằng..." Manh Muội kêu lên, khóc nức nở.

Trên mặt nàng vương đầy nước mắt, Thanh Đằng là người có mối quan hệ tốt nhất với nàng. Tuy hắn luôn trầm mặc ít lời nhưng là người đáng tin cậy nhất, trong lòng nàng đã thầm coi đó là người bạn thân nhất trong đời thứ hai của mình.

Nếu nàng là một Thiên Đế, nàng nguyện ý thay Thanh Đằng hy sinh, nhưng tiếc là cảnh giới của nàng chưa đủ.

Chúng sinh trong Cửu Trọng Thiên lại bắt đầu kêu khóc, lại thêm một vị Thiên Đế ngã xuống. Đây nhất định là một thời đại tối tăm, đại nạn của thiên địa, thậm chí còn đáng sợ hơn Cổ Thần Thiên Đình, không chỉ có Thiên Giới biến mất mà các Thiên Đế cũng lần lượt hy sinh, lấy mình để vá trời, để cho Đạo Thiên Đế sống dậy.

Bất thình lình, có người chỉ lên bầu trời cả kinh kêu:

"Kia là gì vậy?!"

Mọi người ngửa đầu lên nhìn, đóa sen xanh ở bên trong thế giới đan điền kia đã hóa thành đại dương, một vầng thái dương Kim Ô chìm nổi ở bên trong biển xanh...

"Thanh thiên hồng nhật!"

Có người hò hét về phía dị tượng giữa trời, vô cùng kích động mà đứng lên.

Cửu Tinh Liên Châu, đã sớm liên kết cả chín khiếu huyệt lại với đan điền. Bọn họ đứng ở thế giới nhỏ, quan sát dị tượng trong đan điền.

Đột nhiên, giữa thanh thiên hồng nhật dần dần hiện lên một bóng người, khí tức kinh khủng vô thượng tràn ra, tựa như băng qua thời không, thiên địa cũng đang run rẩy trước uy thế đáng sợ này.

"Ta là ai?"

Bóng người ấy lộ ra vẻ hoang mang.

Hắn chậm rãi ngồi xếp bằng giữa thanh thiên hồng nhật sáng lòa, bỗng nhiên cúi đầu xuống, nhìn vạn vật chúng sinh quanh Cửu Giới cũng đang quan sát mình kia, lộ ra vẻ mặt bình thản không chút hoang mang.

"Các ngươi đã tạo ra ta, vì sao lại khóc?"

Chúng sinh càng khóc không ngớt.

Bọn họ biết, Đạo Thiên Đế sống lại nhưng đã quên đi quá khứ rồi, ba bồn bảy vía đã quay về, nhưng hắn không còn là chính mình nữa.

Ào ào.

Nguyện lực và cảm xúc của vô số chúng sinh hội tụ lại với nhau, từng dòng từng tia kéo vào bên trong thân thể hắn, nỗi bi thương trong lòng khiến hắn cảm thấy hoài cảm, nước mắt cũng rơi xuống từ khi nào. Hắn không biết vì sao mình lại khóc, chỉ thấy trong nội tâm cực kỳ đau buồn mà thôi.

"Rốt cuộc ta là ai?"

Hắn đột nhiên cất tiếng nỉ non, đưa mắt nhìn về phương xa, như muốn nhìn về khoảng thời gian xa xưa nào đó.

Tâm thần chợt chấn động, trong đầu hơi mơ hồ hiện ra hình ảnh một đứa trẻ đang đọc sách, có một giọng nói vang lên ở bên cạnh: "Hài tử! Ngươi có đạo thể Tiên Thiên chí tôn, ta là Địa Mẫu Thanh Đằng, ngươi có nguyện bái ta làm thầy hay không?"

...

Hình ảnh chợt lóe.

Ánh nắng chiếu xuống mặt cỏ, thiếu niên trẻ tuổi thật thà chất phác, kéo tay mẹ của mình đi về phương xa:

"Mẹ, Đạo của người, Trường Sinh của người, cũng giống như con trai Đạo Trường Sinh của người vậy, một lần nữa trở về, lại tiếp tục đi trên con đường cầu đạo..."

...

Rồi tiếp sau, một người đàn ông bình tĩnh ít nói xuất hiện trước mặt hắn.

"Lão sư, người đang nhìn gì vậy?"

"Ta đang nhìn mảnh đất này, đang nghĩ về tương lai của ta."

"Năm đó, nếu ta là Thanh Đế, ta sẽ cho hoa đào nơi này nở rộ!"

....

Oanh!!

Trong đầu hắn chấn động mạnh, cúi đầu xuống nhìn gốc thanh liên đang chậm rãi xoay quanh.

Hắn lộ ra vẻ mặt phức tạp, vừa ngẩng đầu lên, thấy vầng thái dương rực rỡ chói chang kia, tựa như thấy được một vị Thiên Đế hùng tài đại lược, đứng chắp tay sau lưng, người đạo hữu đã nói ra mộng tưởng của hắn: "Ta là Đoạn Thiên Đế, muốn chặt đứt đoạn thế giới này, độc đoán vạn cổ, diệt trừ hết tất thảy những tồn tại cổ xưa!"

...

Hắn trầm mặc, trong đầu như đang có muôn vàn suy nghĩ lướt qua.

Cuối cùng, thấy được một Thiên Để thiếu niên ngây ngô, đó là

chính hắn, một người quỳ rạp xuống trước Đại La Thiên, khóc thất thanh, khẩn cầu Tổ Vu: "Chư vị Thiên Đế cổ đại, xin hãy vì chúng sinh mà quay về!"

Hắn có thể cảm nhận được sự bi thương của Thiên Đế trẻ tuổi kia, không muốn chém giết người anh hùng mà bản thân kính ngưỡng nhất.

Nhưng cuối cùng, người đó vẫn đứng lên gánh vác tất cả, cuối cùng huyết chiến với Đế Kỳ, tử chiến bất khuất.

Đó chính là ta sao?

Một đời của ta...

Bỗng nhiên hắn cúi đầu, không nhịn được mà thở dài.

Mơ mơ ảo ảo, như là chuyện kiếp trước, nhưng sự thống khổ kia lại khắc cốt ghi tâm.

Đôi mắt vốn bình tĩnh lạnh nhạt của hắn bắt đầu nổi sóng, quay sang nhìn về phía chúng sinh thiên hạ, lên tiếng: "Ta là Thiên Đạo của chúng sinh, chúng sinh thờ phụng ta mà sống, ở trong thanh thiên hồng nhật này, chính là thanh thiên... Ta là Đạo Trường Sinh, cũng không phải Đạo Trường Sinh."

Thanh Thiên!

Chúng sinh muôn nơi chấn động, chư vị Thiên Đế cũng lộ ra vẻ khác thường.

Bỗng nhiên hắn hiểu ra, khóe môi giương lên một nụ cười khẽ, hơi đưa tay ra, đẩy toàn bộ sinh linh trong Cửu Giới ra bên ngoài: "Ra ngoài đi, thiên địa có phép tắc của riêng nó, đây là Thiên Giới, người phàm không thể ở lâu!"

Chương 257: Thanh Thiên Hồng Nhật, Thiên Đạo Trường Sinh! (Hạ)

Ầm ầm.

Từng sinh linh bỗng lóe lên, rồi lần lượt xuất hiện trên mặt đất cằn cỗi thấm đẫm màu máu.

Bọn họ ngẩng đầu lên nhìn người khổng lồ cao lớn kia vẫn đứng đỉnh thiên lập địa như thế, bất khuất như một pho tượng, chống đỡ cả trời cao.

Đùng đoàng!

Ngay sau đó, cả cơ thể khổng lồ đáng sợ ấy đã sụp đổ, hóa thành một đám máu thịt, rơi vãi trên mặt đất.

Bên trong thân thể đó có một bóng người chậm rãi đi ra, đó chính là Đạo Trường Sinh. Hắn chỉ lạnh lùng nhìn về xung quanh.

"Sau lần đại nạn Tổ Vu này nhất định sẽ là thịnh thế! Tinh thần của ta hóa Cửu Trọng thiên, thân thể ta hóa thành đại địa!"

Một tay hắn chỉ lên trời, một tay chỉ đất, thân thể Bàn Cổ to lớn đã sụp đổ kia nhanh chóng hiện lên một loạt đạo pháp lưu chuyển, máu thịt hóa thành núi non trùng điệp, cây cối xanh tươi không ngừng sinh trưởng, xương cốt hóa thành ngọc thạch chí bảo...

Da của hắn vô cùng chắc chắn, lông cứng như dây đồng, đều có thể để sinh linh làm chí bảo.

Như vậy tương đương với khai thiên lập địa một lần nữa, xuất hiện các loại Tiên Thiên Linh Bảo, hoàn toàn tiến vào một thời đại mới.

Hắn nhẹ nhàng bay lên, dung nhập vào bầu trời cao rồi dần dần biến mất: "Ta là Thiên Đạo, nhất niệm hóa thành từ nguyện lực của chúng sinh! Nếu bạo quân vô đạo, chúng sinh có thể tập trung nguyện lực lại, lấy ta làm chủ, dùng Thiên Đạo để trừng phạt!"

Ầm!

Thiên địa có cảm ứng, giống như lâm vào chấn động.

Mọi người lâm vào cảnh trầm mặc đau buồn, cứ ngẩng đầu lên nhìn trời mãi, khi Thiên Đạo biến mất hoàn toàn cũng chỉ đành xách hành lý và đồ đạc lên, một lần nữa tản ra khắp vùng đất cằn cỗi này, một lần nữa xây nhà dựng cửa, bắt đầu một cuộc sống mới.

"Đại chiến kết thúc rồi..."

"Đại nạn của thiên địa đã qua, chúng ta còn sống!"

Có người vui đến chảy nước mắt, chết lặng lại tiếp tục xây nhà, mãi mấy ngày sau mới bật khóc thành tiếng, gào thảm thiết, tay chân xụi lơ nằm trên mặt đất, vẫn không thể tin được.

Đây là sự thống khổ của chiến tranh.

Dù sao người phàm cũng chỉ là người phàm mà thôi, không thể phản kháng được, chỉ có thể chịu đựng khổ ải mà nó mang đến. Những lần trời long đất lở ấy có lẽ không bao giờ xóa khỏi cuộc đời bọn họ, đều đã hóa thành ác mộng khiến họ phải tỉnh giấc giữa đêm khuya.

Phải đi đến bước đường này cũng thật sự không dễ dàng gì,

một vị Thiên Đế nhiệt huyết anh hùng như thế đã lấy quyết tâm để lật đổ chế độ thống trị thời cổ đại, cái giá phải trả là quá lớn.

Lần này, Thiên Đình cổ xưa đã bị đánh đổ hoàn toàn, cũng không còn tàn dư cổ xưa nữa, là đại thắng không thể nghi ngờ, nhưng còn thời đại mới phía sau đại thắng thì sao?

Như Đoạn Thiên Đế có nói:

Chỉ tranh đương thời, từng thiên kiêu kỳ tài sẽ mở ra từng thời kỳ thịnh thế?

Đó có lẽ là chuyện của rất lâu sau này, bởi bây giờ những tổn thất do đại nạn thiên địa kia để lại là rất khó để khắc phục.

Số người hy sinh cũng ít hơn dự liệu khá nhiều, đại đa số các Thiên Đế đều còn sống, nhưng ba vị tồn tại cổ xưa nhất, cường đại nhất lại không còn nữa rồi.

Qua hơn mười ngày, mọi người lại bắt đầu cuộc sống đốt rừng làm rẫy, chúng thần duy trì trật tự của trời đất. Một vị nữ đế đang ngồi bên cửa sổ của một căn nhà gỗ rách nát đơn sơ, Hư Vi nhìn đất bùn màu đen tĩnh mịch ở bên ngoài cửa sổ, một ngọn cỏ non màu xanh mướt từ từ mọc lên.

Nàng ngồi trước cửa sổ, cầm bút đặt lên trên một phiến đá màu đen, ghi chép lại khoảng thời gian đại nạn cực kỳ khó khăn này, ở cuối cùng, viết một đoạn như thế này:

Khi bầu trời bị các Cổ Thần che khuất, khi khắp nơi đều là thi thể của loài người nhỏ yếu, Nhân Tổ vẫn cố chấp dùng thân thể không lành lặn của mình ngăn cản trời cao, dùng cơ thể già nua ngoan cường bày tỏ quyết ý của mình: không ngừng hy vọng.

Khi trái cây bị sâu mọt ăn mòn, khi bông hoa thắng lợi nở rộ ở trong vườn hoa của người khác, trời xanh vẫn ngoan cường cố gắng kháng cự trước Đại La Thiên, dùng thân thể đỉnh thiên lập

địa của mình nói ra quyết tâm: không bỏ chúng sinh.

Một đời Thiên Đế anh hùng đi về phía nhóm Thiên Đế mục nát trong bóng tối.

Dũng cảm ôm quyết tâm dù phải chết.

Cuối cùng đã lật đổ tồn tại cổ xưa không thể chiến bại.

Giữa tấm bia xưa cũ ấy.

Sẽ ghi lại truyền thuyết bất khuất của bọn họ, Nhân Tổ Hư Hữu Niên, Thanh Thiên Hồng Nhật... Đạo Trường Sinh.

Bỗng nhiên Hư Vi dừng bút, đứng lên, cầm phiến đá được viết đầy những chữ màu đen chằng chịt mang phong cách cổ xưa đó lên rồi cẩn thận treo lên vách đá của căn nhà.

Nàng sải bước đi ra ngoài, đón tia nắng của một ngày mới, ánh mặt trời sáng rỡ vương trên gương mặt xinh đẹp của nàng, và dường như nàng đã thấy được Thiên Đạo lạnh lùng cao cao tại thượng kia: "Tháng năm đằng đẵng, Thiên Đạo Trường Sinh."

Bất kể là chúng sinh còn may mắn sống sót có bi phẫn thế nào, đây là một thời đại kinh khủng ra sao, năm tháng vẫn là vô tình.

Nó rửa sạch tất cả ánh sáng lộng lẫy đã từng đi qua. Vô số năm sau, 《 Đông kỷ nguyên 》 có ghi lại thời khắc này, cũng chỉ mang theo vẻ lạnh băng mà tàn khốc:

【Cuối Tây kỷ nguyên, đại nạn của thiên địa buông xuống, Kiến Mộc sụp đổ, Thiên Giới vỡ vụn, sinh linh đồ thán. Đạo Thiên Đế hợp đạo làm trời, thanh thiên hồng nhật,Thiên Đạo vận hành.】

Thế giới Hoang Cổ.

Đất đai hoang vu, đã trăm năm trôi qua rồi, khi nỗi đau trong lòng mọi người vẫn chưa thể nguôi ngoai được, thiên địa lại phải

nghênh đón một trận thay đổi xưa nay chưa từng có.

Thế giới đã không còn cây Kiến Tạo chống đỡ trời đất nữa, không còn sự chia cắt giữa người phàm và tiên giới, bầu trời đã trống rỗng, cao gấp đôi ngày trước, cao xa vời vợi, bên trên khảm những vì sao sáng vô tận.

Đạo Trường Sinh hóa thân thành Tiên Giới, trong cơ thể ẩn chứa một khoảng động thiên, được thế nhân gọi là: Cửu Trọng Thiên.

Tên khác là Cửu Tiêu.

Trên trời có Cửu Tiêu, ý là số lượng vô hạn, có thể chứa được toàn bộ Cửu Tôn Thiên Đế trị thế.

Năm đó ba vị Chuẩn Đế đã thăng lên làm Thiên Đế, Hư Vi, Phần Đằng, Trương Vô Vi, lần lượt lên nhậm chức, cai quản thế giới.

Trung tâm Cửu Thiên là một tòa Thiên Đạo Hồng Mông bảo điện, có kinh thiên dị tượng thanh thiên hồng nhật lững lờ, sương khói vờn quanh, chiếu sáng khắp Cửu Tiêu, mà quỹ đạo chuyển động của nhật nguyệt do Thiên Đạo sắp xếp, tự động vận hàng, không nằm dưới sự điều khiển của Thiên Đế.

Ở đây, tiên giới và phàm trần có ngày đêm trái ngược nhau.

Khi mặt trời ở dưới phàm trần, khi ấy là ban đêm của Thiên giới.

Mặt trời ló rạng trên cõi Cửu Tiêu, đó chính là bóng đêm của phàm trần.

Thời gian cứ thế trôi qua, ảnh hưởng còn lưu lại khi thời đại Chư Thần đi qua cũng dần dần hiện ra. Thời kỳ người phàm chung sống với cổ thần đã hoàn toàn biến thành truyền thuyết thời xa

xưa, trên mặt đất của con người đã không còn dấu chân của các vị thần nữa.

Các tộc trên mặt đất đã dần không còn tốc độ tu luyện nhanh chóng như lúc trước.

Bọn họ không thể làm giống như cổ nhân, quỳ lạy trước các vị thần bay qua bay lại, hít vào thở ra một hồi, tu vi đã nhanh chóng biến mất!

Bốn tộc dưới đất chỉ có thể quan tưởng người phàm chúng sinh, sơn xuyên cây cối, tu vi phần lớn dừng bước ở hai cảnh Cố Cơ và Ngưng Thần.

Còn các cổ thần trong thần thoại 'Tây Kỷ Nguyên' đã dần dần biến thành truyền thuyết, vô số văn nhân mặc khách đều múa bút thành văn, ca ngợi truyền tụng, thậm chí còn xuất hiện các loại thần thoại truyện ký, tình cảm giữa người phàm và thần, Trường Sinh cứu mẹ, đầu lâu bị trấn áp ở dưới núi Trường Dương, truyền thuyết Nguyệt Quế...

Chương 258: Tiên Phàm Khác Biệt

"Tiên phàm khác biệt, ở thời đại Tây Kỷ Nguyên đó, người và thần thực sự đã chung sống với nhau sao?"

"Không thể nào, ở thời đại đó các thiên tài trong tông môn, hơn mười tuổi đã tu luyện được đến đệ nhị cảnh Ngưng Thần, thậm chí là đệ tam cảnh Thần Tàng ư? Có khi chúng ta đến hết kiếp cũng chưa đạt được đến cảnh giới đó đâu."

"Ông nội, ông đang trêu tụi con đúng không? Từ bé đến giờ chúng con chưa tàng thấy thiên thần tồn tại ở đâu hết, chẳng lẽ khi bọn họ hạ phàm thì người trần như chúng ta không thể cảm giác được ạ?"

"Ông rất nhớ thời đại kia, hôm qua ông nằm mơ về khi ấy, ông là một đại năng thánh địa lánh đời, cùng ngồi đối ẩm với một vị thiên thần ở trong đình dưới tàng cây, vị thần nọ mới uống được một nửa đã buông chén bay lên trời, nói rằng phải lên gõ lôi chùy, hôm nay đồng sự nhậm chức hạ mưa."

....

Thời gian trôi qua rất nhanh, lại qua năm mươi năm nữa.

Người phàm vẫn tu luyện chậm chạp như cũ, người tu hành được người bình thường gọi là tu sĩ, phương sĩ.

Bọn họ cống hiến cho triều đình, cảm ứng thiên địa, vì các đại nho và trọng thần triều đình, hấp thụ và cai quản hương hỏa của con dân trong nước thờ cúng, cấp ba Thần Tàng đã là một vị tông

sư thuật pháp hiếm hoi, có thể làm quốc sư một nước.

Trong lúc đó, một thế lực khác đang dần trỗi dậy.

Thuật tu đang dần dần sa sút, mà thể tu lại đang dựa vào vũ dũng, xuất hiện một vài anh hùng đại hiệp. Bọn họ tu luyện đan điền, không quá lệ thuộc vào 'Quan tưởng thiên địa', ăn thức ăn bình thường để bổ sung năng lượng, biến hóa thành huyết khí kinh mạch, dung nhập vào bên trong để khuếch trương đan điền.

Bọn họ đi săn yêu ma, lấy máu thịt của chúng tu bổ tự thân.

Hơn nữa, còn xuất hiện các loại võ học giang hồ, khai tông lập phái, dường như sắp xuất hiện thịnh thế võ đạo!

Trong các cảnh giới thấp, mấy chục thuật sĩ cũng không phải là đối thủ của một võ sĩ. Dần dần, thuật sĩ bị mọi người khinh là hạng giang hồ bịp bợm, chẳng có tác dụng gì, chỉ được cái màu mè hoa lá.

Nhưng võ giả, không thể nhanh chóng tu luyện nâng cao tu vi, vậy nên trong quá trình vận hành công pháp đi qua đan điền kinh mạch, đã mở ra rất nhiều nội công, hơn nữa các chiêu thức tinh vi, xuất thần nhập hóa, trở thành những chiêu thức võ học danh chấn giang hồ.

Mười năm sau, bắt đầu có tuyệt thế anh hùng hào kiệt xuất hiện!

Có một người đàn ông trung niên hơn bốn mươi tuổi tự xưng 'Đoạn Thiên Vũ', oai phong lẫm liệt, chiếm được thiên tài địa bảo, trước khi chết đột phá lên cảnh thứ tư Tử Phủ, phản lão hoàn đồng như một chàng hiệp khách thiếu niên, tay cầm một thanh trường kiếm, lên đường hành tẩu giang hồ.

Một mình hắn đánh bại cả trăm tên tinh binh, một người một kiếm xông thẳng lên đỉnh núi Đoạn Sơn, một kiếm chỉ thiên, kiếm

khí phóng lên trời cao như chim ưng, khiến cả thiên hạ chấn động.

"Chính mắt ta nhìn thấy tung tích của Kiếm Thần, quá đáng sợ, hắn đi qua một cái sơn trại, thấy người ở đó khi nam phách nữ bèn rút kiếm chém một nhát, cả quả núi vỡ tan luôn, một người địch ngàn quân!"

"Không thể nào, có còn là người không vậy?"

"Một kiếm chém núi cao, Kiếm Thần Đoạn Thiên Vũ!"

Lại qua một ngày, hoàng đế Đại Chu hay tin, lại thêm quốc sư đề nghị, chiếu cáo thiên hạ, 'Cấm dùng vũ khí', hòng quản chế các môn phái trong thiên hạ, nhất thời phong ba nổi lên.

...

Một bên khác.

Diễn đàn Bào tử tiến hóa , sau khi mọi người biết những chuyện đã xảy ra, lập tức thấy cảm khái muôn phần.

Đạo Trường Sinh trưởng thành trong tầm mắt của bọn họ, bây giờ đã hóa đạo, trở thành Thiên Đạo rồi, nói tâm trạng không phức tạp là nói dối.

Manh Muội Tiến Vào Muốn Hóa Rồng: "Khụ khụ! Tôi nói chút này, bây giờ Đạo Trường Sinh vẫn còn ý thức của riêng mình, chỉ có điều đã bị ý chí của chúng sinh giới hạn, không thể làm quá nhiều chuyện, cũng không thể làm gì tùy thích, thỉnh thoảng tôi cũng hay đến nói chuyện phiếm với hắn, hoặc là trêu hắn."

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Trong ảnh, là Manh Muội đang nói chuyện với một bóng dáng hư vô nào đó.

Manh Muội: "Thiên Đạo của thế hệ này là Đạo Trường Sinh, nhưng linh hồn của hắn không phải bất tử, cũng sẽ chết già, một bộ phận linh hồn thuộc về hắn sẽ hồn phi phách tán, đến khi đó nguyện lực của chúng sinh sẽ bổ sung hoàn toàn vào linh hồn kia, hoàn toàn biến thành Thiên Đạo không chút cảm tình nào, tất nhiên, đó là chuyện của Thiên Đạo nhiệm kỳ kế tiếp..."

Mọi người nghe giải thích xong, trong lòng cũng thoải mái hơn không ít.

Vốn dĩ hắn đã phải chết không thể nghi ngờ, bây giờ sống lại được như thế này đã là kết cục tốt nhất rồi. Hơn nữa dù có bị giới hạn nhưng vẫn có được ý thức của riêng mình, coi như là không tệ...

Nhất thời, vô số người trở nên kích động.

Đây, coi như là một kết cục đại viên mãn rồi!

Trận chém giết này quá mức thảm thiết, có thể phát triển thành như vậy, chính là thắng lợi của người chơi chúng ta!

Cửu Chuyển Huyền Công quá khủng!

Còn chưa được một nửa linh hồn mà còn có thể sống tiếp, còn bổ toàn thành Thiên Đạo.

Học Y Cứu Dị Giới: "Nói thật thì, tôi xem xong toàn bộ quá trình rồi, nội tâm có rất nhiều kích thích, nảy ra vô số niềm cảm khái, khiến cho tôi cảm thấy tôi nhất định phải làm chuyện gì đó thật kích động.... Vì thế, tôi nằm trên giường ôm điện thoại lăn một vòng, biến thành giấy dán tường, sau này tôi sẽ trở thành nam thần."

Cầu Lấy Manh Muội: "Phía trên, ông thèm đòn à? (đập một nhát chùy.jpg)"

Một Cái Kim May: "Cái đồ chó hùa, tên ông làm tôi ngứa mắt, xưa nay tôi chưa từng bị sắc đẹp mê hoặc bao giờ, còn có Manh Muội, cô có thể xuất bản một quyển sách tên Thiên Đạo là học trò của tôi , giới thiệu vắn tắt tôi cũng nghĩ hộ cô rồi đây: Ta từng cùng Khai Thiên Ích Địa đạo quân nghe đạo, cũng từng kết làm huynh muội với Thanh Đế, ta từng hóa thân thành cây Kiến Tạo chống trời, cũng từng điểm hóa nguyên thần của Nhân Tổ ngộ đạo, ta từng thấy máu cổ thần nhiễm đỏ đất trời, cũng từng thấy mười hai vị tổ vu nhuộm máu Đại La thiên, ta thu một người học trò, thế nhân sau này tôn xưng là Đạo Thiên Đế, hóa thành Thiên Đạo vĩnh hằng.... Mà hôm nay, ta lựa chọn buông bỏ hết các vinh dự xưa cũ, quy ẩn phàm trần, ngồi trước máy tính viết mọi thứ thành một quyển sách, đem lên khoác lác với bạn online!"

"666! Lầu trên ghê đấy! Truyện này là sảng văn, thế nào cũng nổi! Không nổi chặt tay! (thổi gió)"

"Viết thì ra gì đấy, nhưng thực ra cũng chỉ là một con cá mặn sống dai nhất mà thôi (cười cợt)"

...

Thiên Giới, Tử Tiêu thiên.

"Mọi người thật sự muốn nghiên cứu sao?" Manh Muội nhìn đám người chơi nổi tiếng: "Tất cả đều là chiến hữu, tôi muốn chết già, không ai cùng tôi đi đến tận cùng của năm tháng ư?"

Mọi người bình tĩnh đáp: "Không đi."

Khi đã lăn lộn đến bước này, đúng là không dễ dàng gì.

Mấy người chơi nổi danh đã đột phá lên thành một vị Động Hư đại đế, bây giờ có Thiên Đạo rồi, không ai dám gây chuyện nữa, bốn người mỗi người quản lý một trọng thiên, không ngừng thu thập nhân tài, cũng không ngừng tranh quyền đoạt thế, bắt

đầu bế quan nghiên cứu, một lần nữa thành lập sở nghiên cứu ở Tiên Giới.

Chương 259: Một Thời Đại Đã Kết Thúc (Thượng)

"Má nó! Thế thì tôi hạ phàm nhìn chút xem, hơn trăm năm..."

Nàng trợn mắt nhìn mấy người một lượt.

Nàng đã quá già rồi, vẫn cứ dừng lại ở cảnh thứ sáu Động Thiên, trước đi sửa tu, sau đi chuyển sang thể tu, nhưng thời gian chuyển đổi đã quá muộn, tu vi không thể nào đột phá lên được nữa, đã sắp chết già rồi.

Mà mấy người kia, vẫn còn đang nhảy nhót khắp nơi.

"Nhắc tới, tôi thực sự đã chứng kiến từng thời đại trôi qua..."

Manh Muội nhớ đến lời của những người bạn mạng ở bên ngoài, nhất thời có chút cảm khái.

Chẳng qua là, tuy nàng sống lâu nhất nhưng phần lớn thời gian đều đang ngủ say, thời gian sống thực tế ở đây chỉ khoảng hơn năm mươi năm mà thôi.

"Giờ tôi đã là một bà lão hơn năm mươi tuổi rồi." Nàng cất giọng giòn vang, cuối cùng có chút khó tin, sải bước về phía trước, xé màn mây ra, đi về phía phàm trần: "Thời đại cũ đã kết thúc, đã đến lúc tôi đi đến chặng cuối rồi."

Thời đại thần thoại đã kết thúc, nàng chỉ là muốn đi chứng kiến những điều cuối cùng rồi kết thúc cùng với nó thôi.

Tâm trạng lúc này có chút vui vẻ thoải mái, lại mang theo một tia phức tạp. Đạo Trường Sinh không có chết, nhưng Thanh Đế đã

chết, Đoạn Thiên Đế đã chết, cho nên vẫn khiến nàng xúc động rất lớn.

Hình ảnh một thiếu nữ cổ trang một thân thanh y cùng với trường kiếm dần dần rơi vào thế gian, hành tẩu trên những con đường núi sông cổ kính.

“Thế gian không có thần linh, không biết thời đại tương lai sẽ biến hóa như thế nào đây?” Nàng mở to hai mắt, nhìn về bốn phía, “Tốc độ tu luyện của bọn họ quá chậm.”

Nàng đi qua các thành trấn, nhìn thấy một đám hiệp khách, thậm chí có người còn đứng ở trên tường thành mà luận võ, phía dưới là vô số bá tánh vây xem. Nàng tiếp tục đi về phía trước, bỗng nhiên nhìn thấy tại một địa phương nho nhỏ có mấy phương sĩ Nho Môn đang cùng nhau chế tạo một cái khí cầu cực kỳ đơn sơ, xung quanh là một mảnh reo hò.

“Có thể, làm cho nó lớn hơn một chút. Nó có thể cho chúng ta cùng bay lên không trung!”

“Trên bầu trời thật sự có Thiên Giới sao?”

“Thiên Giới thì không biết, nhưng chắc chắn là có sao trời! Chúng ta sẽ lên trời hái sao, chứng minh năng lực của phương sĩ Nho Môn chúng ta.”

“Mấy năm trước, trên trời có sao băng rơi xuống, vô số người đã tiến đến xem. Trong đó có một đại hiệp nhặt được sao trời, lấy sao trời làm nguyên liệu để chế tạo thần binh tuyệt thế, tiếng tăm lừng lẫy trên giang hồ —— Tị Ma kiếm, có khả năng chém yêu trừ ma.”

“Vân Sơn Đại Trạch có yêu tà, người dân trấn chúng ta đi vào trong đó thường bị yêu tà mê hoặc, không rõ tung tích. Nếu chúng ta có thể có chí bảo thì sẽ không yếu so với những võ nhân kia! Có

thể vào hàng(trừ) ma!”

...

Nàng tiếp tục hành tẩu, đi qua một trấn nhỏ.

Nhìn thấy một đám hiệp khách thân khoác áo xanh, tay cầm trường kiếm phiêu bạt giang hồ, tiêu sái vô cùng.

Ở cảnh giới cấp thấp thì tu luyện pháp thuật quá mức nhỏ yếu, tu luyện thân thể chiếm cứ ưu thế lớn hơn.

“Mới qua đi hơn 150 năm, thế giới đã không còn giống như trước...” Nàng đi trên mặt đất, không khỏi cảm thấy có chút hơi cô độc.

Thời đại này, thống khổ nhất chính là Yêu tộc.

Yêu tộc là sinh linh vạn vật trong thiên địa đã mở ra trí tuệ. Hiện tại trong hoàn cảnh này thì khó để có thể hóa hình cho nên đã hoàn toàn bị diệt sạch.

Ngược lại thì Cổ Tộc lại tốt hơn một chút so với Yêu tộc. Cổ Tộc là hậu duệ của Cổ Thần, hình thể vốn dĩ đã khổng lồ, thân thể lại mang hình thù kỳ quái, thường bị mọi người gọi là yêu ma. Bọn họ thường vào thôn ăn thịt người, nhân lúc ban đêm đi tập kích nhân loại, thậm chí còn hội tụ mây mù ở trong Đại Trạch, ngăn cản những hiệp khách hàng yêu trừ ma.

Mà những người cao to cường tráng của nhất tộc Man Vu hiện tại đã bị đuổi đi xa. Bọn họ tự mình chăn thả trên thảo nguyên, tự hình thành nên Man Quốc, gọi là man di.

“Ba tộc còn lại đều có tồn tại riêng của họ, thật sự không còn Yêu tộc sao?” Nàng chung quy lại cũng xem như là một mạch của Yêu tộc, cùng tộc với Thanh Liên. Thanh Liên vừa chết, nàng hoàn toàn trở thành Yêu Tổ, sự phục hưng của Yêu tộc luôn đè trên đầu

nàng.

Nàng có chút mê mang, không ngừng đi khắp thế giới.

Lại một ngày trôi qua, một tin tức đáng sợ vang vọng khắp thiên địa, võ thần Đoạn Thiên Vũ, đột phá cảnh giới Tử Phủ. Sau đó một người một kiếm tiến vào vương cung, đánh bại thị vệ ngự tiền và văn võ bá quan, rồi chất vấn hoàng đế Đại Chu, buộc phải huỷ bỏ những điều luật về việc hạn chế võ nhân.

“Ta là Thần Tiên trên lục địa này cho nên tất sẽ mở cửa lập phái.” Đoạn Thiên Vũ chiêu cáo thiên hạ, “Thời đại cổ xưa, Kiến Mộc là tổ tiên của linh căn trong thiên hạ, bị gãy nhưng vẫn còn sót lại trên đại địa. Ta may mắn có được một gốc cây, gọi là ‘ cây quả nhân sâm ’. Ta đã trồng nó trong đình viện, không ngừng ngưng tụ trái cây cho nên mới có thể tu luyện được như bây giờ. Người có duyên trong thiên hạ đều có thể tới bái ta làm thầy!”

Trong triều đình, vô số Đại Nho đều bi phẫn.

“Không biết ngượng, còn tự xưng là thần?”

“Sức mạnh của Võ nhân có thể một người địch lại một quốc gia. Nhưng lại như thế nào cho phải?”

Võ nhân hoành hành không cố kỵ, không có ai có thể kiềm chế họ.

Mà những nho sĩ làm quan ở địa phương như bọn họ đều cần sự cung phụng của bá tính, một lòng suy nghĩ cho bá tính. Tất cả đều là tu luyện một cách đường đường chính chính, hấp thu hương hỏa của con dân từ các nơi, nếu không thì rất nhanh sẽ thua người khác.

Dù khí tức của phàm nhân có nhiều nhưng hội tụ lại với nhau thì vẫn còn quá yếu, cho nên chỉ có thể đi lên một cách chậm rãi.

“Đây đúng là một thời đại bi ai.”

Thanh Đằng lộ ra sự bình tĩnh thản nhiên, tiếp tục đi nhanh về phía trước. Nàng muốn trước khi mình chết già thì có thể nhìn ngắm thế giới này nhiều một chút, nếm hết mỹ vị trên thế giới. Đây vốn chính là ước nguyện ban đầu của nàng.

Vào một ngày thời tiết u ám, lúc mà nàng đi qua một thôn xóm cằn cỗi thì đột nhiên có cảm ứng, tín niệm bỗng nhiên động một cái.

Có hơi thở của yêu!

“Mảnh thế gian này, sao có thể còn có yêu? Không có cường giả, cũng không có nguồn năng lượng làm dịu nồng đậm của thiên địa bên trong, sinh linh không có khả năng mở ra trí tuệ mới đúng.”

Nàng dừng bước chân lại, chậm rãi tiến vào trong một phòng nhỏ đơn sơ.

“Ta đã học tập gian khổ mất ba năm, đương nhiên là vì muốn đền đáp quốc gia. Hiện tại, võ nhân hoành hành không cố kỵ ai, mặc kệ cuộc sống của người dân, thiên hạ gặp tai hoạ không ngừng. Mà vùng sông núi ngoài Nam Vực lại có một Đại Trạch ẩn giấu yêu ma ăn thịt người, trong Bắc Vực lại có Man tộc thảo nguyên như hổ rình mồi.”

Một thiếu niên thư sinh đang không ngừng nhìn từng trang sách vở.

Ánh mắt Thanh Đằng buông xuống, nhìn vào con bạch hồ nhỏ ở bên cạnh cái bàn của thư sinh. Đôi mắt đen nhánh của nàng chuyển động, mặc một bộ quần áo màu xám cũ nát của nhân loại, để lộ ra phần đầu, nhìn thư sinh phía dưới. Nó cũng đi theo bên cạnh rồi đọc sách, có vẻ cực kỳ thích thú, nó đang xem chính là

“Tiểu Diễn Toán Kinh’.

Hồ ly nhỏ đột nhiên trở nên căng thẳng, vội vàng lên tiếng, “Bái.. kiến... Thượng Thần.”

Chương 260: Một Thời Đại Đã Kết Thúc (Hạ)

Thư sinh run lên, cũng quay đầu nhìn thiếu nữ áo xanh ở cửa đột nhiên xuất hiện trước mắt này.

“Hiện tại trời muốn mưa, ta đi ngang qua nơi đây, muốn mượn tạm mái hiên để tránh một chút.” Thanh Đằng cười, làm lơ thư sinh và tiểu hồ ly, quay đầu nhìn về phía một chậu hoa trong góc, là một gốc cây Kiến Mộc.

“Ngươi là!” Thư sinh nhịn không được bèn sợ hãi lên tiếng.

“Nàng là Địa Mẫu Thanh Đằng, nàng nói trời muốn mưa xuống, đó là đệ tử của nàng....”

Thanh Đằng quay đầu, theo giọng nói cảm ứng được một hơi thở quen thuộc, là của một vị cố nhân trước đây.

“Mộc Nguyện Thành....”

Nàng nhìn trước mắt, đây là cha ruột của Đạo Trường Sinh, đã từng ở trên Kiến Mộc. Lúc Kiến Mộc khai thiên có thấy ông bị Đạo Trường Sinh đánh cho một trận, sau khi báo thù cho mẫu thân thì liền ân đoạn nghĩa tuyệt...

Xôn xao....

Đột nhiên, mưa to tầm tã rơi xuống mái hiên, khiến cho căn nhà rách nát không ngừng rung động thùng thùng.

Thanh Đằng nhìn gốc cây đẳng mộc già nua kia, nhưng lại không nói gì.

“Thanh Đằng Địa Mẫu, ta biết ngài trở về....” Gốc cây Thanh Đằng mở miệng: “Ta vẫn luôn đợi, đã đợi gần trăm năm....”

“Tại sao ngươi lại ở chỗ này.”

“Năm đó, ta là vị thần duy nhất không bị mang lên Thiên Đình.” Mộc Nguyện Thành nói nhỏ giải thích, “Bọn họ đều biết quan hệ giữa ta và Đạo Thiên Đế. Một vị thần của thời đại trước như ta năm đó chỉ có thể mang theo thê tử và người nhà chống đỡ được mấy trăm năm ở thế gian này....”

“Người nhà của ngươi đâu? Bọn họ hiện tại đâu rồi...”

“Nhân loại... Là nhân loại. Bọn họ muốn hàng yêu trừ ma, chúng ta không ngừng bị truy đuổi. Thê tử của ta đều là Yêu tộc, tu vi của các nàng quá thấp, đều dần trở nên già nua cuối cùng giữ không được, đều đã biến thành thực vật- động vật bình thường. Ta đem các nàng chôn ở ven đường.”

“Chúng ta vẫn luôn trốn, vẫn luôn trốn, cuối cùng chỉ còn lại có ta và con gái của ta...”

Mộc Nguyện Thành mở miệng nói: “Hai năm trước, ta bị các hiệp khách hàng yêu trừ ma trẻ tuổi đuổi đánh. Ta đã chạy không ngừng, thậm chí đã mất đi hình người, chỉ còn lại nguyên thần là trốn thoát được. Ta vẫn luôn đang đợi, vẫn luôn chờ....”

“Ta rõ ràng đã sắp chết, những vẫn muốn kiên trì. Bởi vì ta cảm thấy ta không thể chết đi đơn giản như vậy được...” Giọng nói hắn trở nên khàn khàn, tông chủ Thánh địa lánh đời năm đó thế nhưng giờ lại mang theo nức nở, khóc ô ô ô lên, “Lỗi lầm năm đó, ta đã dùng cả đời để hoàn lại, hết thảy đều đã hoàn lại, thời đại Yêu tộc không nên cứ đi xuống như vậy....”

Giọng nói của hắn cực kỳ phức tạp, chầm chậm gian nan duỗi một cành cây đã khô héo ra, giống như là đang kêu Tiểu Bạch Hồ

lại đây, “Sai lầm của bậc cha chú, không nên kéo dài sang trên người của con cái. Nàng và Đạo Trường Sinh là huynh muội, hắn là Yêu tộc cuối cùng của mảnh thiên địa này.”

“Phụ thân....” Bạch hồ ăn mặc quần áo của con người kia bỗng nhiên rơi lệ.

Thanh Đằng nhìn về phía hắn, “Dựa theo thọ mệnh của ngươi thì đáng ra ngươi đã sớm chết rồi, cho nên ngươi bởi vì như vậy nên mới kiên trì tới bây giờ?”

“Đúng vậy.” Gốc cây Thanh Đằng khô héo tới cực điểm, nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ, giọng nói già nua khàn khàn truyền đến nhưng cảm xúc lại không hề gợn sóng, “Ta lẽ ra đã chết từ lâu rồi. Nhìn thấy hiệp khách áo xanh, nho sĩ tinh thần hăng hái mà phân tranh khắp giang hồ, ta mấy năm nay đều điên cuồng chạy trốn. Ta cũng nhịn không được mà đi đến rất nhiều địa phương, tìm kiếm dấu vết của thời đại chúng ta nhưng căn bản là tìm không thấy. Các ngươi đều biến mất, chỉ còn lại có một mình ta.”

Xôn xao lạp!

Ngoài cửa sổ bỗng nhiên đổ xuống cơn mưa lớn.

Tí tách rơi trên chậu cây Thanh Đằng gần cửa sổ, hai cánh cửa sổ bằng gỗ không ngừng đóng mở theo gió bão.

“Thế giới này, chỉ còn lại một mình ta, cũng không có thêm bất luận một đồng loại mới nào cả. Thật là tàn khốc, cùng với vạn phần tịch mịch.” Giọng nói suy yếu của Thanh Đằng lại truyền đến lần nữa.

Manh Muội kinh ngạc một chút.

“Thật ra, ta cũng đã sắp chết.” Trong tiếng mưa to, Thanh Đằng ngồi xuống bên cửa sổ, nhìn gốc cây đằng mạn kia.

“Sao có thể! Ngay cả Yêu Tổ cổ xưa nhất cũng phải rời đi sao? Chẳng lẽ Yêu tộc, hoàn toàn chỉ có thể được lưu giữ ở trong thần thoại của thời đại Tây Kỷ Nguyên thôi sao... Thọ mệnh của một vị Đại Đế, không phải sẽ kết thúc nhanh như vậy chứ.” Giọng nói của Mộc Nguyện Thành trở nên chua xót.

“Ta vẫn chưa đột phá Đại Đế.”

Đột nhiên, Mộc Nguyện Thành trầm mặc.

Manh Muội bỗng nhiên buông xuống dáng vẻ kiêu ngạo của mình, ngồi ở bên cửa sổ, ở trong cơn mưa nói với gốc cây Thanh Đằng trong chậu hoa về điển cố của thời đại thần thoại. Mộc Nguyện Thành cũng kể về quá khứ của mình, kể về thời tuổi trẻ muốn tranh đế rồi quen biết Thanh Y Nhiên.

Khi đó hắn chưa bao giờ nghĩ mình sẽ phải phụ lòng ai. Chỉ là bị năm tháng đưa đẩy, nước chảy bèo trôi, trái tim cũng dần trở nên lạnh lẽo. Dưới sự chỉ đạo của bậc cha chú, hắn an tâm kế thừa Kiến Mộc tông, trở thành tông chủ.

“Cả đời này của ta có lẽ nên đáng chết từ lâu rồi.... Nhưng mà ta cũng cảm thấy cuộc sống của ta cũng có giá trị, bởi vì không có ác nhân như ta thì chưa chắc sẽ có Đạo Thiên Đế. Không ai có thể đứng ra rống giận đối với trời xanh, thời đại hiện tại có lẽ đã khác.... Một thời đại chìm nổi, ai có thể hiểu rõ được mất trong đó?” Mưa càng lúc càng lớn, giọng nói của Mộc Nguyện Thành lại càng ngày càng nhỏ, thậm chí dần dần đã không còn tiếng động, “Địa Mẫu... Ngài có lẽ không phải là không thể đột phá, chỉ là nội tâm cảm thấy không quan trọng, chưa bao giờ muốn theo đuổi, cảm thấy tử vong cũng không đáng để sợ hãi....”

Cả người nàng chậm rãi chấn động, nhìn thi thể của hắn, nội tâm hiện lên sự cô tịch.

“Có lẽ, thật sự là do ta không đem hết toàn lực để đột phá. Sau

khi Đạo Trường Sinh, Thanh Đế rời đi, ta đã cảm thấy không còn quan trọng nữa." Lòng nàng tựa hồ hiểu ra, ánh mắt nhàn nhạt lướt qua chậu cây Thanh Đằng, nhìn về cơn mưa phía ngoài cửa sổ.

Tí tách..

Nước mưa trong suốt rơi vào cửa sổ, tạo thành bọt nước trong suốt màu trắng.

"Yêu tộc, có lẽ thật sự phải đi xuống."

Nàng cười tự giễu, đứng ở trong căn phòng âm u, mưa vẫn rơi xối xả trên cửa sổ màu đỏ thẫm, phía chậu hoa đã hoàn toàn không có tiếng động.

Cả người thiếu niên đọc sách và Tiểu Bạch Hồ đều phát run, cung kính cúi đầu đứng tại chỗ.

Đột nhiên.

Thanh Đằng quay đầu nhìn Tiểu Bạch Hồ, "Đã từng, ta đã từng giúp một ông lão muốn lên trời để hắn trấn áp thời đại Cổ Thần.... Sau đó, có một đứa trẻ bái ta làm thầy, hắn trở thành Đạo Thiên Đế, trấn áp thời đại Tổ Vu, hiện tại.... Ngươi có nguyện ý bái ta làm thầy?

"Ta thật sự có thể chứ?" Giọng nói của tiểu hồ ly kia run rẩy.

Người ở trong mảnh thế giới này gần như là chưa bao giờ gặp qua thần linh, cho dù chỉ là một hai vị thần cảnh giới Đạo Cung, Động Thiên hạ phàm thôi thì cũng đã đủ để cho bọn họ chấn kinh rồi, huống chi là Kiến Mộc Địa Mẫu Thanh Đằng trong truyền thuyết, lão sư của Thiên Đạo....

Manh Muội nhìn Tiểu Bạch Hồ.

Phụ thân nàng là vu, mẫu thân là yêu, nàng là hỗn huyết vu yêu. Nhưng mà, từ bước đầu xem ra thì nàng trời sinh nguyên thần không có dị tượng, không bằng Đạo Trường Sinh lúc trước.

Chương 261: Khí Vận Long Mạch, Thành Lập Tiên Triều

“Ta chỉ dạy ngươi ba năm.” Manh Muội nhìn nàng rồi nói.

Trong lòng nàng cũng đã có phương hướng, nó đã được Mộc Nguyện Thành trước khi chết đánh thức cho nên nàng muốn thử một chút.

Nếu bản thân mình thật sự đem hết toàn lực để đột phá thì sao?

Trên thực tế, nàng biết là trước giờ mình căn bản không có liều mạng. Mà Mộc Nguyện Thành có thể kiên trì đến bây giờ đã khiến cho nàng ít nhiều có chút xúc động.

“Những người chơi chữ đỏ kia cũng là như thế này, bọn họ đủ điên! Mà dọc theo đường đi ta vẫn luôn là một vai quần chúng, quá an nhàn, chưa bao giờ tự mình kết thúc qua, vẫn luôn lui ở phía sau rồi quan sát, cũng chưa từng chân chính nỗ lực qua.” Trong lòng nàng nói nhỏ.

“Ta dạy cho ngươi Cửu Chuyển Huyền Công.” Manh Muội nhìn Tiểu Bạch Hồ, nói: “ Đây là pháp môn của lấy lực chứng đạo, có học được hay không thì phải xem tư chất của ngươi có đủ hay không. Chỉ có thể xem mệnh trời thôi.”

Manh Muội mở không gian, lấy ra từng cuốn sách đã cũ nát từ năm đó, 《 Hình học không gian và giải tích, từ nhập môn đến phải từ bỏ 》《 vi phân và tích phân, từ cao học cho đến hói đầu 》, nháy mắt đã chồng chất thành một ngọn núi nhỏ.

“Bí tịch thành tiên!!”

Đôi mắt Tiểu Bạch Hồ sáng như tuyết, tức khắc liền coi đó là trân bảo.

Mà thiếu niên bên cạnh kia cũng nhịn không được mà chần chừ, sau một lúc do dự liền lấy hết can đảm nói: “Địa Mẫu thiên thần, vương triều chúng ta không địch lại những hiệp khách giang hồ đó, chẳng lẽ tu luyện pháp thuật thật sự không bằng tu luyện thân thể sao? Người có thể ban cho chúng ta phương pháp giải quyết được không?”

Manh Muội quay đầu nhìn hắn.

Ánh mắt thiếu niên này tinh thuần, vẫn luôn đọc sách, có tham vọng cứu thế trị quốc, mong muốn thi đậu công danh.

Mà có thể được Mộc Nguyện Thành lựa chọn, cùng nuôi nấng với con gái Tiểu Bạch Hồ của chính mình thì có thể nói tư chất và tài năng của hắn không đơn giản.

Trầm ngâm một chút, nàng nói: “Mấy ngày này, ta đã đi khắp vô số núi sông thành trấn, nhìn thấy thời đại mới sau thời Thiên Đình thần thoại, tất nhiên cũng đã quan sát qua triều đình của các ngươi, các ngươi đang đi sai đường.”

“Đi sai đường?” Giọng nói thiếu niên phát run.

“Vương triều Đại Chu của các ngươi, quả thực là có tư tưởng hiếm thấy !”

Manh Muội đi nhanh về phía trước, chỉ vào thôn núi phía xa ngoài cửa sổ trong cơn mưa lớn kia, nhàn nhạt nói: “Thời đại của thế giới này đã mất đi sự phù hộ của thiên thần, các ngươi chỉ có thể phù hộ chính mình..... Vương triều Đại Chu để cho các Đại Nho từ các địa phương đọc đủ loại sách, hoặc người có tiếng là lương thiện tại quê nhà phụ trách phân chia đất đai thổ địa, quản lý bá

tính. Hơn nữa còn hấp thu hương hỏa của bá tính để tu luyện, cũng phù hộ cho bọn họ..... Nhưng mà, dù các nơi đều hấp thu, tuy rằng người rất nhiều, nhưng tu vi đều không mạnh.... Số lượng nhiều thì thế nào, cũng không bằng biến chất. Nhân Tổ Hư Hữu Niên năm xưa đã tập hợp toàn bộ khí vận của bộ tộc vào cơ thể mình nên tu vi mới đáng sợ như thế?"

Cả người thiếu niên chấn động mạnh.

Thật sự là như thế. Mỗi người phân tán ra thì chỉ có thể dừng chân tại cảnh giới thứ nhất Cố Cơ hoặc là cảnh giới thứ hai Ngưng Thần mà thôi.

Tuy rằng có thể tăng lên một số lượng lớn người trấn thủ, phù hộ thêm càng nhiều bá tính từ các địa phương hơn nhưng tu vi nhìn chung đều sẽ không cao.

Thanh Đằng Địa Mẫu lại cười nói: "Các ngươi hẳn là một đám quan chức có chức có phân chia phẩm giai đi. Tri huyện địa phương bên dưới sẽ phải giao nộp một phần hương hỏa của mình lên tri phủ. Tri phủ địa phương lại giao nộp hương hỏa lên cho tri châu, sau đó cứ tiến dần lên....

Cuối cùng, hoàng đế Đại Chu có thể tập hợp cả khí vận của một quốc gia, tu vi đương nhiên sẽ cực cao. Nhưng mà di sơn đảo hải(thời thế thay đổi), dù sao nếu như thêm khí vận của một người vào một quốc gia thì cũng đủ đáng sợ rồi? Tất nhiên là do hoàn cảnh tu luyện siêu cổ đại."

Tâm của thiếu niên cũng bị rung động, không thể kiểm soát.

Hắn cực kỳ thông minh, nói một chút đã thông suốt. Đây là một kế hoạch xảo đoạt thiên công(vô cùng khéo léo), ẩn chứa tiềm năng cực kỳ khủng bố!

Chức quan phân làm chín bậc, dựa theo sự lớn nhỏ mà tiếp thu

bổng lộc từ hương hỏa. Chức quan càng cao thì điều kiện tu luyện sẽ càng tốt, chỉ sợ là đến Tể Tướng và Quốc Sư đương triều thì đã là một tồn tại kinh thiên động địa rồi.

Hơn nữa, hiệu quả của việc tập trung hương hỏa như vậy cũng sẽ không kém, ngược lại càng tốt hơn một chút. Tuy rằng địa phương nhỏ sẽ yếu đi, thường xuyên xuất hiện yêu ma hay là các loại cường địch, nhưng mà có thể trình lên từng tầng một, tri huyện không thể xử lý thì bẩm báo tri phủ, nếu lại không thể thì bẩm báo cho tri châu.

Đây là một hệ thống hoàn chỉnh!

Càng có lẽ... đây không phải triều đình của con người mà là Tiên Triều(Triều đại của thần tiên)!

Thậm chí nếu tu luyện đến thời hoàng kim, quần thần cả nước đều là thần thì rất có thể cả nước đều sẽ phi thăng lên Tiên giới.

Không có Cổ Thần cho mọi người tu luyện thì mọi người hoàn toàn có thể dùng phương thức này, thành lập một triều đình tu luyện!

Chỉ thấy Địa Mẫu Thanh Đằng lại nói: “Vương triều Đại Chu cũng không đơn giản. Triều đình bọn họ có thể nghĩ đến việc phân chia đất đai, để cho huyện lệnh tu luyện, thì làm sao lại không nhìn đến mặt này được chứ? Tập trung hương hỏa? Bọn họ tất nhiên là nghĩ tới, chỉ là khó có thể làm được.”

Trong đầu thiếu niên đột nhiên bừng tỉnh.

Đúng vậy!

Vương triều Đại Chu tất nhiên sẽ có người tài ba, mới có thể nghĩ ra điều đó, lấy điều này để phù hộ dân chúng trong thiên hạ. Nhưng lại bị Đoạn Thiên Vũ sát nhập vương cung, chịu sự nhục nhã vô cùng, tất nhiên là không thể thực hiện chế độ Tiên Triều

này.

Hương hỏa bổng lộc tăng dần theo cấp bậc, nhìn như đơn giản, kỳ thật rất khó có thể thực hiện, bởi vì không có cách để vận chuyển hương hỏa! Thể chế này nhìn thì đơn giản, nhưng thực thi nó thì lại khó đến muốn mạng người, phức tạp khiến người ta không thể tưởng tượng được.

“Vậy Địa Mẫu....” Thiếu niên nhịn không được kích động lên.

“Đương nhiên là có biện pháp giải quyết, ta gọi nó là: phương pháp Long Mạch!”

“Long Mạch?” Thiếu niên khó hiểu.

Địa Mẫu Thanh Đằng cười nói: “Ta là Địa Mẫu, chưởng quản mặt đất, ta có thể chôn cất Long Mạch ở trong mặt đất. Long Mạch như rễ cây và mạng nhện vậy, trải rộng dưới nền đất của toàn bộ vương triều, chôn vùi dưới núi non, dòng sông, đất đai. Nó nối liền đất đai của các phủ đệ tri phủ, phủ đệ tri huyện lại với nhau, giúp vận chuyển hương hỏa từ các nơi đi dần lên.”

“Chỉ là Long Mạch là nền tảng của một quốc gia, cho nên cần phải phòng ngừa kẻ xấu nhân cơ hội chặt đứt, đánh cắp Long Mạch. Nếu không nó sẽ làm xói mòn khí vận của một quốc gia, đặc biệt là chủ Long Mạch bị người chặt đứt, nó có lẽ sẽ khiến vương triều Đại Chu diệt vong!”

Cả người thiếu niên kinh hãi.

Phương pháp Long Mạch, mở ra cho hắn một thế giới hoàn toàn mới, một đạo trị quốc mới.

Hắn nhịn không được nói: “Nếu Long Mạch có liên quan đến sự hưng suy của Vương triều.... Nhưng có thể lập chức tuần phủ, tuần tra thiên hạ, trấn an quân dân, tra ra người tham ô bổng lộc hương hỏa, tra xét địa phương chứa Long Mạch, phòng ngừa kẻ

xấu đánh cắp, lấy đi khí vận của quốc gia!”

Chương 262: Hành Trình Quy Khư

Manh Muội nhìn hắn một cái, gật gật đầu, thật là thông minh.

Thậm chí những tri huyện, tri phủ địa phương kia nói là thổ địa, Sơn Thần cũng không quá. Dù sao cũng là quản lý đất đai một phương, ăn hương hỏa bổng lộc, phù hộ vạn dân.

Đây có lẽ là một thời đại mới, Tiên Triều thịnh vượng, có triều đình Đại Nho, mặc triều phục, quan chức có hương hỏa trong người, có hạo nhiên chính khí, có tiếng gầm giận dữ của quỷ thần.

Cũng sẽ xuất hiện lực sĩ phong thuỷ đi tìm kiếm rồng, hóa thân thành tuần phủ, ổn định Long Mạch dưới đại địa, tính toán khí vận, chém đầu các ác thần tham ô!

Cũng có các hiệp khách giang hồ, không tu luyện thức hải thiên địa và hương hỏa, tự học đan điền, lực lượng có thể rút cả núi sông, làm Thần Tiên trên lục địa, tiêu sái trong thiên địa.

“Ta đã mơ hồ nhìn thấy một thời đại mới, thời đại của khí vận hương hỏa.... Mà Long Mạch sẽ là gốc rễ của Kiến Mộc ta... Dù sao ta vốn dĩ cũng chính là một dây leo vặn vẹo, có thể trải rộng khắp dưới lòng đất, vận chuyển năng lượng.”

Nàng không ngừng nghiền ngẫm, đôi mắt càng ngày càng sáng ngời, “Xem ra, mệnh của ta còn chưa tuyệt, ta không thể chết được, ta muốn nỗ lực phấn đấu để đột phá! Thời đại này không thể không có ta! Sinh linh trong thiên hạ đều cần ta! Ta muốn đột phá, muốn mỗi ngày đều nằm ăn tiền boa từ Long Mạch, ăn đến khi bụng trướng, lúc no thì đánh một cái, khiến cho thiên đạo đều

phải đỏ mắt!”

.....

Hứa Chỉ uống Phượng Hoàng linh trà, thiếu chút nữa đã nhổ ra một ngụm nước.

Ngươi có bệnh đi! Mới vừa rồi vẫn còn một bộ ta muốn chết, đã tính toán bộ dáng lúc chết, hiện tại lại lập tức hưng phấn lên như vậy...

“Đầu óc người này có những ý tưởng.....” Hứa Chỉ nhìn thoáng qua Manh Muội đang nóng lòng muốn thử, cũng không để ý đến, rốt cuộc thời đại mới đã dần khôi phục lại, bên này nàng vẫn còn đang dạy đồ đệ.

Nhưng vào lúc này ở bên kia đã trải qua hơn một ngày, đã liên tục phi hành ngoài không trung hơn ba mươi tiếng đồng hồ. “Đế Kỳ hào” đã đụng phải một thiên thạch nhỏ cho nên ngừng lại, hắn đã bắt đầu bước ra khỏi cửa khoang thuyền.

Trên thực tế, Hứa Chỉ không ngờ sẽ dừng lại nhanh như vậy.

Tuy rằng sức bật tức thời của cơn lốc mũi tên của vu thuật cấp sáu dùng trên một quả cầu nhỏ sẽ đột phá vượt qua tốc độ của một viên đạn thông thường. Nhưng dù bay trên không trung thì với cái loại tốc độ khủng bố này trong hơn 30 giờ cũng không đi được bao xa, dù gì vũ trụ cũng quá rộng lớn.

“Có chút không may.”

Trên mặt Hứa Chỉ lộ vẻ bất đắc dĩ, ngồi trong vườn trái cây ăn táo, miếng được miếng không.

Trên thực tế, mũi tên này đã sớm va vào một số đá, thiên thạch, nhưng mà sức bật khổng lồ đã khiến cho thiên thạch tiếp tục di chuyển về phía trước, nhưng sau một vài lần, tốc độ của nó

đã chậm dần và dừng lại.

“Vệ tinh nhân tạo của các cường quốc lớn khác trên trái đất cũng phải thất bại nhiều lần mới thành công được. Lần đầu tiên, ta lẽ nào cũng thất bại rồi sao? Vì ta không có bối cảnh thiên văn lớn, một nhóm nhân viên nghiên cứu khoa học công nghệ vì ta tính toán quỹ tích phóng lên, kết quả là nó va chạm ngẫu nhiên.”

Hắn không ngừng suy nghĩ, khống chế Phó Não Trùng Sào, từ xa cảm nhận hoàn cảnh bên phía Đế Kỳ.

…..

Mặc dù trên thực tế khối Rubik mới bay hơn 30 giờ, nhưng đối với nội không gian của Đế Kỳ mà nói thì đã trôi qua hơn 100 năm.

Lúc này, Nhục Vân vì thọ mệnh sắp hết đã bị phong ấn vào giấc ngủ sâu, mà vết thương của Đế Kỳ vào hơn 100 năm trước đã bình phục, cộng với việc ngộ đạo rồi dựa vào năng lượng của 11 Tổ Vu nên đã đột phá cảnh giới Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Cửu Trọng Thiên của hắn đã dung hợp thế giới bên trong của mười một Động Hư Đại Đế năm đó vào, so với thế giới của Đạo Trường Sinh còn lớn hơn!

Giờ phút này, cây cỏ tươi tốt, muôn loài sinh vật không ngừng sinh sôi nảy nở, có núi có sông, có chim muông hoa lá, khung cảnh thần tiên không tranh với đời.

Đại La Thiên khi mới bắt đầu thì vẫn chưa đưa tứ đại chủng tộc vào, mà chỉ đưa côn trùng, cá, chim chóc và dã thú để làm đẹp môi trường. Bây giờ, Đế Kỳ chỉ có thể bắt đầu lại từ đầu, bắt đầu sinh sôi Cổ tộc, để chúng nó tiến hành tu luyện...Cổ tộc ra đời chính là nhờ vào nguyên thần của những Tiên Thiên Cổ Thần kia. Dù sao ngoài việc bỏ đi một Kim Ô Thái Dương là Đoạn Thiên Đế thì nguyên thần của mười một Tổ Vu đều được giữ lại, có tám

Thái Dương, Tử Thanh Song Vân, Phong.

Sở dĩ thế giới Hoang Cổ xuống dốc là do mất đi sự chung sống của con người và các vị thần, mất đi rất nhiều linh khí do các Tiên Thiên Cổ Thần cung cấp... mà hiện tại chúng đều được tăng thêm ở đây.Môi trường này có thể sánh với thời đại Tiên Thiên cổ xưa, tốc độ tu luyện của Cổ tộc ở đây cực nhanh.

Hơn một trăm năm qua, đã có hậu duệ của thế hệ Cổ Thần mới tu luyện đến cảnh giới thứ năm Đạo Cung.

“Bản thể của ta là nguyên thần Kim Ô, đột phá Hỗn Nguyên Thánh Nhân, gửi vào trong hư thiên…”

Nguyên thần Kim Ô của Đế Kỳ đã là Hỗn Nguyên Thánh Nhân đang ngồi trên Cổ Đình của trung tâm đan điền, an an ổn ổn, tự nói với chính mình:

“Cửu Chuyển Huyền Công của Đạo Trường Sinh đã được ta đổi mới lần nữa… Chín khiếu huyệt của hắn, chín phần linh hồn lại trôi nổi trong khiếu huyệt, không có vật chất ký thác. Mà chín phần linh hồn của chín đại khiếu huyệt của ta lần lượt ký sinh trên nguyên thần của chín vị Cổ Thần.”

Hắn được trời xanh ưu ái, lúc này chín phần linh hồn đang lần lượt ký sinh trên chín vị Tiên Thiên Cổ Thần.

“Cửu Chuyển Huyền Công, Kim Thân Bất Tử nổi danh bất diệt, có sức phòng ngự và tái sinh khủng bố. Nhưng thực tế thì chiến lực chính diện lại không mạnh, nếu không thì Đạo Trường Sinh cũng sẽ không ngưng tụ toàn bộ tính mạng để mở ra “Kim Thân Bàn Cổ” rồi lấy đó để nâng cao chiến lực, nhưng ta lại không giống vậy…”

“Cửu Chuyển Huyền Công của ta, chín đại khiếu huyệt đều phân ra trên chín Đại Đế! Khác biệt là ta có tri thức tổng hợp, am

hiểu đạo pháp, có nguyên thần đặc biệt, khả năng chạy trốn giỏi, cũng am hiểu về thân thể… Các chiến lực đều vô địch.

Cửu Chuyển Huyền Công của Đạo Trường Sinh đã được hắn cải thiện, dung nhập vào bên trong Đại La Thiên. Chín phân thân bên trong Cửu Trọng Thiên đều là hóa thân của chín Đại Đế, mỗi người trấn áp một phương!

Thậm chí, chín nguyên thần của hắn, hiện tại mới chỉ có một vị tu thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân. Nếu tám linh hồn còn lại đều tu thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân thì sao?

Hắn sẽ hóa thân vào chín đạo phân thân, đó sẽ là chín Hỗn Nguyên Thánh Nhân.

Là một anh hùng Trùng Tộc đạt đến khả năng cuối cùng, tài năng mạnh đến mức khó mà tưởng tượng, nhưng dù mơ ước có tốt đẹp thì năng lượng cần có của chín vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân thực sự quá to lớn, vô cùng xa vời.

“Vào thời điểm này, sinh linh của thế giới bên trong cơ thể ta đang sinh sôi rồi diệt vong, không ngừng cung cấp hương hỏa cho ta, đủ để ta từ trong Quy Khư tiến về phía trước… Chỉ là ta cần bổ sung thêm đất đai, nguồn nước, các loại tài nguyên Đất đai cần màu mỡ thì bản thể thế giới của ta mới có thể sinh sôi càng nhiều sinh vật và sinh linh.”

Hắn trầm tư một chút, sau đó đột nhiên đập mạnh, cảm giác thế giới bên ngoài thoáng dừng lại.

Chương 263: Hỗn Nguyên Thánh Nhân Khám Phá Không Gian Vũ Trụ

Nguyên thần Thánh Nhân của hắn vẫn như cũ, ở thế giới bên trong uống trà, sống nhờ trên hư thiên. Hắn điều khiển Kim Thân Bất Tử bên ngoài của mình, mở cửa buồng lái bằng kim loại, từ từ ra ngoài.

Rầm!

Trong thế giới tối tăm và sâu thẳm, giống như một cơn lốc đen, có sức hút cực kỳ khủng khiếp, đè ép máu, tim, hô hấp, nhiệt độ trong cơ thể của hắn ...

“Đây là Quy Khư?”

Sắc mặt của Đế Kỳ bình tĩnh, tựa hồ không sợ chút nào, sải bước ra ngoài:

“Không hổ là tử địa, vậy mà không có chút không khí nào! Đừng nói là phàm nhân, cho dù là Đạo Cung thì cũng sẽ nổ tung trong nháy mắt, quá kinh khủng ... nhưng ta không sợ. Ta có Kim Thân bất tử, chỉ cần thân thể của ta là đủ để băng qua Quy Khư.”

Hắn bước ra ngoài, nhìn những ngôi sao sáng tĩnh mịch xung quanh mình.

“Thế giới này…”

Hắn kinh ngạc đến mức hai mắt phát sáng.

Một đời cùng cực của hắn chưa bao giờ nhìn thấy một thế giới rộng lớn như vậy.

Hắn đứng trong đó như đang rơi vào biển sao mênh mông.

Bầu trời đầy sao lấp lánh ánh sáng trắng, giống như vô số ngân châu màu bạc rực rỡ, lồng vào bức màn tối của không gian sâu thẳm. Cả dải ngân hà như một dải ruy băng đầy màu sắc, điểm xuyết những vì sao, yên tĩnh và bao la, đẹp sâu thăm thẳm, khó mà nhìn đến điểm cuối cùng.

“Đây là thiên hà sao? Quy Khư? Thế giới Hoang Cổ của chúng ta quá nhỏ bé, thậm chí chưa tới một phần tỷ của nó.”

“Thật là đẹp! Đây là vẻ đẹp của sự mênh mông, bao la!!”

Toàn thân hắn đột nhiên run lên, vẻ mặt vui sướng tột cùng.

“Đây là Thái Dương …”

Trong khoảnh khắc tiếp theo, hắn bước lên phía trước, nhìn về quả cầu lửa khổng lồ màu vàng kim, giống như một người hành hương theo đạo, lộ ra vẻ si mê và say sưa vô cùng.

Trong đầu hắn hốt hoảng, chợt nhớ tới thời đại khai thiên lập địa ...

Khi đó, trên bức tường trời đầy màu sắc, một nữ Đạo Quân mảnh mai, duyên dáng đang khảm lên bức tường trời tối. Nàng nhẹ nhàng đưa tay lên, từng hạt châu lộng lẫy sáng chảy thành những vòng xoáy màu bạc, từ từ khảm lên phía trên, lấp lánh đầy màu sắc rực rỡ.

Hắn lúc đó hỏi ngây ngô:

“Tại sao chúng ta lại muốn khảm các ngôi sao lên bầu trời? Thế giới của chúng ta tại sao lại phải có mặt trăng và mặt trời?

Không có không được sao?”

“Không có lý do gì, quy luật của thế gian nguyên bản là vậy… Đây là màu của bầu trời đêm, ở cố hương của ta, thiên địa chính là như vậy.”

Đạo Quân đáp lại, nàng chỉ vào bức tường đen của trên không trung:

“Trên bầu trời, có thiên hà rực rỡ lấp lánh, có trăng treo, có mặt trời sáng chói.”

Vì vậy, hắn và mấy huynh đệ khác biến thành mặt trời, Nhục Vân hóa thành mặt trăng.

Vào thời điểm đó, hắn cho rằng bản thân bức tường trời kia chính là sự tồn tại đẹp nhất. Tiên Thiên Cổ Thần bọn hắn chính là một bộ phận đẹp nhất, mạnh mẽ, bất bại, cao cao tại thượng Nhưng hiện tại, khi hắn nhìn thấy bầu trời đầy sao, mặt trời, mặt trăng thực sự, nội tâm hắn đã bị hung hăng đánh nát!!

Nhớ lại lúc ban đầu, thật giống như một đàn kiến giả mạo muốn thay thế bầu trời rộng lớn.

Quy Khư, đây có phải là thế giới tuyệt vời mà Đạo Quân và vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân kia đã từng thấy qua không ...

“Mà ta đã tự mình đến đây… Cái gì là thật? Cái gì là giả?”

Hắn cười khổ, khốn khổ khôn cùng, giọng nói khàn khàn:

“Ta đến đúng rồi … Chúng ta là giả, mặt trời, mặt trăng, các vì sao, hết thảy đều là giả dối! Thế giới đều là giả dối, nơi đây mới là sự thật đẫm máu!”

Hắn đột ngột quay đầu lại, dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn quả cầu lửa mặt trời khủng bố ở đằng xa, hắn có thể cảm nhận được

sức nóng khủng khiếp, có thể thiêu rụi mọi thứ trên đời.

—— Đây mới chân chính là Thái Dương.

Mà hắn căn bản không xứng với cái tên này!!

Nó bao la, rộng lớn.

Nó khủng bố đến cùng cực.

Nó chứa đựng nguồn năng lượng khổng lồ mà hàng trăm triệu Hỗn Nguyên Thánh Nhân chưa từng sở hữu.

Cả đời Đế Kỳ chưa bao giờ nhìn thấy mặt trời rộng lớn như vậy, trước sự to lớn của nó, hắn chỉ nhỏ bé không bằng như một ngọn lửa trên nó.

“Sự rộng lớn và tráng lệ, chiếu sáng vĩnh hằng, trường tồn mãi mãi.”

Vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân này đứng trong khoảng không tối tăm, như thể đã hóa thành một bức tượng, hoàn toàn say đắm trong vẻ đẹp của ngọn lửa kia.

Cuối cùng, hắn nhìn vào Thái Dương với ngọn lửa vàng trên bầu trời đầy sao, một ý nghĩ cuồng vọng đột nhiên xuất hiện trong đầu:

“Chỉ cần ta sống thì ta có thể so kịp với nó, trở thành một Thái Dương chân chính?”

Người tu tiên?

Mọi người xem hình ảnh, đều có chút ngốc, nhưng người mặc áo cổ trang màu xanh kia đúng là cổ nhân.

“Ngọa tào, chẳng lẽ thật sự là cổ nhân?”

“Ồ? Xem hình ảnh, giống như thật sự có một người ngồi xếp bằng ở trên thiên thạch, có chút trâu nha!”

Mọi người lập tức nghị luận sôi nổi, cảm thấy đúng là quá khó tin rồi.

Hình ảnh về bóng người kia quá mơ hồ, sau khi dùng phần mềm xử lý hình ảnh qua một lần thì bức ảnh rất khó khôi phục lại độ rõ nét như cũ. Nhưng mà bất luận bóng người đó là thật hay giả thì nó vẫn đang nhanh chóng phá vỡ từng viên thiên thạch, đây là sự thật mà vô số người quan sát được.

Ít nhất thì đó cũng là một loại hiện tượng thiên văn hiếm thấy.

“Thần tiên? Ta cảm thấy đó không nhất định là thần tiên.... Nhưng cũng có khả năng thực sự có sinh vật nào đó, người ngoài hành tinh! Phi thuyền vũ trụ của hắn đi ngang qua Trái Đất của chúng ta, muốn bổ sung năng lượng, đập bể thiên thạch là để thu thập nguồn tài nguyên nào đó chăng. Như vậy, nếu bọn họ nhìn thấy trái đất của chúng ta thì sẽ hủy diệt chúng ta sao? (lạnh run)”

“Hai mảnh không gian, hạ xuống để tấn công! (đáng sợ)”

“Sa điêu phía trên, ta là mặt của ngươi! (nghiêm mặt)”

“Mấy người các ngươi đều quá mê tín, đoán già đoán non. Nói là thần tiên hay sinh vật không biết tên nào đó thì có hơi quá, phải tin tưởng khoa học! Ta cảm thấy đây có thể là hiện tượng tự nhiên nào đó, mọi người không cần bi quan như vậy...” Lúc này, có một người lên tiếng an ủi mọi người.

Mọi người đều cảm thấy hắn tương đối đáng tin cậy, nhưng giây tiếp theo hắn lại nói: “Nói đến thiên thạch bị vỡ nát làm ta nhớ tới khả năng một hiện tượng khoa học tự nhiên nào đó có thể làm cho thiên thạch vỡ nát, nhưng thật ra có khả năng nhất... Có

lẽ, chỉ là một cái lỗ đen đang tới gần trái đất chúng ta mà thôi?"

Mọi người: "????"

Mặt mọi người đều đen lại!

Bọn họ cảm giác chỉ số thông minh của mình đang ở bị người ta dời đi một cách phi pháp!!

Mẹ nó! Thần mẹ nó giải thích bằng khoa học, còn có lỗ đen đang tới gần trái đất, ngươi muốn chết thì cũng đừng kéo chúng ta theo có được không!

Cư dân mạng luôn là một đám động vật thần kỳ, bài đăng lo lắng về thiên văn thôi mà cũng có thể khiến sa điêu đi ra bàn chuyện.

Mà lúc này, Hứa Chỉ ngồi ở trước máy tính ngây ra một lúc, cũng không nghĩ tới Đế Kỳ một chút cũng không khiến hắn bớt lo.

Vốn dĩ cho rằng hình thể nhỏ bé như con kiến của hắn căn bản sẽ không bị trái đất phát hiện, sẽ yên lặng bay về phía vũ trụ. Hắn thật không nghĩ tới vị Đại Đế độc thủ phía sau màn này bình thường thì an tĩnh như vậy, thế nhưng giờ lại vừa đi vừa gióng trống khua chiêng. Một bên phá vỡ thiên thạch, điên cuồng phá bỏ và di dời đi nơi khác, hơn nữa còn dùng Kim Thân Bàn Cổ khiến cho hắn trở nên to lớn hơn. Càn quấy như vậy, không bị chụp được mới là giả...

Chương 264: Đạo Chích Phương Nào Nhìn Trộm Bản Thiên Đế? (Thượng)

Thật sự cho rằng Quy Khư là nhà ngươi à, nơi này là hoang tàn vắng vẻ sao?

“Trên thực tế thì bình thường Đế Kỳ vô cùng an tĩnh, hắc thủ phía sau màn của thời đại Thiên Đế. Đây cũng chính là nguyên nhân khiến ta yên tâm về hắn, mà hắn lại cho rằng chính mình hiện tại vẫn yên lặng trước sau như một, không có người biết đến hắn... Lại không biết mọi người trên trái đất đều đang vây xem hắn!” Hứa Chỉ làm ra biểu tình bi thương.

Ngàn tính vạn tính lại không có tính đến Đại Đế hắc thủ của chúng ta bình thường an tĩnh giờ lại càn quấy như vậy.

Nhưng biểu hiện của Hứa Chỉ vẫn rất bình tĩnh.

Hình ảnh kia quá mơ hồ, ngươi nói hắn giống cái gì.

Trước mắt, bọn họ cũng chỉ là thảo luận, cảm thấy nó vô cùng mới mẻ nên tò mò. Nhưng bọn họ lại không có cách nào xác định được tính chân thật, do đó càng có thêm nhiều tin tức bát quái để tham thảo.

“Chút sóng gió mà thôi, trừ phi Đế Kỳ làm ra chuyện khoa trương hơn... Nhưng ta cảm thấy không có khả năng, hắn hắn là phá vỡ thiên thạch để thu hoạch tài nguyên, sau đó chậm rãi rời đi.” Sắc mặt Hứa Chỉ bình tĩnh, yên lặng gặm một quả táo.

...

Lúc này đây, các cư dân mạng đều đang thảo luận, nó đã trở thành bát quái nhưng thực sự thì lại không có người nào tin cả. Dù sao hình ảnh kia quá mơ hồ, cũng không ai là ngốc cả nên bọn họ chỉ đang tham gia náo nhiệt thôi.

Mà các trạm vũ trụ lớn và các viện nghiên cứu trên mặt đất đã tiến vào trạng thái vô cùng khẩn cấp, tiếng lòng như bị buộc chặt lại.

Một lượng lớn nhân viên mặc áo blouse trắng đi lại dồn dập ở giữa hành lang.

“Động tác của mục tiêu quá nhanh, rất khó có thể bắt giữ hình ảnh!”

“Phần lớn kết cấu của thiên thạch là kim loại, năng lượng để có thể đánh nát một thiên thạch lớn có thể so với năng lượng cao của thuốc nổ bạo phá. Uy lực của mức năng lượng đang được tính toán!”

Một đám người đi qua đi lại, loay hoay với những dụng cụ điện tử tinh vi.

“Trạm vũ trụ gần đó đã chụp ảnh với độ phân giải cao, các tổ chức thiên văn lớn trên mặt đất cũng đang bắt giữ hình ảnh!”

“Động tác nhanh lên!”

...

Nghị luận của cư dân mạng bọn họ thậm chí đã không rảnh mà quản nữa. Cư dân mạng quay chụp quá mơ hồ, từng người chỉ là suy đoán. Mà bọn họ lại quay chụp được hình ảnh rõ ràng hơn, thật sự là do một sinh vật hình người đang không ngừng phá vỡ thiên thạch. Bọn họ cảm giác được một sự uy hiếp trí mạng.

Chỉ có bọn họ biết rõ, đây là một hồi động đất xưa nay chưa

từng có!

Nó có thể là một nền văn minh ngoài trái đất, người ngoài hành tinh, hoặc là thần tiên chân chính muốn tiến vào địa cầu, thậm chí có khả năng sẽ mang đến hủy diệt!

Mọi thứ đều chưa rõ, mà quy tắc của nền văn minh ngoài trái đất lại là cái dạng gì?

Có thể hủy diệt trái đất nhỏ yếu hay không?

Giờ phút này, cơ hồ đã liên quan đến sự sống chết của nhân loại.

Lúc này, một chuỗi tiếng bước chân dồn dập đi vào phòng, "Bước đầu đã kiểm tra đo lường ra kết quả...."

Đôi mắt già nua vẩn đục của vị giáo sư phụ trách nước ngoài bỗng nhiên run lên, "Nói."

"Là một sinh vật mờ ảo ăn mặc đồ cổ trang, căn cứ theo tính toán thì chiều cao ước chừng là mười mấy mét."

"Động tác của nó gần như là cố định ở vận tốc ánh sáng, hơn nữa lấy đó để tiến hành di chuyển có quy luật. Tư duy của hắn có thể theo kịp những động tác gần với vận tốc ánh sáng có nghĩa là tốc độ tư duy của hắn khủng bố đến mức tận cùng, vượt qua tất cả các loài sinh vật trước mắt!"

"Chúng ta không thể quay chụp được hắn. Hắn ta chỉ lưu lại hình ảnh khi mà hắn ta ở yên một vị trí trong một đoạn thời gian!"

...

Sắc mặt của các nhà khoa học tại đây đều chấn động.

Mỗi một chữ đều khiến cho lão nhân ngồi ở chỗ cao càng thêm run rẩy.

Hình thể 10 mét, có thể so sánh với một sinh vật không biết tên cao tới ba bốn tầng lầu. Đây cũng không phải là điều quan trọng nhất, quan trọng nhất là tốc độ tư duy, vượt qua nhận thức của nhân loại...

Thời gian là tương đối, không phải tuyệt đối.

Nếu một tốc độ tư duy của một sinh vật nhanh hơn một ngàn lần, có nghĩa là những người khác gần như là đứng yên ở trước mặt nó, giống như là sinh vật từ hai chiều không gian vậy. Trên lý luận thì sinh mệnh bốn chiều có thể dễ dàng hủy diệt sinh vật ba chiều, thậm chí ngươi không thể cảm giác được sự tồn tại và chiều không gian mà hắn đang ở.....

Nếu nó thật sự muốn hủy diệt nhân loại, đi vào trái đất...

Không ai có thể chống cự!

Tư duy của hắn quá nhanh, mọi người đối với hắn mà nói, đều là những pho tượng gần như yên lặng.

Giữa bầu không khí khẩn trương lại truyền đến tin tức càng khiến người ta gấp gáp hơn:

Chỉ trong vài phút ngắn ngủn, cái sinh vật không rõ kia thế nhưng lại đánh nát mấy viên thiên thạch nhỏ. Điều này làm cho lòng người càng thêm hoảng sợ, không biết mục tiêu của hắn là cái gì.

Bỗng nhiên trong lúc đó lại có một nhân viên nghiên cứu mặc áo blouse trắng, thân hình thẳng tắp bước đến, “Viện nghiên cứu từ đảo gửi tin tức tới, nói rằng có khả năng phỏng đoán được sinh vật không rõ lai lịch kia.”

“Nói mau!”

Ông một tiếng, toàn bộ cả phòng chấn động lên, sắc mặt nhóm

nhân viên nghiên cứu nhanh chóng nhìn hắn ta chăm chú.

Nhân viên nghiên cứu kia nhìn ánh mắt nôn nóng xung quanh, nội tâm cũng căng chặt, thậm chí nói năng có chút lộn xộn, "Bọn họ nghi ngờ sinh vật cổ nhân không rõ bên ngoài trái đất kia có thể là Đạo Quân....."

"Cái gì!!?"

Đầu óc mọi người lập tức trống rỗng.

"Chính là trong thế giới Hoang Cổ, vị Đạo Quân khai thiên lập địa kia sao."

Nhân viên nghiên cứu kia nhếch môi, thấp giọng nói: "Dù sao thì trước đây chúng ta cũng đã suy đoán rằng Đạo Quân là tổ tiên thần thoại của địa cầu chúng ta, đã từng chu du khắp các bầu trời và đi tới bên chúng ta. Vì thế ngay lúc đó viện nghiên cứu của đảo quốc đã để nhân viên của chính mình, nhân lúc sấm đánh đã ngầm câu thông với Đạo Quân, lén truyền đi những thư từ bằng ngôn ngữ trái đất."

"Cái gì!! Bọn họ tự mình câu thông với Thánh Nhân khai mở ra thế giới Hoang Cổ?"

Lão nhân gia tức khắc lửa giận ngút trời, đứng trên cao hung hăng đập bàn một cái, chỉ vào bóng người đang chuyển động ở phía sau màn hình lớn, "Bọn họ điên rồi sao! Không biết đó là tồn tại khủng bố cỡ nào sao!? Là nhân vật thần thoại khai thiên lập địa, vạn nhất xảy ra chuyện gì, nền văn minh nhân loại của chúng ta bị hủy diệt thì phải làm sao bây giờ? Bọn họ đây là muốn tạ tội với toàn bộ nhân dân trên trái đất này sao!"

"Quả thực là cả gan làm loạn!"

"Bọn họ không biết hậu quả sao!"

Mọi người ồ lên.

Lúc trước, bọn họ cũng có suy đoán là Đạo Quân biết ngôn ngữ của trái đất. Vị Thánh Nhân tồn tại cổ xưa này có khả năng là đã tới trái đất, nhưng lại không nghĩ đến là lại có viện nghiên cứu dám câu thông ở phía sau, quả thực là to gan lớn mật.

Mà hiện tại, chẳng lẽ thân ảnh mơ hồ kia thật sự là Đạo Quân đã biến mất không biết bao lâu đó sao?

Sau khi nàng rời khỏi thế giới Hoang Cổ thì vẫn luôn xuyên qua các không gian, hiện tại đã đi tới trái đất của chúng ta?

Vô số người đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, thân thể hơi phát run tại chỗ.

Vào lúc này, khi tồn tại thần thoại chân chính xuất hiện trong không gian hiện thực, bọn họ đã không còn hoài nghi tính chân thật của trò chơi《 Bào Tử Tiến Hóa 》nữa. Nó thực sự là một chư thiên vạn giới chân thật, đây là một đầu mối để đi vào. Nó có thể khiến cho văn minh lạc hậu đơn sơ của trái đất tiến vào những thế giới siêu phàm khổng lồ khác, tìm kiếm kỳ ngộ...

Chương 265: Đạo Chích Phương Nào Nhìn Trộm Bản Thiên Đế? (Hạ)

Nhưng mà hiện tại, Đạo Quân cổ nhân mờ ảo kia, tại sao lại ở bên ngoài đó, còn không ngừng phá vỡ thiên thạch?

“Có thể là đang cảnh cáo chúng ta, không được làm càn quá mức, cho chúng ta cơ duyên đã là ân huệ, chúng ta lại muốn được một tấc thì muốn tiến một thước. Nó đang cảnh cáo.... Muốn hủy diệt chúng ta chỉ là chuyện trong nháy mắt”. Có người nói.

“Đã không có cách nào để chất vấn, hiện tại chỉ có thể tiếp tục giám sát.”

Lão nhân kia hít sâu một hơi, dặn dò các nhân viên nghiên cứu khác.

Lúc này, lại một nhân viên nghiên cứu bước vào, lộ ra thần sắc nôn nóng và sợ hãi:

“Viện nghiên cứu khác sau khi trải qua suy xét và phân tích kỹ càng, quyết định không thể buông tha cơ hội ngàn năm có một lúc này đây được. Đây rất có thể là tổ tiên của chúng ta. Bọn họ đã làm vệ tinh và trạm không gian gần đó, đang nghĩ cách để tới gần.... Thậm chí, đã có ý tưởng làm vệ tinh cho riêng mình, phóng ra ánh sáng màu trắng để tạo thành dải tần số ngôn ngữ của Trái Đất, ý đồ câu thông....”

“Cái gì!”

Mọi người đều cực kỳ sợ hãi.

“Thông báo cho các viện nghiên cứu khác, không được có ý đồ tới gần! Không được có ý đồ tới gần!” Lão nhân trịnh trọng lớn tiếng cảnh cáo, “Cơ hội thì tương lai chúng ta sẽ có! Nhưng nếu tiếp xúc, chọc giận đối phương thì nền văn minh ngàn năm của nhân loại chúng ta sẽ có khả năng bị hủy hoại chỉ trong chốc lát! Chúng ta không thể là tội nhân của nền văn minh nhân loại được!”

Nhưng mà các viện nghiên cứu khác lại không nghe ý kiến bảo thủ này, vẫn lựa chọn tiếp cận như cũ.

Nếu thật sự muốn hủy diệt trái đất, bọn họ cũng không thể ngăn cản. Nhưng nếu thật sự là Đạo Quân, tổ tiên thần thoại của nhân loại, một vị Thánh Nhân cổ đại hạ xuống trái đất chính là kỳ ngộ khủng bố, không thể từ bỏ!

“Câu thông!”

Có viện nghiên cứu phát ra mệnh lệnh.

“Ánh sáng đã xoay tròn, có muốn vệ tinh phóng ra ánh sáng hay không.”

“Phóng ra!”

...

Lúc này, Đế Kỳ đang nghỉ ngơi ở trên một khối thiên thạch màu đen.

Dù sao “Ngôi sao nhỏ” này chung quy lại cũng quá mức khổng lồ. Thậm chí diện tích của một viên có thể so với nửa thế giới Hoang Cổ. Hơn nữa phiêu đãng trong một thời gian dài nó đã trở nên cực kỳ cứng rắn, có rất nhiều thành phần kim loại.

Tuy rằng nguyên thần của hắn là Hỗn Nguyên Thánh Nhân, Đạo Quả sống nhờ tại hư thiên trong cơ thể, nhưng Kim Thân Bất Diệt bên ngoài vẫn chỉ là cảnh giới của một Thiên Đế như cũ. Mấy

tháng qua, đi đi dừng dừng, không ngừng nghỉ ngơi, là chuyện cực kỳ bình thường.

“Nhưng mà, chung quy lại có chút cảm giác kỳ dị, cảm thấy có tồn tại yếu ớt không rõ nào đó đang nhìn chằm chằm ta, quan sát ta....” Đế Kỳ nhíu mày. Thần niệm và trực giác của hắn cực kỳ nhạy bén, tổng cảm thấy có chút không thích hợp.

Giống như đang có vô số người nhìn hắn chằm chằm.

Đột nhiên, một đạo cường quang màu trắng hiện lên, bao phủ cả người hắn.

Tâm hắn vừa động, nhíu nhíu mày, “Ta quả nhiên đang bị tồn tại nhỏ yếu nào đó giám thị, hiện tại thứ đang phát sáng kia là đang thử ta? Không thể tìm thấy ngọn nguồn?”

Hắn chắp tay ôm quyền ngay tại chỗ, “Trong Quy Khư, gặp được đạo hữu phương nào, ta là Thánh Nhân của thế giới Hoang Cổ, có thể đi ra một lát được không?”

Rắc.

Lại một đạo ánh sáng đánh úp lại.

“Bọn đạo chích phương nào!!” Đế Kỳ lập tức giận dữ.

Rắc!

Ánh sáng lại đánh úp tới.

Đế Kỳ hừ lạnh một tiếng, “Tìm không được vị trí của ngươi, liền cho rằng có thể muốn làm gì thì làm sao? So sánh độ sáng với ta, không biết ta đã từng đứng đầu chín đại Thái Dương của một thế giới sao?”

Lúc trước, hắn vẫn luôn chỉ sử dụng thân thể, lực lượng khủng bố của Hỗn Nguyên Thánh Nhân dù sao cũng có thể xuyên

qua ranh giới. Một vị Thánh Nhân tự mình hạ xuống thế gian, yêu cầu tiêu hao quá lớn. Nhưng hiện tại hắn đã hoàn toàn đề cao cảnh giác, muốn diệt trừ toàn bộ những con kiến đang trốn trong chỗ tối kia!

Ầm vang!

Hắn bỗng nhiên mở rộng thức hải.

Xôn xao!

Một ngọn lửa của Kim Ô cấp bậc Hỗn Nguyên Thánh Nhân hiện lên trong không gian vũ trụ, giống như là một cái lò luyện mặt trời, tản ra ánh sáng chói mắt có thể so với Thái Dương, nháy mắt đã chiếu rọi toàn bộ vùng hư không lân cận.

“Các ngươi có biết hậu quả của việc khiêu khích một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân là gì không? Dưới Thánh Nhân chỉ là những con kiến, trong vòng vạn vạn trượng thì dù ngươi có trốn ở nơi nào, cho dù là Thiên Đế thì cũng đều phải chết không thể nghi ngờ, đều bị hóa thành một cái xác cháy sém!”

Rầm!

Trong thiên địa là một mảnh sáng chói!

Sức nóng thiêu đốt vô tận làm tan chảy hư không, quang mang lửa đỏ che trời lấp đất. Thậm chí mấy viên thiên thạch chưa bị đánh nát gần đó cũng bị hòa tan trong nháy mắt. Một cảnh tượng diệt thế đáng sợ đến mức tận cùng xuất hiện.

Giờ phút này, một đám nhân viên nghiên cứu mặc áo blouse trắng của các viện nghiên cứu lớn đang ngồi ở trên ghế. Người phụ trách đang khẩn trương nhìn chằm chằm vào màn hình lớn trong phòng họp lớn, tin tức đã truyền đi, mặc kệ như thế nào, đều chỉ có thể chờ đợi kết quả.

Rầm.

Giống như một mặt trời nhỏ đột nhiên xuất hiện, bùng nổ nhiệt lượng và quang mang, các vệ tinh phía xa có vô số thiết bị quan sát nháy mắt đã hư hỏng.

“Mắt của ta!”

Bọn họ nhìn màn hình, nháy mắt bị một mảnh tuyết trắng đâm đến phát đau. Bọn họ che lại đôi mắt đang đau nhức, cảm giác như bị chiếu cho mù luôn rồi.

“Lực lượng dữ dội khủng bố này có thể so với vụ nổ hạt nhân loại nhỏ.....”

“Nhưng hắn cũng không tiến về phía vệ tinh của chúng ta để phá huỷ, chỉ đốt cháy tại chỗ, dùng một lực lượng khủng bố đã gần như phá vỡ cả một mảnh chân không? Chỉ ở cự ly xa thôi mà đã huỷ hoại thiết bị quan sát của chúng ta rồi tiến hành cảnh cáo!?”

Vô số nhà khoa học lộ ra sự kinh hãi.

Quang mang và nhiệt độ nháy mắt bùng nổ vô cùng xa. Thậm chí ở trên trái đất cũng có thể mơ hồ nhìn thấy được ánh sáng mạnh mẽ đó, vô số người có kính thiên văn đều đang cầm kính thiên văn quan sát vùng sao trời kia, tính toán nhìn xem có phải thực sự có loài sinh vật không biết tên hay không.

Có lẽ thực sự có thần tiên?

Vô số người kích động đến không được, cảm thấy chính mình hẳn sẽ gặp được kỳ ngộ. Bọn họ bắt đầu cầm kính viễn vọng lên rình coi, kết quả hiện tại là một mảnh tiếng kêu thảm thiết điên cuồng vang lên:

“Ngọa tào! Ta không có nhìn trộm ngươi, a a a, mắt chó của

ta!”

Đôi mắt của bọn họ đều đau đớn, sắp bị chiếu đến mù luôn rồi.

Cái kia tuy rằng không thể so với Thái Dương, nhưng cũng được coi là một nguồn sáng khổng lồ ở gần trái đất. Trong nháy mắt, bọn họ đều vội vã về phòng tìm thuốc nhỏ mắt, sau vài phút, mới miễn cưỡng có thể mở mắt ra. Bọn họ nhìn vào trong gương thì thấy đôi mắt đã đầy tơ máu, còn hơi sưng đỏ.

Bọn họ lập tức kinh ngạc, nhịn không được liền lên mạng đăng bài.

“Mẹ nó! Tên hỗn trướng nào đã kêu ta đi xem? Ta nháy mắt đã bị chiếu sáng đến sắp mù luôn rồi! Các ngươi nhìn tơ máu trong mắt của ta xem (chụp hình). Chúng ta không oán không thù, ngươi tại sao lại muốn hại ta? (tức giận)”

“Ta cũng bị sáng đến mù. Thần tiên có khả năng đã phát hiện ra chúng ta nhìn lén hắn.”

“Phía trên không cần hoảng, ta cũng bị sáng đến mù. Nhưng đây rất có thể là một bài khảo nghiệm tư chất của chúng ta, đáng tiếc mắt ta chỉ là của bào thai bình thường, mà không phải là mắt chó hợp kim Titan 24K. Nếu không, ta nhất định có thể chống đỡ qua khảo nghiệm, rồi bái sư tu tiên.”

Chương 266: Đạo Quân Rời Đi

Mọi người nghe xong đều không biết nói gì.

Nhưng trong nháy mắt lại sáng lên, có lẽ là thiên thạch nào đó nổ mạnh cũng nên? Cũng có thể là do hai viên thiên thạch nhỏ va chạm với nhau, sinh ra hiện tượng tự nhiên? Điều này có thể giải thích cho việc những thiên thạch nhỏ liên tục biến mất tại mảnh không gian kia?

Mọi người lập tức thảo luận sôi nổi, vô cùng kịch liệt. Có nhóm giữ quan điểm về hiện tượng vũ trụ, nhóm khác thì nói là người ngoài hành tinh, hoặc là thần tiên bên ngoài trái đất.

Giữa bầu trời sao.

Không gian phảng phất như đều bị cháy đến biến dạng, một mảnh hoang vu, tĩnh mịch u ám, từng khối thiên thạch ở xung quanh đã hoàn toàn bị hòa tan.

“Đã chết rồi sao?”

Đế Kỳ nhàn nhạt mở miệng.

Hắn là một vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân hạ phàm, sau khi xé rách không gian đánh ra một kích thì hắn đã đem Đạo Quả gửi lại vào hư thiên một lần nữa. Hắn đã không còn cảm nhận được dấu vết của những kẻ ngấp nghé nhìn trộm đó nữa.

Hắn nghĩ một lát, liền từ bỏ.

Hắn quay đầu lại lần nữa, từng bước đi vào trong hư không, hướng ra phía ngoài xa, chính thức mở ra cuộc hành trình trong mảnh hư không đen tối này. Hắn sâu kín thở dài: “Quy Khư, thật

sự là một nơi thần bí.... Thậm chí còn có những sinh mệnh thần bí không biết tên đang không ngừng nhìn trộm, cần phải cảnh giác vạn phần."

Nếu như đất và nước đã thu thập được gần hết thì hắn cũng nên bận chuyện của chính mình rồi.

...

Trên trái đất, các viện nghiên cứu lớn đã hoàn toàn bùng nổ.

Đây tuyệt đối là thị uy và cảnh cáo! Tuy rằng không có đi vào trái đất, nhưng lại bùng nổ uy lực khủng bố tại chỗ, hơn nữa còn làm vỡ nát các thiết bị quan sát của các vệ tinh phụ cận. Đây đã hoàn toàn nói rõ ý tứ của hắn.

"Không được có ý đồ tới gần! Không được có ý đồ tới gần!"

Lúc này, một vị giáo sư ngoại quốc đang gầm nhẹ, sắc mặt kích động đến đỏ cả lên, thông cáo cho các viện nghiên cứu lớn, trịnh trọng nghiêm khắc cảnh cáo một lần nữa.

Giờ phút này, bọn họ cũng không dám nhìn trộm ngoài không gian nữa, chỉ cảm thấy sởn cả tóc gáy. Bọn hồ tựa hồ đã hiểu được suy nghĩ của đối phương là không muốn tiếp xúc với bọn họ cho nên họ chỉ có thể yên lặng cầu nguyện ở viện nghiên cứu, hy vọng hắn đừng tức giận, đừng tiến hành hủy diệt trái đất. Nếu không bọn họ thật sự chính là tội nhân của nhân loại.

Ước chừng ba giờ sau, lúc bọn họ đang chờ đợi trong lo lắng và đề phòng, quan sát tình huống trên các châu lục lớn của trái đất, phát hiện không xuất hiện bất cứ tai nạn gì cả. Lúc này bọn họ mới yên lặng thở dài nhẹ nhõm một hơi, lần thứ hai khởi động kính thiên văn, quan sát khu vực xung quanh đó.

Một mảnh trống rỗng, đã biến mất không còn gì cả.

Phù...

Mọi người nhất thời gần như là xụi lơ trên mặt đất, thở dốc từng ngụm, sau khi phản ứng lại thì đã thấy trán và sống lưng của mình đổ đầy mồ hôi.

“Nó rời đi rồi...”

Bọn họ cảm thấy văn minh của mình chưa bao giờ gần với hủy diệt như thế. Ba giờ vừa qua phảng phất như đang chờ đợi thẩm phán, dày vò trong tận thế.

“Đạo Quân rời đi.... Nhưng đây là một vị Thánh Nhân đưa ra cảnh cáo đối với nhân loại trái đất tham lam!”

“Nhỏ yếu là nguyên tội (* nguồn gốc của tai họa). Chúng ta quá nhỏ bé, so với sao trời mênh mông thì không đáng kể. Đạo Quân vẫn chưa hủy diệt văn minh cấp thấp này của chúng ta, chỉ đang cảnh cáo chúng ta, không được có dã tâm nếu như thực lực không xứng.”

“Đúng vậy, cho chúng ta kỳ ngộ lớn, chúng ta có thể tiến vào chư thiên vạn giới, nhưng không được vọng tưởng quá nhiều...”

Mọi người vẫn thất thần như cũ, qua hơn nửa ngày, mới hoàn toàn khôi phục lại.

Bọn họ nhớ tới hành động ở thế giới Vu sư cùng với âm mưu xâm lược ở thế giới Hoang Cổ, chỉ sợ những hành vi ác liệt đó đã khiến cho hắn bất mãn nên mới đến cảnh cáo bọn họ.

Hiện tại, bọn họ đã hoàn toàn hiểu rõ chân tướng:

Máu của chúng ta có chút giống với Thần Sáng Thế, người trái đất có thể là hậu duệ mà Thần Sáng Thế lưu lại sau khi khai thiên lập địa!

Hơn nữa, sau khi khai thiên lập địa, ở thời đại cổ xưa Đạo Quân đã tới trái đất của chúng ta, để lại các loại thần thoại truyền thuyết.... Mà hiện tại, Đạo Quân lại lần nữa đi đến tiến hành cảnh cáo đối với chúng ta.

"Thật đáng sợ... Chân tướng về lịch sử ra đời cổ xưa của nhân loại trên trái đất chúng ta, đang dần được hoàn thiện." Một vị lão nhân có địa vị cao, cũng đã hoàn toàn hiểu rõ mình nhỏ bé như thế nào, hít sâu một hơi.

Thật khiến người ta khó có thể tin được.

Nếu để chân tướng về trái đất cho truyền thông truyền bá ra bên ngoài, bọn họ tất nhiên sẽ cho rằng chúng ta đang bịa đặt? Cho rằng chúng ta đang nói hươu nói vượn đi?

Nhưng đây đều là sự thật!

Nhưng dù thế nào đi nữa thì một màn này đã tác động đến dây thần kinh của toàn bộ trái đất.

Đây là lần đầu tiên họ chân chính tiếp xúc với một nền văn minh siêu phàm ngoài trái đất. Nó được viết ở trong lịch sử nhân loại, được lưu giữ vào trong hồ sơ sự kiện cơ mật tối cao, gọi là "Ba giờ tăm tối", mặt trên viết rõ ràng, tóm lược về sự kiện khiến da đầu người ta tê dại, cùng với một câu tổng kết:

Đây là lời cảnh cáo của một vị Thánh Nhân ngoài trái đất đối với người dân trên trái đất chúng ta!

Một khắc kia, chúng ta đã tiếp cận với tử vong vô tận, chúng ta sắp bị hủy diệt, nhưng lại không có quan hệ với chúng ta!

...

Sau khi xác nhận Đạo Quân đã rời khỏi, hết thảy dần khôi phục lại quỹ đạo như trước.

“Thông báo cho các viện nghiên cứu khác, để cho người của chúng ta an phận nghiên cứu ở thế giới Hoang Cổ, hoàn toàn bế quan.” Lão nhân kia nói.

Trên thực tế, sự trợ giúp mà các viện nghiên cứu bên ngoài có thể mang đến cho bọn họ đã dần dần ít lại.

Dù cho các viện nghiên cứu lớn bọn họ hiện tại đã thu thập được nền văn minh ngàn năm của thế giới Vu sư, nhưng trong khoảng thời gian ngắn thì người của viện nghiên cứu cũng không thể học được, không thể hấp thu vào trí tuệ của hơn một ngàn năm ....

Dù sao bên trong đi qua hơn hai ngàn năm thì trong hiện thực cũng chỉ mới đi qua không đến một tháng....

Một tháng, dù cho thông minh đến đâu cũng khó có thể học được tri thức tinh hoa của một nền văn minh.

Trên thực tế, người chơi chữ đỏ hiện tại đã sống trong đó đến mấy trăm năm, hàm lượng tri thức đã sớm vượt qua vô số giáo sư tinh anh của toàn bộ viện nghiên cứu....

Sáng lập nên Cửu Chuyển Huyền Công, chính là một ví dụ.

Đó đều là do cộng đồng mấy người chơi chữ đỏ bên trong cùng nhau hoàn thành. Chỗ mà bọn họ có thể trợ giúp cũng rất ít....

Cho nên có thể phát triển đến bây giờ, mỗi một người chơi chữ đỏ đều vô cùng quan trọng. Bọn họ ẩn chứa trí tuệ và tri thức, đại biểu cho hy vọng của quốc gia....

Giáo sư nói: “Nếu văn minh Vu sư, văn minh Hoang Cổ đều không thể thúc đẩy sự tiến bộ của chúng ta trong khoảng thời gian ngắn được. Vậy thì để cho bọn họ đẩy mạnh nền văn minh của chúng ta đi... Thời gian của bọn họ rất nhiều, để cho bọn họ học tập toán lý hóa, toàn bộ tri thức khoa học của trái đất và toàn bộ

ngành học đã phát triển cho đến ngày nay, học hết tất cả!”

Chương 267: Chính Thức Khởi Động ‘Thế Giới Lưu Lạc’

“Sau đó, cứ mặc kệ bọn họ nghiên cứu... Khoa học là của chúng ta, vẫn là gắn liền với hệ thống siêu phàm bên trong đó, đều có thể lấy ra thành quả! Nếu thật sự không thể dùng lực lượng siêu phàm, thì chúng ta sẽ hoàn toàn đi bằng con đường khoa học, đưa cho bọn hắn một cái đề tài để bọn họ bắt đầu nghiên cứu về phi thuyền vũ trụ...”

“Để cho vài người bọn họ nghiên cứu phi thuyền vũ trụ?”

Nhân viên nghiên cứu xung quanh sửng sốt, cảm thấy bị chấn kinh, phảng phất như nhìn thấy ác ma vậy, tất cả đều nhìn về phía lão nhân này.

Đây là lượng công việc vô cùng khổng lồ.

Hơn nữa còn có rất nhiều phương diện mà khoa học kỹ thuật hiện đại căn bản không thể thực hiện được, yêu cầu nguồn năng lượng mới, kết cấu mới, hợp kim vũ trụ mới, còn rất nhiều... Tương đương với việc không có cơ sở mà sáng lập nên một con đường khoa học kỹ thuật.

“Đúng vậy, viện nghiên cứu của chúng ta đã không còn có nhiều lợi ích đối với bọn họ... Chúng ta chỉ có thể tham gia phát huy vào màn khởi động cuối cùng. Viện nghiên cứu hội tụ rất nhiều nhân tài đứng đầu từ các lĩnh vực khác nhau, vật lý học, sinh vật học, y học, nguồn năng lượng học.... Tất cả đều có thể là thầy của bọn họ. Một người trong số họ học tập toàn bộ văn minh của trái đất, sau đó, đứng ở trên vai người khổng lồ sửa cũ thành mới! Một người thúc đẩy cả một nền khoa học kỹ thuật của quốc

gia chúng ta!”

Đầu tóc lão nhân kia thưa thớt, ra vẻ đức cao vọng trọng, gảy ngón tay một chút, “Đề nghị này, cũng nhân tiện phát đến viện nghiên cứu khác luôn đi.”

“Vâng.”

Các người chơi chữ đỏ từ các quốc gia lập tức đều nhận được thông báo.

Long Vô Danh:???

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell:???

Nhất Kiếm Quy Tức:???

Trời ạ! Chuyện gì đã xảy ra!? Vật lý học, y học, sinh vật học... Mỗi một cái lĩnh vực đó đều vô cùng thâm ảo, tiêu phí một đời cũng không nhất định có thể nghiên cứu được đến trình độ thâm ảo đó. Hiện tại vô số chuyên gia đứng đầu và các nhà khoa học đều đến dạy bọn họ, sách chồng chất thành đống. Sau đó một đám đại lão còn ra đề mục cho bọn hắn, để cho bọn họ nắm bắt được bài học?

Bọn họ đã có thể cảm giác được một tương lai tuyệt vọng...

Ngay từ đầu, bọn họ đi vào thế giới này đã không quá tốt rồi, bị biến thành Lôi Chuy, Trảm Thần Đài, Cây Quế... bị thống khổ dày vò. Hiện tại cuối cùng cũng đã hết khổ, nhưng còn chưa được hưởng phúc đã phải học những thứ này??

“Chúng ta mẹ nó cũng muốn đem tri thức của thế giới Vu sư chuyển hóa đến hiện thực!”

“Thế giới Hoang Cổ cũng là như thế này. Tuy rằng đã đánh cắp được trí tuệ của văn minh, nhưng lại không có Evil Eye và huyết

thống của nhân loại Hoang Cổ tương ứng, chúng ta có thể làm sao bây giờ, chúng ta cũng đang rất tuyệt vọng!"

A a a!!!

Bọn họ nghe được tin tức, đều ngửa mặt lên trời rít gào, cảm giác sụp đổ.

Toàn bộ Cửu Thiên bên trong cũng kịch liệt chấn động, bốn vị Thiên Đế đồng thời rít gào, tê tâm liệt phế.

"Đã xảy ra chuyện gì?"

"Bốn vị Thiên Đế cổ đại lại rít gào khủng bố thê lương như thế, lẽ nào đại kiếp nạn lại buông xuống một lần nữa?"

"Đặc biệt là Lôi Thiên Đế, gào rống như thế, phảng phất khiến ta nhớ tới một đoạn năm tháng cổ xưa của Tây Kỷ Nguyên."

Cửu Thiên Tiên giới, các thánh địa lớn, môn phái lánh đời, các vị tồn tại cổ xưa đều đi ra, sắc mặt ngưng trọng, thậm chí còn kinh động cả Hư Vi, Phần Đằng và mấy vị Thiên Đế mới được bổ nhiệm khác.

Bốn vị Thiên Đế cổ đại bỗng nhiên gào lên bi phẫn như thế, tất nhiên là có chuyện không đơn giản.

"Đế Kỳ, lại trở về lần nữa sao?"

"Không có khả năng, Thiên Đạo đã nói rằng trong lúc Đế Kỳ hôn mê đã được Đạo Quân và một vị Thánh Nhân cổ xưa khác giáng thế và mang đi"

"Chúng ta không có việc gì." Sau khi bốn vị Thiên Đế rít gào xong thì vẫy vẫy tay, để cho bọn họ rời đi, chỉ tỏ vẻ bỗng nhiên cảm nhận được thiên địa, ngộ ra rất nhiều đạo lý, vui quá nên khóc thôi.... Sau khi giải tán mọi người, một vị Thiên Đế trở về,

bước vào trong hư không do chính mình khống chế.

Đây quả là một trò chơi vô cùng yêu thích học tập.

Trong đầu bọn họ là một mảnh ầm ầm, loáng thoáng nhớ tới đứa trẻ cõng một giỏ sách kia, tất cả trong giỏ sách đều là 《 tuyến tính đại số, từ nhập môn đến xuống mồ 》. Chỉ cần một môn toán học thôi cũng đã khiến cho người ta tuyệt vọng, mà trước mắt, thế nhưng lại là toàn bộ ngành học của trái đất...

Đến phiên chúng ta xuống mồ.

...

Ở nông thôn, lại là một ngày Mặt Trời chậm rãi mọc lên, sau khi chịu đựng sự kích thích của tối hôm qua, ánh mặt trời nhẹ nhàng chiếu sáng toàn bộ vườn trái cây trong sa bàn thế giới Vu sư. Một đám núi sông, thành trấn nhìn có vẻ như tinh xảo và đồ sộ dị thường.

Hứa Chỉ rời giường đánh răng, nhìn trộm các viện nghiên cứu lớn, lập tức không biết nên nói gì cả.

Những người chơi chữ đỏ đó quá thảm rồi.

Muốn các ngươi nghiên cứu phi thuyền vũ trụ?

Là bị "Đế Kỳ hào" của ta phóng ra ngoài không trung kích thích rồi sao?

Không nghĩ tới, sự xuất hiện của Đế Kỳ thế nhưng trong lúc vô tình đã đánh vào tâm lý của các viện nghiên cứu quốc gia. Bọn họ lập tức thu liễm lại, không dám áp bức thế giới Hoang Cổ nữa, cũng không dám có ý đồ xâm lược, trái lại bắt đầu áp bức người trong nhà.

"Cuối cùng bọn họ cũng đã giác ngộ ra." Hứa Chỉ gặm quả táo,

“Cả ngày luôn ở vườn trái cây nhỏ nhà ta nghĩ nên xâm chiếm lãnh thổ thế nào rồi làm sao để thu nạp vào bản đồ quốc gia của mình, hậu quả quả thực rất là nghiêm trọng đó. Nhìn thấy vậy, một vị Thánh Nhân đã tới trái đất để cảnh cáo các ngươi....”

Dù sao cũng đã bắt đầu an phận hơn rất nhiều, đã có thể tưởng tượng được về sau những người chơi chữ đỏ này sẽ phải rời trò chơi trong một khoảng thời gian rất dài, bế quan chịu đựng thống khổ...

Hơn nữa, bọn họ cũng không có biện pháp phản kháng. Tuy rằng ở thế giới Hoang Cổ là một vị Thiên Đế, sống qua hai đời hơn một ngàn năm, tri thức uyên bác, nhưng trong hiện thực cũng chỉ là một người bình thường, thân bất do kỷ.

“Đây là chuyện tốt, thanh lọc môi trường cho các người chơi khác.”

Hứa Chỉ đứng lên, đi tới ghế dựa trước cửa rồi ngồi xuống, nhìn về phía sa bàn Bào Tử Tiến Hóa nhỏ, “Trong khoảng thời gian ngắn, bọn họ sẽ không có khả năng đi ra để xem náo nhiệt, nghiên cứu khiến cho bọn họ phải nghiên cứu thôi, lỗ tai sẽ thanh tịnh hơn rất nhiều....”

Trên thực tế, phát triển cho đến bây giờ, thì lực lượng trong hiện thực quả thực đã không theo kịp tiến độ. Chỉ cần tri thức về một phương diện nào đó của Luyện Kim Đại Đế bên trong thôi là có thể treo mọi người của viện nghiên cứu lên mà đánh rồi....

Đây nhất định là thời đại mà “Học bá cá nhân” xưng vương chỉ tổ, là thời đại cho đám thiên kiêu quật khởi.

Hứa Chỉ nhìn trên mạng vẫn đang nhiệt liệt thảo luận như cũ, dị tượng đã biến mất.... Cỗ nhiệt này sớm hay muộn cũng sẽ giảm xuống, hơn nữa cũng sẽ có người đi ra tẩy sạch mà, không cho phương diện này càng nháo càng lớn.

Nghĩ vậy, Hứa Chỉ nhìn sang Đế Kỳ lúc này.

Hắn đã thu thập đủ rồi bùn đất, hơi nước, dẫn vào thiên địa bên trong, nhanh chóng khuynh đảo.

Chương 268: Hóa Thân Thành Hành Tinh, Thôi Diễn Ra Nguồn Gốc Của Sự Sống (Thượng)

Nhưng mà hắn căn bản không biết rằng bùn đất, hơi nước ở trong thiên thạch tiếp xúc với chân không vũ trụ quanh năm, ẩn chứa các loại tia khủng bố, phóng xạ, các loại kim loại nặng, vật chất có kịch độc. Tất cả đã được hắn đổ hết vào trong.

Toàn bộ thế giới long trời lở đất, nó đã hấp thu bùn đất và kịch độc của kim loại nặng, phóng xạ từ nguồn nước. Thực vật ban đầu được trồng ở thế giới Hoang Cổ và động vật đều bị diệt sạch trong nháy mắt, tiên cảnh xanh biếc nháy mắt bị khô héo, bị độc chết.

Sinh linh Cổ Tộc ban đầu cũng gần như sắp chết.

Toàn bộ thế giới phảng phất như chìm vào trong phóng xạ, thế giới tiến vào tận thế.

Mà bào tử cũng bắt đầu đại diệt tuyệt, thế nhưng vẫn có một số bào tử hải dương sống sót từ trong nguồn nước phóng xạ. Tại mảnh thế giới này dần dần xuất hiện một giống loài phóng xạ mới.....

Nguồn nước giống như là kịch độc vậy, bắt đầu nhanh chóng thẩm thấu khắp mặt đất.

Ngắn ngủi không đến mấy ngày sau, cây cối xanh biếc đã bắt đầu mục nát, từng giọt chất lỏng sền sệt che kín mặt đất, động vật

bắt đầu dần suy kiệt, không ngừng chạy trốn, phù một tiếng, té ngã trên đất, cuối cùng cũng không bò dậy nổi nữa.

Sinh mệnh đang hủy diệt, nơi nơi đều là sự hoảng loạn.

“Cứu mạng!”

“Thế giới bị làm sao vậy?”

Có bộ lạc Cổ Tộc phát ra tiếng gào thét, chạy trốn khắp bộ lạc, dần bị té ngã trên mặt đất, tai mắt mũi miệng đều đổ máu rồi không còn có tiếng động.

Quỷ dị.

Tĩnh mịch.

Trống vắng.

Ngay cả rất nhiều người tu hành ở thiên địa bên trong cũng chịu phải sự ô nhiễm, bị thương rất nặng.

Trong đan điền, một vòng Kim Ô mặt trời đỏ rực chói chang đang nhìn bức xạ hạt nhân khiến cho tai hoạ đổ xuống thế giới hoang vu, phảng phất giống như là tận thế. Hắn lộ ra vẻ khó hiểu và không thể tưởng tượng được.

Ở thế giới Hoang Cổ, cơ hồ không có hiện tượng “Độc” này.

Cũng không có Thiên Đế nào phát triển theo phương diện này, tất cả đều tu đạo pháp, tu thân thể, hai đại đạo truyền thống và chính tông. Cho nên hắn căn bản không nghĩ đến “nước độc” “đất độc” sẽ hủy diệt đi thiên địa bên trong thuộc về hắn.

“Quy Khư....”

Một vòng Kim Ô chìm nổi ở trung tâm, nhìn chín thế giới đang không ngừng bùng nổ đáng sợ như diệt thế kia. Sinh mệnh tử vong

ở trong tiếng kêu rên, ánh mắt hắn phẫn nộ như lửa, “Không hổ là nơi cô quạnh mà vạn vật trở về, ta đã quá coi thường nó, căn bản là không thể dùng nhận thức của ta về thế giới Hoang Cổ để lý giải nó được..... Vùng tuyệt địa tử vong này tràn ngập nguy cơ thần bí không thể tưởng tượng được! Không chỉ có sinh mệnh không thể sinh tồn, ngay cả nước cũng đều mang theo kịch độc!”

Đế Kỳ không nghĩ tới, vừa mới tiến vào Quy Khư sau cuộc hành trình dài giữa sao trời thì thiên địa bên trong nháy mắt đã bị hao tổn đi rất nhiều.

Xôn xao!

Mặt đất giống như bị diệt tuyệt, lâm vào tĩnh mịch.

Toàn bộ sinh vật được mang ra từ thế giới Hoang Cổ cơ hồ đều bị hủy diệt. Thi hài bọn họ chìm vào trong nước biển, qua mấy ngày, thi thể bắt đầu thối rữa mang theo mùi tanh hôi. Ngoài ra còn có một số bào tử thế nhưng lại mang theo sinh mệnh mà bắt đầu sinh sôi ở trên thi thể bọn họ....

Lại qua ba ngày.

Đột nhiên một thực vật thủy sinh giống như bùn rữa dần xuất hiện trong nguồn nước.

Nhất thời trái tim treo lơ lửng của hắn như được hạ xuống.

Hắn biết giờ khắc này, chính mình đã vô cùng gần với tử vong. Nếu toàn bộ sinh linh của thiên địa bên trong bị diệt sạch, như vậy thì hắn sẽ không có hương hỏa cung cấp, như bèo không rễ, sớm hay muộn thì năng lượng cũng sẽ tiêu hao đến không còn, sẽ chết ở trong Quy Khư.

“Vị Tiều Phu Thánh Nhân viễn cổ thần bí kia quả thực là thần cơ diệu toán. Có lẽ đã tính đến việc sinh mệnh mà ta mang theo từ thế giới Hoang Cổ sẽ bị diệt sạch, cho nên mới để lại bàn tay này.”

Đế Kỳ thật sự khâm phục, cảm thấy vị Thánh Nhân niễn cổ không biết cấp bậc này quá mức thần bí, tính toán không hề bỏ sót cái gì.

Hắn lẳng lặng nhìn mảnh đất này, bỗng nhiên nhàn nhạt nói: "Hình như có sinh mệnh mới thích ứng được với kịch độc, trưởng thành từ trong thối rữa, thế nhưng lại cắm rễ ở trên thi thể của thế giới Hoang Cổ, hút vào chất dinh dưỡng của bọn họ.... Là dạng môi trường gì sẽ tạo thành dạng sinh mệnh đó sao? Một khi đã như vậy, nếu ta ném thi thể của mười Đại Đế kia vào thì sẽ thế nào?"

Mười vị Tổ Vu Thiên Đế đã bị hắn đánh chết ở trong Đại La Thiên.

Thiên địa bên trong của bọn họ khổng lồ, mỗi một cái đều tương đương với một mảnh Đại La Thiên, sớm đã bị hắn hấp thu vào thân thể để mở rộng Cửu Trọng Thiên.

Nguyên thần Tiên Thiên của bọn họ, lúc này cũng đã bị hắn luyện hóa trở thành một bộ phận phân thân của nguyên thần hắn.

Mà thi hài của thân thể bọn họ, một thân thể của Động Hư Đại Đế đã được hắn cất giữ, chưa từng sử dụng.

Hiện tại, có lẽ nó có thể làm dịu mảnh thế giới này, dâng ra một tia tác dụng cuối cùng.

"Năm đó, Đạo Quân tự lấy máu, xương của mình..... dung nhập vào trong thiên địa, sáng tạo nên mười ba Tiên Thiên Cổ Thần chúng ta. Như vậy ta lấy mười một thi thể của Tổ Vu Thiên Đế cổ đại thì sẽ có sinh mệnh gì ra đời ở trên người bọn họ đây?"

Ánh mắt của hắn dần sáng lên.

Sau tai nạn trên, hắn liền có ý niệm hoàn toàn mới này. Đây chính là huyết mạch thi cốt của một vị Thiên Đế, cao quý vô cùng! Nếu được sinh linh dung nhập, sẽ xuất hiện tình huống gì đây?

Hắn chậm rãi duỗi tay ra.

Rầm!

Trong huyệt mộ của Thiên Đế ở phía xa, từng tòa mộ bị xốc lên.

Một thân thể của Tổ Vu Thiên Đế có tám cánh tay, thân rắn, đuôi nhọn bay lên trời, oai hùng cao ngất, còn phát ra từng đợt đế uy.

"Đi!"

Phanh!!

Máu thịt và xương cốt của một vị Thiên Đế bị đánh nát.

Huyết mạch, cơ bắp, hài cốt nổ tung thành huyết vụ, máu tràn ra chín đại thiên địa.

Vô số bào tử bắt đầu nhanh chóng bị diệt vong, trước đây chúng nó phải thừa nhận kịch độc và phóng xạ của kim loại nặng, hiện tại rất khó để có thể thừa nhận thêm máu thịt của một cường giả Thiên Đế đáng sợ.

Giống loài đại diệt tuyệt lần đầu tiên đã bắt đầu.

Chọn lọc tự nhiên, kẻ thích ứng được thì sống sót.

Khắp thiên địa bên trong là một mảnh tĩnh mịch.

Dần dần, qua mấy ngày sau, thế nhưng lại có sinh mệnh cắm rễ ở trong bùn đất hư thối, hút vào máu thịt của thi thể Thiên Đế, dần dần tiến hóa biến dị, hơn nữa kết cấu sinh mệnh có vẻ có chút xấu xí, nhầy nhụa, mang theo lưỡi hái, cánh tay, móng vuốt sắc nhọn....

"Nếu đã như thế, vậy thì đâm lao phải theo lao, tiếp tục ra bên

ngoài để tìm kiếm lượng lớn bùn đất và nguồn nước thôi.”

Đế Kỳ nhàn nhạt mở miệng.

Kỳ thật đây cũng là điều đúng đắn, muốn tìm kiếm nguồn nước và bùn đất sạch sẽ bình thường là chuyện cực kỳ không thực tế. Có lẽ nó chỉ có được tìm thấy ở hành tinh khá lớn, có tầng khí quyển bảo hộ. Mà những thiên thạch nhỏ phiêu đãng giữa không trung vốn dĩ chính là tồn tại cùng loại với “Tạp chất rác rưởi”, không có khả năng làm sạch được.

Ý thức được điều này, Đế Kỳ giẫm trên hư không đen tối bên ngoài mà đi, không ngừng phiêu đãng ra phía ngoài, dọc theo đường đi bắt đầu thu thập các loại tài nguyên sao trời, nghiễm nhiên biến thành một “máy thu thập tài nguyên”.

Kim Thân Bàn Cổ cũng chưa từng biến mất.

Chương 269: Hóa Thân Thành Hành Tinh, Thôi Diễn Ra Nguồn Gốc Của Sự Sống (Hạ)

Dù sao đây cũng là dùng năng lượng khủng bố để mở rộng hình thể, máu thịt sinh trưởng cùng với xương cốt hình thành nên một thân thể chiến đấu thật lớn, lại rất khó có thể thu nhỏ lại. Dù sao một người có thể cung cấp năng lượng mà lớn lên, nhưng sau khi lớn lên, hình thể sẽ không có khả năng cô lại trạng thái trẻ con.

Nếu muốn từ bỏ hình thái Bàn Cổ, hắn chỉ có thể vứt bỏ thân thể khổng lồ lại, "Bản thể" nhỏ bé đi ra, giống như Đạo Trường Sinh lúc trước vậy.

"Đây cũng chính là nguyên nhân mà mỗi một lần thi triển hình thái chân thân Bàn Cổ lại yêu cầu tiêu hao cực kỳ lớn. Sau khi thu thập xong tài nguyên, ta đương nhiên sẽ không có khả năng từ bỏ, nhưng năng lượng duy trì hành động cũng thực đáng sợ, chỉ có thể lâm vào ngủ say, chờ đến thời điểm yêu cầu thì lại sử dụng."

"Nếu tài nguyên đã được thu thập vậy thì liền bắt đầu tiến vào cuộc hành trình dài của ta thôi... Ngủ đông."

Ầm ầm ầm!

Toàn bộ thân hình khổng lồ của hắn bắt đầu uốn lượn, cuộn tròn rồi ngồi xổm xuống, tám cánh tay ôm lấy toàn bộ thân hình, hóa thành một cái "Viên cầu".

Dần dần, bên ngoài chân thân Bàn Cổ bắt đầu bao trùm một tầng cốt cách cứng rắn màu tối bảo hộ xác, cốt cách giống như

vàng ngọc, cực kỳ cứng rắn.

“Như thế, sẽ không bao giờ sợ sinh mệnh khác dò xét, chuyện như ánh sáng lúc trước cũng sẽ không phát sinh nữa..... Ta có thể ngụy trang thành một ngôi sao, hơn nữa, có thể thông qua ngủ đông che dấu hơi thở của sinh mệnh.” Hắn cuộn tròn thành một đoàn, giống như là một viên sao băng hình tròn vậy, lấy tốc độ cực nhanh phi hành về chỗ sâu trong vũ trụ.

Xôn xao ——

Được các vì sao vây quanh, trời đêm là một mảnh ngân hà xán lạn, hắn đã dần rời khỏi hệ Mặt Trời.

Mảnh thế giới này quá đẹp! Sao trời lộng lẫy, hào quang tô điểm, hơn nữa trên đường đi khung cảnh biển sao đen nhánh chưa bao giờ lặp lại, rong chơi ở trong ngân hà xán lạn khiến hắn đã không còn cảm thấy buồn tẻ nữa. Hắn cảm giác như chỉ cần nhìn vẻ tráng lệ và cuồn cuộn của nó thôi cũng đã cảm thấy thỏa mãn rồi.

Thậm chí, Đế Kỳ còn có lòng hiếu kỳ cực lớn về nhiều thứ trong ngân hà xa xôi khủng bố kia. Nếu như tới gần chúng nó, thì bên trong hàng trăm triệu ngôi sao to lớn kia rốt cuộc ẩn chứa cái gì?

Là sinh mệnh mới?

Một nền văn minh khác?

Một trong các chư thiên vạn giới?

Hoặc là hiện tượng biển sao nào đó hoàn toàn không thể tưởng được?

Nội tâm hắn nóng rực, cảm thấy đây mới là yêu cầu chân chính về Đại La Thiên Kinh mà mình muốn, bao hàm toàn diện.

“Ồ? Này đó là phép tắc Quy Khư? Ngôi sao nhỏ thì thôi vậy, nhưng đây là những ngôi sao thật lớn, thế nhưng hình như đều có quỹ đạo và quy luật nào đó..... Chúng nó chuyển động một cách cố định? Hơn nữa còn có lớp bảo hộ bằng đại khí màu trắng khủng bố dày đặc, bên trong là núi sông, hẻm núi, đại địa sao?”

Hắn chạy như bay suốt một đường, lộ ra thần sắc ngưng trọng mà suy tư.

Làm một vị Thiên Đế, ai mà không phải là học sâu hiểu rộng, huống chi là hắn.

Hắn lại nhìn về phía sao trời hư hại xung quanh một lần nữa, cách đó không xa, từng hành tinh tĩnh mịch thật lớn cũng có tầng đại khí vây quanh. Thậm chí ngôi sao lớn còn có từng ngôi sao nhỏ quay xung quanh.

Hắn nhàn nhạt mở miệng:

“Những ngôi sao lớn này thế nhưng trời sinh đã có một lực hút khủng bố, hấp dẫn các ngôi sao nhỏ, hình thành nên dị tượng thiên địa‘ vệ tinh ’....

Mà chúng lại được bao vây bởi sương mù thiên nhiên, phảng phất như y phục chứa đạo pháp phòng ngự của thần tiên chúng ta vậy, là một loại vòng bảo hộ của thiên nhiên, có thể ngăn cản thương tổn.... Đây là quy tắc tự nhiên trong Quy Khư sao?

Đây mới là thế giới thật! Nếu loại hiện tượng này tồn tại phổ biến trong Quy Khư, tất nhiên là đạo lý, không bàn mà hợp ý nhau về quy tắc thiên địa trong Quy Khư..... Ta có thể thử bắt chước, theo như lời nói của Tiều Phu Thánh Nhân, đạo pháp tự nhiên, ta bái thiên địa làm thầy.... Tra xét chân lý trong đó.”

Hắn am hiểu tham khảo, học trộm tuyệt học của các đại Thiên Đế, hiện tại thậm chí cả sao trời cũng muốn tham khảo.

Hắn là một Thiên đế mạnh nhất đã vượt qua thế giới Hoang Cổ, là độc thủ phía sau màn của mỗi một thời đại, hiện tại vừa mới đặt chân vào Quy Khư đã to gan lớn mật như vậy! Chuyện thứ nhất phải làm, chính là muốn bắt đầu học hỏi từ các hành tinh!

"Vòng đại khí bảo hộ, lấy đạo pháp hộ thể của chúng ta ở thế giới Hoang Cổ thì nên bắt chước như thế nào?" Hắn nhàn nhạt mở miệng.

Hô hô hô!!!

Cuồng phong gào thét, dị tượng chồng chất, mạnh mẽ sôi trào lên.

Ban đầu, thứ bao vây Kim Thân Bàn Cổ của hắn là y phục cổ trang nửa trong suốt, nó bắt đầu hóa thành một tầng năng lượng khí dần bao vây lấy cơ thể hắn....Dòng khí màu trắng chậm rãi vờn quanh thân thể hắn.

Thật sự giống như tầng đại khí từ mây mù cuồn cuộn vậy.

"Ngăn cách với thế giới bên ngoài, thực sự không tồi.... Hơn nữa đạo pháp hộ thể của bản thân chúng ta là từ thế giới Hoang Cổ, chỉ cần không bị đánh sâu vào, duy trì hao tổn rất nhỏ thì thế giới trong cơ thể của ta có thể dễ dàng khôi phục rồi." Tâm niệm hắn vừa động, "Nếu như thế thì có thể rót không khí vào trong mảnh phòng hộ này hay không, để cho sinh mệnh sinh tồn trên các vì sao của ta?"

Hắn lại nhìn về những ngôi sao phía nơi xa, có chút bề mặt, thế nhưng còn thiếu con sông, núi non....

Đây đã không còn là bắt chước, trên những ngôi sao tĩnh mịch đó không có sinh mệnh, mà hắn lại muốn có sinh mệnh, đây là vượt qua!

Nhưng mà hắn cũng đã sớm quen rồi.

Học tập người khác, tích hợp, sửa cũ thành mới, thu nạp vào bên trong Đại La Thiên Kinh!

“Nhưng như vậy còn không đủ, những ngôi sao lớn kia đều do có lực hút nên bùn đất và nước mới có thể dính ở trên đó. Nhưng ta có thể sử dụng lực hút để hấp thụ bùn đất và dòng nước để chúng vờn quanh thân thể của ta rồi bám vào....”

Băng!!

Hắn dữ dội quyết đoán, một đường phi hành đã hung hăng đánh nát rất nhiều thiên thạch dọc đường đi, hấp thụ bùn đất và nguồn nước ở trên đó, bao vây ở trên người.

“Nếu như thế thì hãy để cho sinh mệnh sinh sôi ở trên thân thể của ta, nhìn xem đến tột cùng là như thế nào!!”

Giây tiếp theo.

Rầm!

Hắn thử thả ra một mảnh bào tử từ trong thiên địa, một phiến sông cũng phun ra, bao trùm bề mặt hành tinh của chính mình, giống như là một hành tinh có sinh mệnh thu nhỏ vậy, sinh mệnh đang bắt đầu nhanh chóng sinh sôi ở trên bề mặt của hắn.

Hắn dùng thần thức không ngừng càn quét, cẩn thận quan sát những bào tử cỡ nhỏ trên người của mình.

“Như thế, bọn họ có thể nghỉ ngơi lấy lại sức ở trên cơ thể của ta, nếu thật sự có thể sinh sản thì hương hỏa phát ra từ linh hồn của bọn họ sẽ không ngừng dung nhập vào trong thân thể của ta!”

“Thậm chí, càng nhiều cường giả sinh tồn trên người ta thì năng lượng đạt được sẽ càng mạnh! Lúc đó sẽ có thể chậm rãi tích lũy năng lượng cho Hỗn Nguyên Thánh Nhân thứ hai, để cho Nhục Vân đột phá!”

Hắn không ngừng cân nhắc, bắt đầu đánh giá bào tử trên thân thể của mình. Hơn nữa, hắn cũng bắt đầu sáng tạo môi trường thích hợp với đất đai.

Chương 270: Manh Muội, Âu Hoàng Thánh Nhân Tương Lai

“Phải có biển.”

Nói sao làm vậy, thiên địa trên hành tinh đột nhiên chấn động.

Xôn xao.

Thân thể hắn bỗng nhiên lõm xuống, hội tụ thành một mảnh đại dương mênh mông, một nguồn nước phóng xạ thật lớn cùng với những bào tử đang kéo dài hơi tàn ở trong đó bắt đầu chảy ra.

“Phải có gió.”

Giọng nói to lớn tựa như lôi âm nhàn nhạt bao phủ cả hành tinh.

Vù vù!

Dưới nền đất bỗng nhiên phồng lên, xuất hiện một lỗ thủng rất nhỏ, phảng phất như miệng núi lửa. Hơi thở của chân thân Bàn Cổ toát ra từ trong đó mang theo nhiệt khí dày đặc đáng sợ, hóa thành cơn gió thổi khắp hành tinh.

“Phải có ánh sáng.”

Trong vòng bảo hộ của đạo pháp đột nhiên hơi tỏa ra ánh sáng, tầng khí quyển trên bầu trời xuất hiện một vòng năng lượng rồi hóa thành Thái Dương không ngừng xoay tròn, giống như đã biến thành vệ tinh, không ngừng lưu động.

Giờ phút này, mặt đất trên khắp hành tinh giống như được mạ

lên một màu vàng tráng lệ.

“Hành tinh này là thế gian, phải có cửu trọng thiên!”

Oanh!

Toàn bộ hành tinh khẽ rung lên.

Lối vào của chín khiếu huyệt mơ hồ xuất hiện, cường giả chỉ cần tu luyện đến mức độ nhất định thì đều có thể cảm ứng.

“Ta đem từng mảnh sao trời mà một đường phi hành đã đánh nát không ngừng bao vây trên thân thể ta, từng bước mở rộng! Diện tích sắp có thể so với thế giới Hoang Cổ rồi, thậm chí là vượt qua..... Mặt đất dần cứng rắn hơn, nếu có sinh mệnh sinh sản thì bọn họ cũng không thể lý giải sự tồn tại của ta!”

“Bọn họ sẽ hình dung như thế nào, gọi ta là ý thức của hành tinh này sao?”

Hắn lộ ra một chút tò mò, lại nhàn nhạt nói: “Nhưng nếu bọn hắn không cường đại đến trình độ nhất định thì căn bản không thể nhận thấy được sự tồn tại của ta. Ta sẽ ẩn vào chỗ tối, xem một đám thời đại quật khởi, một vị anh hùng dẫn dắt thời đại, sau đó kết thúc ở trên hành tinh này....”

“Không có người biết hành tinh này là do thân thể của một người khổng lồ cuồn cuộn biến thành, đang lẳng lặng ở bên ngoài nhìn bọn họ..... Mà mảnh thế giới này bị nước biển bao trùm chiếm đến bảy phần, đất đai chiếm ba phần.... gọi là Thủy Lam Tinh đi!”

Giọng nói hắn bỗng nhiên bình ổn lại, một hành tinh phiêu dạt ra phía ngoài, nhìn về phía không trung và vũ trụ vô ngần ở đó.

Lại qua một đoạn thời gian, hắn không ngừng di động ra phía ngoài, tốc độ càng lúc càng nhanh.

Hơn nữa, hắn bắt đầu đã nhận ra có gì đó không đúng.

“Tốc độ của ta quá chậm, tốc độ Quy Khư có hạn mức cao nhất, không có khả năng không thể tăng tốc, giống như là bị một vách ngăn nào đó hạn chế vậy. Nếu lấy tốc độ như vậy thì cho dù ta dùng hết cả đời cũng không thể đi trước lâu dài....”

Hắn là một Hỗn Nguyên Thánh Nhân lại bị hạn chế bởi vận tốc ánh sáng.

Thọ mệnh của một vị Thánh Nhân đại khái khoảng 8000 năm, nhìn như dài lâu nhưng Quy Khư lại quá mức to lớn, nếu cứ đi như vậy thì có lẽ cả đời cũng không đi được quá xa.

“Phải đột phá cực hạn tốc độ này.”

Nội tâm hắn trầm xuống, “Ta phải nghiên cứu ra bí pháp về tốc độ! Có thể đạp vỡ hư không, bay vọt lên trên đám sao trời kia”

Hắn vẫn tùy ý để cho sinh mệnh sinh sản trên thân thể, còn mình thì bắt đầu âm thầm tích hợp Đại La Thiên Kinh, tìm kiếm biện pháp đột phá cực hạn tốc độ này đến một độ cao mới!

.....

Hứa Chỉ cảm thấy Đế Kỳ thực sự đáng sợ.

Hắn không phụ sự kỳ vọng cao của mình, phong cách vẫn trước sau như một.

“Quá ưu tú, Thiên Đế học trộm phía sau màn quả nhiên danh bất hư truyền. Vừa đi tới, đã bắt đầu bắt chước sao trời, cảm thấy mình và chúng nó không hợp nhau thì liền nghĩ cách dung nhập vào trong đó, lại lần nữa làm một độc thủ ẩn giấu phía sau màn.”

“Còn sao chép trái đất của chúng ta?”

Hứa Chỉ bỗng nhiên ngơ ngẩn, bật cười lên.

Đây cũng không xem như là sao chép mà là đánh bậy đánh bạ, suy đoán ra. Thậm chí có thể nói là một điều tất nhiên, chỉ cần cẩn thận quan sát từng hành tinh thì sẽ tìm được quy luật, xuất hiện ý tưởng trên phương diện này.

Đây cũng coi như là thực hiện sự đa dạng hóa.

Sa bàn thứ nhất ở trên mặt đất, sa bàn thứ hai ở dưới nền đất, sa bàn thứ ba ở trong vũ trụ...

"Chẳng qua, Phó Não Trùng Sào tuy rằng có thể theo dõi mỗi một chi nhánh của Trùng tộc rồi báo lại tiến độ, nhưng ta lại không có cách nào để tự mình qua đó." Hứa Chỉ lắc đầu nói.

Hiện tại, Đế Kỳ mới ra ngoài có mấy ngày ngắn ngủi. Sinh vật nổ mạnh còn chưa bắt đầu, cẩn thận phỏng đoán thì còn cần vài này thì sinh vật biển mới có thể bò lên bờ, xuất hiện động vật trên cạn rồi hoàn toàn phát triển lên. Hắn cũng rất chờ mong về hình thái sinh mệnh của hành tinh này.

Hắn chỉ có thể đem ánh mắt quay lại trong vòng vườn trái cây một lần nữa.

Sa bàn thế giới Vu sư trên mặt đất lại đi qua hơn một ngàn năm, theo lý mà nói thì năng lượng cho Hỗn Nguyên Thánh Nhân thứ hai sắp được tập hợp lại.

Nhưng mà Elmin lại dùng cỗ năng lượng này tự mình tiến hành tu luyện, tăng cảnh giới lên Hỗn Nguyên Thánh Nhân trung kỳ, đã mạnh hơn mấy lần so với trước đây. Hơn nữa những năm gần đây, nàng bắt đầu không ngừng thăm dò về nơi của chúng thần trên bầu trời, hy vọng có thể câu thông.

Chỉ là không hề có tin tức.

Hứa Chỉ duỗi tay ra, một con quái điểu màu đen chậm rãi dừng ở trên cánh tay hắn.

“Nơi ở của chúng thần, cũng đã đổi tới nhóm người chơi thứ hai rồi, xem như bước đầu thành hình, tổ chức có hơn 500 Vu sư cấp bốn đang ở trong thân thể nó. Nội không gian cũng không nhỏ, chỉ là chúng ta không có thần ở trong đó thôi, hơn nữa là đó một mảnh thế giới cằn cỗi.”

Hứa Chỉ thở dài một hơi, cảm thấy nơi ở của chúng thần này vẫn là tiếp tục che giấu thì tốt hơn.

Dù sao trước đó hắn làm Thần Trí Tuệ Mercurius cũng đã hạ phục bút rằng trong cuộc chinh chiến thế giới, chư thần tổn thất thảm trọng, gần như chỉ còn lại có mấy vị thiên thần, hiện tại nói là đã chết hết thì cũng không sao đi....

Hắn nhìn thoáng qua Elmin và Medusa, hai người đang giữ cho thế giới phát triển hài hòa. Hứa Chỉ cũng không quản các nàng nữa, ngược lại là bên thế giới Hoang Cổ lại xảy ra một chút chuyện.

Đầu tiên là Manh Muội lại dạy hai đồ đệ mới.

Nàng dạy mất ba bốn mươi năm, sau đó để cho bọn họ tự mình khám phá. Dù sao thời đại mới, không có nhân- thần ở chung, phương pháp tu luyện mới yêu cầu hai người bọn họ phải tự chính thăm dò. Mà thọ mệnh của nàng đã không còn nhiều, chính mình phải nắm chặt thời gian đột phá.

Hiện tại đã qua hơn một ngày, trên diễn đàn bào tử.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: “Ha ha ha ha, tôi đã đột phá! Mệnh của Địa Mẫu Thanh Đằng ta không nên tuyệt! Ông trời phù hộ, ta nhất định sẽ thống trị thời đại mới tiếp theo của thế giới Hoang Cổ, trở thành một Thiên Đế tư chưởng Long Mạch Đại Địa!”

“Thật đáng mừng!”

“Thật đáng mừng!”

Mọi người đều chúc mừng, lại cảm thấy dở khóc dở cười.

Tính cách Manh Muội mọi người đều biết, đặc biệt cá mặn, thuộc về loại người chơi hưu nhàn.

Nàng có lẽ là người duy nhất không quý trọng thời gian bên trong, ngày nào hay ngày ấy, thường xuyên xem phim, tắm rửa rồi đi ngủ. Bên trong động một tí là liền ngủ say mười mấy năm, chính là ra bên ngoài đi xem kịch.

Một con cá chết mặn như vậy, thời gian thật sự tồn tại không đến 50 năm, hiện tại lại có thể xưng đế?

Vô số người vô cùng đau đớn!

Người này hiện tại vẫn còn sống, thật là đáng sợ!

Quả thực đúng là u Hoàng.

Manh Muội: “Ha ha ha ha, nỗ lực một chút, đã đột phá, tư chất của tôi không kém gì đồ đệ Đạo Trường Sinh của tôi cả! Hơn nữa tôi nói với các người... Tôi vẫn luôn là cá mặn, vừa tiến đến đã được nghe Đạo Quân giảng tọa, dù không thể hiểu được những vẫn trở thành tồn tại cổ xưa nhất trong thiên địa nhất, nổi danh cùng Thái Dương .

Bị trở thành Kiến Mộc mấy trăm năm, nhưng trong hiện thực, tôi chỉ là đi ăn uống chơi chơi thôi cũng đã vượt qua thời đại Cổ Thần.

Sau đó, đến những người chơi chữ đỏ nỗ lực nghiên cứu ra Cửu Chuyển Huyền Công để trợ giúp, còn tôi thì cái gì cũng đều không làm, liền thu Đạo Trường Sinh làm đồ đệ, trở thành một người thầy đức cao vọng trọng của Thiên Đạo một cách không thể hiểu được. Bây giờ tôi lại ở tại địa vị tối cao của thế giới Hoang

Cổ, ngay cả Hư Vi và mấy vị Thiên Đế khác cũng tôn kính vạn phần đối với một người mà ngay cả con gà cũng không đánh được. Hiện tại tôi còn đột phá Thiên Đế, cá mặn đã đi tới đỉnh cao.

Ha ha ha ha, vị Thiên Đế yếu nhất trong lịch sử, cái gì cũng không cần phải đánh qua.

Tôi nói thật với mọi người, hiện tại tôi lại đuổi kịp đại thế thiên địa của thời đại tiếp theo rồi, trở thành Long Mạch, có lẽ có thể đánh cắp tinh hoa của một thời đại, điên cuồng ăn hoa hồng. Tôi chỉ cần nằm ở nơi đó, đừng nói là chúng Thiên Đế, ngay cả thiên đạo đều sẽ phải hâm mộ ta, Thánh Nhân thứ hai của thế giới Hoang Cổ rất có thể là tôi!"

Mọi người:???

Bọn họ đều sợ ngây người.

Đây là một trong những pháp môn chứng đạo Hỗn Nguyên trong truyền thuyết: Cá mặn nằm thánh pháp.

Chương 271: Phượng Hoàng Nhớ Cố Hương

Trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân cần năng lượng vô cùng khổng lồ. Có lẽ, nàng ở bên trong Long Mạch của toàn bộ thế giới Hoang Cổ, trong các đại triều đình, điên cuồng ăn tiền hoa hồng từ bổng lộc, qua vài trăm năm, thật sự có khả năng làm được.

Một đám người lập tức mắng to Âu Hoàng.

“Người so với người đúng là tức chết. Luyện Kim Đại Đế, Tốc Độ Xe Akina người ta tranh đến ngươi chết ta sống với các người chơi chữ đỏ, cũng không có được cơ duyên nghịch thiên như vậy.... Mà Manh Muội cái gì cũng không làm, mỗi một thời đại đều ngồi ở trên sóng triều, vừa tiến đến đã đứng trên đỉnh của thời đại khai thiên lập địa, trở thành Địa Mẫu. Hiện tại chỉ cần nằm mấy trăm năm lại trở thành ân sư của Thiên Đạo, đột phá Thiên Đế, còn có cơ duyên trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân? (vô cùng đau đớn)”

“Mẹ bán phê! Chưa bao giờ nghe thấy! Ta mới chỉ nghe qua ba con đường để chứng đạo Thánh Nhân là ‘ công đức thành thánh ’, ‘ trảm tam thi thành thánh ’, ' lấy lực chứng đạo thành thánh ’, căn bản chưa từng nghe qua pháp môn thành Thánh Nhân là lấy Âu chứng đạo!”

“Người chơi hưu nhàn mạnh nhất trong lịch sử, nàng ngay cả một người cũng chưa từng giết qua, ngay cả đánh cũng chưa từng.... u Hoàng Manh Muội!”

“Cẩu kế hoạch, ngươi lăn ra đây cho ta! Ngươi đây là phân phối giá trị may mắn: 9999 đi? Ngươi mẹ nó có phải là mơ ước sắc

đẹp của Manh Muội hay không! Thấy sắc nảy sinh lòng tham?"

"Kế hoạch trò chơi, nếu ngươi yêu cầu thì cũng có thể tìm ta py một chút, người ta cũng là một Manh Muội đáng yêu! (ngượng ngùng)"

Rất nhiều người đều kích động.

Điều này cũng quá khoa trương rồi, nỗ lực không thành công, ngược lại là cá mặn đi lên đỉnh cao nhân sinh.

Manh Muội Lấy Cầu: "Ha ha ha, phía trên chắc là đau mắt rồi! Các người ghen ghét Manh Muội đại đại nhà tôi, mấy người có biết Manh Muội chúng ta nỗ lực bao nhiêu không? (tức giận)"

"Thiểm cẩu đi tìm chết!"

Vô số người càng thêm vô cùng đau đớn.

Hứa Chỉ cũng xem đến có chút mơ hồ, "Lúc này thật sự hoàn toàn không liên quan đến ta, chẳng lẽ là thân mang đại khí vận?"

Thế sự khó liệu, chính Hứa Chỉ cũng không nghĩ tới sẽ phát triển thành như vậy.

Hắn sắp xếp lại chuyện này một chút.

"Người này, là một u Hoàng, dựa theo như vậy mà phát triển thì thật sự có khả năng sẽ trở thành Thánh nằm thứ nhất trong lịch sử. Tuy rằng nàng yếu, nhưng không có ai dám động thủ với nàng, cướp đoạt cơ duyên chứng đạo của nàng. Dù sao Manh Muội là người mang công đức, khi làm Kiến Mộc đã từng phù hộ chúng sinh mấy trăm năm, hiện tại còn là ân sư của Thiên Đạo, ai dám động thủ với nàng chứ?"

Tùy ý phát triển, thực sự có khả năng sẽ trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân tối cao trong thiên địa.

“Người chơi thứ nhất trở thành Hỗn Nguyên Thánh Nhân sao?” Hứa Chỉ thật sự không biết nói gì, cảm thấy chuyện này phát triển quá ly kỳ. Người chơi trên diễn đàn hiện tại nhìn náo nhiệt như vậy, tạm thời không biết nên đi xử lý thế nào.

Không có bên nào khiến hắn bớt lo.

Chuyện gì cũng đều điên cuồng làm, vừa mới xử lý xong bên Đế Kỳ, bên này lại bắt đầu đau đầu.

Nếu là người chơi chữ đỏ khác thì quả thực không có khả năng để cho bọn họ thành Thánh được, nhưng người chơi bình thường thì nên ngăn cản hay không đây?

Hiện tại ngăn được một lần, nhưng tương lai thì sao?

Phải nhân lúc còn sớm định ra một cái chương trình mới được.

Hứa Chỉ nhíu mày, “Nếu sau khi người chơi đạt đến thành tựu Hỗn Nguyên Thánh Nhân thì sẽ phát sinh chuyện gì?”

Giọng nói của Phó Não Trí Tuệ truyền đến:

“Trong hệ thống Trùng tộc của chúng ta có phân chia ra trình tự năm gen, tương ứng với năm cấp bậc sinh mệnh. Hỗn Nguyên Thánh Nhân là sinh mệnh cấp hai, là biến chất, một khi thành Thánh thì người chơi này sẽ hoàn toàn hóa thành sinh mệnh của Trùng tộc, thân thể trong hiện thực sẽ bị phụ thuộc.”

Hứa Chỉ hỏi: “Thân thể trong hiện thực là phụ thuộc, chính mình ở trong sa mới là bản thể? Nói cách khác chính là đảo lộn chủ yếu và thứ yếu, thân thể trong hiện thực tử vong cũng không phải là chân chính tử vong, mà thân thể Thánh Nhân trong sa bàn chết thì sẽ là chân chính tử vong?”

Phó Não Trùng Sào trả lời: Đúng vậy.

Hứa Chỉ lý giải ý tứ của nó.

Hắn nghĩ một lát, "Trước cứ mặc kệ đã, dù sao cũng chỉ là có khả năng, khoảng cách để trở thành một Hỗn Nguyên Thánh Nhân vẫn là vô cùng xa xôi. Hơn nữa, tài năng trước mắt của Manh Muội, ta cảm thấy còn chưa thể gánh được năng lực của một Thánh Nhân, nó yêu cầu tiêu phí rất nhiều năng lượng của thế giới. Danh ngạch Thánh Nhân này cần phải suy nghĩ cặn kẽ đã."

Lúc này, Phó Não Trùng Sào bỗng nhiên nói: "Có một tình thế khẩn cấp, yêu cầu Mẫu Hoàng Trùng tộc xử lý một chút."

"Tình thế khẩn cấp gì." Hứa Chỉ đứng lên, đi vào tủ lạnh lấy ra một chai Phượng Hoàng linh trà, uống cũng đã lâu vậy rồi, dư lại thật sự không nhiều lắm, chỉ còn lại có bảy chai, vẫn phải để dành mà uống.

Giọng nói của Phó Não Trùng Sào lại truyền đến: "Mẫu Hoàng, thỉnh xem Phượng Hoàng linh trà mà người đang uống."

Hứa Chỉ ngây ra một lúc, chậm rãi cúi đầu.

Giây tiếp theo, hắn nháy mắt liền sởn tóc gáy!

Trên chai nước khoáng đựng Phượng Hoàng linh trà này thế nhưng vô thanh vô tức xuất hiện trận pháp Đạo Văn màu đen to cỡ nắp bình, hoa văn tinh tế tự nhiên, tinh diệu cổ xưa, ý nghĩa vô cùng, phảng phất ẩn chứa chí lý của thiên địa.

Phó Não Trí Tuệ trả lời:

"Đây là do Phượng Hoàng sáng lập nên không gian Truyền Tống Trận. Bằng cách này có thể tiến hành định vị không gian, vượt qua không gian mà đến!"

Hứa Chỉ: "....."

Cho nên, nàng thế nhưng đã định vị tới tủ lạnh nhà ta....

Phó Não Trí Tuệ lại giải thích lần nữa: "Tọa độ vô cùng ngẫu nhiên nhưng xác suất rất lớn, sẽ định vị tới những đồ vật có quan hệ với hơi thở bản thân, cho nên..."

"Ta hiện tại đã hiểu rồi, cho nên, Phượng Hoàng định vị trên nước tắm của nàng?" Hứa Chỉ hiểu rõ, cầm chai Phượng Hoàng linh trà lên, nhịn không được lại uống một ngụm, làm dịu thần kinh một chút, "Nhưng mà vẫn còn tốt, nàng cũng chưa định vị đến trong bụng ta."

Nhưng chuyện lo lắng lúc trước vẫn đã xảy ra. Lúc ấy chỉ là lừa nàng, để cho nàng tự lực cánh sinh xuyên qua thế giới. Nhưng Phượng Hoàng lại nghiên cứu vô cùng nhiệt tình, lại thật sự nghiên cứu ra được, không hổ là người sáng lập ra hệ thống không gian.

Soạt.

Hứa Chỉ vung tay lên, tinh thần dao động lưu chuyển, xóa đi trận pháp định vị trên chai nước khoáng này.

Hắn chậm rãi đem ánh mắt nhìn về phía Phượng Hoàng bên kia.

Lúc này, nội không gian của Phượng Hoàng có hoa thơm chim hót, có vô số trùng cá điểu thú, là một tiên cảnh cực kỳ yên tĩnh duy mĩ.

Trước một nhà tranh cổ phong, trên bãi cỏ xanh biếc, cạnh bàn gỗ, có một nữ tử ăn mặc cổ trang đầu đội một đóa hoa tươi ngồi, lộ ra thần sắc mừng rỡ, "Ta đã thành công, định vị được một mảnh không gian khác."

"Quả nhiên, lý luận của ta không có sai, nội không gian của chúng ta được mở ra cùng với bên trong của một thời không hoàn

toàn mới khác, chỉ là tọa độ lối vào lại ở trong cơ thể chúng ta mà thôi."

"Nếu sau khi chúng ta tiến vào không gian, đem tọa độ lối vào không gian sửa đổi thì sẽ thế nào? Sau khi chúng ta ra khỏi không gian thì sẽ ở nơi nào?"

Đây là một môn học cần tri thức rất khủng bố.

Rất có thể sẽ xuất hiện ở một địa điểm mà không biết được chiều không gian, thậm chí có thể bị cuốn trôi ở trong không gian, hoàn toàn bị lưu vong

---

Chương 272: Phượng Hoàng Rời Đi

Hiện tại nàng cũng không dám thay đổi tọa độ lối vào không gian hiện có, sợ sẽ trở về không được. Nhưng mà có thể ở trên nội không gian vốn có nối vào một tọa độ không gian, định vị một tọa độ hiện thực và mở nó ra.

Như vậy đã hình thành tọa độ lối vào ban đầu và tọa độ đi ra lúc sau, giống như một đường hầm không gian vượt qua hai giới vậy.

Lúc này, trong phòng ốc đã chất đầy sách, ở trên giá sách đúng là sách về Cửu Chuyển Huyền Công, nó đã được nàng sớm âm thầm phục chế và học tập.

"Cửu Chuyển Huyền Công của bọn họ là lợi dụng việc tính toán xác định vị trí để sáng lập nên không gian.... Ta thì nghịch chuyển nó lại, lợi dụng không gian đã sáng lập, ngược lại để định vị vị trí hiện thực, hình thành nên đường hầm không gian, tiến hành xuyên qua không gian!"

Nàng lúc này đã tính toán xong, định vị ra tọa độ của một chỗ không ở trong thế giới này, nhưng theo bản năng thì lại cảm thấy nó cũng không phải là quá xa xôi.

"Định vị một tọa độ, cần sự tính toán và năng lượng cực kỳ khủng bố, tốn thời gian mấy tháng.... Có xuyên qua hay không đây?" Nàng vừa mới hít sâu một hơi, nhưng mà giây tiếp theo tọa độ không gian bên kia lại bỗng nhiên biến mất.

"Sao có thể!?"

Nàng sợ tới mức nhảy dựng, vội vàng đứng dậy ở trên bàn gỗ, bắt đầu kiểm tra xem đã sơ suất ở nơi nào, “Lại tiêu phí thêm ba tháng, ta nhất định phải thành công.”

....

Hứa Chỉ cũng không biết nên nói gì nữa. Hắn mở tủ lạnh ra, nhìn thấy trên một lọ Phượng Hoàng linh trà dần bắt đầu xuất hiện trận pháp không gian, lại lần nữa cách không định vị tới.

Lại tới?

Muốn nháo loạn tới mức nào đây?

Lúc trước ngươi ra đời trong lò nướng biến thành Hỏa Phượng Hoàng, hiện tại là muốn vào tủ lạnh biến thành Băng Phượng Hoàng sao?

Hứa Chỉ cạn lời, nghĩ một lúc rồi lấy ra một lọ Phượng Hoàng linh trà, mở nắp bình ra, một ngụm uống cạn.

Lúc này đây, hắn cũng không có xóa đi tọa độ không gian, mà là trong tay hiện lên một mảnh vu thuật dao động, bình nước khoáng bị cắt chỉ dư lại một mảnh nhựa trong suốt trên pháp trận không gian.

“Xem ra, là ngươi nhớ nhà....”

Hắn tiện tay ném trận pháp định vị đi.

Soạt.

Một mảnh chai nước khoáng trong suốt bị ném vào thế giới Vu sư ở bên cạnh, rơi xuống một núi non xanh biếc cuồn cuộn thật lớn.

“Lúc này đây, ta thế nhưng đã thành công!!”

Vào lúc này, Phượng Hoàng Đạo Quân rất kinh hỉ.

Nội tâm nàng tràn ngập kích động và hưng phấn, có thể vượt qua không gian, sẽ ảnh hưởng trọng đại đến nhân sinh của nàng thế nào đây.

“Ta sắp rời khỏi thế giới Hoang Cổ, tiến vào trong chư thiên vạn giới, mở ra cuộc hành trình mới của ta!”

Sắc mặt nàng đột nhiên vô cùng bình tĩnh, “Hy vọng mảnh thế giới kia, không có cấp bậc Thánh Nhân tồn tại, dù có thì cũng không cần quá mạnh.”

Phượng Hoàng nhanh chóng bắt đầu sắp xếp lại hành trang, tất cả đều mang vào nội không gian, chuẩn bị bước vào con đường đi đến chư thiên vạn giới.

“Ta vì hôm nay nên đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, trong những năm qua chín mảnh thiên địa trong cơ thể ta sớm đã sinh sản ra vô số sinh linh.”

Ánh mắt nàng bình thản, nhìn về phía Cửu Trọng Thiên.

Cửu Chuyển Huyền Công, cần phải có nguyên thần “Thái Dương” mới có thể tu luyện.

Đây vốn dĩ chính là công pháp chế tạo ra cho thân thể, trước mắt gần như chỉ có Đế Kỳ, Đạo Trường Sinh và Phượng Hoàng là tu luyện thành công, có lẽ về sau sẽ không còn người có thể tu luyện.

Dù sao, trung tâm đan điền phải có một vòng “lò luyện Thái Dương” làm trung tâm cung cấp năng lượng. Đối với những người khác mà nói Cửu Chuyển Huyền Công của Phượng Hoàng mới được coi là chân chính có chín ngôi sao vây quanh Thái Dương!

Cho nên, nàng mới nói Cửu Chuyển Huyền Công là chế tạo ra

cho thân thể của nàng!

Hơn nữa, Cửu Chuyển Huyền Công có đặc tính linh hồn và thân thể bất tử bất diệt, là công pháp thân thể chí cường, có thể phối hợp hoàn mỹ với "Dục hỏa trùng sinh" của nàng. Thiên phú 'dục hỏa trùng sinh' của nàng mỗi một lần đều thật sự tử vong, một linh hồn mới cũng chính là hậu thế của mình sẽ kế thừa thân thể và ký ức Phượng Hoàng này.

Giống như là khi nàng ra đời sẽ kế thừa ký ức của nhiều thế hệ Phượng Hoàng trước đó, hình thành nên một mạch truyền thừa duy nhất của Phượng Hoàng.

"Nhưng mà, Cửu Chuyển Huyền Công bất tử bất diệt, có thể khiến linh hồn của ta tách ra chín phần, ký sinh trong cửu thiên! Khi ta dục hỏa trùng sinh thì linh hồn bất diệt, sẽ hoàn toàn có thể ký sinh ở trong cửu thiên. Lấy tính bất tử này chờ sau khi dục hỏa hoàn toàn, trước khi Phượng Hoàng đời sau ra đời thì linh hồn của ta sẽ nhân cơ hội trở về thân thể Phượng Hoàng của mình. "

Như vậy mới chân chính là dục hỏa trùng sinh!

Phối hợp Cửu Chuyển Huyền Công bất tử bất diệt, như là một màn phối hợp hoàn mỹ, bổ sung những thiếu sót cho nhau. Sau này, Phượng Hoàng nàng dục hỏa trùng sinh cũng không sợ không phải là chính nàng, trừ phi có thể chân chính đem nàng đánh chết hoàn toàn tại chỗ, không cho nàng cơ hội chạy trốn hay biến thành trứng Phượng Hoàng!

Nhưng mà muốn hoàn toàn đánh chết nàng?

Quá khó!

Cửu Chuyển Huyền Công, sinh mệnh lực mạnh đến khủng bố.

Đây là một phối hợp rất khủng bố, Cửu Chuyển Huyền Công bảo đảm khó bị đánh chết. Sau khi bị đánh cho bị thương phải

chạy trốn thì có thể dục hỏa trùng sinh biến cường một lần nữa, hơn nữa sẽ hồi phục về trạng thái thịnh vượng. Hai cái hệ thống bất tử bất diệt phối hợp lẫn nhau quả thực như là một cái kẹo mạch nha cực kỳ đáng sợ.

Trong Cửu Trọng Thiên, hoa thơm chim hót.

Vô số thực vật, động vật sinh sản lên, thậm chí con bởi vì linh khí thiên địa quá nồng đậm mà ra đời không ít tinh quái.

Ánh dương vĩnh hằng màu vàng chiếu xuống, khiến rừng cây xanh biếc biến thành một mảnh màu vàng. Tinh linh thực vật, tinh linh động vật đang giao tiếp với nhau, thì thầm khe khẽ, trông thật bình yên mà tĩnh lặng.

Không giống với những sinh mệnh có trí tuệ đang lục đục với nhau ngoài kia, toàn bộ "Cửu Trọng Thiên Mộc Giới" cực kỳ thuần phác, không tranh với đời, không có tranh chấp về lợi ích. Các tinh quái trong núi sông đều hấp thu Hỗn Nguyên Đạo Quả "Thái Dương" đang sống trên hư thiên để tu luyện, sau đó, chúng nó cũng sẽ phát ra hơi thở phụng dưỡng ngược lại Thái Dương trên không.

"Chúng nó không có nhân thân để hóa hình... Giữ lại nội tâm tinh thuần, yên lặng tu luyện, không tranh với đời. Đây mới là thiên đường an tĩnh mà ta muốn." Phượng Hoàng thích thanh đạm, không thích thiên địa bên trong minh tràn ngập huyết tươi hay là lục đục với nhau.

Mà nàng lúc này đã tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công đến trình độ cực kỳ cao thâm, chiến lực khủng bố, ở bên trong chứa một thế giới có năng lượng vô hạn. Đây cũng là niềm tin khiến cho nàng có can đảm đi qua chư thiên vạn giới.

Rầm!

Nàng nhìn mảnh không gian nhỏ này, sắc mặt bình tĩnh, nhẹ nhàng bước vào trong thông đạo không gian.

Xôn xao.

Trước mắt, một mảnh sóng gợn không gian chậm rãi di động.

Một nữ tử ăn mặc cổ trang chậm rãi đi ra, bàn tay mềm mại, làn da nõn nà, ba nghìn sợi tóc đen dùng dây cột tóc buộc lên, thập phần tiên khí. Nàng xuất hiện ở một mảnh rừng cây tươi tốt, ánh mặt trời lặng lẽ chiếu xuống.

“Mảnh thiên địa này, vô cùng tự nhiên...”

Chương 273: Buông Xuống

Nàng ngẩng đầu nhàn nhạt nhìn thoáng qua Thái Dương, lộ ra tia mỉm cười điềm tĩnh, từng đám mây màu trắng mông lung, vô cùng cao lớn, khiến cho người ta có một loại cảm giác cuồn cuộn.

“Khác với thế giới Hoang Cổ, Thái Dương và sao trời ở đây không phải do người tạo ra. Quy tắc của mảnh thiên địa này có chút giống với thế giới Vu sư lúc trước.”

Đạp...

Nàng bước một bước, biến mất tại chỗ.

Đối diện phía xa của đại dương Oceanus là vùng đất của đêm tối, dưới biển sâu, trước cửa lớn Minh Giới có một nữ xà yêu mỹ lệ yêu mị chậm rãi mở hai mắt ra, “Không gian đang dao động, có thần từ thế giới khác buông xuống thế giới của chúng ta, Elmin.....”

“Ta ở đây.”

Trong hoa viên của Minh Giới, Elmin yên lặng cảm ứng toàn bộ, “Là một vị Hạ Thần, ta đã đến Trung Thần. Trừ phi hắn là Tà Thần Cthulhu vô địch trong cùng cảnh giới, sinh mệnh nghịch thiên có thể vượt qua cảnh giới mà chiến, nếu không thì không phải là đối thủ của ta.”

Càng về sau, cảnh giới cách nhau càng lớn.

Elmin đem cảnh giới Thần, phân chia làm Hạ Thần, Trung Thần, Thượng Thần. Chiến lực của mỗi một giai đoạn đều chênh lệch nhau như cách biệt thiên địa vậy, có thể dễ dàng nghiền áp

đối phương đến chết.

Elmin vô cùng lo lắng, “Nhưng mà, ta không có kinh nghiệm chiến đấu trong cùng cảnh giới Trung Thần..... Hơn nữa, nếu chúng ta đồng thời buông xuống thế gian, chỉ sợ sẽ hủy diệt mảnh thế giới này.”

.....

Sau khi xuất hiện, Phượng Hoàng Đạo Quân đã đi tới một mảnh núi non bên cạnh một trấn nhỏ.

Kiến trúc Victoria vô cùng cổ điển, những căn nhà nhỏ hình vuông dược chạm khắc từ những hòn đá màu vàng nhạt dần trở nên trắng. Khu dân cư có tường bao quanh, dưới lầu có cổng vòm, bên cạnh là những dây leo màu xanh lục.

Thịch thịch thịch.

Trên đường phố với những phiến đá màu xanh lá, có một đội kỵ sĩ cường đại đi ngang qua, cưỡi trên ma thú khổng lồ, mặc áo giáp màu đen kiên cố, đeo trường kiếm, mặt đất cũng chấn động theo.

Bên cạnh, là một cửa hàng.

“Cửa hàng Ma dược Elmi “ Cửa hiệu được khắc lên những văn tự kỳ dị, giống như con giun màu đen vặn vẹo.

Điều này làm cho nàng cảm thấy có chút quen thuộc, không chỉ là chữ viết, mà ngay cả ngôn ngữ của bọn họ cũng có chút quen tai.

Trên thực tế, nền văn minh Vu sư thần thoại ngàn năm trước kia đối với nhiều thế hệ của thời đại Ma dược cường thịnh hiện tại đã là thần thoại xa xưa. Sau trận đại nạn kia, những người may mắn còn sống sót cũng đã không còn, thế giới cũng có ngàn năm để

phát triển ra ngôn ngữ và chữ viết riêng, đã thoát thai hoán cốt.

Chỉ có chức nghiệp học tập văn hóa lịch sử "Nhà khảo cổ học", mới có thể miễn cưỡng đọc hiểu văn tự từ thời cổ đại.

"Nhưng những cường giả bọn hắn tu luyện ra hơi thở tà ác, quỷ dị.... có chút quen thuộc đến kỳ lạ." Ánh mắt nàng chậm rãi chếch đi.

Nhìn về phía bên cạnh, bỗng nhiên có một đội chức nghiệp đi qua.

Đi đầu chính là một hiệu trưởng già nua của học viện, cầm một cây gậy chống màu nâu, mái tóc xoăn ngắn màu vàng nhạt, cằm để ria mép xinh đẹp, đôi mắt sáng như ngọc bích, mang đến cho người ta một loại khí chất ưu nhã thành thục.

Phía sau hắn, có một đám chức nghiệp đi theo, Ma Kiếm Sĩ, Cách Đấu Gia, Luyện Kim Thuật Sĩ, Chiêm Tinh Sư...

Bọn họ ăn mặc giáo phục màu đen thống nhất, nữ tử thì mặc màu áo tay dài màu đen, trên ngực là biểu tượng ngôi sao, váy ngắn cùng với quần tất màu đen làm nổi bật đôi chân thon dài đồng thời tôn lên đường cong phập phồng quyến rũ.

Nam tử thì mặc một thân âu phục tinh xảo đầy soái khí, thanh tú sạch sẽ.

Trên đường phố, những người qua đường và cửa hàng bên cạnh đều kính sợ và nhìn họ với ánh mắt sùng bái.

Bọn họ đang nói chuyện với nhau.

"Nghe nói đã có người tìm thấy di tích của nền văn minh luyện kim trong lịch sử truyền thuyết. Ngôi mộ lớn' Tartarus ' là vị trí thật sự của huyệt mộ, đám hỗn trướng của học viện vong linh ' hắc ưng ' kia đã bắt đầu khai quật...."

“Sự nhiệt tình của đám người đào mộ kia, thật là khiến người phải kinh ngạc cảm thán!”

“Quốc gia chúng ta phái người đến ngăn cản bọn họ! Kia chính là anh hùng thần thoại của nhân loại cổ xưa! Trong truyền thuyết cổ xưa, vị Luyện Kim Đại Đế Sử Thi nào đó đã đem mình và bảy Vương phi mai táng trong hầm Tartarus. Có thể lấy kỳ vật luyện kim thế giới Adolph để tiến hành khai quật, hơn nữa dưới nền đất còn chôn công trình luyện kim đứng đầu trong truyền thuyết Babylon —— hoa viên Babylon trên không trung.”

“Hoa viên Babylon trên không trung là một thành trì cổ đại vô cùng to lớn trong truyền thuyết, suy nghĩ một chút liền cảm thấy khủng bố.... “

“Văn minh hơn một ngàn năm trước kia đúng là khiến người ta hướng tới..... thời đại luyện kim. Hiện tại vẫn đang có vô số nhà cổ học đang tranh luận, thảo luận về nền văn minh Vu sư ngàn năm trước kia với thời đại bây giờ, cái nào huy hoàng xán lạn hơn.”

“Nghe nói cách ăn mặc hiện tại của chúng ta chính là kiểu dáng cải biên do Luyện Kim Đại Đế lưu lại, ngay lúc đó Luyện Kim Đại Đế đã từng công khai đánh giá: Đây là trang phục gợi cảm tôn lên đôi chân dài của Vu sư!!”

Thời điểm bọn họ đi ngang qua có liếc nhìn Phượng Hoàng Đạo Quân một cái, lộ ra một tia kinh ngạc và tò mò.

Nữ tử tóc đen mắt đen, dáng người thon dài, trang phục cổ trang không thuộc về thế giới này, một cây búi tóc buộc tóc lên cao, tràn ngập tiên khí, nhìn hoàn toàn xa lạ.

Loại trang phục này không lộ ra đôi chân xinh đẹp mượt mà, mà là đem hai chân bao vây lại, lại có vẻ có một loại mỹ cảm khác thường.

Trong đó, có mấy nam sinh học viện diện mạo thanh tú anh tuấn đến gần nữ tử này, nhưng chưa nói được mấy câu thì đã bị mấy nữ sinh bên cạnh đánh gãy. Các nàng đẩy bọn họ ra, mấy nữ tử bắt đầu vây quanh nàng ríu rít, tựa hồ đối với phục sức của nàng rất cảm thấy hứng thú.

Các nàng thử câu thông trong chốc lát, phát hiện ngôn ngữ không thông liền hiện lên thần sắc thất vọng, nhét vào tay nàng vài đồng bạc màu nâu đen rồi rời đi.

“Đây là tiền của thế giới này sao?”

Nàng cúi đầu, nhìn mấy đồng tiền màu nâu đen, phảng phất là kim loại đặc thù của sinh vật nào đó, lộ ra nhàn nhạt mỉm cười, “Nghe không hiểu ngôn ngữ của bọn họ, nhưng đây là một thế giới siêu phàm với năng lượng cao đến đáng sợ.... Đi đầu, là một Thiên Đế, cùng với một đám cảnh giới Động Thiên, thế nhưng lại có thể tùy ý thấy được..... Xem ra lực lượng của hệ thống này không kém gì thế giới Hoang Cổ, thậm chí càng thành thục hơn, còn có thể đã vượt qua!”

Nàng nhìn bóng dáng của đoàn người kia, vô cùng thích những người qua đường mang theo thiện ý như vậy.

“Tốc độ tu luyện của bọn họ rất nhanh, hẳn là nên có nhiều cường giả, nhưng nếu đối ứng trong cùng cảnh giới thì lại yếu hơn rất nhiều so với thế giới Hoang Cổ, không phải là đối thủ của ta. Đây là giá phải trả khi tu luyện với tốc độ nhanh, đó là chiến lực tương đối thấp.”

Phượng Hoàng bước vào “Cửa hàng Ma dược Elmi”.

Trước cửa hàng, chủ cửa hàng là một lão nhân đeo kính lão, hình như là đang xem một phần báo bằng da thú màu đen, trên giá là danh sách ma dược, đồ thì được bày đầy trên bàn.

“Loại hơi thở này khiến người vô cùng quen thuộc.....”

Ánh mắt nàng chọn lựa, “Giống như là những chức nghiệp đó, thế giới này cũng từng bị Tà Thần Cthulhu xâm chiếm qua sao?”

Nàng dừng ở chỗ này vài giây, chọn một chai dược tề, thử đưa tiền qua. Lão nhân kia lắc lắc đầu, nói với nàng bằng ngôn ngữ khó hiểu, chỉ vào mấy chai ma dược có thể mua bên cạnh.

Chương 274: Giao Thủ (Thượng)

Nàng gật gật đầu, lựa chọn mua một chai ma dược mà đối phương chỉ vào, sau đó đi vào bên ngoài thành trấn đến một chỗ rừng rậm rồi ngồi xuống, bắt đầu đánh giá.

Tầm mắt của nàng cực kỳ cao minh!

Trong nháy mắt nàng đã nhận ra hệ thống lực lượng của thế giới này là đem bộ phận thân thể của Tà Thần dung nhập vào thân thể mình để tu luyện, còn Tà Thần sẽ một người thống trị cao cao tại thượng!

Bọn họ tín ngưỡng Tà Thần và nhận lực lượng từ chúng.

Khi còn sống bọn họ sẽ đạt được lực lượng này, nhưng cũng phải có cái giá tương ứng. Đó là thi thể sau khi chết sẽ được đưa về chỗ Tà Thần, cơ quan Tà Thần mà bọn họ tu luyện cả đời trở nên vô cùng cường đại nhưng rồi cũng sẽ trở về trong cơ thể Tà Thần.

“Năm đó, Tà Thần ở thế giới khác đã vượt qua không gian đến xâm chiếm thế giới Vu sư..... Mà nơi này, chỉ sợ là hang ổ của Tà Thần! Ta đã tới thế giới của Tà Thần, nơi này đều là tộc nhân thờ phụng Tà Thần!”

“Bọn họ có lẽ chính là từ nơi này rồi đi xâm chiếm các thế giới khác, bao gồm thế giới Vu sư.... Ta hiện tại đã bại lộ tọa độ thế giới của ta, có thể sẽ giống như thế giới Vu sư, thế giới Hoang Cổ cũng sẽ bị Tà Thần xâm chiếm...”

Nàng sởn tóc gáy.

Trong nháy mắt, nàng liền có xúc động muốn thoát khỏi nơi này.

Thế giới này là một âm mưu đáng sợ.

“Trước tiên học tập ngôn ngữ của thế giới bọn họ đã.” Nàng hít sâu một hơi, bắt đầu đi xem thiên địa.

Oanh!

Thần thức bao trùm toàn bộ trấn nhỏ phía xa, cảm ứng hương khói, ngôn ngữ, hỉ nộ ai ố của bọn họ, dần dần hiểu được ngôn ngữ của thế giới này.

Nàng đứng lên, rời đi mảnh thành trấn này, đi bộ ở trên đường,

“Đây là văn minh của một thế giới khác sao, mới lạ, thú vị, không thể tưởng tượng được. Thật là một cuộc hành trình khiến người tràn ngập kinh hỉ, mà ta, sắp bắt đầu một cuộc hành trình trên thế giới này, thăm dò dấu chân của nền văn minh bọn họ.”

Đột nhiên, ánh mắt nàng chuyển dời đến trong một rừng cây tươi tốt nào đó.

Ầm ầm ầm!

Không khí bị bóp méo, giống như có thứ gì đang phát ra chấn động khủng bố.

Sâu trong rừng cây, trên mặt đất là một mảnh đẫm máu. Một đám học sinh ngã xuống trên mặt đất, cả người đầy máu. Trong đôi mắt của các thi thể Cách Đấu Gia, Chiêm tinh sư, Ma kiếm sĩ đều lộ ra vẻ sợ hãi sâu sắc, cùng với biểu tình khó có thể tin được chính mình sẽ đánh mất đi sinh mệnh tuổi trẻ.

Cả người của vị đạo sư tóc vàng vừa nãy đều là máu, che ở trước mặt hai học sinh còn lại, đang ngăn cản một quái vật to lớn thân thể đỏ tươi.

Hai học sinh còn sót lại kia hình như là một đôi chị em song sinh xinh đẹp, thân hình run nhè nhẹ, nhìn quái vật trước mắt, một cỗ sợ hãi trào ra từ sâu trong nội tâm và đang điên cuồng chiếm giữ thân hình họ.

“Đây là chức nghiệp ẩn tàng trong truyền thuyết: Người điều khiển máu thịt, kẻ địch như vậy..... chúng ta sao có thể thắng được!??”

Phanh phanh phanh!

Từng đạo quang mang lóe lên, đạo sư tóc vàng kia khua cây gậy chống màu nâu, công kích thân ảnh khủng bố cường tráng kia, bắn ra những tia lửa sáng.

“Thời gian thấm thoát đã phá hủy nhiều thế hệ anh hùng sử thi. Ngươi đã hơn 500 tuổi, đã từng chứng kiến tam đại quốc vương, còn bảo hộ bọn họ thống trị vương quốc..... Nhưng hiện tại, ngươi đã già rồi.” Quái vật màu đỏ tươi kia lẳng lặng nhìn đạo sư tóc vàng trước mặt, hắn giống mình đều là chức nghiệp ẩn tàng cấp bảy Sử Thi, Hỏa diễm Chiêm tinh sư Mike.

Đây chính là nam nhân mạnh nhất vương quốc Fedchyne, cũng là hiệu trưởng của học viện Thánh Huỳnh! Nếu hắn ngã xuống thì không bao lâu nữa vương quốc Fedchyne sẽ bị vương quốc vong linh Dạ Oanh bọn họ đánh hạ.

Hô... Hô....

Mike há mồm thở dốc, nghiêng ngả lảo đảo đứng lên, ngưng mắt nhìn vào chức nghiệp giả mới vừa tấn cấp Sử Thi của Vương quốc vong linh này, “Hôm nay, ta sẽ không chết, cho dù chết thì ta

cũng muốn kéo ngươi đi cùng.”

“Đây là quyết định của ngươi?” Hắn nhìn chằm chằm vào người đàn ông trung niên, người anh hùng sử thi này đã sống hơn 500 năm, trở thành tồn tại sử thi trong tín ngưỡng của một quốc gia.

Mà hôm nay, hắn có thể sẽ kết thúc tại nơi này.

Ánh mắt Phượng Hoàng Đạo Quân trong trẻo mà lạnh lùng, lắc lắc đầu, tiếp tục hờ hững đi về phía trước.

Cách đó không xa, Mike lớn tiếng rít gào, “Thực lực của ta chỉ còn lại ba tầng thời kỳ hưng thịnh, nếu không kẻ hèn mới tấn cấp Sử Thi không lâu như ngươi làm sao có thể là đối thủ của ta!”

“Thời kỳ hưng thịnh của Mike Sử Thi trong truyền thuyết hiện tại cũng chỉ còn ba tầng chiến lực thôi sao?” Người điều khiển máu thịt lộ ra một tia thất vọng.

Mike sợ ngây người.

“Đây là hệ thống chức nghiệp ma dược hoàn toàn mới, đã được một thiên tài của Dạ Oanh chúng ta sửa cũ thành mới biến nó trở thành chiến lực riêng của chức nghiệp giả trong quốc gia chúng ta, mạnh hơn hiện tại đến năm tầng. Thời đại mới sắp đến và nó không phải là thời đại của các ngươi.”

Hắn bình tĩnh cười lên, duỗi tay ra.

“Nhưng mà, trước khi ngươi chết, ít nhiều cũng sẽ phản công. Mike là một anh hùng sử thi nhân từ đã bảo hộ vương quốc hơn 500 năm, ngươi quá cổ hủ rồi, quá quý trọng mỗi một người đệ tử của mình, nếu không cũng sẽ không bị ta đánh lén..... Hiện tại, ngươi nhìn xem ngươi đã bị chính học sinh của mình hại chết.”

Xôn xao!

Trên mặt đất, một đống máu thịt chậm rãi đứng lên, lắc lắc đi tới.

“Hơn nữa, ta sẽ không giết chết ngươi! Ta đặc biệt để lại hai học trò mà ngươi thích nhất, để cho các nàng ở trước mắt ngươi bị ta chà đạp.” Hắn lộ ra ánh mắt tà ác dâm tà.

Tỷ muội song sinh phía sau càng thêm run rẩy.

“Đừng nhìn, chỉ trong nháy mắt thôi.”

Một đôi bàn tay trắng nõn tinh tế, lấy một loại phương thức quỷ dị vô thanh vô tức mà xuất hiện, thế nhưng đồng thời che lại đôi mắt của hai nữ tử.

Phanh!!!

Giây tiếp theo, hai tay che mắt các nàng buông ra.

Người điều khiển máu thịt trước mắt- chức nghiệp Sử Thi mạnh nhất thế giới vậy mà lại bị hung hăng đạp xuống đất, chỉ còn lại cái đầu đang phẫn nộ nhìn bọn họ.

“Tuy rằng tàn sát là không thể tránh khỏi, nhưng ta chán ghét việc hành hạ đến chết. Mỗi một sinh mệnh đều có tôn nghiêm, đùa bỡn thi thể, xảo trá âm hiểm, còn có hình thể quái vật đỏ tươi của ngươi….khiến ta nhớ tới hồi ức không vui.” Nữ tử bình tĩnh nhìn hắn, “Bị ta giam cầm trong bùn đất, ngây ngốc một tháng ở đây cho ta.”

Nàng xoay người rời đi, không bận tâm mấy người phía sau, giống như chỉ là một việc nhỏ ven đường không đáng kể.

Hai tỷ muội song sinh bên cạnh cùng người tóc vàng tên Mike đều run rẩy mở to hai mắt, không thể tưởng tượng được mà nhìn nàng, nhìn nữ tử kỳ lạ mà hồi nãy bọn họ có tiện tay tặng cho mấy đồng tiền.

Đó chính là cảnh giới Sử Thi! Tồn tại mạnh nhất dưới Thần!!

Trận chiến hôm nay sẽ ảnh hưởng tới việc phân bố thế lực của toàn bộ thời đại Ma dược. Sử Thi chức nghiệp giả Mike bị âm thầm phục kích, từ đó sẽ bộc phát chiến tranh xâm lược khắp đại địa. Bọn họ đã có thể tưởng tượng được tương lai của quốc gia mình sẽ chìm trong tối tăm cực khổ thế nào rồi..... Nhưng hiện tại, đột nhiên lại xảy ra một chuyện vừa ly kỳ vừa buồn cười như này. Một chức nghiệp giả Sử Thi cường đại bị đập sâu vào trong mặt đất bằng một phương thức quỷ dị, chỉ còn lại có cái đầu lộ ra bên ngoài....

Tựa như là trò chơi của một đứa trẻ.

Chương 275: Giao Thủ (Hạ)

“Ngài là....” Giọng nói Mike vô cùng cung kính.

“Các ngươi rời đi đi, không cần đi theo ta.” Phượng Hoàng Đạo Quân tiếp tục chậm rãi đi về phía trước, “Ta đã bị phát hiện, rất nhanh sẽ bị tìm tới cửa.”

“Bị phát hiện? Có địch nhân đuổi giết các hạ sao?” Mike vội vàng cung kính nói: “Vương quốc Fechyne chúng ta vô cùng cường đại, các hạ đã cứu ta, chúng ta sẽ toàn lực bảo hộ các hạ. Mời ngài đến vương đô chúng ta làm khách....”

Nhưng mà nàng đi không được hai bước, giây tiếp theo, hơi thở quen thuộc bỗng nhiên chấn động, quấy động mây mù trong không trung. Một giọng nói cách vô số núi non, chậm rãi truyền đến, “Tồn tại vĩ đại đến từ thế giới khác.....”

“Medusa?”

Giờ phút này, Phượng Hoàng Đạo Quân nghe được giọng nói thì trong đầu hơi chấn động.

Nàng bỗng nhiên hiểu ra không phải là tiến vào hang ổ của Tà Thần, mà là trở về thế giới Vu sư. Chẳng qua là ngàn năm sau, Medusa đã hóa thân thành Tà Thần Cthulhu, mảnh thế giới đã từng quen đã hoàn toàn thay đổi.....

Nơi này là thế giới Vu sư ngàn năm sau.

Giọng nói này là... Ma Thần!?

Cả người Mike phát run, cơ hồ muốn ngất đi!!

Giọng nói này là của Ma Thần chí cường trong truyền thuyết —— Medusa, một tồn tại vĩnh sinh trông coi cửa lớn Minh Giới. Toàn bộ chức nghiệp Ma dược của bọn họ đều thờ phụng tồn tại cổ xưa vĩ đại này, từ trên người nàng thu lấy lực lượng thân thể..... Lúc hắn đột phá cảnh giới Sử Thi đã thành lập triệu hoán trận, khẩn cầu ma dược, nghe được giọng nói tối cao của Ma Thần.

Nhưng mà vị Ma Thần tối cao này lại gọi nữ tử ăn mặc kì quái kia là.... tồn tại vĩ đại.

Được Ma Thần gọi là tồn tại vĩ đại, chỉ có thể là Thần từ thế giới khác... hạ xuống.

Hắn thường đọc lịch sử, trong đầu ầm ầm chấn động, kinh hãi nhớ tới một vị thần từ thế giới khác đã từng buông xuống thế giới này. Trong lịch sử《 Thịnh Vu Chi Mâu 》 có ghi lại:

【 Vương quốc Babylon, năm 836, Tà Thần Cthulhu xâm chiếm thế giới, trăm họ lầm than. Thế giới Vu sư hợp lực chống cự, trải qua mấy trăm năm mới có thể đánh chết Tà Thần Cthulhu, thời đại Vu sư cũng bởi vậy mà bị hủy diệt 】

“Chúng ta... Đi mau!”

Giọng nói Mike gần như nhịn không được mà run rẩy, chân mềm nhũn. Điều này đã đánh sâu vào thế giới quan của hắn một vết rất khủng bố. Hắn vội vàng lôi kéo hai đồ đệ, đi nhanh về phía trước.

“Lão sư, có người muốn đột kích đánh nàng, nghe giọng nói thì là một nữ nhân. Chúng ta có nên hỗ trợ hay không....” Hai đồ đệ vội vàng mở miệng.

“Không cần!!! Quốc gia chúng ta không giúp được!” Hắn gầm nhẹ, vội vàng lôi kéo hai người đi nhanh, trong đầu như muốn nổ

tung lên. Hắn hiểu rõ chính mình không phải là thoát đi, mà là bị quấn vào trong vòng xoáy tử vong càng khủng bố tử hơn!!

Trong đầu hắn phát run, gần như là điên cuồng.

Đã bao lâu?

Rốt cuộc đã bao lâu?

Tính toán thời gian, đã qua đi một ngàn năm....

Thời đại tuẫn lạn(vụn nát) một ngàn năm trước, thần từ thế giới khác buông xuống, hủy diệt nền văn minh của vương quốc Vu sư và thần thoại Babylon viễn cổ đã từng xán lạn. Hiện tại, lại một vị thần buông xuống thế giới của chúng ta, có phải cũng muốn hủy diệt thời đại Ma dược này hay không?

Bánh răng thế giới đang chuyển động một cách khủng bố.

Một thời đại khủng bố mới đã sắp đến!

Chúng ta có thể sống sót từ trong sóng triều của đại nạn này hay không đây?

Cả người hắn phát run, đầu óc gần như muốn sụp đổ.

.....

“Thần, ngươi đến từ chỗ nào?” Thần thức Medusa hơi kích động, lại phát ra ý niệm một lần nữa.

Đây là linh hồn giao lưu với linh hồn, có thể vượt qua khoảng cách về ngôn ngữ.

Phượng Hoàng trầm mặc một chút, nhìn về phía Medusa, bỗng nhiên nhàn nhạt cười rộ lên, “Bổn Đạo Quân đến từ thế giới Hoang Cổ, chu du ngang qua chư thiên rồi đến nơi đây, lần đầu tiên nhìn thấy sinh vật tà ác như ngươi, hỗn loạn, bạo nộ, tà ác,

hắc ám..... Không bằng đem mang về thế giới Hoang Cổ, trấn áp ba ngàn năm, sau khi tẩy sạch một thân tội nghiệt thì sẽ lại thả ngươi ra."

"Trấn áp ta? Không muốn, chỉ có ngươi là một vị Thần sao? Ha ha...."

Nàng chậm rãi hạ mi mắt xuống, bước một bước đã qua ngàn dặm sông.

Đạp!!! Đạp!!!

Hai tiếng bước chân thật lớn phảng phất như truyền đến từ không trung, chấn động khắp mặt đất.

Vô số thành trấn phụ cận, núi non và vương quốc cách đó không xa, tất cả mọi người đều không tự giác mà ngơ ngác ngẩng đầu lên, nhìn về phía người khổng lồ cuồn cuộn trong không trung. Một nữ xà yêu hình thể to lớn mà ưu nhã, cả người mang theo vầng sáng màu đen, nhanh chóng bước đến.

Oanh!

Một bàn tay trắng nón có thể so với núi non, khom lưng hung hăng áp xuống.

"Thần linh đến từ thế giới khác sao, buông xuống thế giới của chúng ta chính là sai lầm lớn nhất của ngươi. Vị thần buông xuống trước đó đã bị chúng ta tách rời thân thể, thậm chí đã bị ta chiếm cứ thân hình. Nếu ta có thể đem ngươi đánh vỡ thì năng lượng khổng lồ cuồn cuộn kia có thể khiến ta thành Thần hay không đây...."

Medusa lập tức cười lạnh, to gan lớn mật, không sợ chút nào.

Chí hướng của nàng rộng lớn, nếu không phải không thích mà chỉ muốn lấy thân thể Tà Thần Cthulhu để chứng đạo thì nàng đã

sớm thay thế Elmin và trở thành Thần rồi.

Cả người Medusa nâng cao hơi thở lên, đi nhanh về phía trước, quan sát thân ảnh nhỏ bé của nàng, “Chỉ là thần mà thôi!! Xem ta đánh bạo ngươi trong cùng cảnh giới đây, bức ngươi phải hạ phàm ra tay.”

Elmin nói cho nàng, nàng không có kinh nghiệm chiến đấu của Thần, dù mạnh hơn một cảnh giới so với đối phương thì cũng chưa chắc có thể thắng. Nhưng nàng có biết một chút, nếu như chân thân ai hạ phàm trước tất sẽ để lại sơ hở, Thần khác chỉ có thể nhân cơ hội ở trên hư không mà ra tay, đánh chết nó!

Medusa, đang ép bách nàng hạ phàm trước.

“Medusa, chúng ta lại gặp mặt....”

Phượng Hoàng nói nhỏ, nàng biết dụng ý của đối phương.

Nàng biết Tà Thần Cthulhu đáng sợ thế nào. Nếu như trong cùng một cảnh giới là cấp bảy thì vị Thần hành tẩu thế gian phàm thân bình thường sẽ có khả năng thật sự sẽ bị nàng đánh bạo, chỉ có thể để bản thể của mình tự mình hạ giới ra tay!

Lực lượng trên thế gian này tối cao là cấp bảy Sử Thi, cảnh giới Thiên Đế, mà Cthulhu gần như là vô địch.

“Nhưng mà, chân thân Bàn Cổ của ta, cũng đi theo một con đường khác, lúc này ta song tu đạo thể còn phải sợ ngươi sao?” Nội tâm Phượng Hoàng Đạo Quân bình tĩnh.

Ầm ầm ầm!

Thân thể nàng cao lên từng tấc một, hóa thành một người khổng lồ đỉnh thiên lập địa, hình thể to lớn giống như Tà Thần Cthulhu Tà Thần vậy.

“Đây là??” Mái tóc Medusa như những con rắn dài tung bay ở sau đầu, nàng lộ ra một tia không thể tưởng tượng được, “Đây là hệ thống tu luyện và nền văn minh của thế giới khác sao, có hình thái chiến đấu, vậy mà lại có thể thay đổi hình thể, lớn nhỏ tự nhiên?”

“Chiến lực của một thân thể bình thường hành tẩu trong thế gian cũng có thể so với chiến lực của Tà Thần Cthulhu..... Đây sự cường đại của một vị thần sao?”

Medusa nhìn chằm chằm qua bên đó.

Trong núi non mênh mông trên mặt đất có một mỹ nhân ăn vận đồ cổ trang đang đứng. Nàng thanh lãnh, không dính một chút khói lửa phàm tục nào.

Chương 276: Ma Thần Khởi Nguyên Medusa (Thượng)

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Hứa Chỉ ngồi ở trên mái nhà phòng nhỏ của mình, chống ô che nắng thật lớn ở dưới ánh mặt trời chói chang, nằm ở trên ghế, uống Phượng Hoàng linh trà ướp lạnh trong tay, giống như đang đi nghỉ dưới ánh nắng trên bờ cát vậy. Hắn nhìn về phía trăm mẫu sa bàn cách đó không xa, hai nữ tử hình thể nữ sinh cấp hai đang chiến đấu.

“Phượng Hoàng đi vào, thật đúng là đánh nhau rồi..... Còn rất hùng vĩ.”

Nhưng tốc độ động tác của các nàng quá nhanh, Hứa Chỉ vẫn phải thông qua Phó Não Trí Tuệ mới xem được hình ảnh các nàng chém giết bốn phía, “Chân thân Bàn Cổ đại chiến với Tà Thần Cthulhu, dường như khiến ta nhớ tới hồ lô oa đại chiến Transformers!”

Trên thực tế, vừa lúc có thể nhìn xem hai vị bế quan độc thủ che giấu phía sau màn, điên cuồng bế quan nghiên cứu hơn một ngàn năm có thành quả gì. Dù sao thì đằng sau những cánh cửa đã đóng, bọn họ có thể coi là những tồn tại vô địch đương thời, không có đối thủ đánh nhau, không phải kế hoạch lâu dài.

Nếu Phượng Hoàng suy nghĩ biện pháp ra ngoài, như vậy trực tiếp để nàng đi vào thế giới Vu sư, gặp một số đối thủ cũ đi.

Lúc này, hình thái chân thân Bàn Cổ của Phượng Hoàng cùng với Đế Kỳ giống nhau, Cửu Chuyển Huyền Công, cũng đi theo con đường cải tiến riêng của bản thân.

Tám cánh tay chân thân Bàn Cổ của Đế Kỳ thi triển các loại đạo pháp tuyệt học của Thiên Đế. Mà thân thể Phượng Hoàng không có tám cánh tay, là nguyên hình như cũ, cũng không đi theo con đường chém giết cận chiến.

Dù sao Cửu Chuyển Huyền Công được biết đến với khả năng bất tử và tái sinh, lực phòng ngự kinh người, lại không có sức chiến đấu vật lộn quá mức khủng bố. Nếu chỉ dựa vào nắm đấm vật lý thì cuối cùng cũng không phải là quá mạnh mẽ.

Vì thế, ý tưởng của nàng và Đế Kỳ giống nhau, ỷ vào tư chất kinh người, thời gian lâu đời, lựa chọn song tu hai mạch, thể tu dùng để ngự, đạo tu dùng để tiến công!

...

Trên mặt đất, từng mảnh núi non sụp đổ, cây cối bị lật đổ, dần dần hóa thành bùn đất hỗn độn.

“Những người các ngươi, dư âm thôi cũng có thể đem các ngươi đánh chết....” Phượng Hoàng Đạo Quân hơi hơi cúi đầu, duỗi tay ra.

Rầm!

Mike và hai đồ đệ của hắn đang chạy vội trên mặt đất đều bị bắt tới nội không gian cơ thể nàng.

“Còn có ta!”

Một cái đầu lâu trên mặt đất gấp đến mức kêu to.

Phượng Hoàng lại hờ hững, sắc mặt ngưng trọng, nhìn Medusa

ở trước mặt.

Đế Kỳ và Đạo Trường Sinh chém giết, cực kỳ khủng bố, trong cơ thể đều ẩn chứa một thế giới làm nguồn gốc động lực, điều này khiến nàng nhận thức được sự khủng bố của chân thân Bàn Cổ! Nhưng sự đáng sợ của Tà Thần Cthulhu năm đó cũng khiến trong lòng nàng vẫn còn sợ hãi.

Lúc này, hai đại tồn tại nghịch thiên cùng cảnh giới giao thủ, nàng chưa chắc có thể thắng!

Dù sao thì nàng chỉ có thể lấy cảnh giới Thiên Đế chém giết, nếu Hỗn Nguyên Thánh Nhân xé rách không gian hạ phàm, muốn đánh chết Medusa thì sẽ bại lộ chân thân trước mặt Elmin. Đó có lẽ chính là cơ hội để Elmin hạ sát thủ đối với nàng!

Nàng đối mặt với một Nữ Yêu Xà xinh đẹp khác thường, hai vị cự nhân kinh thiên động địa, xa xa đối lập.

“Nội không gian? Đây là cái hệ thống tu luyện gì vậy? Không thể tưởng tượng được.”

Medusa nhìn thấy nàng thu nạp vài người tiến vào trong cơ thể, tỏ ra rất giật mình, bỗng nhiên lại cười nói: “Làm một vị thần dạo chơi chư thiên vạn giới, cũng sẽ để ý tính mạng phàm nhân sao? Một vị thần như ngươi nhưng thật ra lại có tấm lòng từ bi, cho nên muốn trấn áp tà ma tội ác tày trời như ta sao?”

Nàng khẽ cười lạnh, bước về phía trước.

Oanh.... Ầm ầm!

Hai vị cự nhân che trời lấp đất, từng đạo quang mang lưu chuyển, chém giết rất kinh người.

“Tử vong chi hoa! “

Trong bóng đêm, hoa tường vi màu đen tinh xảo bay ra với số lượng lớn, từng đóa xoay quanh, mang theo gai nhọn, có một loại cảm giác sắc bén khủng bố không gì phá nổi.

Medusa là sinh vật hỗn hợp, vốn dĩ Tà Thần Cthulhu cũng là sinh vật hệ pháp thuật. Tuy rằng nó có khả năng bất tử, nhưng mỗi một một bộ phận trên cơ thể nó đều là một Vu sư cường đại, hội tụ lại một, bạo phát Vu sư có thể nghiền áp bất kỳ sinh mệnh nào.

Sau khi nàng nắm giữ thân thể, chiến lực sớm đã vượt xa Tà Thần Cthulhu trước đây.

“Trời ơi!!”

“Đó là cái gì!?”

“Gương mặt kia, đuôi rắn thân người, xà phát bay múa, là sinh vật thần thoại viễn cổ Medusa trông coi Minh giới trong truyền thuyết chỉ có thể nhìn thấy trong sách, Ma Thần khởi nguyên vạn vật....”

“Mà một vị nữ tử khác, ăn mặc quái dị, hình như không thuộc về thế giới này, lại là ai đây?”

Trên mặt đất, vô số vương quốc đều sôi trào, Vương quốc tử vong, Vương quốc của loài người, Vương quốc của Bán Thú Nhân, vô số người thấy được một màn khủng bố kia, một vị cường giả chức nghiệp cấp bảy Sử Thi nhanh chóng chạy đến từ các đại vương quốc.

“Đây là Medusa trong truyền thuyết....!!!” Mike ẩn ở thiên địa bên trong, cả mặt dại ra nhìn vị Nữ Yêu Xà đỉnh thiên lập địa ở bên ngoài, “Nơi được gọi là thế giới ma dược! Nguồn gốc của vạn vật là Ma Thần! Lực lượng của chức nghiệp giả chúng ta, ma thú trên thế gian, tất cả đều là cung phụng vị tồn tại cổ xưa vĩnh hằng

với thiên địa..... Rõ ràng đều là cảnh giới Bán Thần như chúng ta! Nhưng lại gần liếc nhìn nàng một cái, chúng ta liền không chịu nổi!!!"

Cùng với sinh mệnh cấp bảy khác so sánh, tuy rằng là cùng cảnh giới nhưng sớm đã không phải sinh mệnh cùng cấp độ.

Vào giờ phút này Medusa trải qua ngàn năm, tất cả bộ phận trong cơ thể nàng đều là Vu sư cấp bốn, thậm chí có không ít cấp năm, cấp sáu, thậm chí có cả bộ phận cơ thể cấp bảy Sử Thi.

Một cái bộ phận cơ thể đơn độc cấp bảy Sử Thi, làm sao có thể so sánh cùng nàng?

Hơn nữa, ngàn năm qua, bộ phận cơ thể nàng cũng đang không ngừng tử vong, luân phiên đổi mới. Năng lượng của một vị cường giả tử vong, ngược lại đã phụng dưỡng đến bên trong cơ thể nàng, được sử dụng với tỉ suất lớn nhất.

Cường giả thời đại Ma dược, Elmin là Minh Thổ Đại Đế, thu thập linh hồn, Medusa là Ma Thần khởi nguyên, thu thập cơ thể, quả thật đã thực hiện việc sử dụng hai phần tỉ suất lớn nhất.

Hơn một ngàn năm qua đi, không chỉ có Elmin thu thập được năng lượng của Hỗn Nguyên Thánh Nhân, mà Medusa cũng thu thập được một khối năng lượng dự trữ cho Hỗn Nguyên Thánh Nhân. Nhưng mà lực lượng mà nàng yêu cầu vô cùng khổng lồ, một khối hỗn nguyên thánh nhân, chẳng qua là một phần vạn!

Nói cách khác, nàng cần phải có lực lượng của một vạn vị Hỗn Nguyên Thánh Nhân mới có thể đột phá!

Mike đứng nhìn thiên địa bên ngoài, cho dù là làm một Sử Thi Đại Đế sống hơn năm trăm năm, cũng nhịn không được đổ mồ hôi lớn, "Ta sinh thời, thế nhưng có thể nhìn thấy tồn tại cổ xưa trong truyền thuyết tự mình xuất thủ, mà hiện tại ta, lại đang ở trong cơ

thể một vị thần....”

Hai học trò bên cạnh, lần lượt là tỷ tỷ AiLi, muội muội Mickey mặc váy ngắn cùng với quần liền vớ, dáng người phập phồng quyến rũ, khuôn mặt ưa nhìn, ngất ở trên cỏ chậm rãi tỉnh lại.

Chương 277: Ma Thần Khởi Nguyên Medusa (Hạ)

AiLi đứng lên, trợn mắt khi thấy một vòng mặt trời màu vàng ở trung tâm, “Trời ơi! Bên ngoài ở đâu? Đây là một vòng Thái Dương! Có chín thế giới xoay quanh nó, chúng ta lại đang ở một thế giới trong đó! Đây là quy tắc thế giới nào!”

“Còn có những thực vật này, động vật, dường như là giống loài của một thế giới khác! Vô cùng khoa trương và kỳ diệu!” Mickey cũng đang khen ngợi, đầu óc trống không, tựa như là vừa trải qua nguy hiểm trong một giấc mộng tiên cảnh kỳ diệu.

Hai nữ hài sinh đôi đều có thiên phú dị bẩm, đã là chức nghiệp giả cấp năm, nhưng trong đầu lại là một mảnh trống không.

“Thái Dương trung tâm là một vị thần, thế nhưng trong cơ thể vị thần này lại ẩn chứa một đại thế giới, coi như chính mình ở trung tâm mặt trời.” Mike chậm rãi mở miệng giải thích.

Hắn là một vị Sử Thi Đại Đế sống hơn năm trăm năm, trải qua ba triều và vô số thịnh suy, tự nhiên tỉnh lại sớm hơn so với hai người. Hắn vừa mới phát ra ý thức cảm ứng, trong nháy mắt lại mềm nhũn ngã xuống trên mặt đất, chỉ là hơi thở khủng bố của Thần Thần Thái cũng đủ để áp sụp hai chân một cường giả Sử Thi trong nháy mắt.

Kém một cảnh giới, cách biệt một trời.

Xôn xao!

Cùng với hai vị cổ xưa tồn tại chém giết, bên ngoài có vô số

cường giả các quốc gia âm thầm đi tới, thậm chí, một Bán Thần đã ẩn núp ngàn năm qua đều xuất hiện.

Mike nhìn một vị Sử Thi đã tới trong đó, bỗng nhiên giọng nói khàn đi: "Đó là BaFanen quốc vương đời thứ ba của vương quốc chúng ta, người anh hùng trong sử thi nhân loại, đã từng bình định Bán Thú Nhân xâm lấn dãy núi Tây Bắc, một người chiến đấu chống lại ba Bán Thú Nhân. Là Đại Đế tồn tại vô địch, trấn áp Nhân tộc một thời, thế nhưng còn sống? Phía trước ta còn lo lắng nếu ta chết đi thì quốc gia chúng ta sẽ diệt vong, nếu một vị tồn tại cổ xưa của chúng ta còn sống, như vậy, vương quốc chúng ta liền còn có thể cứu...."

Đột nhiên AiLi cũng mở miệng, cả kinh kêu lên: "Trời ơi! Gương mặt kia, ta đã từng nhìn thấy qua trong ký sự niên đại của đế quốc Vong linh! Là Quân Chủ Đại Đế đời thứ nhất của đế quốc vong linh, Wyndham. Siêu cấp lão quái vật kia, năm đó tập kích tử linh kỵ sĩ Albert, cướp lấy phối phương ma dược chức nghiệp pháp sư vong linh, thành lập Vương quốc Vong linh, sáng lập Tử linh nhất tộc, vậy mà hắn cũng không có chết? Không dự tính trở về Minh Giới, không muốn xưng là một trong những vị thần Minh Giới sao?"

"Gương mặt kia, là Quân Chủ Đại Đế Bán Thú Nhân đời thứ tám trong truyền thuyết, thế nhưng cũng còn sống!?..... Rốt cuộc trong lịch sử che giấu bao nhiêu bí mật đây." Mickey cũng kích động kêu to, gia nhập thảo luận.

Bọn họ thậm chí đều chết đi ngay trước mặt những học viện cùng cấp khác.

Chân tướng lịch sử hiện ra trước mặt bọn họ...

Vô số ngàn năm trôi qua, là thời đại anh hùng xuất hiện tầng tầng lớp lớp.

Thời đại mà một vị Sử Thi Đại Đế thống trị các quốc gia, quần hùng nổi lên, cũng dần dần chết già, linh hồn có thể lựa chọn về Minh Giới, sống lâu thêm một chút. Nhưng không ai có thể nghĩ đến, bọn họ còn đang ẩn ở nơi tối tăm, ngủ đông để kéo dài thọ mệnh của bản thân.

Lúc này, không chỉ có Mike kinh hãi, mấy vị anh hùng chức nghiệp Sử Thi cổ đại đi ra cũng sợ hãi mà nhìn bầu trời.

“Khủng bố như vậy, đây là tồn tại viễn cổ đã ban cho chúng ta nguồn gốc lực lượng ‘ Ma dược ’ Ma Thần khởi nguyên- Medusa?”

Vô số tồn tại cổ xưa ẩn núp đều cảm thán, nhìn bầu trời bị xé rách mà lộ ra vẻ mặt kinh hãi, quá cường đại.... Loại uy áp khủng bố này, phát ra khiến cho người bị ép tới không thở nổi.

Mỗi người bọn họ đều là hào kiệt trong thời đại, nhưng lại không nhịn được có chút sợ tới mức chóng mặt đau đầu, bỗng nhiên cũng có chút vui mừng, có thể lấy các loại phương thức ngủ đông tới hôm nay, đến cái niên đại vĩ đại này, chứng kiến một hồi chém giết khủng bố như vậy. Có lẽ, các thời đại Sử Thi Đại Đế bọn họ, có thể mơ ước cùng nhau đấu võ, mở ra một cái thế giới đầy cạnh tranh.

“Một vị thần từ thế giới khác giới buông xuống.... Có lẽ tương lai, lại là một cái thời đại theo đại thế thiên địa.”

Có người nhìn vị mỹ nhân cổ trang trong trẻo lạnh lùng kia, đạo pháp khủng bố bao hàm toàn diện, từng đạo quang huy lộng lẫy lưu chuyển, lại giống như bóng ma thấm vào nội tâm bọn họ, làm người ta sợ hãi.

“Có lẽ những người chúng ta ở đây, đều sẽ chân chính chết đi, không ai có thể may mắn còn tồn tại,.... Sẽ dẫm vào vết xe đổ của nền văn minh thần thoại Babylon ngàn năm trước.” Có người khẩn trương mở miệng.

“Bài ca nhân là bài ca của lịch sử.” Có người mỉm cười, bỗng nhiên nhớ tới một câu nói trong thời đại cổ xưa, vị vua anh hùng cổ đại đến từ thần thoại Sumer, cũng từng xuyên qua lịch sử thần thoại Babylon.

“Nhưng có lẽ, là tai nạn, cũng là kỳ ngộ, cơ duyên để chúng ta thành thần.”

Rõ ràng là một vị lánh đời tồn tại kinh thiên động địa, Sử Thi Đại Đế cổ xưa tích lũy ngàn năm qua, lại cảm giác áp lực khủng bố kia đang hung hăng rơi vào trong lòng mọi người.

“Chúng ta đã từng lấy các loại phương thức ngủ đông, ngủ say, nhưng thức tỉnh lại thì có lợi ích gì? Cái gì cũng không làm được, việc có thể làm chỉ là chờ đợi.”

Bọn họ lại nhìn về phía cuộc chiến đấu kia, không có người nói chuyện, không khí toàn bộ thế giới là một mảnh ngột ngạt.

Tất cả mọi người đều biết, Ma Thần Medusa, Minh Thổ Đại Đế Elmin, chính là tồn tại cường đại nhất của mảnh thế giới này. Nếu như ngay cả các nàng đều không thể chống cự, như vậy thế giới chúng ta sẽ.....

Diệt vong.

.....

Bầu trời chấn động.

Núi non bị xé rách, cây cối bị lật đổ, tảng lớn động vật chạy trốn về phía dãy núi bên ngoài, lại bị từng đợt tấn công khủng bố bao phủ.

Dần dần, mặt đất bắt đầu hòa tan, chồng chất sụp đổ, dường như biến thành một mảnh dung nham đỏ tươi, hóa thành vùng đất cực nóng, tựa như một cái hố động lõm sâu to lớn.

Ầm ầm ầm!

Hai vị cổ xưa tồn tại kinh thiên động địa, liều mạng đánh giết.

Các nàng không chỉ có chiến lực vô hạn, càng khoa trương chính là lực kéo dài lực vô cùng dài lâu. Lực hồi phục và lực phòng ngự đều đáng sợ đến mức khiến cho người khác run sợ, đều được xem như là tồn tại bất tử bất diệt.

Tà Thần Cthulhu, lấy máu trọng sinh, Kim Thân Bàn Cổ, thêm một cái thế giới vào trong cơ thể, không ngừng tái sinh.

Vốn cho rằng bọn họ sớm đã thuộc về cùng trong cảnh giới vô địch, bất tử bất diệt, lại không có nghĩ đến, gặp đối thủ ngang sức ngang tài, trận chém giết này đánh một ngày một đêm.

Dần dần, Medusa đã kiệt sức.

Đúng vậy, chiến lực của nàng không thua chân thân Bàn Cổ chẳng qua là mặc dù Phượng Hoàng không thể hạ phàm tự mình xuất thủ, nhưng nàng vẫn có thể âm thầm trợ giúp chính mình như cũ. Có một Hỗn Nguyên Thánh Nhân, làm nguồn gốc động lực cho chân thân Bàn Cổ, cho nên gần như không có khả năng kiệt sức.

“Ma Thần khởi nguyên, nàng phải thua.”

Trong mắt mọi người dần xuất hiện suy nghĩ tuyệt vọng. Vị thần đến từ thế giới khác này quá mức khủng bố, mà Ma Thần khởi nguyên ban cho thế gian lực lượng rốt cuộc cũng không phải là tồn tại như một vị thần.

Chương 278: Lý Niệm (Thượng)

Mặt đất rung chuyển dữ dội.

Tất cả những Vương quốc trên mặt đất, bao gồm các đời quân chủ đại đế cách đó không xa, trong đầu tất cả đều cảm giác như bị nổ vang, toàn thân bị chấn động đến tê dại, khiến cho họ không thể sử dụng được khí lực.

Toàn bộ chiến trường hóa thành một cái vòng cung khổng lồ, mặt đất hóa thành nham thạch đỏ rực, từng vòng gợn sóng cuồng bạo không ngừng khuếch tán và khuấy động, phảng phất như một mảnh hải dương dung nham màu vàng, nóng cháy đến lóa mắt.

Bành!!

Trên đại địa, hai người khổng lồ ở giữa biển sóng nhiệt, trong nháy mắt liền tách nhau ra.

Một bóng đen đột nhiên bay ngược ra ngoài, bay qua gần phân nửa lãnh thổ quốc gia, hung hăng đụng nát từng mảnh dãy núi xanh biếc trải dài. Sau khi gió bụi tan đi, bóng dáng dần dần hiện lên rõ ràng, chính là Ma Thần khởi nguyên Medusa.

Nàng khẽ run lên nhè nhẹ, từng tia máu đỏ thấm dọc theo vết thương trên da, vô thanh vô tức nhỏ giọt xuống mặt đất.

“Không hổ là Thần linh của thế giới khác! Ta đã bại trận rồi, đây mới thực sự là cường giả...”

Nàng thấp giọng nói, nhưng mơ hồ có chút kích động, chiến ý dâng cao,

“Nói đến Thần cấp, ta mới chỉ chạm trán với hai vị, một là Tà

Thần Cthulhu khiến ý chí hỗn loạn, căn bản cung không có ý thức chiến đấu cường đại nào đáng nói. Mà một vị khác, chính là Phượng Hoàng còn nhỏ ở vùng đất của chúng Thần, quả thực yếu ớt đến mức khiến người ta phải tức giận! Ngươi mới thật sự là một đối thủ chân chính!"

"Ngươi cũng không tệ."

Đạo Quân Phượng Hoàng trầm mặc một chút, bình tĩnh khôi phục miệng vết thương trên cánh tay,

"Trong cùng cảnh giới, kỹ năng chiến đấu của ngươi quả thực đáng sợ... Có điều, loại Ma Thần như ngươi cần phải trấn áp năm ngàn năm, để gột rửa tội nghiệt!"

Nàng biết rằng Medusa chính là một kẻ vô cùng điên cuồng, một ngàn năm vẫn không thay đổi, giống như năm đó nàng điên cuồng khiêu chiến Tà Thần Cthulhu vậy, càng tiếp cận tử vong thì càng lộ vẻ hưng phấn.

Nàng bình tĩnh lạnh lùng, hiểu rõ con người điên cuồng của Medusa.

Đạp!

Vị mỹ nhân cổ trang này tiến về phía trước một bước, từng chữ nói ra:

"Ta sẽ mang ngươi về thế giới Hoang Cổ, phong ấn dưới Phổ Đà Sơn ở Nam Thiên Thần Châu ba ngàn năm!"

Lúc này, Medusa đã không đứng dậy nổi.

Phượng Hoàng đang từng bước tới gần Medusa, nhưng trong lòng vô cùng cảnh giác. Nàng biết rõ một khi bản thân bước tới gần Medusa đang trọng thương khi thì tất nhiên Elmin sẽ xé nát không gian, hạ phàm ra tay với nàng!

Nàng cần phải đề phòng cẩn thận.

Đồng thời, nhân cơ hội chân thân nàng hạ phàm, bất ngờ hạ sát thủ!

Trong khoảnh khắc giao thủ này, song phương tất nhiên sẽ bạo phát toàn bộ át chủ bài, bùng nổ pháp lực toàn thân, ngươi không chết thì sẽ là ta mất mạng!

Đây là một trận chiến thích khách, ai giáng lâm xuống thế gian và bại lộ dưới tầm mắt của đối phương trước thì sẽ gặp phải một đòn đả kích trí mạng Bạo Vũ Lê Hoa từ một vị thần khác!

Đạp đạp...

Một bước, hai bước.

Đạo Quân Phượng Hoàng bước từng bước một, chậm rãi hướng về phía trước.

Ông...

Bỗng nhiên, trong nháy mắt không gian bắt đầu chấn động kịch liệt, trong không trung xé ra một cái miệng khổng lồ, phảng phất như một vị tồn tại viễn cổ xa xưa nào đó hạ phàm, giữa thiên địa tràn ngập một luồng khí tức mênh mông, bầu trời run lên, lấp lóe vô số ánh sáng màu bạc.

Xôn xao ——

Một cánh tay trắng như tuyết cách không mà giáng lâm, hình dáng giống như một đóa hoa sen, nhẹ nhàng ấn một cái xuyên qua không trung, từng đạo sóng gợn mờ mịt bắt đầu lan tỏa, hình thành rung động quỷ dị, đánh về phía chân thân Bàn Cổ của Phượng Hoàng.

Đây là đòn Vu thuật đặc trưng của Elmin, sóng gợn chấn động.

Nàng không thể để mặc Medusa bị bắt mang đi được, dù cho hiện tại đang ở trong tình thế xấu, có thể sẽ bại lộ ở trong mắt quân địch nhưng nàng chỉ có thể cố gắng hết sức để chống lại đòn tập kích khủng bố của đối phương, đồng thời một hơi xông lên, gánh chịu được áp lực thì sẽ có thể đánh tan đối phương!

“Quả nhiên là nàng đã đột phá rồi, nếu như không phải ta ép nàng ra tay trước, thấy rõ được tình hình bên trong của nàng thì ta sẽ thất bại...”

Trong lòng Phượng Hoàng trầm xuống, giọng nói thanh thúy, bắt đầu chậm rãi ra tay.

“Tính cách của Elmin vẫn như cũ, sẵn sàng chấp nhận nguy hiểm để cứu người, nhưng nàng ta lại ra tay trước, nhược điểm của đòn tấn công sẽ hiện rõ trước mặt ta không sót cái gì! Ngoài ra, có thể dựa vào đòn tấn công này, phá hủy chân thân của nàng!”

Xoát!

Bên trong nội thiên địa, một vòng Phượng Hoàng kim sắc sáng chói bay lên bầu trời, bùng nổ năng lượng khủng bố.

Một đạo tia sáng lửa đỏ hóa thành một vòng lửa thần, tỏa ra tia sáng lưu ly năm màu rực rỡ, pháp lực toàn thân trong nháy mắt hao gần hết để hóa thành đạo pháp cường đại nhất của nàng, tấn công vượt qua không gian.

Không có ai nương tay cả.

Nương tay chắc chắn sẽ bại trận, hai vị Thần linh cấp tám đều đang dồn toàn bộ sức lực, mong muốn giết chết đối phương!

Xôn xao ——

Giữa thiên địa bỗng nhiên trở nên trắng xóa.

“Trời ạ! Thế giới bị hủy diệt rồi sao?”

“Chúng ta...”

Toàn bộ thế giới Vu sư, toàn bộ các quốc gia, khắp nơi trên thế giới, người dân đều ngửa đầu nhìn trời, cũng không kìm được mà ngào khóc thảm thiết. Bọn họ chỉ thấy thế giới là một mảnh trắng xoá, long trời lở đất.

Vu thuật và Đạo pháp va chạm vào nhau, thế giới phảng phất như đã mất đi âm thanh.

Lạp lạp lạp...

Sau màn ánh sáng màu trắng, là từng vòng sóng gợn năm màu, mịt mờ trong tầng tầng chấn động, trong nháy mắt liền bị bẻ gãy nghiền nát. Nó hung hăng đánh nát toàn bộ khu vực mặt đất gần đó, cây cối, động vật đều hóa thành hư vô.

Ánh sáng kéo dài không biết bao lâu, cuối cùng cũng ngừng lại, mặt đất khôi phục lại sự yên lặng, chỉ còn lại một mảnh tĩnh mịch.

Ai chiến thắng?

Đầu óc của toàn bộ mọi người đều chấn động.

Nhìn lại bên kia, mỹ nhân khổng lồ đội trời đạp đất đã biến mất tại chỗ, chỉ có Ma Thần khởi nguyên Medusa thấm đẫm máu tươi, lẳng lặng đứng ở đó, ánh mắt mệt mỏi rã rời.

Đại Đế Minh Giới Elmin giành chiến thắng rồi?

Trong tâm trí của vô số người đều hiện lên niềm vui sướng.

Medusa đứng dậy, biến mất tại chỗ, lưu lại một giọng nói khàn khàn,

“Kết quả lưỡng bại câu thương! Đây là lần đầu tiên chúng ta

tiếp xúc với thế giới khác, các quốc gia trên thế giới tiến vào trạng thái chuẩn bị chiến đấu, Tà Thần xâm lấn từ ngàn năm trước có khả năng sẽ một lần nữa giáng lâm tới thời đại này!!"

Vô số người sợ hãi sởn cả tóc gáy.

...

Bên trong nội không gian.

Elmin bị trọng thương toàn thân, khóe miệng chảy máu, giọng nói dần dần trở nên lạnh như băng,

"Theo lý mà nói thì sức chiến đầu của Trung Thần và Hạ Thần phải chênh lệch đến hơn mười lần, cho dù ta ra tay gặp phải thiệt thòi cực lớn thì cũng có thể bẻ gãy nghiền nát, tiêu diệt đối phương. Nhưng mà cách phòng bị của ta là chính xác, đối phương quả nhiên có chiến lực nghịch thiên, đủ để vượt cấp chiến đấu!"

Phượng Hoàng là sinh vật bốn gen, trước đó chưa từng tu luyện nên mới tương đương như dã thú, mới bị điên cuồng đuổi giết. Hiện tại sau khi tu luyện đến bước này, trong cùng một cảnh giới đương nhiên là có thể chiến thắng Elmin, vị thần cấp phổ thông chỉ có hai gen!

Mặc dù cảnh giới của Phượng Hoàng kém một cấp độ, nhưng có ưu thế về tiên cơ, cùng với chiến lực nghịch thiên để bù lại cho trận chiến đấu này, cho nên dẫn đến tình trạng lưỡng bại câu thương.

Chương 279: Lý Niệm (Hạ)

“Đối phương cũng bị thương cực nặng, nếu không cũng sẽ không trốn khỏi thế giới này.”

Sắc mặt Elmin lạnh lùng cao nhã, mở miệng nói với Medusa, nhàn nhạt nói:

“Ngoài ra, không biết có phải ảo giác hay không, khí tức của đối phương mơ hồ có chút quen thuộc.”

Giọng nói của Elmin dần dần chìm vào chỗ sâu trong Minh Giới,

“Ta muốn nghỉ ngơi một đoạn thời gian, hồi phục thương thế, đối phương chưa chắc sẽ bỏ qua, có thể sẽ giáng lâm xuống thế giới này lần nữa, phát động cuộc chiến tranh Thần cấp lần tiếp theo!”

Elmin chậm rãi ngồi xếp bằng xuống.

Trong đôi mắt của nàng, lóe lên hình ảnh thế giới này cùng đông đảo chúng sinh.

Lão sư Grantham trao ngôi vị quốc vương Babylon vào trong tay nàng, nàng đã gánh vác sứ mạng này một cách vô cùng nặng nề, Charlotte, Lucy... Những thứ này đều đặt trên bờ vai của nàng, thủ hộ thời đại Vu sư đi đến thời đại Ma dược ngàn năm sau, trong tương lai cũng sẽ tiếp tục bảo vệ.

Nàng đã sớm đem cuộc đời mình dâng hiến cho mảnh đất thân yêu này.

Medusa cũng bị trọng thương toàn thân, lại lần nữa chậm rãi

trở lại đáy biển sâu, bắt đầu ngủ say,

“Một thế giới khác sao? Cuối cùng cũng có cảm giác mới mẻ, đối phương có thể giáng lâm thế giới chúng ta, chúng ta chưa hẳn đã không thể giáng lâm xuống thế giới đối phương!”

Trong đôi mắt nàng là một mảnh lưu chuyển, nhìn thoáng qua trận pháp truyền tống kia,

“Vượt qua không gian, dường như là năng lực mà Thần linh đều biết... Tựa hồ có quan hệ với không gian, tiến hành định vị trong thế giới hiện thực?”

Mấy ngày sau, nàng bắt đầu nghiên cứu về phương diện này, nảy sinh những ý nghĩ sáng tạo.

Thế giới Vu sư cũng không phải là không có nội không gian, khối rubik chính là không gian. Nàng không ngừng nghiên cứu, dường như đã mở ra một cánh cửa thế giới mới, bắt đầu nghiên cứu như si như say.

“Nguyên tắc để Thần xé rách không gian, hạ xuống thế giới khác dường như cũng không quá phức tạp, điều quan trọng duy nhất, chính là định vị của thế giới hiện thực, hình thành một đường hầm không gian trong một không gian nhỏ, cùng với lực lượng của một vị Thần... Đợi đến khi Elmin hồi phục thức tỉnh, để cho nàng ấy thử nghiệm một phen.”

Đôi mắt Medusa lấp lóe tia sáng băng lãnh máu tanh,

“Ta trở thành một vị Thần, lại thong thả quá mức, nếu như có thể xâm lấn một thế giới khác, thế giới mà có vô tận sinh mệnh và cường giả...”

Trong lòng nàng vẫn luôn lạnh như băng, khác với Elmin, nàng không để ý đến tính mạng người khác, thậm chí trái lại, nàng còn muốn giáng xuống thế giới của đối phương.

Vu sư là một đám người theo đuổi chân lý và tri thức, sau ngàn năm, hôm nay Elmin đã từ bỏ lý niệm về thời đại Vu sư, mà nàng lại chưa từng từ bỏ, vẫn như cũ thủ hộ vinh quang cuối cùng thuộc về các vu sư.

Cho tới bây giờ, nàng vẫn không e ngại tử vong, chỉ sợ phải dừng bước chân theo đuổi chân lý.

Mà... chân lý là như thế nào?

Tâm trí nàng bỗng nhiên hốt hoảng, nhớ về cảnh tượng Thần Sáng Thế năm đó giáng lâm, bóng dáng người thanh niên khổng lồ kia tắm trong ánh sáng thần thánh, khẽ vươn tay, thời gian thế giới lập tức thay đổi, xuân về hoa nở.

“Đó chính là chân lý.”

Trải qua một ngàn năm này, mục tiêu cuối cùng mà nàng theo đuổi, đã dần dần trùng một chỗ với bóng dáng của Tạo Vật Chủ vĩnh hằng kia rồi.

“Bước chân cuối cùng mà những Vu sư chúng ta suốt đời theo đuổi, có lẽ chính là nó... Ta sẽ thay tất cả ý chí của các vu sư trong quá khứ, đi truy tìm nó, khám phá ra tồn tại vĩnh hằng tối cao trong truyền thuyết kia.”

...

Oanh!

Toàn bộ thế giới Hoang cổ khẽ chấn động.

Một vị mỹ nhân cổ trang khổng lồ đáng sợ xuyên qua thời không. Nàng nhanh chóng vứt bỏ máu thịt của mình, bỏ vào Cửu Trọng Thiên, hóa thành phân bón, nuôi dưỡng linh hồn những động thực vật của Cửu Trọng Thiên.

Nàng hồi phục thân người cỡ nhỏ, nhàn nhạt mở miệng,

“Elmin, Medusa... Không ngờ lại trùng hợp như vậy. Ta với các ngươi lại gặp nhau một lần nữa, trước đây các ngươi mượn tay ta, để không ngừng đột phá, hiện tại đến phiên ta mượn tay của các người, để tiến hành đột phá!”

Sắc mặt nàng trở nên bình tĩnh, nàng bị trọng thương, hiện giờ chuẩn bị niết bàn trọng sinh.

Phượng Hoàng có thiên phú nghịch thiên “Niết bàn trọng sinh”, mỗi khi bị thương nặng chết đi, sau khi sống lại, càng trở nên mạnh hơn!

Chỉ cần tìm được đối thủ cùng cảnh giới, nàng liền có thể nhanh chóng đạt được đỉnh phong ở cảnh giới này. Trước đây trọng sinh thường có tác dụng phụ cực lớn, đó là tử vong thực sự, nhưng hiện tại phối hợp với Cửu Chuyển Huyền Công, đã xóa bỏ được tác dụng phụ đó.

“Sau lần niết bàn trọng sinh này, đồng thời nghỉ ngơi hồi phục, nhất định tu vi của ta sẽ tăng lên nhiều. Sau đó ta sẽ lại đi đến chỗ Elmin, lại chết thêm một lần nữa, sau khi trọng sinh hai lần, ước chừng có thể đột phá đến Hỗn Nguyên Thánh Nhân trung kỳ.”

Sắc mặt nàng tái nhợt.

Chỉ cần không ngừng đột phá tiếp, nàng sẽ đạt tới Hỗn Nguyên Thánh Nhân đỉnh phong, như vậy tốc độ tu luyện của đám người Elmin, Đế Kỳ, xa xa không thể so sánh được với nàng!!

Nàng có thiên phú nghịch thiên, muốn có thể kìm hãm nàng thì chỉ có Đại cảnh giới mà thôi!

“Dục hỏa trọng sinh... Hãy bắt đầu đi.”

Ngọn lửa bốc cháy hừng hực, nàng cuộn mình ở trong đôi cánh

vàng rực rỡ, vẻ mặt bình thản, phảng phất như trở về vòng tay ôm ấp ấm áp của người mẹ.

Thần thức của nàng ký gửi ở trên Cửu Trọng Thiên, nhìn bản thể mình đang dần dần suy yếu, một lần nữa biến thành một quả trứng, bên trong ngọn lửa ấm áp kia, phảng phất khiến cho nàng nhớ tới tình cảnh ấm áp trong lòng Thần Sáng Thế năm đó.

“Thật muốn trở lại đoạn năm tháng kia.”

Nàng thở dài yếu ớt, ở thời điểm sinh mệnh một lần nữa niết bàn mở ra, cuối cùng thì trong lòng nàng cũng có chút cảm khái. Có lẽ, trải qua những năm chém giết lâu như vậy, nội tâm nàng đã không ngừng trở nên kiên định, mạnh mẽ.

Lại trôi qua mấy ngày, thân thể Phượng Hoàng sơ sinh một lần nữa phá xác mà ra, nàng nhẹ nhàng mỉm cười,

“Cuối cùng cũng trọng sinh rồi.”

Nàng duỗi thân thể, vừa mới trọng sinh còn đang suy yếu, năng lượng thể lực dường như đã hao tổn hết, cần phải tu dưỡng một khoảng thời gian thì mới có thể khôi phục trở về đỉnh phong. Nàng bỗng nhiên quay đầu, nhìn ba người gồm lão nhân tóc vàng ăn mặc trang phục kỳ lạ của thế giới khác, cùng với hai đồ đệ song sinh, vẫn đang run lẩy bẩy, trốn tránh ở bên trong mảnh rừng sâu um tùm.

Aili có mái tóc vàng, trong tay mang theo pháp trượng, ôm lấy hai chân được cuốn bằng lớp lụa đen mượt. Nàng đang cuộn tròn ở một nơi hẻo lánh trong rừng cây âm u,

“Đây là nơi nào? Nhất định là mộng, là mộng!”

Mickey cũng cuộn mình thành một đoàn,

“Tỷ tỷ, chẳng lẽ, chúng ta lại xuyên qua thế giới khác, còn có

thể quay trở về sao?”

Hai đồ đệ quá ngây ngô, không hiểu thế sự, lần đầu tiên ra ngoài lịch luyện lại đụng phải sự tình kỳ quái như vậy, mà lão sư Mike, tuy rằng bản thân là một vị anh hùng Sử Thi sống hơn năm trăm năm cũng thất hồn lạc phách. Hắn lại có chút bình tĩnh mà nhận mệnh, yên lặng chờ đợi vị Thần linh kia sẽ xử trí ba người bọn hắn như thế nào.

“Lúc đó chạy đi quá nhanh, quên mất không ném bọn họ xuống, kết quả đã mang theo về thế giới Hoang Cổ.”

Phượng Hoàng trầm ngâm một chút, nhẹ nhàng bay ra khỏi thiên địa bên trong, ngồi ở trên chiếc ghế trong không gian nhỏ, nhìn về phía ba người trước mặt.

Chương 280: Người Xuyên Việt

“Thần vĩ đại...”

Mike vội vàng cung kính, kéo theo hai tỷ muội quỳ xuống.

Phượng Hoàng ngồi ở trên chiếc ghế, gõ gõ đầu ngón tay trắng nõn, cười khẽ nói:

“Thiên Đế của Thế giới khác, hãy nói cho ta biết về Hệ thống Ma dược của các ngươi!”

Mike toàn thân run lên, nhanh chóng nói ra.

Phượng Hoàng say sưa lắng nghe, thỉnh thoảng nhấp một ngụm trà, như si như say, phảng phất như mở ra cánh cửa đến một thế giới mới.

Hệ thống Ma dược có sự thiếu sót rất lớn.

Nó cần phải dựa vào Medusa làm nền tảng, nhưng lại có nhiều loại chức nghiệp phong phú, có bảy hình thức phối hợp, có khả năng vô tận, thậm chí có thể bắt chước tất cả mọi Hệ thống tu luyện khác. Rất nhiều chức nghiệp trong đó là bắt chước Vu sư trước đây như tinh thần, nguyền rủa, phong hỏa lôi điện, thậm chí ngay cả hệ thống tu luyện hương hỏa của bọn hắn đều chưa hẳn là đã không thể bắt chước...

Trình độ cường thịnh đã vượt qua thế giới Vu sư năm đó!

Thế giới Vu sư năm xưa, mỗi một thời đại cũng chỉ có mấy vị Đại Đế mà thôi, số lượng đếm chưa quá một bàn tay.

Mà thời đại Ma dược hiện giờ có ba Vương quốc lớn, mỗi một

quốc gia đều có mấy chức nghiệp giả cấp Sử Thi hiện diện, trấn áp một phương, mà số cường giả ẩn tàng dường như nhiều vô số kể.

Khi Phượng Hoàng càng hiểu rõ ràng, càng cảm thấy sợ hãi thán phục.

“Quả thực khả năng là vô hạn, mỗi người đều là một Tà thần Cthulhu cỡ nhỏ. Thậm chí hiện tại những thiên tài bên kia, bọn họ rất có khả năng sẽ bắt chước theo Đạo pháp mà ta lưu lại, đảo ngược, suy luận ra hệ thống văn minh của thế giới chúng ta, thậm chí bắt đầu xuất hiện loại chức nghiệp giống như ‘Đạo sĩ’!”

Thế giới Hoang Cổ tu luyện khó khăn, tương đối mà nói, cường giả ít hơn.

Mà thế giới Vu sư tu luyện đơn giản, cường giả nhiều hơn một chút, tỉ lệ phổ cập vô cùng lớn, xem như đều có đặc điểm riêng.

“Hơn nữa, với tính cách của Medusa, tất nhiên sẽ muốn phản công lại thế giới Hoang Cổ của ta.”

Nàng hít thở sâu một hơi, trong lòng có chút ngưng trọng, biết rõ sự đáng sợ trong đó, bị một thế giới siêu phàm cường hoành kia nhớ thương.

Xuyên qua không gian, nói khó cũng không khó, nói đơn giản cũng cực kỳ đơn giản.

Đối với một vị Thần, chỉ cần có mạch suy nghĩ thì sớm muộn gì cũng đều sẽ nghiên cứu ra được, thứ cần thiết chính là có một vùng không gian, mà bên phía bọn họ lại có khối Rubik.

“Tọa độ thế giới của ta, có khả năng đã bị ghi nhớ lại rồi, không quá trăm năm, có lẽ thế giới Vu sư sẽ tiến vào thế giới Hoang Cổ chúng ta.”

Phượng Hoàng hơi nhắm mắt, suy tư một phen cho ra đáp án,

“Chiến tranh, sắp bắt đầu.”

Nàng không bài trừ chiến tranh.

Thậm chí các vị Thần khác và Thiên Đế, đều không bài xích chiến tranh!

Bởi vì chỉ có thời kỳ loạn thế, tắm rửa máu tươi, thiên địa đại kiếp tới gần thì nhóm Thiên Đế mới có cơ hội chứng Đạo, trở thành Hỗn Nguyên!

“Chỉ là không nghĩ tới, vốn dĩ ta định rời khỏi thế giới Hoang Cổ, chu du chư thiên lại đi đến thế giới Vu sư ban đầu, nhưng hiện tại, không ngờ thế cục lại phát triển đến mức này.”

Nàng chậm rãi đứng dậy.

Nàng cũng không hối hận.

Có thể đến được thế giới Vu sư, cũng là kỳ ngộ lớn nhất của nàng!

Nếu như đi đến một phương thế giới không xác định thì khả năng là nàng sẽ phải đối mặt với những vị Thần không rõ sức mạnh, có quá nhiều biến số, có thể sẽ bị tươi sống giết chết, không có cơ hội dục hỏa trọng sinh.

Mà về Elmin, nàng biết rõ chi tiết nội tình, đối phương không có cách nào giết chết nàng, mà nàng có thể không ngừng đi tìm Elmin khiêu chiến, không ngừng “Niết bàn trọng sinh” để trở nên mạnh hơn.

“Ta có thể dùng cách này để tiến vào cảnh giới Thánh Nhân trung kỳ, Thánh Nhân đỉnh phong, sau đó mới suy nghĩ về con đường đột phá phía sau cấp chín.”

Xuất hiện một con đường có thể biến mình trở nên mạnh hơn,

nàng đương nhiên sẽ không buông tha.

Bình thường, mỗi vị Thần muốn vượt qua một cảnh giới nhỏ, cần trải qua không biết bao nhiêu năm tháng dài dằng dặc, Elmin đã trải qua hơn một nghìn năm mới tiến vào Trung Thần, chỉ sợ còn mất 2000-3000 năm nữa, mới có thể tiến nhập Thượng Thần...

“Tuy nhiên, nếu như hai giới bạo phát chiến tranh, thì thế giới Hoang Cổ lại quá yếu... Thời đại Tây kỷ nguyên vừa mới trải qua chưa đầy một trăm năm, không người kế tục, tồn tại mạnh nhất ở thế gian mặt đất mới chỉ là cảnh giới thứ năm Đạo Cung! Bên trong Thiên Giới cũng chỉ có bảy vị Thiên Đế mà thôi. Còn đối phương thì hòa bình, sinh sôi và phát triển đã ngàn năm, cực kỳ cường thịnh, chưa từng trải qua thương tổn, một cái thế giới siêu phàm cộng thêm Thần cấp bên trong Minh Giới, có đến hơn trăm vị Sử Thi Đại Đế, cường giả Truyền Thuyết càng nhiều vô số kể...”

Phượng Hoàng Đạo Quân đã dành ra thời gian mấy ngày để học tập hoàn toàn Hệ thống Ma dược.

Chức nghiệp của Mike là Chiêm tinh sư Hỏa diễm, am hiểu pháp thuật hỏa diễm.

Chức nghiệp của Aili là Hỏa diễm sư, chức nghiệp của Mickey là Băng sương sư. Hai chị em song sinh có được tâm hữu linh tê, liên thủ cùng một chỗ, chính là để che giấu chức nghiệp truyền kỳ: người thao túng Băng Hỏa.

Tiếp theo, Phượng Hoàng cũng không có ý bắt giữ ba người bọn họ, cũng không muốn giết chết bọn họ, hất lên tay, ném họ vào một nơi nào đó ở trong dãy núi bên ngoài, để bọn họ tự lực cánh sinh ở thế giới Hoang cổ này.

“Lão sư, chúng ta nên làm gì đây…?”

“Chẳng lẽ, chúng ta không thể trở về được sao?”

Cặp song sinh đang cầm băng hỏa pháp trượng trong tay, còn mặc trang phục tinh xảo màu đen của học viện Thánh Huỳnh, nhìn thế giới hoàn toàn mới lạ chung quanh, thực vật hay động vật đều hoàn toàn khác biệt, mới lạ, lạ lẫm.

“Cứ coi như một chuyến lịch luyện trước đây của Học viện chúng ta đi.”

Mike hít sâu một hơi, cũng có chút mờ mịt, an ủi hai người học trò, bắt đầu cuộc hành trình.

“Các con vẫn luôn chăm chỉ tu luyện, nhưng chưa có dính qua máu mươi, xem như đây là một cuộc học tập rèn luyện đi.”

Sau đó, bọn họ đi men theo khu rừng cây xanh tốt, hao tốn mất mấy ngày mới dần đi đến một con đường phố lát đá xanh.

Trong một thị trấn phía dưới ngọn núi lớn, mấy sợi khói bếp chậm rãi bay lên, trên con đường nhỏ lát đá xanh, hai ba đứa bé nô đùa ở đầu phố, thỉnh thoảng có một số hiệp khách đi ngang qua, mặc một bộ áo xanh, lưng đeo trường kiếm.

Cách đó không xa, có các cửa hàng như trà lâu, quán rượu, thường có văn nhân và khách hàng ra vào, đương nhiên, cũng có một số nữ tử thanh lâu xinh đẹp đứng mời chào khách nhân, nhưng các nàng chỉ bán nghệ, không bán thân.

Bỗng nhiên, giọng nói của một đứa bé truyền đến.

“Sau ba ngày nữa, đến định kỳ mười năm một lần, tiên nhân trên núi sẽ tới đây để thu đồ đệ, thu nhận kỳ tài có cốt cách kinh kỳ, người học được, có thể lên núi tu luyện, bái kiến lão tổ Địa Tiên làm sư phụ...”

Xung quanh trở nên sôi trào.

Thượng Tiên đến thị trấn nhỏ của chúng ta thu đồ đệ sao?

“Tiên đạo mờ mịt khó cầu.”

Bên trong một tửu lâu, có một tên kiếm khách cùng một tên kiếm khách khác, nâng chén đối ẩm, nhìn về phía ngoài náo nhiệt, lộ ra vẻ bình tĩnh,

“Địa Tiên Thuỷ Tổ, võ thần Đoạn Thiên Vũ đã sớm rời khỏi giang hồ, ẩn cư ở Phiêu Miểu Tiên sơn, trồng cây Nhân Sâm, bước vào cảnh giới thứ năm Đạo Cung! Đã từng phát ngôn bừa bãi, thiên hạ quá mức tịch mịch, chỉ thẳng trời xanh, hỏi có Thần hay không?”

“Võ thần Đoạn Thiên Vũ thoát khỏi giang hồ, đã trở thành thần tiên trên lục địa, sống qua hơn một trăm năm, cho dù có một ngày xuyên qua giang hồ, phá toái hư không, phi thăng Tiên giới, ta cũng sẽ không ngạc nhiên.”

Chương 281: Làn Sóng Thời Đại

Bỗng nhiên, bên cạnh truyền đến tiếng huýt sáo.

Keng keng keng keng!!

Đồng thời, tiếng đánh nhau kinh người truyền đến, đao quang kiếm ảnh giăng ngợp trời.

Mọi người nhìn thấy, hóa ra là một người trung niên xấu xí, tay cầm hai thanh Đoạn Cốt Đao, sau lưng là một hiệp khách cầm Đại Khảm Đao, đang rượt đuổi nhau trên mái hiên, khinh công vượt nóc băng tường.

"Đó là tên tội phạm bị truy nã số một ở giang hồ phía Nam, dâm tặc Liễu Thừa Phong, tiếng xấu nổi danh, người người muốn đuổi giết!"

Một tên hiệp khách đang uống rượu, đột nhiên kinh ngạc hô to, hung hăng đập chén rượu xuống bàn,

"Đuổi theo phía sau, chính là Lệnh Hồ Phi của phái Ngũ Nguyệt Kiếm!!"

Liễu Thừa Phong là cao thủ cảnh giới Thần Tàng tiếng tăm lừng lẫy, Lệnh Hồ Phi phía sau hắn, mặc dù là hiệp khách trẻ tuổi nhưng chưa chắc đã là đối thủ.

Tên Liễu Thừa Phong kia có khinh công cực mạnh, vừa vượt nóc băng tường, vừa cất tiếng cười to, bỗng nhiên cúi đầu, nhìn về phía dưới tuyến đường phố lớn, vậy mà có hai đại mỹ nhân song sinh đáng yêu, con mắt lập tức lóe lên ánh sáng xanh.

"Không tốt! Hắn lại có con mồi, là tiểu thư khuê các nhà ai

thế? Vậy mà dám lớn mật tùy tiện đi dạo trên đường phố, không biết tránh né?"

Ánh mắt Lệnh Hồ Phi chợt lóe, nhìn theo về phía trước.

Vậy mà là hai cô gái tóc vàng, cách ăn mặc bại lộ làm người ta mặt đỏ tới mang tai, quả thực là không nhã nhặn.

Các nàng mặc váy ngắn, đeo tất chân màu đen gợi cảm làm người ta đỏ mắt, xỏ ống giày cao màu đỏ sậm, trong tay cầm một thanh pháp trượng xám đen, mang theo phong tình mỹ cảm của người dị vực. Các nàng đang ăn mứt quả mà Địa Mẫu Thanh Đằng phát minh ra trước đây, cùng với các loại mỹ thực bên đường phố, nét mặt hạnh phúc mỹ mãn, tò mò quan sát đường phố xung quanh.

Soạt!

Liễu Thừa Phong lộ ra tầm mắt âm tà, nhanh chóng rơi xuống đất.

"Hai cô nương kia chạy mau!"

Sau lưng, hiệp khách áo xanh gầm thét, biết rõ hai cô nương song sinh xinh đẹp như thế, nếu rơi vào trong tay tên dâm tặc hái hoa kia, sẽ rơi vào kết cục gì.

"Hai vị cô nương, chạy mau đi!!"

"Hỗn trướng! Giữa ban ngày ban mặt, các môn phái lớn ở nơi nào, vậy mà để cho tà tặc lộng hành như thế!"

Trên đường phố xung quanh, bên trong tửu lâu, trên tầng cao trà lâu, từng nho sinh, kiếm khách, không khỏi hướng ánh mắt lo lắng.

Lúc này, một nho sinh trẻ tuổi, Hồ Nhân Thành mang một con

tiểu hồ ly trắng trên vai, cũng nhanh chân đi đến, kinh hô một tiếng,

“Hai vị cô nương, mau mau tránh đi!! Triều đình chấp pháp, phải khiến tên đạo tặc giang hồ kia đền tội!”

Đôi song sinh này rốt cuộc cũng kịp phản ứng, thả mứt quả xuống, trong lúc đám hiệp khách trợn mắt hốc mồm, chậm rãi vung vẩy pháp trượng lên, ngăn cản ở trước người, đồng thời mở miệng ngâm xướng nói:

“Ma Thần vạn vật vĩ đại, xin lắng nghe lời khẩn cầu của ta, ngọn lửa nóng bỏng (dòng nước nhu hòa) xin nghe theo lời ta triệu hoán, pháp thuật cấp năm...”

“Thủy hỏa cùng chảy!!”

Oanh!

Pháp trượng bạo phát ra tinh thần dao động, màu xanh lam cùng màu lửa đỏ lưu chuyển, rồi hội tụ, trong nháy mắt tên giang hồ dâm tặc Liễu Thừa Phong bị bay ngược ra ngoài.

Đám người: ???

Bọn họ đều kinh ngạc đến ngây người, phong cách bức tranh này rõ ràng có điểm không đúng nha.

Hai chiếc pháp trượng kia là loại vũ khí gì? Gậy gỗ lớn cán dài? Vì sao có thể bạo phát ra luồng kiếm khí khủng bố như vậy?

Nhìn thấy hai vị cô nương dị vực xinh đẹp, tay cầm pháp trượng, đánh giết tên hái hoa tặc trong chớp mắt, toàn bộ đường phố, quán rượu, quán trà lập tức sôi trào.

“Hóa ra, hai vị nữ hiệp này ăn mặc quần áo bại lộ, là đang tận lực hấp dẫn tên hái hoa tặc, rồi đánh giết hắn!”

Tất cả đám hiệp khách đều cảm giác vui vẻ sảng khoái, thoải mái đến mức cực điểm.

Tên tội phạm bị truy nã số một ở giang hồ phương Nam —— hái hoa tặc Liễu Thừa Phong có võ công cao cường, vô cùng xảo trá, vô số hiệp khách vây quét nhưng không bắt nổi, ngược lại còn bị đối phương mang thù, làm nhục chính thê nữ người nhà của mình, và giết chết sờ sờ ở trước mắt...

Trên giang hồ, không ít hiệp khách đều hận không thể ăn sống uống máu hắn, nghĩ không ra vậy mà đơn giản ngã xuống ở nơi này như vậy.

Bên trong quán trà, quán rượu hoàn toàn bị oanh động.

Chuyện này sẽ gây chấn động toàn bộ giang hồ phương Nam, lại có hai vị hiệp khách trẻ tuổi tài năng quật khởi, giẫm lên thi thể hái hoa tặc để thành danh!

“Hai vị thiếu nữ này, trong tay cầm hai chiếc gậy gỗ lớn, chẳng lẽ là một loại tuyệt thế thần binh kinh thiên nào đó? Uy lực như thế, phảng phất khiến ta nghĩ đến thần tiên Lục địa, cảnh tượng lấy kiếm chỉ trời, xuyên thủng hàng trăm kỵ binh thiết giáp năm đó.”

“Chẳng lẽ, họ đều đã bước vào cảnh giới thứ năm Đạo Cung?”

“Không thể nào, chỉ là hai tiểu nữ oa, làm sao có thể so với thần tiên lục địa được.”

“Nhưng mà, các nàng ăn mặc kỳ lạ, táo bạo và nóng bỏng như thế, chỉ vì câu dẫn tên hái hoa tặc, cũng không sợ không gả đi được sao, làm cho mọi người không khỏi cảm thán không hổ là giang hồ nhi nữ anh hùng.”

Đám người nghị luận ầm ĩ.

Mà Manh Muội nằm ở một nơi bí mật gần đó, đang ngồi ăn uống thư giãn bên trong gian phòng tầng trên của tửu lầu, đến tìm kiếm đồ đệ Hồ Nhân Thành cùng tiểu hồ ly trắng. Nàng nhìn về phía hai cô gái song sinh mặc tất đen gợi cảm, trong tay cầm pháp trượng, trong nháy mắt cũng kinh ngạc đến ngây người.

Gặp quỷ nóng bỏng táo bạo!

Đây rõ ràng là trang phục váy ngắn, tất đen cùng giày ống cao gợi cảm có được không!

“Mẹ nó, là ta xuyên qua sao?”

Nàng dụi dụi con mắt, nhìn xuống phía dưới đường phố, xác nhận chính mình không có nhìn lầm, thật sự là hai nữ ma pháp sư song sinh xinh đẹp,

“Ngọa tào! Ma pháp sư đại chiến với kiếm khách giang hồ! Mẹ nó, đây là cảnh tượng gì chứ?!!”

Nàng đang định đi tìm hiểu cẩn thận hai em gái tóc vàng xinh đẹp kia, kết quả là đột nhiên sởn cả tóc gáy, cảm giác được khí tức của một Thiên Đế chậm rãi giáng lâm, xoay đầu nhìn lại.

Phát hiện một lão nhân ăn mặc như hiệu trưởng Học viện Ma pháp, tay cầm một cây gậy chống màu nâu, một đầu tóc xoăn ngắn màu vàng kim nhạt, dưới cằm mang hàng ria mép gọn gàng xinh đẹp, đã vô thanh vô tức tới gần nàng.

Hắn tỏa ra thần thức, bắt đầu giao lưu ý thức.

“Các hạ, ngài là Quân Chủ Đại Đế của thế giới này phải không?! Ta đến từ vương quốc Fedchyne ở thế giới khác, hiệu trưởng học viện Thánh Huỳnh, là một chức nghiệp giả anh hùng Sử Thi đã sống hơn năm trăm năm, phía dưới là hai đồ đệ của ta, du lịch qua quý thế giới...”

Manh Muội: ???

Lượng thông tin quá lớn, nàng nghẹn họng nửa ngày, và bắt đầu có chút hoảng sợ.

Nàng chính là một con gà siêu cấp yếu ớt, còn chưa từng trải qua chiến đấu, mặc dù cảm giác được người đàn ông tự xưng là anh hùng truyền kỳ này. Dù cho Thiên Đế này có cảnh giới chiến lực rất yếu nhưng nàng hoàn toàn không phải đối thủ của đối phương.

“Xin chào!”

Manh Muội bắt tay chào đón, cười khan hai tiếng, chỉ chỉ bầu trời, nói nghiêm túc và đe dọa,

“Ta là Địa Mẫu Thanh Đằng, chưởng quản toàn bộ long mạch đại địa ở cái thế giới này, là Đại Địa chi Tổ, Thiên Đế chính là đồ đệ của ta!”

Ma Thần đại địa?

Mike khẽ giật mình, thử dùng ngôn ngữ của nàng để phiên dịch lý giải, đột nhiên nhớ tới Ma Thần thủy tổ Medusa.

Chương 282: Dung Nhập Gen Mới

Hắn lập tức cảm giác thế giới này thật đáng sợ.

Mặc dù nhìn chung mọi người rất nhỏ yếu, nhưng cũng không đơn giản, mà nữ tử trước mắt này càng thêm đáng sợ, khí tức vô cùng vô tận, phảng phất như sợi rễ trải rộng toàn bộ đại địa, hoàn toàn không phải là người mà hắn có thể đối đầu.

“Ngươi đến từ thế giới khác ư?”

Manh Muội vội vàng mở miệng hỏi thăm, sự hiếu kỳ chiến thắng nỗi sợ hãi.

Mike cũng không hề giấu diếm, trực tiếp giải thích.

Dù sao, bọn họ đi tới phiến thế giới này, ba người thế đơn lực bạc, tính mạng bị chèn ép trong tay cường giả thế giới này, nếu như giấu diếm điều gì gây nên sự bất mãn, chỉ sợ cách sẽ tử vong không xa.

Đặc biệt là Địa Mẫu Thanh Đằng trước mắt này, thoạt nhìn quá mức kinh khủng, rộng lớn mênh mông phảng phất như toàn bộ đại địa, rất có thể, chiến lực không kém gì Ma Thần khởi nguyên Medusa!

Trên thực tế, Mike đã quá già, sống hơn năm trăm tuổi, Sử Thi Đại Đế cũng chỉ có tuổi thọ sáu trăm năm, hắn vốn là sắp chết già, bằng không thì cũng sẽ không bị đánh lén. Hiện tại, nguyện vọng duy nhất của mình trước khi chết, chính là nghĩ ra biện pháp để hai nữ đệ tử có thể sống sót ở mảnh thế giới này.

“Hóa ra, Phượng Hoàng Đạo quân đã đi qua thế giới của các ngươi?”

Sau khi Manh Muội nghe xong, đầu óc trở nên trống rỗng, chậm rãi điều chỉnh suy nghĩ,

“Còn đánh một trận với Medusa, Elmin, sau đó trong lúc vô tình đem theo các ngươi trở về.”

Nàng kinh ngạc sững sờ.

Đây là phụ truyện nằm ngoài nội dung chính!

Ba người trước mắt này, vậy mà thật sự xuyên không, đi đến thế giới Hoang cổ.

“Đã đến đây rồi, thì an tâm, các ngươi hỗ trợ đồ đệ của ta cùng nhau quật khởi đi!”

Manh Muội cười rộ lên,

“Hắn đang từ từ thăng quan tiến chức, chuẩn bị cải cách long mạch, vương triều Đại Chu của chúng ta ở nơi này, đúng lúc cần một người nước ngoài tóc vàng mắt xanh đảm nhiệm chức vị Quốc sư, tác phong của ngươi thật sự phù hợp!”

“Hai muội tử dễ thương là Băng Hỏa Ma pháp sư, xem như Khâm Thiên giám, trong tay cầm pháp trượng, thi triển pháp thuật băng hỏa lưỡng trọng thiên, đánh chết những hiệp khách giang hồ cầm kiếm! Bức tranh khung cảnh đó nhất định rất hấp dẫn.”

Mike nghe hoàn toàn không hiểu gì.

Nhưng vẫn lựa chọn tin vào lời nói của vị tồn tại khủng bố này, dù sao chiến lực của nàng ta khả năng có thể so với Ma Thần khởi nguyên. Nếu đã đến mảnh thế giới này mà chưa có cách quay trở về, chỉ có thể nghĩ biện pháp sinh hoạt ở nơi này.

Chụp màn hình!

Chụp màn hình!

Bên ngoài, trong diễn đàn ‘Bào tử tiến hóa’.

« Chấn kinh! Có người thực sự xuyên việt, Ma pháp sư đại chiến với kiếm khách giang hồ! »

Manh Muội đăng một tiêu đề, lập tức đưa tới sóng gió to lớn ở bên ngoài.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng:

“Ha ha ha, nhìn có đẹp trai hay không, đồ đệ ta vừa mới chuẩn bị làm chuyện đại sự cải cách Đại Chu, lập tức trên trời rơi xuống ba tên võ tướng SSR của thế giới khác, do ta triệu hoán đến... Đặc biệt là hai vị muội tử dễ thương, đáng yêu chết đi được, còn vô cùng ngây thơ, buổi tối bị kéo lấy ngủ chung. Ba khuê mật cùng nói chuyện phiếm, nghe các nàng kể về phong thổ của thế giới mình, vụng trộm sờ vào cặp đùi đẹp đeo tất đen của các nàng, thật thỏa mãn!”

Đám người lập tức sửng sốt, Manh Muội đáng giận như vậy sao!

Cá chết ướp muối, không hổ là u Hoàng tại thế!

Tuy nhiên, bên trong một đám mỹ nữ cổ trang, bỗng nhiên xuất hiện hai nữ Ma pháp sư song sinh nóng bỏng khêu gợi, phong cách quả thật có sự khác biệt, coi họ trở thành quốc bảo cũng không quá đáng.

...

Hứa Chỉ nhìn thấy cảnh tượng này, có chút bất đắc dĩ.

Manh Muội thật sự không phải là người được trời chọn đó

chứ? Loại người có đại khí vận theo thân?

“Hiện tại, Phượng Hoàng Đạo quân đã kết nối Thiên Đạo, dù sao Elmin có Medusa hỗ trợ, nàng nhất định sẽ phải tìm một người trợ giúp có chiến lực sánh với Medusa.”

Tại giờ phút này, Cửu Trọng Thiên đã bắt đầu chuẩn bị chiến tranh, tiến vào tình trạng khẩn trương, nhưng thế gian vẫn còn không biết được.

Dù sao thế gian có chiến lực quá thấp, trong thời gian ngắn không phát huy được tác dụng, tiêu điểm chú ý tự nhiên không ở thế gian, mà ở thiên thần thời đại Thiên Đình Tây kỷ nguyên trước đây.

Nhưng mà, cũng sẽ sớm thông báo cho Manh Muội, để cho nàng phụ trách công việc ở thế gian, đẩy mạnh tiến độ tu hành của thế gian, phục hồi lại sau sự hủy diệt của thời đại Tây kỷ nguyên.

“Dù sao thì nàng cũng không biết đánh nhau, đây là chỗ duy nhất nàng có thể phát huy được năng lực.”

Hứa Chỉ rất bình tĩnh.

“Nhưng mà, Thiên Đình cũng sẽ không ngờ rằng, vòng xoáy của làn sóng thời đại, chính là rơi vào trên người hai đồ đệ của Manh Muội... Hồ Nhân Thành và tiểu hồ ly, cùng với hai nữ Ma pháp sư song sinh kia.”

Những người khác không biết được, thậm chí Phượng Hoàng cũng không biết rằng, mặc dù vị trí của truyền tống trận là ngẫu nhiên, nhưng đại khái cũng sẽ xuất hiện trên sự vật quen thuộc với xác suất cao.

Mà đối với thế giới Vu sư, sự vật quen thuộc là cái gì?

Là hai chị em đến từ thế giới Vu sư!

Các nàng sẽ trở thành tọa độ cửa vào cho truyền tống trận của Medusa!

Dù sao, lão sư Mike của bọn họ đã hơn năm trăm tuổi, đến thời điểm xâm nhập, tất nhiên hắn đã chết già.

“Thời đại sắp tới, sẽ phát sinh thành bộ dáng như thế nào đây?”

Hứa Chỉ nở nụ cười nhàn nhạt, nhìn về phía tên đại nho Hồ Nhân Thành kia, hi vọng hắn đẩy mạnh cải cách triều đình Đại Chu, thực hiện chế độ long mạch, đang cố gắng cùng tiểu hồ ly trắng.

Hiện tại, đội hình bọn họ lại lôi kéo được ba du khách đến từ thế giới khác.

“Nhóm người bọn họ hội tụ nền văn minh của hai thế giới, sẽ phát triển ra sao? Việc cản trở trước mặt bọn họ, chính là cuộc cải cách triều đình Đại Chu, các đại hiệp khách giang hồ, và điều cản trở bọn họ trong tương lai là hạo kiếp giữa thiên địa hai thế giới... Bọn họ có thể ngăn cản hay không?”

Lại một làn sóng thời đại khác bắt đầu.

Vẻ mặt Hứa Chỉ bình tĩnh, thế giới sa bàn trên mặt đất nhà hắn, sắp bắt đầu liên thông cùng thế giới sa bàn dưới mặt đất.

“Chiến tranh vườn trái cây.”

Hắn di chuyển tầm mắt, nhìn qua tình hình bên phía Đế Kỳ một chút. Trên hành tinh này, bên trong khắp các hải dương đã xuất hiện thực vật, thậm chí còn xuất hiện một số động vật biển, chỉ là chưa có tiến hóa thành loại động vật lưỡng cư bò ra khỏi hải dương, thậm chí biến thành sinh vật trên lục địa.

Chỉ có điều, nó khá là quỷ dị.

Đạo pháp hộ thể của Đế Kỳ không phải tầng khí quyển thật sự, không có khả năng ngăn cách tia vũ trụ và phóng xạ, mà Đế Kỳ cũng không biết rõ sự tình ở phương diện này.

Toàn bộ hành tinh bị nhiễm bức xạ vũ trụ, dường như xuất hiện một loại sinh mệnh bức xạ quỷ dị nào đó.

“Hành tinh bị ô nhiễm phóng xạ sao?”

Hứa Chỉ đứng dậy, bắt đầu về đến bên trong phòng, cũng không nhìn thế giới Vu sư ở sa bàn trên mặt đất, đóng cửa sổ lại, kéo rèm cửa xuống, bắt đầu bế quan tu luyện.

Hắn muốn bắt đầu tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công.

Bởi vì thủ đoạn của những đại lão như Đạo Trường Sinh, Đế Kỳ, Phượng Hoàng này, đã vô cùng hoàn thiện và thành thục.

Hứa Chỉ lẩm bẩm:

“Phó Não Trùng Sào, mở kho gen, dung nhập gen khối Rubik cho ta.”

Chương 283: Tu Luyện Cửu Chuyển Huyền Công

Giọng nói máy móc của Phó Não Trùng tộc chậm rãi truyền đến:

"Vâng, đang dung nhập, xin chuẩn bị sẵn sàng."

Hứa Chỉ chỉ cảm thấy cả người là một mảnh tê mỏi, đau nhức quen thuộc lại lần nữa truyền đến. Cả người phảng phất như muốn lập tức ngất đi, qua không biết bao lâu, hắn lấy lại tinh thần, mở hai mắt, nhìn gen thiên phú của chính mình.

Chuỗi gen được điều ra:

1, Gen nhân loại (thiên phú vĩnh sinh)

2, Gen Evil Eye,

3, Gen khối rubik,

4, Không

5, Không

.....

"Trong nháy mắt, ta đã bất tri bất giác trở thành sinh mệnh có ba gen." Sắc mặt Hứa Chỉ bình tĩnh, "Tuy rằng cảnh giới vẫn thấp như cũ, nhưng trình tự sinh mệnh lại rất cao."

"Là thời điểm thích hợp để học tập Cửu Chuyển Huyền Công." Hắn ngồi trên máy tính, mở ra ảnh chụp của một quyển sách mà

Phó Não Trùng tộc đã ghi chép lại cho hắn:

《 Vi phân và tích phân, từ đầy đủ đến hói đầu 》

Sự nồng nhiệt nghiên cứu học tập bắt đầu được khơi dậy.

Lúc trước hắn cũng không có cười nhạo bọn họ, bởi vì hắn biết bản thân mình sớm hay muộn cũng sẽ nghênh đón một ngày như vậy.

Đây là con đường mà cường giả nhất định phải đi, không ai có thể ngoại lệ.

“Điều chỉnh tốc độ chảy của thời gian, một trăm năm một ngày.” Hứa Chỉ mở miệng nói.

Xôn xao!

Ngay lập tức, tốc độ tư duy của hắn và động tác trước máy tính đều trở nên vô cùng nhanh, thậm chí đã hóa thành tàn ảnh.

Lúc trước, hắn lợi dụng lớp áo choàng “Messiah Quân Chủ Đại Đế” tiến vào thế giới Vu sư để học tập. Ở đó, hắn đã dùng tốc độ chảy của thời gian để học tập toàn bộ tri thức của nền văn minh ngàn năm của thế giới Vu sư, hiện tại đương nhiên là không cần nữa.

Bởi vì, hắn đã có được thiên phú vĩnh sinh, nó có thể không có tác dụng phụ gia tăng thọ mệnh cho mình nhưng sẽ không sợ bị chết già. Tuy rằng, cách một đoạn thời gian thì hắn sẽ lâm vào ngủ say.

Xôn xao!

Thức tỉnh, ngủ say, thức tỉnh.

Một giờ....

Hai giờ....

Tương đương với tám năm trôi qua.

Hứa Chỉ mới dừng lại động tác, bắt đầu xác nhận đã học tập hoàn toàn tri thức trên phương diện này.

Cửu Chuyển Huyền Công là hệ thống cơ sở của thế giới Hoang Cổ lúc này. Hắn đã học được tri thức hiện có của hệ thống hương hỏa, hơn nữa cũng đã hoàn toàn thấu hiểu hết lý luận của Cửu Chuyển Huyền Công rồi mới chậm rãi dừng lại.

"Quả nhiên, tuy rằng ta là vĩnh sinh, nhưng gia tốc cũng không thể dùng nhiều được....." Hứa Chỉ cảm ứng thân thể một chút, khẽ nhíu mày, "Ta ban đầu mỗi ngày chỉ ngủ say bốn giờ, hiện tại đã biến thành năm giờ....."

Tuy rằng, cùng với việc hắn dần trở nên mạnh mẽ thì sớm hay muộn cũng sẽ biến thành tỉnh mười hai tiếng đồng hồ, ngủ say mười hai tiếng đồng hồ.

Đây là thiếu sót lớn nhất của thiên phú vĩnh sinh, chính là điên cuồng gia tốc trên phương thức này thì không thể nghi ngờ thời gian rơi vào ngủ say sẽ nhanh hơn.

"Tuy rằng ta bình thường một ngày cũng ngủ mười giờ, nhiều thêm hai giờ cũng không có gì, trái đất cũng là một môi trường khá an toàn. Nhưng chung quy lại đây vẫn là tai họa ngầm, phải nghĩ biện pháp bắt đầu cải tiến mới được."

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày, "Medusa cũng đã suy nghĩ biện pháp khắc phục thiếu sót của thiên phú vĩnh sinh, thời gian nàng ngủ dài hơn ta gấp mười lần, nhưng hiện tại đã từ 5% biến thành 10%. Hôm nào đó ta phải đi xem thành quả nghiên cứu của nàng một chút mới được."

Mà Phượng Hoàng bên kia đã dùng Cửu Chuyển Huyền Công

để khắc phục thiếu sót thiên phú vĩnh sinh của chính mình.

Có lẽ, nếu Hứa Chỉ không có cách nào có thể loại bỏ gen nhân loại có thiên phú vĩnh sinh này thì hắn sẽ phải dung nhập gen dục hỏa trùng sinh của Phượng Hoàng, lấy đó để bài trừ thiếu sót trên phương diện này, đạt được một loại vĩnh sinh thay thế.

Nhưng mà đó chỉ là phương pháp dự phòng thôi.

Nhưng mà thiên phú của gen dục hỏa trùng sinh quá nghịch thiên, là thiên phú nghịch thiên nhất với tốc độ tu luyện khủng bố. Nếu tu luyện thành Cửu Chuyển Huyền Công, khắc phục được thiếu sót của thiên phú thì gen tiếp theo mà Hứa Chỉ dung nhập chính là nó!

Lấy đó để nhanh chóng đột phá cảnh giới.

“Đã đến lúc mở ra không gian bên trong rồi.” Hứa Chỉ khẽ nhíu mày, “Dựa theo tỉ lệ chuyển đổi của chúng ta, thời điểm sinh mệnh ta cấp năm thì không gian bên trong chỉ có hai mươi mét khối, sinh mệnh cấp sáu thì không gian bên trong sẽ là hai trăm mét khối.”

Mà không gian hai trăm mét khối kia tương đương với kích thước của một dãy năm phòng và hai thính phòng, nhưng yêu cầu phải hình thành chín không gian.

“Trước cứ sáng lập không gian đan điền thứ nhất đã.” Hứa Chỉ hơi nhắm mắt, lại bắt đầu gia tốc thời gian.

Một lát sau đã thành công sáng lập ra.

Hắn theo đó mà không ngừng tiến tới, lần lượt mở ra cửa không gian khiếu huyệt thứ nhất!

Oanh!

Toàn thân vang lên tiếng giòn vang, trong cơ thể dần dần xuất hiện một mảnh không gian.

Tiếp tục mở ra khiếu huyệt thứ hai, khiếu huyệt thứ ba....

Hắn mới chậm rãi dừng lại.

"Cửu Chuyển Huyền Công, ba Chuyển ban đầu nếu như có chuẩn bị thì vô cùng đơn giản. Dù sao ta đã là cảnh giới thứ sáu Động Thiên, tồn tại mạnh nhất dưới Thiên Đế, còn phía sau..... thì việc suy đoán định vị tương đối khó khăn, hơn nữa, cũng không thể nhanh như vậy, quá dễ dàng thì cảnh giới sẽ không ổn định, trước tiên nên tiến hành hoạt động một chút đã."

Ba không gian khiếu huyệt đang xoay tròn quanh trung tâm đan điền.

Đan điền là hai mươi mét khối, mỗi một cái khiếu huyệt cũng là hai mươi mét khối.....

Hứa Chỉ yên lặng nhìn vào bên trong, cảm thấy rốt cuộc cũng có một mảnh đất thuộc về chính mình.

Bất động sản trên trái đất đều có thời hạn, mà hắn rốt cuộc cũng có phòng ở thuộc về chính mình. Tuy rằng mỗi một cái đều không lớn, nhưng toàn bộ đều có thể tu luyện thêm, sau này sẽ là một không gian lớn gồm một dãy gồm năm phòng và hai thính phòng thật lớn.

Nhưng mà Cửu Chuyển Huyền Công của hắn không hoàn chỉnh, là tàn khuyết. Nó khuyết thiếu một vòng cuối cùng, căn bản chính là cái thùng rỗng không có chiến lực thực sự, bởi vì không có một vòng Thái Dương nào làm lò luyện động lực trong đan điền cả.

Giống như là một người máy không có động cơ vậy.

Không chỉ là không có nguồn động lực mà còn không có biện pháp chiếu rọi chín thế giới vây quanh nó để nuôi dưỡng vô số sinh linh ở trong cơ thể, không thể làm dịu vạn vật, hình thành nên chân thân Bàn Cổ, cũng không thể hình thành nên một vòng sinh thái đối với sinh linh trong cơ thể.

"Cửu Chuyển Huyền Công phải có nguyên thần Thái Dương, nếu không thì chỉ là đồ bỏ đi. Nhưng ta thật sự không có một nguyên thần Thái Dương nào cả, hơn nữa hiện tại cũng tìm không thấy, thích hợp cho ta nhất chính là Phượng Hoàng, nhưng Phượng Hoàng cũng không có cách nào làm nguyên thần của ta được." Hứa Chỉ hiểu rõ hắn hiện tại không có cách nào để khắc phục vấn đề về nguyên thần Thái Dương của mình cả cho nên Cửu Chuyển Huyền Công của hắn chỉ là tàn phẩm.

Nhưng mà hắn cũng không quá để ý.

Không gian khiếu huyệt trong cơ thể quá nhỏ, hắn vốn dĩ cũng không có tính toán mở ra sa bàn mới ở trong đây rồi sinh sản ra một thế giới mới.

Ít nhất trước mắt là không có.

"Nhưng dù sao cũng phải ăn một chút gì đó chứ? Chúc mừng một chút, đã uổng phí nhiều tâm lực như vậy rồi mà trong cơ thể ta đã có thứ gì tốt đâu?" Hắn dùng một thân pháp lực sáng lập nên không gian bên trong, tinh thần đều đã mệt mỏi, nghĩ một lát vẫn quyết định dắt xe điện ra cửa.

Hắn đi vào một cửa hàng bán dụng cụ làm nông trên huyện, hắn muốn làm mấy cái đèn để gieo trồng thực vật, sau đó lại lấy mấy cái bình ắc-quy, rồi trở lại trong phòng.

Rầm.

Đèn bổ sung ánh sáng cho thực vật lần lượt được nối ắc-quy

vào rồi được bỏ vào trong trung tâm đan điền, tản ra ánh sáng nhàn nhạt, phảng phất như một vòng Thái Dương đang chiếu rọi ba thế giới vây quanh.

Ào ào xôn xao!

Từng mảnh dòng nước, bùn đất, dũng mãnh đi vào rồi vờn quanh trong ba khiếu huyệt, lần lượt chống đỡ từng mảnh không gian.

"Phó Não Trí Tuệ, tiến hành sàng chọn những thực vật tốt đã sinh sôi phát triển ở thế giới Vu sư và thế giới Hoang Cổ rồi thả xuống để cho chúng sinh sản."

Giọng nói máy móc truyền đến:

"Vâng!"

Xôn xao!

Từng mảnh đất bắt đầu sinh sản, tản ra màu xanh tươi.

"Ta giống với Phượng Hoàng đều yêu thích hoà bình, chỉ sinh sản ra một Mộc Giới nho nhỏ. Về sau ta chỉ việc ngồi trên ghế và ăn trái cây, không cần quá nhiều phiền toái, có thể lấy từ trong không gian ra để ăn bất cứ lúc nào." Hứa Chỉ nghĩ một lát, lại vì này mảnh Mộc Giới này tăng thêm vào một loại động vật duy nhất: Gà Đưa Ma. Sau này nếu có đói bụng thì bắt nó ra rồi dùng vu thuật nướng chín, cũng là mỹ vị.

Chương 284: Đưa Vị Tú Nhân Này Ra Ngoài Không Gian (Thượng)

Nội thiên địa là một mảnh rau dưa rộng lớn.

Trung tâm là một đèn bổ sung ánh sáng cho thực vật, phát ra quang mang sáng ngời mà ôn hòa, chiếu rọi ba thế giới nhỏ tăm tối đang vây quanh nó.

Mà ba cái thế giới nhỏ kia đều được bao phủ bởi một thảm cỏ xanh mướt. Không gian nhỏ chỉ có hai mươi mét khối đã được dựng lên những cái giá đỡ để cho những cây dây leo xanh biếc leo lên, nở hoa kết quả.

Cô cô cô!!

Trên cỏ, từng con Gà Đưa Ma đang kêu, nhảy nhót tung tăng đầy khắp núi đồi, nhìn vô cùng sinh động.

Trong ba nông trường này, Hứa Chỉ đặc biệt tách ra một khoảng riêng để trữ vật, bên trong là nước tương, muối, diêm, nước khoáng.... và một loạt gia vị phòng bếp.

“Trong cơ thể ta là một khung cảnh trang trại hoa quả, thực hiện môi trường sinh thái nông thôn tự cấp tự túc! Sau này sẽ không cần đi ra ngoài để mua gạo nữa, vườn trái cây nhà ta đã có thể tự cung cấp ăn uống cho chính mình rồi.”

Hứa Chỉ nhìn về phía bên cạnh, “Achilles” đang ăn thức ăn cho chó trong chậu. Đây là một con chim có sinh mệnh hỗn hợp, là một trong những chiến lực mạnh nhất trong tương lai mà hắn đã rất kỳ

vọng.

“Chỉ là, bên này ta tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, Manh Muội bên kia còn đang âm thầm bày mưu tính kế cải cách.....Bên Đế Kỳ cũng còn mấy ngày nữa mới có thể tiến hóa ra, không bằng ta nhân dịp này mở ra bản thử nghiệm tiếp theo. Dù sao thế giới mới của Đế Kỳ cũng sắp được mở ra, yêu cầu giống loài mới, nhìn xem đợt nhân tài tiếp theo sẽ thế nào đây.....” Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế, lên kế hoạch tương lai cho hai sa bàn.

Hắn bỗng nhiên duỗi tay, lấy ra một con Gà Đưa Ma từ trong không khí trống rỗng.

Cô cô cô cô???

Hứa Chỉ nhanh nhẹn bỏ đầu, nhổ lông chim, ảnh lửa trong tay lưu chuyển, hơi nướng chín.

Giờ phút này, trên sa bàn nhỏ 30 mét vuông, một đám người chơi đang tiến hóa sinh vật, cũng đang nhìn Tạo Vật Chủ ngồi trên ghế phía xa kia, quan sát hắn mọi lúc, sợ có nhiệm vụ che giấu gì đó.

“Ngọa tào! Tạo Vật Chủ gần nhân từ quá rồi! Không đi bắt Gà Đưa Ma mà vung tay lên tự tạo thành Gà Đưa Ma từ trong không trung”

“Trời ạ! Tốc Độ Xe Akina cuối cùng cũng được cứu rồi!!”

Trong 30 mét vuông, núi sông đều thu nhỏ, một đám sinh vật hình thù kỳ quái đều hiếu kỳ tụm lại tốp năm tốp ba thành một đống, không ngừng khe khẽ thì thầm, hô to gọi nhỏ lên.

“Yêu cầu cần mẫn một chút.”

Hứa Chỉ không để ý đến bọn họ, mỗi lần mình ăn cái gì đều có thể khiến bọn chúng kinh ngạc. Hắn ngồi ở trên ghế duỗi tay ra.

Xôn xao!

Trong không gian bên trong, một lọ thì là mở ra, bột phấn hóa thành dải lụa, từng đợt nhè nhẹ bay ra, phảng phất như những tia sáng huỳnh quang bao phủ ở trên thân Gà Đưa Ma đã được nướng đến khô vàng.

“Wow! Đây lại là loại ma pháp gì? Thật xinh đẹp! Điểm thêm từng đốm nhỏ, giống như ma pháp thiếu nữ rơi trên người của Gà Đưa Ma vậy, thoạt nhìn Gà Đưa Ma lại càng thêm mỹ vị!”

“Món ăn tỏa sáng sao? Ta muốn học!!”

Một đám người vô cùng đau đớn, đỏ mắt đến không được, đây cũng quá soái rồi!

Hứa Chỉ sớm đã thành thói quen, ăn một ngụm Gà Đưa Ma, rất vừa lòng, nhẹ nhàng cắn nước sốt từ bốn phía, tươi ngon vô cùng. Hắn cảm thấy mình vẫn là nên tận hưởng cuộc sống như này thì tốt hơn, nhưng mà giây tiếp theo nhìn về phía sa bàn thì sắc mặt nháy mắt đã cứng đờ!

“Ha ha ha, cửa hàng nguyên liệu ma pháp‘ Mộc Mộc Không Nói Lời Nào ’ chính thức khai trương! Tới rồi, tới rồi! Mỹ thực mà Sáng Thế Thần yêu thích nhất —— Gà Đưa Ma! Có các loại khẩu vị, một phần chỉ có 500 sa tệ từ cộng đồng Vu sư!!”

Trong không gian đột nhiên có một thực vật hình người hình thù kỳ quái dựng lên một cái lều gỗ nhỏ ở ven đường, bày quán nướng, phía sau hắn là từng con Gà Đưa Ma đang bị trói, đang kêu chích chích.

Tuy rằng, gần đây đại lão Tốc Độ Xe Akina đều vắng mặt, nhưng mà giống loài mà hắn lưu lại thì mọi người đều cực kỳ thân thiết giúp hắn nuôi dưỡng, vô cùng yêu quý, không cho nó bị diệt sạch.

Xôn xao!

Trong lều gỗ, lửa đỏ than hồng khiến toàn bộ bếp đá đều đỏ bừng. Một con Gà Đưa Ma đã bị bỏ đầu đang xoay tròn ở trên than đỏ, nướng đến đỏ bừng, phát ra mùi thịt béo ngậy, thoạt nhìn đúng thật là một món gà nướng mỹ vị cực phẩm.

“Ngọa tào! Có đại lão tiến hóa ra gia vị luôn rồi sao?”

Mọi người đều sợ ngây người.

Tuy rằng Gà Đưa Ma đúng thực là mỹ vị được người tán thưởng, đã trở thành món ngon thường được thưởng thức định kỳ theo quá trình tiến hóa của các loài ở trong sa bàn. Mỗi một người chơi đều sẽ nuôi nó để ăn, nhưng bọn hắn ăn đều là nguyên vị, không có gia vị thêm vào khiến cho sinh hoạt của bọn họ đều giống như người nguyên thủy vậy.

“Đây là một người tàn nhẫn! Chính mình cực khổ đến hói đầu lại chỉ để tiến hóa thành gia vị, cải thiện cuộc sống!”

Mọi người không khỏi quay đầu nhìn lại, nhìn chăm chú với ánh mắt kính nể.

“Tới, lấy một phần!”

Một con bạch tuộc màu hồng phấn đi ngang qua ven đường.

“Ngươi muốn hương vị gì? Có vị cay, vị tỏi nhuyễn, vị sữa chua, vị nước tương, vị đậu phụ thối.....” Thực vật hình người kia cũng hoàn toàn không nghĩ tới chính mình sẽ có khách nhanh như vậy.

“Lấy một phần Gà Đưa Ma vị cay, khi nào đi đến cộng đồng Vu sư sẽ chuyển khoản cho ngươi.” Bạch tuộc kia mở miệng.

“Được rồi, một phần vị cay, xin chờ một lát.” Thực vật kia

bình tĩnh cúi đầu, ở trên mặt đất rút ra một cái rễ cây màu đen, chậm rãi dùng tay xé xuống một mảnh da chân.

Tê lạp!

Hắn xé thành mảnh nhỏ, đem những mảnh da chân bỏ ở trên Gà Đưa Ma, một mùi hương cay xộc mũi truyền đến, khiến người muốn ăn.

Bạch tuộc:???

Mặt hắn nháy mắt liền đen lại.

Ngươi làm gì đó? Ngọa tào!! Ngươi lại nghiêm túc xé xuống từng tầng vết chai trên chân như vậy, còn rắc ở phía trên, ngươi là biến thái sao!

"Vị cay của ta là giống loài tiến hóa dựa theo rễ cây, đương nhiên là phải chôn ở trong bùn đất dưới chân rồi. Đây cũng là vì duy trì hương vị luôn tốt nhất!" Vẻ mặt thực vật kia vô tội, chỉ vào chân của mình, "Hai chân của ta là rễ cây."

Hắn chỉ vào cánh tay xoắn ốc giống như tép tỏi của mình, "Tay của ta là vị tỏi nhuyễn."

Sau đó lại giơ tay, chỉ vào dây leo ở trên đầu mình, "Vị nước tương."

Mọi người nhìn hắn, lập tức khiếp sợ.

Đây là thực vật mà cả người gánh cả ngũ vị sao?

Bạch tuộc cảm thấy nhức đầu, nhìn vị đầu bếp kỳ ba này rồi lại nhìn vào phần gà nướng vị cay này, không biết có nên hạ miệng hay không, bỗng nhiên mở miệng, "Vị cay này hình như còn có mùi thơm của mạch nha."

"Người lành nghề nha." Thực vật hình người kia phảng phất

như gặp được tri âm, đôi mắt sáng như tuyết, thao thao bất tuyệt giải thích: “Đây là vị cay ta tự nghĩ ra, có chút tương tự với mù tạt và ớt còn kèm theo hương mạch nha, đậu phộng, bảo đảm ngươi sẽ phải trầm trồ khen ngợi.”

“Thật là thơm quá, ta nhịn không được, mặc kệ có phải chân hay không!” Bạch tuộc kia vừa nghe xong, ngửi mùi hương liền nhịn không được.

Vị này trong hiện thực là một người ăn nhiều, nghe thấy hương vị như vậy thì thật sự nhịn không được, quá mức mê người, lập tức lấy lại đây ăn một miếng, vừa mới nếm một chút liền cảm động đến lệ rơi đầy mặt!

Chương 285: Đưa Vị Tú Nhân Này Ra Ngoài Không Gian (Hạ)

Ăn ngon!

Thật sự ăn quá ngon!!

Vừa thơm vừa cay, hắn phảng phất cảm thấy như cả người đều bay lên.

Giống như đang ở chốn tiên cảnh, bên trong cay rát có kèm theo hương thơm tinh khiết của hoa lúa mạch, thậm chí cảm giác đó còn vượt qua các loại ớt cay hiện có, quả thực là gia vị trân phẩm!

“Một người chơi thực vật có thể tiến hóa ra vị cay ăn ngon như vậy, tuyệt đối là người sành ăn.”

Ấn tượng của hắn đối với người chơi thực vật này lập tức thay đổi hẳn!

“Ngon quá!!” Hắn lập tức cắn nuốt từng ngụm, đã theo không kịp vị cay kia nữa rồi, thật sự là mỹ vị tới cực điểm.

Nhất thời, thực vật bên cạnh cũng không khỏi nuốt nước miếng từng ngụm, đôi mắt tràn đầy đơn thuần, “Đại huynh đệ, lần đầu tiên có người ngoài đến ăn, có thể đánh giá một chút hay không? Chân của ta ăn ngon không? Nấm chân của ta đủ cay chưa?”

Bạch tuộc ăn được một nửa, chậm rãi lấy ra một cây xương gà ra từ trong miệng, bị nghẹn đến đỏ mặt mà nhìn hắn.

Những người vây xem bên cạnh cũng trợn tròn mắt, cảm thấy vô cùng đau lòng, đã có thể nghĩ đến nội tâm giãy giụa và bi phẫn của đương sự, rất thảm.

Nhưng mà bạch tuộc kia thật sự là đồ tham ăn, trong nháy mắt nếm được hương vị là hoàn toàn mê muội, nhịn không được lại ăn tiếp, ăn xong rồi còn chưa đã thèm, mở miệng nói: "Đại huynh đệ, lại cho ta một phần vị cay! Bỏ thêm nhiều ớt cay một chút."

Mọi người vừa thấy, này mẹ nó đây cũng là một người tàn nhẫn!

Vì ăn cái gì cũng không để ý.

"Được rồi!" Thực vật hình người nọ tay chân lanh lẹ, nhanh chóng xé rách da chân của chính mình. "Nấm chân của ta xem ra còn chưa đủ đối với ngươi, lần này sẽ khiến ngươi cay đến sặc luôn."

Bạch tuộc màu hồng phấn:!!!

Chúng ta có thể không đề cập đến vấn đề này hay không?

Mọi người xem hai người bọn họ tự tiêu khiển, mùi hương mỹ vị phiêu tán khắp toàn bộ không trung, ngửi thấy hương vị gà nướng mê người kia trong không khí, bọn họ vẫn là nhịn không được nuốt nước miếng xuống, tất cả đều sôi nổi đi lên.

"Huynh đệ, ngươi là một người tàn nhẫn, ta thừa nhận, cho ta một phần tỏi nhuyễn."

"Xem như ngươi lợi hại, cho ta một phần mù tạt."

....

Nhưng lại không có ai đặt vị cay cả!

Người chơi ở đây ai mà không phải kẻ ranh ma? Người này

quá âm hiểm, quá mức ác độc, họ chỉ sợ là sẽ bị nghiện giống như người chơi bạch tuộc này, trầm luân không thể kiềm chế ở dưới da chân của hắn.

Nhất thời, tất cả mọi người đều trầm mê trong mỹ vị, nuốt từng ngụm lớn, ăn quá ngon. Mỗi một loại gia vị đều có hương vị độc đáo tuyệt hảo. Bọn họ không ngừng nếm thử các loại khẩu vị khác, cảm thấy hoàn toàn sảng khoái đến không chịu được.

Bỗng nhiên lại có người nói: "Vậy thì, đại huynh đệ, lấy cho ta một phần vị đậu phụ thối đi."

"Được rồi, xin chờ trong chốc lát." Thực vật kia mở miệng.

"Từ từ."

Bỗng nhiên người nọ kêu hắn ngừng lại, "Trước tiên nói rõ một chút, vị đậu phụ thối của ngươi từ đâu mà có."

Thực vật kia thành thật chỉ vào phía sau thân thể của mình, "Nơi này có một cái hốc cây, thế giới sa bàn này cũng có vi sinh vật. Ta đem đồ vật bỏ vào trong để lên men, vô cùng mỹ vị, bảo đảm ngươi ăn một lần thì sẽ không thể dừng lại được!"

Mọi người: "???"

Lên men? Chẳng lẽ là lên men khí mê-tan sao? Ngươi tên là Mộc Mộc Không Nói Lời Nào, nhưng lời vừa nói ra đều có thể khiến người nghẹn chết!?

Người nọ nhất thời kinh ngạc, ngơ ngẩn, nháy mắt tự bế, cảm thấy về sau ăn đậu phụ thối đều sẽ gặp bóng ma tâm lý, vội vàng nói: "Đại huynh đệ, ta sợ ta ăn một lần thì cũng không nhịn được, ta thật không dám nếm thử... Vậy nên lấy cho ta một phần vị tỏi nhuyễn đi."

....

Hứa Chỉ cũng sợ ngây người.

Lâu rồi không có xem sa bàn nhỏ này, vậy mà lại xuất hiện một người chơi tài giỏi như thế?

Người này đây là ngang nhiên phóng độc, năng lực mạnh đến đáng sợ, thế nhưng thật sự có thể làm cho người ta trầm mê ăn da chân của hắn?

Một trò chơi sa bàn tiến hóa luôn xuất hiện những người chơi nhân tài đa dạng. Vậy mà lại có thể đem chính mình tiến hóa thành gia vị, Hứa Chỉ cảm thấy rất đáng sợ, cũng không dám nếm thử, sợ mình cũng sẽ trầm luân trong đó.

“Nhưng mà nói đến mỹ thực, ta ngược lại cũng muốn thành lập nên một thế giới nhỏ thuộc về mỹ thực, trong cơ thể của ta chính là một môi trường vô cùng tốt.”

“Dù sao chư thiên vạn giới đều là các hệ thống chiến đấu, không có chút màu sắc gì cả, không bằng xuất hiện thêm một số thế giới nhỏ...” Hứa Chỉ bỗng nhiên mở miệng nói: “Phó Não Trí Tuệ, sinh vật này vô cùng tiềm lực, có thể so với giống loài siêu phàm của Phượng Hoàng, sao ngươi lại không nói cho ta biết?”

Giọng nói máy móc của Phó Não Trí Tuệ truyền đến tiếng trả lời: “So với sinh vật khác thì tiềm lực của “Thất Diệu Bảo Thụ” này cũng bình thường.”

Nói hươu nói vượn, rõ ràng chính là tiềm lực vô hạn.

Hứa Chỉ cảm thấy chỉ số thông minh của Phó Não Trí Tuệ đã hết thuốc chữa.

Còn may là mình đã nhìn thoáng qua, nếu không thì tuyệt thế thiên tài bực này chỉ sợ là phải phủ bụi trần rồi. Quả nhiên, ‘Thiên lý mã dễ gặp, Bá Nhạc mới khó tìm’(ý chỉ thiên tài khó gặp). Sau này phải thường xuyên xem tiến hóa trong sa bàn một chút, tránh

việc bỏ sót những giống loài có tiềm lực.

Hắn càng thêm hiểu rõ Phó Não Trí Tuệ quá ngốc, chung quy lại cũng không phải là vạn năng.

Giây tiếp theo, Hứa Chỉ tự mình phát ra thông báo.

【 Thông báo: Chúc mừng người chơi "Mộc Mộc Không Nói Lời Nào" diễn biến ta giống loài "Thất Diệu Bảo Thụ" có tiềm lực cường đại, đạt được thành tựu khen thưởng 】

"Ni mã! Vị người chơi khiến người nghẹn chết không đền mạng này, nấm chân khiến cho huynh đài kia cay mắt! Thế nhưng lại đạt được thành tựu?"

"Trời ạ!! Loại tiện nhân miệng đầy lời cợt nhả này vậy mà cũng có thể?"

"Có âm mưu, tuyệt đối có âm mưu!"

Nhất thời, toàn bộ sa bàn đều chấn kinh rồi!

"Ta cũng có thể?!"

Ngay cả đương sự cũng đều giật mình. Hắn vốn dĩ là không tiến hóa ra được giống loài cường đại nên chỉ có thể tiến hóa ra giống loài gia vị, không có bất cứ sức chiến đấu nào cả. Hắn không thể tưởng được hạnh phúc đột nhiên sẽ đến với mình như thế!

Hứa Chỉ thật ra khá là lạnh nhạt, điều tra tư liệu về thân phận trong hiện thực của người này, thì ra là một siêu đầu bếp.

Hắn vì mỹ thực mà khổ tâm gắng sức học tập thuyết tiến hoá, trọc không ít tóc mới có thể tiến hóa ra giống loài này. Hắn là một người có tâm nhiệt tình yêu thích mỹ thực, khiến cho Hứa Chỉ có cảm giác cùng chung chí hướng, vô cùng thưởng thức người tài giỏi như thế.

“Quả thực là đầu bếp thiên tài! Nấu ăn mà cũng khoa trương như phóng độc vậy, còn tự mang gia vị. Nếu như đưa hắn đi nghiên cứu mỹ thực mấy trăm năm thì sẽ xảy ra chuyện gì đây nhỉ?” Hứa Chỉ cảm thấy có chút chờ mong, cảm thấy có thể lén mở một cái cửa sau cho hắn, không thể để cho người tài giỏi như thế bị phủ bụi trần được, “Đưa hắn đi thế giới Vu sư hay là thế giới Hoang Cổ đây? Cơm Tây hay là đồ ăn Trung Quốc đây? Nền văn hóa về mỹ thực của hai thế giới này đều tương đối thô ráp, ở đây có thể sẽ nghiên cứu ra được rất nhiều thực đơn nấu ăn hoàn toàn mới....”

Chương 286: Mở Ra Closed Beta Thứ Năm

Hứa Chỉ biết mỹ thực dù ăn ngon nhưng nếu không có đầu bếp nghiên cứu thực đơn và nấu nướng theo công thức thì sẽ không thể phát huy ra được mỹ vị vốn có của những nguyên liệu nấu đó.

Hiện tại, không gian bên trong của hắn đang dưỡng mấy cái nông trường. Tuy rằng ăn tự nhiên cũng rất ngon, nhưng mà cũng là phí phạm của trời mà thôi, hiện tại có thể ký thác hy vọng, để cho hắn khai phá ra một trường phái mỹ thực!

“A a a a!”

Giờ phút này trong sa bàn, “Mộc Mộc Không Nói Lời Nào” cũng hưng phấn kêu to lên, “Tạo Vật Chủ vĩ đại, ta muốn mời ngươi ăn Gà Đưa Ma vị cay! Lấy nó biểu đạt sự cảm kích của ta.... Ta rất là vui! Nếu ta có thể tới chư thiên vạn giới, ta khẳng định sẽ ăn hắn thật no! Toàn bộ đều cắt miếng làm thành mỹ thực!”

Mặt Hứa Chỉ dần dần tối sầm lại.

Xung quanh cũng ngốc đến không được, nghị luận sôi nổi.

“Mộc Mộc Không Nói Lời Nào” này là một siêu đầu bếp nổi danh, tuy rằng không có tài năng tiến hóa ra giống loài siêu phàm nghịch thiên nhưng lại có tiếng là có thể làm được nhiều nhứ nhất, là người đã vượt qua một đám người kia.

Lúc trước, Phượng Hoàng yết kiến Thần Sáng Thế, cũng chính là hắn lén đi lên muốn nắm lông của Phượng Hoàng, vẫn là hắn, tỏ

vẻ phải đánh lén Thần Sáng Thế, sau đó thừa cơ kéo da chân xuống cũng là hắn.

Căn cứ theo suy đoán sau lưng của mọi người thì mục tiêu của thứ này rõ ràng là muốn nếm thử một vị đạo trưởng nào đó! Cho dù là thần thì cũng muốn ăn cho ngươi xem.

Hứa Chỉ: "....."

Hắn cũng sững sờ một chút, nghe xung quanh nghị luận đang về hành động và tiền án lúc trước của hắn rồi nhìn thực vật hình người đang hoan hô nhảy nhót, vô cùng vui vẻ kia thì lại lập tức lắc đầu, "Quên đi, loại tú nhân này vẫn là nên đưa hắn ra ngoài không gian, để cho hắn tâm sự lý tưởng nhân sinh với Đế Kỳ đi."

Trên mạng đều đang bàn tán xôn xao, lúc trước mọi người đều cảm thấy giống loài siêu phàm nhất định phải có sức chiến đấu cường đại.

Giống như Gà Đưa Ma tuy rằng là mỹ vị nhưng lại có chiến lực kịch độc khủng bố, cây Cao Thụ của Manh Muội cũng vậy, ngưng tụ đạo quả, vốn dĩ đều là sinh vật cực kỳ đáng sợ. Ngay cả Slime cũng có thể biến thành động cơ để chế tạo vật dụng luyện kim cho chiến tranh —— pháo đài bay, năm đó đã treo Medusa lên mà đánh.

"Mẹ bán phê, thoạt nhìn thì chúng ta đã bị nhầm tưởng về khái niệm của những giống loài siêu phàm rồi! Giống loài có tiềm lực siêu phàm chính là sinh vật đứng đầu trong các loại lĩnh vực khác nhau, chỉ cần có tiềm lực cường đại là được...."

"Chúng ta lúc trước vẫn luôn cho rằng cần phải có sức chiến đấu? (khóc)"

"Nếu không cần sức chiến đấu, ta cũng muốn làm một sinh vật mỹ thực, mỗi người ăn đều nói ngon! Lấy đó để tiến vào thế giới

khác (vui vẻ)”

“Sau đó là mười Tường Vi tệ một cái, mỹ vị ngon miệng, giàu protein gấp tám lần thịt bò (buồn cười)”

...

Vô số người tranh cãi sôi nổi ầm ĩ, tràn ngập giọng nói kinh hỉ. Mọi người đều cảm thấy mình đã tìm được một con đường hoàn toàn mới cho riêng mình.

Chư thiên vạn giới?

Ta tới đây!

Xem ông nội của các ngươi thể hiện thần uy!

Bọn họ tuy rằng đều rất vui vẻ, nhưng lại hoàn toàn không nghĩ tới người ta tuy rằng làm nguyên liệu thực vật lại vượt trội hơn đồng loại, đứng đầu và xuất chúng tới cực điểm, có các loại khẩu vị, hơn nữa còn tươi ngon đến mức tận cùng.

Hứa Chỉ nhìn vào hình thức sàng chọn của Phó Não Trí Tuệ, trước đây thật ra hắn cũng khá ưng ý. Hiện tại đi cùng với tầm mắt dần dần cao thâm, hắn biết rõ bản thân mình và Trùng tộc mẫu sào năm đó đang đi trên hai con đường hoàn toàn không giống nhau.

Đối phương là con đường bạo binh, lấy chiến dưỡng chiến, là chủng tộc chiến đấu xâm lược khủng bố như châu chấu, chỉ cần chiến lực bùng nổ, binh chủng bùng nổ và không có loài nào là không liên quan đến sức chiến đấu cả! Trang bị nhẹ nhàng mà ra trận, hình thành một quân đội.

“Mà ta lại không thể như vậy. Ta là người sáng tạo nên thế giới, nếu như một chút đa dạng hóa không gian đều không có thì làm thế nào chế tạo ra chư thiên vạn giới được?”

Hứa Chỉ chớp chớp mắt, hắn cảm thấy sức chiến đấu không thể quá thuần túy, cũng nên chồng lên bởi nền tảng của sự đa dạng hóa văn minh. Nếu như không có chút sắc thái nào khác, chỉ thuần túy bạo lực máu tươi thì tất nhiên sẽ không được dài lâu.

“Đã đến lúc nên bắt đầu đổi mới sa bàn.”

Hứa Chỉ điều chỉnh một chút về tiêu chuẩn xét duyệt sau này cho Phó Não Trí Tuệ, sau đó xử lý một số việc vụn vặt.

Giây tiếp theo, toàn bộ sa bàn ‘Bào Tử Tiến Hóa’, lại truyền đến thông báo nhắc nhở mới:

【《 Bào Tử Tiến Hóa 》bản closed beta 5.0 chính thức cập nhật và ra mắt 】

1, Lại lần nữa mở ra 30 danh ngạch closed beta, số lượng người chơi trực tuyến tối đa có thể đạt tới 240 người.

2, Hình thức xét duyệt danh ngạch vẫn là luận văn sinh vật học như cũ.

3, Như cũ thực hiện việc đào thải những người cuối cùng. Trong lần thử nghiệm thứ năm này, sẽ đào thải 80 người chơi cuối cùng trong số 210 người chơi của phiên bản closed beta trước đó. Danh sách đào thải người chơi cụ thể là....

4, Cộng đồng Vu sư sẽ mở rộng danh ngạch 500 người trước đó khả năng sẽ đến 1000 người.

5, Mở ra phó bản ẩn giấu “Thế giới mỹ thực”. Trong cộng đồng Vu sư, người nào minh tưởng trong tuần lâu nhất, người chơi đứng đầu lôi đài PVP sẽ đạt được tư cách tiến vào, du hành một tuần (khổ tu phối hợp với mỹ thực)

....

Phía trước còn tốt, hai thông báo đổi mới phía dưới đã hoàn toàn kích động mọi người.

“Số lượng nhân vật trong cộng đồng Vu sư ước chừng sẽ gia tăng gấp đôi?”

“Như vậy số lượng người có thể login chỉ sợ sẽ càng thêm khủng bố, có lẽ nó sẽ trở thành cộng đồng hưu nhàn thứ hai, hoàn toàn đánh bại toàn bộ ứng dụng mạng xã hội hiện tại.”

“Hơn nữa, thế giới mới —— thế giới mỹ thực? Đây là có ý gì?”

Thoạt nhìn là một địa phương vô cùng đặc biệt, rất nhiều người đều đang thảo luận. Trên diễn đàn có mười mấy trang đổi mới đều đang thảo luận chi tiết về thông báo đổi mới lần này, vô cùng chờ mong đến ngày mai đổi mới.

“Thế giới mỹ thực đương nhiên là tiến vào trong bụng ta, để cho các ngươi bắt đầu cuộc hành trình mỹ thực.” Hứa Chỉ nhấp trà, nhỏ giọng mở miệng, “Về sau trong bụng ta chính là hình thức ban đầu của một thế giới mỹ thực nhỏ.....

Nơi này là thuộc về thế giới mỹ thực.

Không có vu thuật hoa lệ cường đại hay là đạo pháp, chỉ có mỹ thực phát triển đến đỉnh cao! Một thế giới mỹ thực tràn ngập huyễn tưởng về nguyên liệu nấu ăn quý báu, có các loại thợ săn mỹ thực, nấu nướng nguyên liệu, đi lên con đường thực tu!”

Hứa Chỉ không ngừng sắp xếp.

Về phần sinh vật khối Rubik, cũng đã đến lúc để mở rộng thêm cộng đồng Vu sư.

Bởi vì cảnh giới thần linh trước đây còn chưa sáng lập ra, cũng không có con đường thành thục cho nên không dám để nó tu luyện quá nhanh. Nhưng hiện tại nếu như đã sáng lập ra thì cứ mở rộng

gấp đôi đi, chậm rãi chuẩn bị là được.

...

Ngày hôm sau, ánh nắng chiếu sáng khắp vườn trái cây.

Hứa Chỉ trở về từ trời cao, phiên bản closed beta mới cũng bắt đầu rồi, mới mười phút ngắn ngủn mà hòm thư phía sau của diễn đàn trò chơi 《 Bào Tử Tiến Hóa 》 đã tiếp nhận vô số luận văn, quả thực đáp ứng không xuể.

Chương 287: Tìm Kiếm Nhân Tài

Vào lúc này, giá của một danh ngạch ở trên thị trường đã lên tới một trăm vạn nhân dân tệ, nhưng vẫn là dù ra giá cũng không có người bán. Thậm chí có thổ hào còn ngầm tỏ vẻ chỉ cần có danh ngạch thì giá bao nhiêu cũng được.

Lần luận văn này, toàn bộ người đều rất cố gắng, đem hết thành quả mà mình tích tụ được ra.

Nhưng mà gần đây Hứa Chỉ có nhìn đến một báo cáo điều tra nào đó cho thấy giá cổ phiếu của mấy công ty dầu gội và chăm sóc tóc bắt đầu tăng vọt. Không ít nhân sĩ chuyên nghiệp bắt đầu phân tích, đây có thể là ảnh hưởng của trò chơi 《 Bào Tử Tiến Hóa 》 .

"Chỉ để chăm sóc tóc thôi". Vô số nhóm chuyên gia đều tỏ vẻ.

Hắn bắt đầu quan sát nhân tài lần này như mọi khi.

《 Tiến hóa Slime —— tia chớp Slime, tham khảo lươn điện để luận ra sinh vật tương tự máy phát điện 》

Hứa Chỉ nhìn bọn họ thao thao bất tuyệt, cùng với con đường tiến hóa đã được thiết kế ra, nhưng thật ra hắn lại tương đối bình tĩnh.

"Lúc trước có người nói làm một con chim tia chớp, hiện tại ngay cả bóng dáng cũng không có."

Nhưng mà con đường tiến hóa của người chơi này lại rất cụ thể, có thể bỏ vào thử một lần. Dù sao ai cũng đều không thể bảo đảm mình tuyệt đối sẽ thành công, chỉ cần luận văn có tiềm lực và

tính khả thi nhất định là đủ rồi.

《 Dây chuyền sản xuất thực phẩm xanh, sản xuất ra các loài nấm, giải quyết vấn đề nạn đói》

....

Hứa Chỉ không ngừng lật xem, rất nhanh đã thấy được một luận văn đặc biệt được Phó Não Trí Tuệ đánh dấu:

《 Luận về diễn biến và tiến trình của hệ thống hình thái sinh mệnh, có người xuyên qua được chư thiên vạn giới thì sao lại có thể không có hệ thống? Ta có thể tiến hóa thành hệ thống sinh mệnh! 》

Hứa Chỉ suýt nữa hộc máu, đây mẹ nó là nhân tài từ đâu ra.

Các người chơi người ta đều tiến hóa thành mỹ thực, còn có người đem chính mình biến thành gia vị.

Các người chơi người ta đều hy vọng trở thành người xuyên không, rời đi thế giới, còn ngươi lại bắt đầu đem mình biến thành hệ thống?

Mạch não thật kỳ lạ.

Đây không phải là cái hay nhất, cái hay nhất chính là: Lý luận có vẻ khả thi! Nếu không thì cũng không được Phó Não Trí Tuệ đưa tới tay hắn.

Cái này khiến hắn dở khóc dở cười, không khỏi cảm thán người chơi này thật sự có thể làm được, chỉ thấy mở đầu luận văn có viết:

“Cái gọi là hệ thống, ta đem nó lý giải thành sinh mệnh máy móc như AI, tương đương với trí tuệ nhân tạo trên bộ vi xử lý hiện đại, cung cấp số liệu hóa!

Đây là sinh vật mà ta muốn tiến hóa!

Đơn giản mà nói, có thể xem nó như một chiếc máy tính mang trên mình một cơ thể nhân tạo, tương đương với điện thoại di động Android của xã hội loài người hay là hệ thống máy tính Windows. Nói cho dễ hiểu hơn chính là tương đương với một chiếc điện thoại di động hiện đại mà con người có thể luôn mang theo.

Như vậy, hệ thống mà ta nói tới có khả năng diễn biến —— diễn biến sinh mệnh silicon!

Mọi người đều biết, chúng ta là những sinh mệnh cacbon, và vẫn luôn thảo luận là trong vũ trụ rốt cuộc có tồn tại sinh mệnh từ silicon hay không.

Phải biết rằng, chip máy tính hiện đại, bảng mạch điện tử, thiết bị lưu trữ, tất cả đều được chế tạo từ silicon, nó có thể truy cập một lượng lớn tin tức.

Giống như máy tính, trí tuệ nhân tạo, sinh vật máy móc, trí tuệ ra đời trong tương lai đều có thể là một hình thức ban đầu của sinh mệnh silicon mà con người chúng ta chế tạo ra.

Thiên nhiên vô cùng kỳ diệu, thời gian sẽ khiến cho một con chuột không có trí tuệ cũng có thể dựa vào một phương thức vô căn cứ để gõ bàn phím, viết ra những bài thơ của Gore. Nó cũng khiến cho chúng ta trở thành một đống thịt, chất hỗn hợp nước than đều có thể lấy một loại phương thức kỳ dị để sắp xếp thành tế bào đơn lẻ, trải qua trăm triệu năm, trí tuệ ra đời, không ngừng tiến hóa.

Mỗi một tế bào trên người chúng ta đều phức tạp hơn so với bất kỳ dụng cụ tinh vi nào mà nhân loại chế tạo ra ngày nay.

Như vậy, trong tự nhiên có khả năng có một tảng đá với lượng lớn silic lại chứa các nguyên tố đồng và nhôm bám vào trên đó hay

không, lấy một loại phương thức sắp xếp ngẫu nhiên để hình thành nên một máy tính đơn giản, hơn nữa còn có trí tuệ? Đây là trong vũ trụ cho nên sinh mệnh silicon có khả năng khởi nguyên! Nói đến đây, tin tưởng các vị kế hoạch trò chơi《 Bào Tử Tiến Hóa 》 có thể nghe hiểu được ý tưởng luận văn lý của ta....”

Hứa Chỉ vội vàng gật đầu, tỏ vẻ chính mình có thể nghe hiểu.

Tuy rằng.... Cái hiểu cái không.

Không hổ là đại lão! Có nghiên cứu kỹ về nghề nghiệp, hắn tiếp tục xem phía dưới.

Trên đó tiếp tục viết:

“Như vậy, chúng ta hiện tại có nên đem nó chế tạo ra hay không?

Sinh mệnh thuần túy từ silicon, ở trong tự nhiên rất có thể bao gồm cả những hạt cát, thủy tinh, pha lê. Tế bào đơn lẻ nếu như làm sinh mệnh cacbon ngay từ đầu đương nhiên là không có khả năng diễn biến ra sinh mệnh silicon. Kết cấu sinh mệnh mới bắt đầu đã không giống rồi, nhưng trong máu thịt của chúng ta, có thể ở bào tử diễn biến thành một loại sinh vật vỏ cứng, cắn nuốt hạt cát, từ đó có thể có một hàm lượng lớn nguyên tố silic. Hơn phân nửa thân thể sẽ là những khung xương bằng silic, mặt trên giống như vỏ sò vậy, có rất nhiều hoa văn và hướng đi, hình thành một bảng mạch điện tự nhiên, cùng loại với sinh vật có não, hình thành một loại sinh mệnh ngụy silicon!

Đây là: Hệ thống!

Chỉ cần hệ thống sinh vật này của ta có thể bám vào trên sinh vật là có thể cung cấp bố cục số liệu....”

Hứa Chỉ toát ra mồ hôi lạnh.

Vị đại lão này quả thực là trâu lên tận trời rồi. Thời điểm những người khác đều đang nghiên cứu tiến hóa sinh vật thì hắn đã vượt qua thời đại, bắt đầu nghiên cứu sinh mệnh silicon, tiến hóa ra chủng quần sinh vật "Hệ thống".

Quả thực khiến người ta mộng bức!

Trong đầu Hứa Chỉ đã bắt đầu hiện lên một hình ảnh:

Một sinh vật trên bảng mạch điện có gắn chip, khe khẽ nói với bảng mạch điện khác, "Đại huynh đệ, ký chủ kia của ngươi thế nào? Chúng ta ký sinh ở trên người bọn họ, bí mật lớn lên và thực hiện các loại nhiệm vụ để nhân cơ hội tăng lên lực lượng của chính mình, có bị phát hiện không đó?"

"Không có! Tên kia mẹ nó quá ngốc, ta tự xưng là hệ thống hoàng kim, hắn thế nhưng cả ngày chỉ muốn đi xem mỹ nữ, không thể đi đánh cuộc vài tảng đá, mở ra Đế Vương Lục được sao! Hắn kiếm tiền, mua chút thứ tốt thì ta mới có thể tu luyện trở nên mạnh mẽ được chứ!"

"Ngọa tào! Ta bên này càng khổ hơn có được không! Ta bên này căn bản chính là một thiếu niên có vấn đề, ta tự xưng hệ thống tu tiên mạnh nhất, kết quả nó cả ngày không tu luyện. Ta rõ ràng chỉ thiếu một chút tài nguyên nữa thì đột phá, bị kẹt đã lâu lắm rồi. Ta có nên phát ra một nhiệm vụ phải chết rồi lừa hắn đi thực hiện, lén xử lý ký chủ này để đổi một chủ nhân khác không nhỉ?"

"Ta bên này cũng là một tên hỗn trướng, cả ngày nhiệt huyết đánh quái, giả bộ vượt cấp khiêu chiến, gần đây còn tham gia học viện thi đấu, còn làm náo động một phen, không biết là phải âm thầm trưởng thành đến vô địch thì mới nên ra khỏi núi sao? Không bằng chúng ta tuyên bố nhiệm vụ để cho ký chủ chúng ta tự tàn sát đi?"

Một đống hệ thống tạo thành một nhóm tán gẫu, khe khẽ nói nhỏ.

Bọn họ sôi nổi tố khổ, chính mình luôn gặp phải ký chủ hố cha.

“Các ngươi còn tốt chán. Ta làm một cơ quan sửa chữa thuộc tính, mới chân chính là áp lực như núi. Ký chủ của ta là một anh trai cơ bắp, động một chút liền bùng nổ, còn vô cùng vô sỉ mà nói mình có thiên phú kỳ tài! Trời sinh chính là để cứu vớt thế giới, có thể đi đến bước này căn bản không phải dựa vào hệ thống. Ta bình thường cũng không dám nói chuyện, ngay cả tu luyện cũng không dám, sợ hắn phát hiện ra ta có ý thức thì đem ta đánh chết! (run bần bật)”

Chương 288: Nguồn Gốc Thực Sự Của Phó Não

Hứa Chỉ vừa nghĩ đến thì bỗng nhiên có chút sợ hãi.

Sao lại cảm thấy nó có chút giống với ta nhỉ?

Hắn cảm thấy da đầu đã có chút tê rần, chậm rãi mở miệng đối với Phó Não Trí Tuệ, "Chuyện về Hệ thống này? Ngươi thấy thế nào?"

"Lại một giống loài vượt qua thời đại, tương đương với một loại Phó Não Trí Tuệ giống như ta đây." Giọng nói máy móc truyền đến.

"Cài này thoạt nhìn quá khoa trương, thật sự có tính khả thi sao?" Hứa Chỉ vẫn đang thử mở miệng thăm dò.

Lúc này, Phó Não Trí Tuệ truyền đến tiếng trả lời máy móc:

"Trong vũ trụ mênh mông, có một số lượng lớn các kiểu hình thái sinh mệnh khác nhau: sinh mệnh năng lượng, sinh mệnh trạng thái ion, thậm chí còn có cả sinh mệnh lượng tử nhân quả khủng bố trong truyền thuyết. Trong số đó chủng loại tự nhiên lớn nhất chính là sinh mệnh cacbon và sinh mệnh silicon, chúng chiếm tới 99%. Dù sao thì trong giới tự nhiên thì nguyên tố Cacbon và Silic cực kỳ phổ biến. Sinh mệnh silicon được chúng ta gọi là sinh mệnh máy móc, chúng nó khác với sinh mệnh máu thịt. Đặc điểm lớn nhất chính là lượng xử lý tính toán rất khủng bố, giống như là các bộ não trí tuệ nhân tạo mà con người thường hay nhắc tới vậy."

Hứa Chỉ cuối cùng cũng hiểu rõ, con người là sinh mệnh

cacbon, Trùng tộc cũng là sinh mệnh cacbon, đều là đứng đầu trong cùng một loại.

Đương nhiên, lúc này Hứa Chỉ cũng hiểu thêm rằng Trùng tộc có thể diễn biến ra toàn bộ sinh mệnh đều là do kết cấu sinh mệnh hiện có, còn những thứ khác thì đều có tính cực hạn, không phải vạn năng.

Đối với việc này, biểu tình của hắn rất lãnh đạm, trên thế giới không có sinh mệnh vô địch, đây mới là hiện thực chân chính.

Giọng nói máy móc của Phó Não Trí Tuệ tiếp tục truyền đến, "Bên trong ' Hệ thống sinh mệnh '..... này sớm đã được ứng dụng ở trên người mẫu sào Trùng tộc. Phó Não chiến đấu là thiết bị tiêu chuẩn cho các chiến sĩ cao cấp trong lĩnh vực khoa học kỹ thuật của chúng ta, mà ta chính là Phó Não trợ giúp chiến đấu cho Trùng Sào Mẫu Hoàng năm đó.

Nghiêm túc về mặt ý nghĩa mà nói thì ta cũng là một sinh mệnh ngụy silicon.

Luận văn của người chơi này chính là con đường đã chế tạo ra những sinh mệnh như chúng ta.

Chẳng qua, khoa học kỹ thuật của chúng ta chỉ dùng nhà máy để chế tạo nên sinh mệnh. Còn người chơi này lại dùng sự tiến hoá siêu phàm về sinh vật để chế tạo ra, hơn nữa nó còn là một loại sinh mệnh ký sinh siêu phàm, có thể tự mình tu luyện, khác hoàn toàn với chức năng chỉ thuần túy là phụ trợ như chúng ta, đi theo một con đường khác hoàn toàn với chúng ta."

Hứa Chỉ sửng sốt.

Hắn vẫn luôn mơ hồ về nguồn gốc của Phó Não Trùng tộc, hiện tại mới hiểu rõ ràng.

Thì ra trong phương diện khoa học kỹ thuật năm đó của Trùng

tộc thì gần như mỗi một cái cao tầng chủng tộc đều sẽ được trang bị một Phó Não Trùng tộc.... Điều này cũng vô cùng hợp lý, thậm chí là điều hiển nhiên.

Mỗi một người trong xã hội hiện đại như chúng ta đều có một chiếc điện thoại di động.

Với nền khoa học kỹ thuật của Trùng Sào Mẫu Hoàng mà mỗi người không có lấy một Phó Não Trí Tuệ mới chính là kỳ quái.

Giọng nói Phó Não Trùng Sào lại truyền đến lần nữa:

"Đương nhiên, Mẫu Hoàng Trùng tộc vĩ ngạn anh minh là một vị bá chủ đã vượt qua vô số năm tháng trong vũ trụ. Ta là Phó Não Trí Tuệ của Mẫu Hoàng Trùng tộc, xét nghiêm khắc về mặt ý nghĩa mà nói thì là ta chính là một anh hùng Trùng tộc được nghiên cứu ra."

Hứa Chỉ đổ mồ hôi lạnh.

Bào tử Trùng tộc diễn biến thành một đám chủng tộc hoàn toàn mới. Mỗi một chủng tộc đều có khả năng cho ra đời anh hùng Trùng tộc, trước mắt Phó Não Trí Tuệ chính là một vị anh hùng Trùng tộc của chủng tộc "Phó Não Trùng tộc".

"Ngươi thì ra là một anh hùng Trùng tộc với trình tự năm gen?" Hứa Chỉ khiếp sợ, thì ra SSR chân chính hiện tại đang ở bên người?

"Năm đó ta là anh hùng Trùng tộc duy nhất không thể chiến đấu, được sử dụng như là Phó Não Trí Tuệ." Giọng nói máy móc truyền đến, "Thời kỳ sau Mẫu Hoàng Trùng tộc đã bỏ đi thân thể Mẫu Hoàng ban đầu mà mình sinh sản ra, không muốn làm một máy móc sinh sản bình thường như ' Kiến hậu ' nữa. Thân thể trùng sào của ta và nó nguyên bản là dung hợp cùng nhau, làm một bộ máy khống chế, có đủ khả năng để điều khiển thiên phú của

toàn tộc.”

Cho nên, ngươi đã trở thành một công cụ sinh sản vô tình?

Thật thảm nha.

Hứa Chỉ trầm mặc một lúc, mới thử điều ra chuỗi gen của Phó Não Trùng Sào:

1, Giải phóng bào tử.

2, Tính toán siêu nhanh chóng.

3, Điều chỉnh tốc độ phân chia của tế bào.

4, Kiểm soát vĩ độ Trùng tộc.

5, Khóa gen Trùng tộc.

....

Hứa Chỉ ngơ ngẩn nhìn vị Phó Não Trùng tộc này.

Nó nắm quyền hạn nòng cốt giống như Trùng Sào Mẫu Hoàng năm đó vậy. Lúc này đây nó hội tụ tất cả thiên phú thống trị và kiểm soát của Trùng tộc, mỗi một gen thiên phú có thể nói đều nghịch thiên, có thể so với dục hỏa trùng sinh của Phượng Hoàng!

Thiên phú hạng nhất như Giải phóng bào tử thì không nói, nó có khả năng vô hạn, là năng lực mạnh nhất của Trùng tộc.

Mà tính toán siêu nhanh chóng dĩ nhiên là năng lực cơ sở chuẩn bị cho Phó Não Trí Tuệ.

Điều chỉnh tốc độ phân chia của tế bào thì càng không cần phải nói, nghịch thiên đến muốn bùng nổ luôn rồi!

Thống trị Trùng tộc trên khắp các vĩ độ: Có thể bỏ qua khoảng

cách không gian để câu thông với cấp dưới..... Đây là lý do mà Mẫu Hoàng Trùng tộc có thể thống trị vô số các binh sĩ của hành tinh, có tự tin chinh chiến giữa sao trời rộng lớn. Hiện tại Hứa Chỉ cũng là nhờ có năng lực này mới có thể câu thông với Đế Kỳ ở nơi xa cuối chân trời kia.

Khóa gen Trùng tộc chính là thiết hạ các loại hạn chế.

Được viết ở trong gen bọn họ, để lại một cánh cửa tối tăm đi đến tử huyệt, không cho phép làm phản, có thể giết chết bọn họ bất cứ lúc nào, giống như bọn họ không thể rời khỏi phạm vi sa bàn trong vườn trái cây được, bị che chắn lại. Đây chính là năng lực của khóa gen....

Hứa Chỉ lúc này mới hoàn toàn hiểu rõ lai lịch chân chính của Phó Não Trùng tộc:

Nó ra đời là cùng với thế hệ Mẫu Hoàng Trùng tộc, diễn biến thành một chủng tộc ký sinh tên là "Phó Não Trí Tuệ", tộc nhân sẽ làm người phụ trợ trong chiến đấu. Năm đó mỗi một cao tầng của Trùng tộc đều sẽ trang bị một Phó Não phụ trợ, tương đương với sủng vật chiến đấu. Nó có thể mang theo một số gen thiên phú tất yếu mà mình không nghĩ tới, giống như là quan sát, tính toán, câu thông đường dài....

Mà cũng không sợ sẽ bị phản bội.

Mẫu Hoàng Trùng tộc vô cùng xảo quyệt, chính là một nhân vật kiêu hùng. Chủng tộc Phó Não này đã bị hủy đi cảm xúc và các loại ý niệm một cách tàn nhẫn, cũng không cho phép ra đời trí tuệ, không có hỉ nộ ái ố, đây là một loại máy tính đơn thuần.

"Khó trách lại ngu xuẩn như vậy... chỉ số thông minh và năng lực của Phó Não Trí Tuệ đúng là rác rưởi."

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, cảm giác Trùng tộc năm đó vô cùng

lãnh khốc, cũng lập tức cảm thấy như trút được gánh nặng, “Trùng tộc, rõ ràng là có năng lực tối cao về khoa học kỹ thuật, lại cứ muốn sáng tạo nên một loại máy tính bình thường cùng loại với khoa học kỹ thuật của trái đất, khó trách công năng cực kỳ đơn sơ, cũng chỉ có thể xâm lấn vào mạng rồi nghe lén một chút thông tin từ các viện nghiên cứu lớn.”

Chương 289: Ngôi Sao Cổ Thụ

Hiển nhiên, ngay cả nền văn minh tối cao nhất cũng sợ bị phản bội!

Hứa Chỉ cũng có thể lý giải, dù sao để khống chế mạch máu trung tâm của mình thì không có trí tuệ, là một máy tính đơn giản nhất mới là tốt nhất.

Mạnh như Trùng tộc cũng không dám đem nền văn minh khoa học kỹ thuật của mình ký thác ở trên máy tính siêu cấp, không cho phép ra đời trí tuệ, mà là dùng máu thịt của chính mình tiến hóa ra đầu óc, ngay cả khi tiến độ của nó tương đối chậm.

“Phó Não Trùng Sào chính là một công cụ máy tính không có tình cảm. Nó có năm thiên phú của Trùng tộc, vô cùng nghịch thiên, nhưng ta hoàn toàn không có ý tứ muốn đặt nó ở trên người, cứ để cho nó tiếp tục sinh sản bào tử là tốt rồi.”

Ý tưởng của Hứa Chỉ cũng giống với thế hệ Mẫu Hoàng Trùng tộc trước đó.

Suy nghĩ một chút, năm đó Trùng Sào Mẫu Hoàng đã từ bỏ công năng sinh sản, tại sao hắn lại phải dung nhập? Cho dù chính mình dung nhập gen “Giải phóng bào tử” đi thì sẽ thả xuống từ nơi nào đây?

Ta chính là một đại nam nhân đó!

Về phần vị đại lão mạnh mẽ như vậy lại chết.... Dù sao thì tiến vào thế giới nào, tiếp xúc với nền văn minh siêu phàm gì thì Hứa Chỉ cũng không muốn biết. Ai biết nó trước khi chết có nói báo thù chính mình hay không?

Không tồn tại!

Ta ngoan ngoãn làm ruộng, khổ sở trưởng thành, chờ đến khi có thể treo thiên hạ lên mà đánh thì mới ra khỏi núi.

“Như vậy, có tiến hành thôi diễn nên sinh vật hay không?” Giọng nói máy móc truyền đến.

“Đem người chơi có mạch não kỳ lạ này bỏ vào trong, chú ý kỹ một chút.” Hứa Chỉ cảm thấy có thể thử. Tuy rằng đó là nòng cốt của khoa học kỹ thuật, nhưng chúng ta có phải là cũng có thể tham khảo một chút về hệ thống siêu phàm kia không?

Hơn nữa, bọn họ là máy móc trí não, chúng ta là sinh vật trí não.

“Lần này cũng có rất nhiều nhân tài, vô cùng tốt.... Như thường lệ thì thời hạn gửi luận văn lần này chỉ có 24 giờ. Sáng mai chúng ta sẽ xác định danh ngạch, đưa đợt người chơi Closed Beta tiếp theo vào, mở ra bản thử nghiệm mới.” Hứa Chỉ gặm Gà Đưa Ma rôm rốp, nhìn về phía hành tinh Đế Kỳ ở một bên, “Lúc này đây chất lượng cũng không tệ, giống loài mới cũng đang phát triển. Hành tinh bên này đã qua đi hơn hai ngày, hẳn là không sai biệt lắm với điều kiện cho phép đi?”

Trong vũ trụ đen tối, sao trời lấp lánh, một khối cầu đang không ngừng bay nhanh về phía trước, nó được một tầng khí quyển trắng xoá bao vây lại, sinh mệnh trong hải dương đang không ngừng sinh sản, tiến hành diễn biến nhanh như gió.

Xôn xao!

Một mảnh gió nóng thổi qua.

Một hành tinh được phơi bày trong trong vũ trụ, trên đại địa lúc này trở nên cực kỳ quỷ dị.

Không có sự ngăn cách phóng xạ khủng bố của vũ trụ khiến cho môi trường cực kỳ ác liệt. Trong hải dương, thực vật vẫn phồn thịnh như cũ, không ngừng rong chơi, bơi lội, tạo thành cảnh sắc đầy sức sống.

Trong hải dương chỉ có thực vật, không có động vật biển!

Dựa theo lẽ thường mà nói thì sau khi xuất hiện thực vật biển, một bộ phận thực vật biển sẽ dần dần diễn biến thành động vật biển, nhưng đây lại không có.....

Động vật dường như rất khó có thể sinh tồn tại một nơi đầy loại phóng xạ như vậy!

Qua mấy ngày, tuy rằng vẫn như cũ là không có động vật, nhưng thực vật lại càng thêm cường thịnh, dần dần xuất hiện một cây Tam Diệp Thảo(cỏ ba lá) loại nhỏ màu tím. Chúng ngoan cường bắt đầu mọc ra từ trong hải dương, liên miên không dứt, dần sinh trưởng, cắm rễ trong mặt đất.

Chúng nó bắt đầu chịu đựng qua phóng xạ mãnh liệt từ vũ trụ, thậm chí hấp thu phóng xạ vũ trụ, coi nó như là ánh sáng Thái Dương mà trưởng thành!

“Thực vật đều đã xuất hiện ở trên đất bằng, vẫn như cũ không có động vật ra đời. Đây sẽ là một mảnh thế giới không có động vật sao?” Đế Kỳ nhịn không được đặt ra câu hỏi từ sâu trong nội tâm.

Một giờ...

Hai giờ...

Những thực vật đó lấy một tốc độ có thể thấy được không ngừng trở nên cao lớn, cao ngất đến tầng mây, cắm thẳng lên tận trên bầu trời.

Ngay từ đầu bộ rễ của chúng nó đã sinh sôi nảy nở, dần dần

trở thành một cây đại thụ cao ngất, bắt đầu hấp thu các loại phóng xạ đến từ vũ trụ rồi hóa thành nguồn năng lượng, sinh ra từng trái cây.

“Chẳng lẽ từ việc sinh sản bộ rễ của một thực vật loại nhỏ như cỏ cũng có thể diễn biến thành loại cây sản sinh ra quả sao?” Đế Kỳ chấn động, sinh mệnh tiến hóa là tiến trình đẹp nhất trên thế giới, ẩn chứa toàn bộ vẻ mỹ lệ không gì sánh được.

“Nhưng vẫn là không có động vật, rốt cuộc thì khi nào chúng nó mới xuất hiện đây? Nhiều khả năng là môi trường trong mảnh tuyệt địa Quy Khư này quá mức ác liệt, sao trời các nơi đều phát ra quang mang chứa một loại kịch độc, căn bản động vật sẽ không tồn tại được.”

Hắn gọi tia phóng xạ vũ trụ là quang mang của sao trời.

Đế Kỳ tiếp tục quan sát.

Lại qua một hồi lâu, thực vật đó hoàn toàn đi về hướng cường thịnh, khắp hành tinh được bao trùm bởi từng cây đại thu cao ngất trong mây, nhìn từ phía xa thì thấy sức sống tràn trề, cực kỳ tươi tốt.

Thực vật dần bắt đầu phân hoá, biến thành hai phái màu tím và màu đỏ.

Vì để tranh thủ nguồn dinh dưỡng và chiếu xạ, thực vật dạng xòe ô màu đỏ thẫm không ngừng mở rộng hình thể, phảng phất như từng bông cải xanh đứng vững trên mặt đất. Chúng rộng lớn vô cùng, che trời, lấy đó để có thể hút vào càng nhiều chất dinh dưỡng!

Thực vật màu tím ban đầu chỉ cao bằng một phần ba chúng nó, bị cản ánh sáng một cách nghiêm trọng, dần dần bắt đầu bị diệt sạch.

Lại qua một đoạn thời gian.

Tại thời điểm diệt tuyệt, thực vật màu tím cũng dần bắt đầu nghênh đón biến dị.

Ầm ầm ầm!!

Từng cây đại thụ màu tím phảng phất như cổ thụ Chiến Tranh, đột ngột mọc lên từ mặt đất, chậm rãi bước đi khiến cho mặt đất chấn động ầm ầm.

Đúng vậy!

Trước đây động vật không có xuất hiện là bởi vì phóng xạ quá mãnh liệt.

Mà vừa đúng những thực vật màu đỏ thẫm trên bầu trời kia đã ngăn cản việc hấp thu phóng xạ, dưới một sự thoải mái như vậy khiến cho huyết mạch máu thịt Tổ Vu của chúng nó bắt đầu thức tỉnh, bắt đầu dần hóa thành động vật có thể chuyển động.

Hoặc có thể nói đó là một loại sinh mệnh nửa động vật nửa thực vật!

Thế giới này đúng thật là vô cùng không thể tưởng tượng được, giờ phút này, động vật đầu tiên mới bắt đầu xuất hiện.

Ầm ầm ầm!

Từng cây cổ thụ Chiến Tranh với thân hình khổng lồ, hành động cực kỳ chậm chạp.

Chúng nó là sinh vật nửa thực vật, bắt đầu sinh ra ý thức mơ hồ cho chính mình, nhổ từng cây đại thụ loại nhỏ màu tím lên, thế nhưng lại bỏ vào cái miệng to như chậu máu rồi bắt đầu nhấm nuốt. Nhìn chúng giống như là gấu trúc đang gặm cây trúc vậy, hệ động vật ăn cỏ bắt đầu được hình thành.

Sau khi chúng nó ăn xong, lại không ngừng cắm rễ ở trên mặt đất một lần nữa, lười biếng, khó có thể di chuyển. Chúng lại hóa thành một thân cây, tiếp tục hút vào chất dinh dưỡng từ mặt đất.

Những ngày sau đó, bọn họ nghênh đón mùa xuân, bởi vì không có thiên địch cho nên số lượng của cổ thụ Chiến Tranh màu tím đang không ngừng tăng lên. Hơn nữa, chúng còn lấy thực vật màu đỏ làm thức ăn khiến cho thực vật màu đỏ dần trở nên thưa thớt, bị diệt sạch.

Chương 290: Thế Giới Cổ Thụ (Thượng)

“Đúng thật là năm tháng. Thời gian thấm thoát, không có sinh mệnh nào là vai chính vĩnh hằng cả, trừ phi là ẩn giấu phía sau màn.”

Đế Kỳ nhịn không được tán thưởng, “Thành bại được mất chỉ trong nhất thời, ai có thể nói trước được tương lai? Vì để tranh đoạt ánh sáng của Thái Dương và ánh sáng của vũ trụ mà thực vật màu đỏ đã đánh bại thực vật màu tím, chiếm đoạt lấy ánh mặt trời, nhìn như đã đạt được thắng lợi lớn. Còn thực vật màu tím lại bởi vì mất đi quang mang sao trời mà nhờ họa được phúc, sau khi không còn ánh sáng kịch độc thì ngược lại nhân cơ hội bắt đầu trở thành nhóm động vật đầu tiên, bắt đầu lấy thực vật làm thức ăn.”

Đang lúc Đế Kỳ cho rằng cổ thụ Chiến Tranh màu tím sẽ hoàn toàn thắng lợi...

Trong đợt đại diệt tuyệt, thực vật màu đỏ vậy mà cũng thích ứng được để sống sót, vì để kéo dài chủng tộc chúng cũng bắt đầu tiến hành tự biến dị rồi phản kích!

Trong đó có một loại thực vật màu đỏ.

Nó cao ngất trong mây, mang theo quả cây, thế nhưng lại không có cách nào để sinh sôi nẩy nở, dùng cách nói của loài người thì chính là thứ tàn phẩm, vô sinh.

Nhưng mà những không gian nhỏ lại bắt đầu xuất hiện ở trong trung tâm của quả cây.

Nếu nói thực vật màu tím- cổ thụ Chiến Tranh là kế thừa thân thể khủng bố của Tổ Vu.

Như vậy thì thực vật màu đỏ lại kế thừa thuộc tính nội không gian của Tổ Vu.

Trong các quả của loại thực vật này, mỗi không gian đều bắt đầu hội tụ ánh mặt trời và xạ tuyến của sao trời mà cây đại thụ nhận được lại với nhau. Năng lượng trong không gian trái cây không ngừng nồng đậm, trong không gian có một loại cây đang chậm rãi mọc lên.

Xôn xao.

Nó dường như bắt đầu có được sinh mệnh.

“Đây là... nguyên thần? Nó ở trong trái cây sinh ra nguyên thần của chính mình, hoặc có thể nói là.... Yêu!” Đế Kỳ hiểu rõ, yêu ra đời, mở ra linh trí thì phải là ở trong một không gian với năng lượng nồng đậm thì mới có thể xuất hiện.

Mà các trái cây trong ngôi sao này vừa lúc phù hợp điều kiện đó, đem loại cây của mình biến thành yêu!

“Những cổ thụ màu tím đó sẽ chuyển động, thân thể quá mức cường hãn, vậy gọi là cổ thụ Chân Chính, còn những cổ thụ màu đỏ đang nuôi dưỡng sinh mệnh này gọi là..... cổ thụ Sinh Mệnh đi. Ta cũng muốn nhìn một chút, nuôi dưỡng sinh mệnh rốt cuộc sẽ thành cái gì”

Xôn xao!

Lại qua mấy năm, một quả cây màu đỏ sậm đầy hoa văn thần bí phức tạp hình như đã được nuôi dưỡng đến cực hạn, nhanh chóng rơi xuống mặt đất.

Ngay sau đó, một thân ảnh thon dài dần đi ra từ trong trái cây,

là một nữ tử mỹ lệ tới cực điểm, làn da trắng nõn, ngũ quan tinh mỹ đến mức tận cùng, giống như là một đứa con cưng của trời.

Người này có huyết mạch của Thiên Đế Tổ Vu cho nên vô cùng hoàn mỹ và cường đại.

Xôn xao!

Cùng với quả thứ nhất hút vào ánh sáng sao trời và ánh sáng mặt trời rồi rơi xuống đất, thì quả thứ hai cũng nhanh chóng rơi xuống đất, một đám nữ tử, chậm rãi đi ra.

Các nàng bắt đầu sống ở trên cây, thành lập những ngôi nhà trên cây.

Vì để bảo hộ chủng quần cây mẹ đã nuôi dưỡng ra mình không bị ăn luôn, các nàng bắt đầu lấy cục đá, trường mâu, bắt đầu nhằm về phía những cổ thụ Chiến Tranh to lớn nhưng chậm chạp kia.

Ô ngói! Ô ngói!

Các nàng ra sức rống giận, đem bùn bôi lên mặt, hóa thành từng hoa văn, giơ trường mâu lên rồi phóng đi. Từng màn ánh sáng chiếu rọi trên khuôn mặt của các nàng, phảng phất như một thời đại mới đã mở ra.

Oanh!!

Khuôn mặt của những cổ thụ Chiến Tranh đó già nua, giống như lão nhân trăm tuổi, nhổ một cái cây màu tím rồi biến nó thành một cây gậy màu đen thật lớn, vung vẩy đối với những con bọ chét bó nhỏ trên mặt đất kia.

Dưới sự kinh ngạc của Đế Kỳ, một cuộc chiến phe phái giữa hai loài cây màu tím và màu đỏ lại bùng lên lần nữa!

Đây là một hồi chém giết thảm thiết, không có ngôn ngữ, chỉ có từng tiếng rống giận theo bản năng. Hai bên đều không có bao nhiêu trí tuệ, đều giống như dã thú dây dưa vật lộn với nhau. Bởi vì chúng nó đều có một bản năng gọi là "Sinh tồn".

Khi chém giết đến một mức độ thảm thiết nhất định thì hai bên lại bắt đầu bình ổn xuống, tự mình sinh sản.

Chúng nó biết đối phương là một cái xương cứng, sẽ mang đến thương vong rất lớn, giống như là sư tử không đến vạn bất đắc dĩ thì nó sẽ không đi tìm đến và ra tay với trâu rừng, ai cũng sẽ chỉ khi dễ những thực vật không có trí tuệ!

"Thú vị, quá thú vị!"

Đế Kỳ vô cùng tán thưởng, "Cổ thụ Sinh Mệnh này ra đời, không chỉ là bởi vì ta dung nhập thi thể của Tổ Vu vào mà ta còn từng ném vào đó Kiến Mộc, Trảm Thần Đao, Lôi Chuy, Điện Tiên và các sinh linh cường đại lung tung khác.....

Cổ thụ Sinh Mệnh này lớn như vậy, đã đột phá hạn chế về hình thể, cũng là do nó đã hấp thu kết cấu xoắn ốc của những dây leo Kiến Mộc cho nên hình thể mới có thể trưởng thành vô hạn.... Những trái cây trên đó cũng giống như đạo quả của Kiến Mộc vậy."

Hắn làm hắc thủ phía sau màn, đương nhiên là muốn nhìn thấu những người khác, việc lén đạt được thân thể ắt không thể thiếu, hắn cũng nhân cơ hội này tiện tay ném vào.

Lúc này đây đã có ba cây cổ thụ Sinh Mệnh che trời, có Tinh Linh của cây bảo hộ, không có thiên địch. Nó trở thành bá chủ của hành tinh này, đang không ngừng vươn cao, mở rộng tán cây, hút vào càng nhiều ánh mặt trời.

Mà các đại thụ màu tím, đại thụ màu đỏ khác nếu như không

thể lột xác thành cổ thụ Sinh Mệnh hoặc là cổ thụ Chiến Tranh thì chỉ có thể rơi vào trong bóng đêm, bị bóng cây che đậy, không gian sinh tồn sẽ nhanh chóng bị đè ép, số lượng cũng giảm bớt nhanh chóng.

Dần dần, dưới lần đại diệt tuyệt lại xuất hiện một số lượng lớn thực vật chịu đựng được mà biến chất thành cổ thụ.

Lúc này đã có hơn 5000 đại thụ Chiến Tranh đang không ngừng hành động trên mặt đất, khiến cho mặt đất chấn động ầm ầm ầm.

Ngoài ra còn có mười một cây cổ thụ Sinh Mệnh, là sinh mệnh tráng lệ đến cực hạn với nhiều hình thái màu sắc khác nhau, màu đen, màu đỏ, màu lam, màu trắng. Thậm chí hình thái của Tinh Linh cũng không giống nhau, rộng lớn vô ngần, bao phủ khắp đại địa, tán cây che phủ không trung của Thủy Lam Linh.

Xa xa từ vũ trụ nhìn lại, phảng phất như một khối cầu thật lớn được bao phủ bởi những cây nấm khổng lồ đủ mọi màu sắc, khá là yêu diễm mê người.

“Thật sự quá lớn, giống như trụ Thừa Thiên của thế giới Hoang Cổ vậy, phảng phất là mười một tán Kiến Mộc đang chống đỡ toàn bầu trời của hành tinh này.

Tán cây đã lên tới đỉnh của tầng khí quyển rồi, đạt tới độ cao cực hạn của thế giới này. Nếu không phải lại ra bên ngoài, thì chính là môi trường không có không khí, không thể nghi ngờ là nó sẽ tiếp tục sinh trưởng.

Thậm chí lúc này hắn cảm thấy có thể bỏ đạo pháp hộ thể xuống được rồi, có lẽ chỉ cần tán cây là có thể ngăn cản mấy thiên thạch nhỏ trong vũ trụ va chạm.”

Đương nhiên, chỉ là nói như vậy thôi. Tác dụng quan trọng

nhất của đạo pháp hộ thể chính là đảm bảo không khí trên hành tinh không bị tràn ra ngoài.

“Có lẽ đây mới là một bầu trời xanh chân chính!”

Đế Kỳ yên lặng cảm ứng thế giới bên ngoài, vừa nhấc đầu thì thấy đó là một mảnh vòm trời màu xanh lá, “Lá cây màu xanh lay động phảng phất như từng đám mây duy mĩ, nếu Nhục Vân ở chỗ này thì tốt rồi.”

Chương 291: Thế Giới Cổ Thụ (Hạ)

Hành tinh này là một hành tinh với sinh mệnh kỳ ảo tráng lệ, ngay cả hải dương cũng đều được bao phủ dưới bóng cây thật lớn.

Trên khắp mặt đất chỉ còn có bóng cây xuyên thấu qua, ánh mặt trời loang lổ, thập phần duy mĩ lại ảm đạm.

“Nguồn nước đã bị những thực vật đó rút cạn, khiến ta mấy ngày này phải tìm kiếm không ít nguồn nước. Nhưng diện tích nước biển so với lục địa chỉ còn lại có ba phần, đã không thể gọi là Thủy Lam Tinh nữa.” Đế Kỳ lắc đầu, kế hoạch không theo kịp biến hóa.

Nhưng rất nhanh hắn lại phát hiện, sau khi chín cổ thụ Sinh Mệnh chịu tải che đậy không trung, hấp thu lực lượng của sao trời thì phảng phất như là chín ô dù. Không ngờ rằng sau đợt đại diệt tuyệt kia thì kịch độc của phóng xạ bắt đầu hoàn toàn yếu đi, động vật dần dần xuất hiện.

Trên mặt đất, những thực vật hấp thu lực lượng sao trời vẫn bị đại diệt tuyệt hoặc là dần dần thoái hóa thành những thực vật tầm thường chỉ cần ánh mặt trời. Chúng để lộ mình ra dưới ánh mặt trời thưa thớt dưới những bóng râm, lấy đó để kéo dài hơi tàn.

“Đây là thời đại thần thoại thượng cổ, trước khi động vật xuất hiện, giữa các đại thụ này đã từng phát sinh chiến tranh do chúng đều dựa vào hấp thu lực lượng của sao trời. Hai phe Tử thụ và Hồng thụ đều bị diệt tuyệt, chỉ còn lại hơn 5000 cổ thụ Chiến Tranh cùng với chín cây cổ thụ Sinh Mệnh độc chiếm toàn bộ mặt

đất và vì sao. Thời đại này có lẽ có thể gọi là..... Chiến tranh Thụ Giới."

Lịch sử tiến hóa mới đã hoàn toàn mở ra.

Mặc dù nó bị ngăn cách hơn phân nửa, còn có phóng xạ yếu ớt, nhưng nó cũng đủ để cho động vật sinh sản. Thời kỳ sinh vật đại bùng nổ bắt đầu.

Từng đám động vật bắt đầu bò ra từ biển.

Có sinh mệnh hình dáng thằn lằn kế thừa sinh mệnh lực của Tổ Vu, cực kỳ ngoan cường, hấp thu gen Lôi Chuy, nó có thể bay lượn dưới vòm trời cổ thụ Sinh Mệnh, lại còn có thể phát ra tiếng rít gào khủng bố.

Đủ loại động vật kỳ dị xuất hiện, khiến người ta tán thưởng và không thể tưởng tượng được.

Qua hơn một trăm năm, tốc độ tiến hóa khủng bố khắp mặt đất dần dần bị đình trệ, hồi phục tốc độ như thế giới Hoang Cổ.

"Quả nhiên, đúng như lời Đạo Quân năm đó nói, kỷ Sáng Thế đi qua hai ba trăm năm thì bắt đầu dừng lại, các kỳ tích về sinh mệnh biến mất. Sau này chính là toàn bộ sinh linh trong thế giới dần mở ra trí tuệ, và ta cũng là mở ra trí tuệ ngay lúc đó." Đế Kỳ tuy rằng không biết sinh vật không thể suy nghĩ dưới tốc độ chảy một vạn lần được, nhưng hắn thông qua quan sát cũng mơ hồ có thể đoán được phương diện này.

"Tiếp theo, chính là những yêu tinh dã thú kia bắt đầu thành lập nên nền văn minh trí tuệ cho riêng mình." Đế Kỳ nhàn nhạt quan sát, "Chỉ là, không biết vì sao, đều là xuất hiện nữ tử, không thấy nam tử, các nàng không thể sinh sản được cho nên chỉ có thể dựa vào cổ thụ Sinh Mệnh để sinh sản ra đời sau.... những hình thái sinh mệnh kì dị."

Rất nhanh sau đó, trên cây liền xuất hiện nền văn minh bộ lạc của các đại thụ, dần dần giao lưu bằng những tiếng ê ê a a. Thậm chí chín đại cổ thụ Sinh Mệnh đã bắt đầu mượn sức của các đại cổ thụ Chiến Tranh, hóa thù thành bạn, từng người thành lập nên trận doanh, mơ hồ muốn nội đấu.

.....

Giờ phút này, Hứa Chỉ nhướng mày, xem xong những chuyện xảy ra gần đây của Đế Kỳ cũng cảm thấy ly kỳ.

“Nhưng mà thật ra ta muốn bỏ người chơi “Mộc Mộc Không Nói Lời Nào” kia vào. Dù sao thì người ta đã đi vào trước thông đạo của thế giới và bắt đầu chờ đợi, nói muốn đưa hắn đi ngoài không gian nhìn thấy Đế Kỳ cũng không phải là nói dối.” Hứa Chỉ tự nói.

Một thực vật kì dị đang mang theo chủng quần đang ra sức hoan hô nhảy nhót, hô to gọi nhỏ với người chơi bên cạnh, “Các huynh đệ, ta phải đi thế giới khác rồi, không cần phải nhớ nấm chân của ta đâu!”

Dứt lời, hắn mang theo chủng quần, bước vào thông đạo thế giới, lập tức trước mắt liền đen nhánh một mảnh, đi trong bóng đêm, không khỏi âm thầm nói, “Không biết phải đi bao lâu?”

Hứa Chỉ mở to mắt, “Ở trên hành tinh bên kia, việc khống chế bào tử sinh sản của chủng quần, ý thức truyền qua thân thể bên kia, thật sự có thể làm được sao?”

Giọng nói máy móc của Trùng tộc truyền đến, “Hiện tại người chơi đổ bộ chỉ là một bộ phận linh hồn và ý thức, bị ta truyền vào và khống chế, một khối thân thể Trùng Sào chỉ có thể biến cường mà thôi. Mà bộ phận linh hồn và ý thức cũng không phải vật chất, và có thể được chuyển hóa thành tin tức số liệu nào đó. Ta có thể dùng nó làm cáp mạng để hắn ta có thể truyền tải đi xa.”

Phó Não Trí Tuệ lại mở miệng: “Nhưng mà vương của một tộc chỉ có một. Sau khi hắn tử vong thì thứ khống chế chẳng qua chỉ là một giống loài sinh sản bình thường lấy từ kho gen, không có năng lực khống chế chủng quần.”

Đây là có được có mất, không còn cách nào khác.

Dù sao chủng quần do chính mình sinh sản, thân thể của vương lại ở chỗ này, muốn đi qua thì chỉ có thể chế tạo một thân hình bình thường ở bên kia.

Nhưng là, không có một chủng quần có thể đi qua thế giới khác, không có vương nào có thể mang theo lực lượng của một quần thể, do đó người chơi lực lượng thân thể trên cơ bản là không có ưu thế.

“Bọn họ có lẽ sẽ nháo lên, không có vật hi sinh thì khả năng đi đến tử vong sẽ rất lớn.”

Hứa Chỉ gật đầu, bỗng nhiên cười lên, “Nếu là như thế này, ta đây có thể làm một hình thức bồi thường mới, chỉ cần thành lập tế đàn anh hùng, giữ được đại bản doanh thì có thể sống lại vô hạn. Chẳng qua là sau khi chết thì toàn bộ tu vi đều về không, phải bắt đầu tu luyện một lần nữa.”

Dù sao cũng chỉ là một kẻ sắp chết chế tạo thân hình, chết đi lại hồi sinh, chế tạo một cái cũng không sai đi.

Đôi mắt Hứa Chỉ càng ngày càng sáng, “Như vậy, ta có thể thu hoạch năng lượng vô hạn. Bọn họ có thể tu luyện không hạn chế, bị giết chết, sau đó lại tu luyện rồi lại bị giết chết. Lấy một vị Thiên Đế làm ví dụ, sau khi tử vong ta sẽ có thể đạt được năng lượng của một Thiên Đế, mà hắn không ngừng tu luyện thì ta thật sự sẽ có càng nhiều năng lượng của Thiên Đế.... Hơn nữa, bọn họ đã tu luyện đến mức đầu trọc, thật sự là rất kiên cường nha.”

Phó Não Trùng tộc: “……”

Chính là bồi thường như vậy sao?

Lối suy nghĩ của nó đơn giản lại có chút không hiểu, đây chẳng lẽ không phải là mưu hại sao!

Giọng nói máy móc của Phó Não Trí Tuệ truyền đến: “Vì để thiết kế thế giới trò chơi này, ta cũng xem qua một ít võng du. Sau khi người chơi chết thì chỉ bị rớt cấp bậc, cấp bậc sẽ không về không. Hơn nữa đây giống như là từ cấp một trăm nháy mắt trở về cấp không vậy.”

“Đây là thế giới chân thật, đã chết chính là thật sự đã chết, chỉ có thể để hắn đổi một thân thể và chủng tộc khác, bắt đầu một lần nữa.” Vẻ mặt Hứa Chỉ không biết nói gì, cảm thấy chỉ số thông minh của Phó Não Trí Tuệ này thật là thấp.

Chương 292: Người Chơi Tiến Vào

Đây là một chủ ý rất không tồi.

Trở thành quy tắc đặc biệt của thế giới kia thì tốt rồi, chủng tộc đã qua thì sẽ không có lực lượng quần thể, chỉ còn lại đơn thể. Trọng sinh sống lại đương nhiên phải ở tế đàn anh hùng, nó cũng phải yêu cầu một nguồn năng lượng lớn, tuy rằng bào tử sinh sản thân thể không có năng lượng, nhưng mà Hứa Chỉ yêu cầu! Không có năng lượng, cấm sống lại!

Phải biết rằng Đế Kỳ bên kia đang thăm dò ngoài không gian, làm một hành tinh cứ điểm, là một phi thuyền vũ trụ đang thu thập các loại tài nguyên, luôn cần những cường giả làm vật hi sinh, nhóm người này vô cùng phù hợp.

Về phần đau đầu?

Để cho hắc thủ phía sau màn là Đế Kỳ đau đầu đi.

Hứa Chỉ cảm thấy chuyện này dù sao cũng không liên quan đến ta, lại có thể miễn phí thu về lượng năng lượng lớn. Phải biết rằng năng lượng của sinh mệnh bình thường cực kỳ thưa thớt, sinh mệnh cường giả mới có thể cung cấp năng lượng thật lớn, mà cường giả sinh ra như thế nào.... Có lẽ đây là phương thức ra đời tốt nhất.

Lúc này, thế giới Cổ Thụ.

Hoa thơm chim hót, trong không trung là vòm trời cuồn cuộn màu xanh lá, ánh mặt trời chiếu xuống tô điểm, duy mĩ mà ảm

đạm.

Một gốc cây không có người biết, một bào tử dần dần sinh sản, biến thành một cây đại thụ mà trong đó có một người chơi chậm rãi mở mắt, "Ồ? Ta thế nào nháy mắt liền xuất hiện ở nơi này, thông đạo đi qua thế giới rồi sao?"

"Ta không phải đang ở trong đường hầm thế giới sao, như thế nào trong nháy mắt lại đến đích rồi?" Hắn trừng lớn đôi mắt, cảm thấy khả năng là đã có người lấy đi một đoạn thời gian của hắn rồi.

Nhưng thật sự lại xuất hiện ở nơi này.

Bên tai là một tin tức truyền đến:

【 Cảnh cáo: Mời hoàn toàn dung nhập thân phận dân bản xứ của thế giới này, bất luận nội dung nào không phải của thế giới này đều sẽ bị loại bỏ 】

"Thật đẹp! Loại phong cách này là thế giới Hoang Cổ sao?" Mộc Mộc Không Nói Lời Nào bắt đầu tán thưởng, nhìn một mảnh màu xanh xung quanh.

Nhưng khi hắn ngẩng đầu lên thì lại thấy được một màn khủng bố:

Không trung bị từng mảnh lá cây màu xanh lá bao phủ, phảng phất như một bức màn lá xanh, có ánh mặt trời nửa trong suốt xuyên thấu qua lá xanh chiếu xuống mặt đất, duy mĩ, như là tiên cảnh trong thần thoại vậy.

"Lá cây khiến ánh mặt trời trên không trung trở nên loang lổ, quả thực là theo một quy tắc khó thể tin nào đó, nơi này là..... thế giới khác!! Một thế giới hoàn toàn mới, quá kỳ diệu, thế giới với những lá cây trên không trung!"

Mộc Mộc hét lớn một tiếng, mừng rỡ như điên.

Hắn say mê, hắn không phải vì xưng vương xưng bá, mà chỉ là đầu bếp đi du lịch ngắm phong cảnh, thấy cảnh đẹp của thế giới khác nên mới cảm thán mà thôi!

Không hổ là chư thiên vạn giới!

Mỗi một thế giới đều có quy tắc khác nhau hoàn toàn. Phong cảnh không trung của thế giới Vu sư thoạt nhìn là bình thường nhất, mà bầu trời thế giới Hoang Cổ lại có Thái Dương và Cổ Thần nhật nguyệt cùng các chư thần du lãm trên đó.

Mà nơi này lại chính là được một vùng lá cây tạo thành.

Hắn bỗng nhiên có một loại tâm tình bức thiết muốn đi ra ngoài khoác loác với với cư dân mạng!

Hắn tự nói với nội tâm đang sóng to gió lớn của chính mình, dù mừng như điên thì cũng phải đè ép xuống dưới. Hắn hiểu rõ một ngày trên thế gian, bầu trời trôi qua trăm năm, chính mình vừa đi ra thì rất có khả năng chủng quần nháy mắt sẽ bị diệt sạch.

“Ha ha ha ha, ta muốn ở chỗ này, tìm kiếm một loại mỹ thực, vì thế giới này mang đến những món ăn độc nhất từ Trung Quốc chúng ta! Khiến cho bọn họ hiểu rõ sự uyên thâm trong thức ăn. Các loại sinh vật của thế giới khác, ta rất chờ mong vào chất lượng thịt của các ngươi đó!”

Hắn vừa nghĩ, vừa quay đầu lại nhìn chủng quần đi theo mình ở phía sau.

Không có một cái gì cả.

“???”

Một luồng gió lạnh thổi qua.

【 Nhắc nhở: Quy tắc của thế giới này có chút đặc biệt, đó là thành lập tế đàn anh hùng, tự mình sống lại 】

Một mảnh bản vẽ cấu tạo kiến trúc kỳ dị dần xuất hiện ở trong đầu của hắn, khiến đầu óc của hắn mơ hồ lên.

“Tế đàn anh hùng? Đây, mẹ nó... không phải là điểm sống lại sao?”

Ha ha ha ha!

Hắn cười lớn ngay tại chỗ, cái chân nấm nện lên từng bước, “Quy tắc của thế giới này, ta thích. Đây mẹ nó mới chân chính là trò chơi trực tuyến chứ! Trò chơi hạng nặng này đột nhiên lại phát phúc lợi, có điểm sống lại, quả thực là thổi bạo!”

Hắn muốn xây điểm một cái điểm sống lại ngay tại chỗ, nhưng xem xét một hồi thì sắc mặt lập tức cứng đờ lên, “Sau khi sống lại, cấp bậc về không? Hơn nữa còn yêu cầu một lượng năng lượng lớn, lúc sống cấp bậc càng cao thì năng lượng càng nhiều?”

Sắc mặt hắn trở nên cứng đờ.

Trò chơi Bào Tử Tiến Hóa này thật sự khó nhằn, khiến người ta vừa yêu lại vừa hận!

Đặc tính chủng tộc của thế giới này đã bị xóa đi, biến thành thân thể lực lượng, có điểm hồi sinh. Điều này đối với các người chơi vừa có lợi vừa có hại, những người chơi cần có chủng quần để phát huy năng lực thì đây quả thực là thiếu sót trí mạng, nhưng với hắn mà nói, muốn hắn dùng chủng quần gì đây?

Mang theo một đám cây nguyên liệu, đi phục vụ liên hoan cho địch nhân sao?

Sống lại mới là lợi hại nhất!

“Nhưng mà, lúc đầu đúng thật là khó khăn. Trong chư thiên vạn giới thì đây là một thế giới mới tinh và ta là người đầu tiên đến đây để khai hoang, không có ai có thể trợ giúp ta..... phải nghĩ cách trốn đi, thu thập đủ năng lượng cho một lần sống lại mới được.”

Hắn nhìn cổ thụ che trời xung quanh, đây vốn là một môi trường nguyên thủy tươi tốt không biết tên, hắn lập tức đào một cái động ngay tại chỗ, dọc theo hốc cây đào ra một hố cây, “Đừng xem thường ta chỉ là đầu bếp, làm một người chơi của ‘ Thế giới của tôi ’, ngày đầu tiên khẳng định là chặt cây! Sau đó bắt đầu tạo phòng ở, lưu lại điểm hồi sinh....”

Hắn bắt đầu cuộc hành trình của chính mình tại một thế giới khác, làm một đầu bếp.

Vị Mộc Mộc Không Nói Lời Nào này đã đem sự tùy tiện phát huy tới cực hạn, điên cuồng đào đất, hơn nữa còn bắt đầu đào rỗng cây cối, tránh ở trong đó đào ra một cái lỗ nhỏ giống với vọng tháp, không ngừng quan sát thế giới bên ngoài.

“Biết địch biết ta, trăm trận trăm thắng.”

Lại qua mấy ngày, sau khi kiểm tra hoàn cảnh bên ngoài không có gì hiểm ác thì hắn mới bắt đầu lén tập kích một số động vật loại nhỏ, đem máu thịt của chúng nó làm thành một tế đàn loại nhỏ, khi đó mới hơi an tâm.

“Ta là một sinh vật bình thường không có cấp bậc, năng lượng sống lại cũng không nhiều lắm. Hiện tại đã bận rộn hơn mười ngày, rốt cuộc cũng thu thập đủ năng lượng cho một lần.”

Xôn xao!

Hắn đang săn động vật loại nhỏ, cùng loại với thỏ hoang. Trong không gian đột nhiên có một con thằn lằn màu đen thật lớn

với đôi cánh bằng máu thịt cùng loại với Tổ Vu đang duỗi cánh bay lên không trung, phát ra tiếng rít gào thật lớn, vậy mà lại mang theo uy áp, bay lượn dưới vòm trời xanh biếc!

Chương 293: Tinh Linh Khẩu Vị Nặng

“Trời ạ.” Mộc Mộc Không Nói Lời Nào dẫn theo thi thể của động vật nhỏ, chấn động mà ngửa đầu nhìn lại, “Một con hắc long thật lớn!”

Ầm ầm ầm!

Lại qua mấy ngày, hắn phát hiện ra một cổ thụ Chiến Tranh, thân hình thô ráp đạp lên những ngọn núi nhỏ mà đi ngang qua.

“Rồng, còn có cổ thụ di chuyển, tất cả đều là sinh vật siêu phàm đáng sợ. Một ngày nào đó, ta muốn nếm thử mùi vị của các ngươi.....” Hắn bắt đầu run bần bật, trên chạc cây có treo một da thú màu xám, hắn chỉ có thể cong eo, lén đi qua khu rừng này, buổi tối không ngừng trộm đào động để ăn ngủ. Hắn hướng về phía mảnh lá cây thật lớn trên bầu trời kia mà đi.

“Một thế giới Tây huyễn mênh mông kì diệu, ta muốn nhìn xem lá cây hóa thành những cây sinh mệnh thật lớn kia rốt cuộc là cái gì....”

Lại tiêu phí hơn mười ngày.

Hắn từ xa thấy được một cây đại thụ cuồn cuộn che trời lấp đất, đâm thẳng lên vòm trời, mà vị trí rễ cây đại thụ vậy mà lại có một đám Tinh Linh xinh đẹp, ăn mặc xiêm y màu xanh lục bằng cỏ đang cư trú, không ngừng đi ra ngoài để săn thú.

“Ngọa tào! Cuối cùng cũng gặp được người sống, lại còn là những tiểu tỷ tỷ Tinh Linh xinh đẹp đáng yêu như này!”

Hắn kích động đến không được, buông hành lý xuống, bắt đầu đào động, quan sát từ phía xa.

“Đây mới là cuộc sống mà ta muốn, cuộc hành trình tìm kiếm mỹ thực, làm một đầu bếp chu du thiên hạ, chứng kiến phong tục các nơi và các loại sinh mệnh vĩ đại siêu phàm.”

Lại tiêu phí mất mấy ngày, hắn lén nhắm vào một tiểu nha đầu Tinh Linh đáng yêu mặc xiêm y váy cỏ. Hắn cảm thấy nàng vô cùng ngốc manh đáng yêu, ngây thơ hồn nhiên, đặc biệt thích đến rừng cây gần đó chơi đùa một mình, đi trên đường còn nhảy nhót, nhìn vô cùng dễ lừa gạt.

“Chính là nàng! Tiểu nha đầu Tinh Linh với vẻ mặt đáng yêu ngây thơ, vô cùng dễ lừa! Ta làm trạch nam, rất am hiểu mấy trò chơi luyến ái dưỡng thành này. Để bắt được tâm của một tiểu muội muội đơn thuần không phải là dễ, muốn bắt được tâm của một cô gái thì đầu tiên phải bắt được dạ dày của nàng! Huống chi ta là siêu cấp đầu bếp, một tín đồ ăn uống vô địch!”

Xôn xao!

Một ngày này, hắn trộm nướng một động vật nhỏ, nướng đến trong ngoài đều mềm. Tiểu nha đầu Tinh Linh kia nhất định sẽ đi qua con đường này, phải yên lặng chờ đợi.

Đạp đạp đạp!

“Thơm quá.”

Tiểu tinh linh kia dùng ngôn ngữ phức tạp của Tinh Linh lẩm bẩm tự nói, nghe mùi hương liền đưa mắt nhìn khắp nơi.

“Mỹ vị nga, tiểu muội muội, muốn tới ăn một miếng hay không.” Hắn thử câu thông nhưng ngôn ngữ lại không giống, chỉ có thể phối hợp với động tác, đưa một khối đi qua.

Tiểu cô nương ăn một miếng, vẻ mặt mang theo khao khát rực lửa nhìn hắn, cái cây nhỏ hình người hình thù kỳ quái này tựa hồ có chút đáng khinh.

“Hữu dụng!”

Mộc Mộc lập tức vui mừng, vội vàng lại xé xuống từng mảnh da chân của mình, đưa cho nàng ăn, “Tiểu cô nương, nếm thử thứ tốt hơn đi! Nhìn xem có đủ thoải mái không?”

Tiểu cô nương vẻ mặt ngây thơ tiếp nhận rồi ăn vào.

Ô ô ô!

Nháy mắt nàng bị sặc khiến nước mắt điên cuồng chảy xuống, ngửa đầu khóc lớn, cảm thấy mắt quá cay, đôi mắt trong suốt điên cuồng rơi lệ. Nhưng mà sau khi ăn, lại cảm thấy có một loại mỹ vị khác thường, dư vị bất tận.

Tiểu cô nương này chưa bao giờ ăn qua đồ ăn như vậy. Tộc Tinh Linh dường như trời sinh đã có hảo cảm đối với loại gia vị thực vật này, rất nhanh lại mang vẻ mặt mong chờ nhìn hắn, đôi mắt chớp chớp liên tục.

“Ha ha ha, tới ăn món đậu phụ thối được ủ tỉ mỉ của ta!”

Hắn lập tức đắc ý, làm một cái đầu bếp chuyện vui vẻ nhất chính là khẳng định đến từ khách nhân.

Một lát sau, sau khi ăn đến không sai biệt lắm, Mộc Mộc liền đem bảy loại gia vị trên người mình cho nàng nếm thử một lần. Đôi mắt tiểu cô nương sáng như tuyết, chưa đã thèm, vẫn đơn thuần nhìn hắn như cũ, tựa hồ còn đang đợi ăn.

Mộc Mộc chà xát tay, nhìn tiểu cô nương này, cảm thấy đã thành công bắt được tâm của nàng, đang muốn nói cái gì đó.

Giây tiếp theo...

Phù phù!

Hắn nhanh chóng bị một gậy đánh xuống.

Tiểu cô nương ném cây gậy xuống, vẻ mặt hạnh phúc đem hắn bẻ ra, phảng phất như ăn đồ ăn vặt vậy, kéo xuống một khối cánh tay, không ngừng nhấm nuốt, rồi chạy như điên về phía xa, nói ngôn ngữ mà hắn hoàn toàn nghe không hiểu, "Tỷ tỷ, tỷ tỷ.... Nơi này có đồ ăn ngon!"

Mộc Mộc:???

Hắn bị tiểu loli cầm lấy chân, như là một con diều khô mảnh bị người kéo theo, đau đớn kịch liệt và cảm xúc muốn ngất tràn ngập trong đầu hắn. Hắn lại còn theo bản năng của chức nghiệp đưa ra đánh giá của một người đầu bếp đối với khách hàng, "Nàng đã ăn bảy loại hương vị, lại thích ăn cánh tay này, thì ra là thích vị tỏi. Khẩu vị của Tinh Linh này thật nặng..."

Sau đó hắn đã chết đi.

Đến khi hồi phục lại tinh thần, thì bản thân đã xuất hiện ở trong tế đàn anh hùng,

"Cũng may là ta hao tốn nửa tháng, đạt được rất nhiều năng lượng, có thể trọng sinh, ta cũng không tin là không công lược được tiểu Tinh Linh này!"

Trong vòng nửa năm tiếp theo...

Vì chứng minh tài năng nấu ăn của mình, hắn không ngừng thu thập năng lượng trọng sinh, sau đó quyết tâm lôi kéo tiểu loli kia. Hắn không ngừng nghiên cứu nguyên liệu nấu ăn mỹ vị của thế giới khác, rồi chờ đợi ở trên con đường mà nàng hay đi qua, và sử dụng các loại mánh khóe.

Sau đó...

Hắn đã trải qua hơn ba mươi kiểu chết.

Nhưng hắn dần đã có thể câu thông được với tiểu cô nương này, lấy được sự tín nhiệm, thử học tập ngôn ngữ giao tiếp của các nàng. Tiểu cô nương này cũng không giết hắn nữa, thường xuyên đến tìm đồ ăn, chơi đùa với hắn.

Từ đó, hắn học tập được ngôn ngữ Tinh Linh, hiểu rõ nền văn minh của thế giới này.

Tiểu cô nương tên là Sirin, sống ở cổ thụ Sinh Mệnh tên là cổ thụ Ám Dạ Cổ, những Tinh Linh này thường ẩn hiện vào ban đêm.

Tinh Linh cũng có được tuổi thọ lâu đời giống như cây cối, hơn tám mươi tuổi mới trưởng thành, có thọ nguyên hơn ba trăm tuổi, nàng năm nay còn là vị thành niên, mới hơn năm mươi tuổi.

Số lượng của các Tinh Linh khá thưa thớt, khả năng sinh sản cũng kém, mỗi một tộc nhân đều cực kỳ quý giá. Bọn họ chỉ có thể dựa vào cổ thụ Sinh Mệnh cho ra trái cây để tiến hành sinh sôi.

Đồng thời, ở thế giới cổ thụ Tây huyễn này cũng có những cổ thụ cao ngất mang sinh mệnh kỳ lạ, cổ thụ Chiến Tranh cường đại, có cự long khổng lồ, thủy thần Hydra dưới biển sâu, cùng với các loại thú lớn khổng lồ trong truyền thuyết.

“Phong tục dân gian ở thế giới khác thật sự là thuần phác, ta đã chết đi hơn ba mươi lần, cuối cùng tiến độ công lược cũng sắp hoàn thành rồi.”

Một ngày này, sau khi chơi đùa cùng tiểu cô nương, hắn trở lại nơi ở của mình,

“Dựa theo tin tức về hệ thống lực lượng đạt được trên mạng, cái thế giới này có hệ thống lực lượng rất cao... Tinh Linh trưởng

thành có trình độ tu vi cấp bốn, phảng phất như là một loại yêu trời sinh!”

Hắn về đến bên trong căn phòng, bắt đầu chuẩn bị nguyên liệu nấu ăn lần tiếp theo cho Sirin, thế nhưng một giây sau, bỗng nhiên có một đám Tinh Linh trưởng thành xinh đẹp xông vào.

Chương 294: Đầu Bếp Cũng Muốn Trở Nên Mạnh Mẽ

“Nơi này chính là vị trí của cổ thụ kỳ dị kia! Cuối cùng đã tìm được!”

“Âm thầm dụ dỗ Sirin của chúng ta, ngoài ra, hắn dường như còn có được thể chất đặc biệt là không ngừng trọng sinh và còn rất thơm ngon!”

“Đúng, có vẻ như loại sinh vật này còn biết nấu nướng món ăn rất ngon. Sirin đã từng trộm mang về, ta đã nếm qua một lần! So với cách chúng ta dùng lửa nướng chín thịt thì thơm ngon hơn vô số lần!”

Xoạt xoạt!

Hắn nhanh chóng bị nhốt lại, một đám tiểu tỷ tỷ Ám Dạ Tinh Linh đang xúm lại đánh giá mình.

Hắn nằm ở trên giường, nhìn mấy Tinh Linh xinh đẹp kia. Hắn không biết, vì sao lại nảy sinh cảm giác hạnh phúc nho nhỏ.

“Các vị tỷ tỷ, nhẹ tay một chút, ta sợ đau...”

Hắn cười rộ lên, thế nhưng nụ cười lại dần thay đổi.

Bởi vì bọn tiểu tỷ tỷ này cầm lấy dao, bắt đầu giải phẫu hắn.

“Ông trời ơi! Ai đó mau cứu ta!”

Qua nửa tháng, hắn bỗng nhiên ổn định lại, được thả tự do, bắt đầu trở thành một thành viên của bộ lạc Tinh Linh, đạt được

đãi ngộ rất cao, trở thành đầu bếp bộ lạc cổ mộc Ám Dạ Tinh Linh, dùng mỹ thực chinh phục toàn bộ bộ lạc, chuyên môn nấu ăn cho các nàng.

Hơn nữa, hắn cũng không cần tự mình chuẩn bị năng lượng tế đàn, tộc Tinh Linh cường đại đã sớm giúp hắn chuẩn bị vô số năng lượng trọng sinh.

Woa ——

Ngọn lửa bốc khói nghi ngút, bay lên không trung với hương thơm tinh khiết.

Lúc này, bên trong bộ lạc, hàng trăm Tinh Linh đang khai tiệc với mỹ thực ở bên lửa trại.

Một cái cây nhỏ với hình thù kỳ quái đang nấu nướng đồ ăn cho các nàng. Các tiểu tỷ tỷ đáng yêu xung quanh đều mang nét mặt mong đợi, ánh mắt nóng bỏng, thậm chí không ngừng nhấp nhô cổ họng, nuốt nước bọt.

“Tốt rồi, đây là chiếc bánh ngọt đã được ta thử dùng tinh bột thực vật cùng với loại thực vật giống men vi sinh làm thành. Các ngươi khẳng định sẽ mê mẩn hương vị thơm ngon của nó... Cùng với món chính hôm nay là thịt nướng, cùng với cá nướng.”

Hắn có vẻ khá bình tĩnh.

“Thật lợi hại!”

Mọi người xung quanh lập tức nhảy cẫng hoan hô, một đám tiểu tỷ tỷ nhanh chóng cầm lấy chén gỗ, sau đó gắp đồ ăn, vội vàng lao lên, giải phẫu Mộc Mộc,

“Cánh tay là của ta!”

“Đầu tóc, ta muốn đầu tóc!”

“Ta muốn chân hắn, mặc dù mùi vị cay đến chảy cả nước mắt, nhưng không biết vì sao có chút cảm giác đê mê.”

Soạt!

Một đám Tinh Linh cùng xông lên, sau khi hắn nấu nướng đồ ăn xong thì sẽ nhanh chóng bị xé nứt thành từng khối vụn, bị rắc lên những đồ ăn do hắn nấu ra. Điều này phảng phất như đã thành một loại nghi thức thần thánh.

“Ngon quá!”

“Vị tê cay mới là món ngon nhất.”

“Nói bậy, rõ ràng là bột tỏi, quá ngon!”

Có người thích ăn vị cay tê lưỡi, có người ưa thích bột tỏi, nhiều loại khẩu vị khác nhau.

Mà cách đó không xa, tế đàn anh hùng dần dần sinh ra một cây Thất Diệu Bảo Thụ mới, nhìn bầy Tinh Linh đang hoan hô nhảy nhót kia.

Tiểu cô nương Sirin bưng một miếng bánh ngọt, phía trên rải đầy chất lỏng vị xì dầu, trên môi đỏ dính đầy nước tương, trông có chút ngây thơ đáng yêu, nét mặt áy náy bước tới, nói một cách ngây ngô:

“Ta không ngờ các tỷ tỷ sẽ theo dõi ta, lúc đầu ta chỉ muốn một mình độc hưởng ăn hết ngươi, chúng ta vẫn là bạn bè chứ?”

Mộc Mộc lúng túng cười, sờ sờ đầu của tiểu cô nương,

“Không sao, đây không phải lỗi của ngươi.”

Sirin lập tức hưng phấn hẳn lên, trong mắt lấp lóe tia sáng mơ ước,

“Vậy ta còn có thể là người ăn ngươi đầu tiên không?”

Mộc Mộc:

“Có thể!”

Mộc Mộc trả lời, nhanh chóng thích ứng với cuộc sống bị ăn này.

Hắn đột nhiên cảm giác được, cuộc sống như vậy vô cùng hạnh phúc, có một đám tiểu tỷ tỷ Tinh Linh ngây thơ xinh đẹp làm bạn hàng ngày, khẳng định mình chính là mỹ thực. Bản thân mình chỉ cần nghiên cứu cách chế biến món ăn ngon, các nàng sẽ giúp mình chuẩn bị rất nhiều loại nguyên liệu nấu ăn, sau đó nhìn mình làm. Loại cảm giác được cần đến như này khiến hắn cảm thấy thỏa mãn hơn so với việc hắn từng làm đầu bếp ở quán ăn đặc biệt cao cấp.

“Ta vốn là một đầu bếp theo đuổi mỹ thực, trở nên mạnh hơn cũng không có vấn đề gì, nhưng trở thành một thành viên của bộ lạc, không ngừng nghiên cứu mỹ thực cũng là chuyện vô cùng hạnh phúc.”

Hắn dần buông bỏ tâm tư muốn trở nên mạnh hơn.

Hai năm đã trôi qua.

Tài nấu ăn của hắn càng ngày càng thuần thục, ngẫu nhiên đi kiếm ăn cho một số cổ thụ Chiến Tranh.

Bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh có thế lực tương đối nhỏ yếu trong số mười một cây cổ thụ, chỉ có hơn ba trăm Tinh Linh và mười bảy cổ thụ Chiến Tranh. Mà bộ lạc Tinh Linh mạnh nhất lại có được hơn một ngàn Tinh Linh, hơn bảy mươi cổ thụ Chiến Tranh, thậm chí còn nô dịch một con Lục Long.

Trước đây còn tính là hòa bình, mấy bộ lạc Tinh Linh tương

đối cường đại ở cách các nàng rất xa, xung quanh họ cũng tiếp giáp với mấy bộ lạc Tinh Linh khá mạnh nhưng cũng không mạnh hơn bọn họ quá nhiều.

Nhưng nương theo những món ăn thơm ngon đặc biệt này, thanh danh Ám Dạ Tinh Linh đã dần được truyền ra ngoài, khiến cho rất nhiều ánh mắt chú ý.

“Các nàng đang ăn gì vậy? Hương thơm thật hấp dẫn!”

“Nếu như có thể được ăn, như vậy...”

Tính thèm ăn là bản năng theo đuổi của mọi sinh vật, thậm chí có người vì đồ ăn mà cuộc đời phải trả giá rất nhiều, thậm chí phát sinh chiến tranh... Tộc Phong Tinh Linh ở sát vách cũng bắt đầu chán ghét đồ ăn đơn giản nhạt nhẽo, khó mà nuốt nổi này.

“Cướp đoạt bọn chúng.”

Cuộc chiến tranh quy mô nhỏ lập tức nổ ra.

Trong bộ lạc bắt đầu xuất hiện thương vong, từng tiểu tỷ tỷ Tinh Linh bình thường hòa thuận nói chuyện được mang trở về, toàn thân trọng thương, chết đi ở trước mắt.

Mộc Mộc là đầu bếp, nhưng cũng bắt đầu xử lý vết thương cho các nàng, những loại thực phẩm như quả ớt, củ tỏi, đều có thể sát trùng, sơ cứu những vết thương đơn giản.

“Đại tỷ Misia mang theo cổ thụ Chiến Tranh, cùng với hơn mười tộc nhân, đều bị bắt làm tù binh rồi.”

Sau ba ngày, một tin tức truyền về, bắt đầu gây nên nỗi khủng hoảng liên miên không dứt bên trong bộ lạc Tinh Linh.

Misia là tỷ tỷ thành thục, đầy uy nghiêm trong số các nàng, cũng là một vị tỷ tỷ tri kỷ mà Mộc Mộc thường thường hay nói

chuyện phiếm.

“Các nàng sẽ ra sao?”

Mộc Mộc run rẩy hỏi.

“Các nàng sẽ bị giết chết ở dưới cổ thụ Sinh Mệnh, trở thành chất dinh dưỡng để sinh ra Phong Tinh Linh đời kế tiếp, mà cổ thụ Chiến Tranh đã đầu hàng quân địch, trở thành cổ thụ phụ thuộc các nàng... Chúng ta cũng giống như các nàng vậy.”

Tồn tại của cổ thụ Chiến Tranh tương đương với lính đánh thuê, ai cung cấp thức ăn, thuần dưỡng bọn chúng, bọn chúng sẽ đi theo bộ lạc đó.

Trong hầu hết các trường hợp, bọn chúng không sợ tử vong, du tẩu ở giữa các bộ lạc Tinh Linh lớn.

“Nếu không, đem ta giao ra thì sao?”

Mộc Mộc trợn mắt, lần đầu tiên nhìn thấy tử vong thực sự.

Đó là sinh mệnh sống có trí tuệ, giọng nói, khuôn mặt và hình dáng, mấy ngày trước còn hoan hô cười nói.

Bên trong hiện thực, hắn chỉ là một người đầu bếp, mặc dù cũng từng giết gà vịt cá heo, không biết nhân từ nương tay, nhưng kia là người sống sờ sờ...

Lần đầu tiên, hắn nhận thức được sự tàn khốc của cuộc sống, đây không phải một trò chơi, đây là một thế giới sinh mệnh khác, cuộc sống chân thật thứ hai!

“Làm sao có thể giao ngươi ra được, ngươi là trân bảo của bộ lạc chúng ta, ngươi có thể cung cấp cách chế tạo vũ khí, có thể chữa thương, cùng với chế biến các món ăn ngon. Nếu không có ngươi, chúng ta sẽ phải khôi phục lại cuộc sống đơn giản trước

kia, không có đồ ăn thơm ngon, thế thì so với tử vong có gì khác nhau đâu."

Các Tinh Linh xung quanh lắc đầu nói:

"Hơn nữa, thường cách một đoạn thời gian đều sẽ xảy ra chiến tranh, ngươi chẳng qua chỉ là một trong số những nguyên nhân gây ra chiến tranh thôi."

Dứt lời, các nàng cầm lấy thanh thiết mâu và cung tiễn, lại dẫn cổ thụ Chiến Tranh đi phát động chiến tranh,

"Ngươi đã giúp chúng ta phát triển nền văn minh, những loại vũ khí này đã giúp chúng ta rất nhiều, dù bọn họ mạnh hơn chúng ta, nhưng chưa chắc đã đánh bại được chúng ta."

Chương 295: Ta Sai Rồi!

Tiền tuyến lại truyền về tin tức: Thêm một cổ thụ Chiến Tranh đã bị bắt làm tù binh.

Đồng thời, họa vô đơn chí, nghe nói bộ tộc Phong Tinh Linh bên cạnh bắt đầu cảm giác được áp lực nên đã lựa chọn liên thủ cùng bộ tộc Thủy Tinh Linh để tiêu diệt bộ tộc Ám Dạ Tinh Linh một cách hoàn toàn. Bọn họ muốn đạt được vũ khí bằng sắt của bộ tộc Ám Dạ Tinh Linh và bí mật khiến cho đồ ăn trở nên thơm ngon!

“Cây có mọc thành rừng, cũng sẽ bị gió mạnh quật gãy, đem ta giao ra thôi.”

Trong phòng, Mộc Mộc hơi run rẩy.

Tuy rằng, hắn vô cùng mạnh miệng hung ác, nói hết bài này đến bài khác, là một tên đầu bếp, hắn đã có chút thành tựu ở trong quá trình tiến hóa giống loài, nhưng lại không hiểu gì về các cuộc chiến tranh hay là vấn đề tu luyện để trở nên mạnh mẽ hơn.

“Vô ích thôi.”

Ở bên cạnh, một Tinh Linh bỗng nhiên mở miệng, rồi bước ra ngoài,

“Đây là chiến tranh, không có quá nhiều lý do.”

Mộc Mộc trầm mặc một chút, chỉ có thể tiếp tục chế biến và nấu nướng bên trong bộ lạc Tinh Linh. Hắn cũng không thể làm gì khác, mặc dù đã sớm xem hơn ba trăm người các nàng trở thành người nhà của mình.

Hắn đứng ở ngôi nhà trên cây, hướng tầm mắt nhìn về toàn cảnh bộ lạc Tinh Linh phía dưới đang lâm vào tình cảnh nguy nan, bỗng nhiên trở nên trầm mặc.

Hắn yên lặng logout, quyết định chỉ có thể ra ngoài cầu cứu.

Trên thực tế, nếu như hắn chỉ muốn thoát khỏi cuộc sống nô lệ này, không nấu nướng cho bộ lạc này nữa, thì đã sớm ra ngoài cầu cứu rồi, nhưng hắn thật sự yêu thích cuộc sống như thế.

Hiện tại bất đắc dĩ, mới đi cầu cứu cư dân mạng phía ngoài!

Năm đó Luyện Kim Đại đế cũng đi cầu cứu như vậy, nhưng Luyện Kim Đại đế đã từng có vốn liếng phản kháng, mọi người mới có thể giúp hắn, mà bản thân mình thì sao?

Là một thực vật mỹ vị nhỏ yếu nhất, sức chiến đấu vô cùng nhỏ yếu, làm thế nào để một tên đầu bếp có thể tham gia cuộc chiến tranh của Tinh Linh cao cấp đều có chiến lực cấp bốn đây?

Điều này gần như không có khả năng, nhưng hắn vẫn hi vọng cư dân mạng vạn năng, có thể giúp hắn nghĩ biện pháp.

Ngay sau đó, một bài viết được đăng lên diễn đàn.

【 Thiếp cầu cứu từ thế giới khác: Một đầu bếp phải làm thế nào để giải quyết nguy cơ diệt tộc của một bộ lạc Tinh Linh, treo giải thưởng năm vạn sa tệ 】

Mặc dù sau này trong cộng đồng Vu sư chính thức sử dụng minh tưởng tệ để thay thế tiền, nhưng mà người chơi trong đó vẫn quen gọi là sa tệ.

Toàn bộ diễn đàn đột nhiên trở nên rất nóng.

Manh Muội góp ý:

“Năm vạn sa tệ, con mẹ nó phê thật! Tên đầu bếp hôi thối nhà

ngươi, ở bên trong sa bàn chúng ta mở nhà hàng lâu như vậy, giờ dùng nó để nghiền ép số tiền mồ hôi nước mắt ít ỏi của người dân chúng ta sao? (Chấn kinh)"

"Là nghiền ép tiền mồ hôi nước mắt của vô số Gà Đưa Ma! Cái này không thể kiếm tiền sao? Trước đây không có gia vị, nó được gói trong chất lỏng thực vật, bán cho chúng ta hai trăm sa tệ, hiện tại tiến hóa ra giống loài gia vị, thêm từng chút gia vị một cũng có thể bán lên năm trăm rồi! Loại tiểu thương lòng dạ hiểm độc như này mà vẫn phát đạt thành công được (cực kỳ bi thương)"

Vô số người đều cực kỳ tức giận, năm vạn tiền tiết kiệm này tuyệt đối là thổ tài, nên biết rằng những bang đảng chuyên minh tưởng của cộng đồng Vu sư cũng không giàu có như vậy, người này quá xấu bụng rồi.

"Chờ một chút, ngươi nói bộ lạc Tinh Linh xảy ra chuyện rồi sao?"

Bỗng nhiên có người mở miệng.

Mộc Mộc Không Nói Lời Nào:

"Khụ khụ khụ, ta là một đầu bếp, hiện tại đã tiến vào trong một thế giới mới, được thuê làm đầu bếp cho bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh với mức lương cao và đãi ngộ cực kì tốt! Ta cũng có tình cảm sâu sắc đối với những Tinh Linh trong đó, nhưng gần đây bộ lạc Tinh Linh xảy ra chiến tranh. Bộ lạc chúng ta sắp bị hủy diệt rồi, từng cổ thụ Chiến Tranh đều đã ngã xuống, cổ thụ Sinh Mệnh cũng lâm vào nguy cơ sớm tối. Ta muốn hỏi các vị một chút, một tên đầu bếp như ta, có thể tìm ra biện pháp nào để trợ giúp cho bộ lạc Tinh Linh được hay không."

Sau đó, hắn giảng giải một chút thông tin cho mọi người về kết cấu của thế giới sinh vật bên trong, tất cả mọi người nghe xong đều giật mình, lại là một thế giới mới tinh?

Ngoài ra, quần thể cũng không có cách nào sinh tồn ở bên kia, nhưng lại có thể xây dựng tế đàn anh hùng?

Đám người bàn luận ầm ĩ, lại vô cùng ghen tị.

“Tiểu tỷ tỷ Tinh Linh!”

“Xinh quá.”

Một đám người nhìn những nữ thần của thế giới bên kia trong ảnh chụp màn hình, khuôn mặt xinh đẹp tuyệt trần, hoàn mỹ hơn bất kỳ minh tinh nào bên trong hiện thực, giống như những món trân bảo kinh tâm động phách, hoàn hảo không tì vết.

Mọi người đột nhiên vô cùng ghen ghét, tên đầu bếp này vậy mà sống ở trong bụi hoa, một đống oanh oanh yến yến vây quanh, thật sự khiến người ta tức chết mà!

Những giống loài khác, có ai không phải không thê thảm khi đi vào?

Slime, Kiến Mộc, Lôi Chuy... Mọi người thê thảm là chuyện bình thường, dù sao tất cả mọi người là giống loài tiềm lực, có tiềm năng mạnh mẽ, nhưng mới đi vào đều vô cùng nhỏ yếu, còn chưa kịp phát triển, đã bị người ta coi là bảo bối để tranh đoạt, nô dịch. Đó là điều không thể tránh khỏi.

Thế nhưng một vị này đây?

Vậy mà vừa đi vào đã đi lên đỉnh cao của nhân sinh, được mời trở thành đầu bếp!!

“Đánh chết tên lạc loài này!”

Vô số người đau lòng nhức óc, kêu gào.

Mộc Mộc Không Nói Lời Nào:

“Các vị đại lão tha mạng, ta sai rồi, ta thật sự sai rồi! Các tiểu tỷ tỷ đáng yêu như thế này, các ngươi nhẫn tâm mặc cho các nàng đi chết sao? (Run lẩy bẩy)”

Manh Muội chơi bời lêu lổng, nằm ngủ ở bên trong, cũng thường ra ngoài và đi lang thang khắp nơi, hiện tại cũng đi ra ngoài tham gia náo nhiệt.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng:

“Ta không tin! Nếu như ở thế giới khác mà nói thì còn có lý, nhưng cái thế giới này chỉ có một mình ngươi, không có quần thể gia vị, vậy khi nấu nướng thì ngươi lấy gia vị ở đâu cho các nàng? Chỉ có mỗi ngươi là đồ gia vị thôi đó...”

Mộc Mộc sững sờ, sắc mặt như trái mướp đắng, xem ra không thể che giấu được, chỉ có thể tung ra một bức ảnh.

Soạt!

Đó là một nhóm các tiểu tỷ tỷ, đang vui sướng xé rách một cái cây hình thù kỳ quái để làm thành món thịt mỹ vị cho mình.

Đám người:

“!!!”

“Ngọa tào! Người khó khăn không đỡ, chúng ta đã quá phận rồi, xin nhận sai!”

“Thì ra là đem chính bản thân hiến cho các tiểu tỷ tỷ ăn, có thể thấy được tình cảm sâu nặng của ngươi (buồn cười)”

“Đây chính là nhược điểm của việc không mang theo quần thể, không cách nào sinh sôi, chỉ có thể tự mình phục vụ, làm xong đồ ăn, còn phải đem bản thân biến thành gia vị.”

Mặt ai cũng đều đỏ bừng phấn khích.

Hắc thương nhà ngươi cũng có ngày hôm nay, thực sự đáng đời!

Nhưng mà sau một hồi náo loạn cũng nên nghĩ tới chính sự, sắc đẹp tức là chính nghĩa, những tiểu tỷ tỷ sống bên cạnh Mộc Mộc, cùng Mộc Mộc cười nói vui vẻ đã lâu như vậy, sao có thể để cho các nàng chết đi được?

Chương 296: Nữ Trang Là Có Thể Mạnh Lên

Như đã nói, hắn là đầu bếp bên trong một bộ lạc, một giống loài gia vị, tay trói gà không chặt, không có một chút tiềm lực nào, sao có thể tham gia vào cuộc chiến tranh của những Tinh Linh cấp bốn kia được chứ?

Không bột đố gột nên hồ.

“Ta không nghĩ ra cách nào cả.”

“Bọn chúng là một cái bao lớn, còn ngươi thì lại là một con gà yếu ớt, thật không có cách nào. Bản thân còn bị xé thành đồ gia vị, không có chút phản kháng nào, ngươi còn ăn cơm chùa, làm sao có thể giúp các nàng chiến thắng cường địch được?!”

“Không thể ư? Chúng ta đường đường là người chơi, sao lại không có cách nào chứ!?”

“Manh Muội đâu, có biện pháp gì không?”

...

Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng:

“Ta cũng không có đầu mối, có lẽ, những người chơi chữ đỏ chắc sẽ có cách, nhưng mà gần đây bọn họ bế tử quan, căn bản không liên lạc được (buông tay)”

Đám người đều đang thảo luận, nhưng hết đường xoay xở. Đây là lần cầu cứu đầu tiên của một thế giới khác thường, nhưng lại gặp phải khó khăn không có cách nào giải quyết.

Ngươi là đồ gia vị gỗ mục, trong thời gian ngắn, làm sao có thể thay đổi được cuộc chiến tranh?

Thậm chí, ngươi còn không phải là sinh vật cấp một, dù sao cũng cần có thời gian để tu luyện từ đầu!

Hiện giờ đại nạn đã sắp xảy ra.

Tốc Độ Xe Akina:

“Khụ khụ, có lẽ ta có biện pháp.”

Lại một vị người chơi nổi danh xông ra.

Đám người giật mình, vị đại lão này vừa rời khỏi thế giới Vu sư đã bắt đầu nghỉ ngơi dưỡng sức, điều chỉnh chênh lệch thời gian, rất ít xuất hiện ở trên mạng.

Mà trình độ lợi hại của vị đại lão này, thì không cần nhiều lời, lái xe nhanh như ăn cướp, còn vô cùng âm hiểm xảo trá, trước đó còn một mình trực tiếp hại chết mấy người chơi chữ đỏ, thiết lập thế cục phản giết Tà Thần Cthulhu, tạo ra kỳ tích xoay chuyển cục diện, thậm chí còn an bài thỏa đáng mọi chuyện sau khi Dọa Não Nhỏ Xuống Núi chết... Khi đó Dọa Não Nhỏ Xuống Núi và Lynda mới có thể cùng nhau vượt qua quãng thời gian cuối cùng, người có tình cảm sẽ thành thân thuộc.

Hình ảnh lúc đó, vẫn còn rõ mồn một trước mắt.

“Ngôi sao lớn có khả năng tính toán không bỏ sót! Có lẽ, anh ta thật sự có biện pháp!”

Mọi người vui vẻ, đây là một vị đại lão có IQ cực cao, mưu kế đáng sợ, có lẽ hắn thực sự có kế sách nào đó.

Mộc Mộc không nói lời nào nhưng cũng rất kích động:

“Đại lão trâu bò, có biện pháp nào vậy? Mộc Mộc thay các vị

tiểu tỷ tỷ Tinh Linh cảm ơn ngươi.”

Tốc Độ Xe Akina:

“Khụ khụ khụ, nghe nói có người lợi dụng thời điểm ta không ở sa bàn, ở bên trong mở cửa hàng thịt nướng, giết chết hàng trăm hàng ngàn con Gà Đưa Ma, không ngừng biến chúng nó thành đồ nướng, còn quảng cáo rằng đó là món mỹ thực mà Thần Sáng Thế yêu thích nhất, bỏ đi phần đầu là có thể ăn hết, thu được lợi nhuận khổng lồ?”

Sắc mặt đám người lập tức trở nên cổ quái, xong rồi, Tốc Độ Xe Akina lái xe nhanh như ăn cướp, còn là tên trộm mang thù, đầu bếp Mộc Mộc dùng Gà Đưa Ma để phát tài, bây giờ người ta tìm tới cửa, người ta chờ đúng cái thời điểm này...

Vẻ mặt của Mộc Mộc Không Nói Lời Nào cũng rất đau khổ. Hắn biết dù đại lão nói thế nào, muốn mình làm cái gì thì mình cũng phải chấp nhận, dù sao cũng là mình có việc cầu người.

Mộc Mộc trầm mặc:

“Đại lão, ta sai rồi (run lẩy bẩy, dập đầu)”

Tốc Độ Xe Akina:

“Yên tâm đi, các ngươi còn không rõ nhân phẩm của ta hay sao? Con người của ta khoan dung độ lượng, cũng chẳng thèm so đo với ngươi nhiều như vậy, cũng không cần ngươi phải bồi thường cái gì, miễn phí cho ngươi một chủ ý, để ngươi có thể thay đổi cuộc chiến tranh trong nháy mắt.”

Đám người ngạc nhiên sững sờ, phía sau máy tính là người thật ư?

Tốc Độ Xe Akina:

“Khụ khụ khụ, ta nghỉ ngơi lâu như vậy, đã đi qua một cái thế giới Hoang cổ, cũng coi như nghỉ ngơi đủ rồi. Đối với thế giới Cổ thụ này, ta cảm thấy rất hứng thú, hiện tại xem như một lần nữa trở về, từ hôm nay trở đi, ta sẽ chuẩn bị tiến vào bên trong sa bàn một lần nữa, tiếp tục thôi diễn ra một giống loài thuộc về ta, hi vọng mọi người chiếu cố nhiều hơn... Về chuyện này, ta đã viết một phương án xác định và đánh giá ‘Thế giới Cổ thụ’, xem như là con đường trở về của ta... Hãy chờ ta mười phút đồng hồ.”

Trong nháy mắt, tất cả mọi người đều hiểu rõ, vị đại lão này nghỉ ngơi lâu như vậy, hiện tại rốt cục cũng tuyên bố ‘Vương giả trở về’?

‘Xác định và đánh giá’, đây là thói quen của Tốc Độ Xe Akina. Trước đó, vị đại lão này đặc biệt yêu thích cách viết ‘xác định và đánh giá’, bản ‘xác định và đánh giá open beta’ đầu tiên chính là do hắn viết, giới thiệu cho mọi người về chiến lược tham gia sa bàn ‘Bào tử tiến hóa’.

Về sau lại viết một bài phê bình ‘hot’: «Thế giới của chúng ta là Chư thiên vạn giới», tiết lộ chân tướng về thế giới Vu sư, cùng với thân phận người khổng lồ ngồi ăn hoa quả trên ghế bên trong sân nhỏ chính là Thần Sáng Thế trong truyền thuyết- người có thể vượt qua vĩ độ, thời không, là tồn tại duy nhất nằm ngoài nhân quả.

Biến mất lâu như vậy, thành thật mà nói thì mọi người đều có chút hoài niệm.

Mộc Mộc Không Nói Lời Nào:

“Chờ đã!! Đại lão, phía ngoài chênh lệch múi giờ! Ngươi bảo ta chờ mười phút đồng hồ, bên trong đã trải qua nhiều ngày. Mà giờ đây còn đang phát sinh chiến tranh, tình thế chỉ sợ ngày càng sẽ càng trở nên ác liệt, khả năng bọn họ đã đánh tới gần bộ lạc Ám Dạ Cổ thụ.”

Tốc Độ Xe Akina:

“Đừng lo lắng quá, lúc đầu ngươi nói có ít thời gian, nhưng ta đã có phương án, khẳng định là không cần quan tâm đến khoảng thời gian này. Phương pháp này có thể giúp ngươi nghịch chuyển thế cục trong tích tắc, đảo lộn tuyệt cảnh, tiếp theo, tỷ lệ thành công của phương án đạt đến 80%. Ngoài ra nó còn giúp cho ngươi lập tức có được thực lực, ít nhất là cấp năm, khiến ngươi trở thành anh hùng của tộc Tinh Linh, trọng sinh ở tế đàn anh hùng, tiến vào chiến trường, chỉ huy các Ám Dạ Tinh Linh, thay đổi cục diện chiến tranh.”

Cái gì!?

Giúp cho tên đầu bếp nấu ăn này, trở thành anh hùng của bộ tộc Tinh Linh?

Mẹ kiếp, chuyện này thật nực cười!

Tất cả mọi người không thể tưởng tượng nổi,

Nên biết rằng, hiện tại tên đầu bếp nhỏ lòng dạ hiểm độc này, ngay cả sinh mệnh cấp một đều không phải, làm sao có thể trong nháy mắt đạt được cấp năm?

Chuyện này căn bản là không có khả năng!

Quá mức trái với lẽ thường, ngoài Mộc Mộc Không Nói Lời Nào ra thì mà bọn họ ai cũng là những người chơi già dặn kinh nghiệm, từng có kinh nghiệm tu luyện qua ở một thế giới, có thể trong thời gian ngắn trùng tu đến cảnh giới rất cao. Nhưng cho dù để người chơi già dặn kinh nghiệm đến thì cũng không có khả năng trong thời gian ngắn, bắt đầu từ con số không, đột phá đến cấp năm.

Hơn nữa, cái thế giới này còn không có hệ thống tu luyện, không thể mạnh lên, làm sao có thể tăng lên cấp năm được?

Nhưng mà người nói chuyện là đại lão Tốc Độ Xe Akina. Trước đây lúc đối mặt với Tà Thần Cthulhu bất khả chiến bại, lúc mà toàn bộ mọi người, Elmin, Medusa, Circe, …đều tuyệt vọng thì hắn có thể vẫn dùng các loại biện pháp để thuyết phục Medusa, đạt thành hiệp nghị, cùng liên minh với nàng, mở ra con đường thành Thần, chiến thắng Tà Thần Cthulhu...

Chương 297: Mưu Tính Xuất Sắc Kinh Người (Thượng)

“Nhưng mà, lần này, ngôi sao vĩ đại thần cơ diệu toán, căn bản là chưa từng tiến vào thế giới kia?”

“Điều này quá khoa trương đi! Hắn ở bên ngoài nghe qua hai lần, liền có giải pháp ngay sao?”

“Bản thân Gia Cát Khổng Minh còn sống, cũng không biết được hắn sẽ làm thế nào để cho một người chơi mới tinh, một thứ gia vị đạt đến cấp năm trong nháy mắt, trở thành anh hùng bộ tộc Tinh Linh, cứu vớt cả bộ lạc...”

Đám người nghị luận ầm ĩ, đều đang mong đợi.

Bọn hắn tràn ngập thần sắc mong đợi, muốn nhìn xem đại lão chuẩn bị làm thế nào để giúp cho Mộc Mộc đảo ngược tuyệt cảnh!?

Thật sự sôi động!

Khoảng tám phút trôi qua, một bài đăng xuất hiện:

«Xác định và đánh giá thế giới mới, kế hoạch Mộc Mộc phản công: Phụ nữ có thể trở nên mạnh mẽ hơn »

"Chào mọi người, ta là Tốc Độ Xe Akina, chúng ta đã rất lâu không gặp nhau rồi, đừng nghi ngờ gì cả, tốc độ của ta vẫn nhanh như cũ. Ta vừa mới thấy trên mạng xuất hiện một bài đăng cầu cứu, ở trong diễn đàn bùng nổ một cuộc thảo luận cỡ ‘hiện tượng mạng’, trở thành một chủ đề ‘hot’,

Một thế giới mới tinh, lạ lẫm mở ra, tất cả đều là cây cổ thụ, rất nhiều các người chơi gọi nó là —— thế giới Cổ thụ,

Ta cũng nhìn sơ qua miêu tả, là một cái thế giới mới vô cùng kỳ diệu, rất nhiều đồ vật đều chưa từng được biết đến. Vậy thì hiện tại ta sẽ cọ thêm một chút nhiệt độ, căn cứ theo quan điểm của cá nhân ta, viết một chút xác định và đánh giá của ta về thế giới mới, cùng với tầm nhìn trong tương lai, các vị cùng theo dõi nhé..."

Mọi người vừa thấy phong cách và dấu chấm quen thuộc này, lập tức khẳng định bản thân không có lầm, bởi vì đặc điểm tính cách này cũng quá rõ ràng rồi.

Bài xác định và đánh giá vẫn trước sau như một, vô cùng kỹ càng tỉ mỉ, vì mọi người giới thiệu rất nhiều nội dung, thảo nào hao phí mất mười phút:

“Ta sẽ bắt đầu đánh giá từ bản closed beta đầu tiên của game. Ta có thể xem như là một trong những nguyên lão già nhất, lúc trước cũng đã nghỉ ngơi một thời gian rất dài, vừa trở về thì đã đi tới bản beta thứ năm mà không hề hay biết.

Sáng mai, hẳn là sẽ có một đám người chơi mới là một nhóm đầu trọc dễ thương tiến vào bản beta thứ năm, ngày mai ta cũng tiến vào cùng với đám người chơi mới để bắt đầu từ đầu, tiến hóa giống loài mới, ngày mai các vị sẽ có thể nhìn thấy ta, chúng ta lại là chiến hữu...

Thôi, việc riêng đến đây là kết thúc, cảm xúc có hơi nhiều một chút, ta sẽ nói về chính sự,

Trên thực tế, bản thân ta vẫn chưa lệch khỏi đường ray lớn của thời đại, tuy rằng ta chưa từng tham dự vào thế giới Hoang Cổ, nhưng vẫn luôn chú ý, ngẫu nhiên còn tới tạo bọt, mọi người cũng từng nhìn thấy qua hình bóng của ta.

Trên thực tế, thế giới Hoang Cổ là một thế giới kỳ dị, không thể dùng lẽ thường để nói được.

Thử hỏi, nếu như chúng ta chưa từng tới thế giới Hoang Cổ, thì có thể nghĩ đến kết cấu của mặt trời mặt trăng trong một thế giới là như nào hay không?

Không thể không nói, chư thiên vạn giới thực đáng sợ, nhiều màu rực rỡ, cho nên, ta vẫn thổi bạo như cũ! Người không hiểu chỉ cho rằng đây là một trò chơi, người hiểu sẽ biết rằng đây là ý nghĩa chân chính thứ hai của đời người, chính mình có thể lĩnh ngộ nghiền ngẫm!

Mà cá nhân ta cho rằng, trong chư thiên vạn giới, mới xuất hiện thế giới thứ ba —— quy tắc thế giới Cổ thụ này cũng vô cùng đặc biệt!

Chúng ta phải giúp ‘ Mộc Mộc Không Nói Lời Nào ’ nghịch lại tuyệt cảnh, giúp một đầu bếp yếu đuối thay đổi cuộc chiến tranh của bộ tộc Tinh Linh cao cấp. Đầu tiên, là cần phải hiểu hết đặc thù của thế giới kia, sau khi ta nghe xong miêu tả thì thấy có hai điểm đáng chú ý nhất. Điểm thứ nhất là tế đàn anh hùng. Dưới quy tắc của thế giới kia, người chơi chết đi không phải chết thật sự, mà còn có thể sống lại, điểm này vô cùng mới lạ, nhưng tính năng thao tác vô cùng lớn!

Điểm thứ hai là mười một cổ thụ Sinh Mệnh. Ta đã quan sát qua kết cấu hình thái sinh mệnh của Tinh Linh và cổ thụ, căn cứ vào khoa học mà Mộc Mộc Không Nói Lời Nào phổ cập thì chắc nó cùng loại với "Yêu" của thế giới Hoang Cổ. Bên trong không gian những trái cây đó tích tụ năng lượng, khiến cho hạt giống bên trong trái cây sinh ra trí tuệ....

Như vậy, ở đây có câu hỏi, năng lượng từ đâu mà ra?

Thực vật và động vật mở ra linh trí sẽ thành yêu, cần nguồn

năng lượng vô cùng nồng đậm và khổng lồ.

Ta suy nghĩ một chút, hình thái của mười một cổ thụ Sinh Mệnh rất đặc biệt, che khuất bầu trời, giống như là cố tình tiến hóa ra tán cây khổng lồ để cạnh tranh phạm vi với bầu trời, che đậy cả bầu trời, cho nên mới hình thành hình ảnh bầu trời với lá cây kì dị như vậy.

Như vậy cổ thụ Sinh Mệnh kia đã chứng minh rằng một phần năng lượng của thế giới này là đến từ trên bầu trời!

Mười một cổ thụ Sinh Mệnh, lũng đoạn một bộ phận năng lượng lớn của thế giới này, còn phân ra một bộ phận năng lượng để xây dựng hệ thống phòng ngự cho mình, mang năng lượng ngưng tụ trong trái cây sinh ra yêu, hình thành đội bảo vệ cây cối cho bản thân.

Đây là nguồn gốc ra đời của Tinh Linh!

Lại phân tích về những cổ thụ Sinh Mệnh kỳ công đó, chúng nó vì sao chỉ sinh ra nữ tử? Không có nam tử?

Nói theo góc độ tiến hóa thì đích các là chỉ xuất hiện đơn giới tính! Bởi vì bản năng của cổ thụ Sinh Mệnh không cho phép Tinh Linh tự mình sinh sản, như vậy thì các nàng sẽ không còn dựa vào cổ thụ sinh ra chính mình, sẽ thoát khỏi khống chế của bọn nó."

Mọi người cảm thấy phân tích này là vô cùng hợp lý.

"Như vậy, bí mật của thế giới này tuyệt đối không chỉ có như thế. Trên đỉnh bầu trời tất nhiên sẽ có một loại môi trường năng lượng cao cực kỳ khủng bố, vô cùng vô tận, rất có thể là căn nguyên tu luyện của thế giới này.

Dù sao thì mỗi một chư thiên vạn giới đều có hệ thống tu luyện khác nhau.

Thế giới Vu sư là tu luyện tinh thần lực của bản thân, không mượn ngoại vật.

Thế giới Hoang cổ, là hấp thu hương hỏa của tất cả sinh linh, sinh linh phát ra linh khí, tích tiểu thành đại để tiến hành tu luyện.

Như vậy thế giới Cổ mộc thì sao?

Lá cây bên ngoài bầu trời bị tán cây cổ thụ che đậy, rốt cuộc nó có hình ảnh gì? Đang cung cấp nguồn năng lượng vĩnh hằng, cuồn cuộn không ngừng?

Nhật nguyệt? Hay là các vị thần? Hồ năng lượng? Nguồn năng lượng sinh mệnh nào đó? Hay là đồ vật càng đáng sợ hơn?

Đây cũng đủ để cho người khác ước mơ, và cũng chính là nguyên nhân mà ta muốn đi vào thăm dò, thành thật mà nói, ta đã không còn hứng thú với mấy thứ cấp thấp này nữa, cũng không muốn tranh bá. Ta chỉ muốn làm một Vu sư theo đuổi chân lý, đi dạo quanh một thế giới, hấp thu nền văn minh của họ, không ngừng để cho kiến thức của bản thân trở nên uyên bác hơn..... Ta hiện đang tu dưỡng trở lại, đối với thế giới Cổ thụ này cảm thấy vô cùng hứng thú, ta muốn tiến vào và nhìn thấu chân tướng của thế giới kia.

Không hổ là ngôi sao lớn tính toán không bỏ sót!

Chương 298: Mưu Tính Xuất Sắc Kinh Người (Hạ)

Mọi người nghe xong bài phân tích này, lập tức đổ mồ hôi lạnh.

Từ trong lời giới thiệu của "Mộc Mộc Không Nói Lời Nào" mà vị đại lão này đã có thể phân tích ra rất nhiều tin tức như vậy, thậm chí cổ thụ Sinh Mệnh trong mắt hắn liền biến thành tồn tại trong suốt.

Mà sắc mặt Hứa Chỉ cũng có chút cổ quái, "Sau khi Tốc Độ Xe Akina ra khỏi thế giới Vu sư quả nhiên là vẫn mạnh mẽ như thường, vừa lên tới đã phân tích rõ kết cấu thế giới kia, đoán được phía trên bầu trời bị cây cối che đậy chính là nơi phát ra năng lượng của thế giới... Chẳng qua là, năng lực phân tích có lợi hại hơn nữa, cũng không thể đoán ra bên ngoài bầu trời lá cây của thế giới Cổ thụ là vũ trụ mênh mông và các vì sao!"

Nhưng vào giờ phút này, diễn đàn vẫn náo nhiệt như cũ, mọi người lại nhìn Tốc Độ Xe Akina phát ra một bài đoạn văn nữa:

"Được rồi, xuất phát từ thói quen của bản thân ở thế giới Vu sư, vừa lên tới liền phân tích một chút kết cấu thế giới cổ thụ này, hệ thống lực lượng, mà muốn giải quyết vấn đề khó khăn, đảo ngược tình thế tuyệt vọng thì cần thiết biết người biết ta, mới có thể nghĩ ra biện pháp. Ta sẽ suy luận phân tích từng bước từ những điều trên, từ kết cấu sinh mệnh của cổ thụ Ám Dạ và Tinh Linh đã tìm được biện pháp tất thắng có thể khiến cho Mộc Mộc trong nháy mắt biến thành cường giả cấp năm! Các ngươi nghĩ sao?"

Biện pháp tất thắng?

Mọi người nhìn nhau, cảm thấy chỉ số thông minh không đủ dùng.

Phía trên phân tích một đợt, còn không phải là phân tích về cổ thụ Sinh Mệnh và kết cấu thế giới sao?

Nhưng vẫn có rất nhiều người nhắn lại.

Có người nói, có thể để cho Mộc Mộc điều phối một loại độc dược có thể độc chết sinh vật cấp năm, rồi tới độc chết những Tinh Linh đó từ trong bóng tối. Như vậy mới có thể khiến cho một đầu bếp trói gà không chặt xoay chuyển được thế cục.

Cũng có người suy đoán, đó là biện pháp làm cho sinh mệnh cổ thụ Ám Dạ vĩnh hằng này mọc lên đột ngột từ mặt đất rồi hóa thành cổ thụ Chiến Tranh, có thể di động, một tát là chụp chết một bộ lạc Tinh Linh khác?

Nhưng rất nhanh đều đã bị mọi người phủ quyết.

Sinh mệnh cổ thụ vĩnh hằng, che đậy một khoảng bầu trời lớn, so Kiến Mộc năm đó còn lớn hơn một đoạn, có thể di động mới có quỷ!

Rất nhiều phỏng đoán được đưa ra, nhưng đều không có người đáp đúng, làm sao để cây cối đầu bếp trong bộ lạc tinh linh biến thành cường giả tuyệt thế trong nháy mắt, có lực lượng cấp năm đáng sợ? Đây là chuyện không người nào có thể nghĩ ra.

Ở trong mắt mọi người, đã là bước đường cùng không thể phá giải!

Mà Tốc Độ Xe Akina lại nói không phải không có cách giải, mà lại không phải chỉ là một hai phần thắng... Hắn có biện pháp tất thắng trăm phần trăm, thua thiệt trước đây hắn còn nói là tám

phần thắng, xem ra là khiêm tốn?

“Tốt lắm, thời gian cấp bách, ta cũng sẽ không đánh đố, bắt đầu giảng bài! Bắt đầu công bố đáp án, chẳng phải vừa nãy ta nói có hai vấn đề đáng ngờ: Kết cấu tế đàn anh hùng và sinh mệnh cổ thụ sao?

Như vậy, đương nhiên là từ tìm kiếm đáp án từ hai vấn đề này, đơn giản mà nói thì tiếp theo Mộc Mộc Không Nói Lời Nào, ngươi có thể tự sát, thiết lập điểm phục sinh của tế đàn anh hùng trong trái cây sinh mệnh, ngươi sống lại từ trong trái cây tinh linh, đánh cắp năng lượng trong đó, ở trong trái cây sinh mệnh trưởng thành, như vậy ngươi sẽ trở thành một tinh linh đúng không?”

Trong đầu mọi người chấn động một hồi!

Tại sao trước đây không nghĩ tới?

Rõ ràng vừa nãy phân tích cho chúng ta, bản chất của tinh linh là yêu! Thụ yêu!

Như vậy, có thể để cho Mộc Mộc cũng ở trong một trái cây tinh linh sống lại, hấp thụ năng lượng, trở thành một thụ tinh linh hay không?

Vốn dĩ nó chính là thực vật, tự nhiên có thể trở thành thụ yêu! Những người khác không có khả năng sống lại, hóa thành hạt giống phôi thai, mà chỉ có nó mới có khả năng... Bởi vì tự mình có tế đàn sống lại có một không hai!

Phải biết rằng, một tinh linh vừa sinh ra đã có thực lực cấp ba, trưởng thành là cấp bốn!

Nếu lấy phương thức như vậy để sống lại, bước đầu cũng đã có năng lực thay đổi thế cục!

Đây là một ý tưởng cực kỳ hoang đường.

Lời giải cho nan đề làm mọi người phải trầm tư suy nghĩ đã có, trong nháy mắt thoải mái đầm đìa, còn sảng khoái hơn so với việc uống một lon bia ướp lạnh ở dưới ánh nắng chói chang.

“Đại lão uy vũ!”

“Ngạo tào! Người này khủng bố như vậy!”

“Nhìn toàn bộ giới trang B, đều là phượng mao lân giác!”

Mọi người ầm ầm lên, vô cùng náo nhiệt.

Tốc Độ Xe Akina không hổ là vị đại lão nổi danh, quả nhiên tri thức có thể thay đổi thế giới, cái trò chơi khó nhằn này, chỉ cần học đầu trọc liền mạnh! Không có tri thức từ học tập sẽ không chế tạo được kỳ tích.

Chỉ thấy phía dưới tiếp tục viết:

“Vừa sinh ra mới cấp ba, tự nhiên không đủ, ngươi cần có càng nhiều trái cây năng lượng sinh mệnh... Chuyện này ngươi cần tới câu thông với một cây ám dạ cổ thụ kia, để cho nó hội tụ năng lượng của bảy tám trái cây sinh mệnh vào một trái. Mà ngươi, từ trong tế đàn anh hùng sống lại, làm một hạt giống thất diệu bảo thụ thai nghén ở trong trái cây có năng lượng sinh mệnh vô cùng cao, huyết thống thất diệu bảo thụ kết hợp ám dạ tinh linh, khi xuất sinh, sẽ biến thành hình thái tinh linh gì? Đó là lĩnh vực không biết, ta không hiểu, nhưng chắc chắn ngươi là một nữ nhân! Tinh linh giới tính nữ! Không có khả năng là nam tính, về phần tại sao... Là sinh mệnh cổ thụ cho phép, phía trên ta đã phân tích qua!

Mọi người:!!!

Lập tức bọn họ mở to hai mắt nhìn, sắc mặt đều thay đổi.

Hóa ra trước đây phân tích kết cấu thế giới, đều là vì để chúng ta có thể nghe hiểu, xây dựng nền móng?

Bọn họ ngồi trước máy tính nhìn diễn đàn, ánh mắt đầy vẻ không thể tưởng tượng, quay cuồng từng đợt, mọi người đều bị sợ ngây người!

Hơn nữa, vị đại lão này không phải không mang thù, mà là chờ ở chỗ này?

Để cho Mộc Mộc Không Nói Lời Nào, biến thành nữ nhân?

Bây giờ mọi người mới phản ứng được, tộc Tinh Linh đều là nữ, đại lão nói để cho hắn biến thành anh hùng tộc Tinh Linh, còn không phải biến thành một nữ nhân sao!

Trong nháy mắt lập tức xác nhận đây chính là Tốc Độ Xe Akina không thể nghi ngờ, thù dai như thường, đào hố chờ chôn người ở chỗ này. Mà năng lực tính toán bố trí cao như vậy, quả thật là hố người từng vòng từng vòng, có thể sống sờ sờ hố chết người!

Khó trách mấy người chơi chữ đỏ trước đó, bị một mình hắn hố chết.

Nữ trang thì có thể trở nên mạnh lên!

Từ đáng sợ này ngay lập tức nảy sinh trong đầu mọi người, chả trách trước đó phải gọi tên trên thiệp, hóa ra đã chuẩn bị sẵn.

“6666!”

“Thật đáng sợ! Sau này còn có ai dám khiêu khích vị đại lão này nữa? Dù muốn đào hay lấp thì có hố chết các người cũng không cần thương lượng!”

Đột nhiên, tất cả mọi người âm thầm tán dương vị đại lão Tốc Độ Xe Akina đã báo thù cho mọi người!

Trong toàn bộ sa bàn Bào Từ Tiến Hóa, mọi người đều không có tài nấu nướng siêu phàm, chỉ có ‘Mộc Mộc Không Nói Chuyện’

là vừa hiểu luận tiến hóa vừa biết nấu ăn. Thường thì loại mặt hàng này mở tiệm trong sa bàn, đánh gục tinh thần người chơi, không biết đã bóc lột bao nhiêu tiền mồ hôi xương máu của bao người rồi!

Bây giờ cũng xem như đã đánh bại Chu Lột Da.

Chương 299: Ta Cuối Cùng Vẫn Phải Rút Trường Kiếm Ra, Mặc Nữ Trang Vào

Bỗng nhiên, vô số người bắt đầu đăng bài chúc mừng, thậm chí bắt đầu dùng từ hoa mỹ thuyết phục Mộc Mộc để hắn nhận mệnh.

“Một con Hà Thần xuất hiện trước cây cầu: Chàng trai trẻ, cậu làm mất chiếc váy xếp màu đỏ thẫm này à? Hay bộ đồ loli gothic này? Không cần nỗ lực, không cần tranh đấu, chỉ cần nữ trang, biến thân thành anh hùng Tinh Linh tộc! Biến thành nữ vương Tinh Linh tộc! (Khẩu hiệu: Không cần khắc khổ tu luyện, nữ trang sẽ giúp ta trở nên mạnh mẽ một cách nhẹ nhàng)”

“Một người đàn ông sa sút ngồi trong phế tích: Ta đã trầm luân qua biết bao cực khổ, cũng từng khóc trong thống khổ, người thân chết ngay trước mắt, người yêu ngã xuống trong cơn mưa máu, thuốc súng mịt mù, máu tươi nhuộm đỏ. Ta bất lực, yếu đuối bé nhỏ… Cuối cùng, ta dứt khoát nhấc vũ khí, đứng lên, mặc trên người bộ nữ trang kiều diễm gợi cảm, sải bước dưới ánh nắng vàng, đi về phía chiến trường! (Khẩu hiệu: Không cần khắc khổ tu luyện, nữ trang sẽ giúp ta trở nên mạnh mẽ một cách nhẹ nhàng)”

Một loạt quảng cáo xuất hiện.

‘???’

Mọi người đều sững sờ.

Mấy kẻ đánh chữ quảng cáo này rõ ràng không có ảnh chụp

màn hình hay hình ảnh, chỉ có dòng chữ mô tả, nhưng hình ảnh gian dối vô đối, họ đã làm điều đó bằng cách nào vậy! Những thiên tài như thế này không đi làm quảng cáo thì thật đáng tiếc!

“Chết tiệt! Nhìn cái quảng cáo này, trong người tôi hình như có thứ gì đó kỳ lạ đang bừng tỉnh làm tôi không thể cưỡng lại được! (Nghiến răng)”

“Không được đâu! Người ta có điểm chốt mà! (Bắt đầu ngại ngùng)”

“Không được? Ngươi sớm muộn gì cũng sẽ muốn thôi (Nghiêm mặt)”

...

Đây thực sự là một đám hèn hạ!

Mộc Mộc bật khóc, mặt đầy bi thương!

Đám súc sinh mở miệng đều là tiếng người sao? Hắn cảm thấy đám súc sinh này không biết xấu hổ, rất giỏi bỏ đá xuống giếng.

Ta không phải đã trở thành đầu bếp hắc thương, đối với các ngươi độc quyền có một lần sao! Chính là lén lút ép khô tài phú của các ngươi!

Tốc Độ Xe Akina:

“Mấy người ở trên thật quá đáng. Chúng ta đang nghiêm túc thảo luận làm cách nào để xoay chuyển hoàn cảnh bế tắc, các ngươi lại tới làm loạn, làm tổn hại lòng tự tin của người ta? Mộc Mộc Không Nói Lời Nào, nhưng đây quả thực là phương pháp duy nhất, ngươi đi nói chuyện với Ám Dạ Cổ Thụ, không có chuyện nó sẽ ngoan ngoãn mà đợi chết đâu. Ngươi nói với nó rằng ngươi có năng lực cứu nó, lấy bảy quả sinh mệnh, rồi tụ hợp năng lượng vào một quả sinh mệnh. Sau đó, ngươi đặt tế đàn anh hùng vào

trong quả thì ngươi sẽ trọng sinh ở trong đó…”

Mộc Mộc hít sâu một hơi, có phần cảm động:

“Ta tự mình tay trắng lập nghiệp, dù có nỗ lực tu luyện mấy chục năm cũng không có khả năng chạm đến cấp năm. Đây là khả năng duy nhất làm ta trở nên mạnh mẽ ngay lập tức, chỉ cần biến thành…”

Phải hiểu rằng tinh linh bình thường một khi sinh ra đã ở cấp ba, trưởng thành sẽ đạt cấp bốn,… mà tự mình tụ hợp bảy quả sinh mệnh thì một khi sinh ra chỉ sợ đã là cấp bốn, thành niên sau này sẽ lên cấp năm.

Đồng thời, đặc tính của tế đàn anh hùng rất khủng bố, có thể làm ngươi sau khi sinh dường như không thấy việc mình lớn nhanh hơn mấy tuổi, trưởng thành trong nháy mắt, khi thành niên thì già hóa.

Trước khi trọng sinh từ tế đàn, từ một hạt giống sẽ gia tăng tốc độ tăng trưởng, hóa thành Thất Diệu Bảo Thụ thành niên, đây chính là nguyên nhân rất tự nhiên bị phân thân…

“Đây là phương pháp khả thi duy nhất.”

Trong lòng hắn tuy không muốn nhưng dáng vẻ và nụ cười vui sướng của Celine và các tinh linh không ngừng hiện lên trong đầu:

“Nếu không thành công thì cùng lắm tự sát, lại một lần nữa biến thành Thất Diệu Bảo Thụ, ta không thể trầm mê trong loại năng lượng cường đại kia…”

Hắn đã hạ quyết tâm, các nàng vì bảo hộ hắn mà phát động chiến tranh, mà bản thân hắn lại trốn ở phía sau bộ lạc.

Lúc này, Tốc Độ Xe Akina lại một lần nữa lên tiếng:

“Chờ đợi mười phút này có đáng không? Nhanh quay về đi! Có sức mạnh để bảo vệ mọi thứ ngươi muốn, chúng ta sẽ luôn giúp ngươi, là hậu thuẫn vững chắc nhất của ngươi. Nhớ gửi cho bọn ta mấy bức ảnh đẹp của ngươi sau này, bọn ta sẽ tư vấn cho ngươi để tránh bất kỳ phản ứng bất lợi nào diễn ra sau này.”

...

Sau khi nhận được câu trả lời, Mộc Mộc Không Nói Lời Nào đã bắt đầu không để ý lời nói của đám súc sinh kia, vô cùng háo hức quay về bên trong thế giới cổ thụ.

Mở mắt ra lần nữa, hắn xuất hiện ở cây cối xanh tươi trong phàm giới, vô cùng tao nhã và yên tĩnh, hắn vội vàng đi ra ngoài.

Trong mười phút ngắn ngủi này, thế giới cổ thụ đã qua một thời gian dài. Chiến tranh bên ngoài đã hoàn toàn bùng nổ, tuy rằng Ám Dạ Tinh Linh có lợi thế về vũ khí, nhưng họ vẫn ở thế cục cực kỳ bất lợi và đang đến thời khắc diệt vong cuối cùng.

Mộc Mộc cuối cùng vẫn do dự.

Mặc dù bản thân ta hiện tại là thực vật, bất luận thắng thua, trong thâm tâm, ta vẫn tự cho mình là một quý ông cao ngạo…

Hơn nữa, cái cây hắn đây là một nguyên liệu gia vị để triệt để xóa đi cảm giác thống khổ của sinh vật, vì vậy hắn mới có thể bình tĩnh tiếp nhận cái chết trước đó.

Và sau khi biến thành yêu, trở thành tinh linh hình người, sẽ có cảm thấy đau khổ...

Lần này mà chết sẽ khiến hắn vô cùng thống khổ.

“Chuyện gì sẽ xảy ra nếu chúng ta bị đánh bại?”

Hắn ta đi vòng quanh và tìm thấy tiểu nha đầu Celine. Lúc này

trận chiến vô cùng căng go, thậm chí còn đánh vào bên trong phạm vi của Ám Dạ Cổ Thụ, sẽ sớm đến được khu vực quan trọng của Ám Dạ Cổ Thụ rồi.

Ngay cả những tinh linh cấp ba chưa thành niên như Celine cũng sắp bị đưa ra chiến trường. Nếu bị đưa ra chiến trường thì có thể sẽ chết ...

“Celine không thể chết.”

Hắn nhìn thấy trong lòng tiểu tinh linh này xuất hiện nỗi sợ hãi sâu thẳm.

Celine nói:

“Nếu chiến bại, toàn bộ tinh linh sẽ bị giết chết. Mẹ của chúng ta – Cổ Thụ Sinh Mệnh Ám Dạ sẽ bị nô dịch, đúng giờ cướp đoạt năng lượng mà mẹ hấp thụ, mang cho chúng quả sinh mệnh mà cổ thụ sinh ra.”

Celine giải thích, như người ta nói bộ lạc Vũ Tinh Linh đã dùng phương pháp này cướp đoạt một Cổ Thụ Sinh Mệnh Tinh Linh, vì các nàng mà hấp thụ, tập hợp năng lượng. Vì vậy, số lượng chủng quần tinh linh các nàng gấp mấy lần so với bộ lạc thông thường.

“Ta hiểu rồi, xem ra ta nhất định phải làm như thế.”

Hắn đứng dậy, sải bước đi vào giữa bộ lạc, quay đầu nhìn về phía cây sinh mệnh vĩnh hằng vĩ đại, xanh biếc tươi tốt, cắm thẳng vào bầu trời.

Hắn nhẹ nhàng đi trên thân cây, vuốt ve lớp vỏ xanh già sần sùi và lốm đốm của nó, như ẩn chứa vô vàn thăng trầm của cuộc đời:

“Sinh mệnh cổ xưa vĩ đại nhất trên thế giới này! Bảo vệ Ám

Dạ Tinh Linh của ngươi, họ sắp thua trận rồi, ngươi sẽ bị cổ thụ khác cướp đoạt, chắc rằng với cấp độ của ngươi sẽ không nguyện ý đâu nhỉ?"

Xào xạc!

Những chiếc lá dày đặc trên bầu trời khẽ đung đưa, ánh nắng chói chang hóa thành những chấm sáng nhỏ lấp lánh trên mặt đất, cực kì đẹp mắt.

Sau một thời gian dài, một giọng nói xa xôi dùng ngôn ngữ tinh linh, dường như được truyền tới từ trên trời:

"Cổ thụ trọng sinh một cách kỳ lạ trong địa phương của Cổ Thụ Chiến Tranh giao thoa với Cổ Thụ Sinh Mệnh… Sự xuất hiện của ngươi dẫn đến sự diệt vong của bộ lạc bảo vệ ta, mà ta sắp thành nô lệ, hoàn toàn mất tự do. Không có cách nào sinh ra những tinh linh bảo hộ thuộc về ta, chỉ có thể bị tùy ý xâu xé."

"Là sự hủy diệt và cũng là cơ hội, có phải không?"

Hắn đối mặt với sinh mệnh cổ xưa và cường đại không biết đến mức nào, trong lòng run rẩy, nhưng cố bảo trì trấn định, nói:

"Ta có thể thành tinh linh duy nhất dưới trướng ngươi."

"Ngươi không phải là tinh linh."

Giọng nói cổ xưa kia đáp lại.

"Ta có thể trở thành tinh linh! Trở thành thủ hạ của ngươi."

Mộc Mộc nói:

"Chỉ cần ngươi cho ta năng lượng của bảy quả sinh mệnh, hội tụ vào một quả sinh mệnh, ta đi vào trong, ta có thể trở thành tinh linh độc nhất vô nhị cường đại, thay đổi thế cục của trận chiến!"

Giọng nói già nua từng trải im lặng một lúc:

“Không thể nào, trong sinh mệnh quả chỉ có duy nhất hình thái ban đầu, tức là hạt giống được hoài dưỡng trong đó mới có thể hình thành tinh linh. Ngươi đến hạt giống cũng không phải thì sao có thể tiến vào trong quả được?”

“Nếu ta có thể trở thành một hạt giống thì sao?”

Hắn lại nói.

Cổ Thụ Vĩnh Hằng Ám Dạ đã hoàn toàn im lặng, nó lập tức nghĩ đến sự sống, dường như bị ý tưởng này làm cho choáng váng.

Chương 300: Vô Đề

Bên kia, sau khi người nào đó vội vã rời đi, trên diễn đàn vẫn rất náo nhiệt.

Tốc Độ Xe Akina tiếp tục nói: “Ha ha ha! Chỉ cần hắn trở thành phụ nữ thì không thể làm hại các tiểu tỷ tỷ tinh linh xinh xắn quyến rũ này rồi. Đợi khi ta đi vào, các tiểu tỷ tỷ tinh linh đáng yêu đều thuộc về ta… Thậm chí đến thời khắc quan trọng, đến nàng cũng thuộc về ta! (Chọc cười)”

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Tốc Độ Xe Akina vừa run tay đã tung ra mấy tấm ảnh chụp màn hình về các tiểu tỷ tỷ tinh linh xinh đẹp trước đó, vẻ đẹp không nhiễm khói lửa nhân gian.

? ? ?

Cư dân mạng có mặt tại hiện trường rất sốc.

‘Cô nàng’ này có vẻ ngoài như tinh linh!

Không hổ là người tính toán không bao giờ sai sót, không chỉ từng bước đào hố xoay vòng, xuất sắc vô cùng, hiện tại vậy mà vẫn còn lưu lại hậu chiêu dấu ở phía sau, vậy mà đến bước này cũng tính ra được!

Một Cái Kim Thêu: “Fuck! Ai lái xe vậy! Ta muốn xuống xe, đây không phải là đường đến nhà trẻ!”

Mộng Muội Lấy Cầu: “Ha ha ha ha ha ha, không hổ danh là lão

tài xế Akina. Ta đã sớm lén hàn cửa xe rồi, hôm nay không ai có thể xuống xe được! (Hắn cười điên cuồng.jpg)”

Haruko Thích Học Tập: “Thật đáng sợ! Đây có phải là tình ♂ bạn nhiệt huyết giữa đàn ông với nhau? (Chọc cười)”

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: “Cá nhân ta cho rằng điều này rất bình thường! Mộc Mộc cả ngày bán Gà Đưa Ma (lừa người) kiếm tiền, bán được không biết bao nhiêu con gà. Hiện tại ngược lại bị coi thành gà tục hậu, bắt đầu nếm vị thịt mà thôi, vô cùng cảm thông với việc này (Chọc cười)”

...

Xào xạc!

Một cơn gió mát thổi qua, thân cây loang lổ đốm xanh đâm thẳng vào bầu trời. Mười bảy quả sinh mệnh treo trên cành cao nhất chứa đựng nguồn năng lượng thực vật vô tận.

Bây giờ số lượng Tinh Linh Ám Dạ chỉ còn hơn ba trăm. Mười bảy quả này đều là tinh linh mới thai nghén gần trăm năm, sẽ sinh ra trên mảnh đất này. Nếu bị lấy đi bảy quả cùng một lúc thì ngay cả Cổ Thụ Sinh Mệnh cũng cảm thấy xót xa!

Nhưng nó chỉ là không hiểu nổi, sinh mệnh của sinh vật này có thể thật sự trọng sinh vào một trạng thái quỷ dị, rồi dần biến thành hạt giống…

Xào xạc!

Một luồng sức mạnh khủng bố đột nhiên nghiền nát thân mình hắn.

“Cổ thụ trọng sinh kỳ dị, ngươi có biết ta phải trả giá lớn như thế nào không!”

Mộc Mộc gần như nằm rạp xuống đất, khó khăn nói: “Ngươi chỉ có thể lựa chọn cách này, nếu không chúng ta đều sẽ chết. Lại nói, ta sẽ trở thành tinh linh hộ mệnh của ngươi, ngươi không hề chịu thiệt, thậm chí có thể có được một tinh linh đặc biệt cường đại gia nhập vào bộ lạc.”

“Thời gian đã không còn nhiều.”

Trên bầu trời im lặng thật lâu, đột nhiên truyền tới tiếng trả lời, sau đó không nói gì thêm.

Mộc Mộc lập tức lộ ra vẻ kinh ngạc: “Quả nhiên thành công rồi! Nói không sai! Đây là mối nguy của Tinh Linh Ám Dạ, cũng là cơ hội duy nhất cho ta quật khởi. Ta phải nhân cơ hội này điên cuồng bắt chẹt nó, nó cũng chỉ có thể buộc phải đồng ý.”

Hắn cũng không phải là không sốt ruột, ngay lập tức quay trở lại nhà kho để tự sát.

Một lần,

hai lần,

ba lần,

...

Hắn bắt đầu trọng sinh nhiều lần, cho đến khi nguồn năng lượng to lớn mà bộ lạc tinh linh lưu lại cho nó để trọng sinh dần dần cạn kiệt.

Hắn biết bản thân mình sau này có khả năng trong thời gian ngắn sẽ không trong hình dạng này, nên hắn cố gắng hết sức để lưu lại càng nhiều nguyên liệu gia vị.

Trong nhà kho chất đống từng xác thực vật hình người kỳ lạ của Thất Diệu Bảo Thụ, trông chẳng khác gì một kho củi đang chất

đầy củi cả.

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

“Tạm biệt, thanh xuân của ta.”

Hắn chạy, tăng tốc chạy về phía Cổ Thụ Ám Dạ Sinh Mệnh Vĩnh Hằng:

"Đợi sau khi bình định chiến loạn, ta sẽ tự sát, trọng sinh từ tế đàn anh hùng bình thường, biến trở về hình dạng của Thất Diệu Bảo Thụ, thoát khỏi hình dạng của nữ tinh linh."

Đạp đạp đạp!

Cùng với tiếng bước chân, ánh nắng chói chang loang lổ phản chiếu bước đi kì lạ của hắn, di chuyển như cua, ngang ngang dọc dọc.

Xào xạc!

Thật nhanh, với sự giúp đỡ của Cổ Thụ Sinh Mệnh, cùng nhau cân nhắc, nghiên cứu, đã thành công đặt điểm trọng sinh thiết lập bên trong một quả sinh mệnh có năng lượng của bảy quả.

Sau đó, hắn tự sát ngay tại chỗ.

...

Trọng sinh trong tế đàn.

Trong một không gian nhỏ màu trắng đầy năng lượng mơ hồ, một hạt giống nhanh chóng bắt đầu lớn lên, hoài dưỡng, nhưng đã không còn phát triển thành hình dạng kỳ lạ của Thất Diệu Bảo Thụ, tựa như dung hợp huyết thống của tinh linh và huyết thống của Thất Diệu Bảo Thụ để trở thành một thể sinh mệnh hoàn toàn

mới.

Trạng thái này thực sự giống phép ví von, giống như một quả lê được ghép trên thân cây táo, hút chất dinh dưỡng của bản thân cây táo để phát triển.

Xào xạc!

Quả rơi xuống mặt đất.

Một đứa trẻ mới sinh nhanh chóng bước ra ngoài, dáng người mảnh mai dần dần được hình thành và lớn lên, tinh xảo, xinh đẹp và yêu kiều, khác hẳn những tinh linh khác.

Nàng sinh ra đã ở cấp 4, vẫn đang phát dục, nhanh chóng hóa thành nữ nhân có hình dáng vô cùng xinh đẹp.

“Như thường lệ, dường như trưởng thành ngay lập tức.”

Nàng âm thầm cảm nhận được năng lực của chính mình, đã sở hữu thực lực cấp 5, tựa như sinh ra đã là yêu tộc cường đại.

"Bảy chủng vị thực vật đạt đến mức tiến hóa, đã biến thành các loại năng lực thân thể khác nhau. Vị cay biến thành cay chết người, độ cay chỉ sợ đã vượt xa bất kì loại ớt nào trên trái đất, có thể làm sinh linh đang sống chết đi. Trên chiến tường có tác dụng cực lớn, phạm vi giết chóc trên diện rộng.”

Bình xịt chống sói làm bằng nước ớt, khi xịt lên da có thể nổi nốt đỏ, xịt vào mắt có thể phải đưa người tới bệnh viện, đây chỉ coi là cấp độ cay không quá mạnh.

Mấy triệu quả ớt ác quỷ cay có thể giết người, huống chi là loại cay càng mạnh hơn này?

“Đậu phụ lên men bốc mùi của ta, biến thành một loại nấm cực độc cộng sinh với ta, có thể nhiễm độc vào trong vũ khí, làm

người ta nhanh bị nhiễm trùng dẫn đến cái chết."

Phải biết rằng nấm lên men vừa có kịch độc, lại vừa không độc. Đối kháng quân đội trong chiến tranh cổ đại trước đây, binh lính thường bị yêu cầu bôi phân và nước tiểu của mình lên vũ khí, vì vậy làm cho vết thương bị nhiễm trùng, khiến miệng vết thương bị thối rữa mà chết.

Tình huống này cũng tương tự như vậy.

"... Khả năng của tỏi có tác dụng sát trùng rất rõ ràng, thậm chí còn có năng lượng sức sống của thực vật, khi bôi lên làm vết thương sẽ không bị thối rữa, tiêu độc khử trùng, chữa lành vết thương, thậm chí còn trở thành thuốc giải độc duy nhất cho độc của đậu phụ thối.

...

Nàng trù tính từng chút từng chút một năng lực bản thân để trở thành yêu, mặc vào quần áo và sải bước ra ngoài.

Chợt dừng lại, nhìn xuống hồ nước bên cạnh, ánh mặt trời chiếu xuống dưới nước, phản chiếu bóng dáng mảnh mai của nàng.

Nàng có mái tóc màu xanh ngọc, làn da trắng, khuôn mặt cương nghị, còn có đôi mắt sâu như chim ưng.

"Yêu tinh cường đại thật là thú vị, vậy mà lại có tầng tầng các loại năng lực."

Bên trong Cổ Thụ Ám Dạ Sinh Mệnh trên trời cũng vô cùng kinh ngạc trước yêu tinh độc lạ này. Nàng hơn hẳn yêu tinh thông thường, có lẽ nàng thực sự có đủ tư cách để trở thành một anh hùng của Tinh Linh Tộc.

Chương 301: Chiến Tranh Tinh Linh (Thượng)

Cuối cùng, một giọng nói cổ xưa đầy thăng trầm dần dần vang lên: “Mỗi một tinh linh mới được sinh ra đều được ta - Nhân danh là mẹ cổ thụ đặt tên, ta đặt tên ngươi là… Yumia.”

Yumia, trong tiếng Tinh Linh có nghĩa là người bảo hộ, người canh gác.

Vừa hay phù hợp với hoàn cảnh bên ngoài của bộ lạc Tinh Linh Ám Dạ, cần một anh hùng Tinh Linh Tộc cường đại đến bảo hộ, cứu vãn.

"Ngươi mang theo sứ mệnh của bộ lạc Tinh Linh Ám Dạ chúng ta. Ngươi mang theo độc, lẻn vào trong đêm đen và bóng tối, giống như một sát thủ, viết nên một bài thánh ca tương lai cho Tinh Linh Ám Dạ chúng ta. Tên tự của ngươi là..." Giọng nói đó dừng lại một chút, "Ảnh Chi Ca (Bài Ca Của Bóng Đêm)."

"Đi đi, thay đổi toàn bộ cục diện, hỡi anh hùng Tinh Linh Ám Dạ Tộc của chúng ta, Yumia? Ảnh Chi Ca."

Rất nhiều năm sau, người đời sau mở ra trang sách trong thư viện, nhìn thấy sự khởi đầu của khoảnh khắc vĩnh hằng mang tính lịch sử này từ "Biên niên sử về tinh linh tối cao Yumia", nhưng lại chỉ được ghi chép một cách vô cùng đơn giản:

【Vào năm thứ 131 của thời đại Thần Sáng Tạo, bộ lạc Tinh Linh Ám Dạ bị xâm lược, anh hùng tinh linh huyền thoại Yumia xuất thế, nàng được sinh ra trong tế đàn anh hùng 】

...

Yumia phủ thêm một lớp quần áo bó sát người kiểu nữ được nhóm Tinh Linh dùng dây leo bện lại, rồi khoác thêm một áo choàng màu xanh lục ở sau người.

"Đem da chân cạo xuống một ít."

Nàng ngồi ở trên một băng ghế nhỏ trên một cái cây trong bộ lạc, thiếu nữ xinh đẹp nháy mắt hóa thành một đại hán to lớn, song chưởng nâng một chân lên, khom lưng xuống, chiếc mũi trắng nõn như quỳnh ghé lại gần rồi ngửi ngửi, "Ngọa tào! Chân này hoàn toàn không thể muốn được, thật mẹ nó cay mắt! Đây là do ta có tính đề kháng tốt, nếu như để những người khác ngửi được thì sẽ thế nào đây?"

Nàng cầm lấy cây đao nhỏ, nhẹ nhàng tróc da chân da xuống.

"Đau đau đau!"

Nàng đau đến nhe răng trợn mắt, phát ra giọng nói thanh thúy dễ nghe, "Quả nhiên sau khi hóa hình, ta liền có cảm giác đau. Lúc trước ta đã đặc biệt loại bỏ đi cảm giác đau, không ngừng cạo giống loài gia vị của chính mình, kết quả hiện tại phải chịu tội, nếu sớm biết rằng là sẽ đau.... thì đã không đem chính mình làm giống loài gia vị rồi."

Xôn xao!

Nhẹ nhàng treo một tầng da chân lên, thậm chí còn kèm thêm một lượng máu thịt, số lượng không nhiều lắm, nhưng độ dày cực cao.

Nàng lại đổ đầy độc tố ớt cay của chính mình vào trong áo choàng bằng lá để thời điểm cần thiết thì áo choàng lá này sẽ bay vụt ra ngoài khiến cho loại bột ớt cay trí mạng đó rơi vào không trung. Nó đủ để khiến đối phương bị mù, thậm chí hoàn toàn mất

đi chiến lực.

“Ớt cay, quả nhiên đúng là bình xịt phòng sói của thiếu nữ xinh đẹp!”

Mộc Mộc âm thầm phun tào.

Lại dùng năng lượng tỏi của mình để tái sinh tay, nhẹ nhàng vuốt ve hai chân, tiêu độc sát trùng, phát hiện hiệu quả cực kỳ không tồi, miệng vết thương đang nhanh chóng khép lại.

“Quả nhiên tỏi vốn dĩ chính là thực vật thường dùng để tiêu độc sát trùng trong tự nhiên, mà hiện tại sau khi ta thành yêu thì hình như đã biến chất.... Nhưng dùng nó để khôi phục lực lượng sinh mệnh thì lại cần tiêu hao rất nhiều năng lượng thể lực của ta.”

“Đây là một đôi tay có thể hồi sinh, có thể vuốt ve chữa lành vạn vật.”

Nàng kinh hỉ vì thiên phú của mình lại khủng bố như thế, chọn một đôi bao tay màu đen tinh xảo bằng da thú rồi đeo lên để tránh việc sờ loạn, nỉ non lên, “Chỉ có thể phong ấn lực lượng khổng lồ của đôi tay ta lại.”

“Hiện tại có ớt cay trên chân, tỏi trên tay cùng với kịch độc đậu phụ thối trên đầu.....” Nàng bắt đầu vuốt ve tóc, “Đúng vậy, sau khi biến thành người thì sào huyệt mà vị đậu phụ thối lên men cũng thay đổi, dung hợp với vị nước tương, vậy mà lại chuyển dời đến trên tóc, biến thành kịch độc.”

Dù sao nước tương cũng giống như đậu phụ thối, đều là vi sinh vật lên men!

Hội hợp lại một chỗ sẽ biến thành kịch độc khủng bố.

Đầu tóc của mình đã trở thành sào huyệt cho những vi sinh vật

kịch độc kia sinh tồn.

Nàng hiểu rõ bản thân sẽ không sử dụng kiếm thuật, cũng sẽ không dùng đao pháp. Nàng liền tìm một loại vũ khí to bằng khoảng một cái chậu rửa mặt, chất lượng như lốp xe đạp, tùy tiện vung lên là có thể đả thương địch thủ, căn bản không cần suy xét góc độ, vô cùng tiện tay. Hơn nữa lực sát thương chủ yếu của nàng là kịch độc trong tóc, cắt qua làn da là có thể dễ dàng lấy mạng người.

“Nước ớt cay là kịch độc, trang bị chiến đấu như nam nhân đã trang bị đầy đủ.”

Nàng đứng lên, nhìn lại thiếu nữ Tinh Linh được trang bị vũ khí hạng nặng một lần nữa.

Áo choàng màu xanh lá đậm, tay cầm vũ khí vòng tròn, duyên dáng mà yêu kiều, làn da đẹp, dáng người bốc lửa. Từ trên nàng có thể thấy được một cỗ khí chất thanh lãnh băng sương mà ưu nhã, đẹp đến kinh tâm động phách, khiến người khác nhịn không được mà thương tiếc.

“Thật đẹp, chỉ đáng tiếc ngươi lại là nam nhân.”

Nàng không có hứng thú biến thái là tự mình thưởng thức, liền đi tìm nửa tấm mặt nạ rồi mang lên, mặt nạ bằng vỏ cây cứng như sắt, giả là nam nhân, bắt đầu lừa mình dối người....

Tuy rằng làm một người nam nhân thay đổi giới tính, mở ra cuộc sống thứ hai với giới tính là nữ, nhưng hắn lại cảm thấy tương đối mới lạ, thú vị.

Hơn nữa thế giới này, căn bản không tồn tại cách nói nam nữ, chỉ có một giới tính, cũng không có chủng tộc nào phân biệt nam nữ. Tự mình biến thành Tinh Linh xem như đã hóa thành dân bản địa của thế giới Cổ Thụ này rồi, nhưng quan niệm nhân sinh lúc

trước vẫn ảnh hưởng nghiêm trọng tới hắn.

“Nên tham gia chiến trường.”

Mộc Mộc quay đầu nhìn về phía một cổ thụ Ám Dạ rồi sải bước về phía trước.

Ngửa đầu nhìn lên không trung phía xa với lá cây loang lổ màu xanh lục cùng với màu vàng nhạt, lại lần nữa tự nói với chính mình, “Năm tháng vô tình, luôn mài giũa góc cạnh, đem con người biến thành bộ dáng mà mình đã từng chán ghét. Chờ trận chiến tranh này kết thúc, ta sẽ biến trở về hình dáng thiếu niên.”

...

Khi Mộc Mộc đi rồi, không khí bỗng nhiên dừng lại.

Cổ thụ Ám Dạ nhìn bóng lưng kỳ dị của Tinh Linh này rồi lại nhìn vào trong một quả sinh mệnh khác của chính mình đang có hạt giống Thất Diệu Bảo Thụ trôi nổi, đang bắt đầu chậm rãi phát triển.

“Nó thật sự là hình thái sinh mệnh kỳ diệu, có thể không ngừng sống lại. Ta nhân lúc hắn biến thành hạt giống và bắt đầu phát triển đã nháy mắt đánh chết linh hồn của hắn, không nghĩ tới, hắn lại trọng sinh lần nữa ở trong tế đàn, lại ấp ủ một hạt giống, không ngừng sinh trưởng....”

“Chỉ cần có đủ năng lượng, là có thể trọng sinh sao ?”

Cổ thụ Ám Dạ không ngừng nghiền ngẫm, lén thử đặc tính của nó, muốn đạt được năng lực trọng sinh đáng sợ của nó.

“Hiện tại, ta chỉ có thể âm thầm dời đi. Hạt giống kia vừa mới ra đời nháy mắt đã bị lấy đi ý thức, tiến vào trong một quả sinh mệnh, nhìn xem trưởng thành. Ai biết thế nhưng lại biến thành một thực vật có sinh mệnh bình thường, không thể nhanh chóng

lớn lên.....”

Ý thức của cổ thụ Ám Dạ đang xem một hạt giống Thất Diệu Bảo Thụ trong sinh mệnh của một trái cây khác, “Tốc độ trưởng thành của nó chỉ có thể dựa theo Tinh Linh bình thường, cần vô số năm trong phôi thai, 80 năm mới có thể thành niên.”

Nó không ngừng nỉ non, làm một trong những tồn tại cổ xưa nhất của mảnh thế giới này, trí tuệ của nó là không thể hoài nghi.

“Hy vọng Tinh Linh này sau khi lén phục chế thì cũng có thể mang đến kinh hỉ khác cho ta.”

Chương 302: Chiến Tranh Tinh Linh (Hạ)

Mười một cổ thụ thật lớn bao trùm khắp hành tinh, trên một nơi xanh biếc nào đó đang phát sinh chiến tranh khủng bố.

“Giết!”

Một đám thiếu nữ Tinh Linh mỹ lệ đang cầm trong tay những cây mâu bằng gỗ, hòn đá, cung đá. Tinh Linh hai bên đều đang chém giết.

Trên mặt của một số Tinh Linh có dùng nước bùn vẽ lên từng dấu vết màu lục đậm, như những chiến sĩ dã man.

Đó là biểu tượng của công huân, sự cường đại và số lượng đối thủ đã bị giết chết.

Phía trước là Ám Dạ Tinh Linh tỷ tỷ Misia, trên mặt có năm điều giang(đường nét), có nghĩa là đã giết chết được năm tồn tại Tinh Linh cường đại tương đồng, kỹ xảo chiến đấu vô cùng phong phú, một tay sử dụng trường mâu tinh xảo.

Một vị cường giả chết khiến cho toàn bộ Ám Dạ Tinh Linh bị đả kích vô cùng lớn.

Thời đại này tuy rằng Tinh Linh thân hòa với cây cối tự nhiên, lại bởi vì văn minh nguyên thủy quá mức đơn sơ cho nên nơi nơi nhìn đều dã man. Từ việc lúc Mộc Mộc xé thân thể rồi coi như gia vị đã đủ để nhìn ra tác phong sinh hoạt của bộ lạc các nàng, còn chưa thoát khỏi tính dã thú.

“Vì vinh quang của bộ lạc!”

“Vì Tinh Linh cổ thụ Sinh Mệnh! Mẫu thân của chúng ta!”

“Đoạt lấy các nàng!”

“Đem thi thể các nàng làm chất dinh dưỡng cho các cây cổ thụ, nuôi dưỡng tộc nhân mới!!”

Vô số Tinh Linh mỹ lệ đều đang rống giận, cầm vũ khí chém giết.

Mặt đất chấn động, từng cây cổ thụ Chiến Tranh to lớn vô cùng, cổ xưa hủ bại, làm lính đánh thuê, cắm rễ trên mặt đất phía xa, thong thả giơ lên từng tảng đá màu tro đen, ném mạnh về phía địch quân Tinh Linh.

Đông!

Từng cục đá có kích thước bằng cối xay nháy mắt đã đập bay một Tinh Linh. Tinh Linh kia hộc máu từng ngụm, bay ngược ra ngoài, ngã xuống trên mặt đất, không còn sự sống.

Không có bất luận cứ cái gì gọi là hoa lệ.

Phương thức chiến đấu cực đoan dã man, là sự va chạm giữa vũ khí và máu thịt, giống như chiến tranh của các bộ lạc cổ đại.

Các nàng tuy rằng đều là cấp năm, nhưng đều chỉ là thân hình có tố chất đến cấp năm, không có hệ thống tu luyện, từ khi sinh ra chỉ có thể chờ đợi trưởng thành, hơn nữa vĩnh viễn bảo trì thực lực này cho đến khi chết già.

Giờ phút này, dưới thế giáp công của Phong Tinh Linh và Thủy Tinh Linh, Ám Dạ Tinh Linh hoàn toàn tan tác. Một đám Ám Dạ Tinh Linh đang ở trong một rừng cây làm công sự che chắn, mượn ưu thế địa hình quen thuộc, khốn khổ chống cự lại.

Cuối cùng, các nàng tập hợp lại cùng nhau, cả người đều là vết

thương, từng miệng vết thương đang chảy máu ra ngoài.

“Chúng ta lui về phía sau đi!”

“Không được, nếu cứ lùi về phía sau nữa thì chính là bộ lạc của chúng ta!”

“Tinh Linh chưa thành niên chỉ có cấp ba, bắt đầu ngăn cản không được, đã chết rất nhiều. Đây là hy vọng tương lai của bộ lạc chúng ta...”

Xung quanh đều truyền đến thanh âm.

Mỗi một cảnh giới đều là một rào cản, gây ra sự biến chất. Các nàng đương nhiên cũng dùng nó để phân chia một số cấp bậc sinh mệnh và trình độ nguy hiểm. Giống như cự long, chính là sinh mệnh cấp năm, có thể tàn sát một số lượng lớn Tinh Linh thành niên cấp bốn.

“Các nàng quả thực là điên rồi! Như thế nào lại liên thủ? Chưa từng có Tinh Linh liên thủ, dù chiếm lĩnh được một bộ lạc cổ thụ Tinh Linh thì hai bộ lạc các nàng sẽ phân chia như thế nào đây?”

Một Tinh Linh gọi là Minnie, dáng người thon dài nóng bỏng, quyến rũ thành thục, trên mặt là ba vạch màu xanh sẫm, cũng lộ ra thần sắc khẩn trương. Dựa theo loại xu thế này thì, mẫu thân cổ thụ Ám Dạ của các nàng sẽ trở thành cây thứ hai bị đánh bại, làm tôi tớ cho cổ thụ Tinh Linh.

Xét đến cùng, vẫn là mỹ thực của các nàng quá mức mê người, cùng với bí mật rèn vũ khí bằng sắt cũng khiến người đỏ mắt.

“Chúng ta đi trước!” Minnie chỉ có thể mở miệng.

Hiện tại đã không có đường lui, tử thủ ở chỗ này cũng là tử vong, chỉ có thể trở lại bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh, tiến hành chống đỡ cuối cùng.

Nhưng mà giây tiếp theo, một giọng nói khiến người lông tơ dựng thẳng vang lên:

“Không tốt, Phong Tinh Linh đã vây chúng ta từ phía sau, chặt đứt đường lui của chúng ta. Chúng ta bị hai đại bộ lạc Tinh Linh bao vây ở trong rừng cây.”

Tin tức này truyền đến, khiến người hoàn toàn tuyệt vọng.

Nếu toàn bộ các nàng bị diệt ở chỗ này, như vậy thì bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh bộ sẽ hoàn toàn không có hy vọng.

“Ai!?”

“Đây là quái vật gì vậy!”

Bỗng nhiên, một mảnh ầm ĩ truyền đến từ những Tinh Linh đang vây quanh bên ngoài.

“Bên ngoài đã sản sinh sinh mệnh?”

Ám dạ Tinh Linh xung quanh run lên, vội vàng nhìn về phía ngoài bìa rừng, nháy mắt đều giật mình.

“Ám dạ Tinh Linh kia thật đẹp!”

“Đây là ai?”

Một thân ảnh linh hoạt màu xanh đậm, duy mỹ tuẫn lạn, như Ám Dạ ưu nhã trong đêm tối. Ám Dạ Tinh Linh kia mang theo đặc tính uyển chuyển nhẹ nhàng quỷ dị, nhanh chóng xuyên qua trong Tinh Linh một cách quỷ mị.

“Đó là ai?” Một đám Ám Dạ Tinh Linh tránh trong rừng cây nhịn không được mở miệng.

Hơi thở khủng bố kia tựa hồ là Tinh Linh cấp năm, nhưng thế giới này chưa bao giờ xuất hiện qua Tinh Linh cấp năm. Dù cho có

có nhiều năng lượng thì cũng chỉ có thể đến Tinh Linh cấp bốn, đây là cực hạn của Tinh Linh.

“Mang mặt nạ, nhưng màu tóc và con ngươi kia đúng thật là Ám Dạ Tinh Linh chúng ta không thể nghi ngờ!” Có Tinh Linh kích động mà kêu ra tiếng, “Nhưng mà bộ lạc của chúng cũng không có Ám Dạ Tinh Linh nào cường đại như vậy!”

Rất nhiều Tinh Linh ngơ ngẩn nhìn nơi xa, đầu óc trống rỗng.

Nhưng mặc kệ như thế nào, hiện tại đều đã được cứu trợ, nháy mắt liền cảm thấy sống sót sau tai nạn, đại nạn không chết. Đặc biệt là tiểu nha đầu Tinh Linh Sirin nhịn không được mà hô to lên,

“Ám Dạ Tinh Linh kia thật là đẹp nha!”

“Tinh Linh càng cường đại thì càng mỹ lệ, ta chưa bao giờ gặp qua sinh linh mỹ lệ như vậy!”

Một đám Tinh Linh chưa thành niên đều rất hưng phấn, cảm thấy cứu tinh đã tới. Đây chính là anh hùng thần tượng khiến người ta sùng bái, giáng xuống từ trên trời để cứu vớt các nàng.

Nhưng mà sắc mặt của mấy Tinh Linh trưởng thành bên cạnh lại ngưng trọng.

Minnie bỗng nhiên mở miệng, đem khát khao của các nàng đánh nát: “Dù cho là cấp năm thì cũng không thắng được, dù sao thì Tinh Linh cấp bốn cũng có thể đánh chết nàng. Vì cứu chúng ta, nàng ngược lại sẽ phải chặt đứt sinh mệnh.”

Thế giới này không hình thành nên hệ thống chiến lực, quyền cước của mọi người đều là khoa tay múa chân. Năng lực của sinh vật cấp năm mà nói thì cũng chỉ là tố chất thân thể, tốc độ và lực lượng tăng lên vô số lần so với cấp bốn mà thôi. Nếu như bị bao vây thì vẫn có thể bị giết chết.

“Đương nhiên, cự long cấp năm là ngoại lệ. Nghe nói cự long có thiên phú long rống, phạm vi công kích của sóng âm cực kỳ khủng bố, tinh thần lực cũng cường đại, mang theo uy áp, có thể đánh bại Tinh Linh cấp bốn bao vây trong phạm vi lớn, không sợ bị vây công.” Minnie nói: “Không biết một mặt xa xôi khác của mảnh thế giới này, bộ lạc Vũ Tinh Linh cường đại nhất trong truyền thuyết rốt cuộc là làm thế nào để thuần phục cự long.”

Sắc mặt chúng Tinh Linh nháy mắt trắng bệch.

Chương 303: Uy Áp Của Anh Hùng Tinh Linh

Đúng vậy! Cự long có long uy, mà những Tinh Linh như các nàng đây đều vô cùng bình thường, chỉ biết dựa vào sức mạnh và vũ khí để đả thương người. Cho nên, dù có trở thành cấp năm cường đại đi chăng nữa mà không có năng lực đặc thù thì cũng sẽ bị đánh chết.

Nhưng mà giây tiếp theo....

"Đao trận toàn phong."

Bóng người mỹ lệ kia lướt nhanh qua bụi cỏ, khẽ quát lên một tiếng thanh thúy.

Áo choàng hất lên, từng mảnh lá xanh khủng bố tản ra, hóa thành những mảnh hoa xanh biếc phủ khắp bầu trời.

Ớt cay có tính khuếch tán cường đại trong không khí, nháy mắt đã khiến cho Tinh Linh vây quanh kêu rên lên, mắt như đã mù rồi, sau đó là hơn hai mươi Tinh Linh ngã xuống.

Mộc Mộc chung quy lại cũng không dám giết người cho nên không dùng vòng tròn kịch độc kia để hóa thành đao, mặc cho các nàng kêu rên trên mặt đất. Hắn biết độ cay khủng bố của nó, trong khoảng thời gian ngắn căn bản là không có biện pháp đứng lên và khôi phục chiến lực một lần nữa.

Đạp đạp đạp!

Nàng rút áo choàng xuống, đôi chân thon dài trắng nõn lại nhanh chóng di chuyển trên mặt cỏ, băng qua rừng cây. Động tác

nhanh như quỷ ảnh, một nữ Tinh Linh mang bao tay da thú màu đen đang cầm một thanh vũ khí hình vòng tròn, tư thế oai hùng hiên ngang.

Càng quỷ dị hơn chính là, hai chân nàng dẫm trên cỏ, vậy mà hoa cỏ lại nhanh chóng khô héo ố vàng, cháy đen một mảnh, chỉ lưu lại một con đường đi màu đen trên mặt đất, vô thanh vô tức mà đến khiến người ta phải run sợ.

“Mau giết nàng!”

Trong Phong Tinh Linh, sắc mặt của một Tinh Linh vũ mị thành thục trầm xuống. Trên mặt nàng vẽ bảy đường kẻ, tượng trưng cho sự cường đại của nàng, “Áo choàng kia của nàng đã dùng hết rồi!”

Tinh Linh xung quanh nhảy lên trước, nhanh chóng vây quanh, lớn tiếng quát khẽ, tự cổ vũ cho chính mình:

“Ám Dạ Tinh Linh, ngươi chết chắc rồi!”

Đạp đạp đạp!

Thân hình Yumia thon dài, lộ ra một tia mỉm cười đẹp đến mức tận cùng, kinh tâm động phách, giơ tay nhấc chân thôi mà cũng toát lên khí chất khiến người ta phải say mê. Nàng bước nhanh hơn, hóa thành một đạo tàn ảnh ở trên bãi cỏ, “Các ngươi thật sự quá ngây thơ rồi, ta được cổ thụ Sinh Mệnh gọi là anh hùng Ám Dạ Tinh Linh: Ảnh Chi Ca, là một Ám Dạ Tinh Linh thích khách hành tẩu ở trong bóng tối và tử vong, toàn thân ta..... đều là vũ khí!”

Xôn xao!

Đối mặt với Tinh Linh đánh tới từ bốn phương tám hướng, nàng bỗng nhiên nhảy lên, nương theo tố chất cường đại của thân thể lộn ngược lại. Đôi tay chống xuống mặt đất, hai chân trắng

nõn thon dài hóa thành một trận gió xoáy, nhanh chóng xoáy lên.

Đây là một động tác của nhảy đường phố, được gọi là: Thomas Flares.

Hắn tuy rằng không có học qua nhảy đường phố mà mới chỉ xem qua, nhưng hiện tại nhờ vào tố chất của thân thể thì cũng có thể làm được động tác này. Lúc này cả người đã hóa thành gió xoáy, mũi chân trắng nõn thon dài nhanh chóng xoắn ốc, xẹt qua đầu mũi của đám Tinh Linh đang xúm lại đây.

Oanh!!!

Một cỗ độ cay khó có thể nói rõ đánh tới.

Lướt qua không khí, khí vị liền dũng mãnh đi vào chóp mũi của một Tinh Linh.

Nháy mắt nước mắt, nước mũi đều điên cuồng tuôn ra, mặt trực tiếp đỏ lên một mảnh. Toàn bộ Tinh Linh đều cúi đầu che lại mũi và mặt, lớn tiếng kêu thảm thiết.

“Đây là cái gì!?”

“Đôi mắt ta, cay quá, muốn mù luôn rồi!”

Vô số nữ Tinh Linh bắt đầu thét chói tai, không ngừng kêu rên khắp nơi trên mặt đất. Cỗ đau đớn kia khô nóng như bị thiêu đốt vậy, khiến cho các nàng muốn vội vàng tìm kiếm nguồn nước, tẩy rửa khuôn mặt đã sưng đỏ đến không thành bộ dáng kia của mình.

“Đây là...”

Bộ tộc Ám Dạ Tinh Linh đã bị dọa cho sợ ngây người.

Các nàng nhìn chiến thần Tinh Linh phảng phất như anh hùng kia. Một Ám Dạ Tinh Linh đẹp đến mức tận cùng vậy mà lại có thể bộc phát ra thiên phú khủng bố như vậy, coi nhẹ sự bao vây, dọc

theo đường đi cũng không cần tiếp xúc với địch nhân, bọn họ ngửi thấy hơi thở của nàng thì sẽ ngã xuống trong nháy mắt, trực tiếp chạy đi.

Đây là uy áp sao?

Bộ tộc Ám Dạ Tinh Linh chúng ta cũng có uy áp!!?

"Ôi trời!"

"Chẳng lẽ tộc Ám Dạ Tinh Linh chúng ta tới được cấp năm là có thể có được uy áp giống như cự long?"

Toàn bộ Ám Dạ Tinh Linh đều trợn mắt há hốc mồm, đôi mắt tràn ngập vui sướng khó có thể tưởng tượng được.

"Không sai! Tiếp xúc với hơi thở khủng bố kia đều sẽ ngã xuống, đó chính là uy áp giống như cự long trong truyền thuyết!" Dù kiến thức của Minnie có rộng, nhưng vẫn cảm thấy mãn nhãn không thể tưởng tượng được, mắt đẹp mở to, "Thì ra Tinh Linh chúng ta cũng có thể có thiên phú uy áp!"

Đây đã phá vỡ nhận thức của toàn bộ tộc Ám Dạ Tinh Linh trong mấy trăm năm qua, sau khi chúng ta bước vào cấp năm thì có thể có được uy áp có thể so với cự long.

"Kia cũng quá khủng bố rồi, dù cách rất xa nhưng chúng ta vẫn có thể ngửi được cỗ hơi thở khiến người run rẩy và sợ hãi kia. Hơn nữa, hơi thở xuyên qua tử vong kia tựa hồ còn rất quen thuộc...."

"Không thể nào! Ngươi nói là Mộc Mộc? Quả thực có chút giống, nhưng hương vị này dày hơn một vạn lần. Hơn nữa Mộc Mộc cũng không phải thuộc tộc Tinh Linh của chúng ta. Nó ngay cả cấp một cũng không phải, sao có thể nháy mắt liền đến cấp năm được. Đó chính là cảnh giới mà chưa từng có Tinh Linh nào có thể đến được..."

Một đám Ám Dạ Tinh Linh đang nghị luận, cảm thấy cũng quá không thể tưởng tượng rồi.

Ám Dạ Tinh Linh thần bí giáng xuống từ trên trời này quá mức cường đại, giống như là xuất hiện từ trong hư không, cứu vớt bộ tộc của các nàng.

“Là Mộc Mộc, nàng chính là Mộc Mộc!”

Lúc này, Sirin bỗng nhiên kêu to lên.

Nàng sớm chiều ở chung, xác nhận đó chính là cây đầu bếp nhỏ yếu nhất trong bộ lạc mình, cho nên nàng kích động hơn so với ai khác, “Chính là mùi vị của nàng, các ngươi vậy mà lại không nhớ rõ! Chúng ta mỗi ngày đều ăn mà!”

Celine gấp đến độ dậm chân.

“Thật sự là nàng?”

Toàn trường tĩnh mịch.

Toàn bộ Tinh Linh đều lặng ngắt như tờ.

Mọi người đều chấn động, không thể tưởng tượng được mà nhìn Ám Dạ Tinh Linh mỹ lệ thần bí kia, xuyên qua trong địch nhân, thật sự không thể tin được nàng lại là đầu bếp thực vật khôi hài nhỏ yếu nhất trong bộ lạc.

Nháy mắt không có Tinh Linh nào lên tiếng cả, lẳng lặng đứng ở trong rừng cây, nhìn hình ảnh đang chiến đấu khủng bố kia.

“Nàng là Mộc Mộc.”

Sirin nắm chặt đôi tay trắng nõn, lòng bàn tay đã ướt đẫm mồ hôi nhưng một chút cũng không biết, trong đầu vô cùng phức tạp. Nàng nhớ tới cảnh tượng lần đầu gặp mặt năm đó, “Tỷ tỷ, tỷ tỷ, nơi này có đồ ăn ngon....” Chính mình bắt lấy một cái cái cây nhỏ

dị dạng rồi điên cuồng chạy như bay, cùng với hình ảnh cuộc sống bộ lạc Tinh Linh trong đêm tối với những tiếng hoan hô nói cười. Đó là khoảng thời gian tốt đẹp nhất.

“Nàng đã trở nên mạnh mẽ.”

Từng đợt tự hào cùng với cảm xúc phức tạp không ngừng nảy sinh.

Không ai có thể nghĩ đến, trong khoảng thời gian ngắn ngủn, tiểu thụ nhân đầu bếp này rốt cuộc đã dùng phương thức và trả giá những gì để trưởng thành tới độ cao khủng bố như vậy. Nàng đã trở thành một Ám Dạ Tinh Linh thần bí cường đại, tới cứu vớt những người đang lâm vào tuyệt cảnh như các nàng đây.

Chương 304: Kế Hoạch Toàn Thắng

Nơi xa, một vị Phong Tinh Linh cũng giật mình. Nàng nhìn bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh mà mình có thể lập tức bắt lấy nhưng đột nhiên lại xuất hiện một Ám Dạ Tinh Linh giết tới, vậy mà lại có thể đánh bại vô số chiến sĩ Tinh Linh của các nàng từ bốn phía.

“Không thể tha thứ.”

Nàng nhíu mày, cảm thấy kỹ xảo chiến đấu của đối phương không được lưu loát, nhưng hơi thở khủng bố kia lại khiến người hoảng sợ.

“Tựa hồ là một loại uy áp nào đó giống như cự long, ngửi được hơi thở thì trong nháy mắt sẽ ngã xuống, không thể tới gần nàng.” Phong Tinh Linh nâng cung tiễn lên, chậm rãi nhắm về nơi xa, giống như một thích khách ẩn núp đang tìm kiếm thời cơ tốt nhất.

Qua mười mấy giây, đôi mắt nàng hơi hơi nhíu lại.

Xoát!

Một tiếng gió rất nhỏ đến khó có thể nghe được cùng với lưu quang, hung hăng bay về phía nơi xa.

Mộc Mộc đang chạy như bay ở trong đám Tinh Linh, trong nháy mắt da đầu nổ tung, cảm thấy như bị thứ gì theo dõi khiến hắn nổi lên một mảnh da gà. Nhưng mà đã không còn kịp nữa rồi, chỉ có thể nhanh chóng chếch đi thân hình, né tránh điểm yếu hại.

Phốc!

Bụng nhỏ của nàng nháy mắt đã trúng mũi tên.

Đau đau đau đau!

Nàng nháy mắt liền đau đến nhe răng trợn mắt, lại nhìn chằm chằm vào ham muốn sống mãnh liệt, bèn hung hăng rút mũi tên nhọn ra, quăng trên mặt đất.

Nàng hít sâu một hơi.

Chính mình là cấp năm nhưng mà lại thiếu chút nữa bị cấp bốn giết chết, một người xuyên không như mình còn bị người ta vượt cấp khiêu chiến....

“Nàng bị trọng thương!”

“Nhân cơ hội giết chết nàng!”

Phong Tinh Linh và Thủy Tinh Linh đều gầm nhẹ lên, lập tức mừng rỡ như điên.

“Kinh nghiệm chiến đấu của ta không đủ, nhưng vị trí hiện tại của ngươi đã bị ta tìm được rồi, sẽ thoát được sao?” Hai chân nàng nhoáng lên, hình thành nên một cú đá ngang về phía trước. Bởi vì vận động quá mức kịch liệt mà cả người nàng đều đổ đầy mồ hôi, ngay cả hai chân cũng đổ mồ hôi. Vị cay lập tức lại càng thêm dày đặc, nháy mắt khiến cho đám Tinh Linh đang đến gần ngã xuống.

Vô số Tinh Linh đều kêu rên, té ngã trên đất, che lại hai mắt kêu thảm thiết.

“Chưa nói đến việc thực vật ớt cay mà ta tiến hóa thành dùng tốt hơn nhiều so với đại bộ phận kịch độc, ngoài ra còn có thể tự mình không ngừng sinh sản. Hơn nữa đặc tính ‘ cay ’ khiến cho năng lực khuếch tán trở nên vô cùng mạnh mẽ, có thể thông qua hô hấp, đôi mắt, làn da mà cảm giác được cay, lợi dụng tất cả mọi chỗ để thẩm thấu vào thân thể.”

Đạp đạp đạp!

Nàng nhanh chóng chạy như bay rồi lại chậm rãi rút bao tay bằng da màu đen ra, lộ ra bàn tay trắng nõn. Nàng cắn đầu ngón tay, đem máu bôi lên miệng vết thương đỏ tươi ở trên bụng nhỏ.

Tuy rằng chỉ cần vuốt ve miệng vết thương là có tác dụng, nhưng để hiệu quả nhanh nhất thì vẫn phải dùng máu tươi.

“Trong nháy mắt đã tốt hơn rất nhiều rồi.” Nàng che lại eo, một đường chạy như điên, lại có chút khập khiễng.

“Nàng lại đang làm gì vậy? Miệng vết thương nháy mắt đã không còn chảy máu nữa?” Sắc mặt thủ lĩnh Phong Tinh Linh kia nháy mắt thay đổi, quay đầu muốn chạy trốn, nhưng làm sao thoát được Tinh Linh cấp năm?

Phụt!

Mộc Mộc bay càng ngày càng nhanh, hung hăng đá một cái vào mặt đối phương.

Trong nháy mắt mà bàn chân in trên khuôn mặt của đối phương liền lưu lại một dấu chân đỏ bừng rồi nó nhanh chóng trở nên đỏ thẫm và biến thành màu đen. Mặt nàng bỗng nhiên sưng to, giống như bị ong vò vẽ đốt thành đầu heo, lập tức nằm trên mặt đất mà kêu rên.

“Mặt của ta, mặt của ta....”

Thậm chí, mặt nàng đã bị cay đến mức bắt đầu thối rữa, bắt đầu hủy dung, giống như là sau khi ăn lại lửa thì khóe miệng và môi bắt đầu thối rữa.

“Nếu không phải sinh linh cấp bốn thì phỏng chừng đã trực tiếp chết luôn rồi.” Mộc Mộc quay đầu rời đi.

Phải biết rằng, độ cay của một số loại ớt khủng bố được trồng trên trái đất có thể lên đến trăm vạn, chỉ cần vuốt những ớt cay đó thôi cũng đủ để cho tay đỏ lên, đau đớn cay rát, cảm giác giống như là đụng tới hành tây, tinh dầu...

Huống chi, trước mắt là do thụ yêu cấp năm nuôi dưỡng, độ cay khủng bố kia đã vượt qua mấy ngàn vạn?

“Tiếp tục san bằng các nàng!”

Hai chân Mộc Mộc đã không còn thuộc về phạm trù mỹ thực cay rát nữa mà đã hóa thành vũ khí độc tố sinh hóa khủng bố nhất, đang sải bước rời đi.

Nhưng rất nhanh nàng lại phát hiện sau khi nàng đánh tan thủ lĩnh Phong Tinh Linh thì toàn quân của các nàng liền tan rã, đều sợ hãi uy áp hơi thở khủng bố kia của nàng, bắt đầu chạy trốn.

Sau mấy giờ ngắn ngủi, chiến tranh liền kết thúc.

“Ngươi...là Mộc Mộc sao?” Sirin đi tới, nhịn không được hỏi.

“Đúng vậy.” Mộc Mộc lộ ra mỉm cười, quay đầu nhìn nhóm Ám Dạ Tinh Linh tỷ tỷ với những vết thương chồng chất, “Ta đã trở thành Ám Dạ Tinh Linh, được Ám Dạ Tinh Linh của cổ thụ Sinh Mệnh ban danh, gọi là Yumia.... Chúng ta trở về rồi lại nói tiếp.”

“Thật tốt quá!”

Sirin muốn tới gần.

Nhưng nàng trong nháy mắt liền bóp mũi, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn đỏ lên một mảnh, đôi mắt cũng bị sặc đến không mở ra được, cọ cọ rồi lùi lại vài bước, hoảng sợ nhìn trước mắt, “A!! Đôi mắt của ta, cay quá! Có thể đem uy áp của ngươi thu hồi lại hay không, khí tức của ngươi đáng sợ giống như cự long vậy,

quá cường đại. Chúng ta căn bản không có biện pháp tới gần ngươi!"

Mộc Mộc sợ ngây người.

Hắn vội vàng che hai chân lại, cũng không biết làm sao để thu liễm hơi thở.

Nấm chân của ta đã bắt đầu phóng ra ngoài rồi sao? Ta không có đủ khả năng để khống chế sao?

Các vị Ám Dạ Tinh Linh đều đứng cách xa, không dám tới gần, vừa kinh ngạc vừa khó chịu.

Kinh ngạc đương nhiên là do một thực vật đầu bếp lại bỗng nhiên trở nên vô cùng cường đại, cứu vớt nguy cơ diệt tộc của Ám Dạ Tinh Linh. Thậm chí ngay cả các nàng tới gần cũng đều sẽ bị sặc đến mức ngã xuống đất, không mở mắt ra được. Khó chịu chính là không biết nên xử lý cỗ uy áp đang phóng ra bên ngoài này như thế nào đây!

Cuối cùng, vẫn là Minnie mở miệng nói: "Uy áp của cự long trong truyền thuyết là đến từ đầu của hắn, mà uy áp của ngươi lại đến từ hai chân! Lại không có khả năng tự mình khống chế, chỉ có thể nghĩ cách che chắn."

Nàng dứt lời liền để một đám Tinh Linh bắt đầu cởi giày mình ra, đi tìm mấy đôi giày da thú có tính bền chắc nhất, cải tạo ngay tại chỗ, biến thành một đôi giày da thú cao ống màu đen, thậm chí là cao đến đùi, sau đó ném cho nàng, "Cái này hẳn là có thể che chắn uy áp cường đại của ngươi đi."

Mộc Mộc vội vàng đeo vào, hơi thở đáng sợ mới dần dần ngừng khuếch tán, nhưng vẫn còn lưu lại dư vị, sặc cay khiến mọi người có chút khó chịu. Đây là một loại thực vật sinh ra độc tố đáng sợ.

“Quá lợi hại! Thì ra đi giày vào là có thể che chắn được cỗ hơi thở khủng bố phát ra từ trên chân.”

Ám Dạ Tinh Linh xung quanh vô cùng kích động, đều rất tò mò về loại uy áp mới tinh này. Sau đó, mọi người cùng nhau thu dọn lại chiến trường rồi trở về.

“Đúng rồi, ta có thể giúp các ngươi chữa thương.” Ở trên đường, Mộc Mộc bỏ bao tay xuống, vuốt ve miệng vết thương của các Tinh Linh, trợ giúp chữa thương, khiến cho chúng Tinh Linh càng thêm kích động.

Hai chân mang theo hơi thở tử vong khủng bố, đôi tay lại mang theo hơi thở sinh mệnh. Một tay sinh, một chân chết, ẩn chứa hai mặt chính của thực vật, loại thiên phú này cũng quá khủng bố rồi.

Celine nhịn không được mở miệng hỏi: “Yumia, uy áp của ngươi thật đáng sợ. Ta phải làm thế nào mới có thể có uy áp khủng bố giống như ngươi vậy? Chỉ cần ngửi phải hơi thở liền không mở mắt ra được, chỉ có thể mặc người xâu xé.”

Ánh mắt của Ám Dạ Tinh Linh xung quanh cũng sáng như tuyết, nhìn chằm chằm nàng.

Các nàng cảm thấy đã được mở rộng tầm mắt!

Thì ra uy áp của cự long đến từ đầu, còn uy áp của Ám Dạ Tinh Linh chúng ta lại đến từ hai chân!

“Các ngươi cũng muốn có được hai chân như vậy?” Yumia cười gượng một tiếng, trả lời: “Ta là Tinh Linh đặc thù, không giống với Tinh Linh bình thường các ngươi, tự mang thiên phú, các ngươi tạm thời không thể học được.”

Tinh Linh xung quanh đều thất vọng.

Lực lượng uy áp khủng bố đến khó tưởng tượng được như vậy, ai cũng muốn đạt được.

Lúc về tới bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh, Mộc Mộc mới chân chính hiểu rõ sự tàn khốc của thế giới này. Hắn tuy rằng không có giết chết một Tinh Linh nào, nhưng những tù binh kia đều bị Ám Dạ Tinh Linh khác giết chết rồi chôn ở dưới cây cổ thụ của Tinh Linh, trở thành chất dinh dưỡng.

Toàn bộ bộ lạc hoan hô lên.

“Kế hoạch toàn thắng!”

“Chúng ta đã chết hơn 70 tộc nhân, hiện tại đã bắt hơn một trăm Tinh Linh làm tù binh. Có lẽ tuy rằng một khối thi thể không thể hoàn toàn chuyển hóa thành một Tinh Linh, nhưng chúng ta cũng có thể khôi phục lại hơn 50 tộc nhân.”

“Chúng ta chúc mừng, ăn mỹ thực đi!” Mộc Mộc duyên dáng yêu kiều, hóa thành một đầu bếp nữ xinh đẹp cầm lấy dao bắt đầu cắt thịt, nấu nướng lên, lấy ra thi thể Thất Diệu Bảo Thụ của mình trước đây.

Mà từ cổ thụ Ám Dạ Sinh Mệnh lại truyền đến giọng nói sâu kín, tựa hồ đang lặp lại lời nói lúc trước của sinh vật trọng sinh kỳ dị này, “Quả nhiên là như vậy sao? Là nguy cơ, cũng là kỳ ngộ.”

Chương 305: Bóng Ma Tâm Lý Nghiêm Trọng (Thượng)

Bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh, vô cùng huyên náo.

Sau khi vui vẻ chúc mừng ba ngày thì chỉ có nhất tộc Ám Dạ Tinh Linh bắt đầu suy tư xem con đường sau này phải đi như thế nào? Dù sao chỉ cần hơi bất cẩn một chút là sẽ diệt vong. Bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh trải qua trận chiến này, ngược lại đã hoàn toàn trở thành kẻ thù chung của bọn họ.

Mà mấy ngày này, Mộc Mộc lại nhân cơ hội đi ra một chút, sau mấy phen chần chừ liền cắn răng nhắm mắt, phát ra ảnh chụp màn hình do mình chụp lại. Toàn bộ diễn đàn lập tức trở nên sôi trào một cách khủng bố.

Một tấm ảnh chụp được phát ra trên diễn đàn.

Một nữ tử thân hình thon dài cao gầy của tộc Tinh Linh, mang mặt nạ tinh xảo, dẫn theo vũ khí vòng tròn, sau lưng là áo choàng xanh sẫm cùng với bao tay sọc tím đen tinh xảo, trên chân là một đôi ủng cao ống, đẹp đến hồn nhiên thiên thành. Đặc biệt là khí chất, như có một loại tĩnh lặng cao nhã trời sinh sống trong rừng cây tiên cảnh mông lung vậy, đứng trong bùn mà không nhiễm, xuất trần như có như không.

“Yumia! Quá đẹp, trang phục gợi cảm, không hổ là cây Tinh Linh!”

“Mộc Mộc tiểu cô nương, sao lại không tháo mặt nạ xuống để cho chúng ta thưởng thức thịnh thế mỹ nhan của ngươi!?”

“Tuyệt đối là trong 5000 năm qua của Trung Quốc.... Không! Là mỹ nhân đẹp nhất trong lịch sử của trái đất.”

Vô số người hô to gọi nhỏ.

Dù sao người bình thường tiến hóa trong sa bàn đều sớm chiều ở chung với thương nhân mỹ thực lòng dạ hiểm độc này. Hắn giờ lại đột nhiên biến thành nữ sinh khiến cho mọi người đều kích động đến muốn bùng nổ! Hắn còn dùng mặt nạ che lại nửa khuôn mặt, ngược lại còn có loại cảm giác thần bí giống như đang ôm đàn tỳ bà che nửa mặt vậy.

Mộc Mộc Không Nói Lời Nào thành thật mở miệng: “Muốn ta lộ mặt thì có chút ngượng ngùng, cho mọi người xem chân vậy.”

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Mấy hình ảnh chân dài được phát ra, trắng nõn tinh tế, hoàn mỹ mượt mà, là tỉ lệ hình dáng hoàn mỹ nhất trên thế giới này.

“Ngọa tào! Người huynh đệ vẫn nên làm người đi!”

“Biến thành nữ nhân liền lập tức phát phúc lợi, không hổ là huynh đệ tốt của chúng ta!”

“Thích!”

“Di? Màn hình của ta sao lại bẩn thế này? Nhịn không được liếm màn hình.”

Sau khi phát phúc lợi cho mọi người thì Mộc Mộc liền bắt đầu chính sự, nói về những chuyện đã xảy ra với chính mình ở bên trong.

Tiếp theo, vô số người đều lắng nghe Mộc Mộc miêu tả một cách kỹ càng tỉ mỉ. Hiện tại, hắn đã biến thành thụ Tinh Linh có

các loại đặc tính thiên phú. Hắn còn kể lại quá trình chiến đấu, cùng với tình cảnh hiện tại của bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh.

Mọi người đều ngây ngẩn cả người, thiên phú gia vị của ngươi vậy mà lại tiến hóa?

Giảng đạo lý, mọi người đều đoán được là hắn sẽ thành yêu, nhưng không nghĩ tới là sẽ thành yêu hậu, sẽ yêu nghiệt như vậy!

Đôi chân này hiện tại cực kỳ bi thảm? Phát ra uy áp vô địch? Tới gần thì sẽ bị cay đến mặt đỏ tai hồng, đường hô hấp bị cay sặc, đôi mắt không mở ra được, nhẹ nhàng chạm vào thì cả người đều thối rữa!

Quả thực là một sinh vật độc tố?

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Mộc Mộc Không Nói Lời Nào thấy mọi người đều ngây ngốc, cũng không quá tin tưởng thì liền trực tiếp phát ảnh. Ngay sau đó, một tấm về lực sát thương kinh người của nấm chân được phát lên, vô số Tinh Linh tiểu tỷ tỷ đang kêu rên.

Mọi người: “???”

Phốc, mọi người thiếu chút nữa đã phun một búng máu ra! Vô số người mộng bức vài giây, nháy mắt liền cảm thấy đau lòng...

Bọn họ cảm thấy chính mình đã bị lừa dối.

“Thì ra là vũ khí sinh hóa, ngươi sao lại mưu hại ta!”

“Ngọa tào! Ta là chân khống, yết hầu ta đột nhiên có cảm giác cay, tam quan của ta đã bị đánh sâu vào!”

Một số đại lão thích đùi đẹp thì nội tâm liền sinh ra oán niệm

thật sâu, mới vừa rồi còn mang vẻ mặt hạnh phúc thưởng thức, nháy mắt nội tâm đã bắt đầu có bóng ma. Tương phản thật lớn khiến họ cảm thấy đầu như bị sấm đánh, vô cùng đau đớn, cảm thấy chính mình bị người mưu hại, bóp méo sự yêu thích của mình!

Tên hỗn đản Mộc Mộc Không Nói Lời Nào này, mẹ nó quá tiện!

Tên hắc thương quả nhiên lòng dạ vẫn hiểm độc trước sau như một, bình thường không nói lời nào, lời vừa nói ra liền người sặc chết. Cho dù là làm thương nhân buôn bán phúc lợi tinh thần thì cũng sẽ bị ngươi lén làm cho ô nhiễm!

Nhưng mà Mộc Mộc Không Nói Lời Nào lại hớn hở cười rộ lên, lại đăng bài: "Ta sẽ tiếp tục giải thích kỹ càng tỉ mỉ quá trình chiến đấu cho mọi người!"

Hắn tiếp tục yên lặng phát ra hình ảnh chiến đấu cho mọi người xem, vô cùng kỹ càng tỉ mỉ, khiến cho ấn tượng khủng bố của mọi người về vũ khí sinh hóa lại tăng thêm.

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

...

Trong hình ảnh là vô số Tinh Linh tiểu tỷ tỷ bị sặc đến nước mũi chảy điên cuồng, đôi mắt sưng đến không mở ra được, các loại thê thảm giống như gặp phải khổ hình.

Em gái ngươi, đủ chưa vậy! Đây mẹ nó quá thiếu đạo đức đi!? Đặc biệt là có một số người, vừa mới định đặt hình mỹ nhân làm hình nền di động, còn chuẩn bị liếm, hiện tại đều bị đánh rớt!

Nhưng hắn vẫn còn ở đó làm bộ đứng đắn phát ảnh chụp màn hình cho mọi người. Mọi người đều nghẹn đến mức không được, cũng tìm không thấy lý do nào để phản bác cả, dù sao đây là quy trình chính quy.

Những người này nhiều lắm thì tinh thần đã bị ô nhiễm nghiêm trọng. Còn vị người chơi bạch tuộc nào đó lại càng vô cùng đau đớn, trước đây từng ăn qua da chân của hắn, giờ cảm thấy càng thêm hối hận.

“Trời ạ! Đây là da chân mà lúc trước ta từng ăn qua?”

Người mập này đang ngâm chân gà và cánh gà với gừng, vị cay rát. Hắn nhớ lại lúc ấy ăn qua mỹ vị khó quên liền lập tức mở to hai mắt, tay run mà nhấp chuột, nhìn một tấm ảnh chụp màn hình.

Nơi mà hắn đi qua không có một ngọn cỏ, đám Tinh Linh tiểu tỷ tỷ dồn dập ngã xuống trên mặt đất, bị đôi nấm chân kia làm cho cay đến nỗi phải che lại đôi mắt và cái mũi, kêu lên thảm thiết. Thảm nhất chính là Phong Tinh Linh bị chân đạp lên mặt kia, trực tiếp bị nấm chân làm cho thối rữa hủy dung.

Nôn!

“Cường giả nấm chân, khủng bố như vậy sao!”

Hắn ném cánh gà xuống, đột nhiên đứng dậy từ trước máy tính, trực tiếp đến WC, điên cuồng nôn mửa!

Điều này đã đủ để đánh sâu vào toàn bộ quần thể người chơi nam.

Tốc Độ Xe Akina: “Tới tới tới, chân dài khống, sờ đầu khống đều ở đâu hết rồi? Mời mọi người bắt đầu biểu diễn! Chân cay đôi mắt, đầu mang kịch độc, Mộc Mộc Không Nói Lời Nào tỏ vẻ: Bổn nữ trang đại lão, chuyên trị các loại nam nhân biến thái như các ngươi! (buồn cười)”

Mọi người lại hộc máu lần nữa!

Ngươi mới là nam nhân biến thái chân chính!!

Đừng làm bộ không có việc gì, phỏng chừng thương tổn mà ngươi phải chịu còn nghiêm trọng hơn so với ai khác, bị kinh tâm mà điên rồi đi?

Quần chúng qua đường không có tham dự cho nên đối với chân không bị kích thích, nhưng nhất thời cũng đều bị dọa cho sợ ngây người, quả thực cười đến đau cả bụng. Mộc Mộc là kẻ tàn nhẫn, không dễ chọc, không hổ là hắc thương từng khiến miệng người sặc chết, bắt đầu yên lặng báo thù...

Chương 306: Bóng Ma Tâm Lý Nghiêm Trọng (Hạ)

“Mộc Mộc đại lão 666! Thần thao tác!”

Rất nhanh sau đó một loạt nữ giới, hoặc là thi nhân không hứng thú với chân, họa vô đơn chí, hứng thú quá độ liền đem tài văn chương của mình ra vì đôi chân tuyệt thế của Mộc Mộc mà bắt đầu viết thơ ca tụng.

“Một hiệp khách đi ở trên đường, đối mặt với truy nã cả nước, thiên quân vạn mã vây quanh, nàng không sợ chút nào, cùng thiên hạ là địch thì lại thế nào? Nâng bầu rượu đau uống một ly, rượu nhập hào tràng, bảy phần hóa thành khí mêtan, ba phần còn lại lên men thành nấm chân. Giày bó cởi ra, đôi đùi trắng nõn rơi vào phàm trần, chúng sinh vì nó mà khuynh đảo, chân dài nhảy múa, một chút bạch mang lại chiếu sáng vạn trượng, tàn sát sạch sẽ thiên hạ thì đã sao?”

“Ta có ý chí nhiệt huyết, đầu độc thanh thiên nhật nguyệt, đủ để phá vỡ giang sơn vạn dặm!”

“Ta có một đôi đùi đẹp, bị bó lại trong giày lâu ngày, nay lại chiếu sáng trần thế, chiếu phá núi xanh vạn đóa!”

Haruko Yêu Học Tập: “Bổn nhân, mỗi ngày dùng nữ trang cũng hoàn toàn không hiểu nổi yêu thích của mấy nam nhân các ngươi. Dù sao cũng là cuộc sống thứ hai, tương đương với đời tiếp theo, thể nghiệm một chút cảm giác làm nữ nhân không tốt sao? Nhiều vẻ nhiều màu, nhưng mà chân này cũng quá cay mắt rồi.(đáng sợ)”

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: “Ha ha, hoàn cảnh thế giới kia cứ như vậy, không có nam nhân, chỉ thuần có nữ Tinh Linh. Các ngươi đi vào, muốn hóa thành hình người thì sớm hay muộn cũng sẽ phải biến thành những mỹ nữ Tinh Linh thôi. Đây là quy tắc của thế giới kia, nhập gia tùy tục đi các thiếu niên! (vẻ mặt nghiêm túc)”

Mộc Mộc Không Nói Lời Nào lập tức lộ ra kinh hỉ, nhóm người gia súc này đều điên cuồng chửi hắn, không thể ngờ được vẫn có mấy người chơi nữ giới đứng ra nói chuyện giúp hắn.

Nhưng mà giây tiếp theo, trong đầu hắn chợt hiện lên một ý nghĩ chua xót:

Các nàng biện hộ giúp ta, sẽ không phải là đem ta trở thành người cùng trận doanh với các nàng rồi chứ?

“Chúng ta đi vào cũng sẽ như vậy??”

Lúc này, tươi cười của mọi người dần trở nên cứng đờ, nghĩ tới chuyện này liền bị thêm mười phần thương tổn bạo kích.

Lập tức có người tỏ vẻ, chính mình thà chết chứ không chịu khuất phục, kiên quyết không hóa hình, biến thành một đại mỹ nhân giống như Mộc Mộc!

Manh Muội tiếp tục mở miệng: “Là thật sự thà chết chứ không chịu khuất phục sao? Hiện tại, nếu các ngươi muốn tiến vào thế giới Cổ Mộc thì trước mắt chỉ có hai con đường. Một là tiến hóa thành động vật có tiềm lực, hai là tiến hóa thành thực vật có tiềm lực.

Mà tiến hóa thực vật mới phù hợp với quy tắc của thế giới Cổ Mộc, sinh vật thực vật có ưu thế khó mà thể tưởng tượng được.

Có thể nhờ vào trọng sinh mà hóa thành loại cây thực vật, ở bên trong tiến hành một lần lột xác của sinh mệnh, hóa thành Tinh

Linh hình người. Thực vật càng mạnh thì khi hóa hình thành Tinh Linh sẽ có thiên phú càng mạnh, chỉ cần là nữ tử thì trong nháy mắt là có thể đến cấp năm.

Thành thật mà nói nếu không phải ta đang có kỳ ngộ Hỗn Nguyên Thánh Nhân thì ta cũng muốn tiến vào thế giới Cổ Mộc, nhìn xem Kiến Mộc ta lột xác thành yêu gì, biến thành Tinh Linh sẽ có thiên phú nghịch thiên gì (gảy mũi)"

Manh Muội nháy mắt đã sắp xếp suy nghĩ cho bọn họ.

Quy tắc của thế giới kia chính là như vậy, động vật không có nhiều ưu thế, chỉ có thể bắt đầu từ con số 0. Mà tiến hóa một gốc cây thực vật thì có thể lén lẫn vào trong Tinh Linh, từ lúc bắt đầu đã được trời cao ưu ái, hóa thân sẽ thành anh hùng Tinh Linh cấp năm. Hơn nữa, ở đây chỉ có nữ Tinh Linh, sau khi đi vào mà muốn hóa hình thì cũng chỉ có thể biến thành Tinh Linh.

Dù sao thì quy tắc của thế giới Cổ Mộc cũng khác với thế giới Hoang Cổ.

Thế giới Hoang Cổ nếu hóa hình người thì chỉ cần ký sinh trong thức hải rồi đoạt xá một nhân thân.

Thế giới Cổ Mộc muốn hóa hình người thì lại không có những sinh mệnh nam giới, cũng không có thức hải cho ngươi đoạt xá, chỉ có thể đi trên con đường hóa hình của cổ thụ Sinh Mệnh.

Tốc Độ Xe Akina: "...."

Haruko Yêu Học Tập: "Ha ha ha, trừ phi cả đời làm động vật và thực vật với hình thù kỳ quái, nhưng vậy sẽ mất đi rất nhiều lạc thú. Mà một khi hóa hình là có thể hưởng thụ đỉnh cao nhân sinh, nháy mắt có được thực lực cường đại, các ngươi cự tuyệt được sao? (mùi hương cảnh cáo.jpg)"

Mấy người chơi nữ đều tỏ vẻ, người chơi đi vào thế giới cơ

bản đều phải biến thành Tinh Linh, các ngươi ở chỗ này trào phúng Mộc Mộc, về sau liền đến lượt các người....

Mộc Mộc Không Nói Lời Nào cũng đã suy nghĩ cẩn thận đạo lý trong đó, lộ ra một tia mỉm cười, "Thì ra là thế! Thật là như vậy! Hiện tại cười ta, trào phúng ta, làm nhục ta, về sau liền đến phiên các người. Các người tiến vào, muốn hóa hình, chỉ có thể biến thành Tinh Linh, mà họ ngay cả biện pháp tiến vào cũng không có... Vậy thì càng không có tư cách cười nhạo, dù cho là biến thành nữ nhân thì đây cũng là một cuộc sống thứ hai hoàn toàn mới!"

Hắn lập tức suy nghĩ cẩn thận hết thảy, tâm lý bài xích cũng giảm bớt.

Hắn bắt đầu ngồi trước máy tính, bình tĩnh nhìn bài đăng, thậm chí còn uống một ngụm trà, tự mình an ủi.

"Ha ha, chơi trò chơi khó nhằn này lâu như vậy, tóc cũng đã trọc hơn phân nửa, mới cho ra một giống loài gia vị. Thành tựu không thể tưởng được vậy mà vừa tiến hóa được giống loài vì quá rác rưởi yếu kém mà bị điên cuồng treo lên đánh, nhưng hiện tại chỉ cần bán một cái manh? Phát một tấm ảnh chụp nữ trang thì các cư dân mạng sẽ đáp ứng ta, thật sự sẽ quan tâm ta." Hắn yên lặng vuốt ve mép tóc của mình, âm thầm đắc ý, cảm thấy bản thân mình ra bên ngoài xin cư dân mạng giúp đỡ là quyết định sáng suốt nhất cả đời.

Hơn nữa còn hung hăng hố bọn họ một phen!

Vì thế, hắn bắt đầu nghiêm túc đưa ra vấn đề, hỏi xem con đường tiếp theo nên đi như thế nào.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: "Hiện tại, xin mời mỹ nữ Tinh Linh bách hợp Tốc Độ Xe Akina lên tiếng!"

Tốc Độ Xa Akina: “Khụ khụ khụ! Căn cứ vào ảnh chụp phát ra và miêu tả của ngươi, chúng ta phân tích tình huống một chút. Nấm chân kinh người của ngươi chỉ sợ đã là sinh vật đơn thể mạnh nhất của thế giới kia rồi, có lẽ chỉ có cự long mới có khả năng chiến một trận với ngươi. Tiếp theo, sự phát triển của ngươi hẳn là như vầy, tấn công bộ lạc Phong Tinh Linh và Thủy Tinh Linh phụ cận, thậm chí có thể tấn công luôn bộ lạc Quang Tinh Linh gần đó.”

Bộ lạ Ám Dạ Tinh Linh, tiếp giáp với ba bộ lạc Phong- Thủy-Quang Tinh Linh. Lúc trước Phong- Thủy Tinh Linh xâm lấn nhưng bộ lạc Quang Tinh Linh lại khoanh tay đứng nhìn.

Tốc Độ Xe Akina: “Bộ lạc Quang Tinh Linh không có ân oán, nhưng là bộ lạc tiếp giáp thì đều phải thống trị chinh phục để phòng ngừa hậu hoạn. Các bộ lạc đó đều nguyên thủy dã man, còn chưa được khai hoá, không có trật tự, chúng ta phải thống nhất các nàng. Trước khi mang đến cho các nàng một nền văn minh và trật tự thì đầu tiên phải mang đến dã man và chiến tranh.”

Đại lão không hổ là đại lão, nói năng tươi mát thoát tục.

Muốn mang đến hoà bình, đầu tiên phải dùng chiến tranh.

Chương 307: Ta Muốn Thành Nam Nhân

Tốc Độ Xe Akina: “Chúng ta chỉ là yêu cầu các nàng trở thành bộ lạc phụ thuộc, yêu cầu tiến cống cũng không cao, chỉ cần ba phần năng lượng của cổ thụ Sinh Mệnh là được, sau đó sẽ phụ trách phù hộ các nàng.

Trước tiên ngươi chế tạo các dụng cụ bằng sắt như nồi sắt, xẻng sắt và các loại dụng cụ phòng bếp trong hai năm. Ngươi có thể dùng lực lượng của ngươi, chế tạo vũ khí thối độc bằng sắt, đương nhiên là không thể dùng vũ khí như nước ớt cay được, phỏng chừng chính các nàng cũng chịu không nổi vị kia, chỉ có thể pha loãng độc tố. Hơn nữa về phần tay của ngươi, ta kiến nghị nên chế tạo thành nước thuốc sinh mệnh, dùng để tự chữa lành miệng vết thương...

Mà để bảo quản nước thuốc sinh mệnh thì ta đề nghị nên dùng một cây cổ thụ Chiến Tranh. Nó không cần đi lên tiền tuyến mà chỉ làm hậu cần, bảo quản nước thuốc và vũ khí cho nhóm Tinh Linh, coi như là cửa hàng của Tinh Linh. Hơn nữa, nó sẽ phụ trách thêm việc ghi chép sách vở và các tài liệu lịch sử, gọi là... cổ thụ Tri Thức đi.”

Mọi người sửng sốt một chút, một kế hoạch cực kỳ có trật tự.

Tốc Độ Xe Akina tiếp tục mở miệng: “Sau đó, chính là vấn đề về hệ thống tu luyện, làm thế nào để trở nên mạnh mẽ? Thời gian ở bên ngoài của chúng ta quá ngắn, cũng không có cách nào trợ giúp cho ngươi. Ngươi chỉ có thể tự mình nghiên cứu ra hệ thống tu luyện thôi, dù sao thì ngươi cũng xuất thân là học bá. Nhưng

nếu phát động chiến tranh thì ta kiến nghị nên áp bức cổ thụ Sinh Mệnh của Ám Dạ Tinh Linh một chút, làm nó không thể ngưng tụ trái cây sinh mệnh, đem năng lượng sinh mệnh đó giao cho các ngươi, coi như là tài nguyên chiến tranh cho các ngươi. Như vậy, không chỉ có nước thuốc sinh mệnh tự chữa lành miệng vết thương, mà còn có nước thuốc ma lực giúp hồi phục thể lực."

Mọi người đều hô to lợi hại.

Tốc Độ Xe Akina tiếp tục nói: "Về việc phát động chiến tranh, cá nhân cảm thấy hẳn nên bắt đầu từ bộ lạc Thủy Tinh Linh trước."

Toàn bộ người nhất thời đều nghe không rõ, không phải kẻ thù lớn nhất là Phong Tinh Linh sao, không đi tìm kẻ thù, mà lại muốn đi tìm Thủy Tinh Linh.

Tốc Độ Xe Akina: "Các ngươi không hiểu rồi, các ngươi nhìn vị trí địa hình đi. Phong Tinh Linh sống trên một cây đại thụ cao hơn mười mét, Thủy Tinh Linh lại ở trên một mảnh đảo nhỏ, vô cùng am hiểu việc lặn xuống nước và bơi lội. Thoạt nhìn, đảo nhỏ của Thủy Tinh Linh cực kỳ dễ thủ khó công, kỳ thật lại không phải. Ở trên đảo nhỏ, ngược lại chính là nhược điểm trí mạng của chúng nó, chỉ cần Mộc Mộc đem chân thả vào trong nước, thì toàn bộ Thủy Tinh Linh xuống nước đều phải chết!"

Thế giới Cổ Mộc, toàn bộ hành tinh được bao trùm bởi mười một cây cổ thụ che trời, phảng phất như mười một trụ trời chống đỡ bầu trời và mặt đất.

Mà bên dưới là những cây màu tím kỳ dị cùng với cổ thụ xanh biếc màu đỏ mang phong cách cổ xưa mà tang thương. Tuy rằng nó không cao bằng 1% cổ thụ Sinh Mệnh vĩnh hằng nhưng cũng có vẻ rậm rạp xanh miết.

Trong bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh, Mộc Mộc chậm rãi mở mắt ra.

Sau khi trải qua khoảng thời gian này, nàng hoàn toàn buông bỏ khúc mắc, không hề quá mức rối rắm về chuyện biến thành nữ nhân nữa.

Rốt cuộc nàng cũng hiểu rõ, đó là quy tắc của thế giới này, chỉ cần muốn hóa hình thì đều phải thông qua cổ thụ Sinh Mệnh, đương nhiên là phải biến thành nữ Tinh Linh.

Đây là một loại lũng đoạn!

Đây là hẹn ước ngầm của mười một cây cổ thụ Sinh Mệnh. Tuy rằng chúng nó luôn tranh giết, nhưng tuyệt đối không cho phép nam Tinh Linh xuất hiện, không thể để cho những Tinh Linh đó tự mình sinh sản, như vậy thì họ sẽ thoát ly khỏi sự khống chế của chính mình.

Như vậy thì Tinh Linh sẽ không cần thiết phải bảo hộ mẫu thân của các nàng nữa.

“Sắp xếp lại suy nghĩ một chút.... trong lòng ta cũng đã cân bằng. Toàn bộ thời đại mà cổ thụ Sinh Mệnh lũng đoạn này nhìn như Tinh Linh được tự do, nhưng thực chất lại là quân cờ mà các đại cổ thụ Sinh Mệnh kia đánh ra.” Mộc Mộc trong nháy mắt liền hiểu rõ, sự xao động và chờ mong trong nội tâm lớn dần lên.

Hắn bỗng nhiên nhớ tới Tiên Thiên Cổ Thần của thế giới Hoang Cổ, toàn bộ thời đại lũng đoạn kia.

Chỉ cần bản thân mình là tộc nhân của Ám Dạ Tinh Linh thì phải cùng những Tinh Linh khác bảo hộ cổ thụ Ám Dạ Tinh Linh, vì đó mà phát triển.

Hắn bỗng nhiên mở miệng, “Mục tiêu cuối cùng của ta là vào lúc mỗi một lần trọng sinh ở tế đàn thì dùng phương thức nào đó để lừa gạt Tinh Linh cổ thụ Sinh Mệnh, trở thành một nam anh hùng Tinh Linh. Sau đó, toàn bộ thế giới cũng chỉ có một người

nam nhân là ta, muốn làm gì thì làm.... Ta sẽ biến thành một đầu bếp không tranh với đời, chu du các nơi trên thế giới....”

“Ta nhất định phải biến thành nam nhân! Nếu cho ta biến thành nam nhân thì ta có thể ở thế giới này sinh sản nên một chủng tộc hoàn toàn mới.”

Đôi mắt hắn càng ngày càng sáng.

Có lẽ nỗi nhục khi trở thành nữ Tinh Linh cũng không quá đáng lắm! Hiện tại nằm gai nếm mật chính là vì thực hiện mộng tưởng mà bất luận một người nam nhân nào cũng đều muốn!

Tuy rằng dáng người hắn quyến rũ, nhưng cũng không thể ngăn cản mộng tưởng vĩ đại của chính mình, đó là hồi phục lại thân thể nam nhi, sau đó đi nấu nướng mỹ thực!

Mà muốn làm đến một bước này thì phải lật đổ nền thống trị tuyệt đối của mười một cây cổ thụ Tinh Linh!

Hắn rất nhanh liền đem cái dã vọng này yên lặng chôn ở trong lòng, bắt đầu câu thông với cổ thụ Sinh Mệnh.

“Chinh chiến với những cổ thụ Tinh Linh khác? Được!”

Cổ thụ Sinh Mệnh lại lần nữa đã nhận đề nghị này, không có lý do gì để từ chối, thậm chí còn cầu mà không được.

Cây cổ thụ Sinh Mệnh này dùng những thi thể Tinh Linh thu hoạch được nhưng lại không hề nuôi dưỡng trái cây sinh mệnh mà là dùng để làm nguồn năng lượng dự trữ trong bộ lạc.

Mà dùng cái gì để chứa đựng những năng lượng đó đây?

Từng giếng đá cổ xưa dần dần được hình thành ở trong bộ lạc. Cổ thụ Sinh Mệnh dùng rễ của chính mình kết nối với đáy giếng, không ngừng chuyển vận năng lượng từ phía xa, hóa thành một

giếng nước giàu năng lượng, cung cấp cho Tinh Linh phát động chiến tranh.

“Giếng năng lượng.”

Một nữ tử duy mĩ ưu nhã đứng ở trên bộ lạc Tinh Linh, khoác lên mình áo choàng màu lục đậm, ngẩng đầu lên nhìn không trung, “Thời cổ đại xa xôi này, chung quy lại rồi cũng sẽ hóa thành sử thi cổ xưa của thế giới này. Người đời sau sẽ ghi chép về ta như thế nào đây?”

Hắn nhớ tới những bài thơ cổ xưa của thế giới Vu sư và thế giới Hoang Cổ. Từng truyền thuyết về anh hùng, bài hát ca ngợi dũng khí, mở đầu thời đại, vô số người đời sau đều ca tụng họ, mà hiện tại, hắn đang dần trở thành thời đại lịch sử thần thoại xa xôi kia.

Loại cảm giác tang thương dày đặc này khiến nội tâm người ta có chút cảm khái.

Nàng bỗng nhiên mở miệng, “Phía trên vòm trời rốt cuộc là cái gì? Năng lượng cuồn cuộn không ngừng, ta đã hỏi qua cổ thụ Ám Dạ Sinh Mệnh nhưng nó cũng chưa từng nói cho ta, chỉ là nói đó không phải điều mà ta nên biết đến.”

Ánh mặt trời loang lổ trong lá cây trên không trung. Đó là một mảnh thế giới thần bí khiến người hướng tới mặc dù không biết gì về nó.

Chương 308: Ta Có Một Mộng Tưởng (Thượng)

“Là Nguyệt Thần? Thái Dương? Sao trời?” Yumia không ngừng nỉ non, cuối cùng hòa hoãn lại, “Nhưng mà, nơi phát ra nguồn giếng năng lượng lại là vòm trời, vậy gọi nó là giếng Nguyệt Lượng đi.”

Giếng Nguyệt Lượng, tên này, cũng tượng trưng cho mộng tưởng hướng tới vòm trời kia của hắn. Trăng có phản chiếu trong giếng hay không thì còn phải xem tương lai.

Nàng bắt đầu chuẩn bị dược tề thối độc và chế tác vũ khí độc.

Ám Dạ Tinh Linh nhất tộc vốn có thiên phú là di chuyển nhanh chóng quỷ mị, có thể nhìn thấy ở trong đêm đen. Bắt đầu từ ngày này, các nàng sẽ hoàn toàn hóa thân thành thích khách u ảnh trong đêm đen, mỗi một tộc nhân đều là sát thủ kiệt xuất nhất trong đêm tối.

Nàng lấy nước từ giếng Nguyệt Lượng để chế tạo thành dược tề năng lượng, hồi phục thể lực.

Nàng lại bắt đầu chuẩn bị dược tề sinh mệnh, chế tạo thuốc chữa thương.

Để cho một cổ thụ Chiến Tranh hóa thành cửa hàng trong bộ lạc, buôn bán ba loại dược tề, cùng với các loại vũ khí, trở thành cổ thụ Tri Thức của bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh. Một nền văn minh không thể không có sử quan, bất luận lịch sử sai đúng thế nào thì cũng nên để hậu nhân của chủng tộc mình tham khảo, khi đó mới có thể mở ra con đường càng lớn hơn được.

Bất kỳ một nền văn minh nào muốn phát triển và thành công thì đều phải xây dựng dựa trên nền tảng của người đi trước. Không có lịch sử văn minh tương đương với không có tương lai.

Nàng cuối cùng đã chế ra loại dược tề thứ ba, dược tề liệt bạo. Nàng dùng da chân của chính mình để chế tác, chỉ là nó vô cùng nguy hiểm, không chỉ sẽ khiến địch nhân bị thương mà còn có khả năng sẽ thương tổn đến chính mình, vừa mở ra chính là hơi thở khủng bố cực kỳ nồng đậm. Trong tình huống bình thường, nàng sẽ không đưa cho nhóm Tinh Linh kia sử dụng.

“Thật là đáng sợ, uy áp của Tinh Linh Yumia còn có thể chế tác thành dược tề? Dù cho là uy áp của cự long thì căn bản cũng không có năng lực đáng sợ như vậy!” Sau khi biết được chuyện này, rất nhiều Ám Dạ Tinh Linh càng thêm ghen tị. Đó là đôi chân hoàn mỹ với lực lượng cấm kỵ như thần.

Nửa tháng sau, các nàng xuất phát, tấn công bộ lạc Thủy Tinh Linh.

Các nàng chặt cây trong rừng tạo thành một chiếc thuyền lớn, nhân lúc đêm tối liền đi vào đảo nhỏ trong hồ nước.

Mảnh thiên địa này có một vòng Thái Dương do Đế Kỳ chế tạo nên, trong đạo pháp hộ thể của hắn có hành tinh xoay quanh, cho nên thế giới Cổ Thụ tự nhiên cũng có ngày đêm.

Phong Tinh Linh tương hợp với gió, Thủy Tinh Linh tương hợp với nước.

Mà đêm tối lại là sân nhà của Ám Dạ Tinh Linh, các nàng hóa thành một đám thích khách, hành tẩu trong bóng đêm.

Các vũ khí thối độc được rót hàn quang vào, cố tình pha loãng độc tố, cũng không định sẽ khiến người tử vong. Nhưng như vậy cũng đủ để cho các nàng sau khi bị cắt qua làn da thì nháy mắt liền

ngã xuống đất, mất đi sức chiến đấu.

Thủy Tinh Linh Gilna ngồi ở cửa, nhớ lại anh hùng Ám Dạ Tinh Linh khủng bố như quỷ mị kia thì cả đêm không thể ngủ được, "Kia rốt cuộc là cái gì? Cấp năm, sinh mệnh Tinh Linh chúng ta sao có thể đến được cấp năm?"

"Chẳng lẽ, sau này chúng ta sinh ra còn có thể dùng phương thức nào đó để tăng lực lượng của chúng ta lên sao?" Nàng đi hỏi qua cổ thụ Sinh Mệnh vĩnh hằng vĩ đại, nhưng không có hồi đáp, ngay cả tồn tại cổ xưa nhất cũng không biết chân tướng.

"Không được."

Nàng đứng lên, khó có thể đi vào giấc ngủ, "Ta phải đi hỏi lại cổ thụ Sinh Mệnh, Tinh Linh chúng ta làm thế nào để đột phá đến cấp năm."

Nàng hành tẩu ở trong đêm đen trong bộ lạc Thủy Tinh Linh, tối nay lại phá lệ an tĩnh.

Bỗng nhiên, một đạo thân ảnh quỷ mị đen nhánh bay ra từ trong một gian nhà, vô thanh vô tức hung hăng đâm vào ngực nàng.

Gilna nghiêng người, nhanh chóng đá bay thân ảnh này, hơi hơi nhíu đôi mắt lại, "Ám Dạ Tinh Linh...."

Phanh!

Nàng bỗng nhiên đẩy cửa ra, đi vào ngôi nhà mà Ám Dạ Tinh Linh kia mới rời đi, phát hiện một Thủy Tinh Linh đã ngã xuống trên mặt đất. Đầu óc nàng lập tức trống rỗng, ngay sau đó là sự sợ hãi và rét lạnh thấm dần vào cốt tủy.

"Kẻ địch tập kích!"

Một tiếng thét dồn dập chói tai cắt qua bầu trời đêm yên tĩnh.

Trong đêm đen, vốn dĩ chính là sân nhà của Ám Dạ Tinh Linh, hơn nữa trong lúc đánh lén đã giảm bớt một phần ba quân số của Thủy Tinh Linh rồi. Vũ khí của đối phương vô cùng khủng bố, chỉ cần nhẹ nhàng cắt qua miệng vết thương thì lập tức sẽ ngã xuống.

Như kẻ ám sát khiến người sợ hãi nhất.

Các nàng cầm vũ khí và trường mâu bằng gỗ. Thế cục bây giờ đã nghiêng về một bên.

“Nếu cứ tiếp tục như vậy thì chúng ta đều sẽ tử vong!”

“Chỉ có thể chạy! Lúc sau lại tìm kiếm cơ hội phản công!”

Gilna gầm nhẹ, điên cuồng phản kích, mang theo một đám tộc nhân, nhanh chóng đi vào trong nước.

Những Ám Dạ Tinh Linh kia lẳng lặng nhìn các nàng, lại không dám vào nước. Trong nước là sân nhà của Thủy Tinh Linh, nếu các nàng tiến vào trong hồ nước vật lộn với bọn họ thì chính là tự tìm đường chết.

Cả người đám Thủy Tinh Linh kia rất nhanh liền ướt đẫm, mơ hồ nhìn ra thân hình thon dài phập phồng quyến rũ, chậm rãi bơi lội như người cá, tụ tập dưới đáy nước, thậm chí có thể tự do hô hấp giống như là cá.

Đây là thiên phú của Thủy Tinh Linh các nàng, có lực lượng cùng loại với cá.

“Cho rằng bộ lạc Thủy Tinh Linh chúng ta dễ xâm lấn như vậy sao?”

“Hiện tại, ngược lại là các nàng bị chúng ta vây quanh ở trên đảo nhỏ, bị vây chết.”

Từng giọng nói truyền đến, bắt đầu thương nghị cách phản kích.

.....

Trong đêm đen.

Không trung lay động với ánh sáng loang lổ ảm đạm, từng chiếc lá cây dán tại trời cao.

Một nữ tử tuyệt mỹ đứng thẳng bên hồ, gió nhẹ thổi quét qua xiêm y của Yumia khiến nó tung bay trong gió.

“Muốn động thủ sao?” Celine đứng ở bên cạnh, định tính toán đứng cách xa ra, sợ bị cảm nhiễm.

Mộc Mộc không nhịn được mà bật cười, “Ngươi không cần đi, ở lại bên người ta là được, chỉ cần hai chân ta ở trong nước thì tự nhiên sẽ không truyền đến không khí, không cần lo lắng.”

Dứt lời, nàng ngồi xuống bên cạnh hồ nước, đem hai chân duỗi vào trong nước rồi chậm rãi cởi giày ở trong nước, “Nhân tiện rửa giày luôn, bọc kín nên mùi cũng nồng hơn, mới qua bao lâu mà hương vị đã nồng đậm đến không chịu được.”

Khí kín quá mạnh mẽ, mỗi một ngày chân nàng đều ra mồ hôi, vị cay ở trong giày cao ống điên cuồng lên men, lại không dám cởi giày. Lượng khí tồn tại trong nhiều ngày như vậy chính là vì chờ thời khắc này.

Xôn xao!

Giày chậm rãi được rửa sạch. Nàng ngồi ở trên một cục đá bên cạnh hồ nước, vừa tẩy giày vừa lắc lư đôi chân thon dài trắng nõn, nhấc lên gợn sóng thật mạnh, chậm rãi khai mở.

Hình ảnh một tiên nữ đang ngâm chân, phảng phất như tiên

cảnh trong đồng thoại.

Xôn xao!

Những con cá trong hồ lần lượt nổi lên trắng xóa trên mặt nước, hình thành một cảnh tượng đồ sộ.

Hai chân nàng không ngừng đong đưa trong hồ nước, vẫn tự hỏi như một đầu bếp, “Những con cá này vừa lúc có thể làm bữa tối sau khi chúng ta thắng lợi, trở về lấy bọt nước pha loãng một chút thì sẽ trở thành một món cá cay ngon miệng tới cực điểm. Ta cũng có thể trực tiếp nướng một chút rồi rắc tỏi nhuyễn lên, là mỹ thực tuyệt hảo. Nhóm Ám Dạ Tinh Linh nhất định sẽ rất thích ăn.”

Chương 309: Ta Có Một Mộng Tưởng (Hạ)

“Đã xảy ra chuyện gì? Đôi mắt của ta!!”

Ngay sau đó, Thủy Tinh Linh cũng cảm giác ra được cái gì đó, ra sức giãy giụa, nhanh chóng trồi lên mặt nước, nước mắt nước mũi điên cuồng chảy ra, lớn tiếng kêu cứu, bộ dáng thê lương tới cực điểm, phảng phất như đã phải chịu khổ hình vậy.

“Quả nhiên! Uy áp của anh hùng Ám Dạ Tinh Linh Yumia của chúng ta đã vượt qua long uy!”

“Cỗ uy áp này quả thực quá mức đáng sợ! Trong nước, quả thực đã trở thành ác mộng của Thủy Tinh Linh!”

Lúc này, Ám Dạ Tinh Linh lớn tiếng hoan hô, lại mở thuyền ra, không ngừng vớt những Thủy Tinh Linh đang kêu cứu kia lên. Trên boong thuyền, nước mũi nước mắt các nàng chảy điên cuồng, giống như những con cá đang co quắp, bộ dáng đã sắp không được.

Nàng thấy thế thì liền chậm rãi đi giày vào, “Thật dễ chịu! Sau khi rửa giày sạch sẽ rồi đi vào chính là không giống nhau. Lúc trước vẫn luôn nhão dính, tất cả đều là mồ hôi, ngay cả ngủ cũng không dám cởi. Xem ra sau này mình phải thường xuyên tìm một chỗ để tẩy giày mới được... Đúng rồi, trực tiếp tìm một cái chậu nhỏ, định kỳ tẩy giày rửa chân, nước rửa chân, vừa vặn có thể để ở trong bình sau đó chế tạo dược tề liệt bạo cho nhóm Ám Dạ Tinh Linh.”

“Chúng ta đi gặp thủ lĩnh của Thủy Tinh Linh, Gilna.”

Một lát sau, nàng đi đến trước mặt của một mỹ nhân Thủy Tinh Linh mới được vớt lên.

Cả người nàng đang run rẩy, nằm mê man trên boong tàu mà nhìn không trung, mặt đầy vẻ khó có thể tin, “Gilna, thần phục, hoặc là tử vong? Thần phục thì chúng ta sẽ không giết các ngươi, chỉ cần cổ thụ của các ngươi giao ra ba phần năng lượng, hơn nữa còn sẽ phù hộ bộ lạc của các ngươi.”

Gilna ngơ ngẩn, nhìn dáng người thần bí giống như anh hùng này. Bất luận kẻ nào cũng không có sức phản kháng đối với cỗ uy áp kia, không khỏi cười khổ một tiếng, “Chúng ta còn có lựa chọn sao?”

“Đem các nàng về bộ lạc chữa thương.”

Ba ngày sau, Gilna chứng kiến sự cường đại và trật tự của bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh.

Dệt quần áo, rèn sắt, quy tắc trật tự, thức ăn mỹ vị, các loại nước thuốc, giếng Nguyệt Lượng, cùng với người phụ trách ghi lại lịch sử và cửa hàng tiêu thụ thương phẩm —— cổ thụ Tri Thức. Các nàng gọi nó là: Văn minh!

“Đồ ăn thật ngon nha.” Nàng nhìn cùng nhóm Tinh Linh đang tụ tập thành một đoàn xem vị anh hùng nào đó của tộc Ám Dạ Tinh Linh đang không ngừng nấu nướng, nội tâm có một loại cảm xúc sùng bái đang không ngừng nảy sinh.

“Muốn tắm cùng ta không? Ta sẽ chữa thương cho ngươi.” Yumia mở miệng nói.

“Văn minh là cái gì?” Gilna đang tắm rửa, Mộc Mộc giúp nàng chà lưng, dùng tay giúp nàng chữa thương, vuốt lên miệng vết thương.

“Văn minh là trật tự, là lực lượng cường đại nhất trên thế giới

này.” Mộc Mộc vừa nói vừa nhìn dáng người hoàn mỹ Gilna, trộm nói nhỏ, “Không hổ là nữ tử mỹ lệ nhất của Thủy Tinh Linh. Tộc trưởng của các nàng ôn nhu như nước lại thông minh kiên cường, ta thực thích, đây là nhất kiến chung tình. Sau này nàng chính là lão bà của ta.... một trong số đó.”

Hắn hoàn toàn không có tâm tư với Celine, hơn nữa hắn xem nàng như tâm phúc, đối đãi với nàng như một muội muội đáng yêu, không phải loại hình mà mình thích.

Lại qua nửa tháng, bắt đầu xâm lấn bộ lạc Phong Tinh Linh.

Phong Tinh Linh bộ lạc đã nghe được tin tức bộ lạc Thủy Tinh Linh đã rơi vào tay địch, gặp phải sự chống cự mãnh liệt.

“Sử dụng cung tiễn, bắn!”

“Không cho phép các nàng tới gần!”

Các nàng bắt đầu hiểu rõ dưới hình thức cận chiến thì sẽ không có ai là đối thủ của loại độc tố khủng bố kia được. Hơn nữa, một khi Ám Dạ Tinh Linh Yumia kia tới gần thì sẽ phát ra uy áp khủng bố, khiến người khác lập tức trở nên nóng bừng, không thể mở mắt được.

Xoát xoát xoát!

Bộ lạc Phong Tinh Linh đứng trên từng cái cây, nhìn xuống từ trên cao, phóng ra từng mũi tên nhọn, tạo thành một cuộc chiến kéo dài ước chừng hơn một tháng thì mới bắt được các nàng.

Rốt cuộc, dù Yumia cấp năm có ra tay thì cũng rất khó tới gần trong mưa tên dày đặc kia, cũng không ngừng bị thương. Uy áp lớn nhất của nàng đã không có đất dụng võ.

Sau khi bắt lấy Phong Tinh Linh một cách vô cùng gian nan thì lại bắt đầu đi tới trước bộ lạc của Quang Tinh Linh. Nhưng mà bộ

lạc Quang Tinh Linh bộ vậy mà lại sớm đã có chuẩn bị.

Các nàng sớm đã bắt đầu thao luyện chiến sĩ Tinh Linh, loại bỏ toàn bộ Tinh Linh cận chiến, mở ra hình thức cung tiễn. Hiện tại mỗi một Tinh Linh đều là một cung thủ vô cùng lợi hại.

“Đây nhất định là một cuộc chiến tranh rất dài, muốn bắt được Quang Tinh Linh chỉ sợ sẽ mất hơn một năm.” Yumia mở miệng.

Nàng cảm thấy những Tinh Linh bản xứ này, không có một ai ngu xuẩn cả, rất nhanh đã phản ứng lại, hiểu được không thể cận chiến, để tránh bị uy áp của nàng làm kinh sợ.

Lại qua một năm rưỡi, các nàng rốt cuộc chinh phục được bộ lạc Quang Tinh Linh.

Bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh trở thành một trong những bộ lạc mạnh nhất có thể sánh với bộ lạc Vũ Tinh Linh. Thậm chí là vượt qua, họ vậy mà có thể thống trị được ba cổ thụ Sinh Mệnh. Những cổ thụ Tinh Linh còn sót lại gần đó đều cảm thấy bất an, bắt đầu huấn luyện cung tiễn, loại bỏ cận chiến.

《 Biên niên sử Tinh Linh cao cấp Yumia 》 ghi lại:

【 Thời đại Thần Sáng Tạo năm 132, tộc Tinh Linh am hiểu cận chiến, anh hùng Ám Dạ Tinh Linh sử thi Yumia xuất hiện, cho đến bây giờ, nhất tộc Tinh Linh đều chuyển sang con đường cung thủ, sở trường cưỡi ngựa bắn cung 】

Thậm chí là vô số năm sau vẫn còn có các nhà lịch sử học từ các quốc gia nghiên cứu và thảo luận về đoạn lịch sử thần bí này.

“Thời đại Tinh Linh thượng cổ, vậy mà Tinh Linh lại đều là am hiểu cận chiến? Thích ẩu đả giống như những người dã man? Đó đều là những Tinh Linh ưu nhã mà, thật khó có thể tưởng tượng được, cho đến khi Yumia xuất hiện mới thay đổi toàn bộ tiến trình của lịch sử?”

Có nhà lịch sử học cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Một Ám Dạ Tinh Linh Yumia lại có thể khiến cho một chủng tộc Tinh Linh từ cận chiến biến thành đánh xa, hướng lịch sử đi về một mặt khác.

“Nhất tộc Tinh Linh hôm nay, thần tiễn thủ, đại pháp sư ùn ùn không dứt, lại chưa bao giờ người gần người, vạn phần ưu nhã, am hiểu chiến thuật du kích, thì ra là bởi vì áp bách khủng bố khi đó. Thiên phú đó đã được truyền thừa qua nhiều thế hệ cho đến bây giờ.”

“Trong truyền thuyết, Yumia là một vị vương của Tinh Linh thượng cổ. Loại uy áp này vượt qua cả long uy trong truyền thuyết, rốt cuộc là khủng bố đến mức nào cơ chứ? Toàn bộ tộc Tinh Linh đều buộc phải dùng cung tiễn để ứng đối, nghe nói không thể nhìn thẳng, không thể nghe thấy, không thể cảm giác.... Quá khiến người cảm thấy thần bí rồi, nếu có hi vọng, ta nguyện ý ngược dòng về thượng cổ, tự mình thể nghiệm loại uy áp này.”

“Hư! Cẩn thận tai vách mạch rừng, nàng là một vị vương vĩ đại nhất thời cổ đại- anh hùng Tinh Linh, sáng lập nên‘ Đế quốc Tinh Linh cao cấp Yumia ’. Nàng là Tinh Linh Đại Đế đã đi qua từng thời đại thượng cổ và tồn tại cho đến bây giờ, là Thủ Vọng giả và trưởng giám ngục còn sống cho đến hôm nay trong truyền thuyết. Tương truyền rằng trong chín đại Thần Giới kia đang giam giữ tổ tiên cổ xưa của Nhân tộc chúng ta đã từng muốn thay thế sự tồn tại của nàng- Irrfan Stormrage.”

Hết thảy hiện tại đều đi qua, cũng sớm đã bị mai táng ở trong lịch sử, trở thành thần thoại trong quá khứ.

Chương 310: Thần Tinh Linh Yumia (Thượng)

Lịch sử đang tiến về phía trước.

Yumia dẫn dắt bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh ngày càng thêm cường đại.

Nàng liên hợp ba đại bộ lạc Tinh Linh là Thủy-Tam-Phong lại với nhau. Tứ đại bộ lạc Tinh Linh gọi là "Liên minh Ám Dạ" cùng với các loại dược tề kỳ dị. Bảy bộ lạc còn lại đang tràn ngập nguy cơ.

Thời đại Thần Sang, năm 135.

Thủ lĩnh Vũ Tinh Linh Omega liên hợp các tộc Tinh Linh còn lại, tạo thành bảy đại Tinh Linh gọi là "Liên minh Tự Nhiên", là cộng đồng chống lại sự xâm lấn!

Đến lúc này chính thức bước vào thời đại liên minh.

Cổ thụ Chiến Tranh hai bên tuy rằng đều là sinh vật cấp sáu với lực lượng khủng bố, đủ để nhổ một cây cổ thụ thật lớn làm thành côn bổng để quét ngang mọi thứ. Nhưng chúng lại chậm chạp như ốc sên, khó có thể di chuyển, chạy không thể so với Tinh Linh, chỉ có thể trở thành đầu thủ đánh xa.

Liên minh Ám Dạ có anh hùng Ám Dạ Tinh Linh cấp sáu là Yumia.

Liên minh Tự Nhiên có binh chủng của Lục long cấp sáu.

Hai bên đều có binh chủng cấp sáu linh hoạt duy nhất.

Theo lý mà nói thì chiến lực của Liên minh Tự Nhiên là tập hợp của bảy bộ lạc, đủ để nghiền áp Liên minh Ám Dạ chỉ có bốn bộ lạc. Nhưng dưới sự dẫn đường của Yumia đã sáng tạo nên các kỳ tích về chiến thuật.

Phục kích, đánh sườn, chiến thuật vu hồi, đường kiếm như nét bút khiến người ta phải tán thưởng, vậy mà lại có thể khiến cho lực lượng hai bên ngang nhau.

Thời đại Thần Sáng Tạo, năm 176.

Hai bên đã tiến hành giao phong kịch liệt trên nhiều sông ngòi núi non.

Từng cây cổ thụ Chiến Tranh to lớn của hai bên đều đã bị di chuyển lên tiền tuyến, hóa thành cây ném đá khủng bố.

Mặt đất chấn động ầm ầm, từng đám hố lớn lập loè.

Mà Tinh Linh của Liên minh Tự Nhiên thế nhưng lại không có một người cận chiến nào, tất cả đều tránh ở trên cây cối phía xa, trên hàng rào, cung thủ sử dụng cung tiễn. Hiện tại ngay cả Yumia, cũng không có khả năng xuyên qua phòng tuyến để phóng thích uy áp, sẽ bị xuyên thành cái sàng mất.

Vèo vèo vèo!

Từng cây tiễn được bắn về phía đối phương từ xa.

“Yumia....” Thủ lĩnh Vũ Tinh Linh Omega, hùng tài đại lược, sự tài tình và thiên phú của nàng là không thể hoài nghi. Nàng đã suất lĩnh quân đội Tinh Linh chinh phục từng cây cổ thụ, nhưng mà lúc này lại đụng phải kình địch.

“Yumia, nàng phảng phất như người toàn trí toàn năng, có được trí tuệ vô cùng vô tận, có thể phản kích ở mọi nơi. Rõ ràng là chỉ có một người lại khiến cho ta có một loại cảm giác như đối

mặt với vô cùng vô tận người thông minh vậy.”

Một thủ lĩnh có phong cách chỉ huy sáng suốt, luôn luôn là bất biến, hoặc là ổn trọng, hoặc là đường kiếm đi theo nét bút nghiêng, cũng có thể là thích mạo hiểm. Mà Yumia lại thiên biến vạn hóa, thật sự khó có thể đoán được động thái tiếp theo của nàng.

Oanh!

Trong không gian, cổ thụ Chiến Tranh một phương của Ám Dạ Tinh Linh đột nhiên ném tới những thùng gỗ kỳ dị.

“Đó là cái gì?”

Một phần Tinh Linh của Liên minh Tự Nhiên đang cầm cung tiễn trong tay, ngơ ngẩn ngửa đầu nhìn lại.

“Không tốt!”

Thủ lĩnh Vũ Tinh Linh Omega ngẩn ra vài giây, biến sắc, bỗng nhiên rít gào lên, “Chỉ sợ thứ bọn họ ném mạnh tới.... Là uy áp của Yumia!”

“Cổ thụ Chiến Tranh! Dùng cục đá đánh nát nó! Không thể để nó tới gần không khí bên này của chúng ta” Omega rống giận.

Rầm rầm!

Từng cây cổ thụ Chiến Tranh chậm rãi giơ lên những hòn đá to lớn, hung hăng ném mạnh, đánh nát những thùng gỗ giữa không trung từ phía xa.

Ầm ầm ầm!

Một thùng gỗ vỡ tan rồi rơi ở giữa không trung xa xa.

Nhưng mà chung quy lại nàng vẫn là phản ứng chậm một

nhịp, một cái thùng gỗ đang tới gần không trung của Liên minh Tự Nhiên nhanh chóng bị đánh nát, trong nháy mắt, một lượng lớn hơi thở khủng bố ùn ùn kéo đến.

Xôn xao ——

Hơi thở hình thành nên một cỗ uy áp như sóng gợn, trùng trùng điệp điệp khuếch tán. Một đám lớn Tinh Linh rốt cuộc đều phải lập tức che lại hai mắt và mũi rồi kêu lên thảm thiết.

Vẻ mặt của Lục long Jackson rất phức tạp, cũng không ngừng bay ra phía ngoài, bị sặc đến nỗi nước mắt chảy điên cuồng, mang theo sợ hãi thật sâu, "Uy áp này vậy mà lại có khả năng chứa đựng, hơi thở thật là khủng khiếp, vượt qua long uy, dù là một cự long như ta cũng khó có thể ngăn cản."

"Lui lại!" Omega mang mặt nạ lên, gầm nhẹ trong cuồng loạn.

Bên kia.

Yumia khoác áo choàng màu xanh lục, hít sâu một hơi, "Phản ứng của thủ lĩnh Vũ Tinh Linh- Omega đúng là rất nhanh. Ta là nhờ vào có rất nhiều tri thức, nhưng lại bị nàng không ngừng xuyên qua từng chút một. Đúng thật là một kiêu hùng, nếu hắn phản ứng chậm một phút thì toàn quân bọn họ cơ bản sẽ bị diệt..."

"Vũ Tinh Linh là những Tinh Linh với đôi cánh dài màu trắng, cầm cung tiễn tiến công ở trên bầu trời, có loại cảm giác như thiên sứ vậy, thật sự quá khó tin...."

Càng khoa trương hơn chính là khác hẳn với các tộc Tinh Linh khác, các nàng vậy mà lại sống trên cổ thụ Tinh Linh!

Cổ thụ Tinh Linh vô cùng to lớn?

Cắm xuyên lên trên tận vòm trời!

Thân thể vô cùng thẳng thắn, như một hình trụ, từ mấy ngàn thước trở lên mới bắt đầu có từng nhánh cây xẻ ra để xây dựng nhà ở.

Cho nên không có một Tinh Linh tinh nào có thể đến nơi cư trú của bọn họ.

“Dễ thủ khó công, Vũ Tinh Linh sống trên cổ thụ cao tận trời cao, không ai có thể đả kích các nàng, chỉ có các nàng phi xuống dưới để đả kích những người khác. Hơn nữa các nàng gọi cổ thụ Tinh Linh có sinh mệnh vĩnh hằng của mình là.... cổ thụ Thiên Đường.”

Mộc Mộc ngẩn người.

Nàng đột nhiên có loại cảm giác như đang sống ở thời đại tiền sử thần thoại xa xôi.

Có lẽ một mạch của Vũ Tinh Linh trong tương lại sẽ được thế nhân gọi là: Thiên sứ?

Ta vậy mà lại tiến hành chiến tranh với các thiên sứ của thời đại viễn cổ!?

Trận chiến tranh này, Ám Dạ Tinh Linh có vẻ yếu thế hơn, nhưng đã là lần thứ hai sáng tạo nên kỳ tích, chuyển bại thành thắng.

Ba ngày sau, bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh.

“Hiện tại, nguyên khí của các nàng đang bị thương nặng, dù có cường đại hơn chúng ta rất nhiều thì cũng sẽ không dám trong khoảng thời gian ngắn phát động chiến tranh đối với chúng ta.” Yumia đứng ở bên giếng Nguyệt Lượng, nói với các vị trong bộ lạc Tinh Linh.

Dù sao nhân số bảy bộ lạc Tinh Linh của các nàng cũng quá

nhiều, thật sự rất khó chống đỡ được.

“Muốn giải quyết chuyện này, chỉ có thể nghiên cứu ra phương pháp tu luyện! Chúng ta không thể so về số lượng, chỉ có thể biến chất.” Nàng nhướng mày, “Mà hiện tại đã sắp có manh mối.”

Thời đại Thần Sáng Tạo, năm 236.

Lại qua mấy chục năm, Liên minh Tinh Linh hai bên vẫn không ngừng chiến tranh trong phạm vi nhỏ, từng bên nhưng lại bắt đầu dần đi vào hoà bình.

Ở trong mắt Liên minh Tự Nhiên, bảy bộ lạc các nàng liên hợp lại thì Yumia cũng sẽ không có cách nào bắt được các nàng, cho nên, họ dần dần bắt đầu đi vào hoà bình, trở nên an nhàn.

Lại không biết, nguy cơ đã sắp đến.

“Rốt cuộc cũng thành công!”

Mộc Mộc trong phòng đã nghiên cứu ra một đống lớn bút tích, giống như đã hóa thành một học giả Tinh Linh, “Thế giới Vu sư là tự thân mình tu luyện tinh thần lực, thế giới Hoang Cổ là cảm ứng hương khói thiên địa, ta kết hợp một chút, tự mình tu luyện tinh thần lực và cảm ứng năng lượng trên bầu trời!”

Chương 311: Thần Tinh Linh Yumia (Hạ)

Chẳng qua, đại bộ phận năng lượng sớm đã bị cổ thụ Sinh Mệnh độc chiếm, lượng năng lượng có thể chảy xuống thế giới không đến 1%.

Nàng cũng phát hiện, loại năng lượng kịch độc này nếu quá cao thì sẽ làm sinh mệnh nhỏ yếu tử vong, nhưng tu luyện loại nồng độ quá thấp lại rất chậm chạp.

“Nhưng mà chúng ta không cần hấp thu, đã có sẵn giếng Nguyệt Lượng, một cổ thụ cung cấp năng lượng cho chúng ta tu luyện.” Một ngày này, Yumia tuyên bố “Tiến vào thời đại tu luyện!”

Sáng lập nên hệ thống tu luyện, đủ để ghi vào một ngày quan trọng trong lịch sử thế giới.

Năng lượng của vô số Tinh Linh thành niên tứ giai sớm đã tích đủ, nhưng lại kẹt ở trong cảnh giới đó mấy trăm năm rồi. Lúc này đây, sau khi tu luyện thì không đến một tháng liền lập tức lần lượt đột phá, đi tới ngũ giai.

Cuộc chiến tranh mới lại bùng nổ lần nữa!

Đây là cuộc chiến nghiêng về một bên, vô số Tinh Linh ngũ giai điên cuồng lao ra, lại phối hợp với các loại dược tề, các bộ lạc Tinh Linh khác căn bản không phải là đối thủ.

Mấy bộ lạc Tinh Linh kia đều rơi vào tay giặc, cổ thụ Sinh Mệnh bảo hộ bộ lạc bọn họ đã bị khống chế và nô dịch.

Cuối cùng, Vũ Tinh Linh Omega dẫn dắt đám Tinh Linh còn sót lại của bộ tộc. Vũ Tinh Linh muốn một chọi một, liền ôm các nàng bay lên trốn vào trong trời cao vạn trượng, tiến vào trên cổ thụ Thiên Đường.

“Quá cao, không ai có thể đến được nơi đó.”

Lúc này Sirin đã thành niên, trở thành tâm phúc của Mộc Mộc, ở bên cạnh nói: “Nếu không thì chúng ta chặt đổ cây cổ thụ Tinh Linh này đi? Như vậy thì mấy dư nghiệt các nàng sẽ không có nơi nào để lẩn trốn nữa.”

“Không thể!”

Yumia một mực từ chối.

Sau khi nàng nghiên về năng lượng có thể chảy xuống từ vòm trời lá cây này thì phát hiện ra loại năng lượng này có nồng độ quá cao, có thể độc chết toàn bộ sinh linh nhỏ yếu.

Có mười một cây cổ thụ Sinh Mệnh dùng tán cây của mình để ngăn cách và bảo hộ sinh linh khắp đại địa.

Dù cho cổ thụ Sinh Mệnh cũng có tư tâm, nhưng điều này cũng không phủ nhận được việc đôi bên cùng có lợi.

Nếu chặt đổ cây cổ thụ Sinh Mệnh này sẽ tương đương với việc một cây Kiến Mộc chống đỡ trời đất bị sập. Không trung sẽ lộ ra một lỗ thủng lớn, sinh linh trên mảnh đất đai vô tận này sẽ bắt đầu bị diệt sạch, ai sẽ tới vá trời đây?

“Cổ thụ Sinh Mệnh là nền tảng của mảnh thế giới này, không thể ngã xuống, chỉ có thể nô dịch. Hiện tại chỉ có thể mặc kệ những dư nghiệt bọn họ trong một khoảng thời gian ngắn.” Nàng hiện tại đã không còn cách nào.

Nhưng chỉ cần đến được lục giai là có thể bay lên không, bay

đến trong bộ lạc của Vũ Tinh Linh rồi sau đó cởi giày ra là có thể giải quyết xong hậu hoạn cuối cùng!

“Mười một cổ thụ Tinh Linh, mười bộ lạc đã được chúng ta thống nhất!” Một ngày này, anh hùng Ám Dạ Tinh Linh Yumia tuyên bố với toàn bộ bộ lạc Tinh Linh trong đêm tối, “Bắt đầu xây dựng đất nước đi.”

Toàn bộ bộ lạc sôi trào!

“Xây dựng đất nước!”

Vô số Ám Dạ Tinh Linh, các bộ lạc Tinh Linh đã khóc vì quá vui mừng, ôm lấy nhau. Các nàng đã nghe Yumia nói vô số lần về chỗ tốt khi thành lập nên một quốc gia, bọn họ đều tràn đầy mong chờ và hướng tới một thế giới văn minh.

Thời đại của cổ thụ Chiến Tranh tượng trưng cho bộ lạc dã man đã kết thúc, sử thi lập nước mới được mở ra.

《Biên niên sử Tinh Linh cao cấp Yumia 》 ghi lại:

【 Yumia, sáng lập nên hệ thống tinh thần, chinh phục mười đại bộ lạc cổ thụ Tinh Linh, lập nên đế quốc Tinh Linh cao cấp Yumia 】

……

Thời gian, không ngừng chuyển dời về phía sau.

Bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh được coi là vô địch trên mảnh đại địa này. Họ bắt đầu dốc sức phát triển văn minh, hơn nữa còn phái các dũng sĩ Tinh Linh đi thăm dò biên giới thế giới, cuối cùng phát hiện một sự thật khủng bố:

Đội thăm dò được phái đi từ hướng trái ngược vậy mà lại hội tụ một chỗ với nhau.

“Thế giới này, thế nhưng lại là hình tròn, chúng ta đang ở trên một hành tinh?”

Nàng khoác áo choàng, đầu đội vương miện màu vàng, ngồi ở trên vương tọa, oai hùng mà lại mị lực, nghe lời nói của các đại thần thì nội tâm liền lâm vào trong khiếp sợ, “Thế giới thứ ba vậy mà lại là môi trường của một hành tinh? Giống như trái đất của chúng ta? Như vậy thì mười một cổ thụ Sinh Mệnh với những tán lá cây che đậy vòm trời kia phải chăng là có tác dụng như tầng ozone? Ngăn cản phóng xạ và các loại vật chất có hại từ vũ trụ?”

Cuối cùng, nàng quyết định trước tiên cứ phát triển nền văn minh ở trên hành tinh này đã.

Yumia Tinh Linh Đại Đế bắt đầu sáng tạo và hoàn thiện hệ thống trước đó, thống nhất ngôn ngữ của các bộ lạc, chế tạo phương pháp luyện chế sắt, dệt quần áo, trồng trọt lương thực, chăn thả động vật, đào tạo tọa kỵ.

Mỗi một lĩnh vực này đều phải đắm chìm tinh lực suốt đời để nghiên cứu chuyên sâu, nhưng mà Yumia lại phảng phất như là một vị thần toàn trí toàn năng có thể dễ dàng sáng lập ra.

Nàng dần trở thành người không gì là làm không được, được các đại bộ lạc sùng bái, kính ngưỡng, tôn sùng, thần hóa.

Thậm chí một số bộ lạc Tinh Linh bắt đầu xây dựng một tượng đá màu đen ở trong hồ nước của thành trấn trung ương: Là một nữ tử khoác áo choàng màu xanh sẫm, đi đôi giày ống cao màu đen, mang bao tay sọc tinh xảo, cầm một vòng vũ khí kịch độc hình bánh xe.

Yumia đã trở thành một vị thần sống, được ban rất nhiều danh hiệu: Thần Tinh Linh, Thủ Vọng giả, Ảnh Chi Ca.

Mà toàn bộ bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh trở thành vương đô của đế

quốc Tinh Linh —— Ngân Nguyệt Thành. Bình thường sẽ do Sirin, Gilna xử lý chính sự, Yumia Đại Đế vẫn luôn bế quan, sáng lập nên những con đường mới, mỗi một lần nàng xuất hiện đều thúc đẩy sự phát triển của một lĩnh vực văn minh.

Đế quốc Yumia, năm 7, tháng ba.

Yumia Đại Đế bôn tẩu với mười cổ thụ Tinh Linh, cuối cùng đạt thành hiệp nghị, các đại Tinh Linh cổ thụ Sinh Mệnh vĩnh hằng sẽ khống chế lá cây che đậy vòm trời, hình thành nên "ma võng".

"Bộ lạc các ngươi bình thường sẽ tiến cống ba phần năng lượng cho đế quốc Tinh Linh, giờ không cần phải giao thêm nữa. Hãy đem ba phần năng lượng này thành lập ma võng, như vậy đối với các ngươi cũng không hề tổn thất, ngược lại còn có thể cho bộ lạc Tinh Linh các ngươi tu luyện."

Sự ra đời của ma võng chính là để hoàn thiện quy tắc của thế giới này.

Lúc trước chỉ có Ám Dạ Tinh Linh có thể tu luyện. Đó là do các nàng lợi dụng năng lượng mà các đại Tinh Linh cổ thụ tiến cống cùng với việc thành lập giếng Nguyệt Lượng. Còn các Tinh Linh khác tuy rằng có được hệ thống tu luyện nhưng tinh thần lực mà bản thân hấp thu từ các vì sao lại rất loãng, tiến độ gần như là cực kỳ bé nhỏ.

Mà lúc này thành lập ma võng, tương đương với việc toàn bộ tộc Tinh Linh trên đại địa đều có thể cảm ứng, thậm chí các đại cự long, rắn chín đầu trong đầm lầy, các loại sinh mệnh cao cấp khác đều có thể bắt đầu tu luyện.

"Thì ra Yumia Đại Đế vì các bộ lạc Tinh Linh khác mà mấy năm nay vẫn luôn thiết kế ma võng, vậy mà lại từ bỏ phần lớn năng lượng để cung cấp cho các bộ lạc Tinh Linh chúng ta tu luyện!"

“Không sợ sau khi chúng ta tu luyện thành sẽ tạo phản sao?”

“Nàng đã là Thần Tinh Linh, sẽ không có người dám tạo phản.”

Vô số bộ lạc Tinh Linh đều tán tụng.

Yumia có lẽ chưa bao giờ từng có tư tâm, lúc trước phát động chiến tranh cũng không phải là muốn nô dịch các nàng hay là đoạt lấy năng lượng của cổ thụ Tinh Linh gì cả, mà chỉ là muốn mang đến một nền văn minh cho các nàng.

Nhưng mà Yumia làm như vậy lại dần khiến cho cổ thụ Ám Dạ bất mãn.

Bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh của nó nô dịch chín cổ thụ Tinh Linh khác, hẳn là nên cung cấp năng lượng cho nó, mà hiện tại cỗ năng lượng kia đã bị tự mình lấy đi rồi.

Nhưng mà nó chung quy lại vẫn tiếp tục an ổn xuống dưới.

Bởi vì Yumia sáng lập nên hệ thống tu luyện, các đại cổ thụ Tinh Linh chúng nó cũng có thể bắt đầu tu luyện, tăng lên lực lượng của chính mình. Cổ thụ Sinh Mệnh chúng nó là sinh mệnh thất giai, cổ thụ Chiến Tranh là sinh mệnh lục giai. Hiện tại chẳng qua là phóng ra ngoài ba phần mà thôi, mà càng nhiều thì chúng nó đều hấp thu hết!

Chương 312: Ta Muốn Cưới Nàng

Đế quốc Yumia, năm 21, tháng bảy.

Vương điện Tinh Linh yên tĩnh mà tao nhã.

Mái nhà hình vòm được chạm khắc dày đặc những hoa văn màu xanh lá cây tinh xảo, ánh sáng nhàn nhạt như tuyết trắng chiếu xuống từ cửa sổ, cực kỳ yên tĩnh.

Một Tinh Linh mỹ lệ đầu đội vương miện màu vàng đang bình tĩnh ngồi ở trên vương tọa, hơi nhắm mắt, dường như là đang chợp mắt.

“Tinh Linh Đại Đế vĩ đại! Thần Tinh Linh vạn năng! Yumia bệ hạ!!”

Đại thần Tinh Linh Minnie đi vào vương điện, đứng ở trên thảm, đôi mắt lộ ra sự cuồng nhiệt.

“Đây là pháp điển của Tinh Linh, mang đến cho chúng ta nguồn lực lượng vượt qua thời nguyên thủy, không còn phải dựa vào thân thể nữa.” Trên vương tọa, Yumia mở đôi mắt, thân thể nàng thanh nhã thon dài, nhàn nhạt mở miệng, “Mấy năm nay ta đã hoàn thiện, hôm nay, có thể ban bố xuống.”

“Vâng, Yumia bệ hạ!”

Minnie đứng dậy, tiếp nhận pháp điển Tinh Linh rồi chậm rãi rời đi.

Pháp thuật là hệ thống tu luyện mà Yumia Tinh Linh Đại Đế

những năm gần đây vẫn luôn sáng lập và nghiên cứu nên, nghe nói có thể vận dụng lực lượng của bản thân, không cần dựa vào việc tấn công vật lý. Nó là năng lượng siêu nhiên đã vượt qua lực lượng của cung tiễn.

Mà hiện tại gần như đã hoàn toàn được nghiên cứu ra.

Minnie đột ngột dừng lại, quay đầu khát khao mà liếc nhìn vị Tinh Linh Vương Yumia Vị Thần Tinh Linh vĩ đại này đã dẫn dắt bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh thoát khỏi khốn cảnh, sáng tạo nên kỳ tích, không ngừng chinh chiến, vì Tinh Linh mà thành lập nên trật tự và văn minh.

Nàng đã dẫn dắt thời đại của một kỷ nguyên hoàn toàn mới.

Hơn một trăm năm trước, khi nàng còn là thủ lĩnh duy nhất còn sót lại của bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh, bị hai bộ lạc giáp công thì nàng ấy đã vì sự sinh tồn của bộ lạc mà phấn đấu. Mà hôm nay, thời gian thấm thoát, nàng tuy rằng đã gần chết già, nhưng vẫn may mắn khi chính mắt chứng kiến một anh hùng thần thoại sử thi ra đời và trưởng thành, sau đó đứng trên đỉnh của thế giới.

“Sáng lập nên hệ thống tu luyện, thành lập ma võng, đặt ra pháp điển, đây là đại thần vĩ đại đến mức nào đây!”

Thân thể Minnie run rẩy, cất bước nhỏ rời đi.

Chỉ là đáng tiếc, chính mình đã sắp chết già, không thể đi theo vị tồn tại vĩ đại này như trước được nữa.

“Ta sắp rời đi. Yumia bệ hạ vĩnh viễn được lưu truyền, nàng sẽ mang theo bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh của chúng ta, không... là toàn bộ chủng tộc Tinh Linh đi tới nền văn minh huy hoàng tiếp theo,” Nàng đi từng bước nhỏ, nhẹ nhàng vuốt ve pháp điển Tinh Linh này.

Đột nhiên, nàng rốt cuộc cũng nhịn không được.

Trong ánh nắng tinh khôi ngoài cửa sổ hành lang, hô hấp nàng dần trở nên dồn dập, chậm rãi mở ra trang thứ nhất của《 Pháp điển Tinh Linh 》mà nàng coi như trân bảo kia. Ánh sáng màu vàng rơi trên nét mực nơi trang sách, chương đầu của đoạn thứ nhất có viết rõ ràng: "Tộc Tinh Linh chúng ta thuộc về tự nhiên, bảo hộ tự nhiên, vượt qua tự nhiên!"

"Mảnh thế giới này vậy mà lại là một hành tinh."

Chờ đến khi cung điện Tinh Linh không còn một bóng người thì tiếng thở dài của Yumia vang lên một hồi lâu.

Nàng đã được toàn bộ nhất tộc Tinh Linh thần hóa, ngồi ở trên vương tọa của Tinh Linh, trở thành người không gì không làm được, là một Thần Tinh Linh toàn trí toàn năng. Chỉ có chính mình mới hiểu được phải đứng ở trên vai người khổng lồ thì mới có thể mang đến văn minh cho các nàng được.

"Ta rốt cuộc cũng đến cấp sáu."

Nàng bỗng nhiên nhắm mắt lại rồi nói nhỏ.

Mỗi người đều cho rằng nàng hùng tài đại lược, đang bế quan nghiên cứu các loại lĩnh vực như nông canh, chế tạo giấy, thuần dưỡng tọa ky, chăn thả. Tất cả đều là để mang đến một nền văn minh lộng lẫy và không thể tượng tưởng được cho toàn bộ đế quốc Tinh Linh cao cấp Yumia.

Chỉ có chính hắn biết rõ trong hơn một trăm năm này, chuyện hắn làm chỉ là nghiên cứu hệ thống tu luyện, sau đó bắt đầu tu luyện.

Tư chất thân thể của nàng tuyệt đối là đứng đầu, vừa sinh ra đã là đại yêu cấp năm, thiên phú dị bẩm, nhưng tư chất nhận biết của nàng thì lại rất bình thường, tu luyện cho đến bây giờ mới chỉ đột phá đến cấp sáu mà thôi.

“Nhưng đây cũng là thời điểm mà ta có thể đi làm chuyện riêng của chính mình rồi.” Nàng ngồi ở trên vương tọa, trong đầu đột nhiên hiện lên một ý niệm.

Bao nhiêu năm trôi qua, hắn vẫn luôn nghiên cứu thuyết tiến hoá, cải tiến giống loài mà mình quen thuộc nhất —— Thất Diệu Bảo Thụ.

Hắn muốn mượn lần trọng sinh tiếp theo ở tế đàn để biến thành nam nhân!

“Ở trong trái cây sinh mệnh nuôi dưỡng hạt giống giống loài của mình, tương đương với một loại phương thức tiến hóa khác với phương thức tiến hóa giống loài dài lâu. Nó là lợi dụng năng lượng sinh mệnh khổng lồ để làm dịu đi hình thái sinh mệnh, thực hiện lột xác tiến hóa trong nháy mắt. Đây là nguồn gốc của‘ yêu ’.”

Nàng hơi hơi nhắm mắt, “Nhưng mà bởi vì bị cổ thụ Sinh Mệnh lũng đoạn và khống chế nên chúng nó chỉ cho ra đời giới nữ. Nếu ta ra đời ở trong đó lần nữa thì phải nghĩ cách thay đổi nồng độ hooc-môn, có lẽ như vậy thì sẽ có thể cải tiến hình thái giống loài của ta, lừa gạt cổ thụ Sinh Mệnh mới có thể biến thành nam nhân.....”

Mấy năm nay, thi thể của Thất Diệu Bảo Thụ sớm đã không còn dùng để nấu nướng nữa, mà là để chứa đựng, không ngừng nghiên cứu kết cấu.

Hiện tại, nội tâm nàng đã có sự nắm chắc nhất định. Lần trọng sinh tiếp theo phải thay đổi hooc-môn hình thái của sinh mệnh Thất Diệu Bảo Thụ, biến thành một nam Tinh Linh.

Ngay tại thời điểm hắn đang suy tư, tại cửa hông vương điện, Gilna chậm rãi đi tới, “Muốn đi ăn cơm sao? Ta hôm nay muốn ăn thịt nướng, Celine cũng đang chờ, đã muốn náo loạn, nói nàng đói bụng.”

“Được rồi, ta sẽ lập tức đi phòng bếp chuẩn bị.”

Yumia nhìn nàng, bỗng nhiên ôn nhu cười rộ lên, “Chờ việc này kết thúc, ta muốn cưới ngươi làm thê tử của ta.”

“Chuyện gì? Thê tử lại là cái gì vậy?” Gilna tò mò hỏi.

“Chính là hai người thích nhau, sinh hoạt bên nhau.” Yumia trả lời.

Đôi mắt Gilna hiện lên mê mang, “Ta đây chính là thê tử của ngươi. Hai người chúng ta không phải là vẫn luôn sinh hoạt cùng nhau trong trăm năm qua đó sao, chúng ta cũng rất thích đối phương.”

“Đây không phải là chân chính ở bên nhau, hai nữ sinh không phải là loại thích như ngươi nghĩ đâu.” Yumia trả lời, “Thế giới này bị giam cầm, nhất tộc Tinh Linh bị mười một vị tồn tại cổ xưa nhất nguyền rủa, không có được tình yêu chân chính, ta muốn thay đổi nó.”

Vẻ mặt Gilna mờ mịt.

Mộc Mộc nhìn cô gái mà mình yêu thích, chỉ cười cười.

“Ma lực của tình yêu... thật sự khiến người ta phải hướng tới.”

Nàng ngồi ở trên vương tọa, lộ ra một tia khát khao, đôi mắt chậm rãi nhìn về phía nơi xa. Nàng phảng phất như thấy được bản thân mình năm đó từ trong trái cây sinh mệnh từ trên cao hung hăng rơi xuống mặt đất, hóa thành một đạo sao băng, một Tinh Linh mỹ lệ đi ra, cứu vớt bộ lạc Ám Dạ, dẫn đường cho nền văn minh cổ xưa của toàn bộ Tinh Linh.

Nàng giống như là một đứa trẻ mới sinh, mang theo tươi cười thuần túy mà quyến luyến:

“Giống như lời nói năm đó..... Năm tháng vô tình, luôn mài giũa góc cạnh, khiến con người ta biến thành bộ dạng mà mình đã từng chán ghét, chờ trận này chiến tranh kết thúc, ta sẽ biến trở về lúc thiếu niên.”

Nếu không phải có Gilna thì hắn có lẽ sớm đã thành thói quen với khối thân thể này rồi. Chỉ là ngày đêm nhìn ngắm nữ tử mỹ lệ là chính mình khiến cho nội tâm của hắn dần kiên định hơn, muốn thực hiện mộng tưởng này.

Chương 313: Thiên Đường Đã Mất (Thượng)

Một người, nếu không có mộng tưởng xán lạn và theo đuổi nó thì sống có ý nghĩa gì?

Ý nghĩ của hắn rất đơn giản, chính là cưới nàng, tại đây cả đời mang theo nàng đi nấu nướng mỹ thực, du tẩu khắp núi sông.

“Truyền lệnh, xuất chinh, xử lý dư nghiệt Vũ Tinh Linh Omega năm đó.”

Một ngày khác, vị Tinh Linh Đại Đế Yumia ngồi ngay ngắn ở trên bảo tọa trong vương điện Tinh Linh, hai bên là trợ thủ đắc lực và các đại pháp sư đại thần của các tộc Tinh Linh.

“Là thời điểm để bắt đầu.... Ta lúc này đây tử vong sẽ có thể hoàn toàn nghênh đón cuộc sống mới thuộc về ta.”

...

Đế quốc Yumia, năm 37, tháng một.

Tinh Linh Đại Đế Yumia tiến đến cấp sáu, một mình bay lên trước cổ thụ Thiên Đường, chuẩn bị giải quyết dư nghiệt cuối cùng của “Liên minh Tự Nhiên” năm đó.

Phía trên vòm trời là một cây cổ thụ thật lớn với cuồn cuộn tang thương, từng nhánh cây chĩa ra, chịu tải những ngôi nhà của bộ lạc.

Lại nhìn lên phía trên, lúc này đã có thể thấy được vòm trời một cách cực kỳ rõ ràng. Một hình ảnh cuồn cuộn đồ sộ, mỗi một

lá cây xanh biếc đều tựa như một cái hồ nước trong suốt lấp lánh. Ánh sáng lập loè động lòng người, hút vào sức mạnh to lớn của sao trời.

“Những chiếc lá to đến mức khiến người ta khó có thể tưởng tượng được, đây là sinh mệnh vĩ đại làm sao! Khó trách trên mặt đất, người ta có thể nhìn thấy rõ từng mảnh lá cây nhỏ vụn tạo thành không trung loang lổ.” Nàng đi từng bước lên không trung.

Nàng vốn dĩ có thể đánh lén nhưng lại quang minh chính đại mà đến.

“Là Yumia!”

Toàn bộ bộ lạc Vũ Tinh Linh nhìn thấy thân ảnh kia thì đều lâm vào khủng hoảng và sôi trào.

Một Vũ Tinh Linh mỹ lệ với đôi cánh trắng tinh xuất hiện, là Omega, vị kiêu hùng năm đó. Nàng cũng đã tới cấp sáu, quả nhiên là những năm gần đã lén hạ phàm, học tập phương pháp tu luyện, sau đó lợi dụng ma võng để tu luyện.

“Yumia....” Omega gắt gao nhìn chằm chằm vào tồn tại khủng bố này, cắn chặt răng, lộ ra ý quyết tử.

“Oanh!”

Hai người nhanh chóng giao thủ ở trên bầu trời, càng đánh càng xa.

Qua ước chừng nửa ngày, thi thể Yumia thấm đẫm máu tươi, rơi xuống từ trên bầu trời. Toàn bộ đế quốc Tinh Linh thấy một màn như vậy, nháy mắt liền kêu rên lên.

“Tinh Linh Đại Đế Yumia đã chết!”

Vô số người run rẩy, lộ ra thần sắc sụp đổ, không ai có thể

nghĩ đến vị vương Tinh Ling cường đại như thế vậy mà lại chiến bại.

Omega đứng ở trên không trung, ngơ ngẩn nhìn đôi tay của mình, “Yumia, ngươi rốt cuộc là đang suy nghĩ cái gì?”

Nàng rõ ràng biết Yumia căn bản không có dùng uy áp của chính mình, cùng với thứ vũ khí bánh xe mang kịch độc khủng bố kia.

...

“Bệ hạ tử vong!”

Khắp đế quốc Tinh Linh cao cấp là một mảnh hỗn loạn.

Toàn bộ đế quốc Ám Dạ Tinh Linh lại càng thêm sợ hãi, mà cổ thụ Ám Dạ Sinh Mệnh cũng lâm vào trong khẩn trương.

Nó hiểu rõ nếu không có Tinh Linh Đại Đế Yumia thì các bộ lạc Tinh Linh khác có lẽ sẽ bắt đầu động thủ với vương tộc Tinh Linh —— Ám Dạ Tinh Linh để cướp lấy vương quyền.

“Không cần lo lắng!”

Celine rất nhanh đi ra để an ủi mọi người, “Tinh Linh Vương Yumia có thân thể bất tử, có thể ở trọng sinh ở trong tế đàn Tinh Linh. Lúc trước vẫn có thể trọng sinh, không có việc gì cả.”

Phía trên vòm trời của cổ thụ Ám Dạ Tinh Linh.

Anh hùng tế đàn lại ấp ủ lần nữa, quang huy kì lạ lập loè.

Yumia mở miệng nói với cổ thụ Ám Dạ Tinh Linh:

“Lúc này đây, ta đã thay đổi hình thái sinh mệnh, cần càng nhiều năng lượng hơn, vừa sinh ra chính là sinh mệnh cấp sáu. Nhưng đế quốc Tinh Linh chúng ta có thể cung cấp đủ lượng năng

lượng thật lớn đó cho ta trọng sinh."

Trong trái cây sinh mệnh, chứa đựng hơn phân nửa năng lượng dự trữ của đế quốc Tinh Linh mấy năm nay.

Dần dần, có sinh mệnh ra đời, một lần nữa ấp ủ, qua không biết bao lâu, bỗng nhiên có sinh mệnh bắt đầu thành hình.

Xôn xao!

Một hình người chậm rãi xuất hiện, một nam nhân dáng người cao ngất, cả người đạt tỉ lệ vàng, đẹp như một bức tượng Hy Lạp.

"Ngươi....."

Cổ thụ Ám Dạ Tinh Linh Sinh Mệnh lập tức sợ ngây người.

Thế giới này chưa từng có nam Tinh Linh.

Trong nhận thức của vô số Tinh Linh căn bản là không tồn tại loại sinh vật này. Cho nên nó chưa bao giờ từng phòng bị, không nghĩ tới, Yumia trọng sinh lần này lại đem chính mình biến thành nam Tinh Linh, tránh được giam cầm của nó.

"Yumia..." Giọng nói sâu kín của Ám Dạ Tinh Linh vang lên, "Thì ra đây là mục tiêu của ngươi sao?"

Yumia cười cười.

Trong không gian, giọng nói của cổ thụ Ám Dạ Tinh Linh đột nhiên chậm rãi vang lên. "Đến đây đi, chúng ta tới tán gẫu một chút, ngươi không phải vẫn luôn muốn biết phía trên vòm trời là cái gì sao?"

Hắn giật mình, bay lên phía trên vòm trời.

Xôn xao!

Một mảnh lá cây, chậm rãi được xốc lên, mở ra một cái con đường.

Hắn xuyên qua lá cây trong không trung, đi đến đỉnh vòm trời, hai chân nhẹ nhàng đạp lên từng tầng lá cây xanh biếc, lá cây truyền đến tiếng sột sột soạt soạt, dưới chân là một quả cầu màu xanh thật lớn tạo thành từ lá cây.

“Đây là bầu trời bao vây khắp hành tinh sao?”

Hắn đứng trên lá cây của vòm trời, nhìn về phía ngoài không gian, là một mảnh đen onhánh. Dải ngân hà đen nhánh được điểm lên những vì sao lấp lánh, cảm giác cuồn cuộn say lòng người, khiến người ta nhịn không được mà cảm thấy mình nhỏ bé.

“Yumia đã lấy trộm trái cấm sinh mệnh, vùng đất được tạo từ lá xanh này chính là nơi ở của chúng ta. Nơi này không có chiến tranh, mười một cổ thụ chúng ta bình thường sẽ nói chuyện phiếm ở chỗ này.... Chúng ta gọi nó là Thiên Đường.”

Từng cây đằng xà chậm rãi đi ra, quấn lên trên lá cây.

Tổng cộng có mười một cây, tựa như là mười một cây cổ thụ, chúng đều lấy phương thức này để xuất hiện. Chúng nó tuy rằng luôn muốn chiếm đoạt đối phương, nhưng vẫn chưa có tâm tư giết chết đối phương, thậm chí có thể ở trên đỉnh của vòm trời thường xuyên nói chuyện phiếm.

Đối với chúng nó mà nói, chiến tranh xâm lược, nô dịch, chẳng qua là bàn cờ khống chế Tinh Linh dưới trướng thôi, có thua có thắng. Nhưng trong cuộc sống lâu dài này, bọ họ đã không còn quá để ý thắng thua nữa, thẳng đến khi uy hiếp chân chính tới đe dọa sinh mệnh chúng nó.

Mộc Mộc nhìn chúng nó, mười một sinh mệnh vĩ đại và cổ xưa nhất.

Từng cây cổ thụ sinh mệnh vĩnh hằng lần lượt lên tiếng, giọng nói vang lên hết đợt này đến đợt khác:

“Chúng ta là thần của các ngươi, các ngươi là sinh mệnh mà chúng ta sáng tạo ra, chúng ta đã trao trí tuệ cho các ngươi.”

“Sinh mệnh của chúng ta rất dài, cũng đủ để khoan dung với tất cả.”

“Ngươi muốn nô dịch những cổ thụ Sinh Mệnh như chúng ta thì chúng ta cũng tùy ngươi.”

“Ngươi muốn sáng lập ma võng, chúng ta cũng tùy ngươi.”

“Ngươi muốn sáng lập đế quốc Tinh Linh, chúng ta cũng giúp đỡ ngươi. Chúng ta nguyện ý nhìn đứa con của mình đi đến huy hoàng, muốn nhìn xem bông hoa như ngươi sẽ nở ra như thế nào.”

“Trong cuộc sống lâu dài của chúng ta, Yumia ngươi có lẽ cũng chỉ là một đoạn bọt nước trong cuộc đời của chúng ta, là cái cớ cho cổ thụ Ám Dạ Sinh Mệnh khoác loác trước mặt chúng ta rằng đã từng thống trị chúng ta. Nhưng điều này cũng chợt lóe mà qua, giống như thọ mệnh của ngươi vậy..... Nếu ngươi có thể lột xác trở thành sinh mệnh lâu dài như chúng ta thì tự đáy lòng chúng ta cũng rất hoan nghênh ngươi gia nhập với chúng ta, trở thành tồn tại vĩ đại thứ mười hai.”

Chương 314: Thiên Đường Đã Mất (Hạ)

“Chúng ta bao dung.”

“Chúng ta thông cảm toàn bộ. Trong những năm tháng dài đằng đẵng, chúng ta chấp nhận được những việc đến mức cao nhất của sự khoan dung mà ngươi không thể tưởng tượng được.”

“Mà ở thế giới chúng ta sáng tạo ra này không có giới tính, không có dục vọng, tràn ngập vui vẻ, là vùng đất cực lạc (vui sướng, hạnh phúc).”

“Chúng ta có ân huệ với các ngươi, các ngươi cũng có ơn với chúng ta...Hai bên chúng ta sống chung một cách hoà bình, nhưng mà, Tinh Linh lại phản bội thần! Ăn cắp trái cấm! Muốn có được tham lam dục vọng nguyên thủy nhất, muốn độc lập!”

Từng giọng nói xa xưa, phảng phất như là những chất vấn nghiêm khắc đến từ chúng thần uy nghi trên vòm trời.

Yumia nhìn chúng nó, “Ta muốn ở bên Gilna, chúng ta thật sự yêu nàng.”

“Các ngươi hiện tại cũng có thể ở bên nhau.”

Giọng nói truyền đến.

Yumia lắc đầu nói: “Đó không phải là điều mà ta thật sự muốn.”

Yumia hiểu rõ những cổ thụ Sinh Mệnh này không có cách nào bắt lấy hắn.

Bởi vì bọn họ tuy rằng là sinh mệnh cấp bảy, nhưng chung quy lại là những sinh mệnh với kết cấu thực thể đặc thù, ẩn chứa sinh mệnh lực cường đại lại không có sức chiến đấu. Chúng nó chỉ có thể thông qua Tinh Linh ra đời để bảo hộ chính mình.

Giống như là kiến hậu cường đại không có sức chiến đấu nhưng lại có thể sinh sản một lượng lớn kiến con để bảo vệ bản thân. Đây là một loại hình thái sinh mệnh đặc thù.

Cổ thụ Sinh Mệnh xung quanh cũng lâm vào trầm mặc.

Lại lần nữa mở miệng nói:

“Ngươi sẽ hối hận, ngươi ăn cắp trái cấm, dục vọng là nguyên tội(nguồn gốc tội lỗi) của sinh mệnh, là khởi đầu của mọi tội ác khác.”

“Ngươi khiến cho nữ nhân bước vào vùng cấm, về sau toàn bộ nữ giới đều sẽ vì ngươi mà chịu cực khổ.”

“Chúng ta cho ngươi cuối cùng cơ hội, tự sát, một lần nữa biến trở lại làm Yumia, trở thành Thần Tinh Linh Yumia như lúc trước.”

....

Yumia lắc đầu, cúi đầu nhìn thân thể nam nhân trẻ tuổi khôi ngô của chính mình, bỗng nhiên nhanh chóng rời khỏi mảnh đất phía trên vòm trời này. Từng mảnh lá cây chồng chất lên thành một vòng cung màu xanh lục rộng lớn.

Phía sau truyền đến nguyền rủa:

“Chúng ta sẽ dùng sự thống khổ của hài tử để trừng phạt các nàng!”

“Mỗi một tháng đều sẽ bị chảy máu, sẽ cảm nhận được sự cực khổ khi thai nghén, thậm chí sẽ bởi vậy mà tử vong!”

“Mà ngươi... Yumia, Tinh Linh Vương mạnh nhất, ngươi lợi dụng sự khoan dung của những cổ thụ sinh mệnh vĩnh hằng như chúng ta để phản bội chúng ta, phản bội mẫu thân của mình, ngươi sẽ mất đi toàn bộ vinh quang! Trở thành tù nhân, bị giam giữ vĩnh viễn.”

Yumia lắc đầu, không sợ chút nào.

Nàng biết rõ chính mình đã thắng lợi, không có ai trời sinh có thể cao cao tại thượng mãi.

Giống như những Tổ Vu của thời đại cổ xưa vậy, chính hắn sẽ lật đổ nền thống trị tuyệt đối của chúng, rồi thực hiện tự do giống như thế giới Hoang Cổ! Tự do thuộc về sinh linh sau này! Về sau, nhất tộc Tinh Linh sẽ không còn phụ thuộc nữa, mà là có thể tồn tại độc lập, dù chúng nó không sinh sản ra Tinh Linh mới thì lại như thế nào?

Chỉ cần có bản thân mình là có thể sinh sản ra chủng tộc, tuy rằng tương đối vất vả một chút khi mà phải sinh sản chủng tộc cho một quốc gia.

“Nhưng mà vì Gilna, ta sẽ không như vậy.” Hắn lộ ra tươi cười ôn nhu, “Những cổ thụ Sinh Mệnh đó đã không thể khống chế ta nữa, trừ phi chúng nó hoàn toàn xé rách da mặt. Nếu không thì mọi chuyện vẫn như lúc trước vậy, ngoan ngoãn sinh sản ra Tinh Linh đời sau cho ta, nuôi dưỡng trái cây sinh mệnh.”

“Từ hôm nay trở đi, ta đã biến thành nam nhân, ta phải đổi tên, gọi là..... Irrfan.” Hắn nghĩ một lúc, lại bổ sung một câu, “Irfan? Stormrage.”

Hắn tức khắc lộ ra tia mỉm cười, rơi xuống Ngân Nguyệt Thành với niềm vui sướng, đi đến trước vương điện Tinh Linh.

Nội tâm hắn tràn ngập vui sướng, thậm chí muốn đem tin tức

tốt này nói cho Gilna, đem niềm vui của mình chia sẻ với nàng, nói cho nàng biết thật ra thế giới Tinh Linh này cũng phân nam nữ.

Chỉ là giây tiếp theo, sắc mặt hắn lại dần dần đọng lại.

Bởi vì hắn nhìn thấy một Tinh Linh Đại Đế Yumia khác, một Thủ Vọng giả, Ảnh Chi Ca, Thần Tinh Linh ăn mặc quần áo của nàng, bình tĩnh ngồi ở trên vương tọa Tinh Linh.

Nàng mở miệng, giọng nói và ngữ khí thậm chí là giống nhau như đúc, nói với chính mình:

"Ta là Tinh Linh Vương Yumia, ngươi là thuộc bộ lạc Tinh Linh nào?"

Tinh Linh Vương Yumia?

Mộc Mộc ngơ ngẩn nhìn một người khác giống với mình, trong đầu là một mảnh trống rỗng.

"Hộ giá!"

Mà lúc này, chúng đại thần Tinh Linh quen thuộc bên cạnh đều tự giác che ở trước người Yumia, vẻ mặt cảnh giác.

"Yumia Đại Đế vừa mới trọng sinh từ tế đàn anh hùng trở về, liền có Tinh Linh cấp sáu kỳ lạ tiến đến, chỉ sợ là không có ý tốt!"

"Chỉ sợ là dư đảng của Vũ Tinh Linh, gián điệp của Omega!"

.....

Một đại thần Tinh Linh đã từng quen thuộc đang che ở trước mặt nàng, vô cùng cảnh giác mà nhìn chính mình, lộ ra quyết ý liều chết bảo hộ.

Mộc Mộc trầm mặc một chút, mồ hôi lạnh chảy ra dày đặc.

Một bản thân mình khác...

Chỉ sợ là người thay thế mà cổ thụ Ám Dạ Tinh Linh năm đó đã lưu lại!

Hắn trong nháy mắt dường như đã nghĩ ra điểm mấu chốt nào đó.

Chỉ sợ là tại thời điểm bản thân mình nuôi dưỡng hạt giống, bị đánh chết rồi để lại một hạt giống, thời điểm của hạt giống thứ hai chính là lúc mình mới trọng sinh từ trong tế đàn anh hùng....

Trong mấy năm nay, cổ thụ Ám Dạ Tinh Linh đã trộm nuôi dưỡng một Yumia khác, để cho nàng tu luyện và trưởng thành trong thời gian đó.

Về phần gen, tướng mạo của Yumia này lại hoàn toàn giống với bản thân hắn, có thể xem như là một bản sao của chính mình vậy!

“Cổ thụ Ám Dạ Tinh Linh đã sớm đề phòng ta...” Hắn nhất thời lại toát ra mồ hôi lạnh lần nữa, nội tâm có loại cảm giác chấn động kịch liệt khó có thể nói rõ.

Lúc này, Tinh Linh Vương Yumia đang ngồi ở trên cao, tiếp tục quan sát chính hắn, lần thứ hai hỏi:

“Ta là Tinh Linh Vương Yumia, ngươi thuộc bộ lạc Tinh Linh nào?”

Mộc Mộc trầm mặc đứng trong đại điện, vẫn còn đang run rẩy như cũ!

Người chơi chúng ta được xưng là đệ tứ thiên tai, đã từng hoành hành qua mấy thế giới. Năm đó lật đổ sự thống trị của Tà Thần Cthulhu, lại lật đổ mười ba Tiên Thiên Cổ Thần, mười hai Tổ Vu, không nghĩ tới ở chỗ này vì để lật đổ cổ thụ Tinh Linh, vì tự

do của nhất tộc Tinh Linh, thế nhưng lại bị lật xe, bị hung hăng xử lý!?

Nàng đánh cắp toàn bộ vinh quang và thành quả thành lập toàn bộ đế quốc vĩ đại của mình.

Yumia tiếp tục mở miệng nói: “Tinh Linh lai lịch không rõ, đế quốc Tinh Linh chúng ta phải giam ngươi lại, nếu như ngươi phản kháng thì sẽ bị xử lý ngay tại chỗ!”

Một khi mình khoanh tay chịu trói thì chỉ sợ sẽ là có đi mà không có về.

Hắn quay đầu rời đi.

“Muốn chạy!?”

Sắc mặt Yumia lạnh lùng, nhanh chóng đuổi theo.

“Vương!?” Các vị đại thần Tinh Linh phía sau muốn nói lại thôi, sợ vị Tinh Linh Vương của mình lại bị đánh chết lần nữa.

“Không cần lo lắng.” Yumia nhanh chóng truy đuổi theo ra ngoài.

Trong rừng là một mảnh cổ thụ cao lớn tươi tốt.

Chương 315: Biến Thân Ác Ma

Đạp đạp đạp!

Hai đạo thân ảnh chạy như bay, Mộc Mộc không lựa chọn phi hành, mà là suy nghĩ dùng địa hình phức tạp để bỏ Yumia lại phía sau.

“Ta thiên! Ta bị lạnh chết mất!” Sắc mặt của Mộc Mộc trở nên thê thảm, “Ta không chỉ có đem ta biến thành nam nhân, còn đem toàn bộ thiên phú của ta thay đổi, bởi vì nó có khuyết điểm quá lớn, không nghĩ tới hiện tại lại bị chính mình đuổi giết.”

Đạp đạp đạp!

Yumia phía sau giống mình như đúc, dẫn theo bánh xe kịch độc, nhanh chóng cởi giày ra, lộ ra hai chân trắng nõn, hành tẩu ở trên cỏ.

Xôn xao!

Yumia đã bước vào cấp sáu cho nên uy thế phát ra từ hai chân lại càng thêm kinh người. Những mặt cỏ mà nàng đi ngang nháy mắt một mảng lớn cây xanh đã bị khô héo.

“Đôi mắt cay quá!”

Mộc Mộc nhìn đến hãi hùng khiếp vía!

Lúc trước, những người khác sợ hãi khi đối mặt với mình, hắn nhưng thật ra cũng không để ý chút nào, cho tới bây giờ rơi đến trên đầu mình thì mới cảm nhận được nó khủng bố như thế nào.

“Một khi bị nàng tới gần thì ta lập tức sẽ mất đi chiến lực!”

Trong đầu hắn hiện lên ý nghĩ khủng bố như vậy, “Nháy mắt đã cay đến không mở mắt ra được, mũi cũng không thở nổi, thậm chí màng tai dường như đã bị vị cay kia xuyên qua!”

Chỉ có hắn mới biết được sự hãi trong đó, nó đến từ bốn phương diện là tai, mắt, mũi, miệng, nó hoàn toàn phong kín ngũ quan của đối thủ. Đây đã là một loại hình thái sợ hãi không thể diễn tả được, nếu nàng tới gần thì hắn là phải chết không thể nghi ngờ!

“Nhưng mà ta đã thay đổi, cũng có cũng đủ tính đề kháng, so với sinh vật khác thì tốt hơn nhiều, chỉ có thể thử cố gắng chống lại một chút.” Hắn bỗng nhiên dừng lại.

Hắn biết nếu mình cứ tiếp tục trốn đi như vậy cũng không phải biện pháp, chỉ có thể đón đánh một cách chính diện.

Hắn tạm dừng lại, quay đầu nhìn người giống như đúc với mình kia, bỗng nhiên mở miệng hỏi: “Ngươi ra đời từ khi nào?”

Yumia nhìn hắn, nhìn bản thể của chính mình, có chút phức tạp, “Ta ra đời cùng lúc với ngươi, chẳng qua ta không phải là lớn lên trong nháy mắt mà là được nuôi dưỡng rất lâu trong trái cây sinh mệnh. Sau đó ta mới chậm rãi lớn lên ở một nơi bí mật gần đó, 80 năm sau mới thành niên, sau đó vẫn luôn tu luyện cho tới hôm nay.”

Nàng tránh ở chỗ tối và chậm rãi lớn lên, tận mắt nhìn thấy bản thể giống mình như đúc này trưởng thành. Nàng ta không ngừng thống trị một đám bộ lạc Tinh Linh, cuối cùng còn thành lập nên vương triều Tinh Linh vĩ đại.

Lúc mình còn nhỏ đã từng khát khao, sùng bái vị Thần Tinh Linh này!

Vị tồn tại vĩ đại này đã sáng tạo nên một loạt kỳ tích, sáng lập

các nền văn minh lộng lẫy, chế tạo nên hệ thống tu luyện, chế tạo ma võng —— Ảnh Chi Ca Yumia, không có Tinh Linh nào mà không sùng bái Tinh Linh Đại Đế vĩ đại này.

Nàng cũng vẫn luôn trốn ở chỗ tối, nhìn vị Yumia này ôn nhu chiếu cố Gilna, Celine, vì các nàng mà biến đổi đa dạng việc nấu nướng các loại mỹ thực kỳ lạ, bồi các nàng nói chuyện vui vẻ, lúc nào cũng như vậy. Nàng luôn khát khao mình có thể thay thế các nàng.

Cho đến hôm nay, nàng nghe được cổ thụ Ám Dạ Sinh Mệnh nói:

"Yumia phản bội lại nhất tộc Tinh Linh vĩ đại chúng ta, ta sẽ ngăn chặn nó, ngươi đi tiếp quản toàn bộ vương triều Tinh Linh."

Một câu này đã làm điên đảo nhân sinh của nàng!!

"Ta cũng không muốn thay thế ngươi."

Yumia trầm mặc, nhìn nam Tinh Linh hoàn toàn xa lạ trước mắt này, "Trở về đi, có lẽ ta có thể cầu tình cho ngươi...."

Nhìn gương mặt tuyệt mỹ mà mình đã từng vô cùng quen thuộc, Mộc Mộc hơi mỉm cười, biết đã hoàn toàn không thể trở về được nữa, sau khi rạn nứt thì sẽ không có đường lui, "Nhất tộc Tinh Linh không thể là nô lệ của mẫu thụ, sinh mệnh Tinh Linh này đã bị nguyền rủa, không thể có được tình yêu, ta muốn tự do thuộc về Tinh Linh.... Từ hôm nay trở đi, ta tên là Irrfan."

"Những ngày tháng kia, thoạt nhìn đã không thể trở về được nữa....." Yumia miễn cưỡng cười, trong lòng đau xót, nhịn không được mà nhắm hai mắt lại. Nàng biết, mộng tưởng nào đó trong lòng mà nàng đã từng vô cùng khát khao đã chậm rãi tan vỡ.

Nếu như thần Tinh Linh Yumia vĩ đại muốn phản bội nhất tộc Tinh Linh chúng ta, làm bẩn vinh quang của Thủ Vọng giả, Ảnh

Chi Ca, như vậy thì chính mình sẽ thay thế Yumia, hoàn toàn trở thành Yumia, trở thành Tinh Linh Đại Đế, kéo dài vinh quang của nàng!

“Yumia, không, ta hẳn là nên gọi ngươi là Irrfan. Ta không cho phép nhân sinh của ngươi bị làm bẩn, thỉnh chết ở chỗ này đi.... Ngươi vẫn luôn chống lại hai chân của ngươi, cũng không biết khủng bố trong đó, cũng không khai phá cách sử dụng của nó.” Yumia trước mắt hít sâu một hơi, “Thuật thiêu đốt.”

Rầm!

Nàng sử dụng pháp thuật đốt cháy đơn giản nhất. Nó vậy mà lại bao phủ ở trên hai chân nàng với nhiệt độ cao, đôi chân tinh xảo mượt mà của nàng nhanh chóng toát ra mồ hôi dày đặc.

Nàng bay lên không rồi vung hai chân lên!

Mồ hôi rơi ra dày đặc, toàn bộ rừng cây trên không đột nhiên được bao phủ bởi một tầng lá mỏng màu xám.

“Đây mới chân chính là phóng lĩnh vực ra bên ngoài!!”

Rầm!

Một mảng lớn sinh mệnh, thực vật bị vị cay bao phủ, nhanh chóng khô héo, hình thành nên một trường tử vong khó có thể tin được. Cho dù là sinh mệnh cấp năm, cấp sáu cường đại khác thì giờ phút này cũng không thể mở mắt ra được.

Giây tiếp theo, nàng hóa thành thích khách trong bóng tối rồi đánh úp lại, nhanh như tia chớp, một chân hung hăng quét về phía đầu của hắn.

“Cách cực xa cũng có thể ngửi được mùi mồ hôi đầm đìa khủng bố từ hai chân, hơi thở phát ra lại càng thêm khủng bố.” Mộc Mộc sớm đã dùng đồ ngâm nước màu đen để bịt mắt, bịt kín

tai mắt mũi miệng của mình rồi chạy ra phía ngoài. Cả người hắn nhanh chóng to lớn lên, thay đổi hình thái thân thể.

“Không được xem thường ta!”

Irrfan nói nhỏ, “Chúng ta chung quy lại cũng là những sinh mệnh có hình thái khác nhau! Hai chân của ngươi tuy rằng khủng bố, ta mất đi cỗ lực lượng này... Nhưng ta vẫn có được tính đề kháng nhất định, Ác Ma biến thân!”

Ca ca ca!

Hai cái sừng Ác Ma màu đen mọc lên từ trên đỉnh đầu của hắn, phía sau nhanh chóng mọc ra hai cái cánh giống như cánh dơi, hai chân dần xuất hiện những chiếc móng dài màu đen rồi hóa thành móng vuốt to lớn như diều hâu.

Xôn xao ——

Cả người hắn bốc lên một ngọn lửa rất nhỏ.

Đó là thay đổi hình thái của độ cay, biến thành ngọn lửa màu đen đáng sợ thiêu đốt ở nhiệt độ thấp. Tuy rằng mất đi độ cay nhưng khí tràng lại càng mạnh hơn, hơn nữa trở nên có thể khống chế, không cần lo lắng sẽ thương tổn đến người bên cạnh.

Sừng, cánh dơi, móng vuốt của chim.

Điều này cực kỳ giống với những chân thân hình thù kỳ quái của mấy Tổ Vu kia.

Đây thật sự có thể coi là chân thân hình thái chiến đấu tương tự với Tổ Vu. Hắn lúc này đây đã thay đổi hình thái tiến hóa của Thất Diệu Bảo Thụ, không thể nghi ngờ chính là đang dựa vào thân thể mạnh mẽ của Tổ Vu để tạo nên sinh mệnh của mình.

Chương 316: Phàm Nhân Mất Đi Thần Tính

Yumia nhìn toàn bộ thân thể Ác Ma được bao phủ bởi ngọn lửa vặn vẹo thì sắc mặt trở nên căng thẳng, "Ngươi quả nhiên là đã sa đọa!"

"Vì bảo hộ vinh quang của Ảnh Chi Ca, của Thủ Vọng giả, ta cần phải giết chết ngươi!" Ánh mắt nàng giống như chim ưng lập tức ngưng tụ lại ở trên thân ảnh của Ác Ma.

Xôn xao!

Năng lượng khủng bố dao động lập loè.

Phần phật!

Khắp rừng cây nhanh chóng khô héo, tĩnh mịch, hai thân ảnh phát ra khí tràng khủng bố đang điên cuồng giao phong.

Lúc này đây Mộc Mộc đã kết hợp với kết cấu sinh mệnh giống như của Tổ Vu, thực hiện quá trình lột xác, trở thành hình thái chiến đấu.

Kịch độc trong tóc, vị cay của chân, bàn tay sinh mệnh lần lượt biến thành móng tay chứa kịch độc, ngọn lửa cay với nhiệt độ thấp, cùng với đó hắn đã hoàn toàn dung nhập sự hồi phục của sinh mệnh vào trong thân thể.

"Đúng vậy! Ta đem thiên phú của ta giảm xuống nhưng lại trở nên linh hoạt hơn. Ta hy sinh rất nhiều là vì để cho người khác có thể tới gần ta, ta không phải là đối thủ của ngươi." Irrfan gầm nhẹ, "Nhưng lực sát thường từ sức mạnh của ngươi, hai chân

ngươi, bánh xe kịch độc cũng đều giảm xuống trên diện rộng đối với ta."

Irfan gầm nhẹ, hai bên nhanh chóng bị trọng thương.

Nhưng mà ưu thế và nhược điểm của hai bên cũng dần dần hiện ra. Đôi tay Yumia tuy rằng có thể tự lành, nhưng tính cực hạn vẫn là quá lớn, không bằng thân thể hồi phục mà Irrfan biến thành.

Vết thương của Yumia đã ngày một nhiều hơn.

"Nhưng nếu đánh tiếp, chỉ sợ vẫn là ta phải chết trước." Sắc mặt Mộc Mộc ngưng trọng, tuy rằng tính đề kháng rất mạnh, nhưng độ cay của nàng quá khủng bố, đã ăn mòn thân thể, kịch độc cũng bắt đầu tràn ngập trong cơ thể, hắn chỉ đang mạnh mẽ ngăn chặn những độc tố đó thôi, "Cần phải nhân cơ hội mà rời đi, nếu không độc sẽ phát ra hoàn toàn mất."

Thân thể hắn chợt lóe, vỗ đôi cánh bằng thịt rồi bay lên không trung.

"Chạy trốn? Irrfan, ngươi dám!!" Giọng nói đan xen kinh sợ của Yumia truyền đến, trong lòng lập tức quýnh lên, bỗng nhiên cầm lấy bánh xe kịch độc rồi ném lên không trung, nhưng lại đánh vào khoảng không.

...

Mấy ngày sau, Irrfan hồi phục từ hình thái Ác Ma thành bộ dạng Tinh Linh bình thường, trốn đi để hồi phục thương thế. Hắn thuần thục mặc vào đồ nữ trang, hành tẩu trong Ngân Nguyệt Thành của vương đô Tinh Linh.

Bởi vì làn da trắng nõn, hơn nữa thế giới này không có quan niệm về nam nhân cho nên cũng không có người nào hoài nghi hắn cả.

Hắn quay vòng một phen, rốt cuộc cũng gặp được Gilna.

Gilna cả kinh, nàng đã từng gặp được Tinh Linh này ở trên vương điện. Tinh Linh kỳ dị này tự tiện khiêu khích Tinh Linh Đại Đế Yumia, sau đó bị Yumia Đại Đế đuổi bắt thì trốn chạy.

“Ngươi là... Yumia?”

Gilna nhịn không được hỏi, hoảng sợ mở to hai mắt.

Hắn lập tức lộ ra mỉm cười, quả nhiên Gilna ở chung với mình một trăm năm, cùng chung chăn gối thì sẽ có thể lập tức nhận ra mình, nhìn ra cái kia là hàng giả.

“Muốn rời đi với ta không?” Gương mặt lạnh băng tuấn mỹ của Irrfan lại hiện lên một tia do dự, một cỗ bất an nhàn nhạt luôn quanh quẩn ở trong lòng hắn, “Nhưng mà gặp mặt thì sẽ bị toàn bộ tộc Tinh Linh truy nã, chúng ta có lẽ sẽ không còn chỗ để ẩn thân nữa.”

“Được.” Gilna hiện lên sự kiên định, “Nhưng mà Sirin....”

Irrfan nghĩ một lát, “Nàng sẽ không có việc gì đâu. Nàng là nữ Tinh Linh Vương đời kế tiếp mà ta đã nhận định. Tại vô số năm trước, ta đã sớm mặc kệ chuyện chính sự của đế quốc, tất cả đều là nàng xử lý. Nàng mới chân chính là người thống trị của đế quốc Tinh Linh, Yumia kia sẽ không xuống tay đối với nàng, vẫn sẽ để cho nàng ấy trở thành nữ Tinh Linh Vương như cũ. Nàng vẫn bảo hộ vinh quang của Tinh Linh, nàng chỉ biết nhằm vào ta...”

Nửa ngày sau, tin tức Gilna mất tích bị vương cung phát hiện.

“Đuổi theo!”

Tinh Linh Đại Đế ngồi trên vương tọa, chậm rãi mở mắt ra.

...

Đế quốc Yumia, năm 38.

Dù cho đã cực lực che dấu, nhưng tin tức khiến người ta khiếp sợ nhất vẫn bị truyền đi khắp toàn bộ quốc gia, Gilna đã chạy trốn cùng với Tinh Linh hắc ám Irrfan.

Cả nước lâm vào trong rối loạn.

“Gilna, không phải là tâm phúc của bệ hạ Yumia phúc sao? Nàng là một người trung tâm không đổi, thậm chí vì bệ hạ mà nguyện ý chết, sao có thể sẽ đi theo một Tinh Linh khác được?”

“Nghe nói Irrfan kia là Tinh Linh bị mười một cổ thụ Tinh Linh truy nã, vì đã phản bội nhất tộc Tinh Linh của chúng ta, phá hủy thiên đường yên tĩnh và vui vẻ của chúng ta. Hắn ta sẽ mang đến tai hoạ, sợ hãi, cùng với tử vong cho thế giới này!”

Mặc kệ bên ngoài nói như thế nào thì hai người cũng đã trốn vào trong một rừng sâu tươi tốt.

“Chúng ta kết hôn đi.”

Mộc Mộc nhìn nữ tử mà mình yêu thích, mỉm cười, tổ chức hôn lễ ở trong rừng cây không một người.

Lịch sử mở ra chương mới, trong thiên đường《 Thánh lịch 》có ghi lại:

【 Đế quốc Yumia, năm 47, Tinh Linh Irrfan và phản đồ Gilna ăn cắp trái cấm của sinh mệnh Cổ Thần ‘ Thiên Đường ’, mất đi thần tính, trầm luân trong tội nghiệt và vui thích, rơi vào thế gian, trở nên dã man vô lễ.

Thần nói, các nàng đã phạm phải tội nghiệt của nhiều thế hệ, gọi là nguyên tội, ý tức là nguyên sơ, sinh ra đã có sẵn tội.

Nhóm Cổ Thần đuổi đi bọn họ khỏi tộc Tinh Linh, cùng truy nã

bọn họ, nguyền rủa con cháu của bọn họ, nam nhân trở nên tham lam bạo ngược, nữ nhân phải chịu đau khổ khi sinh nở】

...

Mộc Mộc bắt đầu theo đuổi cuộc sống mà mình luôn mong muốn, bỏ xuống sứ mệnh quật khởi của Tinh Linh. Vợ chồng hai người bắt đầu chu du qua các thành trấn của các Tinh Linh trên khắp hành tinh. Mộc Mộc lại mặc vào đồ nữ trang một lần nữa, hai người giống như hai tỷ muội Tinh Linh xinh đẹp đi chu du các nơi, tìm kiếm mỹ thực, tiến hành nấu nướng, sau đó hắn sẽ tiến hành cải tiến đồ ăn rồi để Gilna đánh giá.

Các nàng đi qua sa mạc, hẻm núi, gặp được cảnh mặt trời mọc đẹp nhất ở trên sa mạc. Dưới sự dẫn dắt của Sa Tinh Linh, hắn bắt đầu đi tìm món ăn trân quý trong truyền thuyết: Dấu chân của cây ăn quả Bạch Trân.

Các nàng ngồi thuyền tới biển, đánh cho rắn chín đầu bị thương rồi lấy ra một cái đầu, nấu lên món ăn mỹ vị nhất.

Các nàng đi tìm cự long, cũng tiến hành câu thông, nhờ vào trù nghệ tuyệt vời mà trở thành khách của bọn họ, hưởng thụ mỹ thực độc nhất ở Long châu.

Đoạn thời gian này như là hành trình tuần trăng mật, thật sự rất vui vẻ. Gilna cũng bắt đầu mang thai, nàng là sinh mệnh cấp bốn, khí lực thân thể cường đại cho nên cũng không cảm thấy nhiều thống khổ, vẫn mang theo bụng lớn mà chu du khắp nơi.

“Nguyền rủa của cổ thụ Tinh Linh có lẽ là giả... Thống khổ khi mang thai, cũng không có cảm giác đau đớn, mỗi một tháng ta cũng không có chảy máu, càng sẽ không bởi vì sinh nở mà đi đến tử vong.” Gilna cười rộ lên, vuốt ve bụng, cảm nhận được trong bụng là song bào thai, hai sinh mệnh mới tinh.

Đây là sinh mệnh đầu tiên trên mảnh thế giới này không dựa vào cổ thụ Tinh Linh, mà thuộc về chính Tinh Linh tự mình sinh sản!

“Có lẽ về sau tộc Tinh Linh chúng ta có thể thật sự không cần phải ỷ lại vào cổ thụ Sinh Mệnh nữa, chúng ta sẽ tự do.” Nàng cười rộ lên, “Chúng ta có lẽ sẽ hóa thành một chủng tộc hoàn toàn mới, một giống loài Tinh Linh độc đáo!”

Nàng cười rộ lên, hai người đều không muốn là địch với tộc Tinh Linh, chỉ muốn ẩn cư và sống một cuộc sống yên bình.

Đây không phải là mang thai mười tháng.

Qua ước chừng chín năm, Gilna mới dần bắt đầu sinh ra hài tử, hoặc có thể nói thứ sinh ra không phải là hình người mà là hai quả cầu đẫm máu, lần lượt là màu trắng và màu đen. Chúng nó có kết cấu như là trái cây Tinh Linh, nhưng vẫn có sự khác biệt. Chúng nó lộ ra quang huy trong suốt mà đỏ bừng, giống như một trái tim, không ngừng co đập, nhảy lên như một sinh mệnh.

Chương 317: Nói Đùa, Chúng Ta Đều Là Thẳng Nam! (Thượng)

“Hì hì hì!”

“Ha ha ha!”

Dần dần, quả cầu kỳ dị kia bắt đầu chơi đùa với nhau, rồi bắt đầu ra đời trí tuệ. Qua mấy ngày, chúng nó ăn luôn tầng xác thịt bao vây bên ngoài rồi hóa thành hai đứa bé trai.

Quả cầu màu trắng hóa thành nam hài cùng loại với Tinh Linh, lại có chút khác. Nếu như nói Tinh Linh do cổ thụ Sinh Mệnh sinh sản là một sinh mệnh nửa thực vật nửa động vật hoàn mỹ thì đứa trẻ này tựa hồ lại thuộc về loại sinh vật chuyển biến, lỗ tai bén nhọn như lá cây trở nên mượt mà hơn, dung mạo cũng không hoàn mỹ mà dần hóa thành bình thường.

Quả cầu màu đen còn lại hóa thành đứa trẻ với đôi sừng Ác Ma bén nhọn, đôi mắt hẹp dài, sau lưng vậy mà lại có đôi cánh bằng thịt, là một sinh linh với diện mạo vô cùng hoàn mỹ như cũ.

“Hai đứa trẻ kỳ dị, lực lượng con cháu của chúng ta sau này sẽ yếu bớt đi... Vừa sinh ra chỉ có cấp hai, thành niên có lẽ mới đến được cấp ba.”

Mộc Mộc đối với điều này sợ ngây người, “Một đứa giống với hình người bình thường thì hình như rất khó để có thể biến thân thành Ác Ma, biến thành hình thái chiến đấu thì cũng là vô cùng nhỏ yếu... Một hài tử còn lại vừa sinh ra đã có hình thái chiến đấu

của Ác Ma vĩnh viễn? Không thể biến thành hình người?"

Một bên cực mạnh, một bên lại cực yếu.

Điều này phảng phất như chúng đã lần lượt kế thừa hai hình thái sinh mệnh của hắn.

Gilna đột nhiên nhìn đứa trẻ Ác Ma kia rồi hờn dỗi mắng hắn, "Đều tại ngươi thích dùng hình thái Ác Ma biến thân kia. Ta chắc chắn là bởi vì lúc ấy mới mang thai."

Hai người cười nói vui vẻ, ôm hai đứa trẻ lên, cảm nhận được một cuộc sống mới đang dần mở ra.

...

Đế quốc Yumia, năm 61.

Tinh Linh Đại Đế Yumia lại sáng lập thêm một lĩnh vực mới, chế tạo ra nhẫn không gian. Đây là đồ vật ma pháp trân quý được tiến hành chế tạo dựa trên không gian bên trong mà trái cây sinh mệnh Tinh Linh mang theo.

Lúc Irrfan nghe được tin tức này thì hắn đang ngồi cùng Gilna ở trong rừng cây, mang theo hai đứa nhỏ ăn đồ nướng, "Thiên phú của nàng rất mạnh, thật sự là vì cái danh ' Yumia ' này mà liều mạng nỗ lực. Hơn nữa trước đây cổ thụ Sinh Mệnh cũng không tín nhiệm ta, hiện tại lại hoàn toàn tín nhiệm nàng, đem trái cây sinh linh giao cho nàng nghiên cứu."

Đế quốc Yumia, năm 67.

Bởi vì phát hiện được dấu chân của Irrfan trong rừng cổ thụ Milser cho nên Yumia Đại Đế tự mình đi trước, toàn bộ mặt đất bị san phẳng, Irrfan bị trọng thương phải chạy trốn.

Đế quốc Yumia, năm 71.

Hài tử bình thường tên là “Arthur”, hài tử Ác Ma tên là “Ruhr”, đều dần dần trưởng thành. Hai người thậm chí trên đường đi còn tình cờ gặp gỡ nữ tử Tinh Linh mà mình thích, sau đó kết hôn với các nàng.

Lại qua mấy năm.

Arthur sinh hạ ba hài tử, hai nam một nữ.

Ruhr sinh hạ một nam hài Ác Ma.

Tộc đàn ngày càng được mở rộng thì khả năng bị tìm thấy khi bị truy nã lại càng lớn. Sau vài lần do dự hắn đã quyết định tách người trong tộc ra, để cho hai đứa nhỏ của mình độc lập đi ra ngoài, mang theo gia đình của mình sống ở bên ngoài.

“Dù sao cũng đã trưởng thành, thủ pháp nấu nướng cũng đã giao cho hai người các ngươi, các ngươi có thể trực tiếp bắt đầu cuộc hành trình và làm những gì mình muốn.”

Đế quốc Yumia, năm 94.

Mấy năm qua đi, nhóm Tinh Linh dần phát hiện ra ngoại trừ các nàng thì bên ngoài còn có hai chủng tộc trí tuệ hình người. Bọn họ vậy mà lại có thể từ bỏ sự nuôi dưỡng của cổ thụ Tinh Linh mà sinh sản một cách độc lập, bọn họ có sinh mệnh nam giới riêng biệt!

Chúng ta cũng có thể sinh hài tử? Chúng ta có thể thử một lần không?

Thậm chí có một số Tinh Linh mỹ lệ cũng vô cùng tò mò rằng chính mình thế nhưng cũng có thể nuôi dưỡng nên một sinh mệnh giống như là cổ thụ Sinh Mệnh sao? Có Tinh Linh bắt đầu yêu nhau với bọn họ, sinh hoạt cùng nhau, sinh hạ không ít con cháu.

Trên vương điện Tinh Linh.

“Những kẻ đó đều là tội nhân của đời sau!”

Tinh Linh Đại Đế Yumia bắt đầu thành lập ngục giam, tự mình trở thành trưởng giám ngục, “Bất luận Tinh Linh nào ở cùng những tội nhân đó, sinh sản con cháu cho bọn họ thì đều sẽ bị nhốt vào ngục giam! Các nàng là phản đồ của tộc Tinh Linh, đã mất đi thần tính, bị trộn lẫn với dục niệm.... Về phần hai chủng tộc tội ác này, cần phải truy nã toàn bộ!”

Sau khi đế quốc Tinh Linh trải qua trăm năm hoà bình ngắn ngủi thì lại lần nữa phải nghênh đón chiến tranh và náo động. Thậm chí so với chiến tranh trước khi bộ lạc Tinh Linh thống nhất thì lại càng khủng bố hơn!

Ngục giam của Thụ Giới được thành lập.

Sau khi thống nhất nhất tộc Tinh Linh thì hơn bốn trăm cổ thụ Chiến Tranh vẫn luôn nghỉ ngơi lấy lại sức. Trước mắt ngục giam được bao bọc bởi 300 cổ thụ Chiến Tranh, hình thành nên vách tường hình vuông, không có ai có thể chạy thoát từ trong đó!

“Chúng ta có chủng tộc của chúng ta, có tôn nghiêm của chúng ta! Nhân tộc muốn tự do! Phải dám đấu tranh với thần sáng tạo Tinh Linh!”

Đại pháp sư Nhân tộc Arthur, dẫn dắt Nhân tộc bắt đầu phản kháng!

Mà nhất tộc Ác Ma tuy rằng có thể tự mình sinh sản, nhưng năng lực sinh sản năng lại kém giống như những Tinh Linh kia vậy. Hiện tại mười mấy tộc nhân đã tự do, Ruhr lựa chọn từ bỏ chiến tranh, khai quật huyệt động, trốn vào chỗ sâu trong lòng đất.

Mấy năm qua đi.

Một lượng lớn tội dân giới tính nam đã bị bắt lại.

Nếu như là chiến tranh của Tinh Linh trước đây thì các đại cổ thụ Sinh Mệnh còn đang nội đấu, cho nên cũng không quá để ý. Nhưng mà trước mắt đã uy hiếp đến sinh mệnh, rất có thể sẽ lật đổ sự thống trị của chúng nó, cho nên nhất định phải tiêu diệt hết toàn bộ nam nhân thì thế giới này mới thuộc về Tinh Linh được.

...

Sa bàn Bào Tử Tiến Hóa.

Khắp những ngọn núi và con sông thu nhỏ xanh biếc, các loại giống loài đang điên cuồng diễn biến.

Hiện tại mỗi người đều đang quyết chí vươn lên, yên lặng tiến hóa giống loài, tranh thủ để đón đầu đoàn tàu của thế giới này, chỉ là phong cách có chút kỳ quái, động vật đã trở nên cực kỳ thưa thớt, rất nhiều người đều đang vùi đầu diễn biến thực vật.

Toàn bộ sa bàn gần như đã không còn động vật, chỉ có một đống thực vật sinh sản, không khí đã cực kỳ quỷ dị.

Mọi người đều ngầm so sánh trong lòng, tự mình phủ định một đám giống loài thực vật rồi lại diễn biến lần nữa, cực kỳ liều mạng.

Có người chơi dễ thương mới nhịn không được đưa ra câu hỏi, lập tức liền được mọi người hưởng ứng.

“Cái gì? Ngươi nói với ta là theo như lời Manh Muội nói, để khi tiến vào thế giới Cổ Mộc có thể lập tức đạt được lực lượng cường đại, thì ban đầu phải tiến hóa thành thực vật? Không có khả năng! Ta không phải là loại người không có nguyên tắc! Mặc nữ trang là có thể trở nên mạnh mẽ sao? Không tồn tại!”

“Ha ha ha! Thật là buồn cười! Ta là nam thẳng còn hơn sắt thép có được không! Người trẻ tuổi... Ta đã có vợ rồi! Ta đã hơn ba mươi tuổi, con trai cũng đi học rồi, nếu con trai ta thấy ta biến

thành nữ nhân thì thế nào đây? Ta chỉ là trước đây vẫn luôn diễn biến thực vật, cũng không biết đã diễn biến đã bao lâu rồi, cũng không thể bỏ dở đi?"

Vô số đại lão đều tỏ vẻ, chính mình tuyệt đối sẽ không bị lực lượng mê hoặc, đánh mất nguyên tắc của chính mình

---

Chương 318: Nói Đùa, Chúng Ta Đều Là Thẳng Nam! (Hạ)

Tốc Độ Xe Akina đang biến thành một thực vật, cắm rễ ở trên mặt đất, đi đầu phát ngôn bừa bãi, báo cho những người mới bên cạnh:

"Thật nực cười! Ta đường đường là người chơi lâu năm, vất vả trùng tu mất 50-60 năm, tiêu phí thọ mệnh của một người bình thường là đã có thể trùng tu biến thành cấp năm rồi, sao có thể không có nguyên tắc như vậy? Còn không phải là đưa cho ta cấp bậc và thiên phú nghịch thiên sao? Sao có thể dễ dàng bị hấp dẫn bởi các loại điều kiện phúc lợi của các đại cổ thụ Tinh Linh kia được chứ? Trở thành anh hùng mượn dùng của tộc Tinh Linh chúng nó sao? Ta không phải là người tùy tiện như vậy!"

Mọi người đều tỏ vẻ, mình đường đường là một nam nhi còn rất tốt! Sao có thể không chịu đựng được dụ hoặc kia chứ?

"Đám người này đúng là vô sỉ!"

Hứa Chỉ sợ ngây người. Hắn cảm thấy sau khi những mặt hàng này trọc tóc thì càng trở nên thông minh và đáng khinh, hơn nữa da mặt dày như tường thành, người bình không thể so được với đám sa điêu này về độ vô sỉ!

Hứa Chỉ không nghĩ tới, thế giới Cổ Thụ trên hành tinh kia lại nháo đến điên cuồng như vậy.

Lúc này vừa mới vừa phát triển, văn minh mới hướng đến hình thức ban đầu của hệ thống tu hành, mới thoát ly khỏi tính dã man của bộ lạc và tiến vào thời đại lập nước thì liền bộc phát tình

thế khủng bố như vậy.

Hứa Chỉ tưởng tượng một chút về hình ảnh này:

Đến lúc đó, một đám Tinh Linh xinh đẹp tuyệt trần ở dưới cây cổ thụ, gảy chân, móc mũi, cả ngày ồn ào nói muốn nghịch thiên?

Tin tưởng Đế Kỳ cũng đang rất mộng bức.

“Ha ha, nếu chọc giận Thái Dương Đế Kỳ này, cẩn thận hắn ta sẽ đem các ngươi đi thiêu chết.” Hứa Chỉ vui cười hớn hở, cảm thấy bọn họ ở trên tay Đế Kỳ cũng không thể khơi dậy nổi bọt sóng quá lớn.

Bỗng nhiên có một người chơi đi ra báo tin, “Tin tức bất ngờ! Mộc Mộc đã ra ngoài đăng bài nói hắn đã biến thành nam nhân và kết hôn rồi!”

“Ngọa tào!”

Mọi người lập tức đều trừng lớn đôi mắt, nhất thời bị dọa cho sợ ngây người.

Mộc Mộc vẫn khiến người phẫn nộ! Bọn họ còn chưa tiến vào biển khổ thì Mộc Mộc đã thoát ly biển khổ, hưởng thụ thành quả nhân sinh!?

Bọn họ đều từ bỏ tiến hóa giống loài, tính toán đi ra ngoài liếc mắt một cái, lúc này, bên ngoài diễn đàn cũng là một mảnh kích động.

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Một tấm ảnh cưới được phát ra, vô số người hâm mộ đến

không được.

“Như vậy liền ôm được mỹ nhân về sao? Đáng giận!”

“Ta cuối cùng cũng hiểu vì sao ta không có bạn gái, đó là bởi vì ta không có mặc đồ nữ trang, dung nhập rồi trở thành bằng hữu của các nàng, sau đó nhân cơ hội thu lấy trái tim các nàng! Ta cảm thấy mình đã tìm được biện pháp để thoát khỏi sự cô đơn rồi! (vui vẻ)”

“Thì ra là thế sao, muốn có được bạn gái thì trước tiên phải biến thành nữ nhân? (Lâm vào trầm tư.jpg)”

“Sợ là sau khi ta biến thành nữ nhân thì lại muốn bắt đầu đi tìm bạn trai (buồn cười)”

Một đám gia súc lại tiếp tục phát ảnh cưới, khiến người bên ngoài phải ghen tị.

Một mỹ nhân Thủy Tinh Linh duy mỹ và một nam Tinh Linh cao lớn tuấn mỹ, chụp ảnh lưu niệm ở các nơi, tạo dáng chụp ảnh cưới. Thậm chí hắn còn biến thân thành chân thân Ác Ma cả người là ngọn lửa, ôm mỹ nhân Tinh Linh rồi hôn môi.

“Thiên! Ảnh cưới theo phong cách Tây huyễn, thế nhưng lại bị đút cho một ngụm cẩu lương!”

Vô số người vô cùng đau đớn, nhưng mà Mộc Mộc cũng coi như là đã chịu đựng qua những ngày gian khổ, tiêu phí hơn một trăm năm, rốt cuộc cũng từ thân phận tỷ muội chuyển thành người yêu.

Nhưng mà dần có người đã nhận có gì đó không đúng.

Hôn lễ không được tổ chức ở vương cung Tinh Linh mà là ở núi sâu rừng già?

Mộc Mộc phát xong hình ảnh, thì nghiêm túc bắt đầu giảng giải tình thế hiện tại. Bản thân mình biến thành nam nhân, lại bị cổ thụ Tinh Linh hãm hại, hiện tại hắn đã mất đi toàn bộ vinh quang, đã lưu lạc thiên nhai. Mọi người nháy mắt đều sợ ngây người!

Tiểu tử ngươi cả ngày dùng nấm chân khiến người ngạt thở, hỏi người ta da chân mình có thoải mái không, hương vị lớn không, hiện tại rốt cuộc cũng đến phiên ngươi!

Mua dây buộc mình.

Mọi người đều cảm thấy kì diệu, đều vui cười hớn hở, tiểu tiện nhân ngươi cũng có ngày hôm nay.

Mộc Mộc Không Nói Lời Nào tiếp tục phát ảnh chụp màn hình.

Các loại hình ảnh du lịch với mỹ thực, hóa thành một phong cảnh, còn có ảnh chụp của hai đứa nhỏ.

“Ngươi mẹ nó phải lưu vong mà vẫn còn đi du lịch? Hai đứa nhỏ của ngươi, một đứa giống nhân loại, một đứa lại như là Ác Ma, ngươi quả thực là đồ gia súc! Cho ngươi một nữ nhân, ngươi có thể sáng tạo ra hai chủng tộc?”

“Ta cảm thấy chua quá (Tinh chất chanh.jpg)”

Mọi người liền cảm thấy không có chỗ để tồn tại nữa.

Còn có vương pháp hay không? Ngươi không nên trở thành đối tượng bị nấm chân kia điên cuồng nghiền áp truy đuổi, sau đó còn bị trấn áp có được không?

Mộc Mộc Không Nói Lời Nào: “Ha ha ha! Ta giải thích cho mọi người một chút. Con cháu của ta đang không ngừng sinh sản, giờ đã sứt đầu mẻ trán. Ta không có dã tâm, nhưng dã tâm của hai đứa con của ta thì lại rất lớn, muốn mang chủng tộc của mình

quật khởi.”

Mọi người trầm mặc, hàm răng đau nhức, cho ngươi một nữ nhân, ngươi liền sáng tạo nên hai chủng tộc, sau đó dùng hai chủng tộc đó để đại chiến với tộc Tinh Linh. Như vậy là có thể giải quyết nguy cơ một cách an toàn, rồi tự mình thoát ra?

Mộc Mộc Không Nói Lời Nào: “Đối phương đã không thể bắt được hai vợ chồng chúng ta, hơn nữa nấm chân cay mắt của nàng lại không giết được ta, ta trời sinh đã khắc chế nàng!

Ta Mộc Mộc Không Nói Lời Nào, thề ở chỗ này! Dù cho trên đường ta bị đá ngã chết, bị lão bà của ta đánh chết, cho dù chết kiểu nào thì sẽ không để bị Yumia bắt lại và cầm tù!”

“Ngược lại là các người, các người đi vào, cũng đừng trách ta không nhắc nhở các người, nếu như muốn làm chuyện gì thì tám chín phần sẽ bị Yumia khiến cho ngạt chết.

Ha ha ha ha! Các vị, thể nghiệm một chút sợ hãi khi bị mỹ nữ Tinh Linh dùng nấm chân làm ngạt chết đi! Tại hạ cáo từ! Ta tiếp tục chu du thế giới cùng với lão bà của ta, hưởng thụ các loại mỹ thực đây!”

Ngươi là đang đùa với người chơi chúng ta đi?! Mọi người lập tức cảm thấy đầu nhức lên. Đương sự cũng không chịu ảnh hưởng quá lớn, đã biến thành nam nhân như ý nguyện, ngược lại còn để lại một cục diện rối rắm cho bọn hắn?

Mà Mộc Mộc còn chặt đứt đường đi, bọn họ đã không còn đường thể đi, muốn dùng phương thức tương tự để lừa dối cổ thụ Sinh Mệnh là không có khả năng. Chúng nó tất nhiên sẽ cảnh giác hơn, về sau chỉ có thể biến thành nữ Tinh Linh?

Đặc biệt là Tốc Độ Xe Akina đã muốn điên rồi, ở trước máy tính gấp đến độ xoay quanh. Hắn chính là muốn dùng phương

pháp lừa dối này để biến thành nam nhân, không nghĩ tới tiện nhân Mộc Mộc này lại giành trước một bước, còn có nấm chân cay mắt kia nữa. Dù cho có thể hoàn toàn hóa thành mỹ nhân Tinh Linh chân chính thì ai có thể chịu nổi hai chân như vậy chứ!

Hắn nhất thời muốn xông qua dây mạng đi đánh chết hắn!

Cuối cùng, hắn vẫn hít sâu một hơi, bình phục oán khí, trở lại trên bàn, sắp xếp lại bộ sách tư liệu dày đặc một lần nữa, cẩn thận nghiên cứu, “Xem ra, vì để giải quyết Yumia.... Ta phải tiến hóa nên một giống loài chỉ cần ăn cay là có thể trở nên mạnh mẽ!”

Chương 319: Kế Hoạch Cơ Mật

Giống loài lúc trước của Tốc Độ Xe Akina cũng đã sắp hoàn thành, mà hiện tại, chỉ có thể cải tạo lại một lần nữa để tăng thêm công năng, "Ta không tin là không xử lý được độ cay này! Dù cho là nàng có đem chân nhét ở trong miệng ta thì ta cũng có thể nói là thật thơm, chứ không phải là nước mắt chảy ròng, phải khiến cho Yumia trợn mắt há hốc mồm mới được."

Hắn đặt ra cho chính mình một mục tiêu đủ tàn nhẫn!

Việc nhét vào trong miệng, chỉ là so sánh khoa trương, nhưng thật sự phải làm được như quyết tâm này.

Trên thực tế, sa bàn《 Bào Tử Tiến Hóa 》đã sắp tiến vào thời kỳ giống loài đại bùng nổ.

Diễn biến đến bây giờ, phần lớn người đi vào thế giới Vu sư, thế giới Hoang Cổ đều là mấy người chơi đứng đầu và người chơi chữ đỏ. Hai ba trăm người chơi còn lại tuy rằng thấp hơn một cấp bậc, thiên phú không đủ, nhưng cũng đã nỗ lực đi qua hai thế giới, giờ cũng gần như đã hoàn toàn thành hình.

Bọn họ tiến hóa phần lớn đều là thực vật.

Manh Muội trước đây có thể coi là cây thực vật đầu tiên, phía sau còn có các người chơi khác đang lục tục sắp hoàn thành. Mà thể giới Cổ mộc quả thực như là được chế tạo vì những người chơi thực vật bọn họ?!

Nội tâm bọn họ vốn dĩ đang vô cùng kích động, cuối cùng cũng hết khổ và đến phiên chúng ta đi vào. Nếu không phải bị người ta nhìn chằm chằm, bọn họ thậm chí còn muốn vừa tiến hóa thực vật

đồng thời vừa hát vang ca khúc do chính mình cải biên 《 Màu xanh lục 》:

"Nói không vui vẻ là giả, dù sao đầu óc chúng ta cũng được làm từ thịt, vì để gan không biến thành cứng đờ thì phải mặc nữ trang để trở nên mạnh mẽ...."

Nhưng mà hiện tại, người nào đó lại tàn nhẫn cắt đứt bọn họ. Khi biến thành nữ Tinh Linh lại lén thay đổi Hooc-môn để biến thành nam Tinh Linh, cổ thụ Sinh Mệnh nhất định sẽ cảnh giác, hiện tại thật sự chỉ có thể biến thành nữ Tinh Linh?

Thời điểm lòng mọi người đang đầy căm phẫn thì Mộc Mộc vẫn đang không ngừng phát ảnh chụp màn hình, nói chuyện phiếm với mọi người.

"Trên thực tế, tuy rằng ta đã biến thành nam nhân! Chặt đứt con đường biến thành nam nhân trong tương lai của các người, thành công cùng nữ nhân mà ta yêu thương ở bên nhau, mỗi ngày du lịch, ăn mỹ thực, nhưng ta cũng không vui sướng như trong tưởng tượng của các người đâu.

....

....

....

Mà là vui sướng đến mức các ngươi không thể tưởng tượng được."

Cảm xúc của mọi người vốn đã dịu đi, Mộc Mộc Không Nói Lời Nào sẽ an ủi mọi người, nhưng mà câu nói tiếp theo nháy mắt đã khiến người sặc chết!

Mọi người đều cực kỳ giận dữ! Xem ra gian thương lòng dạ hiểm độc như ngươi đây là đang cố tình cợt nhả, khoe khoang

đúng không? Hôm nay không cho ngươi nhìn màu sắc một chút thì ngươi cũng không biết chính mình họ gì!

Một giây sau Mộc Mộc Không Nói Lời Nào lại mở miệng lần nữa, tỏ vẻ xin lỗi, hơn nữa lại an ủi mọi người:

“Trên thực tế, vừa rồi ta chỉ thổi phồng mà thôi, công bằng mà nói thì trên thế giới kia có được có mất, trao đổi ngang giá, đây cũng là chân lý của thế giới Vu sư. Ta cũng không để ý, ta có được hạnh phúc, tài phú, tự do, vinh quang, cường đại, thì đồng thời ta cũng mất đi rất nhiều đồ vật.

…

…

Chẳng hạn như phiền não, nhỏ yếu, bần cùng, cùng với cái đầu trọc như các ngươi.”

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Một thợ săn Ác Ma với hai cánh bằng thịt ở sau lưng, hai cái sừng màu đen, đang hất cái đầu tóc nâu cùng với chiếc áo choàng lên, bức ảnh còn kèm theo dòng chữ, “Dùng Rejoice, chính là tự tin như vậy.”

Mọi người:!!!

Ngươi còn dám bỉ ổi hơn nữa không? Ngươi mẹ nó là bị bệnh tâm thần rồi! Ngươi là Ác Ma sao? Khinh người quá đáng!

Mọi người mắng.

Mộc Mộc mở miệng lần nữa:

“Ta đúng thật là Ác Ma.”

Ảnh chụp màn hình,

Một thợ săn Ác Ma đang bay ở trên bầu trời. Nó được bao phủ trong ngọn lửa cay đỏ bừng, đôi tay dang ra, làm ra tư thế đại bàng giương cánh, hai chân làm ra tư thế 'kim kê độc lập * '. Nó đang nhìn khắp mặt đất.

(* Kim kê độc lập: trạng thái đứng một chân giống như gà đang nghỉ ngơi, một động tác trong Yoga và Thái cực quyền)

Hình ảnh lại kèm theo dòng chữ: "Bổn thợ săn Ác Ma có soái hay không?"

"Cưỡi mây đạp gió!? Ngươi sao không làm thành tư thế phi hành giống như Tôn Ngộ Không luôn đi?"

Mọi người hoàn toàn bị nghẹn đến nhức cả đầu!

Mộc Mộc lập tức vui đến không được, âm thầm đắc ý.

"Đám gia súc các ngươi, lúc trước còn vui sướng khi người gặp họa, điên cuồng mắng ta, muốn ta bạo ảnh nữ trang, muốn xem đáng yêu? Hiện tại có thù không báo không phải quân tử!" Hắn cảm thấy mỹ mãn, tỏ vẻ chính mình là thẳng nam có được không?

Hiện tại con đường thành nam nhân đã bị cắt đứt, khiến các người không có đường để đi, vừa tiến đến chỉ có thể biến thành nữ!

Điều khiến hắn giận nhất là cái gì?

Là hiện tại trong bảo khố nào đó đã có người chế tác và buôn bán tượng Tinh Linh Vương "Yumia", còn bán cực kỳ chạy.

Nhưng đây cũng không phải là điều cợt nhả nhất, cợt nhả nhất chính là gì? Chính là nó còn có công năng khác, một cái bàn tay không chỉ có thể đặt ở trên bàn cơm như một pho tượng, hơn nữa

nó còn có công năng như một lọ gia vị.

Chỉ cần vặn chốt mở, tay có thể cho ra bột tỏi, chân có thể cho ra ớt cay, trên đầu còn có thể cho ra bột ngũ vị hương!

Quả thực là vô sỉ!

Hắn nghĩ thầm ta tiện báo thù một chút thì có làm sao? Ta báo thù không phải là bình thường sao! Tới đi! Tới thương tổn lẫn nhau đi!

Cư dân mạng vây xem bên cạnh thấy một màn như vậy thì lập tức đều cười đến phát nghẹn. Hai bên này đều cợt nhả lẫn nhau, chọc giận lẫn nhau, oan oan tương báo khi nào dứt?

Tình thế đã phát triển đến như vậy, mâu thuẫn hai bên hoàn toàn trở nên gay gắt, rất có thể sẽ quyết một trận tử chiến.

Sau khi Mộc Mộc Không Nói Lời Nào rời đi, trầm mặc hơn mười phút, một bài đăng được phát lên, "Tập hợp! Closed beta lần thứ năm hoạt động —— Đấu địa chủ, chính thức mở ra!"

Người đăng bài chính là Tốc Độ Xe Akina.

Hoạt động của Closed beta?

Lần closed beta đầu tiên có một vị đại lão mang theo mọi người đi đánh Boss, muốn độc sát Thần Sáng Thế. Bản closed beta thứ hai, chế tạo Tà Thần Cthulhu, trực tiếp tạo thần....

Bản closed beta thứ năm lúc này lại muốn làm chuyện gì đây?

Đấu địa chủ, chẳng lẽ là phải nghĩ biện pháp vây đánh Mộc Mộc Không Nói Lời Nào, cho hắn nhận biết màu sắc một chút?

"Kế hoạch cơ mật, cấm phát sóng trực tiếp! Để ngăn ngừa tin tức bị tiết lộ ra ngoài, bị người nào đó phát hiện." Tốc Độ Xe Akina rất nhanh đã khiến cho mấy người truyền bá tắt phát sóng

trực tiếp, “Đây là chiến dịch bang phái.”

Lúc này đã là ngày thứ hai mà bản closed beta mở ra. Hơn 300 sinh vật hình thù kỳ quái làm thành một sân thể dục thật lớn, xếp đá ngồi thành hàng. Trong đó có không ít người mới, vẻ mặt đều lộ rõ sự cuồng nhiệt, bọn họ tỏ vẻ chính mình đang rất kích động khi cũng tham gia vào trong đội ngũ đại quân!

”Mục tiêu của chúng ta! Là chư thiên vạn giới!”

“Đệ tứ thiên tai chúng ta xuất chinh, không có một ngọn cỏ!”

Một con Gà Đưa Ma đang đứng ở trên bàn nướng bằng gỗ mà Mộc Mộc Không Nói Lời Nào lưu lại, cánh gà phù phù, gõ lên xương của một Gà Đưa Ma.

“Các vị, đây là thời điểm để chúng ta khởi nghĩa nông dân, lật đổ địa chủ! Tên đó cũng thật quá đáng! Cho rằng tránh ở thể giới Cổ mộc thì chúng ta sẽ không thể giết chết hắn sao? Chúng ta có thể nhịn được sao?”

“Không thể nhịn!!”

Mọi người cực kỳ nhất trí, nội tâm đều nghẹn một hơi.

Chương 320: Đấu Địa Chủ

Tốc Độ Xe Akina: “Khụ khụ khụ! Chúng ta hiện tại nói về mười cái tội của Mộc Mộc Không Nói Lời Nào!

Thứ nhất, cho hắn một nữ nhân vậy mà lại sáng tạo nên hai chủng tộc? Hắn ăn cắp trái cấm, mang đến tai họa, khiến cho Tinh Linh mất đi thần tính, trở thành phàm nhân, có dục vọng, phá hủy sự hòa bình và yên tĩnh! Không chỉ phá vỡ cuộc sống yên lặng của cẩu độc thân tộc Tinh Linh! Còn mang đến bạo kích cho những cẩu độc thân như chúng ta! Hắn là phải đem hắn thiêu chết!”

Ba ba ba!

Mọi người vỗ tay, tiếng vỗ tay sột soạt vang lên, đều cảm thấy có đạo lý.

“Thứ hai, miệng hắn đầy lời cợt nhả, là một gian thương, lúc trước thì cả ngày độc chiếm bán đồ ăn, còn hố rất nhiều tiền của người chơi tiến hóa sa bàn chúng ta! Thứ ba, hắn đã chặt đứt con đường biến thành nam nhân của chúng ta! Quả thực đã khiến chúng không có đường có thể đi, thứ tư....”

Tốc Độ Xe Akina rõ ràng là suy nghĩ một chút, tạm dừng lại, tựa hồ là không nghĩ ra thêm được tội danh gì, sau đó nói thẳng: “Trên đây là mười tội danh của hắn, chúng ta có thể đem hắn định nghĩa là người chơi chữ đỏ. Chúng ta sẽ cùng nhau xuyên qua thông đạo thế giới, đệ tứ thiên tai xuất chinh, buông xuống thế giới Cổ Thụ, tróc nã phản đồ, chư vị không có ý kiến gì đi?”

Có người chơi mở miệng, tay đặt sau lưng, giọng nói lãnh khốc.

“Không có ý kiến! Hắn là kẻ phản đồ và ngoại tộc đối với người chơi chúng ta! Sống một cuộc sống tốt đẹp như vậy! Cho hắn một nữ nhân, là có thể sáng tạo nên hai chủng tộc? Tiểu tiện nhân như vậy còn tự xưng là Irrfan? Stormrage? Ta muốn bóp nát một quả trứng của hắn, khiến hắn phải trực tiếp sửa tên thành Illidan? Stormrage (một quả trứng? Giận điên), khiến cho hắn tuyệt dục, như thế thì ta sẽ buông tha cho hắn.”

Ba!

Có một người chơi bạch tuộc đập một cái lên tảng đá, cánh tay như bị nứt ra, hét lớn như thổ phỉ hảo hán, “Ngươi quá thiện lương rồi! Ta muốn chặt bỏ tiểu huynh đệ của hắn, sau đó khiến hắn biến thành nữ nhân giống như chúng ta!”

Xoát!!

Xung quanh đều lập tức nhìn về phía người chơi này, ánh mắt bày tỏ sự kinh ngạc, thương hại, tiếc hận, xen lẫn biến thái.

“???”

Vẻ mặt người chơi kia trở nên mộng bức.

Tay chân hắn luống cuống, không biết vì sao mình lại bị cô lập. Ánh mắt của mọi người phảng phất như đang xem sa điêu, khiến cho nội tâm yếu ớt của hắn cực kỳ đau đớn!

Trên thực tế, chuyện này trong lòng mọi người đều hiểu rõ mà không nói ra, ngươi nhanh như vậy đã làm trò, chọc tới nhiều xấu hổ?

Chúng ta đang phản kháng giống như nông dân quật khởi, hợp lực đấu tranh với đại Boss độc ác là Mộc Mộc Không Nói Lời Nào, gọi là “Kế hoạch Đấu địa chủ”. Nhưng nghiêm khắc mà nói, để tiến vào thế giới kia báo thù thì cần phải biến thành Tinh Linh, có thể gọi là nữ trang đấu địa chủ, nhưng cũng không ai thẳng thắn

như vậy, chỉ có ngươi là không biết điều nhất.

Hơn nữa trong thời gian ngắn không biết có thể có mấy người chơi đạt được thành tựu khen thưởng mà chân chính đi vào đây.

“Ta có nắm chắc, báo trước một chút.” Tốc Độ Xe Akina mở miệng, “Chúng ta tổ chức thành đoàn thể, hạ phó bản! Đi thế giới mới để bắt đầu!”

“Ta cũng đại khái nắm chắc sáu phần!”

“Ta cũng nắm chắc, mò mẫn được một con đường không tồi, tất nhiên đã thành công, không biết đuổi theo có kịp không.” Lại một thực vật mở miệng, nhưng mọi người đều mặc kệ hắn. Dù sao thứ này thời điểm thế giới Hoang Cổ lúc trước cũng nói như vậy, hiện tại cũng nói như vậy, cũng không biết phải qua bao lâu, đại khái là sau khi mở ra một vạn chư thiên vạn giới thì hắn mới chân chính thu phục được đi!

Tốc Độ Xe Akina thống kê số lượng một chút, trong hơn 300 người, ước chừng có khoảng mười mấy người, nhiều hơn ngoài dự đoán, xem ra là thật sự đã cho ra thành quả.

“Như vậy thì ta sẽ đi đầu.”

Tốc Độ Xe Akina bày tỏ. Hắn đứng ở trên sân thể dục, đắm chìm dưới ánh mặt trời, khởi xướng cuộc tổng động viên chiến tranh, “Giống loài của ta đã được cải tiến lại một lần nữa, mấy ngày nay đã hoàn thành, hẳn là người thứ nhất tiến vào.....

Ta cũng đã có kinh nghiệm, mọi người có thể tin cách làm người của ta, giảng nghĩa khí, cùng nhau nghịch thiên, cùng nhau giả trang! Ta cũng đã từng mang theo một đám người chơi cơ bắp đi đánh du kích Cthulhu khắp nơi, chống lại người chơi chữ đỏ. Ta sẽ đi vào rồi đánh hạ một cứ điểm trước, trở thành tửu quán anh hùng của tộc Tinh Linh.

Đúng vậy!

Tửu quán anh hùng, ta cảm thấy chúng ta nên thành lập một thể chế mượn dùng giống như cổ thụ Chiến Tranh vậy. Tộc Tinh Linh kia cung cấp lợi ích, chúng ta sẽ làm anh hùng cho tộc Tinh Linh, chúng ta không sợ tử vong vì có thể trọng sinh ở tế đàn anh hùng.

Đến lúc đó, ta sẽ chờ các ngươi tiến vào rồi cùng nhau trợ giúp trưởng giám ngục đại nhân, cùng nhau truy nã tên tội phạm phá hư hòa bình thế giới, bắt tên nam nhân cuối cùng của thế giới—— thợ săn Ác Ma kia về quy án, đưa hắn vào ngục giam!"

Giống loài của đại lão nhanh như vậy đã xong rồi?

Mọi người đều giật mình, nhưng mà nháy mắt liền cảm thấy đó là đương nhiên.

Mỗi một thiên tài tuyệt thế cơ bản đều là thiên tài!

Bọn họ đều có sở trường đặc biệt, trình độ của mỗi một lĩnh vực đều kinh người. Nếu nói Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ Luyện Kim Đại Đế là đại lão về khoa học kỹ thuật, như vậy thì Tốc Độ Xe Akina chính là chuyên gia về tiến hóa học.

Đến bây giờ, hắn đã tiến hóa được bao nhiêu giống loài?

Evil Eye, Gà Đưa Ma, Tà Thần Cthulhu chủ đạo....

Trên thực tế, thiên phú tu luyện của hai người cũng không mạnh, mất mấy trăm năm, đến khi chết già vẫn chỉ cấp sáu, bị các thiên tài tu luyện sau này quật khởi treo lên mà đánh. Tốc Độ Xe Akina đáng khinh như vậy, thấy bản thân mình là phế tài tu luyện, nhưng mà đã sống mấy trăm năm, phỏng chừng hắn đã điên cuồng nghiên cứu thuyết tiến hoá ở trong đó rồi. Căn nguyên về học thuyết tiến hoá giống loài của hắn hiện tại không biết đã nghiên cứu tới mức độ đáng sợ nào rồi nữa?

Không ai biết rõ cả.

“Thật chờ mong giống loài của đại lão!” Có người hô lên, cảm thấy nó có thể là kết tinh của trí tuệ mấy trăm năm.

“Yên tâm đi, giống loài của ta là sinh vật mạnh nhất trong lịch sử! Có thể treo Đế Kỳ lên mà đánh rồi!” Tốc Độ Xe Akina lên tiếng.

Mọi người lập tức giật mình?

Đế Kỳ chính là bật hack đó, giống loài của ngươi cũng bật hack sao?

Mọi người lại càng chờ mong.

“Các huynh đệ, đọc cùng ta!” Một con gà trống đứng ở trên đài cao, nhìn xuống một đám sinh vật hình thù kỳ quái đang hiếu kỳ ở dưới, đọc tuyên ngôn một cách sinh động như thật: “Vì đề phòng thế giới bị phá hỏng, vì giữ gìn hòa bình của thế giới và quán triệt tình yêu và tà ác!”

“Nhân vật đáng yêu lại mê người, ta chính là Tốc Độ Xe Akina....”

“Ta Một Cây Kim Thêu Hoa...”

“Ta Manh Muội Lấy Cầu...”

Phía dưới đám người đột nhiên có người nhịn không được thốt lên một câu đã nghẹn từ lâu, “Nữ chiến sĩ xinh đẹp biến thân...”

Chúng người chơi:???

Mẹ nó! Hình như còn có chút cảm giác quen thuộc?

Nhưng giây tiếp theo lại lập tức phản ứng lại.

Trong chúng ta có kẻ phản bội.

Mọi người đều trợn mắt mà nhìn.

...

Sau khi Tốc Độ Xe Akina logout thì nhìn vào trong gương.

“Nháo thì nháo vậy thôi, còn phải làm việc nữa.” Trong gương là dung mạo bình thường của một thanh niên hơn hai mươi tuổi, nhưng khí chất dường như lại có chút bất phàm. Hắn đứng lên trước máy tính, mắt cũng đã thâm quầng, hắn bắt đầu tìm kiếm trong một chồng bút tích thật dày đã phủ định không ít kết luận.

Lúc này, điện thoại của hắn bỗng nhiên vang lên.

Là điện thoại của bạn gái, “Buổi tối đi xem phim không? Bộ phim online mới nhất 《 Địa Trung Hải ta không có khả năng trọc như vậy 》, Elmin Đại Đế, cùng với các bài ca sử thi của thế giới Vu sư...”

Chương 321: Vô Đề

Trò chơi cấp độ hiện tượng này, không chỉ được thảo luận mà nó đã dung nhập sâu vào mỗi một góc của hiện thực rồi.

Cho dù có người không thích trò chơi thì cũng xem lịch sử bên trong đó thành phim sử thi mà thưởng thức. Bởi nó mang theo cảm giác tang thương cuồn cuộn, thậm chí còn có người cải biên thành tiểu thuyết, kể lại lịch sử bên trong với những chuyện xưa khúc chiết kỳ ảo và bài ca của nhân loại. Những tiểu thuyết như vậy cũng rất được hoan nghênh.

Dù sao thì toàn bộ tiểu thuyết còn được minh họa bằng những bức tranh tinh xảo mà chân thật, không hot mới là lạ.

“Xem phim sao? Buổi tối anh còn phải nghiên cứu, ngày khác đi.” Tốc Độ Xe Akina cũng không nói cho bạn gái về thân phận thật sự trên mạng của mình. Hắn lập tức từ chối, dù sao cũng đã trở về hiện tại, chuyện yêu đương kia có thú vị bằng diễn biến giống loài không?

“Trời ạ! Vốn dĩ đã thành hình rồi, hiện tại, ta lại còn phải mất một đêm để cải tiến. Giống loài của ta tuyệt đối là một trong những giống loài mạnh nhất trong lịch sử, cảm hứng được tham khảo từ Đế Kỳ.... Muốn vượt qua Đế Kỳ? Không có khả năng! Không ai có thể vượt qua cái loại vách tường như hắn, chỉ có thể bắt chước hắn!” Hắn sờ sờ đầu, lộ ra một tia mỉm cười, “Chúng ta so với ai khác thì lại càng có khả năng sao chép hơn, chờ ta khi nào gặp được hắn, tuyệt đối phải treo hắn lên mà đánh! Đánh đến khi hắn gọi ba ba mới thôi!”

Ngẫm lại liền cảm thấy hưng phấn!

Hắn rất có tự tin về điểm này.

Tuy rằng thiên phú tu luyện của hắn cũng thực bình thường, nhưng vẫn có thể tìm cách để cho bản thân mình có thiên phú dị bẩm. Đó là làm một cái giống loài cực kỳ mạnh mẽ, có khởi điểm cao thì càng có cơ hội chứng đạo Hỗn Nguyên hơn, giống như là Manh Muội vậy, ăn no chờ chết cũng có thể chứng đạo Hỗn Nguyên. Vấn đề lớn nhất chính là một cơ duyên kinh thiên động địa..... Vì thế hắn liền nhắm tới chế độ bật hack giống như BOSS Đế Kỳ.

Thử hỏi xem còn có thứ nào so với vách tường này có thể khiến người ta khắc sâu ấn tượng hơn không?

Giống loài của hắn chính là bắt chước Đế Kỳ.

Hắn đột nhiên tưởng tượng ra cảnh một ngày bản thân mình chắp hai tay sau lưng, đứng trước mặt Đế Kỳ nói:

“Tuyệt chiêu của ngươi thực sự không tồi, nhưng nó hiện tại đã là của ta.”

.....

Bên này đang ồn ào huyên náo, còn Hứa Chỉ lại đang nghiêm túc học tập.

Dù sao hắn cũng không học thuyết tiến hoá, những thứ mà đám đầu trọc ra sức làm ra thì giao cho những người khác là được, nhưng vẫn phải học tập các loại tri thức để tinh tiến Cửu Chuyển Huyền Công, tu luyện hệ thống hương hỏa và các loại tri thức khác.

“Lại nói đến hệ thống hương hỏa, ta có lẽ có thể thử tu luyện ở trong hiện thực một chút. Dù sao linh hồn của chúng sinh trên trái đất chúng ta cũng tản ra cảm xúc, vậy cảm xúc của bọn họ có phải là cũng có thể tu luyện hay không?” Nếu thật sự có thể thêm

vào một nguồn năng lượng thì mỗi một lần cũng không cần phải chờ sinh vật đại diệt tuyệt.

Hứa Chỉ dùng vu thuật hệ khí che chắn thân thể của mình, khiêng xe điện trên vai, bay đến giữa không trung, hạ xuống tại một hẻm nhỏ ở Đồng Thành.

Xôn xao!

Hắn ngồi xe điện đi ra, vượt qua hẻm nhỏ trên đường phố, đi vào một rạp chiếu phim. Hắn đặt mua một vé tốt nhất tại cửa vào, chỗ ngồi đã chật ních hết rồi. Bộ phim nổi tiếng nhất gần đây là bộ 'Không có khả năng trọc như vậy'.

Trên màn hình là hình ảnh Elmin và các cảnh phim khác nhau, khiến cho người xem phải kinh ngạc thốt lên.

"Vu sư là một đám người theo đuổi chân lý."

Thậm chí khi xem đến đoạn cuối cùng thì vô số người trong phòng đều trầm mặc. Trong màn mưa máu bay tán loạn kia, đám Vu sư đều dâng lên sinh mệnh của mình để cho Elmin thành thần, cảnh này khiến cho một số nữ sinh nhịn không được mà nức nở.

"Nơi này là một địa phương tốt, dân cư dày đặc, cảm xúc phát ra như vậy hẳn là sẽ có hương hỏa dày đặc!"

Hứa Chỉ hơi nhắm mắt, bắt đầu ngồi tu luyện ở trong rạp chiếu phim.

Nhưng mà rất nhanh hắn liền phát hiện, tiến độ thật sự quá chậm rồi. Bọn họ mang hình thể của một người bình thường, tuy rằng tư duy mà họ mang lại là rất lớn, nhưng lại vô cùng hỗn độn, cũng không tinh túy, có thể sử dụng một phần mười là đã rất tốt rồi, phần dư lại đều là tạp chất vô dụng.

"Giống như thế giới Hoang Cổ hiện tại vậy, thế gian mất đi Cổ

Thần, tu sĩ chỉ có thể hấp thu khí tức ít ỏi do người thường phát ra.... Tốc độ tu luyện của mấy cấp đầu thì còn được, nhưng ta đã cấp sáu rồi, muốn hấp thu khí tức của phàm nhân thì gần như là không đáng kể."

Hắn lắc lắc đầu, chỉ có thể buông xuống con đường tìm kiếm phương pháp tu luyện trong hiện thực.

Thời gian để hấp thu hương hỏa này, không bằng đi phát triển thêm một số cường giả trong sa bàn của vườn trái cây, xem ra, chính mình vẫn nên trầm mê trong trò chơi "Trồng rau" kia thì hơn.

Trên thực tế, con đường hệ thống hiện tại có thể chia làm ba loại:

Thế giới Vu sư tự mình tu luyện.

Thế giới Hoang Cổ hấp thu hương hỏa của chúng sinh.

Cùng với thế giới Cổ Thụ đang ở hình thức ban đầu, hấp thu ánh sáng và tia vũ trụ.

Ánh sáng và tia vũ trụ vốn dĩ chính là một loại năng lượng, nếu không thì thực vật cũng sẽ không quang hợp. Huống hồ bên trong đó vốn dĩ chính là Tinh Linh nửa thực vật nửa động vật, cho nên nó có hình thức tu luyện quang hợp cũng là bình thường.

"Hình thể của ta quá lớn, mà mỗi một cảnh giới đều tăng trưởng theo bội số. Ta muốn đột phá cấp bảy trở thành Thiên Đế-Vu sư Sử Thi, năng lượng so với sáu cảnh giới kia đương nhiên sẽ càng thêm khổng lồ, ít nhất cũng phải cần năng lượng của mười mấy Hỗn Nguyên Thánh Nhân ra đời khi đại diệt tuyệt. Mà hiện tại, mới ra đời có ba Thánh Nhân, năng lượng của ba lần sinh vật đại diệt tuyệt....."

Còn cần mười mấy lần sinh vật đại diệt tuyệt nữa mới có thể

đột phá cấp bảy.

“Mà sau cấp bảy chính là cấp tám Thần Thoại, càng cần vô số lần biến chất! Năng lượng này cần phải có hơn mấy vạn Thánh Nhân cung cấp mới được.... Về điểm này thì ta giống với Medusa.”

“Dù sao thì hiện tại hình thể của nàng cũng tương tự ta. Hình thể càng lớn thì mức độ sinh mệnh càng khủng bố, năng lượng cần thiết để đột phá cũng càng khủng bố.”

Có lẽ Thánh Nhân có hình thể bình thường giống ta và Medusa cũng không cần nhiều lực lượng như vậy, chỉ cần lực lượng của năm sáu ngàn vị Thánh Nhân là đủ. Nhưng mà thân thể của Tà Thần Cthulhu lại quá mức nghịch thiên, yêu cầu năng lượng càng khủng bố!

Hứa Chỉ cũng hiểu rõ bản thân mình tu luyện hai đại hệ thống là hệ thống Vu sư và Cửu Chuyển Huyền Công, trong cùng một cấp cũng có thể coi là nghịch thiên rồi, căn bản không sợ Tà Thần Cthulhu, cho nên năng lượng cần cũng khiến người ta phải sợ hãi.

Thậm chí hiện tại mới chỉ là tạm thời, chờ hắn tu thêm mấy hệ thống nữa, phỏng chừng sẽ càng cần nhiều năng lượng hơn nữa mới đột phá được.

“Ta hiện tại cũng đã hiểu rõ ý tứ của một thế hệ Mẫu Hoàng Trùng tộc... Hình thể càng nhỏ thì càng cường đại cũng càng dễ biến chất!”

Càng về sau, càng không có khả năng chiến đấu vượt cấp, cho dù người khổng lồ như mình có trở thành cấp bảy Sử Thi thì lại như thế nào? Hình thể gấp Elmin mấy vạn lần, năng lượng gấp Elmin vô số lần, nhưng vẫn sẽ bị nàng đánh chết trong nháy mắt thôi!

Hình thể dù lớn đến đâu cũng chỉ là cấp bảy, sẽ không phải là

đối thủ của sinh mệnh cấp tám Thần Thoại. Năng lượng của cấp tám bao gồm áp súc và biến chất, cho dù là cấp tám này chỉ nhỏ như một con kiến thì cũng vậy.

Cũng đủ để hóa thành một thanh lợi kiếm,và giết chết ngươi trong nháy mắt

---

Chương 322: Ngụy Anh Hùng Trùng Tộc

Sau đó vị Thần cấp tám này có thể sẽ hút sinh vật cấp bảy to lớn như ngươi vào, dùng nó để đột phá trên diện rộng!

Đương nhiên, ở cùng một cảnh giới thì hình thể to lớn sẽ mang nhiều năng lượng hơn, có chiến lực nghiền áp, nhưng mà năng lượng cần để đột phá cũng rất khó khăn.

"Đây mới là ý nghĩa thực sự mà Mẫu Hoàng Trùng Sào muốn nhắc tới! Nàng thật sự đã đi nhầm... Nếu nàng hy sinh hình thể, hóa thành con kiến nhỏ nhất thì năng lượng yêu cầu sẽ không còn cao. Nếu dùng năng lượng bồi dưỡng nên một vị thần có hình thể như ta thì đã có thể dùng nó để bồi dưỡng ra một vạn vị thần nhỏ như con kiến kia rồi...

Mà sở dĩ chủng tộc khác không làm như vậy là bởi vì khuyết thiếu thiên tài có thể đột phá thành thần! Một chủng tộc chưa chắc đã có thể cho ra mấy người, cho nên chúng nó lựa chọn hình thể thật lớn, hội tụ ở trên một người, để có thể tạo thành người mạnh nhất trong cùng cảnh giới, thậm chí còn không ngừng mở rộng hình thể để cất chứa càng nhiều năng lượng,

Mà với năng lực sinh sản khủng bố của Trùng tộc chúng ta thì nhất định là không thiếu thiên tài.

Bọn họ có thể mượn dùng ưu thế của hình thể nhỏ để nhanh chóng tăng cảnh giới lên! Sau đó đứng ở trên cảnh giới cao đánh xuống thấp, đánh chết đối phương!" Hứa Chỉ đưa ra kết luận, "Sau đó chúng nó sẽ hút năng lượng khổng lồ từ hình thể to lớn của đối phương, dù cho cảnh giới thấp hơn so với mình thì năng lượng kia

cũng rất lớn, có thể tiến hành đột phá, không ngừng lấy sát dưỡng chiến. Đây mới là tác phong máu tanh của Trùng tộc!"

Hứa Chỉ sởn tóc gáy.

Đằng sau câu nói này ẩn chứa một dã tâm chiến tranh khủng bố, khó trách sau khi Mẫu Hoàng Trùng tộc hình thành hệ thống cho mình lại bắt đầu hối hận!

Nếu Elmin giết chết cấp sáu là mình đây thì có lẽ năng lượng đó đủ để cho nàng đột phá đến Trung Thần, đây là ưu thế của hình thể nhỏ bé.

Giờ phút này, Hứa Chỉ đã cảm giác được thời kỳ phát triển tốc độ cao của giai đoạn trước, hiện tại đã trở nên trì hoãn, bản thân mình muốn tích đủ năng lượng thì phải cần rất nhiều năm tháng.

Hình thể của hắn quá lớn.

Mẫu Hoàng Trùng Sào có lẽ chờ được, nhưng mình tuổi còn trẻ, không có nhiều kiên nhẫn như vậy.

"Tốc độ tu luyện của hai hệ thống kia cũng quá chậm rồi, còn lực lượng của sao trời thì sao?" Hứa Chỉ đột nhiên chậm rãi ngẩng đầu, ngồi xe điện đi trên đường phố ồn ào, nhìn về phía bầu trời xanh thẳm, "Năng lượng của vũ trụ là vô cùng vô tận, ta nên để cho trăm ngàn cổ thụ Sinh Mệnh liên tục hấp thu lực lượng sao trời, sau đó ta sẽ hấp thu?"

Đôi mắt hắn dần trở nên sáng như tuyết.

"Nhưng mà chúng không có cách nào sinh trưởng trên trái đất. Bản thân trái đất thuộc hệ Mặt Trời tương đối yên tĩnh, phần lớn tia phóng xạ bị tầng ozone ngăn cản, vô cùng cằn cỗi, căn bản không có biện pháp để thu hoạch."

Mà hiện tại hành tinh Cổ Mộc- "Thủy Lam tinh" đang bay liên

tục trong hoàn cảnh các vành đai thiên thạch ác liệt, chịu phải phóng xạ và các loại plasma như nhiệt của Mặt Trời. Nguồn từ trường và sáng khủng bố kia đương nhiên là khủng bố đến khó có thể tưởng tượng được, cho nên thế giới Cổ Thụ mới có nguồn lực để tu luyện."

Hắn nhíu mày.

Nếu mình trồng một loạt cây cổ thụ, làm xanh môi trường, xây dựng một đống trạm phát điện Mặt Trời, không phải là hoàn hảo sao?

"Nhưng mà phải tìm được một hành tinh có sự sống với phóng xạ cao, có thể cho cây cối sinh tồn. Chuyến du hành của Thủy Lam tinh này chính là để tìm kiếm một hành tinh có sự sống cho ta." Hứa Chỉ vừa chuyển ý niệm liền cảm thấy mục tiêu vậy mà lại bắt đầu chồng lên nhau.

Tuy cổ thụ Sinh Mệnh có thể sinh tồn trong môi trường phóng xạ cao, nhưng mà nó cũng không đại biểu cho việc có thể sinh tồn trong chân không vũ trụ.

Sở dĩ nó có thể sinh tồn là bởi vì Đế Kỳ đã lấy mình để tạo nên hành tinh này, chế tạo nên tầng khí quyển, không khí, nguồn nước. Nó được mô phỏng từ một hành tinh có sự sống.

Có lẽ mình có thể đợi sau khi bên Đế Kỳ sinh sản phát triển nền văn minh đơn sơ và xuất hiện cảnh giới cấp bảy Sử Thi và Thiên Đế đã. Khi đó lá cây sẽ thoát ra khỏi vòm trời của hành tinh, tiến vào thời đại "Lưu lạc trái đất" như trong suy nghĩ của Hứa Chỉ.

Thế giới của bọn họ mới chân chính bước vào quỹ đạo, bắt đầu hóa thành một nhà thăm dò. Nó sẽ thăm dò các hành tinh cẳn cỗi đi ngang qua rồi thu thập tài nguyên và các loại bảo vật, chắc là có thể thăm dò ra được một cái.

Hắn yên lặng tưởng tượng một chút, “Môi trường tốt nhất là phải có phóng xạ cao, gần với nguồn năng lượng của Mặt Trời, và nhiệt độ của toàn hành tinh phải khoảng từ mười mấy đến bảy tám chục độ, có nguồn nước, có tầng khí quyển, có không khí...”

Hắn vừa nghĩ vừa lái chiếc xe điện vào một góc hẻo lánh, thi triển vu thuật che chắn hệ khí, cất cánh bằng chiếc xe điện và trở lại trong vườn trái cây.

Kết quả, vừa bước vào cổng, thì giọng nói của Phó Não Trùng tộc lại truyền đến: “Có ngụy anh hùng Trùng tộc đang diễn biến!”

Ngụy anh hùng Trùng tộc?

Phải biết rằng, ngụy anh hùng Trùng tộc hiện tại cũng chỉ có hai tồn tại nghịch thiên là Phượng Hoàng, và Tà Thần Cthulhu!

Hứa Chỉ giật mình, cảm thấy hạnh phúc tới quá đột nhiên, “Chuyện xảy ra khi nào?”

Giọng nói máy móc truyền đến: “Sau một đoạn thời gian mà Mẫu Hoàng Trùng Sào khiêng xe điện, bay khỏi vườn trái cây và đi đến thành phố để xem phim.”

Hứa Chỉ bước vào trong sân, đem xe điện trên vai đặt ở phòng chứa đồ, bắt đầu tới gần trong sa bàn, dò hỏi Phó Não Trí Tuệ xem tình huống rốt cuộc là như thế nào.

“Đã thất bại không biết bao nhiêu lần, nhưng mà đã sắp thành công.”

“Là đám đầu trọc dốc hết tâm huyết kia đem đến bất ngờ cho ta sao? Để cho ta nhìn một chút.” Hứa Chỉ nhấc ghế lên rồi ngồi xuống, nhìn về phía sa bàn nhỏ, một thực vật đang sinh sản.

Thực vật này vô cùng kỳ lạ, trên thân cây xanh biếc lại trụi lủi một mảnh, chỉ có mấy chiếc lá tròn rủ xuống như những đồng

tiền.

“Thật xấu...” Hứa Chỉ sững sờ vài giây, mở miệng nói: “Giống như là một loại cây cổ thụ xiêu vẹo, phía trên mọc đầy tiền.”

Mấu chốt nhất chính là, những đồng tiền treo trên đó nương theo gió thổi phát ra tiếng va chạm leng keng rất dễ nghe, vậy mà lại tản ra ánh sáng giống như kim loại, như là thiết mộc vậy.

...

Lúc này, sau khi Tốc Độ Xe Akina mò mẫm và thất bại mấy lần, không ngừng cải tiến, cuối cùng cũng gần hoàn thành.

Hắn dựng thành một loại thực vật.

“Trong thế giới Vu sư, ta chưa lúc nào ngốc tại Quang Minh Giáo Hội cả, mà là lưu lạc khắp nơi. Ta đã dùng kính hiển vi để nghiên cứu kết cấu của vô số sinh mệnh trong mấy trăm năm, thậm chí còn ghép vô số loại thực vật với nhau để tạo thành các giống loài mới. Hắn dùng hai động vật hỗn hợp, loại trừ sinh sản cách ly, dùng vu thuật ôn nhuận để cho ra đời giống loài mới.”

“Thế giới Vu sư gọi nó là.... Ma thú.”

Tại thời đại kia, nhóm nữ vu đã chế tạo ra các loại dược tề dung hợp gen, thời điểm con người đề cao việc dung hợp gen Evil Eye, hắn đã cho ra độ cao mới.

“Ta quá mạnh mà, ta quá mẹ nó quá có thể làm nên chuyện đi chứ!! Không có ai biết, ma thú sau này của thế giới Vu sư chính là ta chế tạo ra, dùng cự thú dung hợp với 173 gen tổ chức của Tà Thần Cthulhu.” Sắc mặt hắn trở nên cổ quái, “Đám sa điêu kia còn tưởng rằng là mình đang ký sinh ở trên người ma thú, sau khi chết thì cơ quan chủng quần sẽ vẫn ký sinh trên cự thú theo bản năng....”

Chương 323: Thần Sáng Thế Luân Phiên Mà Làm, Năm Nay Sẽ Đến Lượt Ta!

Hắn rất đắc ý!

Nhưng mà mình sẽ không nói cho bọn họ, tránh việc bọn họ phát hiện chuyện mình đang làm là lừa dối bọn họ thì sẽ đánh chết hắn mất!

“Lúc ấy, ta đã không ngừng nghiên cứu về sự tiến hóa của sinh vật, kết cấu của phần tử tế bào, muốn xem xem giống loài mạnh nhất trên thế giới này rốt cuộc là cái gì? Dù sao ta cũng đã tiêu phí mấy trăm năm để nghiên cứu ra giống loài có tiềm lực vô địch vô hạn..... Nó có thể sáng tạo nên sinh mệnh, không ngừng dung nhập tế bào thân thể của đối phương, phục chế sinh mệnh của đối phương sau đó sẽ hình thành nên số lượng lớn rồi điên cuồng đánh lại hắn.”

“Nó có thể chế tạo nên sinh mệnh giống như cổ thụ Sinh Mệnh vậy.” Một đồng tiền trên cây lay động không ngừng, Tốc Độ Xe Akina rung đùi đắc ý, “Ta rốt cuộc cũng hiểu rõ..... giống loài tiến hóa tạo ra sinh mệnh mới là giống loài mạnh nhất mà ta muốn tiến hóa!”

“Nó như là một phiên bản khác của Đế Kỳ, có thể không ngừng học trộm và phục chế gen của đối phương và chế tạo ra các bản sao.”

Tốc Độ Xe Akina cực kỳ đắc ý, “Thậm chí, nó còn phát huy ra thiên phú mạnh nhất của ta! Nó giống như là một sinh vật công

xưởng, giống loài mà ta diễn biến không có tri thức, ta có thể mượn dùng nó để sáng tạo nên các loại hình thái sinh mệnh để chúng chinh chiến cho bản thân..... Ta muốn đem binh chủng có khả năng sinh sản vô hạn này của ta gọi là: Mẫu sào Trùng tộc."

"Ha ha ha ha!!! Ta như vậy, có thể được coi là một Tạo Vật Chủ khác! Ta không bao giờ...cần nhìn mặt cái người khổng lồ ngồi trên ghế ăn táo kia nữa!" Hắn ngồi đối diện với Hứa Chỉ đang ăn táo trên ghế, hung hăng giơ ngón tay giữa lên, "Thần Sáng Thế, ta cũng không cần phải nhìn sắc mặt của ngươi nữa! Thần Sáng Thế Thần có thể thay phiên mà làm, năm nay đến lượt ta!" Hắn cười lớn, "Ta quả thực đúng là thiên tài!!!"

Hứa Chỉ:???

Hắn đã bị thứ này dọa cho sợ ngây người!

"Ngươi đúng là quá phô trương rồi." Một lúc sau, Hứa Chỉ mới phun ra một hơi.

Từ đầu đến cuối, đầu óc của người này vẫn luôn tràn đầy tâm tư.

Lúc trước thì muốn mang theo người khác đi lật đổ người khổng lồ, sau khi biết người khổng lồ là Thần Sáng Thế thì lại bắt đầu nghĩ đến kế hoạch trở thành Thần. Sau khi tạo thành Tà Thần Cthulhu lại tiến thêm một bước, trực tiếp muốn trở thành Tạo Vật Chủ luôn?

"Tên này không hổ là chuyên gia muốn nghịch thần."

Hứa Chỉ cảm thấy hắn là nên lấy ra cuốn sổ nhỏ của mình một lần nữa, đã lâu không ghi chép trên đó rồi.

Hắn ngồi ở trên ghế cả nửa ngày để nhìn Tốc Độ Xe Akina diễn biến, thất bại, lại diễn biến. Đây dường như là một cấu trục sinh vật xưa nay chưa từng có, vô cùng phức tạp và tinh vi, mà lộ

trình diễn biến thì có tham khảo một chút sự tiến hóa của cổ thụ Sinh Mệnh.

Đây là thành quả mà Tốc Độ Xe Akina đã tiêu phí mất mấy trăm năm, dùng nguồn vốn về tiến hóa học để suy diễn ra sinh vật mà bản thân cho rằng là mạnh nhất.

“Ta đã thành công!”

Tốc Độ Xe Akina bỗng nhiên cười lớn, cười đến phóng đãng, thậm chí còn chảy cả nước mắt, vô cùng kích động, “Ta đã tiêu phí mấy trăm năm rồi, nghiên cứu ở thế giới Vu sư đến nỗi xơ cả gan, ta mẹ nó rốt cuộc cũng thu phục được!”

“Thử thành quả một chút xem.”

Một viên cái cây với hình thù kỳ quái bắt đầu bước đi, lá cây đồng tiền không ngừng lay động, vô cùng đắc ý, móng tay tùy bắt lấy một con Gà Đưa Ma, nhổ lông, sau đó dùng “Miệng” ăn luôn.

Xôn xao!

Lá cây đong đưa, thân cây có khí bốc lên như là máy hơi nước vậy.

Cây “cổ thụ Sinh Mệnh” đột nhiên hút vào gen của Gà Đưa Ma rồi không ngừng ấp ủ, một lá cây đồng tiền chậm rãi phồng lên, hóa thành một trái cây tròn trịa rồi rơi xuống mặt đất.

“Xoạt.”

Một con Gà Đưa Ma loại nhỏ, cả người màu đồng cổ từ từ đi ra!

“Ha ha ha, gen phục chế!”

Hắn cười đến thực vui vẻ, “Ta đơn giản chỉ là nâng cao phiên bản cho cổ thụ Sinh Mệnh, trong trái cây mang theo một phôi thai

sinh mệnh, tuy rằng lớn lên có chút không giống với nguyên hình, nhưng mà kết cấu sinh mệnh cũng đã phục chế được khoảng bảy tám phần."

"Trên thực tế, chỉ cần ta hấp thu gen của một loài sinh vật thì kết cấu giống loài, các loại độc tố và lực sát thương đặc thù của nó sẽ lộ sơ hở trước mắt ta." Hắn cười ha hả, lại bắt lấy một con Gà Đưa Ma nhổ lông rồi nướng chín, ngay cả cái đầu kịch độc cũng hung hăng ăn luôn.

Rốp rốp.

Miệng vỏ cây của một đại thụ đang nhai nuốt một cách chậm rãi.

"Hương vị không tồi." Hắn cảm nhận thân thể một chút, sau khi hấp thu gen Gà Đưa Ma thì nó đã đủ để độc chết sinh vật tứ giai. Hiện tại đối với hắn thì chỉ là hơi có chút khó chịu mà thôi.

Hắn càng nghĩ càng vừa lòng, "Như vậy thì ta sẽ có sức đề kháng siêu cấp.... Ta chỉ cần ăn cắp gen của Yumia thì Yumia sẽ không thể giết chết ta được... Đây là lợi ích sau khi ta cải tiến, tự mình có thể đề kháng."

Hứa Chỉ gặm một quả táo, để cho Phó Não Trùng Sào điều ra chuỗi gen của sinh vật này:

Tên họ: Mẫu sào Trùng tộc (ngụy)

1, Phục chế, dung hợp, sáng tạo sinh mệnh (không có trí tuệ)

2, Hút năng lượng

3, Cộng dồn tính đề kháng

4, Thao túng đời sau

5, Không.

....

Không thể không nói, Mẫu sào Trùng tộc thật đúng là toàn năng.

Nó có khả năng sinh sản giống loài vô tận, thậm chí còn có thể sinh sản nên một sinh mệnh có cùng kết cấu với mình, nhưng lại không thể làm đến hoàn hảo, chỉ chế tạo nên các thành phần lộn xộn và không tự nhiên.

Mà thiên phú "Phục chế và dung hợp sinh mệnh" này quả thực là nghịch thiên, có thể so với 'Dục hỏa trùng sinh' của Phượng Hoàng và Tà Thần Cthulhu.

Nhưng sinh mệnh được tạo nên từ xưởng gen của hắn hình như không có trí tuệ và không thể tự mình tu luyện.

Hứa Chỉ nhìn cái năng lượng hút vào kia một chút.

Cùng phương thức hấp thu năng lượng với cổ thụ Sinh Mệnh, chẳng qua là tàn bạo hơn một chút, có thể hút vào năng lượng của sinh vật chết. Dù sao thì để sinh sản nên một sinh mệnh càng mạnh thì cần năng lượng càng khổng lồ.

"Cộng dồn tính đề kháng?"

Hứa Chỉ giật mình, "Hình thái của hắn ta có chút tương tự với cổ thụ Sinh Mệnh! Cơ thể mẹ của hắn ta cũng không có sức chiến đấu, nhưng mà lại chống chịu cực tốt. Hắn có thể phục chế kết cấu sinh mệnh của đối phương, sau đó từ trong đó tìm ra cách đề kháng phù hợp, nâng cao khả năng chống chịu của mình."

Tên sa điêu này rõ ràng là biết thiên phú tu luyện và đánh nhau của mình quá kém, cho nên dứt khoát không động đến!

Nằm bị đánh là xong việc.

“Thao túng đời sau cũng là một thiên phú đồng bộ. Đời sau của hắn không có trí tuệ, chỉ có thể bị mình thao túng.” Hứa Chỉ nghĩ một lúc, cái xưởng sinh mệnh này có thể phục chế, sáng tạo sinh mệnh, đúng thật là vô cùng có tiềm lực.

Đúng là có tư cách làm ngụy anh hùng Trùng tộc.

Thậm chí dừng ở trên tay Tốc Độ Xe Akina, lấy tri thức về tiến hóa học của hắn thì loại sinh vật này quả thực mạnh đến đáng sợ. Nó được chế tạo cho hắn, tới thế giới khác cũng có thể dùng xưởng sinh mệnh này để tiếp tục nghiên cứu thuyết tiến hoá, sáng tạo ra các giống loài kỳ dị.

Nhưng mà sinh mệnh có thiên phú nghịch thiên rất khó có thể phục chế, giống như là ‘Dục hỏa trùng sinh’ của Phượng Hoàng và Tà Thần Cthulhu.

Chương 324: Tốc Độ Xe Akina Tiến Vào

Lúc này, người chơi xung quanh cũng đã vây lại.

“Đại lão đã thu phục xong rồi sao?”

“Ngọa tào, đây là cây gì thế?”

“Cả người là màu sắc của đồng tiền, khiến ta tò mò quá!”

“Ồ, trên mặt đất sao lại có một đồng tiền có phong cách giống Gà Đưa Ma vậy”

...

“Mọi người yên tĩnh một chút, ta sẽ giải thích.” Tốc Độ Xe Akina rất là đắc ý, nhìn đám sinh vật hình thù kỳ quái ở xung quanh, “Giống loài này của ta gọi là Mẫu sào Trùng tộc!”

Mọi người lập tức ngẩn ra một chút, Mẫu sào Trùng tộc chính là giống loài sinh sản, bạo binh được nói đến trên TV và trong tiểu thuyết đúng không? Căn cứ của Trùng tộc?

“Giống loài này rất có tiềm chất để trở thành Thần Sáng Thế!” Tốc Độ Xe Akina tiếp tục nói.

Thần Sáng Thế!?

Mọi người lập tức kích động, trợn mắt há hốc mồm. Mục tiêu của vị đại lão này vẫn là xa vời như trước, điên cuồng làm những chuyện ko đâu, không có một giây nào là an phận cả.

“Cũng có thể gọi là xưởng Luyện Kim, ta tạo nên các đồng tiền để phù hợp với chủ đề là có thể luyện chế sinh mệnh! Lúc trước, ở thế giới Vu sư, ta vẫn luôn nghiên cứu về thuật luyện kim sinh mệnh.... Hiện tại có cái này kết hợp với thuật luyện kim sinh mệnh thì xưởng Luyện Kim chỉ cần có năng lượng kim loại là có thể biến cường một cách vô hạn!”

Tốc Độ Xe Akina cười rộ lên, “Không tin? Các ngươi tự sát đi, rồi đầu nhập năng lượng đến xưởng Luyện Kim của ta thì ta sẽ có thể sinh sản ra các loại giống loài... Đặc tính giống loài của ta chính là sáng tạo nên các giống loài!”

Có người không tin, liền khống chế giống loài bạch tuộc của mình, giết vài con để lấy năng lượng, mở miệng thử nói: “Năng lượng không nhiều lắm, nhưng hẳn là đủ một cho một Slime đi? Ta muốn một con Slime.”

“Chờ một chút.”

Tốc Độ Xe Akina lập tức đi bắt một con Slime, chọc thủng làn da một chút

“Sau đây là thời khắc chứng kiến kỳ tích.”

Nháy mắt, lá cây đồng tiền trên thân hắn liền hóa thành một trái cây hình đồng tiền rồi rơi xuống dưới, một con Slime màu đồng cổ được sinh sản ra, tung tăng nhảy nhót, đáng yêu ngốc manh.

“Thật sự có thể sao!?”

Có người cho rằng chỉ là lớn lên giống nhau thôi, liền đi thăm dò cường lực của Slime, kết quả thật sự là quá mạnh rồi. Hắn phục chế không chỉ là bề ngoài mà còn cả tinh hoa trong đó nữa!

“Ni mã! Thứ súc sinh ngươi thì ra là học từ Đế Kỳ? Chúng ta cực khổ nghiên cứu giống loài nhưng giây tiếp theo lại chính là

của ngươi!?”

Mọi người vô cùng đau đớn.

Ở thế giới Hoang Cổ, Đế Kỳ là kẻ chuyên phục chế đạo văn, ăn cắp các công pháp và thành tựu mà các đại Thiên Đế vất vả nghiên cứu ra?

Thứ này thì lại phục chế đạo văn giống loài tiềm lực của các người chơi lớn ở trong sa bàn?

Đúng là khối u ác tính, quả thực là súc sinh! Rất nhiều người đều cảm thấy đầu óc trống rỗng, lập tức có một ý niệm: Đánh không lại Đế Kỳ thì ta sẽ gia nhập hắn?

Tốc Độ Xe Akina thì lại không hài lòng, ồm ồm mở miệng: “Ta nói cho các ngươi! Đế Kỳ thì tính là cái gì? Chỉ cần cho ta đủ năng lượng kim loại, ngoài trừ thần linh trong truyền thuyết thì ngay cả sinh mệnh cấp bảy ta cũng phục chế được. Đế Kỳ ở trước mặt ta, ta cũng có thể phục chế hắn! Công pháp đan điền của hắn, hướng đi của kinh mạch, đặc tính tu luyện kim thân Tổ Vu.... ta đều phục chế được, sau đó ta sẽ phục chế ra một đám Đế Kỳ, bản lậu sẽ đánh chết chân thân!”

Lúc này, mọi người cũng không biết là Đế Kỳ sớm đã thành thần.

Tốc Độ Xe Akina lại lên tiếng, “Thứ cho ta nói thẳng! Đế Kỳ tuy rằng là thiên tài phục chế, nhưng quá đơn sơ, tri thức nông cạn, không có trải qua nền văn minh kim loại của trái đất chúng ta. Ta đây sẽ bước xa hơn, phục chế và làm lại thành quả của quân địch, sau đó có đầy đủ kim loại là có thể trở nên mạnh mẽ!”

Mọi người:???

Người này còn vô sỉ hơn cả Đế Kỳ!

Tuy rằng nó có tiềm lực vô hạn nhưng mà lại chỉ là trên lý luận, năng lượng kim loại cần có quả thực như động không đáy! Năng lượng để phục chế hoàn toàn một thân thể cường giả rốt cuộc lớn bao nhiêu chứ?

Hơn nữa thân thể đã phục chế nhưng ý thức trong đầu, kinh nghiệm chiến đấu, đạo pháp, lại không phục chế được, đây cũng là một tính cực hạn.

Còn một cái nữa đó là nó tiêu phí rất nhiều năng lượng, gần như là không hợp lý. Ngươi sáng tạo nên một sinh mệnh cấp bốn, chỉ sợ cần phải có năng lượng của mười mấy sinh mệnh cấp bốn...

Nhưng mà khuyết điểm này cũng không ảnh hưởng mấy đến ưu điểm của nó, nó cũng đủ đáng sợ rồi.

“Các vị, ta muốn đi vào, chúc ta may mắn nào.” Tốc Độ Xe Akina mở miệng, “Còn có không được đem tin tức của ta nói ra ngoài sa bàn, tránh cho tên gia súc nào đó biết là ta đang đi vào bắt hắn.”

“Đại lão quá trâu!”

“Đại lão quá trâu!”

Mọi người hô to, yên lặng điểm khen.

Nhưng mà mọi người còn có một câu chưa nói ra, ngươi phải khoác nữ trang thì mới có thể trở nên mạnh mẽ được.

Quả nhiên trong chốc lát, âm thanh nhắc nhở của hệ thống lại vang lên lần nữa:

【 Thông báo: Chúc mừng người chơi “Tốc Độ Xe Akina” diễn biến nên giống loài “Xưởng Luyện Kim” có tiềm lực cường đại, đạt được khen thưởng thành tựu. 】

“Các huynh đệ, ta vào đây.” Thân cây Tốc Độ Xe Akina cất bước tiến vào thông đạo thế giới.

Phát triển đến bây giờ, toàn bộ thực vật đều trở nên hoàn chỉnh hơn, dù sao thì đi đường cũng là một thiên phú của thực vật.

Xôn xao!

Trời tối đen một mảnh, giống loài của Tốc Độ Xe Akina dần chết ở một góc tối tăm, không người hỏi thăm.

...

Thế giới Cổ mộc.

Tốc Độ Xe Akina nhìn thế giới Cổ mộc mới tinh, ánh nắng tinh khôi chiếu xuyên qua vòm trời bằng lá cây, hình thành nên khung cảnh tuyệt đẹp.

Hắn hít sâu một hơi, đi nhanh về phía trước, “Cổ thụ Ám Dạ Tinh Linh, Yumia đang thay toàn bộ tộc Tinh Linh thanh trừ phản nghịch, giải quyết Nhân tộc và Ác Ma.

Nội tâm của mười cổ thụ Sinh Mệnh khác cũng đang cảm thấy khúc mắc. Bọn chúng kiêng kị Yumia và cổ thụ Ám Dạ Tinh Linh nhưng lại không có biện pháp nào, chỉ có thể phụ trợ chúng nó, cứu vớt tộc Tinh Linh.

Mà ta xuất hiện, tất nhiên sẽ có cổ thụ Tinh Linh nhịn không được muốn ta trở thành con cờ dưới tay mình, để ta trở thành một trong những anh hùng của tộc Tinh Linh, dùng ta để đối đầu với Yumia, nhân tiện giải quyết đám nam nhân kia....”

Hắn không ngừng phân tích, những cổ thụ Tinh Linh khác dù trong lòng vô cùng cảnh giác và khúc mắc đối với sự xuất hiện của anh hùng thứ hai của tộc, nhưng nhất định sẽ rất vui khi ta đầu nhập vào.

Như vậy, vấn đề chính là đầu nhập vào tộc Tinh Linh nào đây.

Theo lý mà nói thì hắn rất muốn đầu nhập vào tộc Vũ Tinh Linh, sau lưng có một đôi cánh trắng tinh, quả thực giống như là chủng tộc thiên sứ, có thể phi hành trước khi có năng lực cấp sáu.

Nhưng mà Vũ Tinh Linh lại là một trong mười một cổ thụ Tinh Linh không tham gia vào trận chiến tranh này.

Bởi vì các nàng ở trên trời cao, chiến tranh hỗn loạn đến mấy cũng không đến được các nàng. Hơn nữa nam nhân cũng không tìm tới được, tộc trưởng Vũ Tinh Linh Omega căn bản sẽ không phải lo những bông hoa Tinh Linh trân quý sống mấy trăm năm của mình sẽ bị nam nhân hái đi.

Chương 325: Thuật Sĩ Luyện Kim Keya

“Chỉ có thể chọn những tộc còn lại ngoại trừ Vũ Tinh Linh. Sau khi các nàng học tập pháp thuật thì thuộc tính sẽ gần với mình hơn, Thủy Tinh Linh, Mộng Tinh Linh, Phong Tinh Linh, Quang Tinh Linh, Sa Tinh Linh...” Hắn sàng chọn một lần, họ đều tinh thông các pháp thuật đặc biệt riêng.

“Ta muốn chọn Nhật Tinh Linh.”

Hắn lựa chọn tộc mà mình cho rằng là tốt nhất, Thái Dương Tinh Linh là những Tinh Linh gần với thực vật nhất, thậm chí là có thể tiến hành quang hợp, tiếp cận thuộc tính Quang Minh, mà thực vật cần cái gì, chính là ánh mặt trời!

Hắn thiếu nguồn năng lượng! Có năng lượng là có thể trở nên mạnh mẽ! Đặc tính quang hợp có thể tu luyện đã hấp dẫn hắn.

Hắn tiêu phí mất mấy ngày, đi một đường tới gần bộ lạc của Nhật Tinh Linh, hơn nữa trên đường đi còn săn bắt động vật, thu lấy năng lượng. Sau khi đến gần bộ lạc Thái Dương Tinh Linh, hắn liền bắt đầu thành lập tế đàn trọng sinh cho mình, khi đó mới yên tâm mà tiến vào bộ lạc.

Một cái cây hình thù kỳ quái đi tới, nhìn một Thái Dương Tinh Linh nóng bỏng mỹ lệ, “Ta muốn gặp cổ thụ Thái Dương.”

“Đây là sinh vật gì vậy?”

“Chưa từng gặp qua, là một loại cây kỳ quái nha?”

Tinh Linh xung quanh ngẩn ra, nhìn cây cổ thụ xưa nay chưa

từng có này.

Nhưng mà thọ mệnh của các nàng đều rất dài, đặc biệt là sau khi tu luyện thì số nữ Tinh Linh sống hai ba trăm năm càng là nhiều đếm không hết. Nghe đồn rằng bộ lạc Ám Dạ Tinh Linh trước đế quốc Tinh Linh, hiện tại là Thần Tinh Linh Yumia, Ảnh Chi Ca, Thủ Vọng giả... đã trở thành tiền thân của Tinh Linh. Nó đúng là một cổ thụ hình thù kỳ quái, có thể bước đi, tư thế đi còn rất kiêu ngạo.

“Lại là một anh hùng tộc Tinh Linh” Hô hấp của Tinh Linh xung quanh trở nên dồn dập, lập tức có Tinh Linh đi thông báo cho cổ thụ Thái Dương.

Một lát sau, hắn thấy được một trụ thông thiên cổ xưa to lớn mang theo cảm giác tang thương.

Hắn biết rõ đây không phải là trụ thông thiên mà là một cổ thụ Sinh Mệnh, chỉ là cành lá của nó quá cao, khiến người phải ngửa đầu lên nhìn, còn tưởng rằng đó là một cái cột gỗ cuồn cuộn khủng bố.

“Ngươi cũng có thể tử vong rồi trọng sinh? Ta cảm giác được hơi thở kì dị của ngươi.” Cổ Thụ Thái Dương nhẹ nhàng nói.

“Ta cùng chủng tộc với phản đồ kia, ta đến là để tróc nã hắn.” Tốc Độ Xe Akina mở miệng, “Xin hãy để ta trở thành anh hùng của chủng tộc Tinh Linh các ngươi, ta sẽ quật khởi tộc Nhật Tinh Linh, hơn nữa sẽ tróc nã phản đồ của tộc Tinh Linh là thợ săn Ác Ma!”

“Nếu ta không muốn thì sao?” Giọng nói xa xôi truyền đến.

“Như vậy, ngươi chỉ có thể lựa chọn giết chết ta. Sau khi ta sống lại, ta sẽ lựa chọn một cổ thụ Sinh Mệnh khác.”

Không khí bỗng nhiên trầm mặc, ánh sáng loang lổ chiếu xuống bóng cây.

“Ta là cổ thụ Tinh Linh thứ nhất mà ngươi thấy sao?”

“Ngươi là cái thứ nhất.”

“Ngươi sẽ cảm thấy kiêu ngạo vì lựa chọn của ngươi.” Trầm mặc trong chốc lát, một giọng nói truyền đến, “Đến đây đi, ta đáp ứng thỉnh cầu của ngươi, sẽ cung cấp nguồn năng lượng lớn cho ngươi.”

Rất nhanh, Tốc Độ Xe Akina đã chết, hắn dùng trận pháp ở tế đàn trọng sinh, để cho cổ thụ Sinh Mệnh dùng vô số năng lượng hóa thành trái cây.

Rầm!

Trong không gian mông lung của trái cây sinh mệnh đang chậm rãi nuôi dưỡng một loại cây.

Một đạo ánh sáng hiện lên.

Loại cây này tử vong trong nháy mắt, ngay sau đó, Tốc Độ Xe Akina lại xuất hiện lần nữa ở trong một trái cây sinh mệnh khác tại tế đàn anh hùng, hình như hắn không có phát hiện ra.

“Ồ? Lúc này đây, còn có phòng bị?” Giọng nói của cổ thụ Thái Dương dần ngưng trọng, “Sau khi giết chết hắn, loại cây còn lại sẽ nhanh chóng thối rữa.”

Ý của nàng là muốn phục chế một anh hùng Thái Dương Tinh Linh thuộc về mình.

Nó quá hâm mộ những anh hùng Tinh Linh đặc thù giống như Yumia, nhưng nó cũng không muốn ăn thiệt thòi như cổ thụ Ám Dạ Tinh Linh kia. Cho nên nó tính toán rằng sau khi phục chế sẽ trực tiếp giết chết bản thể này, chặt đứt hậu hoạn, không nghĩ tới đối phương lại có phòng bị.

“Như vậy, chỉ có thể để nó chân chính trở thành anh hùng của tộc Tinh Linh chúng ta.”

...

Giờ phút này, Tốc Độ Xe Akina đang nhanh chóng sinh sản.

Hắn hóa thành một Thái Dương Tinh Linh mỹ lệ đến mức tận cùng, thậm chí sau lưng còn có một vòng ánh sáng màu vàng thật lớn, trên vòng tròn có khảm sáu đồng tiền, trông giống như bộ dáng của một nữ thần Thái Dương thuần khiết thần thánh không thể xâm phạm.

“Đây là lực lượng của ta sau khi mặc nữ trang sao?” Hắn mở to hai mắt, lập tức cảm nhận được lực lượng vô cùng cường đại, “Cấp năm! Hơn nữa, đặc tính toàn thân của giống loài ta cũng ngày càng mạnh, đặc biệt là tốc độ thu hoạch năng lượng, thật khiến người ta phải vui mừng.”

“Tuy rằng ta đã phòng ngừa cổ thụ Sinh Mệnh phục chế ta, nhưng nó cũng đã phòng lại ta... Nó đã thiết hạ giam cầm đối với sinh mệnh Tinh Linh ta, có thể tùy thời giết chết ta.” Hắn có thể cảm giác được một cái lạc ấn ở trong đầu mình, trừ phi chính mình mạnh hơn cổ thụ Sinh Mệnh, nếu không thì sẽ không thể thoát khỏi nó.

Tính mệnh của mình đang bị khống chế.

Nhưng mà hắn cũng không thèm để ý, khối thân thể này của mình mà chết cũng không hơn được trọng sinh. Hơn nữa, mình cũng sẽ không kích phát đối nghịch với cổ thụ Thái Dương, mình cũng không ngốc như Mộc Mộc Không Nói Lời Nào kia.

“Ngươi cảm thấy nên gọi ngươi là gì đây?” Cổ thụ Thái Dương bình tĩnh hỏi.

“Gọi ta là Keya đi.” Hắn tiện tay đổi một cái tên, mặc váy dài

kiểu nữ của Tinh Linh, nhìn có vẻ cao gầy, trong trẻo nhưng lạnh lùng, "Ta gọi là thuật sĩ Luyện Kim, điểm kim giả, có thể chế tạo xưởng Luyện Kim, chỉ cần cho ta đủ năng lượng thì ta có thể lạy động toàn bộ thế giới."

Toàn bộ... Thế giới?

Các Thái Dương Tinh Linh khác đều khiếp sợ nhìn anh hùng tộc Tinh Linh này.

Các nàng vây lại đây, nhìn anh hùng vừa mới ra đời của chủng tộc mình, không khỏi tò mò hỏi: "Ngươi cũng rất mạnh sao?"

"Ta không mạnh mẽ, thậm chí ta còn vô cùng nhỏ yếu, nhỏ yếu hơn so với các ngươi."

Giọng nói của Keya khiến cho ánh mắt của vô số Tinh Linh trở nên ảm đạm.

Các nàng hy vọng anh hùng tộc Thái Dương Tinh Linh này cũng sẽ cường đại giống như anh hùng Yumia của tộc Ám Dạ Tinh Linh vậy. Một vị anh hùng không gì không làm được, thậm chí có uy áp vượt qua cự long!

"Nhưng ta có thể khiến các ngươi trở nên mạnh mẽ."

Keya cười ôn nhu, trong sự kinh ngạc của đám thiếu nữ Tinh Linh, hắn đi lên một khối đá cao, dang rộng cánh tay, đứng trong một vòng ánh sáng màu vàng, sáu đồng tiền cổ xưa lóng lánh, "Đến đây đi, hãy đi săn thú, đem toàn bộ năng lượng giao cho thuật sĩ Luyện Kim ta, tọa kỵ, vũ khí, đồ phòng ngự... Bất luận cái gì mà các ngươi muốn, chỉ cần các ngươi giao năng lượng cho ta thì thậm chí các ngươi có thể vượt qua Yumia... Nạp tiền sẽ khiến các ngươi trở nên cường đại!"

Các thiếu nữ Tinh Linh đáng yêu vô cùng ngây thơ, lại đắm chìm trong ánh sáng thần thánh bao phủ quanh nàng, ghi nhớ giờ

phú này mãi mãi.

Vô số năm sau, sử thi cấp anh hùng Luna, cưỡi Nguyệt Báo, tay cầm vũ khí sinh mệnh cấp sử thi là Nguyệt Nhận, toàn thân là Thần Khí, giảng đạo lý cho hậu nhân: “Lúc ấy, chúng ta giống như đã nhìn thấy một vị thần vĩ đại, sau lưng hắn là sáu đồng tiền phát ra ánh sáng màu vàng vô tận, phảng phất như đang nói nhỏ với chúng ta về chân lý của thế giới này —— Nạp tiền khiến cho chúng ta trở nên cường đại hơn.”

Chương 326: Nạp Tiền Đi, Thiếu Nữ Tinh Linh

Nạp tiền là có thể trở nên mạnh mẽ, ở cái thế giới Tinh Linh kỳ ảo phương Tây này không có khả năng có lý niệm như vậy. Nhưng mà người chơi nghiện internet tà ác nào đó đã quen chơi trò chơi online lại đang hướng thế giới quan của những Tinh Linh bản xứ thuần khiết kia theo một con đường kỳ quái.

“Nạp tiền, đó là cái gì?”

Vô số Tinh Linh đơn thuần mỹ lệ, nhịn không được liền hỏi.

Hắn kể lại một cách chậm rãi, miệng lưỡi mê hoặc lòng người, “Nạp tiền là con đường để trở nên mạnh mẽ một cách nhanh chóng. Nạp tiền là chân lý tối cao duy nhất mà Tinh Linh chúng ta phải theo đuổi.”

Ba ngày sau.

Trong một đại sảnh cây cối, một thiếu nữ Tinh Linh mỹ lệ đang ngồi đùa nghịch ở trong một đống chai lọ, bên cạnh bày biện các loại công cụ luyện kim, giống như một thuật sĩ Luyện Kim của thế giới ma huyễn.

“Cuối cùng cũng sắp nghiên cứu ra.”

Hắn làm anh hùng của tộc Tinh Linh, mấy ngày nay để cho nhóm Tinh Linh đem da thú, lông thú và xương cốt ban đầu ở trong kho ra, rồi trích gen huyết mạch của ma thú trong đó.

Tiến hành phục chế, hội tụ, lai giống.

“Cuối cùng ta cũng làm ra được sinh vật đầu tiên, chế tạo tọa kỵ riêng cho tộc Tinh Linh. Đã đến lúc để mở xưởng Luyện Kim, sáng tạo nên sinh mệnh cường đại thuộc về tộc Tinh Linh”

Là một đại lão về thuyết tiến hóa, hiện tại có thể mang theo sinh mệnh xưởng Luyện Kim, tương đương với mang theo một sa bàn 《 Bào Tử Tiến Hóa 》 giản lược, nói không cường đại mới là giả.

Rầm!

Sáu đồng tiền treo ở vòng tròn phía sau lưng nàng bỗng nhiên phồng lên, dần dần hóa thành một đám trái cây, rơi xuống mặt đất.

Xôn xao!

Từng con liệp báo(báo săn) nhỏ màu đen chậm rãi đi ra, thân thể mạnh mẽ mà tao nhã, ánh mắt sắc bén lạnh như băng, thân thể cường đại khiến người ta cảm giác được nguy cơ tận xương.

Tuy rằng đây chỉ là hình thức ban đầu của sinh mệnh, còn chưa có hoàn thiện, chỉ có cấp hai, nhưng mà trong tương lai sinh vật này sẽ càng ngày càng cường đại, hoàn thành suy đoán của hắn.

“Lớn lên giống như liệp báo, vậy gọi là Nguyệt Báo đi.” Hắn nghĩ một lúc, đi ra khỏi cửa, dán một bản thông báo.

《 Đại hội thợ săn 》 chính thức khai trương.

Các vị Thái Dương Tinh Linh đều sửng sốt, không biết anh hùng tộc Thái Dương Tinh Linh Keya rốt cuộc là đang làm cái gì, nhưng vẫn là không hẹn mà cùng tới gần căn phòng bằng cây thật lớn này rồi đi vào.

Một đám liệp báo màu đen đang bò trên mặt đất, nhìn các

nàng một cách ưu nhã.

“Hảo soái!”

“Đây là sinh linh gì vậy? Thật là tuấn mỹ, ta chưa từng gặp qua.”

Đôi mắt của các thiếu nữ của tộc Tinh Linh nhanh chóng sáng lên, đối với tộc Tinh Linh yêu thích cái đẹp mà thì hắc báo nhỏ nhắn tuấn mỹ đáng yêu này quả thực là đã chọc đến dây thần kinh mẫn cảm của các nàng.

“Đây là thú nhận chủ, nghe các ngươi nói cần tọa kỵ, không phải sao? Muốn thì bỏ tiền đi.”

Một anh hùng Tinh Linh cao lớn mỹ lệ đang đứng ở bên cạnh, mỉm cười đối với những mỹ nữ Tinh Linh ngây thơ không hiểu sự đời.

“Thi thể hoàn chỉnh của ma thú cấp một có thể đổi lấy 10 Thái Dương tệ, cấp hai là 50 Thái Dương tệ, cấp ba có thể đổi 300 Thái Dương tệ, cấp bốn là 2000 Thái Dương tệ.” Nàng tinh tế giải thích cho mọi người về giá trị của tiền, để cho các nàng đem thi thể đến đổi.

“Mà giá của tọa kỵ Nguyệt kỵ cấp một là 200 Thái Dương tệ, cấp hai Nguyệt kỵ là một ngàn Thái Dương tệ.”

Hai mươi cái chỉ đổi được một con, có thể thấy được lòng dạ hiểm độc của hắn.

“Hiện tại mới mở hoạt động! Chỉ cần nạp 600 Thái Dương tệ là sẽ trở thành hội viên VIP1, về sau khi mua sắm sẽ được ưu đãi 10%. Nộp một lần 1000 Thái Dương tệ thì sẽ được hưởng ưu đãi 15%, hơn nữa còn có rất nhiều hàng hóa đặc thù cần phải có VIP cao mới được....”

Vô số Tinh Linh ngẩn ra, ánh mắt như lửa nóng nhìn những tọa kỵ kia, lập tức cầm đao, đi về phía ngoài bìa rừng.

Mấy ngày trôi qua.

Cuộc sống của nhóm Tinh Linh lúc trước vẫn luôn trong quá trình nguyên thủy và bần cùng, mỗi một ngày đều cảm ứng ma võng để tu luyện, làm sao có thể vượt qua loại dụ hoặc này cơ chứ?

Sau khi trầm mê với làn sóng nộp tiền và mua sắm thì các nàng phát hiện, chỉ cần mình cung cấp lên thi thể sinh mệnh đủ cường đại thì các nàng là có thể đạt được rất nhiều đồ vật.

Vũ khí, trang bị, tọa kỵ.

....

"Quả nhiên, những tọa kỵ tàn bạo soái khí này rất được hoan nghênh."

Mà Tốc Độ Xe Akina chỉ yên lặng nhìn hình ảnh phấn đầu của các nàng, lộ ra nụ cười mê người, "Cắt! Ta tiến hóa ra giống loài này, trở thành thuật sĩ Luyện Kim là vì đánh quái thăng cấp sao? Là để có thể ngoan ngoãn nằm đếm tiền! Ăn chút tiền boa không phải là tốt sao?"

"Nhóm nạp tiền này.... sẽ gây nghiện! Ta chỉ cần nghĩ cách lừa các nàng nạp tiền, tham gia các hoạt động, cho ra thời trang! Ra tọa kỵ! Bán trang bị là có thể sung tiền cho ta..."

Muốn để hắn thành thật đi đánh quái thăng cấp sao?

Không tồn tại!

Mẹ nó mình cũng không phải là sa điêu, nhất định phải nghĩ cách hố người! Điên cuồng làm chuyện của mình chứ!

Hắn biết rõ thực lực của chính mình, phương thức này mới là tốt nhất.

Hơn nữa tọa kỵ của các nàng đều là giống loài do mình sinh sản nên, không có trí tuệ, chỉ có bản năng dã thú. Tuy rằng mình đã khiến chúng nó nghe theo lời chủ nhân, nhưng thời điểm tất yếu thì có thể cướp quyền khống chế trong nháy mắt.

“Quả thực là đang làm công cho ta!!”

Hắn cảm thấy rất vui vẻ.

Thi thể ma thú mà các nàng mang về không chỉ có năng lượng để hắn có thể chế tạo sinh mệnh, hắn còn có thể dùng thi thể đó để nghiên cứu chế tạo các loại vũ khí luyện kim, công cụ. Dù sao thì hắn cũng đi ra từ thế giới Vu sư, thuật luyện kim không phải là học cho có.

Mà sinh mệnh của thuật luyện kim vốn dĩ chính là thuật luyện kim cao cấp và ảo diệu nhất.

Tọa kỵ không thể giao dịch, chỉ có thể nhận chủ duy nhất.

Mà cũng không có biện pháp để giao dịch trang bị, bởi vì dùng lâu thì sẽ hao tổn, cũng không sợ các nàng giao dịch với nhau, dù sao sớm hay muộn cũng sẽ hư hỏng.

Ngắn ngủn một tháng, hắn liền sáng lập nên “Đại hội Thợ Săn”, sản xuất ra tọa kỵ cho tộc Tinh Linh là Nguyệt Báo, tiêu thụ một lượng rất lớn, kiếm được một số tiền khổng lồ.

“Thật hâm mộ!”

“Ta cũng muốn!”

“Tỷ tỷ, ta muốn, ta có thể mua một con không?”

Chúng Tinh Linh nhìn những tọa kỵ liệp báo kia, một đám

cung thủ Tinh Linh bình thường đều chuyển chức sang Nguyệt kỵ, làm nữ thợ săn. Mọi người đều hâm mộ đến không được, sôi nổi chạy tới sung tiền để trở nên mạnh mẽ.

Nhưng nhóm Tinh Linh ngây thơ đáng yêu sung tiền xong, còn vui chưa được bao lâu, mới qua không đến một tháng…

Tọa kỵ mới xuất hiện.

Là một loại chim to lớn tuấn mỹ, "Giác Ưng", cánh chim khổng lồ, tốc độ nhạy bén, là một loại tọa kỵ phi hành.

"Có thể bay!"

"Nếu so với Nguyệt Báo thì quả thực là lợi hại hơn rất nhiều!"

"Ta cũng muốn bay!"

Ánh mắt của không ít Tinh Linh đều nóng như lửa.

Có thể phi hành, hưởng thụ phong cảnh trên cao, là mộng tưởng của mỗi một sinh mệnh trên mặt đất, các nàng cũng không ngoại lệ.

"Giá trị nạp hiện tại là Giác Ưng cấp hai 1000 Thái Dương tệ, Giác Ưng cấp ba 8000 Thái Dương tệ. "Một giọng nói dụ hoặc truyền đến, "VIP3 giảm 50% trong 8 giờ, VIP3 chỉ cần nạp 10000 Thái Dương tệ một lần. Các ngươi xác định không muốn nhân tiện nạp lên VIP3 luôn sao?"

"Hiện tại tham gia hoạt động mua sắm trong vòng nửa tháng, nạp phí mua tọa kỵ, sẽ chiết khấu 20%, hướng đến càng nhiều thì kiếm được càng nhiều, còn bản thân thuật sĩ Luyện Kim sẽ càng mất nhiều."

Chúng Tinh Linh đều sợ ngây người.

Cái giá này khủng bố cỡ nào cơ chứ, 10000 Thái Dương tệ

tương đương với một ngàn ma thú cấp một đó!

Cấp một cơ bản đều đã bị các nàng giết sạch rồi, chỉ còn lại có cấp hai, cấp ba, cấp bốn.

Số lượng cần quả thực là giá trên trời! Nhưng mà các nàng không hề sợ hãi, lên kế hoạch rồi cưỡi Nguyệt kỵ đi về phía ngọn núi phía xa.

“Đáng giận, vì sao lại không đưa Giác Ưng ra sớm hơn chứ!”

“Đúng vậy, sớm biết vậy thì ta đã không mua Nguyệt Báo!”

Vô số Tinh Linh vô cùng đau đớn, cảm thấy tâm mệt mỏi, Nguyệt Báo ra chưa được một tháng, nhanh như vậy đã đổi mới tọa kỵ. Bọn họ nhìn tọa kỵ phi hành mới ra mà trong lòng đều ngứa ngáy...

Chương 327: Tất Cả Đều Thất Thủ

Lại một tháng trôi qua.

Các đại Tinh Linh vẫn đang cố gắng, chỉ có một bộ phận nhỏ Linh Linh vì tọa kỵ Giác Ưng mà chuyển chức nghiệp sang thành cung thủ Giác Ưng mạnh hơn.

Mà lúc này, mỗi vật cưỡi vô chủ còn lại trong Đại Sảnh Thợ Săn đều được cấp cho Tinh Linh thông thường có chức nghiệp cung thủ.

Trong phòng, Tốc Độ Xe Akina vẫn không ngừng nghiên cứu, "Ta rốt cục nghiên cứu ra dược huyết mới rồi!"

Hắn trở nên phấn khích.

Trong thế giới vu sư trước đây, con người dung hợp gen Slime trở thành Thú Tộc Behemoth. Con người dung hợp gen Gà Đưa Ma thì trở thành yêu nữ thân chim.

Vậy, tộc Tinh Linh liệu có thể tích hợp gen của những sinh vật khác không?

Hắn phát hiện ra một bí mật. Những loài thông thường trong tự nhiên căn bản không có cách nào dung nhập huyết mạch của chính mình. Giống như thế giới vu sư vậy, con người cũng không thể dung nhập được huyết mạch của cự thú, mà chỉ có thể dung nhập được một số huyết mạch siêu phàm của một vài giống loài.

"Tuy nhiên, ta vậy mà lại phát hiện ra rằng ma thú ở nơi này sinh ra đã có năng lực phi thường, tổ tiên xa xưa của chúng dường

như là một giống loài có tiềm năng phi thường nào đó!" Hắn dễ dàng lấy ra xác chết của một con Chuột Sấm, "Giống như con ma thú này, nó có năng lực siêu phàm, có thể phóng ra sấm sét, có phần giống với loài vật tiềm năng của sa bàn lúc trước - Đả Thần Tiên!"

Ma thú trong thế giới này dường như đều ẩn chứa huyết mạch của tổ tiên tuy là rất mỏng manh và đã biến dị, nhưng hắn có thể chiết xuất, luyện hóa và dung hợp chúng với nhau trở thành một loài vật có tiềm năng mới. Đây chính là nguồn gốc của "Báo hoa" và 'Giác Ưng'.

Hắn nhìn con gấu khổng lồ mới nhất trước mặt mình. Nó rất mạnh mẽ. Nó là sự kết hợp của năm loại ma thú, nhưng tỷ lệ chế tạo thành công quá thấp. Hắn đã thất bại hàng trăm lần, đào rỗng toàn bộ tích lũy gian lận được mới miễn cưỡng tạo ra một con.

Thậm chí lại cung cấp cho hắn năng lượng tương tự thì hắn chưa chắc có thể tạo được một con khác.

"Một con gấu khổng lồ cường đại lại không sinh ra được năng lượng, nhưng sự cường đại của nó không nằm ở sự cường đại, mà là trải qua sự điều chỉnh gen của ta, tỉ lệ thích ứng huyết mạch của nó rất cao, Tinh Linh có thể dung nhập được huyết mạch của loài gấu khổng lồ này."

Đây là một suy nghĩ khoa học điên rồ, táo bạo.

Con người dung hợp gen Gà Đưa Ma, biến thành yêu nữ thân chim.

Tinh Linh dung hợp gen gấu khổng lồ, sẽ biến thành gì?

Trong lòng hắn đã có một số phỏng đoán.

Con gấu khổng lồ này vậy mà có loại gen giống như máu thịt của chân thân Tổ Vu, có nghĩa là nó có thể có hình thức chiến đấu!

“Có lẽ sau khi dung hợp, nó có thể biến thân, hóa thành một con gấu khổng lồ giống như sa bàn nào đó… Có lẽ nó là Druid, ác điểu Druid!” Ánh mắt hắn dần dần sáng lên, đột nhiên giết chết con gấu khổng lồ này, thu thập toàn bộ máu và tiêu hủy xác chết.

Hắn hiểu rõ việc các loài sinh vật dung hợp rồi sinh sôi khủng khiếp như thế nào, đối với tộc Tinh Linh là thay đổi khủng bố cỡ nào, không thể để nó tồn tại được, bị Cổ Thụ Thái Dương phát hiện thì hắn sẽ xong đời.

Cổ Thụ Thái Dương chắc chắn sẽ điên cuồng nuôi dưỡng con gấu khổng lồ này, không ngừng lấy máu.

Mà thông dụng hóa không phải là điều hắn muốn thấy. Vật hiếm thì mới quý.

Hắn sắp xếp huyết mạch lại, rồi dán một tấm biển ở cửa, ‘Hoạt động kỷ niệm theo quý, dược phẩm chuyển nghề ẩn - anh hùng tộc Tinh Linh Druid, giá là 30 vạn Thái Dương tệ. Trước mắt chỉ có một bình. (Giới hạn mua VIP5)’.

Thông báo này ngay lập tức gây ra một sự chấn động.

“Anh hùng tộc Tinh Linh, dược phẩm chuyển chức nghiệp?”

"Làm sao có thể! Sử dụng ống dược này có thể trở thành anh hùng của tộc Tinh Linh sao? Cường đại như Yumia - Ảnh Chi Ca, luyện kim thuật sĩ Keya?"

Vô số ánh mắt của Tinh Linh rực cháy.

Nhưng mà phải có 30 vạn Thái Dương tệ! Bọn họ hiện tại ngay cả tọa kỵ Giác Ưng 8000 cũng chẳng có mấy tinh linh mua nổi. Nó giống như một cái giá trên trời vậy, bày ra là có ý gì đây?

Chỉ để làm cho người ta chảy nước miếng.

Nhưng Tốc Độ Xe Akina không nghĩ như thế, vẫn có nhà siêu giàu có thể mua được.

Cả bộ lạc Tinh Linh giờ đã bị nàng lừa, biến thành heo mẹ chuyên nạp tiền, còn một cái cuối cùng thì vẫn nên để lại, bởi vì hắn không có gì đáng giá để lấy ra nữa...

Hắn vẫn để thông báo ở cửa, tiếp tục nghiên cứu, làm việc. Sau ba ngày rất bình yên vô sự, cuối cùng Cổ Thụ Thái Dương không khỏi hỏi: "Thật sự là anh hùng tộc Tinh Linh?"

Đối với nàng, điều này chỉ khiến ánh mắt người ta thêm nóng thôi.

Bởi vì hình thái sinh mệnh thực vật của bản thân không có bất kỳ lực chiến đấu nào, cần sinh sôi tộc Tinh Linh để bảo vệ bản thân, nhưng Tinh Linh bình thường lại quá mức yếu ớt, nhỏ bé. Sao nó lại không muốn có một anh hùng tộc Tinh Linh trung thành thực sự chứ?

Tốc Độ Xe Akina nhanh chóng trả lời: "Đương nhiên là một anh hùng tộc Tinh Linh."

"Ngươi có biết kết cục của việc lừa ta không !?"

"Ta biết."

"Theo lời giải thích của ngươi, bất kì Tinh Linh nào sử dụng dược tễ huyết mạch này đều sẽ có thể trở thành anh hùng tộc Tinh Linh đúng không?"

"Đúng."

Tốc Độ Xe Akina bình tĩnh trả lời.

Hắn biết không thể lừa gạt được Cổ Thụ Thái Dương. Hắn cũng không lưu lại bất kỳ hậu chiêu nào. Dù sao đó không phải là

sinh mệnh do chính mình tạo ra, chỉ là huyết mạch do chính mình sinh sôi mà thôi, dung hợp vào thân thể của Tinh Linh, vậy thì Tinh Linh đó đương nhiên là nằm ngoài tầm kiểm soát của hắn.

Mà huyết mạch gấu khổng lồ tuy mạnh nhưng cũng chỉ được xem là mạnh bình thường, không thể so với Yumia được.

“30 vạn! Ta lấy!” Cổ Thụ Tinh Linh Thái Dương nghiến răng nghiến lợi, đối với nó mà nói cũng là đau như cắt dao cắt thịt, có khả năng sinh sản ra 15 Tinh Linh.

Sau nửa ngày, một nữ Tinh Linh xinh đẹp được Cổ Thụ Thái Dương chỉ định đã dùng dược thuốc, hóa thành ác điểu Druid. Nàng sở hữu năng lực đặc biệt biến thân thành gấu khổng lồ, đồng thời vô cùng cường đại.

Cả bộ tộc Tinh Linh Thái Dương nhốn nháo lên!

“Trời ạ!”

“Thực sự có thể biến thành anh hùng tộc Tinh Linh! Có năng lực đặc biệt!”

“Thật đáng sợ, trở thành anh hùng tộc Tinh Linh, chẳng phải là tiến gần đến Tinh Linh Vương Yumia sao?"

Cổ Thụ Thái Dương vô cùng cao hứng, lập tức gia nhập hàng ngũ nạp tiền, “Ngươi còn gì nữa? Ta đều thỏa mãn ngươi!”

Tốc Độ Xe Akina cũng rất hài lòng. Tinh Linh Tộc hiện tại cường đại không gì sánh được, nữ thợ săn Nguyệt Ky, cung tiễn Giác Ưng, vô số tọa kỵ mạnh mẽ và tao nhã đi cùng với các nữ Tinh Linh và ác điểu Druid.

Dù sao thì những heo mẹ nạp tiền này càng trở nên mạnh mẽ thì mới có thể kiếm được tiền, mới có thể cung cấp cho bản thân hắn càng nhiều năng lượng.

Đặc biệt trước mặt còn có địa chủ!

Tốc Độ Xe Akina rất hài lòng, nói với Cổ Thụ tộc Tinh Linh, "Thêm 30 vạn năng lượng nữa, có năng lượng, ngươi có thể trở nên mạnh mẽ hơn! Ta có thể chế tạo một cự long Chimera! Thậm chí có thể tạo nên Long Tinh Linh thuộc về tộc Thái Dương Tinh Linh! Ta còn có thể tạo ra Sơn Lĩnh Cự Nhân!"

Cổ Thụ Thái Dương: "!!!"

Nó bỗng đau răng, nói: "Ta đã bị ngươi khoét rỗng rồi. Tất cả tích góp của bộ tộc chúng ta giờ đã tiêu hết rồi."

Nó lúc trước có năng lượng của hàng chục loại quả Tinh Linh, chuẩn bị để nuôi dưỡng người của tộc Tinh Linh, kết quả chớp mắt đã bị khoét rỗng. 7 quả sinh sôi cho nó thuật sĩ Luyện Kim này, 15 quả thì mua một con ác điểu Druid.

Đó là tích góp mấy trăm năm của nó!

Tốc Độ Xe Akina không nói nên lời, ngẩn người, còn muốn chèn ép thêm chút nữa, nhanh như vậy đã khoét rỗng khoản tích góp của nàng rồi sao?

Hắn không nhịn được lắc đầu nói: "Dáng vẻ khi ngươi nỗ lực kiếm năng lượng trông rất thảm hại, nhưng tư thế nạp tiền thì thật là quyến rũ."

Chương 328: Tuyên Ngôn Khai Chiến

Tốc Độ Xe Akina biết rằng nhà máy luyện kim sinh mệnh của mình không có cách nào tạo ra bản thể sinh mệnh mới một cách hoàn chỉnh, chỉ có thể phục chế, trộn lẫn các loài mà thôi.

Nhưng điều này cũng đủ để tối ưu hóa, làm cho loài bản địa trở nên càng cường đại hơn. Chỉ đáng tiếc là Cổ Thụ Sinh Mệnh Thái Dương đã bị móc rỗng rồi, biến thành một thành viên trầm mê nạp tiền.

“Đây là một thứ ma lực kinh khủng, không cần ám toán gì, cây Cổ Thụ Tinh Linh Sinh Mệnh này tất nhiên sẽ luân hãm dưới váy xòe nạp tiền, trở thành nô lệ của tiền bạc, nghe theo lệnh của ta.” Hắn biểu thị chưa bao giờ sử dụng bạo lực để nghiền ép, mà chỉ đánh tan đối thủ từ tâm lý!

Mà Tinh Linh Tộc Thái Dương cũng đã hoàn toàn trở nên lệch lạc, điên cuồng kiếm tiền, bước vào giai đoạn mệt mỏi.

“Mà năng lượng này đủ để ta thăng lên cấp sáu rồi.” Hắn mỉm cười, cảm thấy vô cùng thoải mái. Chỉ trong ngắn ngủn mấy tháng đã đột phá lên được cấp sáu, gần như cưỡi tên lửa.

So với cách ngoan ngoãn tu luyện trước đây, kiểu đường ngang ngõ tắt này mới là chính đồ.

Nhưng vào lúc này, Cổ Thụ Tinh Linh Thái Dương đã bị đào khoét đến mức nghèo khó kia chủ động tới tìm hắn, sau đó trực tiếp nói:

“Đã đến lúc bước vào cuộc chiến, gia nhập vào đội quân tinh linh bóng đêm của Yumia, bộ tộc của chúng ta chắc chắn sẽ tỏa sáng rực rỡ. Bây giờ phát động chiến tranh với Nhân Tộc, cướp bóc bọn chúng, có thể thu hoạch được càng nhiều năng lượng...”

Cổ Thụ Tinh Linh Thái Dương đã bắt đầu nghĩ cách kiếm tiền, bày tỏ sự thèm thuồng đối với Chimera, rồng tinh linh và Sơn Lĩnh cự nhân, xem ra mỗi cây Cổ Thụ Tinh Linh đều nóng lòng loại làm ruộng lưu này, phát triển sức mạnh của chính mình.

“Được.”

Tốc Độ Xe Akina không từ chối.

Hắn hiểu rõ đây là một cuộc chiến sinh tồn của chủng tộc, rất khó để ngăn chặn, hắn không có cách nào ngăn cản, càng không muốn ngăn cản.

Có trách thì chỉ có thể trách Mộc Mộc Không Nói Lời Nào đã tạo ra hai chủng tộc mới, mang đến những tai họa và thảm họa khủng khiếp cho vùng đất này.

“Cái tên tiểu nhân miệng tiện đó…” Vẻ mặt hắn dần trở nên kỳ quái, “Ngươi muốn trở thành đàn ông để ở bên người con gái mà ngươi thích, ta không từ chối, mỗi người đều có quyền theo đuổi ước mơ của mình.

Chỉ là, ngươi muốn trở thành đàn ông, trở thành dị đoan, thì sẽ phải tiếp nhận việc bị thảo phạt truy sát. Đây là hậu quả mà ngươi phải gánh chịu, lựa chọn lưu lạc chân trời, lang thang khắp thế giới.

Thế nhưng vì cuộc sống an nhàn của bản thân, để không bị Tinh Linh Tộc quấy rối, ngươi lại sinh sôi ra lượng lớn đàn ông, mang lại tai họa cho Tinh Linh Tộc và toàn bộ thế giới cổ thụ..."

Loài người và tộc ác ma từ đây được sinh ra.

Từ điểm này mà nói, Mộc Mộc Không Nói Lời Nào quả thực là nguyên nhân của toàn bộ tai họa, cần phải bị trừng trị.

Nhưng việc đến nước này, sau khi Nhân Tộc và tộc Ác ma sinh ra, vì sự tồn tại của chính họ có sai không? Họ đến với thế giới này, thế thì chính là những sinh mệnh sống sờ sờ, cũng có tôn nghiêm của mình, nên vì chủng tộc của mình viết lên những bài hát ca tụng.

Phát triển đến hiện tại, đây là một cuộc chiến chủng tộc, không có đúng sai.

Chỉ có thể đổ lỗi cho thủ phạm gây ra tất cả những điều này - Mộc Mộc Không Nói Lời Nào.

Mà bây giờ mình đang đứng ở trận doanh của Tinh Linh Tộc, mặc kệ sau này xảy ra chuyện gì, với tư cách là một anh hùng của tinh linh tộc, hắn chắc chắn phải cùng vinh cùng nhục với Tinh Linh Tộc.

Hắn thở dài trong im lặng, dù sao thì hắn cũng đã trải qua thảm họa của thế giới vu sư, cực kỳ căm ghét những người chơi chữ đỏ. “Dù gì thì đây cũng là một thế giới chân thực, bọn họ đều là những sinh linh sống sờ sờ, có cảm xúc vui buồn tức giận của riêng mình.”

Trên thực tế, hắn đã bí mật liên lạc với Luyện Kim Đại Đế, Dọa Não Nhỏ Xuống Núi, cùng nhau xây dựng điều lệ của nghiệp giới.

Ngươi có thể ồn ào, nhưng không thể làm quá mức.

Mang đến tai nạn to lớn cho một thế giới vốn đang hòa bình yên tĩnh, đừng trách bọn ta coi ngươi như một người chơi chữ đỏ, bắt đầu giết người chơi chữ đỏ!

Mà đã phát triển trong bóng tối đến hiện tại, nếu Cổ Thụ Thái

Dương muốn phát động chiến tranh, cũng nên lộ diện rồi!

Hắn lên mạng, bắt đầu phát biểu.

Một bức ảnh chụp màn hình, lời tuyên chiến được đăng:

“Tên khốn kiếp nào đó, anh hùng bàn phím chết tiệt nào đó, dị giới cũng không phải là nơi ngoài vòng pháp luật, phải biết tuân thủ hòa hợp, hữu nghị, thịnh vượng và hòa bình!”

Một nữ thần mặt trời xinh đẹp, với vòng tròn màu vàng mờ ảo trên đầu, sáu miếng tiền đồng cổ ở sau lưng, hai chân hơi xẻ tà, một tay đặt lên vầng trán mịn màng làm ra động tác hoa lan chỉ ưu mỹ, một tay đặt trên eo,

Đây là hành động biến hình kinh điển của Sailor Moon,

“Ta muốn thay mặt mặt trời tiêu diệt ngươi!”

Ngay sau khi bức ảnh được tung ra, vô số người đau đầu, ngươi tuyên chiến thì tuyên chiến, lại náo kiểu gì vậy?

Mặc quần áo phụ nữ có thể làm người ta biến tao, người này lái xe thật nhanh! Chúng ta đã đánh giá thấp sự vô liêm sỉ của hắn, lực thích ứng thật mạnh! Nhanh chóng đắm chìm trong cuộc sống mặc quần áo phụ nữ không cách nào tự thoát ly.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: “Có lẽ, hắn đã sớm muốn như vậy! (Cười lạnh)”

Mộng Muội Lấy Cầu: “Ngao ô!? Chimera? Krypton ~? Chó trù hoạch vô sỉ! Lừa tiền chuyên gia!”

Một Cái Kim Thêu: “Đại lão biến thái, mở mang hiểu biết rồi”

Vô số người đang thảo luận.

Mọi người cảm thấy hơi bị đảo lộn.

Người khác sau khi mặc quần áo phụ nữ thì ngại ngùng, bọn hắn còn có thể vui vẻ trêu chọc một trận, nhưng vị này có vẻ rất thích điều đó, lại còn bày ra tư thế đáng xấu hổ như vậy. Nếu dân mạng nói hắn đẹp, khen đủ kiểu thì có lẽ hắn còn trộm vui, rất hưởng thụ...

Khốn nạn! Đúng là không có cách nào nói lại!

Đám người bên kia đang cuồng tiếu, Mộc Mộc Không Nói Lời Nào lén lút nhìn thấy tất cả nhưng lại im lặng không lên tiếng, trong lòng đột nhiên hoảng sợ, “Thật sự đã lén lút tiến vào rồi, dùng cách nào để giết ta? Ta nên làm gì bây giờ?"

Hắn không thể không đăng:

“Akina đại lão, ta sai rồi, xin bỏ qua cho, xin hãy tha thứ cho ta (run rẩy).”

Tốc Độ Xe Akina: "Ha ha, tha thứ cho ngươi là chuyện của Đế Kỳ, việc của ta là đưa ngươi đi thấy mặt trời! (Nữ thần mặt trời biến hình.jpg)"

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Vị thiếu nữ mặt trời này ngay lập tức đã tạo ra một tư thế đẹp trai khác, điệu biến thân của ma pháp thiếu nữ.

“Ngươi quá tao!”

Mặt của Mộc Mộc Không Nói Lời Nào ngay lập tức đen lại, cảm thấy đại não muốn sụp đổ. Đây là đang điên cuồng đả kích hắn ở mặt sĩ khí sao!

Hắn vội vã nghe ngóng về Thái Dương Tinh Linh Tộc, vậy mà phát hiện ra bọn họ âm thầm trở nên vô cùng mạnh mẽ, nguyệt kỵ,

giác ưng cung thủ, anh hùng Tinh Linh Tộc Druid. ... Ngay cả thuật sĩ luyện kim cũng đã cấp sáu rồi, cảnh giới cũng không thua kém gì hắn bây giờ.

Rõ ràng đã bí mật phát dục, bây giờ mới ngang nhiên khai chiến, lúc hắn biết thì đã quá muộn rồi.

Nhưng một thợ săn ác ma như hắn, làm sao có thể khuất phục được?

Chương 329: Người Nhân Tạo A Sửu (Thượng)

Lúc này hắn đang trong hành trình tru du khắp thế giới. Quay sang nhìn Gilna ở bên cạnh, mở miệng hỏi, “Ta phải ra ngoài một chuyến.”

Nửa ngày sau, hắn bay lên bầu trời, “Ta phải làm một lần ác ma chân chính, dụ dỗ người sa đọa, ban cho hắn sức mạnh. Phải tìm được một thiên tài nhân tộc cường đại, là loại có thể so sánh với Đạo Trường Sinh và Elmin, đồng thời nghĩ cách giúp hắn quật khởi. Nếu không, sẽ không có cách nào thắng được Tinh Linh Tộc hiện nay! "

Hắn lang thang khắp nơi qua vô số thị trấn nhỏ, cuối cùng nhìn thấy một thiếu niên tiều phu.

Thiếu niên đang lên núi chặt cây, sau khi đốn củi xong không ngờ vẫn vung rìu chém cây cối, tựa như rèn luyện kỹ xảo của mình. Điều khoa trương nhất chính là, mỗi khi rìu của hắn chém xuống đều rơi vào cùng một chỗ, không hề sai lệch, tinh xảo đến cực điểm.

“Có lẽ là một đồ đệ không tồi.”

Năm 97, Đế quốc Yumia.

Sự xuất hiện bất ngờ của lực lượng mới là tinh linh mặt trời, một đám binh chủng đặc thù, đi vào Vương Đô Tinh Linh — Thành Silvermoon, làm cho toàn bộ Đế quốc tinh linh Yumia chấn động kịch liệt.

“Cung tiễn thủ giác ưng có thể bay lượn?”

"Kỵ sĩ tinh linh cưỡi ma thú đặc thù?”

Bên trong đường phố vương đô, các nàng nhìn thấy hai tinh linh rất cường đại mặc trang phục đặc thù, hô hấp không khỏi dồn dập, chẳng lẽ là anh hùng tộc Tinh Linh? Hơn nữa còn là hai người?

Vô số tinh linh xem đến đôi mắt đăm đăm, tộc Tinh Linh Mặt Trời muốn quật khởi rồi!

Nhưng vào giây tiếp theo, chuyện càng khủng bố hơn đã xảy ra, sau khi hai “Anh hùng tinh linh" đặc thù kia đạt được lệnh thông hành, một đoàn bộ đội “Anh hùng tinh linh” tinh nhuệ đi vào thành thị một cách chậm rãi chỉnh tề, một đám nguyệt kỵ, cung tiễn thủ giác ưng, xuất hiện ở trong đám người với số lượng lớn.

Anh hùng toàn tộc Tinh Linh?

Đối với không có thấy qua cảnh tượng tinh linh lớn mà nói, trong đầu đã trống rỗng.

Tuy nhiên dần dần, trong đám người, có tinh linh từ trong vương cung ra tới nói nhỏ, “Các nàng đều là tinh linh bình thường của Tinh Linh Mặt Trời... Người mạnh nhất đi ở phía trước, đó mới là anh hùng Tinh Linh Mặt Trời chân chính — Ác điểu Druid.”

“Thật sự giống Yumia đại đế?” Các tinh linh giật mình, lòng hiếu kỳ bành trướng.

“Nghe nói có khác biệt, không có tế đàn anh hùng, một khi tử vong liền không thể sống lại. Tuy nhiên, nghe nói bộ lạc Tinh Linh Mặt Trời xuất hiện anh hùng Tinh Linh Mặt Trời chân chính, có thể sống lại từ trong tế đàn anh hùng, tên là thuật sĩ luyện kim. Mà những tinh linh cường đại và Ác điểu Druid trước mắt này... Đều là hắn sáng tạo.”

“Thuật sĩ luyện kim? Có thể sáng tạo ra anh hùng tộc Tinh Linh?”

“Trời ơi! Vậy nàng có thể biến ta thành anh hùng không?”

Toàn bộ thành Silvermoon đều rơi vào trong tình trạng ầm ĩ.

Cảm giác thế giới quan của mình bị đánh nát, ánh mắt tràn đầu hâm mộ nhìn những Tinh Linh Mặt Trời này. Mà vẻ mặt các Tinh Linh Mặt Trời cũng tràn đầy sự kiêu ngạo, ngẩng đầu ưỡn ngực đi về phía trước, “Bởi vì nạp tiền, khiến cho chúng ta mạnh mẽ!”

“Nạp tiền là cái gì?” Tinh linh đơn thuần khác hỏi.

Mấy ngày tiếp theo, dần dần hiểu được là các nàng tới gia nhập chiến tranh, tiến hành vây bắt Nhân tộc.

Một đại quân cường đại, đầy đủ sức mạnh như vậy gia nhập, quả thực làm cho cả Đế quốc tinh linh mạnh hơn đâu chỉ có ba lần?

Rốt cuộc trước đó tộc Tinh Linh đều chỉ có Yumia chống đỡ, còn lại đều là tinh linh bình thường, ưu thế thật sự không lớn, mà nhân loại trưởng thành quá nhanh, tốc độ sinh sản và tốc độ trưởng thành vượt xa tinh linh.

Trong cung điện của Tinh Linh Vương.

“Tinh Linh Mặt Trời, anh hùng mới của tộc Tinh Linh.... Thuật sĩ luyện kim Keya.” Đại đế tinh linh Yumia khẽ nhíu mày, lạnh lùng nói: “Đã ở bên ngoài chờ đợi chuẩn bị yết kiến? Vậy thì để cho nàng vào trong điện bái kiến bản đế!”

Xoạt!

Sau một lát, thuật sĩ luyện kim Keya bước đi tiến vào vương

điện, lúc này hắn tận mắt nhìn thấy vị đại đế tinh linh chân chính trước mặt.

Hắn ngẩng đầu nhìn lại, một cỗ uy áp bá đạo trực diện đánh tới, "Một vị Yumia này, mới là Yumia chân chính! Ta có thể cảm giác được sự khủng bố của nàng, nhân cách khí chất mị lực cường đại, cùng với lòng sát phạt quyết đoán!"

Đây mới giống hàng chính hãng, so sánh xuống dưới, người nào đó mượn dùng ngoại lực mới là đại đế tinh linh giả.

Loảng xoảng!

Một đôi giày đen ống cao, hoa văn màu vàng cao quý tinh xảo rơi xuống mặt đất.

Giây tiếp theo, bỗng nhiên đại đế tinh linh Yumia xuất hiện ở trước mắt, chân dài trắng nõn tinh xảo như ngọc tấn công tới. Không có bất luận ngôn ngữ gì, nàng vừa lên chính là giao thủ để thử, có thể cảm nhận rõ ràng được sát tâm khủng bố của đối phương.

"Nếu không phản kháng, ta nhất định sẽ chết!"

Suy nghĩ sởn tóc gáy xuất hiện trong đầu Tốc Độ Xe Akina, nhưng hắn căn bản không có năng lực phản kháng, nháy mắt bị đá ngã lăn trên mặt đất, bị một chân đạp lên trên mặt, vị cay kinh khủng truyền đến.

"Hương vị không tồi." Keya nằm trên mặt đất, lỗ mũi co rút, ngửi ngửi, "Chân của ngươi phối hợp với đồ ăn, hẳn là để ăn với cơm."

Sắc mặt Yumia lạnh lùng.

Phanh!

Hai chân nàng hóa thành tàn ảnh, một chân đá bay hắn, “Ngươi không e ngại uy áp của ta?”

“Không sợ.” Keya cười rộ lên.

Nhưng sắc mặt nàng trắng bệch, hiển nhiên cũng không dễ chịu. Vì tiếp cận vị đại đế tinh linh mạnh nhất trong truyền thuyết này, sau lưng đã sớm lấy tới quần áo tùy thân của nàng, thu thập da tiết, sau đó mới đến.

“Ta không sợ ngươi, là bởi vì... Ta đã có được Figure của ngươi!” Hắn lấy ra một trái cây sinh mệnh chế tạo nhẫn không gian, một Yumia màu đồng cổ chậm rãi đi ra, đầy máy móc nhìn sang.

Đây là sinh mệnh hắn dùng toàn bộ tích súc để phục chế, hơn nữa còn dung hợp các sinh vật khác, tiến hành cải tiến, đúng là theo như lời của hắn: Giống với Đế Kỳ, copy paste, sau đó sửa cũ thành mới!

“Lớn mật, lại dám phục chế Yumia ta.” Bỗng nhiên Yumia động thủ, nhằm về phía bản phục chế này.

Hai bên đều có uy áp khủng bố, năng lực tương đồng.

Mà sức chiến đấu của bản phục chế có một ít năng lực đặc thù khác, chiến lực thuần túy thậm chí còn vượt qua một chút. Tốc Độ Xe Akina vốn tưởng rằng ít nhất có thể ngang tay, nhưng hắn vạn lần không ngờ, Yumia phục chế này, từ đầu tới cuối không có chút lực đánh trả nào.

Thịch thịch thịch!

Một đôi cước pháp như mưa rền gió dữ, phối hợp với kịch độc, tinh diệu tới trình độ không thể tưởng tượng.

Giao thủ không đến mười chiêu, nháy mắt bản phục chế đã bị

đánh bại.

“Đây là một thiên tài chiến đấu khủng bố!” Hắn nhìn con rối luyện kim của mình bị đánh bại, trong đầu có chút trống rỗng, “Mấy năm này đã đi ra con đường của chính mình. Thợ săn ác ma năm đó mà xuất hiện ở trước mặt nàng, chỉ sợ sẽ bị đánh chết trong nháy mắt, sau đó bị bắt sống, căn bản không cần ta trợ giúp.”

Chương 330: Người Nhân Tạo A Sửu (Hạ)

Quả nhiên, người nhân tạo do chính mình chế tạo ra, đã phục chế hoàn mỹ, nhưng lại không có trí tuệ chiến đấu.

“Đại đế tinh linh tha mạng, tiểu nhân nguyện đầu hàng!”

Một lát sau, Tốc Độ Xe Akina đầu hàng, co được dãn được.

“Nhớ kỹ, về sau đại đế Yumia chỉ có một vị, không được tiếp tục phục chế ta.” Một lần nữa Yumia trở lại ngồi lên Tinh Linh Vương tọa, lạnh lùng nói.

“Thật sự chỉ có một vị sao?” Tốc Độ Xe Akina mở miệng.

Yumia giật mình, ý vị thâm trường nhìn về phía hắn, “Xem ra, ngươi thật sự không phải một kẻ phản đồ có bụng dạ khó lường, đã được tinh linh cổ thụ tín nhiệm, nói những chuyện đó cho ngươi. Như vậy, ta cũng có thể tín nhiệm ngươi... Trước kia Yumia mất đi vinh quang, phản bội tộc Tinh Linh, là sỉ nhục lớn nhất của chúng ta. Nàng đã chết, ta là Tinh Linh Vương duy nhất trên thế giới này, Thần tinh linh Yumia, đời đời bảo hộ vinh quang của tộc Tinh linh chúng ta.”

Tốc Độ Xe Akina nhìn vị đại đế Tinh linh này, dường như thấy được một vị quân chủ Tinh linh cường thế, một thời đại Tinh linh chân chính đang quật khởi.

“Thời đại, có lẽ không cần ta can thiệp, nó sẽ tự hướng tới tiến trình mà nó nên có.”

...

Một bên khác, thợ săn ác ma còn đang quan sát tiều phu kia.

Thiếu niên tiều phu này, mồm nhọn tai khỉ, diện mạo dữ tợn, hai cái răng hổ chìa ra khỏi môi giống như răng nanh.

Hắn âm thầm quan sát vài ngày, phát hiện thiếu niên sống trong một căn nhà tranh bên ngoài trấn nhỏ của tinh linh.

Đối với tinh linh yêu cái đẹp mà nói, dáng dấp của hắn vô cùng xấu xí. Huống chi hắn là do phản đồ tinh linh và nhân loại kết hợp sinh ra, các tinh linh chỉ ném cho hắn một cái rìu, để hắn lên núi chặt gỗ, đổi lấy đồ ăn.

Thiếu niên cũng không oán hận, biết nhân loại đã mang đến thống khổ cho tinh linh. Bây giờ chỉ cần dùng củi lửa trao đổi, những tinh linh mỹ lệ đó có thể cho hắn đồ ăn, cho phép hắn ở tại nơi này, điều đó đã là vô cùng thiện lương.

Một ngày này, hắn lại trên núi.

Phanh phanh phanh!

Sau khi thiếu niên dị dạng này đốn củi xong, điên cuồng múa may rìu chém vào một cục đá màu đen thật lớn, hai cánh tay cầm rìu đã hơi run rẩy, bàn tay bởi vì lực phản chấn mà bắt đầu rỉ máu.

Hắn có đam mê chém cục đá, mỗi một ngày đều phải múa may rìu mấy ngàn lần.

Vung chém!

Vung chém!

Máu tươi trên cánh tay đang thẩm thấu, thống khổ đang xé rách thân thể, nhưng cảm giác đối mặt với tử vong rất không tồi, chỉ cần điên cuồng vung chém là có thể quên đi chủng tộc, địa vị,

giới tính, lai lịch, diện mạo...

Không cần để ý tới bất cứ thứ gì.

Chỉ là đơn thuần vung chém, loại cảm giác này thật sự quá tốt.

Sau khi trời tối, về tới trong phòng, đem củi giao cho tinh linh, hắn tiếp tục cuộn tròn ở trong phòng, yên lặng chờ đợi, chờ đợi ngày hôm sau đến.

Trong nhiều ngày qua, Irrfan đã không ngừng quan sát thiếu niên có tác phong sinh hoạt kỳ lạ này, phát hiện thể chất của hắn đang có hiện tượng phản tổ kinh người, có dấu hiệu của Tổ Vu, "Quả thật là một kẻ điên! Lần đầu tiên ta nhìn thấy có người không muốn sống như vậy, tự ngược làm vui, tay đều xuất huyết thành như thế... Hắn rõ ràng không được thích, có thù oán trong người, nhưng lại không oán hận chút nào, ngu đến mức này, tự ngược như vậy mà vẫn còn sống."

Đây quả thật là chuyện làm cho người khác khó thể tin nổi.

Chân thân ác ma của hắn bắt chước cấu tạo của chân thân Tổ Vu. Mà huyết mạch của thiếu niên này càng gần chân thân Tổ Vu, tựa hồ đã dung hợp huyết mạch Tinh linh, Ác ma, Nhân tộc, đã xảy ra dị biến kì diệu nào đó.

"Thiên phú thân thể mạnh đến cực hạn, còn là một kẻ điên, nhưng nhìn đầu óc có chút ngu xuẩn." Bọn hắn dựa vào tiến hóa giống loài tiềm lực để đi vào, không có một người có thể đánh, vẫn phải dựa vào thiên tài dân bản xứ.

Nghĩ như vậy, hắn nhanh chóng bay lên không trung nhìn xuống, quan sát thiếu niên này.

Thiếu niên đang chém cự thạch thấy hơi kinh hãi, ngẩng đầu liền thấy.

“Ngươi là cường giả Nhân tộc? Là tổ tiên Arthur trong truyền thuyết?” Thiếu niên xấu xí ném thanh rìu nhuộm máu tươi xuống, rung động đứng lên.

Arthur là nhân loại thứ nhân trong thiên hạ, cũng là Thuỷ tổ của tất cả Nhân tộc, càng là một cường giả cấp sáu duy nhất có thể phi hành.

“Ngươi có thể cho rằng như vậy.” Irrfan dụ hoặc: “Ngươi tên là gì?”

“Ta không có tên, cha mẹ ta yêu nhau rồi bị bắt vào ngục giam, ta sinh hoạt ở thị trấn, các tinh linh gọi ta là nhân loại xấu xí... A Sửu.” Thiếu niên xấu xí cũng cảm thấy hơi xấu hổ với cái tên này, trầm mặc ít nói.

“Ngươi muốn có được quyền thế, danh dự, lực lượng, muốn bất luận thứ gì hay không?” Irrfan lấy ra kịch bản ác ma thường thấy.

“Ta không muốn.” Thiếu niên lắc đầu, “Các tỷ tỷ Tinh linh đối ta rất tốt, dù ta là con của kẻ thù cũng không xua đuổi ta ra khỏi thành trấn, thậm chí lúc đội tuần tra tới còn làm bộ không biết ta.”

“Ngươi không có mong muốn gì?” Irrfan sợ ngây người.

Lần đầu tiên đụng tới đứa trẻ vô dục vô cầu, dường như vung chém cục đá chính là niềm vui sướng và lạc thú của hắn?

Người này là cuồng tự ngược sao!

Chỉ cần vung chém là sẽ cảm thấy tràn trề vui sướng, cảm thấy vui vẻ?

“Ta muốn?” Thiếu niên A Sửu giật mình, “Ta muốn thấy cha mẹ ta, nhưng ta không có cách nào tu luyện phép thuật.”

Irrfan ngẩn ra, lập tức cảm ứng thân thể A Sửu, phát hiện thật sự có chút tật xấu, không cách nào đi lên con đường tu luyện phép thuật.

Là bởi vì thể chất phản tổ, hắn càng thêm tiếp cận thể chất Tổ Vu khủng bố kia.

Chỉ là đáng tiếc, thiếu niên xấu xí giống như dã thú này không có cách nào tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, trí tuệ của hắn quá thấp.

"Vậy ngăn cản chiến tranh đi, làm cho tinh linh và nhân loại có thể hòa thuận ở chung. Ta không có công pháp gì, chỉ có công pháp thể tu đơn sơ." Hắn nghĩ nghĩ, vẫn giao Cửu Chuyển Huyền Công ra, "Nếu không học được, thì chỉ có thể tu luyện công pháp rèn thể trong đó?"

"Được." Thiếu niên vẫn ít lời như cũ.

Một bên khác, sâu trong nền đất, Đế Kỳ bị vỏ đất thật dày bao trùm có hơi mở hai mắt, "Có ý tứ... Nhà máy sinh mệnh luyện kim sao? Vô cùng tốt, nhưng hiện tại nó là của ta."

"Ta tham khảo không biết bao nhiêu lần mới hiểu được nguyên lý trong đó. Hơn nữa, lấy đạo pháp mô phỏng sinh mệnh phục chế quỷ dị này, học tập hắn sáng tạo sinh mệnh, bắt lấy ba chủng tộc, thí nghiệm không biết bao nhiêu lần, cuối cùng lai giống ra một thiếu niên có huyết mạch pha tạp xấu xí... Chỉ là đáng tiếc không được hoàn thiện, chiến lực thấp kém, trí tuệ hơi thấp, nhưng mỗi một sinh mệnh trí tuệ đều là độc nhất vô nhị. A Sửu... Hy vọng ngươi có thể cho ta kinh hỉ."

Chương 331: Thần Tính Và Nhân Tính (Thượng)

Đế Kỳ cũng bí mật đẩy mạnh văn minh thời đại.

"Không cần có chiến tranh nghiêng về một phía, không cần một người trấn áp đại cục thiên hạ. Ta hy vọng thấy một thế giới tranh đấu huy hoàng, xuất hiện từng thiên tài thời đại, huy hoàng sáng chói, kinh tài tuyệt diễm, thậm chí tới khiêu chiến ta."

Hắn muốn chiến bại, muốn có uy hiếp của tử vong.

Hắn coi thường sinh mệnh nhỏ yếu, cho là nhỏ yếu chính là nguồn gốc tội lỗi, thu hoạch giống như rơm rạ vậy. Nhưng hắn kính trọng cường giả, dành cho bọn họ tôn nghiêm. Nhìn tổng quát toàn bộ cuộc đời dài đằng đẵng của hắn, chỉ có những cường giả như Hư Hữu Niên, Đạo Trương Sinh mới có thể làm cho hắn thưởng thức và tôn trọng từ trong đáy lòng.

"Có thể có sinh mệnh đánh bại được ta hay không? Ta rất mong đợi." Giọng nói của hắn đầy ước ao, dần dần rơi vào ngủ say.

. . .

Quả nhiên là đầu gỗ

Một bên khác, Mộc Mộc Không Nói Lời Nào thở dài một hơi. Nhìn thiếu niên A Sửu ngu xuẩn, những ngày này dạy bảo toán tiểu học đúng là khó hơn lên trời, thiên phú chiến đấu nghịch thiên, nhưng muốn học được Cửu Chuyển Huyền Công, chỉ sợ là chuyện không thể nào.

"Tuy nhiên, dường như tên này chỉ học được tu luyện đan điền rèn thể đơn giản nhất đã rất vui vẻ rồi." Hắn có chút im lặng, sau đó hoàn toàn mất đi lòng tin, giao lại đứa trẻ này cho con trai —— Arthur, thủ lĩnh quân phản kháng của nhân loại, sau đó rời đi.

Hắn muốn tiếp tục đi tìm thêm thiên tài nhân loại, chẳng qua trong khoảng thời gian tiếp theo, hắn cũng không thu hoạch được gì.

Đế quốc Yumia năm 113.

Ở dưới sự phụ tá của Tinh Linh Mặt Trời, thực lực toàn bộ tộc Tinh Linh tăng trưởng nhanh chóng.

Tộc Tinh Linh Mặt Trời trở thành thánh địa của toàn bộ Đế quốc tinh linh, thậm chí có không ít tinh linh hâm mộ mà tới.

Trên đường phố, đại sảnh thợ săn xa hoa đắt giá, buôn bán rất nhiều thứ.

Vốn dĩ cổ thụ Tinh Linh Mặt Trời sẽ tuyệt đối không cho phép những tộc tinh linh khác nhúng chàm, đạt được các loại vật cưỡi và trang bị để trở nên mạnh mẽ. Nhưng nó cuối cùng vẫn bị thuyết phục, bởi vì nó lấy được một câu trả lời rất đơn giản:

"Tinh linh bên ngoài đến, giá cả khi mua bán tăng lên ba phần! Mà ba phần này, thuộc về cổ thụ sinh mệnh mặt trời ngươi."

Vì vậy, cổ thụ mặt trời sớm trầm mê trong sức mạnh nạp tiền đã thông đồng làm bậy, sau khi được tiền hoa hồng, thậm chí vô cùng ra sức hỗ trợ tuyên truyền.

Những năm qua, cổ thụ tinh linh mặt trời trầm mê nạp tiền, cuối cùng cũng xây dựng được một kiến trúc tinh linh kỳ tích của chính mình —— Chimera Roots, phía trên có một con cự thú Chimera kinh khủng màu xanh đậm sinh sống.

"Oa! Đây chính là tộc Tinh Linh Mặt Trời?" Một đội tinh linh bóng tối đến, đi đầu là thiếu nữ thiên tài Luna, tất cả được một tinh linh bóng tối đã ở chỗ này thật lâu dẫn đi thăm quan.

"Thấy cây đại thụ kia chưa ? Có cự thú sinh sống ở phía trên, là cự thú bảo vệ tinh linh mặt trời trong truyền thuyết, Chimera!"

Nàng lại chỉ vào một nữ kỵ sĩ tinh linh đang cưỡi một con Sư Thứu trên bầu trời, "Thấy cái huy chương có ký hiệu trên ngực nàng ta không? Đó là đại lão nạp tiền VIP 5!"

Nhất thời, Luna tràn đầy ước mơ nhìn về phía tinh tinh cường giả đang bay lượn trên bầu trời, "Đây chính là nhân vật đã nạp mười vạn tiền mặt trời, thế thì sẽ mạnh đến mức nào đây?"

Lúc này, một thiếu nữ tinh linh mọc ra cánh thịt Long tộc đến nghênh đón các nàng, "Hoan nghênh đi tới thành phố của chúng ta."

"Ngươi chính là anh hùng Parker đã uống dược tề chuyển chức ẩn tàng của tộc Tinh Linh?" Nàng sợ ngây người, không phải chưa từng nghe nói qua về vị cường giả này. Nghe nói có năng lực tương tự nhẫn không gian, trong thời gian ngắn có thể trốn vào trong dị không gian, có thể né tránh công kích.

Luna yên lặng nhìn về phía huy chương trên ngực đối phương, lại là đại lão nạp tiền VIP 7!

Mấy năm qua, bộ tộc Tinh Linh này bất tri bất giác đã bị người dẫn sai lệch rồi. Tuy nhiên, vô số tinh linh hội tụ ở chỗ này là vì mua trang bị và vật cưỡi, vì sắp phát động chiến tranh.

Đế quốc Yumia năm 115.

Tộc Tinh Linh tấn công ồ ạt vào dãy núi Lomond. Đại đế tinh linh Yumia lấy thủ đoạn cứng rắn ra lệnh, lựa chọn năm trăm người tinh nhuệ nhất ở trong ba bốn ngàn tinh linh, kết hợp với

trang bị và vật cưỡi, vây quét tàn sát số lượng lớn nhân loại.

Trốn ở trong dãy núi, đàn bà, lão nhân, đứa trẻ, toàn bộ bị đánh chết, thủ đoạn máu tanh thiết huyết, quá trình tàn nhẫn, để vô số tinh linh cũng khó có thể tưởng tượng được.

Nguy cơ của nhân loại đã đến.

Bọn họ cũng không thể nào như tộc ác ma lúc trước, trốn vào sâu trong lòng đất.

Cuộc chiến thiết huyết khiếp sợ toàn bộ lịch sử đã bắt đầu, cả vùng đất nhuộm đầy máu.

"Chạy mau đi!" Có nữ nhân ôm đứa trẻ chạy nhanh, nhưng sau lưng lại xuất hiện một mảnh phong nhận đỏ tươi, sau đó nhanh chóng ngã xuống.

"Các ngươi đi mau!" Có người chồng đứng ở trước mặt người nhà, cầm lên cái cuốc, cả người run rẩy, nước mắt nước mũi chảy xuống ròng ròng, ngăn cản ở cửa gầm thét, "Tới đi! Tới đi! Ta không sợ các ngươi!"

"Ngươi lại. . ." Có nữ nhân ôm đứa trẻ nhìn lại, nhìn người chồng buông tha người nhà chạy trốn vào đồng hoang.

Các loại trò hề của nhân tính, các loại sinh ly tử biệt, hoàn toàn thể hiện ra ở chỗ này.

Xoạt!

Từng tên nguyệt kỵ cầm nguyệt nhận tinh xảo sắc bén trong tay, lấy tư thế kinh khủng đồ sát khắp nơi.

Vèo!

Cung thủ cưỡi Sư Thứu trên bầu trời đang bắn ra mưa tên, rơi chính xác vào sau lưng mỗi một thôn dân đang trốn chạy.

Tinh linh và nhân tộc chém giết, sinh mạng tử vong từng mảng lớn.

Toàn bộ trấn nhỏ rất nhanh bị tàn sát không còn một người, rơi vào tĩnh mịch, tinh linh rời khỏi thú cưỡi, cả người dính đầy máu, bắt đầu ngồi nghỉ ngơi tại chỗ, ăn lương khô.

"Chúng ta làm như vậy, thật sự là đúng sao?" Bỗng nhiên thân thể Luna run rẩy. Đối với tinh linh yêu thích hòa bình và yên tĩnh thì chuyện này rất tàn khốc, thậm chí tiếng kêu rên và ánh mắt tức giận của đứa trẻ vừa nãy, đã đâm xuyên nội tâm nàng.

Không có tinh kinh nào nói chuyện, đều yên lặng ăn lương khô ở đây.

Bỗng nhiên, Ác Điểu Druid cầm lên lương khô ngồi ở trên thân cây, "Đây là cuộc chiến chủng tộc, tộc tinh linh của chúng ta và nhân loại, ác ma đã định trước không thể cùng tồn tại trên một mảnh đất, chỉ có thể có một phe chết.

Các ngươi còn nhớ, tỷ muội sống bên người các ngươi mấy trăm năm đã bị những nhân loại kia lừa gạt ra sao? Chủng tộc chúng ta đang giảm bớt, không phải bọn họ đồng hóa chúng ta, thì chính là chúng ta diệt tuyệt bọn họ.

Đúng như thần cổ thụ sinh mệnh nói, bọn họ đã sa đọa, mất đi thần tính, có dục vọng, tàn nhẫn và bạo lực.

Những nhân loại này đang tự mình sinh sôi, độ đậm của huyết mạch tinh linh càng ngày càng thấp, càng ngày càng nhỏ yếu. Từ khi vừa sinh ra biến thành cấp một, cấp hai, thậm chí đã hoàn toàn biến thành sinh vật phổ thông.

Bọn họ biến thành sinh mệnh phổ thông cấp một, tuổi thọ ngắn ngủi, tàn nhẫn bạo lực, nữ nhân sẽ phát bệnh, mỗi một tháng sẽ chảy máu, chịu đựng sự thống khổ của mang thai, lúc đẻ còn có

khả năng chết. . . Chúng ta, muốn trở thành các nàng? Mất đi thần tính sao?"

Chương 332: Thần Tính Và Nhân Tính (Hạ)

Tinh linh trong chiến trường trầm mặc, đau buồn, chỉ có thể yên lặng ăn thức ăn. Sau đó lại nhảy lên thú cưỡi, đeo lên hành lý và bọc quần áo, bước đi trên vùng đất cằn cỗi và chết chóc.

"Phải kiên trì, chúng ta là tinh anh mà mỗi một tộc phái ra! Đều là anh hùng mà đồng bạn trong tộc gửi gắm hy vọng, mong đợi chúng ta khải hoàn trở về." Có tinh linh xinh đẹp cưỡi Nguyệt Báo chạy nhanh, ôn nhu khuyên giải tinh linh đang khóc thầm.

Nhưng mà, thật sự là anh hùng sao?

Có lẽ là anh hùng chủng tộc, nhưng lại là đao phủ của những chủng tộc khác.

Trong lòng các nàng cảm thấy chết lặng, trận chiến tranh này sẽ trở thành bóng ma cả đời. Nhưng dù sao đứng ở sau lưng là cả một chủng tộc, không có tinh linh nào sẽ lùi bước, chỉ có thể tiếp tục đi tới phía trước, phát động trận chiến tranh này.

Giống như các nàng năm đó, hy sinh tính mạng phấn đấu quên mình, vung vẩy vũ khí, khiêu chiến chiến tranh cổ thụ vậy.

Đây là dũng khí khắc sâu trong lòng các nàng.

Đây là thần tính thuộc về tinh linh, tính cách của các nàng không có hèn nhát, sợ hãi, trốn tránh, chỉ có mặt thiện của sinh mệnh, không có mặt ác, có thể khôi phục rất nhanh, đây là tính cách tự nhiên.

. . .

Lá cây xanh biếc pha tạp trên bầu trời.

Trên cự thú Chimera to lớn có đứng mấy bóng người, đang tìm tòi bộ lạc nhân tộc tiếp theo.

Đại đế tinh linh Yumia đứng chỗ cao, nhìn khắp dãy núi, "Chúng ta có Sư Thứu và Chimera, sẽ không có bộ lạc nào có thể trốn thoát chúng ta điều tra, bọn họ sẽ không có nơi để ẩn thân, thanh trừ triệt để chỉ là vấn đề thời gian."

Tốc Độ Xe Akina yên lặng, "Không thể giam lại sao?"

Yumia bình tĩnh nói: "Bọn họ quá bỉ ổi, cấp thấp, hạ tiện. . . Phải diệt tuyệt, nếu không sẽ lây nhiễm huyết mạch tinh khiết của chúng ta, khiến cho chúng ta sa đọa. Đây là mong muốn của tinh linh cổ thụ."

Cả người Sirin run rẩy, "Vậy ngươi có thứ mình muốn sao? Ngươi có chủ kiến của chính ngươi sao? Thật là cuộc đời bi ai, ngươi chẳng lẽ không có thứ mình muốn, thứ mình yêu sao?"

Nàng đã sớm biết Yumia đã không phải là Yumia ban đầu, Yumia này quá tàn nhẫn, thậm chí không giống như tinh linh có ước mơ tốt đẹp, không có sự tường hòa và yêu thích hòa bình của tộc tinh linh.

"Thứ tinh linh cổ thụ mong muốn, chính là mong muốn của ta." Yumia bình tĩnh nói.

Yumia bình tĩnh, bỗng nhiên ra lệnh Chimera hạ độ cao xuống.

Soạt!

Một con Chimera xuất hiện trên bầu trời thành phố nhân loại.

"Là tộc tinh linh!"

Vô số người từ trong nhà đi ra, gầm thét, cầm lên đao thương

gậy gộc ném mạnh lên bầu trời, các lời nói rống giận, vinh quang của nhân loại, vì người nhà mà không sợ chết.

"Các ngươi nhìn."

Yumia chỉ phía dưới, mở miệng nói: "Đó chính là nhân loại! Ta quan sát chủng tộc này vô số năm, bọn họ tham lam, tàn bạo, dục niệm, cuồng vọng, mất đi thần tính, chính là tội dân của thần, nhưng không thể phủ nhận là vẫn có chỗ độc đáo, lưu lại một phần thần tính chói lọi của chúng ta, bọn họ lấy chủng tộc của bản thân làm vinh quang. . . Chúng ta cũng tự hào vì tộc tinh linh, tuổi thọ của chúng ta, lực lượng, tiềm lực cao hơn nhân loại tự mình sinh sôi nhiều, chúng ta là sinh mệnh hoàn mỹ vượt xa nhân loại."

"Nếu như biến thành nhân loại sẽ khiến cho chúng ta càng hoàn mỹ, ta sẽ không tuân theo lời nói của cổ thụ sinh mệnh, lựa chọn đồng hóa làm người. Đáng tiếc là sẽ không, dung nhập vào nhân loại sẽ chỉ làm cho tinh linh chúng ta chịu vô tận tai nạn!"

Sirin đang phát run.

Nhưng Yumia không để ý chút nào, tiếp tục mở miệng, "Thậm chí nếu như tinh linh cổ thụ làm trái tộc tinh linh chúng ta, trở ngại sự phát triển của chúng ta, ta cũng sẽ nghĩ biện pháp tiêu diệt nó. Từ đầu tới cuối ta đều đang chiến đấu vì tộc tinh linh. Trên thực tế, hiện thực quá tàn khốc, ta quan sát nhân loại quá lâu rồi. . . Nếu như tinh linh chúng ta một mực hiền lành mềm yếu, cư ngụ ở trong rừng sâu lánh đời không tranh, sớm muộn sẽ bị nhân loại tàn bạo lật đổ, hủy diệt, thậm chí nô dịch, trở thành nô lệ —— Không có tinh linh nào nguyện ý dính máu tanh mà sa đọa, cũng không có tinh linh sẽ ôm ấp hòa bình."

Yumia tỏa ra mị lực kinh người của một vị quân chủ tinh linh, thậm chí giọng nói khẳng định như vậy làm cho người khác cảm thấy việc nàng trần thuật chính là sự thật. Nếu như không có sự

xuất hiện của Yumia nàng, tất nhiên tộc tinh linh sẽ đi về phía hủy diệt, số mệnh bị nô dịch.

"Nàng đang tiên hạ thủ vi cường!"

Mà Tốc Độ Xe Akina rợn cả tóc gáy, cũng đang nhìn đại đế tinh linh thấy xa với giọng nói đầy bá đạo, vô cùng có mị lực này.

Từ khi nàng sinh ra, được bồi dưỡng trưởng thành chính là vì thay thế Yumia, nhưng nàng cũng không cảm thấy bài xích, ngược lại vui vẻ tiếp nhận trở thành Yumia, đây là vinh dự lớn nhất của nàng, cũng là ý nghĩa tồn tại của bản thân, nàng đang bảo vệ toàn bộ tộc tinh linh.

Từ trên mặt ý nghĩa mà nói, nàng mới thật sự quán triệt tục danh "Yumia" vĩ đại!

Người canh gác, bảo vệ tinh linh bây giờ đang nhìn về phía tương lai, giống như một bài hát của bóng tối, đi lại trong âm u, hóa thành tinh linh thích khách sa đọa tàn nhẫn máu tanh, bảo vệ mỗi một tinh linh hiền lành yêu quý hòa bình.

Nơi có quang minh, tất nhiên phải có bóng tối.

Yumia chỉ là nhẹ nhàng vuốt ve đầu Sirin đang run rẩy, tỏa ra một luồng uy áp vô hình của bá giả, "Ngươi hỏi ta không có thứ muốn? Không có yêu? Ta rất tham lam, thứ ta yêu là mỗi một người dân của ta." Nàng thở dài rồi mỉm cười, mang theo sự xúc động, nghiêng đầu nhìn thuật sĩ luyện kim Keya, "Hy vọng ngươi vĩnh viễn coi mình trở thành một thành viên của tinh linh chúng ta, trở thành bạn của ta."

. . .

Đế quốc Yumia năm 117.

So với trận chiến tinh linh trước đó, hiện giờ đã hoàn toàn

bước vào tàn sát cao điểm!

Toàn bộ dãy núi chìm vào máu tanh, thôn trang và hàng loạt bộ tộc bị đánh giết, phụ nữ già yếu và trẻ con bị tàn bạo trấn áp diệt tuyệt, hoàn toàn đặt vững danh hiệu "Đại đế Tinh linh Yumia thiết huyết lãnh khốc".

Tinh linh đi lại trong bóng tối tàn sát nhân loại, được ca tụng là giám ngục trưởng, ngục giam thụ giới, giam giữ tinh linh phản đồ sa đọa và vô số cường giả nhân loại.

Đế quốc Yumia năm 118.

Bộ lạc nhân loại gửi tới một lá thư:

Nhân tộc nguyện đầu hàng.

"Không đầu hàng, giết."

Đại đế tinh linh Yumia đứng ở chỗ cao nhìn nguyệt kỵ và cung tiễn thủ Sư Thứu, tràn đầy lãnh đạm cao nhã, dáng người duy mỹ làm người ta mê mệt, nhưng giọng nói mang theo vô tận máu tanh.

"Nhân tộc là tinh linh sa đọa sau đó mất đi thần tính, tà ác lại bạo ngược, là tinh linh Irrfan và Gilna ăn cắp trái cấm sinh mệnh tạo ra, là chủng tộc tội dân. Giờ phụng mệnh mười một thần cổ thụ sinh mệnh, làm chúng biến mất hoàn toàn."

Soạt!

Đất đai lại đổ máu lần nữa, tàn sát không ngừng, hài cốt chất đống như núi.

Chương 333: Màn Đêm Buông Xuống (Thượng)

Đế quốc Yumia năm 119.

Các trưởng lão bộ lạc nhân tộc, cường giả, lão nhân, phụ nhân, đứa trẻ, đại biểu các giai cấp nhân loại, cùng với thủy tổ nhân loại Arthur chủ động tới đầu hàng, tiến hành lần giãy giụa cuối cùng.

Nhân loại thấp hèn bọn họ cao ngạo ngẩng đầu.

Bên trong quân trướng, đại đế tinh linh ngồi ở trên vương tọa, nhìn mấy thủ lĩnh phản kháng của nhân tộc này.

Sắc mặt bọn họ ảm đạm, vốn là có tư bản để phản kháng, cảm thấy nhân tộc sớm muộn cũng quật khởi, có thể đặt song song với tộc tinh linh. Thậm chí bọn họ còn phân làm hai phái, phái lạc quan muốn sống chung hòa bình với tinh linh, tự do lấy nhau, một phái là phái cấp tiến, muốn nô dịch ngược lại tộc tinh linh có số lượng thưa thớt, hơn nữa khống chế cổ thụ tinh linh. Chẳng qua tộc tinh linh lại bỗng nhiên toát ra rất nhiều tọa kỵ và trang bị kinh khủng, làm cho bọn họ thất bại trong nháy mắt, không có cơ hội quật khởi, đoạn tuyệt mơ ước.

Lúc này, cho dù đại đế tinh linh Yumia nói ra yêu cầu gì, bọn họ cũng chỉ có thể tiếp nhận.

Chẳng qua là đáng tiếc, bọn họ suy nghĩ nhiều.

"Không đầu hàng, không chém sứ giả, trở về đi." Giọng nói của đại đế tinh linh Yumia vô cùng dứt khoát.

"Một tinh linh không có thần tính như ngươi! Đao phủ! Ngay

cả trẻ nhỏ và phụ nữ cũng giết." Có một người đàn ông trung niên cấp năm không nhịn được nữa, hoàn toàn bộc phát ra.

"Ngươi không có sự hòa bình và ôn nhu hiền lành mà tinh linh nên có!" Có lão nhân khóc thút thít.

"Các ngươi giết chết em trai mới bảy tuổi của ta, thần sẽ nguyền rủa các ngươi!" Có một cô bé tám tuổi thống khổ.

. . .

"Thần sẽ nguyền rủa ta?"

Giọng nói Yumia đầy bá đạo, không cho phép nghi ngờ, "Nếu như thần các ngươi nói là cổ thụ sinh mệnh, thế thì chính là bọn họ để cho ta tới diệt tuyệt các ngươi. Nếu như thần các ngươi nói là thần tinh linh, như vậy ta chính là thần, tiêu diệt phàm nhân các ngươi mà thôi. . . Cái gọi là thần, cũng chỉ là sinh linh có lực lượng mạnh mẽ mà người yếu cúng bái mà thôi. Nếu như muốn trừng phạt ta, cũng không cần mượn lực lượng của thần, cứ tới khiêu chiến ta, tới giết chết ta, nhân loại!"

"Ta muốn khiêu chiến ngươi!"

Arthur lúc trước vẫn một mực yên lặng, đột nhiên gầm nhẹ, cũng không nén được sự tức giận nữa.

"Tổ tiên nhân loại Arthur, ngươi có dũng khí đáng khen."

Yumia chợt đứng dậy, vung lên áo choàng xanh sẫm, dò xét đại biểu nhân loại, "Đây chính là sự tính kế của nhân loại các ngươi? Định lợi dụng sự hiền lành của tinh linh để đả động ta? Nhưng các ngươi sai rồi!

Ta tức giận khi đứa trẻ khóc thút thít, ta tức giận khi cường giả dốt nát, cũng tức giận khi lão nhân chửi rủa. . . Đó là thứ không hoàn chỉnh của nhân loại, đối mặt cường giả thì mềm yếu,

đối mặt người yếu thì rút đao, ta vì vậy càng tức giận, cảm thấy nên diệt tuyệt nhân loại. Các ngươi tới khẩn cầu ta, ngược lại để cho ta càng thêm quyết tâm kiên định giết chết nhân loại. Chỉ có ngươi. . . Arthur!"

Giọng nói của nàng đầy lãnh khốc vô tình, "Thủy tổ nhân loại Arthur, ngươi để cho ta thấy được tia sáng trên người ngươi, dù sao cũng thừa kế một phần thần tính của tinh linh, ta lựa chọn tiếp nhận ngươi khiêu chiến!"

Đế quốc Tinh Linh Yumia năm một trăm mười chín.

Nhân loại Arthur chỉ huy tất cả các tầng lớp Nhân tộc đầu hàng.

Trong cuộc đàm phán giữa nhân loại và Tinh Linh này, lý niệm về nhân tính và thần tính hoàn toàn bùng nổ bên trong cuộc tranh chấp.

Yumia Đại Đế nhận ra sự không hoàn thiện và những thiếu sót về bạo lực của nhân loại cho nên quyết tâm tiêu diệt nhân loại.

Trận tranh đấu lý niệm về “Nhân tính và thần tính” này của Nhân tộc và tộc Tinh Linh,nhất định sẽ được ghi vào sử sách.

Mấy ngàn năm sau, mọi người lật lại cuốn lịch sử «Biên niên sử đế quốc Yumia», phía trên rõ ràng ghi chép về sự tình bên trong cuộc «Hội nghị Solomond »:

【 Nhân loại là do hai Tinh Linh ăn cắp trái cấm mà thành, là chủng tộc sa đọa mới, bọn họ hung dữ, kiêu ngạo, đánh mất đi thần tính, đại đế Yumia Elf muốn dùng thủ đoạn thiết huyết để hủy diệt bọn họ】

Ba ngày sau, Arthur khởi xướng khiêu chiến đại đế Tinh Linh Yumia, đây là cuộc phản kháng cuối cùng của nhân loại.

“Chúng ta sắp bị tuyệt chủng rồi sao?”

Ở trong vô số lần chiến đấu trước khi đầu hàng, hầu hết những người cường tráng đều đã chết hơn phân nửa rồi, chỉ còn lại có người già và trẻ con, bên trong những thành trấn Nhân tộc ở sâu trong dãy núi, có vô số những người phụ nữ đang ôm lấy con nhỏ.

Đêm nay, vô số thành trấn bị tàn phá thành mảnh nhỏ, bên trong đám phòng ốc đổ nát thê lương, tiếng kêu khóc và rên rỉ vang lên cùng bóng lửa chập chờn.

Ngày Tận thế sắp đến, vị tổ tiên nhân tộc Arthur cảm thấy không hề lạc quan.

Yumia vẫn như cũ không có được Elf cấp bảy bên trong truyền thuyết, bước vào cấp độ sinh mệnh cổ thụ, vẫn là cấp sáu, mà Arthur cũng là cấp sáu, nhưng chênh lệch quá lớn.

Arthur xem như nhân loại cấp sáu phổ thông không có thiên phú, căn bản không có khả năng là đối thủ của anh hùng Yumia tộc Elf!

Ngày Tận thế đến rồi, toàn bộ nhân loại lâm vào hoảng loạn.

Bọn họ cuộn mình ở trong phòng, có người thiện lương ôm ấp vợ con, tận hưởng bữa tối cuối cùng, có kẻ cực đoan và độc ác, hoàn toàn trở nên điên cuồng, cướp bóc đốt giết, muốn làm đủ mọi chuyện ác trước khi chết.

Có vô số người bi quan, nhìn thấy cảnh tượng những tên côn đồ này hành hung người khác, không khỏi òa khóc,

“Ông trời ơi..! Bọn họ phát điên rồi sao? Ở bước ngoặt cuối cùng, vậy mà bọn họ hạ thủ với chính đồng loại chúng ta! Bọn họ thực sự là dã thú có trí tuệ tàn nhẫn!”

“Có lẽ đại đế tinh linh Yumia không có nói sai... Chúng ta đối mặt với cường giả thì mềm yếu đầu hàng, đối mặt với kẻ yếu thì tàn nhẫn rút đao, chủng tộc chúng ta giống như là dã thú có trí tuệ, ích kỷ, tham lam, chỉ ngắn ngủi trăm năm, trong bộ lạc cùng thành trấn của chúng ta đã sinh ra đủ loại trộm cướp, cường đạo, dâm tặc, cùng với các loại âm hiểm lừa dối, ngay cả chính nhân loại chúng ta sống ở trong những thị trấn, cũng bị hại cho tổn thất nặng nề.”

“Mà trong những thành phố Elf, cho tới bây giờ chưa từng kẻ gian ác, các nàng hoàn mỹ, thiện lương, không có bệnh tật cùng nỗi đau khổ, có thể hoàn toàn tin tưởng lẫn nhau, cởi mở tâm linh giao tiếp, cùng nhau sinh sống ở bên trong rừng cây, trải qua cuộc sống tốt đẹp làm người ta mơ ước.”

“Tổ tiên chúng ta trộm lấy trái cấm sinh mệnh ‘Paradise’, sinh ra chủng tộc chúng ta không trọn vẹn này, chúng ta vốn không nên đi tới cái thế giới này, là thời điểm kết thúc rồi...”

“Nghiệp chướng! Nghiệp chướng a!”

Có lão nhân tóc trắng nhìn thấy kẻ côn đồ hành hung, nước mắt tuôn đầy mặt, tức giận đến kêu to nói:

“Khó trách Thần linh giáng tội những tội dân lấy trộm trái cấm, đè ép sống lưng chúng ta!!”

Người bi quan toát ra cảm xúc bi quan, hoảng loạn, ở trên mảnh thổ địa này bóng tối càng thêm dày đặc.

Nhưng đứng trước tai họa giáng lâm, vẫn như cũ có người kiên định!

Từng vị cường giả nhân loại khoác áo giáp nặng nề, tay cầm thanh kiếm lớn, bắt đầu chém giết từng kẻ tội nghiệt làm côn đồ độc ác, máu tươi vẩy xuống, xách lấy đầu lâu bọn chúng, giơ lên

về phía đám đông và không cam lòng gầm rống:

“Nhân tộc có vinh quang!”

“Nhân loại chúng ta có ý chí bất khuất!”

“Chỉ cần chúng ta tồn tại, là sống phải có ý nghĩa.”

Chương 334: Màn Đêm Buông Xuống (Hạ)

“Chúng ta sa đọa! Đánh mất đi thần tính của mình! Nhưng mà nhân tính phức tạp, có ác nhân, cũng có người lương thiện, kẻ ác nhân sẽ bị chúng ta giết chết, ta không tin Nhân tộc chúng ta không có giá trị tồn tại! Nhân tính vẫn luôn tồn tại ánh sáng chói lọi! Hãy viết lên trang Sử thi mênh mông cho chúng ta!”

“Bản chất con người vô cùng phức tạp, không thể phủ nhận, có người biến thành kẻ thú tính, cũng có người trở nên thần tính... Nhưng hơn nữa, quyết định bởi chính chúng ta, là thần hay là thú, cũng chỉ là một ý niệm nhân tính.”

Trong đêm tuyên chiến cuối cùng này, rất nhiều cuộc bạo loạn đã nổ ra, ngọn lửa rợp trời, tiếng gào thét điên cuồng, đủ loại hỗn loạn hắc ám khủng khiếp.

Sự hèn nhát cũng lòng dũng cảm, được phân hóa thành hai loại người.

...

Rầm rầm.

Ánh lửa lấp lóe tia sáng ở trong đêm tối.

Irrfan đưa Gilna đến một thị trấn ánh lửa ngợp trời, khắp nơi đều là cướp bóc, đốt phá, chém giết.

Hắn thấy được nhân tình thế thái muôn màu.

Có lão nhân ngoan đạo với mái tóc trắng quỳ ở trên mặt đất,

đã khuất phục trước vận mệnh, cầu nguyện cho chủng tộc của mình sẽ sớm nghênh đón diệt vong.

Hắn thấy được một một người đàn ông cao lớn với khuôn mặt dữ tợn, trong tay cầm đồ đao nhỏ máu, lao về phía dân cư dưới ánh lửa ngợp trời, khuôn mặt điên cuồng hung bạo, vung đao về phía một người phụ nữ trẻ đang ôm con nhỏ.

Hắn còn chứng kiến từng người từng người cường giả, mặc áo giáp, tự phát thành một đội bảo vệ, nổi giận xông lên, đồ sát những kẻ côn đồ kia.

Bỗng nhiên, ở bên trong ánh lửa ngợp trời, có một vị lão nhân tóc trắng xoá đi tới,

“Ngài là... Ngài là Thủy tổ Nhân tộc Irrfan sao?”

“Ta...”

Hắn giật mình, nhìn vị lão nhân bên trong tràng thảm họa, trong nháy mắt có chút thất thần,

“Ta không phải, ngươi nhận sai rồi, ta chỉ là một người bình thường mang theo thê tử chạy nạn mà thôi.”

“A.”

Vị lão nhân tóc trắng hiện lên vẻ thất vọng, run run rẩy rẩy xoay đầu rời đi.

“Ta...”

Irrfan vỗ nhẹ lồng ngực, lát sau mới thở nổi,

“Ta thật nhu nhược, ta vậy mà...”

Hắn nhìn nỗi thống khổ đang lan tràn trên mảnh đại địa này.

Tất cả đều là do hắn mà sinh ra, nhưng hắn không muốn gánh vác và đối mặt với mọi thứ, hắn sợ hãi và khủng hoảng.

Ngay từ đầu, hắn đã tính kế, cho rằng sẽ giành chiến thắng, lại mắc phải sai lầm, bị sinh mệnh cổ thụ phản bội, thắng thì đương nhiên tốt đẹp, nhưng không thành, lẽ ra hắn phải chịu trách nhiệm về lỗi lầm và thất bại của mình, nhưng hắn lại không nguyện ý gánh chịu và trả giá cho những sai lầm đó.

Hắn sáng tạo ra toàn bộ quần thể, nhưng không thành công tạo ra hoàn cảnh sống cho bọn họ, lật đổ sự thống trị của những sinh mệnh cổ thụ, để bọn họ rơi vào trạng thái gần như diệt tuyệt.

Hắn hiểu rõ rằng bản thân mình còn quá nhỏ yếu, nội tâm vẫn luôn giãy dụa, chưa bao giờ thành công và hoàn toàn là một kẻ thất bại.

Bên trong hiện thực, chính mình là một viên chức đi làm, cả ngày bị sếp mắng chửi, đồng nghiệp bắt nạt, thế mà ở trong hiện thực vẫn phải nén giận, không dám xúc phạm người khác, tan tầm trở về, ở trên mạng Internet, hắn lựa chọn phương thức đánh ra trọng quyền, nhục mạ cư dân mạng, khí thế như mây bay gió chảy, trút xuống một bụng oán khí.

Nhưng suy cho cùng thì hắn cũng có tài năng vô cùng lợi hại, ở bên trong trò chơi «bào tử tiến hóa» này, cũng đã được phát huy, thành công trong quá trình tiến hóa giống loài.

Hắn nở nụ cười khổ,

“Trước đây, ta vẫn luôn cảm thấy ông trời già không công bằng, để ta có tài nhưng không gặp thời, nhưng hiện tại ta chỉ có thể thừa nhận, không phải ai có tài năng thì cũng có thể trở thành anh hùng, gánh vác mọi thứ, ta không có bản lĩnh tương xứng... Bên trong hiện thực ta vô cùng nhỏ yếu, thậm chí là trên mạng bị người khác mắng là anh hùng bàn phím... Nhưng trước mắt là do

ta phạm sai lầm, ta nên gánh chịu sự hưng vong của Nhân tộc trên lưng và hoàn toàn đứng ra!"

Yumia khủng bố kia, những năm này nàng quá cường đại, hiện giờ nếu chính mình xuất hiện ở trước mặt nàng, chắc hẳn sẽ phải chết không thể nghi ngờ.

"Nhưng mà ngay cả như vậy, biết rõ rằng muốn chết, ta cũng muốn..." Hắn toàn thân trở nên run rẩy.

Hắn nói với chính bản thân mình: Đây là vì hắn phạm vào tội nghiệt, cần phải trả nợ!

Thế nhưng trải qua một đêm suy nghĩ, bầu trời nghênh đón bình minh, dòng máu nóng không sợ tử vong dần dần lãnh đạm xuống, không khỏi suy nghĩ nói:

"Ta không thể giả vờ ngớ ngẩn, ta đi qua cũng sẽ chịu chết, còn không bằng mang theo một số Nhân tộc còn lại, tiếp tục lẩn trốn, như vậy, ta cũng có thể cùng Gilna tiếp tục cùng nhau du sơn ngoạn thủy, trải qua cuộc sống hạnh phúc..."

Hắn vẫn khuất phục trước kẻ mạnh.

Hắn bỗng nhiên tự nhủ với bản thân như vậy: Trước kia chính mình nhẫn nhịn nhiều lần rồi, vì sao hiện tại không nhẫn nhịn thêm một lần, như thế, có thể tiếp tục ở bên cạnh Gilna...

Thế giới của ta quá hèn mọn, chỉ có thể lo cho bản thân ta, chỉ có thể phát tiết ở trên mạng, nhưng hiện tại không quá quan trọng, ta đã có người ưa thích, chỉ cần ta còn có Gilna, và ở bên cạnh Gilna, thì cho dù trả giá đắt như thế nào, tiếp nhận tiếng xấu gì...

Hắn quay người, muốn kéo theo Gilna rời đi, Gilna lại hất tay ra.

"Nàng!?"

Irrfan kinh ngạc nhìn nàng, nét mặt tràn đầy vẻ ngạc nhiên, ôn nhu hiền lành như Gilna vậy mà lựa chọn chống lại hắn.

“Ta luôn nghĩ rằng, ta đã từng yêu thích vị Yumia đại đế, mang theo tộc Elf quật khởi, hắn dũng cảm và không biết sợ hãi, tốt bụng và có trách nhiệm... Nhưng có lẽ là ta sai rồi, ta nhìn lầm.”

Gilna nhìn hắn, rưng rưng nước mắt kêu rên,

“Đó là... Con của chúng ta.”

Hiện thực rất tàn khốc, không phải tất cả mọi người có thể nâng đỡ gánh nặng, bên trong hiện thực Mộc Mộc không có gì đáng nói, cũng chỉ là một người bình thường, không phải là một trong số những người anh hùng.

Nhìn chung, các triều đại trong suốt chiều dài lịch sử, đứng trước tử vong biết rõ sẽ tử vong, vẫn như cũ mạnh dạn bước ra, phải là người vô cùng dũng khí, một trong một vạn người.

Mà một loại người này, không ngoại trừ chỉ có thể có hai loại kết quả.

Loại thứ nhất trở thành anh hùng.

Loại thứ hai trở thành liệt sĩ.

...

“Hắn đi rồi.”

Arthur khoác áo giáp nặng nề trên người, nắm chặt thanh thiết kiếm lớn, dù gì giọng nói cũng hơi cô đơn.

Bên trong bóng tối truyền đến một âm thanh,

“Phụ thân của chúng ta a... Hắn có thể ăn cắp trái cấm, cũng chứng tỏ là kẻ tham lam đầu tiên của thế giới này, là sinh mệnh

tội nghiệt có trí tuệ, hắn e ngại tử vong, đó mới là bình thường nhất, đó mới là một con người bình thường, chính vì có phụ thân... Mới có chúng ta, trong lòng chúng ta cũng do dự không quyết định khi gặp chuyện, mang theo sợ hãi, lo âu, hèn nhát..."

"Ngươi thật sự muốn giúp đỡ ta sao?"

Arthur hỏi.

Bên trong bóng tối truyền đến âm thanh,

"Nếu các ngươi chết rồi, với tâm tư thiết huyết của đại đế Yumia, tiếp theo là cuộc lẩn trốn của chủng tộc chúng ta dưới lòng đất, huynh đệ chúng ta cùng đoàn kết với nhau, vì nhân tộc và chủng tộc ác ma, quyết chiến với Yumia đại đế!"

Sự hèn nhát cùng lòng dũng cảm, tại nơi này vẫn hóa thành hai loại người.

Chương 335: Thần Tính, Thú Tính, Đều Là Nhân Tính (Thượng)

Bành!

Bành! Bành!

Tất cả đá lớn màu đen bị chặt thành những vết rạn.

Một đao.

Lại một đao.

A Sửu bắt đầu luyện tập đến nay đã được hơn ba mươi năm, ngày qua ngày, năm qua năm, mỗi ngày trừ ăn cơm và đi ngủ ra thì chính là luyện đao. Hắn tựa như một người máy, mỗi ngày luyện đao hơn mười tiếng đồng hồ.

Thanh đao của hắn, nhìn qua trông vẫn đơn giản như cũ, thẳng tắp, không có cầu kỳ nhất thời, đơn giản đến mức làm người ta nhìn thấu.

“Hắn không có bất kỳ tạp niệm gì, luyện đao có thể khiến cho hắn vui sướng, là ý nghĩa duy nhất trong cuộc đời hắn.”

Đây là đánh giá của đám người về hắn.

A Sửu này, nghe nói là người do thuỷ tổ Irrfan đưa tới, dường như có một loại hình thái biến thân chiến đấu nào đó, sở hữu tiềm năng to lớn tương tự như thủy tổ Irrfan.

Ban đầu, Arthur cũng rất quan tâm chiếu cố, dù sao hắn bẩm sinh cường đại giống như Tinh linh cao cấp, lần đầu tiên nhìn thấy hắn thì có tu vi cấp bốn, lúc đó, Arthur thấy thiếu niên này suốt ngày thích vung vẩy một chuôi búa xấu xí, thuận tay cho hắn một thanh trường đao sắc bén.

Thế là A Sửu vô cùng tùy tiện, liền bắt đầu ném đầu búa xuống, bắt đầu vung đao.

Nhưng về sau dần dần phát hiện, A Sửu dường như không có hình thái chiến đấu, chỉ có một cái thân thể hình người xấu xí như thế, đồng thời ba mươi năm tiếp theo, thường cách một đoạn thời gian, tu vi của hắn sẽ chốc chốc giảm xuống, luôn luôn duy trì ở trình độ cấp năm.

Thời gian dần trôi qua, Arthur thất vọng về hắn, và không quan tâm đến nữa.

Đây là một nhân loại có IQ thấp kém, thậm chí giống như một tên đần độn, ngươi bình thường nói chuyện với hắn, hắn cũng chỉ im lặng lắng nghe, vừa nghe vừa vung đao, không có phản ứng gì khác.

“Đây chính là khiếm khuyết của nhân loại chúng ta mà! Không chỉ bị bệnh tật quấy nhiễu, còn xuất hiện một chút dị dạng.”

Có người mơ ước hình thái hoàn mỹ của tộc Tinh linh.

Thậm chí vô số năm trôi qua, có một số ít người dần dần hình thành thói quen, có những điều bí mật không thể trao đổi với người khác, sẽ vụng trộm đi thì thầm kể ra với A Sửu đang vung đao, sám hối, tâm sự, cầu nguyện, phảng phất như hắn không có nghe được vậy, vẫn như cũ vung đao, cũng sẽ không đem bí mật nói cho người khác.

A Sửu ngốc nghếch, hắn là một người lắng nghe vô cùng hợp

cách.

Thời gian dần trôi qua, ba mươi năm tiếp theo, hắn đạt được một biệt danh "Người lắng nghe A Sửu".

Rất nhiều người đều hình thành thói quen đi cầu nguyện, thổ lộ, thậm chí một số kẻ trộm cướp, côn đồ, cũng sẽ bởi vì không có người để khoe khoang, đi tìm đến A Sửu, kể ra chiến tích khiến chính mình dương dương đắc ý, sau đó tiếp tục đi ăn trộm.

Hàng ngày, A Sửu đều ở nguyên trên núi vung đao, tạo thành một bức tranh phong cảnh.

Hắn có thể nghe được rất nhiều chuyện xấu xa, dơ bẩn mà nhiều người cả đời cũng sẽ không nghe được, thiếu nữ tinh khiết tâm sự yêu đương, lão nhân sám hối, hay những phiền não của cường giả tu luyện, đến nỗi nghèo khó làm người ta cực khổ...

A Sửu lắng nghe nhiều chuyện vụn vặt trong cuộc sống hồng trần như vậy, nhân tính thiện ác, nhưng hắn phảng phất như không có nghe thấy, đao thế vẫn vững vàng, không có bị chuyện phàm trần ảnh hưởng, một đao một đao tinh chuẩn lặp lại rơi ở trên lưỡi đao.

Luyện tập vung đao, dường như là toàn bộ nhân sinh của A Sửu.

Keng!

Keng!

Keng!

Một vách núi to lớn trước mặt, A Sửu vẫn đều đều vung đao.

Lúc này nhân loại sắp gặp Tận thế, có rất nhiều người đứng cầu nguyện ở sau lưng hắn, thậm chí số lượng vượt xa toàn bộ

những người đến đây suốt ba mươi năm qua, lão nhân, phụ nữ, trẻ nhỏ, tráng niên, đều tới cầu nguyện thành tâm trước khi chết.

Đây là thói quen an ủi tinh thần mà bọn hắn đã dưỡng thành trong hơn ba mươi năm, hiện tại vẫn tiếp tục như cũ.

Trước đây, bọn họ đều đến đây một mình, ở thời điểm xung quanh không người mà vụng trộm kể ra tâm sự, thế nhưng trước mắt phải đối mặt với tử vong, đã không cần che giấu bí mật, không cần để ý ánh mắt của những người khác, mỗi người đều đang thì thào ngôn từ, thổ lộ hết với một đối tượng: Người lắng nghe A Sửu.

Keng keng keng!

A Sửu vung vẩy thanh đao, vẫn có vẻ không phát giác ra điều gì, ở trong vô số âm thanh khe khẽ của vô số người, vẫn vung đao như cũ.

Ngày đầu tiên sau khi Tuyên chiến trôi qua.

Vô số người đều đang cầu nguyện, bọn họ kể ra trải nghiệm ngày hôm nay, một vài tên côn đồ lâm vào điên cuồng, khắp nơi cướp bóc đốt giết, lại bị dũng sĩ nhân loại ngăn cản, đây là ngày đen tối nhất trong thảm họa.

Ngày thứ hai trôi qua.

Một ngày này, sự an toàn của người dân đã được bảo đảm, mọi người từ tình trạng rối loạn dần dần trở nên ổn định, bắt đầu cầu nguyện cho điểm cuối nhân sinh, bọn họ ở trước mặt A Sửu, dần dần bắt đầu nói chuyện với nhau, liên lạc, thảo luận, bên trong tiếng khóc lóc tràn ngập âm thanh nức nở.

Ngay cả những tên trộm vặt, trộm chuyên nghiệp hay cường đạo, cũng ở cùng đám người, thẳng thắng kêu rên khóc lớn.

Đồng thời bọn họ ngạc nhiên phát hiện ra một chuyện đáng sợ: Dường như A Sửu không chỉ một người.

“Cái gì, ở nơi bộ lạc các ngươi sinh sống, trên núi cũng có một tên A Sửu? Đang không ngừng vung đao!?”

“A Sửu không phải cùng những nạn dân chúng ta chạy nạn từ xa tới đây, mà là vẫn luôn ở bên dãy núi này?”

“Bên phía chúng ta, cũng có một tên A Sửu, không ngừng vung đao, mọi người chúng ta đều gọi hắn là A Sửu ngu ngốc! Chúng ta cũng hay nói chuyện và tâm sự cùng hắn!”

“Chúng ta gọi hắn là A Sửu chậm chạp! Cũng không khác lắm!”

“Bên bộ lạc các ngươi, bên bộ lạc chúng ta... Cộng lại, tất cả đã có bốn tên A Sửu rồi?”

...

Keng!

Keng keng!

A Sửu vẫn đang vung đao như cũ.

Thế nhưng người dân cầu nguyện lại rơi vào cảm giác vô cùng quỷ dị.

Trước đây, bộ lạc nhân loại khá nguyên thủy, đồng thời phân bố trốn tránh ở bên trong rừng rậm, từng người trốn tránh tộc Tinh linh truy sát, gần như không liên hệ với nhau, coi như loại hình cường giả như Arthur, cũng không có thời gian đi liên hệ tất cả các bộ lạc, mà hiện giờ đại tai nạn bùng nổ, mọi người bị giết chết, chỉ còn lại có một số nhỏ nạn dân tập trung ở một chỗ, mọi người liên hệ tin tức, mới phát hiện ra sự thật khủng bố này.

“A Sửu, thật sự là kẻ ngu muội sao?”

“Hắn đến cùng là...”

Đến ngày thứ ba.

Nhân loại vẫn đang cầu khẩn, tuy rằng toàn bộ mọi người đều không thờ ơ, nhưng bởi vì hôm nay chính là cuộc chiến cuối cùng, Nhân tộc Arthur khiêu chiến với đại đế Yumia tộc Tinh linh, quyết định nhân loại cuối cùng vận mệnh.

Tại giờ khắc này.

Bầu trời rung chuyển, không gian xào xạc tiếng lá cây.

Bên trong tầng mây mơ hồ lộ ra một tia sáng, một tia sáng trắng thánh khiết vẩy xuống khe núi, giống như chùm mũi tên ánh sáng, mười một vị tồn tại cổ xưa vĩ đại tập trung ánh mắt ở mảnh đất thế gian này.

Chương 336: Thần Tính, Thú Tính, Đều Là Nhân Tính (Hạ)

“Chiến tranh sắp kết thúc rồi...”

“Đôi tay của chúng ta nhiễm đầy máu, nhưng chúng ta sẽ dùng quãng đời còn lại sám hối...”

Trên không So Lomond, vô số Giác Ưng đang phi hành, thú lớn Chimera khổng lồ như từng đạo cánh chim bóng tối to lớn du đãng ở giữa mây trắng, vô số Tinh linh thì thầm, cũng không dám đến gần chiến trường, đại đế Yumia tỏa ra uy áp khiến cho không một ai dám đến gần.

Cách đó không xa bên trong dãy núi, vô số người và cư dân bộ lạc của mỗi một thành trấn, đều đứng lít nha lít nhít ở chỗ cao, quan sát chiến trường nơi xa trong sơn cốc,

“Khi tổ tiên chúng ta ăn cắp trái cấm... Làm chúng ta sinh ra ở phàm trần... Làm chúng ta bị tước đoạt đi thần tính... Đắm chìm trong cực khổ...”

Một hồi ca dao vốn lưu truyền trong những bộ lạc nhân loại, mơ hồ vang vọng như có như không, lan tỏa ở xung quanh toàn bộ khe núi, những nốt nhạc âm sắc dao động, tập trung vào bên trong lỗ tai bén nhọn của Tinh linh chỗ cao.

Hầu như toàn bộ khe núi, tại thời khắc này đồng thời vang lên bài ca phúng điếu đau thương.

“Chúng ta không có sự lựa chọn.”

Arthur, một tên kiếm sĩ nhân loại cao lớn, khoác trên người bộ

áo giáp màu đen, hai tay cầm một thanh kiếm lớn cắm xuyên vào trong mặt đất, nhìn qua đại đế Yumia trước mặt , mỉm cười cởi mở.

“Huynh đệ chúng ta, cùng nhau chiến đấu.”

Một tên ác ma với thân hình cao lớn, toàn thân chìm trong ngọn lửa, trên đỉnh đầu có hai cây sừng dê xoay cong xoắn ốc, ác ma Ruhr cũng đứng ở đây,

“Yumia chưa chắc đã có thể đánh thắng hai huynh đệ chúng ta.”

“Đây chính là lực lượng cuối cùng của các ngươi sao?”

Đại đế Yumia mang sắc mặt bình tĩnh, cặp đùi ngọc lộ ra trần trụi, ngọn lửa pháp thuật che phủ hai chân.

Oanh!

Nàng đứng giữa hư không, vung chân đá một cái, vẩy xuống mảng lớn mảng lớn mồ hôi, hóa thành những gợn sóng nhấp nháy như hít thở, phảng phất như một tấm lưới lớn khổng lồ mang theo uy áp vô hình, che phủ toàn bộ thung lũng, hung hăng đè ép khắp bốn phương tám hướng.

Thậm chí Giác Ưng kỵ sĩ ở trên bầu trời, cùng những nhân loại ở trên đỉnh núi cách đó không xa, đều cảm giác bị một luồng áp lực to lớn xâm lấn, không thể hé mắt, hô hấp bị kìm hãm, thống khổ cúi gập người xuống.

Soạt!!

Vô số khói xám bắt đầu cuồn cuộn phun trào, ở giữa không trung hình thành một đóa mây hình cây nấm hơi mỏng màu đỏ giống như vụ nổ hạt nhân, đám mây nấm từ từ khuấy động rồi hội tụ lại, tụ lại thành một khuôn mặt, biến thành một pho tượng

thiếu nữ Tinh linh màu đen vô cùng khổng lồ cao chót vót,

Pho tượng cao lớn khổng lồ đứng thẳng trên mặt đất, nét mặt mỉm cười, hai tay có 'Kịch độc chi luân' vòng quanh, toàn thân đỏ rực, rõ ràng tinh xảo, phảng phất như Chân Thần duy nhất giữa thiên địa, kỳ tích tồn tại vĩnh hằng tương tự như tượng nữ Thần tự do, cao chót vót ở trên khe núi.

Trong toàn bộ sơn cốc, linh hồn của tất cả sinh vật đều chấn động mạnh một cái, truyền đến cảm giác đau nhói to lớn, bị khí áp cuồng bạo phô thiên cái địa, ép cho không thể thở nổi.

"Vượt xa Long uy của Cự Long, uy áp ngưng hình... Hư ảnh pháp tướng."

Arthur nhìn về phía hình bóng đại đế Tinh linh vô địch, vị tồn tại chí cường bên trong truyền thuyết, Thần linh của tộc Tinh linh, sắc mặt trở nên đắng chát.

Lúc đầu, bọn họ cho là mình có tư cách đánh một trận, ai ngờ rằng đã sớm bị bỏ xa không thấy tăm hơi.

Chỉ với loại uy áp ngưng hình khủng bố này, khí tức ngưng tụ thành pháp tướng khổng lồ, đã khiến cho bọn họ không cách nào mở nổi hai mắt, bất kỳ chuẩn bị lưu lại ở phía sau đều không có đất dụng võ.

"Ta cũng không kẻ bạo ngược, giết chóc chỉ vì mang đến hòa bình cho chúng ta, sẽ để cho các ngươi không còn nỗi khổ tử vong, bao gồm toàn bộ nhân loại."

Ánh mắt Yumia quét qua, đôi mắt lạnh lùng nhìn xuống, chợt vung tay lên.

Bành!

Bóng dáng Yumia lấp lóe như quỷ mị.

Thân thể Arthur và Ruhr phảng phất như bị sức mạnh khổng lồ vô hình hung hăng nện trúng, lập tức bay rớt ra ngoài trượt dài ở trên mặt đất, mảng lớn mảng lớn huyết dịch thấm ra từ thân thể bọn họ, trong nháy mắt liền bị trọng thương nặng.

“Không!!”

Từ đằng xa, một đạo ánh sáng xanh lao tới, rơi ở trên thân hai người.

Gilna quỳ xuống, ôm lấy hai đứa con của mình, ngăn cản ở trước mặt hai người.

“Gilna...”

Sắc mặt Yumia hiện lên vẻ phức tạp, sau cùng vẫn dần dần lạnh lùng trở lại, đây là cuộc chiến tranh vì lập trường, nàng biết rõ chính mình nhất định phải gánh vác tục danh thiết huyết, lãnh khốc vô tình, mới có thể triệt để khôi phục hòa bình cho tộc Tinh linh.

Ầm ầm!

uy áp khổng lồ lại lần nữa lấp lóe, phô thiên cái địa cuồng bạo tiến đến, nghiền ép về phía ba người.

Một giây sau, bầu trời choáng mở từng vòng từng vòng, gợn sóng màu máu hóa thành ngọn lửa nhanh chóng đánh tới, một đạo chân thân ác ma to lớn rơi xuống đất, cuối cùng Irrfan cũng đến rồi, hắn có thể danh phó kỳ thực trở thành ác ma, rất ích kỷ, thế nhưng cuối cùng cũng không buông bỏ Gilna.

“Đi mau!”

Hắn gầm nhẹ, hai mắt đỏ hoe đầy tơ máu.

Hiện tại Yumia đã không thể tưởng tượng nổi, nếu như không

phải là không có con đường cấp bảy, thì nàng đã bước vào cấp bảy rồi, cho dù như vậy, nàng cũng sắp tìm ra được con đường tiếp theo.

“Cuối cùng thì ngươi đã xuất hiện.”

Yumia bình tĩnh mở miệng.

“Đi mau!!”

Irrfan lần nữa gầm thét!

Xoạt xoạt...

Một giây sau, toàn bộ thân thể ác ma của hắn bay rớt ra ngoài.

Trong chớp nhoáng này, mặt đất hoàn toàn nín hơi, trên bầu trời Giác Ưng cung tiễn thủ trầm mặc, nhìn thấy trận chiến đấu bẻ gãy nghiền nát này, bọn họ biết rằng bức màn cuối cùng sắp hạ xuống.

Trên đỉnh núi, mọi người ngừng hát những bài dân ca thân thở của bộ lạc.

Bành bành bành!

Bên trong một góc sơn thôn nhỏ, vẫn có đông người đứng bao quanh A Sửu.

Mặc dù bọn họ không biết được tình huống cuộc chiến tranh như thế nào, nhưng vẫn luôn tiến hành buổi cầu nguyện cuối cùng, kêu rên, sám hối, nhiều loại âm thanh liên tục không ngừng vang lên.

A Sửu chậm rãi mở hai mắt ra, dường như cảm ứng được cái gì, bỗng nhiên nhìn sang xung quanh, vẻ mặt phức tạp mở miệng nói rằng:

“Các ngươi nói xem, trên thế giới này có Thần trước, hay là có người trước?”

Thế mà A Sửu nói chuyện!

Vô số người đều đang run rẩy, ngước nhìn qua hắn.

Có Thần trước, hay là có người trước?

Đáp án là không thể nghi ngờ.

Có thần trước, rồi mới có người, dù sao người là do Thần ăn cắp trái cấm, đánh mất Thần tính, là sinh mệnh sau khi sa đọa.

“Nhưng mà ta nghe các ngươi nói cực kỳ lâu rồi... Thiện lương, yêu hận, giết chóc, trộm cắp, đắc ý, dường như khiến cho ta cảm giác rằng, trên cái thế giới này có người trước rồi mới có Thần.”

Lời A Sửu nói ra, quả thực đại nghịch bất đạo,

“Người càng thêm hoàn chỉnh so với Thần, Thần tính chỉ là một mặt của con người, dường như tộc Tinh linh là đem người thiện lương rút ra ngoài, độc lập hóa thành một quần thể, bởi vì Tinh linh thiện lương, dịu dàng, dũng cảm, nên có thể bảo vệ bọn chúng mà không cần lo lắng phản bội, cho đến tồn tại đặc biệt đó xuất hiện, ăn cắp trái cấm...”

Bọn chúng?

Là ám chỉ ai?

Nhân loại xung quanh đều đang run rẩy.

A Sửu ngu ngốc ...

A Sửu trầm mặc...

Cho tới bây giờ, hắn không nói lời nào, hắn chỉ một mực đứng yên lặng chém đá lớn.

Nhưng lúc này vừa nói xong, phảng phất như bậc trí giả, nói lời long trời lở đất!

A Sửu ngẩng đầu lên, nhìn qua bầu trời lá cây chập chờn, ánh sáng mặt trời chói mắt chiếu xuống mặt đất, giọng nói mang theo lực xuyên thấu vô tận, phảng phất như hóa thành một vệt sáng xuyên thẳng bầu trời,

“Thần tính, thú tính, đều là nhân tính.”

Chương 337: Quái Vật

Ngay khi lời này vừa nói ra, dường như cả thiên địa chấn động mạnh.

Toàn bộ lá cây trên bầu trời run rẩy rầm rầm.

“Hóa ra là thật, ta hiểu được rồi...”

Một đạo âm thanh yếu ớt vang lên, A Sửu lặng lẽ cắm vô số dao bầu giống như quân cờ màu đỏ ở trên lưng, rồi biến mất tại chỗ.

“Là thời điểm kết thúc...”

Yumia bỗng nhiên ứa mồ hôi lạnh, cảm giác có một bóng người trong suốt đang lặng lẽ bước đến, mang theo hơi lạnh thấu xương.

Nàng đột nhiên quay đầu lại, dùng tinh thần lực cảm ứng, thấy được một bóng người mờ ảo ẩn tàng ở trong không khí, phảng phất như bị ngăn cách bởi một kết giới không khí trong suốt.

“Tật Phong Bộ.”

Một ánh đao đơn giản nhanh chóng rơi xuống, chém rách ra một khe rãnh khổng lồ trên mặt đất.

Rầm rầm!

Mặt đất bị đập vỡ, tạo ra một cái khe nứt to lớn.

Yumia bỗng nhiên quay đầu lại, nhìn về phía lưỡi đao đỏ rực đang chém tới: “Ngươi là sinh vật gì vậy!”

Nàng nhìn con quái vật với gương mặt dữ tợn xấu xí vặn vẹo kia, trên đầu nó là hai cái sừng ác ma hình xoắn ốc, từ hai con ngươi lộ ra tàn bạo và độc ác, phản ánh sự hung tàn và vô nhân đạo của thế giới, dường như nó là một sinh mệnh được tạo ra từ những suy nghĩ ác độc thuần túy của con người.

“Thế giới này, sao lại có thể xuất hiện một sinh vật tà ác như thế!” Yumia cảm thấy lạnh đến thấu xương.

Cảm giác lạnh lẽo này, không phải là vì nàng e ngại đối phương quá mạnh, mà là vì luồng hơi thở màu đen khiến người khác buồn nôn tỏa ra từ trên người đối phương, tràn đầy cảm giác điên cuồng xâm chiếm, khiến tất cả những sinh vật khác đều cảm thấy chán ghét theo bản năng, dường như đang phải nhìn chăm chú vào một đáy vực sâu hút.

“Tên kia, ngươi là ác ma?”

Giọng nói của Yumia dần dần trở nên lạnh lùng, nhìn sang ác ma Ruhr ở bên cạnh: “Đây chính là thứ vũ khí cuối cùng mà các người đã chuẩn bị sao?”

Vẻ mặt Ruhr cũng vô cùng sợ hãi: “Cái loại hơi thở buồn nôn kia, nó còn giống với ác ma hơn cả bọn ta! Nhưng mà cả tộc Ác Ma chúng ta không hề có thứ sinh vật như ác ma của vực thẳm này!”

Cả tộc Ác Ma, trời sinh đã có hình dáng của một ác ma mạnh mẽ.

Nhưng tính cách của bọn chúng vốn hung tàn, bạo lực chảy trong máu, luôn muốn xâm lược, chinh phục và chém giết, so với nhân loại thì kinh khủng hơn vô số lần. Ruhr là thủy tổ ác ma nên đương nhiên là hiểu rõ điều này, vì thế không để cho bọn chúng lên trên mặt đất sinh hoạt, đưa cả tộc của mình xuống dưới lòng đất để ở ẩn, trở thành ác ma dưới lòng đất.

“Ác nhân hội tụ cái ác của thế gian! Không ngờ ngươi còn tích tụ sức mạnh của giận dữ!”

Vẻ mặt Yumia đã hoàn toàn lạnh như băng, cảm thấy được ngọn lửa phẫn nộ của con quái vật kia càng ngày càng dày hơn, dường như đang ấp ủ một thứ gì đó rất kinh khủng: “Còn thứ sinh vật khủng bố như ngươi, tuyệt đối không thể để cho ngươi được sống tiếp nữa.”

Trong nháy mắt, hai bóng dáng hung hăng lao vào nhau.

Đùng!

Lại một kiếm chém xuống rất dứt khoát.

Cái thứ kinh khủng kia hung hăng bổ một nhát, đường đao xinh đẹp không tì vết, lại làm cho toàn bộ sơn cốc nhanh chóng rạn nứt.

Toàn thân nó tản ra ngọn lửa giận dữ màu đen cháy bập bùng, dường như đang thiêu đốt tất cả cảm xúc, vậy mà hoàn toàn không e ngại uy áp kinh khủng của Yumia.

“Tật Phong Bộ.”

Quái vật kia dùng bộ pháp quái dị, hung hăng vung thanh đao dài lên, đôi mắt đột nhiên trợn trừng lên, tất cả hơi thở và suy nghĩ tức giận mà nó thu thập được rốt cuộc cũng dâng lên tới đỉnh điểm, hội tụ vào sinh vật này, sau đó hai tay nó cầm đao, nhảy bổ lên: “Bạo kích.”

Đùng!

Trong nháy mắt, cơn giận đáng sợ trộn lẫn vào cùng một chỗ, tiếng kêu rên thảm thiết, đau khổ, điên cuồng, tuyệt vọng, vô số âm thanh của những cảm xúc đen tối xen lẫn vào nhau, tạo ra một sức mạnh to lớn che trời lấp đất.

Trên mặt đất chi chít những vết đao chém dài cả vài trăm mét, cát bụi mù mịt.

“Đó là sức mạnh gì vậy?”

Trong nháy mắt toàn bộ sơn cốc rơi vào sự tĩnh mịch, các cung tiễn thủ Sư Thứu trên bầu trời cũng ngây người, mà nhân loại đứng trên đỉnh núi phía xa xa thì đột nhiên gào thét, mừng rỡ như điên, cuối cùng cũng nhận ra đó là ai.

“Kia là A Sửu!”

Có người vô cùng kích động, căn bản không ai ngờ rằng một người đàn ông vô cùng ngu ngốc, chỉ biết vung đao chém vào đá hơn ba mươi năm lại có thể giấu mình kĩ như vậy.

“Nhưng mà A Sửu, không phải A Sửu là một kẻ ngốc nghếch luôn im lặng à?... Sao lại nổi giận như thế được?”

“Đây là A Sửu lúc tức giận?”

…

“Kia… Kia là A Sửu…?”

Arthur và Irrfan đang đứng cách đó không xa, nhìn thoáng qua vết đao làm nứt cả đất đá kia.

Lúc này, vẻ bề ngoài của A Sửu đã có chút khác biệt, càng ngày càng thiên về hình dạng của ác ma, mọc ra hai cái sừng hình xoắn ốc, có lẽ đây là hình dạng lúc chiến đấu của hắn?

Nhưng mà loại sức mạnh như thế này quá đáng sợ, lộ ra hơi thở lạnh lẽo kinh khủng làm người khác nổi da gà. Có lẽ, những tiếng kêu rên tuyệt vọng điên cuồng biến thành màu đen, khiến tất cả mọi người phải cảm thấy nể sợ.

“Quái vật!”

Yumia né tránh đòn công kích vừa rồi, nhưng toàn thân dày đặc vết đao, thậm chí lộ ra cả da thịt trắng như tuyết. Nàng quay người lại, vội vàng lao lên không rời đi: “Phải nghĩ biện pháp rời đi, sau đó khôi phục vết thương.”

Sức khôi phục của nàng rất mạnh, chỉ cần cho nàng chút thời gian để thở, thì nàng có thể khôi phục lại sức chiến đấu.

Mà A Sửu đang tức giận chỉ nhìn theo bóng dáng của Yumia, không đuổi theo, mà chỉ dùng hai con ngươi đỏ hồng vì tức giận lẳng lặng nhìn xem nàng rời đi.

…

Trong một rừng cây tươi tốt, xung quanh rất im ắng.

Bịch bịch bịch!

Trên mặt đất, một bóng dáng đang lao vụt đi, một đại đế tinh linh như Yumia chưa từng chật vật như thế này, nàng cũng không thể tưởng tượng ra một sinh vật nào lại có thể khủng bố như thế!

Nhân loại?

Ác ma?

Hoặc là con lai giữa hai chủng tộc đó?

Trên thế giới này sao lại có thể có một sinh mệnh kinh khủng đến nổi da gà như thế! Không hổ là một sinh vật đã mất đi thần tính, sa đọa không trọn vẹn!

Nhưng nó thực sự là đáng sợ quá mức, điên cuồng trộn lẫn với những ác độc cùng cực trên thế giới, chỉ đứng yên ở đó thôi, mà hơi thở màu đen bao trùm cả trời đất, thậm chí đã hình thành một loại uy áp, không hề thua kém nàng một chút nào.

“Rốt cuộc nó đã lớn lên trong hoàn cảnh như thế nào vậy? Sao

lại có thể hình thành ra thứ đen tối bạo lực như thế, nhân tính quả là thứ vừa tà ác vừa phức tạp…" Khuôn mặt thanh tú xinh đẹp của nàng chật vật ngậm miệng lại, hít thở sâu một hơi: "Kém xa thần tính đơn nhất của bọn ta, đơn giản lương thiện, ta nhất định phải tiêu diệt sạch sẽ bọn chúng, ta sẽ không hối hận, dù có phải gánh vô số tội danh và tay phải nhuốm máu tươi."

Gặp phải sinh vật đáng sợ và độc ác như vậy, nàng lại càng chắc chắn và quyết tâm hơn.

Đây là chiến tranh giữa chủng tộc, không có đúng sai.

Những ngày gần đây, mặc dù nàng vẫn còn cảm thấy mơ hồ, nhưng vẫn luôn kiên trì tự nói với bản thân rằng, mình không hề sai, khi nhân loại sinh ra, thì sẽ khiến toàn bộ tộc tinh linh bị tuyệt chủng.

Chương 338: A Sửu Thần Bí

“Có lẽ, ta đã không còn là chính mình nữa, hóa thành một kẻ chỉ biết chém giết và khát máu, thậm chí gần như không khác gì với những ác ma tàn bạo kia. Nhưng mà, vậy thì sao?” Nàng nhanh chóng tiến lên, bắt đầu lấy bao tay ra để chữa trị vết thương, “Sau trận chiến này, khi thế giới khôi phục lại hòa bình, ta sẽ từ chức. Một tinh linh như ta, không xứng để tiếp tục làm Vương nữa.”

Trong đầu nàng, chợt nhớ tới đại đế tinh linh Yumia đời trước, đã từng ngồi trên ngai vàng của vương điện Tinh Linh, hăng hái nói một câu: “Vương phải thừa nhận, Vương phải cho phép, Vương phải gánh vác toàn bộ thế giới!”

Đại đế Yumia đời trước hăng hái như vậy cũng không thể làm được, cho nên nàng phải cố gắng tiến lên.

Nàng im lặng, dường như giờ khắc này mới có thể hiểu được ẩn ý của câu nói kia: “Vương phải gánh vác toàn bộ thế giới này. Vì thế không quan trọng là thiện hay ác, các tinh linh không cần phải chịu đau khổ và trách mắng… Tất cả những điều này đều đã được ta quyết định, ta ép buộc các con dân phải đồng ý.”

Bỗng nhiên…

Một bóng dáng trong suốt đang ẩn nấp gần đó tới gần.

“Tật Phong Bộ.”

Bóng dáng mờ ảo như thích khách, nhanh chóng bổ nhào tới.

“Lại là ngươi!” Yumia cầm Độc Chi Luân trong tay vung lên, bóng dáng mờ ảo kia lập tức hiện nguyên hình.

Sinh vật lần này có diện mạo hơi khác thứ lúc nãy một chút, nó nhe răng nanh ra, bên trong đôi mắt ấy không có sự tàn bạo muốn hủy diệt hết tất cả, mà là một loại hoang dã thuần túy, là bản năng nguyên thủy nhất của một sinh vật, có lẽ nên nói là… Thú tính!

“Rốt cuộc thì ngươi là sinh vật gì!”

Sắc mặt Yumia vô cùng nghiêm trọng, lại tiếp tục chém giết với con quái vật này.

So với con quái vật ma tính trước đó, rõ ràng là ham muốn xâm lược của con dã thú này đã ít đi rất nhiều. Nhưng thay vào đó, nó có một loại bản năng mẫn cảm của dã thú, nó lại có thể dự đoán được rất chuẩn xác mỗi động tác của nàng.

Yumia vẫn luôn kiêu ngạo vì kỹ xảo chiến đấu của chính mình, thế nhưng trên tay sinh vật này, nàng mới thấy được cái gì gọi là kỹ xảo chiến đấu thực sự, chính là ý muốn giết chóc theo bản năng.

Trận chiến vô cùng gian nan, từng mảng từng mảng cây cối bị ăn mòn trên diện rộng, toàn bộ núi rừng hóa thành tử địa. Nhưng dường như uy áp không hề có tác dụng gì với sinh vật này, có vẻ như nó không phải là một sinh vật sống.

Yumia trốn thoát ra được, lại vội vàng rời đi.

Cái thứ sinh vật như con dã thú đang cầm đao kia chỉ im lặng nhìn theo nàng, cũng không đuổi theo.

Một lần nữa, nàng lại giống như một làn khói bay nhanh đi, trước mắt chợt xuất hiện một thị trấn hoang tàn của nhân loại, nàng chần chờ một lát rồi nhanh chóng chạy vào trong thị trấn, tiến vào một phòng nhỏ ở rìa nơi đổ nát thê lương không có một bóng người để nghỉ ngơi.

Bếp lò, bàn gỗ, cửa gỗ đã bị lật tung cả lên, hình như chủ nhân của căn nhà đã gặp phải sự nguy hiểm nào đó.

Nàng đứng lên, phía trên cửa sổ ở trong phòng có một kẽ hở, nhìn ra con đường ở bên ngoài trấn nhỏ, trong mấy mái hiên đã vỡ vụn, vẫn có mấy người phụ nữ đang ôm lấy con mình, còn người đàn ông trung niên thì đang nghĩ biện pháp tìm kiếm thức ăn cho người trong gia đình ở đống đổ nát này.

Yumia khép hờ hai mắt, bắt đầu tu dưỡng. Đã trải qua hai lần bị thương nặng, nếu như bị đuổi theo một lần nữa, chưa chắc nàng đã có thể trốn thoát.

“Rốt cuộc thứ đó là cái gì? Nếu như phải suy đoán, thì sinh vật đầu tiên là ác ma đầy ma tính, toàn thân tỏa ra sự độc ác đến cùng cực của thế gian, cái sinh vật thứ hai thì giống như dã thú trong rừng, mang theo thú tính thuần túy…”

Tâm sinh tướng, diện mạo của bọn chúng hoàn toàn phù hợp với đặc tính bên trong của chúng.

Nàng không ngừng suy nghĩ, liệu sẽ có thứ sinh vật nào tiếp theo nữa không?

Thế nhưng một giây sau, một người đàn ông đeo trường đao đi tới, khuôn mặt của hắn đẹp trai không tì vết, dịu dàng như ngọc, toàn thân tỏa ra một hơi thở tươi mát tự nhiên, dường như được tắm trong ánh sáng thần thánh, khiến người khác không nhịn được mà muốn tiếp cận, tựa như điều đó là đương nhiên.

Cái loại hơi thở này, Yumia đã quen thuộc từ lâu.

“Tinh linh?”

Cảm nhận được hơi thở này, Yumia kinh ngạc bật dậy, trong đầu ong ong.

Người đàn ông như được tắm trong ánh sáng thần thánh kia dường như không có ý muốn đánh nhau, chỉ nhẹ nhàng cười cười, lộ ra hàm răng trắng bóng: “Yumia, ngươi có muốn biết sự thật đằng sau thế giới này không?”

“Sự thật nào?” Yumia cầm Độc chi luân, lúc này nàng đột nhiên cảm thấy mình vô cùng yếu đuối, không xứng đáng là Vương của các tinh linh, nàng hổ thẹn với con dân của mình.

“Mười một cây cổ thụ tinh linh cất giấu bí mật về sự thật của thế giới này, lịch sử thật sự… Ví dụ như, Yumia, rốt cuộc thì ngươi là ai?” Giọng nói của người đàn ông tràn ngập sự thần thánh, tựa như đã được ngâm trong ánh nắng êm dịu: “Yumia, ngươi… Thật sự là tinh linh sao?”

Ta thực sự là Tinh Linh sao?

Yumia nhìn vấn đề của người đàn ông này, đột nhiên có một cảm giác kỳ dị, sinh vật tràn đầy thần tính, thậm chí có thể gọi là 'Tinh Linh' này sẽ không nói dối, là một Tinh Linh hiền lành thì sẽ không lừa gạt.

"Ta là Tinh Linh, Ám dạ Tinh Linh Yumia!" Yumia kiên định nói, cảnh giác nhìn hắn.

"Ngươi thực sự là Tinh Linh sao?"

Nam nhân mỉm cười, một ngọn lửa bốc lên ở trong phòng, mời Yumia đang trọng thương ngồi xuống, để mặc nàng âm thầm kéo dài thời gian chữa thương, “Nếu ngươi thật sự là Tinh Linh, vì sao ngươi lại thiết huyết như thế? Tàn nhẫn như thế? Dẫn dắt các Tinh Linh tràn ngập thần tính thiện lương, bắt đầu tàn sát các chủng tộc khác trên diện rộng?”

Sắc mặt của Yumia lạnh đi, nhàn nhạt mở miệng nói: “Bởi vì đây là chiến tranh chủng tộc, ta không có lựa chọn nào khác.

Không diệt nhân loại tận gốc, dựa vào bản tính bạo ngược của chúng, tương lai nhất định sẽ diệt sạch tộc Tinh Linh chúng ta, biến chúng ta thành nô lệ cho chúng."

Nàng tin tưởng chỉ cần là người thông minh, sẽ không phản bác về tính chính xác của quyết sách này. Nếu đổi thành góc nhìn của nhân loại, cũng sẽ làm như vậy.

"Đúng rồi, tư tưởng này cũng không sai."

A Sửu mỉm cười, dùng trường đao quấy đống lửa, củi lửa đang cháy lạch tạch, tựa như người lữ khách tình cờ gặp nhau trong đêm mưa ngồi tán gẫu, khoan thai nói: "Nó là quyết sách chiến tranh chính xác, nhưng nên có ở nhân loại, mà không phải của Tinh Linh lương thiện. Với tính hiền lành của Tinh Linh, dù có biết làm như vậy là đúng... Cũng sẽ không nhẫn tâm xuống tay tiến hành thảm sát như thế."

Yumia đang muốn mở miệng.

"Đừng vội phủ nhận."

A Sửu tiếp tục nói, "Ta đã theo dõi lịch sử tộc Tinh Linh, các nàng thiện lương, ôn nhu, không biết nói dối, là sinh mệnh hoàn mỹ hội tụ tất cả sự tốt đẹp của thế giới, được xưng là... Thần tính.

Các nàng có thể vì bảo hộ mẫu thân cổ thụ của chính mình mà phấn đấu nỗ lực, hy sinh tính mạng. Nhưng nếu là bản thân các nàng... Lấy tính tình thiện lương của Tinh Linh, liệu sẽ vì để chính mình sống sót, mà cướp đoạt sinh mệnh của chủng tộc khác?

Không, khẳng định sẽ không, các nàng quá thiện lương,

Vì để cho chính mình sống sót, mà cướp đoạt tính mạng người khác... Đây là quyết sách của nhân loại, mà không phải quyết sách của Tinh Linh... Cho nên, Yumia, ngươi thật sự là một Tinh Linh sao?"

Trong đầu Yumia trống rỗng, vào lúc này nàng mới phản ứng lại được, biết điểm mâu thuẫn chân chính. Quyết sách của chính mình tất nhiên là đúng, nhưng tư duy của nàng, căn bản không phải là tư duy mà một Tinh Linh nên có!!

Vì sự kéo dài của chủng tộc, đây là tư duy của nhân loại!

Nàng làm Đại đế Tinh Linh, sớm đã không phải Tinh Linh, có lẽ... Đã là một nhân loại?

Trong đầu nàng chấn động mãnh liệt, không thể khống chế nổi.

A Sửu tiếp tục nhàn nhạt nói, "Ta xem một lượt toàn bộ lịch sử phát triển của Tinh Linh, phát hiện Tinh Linh thiện lương, hòa thuận, ôn nhu, không có tham lam, chuyện này cũng làm cho các nàng không có chí tiến thủ... Tại rất sớm trước đó, văn minh Tinh Linh vẫn luôn không hề tiến bộ, sinh hoạt ở trong rừng cây, các nàng dừng bước ở thời đại bộ lạc đồ gỗ, đồ đá. Mà sự tham lam, mới làm cho sinh vật tiến bộ.

Như lời thần nói, dục niệm là nguyên tội của tất cả, nếu mất đi căn nguyên thần tính, đó sẽ là tai nạn và bất hạnh của tất cả sinh mệnh, nhưng nó cũng sẽ làm sinh vật đi lên.

Chương 339: Chân Tướng Của Thế Giới

Vì muốn có vũ khí mạnh hơn, nên sẽ học rèn sắt,

Vì muốn đi đường thuận lợi, mà học được thuần dưỡng tọa ky,

Vì muốn được ăn no mặc ấm, mà phát triển trồng trọt,

Vì càng trở nên cường đại, mà phát triển hệ thống tu luyện.

Mà những thứ đó, trước kia Tinh linh đều không có, đơn giản lương thiện trong sáng như một dòng suối mát, mãi đến khi Tinh linh đại đế xuất hiện, hắn mới thúc đẩy toàn bộ nền văn mình Tinh linh tiến bộ, khiến cho Tinh linh có thể tu luyện. Bởi vì hắn có dục vọng... Nhưng thành bởi dục vọng, bại cũng vì dục vọng, hắn ăn cắp trái cấm." A Sửu cười rộ lên, vung vẩy trường đao, tạo ra những đốm lửa lóng lánh.

Yumia trầm mặc.

Nàng đã mơ hồ có một suy nghĩ kinh khủng, sự ra đời đặc thù của chính mình, cũng giống như vị Tinh linh đại đế Yumia đời trước kia, bên trong thần tính thuần túy của Tinh linh, có xen lẫn một thứ không nên có.

Bản thân làm Tinh linh đại đế, bởi vì sự đặc thù của cơ thể anh hùng Tinh linh Yumia, ngay vừa khi sinh ra đã sa đọa, không còn là Tinh linh thần tính hoàn mỹ nữa..... Có lẽ, đã là nhân loại.

Chính mình làm người, có tư tâm, mới bắt đầu muốn bảo hộ những Tinh linh đáng yêu kia, muốn giết chóc...

Gương mặt nàng nóng bừng, trong lúc nhất thời không biết nên hình dung như thế nào.

“Khi ngươi cho rằng ngươi vẫn là chính mình, nhưng ngươi đã không phải ngươi, khi ngươi biết ngươi không phải ngươi, ngươi mới là ngươi... Ngươi biết rõ ngươi là ai sao?” Đôi mắt thâm thúy của A Sửu nhìn nàng, “Đây vốn dĩ chính là một luận điệu vớ vẩn nực cười! Tinh linh sẽ không giết người, chỉ có người... Mới có thể giết người!”

“Chỉ có người, mới có thể giết người?” Nàng mở to đôi mắt, hiện lên vẻ sợ hãi.

Tinh linh đại đế, trên thực tế là một nhân loại!

Nếu truyền ra ngoài, toàn bộ thế giới đều sẽ lâm vào sóng to gió lớn! Tạo ra một trận oanh động không thể tưởng tượng, quả thực khó có thể tưởng tượng nổi!

Có lẽ điều đó không hề sai.

Tí tách.

A Sửu lại cười rộ lên, cúi đầu quấy củi lửa, nhìn ngọn lửa sáng rỡ lay động, phát ra những tiếng giòn vang, tựa như bên trong ẩn chứa tất cả chân lý của thế giới, vô cùng ảo diệu, “Ta quan sát vô số năm, ta phát hiện Tinh linh có khuyết thiếu, các nàng không hề hoàn hảo. Cũng đừng nóng vội phản bác...”

Hắn nhìn thoáng qua Tinh linh đại đế Yumia, “Ngươi cũng thấy rồi, tuy rằng các nàng tượng trưng cho sự thiện lương và tốt đẹp trên thế giới này, sở hữu tất cả những phẩm chất tốt đẹp nhất. Nhưng bởi vì các nàng không có tham lam dục vọng, cho nên không có chí tiến thủ... Sẽ không phản kháng, chuyện này có lẽ cũng là do mong muốn của những kẻ gọi là ‘Thần’! Chỉ có như vậy mới dễ bị khống chế... Bởi vì người có tham lam sẽ nghịch thiên,

mà Tinh linh sẽ không.”

Đôi mắt Yumia sáng tối không rõ, trong lòng không ngừng bị đánh sâu vào.

Người nam nhân này tràn ngập mị lực, phảng phất người cơ trí nhất trên thế giới, nhìn thấu tất cả.

“Người như thế nào?” Yumia bỗng nhiên cảm thấy chua xót, nhỏ giọng mở miệng.

“Tinh linh đại đế Yumia, ngươi nói… Thần tính có trước, hay là nhân tính có trước?” A Sửu hỏi.

Yumia không đáp, nhưng nội tâm đã nhấc lên sóng to gió lớn!

Là thần tính có trước?

Hay là nhân tính có trước?

Từng câu từng chữ phảng phất sấm sét, ầm ầm nổ vang ở trong lòng nàng.

“Ta đã lắng nghe vô số lời nói của nhân loại, hỉ nộ, tham lam, hắc ám, xấu xa... Trong lúc nghe, ta đã đoán được chân tướng của thế giới này, cũng như lịch sử chính văn của nó.”

A Sửu nhìn lửa trại, nhìn bên trong thành trấn đổ nát thê lương, vài người phụ nữ ôm trẻ nhỏ, “Có lẽ ở rất lâu rất lâu trước kia, đất trời vừa được khai phá, Cổ thụ Sinh Mệnh Tinh linh và Cổ thụ Chiến Tranh phát động chiến tranh Thụ Giới, lúc đó chúng nó có thể thai nghén người hoàn chỉnh từ trong trái cây. Nhưng chúng nó cũng nhanh chóng nhận ra, sinh vật có trí tuệ khủng bố và tiềm lực vô hạn như nhân loại, sớm hay muộn cũng sẽ có một ngày nghịch phản chúng nó.

Vì thế chúng nó đã quyết định, chúng nó rút hết toàn bộ sự tốt

đẹp và thiện lương ra khỏi nhân loại, biến thành Tinh linh... Nhưng chúng nó phát hiện nếu tước đoạt dục vọng của Tinh linh, sẽ khiến cho Tinh linh mất đi động lực tiến lên, thiện lương ôn nhu và từ ái sẽ như một ao nước đọng."

"Điểm này, ngươi không thể phủ nhận chứ? Tham lam và dục vọng, giết chóc và chiến tranh, mới là động lực để cho một nền văn minh phát triển!"

"Vì thế, chúng ta nhìn thấy sau 'Chiến tranh Thụ Giới' đã xuất hiện ' chiến tranh Tinh linh ', đám Cổ thụ Tinh linh bắt đầu tự đánh đấm lẫn nhau, muốn xúc tiến văn minh phát triển. Chỉ tiếc là các nàng quá thong thả, không có tính xâm lược phát ra từ nội tâm. Có lẽ nếu như vậy đi xuống, mấy vạn năm trôi qua, thế giới Tinh linh vẫn sẽ là một bãi nước động hòa thuận..."

Trong đầu Yumia đã xuất hiện một cảnh tranh đấu vô cùng kịch liệt.

Nàng biết chính mình nghe được toàn bộ chân tướng của thế giới, lịch sử của Cổ thụ Tinh linh... Vì sao Tinh linh ra đời.... Ở giữa các bộ lạc Tinh linh, tại sao lại phát động chiến tranh?

Thì ra, hoàn mỹ mới là không hoàn mỹ nhất, Tinh linh không phải hoàn mỹ!

Ngay từ đầu chỉ là những phần thừa bị lấy ra mà thôi.

Nàng vẫn luôn cho rằng Tinh linh có trước, sau khi ăn cắp trái cấm mới có nhân loại ti tiệ. Nhưng không thể tưởng được thế mà ngược lại!

Chỉ trong nháy mắt, những quan niệm mà nàng luôn tin, thứ khiến nàng tự hào vì là Tinh linh bị sụp đổ!

Mà nhóm Cổ thụ Tinh linh, nhìn như phát động chiến tranh, trên thực tế lại cực kỳ hòa thuận, có thể nói chuyện phiếm và

thương nghị dưới một tàng cây.

Mãi đến khi một anh hùng Ám dạ Tinh linh đặc thù xuất hiện, mang đến sự phát triển của văn minh Tinh linh! Mang đến kinh hỉ cho chúng, cũng đã siêu việt phạm vi chúng nó có thể khoan nhượng...

Có lẽ, sinh linh mang tội nghiệt ăn cắp trái cấm kia có tội, nhưng hắn đã trở thành một chiếc chìa khóa then chốt trong dòng lịch sử, mở ra sự bắt đầu của toàn bộ thế giới!

Yumia nói nhỏ, “Chân tướng của thế giới này chính là, Thần muốn tận diệt nhân tính, chứ không phải là do có người trộm đi trái cấm, sa đọa từ trong thần tính, hóa thành tội nhân, tràn ngập bạo lực và tàn khuyết, mất đi thiên đường hạnh phúc...”

Trong đầu Yumia dần dần có chút hiểu rõ, nảy ra một suy nghĩ khủng khiếp, “Tất cả là do chúng nó vô cùng sợ hãi sự ra đời của nhân tính! Nhân tính là sinh mệnh hoàn chỉnh, là thứ siêu việt thần tính! Tất nhiên sẽ có một ngày, nhân loại sẽ lật đổ sự thống trị của chúng!”

Có lẽ, căn nguyên tai họa của thế giới Cổ Thụ này không phải chiến tranh giữa Tinh linh và Nhân tộc, mà là cuộc chiến giữa thần tính và nhân tính.

Mà tất cả những thứ này, đều là do Cổ thụ Sinh Mệnh, ngay từ đầu đã rút ra thần tính, sáng tạo Tinh linh, mai phục phục bút.

Chương 340: Yumia Thần Phục

Yumia hoàn toàn chấn động, đứng lên bái A Sửu thật sâu, "Cảm ơn lão sư dạy dỗ."

"Xin hỏi, như thế nào nhân tính?" Yumia lại hỏi.

"Ta suy đoán, năm đó mười một cây Cổ thụ Sinh Mệnh Tinh linh cắt đứt nhân tính, chia thành ba bộ phận thần tính, ma tính và thú tính."

A Sửu trầm giọng nói: "Chỉ lấy thần tính trong đó, dư lại ma tính và thú tính, vẫn ở lại trong trái cây kia. Năm đó Irrfan ăn cắp trái cấm, không chỉ có ăn cắp nhân tính hoàn chỉnh từ trái cây sinh mệnh, hóa thành nhân loại... Mà trong lúc vô ý, còn lấy thêm ma tính đối ngược với thần tính."

Cho nên, con cái hắn sinh ra, trong đó một người biến thành Ác Ma?

Ác Ma mang theo ma tính thuần túy, đối ứng với thần tính Tinh linh?

Chân tướng của lịch sử bày ra ở trước mắt, Yumia nhịn không được hỏi: "Như vậy, thú tính còn chưa bị ăn cắp, là thứ gì?"

"Thần tính là thiện, ma tính là ác, sát niệm tàn bạo dày đặc, cực đoan tà ác, thần tính và ma tính đều là tuệ tính chủ quan của sinh mệnh có trí tuệ... Chỉ có thú tính, là bản năng sinh tồn nguyên thủy của sinh vật, tựa như mãnh thú giữa rừng sâu." A Sửu cười nói.

"Suy đoán Cổ thụ Sinh Mệnh phân chia làm ba phần, có chứng

cứ gì?”

“Bản thân ta chính là chứng cứ.”

Lúc này, ở cửa xuất hiện hai người đàn ông mang ma tính và thú tính trước đó, cộng thêm một người đàn ông nhân loại sở hữu một gương mặt rất bình thường, tựa như một máy móc lạnh lùng vô tình.

“Ta vốn xấu xí, có tên là A Sửu, tướng từ tâm sinh, hội tụ các loại tạp niệm và huyết mạch.” Người đàn ông có tướng mạo bình thường trả lời, “Ta ngày ngày vung đao, nghe người ta tố khổ, tạp niệm càng ngày càng nhiều, cuối cùng hội tụ thành kính tượng, ta liền chém ra ba đạo tạp niệm, ma thân, thần thân và thú thân.”

Ba đạo phân thân kính tượng bắt đầu chậm rãi hội tụ, đi vào trong cơ thể bản tôn A Sửu với gương mặt không biểu tình, trong đôi mắt của hắn dần dần lập loè nhân tính, “Ba đạo kính tượng hội tụ vào nhau, ta chính là người.”

Trên thực tế, A Sửu cũng có chân thân Tổ Vu, chẳng qua chân thân Tổ Vu của hắn không phải là biến thân to lớn, có ba đầu sáu tay, mà là phân hoá ra thành ba đạo phân thân kính tượng.

Phân biệt là thú thân, thần thân và ma thân.

Đây là quy tắc thiên địa mà hắn tham khảo ở thế giới này, sự vận hành của Cổ thụ, quy luật sinh sôi sinh mệnh, ngộ hiểu chân lý.

Yumia nhìn A Sửu, nhịn không được hỏi: “Chân thân của ngươi có chiến lực thế nào?”

A Sửu giải thích: “Phân thân kính tượng chỉ có ba tầng nửa chiến lực của chân, hơn nữa phải thừa nhận gấp ba thương tổn... Nhưng nếu phân thân tử vong ta lại không hề hấn gì cả, chỉ bị hao tổn chút pháp lực mà thôi.”

Trong đầu Yumia nổ ầm ầm.

Người đàn ông này rõ ràng sở hữu năng lực trấn áp tất cả, lại lựa chọn dùng phương thức như vậy để thuyết phục chính mình...

Mà chính mình thân là Tinh linh thiện lương, lại lựa chọn bạo lực và cậy mạnh...

Nàng chua xót trong lòng, đã hoàn toàn thất hồn lạc phách.

Bây giờ, nàng đã hoàn toàn thần phục với người đàn ông tràn ngập nhân tính này. Cậy mạnh sẽ không làm nàng khuất phục, nàng cũng không sợ hãi tử vong, chính là người đàn ông đại trí giả ngu này, là Thánh Nhân thông minh nhất trên thế gian, ngôn ngữ mị lực đánh tan nội tâm cứng rắn của nàng, khiến nàng vui lòng phục tùng.

“Yumia, nguyện ý thần phục.”

Yumia quỳ một gối trước người đàn ông này, “Tinh linh tộc nguyện tôn ngài làm Vương.”

“Nếu ta phải phát động chiến tranh với mẫu thụ của các ngươi?” A Sửu mở miệng.

“Tinh linh tộc nguyện làm tiên phong.” Một mình Yumia nói lên tiếng nói của toàn bộ tộc nhân.

《 Cổ sử Thụ Tinh 》 ghi lại:

【 Đế quốc Tinh linh năm 120, Nhân tộc Kiếm Thánh ngang trời xuất thế, trấn phục Đại đế Tinh linh Yumia, cứu vớt Nhân tộc khỏi cảnh nước sôi lửa bỏng! 】

...

Yumia biết rõ rằng thế giới này đã không có ai ngăn cản được A Sửu, nếu như A Sửu có ý muốn tàn sát đẫm máu, thì tộc Tinh

linh và cổ thụ sinh mệnh cũng chỉ có thể mặc cho sai khiến.

Một cái phân thân của hắn, đã đủ để quét ngang thiên hạ.

Lúc này, tộc Tinh linh đã bại trận, Cổ thụ Sinh Mệnh cũng không có năng lực chiến đấu phản kháng, chỉ có thể yên lặng đứng cao chót vót ở trên mặt đất, mặc kệ cho xâm lược. Hắn nói muốn phát động chiến tranh với Cổ thụ Sinh Mệnh, trên thực tế chỉ là đang chờ nàng tỏ rõ lập trường đối với Cổ thụ Tinh linh.

“Hắn muốn dùng ta làm tiên phong.”

Nàng nhìn qua người đàn ông với đôi mắt đầy thâm thúy trước mặt, đã hoàn toàn hiểu rõ mục đích chuyến đi này của hắn,

“Hắn đang thuyết phục ta, cân nhắc lợi và hại cho ta biết, nói rõ chân tướng toàn bộ thế giới của tộc Tinh linh, nhân tài luôn có sẵn, sau đó muốn coi ta như quân tiên phong, thay hắn đi thuyết phục Cổ thụ Sinh Mệnh!”

Nếu như hắn muốn giết chóc, thì sẽ không hỏi ý kiến của mình, hắn muốn chính mình bày tỏ thái độ.

“Đại đế Yumia của tộc Tinh linh, ngươi thật sự rất thông minh, có được trí tuệ và lòng nhẫn nại vượt xa người thường.”

A Sửu cười rộ lên,

“Ngươi có thể lý giải rõ dụng ý của ta trong nháy mắt, mà Cổ thụ Sinh Mệnh cũng sẽ hiểu rằng nó không có cách nào ngăn trở ta, ta hy vọng ngươi thay ta thuyết phục Cổ thụ Sinh Mệnh...”

Hắn đứng dậy, thanh đao dắt ở sau lưng, ánh mắt sáng rực,

“Cổ thụ Sinh Mệnh là một bộ phận của thế giới này, là mẫu thân của toàn bộ sinh vật trên mặt đất, bọn chúng kiêng kị sinh mệnh có trí tuệ sinh ra, cũng chỉ vì cân nhắc cho sự sinh tồn của

bản thân, bọn chúng cũng không sai... Nhưng hiện tại ta cam đoan, chỉ cần ta còn sống một ngày, sẽ không có người hủy diệt bọn chúng hay nô dịch tộc Tinh linh các ngươi, nhưng cũng hy vọng Cổ thụ Sinh Mệnh không còn can thiệp đến thế gian. Mong muốn của ta rất đơn giản, chẳng qua là một thế giới hòa bình hoàn chỉnh... Sinh linh học tập trau dồi trí tuệ, các đại chủng tộc chung sống và cùng phát triển."

Vào ngày hôm đó, Yumia ra lệnh ngừng toàn bộ chiến tranh.

Nàng coi mình như tiên phong, đích thân tiến về ngọn cây bên trên Paradise, thuyết phục mười một cây Cổ thụ Sinh Mệnh đầu hàng, không có sự lựa chọn, đồng thời đưa ra điều kiện cũng rất hào phóng, không có lý do gì để từ chối cả.

"Không có khả năng!"

Mười một cây Cổ thụ Sinh Mệnh không thể tin được sự thật này, không tin rằng có nhân loại mạnh mẽ như vậy.

Trên mặt đất, một người đàn ông vẫn vung vẩy thanh đao như cũ, toàn thân cơ bắp màu đồng cổ đầm đìa mồ hôi nóng. Hắn bỗng nhiên mở miệng,

"Thân thú, ngươi hãy lên trời một chuyến."

Đế quốc Tinh linh năm 120.

Vị Kiếm Thánh Nhân tộc đã đến "Paradise", tranh luận cùng với mười một cây Cổ thụ Sinh Mệnh suốt ba ngày, hắn giải thích về khởi nguyên sinh mệnh, lại cân nhắc rõ lợi hại được mất, thành công thuyết phục mười ba cây Cổ thụ Sinh Mệnh Tinh linh.

Dịch: MBMH Transalte

Chương 341: Triết Học Thay Đổi Thế Giới (Thượng)

“Mảnh đất này đã hòa bình, có Nhân tộc, có tộc Tinh linh, tộc Ác Ma, cũng nên có Thú tộc... Đây mới là một thế giới đầy đủ, với ba phần bản chất của nhân loại là thần, thú và ma.”

A Sửu tiếp tục mở miệng nói với Cổ thụ Sinh Mệnh:

“Nhưng mà mắt xích cuối cùng của thế giới này... Hãy hoàn thành Thú tộc sau cùng, bắt đầu sinh ra đi.”

Mười một cây Cổ thụ Sinh Mệnh trầm mặc, đã không có sự lựa chọn nào khác,

“Nhân loại, hãy nhớ kỹ lời hứa của ngươi!”

Vào ngày này, Kiếm Thánh Nhân tộc ôm theo mười đứa trẻ mặt xanh nanh vàng giống như dã thú, từ trên trời giáng xuống.

Mấy năm sau, Kiếm Thánh nuôi dưỡng những đứa trẻ Bán Thú Nhân trưởng thành, sau đó một mình rời đi.

Ngàn vạn năm về sau, bên trong trang sử cổ xưa của mình, Thú tộc vẫn viết về một vị Kiếm Thánh thần bí cường đại, tôn xưng là tổ tiên Thú nhân: Kiếm Thánh Grom.

“Cứ như thế, mảnh thế giới này từ không trọn vẹn trở nên hoàn chỉnh.”

Kiếm Thánh Nhân tộc vẫn như cũ hóa thân thành A Sửu, tuy có được chiến lực quân lâm thiên hạ, nhưng không thống trị thiên hạ, mà lại tiếp tục cầm đao, hàng ngày lặp đi lặp lại vung đao đốn

cây, phảng phất một người đàn ông hoang dã.

“Ta muốn thoái vị, ta không xứng làm Vương tộc Tinh linh.”

Một hôm, Yumia đến tìm A Sửu, mở miệng nói,

“Nhưng mà mười một cây Cổ thụ Tinh linh cũng không nỡ bỏ ta, bọn họ cũng biết rằng Tinh linh không thể chiến đấu với Nhân tộc, muốn ta tiếp tục bảo hộ bộ lạc Tinh linh, bảo hộ mười một cây Cổ thụ Sinh Mệnh.”

Yumia sắc mặt phức tạp.

Tinh linh quả thực quá hòa bình yên tĩnh, sự phát triển trước đây vẫn luôn bị thôi động.

Nếu như không phải Mẫu thụ muốn các nàng phát động chiến tranh, chém giết lẫn nhau, đem đối phương chôn cất ở dưới gốc cổ thụ chính mình, thì cuộc sống sinh hoạt của các nàng căn bản cứ diễn ra đều đều hàng ngày.

Nếu như không phải những luyện kim thuật sĩ, đem trang bị đến tận miệng các nàng, thì các nàng căn bản cũng không có động lực đi nghiên cứu trở nên mạnh hơn.

Không phải các hàng không có dục vọng, mà là dục vọng quá mức nông cạn.

Trên thực tế, Thần tính, Thú tính và Ma tính cũng không phải là không có tuệ tính khác, chỉ là tuệ tính chủ yếu của bọn họ chiếm cứ phần lớn bộ phận, Tinh linh cũng có chút ít dục niệm khác, dù sao nếu như hoàn toàn đơn thuần, vậy thì không phải là sinh mệnh chân chính.

Hiện tại, Cổ thụ Sinh Mệnh thấy không có cách nào ngăn cản, liền muốn Yumia có nhân tính, tiếp tục đảm nhiệm vua tộc Tinh linh.

“Nhân loại tưởng chừng hoàn thiện nhất, nhưng thực ra lại phức tạp nhất.”

A Sửu bỗng nhiên mở miệng, một lần nữa kể ra lý niệm của mình, cùng với những suy tư đạt được trong vô số năm,

“Ta khao khát cuộc sống yên bình của tộc Tinh linh, không cần mưu mô tranh đấu, vạn phần hướng tới Thần tính các ngươi... Dường như, con người sẽ luôn hướng tới những gì tốt đẹp.”

Yumia nhìn người nam nhân bí ẩn cường đại này.

“Sở dĩ hắn cường đại như vậy, là bởi vì hắn đã chém tới ba đạo kính tượng, hóa thành một người thuần túy không ích kỷ và dục vọng, không ngừng suy nghĩ về chân lý thế gian từ góc độ lý trí và điên cuồng tu luyện, điều này dẫn đến tốc độ phát triển của hắn, nhanh đến mức quả thực không phải người thường!”

Không lâu sau, chỉ sợ hắn sẽ bước vào cấp bảy trong truyền thuyết.

“Ta muốn thoái ẩn, hoàn toàn xem như giám ngục trưởng, trấn thủ ở sâu trong bầu trời lá cây Paradise, canh giữ những kẻ ác nhân.”

Yumia muốn rời đi, bỗng nhiên quay đầu hỏi:

“Nhân loại, ngươi tên là gì?”

“A Sửu.”

“Ngươi không có tên thật sao?”

Yumia ngừng lại.

“Ta không có tên, nhưng mà ba đại thân thể đi khắp thế gian, hiện tại đã có người đặt cho ta đủ loại danh xưng, viết các loại truyền thuyết về ta.”

A Sửu nói.

“Vậy ngươi chính là Kiếm Thánh Nhân tộc vô danh.”

Yumia mở miệng.

Vô số năm sau này, Kiếm Thánh vô danh vẫn luôn là tồn tại cổ xưa thần bí nhất trên toàn bộ tinh cầu.

Trong lúc vẫn đang vung vẩy dao bầu, A Sửu bỗng nhiên chậm rãi nói:

“Nếu như ta nói, thế giới của chúng ta cũng không chỉ có một tầng trời, mà là chín tầng, phía trên có đủ loại tồn tại cường đại cổ xưa sinh sống, cùng với các loại sinh mệnh có trí tuệ khác.”

“Tồn tại cổ xưa, sinh mệnh có trí tuệ, ngươi cảm thấy có khả năng sao?”

Yumia lại ngập ngừng.

“Luôn có một số thứ gì đó mà chúng ta không tin, vậy thì nó sẽ không tồn tại.”

A Sửu tiếp tục vung đao, không có tinh chuẩn cũng không có một tia sai lầm,

“Ta cảm nhận được mọi thứ, thế giới của chúng ta vô cùng thần bí, có tầng tầng không gian đặc thù rộng lớn mênh mông, trên trời có trời, nơi đó vô cùng nguy hiểm...”

“Ngươi muốn cùng với ta đi thám hiểm?”

Yumia cảm thấy kinh hãi, nàng từng nghe Mẫu thụ nói qua, mảnh thế giới này cũng không đơn giản như vậy, chỉ là trước đây vội vàng chuẩn bị chiến tranh, không có tinh lực nghiên cứu mảnh thế giới Cổ Thụ thần bí này.

“Ba năm sau, ta chuẩn bị lên đường khám phá, nếu như ngươi muốn đi thì có thể cùng nhau làm chỗ dựa...”

A Sửu tiếp tục vung vẩy đao.

Từ rất lâu trước đây hắn đã lên kế hoạch cho chuyện này, trực giác nhạy bén về hình ảnh phản chiếu, khiến cho hắn cảm giác được thế giới này cũng không hề đơn giản.

“Vậy thì ta sẽ đi.”

Yumia mở miệng, cuối cùng cũng có thể trút xuống gánh nặng, và làm những gì mình muốn.

...

Lịch sử ở nơi này đang hướng tới sự hoàn chỉnh, các nhà sử học cũng ghi chép mọi thứ diễn ra trên mảnh đất này.

Thời đại Thụ Giới (năm đầu sáng thế ~ ???) Cổ thụ Tinh linh và Cổ thụ Chiến Tranh sinh ra, chém giết lẫn nhau, Cổ thụ Tinh linh sinh ra Tinh linh, trở thành mười một tôn Cổ thần.

Một đoạn lịch sử cổ đại này quá khó khảo cứu, trừ khi Cổ thụ Sinh Mệnh cổ xưa trực tiếp mở miệng trình bày, nếu không sẽ chẳng biết rõ đoạn thời gian tuế nguyệt kia bắt đầu từ đâu, và trải qua bao nhiêu năm tháng dài dằng dặc tới khi kết thúc.

Vào thời đại Thần Sáng Tạo (năm 1~236) các đại bộ lạc Tinh linh thuê mướn Cổ thụ Chiến Tranh, phát động chiến tranh chém giết lẫn nhau.

Thời đại Đế quốc Tinh linh (năm 236~356), Đại đế Tinh linh Yumia quân lâm thiên hạ, thành lập Đế quốc Tinh linh Yumia. Irrfan và Gilna ăn cắp trái cấm, sinh ra nhân loại và ác ma. Tinh linh bắt đầu cuộc chiến tranh diệt chủng quy mô lớn, Kiếm Thánh Nhân tộc hoành không xuất thế, lấy uy thế lôi lệ phong hành trấn

áp tất cả, cũng sinh ra Thú tộc, đến đây thế giới đã được bổ sung đầy đủ.

...

Dù cho các thế hệ sau suy đoán như thế nào, nhận xét về lịch sử hình thành và phát triển của chủng tộc như thế nào, cuối cùng vẫn có một số bí mật mờ mịt chôn vùi trong dòng sông lịch sử, trở thành bụi bặm, không có ai biết được Đại đế Tinh linh Yumia thực ra có hai người, Irrfan đến cùng là ai...

Chương 342: Triết Học Thay Đổi Thế Giới (Hạ)

Nhưng mà, bên trong một số tư liệu dã sử, ngược lại có mấy nhà sử học đã lớn mật phỏng đoán, về Đại đế Yumia thật giả và lai lịch chân chính của Irrfan, đã đến vô cùng gần với sự thật.

Ba năm sau, toàn bộ mặt đất thanh bình và yên tĩnh.

Bí ẩn về A Sửu, mọi hành động mang uy thế lôi lệ phong hành được mọi người sinh sống trên mặt đất nói một cách say sưa.

Thế giới đã hoàn toàn trở nên hoàn chỉnh. Sau khi trận chiến kinh thiên kia kết thúc, tộc Tinh linh không còn thủ hộ những cây Cổ thụ Sinh Mệnh của mình nữa, mà tập trung một chỗ chung sống, ba tộc khác cũng sống cuộc sống của riêng mình, dường như sự thịnh vượng chân chính mới bắt đầu từ nơi này.

Cả hành tinh bắt đầu chia làm bốn mảnh đại lục, đồng thời thiết lập xuống đường ranh giới.

Về vị trí đường ranh giới, A Sửu để lá cây Cổ thụ Sinh Mệnh không còn che phủ bầu trời, lập tức lực lượng kinh khủng vẩy xuống, biến thành từng vùng sa mạc Tử Vong, từng vùng hải dương Tử Vong.

Trừ khi đạt được tu vi cấp bốn, nếu không sẽ rất khó xuyên qua khu vực tử vong.

“Mảnh thế giới này cuối cùng cũng ngăn nắp trật tự, không còn khuyết thiếu... Hai người chúng ta cũng đã vô địch trong thiên hạ.”

Bên trong một khu rừng cây rậm rạp, A Sửu lại vung đao suốt ba năm, bỗng nhiên mở miệng,

“Đã đến lúc đi khám phá thế giới cổ xưa trên bầu trời kia một chút.”

Soạt!

A Sửu âm thầm cảm ứng mọi thứ, đột nhiên bổ ra không gian, mang theo Đại đế Tinh linh Yumia cùng nhau bước vào bên trong mảnh thế giới kia.

Rầm rầm!

Nước trong xanh và dãy núi cao chót vót, dòng nước chảy êm đềm dưới chân cây cầu nhỏ, không gian xung quanh được bao bọc bởi dãy núi, bên trong hồ nước nhỏ nhộn nhạo bọt nước.

Vào lúc này, dường như bọn họ tiến vào trong một bộ lạc, khắp nơi đều tràn ngập máu tươi và thi thể người già và trẻ nhỏ.

Những tu sĩ áo đen mang khuôn mặt âm trầm, tóc đen mắt đen, trong tay cầm pháp khí gắn đầu lâu trên đỉnh, nói thứ tiếng mà người ta nghe hoàn toàn không hiểu,

“Bộ tộc Hỏa Man tôn thờ ngọn lửa, có sở trường luyện dược thạch, đã giết sạch chưa?”

“Có một số dư nghiệt đã đào thoát.”

Một lão già khác âm trầm mở miệng, đôi mắt lấp lóe tia lục quang.

Ẩn mình ở trong bóng tối, Yumia nhíu mày, không nhịn được mở miệng nói:

“Thế giới này có chút đáng sợ, vừa đến đây đã chạm mặt hai tu sĩ cấp sáu, thật sự là cường giả có ở khắp nơi, hai chúng ta cũng

chỉ là cấp sáu mà thôi, nhưng đã sắp đột phá...”

“Ai!”

Bỗng nhiên, một tu sĩ áo đen nhìn về nơi hẻo lánh.

Dường như hắn có khả năng cảm ứng khí tức đặc biệt, có thể cảm ứng được hương vị cảm xúc của những sinh vật khác.

Lúc này, Đế Kỳ thoáng mỉm cười,

“Ngươi được lắm, A Sửu! Quả nhiên là thiên phú dị bẩm! Ngay cả ta đều nhìn không thấu được ngươi, đây cũng là sự vĩ đại và thần bí của sinh mệnh, có thể sinh ra đóa hoa làm người ta tán thưởng... Vốn là một trận chiến tranh chém giết đặc sắc tuyệt luân, khắp mặt đất đều muốn tắm rửa máu tươi, ở bên trong tử vong bùng phát ánh sáng chói lọi của thời đại. Lại một lần thiên địa hạo kiếp sắp tới, Nhục Vân của ta có cơ hội thức tỉnh, thế nhưng ngươi lại trực tiếp đứng ra ngăn cản, lần tiếp theo này ngươi không thể nào ngăn cản được?”

Chiến tranh mới là động lực thúc đẩy nền văn minh phát triển.

Trên tinh cầu nằm bên ngoài thân thể, hắn dùng để sinh sôi chủng tộc mới, mà chín tầng trời trong nội thiên địa, ngoại trừ Kỷ Sáng Thế, hắn vẫn luôn sinh sôi một mạch Tổ Vu, đây là gốc rễ mà hắn mang đến từ thế giới Hoang cổ.

Những năm qua, Tổ Vu vẫn không ngừng sinh sôi mạnh mẽ, thậm chí vượt qua hệ thống Hoang cổ ban đầu. Dựa trên nền tảng trụ cột thúc đẩy, trải qua thời gian năm sáu trăm năm, cường giả xuất hiện nhiều vô số kể.

Tuy nhiên, bọn họ ở lại không gian bên trong, không cách nào định vị ngoại giới, mà ngoại giới chỉ cần mạnh tới trình độ nhất định, sẽ có thể cảm ứng rõ ràng chín không gian ở bên trên bầu trời tinh cầu cổ thụ, đồng thời sẽ nghĩ biện pháp đi qua.

Theo cách nhìn của Đế Kỳ, một trận đại chiến chuẩn bị nổ ra.

Lúc này, Yumia cũng nhíu mày, chuẩn bị bạo phát, trước tiên bắt lấy mấy tên cường giả này, dù sao sức chiến đấu của nàng cũng mạnh đến mức gần như vô địch trong cùng giai, cũng không phải là giả tạo.

“Không nên động thủ.”

A Sửu bước ra ngoài, nhìn hai tu sĩ áo đen hung lệ này, lặng lẽ tách ra một đạo phân thân thần tính từ trong cơ thể.

Nam nhân thần tính kia tắm rửa ở trong ánh sáng chói lọi, để người ta không kìm được cảm thấy ấm áp, bị thiện ý của hắn thuần phục.

“Đây là dị nhân gì thế!?”

Hai tên tu sĩ kinh hãi, lập tức sởn cả tóc gáy, loại khí tức khủng bố kia không phải bọn hắn có thể ngăn cản!

Trước mắt, người nam nhân này tối thiểu nhất là tồn tại vô địch cùng giai.

Người nam nhân tắm rửa bên trong thần tính, dường như không có ý đánh nhau, chỉ hiền hòa cười một tiếng, lộ ra hàm răng trắng noãn, ngôn ngữ nghe không hiểu, nhưng âm thầm dùng thần niệm phát ra tư duy,

“Hai vị cường giả, các ngươi muốn biết rõ chân tướng của thế giới này sao?”

“Chân tướng gì?”

Hai tu sĩ áo đen trở nên cảnh giác,

“Chân tướng của mảnh thế giới này! Ví dụ như, phiến thế giới mà các ngươi sống ở trong này, thật sự là thế giới sao?”

Giọng nói của người nam nhân tắm rửa ở trong ánh sáng mặt trời,

“Thế giới này có phải là thật hay không, các ngươi thật sự là chính mình sao?”

Hai tu sĩ áo đen sững sờ.

Mà Yumia cũng giật mình kinh ngạc, nàng âm thầm nhớ tới lời cảnh cáo của thuật sĩ luyện kim Keya dành cho mình,

“Ngươi phải cẩn thận A Sửu!! Hắn kéo một Tinh linh nhà lành là ngươi xuống nước, khiến cho ngươi cảm thấy mình là người hạ đẳng ti tiện, rồi để cho mọi người hạ đẳng ti tiện, học tập theo Tinh linh thiện lương, biến thành Tinh linh, làm ta nhớ tới sở thích của nam nhân...”

“Sở thích gì?”

“Kéo phụ nữ nhà lành xuống nước, khuyên nữ tử phong trần hoàn lương.”

Thiếu nữ Tinh linh kia trông có vẻ ngưng trọng,

“Không phải hắn hỏi ngươi ba câu hỏi triết học, như kiểu ngươi là ai? Ngươi đến từ đâu? Ngươi muốn đi đến nơi nào?”

“...”

Lúc này, Yumia nhìn phân thân thần tính được A Sửu thả ra, đang muốn giải quyết mọi việc theo phương thức hòa bình, trong lòng lập tức cảm thấy không đúng.

Đế Kỳ: ???

Hắn đang yên lặng cảm ứng nội thiên địa, bây giờ nhìn thấy cảnh tượng này, trong đầu cũng có chút mộng. Hắn chế tạo các loại tai nạn và hạo kiếp, tất cả đều bị A Sửu ưa thích giảng triết

học ngăn trở?

Hắn lập tức cảm thấy có chút đau răng, có lẽ chính mình gặp phải đối thủ rồi.

A Sửu đang lặng lẽ khám phá thế giới Cửu Trọng Thiên này, không chỉ có vô số cường giả cấp sáu, vậy mà còn có nhiều vị tồn tại cường đại đạt tới cấp bảy.

“Ta phải ở lại nơi này, tiếp tục luyện vung đao, mảnh đất này có những núi đá rất kiên cố, ta rất hứng thú.”

Dịch : MBMH Translate

Chương 343: Vương Giả Mạnh Miệng Cứu Vớt Thế Giới!

Sau khi A Sửu thăm dò qua một chút, cảm thấy mảnh thổ địa này rất thần bí và thú vị, có Thiên m giới, có Hoang Cổ Thú giới, có Man Vu giới... Ngoài ra có nhiều cường giả sống trong đó, đồng thời hấp thu hương hỏa, vậy mà giống với kính tượng ba thân của mình, có diệu dụng tương tự nhau.

“Vậy thì ta vẫn quay trở về.”

Yumia cảm thấy thế giới này quá khủng bố.

Mặc dù nàng có uy áp đáng sợ, gặp phải cường giả cấp bảy, đối phương chưa hẳn có thể đối phó được. Nhưng nếu đối phương phong bế ngũ quan thì vẫn có thể dễ dàng giết chết nàng, hơn nữa chính mình không có năng lực sinh tồn khủng bố như A Sửu.

Yumia trở lại thế giới Cổ Thụ, tiếp tục ẩn cư tu luyện, canh giữ Irrfan, để hắn không cách nào tự sát, đồng thời muốn trấn áp hắn trong một vạn năm.

Về phần có thể sống qua một vạn năm hay không...

Không phải vấn đề của nàng.

...

Diễn đàn trò chơi « Bào tử tiến hóa ».

Mặc dù trải qua một thời gian lâu dài, một vài loài đã thu hoạch được phần thưởng thành tích, dự định tiến vào bên trong thế giới Hoang cổ, nhưng đột nhiên có một bài đăng khẩn cấp kêu

gọi dừng lại:

【 Chấn kinh! Vương giả mạnh miệng cứu vớt thế giới! 】

Bài đăng vừa ra mắt, lập tức thu hút sự chú ý của rất nhiều người.

Tốc độ xe Akina:

"Khụ khụ khụ, chào mọi người, tôi lại tới đây! Trước hết, hãy để tôi nói một chút về tình hình hiện tại, tất cả đều nằm ngoài dự liệu của chúng ta.

Đầu tiên, Đại đế Tinh linh Yumia muốn tiêu diệt Nhân tộc. Về vấn đề này, chúng ta hoàn toàn không có nghĩ tới, đồng thời lúc đó tôi cũng không có cách nào ngăn cản.

Tôi nhìn thấy Arthur, Ruhr, thậm chí một tên sa điêu nào đó vì cứu vợ mình mà bị đánh ngã lăn trên mặt đất, trong đầu tôi lập tức cảm thấy trò chơi này đã kết thúc.

Ai ngờ rằng lại xuất hiện một tên A Sửu, Kiếm Thánh Nhân tộc vô danh."

Screenshots,

Screenshots,

Sau khi từng bức ảnh chụp màn hình về trận chiến đấu khủng bố được đăng tải, vậy mà có thể không nhìn loại vị cay đáng sợ kia, quả thực là tồn tại lông phượng sừng lân khủng bố.

Tất cả mọi người nhìn kỹ xem, ai là vị chúa cứu thế bản xứ bất ngờ xuất hiện này.

Như vậy có thể ăn đồ cay sao?

“Đúng vậy! Chính là hắn, chính là người đàn ông này! Mở

miệng nói rất nhiều đạo lý kỳ quái, nhân tính, thần tính... Cái quỷ gì! Nói chuyện triết lý kiểu này mà lại hoàn toàn thuyết phục được Yumia!"

Screenshots,

Screenshots,

Từng bức ảnh về buổi phỏng vấn, là Tốc độ xe Akina phỏng vấn Yumia sau sự kiện đó, ghi lại những lời nói khái quát của A Sửu, các buổi thảo luận triết học chuyên sâu về nhân tính, thần tính, thú tính và ma tính đầy ảo diệu thần bí, thực sự làm người ta nhìn thấy choáng váng!!

"Quá trâu! Thổ dân này là ai vậy? Trò chơi này không hổ là trò chơi yêu thích học tập, hiện tại đang lừa gạt tôi đi học tập triết học sao? Thật sự quá khéo léo, không hổ là Kiếm Thánh vô danh mạnh miệng!"

"Mọi người nói xem, mổ xẻ con hàng này ra, tim có đen như Đế Kỳ không nhỉ? Loại dũng sĩ nói chính nghĩa đầy miệng, tôi cảm thấy thật đáng sợ! (Vẻ mặt thành thật)"

"Đúng là trâu, chúng ta thua rồi, những người tu tiên theo cách khoa học chúng ta, không chơi lại với tu tiên theo triết học! Há miệng giảng đầy đạo lý, không ai ngăn nổi! (Naruto miệng độn chi thuật. Jpg) "

"Về điểm này, tôi có lời phát biểu: Khoa học tu tiên đại diện cho Bái Nguyệt giáo chủ: Tình yêu là gì? Lý Tiêu Dao nói cho chúng ta biết: Tình yêu là không giới hạn (nhân vật phản diện lệ rơi đầy mặt. Jpg)"

...

Trên thực tế, tất cả mọi người đều hiểu rõ, bên trong hiện thực, cơ sở để ngươi thoát khỏi miệng lưỡi thiên hạ là sức chiến

đấu vô địch, nếu không thì ai sẽ nghe ngươi chiêu hàng? Nhưng không thể phủ nhận rằng, chiêu hàng cũng là một môn nghệ thuật ngôn ngữ.

Tuy nhiên, A Sửu thực sự là kỳ hoa.

Với những người khác, có thể động thủ thì sẽ tuyệt đối không nói chuyện, dùng nắm đấm không đánh lại mới đổi nét mặt nghiêm chỉnh giảng đạo lý với ngươi. Mà A Sửu lại dùng vẻ mặt thành thật đè sấp người xuống đất, sau đó điên cuồng truyền thụ cho ngươi thấm nhuần ánh sáng tư tưởng triết học vĩ đại!?

Thực sự quá mạnh.

“Tiếp nhận nhân vật phản diện! Kỹ thuật của những giá trị đúng đắn! (Buồn cười)”

“Kỳ hoa nhất chính là, khi hắn suy nghĩ về nhân sinh, hàng ngày đều vung đao chặt tảng đá, giống như máy móc vô tình xẻ đá vậy, đúng là đã sinh sai thế giới rồi, hắn nên sóng vai với mặt trăng (Bức vẽ nguyệt quế bị chặt. Jpg)”

“Kiếm Thánh vô danh, một người vô cùng mị lực, một chiến binh triết học. Quá phấn khích, sau khi đi vào nhất định phải xin chữ ký!”

...

Mọi người hoàn toàn không ngờ rằng, vậy mà bỗng nhiên xuất hiện một người hung hãn như thế, phong cách làm việc vẫn khá kiêu ngạo, không kém với Đế Kỳ trước đây! Lập tức bên trong bình luận của đám cư dân mạng, hết sức khen ngợi và hoan nghênh, biểu thị đã biến thành fan cuồng của người qua đường, phảng phất đang hâm mộ một nhân vật trong phim thần tượng nổi tiếng vậy, muốn đi vào thế giới kia xin chữ ký của thần tượng.

Vào thời điểm này, đại lão Tốc độ xe Akina tiếp tục phát ngôn

bừa bãi:

"Đầu tiên, cái này thế giới này đã hoàn toàn ổn định trở lại, sau khi khai thiên ích địa, các quy tắc trụ cột đã dần dần hoàn chỉnh, thế giới trước mắt này vô cùng thú vị! Một cái Nhân tộc phân hóa thành ba chủng tộc Ác ma, Tinh linh và Bán thú nhân... Đồng thời sống cùng trên một vùng đất, sự phát triển trong tương lai sẽ thành bộ dáng như thế nào?

Tôi nói cho mọi người biết, tôi cũng không biết nữa!

Nhưng mà tôi cảm thấy, tựa như thân ngoại hóa thân của thế giới vậy, tôi mơ hồ có loại suy đoán về tương lai sau này, nhân loại phân hóa thành ba tộc, như vậy ba tộc này có khả năng phát minh ra thuật hợp thể hay không?

Sinh mệnh chung cực nào sẽ được sinh ra? Nhân loại? Hay là đồ vật quỷ quái gì?

Thứ hai, hiện tại Hệ thống tu luyện ma võng, thế giới tinh cầu theo phong cách huyền huyễn phương Tây cũng vừa hoàn thiện, bốn tộc được sinh ra, thời đại thịnh vượng vừa bắt đầu mở màn. Dưới sự dẫn dắt của đại lão Kiếm Thánh, bốn tộc hòa bình phát triển, tương lai rực rỡ chói lọi, tiềm lực vô hạn, đồng thời toàn bộ thế giới ẩn chứa quá nhiều bí ẩn.

Ví dụ như bầu trời sao bên ngoài bầu trời lá cây, có thể tiến thẳng vào các ngôi sao hay không? Là thế giới vô biên sao?

Ngoài ra, Yumia và Kiếm Thánh đã bí mật đi ra bên ngoài một chuyến, sau khi trở về Yumia không nói một lời. Tôi nghi ngờ bọn họ đã tiến vào trong một thế giới mới nào đó, mà thế giới kia cường đại đến mức khiến cho Nữ Thần yêu mến của chúng ta cũng cảm thấy đáng sợ...

Nói tóm lại, tôi đề nghị: Cùng nhau tiến đến khám phá thế giới

thần bí, dưới sự lãnh đạo của hai NPC bản xứ là Yumia và Kiếm Thánh."

Đám người nghe thấy vậy, trong lòng đầy lửa nóng!

Thật thoải mái, nghe thôi đã cảm thấy rất kích thích, dường như Tốc Độ Xe Akina nói trúng trọng tâm, nói đúng chỗ lửa đốt trong lòng bọn họ... Hiện tại kế hoạch không kịp thay đổi, không ngờ Mộc Mộc lại nguội lạnh không lên tiếng, mà hiện giờ thế giới này đã càng tốt đẹp hơn.

Chương 344: Mang Thai Hộ

Tốc Độ Xe Akina:

“Hiện tại, chúng ta bắt đầu nói chuyện chính.Tôi có một tin tức tốt và một tin tức xấu, mọi người muốn nghe tin nào trước?”

“Tin tức tốt?”

Có người mở miệng.

“Tôi đã biến thành một người đàn ông!”

Screenshots (Nam thần thái dương. Jpg)

Một Tinh linh nam tính với sáu đồng tiền vây quanh người, sau lưng tỏa ra vầng sáng thần thánh mông lung, xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Đám người: !!!

Chuyện gì xảy ra, tại sao ngươi chối bỏ tín ngưỡng của chúng ta mà không nói một lời?

Tốc Độ Xe Akina:

"Ha ha ha ha! Mấy người quá trẻ tuổi! Làm sao tôi có thể yêu quý nữ trang như mấy người chứ? Đây là kế hoạch trước đây của tôi, để cây cổ thụ mặt trời trầm mê nạp tiền, sau đó chậm rãi để nó trầm luân, cuối cùng lại dùng các loại phúc lợi làm đại giá, để nó một lần nữa tái tạo ra tôi, biến tôi thành một người đàn ông.

Ban đầu, kế hoạch này là một gánh nặng đường xa, chưa chắc sẽ giúp tôi đột phá được ranh giới cuối cùng. Ai ngờ rằng A Sửu

bỗng nhiên xuất hiện, hiện tại khắp nơi đều có đàn ông, thế là nó trở nên vò mẻ không sợ rơi, tôi nhịn đau móc ra mười chức nghiệp ẩn tàng Druid, trở nên táng gia bại sản, để nó đáp ứng biến tôi thành một Tinh linh nam tính! Chú ý, là nam tính Tinh linh, không phải đàn ông!"

Screenshots,

Screenshots,

Screenshots,

Tinh linh này thực sự quá đẹp trai ở dạng người.

“Tôi chỉ hỏi một câu: Mọi người thấy tôi có đẹp trai không? Mọi người thấy tôi có phong độ không?”

Vị Tốc Độ Xe Akina này dương dương đắc ý, cảm thấy nhân sinh đi đến đỉnh phong.

“Còn tin tức xấu thì sao?”

Có người hỏi, muốn biết rõ tình huống cụ thể trong đó như thế nào, dù sao cũng là cuộc đời thứ hai.

Tốc Độ Xe Akina:

“Tin tức xấu là, khi vào trong đó các ngươi vẫn sẽ biến thành mỹ nữ Tinh linh! Dù sao tôi phải bỏ ra cái giá lớn để đạt được... Nhưng vì mọi người đều huynh đệ, các vị mỹ nữ Tinh linh, không bằng chúng ta phát sinh một chút... (Hắn cười như điên. Jpg)”

Đám người:

“!!!”

Đồ biến thái!! Chúng ta đều là huynh đệ hữu nghị! Sọ não bọn họ chết máy tại chỗ, đi vào biến thành một nàng Tinh linh, cần

phải lập tức đề phòng một tên khốn muốn ra tay với các nàng?

Đột nhiên, trên đầu vô số người hiện đầy hắc tuyến. Đó là bóng ma tâm lý, bọn họ quyết định thà chết chứ không chịu đi vào.

Tốc Độ Xe Akina:

“Hiện giờ, tôi còn có một tin tức tốt và một tin tức xấu nữa, mọi người muốn nghe cái nào?”

“Tin tức xấu?”

Có người hỏi.

Tốc Độ Xe Akina giả vờ như không nghe thấy,

“Vậy chúng ta nói về tin tức tốt trước đi. Vì phòng ngừa biến thành mỹ nữ Tinh linh, tôi có biện pháp biến mọi người thành Tinh linh nam tính.”

Hắn có thể giúp chúng ta biến thành Tinh linh nam tính?

Đám người lập tức mừng rỡ như điên, thậm chí kích động muốn phát ra tiếng sói tru.

Đúng vậy! Tại sao không nghĩ tới chứ? Tốc Độ Xe Akina có thể luyện chế sinh mệnh, cấu tạo cũng tương tự như cổ thụ sinh mệnh, có thể ngưng kết ra trái cây sinh mệnh...

Bọn họ cũng có thể đem tế đàn trọng sinh thiết lập ở trong đồng tiền trái cây của Tốc Độ Xe Akina, để hắn sinh ra một Tinh linh nam tính...

Dù sao, trước đây hắn chế tạo Tinh linh Yumia đều từ cách đó. Mặc dù là Tinh linh màu đồng cổ, nhưng dù sao cũng mạnh hơn so với mỹ nữ Tinh linh.

“Đại lão Tốc Độ Xe Akina thật có lương tâm, tôi vui phát nổ!

(Vui vẻ)”

“Tôi thật sự yêu đại lão quá! Tôi suýt chút nữa thì quên mất, hóa ra ngài còn có thể thay thế cổ thụ sinh mệnh, sinh sôi ra chúng ta! (Vui vẻ)”

“Nam thần gợi cảm, online mang thai hộ! (Buồn cười)”

Đám cư dân mạng rất vui vẻ, đây thực sự là giải pháp cho mối họa lớn này.

Kết quả là, khẩu hiệu nữ trang cuồng nhiệt như vậy, cuối cùng chỉ là do Tốc Độ Xe Akina và Mộc Mộc Không Nói Lời Nào trải nghiệm qua.

Suy cho cùng, đó là tư duy của đàn ông.

Thật đáng giận! Nói cái gì nữ trang chỉ có một lần và vô số lần, đều là lừa gạt người khác!

Mộc Mộc Không Nói Lời Nào cũng bắt đầu lên tiếng:

“Các vị đại lão, tôi sai rồi, tôi thật sự sai rồi, có thể cứu tôi ra ngoài hay không! (Run lẩy bẩy)”

Hắn bị giam cầm lại, ngay cả tự sát cũng không được.

Trò chơi này quá chân thực, hắn không có cách nào tự sát, cũng chỉ có thể bị giam trong đó vĩnh viễn, thậm chí ngay cả sau khi chết đi ra ngoài rồi hóa thành một bào tử, không có cả cơ hội diễn hóa để tiến vào lần nữa...

Mọi người mặc kệ.

Đùa một chút, một vạn năm trong đó, hiện thực cũng chỉ có ba tháng mà thôi, ai có thể cứu được ngươi? Uy áp khủng bố của giám ngục trưởng đại nhân, không phải người bình thường có thể chịu được!

Vị đại lão kia căn bản không thể trêu vào, cũng không muốn cứu chứ đừng nói là cứu.

Một giây sau, tất cả mọi người đều phớt lờ hắn, Tốc Độ Xe Akina một lần nữa phát biểu:

“Hiện tại, tôi nói một chút về tin tức xấu, đó là thu phí đánh dấu: Ở chỗ tôi mang thai hộ, có thể chuyển sinh làm một trong bốn chủng tộc, Nhân tộc, Thú tộc, Ác Ma tộc và Tinh linh tộc... Thậm chí một số huyết mạch đặc thù như Faerie Dragon, Druid, người núi khổng lồ.”

Có người hỏi:

“Yumia đâu?”

Tốc Độ Xe Akina kiên quyết trả lời:

“Bệnh phù chân nghiêm cấm!”

Sao chép Yumia, không bị vị đại lão này đánh nổ mới là lạ.

"Mặc dù mọi người xem như là thực vật, lý tưởng nhất là Tinh linh, nhưng cũng có thể chọn lấy loại huyết mạch khác. Tôi dung hợp cho mọi người, nhưng cụ thể xuất hiện hình thái gì thì tôi sẽ không chịu trách nhiệm. Tóm lại, sau khi giống loài tiềm lực của mọi người dung hợp, sẽ có ngàn vạn loại khả năng...

Tôi lại nói đến tiêu chuẩn thu phí, Nhân tộc thấp nhất, mười vạn Thái Dương tệ, vừa ra đời chính là sinh vật bình thường không có cấp độ tu vi.

Tinh linh, Ác Ma và Bán thú nhân bởi vì có tính đặc thù, không có thiếu hụt về tính cách chủng tộc, cho nên chuyển hóa làm ba tộc có giá khởi điểm rất cao, còn có năng lực đặc thù của chủng tộc này.

Giá khởi điểm của ba tộc là năm mươi vạn Thái Dương tệ, vừa ra đời có tu vi cấp ba, trưởng thành là cấp bốn.

Về phần các nghề nghiệp ẩn tàng có tiềm lực siêu phàm khác, đều là huyết mạch siêu phàm mà tôi sáng tạo dung hợp, chẳng hạn như Faerie Dragon, người núi khổng lồ, bắt đầu từ một trăm vạn Thái Dương tệ, có thể gặp mặt trả giá."

Đám người bị hố đều lệ rơi đầy mặt, giá của mặt hàng này đâu chỉ cao gấp mấy chục lần? Đây là sống sờ sờ làm thịt người mà!

Con hàng này không chỉ có hố thổ dân bên trong, ở bên ngoài còn ăn bánh bao máu người, đúng là quá biết lừa gạt tiền tài, bảo sao trước đây lại điên cuồng mê hoặc chúng ta tiến vào.

“Vớ vẩn! Thu phí mang thai hộ vốn đã rất cao? Ba ba rất vất vả sinh hạ các ngươi, cũng là đứa con yêu được ông trời sủng ái nhất! Hiện tại, các hoạt động chỉ giảm giá 20%, ai đến trước được phục vụ trước! Không có tiền có thể ký sổ nợ, biến thành cường giả rồi nói sau, nhưng nếu không trả tiền, tự gánh lấy hậu quả. Giống loài do tôi sinh ra, sẽ có quyền thống trị tuyệt đối! Có thể kiểm soát vận mệnh các ngươi.”

Tốc Độ Xe Akina lại gửi một ảnh chụp màn hình khác của nữ thần nạp tiền, mở rộng vòng tay ôm ấp,

“Nào tới đi, lao vào lồng ngực tôi, nạp tiền khiến cho mọi người cường đại hơn.”

Dịch : MBMH Translate

Chương 345: Nghiền Ép Hai Bên

Đạo sư NPC phục sinh này có độc!

Mọi người đều phun một ngụm lão huyết ra ngoài.

Hãy nhìn xem các trò chơi trực tuyến khác, không phải là sau khi chết có thể trực tiếp phục sinh bằng biểu đồ, ở điểm phục sinh giao ra mấy trăm đồng tệ là được rồi?

Thậm chí, hiện tại rất nhiều game online đều không cần tiền phục sinh, chỉ sợ buồn nôn đến nạp tiền ba ba rồi, mà tên gia súc này không biết xấu hổ lại quang minh chính đại cản trở sự phát triển của thời đại.

Đám người rất khó chịu, chuyện này là đảo lưu ngược thời đại, và muốn tạ tội với toàn bộ cư dân mạng, nhưng thật sự không còn cách nào khác, ngành nghề "Điểm phục sinh" bị lũng đoạn, quyền sở hữu trí tuệ độc quyền, đúng là kiếm nhiều tiền lời như vậy đó.

Trò chơi này cũng thực sự rất khó...

Điểm phục sinh đều yêu cầu người chơi đến giữ chức sao?

Còn có một vấn đề khác, Tốc Độ Xe Akina là nhà máy luyện kim sinh sản ra giống loài, có thể khống chế vận mệnh của bọn họ. Nói cách khác, nếu như mình để Tốc Độ Xe Akina thay thế cổ thụ sinh mệnh mang thai hộ, vậy vận mệnh của chính mình nằm ở trong tay hắn.

Tuy nhiên, bọn họ rất tin tưởng nhân phẩm của vị này, dù sao

sau khi hóa hình đều sẽ bị khống chế vận mệnh, so với để cổ thụ sinh mệnh khống chế vận mệnh của chính mình, còn không bằng để cho người bên mình khống chế.

Dù sao hắn muốn duy trì làm ăn lâu dài, khẳng định phải có nguyên tắc, sẽ không tùy tiện lợi dụng cơ hội để giết người.

Nhưng mà, chịu đựng qua hai thế giới trước, thời đại bùng nổ thuộc về người chơi đã xuất hiện rồi, đặc biệt là tinh cầu có cơ chế trọng sinh này, tử vong cũng không phải việc dễ dàng gì. Đối với bọn họ, các loại thần bí còn hấp dẫn hơn rất nhiều so với hai thời đại trước.

Dù sao nơi đây thuộc về một thời đại còn chưa được khai thác.

“Tôi muốn đi vào, tôi muốn lựa chọn tộc Ác Ma, nằm trong nhóm Ác Ma đẹp trai.”

“Món nợ này tôi khất! Tôi chỉ cần Nhân tộc giá thấp nhất, nhưng nhớ kỹ nặn tôi thành Naruto, bản thân tôi là quán quân cuộc thi biện luận ở trường học, tôi muốn tu luyện thuật Miệng Độn, muốn dùng Triết học để ganh đua cao thấp với Kiếm Thánh vô danh trên đỉnh Tử Cấm Thành. Yên tâm đi, tôi sẽ livestream cho mọi người xem (Trả tiền livestream)”

...

Trả tiền xem livestream, bệnh keo kiệt có thể truyền nhiễm sao? Mọi người cảm thấy thói đời bạc bẽo, có lẽ giữa con người với nhau đã không còn sự tín nhiệm.

Nhưng mà thi biện luận cùng với Kiếm Thánh Vô Danh, loại gà mờ nhà ngươi có khả năng tranh miệng lưỡi cùng một vị chí cường giả trên thế giới sao?

Mọi người cảm thấy thật có khả năng!

Dù sao tính cách của vị Kiếm Thánh này bày ra ở nơi đó, ba kính tượng của hắn đi theo con đường học tập.

“Có thứ đáng để chờ xem!”

“Đồ điên cuồng! Cuộc chiến của Vương giả mạnh miệng! Ở trên đỉnh Tử Cấm Thành, hai đại cao thủ thảo luận về triết lý nữ trang —— Sự khác biệt giữa nam nữ, phải chăng tương tự với sự khác biệt giữa nhân tính và thần tính? (Buồn cười)”

“A ha ha ha! Tôi cảm thấy có thể Kiếm Thánh sẽ rất hứng thú! Người thích giảng đạo lý như vậy, hắn có thể sẽ ứng chiến!”

“Chết tiệt! Thật sự là cái quỷ gì các người cũng nghĩ ra được, nếu quả thật bị các ngươi lừa đến thảo luận, tượng đài Kiếm Thánh của ta sẽ bị đám sa điêu các ngươi kéo đổ (Nghiến răng nghiến lợi)”

...

Chẳng bao lâu, số lượng người báo danh dần dần tăng lên, một số người ban đầu không có ý định tiến vào, cũng dự định bắt đầu đẩy nhanh tốc độ sinh sôi của giống loài.

“Lần đầu tiên rất nhiều người báo danh đăng ký, có bảy tám người trong số họ sắp tiến đến rồi.”

Tốc Độ Xe Akina cảm thấy rất hài lòng, chỉ cần nắm giữ công nghệ hạch tâm, tất cả bọn họ đều phải gọi ba ba!

“Ta là thiết bị đăng ký vào thế giới khác!”

Đang ngồi trong phòng, bỗng nhiên hắn nhìn vào màn hình máy vi tính rồi lẩm bẩm một mình,

“Đây xem như là phúc lợi của một kẻ xuyên việt... Ta sẽ chế tạo một máy chủ trò chơi, dẫn độ người chơi từ Trái Đất, chế tạo

nhiệm vụ chính tuyến, phó bản, nội dung cốt truyện, xây dựng thành trì, lợi dụng tính bất tử và sa điêu của bọn họ, đạp lên con đường Vương giả chân chính của thế giới khác!"

Nếu chuyện này được viết ra, sẽ là một cuốn tiểu thuyết!

Ánh mắt hắn dần dần sáng lên,

"Đây thực sự là một trò chơi trực tuyến! Ta có thể cho bọn họ sống lại, bán trang bị cho bọn họ, bán tọa kỵ, bán làn da nạp tiền, đúng thế! Còn có cả dịch vụ bóp mặt, bóp thân hình... Nếu muốn xâu lớn thì phải thêm tiền, bằng không ta sẽ bị bọn họ ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu, sau này bọn họ phải đến mua thuốc ở chỗ của ta..."

Hắn âm thầm cười rộ lên, cười rạng rỡ như ánh sáng mặt trời.

Có vẻ nạp tiền hơi nhiều một chút! Lừa gạt bọn họ gánh vác vô số nợ nần chồng chất, mới vẻn vẹn chỉ là bước khởi đầu mà thôi...

"Tuy nhiên, ta phải nghiền ép dân bản địa trước."

Tại thời điểm này, giám ngục trưởng Yumia đã ẩn lui rồi, bình thường là hội nghị giữa mười một Tinh linh, tiến hành quyết sách Đế quốc Tinh linh cao cấp. Xem như là anh hùng của tộc Tinh linh Mặt Trời, một trong mười một vị có quyền quyết sách, hắn tất nhiên có thể tiếp cận mười một cây cổ thụ Tinh linh.

"Cái gì, sắp tới sẽ có ba vị anh hùng tộc Tinh linh đến? Là nam anh hùng sao?"

Cổ thụ Sinh mệnh lay động.

Hiện tại A Sửu thống trị thế giới, nhưng bọn họ vẫn muốn có lực lượng để bảo vệ bản thân, thậm chí lật đổ sự thống trị của A Sửu. Dù sao để bọn chúng xem như cổ thụ an tâm tu luyện, phù hộ

chúng sinh, nhưng luôn cảm thấy sinh mệnh không được kiểm soát ở trên tay mình.

Hiện tại, giới tính đã không quá quan trọng, chỉ cần không cho bọn họ can thiệp vào Tinh linh nữ tính là được.

“Người trả giá cao được quyết định: Bọn họ sẽ là tộc Tinh linh nào, ai thuộc về trận doanh bên phía mình, tất cả đều phải nhìn vào giá tiền của các ngươi.”

Tốc Độ Xe Akina nói:

“Đừng lo lắng bọn họ tạo phản, ta sinh ra bọn họ, đồng thời khống chế tính mạng của bọn họ.”

Cổ thụ Tinh linh Mặt Trời hiểu ý, cười nói:

“Ta sinh ra ngươi, đồng thời khống chế sinh mệnh ngươi.”

Đây là gián tiếp khống chế đối phương, không cần sợ hãi sự phản bội.

Từng Cổ thụ Tinh linh lần lượt trở nên mất kiên nhẫn.

Tốc Độ Xe Akina đang tiến hành đầu cơ trục lợi cả hai tay, nghiền ép người chơi bên này, lại nghiền ép dân bản xứ bên trong, quả thực là tư duy cá nhân tuyệt vời.

Tiếp theo, hắn lại vượt qua giới hạn sa mạc tử vong, đi lại ở giữa Nhân tộc, Thú tộc và Ác Ma tộc.

“Cái gì? Anh hùng bất tử được sinh ra ở tế đàn anh hùng? Chúng ta có thể triệu hoán được không?”

“Chỉ cần cung cấp một số lượng tài phú khổng lồ?”

Thủ lĩnh của các chủng tộc đều dao động, bao gồm cả Ruhr, Arthur đều biết rõ sự đáng sợ trong đó, thế là nhao nhao móc ra

của cải tâm huyết suốt đời, mua sắm anh hùng về chủng tộc mình.

Mặc dù bọn họ cũng không biết rằng, cho dù không bỏ tiền thì cũng có thể có được anh hùng của chủng tộc mình.

Chương 346: Đế Kỳ Nghi Hoặc

Tốc Độ Xe Akina đi một chuyến, lập tức cảm thấy rất hài lòng, đây mới thực sự là Luyện kim, thuật Luyện kim mạnh miệng, từ không sinh ra có.

Ngoài ra, mặc dù đúng là anh hùng của chủng tộc các ngươi, cũng là thành viên thuộc nhất tộc các ngươi, nhưng những tên sa điêu này có trung thành với các ngươi hay không thì phải nhìn chính các ngươi...

Mà ở phía bên kia, Đế Kỳ vẫn đang nhíu mày,

"Tại sao tình thế không phát triển như suy nghĩ của ta? A Sửu vẫn luôn ngăn cản chiến tranh, cần phải tìm kiếm một số sinh vật bạo ngược để tiến hành phát động chiến tranh."

Hắn vừa nói vừa lục soát toàn bộ mặt đất, dường như muốn tìm ra nguồn gốc của cuộc chiến, đồng thời kích động đối phương, cuối cùng mục tiêu của hắn không ngờ lại ở trong một rừng cây tươi tốt.

"Đây là cái gì?"

Hắn tự hỏi.

Ở bên trong dãy núi rừng xanh tươi có hai cây xanh hình người kỳ quái, giống như là cây cỏ đang đi đường, hai cái cây kề vai sát cánh đi lại, lộ ra vẻ xã giao.

"A ha ha ha, cuối cùng thì chúng ta đã tiến vào rồi."

Một trong hai cây cười như điên.

Nó còn móc ra một thỏi kẹo cao su hình vuông được bọc trong lá xanh, từ từ bóc vỏ, cầm thứ bên trong ra rồi bỏ vào miệng nhai, vừa nhai vừa nói,

“Huynh đệ, giống loài ta là thực vật cao su! Nếm thử kẹo cao su làm từ bùn do ta xoa từ trên người ra, thấy ngon không? Cơ thể ta có mùi thơm vô cùng nồng đậm! Ta cũng không phải Mộc Mộc hờn dỗi đó, ta thích dùng chân khí hun người.”

???

Cây thực vật còn lại thì ngạc nhiên đến choáng váng.

Đây là nguyên nhân vì sao ngươi dùng vị cơ thể hun người?

Nhìn cây cao su này rồi ngẩn người mất mấy giây. Nhưng mà, có thể thu được thành tựu giống loài có tiềm lực, khẳng định có thế mạnh riêng. Lúc này hắn mới chậm rãi cầm lấy kẹo cao su, nếm thử một miếng, lập tức cảm thấy say mê,

“Ngươi thật trâu! Viên kẹo cao su này có mùi vị rất không tệ, còn kèm theo mùi thơm sữa dừa nữa.”

Hai cây thực vật kỳ quái nhanh chân tiến lên, trong miệng liên tục nhai nuốt đồ ăn, trông có vẻ vô cùng tò mò.

“Hai cây thực vật này cũng không đơn giản...”

Đế Kỳ hơi nheo đôi mắt lại.

Nếu như nhớ không nhầm, hình ảnh này có vẻ quen thuộc.

Trước đây, vị Thánh Nhân tiều phu cũng cầm ra một phiến tiên thiên chí bảo mỏng hình chữ nhật màu xanh lá, lột bỏ lớp vỏ bên ngoài, sau đó không ngừng nhai trong miệng như vậy, lúc này mới có thể vác được chiếc búa lớn, có thần lực vá trời! Chém Kiến Mộc thành bốn đoạn để vá trời.

Hình dạng và màu sắc giống hệt nhau, chẳng lẽ hai cây thực vật này có liên hệ gì với vị Thánh Nhân tiều phu đó?

Hô hấp của hắn có chút dồn dập, nhưng vẫn im lặng quan sát.

Lúc này, hai cái cây hình thù kỳ quái đi ra,

“Hai huynh đệ chúng ta, Manh Muội Để Cầu, Một Cái Kim Thêu Hoa, động tác nhanh nhất nên tư thế đi đường nhất định phải kiêu ngạo hơn một chút!!”

Bọn chúng ngửa mặt lên trời cười như điên.

Đã bao ngày trôi qua, chúng ta chịu đến đầu tóc hoa râm, mắt mờ... Cuối cùng chúng ta cũng trà trộn vào được, chúng ta cũng là một trong số đại lão đầu tiên tiến vào, thật không dễ dàng chút nào!

Nhân lúc trước khi những người khác chưa tiến vào, bọn họ càng phải biểu hiện ngạo mạn một chút!

Một Cái Kim Thêu Hoa là loài cây cao su, có thể sinh ra một loại cao su có năng lượng đặc thù, có thể chứa đựng năng lượng.

Manh Muội Để Cầu là một loại thiết thụ đặc biệt, có một loại năng lực từ tính đặc biệt kỳ dị, giống như là nam châm.

“Thế giới khác thật xinh đẹp! Quả thực quá đẹp! Các loại thực vật mới lạ, các loại sinh vật thần thoại huyền bí... Ta thoải mái đến phát nổ!”

“Đây đúng là hoàn cảnh sinh hoạt bình thường của các đại lão! Cự long, Tinh linh, Ác Ma, Nhân loại...”

Cặp huynh đệ này vừa đi vừa nhìn ngắm xung quanh, giống như Lưu mỗ mỗ tiến vào vườn nhà đại quan. Thời gian dần trôi qua, có một thanh niên Tinh linh Mặt Trời tuấn tú đi đến, nghênh

đón bọn họ,

“Nói ra phần món ăn mà các ngươi nạp tiền.”

“Ta muốn biến thành Ác Ma!”

Một Cái Kim Thêu Hoa vô cùng kích động.

“Ta muốn biến thành người núi khổng lồ!”

Manh Muội Để Cầu dò xét Tinh linh Mặt Trời tuấn tú, thậm chí còn động tay động chân.

Tốc Độ Xe Akina nhìn hai tên nhà quê này.

Biến thành Ác Ma còn tạm được, dù sao Ác Ma nam tính vẫn rất đẹp trai, còn có thể bay lượn, là lựa chọn tốt nhất trong tứ đại chủng tộc.

Nhưng biến thành người núi khổng lồ phải cần một trăm vạn Thái Dương tệ, một khoản cho vay kếch xù. Đồng thời, muốn trở thành loại sinh vật không phải người này, thì có chút khẩu vị hơi nặng...

Dù sao ai tiến vào, không phải là vì hóa hình sao?

“Ngươi không hiểu người đàn ông lãng mạn như ta, phải to lớn và cứng rắn như đá mới là đẹp trai nhất.”

Manh Muội Để Cầu nói.

Tốc Độ Xe Akina cũng lười đôi co với bọn chúng, có quỷ mới biết đám gia hỏa này tò mò thứ đồ chơi gì trong đầu, lập tức đưa cho bọn chúng một bảng giá dày đặc lít nha lít nhít.

“What the f*ck, bóp mặt, bóp thân hình, còn thu phí khác? Mẹ nó, đồ ăn cướp lòng dạ hiểm độc!”

“Thật sự đem mình làm server trò chơi sao? Được rồi, chúng ta chấp nhận sự thiệt thòi này, chúng ta lập tức truyền ngoại hình tới! Ta đã nghĩ ra ngoại hình của mình rồi, tiếp nhận tin nhắn riêng trên diễn đàn nhé!”

Dứt lời, hai sinh vật toàn thân run rẩy một cái, nằm co giật ở trên mặt đất.

Tốc Độ Xe Akina lắc đầu, nói nhỏ:

“Mẹ kiếp, vừa logout là lập tức toàn thân run rẩy, giống hệt với những bà Đồng thông linh trong thôn làng ở trên Trái Đất. Khi triệu hoán linh hồn người chết dường như là bị kinh phong, toàn thân run rẩy, đầu vẹo sang bên... Cái thế giới này thiết lập có chút kỳ quái, ở thế giới Vu sư trước đây, logout một cái là nằm bình thường tại chỗ.”

Trên thực tế, thân thể run rẩy co giật chính là do linh hồn truyền dẫn tin tức từ khoảng cách xa.

Mà vị Tinh linh Mặt Trời Keya này cũng ném một con rối luyện kim hình người từ bên trong không gian ra, toàn thân co quắp một chút, sau đó ngã xuống trên mặt đất.

Soạt!

Một Tinh linh Mặt Trời cường đại và hai cây thực vật cùng ngã xuống trên mặt đất, toàn thân co giật, lẩm bẩm âm thanh cổ quái cô cô cô, thậm chí miệng của ba sinh vật bắt đầu sùi bọt mép, mí mắt lật ra bên ngoài... Chỉ có một con rối luyện kim hình người thủ hộ ở bên cạnh.

“Đây là chuyện gì?”

Đế Kỳ dần dần cảm thấy mơ hồ, lại nghe không hiểu ngôn ngữ giao tiếp đó,

“Gặp nhau nói chuyện phiếm, dường như có vẻ quen biết nhau, đều thuộc về tộc đàn cổ thụ trọng sinh không thể lý giải, nhưng vừa gặp mặt lại lộ ra vẻ đoàn tụ sau bao năm cách biệt, vẻ mặt như muốn nói ‘Ta có chuyện muốn nói cho ngươi’, rồi lập tức ngã xuống đất, toàn thân co giật run rẩy? Mà người bên kia cũng nằm xuống run rẩy theo? Đó là một loại phương thức trao đổi ý niệm nào đó của bọn chúng sao?”

Nhìn ba sinh vật kỳ quái ngã trên đất co giật...

Đầu óc hắn có chút chết lặng!

Hắn không ngừng im lặng cảm ứng, lại không cảm ứng được bất kỳ ba động trao đổi thần niệm giữa bọn chúng hay bất kỳ dấu vết đạo pháp nào...

Quá ly kỳ.

Trước đó, không phải hắn chưa từng nghiên cứu qua những thực vật trọng sinh này, nghĩ muốn học tập năng lực trọng sinh. Dù sao năng lực này vô cùng nghịch thiên, nhưng lại không cách nào học tập, chỉ có thể yên lặng ghi tạc trong lòng, không ngừng quan sát bọn chúng.

Chương 347: Đế Kỳ Học Trộm Người Chơi

Hắn luôn luôn rất kiên nhẫn.

Hắn có thể ẩn tàng ở từng cái thời đại và trở thành hắc thủ ở phía sau màn, đã đủ để chứng minh tất cả những điều này.

Nhưng mà hiện tại, hắn hoàn toàn không hiểu loại thực vật quỷ dị này, ý nghĩa của việc nằm lở trên mặt đất co giật...

"Đó là một loại giao lưu ý niệm sao? Ta không tin không thể học được... Có lẽ, loại năng lực thần bí trao đổi cách không gian của bọn họ chính là mấu chốt để trọng sinh!"

Đế Kỳ cảm thấy lòng tôn nghiêm của mình chịu đả kích mạnh, không học theo được đạo pháp của Thánh Nhân tiều phu thì cũng thôi đi, thậm chí ngay cả mấy cái sinh vật nhỏ yếu cũng không thể học được,

"Những sinh vật này từ thế giới khác giáng lâm đến, tất nhiên có nền văn minh cường đại và đặc biệt của riêng mình. Mà cái loại phương thức giao lưu này chính là điểm cường đại của bọn họ... Thậm chí động tác nhai nuốt tiên thiên chí bảo của bọn họ, cũng có thể liên quan đến vị Thánh Nhân tiều phu kia!"

Dù sao cái thế giới này cũng không có thứ gọi là kẹo cao su, lúc nào cũng có thể cho vào trong miệng nhấm nháp, động tác trước mắt thực sự quá giống với Thánh Nhân tiều phu!

"Có lẽ, loại phương thức giao lưu này của bọn họ đòi hỏi động tác phối hợp, hình thành nghi thức đặc thù nào đó, mới có thể

nghe trộm ý niệm trong không gian của bọn họ!!”

Liên quan đến Thánh Nhân tiều phu, Đế Kỳ tất nhiên vô cùng coi trọng,

“Ta vận dụng thần niệm của một vị Thần, không tin không cách nào học được.”

Một con Kim Ô suy nghĩ vài lần, rồi cũng nằm xuống nếm thử. Toàn thân nó hơi hơi co quắp giống như hai cây thực vật hình thù kỳ quái kia, thậm chí có động tác rất nhỏ như chứng động kinh, tay chân co rút, mí mắt lật lên, tròng mắt trắng dã, học được giống như đúc. Dù sao năng lực học tập của hắn cũng không phải là do thổi phồng.

Đế Kỳ cũng không quan tâm những thứ này.

Bởi vì không ai có thể nhìn thấy hắn, học tập những sinh mệnh kỳ dị mới lạ này, có lẽ có thể học được tri thức văn minh ngoại lai thần bí cường đại của thế giới quy khư, tiến vào lĩnh vực suy nghĩ của bọn họ, hoàn toàn đáng giá thử một lần.

Công pháp Đại La Thiên Kinh của hắn bao dung vạn tượng, tất nhiên phải bao quát cả những lĩnh vực thần kỳ này.

Cô cô cô!

Một con Kim Ô vẫn nằm trên mặt đất, hai mắt trợn ngược trắng dã, toàn thân co quắp run rẩy, miệng sùi bọt mép, vung vẩy đôi cánh rực cháy ngọn lửa màu vàng kim, không ngừng lắc lư.

Hắn âm thầm điều chỉnh thân thể, ý thức và linh hồn, tựa như những bà Đồng co giật động kinh trong thôn làng ở Trái Đất, đầu Kim Ô vẹo sang bên, phảng phất nhìn thấy linh hồn người chết.

Con Kim Ô thì thào nỉ non,

“Ta nhìn thấy… Dường như ta thấy được hình ảnh của bọn họ.”

Hứa Chỉ: ???

Hắn đang uống nước, suýt chút nữa thì bị chết sặc bởi một ngụm nước!

Nhìn thấy Đế Kỳ đang học trộm trong chỗ tối, vị Kim Ô Thánh Nhân này đang run rẩy và miệng thì sùi bọt mép, không khỏi rơi vào trạng thái bối rối khó hiểu.

Ngươi đang học tao khí của tổ tiên Gà Đưa Ma nhà ngươi sao?!

“Nhưng mà, cũng đúng là như thế thật, tổ tiên Gà Đưa Ma của hắn thật sự đang run rẩy ngay trước mặt hắn, làm mẫu cho hắn học tập.”

Hứa Chỉ giật mình, có lẽ đây là nhân quả trong truyền thuyết, là định số tối tăm của thiên đạo.

Tại thời điểm này, bên ngoài đã trôi qua mấy phút đồng hồ, trong quá trình bọn hắn nhắn tin riêng trên diễn đàn, bên trong thế giới Cổ Thụ đã trôi qua ba ngày.

Bọn họ không ngừng run rẩy ở trong rừng cây, sinh mệnh lực vô cùng dồi dào, chỉ là mức độ linh hoạt cùng co giật không giống như trước đó.

Mà Đế Kỳ cũng đã co quắp ròng rã suốt ba ngày, lúc này động tác co giật cũng theo đó bắt đầu chậm rãi suy yếu.

“Ta nhìn thấy rồi, ta dường như đã thấy được...”

Đế Kỳ bắt chước giống như đúc, phảng phất một người chơi thực vật khác. Thời gian dần trôi qua, không ngờ hắn đã thấy được một chút hình ảnh mơ hồ. Bên trong một gian phòng có đồ

vật bài trí khá cổ quái, đó là đồ bày biện của nền văn minh kỳ lạ, trên vách tường treo một tấm áp phích hình nữ yêu tinh tóc rắn xinh đẹp, một nhân loại đang ngồi trước ghế, đối diện một tấm biển hình vuông, tấm biển lấp lóe ánh sáng trắng quỷ dị.

“Ta thực sự đã thành công”.

Xoạt xoạt!!

Hình ảnh bỗng nhiên đứt gãy, Đế Kỳ bừng tỉnh từ trong trạng thái miệng sùi bọt mép, sắc mặt ngưng tụ đầy vô lực,

“Thất bại rồi, quả nhiên là thế giới quy khư khó bề tưởng tượng.”

Đúng lúc này, bỗng nhiên truyền đến giọng nói máy móc của Phó não Trí Tuệ:

“Có luồng ý thức không xác định mưu toan ngụy trang kênh tư duy của người chơi, đi theo suy nghĩ để trở về thân thể người chơi ở Trái Đất, đã tiến hành ngăn chặn!”

Hứa Chỉ đặt chén trà xuống, lập tức toàn thân lâm vào yên lặng.

Hắn nhìn con Kim Ô vẫn còn không ngừng co giật tại chỗ, lẩm bẩm,

“Ta cho rằng hắn đang bắt chước người chơi một cách quê mùa ngốc nghếch, ai ngờ hắn lại là một vị Vương giả”

Hắn đã thật sự học trộm được.

Hắn bắt chước các đặc điểm linh hồn, ý thức, thân thể của người chơi, mưu toan trà trộn vào trong số những người chơi, trở thành một thành viên của đám sa điêu kia.

“Quả nhiên, không thể đánh giá thấp thiên tư của vị Thánh

Nhân học trộm này.”

Hứa Chỉ lộ vẻ dở khóc dở cười.

Hắn cảm thấy khó tưởng tượng nổi, tên này thực sự có thể học được mọi thứ. Trước đây học trộm được “Nhà máy Luyện kim” đã không thể tưởng tượng nổi rồi, hiện tại còn vụng trộm mô phỏng người chơi, muốn tiến vào trong cơ thể người chơi thuận theo dòng ý thức?

Mặc dù hắn không biết rõ khái niệm người chơi, ý thức giáng lâm, nhưng đúng là hắn chỉ thiếu một chút chó ngáp phải ruồi.

“Đau đầu thật, không có một kẻ nào chịu an phận cả. Thổ dân đang gây chuyện, Đế Kỳ cũng điên cuồng gây chuyện, còn người chơi cũng thế nốt”.

Hứa Chỉ lộ ra vẻ mặt bất đắc dĩ, cảm thấy cuộc sống của mình không yên ổn.

Tuy nhiên, tại thời điểm này, một số người chơi đã được sắp xếp tốt rồi, sẵn sàng tham gia và lần lượt online.

“Đáng tiếc, bọn họ đã trở về từ vĩ độ giao lưu kia rồi, vẻ mặt trở lại như lúc đầu”.

Đế Kỳ nhìn thấy bọn họ bò dậy, hơi nhíu mày, chân thân chắp hai tay sau lưng, đứng thẳng ở chỗ sâu trong lòng đất, ánh mắt thâm thúy quan sát tất cả, cảm thấy đây là một cơ duyên to lớn. Bằng cách bí mật quan sát những tồn tại trọng sinh cổ quái này, có lẽ có thể lĩnh ngộ một chút tuyệt học rất nghịch thiên.

Lúc này, một trong hai cây thực vật nhảy vọt đứng dậy, vỗ vỗ bụi bặm trên mông, tinh thần phấn chấn, hô to gọi nhỏ.

“Đồ vô sỉ, ngươi lại bóp nặn mình trở nên đẹp trai như vậy!”

Thực vật nam châm rất tức giận, bất bình nói.

“Ngươi còn mặt mũi nói ta sao? Ngươi là một người đá, vì sao lại bóp nặn thêm một cái chân? Người là một người đá ô uế, chỉ vì muốn mặc váy sao?”

Thực vật cao su gầm nhẹ.

“Tiện nhân, mẹ nó chứ, đó là cái đuôi của ta!”

Hai người chửi bới um tùm, sau đó dường như đã bóp mặt xong, bắt đầu chuẩn bị trọng sinh rồi, chỉ là bọn họ lại có chút do dự.

Chương 348: Bay Ra Ngoài Vũ Trụ

Bởi vì bọn họ bắt đầu sợ đau.

Trước đó Mộc Mộc Không Nói Lời Nào được xem như giống loài đồ gia vị, có đặc dị bỏ đi cảm giác đau từ giống loài mình, tùy tiện cắt chính mình xuống để làm đồ ăn. Thế nhưng hiện tại, những thực vật bọn họ lại khác biệt, vẫn có cảm giác đau đớn.

Ở bên trong sa bàn tiến hóa, cảm giác đau có thể điều chỉnh về mức 0, trước đây bọn họ không e ngại, nhưng ở nơi này lại là một lần tử vong chân thực.

Soạt.

Tốc Độ Xe Akina ném cho bọn họ một chiếc rìu,

“Hãy để bản thân mình cảm thấy thoải mái, tế đàn trọng sinh và trận pháp đã được thiết lập ở bên trong trái cây đồng tiền của ta, các ngươi cứ trọng sinh ở bên trong là được.”

“Bảo chúng ta tự sát, chúng ta không hạ thủ được, là thanh niên chính trực đứng dưới ánh sáng mặt trời của thời đại mới, gặp phải vô số khó khăn và trở ngại, cũng sẽ không làm chuyện đen tối như vậy...”.

“Hay là chúng ta chặt chém đối phương?”

Hai người run run rẩy rẩy cầm lấy chiếc rìu, liếc nhìn nhau, khẽ cắn răng rồi hung hăng bổ một phát!

“Cũng không phải là giết người, chặt một cái cây mà thôi!”

Xoạt xoạt!

Kết quả, chúng biến thành hai cái cây bị vẹo cổ, nằm ở trên mặt đất, điên cuồng gào thét thảm thiết và không ngừng lăn lộn.

“What the fck, what the fck! Đau chết mất! Con mẹ nhà ngươi, không thể ra tay hung ác hơn một chút sao? Ta còn vướng víu chưa đứt hẳn!”

“Không phải ngươi cũng như thế sao? Đàn ông gì mà không đủ sức giết một gốc cây!”

Tốc Độ Xe Akina thực sự không nhìn tiếp nổi.

Hai tên nhà quê mới tanh tiến vào đây, thực sự gây huyên náo và tạo trò cười quá nhiều, làm mất mặt người xuyên việt, một chút đau khổ cũng không chịu được. May mà nơi này bốn bề vắng lặng, không có ai nhìn thấy bọn họ mất mặt như vậy.

Hắn nhanh chóng vung chiếc rìu lên kết thúc tính mạng hai cây thực vật này, đồng thời lẩm bẩm,

“Thật là thất sách, lần sau có lẽ ta phải mang một chút thuốc an thần vào đây, sau đó buôn bán cho bọn họ để kiếm tiền, không bỏ tiền sẽ phải chết trong đau đớn. Quảng cáo đơn giản là: Ngươi còn đang buồn rầu vì dị tật bẩm sinh sao? Không có người nào phải chịu đau đớn, chúc ngươi có hình thái trọng sinh hoàn mỹ, lựa chọn tốt nhất là đầu thai từ bên trong bụng ba ba mang thai hộ!”

Mà từ một nơi bí mật gần đó, trên mặt Đế Kỳ cũng đầy choáng váng.

“Tự giết lẫn nhau? Hơn nữa còn mắng chửi đối phương? Đây thật là giống loài tàn bạo và khó bề tưởng tượng đến mức nào”.

Nét mặt hắn trông có vẻ cổ quái, cảm thấy giống loài kỳ dị này

càng ngày càng thú vị, hành vi logic làm người ta nhìn không thấu.

Tiếp theo, dưới sự chứng kiến của hắn, mất hơn mười ngày sau, hai giống loài mới trọng sinh ở trên mảnh rừng cây rậm rạp này.

Một cái là Ác Ma dung hợp cây thực vật cao su, vậy mà còn mười phần tàn nhẫn khắc lên vết sẹo đặc thù ở trên mặt mình,

"Đau quá, đau quá!"

Hắn vội vàng bôi thuốc lên miệng vết thương, hơn nửa ngày sau mới bình phục trở lại,

"Quả nhiên đúng như ta dự đoán, thân thể cao su năng lượng của ta có tác dụng dự trữ năng lượng, đồng thời sợ những loại vũ khí sắc bén, nhưng lại có sức miễn dịch cực lớn đối với vũ khí cùn. Sau này ta còn có thể tiến vào trạng thái bạo phát năng lượng cao su, hình thái một, hình thái hai, hình thái ba. Thật đáng tiếc, mặc dù có thể biến hóa thân thể, nhưng màu tóc của ta sẽ không thay đổi khi biến hóa."

Mà ở bên cạnh, một người khổng lồ to lớn như ngọn núi đang không ngừng chuyển hóa thân thể mình, hấp thụ một chút đồ sắt,

"Ta là thực vật nam châm hình cây vạn tuế, vô cùng xứng đôi với người núi khổng lồ, có thể thay đổi tảng đá thành khối sắt, sau này có thể hấp thụ sắt để thay đổi thân thể, biến thành một Transformer có Allspark, đây mới là mộng tưởng của đàn ông."

Trên thực tế, những người chơi bọn họ đều không trải qua chiến tranh, là đủ kiểu người hiện đại muôn hình muôn vẻ, sợ đau sợ chết, nhưng bọn họ đều có một đặc điểm chung thống nhất: Trí thức tài năng được lựa chọn từ hàng ngàn vạn người.

Cho dù bọn họ là cư dân mạng làm sa điêu trên mạng Internet, nhưng cũng là những sa điêu có đầu óc tốt nhất, lúc này trong đầu

tự nhiên tràn đầy ý tưởng, vì hiện thực hóa ước mơ bản thân trong nhân sinh thứ hai, đã bí mật lập ra kế hoạch tinh xảo sau khi xuyên việt.

Nếu không có kế hoạch mà đi vào thế giới khác, đó là không có khả năng, ở những phương diện khác có lẽ bọn họ không làm được, nhưng tất nhiên đều có kế hoạch rõ ràng.

"Như vậy, chúng ta bắt đầu tiến hành kế hoạch thôi."

Một Cái Kim Thêu Hoa rất hưng phấn nói,

"Ta là một Ác Ma, phải bay lên bên trên bầu trời, khám phá những tinh cầu xa xăm bên rìa vũ trụ, tinh thần đại hải mới là mộng tưởng của vua hải tặc! Là đàn ông, ta muốn trở thành vua hải tặc!"

"Còn ta là một người núi khổng lồ, hóa thân thành một người khổng lồ luyện kim Adolph khác, đào xuyên đến tận cùng lòng đất, nhìn xem bên trong có cái gì."

Manh Muội Để Cầu mở miệng, cũng rất hưng phấn, vô cùng vui vẻ,

"Ta đã sớm muốn quan sát tâm Trái Đất, xem thử đến cùng thì nó có cấu tạo như thế nào. Nhưng ở trong hiện thực ta chỉ có thể tưởng tượng, với tinh cầu huyền huyễn trước mắt này, vừa vặn có thể cho ta thí nghiệm một chút, ta muốn đào tới tầng dung nham, sau đó dùng thân thể bằng đá này thỏa thích bơi lội ở bên trong!"

Bọn họ không chỉ lên kế hoạch cho chủng tộc mình, mà còn vạch ra những lộ trình chi tiết.

Vì thế, trong nửa tháng ngắn ngủi, bọn họ chia làm hai hướng.

Rầm rầm rầm!

Một Plastic Man bắt đầu sử dụng cao su năng lượng để chế tạo thành bộ đồ du hành vũ trụ, mang ý định bay vào trong vũ trụ, cười nói như điên:

“Cao su là một trong số trụ cột cơ bản của nền văn minh khoa học kĩ thuật hiện đại! Rất nhiều tài liệu công nghệ cao đều được chế tạo từ cao su... Mà bản thân ta, chính là cao su năng lượng, có thể bùng nổ ra khả năng vô hạn.”

Hắn mừng rỡ như điên, cảm thấy mình hiển nhiên là chủ giác của thời đại này, bắt đầu đăng bài:

【 Người chơi MC làm ruộng online, chế tạo bộ đồ du hành vũ trụ để lên trời, livestream tại hiện trường, cầu mong Luyện Kim Đại Đế phụ giúp một tay, cùng nhau bay ra ngoài vũ trụ. 】

Chụp ảnh màn hình,

Chụp ảnh màn hình,

Trong tấm hình, có một tên Ác Ma đi dạo ở trong thành phố để mua sắm, chọn lựa các loại tài liệu ma thú, dự định bắt đầu học tập thuật Luyện kim, cặp sừng dê xoắn ốc của Ác Ma vậy mà đã trở thành hai cái móc treo, treo hai cái túi nilon đựng đồ mua sắm.

“What the f*ck!”

“Người này ngớ ngẩn quá! Hóa ra cặp sừng Ác Ma là thần khí dùng để xách đồ mua sắm cho thuận tiện. (Ngạc nhiên)”

“Không hổ là Ác Ma Cao Su, còn tạo ra được túi nilon rồi! (Buồn cười)”

“666! Bản thân ta có thể tạo ra một chiếc máy tính ở bên trong MC, cố gắng giúp đỡ ngươi một chút sức! Chế tạo bộ đồ du hành vũ trụ để bay lên mặt trăng!! (Bốc cháy, sức mạnh của Vương giả)”

Chương 349: Kính Tượng Phân Thân, Học Hay Không Cũng Là Một Vấn Đề

Mà ở bên kia.

Một người núi khổng lồ hấp thụ sắt đá, bắt đầu đào móc mặt đất ở bên trong dãy núi, đồng thời cũng bắt đầu đăng bài livestream:

【 Bầu trời bao la vô hạn, lòng đất có điểm tận cùng, hôm nay đôi tay nhỏ của ta tập trung đào đất, muốn nghịch thiên nghịch địa, nghịch chuyển càn khôn! Muốn đào sâu vào trong lòng đất, nhìn vào trung tâm của một khỏa tinh cầu, xem liệu có phải là toàn dung nham hay không! 】

Tựa đề bài đăng cũng rất kích động, toàn bộ diễn đàn đã vô cùng náo nhiệt, đều bị kế hoạch của bọn họ làm sửng sốt.

Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng:

"666! Manh Muội ta đã sớm nhìn thấu mọi thứ rồi, những tên sa điêu các ngươi đi vào, khẳng định có mưu mô từ trước. (Chống nạnh cười to. Jpg)

Học Y Cứu Giúp Thế Giới Khác:

“Một bước nhỏ của nhân loại, một bước dài của Trái Đất! Hướng ra bên ngoài vũ trụ, đào bới trung tâm lòng đất, không ngờ các ngươi đã sắp vượt qua nền văn minh trên Trái Đất rồi! (Buồn cười)”

Không chỉ bọn họ, nhàn rỗi ngồi xem bài đăng ở trước màn hình máy tính, ngay cả Dọa Não Nhỏ Xuống Núi và Luyện kim đại đế Lý Sinh Khương cũng lộ ra vẻ mặt rất kích động.

Từ khi mở ra sa bàn « Bào tử tiến hóa », người chơi diễn hóa đến hiện tại đã trải qua hơn một tháng, cuối cùng đã bắt đầu cuộc đại bạo phát của các giống loài, mọi người bắt đầu nghênh đón một làn sóng tiến hóa điên cuồng. Ngoài ra, vũ trụ tinh không mênh mông kia, và một viên tinh cầu huyền huyễn, đã mang đến cho bọn họ vô hạn khả năng...

Có lẽ thời đại tốt nhất đã tới rồi.

...

Ầm ầm!

Một người núi khổng lồ đang không ngừng đào móc, nó trở thành một công nhân đào quáng lâu năm, không ngừng đào sâu vào trong lòng đất, từng mảng lớn bùn đất bị moi ra. Hắn vừa tìm kiếm kim loại để hấp thụ vào thân thể, vừa đào vào càng sâu hơn.

Đế Kỳ: ???

Hắn co mình lại ở sâu dưới lòng đất, sau khi sống hơn ngàn năm, hắn đột nhiên cảm thấy đau răng.

Đây là cảm giác trước đây chưa từng có kể cả khi đối mặt với Đạo Trường Sinh, không phải là sự khó chịu vì đối mặt với cường địch, mà là đối mặt với một đống sinh vật kỳ quái hung hăng càn quấy. Có lẽ ở thế giới của hắn... Thiên tai đã ập đến.

Nhưng nguy cơ cũng là kỳ ngộ, hắn đã bắt đầu tính toán ra cách để thu được lợi ích to lớn nhất.

“Những tên súc vật này...”

Tốc Độ Xe Akina ngồi ở trong đại sảnh thợ săn, không ngừng lắc đầu,

“Thế giới tinh cầu theo hệ thống phương Tây huyền huyễn của người ta, đã bị thay đổi ngay khi các ngươi tiến vào, Plastic Man, Transformer, van cầu các ngươi hãy là chính mình...”

Chơi game quá sành sỏi, cùng với vô số thủ thuật chồng chất, cái trò chơi này cho bọn họ chơi miễn phí, quả thực là thua lỗ!! Xem ra vẫn phải nghĩ thêm biện pháp lừa tiền mới được.

Hứa Chỉ uống trà, ngồi ở bên trong gian phòng xem lướt qua bài đăng trên máy tính, lập tức có chút dở khóc dở cười.

Ngay khi đi vào, hãy lựa chọn hai hạng mục có thể thực hiện nhất, đó là kế hoạch du hành vũ trụ bay lên trời và kế hoạch đào bới lòng đất...

Các ngươi còn có thể làm được nhiều hơn không?

Phong cách tinh cầu kỳ huyễn của người ta, đã bị các ngươi phá hủy rồi.

“Chắc chắn Đế Kỳ sẽ bị đám gia súc này làm cho nhức đầu.”

Biểu hiện của Hứa Chỉ rất bình tĩnh.

Tuy nhiên, mọi thứ đều phát triển dựa theo tư duy của hắn.

Thế giới kia đã không thể nào mang theo quần thể của mình đi qua, chỉ có thể sử dụng hệ thống sức mạnh cá nhân, buông xuống ý thức của riêng mình, xây dựng một cái tế đàn anh hùng có thể không ngừng trọng sinh.

“Với bản tính gan dạ của bọn họ, chắc chắn sẽ không ngừng tìm đường chết, tu luyện đến cấp năm, cấp sáu, thậm chí cấp bảy, sau đó chết đi, lại trọng sinh và tiếp tục tu luyện... Từng vị cường

giả không ngừng tử vong sẽ phản hồi nguồn sức mạnh lớn, tích lũy dần theo thời gian, có lẽ có thể so với năng lượng của một lần thiên địa hạo kiếp."

"Đồng thời, bởi là một thế giới 'Trái Đất lang thang', phi thuyền vũ trụ tiền trạm của Trùng tộc, đội thám hiểm khám phá tài nguyên và tìm kiếm tinh cầu, có một số lượng lớn pháo hôi tiền trạm chết đi... Là điều không thể tránh khỏi."

Cái chết của bọn họ, không chỉ có thể giúp mình khám phá hoàn cảnh ngoài Trái Đất, còn có thể lấy được năng lượng, quả thật là một hành động đạt được hai mục tiêu.

Về phần bọn họ điên cuồng gây loạn?

Dù sao cứ để Đế Kỳ phải đau đầu đi, chuyện này không liên quan gì đến mình.

Tuy nhiên, Đế Kỳ đúng là đang không ngừng học trộm, đồng thời không ngừng thay đổi để thích nghi, ngay cả tuyệt học kính tượng phân thân của Kiếm Thánh A Sửu cũng đã bị học trộm xong.

Có điều, mặc dù hắn dung hợp vào trong Đại La Thiên Kinh, nhưng cũng không hề sử dụng, bởi vì hắn đã có rất nhiều phân thân.

Bên trong Đại La Thiên Kinh, lúc này hắn chiếm lấy nguyên thần của Cổ Thần, phân thân hóa thành chín đại nguyên thần phân thân, mỗi người trấn áp ở trong một tầng trời.

"Đế Kỳ không học, nhưng ta lại thật sự cảm thấy hứng thú."

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, tuyệt học này có tác dụng vô cùng lớn đối với mình.

Nói thực ra, bên trong thế giới Cổ Mộc, Kiếm Thánh Vô Danh là một tồn tại nghịch thiên, sau khi xuất hiện đã mang đến cho hắn

niềm vui bất ngờ.

Tuy rằng, ba đạo kính tượng phân thân chỉ có 30% sức chiến đấu của bản thể, tiếp nhận ba lần thương tổn, có nhân cách, tư duy và khả năng suy tính của bản thân, nhưng lại có thể hội tụ vào một chỗ, an toàn và không có tai họa ngầm.

Đồng thời, tự mình có thể tiến hành tu luyện.

Vì vậy nên A Sửu mới có thể mạnh mẽ như thế, không chỉ là vì hắn siêng năng, điên cuồng vung đao, mà còn vì hắn có ba cái phân thân đồng thời tu luyện, năng lượng hội tụ ở trên người hắn.

“Nếu như ta tiến hành gia tốc thời gian với kính tượng phân thân thì sao đây? Ba cái phân thân, mỗi ngày tu luyện bằng một trăm năm, tiến độ tu luyện phản hồi lại trên người mình, còn ta treo máy nằm nghỉ ở trên tấm đệm lông dê, quả thực là thoải mái phát nổ!”

Hắn cảm thấy chuyện này đúng là quá tuyệt vời.

Thần khí cần thiết để treo máy tu luyện!

Nhưng có một vấn đề càng lớn hơn xuất hiện, chính mình hóa thành bốn người, năng lượng cần thiết cũng tăng lên gấp bốn lần.

Mặc dù không thể tính toán đơn giản như vậy, bản thể tu luyện chân thân Bàn Cổ, trong cơ thể ẩn chứa một cái thế giới, lại tu luyện hệ thống Vu sư, bản thân chính là động không đáy... Kính tượng phân thân tách ra không thể tu luyện hệ thống như bản thể, chỉ là hình thái kính tượng phân thân bình thường, thậm chí không thể tính là một sinh vật hoàn chỉnh, nhưng mà năng lượng khổng lồ cần thiết cũng không thể tránh khỏi...

Đồng thời, phân thân hỗ trợ tốc độ tu luyện có tác dụng gì?

Không phải tốc độ tu luyện của hắn chậm, mà là tu luyện phải

cần đến năng lượng!

Hiện tại, đồng thời tu luyện hai đại hệ thống là Tinh thần lực của hệ thống Vu sư và kim thân Bàn Cổ, giờ lại thêm công pháp kính tượng phân thân... Quả thực là càng trượt dài trên con đường không thể tăng lên cảnh giới.

Nói thật, mặc dù kính tượng phân thân có thể tự mình tu luyện, nhưng bởi vì Tinh thần lực không trọn vẹn, không thể tu luyện Tinh thần lực của hệ thống Vu sư, bản thân muốn tu luyện mạnh mẽ hơn, chỉ có thể hấp thu ngoại lực để phát triển, ví dụ như hương hỏa, tinh thần lực... Nói cách khác, bỗng nhiên tăng lên ba cái hố năng lượng không đáy.

“Nhưng nó vẫn rất hấp dẫn.”

Trong lòng Hứa Chỉ đầy lửa nóng, nhìn tuyệt chiêu Tajū Kage Bunshin no Jutsu của người ta, đó là ước mơ tha thiết của vô số người,

“Năng lượng cần thiết tăng lên rất nhiều, nhưng chúng sẽ có công dụng vô cùng lâu dài trong tương lai sau này, có thể giải quyết phiền phức của ta. Mỗi khi cần học tập những hệ thống tu luyện từ các nền văn minh thế giới khác, chúng giúp ta học tập tri thức, tích lũy nền tảng tu luyện, đầu hói đều là bọn họ, mà ta thì chả có vấn đề gì.”

Hứa Chỉ đã bắt đầu nghĩ đến việc nghiền ép kính tượng phân thân của mình rồi.

Chương 350: Tu Luyện Kính Tượng Phân Thân

Hiện thực luôn tàn khốc, muốn trở thành một cường giả không chỉ cần phải có thiên phú kinh tài tuyệt diễm, còn phải có tri thức uyên bác, và việc tu luyện học tập trong những năm tháng vô tận buồn tẻ là không thể tránh khỏi.

Mà kính tượng phân thân có lẽ có thể trợ giúp cho việc học tập.

“Hiện tại chuyện thiếu năng lượng là bình thường, nhưng mà về sau, khẳng định sẽ không thiếu nguồn năng lượng như vậy. Ba cái kính tượng phân thân đồng thời tu luyện và hấp thu năng lượng, ngược lại sẽ càng tăng lên tốc độ tu luyện của ta...”

Hiện tại vì sao lại khuyết thiếu năng lượng?

Bởi vì chỉ có một nơi phát ra!

Năng lượng chủ yếu mà Hứa Chỉ tu luyện đều được hội tụ lại từ đại diệt tuyệt của sinh vật, vô số cường giả, chúng sinh, tử vong.

Nhưng mà điều này cũng không có nghĩa là việc thu hoạch năng lượng là khó khăn. Trên thực tế có thể tùy ý thấy được năng lượng, ví dụ như Thái Dương chính là một nguồn năng lượng thật lớn.

“Xét đến cùng, vẫn là bởi vì trái đất vô cùng cằn cỗi, đều là phàm nhân, năng lượng hương hỏa gần như là không có, lực lượng sao trời cũng loãng... Hơn nữa cấp bậc của ta cũng quá

thấp.”

Hứa Chỉ nói: “Nếu ta có thể hành tẩu ở trong vũ trụ, thậm chí để cho kính tượng phân thân tới gần Thái Dương, rồi tu luyện xung quanh đám mây hydro, đây quả thực là nguồn năng lượng vô hạn, là môi trường tốt nhất để tu luyện....”

Nhìn Đế Kỳ người ta mà xem?

Còn không phải là tu luyện như vậy sao?

Bên người là sao trời vô hạn, nguồn năng lượng dư thừa, tốc độ tu luyện hiện tại cũng không chậm, xem ra chỉ cần mấy trăm năm nữa là có thể đột phá Thánh Nhân trung kỳ....

Lại nhìn Vu sư Elmin, Medusa người ta xem, không dùng năng lượng bên ngoài để trở nên mạnh mẽ mà tự mình phát điện, tu luyện tinh thần lực, qua mấy trăm ngàn năm cũng đã ổn định đột phá không phải sao?

Elmin đã là Trung vị Thần rồi.

Được rồi... Các nàng đều tiêu phí hơn mấy trăm ngàn năm, tự mình nỗ lực chậm rãi tu luyện, tiến độ quả thực là rất chậm, vì không có hấp thu năng lượng đại diệt tuyệt của sinh vật.

Dù sao thì đây cũng là phương thức tu luyện thuộc về Mẫu Hoàng Trùng tộc, những năng lượng không có khả năng trực tiếp hấp thu rồi hóa thành tu vi, chỉ có thể chậm rãi tu luyện. Mà năng lượng tử vong của Trùng tộc có thể trực tiếp hóa thành tu vi, dung nhập vào trong cơ thể trong nháy mắt.

“Hiện tại kính tượng phân thân tiêu phí rất nhiều năng lượng, nhưng khẳng định là một kế lâu dài, chờ sau khi ta trở nên mạnh mẽ thì.... trực tiếp phóng ba kính tượng phân thân, vây quanh Thái Dương để tu luyện. Ta cũng có thể hưởng lợi từ việc bảo toàn vốn mỗi ngày, giống như là những Thánh Nhân bên trong kia vậy, có

thể tiến hành theo tuần tự.” Hứa Chỉ trong nháy mắt liền hạ quyết tâm!

Phải tu luyện công pháp này!

Trong suy nghĩ của Hứa Chỉ, trên thực tế công pháp “kính tượng phân thân” hiện tại do Đế Kỳ cải tiến yếu hơn không ít so với ban đầu.

Phân thân của A Sửu là ba đạo phân thân thú tính, thần tính, ác tính, chỉ lưu lại bản thể vô tình, đem bản thể của chính mình hóa thành tồn tại cổ xưa cực mạnh nhưng lại vô tình, nói theo Đế Kỳ thì là, “Đây là Thái Thượng Vong Tình Chân Kinh.”

Bản thân mình là một tồn tại lãnh khốc vô tình, chỉ khi tam đại phân thân trở về vị trí cũ thì mới có thể hóa thành con người hoàn chỉnh, mức độ mạnh mẽ mới chân thật đáng tin. Tam đại đặc tính phân thân, cùng với bản thể vô tình, bốn cái đó sẽ vây giết ngươi, mỗi một cái đều có chiến lực đáng sợ.

Trên thực tế, chiến lực bản thể kính tượng phân thân của hắn chỉ có ba thành, thoạt nhìn rất thấp... Là bởi vì chiến lực bản thể quá cao! Chiến lực một kính tượng phân thân của hắn đã đủ để quét ngang đại bộ phận trong cùng một giai. Một cái phân thân của hắn đã có thể đánh với Yumia, từ đó có thể thấy được mức độ đáng sợ của nó.

Chiến lực hiện tại của hắn tất nhiên là kém xa so với Tà Thần Cthulhu, Cửu Chuyển Huyền Công, nhưng tương lai không phải là không thể chờ mong. A Sửu không ngừng tiến bộ, trở thành cái người thứ ba có chiến lực công pháp nghịch thiên....

Mà Đế Kỳ đã cải tiến qua công pháp của “kính tượng phân thân”, nhưng lại vận hành nghịch hướng, trái lại lại cắt bỏ một phần kính tượng không có cảm xúc, lưu lại thú tính, thần tính và ác tính ở bản thể của mình. Như vậy thì công pháp sẽ yếu đi rất

nhiều, chỉ là công phán phân thân đơn thuần lại mất đi tinh túy của tam đại kính tượng phân thân, nhưng cũng ôn hòa hơn rất nhiều.

“Muốn tu luyện thì khẳng định phải tu luyện bản cải tiến của Đế Kỳ.”

Hứa Chỉ cũng có chút băn khoăn giống như Đế Kỳ, “Đem nhân cách của mình hóa thành ba bộ phận, tuy rằng đều là tính cách lâm thời của mình chia cắt ra rồi đi ra ngoài, có thể thu hồi bất cứ lúc nào, nhưng sẽ mất dần đi thần tính, chỉ còn bản năng là thú tính và sự tàn bạo của ác tính. Một khi bản thân mình không khống chế được ba phân thân, chúng nó liền sẽ hành sự theo bản năng, hành tẩu khắp đại địa, khả năng sẽ dẫn đến đại họa ngập trời!”

Công pháp A Sửu thuộc về chính hắn, nhưng lại quá mức cực đoan.

Nghĩ vậy, Hứa Chỉ hơi hơi nhắm mắt, bắt đầu tu luyện theo phiên bản suy yếu.

Dưới tình huống thời gian đang gia tốc, thời gian điên cuồng được đẩy mạnh, tiêu phí một đoạn thời gian, đầu hắn chỉ cảm thấy bị chấn động, khắp thân thể dần trở nên vặn vẹo, chân thân Tổ Vu dần bại lộ ra...

Xôn xao!

Máu thịt dưới cánh tay nhúc nhích, hung hăng sinh ra thêm các cánh tay. Trong nhát mắt Hứa Chỉ liền biến thành hình thái chiến đấu với tám cánh tay. Chân thân Tổ Vu tản ra hơi thở tang thương thần thánh cổ xưa, có lẽ nếu có người ngoài nhìn thấy thậm chí sẽ hô lên theo bản năng: Tám cánh tay của kim thân La Hán đúng là có chút giống nhau.

“A Sửu là huyết mạch của Tổ Vu. Theo nghĩa nghiêm khắc mà

nói thì kính tượng phân thân là một loại chân thân của Tổ Vu, hình thái chiến đấu khác của chân thân Tổ Vu là biến hóa tám cánh tay, đuôi rắn, mà hắn thì lại là từ trên thân hình bóc ra một thân thể."

Dần dần, tám cánh tay của hắn chậm rãi nhúc nhích, phảng phất như có một người dần dần tách ra từ trên người, chậm rãi thoát ly, một người từ trong máu thịt nhúc nhích phía sau xương sống bả vai chậm rãi bò ra, có vẻ cực kỳ quỷ dị.

Rầm!

Một người nam nhân rơi xuống mặt đất.

Hứa Chỉ nhìn chính mình không mặc quần áo, giống như là đang xem mình trong gương vật, thật là kính tượng..... Hơn nữa hắn lại lần nữa cảm nhận được thế giới Hoang Cổ khủng bố, chân thân Tổ Vu xuất hiện ở trong hiện thực, cảm giác đúng thật là không thể tưởng tượng được.

"Ta thật sự là người sao?" Hứa Chỉ bỗng nhiên có loại ảo giác đã trở thành người ngoài hành tinh.... Chân thân với tám cánh tay, còn có người tách ra từ trên người chính mình, tác động của chân thân Tổ Vu thật sự là quá lớn.

Nhưng mà hắn rất nhanh liền phản ứng lại, ta đã sớm không phải người rồi.

Chương 351: Mở Ra Thông Đạo Vị Diện

“Trở về!”

Hứa Chỉ hơi mở mắt, máu thịt của chính mình nhúc nhích rồi dần dần dung nhập vào trong thân thể.

Hắn phát hiện lần đầu tiên luôn rất khó khăn, sau đó thì càng ngày càng thuận tay, cảm giác chính là một đoàn Slime ngưng keo, phân tách và dung hợp, vô cùng có ý tứ.

“Cái kính tượng thứ nhất đã tách ra, chỉ là cái thứ nhất mà A Sửu chém ra chính là ác niệm, mà ta chém ra chính là kính tượng bình thường không có cảm xúc giống như là máy móc vậy, có chỉ số thông minh thấp hèn. kính tượng của A Sử phảng phất như là người sống thật sự, có ý thức của riêng mình, thậm chí có thể khai phá nên chiến thuật duy nhất.....” Thật ra hắn không thèm để ý, cũng không quá thích việc hóa nhân cách của mình thành ba cái bộ phận.

Hắn vui vẻ nghiên cứu các công pháp mới, cảm thấy vô cùng nghiện, có lẽ, hắn đã đã hiểu rõ thú vui khi nhiệt tình học trộm của Đế Kỳ.

Sau đó hắn tiếp tục suy tư, học theo Đế Kỳ bắt đầu tiến hành bản thổ hóa phần học trộm được, hóa thành công pháp phù hợp với mình, “A Sửu dùng để chiến đấu, ta lại không cần kính tượng chiến đấu, bởi vì nó đã trở nên yếu hơn, hoàn toàn có thể lại làm cho yếu hơn một chút, tỷ như.... thu nhỏ một chút, như vậy mức độ hao tổn năng lượng tự nhiên sẽ giảm.”

Bàn tay máu thịt của Hứa Chỉ nhúc nhích, chậm rãi rơi xuống một kính tượng phân thân cỡ móng tay, “Đi đọc sách đi....”

“Vâng.”

Tiểu Hứa Chỉ phấn điêu ngọc trác, nhảy nhót ở trên bàn sách rồi chạy tới đọc sách.

“Mẫu Hoàng Trùng sào đã đem hệ thống Ma dược của thế giới Vu sư, hơn 300 bí phương chức nghiệp, kỹ xảo chiến đấu giao cho hắn học tập, khiến cho một thân hắn hội tụ 300 chức nghiệp. Ngoài ra còn có hệ thống hương hỏa của thế giới Hoang Cổ, còn học tập từ bốn tộc: Vu, Cổ, Nhân và Yêu. Hiện tại là hệ thống Long Mạch....”

Những thứ này trước đây mình đều chưa từng học tập, cứ tích lũy theo tháng ngày, cũng không phải không hạ được quyết tâm. Hắn bắt đầu gia tốc thời gian, nhưng học một năm liền đỡ không được, quả thực khiến người ta hoài nghi nhân sinh.

Hứa Chỉ vốn dĩ cũng là học bá, nhưng vẫn là học tập đến mức chịu không nổi. Phải biết rằng, cường độ học tập này so với học tập một năm để thi vào cao đẳng đại học còn đáng sợ hơn rất nhiều...

Hơn nữa đó còn không đến 1%, ngươi cứ dùng hơn một trăm năm cấp ba thử một lần xem?

Văn minh phát triển quá nhanh, quả thực là hạnh phúc luôn đi cùng với phiền não, nhưng hiện tại là tin vui.

Hứa Chỉ lại nghĩ, “Sau khi học xong thì hắn sẽ bắt đầu học tập tám ngôn ngữ của trái đất, cùng với các loại khoa học kỹ thuật, và các phương diện lĩnh vực khác.... Đúng rồi, hiện tại mấy người chơi chữ đỏ kia đang học tập tư liệu của cácviện nghiên cứu lớm. Đó là toàn bộ tinh hoa văn minh trong từng lĩnh vực của trái đất,

ngươi có thể phục chế một phần rồi để hắn học tập toàn bộ... Gia tốc cho hắn, một ngày một trăm năm, trước cứ đặt ra mục tiêu nhỏ là học nó trong một tuần."

Phó Não Trùng tộc: "..."

Chỉ số thông minh của Phó Não Trùng thấp, nhưng bản năng lại cảm thấy có chút không đúng, không khỏi nói: "Phân thân cũng sẽ chết."

"Hắn không có cảm xúc... nhưng có thể sẽ vì học đến mệt mà chết, Phó Não giúp ta quan sát là tốt rồi, đừng để hắn mệt chết... Như vậy thì tiến độ tu luyện của ta sẽ vĩnh viễn sẽ không rơi xuống." Đôi mắt Hứa Chỉ lại giật, nhìn về phía hình dáng của tiểu Hứa Chỉ kính tượng kia.

"Mong ngươi học tập nửa đời, vẫn còn là thiếu niên."

Đối với đám người Đế Kỳ mà nói thì thật là vô vị.

Nhưng đúng là do mình yêu cầu. Dù sao cũng là mình phát triển văn minh của một đám thế giới, thứ muốn học sẽ có chút nhiều, một phân thân máy máy không có tình cảm học tập giúp mình là rất quan trọng.... Nhưng công hiệu trước mắt cũng dừng tại đây, chờ sau này mình trở nên mạnh mẽ nhất định phải đem phân thân vây quanh Thái Dương mà tu luyện, tiếp tục ngồi xếp bằng để đả tọa tu luyện.

"Hệ thống phân thân đúng là trâu bò, khiến ta rất bất ngờ....." Đôi mắt Hứa Chỉ sáng như tuyết, nhìn hành tinh Cổ Mộc hiện tại, tỏ vẻ rất vừa lòng.

Mà lúc này, cùng với việc mấy người chơi sa điêu lục tục tiến vào, thì thế giới Cổ mộc thật ra đang tiến vào thời đại hòa bình ngắn ngủi.

"Còn đang lục tục tiến vào, phỏng chừng còn muốn phát triển

ra một số thứ, nháo ra một ít chuyện, chắc khoảng mấy ngày nữa mới lắng lại." Hứa Chỉ trầm ngâm một chút, đôi mắt bỗng nhiên hiện vẻ khó hiểu, "Ngược lại là hiện tại, lúc thế giới Cổ Mộc đang phát triển thì thế giới Hoang Cổ và thế giới Vu sư đã nghênh đón một biến cố dữ dội xưa nay chưa từng có: thông đạo thế giới đã bắt đầu được đả thông..."

Vương triều Đại Chu năm 330.

Sau khi Hồ Nhân Nông đón nhận hai mỹ nhân dị vực, đang tu luyện vươn lên, nhưng Vương triều Đại Chu càng ngày càng trở nên suy yếu, các đại hào kiệt trong giang hồ xuất hiện tầng tầng lớp lớp, thời đại giang hồ hào kiệt đã hoàn toàn đạt đến đỉnh phong.

Một tin tức truyền đến: Đoạn Thiên Vũ đã có tu vi cấp sáu Động Thiên Cảnh, với cương vị Kiếm Thần đương thời, muốn phá toái hư không, mời toàn bộ giang hồ thiên hạ đến xem lễ.

"Động Thiên?"

"Kiếm thần đã đạt đến tu vi cấp sáu trong truyền thuyết sao?"

"Cổ xưa truyền ngôn, ở thời đại Tây Kỷ Nguyên, con người và Thần linh cùng chung sống với nhau, bên trên Động Thiên Cảnh chính là chí cường giả Động Hư Thiên Đế trong truyền thuyết, là ngôi vị Thiên Đế của một phương thiên địa thời cổ đại..."

"Cho dù sống ở thời đại cổ xưa, Kiếm Thần cũng có thể xưng bá một phương trên thế gian!!"

Toàn bộ giang hồ bị chấn động.

"Dám hỏi, có Thiên hay không?"

Một ngày này, giang hồ trầm lặng, Đoạn Thiên Vũ đứng trên dòng Uyển Hà, vung cao bội kiếm, thiên địa nổi sấm sét, một kiếm

chỉ thẳng trời xanh, hào quang rực rỡ, uy thế lấn át cả dòng nước chảy xiết, đạo kiếm khí chém vỡ hư không, từ bên trong khe hở vỡ nát mơ hồ có tiên khí quanh quẩn, lầu ngọc cung điện, sơn hà hùng vĩ tráng lệ, khắp nơi lộ ra đạo vận kinh người.

“Quả nhiên có Tiên nhân!”

“Đó là Thiên cung!”

Vô số nhân sĩ giang hồ ngước nhìn bầu trời, hưng phấn kích động đến phát cuồng.

Hình như có Thiên nhân đứng ở trên đám mây, nhìn xuống thế gian lớn tiếng gầm thét, tựa như từng tràng sấm nổ vang trời:

“Lớn mật, phàm nhân phương nào! Dám quấy nhiễu sự yên bình của Thiên giới?”

“Lớn mật?”

Đoạn Thiên Vũ ngửa đầu cười to nói,

“Giờ khắc lớn mật này, chúng ta đã phải chờ ba trăm năm!”

Tiên nhân đứng ở trên bầu trời cao cao, thân mình khoác đạo bào rộng thùng thình, đỉnh đầu đội đạo quan, liếc mắt dò xét trên dưới Đoạn Thiên Vũ, khẽ mỉm cười,

“Theo lý, muốn vào Thiên giới thì phải độ lôi kiếp, nhưng ngươi khác biệt, có thể đặc cách cho ngươi vào thẳng Thiên giới, nhưng phải gia nhập Tử Tiêu Thiên ta, nhận Thiên Đế ta làm chủ...”

Đoạn Thiên Vũ lại xoay đầu rời đi, thu hồi thanh kiếm vào trong vỏ kiếm,

“Ta phá toái hư không, chỉ vì chứng minh trên trời có trời.”

Chương 352: Cố Nhân Đến

Kiếm khách khắp thiên hạ xôn xao.

Tiên nhân trên bầu trời trầm mặc.

Tu vi của Đoạn Thiên Vũ đã tiếp cận Chuẩn Đế.

【 Vương triều Đại Chu năm 330, Lục địa thần tiên Đoạn Thiên Vũ chém vỡ hư không, mở ra Tiên môn nhưng không tiến vào. 】

“Chỉ vì chứng minh trên trời có trời?”

“Kiếm Thần Đoạn Thiên Vũ, cảnh giới Lục địa thần tiên! Không lên trời, vậy thì sẽ ra sao?”

Người luyện võ trong thiên hạ đều trở nên cuồng nhiệt, phá toái hư không được coi là Thần Thoại Võ Lâm, dẫn động xu thế, vô số thiếu niên lao vào gia nhập giang hồ, hoàn toàn bước vào thời đại Võ học, người học văn tu Đạo gia hương hỏa ngày càng trở nên thưa thớt, dần dần biến thành bàng môn tà đạo.

Sau nhiều thập kỷ trôi qua, triều đình đã triệt để hóa thành cái xác rỗng.

“Triều đình gặp đại nạn!”

“Triều thần không còn, đất nước sắp diệt vong!!”

Các vị đại nho trong khắp cả nước đều đang gào khóc.

...

“Lão sư, người tỉnh lại rồi?”

Bên trong một quán trọ ở thế gian, một nữ tử thành thục quyến rũ, sóng mắt câu người, mặc áo xanh váy dài đang nhìn lão sư Địa Mẫu của mình.

“Khụ khụ... Đúng vậy, đồ nhi ngoan của ta, cám ơn con đã yên lặng thủ hộ trong lúc vi sư bế quan.”

Manh Muội nhanh chóng đứng dậy, đương nhiên sẽ không nói mình ra ngoài để đi xem phim chiếu rạp, chính nghĩa ngôn từ nói:

“Ta tu luyện công pháp suy nghĩ viển vông, cảm ứng long mạch đại địa, cần phải thường xuyên bế quan.”

Đồ đệ tiểu hồ ly của mình, bây giờ gọi là Hồ Hải Hàn, có dáng vẻ bề ngoài thành thục vận vị, vô cùng hấp dẫn người khác, không hổ là hồ ly tinh. Hiện tại Manh Muội đứng cùng một chỗ với đồ đệ của mình, bản thân có gương mặt ngây ngô giống như là muội muội, đồ đệ mới là đại tỷ tỷ trưởng thành.

Manh Muội bắt đầu ngồi xuống, lắng nghe tin tức phát triển trong những năm vừa qua.

“Kiếm Thần mở Tiên môn?”

Nàng đau lòng nhức óc, vậy mà bỏ qua sự kiện giang hồ trọng đại này!

“A!!!”

Manh Muội hét lên, trong lòng nổi giận không ngừng,

“Con mẹ nó chứ, sớm biết rõ thì đã không nên đi ra ngoài, chỉ để xem hai tên sa điêu xuyên qua thế giới Cổ Thụ, livestream bộ đồ dùng để du hành vũ trụ và đào xuyên địa tâm!”

“Vậy chúng ta sẽ giúp Hồ Nhân Nông ca ca chứ?”

Hồ Hải Hàn mở miệng.

“Không cần, hãy để hắn tự đi con đường của chính mình, ngươi mới là đồ đệ của ta, ngươi cứ yên tâm tu luyện, và cùng ta đi chu du khắp thế giới, ngươi là muội muội của thiên đạo, tư chất không hề kém hơn ca ca ngốc của ngươi năm đó, tương lai tiền đồ vô lượng, chủ giác thời đại tiếp theo chính là ngươi.”

Manh Muội rót súp gà như thường ngày, ngẫm nghĩ một chút, rồi mở miệng nói:

“Tuy nhiên, khi chiến tranh bùng nổ, chúng ta có thể đi tới chỗ Liên minh võ lâm quan sát một chút, xem qua vị Thần thoại Võ lâm Đoạn Thiên Vũ trong truyền thuyết.”

“Đúng rồi, hai tỷ muội Aili và Mickey đâu?”

Manh Muội mở miệng hỏi.

“Họ đã ra ngoài chuẩn bị bữa sáng cho chúng ta.”

Hồ Hải Hàn trả lời.

Hiện tại, nàng đang có một cuộc sống hạnh phúc, kéo theo ba vị đại mỹ nhân, cả ngày cùng giường chung gối, cùng nhau chu du khắp thiên hạ, đồng thời tạo nên danh tiếng giang hồ không nhỏ, được xưng là tứ đại mỹ nhân vùng Giang Nam.

Đây mới là cuộc sống mà cá ướp muối mong muốn nhất.

Mấy ngày sau, Manh Muội mang theo ba người tiếp tục đi du lịch, ngắm nhìn toàn bộ phong cảnh mưa khói chốn giang hồ phương Nam, lần lượt nếm thử các loại mỹ thực tinh tế, thỉnh thoảng hành hiệp trượng nghĩa, tiêu diêu tự tại.

Tuy nhiên vào một hôm, trên làn da của Manh Muội và hai vị thiếu nữ Ma pháp, dần dần xuất hiện rồi một loại hình xăm cổ

quái, phảng phất như là phù văn truyền tống trận pháp.

“Đây là thứ quỷ quái gì?”

Manh Muội ngồi xổm xuống, nhìn đồ đằng trên da bụng các nàng, hết sức tò mò, yên lặng quan sát,

“Chẳng lẽ, ở trong cơ thể các ngươi đã bị phong ấn một loại quái vật nào đó sao?”

Ai ngờ rằng trước mắt bỗng nhiên có ánh sáng lóe lên, xuất hiện một vị mỹ nhân tuyệt sắc.

“Đây là nơi nào?.”

Medusa hóa thành một thiếu nữ, trên người khoác áo choàng Vu sư, mái tóc dài đen đen như mực tung bay ở sau lưng.

Nàng lộ ra vẻ quyến rũ động lòng người, nàng mỉm cười, nét mặt đẹp không gì sánh được, có loại khí chất tang thương vĩnh hằng xuyên qua thiên cổ, nhưng trong lòng lạnh nhạt, thờ ơ,

“Cuối cùng thì ta đến nơi rồi sao? Năm đó, vị Thần của thế giới khác giáng lâm xuống thế giới chúng ta, chúng ta phải hao phí một đoạn thời gian mới có thể tìm được nàng, nàng ta nhân cơ hội không ngừng học tập văn minh thế giới chúng ta, sau đó chắt lọc tinh hoa... Mà hiện tại, ta đi theo hướng khác, thừa dịp trước khi nàng ấy tìm được ta, ta sẽ tìm hiểu về nền văn minh của thế giới này!”

Nàng điềm tĩnh nở nụ cười, yên lặng quan sát hoàn cảnh u tĩnh xung quanh.

Đây là mọi thứ mới tinh, một thế giới hoàn toàn mới...

Bước chân truy cầu chân lý của mình, có lẽ bắt đầu từ nơi này.

Nàng cũng không dùng chân thân giáng lâm xuống thế giới

này, đây chỉ là bộ phận ý thức, ngưng tụ một số khí quan của Tà Thần tổ chức thành thiếu nữ xinh đẹp này, dưới sự trợ giúp của vị thiên thần Ermin, nàng đã định vị được đường hầm không gian, và giáng lâm xuống cái thế giới Hoang cổ này.

“Oa! Đại mỹ nữ!”

Manh Muội trừng to mắt.

Medusa lập tức nhíu nhíu lông mày, nhìn qua nữ tử trước mắt.

Một vị Sử thi Đại Đế...

Nhìn khí tức, ở thế giới này, cảnh giới Sử thi có chiến lực mạnh hơn cùng cảnh giới Sử thi bình thường vô số lần.

Mặc dù Manh Muội là loại gà mờ, nhưng nàng hút vào vô số năng lượng, thoạt nhìn cao thâm khó dò... Thực sự cũng khiến cho Medusa phải cẩn thận,

“Ta ngưng tụ vô số khí quan Tà Thần để tổ chức thành thân thể, tự nhiên cũng đạt được cảnh giới Bán Thần, khí tức tương đương với nàng ta, mặc dù có nắm chắc giết chết nàng, nhưng tất nhiên sẽ gây nên động tĩnh khiến vị Thần kia chú ý, động thủ cũng không dễ dàng.”

“Mỹ nữ, ngươi mặc trang phục rất giống với tỷ muội các nàng, là đến từ cùng một nơi sao?”

Manh Muội tò mò hỏi, bắt đầu kéo lấy nàng tay, động tay động chân.

“Thoạt nhìn, trông có chút ngây thơ.”

Medusa mỉm cười, nhìn về phía hai thiếu nữ Ma pháp ở bên cạnh, lập tức hiểu ra vì sao mình đi tới nơi này, liền trả lời:

“Đúng vậy, ta không biết tại sao, bỗng nhiên bản thân đi tới

nơi này, có thể đưa ta cùng đi nhìn ngắm xung quanh không?"

"Được chứ, ngay cả buổi tối chúng ta cũng ngủ chung đi."

Manh Muội con mắt sáng như tuyết, dường như vô cùng vui vẻ.

Medusa chỉ cười một tiếng.

Tiếp theo, khi Manh Muội đưa các nàng tiến vào trong thành trấn, bước đi trên con đường lát đá xanh cổ kính, các đại hiệp khách qua lại, các loại tửu lâu, nhà hàng, quán trà, quà vặt đầu phố, làm cho Medusa mở rộng tầm mắt.

Đây chính là nền văn minh của thế giới này?

Nàng ngước đôi mắt sáng như tuyết, rực rỡ sinh huy.

"Ăn đi, đây là mứt quả."

Manh Muội cầm một chuỗi kẹo hồ lô đường, đưa cho thiếu nữ xinh đẹp này.

"Đúng vậy a, món này ăn cực kỳ ngon."

Mà ở xung quanh, tỷ muội song sinh Aili, Mickey cũng rất hưng phấn, gặp được người từ cố hương tới đây nên các nàng luôn luôn tỏ vẻ rất thân thiết.

Chương 353: Bí Mật Thúc Đẩy (Thượng)

Medusa nhẹ nhàng nếm thử một miếng, cảm thấy mùi vị cũng không tệ.

“Ăn ngon không?”

Manh Muội tò mò hỏi.

“Ngon đấy.”

Thiếu nữ ngọt ngào cười một tiếng,

“Có thể đưa ta đi nhìn xem vị Kiếm Thần Đoạn Thiên Vũ kia không? Ta cảm thấy khá hứng thú.”

“Vậy thì vội vàng quá!”

Một đêm này, Manh Muội mang theo bốn vị thiếu nữ, vào ở bên trong một tửu lâu, đồng thời đắp chăn lớn ngủ cùng nhau.

Sau đó nàng bí mật logout, điên cuồng la hét ở trong diễn đàn:

“Trời ơi! Thế giới Vu sư thực sự đang nghĩ biện pháp đả thông tới thế giới Hoang cổ, đã có người tới rồi, còn là Medusa! Mẹ nó, ta sợ tè cả ra quần! Đang nghĩ biện pháp giờ vờ như không biết nàng!”

Đồ đệ hồ ly của mình không hiểu, kể cả hai người bản địa là Aili và Mickey, cũng không nhận ra, đây là Ma Thần khai sáng vạn vật trong thời đại Ma Dược, thủy tổ của tất cả chức nghiệp giả, nhưng nàng sao có thể không nhận ra Medusa?

Chụp ảnh màn hình,

Chụp ảnh màn hình,

Trên bức ảnh, bên trong một thị trấn nhỏ lát đá xanh, một thiếu nữ nho nhã điềm đạm đáng yêu, tóc rắn nữ yêu đang ăn một thanh kẹo hồ lô đường, hàm răng trắng đều khẽ mở, hình ảnh quả thực đẹp đến gây tội ác.

“What the f*ck? Nữ thần nhà ta đến rồi?”

Toàn bộ diễn đàn trở nên sôi trào, nổ ra vô số gia súc lặn nước.

Mặc dù Medusa không phải người tốt, nhưng mà lại là nhân vật phản diện được mọi người yêu thích nhất, không ít người đều để ảnh nàng làm hình nền máy tính, trở thành fan hâm mộ của nàng.

Không ít người lập tức phát biểu ý kiến, trở nên trịnh trọng,

“Dựa theo tính cách của Medusa để xem xét, chỉ sợ là muốn xâm lấn hủy diệt cái thế giới này, dù sao trong đầu nàng đều không phải là sự tình tốt đẹp gì.”

“Quả nhiên, cái thế giới này là chư thiên vạn giới, có thể đả xuyên thông đạo giữa các thế giới, xuyên qua các thế giới khác nhau.”

“Tuy nhiên cũng phải nói rằng, ảnh chụp màn hình thật sự quá đẹp! Nữ thần của ta từng tàn sát thiên hạ, xem mạng người như cỏ rác, là một quân chủ Đại Đế thống trị một cái thời đại Hắc Ám Vu Sư, vậy mà ăn kẹo hồ lô đường trên phố, sự tương phản quá dễ thương! Về sau chính là hình nền máy tính của ta.”

“Cũng là hình nền của ta.”

...

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng:

"Khụ khụ khụ! Medusa bảo ta đưa nàng đi xem phong thổ nhân tình, nhiều thứ khác nhau, giảng giải hệ thống lực lượng... Ta không dám phản bác a, ta sợ nàng trực tiếp tươi sống đánh chết ta!

Nhưng ở đây, ta có ảnh chụp màn hình riêng của Medusa, đủ loại xinh đẹp đáng yêu, ta đưa nàng đi dạo phố, đi xem hiệp khách chiến đấu, tất cả đều có, năm trăm sa tệ một bức, độ nét pixel đảm bảo siêu cao."

Đám người:

"..."

Mẹ nó, người thật độc à! Hóa ra ở đây giăng lưới chúng ta! Cô nàng tham tiền chết tiệt này bị dọa đến kinh hồn táng đảm rồi, còn không quên chụp ảnh màn hình, và lấy ra bán cho người khác để kiếm chác thêm một khoản thu nhập.

Đám người giận tím mặt, Manh Muội ở trong hoàn cảnh quốc nạn để phát tài. Mẹ nó, đây là chuyện mà con người có thể làm sao? Vậy mà còn không miễn phí?

"Khụ khụ, ta muốn một bức."

"Cái đó? Ta muốn toàn bộ."

"Ta cũng muốn..."

Có người bắt đầu bày tỏ sự phấn khích của họ, hiện trường chào hàng fan hâm mộ cỡ lớn được mở ra, Manh Muội lập tức cười vui sướng.

Tất cả mọi người đều biết rõ, Medusa rất được yêu thích, hâm mộ, Medusa biến thành hình thái thiếu nữ ăn quà vặt, khả năng

chỉ có duy nhất lần này thôi, nhất định phải sưu tầm!

Ngay lập tức, từ lúc vừa mới bắt đầu, mọi người còn thảo luận Medusa, dần dần lệch hướng, bắt đầu muốn mua ảnh chụp màn hình để làm hình nền máy tính, thậm chí còn có người hô to, ra giá cao số tiền lớn, để Manh Muội lừa gạt Medusa một câu nói:

"Trương Cường là chồng của ta!"

Vị Trương Cường này rõ ràng là nhà giàu, biểu thị chính mình có thể ra giá ba vạn nhân dân tệ, đồng thời, có thể đổi lấy thành sa tệ để thanh toán.

"Tên ngốc biến đi!"

Manh Muội biểu thị điều đó không có khả năng.

Dẫn dắt nàng đi ăn các loại mỹ thực, tham quan phong thổ nhân tình là chuyện hợp lý, chuyện này cũng đã kinh hồn táng đảm rồi, còn dám lừa gạt nói những lời kỳ quái với nàng, vị đại lão này mặc dù đang ngụy trang thành thiếu nữ ngây thơ, nhưng nàng có tính cách tâm ngoan thủ lạt không phải giả, nếu chọc giận nàng, chính mình trong nháy mắt sẽ biến thành xác lạnh!!

Trái tim nhỏ của nàng chợt run lẩy bẩy.

Ở cạnh vua như ở gần hổ, mà mình kết bạn, chính là Đại Đế Tử Vong quân chủ đáng sợ nhất của thế giới Vu sư từ xưa đến nay!

Hiện giờ ở thế giới Hoang Cổ, mình đang có cơ hội trở thành Thánh Nhân, chứng đạo nhẹ nhõm vô cùng... Làm sao có thể gây lộn xộn mà chết đi!

"Sau khi chết, có thể lại tiến hóa thành một cái giống loài khác tiến vào game, cũng không biết rõ năm tháng nào, ta tuyệt đối không thể chết."

Manh Muội trông có vẻ nghiêm túc, đã cảm thấy giác ngộ, một lần nữa tiến vào bên trong thế giới Hoang Cổ.

Bên ngoài vẫn vô cùng náo nhiệt.

“Manh Muội muốn lạnh! (Cái nhìn chăm chú đầy chết chóc của Medusa. Jpg)”

“Hiện giờ, Manh Muội nàng chỉ có thể giả bộ như không biết, sau đó liều mạng nịnh nọt, hiện tại không thể không nói cho chúng ta biết, cách mà nàng bí mật hi sinh tôn nghiêm để sống tạm (buồn cười)”.

Mọi người cảm thấy rất khó giải quyết, Medusa đến đây, rõ ràng là một mình tiến đến, dò xét hoàn cảnh và hệ thống quy tắc của thế giới này.

Nhưng thế giới này cũng không phải dễ dàng khám phá như vậy, bởi vì hiện tại thế gian suy tàn xuống dốc, chủ lực chân chính của thế giới Hoang Cổ nằm ở Tiên giới,

“Medusa, hành động thật nhanh.”

Hứa Chỉ suy tư,

“Hiện tại, thế giới Hoang Cổ phát triển vẫn quá chậm, long mạch còn chưa hình thành, quốc gia cũng không có ngưng tụ khí vận, hệ thống Tiên triều cũng chưa hình thành, làm sao có thể tranh đấu cùng với hệ thống Ma Dược trưởng thành?”

Dù sao thì cao tầng hai bên đều có một vị Thần cấp đứng đầu, có thể kiềm chế lẫn nhau, nhưng lực lượng phía dưới khẳng định thấp hơn, nếu như Medusa tiến hành cuộc xâm lấn toàn diện, những vị Ma pháp sư tu luyện tích lũy hơn ngàn năm, sẽ hình thành cuộc đồ sát nghiêng về một bên, đây không phải là kết quả mong muốn.

Mà lúc này Medusa tiến đến, là muốn tìm hiểu thế giới này, nắm rõ nền văn minh, sau đó trở về lệnh cho các quốc gia chuẩn bị chiến đấu, dù sao biết người biết ta, đương nhiên là cần thiết.

“Nàng cần thời gian để tìm hiểu, tối đa chỉ mất vài năm.”

Sắc mặt Hứa Chỉ bình tĩnh trở lại,

“Nhất định phải nghĩ biện pháp, thúc đẩy mạnh nền văn minh của thế giới Hoang Cổ một lần nữa.”

Về điểm này, chủ yếu là do đồ đệ của Manh Muội, Hồ Nhân Nông không góp sức.

Người thanh niên hùng tâm tráng chí năm đó, hiện tại mặc dù đã là đại nho một phương, nhưng vẫn như cũ dậm chân tại chỗ, không có bước đột phá.

Đây cũng là chuyện đương nhiên.

Mặc dù đều là tu luyện Hương hỏa chi đạo, nhưng lại là hình thái cải tiến, hóa thành một con đường tu luyện hoàn toàn mới, hắn vẫn tự mình không ngừng mò mẫm, hệ thống tu luyện mới cũng không phải dễ dàng khai sáng như vậy.

“Nói cho cùng, vẫn là lượng kiến thức còn thấp, đồng thời độ gan to lớn mật cũng không đủ.”

Hứa Chỉ xoay đầu nhìn về phía kính tượng phân thân cỡ nhỏ của mình, than thở một hơi,

“Nếu như có hàm lượng kiến thức của kính tượng phân thân này, cộng thêm trình độ gan to lớn mật, thì đã sớm phát minh ra rồi.”

Lúc này, kính tượng phân thân nhỏ đang cầm một quyển sách không có chữ để học tập, trên cuốn sách là chữ viết từ trí não

phóng chiếu.

Hắn vừa bước đi, vừa dừng lại nghỉ.

Khi thì múa kiếm, khi thì trầm ngâm, khi thì nhảy lên, không ngừng thì thào từ ngữ, hòa mình vào trong những điều ảo diệu, đắm chìm ở trong hải dương tri thức.

Chương 354: Bí Mật Thúc Đẩy (Hạ)

Một kính tượng phân thân này đã bị chém mất ba tính cách, giống như thái thượng vong tình băng lãnh, chỉ còn lại có lý tính, đắm chìm ở trong việc học tập, tất nhiên không cách nào tự kiểm soát, cũng sẽ không cảm thấy chán ngấy.

Nó chỉ biết học tập, không có bất kỳ cảm xúc gì khác.

"Có lẽ, trong lúc nó học tập đồng thời... Có thể có chút tác dụng để tìm hiểu vấn đề hói đầu."

Hứa Chỉ nhìn phân thân đần độn, trầm ngâm.

...

Ở thế giới Hoang Cổ, vào giai đoạn sau khi Đoạn Thiên Vũ mở Tiên môn.

"Thư sinh là những kẻ cực kỳ vô dụng!"

"Tú tài nho nhã yếu ớt!"

Giang hồ không ngừng bàn tán, dần dần hóa thành chân lý.

Những năm vừa qua, Võ đạo và Nho đạo, hai đạo đồng thời cất bước tu luyện, nhưng dần dần xuất hiện ngã rẽ, võ đạo xuất hiện Lục Địa thần tiên Đoạn Thiên Vũ, mà Nho đạo vẫn như cũ dậm chân tại chỗ...

"Dùng võ để hành hiệp trượng nghĩa, đường ra của Võ đạo ở đây, vậy còn đường ra của Nho đạo lại ở phương nào?"

Lúc này, Hồ Nhân Nông đã là Đại Nho thanh danh hiển hách một phương, có vô số môn đồ đi theo, vậy mà nét mặt hắn lại lộ vẻ đắng chát.

Những năm gần đây, đám võ nhân mãng phu không biết nổi một cái chữ, không hiểu tu thân trị quốc bình thiên hạ... Chỉ biết cách vượt nóc băng tường, không ngừng gây tai họa trong thôn, nhưng bọn họ cũng không có biện pháp gì, không cách nào giúp đỡ dân làng.

Địa Mẫu Thanh Đằng vì đồ đệ tiểu hồ ly, đã chuẩn bị hoàn thiện Cửu Chuyển Huyền Công.

Mà chính mình...

Lại chỉ nói cho mình về Long Mạch chi pháp, còn lại con đường phía trước, đều cần chính mình tự khám phá.

“Hương hỏa là gì?”

Hắn tiến đến cầu kiến vị lão sư quy ẩn của mình, Đại Nho nổi danh Từ Vi Phương.

Từ Vi Phương nhìn người đệ tử trẻ tuổi của mình,

“Con vẫn kiên trì theo Nho đạo sao? Hồ Nhân Nông, con là một người có tư chất bất phàm, có vô số môn phái võ lâm trong giang hồ gửi lời mời gia nhập, nhưng lại không có tu tập, rõ ràng có thể trở thành một Võ Tiên, lại nguyện ý trở thành một Đại Nho, nghĩ muốn hiểu ra thiên địa đạo lý, hiện giờ, con là văn nhân yếu ớt, tùy tiện một hiệp khách nào đó cũng có thể làm cho con phải cúi cái đầu cao ngạo.”

Hồ Nhân Nông trầm mặc, kiên định nói:

“Đệ tử vẫn như cũ kiên trì Nho đạo, cầu lão sư chỉ điểm cho con đường phía trước.”

Đại Nho già nua bỗng nhiên mở miệng,

“Lĩnh hội nửa đời, ta mơ hồ nhìn thấu con đường phía trước, muốn nắm được Hương Hỏa, trước phải vì hương hỏa, muốn trị dân, trước phải vì dân.”

Hồ Nhân Nông dần dần hiểu ra.

Trong sự kinh hãi của vô số môn đồ, hắn lựa chọn tán đi một thân tu vi cấp ba, bắt đầu từ quan quy ẩn.

Hắn hóa thành một người thanh niên bình thường, lấy vợ sinh con, dần dần dung nhập vào trong xã hội phàm trần, trở thành tiên sinh dạy học, trải qua cuộc sống của một người bình thường, xem như một thành viên cung cấp hương hỏa cho triều đình.

Vài lần Xuân đi Thu đến.

Hai mươi năm đã trôi qua, Hồ Nhân Nông bước sang tuổi trung niên, đầu tóc hoa râm, trên người hắn lên dấu vết phong sương tuế nguyệt, tràn ngập nét ổn trọng tang thương, ăn mặc y phục màu trắng đã bạc màu, tiếp tục dạy học ở chốn thôn quê, hắn cảm nhận qua bao chua xót, cay đắng trong cuộc đời của rất nhiều người bình thường.

Dần dần, hắn dường như cảm ứng được cái gì đó từ hương hỏa mà người phàm toả ra.

Hắn làm tiên sinh dạy học, lại thu rất nhiều đệ tử, thủ hạ môn đồ dần dần tuân theo lý niệm, xông ra không ít danh tiếng lừng lẫy ở trong Vương triều Đại Chu.

“Tiên sinh, nên làm như thế nào cho phải?”

“Nên xây dựng Long Mạch?”

“Nên lập Nho môn?”

Thậm chí một số đại thần của triều đình, cũng dần dần qua lại hàn xá, cùng hắn luận đạo, thu được rất nhiều lợi ích, dưới sự nhắc nhở của Hồ Nhân Nông, triều đình Đại Chu bắt đầu xây dựng Long Mạch, dần dần làm giảm bớt xu thế suy tàn.

Vương triều Đại Chu năm hai trăm bảy mươi.

Mặc dù triều đình xây dựng Long Mạch, tuy nhiên Long Mạch cực kỳ không hoàn thiện, khác biệt với thời đại Tây kỷ nguyên, nhân dân thờ phụng phương pháp tu luyện của Cổ Thần, hương hỏa cường đại tinh thuần, hiện nay phàm nhân cung cấp số lượng quá nhiều, đồng thời còn tỏa ra hương hỏa hỗn tạp, hóa thành Long Mạch, vẫn khó mà tinh thuần...

Không ít Đại Nho khổ tu Long Mạch chi pháp, tuy rằng ban đầu tu vi có tốc độ thăng tiến cực nhanh, nhưng dần dần bởi vì hấp thu quá nhiều suy nghĩ hỗn tạp của chúng sinh, rơi vào trạng thái tẩu hỏa nhập ma mà chết.

Năm này, mùa đông rất lạnh, có nhiều tu sĩ Đại Nho của triều đình, lần lượt truyền đến tin đã qua đời.

Hồ Nhân Nông nghe xong bàng hoàng, khóc rống thảm thiết.

Mùa đông chưa qua, thê tử Hồ Nhân Nông dần dần sắp chết già, nằm ở trên giường bệnh, nói cho hắn biết,

“Không phải lỗi của chàng... Không phải lỗi của chàng... Bọn họ đều là văn nhân Nho đạo, tu thân trị quốc bình thiên hạ, muốn vì thiên hạ mà xây dựng quy tắc, chàng chỉ là dẫn phương hướng cho bọn họ, bọn họ cũng đang tương tự tìm kiếm...”

Hồ Nhân Nông yên lặng thủ hộ thê tử đi đến điểm sinh mệnh cuối cùng, chỉ là thần thái cùng già nua càng ngày càng yếu, ba ngày sau, hạ giọng về phía phần mộ,

“Năm đó, bằng hữu Nho đạo cùng từng người từng người đệ

tử xuất sư của ta, đều là tin tưởng ta mà tu luyện, ta chỉ có thể dập đầu ở trên bia mộ tràn đầy cỏ dại của bọn họ, hiện tại cũng đưa tiễn nàng... Nho học Thánh hiền, đạo lý tu thân tề gia trị quốc bình thiên hạ, là sai sao?"

"Phụ thân, người không có sai."

Giọng nói của nữ nhi đắng chát, hiểu rõ phụ thân mình.

Một tháng trôi qua, ngày mùa Xuân đến, Hồ Nhân Nông vẫn trầm mặc.

Hắn bỗng nhiên đạt được tin tức từ vị sư phó biệt tích mấy chục năm, những năm này sư phó đã mang theo tiểu hồ ly, đi du ngoạn ở bên ngoài:

"Gần đây, nghe nói sư phó có bằng hữu mới, là một mỹ nhân dị vực, rất có hứng thú với Nho đạo, nghĩ muốn tìm đến ta đàm đạo một chút."

Đối với Địa Mẫu Thanh Đằng, hắn đương nhiên rất kính trọng.

Nhưng ngay sau đó, bởi vì các vị Đại Nho lần lượt tử vong, Hoàng Đế Đại Chu truyền một đạo thánh chỉ cho hắn, triệu vị Đại Nho Hồ Nhân Nông năm xưa, là Trạng Nguyên kỳ khoa cử thứ mười một, vào kinh nhận chức vụ Tể tướng.

Hoàng Đế Đại Chu vẫn tin tưởng hắn, hiện tại cũng chỉ còn mình hắn mà thôi.

"Không nhận Thánh chỉ, ta muốn đi thử một lần nữa."

Hồ Nhân Nông vẫn như cũ mê mang và rời khỏi nhà, hắn biết rõ chính mình đã chứng kiến rất nhiều cuộc sinh ly tử biệt, chính mình nhất định phải quen thuộc những thứ này.

Vị lão nhân tóc trắng này cuốn quần áo lên vai, khuôn mặt già

nua đơn độc bước đi khắp các nẻo đường, qua mấy ngày sau, ở giữa một mảnh rừng núi tươi tốt giữa rừng nú, hắn nhìn thấy một thanh niên lạ thường.

Hắn không có cảm xúc hỉ nộ ái ố, khuôn mặt lý trí phảng phất như đắm chìm ở trong dòng suy nghĩ nào đó.

Hắn cầm trong tay một quyển sách không có chữ, không ngừng thì thào, khi thì đứng lên hoạt động, khoa chân múa tay, khi thì ngồi xổm xuống, dùng một nhánh cây vẽ ra rất nhiều văn tự để tiến hành thôi diễn, ẩn chứa rất nhiều đại đạo chí lý.

Chương 355: Thần đạo

"Ngươi là. . ." Hồ Nhân Nông mở miệng hỏi.

Gương mặt thanh niên kia cực kỳ phổ thông, dường như một người bệnh tâm thần, hoàn toàn không để ý tới hắn, tiếp tục khoa tay múa chân.

Hồ Nhân Nông không hề để ý nữa, từ từ cúi đầu nhìn chữ viết trên mặt đất. Đột nhiên gương mặt hắn dần dần biến hóa, tựa như trong đó ẩn chứa một loại toán học nào đó, "Đây là cái gì?"

Dường như thanh niên không hề nghe thấy.

Hồ Nhân Nông tò mò, không ngừng tiếp xúc, dần dần phát hiện đây là một người vô cùng kỳ quái.

Dường như người thanh niên này lấy trời làm chăn, lấy đất làm chiếu, đói thì ăn cỏ dại và vỏ cây, ngươi cùng hắn nói chuyện hắn cũng không trả lời, nhưng thảo luận với hắn chuyện liên quan tới việc học tập thì hắn sẽ trả lời, hơn nữa còn trao đổi với ngươi.

"Giống như một công cụ học tập không có tình cảm. . ."

Hồ Nhân Nông ngẩn ra, thở dài cho sự thuần túy và không tỳ vết của thiếu niên này. Mình đọc sách ròng rã mấy chục năm cũng không có thuần túy khắc khổ như vậy, nghị lực này đáng để cho người khác khen ngợi, "Hắn trời sinh chính là vì học tập mà sống, một mực học tập và đọc sách. Nếu như ngươi muốn hắn đáp lại. . . Cũng chỉ có thể trao đổi kiến thức với hắn."

"Đề bài này, ngươi có ý kiến gì không?" Thanh niên bỗng nhiên đưa qua một đề bài.

"Đề bài này chưa từng thấy, hình như không thuộc về thế giới này."

Hồ Nhân Nông tinh thông toán học cũng không khỏi thầm giật mình, cùng nhau giải bài toán, từ quy tắc học tập cơ bản đến bắt đầu giải đề, hao tốn mất mấy ngày.

Lập tức thanh niên kia cảm kích, lộ ra chút chất phác, "Ngươi rất giỏi, đã giải quyết nghi vấn trong học tập giúp ta. Trao đổi đồng giá, ta sẽ giao cho ngươi kiến thức tương ứng."

Hắn dứt lời, xoay người tiếp tục đọc sách rồi rời đi.

Hồ Nhân Nông nhìn quyển sách trong tay. Nó không có bất kỳ chữ viết nào, nhưng dường như trên đó có vô số chữ viết vậy, để cho hắn như mê như say, đồng thời có chút không hiểu, "Vô Tự Thiên Thư?"

"Vậy ngươi nói, phải làm thế nào tinh luyện hương hỏa?" Hắn không nhịn được liền mở miệng hỏi.

Thanh niên giống như khí giới vậy, nhìn quyển sách trên tay một chút, hình như đang tìm gì đó, "Có lẽ có liên quan tới ý chí của cá nhân."

cả người Hồ Nhân Nông chấn động một cái, không nhịn được nói: Ý chí đủ mạnh có lẽ sẽ có thể, ta cũng có ý nghĩ này, nhưng phải làm sao để tăng ý chí lên. . .

"Đây là một vấn đề khác, trao đổi đồng giá. . ." Thanh niên cầm sách đi về trước, "Nếu như ta học được đồ vật chưa biết, ngươi giúp ta giải đáp. . ."

Hồ Nhân Nông : ". . . "

Hắn chỉ có thể hóa thành thầy giáo bị động. May mắn là tư chất của hắn kinh người, có thể giải đáp một ít nghi vấn trong học

tập của người thanh niên này, cũng đã đạt được một ít kiến thức, làm cho hắn hiểu ra nhiều.

Không tới hơn mười ngày, thiếu niên ngốc ôm sách, đi đến chỗ nào cũng đọc được, màn trời chiếu đất, nhưng sau lưng hắn có một lão nhân, tựa như là một thư đồng yên lặng đi theo.

Một người thanh niên điên điên khùng khùng, sau lưng là một lão nhân tóc trắng rất có phong độ của người trí thức, đã dần trở thành một phong cảnh quái dị, hấp dẫn không ít ánh mắt.

"Người kia có phải là Hồ nho sĩ được bảy đạo thánh chỉ mà không tiếp trong truyền thuyết hay không?"

"Không vào triều làm Quốc sư Tể tướng , sao lại đi theo một người thanh niên như thư đồng thế kia?"

"Đại học sĩ Hồ Nhân Nông , cũng là một chuyện tiếu lâm mà thôi. Quốc gia xây dựng long mạch, tiêu phí vô số tâm huyết, nhưng bây giờ lại vứt bỏ không cần. . ." Có học giả hoàn toàn buông bỏ, mở miệng nói trong cơn say.

"Bệnh thần kinh."

"Thư sinh văn nhân, cũng muốn thống trị thiên hạ?"

Một ít hiệp khách ngồi ở tửu lâu trên cao trêu chọc, miệng lớn uống trà uống rượu.

Thanh niên kia bịt tai không nghe, tiếp tục học tập, lão nhân thì tiếp tục đi theo ở sau lưng, không ngừng đặt câu hỏi, sau đó cùng nhau giải đáp. Trôi qua khoảng ba tháng, bọn họ đi qua mấy thành trì, màn trời chiếu đất.

Lại một ngày, Hồ Nhân Nông bỗng nhiên gầm lớn tiếng, mừng đến rơi nước mắt, "Thì ra là như vậy, thì ra là như vậy. . . Ấn chứng lẫn nhau, cám ơn đạo hữu đã giúp ta hoàn thiện đạo này."

Thanh niên kia dường như vẫn không nghe thấy, tiếp tục học tập, không ngừng vò đầu bứt tóc, từng cọng từng cọng một rụng xuống.

"Ngươi chờ một chút, ngươi theo ta tới, ta cho ngươi ăn uống đàng hoàng, đừng lưu lạc nữa." Cuối cùng Hồ Nhân Nông đã nhận thánh chỉ lần thứ mười ba, nguyện vào kinh làm Tể tướng một nước, hơn nữa còn thông báo cho nho sĩ toàn thiên hạ, sẽ giảng đạo ở kinh thành.

"Những thư sinh nghèo đó, lại muốn văn chua bốc mùi?"

"Ai biết, kệ bọn họ náo nhiệt thôi."

Một ít kiếm khách nghe được câu chuyện, cũng không hề để ý.

Cuối cùng ngày giảng đạo cũng đến, Hồ Nhân Nông nói nhỏ với thiếu niên điên khùng giống như khất cái này: "Đạo hữu, xin hãy nhẫn nại, không nên tùy ý đi loạn."

Hắn dứt lời liền sải bước về phía trước, đi lên đài cao, phía dưới là vô số nho sĩ, văn nhân học tử.

"Nho đạo vì Thần Đạo, mọi người trong Nho môn lấy chúng sinh làm vốn, lấy chức quan tu long mạch." Hồ Nhân Nông mở miệng giảng.

"Hương hỏa hỗn tạp kia, giải quyết như thế nào?"

Có người hỏi.

"Hương hỏa hỗn tạp, thân người không thể nào chứa. . . Nhưng mỗi người tu một vẻ, đây là Thần đạo. Hội tụ ý niệm hỗn tạp vào một thân, tu đạo đạt tới trình độ cao nhất có thể bỏ qua xác người trèo lên thần vị, lấy hạo nhiên chính khí kinh sợ thiên địa, chấn nhiếp quỷ thần. Chúng sinh cung phụng ta, cung phụng thần vị của ta, chỉ cần nghĩ đến ta, niệm tên ta, sẽ được bất tử bất

diệt!"

Thế giới yên tĩnh.

"Có tin đồn rằng, Thiên đạo là nơi tự hội hương hỏa của chúng sinh, đạo này. . ." Có đại học giả mở miệng.

"Đạo này, bắt chước thiên đạo, đưa thức hải gửi nhờ hư thiên, dẫn dắt hương hỏa của chúng sinh. . . Là chúng thần dưới trướng Thiên đạo!" Hồ Nhân Nông nói, "Một người tu tiên, chúng sinh tu thần. . . Đây là con đường thành Thần!"

Lời vừa nói ra, dường như cả thiên địa rơi vào yên tĩnh.

"Chỉ là học sĩ Nho môn cũng dám bất kính tiên nhân, đại nghịch bất đạo!" Bên trong tửu lâu cách đó không xa, có một tên kiếm khách đang uống rượu đột nhiên mở hai mắt ra, thân hình thoắt một cái, một đạo kiếm khí kinh thiên động địa phá vỡ tửu lâu, lướt qua nhóm nho sĩ.

"Là Từ Giác Thiển, đệ tử thứ ba của lục địa thần tiên Đoạn Thiên Vũ!"

"Đó là đại cao thủ cảnh giới Đạo Cung!"

Kiếm khí kinh người, mang theo ánh sáng khủng bố, chớp mắt đã tới.

"Cút!" Hồ Nhân Nông quát to một tiếng, để sách xuống bàn. Trên người mặc triều phục của Tể tướng, hai mắt đột nhiên mở ra, một đạo hạo nhiên chính khí xông thẳng lên trời, chấn động trời đất, sau đó đánh bay kiếm khách.

Ngôn xuất pháp tùy. . .

Toàn bộ đại nho trố mắt nghẹn họng, đây chính khí thế mà đạo pháp cổ đại mới có.

Đây mới là đại nho!

Một tiếng quát to, hạo nhiên chính khí, quỷ thần dễ trừ!

Hứa Chỉ mỉm cười, "Để cho kính tượng này học tập ở bên ngoài, cũng nhân tiện dùng kiến thức bản thân trợ giúp Hồ Nhân Nông một chút, làm một ít chuyện tốt. . . Bây giờ là thời điểm thu hồi lại rồi."

Vào lúc này, một bên khác không ngừng đi tới đây.

Manh Muội dẫn theo mấy người đến, trố mắt nghẹn họng.

"Trời ơi, tại sao Hồ Nhân Nông lại biến thành ông lão? Hơn nữa, luồng khí tức này là hệ thống tu luyện gì? Chưa xuất hiện ở đâu. . ." Ánh mắt nàng dần dần sáng lên, tự lẩm bẩm, "Ta không hổ là thầy của Thiên đạo! Cuối cùng lại dạy ra một tiên hiền mở ra một thời đại trước đó chưa từng có!"

Bộp!

Nàng vỗ đầu tiểu hồ ly bên cạnh, "Ngươi nhìn sư huynh ngươi đi, đã dẫn trước một bước mở ra thời đại mới, ngươi còn phải cố gắng nhiều hơn đó. Nếu như ngươi không có phát minh gì, đúng là đã ném đi mặt mũi của ta!"

Vẻ mặt tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn đầy ủy khuất, gãi gãi đầu, "Hình như ngài chưa từng dạy ta cái gì cả, chỉ một mực mang ta chu du khắp nơi, để cho chính ta tự học tập. . . Chẳng lẽ có đạo lý gì ẩn trong đó mà ta chưa lĩnh ngộ. . . " Nàng nắm chặt quả đấm nhỏ, "Đúng vậy. . . Lão sư là Thanh Đằng Địa Mẫu, dẫn dắt từng cái thời đại, nhất định có thâm ý của mình!"

Mà vào lúc này, ánh mắt Medusa dần dần sáng lên, "Thần đạo. . . Cái thế giới võ đạo này khiến ta cảm thấy cao thâm khó lường. Mặc dù Tiên đạo sa sút, nhưng cũng có thể nhìn ra đã từng huy hoàng, mà Thần đạo trước mắt. . ."

"Thú vị. . ."

Ánh mắt nàng không ngừng lưu chuyển, bỗng nhiên sắc mặt đọng lại, ánh mắt nhìn chằm chằm vào một người thanh niên cầm sách, đang chuẩn bị công thành lui thân, "Nghe nói, Hồ Nhân Nông học tập với một kẻ ngốc mấy tháng, đốn ngộ Thần đạo. . ."

Chương 356: Ta Nghĩ Cho Nên Ta Ở (Thượng)

Kính tượng phân thân là một máy móc học tập không có cảm tình, không ngừng học tập tri thức khác, trầm mê trong biển tri thức .

Nội tình tri thức của Hồ Nhân Nông vẫn là không đủ, hiện tại để kính tượng phân thân đang học tập tri thức từ mấy nền văn minh thế giới khác bổ sung lượng tri thức không đủ của hắn, từ đó sáng lập con đường Tiên triều.

Bây giờ vừa mới giải quyết xong, không nghĩ tới ra cửa liền đụng phải quỷ!

Loại manh muội liếm chó này, không ngờ lại mang theo Medusa tới tìm đồ đệ của mình.

Kết quả, hiện tại đâm phải họng súng, bị Medusa theo dõi kính tượng phân thân của ta...

Chuyện bỗng nhiên phát triển theo hướng không đoán trước được.

Lúc này, toàn bộ kinh thành ồ lên, lâm vào trong sôi trào.

“Không có khả năng!”

Từ Giác Thiển hộc máu, lộ ra vẻ mặt ngạc nhiên, cả người nghiêng ngả lảo đảo. Nho sinh tu hương hỏa, sao có thể đáng sợ như vậy?

Lão sư Đoạn Thiên Vũ của hắn, lục địa thần tiên đã từng nói

qua:

Thời Tây Kỷ Nguyên cổ, người và thần ở chung, hấp thu hương hỏa của sinh linh mạnh mẽ, thuần túy và chính thống. Mà ngày nay, chỉ có thể hấp thu của đông đảo chúng sinh, nhỏ yếu mà hỗn tạp, hội tụ cùng với nhau nhau, tu vi càng cao thì càng chết nhanh.

Thế nhưng bây giờ, vị đại nho đầu bạc trắng trước mắt này, một tiếng quát to khiến cho tâm thần hắn tan rã trong nháy mắt, tu vi đã chịu đả kích cực mạnh.

Hồ Nhân Nông cũng không để ý tới, thanh âm ầm ầm vang vọng khắp kinh thành, "Thu hương hỏa của phàm nhân chúng sinh làm Thần, đây là Thần đạo, hương hỏa thành Thần đạo... Hương hỏa không dứt, Thần đạo bất diệt, sẽ được vĩnh sinh."

Oanh!

Toàn bộ thành thị ồn ào.

"Người thiếu niên kia, ta với ngươi mới gặp mà như đã quen từ lâu, có thể kết bạn được không." Ở trong thời khắc lịch sử này, bỗng nhiên Medusa lại xuyên qua đám người đang sôi trào, chậm rãi gọi lại kính tượng.

Trong đám người, nếu ai gặp phải một mỹ nhân như thế bắt chuyện đều sẽ dừng lại, nhưng kính tượng lại mắt điếc tai ngơ.

Đông!

Cả người kính tượng trầm xuống, bị giam cầm lại.

Medusa mỉm cười đi tới, mang theo vẻ mặt nghịch ngợm, từ phía sau thò đầu lên nhìn gương mặt chàng trai trẻ.

Rất bình thường...

Thanh niên này, hắn thật sự có ma lực lớn như vậy sao?

Hắn rốt cuộc là ai? Sinh linh gì? Đến từ phương nào?

“Dường như rất thú vị.” Trong lòng Medusa tò mò. Khắp nơi trong thế giới mới tinh này đều làm nàng cảm thấy thú vị. Sau khi định trụ thư sinh đọc sách, nàng cũng không sốt ruột, tiếp tục mỉm cười ở trong đám người, hóa thành một phần trong muôn ngàn chúng sinh, nhìn lão nhân đầu tóc bạc trên cao.

Cảnh tượng trước mắt, mới là quan trọng nhất.

Đây là một hành trình quý giá đối với nàng ở thế giới xuất sắc này.

“Cảnh tượng này, ta đã thấy rất nhiều. Trước mắt, có lẽ sẽ thành truyền thuyết vĩnh hằng trong tương lai, đây là mị lực của năm tháng... Làm tất cả phủ bụi trần, chỉ có trường thọ bất hủ mới có thể đi tới vĩnh hằng.” Nàng cười rộ lên, tiếng cười này tiểu bạch hồ Hồ Hải Hàn và hai ma pháp sư xinh đẹp đều có thể nghe thấy được.

Manh muội hô hấp dồn dập, lúc này mới để ý đến Medusa còn ở bên cạnh!

Nếu nàng muốn xâm lấn thế giới này, hiện tại chém giết Hồ Nhân Nông mới là kết quả tốt nhất...

Bằng không một khi Hồ Nhân Nông thành lập Đại Chu tiên triều, thực lực thế giới Hoang Cổ sẽ tăng lên rất nhiều! Nếu là nàng, tất nhiên cũng sẽ ra tay, lấy tư thế lôi đình giết chết Hồ Nhân Nông, huống chi là vị quân chủ đại đế tử thần tàn nhẫn này?

“Không tốt!”

Sắc mặt nàng trắng bệch, bỗng nhiên quay đầu nhìn Medusa.

Medusa sớm đã mỉm cười nhìn nàng, ôn nhu như nước.

“Thật là một thời đại xán lạn.” Medusa không hề di chuyển, chỉ là quay đầu nhìn qua, nhìn lão nhân đang giảng Thần đạo ở chỗ cao, “Ta kính trọng vị lão nhân này, sống lưng không cong, cường giả nên có tôn nghiêm, được người tôn trọng.”

Dường như nàng mặc kệ nó qua đi.

“Đại nho giảng Nho đạo!”

“Triều đình được cứu rồi!”

Cái kinh thành ầm ĩ, muôn người đều đổ xô ra đường, thậm chí ngay cả Hoàng đế Đại Chu cũng nghe tin đi tới, làm cho tình thế càng thêm sôi trào. Nhưng Hồ Nhân Nông vẫn giảng đạo như cũ.

Lúc này có môn sinh đưa ra nghi vấn,

“Thần đạo bất diệt, được đến vĩnh sinh, có thể nói là vĩnh sinh sao?”

Hồ Nhân Nông nhàn nhạt mở miệng, giọng nói không lớn nhưng giống như sấm sét nổ vang, “Chỉ cần chúng sinh không quên ta, nghĩ ta niệm ta, cung phụng ta hương hỏa, cung phụng thần vị của ta, ta sẽ từ tử vong trở lại.”

Chúng sinh hoảng hốt.

Đây là...

Vĩnh sinh bất tử?

Phóng nhãn thế gian, ai có thể nói một câu trường sinh?

Cho dù là từng vị Thiên Đế năm xưa đều hóa thành bạch cốt chồng chất, anh hùng rơi vào đường cùng, mười hai Tổ Vu nhập

Đại La Thiên tránh kiếp thiên nhân ngũ suy.

Cả đời bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới, một đạo hương hỏa của Nho môn có thể đi đến loại độ cao này. Từ văn minh hương hỏa thời đại Tây Kỷ Nguyên, hút vào hương hỏa cúng bái chúng thần, cuối cùng hóa thành con đường cứu cực ngày hôm nay —— Hương hỏa thành Thần đạo.

Thành lập thịnh thế Tiên Đình chân chính, lấy cả Tiên triều phi thăng.

"Xin hỏi chân ý của phương pháp này..."

Có nho sinh đưa ra, vô số nho gia nín thở.

Tất cả khoa cử văn sinh của Vương triều Đại Chu sôi nổi ôm quyền, trong sự run rẩy kèm theo kích động khó có thể kiềm chế.

Hồ Nhân Nông cười nói: "Ta Nghĩ Cho Nên Ta Ở!"

Oanh!

Thiên địa chấn động, giống như sét đánh giữa trời quang!

Trong Cửu Trọng Thiên, đất rung núi chuyển, từng đạo tiên cung lâu vũ không ngừng lay động, đá vụn rơi xuống, lung lay sắp đổ, giống như toàn bộ trật tự và cương thống của Thiên Đạo bắt đầu tu sửa lại.

"Thiên địa rung chuyển, Thiên Đạo cảm ứng, theo đó biến hóa!"

Vô số tồn tại cổ xưa từ Tây Kỷ Nguyên chậm rãi đi ra, bao gồm một vị Thiên Đế cổ đại.

"Nhất định có chuyện kinh thiên động địa chấn nhiếp quỷ thần, thay đổi thiên địa cương thống đang xảy ra!"

“Biến cố như thế, không biết là tốt hay xấu.”

.....

Một đám tồn tại cổ xưa lạnh lùng nói nhỏ: Đi gặp mặt Thiên Đạo!

“Ta nghĩ cho nên ta ở...” Đôi mắt Medusa lập loè, hiện ra thần sắc khó có thể tin, tán thưởng: “Đạo duy tâm duy ta, đây là một con đường xưa nay chưa từng có.”

Nàng trầm ngâm một phen, sau đó cười rộ lên, nhìn về phía người thư sinh đang ôm quyển sách Vô Tự Thiên Thư kia, “Chúng ta đi thôi! Vốn dĩ tới nơi này là muốn giao lưu với vị Nho thánh của Đại Chu kia một phen, nhưng dường như bây giờ đối phương đang bận rộn, không phải lúc.”

Dường như tiểu hồ ly có chút lưu luyến, cảm thấy rất xuất sắc, không nỡ bỏ qua.

“Đây là lịch sử, những khách du lịch như chúng ta chỉ phụ trách chứng kiến. Nếu ngươi sống được lâu hơn một chút, sẽ không có quá nhiều gợn sóng.” Medusa ôn nhu nói chuyện với tiểu hồ ly, sau đó lại nhìn về phía Manh Muội.

Manh Muội cười gượng hai tiếng.

Nửa ngày sau, mấy người lại tiếp tục hành trình, tựa như một hồi oanh động thiên hạ ở kinh thành kia chỉ là khách qua đường đối với họ.

Chương 357: Ta Nghĩ Cho Nên Ta Ở (Hạ)

Tuy nhiên, hai tỷ muội Aili và Mickey lại bị lưu tại trong kinh thành, phụ tá Hồ Nhân Nông thiết lập khuôn mẫu của Vương triều Đại Chu. Lúc làm việc này, Manh Muội còn đang bất an nhìn Medusa, nhưng Medusa lại chỉ mỉm cười ôn nhu, không để ý đến.

“Chúng ta chứng kiến lịch sử.”

Một chiếc xe ngựa rời xa kinh thành, oanh oanh yến yến giao lưu. Manh Muội cùng đồ đệ của mình vừa mới trò chuyện về Thần đạo, có lẽ một cái Tiên triều sắp sinh ra.

Bên trong xe ngựa, Medusa không ngừng đánh giá người thư sinh vẫn luôn đọc sách kia.

Mang hắn đi theo hành trình của mình, hiện tại dường như đã hiểu rõ một ít phong cách của hắn. Người này si mê với học tập, ngươi giao lưu kiến thức với hắn thì hắn mới đáp lại, bằng không hắn sẽ không để ý tới ngươi.

“Mặc Thu Lệ tỷ tỷ... Tỷ đang làm gì vậy?” Đột nhiên, đôi mắt của Hồ Hải Hàn mở to.

Mặc Thu Lệ...

Một đám gia hỏa trước đó biến Mercurius thành Nữ thần trí tuệ, mà Medusa lại trực tiếp đổi tên thành Mặc Thu Lệ...

Rốt cuộc Thần trí tuệ đã trêu chọc gì các ngươi vậy?

Hiện tại Medusa ôn nhu như một đại tỷ tỷ, chiếu cố các nàng

tựa như muội muội, hoàn toàn không nhìn ra dáng vẻ vị tử vong đại đế trước kia.

“Ta đang làm thí nghiệm.” Medusa ôn nhu sờ đầu tiểu cô nương. Nàng cắt lấy mảnh da của người thanh niên, không ngừng nghiên cứu, lại lấy ra bàn luyện kim, chai lọ dược tề và thuốc thử.

“Thí nghiệm gì?” Tiểu hồ ly hóa thành bảo bảo tò mò.

“Thí nghiệm trên cơ thể người, ngươi muốn học sao? Ta dạy cho ngươi.”

Mặt Manh Muội nháy mắt liền đen, để cho đồ đệ của mình đừng hỏi nhiều!

Hỏi càng nhiều sẽ chết càng nhanh, điểm này nàng đã lãnh hội rất nhiều.

Trước kia khi chính mình làm Kiến Mộc, mấy trăm năm không thể động, mỗi đêm khuya không người liền bắt đầu nói chuyện với tiểu trùng xanh biếc bám vào trên người mình, sau đó nói đến mức tâm tình thoải mái, rồi sống sờ sờ nghiền chết tiểu trùng kia. Lý do đương nhiên là:

Ngươi biết được quá nhiều!

Mà hiện tại, khả năng các nàng chính là tiểu trùng...

Thậm chí trước đó, chưa từng xuống tay với Hồ Nhân Nông...

Tuyệt đối có âm mưu!

Manh Muội cảm thấy đầu lớn.

Nàng thử nói chuyện phiếm với thư sinh bên cạnh, trong trong nháy mắt mặt đen lại:

Đây là một thẳng nam sắt thép, có một đống lớn tuyệt thế mỹ

nhân ở trong xe ngựa, nhưng lại chỉ biết đọc sách?

Thanh Đằng Địa Mẫu là mỹ nhân mỹ lệ và trí tuệ tuyệt thế, ân sư của Thiên Đạo, là tồn tại mạnh nhất từ thuở khai thiên lập địa! Cùng với một thiếu nữ hồ ly xinh đẹp động lòng người, còn có đại đế tử vong Medusa đáng sợ nhất, thế nhưng hắn lại không hề dao động chút nào!

“Quả nhiên không phải là một sinh mệnh tồn tại chân chính.”

Medusa không ngừng nghiên cứu mảnh da của người thanh niên ở cấp vi mô, “Hắn dường như là quy tắc nào đó của thiên địa, thậm chí là một loại tưởng tượng tự nhiên, cùng loại với Hải Thị Thận Lâu, gió lốc, thủy triều... Hoặc là một hình chiếu sinh mệnh nào đó, có lẽ là tồn tại cùng loại với Tà thần Cthulhu?”

“Tà thần Cthulhu, hội tụ tà niệm của chúng sinh mà sinh ra, không thể diễn tả, không thể nhìn thẳng, không thể miêu tả. Mà thanh niên này, không có tự thân, chỉ có trí tuệ, dường như là một sinh vật học tập hội tụ tri thức vô tận, đang học tập không ngừng. Nó có phải là sinh vật hiện tượng của tri thức chân lý?”

Một ngày lại trôi qua.

Tới gần ban đêm, ngừng ở trên xe ngựa, tìm kiếm một khách điếm nghỉ tạm.

Manh Muội lại mở miệng nói, “Người thư sinh ngu đần này! Suốt ngày chỉ biết đọc sách, đi đến đâu cũng đọc, không để ý đến chuyện bên ngoài, là thánh hiền một lòng chỉ muốn đọc sách, bỏ mặc tất cả, phỏng chừng sẽ chạy mất. Không bằng buổi tối để chúng ta ngủ cùng nhau đi, dù sao.... Cũng không hề có uy hiếp!”

Nàng không chút do dự, đánh lên nhãn hiệu vĩ nam, dù cùng chung chăn gối cũng không hề có uy hiếp nào.

“Không cần, ta với hắn chung một phòng. Ta sẽ trông chừng

hắn không cho chạy trốn.” Medusa cười rộ lên, nắm tay thanh niên đang đọc sách đi lên cầu thang, dường như là vật phẩm tư nhân của nàng.

Mặt Manh Muội cứng đờ, một nam một nữ ở chung một phòng...

“Ngọa tào, tin tức lớn! Đột nhiên liếc nhìn hắn trong đám người, ta liền không quên khuôn mặt của hắn, sau đó trực tiếp kéo về phòng qua đêm...” Manh Muội mang theo mấy nữ sinh nhanh chóng trở lại phòng, lập tức nằm xuống ngủ, nhanh chóng phát thiếp:

【 Khiếp sợ! Medusa cùng với thư sinh đồng sàng cộng chẩm, đạo đức đồi bại! 】

“Phóng viên của đài chúng tôi: Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, theo dõi quân chủ đại đế Medusa xâm lấn thế giới Hoang Cổ, tiến hành thăm viếng điều tra. Hôm nay, Medusa đại đế nhìn trúng một thư sinh trong đám người, đêm khuya mang về thế gian...”

“Có hình ảnh chứng minh sự thật!”

Bài viết nhanh chóng gây nên phong ba rất lớn.

...

Sau khi vào phòng, Medusa cười rộ lên trong căn phòng cổ xưa lịch sự tao nhã, “Ngươi là... Chân lý sao?”

Thanh niên tiếp tục đọc sách.

“Quả nhiên là sinh vật do quy tắc nào đó của thiên địa hình thành, tượng trưng chân lý và tri thức...” Đôi mắt Medusa sáng rựa, “Đây có lẽ là thu hoạch lớn nhất khi ta đi vào phiến thổ địa này, đã đạt được một người mở đường chấp nhất theo đuổi chân

lý và tri thức, thậm chí bản thân chính là chân lý... Con đường của ta vẫn luôn cô độc, có lẽ có người làm bạn rồi."

Nàng thức trắng đêm không ngủ, giống như đạt được chí bảo, ở dưới ánh đèn bắt đầu ngồi trước bàn, cầm lấy bút mực, cùng trao đổi học tập tri thức với người thanh niên này, không ngừng tham thảo, nghiên cứu, thảo luận, sau đó đôi mắt dần dần sáng lên.

"Có bạn cùng chân lý, con đường của ta có lẽ sẽ không cô độc."

Nàng múa may bút mực, viết lên trang giấy.

Ngày tháng như vậy, một mình nàng trải qua hơn hai ngàn năm, thế nhưng hiện tại có lẽ sẽ nghênh đón thay đổi.

Một nam một nữ học tập trong đêm dưới ánh đền, mười phần thuần tịnh, giống như ngồi cùng bàn đánh sâu vào thi đại học, cùng học bổ túc cho nhau.

Hứa Chỉ: "..."

Hắn cảm thấy răng đau. Đó là công cụ học tập của ta, không phải công cụ học tập của ngươi. Ngươi lại đem hắn trở thành tiểu đồng bọn học tập của mình?

Medusa làm bộ muốn giữ làm của riêng, đang không ngừng học tập, hơn nữa nếu có nghi hoặc thì cộng đồng cùng thảo luận, rất có tư thế cùng nhau tiến bộ.

"Có thể nói cho ta biết, Hồ Nhân Nông thôi diễn Thần đạo, là ngươi với hắn cùng nhau thôi diễn? Tuy rằng ngươi chỉ cung cấp tri thức cho hắn, nhưng chắc chắn ngươi biết được quá trình, hơn nữa ghi nhớ tri thức vào trong đầu óc uyên bác của ngươi." Vẻ mặt Medusa nghiêm túc.

“Ngươi phải giải đề cho ta.” Thanh niên vẫn đối đãi với nàng giống như Hồ Nhân Nông, đối xử như nhau.

“Ta thích trao đổi đồng giá, Vu sư chân lý là như thế.”

Medusa cũng chỉ mỉm cười. Nàng chống tay lên bàn, rất hứng thú nhìn thư sinh đọc sách, chờ đợi nghi hoặc của hắn.

Qua một hồi lâu, thư sinh chất phác mở miệng, “Cái đạo pháp này quá khó, ta xem không hiểu.”

“Đưa ta nhìn xem... Dạy hệ thống cơ sở tri thức này cho ta.” Medusa ngồi ở bàn bên cạnh, nghiêm túc lên.

Chương 358: Nói Chuyện Đêm Khuya (Thượng)

Qua một hồi lâu, Medusa mở câu hỏi ra, đứng lên, chắp tay ở sau lưng giải thích, "Vấn đề này, là như thế này, ý nghĩ phải linh hoạt một chút, có ba loại giải pháp..."

Medusa là tồn tại cổ xưa có tri thức uyên bác nhất, khởi nguyên ma thần Medusa. Người có thể so sánh tri thức với nàng cũng chỉ có Đế Kỳ không ngừng học trộm, vì vậy liền có thể dễ dàng giải đáp rất nhiều nghi vấn, trên cơ bản một chút là thông.

"Chính là như vậy, ngươi nghe hiểu không? Nếu không hiểu, ta có thể nói tiếp một lần." Medusa rất kiên nhẫn giải thích, thư sinh ở bên cạnh lắng nghe.

Nàng giải một đạo đề, lại ghé vào trên bàn ở bên cạnh, ánh mắt dần dần mê ly, "Ta muốn đi ngủ, chính ngươi tự học trong chốc lát... Thôi, dù sao ngươi cũng nghe không hiểu."

Thư sinh kia vẫn học tập như cũ.

Đúng vậy...

Cường giả không cần giấc ngủ, nhưng chỉ có duy nhất Medusa cần.

Hiện tại đã trôi qua ngàn năm, nàng lại cải tiến huyết mạch trường sinh lần nữa, biến thành ngủ say mỗi ngày. Mỗi 24 tiếng đồng hồ phải ngủ say 18 tiếng đồng hồ, cũng chính là nàng chỉ có sáu tiếng đồng hồ là thanh tỉnh.

Chẳng qua, đặc tính thân thể Tà thần Cthulhu tuy rằng đã bị

nàng thu liễm, nhưng trong lúc ngủ say, bất luận động tác địch ý nào cũng sẽ kích phát sự sợ hãi không thể diễn tả của nàng!

Chuyện này sẽ tạo thành thiên tai đáng sợ trong một phạm vi nhất định.

Không thể nhìn thẳng, không thể diễn tả, không thể lắng nghe thanh âm của nó.

Cho dù Medusa ngủ say, bất luận sinh vật nào nhìn thấy tư thế ngủ say của thiếu nữ xinh đẹp này cũng sẽ tử vong trong nháy mắt, tử vong trong sự kinh diễm!

Manh Muội cũng không ngu, rất sớm trước kia liền biết Medusa có được máu vĩnh sinh của Sáng Thế Thần và đặc tính của Tà thần Cthulhu. Khi thấy nàng đi ngủ liền không dám quấy rầy, biết được nếu làm phiền chắc chắn sẽ kích phát bản năng Cthulhu của Medusa.

Qua mấy ngày, Medusa đã thay đổi sinh hoạt và nghỉ ngơi của mình, ban ngày thì ngủ ở trên xe ngựa, buổi tối thì nói chuyện với thư sinh suốt đêm.

Manh Muội trừng mắt, nhìn về phía thư sinh bên cạnh vẫn đang còn đọc sách như cũ, tinh thần phấn chấn, không ngừng khoa tay múa chân học tập, mà bên cạnh là Medusa đang lâm vào ngủ say....

Khuôn mặt nàng đỏ lên trong nháy mắt, không thể tưởng được thư sinh nho nhã yếu đuối như này cũng có thể mạnh mẽ như thế?

Kia chính là Tử Vong Đại Đế đó, vậy mà lại trở nên mỏi mệt như vậy...

Trâu bò đến nghịch thiên!

“Mặc Thu Lệ tỷ tỷ đang làm gì vậy?” Trên xe ngựa, tiểu bạch

hồ Hồ Hải Hàn lên tiếng.

Nàng vội vàng chụp một cái tát về phía Hồ Hải Hàn, nói: “Tiểu hài tử đừng hỏi nhiều, phải học tập cho tốt! Đây là chuyện về việc sinh tiểu bảo bảo.”

“Ồ.” Thiếu nữ hồ ly ngơ ngác gật đầu, đôi mắt lóe lên một tia tò mò, có ý nghĩ muốn tìm hiểu đến tột cùng.

Một đêm trong khách sạn, Manh Muội mang theo đồ đệ vào phòng gian để nghỉ ngơi, vừa nằm xuống ngủ, lại lên mạng đăng bài:

【 Khiếp sợ! Đạo đức của người dũng mãnh thần bí nhất trong lịch sử rốt cuộc cũng chôn vùi, nhân tính vẫn bị vặn vẹo? 】

“Phóng viên của đài chúng tôi: Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, báo lại cho mọi người...”

Trên mạng lại lần nữa sôi trào lên, tam quan đều bị điên đảo!

Vô số fans vô cùng đau đớn, tỏ vẻ như thấy được trời cao.

Tiếp nhận đi, mỗi ngày ban ngày thì ngồi xe ngựa để lên đường, buổi tối Medusa ngủ say, còn Manh Muội thì mang theo đồ đệ đi nghỉ ngơi.

Nhưng mà vào một ngày, Manh Muội đột nhiên tỉnh lại vào lúc nửa đêm. Nàng phát đồ đệ ngủ ở bên cạnh lại rón ra rón rén đi ra ngoài, lẩm bẩm tự nói, “Lão sư, con cũng nhịn không được, muốn đi sinh tiểu bảo bảo vào buổi tối....”

???

Manh Muội mở mắt ra, lập tức kinh ngạc!

Này mẹ nó cải trắng dưỡng lâu như thế vậy mà lại bị người nẫng đi?

Người nam nhân này có Medusa Đại Đế rồi còn không thỏa mãn, còn muốn đệ tử của ta? Chuyện này đã lén xảy ra bao nhiêu ngày rồi mà mình cũng không có phát hiện? Nàng lửa giận tận trời, sải bước đi sang phòng cho khách bên cạnh, nhìn thấy Medusa vì học tập mệt mỏi mà ngủ ở bên cạnh, cùng với đồ đệ của mình đang không ngừng thảo luận với thư sinh trên bàn sách.

Khung cảnh nhiệt tình yêu thương học tập này hoàn toàn không phải phong cách của mình.

Manh Muội không khỏi trừng mắt, "Ngươi nói cái gì mà sinh tiểu bảo bảo?"

Vẻ mặt tiểu hồ ly vô tội, buông sách vở xuống, "Trong lúc nam nữ đọc sách học tập, tinh thần tri thức sẽ hội tụ, đầu óc giao lưu, đại khái chính là việc sinh tiểu bảo bảo mà lão sư đã từng nói đi, có thể sinh ra tri thức mới. Mặc Thu Lệ tỷ tỷ học tập xong rồi, con liền lén lại đây. Con cảm thấy rất là trầm mê, có thể học được rất nhiều tri thức... nhưng lại không dám nói cho lão sư."

Cút!

Đều do ta không nói cho ngươi sự khác nhau giữa nam nữ, ngươi vậy mà lại cho rằng học tập với nam sinh thì sẽ sinh hài tử? Chẳng lẽ, Medusa vẫn luôn đơn thuần không ngừng học tập tri thức với thư sinh sao? Tiểu hồ ly tò mò lén lại đây xem, cuối cùng cũng gia nhập vào trong?

Đây là kiểu thẳng nam sắt thép gì đây!

Manh Muội cơ hồ muốn hộc máu, cảm thấy vui sướng lại bi ai.

Vui sướng đương nhiên là vì đồ đệ của mình không có bị cướp đi, bi ai chính là cái thư sinh đúng là có độc! Kia chính là hai đại mỹ nhân, hắn lại nghiêm túc học tập cả đêm với họ trong vô số ngày, Manh Muội muốn khóc!

Nàng mê mang rời đi, “Tư tưởng trong đầu ta rất rối loạn, ta quả nhiên đã không còn thuần khiết....”

Một bài đăng lại được phát lên:

【Khiếp sợ! Tử Vong Đại Đế hàng đêm mất ngủ, đồ đệ của ta cũng trầm mê trong đó, nửa đêm lén đi tới phòng của đối phương, mọi người sôi nổi tỏ vẻ: Chân tướng nghịch thiên! 】

“Phóng viên của đài chúng tôi: Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng, chân tướng của sự việc biến đổi bất ngờ, vậy mà lại khủng bố như thế....”

Lại qua mấy ngày, Manh Muội bảo đồ đệ không cần lén lút nữa, kia chỉ là học tập, để cho nàng giao lưu học tập vào thời điểm lên đường ban ngày....

Mà Manh Muội nhìn hai người đang trầm mê trong học tập kia, còn mình nhưng thật ra lại không có bất luận ý tưởng gì, “Ha ha! Ta mới sẽ không bị nhiệt tình yêu thương học tập mê hoặc, ta chỉ cần nằm là có thể thành Thánh.... Chơi đến vui vẻ là được!”

Nhưng mà xe ngựa vẫn tiếp tục đi về phía trước.

“Tiểu nhị, đưa rượu.” Thời điểm Manh Muội mang theo mấy người đi tửu lầu ăn cơm đã dần dần bị người nhận ra và vây quanh.

“Tay cầm Vô Tự Thiên Thư, thanh niên kia là người đã khiến cho Nho Thánh Hồ Nhân Nông ngộ đạo....”

Không ít người tới hỏi, giao lưu lẫn nhau.

“Trao đổi đồng giá....” Thư sinh tiếp tục mở miệng một cách máy móc.

Có một số người lấy tri thức và sáng kiến để trao đổi, tuy rằng

có ít người được coi trọng, nhưng là luôn có mấy cái ý tưởng thiên mã hành không(hoang dã), đạt được sự tán thành, sau đó sẽ có được giải đáp cho nghi hoặc của chính mình.

“Ha ha ha! Thì ra là thế, thì ra là thế! Ta đã sắp đến Đạo Cung rồi!” Đôi mắt của một đao khách nổi tiếng phương Bắc đều đỏ lên, hung hăng cúi đầu một cái.

Đao khách phương Bắc huy đao lên cao một cách tàn nhẫn.

Oanh!

Đao khí sắc bén xông thẳng tận trời, mây mù trong toàn bộ trấn nhỏ nháy mắt liền sáng rõ.

Đao khách phương Bắc nháy mắt đột phá lên cảnh giới Đạo Cung, trở thành một trong những võ đạo tông sư đứng đầu đương thời.

Chương 359: Nói Chuyện Đêm Khuya (Hạ)

Trầm mặc!

Trầm mặc!

Trong tửu lầu tĩnh mịch mà trầm mặc, hồi lâu mới có người mở miệng, trộm nhìn về phía bàn bên kia.

“Chúng ta chỉ ngồi nghe vậy mà cũng nghe ra được sự ảo diệu trong đó, ta hình như đã ngộ đạo....”

“Hồ Nhân Nông, tiến nhập phàm trần, cả đời dâng cho Đại Chu, bạn cũ đều đã chết, mười ba đạo thánh chỉ cũng không chịu, lại lưu lạc thiên nhai, đi theo thư sinh đọc sách ngây ngô này, lấy trời làm trời, lấy đất làm chiếu.... Ta hiện tại đã tin.”

“Đại trí giả ngu, nhìn như ngu dốt, kỳ thật chính là kinh thiên động địa...”

Dần dần, một thư sinh kỳ quái không ngừng ôm Vô Tự Thiên Thư, tính cách cổ quái mà chất phác, được truyền lưu ra ngoài. Giang hồ gọi là Bách Hiểu Sinh, biết được chí lý của thiên địa, toàn bộ giang hồ vì điều này mà chấn động.

Truyền thuyết về một người ngu ngốc.

Sẽ không giao lưu, không có cảm tình, chỉ biết học tập, có được trí tuệ vô tận.

“Chạy mau! Toàn bộ giang hồ đều đang điên cuồng, tuyệt thế thần binh ‘ Bách Hiểu Sinh ’ xuất thế, ta mẹ nó rốt cuộc cũng đuổi

kịp võ lâm thịnh thế này!" Manh Muội lên xe ngựa rồi nhanh chóng phóng đi, cười ha hả, "Ha ha ha ha ha! Nhặt được bảo bối!!"

Giang hồ đại náo, vô số hiệp khách giang hồ đều tìm kiếm Bách Hiểu Sinh, muốn đi theo để tìm hiểu chân lý.

Lại một đêm, trên bàn sách, ám màu vàng của ngọn đèn dầu lay động.

Trước bàn, có hai nam nữ ngồi song song, đọc sách viết chữ, một bầu không khí ngập trong học tập, giống như là học sinh chuẩn bị thi đại học, từng người làm bài thi, ngẫu nhiên sẽ giao lưu học thức, mang đến cho người loại cảm giác quân tử chi giao đạm như nước.

Mỗi ngày đều học tập như vậy đã tập mãi thành thói quen.

Lần này, thư sinh đưa đôi mắt chất phác lên, hỏi: "Làm sao để rèn nên một nguồn năng lượng Thái Dương vĩnh hằng? Chiếu sáng cho vạn vật?"

"Vấn đề này, có chút tính tổng hợp." Medusa giật mình.

Vấn đề này có chút không giống với vấn đề mà thư sinh chất phác bình thường sẽ hỏi, nó có chút cao thâm.

Nàng nghiêm túc nghĩ một lúc, không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ, "Có lẽ có thể lấy sự tuần hoàn của Vu sư để bảo đảm phần năng lượng bị thiếu, nhưng nếu muốn nghiên cứu cụ thể, đối với Vu sư chúng ta mà nói thì đây là một đề tài hoàn toàn mới...."

"Có lẽ có thể nghĩ như vậy..."

Medusa vẫn thảo luận trước sau như một.

Nhưng mà thảo luận trong chốc lát, Medusa lại cảm khái vạn lần đối với thanh niên, "Ngươi đúng là bạn thân tốt nhất trên

đường cầu đạo của ta.”

Nàng không hề thảo luận về việc học tập, bỗng nhiên cười rộ lên, như thể đang bộc lộ tâm sự với ai đó, “Thanh Đằng Địa Mẫu của thế giới này có lẽ đã biết ta là ai, vì để xâm lấn thế giới này, tìm hiểu tiên cơ, nhưng nàng nhất định không biết vì sao ta lại không giết Hồ Nhân Nông.”

“Ngươi có biết tâm tư của ta không?” Gương mặt nàng tươi cười.

Thư sinh vẫn đọc sách như cũ, phảng phất như người gỗ.

“Lý do rất đơn giản, tại sao ta phải giết hắn.”

Medusa cười nói: “Ta vốn dĩ cho rằng thế giới này rất mạnh, không nghĩ tới bọn họ vừa mới trải qua một hồi hạo kiếp, thời đại biến đổi, kia không phải điều ta muốn. Ta muốn mặc kệ thế giới này trưởng thành, cũng bao dung cho bọn họ trưởng thành, không ngừng trở nên mạnh mẽ, thậm chí là vượt qua thế giới của chúng ta.

Quả là không thể tưởng tượng được đúng không?

Đây là sự độ lượng do ta đã sống hơn hai ngàn năm... Thời đại Ma dược cường thịnh ngàn năm, đã là một bãi nước lặng, không gởi nổi một gợn sóng, nếu như xâm lấn thế giới này, bọn họ sẽ phát hiện chính mình đã rất cường đại, hơn rất nhiều so với thế giới này, như vậy thì bọn họ càng không có ý tiến thủ.

Bài ca của nhân loại là bài ca về dũng khí, chỉ có tử vong và khốn cảnh mới có thể mang đến dũng khí, mang đến cho ta nhiều kinh hỉ hơn, lực lượng ngang nhau, mới là đối thủ mà ta muốn!”

Đôi mắt nàng cong thành trăng non, có chút đẹp lại mang theo khát khao.

Thư sinh vẫn đọc sách.

“Ta muốn có người có thể mang đến chân lý tử vong cho ta!”

“Ngươi không cảm thấy lửa đỏ máu tươi của mình rất xinh đẹp sao? Đó là màu của Tường Vi, là tử vong chi hoa.”

“Luận cùng cảnh giới dưới Thần, thế gian còn có ai cao hơn ta sao? Ta thật là quá cô độc... Thời đại Hoang Cổ với Thiên Đế mạnh nhất Đế Kỳ vượt ngang qua thế kỷ, cùng với Đạo Trường Sinh... Ngươi biết không, khi ta nghe thấy lịch sử của thế giới này thì đã hưng phấn cỡ nào không?” Mái tóc dài của nàng như rắn vặn vẹo, lúc này lại buộc thành một bó đuôi ngựa màu đen, tăng thêm vài phần nhu hòa.

“Nếu như ta có thể ngược dòng thời gian sinh ra tại thời đại Tây Kỷ Nguyên thần thoại kia thì tốt biết bao nhiêu. Ta thực sự hướng tới những Thiên Đế cổ xưa của thế giới này, một đám tuyệt thế thiên tài đáng sợ, chỉ là nghe về nhân sinh của bọn họ thôi đã khiến cho ta kích động đến cả người run rẩy, muốn xem tư thế tuyệt thế oai hùng của bọn họ.... Nhưng mà hiện tại, cũng chưa muộn, thế giới này vẫn còn tồn tại Thiên Đạo, Đạo Trường Sinh hóa thân thành thiên địa, ta rất chờ mong trận chiến với hắn...”

“Kia có lẽ là cuộc chiến mạnh nhất dưới thần đi. Ta rất chờ mong, hơn nữa còn ấp ủ và tích lũy...”

Nàng như là đang nói hết tâm tình của mình với người nào đó.

Cả đời của nàng, từ lúc nhỏ chỉ có thể nói hết cho lão sư Circe của mình, nghe theo nàng dạy dỗ mà trưởng thành, sau này không còn có bất luận người nào có thể tin cậy nữa, ở trong mắt người ngoài, nàng vĩnh viễn là Tử Vong Đại Đế Medusa tàn nhẫn độc ác.

Nếu là sinh mệnh mang trí tuệ, nàng kiên quyết sẽ không mở miệng, nhưng mà trước mắt lại là một người gỗ mờ mịt đang đọc

sách.

“Ngốc trong một thế giới hoà bình, hưởng thụ sự tối cao dài đến ngàn năm, làm Ma Thần khởi nguyên thống trị khắp đại địa, được vô số sinh linh hâm mộ, nhưng ngươi sẽ không hiểu, đây không phải cuộc sống mà ta muốn.” Nàng ở bên ngọn đèn dầu lay động, cúi đầu không ngừng viết lên trang giấy.

“Một ngàn năm nay, ta càng ngày càng không giống chính mình..... Ta ngủ say trong bình tĩnh, cô tịch đã thấm vào trong xương cốt. Thậm chí rất nhiều năm qua, ta đều không ngừng mơ thấy một đạo thân ảnh phát ra thần quang, cũng không biết là bắt đầu từ khi nào, nó liền dần chồng lên với chân lý Vu sư mà ta đang truy tìm....” Nàng thất thần nhìn ánh nến, ngọn lửa sáng loáng nhảy lên, lẩm bẩm ra tiếng.

“Ta rất chờ mong một hồi tử vong diễm lệ... Cũng như ta đang hướng tới chân lý....”

Thư sinh vẫn đang viết, giống như một con rối gỗ.

“Ta lại muốn ngủ... Ngươi, học tập trước đi.”

Dù biết đối phương căn bản là nghe không hiểu, nhưng nàng vẫn thu liễm thần sắc, mở miệng theo thói quen.

Nàng bắt đầu nằm ở trên giấy trên bàn sách, yên lặng nhìn thư sinh đang đọc sách dưới ánh đèn, dần dần đi vào giấc ngủ.... trong hốt hoảng, gương mặt chất phác thư sinh trong nháy mắt dường như chồng lên với gương mặt của Thần Sáng Thế được bao phủ trong vầng sáng kia. Nàng bỗng nhiên lẩm bẩm ra tiếng, “Ta muốn nhìn chân lý một lần nữa...”

Xôn xao!!

Ánh lửa hung hăng lay động trên vách tường.

Gió nổi!

Cửa sổ không ngừng lay động, tựa hồ như mưa gió sắp đến.

Thiếu niên đọc sách kia vẫn chất phác như cũ, đang đọc sách trong đêm, qua một hồi lâu, mới chậm rãi mở hai tròng mắt, buông thư tịch trong tay xuống, đứng lên đóng cửa sổ lại.

Hứa Chỉ nhìn Xà Phát Nữ Yêu đang ngủ trên bàn trước mặt, mặc một bộ hắc y, phác họa ra đường cong tuyệt mỹ, trong tú lệ còn khiến cho người ta cảm thấy anh khí mười phần, nhịn không được liền xoa mái tóc kỳ lạ của nàng, cảm khái.

“Medusa, vẫn điên cuồng như cũ....”

Gương mặt thanh niên bình thường của Hứa Chỉ đứng lên, trong ngọn đèn dầu lay động, lần thứ hai tiếp xúc gần gũi với Medusa, nhìn khuôn mặt ngủ say của nàng.

Không nghĩ tới, nàng vậy mà ngay cả thế giới của mình cũng không màng, thậm chí còn muốn chờ đợi đối phương trưởng thành. Nàng muốn một đối thủ kinh diễm đủ cường đại, đẩy mạnh tiến độ tiến về phía chân lý của mình!

Chương 360: Đạo hữu Khó Cầu

Rầm rầm!

Làn gió nhẹ vỗ vào cánh cửa gỗ màu đỏ thắm, mang theo từng hạt mưa rơi đập vào trên cửa sổ.

Không có gió, ánh lửa đèn dần dần an tĩnh lại.

Ở phía sau, Medusa nằm sấp ngủ ở trên bàn đọc sách, Hứa Chỉ yên lặng ngắm nhìn ngoài cửa sổ, thưởng thức phong cảnh bên ngoài, bỗng nhiên thở dài,

"Tính theo thời tiết của mảnh thế giới này, sau mấy ngày nữa chính là Tết trung thu..."

Bất tri bất giác, thế giới Vu Sư, thế giới Hoang Cổ, đều đã là một cái thế giới siêu phàm hoàn thiện, dù là tồn tại ở trong vườn trái cây nhà mình, phân làm hai tầng trên dưới, trên mặt đất cùng dưới hầm đất.

Trung thu là ngày trăng tròn hiếm hoi trong năm.

Lúc này, sau khi nàng học tập cả một đêm mới chìm vào giấc ngủ, đã tới gần năm giờ, bầu trời hơi hừng sáng.

Mấy ngày nay, đã có người bắt đầu làm bánh Trung thu, bắt đầu bày bán ở nơi đầu phố, từng làn khói bếp lượn lờ, trong các hộ gia đình, trẻ con cầm thanh kẹo hồ lô đường, vui cười, đùa nghịch râm ran, đầu đường cuối ngõ tràn ngập bầu không khí lễ Tết vui mừng, tràn ngập khí tức cổ xưa bình dị.

"Trăng sáng khi nào có? Nâng cốc hỏi trời xanh. Không biết Tiên cung trên trời, đêm nay là năm nào."

Nguồn gốc của Tết trung thu và các lễ ăn mừng khác, tự nhiên còn phải quy công lao cho cá ướp muối là Manh Muội, công lao của vị Địa Mẫu này còn cao hơn cả Thiên đạo, đồng thời mang đến các loại mỹ thực thuộc về Hoa Hạ, hóa thời đại này trở thành một thời cổ đại thực sự, có kiếm khách, có văn nhân thi sĩ, có triều đình.

Ngay cả như thế, đối với Medusa cùng hai người Aili và Mickey, thì cũng hoàn toàn mới mẻ.

Dù sao, các nàng đã sinh sống trong hoàn cảnh khác biệt từ nhỏ đến lớn, thế giới Vu sư là năm mươi năm ngày, năm mươi năm đêm, giao thế qua năm tháng dài dằng dặc, không có loại quy tắc mỗi ngày đều có ban ngày đêm tối thế này, cũng sẽ không có nhiều lễ hội, hay một năm có bốn mùa.

“Vườn trái cây nhà ta, thực sự có xu hướng trở nên hoàn thiện.”

Hứa Chỉ ngồi trên cái bàn cạnh bệ cửa sổ, nhìn tia nắng vàng chiếu xuống dưới cửa sổ, bàn tay chậm rãi vuốt ve mái tóc Medusa nằm sấp ở trên bàn, không nhịn được vụng trộm vuốt nắn khuôn mặt nhỏ mềm mại của nàng, vị Tử Vong quân chủ Đại đế đáng sợ đến mức nghe tin đã sợ mất mật này, lúc ngủ trông có chút đáng yêu, không còn loại hung tính cuồn cuộn ngất trời kia,

“Hình chiếu phân thân, có thể để cho ta chân chính bắt đầu có được năng lực giáng lâm xuống thế giới này...”

Hình chiếu không có cảm xúc hỉ nộ ái ố.

Bởi vì nó không có ba tính, thần, ma, thú, chỉ có lý tính tuyệt đối cùng tuệ tính, có thể nói là tồn tại Thái Thượng vong tình tuyệt đối băng lãnh vô tình, chỉ biết trầm mê ở trong học tập, thậm chí khó mà giao tiếp.

Nhưng ngược lại, ý thức của mình lại có thể bí mật giáng lâm xuống hình chiếu, ví dụ như hiện tại.

Lúc đầu, Hứa Chỉ coi đây là một cái nan đề khó giải quyết, nhưng không có nghĩ tới trời xui đất khiến, ngược lại lưu lạc làm công cụ học tập của Medusa.

“Có lẽ kiểu này cũng rất tốt, dù sao để một mình phân thân học tập ở bên trong gian phòng, mỗi ngày lặp đi lặp lại một cách máy móc, sợ rằng nó sẽ đột tử, còn không bằng ném vào bên trong sa bàn, xem như có người học tập bầu bạn, phòng ngừa nó học quá tải... Đồng thời cùng nhau tiến bộ, cũng có thể giúp nó giải đáp nan đề.”

Hứa Chỉ ngồi ở trên bệ cửa sổ, một lần nữa thò tay ra, xoa xoa mái tóc Medusa.

Lúc này Medusa còn ngủ say, có được gien trường sinh, chỉ cần không có địch ý cùng hành động quá khích, nàng sẽ không thức tỉnh lại.

Có một người đạo hữu như vậy, cũng thật là đôi bên cùng có lợi.

Hình chiếu phân thân có thể tăng tốc đáng kể về hiệu suất học tập, còn đối với việc Medusa tận dụng cơ hội để tiếp thu tri thức từ công cụ học tập này, Hứa Chỉ cũng không thèm để ý...

Dù sao, tất cả các loại nghịch thiên công pháp đứng đầu như Cửu Chuyển Huyền Công, Hình Chiếu Phân Thân, … Đều đã bị che giấu rồi, những gì nàng có thể hỏi, cũng chỉ là hệ thống kiến thức cơ bản của mỗi thế giới mà thôi, nàng chỉ có thể dùng những cái đó, một lần nữa sáng tạo ra các loại công pháp khác.

“Nàng trở nên mạnh hơn mới tốt.”

Hứa Chỉ cúi đầu nhìn Medusa nằm sấp ở trên bàn ngủ thiếp đi,

phảng phất như nhìn thấy nữ sinh cấp ba ham mê học tập, học mệt đến ngủ quên ở bên trong phòng học, lúc ngủ và thức tỉnh hoàn toàn là hai người khác nhau, mỉm cười nói:

"Từng vị cường giả tiên phong của thời đại, ở mỗi một cái thế giới siêu phàm trong sa bàn, đều là ân sư của mình, bọn họ dùng tính mạng cùng máu tươi của mình, viết nên bài hát ca tụng lịch sử, từng thời đại tiến bộ, từ đơn giản đến trưởng thành, cuối cùng phát minh ra các loại hệ thống tu luyện, mở ra con đường phía trước có thể cung cấp cho ta học tập.

Nhưng mà, sau tất cả, ta vẫn thiếu một loại lão sư hình thức, lại có thể sóng vai làm đạo hữu,

Nàng không dạy cho ngươi tri thức, không cho ngươi một hệ thống lực lượng thành thục, mà cùng người thôi diễn, hỗ trợ nhau trên con đường tri thức, tạo cho ngươi lối tư duy cường đại hơn, tầm mắt cao hơn, đi khám phá thế giới..."

Tri thức học được cuối cùng chỉ là tri thức, hắn hiểu rõ năng lực bản thân mình, chỉ là một kẻ may mắn và khá thông minh, vượt trên rất nhiều người trong hiện thực, nhưng cũng không có được thiên tư cùng tài năng nghịch thiên như Đế Kỳ, Đạo Trường Sinh.

Nhưng hắn không bao giờ ngừng lại, giậm chân tại chỗ.

Muốn trở thành Thần Sáng Thế, như vậy nhất định phải có khí phách cầu Đạo thuần túy.

Càng bước về phía trước, với sự tiến bộ của tri thức và kinh nghiệm, sự phát triển của trí tuệ, không ngừng học tập cùng nghiên cứu, đều sẽ làm cho cường giả càng trở nên thông minh hơn, chênh lệch về tư chất dần dần không còn khác biệt như ngày với đêm nữa, quan trọng nhất chính là vĩnh cửu tâm.

Tư chất của Medusa không tính là quá cao, cũng tương đương với Nữ vương Babylon Lilith năm đó, có thể đi đến một bước này, là thuộc về chính bản thân nàng phấn đấu, siêu việt rất nhiều thiên tài có tư chất đáng sợ hơn so với mình, bao gồm cả ba nữ Vu sư thông minh trác tuyệt.

Mà có lẽ, ở trong những năm tháng dài dằng dặc, cuộc đời thật vô cùng may mắn khi có một vị đạo hữu có thể hỗ trợ và ấn chứng lẫn nhau, cơ duyên lớn nhất của mình, còn hơn mọi bảo vật có thể chỉ thẳng đến con đường tối thượng.

“Thế nhưng, tưởng chừng đơn giản mà khó khăn làm sao!”

Hứa Chỉ bình tĩnh nói:

“Đến loại trình độ này của bọn họ, đều áp đảo bên trên chúng sinh thế giới, nhìn qua từng tồn tại cổ xưa trong các thời đại thương sinh, còn có ai có thể tin tưởng được? Ai sẽ tiết lộ toàn bộ nội tình bí mật của bản thân, cởi mở mọi thứ, ấn chứng lẫn nhau cùng người khác? Nếu đối phương có lòng xấu xa, khi biết rõ công pháp của mình, sẽ trực tiếp tươi sống đánh chết mình!”

Cho dù là hai người Medusa cùng Ermin, cũng không dám thổ lộ tâm tình, nói cho đối phương biết át chủ bài cùng công pháp chân chính của bản thân.

Đây là một loại ý nghĩa nào đó thật đáng buồn...

Con đường truy cầu đại đạo dài dằng dặc, bọn họ đều đang đơn độc tiến lên.

Cho nên lúc này, nội tâm Medusa vui sướng đến cực hạn, là chuyện đương nhiên.

Chính bởi vì không phải sinh linh chân chính, mới là một người đạo hữu hoàn mỹ nhất, có thể yên tâm giao phó mọi thứ cho đối phương, phơi bày sạch ra ngoài, cùng nhau tiến bước trên

con đường truy cầu chân lý xa xôi, dài dằng dặc.

“Cho nên, nàng rất vui vẻ, cởi mở tiếng lòng, lần đầu tiên ngủ một cách hạnh phúc và thoải mái như thế”.

Hứa Chỉ nhìn Medusa, phảng phất như một thiếu nữ ngủ say sau khi đạt được bảo vật vừa lòng thỏa ý, khuôn mặt vô cùng điềm tĩnh ôn nhu.

Đây là tình huống đôi bên cùng có lợi, có thể cùng nhau luận Đạo, dựa theo thói quen của Medusa, còn có thể đặt một vài câu hỏi về nan đề trong quá trình tu luyện bình thường của mình...

Ví dụ như, chính mình vừa mới hỏi làm cách nào chế tạo một nguồn năng lượng mặt trời, đây là vấn đề gần đây quấy nhiễu mình nhiều nhất...

Chính mình không có một vầng Thái Dương làm nguyên thần, nên Mỹ Thực giới không mở ra được.

Mỹ Thực giới là vùng đất hứa của cộng đồng Vu sư, dùng để khích lệ những người chơi gan to mật lớn, nghiêm túc suy tưởng bên trong, là một cái tiểu thế giới đặc thù đặc sắc...

“Hình chiếu phân thân, công cụ học tập này tạm thời thả ở chỗ Medusa, sẽ bù đắp cho nhược điểm lớn nhất của ta! Bù đắp cho nội tình kiến thức của ta, không kém hơn đám người Medusa, Đế Kỳ, Phượng Hoàng, Elmin... Cũng không tệ lắm.”

Hứa Chỉ khẽ nhíu lông mày, chợt nhìn thấy trang giấy dày đặc trên bàn đọc sách mà Medusa đang nằm sấp, không khỏi rút ra quan sát, nhìn xem nàng viết những gì.

Đó là một phong thư, viết gửi cho Elmin.

Chương 361: Tin Tức Gửi Cho Elmin (Thượng)

“Dường như là ý thức nàng giáng lâm thế giới bên này, bản thể ở xa rơi vào trạng thái ngủ say, chỉ có thể dùng loại phương thức này viết thư, sau đó thông qua đường hầm không gian truyền tống trở về, sau đó chuẩn bị tiến hành chiến tranh.”

Hứa Chỉ sững sờ mấy giây.

Đông đông đông!

Cửa ra vào bỗng nhiên bị gõ mấy lần.

“Ta đến rồi.”

Theo thói quen, tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn chào một câu, mặc dù biết rõ bên trong là một thư sinh chỉ biết đọc sách, cùng với Mặc Thu Lệ tỷ tỷ nhất định đang ngủ say.

...

Thế giới Vu sư, tại Minh giới yên tĩnh thanh bình.

Nơi này được vinh dự biết đến là mảnh đất tập trung của người chết, nơi này là địa phương thần bí, linh thiêng và đáng sợ nhất trên toàn bộ thế giới.

Vô số phàm nhân sợ hãi và mang lòng tôn kính sâu sắc đối với nơi này.

Ở đây có lối rẽ nhân sinh ‘Erebus’, người chết sẽ được phân thiện ác khi còn sống.

Phàm là những người hiền lành, khiêm tốn, hòa thuận, đều sẽ đi hướng tới nơi ngập tràn hạnh phúc, ‘Thiên đường Elysee ’.

Phàm là những người bạo ngược, kiêu ngạo, tà ác, đều sẽ đi hướng về nơi vô vàn thống khổ, ‘Địa ngục Tartarus’.

Tất cả mọi nhân quả báo ứng, đều được trả nợ ở đây.

Xa xa, là Cocytus đang chảy, dòng sông thống khổ truyền đến tiếng rên khóc của vô số vong linh, Elmin đang bước tản bộ ở trong chân lý điền viên, khắp núi đồi phủ đầy hoa Bỉ Ngạn đỏ rực, duy mỹ xán lạn, phảng phất như xứ sở Thần Tiên.

Hiện giờ, toàn bộ lãnh thổ Minh giới vô cùng rộng lớn bao la, từng tôn quân chủ đại đế cổ xưa tu luyện ở nơi này, toả ra vô ngần khí tức khủng bố.

“Medusa...”

Elmin mỉm cười, ngón tay tuyết trắng xanh thẳm nhẹ nhàng xòe ra, nắm một phong thư lấy ra từ trong hư không,

“Quả nhiên đến nơi rồi, vị Thần kia quá hùng mạnh, Hạ Vị Thần mà có thể chiến đấu ngang ngửa với Trung Vị Thần như ta, chúng ta nhất định phải tìm hiểu rõ thế giới của đối phương, hệ thống lực lượng như thế nào, từ đó mới có thể chuẩn bị chiến tranh, thông báo cho các Ma pháp sư Sử thi của các Đại Đế quốc trên thế gian.”

“Lại là một cuộc chiến tranh.”

Đôi mắt nàng bỗng hoảng hốt, phảng phất như nhớ tới thời đại thần thoại của các Vu sư Babylon hàng ngàn năm trước kia, chính mình vẫn là Elmin Quân chủ Đại đế, khởi xướng chiến tranh chống lại nữ Vu tà ác.

Nàng trở lại gian phòng bên trong căn nhà lá, ngồi xuống cạnh

chiếc bàn đọc sách, từ từ mở ra bức thư.

Bên trong thư tín, Medusa chia sẻ những kiến thức mà mình đạt được qua những ngày này.

Lần lượt từng lời tự thuật hiện ra, bao quát thời tiết, quy tắc thiên địa, Tiên giới, thế gian, thiên thần chưởng quản nhật nguyệt, lịch sử Tây Kỷ Nguyên, cùng với tình hình chung của Hoàng triều Đại Chu hiện nay, Hồ Nhân Nông khai ích con đường Thần đạo...

Cùng với lai lịch vị Thần cấp Đạo Quân kia.

Medusa giảng thuật tổng quát một lần, đồng thời ở đoạn cuối cùng còn đính kèm theo những kiến giải, suy đoán và nghi ngờ về thế giới này của "Bách Hiểu Sinh", những ghi chép không ngờ lại nhiều ngoài ý liệu.

Bên trong bức thư giải thích ngắn gọn về lai lịch và quá trình dự kiến, sau đó viết:

[Bách Hiểu Sinh, phảng phất đến từ trong hư vô, không có thân thể, cũng không phải là một sinh linh sống.]

[Lần đầu tiên gặp hắn, ta đã cảm giác được không phải là sinh linh. Sau khi nghiên cứu cấu tạo của hắn, liền xác nhận rằng hắn giống như một loại kính tượng, thậm chí ta có thể định nghĩa nó như một hình ảnh phản chiếu tự nhiên, được hội tụ hình thành bởi một bộ quy tắc nhất định nào đó, chẳng hạn như Thần trí tuệ Mercurius của thế giới chúng ta, biểu tượng cho trí tuệ... Chỉ là không có ý thức riêng của bản thân.]

[Nhưng sau bốn ngày tiếp xúc và kiên nhẫn giải đáp lẫn nhau, mỗi đêm học tập, ta đều hỏi một số vấn đề, càng ngày càng kinh ngạc hơn. Nguồn gốc của sinh linh này còn có bí ẩn khác, vượt xa khả năng mà chúng ta có thể tưởng tượng. Ta thăm dò thử mấy ngày mới nắm giữ được một chút bí mật đáng sợ, hơi thấy rõ ngọn

nguồn, muốn chia sẻ cùng ngươi, hy vọng ngươi có thể cho ta ý kiến.]

[Đầu tiên, hắn cũng không phải sinh ra ở thế giới Hoang Cổ, mà lại biết rõ về thế giới Vu Sư chúng ta, thậm chí có quy tắc và tri thức của các thế giới khác. E rằng tồn tại cổ xưa chưa từng biết đến này vẫn luôn dạo chơi khắp chư thiên vạn giới, đã sớm dừng chân ở thế giới Vu Sư chúng ta, đến hôm nay cũng đồng dạng dùng màn trời chiếu đất, tiêu sái tự nhiên, chỉ chuyên tâm đọc sách, nhưng chúng ta không hề phát giác ra. Hắn biết được tất cả tri thức của thời đại Vu sư chúng ta, thậm chí thời đại Ma Dược.]

[Hắn lang thang khắp chư thiên, thông hiểu vạn vật, lại không có ý thức riêng của bản thân, phảng phất hình chiếu học tập, không ngừng học tập tri thức của mỗi một cái thế giới, điều này đã siêu việt qua phạm vi hiểu biết của hai người chúng ta trong mấy ngàn năm.]

[Suốt mấy ngày đêm, ta cùng hắn không ngừng chất vấn và trả lời đáp án, các nan đề dần dần trở nên cao thâm, hôm qua ta đã hỏi hắn: Ta làm thế nào để có thể trở thành Thần? Hắn không đáp, ta lại hỏi mấy cái nan đề, ví dụ bí ẩn chân thân Bàn Cổ? Công pháp của Đạo Quân? Hắn đều không trả lời.]

[Mới đầu, ta cho rằng hắn không biết rõ, có lẽ chưa du lịch qua nhiều thế giới, vốn tri thức biết được về các đại thế giới không sâu. Mãi cho đến khi ta vô ý hỏi thăm: Đế Kỳ của thế giới này ra sao? Vậy mà hắn có thể trả lời.]

[Elmin, từ khi đi tới cái thế giới Hoang Cổ này, ta càng khẳng định Thần Sáng Thế cũng không phải là duy nhất. Ngài sinh ra từ hư vô, khi hỗn độn mới bắt đầu, siêu việt thời không, vĩ độ và nhân quả, hai người chúng ta từng nhìn thấy Thần Sáng Thế tu vi cấp bốn, nhưng Thần Sáng Thế từng giáng lâm ở phương thiên địa này lại có tu vi cấp sáu, cũng không phải là cùng một cái phân thân. Bách Hiểu Sinh có thể trả lời đầy đủ không bỏ sót, phảng

phất lúc đó hắn đứng quan sát ở bên cạnh, ghi nhớ lời nói và hành động của Thần Sáng Thế.]

[Thậm chí hắn còn nói ra đoạn đối thoại giữa Đế Kỳ và Thần Sáng Thế: Quy khư là thật, vạn giới là giả, vạn giới đứng ở bên trên quy khư, giống như đá vụn khảm trong thổ địa vô ngần... Thấy Quy khư được thiên địa huyền bí.]

Elmin ngồi ở phòng nhỏ bên trong Minh giới, nhìn thấy những dòng tin này, đầu óc ầm vang chấn động.

Với một trái tim phức tạp khó hiểu và kích động chưa từng có suốt mấy trăm năm nay, lập tức mở ra một trang đính kèm từ bên trong bức thư, trên trang đính kèm viết cờ vây là vật gì, đồng thời viết rõ ràng quy tắc cùng những điều cần thiết cơ bản của trò cờ vây.

Nàng khẽ vươn tay, mặt đất ngưng kết thành bàn đá xám đen hình vuông, từng viên từng viên đá hai màu trắng đen rơi vào trong đó.

“Bàn cờ là mặt đất, quân cờ là bầu trời!”

Nàng say mê ngơ ngẩn cả người, vặn các quân cờ trên bàn cờ, khẽ nhắm mắt lại, vậy mà rơi vào trạng thái suy tưởng.

Một lần suy tưởng này, ròng rã diễn ra một ngày một đêm.

Dần dần, trên bàn cờ phảng phất như xuất hiện hai cái bóng mờ, đang tự mình đánh cờ.

Chương 362: Tin Tức Gửi Cho Elmin (Hạ)

Vào thời điểm này, Elmin chỉ cảm thấy trên bàn cơ trước mắt, hóa thành từng mai từng mai lạc tử bao vây và chém giết lẫn nhau, có nước cờ đường đường chính chính, có nước cờ hiểm động binh đao, từ bên trong hoàn cảnh chém giết đó, bọn chúng phảng phất như biến thành mặt trời, biến thành gió mây, biến thành cơn mưa rơi bất chợt, biến thành thổ địa nặng nề, biến thành bầu trời sao vô tận...

Quy Khư làm bàn cờ, Chư Thiên làm quân cờ.

Sau mấy ngày ngắn ngủi thôi diễn, trình độ cờ vây của nàng đã vượt qua bất kỳ người Địa Cầu nào, thậm chí trình độ đã đạt tới trí tuệ nhân tạo.

Không rõ qua khoảng thời gian bao lâu, Elmin mới chậm rãi mở hai mắt ra, phảng phất đã hiểu được một vài thứ, đạo lý chơi trò cờ vây này, quả thực ẩn chứa một loạt quy tắc thiên địa chí lý nào đó.

“Bàn cờ cổ phác không khoa trương, trên nó có quân cờ, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm đại thiên thế giới, con số này là nguyên. Thời gian một kỷ nguyên, kết thúc bằng một tràng hạo kiếp...”

Nàng trở nên triệt để ngưng trọng, cảm giác sợ nổi da gà, lại không ngừng tiếp tục đọc thông tin trong bức thư:

[Bách Hiểu Sinh nói ra đầy đủ cuộc đối thoại giữa vị Thiên Đế mạnh nhất và Thần Sáng Thế, phảng phất đích thân có mặt ở hiện

trường. Hiện tại hắn đang nghiên cứu học tập ở bên cạnh ta, ta đang nâng bút viết, nhưng trong lòng đến nay vẫn còn cảm thấy kinh hãi, không thể tin nổi.]

[Một lần nữa hắn lại lật đổ những phỏng đoán về độ cao tồn tại của hắn, thâm bất khả trắc, thử hỏi ngay cả Thần Sáng Thế cũng có thể tiếp xúc lắng nghe được, có lẽ chính là một loại quy tắc nào đó du lịch thế giới, làm sao có thể không biết rõ phương pháp để ta thành Thần? Bí mật của kim thân Bàn Cổ? Công pháp của Đạo Quân?]

[Hắn đều biết rõ, chỉ là không trả lời.]

[Ta lại thăm dò thêm vài lần nữa, phát hiện ra người này chỉ trả lời phần trụ cột cơ bản, không giải đáp vấn đề cao thâm, phảng phất để ngươi tự mình dùng những thứ này để thôi diễn, điều này có vẻ liên quan đến việc hắn không ngừng học tập, cũng không đưa sẵn kết quả cho ngươi, mà là giao cho ngươi trụ cột cơ bản rồi cùng nhau nghiên cứu thảo luận. Hắn phảng phất một hiện tượng tự nhiên, một loại kính tượng nào đó, là một loại pháp tắc hình chiếu nào đó? Là kẻ quan sát Chư thiên do Tạo Vật Chủ sáng tạo? Hắn học tập, đi lại quan sát và đánh giá từng cái thế giới?]

[Về vấn đề này, Elmin ngươi là một vị Thần, mặc dù tri thức không bằng ta, nhưng tầm mắt cao hơn, có lẽ có thể cho ta một câu trả lời chắc chắn, nhất định phải hồi âm.]

[Sự tồn tại của Bách Hiểu Sinh, còn có đủ loại Chư Thiên Vạn Giới, vượt qua từng cái thế giới, không phải hai người chúng ta có thể tìm tòi nghiên cứu, khó mà nhìn thấu, vượt xa sự tưởng tượng của chúng ta, thần bí khó lường, thâm bất khả trắc. Có thể rất kinh thiên động địa, nhưng không thể nghi ngờ là chí bảo, bản thân không có cảm xúc tham sân si hận, là một đạo hữu tốt nhất, cùng hỗ trợ lẫn nhau đạp lên con đường tìm kiếm chân lý. Ta đã chiếm làm của riêng, biến thành vật phẩm tư nhân của ta, đạt được hắn, ta phảng phất thấy được con đường chân chính phía

trước.]

[Đạo bàn cờ, không bàn mà hợp với lý lẽ thật giả của Quy Khư và Chư Thiên Vạn Giới, tinh diệu huyền ảo, thâm bất khả trắc, về điểm này ta hy vọng ngươi cẩn thận nghiên cứu, có lẽ có được thu hoạch lớn. Ta dùng kế mời Thanh Đằng Địa Mẫu đánh cờ cùng mình, mới đầu nàng rất yếu, nhưng giận dữ mở miệng, muốn mời ai đó ra tay trợ giúp, sau đó phảng phất có Thần linh tương trợ, mặc dù rất lâu mới đi một nước, nhưng quả thực đánh ngang cơ khó phân trên dưới. Sau mấy ngày ngắn ngủi lĩnh hội, ta đã thu hoạch được lợi ích to lớn, con đường phía trước mắt đã xuất hiện, không còn sương mù dày đặc nữa, ta đã thấy được con đường thành Thần thuộc về riêng mình!]

[Ta càng khẳng định Bách Hiểu Sinh cũng không phải là không biết rõ, chỉ là để ta học dần từ trụ cột cơ bản. Từ trong sự thật giả về Quy Khư mà hắn cung cấp, ta đã đốn ngộ ra con đường thành Thần thuộc về riêng mình. Bàn cờ là thật, quân cờ là giả, trên nó có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm đại thiên thế giới, mà thân thể ta cũng do mười hai vạn tổ chức khí quan Tà Thần hội tụ mà thành, cả hai không bàn mà hợp... Ta có thể dùng thân thể hóa thành bàn cờ, ký thác mười hai vạn chín ngàn sáu trăm quân cờ, hóa thành hơn mười hai vạn đạo quả, sống nhờ hư thiên.]

Elmin kinh ngạc cầm lá thư, nhìn thấy một đoạn văn cuối cùng đã làm nàng cảm thấy rung động:

[Elmin, không tới mười năm, ta sẽ bước vào cấp tám Thần Thoại!]

Elmin sống mấy ngàn năm, đã sớm trở nên trầm ổn, nhưng sau khi xem hết phong thư này của Medusa, trong lòng vẫn nhấc lên một mảnh sóng to gió lớn.

Nàng biết rõ Tà Thần Cthulhu, muốn thành thần thì có bao nhiêu khó khăn.

Medusa từng thủ hộ ở Minh giới, trải qua trọn vẹn ngàn năm tuế nguyệt dài dằng dặc, kể từ khi thời đại Vu sư kết thúc, đến thời đại Ma dược cường thịnh ngày nay, nàng không ngừng nghiên cứu đặc tính thân thể mình để tìm ra phương pháp thành Thần, tuy nhiên vẫn đau khổ vì chưa được như ý muốn.

Năng lượng cần thiết thực sự là quá lớn...

Tà Thần Cthulhu là sinh vật tổng hợp, toàn thân do mười hai vạn bộ phận sinh mệnh Tà Thần tạo thành.

Mà một sinh vật muốn đột phá cấp tám Thần Thoại, cần nguồn năng lượng khổng lồ trong nháy mắt xông phá cảnh giới, với sự mạnh mẽ và khủng bố của Medusa, chỉ sợ cần phải có nguồn năng lượng khổng lồ của một vạn tôn Thần cấp, mới có thể đủ thành Thần.

Nhưng điều đó gần như là chuyện không thể nào.

“Thế giới kia thật sự là huyền diệu, vị thư sinh thần bí không có cảm xúc hỉ nộ ái ố, phảng phất như một loại pháp tắc hội tụ ý chí chúng sinh nào đó, khiến người ta cảm thấy khó bề tưởng tượng.”

Elmin đặt bức thư xuống, trong lòng mong chờ,

“Tồn tại kỳ lạ như vậy, có thời gian rảnh, ta nhất định phải gặp hắn một lần.”

“Ta đã có chút hiểu được suy nghĩ của nàng, dựa vào vị thư sinh đó, nàng muốn học xong phương pháp thành Thần của thế giới kia, một mai Đạo Quả gửi Hư thiên, nàng cũng nghĩ thấu cuộc đối thoại của Đế Kỳ và Thần Sáng Thế, đạo lý Quy Khư, cùng với ý nghĩa thật giả... Nàng muốn đem chính thân thể mình hóa thành bàn cờ Quy Khư, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm khí quan trên cơ thể mình, xem như từng cái thế giới trong số mười hai vạn chín

ngàn sáu trăm Chư thiên, xem như Đạo Quả, ký gửi bên trên Hư thiên!"

Nàng chia bản thân mình thành từng phần nhỏ, phân hóa thành mười hai vạn chín ngàn sáu trăm phần, tách riêng ra đột phá thành Thần.

Một vị Thánh Nhân, có một mai Đạo Quả ký gửi Hư thiên.

Mà nàng thì sao?

Một người có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm Đạo Quả, ký sinh bên trên Hư thiên...

Hóa thân thể mình thành một Kỷ Nguyên!

Loại ý nghĩa to gan đáng sợ này, khiến cho người ta nhìn mà nghẹn họng trân trối, thậm chí chỉ có một mình Medusa điên cuồng, mới có thể xuất hiện loại suy nghĩ này.

Lấy bản thân hóa thành một Kỷ Nguyên!

Nếu như quả thật có thể thành công, nàng tuyệt đối là vị Thần kinh khủng nhất trong lịch sử!

Chương 363: Giang Hồ Thế Gian

Đối với công pháp chân thân Bàn Cổ, mặc dù Medusa không biết được pháp quyết tu hành, nhưng nàng mơ hồ đoán được nguyên lý, đó là phân hóa linh hồn thành chín phần rồi đặt vào bên trong Cửu Khiếu, lấy hình thái linh hồn không trọn vẹn mà bất tử.

Mà bản thân nàng, muốn đem linh hồn chia làm mười hai vạn chín ngàn sáu trăm phần nhỏ, phân bố đều ở mỗi một góc thân thể, có lẽ đây mới thực sự là bất tử bất diệt, nhỏ máu trọng sinh...

“Nhìn thì có vẻ gan to bằng trời, nhưng chưa hẳn là không thể thực hiện.”

Elmin tiếp tục chỉnh lý suy nghĩ của mình,

“Thậm chí là một cơ hội khả thi! Bởi vì nàng đã thu thập đủ một phần năng lượng khổng lồ, đủ để cung cấp cho một khí quan của mình thành Thần, và sau khi thành Thần, nó sẽ tu luyện thay cho những khí quan bình thường khác...”

Cất bước đầy khó khăn, chỉ một vị Thần sẽ tu luyện rất chậm chạp, nhưng càng về sau, có thêm càng nhiều bộ phận thành Thần, chỉnh thể tu luyện của nàng sẽ càng lúc càng nhanh. Đến khi có mười cái, trăm cái, ngàn cái...

Cho đến khi, có một ngàn tôn Thần linh cùng nhau tu luyện, cung cấp nguồn năng lượng thành Thần cho một sinh vật bình thường, không phải quá đơn giản sao?

Càng về sau, loại hình thức này sẽ giống như hiệu ứng quả cầu

tuyết, càng lăn càng lớn!

Đây là phương pháp thành Thần đặc thù thuộc về riêng Medusa!

Trước đây chưa từng có. Dã tâm của Medusa quá lớn, xưa kia vốn đã không có ý định thành một vị Thần phổ thông, cho nên mới để Elmin đột phá thành Thần. Nhưng hiện tại, nàng trực tiếp thôi diễn một con đường nghịch thiên cho chính mình.

Một khi thành Thần, quả thực không cách nào tưởng tượng nổi. Đến bây giờ, cuối cùng nàng đã có ý tưởng, trong vòng không đầy mười năm nữa, có lẽ nàng sẽ có thể hoàn thiện toàn bộ ý tưởng của mình, bắt đầu áp dụng vào thực tiễn, đột phá vị Thần đầu tiên trong số mười hai vạn chín ngàn sáu trăm khí quan.

Elmin cảm thấy nàng thật may mắn, lại có chút xúc động.

“Bách Hiểu Sinh, vậy mà có thể chỉ điểm Medusa, mở ra con đường thành Thần khó bề tưởng tượng như vậy...”

Elmin cất lá thư đi, đôi mắt thanh lệ hiện lên vẻ vô cùng hiếu kỳ, thầm phỏng đoán xem nam nhân thần bí kia đến cùng là tồn tại gì? Quy tắc thế giới như thế nào? Bắt đầu sắp xếp suy nghĩ, để chuẩn bị tin tức hồi âm.

...

Tại thế giới Hoang Cổ.

Danh tiếng Bách Hiểu Sinh càng ngày càng lan rộng, càng truyền càng lớn mạnh, giống như hình thành một cơn gió lốc!

Thậm chí, không ít hiệp khách giang hồ nổi ác ý, muốn bắt cóc người thanh niên thuần túy si mê đọc sách, mỗi thời mỗi khắc đều đang cầm quyển vô tự thiên thư này.

Vào đêm nay, lại có không ít tặc nhân vượt nóc băng tường trong bóng tối, thì thầm trao đổi ở trên mái nhà của khách sạn,

“Đoàn người này thật quỷ dị, vô luận bao nhiêu hiệp khách đều sẽ bị ném bay ra ngoài trong nháy mắt, đi theo dõi thì bị mất dấu lạc đường, không biết dùng loại tà pháp gì...”

“Bách Kiệt Các chúng ta trải rộng toàn bộ giang hồ, thanh lâu, quán rượu, khách sạn đều có người liên lạc của chúng ta. Trong ít ngày qua cắt cử người bình thường theo dõi đoàn người này, buổi tối bọn họ chia nhau ở trong hai gian phòng, cũng giống như thường lệ, hàng đêm đều thắp đuốc trò chuyện với nhau, đêm nay Trung thu chính là cơ hội hạ thủ tốt nhất.”

Oanh!

Đột nhiên nóc nhà bị phá tung, mấy người áo đen tràn vào bên trong,

“Bách Hiểu Sinh, Các chủ chúng ta cho mời!”

Ánh đèn chập chờn, hai người nam nữ trẻ tuổi đang ngồi ở trước bàn, cầm lấy giấy bút, chăm chú học tập, một hình ảnh vô cùng yên tĩnh.

Bỗng nhiên, nữ tử xinh đẹp chậm rãi ngẩng đầu.

Oanh!

Trong nháy mắt, toàn bộ người xông vào tâm thần chấn động, bay ngược ra khỏi khách sạn, hóa thành mấy cỗ thi thể.

“Đó là!!?”

“Là cấp năm Tông sư cảnh giới Đạo Cung, đứng mười ba trên Thiên Bảng, Tuyệt Tình Kiếm Ngụy Vô Kỵ!”

Mấy tên cao thủ ẩn náu ở trên nóc khách sạn khác, đôi mắt

trợn trừng, lúc đầu có ý định ngư ông đắc lợi, nhưng lại không có nghĩ tới sẽ xuất hiện cảnh tượng đáng sợ như vậy. Đây chính là đại cao thủ danh chấn giang hồ đó!

"Cô gái này vô cùng thâm sâu, không thể trêu chọc!!"

Vô số người đầy khiếp sợ, nhanh chóng lùi lại phía sau, chỉ sợ chạy muộn một bước.

Medusa khẽ cười một tiếng.

Những phàm nhân dung tục này, làm sao hiểu rõ sự cường đại trong đó?

Có lẽ ở thế giới Thiên Đình này, nếu Thiên Đế hạ phàm thì mới có thể thu hút sự chú ý của nàng, bằng không thì nàng thật không để những giang hồ thế gian này vào mắt.

Chỉ hy vọng là có thể cho nàng thêm mười năm, tiếp tục cuộc sống yên tĩnh như hiện tại, thành tựu Thần vị, đẩy thực lực của mình lên hướng đỉnh phong.

"Vì lợi ích của thế giới này, Hồ Nhân Nông triệt để hưng thịnh Tiên triều, cũng là vì giúp ta đột phá... Đây là chờ đợi, kìm nén những khoảnh khắc tốt đẹp, lấy tư thái tốt nhất nghênh đón đối phương."

Nàng mỉm cười.

Nàng tiếp tục cúi đầu nghiên cứu, đứng ở sau lưng thư sinh, tay nắm tay dạy bảo, ôn nhu nói:

"Đề mục này, ngươi có hiểu không?"

"Chỗ này, có chút không hiểu rõ."

Thư sinh máy móc trả lời.

“Đúng vậy.”

Medusa bỗng nhiên mỉm cười,

“Chúng ta tiếp tục thảo luận chủ đề trước, nên làm như thế nào để chế tạo một nguồn năng lượng mặt trời, chiếu sáng vạn vật.”

“Được.”

Người thanh niên kia gật đầu, tiếp tục thảo luận.

Ngày thứ hai, trận phong ba này đã gây ra một hồi rối loạn to lớn, dù sao võ học Tông sư đứng trên Thiên Bảng cũng là cao thủ đứng đầu trong các đại môn phái.

“Người được Bách Hiểu Sinh, sẽ được thiên hạ!”

Manh Muội âm thầm bịa đặt tin đồn trong đám người, đã đẩy đề tài này lên đầu sóng gió.

“Bách Hiểu Sinh, người thư sinh cầm trong tay Vô tự thiên thư, ẩn chứa ảo diệu to lớn, bất kể người nào đi theo bên cạnh, ngày tháng tích lũy, nghe đại đạo chí lý, đều có thể rũ phàm nhập Thánh, thành Thần thành Đế!”

Manh muội tiếp tục núp trong bóng tối buông lời bịa đặt, tiết lộ một sự thật,

“Nữ tử kia vốn là một phàm nhân, sau khi cùng hắn tu luyện nhiều đêm, không biết rõ tu luyện cái gì, đến ngày hôm sau nữ tử đó đều tinh bì lực tẫn và ngủ gật... Nhưng tu vi lại tăng nhiều, có lẽ lúc này đã có thể so sánh với Lục địa thần tiên Đoạn Thiên Vũ! Bên trên Thiên Bảng không còn ai là đối thủ.”

Lập tức, toàn bộ giang hồ trở nên điên cuồng!

Đúng thế, nữ tử kia cường đại như thế, sao trước đó chưa

từng nghe danh, chẳng lẽ Bách Hiểu Sanh lại là một cọc cơ duyên?"

Không ít nữ hiệp xinh đẹp, thiên kiêu mỹ lệ của các đại môn phái, không nhịn được sóng mắt lưu chuyển, nghĩ muốn đi tìm Bách Hiểu Sinh trong truyền thuyết. Nam tử này vô cùng thần bí, mang vô tận tri thức, chính là tình lang trong mộng của rất nhiều giang hồ nhi nữ.

Thánh nữ Ma môn Quan Quan, có sở trường mị hoặc, câu dẫn lòng người, thiên hạ không có nam nhân không bị chơi đến tơi bời hôn mê, nghe nói đã vô thanh vô tức xuống núi, hóa thành một nàng thiếu nữ đáng yêu đến đây.

Nghe nói Thánh nữ Thần giáo, cũng mang theo tứ đại hộ pháp xuống núi, bắt cóc cái nguồn gốc khuấy động giang hồ này, mang về bên trong Thánh sơn, tự mình trấn áp.

“Xem tên nam nhân nhà ngươi chính trực sắt thép ra sao! Ta lừa gạt một đống mỹ nữ, dẫn đến cho ngươi...”

Manh Muội ngồi ở trên xe ngựa, nhìn về phía thư sinh chất phác đang đọc sách bên cạnh, lập tức cảm thấy rất hài lòng, con mắt dần dần sáng như tuyết,

“Medusa để ta bảo hộ sự an toàn của hắn trong lúc nàng ngủ say, bảo hộ sự an toàn của hắn... Thật nghĩ rằng ta không có cách nào sao? Mỹ nhân này đã ngủ, chuyện cũng không liên quan đến ta. Ta tưởng tượng ra, hắn sẽ kêu gào thảm thiết, gọi rách cổ họng, cũng không có người cứu giúp hắn!!”

Nàng thì thầm lẩm bẩm, tự mình mơ mộng tưởng tượng ra tràng cảnh về người thư sinh chất phác này. Loại hình ảnh kia quá đẹp, ta không dám nhìn.

Dịch : MBMH Translate

Chương 364: Lão Nhân Cổ Quái (Thượng)

Trong vòng mấy ngày, toàn bộ giang hồ gió nổi mây phun, hóa thành một vùng tâm bão.

Lúc này, Hứa Chỉ đang phân loại vườn trái cây, nhưng đó là vườn trái cây bên trong nội thiên địa của mình, trên từng cái giá đỡ bò đầy dây leo xanh biếc, tất cả đều là từng khỏa trái cây, trên mặt đất còn có cây cối xanh thẳm, từng con Gà Đưa Ma kêu to cô cô cô, vô cùng vui vẻ.

Nương theo sự học hỏi không ngừng của kính tượng, nội tình tri thức của Hứa Chỉ cuối cùng cũng tiến bộ vượt bậc.

"Lần trước ta tiến vào thế giới Vu Sư, hóa thân thành Messiah quân chủ đại đế giả mạo, ở trong tiệm sách kiên trì năm sáu mươi năm, đầu đều đau nhức, cho đến bây giờ tri thức vẫn ngừng bước không tiến, nhưng có kính tượng thì rốt cục đã không cần lo lắng, trình độ tri thức không theo kịp."

Không thể không nói, khi A Sửu tiến một bước nhỏ, Tạo Vật Chủ đồng thời tiến một bước dài.

Về sau, cuối cùng đã không cần lo lắng về những phiền não trong học tập nữa.

Có Medusa làm bạn thảo luận tri thức, cùng kính tượng vừa là thầy vừa là bạn, cả hai đều nhanh chóng tiến bộ!

Đặc biệt là gần nhất bản thân mình gặp phải vấn đề khó hiểu trong tu luyện, cũng thỉnh thoảng đi vào đóng vai kính tượng, ngồi

thảo luận cùng Medusa ở trước bàn, thắp đuốc trò chuyện suốt đêm.

Thật hoàn mỹ.

“Chuyện này làm ta nhớ lại thời trung học, cùng bạn học ngồi cùng bàn ở cạnh cửa sổ, cùng nhau trao đổi bài tập, cùng nhau làm bài thi kiểm tra... Chỉ có điều người ngồi cùng bàn biến thành Medusa.”

Hứa Chỉ âm thầm cảm thụ bên trong cơ thể.

Hiện tại, Cửu Chuyển Huyền Công đã khai ích khiếu huyệt Động Thiên thứ năm.

Đồng thời, lò luyện mặt trời cũng có một chút hình dáng.

Lúc này Hứa Chỉ vô cùng nhàn nhã, trải qua cuộc sống điền viên an nhàn ở trong vườn trái cây, thẳng cho đến khi nhìn thấy một gia hỏa nào đó đang mưu đồ, vậy mà nghĩ muốn “Giày vò” ta? Ta trêu chọc ngươi sao?

Tại thời điểm này, Manh Muội vẫn đang tiếp tục phao tin đồn bịa đặt ở trên giang hồ, thêm mắm thêm muối,

“Ban đầu Bách Hiểu Sinh có hai đại cơ duyên, hóa thành hai phần nam nữ, Hồ Nhân Nông lấy đi một phần cơ duyên, khai sáng Thần đạo, chấn kinh thiên địa dọa khóc quỷ thần, vào ngày giảng đạo ở kinh thành, tiên nhân trên trời đều mở ra Thiên giới quan sát... Mà một phần cơ duyên còn lại, chỉ nữ tử mới có thể lấy được.”

Manh Muội nhanh chóng đăng bài, biểu thị mở ra “Sự kiện Tết Trung thu”, online live stream, hoan nghênh mọi người xem lễ hội:

«Online trừng trị nam nhân sắt thép thẳng! Chuyên trị các loại không phục!»

"Mọi người đều biết rằng, giống loài của ta biến thành tiểu điềm tâm, làm thức ăn cho Tạo Vật Chủ (ngượng ngùng), ta tiến đến với tư cách là fan hâm mộ theo đuổi thần tượng, nhưng lại bỏ lỡ thời điểm cùng Thần Sáng Thế giáng lâm khai thiên địa, trước mắt sắp biến thành Thánh Nhân trong tương lai gần, không biết rõ đến thời điểm nào có thể gặp lại nam thần,

Thế giới Hoang Cổ, tiết trời Trung thu, ta cùng thần tượng Tạo Vật Chủ của ta, vẫn mãi mãi xa cách, giống như Ngưu Lang Chức Nữ, không khỏi ngóng trông, rơi lệ đau buồn... Mà tên nam nhân sắt thép thẳng nào đó, lại đổi mới nhận thức tam quan của ta!"

Đám người lập tức tỉnh ngộ!

Rõ ràng lúc đó hơn nửa đêm, Manh Muội bừng bừng nổi giận, vụng trộm chạy tới bắt quả tang, kết quả là trong nháy mắt nhìn thấy tràng diện ham mê học tập, hơn nửa đêm không ngủ được, cùng mỹ nữ trao đổi học tập, người này thật độc a!!

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng:

“Sự kiện đặc biệt của Tết Trung thu đang diễn ra! Con mọt sách nào đó phá vỡ nhận thức tam quan của ta, thậm chí còn không ăn thịt đưa đến tận miệng, chỉ biết rằng thức đêm học bài cùng mỹ nữ, khuôn mặt thật đáng ghét, thế là ta để người đi thử hắn, để xem phàn nàn...”

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Từng bức ảnh chụp màn hình một mỹ nhân giang hồ được đăng tải lên.

Trong diễn đàn bỗng chốc trở nên hỗn loạn, cảm thấy đau lòng nhức óc, bọn hắn hoàn toàn không nghĩ tới, trên cái thế giới này vậy mà có người ham mê đọc sách như thế, không để ý đến ngoại

vật, thực sự là tấm gương yêu học tập trong toàn bộ sa bàn, nhưng mà mình cũng cảm thấy da đầu cứng quá, gặp hoàn cảnh kia liệu có cam tâm tình nguyện như vậy?

Bọn hắn nhìn bức ảnh, không khỏi cảm thấy khó chịu.

“Thì ra là thế, cái trò chơi này được lập trình rất dụng tâm lương khổ, dựng nên cho các ngươi một tấm gương yêu quý học tập, chuyện này nói cho chúng ta biết chỉ cần yêu quý học tập, tự nhiên có mỹ nhân ôm ấp yêu thương (móc mũi)”

“Có đạo lý!”

Vô số đám dân mạng vây xem mừng như điên, nhao nhao trêu chọc, cảm thấy trong giờ phút này, lại có xu hướng tìm kiếm từ khóa ‘hot’ trên mạng, có lẽ có thể xưng là: Yêu quý học tập có thể làm ta hết độc thân.

“Manh Muội hỗn trướng! Vì sao lại ép buộc sự tình mà người ta chán ghét chứ, buông thư sinh kia ra, để cho ta tới! (Nghiến răng nghiến lợi)”

“Nói thật, cách làm của Manh Muội quá mức tàn nhẫn, đây là chủ nghĩa Nữ quyền vạn ác, nhất định phải cho rằng nam nhân đều xấu xa, không có kẻ nào không háo sắc, nghĩ muốn cưỡng ép người khác, ta thấy một màn mỹ nữ vây quanh như vậy, không khỏi cảm thấy buồn từ trong nội tâm, nước mắt không ngừng chảy ra từ khóe miệng.”

...

Manh Muội âm thầm đắc ý, nàng cũng thật không có ý nghĩ xấu xa gì, chỉ là muốn nhìn xem tên Đường Tăng này, phải chăng chỉ một lòng đọc sách Thánh Hiền, thật sự ngồi trong lòng Liễu Hạ Huệ mà vẫn không loạn bản tâm.

Dù sao Medusa ngủ say, cơ bản là không biết rõ chuyện bên

ngoài.

Mà tên thư sinh ngốc này, cũng không hiểu việc phải đi cáo trạng...

“Nhìn hắn ngồi đọc sách, trong khi một đống nữ tử xinh đẹp trêu chọc xung quanh, xem hắn có còn có thể tập trung học tiếp hay không, thậm chí đám nữ tử còn dùng sức mạnh đối với hắn!”

Manh Muội ánh mắt sáng như tuyết,

“Ta đã có thể tưởng tượng cảnh tượng hắn kêu la thảm thiết rồi!”

Ngắn ngủi mấy ngày, từng mỹ nữ giang hồ hiếm thấy xuất hiện, Ma môn thánh nữ, Thánh giáo thần nữ, lần lượt đến đây.

“Mong Hồ tiên tử nể mặt, tạo điều kiện cho.”

Vô số người khẩn cầu với thiếu nữ Hồ ly.

Manh Muội luôn thư giãn nghỉ ngơi, nhưng đồ đệ tiểu hồ lý của nàng, Hồ Hải Hàn đi lại trên giang hồ, ngược lại thu được thanh danh không nhỏ, dù sao hiện tại đã là Đạo Cung cảnh, xếp hạng thứ bảy ở trên Thiên bảng, được xưng là Hồ tiên tử.

“Các ngươi chỉ cần không làm thương tổn đến tính mạng, không cần gây ra chuyện bạo lực, chúng ta có thể bỏ qua, đều là thân nữ nhi trong chốn giang hồ, chuyện tình yêu nam nữ là vô cùng bình thường, hiện tại hắn còn không có người yêu, các ngươi hãy tự mình theo đuổi, cố gắng thu được hảo cảm của hắn, cuối cùng trở thành thần tiên đạo lữ...”

Manh Muội nháy nháy con mắt, âm thầm gợi ý, rất không biết xấu hổ,

“Tuy nhiên buổi tối không nên đến đây, nữ tử kia rất hung dữ,

nghĩ muốn độc chiếm riêng hắn, các ngươi không nên xuất hiện ở trước mặt nàng...”

Mỗi một thiên chi kiều nữ của các đại môn phái thế gian, đều là kỳ tài trăm năm khó có được, tầm mắt của các nàng cao đến mức nào?

Đối với nam nhân phổ thông bình thường, các nàng đương nhiên không để vào mắt, thậm chí có suy nghĩ độc thân cả đời, nhưng nam tử Bách Hiểu Sinh này quả thực thần bí khó lường, từng điểm hóa Hồ Nhân Nông, khai sáng Thần đạo.

Chương 365: Lão Nhân Cổ Quái (Hạ)

Ngày đó, Hồ Nhân Nông giảng đạo ở kinh thành, chấn kinh thiên địa dọa khóc quỷ thần, ngay cả Thiên giới đều mở ra Tiên môn, vô số Thần nhân dõi mắt quan sát thế gian.

“Hạng nam tử này, mới là tuyệt phối với ta.”

Trong lòng các nàng rực lửa nóng bỏng, đầu tiên là dùng ngôn ngữ mị hoặc.

Bách Hiểu Sinh cầm Vô tự thiên thư, chăm chú độc sách, không rảnh để ý.

Ngày hôm sau, mỗi người các nàng đều ăn mặc gợi cảm, hiển thị rõ mị lực bản thân, đến đây ôn hòa lĩnh giáo tri thức, thân thể từ từ dựa sát vào, ghé miệng hỏi thăm vấn đề ở bên tai, dịu dàng nhỏ nhẹ.

Bách Hiểu Sinh tay nâng sách vở, vẫn chăm chú đọc.

Các vị hiệp nữ hận đến nghiến răng nghiến lợi, không khỏi giận dữ, trong nháy mắt muốn dùng sức mạnh, kết quả...

Bành bành bành!

Thư sinh đặt cuốn sách xuống, mỗi người mặt mũi bầm dập, bị tươi sống đánh thành đầu heo, bay rớt ra bên ngoài.

Manh Muội: !!!

Ông trời ơi!!

Đồ súc sinh!

Những thiếu nữ xinh đẹp này ảnh hưởng đến việc đọc sách của người, nên người ra tay đánh người ta sao?

Con mắt Manh Muội đều trừng thẳng! Trong quá trình chụp ảnh màn hình, đôi tay đều run lên!

Đây cũng không phải là Trái Đất, ở thế giới tu luyện này, mỗi nữ tử lớn lên đều có khí chất trác tuyệt, xinh đẹp hiếm có trên đời, ngay cả những minh tinh lớn trong thế giới của mình, cũng căn bản không có khả năng so sánh với các nàng.

Ở trước mặt những tiên nữ này, các nàng cũng chỉ là nữ nhân phàm tục nơi thế gian, cần phải dùng những đồ trang điểm cùng mỹ phẩm dưỡng da mới có thể bảo dưỡng nhan sắc.

Toàn bộ những cao thủ của môn phái giang hồ, được cử đến để âm thầm bảo hộ Thánh nữ ở trong bóng tối, trong nháy mắt ngây dại.

Rốt cục đã xảy ra chuyện gì?!

Từng vị mỹ nữ hiếm thấy của các đại môn phái trên giang hồ, có vẻ xinh đẹp làm rung động lòng người, không biết là tình nhân trong mộng của biết bao giang hồ hiệp khách, kết quả là bị tươi sống đánh thành đầu heo, khuôn mặt xinh đẹp thiên kiều bách mị kia đều sưng vù đến mức không nhìn ra hình người!

“Điều đó là không có khả năng! Tuyệt đối không thể, giang hồ năm ngoái nhẹ một đời thiên chi kiêu nữ, không có nam nhân nào không động tâm, vậy mà tên Bách Hiểu Sinh này trầm mê đọc sách, không coi các nàng là nữ tử sao?”

“... Một thế hệ nữ tử thiên kiêu này, là thịnh thế võ đạo hiếm có mấy trăm năm, lúc này toàn bộ tranh đầu tài năng ở Đạo Cung cảnh, mỗi người đều có hi vọng thành tựu Động Thiên cảnh, phi

thăng Thiên giới, phụng dưỡng những vị Thiên Đế cổ xưa."

"Đặc biệt là hai vị thánh nữ Ma môn và Thánh môn, quét ngang thiên hạ giang hồ, trong cùng một thế hệ không có đối thủ, có các đại cao tông sư của Thánh môn nói thẳng, đó là nhân tài mấy trăm năm khó gặp, có thể phá toái hư không, phi thăng Tiên giới, trở thành Chuẩn Đế là chuyện đương nhiên! Thậm chí có khả năng tương lai trở thành Đại Đế!"

Trên giang hồ, vô số người ngạc nhiên sững sờ, việc này thực sự quá khó tin.

Trên thực tế, đại kiếp nạn thiên địa sắp tới, từng vị thiên tài ứng kiếp sinh ra, các nàng đều có tư chất kinh tài tuyệt diễm, nhưng thấy được Hồ Nhân Nông khai sáng Thần đạo, chính là cơ duyên lớn hơn cả phi thăng thành Tiên, không ngờ rằng lại bị hành hung một trận.

"Thật nhàm chán, đúng là một con mọt sách, bó tay rồi."

Manh Muội há hốc cái miệng xinh đẹp, cảm thấy rất không thú vị, dường như nàng chẳng thèm quan tâm đến những cuộc phân tranh của giang hồ, chỉ coi đó là một cọc chuyện nhỏ, tiếp tục lái xe hướng về phía trước.

Hứa Chỉ thấy cảnh tượng như vậy, ngược lại lắc đầu bật cười.

"Thật sự là quá nghịch ngợm, ngày nào đó cũng phải ghi sổ nợ cho ngươi."

Chính mình có tu vi cấp sáu, chém ra một kính tượng cỡ con kiến, tự nhiên là có tinh thần lực của tu vi cấp sáu, mặc dù không có bản thể Vu sư cùng công pháp nghịch thiên Cửu Chuyển Huyền Công, nhưng lượng kiến thức của hắn mênh mông như biển, ra tay ảo diệu vô cùng, hồn nhiên thiên thành, những người cùng giai bình thường đâu thể là đối thủ của hắn.

Toàn bộ giang hồ chấn động dữ dội.

Trong thời gian ngắn, không còn nữ tử nào đến nơi đây.

Manh Muội không khỏi thất vọng, ở bên trong bài đăng truyền ra tin tức này, bên trong toàn bộ diễn đàn mạng, vô số người đau đầu kịch liệt, làm sao có loại nam nhân như vậy? Bọn họ nhìn những bức ảnh chụp màn hình mặt mũi sưng vù, lập tức cảm thấy đau lòng xót xa.

Vài ngày sau, một vị lão phụ nhân thất hồn lạc phách xuất hiện, bà có một cái ống tay áo trống rỗng, là cánh tay cụt, đôi mắt đục ngầu, mang theo vẻ già nua thê lương, ngăn xe ngựa dừng lại.

“Những thiếu nữ giang hồ người ta thất bại cũng coi như thôi, một bà già cũng ham vui tới tham gia náo nhiệt.”

Manh Muội lắc đầu, ngồi ở trên xe ngựa, cảm thấy ngạc nhiên,

“Hắn đương nhiên sẽ không nặng khẩu vị như vậy.”

Lão phụ nhân kia chỉ tiến lên gần xe, chậm rãi đưa qua một trang giấy mỏng, trang giấy phảng phất nặng tựa vạn cân, nàng giãy dụa một hồi, sau đó run run rẩy rẩy xoay đầu tập tễnh rời đi,

“Hi vọng đối xử tử tế.”

Thư sinh chất phác kia nhìn vào trên trang giấy, gọi bà lão lại gần, mời mời nàng lên xe,

“Đồng giá trao đổi, nói ra vấn đề của ngươi.”

Bà lão toàn thân run lên, thành thật xoay đầu nói:

“Có thể giúp ta phi thăng thành Tiên hay không?”

Các đại tông môn ẩn núp ở trong bóng tối xung quanh đều lắc đầu, phá toái hư không, phi thăng Tiên giới, chuyện đó nào có đơn

giản như vậy.

Chắc chắn sẽ bị từ chối rồi.

“Động Thiên cảnh? Mời trao đổi đồng giá.”

Thư sinh trả lời.

Bà lão dường như đã sớm thành thói quen, tiếp tục tập tễnh rời đi.

Thư sinh lại một lần nữa chất phác mở miệng,

“Trang giấy này có thể đổi một trăm cái vấn đề như vậy, mời trao đổi đồng giá.”

Soạt!

Toàn bộ đám người bên trong rừng cây lập tức chấn động.

Không phải không đủ, mà là giá trị vượt quá xa, một trang giấy này có thể đổi một trăm lão quái vật Động Thiên cảnh?

Đây chẳng phải là có thể trở thành một tôn Thiên Đế thời đại cổ xưa?

Vô số nhân sĩ giang hồ sắc mặt co rúm, nhìn về phía trang giấy hơi mỏng kia, phía trên phảng phất như ẩn chứa bí mật đáng sợ, dù sao Bách Hiểu Sinh tuân theo nguyên tắc trao đổi đồng giá, thứ ở trong đó đủ để trao đổi một vị Thiên Đế!!

Nhưng trên giang hồ không có người nào nhận biết lão nhân kia, nàng cũng không có bất kỳ tu vi gì cả.

“Đây là một vị lão nhân không có tu vi, thậm chí không có bất kỳ dấu vết tu luyện qua.”

Manh Muội ngồi ở trên xe ngựa, nét mặt cũng bắt đầu nhăn

nhó.

Mặc dù nàng là cá ướp muối, nhưng từ khi xuyên qua thời đại Đạo Quân khai thiên ích địa đến nay, nàng là một tồn tại cổ xưa nhất trên mảnh thế giới này, tu vi vẫn là một tôn cấp bảy Thiên Đế, tự nhiên có thể nhìn ra mọi thứ.

Không phải bà lão cụt tay này là Tông sư võ học bị mất hết tu vi, mà là trời sinh kinh mạch bị tắc nghẽn, là người bình thường cho tới bây giờ chưa từng tu luyện qua!

Không chỉ có nàng nhìn ra, tất cả cao thủ giang hồ đều nhìn ra, cảm thấy khó có thể tin, làm sao lại là một người bình thường?

Hai mắt bà lão vẩn đục, đột nhiên lấp lóe nước mắt,

“Công sức cả đời của ta, có thể xứng đáng được một tôn Thiên Đế?”

“Đúng.”

Thư sinh chất phác trả lời một cách máy móc.

Hứa Chỉ đã lặng lẽ đến, ngồi ngay ngắn ở trên xe ngựa, tay nâng một quyển vô tự thiên thư, nhìn hướng về phía lão phụ nhân bảy tám chục tuổi run run rẩy rẩy, nội tâm rung động,

“Không ngờ còn có loại người này bí mật tồn tại, bằng một thân thể phàm nhân nhỏ yếu, có sinh lão bệnh tử, cũng không thể tu luyện, vậy mà có thể dùng kiếm kỹ tinh diệu, chém hết Tông sư trong giang hồ thiên hạ, thậm chí từng dùng kiếm mở Tiên môn.”

Chương 366: Liễu Nhân Đồ

Bà lão lên xe ngựa, chiếc xe tiếp tục tiến về phía trước.

Đạp đạp đạp!

Bụi bay mù mịt, uy áp chậm rãi tỏa ra. Ngay lập tức những võ đạo tông sư ẩn núp ở chỗ tối xung quanh cảm thấy trước mắt nhoáng một cái, vừa nhìn lại thì đã sớm không thấy bóng dáng xe ngựa đâu.

“Không hổ là Bách Hiểu Sinh!”

“Xuất quỷ nhập thần, tựa như phép thuật của Thần Tiên.”

...

Không ít người than thở.

Manh Muội và Hồ Hải Hàn, Medusa đều vô cùng điệu thấp. Ngược lại là do Bách Hiểu Sinh dạy bảo Hồ Nhân Nông làm thanh danh lên cao, lại thêm Manh Muội điên cuồng bịa đặt, vì thế bên trong xe ngựa coi như lấy Bách Hiểu Sinh làm chủ.

Chiếc xe ngựa chạy xóc nảy, vậy mà khiến cho vị lão nhân cụt tay kia dần dần rơi vào hôn mê, dường như toàn thân vô cùng mỏi mệt.

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn vuốt ve gương mặt già nua của bà lão,

“Lão nhân cụt tay này không có bất kỳ tu vi gì, nàng thật đáng thương! Có sinh lão bệnh tử, nàng mới chỉ bảy tám mươi tuổi, đây chính là phàm nhân...”

Soạt!

Hồ Hải Hàn bắt đầu dùng pháp lực, dần dần ôn nhuận thân thể già nua của nàng, không ngừng cảm ứng,

“Thời gian trước, dường như từng có cao nhân ôn nhuận thân thể nàng, tuy nhiên nàng đã từng bị trọng thương. Người bình thường mà có thể sống đến bây giờ, đã là chuyện vô cùng ghê gớm rồi, nhưng tuổi thọ đã không còn mấy năm nữa.”

“Nàng là ai?”

Manh Muội không khỏi quay sang hỏi Bách Hiểu Sinh, không tin phàm nhân già yếu này sẽ bình thường như vậy.

“Trao đổi đồng giá.”

Bách Hiểu Sinh mở miệng nói.

Manh Muội nghe vậy thì sắc mặt tối sầm, phun ra một chút học thức.

Đây là nội tình những năm này của nàng. Mặc dù nàng là cá ướp muối, nhưng không có khả năng không nghiên cứu, đây đều là thành quả nghiên cứu hạch tâm cơ mật của nàng. Nhưng mà, tất cả những thứ này đã sớm bị ép ra ánh sáng rồi...

Vì vậy, nàng mới muốn trao đổi với hắn một lần.

Bách Hiểu Sinh vẫn mang sắc mặt thanh đạm, bình tĩnh từ từ đáp lời:

“Liễu Ôn Kiếm, vị thích khách mạnh nhất trên giang hồ, là sát thủ đứng đầu trên bảng chữ Thiên, là một người bình thường không hề có tu vi.”

“Liễu Ôn Kiếm, là tên nam giới sao?”

Manh Muội mở to hai mắt, giật mình đứng người lên,

“Đợi một chút! Lời nói của ngươi có mâu thuẫn!! Nói nàng là thích khách số một trên giang hồ, nhưng làm sao nàng lại là một người bình thường chưa từng tu luyện qua?!”

Manh Muội tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi, nhìn về phía lão phụ nhân này,

Là một người bình thường, thậm chí còn không phải là võ giả cấp một. Hơn nữa, nàng còn là người tàn tật cụt một tay, vậy mà lại là thích khách đệ nhất trên Thiên bảng lừng lẫy giang hồ?

Nàng đã làm như thế nào?

Cả giang hồ điên rồi sao!

Lấy khả năng của một người bình thường ám sát những Tông sư võ đạo có tu vi Tử Phủ cảnh, Đạo Cung cảnh?

Nên biết rằng, cho dù là cấp bốn Tử Phủ cảnh cũng đã là cường giả một phương. Nếu đổi thành thế giới Vu sư thì chính là Vu sư cấp bốn... Ảnh hưởng lan tỏa từ cuộc chiến có thể hủy diệt một khu rừng. Người bình thường làm sao có thể ám sát nổi?

Chuyện này căn bản là không thể nào!

Nếu như là thế giới Vu sư thì còn có chút khả năng, dù sao Vu sư có thân thể yếu ớt.

Nhưng những vị võ đạo Tông sư này, mỗi người đều hít thở như rồng, nhục thân cứng cỏi, cho dù ngủ thiếp đi cũng không phải người bình thường có thể ám sát được! Có cầm đao cũng không thể đâm thủng làn da, chỉ một hô hấp đã đủ thổi bay người bình thường!

Lão phụ nhân cụt tay rất bình thường này!??

“Nhất định là do trang giấy kia!”

Ánh mắt Manh Muội dần dần sáng lên. Phía trên đó nhất định ẩn chứa một bí mật nghịch thiên, có thể giúp cho một người bình thường không có tu vi đánh giết cấp năm Đạo Cung cảnh!

Hai mắt nàng sáng như tuyết, dường như rõ ràng ý nghĩa của việc trao đổi đồng giá, quả thực trị giá một vị Thiên Đế.

Nàng lập tức lấy ra trang giấy đầy chữ viết kia, phía trên dường như là lít nha lít nhít thủ pháp của thợ rèn đúc kiếm, hoàn toàn xem không hiểu. Chỉ thấy bên trên viết một loạt chữ nhỏ:

“Thương Hàn Kiếm.”

Dường như là một loại bí tịch rèn đúc binh khí nào đó.

“Thương Hàn Kiếm?”

“Đây là cái gì?”

Hai thiếu nữ, cả thầy lẫn trò đều kinh ngạc, ríu rít thảo luận ở bên trong xe ngựa.

“Nói đến đệ nhất thích khách?”

Ở bên cạnh, đồ đệ tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn đột nhiên thất kinh nói:

“Vị lão phụ nhân này là đệ nhất trên Thiên bảng, Liễu Nhân Đồ!?”

“Đồ nhi ngoan, ngươi nhận ra sao?”

Manh Muội hỏi.

“Thiên hạ đệ nhất Nhân Đồ, làm sao có thể không biết cái tên thích khách Nhân Đồ này? Võ đạo Tông sư thần bí nhất, không biết

là nam hay nữ, đã từng đi lại trên giang hồ. Một đêm khi mọi người đang trong giấc ngủ say, vị thích khách này ra tay đồ sát liên tiếp mấy môn phái, trong đó có không ít Tông sư Đạo Cung cảnh đỉnh phong chết trong giấc ngủ. Làm sao có thể không biết chứ?"

Hồ Hải Hàn lắc đầu,

"Lão sư, ngài thường thường bế quan ngủ say, ta lái xe đi lại giang hồ đã từng gặp qua nàng một lần, lúc đó ở bên trong một quán rượu phương Nam. Ấn tượng khắc sâu nhất về hắn chính là, hắn vĩnh viễn khoác trên người áo choàng đen, không có bất kỳ khí tức cường giả nào hết, phảng phất là một người hoàn toàn bình thường!"

Nên biết rằng, không có cường giả nào có thể che giấu khí tức của mình một cách hoàn mỹ, chắc chắn sẽ bị phát hiện ra. Vì vậy, nàng mới là thích khách đệ nhất thiên hạ.

"Có lẽ... Vị thích khách đệ nhất này, nàng thật sự là một người bình thường, không có bất kỳ tu vi gì."

Manh Muội khó có thể tin, cảm thấy thật sự đáng sợ, lúc nhìn về phía nữ tử kia thì đầy vẻ khó có thể tưởng tượng nổi.

Hồ Hải Hàn tiếp tục nói,

"Đó là thời đại hưng thịnh cách đây hơn năm mươi năm. Lúc đó Lục địa thần tiên Đoạn Thiên Vũ vẫn chưa phá toái hư không, mà Liễu Nhân Đồ đã sắp phá toái hư không, bước vào Tiên giới."

Lúc đó tin tức này sôi trào náo nhiệt, chấn động cả giang hồ.

Vị thích khách này vung kiếm chém vỡ hư không, gầm thét vang vọng trời xanh,

"Dám hỏi, trên trời có Tiên giới hay không?"

Nhưng đáng tiếc.

Cuối cùng Liễu Nhân Đồ không phá vỡ Thiên kia, mà trường kiếm lại vỡ nát, máu vẩy trên mặt đất, trọng thương không biết tung tích.

Vào lúc đó, câu chuyện này đã trở thành đề tài bàn luận trong những quán rượu và trà lâu, người người đều cảm thấy may mắn vì cái chết của hắn, cũng đang cười nhạo hắn thiêu thân lao đầu vào lửa, không biết trời cao đất rộng.

“Ỷ vào thiên tư trác tuyệt, dám đại nghịch bất đạo như thế, có can đảm vung kiếm khai Thiên?”

“Liễu Nhân Đồ thực sự là đệ nhất kỳ tài trong giang hồ, thế nhưng cuối cùng cũng vẫn lạc. Không có ai nhìn thấy hình dáng của hắn, thậm chí không rõ ràng là nam hay nữ!”

Khi đó, người người đều e ngại Thiên.

Lúc đó, Lục địa thần tiên Đoạn Thiên Vũ đã hai trăm tuổi, ẩn cư năm mươi năm không xuất thế. Nếu tính toán bối phận, tất cả nhân sĩ giang hồ đều là cháu chắt không biết bao nhiêu đời của hắn. Sau đó nghe nói, dường như hắn có quen biết với đời sau của Liễu Nhân Đồ, từng gặp mặt nhau một lần, thở dài nói,

"Liễu Nhân Đồ, muốn giết người, tự giết mình trước!

Chương 367: Bệnh Đã Kiếm

Hắn đi đến giữa Uyển Hà, đứng trước mảnh kiếm gãy nhuốm máu tươi kia,

"Ta đã từng nói qua với ngươi, thân thể của ngươi không đủ sức chống đỡ mọi thứ, nhưng ngươi lại không nghe... Ngươi nói, 'Bình minh vung kiếm hỏi trời, hoàng hôn chết cũng yên lòng'. Câu nói này rất bi thảm, nhưng không biết vì sao ta luôn cảm thấy rất xán lạn, rất mỹ lệ, nó đẹp đến mức kinh tâm động phách."

Hắn nhấc chén rượu lên, vẩy xuống mặt đất,

"Vi huynh lớn hơn ngươi hai trăm tuổi, lại kính ngươi một chén rượu, kính ngươi một kiếm kinh tài tuyệt diễm kia, nhưng cuộc đời lại long đong phủ bụi ở nơi này."

Một câu nói đó, làm cho toàn bộ giang hồ rất khó hiểu.

Liễu Nhân Đồ có tư chất cực kém?

Không ai tin tưởng, một vị thích khách tuyệt đỉnh có thể phủ bóng tối xuống giang hồ, khiến vô số người nghe tin đã sợ mất mật, thần long thấy đầu mà không thấy đuôi, lại là người có tư chất cực kém!

Ngay năm sau, Đoạn Thiên Vũ rời núi, đi đến chỗ Liễu Nhân Đồ từng đứng trên dòng Uyển Hà, vung ra bội kiếm, thiên địa giáng sấm sét, dùng một kiếm chỉ thẳng trời xanh.

"Dám hỏi, trên trời có trời hay không?"

Hắn chém vỡ thương khung, mở ra Tiên môn nhưng không vào.

Không để ý Tiên nhân đang ngạc nhiên trên bầu trời, quay người bồng bềnh rời đi, dường như hoàn thành việc này chính là để tưởng niệm Liễu Nhân Đồ năm xưa, phảng phất cách không truyền lại giao tình.

“Hóa ra, đây là nguyên nhân Đoạn Thiên Vũ mở Tiên môn?”

Manh Muội hơi xúc động, nhìn về phía lão phụ nhân cụt tay,

“Chẳng lẽ, nàng chính là Liễu Nhân Đồ biến mất năm đó?”

n oán giang hồ, đao quang kiếm ảnh, khiến cho nàng xúc động vạn phần.

Liễu Nhân Đồ thần bí đến cực điểm, hóa ra thật sự là một người bình thường từ đầu tới đuôi, không hề có một chút tu vi nào?

Như vậy, làm cách nào nàng có thể lấy thân phận người bình thường để bao trùm toàn bộ giang hồ?

“Rất quỷ dị, quá quỷ dị! Có lẽ ta đã coi thường mảnh giang hồ này rồi!... Hiện tại đã sánh ngang với thời đại thần thoại Tây Kỷ Nguyên, là một thế giới võ lâm, có lẽ tương lai sẽ sinh ra một vị Võ Đế kinh tài tuyệt diễm, có thể chiến đầu với từng tôn Tiên Đế cổ đại của Tây Kỷ Nguyên. Lúc này đã là thời đại của các Thánh địa ẩn thế, các đại Thánh tông, cùng với một đám thiên kiêu tranh Đế!”

Manh muội nhìn về phía lão phụ nhân cụt tay này, dấu vết tuế nguyệt lưu lại nét tang thương và già nua ở trên người nàng,

“Trên người nàng ẩn giấu bí mật gì, lại đáng giá bằng một tôn Thiên Đế?”

“Nói cho ta toàn bộ lai lịch của nàng.”

Manh Muội nhớ tới Bách Hiểu Sinh.

“Trao đổi đồng giá.”

Bách Hiểu Sinh mở miệng nói.

Sắc mặt Manh Muội đen lại.

...

Bịch bịch bịch!

Một chiếc xe ngựa phong cách cổ xưa bình thường chạy trên đường.

Ở Tây Nam Giang Hồ có rất nhiều môn phái võ lâm, không ít võ sĩ so tài, sức chiến đấu đã có thể so với thời đại Tây Kỷ Nguyên, những kiếm sĩ tu luyện đến mức cao nhất có thể một kiếm chém đứt ngọn núi, cắt đứt sông hồ.

Cuối cùng, Manh Muội vẫn cắn răng ra giá, nàng tò mò quá rồi!

Hứa Chỉ trốn ở trong kính tượng, thích thú nhìn tên gia hỏa này, cảm thấy vô cùng thoải mái, vừa mới hãm hại người, trong nháy mắt liền thấy thịt đau đến không chịu được.

“Lấy thân thể của phàm nhân cấp một, lấy tư cách của một người bình thường, ám sát toàn bộ Chưởng môn ở Giang Hồ, kiếm phá Tiên môn, thế gian chỉ có một người.”

Bên trong xe ngựa vang lên một giọng nói lãnh đạm, là Bách Hiểu Sinh trả lời câu hỏi.

Hắn trước sau như một, hơi quay đầu lạnh lùng nhìn ra bên ngoài cửa sổ,

“80 năm trước, ở trên giang hồ có một thế gia rèn kiếm là Liễu

gia, tay nghề rèn kiếm rất cao siêu, nhưng từ đời này sang đời khác tu vi đều không cao, không học chém giết, sống bằng nghề rèn kiếm.

Có một đời Gia chủ tu vi chỉ ở cảnh giới Thần Tàng, nhưng tài năng rèn kiếm thì vô cùng tuyệt vời, rèn ra đủ loại kiếm tuyệt thế, đủ loại thần binh lợi khí cho hào kiệt trong khắp thiên hạ.

Uy danh của hắn rất lớn, nhưng lại sinh ra một nữ nhi, không thể kế thừa gia nghiệp, đó là Liễu Ôn Kiếm. Thân thể của nàng vẫn luôn ốm yếu bệnh tật, kinh mạch bị tắc nghẽn, không cách nào tu luyện để nâng lên búa rèn được.

Nhưng nàng ta lại là một người có tính cách quật cường, mỗi khi nhìn thấy ánh mắt phụ thân thất vọng rời đi, nàng liền hận bản thân không phải là nam nhi, không thể kế thừa gia nghiệp, thân thể chính mình còn là loại ốm yếu nhiều bệnh, không thể tu luyện, nhấc búa rèn lên. Nàng không khuất phục với số mệnh, không ngừng học tập trong thư phòng, học tinh thông hết kiến thức rèn kiếm được truyền đời đời của gia đình mình, nàng say mê trong đó, thậm chí đạt đến cảnh giới rèn kiếm trước nay chưa từng có.

Năm nàng 23 tuổi, nàng đã có tài nghệ rèn kinh hãi thế tục, tuy chỉ có thể chỉ điểm cho thợ thủ công của Liễu gia, không thể tự mình rèn, nhưng cũng đã đủ để giúp cho Liễu gia quật khởi.

Nàng đánh bại được thân nam nhi, cho là cuối cùng bản thân cũng hết khổ, vượt qua được khổ ải trong kiếp này.

Nhưng giang hồ có kẻ ác, vài môn phái lớn có được một viên thiên thạch do xương cốt của Thiên đạo biến thành, đã tới không chế toàn bộ nam nhân trong Liễu gia sơn trang, ép buộc đúc ra một thanh thần binh. Sau khi thần binh vừa thành liền sát hại thợ rèn đã đúc thần binh, trong Liễu gia chỉ còn lại phụ nữ già yếu và trẻ em, Liễu Ôn Kiếm trốn lẫn vào trong đó mới may mắn thoát khỏi

tình cảnh ấy.”

Manh Muội và Tiểu Hồ Ly cúi đầu nhìn vị phu nhân già yếu cụt tay đang nằm trong xe ngựa, chỉ lẳng lặng nghe, không nói được lời nào.

“Sau đó, Liễu Ôn Kiếm liền biến thành người điên.”

Vẻ mặt Bách Hiểu Sinh vẫn lạnh băng như cũ, không có bất kỳ cảm xúc gì, từ từ mở miệng nói:

“Nàng hận bản thân vô dụng, không phải là nam nhân, nàng hận bản thân khổ học tri thức, cũng không thể múa may búa rèn.

Nàng càng hận chính mình vô lực, kinh mạch bị tắc nghẽn, không thể tu luyện, không thể báo thù. Nàng kêu gào khóc lớn, khóc đến mức thành người điên, đem cánh tay của mình sống sờ sờ duỗi vào trong lò luyện.

Nàng điên rồi, nàng dùng nỗi căm hận tuyệt vọng và buồn phiền của mình, mang theo huyết lệ, múa may một cái búa nhỏ, trong ngọn lửa đang cháy hừng hực, nàng chịu đựng cơn đau dữ dội, dùng búa đập vào cánh tay, ném đủ loại thần kim đồng đỏ vào trong, đả thông kinh mạch bị tắc nghẽn.”

Lấy máu thịt sống của mình đập rèn thành binh khí?

Manh Muội nín thở, ánh mắt hoảng sợ, không thể tưởng tượng được loại thống khổ này, cũng biết rõ nàng ấy đã rơi vào sâu trong điên cuồng và buồn phiền, nàng ấy từng bước từng bước muốn giãy dụa ra khỏi số mệnh, nhưng rồi lại bị nhân sinh nhấp nhô đánh tan thành những mảnh nhỏ!

“Con đường đúc rèn của nàng gần với Thần. Sau khi đả thông kinh mạch, nàng lại cắt đi cánh tay của mình rồi tiếp tục rèn. Ngàn rèn vạn rèn, trong cánh tay bắt đầu ngưng tụ ra đan điền giống như người tu hành, mỗi một búa đều rất tuyệt diệu, rơi vào vị trí

khó có thể tưởng tượng, mỗi búa đều hàm chứa vô vàn kỹ thuật… Nàng rèn cánh tay thành một thanh thần kiếm, nàng không thể tu luyện, nhưng nàng có thể khống chế kiếm của mình tu luyện, nàng điên cuồng rèn kiếm không ngừng nghỉ, rót vào trong đó một luồng nhiệt huyết."

Bách Hiểu Sinh cúi đầu, nhìn khuôn mặt tang thương của lão phụ nhân,

"Nàng dùng thân hóa kiếm, lấy thân ngự kiếm, thanh kiếm gọi là Bệnh Đã Kiếm, ý chỉ bệnh nặng của bản thân đã kết thúc.

Nàng là một người phàm, xác thịt phàm trần, sẽ sinh bệnh sẽ cảm mạo, cầm lấy tuyệt thế thần binh để phù hộ thân thể, lẻn vào trong bóng tối dùng kiếm thuật tinh xảo nhìn thấu vị trí di chuyển của kinh mạch đối phương, đánh một kích vào sơ hở cướp đi mạng sống của bọn họ, sau đó lại chạy ra xa trốn, tàn sát những môn phái độc ác năm đó, báo thù rửa hận."

Chương 368: Cơ Hội Làm Lại Cuộc Đời

Manh Muội nghe giọng nói dần dần trở nên ngưng trọng, cũng đã hiểu được một ít chuyện, bỗng nhiên mở miệng nói,

“Cuối cùng thì nàng vẫn không thể tu luyện, một người phàm lại cầm trong tay một thần binh. Nàng có sinh lão bệnh tử, thân thể cực yếu, một khi bị đánh trúng sẽ lập tức chết đi. Nàng không có bất cứ thứ gì để phòng thủ, chỉ có công kích cực đoan, một kích lấy mạng, nàng đã là một thích khách cực mạnh rồi.”

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn nói tiếp:

“Nếu nàng là người phàm, như vậy tất cả mọi chuyện đều đã được thông suốt! Không giống với tu sĩ sẽ càng ngày càng mạnh dần theo năm tháng, thời điểm nàng mạnh nhất chính là khi nàng ba mươi bốn mươi tuổi, về sau thân thể già đi sẽ giống như một người bình thường, thật là đáng buồn. Nàng có thọ mệnh ngắn ngủi, giống như một đóa hoa héo tàn, dần dần hữu tâm vô lực, thậm chí chỉ có thể chống quải trượng. Cho nên, nàng muốn ở thời khắc huy hoàng nhất, ở tuổi 40 phá vỡ tiên môn, vì nhân sinh của chính mình lưu lại một vĩnh hằng.”

“Đáng tiếc, nàng thất bại.”

Manh Muội mở miệng, nhìn lão phụ nhân cụt tay này, thổn thức không thôi,

“Kiếm của nàng đã nát, giấc mộng Giang Hồ cũng triệt để kết thúc, chân chính trở thành một người phàm thật sự, tuổi già ốm yếu…

Đoạn Thiên Vũ và nàng có quen biết, sau khi nàng thất bại, hắn không tìm được người bạn vong niên của mình đâu, hiểu rõ nàng là một người quật cường kiêu ngạo, không chịu khuất phục vận mệnh, nàng biến mất trong biển người mờ mịt, sẽ không nhận lấy sự trợ giúp của hắn, mà sẽ chết già ở một góc không người nào đó.

Vì thế, vị lục địa thần tiên này lựa chọn phá vỡ tiên môn, vì đóa phù dung sớm nở tối tàn của giang hồ, tế điển nàng.

Cuộc đời của nàng giống như một thanh binh khí, từ thô to xù xì trải qua mài dũa, không ngừng nung nấu trong đau khổ, từng bước nện rèn, tự mình đột phá, lại gặp được đau khổ mới, trải qua ngàn rèn vạn rèn mài giũa ra một bảo kiếm sắc nhọn, hoa mận sẽ thơm hơn sau mùa đông, nhưng cuối cùng nàng vẫn không chiến thắng."

"Đây là do ông trời bất công! Ta phải tìm thời gian, trở về đánh hắn một chút."

Manh Muội cúi đầu nhìn vị lão phụ nhân này,

"Hiện tại, nàng đi tới nơi này của chúng ta."

Khó có thể tưởng tượng được, đây mới thật sự là một người phàm, dùng nghị lực đáng sợ để rèn kiếm, cả đời nàng đều bị vận xui quấn thân, nhưng vẫn luôn giãy giụa, dùng thân thể người phàm mà có thể đi đến tận hôm nay, quả thực là không thể tưởng tượng được.

Bệnh Đã Kiếm của nàng chính là hy vọng bệnh nặng của mình sẽ qua, nhưng mà cuối cùng vẫn chạy không thoát tuổi già.

Hứa Chỉ thở dài.

Trước đó, hắn cũng không biết đến sự tồn tại của người này, thiếu chút nữa thì bỏ lỡ, tính máy móc của Phó não trí tuệ không

đủ khả năng này. Trong phán định của nó, đây chỉ là một người bình thường có cảnh giới thấp mà thôi.

Trí tuệ của nàng không cao, không có tài nghệ kinh thiên động địa, tư chất ở mức trung bình, thậm chí tài năng còn không bằng mấy người Thánh nữ kia.

Không phải cứ tư chất thông tuệ mới là cường giả. Đây mới là cường giả chân chính, nghị lực và chấp niệm sẽ làm cho con người ta sáng tạo ra một con đường không thể tưởng tượng nổi.

“Lão sư, chúng ta nên làm gì bây giờ?”

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn hỏi, nàng vô cùng sùng bái truyền kỳ như vậy.

“Đương nhiên là dựa theo quy tắc lúc trước.”

Manh Muội trả lời, nhìn về phía lão phụ nhân đang hôn mê, lại nhìn về phía Bách Hiểu Sinh, lộ ra một nụ cười quỷ dị.

Hiện tại, dưới sự hỗ trợ của Hồ Hải Hàn, cơ thể của lão phụ nhân đã dần dần khôi phục lại.

“Ngươi tỉnh rồi?” Ánh mắt của Manh Muội sáng lên.

Liễu Ôn Kiếm mờ mịt tỉnh dậy, dùng đôi mắt già nua nhìn mọi người.

Người này, tâm đã chết!

Manh Muội nhìn nàng, nội tâm không khỏi giật mình, lập tức cảm thấy lòng mình nặng trĩu.

Đôi mắt nàng chỉ có vẩn đục, đây là do bão cát của năm tháng đã che đi tâm của nàng, có loại cảm giác bi thương của anh hùng tuổi xế chiều, mang theo tro tàn.

Cả đời Liễu Ôn Kiếm quá nhiều gợn sóng, tất cả đều là cực khổ, không có một chút ngọt lành nào.

Nàng không ngừng đuổi theo, lại không ngừng té ngã.

Từ nhỏ tới lớn dùng hết sức để học tri thức rèn đúc, sau khi học tập thành công, thì gia đình lại bị diệt sạch, điên loạn chặt đứt cánh tay, trải qua khổ sở như đang ở địa ngục, mới có thể báo thù rửa hận, nhưng cũng đã tiến tới tuổi già trong sinh mệnh phàm trần, không hưởng thụ được bất cứ lạc thú nào của đời người. Sau cùng, nàng muốn phá vỡ tiên môn, nhưng rồi lại thất bại, triệt để mất đi Bệnh Đã Kiếm, biến thành một lão phụ nhân bị mất đi một cánh tay, vô tri vô giác, lưu lạc đầu đường 30 năm…

Nàng có thể thất bại lần đầu tiên, lần thứ hai, không ngừng bò lên từ trong khó khăn, chạy tới con đường phía trước, nhưng thất bại quá nhiều, nàng cũng đã không đi ra khỏi được nữa…

Chuyện chua xót nhất trên thế gian này chẳng qua là thiếu nữ bạc đầu, anh hùng rơi vào bước đường cùng.

“Ngươi muốn có lại cánh tay, khôi phục tuổi trẻ không?”

Nội tâm Manh Muội trầm xuống, đột nhiên lộ ra uy thế vô tận, uy áp khủng bố dày nặng nhào tới, nhịn không được cho nàng ta lòng tin,

“Ta là Thanh Đằng Địa Mẫu, là tồn tại cổ xưa nhất của thế giới này.”

Liễu Ôn Kiếm ngẩn ra, cả người run lên, đương nhiên nàng đã nghe qua truyền thuyết về Thanh Đằng Địa Mẫu.

Trước có Địa Mẫu, sau mới có Thiên Đạo. Dựa vào ghi chép thần thoại thượng cổ xa xưa, Thiên Đạo chính là đệ tử của Địa Mẫu. Sự tồn tại to lớn vĩ ngạn xa xưa như thế vậy mà lại xuất hiện ở trước mặt mình, tin chắc rằng không ai là không kích động.

Liễu Ôn Kiếm đứng lên, khàn giọng nói:

“Ta có thể quay lại tuổi thanh xuân, chữa trị cánh tay cụt này sao?”

“Không, ta làm không được.”

Manh Muội cười nói:

“Thiên Đế trên bầu trời, trên cơ bản đều là một đám cơ bắp cuồng bạo lực, bản thân bị đứt tay gãy chân gì đó đều rất dễ để mọc lại, còn làm cho người khác thì lại rất khó. Đạo pháp của chúng ta không nằm ở phương diện này, xương cốt thân thể ngươi quá yếu, một lão phụ nhân có kinh mạch và huyết nhục giòn như một tờ giấy bị ướt vậy, chỉ cần chạm vào một cái liền vỡ, không chịu nổi đạo pháp hùng mạnh. Dựa theo lý giải trên dân gian, thì ý đại khái chính là cơ thể hư nhược nhưng vẫn không thể hấp thụ được đồ bổ.”

Đôi mắt Liễu Ôn Kiếm lập tức trở nên ảm đạm, ngay cả Thiên Đế của Tây Kỷ Nguyên cổ xưa cũng không thể tu bổ lại cho một vị phàm nhân.

“Nhưng mà, có người có thể làm được! Một nền văn minh ở thời đại khác, thích nghiên cứu cơ thể người, có lẽ có thể giúp ngươi tái tạo một cách tay, khôi phục lại thanh xuân cũng là điều bình thường.” Manh Muội cười rộ lên.

“Nền văn minh gì?” Liễu Ôn Kiếm hỏi.

“Ta không biết nền văn minh đó gọi là gì…”

Chương 369: Thiếu Niên Đồng Học (Thượng)

Manh Muội nở một nụ cười, ánh mắt nhìn về phía xa xôi,

"Có lẽ, ở trong mắt của chúng ta, thế giới Ma Dược kia, có thể gọi là... Ma giới đi, mỗi một cường giả trong bọn họ đều kế thừa một phần khí tức hỗn loạn, chuyên chế, tà ác, hắc ám không thể diễn tả được.

Người mà chúng ta cần, đó chính là Ma Thần tối cao của bọn họ, Medusa!

Nàng được thế giới siêu phàm kia xưng là... Khởi Nguyên Ma Thần, tất cả các cường giả đều được tách ra từ trên người nàng ta, sau khi chết đi cũng sẽ quay về lại thân hình to lớn vĩ ngạn của nàng ta. Nàng ta là mẹ của vạn vật, cũng là nơi vạn vật quay về.

Không thể miêu tả, không thể nhìn thẳng, không thể nghe âm thanh đó, thậm chí có suy nghĩ muốn lý giải chân thân của nàng ta cũng sẽ trở nên điên loạn."

Liễu Ôn Kiếm kinh sợ, đây là tồn tại cổ xưa mà nàng không thể lý giải.

Manh Muội cười nhìn nàng, chỉ vào thư sinh đang đọc sách ở bên cạnh,

"Ngươi đã đến, hiển nhiên là biết chuyện của chúng ta! Ta đang tuyển chọn một đạo lữ cho Bạch Hiểu Sinh, cùng hắn học tập hằng đêm, nhận được cơ duyên. Những Thánh nữ tuyệt mỹ kia không làm được chuyện này, nhưng ngươi làm được, cho nên tiếp

theo ngươi phải làm gì, ngươi biết không?"

Liễu Ôn Kiếm vốn dĩ lãnh đạm, trong nháy mắt cũng có hơi thất thanh,

"Từ nhỏ, tuy là thân nữ nhi, nhưng ta có tâm nam nhi, chưa bao giờ nghĩ tới việc lập gia đình. Hơn nữa hiện tại ta là một lão phụ nhân tàn tật, dù cho là một ông lão cũng sẽ không hứng thú với ta, đằng này hắn còn là một thiếu niên…"

"Không có việc gì, hắn là thẳng nam sắt thép, ai đến cũng không từ chối, nam nữ không từ."

Manh Muội nhẹ nhàng dán tới bên tai Liễu Ôn Kiếm thổi khí một cái, trêu chọc nàng,

"Ngươi mới hơn 70 tuổi mà thôi, dù so sánh với đồ đệ của ta thì ngươi vẫn chỉ là một thiếu nữ thiếu nam mà thôi. Cả đời ngươi đều khắc khổ, không có thời gian nói chuyện phiếm, bổn Địa Mẫu ta cảm thấy Thiên đạo bất công, cho nên ta ban hôn sự này cho ngươi. Bách Hiểu Sinh cũng không ghét bỏ ngươi, tại sao ngươi không thử tiếp nhận xem sao? Tối nay, ngươi đi tới phòng của hắn một chuyến, bắt đầu học tập đi…"

Liễu Ôn Kiếm lập tức vội vàng lắc đầu.

Hứa Chỉ: ???

Ngươi là thiểu năng trí tuệ hả!

Trong nháy mắt, hắn đã nghĩ tới việc đá bay tên vô lại này.

Hiếm khi hắn mới vào đây một chuyến, cũng xem như là nghỉ phép vừa chơi vừa học, hiện tại là để ý tới sự tình của Liễu Ôn Kiếm, dù sao cũng là một hệ thống mới, có thể giúp đỡ.

Ai mà ngờ Manh Muội mở miệng đều là nói lời cợt nhả.

“Ha ha ha.”

Manh Muội cười như điên,

“Đùa ngươi thôi, ta cho rằng tâm của ngươi đã hoàn toàn chết, thật không ngờ vẫn có thể dậy sóng. với lại, giữa hai người nam nhân như các ngươi làm sao có thể sinh ra chân ái được chứ… Bảo ngươi đi qua chỉ là hằng đêm học tập mà thôi, đêm nay ngươi thật sự phải đi một chuyến, đến hỏi xem Ma Thần có thể giúp đỡ ngươi hay không.”

…

Ban đêm.

Hứa Chỉ và lão phụ nhân ngồi yên trong một gian phòng, có hơi xấu hổ.

Nguyên nhân cũng không phải là Hứa Chỉ xấu hổ, dù sao hắn cũng trốn ở trong kính tượng, kính tượng tự mình đọc sách, hắn cũng chỉ là ham thích điều mới lạ tới đây giúp vui mà thôi, xấu hổ chính là lão phụ nhân Liễu Ôn Kiếm.

Hiện tại, nàng có chút đứng ngồi không yên.

Hứa Chỉ nhìn nàng mờ mịt giật mình rồi thất thần, cảm thấy chuyện này cực kỳ quan trọng.

Hắn cảm thán trong lòng, khi còn trẻ Liễu Ôn Kiếm nghênh khó đi lên, giãy dụa qua hết khó khăn này tới khó khăn khác, nhưng sau khi nàng phá vỡ tiên môn thất bại, thì đã đần đần độn độn làm một người già, hơn ba mươi năm.

Thân thể của nàng hoàn toàn già đi, nhưng tâm của nàng có già hay không?

Với tính cách lạnh lùng nghiêm nghị của Medusa, chưa chắc sẽ

giúp Liễu Ôn Kiếm, thậm chí thấy nàng xuất hiện trong gian phòng của mình, rất có thể sẽ giết chết nàng ngay lập tức. Như vậy, phải làm thế nào để tránh việc đó xảy ra?

Để nàng đồng ý giúp Liễu Ôn Kiếm?

Hứa Chỉ vô cùng khổ não, bản thân mình là tạo vật chủ, điều khiển, sáng tạo ra thế giới này, nhưng lại không thể can thiệp vào đây quá nhiều.

Đây là một nhân tài, mình không thể bỏ qua, trước mắt có thể giúp nàng chữa bệnh cũng chỉ có lĩnh vực của vu sư Medusa, nhắc tới tử vong và sống lại, cũng chỉ có nàng ấy là am hiểu nhất những thí nghiệm nghiên cứu của vu sư.

Có lẽ, Elmin cũng được, dù sao nàng ta cũng chưởng quản lĩnh vực gợn sóng sinh mệnh, nhưng mà quá xa.

“Người tâm đã chết là loại người mà Medusa xem thường nhất, nếu gặp được, nàng ấy có thể sẽ giết chết ngay trong nháy mắt.”

Hứa Chỉ bỗng nhiên lấy ra giấy bút, giống như là máy móc, bắt đầu tìm hiểu những đồ vật bình thường, viết xuống trang sách một đoạn thơ,

“Quạnh ngắm trời thu

Sông Tương về bắc

Quanh bãi Quật Châu

Nhìn núi non rực đỏ

Rừng phong lá nhuộm

Sông tuôn dòng biếc,”

…

“Bách Hiểu Sinh, ngươi đang viết gì thế?”

Trong gian phòng, ban đêm ngọn đèn dầu lay động, lúc sáng lúc tối, lão phụ nhân Liễu Ôn Kiếm bỗng nhiên ngưng thần, trong nỗi bất an đang nhấp nhô, ánh mắt già nua vẫn đục đầy tro tàn của nàng lóe lên, ý thức tập trung lên nét mực của thư sinh.

Dường như là một ít câu thơ của Nho giáo.

Năm đó, nàng chạy khắp nơi ở Giang Hồ cũng từng gặp qua không ít.

Tài văn chương tuyệt vời, hình như là viết về phong cảnh, nàng chưa từng thấy qua câu thơ nào ngắn gọn mà tinh tế tài tình đến vậy, đây là tài văn chương mà tất cả các nhà thông thái đương thời đều không có, nhìn tiếp đoạn sau đó, khuôn mặt của nàng dần dần kích động lên, phong cách từ từ thay đổi, mang theo một luồng khí phách và ý chí vô cùng hăng hái.

Thuyền trẩy như đua, diều vỗ lưng trời, cá vờn đáy nước, vạn vật giữa thu giành tự do?

“Câu thơ thật là khí thế.”

Nàng tiếp tục xem, thu liễm tâm tư, nội tâm đã chết lặng từ lâu giống như dần được khơi dậy, nàng lâm vào trạng thái dại ra,

“Nhìn vũ trụ, hỏi cõi đời bát ngát, ai chủ muôn loài?”

Trong câu thơ kia, hàm chứa một niềm tin vô cùng đáng sợ!

Đầu nàng bỗng nhiên chấn động, những hình ảnh năm đó bản thân nàng hành tẩu trong giang hồ, chặt đứt cánh tay cứ như đang đập vào trong mắt nàng, làm một người phàm, nhưng lại có thể đi tới bước kia, thậm chí dám phá vỡ tiên môn.

Cả người nàng không ngừng run rẩy, đến nỗi cơ thể già nua cũng sắp đứng không vững nữa, hô hấp bắt đầu dồn dập, giống như một lão phụ nhân đang uống say, sắc mặt đỏ ửng, trong nội tâm phảng phất như có thứ gì đó đang thức tỉnh.

Nàng xem tiếp, nhìn thư sinh đặt bút viết xuống câu cuối cùng:

“Ai có nhớ, giữa dòng sông gạt sóng, thuyền vượt lên mau?”

Cả người nàng như bị sét đánh.

Thứ gì đó trong nội tâm đã hoàn toàn tỉnh lại.

Ngay lúc này, Medusa dịu dàng mở hai mắt ra, nhìn một lão phụ nhân đang đi theo Bách Hiểu Sinh học tập, trong nháy mắt đôi mắt nàng lóe lên một chút hung ác, Bách Hiểu Sinh là vật phẩm riêng của nàng.

Bỗng nhiên nàng trở nên vô cùng chân thành nhiệt tình, dùng ngữ khí ôn hòa trước nay chưa từng có hỏi một câu,

“Ngươi là ai?”

Chương 370: Thiếu Niên Đồng Học (Hạ)

Liễu Ôn Kiếm buông trang giấy có chứa bài thơ xuống, nhanh chóng trả lời.

Medusa lẳng lặng nhìn nàng.

Địa Mẫu Thanh Đằng, quả nhiên là một tồn tại cổ xưa thông minh, biết với tính cách của mình chắc chắn sẽ có hứng thú đối với lão phụ nhân này.

Nhưng mà, nàng ta lại không biết thứ làm nàng hứng thứ chính là cường giả, chứ không phải loại từng là cường giả.

“Ma thần đại nhân, nếu như không thể hồi phục lại thân thể của ta, ta sẽ…”

Liễu Ôn Kiếm do dự, nàng là thiên tài trên toàn Giang Hồ, một người phàm tục có thể làm được việc này, quả thật là khó có thể tưởng tượng, nhưng đối mặt với tồn tại hùng mạnh nhất thiên hạ, cõi lòng nàng vẫn tràn đầy kính sợ như trước.

Medusa vẫn im lặng nhìn nàng.

Hiện tại, lão phụ nhân cụt tay tập tễnh bước đi này, có một loại cảm giác già nua tuổi xế chiều, đôi mắt tràn đầy tro tàn, nàng ta có hi vọng, nhưng mà càng nhiều hơn chính là tuyệt vọng, dường như những nhiệt huyết tuổi trẻ đã bị hao hết.

Người như vậy, bảo nàng giúp khôi phục tu vi lại một lần nữa hoàn toàn không khó, nhưng muốn xông vào cảnh giới thứ 6 Động Thiên, cảnh giới Động Hư Đại Đế…

Medusa lắc đầu.

Trong 2000 dài đằng đẵng, nàng chưa bao giờ là người tài năng nhất, nhưng là người khắc khổ nhất, đã trải qua những đau khổ vượt xa người khác, nàng đã từng thất bại, bị trấn áp suốt mấy trăm năm, cũng đã lĩnh hội qua loại cảm giác uất ức này.

Người như này đã phế rồi, dùng ngữ khí cung kính như vậy, góc cạnh cũng đã bị mài nhẵn rồi.

Không bằng, giết chết nàng ta đi?

Nàng nhếch miệng cười rộ lên, bản thân nàng từ trước cho tới bây giờ đều không phải là dạng người tốt gì,

Nàng bỗng nhiên cúi đầu nhìn bài thơ kia, cả người chấn động,

“Nhớ những tháng ngày sôi nổi thuở xưa, vừa đồng học tuổi xuân, tài hoa đang độ, hiên ngang khí phách, vùng vẫy tha hồ!”

Một luồng khí tràng cuồn cuộn trùm tới.

Là thư sinh viết.

Thư sinh sẽ không bao giờ tự mình viết những thứ này, trừ khi là một cuộc trao đổi đồng giá, vậy lão phụ nhân này đang hỏi hắn về việc lấy lại tự tin? Cho nên hắn mới đưa những câu thơ này cho nàng ta?

Nàng đang giả bộ ư?

Thật ra tâm trí mạnh mẽ như vậy?

Nàng đang giả bộ cung kính, đang giả bộ nhát gan kính sợ ta?

“Hãy dùng con người chân chính của ngươi để nói chuyện với ta.”

Medusa lạnh giọng, bình tĩnh nhìn Liễu Ôn Kiếm nói,

“Nếu như khi trẻ ngươi lớn mật tới mức phá thiên, như vậy tại sao ngươi lại sợ ta?”

Liễu Ôn Kiếm ngẩn ra, Medusa nhìn về phía bài thơ, trong nháy mắt nàng ấy dường như đã hiểu ra được một ít thứ, cuối cùng đối phương đã hiểu lầm.

Đúng vậy.

Loại người khiếp đảm, nhát gan, do dự như thế là chính mình sao?

Trong đầu nàng bắt đầu nhớ lại những chuyện vừa nãy, hoàn toàn không thể tưởng tượng ra được đó là lời mà bản thân mình nói ra, nàng trầm luân hơn 30 năm, có lẽ đã triệt để biến thành một lão phụ nhân ăn xin cụt tay lưu lạc trên đường.

Đôi mắt nàng dần dần lộ ra nét sắc nhọn, hơi cúi đầu đối với Medusa, lời nói vô cùng khí phách:

“Ma thần đại nhân, ta muốn khôi phục lại tuổi trẻ, mong ngươi có thể giúp ta!”

“Tốt!”

Medusa cười rộ lên, nhìn ánh mắt sắc bén của lão phụ nhân cụt tay,

“Ta đáp ứng ngươi, ta cho ngươi khôi phục thanh xuân, ta chưởng quan lĩnh vực tử vong, có thể cho ngươi tái sinh cánh tay…”

Nàng ra hiệu Liễu Ôn Kiếm ngồi xuống, lộ nét tán thưởng,

“Tâm trí ngươi không thay đổi rất mạnh mẽ, điểm này rất tốt, ta luôn luôn nghĩ rằng, những người bình thường ngu xuẩn như

chúng ta cũng có thể vượt qua thiên tài, trí tuệ có thể học tập, nó sẽ tăng trưởng theo năm tháng, nhưng lòng gan dạ sẽ giảm bớt dần theo năm tháng, ta hỏi lại ngươi một câu: Sơ tâm có còn hay không?"

Đôi mắt vẩn đục của Liễu Ôn Kiếm ngẩn ra.

Medusa hỏi:

"Nếu sơ tâm không còn, ngươi có dám dùng nỗi đau của ngươi, ý chí của ngươi, đánh nát huyết nhục, xương cốt của ngươi, một lần nữa ngưng tụ nó hay không?"

Ánh mắt Liễu Ôn Kiếm dần dần nóng lên.

"Ta hiểu rồi."

Medusa cười rộ lên, nắm lấy bả vai của nàng, Liễu Ôn Kiếm lập tức hôn mê.

Chờ đến khi Liễu Ôn Kiếm một lần nữa tỉnh lại, phát hiện mình đang nằm ở trên một đài luyện kim, xung quanh đều là chai lọ, bên cạnh là một cái chậu gỗ hình tròn, đó là một chậu máu loãng, còn có đủ loại dụng cụ cắt gọt bằng kim loại.

"Đã xong." Medusa nói.

Nàng ngơ ngác đứng lên nhìn gương, trong gương là bản thân nàng, tóc từ bạc chuyển sang đen, một cô gái diện mạo trung đẳng mặc trên người một bộ quần áo bạc màu của người già, tỏa ra khí chất xuất trần, khí thế oai hùng hiên ngang.

"Ta đi ra ngoài tìm một sơn trang rèn kiếm, ngươi chờ một chút, ta giúp ngươi trọng tố thân kiếm, ta rất có hứng thú đối với thanh kiếm của ngươi."

Medusa nói xong biến mất tại chỗ.

Liễu Ôn Kiếm kinh ngạc đứng yên tại chỗ.

“Ta đã trở về?”

Nàng nhìn vào gương, cơ thể trẻ tuổi sức sống bắn ra bốn phía, cả người run run, sắc mặt thay đổi, giống như thần kinh mà cười ha ha,

“Cuối cùng ta đã trở về…”

Đôi mắt nàng dần dần trở nên lợi hại, giống như tỏa ra sinh cơ, nước mắt rơi đầy mặt, nhớ tới lúc trước,

“Thì ra ta là một người nhu nhược, ta đã một lần nữa đứng lên, ta đã một lần nữa đứng lên…”

Đôi mắt nàng lóe lên nét sắc bén, giống như một thanh kiếm sắc nhọn.

Chưa từng có người phàm nào có được loại khí thế này.

Giống như mang theo một niềm tin tuyệt đối chưa từng có từ trước tới nay, vô cùng bá đạo, đây mới chân chính là nhân đồ, giết người vô số, kẻ điên dùng thân thể người phàm lớn mật tới mức muốn lên trời, phá vỡ tiên môn.

“Ngươi vừa mới giúp ta?”

Nàng nhìn thư sinh vẫn đang đọc sách như trước, cầm lấy tờ giấy kia, giống như là trân bảo cẩn thận cất kỹ, lạnh giọng chất vấn:

“Bởi vì một câu thơ kia...mà vị Ma Thần mới buông tha ta, lựa chọn giúp ta!?”

Thư sinh giống như không có thần chí, vẫn ngồi đọc sách.

“Ngươi là vô ý, hay là cố ý? Ngươi không phải không có thần

chí sao?”

Liễu Ôn Kiếm run sợ một chút, không nói hai lời liền quỳ xuống, bịch bịch bịch vài tiếng, trán nàng chảy ra máu tươi,

“Bất luận như thế nào! Đại ân giúp sống lại, cả đời cũng không thể báo đáp hết! Xin cho Liễu mỗ nhận người làm sư cả đời này!”

Bịch bịch bịch!

Nàng không ngừng đập đầu, quỳ phục trước mặt thư sinh đang đọc sách.

Ngay tại giờ phút này, nàng chưa bao giờ nghĩ tới, mình có thể trở về dược thời kì thiếu niên.

“Ai có nhớ, giữa dòng sông gạt sóng, thuyền vượt lên mau?”

Nàng bỗng nhiên thì thào rồi cười, vô vàn cảm xúc.

“Người trẻ tuổi, tìm được sơn trang rèn kiếm rồi, ta mang ngươi đi đúc kiếm một lần nữa.”

Medusa cầm lấy nàng, hai người biến mất tại chỗ.

Thư sinh vẫn ngồi lật xem sách như cũ, chất phác trước sau như một.

Hứa Chỉ tiếp tục lật sách, bình tĩnh mở miệng nói:

“Phó não trí tuệ có hơi tàn nhẫn, tri thức rậm rạp như này, thay thế kính tượng học tập hai ngày thôi đã cảm thấy vô cùng đáng sợ rồi.”

Chương 371: Kiếm Tiên Xuất Thế (Thượng)

Hai người rời đi, thật ra Hứa Chỉ lại khá hờ hững.

Hắn tiếp tục đọc sách ở bên bàn, ngọn đèn dầu lay động. Cuộc sống của một thư sinh cổ đại như vậy rất có tình thú, rất có bức cách.

Trên thực tế, tính cách của Medusa quá tàn nhẫn, coi mạng người như cỏ rác, giết người theo tâm trạng, ghét nhất những kẻ suy sút nghèo túng và những người mất đi chí tiến thủ. Nếu như mình không giúp nàng một phen, thì nhất định lòng sẽ nguội lạnh.

Hắn không ngừng lật sách, nhìn về ánh trăng phía bên ngoài, cười cười, "Liễu Ôn Kiếm, ngươi đã sống lại một lần nữa trên giang hồ này, hy vọng ngươi có thể mang đến cho ta một chút kinh hỉ, có thể thúc đẩy thời đại của thế giới siêu phàm này."

Không chỉ có Medusa chờ mong mười năm sau, hắn cũng hy vọng mười năm sau, thời điểm hai thế giới hoàn toàn va chạm với nhau, sẽ lấy mặt xuất sắc nhất của mình nở rộ ra đóa hoa đẹp nhất, hai đại văn minh va chạm nhau sẽ trở thành sử thi.

Lúc này, trong một sơn trang đúc kiếm, ngọn lửa trong lò luyện không ngừng thiêu đốt.

Xôn xao!

Các loại thần kim đồng đỏ trong thiên hạ đều bày ra trước mắt.

"Đúc lại kiếm tâm." Medusa mỉm cười, làm ra một tư thế mời.

“Được!”

Thiếu nữ mỉm cười, đi nhanh về phía trước, lần thứ hai đem cánh tay trắng nõn nhu nhược vào trong ngọn lửa cực nóng của lò luyện, chịu đau đớn kịch liệt như là cực hạn của thế gian. Nàng lại vung vẩy chiếc chùy nhỏ, đúc lại Bệnh Đã Kiếm.

Đang đang đang!

Nàng giống như là muốn lột xác trọng sinh ở trong ngọn lửa vậy.

Nàng muốn đem tất cả cốt cách, tâm huyết và từng mộng tưởng đã từng theo đuổi của mình hung hăng đánh nát, rồi ngưng tụ một lần nữa, hóa thành một thanh Tiên Kiếm thông thấu lưu li, muốn đem chính mình đúc nhập vào trong đó.

Bên trong có tín niệm nhân sinh của nàng, hướng đỉnh cao của giang hồ, cực khổ của Kiếm Tiên Môn, trầm luân trong thế gian với hơn ba mươi năm phủ đầy bụi trần và mất mát.... Một người như vậy đang dung nhập vào trong ngọn lửa vàng rực đang lay động.

Đang đang đang!

Toàn bộ sơn trang đúc kiếm, bắt đầu có giọng nói lưu chuyển và lớn dần.

Bóng đêm nồng đậm trong sơn trang, tâm của một lão thợ rèn đột nhiên rung mạnh, bỗng nhiên đứng dậy, đi về phía ngoài phòng, “Có người đang đúc tuyệt thế thần kiếm! Giống như vạn tôn Thần Nhân trên Tiên giới đang đúc kiếm!!”

Ong!!!

Giờ phút này, trong thành trấn phụ cận, vô số bộ kiếm của kiếm khách trên đường đều phát ra âm thanh chấn động, phảng

phất như là run rẩy, “Đúng là một cỗ kiếm ý mạnh mẽ, vương của trăm binh, tuyệt thế thần kiếm ra đời... “

“Đúc lại đoạn kiếm, Nhân Đồ trở về.”

Manh Muội mỉm cười, nhìn về phía nơi xa, “Medusa đúng là một người cực đoan, đi giúp người ta sửa lại cánh tay, lại bẻ gãy tay người ta một lần nữa... Quả thực là súc sinh!!”

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn nhìn lão sư của mình không dám chửi bới chính diện, sau lưng lại không ngừng nói nói bậy.

Vẻ mặt Manh Muội lúc này rất khát khao, là một người Trung Quốc sao lại không có giấc mộng kiếm tiên được.

“Ngự kiếm thuận gió mà tới, trừ ma trong thiên địa!”

Đôi mắt thiếu nữ bùng lên ngọn lửa, “Đây mới là kiếm tiên, cực đoan chi đạo, tu kiếm không tu thân, thợ rèn phàm nhân cổ đại sẽ tự lấy máu thịt của mình để tế kiếm, chịu đựng đau đớn, dựa vào một thanh trường kiếm, một cỗ nghịch ý để trảm phá xuyên khung.”

Một đạo Kiếm tiên từ đầu đến cuối đều lộ ra một cỗ nghịch ý, phàm nhân lấy yếu thắng mạnh là nghịch, chịu đựng nỗi đau cụt tay chính là nghịch.

Phanh!

Liễu Ôn Kiếm chặt đứt cánh tay, tiếp tục rèn.

Lấy xương cốt máu thịt làm tâm, lấy thần kim đồng đỏ làm chuôi, rèn vạn lần với hàng ngàn cây búa. Chùy nhỏ không ngừng đánh động, hóa thành phôi kiếm đỏ rực.

Oanh!

Dần dần, Thần Kiếm được hình thành, kiên quyết xông thẳng

tận trời.

Kinh thành Đại Chu, một vị lão nhân đầu bạc mặc một bộ triều phục nhất phẩm màu đen, đang sửa sang lại văn kiện ở trên đài, phía sau có hai đệ tử cung kính đi theo.

Rầm!

Ngọn đèn dầu đột nhiên lay động không ngừng.

Hồ Nhân Nông bỗng nhiên buông công văn xuống, sải bước đứng dậy, chắp đôi tay sau lưng, nhìn về phía cửa sổ, "Có một loại kiếm ý cực đoan đang bộc phát, nghe rợn cả người, có tuyệt thế kiếm khách xuất thế, lệnh cho Phi Yến Sử chạy tới Nam Vực, tra rõ việc này!"

"Vâng, Thừa tướng đại nhân."

....

Địa Tiên cư, một nam tử trung niên nho nhã đang uống rượu dưới tàng cây, phía sau là cây nhân sâm, có hai đồng tử, hắn bỗng nhiên đứng lên, cười ha ha, "Là nàng, Liễu Nhân Đồ, muốn giết người, trước phải giết mình, nàng đã trở lại!"

Có không ít người cảm ứng được cỗ kiếm ý này, giây lát lướt qua đã hóa thành chuyện lạ trong giang hồ.

Một tháng sau, ban đêm.

Một thiếu nữ cụt tay cõng trường kiếm, học tập ở trên bàn sách. Có ba người ngồi song song, Bách Hiểu Sinh cũng ngồi trong đó, bên trái là Medusa, phía bên phải là Liễu Ôn Kiếm. Đây là một cộng đồng học tập giống như là trong phòng học với ba người vậy.

Ba người đang luận đạo.

"Lão sư của ngươi là Bách Hiểu Sinh, không phải ta, hắn là lão

sư và đạo hữu tốt nhất của bất luận kẻ nào, thuần túy, không tì vết." Medusa cười nói: "Mấy ngày này, ngươi lấy học thức trên người hắn dần bù đắp cho thiếu sót của mình. Tuy rằng thân thể bị phong bế nhưng có thể cộng sinh với kiếm, nuôi dưỡng thọ mệnh, cũng có thể sống lâu một chút."

"Như thế nào là kiếm?" Medusa đột nhiên hỏi.

Thiếu nữ cụt tay mở miệng, "Mỗi người đều nói kiếm là quân tử, kiếm lại là hung khí, là công cụ tàn sát, muốn giết người, trước phải giết mình, không có quyết ý giết mình thì không thể dễ dàng giết người."

"Như thế nào là Kiếm Tiên?" Medusa hỏi.

Thiếu nữ cụt tay trả lời, "Một mạch Kiếm Tiên chỉ tranh đương thời, thọ mệnh ngắn ngủi, là huy hoàng cả người của phàm nhân, không cầu tương lai vĩnh hằng, nhưng có thể chiến thiên địa, trảm vạn vật trên thế gian, thậm chí có thể lấy thân thể của phàm nhân tu luyện đến mức tận cùng, trảm một vị Thiên Đế!"

Một mạch Kiếm tiên không bị giới hạn bởi cảnh giới.

Đây là chỗ đáng sợ cực đoan của nó.

Sinh linh tu luyện đều cần thời gian chờ đợi lâu dài, tiến hành theo tuần tự, mà kiếm có kiếm tâm cũng tức là đan điền, tu sĩ thường gọi là nội thiên địa. Nếu như sinh linh có thể tu luyện để trở nên mạnh mẽ, Tử Phủ, Đạo Cung, Động Thiên... thì sinh linh cũng không cần tiến hành theo tuần tự.

Kiếm chỉ cần không ngừng rèn, ngàn rèn vạn rèn, chỉ cần năng lượng và tài liệu đủ thì chỉ cần một ngày thì kiếm có thể lên đến Thiên Đế, chỉ là người kiếm nhất thể, phàm nhân vừa chết thì kiếm cũng sẽ vỡ vụn.

"Một đạo Kiếm tiên, kiếm không bị ảnh hưởng của cảnh giới,

chỉ bị ảnh hưởng bởi người cầm kiếm, dù sao cũng giống như người bình thường, muốn tiến nhập cảnh giới Động Thiên thì phải có ngộ đạo của cảnh giới Động Thiên mới đột phá được. Tuy rằng người là phàm nhân, nhưng kiếm cảnh của ngươi đã hạn chế bởi cảnh giới của kiếm. Ngươi hiện tại đã đạt đến mức độ nào rồi?" Medusa mở miệng.

"Tuy rằng ta là phàm nhân, nhưng kiếm ý đã đến cấp sáu Động Thiên." Thiếu nữ cụt tay mở miệng, "Ta chỉ cần một tháng, có đủ tài liệu và năng lượng thì có thể đúc lại Bệnh Đã kiếm, khiến nó đến cấp sáu một lần nữa."

"Tốt."

Medusa mỉm cười, nhìn theo thiếu nữ cụt tay rời đi trong đêm.

Nàng đứng dậy đóng cửa, mở miệng cười nói với Bách Hiểu Sinh: "Con đường này quả nhiên tốt hơn hẳn, chỉ cần phàm nhân đến ý cảnh, không cần phải tu luyện lâu dài, dù sao thì đây cũng là một công cụ. Nhưng thọ mệnh của nàng quá ngắn, hy vọng lúc sinh thời, trước lúc chết già nàng có thể chiến một trận với ta... Vu sư là trao đổi đồng giá, thân thể của nàng, cánh tay, thậm chí toàn bộ đều là mượn, ta sớm hay muộn cũng sẽ thu hồi."

"Bao gồm cả tri thức mà nàng có được từ ngươi." Nàng mỉm cười nhàn nhạt, nhìn thư sinh đang đọc sách, lần thứ hai nói lên tiếng lòng, "Ta muốn đánh chết nàng!"

Chương 372: Kiếm Tiến Xuất Thế (Hạ)

Thời điểm cùng với mấy người chu du thiên hạ, xem xét phong thổ các nơi, cũng đã qua mấy năm, tin tức thứ nhất truyền khắp vương triều Đại Chu.

Vương triều Đại Chu, năm 337.

Đại nho Hồ Nhân Nông trở thành bình dân, trải qua cuộc đời phàm nhân, cuối cùng cũng sáng lập nên Thần đạo, giúp đỡ cải cách chính trị, hấp thu Long Mạch, lập nên chế độ quan chức.

Lập nên quan bài và thần vị, triều đình cũng thay đổi hoàn toàn, thực lực cũng tăng lên nhiều. Mỗi vị Đại nho thuộc triều đình đều kinh tài tuyệt diễm, trấn áp một phương, nơi chốn vui vẻ hướng về sự phồn vinh.

Ngắn ngủi không đến mấy năm, phía trên Long Mạch có một Đại nho tu vi đã đình trệ vô số năm bắt đầu tiến bộ vượt bậc, xuất hiện không ít cảnh giới Đạo Cung, thậm chí là lão quái vật cảnh giới Động Thiên.

“Trước chúng ta là một vùng đất của tiên nhân, chúng ta có thể thắng sao?” Hoàng đế Đại Chu nói thầm ở trong thư phòng.

“Không thử một lần, thì sao có thể biết được.” Hồ Nhân Nông mở miệng.

Hoàng đế Đại Chu chiêu cáo thiên hạ:

“Hiệp khách dùng võ vi phạm lệnh cấm! Tông môn trong thiên hạ đều phải ứng báo, chịu quản chế, không thể tự tiện hành hiệp

trượng nghĩa, đều do Đại nho triều đình trấn thủ một phương, chịu trách nhiệm thẩm tra."

Các môn phái giang hồ mọc lên như rừng, võ nhân tông môn đều không phục.

Hiệp khách hành tẩu thiên nhai với trường kiếm, đều có hào khí của mình, gặp chuyện bất bình trảm kẻ ác, vì sao phải chịu sự cai quản của triều đình?

Các đại tông môn tạo thành đồng minh giang hồ, Thần Tiên lánh đời của lục địa là Đoạn Thiên Vũ cũng rời núi, làm minh chủ.

Không đến bảy ngày, các tông môn phân bố rải rác được Đại Nho Hồ Nhân Nông dẫn dắt, tổ chức không ngừng bao vây tiễu trừ, đột phá các sơn môn, khiến họ bị tử thương thảm trọng.

"Minh chủ, chúng ta nên như thế nào?"

"Triều đình kia quả thực là một tông môn với hệ thống tu luyện lớn nhất thiên hạ, lấy bá tính làm cơ sở tu luyện."

Các chưởng môn của các đại tông phái không khỏi lộ ra vẻ mặt u sầu.

"Ám sát Hoàng đế." Có tráng hán tức giận đứng dậy.

Đoạn Thiên Vũ cười nói: "Hoàng đế Đại Chu Chu Trường An, Tể tướng Đại Chu Hồ Nhân Nông, thành lập Long Mạch, về sau bá tánh nhất định sẽ an cư lạc nghiệp, gọn gàng ngăn nắp. Mà Đại nho địa phương cũng khó có ác thần, nếu như chuyên chế hung ác, bá tính địa phương sẽ oán tận trời, hương hỏa cung phụng sẽ không đủ.... Liếc mắt một cái là có thể nhìn ra tham quan ô lại."

Bên cạnh có một nữ tử vũ mị cầm kiếm, thiên kiều bá mị, lớn tiếng cười nói: "Nghe nói, đó là chế độ khen ngợi?"

“Là một chính sách tốt.”

Bên cạnh, một người cự hán cao lớn vạm vỡ giọng ồm ồm, mang theo một cây lang nha bổng màu đen, “Ta đọc sách rất ít, cẩu Hoàng đế và Tể tướng Đại Chu kia đúng thật là có chút tài năng, có quốc sách, đặc biệt là hương hỏa của bá tính kia chính là căn cơ tu luyện của bọn họ, như vậy thì bọn họ sẽ không thể chiếm được bất cứ thứ gì.”

“Chúng ta đây cũng không thể khuất phục được!” Một nam nhân trung niên nho nhã nói: “Chúng ta là người tập võ, sao có thể khuất phục những người đọc sách kia được? Chúng ta bước vào võ đạo với một nhiệt huyết hiệp khí, sẽ không đi theo những quy tắc kia hay là làm chó săn của triều đình.”

Đoạn Thiên Vũ ngồi ở chỗ cao nhìn mọi người, ánh mắt kiên nghị, mỉm cười nói: “Có ta ở đây, triều đình hẳn là sẽ căm phẫn tông môn trong thiên hạ!”

Các môn đồ của các đại môn phái, phần lớn cũng chỉ có trăm người, cùng với bị bao vây tiễu trừ, Đoạn Thiên Vũ để cho bọn hắn di chuyển tông phái đến vùng phía Bắc, chống lại triều đình.

Lại một ngày thượng triều, Hoàng đế Đại Chu Chu Trường An mở miệng:

“Nơi man di phương Bắc có một tỉnh không chịu quản lý của triều đình, người dân bưu hãn, thịnh hành hiệp khách, Long Mạch không thể kéo dài, lệnh cho thiết kỵ Đại Chu san bằng?”

“Thần nguyện đi trước.”

Ánh mắt của Hồ Nhân Nông sâu thẳm, tiến lên một bước.

Chu Trường An nói: “Thần thoại của võ lâm Đoạn Thiên Vũ, chính là người thuộc kiếm đạo, chính là toàn bộ giang hồ. Ngươi có tự tin không?”

Vương triều Đại Chu, năm 338.

Quốc sư Hồ Nhân Nông mang theo một vạn hổ lang chi sư, cùng với vô số Đại nho, xuất chinh dẹp loạn phương Bắc.

Mặt đất hơi chấn động, đại quân thổi quét mà đến, đen nghìn nghịt một mảnh, phát ra khí thế giết chóc cùng với tư thế hào hùng.

"Kết trận!"

Hồ Nhân Nông tiến lên, "Hiệp khách chính là cường đạo, làm loạn cương thống của triều đình, phải trấn áp toàn bộ."

Hắn vung tay áo, trên bầu trời hình thành từng mảnh đạo pháp tiếng sấm, chuẩn bị tập kích liên minh võ lâm phía trước.

Có kiếm khách lộ ra tia hoảng hốt.

Hồ Nhân Nông này vậy mà lại có thể phát ra uy thế kinh thiên động địa như thế?

Đoạn Thiên Vũ đứng ở chỗ cao lại cười to nói: "Hồ Nhân Nông hắn, một đường thong thả tiến đến, từng bước dựng trại đóng quân, suất lĩnh một quân đội lớn. Đây không phải là chinh chiến, mà là trải Long Mạch theo đường đi, dẫn theo khí vận của một quốc gia, tiến đến chém giết cùng ta, đó không phải chuyện sức người có thể ngăn cản."

Xung quanh nín thở.

Mang theo khí vận của một quốc gia, vận mệnh của một Đại Chu lớn tới cỡ nào cơ chứ?

Hiệp khách võ lâm sao có thể một người địch với một quốc gia được?

Đoạn Thiên Vũ bỗng nhiên cười nói: "Có ta ở đây, triều đình sẽ

căm phẫn tông môn trong thiên hạ!”

“Nhưng có lẽ, đã không còn là thời đại của chúng ta nữa.” Hắn chậm rãi rút kiếm về phía trước, nhìn về phía vị Đại nho già nua nào đó.

Khoảnh khắc rút kiếm kia, thiên lôi cuồn cuộn, khí thế vô tận, hắn va chạm cùng với khí vận của một quốc gia.

Kiếm Thần Đoạn Thiên Vũ chém giết với Hồ Nhân Nông, hai bên bộc phát ra cảnh giới Chuẩn Đế.

Ngoài trăm dặm, một thiếu nữ cụt tay đang lấy rượu tẩy kiếm.

Dù thân thể của nàng là phàm nhân, nhưng lúc này đã có ý cảnh của một Chuẩn Đế Động Thiên. Thân thể được kiếm ý rửa sạch, thải ra tạp chất trên người, tản ra mùi hoa nhàn nhạt.

Tuy rằng nàng có sinh lão bệnh tử như phàm nhân, thân mình yếu ớt vô cùng, nhưng lúc này đôi mắt lại trở nên vô cùng thanh triệt xinh đẹp, khiến người nhịn không được muốn thân cận.

“Kiếm Tiên, không tu thân, chỉ tu kiếm!”

Nàng lấy rượu không ngừng tẩy kiếm, bỗng nhiên nhìn về phía ngoài cửa sổ, cười lớn một tiếng, nhanh chóng bước ra.

Vèo!

Nàng nhẹ nhàng nhảy lên trên trường kiếm, trường kiếm hóa thành lưu quang chạy như bay, cắt qua trời quang vạn dặm.

Nàng lấy thân thể của phàm nhân, khó có thể lên trời, nhưng lại có thể cưỡi kiếm mà bay, ngự kiếm trong thiên địa, bay một lát, bỗng nhiên nhìn xuống hai đám người ngựa trên mặt đất.

Hồ Nhân Nông đang chém giết với Đoạn Thiên Vũ.

Hồ Nhân Nông được xem như sư huynh của nàng, đều là đệ tử của Bách Hiểu Sinh, mà Đoạn Thiên Vũ lại là tiền bối, có ân với nàng.

Rầm!

Nàng bỗng nhiên nhảy xuống, một tay cầm kiếm, hung hăng rơi xuống từ không trung, gió lớn gào thét ở bên tai nàng, chậm rãi huy kiếm xuống mặt đất.

Trong nháy mắt, phong vân trong thiên địa được hội tụ.

Kiếm khí khổng lồ trực tiếp ngưng tụ lại bản chất, một nhất này giống như chém xuống từ không trung, trong đó có thế giới vô tận với hoa lá và chim chóc, giống như ngăn cách hai thế giới, hóa thành một mảnh lá chắn thật lớn.

Ầm vang!

Mặt đất bị bổ ra!

Từng tấc đất phồng lên, hóa thành một đạo núi non cao ngất gập ghềnh kéo dài, ngăn cách hai đội quân người ngựa đang giằng co kia.

Chương 373: Chia Cắt Thục Địa, Trong Năm Trăm Dặm Đều Là Thục Đạo

Rầm rầm!

Một kiếm này quá mức đáng sợ, một kiếm rơi xuống, mặt đất liền nứt ra một cái khe thật lớn, biến thành một vực sâu vô tận, hai bên nhô lên thành một vùng núi kéo dài mấy trăm dặm.

Thiên giới được giấu trong hư không cũng bị xé rách.

Mơ hồ nhìn thấy từng tòa tiên cung lầu các, núi sông hùng vĩ tráng lệ, khắp nơi đều lộ ra đạo vận kinh người.

Những Cự Linh Thần khoác kim giáp trấn thủ Nam Thiên Môn cao cao tại thượng đứng ở trong đó, dường như đã tồn tại từ thời vô cùng cổ xưa,

"Người nào ở Hạ Giới vừa mới phá vỡ hư không?"

"Ồ? Chiến tranh nơi hạ giới, lại tạo ra dãy núi kéo dài như thế. Thế gian vậy mà lại có yêu nghiệt kinh thiên động địa tới vậy, đây là tu vi Chuẩn Đế! Nhưng uy lực như này, đã vượt qua Chuẩn Đế bình thường, thậm chí đã tiếp cận tới Thiên Đế cổ đại!"

"Nhưng khinh nhờn Thiên Đình như vậy, đáng trách!"

Có Cự Linh Thần thì thầm, vừa định hạ phàm, lại thấy lẫn trong đám hiệp khách kia có một thiếu nữ đáng yêu mặc thanh sam đang yên lặng ăn mứt quả, không ngừng vỗ tay trầm trồ khen ngợi.

“Là Địa Mẫu…”

“Không thể động vào, bằng không nàng sẽ lại làm khó dễ nhóm thần tướng Nam Thiên Môn chúng ta.”

“Dù sao, tên người phàm kia cũng rất lợi hại. Tuy nàng không có bất cứ tu vi gì, nhưng ngoại trừ Thiên đế hạ phàm, còn lại không ai là đối thủ của nàng ta. Chúng ta mà đi xuống, sẽ bị đánh chết trong nháy mắt.”

Mấy Thần tướng mặc kim giáp được tắm mình trong thần quang nghẹn họng, bỗng nhiên cảm thấy dường như không thể trêu chọc bất kỳ ai trong thế gian này cả, bọn họ đành yên lặng chữa trị hư không, xong rồi lại tiếp tục ẩn núp ở trong Nam Thiên Môn.

Trong sự hoảng sợ của vô số người, mây mù lẫn lộn, một thiếu nữ cụt tay, khuôn mặt bình tĩnh, đang ngồi trên một thanh tiên kiếm bằng ngọc lưu ly trôi lơ lửng ở phía chân trời.

Thanh kiếm kia giống như một thần vật tuyệt thế, thân kiếm trong suốt như mảnh ngọc lưu ly chiếu sáng khắp mặt đất, còn mạ trên mình một tầng ánh sáng vàng, thậm chí còn khiến cho quần áo của bọn họ cũng nhuộm một vòng sáng mờ.

Nàng thản nhiên mở miệng, nhìn hai đại quân đội phía dưới,

“Ở giữa Triều đình và Thục địa cần có thứ chắn ngang, ta dùng một kiếm chém ra một dãy núi kéo dài năm trăm dặm, để hai nơi khó có thể liên hệ lui tới. Đây chính là Thục đạo!”

“Thục đạo, dân cư thưa thớt, cực kỳ cằn cỗi, khó có thể đi qua, Liễu mỗ sẽ dựng lên một tiên môn ở trên đỉnh Thục Sơn, đón nhận người hữu duyên.”

“Kiếm tiên giả, dùng kiếm để tu tiên, bản thân vẫn là người phàm như cũ, có sinh lão bệnh tử, tu luyện kiếm này có thể chém

trời chém trăng, chém núi chặt sông.”

“Ngoài ra, bổn môn không thu nhận võ tu và nho tu, chỉ nhận người phàm không thể tu luyện được làm môn đồ!”

…

Giọng nói của nàng trong nháy mắt đã vang vọng ra toàn bộ lục địa.

Vô số Chưởng môn, thậm chí là triều đình, trong nháy mắt đều chấn động.

“Nàng ta là người phương nào? Một kiếm lập núi, vắt ngang năm trăm dặm, thay trời đổi đất!”

“Vắt ngang Bắc Thục địa, trấn thủ ở trên Thục đạo?”

“Kiếm tiên? Người phàm không có tu vi, có sinh lão bệnh tử, nhưng lại có thể chém trời chém trăng chém núi chặt sông, thậm chí là đi vào Tiên Giới? Sức chiến đấu của nàng ta đã vượt qua những người cùng cảnh giới Chuẩn Đế, không ai là đối thủ của nàng!”

“Không thể nào! Chỉ là người phàm sao lại có thể chiến đấu với tiên nhân…”

Vô số người đều bị chấn động.

Sự tồn tại của vị Kiếm tiên này quá mức khó tin, sâu không lường được.

Hơn nữa điều càng kỳ dị hơn chính là, nàng không có tu vi, không cách nào giao cảm khí tức để xác định sự tồn tại của nàng, thanh kiếm có uy lực kinh người của nàng cũng là vật chết, ẩn nấp ở trong vỏ kiếm, khí tức không hề chuyển động.

Nàng âm thầm đánh lén, đột nhiên xuất hiện, ai có thể chống

đỡ được?

Vô số người bắt đầu cảm thấy lạnh sống lưng.

Trong vòng chưa tới 100 năm này, giống như kìm nén cái gì đó, không ngừng bộc phát thúc đẩy, đầu tiên là có Đại nho Hồ Nhân Nông thành lập Long mạch, Thần Đạo được sinh ra, hiện tại lại có Thục đạo Kiếm tiên. Thời đại… có lẽ sẽ triệt để thay đổi!

Dãy núi khổng lồ vắt ngang qua chia cắt hai bên, giao tranh của hai bên chỉ có thể ngừng lại.

Ba ngày sau.

Tin tức dần dần lan truyền ra, có người phàm nghe thấy tin tức tìm tới, nhìn thấy dãy núi to lớn khúc khuỷu đột nhiên xuất hiện, nghe được những lời nói ở trong trấn nhỏ, bắt đầu khóc lớn, lệ rơi đầy mắt.

“Vậy mà đúng là sự thật!”

“Người bình thường như chúng ta cũng có thể có được năng lực hùng mạnh như thế này!”

Rất nhiều người đều không có tư chất để tu luyện, kinh mạch tắc nghẽn, suy cho cùng người có thể tu luyện được cũng chỉ là một phần nhỏ, bọn họ có thể có nghị lực, có thể có quyết tâm, lại chỉ bị kẹt một điều là không thể bước lên con đường tu luyện, theo đuổi giấc mộng của bản thân mình.

Lúc này, trong khách điếm, trong tửu lâu, người dân nghị luận càng ngày càng nhiều.

Một người Chuẩn Đế Truyền Kỳ đột nhiên xuất hiện trên thế gian, lập tức khiến cho toàn bộ giang hồ sôi trào, triều đình động dung, thậm chí Thiên đế cổ xưa trên Thiên Đình cũng bắt đầu nghe thấy.

Vả lại trên Thục Sơn còn thành lập Thục Sơn Kiếm Phái!

“Những người bình thường có kinh mạch bị tắc nghẽn như chúng ta cũng có thể tu luyện, đi lên con đường trở thành kiếm tiên, người phàm không thể trường sinh, nhưng lại có được sức mạnh kinh thiên động địa.”

“Ta cảm thấy điều này là không thể nào, người thường như chúng ta, kinh mạch bị tắc nghẽn, làm sao có thể tu luyện được? Ngươi có nhớ con của lão Lý ở cách vách trấn chúng ta không, đi khắp nơi bái sư, cuối cùng bị lừa tán gia bại sản.”

“Nhưng mà nghe nói Thục Sơn Kiếm Phái kia chỉ nhận người phàm không thể tu luyện mà thôi.”

“Đã điều tra ra rồi, thiếu nữ kiếm tiên cụt tay kia chính là lão phụ nhân cụt tay năm đó đã chặn trước xe ngựa, thật sự là gặp được phúc lớn.”

“Ha ha ha! Thánh nữ của các môn phái lớn, đủ loại tư chất trác tuyệt, chắc là muốn giận tới điên lên luôn rồi đi? Bị một người phàm còn là một lão phụ nhân nhặt được tiện nghi rồi? Quá buồn cười! Quá buồn cười!”

“Bách Hiểu Sinh kia có thể nào là một Tiên Thiên cổ xưa từ Tây Kỷ Nguyên không? Người đi theo hắn, một người mở Thần đạo, một người trở thành Kiếm tiên… Là nơi giao thoa số mệnh trong thiên hạ, gió nổi mây phun.”

Trên giang hồ càng ngày càng xuất hiện nhiều nghị luận, thanh danh của Bách Hiểu Sinh cũng càng lúc càng lớn, mỗi người đều khao khát hướng tới.

Thậm chí có một ít người thường bắt đầu không nhịn được, muốn đi lên Thục Sơn khúc khuỷu hiểm trở, tìm kiếm cơ duyên gặp được Kiếm tiên trong truyền thuyết trên đỉnh núi mây mù mờ

mịt kia.

“Không tu trường sinh, tu một đời ngự kiếm thong dong tự tại trong thiên địa, chẳng phải rất sung sướng sao?”

Trên Thục đạo gập ghềnh cao chọc trời, ánh mắt của vô số người phàm đều rực lửa, nội tâm tràn đầy quyết tâm.

Chương 374: Tu Kiếm Không Tu Thần

Thục đạo bỗng nhiên xuất hiện kéo dài gần tám trăm dặm, hóa thành một dãy núi to lớn, vắt ngang Thục địa và Triều đình.

Từ đó về sau,

Ở vùng Bắc Thục địa, long mạch bị chém đứt, rất khó để tiếp cận, thuộc về man di, các hiệp khách xuất hiện khắp nơi, dân phong nhanh nhẹn dũng mãnh, không chịu sự quản chế của triều đình.

Vương Triều Đại Chu lại khó có thể dọn dẹp Thục địa, chỉ có thể thay đổi phương hướng, một tôn Đại nho ra tay, chính trực quang minh kinh sợ quỷ thần, dọn dẹp cổ tộc ăn thịt người ở Vân Sơn Đại Trạch. Nhưng Cổ tộc rất thưa thớt, những người mạnh mẽ đều bí mật ẩn núp vào sâu trong các núi lớn, khó có thể quét dọn.

Vương triều Đại Chu lại chuyển hướng sang nơi của man vu. Ai ngờ man tộc là hậu nhân của Tổ vu, thân hình vô cùng to lớn, cũng noi theo Đại Chu thành lập Vương triều, đặt tên là Nam Chiếu Quốc, thiết lập chế độ quan chức lập Quốc sư.

Trong chớp mắt, thực lực chia ra bốn hướng, man tộc Nam Chiếu Quốc, nhân tộc Vương Triều Đại Chu, Thục đạo võ nhân hiệp khách, đại trạch yêu ma Cổ tộc.

Nghênh đón một thời đại hoàn toàn mới.

Là một thời đại thuộc về Võ đạo, Nho đạo, cũng thuộc về Kiếm tiên.

Vương triều Đại Chu năm thứ 339.

Tháng 6, Chưởng môn Thục Sơn tuyển chọn đệ tử cho Thục Sơn, giọng nói của nàng vang vọng khắp Thục địa.

“Nhân đạo mịt mờ, Tiên đạo mênh mông, Quỷ đạo nhạc hề, đời người như cánh cửa, Tiên đạo quý sinh, Quỷ đạo cuối cùng...”

“Bài kiểm tra nhập môn đầu tiên của đệ tử Thục môn là có duyên tới được Thục Sơn!”

Trong một ngày này, trên ngàn dặm Thục đạo có vô số người phàm cõng trên lưng hành trang, tiến vào Thục đạo.

Nhưng Thục đạo thực sự rất khó đi, tu luyện kiếm tiên không giới hạn tư chất, nhưng cần phải có nghị lực kinh người, đau nhức khi mất đi cánh tay, thậm chí rất nhiều người còn không leo lên được Thục đạo, ăn không biết bao nhiêu là khổ, đến mức có người khoa trương nói rằng việc này còn khó khăn hơn cả việc phá vỡ tiên môn.

Vì thế dân gian nói rằng, Thục đạo khó khăn, khó ngang với lên trời.

Thanh danh của Bạch y Kiếm Tiên cụt tay Liễu Ôn Kiếm đã vang vọng khắp thiên hạ. Dãy núi Thục Sơn gập ghềnh hiểm trở đứng ở nơi cao chót vót, được vô số phàm nhân hướng tới. Đã qua hơn một năm nhưng một số tông môn và triều đình vẫn còn không ngừng thu thập tin tức.

“Thục Sơn kia, thật là cổ quái.”

“Đệ tử của bọn họ đều cụt tay, không có ngũ cốc lương thực gì cả, trung tuần mỗi tháng đều ngự kiếm xuống núi mua sắm đồ ăn, rau dưa, có ốm đau khó khăn như người bình thường.”

“Thậm chí, hiện tại một số đệ tử cấp thấp không có kiếm khí

tẩy rửa để kéo dài tuổi thọ thì còn có bệnh tật. Bọn họ cũng đi tìm thầy thuốc trị bệnh giống như những bách tính phàm tục."

"Sao lại có thể nhỏ yếu như thế, thật sự là phàm nhân? Tu kiếm không tu thân?"

.....

Không ít Thánh tông trong giang hồ, các đại môn phái võ đạo lánh đời dùng võ nhập thánh, một quyền của bọn họ có thể phá vỡ núi cao, thân hình mạnh mẽ bất diệt, có thể so với đạo pháp tiên môn của thánh địa thời Tây Kỷ Nguyên.

Bọn họ tu đến mức tận cùng, dần dần sẽ không phải chịu nỗi khổ của phàm nhân nữa. Ăn vào tiên căn linh khí, chỉ cần không bị hao tổn do chém giết thì thậm chí có thể ích cốc mấy tháng, không dính khói lửa phàm tục, thân thể sạch sẽ.

Mà phái Thục Sơn lại giống như một môn phái phàm tục vậy.

Một ngày này, dưới chân Thục Sơn có vô số phàm nhân từ các thành trấn nhìn lên bầu trời xanh thẳm. Một đạo ánh sáng năm màu hiện lên, có người ngự kiếm phi hành, có một tiếng cười to vang vọng cả thiên địa.

"Ngự kiếm thuận gió tới, tiêu dao trong thiên địa!"

Thanh âm vang vọng khắp núi non Thục Sơn.

Là Chưởng môn Liễu Ôn Kiếm của Thục Sơn. Nàng gần như cứ cách mấy ngày sẽ ngự kiếm đi xa, giao lưu với Bách Hiểu Sinh.

Phàm nhân của thành trấn phụ cận đều không còn lạ gì nữa, cũng chỉ nhìn lên không trung quan sát, có không ít người hâm mộ.

Thậm chí một số đứa trẻ được cha mẹ dắt đi, cầm trống chỉ vào không trung, kêu to giòn giã, "Mẫu thân! Ta về sau cũng muốn

tiêu sái như vậy. Kiếm tiên tỷ tỷ quả thật là kiêu ngạo của phàm nhân chúng ta, ta muốn lên Thục Sơn!"

"Phải gọi là Chưởng môn Thục Sơn." Mẫu thân nhắc nhở.

....

Khách điếm về đêm, đường phố là một mảnh tĩnh mịch.

"Ta lại tới nữa." Liễu Ôn Kiếm sải bước về phía trước, ngồi bên cạnh Medusa và Bách Hiểu Sinh. Ba người lần thứ hai tạo nên một cộng đồng học tập, các nàng lấy Bách Hiểu Sinh làm trung tâm, từng người đưa ra các vấn đề để thảo luận, không can thiệp vào chuyện của nhau.

"Kiếm ý của ta như thế nào?" Liễu Ôn Kiếm đột nhiên hỏi.

"Rất tốt."

Medusa cúi đầu, lật xem sách vở, giọng nói nhẹ nhàng bình tĩnh.

"Ta muốn chém ngươi thì thế nào?" Ánh mắt của Liễu Ôn Kiếm sáng quắc, kiếm ý tận trời, lạnh lùng nói: "Lão sư Bách Hiểu Sinh, ta muốn mời người đến Thục Sơn, không vào thế gian, không vào Tiên giới, càng không thể để ngươi quay về Ma giới."

Không đầy mười năm nữa thì Ma giới sẽ mở ra thông đạo thế giới để xâm lấn, nàng đã biết chuyện này.

Vị Ma Thần khởi nguyên này buông xuống, chính là đang thăm dò mảnh đất này.

"Ngươi còn chưa được, hiện tại không cần tự tìm đường chết."

Medusa cười nhìn nàng, "Ta rất quý trọng ngươi, ngươi là một phàm nhân độc đáo, một kiếm khách thế gian, sắc bén tận trời nhưng thọ mệnh ngắn ngủi. Dù ta đã giúp ngươi một lần thì cũng

không thể giúp ngươi lần thứ hai, thọ mệnh còn lại của ngươi sẽ không vượt qua trăm năm...”

Kiếm tu là một đạo cực đoan, nếu như tu luyện nó thì sẽ không thể tu luyện cái khác. Dù là hệ thống tu luyện kinh mạch của thế giới Hoang Cổ cũng không ngăn nổi sự ứ đọng này, cũng không thể tu luyện minh tưởng hay là hệ thống ma dược siêu phàm.

Ánh mắt của Medusa rất vui sướng, phảng phất thấy được châu báu trân quý, ôn nhu vuốt ve mái tóc đen nhánh của thiếu nữ phàm nhân diện mạo bình thường này, “Kiếm khí sát phạt, chiến ý kinh người, ngươi đúng là một đóa hoa rực rỡ, giây lát lướt qua... Con đường của ngươi rất độc đáo, lộ ra một cỗ nghịch ý, tuy rằng bị giới hạn bởi năm tháng lại cũng không hẳn là vậy. Ta hy vọng trước khi ngươi chết già, có thể đuổi kịp người sống ngàn năm như ta, đánh một trận với ta.”

“Không được sờ ta.” Thiếu nữ phàm nhân trừng nàng, ánh mắt lộ ra ác ý.

“Được.” Medusa cười nói.

Trên thực tế tu vi của Medusa đã sớm bị đình trệ.

Tuy rằng nàng đã sống hai ngàn năm, nhưng trước đó còn có Đạo Trường Sinh tu luyện không đến 300 năm. Thời điểm hắn đối chiến với Đế Kỳ thì chân thân Bàn Cổ đã có thể đánh thế giới thành mảnh nhỏ, chiến lực đã gần với Tà Thần Cthulhu như nàng.

Mà sau khi Đạo Trường Sinh đi đến đỉnh cao cũng bắt đầu dừng lại. Kể từ năm đó hắn đối chiến Đế Kỳ đến bây giờ đã qua rất lâu, chiến lực gần như không tiến thêm chút nào.

Bọn họ bị kẹt lại ở cảnh giới Bán Thần, dù cho có vô địch trong cùng cảnh giới thì cũng sẽ bị kẻ tới sau đuổi kịp, trừ khi bọn

họ đột phá cảnh giới cấp tám... Khi đó họ mới có thể mở rộng tiềm lực và độ cao.

Chương 375: Thiên Đế Phàm Nhân Trước Nay Chưa Từng Có (Thượng)

Khí tràng giao phong, sát ý liên miên không dứt trong gian nhà.

Manh Muội và đồ đệ tránh ở bên cạnh cũng bắt đầu cảm thấy thực đáng sợ.

Hai người kia vậy mà lại đang tranh nhau một con mọt sách không có ý thức, chỉ biết học tập!

“Quả nhiên, nhiệt tình yêu thương học tập sẽ khiến người ta muốn đoạt tới tay.” Manh Muội nỉ non tự nói.

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn chỉ cảm thấy toàn thân nổi da gà, “Sau khi Liễu Ôn Kiếm biến trở về từ lão phụ nhân thì nàng đã trở nên hung dữ hơn! Đây mới là Nhân Đồ chân chính lúc tuổi trẻ sao? Mang đến cho ta một loại cảm giác bá đạo, ngay cả Ma thần cũng dám tranh phong... Nhưng tại sao Mặc Thu Lệ tỷ tỷ bị mắng lại càng thêm vui vẻ?”

“Ngươi còn quá nhỏ.”

Manh Muội ghé vào trên cửa sổ, lắc đầu, “Nàng chính là một người cuồng M! Người ta sợ nàng, quỳ nàng thì nàng liền muốn đánh chết đối phương, mà những kẻ mắng nàng, bày ra bộ dáng một ngày nào đó muốn đánh chết ngươi thì nàng ngược lại lại cười đến vui vẻ.”

Hả???

Đồ đệ trừng lớn đôi mắt, tỏ vẻ không hiểu nổi sự theo đuổi của cường giả.

Manh Muội chắp tay sau lưng, vẻ mặt thâm trầm nhìn ba người nhiệt tình yêu thương học tập đang ngồi tại bàn sách kia, "Đồ nhi, nếu có một ngày ngươi đi đến đỉnh cao của thế giới này, là mộng tưởng mà tất cả mọi người tha thiết ước mơ, có tiền tài, quyền thế, mọi việc đối với ngươi đều dễ như trở bàn tay, khi đó ngươi sẽ hiểu thứ bọn họ theo đuổi là cái gì."

Dù cho hiện tại Manh Muội có hiểu, nhưng vẫn tỏ vẻ không thể lý giải bọn họ!

Nhưng mà giả bộ như vậy thực sự là đã nghiền!

Quả nhiên, ánh mắt của tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn lập tức lấp lánh sáng lên, càng thêm sùng bái sư phó, hóa thành một bảo bảo tò mò, "Vậy lão sư, người khai thiên tích địa, trải qua mấy thời đại thần thoại, sống cả ngàn năm, đi đến đỉnh của thế giới, vậy thứ người theo đuổi chính là ngủ mỗi ngày sao?"

Manh Muội:???

Thứ ta theo đuổi là đi ra ngoài ngắm cảnh, xem kịch có được không!

Ta mới sống hơn 60 tuổi! Người ta vẫn là một tiểu bảo bảo, vẫn là một thiếu nữ, còn trẻ hơn nhiều so với người chân chính sống mấy trăm năm như ngươi!

Manh Muội cảm thấy đã chịu phải bạo kích của đồ đệ!

...

Ngắn ngủi không đến 6 năm, tin tức thứ nhất lại truyền đến lần nữa.

Thục Sơn kiếm phái, Liễu Kiếm tiên đột phá cảnh giới Động Hư Đại Đế.

Trước khi nàng suy yếu, Bệnh Đã kiếm đã là thần kiếm cảnh giới thứ sáu. Hiện tại đoạn kiếm đã được đúc lại, trải qua ba mươi năm trầm luân của phàm nhân, lúc này tâm cảnh đã là cảnh giới thứ bảy Động Hư, như vậy là có thể đem Bệnh Đã Kiếm đẩy tới cảnh giới thứ bảy.

Kiếm ý đến thì cảnh giới của kiếm có thể được đồng bộ một cách nhanh chóng.

Nhưng vẫn cần có năng lượng của một một vị Thiên Đế cùng với các loại vật liệu rèn chí bảo. Nàng du tẩu khắp triều đình, các đại môn phái giang hồ, hung hăng cướp đoạt một chút, lập tức liền gom đủ tài liệu đúc kiếm để đột phá Thiên Đế.

“Một mạch Kiếm tiên cực kỳ hao tổn tài nguyên.” Sắc mặt Liễu Ôn Kiếm bình tĩnh, trong ngọn lửa thiêu đốt, không ngừng rèn Bệnh Đã Kiếm, “Phảng phất giống như động không đáy vậy, hơn nữa chiến lực nghịch thiên, nhưng không vĩnh hằng, chỉ có thọ mệnh ngắn ngủi của phàm nhân.”

“Thế đạo luôn công bằng, ta không tu kiếp sau, chỉ cầu huy hoàng trước mắt, phải khiến cho thiên hạ biết rằng ta đã từng tồn tại tại đây đi.”

Vương triều Đại Chu, năm 345.

Chưởng môn Thục Sơn Liễu Ôn Kiếm đột phá Thiên Đế, thiên địa chấn động, tiên môn mở rộng ra.

“Phàm nhân làm Thiên Đế, quả thực là không thể tưởng tượng được!”

Thiên Giới hay thế gian đều kịch liệt chấn động.

Phàm nhân của một giới vậy mà lại có được chiến lực của Thiên Đế?

Nhưng mà, mặc kệ như thế nào, tại Đông Kỷ Nguyên này, đã xuất hiện người có thể hướng thời đại đi về phía cường thịnh, là người cái thế vô địch nhất. Thiên Đế trấn áp toàn bộ hào kiệt thiên kiêu đương thời đã xuất hiện.

Một vị Đại Đế cái thế vô song bắt đầu trấn áp một thời đại mới!

Thời đại Tiên giới cổ xưa, các đại Thiên Đế, Thần Nhân đều buông xuống Thục Sơn, đưa tặng tiên trân dị bảo, chúc mừng Thục Sơn.

Trên mặt đất, toàn bộ môn phái giang hồ, tông sư nho đạo của triều đình, lục địa thần tiên Đoạn Thiên Vũ đều tiến đến chúc mừng, uy thế cường thịnh, có một không hai.

Ầm vang!

“Nhân đạo mù mịt, tiên đạo mênh mang, quỷ đạo nhạc hề, đời người như cánh cửa, tiên đạo quý sinh, quỷ đạo cuối cùng...”

Trên đài tẩy kiếm Thục Sơn, khắp nơi đều là gạch lát màu xanh lá với phong cách cổ xưa tang thương. Mười mấy đệ tử Thục Sơn, một tay múa may trường kiếm, đang tiến hành diễn võ, thanh thế chấn động, từng đạo kiếm ý phóng lên cao.

“Hay!”

Vô số nhân sĩ giang hồ đang xem ở bên ngoài.

Bên trong nội điện, một vị tồn tại cổ xưa với hơi thở mênh mông cuồn cuộn đang đàm phán. Đây chính là Thiên Đế của thời đại cổ xưa buông xuống Thục Sơn.

Một nữ Bạch y Kiếm tiên cụt tay cõng một thanh thần kiếm lưu ly, phát ra ý sát phạt ngập trời.

Thiên Đế Hư Vi lên tiếng, nhịn không được mang theo sự kính nể: "Chỉ tu chiến lực, không tu trường sinh, chiến lực của ngươi đã gần với ta... Chỉ sợ qua mấy năm nữa thì sẽ vượt qua… Nhưng mà đó cũng là đương nhiên, lúc này chúng ta vẫn đang ở tuổi trung niên, ngươi cũng vừa mới bước vào trung niên."

Ánh mắt của nàng ít nhiều có chút tiếc hận.

Sinh mệnh là tương đối, có thể xem như đối lập, nhưng tuổi là tương đồng.

Liễu Ôn Kiếm lúc này đã bước vào trung niên, không đến hai mươi năm nữa chỉ sợ sẽ phải già đi. Không đến trăm năm, một Thiên Đế kiếm đạo với chiến lực kinh thiên cũng sẽ ngã xuống.

Phần Đẳng Thiên Đế tắm mình trong thần quang, mỉm cười khen ngợi: "Nữ tử kỳ tài như thế, trước nay chưa từng có. Con đường cực đoan, lấy chính thân thể mình làm kiếm, nghịch ý trời cao, một cỗ nghịch ý, chỉ tranh đương thời, không cầu vĩnh hằng."

"Cảm ơn đã khích lệ." Liễu Ôn Kiếm trả lời.

Do dự một lát, Hư Vi mở miệng, đưa ra một phần thư tịch, "Đây là Thiên Đạo lệnh cho ta đưa tới, là Cửu Chuyển Huyền Công. Trước đây trong thiên địa có hai con đường để tu luyện.

Một là hội tụ kinh mạch, mở ra thức hải thiên địa ở trong đầu.

Hai là hội tụ kinh mạch, mở ra đan điền thiên địa ở trong bụng dưới.

Kiếm đạo của ngươi khiến kinh mạch của phàm nhân bị ứ đọng, lấy phương pháp đúc kiếm rèn khí, cánh tay làm chùy rèn, mở ra kinh mạch bị ứ đọng, ngưng tụ đan điền nơi tay cánh tay,

sau đó lại đem nó chém xuống, tâm ý tương thông, lấy khí nhập đạo...

Mà kiếm đạo, nếu như đã lấy cánh tay để ngưng tụ đan điền thì có lẽ cũng có thể tham khảo Cửu Chuyển Huyền Công, lấy kiếm tu Cửu Chuyển Huyền Công, khai mở nên một mảnh thiên địa."

Phần Đằng lại cười bổ sung: "Chiến lực của ngươi vốn dĩ đã nghịch thiên, hơn nữa nếu Bệnh Đã Kiếm tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công thì bên trong sẽ có chín khiếu, đi ra con đường phàm nhân của chính mình. Trong tương lai có lẽ sẽ có thể so với hình thái mạnh nhất của chân thân Bàn Cổ."

Hai vị Thiên Đế đến mời nàng vào chín tầng trời, trở thành Thiên Đế một phương.

Đây là vinh quang vô thượng đối với phàm nhân, nhưng lại bị nàng cự tuyệt, nàng muốn ở lại Thục Sơn, dạy dỗ đệ tử như cũ.

Thọ mệnh của nàng không dài, đã là phàm nhân cho nên cứ lưu luyến hồng trần thế tục đi.

Chương 376: Thiên Đế Phàm Nhân Trước Nay Chưa Từng Có (Hạ)

Sau khi nói chuyện với nhau một phen, mấy vị Thiên Đế tiếc nuối rời đi, trở về Thiên cung. Sau đó, Liễu Ôn Kiếm bước nhanh ra khỏi điện phủ.

“Giết!”

Kiếm quang lập loè.

Lúc này, đại đệ tử Thục Sơn Liễu Thừa Phong đang giao chiến cùng với thiên kiêu của các đại môn phái.

Một số môn phái vô cùng không phục, Thục Sơn Kiếm tiên, tuy rằng có thể khiến phàm nhân tu hành, nhưng quá mức cực đoan. Hơn nữa, dù sao cũng chỉ là phàm nhân cầm kiếm, dù cho có cường đại đi chăng nữa thì cũng là phàm nhân, thân thể phàm tục, chạm một cái liền vỡ. Bọn họ không tin là sẽ có chiến lực cường đại.

Không đến mấy chiêu, đều đã bị thua.

Vô số đại Chưởng môn của giang hồ thánh địa đương đại giờ mới biết được sự đáng sợ trong đó, nhìn về phía đại đệ tử của Thục Sơn, “Tuy rằng hắn mang thân thể phàm nhân, dù có thần kiếm, nhưng vẫn yếu ớt vô cùng, chỉ cần đánh tùy tiện một kích liền sẽ chết đi. Nhưng chúng ta lại không có cách nào đánh trúng hắn.”

“Đúng là kiếm kỹ tuyệt diệu, nhất kiếm phá vạn pháp, kiếm

trảm hết tất cả đạo pháp và trường kiếm tới gần, thậm chí công kích tinh thần cũng không thể tiếp cận thân thể phàm nhân của hắn."

"Công kích cực đoan, phòng ngự cực đoan."

...

Chúng Chưởng môn thánh địa đều cảm thấy khó có thể tin được.

Tư chất của Đại đệ tử Thục Sơn kia quả thực kinh người, thậm chí là khoa trương, nhưng kinh mạch bị ứ đọng. Nếu như các đại môn phái đệ nhất thí nghiệm chọn đệ tử thì đã đào thải rồi, tư chất tài tình hay mạnh mẽ thì lại có tác dụng gì?

Không thể tu luyện cũng là uổng công.

Thân thể phàm nhân đã được chú định là không thể tu luyện, dù cho là cường giả cũng không có khả năng đả thông. Dù sao cũng là một phàm nhân, trong thân thể có mấy vạn hướng đi của kinh mạch bị phong bế, như vậy thì sao có thể đả thông dễ dàng mà không bị tổn thương được?

"Đây mới là bảo ngọc, làm phàm nhân, trải qua rất nhiều thống khổ, tự tôi rèn chính mình, có thể nhẫn nhịn đau đớn cụt tay trong lò luyện, đều không phải người bình thường, mạnh hơn rất nhiều so với thiên tài được nuông chiều từ bé của các đại môn phái chúng ta."

"Chưởng môn Thục Sơn kia là một Thiên Đế phàm nhân, đúng là một tồn tại kinh tài tuyệt diễm vô thượng. Thân là nữ tử, lại có thể trải qua trắc trở của phàm nhân, trấn áp khắp thiên địa, quả thực làm nam nhi như chúng ta phải hổ thẹn.... Thục Sơn đúng là có tiềm lực vô cùng."

Bọn họ thở dài, rồi sau đó nhìn về phía Chưởng môn Thục Sơn

đã đến sau khi kết thúc cuộc nói chuyện với chư vị Thiên Đế của Tiên giới.

“Ai có thể nghĩ đến, thoạt nhìn chính là một thiếu nữ bình thường, tư sắc cũng chỉ thuộc hạng trung, phóng tầm mắt là có thể thấy, lại có thể che lấp mọi người.”

“Nữ tử sẽ phải gả chồng? Không biết là ai may mắn có thể cưới được Thiên Đế Kiếm tiên tuyệt đại phương hoa này đây.”

“Hư! Nhân vật bậc này, sao có thể sẽ gả cho người khác được?”

Bọn họ đều ở trong một vòng tròn, rất rõ ràng, mỗi một thời đại đều có Thiên Đế trấn áp ngay lúc đó. Tây Kỷ Nguyên có Đế Kỳ Thiên Đế trấn áp mười hai Tổ Vu, Đoạn Thiên Đế trấn áp thiên kiêu bốn tộc, sau đó chính là Đạo Thiên Đế khiến cho người ta phải xúc động nhất.

Có lẽ giờ phút này, Thiên Đế mới của thời đại đã đến.

Năm tháng luân phiên, thời gian không ngừng trôi đi.

Lại ba năm, Bệnh Đã Kiếm cũng tu luyện ra nội thiên địa, dần dung nhập sông núi vào, tiến vào hoàn cảnh không thể tưởng tượng nổi, thu vào rất nhiều bá tính của đất Thục.

Trên thân kiếm lưu ly dường như bắt đầu ẩn chứa thế giới vô tận. Một bên thân kiếm được chạm khắc nhật nguyệt sao trời, một bên thì được chạm khắc cỏ cây núi sông, trong đó mơ hồ có thể nhìn thấy nông dân trồng trọt chăn nuôi, khói bếp lượn lờ.

Tu vi của Chưởng môn Thục Sơn đã đạt đến độ cao không thể tưởng tượng được!

Phàm nhân đều có sinh lão bệnh tử, có mệt mỏi, có giấc ngủ, một ngày ba bữa cơm, nhưng lại có chiến lực kinh thiên, một

người trấn áp cả thiên hạ, thiên hạ phải cúi đầu xưng thần.

Thiên Đế phàm nhân là điều mà từ xưa tới nay chưa từng có!

Kiếm Tiên Đế được thiên hạ cung phụng là tổ tiên của phàm nhân, tổ sư của nhân đạo.

Toàn bộ người đều biết, một thời đại mới đã đến.

Đây là một thời đại mới, cũng có người bắt đầu bi thống, biết được thời đại này có lẽ rất nhanh thôi cũng sẽ hạ màn, cũng không được khả quan.

“Ta nghe nói thọ mệnh của vị Thiên Đế phàm nhân này hiện tại chỉ còn lại không đến trăm năm, có sinh lão bệnh tử, thọ mệnh ngắn ngủi tựa như pháo hoa vậy.”

“Đáng tiếc đáng tiếc, còn tưởng là như hai người Đoạn Thiên Vũ, Hồ Nhân Nông kia, cũng ở cảnh giới Chuẩn Đế, có lẽ hơn trăm năm nữa là có thể đột phá. Thọ mệnh của bọn họ sẽ càng thêm dài lâu, kiên nhẫn mà bước thì thọ mệnh có thể lên đến ngàn năm.”

Có người không phục nói: “Đúng vậy, chỉ tranh đương thời thì có tác dụng gì? Phàm nhân chung quy lại vẫn là phàm nhân, dù ngươi có phong hoa tuyệt đại, vô địch mà nhìn xuống thiên hạ thì trăm năm sau cũng chỉ là một tấm bia mộ. Hai người Đoạn Thiên Vũ, Hồ Nhân Nông mới chân chính là vĩnh hằng, người phải thắng được năm tháng. Huống hồ Hồ Nhân Nông là tu Thần đạo, nghe nói tu đến mức tận cùng thì thọ mệnh sẽ vượt qua Thiên Đế bình thường.”

“Bách Hiểu Sinh dạy dỗ hai người, một người thọ mệnh cực dài, một người thọ mệnh cực đoan, có là là có thâm ý gì khác hay không?”

“Ăn nói cho cẩn thận, nhất mạch kiếm tu chính là dựa vào một cỗ nghịch ý, chỉ tranh đương thời. Nếu để cho ta khổ sở trăm năm,

trở thành Thiên Đế tuyệt đại trấn áp một thời đại thì ta có chết cũng cam lòng."

Bánh xe lịch sử cuối cùng cũng nghiêng về phía phàm nhân, không bắt buộc phải có thiên phú tu đạo nữa, chỉ cần có dũng tâm vấn kiếm.

Nếu nói Tây Kỷ Nguyên là thuộc về thần nhân, thời đại Cổ Thần, như vậy thì Đông Kỷ Nguyên lại thuộc về chính phàm nhân tu kiếm tiên. Trong vô số năm của đời sau, 《 Đông Kỷ Nguyên 》 ghi lại:

【 Phía Bắc đất Thục có Liễu gia đúc kiếm, có nữ phàm nhân Liễu Ôn Kiếm, trải qua khúc chiết, bái Bách Hiểu Sinh làm thầy, kiếm trảm đất Thục hóa thành Thục đạo năm trăm dặm, là Chưởng môn Thục Sơn, ăn ngũ cốc hoa màu, có sinh lão bệnh tử, có thân thể phàm nhân nhưng có thể trảm Thiên Đế. Thời đại phàm nhân tu tiên được mở ra 】

...

"Chưởng môn Thục đạo, Liễu Nhân Đồ kia... vậy mà bởi vì một ý tưởng của ta lúc đó, mượn danh Bách Hiểu Sinh đến cứu giúp một phen, không nghĩ tới lại có thể kích lên hùng tâm của nàng một lần nữa, thế nhưng lại có thể đi đến bước này."

Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế ở cửa sân.

Liễu Ôn Kiếm tuy rằng là nữ tử, bẩm sinh nhiều bệnh nhu nhược nhưng tính cách lại cương nghị quật cường, quật khởi từng bước một từ trong cực khổ, từ một phàm nhân không thể tu luyện cuối cùng trở thành Kiếm Tiên Đế, sáng lập nên nhất mạch kiếm tiên Thục Sơn, nhất kiếm trảm Thục đạo, khiến Thục Sơn đi đến thịnh thế.

Nhưng mà, với một phàm nhân không thể tu luyện, kinh mạch

bị phong bế, đi trên con đường nghịch tiên, dựa vào một cỗ nghịch ý, kiếm tu này thật sự quá mức cực đoan, là một Thiên Đế phàm nhân có thọ mệnh ngắn nhất trong lịch sử, sẽ có sinh lão bệnh tử.

"Suy nghĩ một chút, vận mệnh thật là kỳ diệu. Nếu ta không giúp một tay, lịch sử sẽ đi theo một hướng khác." Ý niệm của Hứa Chỉ khẽ động, "Có lẽ, giống như là bọt sóng lịch sử này, đã chôn vùi không biết bao nhiêu nhân vật anh hùng chưa kịp quật khởi. Trên thực tế, nếu không phải mượn dùng tri thức của Bách Hiểu Sinh thì đương nhiên là nàng sẽ không thể đi đến được bước này."

Chương 377: Cuộc Tranh Tài Của Cộng Đồng Vu Sư

Đây là do mình tiện tay lựa chọn Liễu Ôn Kiếm, nếu như mình lựa chọn Đoạn Thiên Vũ thì sao?

Lấy tài hoa của người này, có lẽ dưới hoàn cảnh được thúc đẩy thì cũng có thể thay thế được Liễu Ôn Kiếm, lấy một phương thức nào đó để trở thành một vị Thiên Đế chứ?

"Đây là vận mệnh."

Hứa Chỉ cười lên, lạnh nhạt đứng dậy, "Giống như là lúc trước ta chế tạo nên Trùng Vượn vậy, khi tiến vào hẻm núi đã tùy ý dẫm chết rất nhiều con kiến chạy vội trong rừng rậm. Ta lúc ấy liền nói, người thích ứng được thì sống sót, chọn lọc tự nhiên… cũng là lựa chọn của ta."

Hắn lái xe điện, cảm thấy chính mình giả trang cũng không tệ lắm. Hắn chạy dọc theo con đường nhỏ ở nông thôn, tính toán xem xét phong cảnh đồng thời đi đến siêu thị nhỏ tại ngõ để mua đồ uống.

Sau khi trở về, ánh mắt của hắn liếc đến Cộng đồng Vu sư đã lâu không để ý đến kia, phải nói là từ khi thành lập vẫn luôn không để ý.

Trong cộng đồng Vu sư, phố lớn ngõ nhỏ đều là cửa hàng, vô cùng náo nhiệt, giống như là một trò chơi thành trấn giả tưởng cỡ nhỏ vậy, trong đó có một bức hoành phi thật lớn: 《 Thi đấu PVP lần thứ nhất, tiến vào trận chung kết! 》

Ngay lúc này cộng đồng Vu Sư đang nghênh đón trận thi đấu toàn cầu đầu tiên.

Thân làm NPC Thần Sáng Thế, bản thân hắn chắc chắn phải đến tham dự, không nên vắng mặt.

Trước đó cũng không phải là chưa từng có những giải đấu như thế này, chỉ là những trận đấu đó đều là do tư nhân tổ chức, dù sao thì cộng đồng Vu Sư cũng mới được cho ra khoảng 1 tháng mà thôi. Hiện tại, là giải đấu quy mô lớn đầu tiên do chính phía nhà sản xuất tổ chức, cũng chính là nội dung nằm trong bản cập nhập lần thứ nhất mà Hứa Chỉ đưa ra, hơn nữa còn có phần thưởng là tiến vào thế giới Mỹ Thực, để thúc đẩy tinh thần điên cuồng của bọn họ.

Trải qua vô số vòng loại và bán kết, trận chung kết đã chuẩn bị bắt đầu.

Nếu như 'Sa Bàn Tiến Hóa' là một game dành cho phần nhỏ dân chúng, còn hạn chế tối đa là 300 người chơi, vậy thì cộng đồng Vu Sư chính là game hàng đầu dành cho đại chúng.

Mỗi ngày một người chỉ có thể login 30 giây, tổng cộng có thể có một nghìn tài khoản đồng thời đổ bộ vào trong game. Nếu tính trên thực tế, một ngày 24 giờ, thì trong một ngày có gần ba triệu người luân phiên login vào game!

Ba triệu người là khái niệm như thế nào?

Chính là tương đương với một trò chơi online cực kỳ phổ biến hiện nay!

Không thể nghi ngờ gì nữa, tính chất xã hội và cởi mở của cộng đồng Vu Sư đã trở thành một phần trong cuộc sống của rất nhiều người.

Thậm chí, một ít người chơi nước ngoài còn yêu thích nó tới

mức nghĩ đủ mọi cách, thông qua đủ loại con đường để tiến vào trong cộng đồng game vốn chỉ mở cho người quốc nội đăng nhập vào này.

“Mỗi ngày có khoảng ba triệu người, mỗi người ba tiếng, dưới nhiều thủ thuật khác nhau của tôi, bình quân mỗi người gan lì 1.5 giờ đồng hồ, hiệu quả cực kỳ khoa trương.”

Sắc mặt Hứa Chỉ vô cùng bình tĩnh,

“Thậm chí không biết đã thay đổi biết bao vu sư cấp bốn, toàn bộ sủng vật của Tà Thần Cthulhu, cả hệ thống chống đỡ cơ thể, chịu bao nhiêu cực khổ, hiện tại mới tiếp cận tới bản thể của Medusa.”

Không nên xem thường trình độ gan lì của người chơi…

Đương nhiên, hiện tại cũng chỉ là tiếp cận mà thôi.

Hệ thống cơ thể của Medusa là hệ thống cấp sáu cấp bảy, dù sao cũng có một đám cường giả của thời đại ma dược tử vong. Mà hệ thống bên này của Hứa Chỉ đều thống nhất là cấp bốn, hơn nữa còn là Tà Thần Cthulhu chân chính, không có ý thức của chính mình.

“Vốn dĩ khi chế tạo Tà Thần Cthulhu, hoàn toàn không có ý định sẽ so sánh với Medusa, chỉ xem nó là một sủng vật máy móc không có trí tuệ mà thôi.”

Hứa Chỉ nhìn về phía cộng đồng Vu Sư, vuốt ve đầu chó của sủng vật rubik nâu đen đang cặm cụi ăn thức ăn cho chó trong vườn trái cây,

“Nó chỉ có bản năng, mỗi một sinh vật rubik đều tỏa ra cảm xúc hỗn loạn hung ác, nhưng dưới sự tăng lên không ngừng nghỉ của cảnh giới, một vạn bảy ngàn khối rubik này gần như đã hoàn thành một phần ba…Có lẽ phải tăng kích thước cơ thể cho nó,

giống như là Medusa vậy. Dùng mười hai vạn chín nghìn khối rubik…Nhưng mà, nếu dùng như vậy, ước chừng cơ thể của nó sẽ lớn bằng một người bình thường giống như Medusa luôn.”

Hứa Chỉ cười nói:

“Đến lúc đó, nặn nó thành một con rối vệ sĩ tùy thân? Không thì mô tô rubik, thậm chí còn có thể biến hình thành trực thăng, trở thành vật cưỡi?”

Bất luận là cái gì, một sinh vật từ khối rubik tạo thành đều có thể tùy tiện lắp ráp được, còn có không gian bên trong, nghĩ đến liền thấy có vô vàn khả năng.

Cộng đồng Vu Sư tuyệt đối là một trong những liên kết quan trọng nhất, cho nên sự kiện ‘Trận chung kết cuối cùng của giải đấu tranh tài của cộng đồng Vu Sư’, Hứa Chỉ vẫn là phải nên tới đó một chuyến.

Ngay lúc này, trong một mảnh đất chỉ có 30 mét vuông lại có 1000 sinh mệnh nhỏ bé đang chuyển động qua lại không ngừng, hô to gọi nhỏ, vây quanh một kiến trúc hình giống như tổ chim, không ngừng gào hét.

Có ba triệu người chơi, nhưng một lần chỉ có thể có 1000 người đồng thời login, hiện tại bởi vì đang trong lúc thi đấu, cho nên mọi người có thể tiến vào hình thức du khách đặc biệt để xem trận đấu, game thủ có thể tùy ý tiến vào góc nhìn của một nhân vật bất kỳ trong 1000 nhân vật đang có mặt ở đây để quan sát, nhưng không thể khống chế nhân vật đó.

Ở bên trong hội trường, một đám mỹ nhân khoác lên người trường bào vu sư duy mỹ tinh xảo, cả người tỏa ra từng đạo vu thuật đủ loại màu sắc đang nhảy múa, lắc lắc nhịp bước khêu gợi.

“Đẹp đẹp đẹp đẹp!”

“Ta cảm động tới mức nước mắt không ngừng chảy ra từ khóe miệng.”

“Không hổ danh là nhóm đại lão của ủy ban cộng đồng, năng lực thiết kế quá đỉnh, trong ba triệu người lại có thể tạo ra một đống em gái đáng yêu biết nhảy múa!”

“Ta thổi nổ!”

Một nhóm thiếu nữ vu sư nhảy múa, phối hợp với ánh sáng đầy sắc màu của vu thuật, khiến cho khán phòng tràn đầy tiếng hú hét, cách thức khai mạc tốt cho mắt như thế này, tuyệt đối đủ để khiến cho rất nhiều người phấn khích.

“Đm! Hình thức du khách này của chúng ta còn có thể xem được góc nhìn của những tài khoản của mấy em gái đang nhảy múa kia luôn, có thể chuyển qua để quan sát!”

“Ha ha ha! Tôi cũng phát hiện ra điều này rồi, tôi có thể chuyển qua, dùng ngôi thứ nhất để xem bản thân mình nhảy múa, vừa nhảy, vừa xem một đám sa điêu ở trong khán phòng!” Có người cười không ngậm được mồm.

“Thời điểm diễn ra thi đấu, chúng ta chẳng phải là có thể xem góc nhìn của nhân vật của những tuyển thủ thi đấu sao, dùng góc nhìn thứ nhất để xem giải đấu!?”

“Quá đã! Đây chính là top 8 đó, tuyển thủ chuyên nghiệp hàng đầu trong mấy triệu người chơi đó! Xem bọn họ thi đấu, tha hồ chuyển đổi góc nhìn, đây mới chân chính là quan sát trận đấu!”

Trong diễn đàn game, bình thường đều là do Sa Bàn Tiến Hóa chiếm lĩnh giang sơn, hiện tại toàn bộ đều bị giải đấu khó có được này quét sạch, tất cả đều là nội dung về cộng đồng Vu Sư.

“Là thời điểm để tới đó quan sát.”

Lúc này, Hứa Chỉ mới vừa từ siêu thị trở về, dẫn xe điện để ở cửa, khiêng một cái ghế lên, sau đó lôi từ trong túi plastic ra mấy quả táo mua được ở trong siêu thị, sải bước đi qua.

Chương 378: Ta Là Tạo Vật Chủ! Ta... Ta Thích Ăn... Táo!!”

Trong kiến trúc tổ chim.

Người chủ trì là Bạch Tiểu Quân, chính là vị trước đó đã vạch trần sự dụng tâm lương khổ của tổ chế tác, cũng là một đại lão có tiếng trong cộng đồng Vu Sư.

Bạch Tiểu Quân hét lớn:

“Đây là một giải đấu do chính phía nhà sản xuất tổ chức, vừa mới nhận được thông báo, Thần Sáng Thế sẽ tự mình đến tham dự giải đấu này! Hơn nữa phía nhà sản xuất còn sẽ thả ra trứng màu và phần thưởng! Phía nhà sản xuất vẫn luôn rất có lương tâm, chắc chắn phần thưởng sẽ không kém!”

“What the fuck!”

“Thần Sáng Thế đến!?”

Trong nháy mắt, vô số người đều cực kỳ ngạc nhiên vui mừng.

Bạch Tiểu Quân tiếp tục lớn tiếng nói:

“Khụ khụ khụ, tin rằng phần lớn mọi người đều biết, nhưng tôi vẫn muốn phổ cập một chút kiến thức cho nhóm ngây thơ chưa biết gì. Mọi người đều biết rằng, cộng đồng Vu Sư ba triệu người chơi chúng ta, cũng thuộc một loại phó bản nằm trong trò chơi ‘Sa Bàn Tiến Hóa’ chỉ mở cho 300 người chơi đặc biệt, căn cứ vào bối cảnh thiết kế của game, Thần Sáng Thế chính là tồn tại duy nhất của chư thiên vạn giới. Nói cách khác, trong thiết lập của game này, hắn chính là tối cao!!”

“Thổi bạo!”

Vô số người bắt đầu kích động.

Thần Sáng Thế…

Trước giờ, bọn họ căn bản đều chưa tận mắt thấy qua!

Bởi vì đó là bối cảnh trong Sa Bàn Tiến Hóa, là phúc lợi độc quyền dành cho 300 người kia. Dù sao thì bọn họ cũng là bào tử nằm trong sân vườn của Thần Sáng Thế, Thần Sáng Thế chưa từng xuất hiện ở cộng đồng Vu Sư bao giờ.

“Cộng đồng Vu Sư chính là được giao một người mẹ kế nuôi dưỡng!”

Trước kia có không ít người đều mắng như vậy.

Ầm ầm ầm!

Bỗng nhiên lúc này, ngay trong lúc mọi người đang thảo luận, một người khổng lồ được hào quang mông lung to lớn bao phủ chậm rãi bước tới, tay hắn cầm theo một chiếc ghế được đan bằng cây mây.

“Xuất hiện rồi, Thần khí cấp sử thi – Ghế dựa của Thần Sáng Thế!”

“Wow!! Đó từng là phó bản ghế dựa, khiến cho toàn bộ người chơi bản beta 1.0 đoàn diệt!”

“Nam thần khiến cho người ta kinh ngạc đã tới, chị em trong đoàn fan hâm mộ mau tới đây nhanh, người ta sắp ngất rồi nè!”

Vô số người đều ngẩng đầu lên nhìn người khổng lồ to lớn đồ sộ, che lấp cả mặt trời làm cho người ta khó có thể nào tưởng tượng được này, bọn họ đều cực kỳ kích động, giống như là được gặp thần tượng vậy.

Hứa Chỉ: "…"

Ta đặc biệt vậy sao, chỉ là đến đây một chuyến nhân tiện dự lễ mà thôi, giống như là đi tham gia một ít hội nghị vậy, nhân tiện tham dự, ngồi ở phía trước, làm ban giám khảo một chút…

Đám các ngươi quá khích như này để làm gì?

Hắn hạ ghế dựa xuống sau đó ngồi lên.

Toàn bộ mô hình sân thi đấu tổ chim vừa vặn thành lập ngay bên cạnh sa bàn, thuận tiện cho việc hắn đem ghế dựa tới để ngồi, đối diện chân hắn là toàn bộ sân thi đấu, loại tỉ lệ này, giống như là một người đang ngồi trên ghế nhìn một cái bồn tắm hình tròn đang đặt trước mặt vậy.

Vô số người trong hội trường tổ chim đều vô cùng kích động ngẩng đầu lên nhìn.

Hứa Chỉ vẫn rất bình tĩnh ngồi lên ghế, hắn đã quá quen với việc bị đám người điên cuồng này vây xem xong la hét um sùm này rồi, nội tâm hắn không hề có chút gợn sóng nào, thậm chí còn có xúc động muốn đưa chân vào trong thứ trông giống cái bồn rửa chân trước mặt này.

Sau một hồi rối loạn.

"Trận chung kết PVP đầu tiên của cộng đồng Vu Sư chúng ta chính thức bắt đầu!"

Dưới ánh nhìn chăm chú của Thần Sáng Thế, Bạch Tiểu Quân lớn tiếng nói:

"Đầu tiên, rất cảm ơn các vị tuyển thủ đã tham gia, dù sao thì mỗi một nhân vật, đều là sự cố gắng thi đấu của hơn ngàn hàng vạn người, có người phụ trách minh tưởng, nâng cao cấp bậc của nhân vật, có người thì phụ trách nghiên cứu luyện kim, dùng sa tệ

để đổi tài liệu tham khảo, chế tác trang bị luyện kim, có tuyển thủ thì rèn luyện kỹ thuật đánh đấm, tuyển thủ thì tu luyện vu sư, đủ loại thuật pháp!"

"Hiện tại, xin mời các tuyển thủ dự thi lên sân khấu, top 8 của trận chung kết! Vị thứ nhất, Đế Kỳ!"

Theo tràng vỗ tay vang lên, một tên Đế Kỳ chậm rãi bước ra, hai tay chắp lại sau lưng.

"Xin mời phát biểu tuyên ngôn chiến đấu của ngươi."

Đế Kỳ chắp hai tay sau lưng, quan sát mọi người, ý tứ hàm súc nói:

"Của ngươi chính là của ta, mà của ta thì vẫn là của ta!"

Ầm!

Xung quanh sân thi đấu lập tức trở nên sôi động.

"666! Đại lão quá ngầu!"

"Học trộm Thiên đế, đệ nhất thiên hạ!"

"Trong đầu Đế Kỳ khẳng định tràn đầy dấu chấm hỏi! Trong bọn họ vậy mà lại có người muốn học trộm ta?"

"Nếu như Đế Kỳ mà nhìn tới chỗ này, vị học trộm này chắc chắn sẽ bị đánh chết tươi!"

Vị kế tiếp ra sân, vậy mà lại là kiếm tiên Liễu Ôn Kiếm cực kỳ nổi tiếng gần đây, một thiếu nữ xinh đẹp trên tay cầm một thanh trường kiếm luyện kim.

Dù sao thì hiện tại cộng đồng Vu Sư đã hoàn thiện hơn rất nhiều, chỉ cần phần lớn người chơi trong cùng một nhân vật xin sửa chữa dung mạo, là có thể dùng rất nhiều sa tệ để sửa chữa

dung mạo.

Cái này, đương nhiên là Thiên đế người phàm hấp dẫn nhất mới vừa được tạo ra!

“Kiếm tiên mới là đệ nhất thiên hạ!”

“Nghịch ý của người thường, chuyện xưa của thiếu nữ này quả thật là đã chọc thẳng vào trong nội tâm của ta!”

Trong khán đài có không ít người đều điên cuồng kêu gào.

“Sẽ có một ngày, ta sẽ đi vào trong đó, bái nhập vào trong Thục Sơn.”

“Ngươi hãy dẹp cái ý nghĩ đó ngay đi, phải cụt tay đó!”

“Ha ha ha ha! Ta mới không sợ chuyện đó đâu, ta chỉ sợ mất đi một cánh tay sẽ khiến cho bổn kiếm tiên ta không đủ soái, ta chọn mất chân để rèn kiếm, bỏ vào trong lò lửa, ngàn rèn vạn rèn, dùng một kiếm chặt đứt, tu thành kiếm tiên, đánh kẻ địch trên bầu trời cao xa ngàn dặm.

Soạt!

Trong nháy mắt, hội trường lập tức lặng như tờ, không ít người ham vui đều quay đầu qua nhìn người mới vừa nói, dùng ánh mắt như đang nhìn một tên biến thái để nhìn thanh niên đó.

Thanh niên: “…”

Hắn mới phát hiện ra rằng bản thân vì quá kích động, nên đã đem những điều thầm kích ở sâu trong nội tâm bộc lộ ra ngoài luôn rồi.

Lúc này, từng nhân vật top đầu bước ra, vô số fan đều đang hô to gọi nhỏ, vô số người đều rất thích thú, cảm thấy đây chính là thời kỳ hoàng kim của người chơi, hiếm khi họ được vui vẻ như

vậy.

“Những người này quả thực là nhân tài, nhưng mà lại là nhân tài theo hình thức chiến đấu.”

Hứa Chỉ ngồi ở trên cao nhìn xuống dưới chân mình, hắn lấy ra một quả táo mà bản thân vừa mới mua ở trong siêu thị xong, cắn từng miếng từng miếng.

Toàn bộ sân thi đấu lại một lần nữa sôi trào.

“Đm! Xuất hiện rồi! Hình ảnh kinh điển ở trong truyền thuyết, Thần Sáng Thế ăn táo!”

Hứa Chỉ không thèm để ý tới bọn họ, đám người này dùng não quá độ, thần trí không được bình thường, nên hắn có thể thông cảm được.

“Vị tuyển thủ kế tiếp, chính là…”

Giọng nói của Bạch Tiểu Quân dần trở nên cứng ngắc, ngẩng đầu lên nhìn Thần Sáng Thế đang ăn táo, trầm mặc một chút,

“Vị tuyển thủ kế tiếp, Tạo Vật Chủ!”

Một tuyển thủ cả người được bao phủ trong một lớp hào quang mông lung, run run rẩy rẩy bước ra, run bần bật nhìn lên bầu trời, nhìn người khổng lồ to lớn vĩ đại đang ăn táo, sắc mặt trắng bệch như tờ giấy.

Giọng Bạch Tiểu Quân cũng trở nên khàn khàn, vô cùng khẩn trương, cầm micro nhét vào trong tay tên này ,

“Vị…tuyển thủ này, xin mời…phát biểu tuyên ngôn của ngươi.”

Vị tuyển thủ kia đờ ra, vốn định nhiệt tình tuyên thệ với toàn trường, hiện tại lại rất khó chịu, thật không ngờ Thần Sáng Thế lại

bỗng nhiên xuất hiện, chỉ có thể lấy ra một quả táo, từ từ đưa vào trong miệng, biểu tình cực kỳ xấu hổ, khóc không ra nước mắt, lén nhìn về phía bầu trời nói,

"Ta là Tạo Vật Chủ. Ta… ta thích ăn…táo!!"

Hứa Chỉ đang gặm quả táo, nhìn hắn: "…"

Chương 379: Bán Kết

Tiểu tử, đường của ngươi hẹp rồi!

Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế, nhàn nhã ăn táo, cúi đầu nhìn một tuyển thủ dự thu đang run bần bật, dở khóc dở cười, "Đám gia hỏa này bắt chước nhân vật khắp nơi, vậy mà ngay cả ta cũng dám bắt chước."

Ta tên là Thần Sáng Thế!

Ta thích ăn táo!

Hắn cảm thấy đầu cũng nhức khi nghe đến mấy lời nói này, nhưng sự độ lượng của hắn thật ra cũng không nhỏ như vậy.

Nhưng ở trận tứ kết tiếp theo, điều khiến Hứa Chỉ không biết nên nói gì chính là, tâm tính của vị tuyển thủ này lại không ổn định, bị đào thải ngay.

Toàn bộ sân thi đấu oanh động.

"Ôi trời! Liều mạng cũng không dám!"

"Thần Sáng Thế: Ngươi là đồ phế vật, ngươi lui xuống đi!"

...

Trong đám người là một mảnh ầm ĩ.

Thần Sáng Thế người ta tự mình buông xuống để quan sát, ngươi mới đi lên liền gục? Có thể cho chút mặt mũi không?

Thậm chí một số fan nữ hâm mộ Thần Sáng Thế cũng không

phục, cất tiếng mắng, tỏ vẻ đêm nay muốn huyết tẩy công hội của các ngươi.

Mà tuyển thủ dự thi kia cũng khóc không ra nước mắt, hắn thật sự là tuyển thủ chiến đấu tinh anh. Nhưng trong chiến đấu chém giết, tình hình thay đổi trong nháy mắt, khi thi triển vu thuật thì tâm tính rất quan trọng, chỉ do dự một chút cũng sẽ bại trận...

Hứa Chỉ vây xem trong chốc lát.

Trận tổng quyết đấu chung kết này là một hình thức tính điểm tích lũy, hóa thành bốn lôi đài thi đấu đồng thời, không ngừng trao đổi đối thủ. Vòng tứ kết đã nhanh chóng loại đi bốn người, còn lại bốn người tiến vào vòng trong.

“Thật là lợi hại.”

Hứa Chỉ nhìn đến đây, không khỏi lộ ra một tia mỉm cười.

Bọn họ đều là những thiên tài chiến đấu chân chính, không phải những người chơi tiến hóa trong sa bàn kia có thể so được. Dù sao thì những người chơi đó đều là cao thủ nghiên cứu thuyết tiến hoá sinh vật học, cũng chính là học bá, thiên phú đánh nhau trên cơ bản là không có.

Cho dù tiến vào trong sa bàn thì đám người Tốc Độ Xe Akina và Manh Muội cũng rất khó để làm chủ giác của thời đại, cũng chính là vì nguyên nhân này.

“Mà những thiên tài kia đều là những tuyển thủ xuất sắc được chọn ra từ trong mấy trăm vạn người. Hơn nữa, phía sau bọn họ còn có thiên tài phụ trách minh tưởng, điên cuồng cung cấp cảnh giới cho bọn họ! Có thiên tài am hiểu luyện kim giúp bọn họ chế tạo trang bị...”

“Mỗi người ở đây đều tương đương với thiên tài toàn năng tuyệt thế! Minh tưởng, luyện kim và chiến đấu hòa hợp vào một

thể... Trình độ Vu sư cấp bốn đánh nhau đã đủ để cho người ta cảm thấy rất đặc sắc rồi."

Trên thực tế, kỹ xảo chiến đấu được đề cao vô hạn, tính thưởng thức cũng rất lớn, vì thế cũng là khảo nghiệm kỹ xảo thi đấu. Đây cũng chính là nguyên nhân quan trọng nhất khiến cho Cộng đồng Vu sư rất hot.

Dù sao, trò chơi cạnh tranh công bằng trên trái đất vẫn luôn được phân là một loại võng du. Loại trò chơi chiến đấu chân thật trước mắt này quả thực đã bỏ xa các trò chơi khác như đẩy tháp, súng ống, ăn gà... một con phố.

Sau trận tứ kết, một đạo âm thanh nhắc nhở của hệ thống vang lên:

"Thăng cấp cho bốn tuyển thủ mạnh nhất, đạt được khen thưởng, mỗi vị tuyển thủ được 500 vạn minh tưởng tệ."

Rầm!

Toàn bộ sân thi đấu sôi trào.

"Ngọa tào! Nhiều như vậy!?"

"Tổ kế hoạch của trò chơi quả nhiên rất có lương tâm!"

500 vạn sa tệ quả thực là con số trên trời. Tuy rằng sau lưng mỗi một tuyển thủ đều có gần 3000 người, mỗi nhân vật trong này tương đương với một server, toàn bộ trò chơi có cả ngàn cái server.

Trước mắt có thể xem như cuộc chiến giữa các server.

Nhưng chia đều xuống dưới, một người chơi trong server có thể đạt được không ít lợi ích!

"Bốn người mạnh nhất liền đạt được khen thưởng phong phú

như vậy?”

“Tổ chế tác, quá ngưu!”

“Ha ha ha, Server Đế Kỳ của chúng ta cũng được thăng cấp!”

Có người hoan hô, mà tâm tình của một số người thì lại hạ xuống.

“Mẹ nó, Server Batman cũng thăng cấp! Đó là khu vực trên cơ bản đều là người nước ngoài!”

“Mẹ ôi! Lại nói tiếp ta sẽ tức giận đó! Lối vào của trò chơi này ở đất của chúng ta, một ngàn Server lại có tám Sever là người nước ngoài chơi. Lúc mở ra đợt thử nghiệm thứ hai với 500 danh ngạch mới, những tên hỗn trướng kia cũng ngửi được tiếng gió, lên trang web chính tranh đoạt danh ngạch VIP với chúng ta. Chúng ta nhiều người, tốc độ tay nhanh, nhưng vẫn bị bọn họ đoạt đi một số danh ngạch của trò chơi. Hiện tại, máy chủ của những người nước ngoài bọn họ lại có thể hội tụ ở trong tám khu, bọn họ lại còn có thể thăng cấp vào trận chung kết?”

“Không thể không phủ nhận, người ta cũng có được cao thủ! Ít người nhưng hội tụ tinh anh, tuyển thủ chiến đấu Casey điều khiển Batman thật sự là một quái vật, ý thức chiến đấu nhạy bén đến đáng sợ, được người chơi bọn họ gọi là dã thú Casey.”

“Ô ô ô... khu Khôn Khôn của chúng ta bị đào thải khỏi tứ kết rồi.”

“Mẹ ôi, khu Tạo Vật Chủ của chúng ta cũng bị đào thải!”

Có một số người tháo thiết bị VR xuống trước máy tính.

Khu vực mà mọi người vất vả nỗ lực đã bị đào thải, giống như công hội bang chiến bị thất bại vậy, ai cũng có loại cảm giác mất mát thật sâu.

Nhưng có người vui sướng vì chiến thắng thì sẽ có người thất vọng vì thất bại, đây là điều không thể tránh khỏi.

Lúc này, trò chơi "Cộng đồng Vu sư" không chỉ bao dung xã giao và giải trí nhàn nhã, mà nó còn bao gồm các loại trò chơi cạnh tranh, đã trở thành xu thế đứng đầu toàn cầu.

Sau khi nghỉ ngơi nửa giờ, chính là vòng thi đấu của bốn người mạnh nhất.

Trong lúc này, bọn họ nghe được tiếng nhắc nhở:

"Trận bán kết bắt đầu. Sửa đổi sân bãi, địa vực gió lốc."

Trên sân thi đấu, mọi người đều kinh ngạc.

Đây là kinh hỉ và trứng màu từ phía tổ kế hoạch sao?

Thời điểm mọi người đang muốn nói cái gì đó, bốn vị tuyển thủ trên sân thi đấu và người chủ trì Bạch Tiểu Quân, bỗng nhiên bị một cơn cuồng phong cuốn đi, nhanh chóng bay về phía không trung.

Xôn xao!

Bốn người bọn họ rớt xuống, lúc lấy lại tinh thần đã phát hiện bản thân mình đang đứng ở trên một cái bục màu đen trên trời cao, xung quanh là gió lớn gào thét, trên đỉnh đầu là một mảnh mặt trời chói chang, có mây trắng lượn lờ.

"Hoàn cảnh trên không trung?"

Bốn người bọn họ lộ ra vẻ mặt khiếp sợ.

Trên cái bục màu đen chính là là sủng vật phi hành của vườn trái cây, nó đang bay trên không trung.

Mà trong sân thi đấu, khán giả phát hiện bốn vị người chơi

trên lôi đài chiến đấu đã biến mất không thấy, thay vào đó là một màn hình chiếu nửa trong suốt, trên đó là hình ảnh của là bốn tuyển thủ tiến lên không trung.

“Ngọa tào, đổi mới sân bãi chiến đấu!”

“Cẩu kế hoạch, mau ra bị đánh! Không thể thông báo trước một chút quy trình thi đấu sao!”

“Oa! Xem trong đó không đã ghiền. Ta đã offline, đứng ngoài quan sát mấy tài khoản người chơi nhân vật kia, thật sự là đang ở trên lôi đài không trung, quá đẹp!”

“Ta cũng đi xem!”

“Gió lốc rất lớn, sẽ ảnh hưởng chiến đấu, xem ai sẽ có năng lực thích ứng được.”

Chương 380: Thắng Bại Và Khen Thưởng (Thượng)

Lúc này, đoàn đội phía sau màn của bốn người mạnh nhất này, bao gồm cả người phụ trách, đều bắt đầu lo lắng sốt ruột.

Trận thi đấu này được tổ chức ở trên bầu trời.

Bốn vị tuyển thủ chiến đấu cấp minh tinh này đều có lượng fans kinh người ủng hộ ở sau lưng, đến đánh nhau cũng vô cùng xuất sắc. Xoay người từ trong các loại tuyệt cảnh, thậm chí có không ít át chủ bài được đưa ra, khiến người ta phải hô to đã ghiền.

Sau khi từng người giao thủ xong một vòng, đã đến vòng thứ hai, vòng bán kết.

Lúc này, một đạo tin tức lại vang lên:

“Thay đổi địa hình, địa khu dung nham.”

Xôn xao.

Một mảnh gió lốc thổi qua bốn tuyển thủ, khi họ mở mắt ra thì phát hiện mình đang đứng ở lôi đài hình tròn đen nhánh.

Hứa Chỉ che chắn tầm mắt xung quanh.

Sau đó, đem cái chảo màu đen đặt trên bếp gas, vặn lửa nhỏ...

...

Ầm ầm!

Nhiệt độ nóng rực chậm rãi nướng quanh mặt đất hình tròn màu đen.

“Nóng nóng nóng!”

“Không hổ là khu vực dung nham!”

Sắc mặt của bốn gã tuyển thủ ngưng lại, cảm thấy ban tổ chức thực sự rất dụng tâm.

Lại là một vòng thi đấu, không ngừng đổi mới sân thi đấu, dần dần tiến vào địa điểm thi đấu chung kết cuối cùng.

“Thay đổi sân thi đấu, khu vực thác nước.”

Rầm!

Nháy mắt, một mảnh cuồng phong lại thổi quét qua. Khi mở mắt ra, vậy mà lại tới một mảnh đất giống như xi măng.

Hứa Chỉ vặn vòi nước ra.

Rầm rầm!

Trên bầu trời có một thác nước mênh mông cuồn cuộn, bọt nước trắng tinh rơi xuống từ trên không, tạo ra vô số bọt nước.

“Địa hình càng thêm phức tạp!”

“Thác nước thật lớn, khó có thể thấy rõ. Đây là đang khảo nghiệm tinh thần lực vu sư cảm giác địa hình, đối thủ có thể trốn ở trong thác nước, đánh lén chính mình!”

“Cái này quá khó khăn!”

“Người khác cũng khó khăn giống vậy mà!”

...

Lúc này, bốn người vẫn đang thi đấu, nhưng so sánh điểm tích lũy được thì hai người đứng đầu cơ bản đã được xác định.

Người chơi máy chủ nước ngoài Casey kia cùng với tuyển thủ chuyên nghiệp truyền kỳ của Trung Quốc, thiên tài 18 tuổi "Nguyên Thanh Hoa" mới nổi danh gần đây. Trước đó không ai biết hắn lại mạnh mẽ như vậy, là sức mạnh mới xuất hiện.

Hai người đang cạnh tranh quán quân.

Ào ào!

Thác nước trắng như tuyết phun trào, hai người đan xen vào nhau, tựa như những bóng ma Vu sư thích khách.

Tí tách..

Tí tách..

Giọt mưa mịt mù, rơi trên mặt đất.

Trái tim của vô số người phảng phất bị siết chặt. Hơn mười phút ngắn ngủn, tiềm hành, ám sát, các loại thao tác Thần cấp của hai người quá kinh diễm, khiến người ta phải nghẹn họng nhìn trân trối. Cuối cùng, Bái Phong lấy ưu thế mỏng manh đánh bại đối phương, đạt được quán quân!

"Thắng!"

"Ha ha ha! Chúng ta đã thắng!"

Mọi người hoan hô, trong thính phòng cũng có không ít người đang ôm nhau.

Hứa Chỉ ngồi ở bên cạnh, cũng lộ ra một tia mỉm cười bình thản.

Cộng đồng Vu sư, chưa từng có bất luận quy tắc gì cả, bản

thân mình cũng rất ít khi chú ý qua. Cứ để cho bọn họ tự do phát triển, không nghĩ tới lại đạt được sự hoàn thiện như hôm nay.

Cuộc tranh tài lần thứ nhất của Cộng đồng Vu sư xem như đã kết thúc, toàn bộ diễn đàn hoan hô, cũng có không ít người quá kích động đã phát biểu rất dài trong diễn đàn, làm người ta phải cảm khái.

Thậm chí sau giải thi đấu, người chủ trì còn phỏng vấn các tuyển thủ.

Tuyển thủ Tạo Vật Chủ này, rơi lệ đầy mặt, "Là do ta phát huy thất thường, nhìn thấy Thần Sáng Thế thì trong lòng khó có thể áp chế được sự kích động, thật sự xin lỗi người chơi trong máy chủ của chúng ta. Vốn ta cũng hy vọng vào được bán kết, rất xin lỗi, hiện tại chỉ có thể tiếc nuối xuống sân khấu."

Sau đó lại phỏng vấn thêm một vị trong đó, vốn dĩ là người chơi đứng đầu ở giai đoạn trước - "Thái kê 052". Hắn là người có hi vọng đạt được đệ nhất, thậm chí được ngầm thừa nhận là quán quân, mọi người đều đã thấy qua thao tác tinh diệu của hắn. Nhưng kết quả lại chỉ đứng thứ ba, làm cho không ít người tiếc hận, cảm thấy quá đáng tiếng cho hắn.

Hắn phát huy thất thường, nếu không thì cũng sẽ không để cho hai người đã từng bại dưới tay mình là Casey và Nguyên Thanh Hoa vượt qua.

Hắn nói: "Ta phát hiện lúc thi đấu và lúc bình thường là hai loại hoàn cảnh khác nhau. Ta là một người sợ người lạ, khi ta đứng trên sân thi đấu, đối mặt với sự kỳ vọng của gần 3000 người ở sau lưng, cái loại áp lực dày vò kìm nén này làm cho ta rất khẩn trương. Hy vọng lần sau sẽ tốt hơn, ta sẽ trở lại."

Bạch Tiểu Quân phỏng vấn hắn: "Mong muốn của ngươi là gì?"

“Chỉ cần không phải thứ hai thì ta đều có thể tiếp nhận, hiện tại ta đứng thứ ba, có thể tiếp nhận.” Hắn nói: “Tâm tính cũng là một loại thực lực, không có thực lực thì chỉ là đồ ăn, không có gì để giảo biện cả. Thi đấu điện tử, đồ ăn chính là một loại nguyên tội!”

Vô số người trầm mặc, cảm thấy rất xúc động.

Một vị chiến đấu truyền kỳ “Thái Kê 052” trong Cộng đồng Vu sư, lập kỷ lục 173 trận thắng liên tiếp trên lôi đài PVP, tỉ lệ thắng trong chiến đấu lên đến 97.3%, là một quái vật chiến đấu, nhưng lại bị kéo xuống thần đàn.

Tiếp theo, người chủ trì Bạch Tiểu Quân lại phỏng vấn người về nhì Casey.

Hắn nói: “Thiên phú chiến đấu rất quan trọng, nhưng việc lý giải đối thủ lại càng quan trọng hơn! Đoàn đội của chúng ta phân tích toàn cục, sau đó lại bàn cách chiến đấu, cũng phân tích cẩn thận từng đối thủ, rồi nghiên cứu hệ thống chiến đấu hợp lý với nhân vật, hình thành nên chiến thuật thích khách Vu sư của chúng ta... Nhưng không thể phủ nhận, người chơi Trung Quốc mọi người đúng là rất mạnh! Có quá nhiều quái vật! Đây đã là toàn lực của ta, dù không thể lấy được hạng nhất, ta cũng không có tiếc nuối!”

Người đứng đầu Nguyên Thanh Hoa lại rất bình tĩnh, “Máy chủ của chúng ta cũng nghiên cứu hệ thống cá nhân và chiến thuật, hơn nữa cũng quan sát trên diễn đàn, tiếp thu các loại chiêu số đấu pháp, thậm chí hệ thống trang bị luyện kim Tam Thiên Ưng Giới của chúng ta cũng được học từ trên diễn đàn.”

Sau khi phỏng vấn từng người, xem như đã kết thúc trận thi đấu thịnh thế này.

Một ngàn khu vực Server dự thi, mỗi một khu vực có gần 3000

người, tương đương với cuộc đại chiến của ngàn khu vực. Mỗi một người chơi ở từng Server đều nỗ lực, hy vọng nhân vật thuộc khu vực của mình có thể thắng lợi.

Thi đấu thì phải xác định là có người vui mừng, có người mất mát.

Thậm chí lúc còn đang cử hành nghi lễ bế mạc, khi một đám thiếu nữ xinh đẹp đáng yêu đang khiêu vũ, ban phát giải thưởng, đã có người không ngừng rời đi, trực tiếp offline, lên diễn đàn yên lặng đăng bài.

Dù sao thì đây là thắng lợi và vinh quang của những người khác, bọn họ đã nỗ lực quá nhiều, vẫn có chút khó có thể tiếp thu.

Chương 381: Thắng Bại Và Khen Thưởng (Hạ)

Trong đó có một bài đăng, viết đến mức khiến người ta phải xúc động:

“Tin rằng trong hôm nay có rất nhiều người đều xin nghỉ ở trong hiện thực để tới quan sát trận Tổng quyết đấu của trò chơi này. Tuy rằng trò chơi mới mở ra được hơn một tháng, nhưng so với tốc độ chảy của thời gian ở bên trong, tin rằng mọi người đều đã trải qua những thâm trầm khác nhau.

Không thể phủ nhận, chúng ta nhất định phải cảm tạ trò chơi vĩ đại này!

Nó có các yếu tố xã giao khiến người ta phải kinh ngạc cảm thán, mô phỏng cuộc sống thứ hai của đời người.

Tuy rằng cộng đồng bên trong chỉ có một ngàn người, dung mạo giống nhau, nhưng mỗi giờ mỗi phút ta online thì đều cảm nhận được sự thay đổi của linh hồn đối phương. Chúng ta có thể tạm thời quên đi thân phận trong hiện thực, thoải mái trò chuyện, cùng nhau chơi cờ, nói chuyện phiếm, cùng đi vào hẻm núi triệu hoán sư, thậm chí đi lôi đài PVP, mỗi một lần đều có những thể nghiệm hoàn toàn mới.

Lần thi đấu thứ nhất đã có không ít đặc sắc. Đối với tuyển thủ truyền kỳ “Thái kê 052”, ta cũng là fan hâm mộ của hắn.

Ta vốn đã sớm yên lặng viết bài chúc mừng hắn đạt được giải quán quân, nhưng sau khi ta nhìn thấy hắn phát huy thất thường, mắc các loại sai lầm cấp thấp thì đã yên lặng xóa bài.

Thật ra, trong lòng ta cũng rất khổ sở! Hắn lại bị hai bại tướng dưới tay vượt qua, bị một người chơi nước ngoài là Casey đoạt đi ngôi vị á quân. Rất nhiều người đều đang mắng hắn, oanh tạc hắn, ta cảm thấy điều đó không cần thiết.

Nói thật, các loại chiến thuật của Casey quả thực quá kinh diễm, là một quái vật quá mạnh. Cũng may có được sức mạnh mới nổi là Nguyên Thanh Hoa xuất hiện, đoạt được quán quân của giải đấu lần thứ nhất. Bằng không, để cho một người chơi máy chủ nước ngoài đoạt giải quán quân thì chúng ta thật sự sẽ bị vả mặt (khóc)..."

Bài viết rất có cảm giác, viết rất nhiều phân tích và động thái, từ chụp hình, thói quen chiến đấu của một tuyển thủ nổi tiếng, cùng với trang bị luyện kim của đoàn đội phía sau màn, phân tích từng tầng từng tầng khiến cho mọi người rất hưởng ứng.

Lần thi đấu đầu tiên của Cộng đồng Vu sư dần hạ màn trong các loại cảm xúc vui mừng bi thương.

Trong nghi lễ bế mạc, một đám muội tử xinh đẹp vẫn khiêu vũ, xướng ca trên sân khấu như cũ.

Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế, gặm quả táo, thấy cảnh này thì lộ ra nụ cười, "Cộng đồng Vu sư đã được bọn họ bồi dưỡng ra tình hoài rồi. Đúng là khi có nhiều người thì quả thực sẽ có nhiều thiên tài trong các lĩnh vực khác nhau, thiên tài chiến đấu, thiên tài minh tưởng, thiên tài luyện kim... Sau này thật sự có thể trở thành quân dự bị."

Đương nhiên, bây giờ Hứa Chỉ không nghĩ tới chuyện này.

Thiên tài minh tưởng, chiến đấu, luyện kim gì đó đều không quan trọng. Phóng tầm mắt qua mấy thế giới, dân bản xứ sẽ không ngừng cho ra đời những thiên tài, một đám người sẽ dẫn dắt thời đại quật khởi cũng theo đó mà sinh ra.

Thứ hắn thiếu nhất chính là giống loài có tiềm lực siêu phàm!

Hắn cần càng nhiều càng nhiều sinh vật có tiềm lực để thả xuống các thế giới.

“Nhưng mà, vẫn phải có khen thưởng.”

Hứa Chỉ nghĩ vậy, tin tức đầu tiên vang vọng khắp toàn bộ lôi đài của Cộng đồng Vu sư:

“Ba khu nhân vật đứng đầu là Batman, Đại ma vương Piccolo, Patrick Star đạt được khen thưởng, tiến vào thế giới Mỹ Thực.”

Rầm!!

Toàn bộ người chơi lập tức đều sôi trào.

Tiến vào thế giới Mỹ Thực, đây là một sự khen thưởng quá tốt!

Nhưng để một nhân vật tiến vào thế giới khác?

Điều này có ý nghĩa gì? Ở Cộng đồng Vu sư, một nhân vật chính là một khu trò chơi. Mọi người luân phiên đổ bộ, một khu có gần 3000 người! Nói cách khác, toàn bộ người chơi trong khu vực của bọn họ đều có thể tiến vào thế giới khác?

Hô hấp của vô số người đều trở nên dồn dập.

“Ngọa tào! Sảng khoái phát nổ!”

“Ha ha ha ha! Một người đến thời thì đến cả gà chó cũng lên trời! Ta ở khu nhân vật Patrick, đã từng minh tưởng cho đại lão, quả thực quá sảng khoái!”

“Ô ô ô, ta ở khu Thanh Tú Sơn, ta muốn đổi khu, ta muốn đổi khu!”

...

Nhất thời, đám người ở toàn bộ sân thi đấu Tổ Chim đều hô to gọi nhỏ, có người lại càng thêm đau đớn, âm thầm thề rằng lần thi đấu tiếp theo nhất định phải liều mạng tham gia, liều mạng minh tưởng, sau đó tranh thủ khiến cho máy chủ của chính mình có thể tiến vào thế giới khác.

Trong cộng đồng Vu Sư có tổng cộng 1000 nhân vật, hiện tại lại có 3 nhân vật tách ra khỏi bọn họ, tiến vào trong một thế giới khác, nói không đau lòng thì là giả!

Dù sao, trong một nhân vật có gần 3000 người chơi đó! Tương đương với việc bê hẳn nguyên một cái server sang thế giới khác luôn.

"Trời ạ, phúc lợi như này có phải là quá lớn rồi không! Tà Thần Cthulhu năm đó mới có được bao nhiêu người tiến vào chứ?"

"Thổi bạo lương tâm của tổ chế tác! Quả nhiên không bao giờ làm cho chúng ta thất vọng!"

…

Sự việc này quá mức điên cuồng, toàn bộ người chơi cộng đồng Vu Sư đều vô cùng đau lòng, hâm mộ những người chơi kia.

Dẫu sao thì việc tiến vào trong một thế giới, đến tận bây giờ mới có được mấy người? Tất cả những đại lão đó chỉ cần một bàn tay là có thể đếm được rồi!

Cuộc sống thứ hai rực rỡ sắc màu, tuổi thọ cực dài… Mới tưởng tượng một chút thôi mà đã đủ để làm cho người ta mơ ước rồi, quả thực là quý giá tới mức khiến cho con người ta phát cuồng. Huống hồ, những người chơi như bọn họ, đừng nói tới việc trở thành người chơi Bào Tử, ngay cả tham gia viết luận văn dành danh ngạch còn không được nữa là!

"Cảm ơn đại lão rất nhiều, cảm ơn chế tác ba ba! (rơi nước

mắt)”

“Chế tác ba ba, tôi yêu ngài!”

“Các vị không lọt vào trong top 3, mọi người cho rằng chúng tôi hạnh phúc như trong tưởng tượng của mọi người ư? Không! Tôi còn hạnh phúc hơn cả trong tưởng tượng của mấy người nữa cơ! (vui vẻ)”

Một đám người bước ra khoe khoang, khiến cho người khác hận nghiến răng nghiến lợi, một đám người các ngươi đã học xong tao khí của Mộc Mộc Không Nói Lời Nào?

Vô số người tức đến mức muốn nhồi máu cơ tim, việc này chính là vinh quang của tập thể, khu mình thua, lần tiếp theo nhất định phải giành lấy chiến thắng trở về.

Nhưng mà, cũng có người bắt đầu mơ ước tới thế giới kia, thế giới Mỹ Thực, là một thế giới như thế nào?

“Vừa nghe tên liền biết là một thế giới an nhàn tràn đầy tình yêu thương đối với ẩm thực (vui vẻ).”

“Nhưng mà, nghĩ lại thì thấy có cái gì đó sai sai, trong Esports không có chuyện ngồi không ăn cơm! (Bấm tay tính toán, chuyện này chắc chắn không đơn giản)”

“Tôi mặc kệ, dù sao đi nữa thì khi tiến vào trong đó chắc chắn sẽ được ăn một bữa ngon lành.”

Bọn họ đều rất mong chờ, bắt đầu reo hò.

Cảm thấy đây chính là bữa tiệc chiêu đãi bọn họ sau khi kết thúc một trận đại chiến, tiệc liên hoan, thức ăn sẽ không quá kém, thậm chí trong một đêm này có không ít người đặc biệt ăn nhiều món ngon một chút, bọn họ tỏ vẻ, phải hưởng thụ mỹ thực trước, để chuẩn bị cho việc nghênh đón thế giới Mỹ Thực sẽ mở ra vào

ngày mai.

Chương 382: Tiến Vào Thế Giới Mỹ Thực

Cùng lúc đó.

Sau khi Hứa Chỉ rời khỏi kiến trúc sa bàn loại nhỏ tinh xảo của cộng đồng Vu Sư liền sải bước đi vào trong phòng khách, chuẩn bị tắm rửa ăn cơm.

“Trận chung kết của giải đấu này đã kết thúc rồi, thế giới Mỹ Thực đã được hứa hẹn trong đợt cập nhập trước đó, phải mở ra thôi.”

Hứa Chỉ thản nhiên nghĩ.

Mở ở nơi nào đây?

Đương nhiên là mở ở trong bụng rồi, nếu không thì tại sao có thể gọi là mỹ thực được cơ chứ?

Trên thực tế, tiểu thế giới Mỹ Thực này chính là một nơi an nhàn, mở ra cho tất cả mọi người, cho nên dòng chảy thời gian của sinh vật hiển nhiên sẽ không quá nhanh, không phải là một ngày ngoài đời bằng một trăm năm trong đó, mà sẽ bằng với dòng chảy thời gian của cộng đồng Vu Sư, một ngày ngoài đời bằng một năm trong đó.

Vẫn giống như trước, người chơi sẽ luân phiên đổ bộ vào trong một nhân vật, thời gian mỗi người đổ bộ tối đa là 30 giây, chính là bằng 3 giờ đồng hồ ở trong game.

Đây là một sa bàn to lớn cùng kiểu với bên cộng đồng Vu Sư, nhưng mà lớn hơn rất nhiều, là cấp sáu, hiện tại đã thôi diễn ra

sáu khiếu thiên địa, so với Đại La Thiên trước đó thì đã lớn hơn rất nhiều.

Dù sao không gian, vị trí của chín tầng khiếu huyệt cũng có thể điều chỉnh được, tuy rằng hình thái chiến đấu ổn định hợp lý chính là liên kết chín sao, bằng không rất có thể trong lúc chiến đấu, bị đánh nát một cái không gian là sẽ bị đánh nát toàn bộ, nhưng Hứa Chỉ không chiến đấu, đương nhiên là không quan trọng mấy chuyện này…

“Khung cảnh rất đẹp.”

Một khối phân thân của kính tượng xuất hiện ở trong thiên địa, đây là đạo kính tượng thứ hai mà Hứa Chỉ vừa mới chém ra, việc học càng về sau càng khó, vốn cần rất nhiều thời gian, nhưng mà hắn không có tình cảm nồng nhiệt yêu thích học tập như Bách Hiểu Sinh.

“Chỉ có điều, mặt trời vẫn y như cũ, chưa chuẩn bị tốt.”

Hứa Chỉ tỏ vẻ thật đau đầu, sau đó vẻ mặt hắn bắt đầu trở nên cổ quái,

“Nhưng mà, quy củ của thế giới Mỹ Thực đã được định ra rồi…Có lẽ, phải dựa vào các sinh linh ở trong thế giới Mỹ Thực sáng tạo ra một vầng mặt trời thôi.”

…

Sáng sớm ngày hôm sau, ánh nắng le lói.

Mùa giải đầu tiên kết thúc, căng thẳng, cùng với mọi sự nỗ lực cố gắng trong thời gian qua của mọi người đều đã trôi qua, cảm giác mất mát sau khi thất bại đã bị cọ rửa sạch sẽ, ánh mắt của tất cả mọi người đều đặt vào trong thế giới Mỹ Thực an nhàn vừa mới được mở.

Một ít đại lão phán đoán rằng:

“Thế giới Mỹ Thực không phải là một cộng đồng, có lẽ là một tiểu thế giới đặc biệt, nhưng chắc chắn đủ để cho chúng ta thể nghiệm cuộc sống ở thế giới khác!”

“Thứ hai, nếu như nói cộng đồng Vu Sư chính là một cộng đồng xã hội thu nhỏ, vậy thì thế giới Mỹ Thực, có lẽ là một thế giới game online chân chính, là cuộc sống thứ 2 của chúng ta.”

“Còn về chuyện cấp bậc? Kinh nghiệm? Đánh quái thăng cấp? Không cần kỳ vọng vào nó, căn cứ vào tính chất của trò chơi Bào Tử Tiến Hóa , những thứ này đều sẽ không có! Đương nhiên, cũng chính vì sự hardcore này, mới khiến cho chúng ta cảm thấy chân thật.”

Có vô số người suy đoán, suy luận đủ thứ, nhưng chỉ có 3 nhân vật được tiến vào.

Trong cơ thể 3 nhân vật Patrick Star, Đại Ma Vương Piccolo, Batman lúc này chính là ba đại lão đã đánh nhau kịch liệt trong giải đấu.

Tuy rằng là luân phiên đổ bộ, nhưng mà vinh quang này có được là nhờ bọn họ, nên việc bọn họ được đổ bộ login đầu tiên để thể nghiệm thế giới Mỹ Thực này, là điều hiển nhiên.

Còn có một vấn đề nữa chính là sức chiến đấu của ba vị đại lão này đều vượt xa người thường, để cho bọn họ đến trước, tìm hiểu thế giới Mỹ Thực vẫn còn là một ẩn số này.

Rầm!

Một thanh niên có bộ dạng Batman, một người ngoài hành tinh màu xanh lá cây có hai cái râu trên trán, một ngôi sao năm cánh màu hồng phấn cùng lúc xuất hiện trong một khu rừng xanh mơn mởn, xung quanh là đủ các loài động vật, thực vật lạ lùng.

【 Quy tắc thế giới, xin hãy tự tìm hiểu. 】

Trong nháy mắt, ba người đều cảm thấy đau răng, quả nhiên vẫn hardcore như trước không hề thay đổi tí nào, chỉ có thể thông qua tên của thế giới này, biết nó có liên quan tới ẩm thực mà thôi.

“Coi như là đang chơi một game giải đố mức độ cực khó đi, cẩn thận một chút, mặc dù nói là thế giới Mỹ Thực nhàn hạ. Nhưng nhàn hạ…”

Nguyên Thanh Hoa mỉm cười nói:

“Trước kia, sa bàn Bào Tử Tiến Hóa bắt đầu từ một cái bào tử, cũng nói là nhàn hạ…Trước mắt, thế giới Mỹ Thực, không chỉ có thể là cung cấp mỹ thực, mà còn càng có thể là biến chúng ta trở thành mỹ thực, một thế giới cực kỳ tàn nhẫn!”

“Có khả năng.” Casey cực kỳ nghiêm túc nói, cảm thấy phúc lợi này không thể nào đơn giản như vậy được.

“Chúng ta đi thăm dò một vòng xung quanh trước đã, đảm bảo an toàn cho những người đến sau, dù sao thì chúng ta cũng chỉ có một sinh mệnh này mà thôi, một khi chết đi, có lẽ liền phải rời khỏi thế giới Mỹ Thực này.” Thái Kê mở miệng.

Bọn họ đều biết rõ, mỗi người chơi chỉ có thể login 3 tiếng mỗi ngày, sau 3 tiếng liền phải đổi sang cho một người khác đăng nhập vào, nhưng mà những người chơi sau cũng không mạnh như bọn họ, một đám mà ai cũng có sức chiến đấu vô cùng hùng mạnh.

Mặc dù hiện tại bọn họ đã là vu sư cấp bốn.

Trên lý thuyết, thế giới Mỹ Thực hẳn không phải là một thế giới chiến đấu, mà vu sư cấp bốn thì dù là ở trong thế giới siêu phàm thì cũng được coi là người có sức chiến đấu mạnh, ba người bọn họ hợp lực lại với nhau, dùng kỹ xảo tuyệt vời, thậm chí có gặp cấp năm cũng không sợ, nhưng vẫn phải cẩn thận như cũ.

Bọn họ đi thăm dò suốt 3 tiếng đồng hồ, thăm dò hết cả một vòng lớn xung quanh nơi này.

Phát hiện thế giới này dường như rất yếu, tất cả đều là thực vật, động vật dùng để nấu ăn, nhưng mà chúng cũng chỉ có cấp hai mà thôi, mạnh nhất trong đó chính là Gà Đưa Ma, độc tố của nó có thể độc chết cấp bốn, nhưng sức chiến đấu thì hoàn toàn vứt đi.

Còn có, mặt trời ở trên bầu trời nữa, trông có hơi kỳ lạ.

Ánh sáng mà nó phát ra không dịu dàng, nhìn cũng không được tự nhiên, với lại khi nhìn kỹ, vậy mà lại có hình quả trứng…hình dáng giống như là một cái bóng đèn dây tốc vậy.

Là do chúng ta ảo giác sao?

Bọn họ ngơ ngơ ngác ngác nhìn lên bầu trời.

“Thật đúng là một thế giới Mỹ Thực có sức chiến đấu thấp, vô cùng nhàn hạ.”

Một lát sau, ba người thở phào nhẹ nhõm, cũng đến giờ rồi, bọn họ yên lặng login, để cho những người chơi khác login vào trong ba nhân vật này.

Tuy bọn họ đã ở trong đó 3 tiếng đồng hồ, nhưng mà trong hiện thực cũng chỉ mới 30 giây trôi qua mà thôi, trong mắt mọi người thì chính là vừa vào đã đi ra.

Chương 383: Thế Giới Mỹ Thực Kỳ Lạ

“Mọi người, chúng tôi đã đi thăm dò thế giới Mỹ Thực một lần rồi, trừ khi có sinh vật khủng bố gì đó xuất hiện, không thể trốn tránh được, bằng không thì cực kỳ an toàn.”

“Trước mắt, chưa phát hiện dấu vết hoạt động của nền văn minh trí tuệ!”

Screenshot,

Screenshot,

Từng tấm hình được đăng lên.

Mọi người nhìn vào trong hình, đều chỉ thấy đủ loại thực vật, động vật dùng để nấu ăn ở các thế giới, thậm chí còn có vài thực vật không biết là gì.

“Chỉ vậy thôi?”

“Thực sự là một thế giới nhàn hạ dùng để giải trí!”

“Đây là đang tạo ra một nơi để cho chúng ta nấu ăn ở trong đó? Một nơi để thả lỏng?”

“Tưởng tượng một chút, đúng là rất nhàm chán, nhưng mà là một nơi rất tốt.”

Vô số người sau khi xem xong screenshot, nói không vui là giả, một thế giới rộng lớn tới như vậy cơ mà, nhưng lại cảm thấy có hơi thất vọng, đây cũng chỉ là một thế giới Mỹ Thực đơn thuần mà

thôi, toàn bộ sinh vật trong thế giới này đều là do mỹ thực tạo thành.

Nhưng mà, có người lên tiếng:

“Tôi cảm thấy sẽ không đơn giản như vậy, tổ chế tác chắc chắn còn có thâm ý khác.”

“Đúng vậy đó! Tổ chế tác rất có lương tâm, có lẽ, bên trong thực sự có người? Đủ loại văn minh? Chỉ là do chúng ta vẫn chưa nhận ra thì sao? Nếu thật sự là như vậy, chúng ta nhất định phải cẩn thận, dù sao thì một tài khoản, là một khu người, nếu như một người chơi nào đó trong lúc đang điều khiển cơ thể thì bị chết đi, đồng nghĩa với việc cả một khu đó đều lạnh luôn!”

“Chính là như vậy.”

“Thoạt nhìn qua thì thấy rất bình thường, nhưng có lẽ bên trong đang ẩn giấu quy tắc thế giới nào đó? Ví dụ như thế giới Cổ Mộc thì quy tắc thế giới là có đàn tế sống lại, vậy quy tắc của thế giới Mỹ Thực, có liên quan gì tới mỹ thực sao?”

Trong vài giây ngắn ngủi mà mọi người ở ngoài đây đang thảo luận, thì cứ 30 giây là lại có một đám người từ bên trong đi ra, hiện tại đã luân phiên được vài dòng người rồi, ở trong đó cũng đã trôi qua mười mấy tiếng rồi. Trong nhóm người đi ra, có không ít người chơi tỏ vẻ, bản thân mình đã thử nấu ăn, làm món ăn ngon, kết quả là chẳng có cái quái gì phát sinh cả.

Mọi người lập tức cảm thấy thất vọng.

Nhưng, bỗng nhiên lúc này, có một người chơi đi ra lên tiếng:

“ĐM! Có việc lạ xảy ra rồi, tôi nấu ăn xong, nó liền sáng lên!”

Screenshot,

Trong hình là một món ăn ngon miệng cực kỳ, chỉ nhìn thôi cũng đã đủ để người ta muốn ăn rồi, trong ảnh món ăn đó còn phát ra ánh sáng nhàn nhạt.

“Món ăn sẽ sáng lên!”

Mọi người lập tức ngây ra.

Ngay sau đó, một người khác trong nhóm 3 người này nói tiếp,

“Nói ra các ngươi tuyệt đối sẽ không tin!! Lúc xảy ra chuyện này, 3 người chúng ta đều sợ ngây người, đứng trợn tròn mắt ngay tại chỗ, món ăn mà cô ta làm ra thế nhưng lại sinh ra một sinh mệnh hoàn toàn mới! Tế bào mỹ thực!”

Người cuối cùng trong nhóm, ngữ khí lúc nói chuyện còn khoa trương hơn nữa, giọng nói thâm thúy quỷ dị, kéo theo thần kinh của mọi người,

“Thế giới này, có lẽ còn đáng sợ hơn cả sân vườn của Thần Sáng Thế trong Bào Tử Tiến Hóa nữa, tôi thổi bạo lương tâm của chế tác! Sau này cộng đồng Vu Sư của chúng ta, sẽ không bao giờ đám người chơi bào tử nữa!”

Thế giới Mỹ Thực kia đang cất giấu bí mật đáng sợ gì…

Trong lòng mọi người đều vô cùng chấn động, lập tức vội vàng hỏi đã xảy ra chuyện gì.

Sắc mặt mọi người ngồi trước máy tính đều trở nên cổ quái.

Bọn họ vốn tưởng rằng thế giới Mỹ Thực này là một cái thế giới hưu nhàn, chính là toàn bộ thế giới đều được tạo thành từ sinh vật, thực vật mỹ thực. Mọi người tiến vào là để nấu nướng, hưu nhàn, liên hoan, là nơi hoà thuận vui vẻ để thả lỏng tâm tình sau trận đại chiến trước đó.

Thì ra cũng không đơn giản như vậy?

Thế giới kia tựa hồ như ẩn chứa một thứ đồ thần bí ảo diệu nào đó, tế bào mỹ thực? Sáng tạo nên sinh mệnh mới lại là ý gì đây?

Mà những ảnh chụp màn hình về mỹ thực này nữa??

Đôi mắt của mọi người đều có chút thẳng, không khỏi chờ đợi ba vị người chơi này nói tiếp.

Mà vị người chơi làm ra mỹ thực phát sáng hình như là một người chơi nữ, cũng mở miệng nghiêm túc tiếp tục giải thích:

"Để thăm dò thế giới kia thì chúng ta khẳng định phải đồng tâm hiệp lực. Đây là ba khu vực, ba cái hiệp hội của chúng ta, với gần 9000 người sẽ khai hoang phó bản! Đầu tiên, phải trình báo các quyết sách lên cho các tầng đại lão của các khu vực! Bản thân ta đã khống chế nhân vật kia trong ba giờ, giờ xác nhận một chút: Thế giới Mỹ Thực, làm ra mỹ thực thì sẽ phát sinh những chuyện đặc thù!"

Người chơi nữ này, tên gọi là "Tìm Lapras Sirin", tựa hồ là một lão người chơi võng du thâm niên, nói chuyện vô cùng có trật tự, hơn nữa còn rất hiểu lý lẽ, vừa nhìn liền cảm thấy rất đáng tin cậy.

Nhưng mọi người vẫn khó hiểu như cũ, ngươi làm mỹ thực thì có phản ứng? Vậy những người khác làm mỹ thực tại sao lại không có chuyện gì xảy ra?

Người chơi nữ kia cười khúc khích, "Các ngươi đều là xú đệ đệ, hôi thối! Thật sự sẽ biết nấu cơm? Các ngươi xác định thứ mà bọn họ làm ra chính là mỹ thực?"

Mọi người:!!!

Câm mồm! Đồ lão tặc vô sỉ!

Bọn họ cảm nhận được vô số bạo kích, cực kỳ bi thương, vội vàng giải thích rằng bình thường tuy rằng đại đa số thời gian ở một mình đều gọi cơm hộp, nhưng vẫn có những lúc tự mình nấu cơm.

Đây cũng là trạng thái bình thường của rất nhiều người, cũng không có khoa trương.

Vị người chơi nữ này giải thích: "Chơi trò chơi thì ta không thể so với các ngươi, nhưng luận về sinh hoạt, nấu ăn, các ngươi khẳng định không thể so được với ta.... Trong hiện thực, đó là có phòng bếp, có sẵn các loại gia vị, thịt mua về cũng đã được làm giúp, chỉ cần là một người thường xuyên nấu cho chính mình ăn thì đều sẽ làm không quá kém. Nhưng mà ở trong hoàn cảnh thuần hoang dại thì sao? Các ngươi xác định, các ngươi thật sự biết nấu ăn?"

Mọi người đều phản ứng lại, thật ra cũng không phủ nhận.

Hít sâu một hơi, cô nương này nói không có sai!

Thế giới Mỹ Thực không có muối, không có các loại gia vị, tất cả đều thuần thiên nhiên. Hơn nữa, khi ngươi lựa chọn nguyên liệu để nấu ăn, phần nào ăn ngon, phần nào khó ăn.... không phải chuyên nghiệp thì sẽ không biết rõ được.

Giống như bên trong một loại thực vật là khoai tây, phần ăn được của nó chính là phần rễ, mà ngươi lại hái lá cây xuống để nấu nướng, kết cục tự nhiên là không cần nói cũng biết.

Không có muối, không có các loại gia vị, người thường xuống bếp, nấu thành các món ăn đen tối, căn bản cũng không kỳ quái.

Mọi người đều lệ rơi đầy mặt!

Trò chơi này mẹ nó quá chân thật rồi, làm đồ ăn cũng cần phải chú ý như vậy, cuộc sống của một người chơi chức nghiệp thật đúng là phải tinh thông cuộc sống?

Lúc này, người chơi nữ lại nói tiếp:

“Thứ bọn họ làm, đều là cơm heo! Cho nên sẽ không phát sinh chuyện gì cả. Tuy rằng là trạch, yêu thích chơi game, nhưng ở trong hiện thực, cũng là một người yêu thích mỹ thực, thường xuyên tự mình xuống bếp làm một ít mỹ thực, nghiên cứu thủ pháp nấu nướng. Cho nên ta mang theo hai trạch nam khác, cùng nhau tiêu phí ba giờ, ở bên trong làm ra một “Nguyên vị nướng sườn thịt”! Vì thế món ăn kia mới bắt đầu phát sáng lấp lánh!”

Chương 384: Nhiệt Tình Yêu Thương Mỹ Thực

Ảnh chụp màn hình!

Một món ăn phát ra ánh sáng lấp lánh.

Trên ảnh chụp còn viết một câu chữ xinh đẹp: Món ăn không sáng lên thì không phải là món ăn ngon.

“Ba người chúng ta vây quanh đống lửa, sau khi ăn đều cảm thấy vô cùng ngon. Sau đó, chuyện kỳ quái đã xảy ra, một món ăn bắt đầu sáng lên, phía trên ra đời một số tế bào bào tử, lấy món ăn ngon làm đất ấm, giống như là khay nuôi cấy vi khuẩn vậy, bào tử đang không ngừng sinh sản một cách điên cuồng, cuối cùng, trên một món ăn vậy mà lại ra đời một loại sinh mệnh đặc thù!”

Lại một ảnh chụp màn hình được phát ra.

Trên món ăn đựng trong chiếc đĩa màu xám, thức ăn thì không thấy, thay vào đó hình như là một loại sinh vật nhỏ mềm như là Slime, vô cùng đơn giản, dễ thương, lại có vẻ có chút quái dị.

“Ngọa tào, đúng thật là dễ thương!”

“Hương vị của sinh vật mỹ thực này nhất định không tồi!”

“Làm ra mỹ thực, trên mỹ thực iền sẽ xuất hiện tế bào mỹ thực? Ra đời sinh mệnh?”

“Đây là thế giới quan gì đây?”

Ba tầng quyết sách hiệp hội khu vực cũng bắt đầu tham thảo,

cảm thấy thực không thể tưởng tượng được.

Lúc trước bọn họ là địch nhân, nhưng hiện tại đã hóa thù thành bạn, đây là thái độ bình thường. Những tay già đời trong hiệp hội võng du đều biết rõ không chỉ có trong hiện thực là như thế, cho dù là trong hiệp hội thì cũng là vì ích lợi mới sinh ra liên minh.

Thế giới Mỹ Thực là thế giới trên thế giới Vu sư, giống như thế giới trên sa bàn Bào Tử Tiến Hóa chính là chư thiên vạn giới vậy...

Vì tương lai của cộng đồng Vu sư, bọn họ cần phải đứng đắn lên.

Nhưng lời giải thích sau đó đã hoàn toàn làm điên đảo tam quan của bọn họ.

Bởi vì cái người chơi kia nói rằng hiện tại nàng đã biến thành quái vật mềm mại ra đời ở trên mỹ thực kia rồi!

Lại một tấm ảnh chụp màn hình được phát ra, trên đó là một quái vật mềm nhũn đang làm một thủ thế hình chữ V.

Nàng còn nói thêm: “Ta cuối cùng cũng xem như là hiểu rõ quy tắc của thế giới Mỹ Thực này. Chúng ta chỉ cần ở trong này sáng tạo nên mỹ thực thì trên mỹ thực sẽ ra đời tế bào mỹ thực rồi diễn biến nên sinh mệnh! Sau đó chúng ta sẽ thoát ly server, trở thành sinh mệnh mỹ thực kia!

Nghe thì rất đơn giản, nhưng tính chất lại mạnh đến bạo!

Chúng ta đều là một loại Tạo Vật Chủ khác sao? Đúng là một trò chơi sa bàn có khả năng vô hạn!

Nhân vật thuộc tổng server như chúng ta cũng có thể thoát ly.

Không khó để tưởng tượng rằng sau này đám người chúng ta sẽ làm mỹ thực, từng người từ nhân vật Vu sư cấp bốn thoát ly trở thành một đám sinh vật mỹ thực. Tổng cộng có hơn 8000 người chơi sẽ tạo thành một cộng đồng giả tưởng tràn ngập nguyên liệu nấu ăn quý hiếm trong thế giới Mỹ Thực."

Sau khi nghe xong, vô số người cảm thấy rất lợi hại.

Như vậy thì thế giới Mỹ Thực này quả là còn nhiều đường cong khác nhau, nhưng tính thử thách lại quá lớn.

Bạch Tiểu Quân: "Thật sự là một trò chơi nhiệt tình yêu thương học tập! Lúc trước thì để cho chúng ta học vật lý, hóa học, dược học, toán học.... Nhưng vậy còn chưa đủ! Như vậy thì sẽ chỉ là những con mọt sách không biết chăm sóc cuộc sống cho bản thân mình mà thôi, vì thế, kế hoạch trò chơi này đã vung bàn tay lên, đóa hoa của tổ quốc cần phải toàn năng, vì thế... khiến cho chúng ta nhiệt tình yêu thương nấu ăn!"

Mọi người:???

Mọi người đều sợ ngây người.

Bọn họ cảm thấy vị người chơi Bạch Tiểu Quân này quả thực đã lĩnh ngộ được tiếng lòng và dụng tâm của kế hoạch trò chơi này. Người chơi muốn chơi trò chơi này, toàn bộ phải trở nên toàn năng...

Hỗn trướng!

Đây là chân tướng của thế giới Mỹ Thực sao!

Làm một thanh niên tốt của thời đại mới, toán học, vật lý, hóa học, dược học, đều chỉ là một con mọt sách sinh hoạt một mình. Hiện tại là muốn chúng ta bổ toàn kỹ năng cuối cùng một cách tốt nhất sao!?

“Quá trâu! Gặp qua kẻ tàn nhẫn, nhưng chưa từng gặp qua kẻ tàn nhẫn như cẩu kế hoạch của trò chơi này! (yên lặng tự hỏi nhân sinh.jpg)”

“Thật ra thì trong hơn một ngàn người chơi server chúng ta ở đây, lúc trước cũng có rất nhiều người chơi đều là các thiếu niên nghiện võng du, vẫn luôn rong đuổi ở trong các võng du, trước đây xác thực là luôn trầm mê trong thế giới trò chơi, xa cách hiện thực. Cho đến khi khu xã giao này mở ra, đưa mọi người đến gần nhau hơn, còn khiến chúng ta minh tưởng để giảm bớt áp lực cuộc sống.”

“Ta lúc nói chuyện phiếm bình thường cũng phát hiện ra rằng trong khu vực có không ít thiếu niên mười sáu bảy tuổi vì nghiện game mà vứt bỏ việc học, trầm mê máy tính, đêm không về ngủ, hiện tại lại sôi nổi bắt đầu nhiệt tình yêu thương học tập, cha mẹ của bọn họ mừng đến nỗi rơi nước mắt. Trò chơi này đã cứu vớt không ít gia đình (cảm tạ)”

“Đúng vậy! Rất nhiều cha mẹ đều viết rất nhiều tin cảm tạ trò chơi này. Vì để cứu vớt những thiếu niên nghiện ngập như chúng ta mà tổ kế hoạch đã mở ra một trò chơi như vậy, quả thực là hung tàn đến bạo!”

Mọi người lập tức cảm động đến rơi nước mắt.

Không thể không nói, từ khi trò chơi được mở ra cho đến bây giờ, không khí của xã hội đã thay đổi, nhiệt tình yêu thương học tập, không hề phù hoa, rất nhiều thiếu niên nghiện internet đều đã thay đổi.

Còn để cho chúng ta hưởng thụ sinh hoạt cuộc sống, nhiệt tình yêu thương nấu cơm?

Phần dụng tâm cực khổ từ đầu tới cuối này, chúng ta muốn thổi bạo!!

Hứa Chỉ:???

Các người bị bệnh tâm thần à!!

Các ngươi đúng là có độc!

Hứa Chỉ cảm thấy đã không còn cách nào để câu thông với mấy người này nữa!

Ta mở ra một thế giới Mỹ Thực, chuẩn bị áp bức các ngươi đến mức trống rỗng. Lúc này là để cho các ngươi thảo luận về thế giới Mỹ Thực, như thế nào bỗng nhiên liền chuyển đề tài, bắt đầu sôi nổi lấp liếm!?

Còn điên cuồng cảm khái?

Các ngươi như vậy thật sự khiến lương tâm của ta rất bất an đó!

Hắn ăn quả táo, sờ sờ lên cái đầu đầy tóc đen nhánh của mình, hít sâu một hơi, phảng phất muốn phun toàn bộ hậm hực lúc này ra vậy, "Đúng đúng đúng, các ngươi chơi nhiều trò chơi, am hiểu công lược, các ngươi có đạo lý, lại bị các ngươi phát hiện sự dụng tâm khổ sở mà ta muốn che giấu. Ta thừa nhận vẫn luôn kỳ vọng vào các ngươi, đào tạo nên những đóa hoa tổ quốc như các ngươi."

Lúc này, mọi người đang không ngừng cảm khái dụng tâm của kế hoạch của trò chơi này, thổn thức không thôi, đầu nhập vào vô số nhân vật lực chính là muốn bọn họ nhiệt tình yêu thương học tập. Quả thực có lương tâm đến không thể lý giải, càng nghĩ càng cảm động.

Nhưng mà thảo luận một hồi lâu, ánh mắt của mọi người lại chuyển trở về.

Người chơi nữ kia tiếp tục mở miệng, "Chúng ta không ngừng

thoát ly, biến thành một giống loài mỹ thực, sẽ không còn dùng chung một thân thể nữa, chúng ta sẽ được giải phóng hoàn toàn!"

Mọi người rốt cuộc cũng phản ứng lại.

Trước kia mỗi ngày chỉ có thể online 30 giây, cũng chính là ba giờ trong trò chơi. Sau đó đổi một người khác online, một cái thân thể mà có gần 3000 người sử dụng, khiến vô số người chơi đau đớn vô cùng, nhưng hiện tại, chính mình có thể trở thành sinh mệnh độc lập?

Phải biết rằng tốc độ chảy của thời gian bên trong chính là một ngày một năm đó! Không cần chia sẻ với những người khác nữa?

"Trời ạ! Phúc lợi của ba máy chủ chiến thắng trong trận cách đấu này cũng quá lớn rồi đi!"

"Người chơi trong các máy chủ kia, mỗi người đều có thể có được cuộc sống thứ hai, một ngày một năm?"

"Ghen ghét đã khiến ta thay đổi hoàn toàn!"

Chương 385: Kế Hoạch Chân Chính

Sau khi một đám người chơi khai hoang, thăm dò ra quy tắc thì mọi người đều sôi trào đến không được. Thậm chí người chơi bào tử cách vách cũng đều lại đây xem náo nhiệt, tỏ vẻ thực hâm mộ, cứ việc so ra còn kém chư thiên vạn giới một ngày trăm năm, nhưng một ngày một năm, cũng đã đủ khoa trương rồi.

Tuy rằng không có văn minh siêu phàm và sinh linh, nhưng mà có nhiều người mà!

Ba cái server, gần 8000 người, một ngày một năm, ở bên trong muốn phát triển ra cái gì mà không được?

Thế giới Mỹ Thực này, có lẽ cũng thuộc về chư thiên vạn giới, chẳng qua không phải là một đại thế giới siêu phàm mà là một thế giới nhỏ cho nên độ chênh lệch của tốc độ chảy thời gian rất nhỏ, nhưng đã cũng đã đủ kinh hỉ rồi.

Kế hoạch có lương tâm!

Trong đầu không ít người hiện lên từ ngữ này, lại càng thêm cảm động, vô số người lại điên cuồng thổi phồng.

“Ha ha, lúc trước còn có người đã lên kế hoạch đen tối, nói lấy mức độ khó nhằn của trò chơi này thì thế giới Mỹ Thực khẳng định sẽ tiềm ẩn nguy cơ rất lớn! Thậm chí còn có khả năng biến chúng ta trở thành mỹ thực! (đầu chó.jpg)”

“Đúng vậy! Đây là tâm tư của kẻ tiểu nhân! (cắn răng)”

Người chơi của 997 server còn lại cũng đều đỏ mắt. Một đám

server bắt đầu tính toán kế hoạch, nỗ lực minh tưởng, học tập, cách đấu, chờ đợi lần cách đấu toàn server lần thứ hai.

“Không được kích động quá sớm.”

Nhưng lúc này, người chơi nữ kia lại tiếp tục lên tiếng, “Sau khi chúng ta tách ra từ nhân vật, đây mới chân chính mở ra trò chơi trong thế giới Mỹ Thực này, về sau chúng ta sẽ có thời gian một ngày một năm? Trên thực tế thì không phải như vậy! Lúc này, thứ hạn chế chúng ta không phải là thời gian, mà là thọ mệnh! Tuy rằng chúng ta đã độc lập, nhưng ta đoán rằng đại bộ phận người chơi đều sẽ sống không đến một năm, cũng chính là chưa đến một ngày là sẽ bị đào thải!”

Người chơi nữ kia nói, nàng hiện tại đã biến thành cái giống loài mỹ thực, thọ mệnh rất thấp, cảm giác chỉ có hơn mười ngày.

Điều này cũng không kỳ quái, rất nhiều sinh mệnh với kết cấu cấp thấp đều có thọ mệnh ngắn ngủi.

“Vậy ngươi cũng chỉ có thể sống hơn mười ngày, là xuống sân khấu?”

Mọi người trừng mắt, cảm thấy rất khó chịu.

“Đương nhiên là không phải như vậy.” Người chơi nữ kia lại mở miệng lần nữa, “Ta sẽ đề cập đến một cách chơi khác, tế bào mỹ thực! Chỉ cần ta tiếp tục sáng tạo nên mỹ thực, là có thể không ngừng chó ra tế bào mỹ thực, lột xác sinh mệnh!”

“Chỉ là hiện tại ta là một sinh vật mỹ thực mềm nhũn, khẩu vị hình như đã trở nên cao hơn, làm mỹ thực bình thường đã không thỏa mãn được chính mình, chỉ có thể làm mỹ thực càng tốt hơn mới có thể chuyển sang sinh vật mỹ thực cấp cao hơn dựa trên loại sinh vật mềm nhũn này.

Mỹ thực có thể khiến sinh mệnh lột xác.

Giống như ta hiện tại đã làm ra món mỹ thực thứ hai, sẽ không phải là sinh ra hình thái một lần nữa mà là sau khi sử dụng mỹ thực thì cả người run rẩy, Slime mềm nhũn của ta sẽ bắt đầu tiến hóa sang giai đoạn thứ hai!"

Lại một tấm ảnh chụp được phát ra, thoạt nhìn là một con Slime nhưng mà càng thêm tươi ngon như là thạch trái cây.

Mọi người cảm thấy thực đáng sợ.

Trơ mắt nhìn đống bùn đất này tiến hóa thành đống bùn đất khác....

Đây không phải là tiến hóa Pokemon sao?!

Người chơi nữ tiếp tục nói: "Đối với loại chuyển sang kiếp khác này, là sử dụng mỹ thực để không ngừng trở nên mạnh mẽ, kéo dài thọ mệnh, chúng ta có thể định nghĩa là nhất chuyển, nhị chuyển..."

Nếu thật là như vậy thì đây chính là thời khắc khảo nghiệm trù nghệ của mọi người, chế tạo mỹ thực càng mỹ vị là có thể không ngừng nâng cao chính mình. Mà khiến cho chính mình trở nên càng thêm mỹ vị! Là có thể lấy bản thân làm nên nguyên liệu nấu ăn càng mỹ vị hơn? Tiếp tục đột phá?

Đây là một vòng tuần hoàn?

Cái gì đây!!

Vô số người càng nghĩ càng cảm thấy không đúng, khóc không ra nước mắt, kế hoạch trò chơi này là muốn chúng ta lấy mình để nấu ăn!

Giờ phút này, mọi người đều có chút hiểu rõ quy tắc và cách chơi trong cái thế giới Mỹ Thực này rồi, vô cùng thú vị, thậm chí khiến không ít người cảm thấy sảng khoái.

“Sinh mệnh sau khi hưởng dụng mỹ thực thì có thể tiến hóa, khiến cho bản chất sinh mệnh cộng hưởng, ra đời tế bào mỹ thực, sinh mệnh sẽ tự mình lột xác, kéo dài thọ mệnh của mình, đồng thời cũng sẽ có được lực lượng vượt qua sinh vật bình thường, thậm chí là vượt qua cực hạn của sinh vật!”

Mọi người nháo thì nháo, cuối cùng vẫn có người tổng kết lại.

“Ở thế giới này, chúng ta đều là thợ săn mỹ thực, cũng là tù binh của mỹ thực.”

...

Cuối cùng cũng tìm thấy.

Hứa Chỉ nhìn vào trong nội thiên địa, các người chơi đang rộn ràng nhốn nháo, sau khi thoát ly mới lộ ra tia mỉm cười xán lạn.

Đây là một nỗ lực hoàn toàn mới.

Hắn lần thứ hai điều chỉnh quy tắc của một thế giới —— Tế bào mỹ thực, tiến hóa cho sinh vật mỹ thực.

Hơn nữa nguyên lý điều chỉnh cũng rất đơn giản. Bản chất của sự ra đời của những tế bào mỹ thực trên mỹ thực đó cũng chính là âm thầm thả bào tử xuống thôi.

Lúc trước, trong sa bàn Bào Tử Tiến Hóa, sinh mệnh cũng được tiến hóa từ đơn tế bào, đều là dùng một lần tiến hóa để hoàn thành, sau khi tiến hóa thành hình thái sinh mệnh cuối cùng thì bắt đầu tu luyện, không thể thay đổi hình thái sinh vật!

Mà hiện tại thì sao?

Đây là do Tạo Vật Chủ Hứa Chỉ làm, là một lần nỗ lực mới cho “Tiến hóa đơn bào”.

Sau khi dùng mỹ thực cường đại đặc thù thì sẽ có năng lượng

thật lớn dũng mãnh vào trong cơ thể. Hứa Chỉ sẽ điều chỉnh sinh vật trở lại tốc độ điên cuồng một vạn lần như trong Bào Tử Tiến Hóa, thực hiện lột xác trong nháy mắt.

Những mỹ thực đó có ẩn chứa năng lượng cực đại.

Giống như là yêu vậy, trong hoàn cảnh có đầy đủ năng lượng thì sinh mệnh sẽ lột xác lên một mức độ mới.

Mỹ thực lại là gì?

Là động bọn của bọn họ!

Là sinh vật siêu phàm cùng thi thể cùng hài cốt!

Giống như việc ngươi là sinh vật mỹ thực cấp hai, thì phải giết sinh vật cấp hai rồi làm thành mỹ thực, cắn nuốt năng lượng của đối phương để tiến hành tiến hóa!

Bản chất này là một loại cắn nuốt, tàn sát để tiến hóa.

Giống như là dưỡng cổ, tiến hóa bào tử, một đám giống loài phải chém giết, cắn nuốt lẫn nhau, thu hoạch năng lượng của đối phương để tiến hóa ra giống loài càng cường đại hơn.

Mỹ thực...

Chẳng quá cũng chỉ chỉ là điểm tô cho đẹp thôi.

Những thức ăn đó thậm chí cũng có thể xưng là một loại "Đan dược", lấy ra các loại thi thể của địch nhân, các loại thiên tài địa bảo tới để luyện đan.

Đến nỗi mỹ vị?

Một sinh mệnh siêu phàm, cấp độ càng cao thì chứa càng nhiều năng lượng, tự nhiên sẽ càng mỹ vị.

Huống chi, cơ sở của thế giới này vốn dĩ chính là giống loài mỹ vị, giống loài mỹ thực cấp bậc càng cao thì tự nhiên sẽ càng thêm tươi ngon.

Mà bản chất của việc điều phối nấu nướng mỹ thực cũng tương đương với việc luyện chế theo "Phối phương đan dược", năng lượng của đan dược càng được tối ưu hoá thì cấp bậc càng cao, tự nhiên sẽ càng mỹ vị.

"Nghiêm khắc về mặt ý nghĩa mà thì bọn họ đều là yêu."

Sắc mặt Hứa Chỉ lại rất bình tĩnh, "Khoác lên mình làn da của một thế giới Mỹ Thực nhỏ nhưng thật ra là một thế giới Mỹ Thực tiến hóa tàn bạo, hy vọng bọn họ có thể tiến hóa nên những sinh mệnh mỹ thực siêu phàm không tồi."

"Ta muốn bọn họ có thể đánh nhau, như vậy hương vị cho ra sẽ ngon hơn!"

Hứa Chỉ yên lặng vuốt bụng, lộ ra sự chờ mong chân chính của mình.

Trước đây bọn họ thổi bạo như vậy cũng khiến cho Hứa Chỉ có chút áy náy, lương tâm bất an...

Dù sao tuy rằng ngoài miệng hắn nói đây chỉ là một thế giới hưu nhàn trong cơ thể, nhưng nội tâm vẫn muốn xây dựng một thế giới siêu phàm cao cấp.

Thế giới này rất nhỏ nhưng lại tiêu phí rất nhiều năng lượng.

Mấy ngày này, cho dù mấy thế giới Vu sư, Hoang Cổ không có đại tuyệt chủng sinh vật, cường giả luân phiên tử vong theo tự nhiên thì năng lượng phản hồi cũng không ít. Hắn lại vung tay lên, trong lòng căn bản không hề đau, toàn bộ đều cho hết vào thế giới này.

Không nỡ để đứa trẻ vào miệng sói.

Lấy vốn nhỏ đánh cuộc lớn, thúc đẩy khuôn mẫu và sự phát triển của một thế giới nhỏ trong cơ thể hóa thành một hạt giống, có lẽ khi trưởng thành sẽ là những đóa hoa rực rỡ.

Lúc này, nồng độ năng lượng ở bên trong đã cực kỳ nồng đậm, với rất nhiều nguyên liệu nấu ăn, thậm chí đến mức độ cấp một, cấp hai là đã có khả năng biến thành yêu. Năng lượng càng cao thì tự nhiên sẽ càng mỹ vị. Bọn họ ăn vào năng lượng thật lớn cộng với tốc độ chảy tiến hóa là một vạn lần thì tự nhiên sẽ lột xác thôi.

Chương 386: Đầu Bếp Vi Tôn

Đây là một thế giới Mỹ Thực đặc thù.

Có năng lực đánh thì có năng lực ăn.

Thiên đường mỹ thực, đây mới là nơi mà Hứa Chỉ mong muốn.

Ở trong toàn bộ vườn trái cây, Hứa Chỉ là một nông phu, hiện tại thế giới này đã mang đến cho hắn sự chờ mong rất lớn.

Dù sao thì chân thân Bàn Cổ ở thế giới Cửu Trọng là hậu hoa viên của mình, trên cơ bản có thể thấy được ý nguyện của chủ nhân. Ví dụ như thế giới nhỏ của Phượng Hoàng chính là Mộc Giới với một đống cỏ cây Tinh Linh hòa thuận tu luyện, không có cướp đoạt tài nguyên, cùng nhau trở nên mạnh mẽ, cũng không lục đục với nhau.

...

Giờ phút này, toàn bộ diễn đàn đang vô cùng náo nhiệt.

Không ít người bắt đầu nhanh chóng nghiên cứu mỹ thực, nghiên cứu nguyên liệu. Hiện tại đã chỉ ra phương hướng, trên cơ bản thì trong ba giờ ngắn ngủi là có thể nhanh chóng làm ra được một món ăn ngon, rồi tiến hành hóa hình, thoát ly bản thể.

Bởi vì hiện tại có vị Lapras Sirin cung cấp cho mọi người vài bí tịch tuyệt thế: 《 Xương sườn sướng than 》, 《 Chuột hấp trúc 》, 《 Thịt kho tàu Gà Đưa Ma 》....

Có bí tịch tuyệt thế trong tay, nấu nướng mỹ thực cũng không cần truy cầu sự duy nhất, cho nên rất nhiều người đã bắt đầu dựa theo trình tự mà nấu, chế tạo mỹ thực phát sáng, biến thành

những sinh vật mỹ thực nhất chuyển ban đầu.

Nhưng bọn hắn đã phát hiện, mỗi một món ăn đều ẩn chứa lượng năng lượng khác nhau, cho nên sinh linh ra đời cũng sẽ khác nhau.

Một đĩa mỹ thực kia giống như một môi trường nuôi cấy, bào tử vi khuẩn sẽ phát triển ở trên đó. Mỹ thực càng mỹ vị, phối hợp càng tốt thì sinh vật ra đời sẽ càng ngày càng mạnh!

“Không ngờ lại mang đến cho ta cảm giác giống như là Tinh Linh hóa hình vậy... Tinh Linh được hình thành nhờ việc hấp thu năng lượng từ trong trái cây sinh mệnh. Những giống loài mỹ thực của chúng ta thì được hình thành từ việc hấp thu mỹ thực trong đĩa.”

“Ha ha, thực đơn món ăn ngon cũng cực kỳ quan trọng! Thậm chí bí tịch mỹ thực càng cường đại thì sau khi tiến hóa sẽ càng cường đại!”

“Đúng thật! Ta sẽ không nấu theo mấy cái thực đơn bình thường này, không thể giống với các ngươi được. Cấp một chính là hình thái nguyên thủy, việc hóa hình thức ăn là rất quan trọng! Ta muốn nghiên cứu nên tuyệt học mỹ thực “Độc Cô Cửu Hầm”!”

“Ha ha, so ra còn kém《 Bắc nướng thần công 》của ta”, Có một sinh vật dị dạng chắp hai tay sau lưng lên tiếng.

“Thôi đi! Ta mặc kệ các ngươi, trước tiên hóa hình đã rồi lại nói. Phải đi tìm các nguyên liệu trân quý để nấu mỹ thực trước, cây mọc ra thịt tươi, cá mỹ vị biết khóc, ta sẽ bước lên hành trình của một mỹ thực gia. Cấp một là cơ sở, tiến giai lên cấp hai mới quan trọng...”

...

Một đám nghị luận sôi nổi, vô số sinh vật hình thù kỳ quái

nhanh chóng được sinh ra. Một đám khí thế ngất trời bắt đầu nấu nướng nguyên liệu ở khắp nơi, mặt đất bị cày ra một mảnh đất bằng, một đống đầu bếp đang nghiên cứu.

Oanh!

Một đống lửa sáng lóa bắt đầu bùng lên.

Chỉ trong hơn mười ngày ngắn ngủi, bọn họ đã lần lượt thoát ly thân thể của Vu sư, nhanh chóng hóa hình, biến thành hơn 8000 người... Mà ba thân thể Vu sư đã nhanh chóng biến mất theo việc bọn họ hóa hình theo.

Có người chơi nhìn thân thể mỹ thực của mình là hình dạng sao năm cánh thì không khỏi lên tiếng, “Sinh vật mỹ thực cấp một của ta chính là sao biển! Về sau ta muốn tiến hóa thành sao biển đá quý.”

Có một người chơi giống như một con chuột màu đen, cười nói: “Ta đây là Pikachu, hương vị vô cùng tốt, sẽ không dễ dàng bị cảm nắng.”

Một cái vỏ sò đi tới, “Ta lớn lên giống Omanyte trong Pokemon... Cho nên, ta gọi là Ốc Kiều Bích đi.”

...

Cả đám đều vô cùng kích động.

Ha ha ha ha!

Cuộc sống mới cuối cùng cũng bắt đầu rồi!

Bọn họ giống như đang đi nghỉ trại hè vậy, nhanh chóng thành lập căn cứ, xây nhà, xây dựng một cái tường vây lớn để bảo vệ chính mình, thậm chí còn phân chia ra ba khu vực lớn, phân biệt là người chơi của ba server.

Dù sao thì việc thành lập tường cao cũng là điều cần thiết.

Bây giờ bọn họ đều biến thành kẻ yếu, dù có là một sinh mệnh cấp thấp bất kỳ nào đó thì bọn họ cũng không đánh lại!

Sinh vật cấp một thì chỉ cần nấu nướng theo trình tự là có thể tiến hóa, mà sinh vật cấp hai thì cần phải có nguyên liệu nấu ăn quý hiếm và cường đại, cộng thêm thủ pháp nấu nướng. Trên cơ bản thì mọi người đều không có kinh nghiệm như đầu bếp, chỉ có thể học từ đầu.

“Các huynh đệ, tổ đội! Đi săn Spoink nào! Thu thập nguyên liệu nấu ăn cấp hai!”

“Các huynh đệ, nơi có ba còn thiếu một! Hai người chúng ta am hiểu tấn công, còn thiếu Tanker!”

...

Trên quảng trường trung tâm có không ít sinh vật mỹ thực bắt đầu tổ đội đánh quái.

Rất nhanh, có người phát hiện là có thể gian lận.

Bọn họ không am hiểu nấu nướng, nhưng có người am hiểu nấu nướng, nghiên cứu nguyên liệu mà! Bọn họ chỉ cần phụ trách tìm về nguyên liệu nấu ăn, giao cho đầu bếp, làm cho mình trở nên mạnh mẽ là được rồi... Mặc dù những đầu bếp kia sẽ lấy hơi nhiều tiền hoa hồng.

Dù cho như thế, nhưng hoàn cảnh bên ngoài lại vô cùng nguy hiểm.

Hơn mười ngày, không ít người đi săn bắn nguyên liệu nấu ăn, lại bị biến thành nguyên liệu nấu ăn cho sinh vật khác, bị đào thải. Còn có những người không phải bị đánh chết do chiến đấu thì chính là chết già, dù sao thì thọ mệnh của sinh vật cấp một chỉ có

hơn mười ngày.

Hơn 8000 giờ chỉ còn lại có 3000, có thể chính thức trở thành đầu bếp, hóa thành giống loài mỹ thực cấp hai thì ước chừng sẽ có thọ mệnh ba tháng.

Thậm chí có một số người, không thu thập được nguyên liệu nấu ăn cấp hai, nên đã xuống tay với người một nhà.

“Huynh đệ, ngươi đã là cấp hai? Ta còn là cấp một, ta không tìm thấy nguyên liệu để tăng cảnh giới lên cấp hai, cho ta mượn một cánh tay đi?”

Người nọ:???

“Yên tâm đi, chờ sau khi ngươi đột phá cấp ba là có thể tái tạo lại thân thể. Năm vạn sa tệ, ngươi thấy thế nào?”

Giao dịch đạt thành.

“Lo lắng! Mà cũng đúng, nạp tiền để thăng cấp cũng là một loại năng lực. Vị huynh đệ này... cho ta mượn một chân? Năm vạn?”

Điểm tập trung.

Giờ phút này, ba vị biết đánh nhất là Nguyên Thanh Hoa, Thái Kê 052, Casey đang vây quanh Lapras Sirin để lãnh giáo trù nghệ và mỹ thực. Dù sao trong đám người thì đây là thiên tài nấu nướng hiếm thấy.

“Lấy được nguyên liệu nấu ăn, ta sẽ giúp các ngươi nấu nướng mỹ thực, giúp các ngươi tiến hóa.” Trong nhà ăn mỹ thực, Sirin là một đầu bếp Slime sền sệt đang cầm một cái thìa gỗ, liếc mắt nhìn bọn họ rồi nói, “Cũng nhờ các ngươi có thể đánh, nếu không thì những người khác đã đào thải rồi!”

Sắc mặt ba người đều như trái mướp đắng, “Chúng ta cảm thấy, ngươi lấy tiền hoa hồng quá nhiều.”

Sirin lại liếc bọn họ một cái, “Không cần ngươi cảm thấy, chỉ cần ta cảm thấy là được.”

Thế giới này, lấy nấu nướng vi tôn.

Không có thiên phú nấu nướng thì chỉ có thể làm tay chân cho đầu bếp tôn quý, đi săn bắn nguyên liệu nấu ăn.

Lại qua mấy ngày, một đạo ánh sáng phóng lên cao, là hai vị đầu bếp đang tiến hành quyết đấu, lấy nguyên liệu mà mình nghiên cứu, xử lý đột phá cấp ba.

Chương 387: Người Khổng Lồ Quái Dị

“Bán đấu giá!”

“Đấu giá đấu giá! Mỹ thực cấp ba ‘Hủ đồ thịt ’, có muốn trở thành sinh vật mỹ thực cấp ba đầu tiên không? Muốn đứng ở trong bảng xếp hạng không? Lên giá năm vạn sa tệ!”

“Mười vạn sa tệ!”

“Một trăm vạn sa tệ!”

Cuối cùng, có một thổ hào ra giá hai trăm vạn nhân dân tệ trong hiện thực, thu mua sa tệ trong tay các người chơi. Cứ như thế, thợ săn mỹ thực cấp ba thứ nhất ra đời rồi!

Nhưng lại là một thổ hào tay trói gà không chặt, chỉ có cảnh giới, là hàng lởm chân chính.

Một bên khác.

“Sinh mệnh chỉ có một lần! Yêu quý sinh mệnh, ta phải theo luật thôi!”

Trong quảng trường, có người đang đọc diễn văn, “Từ chối bạo lực, bây giờ chúng ta đã không cần tổ đội để ra ngoài đánh quái, như vậy quá tàn nhẫn!”

“Chúng ta chỉ còn lại có 3000 người, chúng ta đã hy sinh đi rất nhiều người mới có thể thành lập được điểm tập trung như ngày hôm nay, thực hiện tự cấp tự túc! Không thể cô phụ sự kỳ vọng của người chết đi!”

“Chính chúng ta cũng có thể sinh sản! Dù sao thì chúng ta có rất nhiều người, ăn cùng một loại đồ ăn để tiến hóa, đều biến thành một giống loài, có thể sinh sôi ra chủng quần, sau đó lấy con cháu làm thức ăn!”

“Đúng!!! Không cần bạo lực, hài hòa hữu ái!”

Sau đó đám gia súc này đã hoàn toàn vây chính mình ở trong bức tường, bắt đầu thuần dưỡng động vật mỹ thực, gieo trồng thực vật, đào móc hầm đất, bắt đầu xây dựng lò luyện, muốn tính toán trạch đến thiên hoang địa lão, hèn mọn phát dục.

...

Một đám tiện nhân.

Hứa Chỉ càng xem càng cảm thấy cổ quái.

Những người này quá không thành thật, các loại thao tác tao, gian lận, thậm chí còn giao dịch PY ngoại tuyến nữa. Cường giả đầu tiên sinh ra lại là một đại lão nạp tiền?

Lúc này còn chia làm hai nhóm, một nhóm phụ trách nấu nướng mỹ thực, một nhóm phụ trách học tập nấu nướng, điên cuồng làm ruộng? Đây căn bản không phải điều mà mình muốn...

“Quả thực không biết xấu hổ, một trò chơi mà lại để cho các ngươi tìm ra nhiều lỗ hổng như vậy. Nhưng cũng coi như là nhân tài... Điểm tập trung, là nguồn gốc cho sự sa đọa của các ngươi, ta muốn các ngươi hóa thành thợ săn mỹ thực, bước lên hành trình mỹ thực!”

Hứa Chỉ nâng cánh tay, nghiêm túc tự hỏi một chút, rất nhanh đã có chủ ý.

Vốn còn tính toán mở ra hình thức này chậm một chút. Dù sao vừa mới trồng rau đã nâng lên lưỡi hái thu hoạch, đây không phải

điều mà hắn muốn. Nhưng bây giờ, chỉ có thể mang đến một ít khó khăn cho bọn hắn.

Tường vây pháo đài cao ngất được tạo thành từ cây cối, kiên cố khó có thể phá vỡ.

Bên trong là một đám dân cư thấp bé, một đám sinh vật mỹ thực hình thù kỳ quái nối liền không dứt, tới tới lui lui, nấu nướng mỹ thực.

Đột nhiên.

Đông!

Một âm thanh chấn động mặt đất.

Đông! Đông!

Mặt đất lay động, bên ngoài vách tường cao ngất có một người khổng lồ mặt không cảm xúc đứng thẳng, hắn cao ước chừng hơn 60 mét, nhìn bọn họ xuyên qua pháo đài, phảng phất người ra ngoài săn bắn tìm thấy được nguyên liệu nấu ăn hoang dại.

“Ahhh!! Đó là thứ gì!”

“Trời ạ!? Người khổng lồ cao 60 mét! Trên lưng còn mang theo một cái sọt!”

Vô số sinh vật ở trên đường phố đều dại ra, khóe miệng nỉ non, khuôn mặt chất phác lộ ra sự sợ hãi. Tất cả theo dõi người khổng lồ kia cúi đầu nhìn về phía bọn họ, trên gương mặt của nó tràn đầy sự vô tình.

Người khổng lồ thò đầu vào, mọi người đều hoảng sợ. Nhưng đến giây tiếp theo, chuyện khiến cho người ta càng sợ hãi hơn đã xảy ra.

Rầm!

Người khổng lồ kia lập tức đứng lên, trong nháy mắt thân thể nâng lên cao, vách tường cao ngất lại chỉ tới eo của hắn.

Vô số người hít sâu một hơi:

“Mẹ nó trâu! Hắn không phải 60 mét, mà là một người khổng lồ cao hơn trăm mét, lúc trước hắn vẫn luôn ngồi xổm để nhìn trộm chúng ta!”

“Hắn có trí tuệ! Vụng trộm quan sát, giống như người hái nấm ở trong núi, sẽ ngồi xổm xuống để nghiên cứu một đám nấm mọc khắp mọi ngóc ngách xung quanh.”

Vô số người bắt đầu kêu thảm thiết, cảm thấy sợ hãi tựa như đang xem phim kinh dị.

Bị người khác ngồi xổm quan sát?

Chính mình sắp biến thành mỹ thực trên bàn cơm?

Đây không phải là một thế giới kinh dị đấy chứ?

Đây là một người khổng lồ cao ước chừng hơn một trăm mét, ăn mặc quần áo cổ phác, lưng mang theo sọt, phảng phất một nông phu nơi sơn dã, đồng thời cũng vô cùng bình thường.

Đây là đạo kính tượng phân thân thứ hai do Hứa Chỉ chém ra.

Hình thể cũng đã thu nhỏ lại tới mức độ nhất định, dựa theo tỉ lệ trong hiện thực thì bằng chiều dài của một ngón tay. Nhưng đối với những con kiến như người chơi thì đã đủ khổng lồ, với chiều cao hơn một trăm mét.

Vốn dĩ dựa theo thiết lập và dự đoán, thì thế giới Mỹ Thực này sẽ tràn ngập huyễn tưởng kỳ dị, có các loại sinh linh cao cấp và sinh mệnh vô địch kỳ ảo tồn tại.

Sinh mệnh cường đại đó chính là sinh vật được tổ hợp thành

từ khối Rubik.

Hứa Chỉ dùng sinh vật mà bọn họ khắc khổ tu luyện minh tưởng ra để đối phó với bọn họ, bổ sung thêm chiến lực cao cấp cho cái thế giới nhỏ trong cơ thể này. Dù sao thì bọn chúng rất hỗn loạn, chỉ có bản năng muốn ăn.

Ví dụ như, Rùa cõng núi lửa trên lưng, được tạo thành từ khối Rubik, hình thể cực lớn có thể so với núi cao, chậm rãi di chuyển xung quanh mảnh thế giới mâm tròn này như kim đồng hồ vậy. Nơi mà chúng nó đi đến, thì gần nửa sẽ là ngày mùa hè.

Rất kỳ ảo, xán lạn đúng không??

Loại sinh mệnh siêu phàm này vậy mà lại có thể ảnh hưởng đến cả thời tiết?

Dù cho chúng thần bốn mùa ở thế giới Hoang Cổ cũng không thể làm được, chỉ có thể dùng Kim Ô để ảnh hưởng nhiệt độ trong sa bàn. Không có đại lão nào có thể diễn biến ra loại giống loài tiềm lực như vậy, mà Hứa Chỉ lại diễn biến ra được?

Cũng không phải.

Nguyên lý rất đơn giản, trên người chúng nó đều cõng một cái lò sưởi, hóa thành ánh nắng chói chang ngày hè.

Lại giống như Rồng kỳ tích phụ trách việc ban mưa xuống, kỳ thật là trong không gian của khối Rubik có mang theo một cái thùng tưới vòi hoa sen, không ngừng bay trên cao thả xuống mà thôi.

Đó là quy tắc của thế giới.

Còn mặt trời chiếu sáng thì hiện giờ chỉ có thể dùng đèn bổ sung ánh sáng cho thực vật, treo ở trung ương đan điền, để nó chiếu rọi xuống mặt đất... Từ điểm này đã có thể nhìn ra, Hứa Chỉ

đã hao phí bao nhiêu tâm tư. Vì bốn mùa, vì mưa xuống, vì các loại hoàn cảnh nhiều màu sắc.

Dùng các loại đồ điện hiện đại hoá để bố trí thế giới này... Đây đã là toàn lực của hắn!

Dù sao thì Tạo Vật Chủ cũng chỉ có tu vi cấp sáu, hắn tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công rồi tạo nên một thế giới nhỏ thuộc về chính mình, không phải là loại thế giới siêu phàm cỡ lớn như thế giới Hoang Cổ, không có chúng thần Thiên Giới, đại lão Thiên Đế cấp bảy, hay là Thần linh cấp tám giúp hoàn thiện quy tắc... Chính mình quá nghèo, nhưng nằm trong phạm vi năng lực của bản thân, hắn vẫn cố gắng để có thể điểm xuyết thêm cho xinh đẹp hơn môt chút,.

Bên trong ngoài sự tồn tại của sinh mệnh cường đại thì còn có một số hung thú, chẳng hạn như Bạch Mao Cương Thi tập kích trong đêm đen, thích uống máu. Người khổng lồ chỉ tập kích vào ban ngày, thích ăn mỹ thực...

Loại sinh vật khối Rubik này ước chừng có khoảng mười mấy con, cấp bậc lớn nhỏ không đồng nhất!

Đương nhiên, người khổng lồ thích ăn mỹ thực kia chính là kính tượng phân thân của Hứa Chỉ, trộn lẫn vào đám Boss cấp thế giới này, nhân cơ hội ăn vụng.

Chương 388: Trục Xuất

Ý định ban đầu khi hắn thành lập thế giới Mỹ Thực chính là một lần nếm thử, mục tiêu chỉ có một:

Đây là một thế giới siêu phàm cỡ nhỏ khác, hy vọng bọn họ có thể tiến hóa ra giống loài có tiềm lực, vừa cường đại lại mỹ vị. Như vậy không chỉ mang đến sức mạnh từ sự tử vong của cường giả có thể so với đại tuyệt chủng sinh vật, mà còn ăn rất ngon, nhất tiễn song điêu.

Ai biết bản thân mình nỗ lực bố trí nhiều như vậy, hiện tại vừa lên đã lành lạnh!

Thủ đoạn gian dối của nhóm người này đã vượt quá sức tưởng tượng.

Có thể không tức giận sao?

Vô! Cùng! Tức! Giận!

Hứa Chỉ thấy đầu hơi đau.

Bọn họ nạp tiền!

Bọn họ dọn gạch bán lấy tiền!

Bọn họ lợi dụng BUG!

Bọn họ trốn đi làm ruộng để phát triển!

Thế thì Rùa dung nham mùa hạ và Rồng kỳ tích ban mưa mà ta cực khổ làm ra còn có ý nghĩa gì nữa?

Lúc này nhìn tường vây thành lũy mà bọn họ xây dựng, phảng phất một Thôn Tân Thủ vậy, gọn gàng ngăn nắp, giống như một Cộng đồng Vu sư phong bế khác. Dùng một cái tát chụp tới bức tường, "Đám tử trạch kia, đi ra ngoài cho ta, hóa thành thợ săn mỹ thực, cảm nhận bốn mùa, thăm dò thế giới này!"

Ầm vang!

Vách tường nháy mắt sập xuống.

Phanh!

Người khổng lồ nhanh chóng đập vỡ vách tường, đi nhanh tới đạp nát khu dân cư, mặt đất nứt nẻ, cuốn lên từng trận bụi mù.

"Oa a a!! Người khổng lồ này dường như đang rất tức giận!"

"Bức tường Piccolo đã bị đánh vỡ! Người khổng lồ tiến công xâm lấn mỹ thực!"

"Thế giới Mỹ Thực này còn có quái vật công thành? Chó kế hoạch súc sinh, ngươi lăn ra đây! Không có nhân đạo!!"

Các loại mỹ thực như cải trắng, thịt lợn, trâu đen,... đều điên cuồng chạy trốn.

Hình ảnh giống như những món đồ chơi đang tổng động viên vậy.

Phía sau người khổng lồ có cõng một cái sọt màu xám bằng dây leo thật lớn, không ngừng khom lưng, giống như đang hái nấm, nắm một đám lên rồi ném vào sọt phía sau.

Tích!

【 Ngài đã tử vong! 】

Từng âm thanh nhắc nhở truyền đến, khiến cho không ít người

trở nên trống rỗng, bi thương.

“Mẹ nó, thì ra chúng ta thật sự là mỹ thực! Có người tới ăn chúng ta.”

“Ha ha ha ha ha! Một ngày này, những nguyên liệu nấu ăn trong tường cao rốt cuộc cũng nhớ tới sự sợ hãi khi bị nhân loại chi phối!!!”

“Đi bắt những cái kia kìa, cây cải trắng tươi ngon mọng nước ấy, không cần bắt ta! Ta đã một tháng không tắm rửa rồi!”

“Ha ha ha! Bạch tuộc ta có nhiều chân, ta chỉ cần chạy trốn nhanh hơn so với các ngươi là được!”

Có người gào rống, có người kêu to, cất bước liền chạy.

“Đừng ăn ta, ta đã nạp mười mấy vạn tệ rồi...” Còn có giống loài mỹ thực bụng phệ, hiển nhiên là do ăn quá nhiều đồ dầu mỡ, nháy mắt liền bất động, sau đó run rẩy nằm trên mặt đất giả chết, không ngừng sùi bọt mép nỉ non, “Tổ kế hoạch ba ba! Các ngươi hiểu mà, ta nạp tiền rồi, Boss này nhất định phải có thiết lập không ăn thi thể.”

Hứa Chỉ tiện tay nhặt nguyên liệu nấu ăn này lên, ném vào trong sọt.

Thi thể:???

“Oa a a!”

Tiếng kêu càng thảm thiết hơn nữa.

“Trời ạ! Hắn còn nhặt thi thể!”

“Quả nhiên là chó kế hoạch, bên ngoài thì đẹp đẽ nhưng thực chất là đồ đê tiện! Thấy chúng ta trốn đi không học tập nấu ăn thì đã tới chơi chúng ta!”

Trong nháy mắt, đám người càng kêu rên thảm thiết, tiếng kêu không ngừng vang lên.

Một ngày này, phảng phất bị tai nạn bao trùm, toàn bộ pháo đài vất vả thành lập bị hủy diệt hơn phân nửa.

Đạp đạp đạp!

Phòng ốc bị sập, nhà ăn mỹ thực cũng bị hủy hoại, Sirin cũng đang chạy trốn.

Nhưng nàng dù sao cũng chỉ là một đầu bếp, rất nhanh đã bị người khổng lồ bắt được. Nhưng mà, người khổng lồ này chỉ nhìn nàng, không hề bóp chết nàng. Hắn cầm lấy đồ ăn mà nàng đã nấu lên nếm một ngụm, lộ ra thần sắc rất vừa lòng, sau đó ném nàng vào trong sọt.

"Ồ? Không ngờ ta lại không chết?" Sirin trừng mắt.

Rất nhanh, toàn bộ pháo đài bị phá hư hơn phân nửa. Người khổng lồ kia nhặt lên một đống kẻ yếu chạy trốn chậm nhất, sau khi bỏ vào đầy sọt mới thắng lợi trở về, chậm rãi xoay người rời đi.

Phía sau là một mảnh hỗn độn, đổ nát thê lương.

Sirin run bần bật trốn ở một đống thi thể trong sọt.

Sau khi người khổng lồ rời đi, xuyên qua rừng cây tươi tốt tới một mảnh đất xưa nay chưa từng có. Nàng phát hiện ra trước mặt là một hồ nước, có một nhà tranh thật lớn, trong phòng có bàn gỗ, chiếc ghế và các loại bài trí cổ phong đơn sơ.

Nội dung cốt truyện ẩn giấu!!

Đôi mắt của Sirin sáng lên như tuyết, hô hấp dồn dập.

Nhưng biểu tình vui sướng dần đọng lại, bởi vì rất nhanh sau

đó nàng lại phát hiện, ở ngoài gian phòng to lớn kia bắt đầu truyền đến thanh âm chẻ củi, chuẩn bị nấu cơm.

“Ta cũng sắp bị đào thải sao?” Nàng sợ tới mức cả người run lên, làm cách nào cũng không bò lên nổi, “Nhất định phải nghĩ ra biện pháp để cứu mạng mới được.”

Sirin cuống hết cả lên, trong phòng toàn là những đồ gia dụng cỡ lớn, bàn ghế to lớn, làm cho người ta cảm thấy rất ma huyễn, rất thần bí. Trò chơi này quá vui, ngũ giác cực kỳ chân thật, còn có thể được ăn ngon nữa, ta cũng không muốn đột nhiên chết đi đâu.

Bỗng nhiên nàng nghĩ tới thứ gì đó, đôi mắt sáng lên.

Nàng cúi đầu nhìn một đống nguyên liệu nấu ăn được chất đầy trong sọt, lấy ra đao xương mà nàng luôn mang theo bên người ra,

“Các huynh đệ, các ngươi chết thật thê thảm, ta chỉ có thể giúp mai táng các ngươi thôi.”

Chốc lát sau, khi chẻ củi đốt lửa xong, ngọn lửa thiêu đốt vô cùng sinh động.

Người khổng lồ đi đến nhìn vào trong cái sọt, liền nhìn thấy một sinh vật Slime bùn kỳ lạ.

Con quái vật bùn này đang quỳ rạp đầu xuống đất, giống như những thổ dân bộ lạc cổ xưa đang quỳ lạy tế bái thiên thần. Nó cầm nguyên liệu nấu ăn đã được xử lý tốt, sau đó chỉ chỉ vào đống lửa, ý muốn nói: Đại lão, hãy để ta giúp ngài nấu ăn!

Nhưng trong nháy mắt nàng lại cảm thấy có hơi mông lung, ngôn ngữ không thông, thì làm thế nào để hắn hiểu ý của mình bây giờ?

Đúng rồi!

Cử chỉ tay!

Nhưng mà phải dùng cử chỉ tay như thế nào…

Gương mặt nàng đột nhiên trở nên vô cùng nịnh nọt nhìn người khổng lồ, sau đó lại chỉ chỉ vào đống lửa, dáng vẻ khúm núm, lộ ra vẻ mặt còn khó coi hơn cả khóc.

“Thái Quân, ta ta sẽ… nấu nấu thật nhiều món ngon cho ngài!”

Nông phu dường như có trí tuệ, xem hiểu ý mà tay nàng diễn tả, gật gật đầu.

“Quả nhiên là cử chỉ tay có tác dụng. Nhân loại ngu ngốc, ngươi không biết bản thân mình mới vừa phạm phải một sai lầm chết người như thế nào đâu. Hôm nay ta quỳ xuống đây lạy người, ngày mai ta sẽ đưa người lên thớt gỗ!”

Trong lòng của nàng mừng như điên, âm thầm khen ngợi cho sự thông minh của mình, sau đó vô cùng cẩn thận tiến lên trước nướng đồ ăn. Cứ một lúc nàng lại quay đầu nhìn về phía người khổng lồ, phát hiện hắn đang múa tay múa chân với một cây đại thụ cao lớn che trời, giống như đang luyện tập võ nghệ.

Rất nhanh sau đó, một luồng hương thơm đồ ăn ngào ngạt lan tỏa ra khắp khu rừng.

Ngay lúc này, khắp nơi trên mạng đều tràn đầy lời oán than.

“Thật là vô lương tâm quá, đều là do đám các ngươi sau khi sinh sôi ra đời sau lại xem chúng nó là đồ ăn. Ông trời không cho phép việc này xảy ra, nên mới dẫn tới việc quái vật công thành! (cắn răng)”

“Đây chính là hậu quả của việc không yêu thích nấu ăn! Ta bị đào thải rồi! (khóc)”

“Nguội lạnh, từ hôm nay trở đi, ta sẽ biến thành một nguyên liệu nấu ăn, một phần đem đi chiên, một phần đem đi luộc, vô cùng yên tĩnh, vô cùng kiêu ngạo (rơi nước mắt)”

Dịch: MBMH Translte

Chương 389: Thú Triều

Theo thống kê số người tử vong.

Sự việc vừa nãy đã làm cho 600 người chơi chết đi, quả thực là tổn thất cực kỳ nghiêm trọng, không cho người ta một chút thời gian để phòng bị.

Thậm chí, còn có người đoán rằng, nếu không phải do người khổng lồ kia thu thập nguyên liệu đầy cái sọt là sẽ rời đi, thì e rằng tất cả bộ bọn họ sẽ chào đón kết cục diệt đoàn.

“Địa điểm tập trung này đã không còn dùng được nữa rồi, sợ rằng người khổng lồ kia sau khi ăn no xong sẽ quay lại đây tiếp (cắn răng)”

“Quả nhiên, thế giới quan của thế giới Mỹ Thực này chắc chắn cũng giống như những thế giới khác, không cho phép chúng ta làm những con cá ướp muối, thành lập một nơi tập trung để ôm nhau sưởi ấm, điên cuồng trồng trọt. Nếu như quần cư đương nhiên sẽ bị sinh vật lớn tập kích, cũng chỉ có thể trở thành một thợ săn mỹ thực đích thật, đi chu du thế giới.”

“Có ai muốn tổ đội không?”

“Ba vị đại lão trận chung kết, Thái Kê 052, Nguyên Thanh Hoa, Casey, xin hãy mang ta bay!”

Lúc này, có rất nhiều người nghĩ tới 3 vị kia, nếu nói đến người có tỉ lệ sống sót cao nhất và mạnh mẽ nhất thì chính là 3 người bọn họ.

Rất nhanh sau đó, bọn họ liền lập tức tỉnh lại, việc cần phải

làm bây giờ chính là thu dọn đống đổ nát ở trong sơn trại này, bây giờ không phải là lúc để nghĩ tới những việc khác, bọn họ phải nghĩ cách thay đổi trận địa, sống sót.

Từng người một khiêng hành lý của mình lên và bắt đầu cuộc hành trình.

Không lâu sau đó, một bài viết khiến người ta kinh ngạc được post lên mạng:

【Ta là người chơi duy nhất sống sót, đang ở trong hang ổ của Boss người khổng lồ】

“Xin chào mọi người, ta là Lapras Sirin, ta đã ở trong hang ổ của người khổng lồ được hơn hai ngày rồi! Ta đã trở thành đầu bếp của hắn, nấu nướng giúp hắn. Để tránh việc mọi người không tin, ta đã chụp lại một số tấm hình.”

Screenshot,

Screenshot,

Screenshot,

Từng tấm hình được đăng lên, là cảnh vật xung quanh nhà của người khổng lồ, cùng với những đồ gia dụng trong già như bàn gỗ, ghế gỗ, giường gỗ khổng lồ.

“Cô vậy mà lại trở thành đầu bếp cho quái vật Boss, nấu ăn giúp hắn thì có thể sống tạm?”

Mọi người đều cả kinh.

Lapras Sirin mở miệng:

“Mỗi ngày hắn chỉ ăn một bữa cơm.”

Mọi người lập tức trở nên vui vẻ, công việc này thực sự là

nhàn nhã muốn chết!

Với lại, còn có thể thừa cơ để ăn vụng nữa.

Lén lút tiến cấp, có một Boss khổng lồ như vậy để đi tìm nguyên liệu nấu ăn, không phải là đang cho cơ hội tiến cấp ư?

Sự việc lần này đã kích động được tình tiết câu chuyện bị che dấu, quá tốt!

"Đúng, đúng, đúng là một ngày hắn chỉ ăn có một bữa cơm, nhưng một bữa này, lượng đồ ăn gần bằng một cái bồn tắm luôn đó! Chính xác, không phải là dạng bồn tắm của cơ thể này của chúng ta đâu, mà là loại bồn tắm tương đương với 200 mét vuông!"

Mọi người: "…"

Vốn dĩ biết rằng hình thể của Boss rất to lớn, nhưng không ngờ lượng cơm của hắn còn lớn hơn nhiều.

Lapras Sirin:

"Hiện tại, ta chính là một công cụ hình người vô cùng thê thảm, phải cùng lúc nướng hơn mười que xiên nướng, không ngừng trở mặt cho chúng, mỗi ngày phải nấu nướng mười mấy tiếng đồng hồ."

Mọi người đều cảm nhận được sự đau thương của nàng, việc này còn thảm hơn cả việc bị ngủm củ tỏi.

"Sau đó, còn có một chuyện còn bi thảm hơn nữa đã xảy ra." Nàng nói thêm.

Mọi người ngẩn ra, còn có việc có thể thảm hơn như này nữa hả?

Nàng nói tiếp:

“Hắn bắt đầu ghét bỏ việc ta nấu ăn chậm, nên đã để cho ta dạy hắn tự nấu.”

Chuyện này không phải là rất tốt sao? Như vậy đồng nghĩa với việc ngươi cũng sẽ được thả tự do đó!

Nhưng Sirin thiếu chút nữa đã khóc lên. Vốn dĩ nàng nghĩ rằng ba mươi năm Hà Đông, ba mươi năm Hà Tây, kết quả trong nháy mắt đã tuyệt vọng,

“Dạy cho hắn xong, ta sẽ không còn tác dụng gì nữa, tám chín mười phần ta sẽ bị hắn biến trở lại làm nguyên liệu nấu nướng… Hiện tại, ta đang cố gắng học tập, nghiên cứu ra những món ăn mới, trở thành một đầu bếp giỏi hơn, làm cho tốc độ tiến bộ của trù nghệ của ta phải nhanh hơn tốc độ học tập của hắn. Dù sao thì tốc độ học tập của hắn cũng rất chậm, bởi vì phần lớn thời gian hắn đều bận rèn luyện thân thể, đi chém giết với quái thú.”

Mọi người lập tức hít một hơi khí lạnh, Boss này có độc à!!!

Đây chính là nước ấm nấu ếch.

Sirin mở miệng,

“Rất rõ ràng, phong cách này chính là của người nguyên thủy, không thể câu thông ngôn ngữ được, mỗi ngày trừ ăn ra, công việc của hắn chính là luyện võ, tìm quái thú để đánh nhau, cực kỳ ngang tàng…”

Trong chớp mắt, mọi người đều cảm nhận được rằng vị người chơi này đã sống không bằng chết.

Lúc này, Manh Muội lại chạy ra cười ha ha:

“Cô đang học đồ đệ của ta sao? Chỉ cần ta thăng cấp Cửu Chuyển Huyền Công đủ nhanh, thì Đế Kỳ sẽ không đuổi kịp ta!”

Chỉ cần là nơi có náo nhiệt, chắc chắn sẽ có cá ướp muối.

Sirin triệt để sụp đổ:

“Các vị đại lão, cứu với! Tuy rằng, thân hình của hắn rất lớn, nhưng hắn chỉ mới cấp bốn mà thôi! Đợi tới khi chúng ta là cường giả cấp bốn! Đến đánh Boss! Chúng ta nội ứng ngoại hợp, chơi chết hắn!”

“Đúng, chờ chúng ta tu luyện xong liền chơi hắn!”

“Người khổng lồ này có lẽ cũng là một sinh vật dùng để nấu ăn, chất lượng thịt chắc chắn sẽ rất ngon!”

“Đánh bại Ác Long, cứu vớt nữ đầu bếp xinh đẹp của chúng ta!”

Ánh mắt mọi người lập tức tràn đầy nhiệt huyết, dũng khí mười phần.

Trên mạng bắt đầu sôi nổi thảo luận, nghiên cứu chiến lược, vả lại, từ trong những lời nói này đã lộ ra rất nhiều thông tin, có lẽ là quái vật hùng mạnh không chỉ có một.

…

Lúc bọn họ đang thảo luận, Hứa Chỉ chỉ yên lặng ngồi trước bàn ăn, vẻ mặt cực kỳ bình tĩnh.

Cạch cạch!

Từng món ăn nóng hổi tỏa ra mùi hương mê người, chậm rãi xuất hiện ở trước mặt hắn.

Tuy rằng không lớn, nhưng vô cùng tinh xảo.

Một đạo kính tượng Bách Hiểu Sinh thì dùng để học tập tri thức, còn đạo kính tượng phân thân thứ hai mới vừa được chém ra

này, đương nhiên cũng là dùng để học tập tri thức, chỉ có điều tri thức mà hắn học là chiến đấu.

Một người học văn, một người học võ.

Suy cho cùng, chỉ có tri thức cao cũng vô ích, kinh nghiệm chiến đấu cũng phải đi lên. Dẫu sao, nếu không có năng lực thực chiến, e rằng chẳng cần tới lúc gặp phải người có thực lực tương đương, chỉ cần gặp phải Đế Kỳ, Medusa, hay những lão yêu quái có kinh nghiệm chiến đấu nghịch thiên kia, chắc chắn sẽ bị giết chết trong nháy mắt.

Một đạo phân thân không ngừng học tập cách chém giết này, xem như là mở đầu.

Mà đối tượng để chém giết, chính là đám người chơi.

Đương nhiên, kính tượng này cũng đã bắt đầu học tập tri thức nấu ăn ở thế giới Mỹ Thực, trở thành một vị đầu bếp vĩ đại, sau đó nấu ăn cho mình.

Hứa Chỉ ngồi trước bàn cơm, nét mặt bình tĩnh, không ngừng nhai nuốt từng món đồ ăn được xuất hiện,

"Thời gian ở trong đó là một ngày một năm, nhưng dưới tình hình thế này, có lẽ phần lớn người chơi sẽ không sống thể sống được bao lâu. Nhưng dòng người bởi vì thi đấu mà đang không ngừng bổ sung vào trong đó… Một năm mười hai tháng, người khổng lồ có thể tập kích ba lần một năm, mỗi lần tập kích sẽ cách nhau bốn tháng, tạo cho bọn họ cảm giác gấp gáp, cũng tạo điều kiện cho kính tượng của ta rèn luyện năng lực thực chiến…"

Hắn vừa nhai đồ ăn vừa trầm tư suy nghĩ, cuối cùng chậm rãi mở miệng nói:

"Thần nói, thế giới Mỹ Thực phải có thú triều!"

“Một năm tập kích ba lần, tương đương với ba bữa một ngày!”

Chương 390: Hoàn Thiện

“Thiên Vu Chi Dạ!”

Bóng tối dần dần bao trùm xuống mặt đất, sa bàn bên trong vườn trái cây lại chìm vào bóng đêm.

Sau cánh cửa sổ căn phòng Hứa Chỉ, ở bên cạnh là một tòa thị trấn nhỏ mang nét kiến trúc tinh xảo theo phong cách Châu u. Trên đường phố, dòng người qua lại vội vàng hối hả, cuốn theo từng đợt gió bụi mịt mù, bầu không khí dường như bị đè nén bởi tông màu đen. Năm mươi năm đêm tối và ban ngày tượng trưng cho điều gì không rõ, rất nhiều người không kìm được bước chân, nhanh chóng quay trở về nhà.

“Chiến tranh mở màn rồi.”

“Thế giới đó? Thật không thể tưởng tượng nổi!”

“Trời ạ! Hàng ngày đều có ban ngày và đêm tối? Làm sao có thể!? Vậy mà lại tồn tại thế giới tốt đẹp như thế, làm người ta phải mơ ước.”

“Thế giới tốt đẹp như vậy, bọn họ không xứng đáng!”

Bên trong quán rượu nữ thần Hắc Dạ, từng người từng người cởi bỏ áo choàng, ăn mặc y phục chức nghiệp giả màu nâu đen. Một số kẻ ngồi uống rượu bia, ngắm nhìn vũ điệu nóng bỏng của những nữ vũ công gợi cảm, một số tụ tập đánh bài Gwent, không ngừng trò chuyện. Thậm chí, một vài Thần quan Giáo hội mặc áo bào trắng, cũng đang ngồi uống rượu.

“Mỗi khi trời tối, ngoài cửa sổ lại ồn ào náo nhiệt, có để cho

người ta ăn cơm nữa không?”

Hứa Chỉ ngồi ăn uống ở bên trong phòng khách, nét mặt mang vẻ lạnh nhạt, dường như đang phàn nàn đôi tình nhân lầu dưới gây động tĩnh quá lớn.

Hắn đã là một vị cường giả, nghe được âm thanh ở khoảng cách xa, thậm chí bởi vì tốc độ thời gian trôi qua quá khủng bố, khiến cho giọng nói của bọn họ bắt đầu chồng chéo lên nhau, phảng phất một đám ruồi vo ve.

Hắn tạm thời đóng thích giác của mình, tiếp tục dùng cơm trong phòng, suy nghĩ mấy chuyện trước mắt.

“Mỹ thực giới siêu nhỏ này thực sự giống như một ngôi sao mới từ từ bay lên. Bây giờ đã đánh tan nơi tụ tập của bọn họ, một đám thợ săn mỹ thực, cũng là tù binh của thức ăn ngon, đã có thể bắt đầu tự lực cánh sinh, ra ngoài khám phá thế giới, nghiên cứu mỹ thực, tiến giai giống loài mỹ thực đầy tiềm lực...”

Đây không phải là trò chơi mà bọn họ hy vọng sao?

Không phải rất thích đi đánh quái thăng cấp à?

Bay giờ thỏa mãn ham muốn của bọn họ rồi.

Tuy rằng vô cùng chân thực, nhưng độ khó làm cho người ta tê cả da đầu. Dù sao đó là hiện thực chứ không phải trò chơi? Hầu hết mọi người đều cảm thấy khó khăn để tiếp tục sinh tồn trong môi trường rừng rậm như vậy, không phải ai cũng là bối gia, ăn cái gì đều giòn tan. Huống chi còn có các loại sinh vật mỹ thực cấp một và cấp hai sẽ coi bọn họ trở thành mỹ thực, tiến hành săn bắn lẫn nhau.

Nhưng chết sạch cũng không sao.

Trong cuộc thi đấu tiếp theo, sẽ có một nhóm tiến đến. Dù sao,

do vấn đề tốc độ thời gian trôi qua của Cộng đồng Vu sư, cho nên dự kiến là một tuần lễ sẽ tiến hành một lần thi đấu.

Hiện tại, chỉ cần chờ đợi bọn họ lặng lẽ phát triển, xem rõ ngọn nguồn sẽ xảy ra biến hóa gì.

Nền văn minh cần có thời gian để tích lũy và thôi diễn.

Chuyện này vừa mới bắt đầu, vì vậy trước tiên có thể thả xuống.

Hắn vừa nghĩ, vừa ăn xong bữa cơm tối nay. Đây chính là bữa tiệc mỹ thực trước giờ chưa từng có, hạnh phúc không nói nên lời.

Mỹ thực là một phần rất quan trọng trong cuộc sống. Trước mắt được hưởng thụ loại vui sướng này, cảm giác hạnh phúc thậm chí vượt qua sự mong đợi khi một hệ thống mới được sinh ra bên trong thế giới siêu phàm khác, hoặc là có thể đẩy mạnh một nền văn minh đáng mong đợi.

Mở ra thế giới, thôi diễn văn minh là để trở nên mạnh hơn. Tuy nhiên, về bản chất ý nghĩa mà nói, mạnh lên không phải là vì giúp cuộc sống của mình trở nên tốt hơn sao?

Thế giới Mỹ Thực được mở ra, hiện tại chỉ có hai chữ: An nhàn!

Đó là cảm giác vô cùng tươi mới. Trong tương lai sau này, sẽ có một thế giới làm đầu bếp của chính mình, mỗi bữa ăn đều có thể ăn nhiều món ăn mới, thơm ngon mỹ vị, đặc sắc khác biệt. Đó thực sự là mộng tưởng chí cao của một tên ăn hàng!

Còn về linh trà Phượng Hoàng đã uống trước đây?

Rất tiếc! Hiện giờ chính mình đã có đồ tốt hơn, cuối cùng đã có thể không còn mang oán niệm, cố gắng nghĩ trăm phương ngàn kế để ngâm Phượng Hoàng một lần.

Hắn ném hết quần áo đã thay vào trong máy giặt, bấm nút bắt đầu tự động giặt, sau đó quay người đi tắm. Tiếng nước dội xuống vang lên, hắn yên lặng cảm ứng bên trong cơ thể mình.

Cáp!

Ha ha!

Một người đàn ông đang luyện võ ở trong một khu rừng xanh tốt, toàn thân huyết khí sôi sùng sục, nhiệt hỏa bốc lên tận trời.

Lúc này, hắn đang rèn luyện năng lực chiến đấu của hệ thống Tổ Vu. Hắn cố ý hạ thấp tu vi xuống một cảnh giới rồi lao vào chém giết với từng con dã thú đồng cấp ở trong rừng cây.

Gương mặt hắn không biểu tình, phảng phất không có cảm xúc và dục vọng, chỉ biết luyện tập chiến đấu một cách máy móc. Thậm chí chính vì hắn không có cảm xúc, cho nên mỗi một động tác tập luyện đều vô cùng tinh chuẩn, lặp đi lặp lại, hóa thành trí nhớ chiến đấu cơ bắp.

Nhưng đây chỉ là biểu tượng, là chiêu thức trống rỗng.

Tiếp theo, hắn đi tìm một con dã thú để bắt đầu chiến đấu. Bên trong thực chiến, kỹ xảo của hắn rất thô ráp. Bởi vì là một người mới vào nghề, cho nên rất khó vận dụng linh hoạt các chiêu thức. Dù sao, trước đây Hứa Chỉ vẫn luôn tu luyện hệ thống Vu Sư, là một pháp sư.

Rầm rầm!

Một ngày, hai ngày...

Cuộc sống sinh hoạt trong rừng cây rất buồn tẻ, bị thương rồi hồi phục, lại bị thương rồi hồi phục.

Bên trong gian nhà to lớn có nuôi một con Slime, nó đã quen

thói nằm sấp ở trên đầu hắn,

“Này! Tên cuồng chiến đấu, ngươi không biết nói chuyện sao, để ta dạy cho ngươi?”

Nàng thử cố gắng giao tiếp, nghĩ muốn thuyết phục sinh vật người khổng lồ kỳ dị này, thậm chí hóa thành sức chiến đấu của mình, như vậy thì chính mình có thể hoành hành bá đạo.

Nhưng hiển nhiên nàng đã đánh nhầm chủ ý. Tuy rằng kính tượng có trí tuệ, nhưng chỉ là một công cụ hình người mà thôi, căn bản không thể bị mê hoặc. Một người không có tình cảm và dục niệm, thì sẽ không có khả năng bị đả động.

“Ngươi còn có đồng tộc nào khác không?”

Không có âm thanh trả lời.

Lúc này, mái tóc của người khổng lồ đã được buộc khéo léo thành từng chiếc bím tóc nhỏ, sau đó cuộn thành một búi, rồi dùng từng cành cây làm khung, biến thành một tổ chim màu đen. Slime làm một trần nhà, cửa sổ và cửa ra vào ở phía trên, nghiễm nhiên tạo nên một căn phòng nhỏ của riêng mình.

“Này này, vậy ngươi có muốn tìm nữ nhân không?”

Slime uốn éo cái eo một chút, đám bùn gian nan vặn thành một đống. Nó thử vặn vẹo hình dạng của mình thành một vị mỹ nữ, nhưng vừa mới kéo căng lên thành hình người, lại phù một tiếng mềm ra thành bùn,

“Chết tiệt! Cũng có thứ mà Quái Bách Biến như ta không thể biến thành được sao!”

Ahhh!!!

Chương 391: Hình Nhi Thượng Học, Một Cây Một Kiếp Phù Du!

Nàng triệt để phát cuồng, cảm thấy rất suy sụp.

“Đúng rồi, tối nay ngươi muốn học nấu ăn không?”

Nàng hồi phục lại, lẩm bẩm.

Người khổng lồ này là một quái vật cuồng chiến đấu, điên cuồng giết chóc, từ đó mang đến rất nhiều nguyên liệu thức ăn, giúp cho nàng có thể luyện tập tay nghề. Với một kẻ thực sự yêu thích nấu ăn như nàng, tất nhiên trình độ nấu nướng sẽ tăng lên rất nhanh.

Đạp đạp đạp!

Người khổng lồ vội vàng chạy phi nước đại, thân hình cao lớn đang dẫn dụ một đàn sói lớn đuổi theo, những con sói tràn lên giống như một dòng lũ đen nghịt.

“Đồ điên, ngươi muốn chết à!

Ngươi chết thì có thể sống lại được, nhưng con mẹ nó ta không thể chết!”

Đầu bếp nằm sấp ở trên da đầu, kêu to,

“Một lần mà dẫn được nhiều quái như vậy! Thả diều với bọn chúng, nhanh thả diều!”

…

Ầm ầm!

Vòi hoa sen phun nước xuống.

“Ha ha ha.”

Trong khi tắm rửa, Hứa Chỉ nhìn thấy cảnh tượng như vậy, chợt bật cười lớn, chỉ nhìn một cách vui vẻ,

“Tóm một người chơi đến đây, giống như chọc tổ ong vò vẽ, sớm muộn gì đám người kia cũng sẽ đến làm anh hùng cứu mỹ nhân.”

Hắn cất chiếc khăn tắm màu trắng, cởi trần đi ra ngoài, vóc dáng cả người thon dài cường tráng, nhưng nét mặt lại rất lạnh nhạt,

“Trước mắt, chuyện thi đấu tổng kết của Cộng đồng Vu sư rồi mở ra Mỹ Thực giới, đã tạm thời được giải quyết rồi... Trừng trị đám người chơi gia súc làm người ta đau đầu kia một chút, xem như đã mở ra được một sa bàn có độ tự do càng lớn, cũng coi như công đức viên mãn, từ đó hoàn thiện kết cấu vườn trái cây của ta thêm một chút. Nhưng mà, chuyện bên kia vẫn không ngừng nghỉ, thế giới Vu Sư và thế giới Hoang Cổ đã thông nhau rồi.”

Hắn nằm xuống chiếc giường lớn màu trắng, đắp chăn lên, cảm thấy vô cùng thoải mái dễ chịu. Sau đó tắt đèn, yên lặng cảm ứng một thế giới sa bàn khác,

“Phải đi vào một chuyến... Có lẽ sau này, mặt đất ngăn cách hai thế giới sẽ dung hợp lại với nhau cũng chưa biết chừng.”

Vương triều Đại Chu năm 345.

Phàm nhân Liễu Ôn Kiếm đột phá cảnh giới Thiên Đế, trở thành một vị Đế giả cái thế vô địch trấn áp thiên hạ, mở ra thời đại Thục Sơn.

Không đến mười năm, trong thiên hạ dần dần xuất hiện Kiếm Tiên, cưỡi mây đạp gió, hóa thành tia sáng bay trên bầu trời, trảm yêu trừ ma, cứu nhân độ thế, trừ ác quỷ, chém cương thi.

...

Vương triều Đại Chu năm 351.

Vương triều Đại Chu rất thịnh vượng, hệ thống Long Mạch kiện toàn đầy đủ, tập hợp nguyện lực chúng sinh, sùng bái Nho giáo và Đạo giáo. Các vị Đại Nho, thi nhân, văn nhân sáng tác vô số những tác phẩm thơ ca, tiểu thuyết,... Trở thành những áng văn chương được mọi người yêu thích, truyền tụng càng lan xa, hội tụ niệm lực càng lớn mạnh.

Đây là một Vương triều hội tụ văn khí, chấn kinh thiên địa.

Vương triều Đại Chu tổ chức nhiều khoa cử, chế độ theo đường lối cực đoan trọng văn khinh võ, lấy việc thi đậu công danh làm vinh quang. Trong thiên hạ dần dần sinh ra Chư tử bách gia, các bậc đại hiền triết, môn nhân nho sinh, trăm hoa đua nở.

Nho đạo và Đạo gia đều hàm chứa văn tự có thể chấn động trời đất, hô mưa gọi gió. Những người đảm nhiệm chức quan đều mang một thân hạo nhiên chính khí, đường đường chính chính, có thể giận dữ mắng mỏ Quỷ Thần!

Vào đầu tháng ba, có một vị Trạng nguyên đương thời của triều đình là Vương An, một thư sinh có khí chất phong độ như mây bay gió chảy. Ở trên thuyền du ngoạn giữa dòng Hà Giang, hắn và đám bằng hữu uống rượu ngâm thơ, trong lúc say chuếnh choáng đã viết ra bài thơ《 Đào Nguyên Ký 》.

Trong đó miêu tả về vùng thôn quê Đào Nguyên, cảnh sắc yên bình xinh đẹp, không tranh quyền thế, là nơi sinh sống mà bao người mơ ước khát khao. Bài thơ được truyền tụng khắp hai miền

Nam Bắc bên bờ Hà Giang, vô số người biết đến, cầu nguyện, đọc thuộc lòng...

Từng ngày trôi qua, không chỉ tu vi của Vương An là không ngừng thăng tiến thay đổi, ở bên trong phủ đệ của hắn còn dần dần ngưng tụ thiên địa dị tượng. Tất cả những dị tượng đó hội tụ thành một phương Đào Nguyên tiên cảnh mông lung mờ ảo, có thôn xóm ẩn hiện dưới thung lũng giữa núi đồi, có bóng người sinh động như thật, đang cần mẫn trồng trọt và chăn nuôi.

“Nguyên lực của chúng sinh đã xuyên thấu qua Long Mạch đại địa đến đây, vậy mà có thể ngưng tụ thành một phương thế giới hư ảo, nằm ở bên trên phủ đệ của vị Đại Nho sáng tác ra bài thơ truyền thế này?”

“Không thể tưởng tượng nổi! Đây là... Ta suy nghĩ bản thân nên tồn tại ra sao?!”

...

Kinh thành sôi sùng sục.

Cả thiên hạ, văn nhân mặc khách đều vô cùng ngạc nhiên.

Sau khi biết tin, từng vị thư sinh và văn nhân tài hoa tìm đến thăm quan phủ đệ của Vương An, lần lượt tiến vào phương thế giới Đào Nguyên, phát hiện con người bên trong dường như chân thật, hơn nữa có thể giao tiếp như những nhân vật thực sự của thôn Đào Nguyên bên trong sách.

Thậm chí, bọn họ còn không biết mình là người giả tưởng!

Sáng tác và viết ra những tác phẩm văn chương kinh điển được lưu truyền muôn đời, cầu nguyện cho cuộc sống sinh hoạt của mọi người an nhàn hạnh phúc, có thể dùng cây bút của mình hội tụ tất cả vào thế giới trong sách?

Sự thần bí của Nho đạo quả thực vượt qua sức tưởng tượng của tất cả mọi người!

Nho đạo, Chư tử bách gia chưa bao giờ cảm thấy tự hào như thế. Trước đây, tuy rằng bọn họ quật khởi mạnh mẽ, nhưng vẫn lạc hậu so với nhất mạch Kiếm tiên và nhất mạch Võ đạo. Nhưng hiện giờ, họ được tận mắt chứng kiến loại dị tượng này, từ sâu trong nội tâm có một niềm tự hào phức tạp khó nói, đang điên cuồng tuôn ra.

Có một môn sinh cất tiếng thỉnh cầu dạy bảo.

Lúc này, Vương An đang uống rượu mừng, bình thường hầu hết thời gian đều say sưa chuếnh choáng. Trong hơi rượu say nồng, hắn mỉm cười nói:

“Một cuốn sách một thế giới, một cây một kiếp phù du.”

Nói xong, hắn không nói thêm gì nữa.

Vậy mà người môn sinh kia dường như có chỗ đốn ngộ, quay sang những môn sinh ở xung quanh, mở miệng nhàn nhạt nói rằng:

“Có một số thứ vốn không tồn tại, nhưng trên thế gian có nhiều người tin tưởng là thật sự, vậy thì nó sẽ tồn tại...”

Thật quá mức huyền ảo, đám người trầm tư suy nghĩ, dần dần có chỗ hiểu ra.

Chúng sinh đều tin đó là sự thật, vậy là giả hay là thật?

Đây chính là diệu dụng của đạo chúng sinh hương hỏa.

“Thật hiếm khi bút mực hạ xuống văn chương!”

Có người mở miệng khen ngợi.

Vương triều Đại Chu cường thịnh, thờ phụng Nho đạo, xây

dựng Long mạch, thiết lập chức quan, tu chúng sinh hương hỏa, nhất mạch này có tiềm năng vô hạn!

Ngày hôm sau, khi Thừa tướng đương triều Hồ Nhân Nông nghe được câu chuyện thú vị này ở trong phủ đệ, cũng chiêu cáo thiên hạ:

“Có một vài người sẽ chết đi, nhưng nếu có nhiều người tưởng nhớ về hắn, vậy thì hắn sẽ sống ở trong lòng người khác, đây chính là con đường chung cực mà ta thôi diễn Nho đạo —— Bất tử bất diệt, vĩnh tồn tại thế... Ta suy nghĩ nên ta tồn tại.”

Những lời này quá huyền ảo, hình nhi thượng học, là chủ nghĩa duy tâm.

Văn nhân mặc khách trong khắp thiên hạ không ngừng lĩnh hội, dường như một vài người cũng có chỗ đốn ngộ, dần dần lưu truyền ra nhiều kiến giải riêng.

“Một cuốn sách, một thế giới.”

Đó là một cấp độ cực kỳ cao thâm của mạch tu Nho đạo.

Viết ra những tác phẩm văn chương kinh thế tuyệt diễm, sẽ hội tụ tất cả nguyện lực và tưởng niệm của chúng sinh, hình thành thế giới trong sách từ bút mực của mình.

Có lẽ, đây là lĩnh vực của Nho đạo, có thể tấn công kẻ địch!

Nhưng cũng không phải là có thể dễ dàng hình thành, đồng thời nếu muốn thế giới càng cường đại thì cần phải ngưng tụ càng nhiều nguyện lực. Vậy nên, cũng chỉ có thôn xóm phổ thông trong《 Đào Nguyên Ký 》, mới có thể đơn giản ngưng tụ hình thành ...

Chương 392: Ta Nghĩ Nên Ta Tồn Tại

“Ta nghĩ nên ta tồn tại.”

Đây chính là ở trên tất cả, càng tiến một bước tới gần chung cực của Nho đạo.

Tưởng niệm của chúng sinh hội tụ lại, có thể hình thành nhân vật trong sách, như vậy sau khi bản thân mình chết đi, lại phảng phất nhân vật bên trong sách kia, in sâu vào trong lòng chúng sinh, bởi vì chúng sinh tưởng niệm mà trở về??

Dùng cách này, thực hiện sự bất tử bất diệt chân chính!

Cảnh giới tu vi bản thân càng cường đại, thì cần nguyện lực hội tụ càng nhiều, “Ta suy nghĩ nên ta tồn tại” thuộc về cấp độ chung cực đỉnh phong của văn nhân, vinh quang vô thượng chí cao!

Cảnh giới ngoài tầm tay của ngàn vạn văn nhân, nho sĩ.

Trên đời, người có thể đạt được loại cảnh giới này, có lẽ hiếm hoi như lông Phượng sừng Lân.

Các bậc hiền triết về văn học và Nho giáo trong lịch sử triều đình đương thời đều có công đức lớn, tài năng lớn, khai sáng thời đại, từ đó mới được chúng sinh tưởng niệm, đời đời bất hủ, mới hội tụ trọng sinh, tiến vào cảnh giới chung cực bất tử bất diệt!

“Đạo Văn Nho dựa vào bách tính tưởng niệm, không có dân thì không Nho!”

Chỉ cần người dân tiếp diễn cuộc sống sinh hoạt, thì Vương triều sẽ bất diệt. Bách tính tưởng niệm ngưng tụ nguyện lực sẽ không bị đoạn tuyệt, thuộc về Thánh Nhân bất tử bất diệt, hóa thành anh linh hồi sinh trở về.

Trong một lần giao lưu ở Quốc Tử Giám, có môn sinh rất ngưỡng mộ, nhưng lại có chút hơi do dự, bước ra đặt câu hỏi,

"Tể Tướng đại nhân, ngay từ hơn mười năm trước ngài đã thôi diễn đến cảnh giới chung cực như thế, thật đáng bội phục. Nhưng cho dù như vậy, vào mộ địa cũng hóa thành một bộ thi hài... Chính mình ngưng tụ nguyện lực của chúng sinh, phảng phất một thiên đạo nhỏ đứng sừng sững phía trên Vương triều. Cho dù trí nhớ, tư duy và tài năng đều là bản thân mình, thì làm sao có thể chứng minh là ta thật sự? Mà không phải là một ta khác rất giống ta sao?"

Đây là một vấn đề, đã quấy nhiễu vô số người.

Ta đã chết rồi, ta hội tụ nguyện lực của chúng sinh, mặc dù có tính cách và tài năng của ta, nhưng đó thật sự là ta sao?

Suy nghĩ tỉ mỉ thì cực kỳ đáng sợ.

Hồ Nhân Nông mỉm cười, hỏi ngược lại:

"Ý ngươi muốn hỏi là: Làm thế nào để chứng minh ta là ta? Vậy ý kiến riêng của ngươi ra sao? Cho rằng 'Ta suy nghĩ nên ta tồn tại', là ta thật sự, hay là ta giả?"

Người môn sinh kia do dự, nét mặt lộ vẻ chật vật. Bởi vì vô luận thật giả, dường như các bậc Chư tử bách gia đều có lý và bằng chứng.

"Mời Tể tướng đại nhân đề điểm, chỉ ra con đường sai lầm giúp Nho sinh trong thiên hạ."

Rất nhiều môn sinh đồng thanh mở miệng.

Hồ Nhân Nông đứng ở chỗ cao, chậm rãi mở miệng, giọng nói không lớn, nhưng lại như sấm sét nổ vang, chấn động lòng người,

“Ngươi tin là ta thì sẽ là ta, ngươi không tin là ta thì sẽ không phải ta!”

“Quyết định bởi nguyện lực của chúng sinh, cũng quyết định bởi chính bản thân ngươi...”

Hắn nhàn nhạt mở miệng, giọng nói êm tai làm cho vô số người bừng tỉnh đại ngộ, đầu óc bị sóng to gió lớn trùng kích.

Nguyện lực của chúng sinh ngưng tụ, tin ta là thật, vậy chính là ta thật?

Chúng sinh không tin ta là thật, vậy cũng không phải là ta thật?

Quyết định ở người dân?

Hay là dựa vào bản tâm của mình?

Hiện thực cũng không phải là hiện thực, mà ảnh hưởng đến hiện thực bằng nội tâm?

Vô số người chấn động trong lòng!

Cuối cùng, Hồ Nhân Nông trích dẫn câu nói kia của Vương An,

“Có một số thứ ngay từ đầu cũng không tồn tại, nhưng trên thế gian có nhiều người tin tưởng là thật sự, vậy thì nó sẽ tồn tại.”

Có môn sinh chậm rãi đứng dậy, lại hỏi thêm:

“Thưa Tể Tướng đại nhân, trong trường hợp này cho rằng mình phải tạo dựng công tích đương thời, chỉ như vậy thì sau khi

chết sẽ tiến vào trạng thái chung cực của Nho đạo ‘Ta suy nghĩ nên ta tồn tại’?”

Câu hỏi này có chút khiêu khích, dường như đang cố tình nhằm vào.

Nhưng Hồ Nhân Nông chỉ cười nói:

“Không cần ta cho rằng, mà là chúng sinh cho rằng...”

Vị lão nhân tóc trắng này chắp hai tay sau lưng, cười nhạt một tiếng:

“Sau khi chết đi, ta sẽ chôn thân ở trong thiên địa, sẽ lập bia không ghi danh. Khi ta còn sống, đủ loại thị phi sinh ra lúc tại thế không thể mang theo, có sai lầm cũng có công bằng. Sau khi chết, đều lưu lại đầy đủ để cho hậu nhân bình luận.”

Giọng nói của hắn đầy vẻ lãnh đạm, giống như tiếng sấm nổ vang, khiến cho vô số người thay đổi sắc mặt. Tể Tướng đương triều Hồ Nhân Nông trải qua mấy năm nay, đã bước vào cảnh giới Nho đạo, nghĩ ta là ta, thật giả ta, đã tiến vào tâm cảnh cao siêu khó tưởng tượng nổi!

Hồ Nhân Nông tiếp tục nói:

“Nếu như chúng sinh thật sự công nhận ta, thì ta tự nhiên sẽ sống lại, không có người nghĩ đến thì không tồn tại.”

“Như thế nào là tử vong? Khiến cho mọi người quên đi hắn tồn tại trong lịch sử, thì đó là tử vong thật sự...”

Toàn bộ kinh thành đều chấn động.

Vào ngày tiếp theo, Tể Tướng Hồ Nhân Nông đi vào triều bẩm báo với bệ hạ, nói thẳng Vương An là đại tài kinh thế, có thể thành lập “Quốc tử học”, lập Vương An trở thành Tế Tửu Quốc tử. Bằng

vào《 Đào Nguyên Ký 》, trong nháy mắt giúp Vương An trèo lên chức vị trọng thần của triều đình.

Đến đây, nhất mạch Nho đạo triệt để hoàn thiện!

Ngày hôm đó, Hồ Nhân Nông giảng đạo cho môn sinh ở triều đình, có người cất tiếng hỏi:

"Những người nông phu và nông phụ bên trong sách Đào Nguyên Ký kia, họ giống như con người thật sự, hoàn toàn không biết rằng mình chỉ là nhân vật bên trong sách, tất cả đều là hư ảo... Vậy còn chúng ta thì sao, làm thế nào chứng minh bản thân mình không phải là nhân vật hư ảo, đang sống ở trong một cuốn sách khác?"

Hồ Nhân Nông chưa bao giờ gặp phải vấn đề gây khó khăn, thế nhưng lúc này hắn lại có chút do dự.

Hắn chần chờ hồi lâu, bỗng nhiên đưa tay nâng một cuốn sách lên, đầy vẻ không hiểu nhìn bầu trời mờ ảo bên ngoài cửa sổ,

"Làm cách nào để chứng minh rằng, chúng ta không phải là đồ chơi do những sinh linh khác sáng tạo ra? Ta không biết, có lẽ cuộc sống của chúng ta vốn là giả tượng, chúng ta xây dựng nền văn minh và truyền thừa hàng ngàn năm, nhưng có thể chỉ là những nhân vật ngẫu nhiên trong giấc mộng một đêm của sinh vật khác mà thôi..."

Vị lão nhân tóc trắng này cuối cùng suy nghĩ thông suốt, sau đó phá lên cười ha hả,

"Vui mừng đạt được thì sao... Buồn sầu mất mát thì sao... Nhìn vinh hoa thoáng qua chớp mắt, nhân sinh càng nhanh như giấc mộng!!"

Oanh!!

Ngay khi hắn vừa nói xong, tựa như đạo sấm sét nổ vang chấn động trời xanh.

Gió nổi mây phun.

Thiên địa biến sắc.

Dường như có Long Mạch mênh mông hội tụ thành Quốc Vận Kim Long gầm rống, xông thẳng lên tầng tầng mây xanh, Tiên môn mở rộng.

Một ngày giảng đạo này khiến cho toàn bộ kinh thành chấn động, thiên hạ nghiêng mình thờ phụng, thời gian đàm luận như thuỷ triều, tín ngưỡng từ trong Long Mạch như dòng sông lớn lao nhanh tới.

Càng ngày thanh danh của Hồ Nhân Nông càng lớn hơn, cuối cùng bước vào cảnh giới Thiên Đế!

Chương 393: Gặp Nhau

Lộc cộc!

Hai hàng bánh xe lăn trong bùn đất, xe ngựa đang đi về phía trước.

Một vị lão nhân một thân áo trắng ngồi trên xe ngựa, đi về giang hồ phía nam, khu vực nằm ngoài tầm kiểm soát của triều đình, đất Thục.

Lịch sử ghi lại đoạn năm tháng này.

Tể tướng Hồ Nhân Nông, phải mười ba lần thánh chỉ mới nhập kinh làm Tướng, thống trị thiên hạ hơn hai mươi năm, công việc bận rộn, chưa bao giờ rời kinh. Trong lúc Nam Chiếu Quốc thành lập, Thiên Đế phàm nhân ra đời kéo theo vô số chuyện xảy ra, lúc này đã qua nhiều năm sau lần đầu hắn rời kinh thành.

Hắn vừa đi, sẽ không trở về.

Lúc này, ánh mắt hắn nhìn phong cảnh phía ngoài xe ngựa qua rèm vải. Trong ánh mắt hiện lên những hồi ức, nhớ về toàn bộ năm đó, lưu lạc cùng với lão sư thư sinh, lấy trời làm chăn, lấy đất làm mền. Đoạn thời gian kia khổ cực nhưng lại tiêu dao, có lẽ đó là những năm tháng xán lạn nhất trong cuộc đời của hắn.

“Dù sao thì ta cũng đã đi đến một bước này. Nếu… cuộc sống thật sự là một giấc mộng xán lạn, như vậy hiện tại xem như đã hạnh phúc viên mãn, đã đến lúc ác mộng bắt đầu.” Hắn lộ ra sự mỏi mệt, thở dài một hơi, đôi mắt già nua chậm rãi nhắm lại.

“Ta nghĩ nên ta tồn tại? Lúc này đây, có lẽ ta sẽ chết, cả thiên

hạ sẽ không còn nhớ rõ ta?”

“Tử vong... Không ai sẽ chờ mong tử vong cả. Đó là sự sợ hãi cực hạn của toàn bộ sinh mệnh trên thế gian này.”

Chuyến đi lần này của hắn chính là để gặp một tồn tại khủng bố cổ xưa đáng sợ nhất ở ngoại vực. Vị tồn tại này vẫn luôn bảo hộ lão sư của mình —— Bách Hiểu Sinh, chu du các nơi trên thế giới, nhìn ngắm phong cảnh giang hồ.

Nhưng mà thật sự chỉ là vì ngắm phong cảnh giang hồ sao?

Vị tồn tại đó đã đi gặp Võ đạo Đoạn Thiên Vũ, đi gặp Kiếm đạo Liễu Ôn Kiếm, giờ đang đợi Nho đạo cuối cùng là bản thân mình.

Năm tháng của nàng quá mức cổ xưa, thời gian không có ý nghĩa đối với nàng, nàng cũng có cũng đủ trí tuệ, nàng đang chờ đợi, chờ đợi cuộc gặp gỡ xán lạn với mình... Ước chừng đã yên lặng đợi hắn hơn hai mươi năm, chậm trễ hơn hai mươi năm, áp chế không xâm lấn thế giới này, chỉ vì chờ chính mình, chờ Vương triều Đại Chu của mình hoàn toàn tiến vào trạng thái cường thịnh!

“Hiện giờ, ta đã tới.”

...

Đất Thục, vào đêm.

Thành Bạch Vân nằm ở phía nam đất Thục, trung thu mỗi năm đều có không ít ngày hội náo nhiệt, du khách nối liền không dứt. Những con phố phồn hoa được treo đầy đèn lồng, bên cạnh con sông là thuyền hoa đang đỗ, đèn đuốc sáng trưng.

Trung thu lại đến.

“Bánh trung thu, bánh trung thu năm nhân ngon nhất, nóng

hầm hập phỏng tay đây!”

“Bánh hoa quế, bánh hoa quế, tương truyền cổ xưa, cây nguyệt quế mỹ lệ trong truyền thuyết, mọi người còn nhớ không?”

“Lên thuyền hoa, đoán đố đèn.”

...

Manh Muội đi trên đường phố, nhìn những quầy hàng xung quanh con phố phồn hoa này, nghiến răng nghiến lợi, “Đáng giận, loại bánh trung thu năm nhân phản nhân loại này chung quy vẫn bị sáng tạo ra.”

“Lại là trung thu, khó có được một lần nhập gia tùy tục.” Medusa rất thản nhiên lôi kéo dây thừng, đi lại ở trên đường phố, phía sau có nắm một thư sinh đang đọc sách.

“Nghe nói, phóng đèn lồng hứa nguyện ở giữa sông nơi này rất linh nghiệm, không biết có phải thật hay không?” Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn nói.

“Chúng ta thử một lần đi.” Manh Muội nói.

Mấy người đi đến một cái quán nhỏ sáng rực, mua mấy cái đèn lồng nhỏ, đi vào bên mặt sông, viết lên tờ giấy rồi phóng đèn lồng vào trong nước.

Manh Muội viết, đương nhiên là hy vọng chính mình có thể thành Thánh, nằm vui vẻ, sau đó nhân cơ hội nhìn lén hai vị bên cạnh.

Đồ đệ:

“Hy vọng mọi người có thể sống tốt, đều bình an.”

Cái này đúng là cá mặn, không hổ là đồ đệ của ta.

Medusa tựa hồ tương đối tùy ý, chỉ có bốn chữ:

“Đều là của ta.”

Vẻ mặt Manh Muội đau khổ.

Câu này của ngươi rốt cuộc là có ý gì? Huyền học huyền bí như thế? Khó trách tùy ý cho mình nhìn lén...

Có lẽ phải lên mạng nhờ cư dân mạng giúp đỡ, nghiên cứu một chút về tâm lý của vị Ma thần khởi nguyên này!

Trên đường phố, một chiếc xe ngựa dần đi tới.

Một vị lão nhân chậm rãi đi ra từ xe ngựa, hắn nhìn nhìn xung quanh, con phố phồn hoa đều treo đèn lồng, dòng người lui tới nối liền không dứt, trong đó có một nữ tử tóc đuôi ngựa đen như mực là bắt mắt nhất.

“Ngươi là người cuối cùng, rốt cuộc cũng tới.” Nữ tử mỉm cười nói.

Nàng buộc tóc đuôi ngựa màu đen, ăn mặc trang phục giống như sườn xám màu đen, tinh mỹ mà lịch sự tao nhã. Từ trong làn váy có thể nhìn thấy một đôi chân thon dài tinh tế, rất có khí chất của phương Đông, làn da nàng trắng nõn, hai bên tai đeo hoa tai giống như trăng non vậy.

Hồ Nhân Nông tán thưởng, chỉ nhìn bề ngoài thì không ai sẽ đoán được, đây chính là Ma Thần tối cao của Ma giới, khởi nguyên của toàn bộ Ma tộc, Ma thần Medusa nơi vạn vật trở về, được biết đến là một tồn tại tối cao không thể nghe nói, không thể nhìn thẳng!

Mấy người chậm rãi ngồi xuống một quán ven đường, kêu tiểu nhị lấy thịt nướng cùng với mấy bình rượu trắng.

“Kỳ thật, ta rất bội phục ngươi, Hồ Nhân Nông.” Medusa rót cho chính mình một chén rượu, uống một ngụm nhỏ, lại chậm rãi rót một ly cho thư sinh bên cạnh, rồi đưa thịt nướng qua.

Hứa Chỉ cũng bình thản tiếp nhận, vừa cầm sách vừa ăn thịt. Dù sao thì bình thường Bách Hiểu Sinh cũng không cần ăn nhiều, cho nên chuyện này cũng không sẽ khiến người khác chú ý.

“Hương vị không tồi.”

Hứa Chỉ rất vừa lòng, ăn thịt nướng, vô cùng đạm nhiên nghe hai bên giao lưu, nội tâm lại suy tư. Thế giới Mỹ Thực vừa mới được mở ra, còn cần phải tiến bộ nữa mới có thể đuổi kịp thế giới Hoang Cổ đã phát triển mấy trăm năm.

“Nho đạo, rốt cuộc đã chuẩn bị tốt chưa?”

Medusa nhấp rượu, nhàn nhạt mở miệng, “Ở thế giới này ngốc càng lâu, ta càng cảm thấy hạnh phúc. Đây là một môi trường sinh tồn cực kỳ ưu việt, ánh nắng tươi sáng, các ngươi có 24 tiết, các ngày hội, hội chùa, có mặt trời mọc mặt trời lặn, là nơi mà chúng ta tưởng tượng không đến.”

“Ở quê của ta, cũng chính là Ma giới mà các ngươi thường gọi, ngươi biết đó là cái dạng gì không? Nó là một mảnh hoang vu tĩnh mịch, có rất ít sự sống, tử khí âm trầm.

50 năm ban ngày, 50 năm đêm tối, thậm chí đại bộ phận sinh linh bình thường chỉ có hơn ba mươi năm thọ mệnh, suốt cuộc đời đều không có gặp qua cái gì là ánh mặt trời, cái gì là đêm tối. Cho nên nhìn thấy một mảnh thế giới khác, quả thực đã khiến chúng ta phải vọng tưởng,

Một ngày phân ra ngày đêm, quả thực là hạnh phúc lớn nhất.

Ở thế giới của chúng ta, ngày hội duy nhất chính là Đêm Thiên Vu ‘Azrael ’, nhưng đó cũng chỉ là tượng trưng với màn đêm hắc

ám, sợ hãi, bất hạnh, cần phải cầu nguyện, nhóm sinh linh đều tránh ở trong nhà mà không ra khỏi cửa... Tết m Lịch, trung thu của thế giới các ngươi thật sự là khiến người ta phải hướng tới."

Hồ Nhân Nông lẳng lặng nghe tự thuật, phảng phất đang nghe một vị bạn bè nói chuyện phiếm, trò chuyện về cố hương của mình. Trong lòng hắn lại càng rõ ràng, đây là nguyên nhân mà vị Ma thần này âm thầm buông xuống mảnh thế giới này.

Chiến tranh, đã là việc không thể tránh khỏi.

Medusa cười nói: "Đặc biệt là hiện tại, nhiệt độ không khí của thế giới chúng ta mấy trăm năm qua đã nhanh chóng giảm xuống, cường giả chúng ta đi khắp toàn bộ thế giới, núi lớn, con sông, thế giới bên cạnh, cũng không tìm thấy nguyên nhân khiến cho môi trường của thế giới chúng ta thay đổi lớn như vậy: Độ ấm càng ngày càng thấp.... Không khí trong các đại Vương quốc Ma dược đều bị kéo căng, khiến người không thở nổi. Đây là đang muốn hủy diệt thế giới của chúng ta sao?

Không thể biết được

Có lẽ, ở đó đã sắp trở thành một thế giới với băng thiên tuyết địa, sinh linh rất khó cư trú, chúng ta cần phải tìm kiếm một con đường ra."

Hứa Chỉ cầm sách, rất bình tĩnh, trong tay cầm thịt nướng, nghe bài chính thức tuyên chiến của thế giới này.

Nó đã sắp tiến vào sử sách.

Chương 394: Ma Giới Xâm Lấn (Thượng)

Chính mình cũng không muốn can thiệp, chỉ là người quan sát, nhàn nhạt nhìn lịch sử đẩy mạnh, đi về tương lai không đoán trước được.

Dù cho là mình biết rõ thì sao chứ, vườn trái cây nhà mình ở Đồng Thành vào mùa đông là tương đối lạnh, nhưng lại là khu vực phía nam nên sẽ không có tuyết rơi, nhiệt độ không khí mùa đông cũng là mấy độ.

Nhưng đối với thế giới Vu sư, nhiệt độ không khí giảm xuống là chuyện xưa nay chưa từng có, cho nên không biết mà sợ hãi, nghĩ thế giới có lẽ sẽ bị hủy diệt.

Medusa tiếp tục mở miệng, nhấp một ngụm rượu, môi đỏ ăn cá nướng, "Ở mười năm trước, ta đã có nắm chắc để đột phá, có thể chính thức mở ra cuộc tiến công vào thế giới này, nhưng ta không có đột phá, mà là chờ đợi, ta lại đợi ngươi mười năm, biết vì sao không?... Ta đang đợi các ngươi trở nên cường đại, bằng không hiện tại các ngươi quá mức nhỏ yếu, không ngăn cản được sự xâm lấn của thế giới chúng ta!"

"Bởi vì xâm lấn là không đúng, nội tâm ta cũng thực hổ thẹn... Ta chỉ có thể đền bù như vậy, để cho chúng ta lực lượng ngang nhau mới làm đối thủ, giết chết đối phương, mở ra một lần đánh giá. Dù sao ai cũng đều có quyền lợi lựa chọn sinh tồn."

Vị lão nhân bạc đầu Hồ Nhân Nông này, không tự chủ được nhìn Medusa, nhìn về phía thiếu nữ mỹ mạo này.

Hắn làm Tể Tướng đương triều, lại không thể tưởng tượng được tồn tại vĩ đại cổ xưa Ma Thần khởi nguyên buông xuống thế giới này tựa hồ cũng không tà ác, ngược lại còn rất thiện lương. Hơn nữa, nàng tựa hồ đang áy náy, xâm lấn thế giới cũng là có nỗi khổ bất đắc dĩ.

Bên cạnh, vẻ mặt Manh Muội đen lại.

Ta mẹ nó, thật muốn tin ngươi!

Nếu không phải lúc trước đã nhận thức ngươi, thật đúng là bị lời nói kia của ngươi lừa dối rồi! Ngươi rõ ràng là gạt Elmin, kéo dài thời gian xâm lấn, chờ đối phương trở nên càng cường đại, sau đó chờ mong cuộc chiến với lực lượng ngang nhau, ngươi chính là một kẻ cuồng chiến đấu!

Thương hại đối phương, không muốn làm đối phương tử vong?

Mặt Manh Muội đều đen cả rồi!!

Hiện tại ta công nhận có hai vai ác, một nam một nữ, Medusa và Đế Kỳ.

Trình độ nguy hiểm của Medusa đã vượt qua Đế Kỳ. Đế Kỳ cơ bản là hắc thủ phía sau màn, chưa bao giờ tự mình giết người, còn Medusa thì giết người vô số, là vai ác đệ nhất trong lịch sử! Là người không có tư cách nhất để nói mấy lời hay như này.

Manh Muội cực kỳ bi thương.

Không hổ là vai ác hung tàn nhất, thông minh xảo trá, còn dán cho chính mình một cái nhãn thiện lương nữa chứ.

Nội tâm của nàng đang dần trầm xuống.

“Còn nữa, tình huống hiện tại của thế giới Vu sư là thế nào.

Chúng ta lâu lắm rồi cũng không có tiếp xúc, hiện tại thật sự có nguy cơ diệt thế sao? Thế giới sắp hủy diệt, nhiệt độ không khí mấy trăm năm qua đang nhanh chóng giảm xuống?"

"Chỉ sợ là sự thật, nếu không dù Medusa có nổi điên thì Elmin cũng sẽ không đồng ý phát động chiến tranh."

Thời tiết lạnh?

Thời đại băng hà đã đến?

Lúc trước Medusa chưa bao giờ lộ ra mấy thứ này, hiện tại sau khi nàng nghe được liền lâm vào suy tư, có lẽ phải nghĩ biện pháp cầu cư dân mạng bên ngoài, nghĩ cách can thiệp, thay đổi cuộc chiến tranh này thôi.

"Cô nàng này đang có tâm tư gì đây, đôi mắt cứ chuyển động không ngừng."

Hứa Chỉ lại nhìn Manh Muội ở trong mắt.

Hắn rất bình tĩnh, ngồi ở nơi không người hiểu, giờ phút này lại đang yên lặng ăn đồ nướng bên bờ sông trước sự thay đổi của thế giới, giống như một người đứng xem, nghe hai bên hữu hảo nói chuyện với nhau.

Trận chiến tranh vị diện thế giới này, hắn không có ý định can thiệp vào kết cục, mà chỉ nhàn nhạt ngồi ở chỗ cao.

"Mứt quả, băng đường hồ lô đây!"

Bỗng nhiên, có một nghệ nhân già nua cầm một cây côn dài, phía trên cắm đầy mứt quả hồ lô vừa vặn đi qua quầy hàng.

"Ông chủ, ta muốn hai cái." Medusa gọi hắn lại.

"Được rồi! Hai kẹo hồ lô!!" Lão nhân kêu lên.

Sau khi đưa tiền qua, Medusa cầm lấy một cây ăn, lại dùng tay đưa một cây cho thư sinh phía sau.

Hứa Chỉ cũng rất thản nhiên tiếp nhận kẹo hồ lô, đọc sách, ngồi ở bên cạnh bình tĩnh ăn, phảng phất áp lực khẩn trương trong không khí trước mắt kia không có quan hệ với mình.

“Lão sư...”

Hồ Nhân Nông nhìn thư sinh này, sắc mặt có chút phức tạp, bỗng nhiên thở dài một hơi. Nếu lúc ấy, không cho Ma Thần này phát hiện sự tồn tại của hắn thì có phải là tốt hơn không?

Nghe nói, Ma Thần này sắp đột phá, cũng là vì được lão sư dẫn dắt...

Từ đó mới làm tăng thêm nguy cơ cho thế giới của chúng ta.

Hắn đi chuyến này đã không tính toán trở về, dù phải trả giá tính mạng cũng muốn mang lão sư đi.

Hắn đã là một vị Thiên Đế mới, ở vào cùng cảnh giới, đối phương cũng chỉ là một khối phân thân, dùng việc hy sinh tính mạng làm đại giới, chưa chắc đã không cứu nổi!

Thần sắc của Medusa cũng rất thản nhiên, “Cuộc sống của các ngươi tinh tế như vậy, đầu đường đều có người rao đồ ăn, mà thứ giải trí duy nhất ở thế giới của chúng ta chính là quán bar, thô ráp mà đơn giản, mất đi quá nhiều quá nhiều lạc thú. Nơi này dưới ánh mặt trời thực ấm áp, có bốn mùa và ngày đêm, chúng ta rất muốn vào để tránh né tai nạn.”

Medusa tiếp tục nói, “Ngươi đã đến nơi này thì hẳn đã có quyết ý, muốn tới làm gì... Lòng ta biết rõ ràng.”

Hồ Nhân Nông lão nhân nghe vậy, mặt cũng không cảm xúc.

“Sở dĩ Liễu Ôn Kiếm không ở đây là bởi vì nàng phải nghỉ ngơi dưỡng sức, dù sao cũng là một phàm nhân. Đoạn Thiên Vũ không ở đây, là bởi vì hắn còn chưa đột phá được cảnh giới Thiên Đế., nhưng chắc cũng sẽ sớm thôi... Mà chỉ có một mình ngươi lại đây, là bởi vì ngươi không sợ chết, bất tử bất diệt, tới thử nội tình của ta, đã ôm quyết tâm phải chết đến đây, không tính toán trở về.”

Medusa thở dài, phảng phất muốn nhìn thấu đối phương, “Ngươi không chỉ có muốn thử ta, còn muốn liên hợp với Thanh Đằng Địa Mẫu cướp đi sư tôn Bách Hiểu Sinh của ngươi và Ôn Liễu Kiếm từ trong tay ta,... Dù sao thì vị tồn tại này đã dạy dỗ hai người các ngươi, từng người đều sáng lập ra thời đại mới, thậm chí còn dẫn dắt ta... Tất nhiên các ngươi sẽ không muốn hắn ở lâu trên tay của ta.”

Manh Muội:???

Ta không có!

Nàng ngồi ăn bánh trung thu ở bên cạnh, nháy mắt không bình tĩnh nổi, vẻ mặt khiếp sợ nhìn Hồ Nhân Nông, không nghĩ tới đồ đệ của mình đã có quyết tâm như vậy.

Nàng lại nhìn Medusa.

Biểu tình Medusa vô cùng bình tĩnh, tựa hồ đã tính toán ra tay xử lý nàng.

Cá mặn như ta cũng có ngày hôm nay?

Vẻ mặt của nàng lộ ra vẻ đau khổ.

Nỗi khổ của mình chỉ có mình biết.

Nàng thật không muốn làm cá mặn mà là thật sự không có sức chiến đấu!

Đánh nhau cũng phải có thiên phú.

Nàng không có khả năng chiến đấu, tuy rằng nói nàng là người trưởng thành và tinh tế, hàng ngày tích lũy rèn luyện, hiện tại người bình thường không phải là đối thủ của nàng. Nhưng Medusa và các tuyệt thế thiên tài khác thì chỉ cần một giây là có thể đánh bại chính mình.

Hồ Nhân Nông bình tĩnh mở miệng, “Thanh Đằng Địa Mẫu đã vượt qua toàn bộ Thiên Đế trên thế gian, chỉ ở dưới Thiên Đạo, khí tức cường đại, chiến lực có thể sánh ngang với mười vị Thiên Đế bình thường. Mà ngươi cũng không phải dùng bản thể hạ phàm, xa không phải là đối thủ của nàng.”

Chương 395: Ma Giới Xâm Lấn (Hạ)

Manh Muội ngồi ăn ở bên cạnh, sắc mặt bình tĩnh giống như Bách Hiểu Sinh, có cảm giác cao thâm khó đoán, thậm chí còn ăn đồ ăn giống với hắn.

Chính mình ăn vụng nhiều tiền hoa hồng Long Mạch như vậy, có năng lượng của mười mấy vị Thiên Đế là kỳ quái sao? Không có năng lượng kếch xù thì sao có thể thành Thánh Nhân?

Medusa cười cười, nhìn về phía nàng, "Ta biết, khí tức của nàng nồng đậm đã có thể so với bản thể của ta, làm Thanh Đằng Địa Mẫu của thế giới này thì chiến lực chắc hẳn sẽ không kém gì ta, nàng vẫn luôn là đối thủ mà ta chờ mong nhất. Nhưng ngươi cho rằng... Ta không có chuẩn bị gì phía sau sao?"

Sắc mặt Hồ Nhân Nông đột nhiên căng thẳng.

Oanh!

Bỗng nhiên, trong ngọn núi lớn cách đó không xa mơ hồ truyền đến tiếng vang.

Tựa hồ có một đạo trận pháp đồ đằng thật lớn được khắc ở trên núi, năng lượng khổng lồ vô ngần được hội tụ, hóa thành một ngọn lửa xoáy thật lớn, chậm rãi xoay quanh.

"Lấy danh của Ma Thần khởi nguyên Medusa! Con dân của ta! Buông xuống!!"

Medusa chậm rãi khẽ nhếch môi, hóa thành chú ngữ, một sóng âm mạnh mẽ chấn động thiên địa, trường bào trên người dao động

theo gió.

Thế giới Vu sư.

Các quốc gia Ma Dược, các vị cường giả, binh lính, chức nghiệp giả, Đại đế sử thi đều cảm giác được sự kêu gọi từ sâu trong lòng, có loại cảm giác cả người tê mỏi.

Bên kia đại dương, đại môn Minh Giới, một Xà Phát Nữ Yêu mỹ lệ tuyệt diễm, thân hình to lớn cuồn cuộn trồi lên mặt nước, chậm rãi khởi động, nhẹ nhàng vươn ra ngón tay về phía trước một chút.

Oanh!

Một cánh cửa xoáy nước màu xám tinh xảo hiện lên.

Rất nhanh, Ma Thú trong sơn mạch được thuần dưỡng vô số năm kéo đến đông nghìn nghịt, phát ra hơi thở bạo ngược, ánh mắt đỏ tươi. Dưới sự xua đuổi của từng chức nghiệp giả, bọn chúng bắt đầu hội tụ đến cửa lớn, trào lên chồng chất giống như nước bùn, bôn tẩu khắp mặt đất.

Đây chỉ là vật hi sinh tiên phong cho chiến tranh, là một giống loài đặc thù của thời đại Ma Dược: Ma thú!

“Tai ương Ma thú có thể hủy diệt rất nhiều đồ vật của thế giới kia.”

Xuyên thấu qua cửa không gian, mơ hồ có thể nhìn thấy một vị cường giả như đại dương mênh mông.

Mà ở chỗ cao kia vậy mà lại là mấy trăm Đại Đế Sử Thi cổ xưa, ánh mắt lành lạnh, phát ra năng lượng khủng bố.

Ở chỗ cao nhất chính là một vị Ma Thần to lớn không thể diễn tả, phảng phất chỉ đứng ở nơi đó chính là một mảnh thế giới,

Trong bóng tối chỉ có thể nhìn thấy bóng dáng của nàng, nó cũng đủ để khiến cho một vị Thiên Đế sụp đổ.

“Đây là...” Sắc mặt của Hồ Nhân Nông dần thay đổi.

Cấp bậc cường giả Thiên Đế như bọn họ có đến hơn mấy trăm vị! Dù cho hơi thở của mỗi một vị đều không bằng cùng cấp, nhưng số lượng thật sự quá nhiều. Thế giới Hoang Cổ mới có bao nhiêu Thiên Đế?

Cửu Trọng Thiên của Thiên Giới, từ lúc Tây Kỷ Nguyên vẫn chưa xuống dốc, mấy trăm năm vẫn không ngừng phát triển, ra đời không ít Thiên Đế. Trên Cửa Thiên có chín vị Thiên Đế tọa trấn, lại cộng thêm mấy người trên thế gian, thế giới Hoang Cổ mới chỉ có mười một vị Thiên Đế!

Ahhh!!

“Đó là cái gì!”

Vô số bách tính trong thành kêu to.

Đám người nháy mắt kích động, chạy về chỗ khác.

Nhưng dù sao nơi này cũng là đất Thục với dân phong bưu hãn, tập võ thành phong trào, các môn phái võ đạo bị vương triều Đại Chu đuổi đi đều tụ tập ở chỗ này. Rất nhanh liền có hiệp khách tổ chức sơ tán, hơn nữa còn có các đại kiếm hiệp, tiến đến mảnh núi non kia, đón đánh ma thú khủng bố.

“Các vị võ lâm, trung thu trăng tròn có yêu ma xuất thế, phải tiến đến ngăn cản!”

“Thục đạo Kiếm tiên, mờ mịt linh động, có lẽ rất nhanh sẽ biết và tiến đến chi viện cho chúng ta!”

...

“Yêu nghiệt! Đừng vội làm loạn!!”

Trong thành có từng đạo hơi thở khủng bố bắt đầu bộc phát, một người phóng lên cao, lại không biết đây mới chỉ là bắt đầu.

Toàn bộ người trên đường phố đều nhanh chóng chạy như điên, rất nhanh đã không còn dân cư, chỉ còn lại mấy người vẫn ngồi ở trên quán nhỏ, uống rượu, ăn thịt như cũ.

“Bây giờ, ngươi đã hiểu chưa?”

Medusa mỉm cười, nhìn những ma thú kia điên cuồng tuôn ra, đây là lực lượng tiến đến xâm lấn thế giới, “Đây mới là chiến tranh, lực lượng đang dần dâng lên. Nếu như loại tồn tại như Địa Mẫu này ra tay ngay từ đầu, thì chân thân của ta đã chuẩn bị để tùy thời buông xuống. Mà kết cục của thế giới chúng ta cũng chỉ đến như vậy, ta chém giết với Địa Mẫu, thần của hai thế giới cũng không phải do chính mình, cũng sẽ có cùng kết cục.”

Lời nói của Medusa đã hoàn toàn trấn trụ Hồ Nhân Nông.

Đôi mắt của Manh Muội nháy mắt sáng ngời.

Sao ta lại không không nghĩ tới chứ?

Ta tuy rằng là mèo con khoác da hổ, không thể đánh, nhưng Medusa cũng không biết. Như vậy, ta đã thành công kiềm chế nàng.

Nàng rất kích động, cảm thấy đây là thời điểm để nàng khoác lác với cư dân mạng bên ngoài một phen, vai ác cuồng bạo lực nhất trong lịch sử vậy mà lại sợ đại Manh Muội ta!

“Như thế, hai bên chúng ta là đang kiềm chế lẫn nhau, Thanh Đằng Địa Mẫu cũng khó để có thể ra tay, ngươi muốn cùng ta đánh một trận không? Cướp đi lão sư của ngươi?” Medusa mỉm cười, nắm bờ vai của Bách Hiểu Sinh.

Sắc mặt của vị lão nhân tóc bạc Hồ Nhân Nông này cũng ngưng trọng lại, nắm một bờ vai khác của Bách Hiểu Sinh. Hắn không có khả năng sẽ buông tay, thậm chí vì để cứu lão sư của mình về, hắn đã thương nghị với Liễu Ôn Kiếm, không tiếc phát động chiến tranh trước!!

Oanh!

Hơi thở khủng bố bộc phát!

Khí tràng của hai người lần lượt thay đổi, thần thức hội tụ thành phong ba, thần thức đang điên cuồng va chạm, lại tinh diệu vô cùng, cố tình tránh đi người ở giữa. Sắc mặt của Bách Hiểu Sinh cũng dần trở nên lạnh lẽo.

Bọn họ đánh lui đối phương, sau đó ở trong nháy mắt lại đem Bách Hiểu Sinh đoạt tới.

Coi đây là chiến trường sao.

Hứa Chỉ:???

Hắn ngồi ở trung gian, hai vị Thiên Đế đang lôi kéo bả vai của mình bả, hít sâu một hơi, cảm thấy bọn họ khẳng định phải cẩn thận. Dù sao nếu mà thất thủ thì kính tượng này sẽ bị đánh nát, có hại chính là bọn họ.

“Hương vị thịt này làm cũng không tồi, rất ngon.”

Toàn bộ thành cuốn lên một cơn gió lốc thật lớn, mái hiên sập, đường phố đổ nát, ở trung tâm gió lốc mà hai vị Thiên Đế đang điên cuồng giao thủ kia, Hứa Chỉ vẫn một tay cầm sách, vừa ăn vừa xem, vô cùng bình tĩnh.

Trên bầu trời, những đám mây không ngừng quay cuồng, một đợt sóng khí nặng nề tràn ra.

Hai vị Thiên đế tôn kính có cấp bậc khủng bố đang điên cuồng đánh nhau, thuyền lâu, đèn lồng, quán trà, các kiến trúc xung quanh dần trở nên mơ hồ…

Trời đất quay cuồng, cả thế giới tràn ngập một màu đen nặng nề u ám, Manh Muội đã sớm dẫn Tiểu Hồ Ly rời khỏi trung tâm.

Chính giữa cơn lốc điên cuồng này, chỉ có duy nhất một thứ còn nguyên vẹn, đó chính là cái bàn trà nằm ở vị trí trung tâm và thư sinh nhìn qua rất hiền lành kia, Bách Hiểu Sinh đang ngồi trên ghế vừa ăn vừa đọc sách.

Khả năng khống chế quá tuyệt diệu, trong tình huống không làm thương tổn tới đối phương, nhưng vẫn có thể đánh bại đối thủ.

“Trời ạ! Vì tranh giành một con mọt sách thôi, mà hai thế giới đã phát động trận chiến tranh đầu tiên ư!”

Trong lòng của Tiểu Hồ Ly Hồ Hải Hàn cực kỳ chấn động, vẻ mặt không thể tin nổi, vô cùng khiếp sợ.

Chương 396: Tuyệt Học

Một khi hai thế giới siêu phàm khai chiến, bản thân mình nhất định phải đứng ở trận doanh của thế giới Hoang Cổ, mà Thiên đế chí cường chém giết nhau, chắc chắn sẽ biến mọi thứ thành núi thây biển máu, hai bên trả đại giới khủng khiếp như vậy, chỉ là vì tranh giành tên mọt sách này?

Manh Muội nhìn đồ đệ của mình, cảm thấy tên này không hề giống hồ ly tinh một chút nào cả.

Hồ ly tinh không phải đều khôn khéo dối trá ư?

Hay là do được mình bảo hộ quá tốt? Có lẽ về sau nên nuôi thả một chút, cho nàng ta tự mình ra ngoài lịch lãm.

Chẳng qua là, Manh Muội lại không cam lòng cho nàng đi, sợ cô nương bản thân mình cực cực khổ khổ nuôi lớn bị một tên đầu heo nào đó lén củng đi mất, nếu mà như vậy chính nàng không phải sẽ đau lòng tới chết sao? Cho nên vẫn là nên đặt trong lòng bàn tay mà che chở thôi, để nàng ta trở thành một đóa hoa trong nhà ấm. Quả nhiên nuôi dưỡng đệ tử nam thì có thể nuôi tùy ý, thậm chí là cho ra bên ngoài làm một tên ăn xin cũng được, nhưng mà nuôi dưỡng đệ tử nữ thì giống như là đang nuôi dưỡng con gái của mình vậy, thật sự là quá khó khăn với ta mà!!

“Đóa hoa tử vong!”

Medusa nở một nụ cười, khoát tay, pháp trượng màu đen tinh xảo trong tay giơ lên, nhìn nàng giống như một vị vu sư vô cùng tao nhã, một đóa hoa tinh xảo đỏ như máu xoay tròn hiện ra, không biết là đẹp đẽ hơn so với ngàn năm trước gấp bao nhiêu lần.

Đạo pháp và vu thuật vốn dĩ chính là pháp thuật, cho nên khi đạt tới được một trình độ thâm sâu sẽ có chỗ giống nhau. Vu thuật của Medusa đã sớm đạt tới trình độ cực kỳ cao thâm, thậm chí có thể so với hệ thống to lớn mà Đế Kỳ đã tập hợp kia.

Tuy rằng nàng chỉ là phân thân, nhưng sức chiến đấu vẫn đáng sợ tới mức nghịch thiên.

“ Ti hình Đại Chu , thế giới trong sách.”

Hồ Nhân Nông duỗi tay ra, cảnh tượng xung quanh đột nhiên thay đổi, xuất hiện một cung điện triều đình cực kỳ tráng lệ.

“Người nào ở dưới đó! Còn không mau khai rõ danh tính!?”

Hồ Nhân Nông đã phủ lên người bộ quan phục màu đen dành cho Thừa tướng, uy áp kinh người, đi nhanh về phía trước.

Trong nháy mắt, hắn đã ngồi vào vị trí dành cho quan chức khi thẩm vấn phạm nhân, dĩ nhiên xung quanh cũng có văn võ bá quan, tất cả đều là cường giả. Đây chính là Hình phạt tối cao của Đại Chu, chưởng hình ngục thẩm tra xử lý án kiện, các đại thần quan trọng trong triều đình đều đến dự buổi thẩm xét.

Hiện tại, Medusa đang đứng ở trong triều đình, nàng giống như một phạm nhân đang chịu thẩm vấn.

“Thấy Tể tướng đương triều còn không mau mau quỳ xuống!?”

Một trọng thần trong triều đình đột nhiên đứng lên hét lớn, nho khí kinh người biến thành uy áp cực mạnh đập tới.

Đây là lĩnh vực Đại nho.

Biến hình đường của thế giới trong sách thành thực, tiến hành công giết.

Thế giới trong sách, dựa theo ý niệm của người, hội tụ ý

nguyện của chúng sinh mà hình thành, mà Ti hình Đại Chu chính là do Thừa tướng Hồ Nhân Nông làm ra, người trí thức trong thiên hạ và toàn bộ dân chúng Đại Chu, từ nhỏ khi đến trường học, không ai mà không muốn tìm đến để ngâm nga. Nếu như muốn hỏi quyển sách nào được lưu truyền phổ biến nhất trong thiên hạ, thì đó chính là quyển sách này.

“Hay cho một tên Hồ Nhân Nông! Nếu tâm trí không ổn, e là sẽ bị ngươi dọa sợ rồi!”

Medusa cười to, nhịn không được mà khen ngợi nói:

“Đây chính là Nho đạo ư? Khí vận của quốc gia, tập hợp sinh linh khắp thiên hạ, quả thực là lợi hại, hữu dụng hơn hương hỏa thô sơ của Tây Kỷ Nguyên nhiều.”

“Không tu thân mình, tu thiên hạ chúng sinh, quả thực là có vô vàn khả năng, là con đường cực kỳ đáng sợ. Hiện tại, dân số của triều đình Đại Chu chỉ mới có mấy chục triệu người, nếu lên đến hơn trăm triệu thì sẽ như thế nào? Hơn một tỷ, mấy chục tỷ? Hương hỏa từ vô tận sinh linh có thể ngưng tụ thành thực, diễn biến ra một thế giới chân thật trong sách.”

Trên triều, Hồ Nhân Không đang ngồi ở kia vẫn không nói lời nào, nhưng lại có một đại thần ngồi ở bên cạnh lộ ra vẻ mặt tức giận, tuyên bố pháp lệnh,

“Bản án thứ 72 của Đại Chu! Dám ngỗ nghịch với đại thần, không chịu quỳ xuống, phải chịu phạt từ ba đến mười năm!”

Ầm ầm!

Trong triều đình xuất hiện một đống gông xiềng, xiềng xích, cọc gỗ, sắt nung, nhanh chóng bay tới.

“Kẻ hèn mọn của Vương triều Đại Chu kia, ngươi có biết ta là ai không? Ngươi dám thẩm tra một vị Ma thần tôn kính của dị

giới?!”

Nàng đi nhanh về phía trước, nhìn các đại thần xung quanh, phấn khích tới mức mặt mũi đỏ ửng cả lên, đỏ mặt vỗ tay cười,

“Các ngươi thật sự là quá can đảm… Rất thú vị…Với lại, đống hình cụ này của các ngươi, ta nhìn xong cảm thấy rất hung ác, rất tàn nhẫn…”

Nàng đột nhiên bạo phát ra khí tràng bạo ngược đỏ tươi vô cùng mãnh liệt, phóng lên cao, cực kỳ tùy tiện, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng đỏ cả lên,

“Ta nhìn cảm thấy rất thích, ta rất muốn… Thử một lần!!!”

“Vu sư, tấn công gần người.”

Da đầu Hồ Nhân Nông run lên, không hổ danh là Ma thần.

Một trọng thần trong triều đình lập tức nghe lệnh.

“Gần người?”

Nàng nở một nụ cười dịu dàng, rõ ràng đã là một bà lão hơn hai ngàn tuổi, lại thích ăn mặc theo phong cách của thiếu nữ, vẫn thích trưng diện như trước. Nàng đột nhiên bỏ pháp trượng của vu sư xuống, hai bên cơ thể đột nhiên mọc ra tám cánh tay.

“Ta đi vào thế giới này, hiện tại đã học được cách tu luyện võ đạo, thân hình Cthulhu của ta đã bắt chước chân thân Tổ vu, bắt đầu đồng tu hai đại hệ thống…”

Tám cánh tay của nàng chậm rãi làm ra tư thế đánh nhau, ngoắc ngoắc tay.

“Nhìn vinh hoa biến mất trong nháy mắt, biến mất như một giấc mộng đời người… Ngươi quả thực là một thư sinh đầy bụng đều là kinh luân. Rất thích! Ta cực kỳ thích! Ta càng thích đánh

chết tươi ngươi, một quyền lại một quyền đánh cho thịt nát xương tan!”

Ầm!

Tám cánh tay của nàng múa may quay cuồng, trong nháy mắt, chiến pháp tinh diệu vô song, tám cánh tay hóa thành quyền chưởng, nắm bóp, các đại thần của thế giới trong sách bị nàng bóp chết tươi.

Manh Muội: ???

Hứa Chỉ: ???

Hắn nhìn tám cánh tay đang quay cuồng, tràn đầy hứng khởi đập người của Medusa, như muốn chết trân ngay tại chỗ vì quá kinh ngạc!

Ngươi thay đổi rồi!

Quá vô liêm sỉ, ngươi chính là vu sư truyền thống cuối cùng, giờ lại đi bỏ pháp trượng, dùng nắm đấm để đánh người?

Nhìn tiểu Phượng Hoàng người ta xem, người ta cũng là đồng tu, tu luyện chân thân Bàn Cổ, vì cảm thấy quá xấu nên đã bỏ qua tám cánh tay kia, không hề đi lên con đường đánh nhau bằng nắm đấm. Còn ngươi thì sao, thân là một vu sư, lại hào hứng tràn trề đi học cái thứ này?

Cũng may là khiếu thẩm mỹ của vị này vẫn còn dùng được, tám cánh tay kia coi như là vẫn thuộc vào hàng đẹp, không phải là mọc ra tám cánh tay đầy cơ bắp, biến thành một vu sư cơ bắp, bằng không thật sự là nhìn cay con mắt!

“Quả nhiên ta vẫn thích dùng nắm đấm để đánh hơn, đây mới là chân ái của ta.”

Hứa Chỉ ngồi ở trung tâm không nói lời nào, nhìn hai Thiên đế tối cao đang đánh nhau, từng đạo năng lượng khiến người ta tán thưởng bùng nổ, lại vòng qua cơ thể của hắn.

Dù sao, hiện tại hắn chỉ mới cấp sáu.

Mỗi cấp bậc là sự khác biệt lớn tới mức nào?

Đối với Thiên đế, cấp sáu cũng chỉ là một người cần dùng một kích là giết được rồi.

Ngay tại lúc này, Hứa Chỉ đang ngắm nhìn hai vị Thiên đế đang chiến đấu ở trong sa bàn của mình. Đối với hắn mà nói, đây cũng là một cơ duyên rất lớn khó mà có được. Dù sao thì, cảnh giới thực sự của mình cũng chỉ mới là cấp sáu.

“Đây chính là sự va chạm của hai đại hệ thống…”

Đôi mắt Hứa Chỉ rũ xuống, ngồi ở trung tâm, yên lặng cảm ứng sự giao thủ tràn đầy điên cuồng của hai vị Thiên đế, không ngừng lĩnh hội con đường lưu chuyển sức mạnh của bọn họ.

Chương 397: Con Đường Đi Thông Cấp Chín

Oanh!

Gió lốc trong suốt lưu chuyển xung quanh, phảng phất chính mình đang ở trong một thời không độc lập kỳ dị, không bị công kích.

Hiện tại mình đang là cấp sáu, mục tiêu trong tương lai là Thiên Đế cấp bảy. Nếu muốn tiến thêm một bước thì hắn sẽ không chỉ cần năng lượng thuần túy chồng chất, hay là dựa vào đại diệt tuyệt sinh vật để đột phá, mà sẽ phải vượt qua cánh cửa đầu tiên và lớn nhất của cảnh giới này, đó chính là ngộ tính.

Đã xác định con đường của chính mình, nhìn thấy "Chân lý" ở thế giới Vu sư, hiểu ra "Đạo tâm" ở thể giới Hoang Cổ.

Một vị Thiên Đế đã là người đứng đầu cao cấp rồi.

Cho dù phóng tầm mắt nhìn về sinh mệnh khắp hành tinh này thì tồn tại đỉnh cao nhất chính là Thiên Đế cấp bảy, đủ để trấn áp thế giới, mà cao hơn một chút chính là Thần linh đã có thể bắt đầu rời khỏi hành tinh, thong thả đi ra vũ trụ.

Nếu có thể lại đột phá một cảnh giới, thì Hứa Chỉ chính là người có chiến lực mạnh nhất trên trái đất này. Một vị Thiên Đế trên trái đất, dù cho bại lộ ở trong hiện thực thì cũng có thể thản nhiên.

Đó là đương nhiên, đây là không suy xét đến tình huống công kích hạt nhân chính diện. Trừ khi hệ thống đặc thù này của Hồ

Nhân Nông có thể trọng sinh bất diệt, nếu không thì chỉ có một vị Thần linh mới có thể gánh vác được loại năng lượng đáng sợ có thể hủy diệt trong nháy mắt này.

“Lần đầu tiên ta có thể chân chính cảm nhận được dư ba từ cuộc chiến của bọn họ, cảm ứng được sự cường đại trong đó.” Hứa Chỉ vừa xem vừa ăn đồ ăn, nhịn không được hô to 666.

Hắn ở trung tâm gió lốc của cuộc chiến đấu của hai vị Thiên Đế, được lợi rất lớn, đang không ngừng quan sát.

Phải biết rằng, một cường giả cấp sáu bình thường tuyệt đối không có cơ duyên nghịch thiên như vậy. Hai vị Thiên Đế đứng đầu đang ẩu đả xung quanh hắn, lại không đả thương bản nhân, từng người thi triển đạo pháp của mình để cho hắn quan sát...

Hứa Chỉ đương nhiên phải dụng tâm mà xem, cũng biết cảnh giới của mình thấp. Dù sao thì hắn vốn dĩ sáng tạo sa bàn, suy đoán các hệ thống tu luyện siêu phàm chính là để bái các thiên tài của từng thời đại làm thầy, chờ bọn họ hoàn thiện hệ thống tu luyện. Trước mắt đã có sẵn lão sư rồi, đương nhiên là không thể bỏ qua.

Hắn rất nhanh liền đột phát ý tưởng, suy tư lên.

“Hiện giờ mỗi một vị Thiên Đế đều có con đường thuộc về chính mình. Medusa là lĩnh vực tử vong, Elmin là gợn sóng sinh mệnh, Phượng Hoàng là tự nhiên và không gian, Đạo văn Đại Đế là hải nạp bách xuyên, Đại La Thiên Kinh. Còn ta đây thì sao?”

Nội tâm của hắn mơ hồ có chút chờ mong và một ít tò mò.

Cảnh giới của mình đột phá quá nhanh.

Còn không kịp tự hỏi quá nhiều thì đã đi tới cấp sáu. Dù cho đến Thiên Đế cấp bảy còn cần năng lượng quá khổng lồ, nhưng đối với bản thân mình thì chỉ là một đoạn lữ trình lớn hơn mà

thôi. Nhưng ở cấp sáu, chính mình có thể tự hỏi về con đường sức mạnh tương lai, từ đây đã có thể bước lên lữ trình đó rồi.

"Đạo pháp, cũng cần phải mò mẫm nên con đường thuật pháp cho bản thân, nhìn thấy chân lý và bản tâm thì mới có thể đột phá... Dù ta có tu luyện hệ thống thân thể trước, có thể trực tiếp lấy lực phá đạo, cũng có thể đi vòng qua để đến Thiên Đế, nhưng vẫn nên tiến hành đồng thời thể tu và pháp tu thì hơn."

Đi trên hai đường là xu thế tất yếu.

Nếu muốn có chiến lực vô địch trong cùng cấp thì đây là con đường phải đi.

Hứa Chỉ cảm thấy, ba thế giới siêu phàm mà chính mình sáng tạo nên, đều đã ra đời ba vị Thần linh, lúc này cũng nên đến lượt mình tự tìm kiếm con đường thăng cấp cho bản thân.

Hắn không ngừng cân nhắc suy tư.

Mà hai người càng đánh càng hăng, hoàn toàn bộc phát ra chân hỏa.

Lực lượng lúc trước còn có thể khống chế, nhưng mà dần dần bộc phát toàn lực thì lực lượng rốt cuộc cũng khó có thể ngăn chặn.

"Đi lên đánh!"

Medusa hừ lạnh một tiếng.

Hai người nháy mắt bộc phát, bay lên không trung.

"Chúng ta mau nhân dịp này chạy trốn thôi." Manh Muội lôi kéo đồ đệ, lôi kéo Bách Hiểu Sinh cất bước liền chạy.

Sắc mặt Medusa bình tĩnh liếc mắt qua, nàng đã nhìn thấu tính cách của Thanh Đằng Địa Mẫu này. Bách Hiểu Sinh ở trong tay

nàng ta thì sớm hay muộn cũng có thể đoạt lại.

Nàng đã thu được hồi âm của Elmin, đại khái đã suy đoán ra thân phận thật sự của tồn tại này.

Hồi âm của Elmin cho nàng, rất đơn giản:

[Medusa, gửi cho ngươi, ta đã đọc lại vài lần, trong số đó có đạo cờ vây làm ta kinh động như gặp thiên nhân, không bàn mà hợp với quy tắc của thế giới, vô cùng ảo diệu. Trong đó có Quy Khư, lý lẽ thế giới thật giả, càng nghe càng rợn cả người]

[Suy nghĩ sâu xa, mới cảm giác được chúng ta nhỏ bé như thế nào. Thế giới và kỷ nguyên, một nguyên có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm thế giới? Chúng ta chỉ là một trong số đó? Vô cùng nhỏ bé, trở thành Thần linh cũng không đáng để kiêu ngạo, càng mạnh thì càng cảm giác được bản thân nhỏ bé]

[Ngươi biết được cuộc đối thoại với Thần Sáng Thế từ chỗ Bách Hiểu Sinh, nó cực kỳ quan trọng, giúp thế giới Vu sư chúng ta hiểu rõ hơn về chư thiên vạn giới, hoàn toàn mở ra cửa lớn.]

[Bách Hiểu Sinh, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm thế giới, rộng lớn cuồn cuộn, có lẽ có đủ loại dị tượng thiên địa. Bách Hiểu Sinh có thể coi là một trong những thiên địa dị tượng pháp tắc ngưng tụ ra, tượng trưng cho 'Người ghi chép ','Người quan sát đánh giá',' Người cầu thật'. Được đến người này có thể hiểu trăm, hắn là kỳ trân của thiên địa, đã chân chính bước vào cánh cửa chân lý, không bàn mà hợp với cái tên Bách Hiểu Sinh]

[Thứ hai, Bách Hiểu Sinh là tồn tại vĩnh hằng cổ xưa vượt trên Thần linh. Vậy cấp chín, cấp mười vượt trên cấp tám là hình thái sinh mệnh gì? Chúng ta không biết, năm đó Thần Sáng Thế buông xuống tặng hoa Bỉ Ngạn cho chúng ta cũng đã từng nói qua, hình như là có quan hệ với pháp tắc. Bách Hiểu Sinh chắc hẳn có liên quan đến pháp tắc, có lẽ Bách Hiểu Sinh là một tồn tại cấp

chín, cấp mười không biết, một trong muôn vàn phân thân, phân tán đến các đại thế giới. Nếu thật là như thế, Bách Hiểu Sinh có khả năng sẽ tỉnh lại bất cứ lúc nào, do bản thể chưởng quản trí tuệ, có lẽ phải tiếp xúc một cách cẩn thận.]

[Suy đoán thứ ba, Bách Hiểu Sinh thật sự là một tồn tại cấp chín, cấp mười nào đó, có lẽ do bị thương nặng nên mới mất đi bản thân. Đã từng nói qua, kỷ nguyên gặp phải đại kiếp nạn, mỗi một kỷ nguyên phá diệt, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm thế giới sẽ rách nát. Bách Hiểu Sinh có lẽ là tồn tại cổ xưa chí cao chạy trốn từ trong kỷ nguyên trước, đã mất đi bản ngã.]

Sau ba suy đoán chính là một đoạn lời nói:

[Tổng kết lại, hai người chúng ta nhất định phải có được Bách Hiểu Sinh, không tiếc đại giới, phải khiến cho Bách Hiểu Sinh làm đạo hữu của chúng ta, khi đó sẽ có khả năng tiến lên cấp chín. Thậm chí, có thể biết được bí mật của thiên địa, sự ảo diệu của mười hai vạn chín ngàn sáu trăm đại thiên thế giới, thậm chí có thể thăm dò kỷ nguyên đã tan biến.]

...

Sau khi thu được tin kia, Medusa đã hoàn toàn hạ quyết tâm.

Nàng yên lặng nhìn Manh Muội mang Bách Hiểu Sinh rời đi, “Lấy tính cách của ngươi, ta đã biết ngươi muốn đi nơi nào. Nơi đó, đã có thiên la địa võng đợi ngươi.”

Đối với Medusa mà nói thì sẽ không tiếc tất cả đại giới để có được Bách Hiểu Sinh, bởi người này có khả năng thông hướng chân lý cấp chín! Cũng là đạo hữu tốt nhất mà mình muốn!

Chương 398: Đi Ma Giới

Lộc cộc lộc cộc.

Ngồi ở trên xe ngựa, Hứa Chỉ lại bị hai người Manh Muội lén mang đi, phảng phất nhặt cá mặn, vẻ mặt hạnh phúc nhảy nhót.

Hắn cũng lười để ý hai người kia, nội tâm lại nghĩ, "Ài, ta hiện tại vẫn là một kẻ cấp sáu, muốn đột phá cấp bảy trở thành một vị Thiên Đế không biết còn cần bao nhiêu năng lượng, còn muốn ngộ ra đạo tâm. Ta thật sự quá khó khăn!"

Medusa cho rằng hắn có thể hỗ trợ đột phá cấp chín, mà chính Hứa Chỉ lại bởi vì cấp sáu mà buồn rầu, căn bản không biết chuyện kia.

"Người chơi ở thế giới này chính là cá ướp muối Manh Muội, cùng với mấy người chơi chữ đỏ đang bế quan, cũng không quá can thiệp vào chiến tranh giữa hai thế giới. Mà bọn họ có năng lực để tiếp tục can thiệp sao? Ta cảm thấy không có... chứ." Dù sao đối mặt với chiến tranh quá lớn trước mắt, thì lực lượng của người chơi chữ đỏ thực sự quá ít, mà cơ duyên của Manh Muội rất tốt, nhưng lại chỉ uổng phí năng lượng, là cá ướp muối không có chiến lực.

Hứa Chỉ vừa nghĩ vừa đi, "Có lẽ, ta phải tự mình đi một chuyến, để hiểu ra một chút đạo tâm của ta."

Oanh!!

Trên bầu trời, vẫn điên cuồng giao thủ.

"Nếu đã phát triển thành như vậy, thì giờ là thời điểm để bắt

đầu.” Medusa lạnh lùng nhìn Thanh Đằng Địa Mẫu rời đi, tám cánh tay chém giết cùng Hồ Nhân Nông, bỗng nhiên nàng nâng một cánh tay trắng như tuyết lên, hóa thành bàn tay mở ra.

“Ta, Xà Phát Nữ Yêu Medusa, Ma Thần khởi nguyên của vạn vật, Thủy tổ của thế giới Ma Dược, khống chế tử vong của vạn vật, Vu sư chân lý duy nhất, ở nơi này truyền ra mệnh lệnh.”

Rắc!!

Vô số hồ quang màu đen lóng lánh trong không trung, cửa lớn của Ma giới nhanh chóng được mở rộng.

“Lấy danh nghĩa của ta, con dân ta hãy buông xuống!!”

Medusa đột nhiên rống to.

Bầu trời màu đen đột nhiên trở nên âm trầm, tầng mây quay cuồng không ngừng rồi hóa thành hắc khí nồng đậm, cơ hồ ép cho người ta không thở nổi, toàn bộ thành thị hoàn toàn sụp đổ, hóa thành biển đen không thấy bờ.

“Không!!!”

Hồ Nhân Nông lớn tiếng gào rống muốn ngăn cản Medusa, nhưng lại ở trong giao chiến, nên căn bản không thể ngăn cản.

Một bên khác.

Một Ma Thần to lớn đội trời đạp đất, tóc dài như vô số xúc tua quấn quanh vặn vẹo ở sau người, thân hình khổng lồ mà cuồn cuộn, nội ứng ngoại hợp, bỗng nhiên dùng hai tay chế trụ cửa lớn của thế giới, giống như một người khổng lồ bắt được màn cửa của hai bên!!

Hai tay nàng dùng sức, trong nháy mắt kéo to cánh cửa lớn của Ma giới.

Oanh!!

Không trung sáng lên một mảnh ánh sáng màu đỏ thẫm, vô số phù văn đỏ sậm lập loè hóa thành gió lớn thổi quét mặt đất, giữa xoáy nước tinh xảo, cánh cửa Ma giới chậm rãi mở rộng, ép về bốn phương tám hướng.

Vô số người sống sót đang thoát khỏi thành trấn phía xa bỗng nhiên quay đầu, nước mưa màu đen sền sệt mang theo mùi máu tươi, từng giọt rơi trên gương mặt mờ mịt của bọn họ.

“Đó là?”

Có người nhìn về bóng dáng phía cánh cửa cuồn cuộn màu đen đang căng ra tại vòm trời kia, trong nháy mắt liền ngã xuống.

Thình thịch!

Thình thịch!

Một đám người quay đầu lại, một đám đều vô thanh vô tức ngã xuống.

“Không được nhìn!!”

“Sẽ chết!”

“Chúng ta không được nhìn!” Sau khi đã chết một mảnh người, có người bỗng nhiên phát hiện, thê lương rống to!

“Đó là tồn tại khủng bố không thể lý giải, không thể miêu tả, nhìn thấy gương mặt của nàng đều sẽ chết đi trong nháy mắt!” Có người khóc nức nở, trở nên cuồng loạn.

Oa a!!

Có người kêu rên, khuôn mặt bởi vì sợ hãi cực độ mà vặn vẹo, nước mũi cùng nước mắt khống chế không được mà chảy xuống.

Trong cánh cửa, một cái đầu tuyệt mỹ lớn như ngọn núi đang tiến vào, một tầng sóng gợn chấn động ra ngoài, “Cảnh cửa thế giới đã hoàn toàn mở ra! Tai nạn, tử vong, thống khổ sẽ buông xuống với các ngươi!”

Đó là ngôn ngữ thuần túy của Ma giới, khó để có thể nghe hiểu, nhưng nó lại hóa thành vô số loại tinh thần vọt vào trong đầu mọi người, toàn bộ người dân đang chạy trốn đều ngã xuống mặt đất.

Medusa không hề giết hay khinh nhục kẻ yếu, nhưng bọn hắn lại bởi vì nhìn và nghe thấy mình nên đã ngã xuống.

“Đây là sự vô lực của kẻ yếu, vận mệnh chỉ có thể bị đưa đẩy theo dòng chảy của lịch sử, không thể thay đổi bất luận chuyện gì.”

“Đây chính là chiến tranh...”

Medusa mang theo một tia mỉm cười nhàn nhạt, “Thế giới của chúng ta sắp bước vào thời kỳ lạnh giá, băng thiên tuyết địa. Đến đây đi, ta đã cho các ngươi tư cánh đánh một trận rồi...” Nàng tựa như một bạo quân ngồi ở trên Vương tọa màu máu, khí tức cuồng vọng mà hung hãn phóng lên thật cao, “Tới khiêu khích ta! Ngỗ nghịch ta! Sau đó giết chết ta!”

“Buông xuống!!” Medusa giơ cánh tay lên cao, cười to.

“Buông xuống!!”

Tiếng gầm thét của Medusa dần lấn át cả tiếng khóc.

Một tiếng ầm vang thật lớn, trong cánh cửa xoáy nước màu đỏ sậm có càng ngày càng nhiều ma thú trào ra, ánh mắt đỏ tươi bạo ngược, tựa như thủy triều màu đen lầy lội sền sệt, mấp mô mà đến.

Các Đại Vương Quốc Ma Dược cũng dần xuất hiện, các thiếu nữ Vu sư học viện cầm pháp trượng trong tay, trên người mặc tất chân thon dài xinh đẹp, còn đàn ông thì khoác áo choàng to rộng, tất cả đều nhanh chóng bước ra.

Bọn họ nao nao.

“Thế giới... thật đẹp.”

Chiến tranh và chém giết đã bắt đầu.

Sắc mặt của tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn trở nên chua xót, tuy rằng đại bộ phận người trong thành trì kia đã chạy thoát, nhưng có lẽ tử thương vẫn rất nhiều.

Hơn nữa đây mới chỉ là bắt đầu, kẻ địch sẽ lấy thành trì kia làm trung tâm, từng bước xâm lấn thế giới này.

“Chiến tranh và hủy diệt.”

Trên xe ngựa, Manh Muội nhịn không được mở miệng nói: “Chiến tranh là điều không thể tránh khỏi. Nơi nào có người thì nơi đó sẽ có phân tranh, vì sinh tồn, vì ích lợi, vì để trở nên mạnh mẽ, có đủ loại nguyên nhân khác nhau.”

Một bài đăng nhỏ ở trên mạng đều có thể khiến người ta chửi rủa lẫn nhau, công kích lẫn nhau, huống chi là giữa các quốc gia, giữa các thế giới với nhau?

Manh Muội rất rõ ràng điểm này, nghiêm túc giải thích, “Đây giống như là pháp tắc của Hắc Ám Sâm Lâm vậy.”

“Cái gì là pháp tắc của Hắc Ám Sâm Lâm?” Tiểu hồ ly nhịn không được hỏi.

Manh Muội trả lời, “Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm đại thiên thế giới rất vô biên, chư thiên vạn giới là một tòa Hắc Ám Sâm

Lâm. Mỗi một thế giới đều có thợ săn mang theo vũ khí, giống như u linh ẩn núp trong rừng... Trong khu rừng này, người khác chính là địa ngục, chính là uy hiếp vĩnh hằng, bất luận thế giới nào làm bại lộ sự tồn tại của chính mình đều sẽ bị tiêu diệt."

Manh Muội không phải thật sự ngu ngốc, nếu không thì lúc trước cũng sẽ không thể hố người chơi chữ đỏ, nàng ngược lại còn rất thông minh.

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn trầm mặc, cảm thấy như vậy là quá tàn nhẫn, "Chúng ta không có biện pháp nào để ngăn cản ư? Thế giới của chúng ta không thể hòa bình chung sống với thế giới của đối phương sao?"

Manh Muội vươn ngón tay ra, cười trả lời, "Kết cục chỉ có hai. Một là một phương bị hủy diệt, hai là bởi vì chiến tranh mà dung hợp, trở thành một bộ phận của nhau."

Lộc cộc.

Xe ngựa đi về phía trước, phảng phất như u linh trong đêm đen.

"Chúng ta không có cách nào sao?" Hồ Hải Hàn mở miệng.

"Hiện tại thì không có."

Manh Muội cười mở miệng, hiện lên một tia giảo hoạt, "Nhưng chúng ta có thể nghĩ cách sáng tạo ra! Mà biện pháp giải quyết tất cả, khả năng đang nằm ở một thế giới khác —— Ma giới."

Tiểu hồ ly không hiểu.

Manh Muội tiếp tục mở miệng, "Chúng ta đang mang theo Bách Hiểu Sinh, Medusa khẳng định muốn giết chúng ta. Chúng ta không thể bị nàng đuổi kịp được, Bách Hiểu Sinh không thể bị

mang đi... Chúng ta chạy trốn, nơi nguy hiểm nhất chính là nơi an toàn nhất!"

Manh Muội cười hì hì rồi nói: "Chúng ta đi Ma giới thôi! Nàng chắc chắn sẽ không thể nghĩ tới chúng ta lại đến hang ổ của nàng."

Chương 399: Kim Câu Nữ Vương

Từ rất lâu rồi nàng vẫn luôn muốn đi sang bên kia nhìn một cái, coi như là một chuyến du lịch cho bản thân mình. Nàng đã xoay quanh trong thế giới Hoang Cổ này không biết bao lâu rồi, đã sớm mong muốn tiến vào thế giới mới để nhìn một chút.

Hồ Hải Hàn nháy mắt vỗ tay, mị nhãn như nước, "Lão sư thật thông minh."

Manh Muội hưng phấn muốn chết, "Chúng ta qua đó, nhân tiện đem Long Mạch rải ra một ít. Dù sao hương hỏa của thế giới kia cũng đã xói mòn, nhiều năng lượng như vậy mà không có người thu thập thì thật là lãng phí!"

Nàng đã nóng lòng muốn thử, muốn làm!

Long mạch của thế giới Hoang Cổ đã được trải rộng, nếu lại thêm một thế giới Vu sư nữa, gấp đôi tiền hoa hồng, chính là gấp đôi niềm vui!

Trở thành Địa mẫu của thế giới kia... Suy nghĩ một chút đã cảm thấy hưng phấn!

Năng lượng của hai thế giới, không ngừng được thu thập. Chuyện thành Thánh của mình trên cơ bản là chắc chắn, thành Thần thì phải dựa vào cơ duyên? Không phải vũ lực, mà là bắt lấy cơ duyên, dựa vào đầu óc.

Manh Muội rất vui vẻ.

Lộc cộc!

Xe ngựa tiếp tục đi về phía trước.

“Đi!” Manh Muội mang theo người nhanh chóng nhảy xuống xe ngựa, tiếp tục để cho đạo pháp khống chế xe ngựa tiếp tục đi về phía trước, ít nhất còn có thể đi đến sáng mai.

Mà chính mình thì lén mang theo người vòng trở về, thông qua cánh cửa thế giới vừa mới mở ra, dùng đạo pháp biến thành người của thế giới Ma Dược rồi bước đi vào, không ai sẽ nghĩ đến mình sẽ lớn mật như vậy.

Xôn xao!

Trải qua một phen lẫn loạn, đã thành công lẫn vào.

Phong cảnh của thế giới Ma Dược hoàn toàn không giống nhau.

Bầu trời tối đen là một mảnh nặng nề, mặt trăng và các vì sao vô cùng xa xôi, khắp nơi đều có thực vật và động vật không giống nhau.

So sánh với thế giới Hoang Cổ thì thực vật nơi này rất cao lớn, phần lớn hiện ra màu xanh sẫm, cành lá mang theo màu đen nhánh, phảng phất một mảnh rừng cây hắc ám nguyên thủy tươi tốt, hơn nữa còn lộ ra hơi thở quỷ dị nhè nhẹ.

Thời đại Ma Dược, phần lớn vạn vật trên thế gian đều bị ma hóa, không chỉ có phần lớn cự thú, thậm chí một số thực vật cũng bị ma hóa, có thể nói là vô cùng nguy hiểm, thậm chí nó còn vươn ra những sợi dây dài để ăn thịt người.

“Chúng ta rốt cuộc cũng vào được.”

Manh Muội cười ha ha, mở rộng nội thiên địa, bản thể của một gốc cây Thanh Đằng Kiến Mộc thật lớn đứng chót vót ở trong cơ thể.

Nàng là một vị Thiên Đế, năng lượng cũng không kém quá nhiều so với Medusa, không gian bên trong đương nhiên là khổng lồ.

Từng rễ cây Kiến Mộc chậm rãi rút ra từ trong cơ thể, nhập vào chỗ sâu dưới nền đất của mảnh đất này, "Tốt, Long Mạch nơi này đã chôn xong, chúng ta đi tới địa phương xa hơn một chút."

Các nàng lại từ trong không gian, móc ra một chiếc xe ngựa dự phòng, một đường đi, một đường chôn.

Nhưng mà nội tâm của Manh Muội lại không ngừng nói thầm, nuốt nuốt nước miếng, "Muốn dùng Long Mạch để tìm chất béo bở, phải thành lập tín ngưỡng, khiến người ta cung phụng! Phải có một tổ chức giống như triều đình Đại Chu, thành lập hệ thống hương hỏa tại thế giới này. Thích hợp nhất chính là các Đại Giáo hội, Nữ thần Trí Tuệ Mercurius của Quang Minh Giáo Hội, Nữ thần Tử Vong Medusa của Hắc Dạ Giáo Hội..."

Nàng không ngừng cân nhắc, đang muốn xúi giục một giáo hội,

"Lúc trước, những tên gia hỏa đó đã sáng tạo nên Quang Minh Giáo Hội vô cùng không tồi, đặc biệt là pháp điển của giáo hội bọn họ. Những canh gà kia được tán dương rất nhiều, lưu truyền rộng rãi... Đừng cúi đầu, vương miện sẽ rớt. Trước kia ta không được tuyển, hiện tại ta lại muốn làm một người tốt."

Hứa Chỉ thật ra lại rất bình tĩnh.

Xem ra chính mình phải đi ra ngoài một chuyến, Manh Muội vẫn là không chơi lại Medusa. Medusa đã sớm đoán được Manh Muội là người thích du lịch, nhìn thấy một thế giới mới tinh sẽ nhịn không được sự tò mò mà đi đến đây.

Hơn nữa, lấy tính cách của nàng thì khẳng định sẽ đi qua rồi

trải Long Mạch.

“Đã đoán được nàng khẳng định sẽ tự chui đầu vào lưới, ta lưu lại nơi này, rất nhanh liền sẽ bị Elmin tìm tới, đây cũng không phải không tốt. Nhưng ta không muốn nhanh như vậy đã phải tiến vào Minh Giới giao lưu thảo luận với một vị Thần. Tuy rằng đây là phúc lợi trời cho, nhưng ta vẫn nên dùng kính tượng phân thân này đi du lãm thế giới này trước, sửa sang lại tư tưởng đạo pháp trong tương lai của ta một chút đã.”

Hứa Chỉ vẫn đang đắm chìm trong tâm tư của mình.

Về việc làm sao để thoát khỏi Manh Muội, rất đơn giản, vị Thiên Đế này khẳng định muốn đi ra ngoài tìm cư dân mạng.

Quả nhiên.

Lúc này, đôi mắt của Manh Muội không ngừng chuyển động, càng nghĩ càng hưng phấn, “Ta hoàn toàn có thể lẫn vào trong Quang Minh giáo hội, làm Thánh Nữ, kêu Dọa Não Nhỏ Xuống Núi đem thi thể của hắn —— Quang Minh Thánh Thư giao cho ta, như vậy ta liền có tín vật, có thể lấy tư cách là Đại Thánh Nữ để tiến vào... Chỉ là canh gà mà thôi, ta cũng sẽ làm được, bình thường ta cũng thường xuyên xem canh gà và kim câu.... Đúng rồi, nên đi ra ngoài một chuyến, hỏi những Thủy tổ của Quang Minh giáo hội kia một chút, phải có tín vật! Mấy tên gia súc kia khẳng định có chuẩn bị cho tương lai phía sau.”

Nàng nghĩ vậy, đã có ý tưởng về kim câu, bỗng nhiên ho khan hai tiếng, thân hình biến hóa, biến thành cách ăn mặc của Thánh Nữ Quang Minh giáo hội, lại dặn dò đồ đệ bên cạnh, “Về sau hãy gọi ta là Thánh Nữ, Thánh Nữ đại nhân!”

Vẻ mặt đồ đệ ngây ngốc, “Lão sư, chúng ta đang làm gì đây?”

“Tuy rằng đã quá muộn, sống uổng nửa đời, nhưng ta vẫn

muốn sáng lập sự nghiệp vĩ đại, vì thế giới của chúng ta... Thần Quy tuy thọ, nhưng hãy làm khi còn có thể, đằng xà theo sương mù, cuối cùng cũng trở thành cát bụi. Tuổi già nhưng chí chưa già, chí ở ngàn dặm, dù tuổi đã già nhưng chí lớn không thôi!" Manh Muội nhàn nhạt mở miệng, "Tuổi trẻ của ta đã không kịp nghiêm túc, đến khi hiểu được thì chỉ có thể lựa chọn nghiêm túc mà già đi."

Tiểu hồ ly lập tức sửng sốt, bị lời nói của lão sư làm cho cảm động đến rơi nước mắt. Lão sư nói rất có triết lý, không hổ là sư phó của Hồ Nhân Nông, mở miệng là đã có thể truyền lại một bài thơ kinh diễm cho đời sau.

Hứa Chỉ bĩu môi, con hàng này nhập vai nhanh như vậy? Vừa mở miệng đã bắt đầu thiền sư?

Manh Muội bỗng nhiên chỉ vào một cái ao nhỏ trong rừng cây bên cạnh, hồ nước đã khô khốc, có mấy con cá chết, "Đồ nhi ngoan, ngươi nhìn xem, hiểu được tình cảnh hiện tại của chúng ta không?"

"Thánh Nữ đại nhân, xin hãy nói rõ."

Manh Muội cười nói: "Thời điểm hồ nước chết, thì toàn bộ cá đều tự chết."

Oa!

Lời nói đúng là cao thâm!

Sóng mắt của Hồ Hải Hàn lập tức lưu chuyển, càng thêm sùng bái.

Không hổ là lão sư của ta, ý của ngài thì đó là tình cảnh hiện tại của thế giới chúng ta sao?

Ai biết! Manh Muội bỗng nhiên nhướng mày, lại lấy từ trong

không gian ra một cây dù đưa cho Bách Hiểu Sinh đang đọc sách, làm ra vẻ cao thâm khó đoán, khiến người nhịn không được phải nghiền ngẫm.

“Lão sư, ngài lại có ý gì đây?” Tiểu hồ ly hỏi, “Trời cũng không có mưa mà.”

Manh Muội lắc đầu, “Ngươi lại quên rồi, bắt đầu từ hôm nay phải gọi là Thánh Nữ đại nhân.”

“Thánh Nữ đại nhân, đây là có ý gì vậy?”

Chương 400: Đánh Thành Đầu Heo

Manh Muội chắp hai tay sau lưng, lạnh nhạt chỉ vào Bách Hiểu Sinh nói: “Ta một khi ngủ, cũng chỉ dư lại ngươi và thư sinh này, ta không có sức phản kháng, ngươi cũng quá mức đơn thuần, hơn nữa cảnh giới cũng chỉ là cấp sáu, đánh không lại hắn, vạn nhất hắn có ác ý thì phải làm sao bây giờ? Hai người chúng ta đều sẽ phải chịu thiệt thòi.”

“Cho nên, ta cho hắn cây dù cũng là cho thư sinh này một lời khuyên: Nếu ngươi không mở ra, trời sẽ trong xanh.”

Lúc này Hồ Hải Hàn đã hoàn toàn nghe không hiểu nữa.

Hứa Chỉ:???

Hắn rất muốn phun ra một ngụm máu. Ta mẹ nó?!

“Đồ nhi ngoan, ngươi còn quá trẻ, không hiểu được ảo diệu trong câu này.” Manh Muội lại rất vừa lòng vì kim câu này, cảm thấy chính mình đã hoàn toàn tiến vào trạng thái Thánh Nữ, rất có thể tùy cơ ứng biến. Nàng yên lặng nằm ở trên xe ngựa chợp mắt, ra ngoài tìm cư dân mạng.

Trong xe ngựa, lập tức chỉ còn lại hai người là thư sinh đang đọc sách và tiểu hồ ly.

Cạch cạch cạch.

Bánh xe xoay chuyển tạo thành những vệt dài trên nền đất đen xì lầy lội.

Bầu trời tối đen như mực, chỉ có một chút ánh sáng lờ mờ chiếu rọi nơi này, kèm theo một ít ngôi sao tô điểm thêm cho nó, nhưng vẫn cực kỳ tăm tối.

“Khó có thể tưởng tượng ra rằng, quy tắc thế giới Ma giới lại kỳ quái đến như vậy, đêm tối kéo dài 50 năm, đối với thế giới của người bình thường thì chính là cả một đời người.” Hồ Hải Hàn nói nhỏ.

Nàng nói với Bách Hiểu Sinh, nhưng càng giống như là đang tự lẩm bẩm một mình hơn.

Hứa Chỉ nhìn lên bầu trời.

“Ừm…bầu trời của Ma giới tối tăm như vậy, vấn đề là do sự ô nhiễm môi trường ở trong thôn của ta.”

Vườn trái cây ở nông thôn.

Bầu trời trong trẻo thì còn có thể miễn cưỡng nhìn thấy một chút ngôi sao và ánh trăng, tuy vẫn rất ảm đạm, bởi dù sao thì cũng ở gần thành phố. Nhưng mà vẫn đỡ hơn những thành phố có công nghiệp nặng phát triển, ở đó còn thảm hơn nhiều, chỉ có thể nhìn thấy một vầng trăng sáng mơ hồ.

Xe ngựa vẫn tiếp tục tiến về phía trước.

Manh Muội đang ngủ, ước chừng phải hơn mười ngày mới có thể tỉnh dậy.

Hồ Hải Hàn là một thiếu nữ, mặc dù là hồ ly tinh hóa hình, nhưng dưới sự chỉ dạy của lão sư, nàng cũng đã sớm dung nhập với xã hội loài người. Dĩ nhiên, nàng cần phải xuống ngựa để đi vệ sinh và tắm rửa, thời gian có thể rời đi nhiều vô số kể.

Hứa Chỉ yên lặng ngồi đợi.

“Thư sinh, chuyện này phải giải quyết sao đây?”

Nàng vẫn thảo luận như trước đây.

Qua mấy ngày, quả nhiên khi xe ngựa đi qua một hồ nước ở trong rừng cây, xe ngựa liền dừng lại.

“Đã lâu rồi ta chưa có tắm.”

Nàng giật mình nói, nhìn sư phụ một chút, rồi lại nhìn Bách Hiểu Sinh một chút, cho xe ngựa dừng lại, lén chạy vào trong hồ nước.

Trong chớp mắt, nơi này chỉ còn lại Hứa Chỉ và Manh Muội.

Hứa Chỉ đứng lên, nhéo nhéo gương mặt của người đang ngủ kia, kéo căng hai cái má của nàng ra,

“Sao hả?? Cái miệng của gia hỏa ngươi rất tao, ngay cả ta mà cũng dám trêu chọc. Nếu ngươi còn không cử động…”

Mặt của nàng cứ như một cây bút sáp màu nho nhỏ mới toanh, bị kéo tới biến dạng.

Sau khi tàn nhẫn kéo gương mặt như cái trứng ngỗng này một hồi, Hứa Chỉ liền cảm thấy cảm xúc của mình không tệ. Nhưng hắn chỉ cười một cái, đưa mắt liếc nhìn Tiểu Hồ Ly đang tắm ở phía xa xa, thân hình chợt lóe một cái rồi biến mất tại chỗ.

Trên mạng.

Manh Muội vẫn chưa biết chuyện gì đã xảy ra, vô cùng kích động nói,

“Dọa Não Nhỏ Xuống Núi, ta biết ngươi chắc chắn sẽ lưu lại bản thể của ngươi, quyển sách canh gà – Quang Minh Thánh Thư kia, ta sẽ đến đào phần mộ của ngươi lên để lấy nó, sau đó giúp các ngươi chấn hưng lại Quang Minh Giáo Hội!”

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi: "…"

Trước khi hắn biến thành người rồi đi tìm Lynda, quả thực là hắn có chôn bản thể trước kia của mình đi, giữ lại để đợi ngày đông sơn tái khởi, không ngờ rằng Manh Muội lại đoán được.

Nàng nói chuyện một hồi, thành công nhận được vị trí của thánh thư, trực tiếp login, nhưng lại thấy gương mặt khóc không ra nước mắt của đồ đệ mình, còn bóng dáng của Bách Hiểu Sinh thì lại không thấy đâu.

"Cái gì!? Không thấy!?"

Bỗng nhiên nàng cảm thấy gương mặt của mình vô cùng đau.

Vội vàng lấy gương ra soi, bản thân mình vậy mà lại biến thành một cái đầu heo.

Đã xảy ra chuyện gì!?

Nàng vội vàng kiểm tra lại cơ thể của chính mình, quần áo đầy đủ, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra một hơi.

Nàng quay đầu, phẫn nộ nhìn đồ đệ đang ngồi bên cạnh.

Tiểu Hồ Ly cắn cắn môi,

"Lão sư… tên thư sinh kia, ta không để tâm tới hắn, nên hắn đã nhân lúc ta đi tắm mà rời đi rồi. Lão sư, còn mặt của ngài, có thể là do bị tên thư sinh kia dùng để luyện tập quyền pháp…"

Manh Muội: ???

Mặt của ta, dùng để luyện tập quyền pháp!??

Cả người nàng đều sụp đổ, ôm gương mặt của mình, sưng tới mức không thể tưởng tượng được, bị biến thành một cái đầu heo to đùng luôn rồi.

Có biết thương hoa tiếc ngọc là gì không hả?

Đồ vô liêm sỉ, đồ thẳng nam sắt đá!

Nàng đường đường là Thiên đế, vậy mà gương mặt lại bị biến thành như thế này, nhìn thôi cũng đã có thể nghĩ ra được rằng nó phải trải qua một trận phá hoại thê thảm tàn độc tới mức nào. Nếu như đổi thành một người bình thường, chắc chắn đã sớm bị hủy dung rồi đó!

Nhưng mà, chỉ trong nháy mắt, nàng lại nhớ tới hình ảnh Thánh nữ của môn phái trước kia cũng bị đánh thành cái đầu heo giống như thế này…

Thứ này đã có tiền xử tiền án trước đó!

Tiểu hồ ly rụt người về phía sau, vội vàng giải thích, nói ra suy đoán của mình,

“Thư sinh kia suốt cả ngày đều đọc sách, học tập, đôi khi nhìn thấy một ít nội dung nói về kỹ thuật chiến đấu cũng sẽ tự mình thực hành. Bình thường chúng ta cũng hay thấy hắn khoa chân múa tay thực hiện một số chiêu thức…”

“Nói cách khác, hắn coi gương mặt của ta là người gỗ để luyện tập kỹ năng chiến đấu?”

Lòng tự trọng của Manh Muội bị đả kích nặng nề.

Ta đường đường là một đại mỹ nhân ngủ say, nội tâm hắn vậy mà lại không hề có một chút gợn sóng nào, thậm chí còn ra tay đánh vào gương mặt của ta!?

Manh Muội tức ngực dậm chân, nghiến răng nghiến lợi,

“Đúng là một tên mọt sách ngu xuẩn không có hiểu biết!”

Đây chính là sự sỉ nhục lớn nhất trong cuộc đời của nàng, là

lịch sử siêu đen tối, nàng nhịn không được hít một hơi thật sâu,

“Nhưng mà hắn tự ý chạy đi như vậy không biết sẽ có chuyện gì xảy ra hay không, chúng ta phải tìm được hắn…Với lại, còn phải đi tới nơi kia một chuyến, đi tìm Quang Minh Thánh Thư, đảm nhiệm chức vụ Quang Minh Thánh Nữ đời này!”

…

Trong hoa viên cỏ cây xanh biếc.

Đây là một thế giới nhỏ bé, xung quanh là một mảng trắng xóa.

Hai thiếu nữ tuyệt sắc đang chơi cờ với nhau, một người trong đó mặc áo đạo sĩ, đội kim quang, gương mặt tròn trịa tinh xảo như ngọc, người còn lại thì có khuôn mặt thanh tú dịu dàng, toàn thân tỏa ra hơi thở uy nghi, kiêu ngạo nhàn nhạt.

Đây chính là hai vị Thần đáng tôn kính.

Có được sức mạnh vô tận, mỗi cái giơ tay nhấc chân đều có thể tiêu diệt hàng ngàn hàng vạn sinh linh.

Trải qua năm tháng dài vô tận, một đống quốc gia và thời đại giao nhau, sinh ra vô số anh hùng và kỳ tài, bọn họ tạo nên lịch sử huy hoàng, sau đó lại ngã xuống trong dòng chảy rộng lớn của lịch sử, giống như bọt nước bị vẩy ngược lại vào dòng sông.

Chương 401: Hai Người Đánh Cờ

Trong năm tháng lịch sử dài đằng đẵng, chỉ có hai người các nàng là chân chính hóa thành con cá bơi lội ở trong dòng sông lịch sử, chân chính nhảy lên, mở rộng đôi cánh dày nặng của mình, bay về phía bầu trời mênh mông.

Trong lịch sử, chỉ có hai người các nàng đã siêu thoát.

“Cờ vây, đúng là ẩn chứa vô số huyền diệu.”

Elmin cười nói:

“Quy Khư là thực, thế giới là giả. Quy Khư vô tận là bàn cờ, chúng sinh ở trên thế giới là quân cờ. Mà chúng ta, có lẽ cũng được coi như người chơi cờ.”

Đạo Quân lấy một viên cờ đen lên, chậm rãi hạ xuống,

“Trong vô số năm qua, hai người chúng ta đã đánh bao nhiêu trận rồi.”

Nàng chưa từng xuất hiện ở thế giới Hoang Cổ là vì dựa theo kế hoạch trước đó, nàng lợi dụng dục hỏa trùng sinh để không ngừng lớn mạnh, không ngừng đến tìm Elmin để đánh nhau.

“Chúng ta đã đánh được bốn trận rồi, mỗi trận đều là một cuộc chiến sinh tử, hận không thể giết chết đối phương… Hai tiểu thế giới của chúng ta rất cằn cỗi, trước kia đều không có ai là đối thủ, sau khi chúng ta chém giết lẫn sau xong, đều đã tiến bộ rất nhanh.”

Elmin bình tĩnh mở miệng nói, cầm một viên cờ trắng hạ xuống,

“Mỗi một lần mà ngươi quay lại, ngươi đều sẽ mạnh hơn so với trước đó. Từ lần thứ ba ngươi trở về, ta đã không còn là đối thủ của ngươi nữa rồi. Ngươi tiến vào cảnh giới Trung Vị Thần, sức chiến đấu nghịch thiên… Nếu như không có Bách Hiểu Sinh đi đánh thức Medusa, làm cho một thân thể trong mười hai vạn chín ngàn sáu trăm phần của Medusa đột phá thành Thần, sau đó hai người chúng ta liên thủ với nhau, thì e rằng ta đã sớm bại trận rồi.”

Bản thể của Medusa đã đột phá thành Thần linh.

Nhưng mà lại là Thần linh yếu nhất.

Bởi vì trong hệ thống cơ thể của Tà Thần Cthulhu, mỗi một bộ phận đều là một sinh linh nhỏ yếu, có thành Thần thì đương nhiên cũng trở thành vị Thần yếu nhất. Chỉ khi hợp nhất lại thành một, mới thực sự là một sinh mệnh trọn vẹn.

“Bách Hiểu Sinh thật sự là một tồn tại kỳ lạ.”

Phượng Hoàng nhẹ nhàng cười khẽ, khí chất tự nhiên dịu dàng của nàng như cây như gió, khiến cho người ta nhịn không được mà thân cận. Ánh mắt nàng mang theo sự hiếu kỳ,

“Nếu không có hắn, Medusa sẽ không thành Thần. Mà hiện tại, ta cũng đã đánh bại ngươi, thế giới Vu Sư cũng sẽ rơi vào trong tay của ta…”

Lúc này, trong mắt người ngoài nhìn vào thì thấy thế giới Vu Sư rất hùng mạnh, ưu thế đã bỏ rất xa thế giới kia, còn thế giới Hoang Cổ trở nên rất nhỏ yếu dễ bị xâm lấn. Nhưng chỉ có Elmin và Medusa mới biết rằng, các nàng mới là bên nhỏ yếu, là bên kề cận với tuyệt cảnh.

Elmin mở miệng nói,

“Ta đã nghe qua về thời đại lịch sử kia của các ngươi, không hổ danh là Đạo Quân, người sáng tạo ra tiên thiên cổ thần Đế Kỳ kia. Ngươi và hắn đều giống như nhau, mỗi một lần quay lại đều sẽ mạnh đến mức khiến người ta phải khiếp sợ.”

Nếu như thật sự muốn làm một bảng xếp hạng thực lực.

Đế Kỳ, Phượng Hoàng… Hai vị Thần linh này chắc chắn sẽ được xếp ở hàng thứ nhất, đều thuộc loại càng đánh càng mạnh, mỗi một lần quay về đều sẽ mạnh tới mức khiến người ta run lên bần bật. Bởi chung quy lại thì Phượng Hoàng cũng có bốn gen thiên phú.

Elmin… thì xếp ở hàng thứ hai. Tuy rằng thiên phú của nàng rất mạnh, nhưng dẫu sao thì bản thân nàng cũng chỉ là một vị Thần linh bình thường.

Medusa… nằm ở hàng thứ ba. Trên thực tế, sức chiến đấu của Medusa trong bản thể Tà Thần Cthulhu ở cùng cảnh giới Thần linh cũng không hề yếu hơn Đế Kỳ hay Phượng Hoàng, thậm chí còn có thể vượt qua bọn họ. Cũng đều là bốn gen, nhưng nàng ta quá khó để đột phá thành Thần linh, hiện tại chỉ có được một tổ chức trong hệ thống Tà Thần trở thành Thần linh, khoảng cách thể hoàn thiện quá xa xôi.

Đạo Trường Sinh… là hàng thứ tư, tuy rằng sức chiến đấu của hắn nghịch thiên, nhưng dẫu sao đi nữa thì hắn cũng không phải là Thần linh.

Đạo Quân Phượng Hoàng mở miệng nói:

“Ngươi biết rõ, vậy mà hết lần này tới lần khác còn cho ta cơ hội để mạnh lên. Ngươi và Medusa liên thủ với nhau cũng không phải là đối thủ của ta, chỉ có thể vội vàng phát động chiến tranh,

để cho Ma giới xâm lấn thế giới Hoang Cổ… Ngươi muốn mượn trận đại nạn này để phe của ngươi có thể sinh ra một vị Thần linh, sau đó dùng hắn để thay đổi tình hình chiến sự, hợp lực lại giết ta. Đây chính là con đường duy nhất của ngươi."

Elmin nở một nụ cười, thản nhiên thả xuống một viên cờ trắng. Trong nháy mắt, bố cục cả cả ván cờ đều xoay chuyển, biến thành thế chủ động,

"Đúng vậy, trận chiến lần này chúng ta không thể không phát động… Nhưng thực lực tổng thể của các ngươi thì còn lâu mới bằng chúng ta, các ngươi sẽ bị vây trong một tình thế cực kỳ xấu. Cuối cùng thế giới nào sẽ sinh ra Thần linh? Là Thiên Đạo Đạo Trường Sinh, Thanh Đằng Địa Mẫu bên các ngươi bước ra một bước cuối cùng, hay vẫn là Medusa của chúng ta bước tiếp bước thứ hai? Hay là một vị Quân Chủ Đại Đế nào khác?"

"Ai mà biết được."

Giọng nói của hai người vô cùng lãnh đạm.

Bọn họ vừa chơi cờ vừa nói chuyện phiếm, thảo luận với nhau xem cuối cùng thì thiên tài bên phe ai có thể đột phá, thậm chí có thể sẽ có một lực lượng thiên tài mới xuất hiện nằm ngoài dự đoán của bọn họ. Trong trận thiên địa đại kiếp, chiến tranh thời đại vô cùng hỗn loạn này, ai sẽ là người bước ra.

Hai thế giới xâm lấn nhau, chết chóc, kêu la, tất cả mọi thứ đang xảy ra ngay lúc này đều bị các nàng xem nhẹ.

Nhưng chỉ có trong lòng các nàng mới biết rõ rằng, bản thân mình là người quyết định thắng bại và sống chết của thế giới mình.

Trận chiến này, bên phe nào sinh ra vị Thần linh tiếp theo trước, sẽ ảnh hưởng tới cán cân của toàn bộ thế giới, hai người

các nàng cũng sẽ phân chia thắng bại ở trong trận chiến này.

...

Thời đại Ma Dược đã trải qua hơn một nghìn năm phát triển, có vô số chức nghiệp giả truyền kỳ, sử thi đang ẩn mình, vùng đất cổ xưa này cũng nghênh đón một sự biến đổi mạnh mẽ nhất trong mấy ngàn năm qua.

“Cánh cổng thế giới đã mở ra!”

“Đó chính là thiên đường, khắp mọi nơi đều là trân bảo!”

“Nghe nói, các học viện của các Vương quốc Ma Dược lớn đã phái cường giả đi qua trước rồi, Vương quốc Bán Thú Nhân đã tiến hành xâm lấn trên diện rộng. Ngay cả Vương quốc Vong Linh cũng đã khơi mào cho thiên tai khủng bố kia.”

Khắp nơi trên lãnh thổ không ngừng vang lên những tiếng nghị luận, liên tiếp xuất hiện những tin tức đáng sợ, các quân chủ đại đế cổ xưa đã thức tỉnh.

Những vị Quân chủ Đại đế của các thời đại hùng mạnh, những vị tưởng chừng như đã chết già, đã bại trận từ ngàn năm trước trong lịch sử, hiện tại vậy mà đều thức tỉnh rồi.

“Trong ký sự niên đại của Đế quốc Vong Linh, Quân chủ Đại đế Vong Linh đời thứ nhất, là pháp sư tử linh Wyndham, hắn vậy mà chưa chết đi, mà là biến chính mình thành một pháp sư đầu lâu.”

“Phần mộ của các đời Quân chủ Fedchyne cổ xưa có động tĩnh, người đàn ông mạnh nhất Vương quốc loài người, người được xưng là người đàn ông mạnh nhất trên mặt đất từ ngàn năm tới nay ‘Bhafien Morton’ đã đi ra, không ngờ hắn vẫn còn sống?”

…

Từng cái tên của những tồn tại cổ xưa vốn dĩ nên biến mất trong ngàn năm lịch sử đã lại xuất hiện ở trên thế gian, khiến cho vùng đất tối tăm này trở nên cực kỳ hỗn loạn.

Chương 402: Theo Thể Tu Đột Phá Thiên Đế

Trong thời đại của bọn họ, không có cơ duyên trở thành Thần, nên chỉ có thể ngủ say. Hiện tại, chính là cơ hội duy nhất, cho nên tất cả đều thức tỉnh trở về cố gắng hết sức đánh cược một lần.

Mỗi người trong bọn họ đều đã đi tới đầu cuối của cảnh giới, xem như Quân chủ Đại đế, trấn áp một thời đại rực rỡ sáng chói, ngay cả sức chiến đấu cũng cực kỳ nghịch thiên. Cho dù so sánh với cùng giai ở trong thế giới Hoang Cổ, bọn họ cũng là đám người có thiên phú hàng đầu có cơ hội thành Thần linh.

Trong lịch sử dài đằng đẵng, người kỳ tài có thiên phú để trở thành Thần linh xuất hiện rất nhiều, thứ mà bọn họ thiếu chỉ là cơ duyên mà thôi.

“Minh Thổ truyền tới thần dụ, đây chính là cơ duyên, cũng là thứ ảnh hưởng đến sống chết của chúng ta!”

Từng tồn tại cổ xưa không ngừng xuất hiện, khắp lục địa mưa gió nổi lên cuồn cuộn.

Không thể phủ nhận được một điều, đây chính là thời đại tốt nhất, nhưng cũng là thời đại xấu nhất.

Cơ duyên có thể khiến cho con người ta thành Thần, cũng có thể làm cho thế giới nghênh đón sự hủy diệt, không phải là hủy diệt quốc gia, mà là biến toàn bộ thế giới thành nô lệ, mặc người khác xâm lược.

Thậm chí nửa tháng này, một mạch Quang Minh Thánh Nữ cổ

xưa vẫn luôn ở ẩn lánh đời cũng đã xuất thế, cầm trong tay thần khí của Quang Minh Giáo Hội – Quyển sách Ánh Sáng Chân Lý, sở hữu trí tuệ toàn năng.

“Bài hát ca tụng nhân loại, là bài hát ca tụng lịch sử, cũng là bài hát ca tụng dũng khí!”

Nàng bắt đầu diễn thuyết, không ít người nghe thấy đều bị cuốn hút vào.

Đối mặt với dòng xoáy của lịch sử, rất nhiều người phàm đều cảm thấy không yên lòng, cho dù bọn họ là bên phát động chiến tranh, cho dù bọn họ không biết ân oán giữa các vị Thần, cho rằng bên mình mới là phe tấn công cường thế, vận mệnh đang chờ đợi đối phương chính là luân hãm. Nhưng trong nội tâm của không ít người đều cảm thấy lăn tăn.

Lúc này, diễn thuyết an ủi người không thể nghi ngờ chính là thủ đoạn thu thập hương hỏa tín ngưỡng xuất sắc nhất.

“Tiến vào trong vòng xoáy lịch sử, sau đó dùng canh gà để thống trị thiên hạ.”

Khi Hứa Chỉ nghe được tin tức này thì cũng là lúc hắn đang hóa thân thành cá bơi trong biển sâu, cũng chỉ đưa ra một lời nhận xét thờ ơ như thế.

Bên ngoài là chiến tranh, gió bão ào ạt, dòng chảy lịch sử mênh mông đang được thúc đẩy phát triển, nhưng hắn cũng không quan tâm lắm, chỉ hờ hững đứng nhìn, nhân cơ hội này bổ sung lại toàn bộ tri thức, nghĩ đến việc tương lai mình nên làm gì để đột phá cấp bảy.

Rầm rầm.

Xung quanh là từng đàn cá sặc sỡ đủ loại sắc màu, màu gì cũng có.

Hắn bơi vào trong một hải vực tràn đầy san hô đỏ sẫm tươi tốt, bơi lội một lát, cuối cùng đi tới một cái hang động nằm sâu ở trong, xung quanh là những bãi san hô đỏ sẫm mọc lít nha lít nhít, trông như những chiếc gai nhọn xù xì.

Tiến vào trong hang động, ở nơi cuối cùng, nước hóa thành những dòng xoáy nhàn nhạt, dường như có một loại cấm chế nào đó.

“Thân thể Quân chủ Đại đế Messiah của ta năm đó hình như dấu ở chỗ này.”

Hắn bơi lội trong nước một hồi, dần dần thấy được một cái quan tài màu đen mang phong cách cổ xưa bị một loại vu thuật đặc biệt niêm phong lại.

Vì đề phòng những tên pháp sư tử linh lấy phần mộ này đi, Hứa Chỉ đã sớm mang nó giấu vào sâu trong biển.

“Dù sao thì kính tượng cũng không thể tu luyện được, không thể cao bằng bản thể cấp sáu, đạt đến cảnh giới Thiên Đế cấp bảy.”

Nội tâm Hứa Chỉ cân nhắc một chút,

“Ta muốn ngộ đạo, đột phá… thì vẫn phải tìm một cơ thể. May mắn năm đó đã giữ lại thân thể của Messiah.”

Năm đó, hắn chỉ dùng Messiah để nghiên cứu khối rubik, mở ra hệ thống rubik, từ đó tạo ra văn minh thế giới Hoang Cổ.

Trong cơ thể hắn cũng có không gian thức hải, vốn để nghiên cứu hình thức ban đầu của hương hỏa chi đạo.

Nhưng mà khi đó vẫn chưa hoàn thiện, không có nguyên thần, chỉ có thân thể. Hiện tại, trong cơ thể của vị Đại đế Messiah này đã có thức hải, nhưng không có nguyên thần… Sức chiến đấu thấp

hơn rất nhiều so với người cùng cảnh giới. Dù sao thì cũng đã không theo kịp thời đại, như vậy vừa vặn có thể để kính tượng đi vào làm nguyên thần, nhân tiện khống chế cơ thể luôn.

Đây là sự lựa chọn hoàn mỹ nhất lúc này.

Với lại năm đó Messiah tự mình khổ cực nghiên cứu mấy chục năm, bản thể không ngừng cung cấp năng lượng cho 'con kiến nhỏ' này, tu vi cũng đã đạt tới cấp sáu, thậm chí học thức vu sư cũng có thể so sánh với một chút Quân chủ Đại đế yếu kém.

Bằng không thì trước đó bản thân mình cũng không thể đột phá nhanh như vậy, không thèm nhìn tới cảnh giới, đột phá thẳng một đường lên cấp bốn, cấp năm, cấp sáu…

Nhưng mà hiện tại, nội tình tri thức đã kiệt quệ.

Cuộc sống bây giờ đã vượt trội hơn rất nhiều, có kính tượng hỗ trợ tích lũy kiến thức, nhưng suy cho cùng thì nó cũng chỉ là một cỗ máy học tập, giảm bớt đi phần lớn thời gian tích lũy tri thức mà thôi. Còn việc lĩnh ngộ, cuối cùng vẫn là mình phải tự bước đi, vẫn phải dựa vào bản thân.

"Nội tình trước đó đã bị tiêu hao hết rồi, con đường đi tới cấp bảy Thiên đế phải tự mình sờ soạng, vừa vặn có thể dùng thân thể này…"

Ầm!

Kính tượng của Hứa Chỉ không chút cảm xúc, nhanh chóng xâm nhập vào trong cơ thể này.

Trên mặt biển, một thanh niên có thân hình thon dài, tóc đen mắt đen chậm rãi bước ra, cả người hắn run lên một chút, trong nháy mắt nước biển trên người lập tức bốc hơi hết.

Nói một cách chính xác thì ở một ý nghĩa nào đó, thanh niên

Messiah tóc đen mắt đen này mới là Thủy tổ của loài người ở thế giới Hoang Cổ, cũng là người đã mở ra hệ thống tu luyện thức hải chân chính.

Hứa Chỉ nhắm hai mắt lại, nhanh chóng kiểm tra xem thân thể đã ngủ say gần ngàn năm này có di chứng gì hay không.

Hắn không chỉ sử dụng kỹ thuật đông lạnh bảy tiểu nữ vu hôn mê năm đó của Luyện Kim Đại Đế, mà còn điều chỉnh tốc độ chảy của thời gian về bình thường.

Một ngàn năm trong đây, cũng chỉ là mười ngày trong hiện thực mà thôi.

Tương đương với việc ngủ 10 ngày liên tục, tất cả các cơ năng của cơ thể này đều hoàn hảo không tổn hại gì cả.

“Tiếp tục như trước đó, lợi dụng bản thể để sạc pin, bổ sung năng lượng, sau đó đột phá cấp bảy trở thành một vị Thiên đế chân chính…”

Hắn mở mắt ra, nhanh chóng bay ra khỏi mặt nước.

Có bản thể bật hack, tốc độ nghiên cứu và tu luyện của hắn đều rất nhanh, tin rằng chuyện này cũng sẽ rất thuận lợi.

Ba ngày sau.

Hứa Chỉ đã đi tới sát biên giới của thế giới Vu Sư, ngựa quen đường cũ lén tiếp xúc với bản thể, lại lợi dụng năng lượng khổng lồ của bản thể để không ngừng bổ sung, tiếp tục tiến vào trạng thái bế quan nghiên cứu.

Việc hiện tại mà hắn phải làm, chính là tu luyện nhục thân, làm cho ‘thể tu’ đột phá cấp bảy trước!

Hắn cũng không tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, không có

chín khiếu huyệt xung quanh đan điền, mà chỉ tu luyện theo phương pháp bình thường của thế giới Hoang Cổ chỉ có một đan điền kia. Dù sao thì bản thân hắn chỉ muốn thăm dò đường đi, khối thân thể này chỉ dùng để thí nghiệm, không cần phải tu luyện công pháp gì quá mạnh mẽ.

“Thể tu… trước tiên thử trở thành một Thiên đế rồi nói sau.”

Hứa Chỉ bắt đầu lợi dụng vô số năng lượng, tiến hành tu luyện,

“Bây giờ ta là Đạo tu, bên trong đầu có thức hải, tiến hành thay đổi đường đi của kinh mạch, lại mở ra nội thiên địa ở bụng dưới để làm đan điền.”

Chương 403: Khảo Vấn Bản Tâm

Thời gian trôi qua.

Thế giới bên ngoài vẫn không ngừng tranh chấp, không ngừng chiến tranh, càng ngày càng quyết liệt.

Một năm, hai năm… Hứa Chỉ vốn dĩ đã có sẵn tri thức, dưới sự hỗ trợ của nguồn năng lượng dồi dào vô tận, tốc độ tu luyện cực nhanh.

Đến năm thứ bảy, hơn hai ngàn ngày trôi qua, Hứa Chỉ đã đạt tới cảnh giới sáu đỉnh phong của thể tu, năng lượng ở kinh mạch trong cơ thể giống như thủy triều, sau đó tập trung lại ở trong đan điền. Nguồn năng lượng nóng rực đó, hóa thành một lò luyện mặt trời.

Oanh!

Nguồn năng lượng cực lớn trào ra, dường như có thứ gì đó trong cơ thể đã bị phá nát.

Trong lòng Hứa Chỉ vô cùng vui vẻ,

“Cấp bảy…”

Tuy rằng khối thân thể này chỉ là cấp bảy bình thường nhất, được hỗ trợ bởi số lượng lớn tri thức mà kính tượng học tập, còn có năng lượng khổng lồ mà bản thể cung cấp, quả thực không có gì đáng để kiêu ngạo. Nhưng không thể nghi ngờ rằng đây chính là bước đi đầu tiên của hắn.

Đây là kinh nghiệm.

Kinh nghiệm cảnh giới thuộc về mình hắn.

Sau này, khi bản thể của hắn tiếp nhận nguồn năng lượng cực lớn, tương đương với việc trùng tu, thể tu có thể đột phá cảnh giới cấp bảy mà không hề có bất cứ trở ngại nào.

Tâm niệm vừa động, Hứa Chỉ yên lặng đứng lên cảm nhận cơ thể của mình, sau đó bước ra khỏi rừng rậm, nhìn về phía bầu trời,

“Hiện tại, là thời điểm để bắt đầu thích ứng sức mạnh, đồng thời bước vào con đường tu luyện khác xem sao. Chân lý, đạo tâm…”

Từng bóng người hiện lên trước mắt, vui buồn thống khổ.

“Ta đã chứng kiến Hồ Nhân Nông biến thành người phàm cưới vợ sinh con, trải qua đau khổ của đời người, từ đó mới hiểu được ý nghĩa thực sự của hương hỏa.”

“Ta đã chứng kiến Đạo Trường Sinh trải qua khổ hình trên Thiên Đình, trải qua sự thống khổ do sét đánh, lại rơi lệ trước Đại La Thiên, một mình ngăn chặn các vị Thiên đế cổ xưa, từ trong đau thương thống khổ tìm ra được con đường dành cho mình.”

“Ta cũng đã chứng kiến Liễu Ôn Kiếm thống khổ cắt đứt cánh tay, đưa vào lò lửa lấy thân rèn kiếm, biến thành một bà lão ba mươi năm. Sau đó đã một lần nữa trở về, trở thành một Thiên đế phàm nhân, cuối cùng mở ra thời đại Thục Sơn.”

“Đó là bọn họ, vậy còn ta thì sao?”

Hứa Chỉ nhanh chóng đi về phía trước, nhịn không được rơi vào trầm tư,

“Chân lý của ta, đạo tâm của ta, rốt cuộc là cái gì…”

Cái gọi là chân lý, đạo tâm lại là cái gì?

Đối với cuộc sống hòa bình của người hiện đại mà nói thì quả thực đây là một vấn đề rất huyền học.

Hứa Chỉ quan sát một đoạn thời gian, cảm thấy rằng chính mình đã hiểu rõ bản tâm, kiên định con đường tương lai của mình.

Không giống với hệ thống thể tu, hệ thống pháp tu đạo pháp, vu thuật, hương hỏa này liên quan đến năng lượng linh hồn, cảm xúc.

Thi triển thuật pháp, chịu ảnh hưởng của cảm xúc và nội tâm.

Nội tâm muốn cái gì, đạo pháp liền trở thành hình thức đó.

Đây mới là hiểu ra bản tâm.

“Hồ Nhân Nông, Đạo Trường Sinh, Liễu Ôn Kiếm… Mỗi người đều khác nhau, bọn họ đều phải trải qua sự sụp đổ, hiểu rõ bản tâm, từ đó mới đặt vững con đường sau này.”

Hứa Chỉ yên lặng nói, “Bản tâm của ta lại là cái gì? Nếu thật sự muốn làm một sự so sánh, thì có lẽ ta cùng một loại với Phượng Hoàng, vô cùng bình thản, nhiệt tình yêu thương tự nhiên, không theo đuổi cái gì cả… Từ thế giới nhỏ trong nội thiên địa của chúng ta là có thể nhìn ra, đều là người chơi thuộc hệ sinh hoạt.”

Hứa Chỉ không ngừng sắp xếp nội tâm, khảo vấn lại bản tâm của chính mình.

Làm Tạo Vật Chủ kiến tạo nên vạn vật, Phụ Hoàng Trùng Tộc, sinh sôi chủng tộc, chi phối vô số thế giới, thì nội tâm phải nên như thế nào mới thích hợp đây?

Là vĩnh hằng bất hủ?

Là theo đuổi lực lượng mạnh nhất?

Hay là một sự kết hợp giữa Thần Hủy Diệt và Thần Sáng Tạo khống chế luân hồi? Sáng tạo và hủy diệt? Vượt qua toàn bộ những thứ bình thường? Là tồn tại tối cao nhất của nhiều thời không?

Không không không, mấy cái kia đều quá huyền học, quá cao lớn.

Những người khác cho là như vậy? Nhưng cá nhân Hứa Chỉ cho rằng phải bình dân một chút, nếu để cho chính mình trả lời vấn đề này thì bản tâm của Tạo Vật Chủ chính là cá mặn!

Làm một Tạo Vật Chủ, cùng loại với siêu cấp biến thái Medusa, cuồng M, điên cuồng đánh nhau, cuồng chiến đấu?

Thế giới sẽ gặp phải đại nạn.

Thiện lương giống như Đạo Trường Sinh thì không thể để bá tính sinh linh tử vong?

Vậy không có đại diệt tuyệt, sinh vật không có hưng suy luân phiên, làm thành một đầm nước chết, đó cũng không phải là một Tạo Vật Chủ tốt.

Làm một người phía sau màn dã tâm bừng bừng giống như Đế Kỳ, điên cuồng can thiệp, đùa bỡn cả thời đại, không từ thủ đoạn?

Quá chỉ vì cái trước mắt, Đế Kỳ có chút giống như thế hệ Mẫu Hoàng Trùng Tộc đời trước vậy, nền văn minh giống như thiên tai, có lẽ vì để trở nên mạnh mẽ nên đi theo con đường châu chấu, không ngừng cướp đoạt và xâm lược.

Mấy cái đó đều không thích hợp.

Hứa Chỉ cho rằng phải có một tâm như cá mặn.

Nói một cách cao siêu hơn thì chính là ngồi xem thương hải tang điền, mây cuộn mây tan.

Giống như là một đứa trẻ ngồi xổm xuống, nhàn nhạt nhìn một đám kiến dưới mặt đất, nhìn văn minh chiến tranh của bọn họ, hưng thịnh, hủy diệt. Nếu bọn họ có đi lệch hướng thì sẽ trộm đẩy một chút.

Nói như vậy, trong nháy mắt sẽ trở nên cao lớn.

Mà làm Tạo Vật Chủ, nhìn những người chơi sa điêu kia khiêu khích nơi nơi, điên cuồng gây chuyện, một số dân bản xứ thì cả ngày chỉ muốn nghịch thiên. Hắn cũng rất cá mặn, tùy tiện ghi vào một quyển sổ nhỏ, sau đó trừng trị một chút, dùng nước vây chặt những con kiến nhỏ đó là xong rồi.

“Xem ra, ta đã hoàn toàn hiểu rõ đạo tâm của mình, tự do tự tại, giống như chim chóc... Cũng không quá cao lớn, chỉ là một người nhàn rỗi bình thường.” Hứa Chỉ là một người rất hiện thực, bản tâm cũng không phải là độc nhất vô nhị.

Sau khi hắn hiểu rõ lòng mình thì không nhịn được mơ màng.

“Vấn đề tiếp theo, tính cách của ta và Phượng Hoàng tương đối phù hợp. Phượng Hoàng thích ẩn cư, nhưng mà Phượng Hoàng đã trải qua những đòn đánh tàn nhẫn của xã hội mới hoàn toàn hiểu rõ chính mình thích ẩn cư thế ngoại, nội tâm trở nên siêu nhiên...”

“Như vậy, có phải ta cũng nên trải qua một trận đòn đánh tàn nhẫn của xã hội?”

Hắn không ngừng suy nghĩ, mỗi người đều không giống nhau, cứ cho là đại bộ phận người đều sẽ bị đánh đập tàn nhẫn, nhưng mà phương thức sẽ không giống nhau. Giống như Hồ Nhân Nông nghèo túng cưới vợ sinh con, Liễu Ôn Kiếm cửa nát nhà tan, mà

Manh Muội lại không bị đón đánh, ngộ đạo trong một ngày mưa, khi gặp được hai đồ đệ, cùng với phụ thân của Đạo Trường Sinh, cho nên đột nhiên cảm khái...

Đây được xem là duyên phận, đạo tâm của chính mình chính là cá mặn, có lẽ ăn một quả táo thì có thể bỗng nhiên đột phá?

Nói không chừng là vậy cũng nên. Người thanh niên tóc đen mắt đen ngửa đầu nhìn về phía không trung, "Nghĩ nữa cũng vô dụng, chậm rãi đi một chuyến thôi. Đã lâu không có tới thế giới Vu sư rồi, phải nếm thử các loại mỹ thực, giống loài ở đây cũng đã trở nên khác đi rất nhiều."

...

Chương 404: Năm Tháng Ma Hợp

Trong Hắc Vụ Sâm Lâm, một đoàn xe đang chậm rãi đi về phía trước.

Sheila đang ôm một quyển truyện ký về các đại nhân vật Quân chủ Đại đế của các triều đại, ngồi ở trên đỉnh của xe ngựa nhàm chán ngáp một cái. Nàng mới mười bốn tuổi, cả người ngăm đen, cái mũi thấp, môi dày, làn da màu nâu đậm, mặt đầy tàn nhang của tuổi dậy thì, di truyền dung mạo của cha là Mohank. Diện mạo của cha mẹ bình thường, là gương mặt điển hình cho phía nam Vương quốc Aaron, hoàn toàn không phải là mỹ nhân làn da trắng nõn mà nàng mong đợi.

Nàng đi theo thương đội của phụ thân, không ngừng du tẩu, đầu cơ trục lợi từ hàng hóa đặc sản của các đại thành trấn.

Hắc Vụ Sâm Lâm, trước kia thì người phàm như bọn họ cũng không dám tới. Trong rừng rậm sẽ có rất nhiều ma thú chạy ra, cướp sạch thương đội. Nhưng hiện tại trên cơ bản đã không còn, nghe nói chúng đều đã đáp lại lời triệu hoán của Ma Thần khởi nguyên vĩ đại, tiến đến thế giới Hoang Cổ.

Điều này khiến cho mặt đất Ma Dược hiện tại ít đi rất nhiều nguy cơ, cơ hồ đã hóa thành thế giới của người thường.

“Không chỉ có những ma vật đó, mà cả các Quân chủ Đại đế của các triều đại, nhân vật trong lịch sử thần thoại cũng xuất hiện, rất nhiều cường giả đều đi đến thế giới Hoang Cổ kia.” Vẻ mặt của Sheila đầy khát khao, cầm sách nhìn lên không trung.

Xe ngựa chạy được một đoạn thì bắt đầu dừng lại nghỉ ngơi, nổi lửa nấu nướng, mấy đội viên cầm nguyên liệu nấu ăn bắt đầu nấu nướng.

“Xin hỏi, nơi này có thể chế biến nguyên liệu nấu ăn không? Ta muốn mượn một chút gia vị.” Một thanh niên tóc đen mắt đen đi ra, khiêng theo một cây dây leo to lớn màu đen còn đang không ngừng nhúc nhích.

“Ngươi ngươi ngươi ngươi...” Sheila quay đầu vừa nhìn thì giọng nói liền phát run, ngón tay chỉ vào người thanh niên này, không khống chế được chính mình.

Người này vậy mà lại đi ra từ Hắc Vụ Sâm Lâm kia.

Đó là mảnh đất tử vong! Mảnh đất tử vong!!!

Hắc Vụ Sâm Lâm tuy rằng đã không còn ma thú di chuyển, nhưng vẫn như cũ là một mảnh đất tử vong! Ma thực không thể di động vẫn còn sống ở bên trong, nghe nói đoạn thời gian trước đây có tiểu đội chức nghiệp giả cấp bốn tiến vào Hắc Vụ Sâm Lâm để tìm bảo vật, kết quả liền bỗng nhiên biến mất! Đó chính là chức nghiệp giả cấp bốn! Còn nhớ rõ một đống người nhà của đám chức nghiệp giả kia đã khóc rất thảm thiết!

Nàng vừa thấy vậy thì sắc mặt hoàn toàn trở nên xanh lét.

Trời ạ! Thứ hắn đang cầm là cái gì? Đó là ma thực? Hắn lại muốn ăn ma thực! Hắn là đồ tham ăn sao! Cái gì cũng có thể ăn!

Đó chính là một phần Ma Dược, một phần thân thể của Ma Thần khởi nguyên vĩ đại, người đàn ông này vậy mà lại muốn ăn luôn? Thật khó hiểu! Ma dược có thể ăn sống, trở thành nguyên liệu nấu ăn? Đây tuyệt đối không phải là nhân loại, chắc không phải là ma vật hình người trong truyền thuyết đấy chứ?

Nàng run bần bật.

Chúng ta sao lại đụng tới thứ đồ chơi này chứ, không phải đều nói là đang mộ binh lên tiền tuyến hết rồi sao?

Nàng càng nghĩ càng sụp đổ, cứng họng, sợ tới mực ngực phập phồng kịch liệt, tâm lý hoảng sợ đến nói không nên lời, thấp thỏm lo âu.

“Ta tên là Messiah, là một lữ nhân yêu mỹ thực đi ngang qua đây, vô cùng yêu tự do và thích tìm hiểu phong thổ dân tình. Tiểu bằng hữu, có thể cho mượn chút gia vị để nấu nướng được không?” Hứa Chỉ nhìn tiểu cô nương này, có chút nghi hoặc. Lúc mình làm Messiah cũng thường xuyên ăn cái đồ chơi này mà, thời đại đã thay đổi rồi sao?

“Đã xảy ra chuyện gì!”

Lúc này, bên cạnh có một số đội viên đoàn xe vọt tới, trong đó đi đầu hình như là phụ thân của tiểu cô nương này, một người râu quai nón, cầm một thanh đoản trượng màu bạc tinh xảo, cẩn thận đi tới.

“Cha! Hắn muốn mượn gia vị, nướng ma thực để ăn!” Sheila kêu to lên.

Sau khi Mohank nghe xong, trong lòng chấn động. Lúc nhìn người thanh niên này thì sắc mặt biến hóa mấy lần, gọi một đội viên bên cạnh lại, trầm giọng nói: “Giúp vị Messiah tiên sinh này nấu nướng một chút.”

Mấy người bên cạnh vội vàng tiếp nhận ma thực một cách thật cẩn thận, sau đó đặt ở trên bếp than.

Mohank dũng cảm kêu to lên, “Mọi người không cần phải hoảng, vị tiên sinh này cũng không có ác ý, yên tĩnh một chút.”

Mohank tựa hồ rất có uy vọng, trong nháy mắt xung quanh đã ồn ào lên, hò hét láo nháo, không còn sợ hãi nữa… Mấy người ngồi

xuống xung quanh lửa trại, nướng đồ ăn, đưa thêm gia vị.

Hứa Chỉ nhìn hắn, cũng chỉ cười một cái. Có lẽ, đã nhận ra chính mình là ai?

Năm đó bản thân mình tiêu sái chu du thiên hạ, làm việc theo cảm tính. Nếu người ven đường có ngẫu nhiên gặp được thì cũng sẽ chiêu đãi mỹ thực và rượu ngon, nhưng thật ra hắn cũng sẽ ban cho họ một số cơ duyên...

Nếu không, cũng sẽ không lưu lại tục danh "Quân chủ Đại đế yêu thích dạo chơi và rượu ngon".

Mohank là người có râu quai nón, cánh tay đầy lông. Hắn ngồi xuống ở bên cạnh, hào khí vạn trượng, đưa một gia vị mới qua, "Messiah là tên giả đúng không?"

Không đợi Hứa Chỉ trả lời, hắn mở ra cuốn sách của con gái ở bên cạnh, một cuốn sách nói về các Quân chủ Đại đế của các thời đại, sau đó chỉ vào bức họa của vị Quân chủ Đại đế thứ nhất, nghiêm túc nói:

"Quân chủ Đại đế Messiah yêu thích dạo chơi và rượu ngon, chính là Quân chủ Đại đế đầu tiên của thời đại Ma Dược! Là vị Đại đế cổ xưa thần bí nhất, truyền thuyết và lịch sử ghi lại về hắn cũng ít nhất… Chức nghiệp của ngươi là chức nghiệp ẩn mỹ thực gia đúng không? Là truyền thừa mà hắn lưu lại?"

Hứa Chỉ ngạc nhiên.

Ta cũng đã nói ta là Messiah, người này vậy mà lại không dựa theo lẽ thường để ra bài?

Ta đã một ngàn năm không tới thế giới Vu sư, thân phận bức vương Messiah năm đó của ta đã lành lạnh rồi sao!

Trên thực tế, một ngàn năm quả thực là rất lâu.

Trừ khi là thần linh, còn lại sẽ không có vị Quân chủ Đại đế nào có thể sống lâu như vậy. Cho dù là ngủ đông cũng không thể chống đỡ, cường đại đi chăng nữa thì cũng phải biến thành quỷ hồn tiến vào Minh Giới thì mới có thể sống tạm cho đến bây giờ, huống hồ Hứa Chỉ còn bảo trì được thân thể lúc tuổi trẻ.

Trong ngàn năm nay, hệ thống Ma Dược có 173 loại chức nghiệp, hiện tại có chức nghiệp học giả nghiên cứu, bình quân mỗi năm sáu năm thì ra đời một loại chức nghiệp mới. Trong đó, có mười bảy loại chức nghiệp ẩn tàng đứng đầu, mỹ thực gia đứng hàng thứ mười ba!

Mỹ thực gia, nghe nói là chức nghiệp ẩn tàng cường đại được phát triển dựa theo sự nghiên cứu của Quân chủ Đại đế Messiah trong truyền thuyết. Đây là một truyền thừa bí ẩn, nhóm mỹ thực gia đều tự xưng là hậu nhân của Quân chủ Đại đế Messiah.

Nhưng Hứa Chỉ lại hiểu rõ, đây không phải do hắn nghiên cứu phát minh ra.

Mà là trong lịch sử dài lâu, do thiên tài của thời đại nào đó nghiên cứu ra, rồi lấy danh nghĩa của hắn.

Dù sao thì trong ngàn năm lịch sử dài lâu, có rất nhiều ghi chép đều bị đánh rơi, hoặc là trở nên biến chất trong lời truyền miệng của mọi người. Chân tướng sớm đã biến mất ở trong những năm tháng dài đằng đẵng.

Giống như là Gilgamesh.

Đây là một vị anh hùng cổ xưa, được xưng là người đàn ông mạnh nhất trong lịch sử nhân loại. Trong sách sử có ghi lại hắn như một vị Thần, nếu không thì cũng sẽ không dám khiêu chiến với Thần Sáng Thế, phá vỡ bàn tay để đạt được máu vĩnh sinh.

Thử hỏi, nếu không phải Thần linh thì làm sao có năng lực cắt

vỡ bàn tay của Thần Sáng Thế chứ?

Dù cho là thần thì cũng cực kỳ không thể tưởng tượng rồi! Ở trong nhận thức của mọi người, Gilgamesh tất nhiên là một vị Thần cực kỳ cường đại.

Chương 405: Đoạn Lịch Sử Sai Lầm

Trên thực tế, tuy rằng Gilgamesh kinh tài tuyệt diễm, điên cuồng tôi luyện thân thể, phát triển lực lượng cơ bắp, nhưng lúc ấy miễn cưỡng cũng chỉ là cấp bảy. Dựa vào lực lượng của gen con kiến, chỉ có lực lượng đến cấp bảy, phương diện còn lại đều quá yếu.

Dù sao thì lúc đó hệ thống cũng quá mức cổ xưa, cũng không hoàn thiện.

Lại giống như tam nữ vu, trong lịch sử có viết chính là tam nữ vu hợp lực nghiên cứu ra hệ thống tu luyện, trở thành Vu sư. Mọi người lại căn bản không biết ngọn nguồn thật sự của nữ vu, lúc đó đàn ông quá thưa thớt, chỉ có thể để cho nữ nhân tới dung hợp máu Evil Eye. Đó là một con đường đi lên từ trong núi thây biển máu, chỉ có ba người có thể sống sót.

Lại giống như Luyện Kim Đại Đế, hoa viên trên không trung...

Các loại lịch sử đều bị bóp méo và mai một.

Dù sao thì thần thoại Sumer cổ đại, thần thoại Babylon cổ đại, đối với thời đại ngàn năm sau đã quá mức xa xôi.

“Oa! Chức nghiệp trong truyền thuyết: Mỹ thực gia? Truyền thừa mà Đại đế Messiah cổ xưa sáng tạo?”

Sheila kêu to một cách khoa trương.

Xung quanh là một mảnh rối loạn, hưng phấn đến mức không được. Đó là chức nghiệp che giấu hi hữu!

“Trong truyền thuyết, Messiah Quân chủ Đại đế, đêm ngự ngàn nữ, hưởng thụ mỹ thực và rượu ngon, tiêu dao tự tại, không chỉ sáng lập nên chức nghiệp mỹ thực gia, mà còn sáng lập nên chức nghiệp ngự đấu gia.”

“Nghe nói Quân vương đời thứ bảy của nhân loại là Masaka, được xem như vị quân chủ tàn bạo nhất trong lịch sử, chính là ngẫu nhiên có được truyền thừa của Đại đế Messiah —— chức nghiệp ẩn tàng ngự đấu gia, chiêu mộ nữ tử tuyệt mỹ cả nước. Nghe nói thời đỉnh cao, có tới 3000 Vương phi, ngày ngày sống trong mơ màng.”

Vẻ mặt Hứa Chỉ hắc tuyến. Đúng, đúng, tất cả đều là do ta sáng tạo nên.

Đây là sự tàn bạo của xã hội, một đống lịch sử đen tối tự nhiên treo trên người hắn.

Mohank cười ha ha, vô cùng đắc ý vì phát hiện của mình, “Messiah tiên sinh, ngươi là truyền nhân của đại chức nghiệp mỹ thực gia đúng không? Ngươi cấp mấy rồi? Dám một mình xâm nhập vào Hắc Vụ Sâm Lâm.”

“Năm nay hơn hai mươi tuổi, mới tu luyện hơn một tháng.” Hứa Chỉ trả lời.

“Ha ha ha! Messiah tiên sinh, quả nhiên là một người thú vị!” Mohank cười ha ha, vô cùng thân thiện nói, “Sao có thể, ngươi thoạt nhìn, ít nhất là cấp ba chứ?”

“Đúng vậy.”

Hứa Chỉ không nhịn được mà bật cười.

Trên que nướng ma thực có rắc lên hương vị mới, cảm thấy đoàn xe này cũng thực có ý tứ.

Hắn tiếp tục đi chung với thương đội này, kết bạn mà đi, theo bọn họ đi được một đoạn. Thậm chí nếu bọn họ nhận không ra chính mình, thì mình có thể vì đội ngũ mà nấu nướng mỹ thực, khiến cho bọn họ phải reo hò, được vô số người khích lệ và săn đón.

Dù sao chịu đòn đánh của xã hội, nhưng vẫn cần phải thể nghiệm nhân sinh, rèn luyện nội tâm một chút thì vẫn hơn.

Mấy ngày nay, Hứa Chỉ phát hiện thương đội của bọn họ đi qua hai thành phố, buôn đi bán lại. Dưới sự trợ giúp của Mohank, hắn đã tìm một đoạn đường xa xôi, bắt đầu kinh doanh một quán bar nhỏ "Phoebe".

Hứa Chỉ rất bình tĩnh, tâm thái bình thản, bắt đầu giúp đỡ việc kinh doanh cửa hàng, mỗi ngày tiếp tục tu luyện, nấu nướng mỹ thực, nói chuyện phiếm cùng với những khách nhân lui tới, lấy đó để rèn luyện đạo tâm.

Nghênh đón lưu lượng khách, lắng nghe nhân sinh của bọn họ. Điều này rất phù hợp với con đường của hắn, phù hợp với tâm cảnh.

Đây là một đoạn thời gian nước chảy đá mòn.

Thời gian Hứa Chỉ bình thản tu luyện dần trôi đi, năm tháng vội vàng, chỉ chớp mắt thôi đã qua mười năm, chiến tranh tiến vào giằng co, hai bên đều tử thương không ít.

"Thế giới Hoang Cổ kia chỉ có mười mấy vị tôn chủ đại đế, nhưng bọn hắn quá hung mãnh! Trong cùng cảnh giới là vô địch! Không nói đến Tiên giới, chỉ đệ tử Thục Sơn kia, nghe nói đều là phàm nhân không có lực lượng, hai ba mươi tuổi đã có chiến lực không tồi, có thể đến cấp bốn, đều là thích khách siêu cấp."

"Vậy cũng quá khoa trương rồi?"

Có người cảm thấy không thể tưởng tượng được, “Mới hai ba mươi tuổi mà có thể đến mức độ đó sao?”

“Không khoa trương.”

Lão nhân kia uống rượu, nói một cách chậm rãi, “Mọi người có nghe nói đúc kiếm cần nhiều rất nhiều tài liệu. Nhưng vì chiến tranh cho nên rất nhiều tài nguyên của cả thế giới đều cung cấp cho Thục Sơn, biến thành một cái động không đáy… Họ đã dùng nguồn tài nguyên khổng lồ để đổi lấy thời gian. Hơn nữa, những phàm nhân đó dù hao tổn tài nguyên khổng lồ nhưng vẫn có sinh lão bệnh tử, chẳng qua chỉ huy hoàng được mấy chục năm mà thôi, quả thực là lãng phí.”

“Nghe nói Đại nho Hồ Nhân Nông của thế giới kia lại càng thêm khoa trương, là tồn tại bất tử.” Có người bởi vì biết được tình báo này mà đắc ý.

“Bất tử!?”

Xung quanh đều mang theo sự khiếp sợ, sao có thể bất tử chứ.

“Thế giới kia thật là kỳ ảo, nhưng đã tìm được nhược điểm của bọn họ rồi. Lực lượng của bọn họ đến từ dân chúng quốc gia, chỉ cần tàn sát căn cơ là bá tính thì bọn họ liền biến thành lục bình không rễ!”

…

“Hồ Nhân Nông, Vương triều Đại Chu, Liễu Ôn Kiếm, Thục Sơn…”

Hứa Chỉ đứng ở trong quán bar, nghe các khách nhân thảo luận, phảng phất cách khoảng không thấy được cảnh tượng chiến tranh kinh thiên động địa kia. Một vị Kiếm tiên phi hành hóa thành sao băng, một Đại Nho có chiến lực nghịch thiên, không sợ tử vong, một vị tôn chủ Đại đế đang rống giận, hai bên chém giết lẫn

nhau... Đây là Thiên Đế, Đại Đế hai bên đang vì cơ duyên thành Thần của chính mình mà không tiếc tính mạng, cũng là vì thế giới phía sau của mình.

...

Nghe về chiến sự nơi tiền tuyến, Hứa Chỉ vẫn bình tĩnh như cũ, không ngừng ma hợp đạo tâm, mục tiêu chuyến đi này của mình chính là để hiểu ra đạo tâm. Lại qua bảy tám năm, khí thế của chiến tranh hừng hực, nhưng vẫn đang ở thế giằng co như trước.

Nhưng mà Hồ Nhân Nông và Liễu Ôn Kiếm, thật ra đã khiến cho vô số Quân chủ Đại đế khác phải sợ hãi.

Đặc biệt là Liễu Ôn Kiếm, Chưởng môn Thục Sơn này khiến người nghe tiếng đều sợ vỡ mật. Thiên Đế phàm nhân, âm thầm ám sát liên tục hơn 60 Quân chủ Đại đế Ma Dược, chức nghiệp giả cấp Sử Thi, khiến cho người khác cảm thấy vô cùng khủng bố.

Vị Thiên Đế phàm nhân này, chỉ một người đã ảnh hưởng đến cả chiến cuộc, khiến người người thần hồn nát thần tính.

Nhưng đó là tiền tuyến, hậu phương hiện tại lại quá bình lặng.

Thành Orwell, bao nhiêu năm trôi qua, danh tiếng của quán bar dần nổi lên. Quán bar này có một quy tắc rất là kỳ quái, đó là mỗi ngày giới hạn 50 khách hàng, và bọn họ phải nói cho chủ của quán bar về quãng đời đã qua của mình.

Quy củ đúng thật là cổ quái.

Nhưng vẫn có vô số người hướng tới đây, bởi vì rượu ngon và thức ăn trong đây quá mức mỹ vị.

Thương đội của Mohank cũng càng ngày càng làm ăn lớn hơn, nổi tiếng toàn bộ thành Orwell. Đây là cơ hội buôn bán quật khởi

thuộc về người bình thường, dù sao thì cường giả đều tiến vào tiền tuyến, Mohank có thể bắt lấy thời cơ, làm một chức nghiệp giả cấp thấp, đương nhiên là có thể cất cánh bay lên ở đầu gió.

Mohank là một hán tử thô kệch và hào sảng, ngẫu nhiên cũng ngừng lại ăn đồ ăn, tới nói chuyện phiếm cùng với Hứa Chỉ, đem đến các loại tin đồn thú vị.

Mấy năm trước, hắn có khí phách hăng hái, đạt thành hữu nghị cùng với quý tộc các thành, đả thông con đường giao dịch. Sau đó mấy năm, hắn dần đi tới đỉnh cao quyền lực tại các thành thị phụ cận, không cần phải nịnh bợ ai cả. Hắn hưởng thụ sự theo đuổi của vô số người, mỹ nhân, quyền thế và rượu ngon, nhưng hắn lại luôn tố khổ, nói tiền đã kiếm đủ rồi, chính mình muốn ở ẩn, nhưng mà thương đội lại có tới 3000 người, đều sống dựa vào hắn.

“Khi đã ở vị trí này mới phát hiện chính mình không thể lùi xuống, có quá nhiều ràng buộc, phía sau còn có miệng ăn của vô số người. Hơn nữa, một khi ta lui xuống, rất có thể chính là thời điểm mà ta phải chết.” Hắn mở miệng nói.

Chương 406: Nói Về Một Đoạn Lịch Sử

Lại qua bốn năm, Mohank chết trên bụng của nữ nhân. Dù rằng hắn rất phóng khoáng, nhưng có tiền lại phóng túng. Hai mắt Sheila ửng đỏ, trong toàn bộ doanh địa đều truyền đến tiếng khóc bi thương của không ít nam nữ già trẻ.

Thương đội không có Mohank nên rất nhanh đã giải tán.

Bọn họ chia làm bốn năm nhánh thương đội, tranh danh đoạt lợi. Cô nương Sheila mặt đầy tàn nhang năm đó rất nhanh đã tránh xa trung tâm của quyền lợi, thậm chí bị đuổi giết đến tận phố lớn ngõ nhỏ.

Hứa Chỉ ủ rượu ở trong quán bar, sau khi nghe được chuyện này thì thở dài một hơi. Hắn dõi theo người đàn ông hào sảng năm đó quật khởi, hưởng phúc, dần dần trầm luân vào trong quyền thế sắc đẹp, rồi đi đến cuối cùng của sinh mệnh.

Nhân sinh như vậy, tuy rằng Hứa Chỉ đã nhìn thấy rất nhiều, nhưng khi tự mình tiếp xúc, còn làm bằng hữu, cũng khiến hắn phải cảm khái rất nhiều.

“Nháy mắt, lại qua mười mấy năm.”

“Con đường đạo pháp là linh hồn và tâm cảnh, trước mắt đã cọ xát hơn mười mấy năm, ta cần phải có một cơ hội để đột phá. Thật ra thì có thể đi ra đón đòn hiểm của xã hội, dù có bị đánh chết cũng chẳng sao cả.” Hứa Chỉ rất bình tĩnh.

Hắn ngồi ở trước quầy bar, lau chén rượu, bỗng nhiên nhướng

mày, nhìn về phía ngoài cửa sổ.

“Nhổ cỏ tận gốc!”

Trong một hẻm nhỏ, một đám sát thủ đang nhanh chóng truy đuổi.

Sheila vẫn ục ịch ngăm đen giống như năm đó, mang theo thần sắc kinh hoảng mà chạy như điên.

Oanh!

Cả ba người cùng ngã xuống.

Sắc mặt Sheila kinh hãi, quay đầu nhìn lại, sau đó ngẩng đầu lên. Đó là cây cột với hai sườn viền dây leo màu đen, trung tâm là một cái cổng vòm, trên đó có viết hai chữ quán bar “Phoebe”.

Sheila đi vào trong rồi quỳ rạp xuống đất, nhổ ra ngụm máu tươi, “Messiah thúc thúc, có thể giúp ta được không, giết chết những kẻ thù đã cướp đi thương đội của chúng ta!”

Sheila không có tư chất dung hợp ma dược để tu luyện, cho nên vẫn luôn là người thường.

Các khách nhân trong quán bar đều ghé mắt nhìn.

“Ta sẽ không giúp ngươi giết người.” Hứa Chỉ nói.

Khách nhân xung quanh bắt đầu thở dài, lại có chút tiếc hận.

Chuyện của Mohank mọi người đều biết, là người có quyền thế lớn nhất trong các thành trì phụ cận. Nhưng ai nấy đều biết, bo bo giữ mình là kết quả tốt nhất, con gái của Mohank chắc chắn phải chết.

Thần sắc của Sheila ảm đạm, rất đau khổ. Nàng biết mình có huyết hải thâm thù, cũng biết Messiah thúc thúc hoàn toàn không

có nghĩa vụ này. Hơn nữa quý tộc bên trong thành có không ít cường giả, là một cỗ thế lực to lớn.

Hơn nữa mình đã không còn lại gì, đã không một xu dính túi...

Diện mạo của mình cũng bình thường, bởi vì đi theo thương đội hàng năm, chịu mệt nhọc khi đi tàu xe, cho nên làn da ngăm đen thô ráp. Kiêu ngạo duy nhất của nàng chính là đầy đặn hơn nữ tử bình thường, đi ở trên đường sẽ khiến cho không ít nam nhân phải ghé mắt.

Nhưng đối mặt với tử vong, căn bản chẳng có chút vốn liếng gì cả.

Hứa Chỉ đứng ở trên quầy bar, sửa sang lại chén trà, lại mở miệng nói, "Nhưng mà ta có thể thu nhận ngươi làm công ở chỗ này, sẽ không người nào có thể khiến ngươi bị thương. Hơn nữa, về sau quán bar này chắc sẽ có một số người đặc biệt đến, có lẽ bọn họ có thể dạy ngươi, thậm chí ra tay giúp ngươi. Nếu ngươi biết bắt lấy cơ duyên thì sẽ có thể báo thù."

Dạy ta?

Ta rõ ràng không thể tu luyện!

Hơn nữa, còn ra tay giúp ta?

Ai sẽ vì một nữ nhân làm công bình thường của một quán bar, mà đi đối phó với thế lực lớn nhất của mấy thành thị xung quanh?

Sheila ngây người trong vài giây, không rõ nguyên do.

"Nhưng mà, chuyện tiếp theo mà ta phải làm rất nguy hiểm. Nếu như ngươi lưu lại ở nơi này, ngươi có thể sẽ chết." Hứa Chỉ cười mở miệng nói.

"Ta không sợ nguy hiểm!" Sheila cắn môi, lớn tiếng nói: "Cha

ta bị chết là xứng đáng, hắn hưởng thụ đủ rồi, nơi nơi tìm nữ nhân. Nhưng hắn lại lưu lại cục diện rối rắm, cho nên ta chỉ có thu thập."

"Treo biển số này lên cửa quán bar." Hứa Chỉ ném một thẻ bài gỗ ra, chỉ thấy phía trên có viết một loạt chữ: [Thông hiểu chuyện xưa và nay, nói một đoạn thần thoại, thần thoại Sumer cổ xưa, ngày mai sẽ nói về thời khai thiên lập địa.]

Như vậy, đại khái đã đủ để chịu một trận đòn đánh của xã hội rồi chứ?

Sắc mặt Hứa Chỉ rất nghiêm túc.

"Thúc thúc, là món ăn mới của quán bar sao?" Sheila tiếp nhận thẻ bài, nhìn một loạt chữ ở phía trên, trong óc bỗng nhiên chấn động.

Hắn hắn hắn hắn... Muốn giảng về thần thoại Sumer cổ?

Thần thoại Sumer cổ xưa! Đó chính là văn minh Sumer cổ!!!

Đó là văn minh khởi nguyên của nhân loại! Lịch sử về khai thiên lập địa! Dù có bao nhiêu nhà khảo cổ học khảo cứu, không ngừng thăm dò, đều không có ai có thể biết được đoạn lịch sử đã bị đánh mất kia! Thậm chí nghe nói ngay cả Ma Thần khởi nguyên Medusa, Đại Đế Minh Giới Elmin, cũng đều không rõ về đoạn năm tháng lịch sử thượng cổ này. Đó là một khoảng trống của lịch sử!! Mà Messiah thúc thúc vậy mà lại biết? Đây là khái niệm gì đây!

"Thúc thúc... Ngươi ngươi ngươi ngươi!!!" Trong đầu Sheila là một mảnh trống rỗng, giọng nói cũng bắt đầu phát run, giống như năm đó, khẩn trương thì sẽ điên cuồng nói lắp.

Sheila hét lớn trong lòng! Nàng nhìn người thanh niên bình tĩnh đang không ngừng điều rượu này.

Mười mấy năm qua, tiểu nha đầu mình cũng đã lớn lên, phụ thân của mình cũng đã chết già, mà hắn vẫn còn tuổi trẻ như trước, năm tháng không lưu lại bất kỳ dấu vết nào ở trên người hắn cả...

Nghe nói có không ít Quân chủ Đại đế cổ xưa, thức tỉnh lại từ trong lịch sử...

Mà trước mắt, chắc không phải là!!

Nhưng đó là Đại đế cổ nhất của thời đại Ma Dược, là tồn tại cổ xưa từ hơn một ngàn năm trước, sẽ không có khả năng thức tỉnh...

Khách nhân xung quanh quán bar chút kinh hãi, không ngừng tưởng tượng.

“Thúc thúc, ngươi nhiệt tình yêu thương mỹ thực và rượu ngon, chắc ngươi không phải là Messiah Quân chủ Đại đế trong lịch sử, chưởng quản dạo chơi và rượu ngon...” Sheila đờ đẫn, ngực hung hăng phập phồng, nhịn không được dò hỏi.

Nàng biết chuyện này là không thể nào.

Dù cho thật sự là Đại đế Messiah ẩn cư ở chỗ này, cũng sẽ không có khả năng thừa nhận, nhất là khi đang ở trước mặt vô số khách nhân trong quán bar được. Nàng vừa hỏi ra miệng thì mới kịp phản ứng lại...

Ta hẳn là nên ngầm hỏi! Như vậy nếu thúc thúc thật sự là Quân chủ Đại đế, thì có khả năng sẽ thừa nhận...

Nhưng mà...

“Đúng vậy, là ta.”

Hứa Chỉ xoa chén rượu, nhìn nàng rồi gật gật đầu.

????

Sheila nghẹn họng nhìn trân trối, trong đầu nàng đã hoàn toàn kinh ngạc. Hắn thừa nhận! Hắn lại trực tiếp thừa nhận!!

Á! Trời ạ! Hắn không theo kịch bản một chút nào cả, không giống như những cao nhân trong những chuyện xưa một chút nào.

Sắc mặt của các khách nhân xung quanh cũng đều dại ra.

Sheila trừng mắt, run rẩy mở quyển sách về các Quân chủ Đại đế của các triều đại, mở ra trang thứ nhất, dùng tay run rẩy chỉ vào trang sách, hô hấp lập tức trở nên dồn dập, “Messiah thúc... Đại đế, Messiah Quân chủ Đại đế!! Quân chủ Đại đế đầu tiên trong lịch sử của thời đại Ma Dược, ngài vì sao lại không nói sớm!!”

Hứa Chỉ tiếp tục xoay người điều phối rượu, đem bình rượu sắp xếp lại ở trên giá rượu, cũng không quay đầu lại, “Lúc ta gặp phải thương đội của cha con các ngươi, đã nói cho các ngươi rồi, nhưng mà cha ngươi không tin.”

Chương 407: Tặng Năm Tháng Cho Lịch Sử

Hứa Chỉ tiếp tục sắp xếp chén trà lại, đưa lưng về phía nàng. Sheila nhìn bóng dáng của hắn, cảm thấy có một loại cảm giác thần bí và khí chất lười biếng tập trung lại.

“Thời gian dường như chưa từng lưu lại dấu vết ở trên người hắn vậy, toàn bộ năm tháng và lịch sử đều phảng phất không có liên quan đến hắn. Giống như bị cô lập ra, không vào hồng trần.”

Đây là suy nghĩ trong lòng của Sheila. Trước kia nàng chưa từng nghĩ tới, cuộc đời của một con người bình phàm như mình lại có thể gặp được một tồn tại cổ xưa trong lịch sử thần thoại, thậm chí còn làm thúc thúc của mình nhiều năm nữa chứ.

Điều này mang đến cho nàng một loại cảm giác kỳ quái.

Có lẽ, cũng chỉ có vị Messiah Quân chủ Đại đế mới có thể tỉnh dậy từ ngày xưa. Sau khi tỉnh dậy, hắn lười nhác nhàn nhã đến mức không thèm lên tiền tuyến để chém giết, tranh đoạt cơ duyên thành Thần, mà vẫn ở lại chỗ này làm ông chủ của một quán bar.

Dạo chơi và rượu ngon!

Nhưng mà nàng bỗng nhiên lại vô cùng tò mò.

Vị tồn tại cổ xưa, Messiah đại đế này lại nói rằng chính mình có khả năng sẽ chết?

Hắn rốt cuộc muốn làm gì vậy?

Muốn giảng về lịch sử sao?

Hình như nàng đã đoán được một chút.

Nhưng nàng không sợ chết, cũng không hối hận. Chính mình chỉ là một phàm nhân bình thường, có thể đi theo bên người vị Đại đế cổ xưa nhất này, sau đó mặc kệ phải trải qua cái gì, đó đều là vinh quang vô thượng!

Một ngày này, Hứa Chỉ thu xếp cho Sheila ở lại.

Vào ban đêm, một tin tức đã vô thanh vô tức bị lưu truyền ở trong toàn bộ thành Orwell.

Ông chủ thần bí của quán bar "Phoebe" kỳ thật chính là Messiah Quân chủ Đại đế? Hơn nữa, hắn còn muốn kể về thần thoại xưa, ngày mai sẽ giảng về văn minh Sumer cổ, khởi nguyên của lịch sử, chương thứ nhất: Khai thiên lập địa?

Rất nhiều người đều không tin, nhưng điều này không thể cản bọn họ tới xem náo nhiệt được.

Ngày hôm sau, mọi người đều đến đúng giờ.

"Lúc mới khai thiên lập địa, cự thú hoành hành, tộc Trùng vượn rất nhỏ yếu, chỉ có thể kéo dài hơi tàn..."

Trên quầy bar, Hứa Chỉ nhấp rượu, giọng nói lạnh nhạt, mang theo một cỗ từ tính lười biếng, làm cho người ta có một loại cảm giác như muốn rơi vào giấc ngủ, người nghe xong đều hãm sâu vào trong đó.

Đôi mắt của bọn họ hiện lên sự hốt hoảng, phảng phất theo giọng nói đó mà ngược dòng thời gian về thời thượng cổ, thấy được một đoạn hình ảnh về những năm tháng kia.

Nơi xa, Sheila đang bưng rượu và thức ăn lên cho mọi người.

"Thời cổ xưa, con người nhỏ yếu, rốt cuộc thì làm thế nào để

sinh tồn vậy?”

“Đúng vậy, có cự thú, dù cho chúng không ma hóa thành ma thú. Nhưng mà...”

Hắn đang nói đến lúc mà cự thú trí tuệ buông xuống, nâng Gilgamesh lên bàn tay, đi khắp sông núi, tặng cho nền văn minh của bọn họ ba loại bảo vật. Người khổng lồ cuồn cuộn kia khiến người ta vô cùng chấn động, dường như đưa con người lạc vào trong cảnh giới kỳ lạ.

“Thật sự không thể tưởng tượng được, văn minh là sức mạnh của loài trí tuệ. Được tặng cho mồi lửa, máu sức mạnh và kiếm Damocles, thanh kiếm này ở hậu thế chúng ta chính là thanh kiếm treo trên đầu, thanh kiếm nguy cơ, thì ra là từ đó mà có...”

“Cự thú trí tuệ kia là loại sinh linh gì vậy?”

“Không phải là Thần Sáng Thế mà Ma Thần khởi nguyên Medusa đã từng yết kiến qua chứ?”

“Hừ! Đại nghịch bất đạo! Thần Thế Thần sao có thể là cự thú trí tuệ được ? Dùng chữ thú này để hình dung Thần Sáng Thế, quả thực khiến người ta phải kinh hoảng!”

...

Dần dần, trong chuyện xưa, Gilgamesh bắt đầu đến lúc anh hùng xế chiều, trở nên già nua, mang đến loại cảm giác tịch mịch thê lương của năm tháng. Rất nhiều người đều cảm nhận được, cảm thấy cô đơn không nói thành lời.

Nghe đến lúc hắn tuổi xế chiều nằm ở trên ghế, nhớ lại năm tháng đã qua, có loại buồn bã không thể diễn tả.

“Anh hùng Vương cũng sẽ phải già nua và trôi đi trong thời đại...”

“Ái! Có một loại ưu sầu khó có thể diễn tả bằng lời được, ngươi kinh diễm một thời đại, chung quy lại cũng chỉ là một nắm đất vàng, không thắng nổi năm tháng.”

“Nhưng cũng không đúng? Gilgamesh sao có thể chết già nhanh như vậy được?”

Người nghe vô cùng cảm khái, nhưng diễn biến tiếp theo lại khiến cho vô số người sôi nổi chấn động lần nữa.

Gilgamesh dùng máu sức mạnh, vậy mà lại sống thêm đời thứ hai! Sau đó thực hiện những thủ đoạn tàn nhẫn, sấm rền gió cuốn, tự thân giết chết con trai của mình, quét sạch cả bộ lạc, lại trở thành thủ lĩnh một lần nữa.

Vô số người bị sự sát phạt máu tanh này cuốn hút.

“Không hổ là Anh Hùng Vương sử thi, đúng là kiêu hùng?”

“Như vậy thì mức tàn bạo rồi.”

...

Mọi người nghe như si như say, nhưng đột nhiên giọng nói lại im bặt.

“Ngày mai sẽ giảng chương thứ hai, thời đại thành bang.”

Hứa Chỉ nhàn nhạt mở miệng nói.

Một chương về khai thiên lập địa này, rất nhanh đã kết thúc, nhưng lại có sức trùng kích rất lớn đến người khác. Cự thú thần bí xuất hiện, buông xuống thế gian, ban bảo vật văn minh, mà Anh Hùng Vương...

“Như vậy liền kết thúc rồi sao? Có nhầm hay không vậy! Lại nói thêm trăm triệu chương nữa đi, đang đến chỗ đặc sắc mà!”

“Ta xin ngươi, nói tiếp thêm một chút đi, cự thú trí tuệ rốt cuộc là tồn tại gì? Có phải cũng là một chủng tộc trí tuệ có văn minh? Có lẽ có lực lượng giống như cự thú Finba? Có phải đến cuối cùng, người Sumer và cự thú trí tuệ kia sẽ có một trận chiến? Chém giết lẫn nhau, cộng đồng sẽ đi về phía hủy diệt?”

“Ta muốn nghe phần dưới, ta muốn nghe phần dưới.”

“Cầu ngươi, chỉ nghe được một nửa thì rất khó chịu.”

Vô số người ồn ào kêu lên, ai oán, cảm thấy câu chuyện đúng là rất xuất sắc. Thời đại kia quá mức xán lạn, phảng phất khiến người ta lạc vào trong một cảnh giới khác, lộ ra một cỗ tang thương và rộng lớn của năm tháng.

Hơn nữa, còn xuất hiện một bí ẩn lớn!

Gilgamesh và văn minh Sumer, rốt cuộc làm sao lại dẫn đến đại hồng thủy diệt thế vậy?

Là thiên tai?

Là thảm họa do con người?

Thời đại Ma Dược hiện tại, thời đại Babylon thần thoại cổ đại, thậm chí mọi người ở thời đại này đều không biết văn minh Sumer rốt cuộc là bị diệt sạch như thế nào.

Trong truyền thuyết, là do đại hồng thủy?

Nhưng rốt cuộc cái gì là thật, cái gì là giả đây?

Hiện giờ các nhà khảo cổ học Ma Dược, các học viện lớn, đã có người tuyên bố tìm thấy dấu vết của trận đại hồng thủy năm đó, cũng có người tìm thấy được chứng cứ phản bác lại...

Đây là một đoạn lịch sử không ai biết được.

Giống như nền văn minh Atlantis cực kỳ cổ đại trên trái đất ngày nay, nền văn minh khoa học kỹ thuật cổ đại này đã từng có một thời huy hoàng, nhưng cũng chỉ được lưu truyền trong truyền thuyết, rốt cuộc nó đã bị hủy diệt như thế nào thì không ai biết được! Tất cả cũng chỉ được truyền lại là trời giáng đại hồng thủy. Nhưng liệu nó có thật sự tồn tại hay không, điều này khiến cho nhiều người điên cuồng tìm tòi nghiên cứu.

“Lịch sử cổ xưa thần bí, quá đáng sợ, thật sự khiến người ta sởn tóc gáy.”

“Tiếp theo, Gilgamesh, người được xưng là người đàn ông mạnh nhất trong lịch sử, sẽ làm gì đây?”

“Tóm lại, một mình hắn làm xán lạn toàn bộ thời đại!!”

...

Mọi người chưa thỏa mãn, không ngừng thảo luận, cảm thấy khúc dạo đầu này quá kinh tâm động phách.

Ngắn ngủn mấy ngày, danh tiếng của quán bar đã trở nên vang dội, nghe nói là Messiah đại đế của thời đại cổ xưa xuất thế, đang giảng về nền văn minh thần thoại Sumer cổ, hấp dẫn không ít người của thành thị cách vách không ngại đường xa tiến đến.

“Messiah đại đế...” Sheila rất cung kính, bưng cái đĩa đến rồi sắp xếp lại cho tốt, “Sóng gió tựa hồ càng lúc càng lớn.”

“Không sao.” Hứa Chỉ cười rộ lên, tiếp đó lại bình tĩnh bắt đầu giảng giải chương thứ hai: Thời đại thành bang Sumer. Chương thứ ba: Thời đại tam Vương cùng tồn tại.

Hắn giảng những điều này, là vì không muốn để lịch sử hoàn toàn biến mất ở trong năm tháng.

Giống như lời nói của Gilgamesh, bài hát ca tụng nhân loại là

bài hát ca tụng lịch sử, không có văn minh lịch sử thì nhất định sẽ không thể đi được lâu dài.

Hắn không chỉ muốn giảng lịch sử, mà còn muốn sửa lại một số sai lầm khi ghi chép lại lịch sử, ví dụ như thời đại Messiah của hắn.

Chương 408: Anh Hùng Cổ Đại

Ngày qua ngày, càng ngày có càng nhiều người hâm mộ danh tiếng tìm đến từ chục cái thành trì khác. Bọn họ trở thành những thính giả trung thành nhất, rơi vào loại cảm giác rung động thân lâm kỳ cảnh.

Lúc này, hắn đã giảng đến lịch sử niên lịch lần thứ hai, Anh Hùng Vương dùng sức mạnh cả quốc gia, dẫn dụ thú lớn trí tuệ xuất hiện.

“Không hổ là Anh Hùng Vương! Lịch sử nhân loại chống lại tự nhiên, là lịch sử về lòng dũng cảm và bài hát ca tụng!”

“Thật táo bạo! Muốn đánh cắp sức mạnh và văn minh của trí tuệ thú lớn, cuối cùng hắn có đánh cắp thành công không?”

“Nhân loại chúng ta hiện tại thông minh như thế, có lẽ là đánh cắp thành công rồi!”

Mọi người không ngừng xì xầm bàn tán, cảm thấy rất tự hào.

Tuy nhiên, diễn biến sau đó đã phá vỡ toàn bộ giả thiết của bọn họ. Trí tuệ thú lớn, hay nói cách khác là một người khổng lồ cao lớn mênh mông, lại chính là Thần Sáng Thế bên trong truyền thuyết.

Trong chớp nhoáng này, toàn bộ mọi người nín thở.

Cú xoay chuyển này đối với bọn hắn mà nói, thật sự quá mức doạ người. Thậm chí, ngay cả Sheila đang bưng đĩa ở bên cạnh cũng đều ngốc trệ. Bỗng nhiên, chiếc đĩa cầm trong tay rơi xuống mặt đất, leng keng một tiếng vang giòn, sau đó toàn bộ quán bar

vẫn tiếp tục rơi vào tĩnh lặng, không một âm thanh.

Trí tuệ thú lớn chính là Thần Sáng Thế??

Gilgamesh vung kiếm chém về phía Thần Sáng Thế?

Đây chính là nguyên nhân dẫn đến sự diệt vong của nền văn minh Sumer?

Một số người tỏ ra ngạc nhiên, hoàn toàn liên tưởng đến tương lai. Đây là một bước đi sai lầm, từng bước sai lầm, nền văn minh Sumer rực rỡ huy hoàng, giống như phù dung sớm nở tối tàn. Có lẽ, chuyện này chính là văn bản lịch sử có thật!!

“Đó là Thần Sáng Thế... Nhưng vào thời điểm đó, không có ai nhận biết khái niệm này! Đều nghĩ đó chỉ là một loại thú lớn có trí tuệ. Ngay từ đầu, Gilgamesh đã cho rằng là trí tuệ thú lớn, khó trách về sau sẽ... Thật quá đáng sợ!”

Lịch sử chân chính của nền văn minh Sumer được mở trải ra, gây chấn động tâm trí của tất cả mọi người.

“Gilgamesh là một người kiêu ngạo, khi hắn biết rõ chân tướng, hiểu được về Thần Sáng Thế, thì nội tâm hắn cũng đã sụp đổ một chút, nhưng hắn vẫn không chịu cúi đầu.”

Hứa Chỉ nhàn nhạt mở miệng, đôi mắt hiện lên vẻ xúc động, phảng phất đang nhớ tới một đoạn năm tháng kia. Lúc đó, vị Anh Hùng Vương đã từng chất vấn mình,

“Tại thời điểm đó, hắn hỏi thăm ba vấn đề...”

Bỗng nhiên, một tiếng hừ lạnh truyền đến:

“Tên thi sĩ kia! Ngươi kinh doanh quầy rượu, vậy mà lại dám thêu dệt vô cớ, dám phỉ báng Anh Hùng Vương cổ xưa, bịa đặt chuyện nhân loại chúng ta ở thời đại cổ xưa đã từng nổi dậy

chống lại Thần Sáng Thế!?”

Một người thanh niên tuấn tú tóc đỏ, mặc áo choàng đen bước đến. Hắn nhìn qua Hứa Chỉ, hai con ngươi đỏ như rượu, toàn thân lượn lờ làn sương âm u màu xanh lam.

“Là Nham hỏa giả Uku!!”

Từ bên trong đám đông, có người ngạc nhiên nhận ra lai lịch của đối phương.

Một số người không ngừng nuốt nước miếng, đây là Chuẩn Đại đế cấp sáu đỉnh phong, một vị cường giả trong truyền thuyết. Hiện giờ hắn không ở tiền tuyến, làm sao lại đột nhiên xuất hiện ở nơi này?

Mặc kệ tin hay không tin, mức độ chân thật vẫn còn chờ xem xét. Nhưng bọn họ đích xác cảm thấy bản thân mình bị cuốn hút, say mê. Đồng thời, một số quá trình còn hoàn toàn ăn khớp với tư liệu ghi chép bên trong lịch sử.

Thế nhưng, Uku này là một tên truyền kỳ cường giả cứng nhắc, ghét ác như cừu. Trước mắt, ông chủ quán bar Messiah sắp phải gặp đau đớn, nên có lẽ bọn họ sẽ nghe không được nội dung phía sau rồi...

Uku dò xét chung quanh một vòng,

“Những cường giả chúng ta một khi không ở hậu phương, các loại người bình thường, yêu ma quỷ quái, giả thần giả quỷ, đều vụng trộm chạy ra ngoài... Mấy tháng trước, ta vừa mới giám định một vị Thánh nữ cầm trong tay Quang Minh Thánh thư, hoàn toàn chính xác là chân thật. Nhưng mà bây giờ lại toát ra thêm một cái Quân chủ Đại đế Messiah, ở đây ăn nói bậy bạ, gây rối loạn lòng người?”

Dù nhiều ít gì, thì hắn vẫn lắng nghe một đoạn.

Ngay từ đầu, hắn cũng giống như những người khác lắng nghe như si như say. Nhưng thời gian dần dần trôi qua, càng nói về phần sau, nội dung tin tức càng trùng kích mạnh vào tâm trí hắn. Hắn không nguyện ý tưởng tượng, điều này chính là sự thật!

Đây là chân tướng gây ra kiếp nạn đại hồng thủy?

Hắn không tin! Thần thoại Sumer cổ xưa nhất kia đã không còn ai biết rõ, ngay cả Ma thần và Minh thần hiện tại, cũng chưa từng biết được.

Tên thi sĩ này là kẻ bịa đặt, lừa đảo.

"Ta không giết ngươi, nhưng vị Đại đế cổ xưa làm người ta kính ngưỡng nhất đã xuất hiện, ngài còn tạo nên lịch sử và nằm xuống bằng cách nào đó."

Toàn thân hắn lóe lên hồ quang xanh đậm, một đôi tròng mắt sáng như sao, nhanh chóng lao về phía trước.

Hứa Chỉ hờ hững liếc hắn một chút, tiếp tục mở miệng nói:

"Tuy nói, thời đại Sumer là thời đại của một người, nhưng bởi vì Anh Hùng Vương lập nên công tích quá mức loá mắt, khiến cho người ta không để ý đến hai vị Anh Hùng Vương khác. Bọn họ có thể sống sót sau khi sử dụng máu sức mạnh, xét về phong thái sẽ không kém bất luận một vị Quân chủ Đại đế nào hiện nay... Ở thời khắc cuối cùng, bọn họ cũng làm ra những biểu hiện khiến cho người ta phải ca ngợi."

Hứa Chỉ vừa cất tiếng nói rơi xuống, vừa khẽ vươn tay ra, một đạo bóng dáng mông lung hiện lên trước mắt.

"Xuất chinh!"

Thanh âm vang lên, một bóng dáng nữ tử xinh đẹp có làn da màu đồng cổ xuất hiện, rực rỡ như Nữ thần Thái Dương.

Tất cả mọi người đều lộ ra vẻ kinh ngạc, đây là nhân vật cỡ nào? Nàng chỉ đứng ở nơi đó, toát ra một cỗ khí thế khủng bố dã man, phảng phất như một vị Nữ Vương dũng mãnh trên thảo nguyên, mang theo quyết tâm thẳng tiến không lùi.

“Lịch sử sẽ ghi nhớ thời khắc vĩ đại này! Vương triều Sumer năm 175, người Sumer sẽ chém giết trí tuệ thú lớn, uống máu vĩnh sinh trở về!!!”

Nàng gào thét!

Cưỡi trên lưng thú lớn, mang theo quân đội hùng mạnh cuồn cuộn hành quân tới nơi xa.

Sắc mặt Uku thay đổi, hắn cảm nhận được áp lực vô cùng nặng nề cùng sĩ khí vô tận của quân đội. Loại giọng điệu này phảng phất bao trùm thiên hạ, tạo cho hắn một loại cảm giác hào hùng khó tả. Toàn thân hắn đang run rẩy, giống như gặp được Vương giả để mình thần phục, có loại khát vọng muốn đi theo nàng chinh chiến khắp nơi. Đây chính là nhân cách mị lực của Thượng vị giả.

“Đây là thời đại tam Vương Sumer, vua của thảo nguyên Ishmuur?”

Tất cả mọi người giật mình.

Khí tràng là cái gì? Đây chính là khí tràng!

Thân ảnh kia mang theo một cỗ quyết tâm hừng hực, khiến cho người ta cảm thấy một loại xúc động bi thương, mang theo quyết ý không cam lòng, để người ta không nhịn được cảm thán.

Thời điểm này, một người càng kinh diễm hơn xuất hiện, đó là một người đàn ông nho nhã cầm thủ trượng, mờ mịt đưa lưng về phía mọi người,

“Không có lòng tốt và đạo nghĩa, vậy thì sẽ không khác gì với dã thú, giết ta đi!”

Những ngôn từ bi thương kia, trong nháy mắt tràn ngập trái tim mỗi người,

“Đây là tái tạo hình ảnh lịch sử?!”

Uku trợn trừng mắt, không thể tin tưởng nhìn lấy mọi thứ xảy ra ở đây. Hắn không biết rõ nên nói cái gì cho phải, hai người trước mắt kia, mỗi người đều cực kỳ bất phàm, mang đến cho người ta một loại khí độ đáng sợ khó tả.

Đều là anh hùng hào kiệt, đều là người được thiên mệnh sở quy. Hắn đã từng gặp qua khí chất tương tự ở trên từng tôn Quân chủ Đại đế cổ xưa, thế nhưng mà trước mắt... Một người dã man, một người nho nhã...

Chương 409: Cái Gọi Là Thật Giả

“Hiện tại, hãy để lịch sử ghi lại dũng khí của ta vào giờ khắc này.”

Ngay sau đó, một cảnh tượng càng kinh khủng hơn xuất hiện. Một bóng dáng khôi ngô toàn thân tuyết trắng, chậm rãi ngồi xổm rồi nhảy dựng lên, trong tay cầm trường kiếm, phóng thẳng về phía người khổng lồ mênh mông xuyên tận mây xanh.

Soạt!

Tia chớp chiếu sáng dáng người của hắn, lạc ấn một truyền thuyết vĩnh hằng ở trong ngàn vạn năm tuế nguyệt sau này.

Ngang tuyệt thiên hạ, chúng sinh cúi đầu, đây là phong độ tuyệt thế ra sao?

Anh Hùng Vương, Gilgamesh!

Trong câu chuyện xa xưa kia, người ta có thể lập tức nhận định được, đó là vị Anh Hùng Vương mạnh nhất trong truyền thuyết.

“Làm sao có thể...”

“Hắn đã tái hiện lịch sử ư?”

Uku nhìn thấy cảnh tượng này, cảm giác chính mình bị bao vây đến ngạt thở, bởi một sự sợ hãi không cách nào hình dung.

Hắn thấy được ba đạo bóng dáng mông lung kia, phảng phất

chính mình trở về thời thơ ấu. Lúc đó, mình là một người bình thường nhỏ yếu, đang nhìn thấy những vị cường giả tuyệt thế, ngoài sự chấn động thì cũng chỉ có thể ngưỡng vọng.

Tạo ra lịch sử, liệu có những nhân vật thực sự như thế hay không, hay thật sự chỉ là cố sự?

Trong lòng Uku còn có sự kinh nghi, hắn nhìn về phía thi sĩ này. Toàn bộ đầu óc hắn rơi vào mê mang, bởi vì chính văn lịch sử tàn nhẫn mà mê mang, cũng bởi vì một kẻ có thể thông hiểu quá khứ và hiện tại mà mê mang.

Hắn không nhịn được hỏi:

“Tất cả những thứ này, thật sự không phải là bóng dáng huyễn tưởng do ngươi chế tạo ra, mà là tồn tại chân thực sao?”

“Nếu như không phải nhân vật có thật, thì làm cách nào có thể bắt chước khí chất...”

Sắc mặt Hứa Chỉ trầm tĩnh trở lại, bỗng nhiên khẽ vươn tay,

“Thôi được, để cho ngươi chứng kiến một chút Anh Hùng Vương cổ đại chân chính.”

Hứa Chỉ lấy ra một thanh thủ trượng Vu sư tinh xảo, nắm ở trong tay.

Trong ánh mắt kinh hãi cùng khó hiểu của toàn bộ người trong quầy rượu, hắn bình tĩnh phun ra mấy chữ:

“Sắc Vi Bỉ Ngạn Hoa!”

Giữa tiếng ầm vang, từ hư không sinh ra gai nhọn, tường vi màu đen hiện lên, thiên địa hóa thành đêm tối!

Một tồn tại cổ xưa chậm rãi bước ra, hắn cầm trong tay Nhân đạo Thánh kiếm, giống như một vị thiên thần, hung hăng vung về

phía Uku.

Oanh!

Một giây sau, kiếm rơi xuống.

Đây là một kiếm xinh đẹp cỡ nào!

Giờ khắc này, gió ngừng thổi, mưa ngừng rơi, lá cây cũng không lay động. Mọi người cũng chợt trở nên im lặng, phảng phất cả thế giới mất đi âm thanh, Thần linh cũng nín hơi nhắm mắt trong một khắc này.

Đây chính là cấm thuật tử vong của Medusa năm đó, Sắc Vi Bỉ Ngạn Hoa triệu hoán vong hồn người đã mất, đã từng triệu hoán qua tàn hồn Gilgamesh một lần. Hiện giờ, Hứa Chỉ tự nhiên nắm giữ đạo vu thuật này.

“Gilgamesh.”

Hứa Chỉ mở miệng.

Một cảnh tượng khủng bố xuất hiện.

Một đạo bóng dáng tuấn tú ngưng tụ giữa hư không, phảng phất trở về từ dòng sông thời gian viễn cổ mênh mông bàng bạc, máu tươi nhuộm đỏ y phục, sắc mặt kiên nghị, tay cầm Thánh kiếm, hung hăng nhảy lên vung kiếm!

Hắn đang thét gào và gầm rống ngôn ngữ vô danh!

Đạo bóng mờ của lịch sử thời gian viễn cổ này, hắn đang nói về cái gì?

Không có ai biết rõ.

“Lịch sử đấu tranh chống lại tự nhiên của Nhân loại, là lịch sử của lòng dũng cảm và bài hát ca tụng!”

Tuy nhiên, trong tâm trí của vô số người toát ra một đoạn câu nói này, đồng thời hết lòng tin tưởng theo.

Thật đáng sợ! Loại khí phách đỉnh phong thẳng tiến không lùi đó, đã in dấu ấn thật sâu ở trong trái tim mỗi người.

Nếu như nói nhân loại nhỏ bé và yếu ớt, mà Gilgamesh sống ở thời đại khởi nguyên, là những năm tháng xa xưa khi Nhân tộc còn đang đau khổ quẫn bách. Hắn đứng cản ở phía trước phàm nhân chúng sinh, viết nên bài thánh ca vào trong sử sách, quán triệt dũng khí cho nhân loại để chống lại tự nhiên, khơi dậy sự hưởng ứng của vô số người.

Một kiếm này chém ra khí phách của một nền văn minh cổ đại!

“Ầm ầm!”

Phảng phất trời đất cũng vì đó mà cảm thấy kinh diễm.

“Cỗ khí thế này? Làm sao có thể!”

Trong nháy mắt, sắc mặt Uku trở nên tái mét, toàn thân nở rộ ngọn lửa màu cam rực rỡ, thi triển toàn lực chống cự.

Nhưng kiếm thế cuồn cuộn như sóng sông ào ạt lao nhanh, giống như ẩn chứa toàn bộ tinh thần của một cái thời đại, toàn bộ văn minh ý chí của người Sumer, như kiếm mang vô hình quét ngang ra ngoài.

Oanh!!

Trong quầy rượu, toàn bộ cốc chén bằng thủy tinh đều bị vỡ tan tành, như thể một cơn bão quét ngang, toàn bộ quán bar trở nên vô cùng bừa bộn.

Sức mạnh khổng lồ mang uy thế mênh mông bàng bạc, khiến

cho toàn bộ hiện trường trong nháy mắt nổ tung. Sau khi vu thuật qua đi, hình ảnh vị Anh Hùng Vương cổ xưa nhất dần dần biến mất, nhưng lại in dấu vĩnh hằng ở trong đôi mắt mọi người.

Từ xưa đến nay, vị Quân chủ Đại đế kinh diễm nhất, quá mức bá khí, chấp niệm quá sâu, có được tinh thần khí phách đáng sợ mà người khác không cách nào so sánh!

Thậm chí, trong khi bọn họ còn đang hốt hoảng, phảng phất như thấy được một đoạn văn minh cổ đại cường thịnh đã thất lạc từ thời hoang cổ mênh mông.

"Đây là vu thuật cấm kỵ, Gilgamesh... Lĩnh vực tử vong của Khởi nguyên Ma thần Medusa!"

Nơi khóe miệng Uku chảy máu, toàn thân bị cỗ nhuệ khí kia vạch ra vết thương trong suốt, trong đầu tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Hắn đến cùng là ai, làm sao hắn lại có thể nắm giữ Vu thuật của Khởi nguyên Ma thần Medusa?

"Không phải hắn đang giảng về cố sự, mà là giảng lại lịch sử!"

Ý nghĩ này chợt hiện lên trong đầu, ánh mắt hắn nhìn về phía Hứa Chỉ, bắt đầu tràn ngập vẻ kính sợ, thất hồn lạc phách đứng nguyên tại chỗ, dường như chờ bị xử trí.

Những năm vừa qua, từng tôn Quân chủ Đại đế cổ đại đã thức tỉnh từ trong lịch sử. Đồng thời cũng xuất hiện rất nhiều yêu ma quỷ quái giả mạo, làm cho thiên hạ hỗn loạn rối ren. Chính hắn đã ra tay xử lý rất nhiều kẻ giả mạo, trước đó hắn từng đi xử lý vị Thánh nữ truyền đạo khắp nơi kia, kết quả là thật. Mà vị Quân chủ Đại đế Messiah này, chẳng lẽ lại cũng thế...

Hứa Chỉ cũng không để ý tới hắn nữa, vẫn tiếp tục như nhà thơ Bard ở trong quán bar trước đó. Hắn nâng một ly rượu mạnh,

‘rượu vào khổ tâm’, rồi nhìn sang những khách nhân ở chung quanh, tiếp tục nhàn nhạt kể lại cố sự cổ xưa.

“Vị Đại đế cổ đại này là nhân vật kinh tài tuyệt diễm nhất, vang dội cổ kim. Ở thời đại nguyên thủy không có hệ thống tu luyện, hắn đều có thể một mình đi đến loại trình độ kia. Nếu như thả ở thời đại hôm nay, cuộc đời của hắn sẽ đạt được thành tựu không thua kém bất luận kẻ nào! Thậm chí bên trên Thần vị hiện nay, bao trùm bên trên thế giới, hắn chắc chắn có một vị trí!”

Xung quanh trầm mặc.

Bài hát ca tụng của nhân loại, là bài hát ca tụng lịch sử.

Trong tâm trí của bọn họ đã hoàn toàn chấn động, phảng phất như con thuyền nhỏ dập dìu giữa sóng lớn.

Hứa Chỉ tiếp tục nhàn nhạt mở miệng, đôi mắt sâu âm u, lộ vẻ hoài niệm, hồi tưởng về khoảng thời gian năm nào,

"Năm đó, khi thời đại Vu sư vẫn còn, Medusa còn không phải Khởi nguyên Ma thần hiện giờ, mà là Quân chủ Đại đế của Vương triều Tử Vong Hoa Tường Vi, rất kính nể vị cường giả này.

Nàng đã ngưng tụ tàn hồn vị Anh Hùng Vương này, sau đó khắc ghi ở trong thiên địa,

Lấy hắn để ngưng tụ tinh khí thần của một nền văn minh, biến thành một đạo vu thuật tinh thần cấm kỵ chí cường, Gilgamesh... Đây là át chủ bài mạnh nhất của nàng lúc đó, từng dùng tuyệt chiêu này để đối chiến với vị Quân chủ Đại đế vu sư sau này —— Luyện Kim Đại đế Grantham."

Chương 410: Tinh Thần Thời Đại Sumer

Luyện Kim Đại đế?

Sắc mặt mọi người xung quanh đã hoàn toàn không thể bình tĩnh nữa.

Vị thi sĩ tự xưng là Messiah này đã nói ra chân tướng lịch sử đáng sợ, khiến người ta khó có thể tin được.

Đây chính là lai lịch của đạo vu thuật cấm kỵ "Sắc Vi Bỉ Ngạn Hoa: Gilgamesh"?

Một đạo Vu thuật khủng bố như thế.

Hóa ra là Khởi nguyên Ma thần Medusa sáng tạo ra!?

Lịch sử dài lâu, xa không thể chạm.

Nhưng bọn họ lại giống như kết nối cùng lịch sử Thái Cổ, loại cảm giác này khiến cho người ta cảm nhận được sức hút độc đáo của năm tháng. Họ như được tận mắt chứng kiến nhân vật anh hùng bên trong thần thoại, cảm giác nặng nề của lịch sử ùa về, người bình thường không cách nào tưởng tượng nổi.

"Nhưng làm sao có thể thất bại? Trong lịch sử viết rằng, năm đó Tử Vong Quân chủ Đại đế Medusa thua bởi Luyện Kim Đại đế Grantham, từ đó mở ra thời đại luyện kim. Nhưng hiện tại tận mắt chứng kiến vu thuật mạnh như vậy, ta cảm thấy không thể thua trận!"

"Đúng vậy! Ta cũng cho rằng điều đó là không thể! Với đạo

cấm kỵ vu thuật Gilgamesh này, không thể thua được! Chuyện này tuyệt đối không thể!"

"Cho dù là tàn hồn khi đã chết đi, vị Anh Hùng Vương này vẫn đã ngưng tụ ra tinh thần của nền văn minh Sumer. Loại khí phách của toàn bộ nhân loại chống lại tự nhiên, tiếng gầm thét và bài hát thánh ca, làm sao có thể thua trận?"

"Có lẽ, vị Luyện Kim Đại Đế kia rất đáng sợ. Nhưng lịch sử ghi chép rất ít, hắn đến cùng là..."

...

Mọi người xung quanh không biết phải nói những gì, một đợt sóng lại một đợt sóng chân tướng lịch sử, đánh thẳng vào khiến mọi người đều bàng hoàng. Lịch sử cổ đại lộng lẫy thực sự để người ta không nhịn được hiếu kỳ, đó là từng dòng kinh văn năm tháng rõ ràng.

Ánh mắt toàn bộ người đều sáng rực.

Thậm chí ngay cả Uku ở bên cạnh cũng ngạc nhiên, bên trong đôi mắt hồi tưởng về dáng người anh hùng vô địch vừa rồi. Không biết từ lúc nào, một bóng đen thất bại đã hằn sâu ở trong lòng hắn. Khí thế bất khả chiến bại kia, có lẽ sẽ ảnh hưởng suốt cuộc đời này, trở thành tâm ma đột phá... Nhưng dù là như thế, hắn suy nghĩ càng thêm khát vọng!

Hứa Chỉ mở miệng lần nữa,

"Vu thuật cấm kỵ Gilgamesh, Luyện Kim Đại Đế... Đó là một đoạn lịch sử về sau, tương lai tự sẽ có bình luận. Hiện tại tiếp tục giảng thuật về vinh quang của nền văn minh Sumer cuối cùng."

Sau này sẽ nói?

Vô số người chỉ có thể chịu đựng nỗi khát vọng khô nóng ở

trong lòng, có loại cảm giác không chân thực.

Hứa Chỉ tiếp tục nói rằng:

“Lúc đó, Gilgamesh chiến bại, hỏi thăm Thần Sáng Thế ba vấn đề. Hắn hỏi thăm vấn đề thứ nhất...”

Nói ra xong ba vấn đề, toàn bộ khách nhân trong quầy rượu đều ngây dại, không gian tĩnh lặng đến mức cây kim rơi cũng nghe tiếng.

“Thần sáng tạo ra thế giới của chúng ta, chỉ dùng bảy ngày!”

Uku kinh hãi, trong lòng hắn như có từng cơn sóng liên tiếp dồn dập.

Trước đó, chuyện Gilgamesh nghịch thiên, hắn đã không tin!

Trực tiếp bước ra phản bác, kết tội giả danh lừa bịp. Ai ngờ rằng, bóng mờ Gilgamesh cổ đại thực sự đã xuất hiện, còn nói ra bí mật kinh thiên, Khởi nguyên Ma thần Medusa sáng tạo ra cấm thuật, cùng Luyện Kim Đại Đế bí ẩn, điên cuồng trùng kích tâm thần hắn!

Mà hiện tại, ba vấn đề kia cùng với trận đại hồng thủy sắp giáng lâm, hoàn toàn phá vỡ nhận thức của hắn.

Hắn đến cùng là ai?

Tất nhiên là Quân chủ Đại đế Messiah, nhưng mà một ngàn năm trước kia, vị Quân chủ Đại đế thần bí nhất Messiah đến cùng là ai??

Hắn không phải người không biết đại cục, lùi về sau mấy bước, hung hăng cúi đầu,

“Vương quốc nhân loại Fedchyne, đạo sư Học viện Hoàng gia, Nham hỏa giả Uku, gặp qua vị vu sư Quân chủ Đại đế cuối cùng

của thời đại thần thoại Babylon, Quân chủ Đại đế đầu tiên của thời đại Ma Dược, Messiah!"

"Không sao."

Hứa Chỉ bình thản nói, sau đó tiếp tục giảng giải.

"Quân chủ Đại đế Messiah, trước đó ta đã mạo phạm..."

Uku lại không nhịn được mở miệng, vì đã chọc giận uy nghiêm của một tôn Quân chủ Đại đế. Ở cái thời đại Ma Dược này cực kỳ chú ý đến quyền lực tối cao của đấng Quân chủ, tính mạng thường dân như sâu kiến, rất nguy hiểm.

"Không cần quan trọng quá."

Hứa Chỉ mở miệng trả lời một lần nữa, sau đó tiếp tục giảng về lịch sử nền văn minh Sumer.

Ở bên trong quán bar, hắn khó có được hứng thú xem như một thi sĩ, bình tĩnh kể cho mọi người nghe về lịch sử của mảnh thế giới này. Bản thân mình lại không phải người có tính tình bạo ngược, nếu như có kẻ thật sự đắc tội, vậy thì mình sẽ giẫm cho một cước, rồi điên cuồng đánh thẳng vào mặt.

Nhưng vừa mới bắt đầu, vị cường giả Chuẩn Đế này có hoài nghi là chuyện rất bình thường. Hắn nghĩ muốn quét sạch yêu ma quỷ quái giả mạo bịa đặt, nếu như cường giả có lòng dạ thối tha, thì mới mặc kệ.

Hắn chọc giận mình, chỉ vì sự yên ổn của Vương quốc nhân loại, lại không phải cố ý, vậy thì tại sao phải trả thù?

Về điểm này, hắn vẫn rất thông tình đạt lý, tựa như là hắn đã nói vậy, lòng dạ cá ướp muối, mới là tâm tính thích hợp.

"Tạ ơn Đại đế."

Uku hít sâu một hơi, nét mặt tràn đầy vẻ áy náy. Hắn biết rằng bản thân đắc tội một tôn Quân chủ Đại đế, vậy mà còn có thể sống sót đã là quá may mắn rồi. Lùi về sau một bước, hắn chui vào bên trong đám người ở quầy rượu, coi mình như một tên khách nhân phổ thông của quán bar, bắt đầu nghe thi sĩ giảng cố sự.

Những người chung quanh đều sắc mặt kinh nghi và sợ hãi. Cấp bậc Chuẩn đế này là cường giả truyền kỳ, có thể dễ dàng hủy diệt mấy cái thành phố xung quanh.

Bọn họ vội vàng muốn nhường một vị trí, nhưng Uku lại khoát tay áo từ chối. Ở trước mặt một tôn Quân chủ Đại đế cổ xưa, mình cùng những bách tính phổ thông này không khác nhau gì cả. Nếu như hắn còn tự cao tự đại, ngược lại càng khiến cho bản thân xấu hổ hơn.

“Lại nói về năm đó, Thần nhận thấy những người trên mặt đất đều tội ác tày trời, nên ngài quyết tâm phá hủy nền văn minh Sumer bằng cách giáng xuống trận đại hồng thủy diệt thế, hủy diệt chúng sinh... Tuy nhiên, Thần Sáng Thế cảm niệm sự thiện lương của Vua rừng rậm Enkidu, nên đã mệnh lệnh cho Utnapishtim tạo dựng Noah's Ark, nhằm trốn tránh trận đại hồng thủy diệt thế.”

Lúc này, người thanh niên tóc đen mắt đen, mang khuôn mặt bình tĩnh lười biếng, vẫn đang kể chuyện với chất giọng nhẹ nhàng.

Nếu như là trước đây, hắn sẽ nhận định đây là một cường giả không có dã tâm. Dù sao thì mỗi một vị Sử thi Đại đế đều một đường giết chóc vươn lên, tắm rửa máu tươi và nếm trải qua vô số tuế nguyệt tang thương. Loại khí chất thượng vị giả không thể che giấu được, thật giả chỉ cần liếc mắt là nhìn thấu.

Nhưng vào thời điểm này, loại khí chất nhàn nhạt toát ra từ người thanh niên tóc đen mắt đen, đang kể chuyện cho mọi người ở trong quán bar, ngược lại tạo cho Uku một loại cảm giác cao

thâm khó lường, sự mịt mờ vừa lăng lệ vừa mãnh liệt, đứng trên núi thây biển máu, bá đạo quan sát chúng sinh cúi đầu.

Không hổ là vị Quân chủ Đại đế đầu tiên của thời đại Ma Dược, khí chất nội liễm đến loại trình độ này!

Hắn nghĩ tới đây, thân thể càng co rụt vào trong đám khách nhân ở quầy rượu. Lúc này, hắn cảm thấy tôn Chuẩn đế như mình, cũng không khác gì những khách nhân bình thường kia, đều nhỏ yếu đáng thương. Tương tự như bọn họ, hắn cũng sẽ chết đi ở trong tuế nguyệt, biến thành ngôi mộ đất vàng phổ thông. Hắn cùng tất cả mọi người có thể được nghe một tôn Quân chủ Đại đế cổ xưa nhất, giảng thuật về chỗ trống của lịch sử thần thoại Sumer từ hai ngàn năm trước, căn bản không làm tổn hao đến niềm kiêu ngạo của hắn, ngược lại đây là...

Một loại vô thượng vinh quang.

Hứa Chỉ liếc nhìn Uku cuộn mình bên trong đám người.

Người này có phải đang run M không?

Tại sao gương mặt đầy vẻ kính nể, cùng bộ dạng muốn quỳ xuống nghe ta giảng cố sự?

Quả nhiên, một phương khí hậu nuôi dưỡng một phương con người. Dưới sự lãnh đạo của Medusa, dạng người như vậy có rất nhiều.

Hắn cười một tiếng, nhìn những người xung quanh ở quán bar, lạnh nhạt nói:

“Hôm nay, kết thúc ở đây, sáng mai sẽ giảng về chương đầu tiên của thời đại bộ lạc Babylon : Ba nữ vu.”

Chương 411: Sheila Cố Gắng

Trong ba ngày liên tiếp, bên trong một quán bar ở thành phố Orwell, một thi sĩ thanh niên tóc đen mắt đen, đang chậm rãi kể về những câu chuyện xưa.

'Quân chủ Đại đế cổ đại Messiah xuất thế, vì thiên hạ giảng thuật thần thoại cổ xưa'. Tin tức này giống như một cơn gió lốc, nhanh chóng lan truyền khắp toàn bộ thế giới Ma Dược, Đế Quốc Vong Linh, Vương quốc Bán Thú Nhân và Đế quốc Nhân loại, khiến rất nhiều người đều không dám tin tưởng.

Đây chính là vị Quân chủ Đại đế đời đầu tiên từ ngàn năm trước kia!

"Biết được lịch sử ngày xưa và hiện nay?"

"Chẳng lẽ là từng có kỳ ngộ gì?"

"Không thể tin nổi!"

"Đã giảng đến thời đại Ba nữ vu, lão sư của Medusa, nữ vu Circe?"

"Người này đến cùng là ai? Ngay cả Khởi nguyên Ma thần Medusa, lão sư của Ma thần vạn vật, nữ vu sư Thủy tổ, hắn cũng dám đem ra nói chuyện tiêu khiển!"

Toàn bộ thế giới trở nên xôn xao náo động, bọn họ nhao nhao phái người đi xác minh. Thậm chí, một số cường giả từ ngoài tiền tuyến của cuộc chiến tranh thảm liệt giữa hai đại thế giới, cũng trực tiếp rút lui ra và tự mình tiến về kiểm chứng.

Lúc này, toàn bộ thành phố Orwell đã sớm chật cứng người, ai

nấy đều đổ xô ra đường vô cùng nhộn nhịp. Rất nhiều cường giả không dám chen chúc tiến vào quán bar, mà sử dụng các loại thủ đoạn tự phát để truyền âm thanh, cùng chiếu hình ảnh bên trong quán bar, gián tiếp theo dõi ở các nơi của thành trì.

Mà bên trong quán bar, đã lâu không có người bình thường nào dám đi vào, đều là một số cường giả Chuẩn đế đỉnh phong của ba Vương quốc lớn... Bán Thú Nhân có làn da xanh lục thô kệch, các vị chức nghiệp giả Nhân loại và Vong linh pháp sư mang đấu bồng đen.

Trong quán rượu, một tên thi sĩ tóc đen mắt đen đang chậm rãi kể chuyện xưa. Mà ở bên cạnh, một nữ tử tướng mạo phổ thông đang bưng tiếp rượu và thức ăn.

Sheila vừa bưng đĩa, vừa bị khí tức lạnh lẽo làm rùng mình!

“Lại nói về Medea, một trong số ba nữ vu sư của thời đại cổ lão đó. Nàng đã cùng hai vị nữ vu khác mở ra thời đại Vu sư, nhưng nữ vu Circe phản bội...”

Hứa Chỉ khẽ vươn tay, một bức bích họa cổ xưa hiện lên ở trước mặt mọi người.

“Chẳng lẽ... Đây là bức bích họa « Ba Nữ Vu » trong truyền thuyết cổ đại!”

m thanh xung quanh đều kinh ngạc.

Bức bích họa kia vẽ hình ảnh ba cô gái, giẫm lên núi thây biển máu của vô số thi thể phụ nữ, vây quanh cùng một chỗ và chung tay nâng một bó đuốc.

“Cuối cùng, thời gian thấm thoát trôi mau, ba nữ vu sư chiến đấu cả một đời, cuối cùng dần suy vong. Trong cuộc đời của các nàng...”

Hứa Chỉ nhàn nhạt kể chuyện.

Sheila càng trở nên kích động.

Ông trời ơi..!

Cuối cùng thì chuyện gì đã xảy ra!?

Nàng cẩn thận từng li từng tí, đi đến trước mặt một pháp sư khô lâu.

Nàng nhận ra vị này là pháp sư vong linh Andre, một tên đồ tể đã giết vô số người trong truyền thuyết, từng đem toàn bộ ba vạn người của một tòa thành trì hóa thành vong linh.

Trước đây, chính mình đọc sách, đã từng xem qua câu chuyện đáng sợ của vị pháp sư này. Hắn đã trở thành hình tượng hù dọa ở không ít thành phố, khi mà các bậc cha mẹ kể chuyện cho con nhỏ để dọa chúng nín khóc, không ngờ rằng có thể nhìn thấy chân nhân ở nơi này.

“Ngài ngài ngài, đồ ăn!!”

Nàng căng thẳng đến mức không nói ra lời, lắp ba lắp bắp.

“Thật đáng yêu, điểm tâm nhỏ, ta có thể ăn ngươi không?”

Andre cười nói với vẻ xấu hổ.

Trong lòng nàng điên cuồng kêu to, ‘Ông trời ơi! Đây không phải trò đùa! Hắn thật sự có thể sẽ ăn ta!

Sheila! Ngươi là một cô gái kiên cường, ngươi mạnh mẽ hơn cho ta! Hắn không dám ăn ngươi đâu’!

“Mời dùng bữa, không thể ăn ta.”

Sheila liền vội vàng nói.

“Cảm ơn.”

Pháp sư vong linh chỉ cười một tiếng, sau đó xoay đầu nhìn nàng một chút. Từ hốc mắt trên đầu khô lâu hiện lên ngọn lửa màu đen, rất ngạc nhiên tại sao chỉ là một cô gái bình thường, đồng thời nói chuyện còn lắp bắp run rẩy.

Vị khô lâu pháp sư này không ăn gì, nhưng vẫn rất lễ phép đặt đĩa thức ăn đặt ở trên bàn.

“Tiên sinh Kiếm Thánh Bán Thú Nhân, thịt của ngài ngài!!!”

Nàng bị dọa sợ đến thất thần.

Vị này là Bika, giữ chức thống lĩnh Cấm quân Hoàng gia Bán Thú Nhân. Hắn có thân hình thật cao to, vậy mà ngồi ở trên cái bàn như một chiếc ghế đẩu! Nghe nói, vị tồn tại khủng bố này đã từng đồ sát hơn một ngàn cường giả nhân loại!

Nàng lại đi đến trước mặt một người đàn ông tuấn tú mặc hoàng kim giáp, hai mắt lấp lánh ngôi sao nhỏ. Đây là Uku! Tình nhân trong mộng của vô số nữ hài! Anh hùng đại diện cho chính nghĩa!

“Ngài ngài ngài rượu!”

Nàng bưng đĩa thức ăn đi tới.

Không thể sợ hãi!

Thật làm mất thể diện của Messiah thúc thúc!

Nàng vội vàng nhớ tới bộ dáng sưng mặt sưng mũi của vị này trước đó, vẻ mặt dù đang kinh hãi, nhưng trong lòng nàng đã lập tức trở nên bình tĩnh hơn một chút.

Cuối cùng nàng đã biết rõ ý nghĩa của những lời nói trước đó.

Sẽ có khách nhân đặc biệt đến quán bar của bọn họ, đó là cơ duyên tu luyện của chính mình và cũng là cơ duyên để mình có thể cầu người hỗ trợ báo thù, tất cả dựa vào chính bản thân mình!

Phải cố gắng, Sheila!

Nàng vung vẩy nắm đấm.

Dù còn đang khẩn trương run rẩy, nhưng vị thiếu nữ bình thường này đã dần cố gắng thích ứng.

Hứa Chỉ ngồi trong quán rượu, nhìn dáng vẻ cố gắng của Shiela, chỉ có thể ngầm hiểu cười.

Hắn tiếp tục mở miệng nói về lịch sử dài đằng đẵng.

Nếu như thời đại của Gilgamesh là nguồn gốc của loài người, bởi vì Anh Hùng Vương có sức chiến đấu nghịch thiên, nên việc bọn họ quật khởi cũng không làm lòng người ta xót xa. Như vậy thì thời đại Vu Sư, chính là một thời đại của người bình thường.

Chương chuyện về 'Ba nữ vu" này mới thực sự là một câu chuyện đau buồn.

Không có Anh Hùng Cương che chở, những người thường như bọn họ chỉ có thể tự bảo vệ mình, bọn họ mất đi Anh Hùng Vương, đàn ông thì vì bảo vệ bộ lạc mà gần như mất hết, một đám phụ nữ phải đi ra, xả thân chịu chết.

Ba nữ vu đã khắc vẽ lên một bức tranh lịch sử, ba người họ nâng ngọn lửa trên tay lên, tiếp nối ngọn lửa văn minh của Gilgamesh, trở thành anh hùng thế hệ kế tiếp, ghi lại lòng can đảm vĩ đại dám chiến đấu với thiên nhiên và dã thú!

Một câu kia:

"Trải qua vô số ngày tháng gian nan, các nàng đã chịu đựng đủ

rồi, người chồng của các nàng chết đi, phụ thân của các nàng cũng chết đi, tương lai con cái của các nàng cũng sẽ phải chết, các nàng còn lại gì?

Các nàng còn mỗi bản thân mình bơ vơ. Nếu như không có người thủ hộ các nàng, vậy chỉ có thể là tự các nàng thủ hộ cho chính bản thân mình."

Ô ô ô ô!

Câu nói này hàm chứa quá nhiều sự chua xót, không ít người ở trong quán rượu đều rơi lệ, cực kỳ xúc động.

"Đây chính là giá trị đạo lý mà Quân chủ Đại đế Messiah muốn nói cho chúng ta, tặng năm tháng cho văn minh."

"Hiện tại, sao không thử làm vậy? Chúng ta đến tiền tuyến của trận chiến, tác động vào trong lòng của mỗi người, cũng là bài hát ca ngợi lịch sử!"

Vài ngày tiếp theo, Hứa Chỉ không ngừng giảng giải, lịch sử không ngừng phát triển, đã giảng đến ân oán của ba vị nữ vu, đến đoạn ba bọn họ ở tuổi xế chiều, dần dần qua đời, Thần Trí Tuệ Hermes giáng xuống ba đại thần tích.

"Trên trời rơi xuống tượng đài hoa tươi? Trên trời rơi xuống màn mưa máu? Khúc bi ca của Thần linh?"

Toàn bộ cường giả trong quán rượu đều xôn xao.

Chương 412: Chờ Đợi Đòn Điểm Của Xã Hội

Hiện tại trong toàn bộ thành phố Orwell, hầu như đều là du khách từ bên ngoài tới cùng với rất nhiều cường giả trên đại lục, mọi người đều đang tập trung ở gần đó, bọn họ không ở trong quán rượu, nhưng bọn họ là cường giả có thể vận dụng thuật pháp, chiếu ra hình ảnh của thanh niên đang kể chuyện ở bên trong.

Bọn họ nghe thấy người thanh niên đó nói như thế, vẻ mặt liền trở nên hoảng hốt!

“Thần trí tuệ Mercury, Thần của Quang Minh Giáo Hội trong truyền thuyết, cuối cùng cũng đã xuất hiện trong lịch sử.”

“Thật là đáng sợ! Ba đại thần tích, thần tích thay đổi toàn bộ đại lục, bao trùm cả thiên hạ… Hiện tại, Minh Thổ Đại Đế Elmin cũng rất khó để dễ dàng làm ra được loại thần tích đáng sợ tới vậy!”

“Thì ra, hình tượng của Thần trí tuệ không phải là một cô gái có dáng người cực kỳ hoàn mỹ.”

…

Nghe thấy mấy lời thảo luận như thế, khuôn mặt của Hứa Chỉ đều biến thành màu đen, hắn chính là muốn sửa lại cho đúng cái loại lịch sử này, trả lại sự trong sạch cho bản thân mình, trả lại sự trong sạch cho hai nền văn minh dài đằng đẵng, giảng giải lại nó cho thời đại hiện nay.

Lại có người vội vàng hỏi:

“Như vậy, Thần trí tuệ và nơi ở của chúng thần đã biến mất đi đâu rồi?”

“Đúng vậy! Họ chỉ xuất hiện ở thời đại Vu Sư, đến thời đại Ma Dược thì lại biến mất…”

…

Tiền tuyến chiến loạn, những hiềm khích trước đó của ba Vương quốc lớn bọn họ đều tan biến hết. Hiện tại, cường giả của các Vương quốc ma dược đều ở chung với nhau vô cùng hòa thuận.

Một ít cường giả trao đổi với nhau, hai pháp sư khô lâu đang chơi cờ vây.

“Hôm nay đã kể xong, ta phải nghĩ cách.”

Shiela tham dự không ít vào kinh doanh của thương đội, lúc khẩn trương liền sẽ cà lăm, cái này là tật bẩm sinh không sửa được, nhưng điều đó cũng không có nghĩa là nàng ngu ngốc.

Rất nhanh sau đó, nàng đã bắt đầu giao lưu với những cường giả này, nói một ít chuyện của Messiah thúc thúc, đối phương cũng nghe rất chăm chú, thậm chí còn muốn hiểu rõ về vị Đại đế cổ xưa thần bí này. Trong lúc giao lưu với các vị cường giả, nàng cũng vô tình nói ra hoàn cảnh của mình.

“Không thể tin được rằng thành phố của loài người các ngươi lại xấu xa đến như vậy!” Có cường giả bán thú nhân cười lạnh.

“Những người kia, không quan tâm tới sự nuôi dưỡng nhiều năm của cha ngươi, đều giống như mấy con bạch nhãn lang, sau khi đoạt quyền toàn bộ thương đội, còn muốn giết ngươi! Thật đúng là làm cho loài người chúng ta phải hổ thẹn!” Sắc mặt Uku

lạnh như băng.

Những người xung quanh không ngừng lên tiếng.

Nếu như là bình thường, bọn họ đều sẽ xem tâm tình mà quyết định có giúp hay không, nhưng mà hiện tại, đương nhiên là phải biết thời biết thế.

“Cơ thể ngươi có tư chất quá kém để dung hợp ma dược, nhưng có một chức nghiệp ẩn tàng không cần nhìn tới tư chất, chỉ cần có đủ tài nguyên và sự cố gắng là được.” Có một lão nhân cân nhắc rồi nói. Nàng đã sắp bái một vị Chuẩn Đế của đế quốc nhân loại làm sư phụ.

Shiela cảm động rơi lệ đầy mặt.

Nhìn các vị cường giả xung quanh, nhân sinh trước đó toàn là cực khổ, rốt cuộc cũng đã có người giúp mình,

“Ở trong mắt ta, việc này chính là đại thù, nhưng trong mắt những thế lực lớn ở những thành thị lân cận lại chỉ là những việc râu ria.”

Nàng quay đầu nhìn về phía thanh niên đang sắp xếp lại rượu ở bên kia, lộ ra sự cảm kích không gì sánh được.

Nàng biết rõ đây là mặt mũi của ai.

Không đến nửa tháng, một đám cường giả trong quán rượu đều trao đổi tâm đắc mà mình đã dạy đồ đệ, sẵn tiện chỉ điểm luôn cho Shiela, cung cấp đủ loại tài nguyên, nàng rất nhanh đã tiến vào chức nghiệp giả cấp hai.

“Đi đi.”

“Đi báo thù đi.”

“Trở về chúng ta sẽ cùng nhau uống rượu.”

Trong quán rượu, một cường giả đang uống rượu cười sảng khoái, nhìn thị nữ bưng trà đưa nước này đi ra khỏi quán rượu.

Bọn họ liếc nhau:

“Thế giới của người bình thường rất đơn giản, yêu hận rõ ràng, không hề phức tạp, muốn báo thù liền vì nó mà cố gắng.”

“Tại sao năm đó chúng ta không như vậy nhỉ?”

“Rất nhiều người trong chúng ta, có thể đi tới được ngày hôm nay đều là do thù hận, mới từ một người bình thường quật khởi lên, uy chấn toàn bộ vương quốc, có được tiếng tăm rất lớn trong cả thời đại.”

“Nàng ta không biết, trên người mình có thêm một cái cơ duyên. Thời đại này của chúng ta, ba Vương quốc lớn lại chỉ có hơn 20 Quân chủ Đại đế. Dưới Đại đế, chúng ta đã là tồn tại cực mạnh rồi… Nhưng trong ngàn năm lịch sử, người như thế thức tỉnh nhiều lắm.”

“Thời đại này, bọn họ đều tranh Thần vị, nhóm lửa thần hỏa. Quân chủ Đại đế Messiah quá thần bí…”

“Nhưng bất luận là như thế nào đi nữa, nghe một chút lịch sử đã đủ để cho chúng ta ngộ ra rất nhiều thứ.”

…

Các cường giả đạm nhiên trao đổi, sau khi nhìn nàng ta rời đi, có người quay đầu lại nhìn phía sau cánh cửa của quán rượu, cơ thể của bọn họ không nhịn được mà run lên một chút. Mỗi lần đảo mắt nhìn qua người đang thản nhiên kể chuyện kia, ở sâu trong đôi mắt bọn họ đều tràn đầy kinh sợ và thán phục.

Quân chủ Đại đế Messiah hoàn toàn vượt qua tưởng tượng của toàn bộ mọi người.

“Rốt cuộc ta cũng đã báo được thù!”

Một bên khác, Shiela nhìn thi thể của những kẻ thù, gào to khóc lớn, cảm giác đây như là một giấc mộng.

…

Một đêm này, Hứa Chỉ trấn an Shiela đang treo lên người một vẻ mặt bi thảm, yên lặng sắp xếp lại nội tâm, nghỉ ngơi dưỡng sức.

“Đòn hiểm của xã hội, chắc là sắp tới rồi?”

Hứa Chỉ nâng cằm, vô cùng bình tĩnh,

“Elmin, Medusa, hai người bọn họ đều biết đến sự tồn tại của Bách Hiểu Sinh. Ta quang minh chính đại giảng lịch sử như vậy, hiểu rõ lịch sử xưa và nay, các nàng hẳn là sẽ đoán được rằng Bách Hiểu Sinh… đang ở trên người của ta.”

Hứa Chỉ chỉ việc thảnh thơi trải qua cuộc sống tạm ổn này là được, mỗi ngày giảng một đoạn lịch sử, đương nhiên là chỉ nói một khoảng thời gian ngắn, thời gian còn lại những cường giả kia cũng không rời đi, mà ở lại trong quán rượu trao đổi với nhau.

Hắn cần rèn luyện, cũng cần đến đối thủ. Đám người Elmin không thể phân thân, nhưng hắn sẽ phái một ít Quân chủ Đại đế tới đây, bắt lấy hắn. Hắn giao thủ với người có cùng cảnh giới quá ít, đạo tâm không có sự mài giũa.

Hắn đang đợi một trận đòn hiểm của xã hội.

…

Minh Giới.

Elmin và Phượng Hoàng Đạo Quân đang ngồi chơi cờ.

Bỗng nhiên, giữa đôi lông mày của Elmin động một chút, nghe thấy truyền âm, cười nói:

“Có việc, xin lỗi tạm thời không tiếp được.”

Phượng Hoàng Đạo Quân gật đầu cười, tiếp tục nhìn bàn cờ.

Elmin đại đế rời đi, đi đến hoa viên Elysee, thấy một vị Đại đế thủ hạ của nàng, Ebert, vị chức nghiệp giả đầu tiên mở ra được hệ thống ma được năm đó, đồ đệ của Quang Minh Thánh Thư và Thánh Nữ Lynda.

“Ngươi nói, Đại đế Messiah năm đó làm phép ngươi một lần nữa xuất hiện?”

Elmin chậm rãi lắng nghe, vùng xung quanh lông mày dần nhăn lại,

“Hắn hiểu rõ lịch sử từ xưa tới nay, có lẽ đang giữ một bí mật to lớn ở trong người?”

“Đúng vậy.”

Ebert mở miệng nói.

Bách Hiểu Sinh!

Đây là ý nghĩ đầu tiên xuất hiện ở trong đầu nàng.

Quân chủ đại đế Messiah kia có lẽ đã tìm được Bách Hiểu Sinh, hơn nữa còn biết được rất nhiều thông tin từ trên người của hắn.

Nếu như đã biết Bách Hiểu Sinh ở chỗ của ai thì phải đi đoạt lại!

Chương 413: Suy Đoán Về Messiah

“Nhưng mà, thật sự đơn giản như vậy sao?”

Nội tâm của Elmin trầm xuống, nếu như loại kỳ quái như thông hiểu mọi việc xưa nay này là do người khác bày ra, nàng thế nào cũng cho rằng người đó chính là đã có được Bách Hiểu Sinh, sẽ lập tức phái người đi tróc nã đối phương, đoạt lấy Bách Hiểu Sinh đem về.

“Nhưng mà, quân chủ đại đế Messiah này, thật sự là quá thần bí khó lường, hắn dựa vào cái gì mà có thể sống tới ngàn năm? Vẫn có thể giữ được cơ thể thanh niên như trước?”

Elmin dần lộ ra vẻ mặt ngưng trọng,

“Tại sao lại cố tình là hắn tìm được Bách Hiểu Sinh? Mà không phải là những người khác?”

Ebert mở miệng nói,

“Ta và những người bạn cũ của ta đã từng nhìn thấy Đại đế Messiah. Căn cứ vào bức hình được truyền lại, thật sự là người đó, chúng ta có cần bảo mấy Đại đế khác tới bắt hắn trở về hay không?”

Mọi chuyện dường như đã phát triển theo đúng ý của Hứa Chỉ.

Nhưng mà…

“Trăm triệu lần không thể!”

Elmin bỗng nhiên lộ ra vẻ mặt trước nay chưa từng có, nhanh chóng nói,

“Messiah người này, quá mức thần bí! Nếu như không thăm dò kỹ càng, thì không thể hành động mù quáng, không thể động thủ với hắn!”

Hứa Chỉ: ???”

Tại sao lại không đánh ta?

Hắn đã nằm xuống, chỉnh xong tư thế, chờ đợi đòn hiểm và sự rèn luyện của xã hội…

Lúc này, Elmin sai Ebert đi, sau đó nhịn không được mà viết thư cho Medusa.

[Medusa, ta bị Phượng Hoàng Đạo Quân kiềm chế, chỉ có thể dùng cách gửi thư này. Trước đó ta đã từng hỏi ngươi, rốt cuộc thì thân thế của Bách Hiểu Sinh là gì? Hiện tại, ta đã hoàn toàn thông suốt rồi!]

[Ngươi còn nhớ ngàn năm trước, hai người chúng ta từng không ngừng thăm dò bầu trời, tìm kiếm sư phụ năm đó của ta Grantham, tìm tòi mắt bão ‘Greek’, hy vọng tiến vào được vùng đất của chúng thần ‘Achilles’, nhưng đáng tiếc lại không thu hoạch được gì. Dường như Thần trí tuệ Mercury và chúng thần đã mang vùng đất của chúng thần biến mất trong hư không vậy. Năm đó, hai người chúng ta đã rất hoảng sợ, việc này cũng biến thành một cái gai trong lòng chúng ta.]

[Hôm nay, ta liên hệ hai người lại với nhau, Bách Hiểu Sinh toàn trí toàn năng, Thần trí tuệ Mercury vĩ đại, có lẽ ta đã tìm ra được đáp án rồi… Messiah người này, chính là Bách Hiểu Sinh và cũng chính là Hermes!]

Sau khi Elmin viết thư xong liền gửi ra ngoài, sau đó trở lại

trên ghế, tiếp tục chơi cờ cùng với Đạo Quân.

Đại giới Huyết vực.

Khí tức hắc ám cuồn cuộn đánh tới, tại chỗ giao nhau của của hai thế giới siêu phàm là hai tòa núi cao to lớn cuồn cuộn chót vót. Đất trên ngọn núi màu đỏ tươi, phảng phất như đã nhuộm đầy máu tươi, thiên địa xung quanh cũng như nhuộm thành màu đỏ rực.

Xôn xao ——

Gió nhẹ lướt qua.

Từng thanh kiếm gãy cắm ở trên mặt đất, trên chuôi kiếm nhiễm máu, ống tay áo phiêu đãng theo gió, dường như trong gió đang lộ ra sự sầu bi nhàn nhạt mà vô tận. Mảnh đất này đã giống như một ngôi mộ kiếm, tự thuật lại chuyện xưa của người chết.

Từng cây pháp trượng, đại kiếm phương Tây, áo giáp rơi khắp mặt đất, cơ hồ đã không còn chỗ trống. Bọn họ đã bị chôn vùi trong lịch sử, trở thành bọt sóng mà không người hay biết.

Đây là cuộc chiến tranh giữa hai thế giới.

Tàn khốc mà vô tình.

Hai tòa ngọn núi to lớn đối lập nhau chính là cứ điểm tiến công của hai bên, chúng đều lộ ra một cỗ tang thương và bi thương. Ở đó không biết đã mai táng bao nhiêu thi cốt của cường giả rồi, chinh chiến chém giết cũng đã mở ra mấy chục năm.

Đối với thế giới Hoang Cổ mà nói thì nội tình của Ma giới quả thực là quá mức đáng sợ, chưa nói đến việc Thiên Đế đứng đầu của bọn họ không đủ, mà cường giả tầng dưới cũng cực kỳ thiếu.

Nhưng mà Vương triều Đại Chu, nhất mạch Thục Sơn đã dựa

vào đặc tính đáng sợ của hệ thống và lực kéo dài cuồn cuộn không ngừng, hy sinh vô số mới có thể chống đỡ được tập kích đáng sợ và xâm lấn như thủy triều của đối phương.

Không khí vào ban đêm càng thêm lạnh, đột nhiên một giọng nói lạnh nhạt truyền đến.

“Bọn họ tát ao bắt cá (chỉ chú ý đến lợi ích trước mắt không chú ý đến lợi ích lâu dài), sẽ kiên trì không được bao lâu. Qua mười năm nữa, thế giới Hoang Cổ chắc chắn sẽ bại!” Sau khi thân hình cao chót vót của Medusa đến cửa truyền tống, tóc dài bay lượn, phát ra khí thế bạo ngược, là một vị Ma Thần chân chính trên đời.

Nàng nhìn về phía đối diện xa xa, “Thiên Đạo của thế giới Hoang Cổ thì lại như thế nào?”

Một phần thân thể thần linh của nàng kia hiện tại đang liên thủ với Elmin, cùng kiềm chế Đạo Quân.

Mà bản thể Tà Thần Cthulhu đang ở chỗ này, kiềm chế Thiên Đạo của thế giới này.

Mấy năm nay, nàng đã chém giết vô số lần với Thiên Đạo, không phân thắng bại, loại tắm gội máu tươi, cận kề cái chết, cảm giác đánh nhau với kỳ phùng địch thủ này đối nàng mà nói thật sự là quá hạnh phúc.

Chiến lực đứng đầu như các nàng đang bị kiềm chế, phía dưới cũng đang chinh chiến.

“Chiến thắng là điều không thể nghi ngờ, chiến lực của chúng ta vượt qua bọn họ, không thể tưởng được khả năng bọn họ trở lại... Chúng ta hiện tại chỉ cần tận dụng khả năng giảm bớt thương vong, chậm rãi giết chết bọn họ.”

Sắc mặt Medusa hiện lên sự yên tĩnh, đang chủ đạo chiến

tranh.

Phía trước, đúng như suy đoán nàng, Thanh Đằng Địa Mẫu xác thực là nhịn không nổi sự tò mò, sẽ đem Bách Hiểu Sinh đưa tới thế giới Ma dược của mình. Nhưng mà Thanh Đằng Địa Mẫu vậy mà lại để cho Bách Hiểu Sinh chạy mất!

Điểm này đã ngoài dự kiến của nàng.

“Thanh Đằng Địa Mẫu, ta đã tính kế như vậy rồi, vậy mà vẫn bị ngươi tương kế tựu kế phản lại một đòn.”

Medusa nói nhỏ, ánh mắt lóe lên, không ngừng cân nhắc.

“Nàng biết rõ, Bách Hiểu Sinh phải ở cạnh người nàng. Chúng ta dù có phải trả bất kỳ giá nào thì cũng phải đánh chết tất cả, đoạt Bách Hiểu Sinh lại.... Nhưng nàng lại trực tiếp thả cho Bách Hiểu Sinh chạy. Tuy rằng nàng vẫn tiêu dao ở thế giới chúng ta như trước, chu du khắp nơi, nhưng chúng ta cũng không dễ ra tay với nàng...

Dù sao thì chiến lực của Thanh Đằng Địa Mẫu này cũng rất mạnh, không kém quá nhiều so với ta, là tồn tại cổ xưa mạnh nhất dưới Thiên Đạo của thế giới Hoang Cổ, còn là lão sư của Thiên Đạo. Ta đã giao chiến với Thiên Đạo, biết rõ sự đáng sợ của hắn, huống chi là lão sư của hắn?

Ta với Elmin cũng đã bị kiềm chế, nhưng lại không biết nàng có bao nhiêu át chủ bài, chỉ có thể để cho lượng lớn Quân chủ Đại đế ra tay rồi tổn thất thảm trọng, mới có khả năng giết chết nàng. Nếu chỉ một hai người tầm thường đi qua, chẳng qua là đi chịu chết mà thôi!”

Đây là một mưu kế đáng sợ, đan xen lẫn nhau.

Nàng sống hai ngàn năm, tự nhận là người có trí tuệ mưu lược cực cao, vậy mà lại bị tính kế!

Bách Hiểu Sinh biến mất, nàng không dám công bố trên toàn thế giới Ma dược, chỉ tiến hành tìm tòi, bởi vì dù Quân chủ Đại đế khác có tìm được thì cũng sẽ không chắc là sẽ không giấu đi. Dù sao thì Bách Hiểu Sinh quả thực là một chí bảo nghịch thiên, không ai có thể không động tâm cả.

Những Quân chủ Đại đế cổ xưa kia có thể ngủ say sống tới ngày nay, đều là kiêu hùng có dã tâm, không thể tín nhiệm.

Nàng và Elmin chỉ có thể để cho một số thủ hạ tâm phúc, âm thầm tìm kiếm.

"Địa Mẫu Thanh Đằng... Lúc trước nhìn như ngu xuẩn, thật ra đều là ngụy trang. Lão quái vật này cũng đã sống ngàn năm, trí tuệ chắc chắn phải kinh người, vậy mà có thể lừa gạt ngay cả ta."

Đây là khái niệm gì đây?

Đây là đối phương đã tính đến nàng sẽ làm như vậy, mới đưa ra kế liền kế. Nói cách khác, bản thân mình cho rằng đã nhìn thấu nội tâm đối phương, nhưng trên thực tế, là đối phương nhìn thấy tâm của mình, hành động của mình trong lòng nàng là trong suốt.

Trong đầu nàng, hiện lên hình ảnh thiếu nữ đáng yêu đang ăn kẹo hồ lô, tung tăng nhảy nhót, mang theo vẻ mặt cá mặn.

"Đây chính là một ván cờ.... Thanh Đằng Địa Mẫu này, bề ngoài thì ra vẻ ngu xuẩn ngốc manh, vậy mà lại khủng bố như vậy! Tính toán không bỏ sót, không hổ là thầy của Thiên Đạo, hiện tại không ra tay, về sau thật sự không thể giữ lại nàng!"

Chương 414: Medusa Không Ngừng Khiếp Sợ!

Ồ?

Medusa bỗng nhiên ồ nhẹ một tiếng, duỗi tay ở trên hư không, nhận thư từ Elmin.

Là tin tức về Bách Hiểu Sinh.

“Chúng ta không ngừng tìm tòi, cuối cùng cũng tìm được nơi ở của Bách Hiểu Sinh?”

Nàng lộ ra sự ngạc nhiên hiếm có, biểu tình vui sướng giống như một thiếu nữ đang yên tĩnh đọc sách.

Đây là một tin tức tốt, thời điểm nàng nhìn thấy trong thư là đang ở trên tay Messiah Quân chủ Đại đế thì chỉ tạm dừng vài giây, “Vậy sao không phái người bao vây tiễu trừ hắn? Đem binh lực chuẩn bị cho Thanh Đằng Địa Mẫu lúc trước, dùng ở trên người Messiah. Nếu hắn không phản kháng thì thôi, còn phản kháng thì trực tiếp đánh chết. Chiến lực của hắn tất nhiên là không bằng Thanh Đằng Địa Mẫu, tuyệt đối sẽ không phải tiêu phí quá nhiều đại giới!”

Nàng lộ ra vẻ lạnh lùng và sát phạt máu tanh.

Vì để Bách Hiểu Sinh có thể trở lại làm đạo hữu thắp nến tâm sự suốt đêm bên người, đã khiến nàng không tiếc tất cả. Nhưng tiếp tục xem, thì gương mặt nàng dần dần ngưng đọng lại, lộ ra một tia kinh hãi.

“Elmin đã suy đoán được lai lịch của Bách Hiểu Sinh rồi...”

“Messiah Đại đế kia đột nhiên xuất hiện từ hư vô kia, vậy mà lại có một bí mật lớn, thân phận thật sự có khả năng chính là Bách Hiểu Sinh, là Thần Trí Tuệ Mercurius...”

Những tin tức liên tiếp này đã điên cuồng đánh sâu vào trong óc nàng.

Không có khả năng!

“Elmin nàng... Có phải hay không đã quá lo lắng rồi? Có phải là có hiểu nhầm gì đó rồi không?”

Trong đầu nàng đột nhiên hiện lên một ý nghĩa, đứng lên đi lại không ngừng, nội tâm giãy giụa, “Không đúng, là ta quá mức khinh địch, lúc trước đã chịu thiệt ở trong tay Thanh Đằng Địa Mẫu rồi, nếu nghĩ kỹ hơn một chút thì có lẽ sẽ không mất đi Bách Hiểu Sinh... Trước mắt Elmin cẩn thận phỏng đoán, mới là cách làm tốt nhất, ta phải nhìn xem Elmin đã nói cái gì.”

Cũng không trách được nàng lại giật mình trước nội dung của bức thư.

Phải biết rằng, thân phận của Thần Trí Tuệ Mercurius là một bí ẩn kinh thiên.

Trong ngàn năm dài lâu, nàng đã từng làm rất nhiều nghiên cứu với Elmin ở Minh Giới, thăm dò các vị trí địa lý khác của thế giới Vu sư, đương nhiên là có phỏng đoán qua chiến lực của vị Thần này.

Tam đại thần tích đó, tượng đài hoa, trời giáng mưa máu, khúc bi ca, Elmin hiện tại cũng có thể làm được, nhưng sẽ phải trả một cái giá rất đắt!

Nhưng nếu đổi thành Elmin, thì nàng sẽ bằng lòng tiêu phí nhiều như vậy chỉ để đưa tiễn ba kẻ phàm nhân sao?

Sẽ không!

Điều này chỉ có một khả năng, đó là đối với Thần Trí Tuệ mà nói thì đây là một việc dễ như trở bàn tay, giống như là tùy ý xỏ giày hay là chỉ đơn giản như phủ thêm một cái áo khoác vậy. Nói cách khác, chiến lực của Thần Trí Tuệ Hermes đã vượt qua một Trung Vị Thần như Elmin.

Đó là mức độ gì chứ?

Đó rất có thể là phía trên cấp tám Thần Thoại trong truyền thuyết, cấp chín!

Liên quan đến quy tắc lĩnh vực.

Sau đó, Thần Trí Tuệ chỉ cần mở miệng, không có bất luận pháp lực nào dao động, đã có thể khiến một Tà Thần Cthulhu khủng bố sụp đổ chỉ trong nháy mắt.

Lúc ấy cảnh giới của các nàng còn thấp, xem không rõ, nhưng mà hiện tại Elmin đã là Trung Vị Thần, hồi tưởng lúc trước, vẫn là xem không rõ, không thể cảm ứng được một tia pháp lực nào dao động cả.

Điều này có nghĩa là gì?

Năm đó Thần Trí Tuệ Hermes, tuyệt đối không phải đơn giản chỉ là cấp tám Thần Thoại!

Rất có thể, đã là cấp chín trong truyền thuyết!

Lúc trước không phải là một vị Thần, không biết Thần cường đại như nào. Hiện tại Elmin đã biết, một vị Thần cấp tám là có thể đi ngang các thế giới, du tẩu trong chư thiên vạn giới, càng về sau thì cách biệt giữa mỗi một cảnh giới đều như trời với đất, một tồn tại cấp chín là khái niệm gì đây?

Đứng đầu chúng thần!

Vừa lúc ăn khớp với Thần Trí Tuệ, với tư cách là thủ lĩnh của một đám chúng thần cấp tám!

Mà cấp chín rốt cuộc là cái gì?

Các nàng không có cách nào nghiền ngẫm tới.

Các nàng giống như là ếch ngồi đáy giếng, không đi ra thế giới. Đó là một tồn tại không thể tưởng tượng được.

Giọng nói chua xót của Elmin năm đó, lúc này lại quanh quẩn ở bên tai Medusa:

"Cho rằng bản thân chính trở thành Thần rồi là có thể sánh vai cùng chúng thần tại vùng đất của chúng thần. Thời điểm ta đi ra khỏi cái giếng cổ kia, mới phát hiện chính mình sớm đã ở trong một cái giếng khác lớn hơn nữa, tiếp tục làm một con ếch xanh hèn mọn nhìn ra bầu trời đêm phía xa... Càng cường đại thì càng hiểu rõ sự cường đại của Thần Trí Tuệ Hermes năm đó."

Đoạn lịch sử đã từng huy hoàng kia, dấu vết tồn tại của Thần Trí Tuệ cổ xưa đã biến mất. Hai người đời sau như các nàng, ở trong Minh Giới chỉ có thể nhớ lại, chỉ có thể nhìn lên.

Nếu năm đó suy đoán đến bước này, thì các nàng hẳn đã rõ ràng.

Thần Trí Tuệ Hermes có thể là không phải chỉ là Thần bản xứ của thế giới Vu sư, mà là của chư thiên vạn giới.

Nơi ở của chúng thần là một tổ chức gồm vô số vị Thần cấp tám từ các giới, thế giới Vu sư chẳng qua là chỉ là một thế giới nhỏ dưới trướng mà thôi!

Mà tổ chức như vậy lại biến mất, tử vong, vậy đối thủ của họ

rốt cuộc là thứ gì? Một đại kiếp nạn hủy diệt một kỷ nguyên? Hay là bị một tổ chức Thần khác ra tay? Chân tướng phía sau quả thực quá mức khủng bố...

Kinh khủng, sợ hãi và hoảng sợ, đã không đủ để hình dung nội tâm của hai người khi đánh bại Tà Thần Cthulhu lúc ấy!

"Mà hiện tại, Elmin lại nói với ta về suy đoán của hai người chúng ta năm đó... Chân tướng về Thần Trí Tuệ Mercurius?" Sắc mặt của nàng dần trở nên lãnh đạm, đem bí ẩn từ ngàn năm trước bày ở trước mắt, ít nhiều cũng có chút khó có thể tưởng tượng.

Nàng xem xuống bên dưới:

[Medusa, tại sao ta lại suy đoán như thế? Đầu tiên, Thần Trí Tuệ Hermes biến mất khi nào?]

[Là thời điểm cuối cùng của thời đại Vu sư! Lần gặp mặt cuối cùng là để dẫn đường chúng ta tuyên chiến với Tà Thần Cthulhu, lúc ấy hắn nói: Nơi của chúng thần vẫn luôn phải chống cự sự xâm lấn từ các thế giới khác, Chiến Thần Ares và Enyo đã chết trận. Tà Thần Cthulhu buông xuống thế giới này, hắn đã không có thời gian xử lý, chỉ có thể đánh nát thân hình của hắn, sau đó giao cho chúng ta...]

[Cái loại ngữ khí nhàn nhạt này mang đến cảm giác hỗn loạn bi thương của tráng sĩ một đi không trở lại. Sau đó, hắn liền biến mất, lúc ấy sau khi chúng ta giải quyết Tà Thần Cthulhu, thời đại Vu sư cũng bị hủy diệt, chúng ta tạo nên Minh Giới, ta cũng là một vị Thần cấp tám, bắt đầu thăm dò nơi ở của chúng thần "Achilles", hy vọng có thể yết kiến, kết quả cái gì cũng không có... Chúng ta lúc ấy liền suy đoán có khả năng là không có cơ duyên!!]

[Chúng ta chém giết với Tà Thần Cthulhu, bọn họ cũng có thể đang chiến đấu với thế giới sau lưng Tà Thần, hoặc là thế lực nào đó! Nơi ở của chúng thần đã bị hủy diệt, Thần Trí Tuệ Hermes rất

có thể đã tử vong!]

[Mà Messiah Quân chủ Đại đế, xuất hiện từ khi nào? Cũng vào cuối thời đại Vu sư, cũng chính là thời kỳ mà Hermes tử vong, hai người đồng thời biến mất và xuất hiện, liệu có phải là trùng hợp hay không?]

Sắc mặt Medusa dần thay đổi.

Nếu thật sự là như vậy, một người tử vong, một người liền xuất hiện, thời gian hoàn toàn trùng khớp.

Chương 415: Chân Tướng Lịch Sử

“Đó là thứ nhất. Thứ hai, Thần Trí Tuệ Hermes được thế nhân gọi là ba tầng vĩ đại Mercurius, không gì không biết, đã từng ban cho ba nữ vu ba tầng tri thức là luyện kim, vu thuật và minh tưởng, mở ra văn minh cho thời đại Vu sư. Mà Messiah thần bí vừa xuất hiện, cũng mang đến tri thức và trí tuệ, mở ra văn minh cho thời đại Ma Dược. Đây có phải... lại là trùng hợp?”

Medusa nhìn đến đây, khẽ nhíu mày, nội tâm hơi gợn sóng.

Là có chút trùng hợp...

Thần Trí Tuệ Hermes đã từng dẫn đường cho phàm nhân trên mặt đất, mở ra thời đại Vu sư.

Mà sau khi Thần Trí Tuệ chết, Messiah Quân chủ Đại đế liền xuất hiện một cách trùng hợp, cũng dẫn đường mở ra một thời đại Ma Dược mới?

Sau khi dẫn đường cho toàn bộ văn minh của phàm nhân thì lại biến mất?

Rất giống với phong cách của Thần Trí Tuệ Hermes.

“Chúng ta đang dần tiếp cận được chân tướng! Hai người này có lẽ chính là một người!”

Sắc mặt của Medusa hoàn toàn ngưng lại, không ngừng tự hỏi, suy nghĩ dần trở nên sâu xa, “Ý của Elmin chính là Thần Trí Tuệ Hermes gặp phải kịch biến, ngã khỏi cảnh giới, sớm đã hạ phàm, kỳ thật chính là Messiah Quân chủ Đại đế thần bí nhất trong lịch

sử kia?”

Nàng nghĩ một lúc, cảm thấy không có khả năng.

Có rất nhiều chỗ không hợp lý, chung quy lại thì thân là Thần, sao có thể dễ dàng buông xuống thế gian được? Làm một tồn tại cấp chín cổ xưa vĩnh hằng, chẳng sợ phải suy yếu, sao có thể nhỏ yếu như thế được?

Nhưng nàng vẫn tin tưởng hơn một chút, lại tiếp tục xem tiếp.

Elmin thông minh thánh khiết, tầm mắt của nàng cũng cao, có lẽ có thể nhìn thấu rất nhiều thứ.

Elmin tiếp tục nói: “Thần Trí Tuệ đương nhiên sẽ không nhỏ yếu như thế, hẳn là thật sự đã tử vong... Cá nhân ta suy đoán, Messiah là một sinh linh có trí tuệ được ra đời từ trên thân xác của Thần... Cấp chín là dạng tồn tại gì? Không có người nào biết cả, có lẽ sau khi tử vong sẽ có các loại dị trạng của thiên địa, sinh ra các loại thần vật. Cho nên, ngay lúc đó Messiah đã ra đời trên thi hài của Thần Trí Tuệ, mang theo tri thức của Thần Trí Tuệ Mercurius, không gì không biết. Hơn nữa, bản năng của hắn cũng bắt đầu làm theo tàn niệm mà Thần Trí Tuệ Hermes lưu lại, thực hiện chức trách, mở ra thời đại Ma Dược tiếp theo, đây là ý nguyện cuối cùng của hắn.”

Cũng chính là cánh tượng mà chúng ta nhìn thấy kia?

Sau khi Messiah thực hiện chức trách liền biến mất?

Medusa nỉ non lên, có lẽ rất nhanh thôi các nàng sẽ tiếp cận được chân tướng của lịch sử!

Ermin tiếp tục viết: “Như vậy, lại có thể giải thích một bí ẩn là vì cái gì hắn lại ngủ say ngàn năm mà vẫn có thể bất diệt, bởi vì thân thể hắn rất có thể là một phần thân thể còn sót lại của một vị tồn tại cấp chín, có năng lực kỳ lạ cũng không kỳ quái.”

“Như vậy, chuyện của Bách Hiểu Sinh lại là thế nào? Bách Hiểu Sinh không phải là sinh vật thật sự, mà chỉ là kính tượng của một sinh vật nào đó. Ta hiện tại cho rằng đó là tuệ tính mà Thần Trí Tuệ lưu lại... Điều này cũng rất phù hợp với bức thư suy đoán trước kia của ta. Bách Hiểu Sinh có thể là tàn niệm của một vị đại năng tử vong nào đó lưu lại, có thể thấy hắn toàn trí toàn năng, rất giống với Thần Trí Tuệ của thế giới chúng ta... Mà hiện tại, vị đại năng này chết đi đó chính là Thần Trí Tuệ đã tử vong của chúng ta!”

Hízzz!

“Điều này... Sao có thể chứ?”

Trong lòng Medusa rung động kịch liệt, hít sâu một hơi, biểu tình bắt đầu có chút mất tự nhiên.

Trên đó lại tiếp tục viết: “Messiah ra đời, trong thân thể hắn lúc ấy có mang theo Bách Hiểu Sinh, chỉ là sau này lúc Messiah ngủ say, Bách Hiểu Sinh bởi vì một nguyên nhân nào đó mới thoát ly ra, đi lại trong chư thiên vạn giới, cũng chính là người mà chúng ta gặp phải. Lúc này, Bách Hiểu Sinh lại trở về trên người Messiah, hắn lại không gì không biết...”

“Về điểm này, ta cũng có bằng chứng, Bách Hiểu Sinh yêu cầu trao đổi tri thức một cách ngang bằng... Mà ở trên tay của Messiah, Bách Hiểu Sinh lại không cần điểm này, không cần bất luận điều kiện gì cả? Đây là nguyên nhân gì vậy, vì sao chỉ có duy nhất Messiah là đặc thù? Có lẽ bởi vì bọn họ... vốn chính là nhất thể! Là một tồn tại cấp chín cổ xưa, trên thi thể ra đời một người là lý trí, một người là tri thức?”

Chuyện này... chuyện này!

Chuyện này quả thực.....!?

Nàng thất thần, rốt cuộc cũng không thể kìm nén được sự kinh hãi nữa, trợn mắt há hốc mồm, nội tâm giống như bị thủy triều đánh sâu vào từng tầng một!

Nhưng nó lại hoàn toàn phù hợp, thoạt nhìn không thể tưởng tượng được, nhưng nó lại chân chính giải thích về các thời đại Vu sư cổ xưa một cách hoàn mỹ nhất. Lý do mà Tà Thần Cthulhu buông xuống, thậm chí về nơi ở của chúng thần, sự xuất hiện và biến mất của Thần Trí Tuệ Mercurius.

“Thì ra đây là toàn bộ chân tướng về lịch sử của thế giới Vu sư chúng ta... Chính văn lịch sử!”

Tay Medusa cầm thư, hãi hùng khiếp vía, ánh mắt thâm thúy phảng phất xuyên qua mặt đất vô tận, thấy được người thanh niên tóc đen mắt đen đang giảng lịch sử ở trong quán bar tại thành Orwell.

“Khó trách hắn lại hiểu rõ như thế. Bản thân hắn… chính là lịch sử chân chính mà!”

Chân tướng của lịch sử thế giới Vu Sư hiện ra ngay trước mặt khiến cho đầu óc của Medusa trở nên trống rỗng.

Chuyện này thật sự quá khó tin!

Elmin nhanh nhạy nối tất cả các chi tiết lại với nhau, một đống manh mối rải rác khắp nơi, lại hoàn hảo chỉ tới một chân tướng đáng sợ khiến người khác khó mà tin được.

Trong một loạt sương mù dày đặc nối tiếp nhau…

Bí ẩn về sự xuất hiện của Tà Thần Cthulhu!

Bí ẩn về việc vùng đất của chúng thần biến mất!

Bí ẩn về việc Thần trí tuệ Hermes mất tích!

…

Tất cả đã có được lời giải thích.

Nội tâm của Medusa không ngừng chấn động, sóng to gió lớn nổi lên cuồn cuộn. Căn cứ vào lời nói của Elmin, Medusa một lần nữa nghiêm túc sắp xếp lại suy nghĩ của mình,

“Nói cách khác…Sau khi Thần trí tuệ tử vong, trong thi thể đã sinh ra Messiah và Bách Hiểu Sinh, một bên là thất tình lục dục, một bên là ký ức trí tuệ… Trước kia, hai người bọn họ tách rời nhau, Bách Hiểu Sinh thì chu du thiên hạ, cho nên kết quả là Bách Hiểu Sinh bị chúng ta bắt gặp? Hiện tại, đã một lần nữa dung hợp, trở thành một tồn tại hoàn chỉnh?”

Trước đó, sự tồn tại của Bách Hiểu Sinh đã được bọn họ đoán rằng là một tàn ảnh kính tượng của một vị Thần siêu việt lưu lại, tượng trưng cho trí tuệ, toàn trí toàn năng. Nếu nói rằng đây là do Thần trí tuệ Mercury sau khi tử vong để lại, vừa đúng là một lời giải thích hoàn mỹ.

Mà Thần trí tuệ Hermes chính là tồn tại cấp chín, đứng đầu chúng thần, dạo chơi khắp chư thiên vạn giới, là một tồn tại khủng bố của ‘trí tuệ’. Nếu là vậy, việc Bách Hiểu Sinh biết được nhiều thứ như thế cũng không có gì là kỳ quái.

“Cần phải bàn bạc kỹ hơn.”

Medusa đã hiểu được ý của Elmin. Thần trí tuệ Hermes là một tồn tại cổ xưa đã cứu vớt thế giới Vu Sư, đứng đầu trong chúng thần, thậm chí còn là sinh linh cấp chín trong truyền thuyết!

Thế giới Vu Sư chỉ là một tiểu thế giới nằm dưới ‘vùng đất của chúng thần’ mà năm đó hắn thống trị thôi. Vậy thế giới Hoang Cổ thì sao?

Bách Hiểu Sinh đi qua đi lại ở chỗ đó.

Chẳng lẽ, thế giới Hoang Cổ cũng nằm trong phạm vi thống trị đó sao?

Trên các vị Thần, chính là sinh linh cấp chín, họ sẽ hình thành một hệ thống, thống trị một đám thế giới ư?

Nàng nhịn không được mà suy tư tưởng tượng, cảm thấy chuyện này thực sự là quá đáng sợ.

Nhưng bất luận là như thế nào đi chăng nữa, hiện tại hai thế giới đang tranh chấp với nhau, vị tồn tại cổ xưa này từng thống trị vô số thế giới, ngự trị các thế giới ở trên bọn họ, việc giành lấy hắn quá mức quan trọng!

“Bách Hiểu Sinh, ta phải làm như thế nào…”

Vẻ mặt Medusa vô cùng điềm tĩnh, trước mặt nàng hiện lên bóng dáng tóc đen mắt đen của Quân chủ Đại đế Messiah, sắc mặt dần trở nên ngưng trọng, không biết đang cân nhắc cái gì.

Chương 416: ???

Bên cạnh quán rượu màu đen đỏ có một chiếc tháp đồng hồ màu đen cao sừng sững, gió đêm lạnh như băng quét qua.

“Thời tiết càng ngày càng lạnh.”

Hứa Chỉ ngồi ở trên đỉnh tháp, khoác một chiếc áo choàng đen, ngắm nhìn những kiến trúc mang phong cách Tây u cổ xưa của thành thị phía dưới. Nhiệt độ ban đêm hạ xuống thấp, không ít người đi trên đường cái đều mang khăn quàng cổ và đeo bao tay rất dày.

“Shiela, tại sao ngươi lại không quay về tiếp quản thương đội?” Hứa Chỉ hỏi,

“Mối thù của ngươi đã được báo xong rồi, thương đội và quyền thế của những thành thị lân cận đều không có chủ nhân, chỉ cần ngươi muốn, tất cả đều có thể trở lại trên tay của ngươi.”

“Messiah thúc thúc, ngài muốn đuổi ta đi sao? Ta không muốn trở về kinh doanh thương đội nữa, ta muốn đi theo bên cạnh thúc thúc thôi.”

Shiela ở bên cạnh rót rượu. Sau khi tu luyện hệ thống ma dược, làn da của nàng dần trở nên trắng nõn, tàn nhang trên mặt cũng biến mất không thấy bóng dáng, nàng biến thành một thiếu nữ duyên dáng yêu kiều.

Bản chất của việc đề cao cảnh giới chính là tiến hóa cấp bậc sinh mệnh.

Không có một cường giả nào là xấu xí cả.

Cho dù có là con heo đi tu luyện, thì khi tu luyện tới một trình độ cao thâm, nó cũng sẽ trở nên cực kỳ xinh đẹp. Đương nhiên, Liễu Ôn Kiếm không thuộc vào nhóm này. Tuy rằng có tu luyện kiếm và gột tẩy cơ thể, nhưng khuôn mặt vẫn tương đối phổ thông như trước.

Bởi vì khả năng đặc thù của hệ thống tu luyện, cho nên nàng vẫn như cũ là một người phàm.

"Ta không đuổi ngươi, ngươi muốn ở lại bao lâu cũng được. Chỉ là, mỗi người đều có cuộc sống của riêng mình, theo đuổi cuộc sống của riêng mình…"

Hứa Chỉ cười cười, hắn vẫn tương đối chiếu cố cô nương khi căng thẳng liền trở nên cà lăm này.

Dù sao thì cũng là do mình nhìn lớn lên, với lại tính cách cũng tương đối giống với tính cách của Hứa Chỉ, ngang bướng, nhưng cũng can đảm và dám chịu trách nhiệm.

Nhưng mà, nàng rất khó để có thể đi lên con đường cường giả, tư chất tu luyện của nàng rất tầm thường, thậm chí trước đó còn khó tu luyện, vậy không bằng nhân lúc hiện tại đi hưởng thụ cuộc sống.

Dẫu sao thì trên cái thế giới này, đại đa số mọi người đều là người bình thường.

"Cuộc sống của ta, mong muốn của cuộc đời ta, chính là đi theo bên cạnh thúc thúc… Chứng kiến tất cả vinh quang của ngài."

Shiela cười rộ lên, nghiêm túc trả lời,

"Dù sao, việc kế thừa thương đội của cha Mohank rất nhàm chán, hai thế giới lại đang chiến đấu với nhau, chúng ta có thể sẽ thua trận và không có ngày mai. Bây giờ mà đi tranh quyền đoạt lợi, ta cảm thấy việc này hết sức là nhàm chán."

Hứa Chỉ yên lặng.

“Messiah thúc thúc, ta có thể hỏi ngài một chuyện được không?”

Nàng rót một chén rượu đưa cho hắn, do dự một chút, vẫn nhịn không được mà mở miệng hỏi.

“Ngươi hỏi đi.” Hứa Chỉ nhấp một ngụm rượu.

“Trong đầu của tất cả mọi người ở quán rượu đều rất ngạc nhiên và nghi ngờ, muốn hỏi lại không dám hỏi. Ngài…thật sự đã sống ngàn năm sao?”

Giọng của Shiela yếu ớt, làm cho người ta có một loại cảm xúc thương tiếc, nhịn không được mở miệng nói:

“Ngài… không phải là Thần sao?”

Hứa Chỉ bật cười, ăn một miếng trái cây,

“Đúng vậy, ta không phải là Thần, ta cũng sẽ chết già, chỉ là dùng một loại thủ thuật đặc thù để tiến hành ngủ say mà thôi… Đối với toàn bộ thế giới mà nói, không có bất cứ thứ gì là thật sự vĩnh hằng, ngay cả Thần cũng không thật sự sống mãi không chết, tuổi thọ của Thần cũng có điểm cuối, nhưng mà nó rất rất dài.”

Shiela suy nghĩ một chút,

“Giống như lịch sử mà ngài đã giảng sao? Anh Hùng Vương vĩ đại, Ba Nữ Vu, Luyện Kim Đại Đế? Đúng là vậy thật, bọn họ đều biến mất ở trong lịch sử. Vậy còn… sinh mệnh vĩnh hằng mà Ma thần khởi nguyên nhận được thì sao?”

“Đó là một loại hình thức khác! Tuổi thọ không có điểm cuối, nhưng sẽ bị giết chết.”

Ánh mắt của Hứa Chỉ trở nên nhu hòa, sờ sờ mái tóc mềm mại

của Shiela,

“Không cần nghĩ nhiều, ngươi khác với người cha háo sắc kia của ngươi, ngươi còn quá trẻ, có con đường của chính mình, không cần phải nhất quyết đi theo bên cạnh ta. Sau khi báo thù xong, thì có thể đi làm thứ mà ngươi muốn, đừng nghe mấy tên Chuẩn Đế ở trong quán rượu, suốt ngày nói hươu nói vượn.”

“Ta…”

Shiela hưởng thụ tới gần một chút, sắc mặt đỏ bừng lên, trong lúc được vuốt ve mái tóc, nàng lén nhìn vị Quân chủ Đại đế tóc đen mắt đen cổ xưa thần bí này.

Vẻ ngoài của hắn vô cùng tuấn mỹ, đôi mắt như ngôi sao lấp lánh trên bầu trời đêm, mang theo từng sợi ánh sáng bạc, lạnh nhạt quan sát toàn bộ thành phố Orwell.

Từ nhỏ cho tới lúc mình lớn lên, vẻ ngoài của Messiah thúc thúc vẫn không hề thay đổi, Shiela đã từng gặp qua rất nhiều cường giả ở trong quán rượu, chỉ có Messiah thúc thúc là khác biệt, đặc biệt khác với mọi người!

Hắn không có uy áp của một vị cường giả, không có quyết đoạn sát phạt của núi thi biển máu, cho dù là anh hùng chính nghĩa Uke, vì bảo vệ chúng sinh và con dân, thì đôi mắt cũng có máu tanh và hung ác, duy chỉ có vị Quân chủ Đại đế này là không có!

Hắn dịu dàng giống như là thiên nhiên vậy, làm cho người ta nhịn không được mà gần gũi, ở cạnh hắn có một loại cảm giác ấm áp được thả lỏng.

“Ngài giảng lịch sử, là đang cố ý hấp dẫn nhiều cường giả đến đây. Hiện tại, đã có rất nhiều Chuẩn Đế đến quán rượu rồi, qua không lâu nữa e rằng sẽ có Quân chủ Đại đế đến…”

Nàng nhỏ giọng ngập ngừng nói,

“Trước kia ngươi có nói, lần sau có thể sẽ mất mạng, là đang chờ bọn họ tìm tới ngươi ư…”

Shiela không ngốc.

Với tư cách là một Quân chủ Đại đế Messiah đời thứ nhất cổ xưa nhất, chắc chắn có bí mật kinh thiên động địa, bằng không sẽ không biết được nhiều chân tướng lịch sử khủng bố như vậy.

Mà hắn lại cố ý tung ra bí mật của mình, nói ra trước mặt của mọi người, chờ đợi những quân chủ đại đế khác tới tìm hắn…

Từ đầu tới cuối, đều là hắn cố tình xây dựng mọi thứ.

“Đúng vậy, ta đang chờ đợi một…”

Hứa Chỉ dừng một chút, không thể nói là hắn đang chờ đợi một đòn hiểm của xã hội được,

“…Chờ đợi một trận rèn luyện, một cuộc gặp gỡ bất ngờ, ta rất mong chờ,. Con người lúc nào cũng cần phải trải qua một chuyện gì đó, mới có thể hiểu ra bản tâm của mình là cái gì.”

“Thúc thúc, ngài muốn hiểu được nội tâm của chính mình ư?”

Shiela xoa xoa tóc, lộ ra vẻ chấn động. Nàng là một người bình thường, căn bản không hiểu tại sao, vì để hiểu rõ lòng mình liền chấp nhận chủ động chịu chết?

Đây chính là cường giả ư?

Vì để trở nên mạnh hơn, hiểu rõ nội tâm của mình, có thể vứt bỏ tính mạng?

Nàng không hiểu, nhưng không hề cản trở việc nàng sùng bái,

“Thật là lợi hại.”

Nội tâm của Hứa Chỉ vô cùng bình tĩnh, nhưng mà bản thân hắn đã chờ đợi nhiều ngày như vậy rồi, thế quái nào vẫn chưa có người tới?

Sáng Thế Thần online chờ đánh!

Nhưng đòn hiểm của xã hội đi đâu rồi?

Hứa Chỉ chờ mãi đợi mãi, rốt cuộc chờ không được nữa phải đi hỏi Phó não, hỏi nhóm các nàng đang làm cái gì, sau đó thấy được bức thư mà hai người các nàng âm thầm trao đổi.

Hắn đứng hình ngay tại chỗ.

Hứa Chỉ: ???

Hai người các ngươi có độc à?

Ta đã nằm xuống chuẩn bị xong tư thế bị đánh, đặc biệt kể lịch sử khiến cho dư luận xôn xao, chính là vì muốn lộ ra chuyện Bách Hiểu Sinh đang ở trên tay của ta, chuẩn bị bị đánh… Kết quả thì sao, các ngươi lại cẩn thận cảnh giác, điên cuồng tưởng tượng??

Ta thật sự quá khổ mà!

Hứa Chỉ nhấp một ngụm rượu, ngồi trên ghế cầm một quả trái cây lên cắn,

“Tại sao các ngươi đều có thiết lập thích tưởng tượng như vậy, còn bổ sung hoàn chỉnh đến thế… Thiết lập này còn có vẻ như rất thú vị,. Nhưng mà hiện tại… thiết lập bối cảnh này của ta coi như là bồi thường cho chuyện các ngươi không tới đây đánh ta đi.”

Trước đó, hắn hoàn toàn không nghĩ tới nhiều như vậy.

Thiếu sót chồng chất, cả ngày đều lén suy nghĩ cách làm sao để bù đắp lại lỗ hổng về vùng đất của chúng thần, Thần trí tuệ Mercury đã biến mất một thời gian ngắn, cũng không dám xuất hiện trước mặt Elmin, dù sao thì vừa xuất hiện liền sẽ rơi ngựa…

Ai mà ngờ rằng, hiện tại đã bổ sung xong tất cả các lỗ hổng của thế giới Vu Sư rồi.

“Quả thực quá hoàn mỹ.”

Vẻ mặt Hứa Chỉ có hơi kỳ lạ,

“Nếu vậy, ta có thể bỏ bớt việc xây dựng vùng đất của chúng thần, dù sao thiết lập não bổ của các ngươi càng toàn vẹn hơn… Đúng! Các ngươi đoán không hề sai! Bí mật được Đại đế Messiah ta ẩn giấu sâu nhất, thế mà đã bị các ngươi phát hiện rồi… Từ hôm nay trở đi, ta chính là ý chí được sinh ra từ trong thi thể của Thần trí tuệ Hermes – Quân chủ Đại đế Medusa, người chưởng quản du viên và rượu ngon.”

Bản thân mình thành công giả trang làm bản thân mình.

Chương 417: Lịch Sử Mênh Mông, Phong Ba Trong Thành Orwell

Hứa Chỉ bỗng nhiên cảm thấy cuộc sống như vậy thật nhẹ nhàng.

Không cần phải giả bộ, trước kia cả ngày mình đều ngồi ở trên ghế trước sân gặm táo, suy nghĩ chuyện về Thần Trí Tuệ Mercurius nên che giấu như thế nào đây, bản vẽ về nơi ở của chúng thần vô cùng gian nan kia nên kiến tạo như thế nào...

Phảng phất tảng đá lớn trong lòng cuối cùng cũng rơi xuống, cả người thả lỏng đi rất nhiều, chính mình sống cuộc sống của mình, quả thực dễ như trở bàn tay.

Nhưng mà muốn bị một trận đòn, khó như vậy sao?

“Nếu bọn họ không đánh ta... Có lẽ phải nghĩ biện pháp, tìm một đòn hiểm càng thêm thảm thiết hơn mới được... Nếu không thành công thì tiếp theo toàn bộ cứ tùy tâm, thuận theo tự nhiên đi.”

Ánh mắt Hứa Chỉ có chút nghiêm túc, muốn đột phá đạo pháp Đại đế cấp bảy vẫn là có chút khó.

Điều này phải xem cơ duyên, có một số người đột phá từ trong chiến đấu gian nan, giống như Medusa năm đó bị một đòn hiểm bởi Luyện Kim Đại Đế, trước khi chết đã đột phá cấp bảy.

Có lẽ đúng là như vậy, cho nên nàng mới mê luyến việc bị người đánh đòn hiểm, biến thành kẻ cuồng chiến đấu.

Càng nhiều cường giả cần các loại mài giũa từ trong cuộc sống, giống như Liễu Ôn Kiếm, Hồ Nhân Nông, lăn lộn trong hồng trần, trải qua thống khổ tuyệt vọng, bò dậy một lần nữa.

Đương nhiên, còn có một loại như u Hoàng Manh Muội nữa, cắn răng nỗ lực nửa đời cũng không có hy vọng, trước khi chết cũng bắt đầu tự mình từ bỏ, hạ phàm chu du khắp nơi, lại bởi vì ngẫu nhiên gặp được cố nhân, trong lúc cảm khái dưới một buổi mưa to thì đã hiểu được, bình thản mà đột phá cảnh giới.

Ngươi khát vọng nó, nó liền không đến, ngươi từ bỏ thì nó lại lặng lẽ buông xuống.

Đạo tâm và chân lý, thật sự quá mê hoặc, là định luật Murphy được người ủng hộ.

Mà Hứa Chỉ phải làm sao bây giờ?

Nói thật ra thì chính hắn cũng đang rất tuyệt vọng!

Hắn cũng không biết bản thân mình hiện tại cần phải trải qua cái gì, nhưng nếu ngoan ngoãn chờ cũng không đột phá được.

Hắn cũng hiểu được sự yếu kém của mình, mới tu luyện hơn một tháng đã đến cấp sáu, so vơi mấy cường giả của mấy thế giới siêu phàm trong sa bàn thì còn thiếu quá nhiều sự mài giũa, khuyết thiếu kinh nghiệm chiến đấu trong cùng một cảnh giới.

Nhưng trước mắt bị ngăn lại, cũng chỉ có thể từ bỏ.

Hắn nghĩ một lúc, bình tĩnh lại:

“Nếu phương thức này không đúng, không dẫn tới được bọt sóng, thì nhanh chóng nói cho xong một đoạn cuối cùng rồi rời đi thôi.”

...

Hứa Chỉ tiếp nhận thời gian, vô cùng nhàn nhã, tiếp tục giảng lịch sử trong quán bar, vì thời đại Ma Dược của thế giới Vu sư mà sửa lại chân tướng, trong lúc cá mặn làm ra một ít cống hiến, làm cho văn minh của bọn họ trở nên viên mãn hơn.

Dù sao chính mình cũng rất vui khi thúc đẩy thế giới phát triển.

Thành Orwell, trong quán bar, có một người thi sĩ tiếp tục kể chuyện.

“Chuyện kể về Luyện Kim Đại Đế Grantham, mở ra cánh cửa chân lý về luyện kim, nghiên cứu ra phi thuyền luyện kim trên không trung, đánh bại Medusa, rồi cầm tù tại nơi đêm tối đối diện bờ đại dương Oceanus —— Đảo luyện kim Gorgon.”

Cái gì? Mọi người cả kinh, mấy Chuẩn Đế xung quanh đều trầm mặc.

Bọn họ lại giật mình lần nữa, lần sau lại mang đến tác động mạnh hơn so với lần trước. Hơn nữa Hứa Chỉ giảng ngày càng nhanh, càng tinh luyện, cho nên lực đánh vào lại càng trở nên kinh người.

“Thì ra! Thì ra Ma Thần khởi nguyên Medusa, cũng từng bị cầm tù mấy trăm năm...”

“Chuyện này... Chuyện này… Chuyện này!?”

Lúc trước, bọn họ đã chờ đợi giờ phút lịch sử này rất lâu.

Cấm thuật “Gilgamesh” tại sao lại bại?

Đã chôn sâu ở trong lòng bọn họ.

Khoảnh khắc sự thật được tiết lộ trong nháy mắt này, phảng phất rượu ngon ấp ủ đã lâu, đang không ngừng tỏa ra hương thơm

khiến lòng người rung động trong chờ mong. Lúc này mới mở bình rượu, tại khoảnh khắc uống một hơi cạn sạch kia đúng thật là vui sướng tràn trề sảng khoái!

Mà trước mắt, một đoạn lịch sử đáng sợ được kể ra, quả thực đã khiến cho mọi người kinh ngạc cảm thán, vượt qua cả chờ mong của mọi người.

Luyện kim thuật của Luyện Kim Đại Đế có thể vượt một cảnh giới để chiến đấu?

Lấy cấp sáu Truyền Thuyết đánh với cấp bảy Sử Thi?

Điều này quả thực khiến người nghe rợn cả người!

Không hổ là được xưng là Luyện Kim Đại Đế Grantham cường đại sáng suốt nhất trong lịch sử!

Nhưng mà, mọi người lại có thêm một nghi vấn:

Trong quán bar, nói về Medusa Quân chủ Đại đế như vậy thật sự tốt sao?

Tuy rằng là nói về lịch sử, nhưng lại nói đến những người cầm quyền!

Vạch trần lịch sử chiến bại của đối phương, khua môi múa mép, đây chính là Ma Thần khởi nguyên Medusa, là Ma Thần chí cao vô thượng, Thủy tổ của vạn vật đó!

Bọn họ bỗng nhiên bắt đầu trở nên khẩn trương, lấy tính cách lạnh lùng của Medusa thì bọn họ đã có thể đoán được… Cách chết của vị Messiah Quân chủ Đại đế này.

Tuyệt đối sẽ... chết rất thảm thiết!

Thậm chí là muốn chết cũng không thể! Làm một Ma thần thì nàng có rất nhiều phương pháp để tra tấn linh hồn con người.

Bọn họ vẫn là Chuẩn Đế, không có bất kỳ biện pháp nào.

“Đáng tiếc quá! Messiah Quân chủ Đại đế sẽ bị...”

“Nói ra chân tướng lịch sử đương nhiên là tốt, nhưng mà...”

“Có lẽ, hẳn nên chờ thêm ngàn năm, sau khi vị tồn tại tối cao kia rời đi mới công bố đoạn này lịch sử, đó mới là cách làm tốt hơn...”

“Phải đợi bao lâu? Nhưng khi đó chúng ta đều đã không còn nữa! Mà Ma Thần Medusa là vĩnh sinh, thật sự sẽ tử vong sao? Trên thực tế, giảng giải lúc nào cũng như nhau cả thôi.”

“Chúng ta đi thôi, bằng không sẽ bị vạ lây mất...”

“Ta cũng muốn rời đi! Tính tình của vị tồn tại cổ xưa kia thật đáng sợ... Suy nghĩ một chút đã người phải sợ hãi rồi!!”

“Đúng vậy, nghe nói Ma Thần khởi nguyên Medusa, đã từng mời Peter Quân chủ Đại đế cùng ngắm hoa. Nàng cười nói hoa tím xanh có màu đỏ, giống như màu đỏ tươi của hoa Tường Vi. Kết quả Peter Quân chủ Đại đế khăng khăng nói là hoa này có màu tím lẫn xanh... Kết quả còn phải nói sao? Ma Thần khởi nguyên có thể nhìn nhầm à?... Giây tiếp theo liền trở mặt, hắn liền bị sống sờ sờ đánh nổ...”

Giọng nói của một người mang theo hoảng sợ, chỉ là nghĩ thôi mà thân hình đã sợ tới mức run rẩy.

“Ta cũng nghe nói qua chuyện này, càng thêm đáng sợ, nghe nói đó chỉ là một cái cớ thôi, vị Ma Thần tối cao đã sớm nhìn trúng chiến lực vô song của Peter Đại đế, nghĩ cách muốn ước đấu cùng đối phương. Kết quả, chiến lực của Peter Quân chủ Đại đế lại quá yếu, bị sống sờ sờ đánh nổ, làm cho nàng rất thất vọng!”

“Thật sự là quá đáng sợ!”

Rất nhiều Chuẩn Đế hãi hùng khiếp vía.

“Khó trách trong lịch sử ngàn năm nay, các vị tôn chủ Đại đế đều che giấu thực lực, lâm vào trong ngủ say... Nguyên nhân chỉ có một, đó là sợ vị tồn tại tối cao này tìm tới cửa...”

“Đây là nỗi sợ hãi đã chi phối ngàn năm của thời đại Ma Dược, Ma Thần khởi nguyên Medusa đã ép trên đầu vô số cường giả... Ngẫm lại, da đầu cũng muốn tê dại! Messiah Quân chủ Đại đế mà cứ vạch trần như vậy, kết cục của hắn so với người trước hắn là đáng sợ hơn nhiều...”

“Ta, ta không đi! Ta cảm thấy chưa chắc sẽ bị tai bay vạ gió. Dù sao đây chính là chuyện quan trọng nhất trong cuộc đời ta, ta muốn chứng kiến lịch sử đã qua!!”

“Buồn cười! Các ngươi cứ chờ chết đi, nếu Messiah Quân chủ Đại đế có thể khiêu khích như thế mà bất tử! Ta sẽ cởi hết quần áo, chạy mười vòng xung quanh thành Orwell!” Có Chuẩn Đế Bán Thú Nhân cười to, đi ra khỏi quán bar.

…

Trong thành Orwell đang lưu truyền không ít đồn đãi vớ vẩn, đều đang tiếc hận.

Đây là một vị Quân chủ Đại đế tìm kiếm sự thật lịch sử, dù vứt bỏ tánh mạng cũng phải khôi phục lại lịch sử đúng đắn!

Lai lịch thần bí của Messiah dần được người tán dương, có lẽ ở trong tương lai xa xôi sẽ hóa thành một bộ sử thi mới, tại quán bar này, dựa vào lời nói để thành thần!

Trở thành thần thoại!

Nhưng toàn bộ người đều biết, vận mệnh tiếp theo của hắn chính là một Quân chủ Đại đế cổ xưa tự mình ra tay, tiến hành bao

vây tiễu trừ, xem hắn có thể chống cự được đến khi nào... Thậm chí, có thể là Medusa Quân chủ Đại đế tự mình ra tay đánh nổ hắn, đánh thành sương máu!

Có một bộ phận Chuẩn Đế bởi vì sợ hãi, cho nên bắt đầu rời đi.

Toàn bộ quán bar bắt đầu thưa thớt dần, nhưng vẫn có người ở kiên trì lắng nghe.

“Messiah thúc thúc...”

Vào một đêm, quán bar đóng cửa, Sheila lau dọn bàn, sắc mặt dịu dàng mang theo chua xót, “Nếu không, chúng ta đừng nói nữa? Đây là nguyên nhân mà ngài xuất thế sao? Vì để mang đến chân tướng cho mảnh thế giới này? Khó trách lúc trước đã nói như vậy, sớm hay muộn cũng sẽ có người tìm tới... Nhưng cho dù là hy sinh tánh mạng, sửa đúng lại lịch sử thì như vậy thật sự quan trọng sao?”

“Không sao, ta đang đợi hắn đến đây.” Hứa Chỉ bình tĩnh trả lời, “Giảng đoạn lịch sử ngàn năm này phải đến nơi đến chốn mới tốt.”

Sheila cười khổ, đây là người tuẫn đạo sao?

Vu sư vì theo đuổi chân lý mà không màng tử vong?

Nàng bỗng nhiên không nói gì nữa, mà chỉ yên lặng canh giữ ở trong quán bar, chờ đợi nguy cơ không rõ kia đến. Bản thân mình là một người bình thường, có thể chứng kiến chân tướng lịch sử đã là chuyện hạnh phúc nhất cuộc đời rồi.

Chương 418: Hắn Rốt Cuộc Là Ai?

Lại là một ngày khác.

Trong thành Orwell, tiếng người ồn ào, nơi đây đã trở thành thành trì náo nhiệt nhất trong các thành thị gần đó.

Hứa Chỉ tiếp tục giảng về lịch sử ở trong quán bar. Hắn đã giảng tới đoạn Luyện Kim Đại Đế đi đến tuổi già, cuộc đào vong truyền kỳ, cuối cùng sống ra đời thứ hai, đông sơn tái khởi.

“Trở về là thiếu niên như lúc trước!”

Trong quán bar, trong đầu không ít người đã xuất hiện những hình ảnh thực tế, nội tâm chấn động.

“Đường đường là Luyện Kim Đại Đế, chân thân vậy mà lại là một con Slime, quả thực!?”

“Đúng vậy, lấy thân thể ma vật cấp một nhỏ yếu nhất đi đến mạnh nhất thế giới. Đó là hứa hẹn của hắn đối với bảy nữ vu, là lời hứa của một người đàn ông! Hắn dựa vào đó để phấn đấu, cuối cùng cũng thực hiện được giấc mộng xa xôi tưởng chừng như không thể với tới kia.”

“Rất khó để ngược dòng, hắn đã từng trải qua khó khăn và suy sụp ở trong lịch sử dài đằng đẵng.”

“Tình cảm lâu dài nhất của Luyện Kim Đại Đế không vì thành thần, mà là ở lại hồng trần chờ các nàng trở về.”

Tiếp theo, lại một ngày trôi qua, đã giảng tới lúc Luyện Kim

Đại Đế chết già.

Vương quốc Babylon năm 804, đó là sự sụp đổ của một thời đại, là năm bi thảm nhất. Các cường giả của các học phái Vu sư, bất luận địch hay bạn đều yên lặng kính rượu, ngay cả Medusa Quân chủ Đại đế cũng cảm khái vạn ngàn.

Vào lúc đó Vương quốc có vô số kẻ âm mưu đoạt quyền, nhưng ước chừng trong trăm ngày tế điển này lại không có bất kỳ kẻ nào quấy rầy hay ra tay cả. Bọn họ đều lẳng lặng chờ Luyện Kim Đại Đế nhập mộ xong, ngay cả Medusa cũng không lựa chọn ra tay.

Bọn họ rất kính trọng vị Đại đế vĩ đại này, không muốn quấy nhiễu lúc hắn nhập mộ.

Cái loại cảm giác lịch sử dày nặng này như đang ập vào trước mặt mọi người.

Có người nghẹn ngào, "Vương quốc Babylon năm 804, đó là một năm truyền kỳ! Bọn họ tôn trọng vị Vu sư Đại đế hằng cổ này. Hắn vĩ đại, hắn hiền năng, đã tạo nên một thời kỳ huy hoàng cho toàn bộ thế giới!"

"Câu nói khiến ta ấn tượng sâu nhất, chính là: Vu sư đại biểu cho sự thăm dò chân lý và ham học hỏi, cho ta tri thức vô tận thì ta có thể lay động toàn bộ thế giới!"

...

Bọn họ đã chờ đợi đoạn lịch sử này rất lâu rồi, thậm chí là mạo hiểm cả sinh mệnh.

Nhóm Chuẩn Đế này thực sự rất chờ mong chân tướng lịch sử, ngược dòng năm tháng về thời thượng cổ xa xôi, khát vọng muốn biết những đế quốc ngàn năm kia đã từng phát triển như nào trên mảnh đất này. Bọn họ giống như là người càng nghe càng đau khổ,

lại vô cùng chờ mong, tại khoảnh khắc mọi thứ hóa thành ngọt rượu ngon lành thì lại vui sướng tràn trề!!

Hận không thể uống một hơi cạn sạch!

Sảng khoái!

Quả thực quá sung sướng!

Biết rõ chân tướng lịch sử thì dù cho bị giết chết thì lại như thế nào?

Thậm chí trong nháy mắt, trong đầu bọn họ liền nhảy lên những suy nghĩ không thực tế, lịch sử chân chính, đối với rất nhiều người mà nói thì nó có dụ hoặc trí mạng.

Nhưng mà tiếp theo, bọn họ lại khẽ nhíu mày, có người nhịn không được mở miệng:

“Lúc Luyện Kim Đại Đế chết, Thần Trí Tuệ lại xuất hiện lần nữa ở trong lịch sử... để tiễn đưa Luyện Kim Đại Đế.”

“Đúng vậy, xuyên suốt qua lịch sử, điều này thật thần kỳ, quá thần bí.”

“Thần Trí Tuệ Hermes rốt cuộc là tồn tại cổ xưa cỡ nào cơ chứ? Hắn du tẩu trong thời gian, xen kẽ dấu chân lịch sử, chứng kiến từng vị anh hùng vĩ đại của các thời đại. Nhưng mà, từ sau thời đại Ma Dược thì lại không thấy bóng dáng...”

“Thời đại Ma Dược của chúng ta đã trải qua ngàn năm, nhưng lại không có dấu vết xuất hiện...”

“Có phải sau này Messiah Quân chủ Đại đế sẽ tự thuật lại về Thần Trí Tuệ Mercurius thần bí nhất trong lịch sử, và bí ẩn thật sự của lịch sử?”

...

Xung quanh đều đang thảo luận, ánh mắt nóng rực, lại sinh ra một sự chờ mong.

Bọn họ đã tận hưởng một khoảng thời gian ở trong quán bar, nhàn nhã uống rượu, nghe những câu chuyện cổ xưa, rất hưu nhàn, không có chiến tranh, hòa thuận. Bọn họ cảm thấy bản thân mình dường như cũng đã hóa thành một Vu sư theo đuổi chân lý, không ngừng tìm sự thật của thời cổ xưa rồi.

"Kết thúc bài giảng đạo, ngài có muốn nói gì không?" Có người mở miệng, "Thần Trí Tuệ Mercurius, bí mật chân chính về nơi ở của chúng thần?"

Hứa Chỉ chỉ cười cười.

Các ngươi muốn ta nói như thế nào?

Dựa theo sự tưởng tượng điên cuồng của Elmin, Medusa để nói?

Hứa Chỉ lắc đầu, nói đùa chứ không phải nói bậy, cải biên chứ không phải loạn biên. Thứ hắn muốn giảng là lịch sử chân thật, mà không phải là những thứ vô căn cứ, cho nên phương diện này đương nhiên là cứ nhảy qua.

Nhưng sự tươi cười của Hứa Chỉ ở trong mắt mọi người lại trở thành một loại cao thâm khó đoán, tựa hồ là phục bút nào đó.

Hứa Chỉ nói xong, khiến cho mọi người hai mặt nhìn nhau.

"Ngày mai, thần thoại Babylon, chương 17: Thời đại Tà Thần."

...

Mấy ngày tiếp theo, Hứa Chỉ bình tĩnh giảng giải về thời đại Tà Thần Cthulhu. Đây là một thời đại thành thần, cũng là thời đại mà Vu sư ngã xuống, Hứa Chỉ cũng đã giảng gần tới phần cuối

cùng của lịch sử rồi.

Hắn nói rất tinh tế, vô cùng nghiêm túc.

Bản thân mình hứng thú đi làm người thi sĩ hát rong, mang theo tâm huyết dâng trào để giảng lịch sử trong quán bar, nhưng nói ra cũng rất vui vẻ, khán giả nghe được cũng vui sướng. Nhóm Chuẩn Đế này đã sống mấy trăm năm, lúc này cũng đã buông xuống toàn bộ lo âu, tâm cũng không khát vọng trở nên mạnh mẽ nữa, bọn họ đều thả lỏng xuống, vô cùng nhẹ nhàng sung sướng.

Những ngày như vậy thật sự không tệ chút nào.

Hứa Chỉ cảm thấy đây là một chặng đường rất thú vị.

Chuyện xưa vẫn tiếp tục được giảng, dần dần, mọi người ở trong chuyện xưa đều cảm nhận được sự bi thương, lưu lạc của thời đại, thậm chí chấp nhận chết, chủ động dâng lên sinh mệnh của mình. Tại thời điểm người anh hùng dũng cảm Elmin gian nan đi về phía trước, đã khiến cảm xúc của mọi người lên đến đỉnh điểm.

Vô số người rơi lệ.

“Đã chết! Ô ô ô! Tất cả đều đã chết! Vua của Bán Thú Nhân Emery! Nữ vu Thủy tổ Circe! Người theo đuổi tình nghĩa cả đời Charlotte...”

“Lịch sử sẽ nhớ kỹ thời đại này, nhóm Vu sư cổ xưa theo đuổi chân lý kia đã sáng lập nên Minh Giới cho hậu nhân chúng ta, nền văn minh Vu sư ngàn năm nay đã tích lũy vô số người chết, mất đi vô số sinh mệnh vào một thân thể, chỉ để cho một người thành Thần!”

Có người khóc rống, phảng phất thấy được bài ca lịch sử nhân loại của ngàn năm kia.

Hứa Chỉ nhàn nhạt mở miệng, dường như cũng đang nhớ lại, kể lại đoạn cuối cùng của thời đại này, kết thúc nó, “Cuối cùng, Elmin thành thần, đánh bại Tà Thần Cthulhu, Medusa thu hoạch máu vĩnh sinh, chiếm cứ thân thể Tà Thần Cthulhu, hóa thành Ma Thần khởi nguyên —— Medusa!”

Biểu tình của mọi người xung quanh đều là kinh ngạc, đây là chân tướng lịch sử.

Mà trong toàn thành, nhóm cường giả tại các khách điếm, quán bar, phòng ốc nghe thế thì sắc mặt đều hoảng hốt, lập tức thay đổi, mang theo sự phức tạp và khủng hoảng.

“Đây là… lai lịch chân chính của Ma Thần khởi nguyên!”

Toàn bộ người trong thành Orwell, ngay cả các cường giả đều bị chấn động.

Nhưng mà, cứ tiếp tục nói về lịch sử của người cầm quyền như vậy thì lấy tính cách của Medusa, vị Messiah Quân chủ Đại đế này có khả năng sẽ...

Hứa Chỉ nhàn nhạt mở miệng, tính toán làm thế nào để hoàn thành đoạn lộ trình này đến nơi đến chốn, “Ngày mai sẽ giảng về đoạn lịch sử cuối cùng, cũng là đoạn thời gian mà ta muốn kết thúc, thời đại Ma Dược. Chương 419: Sứ Giả Của Medusa

Tin tức thứ nhất rất nhanh đã được truyền đi qua rất nhiều thành phố của thời đại Ma Dược:

Messiah Quân chủ Đại đế đang giảng về lịch sử ngàn năm qua, đã gần kết thúc, sắp giảng về thời đại của mình!

“Giảng về thời đại của chính mình?”

“Lấy thời đại ngàn năm trước của Messiah Quân chủ Đại đế làm đoạn kết cho câu chuyện lịch sử?”

Gương mặt của rất nhiều người đều hơi thay đổi.

Bọn họ đều cảm giác được sự nặng nề từ trong đó, cũng cảm nhận được sự thần bí và cường đại của vị Messiah Quân chủ Đại đế thức tỉnh từ viễn cổ này. Hắn vậy mà muốn kể về thời đại cổ xưa ngàn năm trước, thời đại của chính mình, lấy đó để kết thúc.

Như vậy, hắn nói là giảng về thời đại Messiah Quân chủ Đại đế của mình là sẽ kể về cả đời của mình sao?

Nói về bí mật ngàn năm của mình?

Nói về thân phận thật sự rốt cuộc là ai?

Nói về lý do mà mình có thể biết được những chuyện xưa?

“Nếu không đi lắng nghe đoạn lịch sử cổ xưa ngàn năm này thì ngươi sẽ hối hận cả đời.” Sắc mặt các cường giả khá bình tĩnh.

“Đi, cho dù là có khả năng tử vong, gặp được Quân chủ Đại đế mà Ma Thần phái tới đánh chết Messiah Đại đế, dù sẽ bị liên lụy, ta cũng phải đi.”

“Sự mạo hiểm này, rất đáng giá.”

...

Vô số người đều đang cảm khái.

Vốn dĩ, có một số người đã hạ quyết tâm rời đi, không lẫn vào vũng nước đục này nữa, nhưng vẫn là nhịn không được tò mò, lại chạy đến lần nữa, trở về thành Orwell.

Lòng hiếu kỳ hại chết mèo, còn có thể hại chết người.

Danh tiếng của Messiah Quân chủ Đại đế lúc này đã vang khắp toàn bộ đại lục của thời đại Ma Dược. Những sự kiện lịch sử giờ đây đã hóa thành những hình ảnh cuồn cuộn, hiện lên trong mắt

mọi người một lần nữa.

Một đêm này, Hứa Chỉ lại rất bình tĩnh.

Messiah là người mở ra thời đại Ma Dược, đây cũng coi như là phần cuối của chuyến đi giảng lịch sử của mình đi.

Những sự việc sau thời đại Ma Dược cách hiện tại cũng không quá xa xôi, người dân đương nhiên là sẽ ghi lại thật sự rõ ràng, chưa từng đánh rơi văn minh Ma Dược của mình, cho nên không cần hắn tới giảng làm gì.

“Thời đại của Messiah thật ngắn, ngày mai nói xong, ta muốn rời khỏi quán bar.” Trên bàn cơm, Hứa Chỉ mở miệng.

“Ngài nói xong thì muốn đi đâu?”

Trên bàn cơm, Sheila vô cùng khẩn trương, thậm chí lại bắt đầu có chút nói lắp, nói năng lộn xộn, “Không phải là đợi một vị Quân chủ Đại đế cổ xưa đến rồi động thủ với thúc thúc sao?”

Hứa Chỉ nhàn nhạt nói: “Bọn họ rất có thể sẽ không tới, dù cho ta có bày ra nhiều bí mật khiến bọn họ phải đỏ mắt đi chăng nữa.”

Đầu óc Sheila trống rỗng.

Sẽ không tới?

Đây là có ý gì?

Là những Quân chủ Đại đế kia, bọn họ sợ sao...

Đôi mắt nàng bỗng nhiên hiện lên vẻ không thể tưởng tượng được, nhìn bóng dáng người thanh niên tóc đen mắt đen này, không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ.

Nó có nghĩa là những Quân chủ Đại đế cổ xưa thống trị từng thời đại Ma Dược đều sợ hãi Messiah Quân chủ Đại đế?

Vậy Ma thần khởi nguyên thì sao?

Không đến mức phải sợ hãi chứ?

Trong đầu Sheila đang không ngừng nghiền ngẫm, cũng bộc phát ra sự chờ mong mãnh liệt giống như các vị Chuẩn Đế khác.

Chờ mong!

Chờ mong chân tướng vào ngày mai!

Ánh mắt nàng nóng như lửa, thân thể mềm mại đang thu dọn giá rượu ở trong quán bar cũng bắt đầu run lên.

Nàng cũng giống như những người nghe và các cường giả kia, đều chờ mong ngày giảng về thời đại lịch sử cuối cùng, thời đại thuộc về Messiah thúc thúc, một vị đại đế trấn áp toàn bộ thiên hạ!

...

Ngày thứ hai, vẫn là bầu trời đen nhánh.

Đêm trên mảnh đất này kéo dài ước chừng 50 năm, bầu trời vĩnh viễn bị bao phủ ở trong cảnh đen tối.

Khắp thành Orwell chật ních người, xưa nay chưa từng có, thậm chí đến đỉnh điểm còn hội tụ non nửa cường giả của thời đại Ma Dược, quả thực khiến người không thể tưởng tượng được.

Loại thịnh thế này, trăm năm không có.

Chỉ lúc mà các Quân chủ Đại đế đăng cơ trước đây, ở Vương đô mới có thịnh thế như vậy.

Lúc này, Hứa Chỉ đã nói được một đoạn thời gian.

“Ngay lúc này, Vua của Bán Thú Nhân Blomley đã thâm nhập vào lãnh thổ nhân loại, sử dụng gen dược tề, không ngừng biến

nhân loại thành Bán Thú Nhân, khiến cho số lượng quân đội của Bán Thú Nhân dần lên tới cả vạn người. Hắn ta một đường cảm nhiễm và đồng hóa, lấy phương thức sấm rền gió cuốn tiến quân tập kích bất ngờ.

Vương đô rất nhanh đã bị phá hủy, Wesley Quân chủ Đại đế đào vong. Lúc này, Ebert lại trở về từ biên cảnh, hành động theo cảm tình của hắn đã chặt đứt hy vọng cuối cùng của cả nhân loại... Vương quốc loài người đã sắp bị diệt sạch."

Nhóm người xung quanh đều yên lặng lắng nghe, vô cùng nghiêm túc.

"Nhưng đúng lúc này, ở trong ngọn núi mà bọn họ đang bị bao vây tiễu trừ bỗng nhiên có một sinh linh giáng xuống từ trên trời... Hắn tự xưng Messiah, không ai biết hắn đến từ đâu hay muốn đi đâu cả. Hắn là vị Đại đế thần bí nhất trong toàn bộ lịch sử Ma Dược, lúc đó hắn không phải vì muốn cứu vớt nhân loại, mà là muốn thống nhất cả mặt đất..." Giọng nói Hứa Chỉ nhẹ nhàng, giống như là đang tự thuật lại những chuyện xưa cho người khác nghe vậy.

Trời ạ!

Chỉ giảng có như vậy thôi sao?

Có người nghe xong một lúc lâu rồi vẫn cảm thấy có chút không thích hợp.

Đây chỉ là lời tự thuật từ góc độ người đứng xem, không có ý định công bố thân phận của mình.

Bọn họ vốn dĩ vô cùng chờ mong, kết quả lại không nói ra một chút mấu chốt huyền bí nào, rất nhiều người đều không thỏa mãn, đây đúng là đánh vào sự tò mò của người khác mà!

"Đáng giận! Quả nhiên là như thế này!"

“Ta đã đoán là phong cách sẽ giống như lúc trước, sẽ giảng qua dù sẽ không tỉ mỉ. Nếu không thì dưới cái nhìn của một người ngâm thơ, lúc trước cũng sẽ không giảng về thân thế thật sự của Luyện Kim Đại Đế, rốt cuộc từ đâu mà đến; cũng sẽ không giảng về phương pháp thành thần cụ thể của Elmin Quân chủ Đại đế...”

“Vậy... Vì sao lại không nói?”

“Chẳng lẽ là có ẩn tình khác?”

“Có lẽ là cơ mật đáng sợ nhất trong lịch sử thế giới, không phải thứ mà chúng ta có thể nghe!”

...

Dù đã sớm đoán được, nhưng bọn hắn vẫn rất là đau lòng.

Chính mình liều chết ở lại đây, chính là để nghe đại kết cục, vạch trần toàn bộ chân tướng của lịch sử thế giới, bí mật về Messiah Quân chủ Đại đế, kết quả cái gì cũng đều không nói?

Ngược lại thì Sheila lại nghe vô cùng nghiêm túc, dựng lỗ tai lên, sợ bỏ lỡ một chữ.

Đối với nàng mà nói thì thân phận thật sự của thúc thúc không quan trọng, cái gì mà che giấu bí mật kinh thiên toàn bộ thế giới cũng không đáng để quan tâm, dù sao thì mình cũng chỉ là một người bình thường. Ngược lại, nàng rất muốn nghe về thời đại kia, thời đại vinh quang mà Messiah thúc thúc trấn áp thiên hạ.

Người thanh niên tóc đen mắt đen tiếp tục lên tiếng ở trong quán bar, “Hắn bình định toàn bộ thời đại, lại không quân lâm thiên hạ, không có tham vọng quyền thế, chỉ muốn du tẩu khắp thế giới, yêu thích rượu ngon và dạo chơi...”

Người thi sĩ nói xong, bỗng nhiên như nhìn thấy đồ vật gì đó thú vị, trong mắt hiện lên ý cười nhàn nhạt.

Một đạo u linh nửa trong suốt chợt lóe, trong quán bar xuất hiện một u linh nửa trong suốt, là một vị lão nhân đầu bạc, gương mặt khô héo nhưng đôi mắt lại không có sự vẩn đục của tuổi già mà lại lấp lánh như sao trời.

Sheila chưa bao giờ gặp qua người có đôi mắt sáng như thế.

“Ebert, một ngàn năm không gặp, ngươi đã già đến mức không nhìn nổi rồi.” Hứa Chỉ mở miệng nói.

Chương 420: Càng Thần Bí Hơn

Mọi người xung quanh đều chấn động.

Đây là kỵ sĩ mạnh nhất nhân loại trong truyền thuyết, người vừa mới được nhắc đến trong câu chuyện lịch sử của thời đại kia?

Ebert, Messiah.

Hai nhân vật được ghi lại trong thời đại thần thoại truyền thuyết cổ xưa nhất đều xuất hiện, khiến cho người xung quanh ngây ngốc, tất cả đều cảm thấy có gì đó không ổn.

“Không tốt!”

“Quả nhiên là có người tới!”

Có người phản ứng lại, nhìn thấy Ebert, sắc mặt dần đọng lại.

Đây là vị Đại đế thứ hai của thời đại Ma Dược sau thời đại của Messiah - Ebert, lúc này sớm đã phụng dưỡng Thần tại Minh Giới, bây giờ tất nhiên là tới hưng sư vấn tội.

Lấy tính cách của Medusa, Messiah Quân chủ Đại đế chắc chắn không thể thoát khỏi tử vong rồi.

“Sớm biết như vậy ta đã không tới đây để nghe!”

“Chúng ta chết chắc rồi!”

“Chúng ta thật sự chết chắc rồi!”

Trong quán bar bắt đầu rối loạn, sắc mặt của không ít người đều trở nên kinh hãi, lộ ra vẻ hoảng sợ, bắt đầu run lên bần bật,

hoảng sợ đối với uy hiếp của Ma Thần.

Trong lòng bọn họ vốn dĩ còn tồn tại một tia may mắn, kết quả vẫn là gặp phải.

...

“Messiah thúc thúc...”

Sheila nhìn thấy người tới thì sắc mặt xám như tro tàn.

Chung quy lại... vẫn tới, quả nhiên là tác phong tàn nhẫn của Ma Thần khởi nguyên.

Ebert dò xét một vòng quanh quán bar. Các cường giả của ba đại Vương quốc đều cúi đầu, làm bộ đang uống rượu dùng bữa, thậm chí ngay cả bộ xương khô của pháp sư vong linh luôn uống rượu ồn ào cũng rất sợ hãi, trở nên an tĩnh hơn. Toàn bộ quán bar đều im ắng, tựa hồ chỉ là một cái tiệm cơm bình thường.

Ebert chỉ cười cười. Mình không phải tới để động thủ, mà là để truyền đạt ý tứ của Ma Thần Medusa.

Hơn nữa, ý tứ cần truyền đạt còn khiến cho hắn cảm thấy quỷ dị tới cực điểm.

“Không nghĩ tới, thật sự là ngài.”

Ebert cười khổ một tiếng, “Ngài nói ta già nua, đó là tự nhiên... Ta đã rời khỏi thân thể, biến thành vong hồn, ngủ say ở sâu trong Minh Giới mới có thể sống tới ngày nay... Không giống ngài vẫn có thể bảo trì tuổi trẻ như cũ.”

Hứa Chỉ nhìn vị lão nhân này, phảng phất năm tháng cũng không đi quá xa, mà chỉ mới qua hơn mười ngày.

Albert do dự một lát, vẫn là mở miệng nói: “Ma Thần Medusa Ma muốn ta đến đây hỏi ngài, có còn nhớ những đêm đầy sao trời

bên nhau kia hay không?”

Chuẩn Đế đang cúi đầu dùng bữa xung quanh:???

Đầu óc bọn họ đều trống rỗng, có chút chết lặng, hoàn toàn không phải là hình ảnh khủng bố giống như bọn họ tưởng tượng, sẽ đánh nổ toàn bộ thành Orwell, sau đó dư ba sẽ đánh chết bọn họ. Ngữ khí rất bình thản, phảng phất lão bằng hữu ôn chuyện, mà không phải lại đây để hưng sư vấn tội.

Đây mà là hẳn phải chết không thể nghi ngờ sao!

Không phải đi lên liền động thủ giết người sao?

Thì ra Messiah Quân chủ Đại đế có quen biết với Ma Thần?

Sắc mặt của bọn họ đều phức tạp, cảm thấy rất kỳ dị, hơn nữa câu nói này gì mà còn nhớ rõ mấy đêm chúng ta ở bên nhau kia, nghe như kiểu nữ tử bị phụ lòng đang chất vấn vậy?

Nhưng giây tiếp theo, bọn họ vội vàng ném cái ý tưởng này ra khỏi đầu, lập tức phủ nhận. Đây có lẽ chỉ là trùng hợp thôi, không có khả năng sẽ phát sinh gì đó, có thể là dò hỏi một chuyện gì đó.

Nội tâm của một cường giả Chuẩn Đế vẫn tương đối là ổn trọng.

Hứa Chỉ cũng trầm mặc một chút.

Biết rõ đây thật ra là đang dò hỏi.

Những người khác không hiểu ý tứ trong đó, nhưng mình thì hiểu.

Medusa là đang hỏi mình có phải có chung ký ức với Bách Hiểu Sinh hay không, có thể thấy được khung cảnh mà Bách Hiểu Sinh học tập vào ban đêm với nàng.

Nàng bên ngoài vô cùng hung dữ, nhưng lại thể hiện rõ tất cả trong lòng với Bách Hiểu Sinh, cùng nhau học tập. Nếu như mình thấy được, như vậy thì nàng sẽ giết mình để diệt khẩu, đoạt lại Bách Hiểu Sinh.

Vì thế, Hứa Chỉ mở miệng trả lời: "Buổi tối nào? Hai người chúng ta cũng không quen biết."

Chuẩn Đế xung quanh tiếp tục ngồi uống rượu ở trong quán bar, làm bộ như là không nghe thấy gì.

Nhưng bọn hắn đã bắt đầu có chút không bình tĩnh.

Nội tâm có chút phát điên.

Các ngươi sao có thể không quen biết?

Bằng không thì với tính cách của Ma Thần thì đã sớm đánh chết ngươi rồi!

Messiah Quân chủ Đại đế nhớ kỹ lịch sử ngàn năm, lại không nhớ được ban đêm của hắn và Medusa?

Trí nhớ như vậy cũng quá cổ quái rồi?

Bọn họ đều đang nghiền ngẫm, cảm thấy có chút không thích hợp, tuy rằng cảm thấy loại suy đoán này rất không có khả năng, nhưng hiện tại thật sự là có chút quỷ dị, sẽ không thật sự là có quan hệ mông lung nào đó chứ...

Thật muốn chạy đi mà.

Chúng ta không muốn nghe!

Biết càng nhiều thì chết càng nhanh!

Nội tâm của bọn họ đang dần sụp đổ, bộ xương khô của pháp sư vong linh, Bán Thú Nhân to lớn, kiếm sĩ nhân loại cầm cự kiếm,

lại không có một ai dám can đảm đứng lên, tiếp tục làm bộ cúi đầu uống rượu, ăn đồ ăn.

Quán bar vô cùng an tĩnh.

Ai biết tiếp theo Ebert lại mở miệng nói: “Ngươi không nhớ rõ mấy buổi tối kia, như vậy thì tốt... Ma Thần đại nhân nói: Chỉ có tâm của ngươi là thuộc về Medusa nàng.”

Mọi người:???

Trong lòng bọn họ đều đang rít gào, hoàn toàn phát điên.

Còn chưa kịp phản ứng lại được vài giây, Ebert lại nói tiếp nửa câu sau: “Mà bản thân Messiah Quân chủ Đại đế ngươi thuộc về Elmin.”

Hít!!

Gương mặt mọi người đều dại ra, hít hà một hơi.

Thì ra không chỉ có Medusa, mà ngay cả Minh thổ Đại đế cũng bị cô phụ sao...

Đũa của bọn họ rớt đầy đất, sợ tới mức chân đều mềm nhũn, run bần bật. Điều này thật là đáng sợ, đây là chân đạp hai thuyền sao?

Hứa Chỉ thật không biết nên nói gì, nhưng thật ra hắn vừa nghe đã hiểu được ý nghĩa trong đó của Medusa.

Các nàng đã thương lượng xong, muốn chia của, muốn đem kẻ đang sống sờ sờ là mình đây chia đều!

Messiah Đại đế mình thuộc về Elmin, mà tâm của mình… cũng chính là Bách Hiểu Sinh trong cơ thể, thuộc về Medusa.

“Ta hiểu được, nhưng ta sẽ không đồng ý với cách làm của các

nàng.” Hứa Chỉ trả lời.

Xung quanh đang dựng lỗ tai lên để nghe lén, lập tức càng thêm sụp đổ.

Không thể tin được vào lỗ tai của chính mình!

Sheila bên cạnh cũng đang yên lặng thu thập đũa, làm bộ đang dọn dẹp, cũng sợ tới mức lại nói lắp.

Oa! Trời ạ! Ta đã nhìn thấy gì! Đó là Medusa! Ma Thần khởi nguyên Medusa! Thủy tổ Ma Thần ban cho chúng ta toàn bộ lực lượng! Lúc trước Peter Đại đế nói một câu hoa màu tím xanh chứ không phải màu đỏ, đã bị sống sờ sờ đánh nổ! Messiah thúc thúc thế mà!?

Thật là lợi hại!

Sheila lấy tay nhỏ che miệng, ánh mắt đầy ngạc nhiên cùng với vẻ không dám tin tưởng.

Messiah thúc thúc vậy mà lại mạnh đến mức độ này, hơn nữa không chỉ là Ma Thần, còn có Minh thổ Đại đế...

Ebert hỏi ra vấn đề tiếp theo: “Messiah Quân chủ Đại đế, Ma Thần đại nhân muốn ta hỏi ngài một vấn đề cuối cùng. Ngài cảm thấy... trận chiến đấu này chúng ta có thể thắng sao?”

Xung quanh lại càng thêm yên tĩnh, không còn có bất kỳ thanh âm nào, mọi người cảm thấy sự thần bí về Messiah này đã càng ngày càng cao.

Hai vị tồn tại tối cao cổ xưa vậy mà lại đang trưng cầu ý kiến về trận chiến này với hắn?

Chương 421: Lên Đường

Ánh mắt của mọi người đều trở nên sáng rực, chờ Messiah Quân chủ Đại đế trả lời. Dựa theo loại tình huống này, Thần của hai bên đều đang kiềm chế hai bên chém giết, cường giả của bên Ma Dược nhiều hơn đối phương rất nhiều, thắng lợi là chuyện tất nhiên.

Nhưng mà Messiah Đại đế lại mở miệng nói: "Thắng bại, bên nào cũng có thể."

Điều này lập tức lại đánh sâu vào trong đầu mọi người một lần nữa!

Ý tứ là thế giới Hoang Cổ vẫn còn có át chủ bài?

"Tiền tuyến chẳng phải tùy thời đều có thể thắng sao?"

Vẻ mặt của rất nhiều Chuẩn Đế đều cảm thấy không đúng.

"Cần phải nhanh chóng báo lại cho hai vị tồn tại tối cao mới được!" Ebert cũng lập tức lên đường, mặt lộ ra vẻ cực kỳ ngưng trọng. Hắn biết nếu hai vị Ma Thần đã để hắn tới dò hỏi, như vậy liền có nghĩa là lời nói của đối phương...

Là có thể tin!

Có giá trị tham khảo, dù sao đây cũng là đề cập tới chiến tranh thế giới.

"Ta cáo từ trước!"

Ebert biến mất ở trong quán bar.

Chuẩn Đế xung quanh như trút được gánh nặng, cảm giác cả người đều mềm nhũn, ở bên cạnh sinh tử một chuyến, thật là đáng sợ.

Lúc này, toàn bộ lịch sử dài dòng đã nói xong, đã chân tướng lịch sử cũng đã được phơi bày, nhưng thân phận thật sự của Messiah Quân chủ Đại đế lại không được tiết lộ. Bản thân hắn chính là một bí ẩn mới trong dòng lịch sử dài đằng đẵng.

Trong đâu mọi người, hắn mang đến một màn sương mù càng thêm khổng lồ và thần bí...

Messiah Quân chủ Đại đế, rốt cuộc là ai!?

Nội tâm bọn họ đã hoàn toàn không thể kiềm chế.

Đây giống như là một cái hố còn chưa được lấp đầy thì lại đào ra một đám hố mới. Ngay cả Ma Thần đại nhân hình như cũng có một số quan hệ mông lung không rõ với hắn.

“Messiah Quân chủ Đại đế, cáo từ!”

“Ta cũng cáo từ!”

“Tiền tuyến có khả năng sẽ gặp nạn, ta đi xem xem.”

Cuối cùng bọn họ cũng đi rồi, bởi vì trái tim nhỏ của bọn họ đã không chịu nổi nữa. Hơn nữa lịch sử cũng đã giảng hết rồi, quán bar cũng sắp đóng cửa, bọn họ không cần phải lưu lại nơi này.

Dòng người trong toàn bộ quán bar biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Kết thúc.”

Hứa Chỉ bình tĩnh đứng dậy, nhìn quán bar trống rỗng, chậm rãi đi ra cửa, “Đã nói xong về thời đại của Messiah Quân chủ Đại

đế, vừa vặn kết thúc viên mãn. Ta cũng nên đi đến một nơi khác, nếu đã không hiểu ra được tâm của ta thì cứ tạm thời đình trệ một chút... Nên làm một ít chính sự."

"Thúc thúc, đi đâu?" Giọng nói của Sheila run lên, vội vàng cuốn tay nải, muốn theo ở phía sau.

"Đi tiền tuyến, đại giới Huyết Vực, đi nhìn một đoạn lịch sử." Hứa Chỉ mở miệng, "Ngươi muốn tới thì có thể theo tới."

"Lịch sử gì vậy?" Sheila khó hiểu.

Hứa Chỉ cười nói: "Đi chứng kiến lịch sử hiện tại, đây là một sự kết thúc và khởi đầu mới... Chiến tranh giữa hai thế giới đã sắp bộc phát hoàn toàn, chỉ sợ rất nhanh thôi là sẽ phân thắng bại, không biết la nghênh đón tân sinh? Hay vẫn là hủy diệt? Ai thắng ai thua?"

"Thắng bại? Sao có thể nhanh như vậy? Đánh cũng mười mấy năm rồi?"

Cả người Sheila run lên.

Nàng nhớ tới lời nói vừa rồi của Messiah thúc thúc, tiền tuyến thật sự có vấn đề? Phải biết rằng, đối phương còn kém xa chúng ta mà!

Trên thực tế, Hứa Chỉ nói không sai. Tuy thế giới Hoang Cổ đang rơi vào hoàn cảnh cực xấu, nhưng bọn hắn có một đám người chơi, bên ngoài có một thế giới đang điên cuồng lên các kế hoạch ở trong tối.

Nếu đã nói xong lịch sử thì đây là thời điểm để đi nhìn một cái, dù sao thì chiến tranh giữa hai giới kia mới là chính sự.

Dưới màn đêm tối hoang vu đen kịt, không gian tràn ngập từng cơn gió lạnh lẽo.

Một cỗ xe ngựa chạm khắc hoa văn màu đen, đang phi như bay về phía trước. Bên trong xe ngựa được lát bằng da thú nặng nề xa xỉ, hai bên được trang trí các đồ gia dụng tinh xảo cỡ nhỏ, nghiễm nhiên biến thành một căn phòng nhỏ.

Hứa Chỉ đang nhàn nhã thưởng thức đồ ăn bên trong chiếc xe ngựa, còn Sheila yên lặng ngồi bên cạnh, giúp gọt hoa quả và không ngừng lấy ra rượu ngon và ly rượu từ trong không gian giới chỉ, cẩn thận bày biện ra trước mặt.

Messiah thúc thúc, thật sự là biết hưởng thụ cuộc sống ...

Sheila liên tục bày biện các thứ một cách nghiêm túc, đồng thời nghĩ thầm không hổ là Quân chủ Đại đế chưởng quản dạo chơi công viên và rượu ngon.

Trong lúc đang chuẩn bị, Sheila không nhịn được hỏi:

“Đến cùng thì đã xảy ra chuyện gì vậy?”

Hứa Chỉ cắn một miếng hoa quả, cất giọng khoan thai,

“Ở một thế giới khác là thế giới Hoang Cổ, nơi đó đang phát sinh sự biến hóa kinh thiên động địa... Bọn họ có động tác rất lớn, âm mưu chấn động thiên địa... Lịch sử của thế giới chúng ta đã được kể xong ở trong quán bar, giờ đây có thể đi đại giới Huyết Vực, chứng kiến lịch sử hiện tại.”

Kể xong lịch sử đã đi qua, chứng kiến lịch sử hiện tại?

Sheila trợn tròn tròng mắt, kêu lên,

“Chúng ta sắp đi chiến trường một chuyến sao? Chứng kiến lịch sử? Ah!! Ý là bọn họ có thể uy hiếp được chúng ta? Không phải nói là hiện tại thế giới kia rất nhỏ yếu, số lượng cường giả Sử thi Đại đế của bọn họ vô cùng thưa thớt sao?”

Hứa Chỉ nói:

“Dù trong tuyệt cảnh khó khăn đến nhường nào đi nữa, cũng luôn có khả năng sáng tạo kỳ tích khó mà tin nổi... Kỳ tích và xoay chuyển tình thế bên trong lịch sử, vẫn luôn có không ít minh chứng. Ví dụ như lịch sử về Luyện Kim Đại Đế lúc tuổi già, không phải cũng giống vậy sao?”

Sheila chưa kịp phản ứng.

Nhưng về bí ẩn lúc tuổi già và các loại nghịch thiên quật khởi của Luyện Kim Đại Đế, thực sự làm cho người ta phải ca ngợi.

Hứa Chỉ tiếp tục ăn hoa quả, cảm nhận nước trái cây thơm ngọt tràn đầy vị giác trong miệng, nói rằng:

"Điểm này rất khó nói rõ, ngươi chỉ cần đi qua sẽ hiểu được. Thế giới của bọn họ thoạt nhìn có vẻ nhỏ yếu, nhưng không thể khinh thường.

Ở thời kỳ hoàng kim, bên phía bọn họ phát triển vô cùng mạnh mẽ, một đường hát vang tiến mạnh. Không giống như là thời đại Ma Dược, mặc dù đã phát triển ngàn năm huy hoàng, nhưng cũng rơi vào bình cảnh bế tắc... Đây cũng chính là một trong số những nguyên nhân khiến cho Ma thần Medusa muốn phát động chiến tranh, nàng muốn đánh tan vũng nước đọng này."

Sheila giật mình, nàng thật sự không thể lý giải được vị đại nhân vật của thế giới mình.

Nhất định phải giết người sao?

Song phương cùng hòa bình với nhau không tốt sao?

Hứa Chỉ liếc nhìn nàng một cái,

“Cái gọi là giết chóc, chiến tranh, máu tanh, tử vong... Đó cũng

không chỉ là ý chí của riêng Ma thần, mà là ý chí của toàn bộ cường giả, của các vị Quân chủ Đại đế thời đại Ma Dược, thậm chí là Thiên Đế ở thế giới Hoang Cổ... Bọn họ cũng dung túng mọi thứ xảy ra ở đây, khát vọng tham gia một trận huyết chiến tử vong, từ trong đó hiểu được ý nghĩa sinh mệnh của chính mình."

"Vì cái gì? Vì cái gì có thể như vậy!?"

Sheila phát run, không thể tin nổi,

"Chẳng lẽ là bọn họ ngầm chấp nhận tràng tai họa này?"

Hứa Chỉ đưa ánh mắt nhìn về phía bầu trời ngoài xe ngựa, ngắm nhìn một mảnh hư không đen kịt,

"Dù rất tàn khốc, nhưng đó chính là hiện thực. Ở bên trong thế giới siêu phàm, chỉ có con người tầng dưới chót và trung lưu phải trải qua bao nỗi cực khổ. Giai cấp thống trị thượng tầng là những tôn Quân chủ Đại đế và Thần linh, bọn họ tự nhiên có mức độ lợi ích khác biệt."

Chương 422: Như Diều Gặp Gió Bay Lên Chín Vạn Dặm

"Bất kỳ loại cường giả nào, họ đều đang khát vọng một trận chém giết đầm đìa, vui vẻ sảng khoái. Ở trong nghịch cảnh sát phạt như dòng nước lũ chảy xiết, vẫn luôn vững vàng tiến bước về phía trước, bọn họ đều có tâm vô địch, tin tưởng vững chắc mình là vô địch...

Sau khi đạt tới cảnh giới đỉnh phong, chờ đợi bọn họ chỉ là tuổi xế chiều, dần dần già yếu, chết đuối ở trong dòng sông dài lịch sử, trở thành một đóa bọt nước tuyết trắng vẩy ra, bắn tung tóe lên, rồi lại dung nhập vào dòng sông lớn."

“Bọn họ ngủ say đến hiện tại, chính là chờ đợi đến thời kỳ này, chờ đợi một ngày gió lớn nổi lên, chính mình như diều gặp gió bay lên chín vạn dặm tầng mây... Nghĩ muốn nhảy ra khỏi bánh xe lịch sử cuồn cuộn, hóa thành một con chim vĩnh viễn tung cánh bay lượn ở trên bầu trời, trở thành Thần linh quan sát toàn bộ lịch sử trường hà, nhìn nhiều đời triều đại hưng suy... Chí cao vô thượng, lực lượng vô biên vô hạn, thọ nguyên lâu dài và mênh mông, đó mới thực sự là những gì bọn họ mong muốn!”

Hứa Chỉ nhàn nhạt mở miệng:

“Đây mới là chân tướng của thế giới.”

Oanh!

Sheila đột nhiên cảm thấy như có một thứ gì đó nổ tung trong đầu óc, làm rung động trái tim mình.

Trước đây, nàng có lẽ không lý giải được, nhưng sau khi được nghe về lịch sử dài dằng dặc, dường như có chút hiểu được dạng truy cầu này.

“Ngươi không cần nghĩ rằng cường giả quá mức cao thâm, bọn họ cũng là phàm nhân thôi. Ví dụ như lão cha Mohank của ngươi, hắn truy cầu sự nghiệp tạo dựng thương đội cường đại, thống trị cả mấy cái thành phố phụ cận, có được rất nhiều mỹ nữ... Còn cường giả, bọn họ truy cầu chỉ là cấp độ cao hơn mà thôi.”

Giọng nói của Hứa Chỉ vô cùng bình tĩnh, mà ẩn chứa một loại mị lực nào đó,

“Trường sinh, sức mạnh, vĩnh hằng, sinh mệnh thần thoại cấp tám...”

Sheila dường như hiểu được một chút, liền vội vàng hỏi tiếp:

“Đây là một cơ hội. Bọn họ đều là Quân chủ Đại đế bên trong lịch sử, đã từng một đời trấn áp thế giới, vô địch trong một thời đại, nắm giữ vô số át chủ bài. Trước mắt, bọn họ không tin bản thân sẽ chết, mà là sẽ siêu thoát ra ngoài!”

“Thế nhưng mà... Thế nhưng mà...”

Sheila bỗng nhiên trầm mặc, bắt đầu rên rỉ, cố gắng ngăn cho toàn thân ngừng run rẩy,

“Không tin bản thân mình sẽ chết? Dù bọn họ cường đại đến đâu... Luôn luôn có người sắp chết. Họn họ là độc nhất vô nhị ở trong giai đoạn lịch sử nào đó, nhưng lịch sử ở hiện tại, bọn hắn không phải là duy nhất.”

“Ngươi đã nhìn thấu rất nhiều điều.”

Hứa Chỉ nghiêm túc giải thích:

“Trận chiến dịch này phụ thuộc vào người của song phương, ai mới có thể siêu thoát từ trong đó, hóa thành một sự tồn tại chí cao vượt trên bọn họ.”

Hứa Chỉ nhìn ra hướng ngoài cửa xe ngựa.

Có lẽ...

Trận chiến đấu này quá mức khốc liệt, trong cuộc chiến tranh giữa hai thế giới sẽ không chỉ sinh ra một vị Thần linh...

Hứa Chỉ lắc lắc đầu.

Nhiều hay ít, chính mình cũng không biết rõ ràng là bao nhiêu.

Nhưng tuyệt đối là một trận năng lượng phản hồi lớn nhất trong lịch sử, bọn họ muốn có người siêu thoát, Hứa Chỉ cũng sẽ đạt được phản hồi... Theo một khía cạnh nào đó, mục tiêu là giống nhau, chính mình chỉ cần không tuân theo, nhàn nhạt đứng ngoài quan sát là được.

Về phần Đạo tâm...

Hiện tại vẫn là một vấn đề nan giải, mới là thứ cần chính mình suy nghĩ và lo lắng.

Mà bên phía thế giới Hoang Cổ, có mấy người chơi chữ đỏ và một đám cư dân mạng làm sao có thể ngoan ngoãn chờ chết?

Bọn họ đã điên cuồng thực hiện kế hoạch trong bóng tối!

Lúc này, Sheila lại không nhịn được mở miệng nói:

“Thúc thúc, quan hệ giữa ngài cùng Ma Thần đại nhân, còn có bí mật của ngài đến cùng là chuyện gì. Ngài... rốt cục là ai?”

Nội tâm nàng thực sự quá háo hức chờ mong, trong lòng cồn cào ngứa ngáy giống như là có mấy vạn con kiến đang bò !

Hứa Chỉ bất đắc dĩ.

Đây là một sự hiểu lầm.

Tuy nhiên với tính cách của Medusa, tất nhiên sẽ không quan tâm đến những hiểu lầm cùng ý kiến của người khác.

Đồng thời, chính mình đến cùng là ai?

Dựa theo lời giải thích của Medusa và Elmin? Cũng không dễ dàng nói rõ.

Hứa Chỉ trả lời:

“Đây không phải là chuyện hiện tại ngươi nên biết.”

“Há, ta hiểu rồi.”

Sheila gật gật đầu, không có hỏi han thêm gì nữa, nàng tiếp tục làm tròn trách nhiệm của một tôi tớ, với công việc gọt hoa quả và bưng trà rót nước.

“Đám người kia lại đang tiến hành kế hoạch, ý tưởng của các ngươi thật táo bạo.”

Sau khi trấn an Sheila, hắn tiếp tục ngồi ăn ở trong xe ngựa, đồng thời từ Phó não trí tuệ, chiếu ra một hình ảnh nửa trong suốt ở trước mắt. Đó là hình ảnh diễn đàn trò chơi « Bào tử tiến hóa », đang có từng bài viết được đăng tải rầm rộ.

Khiến cho diễn đàn chấn động long trời lở đất!

Với tính cách của bọn họ, làm sao có thể ngồi chờ chết được?

Lúc này, một bài viết ‘hot’ đã lên top đầu, đó là một lời tuyên chiến:

« Chiến tranh cấp độ Sử thi, các anh em, nổi trống trận lên!

Online thảo phạt kẻ đã từng là đối thủ cũ, Medusa! Nghịch chuyển tuyệt cảnh! »

Hứa Chỉ mỉm cười, quả nhiên đã bắt đầu rồi,

“Đúng dịp đi xem một chút.”

Thời điểm hắn đang dự định đọc mấy bài viết, yên lặng quan sát trại địch, tiến hành điều tra nhất cử nhất động của những người chơi kia, thì đột nhiên Phó não trí tuệ phát ra một tin tức khó có thể tưởng tượng:

“Có người đang tìm kiếm vị trí vườn trái cây của Mẫu Hoàng Trùng tộc.”

Ai đang thăm dò ta?

Khuôn mặt Hứa Chỉ dần dần cứng lại, lập tức sững sờ, đồng thời cảm thấy kỳ quái.

Phó não trí tuệ đã ngăn chặn bất kỳ thủ đoạn tìm kiếm nào mà người chơi có thể nghĩ ra, cũng không có cách nào xác định vị trí vườn trái cây bên trong hiện thực. Không nên coi thường năng lực khoa học kỹ thuật công nghệ cao của Trùng tộc.

Nhưng mà, làm thế nào có thể tìm ra vị trí?

Trên thực tế, cũng không phải là không có kẽ hở để chui qua.

Dù sao trước đây Phượng Hoàng từng tạo ra đường hầm không gian, nhằm đánh vỡ lá chắn xuyên qua thế giới. Phương thức đặc thù này nhảy qua vòng bảo hộ che chắn, sau đó tiến hành định vị trước mắt...

Chẳng lẽ là luật Nhân Quả sao?

...

Tại Kinh thành, bên trong một căn phòng xa hoa, tú lệ.

Với phong cách trang trí rất tao nhã, một chiếc giường lớn màu hồng phấn, bày vài con búp bê trong truyện cổ tích. Ở bên cạnh khảm một gian phòng treo quần áo cỡ nhỏ, mặt trong đều là túi xách hàng hiệu, giày dép và các loại hàng xa xỉ đắt tiền.

Mà bên cạnh phòng giữ quần áo là bức tường lấp kín figure, đủ loại hình in figure tinh xảo không xuất bản nữa, cộng lại cũng lên tới hơn trăm vạn, chưa kể đến phòng chứa quần áo và đồ xa xỉ.

“Cuộc sống của người giàu có quá yên bình và tẻ nhạt như vậy! Từ nhỏ đến lớn, ta làm việc gì cũng đều một đường thuận lợi, thật buồn chán mà! Ta không thể bị xã hội đánh đập và hành hạ một chút sao?”

Manh Muội bắt đầu nỉ non,

“Ta rất muốn bị đánh!!”

Nàng bỗng nhiên hét to, trên người mặc bộ đồ ngủ màu trắng có họa tiết gấu nhỏ đáng yêu, vặn eo bẻ cổ, ngồi trước máy vi tính, gõ bàn phím tạch tạch tạch,

“Không ngờ rằng, vận khí bên trong hiện thực vậy mà cũng được đưa vào trong trò chơi! Ngay khi bước vào trong, ta đã được nghe Đạo Quân giảng đạo khai thiên ích địa, trở thành Thanh Đằng Địa Mẫu, sau đó lại trở thành Kiến Mộc, phù hộ chúng sinh, thu Đạo Trường Sinh làm đệ tử... Quả thực một đường gặp nhiều kỳ ngộ đến cực điểm.”

Chương 423: Cuộc Sống Tẻ Nhạt Của Âu Hoàng

Chỉ có chính bản thân nàng mới biết rõ, vận khí của mình tốt như thế nào.

Nàng sinh ra ở trong một gia đình vô cùng giàu có, lúc lớn lên thì ngoại hình xinh đẹp cao gầy. Điều kiện bên ngoài thực sự là số một, trực tiếp là cuộc sống đỉnh phong mà nhiều người cả một đời tha thiết ước mơ. Đồng thời sau khi nàng vừa ra đời, sự nghiệp của cha đột nhiên thăng tiến như vũ bão.

Năm tám tuổi, cha nàng đưa nàng đi xem cao nhân đoán mệnh. Người ta nói nàng là loại người tướng mệnh phúc trạch nghịch thiên, vận đạo cuồn cuộn ngất trời. Kể từ đó, cha nàng lập tức xem nàng như bảo bối không gì đánh đổi được, và xác thực rằng công việc của cha nàng cũng một đường biến nguy thành an.

Lão cha càng hận không thể đem nàng trở thành Thần tài để cúng bái, mỗi ngày dâng hương hoa hầu hạ.

“Ta chính là đứa con yêu mà ông Trời già sủng ái nhất!”

Manh Muội vểnh chân lên bắt chéo, vô cùng nghiêm túc,

“Ta cảm thấy, ta là người may mắn nhất trên Trái Đất. Bên trong hiện thực, ta đã không còn gì để truy cầu rồi, chỉ có ở cái trò chơi dị giới không xác định này mới làm cho ta cảm thấy có hứng thú.”

Luyện Kim Đại Đế, Tốc Độ Xe Akina, Dọa Não Nhỏ Xuống Núi và những người chơi chữ đỏ như Long Vô Danh, những tuyển thủ

nổi danh này... Đúng là lợi hại hơn nàng, đi vào bên trong sớm hơn nàng và họ cũng thông minh hơn nàng.

Nhưng tất cả bọn họ không thể lăn lộn tốt bằng nàng.

Đây chính là vận thế.

Trong lịch sử, sinh ra vô số kể thiên tài, nhưng rất nhiều người đều nằm trong đất lạnh rồi.

Một người chỉ dựa vào tài năng bản thân thôi là chưa đủ, còn cần có vận khí. Nhìn vào lịch sử dài dằng dặc, những quân vương có thể quật khởi, chẳng phải đều có vận đạo kinh người sao?

Ví dụ như Lưu Bang chém rắn hiện ra tướng mệnh Hoàng đế, là con trai Xích Đế. Mặc kệ truyền thuyết là thật hay giả, nhưng khẳng định có vận khí nghịch thiên! Bản thân hắn đúng là có tài năng và trí tuệ, nhưng nếu không có vận khí nghịch thiên thì tại sao có các vị danh tướng kỳ tài xuất thế, đi theo phụ tá hắn thống nhất thiên hạ? Từ cái xuất thân nghèo khó, hắn cũng không thể đi đến một bước kia.

Cơ duyên của một người rất quan trọng, thậm chí còn trọng yếu hơn tài năng. Mà mình thì chính là loại hoàng giả Khí vận, rơi xuống vách núi đều có thể nhặt được bí tịch võ công!

“Những người da đen bọn họ cho dù có cố gắng nữa, cũng chỉ xem như lôi chùy đánh cái rắm, tồn tại Slime mười tường vi tệ. Vận khí của một người quá trọng yếu, làm sao có thể đấu với ta?”

Manh Muội bắt đầu lẩm bẩm, bỗng nhiên chắp hai tay sau lưng và dạo bước đi đến bên cửa sổ, với tư thái bá đạo nhìn xuống chúng sinh, mười phần phách lối,

“Đặc biệt là sau khi ta xây dựng Long mạch, ngưng tụ khí vận hương hỏa, phảng phất khí vận hóa thành một đầu Kim Long ở nơi tối tăm, khiến cho vận khí của ta càng thêm cường đại. Nếu như

nói trước đây mình mang vận khí nhỏ, thì hiện tại là đại vận khí!"

"Ta là đứa con yêu được ông trời già sủng ái nhất! Là nha đầu mà Thần Sáng Thế yêu thích nhất. Cho nên, ta muốn theo đuổi nam thần trong lòng ta!"

Vận khí của nàng càng trở nên tốt hơn, điều này không chỉ thể hiện ở trong trò chơi.

Ở trong hiện thực, nó cũng thể hiện ra ngoài một cách vô hình, phảng phất như Long mạch khí vận của thế giới Hoang Cổ gia trì trên người mình cả ở trong hiện thực.

"Phảng phất hai thế giới chúng ta ở cùng trong một thế giới, có thể cảm nhận được khí vận mà Vương triều Đại Chu gia trì đối với ta... Thật là một trò chơi thần kỳ!"

Manh Muội nhìn bản thân trong gương, thấy mình càng ngày càng xinh đẹp, thân thể càng ngày càng hoàn hảo, lại xoay một vòng tròn ở trước gương, cười nói:

"Đồng thời, cảm giác hình như càng gần về phương Nam, dường như càng có thể cảm nhận được loại dẫn dắt trong chốn tối tăm kia. Ta có nên lái xe đi một chuyến hay không nhỉ, thuận theo cảm giác đi qua tìm xem sao?"

Manh Muội nâng quai hàm, ôm hai má

"Dù sao, Thanh Đằng Địa Mẫu bản địa cũng thường thường ra ngoài đi xem phim, đi du lịch khắp nơi..."

Hứa Chỉ: ???

Người này có chút diễn kịch trong nội tâm hơi thái quá, còn đang làm chuyện điên cuồng gì nữa!?

Không phải là nàng thật sự thuận theo cảm giác, dựa vào khí

vận của chính mình mà tìm tới được vườn trái cây nhà ta?

“Vận khí đều có năng lực siêu hình như vậy ư?”

Hắn hít thở sâu một hơi.

Nhắc mới nhớ, chính mình đã nhọc nhằn khổ sở, lâu như vậy đều không có hiểu ra Đạo tâm. Vậy mà con hàng này vừa đi vào, tùy tiện đi dạo quanh một vòng thì đã hiểu ra Đạo tâm?

Hứa Chỉ đã sớm chú ý đến con hàng khí vận bạo rạp này.

Nhưng lúc đó hắn chỉ coi là vận khí nhất thời, không có nghĩ tới thật đúng là một đường thông thuận suôn sẻ. Ngoài ra, trước đó Medusa từng thiết lập xuống bẫy rập, lừa cho nàng nhảy vào. Kết quả là dưới nhiều loại cơ duyên xảo hợp, nàng cũng biến nguy thành an, vẫn như cũ tiêu sái ở trong thế giới của đối phương, còn đóng giả Thánh nữ...

“Trên cái thế giới này, thật sự có thuyết pháp số trời sao? Đi đến đâu, đều có thể biến nguy thành an?”

Ngồi ở trên xe ngựa, Hứa Chỉ cảm thấy đau đầu, liền hỏi trí tuệ phó não.

Giọng nói máy móc của Phó não truyền đến:

“Một viên tinh cầu sinh mệnh hội tụ tưởng niệm và hương hỏa của vô số sinh linh, sẽ hình thành ý thức của chúng sinh trong chốn tối tăm. Đó cũng chính là ý thức Gaia của Trái Đất mà các ngươi thường nói đến, trong lúc vô tình chiếu cố một ít sinh linh, trở thành Khí vận chi tử, hay cách gọi khác là Thiên mệnh chi tử.”

Trái Đất thật sự có ý thức?

Hứa Chỉ nghẹn ngào mất mấy giây, không ngờ đến điểm này.

“Có chứ, đó là chuyện đương nhiên.”

Phó não trả lời,

“Giống như hệ thống Hương hỏa ở thế giới Hoang Cổ hiện tại, đã hội tụ thành Thiên Đạo... Có thể thực hiện ở bên trong thế giới sa bàn, tự nhiên cũng có thể thực hiện ở trên một viên tinh cầu này. Tuy rằng, hành tinh bình thường không có sinh mệnh siêu phàm, ý thức được hội tụ từ chúng sinh chỉ rất mông lung tầm thường, tồn tại cấp độ thấp nhất, không có ý thức độc lập.”

Hứa Chỉ đương nhiên hiểu rõ điểm này, đi rạp chiếu phim hút hương hỏa, kết quả là hấp thu được quá quá ít.

Phó não tiếp tục giải thích:

“Một số tinh cầu siêu phàm có rất nhiều cường giả, ý thức tinh cầu cũng sẽ lớn mạnh hơn một chút. Thậm chí, nếu ý thức cường đại hơn nữa, sẽ hình thành nên ý thức sinh mệnh, ngẫu nhiên đạt loại cơ duyên nào đó hóa thành Yêu. Đó cũng là một dạng sự sống, tên là sinh mệnh Plasma, cũng chính là Thiên Đạo của một viên tinh cầu.”

“Ý thức của một viên tinh cầu rất cường đại sao?”

Hứa Chỉ hỏi.

“Trái Đất không tính là có ý thức, một đám phàm nhân cũng không có khả năng sinh ra Thiên Đạo... Thiên Đạo chân chính rất hiếm hoi, cũng rất cường đại. Bên trong toàn bộ vũ trụ, hình thái sinh mệnh rất đa dạng, 99% là sinh mệnh Cacbon, sinh mệnh Silic. Phần còn lại là các loại sinh mệnh độc nhất hiếm thấy, như sinh mệnh Plasma, sinh mệnh luật nhân quả,… Thậm chí tồn tại một số sinh mệnh cấm kỵ chưa được biết đến trong vũ trụ, đáng sợ đến mức có thể trong nháy mắt hủy diệt bất kỳ một nền văn minh đỉnh phong cấp chín hoặc cấp mười, thuộc về phạm trù không thể trêu chọc...”

Phó não mở miệng nói,

“Trùng tộc chúng ta chỉ là đỉnh chóp của hình thái sinh mệnh Cacbon, có thể diễn hóa và mô phỏng bất kỳ sinh mệnh có kết cấu máu thịt. Tuy nhiên, nó cũng có tính hạn chế.”

Hứa Chỉ gật gật đầu.

Hắn đã sớm biết rõ, thiên phú của Trùng tộc vô cùng nghịch thiên, có tiềm năng phát triển vô hạn, nhưng không phải vô địch. Thế hệ Mẫu hoàng Trùng tộc trước đó chính là bị cuốn vào bên trong một thế giới ý thức cao rồi bị tươi sống đánh nổ.

Trưởng thành theo bằng cách làm ruộng hèn mọn, mới là vương đạo.

Chương 424: Mở Màn

Dựa theo sự phân chia cấp bậc, từ cấp một đến cấp bảy là nền văn minh bậc thấp.

Tinh cầu có được tồn tại cấp tám, là nền văn minh bậc trung. Nền văn minh cấp tám cũng chính là khởi đầu cho hành trình xuyên qua những hành tinh trong vũ trụ.

Biên độ khoảng cách là sự thay đổi về chất. Tinh cầu có được tồn tại cấp chín, chính là nền văn minh cấp chín, đã là nền văn minh cao cấp hiếm thấy trong vũ trụ rồi.

Còn tiếp phía sau, mình cũng không dám tính toán...

Hứa Chỉ cũng không quan tâm, dù sao mình ngồi ở nhà, chỉ cần dành thời gian tập trung phát triển làm ruộng. Quay lại nói sự tình trước mắt này,

“Nói cách khác, điều này tương tự như ở thế giới Hoang Cổ, hương hỏa chúng sinh hội tụ thành Thiên Đạo... Chỉ có điều, trải qua mấy trăm triệu năm tuế nguyệt trên Trái Đất, vô số sinh linh sinh ra ý thức hội tụ thành Thiên Đạo quá mức nhỏ yếu, đơn giản là có cũng được mà không có cũng không sao.. Mà thứ cường đại thực sự chính là Thiên Đạo bản địa của những tinh cầu siêu phàm, là một loại hình thái sinh mệnh nào đó.”

Hứa Chỉ cảm thấy, có lẽ những tinh cầu siêu phàm trong vũ trụ kia, thật sự có cách nói ‘nghịch Thiên’.

Nhưng nó chẳng liên quan gì đến mình, hiện tại ta đang bận làm mấy cái sa bàn nhỏ.

“Hóa ra, Manh Muội quả thực có đại khí vận gia thân. Nàng có thể suôn sẻ thuận lợi ở bên trong thế giới sa bàn, là bởi vì cái sa bàn này... Cũng ở trên Trái Đất, thuộc về một phần của Trái Đất.”

Lúc đầu, nàng sống ở trên Trái Đất bình thường này, vận khí cũng không tốt hơn bao nhiêu, cùng lắm thì gia tài bạc triệu là đã đạt đến nhân sinh đỉnh phong, sẽ không trở thành Thiên mệnh chi tử, phong Thần thành Tiên. Nhưng mà mình xây dựng nên một cái thế giới sa bàn siêu phàm, nàng đi vào trong lập tức phát uy.

Sau khi nghĩ thông suốt mọi chuyện này, Hứa Chỉ dở khóc dở cười, cũng hoàn toàn hiểu được rất nhiều quy tắc, cũng biết ý thức của Trái Đất thật sự tồn tại.

“Nàng cũng không phải là duy nhất, mà trên toàn bộ tinh cầu có tới vài chục hoặc rất nhiều người được bao phủ chiếu cố.

Lượng khí vận bao phủ nàng, chỉ ở mức độ tầm trung.”

Trí tuệ phó não trả lời,

“Tuy nhiên, nàng nắm giữ hương hỏa của thế giới Hoang Cổ, đồng thời nhất sức mạnh của một quốc gia hình thành Long mạch, chồng chất nên đại khí vận của thế giới Hoang Cổ, vì thế khí vận tự nhiên nâng cao...”

“Người này thật sự càng ngày càng may mắn... Nhưng cũng không cần đi quản làm gì.”

Hứa Chỉ nghĩ rồi nghĩ,

“Khí vận của một người cũng được xem là một loại thiên phú, giống như tài năng vậy, thậm chí Manh Muội thành Thánh thì sao chứ? Tương đương với biến thành người của ta, có thể gián tiếp lợi dụng để khống chế ý thức Trái Đất... Nàng càng mạnh, e rằng mình càng có thể hấp thu phần lớn khí vận ưu đãi.”

Mặc dù yếu ớt, nhưng ít nhiều cũng là một viên tinh cầu sinh mệnh!

Có thể nó sẽ hữu dụng trong tương lai?

Dù sao đây là tồn tại "Thiên Đạo" tương tự như Đạo Trường Sinh, chỉ là yếu hơn rất nhiều so với Đạo Trường Sinh. Nhưng nên nhớ đó là một viên tinh cầu khổng lồ không cá nhân nào sánh bằng, cũng không phải Thiên Đạo của một cái vườn trái cây nhỏ.

Có lẽ phải chú ý đến người chơi Manh Muội này một chút, chắc hẳn sẽ dính một chút khí vận của nàng!

"Thiên Đạo của Trái Đất sao?"

Hứa Chỉ hơi hơi suy tính một chút, hắn xây dựng nên sa bàn nhỏ và tạo ra một thế giới siêu phàm trong đó, có lẽ hiểu rõ điểm này sẽ rất có lợi đối với bản thân.

...

Trong phòng, Manh Muội không biết rằng mình đang bị người điều hành trò chơi nhớ thương, còn cho là thân phận hiện thực của mình mười phần bí mật. Nàng vểnh chân lên bắt chéo, vui vẻ đăng bài trên máy tính,

« Chiến tranh cấp Sử thi, các anh em, đánh trống trận lên! Online thảo phạt đối thủ cũ, Medusa! Nghịch chuyển tuyệt cảnh! »

Vào lúc này, bên trong toàn bộ diễn đàn đang vô cùng kịch liệt và náo nhiệt.

"Từ phóng viên của đài chúng tôi, Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng đưa tin: Gần đây, hàng xóm sát vách là thế giới Vu Sư, bởi vì hoàn cảnh sống dần trở nên ác liệt, các loại nước thải xả bừa bãi, rác rưởi không phân loại, dẫn đến tầng khí quyển suy yếu, gây ra hiện tượng nhiệt độ lạnh xuống bất thường bao trùm toàn thế giới.

Vì vậy, bọn họ đã quyết tâm xâm lấn thế giới của chúng ta,

Thanh Đằng Địa Mẫu ta một lần nữa tuyên bố, lãnh thổ thế giới Hoang Cổ chúng ta là vùng đất thần thánh không thể xâm phạm!

Thành thật mà nói, chiến lực song phương có sự chênh lệch rất lớn, nhưng mấy vị đại lão người chơi chữ đỏ bên trong cùng với ta cũng không phải ăn chay! (Cắn răng)

Năm đó, ngay cả Tà thần Cthulhu cũng bị những người chơi chữ đỏ gài xuống bẫy rập, treo lên đánh Medusa mất một cái mạng, sau đó lại làm cho nàng trở về từ trong tử vong. Hiện tại, đương nhiên có thể đánh nàng thêm một lần nữa!"

Manh Muội cất lời nói rất phách lối, bất kể như thế nào cũng không thể thua sĩ khí, thổi phồng cỡ nào đều phải thổi mạnh ra.

Xung quanh vẫn nghị luận ầm ĩ như cũ.

“Đánh kiểu gì? Binh lực có sự chênh lệch quá lớn! (Mê mang)”

“Đúng vậy, Quân chủ Đại đế bên đối phương quá nhiều, Thiên Đế bên chúng ta lại quá ít. Mặc dù mỗi một vị đều có chiến lực nghịch thiên, nhưng cũng không gánh được một đám gay vây xung quanh! (Buồn cười)”

“Ngoài ra, năm đó lưu lại chuẩn bị ở sau để đối phó với nghề nghiệp Ma Dược, không phải đều đã vô dụng rồi sao? Sau ngàn năm phát triển, hệ thống Ma Dược đã được bổ sung hoàn toàn đầy đủ, thậm chí hiện tại bọn họ đã không thể hiểu nổi Tà thần Cthulhu rồi!”

“Medusa đâu có ngốc, nàng chiếm cứ thân thể Tà thần Cthulhu, khẳng định hoàn toàn chiếm làm của riêng, không hề lưu lại bất kỳ sơ hở nào, sao có thể cho người khác cướp đi.

...

Vô số bình luận.

Bọn họ đã quen thuộc với hệ thống thời đại Ma Dược, thậm chí là do người chơi khai thác. Nhưng hiện giờ đã trải qua ngàn năm, hệ thống này đã lột xác thành bộ dáng mới lạ, chỉ riêng nghề nghiệp đã có mấy trăm loại, vô cùng trưởng thành hoàn thiện.

“Không sao, chúng ta đã có kế hoạch —— Học tập để cứu vớt thế giới khác!”

Manh Muội phát biểu.

“Học tập để cứu vớt thế giới?”

Tất cả mọi người kinh ngạc đến ngây người, còn chưa hiểu rõ ý tứ.

Người ta đánh đến cửa rồi! Hiện tại đi học tập, là có ý gì chứ? Dựa vào tri thức tuyệt hảo, sáng tạo ra một tuyệt thế thần công tương tự như Cửu Chuyển Huyền Công, lật lại tình thế từ trong tuyệt địa?

“Các ngươi còn quá trẻ! Các ngươi tuyệt đối không nghĩ ra được chúng ta muốn làm cái gì. Nếu như các ngươi có thể nghĩ đến, thì chẳng phải Medusa cũng nghĩ ra?”

“Đồng thời vì ngăn cản địch nhân, cho dù có đánh đổi mạng sống, chúng ta cũng sẽ không hối tiếc! Dẫu sao, chúng ta đã quá già rồi, sống tới hơn 900 năm, sắp đến điểm cuối thọ nguyên! Không sống quá mấy năm nữa, chúng ta đều sẽ phải chết già. Vì mảnh thổ địa từng sinh sống bao năm tháng qua, chúng ta quyết định làm ra cống hiến cuối cùng, không tiếc tính mạng cũng phải bảo vệ vùng đất yên bình này!”

Manh Muội nói một cách thâm tình,

“Chúng ta là người chơi! Chúng ta không sợ chết! Chúng ta cũng yêu tha thiết mảnh thổ địa này, từng vì nó vui cười, cũng vì nó rơi lệ... Từng cảnh tượng trong thời đại Tây Kỷ Nguyên kia, làm cho người ta cảm thấy bùi ngùi mãi không thôi. Các vị, hãy chứng kiến sự hi sinh của chúng ta!!”

Xung quanh trầm mặc một chút, dựa theo thời gian tính toán, đám người Manh Muội đã đi vào trong chín ngày rồi.

“Đừng lo lắng, các ngươi sẽ sớm nhìn thấy ảnh chụp màn hình, ta dự định bắt đầu phát sóng trực tiếp ngay bây giờ.”

Ảnh chụp màn hình,

Một bức ảnh nhanh chóng được đăng tải.

“Chiến tranh mở màn rồi. Đến đi, hãy chứng kiến cái chết của chúng ta!”

Chương 425: Vây Giết

Tại đại giới Huyết Vực.

Khắp nơi thấm đẫm máu tươi, bùn đất hóa thành màu máu, Đấu Chiến Thiên Đế yên tĩnh đứng ở trên bùn đất, khí thế bao trùm bát hoang đánh tới, chấn động long trời lở đất.

Hắn là một tôn Thiên Đế, một tôn Đấu Chiến Thiên Đế chí cường, vẫn luôn tọa trấn Bích Tiêu Thiên trong Cửu Trọng Thiên. Đấu Chiến Thiên Đế có lai lịch rất cổ xưa, có thể ngược dòng tìm hiểu những năm tháng khai thiên tích địa, là Thủy tổ Tổ Vu nguyên thủy nhất, lão sư của mười hai vị Tổ Vu. Hắn cũng từng được xưng là Đấu Chiến Thần, có được chiến lực vô song. Giờ đây, vị Đấu Chiến Đế này đang bảo vệ Tiên giới, bảo vệ thương sinh thế gian.

“Chỉ cần ta vẫn còn tồn tại, tuyệt đối không cho phép các ngươi đặt chân nửa bước vào thế giới này.”

Thiên Đồ chảy máu khắp người, không cam lòng gầm thét. Tiếng nói của hắn vang vọng khắp chư thiên, khiến cho toàn bộ mặt đất đều chấn động theo.

“Ha ha, Đấu Chiến Đế Thiên Đồ, ngươi rất mạnh và cực kỳ bất phàm, điểm này thật sự không thể không thừa nhận, nhưng vậy thì sao chứ? Ngươi đã bị chúng ta phục giết, liệu ngăn cản nổi bao nhiêu người chúng ta? Thân thể ngươi đã quá già rồi, sống từ thời kỳ thế giới các ngươi khai thiên ích địa đến hôm nay, đã gần cận kề tử vong, còn có thể làm được gì?” Một tên Quân chủ Đại đế thời đại Ma Dược cổ xưa có con ngươi nở rộ ánh sáng sắc lạnh.

“Ngoại trừ Thiên Đạo ra, ngươi là kẻ duy nhất tu luyện thành

công Cửu Chuyển Huyền Công, vậy thì thế nào? Chúng ta đã có sự chuẩn bị, không tìm thấy khiếu huyệt của ngươi, nhưng cũng có thể thăm dò từng cái một."

Lại một tên Quân chủ Đại đế mở miệng, giọng nói vô cùng âm hàn lạnh lẽo.

"Dù cho có chết, ta cũng muốn kéo theo các ngươi xuống nước!"

Thiên Đồ Đại đế ra tay.

"Giết!"

Đây dường như là trận chiến cuối cùng của Thiên Đồ rồi! Một mình hắn độc chiến mười ba tên Ma Đế, chân thân vận dụng tám cánh tay điên cuồng oanh kích, lan tỏa sóng năng lượng hủy diệt phảng phất trời sập xuống, mặt đất nứt ra. Toàn bộ thế giới đều bị chấn động mạnh.

Đấu Chiến Thiên Đế chiến pháp vô song, tám cánh tay sát phạt không ngừng, cước bộ kinh diễm. Dựa vào Cửu Đại Đấu Chiến Tự Quyết do chính bản thân sáng tạo ra, vận dụng tất cả lực lượng, một người lực chiến mười ba vị Thiên Đế Ma Dược cổ xưa.

"Ồ? Ngươi đã kiệt sức, vậy mà không mang theo chúng sinh ở bên trong nội thiên địa sao?"

"Là vì ngươi sợ bị đánh nát, kéo theo những chúng sinh kia chết đi?"

Tiếng cười lạnh truyền đến.

"Nực cười! Trước khi chết, thế mà ngươi vẫn còn lo lắng cho những người phàm tục kia. Phàm nhân chỉ là sâu kiến, số lượng nhiều đến mấy cũng vô dụng. Giết loại người không có nhiên liệu như ngươi, càng thêm đơn giản!"

...

Từng tôn Quân chủ Đại đế lạnh lùng mở miệng.

Đương nhiên, bọn họ vẫn cảnh giác và trầm mặc. Hệ thống chiến lực của đối phương tu luyện khó khăn, nhưng hạn mức cao nhất lại rất cao, chiến lực trong cùng giai thường là gấp ba bốn lần bên mình. Sức chiến đấu cá nhân của bọn họ ở cùng giai cũng đều vô cùng đáng sợ, vậy mà đối phương có thể chiến đấu cùng lúc với mười ba người bọn họ, thực sự khiến người ta giận sôi.

Về lịch sử bên phía đối phương, bọn họ cũng từng nghe qua:

Thiên Đồ và Hoàng Đế tranh Thần, Hoàng Đế chém đầu hắn, chôn ở phía dưới Trường Dương Sơn.

Hắn là một trong những Thiên Đế cổ xưa nhất còn tồn tại.

Oanh!

Bỗng nhiên, Đấu Chiến Thiên Đế tung ra một quyền bao hàm tia sáng hỗn độn bao quanh lòng bàn tay, giáng mạnh trên thân một tôn Quân chủ Đại đế. Vị Ma Đế chỉ kịp kêu thảm một tiếng, trong nháy mắt nổ thành màn sương máu. Tuy vậy, chính hắn cũng lập tức bị thương nặng.

“Giết một người trong số chúng ta mà thôi, tiếp tục đánh giết hắn, hắn không còn chống đỡ nổi bao lâu nữa.”

Mấy vị Quân chủ Đại đế Ma Dược vây giết dường như không hề sợ hãi, không có tâm tình thỏ tử hồ bi, tiếp tục bình tĩnh mở miệng.

Trên chiến trường, những Thiên Đế khác nhìn thấy cảnh tượng như vậy, đều tỏ ra phẫn nộ. Bọn họ nghĩ muốn hỗ trợ, vô cùng kích động gầm thét, muốn xông qua nhưng lại bị từng tôn Ma Đế hợp sức bao vây, lạnh lùng ngăn cản.

“Đừng nóng vội, sẽ sớm đến lượt các ngươi thôi.”

“Nếu một trong số những vị Thiên Đế có chiến lực mạnh nhất này chết đi, thì thời gian còn lại của các ngươi sẽ không còn quá lâu.”

...

Đây là một trận phục giết, hao tốn cái giá cực lớn để ngăn trở các vị Thiên Đế khác, tử thương vô số. Nhưng những đại giới này đều đáng giá, bọn hắn phải giết chết Thiên Đồ Chiến Thần ở chính nơi này.

Oanh!

Va chạm kịch liệt, tia sáng khủng bố rung chuyển tầng tầng, chân thân Tổ Vu của Thiên Đồ Chiến Thần không ngừng vỡ nát, luân phiên tử vong và trọng sinh, sức mạnh được khôi phục lại cũng dần bị diệt sạch ở trong tầng tầng chiến đấu.

Lại có thêm hai tên Quân chủ Đại đế Ma Dược tử vong, mà Thiên Đồ Chiến Thần cũng đã gần như tử vong. Dù sao, hắn không phải là Đạo Trường Sinh, cũng không có mang theo vô số sinh linh ở bên trong nội thiên địa.

“Ta... Ta không cam lòng!!”

Thiên Đồ Đại Đế lớn tiếng gầm thét, tóc tai bù xù.

Bên trong tròng mắt của hắn ẩn chứa sự kiên quyết và nhiệt huyết.

Biểu cảm này khiến cho vô số người không khỏi xót xa và xúc động.

“Ta đã sống gần ngàn năm, hôm nay sẽ phải ngã xuống sao!”

Hắn vốn là một thân hấp hối, cuối cùng gầm thét một tiếng,

máu vẩy xuống khắp mặt đất. Trước khi chết, thêm một lần nữa chém giết một vị Ma Dược Đại Đế, mang theo vẻ không cam lòng một cách mãnh liệt,

"Nếu như không phải ta quá mức già nua, nếu như ta còn thể lực dồi dào, chưa hẳn đã không phải là đối thủ của các ngươi!"

Soạt!

Huyết dịch của hắn đổ xuống.

Thân thể đã bị tàn phá, hoàn toàn mất đi sức sống.

"Đấu Chiến Thần..."

Trên toàn bộ mặt đất, vô số người rên rỉ, nằm rạp xuống mặt đất khóc lóc đau khổ chấn động cả thiên địa.

Vị Thủy tổ Tổ Vu này đã chết rồi! Đây là một vị nhân kiệt cái thế từ thời cổ đại, đáng tiếc ngày hôm nay thời gian đã cướp đi tuổi thanh xuân của hắn.

Vị Thiên Đế cổ xưa này vẫn luôn trấn thủ Thiên Đình, bế quan ẩn thế mấy trăm năm không xuất hiện. Giờ đây, hắn vẫn lựa chọn ra tay, kéo theo thân thể già nua, ở thời khắc mọi người tuyệt vọng nhất đứng chống cản ở trước mặt toàn bộ thế giới, chiến đấu vì chúng sinh.

"Lúc đầu, hắn có thể bỏ trốn, nhưng ..."

Ai đó nghẹn ngào trong nước mắt.

Năm tháng dài dằng dặc, từ khi khai thiên ích địa đến nay, Thiên Đồ Đại Đế là một trong số tồn tại cổ xưa nhất, được tôn xưng là Tổ Vu. Công tích của hắn có thể chấn động vạn cổ, khai ích ra nhất mạch Tổ Vu, lật đổ thời đại Tiên Thiên Cổ Thần, xây dựng Thiên Đình Tổ Vu cường thịnh, lại bị ăn cắp mất thành quả.

Hắn khai ích phương pháp tu luyện đan điền, là con đường thể tu. Cùng với một đầu hệ thống khác của Nhân tổ Hư Hữu Niên, được xưng là hai đại Mẫu Kinh, đặt cơ sở tu luyện vững chắc cho hậu nhân sau này, không ít Thiên Đế đều đi dọc theo con đường của hắn để tiến bước. Có thể nói, nếu không có hắn thì toàn bộ thế giới sẽ không có con đường thể tu.

“Ma, Quỷ, Quái, Yêu, Phật, Tiên, Thần, hủy đi chữ Vu thành người!”

“Vu, giảng về một chữ Nghịch!”

Chương 426: Nghịch Chuyển

Lúc này, một số lão nhân Vu tộc đang la hét, gào rống và khóc lóc nghẹn ngào. Đây là một thời đại vẫn lạc và trở về vòng luân hồi, không ít người đang khóc rống thảm thiết,

“Nếu như không phải Thiên Đồ và Hoàng Đế tranh Thần vị, đại náo Thiên Cung, sẽ không bị trấn áp ở dưới Trường Dương Sơn năm trăm năm...”

“Cổ xưa truyền ngôn, Thiên Đồ Đại Đế là một trong số Tiên Thiên Chí Bảo cổ xưa từ thời khai thiên ích địa. Ban đầu là một khối ngoan thạch thông linh ở Đông Thắng Thần Châu, trải qua vô số tuế nguyệt đằng đẵng, hấp thu nhật nguyệt tinh hoa, tích lũy một thời gian dài rồi thông linh. Nội dục tiên bào, hóa thành một người đá...”

“Nếu như không phải Đấu Chiến Thần mất đi chí bảo Kim Cô Bổng của mình, bằng vào Cửu Chuyển Huyền Công bất diệt kim thân, thì sao ngài lại chiến đấu gian nan như vậy?”

Một vị lão nhân Vu tộc nghẹn ngào khóc rống.

“Đúng vậy, vị tồn tại cổ xưa này đã trải qua chín chín tám mươi mốt kiếp nạn, mới tu luyện thành Đấu Chiến Thần!”

...

Trong lúc bọn họ đau buồn, cách miêu tả dần dần có vẻ không đúng.

Phần phật.

Trên mặt đất đỏ tươi, Hứa Chỉ và Sheila ngừng xuống xe ngựa,

nhìn cảnh tượng phía xa kia.

Sheila che miệng, thốt lên sợ hãi,

“Vị Đấu Chiến Thần là một tôn Thiên Đế anh hùng như vậy, quên mình thủ hộ toàn bộ đại địa chúng sinh! Hắn không sợ tử vong, cũng phải kéo lấy thân thể già nua, ngăn cản ở phía trước đám ngoại nhân xâm nhập.”

Sheila bắt đầu đau khổ,

“Đúng vậy, tay không tấc sắt, nếu như không phải hắn mất đi binh khí, Kim Cô Bổng...”

Hứa Chỉ mỉm cười, không thể phủ nhận,

“Đó là xây dựng hình tượng.”

“Xây dựng hình tượng... Là cái gì?”

Sheila không hiểu.

Hứa Chỉ không có trả lời.

Người chơi chữ đỏ có tính tình thế nào, hắn thừa biết rõ rành rành, ai cũng là cáo già.

Hành vi hiện giờ của bọn họ, đại khái cũng giống như là những minh tinh kia. Để tăng lượng fan hâm mộ, họ điên cuồng xây dựng hình tượng bản thân, sau lưng còn có một ekip chuyên môn phụ trách, thu hút fan hâm mộ sùng bái!

Hứa Chỉ lập tức đau răng, trong tay lật ra một quyển sách của thế giới Hoang Cổ, chính là cuốn truyện ký cá nhân « Đấu Chiến Thần Truyện » đang được bán chạy nhất hiện nay. Hắn không ngừng lật xem, đọc nhanh như gió, đó là một câu chuyện trưởng thành đầy bi thảm,

“Lại có loại người như ngươi, tự tiện xây dựng thêm hình tượng anh hùng cho mình, bối cảnh cố sự là hai đóa hoa cùng nở rộ...”

Ô ô ô ô!

“Thiên Đồ Đại Đế ngã xuống rồi!”

Toàn bộ thiên địa Hoang Cổ, trên khắp thế gian đều có lão nhân và hài tử cầm trong tay « Đấu Chiến Thần Truyện » gào thét khóc lớn, trở nên cuồng loạn. Nỗi buồn và tín ngưỡng của bọn họ dần dần hóa thành từng tia từng sợi vô hình, bay về phía bầu trời.

Trên Thiên giới, từng vị tồn tại cổ xưa rên rỉ, tưởng niệm hóa thành mây mù lượn lờ.

Thời gian dần trôi qua, ở Vương triều Đại Chu rộng lớn, chính là nơi Long Mạch hội tụ. Lúc này đây, đại địa đang chấn động kịch liệt, Long Mạch hóa thành một đạo Kim Long đằng không bay lên bầu trời, quang mang chói mắt, ức vạn sợi tiên mang chiếu sáng toàn bộ Vương triều.

Oanh!!

Vô số tưởng niệm hội tụ lại, ngưng tụ thành một đạo bóng dáng có trật tự, dần dần ngưng tụ hóa thành một sinh linh có máu thịt.

Đây là bóng dáng một tôn Thiên Đế hùng tráng cái thế vô song, đầy đầu tóc đen cuồng múa, người mặc hoàng kim chiến thần khải, đầu đội tử kim quan, chân đạp bộ vân ngoa, cầm trong tay một cây côn bổng màu vàng, ẩn chứa vô cùng ánh sáng và ngọn lửa, phảng phất nhẹ nhàng khuấy động một cái đã đủ khiến cho toàn bộ thiên địa đều bị chọc thủng.

“Đó là Đấu Chiến Thần, ngài đã quay trở về..”

Không ít người ngước đôi mắt đầy nước mắt.

Mà ở bên cạnh, sắc mặt mấy tôn Quân chủ Đại đế Ma Dược hoảng hốt,

“Không có khả năng! Chỉ có Hồ Nhân Nông của Vương triều Đại Chu mới có thể trọng sinh, bất tử bất diệt, bởi vì công tích của hắn đã khắc xuống trong lòng chúng sinh!”

“Điều đó không có khả năng! Điều này tuyệt đối không có khả năng! Một tôn Thiên Đế cần quá nhiều năng lượng! Cả một Vương triều Đại Chu có vô số đại thần, cường giả, nho sinh, hương hỏa và tưởng niệm của chúng sinh chỉ có thể cung cấp cho một tôn Thiên Đế Hồ Nhân Nông, tuyệt đối không có khả năng cung cấp thêm cho tôn Thiên Đế thứ hai.”

Thiên Đồ Chiến Thần nhếch miệng mỉm cười, vuốt ve thanh tuyệt thế Thần binh này,

“Bí mật xây dựng hình tượng, thật có thể... Tín ngưỡng nguyện lực của chúng sinh ngưng tụ được Công đức Thần khí sao?”

“Ta sống lại!!”

Hắn nhảy lên, dáng người bá đạo hung hãn, vung vẩy côn bổng nện xuống,

“Chúng ta được sinh ra thân tự do, ai dám cao cao ở phía trên? Ai dám đánh với ta một trận!”

“Ta suy nghĩ nên ta tồn tại!”

Trong nháy mắt, vị Đấu Chiến Thần này bay lên không trung, ánh mắt bùng lên ánh sáng chói lọi.

Ầm ầm!

Một tia chớp xẹt qua, chiếu sáng tư thế của hắn, phảng phất để cho bá khí Thiên Đồ và Hoàng Đế tranh Thần, lại một lần nữa lạc ấn ở bên trong ngàn năm lịch sử vĩnh hằng.

Ta sống lại rồi!

Nội tâm hắn vô cùng kích động, làm cho hắn không nhịn được...

Ảnh chụp màn hình.

Ở nơi xa, từng tôn Đại Đế của thời đại Ma Dược kinh ngạc nhìn cảnh tượng này.

Đấu Chiến Thần là một vị Thiên Đế tồn tại cổ xưa nhất, không ngờ rằng có thể sống lại, đây gần như là sự tình không thể.

Chưa kể vị Đấu Chiến Thần đại đế này không tu luyện Hương Hỏa chi đạo, đồng thời trong thời gian ngắn, cũng rất khó đạt được công tích vĩnh tồn trong lòng chúng sinh. Đó là vô thượng vinh quang, hầu như không ai có thể đạt được.

“Không có khả năng! Tuyệt đối không thể! Cho dù có tồn tại vĩnh tồn trong lòng chúng sinh, Vương triều Đại Chu cũng chỉ có thể dung nạp một tôn Thiên Đế. Hiện tại, sao có thể phục sinh cho tôn Thiên Đế thứ hai?”

Từng có một tôn Đại Đế bí mật lẻn vào Vương triều Đại Chu, tàn sát không ít bách tính cung phụng hương hỏa, biết rõ hệ thống vận hành của Vương triều Đại Chu, cho nên hắn không thể tin được những gì đang chứng kiến trước mắt.

Vô luận nghĩ về nó như thế nào, điều này đều khó có khả năng, nhưng hết lần này tới lần khác nó đã xảy ra!

“Hoang Cổ giới ẩn tàng quá nhiều hậu thuẫn đáng sợ ở phía sau!”

“Có lẽ, đây chỉ là một góc của ngọn núi băng!”

Giờ đây, từng vị Ma Dược Quân chủ Đại đế cuối cùng cũng hoảng sợ. Đấu Chiến Thần sống lại hiển nhiên khác biệt với lúc trước rất nhiều, thoạt nhìn còn cường đại hơn. Thân thể già nua trước kia được bổ sung bằng nguyện lực chúng sinh, đã hồi phục đến thời kỳ cường thịnh.

“Đấu Chiến Thần, ngươi lại có thể khôi phục từ trong tử vong. Đây là bố cục mà các ngươi đã sớm chuẩn bị tốt? Các ngươi muốn nghịch Thiên sao?”

Một vị Khô lâu Vong linh Đại đế mở miệng, hét lên giận dữ mắng mỏ, nhìn có vẻ vô cùng tức giận.

Bọn họ đã bắt đầu sợ hãi.

...

Tại thời điểm này, Manh Muội đang phát sóng trực tiếp tình hình thực tế ở trong diễn đàn.

Từng bức ảnh chụp màn hình được đăng tải một cách nhanh chóng và dày đặc.

Thậm chí tạo thành một bản trình chiếu, biến thành một chuỗi hình ảnh liên tiếp tương tự như rạp chiếu phim điện ảnh. Đây là tính năng đặc biệt gần đây được thêm vào diễn đàn « Bào tử tiến hóa », cung cấp ảnh chụp màn hình liên tiếp phát ra.

Những bức ảnh nối tiếp nhau khiến cho mọi người phảng phất đang xem cảnh tượng chân thực trong một bộ phim điện ảnh Tiên hiệp, truyền hình trực tiếp về cuộc chiến tranh giữa hai thế giới.

Chương 427: Hắc Thủ Phía Sau Màn

Khi đám dân mạng nhìn thấy Đấu Chiến Thiên Đế Thiên Đồ rơi vào bên trong bẫy rập, bị vây đánh hội đồng, bọn họ trở nên căng thẳng và cảm thấy trong lòng bị xiết chặt. Thiên Đồ Đại Đế tử chiến bất khuất, xúc động đến trái tim của mỗi người bọn họ.

“What the f*ck? Thật muốn chịu chết sao? (Mộng)”

“Ài! Ta cảm thấy hơi xúc động, thời gian thấm thoát trôi nhanh, đã trải qua chín trăm năm rồi. Mặc dù mới có hơn một tuần lễ, nhưng mục đích này vẫn còn rõ mồn một trước mắt, không ngờ người chơi chữ đỏ Bell làm đến bước này.”

“Tuy rằng tuổi thọ của hắn sắp hết, nhưng hắn vẫn có thể lùi bước, vậy mà hắn vì bảo vệ mảnh đất này, kiên cường đứng ra chiến đấu. (Cảm khái)”

“Người chơi chữ đỏ cũng có một ngày đại công vô tư, bọn họ thay đổi rồi! Bọn họ đã hoàn lương! (Nước mắt)”

...

Tất cả người ngồi trước máy vi tính, đều nhìn thấy cảnh tượng này.

Một tôn Thiên Đế tắm rửa máu tươi, cười to bên trong chiến đấu, ánh mắt sáng rực luồng nhiệt huyết, làm người ta phải rung động.

Bọn hắn cảm thấy:

Loại vẻ mặt vì cứu vớt chúng sinh kia, không thể giả được!

Hình ảnh nhanh chóng thay đổi, phát triển. Không lâu sau, Đấu Chiến Thiên Đế càng bị trọng thương nặng hơn. Trước khi chết, hắn còn chém giết thêm mấy vị Ma Dược Quân chủ Đại đế, sau đó thân thể tàn phế nhanh chóng rơi xuống trên mặt đất, hoàn toàn mất đi sức sống.

Ô ô ô!

Không ít người cảm tính nghẹn ngào khóc rống lên, lấy khăn tay màu trắng ở cạnh máy vi tính, yên lặng lau nước mắt.

“Hắn thay đổi rồi! Hắn là một người tốt!”

“Ô ô ô, trong cả cuộc đời này, ta chưa từng phát qua thẻ người tốt, tờ đầu tiên sẽ dành cho ngươi! (Thút thít)”

“Ài! Ta vẫn cho rằng các người chơi đều là sa điêu, trong đầu đầy ý nghĩ cá nhân, không ngờ sẽ có một màn oanh liệt như vậy! Quả nhiên đến thời khắc mấu chốt, các ngươi vẫn có huyết tính! Đây là bài hát ca tụng của Nhân loại!”

Nhiều người cảm thấy những tuyển thủ chữ đỏ đã tẩy trắng bản thân rồi.

Suy nghĩ về những công tích của hắn, cả cuộc đời vô cùng long đong, luôn bị đánh thê thảm giữa đường. Nhưng quả thực hắn đã tạo phúc cho toàn bộ thế giới Hoang Cổ, khai ích ra nhất mạch Tổ Vu, sau này góp sức lật đổ Thiên Đình Tổ Vu và đánh bại Đế Kỳ, mới có thịnh thế Đông kỷ Nguyên hiện tại.

Thậm chí, có người còn an ủi:

“Mọi người đừng quá thương tâm, đây là một kết cục rất viên mãn!”

“Đúng đúng đúng! Nhân sinh thứ hai của người chơi này rất đặc sắc, cái chết cũng vô cùng tráng lệ.”

Thế nhưng, ở thời điểm mọi người còn đang chìm trong hồi tưởng, cảm khái vạn phần, một giây sau họa phong đột ngột thay đổi. Trong một bài viết đăng trên diễn đàn, một bức ảnh chụp màn hình hiện ra cảnh tượng:

Một vị Đấu Chiến Thần mặc áo giáp ánh vàng rực rỡ, một lần nữa phục sinh trở lại, trong tay cầm Kim Cô Bổng, đang điên cuồng cười to.

Thậm chí, còn có một bức ảnh chụp chính bản thân hắn được đăng tải, đồng thời bổ sung thêm dòng chữ:

“Các ngươi không thể tưởng tượng nổi niềm vui sướng được trọng sinh đâu, ta có thể sống thêm đời thứ hai!”

Người chơi: ???

Phốc! Bọn họ phun một ngụm máu cũ ra ngoài.

Sắc mặt bọn họ đen lại tại chỗ, rơi vào sự yên tĩnh ngắn ngủi.

Đây là ảnh chụp màn hình khi còn sống? Để cho chúng ta hồi ức?

Nhưng đây không phải là âm mưu sao? Tại sao cảm giác cổ họa phong này có điều gì đó không đúng?

Theo bản năng, bọn họ nhìn xuống tiếp. Quả nhiên, bức ảnh chụp màn hình tiếp theo được nhanh chóng đăng tải, là Đấu Chiến Thần hồi phục tuổi trẻ, hào quang rực rỡ, bạo phát ra ý chí chiến đấu mãnh liệt, điên cuồng đại chiến với những Quân chủ Đại đế thời đại Ma Dược, uy vũ vô song.

Bọn họ lập tức kịp phản ứng.

“Đoán chừng làm ra tình cảnh đau thương như vậy, là để hấp thu hương hỏa!”

“Mẹ nó, ngươi thật âm độc! Đồ súc sinh! Đồ cặn bã! Hình tượng xây dựng sụp đổ!”

Bọn họ hoàn toàn trở nên tức giận, chứng cứ vô cùng xác thực, nơi này có người dám lừa gạt nước mắt của chúng ta. Màn kịch này, hắn đã diễn xuất thần nhập hóa, tuyệt đối là diễn viên điện ảnh siêu hạng, không chỉ có lừa gạt dân thổ địa bên trong, mà ngay cả bọn họ cũng đều bị hung hăng lừa qua.

Nếu như ở máy vi tính có hương hỏa tưởng niệm, bọn họ cũng muốn cống hiến vào.

Bọn họ than vãn, vô cùng phẫn uất.

“Ta tức quá! Mẹ ta hỏi ta sao lại lật cái bàn! Chết tiệt, ta sẽ không bao giờ tin tưởng đám người chơi sa điêu các ngươi nữa! (Cắn răng)”

“Ta cũng ngốc, vẫn quá trẻ tuổi. Trước kia đã ăn phải một lần lỗ vốn, hiện tại còn bị các ngươi lừa gạt!! (Khóc)”

...

Trong màn hình lập tức bùng nổ, rất điên cuồng.

Vô số người ngồi trước máy vi tính, u oán khó chịu, bọn họ thật sự rất tức giận!

Nhưng mà, đến cùng thì có chuyện gì đang xảy ra?

Làm sao hắn có thể sống lại?

Bọn họ cũng không thể tưởng tượng nổi giống như những Quân chủ Đại đế kia, biết rõ không có khả năng trọng sinh tôn Thiên Đế thứ hai.

Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng:

“Ha ha ha ha! Các ngươi có ngạc nhiên không? Có ngoài ý muốn không?”

Vô số người đau răng.

Manh Muội đánh chữ:

"Đây chính là ý tứ của ta ‘Học tập cứu vớt thế giới khác’. Tiếp theo, phóng viên Manh Muội của đài chúng tôi sẽ giải thích chi tiết về phương châm tác chiến của cuộc chiến tranh thế giới này.

Đúng rồi, ta quên nói cho các ngươi biết! Kế hoạch lần này là do một tay Manh Muội lên kế hoạch phía sau màn! Nếu như nói Medusa là thống soái Ma giới thì ta chính là thống soái của toàn bộ Tiên giới, từng người thống lĩnh một thế giới, địa vị ngang nhau cùng ngồi đánh cờ."

Điều này có ý nghĩa là gì?

Đám người giật mình, Manh Muội không phải cá ướp muối sao? Làm thế nào mà âm thầm đạt đến độ cao này rồi?

Ngồi trước máy vi tính, Manh Muội khẽ mỉm cười, gõ đánh bàn phím, khí thế như mây trôi gió chảy,

“Đúng như nghĩa đen mặt chữ!! Ta phụ trách ban hành mệnh lệnh chỉ đạo, còn Thiên Đạo, mấy người chơi chữ đỏ và các vị Thiên Đế cổ đại, đều xem như là tiểu đệ của ta, chịu trách nhiệm thực hiện nhiệm vụ! Ứng chiến!”

Đầu óc đám người là một mảnh trống rỗng.

Manh Muội là thống soái của cuộc chiến tranh lần này?

Điều này còn mang đến trùng kích khổng lồ hơn cả việc người chơi chữ đỏ “Bell” phục sinh.

Trước đó, Manh Muội mười phần cá ướp muối.

Bên trong "Kế hoạch của Đạo Trường Sinh" là mấy cái người chơi chữ đỏ làm chủ. Nàng đứng ra áp dụng, đích thân dạy bảo đồ đệ Đạo Trường Sinh, vẫn luôn là ở vị trí biên giới đánh xì dầu.

Nhưng hiện tại, nàng định lãnh đạo kế hoạch này sao?

Nàng đã làm như thế nào, khiến cho mấy người chơi chữ đỏ sẽ ngoan ngoãn nghe theo nàng?

Nàng có năng lực như thế?

Có lẽ thật sự có!

Mà kế hoạch phục sinh Thiên Đồ Đại Đế trước mắt này, liệu có phải nàng đang bí mật chỉ đạo?

Manh Muội vểnh chân lên bắt chéo, không ngừng gõ đánh dòng chữ,

"Bản nữ thiếu gia được xem như mẹ của Long mạch, Thủy tổ khai ích toàn bộ Hệ thống Hương hỏa! Điểm hóa đồ đệ Hồ Nhân Nông, khai ích Vương triều Hương hỏa Đại Chu, đã sớm hiểu rõ huyền bí của Hương hỏa... Bằng không thì làm sao Bell có thể phục sinh? Mấy trăm năm qua, ta đi chu du khắp toàn bộ mặt đất, ha ha ha! Các ngươi nghĩ rằng, ta thật sự chỉ đi du lịch ư?"

Đám người đều giật mình, bên trong đầu óc toát ra một ý nghĩ không thể tưởng tượng nổi!

Người này đang giả vờ cá ướp muối?

Chẳng lẽ lại đang nghĩ lừa người chơi chữ đỏ?

Trước đó, con hàng này hố người chơi chữ đỏ sống sờ sờ rồi dừng lại, đồng quy vu tận, biến thành các loại chí bảo bị giam cầm. Tất cả mọi người vẫn chưa quên trình độ âm hiểm xảo quyệt

của nàng, thật sự sâu đến mức đạt được chân truyền sa điêu của dân mạng!

Chuyện này bắt đầu khó bề phân biệt.

Chương 428: Tồn Tại

“Hiện tại, người chơi chữ đỏ Bell hoàn toàn chính xác bị âm...”

“Đúng thế! Tuy rằng Bell thừa cơ sống lại đời thứ hai, thoát khỏi tuổi già, nhưng từ giờ xem như vị Thiên Đế được hương hỏa cung phụng, sau này chỉ có thể nhìn ánh mắt người khác để hành sự, bằng không thì Hương hỏa đứt đoạn sẽ đứt đoạn...”

“Đây là dương mưu, Bell không muốn chết, rõ ràng biết điều đó nhưng cũng chỉ có thể thực hiện theo.”

...

Vô số người phân tích hình ảnh vừa mới nhìn thấy.

Bọn họ không ngốc, còn có rất nhiều người thông minh. Nhưng trong lòng họ đều cảm thấy cồn cào ngứa ngáy, muốn nghe Manh Muội giải mã chân tướng.

Manh Muội:

“Các ngươi tưởng tượng thuyết âm mưu quá! Ta giả bộ gì chứ? Người ta hoàn toàn chính xác là cá ướp muối mà! Là một người chơi làm ruộng hưu nhàn, du sơn ngoạn thủy. Tuy rằng sức chiến đấu của ta không bằng những người chơi chữ đỏ, nhưng đã xem như một nhà địa chất học. Hao tốn mấy trăm năm không ngừng biến đổi và phát triển, ta cùng đồ đệ đi khắp núi đồi đại địa, nghiên cứu đại địa Long mạch, đẩy mạnh Long mạch đến phiên bản 3.0.”

Ảnh chụp màn hình,

Một bức ảnh chụp màn hình được đăng tải.

Bên trong bức hình là lít nha lít nhít đường cong Long mạch, tạo thành đồ án tinh xảo, cổ phác tang thương.

Manh Muội mở miệng:

“Có khả năng, các ngươi sẽ xem không hiểu món đồ chơi này? Đây là Minh Thổ luyện thành trận!”

Đám người hít vào một ngụm khí lạnh.

Đây là trận pháp để Elmin thành Thần trước kia, hội tụ toàn bộ linh hồn Vu sư trên khắp mặt đất?

Manh Muội tiếp tục giải thích:

"Đây là địa đồ Long mạch của Bắc Ngư Thần Châu, các châu khác sẽ không đăng lên! Ta không muốn dùng Minh Thổ luyện thành trận huyết tế toàn bộ sinh linh trên vùng đất, nhân cơ hội thành Thần...

Chỉ là một mưu đồ rất đơn giản mà thôi,

Vài trăm năm trước, ta đã sớm bí mật liên hệ với Tốc Độ Xe Akina, muốn hỏi hắn một chút tư liệu tuyệt mật về Minh Thổ luyện thành trận, xem như tham khảo để xây dựng Long mạch.

Bí ẩn về Minh Thổ luyện thành trận là cơ mật luyện kim thuật, mà ngay cả Tà thần Cthulhu lúc đó cũng không biết rõ. Ta lại cùng thảo luận với Luyện Kim Đại Đế một chút, không ngừng cải tiến, tạo thành kết cấu Long mạch hiện tại. Nó không phải thu nạp linh hồn, nhưng thu nạp Hương hỏa chúng sinh lại có hiệu suất cao hơn. Tưởng niệm của sinh linh trên mặt đất thuận theo sợi rễ của ta, tiến vào lòng đất và hội tụ lại ở Long mạch ...

Đây chính là hình thức ban đầu của Long mạch.

Việc xây dựng Long mạch không phải đơn giản như các ngươi

suy nghĩ, chỉ cần chôn dây leo của ta xuống là được,

Ta có thể làm đến bước này, ở trên tạo nghệ Luyện kim trận pháp, hiện tại tuyệt đối đánh bại toàn bộ mọi người! Bao quát cả Luyện Kim Đại Đế trước kia, trình độ kiến thức của hắn từ lâu đã không theo kịp thời đại này!

Chỉ có điều, khi ta đang du sơn ngoạn thủy, cải biến Long mạch, từng bị tên khốn Bách Hiểu Sanh thừa cơ móc đi không ít thành quả nghiên cứu ở lĩnh vực Luyện kim trận pháp này. (Tức giận)

Dù sao lúc đó, sau khi lật đổ Đế Kỳ, ta đã lập tức suy nghĩ, muốn mai phục giăng bẫy người chơi chữ đỏ, tránh cho bọn họ làm loạn! Phải có thủ đoạn kiềm chế, thậm chí giăng bẫy bọn họ! Hai vị đại lão bên ngoài cũng đồng ý, bí mật hỗ trợ... Đây chính là lý do."

Long mạch 3.0?

Đám người không nói nên lời.

Mẹ nó, các ngươi bận rộn bí mật chuyện này?

Không quan tâm cái gì, ngược lại rất tích cực đối với sự tình ăn hoa hồng!

Tuy nhiên lời nói đi cũng phải nói lại, hai con hàng Tốc Độ Xe Akina và Manh Muội bây giờ tuyệt đối bí mật liên hệ sau lưng, không biết rõ đã liên lạc bao lâu rồi.

Hiện tại, Tốc Độ Xe Akina ở thế giới Cổ Mộc, cũng nghiên cứu lĩnh vực “Sinh mệnh Luyện kim”, vô cùng cá ướp muối.

Còn Manh Muội cũng càng sớm nghiên cứu lĩnh vực “Trận pháp Luyện kim” ở thế giới Hoang Cổ, chuyên môn Luyện kim của mỗi người cũng khác nhau...

“Đáng giận! Những đại lão này bí mật liên hệ ở sau lưng, những người ngoài chúng ta đây căn bản không biết rõ!!”

“Mẹ nó, việc này quả thực quá bỉ ổi!”

“Ô ô ô ô! Khi nào ta mới có thể ưu tú giống như bọn họ, đứng ở cùng một tầm cao, cùng một đám đại lão bí mật mưu đồ? Bí mật hành động sự tình? Cả ngày muốn nghịch thiên? Kéo đổ Thần Sáng Thế? (Mong đợi)”

...

Nhiều người không ngốc, cũng đã nghĩ ra rất nhiều thứ.

Manh Muội tiếp tục phát biểu,

"Hệ thống hiện tại dựa trên thân thể loài người ở thế giới Hoang Cổ, có thể khai ích hình thành nội thiên địa.

Hai đại hệ thống là, Nội thiên địa mở ra ở thức hải trong đầu, là Đạo tu, thu thập chúng sinh hương hỏa để tu luyện! Nội thiên địa mở ra ở đan điền dưới bụng, là Thể tu, nện rèn lò luyện đan điền để tu luyện!

Nếu như nói hệ thống Thể tu là phương pháp khai thông kinh mạch, rèn luyện đan điền ở bụng dưới, do mấy người chơi chữ đỏ khai sáng. Đồng thời về sau, lại được Đạo Trường Sinh thôi diễn đến đỉnh phong, tu luyện đến đại thành: Cửu Chuyển Huyền Công,

Như vậy ở trên thức hải, hệ thống Hương hỏa Đạo pháp chính là do ta khai sáng!"

Đám người:

“...”

Manh Muội giảng giải rất chân thành,

"Về hệ thống Thức Hải, trước đây ta đã có ý nghĩ về phương diện này. Nhưng mãi về sau, ta dẫn đạo Nhân tổ Hư Hữu Niên mở ra thức hải, tập hợp Hương hỏa chi đạo, khai ích thời đại Hương hỏa đầu tiên, dựa theo chúng Thần để tu luyện Hương hỏa. Hắn cũng cho ta rất nhiều dẫn dắt, nên ta đã âm thầm thảo luận cùng hắn rất nhiều. Sau đó, một thời đại thượng cổ kết thúc, ta xem như hắc thủ phía sau màn, dẫn đạo Hồ Nhân Nông mở ra thời đại Hương Hỏa thứ hai, dựa vào chúng sinh hương hỏa để tu luyện!

Người tu luyện Thể pháp đại thành là Cửu Chuyển Huyền Công, mà người tu luyện Đạo pháp đại thành chính là Long mạch! Cá nhân ta cho rằng, mặc dù chiến lực cá nhân Đạo tu Long mạch xa xa không bằng Cửu Chuyển Huyền Công, nhưng sức mạnh tổng thể và tiềm lực sẽ không thua kém Cửu Chuyển Huyền Công, cũng là một loại hình bất tử bất diệt khác."

Đám người đều đổ mồ hôi.

Âm mưu gia, chiến lược gia!

Manh Muội mới thật sự là hắc thủ phía sau màn!

Nàng tính kế mấy trăm năm, mong muốn thôi diễn một mạch hệ thống Hương hỏa Đạo tu đi đến đỉnh phong, xuất hiện công pháp không kém gì Cửu Chuyển Huyền Công, đó là Hương Hỏa Long Mạch Pháp!

Biết ngay là những người chơi này, sẽ không có kẻ nào đơn giản!

Vô số người đau lòng, nhức óc.

Manh Muội tiếp tục mở miệng,

"Đừng nghĩ rằng ta quá bỉ ổi, ta chính là một đầu cá ướp muối thôi. Như các ngươi có thể thấy, chiến lực gì ta cũng đều không có? Nhưng ta là trụ cột Long mạch, chỉ cần Thanh Đằng Địa Mẫu

ta vừa chết, toàn bộ hệ thống Hương hỏa, Vương triều Đại Chu, thậm chí Tiên giới hiện tại cũng không còn tồn tại!

Bởi vì Tiên giới cũng xây dựng Long mạch, tiến hành tu luyện Đạo pháp. Bọn họ tương đương với việc sinh tồn ở trên thân thể thế giới Kiến Mộc ta, người chơi chữ đỏ đã sớm bị thời đại đào thải rồi, chỉ có thể đi theo phía sau ta... Ăn cái rắm!"

“Nhân loại thật ngu xuẩn, khoa học kỹ thuật là lực lượng sản xuất đầu tiên, chỉ biết đánh nhau thôi là không đủ! Ta nắm giữ những kỹ thuật hạch tâm, ở chỗ này ta độc quyền, các ngươi chỉ cần dùng Long mạch độc quyền của ta, đều phải cho ta tiền hoa hồng...”

Đúng là không biết phải nói gì!.

Manh Muội dùng IQ kinh doanh đúng chỗ? Hay là sử dụng sai chỗ?

Đầu cá ướp muối này cố gắng làm nhiều việc như vậy, chính là vì hoàn toàn trở thành một đầu cá ướp muối?

Nhưng ngay sau đó, lại một bức ảnh chụp màn hình được đăng tải.

Là một người thiếu nữ mặc quần dài màu trắng, đang mở rộng vòng tay, sau lưng tỏa ra vô số tia sáng, phảng phất Thần linh tại thế. Trên đó còn viết vài chữ to: u Hoàng tại thế!

Manh Muội:

“Bản nữ thiếu gia vận khí tốt! Người lại thông minh! Bọn họ lấy cái gì đấu với ta?”

Vô số người:

“...”

A a a! Người này, nàng thật không biết xấu hổ!

Trước đó, Tốc Độ Xe Akina đăng tải bức ảnh màn hình "Nữ thần nạp tiền" của thiếu nữ mặt trời, khiến cho vô số người bắt đầu cung phụng tôn thờ triết lý nạp tiền khiến ta mạnh hơn. Hiện tại, Manh Muội cũng học theo, đăng tải một bức ảnh chụp màn hình "Nữ thần may mắn" của thiếu nữ u hoàng?

Tuy nhiên, đã có nhiều người hơn bội phục, điên cuồng gõ bàn phím máy vi tính:

"Đáng giận! Loại thiếu nữ vừa có tài vừa ẩu này, thật là phạm quy! (Liếm)"

"Ta quyết định, sau này ở bên trong ký túc xá, trước mỗi kỳ thi sẽ thắp hương bài vị của Manh Muội, nhất định sẽ không trượt tín chỉ! (Đầu chó dùng tay)"

"Tin tưởng Manh Muội sẽ được vĩnh sinh! Tin vào Manh Muội! Phục sinh tại chỗ!"

"Ah? Có vẻ thực sự là như vậy! Hãy nhìn Bell xem, người ta đã phục sinh rồi (Định mệnh bên trong tối tăm. Jpg)"

...

Tràng diện sung sướng bắt đầu trong nháy mắt, đoán chừng Manh Muội cũng sẽ trở thành hình tượng 'hot' nhất trong khoảng thời gian tới.

Chương 429: Kế Hoạch

Kẻ tin vào ta sẽ được vĩnh sinh! Kẻ tin vào ta sẽ được phục sinh tại chỗ!

Không ít người đã nghĩ đến việc, Nữ thần may mắn Manh Muội, vị Thanh Đằng Địa Mẫu này sẽ dùng hai thân phận làm thành nhãn hiệu và dán dưới dạng áp phích trong tương lai.

Manh Muội lại ngồi trước máy vi tính, bình tĩnh gõ bàn phím,

“Nhưng để đạt được sự cường đại này, ta cũng mất đi rất nhiều! Trên thế giới luôn công bằng và trao đổi đồng giá, cũng như các Vu sư truy cầu chân lý, chỉ có ta tự mình biết rõ, hiện tại mình đã hy sinh như thế nào...”

Nàng lẩm bẩm nói,

“Ta không còn thuần khiết rồi! Trên người có thật nhiều người... Lúc này, ta đã thật sự biến thành một đại hán.”

Bên trong diễn đàn, vô số người vẫn điên cuồng quỳ liếm như cũ, ca ngợi nữ thần bằng nhiều ngôn từ hoa mỹ.

Manh Muội gạt suy nghĩ của mình sang một bên, tiếp tục phát biểu:

“Các ngươi thật hiểu chuyện mà! Người nào liếm láp tốt nhất, nếu như sau này tiến vào, bản Nữ hoàng sẽ trọng dụng! Nữ thần may mắn sẽ chiếu cố hắn!”

Đám người: !!!

Bọn họ có chút ngây người kinh ngạc. Trước đó, bọn họ còn

chưa nói dứt lời, kiểu nói này của Manh Muội lại làm bọn họ lập tức không dám nói tiếp nữa, nịnh nọt nữa lại thật biến thành liếm chó rồi! Bị đá phải chùy rồi được không! Thật là xấu hổ.

Ngay thời điểm bọn họ đang do dự...

Manh Muội tiếp tục mở miệng:

"Khụ khụ, các ngươi chờ một chút rồi lại liếm! Hiện tại phải nói về việc chính! Vị trí thống soái chiến tranh của thế giới Hoang Cổ đương nhiên do ta đảm nhiệm, bởi vì ta mới là người hiểu rõ nhất về hệ thống Hương Hỏa. Dù sao, năm đó chính ta đã dẫn đạo Hồ Nhân Nông khai ích ra, đồng thời xem như là Long mạch của mặt đất, ta đã sớm có kế hoạch phản kích, đó chính là cảnh tượng hiện tại mà các ngươi đang chứng kiến!

Đầu tiên, chúng ta rơi vào một quan điểm sai lầm, cho rằng thế giới Hoang Cổ chúng ta phát triển xa xa không sánh bằng thời đại Ma Dược! Trong thời gian ngắn, thế giới này cũng rất khó mạnh lên, đây là sai lầm!

Các ngươi quên mất hệ thống Vương triều Đại Chu là cái gì sao?

Là Hương hỏa!

Hương hỏa chính là căn cơ, tất cả cường giả đều đứng ở trên Hương hỏa, mà Hương hỏa đến từ đâu?

Là lê dân chúng sinh!

Nhiều người đều không để ý đến bản chất hệ thống Vương triều Đại Chu, là hệ thống chúng sinh, càng nhiều người thì càng cường đại!

Trước đây, Vương triều Đại Chu có tới mấy chục triệu nhân khẩu. Bởi vì văn phong hưng thịnh, về cơ bản đại đa số người đọc

sách chỉ cần trưởng thành, sẽ đều đạt được trình độ Nho sinh cấp một và mở ra nội thiên địa. Như vậy, mấy chục triệu nhân khẩu là số lượng rất khổng lồ, mới có thể đủ cung cấp cho một tôn Thiên Đế. Nhưng nếu số lượng càng nhiều hơn một chút thì sao? Một trăm triệu? Một tỷ? Sáu tỷ? Vượt xa số lượng nhân khẩu trên Trái Đất?"

Đầu óc đám người bỗng giật mình một cái!

Vậy mà còn có lập luận này?

Đúng vậy, bản chất là hệ thống Hương hỏa, số lượng sẽ có thể bù đắp chất lượng.

Bên phía đối phương có rất nhiều Quân chủ Đại đế, mà số lượng cường giả ở bên chúng ta không có khả năng bù đắp. Tuy nhiên, số lượng phàm nhân của Vương triều chúng ta có thể bù đắp về điểm này, chỉ cần tích lũy tới mức độ nhất định, Hương hỏa vượt ngưỡng thì có thể chống cản sự chênh lệch.

Hình thành lực lượng hậu cần Hương hỏa đáng sợ.

"Vốn thống soái Thiên Đình đã sớm bí mật liên hệ với đồ đệ Hồ Nhân Nông của ta, chính là Tể Tướng đương triều, mở ra chính sách Vương triều Đại Chu —— Kế hoạch siêu sinh siêu dục!

Chính sách của chúng ta khuyến khích sinh hai thai, ba thai, bốn thai, thậm chí không cần mưu sinh kiếm sống, chỉ chuyên phụ trách sinh con, sẽ có trợ cấp! Nhưng mà nhân khẩu càng nhiều, thì sẽ nảy sinh rất nhiều vấn đề như nạn đói, việc làm, chi phí ăn học, chi tiêu...

Đều không thành vấn đề, các ngươi sinh con ra, triều đình chúng ta sẽ chịu trách nhiệm trợ cấp! Vấn đề nạn đói có cơ quan triều đình trợ giúp nông dân làm ruộng, Khâm Thiên giám phụ trách cầu mưa, Bộ nông nghiệp phụ trách trồng trọt, thi triển pháp

thuật phân bố mây mưa!

Đồng thời, người chơi chữ đỏ xuất thân từ thế giới Vu sư, có thể sử dụng kính hiển vi để nghiên cứu thực vật, bắt chước lai tạo giống lúa nước và thu hoạch những vụ mùa thóc gạo với sản lượng cực cao! Trong toàn bộ Vương triều, mỗi ngày đều có trẻ sơ sinh chào đời, một ngày tốt hơn một ngày!"

Mọi người nghe xong, cảm thấy đây chính là trò chơi làm ruộng?

Thật tốt cho một cái Vương triều Đại Chu, bị gà mờ Manh Muội ngươi yếu ớt không thể đánh nhau, đưa đi điên cuồng làm ruộng và để lợi dụng sinh con?

Từ lúc Medusa giáng lâm, cùng quen biết Bách Hiểu Sanh trong chuyến lữ hành, cho đến hiện tại chiến tranh hoàn toàn bạo phát đã trải qua năm sáu mươi năm rồi. Dân số sinh sôi nhân lên hai ba thế hệ, đồng thời cứ mỗi thế hệ đều tăng trưởng theo cấp số nhân.

Manh Muội:

“Khụ khụ khụ, thực ra đây là một kế hoạch rất đơn giản, cũng chính là sách lược quốc gia ‘Siêu sinh siêu dục’. Hiện tại, không chỉ có thế gian, ngay cả Tiên đình cũng chật ních phàm nhân, mọi người hãy theo dõi báo cáo thống kê về tình trạng dân số hiện tại.”

Ảnh chụp màn hình (Bảng thống kê tỉ lệ dân chúng trong thành)

Đám người nhìn kỹ xuống dưới, đều không khỏi kinh ngạc đến ngây người.

Hiện tại, dân số của thế giới Hoang Cổ vậy mà có ba trăm triệu người!

Trên Cửu Trọng Thiên, ở các động thiên phúc địa lớn và khắp

nơi trên thế gian đều chen chúc đông đảo, thực hiện quy hoạch môi trường sinh tồn hữu hiệu nhất.

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Từng bức ảnh chụp màn hình nhanh chóng được đăng tải.

Là khung cảnh bên trong một lớp học thôn quê trang nhã, có không ít trẻ nhỏ bốn năm tuổi đang chăm chú học tập, tiếng đọc sách vang lên sang sảng và có thư sinh áo xám đang giảng bài.

Từng bức ảnh chụp màn hình chồng chất lên nhau, từ khẩu hình bên trong có thể hiểu ra lời nói của bọn nhỏ:

“Biến số ngẫu của chu kỳ không thay đổi, ký hiệu nhìn về góc vuông!!”

Tiếng đọc sách vang sang sảng, phảng phất xuyên ra ngoài cửa sổ lớp học trôi về phương xa.

...

Manh Muội:

“Xem đã hiểu chưa? Đây chính là kế hoạch “Học tập cứu vớt thế giới khác”. Nếu sinh dục điên cuồng thôi là không đủ, chỉ có người đọc sách, tu luyện Nho đạo, cảm ứng thiên địa, đọc đủ thứ thi thư mới có Hương hỏa cường đại hơn. Vì vậy, để có thêm phàm nhân càng cường đại và lực lượng quần chúng tầng dưới chót, bên trong quốc sách của chúng ta bao gồm lý luận “Thiếu niên mạnh thì quốc gia mạnh”. Hiện tại, Vương triều Đại Chu dạy bảo chữ viết cho trẻ từ ba tuổi, năm sáu tuổi học lên tiểu học, có thể đọc thuộc lòng bài văn!”

Manh Muội gõ ra một loạt chữ:

“Vương triều Đại Chu, Nho đạo vì thiên địa lập tâm! Vì sinh dân lập mệnh! Vì hướng Thánh kế tuyệt học! Vì vạn thế mở thái bình!”

“Nguyện thiên hạ, người người như rồng! Nguyện thiên hạ, người người như Đạo Trường Sinh!”

Đám người: ???

Máy móc vô cảm học tập, những đứa trẻ đáng yêu này còn nhỏ tuổi đã phải hói đầu rồi? Đám người nhẫn nhịn nửa ngày, đau lòng nhức óc, thật nghiệp chướng! Ngươi thật là ác ma!!

“Hóa ra, đây chính là chân lý “Đọc sách cứu vớt thế giới khác”! (Chấn kinh)”

“Trò chơi này xứng đáng là trò chơi vượt thời đại, luôn cổ vũ chúng ta yêu thích học tập, mỗi một lần gặp vấn đề đều cần ‘yêu quý học tập' là giải quyết được! Từ Luyện Kim Đại Đế lúc tuổi già quật khởi, Elmin đánh bại Tà thần Cthulhu, lại đến Đạo Trường Sinh đánh Đế Kỳ... Từng sự kiện, từng sự kiện đều nói là trùng hợp! Ta không tin! (Chứng cứ vô cùng xác thực, kẻ trù hoạch trò chơi lăn ra ăn đánh!)”

“Manh Muội: Medusa, ta không đánh nổi ngươi, nhưng ta làm ruộng chết ngươi! Toàn dân đọc sách! Mỗi người đều sớm bị hói đầu! Một cú đấm siêu nhân!”

“Medusa đã bị nhân viên quản lý đá khỏi nhóm trò chuyện, bởi vì nàng phát ngôn quá kích động!”

“Trâu bò! Manh Muội thật sự tuyệt vời! Nỗi khổ đọc sách của chúng ta, phiên bản nâng cao của chương trình giáo dục bắt buộc chín năm dẫn tới thế giới khác, điểm khen! (Giọng nói đứt quãng)”

“Hùng hài tử khóc lóc om sòm, yêu sớm đánh nhau đá chăn màn thì phải làm sao bây giờ? Khẳng định là bài tập về nhà quá ít! Chỉ cần chương trình học mở thêm mấy môn « Vi phân và tích phân, từ nhập môn đến xuống mồ. » là được.”

Toàn bộ mọi người cảm thấy ý kiến rất hay, trong nháy mắt cũng có chút hiểu ra điều gì đó.

Hiện tại, Vương triều Đại Chu xây dựng Long mạch, hình thành Hương hỏa, là hệ thống tôn thờ các vị Thần. Cường giả Thiên Đế được chúng sinh cung phụng, tưởng niệm, thì sẽ bất tử bất diệt, hướng đi chung cực của hệ thống này —— Không suy nghĩ cho nên ta tồn tại!

Đương nhiên, cũng không phải bất tử bất diệt, nhược điểm nằm ở sau lưng Vương triều Đại Chu, đó là toàn bộ bách tính.

Nói tóm lại, Vương triều bất diệt, sinh dân bất diệt, thì sẽ không phải chết đi.

Chương 430: Hương Hỏa Có Độc

Ai đó vội vàng phát biểu:

“Vương triều Đại Chu là một miền đất hứa mộng ảo, thịnh thế hoàn mỹ! Mỗi một vị tu sĩ đi lại bên trong thôn trấn giúp đỡ bách tính hàng ngày, không có chính sách tàn bạo hay tham quan ô lại, đời sống hạnh phúc dạt dào, tồn tại nương tựa lẫn nhau, là quốc gia lý tưởng hoàn mỹ!”

“Đúng vậy! Hệ thống Long mạch của triều đình này rất hoàn thiện, bởi vì thể chất căn bản sẽ không sinh ra bạo quân và gian thần, thật là đáng sợ! Thành tựu đúng là không kém gì Cửu Chuyển Huyền Công.”

“Medusa: Ta thật sự là quá khó khăn, ta không ngờ rằng nàng cá ướp muối vẫn luôn cùng ta đi du lịch giang sơn, lại là thống soái Tiên giới! Dạy dỗ ra một đống hài tử yêu quý học tập, nếu như lúc trước đem nàng xử lý, vậy thì không có sự tình gì xảy ra rồi!”

Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng:

“Phi! Bản Manh Muội ham sống sợ... Thần cơ diệu toán, một kẻ nguy hiểm, biến thái, cuồng chiến đấu ở bên cạnh, ta làm sao có thể không có sự chuẩn bị ở phía sau, lúc đó là ta bảo đảm an toàn cho chính mình! (Đắc ý)”

Đám người một lần nữa kinh ngạc sững sờ.

Đúng vậy!

Thử suy nghĩ một chút về hoàn cảnh lúc đó, tại sao Manh Muội

kém cỏi sợ chết như vậy có thể không chạy? Điều này vốn là một sự tình kỳ lạ, cũng không phải nàng không thể chạy được, khi Medusa lâm vào ngủ say, nàng có thể thừa cơ rời đi bất cứ lúc nào.

Đây là một điều bí ẩn.

Đồng thời hiện tại, vậy mà nàng lẻ loi một mình xâm nhập vào Ma giới, với tính cách cá ướp muối sợ chết của nàng, căn bản không có to gan như vậy mới phải?

Chỉ sợ lại là một loại kế hoạch nào đó?

Dọa Não Nhỏ Xuống Núi:

“Ngươi thật to gan lớn mật, dám đi tiêu dao khắp nơi ở trước mặt Medusa, bí quyết đến cùng là gì thế?”

Manh Muội:

“Khụ khụ khụ! Rất đơn giản, bởi vì ta bị giết cũng không chết!”

Mọi người khẽ giật mình, trong nháy mắt đã hiểu ý tứ.

Manh Muội là Thanh Đằng Địa Mẫu.

Là Thiên Đạo chi sư, là tồn tại có đại công đức lớn nhất trên toàn bộ thế giới Hoang Cổ, là người sáng lập ra đại địa Long mạch, người mở ra Vương triều Đại Chu, uy vọng của nàng đã sớm không kém hơn Hồ Nhân Nông rồi.

Có thể thu thập nguyện lực của chúng sinh, trọng sinh sống lại là chuyện đương nhiên, khó trách không bao giờ sợ hãi.

Có người không nhịn được hỏi:

“Nhưng mà, nguyện lực chúng sinh dựa vào tưởng niệm của bách tính hội tụ sống lại chính mình, đó thật là chính mình sao?

Mà không phải một người khác có được trí nhớ và trí tuệ của chính mình?"

Manh Muội cười trả lời:

"Hiện tại trải qua mấy lần thay đổi, đã sớm cải tiến thành phiên bản Long mạch 3.0, ta đã có thể đem 'Thần hồn' lạc ấn ở chỗ sâu trong trụ cột Long mạch khí vận... Chúng sinh nguyện lực hương hỏa giúp sống lại, tự nhiên là bản thân ta."

Đám người hoàn toàn bất ngờ.

Manh Muội thật sự đang điên cuồng nghiên cứu Long mạch, đã rất nỗ lực để ăn hoa hồng và hoàn thiện hệ thống, như vậy có thật sự bất tử bất diệt không?

Chẳng phải là quá nghịch thiên sao?

Tồn tại giống như Phượng Hoàng, có thể dục hỏa trọng sinh?

Tuy nhiên, Manh Muội lại giải thích,

"Không có khoa trương đến mức như vậy, vẫn sẽ chết, bởi vì hương hỏa có độc."

Hương hỏa có độc?

Đây là một từ ngữ khó có thể lý giải được.

Manh Muội rất bất đắc dĩ, nhìn vào màn hình máy vi tính và gõ bàn phím,

"Là như thế này. Xét cho cùng, đã là vị Thần được chúng sinh cung phụng, vị Thần hội tụ bởi hương hỏa, chúng sinh nguyện lực và hương hỏa hội tụ sẽ ăn mòn dần dần tâm trí của người đó, dẫn dắt người đó dần dần đi theo hướng ý chí của chúng sinh, hóa thành tồn tại hoàn mỹ như trong tưởng tượng của bọn họ, trở thành người bên trong ấn tượng của bọn họ, đồng thời sống sót

dựa vào điều này.”

“Sự chênh lệch giữa ấn tượng của chúng sinh và hình tượng bản thân càng lớn, thì quá trình bị đồng hóa sẽ càng nhanh. Ví dụ như Thiên Đồ Đại Đế của chúng ta, tự viết cho mình truyện ký cuộc đời « Đấu Chiến Thần Truyện », đó là thêm thiết lập không được cho phép, sớm muộn cũng lại biến thành Đấu Chiến Thần có kinh lịch nhân sinh ở trong sách kia. Hắn đã đang dần dần mất đi chính bản thân mình, ta đoán chừng khoảng cách hắn bị hoàn toàn đồng hóa, cũng chỉ còn thời gian hơn hai trăm năm nữa. Lúc đó, hắn cũng chẳng khác nào thực sự chết đi.”

Nói cách khác, Bell chẳng mấy chốc sẽ trở thành hình tượng trong sách, mà không phải là chính mình.Tuổi thọ của hắn cũng chỉ còn lại có hơn hai trăm năm nữa?

“Đó đã không phải là ta thật nữa! Mà là ta giả trong mắt chúng sinh?”

Nhiều cư dân mạng sở trường triết học phỏng đoán.

—— Cuối cùng cũng có một ngày ta sẽ bị thế tục san bằng góc cạnh, sống sót dựa vào ấn tượng của người khác?

Đó đã là một loại “Thần của chúng sinh” thực sự, một loại khôi lỗi thủ hộ chúng sinh, vị anh hùng được hội tụ bởi vô số bách tính gửi gắm ý chí và ký thác hy vọng, cùng loại với Thiên Đạo.

Manh Muội nói ra chuyện này, khiến cho đám người cũng đã hiểu được tai hại một cách rõ ràng.

Bell kia, không phải hắn đã tự tìm đường chết sao!

Tự tiện thiết lập thêm cho mình nhiều như vậy, chính là đang tăng tốc để thành một người khác.

Hiện tại, hắn ích kỷ, có các loại tâm tư cá nhân. Nhưng sớm

muộn, hắn cũng sẽ biến thành Đấu Chiến Thần phóng khoáng như trong tưởng tượng của chúng sinh, vị tồn tại cầm trong tay Kim Cô Bổng, bỗng sinh ra từ bên trong tảng đá.

Manh Muội tiếp tục nói rằng:

"Đồng thời, cũng không nên tùy tiện tử vong. Hương hỏa có độc, mỗi lần chết đi, nguyện lực chúng sinh sẽ hội tụ để trọng sinh, khiến cho tốc độ đánh mất bản thân càng diễn ra nhanh hơn... Muốn thoát khỏi tình cảnh này, theo ta suy đoán thì chỉ có một cái biện pháp —— Thành Thần.

Đột phá Thần vị cấp tám sẽ siêu thoát, rời khỏi hệ thống hương hỏa mà chúng sinh cung phụng, trở thành tồn tại độc lập. Bell rất hỗn loạn nên hắn muốn mượn hai trăm năm này, buông tay đánh cược một lần, trực tiếp thành Thần."

Mọi người ngay lập tức hiểu được kế hoạch hiện tại của mấy người.

Mà Manh Muội lại khác biệt, nàng chiếm cứ Long mạch nên chuyện thành Thần là đương nhiên. Nói cách khác, nàng không sợ chết, cho nên hiện tại rất bình thản!

Đám người đau răng.

Vị thống soái này là một đầu cá ướp muối. Ở bên ngoài, nàng điên cuồng trang bức cùng cư dân mạng, mò cá pha trò. Ở bên trong, nàng mò sang thế giới đối phương tiêu sái, lưu những người chơi chữ đỏ có thể chiến đấu, từng vị Thiên Đế ở nguyên nơi chính chiến chém giết.

Manh Muội không nói nên lời,

“Các ngươi hỏi ta tại sao phải đi Ma giới ư? Là bởi vì muốn xây dựng Long mạch! Thuận tiện đi du lịch! Ta muốn trở thành Đại Địa chi mẫu ở bên kia. Trước đây, thời điểm hỏi Dọa Não Nhỏ

về Thánh Kinh sẽ nói cho các ngươi biết, ta cũng không có lừa các ngươi."

Mọi người đổ mồ hôi, dường như Manh Muội từ đầu tới đuôi đều không có lừa bọn họ, là cá ướp muối thật sự. Sự tình nàng làm trước mắt, thật sự chỉ là xây dựng Long mạch, sau đó đi tiêu dao khắp nơi.

Có người hỏi:

"Dù ngươi không sợ chết, nhưng mang theo Bách Hiểu Sanh và đồ đệ đi qua, nếu bọn họ thật bị bắt lại thì phải làm sao bây giờ?"

"Xây dựng Long mạch là việc nhất định phải thực hiện. Ta đặt cược vào Medusa, bỏ mặc ta xây dựng Long mạch ở thế giới Vu sư. Nàng ta cũng rất hâm mộ năng lượng mà hương hỏa tích súc được, cùng lắm thì nàng cũng chỉ phái một đống lớn Quân chủ Đại đế bắt lấy ta, sau đó uy hiếp tính mạng ta, ép ta xây dựng Long mạch để cho nàng sử dụng."

Cho nên nàng tự chui đầu vào lưới?

Mọi người lại hiểu ra điều gì đó.

Manh Muội bỗng trở nên hơi nghi hoặc một chút,

"Nhưng mà, sao nàng không tới bắt ta? Ta đã làm tốt chuẩn bị chịu đánh rồi! Ta thật là số khổ! Không qua đây, hiện tại ta vẫn như cũ xây dựng Long mạch, tiếp tục công việc làm ruộng của mình."

Hứa Chỉ: ???

Hóa ra, chúng ta đều muốn chịu một trận xã hội đánh đập?

Dưới cơ duyên xảo hợp, không khỏi có vẻ hơi kỳ lạ.

Manh Muội lại tiếp tục giải thích:

“Kế hoạch cuối cùng của ta là nhất định phải xây dựng Long mạch ở thế giới Vu sư, trở thành Đại địa chi mẫu của hai đại thế giới, mới có thể ngăn cản chiến tranh... Thực hiện cả đôi bên đều có lợi. Dù sao, chúng ta cũng rất có tình cảm với thế giới Vu sư, từng tận mắt chứng kiến nó trưởng thành. Hai thế giới đều là gia viên của chúng ta, không bằng cùng nhau bắt đầu lên kế hoạch thống nhất và xâm lấn thế giới khác? Không phải mọi người đều tốt sao? Dù sao Chư Thiên Vạn Giới bao la như vậy, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm cái, vì vậy đi tìm kiếm thế giới khác không phải thoải mái hơn sao!”

Kế hoạch chung cực?

Là muốn xây dựng Long mạch ở thế giới Vu sư?

Mọi người không hiểu, nhưng Manh Muội lại không định nói tiếp, mà là để mọi người yên lặng quan sát.

Chương 431: Ma Tai

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

“Do phóng viên Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng của đài chúng tôi, truyền tin cho mọi người.”

Nàng tiếp tục tường thuật một cách diệu miệng sinh hoa, phát sóng trực tiếp trận đại chiến này trên diễn đàn.

Ở một khía cạnh nào đó mà nói, đây coi như là một trận đại chiến của người chơi trong game.

Một thời đại mới đã giao thế. Có lẽ, có thể xưng là phiên bản phim tư liệu của trò chơi mới « Ma giới viễn chinh ». Chiến dịch tầm cỡ sử thi như vậy mở ra, vận mệnh của Medusa, Elmin, Đạo Trường Sinh, Hồ Nhân Nông, Liễu Ôn Kiếm và các người chơi sẽ đi theo con đường nào?

Hai thế giới phân tranh?

Đến cùng sẽ kết thúc bằng hình thức nào?

Manh Muội không nói thêm lời gì nữa, mà chỉ để lại một câu cuối cùng:

“Thế giới hương hỏa là thế giới bàn phím, là thế giới chơi chữ. Chỉ cần có bàn phím, dẫn dắt dư luận, vậy thì ý chí của chúng sinh sẽ đủ để hội tụ thành lực lượng vô cùng và có khả năng vô hạn —— Trời không sinh ta bàn phím hiệp, vạn cổ khóa như đêm

dài!!”

...

Vương triều Đại Chu năm 404.

Ma giới hoàn toàn xâm lần trên diện rộng, thiên địa đại loạn, bách tính rơi vào trong tình cảnh nước sôi lửa bỏng.

Tiên giới mở ra, từng vị Tiên nhân hạ phàm. Các châu quận vùng dậy phản kháng, Thục Sơn Kiếm tiên xuất thế, xuống núi bình định náo động. Võ đạo tông môn thế gia đồng tâm hợp lực, nhao nhao ra tay hành động.

Ở Nam Chiếu Quốc, Vu tộc phái ra vô số treo móc vòng vàng, người mặc trang phục Vu tế và dũng sĩ Miêu Cương tiến hành chém giết. Khắp núi mây đầm lầy, từng con yêu ma từng ăn thịt người lần lượt xuất thế, những Cổ tộc từng được Tiên Thiên Cổ Thần lưu lại này cũng tắm rửa bên trong máu tươi.

Vòng ngoài thành Bình Dương của Đại Chu.

Thành trì đã hoàn toàn hỗn loạn, nội thành không ngừng vang vọng tiếng kêu thảm thiết, người già trẻ nhỏ run rẩy tuyệt vọng. Bên ngoài liên tục có ma vật dần dần xuất hiện bao vây, một số quái vật đen kịt mọc ra vảy giáp, chậm rãi dạo vòng xung quanh tòa thành, hình thành một mảnh đen kịt.

Xoẹt!!

Máu đen bắn tung tóe.

Bên trong bầu trời, một tên kiếm tiên lăng không đáp xuống, một kiếm chặt con ma vật đầu trâu thân người thành hai đoạn.

“Cẩn thận một chút.”

Đại đệ tử Thục Sơn hơi hơi ngửa đầu, nhìn về một tên kiếm

tiên khác, sắc mặt không khỏi ngưng trọng,

“Quận thủ thành Bình Dương, Thượng Quan Cửu Thành vẫn chưa tỉnh lại sao?”

“Khó!”

Bên cạnh có một tên đệ tử Thục Sơn lộ ra vẻ đắng chát, nhanh chóng đáp xuống,

“Trong trận ma tai giáng xuống, Quận thủ bản địa đã bị cường giả Ma tộc thừa cơ tập kích, bị ma khí xâm lấn thân thể... Khí tức Ma tộc cuồng bạo hỗn loạn, có một loại uy áp, kế thừa một phần đặc tính của Khởi nguyên Ma thần bọn họ... Không có thượng quan quận thủ dẫn dắt Long mạch, đại trận hộ thành Bình Dương sẽ rất khó mở ra... Chỉ còn lại có những danh gia Nho môn của bản địa, từng vị nho sĩ Thượng Quan gia ra tay giúp đỡ.”

Phốc phốc!

Trong khi hai người đang nói chuyện, kiếm khí nổi lên sắc bén, nhanh chóng chém giết từng tên từng tên ma vật.

Ở ngoài tiền tuyến đại giới Huyết Vực, Thiên Đế đứng đầu của hai bên đang chém giết lẫn nhau, từng người trấn thủ giới vực, ngăn cản đối phương xâm lấn thế giới của mình. Nếu để cho một tôn Thiên Đế giáng lâm, lại là thảm họa đồ sát vô nhân đạo, bọn họ đều đang ngăn cản vấn đề này.

Thế nhưng mà, mặc dù cùng nhau kiềm chế cường giả đối phương, tuy nhiên lại không có cách nào chống cản cường giả trung tầng và tầng dưới chót của đối phương xâm lấn, từng vị cường giả sử thi cấp sáu nhanh chóng vọt tới, mục tiêu là xâm lấn và giết chóc.

Ma giới hiểu rõ ràng về nhược điểm của Vương triều Đại Chu, chính là lê dân bách tính phía sau. Chỉ cần tiêu diệt Vương triều

Đại Chu, chặt đứt Long mạch, vậy thì sự chống cự ngoài tiền tuyến sẽ tự sụp đổ!

"Hi vọng, Chưởng môn đại nhân có thể chiến thắng!"

Đại đệ tử Thục Sơn đứng ở trên tường thành, nhìn một mảnh đen khịt phía dưới, sắc mặt không kìm được trầm xuống,

"Thành Bình Dương là tiết điểm trụ cột của Long mạch Bắc Châu Vương triều Đại Chu, tuyệt đối không thể bị công phá, tử thủ Bình Dương!"

Máu tươi thấm đen mặt đất bên ngoài thành.

...

Vương triều Đại Chu, Kinh thành.

"Đông Châu tràn ngập nguy hiểm? Sắp bị thất thủ?"

Trên Triều đình, bầu không khí vô cùng ngột ngạt.

Đương đại Hoàng đế Đại Chu Chu Trường An mặc kim bào thêu hình rồng, đầu đội long quan, ngồi ở trên long ỷ.

"Quốc vận Đại Chu ta... Đang không ngừng suy giảm."

Chu Trường An nhắm đôi mắt lại,

"Vương triều Đại Chu chúng ta được hương hỏa thờ phụng, tâm tình tiêu cực liên miên không dứt, âm thành hoảng sợ khóc than nổi lên bốn phía, hương hỏa tự nhiên giảm mạnh."

Chu Trường An do dự một lát, bỗng nhiên bình tĩnh nói:

"Trẫm hấp thu Long mạch để tu luyện, tuy rằng tu vi chỉ có cấp sáu Động Thiên cảnh, nhưng một khi Long vận tại thân, chiến lực tiếp cận một tôn Động Hư Thiên Đế. Trẫm... Muốn ngự giá

thân chinh.”

“Không thể!”

“Thánh thượng không thể!”

Các đại thần xung quanh vội vàng khuyên can.

“Rõ ràng Ma giới kia đang chờ Thánh thượng không nhịn nổi tự mình ra tay, ngự giá thân chinh, sau đó thừa cơ mai phục giết Thánh thượng!”

“Đúng là như thế! Đây là một âm mưu! Nếu như Thánh thượng bị ám sát băng hà, toàn bộ Vương triều và lê dân bách tính càng thêm tuyệt vọng, toả ra tâm tình tiêu cực, không có Hương hỏa cung phụng, Đại Chu ta tất vong.”

“Chẳng lẽ, trẫm mang một thân tuyệt thế võ lực, thật sự phải nhìn thần dân bách tính sống trong khổ đau sao?”

Chu Trường An chầm chậm dựa vào trên long ỷ, vẻ mặt giãy dụa.

Ánh mắt hắn từ từ lướt qua gương mặt tràn đầy gấp gáp lo lắng của những đại thần phía dưới, dường như thấy lại được những năm tháng khi mình còn là đại hoàng tử, cùng thảo luận về tương lai triều đình với người bạn thân Hồ Nhân Nông.

Lúc đó, hai người bọn họ còn đang suy nghĩ làm cách nào trấn áp giới hiệp khách giang hồ, bất tri bất giác hỗ trợ lẫn nhau, bước tới ngày hôm nay.

“Thế nào là Vương?”

Bên trong thư phòng, hắn lên tiếng hỏi.

Ở bên trong, Hồ Nhân Nông vừa đọc sách, vừa ngẫm nghĩ. Sau đó, hắn cất giọng bình tĩnh:

“Vương là người đứng đầu dân chúng, không có dân thì không có Vương.”

Hắn khẽ giật mình, trong lòng hoàn toàn sáng tỏ.

“Xuất chinh!”

Hắn nhìn những vị Đại Nho đang khuyên can phía dưới, đột nhiên đứng dậy, bộc lộ ý chí quyết tâm kinh người.

‘Thiên tử thủ hộ biên giới, quân vương chết vì xã tắc’!

...

Ở Nam Chiếu Quốc.

Trên đường phố, một đôi tình lữ dắt tay nhau bước đi. Khuôn mặt tiêu sái tuấn tú của người đệ tử Thục Sơn hiện lên vẻ ôn nhu, nhìn cô bé trước mắt,

“Ta nhọc nhằn khổ sở hộ tống nàng về Nam Chiếu Quốc, thật sự muốn làm thế này sao?”

Từng tia lo lắng bất an quanh quẩn ở trong lòng.

“Con đường của mẫu thân cũng là con đường của ta, không nên ngăn cản ta...”

Thiếu nữ nhẹ nhàng ôm lấy cánh tay của người thanh niên.

“Ta...”

Người đệ tử Thục Sơn miễn cưỡng cười một tiếng, trong lòng không khỏi chua xót,

“Khoảng thời gian ở cùng với chàng, là quãng thời gian đẹp nhất trong cuộc đời ta...”

“Tiểu quốc Vu tộc chúng ta không giống với Vương triều Đại Chu, chúng ta không có thực lực phản kháng. Ta chỉ có thể hợp nhất với Long mạch, đây là biện pháp duy nhất cứu vớt vô số con dân Nam Chiếu Quốc chúng ta.”

Chẳng mấy chốc, nữ tử áo trắng đã chìm sâu vào dưới lòng đất. Nàng nhìn đại địa Long mạch trước mắt, hai chân chậm rãi đi vào trong đó, bị từng chiếc dây leo màu xanh biếc bao vây lại.

Chương 432: Tiểu Thuyết Tạo Ra Anh Hùng

Ầm ầm!

Một cái dây leo Long mạch quấn lấy hai chân, hóa thành nữ tử đuôi rồng chậm rãi đi ra.

Nàng cầm trong tay cây đẳng trượng tinh xảo, sợi rễ dây leo nhanh chóng kéo lấy nàng bay lên không trung. Nàng bay đến chỗ cao, nhìn về phía nam tử ẩn mình trong bóng tối trước mắt,

“Cường giả đến từ Ma giới, hãy xưng tên ra!”

Đây là một nam tử tuấn tú có mái tóc đỏ rực, khoác áo choàng đen, hai con ngươi đỏ như rượu vang, toàn thân bao trùm sương mù âm u màu lam nhạt,

“Vương quốc Nhân loại Fedchyne, đạo sư học viện Hoàng gia, ta là Nham hỏa giả Uku!!”

Trong lúc Hứa Chỉ ngồi trên xe ngựa, chậm rãi chạy tới đại giới Huyết vực, nhóm Chuẩn Đế ở quầy rượu đã sớm xuất chinh.

Sắc mặt Uku bình tĩnh, nhìn vị nữ tử trước mắt,

“Các ngươi rất lợi hại, ta mang theo một đám đệ tử tinh anh đến đây, vẻn vẹn không đến một tuần lễ, chỉ còn lại có một mình ta... Ta thấy được ý chí quyết tâm của các ngươi, bài hát ca tụng của nhân loại là bài hát ca tụng lịch sử, cũng thích hợp với các ngươi.”

“Vì sao ngươi không đi tập kích Vương triều Đại Chu?”

Nàng hỏi.

“Hoàng đế Chu Trường An của Vương triều Đại Chu đã có một đám tử sĩ đi qua chăm sóc rồi, bọn họ cũng cường đại giống như ta!”

Uku mỉm cười, hơi cúi người chào theo lễ nghi của một thân sĩ:

“Nào, hãy tới đi! Hỡi cường giả của thế giới Hoang Cổ, ta hy vọng đánh với ngươi một trận.”

Ầm ầm!

Ngọn lửa khổng lồ bùng cháy, cả người hắn được bao trùm bên trong ngọn lửa.

Toàn bộ con dân Nam Chiếu Quốc vội vàng tháo chạy, tựa như thiên tai giáng lâm.

“Trời ạ! Đó là Hỏa Ma thú!”

Trên toàn bộ vùng đất Hoang Cổ.

Bầu trời đen nhánh bị bao phủ bởi những đám mây cháy màu đỏ lửa giống như bậc thang, một cây Kim Cô Bổng khuấy động hư không chỉ thẳng trời xanh, phảng phất xé rách toàn bộ thế giới.

“Giết!”

Một tôn Đấu Chiến Thần gầm thét, cả người tràn đầy cơ bắp xông thẳng về phía trước.

Bầu trời bị khuấy động thành một vòng xoáy, vô số lưới điện giao nhau, liên miên không dứt xoay cong, nhanh chóng tuôn về phía những Quân chủ đại đế khác trong khắp thiên địa.

“Thật sự sống lại rồi!”

Vô số người nhìn thấy Đấu Chiến Thần trọng sinh, không nhịn được lộ ra vẻ vui sướng. Không ít người bắt đầu rơi lệ, âm thanh bi thương, tiếng hoan hô, tiếng khóc rống, vui vẻ gầm thét, vô số âm thanh đan xen vào một chỗ.

Bọn họ biết điều này có ý nghĩa gì.

Nếu như tiền tuyến sụp đổ, nó sẽ nhanh chóng hình thành một phản ứng dây chuyền. Toàn bộ những vùng đất đang chống chọi với ma quái ở hậu phương, sinh linh sẽ hoàn toàn bị xóa sạch khỏi mặt đất.

Và thế giới Hoang Cổ nhất định bị hủy diệt.

Bọn họ nắm thật chặt « Đấu Chiến Thần Truyện » trong tay, véo các nếp gấp, dường như muốn giữ tất cả sự khẩn trương ở trong lòng bàn tay.

“Đấu Chiến Thần...”

Cuối cùng, bọn họ không nhịn được khóc, nằm rạp trên mặt đất khóc lớn, cảm động vì sự ra đời của người trong sách, cảm thấy xúc động lòng người.

Bên trong cố sự đã từng có một đoạn tình tiết như vậy.

Sau khi hắn lật đổ sự thống trị của Tiên Thiên Cổ Thần, lại bị đánh cắp thành quả Thiên đình Tổ Vu, trong đó đoạn miêu tả làm người ta cảm động nhất:

“Khi năm trăm năm thời gian chỉ là một cái âm mưu, toàn bộ trái cây thắng lợi sinh ở vườn hoa của người khác... Ai trong số chúng ta gánh vác khó khăn này tiến lên, khi đối mặt với tuyệt vọng sẽ như thế nào?”

Dù đã lật đổ toàn bộ triều đình Tiên Thiên Cổ Thần, nhưng hắn vẫn bị trấn áp ở dưới Trường Dương Sơn, mười hai tên đệ tử

vẫn như cũ ruồng bỏ hắn.

Thế nhưng, hắn vẫn khích lệ bản thân.

Một chữ "Vu" này phải phá nát thương khung, đạp vỡ đại địa, hủy diệt Kiến Mộc, mới là người.

"Chúng ta sinh thân tự do, ai dám ngồi cao cao ở trên?"

Hắn bị trấn áp ở dưới chân núi, một lần nữa phát ra tiếng gào thét:

"Ta muốn trời kia, không che được mắt ta! Ta muốn đất kia, không chôn được tâm ta! Ta muốn chúng sinh kia, đều hiểu được ý nghĩa của Vu! Ta muốn Kiến Mộc kia, đều tan thành mây khói!"

Đoạn độc thoại này ở trong « Đấu Chiến Thần Truyện », tinh luyện và bá khí, tràn ngập khí thế một đi không trở lại.

Cuối cùng, hắn đứng lên, liên hợp các đại Cổ thần, dạy bảo Đạo Trường Sinh, lại một lần nữa giết lên Thiên cung!

Từ thời khắc một quyển truyện ký cá nhân « Đấu Chiến Thần Truyện » được đăng nhiều kỳ ở nơi này, vô số người ngủ đêm không thể say giấc, trông ngóng theo đuổi cập nhật mỗi ngày, thật tuyệt vời!

Có loại âm thanh cộng hưởng phát ra từ trong xương, trộn lẫn quá nhiều vui buồn và nước mắt, những câu nói kinh điển kia làm người ta thật lâu không thể lãng quên. Bọn họ cũng bởi vậy mà vui cười, cũng bởi vậy mà thút thít, thấm đẫm tình cảm bản thân.

Đây gọi là anh hùng?

Đứng lên phản kháng, đánh nát mọi thứ giam cầm chính mình, đó mới thật sự là những chiến binh dũng mãnh.

Vô số người rên rỉ, bọn họ đã đọc qua đoạn sảng văn này ở

đâu rồi nhỉ?

Truyền kỳ nhân vật vốn dài hơn một vạn chương tiểu thuyết online, sự quật khởi của trào lưu vô dụng, trào lưu tầm bảo, trào lưu đánh mặt trang bức, trấn áp cấm khu hắc ám, thiên địa đại kiếp... Thật sự khiến cho bọn họ không thể ngừng lại được, theo đuổi từng ngày.

Hình tượng và kinh nghiệm từng trải của nhân vật Đấu Chiến Thần này được tạo nên rất đầy đủ, nguyện lực của chúng sinh càng ngày càng hội tụ, nhiều đến kinh hồn táng đảm.

“Thái thái quá... Thật quá cảm động!”

Sheila cũng chết lặng, cầm lấy cuốn « Đấu Chiến Thần Truyện » mà Hứa Chỉ đưa cho, chương đầu tiên đã gây nghiện ngay lập tức. Hiện tại, nàng đã là cấp ba Chức nghiệp giả, sớm có thể đọc nhanh như gió.

Thông qua kênh người chơi, tiểu thuyết online hiện đại đang điên cuồng xâm lấn tâm trí của dân chúng và cường giả trong thế giới Hương hỏa. Ngay cả đám người Hư Vi, Phần Đằng Thiên Đế cũng chờ đợi chương ra mỗi ngày, muốn ngừng mà không được.

“Một cuộc đời thật quá bi thương, hóa ra Đấu Chiến Thần Thiên Đồ là kiểu người như vậy.”

Sheila cảm động đến mức không ngừng lật đọc cuốn sách,

“Hóa ra không chỉ là lịch sử của chúng ta rất đặc sắc, mà lịch sử của bọn họ cũng rất đặc sắc.”

Hứa Chỉ nhẫn nhịn một hơi, sau đó đột nhiên nở nụ cười:

“Kia đều là nghệ thuật gia công, tiến hành làm đẹp. Nhưng quả thực là đại khái giống nhau, không có quá nhiều sửa chữa.”

Những người này thật sự độc.

Với khối óc tỉnh táo, vì đạt thành mục tiêu mà không ngừng bịa chuyện.

Chính mình phải tốn biết bao vất vả để uốn nắn lịch sử thế giới Vu sư, hồi phục chính văn lịch sử. Vậy mà, bọn họ lại đang bóp méo lịch sử thế giới Hoang Cổ ở phía bên kia? Cho mình những chế tác nghệ thuật?

Lúc này, các cư dân mạng phía bên ngoài nên nổ tung rồi!

Nên kích động rồi!

Tuy nhiên, Hứa Chỉ vẫn lãnh đạm quan sát, đứng nhìn một màn này từ đằng xa.

“Muốn thay đổi thế cục rồi sao?”

Sheila đột nhiên hỏi.

Hứa Chỉ lắc đầu,

“Không có đơn giản như vậy đâu, thời đại Ma Dược kéo dài cả ngàn năm, mặc dù sinh ra hơn hai trăm vị Quân chủ đại đế, nhưng cũng có một số quái vật nghịch thiên, với chiến lực không kém hơn những nhân vật Thiên Đế cổ đại như Đấu Chiến Thần, Hư Vi, Lôi Thiên Đế, chỉ là bọn họ còn chưa có ra tay... Bởi vì Ma giới có ưu thế quá lớn rồi, cho nên bọn họ vẫn luôn quan sát. Nhưng hiện giờ, có lẽ bọn họ sẽ không ngồi yên nữa.”

Quả nhiên, đúng giây phút tiếp theo.

“Đấu Chiến Thần... Truyện ký về cuộc đời ngươi làm ta rất khâm phục...”

Một giọng nam ôn nhu bỗng nhiên quanh quẩn vang lên ở trong hư không.

Chương 433: Cầu Nguyện

Vút!!!

Không trung bỗng nhiên biến thành màu đỏ tươi nhàn nhạt, một bóng dáng nam nhân dường như xuyên qua một loại giới hạn thời không nào đó, một bước đạp hư không, chậm rãi tiến tới gần.

“Là ai?”

Bell ngạc nhiên hỏi.

Một vị nam tử toàn thân nhuốm máu giáng lâm, toàn bộ Quân chủ Đại đế thời đại Ma Dược gần như bị dọa đến nghẹn ngào.

“Là Tiên Huyết Đế!”

“Hắn vẫn còn sống!?”

Tiên Huyết Đế là một tồn tại cấm kỵ trên toàn bộ thổ địa, là vị Đại Đế cuồng vọng từng dám chủ động khiêu chiến Khởi nguyên Ma thần Medusa.

Người người đều nghĩ rằng hắn đã chết, bị đánh cho tan xác rồi. Không ngờ hắn có thể sống sót dưới tay Ma Thần, trọng thương chạy trốn, ẩn tàng đến ngày hôm nay.

“Cuối cùng cũng xuất hiện một kẻ có tính khiêu chiến.”

Sắc mặt Bell lộ ra vẻ kiêng kị. Hắn đột nhiên cười ha hả, bề ngoài vô cùng phách lối, nhưng nội tâm rất khó chịu,

“Tất cả mọi người đều là người chơi, đã sớm chung sống hòa thuận rồi. Giờ cũng chỉ có con hàng Manh Muội kia, cả ngày suy

nghĩ gài bẫy chúng ta, ăn tiền hoa hồng của chúng ta mà không chịu làm cái gì. Phải nhân cơ hội này phải trút giận một chút!"

"Ưa thích chiến đấu hả, như vậy thêm cả ta thì sao?"

Ngay một giây sau đó, mặt mũi hắn dần dần ngưng nghẹn, bởi vì lại thêm một vị tồn tại cổ xưa khủng bố xuất hiện.

"Ta là Bromley."

Đó là một Đại đế Bán Thú Nhân, toàn thân toả ra sát khí cuồn cuộn ngất trời. Hắn cao tới tám mét, đứng ở nơi đó toả ra ý chí sát phạt thiết huyết, danh xưng là nam nhân cường đại nhất trong lịch sử Bán Thú Nhân.

Đồng thời, không chỉ có vậy, vẫn tiếp tục đi ra thêm một tôn Quân chủ Đại đế.

Là một người đàn ông giống như Vampire, mặt xanh nanh vàng. Hắn là chức nghiệp giả ẩn tàng duy nhất, Thủy tổ Vampire, đã từng xây dựng Vương triều Vampire phù dung sớm nở tối tàn. Dù trải qua vô số năm tháng cho đến ngày hôm nay, thế giới đều còn lưu truyền những thần thoại cổ xưa về hắn.

"Ba tên..."

Sắc mặt Bell dần dần ngưng trọng!

Hắn hiểu sâu sắc một điều, bên trong hệ thống Ma Dược bọn họ có thể xuất hiện tồn tại có chiến lực sánh vai với hắn, là kinh khủng như thế nào.

Chính mình đã tu luyện thành công Cửu Chuyển Huyền Công đến cấp độ nghịch thiên!

Vậy mà hiện tại, sức chiến đấu của bọn họ có thể sánh ngang với mình?

Nếu như ba người này trưởng thành ở thế giới Hoang Cổ, tu luyện hệ thống như hắn, chắc hẳn mỗi người đều không kém Đạo Trường Sinh!

Đây chính là tính hạn chế của hệ thống Ma Dược. Mặc dù tu vi đột phá rất dễ dàng, tạo ra rất nhiều cường giả, nhưng chiến lực đỉnh chóp quá thấp.

Ba người này đều đột phá giới hạn của hệ thống Ma Dược, đánh vỡ chiến lực đỉnh chóp để trở thành tồn tại độc lập.

Hắn phát hiện ra mình đã quá coi thường cường giả của thời đại Ma Dược rồi, bọn họ ẩn tàng rất sâu.

“Tiên Huyết Đế, ngươi kiềm chế vị Đấu Chiến Thần này lại.”

Đại Đế Bán Thú Nhân lạnh lùng nói, nhanh chóng di chuyển,

“Hắn có thể phục sinh, vì thế không cần giết hắn. Hiện tại, các đại Thiên Đế cũng đều bị kiềm chế rồi. Chúng ta sẽ đi tới chiến trường khác, tiêu diệt những Thiên Đế còn lại, giết những kẻ không thể phục sinh.”

“Ừm, đi giết một số tồn tại Thiến Đế cổ xưa thanh danh nhỏ! Chắc sẽ không được chúng sinh tưởng niệm rõ ràng, chỉ cần giết chết là hoàn toàn tử vong!”

Thủy tổ Vampire quét đôi mắt băng lãnh, gia nhập chiến trường,

“Những Thiên Đế đương đại như Thiên Đế Phàm nhân, Hồ Nhân Nông, đều không thể giết dễ dàng... Đi giết những Thiên Đế cổ đại như Hư Vi, Phần Đằng ấy. Bọn họ đã rất già, khí huyết suy bại, hãy cho bọn họ ngã xuống ở thời đại này.”

Tiên Huyết Đế vẫn mang sắc mặt bình tĩnh,

“Chúng ta quan sát một đoạn thời gian, hương hỏa mà bách tính cung phụng cho bọn họ cũng không phải vô hạn, mỗi lần phục sinh đều cần trả giá rất nhiều. Số lượng nguyện lực khổng lồ của mấy ngàn vạn dân chúng mới có thể phục sinh một lần, cho nên bọn họ cũng không thể liên tục phục sinh, cần phải tích súc nguyện lực. Hiện tại một hai lần còn rất sung túc, có thể nghiền ép, nhưng thời gian dần trôi qua, khoảng thời gian phục sinh sẽ càng ngày càng dài, một tháng... một năm... mười năm...”

Bell trở nên ngưng trọng, như gặp đại địch. Hắn nhìn về phía ba người này, bọn họ có chiến lực ngang bằng với nhóm người mình, đều đang âm thầm quan sát.

“Những kẻ này phá hỏng việc rồi!”

Mấy vị Thiên Đế khác hoảng sợ.

Đúng rồi!

Bên mình có át chủ bài, vậy thì làm sao đối phương có thể ngây ngốc lộ diện toàn bộ được chứ?

Ở giới vực Huyền Quan xa xa, nhiều cường giả của thế giới Hoang Cổ, những lão quái vật Động Thiên Cảnh đều trở nên trầm mặc, không biết rõ phải nói gì, sắc mặt dần dần tái mét.

Mỗi một người chơi chữ đỏ đều có thể chiến đấu tốt.

Chiến lực của hắn tương đương với Long Vô Danh, là hai người đứng đầu trong số người chơi chữ đỏ. Nhưng hiện tại, đám người Long Vô Danh, Nhất Kiếm Quy Tức cũng đã sớm bị kiềm chế, mỗi người đều không thể thoát thân.

“Ma giới cũng có quá nhiều át chủ bài! Ngàn năm tích lũy cũng xuất hiện ba vị quái vật đáng sợ! Trước đó, bọn họ còn một mực không có ra tay!”

Bên trong tiền tuyến đại giới Huyết vực, hình thức đã bị đảo ngược lại. Đối mặt với nhiều sự chuẩn bị ở phía sau, gần như trong nháy mắt trấn áp mọi người.

Ahhhh!

Rất nhiều người kêu rên, tỏ ra tuyệt vọng.

Cơ hồ, đây... Là một cục diện phải chết rồi!

Ngay cả ở trong tối, bí mật chuẩn bị có thể phục sinh mấy tôn Thiên Đế thì như thế nào?

Bọn họ chỉ cần kiềm chế ngươi, đồng thời đi giết Thiên Đế khác không thể phục sinh. Như vậy, chiến cuộc sẽ đảo ngược trong phút chốc.

Về phần ai không thể phục sinh, tất nhiên là đi giết những kẻ có thanh danh thấp!

Đây là một tuyệt cảnh đáng sợ. Chung quy là thời gian quá ngắn, nội tình của bọn họ rất ít. Nếu như lại cho bọn họ một hai trăm năm, chưa chắc bọn họ sẽ thua đối phương.

“Không thể hướng Thiên, hỏi mượn năm trăm năm!”

“Nếu như không phải thời đại của chúng ta, còn chưa hồi phục lại từ Tây kỷ nguyên! Năm đó, thời đại chúng ta cũng có được mười ba vị Tiên thiên Cổ Thần và mười hai vị Tổ Vu, xuất hiện qua từng vị từng vị Thiên Đế cường đại, chẳng qua giờ đây đã xuống dốc!”

“Thời gian, nếu như lại có thêm một chút thời gian!”

...

Vô số thương sinh cùng nhau cầu nguyện và than khóc, nguyện lực tràn đầy nỗi khổ và bi thương, vô cùng cảm động.

Ở xa xa, Sheila trông có vẻ cũng rất đau khổ, nàng cảm khái,

“Đúng thế! Bọn họ quá thiếu thời gian. Mặc dù dân chúng rơi vào tình cảnh bi kịch, cận kề cái chết, nhưng bọn họ vẫn đoàn kết nhất trí và tràn đầy ý chí bất khuất.”

Sắc mặt Hứa Chỉ trở nên cổ quái, nhẹ giọng nói:

“Đó là bởi vì có một đám thủy quân được mời đến bên trong, bí mật mang tiết tấu. Bọn họ khóc lóc thê thảm, phải gọi là la hét dữ dội, mỗi người đều được huấn luyện đặc biệt. Trong đó, thậm chí không thiếu lão quái vật Động Thiên cảnh khóc đến mức nước mắt tuôn đầy mặt.”

“Thuỷ quân?”

Sheila giật mình, không biết tại sao.

Nàng phát hiện, từ khi đi đến bên trong đại giới Huyết vực, mình đã nghe được rất nhiều từ ngữ kỳ quái: Người xây dựng hình tượng, mời thuỷ quân, mang tiết tấu...

Dường như là một loại sản nghiệp dây chuyền chuyên nghiệp trưởng thành nào đó?

Chính xác thì đây là gì?

Chẳng lẽ, lại là một loại âm mưu đặc biệt nào đó?

Dịch: MB_Boss

Chương 434: Dòng Sông Thời Gian

Tại thời điểm này, ở một đầu khác của đại giới Huyết vực, chúng sinh than khóc, kêu gào thiếu thời gian, muốn hướng Thiên mượn năm trăm năm. Ý nghĩa của bọn họ dần dần hội tụ thành một cỗ cảm xúc bi thương, cảm động thiên địa, dường như xuyên qua thời gian, sinh ra sức mạnh to lớn kinh người.

Một giây tiếp theo.

Toàn bộ bầu trời đại giới Huyết vực đều rung chuyển, từ xa xa một dòng sông thời gian mênh mông trắng xóa xuất hiện ở trước mắt, với những tồn tại cổ xưa dường như đi từ quá khứ đến tương lai.

“Thân hóa rễ cây tâm làm hoa, trời xanh vạn cổ một cây sen!”

Oanh!!

Ở nơi đó, bỗng nhiên xuất hiện một nam tử áo xanh có tư thế oai hùng vĩ ngạn, tóc đen buông xõa trên tấm áo choàng, bóng dáng hư vô phiêu miểu, mang theo phong thái tuyệt thế của vị Yêu tộc Đại Đế mạnh nhất từ xưa đến nay, toả ra một loại khí thế cực kỳ khủng bố!

“Đây là ai?”

“Không có khả năng, chưa bao giờ nghe đến vị Thiên Đế này.”

Tiên Huyết Đế sắc mặt cũng thay đổi, không ngờ lại xuất hiện loại tình huống khó hiểu này.

Hắn nhìn nam tử xuất hiện trước mắt, như nhìn thấy một đóa sen xanh đan xen Đạo uẩn, trong lòng có một loại cảm giác đáng sợ khó tả. Nam tử kia vô cùng bất phàm, dường như không phải Thiên Đế của thời đại này, mà là thuận theo đầu nguồn dòng sông lịch sử, xuyên qua dòng chảy thời gian, giáng lâm thời đại tương lai này.

Một giây sau đó, dòng sông thời gian trên bầu trời lại tiếp tục phun trào. Một tiếng đọc mãnh liệt vang vọng chân trời, hóa thành dòng suối tuôn xuống.

Ầm ầm!

"Ta là Đoạn, sẽ độc đoán Vạn cổ! Chặt đứt quá khứ và tương lai!!"

Đúng thời điểm này, một nhân vật càng thêm kinh diễm xuất hiện, đó là một vị Thiên Đế nho nhã. Hắn bình tĩnh đứng ở nơi đó, lưng quay về phía chúng sinh, toàn thân tràn ngập Đạo văn, từng bước bộ bộ sinh liên.

Đám người Tiên Huyết Đế lại biến sắc, trở nên trầm mặc. Bọn họ vô cùng chấn động, thực sự không dám tưởng tượng cảnh tượng trước mắt.

Những người này có khí chất đáng sợ đến cực điểm, là hào kiệt của mỗi một thời đại, người mang thiên mệnh sở quy, là chủ giác thời đại thuộc về mình, vang dội cổ kim. Làm sao họ lại xuất hiện ở đây?

Bọn họ một người cường đại hơn một người, một người bất phàm hơn một người, sáng chói lóa mắt. Làm sao họ lại xuất hiện ở đây?

"Từ dòng sông thời gian, bước tới thời đại này trợ giúp vũ lực?"

Sắc mặt cả đám trở nên khó coi.

Căn bản bọn họ không ngờ rằng, Vương triều Đại Chu đến cùng đã sử dụng phương pháp kỳ lạ gì, lại có thể thành tựu loại chuyện này.

Thân hóa rễ cây tâm làm hoa, trời xanh vạn cổ một cây sen!

Ta là Đoạn, sẽ độc đoán vạn cổ! Chặt đứt quá khứ và tương lai!

Ahhh!!

Toàn bộ người của thế giới Hoang Cổ hét lên, trong nháy mắt âm vang sôi sùng sục.

Đó là Thanh Đế và Đoạn Thiên Đế.

Hai vị Thiên Đế chí cường, kinh tài tuyệt diễm nhất trong thời đại Tây Kỷ Nguyên cổ xưa.

Ở thời đại đó, bọn họ bị Đạo Trường Sinh áp đảo phương hoa, cho nên thanh danh mới không hiện. Trên thực tế, bọn họ đã là Thiên Đế mạnh nhất thời đại đó, vượt xa đám người Thiên Đồ Chiến Thần và Lôi Thiên Đế hiện tại. Bằng không thì lúc đó, hai người bọn họ cũng sẽ không lựa chọn hợp đạo.

“Bái kiến Thanh Đế!”

“Bái kiến Đoạn Thiên Đế!”

Một vài lão nhân Động Thiên cảnh kêu gào khóc lớn, lệ nóng doanh tròng, quỳ rạp xuống đất.

Mấy người Tiên Huyết Đế cũng nín thở, sắc mặt cổ quái.

Đến cùng thì chuyện gì đã xảy ra?

Luôn cảm thấy có người đang âm thầm ám toán mình?

Ở đại giới Huyết vực xa xa, quần chúng luôn cảm thấy mặt trong có mấy vị cường giả khóc lóc rất giả dối?

Bọn họ vô cùng ngạc nhiên.

Hai người trước mắt, ai nấy đều không yếu hơn mình.

Thế nhưng ngay một giây sau, lại có một tôn Thiên Đế cổ đại xuất hiện.

Đây đúng là một thanh niên trẻ tuổi mặc áo trắng, toàn thân trên dưới toát ra nguyên khí hỗn độn. Ánh mắt của hắn chứa đựng loại khí chất man hoang, phảng phất một đôi tròng mắt thâm thúy đen nhánh từ từ mở ra, nhìn thấu thiên địa, xuyên thủng sự huyền bí của thế giới, khiến cho người ta cảm thấy trái tim đập nhanh hơn.

Hắn chậm rãi mở miệng:

“Những Thiên Đế anh hùng, cuối cùng đều phải quy phục dưới tay ta.”

Giọng nói vừa mới rơi xuống, trong chớp mắt thiên hôn địa ám, nhật nguyệt tối tăm.

Đây là nhân vật mạnh mẽ đến mức nào, hắn mới chỉ hiện ra tại đó, liền tỏa ra một loại khí thế khủng bố khiến cho ba vị Ma Đế run sợ.

“Đây là Long Hoằng Đại đế, hay còn gọi là Đế Kỳ Đại đế. Vị Thiên Đế hùng mạnh nhất ở thời kỳ Tây Kỷ Nguyên cổ xưa, là hắc thủ phía sau màn của cấm khu hắc ám!”

Ai đó la hoảng lên, trong đầu tràn đầy ý nghĩ không thể tưởng tượng nổi,

“Hắn độc đoán qua từng thời đại, vậy mà hôm nay lại ra tay giúp chúng ta?”

Tất cả mọi người đều kinh ngạc nhìn mọi thứ đang diễn ra, căn bản khó có thể tin được chuyện gì đã xảy ra.

“Dòng sông thời gian ở trên bầu trời kia, đến cùng là cái gì?”

“Từng tôn Thiên Đế cổ đại ngược dòng từ quá khứ, giáng lâm đến hiện tại, đổ bộ đúng điểm thời không này, chiến đấu vì thời đại Đông Kỷ Nguyên chúng ta!?”

Đây là hình ảnh khó có thể tưởng tượng nổi, giống như là truyền thuyết ở thời đại cổ xưa tái hiện nhân gian. Loại cảm giác trầm nặng của những năm tháng truyền kỳ kia, làm người ta khó có thể tưởng tượng được.

“Là bố cục, một bố cục kinh thiên động địa!”

“Ha ha ha ha! Thế giới Hoang Cổ của chúng ta được giải cứu rồi, muốn khôi phục sự cường thịnh rồi!”

“Ông trời đã phù hộ cho thế giới Hoang Cổ của chúng ta!”

Vô số người rơi nước mắt, vô cùng chấn động, cả đời này sẽ không bao giờ quên cảnh tượng ngày hôm nay.

“Giết!”

Lúc này, ba vị Thiên Đế cổ đại giáng lâm từ trong dòng sông thời gian, đạo văn nở rộ toàn thân, trong nháy mắt biến mất tại chỗ.

Oanh!

Ngay lập tức, đại chiến nổ ra!

Sheila nhìn có vẻ rất sốc, đầu óc trống rỗng.

Thế giới Hoang Cổ, cứ như vậy sáng tạo nên kỳ tích?

Đến cùng thì chuyện gì đã xảy ra?

Người xây dựng hình tượng, mời thuỷ quân, mang tiết tấu...

Chẳng lẽ, chính những tuyệt kỹ thần thông khó tin và sức mạnh siêu phàm đã tạo nên loại kỳ tích trước mắt này?

Sheila cảm thấy thật sự không thể tưởng tượng nổi, thống soái Tiên giới hiển nhiên là một nhân vật đáng kinh ngạc.

“Đó là dòng sông thời gian, cũng là thiên hà của Thiên Đình, sở hữu sức mạnh cường đại xuyên qua quá khứ và hiện tại.”

Lúc này, một cỗ xe ngựa sang trọng và tinh xảo dừng lại, là nơi thuộc địa phận Quang Minh Giáo Hội. Quang Minh Thánh Nữ chậm rãi vén rèm cửa, bước xuống xe ngựa,

“Messiah, ngươi rốt cục là ai?”

Ta là GM của game, cũng chính là người yên lặng quan sát đánh giá trận chiến của hai thế giới siêu phàm này.

Có thể nói như vậy được không?

Đương nhiên là không thể nói như vậy được rồi.

Hứa Chỉ nhìn Manh Muội đang đứng trước mặt mình, nàng mặc một trường bào màu trắng xa hoa tinh xảo, trong tay cầm cây Quang Minh Trượng, được khảm lên những viên đá quý màu xanh dương tuyệt đẹp, rõ ràng là nàng đã nắm được quyền chủ động điều khiển Quang Minh Giáo Hội.

Hắn chưa bao giờ hoài nghi năng lực của Manh Muội.

Đối với Manh Muội mà nói, nàng có được Thánh Thư Quang Minh, cộng với khả năng miệng lưỡi của thần côn và khí tức cấp

bảy khủng bố kia, thì việc có thể trấn trụ được mọi người, đi đến bước này thật sự là điều quá hiển nhiên.

Chương 435: Ba Người Thành Hổ

Thậm chí, Quang Minh Giáo Hội còn có thể rất vui mừng, bởi vì các Quân chủ Đại đế cổ xưa đã sống lại, trong trận đại chiến sắp tới, bọn họ sẽ có được sự che chở của một vị 'Quanh Minh Thánh Nữ' cổ xưa sống lại từ trong lịch sử.

"Rốt cuộc ngươi là ai?"

Manh Muội hỏi lại lần nữa, giọng nói trở nên vô cùng bình tĩnh, bên cạnh nàng chính là tiểu hồ ly mặc đồ tôi tớ Thánh Nữ.

"A! Ngươi là Thánh nữ!"

Shiela trốn ở sau lưng Hứa Chỉ, dè dặt kêu lên.

Hứa Chỉ cười cười, chỉ vào đại giới Huyết Vực ở xa xa, ba vị Thiên đế trong quá khứ giáng xuống kia, hỏi ngược lại:

"Dòng sông thời gian?"

"Đúng, là dòng sông thời gian."

Manh Muội cười trả lời,

"Đó là quy tắc độc nhất vô nhị của Thiên đình ở thế giới Hoang Cổ, bọn họ không chỉ có thể quản lý công chứng Thiên Đạo… còn có cả Thiên Hà,

Đó là một phong cảnh huyền huyễn cấp thế giới, chảy qua chín tầng trời của Thiên giới, xuyên qua chín tầng trời mà rơi xuống, là dòng nước tinh khiết mênh mông pha lẫn một ít ánh sao, dòng

nước chảy vĩnh hằng, xuyên qua xưa và nay.

Trạng thái kỳ lạ khủng bố liên quan tới quy luật thời gian đó, đả thông quá khứ và tương lai, cực kỳ khủng khiếp. Vương triều Đại Chu, Tiên giới là một thế giới siêu phàm vô cùng kinh khủng, tiềm lực rất đáng sợ, trong thời gian tới chắc chắn sẽ vượt qua thế giới Ma Dược của chúng ta, chúng ta phải nhanh chóng diệt trừ bọn hắn!"

Shiela nhìn Thánh nữ, ngay lập tức cảm thấy vô cùng sùng bái.

Thánh nữ không hổ là Thánh nữ, tầm nhìn cực kỳ xa! Không hổ danh là một trong những thế lực đứng đầu của thế giới Ma Dược chúng ta!

"Cái gọi là thiên hà của thế giới Hoang Cổ, không phải là chính ngươi sao?" Hứa Chỉ nói.

"Ngươi!"

Vẻ mặt của Manh Muội lập tức trở nên chấn động không thể kiểm soát được.

Câu nói kia ẩn chứa quá nhiều hàm ý.

Đầu tiên, hắn đã biết thân phận của mình, thật ra chính là Thanh Đằng Địa Mẫu.

Thứ hai, hắn biết bí mật thực sự về dòng sông thời gian của mình.

Thiên hà, thực ra không phải là dòng sông thời gian, không thể triệu hoán những Đại đế cổ xưa tới thời đại hiện nay để trợ chiến.

Trên thực tế, Thiên hà chính là bản thể long mạch của nàng, cũng chính là dòng sông chính, là nơi hội tụ năng lượng ý nguyện hương hỏa của chúng sinh, dòng sông hương hỏa.

Nhìn thì giống như là từ cổ đại đi tới hiện đại, trên thực tế, chẳng qua là giống như Đấu Chiến Thần mà thôi, vì ba vị Đại đế cổ xưa bọn họ viết lên truyện ký của riêng mình, năng lượng ý nguyện hội tụ lại thành sinh linh.

Đều không phải là người thật.

Chỉ là khoác lên bên ngoài một cái xác anh linh rồi đi chiến đấu mà thôi.

Dù sao thì sức chiến đấu do năng lượng ý nguyện hội tụ thành không liên quan gì tới thân phận. Ở trong sách viết sức chiến đấu của họ càng mạnh, thì nhận thức của chúng sinh về sức chiến đấu của hắn càng mạnh, vị Thiên đế này sẽ càng mạnh.

Đương nhiên, không phải viết là nghịch thiên thì có thể nghịch thiên, chuyện này liên quan rất nhiều tới năng lượng ý nguyện tín ngưỡng ngưng tụ được. Đại đế càng mạnh thì tín ngưỡng ngưng tụ được càng nhiều, muốn ngưng tụ ra một Đế Kỳ chân chính, cần phải tiêu hao nguồn năng lượng không thể lường được, thậm chí là không có khả năng!

Cho đến tận bây giờ, dân số của thế giới Hoang Cổ đã hơn ba trăm triệu người, cũng chỉ mới có thể sinh ra sáu thần vị mà thôi, tín ngưỡng của năm mươi triệu sinh linh mới ngưng tụ ra được một thần vị.

Đế Kỳ, Hồ Nhân Nông, Thiên Đồ, Thanh Đế, Đoạn Thiên Đế, vị trí cuối cùng còn lại chính là để dành cho nàng.

Đây là chiến thuật trước mắt!

Hơn nữa, những vị Thiên đế đương thời sống lại, số lượng cũng không tăng nhiều, còn không bằng trực tiếp bỏ qua Thần vị, tạo ra ba vị Thiên đế tham gia chiến đấu, đồng thời thông qua dòng sông thời gian làm hiện tượng giả, đả kích sĩ khí của đối

phương!

Cứ như thế, những người khác sẽ mất đi khả năng sống lại.

Hứa Chỉ mở miệng nói:

“Rốt cuộc, bọn họ là Đại Đế cổ xưa chân chính, hay là chỉ khoác lên bên ngoài một cái xác anh linh thủ hộ Tiên giới đi chiến đấu?”

Manh Muội chấn động, bất thình lình ngẩng đầu lên, nhìn người thanh niên tóc đen mắt đen thần bí khó lường trước mặt đang mỉm cười nhìn nàng.

Da mặt nàng vẫn như trước, rất dày, rất nhanh liền cười rộ lên,

“Ta suy nghĩ nên ta tồn tại. Bọn họ tồn tại là do chúng sinh tưởng niệm ký thác, ngươi nghĩ là thật thì bọn họ chính là thật! Ngươi nghĩ là giả, thì bọn họ chính là giả!

Ta xây dựng Thiên Hà, chính là xây dựng một cái bia mộ lịch sử, làm cho người ta tưởng nhớ những anh hùng cổ đại đã hy sinh, tìm về thời cổ đại, đó chính là một phần mộ của lịch sử, thờ cúng toàn bộ anh hùng cổ đại, tạo điều kiện cho mọi người tưởng niệm, dâng hương,

Đã có thể thu nạp hai lần hương hỏa, khi gặp phải tình huống nguy nan có thể kêu gọi những anh linh trong lịch sử ra che chở chúng sinh.”

“Đó chính là thời đại chư thần khắp trời! Bọn họ vô tư, anh dũng, nhiệt huyết, không phải là sinh linh chân chính, sẽ sa đọa mục nát như là Tổ Vu.”

Thanh Đằng Địa Mẫu thản nhiên nói,

“Cho dù hiện tại, chiến thần Thiên Đồ hắn có tư tâm thì sao? Sớm muộn gì hắn cũng sẽ bị đồng hóa, trở thành một vị Thần bảo vệ trong lịch sử sau này, mọi người chỉ biết, chỉ ghi nhớ vinh quang của Chiến Thần.”

“Thiên hà này, ngươi cho rằng nó là như thế nào? Quân chủ Đại đế cổ xưa đời thứ nhất của thời đại Ma dược, Messiah.”

Thanh Đằng Địa Mẫu quăng cho Hứa Chỉ một cái liếc mắt, bình tĩnh nói,

“…Hay là, Bách Hiểu Sinh? Có lẽ ta nên gọi ngươi là, vị Thần tối cao của Quang Minh Giáo Hội, vị thần mà vô số giáo đồ của Quanh Minh tôn thờ, sự tồn tại cổ xưa – Thần trí tuệ Hermes?”

Bách Hiểu Sinh?

Mercury?

Cả người Shiela run rẩy kịch liệt, quay đầu lại nhìn đăm đăm vào Messiah thúc thúc!

Trời ạ! Chẳng lẽ thúc thúc là Thần trí tuệ Mercury thật sao!? Là vị Thần tối cao mà Quang Minh Giáo Hội thờ phụng – Mercury? Hiện tại, Quang Minh Thánh Nữ đã nhận ra vị Thần tối cao của mình ư!?

Thần linh hạ phàm?

Đầu óc của nàng bị sự việc không thể tin được này làm cho cực kỳ chấn động, thúc thúc vẫn luôn rất thần bí, thật không ngờ rằng thân phận thật sự thế nhưng lại khủng bố tới vậy?

Hứa Chỉ yên lặng nhìn Manh Muội.

Người này?

Người này?

Đầu óc của nàng ta cũng trúng độc à?

“Thần linh sẽ không hạ phàm, vẫn lạc mới có thể hạ phàm.”

Manh Muội lại thản nhiên mở miệng nói,

“Hiểu biết rất rõ lịch sử, hơn nữa Medusa cũng không động thủ với ngươi, nàng ta vậy mà lại không đoạt lấy Bách Hiểu Sinh… Nàng ta chính là một tên cuồng chiến đấu, mong muốn chiếm giữ rất cao, mở miệng ra chính là tất cả đều là của ta, không đoạt lấy đúng là đổi tính! Như vậy, người có thể khiến cho nàng ta kiêng kị.

Ta suy nghĩ thật lâu, càng nghĩ càng thấy chỉ có Thần trí tuệ mà thôi. Với lại, Bách Hiểu Sinh và Thần trí tuệ có rất nhiều điểm chung. Dựa theo lịch sử cổ đại của thế giới Vu Sư, vùng đất của chúng thần từng xảy ra đại nạn, Thần trí tuệ có thể đã chết rồi…”

Nàng không tiếp tục phân tích đoạn sau nữa, ánh mắt vẫn luôn nhìn chằm chằm vào thanh niên trước mặt.

Giống với Medusa, đều phân tích ra rằng hắn là một tàn hồn của Thần trí tuệ, còn Messiah là một sinh mệnh mới được ra đời.

Hứa Chỉ: “…”

Đây chính là ba người thành hổ trong truyền thuyết đó hả?

Không suy nghĩ cho nên ta tồn tại? Rất nhiều người tin vào nó cho nên nó liền triệt để trở thành sự thật?

Chương 436: Bố Trí Sân Khấu

Manh Muội càng thêm chắc chắn,

“Có thể nói cho ta biết, rốt cuộc thì Thần trí tuệ Mercury đã gặp phải kẻ địch khủng bố như thế nào không?”

Hứa Chỉ trầm mặc.

Manh Muội cười rộ lên, ánh mắt sáng quắc nhìn Hứa Chỉ,

“Như vậy, ngươi thật sự biết hết mọi thứ sao? Ngươi có biết, ta rốt cuộc là ai không?”

Nội tâm Manh Muội rất căng thẳng.

Sẽ không khoa trương đến trình độ này đâu ha?

Thần trí tuệ Hermes, sự tồn tại cổ xưa khủng bố thuộc cao tầng như này, có thể hiểu được định nghĩa ‘người chơi’ sao?

Biết chúng ta thật sự tới từ đâu ư?

Hứa Chỉ trả lời:

“Ngươi là Thanh Đằng Địa Mẫu.”

Shiela trở nên vô cùng kích động, Thánh nữ của Quanh Minh Giáo Hội vậy mà lại là Thanh Đằng Địa Mẫu của thế giới Hoang Cổ? Thân phận của cả hai người đều cực kỳ đáng sợ.

Manh Muội thở phào nhẹ nhõm.

Hắn không biết…

Mấy ngày nay, nàng đã dần dần hiểu được sự khủng bố của trò chơi này! Có thể thật sự tồn tại một vị Thần Sáng Thế vĩ đại, vì trái đất mở ra một ‘game’, giúp chúng ta đả thông chư thiên vạn giới.

Ngay cả Thần trí tuệ hùng mạnh cũng không biết…

Xem ra, game này thật sự là do Sáng Thế Thần tạo ra, dùng năng lực của mình để che giấu thân phận của bọn họ.

Biểu tình của Thanh Đằng Địa Mẫu vô cùng nghiêm túc,

“Ta có bố trí một sân khấu, không biết Quân chủ Đại đế Messiah có hứng thú tham gia vào hay không?”

Hứa Chỉ giật mình, có thể nói là ta không biết không?

Ngươi thật sự cho rằng ta là toàn trí toàn năng à?

Nhưng bên ngoài hắn vẫn bình tĩnh như cũ, mặt không đổi sắc.

Thanh Đằng Địa Mẫu tiếp tục nói:

“Ta hy vọng ngươi sẽ trợ giúp ta, Thần trí tuệ, ngươi đã từng chỉ dẫn những con người bình thường trên đại lục này, ngươi cũng không bằng lòng nhìn chúng sinh của hai thế giới này rơi vào đau khổ đúng không? Ta muốn ngăn chặn trận tai họa này.”

“…Ta hy vọng ngươi có thể đáp ứng một thỉnh cầu của ta, giao Bách Hiểu Sinh cho ta… Ta sẽ biến hắn trở thành vị Thần trí tuệ Hermes chân chính!”

Hứa Chỉ cười cười, nhìn nàng.

Manh Muội lén lút đã lâu như vậy, rốt cuộc là đang ngầm đánh chủ ý gì đây? Nàng lúc trước đã gạt rất nhiều người, sau lưng thì lại làm rất nhiều động tác nhỏ.

“Muốn để Bách Hiểu Sinh trở thành Thần Trí Tuệ Hermes?”

Hình như cũng có chút thú vị.

Thậm chí Hứa Chỉ cảm thấy có thể nghe thử kế hoạch của nàng một chút, lúc trước bản thân mình luôn muốn nhận một đòn hiểm của xã hội nhưng lại không có bị đánh... Có lẽ, cơ duyên đang ở trên người Manh Muội, nàng muốn Bách Hiểu Sinh trở thành Hermes?

Đây là cơ duyên?

Bản thân hắn mơ hồ có một loại dự cảm.

Manh Muội nhấp nhấp môi, tiếp tục mở miệng, “Ngươi là một sinh mệnh mới tinh, cũng không phải đã từng làm Thần Trí Tuệ, cho nên cũng không cần hoài niệm quá khứ, mà hãy trở thành một thân thể độc lập. Còn như Bách Hiểu Sinh đã từng thuộc về Thần Trí Tuệ, ngươi có thể giao cho ta, hắn có năng lực cứu vớt toàn bộ thế giới...”

“Ta có thể giao cho ngươi.”

Hứa Chỉ đánh gãy lời nói của nàng.

Dứt lời, Hứa Chỉ liền mở rộng thức hải trong đan điền, một đạo thân ảnh mông lung xuất hiện ở trước mắt, chính là Bách Hiểu Sinh vẫn luôn đọc sách.

“Quả nhiên là thư sinh ngốc!”

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn kêu to, gương mặt nhỏ vui vẻ tới cực điểm. Đoạn thời gian này, không được nhìn thấy thư sinh đọc sách chất phác, nàng vẫn luôn cảm thấy trong lòng trống trải, giống như là thiếu cái gì đó vậy.

“Ngươi...”

Manh Muội cũng khiếp sợ khi nhìn hắn.

Đây chính là Bách Hiểu Sinh có trí tuệ vô tận, ngay cả Medusa dù liều mạng cũng muốn bắt được người, thậm chí nguyên nhân mà hai giới khai chiến trước kia cũng là vì hắn.

Đơn giản như vậy, liền giao cho chính mình?

"Messiah Quân chủ Đại đế, cảm ơn! Vì sinh linh thiên hạ cảm tạ ngươi!" Nàng rất nhanh đã bình tĩnh trở lại, lập tức mang theo Bách Hiểu Sinh, kéo đồ đệ lên xe ngựa, trực tiếp rời đi.

Lộc cộc!

Xe ngựa nhanh chóng lăn bánh, rời khỏi đại giới Huyết Vực, các Thiên Đế vẫn đang chém giết ở phía sau.

"Quả nhiên là như vậy, ta không cần phải giải thích... Hắn đã biết kế hoạch của ta." Manh Muội lộ ra thần sắc chấn động, quay đầu nhìn về phía người thanh niên tóc đen mắt đen kia. Hắn mang Sheila theo cùng, lẳng lặng quan sát chiến trường.

Hứa Chỉ nhìn theo nàng rời đi.

Trên thực tế, là Manh Muội nghĩ quá nhiều, chính hắn cũng không rõ kế hoạch của nàng.

Phó Não Trí Tuệ cũng không phải vạn năng.

Nó không thể theo dõi, đọc ý nghĩ của mỗi sinh linh, cũng không thể khống chế hành động của bọn họ.

Thậm chí việc theo dõi cũng chỉ có thể theo dõi có lựa chọn, giống như lúc bình thường thì nó sẽ lựa chọn theo dõi những người như Elmin, Medusa, Đế Kỳ...

Hiện tại đương nhiên là cũng theo dõi Manh Muội, nhưng mà Manh Muội lại rất bình thản, vẫn luôn làm ruộng, phát triển

Quang Minh Giáo Hội, miệng đầy kim câu mà thôi.

Hành động vô cùng bình thường, cho nên rất khó để biết trong lòng nàng đang nghĩ cái gì.

“Dường như mọi chuyện đã trở nên thú vị hơn. Nàng muốn Bách Hiểu Sinh, ta liền giao cho nàng là được. Dù sao Bách Hiểu Sinh ở trên tay nàng, làm cái gì ta cũng có thể lập tức biết, hơn nữa còn có thể thu hồi bất cứ lúc nào.”

Hứa Chỉ rất bình tĩnh.

...

Không trung đột nhiên cuộn lên một màn máu nhạt.

Bọn họ dần rời xa đại giới Huyết vực, xuất hiện ở trong một rừng cây tươi tốt.

“Sư phụ, chúng ta không xem chiến trường sao?” Hồ Hải Hàn lo lắng sốt ruột.

“Không cần phải xem, lực lượng tương đương, khẳng định là sẽ cầm cự được... Dù sao đó cũng không phải là Đế Kỳ thật sự, nguyện lực mà chúng sinh hội tụ trên người cũng có cực hạn, cũng không phải là sinh linh chân chính.” Manh Muội hơi nhắm mắt.

Nàng nhìn Bách Hiểu Sinh đã trở về bên cạnh một lần nữa, ngay cả nàng cũng không nghĩ là sẽ đơn giản như vậy.

“Hẳn là có thể thành công.”

Nàng không ngừng nói nhỏ, ủng hộ lòng tin của mình, “Ta du tẩu khắp đại địa, thành lập hệ thống hương hỏa Long Mạch chính là muốn bảo hộ chúng sinh dưới tầng chót, nhóm cường giả có thể chém giết nhưng không thể tàn sát bá tính vô tội được.”

“Nhưng mà lê dân bá tính lại chính là mục tiêu tàn sát của

nhóm cường giả.” Hồ Hải Hàn nhịn không được mở miệng, “Thời đại mà toàn dân tu luyện, bởi vì tuy rằng cảnh giới của bọn họ phần lớn chỉ là cấp một, nhưng số lượng quá nhiều, sự tích lũy của bọn họ có thể khiến cho bọn họ đột phá thành thần.”

Mỗi một lần đại diệt tuyệt hay hạo kiếp của thiên địa thì bị chết nhiều nhất chính là phàm nhân, thường là bị diệt sạch đến bảy tám phần.

Bởi vì bọn họ nhỏ yếu nhất, năng lượng mang lại cũng đủ nhiều, toàn bộ phàm nhân thế giới tử vong cơ bản là có thể khiến cho mấy vị Thiên Đế thành thần.

“Cho nên, ta mới muốn thành lập hệ thống hương hỏa để bảo hộ phàm nhân.” Manh Muội cười nói: “Nhìn thế giới Hoang Cổ hiện tại mà xem, nhóm cường giả đều đang liều mạng bảo hộ phàm nhân, bảo hộ chúng sinh. Nếu hiện tại là Tây Kỷ Nguyên.... nhóm Thiên Đế sẽ bảo hộ phàm nhân sao?”

Hồ Hải Hàn nghiêm túc nghĩ, “Sẽ không.”

Đây là là đáp án từ hiện thực.

Phàm nhân quá nhiều, giống như là cỏ dại, năng lực sinh sản lại quá mạnh, thu hoạch một vụ, lại có một vụ.

Đây là lý niệm của Đế Kỳ, mà rất nhiều cường giả cũng có loại ý nghĩ này, đạt tới độ cao như bọn họ thì sống chết của phàm nhân lại càng nhẹ nhàng.

Chương 437: Tai Họa Sẽ Không Còn Thuộc Về Phàm Nhân

Manh Muội nói: “Năm đó, cũng chỉ có đồ đệ Đạo Trường Sinh ngốc kia của ta mới có thể như vậy. Ngay cả Đoạn Thiên Đế cũng sẽ không bảo hộ chúng sinh, nguyên nhân hắn ngăn cản Thiên Đế cổ đại là bởi vì hắn muốn bảo hộ tương lai của cường giả, để cho một đám cường giả có thể tranh đua. Lúc ấy hắn cũng không phải là vì chúng sinh phàm nhân như muôn ngàn con kiến này.”

Tiểu hồ ly trầm mặc.

Manh Muội nhàn nhạt nói: “Nếu ta đoán không sai, thì mặt đất Ma Dược cũng sắp trải qua đại kiếp nạn! Những Quân chủ Đại đế kia, trước mắt đều bị bên chúng ta ngăn cản. Sau vài lần ngăn cản, khẳng định sẽ có Quân chủ Đại đế nhịn không được mà làm trái lại, tàn sát chúng sinh khắp đại địa Ma Dược, muốn hút năng lượng phàm nhân của một thế giới để thành Thần.”

Tiểu hồ ly lập tức sởn tóc gáy!

Nàng biết rõ suy luận của lão sư mình, đó là tất nhiên.

Giống như là Thập Nhị Tổ Vu già nua năm đó, rời khỏi Đại La Thiên, chuẩn bị tàn sát chúng sinh...Thiên Đế già nua, sợ hãi tử vong, thì bọn họ có thể không màng tất cả, huống chi là tính mạng của kẻ hèn như phàm nhân...

Lão sư đã nghĩ tới mức này rồi sao?

“Cho nên, lão sư muốn sáng lập nên một thời đại thuộc về phàm nhân trong thời Đông Kỷ Nguyên sao?” Hồ Hải Hàn nói:

“Trước mắt là một thế giới siêu phàm hoàn mỹ? Thế giới của chúng ta, sẽ không có kẻ vì muốn thành thần mà tàn sát chúng sinh!”

Hồ Hải Hàn tiếp tục mở miệng, “Mà thời đại Ma Dược, tất nhiên sẽ tàn sát chúng sinh, bọn họ ngược lại sẽ lâm vào nội động, đại kiếp nạn sắp buông xuống thế giới của bọn họ, mà chúng ta lại không có chuyện gì.”

Hồ Hải Hàn lập tức kích động, “Lão sư, người đúng là một anh hùng! Chặt đứt quá khứ và tương lai, giống như là Đoạn Thiên Đế vậy, chặt đứt đại kiếp nạn thiên địa mà không ảnh hưởng đến bá tính, một đám chết đi trong hạo kiếp thì chúng ta nhất định sẽ thắng!”

“Ta cũng không vĩ đại như vậy, chỉ là muốn làm một chút chuyện tình thôi.” Manh Muội vuốt tóc đồ đệ, “Hơn nữa, ngươi có biết tại sao ta lại thuyết phục Messiah Quân chủ Đại đế không?”

Hồ Hải Hàn khó hiểu.

Đúng vậy.

Bất kể như thế nào thì hắn là đối phương đều sẽ không thể bị thuyết phục. Nhưng hắn lại đem chí bảo trân quý như Bách Hiểu Sinh giao cho thống soái của đối phương.

“Bởi vì hắn không gì không biết, biết cả kế hoạch của ta, cho nên giao cho ta.”

Manh Muội nói: “Kế hoạch của ta là muốn thành lập Long Mạch ở đại địa Ma Dược, để cho cường giả bên này cũng bất tử! Bọn họ có thể hấp thu hương hỏa, thậm chí vì tranh đoạt vị trí thành Thần mà nội đấu, tranh đoạt tín đồ và tín ngưỡng.... Như vậy, cao tầng bọn họ mà nội đấu thì bá tính tầng chót của thế giới kia cũng sẽ không gặp hạo kiếp tử vong khủng bố.”

Đôi mắt của Tiểu hồ ly sáng lên, quá bội phục lão sư của mình.

Manh Muội cười nói: "Về phần những cường giả vô liêm sỉ kia? Bọn họ đánh thì cứ để cho bọn họ đánh đi! Chém giết lẫn nhau, tranh đoạt thần vị... Chỉ cần không tổn hại đến bình dân, hơn nữa mấy cường giả cuối cùng đạt được Thần vị đều là bất tử, có thể không ngừng chiến đấu trọng sinh, giết đối phương để thu hoạch năng lượng.

Dù sao thì đại kiếp nạn thiên địa là tàn sát tính mạng của chúng sinh để đoạt lấy, mà hương hỏa thì cần phải cung ứng liên tục...

Như vậy thì bá tính của hai thế giới chúng ta đều sẽ không tử vong. Tuy rằng chiến tranh thế giới vẫn còn tiếp tục, Thiên Đế hai bên vẫn chém giết, nhưng bọn hắn sẽ tự mình giết mình, bá tính hai bên sẽ không bị gì cả."

"Tai họa sẽ không còn thuộc về phàm nhân nữa."

Manh Muội cười rộ lên, "Bọn họ muốn thành Thần thì đều phải trả giá, sẽ có khả năng tử vong, nhưng tử vong là của bọn họ... Mà những phàm nhân của chúng ta chỉ cần nhìn chúng thần trên bầu trời đánh nhau là được."

"Lão sư, người lao lực trăm cay ngàn đắng lập nên kế hoạch này là bởi vì Đạo Trường Sinh ca ca... đã chết sao?" Hồ Hải Hàn hỏi.

Manh Muội giật mình, trầm mặc.

Chỉ có nàng biết, Đạo Trường Sinh thật sự đã chết.

Có cùng ký ức, kỹ xảo chiến đấu cũng tương đồng, nhưng Đạo Trường Sinh được hội tụ nguyện lực của chúng sinh thành Thiên Đạo, cũng chỉ là một bông hoa tương tự khác, một chiến thần khác cùng loại với Bell mà thôi.

Chúng sinh ngưng tụ không phải chân ngã.

“Tiểu tử ngốc kia... Nếu đổi thành là ta, ta tuyệt đối sẽ không làm được vô tư như vậy, ta chính là một con cá mặn.”

Manh Muội nhớ lại, tâm tình trở nên yên lặng, “Nếu ta có thể ngăn cản, ta tuyệt đối sẽ hung hăng tát cho đứa nhóc không nghe lời kia hai cái, sau đó hung hăng đem hắn nhốt ở trong phòng, không cho hắn ra khỏi cửa. Đi con mẹ nó bảo hộ chúng sinh!”

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn sợ ngây người, hoàn toàn không nghĩ tới lời nói của lão sư sẽ thôi bạo như vậy.

Chỉ có Manh Muội hiểu rõ năm đó người mất đi nhiều nhất chính là chính mình.

Trong ba vị Thiên Đế đã chết có đến hai người là người mà mình dành tình cảm chân thành nhất. Một là hài tử chính mình nuôi lớn, thiếu niên Đạo Trường Sinh với ánh mắt thanh triệt, cùng với Thanh Liên ca ca luôn đối đãi ôn nhu hòa thuận với mình đều chết. Trong nháy mắt nàng đã mất đi hai người thân ở chung mấy chục năm, năm đó đã hung hăng đâm vào ngực nàng một đao, đau đến mức nàng gần như là không thở nổi, khiến nàng hoàn toàn lâm vào tự trách và bi thống.

“Khi đó tâm tình của ta cũng giống như phụ thân Mộc Nguyện Thành của ngươi vậy.”

Nàng thấp giọng nói, hồi tưởng lại, hiện tại cũng khó có thể tránh khỏi, “Thật sự bỗng nhiên có loại cảm giác không biết phải làm sao, trên thế giới dường như chỉ còn lại một mình ta. Ta đi trên một mảnh đất xa lạ, nhìn thời đại mới, ta liều mạng chạy, liều mạng chạy, muốn tìm kiếm lại những thứ đã từng quen thuộc.”

“Tất cả những gì quen thuộc đều đang nhanh chóng rời ta mà đi.”

Nàng nhìn cây cối xanh biếc xẹt qua bên đường, “Ngay lúc đó ta cũng quá già rồi, thật sự có cảm giác mọi chuyện đã xong hết, cho đến khi gặp phụ thân Mộc Nguyện Thành của ngươi.

Lúc ấy phảng phất như là đã gặp được tri âm vậy. Người nam nhân chấp nhất kia tại thời khắc cuối cùng, đã mất thê tử và nữ nhi nhưng vẫn còn có chấp niệm, đau khổ chống đỡ bảo hộ hai người các ngươi... Làm ta có chút kính nể, thấy phấn chấn hơn, sau đó thu dưỡng hai người các ngươi... Ta mới dần dần khôi phục lại sinh cơ, lại biến thành một tồn tại cá mặn.”

Dù sao không phải mỗi người đều có thể không tim không phổi, thản nhiên đối mặt khi người thân tử vong.

“Lại nói tiếp, từ nhỏ đến lớn, vận khí của ta vẫn luôn rất tốt, chưa bao giờ cần phải nỗ lực mới có thể đạt được. Nhưng ta cũng dần dần phát hiện đó là một loại nguyền rủa, người bên người mình đều sẽ chết, chỉ có ta là sống lâu nhất.” Nàng cười rộ lên, “Thật sự đúng là một con rùa ngàn năm.”

“Lão sư...” Tiểu hồ ly lôi kéo tay của sư phụ.

“Yên tâm đi, vận khí của lão sư ta vẫn luôn rất tốt. Lúc trước không làm gì cả cũng đều có thể thuận lợi, bình yên sống đến hôm nay, đi đến tối cao. Hiện tại ta không chỉ có vận khí tốt mà còn tự mình nỗ lực, nhất định sẽ thành công!” Manh Muội rất nghiêm túc, sờ đầu của nàng.

Chương 438: Cơ Hội Ngộ Đạo

Kế hoạch của nàng nói phức tạp thì cực kỳ phức tạp, trên thực tế lại rất đơn giản.

Đơn giản chính là thành lập Long Mạch ở hai thế giới, hình thành hương hỏa, phù hộ bách tính, khiến cho nhóm cường giả kia không đi giết bọn họ để đoạt năng lượng nữa.

Mục tiêu ban đầu của nàng khi tới thế giới Ma Dược, chính là mang Bách Hiểu Sinh tới nơi này để thu nạp Quang Minh Giáo Hội.

“Bách Hiểu Sinh có giá trị sử dụng rất lớn, là người ta dùng để thu nạp hương hỏa, có thể giả làm Thần Trí Tuệ Hermes.”

Manh Muội nâng má, “Ta lúc ấy đã nghĩ rằng Bách Hiểu Sinh không có cảm xúc, không ý thức được sự tồn tại toàn trí toàn năng của mình, rất giống Thần Trí Tuệ, quả thực có thể giả trang một cách hoàn mỹ. Linh hồn không có cảm xúc, có thể làm khuôn mẫu cơ sở để cất chứa nguyện lực hương hỏa.”

Nàng lúc ấy muốn tới đây, chính là vì để làm chuyện này.

Tới truyền giáo, kéo về cái thần vị thứ nhất, khiến cho những Quân chủ Đại đế khác nhìn thấy được chỗ tốt trong đó.

Mà thần vị thứ nhất nên tuyển ai đây?

Đây là một vấn đề.

Nhưng nàng rất nhanh đã có chủ ý.

Đương nhiên là người có thanh danh lớn nhất mặt đất, đó chính là Thần Hermes có nhiều tín đồ nhất của Quang Minh Giáo

Hội.

“Ai biết rằng đã lưu lạc lâu như vậy. Hơn nữa, càng khoa trương chính là Bách Hiểu Sinh thật sự là một phần của Thần Trí Tuệ Mercurius, tượng trưng cho trí tuệ. Đúng thật là không thể nói rõ thật giả mà…”

Manh Muội vừa nghĩ vừa lén đem Bách Hiểu Sinh về tổng bộ của Quang Minh Giáo Hội.

Trong cung điện Dandis tráng lệ huy hoàng có một Thánh Nữ mặc áo bào trắng đang đi lại.

Sâu trong đại điện, dọc theo những ngọn đèn ma pháp màu trắng nhàn nhạt đi tới chỗ sâu trong lòng đất chính là trung tâm xây dựng Long Mạch chính.

“Thật sự có thể triệu hoán Thần Trí Tuệ Hermes buông xuống thế gian sao?” Trong ma pháp trận với đồ đằng dày đặc có rất nhiều ánh sáng lóng lánh, Thánh Nữ Olena thế hệ trước nhịn không được nên hỏi.

“Đó là đương nhiên.”

Manh Muội mỉm cười khẳng định, lộ ra tư thái thanh nhã đoan trang.

Nàng đương nhiên sẽ không nói Thần Trí Tuệ rất có thể sẽ tử vong, như vậy thì Quang Minh Giáo Hội sẽ sụp đổ. Nàng giải thích thành Thần Trí Tuệ sẽ buông xuống với một thân thể của người phàm có lực lượng của Đại Đế cấp bảy Sử Thi.

Trên thực tế, Quang Minh Giáo Hội mạnh hơn so với tưởng tượng của nàng nhiều.

Chất lượng tín ngưỡng vô cùng cao, thậm chí còn có cả tổ chức chuyên môn về tín ngưỡng.

Hầu như người dân của rất nhiều thành trấn cuối mỗi tuần đều có thói quen đi giáo đường cầu nguyện, hơn nữa còn có rất nhiều cuồng tín đồ và tín đồ sùng bái, thậm chí nguyện ý trả giá cả sinh mệnh.

Nếu so sánh với số lượng ngang nhau thì chất lượng gấp ba lần thế giới Hoang Cổ.

“Vị Thần này hẳn là cường đại nhất từ trước tới nay.” Manh Muội hít sâu một hơi, để cho Bách Hiểu Sinh đứng ở trung tâm Long Mạch, khống chế sự hội tụ của các đại Long Mạch mà đến.

Xôn xao!!

Hơi thở khủng bố chậm rãi hội tụ, tựa như thủy triều.

Ầm ầm ầm!

Vô số cao tầng Giáo Hội vây xem đều quỳ xuống hành lễ.

“Trí tuệ….”

“Quang Minh và trí tuệ…”

“Thần vĩ đại nhân từ…!”

Ở trong thánh ca cầu nguyện, Long Mạch trong mặt đất trào dâng mà đến, hoa văn được khắc trên đồ đằng trận trên mặt đất dần trở nên sâu sắc và sáng chói.

“Hình tượng Thần Trí Tuệ ở trong Giáo Hội đã vô cùng tốt đẹp rồi, không cần phải viết thêm sách.” Manh Muội nhịn không được hít sâu một hơi, nhìn về phía Bách Hiểu Sinh lộ ra một tia mỉm cười, “Hơn nữa, hắn không có cảm xúc và hình thức logic, chúng sinh sẽ cho hắn cảm xúc và trí tuệ, hội tụ hương hỏa sẽ khiến cho hắn có thể biến hóa đặc thù, biến thành một sinh linh hoàn hảo!”

“Hắn không phải là Thần Trí Tuệ chân chính, mà là Thần Trí

Tuệ trong ấn tượng của chúng sinh.”

…

Lúc này thân thể Messiah Quân chủ Đại đế của Hứa Chỉ đã cùng Sheila rời khỏi tiền tuyến, đi lang thang không có mục tiêu.

Hắn đã nói với Sheila muốn ngủ say một đoạn thời gian. Thậm chí Hứa Chỉ hiện tại dự định sẽ quan sát thế cục một chút, nếu không có chuyện ngoài ý muốn cần phải trực tiếp đi vào, thì hắn sẽ lại lần nữa từ bỏ khối thân thể này, để cho nó ngủ say, nếu tương lai có chuyện gì thì sẽ dùng tiếp.

Messiah vốn dĩ chính là một cái lốp xe siêu cấp dùng để dự phòng.

Dù sao hiện tại cũng đã mượn dùng thân thể của Messiah để đột phá bình cảnh cấp bảy của thể tu, còn đạo tu thì cần phải hiểu ra đạo tâm… Nếu dùng Messiah thì tám chín phần sẽ không thể lĩnh ngộ ra đạo tâm.

Nếu mục tiêu đã không được như mong muốn, chỉ có thể hoàn thành một nửa, thì mình cũng nên tranh thủ thời gian ra ngoài một chút, ngồi ăn trái cây ở trước sân.

“Trở nên hoàn thiện?”

Hứa Chỉ ném Bách Hiểu Sinh qua, quả nhiên đã dẫn xà xuất động, kế hoạch của Manh Muội coi như đã đạt được.

“Có lẽ, nguyện lực hương hỏa hội tụ có thể cho Bách Hiểu Sinh thử nghiệm làm Thần Trí Tuệ, làm Thần của Quang Minh Giáo Hội, có thể tự ngộ ra nhân sinh. Đây đúng là cơ duyên tốt nhất để lĩnh ngộ đạo tâm, hơn nữa về sau còn có thể thu hồi.”

Điều này tương đương với việc thay hắn tìm ra đạo tâm….

So với mình thì hoàn mỹ hơn rất nhiều.

Hơn nữa, cũng không sợ sẽ có tai họa ngầm, hương hỏa hội tụ từ chúng sinh cũng không tự mình có trí tuệ được. Thậm chí còn không phải sinh linh, mà như là một loại máy móc, có ký ức của mình, có hành vi khuôn mẫu, giống như Đấu Chiến Thần vậy.

Hiện tại Bell còn có thể có tự chủ, nhưng về sau cũng sẽ dần dần bị đồng hóa, hoàn toàn bị chôn vùi.

“Hương hỏa có độc mà.”

Hứa Chỉ nghiêm túc đánh giá, “Đây là một hệ thống siêu phàm có tiềm lực mà xưa nay chưa từng có, sinh trưởng lên thật là đáng sợ. Hương hỏa nguyện lực có thể có khả năng vô hạn, nhưng vì chưa phát triển hoàn toàn nên không biết có còn có mặt khiếm khuyết nào hay không.”

Thậm chí lấy tình huống trước mắt, có thể nói là: văn minh Thần cấp có tiềm lực từ Tạo Vật Chủ cũng không quá!

Tín ngưỡng của chúng sinh đã có thể tạo vật từ hư không, có thể sáng tạo nhân vật, sáng tạo thế giới….chẳng qua tương đối lệch lạc, cảm xúc của chúng sinh hội tụ không thể sáng tạo nên một sinh linh chân chính được, chỉ có thể được coi là một loại tụ hợp thể.

Nếu nói Tà Thần Cthulhu là tụ hợp thân thể.

Như vậy thì Thần vị hương hỏa chính là tụ hợp của linh hồn cảm xúc.

“Cứ theo công thức như vậy thì sẽ trở thành Thần Trí Tuệ… Nhận được sự cúng bái từ Quang Minh Giáo Hội ở thế giới Vu sư, thật sự rất có khả năng sẽ ngộ đạo.” Hứa Chỉ cảm thấy vô cùng kì diệu.

Toàn bộ đều tự động tu luyện, tri thức đã có phân thân học giúp, hiện tại ngộ đạo cũng đã có phân thân hỗ trợ.

Giờ phút này, Manh Muội đang nhìn Thần Trí Tuệ ra đời, làm một người chơi, chuyện quan trọng nhất thường ngày là gì?

Chụp hình!

Đăng bài!

Nàng nhanh chóng ra ngoài đăng bài:

《 Lại chế tài, thẳng nam sắt thép Bách Hiểu Sinh! 》

“Ta đã phát sóng trực tiếp liên tục các diễn biến cho mọi người. Bách Hiểu Sinh có thể chính là tàn niệm được sinh ra sau khi Thần Trí Tuệ Hermes tử vong. Ta phải dùng hắn để khống chế Quang Minh Giáo Hội, dùng thế lực này để bảo hộ toàn bộ bá tính trên đại địa này, còn việc nhóm đại lão kia chém giết nhau, ta không quan tâm! Nhưng các ngươi không thể làm hại người vô tội!”

“Manh Muội quá trâu!”

Mọi người đều giơ ngón tay cái lên, đồng loạt khen hay.

Manh Muội đúng là cá mặn, nhưng trong lòng người ta vẫn còn có lương tâm, các ngươi có thể muốn thành Thần, có thể chém giết, chiến đấu, nhưng đó là chuyện của các ngươi, dựa vào cái gì mà khai đao lên bách tính bần dân?

Chính là bởi vì bọn họ dễ khi dễ sao? Người ta ăn gạo của ngươi sao.

Chương 439: Trở Thành Trần Trí Tuệ

Manh Muội cũng coi như là kế thừa ý chí của Đạo Trường Sinh năm đó, không hy vọng lại bộc phát thảm kịch như lúc trước.

Thời đại sau này, nhóm cường giả có thể tự do chém giết, theo đuổi chí cường, theo đuổi vinh quang, các loại mộng tưởng, là đại tranh chi thế, nguyện cho người trong thiên hạ đều như rồng. Nhưng mà bọn họ sẽ không thể khai đao trên người phàm, hay là cách một đoạn thời gian liền đại diệt sạch phàm nhân một lần nữa.

“Manh Muội, thổi nổ!”

Rất nhiều cư dân mạng đều thổi phồng.

Manh Muội cười rộ lên: “Khụ khụ khụ! Nói chính sự, các vị đại lão lúc trước là Dọa Não Nhỏ Xuống Núi, Tốc Độ Xe Akina đã sáng lập nên Quang Minh Giáo Hội, thờ Thần Trí Tuệ, và ấn tượng của chúng sinh đối bọn hắn tất nhiên là nữ trang!”

Ảnh chụp màn hình,

Trong hình ảnh là bức tượng Nữ Thần Trí Tuệ.

Vô số cư dân mạng:???

Bọn họ hoan hô lên, cảm thấy rằng thẳng nam sắt thép Bách Hiểu Sinh cuối cùng cũng có ngày này? Biến thành đại mỹ nhân? Hơn nữa, lúc trước Thần Trí Tuệ Mercurius đã đánh tan Tà Thần Cthulhu của bọn họ, hiện tại đại thù coi như đã được báo.

Hứa Chỉ:???

Hắn cảm thấy răng có chút đau.

Đòn hiểm của xã hội có lẽ sẽ đến trễ, nhưng vĩnh viễn sẽ không vắng mặt?

Chung quy lại cũng phải trả giá một số thứ, trải qua suy sụp, mới có thể mài giũa đạo tâm?

Nữ trang sao….

Điều này có thể giúp ta trở nên mạnh mẽ?

Điều này có thể giúp ta hiểu ra đạo tâm?

Hắn lâm vào trầm tư thật sâu.

Dù cho hiện tại Bách Hiểu Sinh không bị mình khống chế, tự mình hành sự ở trong sa bàn, nhưng một khi hắn trở lại trên người mình thì ký ức, ngộ đạo, tri thức, thậm chí là lĩnh ngộ đạo tâm cũng đều sẽ trở về trong đầu, bao gồm cả ký ức về việc làm Nữ Thần Trí Tuệ.

Cả người hắn đều cảm thấy không tốt.

Hắn nhanh chóng nhìn chằm chằm vào Bách Hiểu Sinh trong Quang Minh Giáo Hội, cả người tiến vào trong cơ thể phân thân.

Ầm vang!

Sau khi một mảnh chói mắt qua đi, Bách Hiểu Sinh vốn dĩ chính là kính tượng, hấp thu hương hỏa của chúng sinh thì hình thái dần dần thay đổi.

Sau khi ánh sáng màu trắng mông lung biến mất thì Thần Trí Tuệ khoác áo bào màu trắng buông xuống, tay cầm một quyển sách màu trắng, đôi mắt thâm thúy vô tận, khiến cho người ta có cảm

giác như là một nhà bác học trí tuệ, thần thánh dị thường.

“Khá tốt….”

Hứa Chỉ thấy một màn như vậy, dần lui đi, thời khắc mấu chốt chính mình đã thay đổi hình thái bên ngoài biến thành trung tính. Dù sao thì vốn dĩ Thần Trí Tuệ không phân nam nữ, nếu không thì với tạo hình đầy đặn gợi cảm như vậy thật sự quá răng đau.

“Ngọa tào! Như thế nào lại không giống với hình tượng trong miếu hội của chúng sinh vậy! Đây ít nhất là D!”

Manh Muội mở to hai mắt nhìn, nội tâm rít gào.

Nàng cẩn thận đánh giá một chút, mới phát hiện hình như không phải là nữ tử, nhìn về phía Thần quan khác, nghiêm nghị nói: “Các vị, tình huống hình như có biến, buông xuống có sơ suất. Chúng ta phải giúp Thần Trí Tuệ mặc quần áo nữ trang, lúc trước có chút ngoài dự đoán… Đây mới là bộ dáng chân thật của hắn.”

“….”

Các thành viên của Quang Minh Giáo Hội chỉ biết trợn mắt mà nhìn.

Bọn họ đã bị Quang Minh Thánh Nữ cổ đại vô sỉ làm cho tức giận rất nhiều lần!

Thần Trí Tuệ buông xuống sao có thể thay đổi hình tượng được? Toàn bộ đều lấy hình tượng Thần Trí Tuệ buông xuống làm chuẩn, thậm chí bọn họ đã có dự định đem các pho tượng Nữ Thần Trí Tuệ đi thay đổi.

Manh Muội chỉ có thể lộ ra vẻ mặt phẫn nộ, chỉ có thể buông bỏ ý tưởng trên phương diện này.

Với sự phát triển của thời đại này, một số người có tâm dần phát hiện bất kể là thế giới Hoang Cổ hay là thế giới Ma Dược thì mỗi một thời đại đều có một vị Quân Chủ Đại Đế vô địch, vượt qua các Đại Đế thiên tài cùng thời đại, một người trấn áp một đời, vô địch khắp thiên hạ.

Ngoài thể tu lấy lực phá đạo, thế giới Hoang Cổ giảng đạo tâm, thế giới Ma Dược giảng chân lý, nhưng tất cả đều có liên quan đến tâm cảnh.

Những thiên tài trong cùng một cảnh giới ở một thời đại đều phải đánh qua một trận, dù cho thiên phú có tương đồng thì cũng sẽ bởi vì thắng bại mà phân ra khoảng cách.

Người thắng bởi vì chiến thắng kẻ địch mà có thêm niềm tin, dũng cảm tiến vào dòng nước xiết, còn kẻ bị đánh bại thì sẽ để lại bóng ma trong lòng, chênh lệch cũng theo đó mà càng kéo càng lớn.

Ví dụ điển hình nhất chính là hai người Medusa, Lilith năm đó. Các nàng là đối thủ của nhau, tư chất vốn dĩ là tương đồng, lại bởi vì một hồi thắng bại, Lilith đã hoàn toàn nhập ma, bị kẹt lại ở cảnh giới, để rồi phải chết già, biến mất ở trong lịch sử, còn Medusa lại đi tới hôm nay.

Mỗi một thời đại, đều có một Đại Đế trấn áp thiên hạ.

Đây dường như là một con số mà vận mệnh chú định.

Nhưng thời đại hiện tại thì sao?

“Đại Đế cổ xưa tồn tại là để trấn áp một thời đại, bọn họ đều tượng trưng cho sự vô địch của thời đại đó. Rất nhiều trong số họ đã ngủ say trong thời kỳ đỉnh cao, giờ đâu tất cả đều thức tỉnh và hội tụ tại cái thời đại tranh chấp có hy vọng thành Thần này.”

Cảnh giới phía trên Đế là Thần...

Nói theo cách của thế giới Hoang Cổ ở phương đông chính là Thánh Nhân.

Truy đuổi nhảy ra thời đại thuộc về chính mình, đây đã trở thành mục tiêu theo đuổi vĩnh hằng của tất cả Đại Đế.

Dù cho những Đại Đế kia căn bản không biết rằng chính mình chỉ là người tí hon ở trong vườn trái cây nông thôn của người nào đó.

"Đây là một thế giới rực rỡ chưa từng có ở thời cổ đại, ngàn năm lịch sử vô tận đã hội tụ tại hôm nay!"

"Không chỉ có đại địa Ma Dược chúng ta, nghe nói thế giới Hoang Cổ của bọn họ cũng từ trong dòng thời gian dài, kêu gọi cường giả từ xưa đến nay, chúng ta đều đang tiến vào thời đại thịnh thế!"

"Đại Đế thời đại này của bọn họ là Đại Đế phàm nhân Liễu Ôn Kiếm, nghe nói vẫn luôn tu dưỡng, chiến lực lúc này đã rất gần với Thiên Đạo, đã trấn áp tất cả tồn tại đương thời."

...

Rất nhiều người đều biết, cường giả mà dòng thời gian kia gọi lại đây, cũng không phải là bản thể, chiến lực cũng không khoa trương như trong tưởng tượng. Nếu thật sự so với Đế Kỳ Đại Đế trong truyền thuyết thì hai vị tồn tại cổ xưa là Đạo Trường Sinh, Medusa này đại khái không phải là đối thủ của hắn trong cùng một cảnh giới.

Mà Liễu Ôn Kiếm của thế giới Hoang Cổ, sau khi tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công cùng với trường kiếm thì chiến lực xác thực khoa trương tới cực điểm, nghiền áp Đấu Chiến Thần, trở thành Thiên Đế vô địch trấn áp đương thời. Chỉ là nàng đã dần đến tuổi già, chiến lực khoa trương, nhưng lại bị hạn chế quá lớn.

“Đại Đế chưởng môn vô địch thế giới Hoang Cổ kia đã xuất hiện, thế còn thời đại Ma dược của chúng ta thì sao?”

“Tập hợp các vị Đại Đế vô địch các thời đại, ai mới có thể chân chính trấn áp thời đại này đây?”

“Là Bán Thú Nhân Blomley? Là Tiên Huyết Đế? Hay là Thủy tổ ma cà rồng? Ai mới là đệ nhất từ xưa đến nay?”

Mấy ngày qua, đại giới Huyết Vực không ngừng truyền đến tin tức.

Các vị tôn chủ Đại Đế đang chém giết, cứ cách mấy tháng, liền có một Đại Đế cổ xưa trong lịch sử ngã xuống.

Đó đã từng là tồn tại vô địch trấn áp một thời đại, vô địch cả đời, hiện tại vậy mà lại chiến bại. Tin tức ngã xuống khiến cho người khó có thể tin được, quả thực không dám tưởng tượng, kia đều là chuyện xưa mà bọn họ được nghe từ nhỏ.

Mọi người đều tranh luận, lại không biết nguy cơ đã lẳng lặng buông xuống, đây là một thịnh thế xưa nay chưa từng có, cũng sẽ là một hồi tai nạn đáng sợ chưa từng có.

Chương 440: Hắc Ám Mở Màn (Thượng)

Trong đại giới Huyết vực, một ngọn núi màu máu rộng lớn cuồn cuộn chót vót, một vị cổ xưa tồn tại đang nghỉ ngơi, hơi thở khủng bố mênh mông bắt đầu khởi động, khiến người kinh sợ, lại có một vị Đại Đế Sử Thi khác đang âm thầm trao đổi:

“Không công kích tới được, tử thương quá thảm trọng.”

“Tuy rằng giết chết được một số Thiên Đế, nhưng năng lượng đoạt được từ thi hài của bọn họ còn ít so với mong muốn.”

“Giẳng có như vậy, không bằng chúng ta...”

“Đúng rồi, phàm nhân hẳn là phải trả giá vì thời đại này! Chúng ta chinh chiến ở phía trước, bọn họ lại hưởng phúc tại hậu phương...”

“Sinh linh cỏ dại mà thôi, thu hoạch một mảnh, không đến hai ba trăm năm lại sẽ sinh trưởng khắp mặt đất.”

...

Chiến tranh tiền tuyến khiến cho các tôn chủ Đại Đế phải đi tới đi lui.

Oanh!

Bên cạnh đại giới Huyết vực là núi non đỏ sậm kéo dài cuồn cuộn, dưới bầu trời đen nhánh là một tòa tháp bén nhọn cao chót vót, từ đỉnh của tòa tháp này có bắn ra chùm tia sáng trắng như tuyết thẳng đến tận trời, phảng phất hải đăng vậy.

Đó là Vọng tháp, ở tiền tuyến chung quy đều sẽ có các cường giả Động Thiên của thế giới Hoang Cổ muốn lén vòng qua tiền tuyến, thâm nhập thế giới phía sau. Mấy ngày này, bọn họ đã ngăn chặn không ít cường giả cấp bậc Truyền Kỳ.

Xôn xao!

Đột nhiên, có từng đợt quái điểu mang theo hoa văn màu đỏ tươi trên trán bay qua đại địa, nhìn có vẻ có chút âm trầm quỷ dị.

“Đó là cái gì?”

Xung quanh Vọng tháp phân bố không ít tòa nhà với chiều cao không đồng nhất, một cường giả Truyền Kỳ đang canh giữ tiền tuyến, bỗng nhiên nhìn về phía không trung, nhanh chóng cảnh giác.

“Không có việc gì, đó là thú cưỡi của Hắc Lao Đại Đế Birch 400 năm trước, đó là một Quân Chủ Đại Đế vô địch một thời đại.”

Có người nhận ra, thở dài nhẹ nhõm một hơi, như trút được gánh nặng.

Bọn họ thủ hộ đạo phòng tuyến thứ hai ở tiền tuyến, nhiệm vụ rất nguy hiểm, nếu có Quân Chủ Đại Đế phía địch nhân lén đột phá lại đây thì bọn họ đều sẽ không sống được.

“Từ từ, Hắc Lao Đại Đế trở về hậu phương thì thôi, sao lại mang theo cả ngự thú, cũng không có địch nhân...”

Sắc mặt của một số người thay đổi, cảm thấy không thích hợp.

Phi điểu đen nhánh với cái trán đỏ sậm, vô thanh vô tức như sóng triều, thong thả mà kiên định che lấp không trung, chậm rãi vọt tới, mang đến tử vong vô tận.

“Ahhhh!!”

Có người bắt đầu kêu thảm thiết, vẻ mặt không thể tưởng tượng được.

“Đại Đế, ngài vì sao lại...”

Thi thể của một Chuẩn Đế ngã xuống, hắn nằm trên mặt đất, ánh mắt dại ra nhìn về phía không trung.

Trong mắt tất cả đều là không thể tin được, hắn sớm đã chuẩn bị cho việc tử vong, có thể chết ở trong tay địch nhân, hắn cũng đã bàn giao hậu sự, lại không có nghĩ đến sẽ chết ở trong tay của người một nhà.

“Bởi vì các ngươi là kẻ yếu, cho nên không thể chấp hành lý niệm của mình.”

Trên đầu vai của một con quái điểu có một người đàn ông trung niên uy nghiêm đang đứng, cả người hắn như được bao phủ trong lớp sương đen. Hắn đi bước một về phía trước, nơi hắn đi qua đều bắt đầu đổ máu, thi cốt sinh linh chồng chất thành núi.

Cách đó không xa, trong đại giới Huyết vực.

Một tôn chủ Đại Đế đã nhận ra một ít manh mối, lại làm như không nhìn thấy, tiếp tục chuẩn bị chiến tranh trên tiền tuyến.

Chúng sinh phía sau có liên quan gì với bọn họ đâu?

Năm tháng dài lâu sớm đã khiến cho tâm bọn họ trở nên lạnh nhạt.

Bọn họ đã từng nhiệt huyệt ở thời đại thiếu niên, nhưng theo năm tháng thì một thời đại kêu khóc đã dần không có quan hệ với bọn họ.

Bọn họ đã trở nên lạnh nhạt.

Giống như mười hai Tổ Vu trong Đại La Thiên vậy, già đi trong

sự nhiệt huyết, sau đó đi về hướng hủ bại.

Đối với bọn họ mà nói, Hắc Lao Đại Đế tàn sát một mảnh chúng sinh, sau khi thu hoạch năng lượng trở về, ít nhất sẽ cùng gánh vác với bọn họ. Thậm chí bọn họ có thể để cho Hắc Lao Đại Đế mang danh tàn sát chúng sinh, sau đó lại giết hắn, cướp lấy năng lượng mà hắn bắt được.

Ai cũng rất thiếu năng lượng, muốn thành Thần thì cần tích tụ rất nhiều. Nếu có thể mang về năng lượng tử vong từ việc diệt sạch chúng sinh, thì ai có thể cướp đoạt tới tay, sau đó lại giết một số Thiên Đế, như vậy sẽ có khả năng thành Thần rất lớn.

Một khi thành Thần, chính là người chiến thắng trong cuộc chiến tranh hai giới lần này.

Ahh!!

Trong núi non, một người cầm trường thương, cả người phát ra ánh sáng màu lam nhàn nhạt đang hướng về phía Chuẩn Đế đang lẩn trốn. Mặt người kia dính đầy máu tươi, vô cùng sợ hãi.

“Vì sao, tại sao lại như vậy!!” Hắn gào lên thảm thiết, “Chiến tranh giữa hai thế giới, chúng ta hẳn là nên đồng tâm hiệp lực, chúng ta vẫn luôn tắm máu tươi mà chiến đấu! Vì người nhà, vì quốc gia phía sau, chúng ta đã không tiếc tính mạng của mình, ai biết được Đại Đế cổ đại vậy mà lại....”

Rất nhiều cường giả Truyền Kỳ và Chuẩn Đế tại trạm gác phía sau tiền tuyến đều đã chết, chính là vì để yểm hộ hắn chạy trốn, mà hắn muốn đem tin tức này truyền đi khắp mặt đất:

Những người thủ hộ ngăn cản Quân Chủ Đại Đế từ thế giới khác tới đã bị người của mình phản bội!

Hắn dùng hết toàn bộ sức lực chạy như điên.

Trốn!

Nhất định phải trốn đi!

Phải giúp cho cường giả, con dân của quốc gia có thể trốn được bao nhiêu thì trốn!

Hạo kiếp khủng bố sắp buông xuống, chúng sinh đều phải tử vong, thậm chí số người có thể sống sót đã rất khó để tưởng tượng!

"Vô dụng."

Oanh!

Toàn bộ thân thể của Chuẩn Đế đang chạy trốn bỗng nhiên nổ tung, hóa thành một bãi sương máu, hóa thành nguồn năng lượng vô cùng tinh thuần.

"Đây chính là sự đáng buồn của phàm nhân..."

"Cho dù là Truyền Kỳ, ở trong mắt chúng ta cũng chỉ mạnh hơn phàm nhân một chút mà thôi. So với việc để cho các ngươi chậm rãi chết già, cưới vợ sinh con, vượt qua quãng đời bình thường còn lại, cuối cùng biến mất ở trong năm tháng lịch sử, không hề có chút ý nghĩa nào..."

"Việc làm những sinh linh phàm nhân tùy ý có thể thấy được kia, còn không bằng cung cấp một phần năng lượng cho những tồn tại chí cường như chúng ta, để cho chúng ta mở ra cửa lớn thành Thần."

Sắc mặt của Hắc Lao Đại Đế rất bình tĩnh, không ngừng tính toán, "Thu hoạch ngay từ đầu đã không tồi, sinh mệnh càng cường đại thì chứa năng lượng càng khổng lồ. Những Chuẩn Đế trấn thủ biên cương, đám Truyền Kỳ kia là những thu hoạch vô cùng không tồi.

Thế giới chúng ta khác với thế giới Hoang Cổ, hệ thống của bọn họ cường đại, nhưng tu luyện khó khăn, nhưng số lượng cường giả của chúng ta lại nhiều. Mấy trăm năm qua, Chuẩn Đế, Truyền Kỳ ra đời rất nhiều. Trong cùng hệ thống ngang nhau, lợi ích mà chúng ta thu hoạch được lớn hơn vô số lần so với bọn hắn!"

Hắn đi nhanh về phía trước.

"Thời đại này quá xa lạ với ta, quốc gia của ta đã diệt vong... Không có thân nhân, không có bạn thân, không có thứ mà ta muốn bảo hộ, tàn sát đi cũng không hề gánh nặng."

Nửa ngày sau.

Cả người Uku đầy máu tươi, trở về từ thế giới Hoang Cổ.

Đó là kết quả lưỡng bại câu thương. Hắn đã chém giết rất thảm thiết ở Nam Chiếu Quốc của thế giới Hoang Cổ, vì thế giới của mình, vì người nhà. Những chiến hữu Chuẩn Đế, đệ tử đã từng ngồi cùng quán bar đều đã chết vì nghĩa không hề chùn bước.

Hắn mất đi rất nhiều, nhưng không hối hận.

Dù sao chiến tranh thì phải có người đi hy sinh, không phải sao?

Mà hắn cũng đã đột phá từ trong cửu tử nhất sinh, thành công từ Chuẩn Đế bước vào cảnh giới Đại Đế Sử Thi.

Nhưng chung quy lại hắn vẫn đã buông tha cho đôi tình lữ kia, chỉ khiến bọn họ trọng thương, khiến họ trong khoảng thời gian ngắn không thể gia nhập trận chiến tranh này, nhưng vẫn phạm vào tội phản quốc như cũ... Bỏ qua cho đôi tình lữ kia là do Uku thấy được bóng dáng của mình từ trên người của bọn họ.

Chương 441: Hắc Ám Mở Màn (Hạ)

“Lần này sau khi chấp hành nhiệm vụ trở về, vẫn bị trọng thương như lúc trước, sẽ phải nghỉ ngơi hồi phục thương thế một đoạn thời gian. Ta có lẽ nên đi quán bar nghe giảng về lịch sử, chỉ là Messiah Đại Đế đã nói xong lịch sử...” Hắn không ngừng suy nghĩ.

Lúc trước trong quán bar phần lớn đều là Chuẩn Đế, cường giả Truyền Kỳ trở về từ tiền tuyến, ai nấy đều mang theo thương tích, cần được tu dưỡng.

“Đây là...”

Lúc Uku đi đến phía trước trạm gác, sắc mặt lại nháy mắt dại ra. Trước mắt tất cả đều là máu tươi của sự tử vong, “Là vết tích của Hắc Lao Đại Đế Birch...”

Hắn nắm cổ áo thật chặt, cảm giác cả người rét run.

Hắn bước nhanh về phía trước, trong óc trống rỗng, nhìn về phía nơi xa, “Đó là phương hướng của Vương quốc nhân loại Fedchyne, học viện của ta, Nữ Hoàng đại nhân Fedchyne... Đó chỉ là một đất nước nhân loại nhỏ bé thôi mà!!!”

Vương đô Fedchyne.

Bầu trời nhanh chóng hóa thành màu đen, vô số bóng ma vọt tới, giống như nước sôi phun trào, những bóng ma đang hạ xuống kia chính là một đám quái điểu khủng bố.

Uke cuối cùng cũng chạy đến, trầm mặc nhìn thành trì phía xa,

tai nạn đang hoành hành.

Gương mặt hắn dần dại ra, trở nên chết lặng, ngửa đầu nhìn về phía bầu trời đen kịt, “Bầu trời ở mảnh thế giới này chỉ có một màu đen kịt, ta vừa mới trở về từ thế giới kia, giờ lại có chút hoài niệm Thái Dương diễm lệ bên đó rồi.”

Đôi mắt hắn hiện lên một tia bình tĩnh.

Hắn bỗng nhiên nghĩ, mục tiêu tu luyện lúc trước của mình là vì cái gì?

Là vì có thể nhìn thấy ánh mặt trời.

Trong mắt phàm nhân ở mảnh thế giới kia là không thể tưởng tượng được, đối với mảnh đất này lại là chuyện cực kỳ khó khăn. Rất nhiều người từ sinh ra đến lúc tử vong, vĩnh viễn đều sống ở trong một khoảng là 50 năm, bởi vì thọ mệnh của mọi người phần lớn chỉ có hơn ba mươi tuổi.

Hắn sinh ra ở trong đêm đen, chưa từng thấy qua ánh sáng. Hắn vì để nhìn thấy phong cảnh ban ngày, mặt trời lên cao trong truyền thuyết, trời xanh mây trắng tắm mình dưới ánh mặt trời ấm áp, mới kiên định trên con đường tu luyện.

Hình bóng của một nữ tử đột nhiên hiện lên ở trong đầu hắn.

Bản thân mình là vì ánh mặt trời, hay là vì hướng về một nữ tử giống như ánh mặt trời kia??

“Cho nên ta đã lựa chọn lửa, nham hỏa giả Uke. Đáng tiếc, ta vừa mới mới vừa đột phá, nếu cho ta thêm một chút thời gian...”

Ầm vang!!

Bầu trời nhanh chóng bốc cháy, hóa thành một loạt áng mây lửa ráng đỏ chồng lên nhau. Bầu trời đen kịt nhanh chóng được

nhuộm đỏ vàng từ trong đen tối.

Uku nắm vào hư không, nham thạch trong mặt đất nhanh chóng bị hòa tan, hóa thành một người khổng lồ dung nham thật lớn.

Oanh!

Ánh lửa nhanh chóng bốc lên tận trời, thân hình dung nham to lớn phóng lên cao, hình thể cao đến vài trăm thước, nhìn giống như người khổng lồ trong thần thoại viễn cổ vậy.

Hắc Lao Đại Đế Birch đứng ở trước vương điện, mỉm cười nói: "Quỳ xuống, có lẽ ta có thể tha cho ngươi một mạng."

Gương mặt thanh nhã của Nữ Hoàng Fedchyne lại rất bình tĩnh, cầm quyền trượng màu vàng trong tay, đầu đội mũ miện nạm ngọc bích, lẳng lặng ngồi ở trên vương tọa, hơi run rẩy nhắm mắt lại, "Vương quốc nhân loại Fedchyne sẽ không bao giờ diệt vong."

Hắc Lao Đại Đế cười nhạo một tiếng, bỗng nhiên quay đầu lại, nhìn về bầu trời đen kịt phía xa, "Đây là..."

Rắc!

Một đạo ánh lửa tận trời đang điên cuồng tuôn ra.

"Hắc Lao Đại Đế Birch, ta muốn ngươi phải chết!!"

Uku gầm nhẹ, phảng phất muốn lấy phương thức như vậy để trút hết toàn bộ phẫn nộ.

Ầm vang!

Ánh lửa tận trời chiếu sáng vương điện hoa lệ trong đêm đen. Nữ Hoàng Fedchyne cầm quyền trượng nhìn về phía bầu trời đêm bên ngoài, nhìn hai bên đang chiến đấu trong ánh lửa tận trời kia. Nàng nỉ non, nàng không sợ hãi tử vong, cũng không muốn trách

móc nặng nề về việc Uku tự ý trở về.

Nàng bỗng nhiên run rẩy, tìm thấy một tờ giấy ố vàng.

“Lịch Ma Dược năm 971, ngày 3 tháng 7, ta lại lần nữa gặp được tiểu thư Millie của Vương tộc Fedchyne tại khu ổ chuột. Nàng đang giúp đỡ một số hài tử đáng thương. Trời ạ! Nàng cười, đây là lần đầu tiên từ lúc chào đời cho tới nay, ta bị nụ cười của một thiếu nữ chiếm đoạt, nàng quả thực rất đẹp! Nàng mỉm cười như là ánh mặt trời mà ta chưa bao giờ gặp qua, như là Thái Dương không gì sánh kịp kia, ấm áp đến mê người!”

“Ahhhh” như một người biểu diễn thơ ca đang ngâm thơ vậy. Vẻ mặt Nữ hoàng trở nên thâm tình, nàng đã không chú ý rằng chính mình đang rơi lệ.

“Tiểu thư Millie mỹ lệ như ánh mặt trời ! Uku ta chính là ngọn lửa bảo hộ mặt trời! Uku ta chính là Vương tử định mệnh của nàng! Uku ta nhất định bảo hộ nàng thành lập một đất nước lý tưởng!”

....

Thành Thánh Quang Dandis, bên cạnh tháp Thần Hi.

Thanh Đằng Địa Mẫu đang kiểm tra cho Hermes, thân thể nàng đột nhiên chấn động, hơi ngửa đầu nhìn về phía bầu trời đêm, hình như nghe được tiếng khóc thút thít như có như không của chúng sinh, oán niệm bi thảm đang dần hội tụ.

Long Mạch đan vào mặt đất cho nên nàng có thể thấy được một cảnh tượng thảm thiết cuối cùng của vương đô Fedchyne.

Toàn bộ Vương đô biến thành một thâm cốc dung nham màu đen thật lớn.

Nữ hoàng Fedchyne đầu đội vương miện màu vàng đang ôm

lấy thi thể của anh hùng Học Viện Hoàng Gia Uku, sau đó biến mất ở trong ngọn lửa vàng tận trời. Bọn họ giống như là hai con bướm mỹ lệ bay về phía mặt trời rực rỡ, đi về hướng vĩnh hằng.

“Cuối cùng cũng đã bắt đầu rồi.”

Nàng trầm mặc một chút, hơi nhắm mắt lại, đứng tại thế giới Ma Dược, nắm chặt cánh tay của Hermes bên cạnh, “Nếu ta không thay đổi thể giới Hoang Cổ, hình thành nên ràng buộc giữa cường giả và phàm nhân, chắc chắn khi trận chiến tranh này kéo dài cho đến bây giờ, thế giới chúng ta có lẽ cũng sẽ...”

Lực phá hoại của một Thiên Đế thật sự quá khủng bố.

Nếu không ai có thể ngăn cản, bọn họ có thể dễ dàng hủy diệt một quốc gia. Đây cũng chính là lý do mà biên cảnh hai bên đều sẽ điên cuồng ngăn cản Thiên Đế phía đối phương buông xuống thế giới của mình.

Lúc này, vô số Chuẩn Đế và cường giả Truyền Kỳ vì gia đình mà đang chiến đấu hăng hái nơi tiền tuyến đều không thể nghĩ tới, những Quân Chủ Đại Đế Sử Thi cổ xưa kia lại động thủ đối với phàm nhân trên mảnh đất của chính mình.

Trận đại nạn này triệt để bạo phát.

Nhưng lại dùng một loại hình thức khiến người ta khó có thể tượng tượng được.

Không phải kẻ địch từ thế giới khác, mà là quân chủ đại đế ở chính nơi này, đã khởi xướng lên trận đại hủy diệt này.

“Khóc đi, không có đúng hay sai, chỉ là do các ngươi nhỏ yếu mà thôi.”

Hắn yên lặng bước đi trên đại lục.

Một vương quốc của loài người rất nhanh liền bị diệt vong, vô số người chết và bị thương, tuy chỉ là một tiểu quốc nằm sát biên giới, nhưng vẫn tạo ra một cơn sóng gió rất lớn truyền đi, nghe nói 'Hắc Lao Đại Đế' cũng bị một ít vết thương nhẹ, đang vội vã chạy tới quốc gia khác.

Ngay lập tức, mọi người trên khắp lục địa đều cảm thấy bất an, máu tươi bao trùm tất cả mọi nơi.

"Chúng ta sắp diệt vong rồi, tất cả các quốc gia đều sẽ bị hủy diệt!"

"Không có bất kỳ một vị Quân chủ Đại đế nào xuất hiện cả, bọn họ đều im lặng…"

"Chúng ta không muốn chết!"

"Vị Thần cung phụng vĩ đại ơi!"

Cùng lúc đó, vô số tín đồ của Quang Minh Giáo Hội cũng đang cầu xin, đau thương kêu gào, khẩn cầu Thần trí tuệ Hermes vĩ đại tới cứu vớt bọn họ.

Chương 442: Tồn Tại Đặc Biệt

Thánh Quang Thành, Dandis.

Vây xung quanh đài phun nước là những kiến trúc màu trắng nhạt, ở chính giữa đài phun nước chính là pho tượng của Thần trí tuệ mà bọn họ xây dựng lại.

Trong tay Thần trí tuệ đang cầm một quyển sách, đứng trong đài phun nước nhìn lên bầu trời, khắp cả người của pho tượng Thần này đều tỏa ra một vòng ánh sáng vàng nhàn nhạt.

Có vài đứa trẻ con đang đùa giỡn với nhau ở bên cạnh đài phun nước, chúng cầm trong tay những thanh kiếm gỗ nhỏ, chơi trò đóng vai thành Quốc vương và Dũng sĩ.

Xung quanh là những tín đồ mặc trang phục màu trắng, tiếp tục đi về phía trước.

Rầm rầm!

Đài phun nước bắt đầu khởi động, từng con chim trông giống như bồ câu đang đậu ở trên tảng đá dùng mỏ sửa sang lại bộ lông chim trắng nõn của mình.

Không có bất kỳ ai nhìn thấy vị Thần duy nhất mà bọn họ tin tưởng, Hermes, đang ngồi bên cạnh đài phun nước, yên lặng đọc quyển sách trên tay, hắn khoác lên người mình một bộ thần bào trắng như tuyết cân xứng với dáng người thon dài của mình, trên cổ đeo một chiếc dây chuyền thủy tinh màu trắng vô cùng tinh xảo.

Người đàn ông đó đẹp tới mức không giống như một sinh linh

ở trên thế gian này, mà là một vị Thần ở trên bầu trời.

"Giống thư sinh y như đúc, cũng thích đọc sách, trên tay luôn cầm một quyển sách."

Hồ Hải Hàn ngồi trên băng ghế dài ở phía xa xa trong quảng trường đài phun nước.

"Bởi vì, vốn dĩ chính là một người mà."

Manh Muội ngồi ở bên cạnh, thỉnh thoảng sẽ ra ngoài xem diễn đàn, nàng đã tìm được tiết tấu rồi, đánh chữ trong chớp mắt xong lập tức vào lại, có thể trao đổi rất nhanh, cũng sẽ không đánh mất quá nhiều thời gian.

"Điểm khác biệt, chính là hắn ta có trí tuệ, thần bí vĩ đại, làm cho người ta nhịn không được mà thần phục, khi ta giao lưu với hắn, cảm giác rằng mình đã hiểu thêm được rất nhiều chuyện."

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn ở bên cạnh nhìn, lộ ra ánh mắt mơ ước,

"Hắn thật là đáng sợ, thật là đáng sợ! Tại sao hắn lại có được loại trí tuệ kinh người tới vậy! Hắn đang không ngừng thôi diễn, dung hợp tri thức ở trong đầu của hắn!"

"Bởi vì hắn…là Thần trí tuệ! Trong giáo lý tối cao của Quang Minh Giáo Hội…con người cổ xưa không khác gì dã thú cả, ban đầu con người không hề có năng lực tự hỏi, là Thần trí tuệ Hermes đã giao cho mọi người trên lục địa quyền năng 'tự hỏi', mang 'trí tuệ' giao cho con người, mọi người mới có thể tự hỏi, sáng tạo ra nền văn minh, tách mình ra khỏi dã thú…" Manh Muội nhẹ giọng nói,

"Hiện tại, Bách Hiểu Sinh phiên bản nâng cấp này mới thật sự là một bản thể hoàn chỉnh! Trí tuệ và tư duy của chúng sinh đều hội tụ lên trên người của hắn."

Chỉ có nàng mới biết được rằng, sinh mệnh đặc biệt như này đáng sợ tới mức nào!

Chồng lên kính tượng không gì không biết Bách Hiểu Sinh hình tượng trí tuệ mà chúng sinh cho hắn, cộng với số lượng hương khói khủng bố.

Ba thứ kết hợp lại với nhau, làm cho một tồn tại đặc biệt ra đời.

Trong thế giới Ma Dược, Bán Thú Nhân, loài người, Đế quốc vong linh tổng cộng chỉ có hơn sáu mươi triệu dân cư, bình quân thì trong ba người sẽ có một người là tín đồ của Quang Minh Giáo Hội, thậm chí có một ít gia đình từ nhỏ tới lớn trong nhà đều là tín đồ của Quang Minh Giáo Hội, lưu truyền mấy đời, mỗi cuối tuần đều sẽ đi tới giáo đường cầu nguyện.

Hắn có khoảng bốn mươi triệu tín đồ thành kính!

Chất lượng gấp ba lần so với dân chúng của thế giới Hoang Cổ! Cũng chính là tín ngưỡng của một trăm hai mươi triệu sinh linh!

Đủ loại nguyên nhân, khiến cho hắn trở thành một tồn tại đặc biệt.

“Hắn đang điên cuồng thôi diễn, hắn có thể sánh được với Thiên đế Đế Kỳ thời đại cổ xưa không?”

Hồ Hải Hàn ngạc nhiên nói:

“Nghe nói Thiên đế Đế Kỳ cổ xưa cũng cực kỳ am hiểu thôi diễn, học tập tuyệt học của những người khác, thậm chí liếc mắt một cái thôi cũng đã có thể nhìn thấu.”

Manh Muội nghiêm túc suy nghĩ, lưỡng lự một lúc lâu,

“Không thể sánh được. Suy cho cùng hắn không phải là một sinh linh sống, tuy rằng năng lực thôi diễn của hắn rất lợi hại, nhưng lại khuyết thiếu một ít trí tính. Đổi cách khác để nói, hắn giống như là tư duy của chúng sinh hội tụ lại thành một cái máy tính siêu cấp, có thể dung hợp rất nhiều thứ, nhưng không thể mở ra một thứ mới!”

Điểm đáng sợ của tên quái vật Đế Kỳ kia không nằm ở chỗ hắn học lén, dù sao thì sau khi học lén xong, cao lắm cũng chỉ là giống với nguyên bản mà thôi.

Sở dĩ mà hắn đáng sợ, là do sau khi học lén xong, hắn sẽ sửa cũ thành mới, sau đó trở nên còn lợi hại hơn cả hàng nguyên bản, tiếp đó sẽ treo ngược lại ngươi lên đánh.

Đây mới là điểm nghịch thiên của hắn.

“Đế Kỳ, là Đại La Thiên Kinh, sửa cũ thành mới, dung hợp… Còn Bách Hiểu Sinh chỉ dung hợp tri thức mà thôi, cao lắm chính là phiên bản yếu đi của Đại La Thiên Kinh.”

Manh Muội suy nghĩ một chút,

“Ài, chung quy thì là do hắn không có tư duy của chính mình, tuy rằng được thiết kế rất chân thật, sẽ mở miệng nói chuyện, sẽ giao lưu…Nhưng không phải là người thật, nếu có được tư duy và sự sáng tạo của chính mình, thì có được loại năng lực thôi diễn như cái máy tính siêu cấp này, chắc chắn sẽ sánh ngang với Đế Kỳ chân chính.”

Nguyên nhân mà hắn không thể sánh bằng với Đế Kỳ, chỉ đơn giản là hắn không phải một sinh linh thật sự mà thôi, còn năng lực thôi diễn tính toán hoàn toàn có thể sánh ngang.

Nhưng dù là như vậy, thì hắn cũng đã rất lợi hại.

“Quả nhiên…Đây mới thật sự là Thần trí tuệ, nhưng mà đồ nhi

ngoan của ta, ngươi đừng để bản thân bị hắn làm cho mê muội."

Manh Muội vô cùng nghiêm túc nói,

"Hắn là một sinh linh hoàn mỹ, bởi vì hắn chính là Thần trí tuệ trong ấn tượng của chúng sinh, là sự tập hợp của tất cả những chờ mong của bọn họ, hiển nhiên sẽ rất hoàn mỹ ăn khớp với ấn tượng của chúng sinh, hành vi, tư duy, trí tuệ, lời nói của hắn, tất cả đều là chúng sinh cho hắn."

"Nhưng…nhưng mà, ta cảm thấy, đó chính là một con người thật sự."

Hồ Hải Hàn nhịn không được nói.

"Hắn không phải là một sinh mệnh, một con người thật sự, sẽ vì thời gian, hoàn cảnh, những việc bản thân đã trải qua, mà thay đổi tâm tính, sau những thất bại dần dần trưởng thành, lòng người rất khó để đoán được, còn hắn thì không như vậy."

Manh Muội tỉ mỉ quan sát Hermes,

"Hắn là sự tồn tại hoàn mỹ trong ấn tượng của chúng sinh, hắn vĩnh viễn sẽ không phụ lòng chúng sinh."'

"Nhưng sinh linh như vậy, ta cảm thấy mới thật sự là một sinh linh."

Hồ Hải Hàn suy nghĩ một chút, nhịn không được mà phản bác lại,

"Hắn không có những tính đê hèn, bỉ ổi, là một tồn tại hoàn mỹ vượt xa người thường, tất cả những ý nghĩ và ảo tưởng tốt đẹp của chúng đều tập trung ở trên người của hắn, nam nhân như vậy, ai lại có thể không thích…"

Manh Muội giật mình, đánh đầu nàng ta một cái, cười nói:

“Ai mà biết được? Nhưng chúng ta vẫn là nhóm ba người năm đó, Bách Hiểu Sinh vẫn là một con mọt sách như trước…Chỉ là thay đổi sang một thân phận khác mà thôi!”

Bỗng nhiên trong lúc này, Manh Muội như cảm ứng được cái gì đó, nhìn về phía Hermes.

“Đã đến lúc rồi.”

Hermes gật đầu, thả quyển sách xuống, đứng lên biến mất ngay tại chỗ, bình tĩnh nói:

“Con dân của ta, hễ là tin ta, sẽ tránh được nguy nan…Đi một chuyến tới gặp tên Hắc Lao Đại Đế Birch kia thôi.”

Hắn vốn dĩ chính là một sinh linh do hương hỏa ngưng tụ thành, đương nhiên sẽ thuận theo Long mạch trong mặt đất, nhanh chóng tiến về nơi nào đó.

Chương 443: Thần Linh Buông Xuống

Dưới bầu trời tối tăm.

Hắc Lao Đại Đế Birch đã đến một quốc gia mới.

Đây là một quốc gia Bán Thú Nhân nhỏ, cường giả trấn áp mạnh nhất cũng chỉ là Truyền Kỳ, nhưng cường giả của bọn họ cũng đều đã đi lên tiền tuyến để tham chiến hết rồi, thậm chí trong lúc thủ vệ của vọng tháp lúc trước đã chết trong tay hắn.

“Thật đúng là sinh linh đáng thương mà!” Hắn mỉm cười.

Rầm!

Hắn khoát tay, từng con chim kỳ dị hội tụ thành một làn sóng triều màu đen ở trên bầu trời của trấn nhỏ.

“Giết! Không trừ một ai!”

Gương mặt lạnh lùng của hắn mang theo sự bình tĩnh.

“Một thời đại phàm nhân chẳng qua cũng chỉ như mây khói thoảng qua. Bọn họ đi đến thế giới này, cười vui lại chết già, như là cỏ dại mọc thành cụm, hơn ba mươi năm nhân sinh không có bất kỳ ý nghĩa nào, tùy tiện tàn sát thì lại sẽ lại sinh sản thêm lần nữa.”

Trên mảnh đất bị tàn phá, thi cốt chồng chất như núi.

Hắc Lao Đại Đế Birch đi nhanh về phía trước, nhìn những bá tính đang kêu rên kia.

Không ít tín đồ dìu già dắt trẻ quỳ rạp xuống trên đường phố, trong giáo đường có một đám người đang cầu nguyện. Bọn họ nhìn về phía pho tượng Thần Trí Tuệ trên cao, nhắm mắt lại, khóc thút thít, thành kính cầu nguyện 《 Sách Trí Tuệ 》:

“Thần Trí Tuệ ở Achilles trên bầu trời .”

“Chúng ta nguyện xưng ngài là cha”

“Xin hãy ban cho chúng con trí tuệ để thoát khỏi dã thú, tặng cho sinh linh quyền năng suy nghĩ.”

“Nguyện để tri thức của ngài tồn tại mãi trong sách vở, giống như tồn tại trong lòng chúng con.”

“Nguyện lấy trí tuệ của ngài làm lực lượng quyền bính, tượng trưng cho quyền lực tối cao.”

...

Thánh ca kêu gọi như có như không dần vang vọng khắp thành trấn, số sinh linh cầu nguyện trong tuyệt vọng đếm mãi không hết.

Đại sảnh cầu nguyện của giáo hội đã không chứa nổi. Ở đài phun nước của trung tâm trấn nhỏ, lão nhân, tiểu hài tử, phụ nhân, nam nhân đều thành kính quỳ rạp xuống đất mặt, kêu gọi, run rẩy nhắm mắt lại.

“Thật là đáng buồn.” Hắn buông xuống giữa không trung, bỗng nhiên mở miệng.

Oanh!

Mọi người ở đây lập tức càng run rẩy hơn, phảng phất như nghe được giọng nói của Ác Ma, liền nhắm chặt mắt, căn bản không dám mở mắt ra nhìn xem bên ngoài đã xảy ra chuyện gì. Họ quỳ rạp xuống đất, âm thanh cầu nguyện càng lúc càng lớn, dường

như đang muốn lấy phương thức như vậy để kết thúc sinh mệnh của mình.

Hắn lắc đầu, giơ cánh tay lên cao, ánh sáng màu đen nổi lên, "Đây là sự hèn mọn của phàm nhân, thời khắc nguy nan chỉ biết cầu nguyện, đi tìm kiếm sự ký thác về tinh thần, mong ngóng người khác có thể tới cứu vớt bản thân."

"Bọn họ cũng muốn cứu vớt chính mình."

Không biết từ khi nào đột nhiên có một giọng nói vang lên bên tai, "Chỉ đáng tiếc là không thể, không ai muốn phải dựa dẫm vào người khác cả. Trên thế giới này, phần lớn đều là phàm nhân không thể tu luyện thành chức nghiệp giả, rất nhiều chuyện sinh ra đã được định sẵn. Bọn họ muốn lựa chọn nhưng lại không đến lượt... Thế giới này không có hệ thống giống như Thục Sơn, cho nên bọn họ chỉ có thể khẩn cầu ta, để ký thác nội tâm của mình."

Khẩn cầu ngươi?

Gương mặt của Hắc Lao Đại Đế Birch dần dại ra, đột nhiên quay đầu.

Hắn nhìn thấy một vị Thần Quang Minh mặc y phục trắng cầm theo quyển sách, trên mặt mang theo nụ cười ôn hòa, đang lẳng lặng đứng cách đó ba mét, thậm chí không có cách nào cảm ứng được sự tồn tại của hắn.

Giống như là một u linh không có tiếng động.

Hắc Lao Đại Đế Birch sởn tóc gáy, nghĩ mà sợ.

Nếu hắn muốn đánh lén mình, chỉ sợ mình nháy mắt liền sẽ tử vong.

Cảnh này khiến cho hắn lập tức nghĩ tới một người, chưởng môn Thục Sơn Liễu Ôn Kiếm, đó là một vị Thiên Đế phàm nhân

khủng bố, cũng không có khí tức, chiến lực của nàng đều ở trên vũ khí.

“Giống như thích khách kia!”

Trong lòng hắn cảm thấy rét run, không khỏi nhìn về phía quyển sách trên tay người nam nhân này.

Quyển sách này có phải là cũng giống nhau hay không?

“Ngươi là... Thần Trí Tuệ Hermes!?”

Hắn trầm mặc vài giây, lại mở miệng nói: “Không đúng, ngươi có khí tức tín ngưỡng của sinh linh thế giới Hoang Cổ, không phải người sống, thì ra là như vậy... Đây là sự chống cự cuối cùng của Quang Minh Giáo Hội trên mảnh đất này sao? Cấu kết với tồn tại cổ xưa của thế giới Hoang Cổ, quả nhiên là đáng chết vạn lần.”

Tuy rằng hắn nói như vậy, biểu hiện thật sự hung lệ, nhưng vẫn có ý muốn lui. Hắn cảm giác được hơi thở khủng bố của đối phương, hội tụ quá nhiều quá nhiều hương hỏa, cho nên chiến lực vô cùng khủng bố.

Hắn biết rõ, hầu hết phàm nhân trên mặt đất Ma Dược đều cung phụng đối phương.

Hương hỏa của thế giới Hoang Cổ là phân tán, mà mặt đất Ma Dược hiện tại lại đang hội tụ lại. Đối phương manhj hơn nhiều so với chiến thần Thiên Đồ lúc trước, chắc hẳn thuộc cấp độ quái vật như Thủy tổ của ma cà rồng, hay là Tiên Huyết Đế!

“Ahhh! Là Thần Trí Tuệ!”

“Thần vĩ đại rốt cuộc cũng tới cứu vớt chúng ta!”

...

Đám phàm nhân trên mặt đất đều mở to mắt, gào thét điên

cuồng, sùng kính, quỳ lạy. Một vị tồn tại cổ đại thần thoại xuất hiện ở trước mắt, là tín ngưỡng của mình. Bọn họ nguyện ý trả giá mọi thứ để Thần tối cao buông xuống, bây giờ bọn họ nên làm gì đây?

Bọn họ nói năng lộn xộn, thánh ca kêu gọi càng kịch liệt.

Trong trong lịch sử dài lâu, ai là người có lực hiệu triệu nhất? Ai được mọi người tôn sùng nhất?

Không thể nghi ngờ chính là Thần Trí Tuệ Hermes trong truyền thuyết, buông xuống mặt đất, giao cho phàm nhân ba tầng tri thức vĩ đại, mang đến cho mọi người dũng khí để tranh đấu với tự nhiên.

Sự tồn tại của toàn bộ Quang Minh Giáo Hội cũng chính là vì để cung phụng vị Thần này.

Manh Muội lặng yên đi tới.

Nàng nhìn thấy cảnh tượng cuồng nhiệt như vậy, cảm thấy sự tín ngưỡng này đã vượt quá tưởng tượng của nàng, không khỏi nghẹn họng nhìn trân trối.

Các cư dân mạng phía ngoài đang xem phát sóng trực tiếp, một người tay cầm một cây microphone, “Hỡi các cư dân mạng đang ăn dưa, đây là sự biến chuyển của lịch sử, sóng triều lịch sử đã bắt đầu! Xin hãy nhớ kỹ cảnh tượng này. Hơn nữa, hãy chứng kiến mị lực của lịch sử! Lịch sử tồn tại cùng với chúng ta!”

Phía trên không trung, vị Thần áo trắng lẳng lặng nhìn hắn, “Tất cả những người có nghiệp chướng nặng nề, chỉ cần cầu nguyện ta, quy thuận Vương quốc của ta thì ta sẽ khoan thứ tội của ngươi.”

Phụt!

“Đi!” Hắc Lao Đại Đế Birch xoay người, máu tươi xuyên qua lồng ngực hắn.

Sau lưng, Hermes cường đại nhưng không có khí tức, tựa hồ không có ý động thủ. Hắn chỉ chậm rãi mở ra trang đầu tiên của Quang Minh Thánh Thư, nhẹ giọng đọc lên.

“Trí tuệ là sức mạnh.”

Giây tiếp theo, khí tức rốt cuộc cũng nở rộ, toàn bộ thế giới phảng phất như bị đè ép.

Hermes giống như thích khách Liễu Ôn Kiếm vậy, thường ra tay trong nháy mắt, rút kiếm ra mới bộc phát khí tức khủng bố.

Trong nháy mắt nhìn thấy kiếm kia, chính là khoảnh khắc mà địch nhân bị diệt vong.

“Ta...”

Hắn ta ngây ngốc cúi đầu, ý thức dần trở nên mơ hồ, cả người bị đè ép đến vặn vẹo, thậm chí bị áp thành một quả cầu, giọng nói gần như không thể phát ra, “Sao có thể... mạnh như vậy!!”

Phanh!

Hắn hoàn toàn bị áp thành sương máu.

Sắc mặt Hermes bình tĩnh, nhẹ nhàng lắc người, biến mất khỏi chỗ cũ.

Ahhh!!

Người dân của các thành phố gần đó nhìn lên bầu trời, lập tức bật khóc vì vui mừng, các tín đồ đều quỳ xuống cầu nguyện.

“Ta... Móa!!” Manh Muội cũng ngẩn ngơ, qua một hồi lâu mới chậm rãi phun ra một hơi dài, “Khoa trương như vậy?”

《 Sử sách Ma Dược 》 ghi lại:

【 Ma Dược, năm 1103, giao chiến với thế giới Hoang Cổ, Sử Thi Đại Đế tàn sát chúng sinh, Thần Trí Tuệ Hermes buông xuống, cứu vớt tín đồ thương sinh trong lúc nguy nan.】

Chương 444: Tội Lỗi Của Phàm Nhân

Đại giới Huyết vực.

Tiên Huyết Đế và Bromley đang lẳng lặng chơi cờ.

“Ta hình như nghe được tiếng khóc của chúng sinh. Đó là tiếng khóc bất lực, khẩn cầu sự trợ giúp từ Vương của bọn họ.” Bromley cười nói, “Giống như năm đó ta dùng dược tề chuyển hóa rất nhiều nhân tộc thành đại quân Bán Thú Nhân, sát nhập Vương quốc nhân loại.”

Tiên Huyết Đế nhàn nhạt nói: “Ngươi quá coi thường ta rồi, tuy rằng ta là người, nhưng bị thế nhân gọi là Tiên Huyết. Ở thời đại của ta, tay của ta đều là máu tươi, ngay cả ở Minh Giới ta cũng giết ra một mảnh máu tươi.”

Hắn biết đối phương đang kích hắn.

Ra tay bảo hộ các phàm nhân khắp thổ địa, trở thành cái đích cho mọi người chỉ trích, sau đó sẽ bị nhóm Quân chủ Đại đế xung quanh vây sát, nhưng đáng tiếc là đối phương tính sai rồi. Bởi vì trong những năm tháng dài đằng đẵng kia, hắn sớm đã sớm không còn xem trọng những điều đó nữa rồi.

Gió đen vờn quanh khắp mặt đất, một vị tôn chủ đại đế đang nhắm mắt dưỡng thần đột nhiên mở hai mắt, đồng tử co rút lại.

“Hắc Lao Đại Đế Birch... đã chết?”

Bọn họ cảm nhận được hơi thở kia đã biến mất.

Dựa theo nhận thức của bọn họ thì vùng đất phía sau đã không còn Quân chủ Đại đế nào nữa, sao có thể có người ngăn được hắn chứ?

“Là ai đã giết hắn?”

“Có Quân chủ Đại đế cổ xưa nào đó tránh ở chỗ tối sao?”

“Chẳng lẽ, là Messiah Quân chủ Đại đế thần bí nhất kia?”

...

Từng đạo thần niệm va chạm, trao đổi với nhau.

Bọn họ cảm thấy thật không thể tưởng tượng được. Hắn là không có Quân chủ Đại đế nào sẽ vì sinh linh thời đại này mà mạo hiểm để cho bản thân bị bọn họ đánh chết mới đúng.

Bọn họ đều là những đại đế cổ đại ngủ say mấy trăm năm, đối với thời đại trước mắt này, nói tàn sát liền tàn sát, không đến hai ba trăm năm thì sẽ khôi phục lại sự cường thịnh như hôm nay thôi. Tuy rằng có chút giãy giụa và do dự, nhưng để có khả năng thành thần thì phải tàn nhẫn. Dù sao trong những năm tháng dài lâu này, bọn họ sớm đã xem nhẹ sống chết của phàm nhân.

“Toàn bộ đã được định sẵn...”

“Đã không còn ai có thể nghịch chuyển thời đại này.”

Bọn họ lần lượt trao đổi, dự định sẽ phái ra một số tôn chủ đại đế đi tiến hành tra xét chân tướng.

“Ta đi thôi, tra xét một chút xem ai đã động thủ với chúng ta.” Thương Bạch Vương mở miệng, hắn là một khô lâu vương, trên người khoác chiến giáp.

“Ta cũng đi, thời đại này thuộc về chúng ta, chúng ta tương đối quen thuộc.” Nữ đế Kaguya cũng lên tiếng. Nàng là Nữ đế của

Vương quốc phàm nhân đương thời, cuộc đời của nàng có thể viết thành truyền kỳ.

“Ta cũng đi.” Ứ Hắc Quân chủ Đại đế Mercuria cũng đi ra. Hắn rất bình tĩnh, đôi mắt mang theo máu tươi, đây là một vũng nước bùn màu đen khủng bố, hoàn toàn không có hình người. Hắn đã dùng ma dược để thay đổi hoàn toàn bản thân.

“Ta cũng đi.” Đại Đế Bán Thú Nhân Phero mở miệng.

Oanh ——

Rất nhanh đã có bốn Quân chủ Đại đế bay về phía sau trạm gác.

Dưới bầu trời đen nhánh tối tăm, trên vùng núi màu đỏ sậm, bọn họ thấy được cảnh đầy máu me của cuộc tàn sát trước đó, nhìn thấy từng khối thi thể rách nát của một vị cường giả Chuẩn Đế Truyền Kỳ tại vọng tháp.

Mặt đất đầy rẫy máu tươi và sự tĩnh mịch.

“Chúng ta chia nhau ra tìm đi, liên lạc khi gặp được gì đó.”

Bọn họ nhanh chóng tách ra.

Nữ đế Kaguya không có đi tìm kiếm, mà là sau khi chờ mọi người rời đi thì yên lặng đi tới trước vọng tháp, ngồi xuống. Nữ tử này mới hơn ba mươi tuổi, có phong thái xinh đẹp thành thục, nàng lẳng lặng nhìn không trung, lấy một chai rượu ra rồi lẳng lặng uống.

“Chúng ta, thật sự muốn...” Bỗng nhiên, Thương Bạch Vương trầm mặc một chút, đi ra từ trong bóng tối.

Nữ đế Kaguya kinh ngạc nhìn hắn, không nghĩ tới hắn cũng không có rời đi, cũng ở trầm mặc một chút, nàng uống một ngụm

rượu rồi đưa cho hắn, “Chúng ta đã không thể lựa chọn...”

Ứ Hắc Đại Đế cũng đi ra từ trong bóng tối, nhìn hai người.

Bọn họ ngơ ngẩn nhìn nhau, bỗng nhiên bất đắc dĩ cười rộ lên.

“Ngươi cũng không hạ thủ được?”

“Đó đều là con dân của ta.”

Ai cũng không nghĩ tới bọn họ là Quân chủ Đại đế của thời đại này, quen thuộc địa hình và nhân mạch của thời đại này nhất, đều không lựa chọn tìm kiếm mà là cố ý buông tha.

Bọn họ lại đợi trong chốc lát, người cuối cùng là Quân chủ Đại đế Bán Thú Nhân Phero cũng không thấy trở về. Hiển nhiên, hắn chân chính muốn tàn sát thời đại này, đứng chung một chỗ với những đại đế cổ đại kia.

Ứ Hắc Vương đi tới, một vũng nước bùn màu trắng tiếp nhận bình rượu, uống cùng hai người.

“Các ngươi nói.... Nếu như chúng ta cũng ngủ say lâu như bọn họ thì có thể sẽ giống như bọn họ hay không...” Đột nhiên, Thương Bạch Vương nói: “Chúng ta cũng sẽ sa đọa, ngươi đã nghe nói qua về đoạn lịch sử xa xôi của thế giới Hoang Cổ kia chưa? Đạo Trường Sinh, một người ngăn cản Đại La Thiên.”

“Ừm? Trên thế giới này, không có đúng sai.”

“Chỉ có mạnh yếu mà thôi.”

Ba người trò chuyện, bọn họ không có đi ngăn cản, cũng không đi hỗ trợ, chỉ là lẳng lặng tránh ở trong góc, chờ đợi một cách yếu đuối. Đây là điều duy nhất mà bọn họ có thể làm được, muốn bọn họ trả giá sinh mệnh, lấy trứng chọi đá, bọn họ không làm được, bọn họ không muốn được xưng là anh hùng rồi từ bỏ sinh mệnh.

Uống uống rồi lại uống, đột nhiên một lượng lớn nước mắt màu xám trắng chảy ra từ hốc mắt của Ứ Hắc Đại Đế Mercuria, nhìn có vẻ quỷ dị mà âm trầm.

“Là ta sai... toàn bộ đều là do ta sai...” Mercuria ngẩng đầu lên uống rượu rồi cười thảm.

“Mercuria đại đế, ngươi bình tĩnh lại một chút!!” Nữ đế Kaguya nhận ra có chút không đúng, hình như có một chút chân lý tín niệm của đối phương bị tan vỡ, đang rơi vào trầm luân và tuyệt vọng. Điều này thực sự rất khủng bố, vì đã có rất nhiều người không gượng dậy nổi. Nàng đang thử ổn định cảm xúc của đối phương.

“Là ta sai... Chính là ta sai...” Nước mắt của Mercuria chậm rãi chảy xuống từ khóe mắt, vị đại đế này khóc rất thê lương, “Ta trấn áp thời đại này, cũng trấn áp các ngươi, vô địch khắp cả thiên hạ, năm đó ta đã nói thần phục ta, thời đại này thuộc về ta, nhưng ta lại không ngăn cản được bọn họ...”

Hắn lớn tiếng nghẹn ngào kêu rên.

“Là ta, là ta.... Ta thật sự quá yếu!!”

Hắn khóc lóc thảm thiết.

Đột nhiên có một bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve trán của đống nước bùn màu trắng này.

Có sinh linh nào đó đã vô thanh vô tức tới gần ba Quân chủ Đại đế bọn họ?

Bọn họ chính là đại đế...

Hắn dại ra, chậm rãi xoay người.

Một vị Thần linh áo trắng cầm Thánh Kinh trong tay, nhìn như

là một Thần quan bình thường không có khí tức, phảng phất một người cha nhân từ, “Mỗi người đều có tội, hướng Thần cầu nguyện, Thần sẽ khoan thứ, Thần sẽ tiếp nhận nguyện vọng của các ngươi, Thần sẽ cứu vớt chúng sinh.”

Đây là kinh văn cầu nguyện bên trong《 Sách trí tuệ 》.

Mercuria giống như một đứa trẻ đang sụp đổ, chết lặng vài giây, đột nhiên quỳ xuống, phảng phất một tín đồ đang cầu nguyện ở trong giáo đường vậy. Hắn bắt đầu hát lên thánh dao và cầu nguyện, “Thần Vạn năng, ta đã cô phụ ân điển của ngài, dùng trí tuệ mà ngài ban tặng đi thực hiện những tội ác của thế gian...”

Chương 445: Giáng Lâm

Nữ đế Kaguya và Thương Bạch Vương đứng ở bên cạnh đều cảm thấy sởn tóc gáy.

Bọn họ mơ hồ cảm giác được...

Chân lý của đại đế Mercuria cường đại trấn áp đương thời gần như sụp đổ...

Nhưng mơ hồ đã vững vàng lại.

Hắn đắm chìm ở trong ánh sáng trắng tinh, trấn an đám nước bùn đang khóc lóc thảm thiết này, giống như là một vị Thần linh trong bức họa thần thánh đang dạy dỗ phàm nhân trên mặt đất, mang theo vận vị thần thánh.

“Thần linh áo trắng không có khí tức...” Nữ đế Kaguya ngửa đầu lẩm bẩm.

Đột nhiên, đôi mắt của nữ đế Kaguya nhìn thẳng vào phía sau vị Thần áo trắng, dường như có treo một cái vòng cổ thủy tinh màu xám. Đó là bảo cụ mạnh nhất của đại đế Bán Thú Nhân Phero.

“Thần Hermes vĩ đại, phàm nhân hướng ngài cầu nguyện, khẩn cầu được Thần khoan thứ!”

Thình thịch!.

Nữ đế Kaguya quỳ xuống.

Vị thần áo trắng cúi đầu, nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc của nàng, trấn an nội tâm sụp đổ của nàng, đọc sách thánh trên tay, giống

như một người cha nhân từ.

Rất nhanh, ba vị đại đế đều quỳ rạp trên mặt đất, thống khổ giống như hài tử, lắng nghe ý chỉ của Thần.

Đại giới Huyết vực.

Không gian không hề dao động, không có khí tức, phảng phất hắn xuất hiện từ trong hư không.

Đó là một hình bóng thon dài khoác lên trên người mình một bộ quần áo trắng, xuất hiện từ trong hư không, trên tay cầm một quyển sách thánh trắng tinh, cả người đều tỏa ra hào quang thanh khiết của Thần.

“Thần trí tuệ? Hermes??”

Cơ thể Tiên Huyết Đế chấn động, nhìn về phía vị Thần trước mặt.

Đây chính là vị Thần trong truyền thuyết!

Các Quân chủ Đại đế xung quanh nhìn thấy cũng hoảng sợ.

“Không, đây là khí tức của hương hỏa!”

“Ra là vậy…”

Một ít Quân chủ Đại đế khẽ toát mồ hôi lạnh.

Đây là một bố cục đáng sợ, tất cả nguyện lực trên thế giới này ngưng tụ lại thành Hermes, tạo ra vị Thần này, điều này khủng bố hơn bất cứ vị Thiên đế hiện tại nào của thế giới Hoang Cổ.

Nhưng mà, sao có thể để như vậy được?

Ánh mắt của bọn họ dần trở nên âm u.

Tiên Huyết Đế mở miệng,

“Đánh chết vị Hermes do hy vọng của chúng sinh ngưng tụ thành này, năng lượng sẽ cực kỳ lớn. Nhưng khí tức của hắn thật đáng sợ, e rằng có thể so với hai ba vị Thiên đế.”

Bromley cười nói:

“Phe chúng ta vốn dĩ có rất nhiều người…Nhưng Thủy tổ ma cà rồng đã dẫn phân nửa người đi tuần tra rồi, đúng lúc chúng ta có thể lén chiếm lấy, chia cắt vị Đại Đế này.”

“Nguyện lực của chúng sinh hội tụ, hy vọng cuối cùng của cả lục địa này, hương vị của sự hy vọng… Chắc chắn sẽ cực kỳ ngon.”

Cơ thể màu đen đầy gai nhọn dữ tợn của Hắc Vân Vương lộ ra vẻ âm trầm, giống như một vị Ma Vương khủng bố chuyên cắn nuốt mộng tưởng.

…

Các Quân chủ Đại đế xung quanh trao đổi với nhau, Hermes cảm nhận được luồng uy áp mạnh mẽ từ bốn phương tám hướng ập tới.

Xa xa, nữ đế Kaguya, Mercuria và Thương Bạch Vương cũng nhanh chóng đuổi tới.

Vẻ mặt của bọn họ có hơi phức tạp, mang theo một chút tuyệt vọng, bọn họ cũng cảm nhận được khí tức của hương hỏa rất rõ ràng, đây không phải là Thần trí tuệ chân chính, mà chỉ là vị Thần do nguyện lực của chúng sinh ngưng tụ thành mà thôi.

Mặc dù, bọn họ đã bị thuyết phục, chìm đắm vào trong cái ôm ấp ấm áp của cha.

Nhưng mà, năng lượng hương hỏa có hùng mạnh tới đâu đi nữa, chung quy cũng không phải là vị Thần trí tuệ toàn trí toàn năng thật sự, không có được sức mạnh vô địch. Hiện tại, chỉ có Ma Thần Khởi Nguyên và Thiên Đạo của thế giới Hoang Cổ ra tay, thì mới có thể giành chiến thắng.

"Giết!"

Mỗi một lỗ chân lông trên người Tiên Huyết Đế đều thấm đẫm máu tươi, cả người biến thành máu tươi, từng đám bọt khí máu tươi dày đặc lít nha lít nhít, khiến người khác vô cùng kinh hãi.

"Trí tuệ và văn minh đã giúp cho con người tách mình ra khỏi dã thú."

Hermes từ tốn mở miệng, khắp cơ thể đều tỏa ra hào quang của Thần, chiếu rọi tất cả mọi nơi trên vùng đất này, nhuộm lên nó một màu sắc tinh khiết,

"Thế giới vặn vẹo, nhân tính vặn vẹo, tai họa vặn vẹo, những tồn tại bất diệt cũng vặn vẹo, tất cả mọi thứ cần được cứu rỗi!"

"Cứu rỗi lỗi lầm của thế nhân."

Giọng nói của Hermes mang theo sự thánh khiết đơn giản sạch sẽ, mang theo sự nhẹ nhàng và yên tĩnh, khuyên bảo tất cả những người phàm trần ở nơi này, để bọn họ vứt bỏ đi nội tâm độc ác.

"Giết hắn!"

"Cũng chỉ là sinh linh do nguyện lực của chúng sinh tập hợp lại thành mà thôi, không cần phải nói nhiều!"

Một luồng uy thế vô cùng kinh khủng tràn ra, các tôn chủ đại đế có mặt ở đây cũng nhanh chóng ra tay, những luồng uy áp mạnh mẽ cứ liên miên không dứt, tràn đầy khí thế, cực kỳ vĩ ngạn.

Ở phía xa.

Mặt Manh Muội biến sắc, cũng đuổi tới.

“Đã để Thiên đế bên kia tới đây rồi, đừng trách ta dùng chiến tranh để ngăn chặn trận chiến này! Hai mặt giáp công những Quân chủ Đại đế này! Hermes chết đi, sau này không biết phải tích lũy bao lâu mới có được nguồn nguyện lực nhiều tới như vậy, không ngăn được bọn họ thừa lúc này mà giết sạch chúng sinh.”

Nàng bắt đầu khẩn trương,

“Đều do hắn hành động quá nhanh, không chịu sự khống chế của chúng ta, bên kia chưa chắc có thể tới đây ngay được… Tuy rằng chỉ cần khoảng 30 – 40 giây, nhưng đối với những cường giả có trình độ như này, đặc biệt còn nằm trong trường hợp bị toàn bộ thành viên vây giết…”

Khả năng cao nhất có thể xảy ra chính là bị đánh chết trong nháy mắt!

Thứ mà Hermes ở trước mặt phải đối diện ngay lúc này, chính là những tôn chủ đại đế cổ xưa.

Mỗi một người trong bọn họ, đều đã từng trấn áp cả một thời đại, là sự tồn tại không đâu địch nổi.

Cho dù, ở đây chỉ có phân nửa số Quân chủ Đại đế, những người khác đều đã đi tới tiền tuyến tuần tra và trấn thủ, nhưng cũng không phải là thứ mà bất kỳ Thiên đế nào có thể chống lại được.

Ầm ầm!

Ngay tại giây tiếp theo, Hermes đã ra tay.

“Trí tuệ là sức mạnh của tất cả mọi thứ.”

Ầm ầm!

Cả thiên địa nhanh chóng bị đè ép, cơ thể của tất cả các Quân chủ Đại đế xung quanh đều bị chấn động, hộc máu bay ra ngoài.

“Trí tuệ là quyền bính tư duy, tư duy là cơ sở để cảm nhận thời gian.”

Trong nháy mắt, thời gian ở đây cứ như bị chậm lại, động tác của các Quân chủ Đại đế ở đây cũng chậm lại.

Nhưng mà chỉ có chính bọn họ biết, tư duy của bọn họ bị một loại vu thuật tinh thần nào đó quấy nhiễu, điên cuồng quấy nhiễu, giam cầm hành động của bọn họ.

“Hắn tuyệt đối không chỉ đơn giản là hương hỏa mà thôi! Thậm chí còn pha trộn một ít thứ gì đó rất đáng sợ, thế mà lại cho ta một loại cảm giác như bản thân đang đối mặt với Thần trí tuệ chân chính, không gì là không biết.”

Vẻ mặt của Tiên Huyết Đế bắt đầu trở nên không đúng.

“Trí tuệ là quan sát bộ mặt thật của chúng sinh.”

Chương 446: Kết Thúc

Soạt…

Hermes lật sang trang sách kế tiếp, từng đạo vu thuật phát ra, dùng một góc độ cực kỳ đáng sợ bắn vào những Quân chủ Đại đế ở đây, bẻ gãy nghiền nát.

Manh Muội triệt để sợ ngây người!

Đánh con trai nhà mình? Lại giống như đang đánh đồ đệ mà bản thân mình tự tay dạy dỗ?

“Không đúng, không đúng! Hẳn là như vậy! Toàn bộ các Quân chủ Đại đế ở trước mắt hắn đều trở nên trong suốt…Hắn biết công pháp, căn nguyên và sơ hở của đối phương, có thể đánh bại đối phương trong nháy mắt!”

Nàng nhớ tới Đế Kỳ.

Năm đó, Đế Kỳ cũng biết được toàn bộ căn nguyên của mười hai Tổ Vu, cho nên mới có thể trong vài chiêu ngắn ngủi đánh chết được đối phương. Bởi vì tất cả động tác, chiêu thức, nhược điểm của đối phương đều hoàn toàn bại lộ ở trước mặt của hắn.

“Thần trí tuệ…”

Manh Muội trầm mặc một chút,

“Biết được toàn bộ công pháp của các Quân chủ Đại đế, đây rốt cuộc là quái vật gì vậy?”

Lúc này, một Thiên đế của thế giới Hoang Cổ đã tới, nhìn một màn này cực kỳ kinh sợ.

“Đây là… Ai?” Đấu Chiến Thần giật mình.

Ầm ầm!

Một đại đế bị bay ngược ra ngoài, vậy mà lại là Bromley, rơi bên cạnh chân hắn.

Đấu Chiến Thần càng cảm thấy kinh hoàng hơn.

Trong mấy lần giao thủ với nhau, Bromley vẫn luôn đè hắn xuống đất mà đánh!

Hắn nhịn không được mà hung hăng đạp một cước lên trên mặt của tên này, không ngừng chà chà, nâng Kim Cô Bổng lên bày ra một tư thế đẹp trai.

Screenshot!

“Lão Tôn ta lại thu phục được một con yêu quái này.”

Cách đó không xa, Mercuria cười như điên, vui sướng mở miệng nói,

“Nhìn thấy không! Nhìn thấy không hả!”

Hắn bắt đầu gào thét,

“Đây chính là con người đó! Trí tuệ của loài người! Có được trí tuệ chính là văn minh, mà không phải là dã thú! Đây là vị Thần do trí tuệ của chúng sinh hội tụ thành – Hermes! Hy vọng cuối cùng của chúng sinh trên lục địa này!!”

Hắn cười ha hả, cảm xúc bị dồn nén lần thứ hai bùng phát như lũ quét, cuồng loạn.

Tiên Huyết Đế nhìn Mercuria đang cười ha hả,

“Ngươi tới nói cho ta biết? Cái người tràn ngập khí tức của

hương hỏa, Thần trí tuệ ngưng tụ từ hệ thống của thế giới Hoang Cổ kia, là cứu tinh của lục địa Ma Dược chúng ta? Chứ không phải là sự sắp xếp của thế giới Hoang Cổ?"

"Ta…" Đám người nữ đế Kaguya cũng cảm thấy không đúng.

Nhưng điều này không hề ảnh hướng tới tâm tình kích động của bọn họ, cho dù là do hương khói ngưng tụ lại thì sao! Thần trí tuệ Hermes! Vẫn chính là Hermes!

Là tín ngưỡng của toàn bộ người phàm trên khắp lục địa! Là hy vọng cuối cùng của chúng sinh! Bất luận là thật hay giả, đều đã cứu vớt nhóm phàm nhân!

"Không cần chúng ta hỗ trợ."

Manh Muội hít thở một hơi thật sâu,

"Ở một ý nghĩa nào đó mà nói, thì sức chiến đấu của hắn đã sánh ngang với cả hai người Medusa và Đạo Trường Sinh rồi, số lượng nhiều hơn đi nữa, cũng không chẳng có ý nghĩa gì."

Liễu Ôn Kiếm nhìn về phía người nọ, ánh mắt nàng rơi vào quyển sách mà hắn đang cầm ở trong tay, vẻ mặt nàng lộ ra sự khiếp sợ,

"Đó là… Hệ thống của ta? Bản thân hắn không tu luyện, thứ tu luyện chính là quyển sách hắn đang cầm trên tay, giống với thanh kiếm của ta, quyển sách cũng tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, ẩn chứa một tầng tầng thế giới, hắn pha trộn toàn bộ công pháp của cả hai giới."

Liễu Ôn Kiếm nhìn Thanh Đằng Địa Mẫu, cơ thể nhẹ nhàng run lên,

"Hắn…là sư phụ của ta, Bách Hiểu Sinh ư?"

Manh Muội do dự một chút, gật gật đầu,

“Ừ, ta phủ thêm cho hắn một bộ quần áo đẹp đẽ, nhét vào trong đầu hắn một chút hàng lậu, ta đúng là đã xem nhẹ hắn rồi, sức chiến đấu hiện tại của hắn đã trở nên cực kỳ khoa trương, trình độ đã đạt tới… đã đạt tới ngang với Đế Kỳ.”

“Đế Kỳ thứ hai?”

Vô số Thiên đế của thế giới Hoang Cổ đều nuốt một ngụm nước bọt.

Ầm ầm!

Giây tiếp theo, một tôn chủ đại đế khác lại bị bay ra ngoài.

Hermes bình tĩnh đứng ở trung tâm, vị Thần áo trắng đang lật từng trang sách, hoàn toàn trấn phục một đám đại đế cổ xưa.

Chiến tích bậc này, từ xưa tới nay chưa từng có! Thậm chí là sau này, cũng rất khó có được loại thời cơ và thịnh thế như thế này, càng khó xuất hiện một sự tồn tại khủng bố tới trình độ này.

Trong một ngày này, một vị Thần áo trắng tiến về phía đại giới Huyết Vực, trong tay cầm một quyển thánh thư, một mình trấn áp toàn bộ đại đế cổ xưa, nhanh chóng truyền bá khắp thiên hạ.

Bức tranh này nhất định sẽ trở thành vĩnh hằng.

Ở thế giới Hoang Cổ, Thiên đế phàm nhân Liễu Ôn Kiếm một mình trấn áp toàn bộ thời đại, hiện tại ngoại trừ Thiên Đạo ra, thì có thể nói là cực mạnh.

Thế giới Ma Dược, trước đó những Quân chủ Đại Đế tranh chấp với nhau, hiện tại rốt cuộc cũng xuất hiện một tồn tại khủng bố, triệt để trấn áp toàn bộ thời đại, vô số Quân chủ Đại Đế chỉ có thể khuất phục.

“Vẻn vẹn chỉ là thể giáng lâm của Hermes? Là cơ thể được ngưng tụ từ hương hỏa?”

“Nếu vậy, chân thân còn khủng bố tới mức nào nữa?”

Một Quân chủ Đại Đế lộ ra nét mặt không thể tin được

Bọn họ nhìn về phía vị Thần trí tuệ áo trắng thần thánh kia, tuyệt đối không chỉ đơn thuần là từ hương hỏa ngưng tụ lại thành! Rất có thể trong cơ thể do hương hỏa ngưng tụ thành đó có tư duy, có vết tích của Thần trí tuệ chân chính.

…

Một trận chiến được ngăn chặn.

Tuy rằng không có một vị Thần nào được sinh ra, nhưng vẫn xuất hiện một lực lượng phá vỡ tình hình cân bằng của toàn bộ thế giới, một tồn tại có thể so sánh với hai tồn tại nghịch thiên là Medusa và Đạo Trường Sinh, gia nhập chiến trường.

“Không được ra tay với chúng sinh lần nữa.”

Vị Thần áo trắng xoay người, từ từ rời đi.

Giáo Hoàng và cao tầng của các Giáo Hội lớn đứng ở bên cạnh vô cùng kích động.

“Vị Thần vĩ đại của chúng ta giáng xuống vùng đất gian khổ này, cứu vớt những phàm nhân trên lục địa…”

Thánh Nữ đời trước của Quang Minh Giáo Hội ở đại giới Huyết Vực, hiện tại đã là Giáo Hoàng cũng đi theo Manh Muội đến đây, sau khi chứng kiến được cảnh này, ánh mắt cực kỳ kích động, đồng thời phải nhanh chóng đưa tin trận đại nạn này đã chấm dứt truyền ra, mượn cơ hội để mở rộng thêm tín đồ, không ngừng truyền giáo.

Khắp thế giới đều đang reo hò, nghênh đón một thời đại hoàn toàn mới.

Đây là thời đại thuộc về Quang Minh Giáo Hội.

Một năm này được thế nhân gọi là: Quang Minh năm đầu tiên.

Trận đại kiếp của thế giới giáng xuống, vị Thần tối cao của Quang Minh Giáo Hội - Hermes, dùng cơ thể do thế gian ngưng tụ thành giáng xuống, đi đến đại giới Huyết Vực, trấn phục hết tất cả các Đại Đế từ xưa đến này.

“Cung nghênh Thần vĩ đại trở về…”

“Cầu mong ý chỉ của ngài đi lại trên mặt đất như đi lại trên bầu trời.”

“Cầu mong những nơi mà ngài đi đến, đều sẽ là Thần quốc của ngài.”

Trong một ngày này, vô số cao tầng thần quan và những cô gái tín đồ của Quang Minh Giáo Hội đều mặc đồ trắng thành kính, thiết lập nghi thức cao nhất của Giáo Hội.

Rầm rầm!

Từng thiếu nữ xinh đẹp khoác trên mình bộ váy trắng, trên đầu thì cài hoa tươi đang nhảy múa ở trên bầu trời, các thiếu nữ rải những cánh hoa màu trắng xuống khắp lục địa, nghênh đón vị Thần của Quang Minh - Hermes quay về Giáo Hội.

Đây là cảnh tượng chưa từng có từ xưa đến nay, bên ngoài đại giới Huyết Vực, một vị Thần áo trắng đang đi lại trên lục địa, tắm mình trong hào quang trắng lung linh, trong vòng một ngàn dặm đều trở thành Thần Quốc.

Chương 447: Thời Đại Mới

Rầm!

Cơn gió màu đen chuyển hướng đến mặt đất đỏ tươi.

Thần trí tuệ Hermes sau khi bày ra uy thế đáng sợ thì rời đi, điều này khiến cho nhóm Quân chủ Đại Đế ở đây đều nín thở.

Còn Manh Muội, Lôi Đế, Bell, những người này đều lộ ra vẻ tiếc nuối. Thật đáng tiếc! Hắn là vị Thần của Quang Minh Giáo Hội do nguyện lực của chúng sinh hội tụ lại thành, bằng không nếu mà hắn có thể ở lại, giúp bọn họ buộc đám Quân chủ Đại Đế này hoàn toàn đầu hàng, như vậy trận chiến này sẽ được giải quyết triệt để.

Trước mắt, mọi người đều bị thương, nhưng cũng không nặng lắm, ngược lại sắp chết thì lại phản công càng hung.

“Đúng là một quái vật, không thể tưởng tượng được, thế giới Ma Dược mà cũng có loại tồn tại vượt qua toàn bộ thời đại như thế này. Có lẽ, chỉ có Đế Kỳ năm đó không ai địch lại ở trong truyền thuyết mới có thể sánh vai được với hắn.”

“Nghe nói, Đế Kỳ cực kỳ khủng bố, Thiên Đạo mạnh nhất hiện tại, năm đó cũng không phải là đối thủ của hắn. Nghe nói là phải thiết kế bẫy rập, trả giá bằng tính mạng, muốn đồng quy vô tận mới có thể khiến lưỡng bại câu thương, nhưng cuối cùng vẫn không có thắng…”

Một ít tân Thiên Đế của thế giới Hoang Cổ bắt đầu thảo luận.

Ở bên trên chín tầng Tiên Giới, không giống với thế gian sẽ bị mất truyền thừa, mấy trăm năm cũng chỉ sinh ra vài tôn Thiên Đế.

Sắc mặt Hư Vi, Phần Đằng và những Thiên Đế cổ đại cũng thay đổi, vẻ mặt phức tạp. Đối với bọn họ mà nói, đây là một chuyện rất đáng sợ.

“Các ngươi đã thua, nhưng cũng không thua.”

Lúc này, Thanh Đằng Địa Mẫu nhìn đám Quân chủ Đại Đế đang cảnh giác rồi nói,

“Các ngươi bị chúng ta tiền hậu giáp kích, trước có Thiên Đế của thế giới chúng ta, sau có Hermes do lê dân bá tánh ngưng tụ lại thành.”

“Trong thế giới Hoang Cổ của chúng ta có một câu như thế này, người được lòng dân thì có được thiên hạ, các ngươi đã bị cô lập hoàn toàn!”

Thanh Đằng Địa Mẫu nhìn những Quân chủ Đại Đế này.

Người được lòng dân thì có được thiên hạ.

Đây là suy nghĩ chưa từng xuất hiện qua trong đầu bọn họ, bởi vì những con người bình thường, giống như là mấy con kiến ở khắp nơi trên đất vậy, không ai rảnh rỗi mà nghĩ tới chúng.

Cho đến tận hôm nay, bọn họ bị lửa giận do chúng sinh tập hợp lại thành, đánh cho gần như bại vong, ăn một trận đau đủ để chết người.

“Nhưng mà, các ngươi cũng không có thua.”

Thanh Đằng Địa Mẫu nở một nụ cười,

“Các ngươi thấy không, hắn đã rời đi... Vì ta chỉ cung cấp nguyện lực, ta không thể khống chế hắn, hắn là do nguyện lực của chúng sinh tụ thành, có tư duy của chính mình, không phải minh quân của chúng ta, cũng không phải là kẻ địch của các ngươi.”

Nhưng đám Quân chủ Đại Đế ở đây lại lộ ra vẻ mặt giận dữ, biểu tình cực kỳ nghẹn khuất!

Đúng vậy!

Vị Hermes do ngưng nguyện lực tự thành kia sẽ không trở thành gián điệp của thế giới Ma Dược, hỗ trợ thế giới Hoang Cổ đối phó bọn họ.

Nhưng lại là một lưỡi dao sắc bén kiềm chế bọn họ!

Đứng ở phía sau nhìn chằm chằm bọn họ, hoàn toàn cắt đứt mọi con đường, không cho bọn họ ngấm ngầm giết hại lê dân bá tánh.

Vậy là đám bọn họ đã mất đi con đường tối ưu nhất, hơn nữa còn hai mặt thụ địch.

Phải làm cách nào để thành Thần đây?

Chỉ có thể tiếp tục chém giết với Thiên Đế của thế giới Hoang Cổ!?

Nhưng mà, điều này lại rất không thực tế.

Bởi vì, để làm được việc đó cần rất nhiều năng lượng.

Có lẽ, trong 200 Quân chủ Đại Đế ở đây phải tử vong hơn phân nửa, mới có thể sinh ra được một vị Thần.

Ai cũng cảm thấy, bản thân mình chưa chắc có thể trở thành người chiến thắng.

Nắn quả hồng mềm chúng sinh này, mới là con đường tắt tốt và nhanh nhất, nhưng con đường này lại bị chặt đứt hoàn toàn rồi.

“Chiến tranh, dù thế nào đi nữa cũng phải tiếp tục.”

Thanh Đằng Địa Mẫu cười nói:

“Giết hại chúng sinh, đúng thật là một con đường để thành Thần. Ở trong mắt các ngươi, bọn họ giống như là lương thực ở trong đồng ruộng vậy, sau khi trồng xong thì tìm một thời gian nào đó để thu gặt. Nhưng thế giới Hoang Cổ của chúng ta cao siêu hơn, không đi con đường thu gặt, mà là đi con đường phát triển bền vững!”

Thủy tổ ma cà rồng cười lạnh nói:

“Nói năng đường hoàng chính nghĩa như thế, nhưng trong đám Thiên Đế của thế giới các ngươi lại có được mấy tên thật sự không cầu lợi? Không phải cũng vì liên quan tới lợi ích, nên mới bảo vệ chúng sinh sao. Nếu như nói chúng ta là chăn nuôi xong sau đó giết ăn thịt, thì các ngươi chính là đang biến con người trở thành heo, trâu, dê thường được chăn nuôi trong chuồng, không phải sao? Để cho Thần trở thành người chăn nuôi chúng sinh, chẳng qua cũng chỉ là một cái lồng giam mà thôi.”

Câu nói này thực sự rất hung ác độc địa, trào phúng Thanh Đằng Địa Mẫu, nhưng nó lại là sự thật.

Thanh Đằng Địa Mẫu lại mở miệng nói,

“Đúng, có thể cho là như vậy, nhưng dẫu sao thì cũng yên bình hơn rất nhiều. Các ngươi nhìn thế giới của chúng ta xem, các ngươi không hâm mộ sao? Vùng đất này vốn đã là một cái lồng giam rồi, khi chúng ta thoát ra khỏi cái lồng giam này, bên ngoài vẫn lại là một cái lồng giam khác to hơn mà thôi. Người bình thường là người ở trong lồng, vậy các ngươi tại sao không phải là Thần ở trong lồng? Bởi vì vậy, cho nên các ngươi mới muốn thoát ra khỏi lồng giam.”

Nhóm Thiên Đế cổ xưa trầm mặc, không hổ danh là Thanh Đằng Địa Mẫu, một trong những tồn tại cổ xưa nhất, sâu không

lường được, nhìn mọi thứ rất thấu triệt.

Thanh Đằng Địa Mẫu vươn tay ra, một đống trang giấy bay lượn đến trong tay mọi người,

“Ta có thể cho các ngươi một cơ hội, đây là hợp đồng long mạch, có thể giúp các ngươi có khả năng thành Thần, các ngươi nhìn điều khoản bên A và bên B một chút.”

Các vị Đại Đế: ???

Đám người Bell nhìn Manh Muội, nháy mắt phun ra một ngụm lão huyết!

Ngươi vừa nãy còn rất bức cách, bây giờ họa phong lại không đúng rồi!

Chiến tranh giữa hai giới bùng nổ, đang đánh đến ngươi chết ta sống thì đối phương bỗng nhiên lại lấy ra một tờ giấy?

“Nhìn xem.” Thanh Đằng Địa Mẫu không hề e lệ, cười rất ôn nhu, làm ra một động tác mời.

Có âm mưu.

Biểu tình của bọn họ dần trở nên cổ quái, vây quanh lại, bàn bạc một cách thật cẩn thận, phảng phất đang tham gia thông báo tuyển dụng nhân tài của thị trường.

Hợp đồng? Bên A bên B?

Đây là có ý gì?

Nhìn qua lời giải thích một chút, đạt tới trình độ cường đại như bọn họ thì có thể đọc nhanh như gió.

Hơn nữa, nháy mắt liền động tâm.

Hợp đồng tỏ vẻ là có thể đem Long Mạch cho bọn hắn sử dụng.

Bọn họ đã thấy được sự cường đại của Hermes, nội tâm sao lại không có hy vọng nào để trở thành cường đại như vậy chứ?

Hơn nữa còn có một đặc tính, chính là bất tử bất diệt, quả thực khiến người không thể từ chối.

Trong đó còn viết:

Sẽ không can thiệp vào bất kỳ sự tự do nào, Thanh Đằng Địa Mẫu là trung lập, chiến tranh hai giới vẫn sẽ tiếp tục, mọi chuyện đều như cũ.

“Thanh Đằng Địa Mẫu này quả thực chính là gian tế ở thế giới Hoang Cổ! Trái lại còn trợ giúp chúng ta!”

Nội tâm bọn họ đột nhiên bộc phát ý niệm này.

Nàng chế tạo Hermes, chặt đứt con đường tàn sát chúng sinh để thành Thần của bên mình.

Chương 448: Kinh Ngạc To Lớn

Hơn nữa còn cung cấp một con đường rất khả thi để thành Thần: Thu thập hương hỏa từ nguyện lực của chúng sinh.

Điều này thật sự rất khả thi.

Tuy rằng chậm, nhưng mà nếu so với năng lượng thu được từ trực tiếp tàn sát chúng sinh thì có vẻ dài lâu hơn.

Hơn nữa, cũng không phải là không có lối tắt.

Bọn họ có được thần vị, có ưu thế bất tử, có thể không cần kiêng nể bất kỳ Quân chủ Đại đế nào.

Thanh Đằng Địa Mẫu mở miệng nói, "Dù sao cũng là bất tử, chỉ cần tín đồ còn thì sớm hay muộn cũng sẽ trọng sinh, thậm chí nếu hai bên các ngươi đều có tín đồ thì đây sẽ là một cuộc chém giết giống như thi đấu hữu nghị. Lần này hắn đánh chết ngươi, đoạt lấy năng lượng tử vong từ thân thể của một vị đại đế, chờ ngươi quay lại thì ngươi sẽ báo thù, đoạt lại năng lượng từ thân hình kia. Mọi người không ngừng tử vong, trọng sinh, tranh đoạt lẫn nhau, năng lượng sẽ không ngừng tích tụ nhiều lên."

Đôi mắt của Quân chủ Đại đế xung quanh đều dần sáng lên.

Bọn họ đều hiểu rõ đây là phái ôn hòa, không nhổ cỏ tận gốc, xem đối phương như rơm rạ mà thu hoạch, sống lại một lần thì lại giết một lần. Nhưng còn có một điều mà Thanh Đằng Địa Mẫu chưa nói, còn có một loại phương thức tàn nhẫn hơn, đó là sau khi đánh chết đối phương thì trực tiếp đoạt lấy tín ngưỡng của đối phương, thu nạp tín đồ, chặt đứt căn cơ, không cho đối phương cơ hội sống lại.

Dù sao thì đều là năng lượng, nếu có thể lấy nguyện lực hương hỏa trọng sinh của một Quân chủ Đại đế cho chính mình không phải là tốt hơn sao?

“Đây là một con đường hoàn toàn mới.”

Một Quân chủ Đại đế có danh tiếng lộ ra vẻ kinh ngạc, không ngừng suy tư, cảm thấy đây là một hệ thống thành Thần rất hoàn thiện.

Nếu chân chính triển khai, so với việc tàn sát chúng sinh thì tốt hơn vô số lần!

Dù sao thì tàn sát một lần, tuy rằng thu hoạch phong phú, nhưng muốn khôi phục lại thì cần phải mất hai ba trăm năm.

Trong hai ba trăm năm này, nếu lấy phương thức như vậy thì thu hoạch sẽ càng nhiều hơn!

Đúng vậy.

Kiếm lợi từ máu của các ngươi.

Thanh Đằng Địa Mẫu nhìn bọn họ, làm bộ như trung gian không có chênh lệch, lại lần nữa cười nói: “Cũng không cần lo lắng việc ta sẽ khống chế mạch máu của các ngươi, hay là bắt lấy nhược điểm của các ngươi. Mục tiêu của các ngươi cũng chỉ là thành Thần mà thôi, sau khi thành Thần thì sẽ thoát khỏi Long Mạch.... Căn bản không cần sợ ta, ta có thể hạn chế các ngươi sao? Ta có muốn cũng không thể hạn chế các ngươi được!”

Manh Muội nhìn bọn họ.

Điều kiện thực sự quá tốt, không có ai có thể từ chối.

Từ nay về sau, bọn họ bắt đầu tự mình chăn thả chúng sinh, mặt đất Ma Dược tất nhiên cũng sẽ có siêu sinh, thậm chí vì vậy

mà sinh ra nhiều dân cư hơn. Bọn họ phải giúp đỡ người dân trồng trọt, phải khiến cho cuộc sống bọn họ trở nên tốt hơn, thành lập nên các giáo hội.

“Ta đồng ý.”

“Ta cũng vậy...”

Một vị tồn tại cổ xưa rốt cuộc cũng mở miệng.

Một ngày sau, Thanh Đằng Địa Mẫu phân phối Long Mạch cho Quân chủ Đại đế, nhịn không được cười rộ lên, kéo tay đồ đệ Hồ Hải Hàn, nội tâm quá kích động, “Ta đã nói ta nhất định có thể thành công! Lúc trước ta vận khí tốt, không cần nỗ lực đã có thể thành công, hiện tại vận khí cộng thêm nỗ lực, khẳng định sẽ không thất bại.”

“Lão sư…”

Tiểu hồ ly cũng rất kích động, “Như vậy thì sẽ không còn hạo kiếp hủy diệt chúng sinh nữa, bi kịch như sư huynh Đạo Trường Sinh cũng sẽ không bao giờ xảy ra nữa ! Công tích của lão sư đã có thể so với Đoạn Thiên Đế, chặt đứt từ xưa đến nay! Lau sạch những hạo kiếp của đám cổ đại như số mệnh ma chú kia. Sau này sẽ một thời đại hoàn toàn mới...”

Vô số năm của thế hệ sau, mọi người mở ra trang sách sử dày nặng dài lâu, thấy được cảnh tượng thay đổi quy tắc thế giới được ghi lại trong lịch sử 《 Thời đại Chư Thần 》:

【 Ma Dược, năm 1104, thời đại Ma Dược, theo sự buông xuống của Thần Trí Tuệ Hermes, thời đại chư thần mở ra, giáo hội san sát, tranh đoạt tín ngưỡng thần vị 】

....

“Hay cho một Manh Muội.”

Hứa Chỉ không nghĩ tới tình thế sẽ phát triển như vậy, không biết nên nói gì. Cô nương này quả là một tặc tinh, đáng khinh như Tốc Độ Xe Akina lúc trước, vậy mà lại mang đến cho hắn nhiều kinh hỉ như vậy.

Thu hoạch mà nàng mang đến cho hắn không thua gì Luyện Kim Đại Đế, Tốc Độ Xe Akina trước đây. Mấy người chơi này quả là đã thúc đẩy thời đại.

Thành lập Long Mạch, không thể nghi ngờ chính là một bước tiến trong thế giới siêu phàm, hoàn toàn thoát khỏi nền văn minh dã man.

Cách mỗi một đoạn thời gian, sẽ có hạo kiếp diệt sạch chúng sinh, văn minh sẽ xuất hiện sự gián đoạn. Đó căn bản chính là dã man, mà không phải là một thế giới thành thục siêu phàm chân chính.

Mà loại hệ thống thần linh này, thành lập thần vị, hiệu suất sinh ra năng lượng sẽ cao hơn so với lúc trước rất nhiều. Thậm chí sẽ xuất hiện từng đợt Thần linh cấp tám, rất nhanh thôi sẽ chân chính tiến vào thời đại chư thần.

“Chư Thần sao?”

Hứa Chỉ rất chờ mong đến ngày đó.

Đây là một cái *!

Một sự lột xác của thế giới sa bàn!

Tương đương với việc thế giới sa bàn trung đẳng tiến vào thế giới sa bàn cao đẳng.

Hiện tại chưa thể xem là siêu phàm chân chính được. Bởi vì số lượng Thần linh còn quá ít, chỉ có Elmin, Medusa, Đạo Quân, nên còn chưa tiến vào thời đại chư thần.

“Nếu toàn bộ đều thuận lợi, có lẽ không đến một tuần, rất nhanh liền sẽ xuất hiện rất nhiều Thần linh?” Hứa Chỉ rất chờ mong một ngày kia, muốn nhìn xem nó sẽ là quang cảnh gì.

Còn có một thu hoạch lớn nhất nữa, đó là Hermes.

Hắn tương đương với tư duy nguyện lực của chúng sinh, hội tụ trí tuệ khổng lồ của sinh vật, năng lực suy đoán có thể so với Đế Kỳ, lúc này đã chỉnh hợp toàn bộ công pháp lúc trước cho hắn.

“Trong tương lai, hắn có thể lấy tư duy của chúng sinh để hiểu ra đạo tâm, suy đoán ra một con đường thuộc về ta!”

Hứa Chỉ sắp xếp lại thành quả.

Trên thực tế, Manh Muội cho rằng Hermes có thể so với Đế Kỳ.

Nhưng kỳ thật là không phải.

Đế Kỳ là tồn tại duy nhất có tiềm lực trở thành anh hùng Trùng tộc, sao có thể dễ dàng sánh vai với đối phương như vậy được?

Hắn không có năng lực học trộm, chỉ tương đương với một cái máy tính thôi diễn siêu cấp.

Bách Hiểu Sinh được kết nối tri thức căn bản với Phó Não Trí Tuệ. Mà Phó Não Trí Tuệ tuy rằng không có khả năng giám sát chúng sinh, nhưng lại có thể giám sát các đại đế cấp bảy, người có chiến lực đứng đầu, cho nên Bách Hiểu Sinh đương nhiên là biết công pháp của bọn họ.

“Hermes...” Hứa Chỉ nhẹ nhàng thở dài, “Lúc trước Bách Hiểu Sinh chính là một cái máy học tập đơn thuần, hiện tại hắn đã thăng cấp, không chỉ có thể học tập, còn có thể tích hợp kiến thức như là một máy tính siêu cấp.”

Chỉ riêng sự thay đổi này của Bách Hiểu Sinh đã đủ cho hắn được lợi rất nhiều rồi.

Chương 449: Thời Đại Mới Và Tử Vong Sắp Tới (Thượng)

Một thời đại mới đã mở ra.

Tuy rằng đối với hai giới mà nói thì chiến tranh vẫn không thể kết thúc, Thiên Đế hai bên vẫn xung đột như cũ, nhưng đối với phàm nhân tầng chót thì đã hoàn toàn kết thúc.

Nhóm cường giả Truyền Kỳ tiến vào thế giới Hoang Cổ tàn sát bách tính của đối phương đều rút về, không còn bị những Quân chủ Đại đế kia mê hoặc đi chém giết nữa.

Bọn họ liều mạng ở tiền tuyến, còn Quân chủ Đại đế cổ đại lại đang tàn sát người thân và con dân của bọn họ.

Vương triều Đại Chu, năm 404.

Ma Thần khởi nguyên Medusa dùng cửa vĩ độ để mở ra thông đạo giữa hai giới. Ma giới xâm lấn, mặt đất hỗn loạn. Một vị cường giả Ma tộc buông xuống kéo theo trăm vạn ma thú, trong lúc nhất thời mỗi người đều cảm thấy bất an.

Thục Sơn, Nam Chiếu Quốc, Vu Tộc Man Di, Cổ Tộc Đại Uyên đã hợp lại để thảo phạt thế lực ma quân.

Vương triều Đại Chu, năm 427.

Ma tộc rút quân, mặt đất Hoang Cổ vang lên những tiếng reo hò, vô số phàm nhân vì vui mừng mà khóc, giăng đèn kết hoa.

Đạp đạp đạp...

Một con ngựa to lớn đang kéo xe, hai bên con đường là đồng ruộng, có không ít nông dân đang canh tác, nơi xa có khói bếp lượn lờ.

“Phàm nhân hai giới đều vui mừng, tai nạn đã kết thúc.”

Thanh Đằng Địa Mẫu tiếp tục ngồi xe ngựa, chu du hai giới.

Nàng đã có thể tùy ý lui tới hai thế giới này, hai bên đều cung kính đối với người thuê khoán như mình đây, “Mặt đất Ma dược đã tiến vào kỷ nguyên Quang Minh, vinh quang của Quang Minh Giáo Hội đã bao phủ khắp nơi.... Mà thế giới Hoang Cổ cũng là như thế này.”

“Đây là một kết cục hoàn mỹ cho toàn bộ mọi người.” Nàng mở miệng nói: “Nhóm cường giả hai bên cũng rất vui vẻ, bọn họ đánh bọn họ, tử thương thảm trọng cũng là do bọn họ, các phàm nhân cũng thực vui vẻ vì đều đã có được những gì mình muốn.”

“Lão sư thật là lợi hại!” Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn tràn đầy sùng bái.

Manh Muội cười rộ lên, “Đó là đương nhiên! Lão sư ta khẳng định là rất lợi hại, ta muốn sáng tạo nên một thế giới hoàn mỹ, sở dĩ có chiến tranh, là bởi vì quy củ không hoàn thiện mà thôi... Làm được như vậy thì mục tiêu của ta cũng đã hoàn toàn hoàn thành.”

Tiếp theo, nàng quyết định lại nằm, tiếp tục làm một cá mặn.

“Thật sự rất hoàn mỹ! Những người khác đều nói trên thế giới này không có sự hoàn mỹ, ta đã làm điên đảo lý luận của bọn họ, quy tắc mà ta thiết kế sẽ không có sơ hở...”

Nàng cười cười, bỗng nhiên trong đầu mơ hồ có chút bất an.

Trên thế giới, thật sự có hoàn mỹ sao?

Hạo kiếp diệt thế được coi là một sự việc có tính chu kỳ từ lúc khai thiên lập địa tới nay, ngăn cản nó thì có phải là sẽ có hạo kiếp lớn hơn nữa hay không...

Nàng vội vàng lắc đầu, "Ta đúng là buồn lo vô cớ! Hệ thống hương hỏa là hoàn mỹ, hội tụ thiện ý của chúng sinh, hình thành nên thiên thần phù hộ chúng sinh!"

Giây tiếp theo.

Không trung nứt ra một cái mồm to, truyền đến giọng nói của Đấu Chiến Thần, "Bà chủ nhà, hết nước!"

Manh Muội nhảy dựng lên trên xe ngựa, chỉ vào không trung, vô cùng kiêu ngạo nói, "Hiện tại hương hỏa đều khan hiếm!? Ngươi lại muốn đi cửa sau, cả ngày lén đoạt hương hỏa để tu luyện, về sau mỗi ngày từ 12 giờ đến 8 giờ sáng sẽ đình chỉ việc cung ứng hương hỏa."

Đấu Chiến Thần: "???"

...

Lại qua mấy năm, những Đại đế cao cao tại thượng kia vẫn cứ chém giết lẫn nhau, nhưng không lan đến phàm nhân, hay tàn sát phàm nhân, thậm chí còn xem phàm nhân thành bảo bối, không ngừng tranh đoạt phàm nhân và tín đồ của đối phương.

Mỗi vị tôn chủ Đại đế đã tìm kiếm một số phàm nhân rồi bắt đầu lập nước, quân quyền thần thụ, thành lập Giáo Hội thuộc về chính mình.

Đây vẫn là thời đại thành Thần như cũ, như là cầu độc mộc vậy. Các tôn chủ Đại đế chém giết nhau thật sự rất thảm thiết, tin tức tử vong của một số Quân chủ Đại đế không ngừng truyền đến.

Thậm chí tỷ lệ tử vong cũng không kém so với chiến tranh bi

thảm trước đây!

Bọn họ bởi vì tranh đoạt tài nguyên thổ địa, vì để sinh sản nhiều bá tánh hơn mà chém giết.

Thời đại Chư Thần, năm 31.

Hơn ba mươi năm qua đi, từ mấy chục Giáo Hội đã mọc lên hơn trăm cái Giáo Hội.

Thời đại kỷ nguyên Quang Minh có hai Giáo Hội tối cao, cao cao tại thượng, không có người nào dám chia cắt, đó là tín ngưỡng Hermes và Medusa!

Vì thế, phần lớn phàm nhân và cường giả tầng dưới chót đều đồng loạt thờ phụng hai Giáo Hội này, Giáo chủ và phụ thuộc Giáo hội.

Phân biệt là: Giáo chủ sẽ tín ngưỡng Giáo Hội, phụ thuộc Giáo Hội là chức nghiệp Giáo Hội.

Tín ngưỡng Giáo Hội, dạy dỗ đạo lý làm người, có ký thác về tinh thần. Chỉ có hai cái, phân biệt là Hắc Dạ Giáo Hội và Quang Minh Giáo Hội, lần lượt thờ phụng Ma Thần Medusa và Thần Trí Tuệ Hermes.

Mà Giáo Hội thứ hai làm chức nghiệp Giáo Hội, tiến hành học tập chức nghiệp và thu hoạch kỹ năng tri thức.

"Ma Đấu Sĩ Giáo Hội" "Cách Đấu Gia Giáo Hội", các vị Quân chủ Đại đế cổ đại sáng lập nên chức nghiệp trên đều trở thành Thần ma đấu sĩ, Thần Cách đấu gia.

Bọn họ chia nhỏ tín ngưỡng của chúng sinh, truyền đạo khắp nơi.

Vì để gia tăng diện tích cư trú nên đã cho xây các tòa lầu cao

chót vót. Thậm chí vì để đạt được tín ngưỡng của dân chúng, bọn họ không ngừng trợ giúp phàm nhân cải thiện cuộc sống, lợi dụng kim loại khối Rubik, phát triển văn minh luyện kim một lần nữa.

Trên đường phố vậy mà lại xuất hiện loại tàu hơi nước giống như thời Trung cổ, xe ngựa, ô tô, thậm chí "Cơ giới học Ma Dược" cũng bắt đầu ra đời và phát triển.

Thời đại Chư Thần, năm 73.

Dù sao thì Mercuria cũng là Quân chủ Đại đế mạnh nhất của thời đại này, thành lập nên Giáo Hội về máy móc và hơi nước. Hắn sáng lập nên chức nghiệp "Ma Xạ Thủ", tồn tại song song với ba đại chức nghiệp trụ cột, trở thành chức nghiệp trụ cột thứ tư!

Mỗi một chức nghiệp trụ cột xuất hiện đều sẽ khiến cho toàn bộ thế giới Ma Dược rung chuyển, tương đương với việc xuất hiện một thứ có vô hạn khả năng.

Chức nghiệp này là cho những phàm nhân không thể tu luyện, tương tự với Kiếm tiên của Thục Sơn. Bản thân mình không thể tu luyện thì có thể tạo ra súng ống có ma lực, trở thành máy móc súng ống ma lực.

"Phàm nhân, cũng có thể tu luyện! Cũng có thể tự mình chống cự!"

Mercuria nói, "Thần Trí Tuệ Hermes vĩ đại đã đánh thức ta, đây là giác ngộ của ta trong một một hồi hạo kiếp kia! Ta hy vọng các vị đều có thể mở ra một thời đại mới!"

Xe lửa, phi thuyền, dần dần ra đời trên thế giới này.

Thời đại Chư Thần, năm 94.

Giáo Hội Máy Móc cường thịnh nhất thời bị huỷ diệt. Mấy Giáo Hội đã liên thủ, âm thầm tập kích Thần Máy Móc Mercuria,

hắn đã trọng sinh ba lần, đã hao hết tín đồ và hương hỏa tích lũy được.

“Cướp đoạt tín đồ của hắn!”

“Không có tín đồ kêu gọi thì hắn sẽ tử vong hoàn toàn.”

Một vị Đại đế mở miệng.

Thời đại Chư thần, năm 117.

Thần Máy Móc Mercuria tử vong khiến cho vô số Giáo Hội khác sợ hãi, sợ sẽ giẫm lên vết xe đổ này.

“Mộng Yểm Giáo Hội” thành lập Thần quốc, sử dụng chế độ tín đồ trung tâm, bên trong tập hợp vô số cuồng tín đồ và cường giả chức nghiệp, đây cũng để bảo đảm rằng Giáo Hội của mình sẽ không bị hủy diệt trong nháy mắt.

Chế độ Thần quốc nhanh chóng được bắt chước.

Chỉ trong bảy năm ngắn ngủi, Chư Thần Giáo Hội đã tiến vào thời đại Thần quốc!

Chương 450: Thời Đại Mới Và Tử Vong Sắp Tới (Hạ)

Thời đại Chư Thần, năm 121.

Huyết Tộc Giáo Hội dụ dỗ Thánh Nữ của Tất Hắc Giáo Hội sa đọa, dẫn một lượng lớn giáo đồ và con dân tín đồ trốn chạy, khiến cho Thần Tất Hắc giận dữ.

Trận chiến giữa các Chư thần lại bộc phát lần thứ hai!

Thậm chí ngay cả thế giới Hoang Cổ cũng bị liên lụy. Chiến tranh giữa hai giới lần thứ hai tiến vào thời kỳ khẩn trương, thương vong vô số!

Thời đại Chư thần, năm 133.

Chiến tranh hai giới lại bùng nổ lần nữa, khiến cho người người sợ hãi, máu tươi vẩy đầy mặt đất.

Vô số Đại Đế thiên kiêu cổ đại ngã xuống, thậm chí đã đến gần một nửa.

Trận chiến tranh này quá thảm thiết.

Trong đại giới Huyết vực.

Nhân tộc Hư Vi, Phần Đằng, tất cả đều đã ngã xuống, hoàn toàn hóa thành hương hỏa.

Thậm chí ngay cả Đấu Chiến Thần, Lôi Đế cũng không chỉ sống lại một lần, đã dần dần mất đi bản thân.

“Giết bọn họ! Đoạt lấy năng lượng tử vong của bọn họ! Một vị Đại đế, đủ để cho chúng ta tiến thêm một bước.”

“Đoạt lấy đất đai, đoạt lấy con dân của bọn họ!”

Đây là một trận chiến tranh vị diện cực kỳ thảm thiết.

Hai bên đã không còn sợ hãi tử vong, bọn họ chém giết chẳng qua là để tích lũy hương hỏa tín ngưỡng cho chính mình.

Thời khắc kết thúc đối phương chính là lúc kẻ đó không sống lại được hoặc sống lại quá chậm!

Nhưng bách tính tầng dưới chót lại không cảm giác được chút chiến loạn nào cả, vẫn an cư lạc nghiệp như cũ, thảo luận về chiến tranh chư thần, xem xem ai thắng ai vong.

...

Những đồng lúa chín vàng xẹt qua xe lửa, thỉnh thoảng sẽ có một đám bù nhìn.

Hai thiếu nữ mặc váy dài màu trắng ngồi bên cửa sổ trên xe lửa, nhìn đầy khí chất thục nữ, làn da non mịn, vô cùng mỹ lệ bắt mắt.

Tiểu hồ ly nói: “Oa! Chỉ mới qua hơn một trăm năm ngắn ngủi mà đã xảy ra những biến hóa long trời lở đất, ra đời xe lửa, máy hơi nước, các đại chức nghiệp giả... Hình thành nên thời đại luyện kim theo phong cách thời Trung cổ như lời lão sư đã nói, cuộc sống của bình dân cũng vô cùng tiện lợi, thậm chí còn vượt qua thời đại phi thuyền của Luyện Kim Đại Đế.”

“Bởi vì cường giả đã bắt đầu suy nghĩ cho phàm nhân.”

Manh Muội nhàn nhạt nói: “Giống như thế giới Hoang Cổ vậy —— Chúng thần suy nghĩ cho cuộc sống hàng ngày của bách tánh!

Thiên thần giúp đỡ việc trồng trọt, thi vân bố vũ... Một khi thời đại Ma Dược bắt đầu trợ giúp phàm nhân thì sẽ một lần nữa phát triển máy móc luyện kim, đương nhiên sẽ phát triển thành như vậy."

"Nhưng mà mấy năm nay, đánh rất thảm thiết đó."

Trên xe lửa có hai thiếu nữ ngồi. Hồ Hải Hàn cầm lấy một tờ báo của sáng nay, trên đó là chi chít những chữ nhỏ, "Thần Phong Võ Giả của Giáo Hội Phong Võ Giả năm đó đã từng trò chuyện với chúng ta cũng đã chết.... Trên báo viết, Hỏa Diễm Nhân Giáo Hội đang giằng co với Huyết Tộc Giáo Hội, bộc phát chiến tranh. Cự Nhân Giáo Hội khởi xướng khiển trách thanh minh, kêu gọi hòa bình! Từ chối chiến tranh!"

Trên mặt báo có viết nhiều chính sách và sự kiện khác nhau.

Đột nhiên, có hai thanh niên tóc vàng thân mặc âu phục quý tộc ở bên cạnh nhìn hồi lâu, cuối cùng nhịn không được đi tới gần, "Hai vị đại tiểu thư quý tộc xa nhà, mọi người cũng đi tới Thành Thánh Quang Dandis sao?"

Vẻ mặt Manh Muội đen lại.

Chiếc xe lửa này còn có thể đi nơi khác à?

Hai người bọn họ mỉm cười, nho nhã lễ độ, "Tháng sáu là khai giảng, chúng ta đang đến học viện 'Thánh học giả ' báo danh. Chúng ta tới trước là để nhận thức thêm về phong thổ của tòa đô thị truyền thuyết này."

Có thể thi đậu học viện "Thánh học giả" thì đều là tinh anh, thật sự có vốn liếng để khoe khoang.

"Thúc thúc của chúng ta ở khu Vicaria thứ bảy của Dandis, có chút ít quyền thế, nhóm thế lực ngầm đều gọi là Bạo Nộ Vệ Tư... Nếu hai người muốn ở tạm, cần trợ giúp..." Bọn họ vội vàng mở miệng.

Nhưng Manh Muội chỉ gật đầu tỏ vẻ đã hiểu, rất lạnh lùng đuổi bọn họ đi.

Qua mấy giờ đã tới ga tàu hỏa, các nàng xách theo rương da màu đỏ xuống xe.

Các nàng rất nhanh đã tiến vào Thành Thánh Quang Dandis, hai bên là đèn đường, lộ ra phong cách Châu u thời Trung cổ, thậm chí còn có một số xe hơi luyện kim dừng ở hai bên. Các nàng đi tới tổng bộ của Quang Minh Giáo Hội.

"Chúng ta không có cách nào để ngăn cản chiến tranh, chỉ có thể bảo vệ bình dân." Manh Muội đội chiếc mũ lưỡi trai màu đen lên, rất nghiêm túc đeo bao tay màu đen vào, đem tờ báo vo thành một đống rồi ném vào trong thùng rác, "Cơ hồ tất cả Thần đều tham chiến, ngoại trừ Thần Hermes bảo hộ chúng sinh."

Trên thực tế, có một số Thần bởi vì tử vong quá nhiều, tử vong sáu bảy lần, cho nên đã hoàn toàn đánh mất bản thân, trở thành tồn tại hoàn mỹ mà chúng sinh hy vọng, vứt bỏ chiến tranh, bảo hộ bình dân của Giáo Hội.

Nhưng mà thời điểm bọn họ mất đi bản thân, hóa thân thành tồn tại kiện toàn thì đã đánh mất nhân tính, nháy mắt liền bị các thần khác hợp lực lại giết chết, sau đó chia cắt tín đồ.

Đây dường như đã thành một quy luật bất thành văn.

Chỉ có Thần cường đại hoàn mỹ —— Hermes, khó có thể ra tay, mới không bị đào thải trong lòng bàn tay của bọn họ.

Những Quân chủ Đại đế đó đều là lão quái vật, thông minh muốn mạng, làm như vậy cũng là điều đương nhiên.

"Nhưng vậy thì sao? Chính bọn họ cũng đang trầm luân, chết thêm vài lần nữa thì sớm hay muộn cũng sẽ mất đi bản thân, liền hoàn toàn trở nên thiện lương." Vẻ mặt Manh Muội rất nghiêm

túc, “Hương hỏa đúng là có độc mà... Hơn nữa đã bao nhiêu năm trôi qua, ta cũng đã thu thập đủ một phần năng lượng để thành Thần.”

“Lão sư?”

Tiểu hồ ly kích động lên, “Người muốn thành thần sao?”

Lúc này, phía sau phòng truyền đến một giọng nói, “Ồ? Ngươi muốn thành thần?”

Một trận gió thổi tới, cửa mở ra.

Bên trong cánh cửa của Quang Minh Giáo Hội vẫn là hình ảnh quen thuộc năm đó, một nam một nữ ngồi ở bàn đọc sách học tập, Medusa và Hermes đang nghiêm túc thảo luận.

“Ngươi không muốn ta thành thần?” Thanh Đằng Địa Mẫu nhìn Medusa.

“Ta không quan tâm.”

Medusa rất bình tĩnh, cúi đầu viết, cũng không ngẩng đầu lên, “Mấy năm nay, ta thật sự rất thỏa mãn. Ngươi biến Bách Hiểu Sinh trở nên cường đại hơn, ta thực sự rất thích. Có đồng đạo có thể cùng nhau suy đoán theo đuổi chân lý, có chiến hữu để có thể cùng nhau luận bàn khiến ta rất vui vẻ.”

Những năm gần đây, nàng đã chiến đấu cùng với Hermes, không ngừng luận bàn.

Kết quả có thắng có thua, dù sao đây cũng không phải sinh linh trí tuệ chân chính, cũng không phải là Đế Kỳ.

“Ngươi hiện tại cũng không muốn quản trận chiến tranh này sao?” Thanh Đằng Địa Mẫu bỗng nhiên mở miệng.

“Không cần nữa…. ta đã có được thứ ta muốn.” Medusa nói:

“Ta muốn tín ngưỡng, Quang Minh Giáo Hội và Hắc Dạ Giáo Hội, đều xem như là....” Nàng nhìn về phía Hermes bên cạnh, “Ta lấy đi phần to, còn lại để cho chính bọn họ chém giết là được rồi.”

“Ta muốn đối thủ, liệu có người có thể tốt hơn Hermes toàn trí toàn năng này sao? Một mình hắn chính là toàn bộ đối thủ, trên người hắn đều có bóng dáng của Liễu Ôn Kiếm, Đạo Trường Sinh... Tựa như gặp được Đế Kỳ trong truyền thuyết kia, dù cho hắn không phải là Đế Kỳ chân chính, hay là Hermes chân chính.”

“Ngươi thật sự quá biến thái.” Manh Muội cười nói: “Thật sự bỏ được, vậy mà lại nguyện ý chia một nửa tín ngưỡng cho Hermes, cùng hắn đi tới, cùng trở nên mạnh mẽ.”

“Bởi vì con đường của cường giả rất tịch mịch.”

Chương 451: Sợ Hãi Đến Từ Bóng Tối

Medusa lẳng lặng ngồi, cảm nhận được sự yên lặng bình thản chân chính.

Nàng xem xét kỹ từng bước trưởng thành và kinh nghiệm của mình, được lão sư Circe dạy dỗ, thời đại hắc ám nữ vu đánh bại Lilith, cuối cùng bị Luyện Kim Đại Đế Grantham đánh bại, lúc ấy nàng cảm thấy mất mát, quá tuyệt vọng, niềm tin đã bị đánh vỡ.

Nàng chứng kiến thời đại của mình diệt vong, thời đại luyện kim bị hủy diệt, từng anh hùng Quân chủ Đại đế chết già, ai thán thời gian trôi, nhìn thấy sự rộng lớn và bí ẩn của vũ trụ thiên hạ, tâm lại càng tràn ngập kính sợ.

Sau khi tinh tế cảm nhận lại những năm tháng tang thương và không cam lòng kia, nội tâm nàng đã hiểu ra đôi chút, có lẽ, thiên địa cũng giống như chấp niệm theo đuổi chân lý của Vu sư, như vậy mới có thể hướng đến trường tồn vĩnh hằng như chư thiên.

Nàng vốn dĩ rất cuồng vọng và kiêu ngạo, chậm rãi mà bình ổn, lại biến thành một người ham học hỏi tìm tòi chân lý.

“Ta nói ngươi...”

Thanh Đằng Địa Mẫu vẫn đang còn lải nhải bên tai, nói hươu nói vượn.

“Ta muốn gì đây?” Nàng lôi kéo tay của Hermes, nhìn về phía ngoài cửa sổ, phảng phất như không nghe thấy gì cả, lẳng lặng nhập thần, chỉ còn lại âm thanh tim đập thình thịch của mình.

Có lẽ đã có được.

Nàng nhìn về phía Hermes bên cạnh, vẫn cầm sách lẳng lặng đọc như trước đây, “Ta chỉ muốn chứng kiến sự bí ẩn và thần bí của chư thiên vũ trụ, muốn khám phá thứ bí ẩn say lòng người kia, muốn nhìn thấy nhiều phong cảnh hơn... Ta muốn có một người có thể làm bạn, cùng đi với ta trên cái con đường cô tịch này.”

Đây không phải là tình yêu, cũng không phải là hữu nghị.

Là một loại tình cảm cao cấp hơn, đặc thù hơn, giống như ký thác toàn bộ tâm linh vậy.

Trong hơn hai ngàn năm dài đằng đẵng và cô độc, chỉ có một mình một người bước đi, giờ có thêm một người có thể đi cùng, thật sự là quá tốt.

Thanh Đằng Địa Mẫu vẫn lải nhải bên tai. Mãi cho đến khi Thanh Đằng Địa Mẫu nói ra một câu, Medusa mới hồi phục tinh thần lại.

“Ta không định trở thành Thần.”

Cái gì?

Lão sư không muốn thành thần?

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn nhìn lão sư của mình, lộ ra vẻ không thể tưởng tượng được, đã thu thập đủ năng lượng, với lại đây là tồn tại tối cao mà vô số người tha thiết ước mơ, thậm chí hiện tại đại đế hai giới chém giết đều là vì mục tiêu này.

Lão sư của mình vậy mà lại không định thành thần?

Nhưng mà giây tiếp theo, Medusa bỗng nói ra một câu khiến cho tiểu hồ ly khiếp sợ.

“Không ngờ ngươi không muốn thành thần? Lại đang có ý xấu gì đây?”

Medusa cũng giật mình, bỗng nhiên cười rộ lên, có lòng tốt nhắc nhở: “Thanh Đằng Địa Mẫu, ngươi lập tức sẽ chết, là chắc chắn phải chết. Ngươi thành Thần, đột phá cấp tám Thần linh thì có lẽ còn có một đường sống, sẽ có khả năng ngăn cản tử kiếp khủng bố trong tương lai.”

Tử kiếp?

Lão sư sắp chết?

Hồ Hải Hàn giật mình, cảm thấy không thể tưởng tượng được.

“Cơ bản đều sẽ chết đi? Nàng chỉ là người thứ nhất chết đi, những người khác cũng sẽ theo sát sau đó. Thế giới này vốn dĩ không có hoàn mỹ, có Quang Minh thì sẽ có Hắc Ám...” Medusa rất bình tĩnh, làm ra vẻ một thiếu nữ tóc đen đeo kính đen đọc sách, mang theo khí chất của học giả.

Đây là đạo cụ từ luyện kim, một phiên bản thu nhỏ của kính hiển vi, tạo nghệ vi mô của nàng đã sớm đạt tới trình độ không thể tưởng tượng được.

Bỗng nhiên nàng đứng lên, đi đến kệ sách màu đen, rút ra một quyển sách,

“Thanh Đằng Địa Mẫu, ngươi là một người theo lý tưởng cảm tính. Ngươi bi thống vì Đạo Trường Sinh tử vong, cho nên muốn sáng tạo nên một thế giới hoàn mỹ, áp chế hạo kiếp thiên địa, tạo nên một thế giới không có phân tranh.... Nhưng mà, lực lượng áp chế lớn bao nhiêu thì lực lượng bắn ngược sẽ lớn bấy nhiêu.”

Manh Muội trầm mặc một chút.

Medusa chỉ mỉm cười, “Mấy năm nay ta vẫn luôn nghiên cứu

hệ thống Long Mạch, đúng là vô cùng thú vị."

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn hình như hoàn toàn nghe không rõ.

Tựa hồ...

Có chuyện gì đó rất đáng sợ đang xảy ra?

"Vậy ngươi sợ hãi hắc ám không?" Medusa bỗng nhiên nhìn tiểu hồ ly đã từng ở chung trong một thời gian, mỉm cười nói.

"Ta... Thời điểm trước khi tu luyện, ta rất sợ bóng tối." Nàng nghĩ một lúc, "Buổi tối ta cũng không dám ngủ một mình, nằm ở trên giường nhìn vào một góc, cảm thấy đen như mực... Nhưng sau khi tu luyện đã không còn sợ, bởi vì ta đã trưởng thành!"

"Ngươi biết con người vì lại sợ bóng tối không?" Medusa đẩy kính đen trên mũi.

Tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn nghĩ, lắc đầu nói không biết.

"Cảm xúc cổ xưa và mãnh liệt nhất của nhân loại đó là sợ hãi, mà nỗi sợ hãi mãnh liệt nhất của con người đó là sự sợ hãi đối với những điều không biết, không thể diễn tả, cho nên gọi là —— Nỗi sợ hãi không thể diễn tả."

Medusa mỉm cười, chỉ chỉ chính mình.

Thiếu nữ đọc sách cười ôn nhu nói tiếp:

"Ví dụ điển hình nhất, con người vốn dĩ sợ hãi bóng tối, đó là bởi vì bóng tối là thứ không biết! Người ta sợ bóng tối, người nhìn vào bóng tối thường luôn thích nghĩ nhiều, cảm thấy trong bóng đêm có mặt quỷ, có quái vật, có những ánh mắt âm trầm đang nhìn chằm chằm chính mình."

Nàng nhìn về phía Manh Muội, "Ngươi hiểu chưa?"

Manh Muội chỉ trầm mặc, tựa hồ đã hiểu ý trong đó.

A!

Rốt cuộc là có ý gì vậy!!

Hai vị tồn tại cổ xưa, đang chơi bí hiểm gì vậy?

Chỉ có tiểu hồ ly Hồ Hải Hàn là cảm thấy khó hiểu.

Medusa cũng không muốn nói chuyện nhiều, dường như an nguy của Thanh Đằng Địa Mẫu không liên quan đến mình, dời đề tài hỏi ngược lại: "Đúng rồi, ngươi vừa mới nói ngươi không muốn thành thần, là có ý gì?"

Thanh Đằng Địa Mẫu ngồi ngay ngắn ở trước ghế dựa, uống một ngụm cà phê, "Ta không muốn thành thần, là muốn đem năng lượng cấp cho Đạo Trường Sinh, cấp cho Thiên Đạo."

Medusa trầm mặc một chút, "Muốn tiếp tục hoàn thiện cái thế giới hoàn mỹ này sao?"

"Ta chỉ thích làm ruộng."

Vẻ mặt Manh Muội nghiêm túc, nhìn chằm chằm nàng, "Hơn nữa ta thành thần cũng quá yếu, còn không bằng để cho Đạo Trường Sinh thành Thần, sau đó bảo hộ ta. Ta lại tiếp tục thu thập năng lượng rồi thành Thần sau."

Nàng rất tự mình biết mình.

Đây là muốn tiến hành "Trời phù hộ chính mình" đến mức tận cùng.

Đầu tiên, sẽ có người chống lưng, bảo hộ chính mình. Dù sao hiện tại những Đại đế kia chém giết thật sự quá lợi hại, khả năng là qua một thời gian nữa sẽ xuất hiện Thần. Khi đó, nàng phải làm sao bây giờ?

Cùng là Thần, nhưng mình phỏng chừng sẽ bị đánh bạo trong nháy mắt mất...

Nàng tin tưởng nhất chính là Đạo Trường Sinh, đương nhiên phải để hắn thành Thần trước, ngăn chặn những Đại đế thành Thần kia rồi lại nói sau.

Dù sao thì trong cùng cảnh giới thì bọn họ không có khả năng làm gì được Đạo Trường Sinh.

"Hơn nữa, đây là một vụ đầu tư lâu dài. Một khi Đạo Trường Sinh thành Thần, trở thành Thánh Nhân cấp tám thì nội thiên địa của hắn, Cửu Thiên Tiên Giới sẽ lớn đến mức khủng bố, mà khi càng lớn thì phàm nhân có thể cư trú càng nhiều, hương hỏa phát ra sẽ càng cường thịnh."

"Ý kiến hay." Medusa vỗ tay mà cười, "Ta không thích ngươi, nhưng ta thích thời đại mà ngươi sáng tạo, thời đại hương hỏa có khả năng vô hạn. Ta suy nghĩ nên ta tồn tại..."

Manh Muội chỉ cười cười, dường như có chút cứng đờ, lời nói của Medusa khiến cho lòng nàng có chút bất an.

Nàng mang theo Hồ Hải Hàn, phủ thêm áo khoác da màu đen treo ở cửa rồi nhanh chóng rời đi, đi ra khỏi Quang Minh giáo hội, đi vào đường cái.

"Thánh Nữ đại nhân."

Mấy Thần quan áo trắng cung kính mở cửa xe hơi màu đen cho nàng.

Chương 452: Hành Trình Của Sheila

Medusa cúi đầu, tiếp tục viết, lẩm bẩm tự nói, “Ngươi ngăn cản được hạo kiếp thiên địa giữa hai giới bộc phát một lần, nhưng mà đó chỉ là đè nén lại... Nó cuối cùng vẫn sẽ đến, không có một hệ thống nào là hoàn mỹ vô khuyết cả.”

“Nếu nói về lịch sử từ hơn hai ngàn năm trước phát triển cho đến bây giờ, thế giới Vu sư vẫn chỉ là một thế giới cấp thấp.... Như vậy tương lai sẽ là một thế giới siêu phàm cỡ lớn chân chính! Nguy cơ tứ phía!”

“Đó là một nền văn minh có chiều cao thật sự, có lẽ có thể dẫn đến cánh cửa cấp chín!”

Toàn bộ thế giới đang lột xác.

Làm một vị Thần, nàng cảm giác rõ điểm này, không biết mà thần bí.

Loại cảm giác này thực sự rất huyền diệu, nếu nói theo cách hiện đại thì nó giống như là thế giới 2D, thăng cấp đến thế giới 3D.

“Nếu nói hạo kiếp thiên địa trước đây, tử vong chỉ là sinh linh dưới tầng chót, như vậy thì hạo kiếp sắp bộc phát sẽ gây nguy hiểm đến tính mạng của các vị Thần như ngươi, ta, Elmin, Đạo Quân....”

“Ta thật sự rất mong đợi.”

...

Thế giới Hoang Cổ.

“Thế giới đã trở nên tươi đẹp hơn.”

Sheila điều khiển xe ngựa, nhìn Messiah thúc thúc đang ngủ say ở bên cạnh.

“Thúc thúc nói người lâm vào ngủ say, người nói phải mất vô số năm mới có thể thức tỉnh... Đó là năm tháng mà ta không thể chờ đợi được.” Sheila ôn nhu vuốt ve gương mặt của hắn, “Có thể sống lâu như vậy, hẳn là thúc thúc cũng có huyết mạch của Thần Sáng Thế, máu vĩnh sinh, giống như Ma Thần khởi nguyên Medusa. Thời gian thức tỉnh rất ngắn, thời gian ngủ say lại rất dài... Đây là cái giá của vĩnh sinh.”

Hơn một trăm năm đi qua, nàng hiện tại mới chỉ là cấp bốn, tư chất tu luyện không cao.

Dù cho nàng vô cùng nỗ lực, nhưng nàng cảm thấy rất khó tăng tiến, có lẽ sẽ vĩnh viễn dừng ở cấp bốn, sống không đến lúc thúc thúc thức tỉnh.

Vì thế, nàng lựa chọn mang theo thúc thúc bắt đầu cuộc lữ hành, “Thúc thúc nói, cảnh giới của ta rất thấp, sống không được lâu, nhưng thân thể của hắn là bất hủ, là thể tu Thiên Đế, có thể sử dụng như một bảo vật, có thể bảo hộ ta, để cho ta sống an nhàn cả đời.”

Cho nên, nàng lựa chọn đi du lịch.

Nàng cũng thích đi xem cuộc sống và phong cảnh các nơi trên thế giới.

Nàng dự định tương lai sẽ trôi qua như thế này. Đến lúc mà mình sắp chết già, thì sẽ tìm một chỗ chôn Messiah thúc thúc, rồi chôn mình ở bên người, sau khi chết sẽ bảo hộ thúc thúc.

“Ta đã đi từ Ma giới đến thế giới Hoang Cổ. Mảnh thế giới mới có rất nhiều phong tục, rất đẹp, có ngày đêm luân phiên, có hoàng hôn mỹ lệ và ánh nắng chiều, không trung có những Thái Hà Tiên Tử, còn có Thiên Thần quản lý việc ban mưa xuống.”

Nàng đã nhập gia tùy tục được ba tháng, bỗng nhiên xe ngựa bị chặn lại, phía trước có nhiều nông phu đang chắn lại.

“Đã xảy ra chuyện gì?”

Nàng giật mình, đi xuống xe ngựa.

Những người nông dân xung quanh nhìn nữ tử xinh đẹp mặc một bộ váy dài màu trắng trước mắt này, da nõn nà, đôi chân mượt mà được bao trong làn váy mỏng, khiến cho người ta cảm thấy đây như là một tiên nữ vậy.

Hô hấp của bọn dần trở nên dồn dập, lại vội vàng cúi đầu, biết đây là tiên nhân, không dám mạo phạm.

“Thượng tiên đại nhân.” Có một lão nhân đức cao vọng trọng đứng ra, thở dài một hơi, “Ai, mọi người đang chuẩn bị dỡ xuống gian nhà ở nơi này. Ở đây vốn có một nữ tử tên là Bạch Thải Vi, chúng ta đều gọi nàng là Tiểu Vi, là một người mệnh khổ...”

“Nàng sinh thật sự xinh đẹp, lại am hiểu lòng người, thông minh ôn nhu, rất nhiều làng trên xóm dưới đều tới cầu hôn, khiến cho một số nữ tử xung quanh ghen ghét, kết quả Tiểu Vi bị các nàng dùng gạch đánh chết, ném vào giếng...”

“Nha môn không tới tra án sao?” Sheila hỏi.

“Tới... Tới, lúc trước cũng có một vị quan sai nha môn đeo hắc đao tới đây.” Lão nhân lại ngập ngừng, thở dài một hơi, “Quan sai kia duỗi tay ra, hút thi thể ra khỏi giếng, nhưng cả người đều đã ướt đến trắng bệch. Thật sự quá thảm, trên người còn có rất vết thương từ búa, dao nhỏ, còn bị chém thành mấy khối, phỏng

chừng lúc sống đã bị những nữ nhân ghen tị kia nhẫn tâm chém cho hả giận,...” Hắn dừng một chút, lộ ra một tia hoảng sợ,” Ài! Đáng thương cho một cô nương thông minh thiện lương, làng trên xóm dưới chúng ta đều rất tiếc hận, đúng là người tốt không có tốt báo! Phụ nữ đúng là rất là dễ ghen tị!”

“Vậy các ngươi tụ tập ở trong phòng này, là bởi vì...” Sheila nhịn không được giật mình một cái.

“Trong nửa tháng gần đây, ta có nghe nói làng trên xóm dưới đều có người chết một cách khó hiểu, có rất nhiều khối thi thể có cách chết giống như đúc với Tiểu Vi... Chúng ta cảm thấy gian nhà này không may mắn, đang thương lượng sẽ dỡ bỏ nó!”

Mọi người sôi nổi mồm năm miệng mười.

“Lại có người chết? Cách chết giống nhau? Tra xét chưa? Người chết là ai?” Sheila cảm thấy rất ly kỳ.

“Đã tra xét, nhưng tra không được. Các cô nương của làng trên xóm dưới vẫn còn, chúng ta đã đếm một lần, cũng không có người chết.” Giọng nói có chút hoảng loạn, “Vậy thì thi thể từ đâu ra, cũng không có ai biết cả.”

“Nói kỹ càng vị trí cụ thể hơn một chút đi.” Sheila nói.

Nàng rất nhanh liền nhận được tin tức: Cứ cách mấy ngày thì trong mấy thôn gần đó, ở trong những cái giếng, con sông, phòng hoang liền sẽ xuất hiện một thi thể phụ nữ nát vụn.

Nhưng mà, cổ quái nhất là hàng xóm láng giềng lại không có người tử vong hoặc mất tích!

Khó trách toàn bộ huyện thành đều hoảng loạn.

Như vậy cũng quá khủng bố và cổ quái.

“Bản địa không có người chết, có thể hung thủ là kẻ đi ngang qua, chuyên môn giết hại nữ tử của xứ khác chăng?” Sheila nghĩ một lúc, đưa ra một giả thiết.

“Chỉ có khả năng vậy thôi!”

Xung quanh đang bàn tán xôn xao, vô cùng hoảng loạn, “Những nữ hài là hung thủ kia đã được đưa đến nha môn, không có khả năng là các nàng, cũng có khả năng là người dân bản địa chúng ta bắt chước kẻ sát nhân, thường ra tay đối với những nữ tử đi ngang qua. Hiện tại hàng xóm ở quê cũng không dám ra khỏi cửa lúc trời tối... Nhưng mà, chúng ta càng hoảng thì tên hung thủ ẩn giấu kia lại càng làm càn, càng to gan hơn, tránh ở chỗ tối giết người, đã có thêm càng nhiều thi thể khó hiểu hơn nữa xuất hiện ở trong giếng nước, đồng ruộng, con sông…thậm chí là toàn thành.”

Toàn thành?

Sheila có chút sởn tóc gáy.

Đâu ra nhiều người như vậy...

Thôn dân xung quanh càng nói lại càng cảm thấy hoang mang, cảm xúc hoảng sợ liên miên không dứt, khởi xướng phản ứng dây chuyền, trong không khí tràn ngập sự hoảng loạn, cực kỳ khẩn trương giằng co, khó trách sợ tới mức muốn dỡ nhà.

“Phía trên có phái người tra xét không?”

“Đã phái xuống.”

“Vậy là tốt rồi.”

Sheila trao đổi một chút, thở dài một hơi, tiếp tục khởi động xe ngựa rời khỏi huyện thành, “Ta cho rằng thế giới Hoang Cổ rất tốt đẹp, không có cường giả tập kích, nhóm Thiên Đế lại phù hộ

chúng sinh. Nhưng những chuyện phàm trần này, những tên côn đồ tâm lý vặn vẹo cũng sẽ xảy ra, đi đến chỗ nào đều có cả."

Nàng đi tới trong một cái thôn nhỏ tiếp theo, không thể tưởng được nơi này vậy mà cũng có giết người, trên đường cũng đang đàm luận, phát hiện thi thể ở trong giếng, con sông.

"Đi đến nơi nào cũng có người đàm luận, nơi nào cũng xảy ra chuyện này sao?"

"Hung thủ thật sự có thể gây án trong phạm vi lớn như vậy?"

Chương 453: Chuyện Lạ

Sắc trời đã dần dần tối, nàng bỏ tiền để tìm một gian phòng trong nông cư hẻo lánh để ngủ. Ở trong phòng nhỏ, nàng ôm cánh tay của Messiah thúc thúc, hạnh phúc mà lâm vào ngủ say, nửa đêm, nàng bỗng nhiên muốn đi đại tiện.

“Đúng là phiền mà, cấp bốn mà vẫn phải ăn uống tiểu tiện.”

Nàng lăn ở trên giường vài vòng, nhìn cửa gỗ rung kẽo kẹt, bên ngoài là một mảnh đen nhánh, phảng phất có một cái miệng lớn ăn thịt người đen nhánh.

“Phải đi ra ngoài một chuyến.” Sheila thắp lên một ngọn đèn dầu, vừa muốn đi ra khỏi cửa thì lại nghe được câu nói khiến lòng người hoảng sợ, “Ta chính là cường giả cấp bốn, hẳn là sẽ không sợ những phàm nhân bình thường đó...”

Nhưng nàng đã từng giúp cha kinh doanh thương đội, đi qua đại giang nam bắc, sớm đã dưỡng thành tính cảnh giác, do dự một chút liền nhìn về phía Messiah.

“Chỉ có thể tiến vào thân thể của thúc thúc một chút!”

Xôn xao ——

Cả người nàng nhanh chóng bay vào trong thức hải của người thanh niên kia.

Vốn dĩ nguyên thần trong thức hải của Messiah thúc thúc là Bách Hiểu Sinh. Hiện tại thức hải đã không còn nguyên thần, Messiah thúc thúc đem quyền hạn giao lại cho nàng, nàng có thể làm nguyên thần, tiến vào trong thân thể của Messiah, điều khiển

vị Quân chủ Đại đế này.

Thậm chí ý định ban đầu của thúc thúc là để cho nàng trở thành Messiah Quân chủ Đại đế, thay hắn đi lại khắp mặt đất.

Dù sao thì đối với Hứa Chỉ mà nói thì đây chỉ là một cái lốp xe dự phòng siêu cấp mà thôi, không được xem là bảo bối gì cả, mà Sheila cũng là người lớn lên trong tầm mắt của hắn.

Nhưng mà Sheila lại rất quý trọng, cảm thấy chính mình không xứng trở thành Messiah Quân chủ Đại đế.

Đạp đạp!

Messiah Quân chủ Đại đế bước nhanh ra khỏi phòng.

Ngoài phòng im ắng, xung quanh là cây cối hoang vu, bên cạnh là đồng ruộng, có vẻ u ám của rừng núi hoang vắng.

“Nơi này tối quá.” Gió lạnh thổi qua sống lưng, nàng có chút sợ hãi. Dù sao thì nàng vẫn là con gái, khẩn trương tiến vào trong một cái bụi cỏ, đi ra từ thân thể của Messiah Quân chủ Đại đế, chuẩn bị vạch đai lưng ngồi xổm xuống...

Ô ô ô!

Bỗng nhiên lúc này, thanh âm nức nở thảm thiết truyền đến.

“Người nào? Buổi tối không ngủ được sao?”

Sheila nhanh chóng tiến vào thân thể của Messiah, thân hình bỗng nhiên chợt lóe đi vào trong bụi cỏ đen nhánh tĩnh mịch, thấy được một ngọn đèn dầu đang sáng trong phòng.

Ánh sáng xuyên thấu qua cửa sổ bằng giấy trắng, có thể nhìn thấy bóng dáng của một đám nữ tử, cầm thiết chùy và búa, đang cười lớn, vô cùng dữ tợn, đè đầu của một thiếu nữ mỹ lệ xuống.

“Đây là...”

“Quả nhiên có kẻ xấu!”

Sắc mặt nàng ngưng lại, trong cửa số giấy, thân thể của mấy nữ tử phàm nhân đang thét chói tai kia bỗng nhiên nổ tung.

Đối với kẻ sát nhân như vậy, nàng sẽ không nhân từ nương tay. Vội vàng vào nhà, kê lại bộ bàn ghế màu đỏ có khắc hoa văn và đèn dầu lại. Ở trong đám thi thể kia có một nữ hài đang run bần bật, cuộn lại ở trong góc, đôi mắt mở lớn tràn đầy khủng hoảng, hắn là đã bị dọa cho choáng váng.

“Ngươi không sao chứ?” Sheila hỏi.

“Ta..”

Ô oa!

Thiếu nữ khóc lớn, nhào vào trong lòng ngực của Sheila, khóc đến mức lê hoa đái vũ.

“Không sao, không sao...” Sheila vỗ lưng nàng, an ủi. Thân thể cô gái này mềm như bông, cảm giác thật tốt, cho dù là Sheila cũng có chút ghen ghét. Nàng luôn cho rằng sau khi mình tu luyện đã xem như là rất xinh đẹp rồi.

Nhưng so ra thì còn kém mỹ thiếu nữ tay trói gà không chặt này.

Nàng thật sự quá đẹp, gương mặt hồ ly tinh, lại mang theo sự thanh thuần lãng mạn, quả thực là tạo vật hoàn mỹ nhất. Thậm chí nếu so với những nữ Thiên Đế mà nàng từng gặp qua, dù có là Thanh Đằng Địa Mẫu thì cô gái này cũng không thua kém.

Phải biết rằng, nàng ta chỉ là một phàm nhân mà thôi.

Nàng hiện tại là Messiah Quân chủ Đại đế!

Nàng có thể cảm nhận được rõ ràng đây chính xác chính là một phàm nhân bình thường tay trói gà không chặt, không có bất luận kẻ nào có thể ngụy trang ở trước mặt Messiah Quân chủ Đại đế, trừ khi là Thần linh.

Nàng chỉ là một phàm nhân!

Vậy là lại có dung mạo có thể so được với Thiên Đế!?

Sao lại có phàm nhân hoàn mỹ như vậy? Hơn nữa, nàng không hề cảm nhận được bất kỳ sự tà ác nào từ đối phương, chỉ thấy sự thiện lương, thông minh, mỹ mạo. Nàng ta mang toàn bộ ưu điểm hoàn mỹ nhất của một cô gái, là thiếu nữ hoàn mỹ nhất trên thế giới, tinh xảo như đồ sứ.

“Dường như muốn đập vỡ nàng.”

Đều là nữ nhân, Sheila cũng không nhịn được sinh ra cảm giác ghen ghét, nhưng nàng vội vàng phản ứng lại, kiềm chế những ý nghĩ kỳ lạ kia lại.

Sheila vội vàng thu liễm cỗ cảm xúc khủng bố kia.

Ánh mắt nàng đảo qua, trong phòng đèn đuốc sáng trưng, đồ đạc bằng gỗ đỏ cực kỳ tinh xảo, lúc này lại nhuộm đầy máu tươi. Nàng nhìn thi thể của mấy người phụ nữ vừa mới bị giết chết trên mặt đất.

“Là ba người các nàng, nhưng sao bọn họ có thể giết người được?”

Lúc trước, Sheila vào thôn đã từng gặp qua ba người bọn họ. Họ là người dân trong thôn này.

Nàng hàn huyên vài câu với nữ nhân trong phòng này. Nàng ta rất hòa ái dễ gần, vô cùng hiếu khách, hơn nữa còn mời mình ở lại, hoàn toàn không giống như là kẻ sát nhân khủng bố âm thầm

giết người, chuyên môn giết nữ hài đi ngang qua.

Rầm!

“Xử lý xong rồi lại nói tiếp.” Nàng duỗi tay qua, nhiệt khí phát ra, thi thể liền bốc hơi trong nháy mắt, hủy thi diệt tích.

“Ngươi tên là gì?”

Sheila mang theo cô nương trở lại phòng, đi ra từ thân thể của Messiah Quân chủ Đại đế, nhìn nàng.

“Ta gọi là La Thải Vi, là lữ khách từ nơi khác, không nghĩ tới nơi này lại có những nữ nhân đáng sợ như vậy. Lúc đầu thu lưu thì họ cũng đối với ta khá tốt, ta cũng cố gắng báo đáp họ, nhưng không nghĩ tới các nàng ấy lại lấy giết người làm thú vui..”

La Thải Vi là một Đại tiểu thư không rành thế sự, đáng yêu cao gầy, đang lộ ra sự sợ hãi khiếp đảm.

Lúc nàng nhìn thấy Sheila đi ra từ trên người thanh niên, biến thành hai người thì nhịn không được mà sùng bái kinh ngạc nói: “Tỷ tỷ, ngươi là tiên nhân sao?”

“Ngươi có thể cho rằng như vậy, bên ngoài rất nguy hiểm, ba người chúng ta ngủ một cái giường đi.” Nàng lôi kéo La Thải Vi cùng đi ngủ, nói: “Nữ hài tử như ngươi sao lại không cảnh giác chút nào vậy? Khó trách gặp phải người xấu, nhà ngươi ở đâu, ta đưa ngươi về nhà?”

Không có ác ý,

Là một phàm nhân,

Thiện lương đáng yêu ngây thơ.

Sheila vẫn mang theo sự cảnh giác như cũ, nhưng nhìn vào mắt nàng dần cảm giác được nàng ta không có che giấu, thật đúng

là một người bình thường, là một thiếu nữ ngây thơ không biết che giấu tâm tư, hơn nữa còn tri thức hiểu lễ nghĩa, hẳn xuất thân là tiểu thư khuê các.

"Nhà của ta?"

La Thải Vi nghiêm túc nghĩ, đôi mắt xinh đẹp hiện lên sự mê mang, xấu hổ nói, "Nhà của ta.... Ta... Ta không nhớ rõ...."

Sheila nhìn nàng, cảm thấy nàng không có nói dối.

"Chúng ta ngủ đi." Nàng bỏ xuống tâm tư, nhìn thiếu nữ đơn thuần lãng mạn này, bỗng có một loại cảnh giác xuất phát từ nữ hài tử. Nàng vội vàng ngủ ở giữa, ngăn cách nàng ta và thân thể của Messiah.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Sheila ngủ như chết, duỗi eo một cái, mở to hai mắt, phát hiện La Thải Vi vậy mà đã biến mất không thấy.

Toàn bộ phòng đã được quét dọn sạch sẽ.

Sheila vội vàng đứng lên, đi ra ngoài phòng ở, phát hiện thân hình nhỏ xinh của La Thải Vi, đôi tay đang cầm thùng nước quét tước xe ngựa, nhìn qua có vẻ rực rỡ hẳn lên, "Tỷ tỷ, ta đã dọn dẹp sạch sẽ toàn bộ, ngài bình thường không thích sạch sẽ sao."

Sheila có chút bất an nhìn nàng, "Ngươi không cần phải... chăm chỉ như vậy."

Chương 454: Quỷ Dị (Thượng)

Nàng mang theo La Thải Vi tiếp tục cuộc lữ trình, đi được mấy ngày, nàng phát hiện nữ hài này cần cù thiện lương, chịu thương chịu khó. Cái gì nàng cũng đều giúp ngươi phục vụ tốt, làm rất chu đáo, giặt quần áo, nấu cơm, dọn dẹp...

Thông minh, thiện lương.

Sheila nhìn bóng dáng nàng đang cố hết sức đổ nước, thậm chí hiện lên một tia ghen ghét. Đó là một loại cảm xúc phức tạp, thế giới này sao có thể có một mỹ thiếu nữ hoàn mỹ như vậy, thậm chí còn có ý muốn tra tấn nàng...

Lấy sự ôn nhu và thiện lương của nàng, cho dù yêu cầu có vô lễ thế nào nàng cũng sẽ yên lặng chịu đựng trong nước mắt?

Nội tâm nàng bỗng nhiên lóe lên một ý nghĩ, thiếu nữ mang theo dáng vẻ thống khổ khóc lê hoa đái vũ. Nàng vậy mà lại... muốn nhìn thấy cảnh này??

“Tiểu Vi, quỳ xuống, giúp ta rửa chân.”

Trong nháy mắt, trong đầu nàng hiện lên hình ảnh đó, thậm chí cảm thấy không hài lòng, liền dùng bàn chân dính đầy nước đá một đá vào đầu của thiếu nữ thiện lương này, lại có loại cảm giác sảng khoái vui sướng tràn trề!

“Tiểu Vi, nhìn thấy phân bò ven đường kia không? Ăn đi!”

Nàng lại nghĩ đến hình ảnh kia.

Thiếu nữ mỹ lệ này giống như một con chó đang vẫy đuôi lấy lòng vậy, dù khóc nức nở cũng sẽ không cãi lời mình, bò trên mặt

đất rồi bắt đầu ăn...

“Tiểu Vi, lại đây rồi ngoan ngoãn nằm xuống, trở thành bao cát để ta dùng tay đánh ngươi một trận!”

Nàng càng nghĩ thì cái ý tưởng điên cuồng kia lại càng lúc càng lớn, giống như hạt giống dần trưởng thành hóa thành đại thụ che trời, thậm chí nàng có ý nghĩ muốn xé nát thiếu nữ xinh đẹp như đồ sứ này.

Phốc!

Sheila vội vàng cắn đầu lưỡi, máu tươi chảy xuống từ môi. Nàng cảm thấy sởn tóc gáy, một luồng hàn ý nảy lên trong lòng,

“Đây rốt cuộc là!? Đây là cái quỷ gì!!?” Đầu lưỡi nàng điên cuồng chảy máu, đổ rất nhiều mồ hôi, hô hấp bắt đầu trở nên dồn dập và hỗn hoạn.

Lúc trước nàng luôn cho rằng trong tương lai nhất định mình sẽ không bị thương, dù sao cũng có Messiah Quân chủ Đại đế bảo hộ mình.

Cấp sáu Động Thiên, thậm chí một vị Động Hư Đại Đế cấp bảy bình thường cũng không thể làm mình bị thương! Cả đời sau này của mình đều sẽ thật nhẹ nhàng hạnh phúc mà chu du thiên hạ.

Không nghĩ tới...

Nàng cắn cắn môi.

“Tỷ tỷ, tỷ tỷ, ngươi làm sao vậy?” Tiểu Vi chân trần đi vào xe ngựa, nửa quỳ trên mặt đất, lộ ra vẻ đau lòng quan tâm, gương mặt nhỏ nhắn thanh thuần xinh đẹp, gấp đến độ đổ mồ hôi, tìm kiếm hòm thuốc dự phòng, “Đầu lưỡi chảy máu! Phải nghĩ biện pháp trị liệu... Chúng ta đi tìm lang trung, đi tìm lang trung!”

“Không sao.”

Sheila bỗng nhiên ôm Tiểu Vi vào trong lòng ngực, vội vàng xin lỗi, “Thực xin lỗi, thực xin lỗi.”

“Tỷ tỷ, ngươi không cần phải nói xin lỗi, là ta sai...” Tiểu Vi khóc lên, lê hoa đái vũ, đôi chân thon dài khẩn trương khép chặt lại với nhau, tạo thành đường cong vô cùng no đủ, thân mình mềm mại, giống như đang ôm một đống bông ấm áp mềm mại.

Sheila vô cùng ảo não:

Thiếu nữ hoàn mỹ thiện lương đáng yêu như vậy, luôn suy nghĩ cho mình, thương tiếc còn không kịp, vậy mà mình lại…!??

Xe ngựa tiếp tục đi về phía trước.

Các nàng rất nhanh đã tới một trấn nhỏ tiếp theo, trấn Vị Thủy, bên này cũng có tin tức được lan truyền.

Từng đội thanh niên mặc trang phục màu đen, mang theo vũ khí kỳ lạ, trên người có thêu chim yến, đi tới đi lui.

“Lão bá, đã xảy ra chuyện gì?” Sheila mang theo La Thải Vi ngồi ở bên cạnh.

“Thời buổi rối loạn, lòng người có quỷ.” Lão bá quán trà nói: “Nhìn thấy những thị vệ kia không? Nghe nói là tri huyện có chuyện, đã xin chỉ thị cấp trên, qua nửa ngày nữa thì Tuần Sát Sử năm châu phương Nam ‘ Nam Cung Diệp ’ sẽ đến. Đó là nhân vật lớn chính tam phẩm, cảnh giới thứ sáu! Ta đã ở trấn Vị Thủy này ba mươi năm, đây là lần đầu tiên nhìn thấy một vị quan lớn như vậy.”

Hiện tại, cả thành đều là thi thể trắng nõn nát vụn, trong giếng, trên sông, trên đường phố, thậm chí liếc mắt là có thể thấy được, âm trầm quỷ dị khiến người người sợ hãi.

Vậy mà có thể tùy ý thấy được, mang đến một loại cảm giác đặc thù.

Gần đây đã bắt được rất nhiều kẻ sát nhân.

Bọn họ thậm chí còn đem thi thể thiếu nữ giấu ở dưới giường, chôn dưới đất, số người tử vong còn nhiều hơn nhiều so với bên ngoài.

"Ài! Không thể tưởng tượng được, thật sự không thể tưởng tượng được. Những người đó đều rất trung thực, nhân phẩm không tồi, không nghĩ tới sau lưng lại vặn vẹo như vậy." Lão bá quán trà thở dài một hơi.

Lão bá quán trà lại nói: "Ài, thật là đáng sợ, hiện tại mỗi ngày đều xử lý thi thể, nhân thủ đã không đủ... Các ngươi có thể nghĩ tới không? Tri huyện của chúng ta là Đại lão gia Từ Thành trứ danh, có tiếng thanh liêm vì dân, vậy mà sau lưng cũng là một tên tội phạm giết người. Trong phủ đệ của hắn lại có một nữ tử mỹ lệ bị giết, hắn cầm đao, tay đầy máu, bộ mặt cực kỳ dữ tợn..."

Sheila kinh hãi, "Tri huyện, hiện tại thế nào rồi?"

"Chạy thoát!" Lão bá quán trà nói: "Dù sao cũng là cường giả cấp bốn, ăn hương hỏa của bá tánh chúng ta, hiện tại lại thành tội phạm bị truy nã, chính là bức họa truy nã được dán trước cửa thành đó!"

"Có nhìn thấy." Sheila gật gật đầu.

Lão bá thở dài một hơi, "Hy vọng đại nhân vật Tuần Sát Sử được phái xuống kia có thể điều tra rõ sự tình khủng bố trong đó."

"Đã tra xét lai lịch của những thiếu nữ kia chưa?" Sheila nắm chặt tay La Thải Vi.

"Nghe nói việc tra rõ lai lịch đang gặp khó khăn, có đại nhân

vật đã khôi phục tướng mạo cho các nàng, tuy rằng khác nhau nhưng đều rất là mỹ lệ, tóc dài.... Hơn nữa nếu đem các phần thi thể rơi rụng của các nàng ghép lại thì phát hiện đều thiếu một phần....” Sắc mặt lão bá dần trở nên hoảng sợ, “Hỏi những tội phạm giết người đó, bọn họ cũng không biết, giống như là một đôi chân biến mất từ không trung trống rỗng, tự mình chạy đi vậy.”

“Một đôi chân?”

Sheila cảm thấy có chút kinh hãi.

“Ài! Chỉ là trong thành của chúng ta đã có hơn hai trăm người bị bắt, không ai có thể ngờ rằng sau lưng bọn họ lại giết người tàn nhẫn như vậy! Các thành trì phụ cận khác lại càng nhiều, nghe nói đã chất đầy toàn bộ đại lao.”

Lão bá sau khi đưa xong nước trà, lại đi tiếp đón khách nhân khác.

Xung quanh đang rất rối loạn, người trên đường phố hoảng loạn liên miên không dứt.

Trong lúc xung quanh đang nghị luận, bỗng nhiên có một nam nhân thoạt nhìn trung thực bỗng trở nên điên cuồng, cầm đao rống giận, “Ta, không phải là ta muốn giết nàng, nàng thiện lương, đáng yêu, mỹ lệ như vậy! Ta mới có thể...”

A!!

Hắn gào rống lên, đôi mắt hiện lên sự hối hận đan xen với oán độc, nước mắt hối hận rơi đầy trên gương mặt của hắn. Hắn ta nhấc đao lên, vậy mà lại hướng về phía hai thiếu nữ thoạt nhìn rất nhu nhược, đó là hai người Sheila.

“Tỷ tỷ!”

La Thải Vi quýnh lên, lập tức che ở trước người.

Không tốt!

Sắc mặt của mọi người xung quanh đều trở nên căng thẳng, trơ mắt nhìn đao cắm vào hốc mắt của La Thải Vi.

Thiếu nữ cắn chặt môi, nước mắt che phủ, nhưng vẫn kiên nghị che ở phía trước.

Phanh!

Người đàn ông bay ngược ra ngoài.

“Thế giới này đang dần trở nên sởn tóc gáy...” Sheila thu liễm hơi thở, nhìn Tiểu Vi đang che ở trước người, bỗng nhiên hạ quyết tâm, mặc kệ Tiểu Vi rốt cuộc là thứ gì, đều phải bảo hộ nàng.

Nàng đã một trăm hơn tuổi, là một cường giả cấp bốn đã cận kề thọ mệnh, dùng thuật pháp đặc thù mới có thể bảo trì thanh xuân, trước khi chết bỗng nhiên lại có sự ký thác.

Chương 455: Quỷ Dị (Hạ)

Huyện nha trấn Vị Thủy.

Một chiếc xe ngựa chậm rãi dừng lại trước cửa, thị vệ hai bên vội vàng tiến lên.

Tuần Sát Sử Năm Châu phương Nam Nam Cung Diệp, ôm một mỹ nhân đi xuống xe ngựa. Nam Cung Diệp vô cùng cưng chiều nhìn thiếu nữ mỹ lệ này, nàng gọi là Hứa Tường Vi, người này là hắn gặp được trên đường đến đây.

Mỹ nhân thông minh thành thục ổn trọng, hắn rất mau liền lâm vào trong bể tình với nàng. Đối phương sửa sang lại xiêm y cho hắn, vì hắn xử lý việc nhà, thiện lương hoàn mỹ, quả thực là người tốt nhất trên thế giới này.

“Ta sao có thể may mắn như vậy được?”

Chính hắn cũng cảm thấy có chút không dám tin tưởng.

Thậm chí gần đây, với sự phục tùng vô điều kiện của đối phương, hắn lại dần đưa ra rất nhiều yêu cầu vô lễ, hắn biết như vậy là không đúng, chính mình cũng rất khó coi, nhưng lại nhịn không được...

Mang theo thê tử tiến vào huyện thành, Nam Cung Diệp đi tới phủ đệ của tri huyện, nhìn toàn bộ hung án đã từng phát sinh, thư phòng nhiễm đầy máu, bàn đọc sách màu đen lịch sự tao nhã, bên cạnh có treo bút lông, sau lưng là một bức tường đầy sách, có các loại án kiện.

“Tướng công, ta đi châm trà cho ngươi.” Hứa Tường Vi chậm

rãi đứng dậy, “Sẽ không có việc gì, tướng công chính là cường giả cấp sáu, Tuần Sát Sử năm châu.”

Nam Cung Diệp nhíu mày.

“Có mật đạo.”

Hắn duỗi tay, ánh đèn bên cạnh bỗng nhiên vặn vẹo.

Rắc!

Một mật đạo xuất hiện.

Hắn cầm lấy hồ sơ trong đó, xem một cách cẩn thận.

“Kỳ quái... Quả thực rất kỳ quái! Ta đã giam vô số thiếu nữ lại, ta đều gọi họ là —— Tiểu Vi. Tiểu Vi là một loại sinh linh thiện lương hoàn mỹ, cao phổ biến thường là 1.73 m, thông thường thường để tóc dài, thiện lương thông minh, Tiểu Vi không có bất kỳ lực phá hoại nào, cũng sẽ không thương tổn bất luận kẻ nào, thậm chí còn giúp đỡ người vô điều kiện. Nhưng bất kỳ người nào nhìn thấy nàng đều sẽ bởi vì sự hoàn mỹ của nàng mà sinh ra ý muốn phá hỏng không thể miêu tả, biểu hiện đặc thù cho việc này đó là: Bước đầu là nô dịch, ẩu đả, hưởng thụ cảm giác khi thiếu nữ thanh thuần khóc thút thít, cuối cùng sẽ lựa chọn chia rẽ...”

“ Theo như phỏng đoán ban đầu thì nguyên nhân sinh ra loại tình huống này chính là sự ghen tị của con người, ghen tị đối với những thứ hoàn mỹ. Người ta thường ghen ghét với những tồn tại hoàn mỹ hơn bản thân mình, gặp được đồ sứ tinh xảo hoàn mỹ sẽ nhịn không được mà muốn phá hư nàng.”

“Căn cứ vào đó có thể kết luận ‘ Tiểu Vi’ vô hại, nhưng lại có lực phá hoại khủng bố. Mọi người sẽ bởi vì nhìn thấy sự ‘hoàn mỹ ’ mà trở nên ‘xấu xí ’, hơn nữa, hình thức gia tăng giá trị của các nàng là...”

Viết đến đây liền gián đoạn, chữ viết mặt sau đã nhuộm đầy máu.

Nam Cung Diệp kinh ngạc, nhìn thê tử Hứa Tường Vi mỹ lệ trước mắt này, sinh ra sự sợ hãi vô cùng...

Cười khúc khích!

Khi hắn phục hồi tinh thần, trở lại bình thường từ trạng thái điên cuồng và cuồng loạn thì phòng đã nhuộm đầy máu tươi, trên mặt đất chính là thi thể của nữ hài mà mình đã từng dành tình cảm chân thành. Hắn ngơ ngẩn nhìn toàn bộ, "Ta.... Ta vậy mà lại giết chết thê tử của ta..."

Vẻ mặt hắn đầy sự không thể tưởng tượng được, tràn đầy hối hận.

Nàng hoàn mỹ, thiện lương như vậy, dù bản thân mình đối với nàng không tốt thì nàng cũng yên lặng chịu đựng. Cho dù lúc nãy hắn vừa động thủ đối với nàng thì nàng cũng không có phản kháng, kịch liệt đau đớn cũng không có một câu oán hận.

"Ta..."

Hắn ngơ ngẩn nhìn toàn bộ.

Làm một quan viên chính tam phẩm, Tuần Sát Sử năm châu, đạo tâm hắn đã sụp đổ, toàn bộ tiền đồ vô lượng cả đời đều đã bị hủy hoại trong nháy mắt.

Ngoài cửa, bỗng nhiên truyền đến tiếng bước chân, "Nam Cung Diệp đại nhân, tình huống..."

Rắc!!

Cửa bị đẩy ra, mấy thị vệ tùy tùng kinh ngạc nhìn một màn này, máu tươi đầy đất, cùng với Tuần Sát Sử đang cầm đao trong

tay.

“Ta không thể bị bắt!”

Nam Cung Diệp gầm nhẹ lên, chém giết đi ra ngoài.

Không đến nửa ngày, tin tức về vị Tuần Sát Sử năm châu Nam Cung Diệp vừa mới đến đã giống như tri huyện Từ Thành của trấn Vị Thủy, trở thành tên cuồng sát nhân, giờ đang trốn chạy, đã được truyền đi khắp toàn bộ làng trên xóm dưới.

“Như thế nào lại như vậy?”

Lòng người lại càng thêm hoảng sợ, mà thi thể xuất hiện ở thành trấn phụ cận lại không ngừng tăng lên, càng ngày càng nhiều. Thậm chí mỗi ngày rời giường, vừa mở mắt, đi lên đường phố đã thấy được thi thể đầy đất.

.....

Vùng nông thôn Đồng Thành.

Trăm mẫu sa bàn vô cùng tinh xảo, như là một cái thế giới thu nhỏ vậy.

Toàn bộ trên mặt đất của thế giới Vu sư, núi cao nhấp nhô, rừng cây dày đặc tươi tốt. Trong đó còn có nhà cao tầng, đèn đường, ngã tư đường phố, thậm chí là ga tàu hỏa, và cả xe lửa hơi nước màu trắng.

“Thời tiết càng ngày càng lạnh.”

Đã là 11 giờ trưa, ngay cả Thái Dương cũng đã lạnh đi rất nhiều.

Hứa Chỉ vẫn ngồi ở trên ghế trước cửa sân như cũ, yên lặng ăn mỹ thực trong thế giới mỹ thực, “Thần nói, thế giới Mỹ thực, một năm có ba đại kiếp nạn của thiên địa, đây là... một ngày ba

bữa!”

Lại đến giờ ăn cơm trưa.

Một ngày của Thần Sáng Thế chính là buồn tẻ nhạt nhẽo như vậy đấy.

Tùy tiện một bữa cơm trưa, đều sẽ làm cho thế giới đại diệt sạch một lần.

Đương nhiên những người chơi sa điêu mỹ thực kia tựa hồ lại càng thêm thích thú, khiến cho hắn có chút đau đầu.

“Nhưng lần đại diệt sạch trước mắt này không phải là ý muốn của mình.”

Hứa Chỉ thở dài một hơi, ăn một ngụm đồ ăn, vừa vào miệng đã cảm thấy rất ngon, thực mỹ vị.

“Medusa đã đoán được tương lai, Địa Mẫu Thanh Đằng dùng ‘ hương hỏa luyện thành trận ’ khắp mặt đất, che kín toàn bộ thế giới, thậm chí có thể nói, sinh linh trên thế giới đang ở trên một trận pháp to lớn khủng bố. Long Mạch chính là thông đạo cho trận pháp năng lượng, trận pháp lại hội tụ hương hỏa, năng lượng vận chuyển tất nhiên là tốt, nhưng mà có bao nhiêu Thần cường đại thì liền có bấy nhiêu Ma cường đại...”

Trước đây không có phát sinh tác dụng phụ khủng bố nào là bởi vì trận đồ trước đây còn chưa hoàn thiện, hơn nữa thời gian tích lũy cũng còn ngắn. Sau khi xác nhập hai giới, Đại Địa Long Mạch lại có thêm một sự biến chất, hoàn toàn đi về hướng văn minh hương hỏa hoàn thiện.

Kèm theo đó là sự tích tụ của những cảm xúc tiêu cực theo tháng ngày, như là núi lửa, hiện tại rốt cuộc cũng bộc phát.

Medusa nói không sai, không thể nghi ngờ, thế giới là ngang

nhau, không tồn tại sự hoàn mỹ chân chính.

Hệ thống chí cường này nhìn như hoàn mỹ, có thể ra đời rất nhiều vị Thần siêu phàm, nhưng mà có bao nhiêu đại cơ duyên, sẽ có bấy nhiêu đại tai họa.

Quái đản, quỷ dị,

Đại địa ở trở nên kinh tủng và phức tạp hơn.

Cảm xúc sợ hãi là một loại phản ứng dây chuyền, không thể ngăn chặn, một khi bộc phát, nháy mắt sẽ hình thành nên những sự khủng bố liên hoàn. Một đám tồn tại khủng bố ra đời, đoạt lấy, giết chóc, chúng sẽ lấy các loại hình thái khác nhau để tồn tại trên thế giới này.

Nguyện lực hương hỏa có thể thành thần, thậm chí bọn họ sẽ trưởng thành, khả năng đáng sợ nhất chính là sự sợ hãi của chúng sinh sẽ cho ra đời một vị Thần quái dị!

Chương 456: Cái Quỷ Gì Vậy

“Vườn trái cây của ta rất nhanh sẽ biến thành quỷ phòng....” Hứa Chỉ nhìn về phía bầu trời trong vườn trái cây, mơ hồ có chút hắc khí liên miên không dứt, “Nếu hai giới đều hủy diệt, hai cái thế giới siêu phàm trong sa bàn cũng sẽ biến mất trong nháy mắt. Lúc đó ta có muốn khóc cũng không khóc được.”

Những người khác hoảng sợ, Hứa Chỉ lại càng hoảng.

Thế giới Vu sư bị hủy diệt, thế giới Hoang Cổ bị hủy diệt...

Vậy thì hắn phải làm sao bây giờ?

Tương đương với việc tâm huyết nỗ lực đến bây giờ của hắn sẽ biến mất trong nháy mắt.

Hắn hiện tại tổng cộng có ba sa bàn thế giới siêu phàm, đã phát triển được hơn một tháng, thành quả cũng không tồi.

Nhưng sa bàn lớn thứ ba, thế giới Cổ Mộc của Đế Kỳ ở trong vũ trụ xa xôi, bởi vì khoảng cách quá xa cho nên năng lượng từ đại diệt tuyệt sinh vật căn bản không thể phản hồi. Hắn chỉ có thể dành dụm ở bên kia, chờ khi nào khoa học kỹ thuật phát triển hơn, hoặc có thể thành lập truyền tống trận không gian, thì sẽ đi tiếp thu. Nói cách khác là hiện tại không thể thu được sự phản hồi từ thế giới sa bàn thứ ba này.

Nếu hai sa bàn siêu phàm này bị hủy diệt thì lương thực của mình sẽ hoàn toàn bị cạn, chân chính trở lại thời trước giải phóng.

“Nguyện lực của chúng sinh là không biết, là không thể diễn tả, có khả năng vô hạn.... Ngay cả ba vị Thần là Medusa, Đạo

Quân, Elmin cũng không biết sẽ phát triển thành cái dạng gì."

Không thể nghi ngờ, đây là một hạo kiếp thiên địa chân chính.

Thiên Đạo hay là Thần Linh cao cao tại thượng đều không thể thoát khỏi, đều có khả năng sẽ ngã xuống, vạn vật đều phải chịu kiếp nạn này!

Hứa Chỉ cầm một ly đồ uống, chậm rãi nhấp một ngụm, hắn cũng cảm giác được nguy cơ cực kỳ kinh khủng giống như Medusa, "Thậm chí ngay cả ta cũng không thể trốn thoát được trận đại kiếp nạn này... Dù sao nói theo một phương diện nào đó thì bọn họ lạnh, thế giới lạnh, ta cũng sẽ lạnh theo."

Ta quá khó khăn mà.

Làm Thần Sáng Thế tối cao trong truyền thuyết —— Tạo Vật Chủ vĩ đại, sáng tạo nên khởi nguyên vạn vật, hắn cảm thấy thật ra mình chính là một đệ đệ! Chỉ có thể trơ mắt nhìn toàn bộ, không thể ngăn cản bất kỳ điều gì.

"Ài! Chung quy lại là do tư chất của ta không được, tu luyện hơn một tháng mới đến được cấp sáu." Hứa Chỉ nói nhỏ.

"Oa!!"

"Hình ảnh kinh điển, Thần Sáng Thế uống đồ uống!"

"Đẹp trai, đẹp trai, đẹp trai! Không hổ là nam thần của ta!"

"Ta muốn tiến hóa thành giống loài có tiềm lực siêu phàm! Ta muốn đi vào chư thiên vạn giới!"

...

Trên mặt đất, một đám sinh vật tò mò hình thù kỳ quái đang rung đùi đắc ý, tránh ở chỗ tối khe khẽ nói nhỏ, cũng không lo nghĩ cách để tiến hóa giống loài cho tốt. Toàn bộ sa bàn giờ đây đã

trở thành phần mềm nói chuyện phiếm của những người trưởng thành cùng giới tính.

Hứa Chỉ liếc mắt nhìn bọn họ một cái, đột nhiên hỏi: “Phó Não Trí Tuệ, gần đây có giống loài tiềm lực nào không?”

Thời điểm mà hắn không có cách nào thì thường sẽ ném hai chúa cứu thế học đến đầu trọc miễn phí vào làm công và dốc sức cho mình, sau đó để hắn đi cứu với thế giới khác, chống lại đại kiếp nạn của thiên địa.

“Trước mắt, chỉ có một sinh vật phù hợp với lĩnh vực siêu phàm.”

Giọng nói máy móc của Phó Não Trùng tộc truyền đến.

Hứa Chỉ có chút thất vọng. Tuy rằng vừa mới mở Open Beta, nhưng một đám tích tụ trước kia đều đã tiến vào thế giới Cổ Mộc, bọn chúng nào là trọng sinh, nạp tiền, đi ghê tởm Đế Kỳ, hiện tại không có người cũng là chuyện bình thường.

“Sinh vật siêu phàm kia tên là gì?” Hứa Chỉ nhàn nhạt nhấp một ngụm đồ uống.

Phó Não Trí Tuệ lại trầm mặc một chút rồi nói:

“Hệ thống trang bức đánh mặt mạnh nhất.”

Hứa Chỉ:???

Đây là cái quỷ gì vậy?

Nói đến đây, Hứa Chỉ chợt nhớ đến phiên bản thứ năm, trong số những người chơi mới có một chủ đề bàn về hệ thống.

Là sinh mệnh ngụy Silicon!

Hắn vẫn còn nhớ rõ, khi ấy có một giọng nói không ngừng

thao thao bất tuyệt, khiến hắn đầu choáng mắt hoa.

Chung quy lại thì, đây chính là một giống loài cực kỳ có tiềm lực và đáng chờ mong, không ngờ qua một khoảng thời gian lâu như vậy giờ cũng đã có thành phẩm rồi sao?

Hứa Chỉ ngẫm nghĩ một hồi, điều tra tài liệu của người chơi.

Rất nhanh, Phó Não bắt đầu khởi động, một bức hình xuất hiện.

Trong ảnh là một người đàn ông cơ bắp lực lưỡng, da dẻ màu đồng cổ rắn chắc, cao lớn cường tráng như một ngọn núi sừng sững, cơ bắp cuồn cuộn khắp người, nhưng gương mặt lại có chút đáng yêu.

Dũng mãnh thật!

Hứa Chỉ lập tức giơ ngón tay cái lên.

"Không ngờ, người chơi này lại có ngoại hình cường tráng thế này..." Hứa Chỉ hiếu kì.

Trong suy nghĩ của hắn, các người chơi tiến hóa kia đều là những người quanh năm cố thủ trong nhà, mặt mày xanh xao da dẻ tái nhợt, tóc tai thì bù xù.

Người này lại khác, rất chú ý đến tố chất chân thân thể.

Giọng nói máy móc lại vang lên: "Mẫu Hoàng, căn cứ vào kết luận giới tính, dùng ngôn ngữ của con người thì đây là một cô gái."

Hứa Chỉ: "..."

Gái gú gì ở đây...

Cơ bắp này? Cơ bụng này? Kia là hình ảnh một người cơ bắp lực lưỡng, cơ thể săn chắc chỉ cần một tay là có thể đánh bay một

người đó!

Nhưng nhìn kỹ lại, nếu chỉ nhìn từ vai đổ lên, thì đúng thật là một khuôn mặt đáng yêu xinh đẹp, hai bên có hai bím tóc xinh xinh. Nhưng nếu nhìn xuống...

Cơ bắp cuồn cuộn kia, nhìn giống như trong mười vạn câu chuyện cười lạnh trong lời Na Tra nói.

"Lấy ra tài liệu của người đó." Hứa Chỉ hít sâu một hơi, cảm thấy tam quan của mình đã bị đập tan.

"Phan Tuyết Tiên, hai mươi mốt tuổi, huấn luyện viên thể hình hàng đầu, chuyên gia dinh dưỡng học, chuyên gia y học, chuyên gia cận chiến."

Huấn luyện viên thể hình?

Thảo nào cơ bắp lớn như thế... Nhưng thường thì đàn ông mới theo phong cách này, còn phụ nữ sẽ thiên về kiểu làm cơ thể săn chắc, eo thon chân mảnh. Còn cô nàng này?

Chẳng lẽ là luyện sai theo cách của đàn ông?

Hứa Chỉ vô lực không nói nên lời.

Hiện giờ người chơi giống loài tiềm năng rất hiếm, hắn chỉ có thể gửi hy vọng về chúa cứu thế vào một cô nàng cơ bắp như thế này sao?

Dù sao thì kiểu như Manh Muội không biết đánh, các Thiên Đế thời cổ đại, Lôi Thiên Đế đã không phải sinh linh thực sự, bị hương hỏa hạn chế, rất khó có được sự năng nổ và khí thế của tuổi trẻ.

Hắn nghiên cứu thêm tư liệu một chút, lập tức kinh ngạc: "Mình đã thấy không đúng rồi, trước nay sẽ không thể tiến hóa

được, hóa ra cô nàng này lại đi cửa sau!"

Hắn nhìn thấy một người quen đã biến mất từ lâu, Phan Vũ Tiên!

Sinh viên xuất sắc, năm nay 28 tuổi, là chiếc hộp Pandora trước kia.

Người chơi này rất trầm mặc, xưa nay chưa từng lên tiếng trong diễn đàn, thậm chí khi trước vào trò chơi cũng là lén lút vào chơi, đóng giả thổ dân ở bên trong, đến chết rồi cũng không ai biết cô nàng là người chơi.

Trước đó, nàng đã nghiên cứu tiến hóa lên thành chiếc hộp Pandora, tài năng ấy chắc chắn không thấp hơn Tốc Độ Xe Akina.

Tốc Độ Xe Akina trốn trong thế giới Vu Sư mấy trăm năm, nghiên cứu thuyết tiến hóa, còn phát triển ra được một nhà máy luyện kim, còn nàng chính là một trong số những người chơi đầu tiên, sao có thể không làm được chuyện gì?

Trong lúc nàng làm ra chiếc hộp Pandora thì nhất định cũng đã nghiên cứu thuyết tiến hóa, chuẩn bị làm ra một sinh vật có tiềm lực.

Hóa ra, nàng đã phát triển sinh mệnh hệ thống ngay vào lúc đó sao?

Chương 457: Hệ Thống

"Ta đã thấy không đúng ở chỗ nào rồi, hệ thống là sinh mệnh ngụy Silicon, xem như là một chiếc siêu máy tính. Nhưng nhìn kỹ lại, rõ ràng quá trình tiến hóa của khối Rubik trước đó ở cùng một trình độ với chiếc hộp Pandora..."

Chỉ là, Hứa Chỉ không ngờ tới rằng, Phan Vũ Tiên lại đem thành quả tiến hóa giống loài của mình giao cho em gái của nàng?

Hẳn là nàng cũng biết, đối với một giống loài có tiềm lực như vậy, người bình thường sẽ không ai từ bỏ được!

Huống hồ, đây là thành quả nghiên cứu của nàng cả trăm năm mới có được.

"Đúng là chẳng biết cô nàng này muốn làm gì nữa. Nhưng mà, nói đi cũng phải nói lại, cả hai chị em... Đều kỳ lạ thật đấy." Hứa Chỉ có chút bất đắc dĩ: "Có thể đem đến cho tôi một người bình thường chút không đây?"

...

Trong căn phòng dán đầy poster hình Charlotte.

Có hai chiếc máy tính để song song với nhau, hai cô gái cùng đeo thiết bị, tiến vào trong sa bàn, phát triển sinh mệnh.

Trong thế giới sa bàn, Phan Vũ Tiên nắm tay em gái, hướng dẫn nàng tiến hóa giống loài, nhưng đã thất bại rất nhiều lần, rất nhiều ngày rồi.

"Ngốc chết đi được!"

Trên phương diện này, em gái nàng thực sự không làm được.

Một chốc sau, hai người cùng tháo thiết bị ra, em gái Phan Tuyết Tiên dùng chất giọng ồm ồm đậm chất đàn ông nói: "Chị cứ giúp em thế này, lại không chịu tiến hóa, chắc chắn sẽ bị đào thải trong phiên bản tiếp theo đó."

"Không sao đâu."

Phan Vũ Tiên, người có vóc dáng đầy đặn trưởng thành cởi thiết bị xuống: "Nếu chị có bị đào thải thì cùng lắm cũng chỉ vài phút sau là lại vào được ngay, xếp hạng thiên phú tiến hóa trong sa bàn này, Tốc Độ Xe Akina xếp thứ nhất, thứ hai chính là chị... Còn Manh Muội chỉ có thể xếp thứ ba, hoặc thứ tư mà thôi."

Phan Vũ Tiên là một người chơi rất khiêm tốn, biết cây cao ắt đón gió lớn, nhìn hình thể em gái mình thế kia...

Làm người ta đau mắt quá!

Cánh tay còn to hơn bắp đùi của nàng!

Cha mẹ hai nàng đều là phần tử trí thức cấp cao, sao lại sinh ra một đứa con trong đầu chỉ toàn là cơ bắp chỉ toàn các suy nghĩ mạo hiểm thế này?

Từ nhỏ đã phản nghịch, không chịu học hành, tay không leo núi, trèo lên đỉnh Everest, lặn xuống biển sâu, giờ còn chạy đi làm huấn luyện viên thể hình nữa. Nhìn cơ thể vạm vỡ của em nàng thế này, ai dám yêu?

Nàng đã từng gửi ảnh chân dung của em gái ra ngoài để tìm đối tượng.

Một gương mặt đáng yêu, thêm hai bím tóc xinh xinh, làm cho rất nhiều chàng trai mê như điếu đổ, cuối cùng lúc đến gặp mặt, nhìn từ cổ trở xuống...

Sợ run lẩy bẩy hết cả!

Một người cao to, cơ bắp cuồn cuộn chỉ cần đứng yên một chỗ đã làm người ta có cảm giác mình sắp về chầu các cụ đến nơi, đổi lại là ai mà chẳng sợ?

Bản thân Phan Vũ Tiên cũng đau đầu lắm.

Phan Tuyết Tiên hùng hổ thanh minh: "Em đang theo đuổi lý tưởng của mình! Mà chị đừng có nói em nữa đi, người có nhân cách phản xã hội lại còn hướng nội u ám như chị, cả ngày úm ở trong nhà, không gặp ai không nói chuyện với ai, chị cứ chê em không ai thèm lấy, thế ai thèm lấy chị?"

Phan Vũ Tiên: "..."

"Chị em ta đều đang tìm kiếm sức mạnh, chị thích dùng sức mạnh tri thức, em thích dùng sức mạnh thể chất, kiểu con gái mỏng manh như chị ấy... Một mình em chấp được mười người, mong manh dễ vỡ thế này chắc chắn sẽ phải khóc mất mấy ngày."

Phan Tuyết Tiên đứng tạo dáng cực kỳ kiêu ngạo, giơ tay lên khoe cơ bắp khỏe mạnh và làn da màu đồng cổ: "Nếu có tận thế xuất hiện, em chỉ cần dùng một tay là có thể bế chị lên, quơ lấy rìu chữa cháy rồi vác chị xông khỏi vòng vây của thây ma."

Phan Vũ Tiên đau đầu, sắp xếp lại mạch suy nghĩ: "Em trở thành sinh mệnh ngụy Silicon, hẳn là cũng có khả năng tính toán tương tự như siêu máy tính, sinh vật ngụy Silicon tiềm năng này là do chị chế tạo ra vì em đó."

Sau khi nàng trở thành chiếc hộp Pandora, ở bên trong nó tìm cách sống qua ngày, đã bắt đầu suy diễn ra giống loài như thế.

Tiềm lực mạnh đến tột đỉnh.

Cũng rất phù hợp với em gái nàng.

Dù em gái nàng chẳng có thiên phú đối với thuyết tiến hóa, nhưng cũng đã kế thừa được gen trong gia đình, rất giỏi trong lĩnh vực huấn luyện thể hình, dù sao thì con bé cũng thích việc đó, mà làm huấn luyện viên thể hình cấp cao không phải là chuyện đơn giản.

Muốn hiểu được sự vận động của cơ bắp và xương khớp, biết được cấu trúc cơ thể, hiểu rõ được cơ chế vận động cúa cơ bắp, cách bổ sung dinh dưỡng, phương pháp vận động, mới có thể tính toán ra được hướng tập luyện phù hợp nhất để rèn luyện cơ bắp tay, cơ đùi,...

Hiểu được bản chất và cấu tạo của cơ mới có thể căn cứ vào thể trạng mà luyện tập.

"Em là người am hiểu nhất về cấu tạo thân thể và cấu tạo bên trong nhất ở thế giới sa bàn. Làm một hệ thống. có được sự tính toán nhanh nhạy, sẽ suy đoán được rất nhiều thứ..."

Đó là kế hoạch của Phan Vũ Tiên!

Hai nhánh tu khác nhau, một bên là đạo tu, một bên là thể tu.

Trong xã hội hiện đại này đã không còn tồn tại thứ gọi là đạo tu nữa, còn thể tu thì sao? Em gái nàng tinh thông những thứ về cơ bắp về cơ thể về cấu tạo như thế... Là người thích hợp nhất!

Đây chính là nghề nghiệp của thời hiện đại có thể mang lại lợi ích lớn nhất cho thể tu, huấn luyện viên thể hình.

Phan Vũ Tiên nói: "Chắc chắn là em biết đánh nhau rồi, trước khi đưa em vào, chị sẽ nghĩ cách giúp em có được chỗ đứng vững chắc, rồi sau này chị sẽ tìm thời gian để diễn hóa giống loài cùng tiến vào, đến lúc đó hai chị em ta... Sẽ cùng chơi!"

"Sống trong xã hội hiện đại này, chúng ta còn có thứ gì có thể theo đuổi được đây? Trò chơi này tuyệt đối không chỉ là một trò

chơi! Mà là một cuộc sống thứ hai, nhất định phải cố gắng!" Nàng nói với em gái: "Trong số những người chơi khác có lẽ sẽ có người không hiểu, nhưng nếu đã chơi thì chắc chắn sẽ nhận ra rằng, mọi người đều đang cạnh tranh với nhau, chúng ta không thể bị bỏ lại phía sau được, chị em ta một văn một võ, có lợi thế hơn nhiều."

Nàng, Tốc Độ Xe Akina và Manh Muội giống nhau, đều biết rõ bản thân không thể sử dụng vũ lực, chỉ là người nghiên cứu thuyết tiến hóa mà thôi, đành phải nghĩ cách tự bảo vệ mình.

Tốc Độ Xe Akina dùng nhà máy luyện kim.

Manh Muội để học trò Đạo Trường Sinh bảo vệ mình.

Còn nàng...

Có một cô em gái cơ bắp.

Lúc này, đã đến lượt nàng ra sân rồi. Ban đầu tốc độ của các nàng nhanh hơn Manh Muội một chút, cuối cùng thì, vì trong đầu em gái nàng chẳng có gì nhiều ngoài cơ bắp, nên nàng dạy bảo mãi đến giờ mới biến hóa nổi...

"Nhưng đúng là... Cay mắt quá!" Nàng lại lén nhìn làn da màu đồng của em gái, bờ ngực đầy cơ săn chắc kia, rắn hơn sắt thép, lập tức thấy sợ: "Đúng rồi, em nói xem sinh vật này của chúng ta nên đặt tên là gì đây?"

"Gọi là... Hệ Thống trang bức đánh mặt mạnh nhất đi."

Phan Tuyết Tiên không giống như chị gái mình, bản thân là một huấn luyện viên thể hình nên rất hướng ngoại: "Em muốn vào trong đó, dạy cho các chị em yếu đuối trong thế giới đó biết cách rèn luyện thân thể. Con gái thì đừng có suốt ngày chờ mong vào đám đàn ông đến bảo vệ mình, dựa vào cái này này!"

Nàng túm hai bím tóc đuôi ngựa, đứng thẳng cơ thể hùng

tráng khôi ngô của mình, hơi thở của mãnh thú tỏa ra, giơ cánh tay lên, gồng mình khoe những múi cơ tráng kiện: "Chị à... Con gái phải biết tự cường!"

Phan Vũ Tiên: ???

Chương 458: Hệ Thống Trang Bức Đánh Mặt Mạnh Nhất

Hứa Chỉ lệnh cho Phó Não Trùng Sào điều xuất chuỗi gen của sinh vật này:

Tên gọi: Hệ thống trang bức đánh mặt mạnh nhất (Sinh mệnh ngụy máy móc trí năng)

Năng lực tính toán cực nhanh.

Không.

Không.

Không.

Không.

…

Tiêu tốn năng lượng vô số năm chỉ được sinh mệnh một gen.

Bên trong có sự tính toán của Phan Vũ Tiên, bốn chỗ trống trong chuỗi gen có vô hạn khả năng.

“Nàng biết rõ rằng giống loài loài máy tính rất khác biệt so với sinh vật siêu phàm như loài nhà xưởng luyện kim, thanh đằng. Chúng cần sử dụng đồng bộ hai, ba đoạn gen mới có thể hình thành hệ thống riêng của chúng, mà loài hệ thống lại không cần. Nàng chiếm dụng rất ít đoạn gen… Có lẽ cần phải chờ đến khi tiến vào dị thế giới mới nghĩ cách kết hợp với gen thứ hai, thậm chí gen thứ ba… Ví dụ như gen khối Rubik, gen Cthulhu, đều là lựa

chọn rất mạnh mẽ.”

Gen cấp thấp thông thường quá chiếm diện tích, trừ khi là anh hùng Trùng tộc cấp độ năm gen, bằng không không thể nào cải tạo, sửa chữa bản thân.

Giống như Phượng Hoàng, tuy nàng là sinh mệnh bốn gen, nhưng chỉ có một thiên phú gen nghịch thiên: “Dục hỏa trùng sinh”, còn lại như gen miễn dịch với lửa, gen khống chế lửa, so ra thì quá vô bổ.

Đặc biệt miễn dịch lửa…

Tính thực dụng quá thấp kém!

Trừ khi nàng ta đạt đến cực điểm, nếu không sẽ vĩnh viễn không thể thay đổi được thiên phú gen của mình.

Mặc dù sinh mệnh càng cao cấp càng tốt, nhưng gen quá rác rưởi, quá tạp thì cũng là mầm họa lớn.

“Sinh mệnh Silicon siêu phàm ra đời tương đương với việc mở ra một thời đại mới tinh.”

Hứa Chỉ nhìn “Phần cứng máy móc” trên sa bàn, vẻ chờ mong.

“Sinh mệnh Silicon là máy móc, là trí năng nhân tạo, mang đến tính cách mạng vô cùng lớn. Dù sao, sinh mệnh Silicon và sinh mệnh Cacbon đối lập với nhau, bản thân chúng đã là hình thái sinh mệnh có tiềm lực vô cùng.”

Vũ trụ rộng lớn vô ngần, cách mà một số hình thái sinh mệnh khác loại mạnh lên, nếu ta không tận mắt chứng kiến, ta thậm chí khó có thể tưởng tượng ra được.

Phương thức trở nên mạnh mẽ của trí tuệ máy tính nhân tạo, con đường tu luyện siêu phàm, tất cả là thế nào đây?

Trong thời đại loạn lạc, khi quỷ quái kinh khủng hoành hành khắp trời đất, thì có thể nhấc lên bọt nước gì sao?

…

Sa bàn tiến hóa.

Một nhóm sinh vật có hình dạng kỳ quái đang sôi nổi bàn luận.

“Ai… những người chơi kinh nghiệm lão làng vào được cơ bản đều đã vào, không biết lúc nào mới tới phiên chúng ta.”

“Đúng á. Chúng ta là đợt người chơi bản Beta năm, không biết có nhân vật cấp bậc đại lão hay không đây?”

“Thần Sáng Thế: Các ngươi là đám người chơi kém cỏi nhất khóa này mà ta phải dẫn dắt! Đến lúc này rồi mà không tiến hóa nổi thành giống loài nào có tiềm lực!”

…

Cấp đại lão mà họ nói là những người tương tự với Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Tốc Độ Xe Akina, Manh Muội, Học Cũng Uổng Công. Thời đại mới vừa bắt đầu không đến bao lâu, họ đã tiến vào trong đó.

Đa phần người chơi khác phải chịu đựng đến bản Open Beta thứ hai mới đạt thành quả.

“Đúng rồi, đại lão Học Cũng Uổng Công và Luyện Kim Đại Đế vẫn chưa nghỉ ngơi xong sao?”

“Không biết hai vị đại lão này đang làm trò quỷ gì? Đã mất tích cả một thời gian như vậy, e rằng có âm mưu?”

Chung quanh không ngừng có tiếng nói chuyện phiếm, ăn uống.

Bỗng nhiên, có tin tức truyền tới.

[Thông báo: Chúc mừng ngươi chơi “Người Phân Phát Hệ Thống Chư Thiên Vạn Giới” diễn biến thành giống loài "Hệ thống trang bức đánh mặt mạnh nhất", có tiềm lực mạnh mẽ, nhận được phần thưởng thành tựu.]

Trong giây lát, tất cả mọi người kinh ngạc đờ người.

Là một người chơi có tên là “Người Phân Phát Hệ Thống Chư Thiên Vạn Giới”, lúc đó họ còn cảm thấy cái tên này thật kỳ quặc. Đó là người mới ở bản Beta thứ năm, cùng đi vào với họ không đến bao lâu, không hề bắt mắt chút nào.

Thật không ngờ lại dũng mãnh như vậy!

“Mẹ kiếp, khóa này của chúng ta xuất hiện đại lão rồi!”

“Người mới đều là quái vật sao? Gọi là “Kẻ phân phát hệ thống”, tiến hóa thành sinh vật siêu phàm loại “Hệ thống” hả? Cái quỷ gì thế? Mưu đồ sớm?”

…

Trong khoảnh khắc, vô số người trở nên điên cuồng.

Họ nhìn thấy một cái thẻ dẹp hình vuông màu đen, to bằng bàn tay, được phủ kín bằng hoa văn tinh xảo, trông giống một tấm CPU lẳng lặng nằm trên mặt đất.

Bên cạnh là người chơi lâu năm vẫn không có tiếng tăm gì: “Vòng Qua Hắn Là Xong Việc”. Hai người chơi nữ này có quan hệ thân thiết, họ có biết. Bình thường hai người đều không giao lưu với người chơi khác, chỉ vùi đầu khổ tu.

Thậm chí trò chuyện cũng chỉ được dăm ba câu qua lại.

“Chị gái à, làm sao chị không mọc chân ra đi?”

Chung quanh có người hỏi.

“Khụ khụ khụ.” Cái thẻ dẹp nói: “Mọc chân tiêu tốn tương đối nhiều năng lượng, kết cấu không hợp lý. Ta tiến hóa ra một đống lông mềm là có thể đi lại mà.”

Nàng sẽ không bao giờ nói là do mình quá ngu, bị chị gái chửi như tát nước vào mặt, nhưng cũng không mọc ra mấy cái chân ở viền của thẻ CPU đen để đi như con cua. Dù sao chân gai cũng là việc gắn thân thể của người khác vào, là điều kiện cần thiết để “Cài đặt hệ thống”.

Bây giờ đương nhiên chỉ có lấy lùi làm tiến…

Đã biến thành một đống lông mềm rồi, nhưng ta có thể tiến hóa được đã rất tốt.

“Hệ thống không biết chạy, vừa nhìn là biết không phải hệ thống chính thống gì.” Có một cái cây có năm lỗ mũi lớn đang vươn tay móc lỗ mũi.

“Chị gái nhỏ, chị có chức năng gì không? Nhìn dáng vẻ chị, hẳn là sinh vật siêu phàm mô phỏng theo máy tính?"

“Sao ta lại không nghĩ tới nhỉ? Đây là biện pháp tốt! Làm hệ thống, vừa nghĩ đã thấy sảng khoái!”

Xung quanh ồn ào.

Phan Tuyết Tiên quay đầu nhìn chị mình đã lặng lẽ rời khỏi.

Chị mình không thích việc bị nhiều người vây xem như vậy. Nhưng nàng lại vô cùng phóng khoáng giao lưu với những người này, trực tiếp để lộ ra tác dụng và năng lực hệ thống của mình.

“Còn về ta cảm thấy thế nào? Lông mềm rất tuyệt mà! Từ tốn vung vẩy, vả lại nếu quá to thì khi chui vào thân thể ký chủ sẽ rất

đau. Những sợi lông mềm này cắm vào người đối phương, lắp đặt trên người đối phương sẽ không quá đau."

Người xung quanh cùng tán gẫu với nàng.

"Ừm! Thật giỏi nói chuyện! Em gái thật đáng yêu. Bên trong hiện thực nhất định là loại mềm mềm dễ thương kia."

"Gay go! Là cảm giác đau lòng!"

"Người con gái này ngọt ngào muốn chết, phải nghĩ cách cưới nàng!"

Đám sói xung quanh tru lên, rống lên ồn ào, cảm giác rất náo nhiệt thú vị.

Trước kia, những người chơi chỉ biết những gã đàn ông như Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Tốc Độ Xe Akina, Học Cũng Uổng Công, Tiểu Não Hổ, hiếm lắm mới xuất hiện một Manh Muội, lúc đó vô số kẻ đã hóa thành liếm chó. Mà bây giờ lại xuất hiện một người chơi nữ, tất nhiên cả lũ tung hô ầm cả lên!

Phan Tuyết Tiên nhìn bọn họ bu lấy như vậy, biểu tình thiếu hứng thú.

Đàn ông?

Không cần.

Sở thích của mình là rèn luyện thân thể, tập thể hình, đi mạo hiểm, làm cho con gái trở nên kiên cường hơn.

Nàng phát hiện điểm giống nhau duy nhất giữa hai chị em chính là chủ nghĩa độc thân, xưa nay chưa từng thích thú với tình yêu của đám phàm phu tục tử kia.

Chỉ là, cha mẹ của hai người vô cùng đau khổ, dáng vẻ muốn chết muốn sống, không thể hiểu nổi chị em nàng.

Chương 459: Viết Phần Mềm Cũng Có Thể Mạnh Lên

“Các vị đại lão! Ta đi vào đây, sẽ tìm thời gian tiếp sóng về, thuật lại tình huống rõ ràng. Có chuyện gì, ta sẽ cầu mọi người trợ giúp nhiều hơn!” Nàng thông báo theo thông lệ, mềm oặt nằm xuống mặt đất. Dưới thân thể tấm thẻ vuông có những xúc tu màu đen như sợi lông xù chậm rãi chuyển động.

"Nhất định sẽ hỗ trợ!"

“Cô mới thật sự là đại lão!”

Xung quanh rộn cả lên.

Nàng lại nói:

"Các vị, tự ta đi thì chậm quá, mọi người có thể nhấc giống loài của ta tiến vào thông đạo thế giới không?”

Tỉ lệ thành phẩm của giống loài nàng rất thấp.

Giống như khối Rubik lôi chùy trước kia vậy, dù sao cũng là hoa văn phục khắc trận đồ tự nhiên, mọc ra, biến hình chiếm đa số. Nàng tiến hóa đến hiện nay, cũng chỉ có bảy tám hệ thống hợp lệ.

“Tuy không biết sẽ tiến vào thế giới nào, nhưng mặc kệ là quần thể tiến vào hay cá nhân đi vào, ta đều sẽ không yếu.” Nàng ôm tâm trạng như vậy tiến vào thông đạo thế giới tối om. Nàng đi rất chậm, không biết bao lâu sau, trước mắt nàng xuất hiện ánh sáng.

Là một rừng cây tươi tốt, tối tăm.

Bầu trời trong trẻo, cao xa. Cách đó không xa có trấn nhỏ và khói bếp lượn lờ, thâm thúy mà xa xăm, thần bí mà mông muội.

“Phong cách này, là… thế giới Hoang cổ?”

Nàng ngẩn người, dẫn theo giống loài mình tiếp tục bơi lội. “Chị đã nói nhất định phải làm theo lời của nàng, không thì sẽ không nhận người em gái như ta… Ta vừa tiến vào đã phải dùng năng lực phân tích, phân tích thực vật nơi này, xây dựng kho số liệu…”

Nàng quét mắt một vòng quanh rừng cây tươi tốt. “Thực vật nơi này đã từng có đại lão khai phá, đã ghi lại trong kho số liệu của ta. Ta chỉ cần làm mới lại một lần nữa là được.”

“Màn hình máy tính!”

Nàng gọi khẽ. Trong đầu nàng lập tức xuất hiện một màn hình màu xanh lam nhạt khá đơn sơ, trên màn hình có bốn biểu tượng, bao gồm trạm thu lưu, My Computer, kho phân tích tồn trữ, giao diện ký chủ.

Nàng phát hiện mình đã biến thành một cái máy vi tính.

Còn mình chính là trí năng trợ giúp trong máy vi tính, giống như một loại hình thái sinh mệnh rất khác biệt, không giống với não người do khối thịt tạo thành, hoặc sinh mệnh do máu thịt tạo thành.

“Đây chính là sinh mệnh Silicon, khác với sinh mệnh Cacbon sao?” Nàng cảm thấy thực sự thần kỳ, “Đúng là mạch điện, biến mình thành trí năng nhân tạo, máy tính trí tuệ nhân tạo.”

Nếu như không tự mình cảm nhận, người ta sẽ vĩnh viễn không thể tưởng tượng nổi cảm giác mới lạ khi là một loại sinh

mệnh hoàn toàn khác này.

Ký ức của sinh mệnh Cacbon được chứa đựng trong tế bào thần kinh máu thịt đơn nguyên, có thể sẽ mất đi qua năm tháng. Đó chính là khuyết điểm của sinh mệnh Cacbon máu thịt. Còn sinh mệnh Silicon là bản mạch điện, là sinh mệnh máy móc tạo thành từ đá. Đặc tính to lớn nhất của nó chính là: Năng lực tính toán cực kỳ nhanh chóng, vĩnh viễn không mất đi ký ức.

Thậm chí, sinh mệnh Silicon có thể tùy tiện sửa chữa, cắt bỏ, kiểm tra trí nhớ bản thân.

Trong các ký hiệu trên giao diện, "My Computer" thực chất chính là bộ não của mình.

Mở ra "My Computer", có thể thấy được các loại ký ức đã chứa trong đầu mình, mỗi một đoạn trải nghiệm thậm chí có thể xuất ra xem.

"Thùng rác" là nơi cắt bỏ ký ức. Dù sao không gian tồn trữ cũng có hạn, mà con người chưa làm được đến mức này!

Quan trọng nhất chính là "Kho phân tích tồn trữ", chính là một phần mềm lắp đặt ngoài ngạch, do chị nàng lập trình cho. Trong đó chứa đựng diễn đàn của trò chơi vượt thế kỷ "Bào tử tiến hóa" này, là rất nhiều tri thức của chư thiên vạn giới.

Cuối cùng là "Giao diện ký chủ", là để cho ký chủ xem, dùng để lừa bịp ký chủ…

Dù sao, giao diện thực sự của mình không thể để ký chủ xem.

"Ta chỉ là một nửa sinh mệnh Silicon. Theo giải thích của chị, nếu trên thế giới này, bên ngoài Trái Đất thực sự có sinh mệnh Silicon, vậy bọn họ nhất định là một văn minh máy móc mạnh mẽ. Họ vượt xa người Trái Đất về phương diện học tập, nắm giữ ưu thế to lớn vượt xa sinh mệnh máu thịt. Đối với ký ức và văn minh

của tiền bối, họ không cần phải vò đầu bứt tóc như loài người, chỉ cần copy paste là có thể hiểu được!"

Đó là sự kinh khủng của sinh mệnh Silicon.

"Ta hiện giờ chính là ngụy sinh mệnh Silicon… Sinh mệnh Silicon làm thế nào để mạnh hơn? Chị đã từng tính toán, đoán chừng nếu thật sự có văn minh máy móc, sinh mệnh Silicon ngoài thế giới, bọn họ tạo ra trí năng nhân tạo là có thể biên soạn chương trình trong đầu của mình, làm vậy là có thể trở nên mạnh hơn. Mỗi cá thể sinh mệnh Silicon là một lập lập trình viên! Họ tự lập trình phần mềm trong đầu chính mình!"

Nàng nói chuyện với chị gái rất nhiều, suy đoán bối cảnh thế giới sáng ngời của văn minh Silicon.

"Đây là một thế giới không có phép thuật, không có đấu khí. Thứ có, chỉ là lập trình viên phát triển đến đỉnh cao! Lập Trình Đại Đế chính là khủng bố như vậy!"

Đương nhiên, đó chỉ là suy đoán và tính toán của chị em họ mà thôi. Chỉ là hứng lên thì thảo luận, nhưng rất thú vị, đúng không?

"Hiện giờ tuy Trái Đất chúng ta không có sinh mệnh Silicon, nhưng trong tương lai không lâu, có lẽ sẽ có sinh mệnh Silicon nhân tạo… Cũng chính là chương trình trí năng nhân tạo, thứ trí tuệ nhân tạo có thể suy nghĩ, có trí tuệ thực sự. Ví dụ như Alphago từng rất nổi tiếng ở thời trước. Trí năng nhân tạo này đã có thể không ngừng học tập tri thức, càng ngày càng thông minh hơn."

Theo một ý nghĩa nào đó mà nói, loài người trong tương lai nhất định sẽ tới gần với lĩnh vực của Tạo Vật Chủ, có thể sáng tạo ra sinh mệnh có trí tuệ chân chính.

Thế nhưng, sinh mệnh Silicon như vậy, máy móc trí năng do con người tạo ra, liệu có phản lại loài người hay không?

Rất nhiều phim ảnh đều diễn ra như thế, trí tuệ nhân tạo nô dịch ngược lại loài người.

Thực ra cũng có rất nhiều danh nhân trong giới khoa học chống lại việc phát triển trí tuệ nhân tạo, đó là việc mở ra vùng cấm của Thượng Đế.

“Bọn họ có mở ra vùng cấm hay không thì ta không biết, nhưng chị em chúng ta đã lén lút mở ra rồi.” Phan Tuyết Tiên nghĩ tới đây thì chợt cảm thấy đắc ý. Bà chị tâm lý âm u của mình nghiên cứu hơn trăm năm, đã mạnh đến mức khiến người ta phải sợ hãi rồi.

Nàng nhìn giao diện máy tính rỗng tuếch rồi lẩm bẩm:

“Mình muốn chị giúp lập trình trò chơi rắn tham ăn. Lúc buồn chán, mình có thể chơi trò chơi một chút, mà dù sao bản thân mình cũng biến thành máy tính rồi, vậy mà chị lại nói trong máy tính của mình có thể trang bị cả một nghệ nhân bắt cá, bởi vì trong đầu mình toàn là nước!”

Nàng hồi tưởng đủ thứ về những chuyện liên quan tới nghiên cứu hệ thống này. Nói chung, chỉ có một câu:

Bà chị học giỏi của mình quả thực ngầu bá cháy!

Nàng vừa đi vừa nhìn xung quanh, cầu sinh trong rừng. Bỗng dưng nàng nhìn thấy một loại thực vật bên cạnh, chương trình duy nhất trong đầu mở ra: Kho phân tích tồn trữ:

“Đang phân tích hình dạng thực vật…”

“Cỏ tử đằng, có thể dùng làm thuốc chữa thương. Về công năng cụ thể, xin cắm kim thăm dò vào để tiến hành kiểm tra.”

Nàng đâm xúc tu vào.

1%

5%

…

"Phân tích quá chậm!”

Nàng suy nghĩ, sau đó nhìn về phía bảy sinh vật giống như CPU đang chậm rãi di chuyển theo sau.

Chương 460: Tại Sao Không Thể Chơi Trò Rắn Tham Ăn Trong Đầu Ta?

“Hiện giờ mình quá yếu, thậm chí còn chưa phải sinh vật cấp một, chị nói mình còn không bằng Windows 98. Bây giờ cùng lắm cũng chỉ có năng lực giải toán mạnh hơn hệ thống Saiban trước đây một tí thôi… Ài, đến lúc động tay rồi. Hệ thống biến thân!”

“Đang trong quá trình tải.”

Giao diện máy tính biểu hiện một loạt chữ, cuối cùng hóa thành mấy chữ đỏ:

“Chip tám nhân! Tám nhân mạnh hơn một nhân!”

Kẹt kẹt kẹt!

Từng cái hình thái biến hóa CPU hành động cùng lúc, điên cuồng giải toán.

20%

30%

…

Trong nháy mắt, tốc độ phân tích tăng lên siêu nhanh.

“Cảm giác như bay!”

Phan Tuyết Tiên cảm thấy thật sự quá sảng khoái. “Có bà chị gái học bá, nội tâm u ám, bộ mặt như ai cũng nợ mình ba triệu

thật quá được, đúng là chuyện gì cũng chẳng cần động não… Chỉ là, chị cứ muốn ép mình phải học lập trình, phát huy sở trường của hệ thống để mình thiết kế chương trình trong máy vi tính của bản thân, sau đó kết hợp với tri thức về thân thể, các loại kỹ xảo rèn luyện của mình. Thôi, thời gian ở dị thế giới rất dài, từ từ học vậy."

Sinh mệnh Silicon quả thực là hình thức tu luyện hoàn toàn khác.

Trong giao diện hệ thống trong đầu, lập trình có thể trở nên mạnh mẽ, quả thực là điều cực kỳ đáng kinh ngạc.

"Nhưng mà, ta yếu quá!" Nàng nhìn giao diện hệ thống, lại nhìn hoàn cảnh xung quanh. Rừng cây tươi tốt xanh biếc, một khu cỏ dại bụi gai, có vẻ rất dễ rách cơ thể. "Hiện giờ ta còn yếu hơn Slime, chỉ là một cái CPU mọc ra xúc tu lông mềm."

Slime còn có thể nhảy nhót, xúc tu trên đầu cực kỳ mạnh mẽ, còn có thể nện người!

Mình thì sao?

Một cái CPU sống trong dị thế giới nguy hiểm…

Thế nhưng, nàng nhìn xung quanh cũng không thấy sợ hãi, thậm chí còn có cảm giác chờ mong. Nàng là một người có tinh thần mạo hiểm, từng leo núi, sinh tồn trong rừng mưa. Loại sinh tồn trong rừng rậm dị giới này tất nhiên cũng không làm khó được nàng.

"Mình từng dạy học sinh ba yếu tố trong sinh tồn nơi dã ngoại. Thứ nhất là nơi ẩn núp, thứ hai là lửa, thứ ba là thức ăn. Thế nhưng, hiện giờ nhiệm vụ sinh tồn hàng đầu của ta là loại thứ tư, tìm một thân thể!"

Nàng nhìn bốn phía, trong đôi mắt lóe lên ánh sáng sắc bén.

Đừng hỏi nàng tại sao một huấn luyện viên thể hình lại biết nhiều như vậy, lại còn dạy cách sinh tồn. Nàng thực sự biết quá nhiều tri thức liên quan.

Học tập cái khác thì nàng không bằng chị, nhưng nàng có nhiệt tình không gì sánh kịp về phương diện này, và sự tự tin vào bản thân.

Nàng cẩn thận mò mẫm trong rừng rậm mấy giờ, chợt thấy một con gà rừng.

Một loạt tin tức lóe lên trong não:

"Hồng Sơn Kê, dã thú Hoang cổ cấp một, có huyết thống Vu tộc cực kỳ mỏng manh."

Đôi mắt nàng híp lại.

"Yếu lĩnh cầu sinh hoang dã thứ nhất, buổi tối là thời gian kinh khủng nhất trong rừng sâu, vĩnh viễn không nên tin vào số trời, không được chờ đợi may mắn tới, nghĩ rằng mình có thể sống qua được đêm tối, mà phải tự quyết định vận mệnh của bản thân! Hiện giờ mình chỉ có thể chọn một ký chủ hệ thống yếu nhất trước. Chính là nó!"

Nàng lặng lẽ ẩn núp.

Nàng cũng rất kiên trì, dùng phương thức quen thuộc để bắt mồi khi ở dã ngoại, chậm rãi tới gần con gà rừng. Xúc tu chậm rãi cắm vào thân thể gà rừng.

Cục cục cục!

Con gà rừng bỗng nhiên giật mình, đập cánh, nhưng đã muộn. Một con chip màu đen đã cắm rễ trên người nó.

"Tinh! Hệ thống trang bức đánh mặt mạnh nhất đang trong

quá trình tải!”

“Chip sinh vật đang kích hoạt…”

“Đang khởi động lại tin tức tồn trữ, tiếp tục phân tích…”

…

Trong đầu con gà rừng vang lên giọng nói.

Gà rừng: Cục cục cục???

Gà rừng dù sao cũng không có trí khôn, chỉ là thú hoang tùy tiện có thể bắt gặp, khống chế vẫn rất thuận tiện.

Nửa tháng sau, trong rừng xuất hiện một sinh vật đáng sợ, vô số thú hoang tiêu đời.

"169!"

"170!"

Một con gà gần như trụi lông, trên người có rất nhiều cơ bắp gồ lên, da thịt màu đồng cổ cường tráng. Đôi cánh gà đỡ một đoạn cây khô to đùng làm động tác nâng đẩy.

Phù phù.

Gà trụi lông đã mất đi lông vũ, cho nên không có khả năng bay lượn, cho nên chỉ có thể nhảy ở trên mặt đất, làm động tác chống đẩy.

"Một!"

"Hai!"

Hai cái cánh gà chống xuống đất không ngừng đẩy lên xuống, mồ hôi chảy xuống tong tong. Chút lông vũ cuối cùng còn sót lại

cũng bắt đầu tróc ra.

Từng sợi mạch máu gồ lên khắp người nó, phủ kín thân thể con gà trụi lông trong nháy mắt khi nó phát lực. Hai huyệt thái dương của nó nhô lên, thậm chí cơ thịt trên trán nhăn lại thành chữ V, bắp thịt toàn thân tựa như làm bằng sắt thép.

“Hiện ra tình huống thân thể của con gà này.”

Xoạt!

Trong lúc chống đẩy, một màn hình màu xanh lam xuất hiện. Đó là một bức hình 3D phân tích thân thể con gà này đang xoay chầm chậm, sự phân bố của từng bắp thịt màu đỏ tươi, tình hình rèn luyện.

Nàng là huấn luyện viên thể hình, có hệ thống phụ trợ nên có thể thấy trực quan tất cả.

“Làm xong 371 cái chống đẩy! Rèn luyện hai múi cơ trên cánh của con gà này! Sau đó làm thêm 173 cái đứng lên ngồi xuống, rèn luyện bốn múi cơ trên đùi gà.”

Nàng chống đẩy, mồ hôi nóng tràn trề.

Bản chất cảnh giới của sinh mệnh chính là tiến hóa, kích thích tiềm năng.

Nàng đang trải nghiệm cảm giác nương theo từng lần kích thích mỗi bắp thịt, rèn luyện gân cốt. Con gà này đang thức tỉnh huyết mạch.

“Chờ lát nữa đi căn cứ của nó xem tình hình, điều phối một chút món ăn dinh dưỡng, bổ sung protein… Chờ chút, có lẽ có thể khiêu chiến con mãnh hổ cấp hai kia rồi.”

Gà đi bộ!

Gà tập thể hình!

Con gà rừng này vô ý nhận được “Hệ thống trang bức đánh mặt mạnh nhất”, trong đầu nghe thấy một giọng nói. Nó là một con dã thú cấp thấp nên tâm trí bị mê hoặc, không ngừng hoàn thành nhiệm vụ mỗi ngày:

【 0/800: Chạy nhanh một kilomet (Thưởng 100 điểm) 】

【 0/700: Hít xà đơn (Thưởng 100 điểm) 】

…

Nó đang lột xác!

Dùng phương pháp rèn luyện thân thể có khoa học, bổ sung dinh dưỡng mỗi ngày, quy hoạch rèn luyện chính xác đến từng thớ thịt, lập ra phương thức có hiệu suất nhất, mỗi ngày nó đều trở nên mạnh mẽ.

Sau nhiệm vụ mỗi ngày là hệ thống cửa hàng.

Cho dù hệ thống cửa hàng hiện tại rất đơn sơ, chỉ có thể đổi một số phương pháp điều chế thuốc. Đó đều là những món ăn mà nàng phân tích ra được, cùng với một số công pháp của Trái Đất như Thái Cực Quyền, Bát Cực Băng, Ưng Trảo Công.

"Một!"

"Hai!"

m thanh tính toán từ hệ thống vang lên trong đầu.

Trong rừng rậm, một con gà với cơ bắp cả người vặn vẹo như thép, hai cánh trụi lủi, đang ôm đầu không ngừng làm động tác đứng lên ngồi xuống, mặc cho lông vũ và mồ hôi nhiệt huyết thanh xuân rơi xuống!

"Đây mới là thanh xuân! Thật là một gà cường tráng, đẹp đẽ! Lột bỏ bộ lông vũ màu đỏ xấu xí, để lộ ra đường cong cơ bắp rắn chắc và thon gọn!" Là một huấn luyện viên thể hình chuyên nghiệp, Phan Tuyết Tiên cực kỳ thỏa mãn.

Thậm chí, nàng không hề hứng thú với việc đi thăm dò thành phố, hết sức chuyên chú vào việc rèn luyện gà.

Tinh!

【 Nhiệm vụ đổi mới mỗi ngày: Giết Hồng Sơn Hổ cấp hai (Thưởng 800 điểm) 】

Hình ảnh một con hổ xuất hiện trong đầu.

Con gà rừng với chỉ số thông minh không cao, nghe răm rắp đối với âm thanh mê hoặc của hệ thống trong đầu. Nó chuẩn bị đi chiến với con Hồng Sơn Hổ cấp hai kia.

Chương 461: Gặp Phải (Thượng)

"Tuy chỉ là một con gà rừng bình thường không có đẳng cấp, bây giờ đạt đến cấp hai đã cực kỳ đáng sợ. Thế nhưng để nó đối đầu với một con mãnh hổ cấp hai, là dã thú Hoang cổ thực sự, thì vẫn chưa đủ." Phan Tuyết Tiên suy nghĩ, "Trí thông minh của nó quá thấp, làm nhiệm vụ hàng ngày như vậy cũng không hiểu việc đổi lấy kỹ năng. Hay là ta lén đi cửa sau, đổi giúp nó đi?"

Tuy rằng về mặt thiết lập, quy định của hệ thống chính là như vậy.

Thế nhưng, mình chính là hệ thống, "Phần mềm hệ thống nhắc nhở ký chủ" chính là do nàng lập ra. Nàng muốn lén lút đi cửa sau cũng rất bình thường thôi.

"Nó không biết đổi thì ta giúp nó đổi, Vịnh Xuân Quyền! Ba nghìn điểm!"

Tinh!

【 Hệ thống cửa hàng: Đã thành công đổi Vịnh Xuân 】

【 Vì hình thể ký chủ khác biệt, đang thay đổi võ học… 】

【 Đang tính toán phương thức phát lực, co duỗi cơ bắp, vận động xương cốt… 】

…

Dưới sự xử lý của máy tám nhân, công việc mau chóng hoàn thành.

Chiều hôm đó, gà rừng bắt đầu tu luyện Vịnh Xuân, đổ mồ hôi như mưa. Trong đầu nó xuất hiện một ảo ảnh màu xanh lam hình con gà rừng trong suốt, ảo ảnh đang bày ra tư thế để nó luyện tập theo.

【 Điều chỉnh động tác, cánh gà trái hạ thấp ba centimet, dùng ba thớ cơ phát lực. 】

【 Điều chỉnh động tác, móng chân phải giơ lên… 】

Trong lúc từng bước lặp đi lặp lại, động tác của con gà rừng dần trở nên trôi chảy, hoàn mỹ hơn, tựa như long hành hổ bộ.

Ký chủ: Gà rừng (Cấp hai)

Sức mạnh: 9.4

Tốc độ: 10.3

Thể chất: 8.1

Trí tuệ: 1

Chỉ mấy ngày ngắn ngủi qua đi, một con gà rừng ra tay, hổ gầm vang rừng, một bộ Vịnh Xuân thốn quyền đánh ra, hóa thành gà chiến đấu tàn nhẫn nhất, máu lạnh nhất, đánh nổ tung đầu con hổ đối diện.

…

Tháng ngày dần trôi, ba năm qua đi.

Khắp mặt đất xuất hiện tranh chấp, từng con quái vật khủng bố sinh ra trên mặt đất. Tiểu Vi chỉ là một trong số đó, thậm chí còn có thể xem như loại quái vật hiền lành, thuộc phạm trù trung lập…

Mà trong vùng rừng núi, con gà rừng đã đạt cấp năm.

Đúng!

Cấp năm!

Dưới sự huấn luyện ma quỷ, gà rừng đạt cấp năm.

Chẳng qua là chỉ số thông minh của nó vẫn không cao. Về lý mà nói, sinh mệnh đến cấp bốn đã bắt đầu có trí tuệ, nhưng con gà rừng này hoàn toàn khác.

"Có lẽ là tiềm lực của nó vốn đã tương đối thấp, hoặc là… Bởi vì bộ não mọc đầy cơ bắp, chỉ có thể giao lưu cơ bản." Phan Tuyết Tiên rất nghiêm túc ghi chép, tính toán, làm một huấn luyện viên thể hình chuyên nghiệp.

Đây tuyệt đối là một hệ thống hoàn toàn khác biệt ở thế giới Hoang Cổ.

Trên thế giới này, dù là thể tu hay đạo tu đều cần gen huyết thống của người Hoang cổ, mở ra nội thiên địa, cũng chính là gen khối Rubik.

Con gà này thì sao?

Không tu nội thiên địa, không có đan điền, chỉ dựa vào huyết thống Tổ Vu, dùng sự mạnh mẽ của thuần thân thể để đạt tới độ cao đáng sợ này.

"Chỉ là, vẫn quá yếu, không thành tinh mở trí được… Khả năng không phải yêu thực sự."

Nàng trầm ngâm một chút.

"Dù sao muốn thành tinh cũng phải hấp thu tinh hoa Nhật Nguyệt trong tiểu thế giới. Ta rèn luyện thân thể mạnh mẽ như vậy, mỗi ngày chống đẩy, rèn luyện cơ bắp, có lẽ vẫn không được… Ta vẫn phải tìm nội thiên địa, thai nghén một phen, khai

mở trí tuệ… Còn về cường giả nội thiên địa? Chắc hẳn tìm một số Yêu tộc. Dù sao Yêu tộc đều phải sinh sản, dùng nội thiên địa của mình để ấp nở đời sau.”

…

Tử Viễn Động.

Hang động phủ kín gạch thủy tinh rất tinh xảo, các thiếu nữ xinh đẹp đang cười cười nói nói, vóc dáng như ẩn như hiện, đang uống rượu tán gẫu, oanh oanh yến yến. Các nàng đều là Yêu tộc hóa hình. Nơi này là một cái động yêu trong núi sâu, các cô gái đang vây quanh một cô nương.

Đó chính là La Thải Vi.

Ba năm qua, nàng đã biết được mình là ai. Nàng căn bản không phải người sống, mà là một loại quái vật. Sau khi nàng bị giết xẻ xác sẽ hút oán niệm của loài người, rồi sinh ra nhiều Tiểu Vi hơn nữa. Đây chính là phương pháp sinh sôi của loại quái vật như nàng.

Quái vật sinh ra từ lòng người, có thiện, có ác, có trung lập, trăm hình vạn trạng, khiến cả mặt đất tràn ngập những loài quái vật kỳ quặc, âm u, thậm chí không thể miêu tả hay hình dung.

Tiểu Vi là loại quái vật quỷ dị nhất trong số quái vật, cũng là một loài quái vật lương thiện mà thảm nhất, vô tội nhất. Nàng có phẩm tính thiện thương hoàn mỹ nhất, nhưng sẽ khiến các sinh vật sống khác ghen ghét, sẽ không nhịn được ham muốn đuổi giết, điên cuồng xé xác.

Cho nên mỗi một Tiểu Vi đều là mục tiêu bị phân thây.

Thậm chí ngay cả quái vật cũng sẽ đuổi giết Tiểu Vi, hưởng thụ khoái cảm xé nát họ, xé xác sự hoàn mỹ.

Đó là một loại mê hoặc, một cơn nghiện khó có thể hình dung.

Các Tiểu Vi bị kẻ khác xé xác, sau đó dùng thân thể vỡ vụn để sinh sôi ra đời sau. Chuyện này giống như một loại hình thái sinh tồn.

Giống như một cái kim tự tháp điên cuồng khuếch tán.

Như vậy, tại đỉnh kim tự tháp tất nhiên có một Tiểu Vi thuở ban đầu, là mẹ của tất cả Tiểu Vi, cũng chính là thủ lĩnh, cũng bị đuổi giết.

"Mình không phải một con người thực sự. Shiela tỷ tỷ vì cứu mình, muốn mang mình đi tìm Tiểu Vi tổ tiên ban đầu… Bạch Thải Vi, xem thử đối phương có khả năng nào giúp mình hay không… Kết quả đụng phải quái vật khác, trúng mai phục, bị thương dẫn theo mình rời đi." Nàng nhìn quan tài phía sau. Người nằm trong đó chính là Messiah Đại Đế, mà trong cơ thể Messiah Đại Đế chính là Shiela tỷ tỷ đã bị thương nặng đang ngủ say.

Dù sao Shiela tỷ tỷ đã quá già rồi, lại bị đánh lén.

Lúc này, một thiếu nữ tóc tím ngốc ngốc dễ thương lè lưỡi:

"La Thải Vi, không sao đâu. Chúng ta bảo vệ ngươi. Những quái vật bên ngoài không tìm được chỗ chúng ta. Chỗ chúng ta rất an toàn… Ngươi lương thiện như vậy, chúng ta chỉ cần chú ý cảnh giác người khác ghen ghét với ngươi, nhất định sẽ không gây ra bi kịch!"

"Đúng! Ngươi thật quá đáng yêu! Quá lương thiện! Vừa đến đã giúp chúng ta thu dọn việc nhà!"

"Chúng ta thương ngươi còn chưa kịp đây."

"Đi thôi đi thôi, đã mười hai giờ sáng rồi, ngươi bẩn thỉu khắp người, đi tắm rửa cho sạch trước đã."

…

La Thải Vi chỉ trầm mặc.

Nàng biết rõ, bất kể ai vừa nhìn thấy Tiểu Vi lần đầu tiên cũng sẽ thích sự hoàn mỹ của nàng, dành cho nàng đãi ngộ tốt nhất. Thế nhưng, ở chung lâu dài sẽ sinh ra ghen ghét, họ sẽ không nhịn được mà xé nát nàng!

Đó là từng vòng bi kịch tuần hoàn.

“Những tiểu tỷ tỷ yêu quái lương thiện thu nhận ta này, tương lai cũng sẽ như vậy…”

Nàng hơi khép mắt, “Bản thân sự tồn tại của ta đã là một sai lầm.”

Tiểu Vi đột nhiên cảm thấy quá mệt mỏi. Nàng chính là tai nạn, dù có đến nơi nào cũng sẽ gây ra tử vong và hỗn loạn.

Hay là, mình nên chết đi?

Nàng thầm nghĩ vậy. Cho dù Shiela tỷ tỷ đã nói, nàng cũng là người sống, không được từ bỏ sinh mệnh, sẽ cố gắng giúp nàng. Nhưng mà…

Đùng đùng đùng!

Từ cửa bỗng vang lên tiếng gõ.

"Ai vậy?"

Mấy cô gái đi ra mở cửa gỗ.

Một người bỗng xuất hiện ở cửa hang, đó là một thanh niên đẹp trai:

“Có điều gì ta có thể giúp mọi người không?”

“Ồ! Đây không phải Cửu ca hàng xóm ở sát vách sao? Ngươi đến lánh nạn à?”

Các cô gái xung quanh líu ra líu rít.

Chương 462: Gặp Phải (Hạ)

Người thanh niên đẹp trai lại hỏi:

“Có điều gì ta có thể giúp mọi người không?”

"Cái gì?” Các cô gái xung quanh ngơ ngẩn, bọn họ cảm thấy Cửu ca có gì đó không ổn.

“Có điều gì ta có thể giúp mọi người không?”

Người thanh niên anh tuấn lại nói, gương mặt dần trở nên vô cảm, cứng ngắc đến quỷ dị.

Các cô gái xung quanh ngày càng cảm thấy không đúng. Buổi tối muộn, yêu tinh hàng xóm bỗng nhiên đứng ở cửa không ngừng lặp lại một câu hỏi, nói muốn giúp chúng ta. Dù thế nào cũng cảm thấy hơi quỷ dị.

La Thải Vi vừa tắm xong đi ra, khi nàng nhìn thấy người thanh niên kia thì lập tức sợ run lên. Nàng sợ đến độ đổ mồ hôi hột, từng giọt mồ hôi lớn chảy ra, hơi thở dồn dập:

“Tiếng gõ cửa lúc mười hai giờ, thế mà mọi người lại mở cửa? Đó… đó là Ngụy Lân.”

"Cái gì?"

Xung quanh kinh hãi.

“Lệnh truy nã của quan phủ, quái vật số 105, Ngụy Lân. Đó là lời đồn truyền miệng về thảm án diệt môn trong đêm khuya tại xóm làng của huyện Thanh Thủy, dần dần nó hóa thành câu chuyện quái dị tràn lan khắp Vũ châu…” La Thải Vi toát mồ hôi

đầy trán, “Ngụy Lân sẽ xuất hiện liên tục, đúng 12 giờ sẽ gõ cửa, xuất hiện dưới dáng vẻ hàng xóm láng giềng, có thể là người già, trẻ nhỏ, phụ nữ. Bề ngoài, nó lấy việc giúp người làm vui, sẽ hỏi ngươi muốn giúp gì hay không, chờ ngươi mời hắn qua cửa nhà, nhưng thực ra hắn đang tìm cơ hội giết chết ngươi …”

Mọi người kinh hãi, giật mình phản ứng lại.

Họ mở cửa rồi!

Như vậy là, đã tính là mời vào cửa chưa?

La Thải Vi nói:

“Sau khi mở cửa, nếu ngươi từ chối sự giúp đỡ của hắn, hắn sẽ lập tức có động cơ giết người, sẽ thẳng tay giết ngươi. Nếu như ngươi để hắn làm giúp chuyện, sau khi hắn giúp xong cũng sẽ giết ngươi.”

Các cô gái xung quanh sợ run cả người, nhìn ra cửa:

“Nói chung, hắn đang kiếm cớ giết người?”

Các cô gái vội nói:

“Vậy ta bảo hắn đi chặt hết cây cối trong cả dãy núi, sau khi hắn giúp chúng ta xong lại giết chúng ta đúng không? Chúng ta nhân cơ hội đó kéo dài thời gian, rồi chúng ta bỏ trốn đi.”

"Vô dụng." La Thải Vi run lên bần bật, “Nếu ngươi yêu cầu giúp quá đáng vượt quá quyết định của hắn, hắn sẽ cho rằng ngươi đang làm khó hắn, cũng sẽ lập tức giết ngươi… Biện pháp giải quyết duy nhất là tuyệt đối không mở cửa khi có người gõ cửa lúc 12 giờ. Đó là tập tục địa phương tại huyện Thanh Thủy, thậm chí là cả Vũ Châu. Các ngươi sống ở vùng sâu núi thẳm trong Vũ Châu vậy mà lại không biết! Cũng tại ta, chắc hẳn hắn đi theo ta đến đây!”

Các cô gái xung quanh tái cả mặt.

Quái vật cũng phân cấp bậc, chúng hấp thụ sự sợ hãi của loài người để trở nên mạnh mẽ, giết càng nhiều người, chúng cũng càng mạnh hơn. Kẻ mạnh phi thường giống như người trước mặt, các nàng sẽ không phải là đối thủ.

“Có điều gì ta có thể giúp mọi người không?”

Lần thứ năm, giọng nói bình tĩnh của người thanh niên vang lên.

Các cô gái xung quanh lập tức tan vỡ, giật lùi, sợ hãi, giống như tận thế rơi xuống đầu, im ắng không có một chút âm thanh.

Cuối cùng ta vẫn, vẫn phải chết sao…

La Thải Vi run rẩy, nhưng vẫn muốn kéo dài chút thời gian, ngẫm nghĩ: “Bảo hắn làm chút chuyện đi. Tuy làm xong có thể hắn sẽ giết chúng ta, nhưng dù sao cũng có thể sống lâu hơn một chút. Bảo hắn lau dọn sàn nhà, cần thời gian tương đối dài, cũng không phải yêu cầu quá đáng…”

Nàng đã quyết định.

"Ta muốn thành yêu.”

Bỗng có một con gà trống nhỏ chui ra từ khe cửa. Nó nằm nhoài trong khe cửa, thò cái đầu ngốc ngốc, rụt rè, trông lại khá dễ thương, ngây thơ.

Các cô gái xung quanh kinh hãi.

“Cái gì thế! Là một con gà trống nhỏ!” Sắc mặt bọn họ trắng bệch, còn tưởng là cứu tinh.

"Thành yêu, thì ra đó chính là chuyện mà ngươi muốn giúp sao?” Thanh niên chất phác bình tĩnh nhìn con gà trống nhỏ nằm ở

khe cửa kia: “Được.”

Các cô gái ngớ ra.

Ngụy Lân đồng ý rồi!

Nhưng đó quả thực là một yêu cầu không quá đáng. Dù sao cũng đã nói rồi, vậy thì chỉ còn lại một bước cuối cùng. Một con gà rừng hình thể nhỏ bé không cần bao nhiêu năng lượng.

"Thật sự giúp ta? Vậy thì quá tốt!”

Con gà nhỏ dễ thương nằm nhoài trong khe cửa chậm rãi đứng dậy, để lộ ra thân thể cơ bắp căng phồng dưới cái đầu gà đáng yêu kia, nhìn qua rất khủng bố, cơ thịt gồ lên như bộ rễ của một cái cây già. Nó đứng đó tạo thành một bóng râm.

“Ực ực!”

Các cô gái nuốt ực một cái.

Đây mà là gà nhỏ? Trời ơi! Từ đâu ra loại gà nhỏ có hình thể như này? Thứ này cũng là quái vật? Cho dù có thành tinh, khai mở trí tuệ, cũng chỉ trút bỏ bộ lông, sẽ không có hình thể quá mức lên như thế!

“Thúc thúc này, ngươi nói là… giúp ta thành tinh?”

Con gà rừng không có trí tuệ cao, nói chuyện rất trúc trắc, hưng phấn gắng sức nói ra một câu với âm thanh như trẻ con đang bú sữa.

Đây là thứ quỷ gì?

Ngụy Lân chậm rãi quay đầu nhìn sang, nuốt một ngụm nước bọt.

Ngửa đầu nhìn tới, một người khổng lồ cơ bắp dữ tợn được

gắn một cái đầu gà nho nhỏ đáng yêu. Thứ quái vật khổng lồ như núi thịt kia, dường như mới thực sự là quái đản, còn hắn chỉ là một con người nhỏ bé lương thiện…

“Thân thể ngươi quá lớn, yêu cầu thành yêu này quá đáng. Ta…”

Hắn từ tốn nói.

Đùng!

Một cái cánh gà trụi lông khổng lồ đập tới, giống như một cái bướu thịt khổng lồ ngưng tụ thành. Ngụy Lân bị quất bay ra ngoài một cách gọn gàng, gương mặt hắn biến thành dung dịch vẩn đục màu trắng, hóa thành bùn.

Gà rừng nhanh chân bước tới, cúi đầu nhìn màn hình hệ thống màu lam nhạt trên khóe mắt:

[Nhiệm vụ chính tuyến mở ra: Thanh trừ Ngụy Lân, hấp thụ thi thể (thưởng 5000 điểm)]

"Ngươi…”

"Ngươi là loại quái đản truyền miệng trong dân gian nào…” Ngụy Lân chậm rãi đứng dậy.

Hắn là quái đản, mặc dù ngưng tụ từ sự sợ hãi của chúng sinh mà thành, nhưng vẫn có tư duy riêng. Thế nhưng, giống như những thiên thần bảo vệ chúng sinh kia, là chúng sinh ban cho bọn chúng ký ức, tính logic, trí tuệ…

Giống như một đoạn chương trình.

Giữa các quái vật, bởi vì logic hành động không giống nên rất có khả năng tự giết lẫn nhau.

“Uỳnh!”

Một giây sau, gà rừng chớp mắt lao vụt tới. Nó dùng tốc độ và lực bộc phát khủng bố hóa thành bóng đen, chớp mắt đập nát Ngụy Lân như bẻ cành khô, đập tan hắn thành một đám sương mù.

Vù!

Gió nhẹ bao phủ.

Quái vật lại ngưng tụ từ trong sương xám, gào lên khàn khàn, chứa sát ý lạnh lẽo:

“Vô dụng, ngươi không thể nào giết được ta!”

Gào!

Ngụy Lân gào lên như dã thú, hắn đã đạt cấp năm, gào lên điên cuồng đinh tai nhức óc, sau đó nhào lên như mãnh thú.

Xoạt xoạt!

Một tia sáng xẹt qua.

Ngụy Lân bùng nổ uy thế vô tận, hai bên giao chiến đụng mạnh vào nhau.

“Gà... gà rừng nhỏ! Ngươi mau đi đi! Đó là quái đản! Là nguyện lực của chúng sinh hội tụ nên, là sự sợ hãi của toàn bộ bách tính Vũ Châu tụ thành. Chỉ cần ngươi còn ở Vũ Châu thì căn bản không thể giết được hắn!” Tiếng nói lo lắng của La Thải Vi truyền tới từ phía xa.

Các cô gái xung quanh lộ vẻ mặt tuyệt vọng. Quái đản không thể giết chết…

Uỳnh!

Ngụy Lân chớp mắt bị đè ngã, lập tức bị một con quái vật to lớn cưỡi lên eo.

"Vịnh Xuân thốn quyền.”

Ầm!

Cánh gà to lớn như hai cái tai voi thay phiên nện điên cuồng vào mặt hắn.

Quác quác quác quác quác quác!

Gà rừng rú lên điên cuồng, giống như đang đảo bánh mật. Ngụy Lân bị nện vào mặt liên tục, thình thịch thình thịch, bị đánh lún xuống đất.

Đùng!

Hắn lại nổ tung lần thứ hai, chết một lần nữa.

Chương 463: Quái Đản

"Ngươi… rốt cuộc là… đồng loại nào?”

Ngụy Lân tiếp tục đứng dậy, thân thể run rẩy, trở nên trong suốt hơn một chút.

"Ngươi… quả nhiên rất yếu, không có bắp thịt, mềm nhũn như bún, chịu đòn quá kém.” Gà rừng có vẻ vô cùng nghi hoặc và thất vọng. Chỉ số thông minh của nó không quá cao, cảm giác này hật kỳ quặc.

"Ngươi…” Ngụy Lân đang muốn nói gì đó.

Uỳnh!

Nhưng ngay lập tức hắn lại bị đập bay ra ngoài, toàn thân hóa thành bùn nhão màu trắng, bốc lên khói và mùi tanh tưởi cực kỳ quỷ dị, giống như một đống bùn nhão màu trắng trong rãnh nước bẩn.

"Ngươi… là cái thứ gì?” Ngụy Lân lại ngưng tụ, thét lên.

"Ta là một con gà. Một con gà bình thường, ở đâu cũng thấy được. Ngươi không nhìn ra sao?”

Gà rừng kêu to, giống như đối phương đang sỉ nhục nó, nhưng nó vẫn thẳng thắn kể ra thân thế của mình. Giọng nói của nó dần trở nên trầm thấp, có vẻ tự ti:

“Ta chính là cái loại gà mà trong thôn các ngươi thường ăn, thường nhổ lông, cắt cổ lấy máu đó. Ta từng lén trốn ở bên ngoài thôn làng, nhìn đồng loại bị giết, sợ hãi run rẩy…”

"Ngươi, ngươi là một con gà?"

Ngụy Lân tỏ ra sợ hãi, kêu lên thành tiếng.

Hắn giãy giụa ở trên mặt đất, tạo thành một vệt máu tươi dài, cố hết sức bò ra khỏi hang.

“Vậy mà nó lại nói nó là một con gà!”

Con gà rừng bùng nổ, thức tỉnh hình thái chiến đấu giống như Tổ Vu thực sự. Thân thể nó bành trướng lên hẳn một vòng, da dẻ và bắp thịt rất khoa trương. Cái đầu gà nhỏ xíu gắn trên thân thể vạm vỡ đầy cơ bắp giống như một gã khổng lồ không đầu, chỗ đầu chỉ cắm một cái đầu gà nhỏ nhắn, đáng yêu nhỏ như cây tăm.

Dù là một quái đản, Ngụy Lân cũng biết sợ hãi.

Hắn vẫn chưa muốn chết!

Hắn bắt đầu bò ra phía ngoài.

“Không phải ngươi đã nói muốn giúp ta hóa hình sao?”

Gà rừng kích động, một cước giẫm nát hai cái chân đang bò của Ngụy Lân.

“Ta cũng muốn trở thành yêu! Ta muốn thoát khỏi kiếp gà yếu ớt, biến thành yêu vĩ đại như các ngươi, có thể hút linh khí thiên địa, thu nhận tinh hoa Nhật Nguyệt! Khai trí thành tinh! Hoàn toàn bước lên con đường tu hành, siêu thoát kiếp gia cầm bình thường!”

“Ahhh…”

Một giây sau.

Ngụy Lân đã hoàn toàn bị đánh tan, hóa thành một đám khói tiêu tán trong không gian.

Cả hang động chìm trong tĩnh mịch.

Chết rồi?

Quái đản, vậy mà lại… bị đánh chết tươi rồi?

Các nàng trừng mắt, thân thể rét run phát lạnh.

Sợ hãi hội tụ thành hương hỏa tất nhiên là có hạn, nhưng lại vô cùng khổng lồ. Con gà này đã giết chết Ngụy Lân, một quái đản hội tụ sự sợ hãi của cả Vũ Châu tới mười mấy lần, khiến cho đối phương không còn đủ nỗi sợ hãi, không thể phục sinh trong thời gian ngắn nữa?

Con gà trống này không có bất kỳ dấu vết tu luyện nội thiên địa nào! Trên người nó hoàn toàn không có linh khí thiên địa, không phải một kẻ tu hành, mà chỉ dựa vào cơ bắp, tốc độ và lực bộc phát để đánh chết tươi quái đản?

Đó mới là quái đản! Là một tồn tại không phải người!

Con gà này đã làm thế nào?

Nó căn bản không hề tu luyện, chưa thành yêu, rốt cuộc đã chiếm được kỳ ngộ gì?

Các cô gái sởn cả tóc gáy, nhưng cản bản không biết rằng đây chỉ là một con gà rừng ngẫu nhiên nhận được "Hệ thống trang bức đánh mặt mạnh nhất". Có hệ thống trên người, đương nhiên là Thần cản giết Thần, Phật ngăn giết Phật.

Cho dù quái vật không thể giết chết, trải qua một thời gian nữa sẽ lại ngưng tụ sống lại vì sự sợ hãi của mọi người đối với hắn.

Dù sao, chỉ cần con người còn sợ hãi, chỉ cần trong ký ức còn sự tồn tại của hắn, giống như nam nữ về quê nhà bàn tán, mấy

ông già kể chuyện cổ tích cho đám trẻ trước khi đi ngủ, thì hắn sẽ vĩnh viễn bất tử!

Ta suy nghĩ nên ta tồn tại.

Theo La Thải Vi biết, Ngụy Lân đã giết rất nhiều người, hiện tại đã đạt cấp năm.

Sau khi hắn bị tiêu diệt hoàn toàn một lần, không còn căn cơ, cho dù ngưng tụ lại từ đầu cũng cần hai đến ba tháng, đồng thời lui về cấp ba. Hắn cần giết người trưởng thành một lần nữa, xây dựng nỗi sợ hãi của chúng sinh đối với hắn.

Ba năm qua.

Quái đản sinh ra thực sự quá nhiều quá nhiều.

Thậm chí ngay cả sự tồn tại cao thượng cũng không cách nào ngăn cản, bởi vì sự sợ hãi và ký ức của bách tính người thường trong thành trấn là không thể ức chế. Chúng là "Quỷ trong lòng" của người thường.

Trừ khi triệt để phát động đại tuyệt diệt, tuyệt diệt người thường, nếu không thì không thể triệt để tiêu diệt toàn bộ quái đản.

Các cô gái sợ hãi nhìn con gà cao to lực lưỡng kia, lại nhìn La Thải Vi:

"Con quái đản này là…"

"Ta… ta… ta không biết…"

La Thải Vi gấp đến mức muốn khóc. Mình cũng chưa từng nhìn thấy quái đản như vậy.

Không biết mới là sợ hãi nhất.

Không biết đối phương rốt cuộc là thứ gì thì không có cách đối phó… Nếu như biết một số quy tắc và logic của quái đản thì có khả năng khống chế, thu nhận, trấn áp.

Ví dụ như, quái đản số 103, được người dân gọi là quái đản "Chính nghĩa".

Số hiệu 103, chính nghĩa. Chính nghĩa là một người anh hùng vì dân trừ hại, nam giới, đẹp trai cao lớn, cao tầm 1m9, tay cầm một cây thương vàng to lớn, trên trường thương có hoa văn thần bí màu xám. Căn cứ vào nghiên cứu của quan phủ, do Đại nho danh môn thế gia của Vũ Châu là u Dương Sinh, dẫn đầu một nhóm học sĩ triều đình, kết luận đây là một loại trận pháp đồ đằng không biết, công hiệu cụ thể còn đang nghiên cứu.

Chỉ cần có người nhìn chằm chằm vào "Chính nghĩa", "Chính nghĩa" sẽ "Trừ hại cho dân", hành hiệp trượng nghĩa. Nếu không có ai đặt tầm mắt trên người hắn, hắn sẽ điên cuồng giết chóc, hóa thành đao phủ tàn nhẫn nhất!

Ban đầu, mọi người cho rằng hắn là một kẻ chính nghĩa giả dối, bề ngoài là anh hùng, sau lưng xấu xa ác độc.

Căn cứ vào suy đoán của nhân viên điều tra liên quan, dần dần hiểu rõ bản chất của "Chính nghĩa". Trên thế giới này không hề có chính nghĩa chân chính: Lập trường quyết định chính nghĩa. Sinh vật gì nhìn hắn, hắn sẽ chấp hành chính nghĩa của chủng tộc đó.

Thời khắc hắn giết chóc vô số người là vì không có con người nào nhìn hắn, thế nhưng trong trời đất này luôn luôn có động vật, côn trùng đang nhìn hắn, hắn sẽ đứng tại góc độ của côn trùng, khi đó loài người mới là tàn bạo, nên hắn chấp hành chính nghĩa cho chúng.

Hoặc có thể nói…

… Chính nghĩa, được người ta nhìn nhận mới là chính nghĩa?

Hiện nay, quan phủ Vũ Châu đưa ra biện pháp xử lý đối với “Chính nghĩa” là: Quan phủ sẽ chuyên môn phái ra một đội quan binh khống chế, dưới sự khống chế của “Người giám hộ”, để “Chính nghĩa” trở thành một anh hùng chính nghĩa đi hỗ trợ xử lý các loại quái đản khác.

Để phòng ngừa hắn thoát ly tầm mắt mọi người, phía sau hắn sẽ có đoàn giám hộ ba mươi người đi theo, mỗi phút mỗi giây luôn có đồng loạt năm người ở mỗi góc độ nhìn chằm chằm vào hắn.

Lợi dụng quái đản đối phó quái đản, đây là phương pháp xử lý của quan phủ.

"Chính nghĩa…” La Thải Vi hít sâu một hơi, “Ta đã từng thấy chính nghĩa khủng bố kia. Lúc đó nó ở dưới cái nhìn chăm chú của mọi người đã bảo vệ loài người trên đường, tắm rửa máu tươi, không sợ chết chóc, bảo vệ bách tính sau lưng.”

Chương 464: Các Ngươi Khát Vọng Sức Mạnh Không?

Ba năm qua, mọi người đã thích nghi với tai họa.

Các loại sinh vật ảo tưởng khủng bố, không rõ, đáng sợ, không thể miêu tả.

Chúng sinh ra vì sự sợ hãi của con người, nhưng cũng chính vì tư duy sợ hãi của con người nên có đủ loại nhược điểm, không thật sự có thể ngang ngược không cần e ngại, không phải kẻ điên cuồng giết chóc mà không có quy tắc hạn chế.

Quái đản thậm chí không có thiện ác.

Giống như Ngụy Lân, vĩnh viễn gõ cửa lúc 12 giờ sáng.

Như vậy là có thể dễ dàng đề phòng hắn.

Thậm chí, các loại truyện kinh dị dân gian, truyền thuyết đô thị, các điều cấm kỵ đang dần dần trở thành thực tế.

“Thế giới này thật sự kỳ diệu. Ta suy nghĩ nên ta tồn tại. Mỗi thành thị đều có sinh linh ảo tưởng trong truyền thuyết đô thị. Đó chính là quái đản sao? Nhân cơ hội này phân tích, thu lấy một số tin tức…”

Phan Tuyết Tiên lặng lẽ hấp thu, cảm ứng năng lượng vỡ tan, đây là cơ may rất lớn để có thể hiểu biết thế giới này.

Nàng nhìn màn hình máy tính, mở ra chương trình phân tích:

“Thành lập hạng mục khoa học phân tích quái đản!”

…

Tinh!

“Đang phân tích tính chất năng lượng của quái đản!”

0.1%

0.2%

…

Với bộ vi xử lý tám nhân, tốc độ tư duy của một máy tính như nàng vẫn có vẻ hơi chậm.

Bởi vì nàng trải qua mấy năm mà không hề tăng cảnh giới thân thể lên, tất cả là do bọn nó không thể tu luyện…

Một cái máy vi tính được xem như sinh mệnh Silicon không cách nào rèn luyện cơ thể máu thịt, cũng không có thiên phú của loài người Hoang Cổ, không thể mở nội thiên địa, đan điền trên, đan điền dưới, sáng tạo thức hải…

“Có điều, quái đản vốn chính là một loại năng lượng. Nếu như ta giết chóc có thể chuyển hóa năng lượng thành ‘Kinh nghiệm’, vậy thì để ký chủ đi đánh quái thăng cấp là được rồi.”

Nàng không ngừng suy nghĩ, nhìn những yêu quái trước mắt, là một huấn luyện viên thể hình, trong lòng nàng thoáng có dự định.

Tinh!

[Mở nhiệm vụ chính tuyến: Nữ giới phải tự cường. Mỗi khi đến thời kỳ loạn lạc, người con gái xinh đẹp đều là nạn nhân bị hại trước tiên, sẽ bị giày vò, sẽ tuyệt vọng, đau khổ, chảy hết nước mắt. Đưa tất cả họ vào trận doanh tập thể hình, để họ có sức mạnh bảo vệ bản thân qua tai nạn trong thời loạn lạc (Thưởng 400

điểm)]

Tinh!

Hệ thống phụ trợ ngôn ngữ đã mở.

“Xin căn cứ vào lời nói trước mắt để bắt đầu giao lưu!”

Con gà rừng ngớ người, trí thông minh quá thấp nên nó luôn chỉ biết làm theo.

Thân hình đồ sộ của nó hơi cúi xuống, nhìn các cô gái xinh đẹp, quyến rũ đang run lẩy bẩy. Người nào người nấy đều là người đẹp eo gọn chân thon, tỏa ra vẻ trong trẻo hoạt bát.

“Các nàng thật sự quá xấu, ta phải sửa chữa sai lầm của thế giới này.”

Gà rừng nhanh chóng khom lưng, hai tay khoanh trước ngực. Cơ bắp mạnh mẽ gồ lên, nó bày ra tư thế cường tráng, đẹp mắt nhất.

Một luồng khí đầy mùi vị cơ bắp căng phồng của phòng tập thể hình tức tốc phả vào mặt.

“Các thiếu nữ, các ngươi khát vọng sức mạnh không?”

Các cô gái đứng nhìn nhau.

Một cô gái tóc tím đáng yêu, dáng người thướt tha hít mũi vài cái, có vẻ khứu giác rất tốt, bỗng nhiên nhận thấy được gì: "Nó không phải yêu, không có hơi thở như thế...

Mọi người đều thở phào nhẹ nhõm.

Một cô gái có tai thỏ bông xù cất tiếng tiếp lời: "Nhưng cũng không có hơi thở của người tu hành, con gà này... Không tu luyện thức hải, cũng không luyện nội thiên địa!"

Các cô gái đứng xung quanh bắt đầu bàn tán, ai nấy cũng kinh ngạc.

Nhìn con gà này mà xem, chính xác là một giống gà rừng xuất hiện ở khắp nơi trên núi, trong hộ chăn nuôi cũng có, chưa từng tu luyện, sao lại biến thành như thế này?

Một cơ thể khổng lồ cường tráng như của quái vật này?

"Các ngươi có muốn học không? Ta có thể dạy các ngươi, để các ngươi trở nên mạnh mẽ giống như ta vậy." Con gà nọ lên tiếng, nó gồng cơ bắp lên, tạo dáng rất khí thế.

Các nàng cùng nhìn vào thân thể khổng lồ này.

Cảm thấy rất khủng bố, mà càng khủng bố hơn chính là, con gà này tới đây dạy dỗ các nàng hẳn phải có điều kiện kèm theo....

Tử Viễn Động của các nàng đều là những yêu tinh xinh đẹp đã hóa hình, sống trong quần cư đầy tính cạnh tranh này là một quần thể rất nhỏ yếu, thường có những Yêu Vương có sức mạnh ham muốn sở hữu được các nàng, bởi vì yêu quái nam tính cường đại đều có những nữ yêu đứng bên hầu hạ.

Hắn muốn chúng ta hầu hạ hắn ư?

Các nàng chần chừ phân vân.

Trong thời bình các nàng còn có khả năng tự bảo vệ bản thân, nhưng trong thế cục hỗn loạn thế này, chỉ đành từ bỏ ranh giới cuối cùng, thần phục kẻ mạnh mới được, vì dù sao thì sức mạnh của phái nữ cũng không đủ, có lẽ chỉ có khi phụ thuộc vào cường giả mới có thể sống sót!

Các nàng hoảng sợ, cảm thấy do dự.

"Không cần lo lắng, ta không làm gì các ngươi đâu, thực ra ta

là gà mái đó." Con gà nọ lại nói.

Các yêu tính: ???

Ai nấy đều ngẩn người, các nàng vẫn nghĩ đây là gà trống...

Trầm mặc ngẩng đầu lên, nhìn cả thân hình nó, trước mặt các nàng là một núi thịt sừng sững, cả người trọc lóc không lông, những múi cơ săn chắc trải khắp toàn thân, bướu thịt có màu đồng cổ.

Trời đất ơi!

Đây mà là một con gà mái à!

Giờ các nàng đã biết giới tính của nó rồi, nhưng không những không buông lỏng cảnh giác mà càng hoảng sợ hơn! Sống lưng lạnh buốt!

"Nhưng con gà mái này, mạnh quá."

Chỉ có La Thải Vi đứng một bên, trầm mặc. Nàng nhếch bờ môi tái nhợt lên, nhìn thân hình mạnh mẽ cường tráng trước mặt, lại nhìn Sheila tỷ tỷ đang ngất xỉu trong người Quân chủ Đại đế Messiah ở trong quan tài kia...

"Có thể khiến ta trở nên mạnh mẽ thật sao?"

Nàng ngập ngừng một chút, rồi nói tiếp: "Ta là quái đản, nhưng không thể tu luyện đan điền và nội thiên địa."

Nàng giải thích lai lịch của mình.

Tiểu Vi là con quái đản yếu ớt nhất, bởi vì đặc tính vốn có nên không thể tu luyện được, đồng thời cũng rất lương thiện, người bình thường cũng có thể giết...

Phan Tuyết Tiên nghe vậy, cảm thán rằng quái đản kỳ lạ nào

cũng có, thật đúng là truyền thuyết đô thị đang hiển hiện ngay trước mắt mà. Thế giới này càng lúc càng thú vị và lạ lùng rồi đây, đồng thời nàng cũng thấy hưng phấn hơn.

"Con quái đản này chính là sự lựa chọn tốt nhất của hệ thống! Dù sao thì cũng chỉ có con gà rừng thiểu năng này mới kiên trì làm nhiệm vụ mỗi ngày, chống đấy vài nghìn lần, đứng lên ngồi xuống..."

Mỗi ngày điên cuồng rèn luyện, không phải bất cứ sinh linh nào cũng có đủ nghị lực để hoàn thành!

Dù con gà rừng này rất chăm chỉ, nhiệm vụ rèn luyện mỗi ngày nó đều rất khắc khổ hoàn thành, nhưng ít nhiều vẫn có chút khiếm khuyết...

Còn Tiểu Vi thì sao?

Tính tình lương thiện biết tiến biết lùi, chịu thương chịu khó, lại thông minh, quả đúng là sự lựa chọn tốt nhất!

Thậm chí, ta còn có thể quy định để nàng chống đẩy một ngày một vạn lần!

Một vạn lần đứng lên ngồi xuống!

Dù có mệt chết nhưng nàng ta cũng sẽ không ý kiến gì, chỉ im lặng mà hoàn thành nhiệm vụ.

"Đây là học trò lý tưởng nhất!"

Phan Tuyết Tiên thở gấp, nét mặt dần lộ ra vẻ biến thái: "Thứ mình cần chính là một kẻ M như thế này, Tiểu Vi tạm coi như phù hợp."

Có lẽ, Medusa cũng sẽ thích việc này chăng?

Bỗng nhiên nàng nghĩ như thế, muốn thử đưa hệ thống vào

bên trong cơ thể vị này xem sao, nhưng rồi rất nhanh đã gạt đi suy nghĩ kinh khủng đó.

Chương 465: Con Đường Đúng Đắn Của Yêu Tộc

Lúc này, chỉ thấy con gà mái trả lời: "Chỉ cần có thân thể là có thể rèn luyện. Quái đản cũng như thế, chỉ cần ngươi có một tấm lòng cầu tiến, ta sẽ truyền thụ cho ngươi phương pháp để trở nên mạnh mẽ như ta!"

Con gà rừng nhìn sang một nữ yêu khác: "Có biết vì sao ta lại cường đại như vậy không! Bởi vì ta đã tìm được phương pháp tu luyện thực sự thuộc về yêu!"

Trên bục giảng, con gà rừng bắt đầu dạy cách nâng cao sức mạnh, đồng thời cổ vũ học viên.

Làm huấn luyện viên thể hình, nàng đã mở ra một khóa học đầu tiên ở dị giới.

"Cái gì gọi là yêu? Chiếm lấy thân người, dùng thân thể con người để tu luyện? Biến bản thân trở thành nhân loại sao?" Ánh mắt con gà rất nghiêm trang, uy phong lẫm liệt: "Không, đó không phải là yêu chân chính!"

Không phải, là yêu thực sự sao?

Trong động, các yêu tinh xinh đẹp bắt đầu hỗn loạn.

"Một con yêu tinh hóa hình, biến thành người, để làm gì? Có nghĩa là chúng ta đã từ dã thú cấp thấp biến thành nhân loại cao cấp ư? Chúng ta có thể sống một cuộc đời thực sự của nhân loại ư? Không! Hóa hình, chỉ là một công cụ của yêu tộc, là một thủ đoạn! Ngươi có thể hóa hình? Nó có thể hóa hình? Như vậy, bản

chất của hóa hình chính là gì?"

Các nữ yêu xung quanh rơi vào trầm tư.

Con gà tỏ vẻ bình tĩnh: "Hóa hình, chỉ là một cách ngụy trang của chúng ta mà thôi, chân thân của Yêu tộc mới chính là nguồn gốc của chúng ta. Yêu tộc hiện giờ, vẫn luôn bỏ gốc lấy ngọn!

Hiện tại, yêu đã không duy trì bản thể nữa, khi giao chiến với người khác đều dùng thân xác nhân loại... Bởi vì chúng ta tu luyện công pháp của nhân loại, tu vi của nhân thân mạnh hơn tu vi của thân yêu! Vậy thì Yêu tộc như chúng ta, cùng tu luyện hệ thống giống nhân loại, có được ưu thế gì trước nhân loại đây?"

Xung quanh đều yên tĩnh.

Yêu tộc, đối đầu Nhân tộc, chẳng có ưu thế gì.

Đồng thời, Yêu tộc cũng bị thua thiệt rất nhiều.

Tu luyện khó khăn, cần có cường giả nội thiên địa khai tuệ cho, trưởng thành cũng chậm, đánh không lại nhân loại đồng cấp. Bởi vì, trừ khi Yêu tộc tu luyện đến cấp năm hoặc cấp sáu, bằng không trí tuệ vẫn khá non nớt, không bằng trí tuệ của nhân loại.

Cho nên, các thiếu nữ Yêu tộc xinh đẹp thường bị nhân loại gian xảo lừa gạt, các nàng tụ lại một chỗ như vậy cũng chỉ là để tự vệ mà thôi.

"Vậy nên, chúng ta không phát huy được ưu thế của chính mình... Yêu thực sự, sức chiến đấu mạnh nhất chính là bản thể! Chúng ta hiện nguyên hình Yêu tộc khi giao đấu mới có được trạng thái mạnh nhất!" Nó khoe cơ bắp của mình ra, tạo một dáng đứng phô trọn cơ thể săn chắc, các khối cơ cường tráng lập tức xuất hiện: "Ta đang dùng bản thể!"

"Các ngươi nghĩ kỹ đi, sau này ta sẽ hóa hình, biến thành nhân

loại, đến khi chiến đấu thì quay về trạng thái bản thể, một con quái vật khổng lồ như thế này, có phải sẽ đè bẹp đối phương ngay lập tức không? Chiến lực ngang nhau rồi, có phải khi ấy yêu sẽ mạnh hơn nhân loại hay không?"

Các nữ yêu trầm mặc không đáp.

Yêu tộc, nên tu luyện bản thể của Yêu tộc, mà không phải là nhân thân hóa hình ư?

"Ta tu luyện ở một nơi có năng lượng nghèo nàn, rèn luyện thân thể trong núi rừng mà vẫn có thể mạnh như thế này. Nếu như tu luyện ở nơi năng lượng dồi dào, hấp thụ được nhiều năng lượng để rèn luyện thân thể, chống đẩy, chạy dài, gập bụng, có phải sẽ càng mạnh hơn không?"

Phập phập!

Lời nói của gà rừng đã trùng kích thẳng vào trong lòng của các nàng.

Chẳng lẽ, con đường tu luyện của các nàng, vẫn luôn sai hay sao?

Đúng vậy!

Từ sau khi Thanh Đế qua đời, Yêu tộc của các nàng đã không còn cường giả kinh thiên động địa, giúp cải thiện con đường cho Yêu tộc nữa.

Con gà kia chậm rãi đứng lên, quan sát nét mặt của các cô gái xung quanh.

"Sau vài trăm năm, rất nhiều người trong Yêu tộc đã kế thừa thẩm mỹ của nhân loại, trở nên cực kỳ mong manh ẻo lả, cho rằng xinh đẹp nõn nà, bóng bẩy mềm mại, mới chính là cái đẹp."

Phan Tuyết Tiên mượn thân xác con gà này, truyền bá tư tưởng của mình.

"Nhưng ta nói cho các ngươi biết, thẩm mỹ của nhân loại là sai lầm! Sai hoàn toàn!"

Chúng ta học tập thẩm mỹ của nhân loại, là sai sao?

Các yêu tinh đều tự hỏi.

Các nàng đã được dạy dỗ như thế này bao giờ đâu?

Lập tức cảm thấy thế giới quan của bản thân đã không còn như trước.

Con gà kia nhìn họ: "Đúng vậy, chúng ta thân là dã thú, mà các ngươi lại học cách ăn mặc quần áo của nhân loại. Thật nông cạn!"

"Nhưng mà, chúng ta đã quên đi quá khứ thuở ban đầu, chúng ta đã từng sống trong rừng sâu núi thẳm, làm dã thú, khoe vẻ đẹp cân đối, tốc độ, ưu nhã và dã tính, đi săn tất cả động vật!"

Con gà đó đứng yên tại chỗ, nhưng lại tựa như một tòa núi cao: "Vẻ đẹp thực sự chính là ở thể phách! Không che đậy giấu diếm, rút bỏ lông vũ, khoe ra thân thể một cách công khai, dáng hình thon thả đẹp tuyệt vời!"

"Các ngươi!"

"Ngươi đó!"

"Chính là ngươi!"

Nó chỉ quanh một vòng, hùng hồn tuyên bố: "Đều là vì có thân thể của nhân loại, nên mới trì trệ không thể tiến bộ!"

"Các ngươi nói xem, nhìn thân thể nhân loại của các ngươi này, mềm mại bóng loáng, trước cong sau vểnh, chỉ cần đập một

cái là chết ngay."

Nó lớn tiếng nói, khiến cho người người xúc động.

"Đã từng, ta cũng là một con gà mái nhỏ yếu đáng thương, giống như các ngươi vậy, bị vận mệnh chi phối, cảm thấy nhân loại mạnh hơn chúng ta rất nhiều, cảm thấy nam giới càng mạnh hơn nữa. Nhưng ta có ý chí quyết tâm để trở nên mạnh mẽ, vậy nên ta đã sở hữu một cơ thể khỏe mạnh cân đối cường tráng như vậy đó!! Rèn luyện! Rèn luyện! Tăng cường rèn luyện! Cơ bắp có thể cho nữ giới chúng ta cảm giác an toàn đích thực!"

"Nữ giới, phải biết tự cường!"

Con gà trụi lông này gồng lên cơ bắp toàn thân, cơ thể đã chuyển sang màu đồng cổ bị mồ hôi làm cho bóng loáng: "Yêu, là dã thú! Cái gì là dã thú! Nói to cho ta nghe, cái gì mới là vẻ đẹp của Yêu tộc!"

"Ngươi! Ngươi nữa! Cả ngươi! Đến đây xem, xem có khỏe đẹp hay không!"

Các cô gái mở to mắt ra, bắt đầu tiến lên vuốt ve, lộ ra vẻ mặt không dám tin.

"Có phải là, vừa có cảm giác an toàn, lại còn cực kỳ đẹp đẽ đúng không?"

Trong lòng các nàng, dường như đã bị mê hoặc.

Thì ra, cơ bắp, dã tính và sự cường tráng mới chính là gốc rễ của Yêu tộc chúng ta!

Mí mắt Hứa Chỉ giật giật.

Phan Tuyết Tiên này dường như đang rất vui vẻ?

Mấy muội tử yêu tinh đáng thương kia bị nàng ta làm cho sa

đọa, đã khai mở con đường huấn luyện thể hình.

Nửa tháng sau.

Từng tiểu yêu tinh thoát khỏi thân thể thiếu nữ, thể hiện bản thể. Từng con tiểu hồ ly xinh đẹp, thỏ trắng xinh xắn, chuột bạch, chim sơn ca nhỏ màu tím đang làm động tác chống đẩy trong hang động.

110!

111!

Các nàng chảy dài mồ hôi thanh xuân.

Ban ngày các nàng rèn luyện ở đây, đến khuya về nhà, chính là quay về hang ổ - Trong nội thiên địa của thân người, để nguyên thần được tưới nhuần. Nó tựa như một khoang chứa năng lượng, phục vụ việc hấp thu chất dinh dưỡng, hồi phục lại thân thể mệt mỏi.

Tiếp tục như vậy tương đương với chủ tu bản thể yêu tộc, phụ tu thân thể nhân loại, chỉ dùng nó để hấp thu năng lượng, cung cấp hoàn cảnh nội thiên địa cho bản thể nuôi dưỡng thể phách.

“Đây có thật sự là con đường của Yêu tộc hay không thì ta cũng không biết. Nhưng ta cảm thấy rất tốt, tạo hình tráng kiện, đồng thời có nội thiên địa tưới nhuần, đó là phương pháp rèn luyện nguyên thủy nhất! Từ đó tăng lên bản chất sinh mệnh, tiến hành lột xác.” Phan Tuyết Tân rất chân thành.

Ưu thế của hệ thống là gì?

Chỉ bản thân nàng hiểu rõ, nó tương đương với máy kiểm tra sức khỏe, giám sát tim mạch, huyết áp, hô hấp, luôn luôn tính toán tiến trình rèn luyện cơ bắp, dành cho sự ưu hóa tốt nhất, là máy phụ trợ rèn luyện thân thể.

Vì vậy, có hệ thống ở đây, con đường này có thể phát huy ra ưu thế hoàn mỹ nhất.

Rèn luyện!

Cũng sẽ sinh ra một loại tiến hóa!

Mình không có hệ thống đạo tu, thể tu kia, nhưng tất nhiên đây chính là biện pháp nguyên thủy nhất, gần với bản chất nhất! Dù sao, năm xưa Gilgamesh cũng chỉ dựa vào rèn luyện thuần túy để đạt tới độ cao kia.

Dù sao, cái gọi là "Thể tu", xem xét nghiêm ngặt về ý nghĩa thì nó cũng là một nửa pháp tu. Suy cho cùng vẫn là nội đan điền, tu luyện kinh mạch, có lò luyện năng lượng.

Chương 466: Huấn Luyện

Phù!

Phù!

Phù!

Từng động vật nhỏ chống đẩy.

Lông tóc của thỏ trắng và tiểu hồ ly đáng yêu dần tróc ra, để lộ màu da của thân thể, thấy được đường cong cơ bắp màu đồng cổ, trở nên càng cường tráng.

Các nàng và Tiểu Vi cộng lại thì có sáu người, mỗi người đều được phân cho một hệ thống.

Lúc này, một con gà rừng cũng đang rèn luyện. Hai cái cánh gà trụi lủi đang chống đất, làm động tác chống đẩy.

“Nữ giới phải tự cường!”

“Bộ lông đẹp đẽ là thẩm mỹ của loài người! Chỉ khi bỏ đi da lông mới thể hiện vẻ đẹp của Yêu tộc chúng ta.”

“Trước cong sau vểnh là vóc dáng dị dạng khó nhìn nhất!”

“Vẻ đẹp mạnh mẽ của cơ bắp mới là vẻ đẹp tuyệt vời nhất của sinh vật!”

…

Các nàng ghi nhớ khẩu hiệu, tự tin cổ vũ, Yêu tộc sẽ vì đó mà quật khởi.

Tinh

[Hoàn thành nhiệm vụ mỗi ngày: Chống đẩy 300 cái (Thưởng 100 điểm)]

Trong đầu chim sơn ca lóe lên tin tức này, làm cho nó càng ngày càng kiên định.

Thiên địa đại loạn, yêu ma hoành hành, đây là lúc mở ra đại thế của Yêu tộc rồi!

“Huấn luyện viên thể hình như ta đã xuyên qua dị giới, trở thành một nhà huấn luyện Pokemon.”

Trong hang động, Phan Tuyết Tiên nhìn những tiểu động đang huấn luyện trong hang phía trước, nhìn tiểu hồ ly:

“Eevee.”

Nàng nhìn chuột bạch:

“Pikachu.”

Nhìn gà rừng nhỏ:

“Blaziken.”

Nhìn chim sơn ca:

“Swablu.”

…

Hiện tại Phan Tuyết Tiên đã trải qua tích lũy ban đầu, chính thức cất bước.

Đầu tiên là con gà rừng nhỏ phía trước. Nó đang nhờ nội thiên địa để hấp thu linh khí trong thiên địa, hoàn thành hóa hình, bắt

đầu có trí tuệ.

Mỗi sinh vật hệ thống đều vô cùng hiếm hoi, cho dù là Phan Tuyết Tiên, số lượng sinh sôi ra được cũng rất thấp, đến bây giờ mới chỉ có tám hệ thống. Lúc trước cũng sinh ra thêm được hai, nhưng có hai hệ thống tổn hại, không cách nào cả, thu chi cân bằng.

Mà bản thân nàng cũng nhân cơ hội này tuyên bố "nhiệm vụ" đối với những tiểu tỷ tỷ Yêu tộc kia, từ đó nhận được thuốc dung hợp huyết thống, thành công dung hợp huyết mạch loài người Hoang cổ, có thể bắt đầu tu luyện nội thiên địa rồi.

Chỉ là, nàng phát hiện ra, tuy nàng có nội thiên địa, nhưng không có kinh mạch giống như sinh vật máu thịt, mà chỉ có mạch điện…

Không thể tu luyện công pháp kinh mạch thì phải làm sao?

Chỉ có thể đổi thành con đường điện tử! Công pháp mạch điện!

"Thành lập hạng mục khoa học: Cái tiến công pháp kinh mạch thức hải." Nàng mở màn hình máy tính ra, truyền đạt yêu cầu.

[Đang tính toán.]

1%

2%

…

Đây là một cảm giác rất thần kỳ.

Trên thực tế, nàng ra lệnh tính toán đối với "Đầu óc" của chính mình, cái gọi là tính toán chính là dùng đầu của bản thân mình để làm.

Nàng đã sử dụng hình thức tính toán, chỉ có thể chờ đợi nửa tháng sau mới có thể tu luyện.

“Một khi ta có thể tu luyện thì biển rộng mặc cá nhảy, cấp độ sinh mệnh tăng cao, tốc độ giải toán của đầu não sẽ càng nhanh hơn…”

Nàng nhìn đám tiểu động vật phía trước, đặc biệt nhất trong đó chính là La Thải Vi.

Nàng ta là sinh vật hình người duy nhất, còn là quái đản. Hiện tại, thân thể mềm mại yếu ớt của Tiểu Vi đã dần dần biến đổi thành vô cùng cường tráng!

Đây là một Tiểu Vi vạm vỡ.

“Gà rừng rất chăm chỉ, nhưng La Thải Vi càng chăm hơn! Nhẫn nhục chịu đựng chính là đặc tính của lương thiện, điều này giúp nàng ta vô điều kiện hoàn thành yêu cầu, sẽ không có chuyện lười biếng…”

“Có lẽ ta có thể lén lút chuyển hệ thống chính lên người Tiểu Vi…”

Gà rừng tất nhiên là chăm chỉ, nhưng nó không phải mục tiêu ký chủ tốt nhất, bởi vì nó sẽ sinh ra trí tuệ. Khi đó thì sao? Nó có thể sẽ lười biếng không? Có thể có ý kiến gì không?

Như Tiểu Vi, vừa lương thiện lại chăm chỉ, hoàn toàn mặc cho nàng khống chế mới là ký chủ tốt nhất. Đồng thời, đầu não của sinh mệnh máu thịt dễ dàng bị đặc tính của Tiểu Vi ảnh hưởng, sinh ra ghen ghét.

Mà bản thân nàng là một cái mạch điện, sẽ không bị mê hoặc.

Sinh mệnh Silicon là mạch điện, ký ức đều là tin tức được lưu trữ, không giống với sinh mệnh máu thịt hệ Cacbon. Sinh mệnh

Silicon vốn không bị các loại tâm trạng tiêu cực ảnh hưởng tới.

Đặc tính vốn có: Miễn dịch tâm trạng tiêu cực.

Vì thế, nàng bắt đầu lén lút thay đổi ký chủ, thành công chuyển lên người La Thải Vi.

“Gà rừng nhỏ còn đáng bồi dưỡng, vẫn nên đặt một hệ thống trên người nó như trước. Còn các nữ yêu tinh kia, mức độ chăm chỉ của họ cao thấp không đều, chỉ cần để hệ thống trên người họ hỗ trợ thiết lập một số nhiệm vụ rèn luyện mỗi ngày, căn cứ theo mức độ chăm chỉ của họ là được.”

“Như vậy, ta đã hoàn thành tích lũy ban đầu, bắt đầu thôi diễn kinh mạch điện tử. Nhân dịp này, ta có thể tiến hành lập trình…”

Nàng suy nghĩ một chút rồi trực tiếp đăng bài lên mạng.

Trước giờ nàng làm việc rất thô bạo, dứt khoát, không giống chị gái.

…

Diễn đàn trò chơi Bào tử tiến hóa .

Hơn bốn năm qua, đối với người ở đây lại chỉ tương đương với một giờ từ khi người chơi “Hệ thống” tiến vào.

Bọn họ vẫn đang tán phét với nhau, thậm chí đang thảo luận xem cô em kia đã đi thế giới nào? Một cái hệ thống bám thân có thể mở ra kịch bản trang bức đánh mặt truyền thống như trong những bộ tiểu thuyết mạng kia, thẳng đường đột kích ngược hay không?

Kết quả, chính chủ đã xuất hiện.

Ảnh chụp.

Đó là hình ảnh màn hình hệ thống.

Người Phân Phát Hệ Thống Chư Thiên Vạn Giới:

"Mọi người xem, đây chính là đầu óc của ta."

Mọi người: ???

Tất cả kinh ngạc ngớ cả ra.

Đầu óc của ngươi là cái quỷ gì! Vừa tới đã bảo mọi người xem đầu óc của ngươi?

Vẫn đơn giản, sấm rền gió cuốn như thế.

Phan Tuyết Tiên tiếp tục nói ra lời kinh người:

“Ai có thể cho thêm một ít số liệu vào đầu ta, biên soạn một chút phần mềm không? Có đại lão lập trình viên đi ra giúp biên soạn một ít chương trình không… Đầu óc của ta tiếp nhận Java, ngôn ngữ C, Python… Hoan nghênh tới lập trình! Tối nay, đầu ta là của các ngươi.”

Cái hệ thống này?

Mọi người ngẩn ngơ, cảm thấy kinh hãi tột cùng. Sinh vật hệ thống máy tính này quá thú vị, tiến hóa giống loài, tự biến mình thành sinh vật máy tính? Trò chơi Bào tử biến hóa này thật sự có vô hạn khả năng.

“What the fuck! Có đại lão lập trình nào xuất hiện không? (Ăn dưa)”.

“Là trí tuệ máy tính nhân tạo, sinh mệnh Silicon, ưu điểm lớn nhất chính là phản xạ thần kinh, hành vi logic, các loại tín hiệu, cũng có thể tự lập trình được. Ví dụ như phần mềm hack để thân thể mình tự tu luyện 24h ấy! (Hài lòng)”

“Đúng vậy, có thể tùy tiện sửa chữa, tăng thêm trí nhớ của mình. Ví dụ như biên soạn tin tức mà ta thích trong đầu tiểu tỷ tỷ, cái loại yêu đến phát bệnh ấy. (Ngượng ngùng)”

"Như vậy, thêm vào chương trình Plug-in vật lý đi, cái loại khóa đầu ấy! (Vẻ mặt thành thật)”

…

Phan Tuyết Tiên đúng là không để ý nhiều, tiếp tục nói về tình trạng của mình gần đây:

“Đại lão Manh Muội của thế giới Hoang Cổ đừng tới, để tự ta phát dục, không cần phải thúc mầm trợ lớn. Ta cũng rất mạnh đó!”

Người xung quanh cả kinh.

Vị này lại còn thuộc trường phái chiến đấu?

Người chơi tinh thông thuyết tiến hoá khác về căn bản đều thuộc phái học giải rất sợ chết, thậm chí họ còn chưa từng thấy máu, cực kỳ cá ướp muối. Mà vị này trông có vẻ rất có thiên phú chiến đấu? Muốn tự mài giũa bản thân sao?

“Hệ thống này là loại rất giỏi đánh đấm hả?”

Một ít người chơi suy đoán.

Chương 467: Ma Quỷ

Không lâu sau đó, Phan Tuyết Tiên phát ra một bức ảnh gà rừng khi nhận được hệ thống.

“Móa!”

“Wtf!”

Mọi người kinh hãi, kia là một con gà cơ bắp?

Sau khi nghe tự thuật, bọn họ cảm thấy đau cả răng. Thật không hổ là đại lão trường phái chiến đấu, từ đầu đã khác với trường phái làm ruộng. Nhìn con gà này xem, huấn luyện ma quỷ thành cái dạng gì kia.

Nàng còn nói đã gặp quái đản, Tiểu Vi, Ngụy Lân, cùng với các tiểu tỷ tỷ yêu tinh dễ thương.

Ảnh chụp!

Ảnh chụp!

Từng bức ảnh thiếu nữ xinh đẹp phóng ra.

"Oa! Đẹp đẹp đẹp đẹp! Đúng là họa quốc ương dân! Các em gái yêu tộc thật là xinh đẹp.”

"Đặc biệt là Tiểu Vi, vẻ đẹp gương mặt của nàng có thể so với một vị nữ Thiên Đế, khí chất và sự lương thiện của nàng đều là hoàn mỹ. (Hai tay gõ chữ chính là thuần khiết.jpg)”

“Thật muốn có một Tiểu Vi mà! Quái vật Tiểu Vi này thật sự quá tuyệt, quá hoàn mỹ.” Có người cảm khái, “Làm vợ, làm hầu

gái, làm cái gì cũng tuyệt đối là tốt nhất. Dù sao cũng là người đẹp dịu dàng, lương thiện nhất. Nếu các nàng không bị ghen ghét thì tốt…"

La Thải Vi mau chóng được người người thích.

Nhưng chỉ một giây sau, thêm một đống ảnh chụp phát ra.

"Đây là hiện trạng của các nàng."

Trong ảnh chụp là một đám động vật cơ bắp vạm vỡ, có thỏ trắng, có hồ ly, nhím, chim sơn ca, cơ bắp toàn thân đều phồng lên như sắp nổ, tất nhiên đều đã giống con gà rừng kia.

Đó đều là bản thể Yêu tộc, mà thân thể thiếu nữ bề ngoài lại không huấn luyện, mọi người còn có thể tiếp thu. Nhưng mà, điều không thể chấp nhận nhất là gì?

Là trong số đám tiểu động vật đó có một Tiểu Vi cơ bắp, người cao to lực lưỡng, mái tóc màu đen xõa vai, gương mặt đáng yêu tuyệt mỹ, thiện lương. Nhưng từ cổ trở xuống… là cơ bắp to lớn, vạm vỡ đến độ không rõ hình dạng.

"???"

Mọi người cảm thấy thế giới quan của mình bị chà đạp thảm khốc nhất từ trước tới nay.

Người điều khiển hệ thống:

"Thế nào? Nhìn thấy vóc dáng hoàn mỹ, vẻ đẹp như dã thú hổ báo của các thiếu nữ xinh đẹp mà ta huấn luyện ra, chấn động đến mức không nói ra lời rồi sao?"

Tiểu Vi đã thành Barbie King Kong?

Súc sinh!

Ngực bọn họ đã căng đầy, chuẩn bị nổ tung.

Bọn họ đã kịp phản ứng. Người chơi nữ này dường như hơi khác thường, nàng ta còn thích rèn luyện, mạo hiểm và cơ bắp hơn cả đàn ông!

Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng:

“Còn hai hệ thống đúng không? Ngươi cho ta hai hệ thống đi.”

Mọi người lại kinh ngạc.

Manh Muội cũng muốn bước lên con đường không có lối về này?

Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng:

“Khục khục khục, ta chỉ muốn một hệ thống dùng để chơi game với dùng các loại công dụng phụ trợ mà thôi. Đồng thời, tiện thể cho đệ tử của ta một cái hệ thống, để tiểu hồ ly nhà ta cũng rèn luyện cơ bắp một chút.”

Trong đầu mọi người lóe lên hình ảnh một mỹ nhân hồ ly đáng yêu, quyến rũ.

"Manh Muội, ngươi?”

Đầu óc tất cả mọi người trống rỗng, thân thể run rẩy. Hai người chơi nữ này đều là ma quỷ mà!

Hai tên ma quỷ!

Trong đầu mọi người lóe lên cái từ này, thế giới quan của họ đã bị đả kích nghiêm trọng.

Họ đã hoàn toàn hiểu rõ, Phan Tuyết Tiên tất nhiên là một thiếu nữ thể hình rất nhiệt tình với việc rèn luyện thân thể, còn là loại rất giỏi đánh nhau, cực kỳ thực tế, theo đuổi tính thực dụng.

Loại tính cách này căn bản không hề giống một cô em đầy mơ mộng.

Còn Manh Muội…

Ngược lại, đó là một thiếu nữ đầy mộng tưởng, không thì sẽ không thích Thần Sáng Thế, cũng không muốn sáng tạo ra một thế giới hoàn mỹ mà không hề có đại diệt tuyệt sinh vật.

Nhưng đó là cô nương mà ngươi tự tay nuôi lớn mà, ngươi lại có thể tàn nhẫn như vậy sao?

Người Phân Phát Hệ Thống:

“Ta rất tán thành với cái nhìn của Manh Muội. Con gái phải tự cường, nếu không thì các cô gái yếu đuối, các tiểu yêu tinh làm sao bảo vệ bản thân trong thời loạn lạc? Ta là người rất thực tế, cho các nàng phương thức rèn luyện hữu hiệu nhất. Chỉ cần các nàng khắc khổ, thì sẽ có thể trở nên mạnh mẽ, có thể sống tiếp. Để sống sót, hy sinh sự xinh đẹp của bản thân thì có gì sai sao? Các ngươi sống ở thời đại hòa bình nên không hiểu rõ, kết cục của kẻ yếu trong thời loạn lạc rất tàn khốc, đặc biệt là các cô gái. Chết, bị ngược đãi, đó là sự đen tối mà các ngươi không thể nào tưởng tượng nổi.”

Mặc dù nói là nói vậy, đúng là rất có tính thực dụng, lựa chọn của các yêu tinh không hề sai, lực chiến đấu sẽ trở nên rất mạnh. Nhưng mà vẻ ngoài này, đúng là không thể nào chịu nổi mà!

Quá cay con mắt!

Rất nhiều người đều có chủ nghĩa đàn ông, bày tỏ thẳng thắn:

“Nhân dân Xuyên Tây mạnh mẽ khiển trách! Thiếu nữ xinh đẹp, mềm mại đáng yêu chính là để kẻ mạnh bảo vệ, che chở trong lòng bàn tay. Cái đẹp mới là vũ khí lớn nhất của nữ sinh, mà không phải cơ bắp!”

Ngược lại, một số cô gái lại tán thành cách rèn luyện nữ sinh như vậy:

“Để kẻ mạnh bảo vệ cho? Các ngươi quá ngây thơ rồi! Đó là thế giới Hoang cổ nơi kẻ mạnh dẫn đầu, đó là một dị thế giới tàn nhẫn, máu tanh. Các đệ đệ thối, đi ra chịu đòn nào! Con gái không có sức mạnh mà chỉ có vẻ đẹp, vậy chẳng phải sẽ bị các ngươi tùy tiện chi phối? Đạo đức là để ràng buộc kẻ yếu! Kẻ mạnh là người chế tạo ra quy tắc!”

Lập tức, diễn đàn bắt đầu ồn ào náo loạn, thậm chí tăng cấp lên tới thế giới quan.

Vào lúc này, ngay lúc mọi người đang nghị luận, một vị đại lão đi ra.

Tốc Độ Xe Akina:

“Các ngươi tranh luận thế giới quan thì tùy các ngươi, ta mặc kệ. Nhưng các yêu tộc này rèn luyện thân thể như vậy, rất có khả năng là một con đường chính xác. Dù sao, yêu tộc làm thế nào để tăng cảnh giới?

Đáng tiếc, phải nói cho các ngươi biết, trước kia chưa từng có cách tăng cường!

Hãy xem lại con đường tu luyện của yêu tộc một chút…

Ban đầu, bọn họ dùng nội thiên địa hấp thu lượng lớn linh khí, tiến hành khai mở trí tuệ, trở thành tiểu động vật, thực vật có trí thông minh. Rồi sao?

Sau khi có trí thông minh, các tiểu động vật không hiểu làm sao đi tiếp nữa. Bọn họ trực tiếp chuyển hướng, đi lên con đường tu luyện của nhân loại, dùng thân thể nhân loại để tu luyện. Điều đó dẫn đến việc bản thể yêu tộc vẫn rất yếu ớt, chỉ có thể sử dụng như nguyên thần. Bất kể tình huống nào, bọn họ đều dùng thân

thể nhân loại để tranh đấu.”

Nếu nói như vậy thì cũng đúng.

Những năm qua, yêu tộc không có người kế tục. Ví dụ như Đoạn Thiên Đế của Cổ tộc, đã sáng tạo ra phương pháp tu luyện cho Cổ tộc, Vu tộc. Càng không cần nói tới Đạo Trường Sinh đã sáng tạo ra Cửu Chuyển Huyền Công!

Nhân loại thì sao?

Đạo tu hay là kiếm pháp Thục Sơn, còn cả các môn phái võ đạo toàn thiên hạ.

Chỉ có yêu tộc đứng cuối, từ Tây Kỷ Nguyên vẫn chưa từng quật khởi. Đến tận bây giờ, yêu tộc cũng chỉ kéo dài hơi tàn.

Có lẽ là thuần túy rèn luyện cơ bắp quả thực có thể tiếp nối con đường chính thống. Dù sao yêu tộc rèn luyện thân thể trong nội thiên địa là có thể bổ sung năng lượng mạnh mẽ.

Tốc Độ Xe Akina lại nói:

“Khục khục khục! Không chỉ Manh Muội muốn đệ tử mình tu luyện. Nếu có thể, ta cũng muốn bộ lạc tinh linh Mặt Trời chúng ta, các thiếu nữ tinh linh cũng rèn luyện cơ bắp!”

Mọi người: ???

Lại thêm một tên ma quỷ!

Bọn họ cảm thấy hít thở khó khăn.

Trong đầu họ lóe lên hình ảnh những thiếu nữ tinh linh đáng yêu, xinh đẹp, lỗ tai dễ thương, thân thể bên dưới căng phồng đầy cơ bắp…

Chương 468: Độ Khả Thi Của Việc Tu Luyện Ngoài Hiện Thực

“Đại lão, ngươi lái xe không đúng hướng rồi! Không nên lái về vườn trẻ.”

“Nghe nói ở nơi này có người đang lái xe? Che Guevara ta chuyên trị đảng lái xe. Ta sẽ trộm luôn xe của ngươi! (Làm thuê là không thể.jpg)”

“Ta mới là học sinh cấp ba, không muốn bị đám người lớn dơ bẩn các ngươi làm ô nhiễm tinh thần. Ta muốn xuống xe, ta muốn xuống xe! Ta muốn nhìn thiếu nữ xinh đẹp, đáng yêu! (Mở cửa.JPG)”

"Ha ha ha ha ha! Cửa xe đã bị ta hàn chết rồi! Đừng ai nghĩ chuyện xuống xe! Đám thanh niên, người từng trải nói cho các ngươi, thiếu nữ cơ bắp mới là lãng mạn của đàn ông. Đàn ông chỉ biết bắt nạt thiếu nữ yếu ớt, đáng thương thì có gì tài năng? Là đàn ông thì phải trải qua gian nan hiểm trở, vượt khó tiến lên!”

“Khóa nam cường nhân!”

“Trên nam có nam!”

“Nỗ lực cưỡi nam!”

“Nam thật đáng quý!”

“Xong rồi, ta không tìm được thành ngữ nữa! (Ta quá khó.JPG)”

“Móa nó! Mấy lầu trên tú đến trời rồi!”

…

Cả khu vực bình luận nhất thời tràn ngập bầu không khí triết học gia.

Tình cảnh này khiến người ta phải cảm thán. Có lẽ, cơ bắp mới có tính khiêu chiến, mới thật sự là lựa chọn của đàn ông.

Tốc Độ Xe Akina:

“Chỉ biết cãi nhau! Các ngươi quá trẻ, không nhìn thấu bản chất sự vật. Một sinh linh rèn luyện thân thể chính là bản chất của tiến hóa sinh mệnh, sao lại có thể xấu như vậy? Tất cả đều là cơ bắp thôi sao? Trong này còn có ẩn tình khác!”

Mọi người ngẩn ngơ.

Không phải đại lão đang lái xe sao? Là đang nói chuyện chính thống đấy hả?

Tốc Độ Xe Akina:

“Hèm, còn nhớ Đạo Trường Sinh không? Thằng nhóc mới mười tuổi, ban đầu cũng trụi lủi, không có lông mày, không có tóc, rèn luyện đến độ da quá cứng, lông không mọc ra nổi, thân thể tỏa ra mùi vị của một aniki, cơ bắp tăng trưởng đáng sợ.”

“Thế nhưng sau đó thì sao?”

“Hắn vừa đột phá tới cảnh giới Thiên Đế, có phải dáng vẻ đã thay đổi? Cơ bắp không còn bành trướng, vẻ đẹp hình giọt nước, tóc mọc ra, thân thể thon dài, vẻ ngoài hóa thành một thiếu niên tuấn tú, môi hồng răng trắng?”

Mọi người vừa nghĩ tới thấy đúng vậy.

Lúc Đạo Trường Sinh là một aniki cơ bắp đã hành hung cha già của mình, cứu thoát mẹ, hình thể của y thực sự cay con mắt. Đứa

trẻ hơn nghìn cân, vậy mà đột phá đến cảnh giới Thiên Đế lập tức biến đổi vẻ ngoài.

Tốc Độ Xe Akina:

“Bản chất của sinh mệnh là tiến hóa. Thần đạt đến cấp bảy, thậm chí cấp tám đều là tiến hóa về cấp độ sinh mệnh!”

“Rèn luyện cũng là một loại tiến hóa. Sau khi rèn luyện, thân thể trở nên vạm vỡ, cơ bắp bùng nổ, hình thái đại ca cường tráng, là bởi vì cấp độ thân thể quá thấp. Để trở nên mạnh mẽ, có sức mạnh to lớn hơn nữa, sinh linh chỉ có thể dùng số lượng cơ bắp chồng chất lên, hình thành khối thịt. Hình thể phóng đại thành khổng lồ, giống như một ngọn núi thịt.”

“Mà khi đạt cấp bảy, cơ bắp và thể phách sẽ biến chất. Đến bước này mới có thể mở ra cơ quan hạn chế của thân thể, tiến vào một loại hình thái sinh mệnh mới tinh, trở thành hình dạng giọt nước. Thể phách nén ép cực đại, như là đậu phụ mập mạp tiến hóa thành tấm thép vậy!”

Cả một làn sóng phân tích, mọi người nghe mà mê mẩn.

Ý là, đại lão và Manh Muội đã sớm nhận ra đây là quá trình tương tự với Đạo Trường Sinh năm đó? Vì vậy không quan tâm chút nào?

Trước cấp sáu là hình thể cơ bắp như muốn bùng nổ, đợi đến cấp bảy là tốt sao? Sẽ trở thành thiếu nữ xinh đẹp?

Tốc Độ Xe Akina biểu thị:

“Thế nhưng, phương thức này cần phải có hệ thống mới có thể hoàn mỹ tới được. Nếu không thì sẽ gây ra rất nhiều vết thương ngầm”

“Cần phải cẩn thận từng li từng tí một!”

“Một số thớ cơ rất khó rèn luyện, xương, cơ gân cũng rất khó rèn luyện đến.”

“Bản chất của sinh mệnh là rèn luyện và tiến hóa toàn thể. Nếu như không thể rèn luyện toàn diện có thể sẽ gây ra dị dạng. Rèn luyện không hoàn chỉnh sẽ để lại sơ hở, có thể bị đánh chết trong chớp mắt.”

“Đáng tiếc, ta không có lấy được gen sinh vật ‘Hệ thống’. Nếu không phải vậy, ta chắc chắn sẽ dùng nhà xưởng luyện kim để phục chế một đống hệ thống, sau đó cho các thiếu nữ tinh linh mỗi người một cái, vậy là có những nghề nghiệp cận chiến như chuyên gia cách đấu tinh linh, kiếm sĩ tinh linh rồi.”

Đại lão phân tích một tràng khiến mọi người say sưa nghe.

"Ta đã nói rồi, loại hình này căn bản không hợp với thẩm mỹ của con người. Bản chất của sinh mệnh chắc chắn là tiến hóa ngày càng hoàn mỹ hơn! (Toát mồ hôi lạnh)”

“Vẫn rất đáng sợ! Cảnh giới Thiên Đế đó, lại có mấy sinh mệnh có thể đạt tới? Rất nhiều yêu tộc đều đứng lại tại sáu cấp đầu, chẳng phải cả đời đều là các aniki cơ bắp rung bần bật? (Run lẩy bẩy)”

…

Hình thức thuần cơ bắp cũng coi như một loại con đường.

Nhìn có vẻ đơn giản, chỉ cần rèn luyện là được, nhưng thực ra vô cùng phức tạp. Nếu không thế thì đã có người mở đường từ sớm rồi. Cần phải có loại thiết bị như “Hệ thống khống chế thân thể tinh vi” này mới có thể tiến hành hoàn mỹ.

Bằng không thì cũng chỉ có thể dùng thần thức để không ngừng cảm ứng thân thể, rèn luyện những vị trí cần. Như vậy vô cùng chậm chạp, phải cẩn thận từng li từng tí một, như đi giày

trên lớp băng mỏng.

Vào lúc này, có người nảy sinh ý nghĩ kỳ lạ:

“Số liệu trò chơi này chân thực như vậy, đồ vật ở trong đây cũng có khả năng tiến hành ngoài hiện thực. Phương thức trước kia đều cần huyết thống như Evil Eye, ma dược… Mà cái hệ thống này căn bản là không cần. Nếu chúng ta đơn thuần là rèn luyện toàn diện cơ bắp, ở trên Trái Đất có thể cũng sẽ trở nên mạnh mẽ như vậy hay không? Có thể hung mãnh như con gà rừng nhỏ kia không?”

Có người hít thở dồn dập, ánh mắt nóng rực.

Đây là một suy đoán rất đáng sợ, thậm chí có độ khả thi thực sự.

Chúng ta có thể bá đạo như con gà rừng kia hay không?

Toàn diễn đàn thảo luận rất nhiệt liệt. Đồng thời, vô số người ngồi trước máy tính hít thở dồn dập, nhìn ảnh: Người khổng lồ cơ bắp như muốn nổ tung, trên đầu giống như cắm một cái đầu gà đáng yêu nhỏ như cây tăm.

“Gà mái nhỏ chính là thần tượng của chúng ta!”

Trái Đất bây giờ thật quá bình thường.

Viên chức nhà nước hàng ngày ngồi xe buýt tan làm, học sinh tới trường rồi tan học, đó chính là một xã hội văn minh khoa học kỹ thuật phổ thông. Mà trò chơi này đã thể hiện cho họ vô số dị thế giới đặc sắc, xán lạn, chân thực và siêu phàm.

Bọn họ như say mê trong dòng lịch sử đó, tung hô cho người bên trong, rơi lệ vì người bên trong.

Tính chân thực trong đó khiến người ta trợn mắt há mồm, đưa

tới cho bọn họ cảm giác nhập tâm không gì sánh kịp, cùng với trải nghiệm đắm chìm vào đó.

Thậm chí không ít người đã đề xuất, rằng những điều có thể thực hiện trong trò chơi về mặt lý thuyết tất nhiên cũng có thể thực hiện ngoài hiện thực. Nói cách khác, từng cái từng cái phương thức siêu phàm đều có khả năng xuất hiện trên Trái Đất.

“Có cơ bắp mới là nam nhân lãng mạn!”

“Ta quyết định, ta muốn thử một phen. Đại lão, có thể phổ cập quá trình huấn luyện của ngươi không? Ta rất giỏi chịu cực khổ, chỉ là một con gà mái thôi, một đàn ông như ta không tin không sánh bằng nó!”

“Bắt đầu từ ngày mai, ta muốn làm một vị đại ca hạnh phúc, đi phòng tập thể hình, đẩy ngực, chống đẩy, nâng tạ, thông đít đàn ông. (Hài hước)”

Chương 469: Cổ Đại Nhất Định Có Luyện Khí Sĩ!

Cả đám rất kích động.

Dù sao, ai cũng từng có mộng tưởng làm anh hùng.

Tốc Độ Xe Akina hơi ngạc nhiên, chỉnh sửa suy nghĩ một chút rồi đáp trên diễn đàn:

“Về lý thuyết, trên Trái Đất có thể làm được. Bởi vì, một số khoa học kỹ thuật hàng đầu của chúng ta như thiết bị quét hình đã có thể giám sát đến từng thớ cơ thịt.”

“Chỉ là, trong xã hội hiện đại, không ai trong chúng ta có thể chịu được cực khổ đến mức đó. Mà trong xã hội cổ đại lại có người có thể chịu được rèn luyện khổ cực. Thế nhưng, điều kiện thiết bị của họ không đạt tới, không thể giám sát tới từng tấc cơ. Rèn luyện như vậy sẽ để lại thương tật ngầm, cơ eo tổn hại, sẽ không thể sống lâu… Người hiện đại sẽ không tốn quá nhiều tinh lực, dùng phương thức rèn luyện phức tạp như vậy lên cơ thể, đòi hỏi phải quét hình cơ thể mỗi giờ mỗi phút, rèn luyện toàn diện tới mỗi một cơ bắp.”

Người trên mạng bắt đầu kích động, nói cách khác, thật sự khả thi?

Chỉ là trước giờ chưa ai từng thử nghiệm?

Nhưng một giây sau, Tốc Độ Xe Akina lại cho họ một cú đả kích dữ dội:

“Đồng thời, thử nghiệm cũng không hề có tác dụng! Còn một

chỗ khó khác chính là không có năng lượng linh khí ôn hòa, nếu mà rèn luyện sít sao như vậy thì thân thể sẽ hao tổn, là sẽ chết người.

“Còn về gà rừng con, mặc dù nó chịu nổi, nhưng đó là vì người ta có huyết mạch Tổ Vu, thân thể cường tráng, có thể kích thích được huyết thống mà thôi. Dân bản địa ở dị thế giới người ta vốn cường tráng, chúng ta có gì so được với họ?”

Không có năng lượng làm dịu thân thể?

Người xung quanh chần chừ một chút, rồi cảm thấy thất vọng.

Có điều, chuyện này đã gây ra một cơn bão không nhỏ trên mạng.

“Thời cổ đại có lời giải thích về thần thức. Người cổ đại muốn quan sát bên trong thân thể, cảm ứng mỗi tấc trong cơ thể mới có thể rèn luyện thân thể. Đồng thời, họ tắm thuốc, uống thuốc, như vậy có khả năng là phương pháp ôn dưỡng thân thể!”

“Nghĩ như vậy cũng đúng. Như vậy chẳng phải quá trùng hợp sao? Chẳng lẽ, thời cổ đại thật sự có thể tu luyện? Chỉ là vì nguyên nhân nào đó nên mới bị mất đi? Dù sao trước kia từng có video gây huyên náo sùng sục, nghi là loài người mặc cổ trang ngao du ngoài vũ trụ…”

Tại một số phòng nghiên cứu cũng đang chấn động.

“Văn minh tu tiên cổ đại!”

“Đạo quân đã từng tới thế giới chúng ta! Ngay ở khu vực thiên thạch nhỏ ngoài không gian!”

“Người Trái Đất chúng ta có khả năng là con cháu của Thần Sáng Thế!”

Bọn họ biết nhiều điều hơn những người bạn trên mạng khác, càng tin tưởng chắc chắn hơn.

Cổ đại, nhất định phải có Luyện Khí sĩ!

Nhất định có!

Hơn nữa bằng chứng ngay trước mắt. Những nghiên cứu viên mặc áo choàng trắng nhìn màn hình máy tính đã tin tưởng không chút nghi ngờ.

…

Lúc này, một số đại lão, người giàu hàng đầu quốc gia cũng bắt đầu mở bài bình luận trên internet, cùng gửi hình ảnh.

Trong hình ảnh có biệt thự, bên trong lại có một cái máy quét hình mà chỉ ở bệnh viện lớn mới có, giá trị mấy trăm triệu. Người ở đó nói rằng mình có thể cung cấp miễn phí máy quét hình thân thể cho người, có thể huấn luyện điều tiết mỗi một thớ cơ trên cơ thể, rèn luyện toàn thân, còn có huấn luyện viên thể hình tốt nhất lập ra kế hoạch huấn luyện cho mọi người, cung cấp năng lượng, thức ăn bổ dưỡng nhất, thuốc để tắm.

Chỉ cần mọi người dám chịu khổ, dám thử nghiệm, mỗi tháng tiền lương ba mươi nghìn trở lên…

“Rõ ràng là đối xử như chuột bạch mà!”

Việc này gây ra sóng giá khá lớn, rất náo động.

Thậm chí không ít người mê tít cả mắt, đã sớm muốn thử nghiệm, chỉ khổ nỗi không có thiết bị hàng đầu. Bây giờ đã cung cấp miễn phí, lại có tiền cầm, cớ sao mà không làm?

Thế nhưng, điều này có yêu cầu với thân thể vô cùng cao. Phần lớn người thậm chí không qua nổi bước đầu là kiểm tra thân

thể, kiểm tra tố chất tâm lý, bệnh ẩn, tuổi tác. Những thứ này đều có yêu cầu rất cao. Đồng thời, trận sóng gió này kéo dài một quãng thời gian mà không có bất cứ thành quả nào, nên mọi người dần hoàn toàn không quan tâm nữa.

Dù sao mọi người đã phát hiện ra, cường độ huấn luyện quá lớn.

Chỉ bằng việc ăn uống vốn không thể nào bù đắp, ôn dưỡng lại được. Tỉ lệ hấp thu khi tắm thuốc cũng không cao. Có lẽ, chỉ có linh khí trong truyền thuyết mới có thể làm đến trình độ ôn dưỡng thân thể tốt như thế.

“Có lẽ, thế giới chúng ta chính là thế giới vũ khí, không có linh khí, cho nên căn bản không có cách nào tu luyện.” Mọi người cảm thấy ngày càng có đạo lý.

…

Hoa Hạ, tại phòng nghiên cứu nào đó.

Trong căn phòng được bao phủ bởi ánh sáng trắng dìu dịu xếp đầy một số thiết bị máy móc cỡ lớn. Nhân viên nghiên cứu khoa học mặc áo choàng trắng đang ngồi trước máy tính, xem thảo luận trong diễn đàn.

Bất cứ khi nào họ cũng có nhân viên theo dõi diễn đàn suốt 24h.

"Đây là?”

Nhân viên nghiên cứu khoa học chợt biến sắc, vội vã đứng dậy, ôm tài liệu đi ra cửa.

“Hệ thống tu luyện không cần huyết thống, đây là lần gần nhất của chúng ta! Có lẽ, chúng ta có hi vọng… đi về phía chư thiên vạn giới. Một bước nhỏ của loài người, một bước dài của Trái Đất.”

Đôi mắt người đó sáng lên sự cuồng nhiệt.

Đó là một nhân viên nghiên cứu khoa học, người ham học hỏi, cuồng nhiệt theo đuổi chân lý và tri thức.

Người đó đi vào bên trong cánh cửa lớn màu trắng tại nơi sâu nhất, bí mật nhất của căn cứ nghiên cứu.

Đây là một căn phòng cao cấp nhất. Sau khi quét hình mở khóa, xuất hiện một người trung niên đang ngồi trên mặt đất vẽ những hoa văn đồ đằng màu vàng rất phức tạo, giống như một phù thủy thực sự.

“Xảy ra chuyện gì?”

Người trung niên ngẩng đầu lên, ánh mắt sắc bén như chim ưng.

Ông ta chính là Luyện Kim Đại Đế biến mất đã lâu, Lý Sinh Khương.

Lý Sinh Khương nhìn về phía nhân viên trẻ tuổi vừa tới:

“Giáo sư Trần, xảy ra chuyện gì vậy?”

Lý Sinh Khương là người chơi tiến vào từ lúc ban đầu, không hề chú ý việc che giấu thân phận, đã mời mấy người bạn giúp sáng tác ra luận văn “Slime”, mau chóng được mạng lưới các phòng nghiên cứu liên lạc, điều tra ra thân phận thực. Ông ta là một tổng giám đốc của công ty xuyên quốc gia cỡ lớn nào đó.

Ông ta mau chóng được bảo vệ, đồng thời không cho nước ngoài biết được thân phận.

Lúc này, phòng nghiên cứu đồng ý cung cấp bất kỳ tài nguyên nào cho ông ta, trợ giúp bất kỳ khí tài khoa học kỹ thuật nào cho ông ta nghiên cứu.

Nếu ông ta không để lộ thân phận, Lý Sinh Khương nhất định sẽ giống những người Tốc Độ Xe Akina, Học Cũng Uổng Công, tự mình lén lút nghiên cứu biến hóa kinh người của thân thể, sau đó chơi trò chơi…

Nhưng đã bị lộ.

Ông ta chỉ đành thuận thế tiến vào phòng nghiên cứu, nhờ thiết bị đứng đầu của phòng nghiên cứu để nghiên cứu thân thể mình, quan sát tinh thần lực của mình, mượn tài chính và quan hệ khổng lồ.

Điều này chính là nguyên nhân ông ta biến mất lâu như vậy.

“Những ngày gần đây ta vẫn chưa tiến vào trò chơi, mà luôn nghiên cứu lực lượng tinh thần…” Ông ta hít một hơi. Mình làm Luyện Kim Đại Đế mấy trăm năm, sống mấy trăm tuổi, đã mạnh hơn rất nhiều so với những nhân viên nghiên cứu khoa học này ở một số lĩnh vực.

Ví như lĩnh vực luyện kim.

Ông ta thuộc trường phái làm ruộng, có dã tâm rất lớn, muốn từ làm ruộng trong game đổi thành làm ruộng ngoài hiện thực. Trên thực tế, ông ta đã thực sự tạo ra hệ thống luyện kim, đồng thời phía sau cũng có cả một quốc gia trợ giúp.

Giống như năm xưa ăn cơm chùa của Quốc vương Lilith vậy, mình chỉ cần nghiên cứu.

“Chỉ là quá khó, không có gen Evil Eye làm trụ cột… một số hạng mục của ta đều cho Long Vô Danh ở bên trong.” Ông ta thở dài, khó nén cảm giác tang thương, cô đơn.

Trường sinh là ham muốn của mỗi sinh linh, ông ta cũng muốn.

Ông ta là Luyện Kim Đại Đế, từng điên cuồng tìm cách kéo dài tuổi thọ tại thời đại vu sư thần thoại Babylon, muốn sống cuộc đời thứ hai.

Mà bây giờ…

Ông ta cũng đang cố gắng.

Chương 470: Có Thể Tu Luyện Mới Là Lạ

Chư thiên vạn giới có rất nhiều cơ hội. Từng thế giới đang mở ra từng hệ thống mới tinh. Những nhân viên nghiên cứu như họ thực ra đều đã từng nghiên cứu từng thứ, tin rằng những phòng nghiên cứu các quốc gia khác cũng thế.

Bọn họ thử nghiệm Evil Eye, ma dược, nội thiên địa, tinh linh, các hệ cơ bản, nhưng chúng đều cần "Huyết thống". Thứ này đã làm kẹt chết bọn họ những nhân viên nghiên cứu của Trái Đất, không hề có một chút tiến triển.

Nhưng ông ta vẫn tin trưởng, ôm lòng tin tưởng vào ước mơ. Chư thiên vạn giới bao nhiêu cơ hội như vậy, sẽ luôn có một hệ thống có thể thành công.

Lúc này, ông ta đang chăm chú nghe nhân viên nghiên cứu báo cáo.

"Hệ thống rèn luyện thân thể?"

Lý Sinh Khương ngẩn ra, cẩn thận lắng nghe, rồi bỗng cười nhẹ.

Ha ha ha ha!

Dần dần ông ta cười to hơn, ngày càng lớn, tiếng cười chứa vẻ mừng rỡ như phát điên. Thậm chí ông ta khóc.

"Đúng là như vậy! Chúng ta có thể dùng khoa học kỹ thuật quét hình, dùng tia X quang để thay thế 'Thần thức'. Khó khăn duy nhất chính là phải chế tạo ra một hoàn cảnh dồi dào linh khí để có

thể ôn dưỡng cơ thể!”

Ông ta đứng dậy, đi qua đi lại, vô cùng kích động.

“Đây quả thực là phương thức tu luyện của yêu tộc. Thể phách của yêu tộc mạnh mẽ, chịu được giày vò, đồng thời mở rộng ưu thế chủng tộc. Nhưng nó không hề thích hợp với thân thể yếu ớt của loài người hiện đại… Thế nhưng, có thể có con đường tu luyện đã rất tốt đối với chúng ta. Đây là bước đầu tiên mở ra tương lai!”

Ông ta đã có phương hướng nỗ lực.

Là Luyện Kim Đại Đế, có lẽ ông ta có thể lợi dụng luyện kim thuật, kết hợp với điện năng hiện đại, chế tạo ra một trận pháp “Năng lượng tràn đầy”, cung cấp cho con người rèn luyện thân thể trong đó, có được hoàn cảnh tu luyện giống như con gà mái kia.

"Lại một lần tiếp cận ngươi! Siêu phàm!"

Lý Sinh Khương bỗng ngẩng đầu lên. Ánh mắt sắc bén của ông ta nhìn về phía một tấm áp phích màu xanh lam đậm treo trên vách tường, trên đó có hình dạng một người mặc trang phục cổ, phá toái hư không.

“Lần này mới thật sự là bắt đầu!”

Thời khắc này, ông ta chưa bao giờ từng cảm giác thấy những thế giới siêu phàm khổng lồ bên ngoài Trái Đất, vị Đại Đế ở ngoài văn minh, ma huyễn, Thần vĩnh hằng chí cao kia lại cách mình gần như vậy!

Những hình ảnh trong phòng nghiên cứu tất nhiên rơi vào mắt Hứa Chỉ.

Hứa Chỉ: “…”

Được rồi, các người thật sự thắng.

Thật không ngờ bọn họ càng ngày càng cuồng tín như vậy. Trên Trái Đất cổ đại có luyện khí sĩ, có văn minh cổ đại siêu phàm, mình là con cháu của Thần Sáng Thế, Đạo quân đã từng là Thủy tổ Luyện khí sĩ thời viễn cổ…

Từ sau "Sự kiện thiên thạch nhỏ", nhân viên nghiên cứu dưới sự dẫn dắt của Lý Sinh Khương đã khởi động bước chân chân lý, mang theo tâm trạng mơ ước, sùng bái, theo đuổi nền văn minh mấy nghìn năm quá khứ của vùng đất này, thời đại của những Tam Hoàng Ngũ Đế, Nữ Oa, Phục Hi…

Thậm chí, bọn họ còn khảo cổ, không ngừng nghiên cứu các đồ cổ từ văn minh cổ đại.

Họ tìm kiếm vết tích tồn tại xưa kia trên Trái Đất của Đạo quân. Thậm chí họ suy đoán, trước khi Đạo Quân thành thần, có lẽ là Hiên Viên, cũng có khả năng là Nữ Oa, thậm chí có thể là Xi Vưu, đồng thời tìm thấy rất nhiều bằng chứng các loại.

"Các người có độc hả? Kiểu tâm thái hành hương về đất thánh này là cái quỷ gì vậy?" Hứa Chỉ dở khóc dở cười, nội tâm cảm thấy thật quái dị.

Ta chỉ tùy tiện mở một cái sa bàn thôi mà!

Vậy mà đám người này điên cuồng thêm mắm dặm muối vào từ đầu đến đuôi, có thể bù đắp, giả thiết bối cảnh trực tiếp đến độ hoàn thiện như vậy, lại còn có tâm trạng đuổi theo vinh quang của tổ tiên thời Viễn cổ, hướng tới chư thiên vạn giới…

Hứa Chỉ cảm thấy trái tim tan vỡ.

Cảm giác không có cách nào giải thích.

Thực ra những người khác đều đã trở về, mà Luyện Kim Đại

Đế từ khi biến mất đến giờ đang bận rộn làm gì, Hứa Chỉ đều biết rõ.

Chỉ là, hắn không can thiệp.

Dù sao người ta cũng đã cố gắng đến vậy, là một vu sư đã từng theo đuổi chân lý, theo đuổi văn minh Trái Đất thời Thượng Cổ, Luyện khí sĩ Thượng Cổ của Hoa Hạ…

Sao được, phá nát trái tim xích tử sáng lấp lánh kia của người ta sao?

Thế thì tàn nhẫn quá.

Vốn ở trong mắt Hứa Chỉ, chuyện này cũng không có gì. Không có huyết thống siêu phàm là rất khó tu luyện hệ thống siêu phàm. Ông ta nghiên cứu ra sao đi nữa cũng chỉ có thể đi vào chỗ bế tắc mà thôi.

Nhưng Phan Tuyết Tiên vậy mà lại mở ra hệ thống thể tu của yêu tộc, rèn luyện thể hình, mang đến cho hắn đủ linh cảm.

“Có lẽ là, ông ta thực sự có thể chế tạo ra.”

Hứa Chỉ cười nói:

“Ta đã đoán trước sẽ có ngày như vậy, chỉ không ngờ sẽ tới nhanh như thế.”

Dù sao, từng hệ thống thế giới được truyền bá, từng đại lão vẫn đang điên cuồng nghiên cứu. Thứ mà mình có thể làm được trong vườn cây, trên thực tế cũng có thể làm được, chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Phó não trí tuệ truyền tới giọng nói máy móc:

“Có ngăn cản hay không?”

“Sau lưng đối phương có lực lượng khổng lồ, có những Thượng đế cổ đại như Long Vô Danh, Lôi Đế, Bell đang hỗ trợ nghiên cứu. Nếu như tăng tốc, họ sẽ nhanh chóng nghiên cứu ra.”

"Không cần." Hứa Chỉ rất bình tĩnh, đứng lên, nhìn phong cảnh ngoài cửa sổ.

Trên mặt đất toàn vườn cây là cả một thế giới Vu sư siêu nhỏ. Những kiến trúc tinh xảo loại nhỏ làm cho người xem cảm thấy đó là tác phẩm nghệ thuật xinh đẹp nhất; dòng sông, hồ nước, thung lũng xanh rì, xe lửa và phi thuyền hơi nước.

“Không cần để ý đến những động tác mờ ám của đám người chơi hàng đầu này. Kệ họ chơi đi.”

Hứa Chỉ vẫn duy trì tâm thái cá muối, không sợ hãi, tùy tiện phát triển.

Dù sao đi nữa, họ có thể tu luyện thì đã sao?

Để họ tu luyện trong thực tế mười mấy năm có thể tiến vào cấp một, cấp hai, hay là cấp ba?

Mà bây giờ, mình mới chỉ qua một tháng…

Ngay bản thân Hứa Chỉ cũng không biết, qua một tháng nữa, mình sẽ đạt tới độ cao nào.

Thời gian không ngang bằng.

Tốc độ tu luyện trên thực tế của họ là quá chậm, quá chậm!

Trái Đất là một hành tinh văn minh bậc thấp. Trên thực tế, không được gia tốc, muốn phát triển cần vô tận năm tháng. Mà thế giới siêu phàm của mình khi đó không biết đã phát triển tới độ cao gì rồi!

Cảm giác này, nếu muốn hình dung thì có thể nói là:

“Triều khuẩn không biết hối sóc, huệ cô không biết xuân thu.”

Đồng thời, đây là chuyện rất khó ngăn cản.

Chỉ cần họ vẫn đang làm việc, đó là chuyện sớm muộn cũng phát sinh. Có thể ngăn cản nhất thời, không thể giữ được một đời. Hơn nữa, Hứa Chỉ ngầm cản trở từ bên trong khiến họ không ngừng thất bại, sẽ đả thương nghiêm trọng đến bầu nhiệt huyết ngốc nghếch của họ!

“Các ngươi đều là thiên tài đỉnh cấp, tài năng tung hoành. Người nào người nấy đều là nhân vật chính siêu việt thời đại. Các ngươi hợp tác ngầm tìm cách trong thực tế, cũng được, tùy tiện làm, ta sẽ nhìn xem.”

Hứa Chỉ rất bình tĩnh.

Đám người chơi này tự cho rằng mình rất thông minh, thực ra chỉ có thể làm đệ đệ, miễn phí làm không công mà thôi.

Đương nhiên, trước mắt tùy tiện thả cho họ chút mồi ngon ngọt đối với họ quả thực đã là cơ may khủng bố, khó có thể tưởng tượng rồi! Như vậy cũng không tính là làm không công, chỉ có thể nói là phương diện đối xử với sự vật không giống nhau mà thôi.

Chương 471: Lôi Kéo

Hứa Chỉ nhìn ra ngoài cửa sổ.

“Điều mấu chốt nhất với ta là phải đối mặt với một trận tai họa có thể gây nguy hiểm cho cả hai giới. Đã sắp tới mùa đông, tai họa mùa đông sắp tới. Quái đản bắt đầu hoành hành, không ngừng trở nên mạnh mẽ. Thậm chí trong tương lai có thể xuất hiện loại Thần linh hội tụ từ sự sợ hãi của chúng sinh.”

Sẽ sinh ra thần sao?

Rất có thể.

Tình cảm thiện và ác mà một người có thể tỏa ra đại khái là ngang nhau. Thu thập tín ngưỡng của chúng sinh là có đủ năng lượng để sinh ra một vị Thần thiện thương, như vậy sự sợ hãi của chúng sinh cũng có thể đủ khả năng sinh ra một vị Thần tà ác…

Phải làm sao vượt qua nguy nan của sa bần lần này, đây mới là chuyện mình phải quan tâm.

Thậm chí, sau đó rất có khả năng mỗi lần thu thập đủ năng lượng tín ngưỡng sản sinh ra một vị Thần, cũng sẽ có một vị Thần tà ác xuất hiện tương ứng. Thiện ác song hành…

“Giống như sự việc của Manh Muội, hệ thống cũng không phải mười phân vẹn mười.”

Hứa Chỉ không ngừng suy tư, “Hay là, sau này mỗi khi có một vị Thần xuất hiện, thiên địa vẫn phải ứng kiếp? Tuy rằng không còn là đại tuyệt diệt của sinh vật, nhưng để thành Thần thì phải tàn sát chúng sinh, sinh linh bách tính đồ thán, như vậy vẫn rất

khủng bố, thậm chí còn kinh khủng hơn… ác niệm do nguyện lực chúng sinh hội tụ thành Thần có năng hủy diệt cả thế giới.”

"Chuyện này phải xử lý, nhưng trước mắt, việc hàng đầu cần giải quyết là xử lý vị Manh Muội đã bắt đầu đi tới đã. Hàng này… vậy mà thật sự chuẩn bị đào ra được gốc gác của ta rồi!” Hứa Chỉ đau đầu, cảm thấy rất bất đắc dĩ.

Đúng.

Hiện tại Manh Muội đã bắt đầu lái xe tới phía Nam, chuẩn bị đi ngang qua Đồng Thành.

…

Mặt trời chói chang.

Một chiếc xe phổ thông đang di chuyển.

Hai bên xa lộ là rừng cây xanh biếc như vòng quanh, cùng với đất ruộng thênh thang tình cờ thoáng qua. Chốc chốc có thể nhìn thấy những dòng suối nhỏ.

“Trước kia ta từng tới vùng phía Nam này một lần. Công việc hết bận rồi, đại khái có thể dành ra chút thời gian đến điều tra bên này một chút, cảm giác có thứ gì đang dẫn dắt ta.” Một thiếu nữ mặc trang phục phổ thông, nhưng trang phục rất khó che giấu khí chất động lòng người kia.

Nàng vừa lái xe vừa nhìn màn hình điện thoại di động, nhìn các bài đăng trên diễn đàn.

Bên trong là những tên gia súc còn đang thảo luận chuyện aniki cơ bắp.

Manh Muội ngẫu nhiên đáp lại một câu, phát biểu ý kiến trong diễn đàn.

Mình đã ngủ say trong thế giới Hoang cổ, nhưng trong cốp sau của xe có mang thiết bị đăng nhập vào game. Cách một quãng thời gian, mình lại vào xem xét tình huống.

Dù sao cũng là Thanh Đằng Địa Mẫu, ngủ là chuyện thường ngày.

Tình huống bây giờ đã không trong vòng khống chế của nàng nữa. Quái đản hoành hành, không ngừng sinh ra. Có thứ không ngừng bị diệt trừ phải cần một quãng thời gian tích lũy rất dài mới có thể sống lại, mà lại có một số quái đản không ngừng hấp thu sự sợ hãi của con người để trở nên mạnh mẽ, tốc độ rất nhanh.

Giống như nuôi sâu độc.

Quái đản không ngừng giết chóc, bị giết. Thậm chí trong số chúng còn có thể sinh ra một loại tồn tại nào đó khiến người nghe kinh hãi.

Nàng nhìn diễn đàn trong điện thoại.

"Thực sự là thần kỳ, diễn đàn và trò chơi có hắc khoa học kỹ thuật kinh khủng như vậy! Bất kỳ người nào đăng nhập vào đều là nặc danh, không thể tra nổi bất kỳ thân phận nào ngoài hiện thực, trừ khi tự tìm đường chết, tự để lộ ra cho người khác biết."

Có người nói, đây là hắc khoa học kỹ thuật của chính phủ.

Dù sao, mạng lưới an toàn của họ làm sao có thể tùy tiện xâm lấn. Đây là một trò chơi yêu thích học tập mở rộng cho toàn dân, Chính phủ cũng thừa nhận. Manh Muội lại cảm thấy, Chính phủ chỉ đang che giấu, chứ họ không làm ra được.

Bỗng nhiên, nàng nhận được một tin nhắn riêng từ diễn đàn.

Người gửi thư là Luyện Kim Đại Đế - Lý Sinh Khương.

Thực ra hai người họ ngầm giao lưu, nhưng thực sự không biết thân phận thực của đối phương, chỉ thường giúp đỡ lẫn nhau, cũng cảnh giác lẫn nhau. Họ đề phòng đối phương tìm được thân phận thực tế của mình qua đối thoại.

Lý Sinh Khương nhắn tin là:

"Ta đã tìm được biện pháp tu luyện khả thi ngoài hiện thực… Ngươi xem giúp một chút xem trận đồ luyện kim này có gì không đúng không. Ta cũng đã gửi cho mấy đại lão khác. Chúng ta kết nối với nhau, rất có thể sẽ mở ra một thời đại mới: Thời đại tu luyện Trái Đất."

Cái gì?

Chúng ta… cuối cùng cũng làm được sao?

Manh Muội giật mình, tay lái không kìm được run lên không ngừng.

Manh Muội đã không bình tĩnh nổi nữa, nàng biết rằng từ sau việc "Thiên thạch nhỏ ngoài Trái Đất" đã gây ra oanh động rất lớn trong mọi tầng lớp xã hội.

Cảnh tượng kia rất là kỳ lạ, bóng người với trang phục cổ trang, từng viên thiên thạch vỡ vụn bay trong hư không, phảng phất như Tiên nhân buông xuống trong truyền thuyết vậy. Đủ loại cảnh tượng khó có thể giải thích, khiến cho đại lão "Luyện Kim Đại Đế" phải triển khai cuộc nghiên cứu thực tế để vén màn sự thần bí siêu nhiên kia!

Hắn khác với những người chơi bình thường trên Trái Đất khác.

Người thường chỉ thuần túy mang theo tâm thái xem náo nhiệt, còn các nhà chuyên gia thì lại xem đó là một hiện tượng thiên văn lớn, là kỳ cảnh ngàn năm khó gặp, dùng đó để che lấp.

Chỉ có những người đã từng tiến vào thế giới siêu phàm như bọn họ mới biết được sự thần bí khó lường ở trong đó.

Manh Muội lập tức trả lời: “Có thể nghiên cứu sự xuất hiện của lực lượng siêu phàm và hệ thống tu luyện trong thực tế sao?”

Trò chơi...

Thật sự có thể mang vào hiện thực?

Mặc dù nàng biết những thế giới đó trên cơ bản đều là thật, nhưng chân chính xuất hiện ở trước mắt vẫn là cảm thấy không thể tưởng tượng được.

Luyện Kim Đại Đế không trả lời, mà là gửi tới một tin tức:

【 Tin nhắn riêng từ diễn đàn: Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn muốn thêm bạn vào group chat tạm thời của diễn đàn, có chấp nhận hay không? 】

Đây là chức năng đi kèm của diễn đàn, được người trong cộng đồng Vu sư sử dụng nhiều nhất. Dù sao một nhân vật cũng là một cái hiệp hội, cần luân phiên online, giao lưu các loại tin tức.

Manh Muội chọn đồng ý, sau khi tiến vào thì phát hiện đám người Tốc Độ Xe Akina, Lôi Đế, Long Vô Danh, Bell, thậm chí còn có ma mới ——Người Phân Phát Hệ Thống Chư Thiên Vạn Giới cũng đã ở bên trong.

.....

Bốn giờ chiều.

Trò chơi có chức năng nhắc nhở thông tin từ bên ngoài, tránh trường hợp người chơi mải đắm chìm trong trò chơi không biết những chuyện khẩn cấp đã xảy ra trong hiện thực.

Phan Tuyết Tiên hiện tại đang rất bất ngờ, nàng đang ở trong

Tử Viễn Động, mỗi ngày đều nhìn nhân vật của hệ thống là nhóm tiểu yêu tinh này, kết quả đột nhiên lại nhận được tin tức nội bộ từ các đại lão.

Nàng lựa chọn rời khỏi trò chơi, dù sao làm hệ thống thì nàng có thể sử dụng các chương trình để treo máy mà....

Hiện tại nàng đang nhìn khắp diễn đàn, các đại lão đang nói chuyện phiếm ở bên trong. Mọi người đang nói về bộ phim điện ảnh gần đây là《 Địa Trung Hải ta không có khả năng trọc như vậy 》, một bộ phim được dựa theo cốt truyện về Elmin của thế giới Vu sư.

“Cốt truyện rất hay, nhìn chim đầu trọc, ta đã ăn hết mười bát bún (Thèm ăn.jpg)”

“Chim đầu trọc Dọa Não Nhỏ Xuống Núi này, cười chết ta rồi! (cười ra cơ bụng.jpg)”

Chương 472: Đoàn Đội Người Chơi Đại Lão

Phan Tuyết Tiên ngồi ở trong phòng, đây cũng là lần đầu tiên nàng tiếp xúc với xã hội thượng lưu.

Nàng còn gọi tỷ tỷ Phan Vũ Tiên của mình cùng ngồi trước máy tính để xem.

“Oa! Đây là đoàn đội người chơi cao cấp VIP trong truyền thuyết sao? Thì ra sinh hoạt của các đại lão chính là giản dị tự nhiên đến nhàm chán như vậy sao?” Phan Tuyết Tiên vốn đang cho rằng nhất định rất là cao cấp, vô cùng cao lãnh.

“Ai biết được thật ra cũng giống như những người chơi sa điêu bên ngoài kia, quả thực chính là một đám sa điêu cao cấp!” Phan Tuyết Tiên ngồi trước bàn, vẻ mặt cạn lời, vô tình liếc thấy cơ bắp cường tráng của muội muội.

Đôi mắt lập tức cảm thấy có chút cay cay.

Vô luận xem bao nhiêu lần thì mình cũng không thể thích ứng được!

“Ha ha! Ta khiến nàng trầm mê trò chơi, nhưng mà nàng không rèn luyện thân thể, cho nên dần dần gầy đi...”

Phan Vũ Tiên cảm thấy bản thân mình thực cơ trí.

Làm chiếc hộp Pandora, nàng cũng là một cao thủ thuộc nhóm tiến vào sớm nhất, lại che giấu rất sâu. Thậm chí nhóm người chơi này cũng không biết sự tồn tại của nàng, cho nên cũng không kéo nàng tiến vào group chat này, lại mất đi rất nhiều tin tức cao cấp.

Bây giờ nàng đang khá là tò mò.

Long Vô Danh: “Điện ảnh quá hay, đã xem lại ba lần! Phim được chiếu ở rạp Cảng Thành Long An, bộ phim đúng thật là rất hay. Cuối tuần này ta dự định đi xem lại lần thứ tư, có ai đi cùng ta không? □ (□^□) □”

Tốc Độ Xe Akina: “Có quỷ mới tin ngươi! Lão già ngươi thật quá xấu xa rồi, không có câu nào là thật, muốn lấy tin tức từ ta sao?”

Nhất Kiếm Quy Tức: “Người này, thật sự là rất xấu xa! Nhưng mà nói đến phim ảnh, ta có một bộ phim ——《 Thần thoại Tây Kỷ Nguyên 》chuẩn bị được công chiếu. Doanh thu phòng vé khởi điểm ước chừng ít nhất là 5 tỷ đi, ta cũng không phải là loại người lòng dạ hiểm độc, sẽ không độc chiếm. Dù sao các ngươi cũng là diễn viên trong đó, hãy để tài khoản ngân hàng lại, lúc đó ta sẽ thu tiền cho các ngươi.”

Long Vô Danh: “3485**”

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bear: “9814**”

Tốc Độ Xe Akina: “4931**”

Một đống tài khoản ngân hàng được đưa lên.

Phan Tuyết Tiên nhìn màn hình, lập tức cảm thấy đỏ mắt.

Doanh thu phòng bán vé ít nhất 5 tỷ? Đây vẫn còn ít! Bởi vì hiện tại 《 Địa Trung Hải ta không có khả năng trọc như vậy》 đã vượt qua 5 tỷ, vô cùng được yêu thích, trước mắt cái này....

“Tỷ tỷ, bọn họ đúng là có tiền nha!”

Phan Tuyết Tiên ngồi ở trước máy tính, uống một ngụm đồ uống, bản thân mình được sinh ra trong một gia đình khá giả,

không phải lo lắng về việc cơm ăn áo mặc, nhưng tài sản gia đình nhiều lắm cũng chỉ có mấy trăm vạn, cũng chưa từng gặp qua điều như này?

Phan Vũ Tiên đứng ở bàn bên cạnh, cười lạnh.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: "Có quỷ mới tin các ngươi! Không có một cái tài khoản nào là thật cả!"

Đinh!

Phan Tuyết Tiên nhận được một tin nhắn riêng từ Manh Muội:

"Chúng ta là hai nữ sinh duy nhất trong đám xú nam nhân này, phải ôm lấy nhau. Hãy cẩn thận với đám gia súc tâm cơ này, ngàn vạn lần đừng bại lộ thân phận trong hiện thực của mình, sợ là cô không tinh thông internet, rất nhanh thôi sẽ bị bọn họ tra được địa chỉ trong hiện thực. Gửi địa chỉ ID của cô cho ta, ta sẽ giúp cô ngăn chặn!"

Phan Tuyết Tiên:???

Phan Vũ Tiên:???

Hai người ngồi ở trước máy tính, lén nhìn nhau.

Đám gia súc này quá đáng khinh, không có một ai là tốt cả!

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ: "Khụ khụ khụ, nói chính sự, các vị cũng đã thấy được ý kiến của ta, thử một lần đi! Ta cảm thấy rất có khả năng, mọi người bắt tay, cùng nhau nghiên cứu ra hệ thống tu luyện trên Trái Đất!

Một bước nhỏ của người chơi sẽ là một bước tiến lớn của Trái Đất!

Chắn hẳn mọi người đã đoán được, trò chơi này tuyệt đối không phải là trò chơi bình thường, nó chính là thông đạo đưa

chúng ta đến chư thiên vạn giới, những thế giới siêu phàm kia thật sự có tồn tại!

Đây là kỳ ngộ của chúng ta, cũng là nguy cơ của chúng ta, như vậy, vận mệnh tương lai của Trái Đất sẽ ra sao đây?

Nếu có thể liên thông với nhau thì trong tương lai có phải là các thế giới khác cũng sẽ đả thông đến Trái Đất của chúng ta hay không?

Chúng ta nhỏ yếu như vậy, nên ngăn cản thế nào đây?

Phải biết rằng, một vị Thiên Đế đã đủ tạo thành hủy diệt trong phạm vi lớn. Nếu hắn buông xuống Trái Đất thì có thể hủy diệt các thành thị, vũ khí khoa học kỹ thuật hiện đại và các loại tên lửa đạn đạo lớn tuy rằng có thể giết chết Thiên Đế.

Nhưng mà người ta sẽ nằm yên cho chúng ta đánh trúng sao?

Đó chỉ là Thiên Đế bình thường, nếu như là Đạo Trường Sinh, Medusa - những người có chiến lực vượt qua Thiên Đế thì sẽ thế nào?

Không hề nghi ngờ, Trái Đất của chúng ta sẽ bị hủy diệt!

Trước đây, hai người Đạo Trường Sinh, Đế Kỳ chém giết còn đánh sụp cả trời, toàn bộ thế giới Hoang Cổ đều bị san thành bình địa, tạo thành đại diệt tuyệt, nếu như cái loại tồn tại này bộc phát toàn bộ chiến lực thì sẽ khủng bố như nào đây!

Thậm chí nếu như trận chiến giữa Đạo Trường Sinh và Đế Kỳ diễn ra ở trên Trái Đất thì bảy châu lục cũng sẽ bị hủy diệt!

Chúng ta là mấy người chơi đứng đầu trò chơi, là một trong những người mở đường đầu tiên của Trái Đất. 《 Bào Tử Tiến Hóa 》 có thể đi thông chư thiên vạn giới, là kỳ ngộ! Tất nhiên chúng ta phải suy nghĩ cho Trái Đất của chúng ta, dù sao thì trong hiện thực

mọi người đều có người thân đúng không?”

Mọi người rất đồng ý với cái nhìn này.

Dù sao, chư thiên vạn giới mà xâm lấn thì quả thực rất đáng sợ.

Ví dụ như Medusa tìm được tọa độ không gian của Trái Đất, sau đó trực tiếp xâm lấn như là xâm lấn thế giới Hoang Cổ thì chúng ta nên làm cái gì bây giờ?

Chúng ta lấy cái gì để ngăn cản đây?

Súng ống, quân đội? Xe tăng? Máy bay?

Manh Muội: “Thế giới Vu sư đang dần trở nên lạnh lẽo một cách điên cuồng, đã đi đến tận thế, Trái Đất “Đông ấm hạ lạnh” chính là lựa chọn tốt nhất cho toàn bộ thế giới Vu sư! Sơn trang nghỉ mát!”

“+1”

“+2”

Mọi người đều cảm thấy đúng.

Dù sao cũng đã xuất hiện dấu hiệu, bọn họ đều hoài nghi bóng người cổ trang với tốc độ khủng bố đến cực hạn trên thiên thạch nhỏ bên ngoài kia chính là Đạo Quân.

Trái Đất liên thông với chư thiên vạn giới.

Không còn nghi ngờ gì nữa, Trái Đất chính là một trong chư thiên vạn giới, là thế giới nhỏ yếu cằn cỗi nhất.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ: “Cho nên, ta mới muốn nghiên cứu thuật luyện kim trong hiện thực, tạo nên một hệ thống siêu phàm.”

Tốc Độ Xe Akina: “Đại lão mưu tính sâu xa, ta thổi bạo! (khen thưởng)”

Manh Muội: “Đúng rồi, người chơi nữ mới tiến vào thoạt nhìn rất có tiềm lực, ngươi nếu đã tiến vào đoàn đội người chơi đứng đầu chúng ta thì giao lưu chút đi.”

Tốc Độ Xe Akina: “Hoan nghênh người chơi mỹ nữ!”

Người Phân Phát Hệ Thống Chư Thiên Vạn Giới: “Chào mọi người, tiểu ma mới lạnh run, không dám lên tiếng.”

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ: “Tư liệu kia đều đã gửi cho các người để cùng thảo luận, nghiên cứu, làm hội thảo, không có sự cố gì chứ!?”

Long Vô Danh: “Có thể!”

Nhất Kiếm Quy Tức: “Có thể!”

Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell: “Có thể, dù sao thời gian bên trong của chúng ta cũng không nhiều lắm, hương hỏa đúng là có độc, ý thức đang dần bị ma hợp, chờ khi hoàn toàn mất đi bản thân, hóa thành hình tượng mà chúng sinh mong muốn thì chính là lúc mà chúng ta rời khỏi trò chơi. Ta hy vọng có thể tận dụng đoạn thời gian này, phát huy chút sức lực cuối cùng của chúng ta.”

Chương 473: Sự Thật Chấn Động

Tốc Độ Xe Akina: “Như vậy, ý kiến đạt thành nhất trí, mọi người hãy cùng đọc khẩu hiệu theo ta nào! Vì bảo hộ hoà bình Trái Đất, vì phòng ngừa thế giới bị phá hủy, cùng đồng bọn học tập đến trọc.... Người chơi chúng ta sao phải luyến tiếc một trận chiến!! 《 Kế hoạch tu luyện bổ toàn nhân loại 》 hiện đã được mở!”

“???”

Mọi người đều cảm thấy khó thở, người này sao cứ phá hỏng bầu không khí khắp nơi vậy? Chúng ta lén lút nghiên cứu hệ thống tu luyện trong hiện thực, đang chuẩn bị làm chuyện đại sự, dự định tu luyện!

Người này chỉ biết xằng bậy!

Manh Muội liền lên tiếng: “Đúng rồi, chỗ của ta hình như phát sinh chuyện gì đó, ta cảm giác có thứ gì đó đang lôi kéo ta, ta đi xem thử.”

Tốc Độ Xe Akina giật mình một cái: “Manh Muội, ngươi chế tạo Long Mạch ở thế giới Hoang Cổ, thế giới Vu sư, ngưng tụ khí vận đại địa, trên Trái Đất lại có cái gì hấp dẫn ngươi..... Chẳng lẽ, là Long Mạch trên Trái Đất?!”

Long Mạch trên Trái Đất của chúng ta sao?

Hô hấp của mọi người đều trở nên dồn dập.

Mọi người đều sợ ngây người.

Tuy rằng bọn họ đang che giấu thân phận trong hiện thực, nhưng cũng chính bởi vậy nên mới có thể nói chuyện với nhau một cách quang minh chính đại.

Dù sao thì nói ra cũng không có gì, thậm chí mọi người còn có thể cùng tham mưu nghiên cứu, chỉ cần không bại lộ thân phận thật sự là được. Dù mọi người có chiếm được cái gì hay phát hiện cái gì, thì người khác cũng không có biện pháp gây khó dễ cho bản thân mình.

“Bọn họ rốt cuộc đang nói chuyện gì vậy?”

“Đây rốt cuộc là sao!?”

Hai tỷ muội Phan gia ngồi ở trước màn hình máy tính, đều giật mình một cái.

Các nàng liếc nhìn nhau một cái, gia nhập group chat cao cấp của《 Bào Tử Tiến Hóa 》này, các nàng mới phát hiện thế giới này luôn có sóng ngầm mãnh liệt, chân tướng của thế giới không phải là thứ mà bọn họ có thể lý giải.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ: “Ma mới không rõ nguyên do, có thể đi nhìn qua tài liệu của nhóm!”

Đinh!

【 Đàn chủ: Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ Muốn Tiến Hóa Thành Côn, đã tải lên một tệp tin nhóm 】

Đinh!

【 Đàn chủ: Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ Muốn Tiến Hóa Thành Côn đã tải lên một tệp tin nhóm 】

....

《 Hệ thống Tổ Vu, Cửu Chuyển Huyền Công 》

《 Hệ thống Tinh Linh, phương pháp tu luyện sao trời 》

《 Ba nội dung cơ bản của hô hấp đan điền 》

《 37 loại vu thuật tinh vi của Vu sư 》

....

Vị đại lão này đã tải lên rất nhiều tệp tin trong nháy mắt, coi như là ưu ái cho mình.

"Đây là… Nhóm trao đổi về Chư thiên vạn giới!"

Phan Tuyết Tiên cả kinh, lập tức hiểu rõ nhóm người này chính là một cái bàn tay vàng thật lớn, "Một đám đại lão chí cường của chư thiên vạn giới, Thanh Đằng Địa Mẫu, Đấu Chiến Thần, Luyện Kim Đại Đế, Trảm Thần Thiên Đế, Lôi Đế… đều giao lưu, trợ giúp lẫn nhau ở chỗ này!"

Mỗi một đại lão ở đây đều dẫn dắt, sáng lập nên một kỷ nguyên thế giới!

Nàng vội vàng click mở các tệp tin ra. Hai tỷ muội nàng không ngừng lật xem những công pháp cất chứa trong đó, bọn họ trực tiếp click mở một bài giới thiệu về thế giới quan, càng xem càng kinh hãi, càng xem càng sợ hãi.

Cái gì!?

Chúng ta vậy mà lại là hậu duệ của Thần Sáng Thế?

Đạo Quân, đã từng đến Trái Đất của chúng ta?

Đừng nói là muội muội Phan Tuyết Tiên, cho dù là Phan Vũ Tiên thì nội tâm cũng có một vạn câu "Ngọa tào" chạy qua.

Đây cũng quá dọa người rồi!

Nàng lúc trước cũng không có giao lưu với mấy người chơi này, lúc này đây đã bị chấn động mạnh, cảm thấy dường như thế giới quan đã bị điên đảo, loại cảm giác này giống như là nửa đời trước đây đều là giả, đều là một hồi ảo cảnh, trước mắt mới chính là thế giới chân thật!

Chân tướng về Thần Sáng Thế cùng với các loại chân tướng khác đều đã đánh thật sâu vào nhận thức của tất cả mọi người!

Không khí trong nhóm vẫn rất là bình thường, mọi người đều nói cười vui vẻ.

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: "Khụ khụ khụ! Bổn mỹ nữ, từ rất lâu rồi đã cảm giác được ở phương Bắc của đất nước ta, tại vị trí gần hoang mạc phảng phất như có cái gì đó đang lôi kéo bản thân. Hiện tại ta đang muốn đi xem xét, sẽ báo lại tình huống cho nhóm người chơi sa điêu các người sớm nhất có thể."

Tốc Độ Xe Akina: "Không hổ là thiên kim đại tiểu thư nhà giàu trong hiện thực, đi thực địa để khảo sát, chụp vlog? Vậy tại sao lại không phát sóng trực tiếp ở trong nhóm đi? (lâm vào trầm tư.jpg)"

Manh Muội: "Người ta sẽ thẹn thùng."

Tốc Độ Xe Akina: "Hì hì hì, người ta không sợ ngươi lớn lên xấu đâu, cầu bạo chiếu! Hơn nữa, trên mạng lại không phải là không thể trở nên xinh đẹp hơn! Ngươi hoàn toàn có thể trở nên xinh đẹp mà!"

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ: "Ngươi đây là quên uống thuốc à? Cảm thấy chính mình rất dễ thương sao (Gà Đưa Ma nhìn chăm chú.jpg)"

Tốc Độ Xe Akina: "....."

Manh Muội: "Cảm tạ đàn chủ tiểu ca ca đã chế phục sa điêu! (

muội tử hoan hô.jpg)”

.....

Phan Tuyết Tiên liền lẳng lặng nhìn group chat đang hồ nháo, nội tâm cũng không bình tĩnh nổi, thậm chí hô hấp có phần trở nên dồn dập. Trái Đất của chúng ta thật sự có bí mật kinh người, thực sự có Long Mạch?

Tỷ muội bọn họ không có tính cách sa điêu, không thích trêu chọc hay nói giỡn, nhưng cuộc nói chuyện phiếm trong nhóm này tuyệt đối chính là bước ngoặt của cuộc đời các nàng.

Dần dần, qua khoảng hai mươi phút, cũng không biết là đang làm gì, diễn đàn cuối cùng cũng phát ra tin tức từ Manh Muội:

“Để mọi người đợi lâu rồi! Trời đã tối rồi, ta mới vừa đến nơi, trong một mảnh núi sâu rừng già, lấy ra xẻng Lạc Dương. Ta cảm thấy mục tiêu chính là ở chỗ này, hy vọng có thể đào ra một cái bánh chưng.”

Chụp hình,

Trong hình ảnh là một mảnh cỏ dại màu đen bình thường.

Lại mười mấy phút trôi qua.

Manh Muội đã phát một đoạn video: “Các huynh đệ, trời ạ! Mau nhìn xem ta đào ra cái gì!”

Đinh!

【 Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng đang phát sóng video trực tiếp, có mở hay không? 】

Phát sóng trực tiếp trong nhóm?

Tỷ muội Phan gia nhìn nhắc nhở ở trong nhóm, vội vàng mở

video lên.

Các nàng chờ chính là cái này.

Trong thế giới bóng đêm hắc ám, chỉ thấy trong một mảnh núi sâu rừng già, trên một vũng bùn màu đen có một đạo ánh sáng phóng lên cao, những ngôi sao vô cùng vô tận phát sáng lấp lánh ở trong rừng, trôi nổi, di động, lập loè, đẹp đến cực hạn.

Giống như sóng triều của biển sao đánh sâu vào.

Mọi người đều chứng kiến một màn thần kỳ trong video, đều đắm chìm trong cảnh tượng mỹ lệ, phảng phất như đã tiến vào một thế giới mỹ lệ kỳ ảo.

Dưới ánh mắt kinh ngạc của mọi người, trong video, trong không trung đột nhiên có một bóng đen thật lớn di chuyển chậm rãi. Nó bao phủ cả bầu trời, phảng phất như là bóng ma của một sinh vật to lớn không biết tên nào đó đang xẹt qua bầu trời.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ: “Đây là ở Trái Đất sao? Ngươi xác định không phải là ở thế giới Hoang Cổ?”

Long Vô Danh: “Trên địa cầu, thật sự có Long Mạch!?”

Nhất Kiếm Quy Tức: “Manh Muội mau ra đây, đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!”

Tốc Độ Xe AKina: “A a a a a a! Ngọa tào ngọa tào ngọa tào ngọa tào!”

...

Toàn bộ người đều lên tiếng, spam, vô cùng náo nhiệt.

Ngay cả ma mới là Phan Tuyết Tiên cũng nhịn không được mà đăng lên một tin, lẫn vào cùng với các đại lão: “Đây là sự thật? (ma mới run bần bật.jpg)”

Chương 474: Chư Thiên Giao Lưu: Thần Sáng Thế Thật Sự Đã Tới Trái Đất

Trong video phát sóng trực tiếp, cảnh tượng khủng bố mà chấn động giằng co mấy giây, bóng ma biến mất, ngôi sao xung quanh cũng biến mất, toàn bộ bóng đêm trống rỗng trở lại như bình thường.

“Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì!”

Đàn chủ rất kích động, Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ vội vàng nói: “Ngươi đã đào ra cái gì!”

“Nhanh chóng dùng cameras của ngươi rà quét bốn phía một chút, có khả năng còn có đồ vật khác!” Long Vô Danh lên tiếng.

Manh Muội đã phát hình ảnh.

“Các vị các đại lão mời xem, ta đã đào ra cái này.”

Trong hình ảnh, hình như là một dây đằng long khô héo cỡ cánh tay, phát ra hơi thở cổ quái xa xưa.

“Đây là Long Mạch!?”

“Ngọa tào! Là một long thi!?”

“Mới vừa rồi chính là tàn hồn khi con rồng kia rời đi, tan thành mây khói?”

Diễn đàn đều đã trở nên kích động, mà hai tỷ muội Phan gia, là

một người chơi cái gì cũng không biết, nhưng nhìn một màn phát sóng trực tiếp này đều cảm thấy sống lưng rét run, không thể tưởng tượng được.

Nhưng mà giây tiếp theo, hình ảnh khiến người càng thêm ngạc nhiên lại xuất hiện.

Chỉ thấy long thi hủ bại khô héo trong tay kia, dần dần biến thành màu đen rồi tản ra, biến thành những ngôi sao nhỏ rồi tiêu tán, hơn nữa trong nháy mắt tiêu tán, một mảnh ký ức viễn cổ hiện ra, hình ảnh lập loè bốn phía:

Một người khổng lồ to lớn, được bao phủ ở trong vầng sáng mông lung màu trắng, đi lại trên mặt đất.

Hắn duỗi tay ra.

Trời đất đều nhanh chóng diễn biến, cây cối, động vật, thực vật, hết thảy mọi thứ....

Mà góc nhìn của con rồng này tựa hồ chỉ là một góc nhỏ, lẳng lặng nhìn vị thần thoại này dời núi lấp biển, Thần Sáng Thế khai thiên lập địa, buông xuống trên bảy đại châu của Trái Đất.

Rầm!

Giây tiếp theo, toàn bộ long thi biến mất, hình ảnh ký ức viễn cổ cũng biến mất theo.

“Đây là Thần Sáng Thế!?”

“Ngọa tào, nam thần của Manh Muội ngươi xuất hiện kìa!”

“Đáng sợ, thật sự có rồng! Hơn nữa ký ức của con rồng này là từ thời đại viễn cổ. Thần Sáng Thế thật sự từng xuất hiện ở trên Trái Đất của chúng ta? Chúng ta quả nhiên là một trong chư thiên vạn giới!”

Mọi người đều kinh hô, cảm thấy quá khó có thể tin được.

Mà đầu óc Phan Tuyết Tiên vẫn luôn lẳng lặng xem đều đã trống rỗng, những gì xảy ra đã làm điên đảo hoàn toàn thế giới quan của nàng.

Dù trong nhóm đang kích động như vậy nhưng Manh Muội lại không nói gì cả, cũng đang bị chấn động nên không để ý đến mọi người. Mà Phan Tuyết Tiên thấy vậy thì lại đợi trong chốc lát, nhưng cũng không xảy ra thêm chuyện gì, Manh Muội tựa hồ như đã biến mất.

Mà các người chơi đại lão trong nhóm sau khi trải qua sự kích động, cuối cùng cũng bình tĩnh lại, dù sao thì bọn họ cũng có kiến thức rộng rãi, trong lòng sớm đã có chuẩn bị.

“Hết rồi.”

“Không có gì để xem cả, dưa đã không còn, cũng không phải là lần đầu tiên thấy Thần Sáng Thế đại lão... Chúng ta mỗi ngày đều thấy Tạo Vật Chủ, ngồi trên ghế dựa trước cửa sân ăn táo.”

“Đúng vậy, chư thiên vạn giới sao, không có gì mới kỳ quái... Lúc trước đã xuất hiện ở thế giới Vu sư, thế giới Hoang Cổ... Hiện tại xuất hiện ở trên Trái Đất, ta cảm thấy lòng mình không hề gợn sóng.”

“Vô cùng bình thường, Sáng Thế Thần, Patrick Star ta đa mưu túc trí không có gì phải khiếp sợ cả. (móc mũi)”

...

Trong nhóm, lập tức liền trở nên trầm mặc, không có người nào lên tiếng, ai cũng đều rất bận.

“Tỷ tỷ, cơ hội của chúng ta!” Phan Tuyết Tiên trở nên gấp gáp, nắm chặt tay, kích động ngồi trên ghế dựa.

“Đúng vậy! Đây là cơ hội li khai duy nhất của tỷ muội chúng ta!” Phan Vũ Tiên siết chặt nắm tay. Trước đây nàng không có tham gia, căn bản không biết trao đổi giữa bọn họ, giờ phút này đã gây nên chấn động đánh sâu vào trong đầu nàng.

“Được rồi, được rồi, ngươi nhanh trở về, tiếp tục chơi trò chơi, nhất định phải nỗ lực!” Phan Vũ Tiên nói: “Ta tin tưởng lấy thiên phú chiến đấu của ngươi thì nhất định có thể thắng những tên đọc sách chỉ biết thuyết tiến hoá, căn bản không thể đánh người kia.”

“Được!”

Tâm tính của Phan Tuyết Tiên có sự biến hóa rất lớn, nhanh chóng đăng nhập vào trò chơi.

Khi mở mắt ra lần nữa đã ở trong hệ thống, mà nhóm tiểu yêu tinh trong Tử Viễn Động vẫn đang rèn luyện như cũ, từng con thỏ cơ bắp, chim sơn ca cơ bắp, gà rừng cơ bắp.

“Siêu phàm, Trái Đất sao?”

Nàng phát ra cảm thán kinh ngạc, vẫn còn ở trong chấn động.

...

Trong đêm tối.

“Loại thiên địa dị tượng kia biến mất rồi...”

Manh Muội thất vọng. Nàng đeo kính râm và đội mũ lưỡi trai, giống như một du khách đi phượt, buông chiếc điện thoại đang quay xuống.

Trên mặt đất bị đào ra một cái hố.

Chung quanh là một mảnh hoang vắng, tối tăm lạnh lẽo, đã gần bắt đầu mùa đông rồi. Nơi này là núi rừng sâu thẳm điển hình

ở phương Nam, phụ cận hoàn toàn không có dấu vết con người. Trên mặt đất thậm chí không có con đường, cỏ dại mọc rậm rạp, xa xa chỉ có vài tòa mộ hoang lác đác. Dưới tình huống bình thường, đừng nói có người đào hố ở đây, ngay cả mấy tháng trời cũng chẳng có ai đi ngang qua một lần.

Đối với việc nói rằng mình đi đến phương Bắc, làm sao Manh Muội có thể nói cho người khác vị trí thực sự của mình? Nàng sợ người khác từ đó điều tra được, tìm được thân phận thật sự của mình.

Tuy nhiên, cuộc thám hiểm là có thật và việc để cho người khác hỗ trợ cũng là thật!

Nàng không ngại chia sẻ những hình ảnh vừa mới quay chụp cho người khác, dù sao đứng ở trên cùng lập trường, xem như có vinh cùng vinh.

“Không ngờ, thật sự có Thần Sáng Thế...”

Manh Muội kinh ngạc lẩm bẩm, tháo kính râm xuống, lộ ra gương mặt thanh tú mỹ lệ.

Nàng nhìn thi thể khô héo của Đằng Long, vừa được khai quật đã tan thành mây khói. Lúc này, trong đầu nàng đều là hình ảnh từ thời đại Viễn Cổ, người khổng lồ mênh mông vạn trượng, dời non lấp biển, cảnh tượng thần bí sáng tạo vạn vật.

Trước đó, không có một người chơi nào nhìn thấy hình cảnh sáng thế khủng bố!

Đây là lần đầu tiên nàng nhìn thấy Thần Sáng Thế tạo ra thế giới, tự nhiên vô cùng chấn động. Những tiếng thét lên, những vấn đề khác đều bỏ qua một bên.

Hơn nữa, đây cũng không phải là thế giới khác! Đây chính là Trái Đất thời kỳ viễn cổ, thuộc về Kỷ sáng thế của Trái Đất, là

mảnh đất mà mình vẫn luôn sinh sống, vì thế quá trình sáng thế mang đến lực trùng kích tự nhiên không cần nói cũng biết.

“Ta thuận theo cảm ứng đến nơi này du lịch, chỉ là thử xem ý nghĩ một chút, vậy mà thật sự đào được đồ vật. Không nghi ngờ gì nữa, Long Đằng có khí tức rất quen thuộc, chắc hẳn là Long mạch của Trái Đất rồi. Trước kia, quả thực từng có nền văn minh siêu phàm cao cấp, tu sĩ, thượng cổ luyện khí sĩ... Chỉ là không biết rõ cái Long mạch này khi còn sống là sinh mệnh cấp mấy, dù sao ta là một người bình thường, hiện tại không cảm ứng được cảnh giới.”

Đôi mắt nàng lấp lóe quang mang ước mơ đầy màu sắc, đó là một loại cảm xúc tên là tham vọng sinh sôi,

“Đã xác nhận, trò chơi này thật sự là một kênh thông hướng Chư thiên vạn giới!”

“Trước đây, ta đã từng làm một người bình thường, có sinh lão bệnh tử, nhưng bây giờ... Ta có thể truy cầu sự siêu phàm, truy cầu vĩnh hằng, thậm chí trở thành Thanh Đằng Địa Mẫu thật sự! Thậm chí có thể truy cầu Thần Sáng Thế chân chính, trở thành vợ của hắn...”

Chương 475: Đoán Được

Ai cũng hy vọng chính mình là chủ giác bên trong kỳ ngộ, nàng cũng không ngoại lệ.

Mặc dù, nàng đã sớm qua tuổi mộng mơ, nhưng vẫn như cũ là một fan nữ của tiểu thuyết online, còn thường thường khen thưởng tác giả. Lúc này, nàng cũng không nhịn được đem chính mình hóa thành vai nữ chính bên trong tiểu thuyết giả tưởng!

Gặp đủ loại kỳ ngộ, là thiên địa chủ giác, được vô số nam nhân theo đuổi. Sau đó, nàng treo đánh vô số ao xanh biếc, rồi sau một phen trang bức đánh mặt, hướng đi đến cảnh giới chung cực. Nàng làm đám cưới, trở thành vợ của Thần Sáng Thế, đi lên nhân sinh đỉnh phong.

Cuối cùng, hàng ngày nàng nhàn nhã ngồi với Thần Sáng Thế ở bên trong sân nhỏ vĩ độ sáng thế, ngồi ở trên chiếc ghế mây nắm tay nhỏ, cùng nhau ăn trái táo, ngắm nhìn chư thiên vạn giới, thời gian trôi qua như gió cuốn mây bay.

“Ngẫm lại vẫn còn có chút cao hứng.”

Nàng gãi gãi đầu,

“Nhưng hiện giờ, không phải chỉ có riêng mình suy nghĩ như vậy? Người khác cũng cho rằng mình là chủ giác bên trong tiểu thuyết. Ví dụ như Luyện Kim đại đế, trước đó không cần nói, hiện tại rất có thể hắn sẽ dùng lực lượng cá nhân, sớm mở ra hệ thống tu luyện của Trái Đất trong hiện thực, chính là khuôn mẫu chủ giác hoàn mỹ ‘Trời không sinh Luyện Kim đại đế ta, Trái Đất tu luyện như đêm dài!

Ngay cả trong tiểu thuyết trên mạng, cũng không dám viết khoa trương như vậy chứ? Khẳng định sẽ bị độc giả châm biếm, huống chi còn chưa nói đến con hàng Tốc Độ Xe Akina. Hắn sở hữu thiên phú tiến hoá thực sự nghịch thiên, đầu óc đầy dã tâm đáng sợ, lại còn ăn nói nghĩa khí khiến cho một vài sa điêu đều sung sướng, quả thực là mẫu chủ giác máu nóng mê người...”

Nàng cúi đầu nhìn vị trí biến mất của xác rồng trên mặt đất, tỏ vẻ tiếc nuối.

“Chỉ tiếc là Long mạch kia có lẽ niên đại quá xa xưa! Trí nhớ và tàn hồn đều bị tiêu tán, hiện tại không còn sót lại, bằng không nhất định có thể phát hiện ra một chút đồ vật gì đó ở trong hiện thực.

Thậm chí, ta có thể sử dụng cái Long mạch này để chế tạo ra Long mạch trong thực tế...

Mà hiện tại, ta chỉ có thể tiếp tục đi thế giới Hoang Cổ, thế giới Vu Sư truy cầu kỳ ngộ. Dù sao Chư thiên vạn giới lớn như vậy, có khả năng vô hạn.”

Nàng kiểm tra xung quanh một vòng, sau khi xác nhận không có lưu lại thứ gì, một lần nữa đeo kính râm và trực tiếp lái xe rời đi.

Rừm!

Cỗ xe biến mất ở bên trong màn đêm.

Bỗng một quang ảnh hơi hơi lóe lên.

Bóng dáng Hứa Chỉ chậm rãi bước ra, vô thanh vô tức giống như u linh. Hắn vẫn luôn yên tĩnh quan sát mọi việc thông qua khe hở giữa những tán cây từ sâu trong khu rừng, đưa mắt nhìn nàng lái xe rời đi, bất đắc dĩ nói:

“Những người này cũng làm được việc, thậm chí ngay cả vườn trái cây nhà ta cũng sắp tìm thấy!”

Nhóm giao lưu Chư thiên vạn giới?

Tên nhóm này có khẩu khí khá lớn, lén lút tụ tập tiến hành hoạt động.

“Tuy nhiên, điều này cũng là bình thường. Bọn họ từng cá nhân không lợi hại, làm ngược lại mới là chuyện lạ. Theo lời của nhóm Chư thiên vạn giới mà nói, bọn họ đều là những nhân vật kỳ tài với thiên phú kinh người ở một phương diện nào đó, đặc biệt là không ngừng trưởng thành và sống nhiều năm như vậy.”

“Thậm chí bọn họ đã không còn là chủ giác trên một loại ý nghĩa nào đó nữa, mặc kệ là hiện thực hay là trong trò chơi, bọn họ đều đã là thiên địa chủ giác xác xác thật thật! Ví dụ như Long Ngạo Thiên, từng bước một nghịch tập, sáng tạo đủ loại kỳ tích.”

Sắc mặt Hứa Chỉ bình tĩnh trở lại, chỉ là thiên địa chủ giác thì thế nào?

Mình đây chính là Thần Sáng Thế, dù chỉ là con gà yếu ớt cấp sáu, là một Thần Sáng Thế thực tập. Nhưng bên trong mỗi một Chư thiên vạn giới, các loại kỳ tài không ngừng xuất hiện và kiến tạo từng cái đại thế sáng chói, mới là điều ta muốn xem.

Đương nhiên cũng không thể để nàng đi đến Đồng Thành, tránh việc nàng phát hiện ra bí mật của vườn trái cây, bọn họ đều là tiểu nhân bên trong bình, là sinh linh bên trong ruộng đất.

Vì vậy, khi Manh Muội đi đến nửa đường bên trong một cái thành phố, Hứa Chỉ liền rời khỏi vườn trái cây, bay đến đúng ở không trung trên con đường duy nhất nàng phải đi qua, ngăn cản nàng ngừng lại, bằng phương pháp cũng rất đơn giản.

Không phải nàng xác định vị trí bằng cảm ứng sao?

Mình trực tiếp chế tạo ra một cái Long mạch, dùng giống loài "Dây leo" như nàng bắt đầu sinh sôi, sau đó rót vào một chút lực lượng hương hỏa, nàng tự nhiên sẽ cảm ứng được nơi này.

"Bằng cách này, nàng có thể buông bỏ ý định tiếp tục tìm kiếm."

Hứa Chỉ nhìn chiếc xe biến mất trên con đường, mỉm cười:

"Nếu bọn họ ưu thích não bổ như vậy, nên cài đặt của các ngươi cũng đã là của ta rồi."

Đã như vậy, hy vọng bọn họ nhìn thấy những thứ này...

Cứ thuận theo tự nhiên, để bọn họ thắng lợi trở về, đạt được những gì họ mong đợi.

"Về phần Long mạch nguyên thủy trong vườn trái cây..."

Hứa Chỉ hít thở sâu một hơi, trước đây cũng không ngờ rằng Long mạch bố trí trải rộng quá mức khổng lồ, vậy mà ở trong hiện thực khiến cho Manh Muội cảm ứng được...

Vừa rồi, hắn đã lặng yên tới gần Manh Muội, hạ xuống một chiêu Vu thuật che đậy cảm giác, thuộc về Vu thuật nguyền rủa của nữ vu Circe.

Là một cường giả cấp sáu, hắn muốn âm một người bình thường thật sự quá đơn giản.

"Như vậy có lẽ đã giải quyết được đại khái rồi. Từ nay về sau, nàng đã bị cắt đứt cảm ứng hoàn toàn với bên này, miễn trừ một tai họa ngầm và nguy cơ sắp xảy ra."

Hứa Chỉ nghĩ tới đây, cũng cảm thấy rất đơn giản, dường như dễ dàng xử lý một chuyện nhỏ.

Chiếc không gian giới chỉ hắc sắc ma phương trên ngón tay

hắn khẽ rung một cái, một chiếc xe điện xuất hiện ở trước mắt.

“Đi tới siêu thị bên cạnh lấy một số đồ uống.”

Hứa Chỉ lái chiếc xe điện chậm rãi, biến mất vào trong bóng đêm ở con đường đối diện,

“Thế giới Vu sư và thế giới Hoang Cổ đã hòa làm một thể rồi, giờ đây chính là một cái thế giới hoàn chỉnh! Có tam giới là Tiên giới, Ma giới, nhân gian giới Thục Sơn...”

Xem như là một cái thế giới siêu phàm trưởng thành cỡ lớn, với tam giới tiên, ma, phàm có diện tích lớn tương đương nhau.

Dù sao nội thiên địa của Đạo Trường Sinh không ngừng dung hợp ngàn năm qua, toàn bộ sinh linh của thế giới và cường giả tử vong trong nội thiên địa, tựa như là người tạo ra không gian nhân tạo đã hình dung trước kia, hiện tại không ngừng hội tụ đã rất lớn, gần tới một trăm mẫu.

Tam giới hợp lại đã có ba trăm mẫu đất.

“Tuy nhiên, nguy cơ của tam giới cũng đến rồi! Không biết có chống đỡ được không, hay là cứ lưu lại một chút hạt giống hy vọng.”

Hắn lái xe điện lắc lư, trong lòng suy nghĩ đơn giản nghĩ,

“Đã đến thời điểm tìm biện pháp rồi, chuẩn bị cho điều tồi tệ nhất, tránh cho sau khi thế giới bị hủy diệt thì không có nguồn năng lượng... Có lẽ, nên mở một thế giới sa bàn mới ở trên Trái Đất...”

Chương 476: Thời Đại Tam Giới

Hứa Chỉ đã có dự định xây dựng sa bàn mới.

Ngày thứ hai, nhiệt độ ở phương Nam bỗng nhiên giảm xuống đột ngột, lập tức lạnh gấp vài lần.

Dự báo thời tiết cho thấy, luồng không khí lạnh khổng lồ bao trùm một khu vực lớn theo hướng biển. Sự thay đổi lớn nhất chính là số lượng thiếu nữ cặp đùi đẹp mặc váy ngắn và quần tất trên đường phố giảm bớt, đổi thành mặc áo khoác kèm áo dài tay. Thậm chí một ít nữ sinh rất không cam tâm với gu thời trang này, thế là trên đường phố xuất hiện những kiểu áo khoác dài tay, phối kèm váy ngắn nhỏ và tất đen đủ kiểu dáng xinh đẹp.

Cùng với những luồng không khí lạnh, ở một huyện thành nhỏ kín đáo ở phương Nam, một đầu bóng mờ hình cự long đã bị một số người ngẫu nhiên quay chụp được.

Bên trong rừng cây màu sơn đêm tối, mặt đất có cột sáng rất nhỏ tuyết trắng ngút trời. Một đầu bóng mờ cự long hẹp dài che khuất bầu trời, giống như một dãy núi nhỏ nuốt chửng bầu trời tối đen, di chuyển qua vô số rừng cây tươi tốt, thậm chí cả một mảng lớn đường cao tốc.

“Đó là cái gì?”

Khi đó, vô số người ở phụ cận há to miệng, đều kinh ngạc đến ngây người. Cảnh tượng rung động này khiến cho người ta hoài nghi, không biết có phải phim tiên hiệp quy mô lớn, hay là áp phích của một tác phẩm điện ảnh lớn. Quy mô lớn gây chấn động, quá mức chân thực và tráng lệ rồi.

“Ở phương Nam?”

Điều này khiến nhiều sở nghiên cứu của các quốc gia đau đầu, nhức óc.

Manh Muội quả nhiên không có một câu nói thật, đối phương quá giảo hoạt!

Nàng nói vị trí tiếp cận hoang mạc ở phương Bắc, còn nói lời thề son sắt là đánh dấu ngay cả vị trí, họ thậm chí vận dụng cả vệ tinh giám sát khu vực kia, ôm cây đợi thỏ. Kết quả là ở phương Nam...

Được rồi, cho dù bọn họ sớm có dự liệu trước đối với lời nói dối này, nhưng vẫn ôm lấy một tia hi vọng, tin tưởng vào nhân phẩm của Manh Muội.

Dù vậy, bọn họ vẫn nhanh chóng cử người đi điều tra.

Ngay sau đó, bọn họ đã tìm ra vị trí bên trong video, nhưng tiếc rằng đã không còn có cái gì nữa. Bọn họ vẫn tìm được những bột phấn màu đen kia, nghi là hài cốt của Đằng Long, cũng không tra ra DNA, không tìm thấy bất kỳ cấu trúc tế bào sinh mệnh nào, có lẽ là do gien đã sụp đổ rồi.

Tuy nhiên, cái bóng mờ Hắc Long này đã xuất hiện trên nhiều mặt tạp chí và báo mới ở miền Nam, thậm chí một số tuyển thủ chuyên nghiệp giật tít trong bộ môn đề số UC, khiến cho dư luận hết sức xôn xao.

“Chấn kinh! Sử thi ngàn năm hiếm gặp! Không khí lạnh tràn xuống, ngưng tụ thành một đầu bóng mờ cự long! Có râu rồng, có mắt rồng và vảy rồng!”

“Nơi nào đó ở phương Nam, Long nữ mang thai mười tháng, hạ phàm tìm kiếm người đàn ông phụ lòng!”

“Rồng cái rắm! Đó là Côn Côn! Nhiệt độ lớn như vậy, không phải Côn Côn mới có quỷ!”

...

Ở cái thời đại mà con mắt tương đường với lưu lượng và lưu lượng tương đương bằng tiền, nhiều người trên mạng đều bắt đầu điên cuồng cường điệu.

Thậm chí một số fan còn la ó để tăng độ nổi tiếng cho thần tượng của mình, nhưng cũng có vài fan lên tiếng bênh vực, cho rằng đó tuyệt đối là fan đen! Ở chiêu đen, hiện tại nhóm fan hâm mộ các nàng đã bị fan đen chiếm hết, làm người ta đau lòng nhức óc!

Tóm lại, huyên náo oanh oanh liệt liệt.

Đương nhiên, sau khi trải qua “Sự kiện vẫn thạch nhỏ” trước đó, hình ảnh kiếm tiên cổ đại hư hư thực thực bị nghi ngờ ở ngoài vũ trụ. Cộng thêm “Sự kiện phương Nam hiện rồng” này, nghe nói một số bạn bè quốc tế ngoại quốc đã bắt đầu lên kế hoạch, cũng tin tưởng rằng thế giới đang phát sinh một loại biến hóa nào đó. Dạng tồn tại có lực lượng siêu phàm mà bọn họ không thể tưởng tượng nổi, ví dụ như ma cà rồng Vampire, Kiếm tiên, Ninja, Cương thi,... Tất cả đều có thể tồn tại.

“Chân Long, Kiếm tiên, … Với hơn năm nghìn năm lịch sử, người Hoa Hạ cổ xưa quả nhiên có những bí mật rất lớn!”

“Thần tiên! Phi thăng ra ngoài vũ trụ!”

Thậm chí, một số bạn bè nước ngoài đặc biệt du lịch đến Hoa Hạ bằng máy bay, tìm kiếm mấy ngọn núi nổi tiếng để bái sư.

Đương nhiên, ở trong nước cũng có một số người đang thảo luận, Post Bar và nhóm vẫn rất sôi nổi.

“Linh dị khôi phục, thiên địa linh khí dị động, đủ loại dị tượng kỳ huyễn không ngừng xuất hiện. Tuy nhiên, bản thân tôi đã đọc nhiều tiểu thuyết về linh dị khôi phục, đã sớm chuẩn bị sẵn sàng! Cũng dự định tu luyện rồi!”

“Trái Đất của chúng ta nhìn tưởng chừng đơn giản! Thực ra là một vùng đất cổ đại, mộ địa của thượng cổ thần ma. Đây chính là một mảnh Thánh khư!”

“Đại địa đang thức tỉnh, các vị Thần Ma cổ xưa cũng đang thức tỉnh. Một đoạn lịch sử phủ bụi vạn năm kia, cuối cùng sẽ một lần nữa được vén màn. Gông xiềng siêu phàm của thế gian được mở ra, nhân loại trên mặt đất chúng ta nên đi nơi nào?”

Một bộ phận người đều đang mong đợi, cảm thấy rất thú vị, thậm chí phát ra ngôn luận tương tự chuunibyou.

...

Ở trong phòng.

“Linh dị khôi phục?”

Đối với những tin tức này và những bàn luận trên mạng, Hứa Chỉ đã khoác lên mình chiếc áo choàng màu đen, chỉ cười một cái.

Hứa Chỉ không khỏi bất đắc dĩ,

“Các ngươi suy nghĩ một chút cũng được, sau đó các ngươi vẫn phải chậm rãi trải qua quãng thời gian sống bình thường của mình. Người nên đi làm vẫn phải đi làm, đến trường cứ đến trường, thỉnh thoảng tiến vào cộng đồng Vu sư chịu hói đầu một chút.”

Tu luyện là chuyện không thể nào.

Không có thời gian để tăng tốc, dù có chạm đến hệ thống thì

sao chứ? Thời gian thực hành quá dài dằng dặc.

Bất chấp những huyên náo trên mạng sôi trào như thế, Hứa Chỉ vẫn bình thản sống như cũ, trải qua sinh hoạt nông trại nhàn nhã và bình lặng trong vườn cây ăn quả ở vùng thôn quê thưa thớt dân cư.

“Hiện tại, hai thế giới đã thật sự hợp nhất rồi, giờ đây chính là một cái thế giới sa bàn lớn. Từ nay về sau, ta sẽ gọi là... Tam giới.”

Tiên giới cửu trọng thiên.

Bên trên cửu trọng thiên có Tiên Thổ, do Thiên đạo trấn thủ. Những tu sĩ đại năng của thế gian, đều có thể nghênh đón lôi kiếp và phi thăng Tiên giới.

Ma giới Minh Thổ.

Hoàn cảnh sinh tồn khắc nghiệt, có khởi nguyên Ma thần trấn thủ. Các sinh linh thuộc Ma tộc tín ngưỡng Ma thần để thu hoạch được lực lượng, hình thành các loại chức nghiệp quỷ dị.

Mặt đất thế gian phàm trần.

Có các đại Vương triều hình thành hương hỏa Long mạch, cũng có Thục Sơn Kiếm tiên trấn thủ toàn bộ thổ địa.

Hiện tại, theo thời gian thúc đẩy phát triển và rèn luyện, quy tắc cấu trúc tổng thể của thế giới Vu Sư và thế giới Hoang Cổ được điều chỉnh trên phạm vi lớn.

“Thế giới của ta mở ra phiên bản 3.0 hoàn toàn mới, thế giới —— Thời đại Tam giới!”

Hắn đang đứng ở phía trước cửa sổ phòng khách, đón ánh sáng mặt trời tươi đẹp lấp lánh ngoài cửa sổ, nhìn về phía mảnh đất vừa vượt qua cảnh tượng Thiên Vu chi dạ. Thế giới Vu Sư lại

trải qua năm mươi năm, đã nghênh đón bình minh với những làn gió lạnh đang quét qua.

Rất nhiều người đều biết rằng mùa đông đến rồi. Trên mặt đất, lá vàng rụng khô héo, thỉnh thoảng có làn gió thổi qua hình thành từng cái lốc xoáy nhỏ, thoạt nhìn rất đẹp. Đối với bọn chúng mà nói, toàn bộ đại địa giống như là một trận gió lốc cỡ nhỏ, còn đối với phàm nhân thì có lực sát thương khủng bố.

Chương 477: Bánh Xe Lịch Sử

“Thế giới có lẽ sẽ thật sự bị hủy diệt, gió lốc, băng giá, không ngừng ập xuống!”

Có từng người từng người chức nghiệp giả cường đại chạy khắp nơi, la hét kêu gọi.

Có một thiếu niên bán báo xuất thân từ dân nghèo, khuôn mặt đầy tàn nhang và mụn nhọt, đang rong ruổi trên chiếc xe đạp với một xấp báo chí bày tại phía trước giỏ xe màu đen, khắp đầu đường cuối ngõ vẫy tay gào to:

“Tờ báo mới nhất! Dandis, tờ báo mới nhất của thành Thánh Quang! Các vị luyện kim sư của giáo hội, nghề nghiệp lớn dựa theo ý chỉ của Thần linh, đang xây dựng những máy xay gió luyện kim, lợi dụng từng đợt gió lốc này sinh ra năng lượng, có thể đủ sưởi ấm cho chúng ta cả mùa Đông!”

“Tạo Vật Chủ vĩ đại, Thần trí tuệ Hermes, cung cấp cho chúng ta trí tuệ để tránh né tai họa!”

Ở bên trong Thần quốc, cũng có từng tôn Quân chủ đại đế lẩm bẩm,

“Bên này, chúng ta mới phát triển lực lượng tín ngưỡng trong một trăm năm, cũng bắt đầu giống như bên kia, bắt đầu xuất hiện một loạt các hiện tượng kỳ dị siêu nhiên, các loại sinh vật đáng sợ. Thậm chí đáng sợ hơn, bọn chúng kết hợp Ma dược, tàn chi của Tà Thần Cthulhu, có được thực thể chân chính, mang đến nỗi sợ hãi không thể diễn tả, là Tà Thần thật sự, sở hữu sự bất tử...”

“Loại quái đản khác còn tốt, nhưng... Tà thần Cthulhu thật sự

xuất hiện rồi. Chúng sinh một lần nữa đều ấp ủ nỗi sợ hãi bởi những thảm họa mà Tà Thần mang đến trong lịch sử. Bọn chúng đã hóa thành Thần bên ngoài 'Thần của sự mù quáng ngu ngốc Azathoth', thật đi đến trên thế giới này!"

Tất cả chúng sinh và phàm nhân vẫn còn nhớ về vị Thần của sự mù quáng ngu ngốc Azathoth đã biến mất trong lịch sử, dù sao rất khó quên được tiếng cười ngu ngốc mà hắn mang đến.

Hắn đã sống lại rồi.

"Không chỉ có như thế, vũ trụ nguyên sơ chi hỗn độn, 'Hắc Sơn Dương sinh sản ngàn vạn con cháu Shub Niggurath', 'Vạn vật quy nhất giả Yog Sothoth', cũng lại xuất hiện. Bất kỳ người nào chỉ cần nhìn thoáng qua về sau, lập tức sẽ bị nỗi sợ hãi vô biên nuốt chửng, sinh ra nỗi sợ hãi khôn tả và đi đến tử vong."

Có người không ngừng nói thầm, thời đại Tà thần một lần nữa giáng lâm, hơn nữa là Tà thần chân chính,

"Trên đại địa thế gian Hoang Cổ, Thục Sơn đã xây dựng Trấn Yêu Tháp, vì thiên hạ trấn áp vô số quỷ quái khủng bố, còn chúng ta thì sao?"

Vì vậy, mỗi một giáo hội hình thành các tổ chức tự phát, thu thập rất nhiều tiền bạc và vật chất, thành lập 'SCP Cơ Kim Hội' với mục tiêu thu nhận các hiện tượng, sự kiện, cá thể dị thường trên khắp thế giới, cũng gọi chung là 'Thu nhận vật'.

Những đại Tà thần Cthulhu sống lại, những vị Thần bên ngoài, những kẻ thống trị ngày xưa, là những đối tượng cường đại nhất khó giải quyết.

"Nhân loại không thể tiếp tục sinh sống trong nỗi sợ hãi, không có thứ gì có thể bảo hộ chúng ta, chúng ta nhất định phải tự bảo vệ chính mình."

“Chúng ta kiểm soát! Chúng ta thu nhận! Chúng ta bảo hộ!”

Một số thành phố Bắc u, các giáo hội nghề nghiệp tín ngưỡng lớn và nhóm Quân chủ đại đế lập tức hạ lệnh, bắt đầu phái người đi thủ hộ phàm nhân và tín đồ của mình, từng vị Ma Dược cường giả được xếp nhiệm vụ theo thứ tự. Ở trên đường phố, các xạ thủ ma thuật và kiếm sĩ máy móc bắt đầu âm thầm thu nhận, xử lý một số vật cấm kỵ.

Xoạt xoạt!!!

Hứa Chỉ đột nhiên khép cửa sổ lại, giống như đóng lại cánh cửa sổ của một cái thế giới hỗn loạn, lộn xộn.

“Theo dòng lịch sử, sóng lớn và tai họa là điều không thể tránh khỏi, cho dù bị Thanh Đằng Địa Mẫu trì hoãn cũng không thể trốn tránh. Không có tương lai nào thật sự hoàn mỹ, không có tử vong... Hãy để ta xem một chút, các ngươi đến cùng sẽ đối mặt như thế nào, nền văn minh rực rỡ nào sẽ được sinh ra, hay là bị hủy diệt?”

“Phải hình dung như thế nào đây? Bánh xe vĩ đại của một thời đại đang từ từ lăn bánh?”

Hứa Chỉ sắc mặt dần dần bình tĩnh lại, quay người rời đi trước khung cửa sổ đã đóng chặt. Hắn ngồi xuống chiếc ghế sô-pha bọc da trong phòng khách, pha một bình trà nóng và ôm má,

“Tai họa đang bạo phát nảy sinh, sẽ mất một khoảng thời gian để nỗi sợ hãi lên men hoàn toàn, mới có thể thai nghén ra sinh linh quái đản cường đại hơn... Ta phải bận rộn với việc riêng của bản thân, thực sự muốn tạo ra một cái thế giới sa bàn mới tinh.”

Nếu đã không thể giúp đỡ, không bằng tự làm chuyện của mình. Lại mở thêm một thế giới sa bàn mới, hy vọng vào tương lai. Dù sao tới hiện tại, sau khi dung hợp, chỉ còn lại hai thế giới sa bàn siêu phàm.

Thế giới Cổ mộc.

Tam giới.

Mà ở bên ngoài thế giới Cổ mộc, phi truyền vũ trụ phiêu lưu ngoài không gian làm bộ đội tiền trạm chỉ có thể tính là một nửa. Ngay từ đầu, đây đã là kế hoạch lâu dài, tạm thời không có bất kỳ lợi ích gì.

Như vậy, một vấn đề mới đã tới, vị trí của thế giới sa bàn mới ở đâu đây?

Vẫn trong vườn trái cây? Hiển nhiên là không thực tế. Không có không gian cất chứa sa bàn mới, chỉ có thể tìm kiếm hoàn cảnh địa hình khác để mở thế giới mới.

"Như vậy, vấn đề đã tới, thế giới nước chăng? Hay thế giới sông băng? Thế giới dung nham? Thế giới bão lốc?"

Hứa Chỉ sửa sang lại suy nghĩ. Đã từng làm Vu sư bao năm, hắn hình thành thói quen suy xét như vậy.

Địa hình, nhiệt độ, ánh sáng, nguồn nước, hoàn cảnh ra sao sẽ sinh ra dạng sinh mệnh và sự tiến hóa nào. Điều đó hoàn toàn là một nền tảng hình thành thế giới.

Thế giới nước tương đối đơn giản hơn, lại dễ tìm. Thậm chí, bởi vì vị trí địa lý của Đồng Thành nên dòng nước ngầm bên dưới đất thật sự không thiếu. Địa hình ở đây thường xuyên có một số hang động rộng rãi, nhiều thạch nhũ, rất khá.

Thế giới bão lốc, dùng bốn cái, tám cái quạt điện không ngừng thổi chăng?

Cảm thấy thế bình thương quá, tạm thời gác lại đã.

Kế tiếp, thế giới sông băng?

Thật phiền toái.

Tự mình đi thuê một kho hàng đông lạnh thịt? Sa bàn ít nhất cũng cần diện tích một trăm mét vuông trở lên chứ?

Vậy thì không có khả năng.

Nếu không thì đi thẳng lên Bắc Cực, Nam Cực thành lập một cái sa bàn… Đục thẳng ra thành một con sông băng vĩ đại, thành lập một hình lập phương đóng băng vĩ đại trong đó. Giống như một cái rương thủy tinh vậy, chung quanh có cá bơi qua, cảm giác rất đẹp…

"Nhưng mà xa quá, các phương diện đều không được thực tế."

Hứa Chỉ day thái dương, ngồi trên ghế tựa trong phòng khách. Hắn không ngừng viết viết lách lách ý tưởng ra giấy, lại gạch một đống, từ bỏ.

Như vậy, thế giới sa bàn kế tiếp: Thế giới dung nham!

Dung nham tương đối dễ nói, khoét xuống là gian, đơn giản lại thô bạo.

Hơn nữa, tuy ở Trung Quốc thiếu núi lửa, nhưng cách Đồng Thành vài thị trấn có một ngọn núi lửa chết. Nếu khoét ngọn núi lửa kia không chừng không cần quá sâu đã có thể nhìn thấy khu dung nham kéo dài đến mặt đất.

Nhưng thành lập thế giới sa bàn siêu phàm trong núi lửa rất nguy hiểm. Nếu phát triển tiếp sẽ xuất hiện các vị Thiên đế, sau đó họ đụng phải cái loại đánh lộn như Đạo Trường Sinh thì sao đây?

Hai con kiến nhỏ dẫn phát núi lửa bùng nổ, vậy người trong thành phố xung quanh lạnh rồi.

Chương 478: Khởi Đầu Của Một Thế Giới Cực Lớn

“Nếu muốn chọn sa bàn dung nham, vậy chỉ có thể đào lòng đất sâu xuống tầng chảy lỏng, như vậy quá tốn sức. Đào xuống dưới chân phải xem vận may, mỗi vị trí đều khác biệt. Nếu vận may không ra gì, đào đến bốn nghìn mét mới có thể đào tới khu vực nham thạch nóng chảy thành dòng.”

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, nhìn giả thiết và suy luận chi chít trên trang giấy. Hắn cảm thấy sáng tạo thế giới thật không dễ dàng, nhấp ngụm trà rồi nghĩ: “Trước mắt, mình chỉ có thể lựa chọn giữa ‘Thế giới nước’ và ‘Thế giới dung nham’”.

Trên thực tế, bản thân mình cũng không có lựa chọn khác. Mình mới là cường giả cấp sáu, còn chưa phải Thiên Đế, việc khoét đất xuống tận tầng dung nham để thành lập sa bàn, là lượng công việc to lớn lên đến mấy nghìn mét khối đất đá.

Theo lẽ thường mà nói, chỉ có thể lựa chọn “Thế giới nước”. Nhưng Hứa Chỉ cố tình bỏ qua.

Hắn thật sự rất muốn thành lập một thế giới dung nham.

Dù sao, thế giới kế tiếp mà hắn muốn thành lập là một thế giới rất lớn, không chỉ còn là một trăm mẫu chật hẹp.

Hắn cảm thấy, thời đại nên tiến bộ.

Như vậy, muốn làm lớn hơn, mấy nghìn đến mấy vạn mẫu thì kiếm đâu ra?

Cho dù xuống thế giới lòng đất đi nữa, nếu ngươi đào quá lớn,

lại không đủ sâu, thì đất sẽ lún. Ví dụ như thế giới Hoang Cổ, Hứa Chỉ đã từng thấy mấy cây trụ chống đỡ trời đất đã đứt gãy, lún xuống, chưa nói đến diện tích còn lớn hơn nữa.

Cho nên, chỉ có thể là chỗ sâu hơn dưới lòng đất.

"Hiện tại đã cấp sáu, ta vẫn chưa thể đi ra ngoài không gian, vậy thì đi xuống đi! Vị trí lớn hơn, cũng phù hợp với sa bàn dung nham." Hứa Chỉ gõ gõ ngòi bút. "Sâu dưới đất có thể mặc cho ta giày vò, chậm chí chỉ cần muốn là có thể làm ra diện tích lớn bằng một tỉnh ngoài hiện thực."

Lòng đất…

Văn minh vờn quanh tâm Trái Đất thật sự mê người.

Hơn nữa, thế giới nước làm sao giải quyết vấn đề ánh mặt trời, đó chính là nan đề. Thế nhưng thế giới dung nham thì khác, nơi đó có nguồn nhiệt và nguồn sáng tự nhiên. Vừa nghĩ như vậy, Hứa Chỉ lại càng động lòng.

Nhưng như vậy không có nghĩa là thật sự phải đào ra cả một thông đạo đáng sợ, như vậy không thực tế… Hắn đứng dậy, tính toán thành lập trận pháp truyền tống không gian, truyền tống xuống gần khu vực dung nham sâu dưới mặt đất, như vậy là có thể thoải mái giải quyết.

…

Thế giới Vu sư.

Vườn hoa Elysee của Minh giới, hai giới sau chiến tranh, sự giằng co đã không còn, Đạo Quân cũng rời đi rồi.

Elmin vẫn đang chơi cờ, chẳng qua đối tượng đã đổi thành Hermes.

Tuy rằng Medusa bá đạo, nhưng Elmin vẫn có thể thỉnh thoảng trao đổi với Hermes. Dù sao có thể học tập trao đổi với Thần trí tuệ có tri thức phong phú, sẽ giúp ích rất lớn.

Mà việc trao đổi qua lại với Thần linh cũng làm cho phân thân kính tượng của Hứa Chỉ đột nhiên tăng mạnh.

Rào rào!

Từng đóa Bỉ Ngạn Hoa đẹp duy mỹ của Minh giới đang nở rộ xung quanh.

“Hermes, quả nhiên ngươi từng du lịch rất nhiều thế giới, trong đầu thật sự có tọa độ của thế giới khác sao?” Elmin bình tĩnh nói. “Nếu quả thực có thế giới mới, chúng ta sẽ an toàn hơn nhiều.”

Hermes hé miệng, tay đặt quân cờ trắng xuống bàn:

“Đó là một đoạn trí nhớ xa xôi, không biết thế giới kia tồn tại hay không. Dù sao chư thiên vạn giới có rất nhiều nơi đang sinh sinh diệt diệt. Đối với thế giới mà nói, chúng ta quá nhỏ bé.”

“Ta vẫn muốn thử một lần.” Elmin hạ cờ đen rồi nói.

Mấy tháng sau.

Hermes lại đến nữa, mang theo một tảng đá đến làm mục tiêu định vị.

Thử qua thử lại nhiều lần, Elmin hao tốn năng lượng cực lớn, cuối cùng mới định vị được Truyền Tống trận, đồng thời định truyền tống đi qua. Đáng tiếc là… thất bại.

“Chắc hẳn thế giới kia đã bị hủy diệt.” Elmin hơi mất mát.

Thất bại sao?

Cũng không phải.

"Nếu đã thất bại thì tọa độ truyền tống khác để lại cho ta làm lưu niệm đi, ta có hứng thú rất lớn đối với Truyền Tống trận không gian."

Elmin không hề nghi ngờ.

Dù sao xưa nay Hermes chưa từng bị ai nghi ngờ. Elmin thẳng thắn giao một cái Truyền Tống trận khác cho hắn, hai người tiếp tục chơi cờ.

…

Trong hiện thực.

Hứa Chỉ cúi đầu nhìn Truyền Tống trận trước mắt.

"Tiêu phí hơn ba tháng đã giải quyết rồi. Một vị Thần hỗ trợ thành lập Truyền Tống Trận."

Nhưng làm sao xác định là khu vực gần dung nham?

Bởi vì đó là vị trí một nghìn tám trăm mét dưới chân Hứa Chỉ, khoảng cách này vô cùng phù hợp. Mà vật dùng để định vị đưa cho Elmin là nham thạch ở chỗ đó.

Có nham thạch núi lửa, đương nhiên sẽ định vị đến kết cấu nham thạch ngưng kết.

Hơn nữa vận may của hắn rất tốt, không đặt vị trí truyền tống ngay trúng vị trí dung nham nóng chảy, bằng không chớp mắt đã không còn. Phải biết rằng, mỗi lần dùng Truyền Tống trận không gian đều vô cùng đắt, cần rất nhiều năng lượng của Thần linh, cho dù là Elmin cũng không chịu nổi.

“Nếu Truyền Tống trận đã không bị hòa tan, chứng tỏ đã truyền tống tới gần vùng nham thạch núi lửa ngưng kết. Trước

tiên truyền một cái phân thân kính tượng đi thám hiểm xem sao.” Hứa Chỉ hơi nhắm mắt, bắt đầu chuyến hành trình tới lòng đất.

Xôn xao!

Truyền Tống Trận tiêu hao rất nhiều năng lượng, trận văn đồ đằng tỉ mỉ tinh tế sáng lên.

Một bóng người nhỏ bé như con kiến nhanh chóng xuất hiện trong không gian đen kịt. Bóng tối đen thui, duỗi tay không thấy năm ngón, rất khó di chuyển. Bùn đất xung quanh liên kết chắc chắn, không có một khe hở.

"Bị chôn sống rồi."

Trong đầu Hứa Chỉ lóe lên suy nghĩ như vậy.

Rào rào.

Ánh sáng lóe lên, nhu hòa ấm áp.

Một đạo vu thuật phát ra ánh sáng, rồi từ từ hình thành lồng phòng hộ, chống ra thế giới bùn đất tối tăm. Đất bùn, đá tảng cứng rắn xung quanh như bị một lực vô hình cực mạnh ép lên, dần biến hình, giống như một cái vỏ trứng gà.

“Cảm nhận vô hình!”

Kính tượng của Hứa Chỉ khẽ phất tay.

Cảm nhận vô hình: vu thuật tinh thần cấp năm khuếch tán như gợn sóng quét ra xung quanh. Rất nhanh, trong đầu hắn đã xuất hiện một hình ảnh màu đỏ chứa toàn bộ tin tức xung quanh giống như của loài dơi. Tảng đá, đất cát, bùn đất, nham thạch, cùng với dung nham nóng chảy.

“Ồ? Dòng dung nham nóng chảy chính vẫn còn ở khá xa. Có điều, nơi này rất gần chi nhánh của dòng dung nham, ở vị trí cách

mười ba mét…”

Trong biển ý thức đã xuất hiện một dòng sông đỏ bừng, nóng bỏng.

“Có điều, mạch dung nham này cũng rất lớn, rộng khoảng bảy mét, xem như thích hợp để lập sa bàn… Vị trí khác cách khá xa, vừa vặn có thể xem không gian bình thường trong lòng đất. Thậm chí có thể dẫn nước vào làm sông ngòi cũng sẽ không bị bốc hơi.”

Hắn không ngừng suy tính, không ngừng lặp lại việc thăm dò tính nguyên vẹn của sa bàn. Dù sao ở đây cũng là khu vực dung nham cực kỳ nguy hiểm, tự bản thân nó đã là một dạng rèn luyện. Nếu trên đầu có nham thạch nóng chảy, chỉ sợ sẽ sụp đổ sập xuống.

P/S: Mình check mấy bản raw thì có cái để là mét vuông, có cái là mẫu. Lúc đầu mình thấy mét vuông là hợp lý, nhưng đến mấy thế giới sau thì mẫu mới phù hợp :))

Cho nên từ giờ sẽ để diện tích sa bàn thế giới Vu Sư ban đầu là một trăm mẫu nhé, các thế giới sau sẽ lấy số liệu này làm chuẩn.

Chương 479: Thế Giới Dung Nham

Kính tượng cẩn thận đặt khối nham thạch vẽ Truyền Tống trận định vị ở một vị trí thỏa đáng, tránh khi mất lại không truyền tống vào được nữa.

Sau đó kính tượng mới bắt đầu dùng vu thuật thiêu đốt xung quanh để mở rộng hoàn cảnh, mãi đến khi mở rộng đến mức có thể chứa được một người.

Rào rào!

Thân hình lóe lên, một thanh niên đội kính lọc quang học màu đen dùng cho gia công bằng hàn điện xuất hiện tại vị trí này.

Sau khi có hoàn cảnh để tiến vào, bản thể Hứa Chỉ tự mình tới đây.

“Một kính tượng bé bằng con kiến không biết phải đốt tới khi nào, để bản thể tới làm cho nhanh.”

Rào rào!

Hắn vung tay lên, không ngừng mở đường, đánh xuyên ra một con đường đi thông tới dòng sông dung nham.

Dòng sông dung nham nóng chảy nhanh chóng xuất hiện trước mắt, nóng rực, sủi bọt, khiến người ta cảm thấy khủng bố. Dung nham nóng chảy là một trong các cảnh tượng tự nhiên nguy hiểm nhất trên Trái Đất, là một trong những hiện tượng uy lực khủng bố nhất của thiên nhiên.

“Lên cho ta.” Hứa Chỉ duỗi tay.

Rào rào!

Nham thạch nóng chảy màu đỏ rực nặng như chì, như thủy ngân, hóa thành dải tơ lụa màu đỏ bay múa trên không trung, thiêu đốt bùn đất xung quanh. Một cm, một mét, hai mét, không gian không ngừng khuếch đại.

Hứa Chỉ còn sử dụng vòng bảo hộ của vu sư bảo vệ toàn thân rồi tiến thẳng tới. Cho dù hắn không cẩn thận rơi vào trong dung nham, hắn vẫn còn có thể giãy dụa mười giây.

“Khoét nham thạch nóng chảy, đào bới lòng đất trong hiện thực quả thực khó khăn hơn trong trò chơi rất nhiều… Hơn nữa, không cần biến thành bao lớn, chỉ một mẫu là đủ rồi! Ta cũng không phải máy đào chuyên nghiệp như Phượng Hoàng kia, cái loại có thể tiêu tốn hơn mười năm để đào cả trăm mẫu. Quá mệt mỏi, đất còn lại cứ để sinh linh của thế giới này phát triển lên rồi sẽ tự đi đào móc vậy.”

Hứa Chỉ lạnh nhạt thầm nghĩ.

Chỉ cần bản thân hắn không hạn chế phạm vi, tự bản thân bọn họ sẽ đào khoét.

Sa bàn lúc trước rộng một trăm mẫu, còn thế giới này, Hứa Chỉ cho phạm vi mười nghìn mẫu!

Đó là khái niệm gì?

Đó là gấp cả trăm lần so với thế giới Hoang Cổ, nhưng cần bọn họ tự mở rộng.

Diện tích thế giới này còn lớn hơn gấp ba mươi lần cả ba thế giới cộng lại.

Thời gian tiếp theo, Hứa Chỉ mở ra gia tốc trăm năm đối với bản thân, làm làm nghỉ nghỉ, rất mệt mỏi mới mở rộng được một mẫu.

Sau đó, hắn lại quy hoạch vị trí hoàn cảnh, dòng sông, dãy núi, sáng tạo một địa hình hợp lý. Vật nuôi Rubik của vườn trái cây cuối cùng cũng có đất dụng võ. Hứa Chỉ bảo nó chứa thật nhiều nước trong không gian, sau đó vận chuyển tới đây. Vài lần qua lại, ngựa quen đường cũ chuẩn bị tất cả, lại chế tạo một vùng biển rộng khoảng nửa mẫu.

"Đưa lên bào tử!"

Hứa Chỉ duỗi tay, thả vào trong biển sinh mệnh nguyên thủy nhất. Nước biển vẫn bình tĩnh như trước, nhưng hình thái nguyên thủy của sinh mệnh đẹp nhất, vô hạn khả năng nhất đã chậm rãi sản sinh, giống như thai nhi trong nước ối, có vô hạn khả năng.

“Đã mở ra khởi nguyên của sinh mệnh…”

Hứa Chỉ vô cùng bình tĩnh. “Thế nhưng, đây chỉ là cơ sở. Thế giới dung nham đã mở ra, bào tử đưa lên, đều là cơ sở… Văn minh và hệ thống của thế giới này, nhân vật chính của thời đại, chắc hẳn vẫn phải sáng tạo ra.”

Lúc này, Hứa Chỉ tính đột phá gông xiềng của vài thế giới trước, chơi một trận thật lớn.

"Thế giới này lớn gấp một trăm lần thế giới siêu phàm trước đây, ta muốn thử… đi con đường kết hợp giữa khoa học kỹ thuật máy móc và sức mạnh siêu phàm.” Hứa Chỉ không ngừng suy tư. “Dùng biện pháp khoa học để tu luyện sức mạnh siêu phàm…”

Đây là do Phan Tuyết Tiên cho hắn dẫn dắt.

Nàng mở ra con đường thể tu cho yêu tộc, phải có “Hệ thống”, một cái “Dụng cụ đo lường thân thể” mang theo bên người, kiểm

tra nhịp tim, huyết áp, phân bố cơ bắp… Điều chỉnh số liệu phản hồi về cơ thể, như vậy mới có thể rèn luyện tốt cho thân thể, thực hiện tiến hóa sinh mệnh toàn diện.

Tuy rằng, thần thức cũng có thể làm được chuyện này, nhưng thần thức không dễ dùng, không chỉ tiêu hao lớn mà còn rất chậm, lãng phí thời gian.

Điều này làm cho Hứa Chỉ nhận ra điều gì đó.

Một người muốn tập thể hình thì phải có huấn luyện viên thể hình chỉ đạo, có khoa học rèn luyện thân thể mới có thể làm ít công to.

Một người muốn tu luyện có lẽ cũng phải giám sát thân thể tùy lúc, tu tiên bằng khoa học, như vậy mới có khả năng chăng?

“Nhìn trong ‘Bảy viên ngọc rồng’ người ta coi, dùng khoa học rèn luyện cơ thể, có các loại công nghệ giả tưởng như phòng trọng lực, kính đo lường sức chiến đấu, trực tiếp phá nổ cả hành tinh…” Đây là ý tưởng của Hứa Chỉ.

Thế nhưng, kết quả sẽ phát triển thành cái loại gì cũng là điều không biết, dù vậy vẫn luôn phải nếm thử.

Vậy thì, thế nào mới đủ khoa học?

Đương nhiên là hệ thống!

Trước kia rất khó có thể làm được, nhưng hiện tại lại có khả năng, bởi vì đã có sinh mệnh Silicon máy tính. Thế là, Hứa Chỉ quyết định gen của thế giới mới, dùng mô bản hệ thống xem như trụ cột.

Thế giới Vu sư, gen tinh linh + gen Evil Eye, phát triển ra hệ thống Vu sư.

Thế giới Hoang Cổ, gen khỉ + gen khối Rubik, phát triển ra hệ thống nội thiên địa.

Vậy thế giới mới, gen ?? + gen "Hệ thống" sẽ phát triển ra hệ thống gì?

Dùng gen nguyên thủy nào làm khuôn mẫu? Hứa Chỉ không biết, nhưng đều thử một lần.

"Sinh vật của thế giới mới này có bộ não mạch điện và chip điện tử, thân thể bằng máu thịt. Máy tính hình người, trái tim thiên sứ? Rốt cuộc phải tu luyện thế nào?" Hứa Chỉ cảm thấy đây là một thế giới không thể tưởng tượng nổi. Rất khó ngờ trước được, nếu nơi này phát triển tới đỉnh thì sẽ có dáng vẻ gì? Nhưng hắn vẫn trở lại, trực tiếp dùng gen Hệ thống bắt đầu dung hợp sinh mệnh mới tinh.

Nguyên vùng đất rộng khoảng một mẫu, Hứa Chỉ tiếp tục đào móc rộng ra cả một không gian, thành lập một gian nhà nhỏ đơn sơ. Hắn bày trong nhà một số bàn thí nghiệm, bàn luyện kim, thậm chí ống nghiệm, bình thủy tinh, một số bình bình lọ lọ trong suốt bày đầy cả cái giá, giống như một phòng thí nghiệm hóa học loại lớn.

Từ xa có dòng sông dung nham cung cấp ánh sáng.

"Trên mặt đất không thể triển khai nhiều thí nghiệm, ở đây có thể thoải mái hơn nhiều."

Hứa Chỉ mặc áo choàng Vu sư màu đen rất tinh tế. Hắn nhìn ra ngoài cửa sổ rồi thầm nghĩ.

Trước kia khi hắn sáng tạo các giống loài, hắn đều cần Messiah tiến vào thế Vu Sư nghiên cứu "Gen khối Rubik", rất nhiều năm mới hoàn toàn hình thành hệ thống, hình thành thế giới Hoang Cổ.

Hiện tại cũng thế, hắn đang nghiên cứu “Gen hệ thống”.

Hứa Chỉ thu ánh mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, đứng trước bàn luyện kim lắc ống nghiệm thủy tinh, trong ống là dung dịch dinh dưỡng đường glucôzơ. Hứa Chỉ ra lệnh:

“Phó não Trùng tộc, điều ra kho gen, sản sinh giống loài ‘Hệ thống’.”

Giọng nói máy móc vang lên:

“Đang sản sinh.”

Trong cái ao nuôi dưỡng hình vuông, gen DNA của bào tử nguyên thủy sắp xếp theo phương thức kỳ dị, tạo thành sinh mệnh nguyên thủy. Nó nhanh chóng sinh sản với tốc độ chóng mặt, rồi thành một số khuôn mẫu “Chip”.

Chương 480: Suy Nghĩ Về Kế Hoạch Mới

“Đây chính là sinh mệnh gen cơ sở rồi.”

Hứa Chỉ cúi đầu nhìn những con Chip mọc xúc tu dài mảnh này, trông như con rùa biển hình vuông, bề mặt bằng phẳng. Nó mọc ra xúc tu tảo biển, nhưng hoa văn trên bề mặt giáp xác không thật sự khiến Hứa Chỉ vừa lòng.

Chung quy nơi này không phải xưởng điện tử, những đường nét mạch điện trông giống như sọc vằn trên da lông con hổ, đều có sai lệch. Cho dù là xưởng chế tạo CPU, trong dây chuyền sản xuất cũng sẽ có tỷ lệ thất bại rất cao, huống hồ là sinh vật?

Đa số những con chip này đều là sản phẩm thất bại.

Hứa Chỉ hỏi:

“Phó não, tỉ lệ thành phẩm khoảng bao nhiêu?”

Giọng nói máy móc vang lên:

[Tỉ lệ thành phẩm là một phần mười nghìn. Giống loài này phần lớn đều có từ 1 đến 5 tuyến đường sai lầm, khiến chỉnh thể không thể sử dụng được. Nếu sau đó có thể cải tạo, sửa chữa lại những thành phẩm sai sót ít thì có thể đề cao đến tỉ lệ một phần nghìn.]

Phần lớn đều cần phải điều chỉnh lại sau đó sao?

Hứa Chỉ gật đầu.

Bản thân Phan Tuyết Tiên cũng làm như thế. Về cơ bản thì chúng đều phải tinh chỉnh, nhưng phần lớn đều có quá nhiều biến dị, không có cách nào điều chỉnh, cho nên tỉ lệ sinh sản giống loài rất thấp.

“Sinh sản trong điều kiện tự nhiên chỉ có tỉ lệ một phần mười nghìn, quá thấp! Hệ thống chip có thể điều chỉnh, nhưng nếu sinh ra sinh vật thì sao? Làm sao điều chỉnh bộ não? Bổ não ra giải phẫu? … Nếu là sáng tạo sinh mệnh, theo lẽ thường thì trong một vạn người chỉ có một là có thiên phú Hệ thống.”

Đây là một vấn đề đáng sợ rất khó giải quyết.

Hơn nữa, đó là dưới tình huống không kết hợp với sinh mệnh khác. Nếu kết hợp thêm với gen sinh mệnh khác, tỉ lệ thành phẩm e rằng sẽ càng thấp nữa.

“Là do ta yêu cầu quá cao sao?”

Hứa Chỉ thở dài. Lý tưởng tốt đẹp, nhưng quá khó thực hiện.

Cho dù là Phan Tuyết Tiên cũng không thể tạo ra một hệ thống bằng thủ công, huống chi là mình, lại còn định tạo ra cả một thế giới sinh mệnh trí tuệ hệ thống?

"Chỉ có thể đơn giản hoá, chuyện này không gấp được."

Hứa Chỉ thở dài, nén sự nóng lòng xuống. Hắn bắt đầu nghiên cứu gen chip này.

“Chỉ đành loại bỏ bố cục hệ thống, các loại tính năng… Để lại mỗi cốt lõi làm công năng máy tính đơn giản nhất, có năng lực giải toán siêu tốc, lưu trữ và đọc dữ liệu.”

Thời gian không ngừng trôi qua.

Hắn mở gia tốc thời gian trong thế giới dung nham để nghiên

cứu, tiêu tốn hắn bảy năm, tương đương với hai giờ ngoài hiện thực. Tới lúc này, hắn mới đơn giản hóa được lộ tuyến của sinh mệnh giống loài "Hệ thống".

Sau đó hắn sử dụng đảo thải trên diện rộng, gia tốc gấp mười nghìn lần, điên cuồng sinh sản ra hàng trăm triệu, hàng tỷ giống loài. Sau đó chọn lựa sản phẩm hợp tiêu chuẩn, lại tiếp tục sinh sản, lấy chúng làm định hướng tiến hóa, không ngừng tăng lên. Cuối cùng, tỉ lệ thành phẩm đã đạt tới 3%.

Quả thực là một lần chất biến!

Thế là, gen hệ thống cơ sở được ưu hóa, hắn tiến hành bước tiếp theo: Thí nghiệm dung hợp gen của giống loài hình người.

Lựa chọn đầu tiên của hắn chính là khuôn mẫu tinh linh, khỉ. Thế nhưng, hắn nhanh chóng phát hiện ra, hai gen này căn bản không thể nào dung hợp. Thậm chí, hắn đã dùng đến gen người hiện đại nhưng vẫn không thể được.

"Đến cùng là vì sao?"

Hứa Chỉ mặc áo choàng Vu sư, tay cầm ống nghiệm thủy tinh trong suốt. Trong ống có một con vượn người mọc lông mao tí hon đang gào rú.

"Gen hệ thống không thể viết vào? Rốt cuộc là vì sao?"

Đây là con đường chưa biết tới.

Giống như có một khu vực cấm thần bí nào đó của Thần, đã ngăn cách hoàn toàn hai loại hình thái khác nhau là sinh mệnh Silicon và sinh mệnh Cacbon hữu cơ.

Thời gian kế tiếp, Hứa Chỉ hoàn toàn quyết tâm thí nghiệm. Thậm chí, hắn dùng hắn phụ phẩm thí nghiệm "Hệ thống" để chúng làm trợ thủ ở phòng thí nghiệm, phụ trách bồi dưỡng vô số

giống loài thí nghiệm.

Một căn cứ thí nghiệm "Sáng thế" vĩ đại được thành lập.

Hạng mục nghiên cứu thí nghiệm "Dung hợp gen hệ thống".

Dù sao thời đại vẫn đang tiến bộ, bản thân Hứa Chỉ phát triển đến bây giờ, điều kiện đã sung túc đến cực hạn, có đủ sức mạnh ủng hộ sau lưng để cung cấp cho việc nghiên cứu khoa học.

Một đám trợ thủ máy móc cắm chip bám vào sau gáy một đám cự thú có vóc dáng hình người, lông nhung màu đen phủ khắp mình, khống chế hành động của chúng, điều khiển chúng đi lại trong hành lang dài, ra vào các phòng thí nghiệm.

"Trợ thủ số hiệu 104 phụ trách thí nghiệm dung hợp gen hệ thống vào động vật loài bò sát của thế giới Vu sư."

"Trợ thủ số hiệu 803 phụ trách thí nghiệm dung hợp gen hệ thống vào động vật biết bay của thế giới Hoang Cổ."

…

Toàn bộ các phòng thí nghiệm đều ngay ngắn trật tự.

Thời gian không ngừng tiến về trước. Hứa Chỉ làm một thí nghiệm chỉnh hợp cỡ lớn, thử nghiệm dung hợp hệ thống vào toàn bộ mười vạn giống loài bản địa đã sinh sôi ra ở các thế giới Hoang Cổ và thế giới Vu Sư suốt thời gian qua, cuối cùng đã tìm ra đáp án.

Lúc này, dung nham bên ngoài tỏa ra vầng sáng.

Hứa Chỉ ngồi sau bàn làm việc trong văn phòng chủ nhiệm của phòng thí nghiệm Sáng thế, mân mê một chén trà, nhìn bản báo cáo bìa đen. Trong đó là báo cáo tổng hợp từ một trăm bảy mươi chín nghìn giống loài.

“Rất nhiều giống loài trí tuệ thấp đều có thể kết hợp với gen hệ thống… Giống loài trí tuệ cao, thậm chí chỉ hơi thông minh một chút, căn bản không có khả năng dung hợp gen hệ thống!”

“Thì ra… Trí tuệ của một giống loài mới là chân tướng quyết định việc kết hợp gen hệ thống.”

Hứa Chỉ bỗng nghĩ tới một khả năng lớn nhất.

Não của sinh mệnh Silicon - Não chip máy móc, là thẻ lưu trữ ký ức, tính toán, CPU. Chính mình lại muốn dùng nó để thay thế bộ não máu thịt, mà còn lưu lại ưu điểm của máy tính.

Điều này không một bộ não trí tuệ tự nhiên nào thực hiện được. Dù sao thì chúng không có trí tuệ, trong đầu chỉ có bản năng sinh vật, thậm chí có thể nói rằng đó là một đoạn chương trình máy tính về bản năng sinh vật, tất nhiên có thể sử dụng một đoạn chương trình máy tính khác thay thế.

Vậy sinh mệnh trí tuệ cao thì sao?

Sinh mệnh cấp cao vốn đã có trí tuệ riêng, trong mạch thần kinh, tế bào não của bộ não hữu cơ đã sinh ra thứ được gọi là “Tự nhận thức”, có thể tự suy nghĩ. Bây giờ lại đổi cho nó một bộ não bằng chip máy móc, biến thành trí năng nhân tạo, vốn điều đó đã có xung đột…

“Đẳng cấp càng cao, có bộ não bẩm sinh, thì càng không thể dùng mạch điện trí tuệ máy móc để thay thế sao? Đây là chân tướng của việc không thể thành công?” Hứa Chỉ hít sâu một hơi, chuyện này khó khăn hơn hắn tưởng tượng.

Hắn bình phục tâm trạng một chút. Dù sao cũng không có việc gì mãi thuận buồm xuôi gió, thăm dò con đường chưa biết, có gập ghềnh, khó khăn mới là điều bình thường.

“Động vật và dã thú có thể dung hợp là vì chúng không có bao

nhiêu trí tuệ… Như vậy, trước tiên dung hợp động vật đi!”

“Chế tạo một động vật có bộ não hệ thống ra!”

Chương 481: Thành Công

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, sửa sang lại mạch suy nghĩ, lại bắt đầu nghiên cứu. Sau khi thất bại nhiều lần, trợ thủ phòng thí nghiệm 803 cuối cùng đã chế tạo ra được một con cự thú hình dáng giống chuột có bộ não hệ thống.

Đây là loài cự thú được xưng là loài có lực lượng mạnh nhất thời Gilgamesh của thế giới Vu sư: Finba!

Hứa Chỉ đã tới tận mắt nhìn thấy nó, cảm giác sinh mệnh thật là kỳ diệu. Nó giống như thú hoang bình thường, ăn uống, ngủ nghỉ, săn bắn, chạy nhảy, hoàn toàn giống với động vật bình thường.

Thế nhưng, sau khi Hứa Chỉ giải phẫu bộ não của nó, bộ não của nó đã không còn là máu thịt nữa, mà là một khối chất lỏng đặc sệt như dung dịch dinh dưỡng. Trong đó bọc lấy một tinh hạch màu đen, có tám mặt, óng ánh trong suốt, giống như tạo vật phát triển đẹp nhất của trời cao. Bên trong tinh hạch có rất nhiều hoa văn, dường như nó có mạch thần kinh.

“Hình dạng con chip đã xảy ra biến dị đặc thù, trở thành kết tinh tám cạnh màu đen. Bộ não của nó đã hoàn toàn được thay thế bởi một khối mạch điện kết tinh tám mặt sinh mệnh Silicon!”

Hứa Chỉ vui mừng.

Qua kiểm tra, thí nghiệm không ngừng, Hứa Chỉ lấy được một kết luận khiến người ta vui vẻ.

“Bản năng động vật, tế bào thần kinh, các xung mạch, trung khu thần kinh, dây thần kinh não… đã hoàn toàn bị mạch điện

thay thế. Nó đã hoàn toàn bị thay thế bởi thiết bị điện tử, mạch điện, thẻ nhớ, mà lại vẫn có thể sinh tồn giống hệt như trước…”

Hắn làm một thí nghiệm về phản xạ thần kinh theo tập quán của động vật, xem thử “Bộ não” có thể tiến hành ghi nhớ và chọn đọc hữu hiệu hay không.

Mỗi lần hắn cho ăn đều sẽ rung chuông.

Sau vô số lần, Finba giống với đa số động vật thông thường đã hình thành phản xạ có điều kiện. Mỗi lần chuông vang lên, nó sẽ cuống cuồng chạy tới, thậm chí còn phe phẩy cái đuôi đợi cho ăn.

"Quả nhiên, não chip, thiết bị điện tử silicon tạo thành bộ não cũng có thể ghi nhớ và chọn đọc ký ức một cách hoàn mỹ, tạo thành phản xạ thần kinh riêng.”

Hứa Chỉ cảm thấy, bản thân hắn cũng điên cuồng giống như Vu sư tà ác Medusa vậy, là một Tạo Vật Chủ điên cuồng đang thực hiện thí nghiệm sinh mệnh đáng sợ.

Giờ phút này, trải qua vui sướng khi giải được vấn đề khó, nhận được thành quả nghiên cứu vĩ đại, Hứa Chỉ bỗng nhiên muốn chia sẻ với người khác. Thế nhưng xung quanh trống rỗng, vốn không có ai có thể ôm ấp, la hét hoan hô chúng mừng cùng hắn.

“Bỗng nhiên ta hiểu sự cô đơn của Medusa khi một mình theo đuổi con đường chân lý trong suốt năm tháng dài đằng đẵng… Phải có một người đồng hành đi lên trước.” Hứa Chỉ cảm khái, nhìn dòng sông dung nham đang sôi trào đằng xa. Nó đang thong thả tỏa ra nhiệt lượng nóng nực.

"Tiếp tục thí nghiệm!"

Nếu như giải phẫu phần đầu não của Finba, một loài giống hoàn toàn với động vật bình thường, thì không thể nào biết được thứ chủ đạo hành vi logic của nó lại là một bộ não bằng kết tinh

màu đen, một cái máy vi tính siêu nhỏ.

Hứa Chỉ bỗng nhiên cảm khái: “Nhận thức logic khác biệt sẽ làm cho cái nhìn thay đổi…”

Hắn bỗng nhớ tới một quyển tiểu thuyết khoa học viễn tưởng trên Trái Đất: “Bọn họ do thịt tạo thành”.

Người Trái Đất chúng ta cảm thấy bộ não sinh mệnh Silicon thật khó mà tưởng tượng được. Một bản mạch điện, con chip cùng với các mạch điện, lại có thể suy nghĩ. Cho dù kỹ thuật trí năng máy móc nhân tạo không ngừng được mở rộng khiến chúng ta có thể dần chấp nhận. Nhưng nếu sinh mệnh silicon nhìn thấy sinh mệnh hữu cơ Cacbon chúng ta, có phải cũng sẽ cảm thấy thật khó tin?

Sinh mệnh Silicon nhất định sẽ rất kinh ngạc:

“Trời ơi! Một tảng thịt có ý thức? Máy móc chế tạo bằng thịt? Thịt chế tạo ra sinh mệnh giống với máy móc chúng ta? Ngươi chắc là trong đầu bọn họ không phải bộ não điện tử chứ?”

“À! Chúng ta đã tiến hành đo lường, kiểm tra xác nhận, quả thực là một đống thịt. Thật sự không dám tưởng tượng, hình thức kết nối của họ thậm chí còn không giống với chúng ta. Bọn họ không cần trao đổi tín hiệu vô hạn, bọn họ nhờ thịt để phát ra âm thanh, trao đổi với nhau? Thậm chí còn nhờ cơ thịt phun khí để ca hát!”

…

Hứa Chỉ cười cười.

Đứng ở độ cao văn minh khác, nhận thức đối với thế giới sẽ khác.

Ví dụ như người ở thế kỷ trước rất khó tưởng tượng ra được

thời đại điện thoại, đường ray tàu cao tốc, hai người ở cách nhau vô số khoảng cách mà lại có thể nói chuyện với nhau. Thậm chí, họ khó có thể tưởng tượng ra nổi, một con cự thú bằng kim loại lại có thể bay lượn trên bầu trời.

“Như vậy, bộ não sinh vật mới tinh này phải chăng có thể chuyển dời?”

Hứa Chỉ mỉm cười.

Trong xã hội hiện đại, chuyển dời não bộ là một nan đề. Bởi vì đó là tổ chức cơ thịt mềm mại, rất yếu ớt, chỉ hơi sơ ý một chút sẽ đụng tới vỏ não, tế bào thần kinh, mô não. Bộ não chế tạo từ mạch điện dường như không cần lo lắng chuyện này.

Hứa Chỉ nhanh chóng thử nghiệm. Hắn chuyển dời tinh hạch não bộ của Finba sang một con Finba khác. Vậy mà thí nghiệm di dời não bộ lần đầu tiên đã thành công. Hơn nữa, sau khi dùng vu thuật “Xuân Thủ Hộ” để làm lành miệng vết thương, nhìn sơ qua hoàn toàn không thấy gì khác biệt.

“Hình thái sinh mệnh thật thần kỳ.”

Hứa Chỉ tán thưởng với sự thần kỳ của sinh mệnh Silicon. Loại hình thái sinh mệnh này quả thực siêu việt loài người, siêu việt rất nhiều đặc tính của sinh vật máu thịt Cacbon hữu cơ. Chúng tính toán nhanh như máy tính, lưu trữ và chọn đọc cực nhanh!

Thậm chí có thể hiểu đơn giản là: Đó chính là một cái máy tính, với con mắt là camera, lỗ tai là linh kiện tiếp nhận giọng nói, miệng là loa phát, trong chip viết logic hành vi của sinh vật.

"Ưu điểm rất nhiều, sinh mệnh Silicon có khuyết điểm là bộ não dễ bị người khác động tay chân, bị người ta nắm sinh tử trong tay…”

Hứa Chỉ cười:

“Bổ đầu ra, viết lên ký ức hư cấu trong con chip trí nhớ hoàn toàn không phải vấn đề. Chuyện sống chết bị khống chế, thậm chí viết ai lên đó là phải trung thành với người đó… Như vậy, phải chăng ta có thể viết lên ký ức trong đầu Finba? Để nó có thể bắt đầu tu luyện một cách máy móc mỗi ngày? Thậm chí viết lên vu thuật trên tin tức trí nhớ truyền thừa.

“Phải biết rằng, nếu đổi thành máy tính, Vu thuật cũng chỉ là một phần mềm trong đó. Ví dụ như ‘Chiến tranh khí chùy’, mở một cái sẽ tự động vận hành… Ví dụ như ‘Xuân thủ hộ’? ‘Hỏa diễm phong’? Nhịp đập đại địa? Trời giáng thiên thạch?”

Hứa Chỉ lập tức đứng dậy, hưng phấn khác thường. Hắn cảm thấy dường như mình đã mở ra một con đường hệ thống hoàn toàn mới, có thể chế tạo ra hàng loạt cường giả cao cấp, thậm chí lúc trưởng thành có thể đạt đến cấp sáu, thậm chí cấp bảy!

Bẩm sinh đã có thiên phú pháp thuật!

“Dung hợp hai hình thái sinh mệnh, sinh mệnh Silicon…” Hứa Chỉ mặc áo choàng Vu sư màu đen, tay cầm một ống nghiệm trong suốt chứa một con chip sinh mệnh khối Rubik. “Một thời đại mới tinh đã mở ra.”

“Chip trong đầu, kết tinh trong não, có thể lập trình, ghi chép pháp thuật…” Hắn cười rộ lên, “Đây nhất định là một thế giới siêu phàm đáng sợ đến cực hạn.”

Chương 482: Thế Giới Khoa Kỹ Đáng Sợ (Thượng)

Đây là hệ thống khoa học kỹ thuật siêu phàm kết hợp với "Não chip" và "CPU mạch điện", có tiềm lực vô hạn.

"Có điều, nếu chỉ viết vu thuật vào thì vẫn chưa được."

Hứa Chỉ nhắm mắt, suy nghĩ một lát rồi lại mở mắt ra:

"Còn phải có gen Evil Eye nữa mới có thể tu luyện thành Vu sư… Cho nên, Finba, mày phải là sinh mệnh hai gen, bao gồm gen Evil Eye và gen Hệ thống."

Hứa Chỉ mau chóng cho Finba dung hòa thêm gen Evil Eye.

Hơn nữa, hắn mở bộ não của nó ra, viết vào đó chương trình phương thức "Tu luyện minh tưởng".

Khác với não người, sinh mệnh Silicon có thể biên soạn chương trình vào, phản xạ thần kinh, phản ứng kích thích, thậm chí sửa chữa trí nhớ, đều là điều dễ dàng.

Đối với sinh mệnh Silicon mà nói, đây là một việc thật đáng sợ. Bọn chúng không cần quá trình học tập lâu dài buồn tẻ cũng có thể thuần thục sử dụng, tự nhiên mà thành, giống như bản năng của sinh vật.

Hứa Chỉ nhận được thông tin về sinh mệnh Silicon từ Phó não Trùng tộc trong đầu: Đây là điểm mạnh mẽ của sinh mệnh silicon! Chúng dạy dỗ con cháu không cần thông qua học tập, chúng gọi phương thức này là 'Truyền thừa'."

Mà tới hiện tại, giống loài mới tinh này đã sở hữu năng lực đặc biệt “Truyền thừa”, đặc điểm của sinh mệnh Silicon.

Thời gian trăm năm trôi qua cực nhanh.

Bên ngoài vẫn đang lên men, hơn một thế kỷ qua, mọi người đã dần dần thích nghi với nỗi sợ hãi đó. Hứa Chỉ chẳng qua thỉnh thoảng mới ra ngoài, mục tiêu chủ yếu vẫn là tới sa bàn dung nham dưới lòng đất. Hắn đi xem xét thể thí nghiệm: Finba, không ngừng thí nghiệm tu luyện, cải tiến "Truyền thừa".

Mấy năm nay hắn đã viết phương pháp minh tưởng vào trí nhớ, nhưng hắn phát hiện ban ngày không thích hợp cho minh tưởng. Thế là, hắn viết việc minh tưởng vào buổi tối, vào trong “Cơ chế giấc ngủ” của sinh vật. Cùng lúc với ngủ chính là minh tưởng, tự nhiên giống như việc hít thở trong khi ngủ vậy.

“Ngủ cũng có thể mạnh lên, tương đương với treo máy cày cấp… Thời gian minh tưởng mỗi ngày chính là lúc ngủ, vậy ban ngày sẽ là lúc vận động đi đường, là rèn luyện thân thể.”

Hứa Chỉ lại mở đầu Finba ra để sửa lại hệ thống và phương thức hành vi của nó.

Về sau, mỗi ngày đi đường, khẽ động đậy vào lúc ban ngày đều sẽ rèn luyện mỗi một thớ cơ bắp trên người trong vô thức, hình thành một loại tương tự với thể tu của Phan Tuyết Tiên, được rèn luyện sinh mệnh và tiến hóa cấp bậc sinh mệnh toàn diện.

"Dựa theo cách này, biên soạn việc tu luyện vào trong bản năng sinh hoạt hằng ngày, không cần cố sức rèn luyện, thông thường sau khi trưởng thành cũng sẽ có thể phách ở cấp năm, vu thuật ở cấp sáu.”

Hứa Chỉ vuốt ve cự thú Finba, tâm trạng khá bình thản.

“Loại sinh vật trí tuệ nhân tạo đáng sợ được thiên nhiên ưu ái

này được viết vào chương trình tu luyện đặc biệt, nó đã được thiết kế đến mức hoàn mỹ nhất hiện tại. Đương nhiên, muốn trưởng thành vẫn cần một trăm hai mươi năm."

Hơn nữa, hắn phát hiện, cùng với quá trình mạnh mẽ lên, Finba ở lúc sáu mươi đến bảy mươi tuổi đã dần sinh ra trí thông minh ngang với trẻ con bình thường, thoát ly khái niệm dã thú, trở thành trí tuệ nhân tạo chân chính...

Tóm lại, chính là việc nó đã có trí tuệ.

"Ai có thể ngờ được, con cự thú cơ thịt này lại có một bộ não là phần cứng kết tinh?"

Hứa Chỉ cười.

Trong thời gian Hứa Chỉ thí nghiệm, giống loài tiến hóa đã tới buổi tối ngày hôm sau. Bởi vì được che chở cẩn thận, trong sa bàn đã bắt đầu xuất hiện một số giống loài phù du đặc biệt, thậm chí có một ít sinh mệnh thủy sinh như loài bò sát.

Rào rào!

Hứa Chỉ vẫn mặc áo choàng đen của Vu sư, mắt nhìn đường ven biển như về tới Kỷ Trias xa xôi. Bỗng nhiên, có một con côn trùng nhỏ màu đen bị đánh dạt vào bờ biển, bảy tám cái chân bọ ngựa màu đen đang giãy dụa yếu ớt.

"Chính là ngươi."

Hứa Chỉ xoay người nhặt nó lên, thản nhiên nói:

"Ngươi chính là tổ tiên của tất cả con cháu có sinh mệnh siêu phàm. Cường giả trong tương lai của thế giới này đều sẽ là cháu chắt của ngươi, có dòng máu bắt đầu từ gen nguyên thủy của ngươi."

Hứa Chỉ thong thả dạo bước dọc theo bãi đá vụn như trong sa mạc, mang nó về phòng thí nghiệm.

Tiếp theo sẽ cho sinh sản liên tục đến mấy chục nghìn con cháu, chia tách ra trong một tá ống nghiệm thủy tinh, không ngừng dung hợp gen "Hệ thống", sinh ra chip Silicon.

Cuối cùng, ở ống nghiệm đánh số 1845 thành công sinh ra thể biến dị, dung hợp được gen, trong đầu có một kết tinh nhỏ.

Hứa Chỉ viết vào bộ não của nó từng vu thuật của Vu sư, đạo pháp của thế giới Hoang Cổ, thậm chí pháp thuật tinh thần… hắn lấp đầy bộ não của nó bằng tri thức thuật pháp, viết sâu tận vào gen.

Hứa Chỉ quẳng nó về lại biển, lẳng lặng nhìn tất cả.

"Tiếp tục tiến hóa đi! Tiếp tục phân tách thành các loại sinh mệnh trong biển, trở thành bò sát, thực vật, loài bay trên trời, loài bơi dưới biển…"

"Trong gen đã được viết vào phương trình, sinh mệnh con cháu sẽ kế thừa một phần thiên phú gen…"

Nó giống như một nguồn tổng hợp thiên phú.

Khai chi tán diệp, tiếp tục tiến hóa trong Kỷ Sáng Thế, không ngừng sinh sản ra con cháu, sẽ phân hóa ra cả vùng đất này.

Không đến mấy năm ngắn ngủi, con côn trùng kia chết già. Nó đã khai chi tán diệp, mỗi lứa con cháu đều có bộ não kết tinh. Vu thuật và đạo pháp giống như đã khắc vào chuỗi gen DNA, rất khó xóa bỏ.

Đương nhiên, chỉ mang theo một phần.

"Cự thú đã sinh, tiếp theo không lâu nữa, động thực vật trên

thế giới này đều sẽ biến thành sinh mệnh máu thịt nửa trí năng nhân tạo, nhưng mà… luôn cảm thấy có chút chưa đạt yêu cầu." Hứa Chỉ hơi nhíu mày.

Những con thú hoang đó đều phải tu luyện tới cấp bốn, cấp năm mới bắt đầu sở hữu trí tuệ.

Mà lại rất thưa thớt.

"Vẫn cảm thấy thiếu quá nhiều giống loài tầng chót vừa sinh ra đã sở hữu trí tuệ, đó chính là loài người."

Hứa Chỉ thở dài. Con người là sinh mệnh có trí tuệ, không thể triệt để thay thế bộ não hữu cơ thành bộ não chip điện tử.

"Chỉ đành nghĩ cách giải quyết."

Hứa Chỉ trầm ngâm trong phút chốc. Sau vô số lần thí nghiệm, hắn có một chút tâm đắc đối với sinh mệnh Silicon, có biện pháp giải quyết.

Thời gian thấm thoát, lại qua ba năm.

Hứa Chỉ nhìn hai con tinh tinh nhỏ mới sinh. Đó là hai chủng tộc khác nhau, một con là loài người Hoang Cổ, một con là loài người ở thế giới Vu Sư.

Xem như người phương Đông và người phương Tây.

Bộ não của hai bên vẫn là máu thịt hữu cơ, chỉ là trong đầu của chúng có thêm một khối u thoạt nhìn chẳng có tác dụng gì. Ở thời điểm thích hợp nó sẽ kích hoạt lên, rồi dần dần trở nên cứng rắn, sau đó thay thế bộ não của chúng, rồi trở thành tinh thể.

"Đã không thể có được ngay từ đầu thì chỉ có thể để các ngươi từ từ phát triển, nhẹ nhàng thong thả biến hóa."

Hứa Chỉ cười nói:

“Có điều, cho dù không Silicon hóa, đại bộ phận con người đều không trọn vẹn, nhưng vẫn có xác suất nhất định sở hữu bộ não hệ thống hoàn mỹ từ lúc vừa sinh ra.”

Hứa Chỉ đặt bọn chúng xuống đất, lẳng lặng sinh sôi.

Rất nhanh sau đó, cả vùng đất gió nổi mây phun, mỗi giây mỗi phút đều biến hóa mau chóng, dần trở nên tươi tốt. Vì hoàn cảnh nóng bức nên nơi này tạo thành sinh thái đặc biệt.

Cây cối cao lớn màu đỏ rực, hầu như đều có lá màu đỏ.

Sinh linh trên mặt đất hầu như không có lông, nhưng bởi vì săn giết lẫn nhau nên đã sử dụng áo giáp màu đen rất cứng rắn.

Những cự thú siêu phàm sinh hoạt trong rừng cây rậm rạp, và trên thảo nguyên rộng lớn mênh mông. Thậm chí, chúng có trí tuệ không thấp, đã bắt đầu tranh giành lãnh địa của nhau. Trong khi chém giết, từng con có thiên phú đạo pháp cực kỳ khủng bố dùng mưa sao băng, gió lốc, bóng tối, ánh sáng, cả mặt đất trở thành đống hỗn độn, giống như mỗi ngày đều tràn ngập tai hoại. Thậm chí, đã có cự thú siêu phàm bắt đầu biết đục tường, khai phá lãnh thổ, khuếch trương diện tích thế giới.

Chương 483: Thế Giới Khoa Kỹ Đáng Sợ (Hạ)

Còn bầy người vượn cổ xưa cũng đã bắt đầu đi săn thú.

Hai tốp người này là sinh mệnh ở tầng thấp nhất. May mà đám cự thú kia không coi trọng những sinh vật cấp thấp như họ.

Bọn họ có trí tuệ cực kỳ thông minh, né tránh ở khu vực dòng sông dung nham hiểm ác nhất, ở trong các thung lũng bồn địa. Vì dã thú có thiên tính sợ lửa bẩm sinh, đám cự thú đó căn bản lười tới gần khu vực sa mạc, loài người nhờ vậy có thể tiếp tục sống lay lắt. Hơn nữa, vì nhiệt độ nóng nực, từng thế hệ thay phiên sinh ra, bọn họ mau chóng bỏ đi bộ lông đầy người, lộ ra thân hình sạch bóng.

Việc sống gần dung nham cũng khiến văn minh của loài người nhanh chóng phát triển. Họ sở hữu lò luyện thiên nhiên có ngọn lửa nóng cháy, có thể rèn quặng sắt và kim loại, trực tiếp tiến vào thời đại đồ sắt.

“Dòng sông dung nham là mẹ của chúng ta!”

Họ dùng ngôn ngữ thô sơ vui mừng trao đổi với nhau, vung cao mâu sắt.

Mười năm đầu tiên.

Tất cả bọn họ đều là thợ rèn, chế tạo xe đẩy, vũ khí bằng sắt, thậm chí là lò xo tinh vi, đã bắt đầu xuất hiện vũ khí dạng cung nỏ.

Trong hai mươi năm ngắn ngủi.

Họ phát hiện ra loại vật chất đặc thù, đó là lưu huỳnh. Họ còn lợi dụng lưu huỳnh ở gần vùng dung nham để chế tạo thuốc nổ.

Đám cự thú chém giết ngày càng kịch liệt, trời sụp đất nứt.

"Chúng ta phải thoát khỏi thế giới này!"

Bọn họ giận dữ gào lên, mặc áo da thú, quần cỏ.

Họ lén dùng thuốc súng liên tục cho nổ ra một con đường trong lòng đất. Từ vị trí dòng sông dung nham, họ không ngừng đào móc vào bên trong. Tốn trọn vẹn bảy năm di chuyển, bọn họ đã tới được một vùng đất mới tinh.

Đây là một mặt khác tại thượng lưu của dòng sông dung nham. Con người mang theo thực vật và động vật đã chuẩn bị sẵn, bắt đầu sinh sôi nảy nở, tiến hành định cư và sinh hoạt.

Mà đi xuống nữa chính là một thế giới khác, là thế giới địa bàn của cự thú.

Thế giới giống như đã trở về bình tĩnh, không có những sinh linh có thể hủy thiên diệt địa đó nữa.

“Bọn hắn đang trốn tránh, đang trốn ra khỏi thế giới siêu phàm mà ta sáng tạo ra, nhưng đó cũng là điều đương nhiên mà thôi! Thế giới lớn như vậy, lại đều là nham thạch, đủ cho bọn hắn đào thông đường, trốn sang một vùng đất khác.” Hứa Chỉ bình tĩnh nhìn tất cả, không hề thất vọng, “Bọn hắn không có ý đi lên văn minh siêu phàm mà dùng thuốc súng, dụng cụ kim loại, đi lên con đường khoa học kỹ thuật.”

Thế giới dung nham thiếu nhất chính là nước mưa.

Nhưng sinh vật khối Rubik lúc này đã đảm nhiệm chức vụ Thủy Thần trong thế giới này, định kỳ hạ mưa xuống.

Đế Quốc sáu mươi năm.

Không có kẻ thù bên ngoài, hai giống loài con người bùng nổ mâu thuẫn, gây ra Đại chiến thế giới thứ nhất: "Chiến dịch Merkel". Súng và pháo, kỵ binh và kiếm sĩ điên cuồng chém giết, lưỡng bại câu thương. Trận đại chiến này giằng co khoảng mười ba năm, cuối cùng hai nước tự tách ra hai đầu, lấy dòng sông dung nham làm biên giới, phân chia ra một con đường để sinh sống, đặt tên là Đế quốc người phương Đông, và Đế quốc người phương Tây.

Vì trận chiến tranh này, súng ống được vận dụng đến độ thành thục đã xuất hiện, nhanh đến mức khiến người ta khó tin.

Bọn họ điên cuồng phát triển dân cư, bắt đầu thành lập văn minh, thành lập chế độ quốc gia, ban đầu lợi dụng dung nham tạo thép, chế tạo hợp kim.

Thiết bị đào móc đã xuất hiện, hai đế quốc phân biệt tự ban bố mệnh lệnh:

"Chỉ cần là đất đai đào móc ra được thì đều thuộc về người đào móc ra, có quyền sử dụng lãnh địa ba trăm năm! Trở thành lãnh chúa địa phương!"

Ầm!

"Trở thành lãnh chúa của Đế Quốc?"

Trong nhất thời, cả thế giới đổ xô tới.

Không chỉ vùng đất đào ra thuộc về mình, còn có khả năng đào ra kim loại quý và khoáng mạch.

Tại thời đại hơi nước, vô số nhà buôn giàu có cùng với các công ty tư bản mở ra thời đại đào vàng. Rất nhiều người góp vốn, thậm chí người thường cũng cuồng nhiệt hơn. Chỉ trong mười năm

ngắn ngủi, có người kiếm đầy bồn đầy bát, có người tán gia bại sản.

Sau đó, họ không ngừng mở rộng lãnh địa, đã khai phá ra phía ngoài tới một trăm mẫu!

Họ sinh sản nhanh như châu chấu. Thế giới rất khổng lồ, chỉ cần xâm lược và khai hoang, căn bản không cần kế hoạch hóa gia đình và tiết chế gì cả.

Thậm chí, một con đường buôn lậu rất gian nan được mở ra giữa Đông Đế Quốc và Tây Đế Quốc, bắt đầu từ dòng sông dung nham đến vách đá trên bầu trời, từ đó leo trèo sang, không ngừng vụng trộm chuyển vật tư, chỉ là rất nguy hiểm mà thôi.

Vốn thời đại phát triển như vậy còn rất lâu dài và thong thả.

Thế nhưng, Đế Quốc năm 114, trong một xóm nghèo ở phương Tây có một đứa con lai Đông Tây tên là Weiss Lâm. Từ một tuổi đã học xong ngôn ngữ đại quốc, bảy tuổi phát hiện sự tồn tại của điện, lợi dụng sức nóng để phát điện.

Mười hai tuổi, phát minh ra điện xoay chiều, thành lập công ty điện máy.

Sơ đồ điện đơn giản đã xuất hiện.

Rất nhanh, vì một đứa trẻ thần đồng tới thế giới này, thế giới chớp mắt nhảy vọt lên, tiến vào thời đại cách mạng công nghiệp.

Sau đó hắn đổi tên thành Levis.

Levis thành lập công ty trách nhiệm hữu hạn Levis. Hắn bắt đầu khai thác mỏ, nghiệp vụ y tế, các lĩnh vực chính, nghiên cứu điện máy học, phát minh ra bóng đèn, hoàn thiện thủy tinh, phát hiện hiệu ứng cơ học…

Mỗi lĩnh vực, hắn đều có phát kiến kinh người.

"Trên thế giới này sao lại có con người thông minh như vậy?"

“Hắn nhất định đã mở ra khu vực cấm của Thượng Đế!”

“Đó là người đàn ông gần với Thần nhất!”

…

Thời đại đang điên cuồng phát triển về phía khoa học kỹ thuật.

“Đây là tốc độ của khoa học kỹ thuật, sự phát triển của khoa học kỹ thuật chỉ cần trong nháy mắt...”

Hứa Chỉ nhìn cảnh tượng này:

“Vì dung nham mang tới lực lượng rất vĩ đại! Quặng kim loại và lưu huỳnh trong dung nham đưa bước trực tiếp tiến vào thời đại thuốc súng và đồ sắt… Thời đại của họ giống như đã leo thẳng từ những năm 1800 trên Trái Đất tới thời đại năm 2000, lại từ văn minh phong kiến nông canh nguyên thủy chớp mắt đã xuất hiện văn minh thuốc nổ, súng ống, thậm chí máy bay đã xuất hiện.”

Huống hồ, lại có một con người với trí tuệ nhân tạo?

Tại năm thứ 120, vô tuyến điện xuất hiện.

Thiết bị điện tử xuất hiện, thậm chí đã xuất hiện tivi đen trắng, máy chụp ảnh kiểu cổ, cả xe ô tô nhỏ, các thiết bị hiện đại.

Levis cũng đã tới lúc tuổi già.

Hắn cố gắng trên lĩnh vực chữa bệnh và giành được nhiều thành quả, hơn nữa điều khiến người khác khó hiểu là, lúc tuổi già hắn điên điên khùng khùng, không ngờ từ bỏ khoa học để toàn lực nghiên cứu thần học, tôn giáo.

“Cuối cùng cũng nghiên cứu thành công.”

Levis hít sâu một hơi. Hắn đang ở trong bệnh viện tư của mình, xem xét ảnh chụp X-Quang trước mắt.

Đó là ảnh chụp bộ não của chính hắn.

Trong bộ não có một khối rắn tám cạnh tại vị trí của tuyến tùng trong não. Hai tay hắn bắt đầu run rẩy.

“Bộ não của ta, tại vị trí tuyến tùng bẩm sinh đã biến dị! … Đây chính là nguyên nhân làm cho ta thông minh như vậy, đã thấy là không quên, còn có chứng tăng trí nhớ siêu khủng bố. Chỉ cần ta muốn, thậm chí ta có thể tùy tiện nhớ lại ký ức cả một ngày dài lúc một tuổi… Có lẽ, tuyến tùng biến dị có thể giúp con người mở Thiên nhãn, tăng trí tuệ, làm cho con người sở hữu năng lực vô thượng.”

Ông lão tóc bạc này đã ngồi tại địa vị đỉnh cao của Đế quốc. Hắn vuốt huyệt Thái dương, nhìn tuyến tùng của mình, thì thào:

“Thần… thật sự có tồn tại sao?”

Chương 484: Thế Giới Dung Nham Phát Triển

Ở bên ngoài mới trôi qua tích tắc, nhưng thế giới Dung Nham ở trong lòng đất đã tiến vào thời kỳ công nghiệp phát triển, TV màn hình trắng đen, điện thoại, thậm chí là xe ô tô cỡ nhỏ, cả xã hội loài người dần dần thâm nhập vào sâu trong khu rừng của những tòa nhà cao tầng bền chắc.

Hứa Chỉ vẫn còn đang ở trong phòng thí nghiệm bí mật.

“Bất luận là như thế nào đi nữa, thì bọn họ đều đang phát triển đi lên.”

Hứa Chỉ lẳng lặng ngồi trên cái ghế dài màu trắng trước bàn làm việc trong phòng thí nghiệm, ở phía sau hắn là một cái cửa sổ, hắn nhìn bản báo cáo điều tra vô cùng kỹ càng tỉ mỉ trên bàn.

Văn phòng trước mắt nhìn cứ như của bên quân đội, bên trong là 37 cự thú có bộ lông đen tuyền, phía sau gáy được gắn vào một con chip hệ thống màu đen hình vuông, mặc trên người áo blouse trắng làm trợ lý thí nghiệm.

“Những hệ thống trợ lý hình khối lập phương được sáng tạo ra này nên thu về thôi, phòng thí nghiệm của Sáng Thế Thần cũng nên phá hủy, dù sao bây giờ sự tồn tại của nó cũng đã trở nên vô nghĩa rồi.”

Rầm rầm!

Hứa Chỉ đưa tay ra, gió nhẹ thổi qua quét sạch mọi thứ, một con chip hệ thống màu đen hình khối lập phương nhanh chóng

được thu về, tiến vào bên trong không gian giới chỉ màu đen của Hứa Chỉ.

Oành!

Đám cự thú trước mắt lập tức ngã gục về phía sau, đập mạnh xuống mặt đất phát ra những tiếng kêu rên, bởi vì bị gắn con chip quá lâu, nên chúng đã trực tiếp biến thành những con cự thú chết não, trở thành những cự thú công cụ, cũng xem như chết già.

“Bắt đầu rồi, một nền văn minh hoàn toàn mới, ta đã dốc hết toàn lực, dùng toàn bộ nội tình của những thế giới trước đó để làm nền móng cho các ngươi, hãy cho ta xem các ngươi rốt cuộc có thể phát triển nó tới mức nào!!”

Ầm ầm!

Hứa Chỉ bước ra khỏi phòng thí nghiệm, phía sau liền vang lên tiếng nổ mạnh, một dòng sông dung nham khổng lồ từ trên trời đổ xuống, bao trùm lấy cả phòng thí nghiệm, trong màu sắc đỏ tươi diễm lệ của khói lửa, toàn bộ phòng thí nghiệm bị hủy đi trong nháy mắt.

Ngoại trừ lần xây dựng nên vùng đất dung nham của cái thời đại kia, hắn sớm đã không còn dùng bản thể để đến đây nữa.

Dù sao mấy ngày này, hắn cũng đã thành công ngưng kết ra đạo phân thân kính tượng thứ 3 rồi, ngồi ở trong phòng làm việc, giống như một pho tượng hiền lành, bản thân hắn thỉnh thoảng sẽ đến đây, mở hai mắt, xem xét thành quả nghiên cứu được.

Phân thân kính tượng không có ý thức của chính mình, nhưng mà điều đó lại thuận tiện cho việc tiến vào, chính là một điểm truyền tống cố định.

“Tuy rằng, hiện tại nói là một cái thế giới mới bắt đầu phát triển, nhưng chỉ trong 100 năm đầu lại đã sắp vượt qua nền văn

mình trên địa cầu luôn rồi…Đã phát triển đến thời đại Trung Cổ. Mới trôi qua có bao lâu cơ chứ!”

Hứa Chỉ mặc áo bào Vu Sư màu đen tinh xảo bước những bước dài.

Phương diện khoa học kỹ thuật xác thực nhanh hơn rất nhiều so với phương diện siêu phàm.

Dù sao, ở phương diện siêu phàm, hệ thống sức mạnh cần phải không ngừng thôi diễn, rèn luyện thân thể, cần phải trải qua nhiều thế hệ để hoàn thiện. Hơn nửa, cho dù có chính thức bắt đầu tu luyện, ngươi muốn đạt tới cấp bậc Thiên Đế, mặc dù thiên phú của ngươi cực tốt, thì thường cũng phải mất hơn 200 năm.

Còn sự phát triển của nền văn minh ở phương diện khoa học kỹ thuật thì không cần!

Chỉ cần đầu óc của ngươi đủ thông minh, có năng lực tính toán siêu nhanh, đồng thời có các của cải và điều kiện bên ngoài, thì có thể điên cuồng thúc đẩy cây công nghệ, chế tạo ra càng nhiều loại vũ khí công nghệ hiện tại đáng sợ khác!

Có điều, Hứa Chỉ cũng không muốn can thiệp vào trong đó, hắn chỉ yên lặng chờ đợi.

“Bọn họ tự mình phát triển khoa học kỹ thuật của chính họ, ta tự mình nghiên cứu, hạng mục nghiên cứu cuối cùng trước đó, hiện tại coi như là hoàn thành…”

Hứa Chỉ hơi cúi đầu, nhìn viên tinh thể tám mặt đỏ sẫm trong tay,

“Hạng mục cuối cùng của ta, làm sao để đoạt xá một cái hệ thống…”

Hạng mục này, Hứa Chỉ vẫn cảm thấy rất hứng thú với nó.

Thử trở thành một sinh mệnh Silicon, cho tới bây giờ, hạng mục này mới được hoàn thành.

“Đã có thể dung nhập cái phân thân kính tượng này…” Hứa Chỉ chăm chú nhìn nó.

Phân thân kính tượng là thứ gì?

Phân thân kính tượng là có thực thể, cùng loại với chân thân Tổ Vu.

Chân thân bình thường của Tổ Vu, có thể từ trong không khí mọc ra tám cánh tay với đủ hình dạng khác nhau, trở nên cao lớn uy mãnh, cơ thể tăng lên vô số lần. Còn phân thân kính tượng lại tách cánh tay mọc ra này và khối thịt trên cơ thể tạo thành hình người…

Đương nhiên, kích thước thu nhỏ của kính tượng, giống như là một viên mụn trứng cá được tách ra từ trên người Hứa Chỉ vậy, thậm chí còn nhỏ hơn.

Như vậy, nếu kính tượng có thực thể thật sự, cơ thể bằng máu thịt, tất nhiên có thể tiến hành tự cải tạo, biến máu thịt bên trong đầu óc thành tinh thể.

Ầm ầm!!

Không gian mở ra một cái khe, truyền tống trận lóe lên ánh sáng.

“Phải đổi một cái đầu óc khác cho mình thôi.”

Lúc này, một người khổng lồ hùng vĩ xuất hiện, giẫm đạp lên từng cây từng cây đại thụ.

Thanh niên này mặc một cái áo khoác đen, lấy ra một bộ bàn ghế nhỏ ngồi xuống, nhìn kính tượng nhỏ như con kiến của chính

mình, cầm một con dao giải phẫu còn nhỏ hơn cả cây châm, từ từ xoay người, bắt đầu tiến hành giải phẫu đầu của mình.

“Tự mình cải tạo chính mình.”

Ba ngày sau.

Đạo kính tượng này mở mắt ra.

Trước mắt xuất hiện một trang chủ hệ thống màu xanh dương nhạt: Thùng rác, My Computer,…

Hắn thử nghiệm một chút, không có bất cứ vấn đề gì.

“Tuy rằng đã cấy ghép vào, nhưng bản thân tài năng này không phải là của ta, nếu như đạo phân thân kính tượng này chết đi, sau đó sống lại nó sẽ biến mất…”

Bản thể của Hứa Chỉ quay về, còn kính tượng thì cảm thấy rất hứng thú, ngồi xuống tại chỗ, bắt đầu lập trình máy tính.

Máy tính trên bàn.

Không đến ba ngày, nhanh chóng xuất hiện trò chơi rắn săn mồi, dò mìn, cùng với một ít thứ khác như đấu địa chủ, cờ vua, cờ vây…

Đừng hỏi tại sao Hứa Chỉ lại biết lập trình máy tính, ngôn ngữ C và những thứ khác, bởi vì Thần Trí Tuệ Hermes là một công cụ đọc sách hình người, không có IQ của chính mình, luôn điên cuồng học tập.

Sau khi chơi xong hai ván đấu địa chủ, lập tức cảm thấy rất vừa lòng với bộ đầu óc mới này, Hứa Chỉ an tâm bước vào cuộc hành trình, hắn cũng không vội vàng cản trở, trước hết cứ nhìn xem tương lai của bọn họ như thế nào đã.

“Nền văn minh khoa học kỹ thuật sẽ phát triển tới trình độ

như thế nào đây?”

…

Đế Quốc năm 131.

Cao ốc bát giác Levis.

Nơi này là thành phố khoa học kỹ thuật - Thành phố Mocha, ở phía xa xa là dòng sông dung nham nóng hổi, tỏa ra ánh sáng vàng chói lóa, chiếu sáng khắp thành phố khoa học kỹ thuật, đồng thời cung cấp điện năng, làm cho toàn bộ thành phố này hình thành một phong cách máy móc hơi nước cực kỳ huyền ảo.

Trên mặt đất, đã xuất hiện một ít xe máy.

Thậm chí, có tộc đua xe với phong cách ăn mặc vô cùng khoa trương và thời thượng, điên cuồng phóng xe, chạy rượt đuổi nhau ngoài phố lớn lẫn trong ngõ nhỏ.

“Thế giới xinh đẹp này, sau khi ta chết đi, thời đại này sẽ như thế nào? Trì trệ không tiến bộ ư?”

Hắn chống gậy, nỉ non nói, vô cùng sầu lo, chính hắn cũng chưa bao giờ nghĩ rằng mình sẽ thông minh tới vậy, dựa vào năng lực của bản thân đã thúc đẩy nền văn minh của nhân loại phát triển trên diện rộng.

Chương 485: Truy Tìm Nguồn Gốc Của Nhân Loại (Thượng)

Levis đã 32 tuổi, được trao tặng rất nhiều giải thưởng và huân chương, thậm chí có được vinh quang tối cao suốt đời của hai đại Đế Quốc nhân loại, Giáo sư hoàng gia, Viện trưởng của học viện khoa học kỹ thuật hàng đầu, Đại Hiền Giả của nhân loại...

Nhưng trong Đế Quốc nhân loại, tuổi thọ trung bình đều là 30 tuổi, bất luận là địa vị của hắn cao như thế nào đi nữa, thì hiện tại cũng đã trở thành một ông lão đầu tóc trắng xóa, chống gậy, run run rẩy rẩy đứng ở trong phòng thí nghiệm.

Hắn biết rất rõ, tuổi thọ của mình đã sắp tận.

Đột nhiên hắn có chút cảm khái, hắn đếm những nhấp nhô trong cuộc đời mình.

Xuất thân từ khu dân nghèo, thời thơ ấu chịu đánh chửi, bản thân lén tự học nghiên cứu tri thức, cuối cùng tình cờ được Đại tiểu thư của gia tộc Weiss khai quật, cung cấp vốn để thành lập sở nghiên cứu điện lực ở trong trang trại Michia.

Sau cùng, hắn không cô phụ sự mong đợi của mọi người, 7 tuổi liền phát hiện ra điện, hơn nửa còn vận dụng, bởi vậy nên nhận được vô số sự giúp đỡ từ khắp mọi nơi, nhận được tài trợ từ các nhà tư bản, các nhà tư bản phương Đông và phương Tây đều dốc túi tương trợ, thành lập ra công ty điện lực Levis.

Thậm chí hiện tại, nó đã phát triển trở thành tập đoàn tài chính lớn nhất của Đế Quốc nhân loại, với công nghệ kỹ thuật, y tế, tài nguyên hàng đầu trên thế giới, thậm chí là dẫn đầu khoa

học kỹ thuật trong suốt 30 năm!

“Cuộc đời của ta, dường như đã đủ huy hoàng rồi.”

Hắn xoay người lại, yên lặng ngồi trên ghế, trong đầu toàn là hình ảnh các cổ đông, nghị viên đang ngươi tranh ta đoạt, chuẩn bị ngay sau khi hắn mất, lập tức nhanh chóng chia cắt di sản của hắn, giải thể công ty hữu hạn Levis.

Công ty tồn tại là nhờ hắn.

Hắn chết, tự nhiên không còn khả năng cạnh tranh cốt lõi, chia cắt tài nguyên chính là lựa chọn tốt nhất, đó cũng là cách làm tiêu chuẩn của người kinh doanh.

Ngay cả bản thân toàn bộ công ty Levis này cũng không nằm ở trên tay hắn, tài nguyên, cổ phần công ty, quyền quyết định, tất cả đều nằm ở trong tay của các cổ đông, từ đầu tới cuối, hắn chẳng qua là một nhà khoa học bị tư bản khống chế mà thôi.

Hắn muốn thoát khỏi nó, nhưng rất khó để thoát khỏi.

“Đây là sự xấu xí của loài người.”

Hắn cười cười, ông lão đầu bạc mặc âu phục màu đen đoan trang này chậm rãi đi tới đỉnh tòa nhà, ngồi lên phi cơ hơi nước loại nhỏ mới nhất vừa được nghiên cứu chế tạo ra, hiên ngang mạnh mẽ, lao vùn vụt trên không trung, quan sát dòng người đi qua đi lại ở ngã tư đường.

“Ta không sợ tử vong, cuộc đời của ta quá mệt nhọc rồi, còn chưa được hưởng phúc, suốt ngày đều ở trong phòng thí nghiệm nghiên cứu, có lẽ cứ vậy mà kết thúc cũng rất tốt…Chỉ là, cảm thấy có hơi không lưu luyến các ngươi được, sợ tâm huyết và nghiên cứu cả đời của ta, không được ứng dụng tốt…Ta cũng muốn nhìn xem, nền văn minh khoa học kỹ thuật của xã hội loài người trong tương lai có thể phát triển đến mức nào…Trí tuệ, thật

sự là năng lực hùng mạnh nhất của con người."

"Lão sư…"

Một người đàn ông đứng ở phía sau nhịn không được mà lên tiếng, chua xót nhìn ông lão này.

Người này được xưng là người nam nhân gần với Thần nhất!

Được xưng là người xuyên đến từ tương lai - Levis, 1 tuổi học được ngôn ngữ của hai đại Đế Quốc nhân loại, 7 tuổi phát minh ra điện năng, 12 tuổi phát minh ra dòng điện xoay chiều, sau đó là các lĩnh vực to lớn khác, quả thực là khiến cho người khác trố mắt đứng nhìn!

Đây là thời đại khoa học kỹ thuật lớn mạnh vượt bậc!

Đồng thời cũng là thời đại khoa học kỹ thuật huy hoàng thuộc về riêng một người!

Hắn rất khó tưởng tượng ra được, sau khi lão sư của mình mất đi, khoa học kỹ thuật của xã hội loài người ở trong tương lai sẽ trì trệ đến như thế nào…

Cho dù, lão sư đã để lại rất nhiều sở nghiên cứu, cho dù, sau đó chúng vẫn có thể hoạt động bình thường, tiếp tục tạo phúc cho nhân loại, thậm chí thiết lập 'Giải thưởng Levis', nhưng đám tư bản đáng hận đó, sẽ trực tiếp chia cắt tập đoàn tài chính Levis ngay sau khi lão sư mất đi, toàn bộ các sở nghiên cứu đều sẽ bị phá hủy!

Đây chính là sự đau xót của học giả.

Cũng là trở ngại ngăn không cho xã hội loài người tiến bộ - sự tham lam, bọn họ chú trọng vào hiện tại, mà không lo lắng cho tương lai sau này.

“Nếu như, lại cho lão sư một cơ thể trẻ khỏe, sống thêm một đời nữa, như vậy thật tốt biết bao!”

Vài trợ lý nghiên cứu đứng ở phía sau, nhịn không được mà cười khổ, bọn họ mặc áo blouse trắng, nhìn ông lão đang quan sát toàn bộ thành phố kia.

Ông lão này giống như một vị Thần, có được đầu óc có thể so sánh với Thần.

“Lại cho ta một cơ thể trẻ khỏe?”

Cả người Levis chấn động, cúi đầu quay lại chỗ ngồi bên cạnh phi cơ, trong đầu bắt đầu vẽ ra hình vẽ theo nguyên lý thấu thị,

“Nếu như là đầu óc của người bình thường, thì với trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại tuyệt đối không thể làm được. Nhưng mà…”

Lại một năm trôi qua.

Levis dốc hết sức nghiên cứu lĩnh vực y tế, phẫu thuật sọ não.

Ngày 14 tháng 7, một cuộc phẫu thuật bí mật ngay cả các đại cổ đông cũng không biết được mở ra, trước bàn mổ tràn ngập thuốc khử trùng trong bệnh viện, dưới ánh đèn trắng, là một ông lão đang bình tĩnh nằm trên bàn mổ, bên cạnh là một trợ lý trẻ tuổi đang cầm dao giải phẫu.

“Ta muốn sống kiếp thứ 2, cấy ghép cơ thể, tương đương với việc phẫu thuật đổi não, có thể không? Kỹ thuật y tế hiện tại có thể đạt tới trình độ đó không? Nếu thật sự có thể làm được, như vậy khoa học kỹ thuật của chúng ta có thể tiếp tục sống mãi.”

Cạch!

Một âm thanh vang lên, ánh sáng trắng từ bóng đèn chậm rãi

hạ xuống.

Đi kèm với sự xuyên qua của lim gây tê là Levis dần dần mất đi ý thức,

“Có thể thành công hay không, bản thân ta cũng không nắm chắc, điều kiện tiên quyết để mọi thứ thành công, chính là đầu óc của ta…chính xác là tuyến tùng, còn việc cấy ghép đầu óc, lấy trình độ hiện tại là không thể được…”

Ngay trong khoảnh khắc này, là lần đầu tiên mà Levis tiếp cận với cái chết gần như thế từ lúc chào đời cho tới bây giờ.

Trong ánh đèn trắng mơ mơ hồ hồ, trong đầu óc của hắn giống như là chiếc đèn kéo quân, hiện lên từng việc từng việc đã từng trải qua trong cuộc đời hắn, thời gian đang quay ngược về, trong hoảng hốt, hắn vậy mà lại nhìn thấy bản thân mình lúc còn sống.

Thanh niên đang cầm cúp hưởng thụ sự hô hào của quần chúng, hưởng thụ vinh quang trên thế gian…

Thiếu niên theo đuổi sự nghiệp nghiên cứu điện lực ở trong trang trại…

Thời thơ ấu đáng thương ở trong xóm nghèo…

Ban đầu, hắn nghĩ đến đây là sẽ kết thúc, nhưng trong đầu hắn lại xuất hiện một màn quỷ dị, một người nô lệ, bị lãnh chúa mạch khoáng áp bức, đang khai thác khoáng vật ở trong quặng mỏ tối đen…

“Đó là…cha của ta?”

“Tại sao ta lại thấy được ký ức của cha ta?”

Trong đầu hắn cực kỳ mờ mịt, xem ký ức mà cha hắn để lại, thấy được nửa đời trước của người đã sinh ra mình, giống như

đèn kéo quân.

Vốn dĩ hắn tưởng rằng đến cha mình là đã chấm dứt, nhưng hắn lại thấy được ông nội…Tiếp đó, Levis thấy được những tổ tiên của mình, cuối cùng, hắn thấy được ký ức của tổ tiên nhân loại đầu tiên.

Levis bắt đầu run rẩy.

Hắn tận mắt chứng kiến hết tất cả mọi thứ, thật quá huyền diệu.

Trên thực tế, đây là đặc tính 'truyền thừa' của sinh mệnh Silicon, tư duy của con chip không giống với tư duy của sinh mệnh bằng máu thịt, dẫn đến việc ký ức của các thế hệ tổ tiên cứ thế mà tích lũy lên dần, làm cho hắn có thể ngược dòng thời gian đến thời điểm thật lâu trước kia.

Chương 486: Truy Tìm Nguồn Gốc Của Nhân Loại (Hạ)

“Rốt cuộc ta là ai?”

“Rốt cuộc ta là…cái gì?”

Trong một mảnh trắng xóa, Levis nhịn không được mà tự hỏi bản thân mình.

“Ta có được tư duy nhanh chóng…Ta có được trí tuệ đáng sợ…Ta có được trí nhớ mạnh tới mức không thể tin được, có thể nhớ kỹ mỗi một đoạn thời gian trong từng ngày lúc 1, 2 tuổi, thậm chí hiện tại…đến cả trí nhớ của tổ tiên ta, cũng được ta ghi nhớ…”

“Đèn kéo quân của người bình thường trước khi chết là thấy những chuyện mà họ đã trải qua khi sống…Đèn kéo quân của ta thế nhưng lại là có thể nhìn thấy ký ức mà cha và các thế hệ tổ tiên để lại cho ta…”

Hắn rơi vào mờ mịt, đồng thời cũng cực kỳ sợ hãi và chấn động.

Đây là chuyện quá khủng khiếp.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy bản thân mình thật khủng bố, thậm chí cảm thấy mình và loài người, căn bản là không phải cùng một giống loài, giống như là sự chênh lệch giữa tinh tinh và loài người vậy…

“Nhưng có lẽ, cảnh tượng này…có thể xác minh được quan điểm của thuyết tiến hóa!”

“Đây chính là lịch sử của nhân loại! Dùng thân phận của nhân loại đầu tiên, chứng kiến sự thay đổi của toàn bộ lịch sử…”

Hô hấp của hắn bắt đầu trở nên dồn dập, nhìn cảnh tượng xung quanh, ký ức của cha, ký ức của ông nội, giống như là đang ở trong hành lang ký ức của đèn kéo quân, hắn đi nhanh về phía trước,

“Đây là một cơ hội! Ta không biết tại sao lại xuất hiện loại hiện tượng tâm kinh phản khoa học như thế này…Nhưng những thứ gọi là phản khoa học, đều chỉ là những thứ mà khoa học hiện nay không thể giải thích được mà thôi…Bất luận là gì đi nữa, thì đây cũng là một cơ hội tốt, ta muốn ngược dòng thời gian đến thời điểm xa xưa nhất! Đến ký ức của nhân loại cổ xưa nhất ở trên vùng đất này!”

7 năm trước, chính hắn đã viết ra Thuyết tiến hóa của các loài
.

Các loài thực vật, động vật vì để thích ứng, để sinh tồn, sẽ sinh ra tiến hóa, hắn từng quan sát hai con bọ cánh cứng cùng một loài ở trong rừng cây, phát hiện chúng nó sẽ vì ở trong hoàn cảnh khác nhau, mà thay đổi màu sắc.

Thuyết tiến hóa là dựa trên căn cứ khoa học, là dựa trên căn cứ mà hắn dùng dữ liệu cực lớn để có được, chọn lọc tự nhiên, người thích ứng được sẽ sống sót, sinh vật ở trên khắp lục địa đều tiến hóa, lột xác, tiến hành biến dị.

“Ta đang xác minh khoa học!”

Hắn thấy được thời đại trước đây.

Những tổ tiên của chính mình.

Thời gian đang quay ngược về, những người hiện đại đứng thẳng đi qua đi lại, dần dần trở nên thấp bé.

Đó là một sinh mệnh thấp bé hơn nhiều so với nhân loại, trung bình chỉ cao khoảng 1m4, hơn nữa nắm tay còn cực lớn, thích nện hai nắm tay xuống mặt đất để chạy trốn, miệng phát ra âm thanh ô ô ô, đe dọa quái thú.

Hắn lại thấy được người vượn, đó là thời đại mà người còn chưa có rút đi bộ lông của mình, bọn họ thích cư trú ở trong huyệt động trên sa mạc dung nham, thích ăn thịt nướng, đó là thời đại đốt rẫy gieo hạt.

Tổ tiên của chính mình, chính là một người vượn người đầy lông vô cùng hùng tráng.

Hắn lại thấy được cự thú khủng bố này, chém giết khắp nơi, giống như những vị Thần bay lượn ở trên trời.

“Đây là…Nguồn gốc! Sinh mệnh đáng sợ không biết tên này…” Levis vô cùng kinh ngạc.

Trên bàn mổ, ông lão bị mở não này đột nhiên trở nên rất kích động, nước mắt không ngừng chảy xuống.

“Sóng điện não xuất hiện bất thường! Hình như là đang nằm mơ, đầu óc đang tiến hành tự hỏi!”

“Nước mắt! Ai có thể nói cho ta biết! Tại sao lại rơi nước mắt không! Có phải là các ngươi đã đụng dao trúng dây thần kinh nào đó liên quan tới nó không!?”

“Phải nhớ kỹ cho ta! Chúng ta không được phép thất bại, Levis tiên sinh, tinh thần khoa học mà ông ấy có được! Trí tuệ như Thần của ông ấy! Sẽ quyết định tương lai của nhân loại chúng ta!”

…

Trên bàn mổ, ngọn đèn sáng trưng, những bác sĩ mặc áo blouse trắng đi qua đi lại, giọng nói càng lúc càng gấp.

Levis vẫn đang ở trong hành lang ký ức, hắn đi nhanh về phía trước, như một người hành hương đi về thời đại cổ xưa, kiên định mà thận trọng, hắn nện bước ngược dòng thời gian về những năm tháng của thời đại xa xưa, chứng kiến dòng lịch sử rộng lớn điên cuồng chảy.

Hắn muốn nhìn thấy sự tiến hóa của lịch sử, muốn thấy nguồn gốc của nhân loại.

"Nhân loại đầu tiên, người là từ tinh tinh tiến hóa lên, không ngừng lột xác thành vượn người, sau đó từ vượn đứng thẳng lên, trở thành nhân loại hiện đại ngày nay…

Như vậy, tinh tinh là từ sinh mệnh gì tiến hóa lên? Là động vật bò sát? Hay là động vật lưỡng cư? Chúng ta là loài động vật có xương sống, nguồn gốc của sinh mệnh, tổ tiên của sinh mệnh có xương sống…có phải là…cá hay không?" Levis càng ngày càng kích động.

Trong hiện thực, cơ thể trên bàn mổ, bởi vì kích động mà bắt đầu co rút, run rẩy.

"Giải phẫu xuất hiện bất thường!"

"Không thể nào! Chúng ta đã mô phỏng thực nghiệm nhiều lần! Tư duy của Levis tiên sinh, đầu óc của hắn, hoàn toàn sáp nhập vào bên trong tuyến tùng!"

…

Giọng nói ở xung quanh ngày càng dồn dập.

Mọi người cứ tới tới lui lui về phía bàn mổ, khẩn trương đến cực hạn.

Còn Levis, hắn hoàn toàn không thèm để ý tới mấy thứ đó, bởi vì hắn đi theo dòng thời gian quay ngược về trước kia, thấy được

một cảnh tượng vô cùng khủng bố!!

Đó là một vùng sa mạc với ánh sáng vàng rực rỡ, khắp nơi đều là cát đá, một thanh niên thần bí mặc chiếc trường bào tinh xảo màu đen, đứng bên cạnh dòng sông dung nham, hai tay đang nâng cao cao hai đứa trẻ tinh tinh, cả người được bao phủ trong ánh sáng vàng của dung nham, giống như là Thần linh.

Hai đứa trẻ được hắn nâng lên đang oa oa khóc lớn, như đang khởi động toàn bộ thế giới, giống như những bức tranh về Thần trong các tôn giáo.

Bỗng nhiên, thanh niên thần bí này nói ra một Thần ngôn rất khó có thể học được.

Giống như là đang ca ngợi tương lai của hai đứa trẻ tinh tinh này, cũng giống như là đang ban hạ lời chúc phúc.

Trong sự rung động của Levis, hắn đã nghe được lời nói của vị Thần vĩ đại:

“Cuối cùng cũng đã tạo ra được rồi, đêm nay có thể thả lỏng một chút, đi ra ngoài chơi với đám người chơi sa điêu của cộng đồng Vu Sư thôi!”

Levis đã xem xét nguồn gốc sinh mệnh của nhân loại theo từng giai đoạn ký ức lịch sử, nhưng lại không nhìn thấy chứng cứ chắc chắn về thuyết tiến hóa giống loài, tinh tinh được tiến hóa từ sinh mệnh khác, mà thấy được một cảnh tượng quỷ dị: Người thanh niên thần bí giơ lên hai con tinh tinh sơ sinh.

Lập tức, tâm trí hắn trở nên điên cuồng!

“Ngôn ngữ kỳ lạ mà hắn nói ra thực sự có ý nghĩa gì? Giống như một loại chúc phúc nào đó đối với hai người tổ tiên?”

Loại ngôn ngữ kia rất thanh đạm, dường như mang theo sự

giải thoát và như thể trút được gánh nặng, rất khó có thể hình dung ý nghĩa là gì.

“Đó là một nhân loại cổ đại có được sức mạnh siêu nhiên?”

Không có khả năng!

Hắn lập tức bác bỏ suy nghĩ này. Nhân loại vốn yếu ớt, không thể sở hữu một thể chất siêu phàm, điều này đã được xác nhận qua vô số lần nghiên cứu y học thân thể.

Nhưng thật sự đúng như vậy sao?

Hắn nhớ tới đại não đặc biệt của chính mình, tuyến tùng bí ẩn dường như mở ra cấm khu của Thần, kích phát tiềm năng đặc thù. Hắn không thể không hoài nghi.

Trên thực tế, Levis cũng không sai.

Bọn họ không có những gien siêu phàm như gien khối rubik, gien Evil Eye... Quả thực tương tự như người Địa Cầu phổ thông trong hiện thực, không hề có lực lượng siêu phàm. Hệ thống gien của bọn họ không phải gien có năng lực siêu phàm trực tiếp.

Chương 487: Thời Đại Của Riêng Một Người

“Có lẽ, bên trong hình ảnh kia là người đến từ tương lai?”

Levis nói giọng khàn khàn,

Chẳng lẽ khoa học kỹ thuật của nhân loại ở trong tương lai, đã phát triển đến mức độ có thể tiến hành xuyên toa thời gian, đạt tới nền văn minh công nghệ cao. Người tương lai trở về để cải thiện ADN của nhân loại? Nhưng nếu như thế, có một nghịch lý thời gian!

Hắn thử cố gắng giải thích bằng tri thức khoa học của riêng mình, nhưng kết quả là không thể giải thích được.

Giờ phút này, nội tâm hắn đã bắt đầu rơi vào mờ mịt. Luận điểm « Thuyết tiến hóa giống loài » mà chính hắn đã từng tuyên bố trên các tờ báo lớn và các cơ quan nghiên cứu khoa học, có lẽ đã bị lật đổ rồi...

Nếu như cảnh tượng này lan truyền ra ngoài, sẽ tạo thành sóng gió đáng sợ như thế nào?

Levis, một người được mệnh danh là trụ cột của nền khoa học kỹ thuật nhân loại, giờ đây vị lão nhân tóc trắng này bỗng lâm vào trầm mặc. Hắn biết rõ một điều rằng, các phương tiện truyền thông, báo chí, kênh truyền hình lớn và chính quyền các đế quốc, nhất định sẽ phát điên!

Mọi người không thể nào chấp nhận được sự thật đáng sợ như vậy.

“Nếu đã không thể chấp nhận được, vậy thì cứ chôn giấu nó đi.”

Soạt!

Ý thức Levis dần dần trở nên mơ hồ, hóa thành một mảnh trắng xóa.

Chờ đến khi hắn một lần nữa mở ra hai mắt từ trên giường bệnh, một nữ trợ lý áo trắng ở bên cạnh vội vàng kêu to lên,

“Levis tiên sinh tỉnh rồi! Levis tiên sinh tỉnh rồi!”

“Đưa tấm gương cho ta.”

Levis đứng dậy.

Ngay sau đó, một tấm gương bày ra ở trước mắt. Hắn nhìn qua chính mình trong gương, là một thanh niên đẹp trai trẻ tuổi.

“Quả nhiên thành công rồi! Đây là bộ não của một người thực vật đã chết... Cũng không phải cấy ghép não, mà là cấy ghép tuyến tùng của hai bên...”

Levis mờ mịt nhìn ra ngoài cửa sổ,

“Ta đến với thân thể của người kia...”

Nhóm trợ lý bên cạnh giật mình, hoàn toàn không nghĩ rằng Levis tiên sinh sống lại cuộc đời mới, thậm chí thu hoạch được sự vĩnh sinh! Vậy mà ông ấy còn không hưng phấn, đây chính là sự tiến bộ vượt thời đại của ngành Y học nhân loại!

Trước kia, Levis tiên sinh nhất định sẽ run rẩy vì phấn khích!

Nhưng giờ Levis chỉ cười một tiếng, không thể phủ nhận rằng nguyên nhân chính khiến bản thân thay đổi, bởi vì chính mắt nhìn thấy nam nhân hư hư thực thực tựa như Thần linh kia. Hắn nhìn

về phía đám trợ lý xung quanh, ánh mắt dần dần trở nên sắc bén,

“Tất cả đã chuẩn bị xong chưa?”

“Đều chuẩn bị tốt rồi.”

Xung quanh vội vàng trả lời.

Đế quốc năm 132.

Một tin tức khủng khiếp lan truyền:

Trụ cột nhân loại, Levis tiên sinh qua đời!

Ngay lập tức, toàn bộ thế giới kêu rên, báo chí, tin tức, và các phương tiện truyền thông đều vô cùng điên cuồng.

Ban đầu, mọi người căn bản không tin. Đó là một người đàn ông sáng tạo ra thời đại, trí tuệ tiếp cận với Thần linh. Nếu như là hắn, nhất định có thể siêu việt phàm nhân, đồng thời đạt được tuổi thọ của Thần!

Cho đến khi mọi người ngồi xem TV đen trắng ở trước ghế sô pha, nhìn thấy thi thể Levis tiên sinh mặc đồ vest chỉnh tề và nằm ở trong quan tài, tất cả mới ý thức tới sự thật tàn khốc đáng sợ này.

Levis tiên sinh... Chết thật rồi.

Đế quốc nhân loại phương Tây và đế quốc nhân loại phương Đông, cùng hạ Quốc kỳ và để Quốc tang cả nước. Một ngày định mệnh này sẽ rất đau thương.

Mà thi thể của Levis thậm chí còn được tổ chức phía trước tòa Bát Giác ở thủ đô Veolia của Đế quốc nhân loại phương Tây. Dưới sự chứng kiến của Tổng thống Đế quốc, nhiều quan chức cấp cao và các lãnh chúa địa phương, mọi người đều mặc trang phục chỉnh tề màu đen, tham gia cử hành tang lễ.

“Đây là bi kịch của nhân loại...”

“Chúng ta mất đi tất cả...”

Ở trước bục phát biểu, vị Tổng thống này khóc lóc thảm thiết.

Trong vòng chưa đầy một tháng, tập đoàn Levis nhanh chóng tan rã, nhân tài của các Sở nghiên cứu lớn bị chia rẽ rầm rộ, mỗi một cổ đông tự cuốn đi quyền lợi của riêng mình. Toàn bộ tập đoàn bị chia năm xẻ bảy, biến thành nhiều thế lực lớn nhỏ.

Và bọn họ cũng bắt đầu điên cuồng cướp đoạt những gì thuộc về Levis, những thứ mang dấu ấn của người đàn ông tiếp cận Thần linh này. Ngay cả những bút tích thí nghiệm viết tay được lưu giữ, bên trong ghi lại những cuộc thí nghiệm khoa học kỹ thuật siêu việt nền văn minh nhân loại hàng trăm năm.

Tia chớp hình cầu,

Trạm phát điện dung nham,

Máy phát hiện động đất,

...

Thậm chí nửa tháng sau, một trận động đất xảy ra ở Tunguska, chôn vùi vô số người sống trong vùng núi đó. Có người nói rằng, chính vì bọn họ bị bỏ lại để cướp đoạt và thử nghiệm một số nghiên cứu khoa học bán thành phẩm của Levi’s lưu lại. Tuy bán thành phẩm có tính nguy hiểm rất cao, nhưng mấy tập đoàn này lại không quan tâm đến tính mạng con người mà trực tiếp thí nghiệm, nên mới dẫn đến động đất.

“Đây là vũ khí gây ra thảm họa tự nhiên?”

Trong khi mọi người đang điên cuồng cướp đoạt, một tập đoàn tư nhân siêu nhỏ được thành lập, lấy tên là “Viện nghiên cứu siêu

cấp”, đồng thời âm thầm mở rộng phát triển.

Đế quốc năm một trăm ba mươi bảy.

Viện nghiên cứu siêu cấp đã trải rộng cơ sở trên toàn bộ lãnh thổ của hai đại Đế quốc nhân loại, không ít quan chức cấp cao đã trở thành một thành viên của các cơ sở này.

Đế quốc năm một trăm bốn mươi mốt.

Viện nghiên cứu siêu cấp tiến hành dự án “Trạm nhiệt điện dung nham”, đồng thời bí mật đả thông biên giới giữa hai đại đế quốc —— dòng sông dung nham dài ở giữa ngăn cách. Giờ đây không cần phải đi dọc theo những vách tường trên bầu trời, bọn họ đã xây dựng những đường hầm bên trong sông dung nham. Sự hình thành của những đường ống dung nham dưới mặt đất, có thể chịu được nhiệt độ cao của magma, đồng thời những thông đạo này còn có tác dụng phát điện khủng bố.

Dung nham là nguồn năng lượng trụ cột của thế giới này. Khả năng vận dụng dung nham của bọn họ, đã đạt tới một trình độ cao rất đáng sợ. Ngược lại, một số thiết bị điện như TV, bóng đèn vẫn còn ở trạng thái cực kỳ thô sơ và chưa có phát triển.

Đế quốc năm một trăm bốn mươi ba.

Viện nghiên cứu siêu cấp đã dần dần lộ ra khỏi mặt nước, hiện tại đã không còn ai có thể ngăn cản nổi con quái vật khổng lồ này. Một người đàn ông trung niên bước ra tuyên bố,

“Ta là Levis.”

Toàn bộ thế giới đều oanh động, bởi vì ba chữ Levi’s đã là truyền kỳ!

Tập đoàn Levis năm đó lập tức trở nên hỗn loạn, gió nổi mây phun. Vô số đại tài phiệt đã từng là cổ đông cũ, đứng ra chỉ trích.

Bọn họ chửi rủa đây là kẻ mạo danh, không tôn trọng Levi's, người đã đặt nền móng cho nền khoa học của nhân loại, người cha của ngành điện lực học, người cha của ngành y dược học...

Đối với những cáo buộc phô thiên cái địa, hắn chỉ nói:

"Levi's chỉ là một danh hiệu, ta chỉ nói ra một sự thật, cũng không phải là muốn chiếm bất kỳ vinh quang gì. Sau này, thời gian sẽ thay ta chứng minh tất cả."

Nói xong, hắn tiếp tục ẩn nặc.

...

Vụ mất tích bắt đầu điên cuồng lan truyền khắp các đầu phố hẻm nhỏ, giới báo chí, truyền thông và truyền hình của hai đại đế quốc nhân loại rầm rộ đưa tin.

"Levis thật giả?"

"Rất có thể là thật!"

Trên tờ « Nhật báo Daily » viết:

"Hiện nay, viện nghiên cứu siêu cấp có bóng dáng của tập đoàn Levis năm xưa! Có được khả năng thay đổi thăng cấp kỹ thuật đáng sợ!"

Tờ « Nhật báo Phương Đông » cũng viết rất táo bạo:

"Mọi người đều biết, viện nghiên cứu siêu cấp vô cùng thần bí và khủng bố, trùng hợp là cơ quan này cũng xuất hiện sau khi Levis tiên sinh chết đi. Liệu có phải Levis tiên sinh đã tiến hành giả chết, nhằm thoát khỏi cục diện bị khống chế hay không?"

Từng người dẫn chương trình truyền hình cũng phát biểu,

"Như vậy, tập đoàn Levis năm đó đến cùng đã che giấu vết dơ

bẩn gì? Khiến cho Levi's tiên sinh phải dùng loại thủ đoạn này để trốn khỏi sự khống chế?"

"Như vậy hiện tại, Levis tiên sinh thực sự nắm trong tay viện nghiên cứu siêu cấp hay không, là thế lực nghiên cứu độc lập thuộc về riêng mình mà không phải bị thao túng?"

Chương 488: Khoa Học Kỹ Thuật Phát Triển Nhanh Như Vũ Bão

Levis nghe đến mấy chuyện này, chỉ nhàn nhạt cười cười, cũng không đi vạch trần sự xấu xa của đối phương. Hiện tại, sau khi trải qua một lần sống chết, hắn đã sớm coi thanh danh như gió thoảng mây trôi.

Hắn trực tiếp xin tiền đầu tư từ phía hai đại Đế quốc nhân loại, đồng thời muốn sở hữu một mảnh lãnh thổ. Để báo đáp lại, hắn sẽ cung cấp công nghệ nghiên cứu mới nhất cho cả hai quốc gia, chuyện này hai đại đế quốc nhân loại đã cho phép.

Levis đặt tên cho khu vực này là Khu công nghệ 51, vô cùng bí ẩn. Về cơ bản, người bình thường sẽ không có khả năng tiến vào nơi này.

Sau đó, từ Viện nghiên cứu trực tiếp lấy ra mười ba hạng mục công nghệ, làm thay đổi toàn bộ thế giới.

“Viện nghiên cứu siêu cấp” tổ chức một hội chợ khoa học quy mô lớn, mời vô số chuyên gia trong lĩnh vực truyền thông và giám đốc điều hành cấp cao từ nhiều quốc gia đến tham dự.

Tại đây, bọn họ đã thấy một sự cải tiến công nghệ đáng kinh ngạc: Tivi màu.

“Công nghệ hình ảnh ba màu cơ bản?”

Một ông lão cống hiến cả đời ở công ty truyền hình, trong nháy mắt đã yên tĩnh lại, vuốt ve chiếc TV này như nhìn thấy

người yêu của mình, yêu thích không rời tay,

“Không thể tưởng tượng nổi, thật sự không thể tưởng tượng nổi! Đây là vượt ra ngoài lĩnh vực của TV đen trắng!”

“TV màu! Đây là TV màu!!!” Hắn vội vàng thông báo cho những lão bằng hữu,

“Loại cấu trúc màu sắc rực rỡ mà chúng ta vẫn luôn đặt giả thiết tồn tại!”

“Cái gì!”

“Chính là một chiếc TV màu trong truyền thuyết?”

“Điều này không có khả năng! Công nghệ TV màu quá tinh vi, không phải độ chính xác mà công nghệ máy móc đương đại có thể đạt tới!”

...

Một vị lão nhân khi nghe được tin này, đã khóc rống chảy nước mắt. Sau khi nhìn thấy chiếc TV màu thật sự, hắn gần như nằm rạp xuống mặt đất cả tiếng đồng hồ.

Đây là lĩnh vực hắn đã dành cả đời mình để nghiên cứu. Giờ đây hắn đã quá lớn tuổi, tư duy già nua, vốn cho rằng sẽ hối hận đến cuối đời, nhưng không ngờ rằng những năm tháng lúc tuổi già, hắn còn có thể chứng kiến sự tiến bộ của nền khoa học kỹ thuật nhân loại vượt thời đại.

“Đây là công nghệ tín hiệu vô tuyến?”

Một vị lão nhân có quyền uy trong lĩnh vực, cầm lấy bộ đàm màu đen trông như viên gạch, đang đối thoại với trợ lý cách đó mấy trăm mét, kích động đến mức toàn thân phát run,

“Cái này... Điều đó không thể nào!! Ta đã nghiên cứu lĩnh vực

này trong vô số năm, chuyên nghiên cứu về truyền tín hiệu có dây. Đội ngũ Viện khoa học quốc gia của chúng ta nghiên cứu và phát triển fax, thậm chí cả điện thoại có dây... Duy chỉ có lĩnh vực vô tuyến, đều không có đạt được thành quả! Đây là lý luận khoa học kỹ thuật trong giả thiết, làm sao có thể thành thục như thế?"

"Đây là ô tô dung nham?"

Một chiếc xe ô tô đẹp đẽ hình giọt nước theo phong cách Gothic, với kiểu dáng màu đỏ tươi, giống như chiến xa của Batman, hấp dẫn sự chú ý của tất cả mọi người,

"Ồ! Ông trời ơi! Thật quá khoa trương! Sử dụng dung nham như một nguồn năng lượng? Hộp nhiên liệu đặc thù này có thể chịu đựng được nhiệt độ của dung nham? Nó cùng là loại vật liệu chế tạo đường hầm xuyên qua giữa hai đại đế quốc dưới mặt đất?"

Một vị thương gia giàu có mập mạp, biểu hiện thái độ quá mức kích động,

"Cái gì!? Trong tương lai, trên những con đường đều sẽ có 'trạm tiếp dung nham' dọc theo những sông dung nham nóng rực. Khi lái xe tô đến nơi đó, chỉ cần tiếp thêm dung nham là đầy đủ? Đây quả thực là nguồn năng lượng vô hạn?"

"Bên trong hộp nhiên liệu, sau khi khối dung nham đông đặc và nguội lạnh thành hình khối lập phương, thì trực tiếp lấy ra vứt bỏ bên đường, sẽ có người chuyên môn thu về để tái chế, có thể làm vật liệu xây dựng cho công trình kiến trúc nhà cao tầng?"

Nhiều giáo sư, nhà khoa học kêu trời,

"Chúng ta đang chứng kiến một thời đại mới của khoa học kỹ thuật dung nham!"

...

Thời gian trôi qua nhanh như điên.

Levis không ngừng phát triển văn minh, đẩy mạnh khoa học kỹ thuật.

Nhưng hắn đã dành hơn mười năm để thành lập một viện nghiên cứu siêu cấp và nhiều nghiên cứu công nghệ mới ở hội chợ. Lúc trước, hắn lấy được thân thể này khi mới chỉ là thiếu niên, nhưng hiện tại hắn đã ngoài ba mươi tuổi.

“Cần phải bắt đầu chuyển sinh lần thứ hai rồi...”

Hắn hít một hơi thật sâu.

Có điều, một số trợ lý nghiên cứu năm xưa đã đi theo hắn từ khi còn trẻ, dần dần già yếu, thậm chí chết già rồi.

Một tháng sau, hắn lại tiến hành giải phẫu,

Levis nhìn thân thể trẻ tuổi mới tinh của mình,

“Gần như không chịu đựng được lần chuyển sinh tiếp theo nữa! Thân thể già yếu có thể thay đổi, nhưng đầu óc của ta cũng bị lão hóa rồi. Ta cảm giác tốc độ suy nghĩ của mình đang chậm dần đi!”

Máy tính cũng có tuổi thọ, các vi mạch điện tử cũng sẽ hư hóa.

Đế quốc năm 147.

Levis sống cuộc đời thứ ba, một lần nữa biến thành người trẻ tuổi, xuất hiện ở trước mặt công chúng và truyền hình, thêm một lần nữa đưa tới náo động to lớn. Nhiều trường học và phụ huynh học sinh đều lấy Levi’s làm mục tiêu.

Levis quả thực là Thần phàm nhân không ngừng sáng tạo kỳ tích!

“Tính toán quãng thời gian, Levis tiên sinh đã sớm siêu việt tuổi thọ loài người, sống đời thứ ba...”

“Đúng vậy, điều này quá kinh khủng, quả thực nghịch thiên! Làm sao con người có thể có được loại trí tuệ này? Đúng là một vị Thần tại thế, vì phàm nhân trên đại địa chúng ta mà tiếp tục sáng tạo ra từng nền văn minh...”

...

Hai đại đế quốc nhân loại đều đang rung chuyển, vô số phương tiện truyền thông quần chúng đã Thần Thánh hóa Levis.

Một số vị tổng thống, quan chức cấp cao, lãnh chúa và tài phiệt rất muốn lấy được công nghệ chuyển sinh của Levis. Nhưng bọn họ nhận được thông báo rằng, tuyến tùng không biến dị thì không cách nào sử dụng. Đồng thời, bọn họ cũng không dám dùng động thái mạnh để nghiệm chứng thật giả. Bởi vì, Levis sở hữu loại vũ khí kiểu mới vô cùng khủng bố, hơn nữa thế lực của Viện nghiên cứu siêu cấp đã thẩm thấu vào mọi cơ quan quốc gia.

Hắn đã sớm là vị vua không ngai của hai đại đế quốc nhân loại.

Mà Levis vẫn đang nghiên cứu, cả cuộc đời không vợ không con cái. Ngay từ khi hắn bước vào phòng thí nghiệm một khắc này, hắn đã biết đây là nơi trở về của mình, cắm rễ ở nơi này và vĩnh viễn không rời đi.

“Đời thứ ba, đây là cuộc đời cuối cùng của ta. Ta muốn mở ra thời đại khoa học kỹ thuật tiếp theo cho tất cả chúng sinh.”

Đầu óc của hắn đã bắt đầu trở nên vẩn đục, loại tư duy nhạy bén đã bắt đầu giảm sút, hiệu suất cũng bắt đầu hạ thấp trên phạm vi lớn.

“Một lần này, phương hướng nghiên cứu là cái gì? Chỉ dùng

đầu óc của ta tiến hành nghiên cứu, tuyến tùng của nhân loại đến cùng có điều gì huyền bí...”

Hắn cười rộ lên.

Có điều, ngay cả Levis cũng không thể nghĩ ra.

Một lần nghiên cứu này, hắn trọn vẹn bế quan nghiên cứu ròng rã hơn mười năm. Hắn đã quá lớn tuổi, tư duy bắt đầu chậm chạp, thậm chí không còn nhanh hơn bao nhiêu so với người bình thường. Mỗi ngày đều đắm chìm trong đó, đến khi hắn tỉnh lại, đã đến lúc tuổi già.

Đế quốc năm một trăm sáu mươi mốt.

Khi Levis xem thành quả của mình, đó là một chiếc máy tính cỡ lớn mới tinh, trong lòng hắn còn sợ hãi,

“Thật sự là tranh mệnh với trời, cũng may là ta đuổi kịp đúng lúc. Nếu như chậm một bước nữa, chỉ sợ ta sẽ phải chết già mà không thể hoàn toàn nghiên cứu ra, rồi ném đi toàn bộ thành quả vào trong lòng đất.”

Hắn đột nhiên cảm thấy có chút may mắn, bởi vì lần này nghiên cứu đầu óc của chính mình, có khả năng sống tiếp đời thứ ba.

Chương 489: Tiến Vào Cấm Khu

“Nền văn minh tiếp theo là văn minh mạch điện và máy móc!”

“Nền văn minh này được tạo ra bằng cách bắt chước bộ não của ta, vì sử dụng điện... Nên gọi nó là: Máy tính. Nó có thể suy tính số liệu, năng lực tính toán siêu việt nhân loại có thể so với ta, đồng thời nó có thể đọc và lưu trữ dữ liệu như bộ não con người.”

“Nhân loại đạt được nền văn minh này, toàn bộ thế giới có thể hóa thành một khối tổng thể, hình thành một mạng lưới liên lạc thông tin bù đắp cho nhau!”

Hắn bước nhanh ra khỏi phòng thí nghiệm, nhân loại hoàn toàn bước vào thời đại máy tính.

Đây là một nền văn minh khoa học kỹ thuật mới tinh, công tích của Levis đã không còn ngôn ngữ nào đánh giá nổi.

Quả thực, đó gần như một người xây dựng nên một nền văn minh khoa học kỹ thuật. Ngoài ra, hắn nghiên cứu cấu trúc đại não của chính mình, có thể dễ dàng bù đắp một số đoạn ngắt của não, cũng chính là “những điểm lỗi trên ổ cứng”.

Đương nhiên, xây dựng bổ sung một chút giống như may vá quần áo rách rưới vậy, cũng chỉ có thể miễn cưỡng kéo dài một đoạn tuổi thọ và sống thêm ra đời thứ tư.

“Ta lại giúp cho nền văn minh nhân loại, phát triển mạnh trong vô số năm!”

“Ta lại chiến thắng ông trời già một lần nữa, sống thêm ra một

đời!”

Vào ngày này, một giọng nói nhẹ nhàng vui vẻ phát ra từ tòa nhà hạch tâm ở Khu 51, bị toàn bộ nhân viên nghiên cứu nơi này nghe được, khiến cho mọi người đều hưng phấn đến cực điểm và nhanh chóng lan truyền tin tức này.

Máy tính bắt đầu phổ cập khắp thế giới rồi!

Hơn nữa, loại máy tính này không phải loại máy tính cồng kềnh ngay từ đầu, loại máy tính kiểu cũ đó còn lớn hơn cả chiếc máy giặt. Mà ngay từ đầu đã xuất hiện loại máy tính có hình thức mạch điện tương đối cao cấp, bởi vì cấu trúc đầu óc của hắn vốn là cấu trúc mạch điện tối ưu hóa của nhân loại hiện giờ.

Vô số người bắt đầu ca tụng Levis.

Thậm chí còn viết một bài hát « Tinh thần thời đại »

Nếu như không có hắn, toàn bộ nền văn minh nhân loại chỉ sợ còn sinh hoạt ở trong thời đại nông nghiệp thời Trung cổ không có nguồn điện, dùng công cụ bằng đồ sắt và thuốc nổ...

Nếu như không có hắn, sẽ không có thiết bị điện nhanh gọn, cuộc sống mỗi gia đình đều vô cùng thuận tiện...

Nếu như không có hắn, sẽ không có máy bay và đại pháo, mạng lưới vô tuyến điện thoại, TV ...

...

Và ở một đời này, Levis không có bế quan. Hắn đã nghiên cứu suốt cuộc đời, cảm thấy quá mệt mỏi. Cả cuộc đời đều cống hiến cho nền văn minh toàn nhân loại, đều vì nâng cao đời sống sinh hoạt của loài người.

Hắn lần nào cũng giãy dụa bên bờ vực, may mắn sống tiếp

một cuộc đời, nhưng còn lần tiếp theo thì sao? Đại não của hắn đã đến giai đoạn lão hóa cực điểm, chỉ miễn cưỡng tu bổ, hắn đã không có lòng tin sống thêm nữa.

Suy cho cùng, tư duy hoàn toàn giảm sút thì sẽ rất khó đột phá, đây là một vòng tuần hoàn ác tính.

“Cuộc đời cuối cùng này, ta không muốn tranh mệnh với trời nữa. Sống qua mấy đời, đối với người bình thường đã là chuyện không thể tưởng tượng nổi. Ta muốn rời đi, làm một con người bình thường.”

Levis thở dài một hơi.

Hắn đã không muốn đi tranh, không muốn đi đoạt nữa.

Nhưng bên trong nội tâm hắn vẫn luôn tồn tại một điều bí ẩn, đâm rễ sâu vào tâm trí hắn. Hình ảnh thế giới ở thời đại cổ xưa, con người phải lăn lộn trốn tránh, những cự thú khổng lồ và nhất là người thanh niên thần bí...

Cả cuộc đời này, hắn có được trí tuệ và tài năng quá mức kinh diễm, cũng hiểu được năng lực càng lớn thì trách nhiệm càng lớn. Vậy nên bản thân đã chủ động gánh vác trách nhiệm, một đời đều cống hiến hết mình vì nhân loại và những thế hệ sau. Trong phần lớn thời gian tồn tại, hắn đều đang không ngừng nghiên cứu.

Thật ra, hắn vẫn muốn phóng túng hưởng thụ một lần, dựa vào ý nghĩ trong lòng mà sống cho chính mình. Nhưng hắn thật sự không bỏ được, không thể lãng phí thời gian quý giá của mình, mỗi một phút mỗi một giây đều đang tranh mệnh với thời đại.

Hắn bắt đầu đi lại giữa hai đế quốc nhân loại.

Hắn đã dành phần lớn cuộc đời mình ở trong phòng thí nghiệm, giờ đây mới tận mắt nhìn thấy những thay đổi do chính mình mang đến. So với xã hội nông nghiệp thời kỳ Trung cổ khi

mình còn bé, dường như là hai thế giới hoàn toàn khác biệt.

Toàn bộ thành phố được cơ khí hóa. Bởi vì sông nham thạch có nhiệt độ cao, nên bốn phía xung quanh thành phố phiêu đãng hơi mây trắng mờ ảo. Từng chiếc ô tô chạy ở trên mặt đất, thậm chí một số máy bay hình bánh mì đang bay lượn qua lại ở trên bầu trời.

Nó giống như một thành phố máy móc dung nham, với nhiều kiến trúc hình lưỡi hái và hình dùi nhọn kỳ diệu, tràn đầy tính khoa huyễn và lý tưởng.

Mà ở đây, con người luôn nóng bức, ăn mặc trang phục rất thiếu vải với quần đùi và áo ngắn tay gợi cảm. Các thiếu nữ da màu lúa mì, cưỡi mô tô đi đua xe, thoải mái đổ mồ hôi nóng và phóng như bay.

Một số doanh nhân giàu có thậm chí còn lái khí cầu ở trên bầu trời.

“Súng pháo và phương tiện giao thông, vẫn luôn là hai phương diện được hai đại đế quốc nhân loại hết sức phát triển. Mà hiện tại, loại lĩnh vực máy tính chưa từng tồn tại trước đây, cũng thành công xuất hiện rồi. Một khi sự xuất hiện nảy sinh, chúng sẽ nhanh chóng phát triển.”

Levis ngắm nhìn thế giới được chính mình sáng tạo ra.

Vào ngày hôm nay, Levis phát biểu thông báo đầu tiên trên TV,

“Ta sẽ từ chức! Bất kỳ mọi chức vị nào bên trong nhân loại, Nguyên Soái tối cao danh dự của hai đại đế quốc, Viện trưởng Viện khoa học và người phụ trách Viện nghiên cứu siêu cấp. Sau ngày hôm nay, ta chính là một ông lão nhân loại bình thường.”

Oanh!

Bên ngoài TV, vô số khán giả trở nên sôi trào. Tất cả mọi người đều không dám tin, vị Thần duy nhất của bọn họ đã từ chức??

Levis cũng không chờ phản ứng từ đám người,

“Ta sẽ làm một lão nhân giàu có bình thường, muốn đi tìm tòi mảnh cấm khu cổ xưa của thế giới, vùng đất khởi nguyên của loài người chúng ta, nơi nguyên sơ... Có ai nguyện ý đồng hành cùng ta không?”

Trước TV, tất cả khán giả đều giật mình, không ngờ rằng mọi chuyện lại đột ngột như vậy.

Theo truyền thuyết từ thời xa xưa, nơi đó có những sinh mệnh siêu cấp đáng sợ, là cấm địa tuyệt đối không thể tiến vào. Nếu không có khả năng sẽ dẫn dắt những con quái vật đáng sợ đi ra, giáng xuống vùng đất loài người.

Khó có thể tìm được nơi nào yên vui như mảnh đất này.

Levis nói:

“Tham gia chuyến lữ hành này, chúng ta sẽ không quay trở về nữa, để tránh mang đến những tai nạn chưa biết... Không có đường lui, đó là một chuyến thám hiểm ôm tâm lý phải chết. Vì vậy, yêu cầu thành viên nhất định phải là người trên 25 tuổi, người trẻ tuổi không được phép tham dự!”

Ở bên trong thế giới có tuổi thọ trung bình ba mươi tuổi, người hai mươi lăm tuổi đã tương đương với bốn mươi, năm mươi tuổi rồi.

Tất cả mọi người trở nên trầm mặc, Levis tiên sinh muốn tuyên bố kết thúc sinh mệnh của chính mình.

Nhiều người bỗng nhiên ngừng nói, nội tâm vô cùng phức tạp.

Cuối cùng, Levis nói ở trước TV một câu giật gân, làm cho người oanh động:

“Chúng ta sẽ sử dụng công nghệ radio vô tuyến điện, để tiến hành truyền hình trực tiếp cuộc viễn trình. Đây là một cuộc hành trình sinh tử, ta muốn lộ ra chân tướng cho toàn bộ thế giới! Lịch sử nền văn minh nhân loại chúng ta, cội nguồn của loài người đến cùng là cái gì! Rốt cục là luận điểm Thần sáng tạo! Hay là thuyết tiến hoá của giống loài!?”

Chương 490: Phát Sóng Trực Tiếp Thời Đại Khoa Học Kỹ Thuật

Trong tíc tắc, toàn bộ các quốc gia bắt đầu bàn tán, nghị luận.

Truyền hình trực tiếp vùng đất khủng bố kia?

Nơi đó mang đến cho người ta cảm giác rất sợ hãi! Đồng thời, Levis tiên sinh nói về khởi nguyên của nhân loại, rốt cuộc là ý gì?

Chẳng lẽ, không phải « Thuyết tiến hoá sinh vật » mà hắn đã suy luận ra sao! Không phải nhân loại tiến hóa từ tinh tinh, vượn người hay sao?

Nhưng từ đầu tới đuôi, trong lời nói của Levis tiên sinh đều mang theo giọng điệu nghi vấn!

Trước đây rất nhiều người từng nghe qua, Levis tiên sinh mấy lần sắp chết, dường như đã chứng kiến thể nghiệm sắp chết đáng sợ gì đó. Nên sau đó, hắn bắt đầu lải nhải, tiến hành một số nghiên cứu về thần học và linh hồn.

Hiện tại, vị người khổng lồ khoa học này có vẻ càng đắm chìm hơn trong lĩnh vực thần học.

“Đến cùng thì chuyện gì đã xảy ra?”

“Một khi từ chức, nhà lãnh đạo dẫn đường khoa học lại trực tiếp nhảy sang lĩnh vực thần học?”

“Hình như, khoa học là nghề nghiệp, còn thần học mới là sở

thích thật sự?”

Đế quốc năm 165.

Sau bốn năm chuẩn bị, một nhóm người cao tuổi bắt tay vào hành trình cuối cùng của họ.

Bọn họ là những tinh anh bên trong tầng lớp lão nhân cao tuổi, đứng đầu mỗi ngành nghề, không cam lòng tịch mịch chết già. Vậy là, họ mang theo những thiết bị tiên tiến nhất của hai đại đế quốc, đeo balo leo núi lên lưng, cầm một số máy móc tối tân, đặt chân vào cấm khu của tổ tiên nhân loại.

“Chúng ta muốn mở ra một con đường cho nhân loại ...”

“Vinh quang đã mất đi, một lần nữa chúng ta sẽ lấy lại ở nơi này...”

Khi đám người Levis mở ra hang động phong bế bằng bùn đất ở dưới mặt đất, bước lên mặt đất, trong nháy mắt thấy được một vùng thảo nguyên xanh biếc rộng lớn mới tinh, một mảnh thế giới mới,

“Ở nơi này, chúng ta tìm về nguồn gốc loài người.”

Oanh... oong!

Một con quái điểu khổng lồ tương tự khủng long bay ở kỷ Jura, nhanh chóng lướt qua bầu trời.

Uy thế kinh khủng khiến cho nhóm lão nhân phải run rẩy.

Mà ở phía bên kia của TV, trong mỗi thành phố máy móc sắt thép, mọi người ngồi xem TV ở trên ghế sô pha, cũng thấy cảnh tượng như vậy, trong lòng không khỏi siết chặt,

“Hóa ra, thật sự tồn tại sinh mệnh khủng bố tiếp cận Thần linh như vậy sao.”

Con quái điểu trên bầu trời kia đang lao vùn vụt.

Đôi cánh của nó đỏ sẫm như dung nham loang lổ, chậm rãi mở ra, núi non, rừng cây, thảo nguyên khắp đại địa nháy mắt như bị bao trùm bởi bóng đen....

"Đó là quái điểu gì vậy, quá khổng lồ, có thể so với một tòa nhà chọc trời cao bảy tầng! Nó đang phát ra lực lượng vô cùng khủng bố! Nó có thể đập nát toàn bộ văn minh của chúng ta thành bụi phấn!"

Có một bà lão với mái tóc bạc trắng, tháo kính gọng vàng xuống, chống quải trượng ngửa đầu nhìn lên, giờ phút này kiêu ngạo của nhân loại đã bị đánh nát, họ đã nhận thức được văn minh của mình nhỏ yếu như nào.

"Lịch sử sẽ nhớ kỹ thời khắc vĩ đại này của nhân loại, thời đại kỳ tích lãng mạn mà mỹ lệ."

Có một thân sĩ đầu bạc uy nghiêm, chậm chạp chống quải trượng, xách túi lên, lại không hề hoảng sợ, mà như là đang thưởng thức.

"Elena, chúng ta đã đúng. Mảnh đất này sẽ chứng kiến tình yêu cuối cùng của chúng ta.... Đây đúng là sinh mệnh duy mỹ xán lạn!" Một đôi vợ chồng đầu bạc đang ôm nhau, là một người đàn ông phương Đông và một bà lão tóc vàng. Bọn họ phát ra tiếng cảm thán kinh ngạc, cũng bị cảnh tượng cuồn cuộn lãng mạn này đánh sâu vào tâm trí, nó đã trở thành cuộc lữ trình đẹp nhất trước lúc chết của bọn họ.

Hầu hết những người có mặt tại hiện trường đều là các lão nhân cao tuổi đến từ xã hội loài người.

Bọn họ đã không còn sợ chết, cũng đều kính trọng Levis tiên sinh, muốn cùng hắn cùng tiến vào vùng cấm không biết - Khởi

nguyên của thế giới. Đối với toàn bộ xã hội mà nói, được tuẫn táng cùng với truyền kỳ khoa học của nhân loại là vinh quang lớn nhất của cuộc đời!

Có không ít người trong số bọn họ đều là người thích vận động mạo hiểm ở bên ngoài. Thời gian rảnh ngoài việc quản lý xí nghiệp và tập đoàn tài chính thì bọn họ sẽ đi leo những ngọn núi với địa hình hiểm ác, hoặc là lặn xuống đáy biển sâu, nhưng chưa bao giờ bọn họ gặp qua hình ảnh khiến người khiếp sợ này.

“Sửa sang lại thiết bị! Radar vô tuyến rà quét cảnh vật xung quanh!”

“Máy bay không người lái cất cánh, rà quét bản đồ xung quanh, tìm kiếm sinh vật có nhiệt lượng lớn!”

“Nhanh! Nhanh! Khai quật một căn cứ bí mật dưới nền đất, triển khai sóng vô hình, những sinh vật không biết đó có lẽ có năng lực rà quét... Đây là một thể sinh mệnh mới, thuyết tiến hoá chúng ta có lẽ nên thêm vào một nội dung mới!”

“Chúng ta phải tìm ra các nhánh sông của dung nham, chúng ta cần phải đóng quân tại đó, nơi đó sẽ cung cấp nguồn năng lượng vô hạn cho chúng ta! Nếu không thì chiến xa và vũ khí cũng chỉ là một đống sắt vụn!”

...

Một chiếc xe tăng ngụy trang màu xanh lá cây dừng lại, thậm chí một số chiến xa máy móc hình chữ nhật, bắt đầu tìm kiếm biến hình, một máy xúc đất với cái xẻng thật lớn xuất hiện, bắt đầu khai quật dưới nền đất.

“Leng keng!”

Thủ đô Veolia của Đế quốc loài người phương Tây, đang phát sóng trực tiếp tin tức chấn động này trên màn ảnh ở quảng trường

Thời Đại. Trên đường phố, người già, trẻ nhỏ, người phương Tây hay là người phương Đông đều dừng chân lại, lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng được.

Trên TV .

Một vị MC anh tuấn mặc tây trang màu đen đang giải thích, hắn cũng có chút trợn mắt há hốc mồm:

“Các vị khán giả tôn kính! Thời đại của toàn nhân loại chúng ta bởi vậy mà thay đổi! Từ lúc mà Levis tiên sinh dẫn dắt đoàn đội thăm dò vùng cấm khởi nguyên thì nó đã đến!”

“Đó là khởi nguyên của nhân loại chúng ta, tổ tiên chúng ta đã từng thoát khỏi từ đây, nơi đó rốt cuộc ẩn chứa sinh mệnh bí ẩn gì đây?? Thật khiến người ta vô cùng chờ mong!”

“Nhưng mặc kệ như thế nào!”

Người MC đột nhiên rống lên, “Lịch Đế Quốc, ngày 8 tháng 7 năm 165! Lịch sử sẽ nhớ kỹ thời khắc vĩ đại này! Nhân loại chúng ta... Phát hiện ra đại lục mới!”

...

Loảng xoảng!

Trước chiếc TV đen trắng, có vô số người đã đánh rơi ly nước, thậm chí một số gia đình xa hoa còn sử dụng màn hình máy tính tinh thể lỏng mới nhất để xem một màn thần kỳ này.

“Ah!! Thánh A La của ta! Đó là quái điểu có thể so với một tòa cao ốc?”

“Là thế giới này quá điên cuồng, hay là tinh thần của chúng ta xuất hiện sự mất trật tự!”

“Đó là một thế giới khác sao!?”

“Được ghi lại trong bích họa cổ xưa thần thoại của tôn giáo, khởi nguyên của dung nham —— Fodirgas?”

“Trời ạ! Sinh vật thần thoại vậy mà lại thật sự tồn tại!”

“Khó trách Levis tiên sinh lại thất thố như vậy!”

...

Toàn nhân loại đều đang xem trực tiếp trên TV, nuốt một ngụm nước bọt.

Bọn họ phảng phất đang mở ra cánh cửa tới một mảnh thế giới kỳ dị, cự thú thần thoại khủng bố xuyên qua mây mù lượn lờ, lộ ra một cỗ hơi thở thần bí cổ xưa mênh mông.

Đối với xã hội loài người sống trong đô thị hiện đại mà nói, văn minh khoa học kỹ thuật phát triển đến bây giờ, ô tô, máy bay, đại pháo,... Thế giới quan của bọn họ đã rất gần với người Trái Đất.

Thậm chí trình độ văn minh khoa học kỹ thuật cũng tương đồng, cho nên khó có thể tiếp thu chuyện siêu phàm như vậy.

Cũng giống như trên toàn bộ bảy châu lục trên Trái Đất, mọi người bỗng nhiên phát hiện châu lục mới thứ tám, trên đó có một đám người ngoài hành tinh sinh sống, nó còn có được lực lượng siêu phàm thần bí có thể sống lại!

Chương 491: Ngôn Ngữ C

Đây là một trận bão táp.

Trên mạng, rất nhanh đã có người lên tiếng.

“Cái này khiến cho ta nhớ tới mấy cuốn tiểu thuyết vừa mới xuất hiện trên internet mấy tháng qua! Võ hiệp, vượt nóc băng tường! Có thể Lăng Không Hư Độ!”

“Chính là cái loại tiểu thuyết không cần truyền thông báo chí, được đăng tải ở trên mạng sao?”

“Ha ha ha! Ta cũng đã xem qua, gần đây còn có Mai Hoa Quyền Quyền Hiệp được đăng liên tục mấy kỳ! Bên trong đó cực kỳ lợi hại, rớt xuống vách núi còn nhặt được thần công Hoa Mai Tam Lộng, sau đó có rất nhiều mỹ nữ...”

“Trời ạ, internet cũng nên có pháp luật, loại tiểu thuyết lẫn lộn này! Không nên có được nguồn thu lợi nhuận kếch xù!”

“Nhưng cái trước mắt này còn lợi hại hơn nhiều so với võ hiệp kia!”

...

Hứa Chỉ đi ở trên đường cái, ngồi xuống một cái ghế dài tại đài phun nước của quảng trường.

Kế bên là tiệm trà sữa, một đám người đang vây quanh TV trong tiệm, điên cuồng xem một màn thần thoại đang được phát sóng. Một số người trẻ tuổi đi xe máy, la hét ầm ĩ, vô cùng kích động, tràn đầy hơi thở thanh xuân.

Dù sao thì TV đen trắng cũng đã được phổ biến từ lâu, còn màn hình tinh thể lỏng màu sắc rực rỡ hiện tại chỉ có người giàu mới mua nổi. Bọn họ muốn xem rõ ràng hơn thì sẽ lựa chọn một số tiệm đồ uống, hiệu sách.

Một chiếc TV đắt tiền cũng trở thành tiêu chuẩn cạnh tranh khách nhân của các cửa hàng.

Hứa Chỉ ngồi xuống, mở "Trình duyệt Thần Sáng Thế" trên màn hình nền màu xanh của "Laptop". Hắn tự nhiên là có thể kết nối tín hiệu không dây với khoa học kỹ thuật của nhân loại, thậm chí là xâm nhập vào mạng của bọn họ.

"Bọn họ đang còn dừng lại ở phạm trù võ hiệp nguyên thủy, độ thoải mái còn rất thấp! Còn không có kỳ ảo, tiên hiệp... Thật muốn làm một bản Đấu Phá rồi phát lên mạng, để cho bọn họ biết cái gì mới là thật là thơm!" Hứa Chỉ cười như không cười.

Lúc này, TV đang trực tiếp toàn bộ lịch sử nhân loại. Lão nhân Levis trực tiếp thành lập căn cứ khoa học kỹ thuật tạm thời, mang theo khoa học kỹ thuật internet cao nhất và công nghệ dung nham quân sự tiên tiến nhất lúc bấy giờ đi thăm dò mảnh đất này.

Thậm chí họ còn phát hiện một số sinh vật kỳ dị, động vật siêu phàm. Tất cả đều có thể khiến cho người ngồi trước TV phải thét chói tai, mọi người sôi trào, kích động đến tột đỉnh. Nhưng mà một tuần sau đó.

Trước TV, sắc mặt mọi người bắt đầu trở nên ngưng trọng.

Bởi vì thu thập số liệu về địa hình xung quanh cho nên quân đội loài người đã bắt đầu thăm dò mảnh đất cổ xưa này, đi săn một số cự thú cấp thấp. Quân đội bọn họ nháy mắt đã tổn thất thảm trọng, tử thương rất nhiều người.

Những con dã thú đó thật là đáng sợ.

Súng ống cũng rất khó để xuyên qua da và áo giáp của chúng nó, cần phải có vô số bộ đội cùng bắn mới được. Sinh mệnh lực của chúng còn cực kỳ ngoan cường, thậm chí còn có thể bộc phát ra các loại lực lượng siêu phàm không thể tưởng tượng nổi.

Ngọn lửa, mưa đá, gió lốc, thậm chí là xung kích tinh thần.

Bằng bằng tạch tạch!

Cùng với ánh lửa trong nòng súng, trong mưa bom bão đạn, một con cự thú giống như chó nhỏ đang điên cuồng lao về phía trước.

“Xe tăng kiểu mới B91 đã bị phá hủy!”

“Quân đội đã tử thương mười ba người!”

...

Từng tin tức được truyền đến.

Không chỉ có người xem cảnh ném bom được phát sóng trực tiếp trên TV kích động, Levis cũng gắt gao nắm chặt tay, “Đây là một con cự thú, là cực hạn mà chúng ta có thể săn được, tất nhiên là phải bắt lấy nó!”

Sau khi tử thương thảm trọng một phần ba binh lực, một cự thú đỏ như lửa đã bị đánh gãy tứ chi, cả người đều là lỗ đạn bị nhốt ở trong lồng sắt, từng giọt máu tươi chảy xuống. Nó nhìn Levis bằng ánh mắt tràn đầy thù hận.

Cô cô cô!

Từng đạo ngôn ngữ kì dị vang lên từ trong miệng cự thú, tựa hồ đang rống giận.

Levis nhìn cảnh tượng trước mắt, hít sâu một hơi, “Quá không thể tưởng tượng được... Những cự thú này có trí thông minh thật

đáng sợ, bọn chúng còn có ngôn ngữ riêng của chủng tộc của mình!"

Các lão nhân xung quanh cũng lâm vào trầm mặc, bầu không khí tràn ngập sự bi thương.

Bọn họ đi đến nơi này, vốn dĩ cũng không muốn sống, lại không nghĩ tới tử thương sẽ đến nhanh như vậy.

"Thật khó để tưởng tượng, đây rốt cuộc là sinh mệnh gì? Cơ bắp và áo giáp, có thể so với hợp kim dung nham công nghệ cứng rắn nhất của nhân loại!"

"Máu của cự thú này rất nóng, nóng rực vô cùng, thậm chí có thể khiến làn da của loài người yếu ớt chúng ta bị phỏng. Nó mang trên mình thể chất khổng lồ khó có thể tưởng tượng nổi, máu đã được đưa đi xét nghiệm!"

...

Giọng nói được truyền đến từ xung quanh.

Levis vẫn đang nhìn chăm chú vào con cự thú không ngừng rít gào này.

Đột nhiên, có một đạo âm thanh kỳ dị dao động quanh quẩn trong đầu hắn.

"Ma thú ngu xuẩn không biết thế nào là siêu phàm. Ngươi đang khiêu khích ta, nhanh thả ta trở về, cha ta là Thần tướng thứ ba của Thánh Đế —— Michaux, sẽ diệt các toàn tộc các ngươi!"

Levis cảm thấy cả kinh, giọng nói được truyền đến trong đầu vậy mà lại có thể sử dụng hình thức giao lưu giống như sóng điện não?

Đây là thần thức?

Nó thật sự là sinh mệnh thần thoại cổ xưa?

Hắn nhịn không được mở miệng: “Ngươi nói ta là ma thú, những người khác thì sao?”

“Người? Những sinh vật như các ngươi được gọi là người sao? Ma thú ngu xuẩn, không cần phải lừa gạt ta... Tuy rằng có bề ngoài tương đồng, nhưng giống loài các ngươi căn bản không phải là cùng loại.”

Cự thú kia gầm nhẹ: “Trong đầu của ngươi có ma hạch, mà những tên khác căn bản không có... Người chính là dã thú cấp thấp bình thường. Mà ngươi.... là một ma thú khoác da người! Đây là bản chất khác nhau!”

Ma hạch?

Là chỉ bản thể tuyến tùng?

Thân hình già nua của Levis run lên, “Như vậy, Thánh Đế là ai?”

Chỉ số thông minh của cự thú kia tựa hồ cũng không quá cao, vô cùng kiêu ngạo, nói về lẽ thường của thế giới này, “Đúng là loài người ngu xuẩn.... Mười ba đại vực dung nham, mỗi một đại vực đều rộng lớn vô ngần, Thánh Đế là một trong bảy người mạnh nhất trong đại vực Thạch Tường của chúng ta, trời sinh đã có sức mạnh to lớn không gì sánh được! Là thủy tổ vĩ đại của Long tộc dung nham!”

Levis từ trong miệng cự thú này biết được Thánh Đế là cường giả cấp sáu. Căn cứ vào ký ức truyền thừa cổ xưa, trong mười ba đại vực, trước mắt chỉ có một vị Thần tối cao, đến cảnh giới Thiên Đế.

Dù thời gian mà nhân loại bọn họ phát triển đến bây giờ không dài, nhưng thời gian cự thú bọn họ cũng rất ngắn. Thánh Đế là

thiên tài đứng đầu, tư chất vô cùng tốt, tăng trưởng theo năm tháng, muốn đến Thiên Đế cũng chỉ là chuyện sớm hay muộn mà thôi.

Mà chủng tộc của cự thú này gọi là thú Merkel, là nhất tộc Á Long, mới có cấp bốn, có thể dùng thiên phú dung nham mở ra trí tuệ, năng lực sinh sản thấp.

"Cấp bốn thôi... Chúng ta cũng đã rất khó để đánh chết rồi, máy bay đại pháo không ngừng bắn phá, tổn thất non nửa quân đội..." Levis hít sâu một hơi, cảm thấy thực đáng sợ, ma thú cấp bốn, một mình tiến vào xã hội loài người cũng đã là uy hiếp rất lớn rồi!

Như vậy cấp năm thì sao?

Cấp sáu?

Thật khó có thể tưởng tượng.

"Thì ra nhân loại chúng nhỏ lại yếu như thế..." Vẻ mặt Levis chấn động, "Như vậy, ngôn ngữ ngươi nói ở trong đầu ta lại là cái gì?"

"Đây chỉ có Ma thú cao cấp có được ma hạch vĩ đại, mới có thể tiến hành câu thông! Hai đại ma hạch hai bên trực tiếp tiến hành giao lưu ý thức!" Ma thú vô cùng cao ngạo nói: "Đây là thần ngữ cổ xưa, là ngôn ngữ nguyên sơ! Cấu thành ý thức và linh hồn của chúng ta... Nó xây dựng nên thiên phú vĩ đại cho chúng ta... Nó giao cho chúng ta quyền năng vô tận..."

"Nó có một cái tên vĩ đại, nó gọi là… ngôn ngữ C!"

Chương 492: Tuyệt Vọng Và Hi Vọng

Trong xã hội nhân loại hiện đại, tại căn cứ quân sự của Levis, sau khi bộ phận tin tức công bố với toàn bộ nhân loại thì trước TV lập tức trở nên sôi trào!

“Hả! Ngôn ngữ C?”

“Đây là ngôn ngữ của Thần? Cấu thành ý thức siêu phàm của sinh mệnh, linh hồn và thiên phú? Đã có thần ngữ, Thần trong truyền thuyết vậy mà thật sự có tồn tại!??”

Toàn bộ người trước TV đều siết chặt nắm tay.

Thậm chí một số trường học đã trực tiếp cho nghỉ học. Trong nhiều phòng truyền thông, học sinh cấp ba, học sinh trung học đều bỏ sách giáo khoa xuống, gắt gao nhìn chằm chằm vào màn hình, cảm giác tam quan từ nhỏ đến lớn của mình đều đã bị điên đảo.

“Một con ma thú cấp bốn đã có được năng lực hủy diệt đô thị, đường phố, cao ốc của chúng ta! Như vậy cấp năm đủ để hủy diệt một thành thị của chúng ta. Cấp sáu có lẽ....”

“Đây là giấc mơ! Nhất định là mơ! Chuyện này cũng quá phi khoa học rồi...”

Xã hội loài người đang lâm vào tình trạng khủng hoảng nhẹ, nhưng bọn hắn vẫn tin tưởng vào Thần của bọn họ —— Levis, người phát triển toàn bộ thời đại khoa học kỹ thuật sẽ mang hy vọng đến cho bọn họ, sáng tạo nên những kỳ tích.

Nửa tháng ngắn ngủi, mỗi ngày xã hội loài người vẫn luôn gắt

gao nhìn chằm chằm vào tin tức được phát sóng trực tiếp trên TV. Điều này có liên quan đến tồn vong của nhân loại! Tiếp sau đó, Levis giết chết cự thú, lấy ma hạch của nó rồi tiến hành nghiên cứu.

Bọn họ chuyển đến một địa điểm bí mật hơn.

Sau khi Levis nghiên cứu ma hạch của bọn chúng thì phát hiện đó là một loại năng lượng siêu tự nhiên, rất giống với bộ não của hắn. Thậm chí ngày qua ngày, hắn lại càng nghiên cứu như si như say, đã sắp sử dụng được loại lực lượng này.

Mà internet toàn bộ đế quốc cũng bởi vì lần phát sóng trực tiếp vượt thế kỷ trên TV này mà điên cuồng phát triển. Mọi người bắt đầu thành lập "Diễn đàn", bắt đầu thảo luận.

"Ngoại trừ việc không có đạn hạt nhân và các vũ khí trấn áp khác thì nền văn minh này đã có thể so với nền văn minh trên Trái Đất rồi." Hứa Chỉ chỉ cười cười, lén lút công bố số hiệu phần mềm "Weibo" công khai trên diễn đàn. Nó nhanh chóng nổi tiếng, hình thức Weibo, Weibo cá nhân và các diễn đàn nhỏ đi kèm là những hình thức vô cùng thời thượng, rất phù hợp với thời đại xã hội phát triển như này.

"Ô! Thần Levis tất nhiên có thể đạt được tất cả!"

"Căn cứ quân đội đang phát sóng trực tiếp, Levis tiên sinh nhất định đã cho ra thành quả nghiên cứu ma hạch, có lẽ không lâu nữa thì chúng ta có thể chiến thắng ma thú!"

"Ta quyết định, đại học ta sẽ học chuyên ngành nghiên cứu về năng lượng cơ giới!"

...

Nhưng mà, lúc toàn bộ người dân của hai đại đế quốc loài người đang hoan hô, vào 9 giờ 46 phút tối, trái tim của người xem

phát sóng trực tiếp đột nhiên bị siết chặt, bởi vì bọn họ nhìn thấy một con ma thú thật lớn, xâm nhập vào căn cứ quân sự dưới lòng đất.

Là cha của Ma thú cấp bốn bị giết kia. Đây là một con cự thú cấp năm khủng bố, sức chống cự của toàn bộ quân đội đã bị nghiền nát trong nháy mắt.

“Trời ạ! Sao nó có thể tìm tới nơi này!” Một nam sinh trung học mập mạp mặt đầy tàn nhang, ngồi ở trước sô pha kêu to.

“Điều này không khoa học!” Có nhân viên công vụ buông công văn xuống.

“Có lẽ là pháp thuật đặc thù nào đó, có thể theo dõi, tìm kiếm hơi thở?”

“Nhân loại chúng ta sẽ bị diệt vong sao?”

...

Trên diễn đàn, tin tức điên cuồng được phát lên, có một số người thậm chí còn cảm thấy tuyệt vọng.

Mà trên TV phát sóng trực tiếp là một trận chiến thảm thiết. Trong thông đạo thành lập căn cứ đang điên cuồng giao tranh, một đám lão nhân cầm súng ống, đạn pháo, điên cuồng oanh kích cự thú khủng bố kia.

“Yểm hộ Levis tiên sinh!”

“Vì vinh quang và tương lai của nhân loại!

Bằng bằng tạch tạch tạch!

Một đám lão nhân rống giận, thậm chí còn điều khiển xe tăng nghiền nát thông đạo.

Bọn họ đều là một đám cao tầng tài phiệt, tổng tài, người cầm lái, thậm chí nắm giữ 80% mạch máu của xã hội nhân loại. Thậm chí trong đó còn có một người từng là Tổng thống của Đế quốc phương Đông.

Vị Tổng thống này vốn không nên từ nhiệm sớm như vậy. Hắn từ nhiệm là vì tuổi tác đã cao, hơn nữa cũng là vì muốn đuổi theo bước chân của Levis tiên sinh, những con người có trí tuệ đứng đầu này trước lúc chết già, luôn muốn làm chút chuyện có ý nghĩa.

Tiếng nổ mạnh, tiếng gào rống loạn thành một đoàn.

“Không thể thua.”

Phụ nữ lôi kéo hài tử, ngồi ở trước sô pha màu đen, nhìn TV, siết chặt nắm tay.

Một nhóm thanh niên ăn mặc lòe loẹt, xăm hình đang chạy như bay trên đường phố, khiến cho rất nhiều người qua đường mắng to. Từng chiếc xe máy lại bỗng nhiên dừng lại, tất cả đều nhìn về màn hình lớn tại suối phun nước trong quảng trường.

Một đêm này, nhân loại không ngủ.

Đến sáu giờ sáng, toàn bộ căn cứ của loài người trên cơ bản đều đã bị hủy diệt, chỉ có một số ít người, yểm hộ Levis tiên sinh với một chiếc máy bay loại nhỏ đã trốn thoát.

Căn cứ nhân loại cũng đã bị hủy diệt.

Toàn bộ lực lượng nhân loại tiến vào đều quá yếu ớt, dễ dàng bị nghiền nát phá hủy. Một sinh vật cấp năm thì dù khoa học kỹ thuật có hiện đại cũng không thể chống cự, chỉ còn lại một mình Levis tiên sinh.

Ầm ầm ầm!

Trong đêm tối.

Giờ phút này, trong rừng núi hoang vắng có một chiếc máy bay hạ xuống.

Levis tiên sinh mang theo gậy camera phát sóng trực tiếp. Cả người vị lão nhân này toàn là máu, đi xuống rừng cây, xung quanh là những bụi cây của rừng mưa nguyên thủy.

Hắn cười khổ nói với camera: "Ta đã xem nhẹ sự đáng sợ của thế giới kia. Bọn họ có lẽ có đủ loại siêu năng lực mà khoa học không thể lý giải được, có thể căn cứ vào hơi thở để tìm ra căn cứ, thậm chí có lẽ có thể đọc được ký ức của nhân loại, tra xét linh hồn của nhân loại."

Toàn bộ xã hội nhân loại đều khẩn trương mà nhìn TV.

"Có lẽ rất nhanh thôi chúng nó sẽ tìm được xã hội loài người của chúng ta, hơn nữa còn tiến công!"

Một câu này rơi xuống, khiến cho tất cả mọi người trước TV đều trầm mặc.

"Tất cả đều là do tư tâm của ta! Ta muốn theo đuổi khoa học, điều này khiến ta nghĩ tới mảnh thế giới này, muốn tìm kiếm khởi nguyên của nhân loại, muốn nghiên cứu cự thú này, muốn tìm kiếm xem loài người có thật sự tồn tại trong truyền thuyết hay không..."

"Hiện tại, ta còn muốn tiếp tục tiến hành nghiên cứu, không biết có thể chống cự được được đến lúc nào. Ta sẽ phát sóng trực tiếp cho mọi người cho đến giây phút cuối cùng. Các ngươi cũng không cần nghĩ cách tiến vào để cứu ta, ngàn vạn lần không được tiến vào cái thế giới khủng bố đáng sợ này. Loài người viễn cổ của chúng ta trước đây cũng không thể chiến thắng bọn chúng, hiện tại cũng không có khả năng chiến thắng bọn chúng. Hơn nữa, bọn

chúng chưa chắc có thể tìm được lối vào dưới lòng đất của chúng ta...” Levis nằm xuống, hắn cảm thấy quá mệt mỏi, bắt đầu nghỉ ngơi.

Ngày hôm sau, hắn bắt đầu phát sóng trực tiếp cho mọi người về quá trình chế tạo khoa học kỹ thuật, nghiên cứu máy móc.

Mấy ngày tiếp theo, dưới sự hoảng sợ của toàn dân, Levis trực tiếp săn thú một số dã thú, mang theo súng máy, trải qua vài lần hiểm tử hoàn sinh, hơn nữa còn không ngừng nghiên cứu, trong lúc còn dời đi vài lần để bổ sung nhiên liệu và nguồn năng lượng. Nhóm người ngồi xem thôi cũng đều cảm thấy kinh hồn táng đảm.

Lần phát sóng trực tiếp trên TV này là về cuộc sống nơi hoang dã cùng với việc nghiên cứu khoa học kỹ thuật của Levis, liên quan đến tương lai của toàn bộ nhân loại.

“Chúng ta có thể trợ giúp!”

“Đúng vậy! Thư từ qua thiết bị vô tuyến vẫn còn. Levis tiên sinh, có thể câu thông với chúng ta để tập hợp lực lượng loài người!”

“Chúng ta có thể hỗ trợ đề tài nghiên cứu, phải huy động toàn bộ viện nghiên cứu của nhân loại!”

Chương 493: Đối Thoại

Mà lúc này, tin tức thứ nhất xuất hiện.

Là một tài khoản Weibo trên mạng, tên Weibo là "Thánh Đế Michael", kèm theo đó là một tấm ảnh chụp một con cự long màu vàng uy nghiêm. Nó to lớn khổng lồ ngồi trước máy tính, gõ bàn phím, long trảo thủ sẵn con chuột, có vẻ có chút buồn cười.

Hơn nữa, hình ảnh còn kèm theo dòng chữ:

"Thủ hạ của ta đã đem những đồ vật kỳ quái của các ngươi dâng cho ta, đám sinh vật cấp thấp các ngươi cũng rất có thú vị. Internet sao? Xã hội? Máy móc? Máy bay, đại pháo? Đặc biệt là cái internet này, vô cùng thú vị. Ta chuẩn bị xâm lược thế giới của các người, xin rửa mắt mà chờ."

Toàn bộ Weibo lập tức sôi trào!

Thế giới đang phát triển theo một loại tình huống kỳ dị.

Vị Thần của loài người - Levis tiên sinh, đang tiến hành phát sóng trực tiếp cho toàn nhân loại. Mà bên này, một con cự long đã đoạt lấy thiết bị khoa học kỹ thuật của loài người, trực tiếp dùng Weibo tuyên chiến với nhân loại?

Lập tức, Weibo "Thánh Đế Michael" trở nên sôi động, có vô số người tiến đến vây xem.

Thích: 19501, Không thích: 74243

Người theo dõi: Hơn 17 triệu, lập tức tăng vọt tới mức cao nhất trên toàn bộ Weibo.

“Đại lão, tha mạng!! (dập đầu)”

“Thánh Đế Michael, xin hãy tha cho loài người cấp thấp chúng ta! (run bần bật)”

“Đám nhân loại gian tế phía trên kia, Đại học Dân khoa Trung Đông chúng ta thà chết chứ không chịu khuất phục!”

“Toàn thể giáo viên và sinh viên của Đại học Kỹ thuật Cơ khí Hàng không dân dụng tuyên chiến!”

“Đồ cự long hèn! Xâm lấn thế giới của chúng ta sao, phải cho các ngươi nhìn thấy lực lượng của đại pháo khoa học kỹ thuật!”

...

Toàn bộ Weibo đang rất ầm ĩ.

Hứa Chỉ đang ngồi trong quán nước giải khát, lướt Weibo, uống đồ uống, lập tức cảm thấy có chút không biết nói gì. Thế giới này phát triển đúng là có chút đặc biệt...

...

Cảnh tượng này vô cùng quái dị.

Một con cự long màu vàng ngồi trước máy tính của nhân loại, thông qua thiết bị thư từ qua lại trên internet của con người tuyên chiến với hai đại đế quốc nhân loại ở trên Weibo.

Kỳ quái.

Nhưng đó cũng là đương nhiên. Bất kỳ một sinh linh dã thú nguyên thủy nào ở trong một thế giới siêu cấp thì tất nhiên sẽ tò mò. Hơn nữa thiết bị khoa học kỹ thuật mà loài người nghiên cứu ra là “Máy tính” quả thật là khiến người ta phải tò mò mà.

“Rốt cuộc sẽ phát triển thế nào đây?”

Hứa Chỉ lẳng lặng ngồi ở trong tiệm trà sữa, uống trà sữa, có loại cảm giác năm tháng thật bình yên. Hắn ngồi ở trên ghế nhìn ra đường phố ngoài cửa kính. “Các ngươi chạy đi, nhưng chung quy lại vẫn phải đối mặt thôi.”

Mà nơi xa, một đám người trẻ tuổi vây quanh TV, kêu to, trong tiệm trà sữa thậm chí còn có một máy tính, vô số người đang điên cuồng lướt Weibo. Hiện tại người trẻ tuổi đã sớm không còn mê luyến chiến xa, motor nữa.

“Tiên sinh, không xem TV sao?”

Có một hot girl gợi cảm bưng một ly trà sữa đặt ở trên bàn.

“Không xem.”

Hứa Chỉ thản nhiên liếc nhìn nàng.

Hot girl giật mình, vậy mà lại ngồi xuống phía đối diện, cười nói: “Ngươi thật là đặc biệt, ta đây là lần đầu tiên nhìn thấy người trẻ tuổi có khí chất như vậy. Chúng ta đều thay đổi theo sóng triều của mỗi một thời đại, giống như công ty điện lực thời đại của Levis tiên sinh, lại giống như thời đại máy móc dung nham sau này, mà hiện tại là thời đại internet... Cùng với một đại lục mới vô cùng đáng sợ.”

Hot girl quay đầu, nhìn những thanh niên đang hoan hô kia, phảng phất như thấy được trào lưu của một thời đại.

Hứa Chỉ giật mình, nhìn về phía nữ nhân này, “Ngươi rất đặc biệt.”

“Ngươi lại càng đặc biệt, nói như thế nào đây nhỉ, ngươi có loại khí chất thần bí rất đặc thù, hơn nữa trang phục của ngươi còn rất đẹp trai!” Hot girl nói.

Đây là trường bào của Vu sư.

Thế giới này có rất nhiều loại áo quần lố lăng, thịnh hành văn hóa nổi loạn. Một đám thanh niên ăn mặc chuyên biệt kèm theo mũ xe máy, cả ngày đua xe khắp nơi, thậm chí là bay trên bầu trời của thành thị máy móc này. Bản thân mình nhìn giống như là người đột ngột xuyên tới vậy.

Hot girl cười nói: "Giới thiệu một chút, ta tên là Caroline, cha là một thương nhân ở phương Đông xa xôi, mẹ là người vùng Enil, ta chính là con lai Đông Tây, giống như Levis tiên sinh... Chẳng qua, không có thông minh như Thần nhân loại Levis."

Hứa Chỉ nhìn nàng.

Thế giới này cũng thật là nhiệt tình, việc nữ sinh truy đuổi cũng rất bình thường.

"Ngươi cho rằng, ta đang theo đuổi ngươi sao?"

Caroline cười khúc khích, lắc đầu nói: "Không cần phải hiểu nhầm, đàn ông mà ta khát khao nhất chính là Levis tiên sinh... Trên thế giới này, cũng không chỉ có tình yêu, còn có rất nhiều thứ đáng để theo đuổi, giống như khoa học. Ta cũng giống như Levis tiên sinh, là một người theo đuổi chủ nghĩa độc thân, cả đời đều sẽ không lập gia đình."

Hứa Chỉ nhìn đầu tóc nàng có chút thưa thớt, gật gật đầu.

"Đây là di truyền!" Caroline sững sờ, cười mắng một câu.

Thiếu nữ nói chuyện tựa hồ rất là thân thiện, chắc là do sự nhiệt tình của người dân bản địa. Có lẽ nguyên nhân là do thế giới Dung Nham quá nóng bức, cho nên mọi người đều vô cùng nhiệt tình hiếu khách.

Caroline liếc nhìn cảnh tượng náo nhiệt phía bên chiếc TV kia, nói: "Rất khó tưởng tượng được tương lai sẽ xảy ra chuyện gì, loài người sẽ nghênh đón vận mệnh gì đây, có lẽ chúng ta sẽ bị hủy

diệt? Hoặc là đạt được lực lượng thần thoại của những thân thể đáng sợ đó, chúng ta cũng sẽ xuất hiện cường giả và trở nên mạnh mẽ hơn?"

"Văn minh khoa học kỹ thuật và văn minh siêu phàm, ngươi thích cái nào hơn?" Hứa Chỉ hỏi.

"Điều này có gì khác nhau sao?" Caroline tò mò.

"Đây là hai con đường văn minh, có sự khác biệt rất lớn."

Hứa Chỉ giải thích: "Thời đại khoa học, gần như mỗi người đều bình đẳng, dựa vào lực lượng bên ngoài là pháo, súng ống.... Thậm chí tương lai, mọi người phát triển khoa học kỹ thuật đến cực điểm thì còn có thể tự mình cải tạo thân hình, đạt được vĩnh sinh và thân thể với lực lượng cường đại, chế tạo nên phi thuyền máy móc kinh người có thể tiến hành những bước nhảy thời không. Khi đó cá thể vẫn là bình đẳng như cũ, mà sẽ không phải là quá chênh lệch.

Khoa học kỹ thuật là thời đại mà toàn dân tiến bộ một cách bình đẳng. Bất kể khoa học kỹ thuật sẽ phát triển thành cái dạng gì thì đều sẽ giống như hiện tại, có người làm cảnh sát, có người học tập điều khiển phi thuyền để bảo vệ biên cương, có người làm giáo viên.... Mà văn minh siêu phàm chính là văn minh cá thể."

"Văn minh cá thể?"

Hứa Chỉ nhấp một ngụm trà sữa, "Kết cấu của bọn họ là kết cấu kim tự tháp, có một sinh mệnh cường giả chi phối toàn bộ, là thời đại của anh hùng cá nhân, cao cao tại thượng. Ngươi cũng nhìn thấy con cự long kia rồi chứ? Thế giới của hắn chính là như vậy, hắn được xưng 'Thánh Đế' thống trị một vùng đất, chúa tể sự sống chết của tất cả sinh mệnh siêu phàm. Đó là bởi lực lượng của hắn rất lớn, không ai có thể ngỗ nghịch lại hắn."

Caroline nghiêm túc suy nghĩ về ưu và nhược điểm của hai nền văn minh trên, sau đó cười dịu dàng, “Thì ra là như thế vậy! Nếu ở thời đại khoa học kỹ thuật của chúng ta thì một bạo quân ắt hẳn sẽ bị lật đổ, mà văn minh cá thể lại không cách nào lật đổ? Bọn họ là chế độ phong kiến? Là bạo quân độc tài? Giải thích đúng là rất cao thâm! Nếu để ta lựa chọn thì ta sẽ lựa chọn văn minh cá thể...”

Đôi mắt nàng hiện lên sự khát khao, “Có lẽ, là bởi vì ta chưa từng tiếp xúc qua thế giới như vậy, cho nên rất tò mò và chờ mong... Còn có lẽ là do con người của ta đi theo chủ nghĩa anh hùng cá nhân hơn, bị ảnh hưởng từ Levis tiên sinh đi.”

Hứa Chỉ chỉ cười cười, cảm thấy nữ nhân này rất thú vị.

Có lẽ, có thể trở thành nguyên nhân dẫn đến một thời đại...

Chương 494: Cả Thế Giới Quan Tâm

Lại mấy tháng trôi qua, Hứa Chỉ ngẫu nhiên sẽ lại đây uống trà sữa, Caroline cũng trở thành khách quen của nơi này. Hai người thường xuyên nói chuyện phiếm nhưng mà cũng không được bao lâu, chiến tranh rất nhanh đã bộc phát trên tiền tuyến - Nơi ở của Thánh Đế Michael. Lĩnh chủ cự long này dẫn theo cự thú, thành công tìm tới đường hầm dưới lòng đất của vùng đất này, hơn nữa đã xác định vị trí và mở ra cuộc xâm lấn.

“Vì đế quốc loài người!”

Oanh!

Đạn pháo và súng ống, máy bay và xe tăng, quân đội trên tiền tuyến đang điên cuồng ngăn cản.

Cự long màu vàng Michael đang tuyên chiến ở trên Weibo:

Ảnh chụp màn hình,

Vẫn là được chụp từ camera trước của máy tính.

Trong hình ảnh, là một hang động dung nham chất đầy kim loại ánh vàng rực rỡ, một con cự long màu vàng ngồi ở trên một chiếc ghế gấp nhỏ, thích thú nhìn màn hình máy tính, long trảo nắm con chuột. Tư thế ngồi này khiến cho dáng người nó trở nên mập mạp tròn trịa.

“Nhân loại, đầu hàng đi! Trở thành người dưới trướng của ta! Tiếp nhận thống trị của ta! Ta sẽ đãi ngộ tốt đối với nô lệ các ngươi! Hãy dâng lên trà sữa, rượu ngon, còn có internet của các

ngươi cho ta!”

“Đúng rồi! Còn có Hoa Mai Quyền Quyền Hiệp được đăng nhiều kỳ kia nữa, mau giao cho ta! Còn có nữ nhân loài người các ngươi, thì ra lại mê người như vậy! Mai Hoa Tam Lộng, dâng lên cho ta một trăm mỹ nữ!”

...

Đế quốc loài người:????

Bọn họ lập tức hộc máu!

Trời ạ! Đây là sự đáng sợ của internet sao! Có quỷ mới biết tại sao con cự long màu vàng này lại nhận thức về xã hội loài người thông qua một đống tin tức rác rưởi ở trên mạng như vậy, hơn nữa còn rất có hứng thú.

Nhưng mà đây cũng là một cơ hội!

Chung quy lại cũng chỉ là dã thú ngu xuẩn, phương thức tư duy cũng không giống bình thường.

Cao tầng của hai đại đế quốc loài người hành hội nghị, nhanh chóng phát ra thỉnh cầu:

“Chúng ta đã bắt lại tác giả của Mai Hoa Quyền Quyền Hiệp, và sẽ tiến hành bổ sung thêm! Thậm chí chúng ta đã mời rất nhiều tiểu thuyết gia trên mạng tiến vào trong phòng tối, có thể vì các hạ cự long Thánh Đế vĩ đại —— Michael viết bất luận cái gì mà ngài cảm thấy hứng thú!”

Trên Weibo, nó trực tiếp phát ra âm thanh lãnh khốc, “Đúng là nhân loại ngu xuẩn, chỉ cần bổn cự long tấn công toàn bộ chủng tộc nhân loại thì các ngươi chính là nô lệ của ta. Ta muốn cái gì thì sẽ có cái đó.”

Chiến tranh khủng bố bạo phát.

Các công trình quân sự của hai đại đế quốc bắt đầu vận hành.

Hỏa lực của mười mấy vạn quân đội loài người chồng lên nhau thật là đáng sợ. Cho dù là cự long Thánh Đế cũng không dám bại lộ dưới loại hoàn cảnh này, trong nháy mắt cũng sẽ tạo thành đả kích trí mạng đối với nó.

Nó sẽ không chết, nhưng sẽ bị thương.

Nó bị thương thì sẽ bị các lĩnh chủ khác mơ ước, chỉ có thể nước ấm nấu ếch xanh.

Không đến nửa tháng ngắn ngủn đã có một số lượng lớn tinh anh nhân loại tử vong, ước chừng có khoảng bảy vạn người chết trận. Toàn bộ xã hội loài người đều khẩn trương đến tột đỉnh, văn minh hủy diệt sắp buông xuống.

Mà lúc này, Levis vẫn đang phải vật lộn để sinh tồn tại thế giới bên ngoài, thậm chí còn phải không ngừng tránh né người đuổi bắt do Thánh Đế phái tới.

“Còn thiếu một chút, còn thiếu một chút...” Hắn gầm nhẹ lên.

Một vị lão nhân mặc áo blouse trắng đang tiến hành nghiên cứu một quả ma hạch cấp bốn dưới kính hiển vi, “Nếu như ta có thể thành công thì sẽ có thể mượn dùng lực lượng của ma hạch để chế tạo vũ khí máy móc, bộc phát năng lực cấp bốn, có lẽ sẽ có cơ hội lén tập kích...”

Nhưng vẫn là quá chậm, chiến tranh trên tiền tuyến đã bùng nổ, quá thảm thiết rồi.

Đột nhiên, thông tin của Levis bỗng chập chờn. Vị lão nhân này mở máy tính ra, nhìn thấy tin tức mà “Viện nghiên cứu siêu cấp” gửi tới, là nội dung mà lúc trước hắn vẫn luôn yêu cầu điều

tra.

Là một tấm ảnh chụp.

Ảnh chụp là tiệm trà sữa, một thanh niên mặc trường bào Vu sư màu đen, đang lẳng lặng uống trà sữa, bên cạnh có một thiếu nữ dáng người nóng bỏng đang nói chuyện cùng.

“Là hắn!!”

Đầu óc Levis trở nên trống rỗng.

Cái loại khí chất này, trang phục và thân ảnh kia đã khắc sâu trong trí nhớ của hắn, đã trở thành ma chướng vĩnh hằng trong lòng hắn. Hình ảnh vị thuỷ tổ thần bí ôm hai đứa trẻ kia, hắn vĩnh viễn cũng không quên được.

Hắn vẫn luôn thăm dò, không ngừng phân tích ý nghĩa của câu nói đó.

“Không phải là ở vùng đất đặc biệt mà ta mới đến, mà là ở trong xã hội loài người của chúng ta...” Bàn tay khô héo của hắn bắt đầu run rẩy, kích động siết chặt con chuột, trầm mặc xưa nay chưa từng có, lập tức đánh chữ đối với máy tính bên kia, “Nói chuyện, ta muốn nói chuyện với hắn!!”

Levis không có lúc nào là không phát sóng trực tiếp trước TV cho toàn bộ nhân loại, giờ khắc này cũng không ngoại lệ.

Lúc này, mọi người đều đang ngẩn người, đây rốt cuộc là... Đã xảy ra chuyện gì? Levis tiên sinh vậy mà sau khi nhìn thấy tấm ảnh chụp kia lại kích động chưa từng có? Hơn nữa còn yêu cầu đối thoại với thanh niên này?

Lập tức, vô số đài truyền hình địa phương, đài truyền hình quốc gia đều tranh nhau đưa tin.

Lúc này, toàn bộ thành thị đều rơi vào cảnh hoảng loạn. Ma thú khủng bố đã tập kích thành thị hiện đại, vừa mới hủy diệt thành phố lớn thứ ba của nhân loại là Wilhelm. Như vậy trong tương lai thì sao?

Đã chết quá nhiều người, hiện tại phảng phất giống như tận thế vậy.

Bọn họ xem tình báo chiến tranh trên TV, cũng chưa bao giờ khẩn trương giống như hiện tại. Bởi vì đối thủ của bọn họ là một sinh mệnh siêu phàm thần bí xưa nay chưa từng có, một con cự long màu vàng? Vũ khí hiện đại căn bản không thể đánh chết hắn.

Mà lúc này tại một luồng phát sóng trực tiếp khác, Thần nhân loại Levis tiên sinh đang nghiên cứu trong thời điểm mấu chốt nhất, lại muốn đi gặp một người!

Vẻ mặt này của Levis tiên sinh giống như là lữ nhân khát nước trên sa mạc vậy. Đôi mắt phát ra ánh sáng, tựa như đã tìm thấy hồ nước hy vọng.

“Hắn rốt cuộc là ai?”

“Vì sao Levis tiên sinh lại yêu cầu đối thoại với hắn?”

Hai vấn đề này đang vây quanh trong lòng tất cả mọi người trước TV.

Lúc này, tại một tòa thành thị xa xôi của vùng Yinier, có vô số binh lính và phóng viên truyền thông đang vây quanh bốn phía khu Mia chật như nêm cối.

“Chào mọi người, đây là Đài truyền hình Trung Ương quốc gia phương Đông, ta là phóng viên Từ Na, ta đang ở vùng Yinier phía Tây, sẽ mang đến cho mọi người tin tức mới nhất. Căn cứ vào tin tức trước đó thì Levis tiên sinh đã yêu cầu trò chuyện với người thần bí bên này. Chúng ta không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì,

nhưng chúng ta sẽ theo vào và tiến hành phát sóng trực tiếp hiện trường...”

Một nữ phóng viên phương Đông dáng người nóng bỏng, đang nói với màn ảnh.

Lúc Levis tiên sinh muốn đối thoại với người thanh niên thần bí kia, truyền thông bắt đầu chuyển động nhanh như chớp, nháy mắt đã bùng nổ. Tại thời khắc chiến tranh thảm thiết như này mà Levis tiên sinh lại có hành động quỷ dị như thế... Phía sau chắc chắn có ẩn chứa ý nghĩa nào đó!

Chẳng lẽ là, Levis tiên sinh âm thầm sắp xếp sao?

Thanh niên này là môn sinh đắc ý mà hắn lưu lại, nắm giữ một số tri thức đặc thù?

Ánh mắt của tất cả đều hội tụ tại vùng đất phía Tây xa xôi này, vô số vệ tinh gắn ở trên vách tường trên không trung đang quay chụp, còn có máy bay không người lái xuyên qua các tòa nhà cao ốc.

Chương 495: Tồn Tại Thần Bí

Thế giới này cực kỳ coi trọng các nhà khoa học!

Bất kỳ một vị thiên tài khoa học nào xuất hiện đều sẽ khiến cho vô số TV, truyền thông đưa tin, hơn nữa còn có đãi ngộ phong phú, được vô số nhà tư bản, tập đoàn tài chính, thậm chí là các quốc gia đầu tư. Trước mắt cũng là như thế.

Trong tiệm trà sữa.

Caroline ngồi bàn đối diện, đang trò chuyện với Hứa Chỉ.

Đột nhiên, đám thanh niên đang náo loạn ầm ĩ trước TV đột ngừng lại, mà đám người ngồi bên ở máy tính kia cũng nháy mắt đã không còn thanh âm, lặng ngắt như tờ.

Toàn bộ người đều không nói mà cùng quay đầu lại đây, sắc mặt kích động mà phức tạp, phảng phất biểu tình gương mặt của mỗi người đều có thể trở thành diễn viên ưu tú nhất, có đầy đủ các loại biểu cảm từ cuồng nhiệt, kính sợ, hâm mộ, sùng bái và chấn động…

Bọn họ không hẹn mà cùng nhìn qua.

“Bọn họ, đang làm gì vậy?” Caroline giật mình, vội vàng bỏ trà sữa xuống, “Không phải là đám hay cướp bóc ở Tây Bộ đó chứ! Cửa hàng này chẳng lẽ sắp bị bắt làm con tin? Nhà ta rất nghèo! Không cần phải đánh cướp ta đâu!”

Hứa Chỉ lại nhìn chung quanh, vẻ mặt hơi động. Hắn đã từ “Laptop” kết nối internet của mình biết được toàn bộ câu chuyện.

Hắn ngẩng đầu lên nhìn không trung, “Khoa học kỹ thuật thật

sự rất phát triển, phát triển quá nhanh. Không nghĩ tới, vệ tinh theo dõi cũng được lắp đặt ở một nơi xa xôi như vậy."

Trên vách đá dung nham trên bầu trời có gắn một vệ tinh, kèm theo cameras nhân tạo, mạng lưới vệ tinh được kết nối đến tháp tín hiệu, hơn nữa còn kèm theo việc giám sát đường sá trong thành phố.

Keng keng keng!

Ngoài tiệm trà sữa đã bị vây lại, vô số ô tô dài mảnh của các đài truyền hình đã xuất hiện ở giao lộ, trên bầu trời là một phi hành khí dung nham đang phun khí đang bay qua bay lại, nhìn rất giống như một thành phố được cơ giới hóa trong phim khoa học viễn tưởng.

Nhóm người đang náo loạn ở trước TV bỗng nhiên hét lên.

"Á! Trời ạ! Khó có thể tin được! Levis tiên sinh muốn đối thoại với tiệm trà sữa của chúng ta!"

"Mau trang điểm, chúng ta muốn lên TV!"

"Cảm tạ mụ mụ! Cảm tạ phụ thân! Đây chính là thời khắc vinh quang nhất trong cuộc đời của ta!!"

Bọn họ thật sự không biết phải làm sao, bỗng nhiên không biết là ai dẫn đầu, bắt đầu trang điểm lại. Vì thế, một đám người lập tức nhanh chóng lấy ra một chiếc gương nhỏ, bắt đầu sửa sang lại quần áo và đầu tóc.

Hứa Chỉ liếc bọn họ, có chút không biết nói gì: "..."

"Trời ạ? Đây... Đã xảy ra chuyện gì?"

Nàng nhìn thiết bị camera bay nhanh ở bên ngoài, cùng với vô số người đi lại và các loại máy bay không người lái, đầu óc

Caroline đã trở nên trống rỗng, "Ở gần đây xảy ra cướp ngân hàng? Hay là tội phạm giết người đang trốn ở chỗ này?"

Một giọng nói truyền đến từ phía xa.

"Chào mọi người! Đây là Đài truyền hình Trung Ương Phương Tây Veolia, ta là người chủ trì Kani, sẽ đưa đến thông tin mới nhất về người đàn ông thần bí này cho mọi người. Trường bào màu đen nhìn rất huyền huyễn và cổ điển, phảng phất là trang phục của thế giới khác vậy. Dáng vẻ thanh tú tuấn lãng..."

Một người chủ trì trung niên mặc âu phục màu đen, cầm microphone, vẻ mặt không kìm được sự hưng phấn.

Caroline giật mình, cảm thấy không thể tin nổi mà quay đầu lại: "Tìm ngươi sao? Ngươi là con một của Đại tài phiệt? Không đúng, không đúng! Đại tài phiệt cũng không có khả năng hưng sư động chúng như vậy! Chẳng lẽ ngươi là con riêng của Levis tiên sinh?"

Một đám đài truyền hình đang điên cuồng quay xung quanh, lại vô cùng tự giác không hề tiến vào. Bọn họ chỉ quay chụp phía xa bên ngoài tiệm trà sữa, rất hiểu lễ phép. Người phụ trách "Viện nghiên cứu siêu cấp" dẫn đầu tiến vào.

"Là Kenny!" Sắc mặt Caroline đã không còn bình tĩnh nổi.

Đây là thần tượng của mình —— Đệ tử tâm đắc của Levis tiên sinh, cũng là người phụ trách tối cao, và là người thừa kế của Viện nghiên cứu siêu cấp.

Lần này, Caroline càng thêm xác định về thân phận con riêng này.

"Xin lỗi đã quấy rầy cuộc nói chuyện của tiên sinh và nữ sĩ, ta có thể ngồi xuống đây không?" Kenny lên tiếng, là một người trung niên nho nhã lễ độ, mang đến cho người ta một loại cảm giác quý

tộc ôn hòa.

Hứa Chỉ gật gật đầu.

Kenny thản nhiên ngồi ở đối diện. Đây là một bàn bốn người, Caroline ngồi đối diện Hứa Chỉ, Kenny tất nhiên là ngồi ở bên cạnh Caroline.

Caroline lập tức sợ tới mức cả người hơi run, vội vàng làm bộ tùy ý cầm ly trà sữa lên, giống như người qua đường. Nàng đột nhiên cảm thấy cả đời lại rất bình thường, mỗi ngày đi làm rồi tan tầm, sau đó uống uống trà sữa. Hiện tại bỗng nhiên lại giống như đang sống ở trong những cuốn tiểu thuyết kia vậy, thật sự rất kỳ quái.

Hứa Chỉ yên lặng, liếc mắt nhìn đài truyền hình và truyền thông đưa tin ở bên ngoài một chút, rồi lại nhìn về phía Kenny nho nhã lễ độ đang ngồi ở đối diện, “Có thể nói rõ mục đích đến đây không?”

Xoạt!

Xoạt!

Nhiều phương tiện truyền thông đang quay chụp bên ngoài qua bức tường bằng kính trong suốt của quán trà sữa.

“Lão sư Levis của ta muốn đối thoại với ngài.” Kenny đặt một chiếc máy tính xách tay màu đen lên bàn, mở màn hình lên. Đầu bên kia chính là Levis, lúc này không biết đã bao lâu hắn không tắm rửa rồi, tóc tai lộn xộn, cả người bẩn thỉu, đang ở trong một hang động âm u, xung quanh là một số linh kiện máy móc.

Hứa Chỉ nhìn lão nhân đầu tóc trắng xóa đáng kính này.

Hắn cống hiến cả đời mình cho khoa học kỹ thuật và văn minh xã hội loài người. Hắn có trí tuệ vô tận, có hùng tâm tráng chí,

nhiệt huyết cuồng vọng, thậm chí còn muốn đấu tranh cho số phận của mình. Hắn muốn lấy năng lực của bản thân, không ngừng đẩy mạnh văn minh phát triển, và hắn đã làm được!

Nói rằng toàn bộ thời đại này là thuộc về Levis hắn cũng không quá.

“Lịch sử loài người vẫn luôn phát triển... Chỉ có hắn vẫn mang dáng vẻ thiếu niên năm đó.”

Cổ họng Levis phát khô, nhìn sự tồn tại vĩ đại đang lẳng lặng ẩn giấu ở trong tiệm trà sữa của thế giới này. Toàn bộ năm tháng phát triển của con người dường như chưa bao giờ lưu lại dấu vết ở trên người đối phương.

Đối phương dường như tượng trưng cho vĩnh hằng.

Trầm mặc trong chốc lát, Levis phát ra giọng nói khát vọng,

“Có thể nói cho ta ngươi là ai hay không? Ngươi đã ở trong xã hội loài người này bao lâu rồi? Nhân loại... tại sao lại có?”

Bên kia màn hình, Levis nhịn không được nhỏ giọng hỏi, run rẩy.

Đây là nghi hoặc mà cả đời hắn theo đuổi, ma chướng lớn nhất trên con đường tìm kiếm khoa học. Tại thời khắc mà hắn một hơi hỏi ra toàn bộ nghi vấn tích tụ mấy năm nay, hắn tựa như một lão nhân đang than khóc, hai tròng mắt hiện lên đầy sự sợ hãi và không thể tin tưởng.

Thời khắc mà một câu kia xuất hiện...

Toàn bộ người trước TV đều dại ra.

Bao gồm cả người đang còn trang điểm, õng ẹo tạo dáng phía xa, kể cả Caroline, Kenny...

Xã hội loài người lâm vào oanh động.

Hứa Chỉ chỉ lẳng lặng nhìn Levis, phảng phất toàn bộ nhân loại đều không bằng một mình hắn, cười nói: “Ba vấn đề kia... Ngươi cho rằng sẽ là thế nào?”

Levis trầm mặc một chút, run rẩy nói ra thắc mắc năm đó: “Ngài là Thần... Thần linh... Ngài đang tồn tại ở trong toàn bộ lịch sử xã hội loài người. Nhân loại vì ngài mà xuất hiện... Suy đoán của ta có đúng không?”

Xoát!

Bên ngoài tiệm trà sữa, vô số chiếc xe và quần chúng đều trở nên yên tĩnh lại.

Khi toàn bộ nhân loại đang có nguy cơ diệt sạch thì Levis lại dò hỏi ngờ vực của mình đối với một kẻ thần bí trong tiệm trà sữa, khiến cho mọi người trước TV đều phải mở to mắt, không dám tin tưởng.

Chương 496: Lý Niệm Của Chủng Tộc

Bởi vì là người thanh niên trước mắt này đã khiến cho Thần nhân loại Levis bắt đầu bước lên con đường thăm dò và nghiên cứu Thần học?

Bởi vì người thanh niên trước mắt này chính là bóng ma trong cuộc đời nghiên cứu của Levis?

Levis tiên sinh, gọi hắn là: Thần?

Có thể là chính là Thần linh trong truyền thuyết?

Toàn bộ diễn đàn Weibo đã hoàn toàn nổi điên!

“Thì ra Levis tiên sinh vẫn luôn nghiên cứu con đường khoa học lại bỗng nhiên chuyển sang tìm kiếm thần học, thăm dò lĩnh vực thần học, là bởi vì phát hiện ra một chuyện đáng sợ. Lúc đang nghiên cứu góc nào đó của lịch sử loài người, thì phát hiện ra người thanh niên không thể tưởng tượng được này?”

“Trời ạ! Chuyện này cũng quá ly kỳ rồi! Có lẽ là do ta sáng quên ăn bánh mì! Kết quả đói đến hoa mắt! Xuất hiện ảo giác!”

...

Lúc này, ngay cả Thánh Đế Michael cũng đang tỏ vẻ kinh ngạc cảm thán trên Weibo: “Nhân loại các ngươi đang lập quỷ kế gạt ta sao? Cho rằng ta sẽ mắc mưu sao! Chuyện này không có khả năng! Ta căn bản không tin! Nhưng mà... tạm thời vẫn nên nhìn một chút.”

Bất kỳ người nào thất một màn như vậy trên TV thì nội tâm đều phảng phất như bị nắm lấy, không thở nổi.

Giờ phút này, toàn bộ đế quốc loài người cực kỳ yên tĩnh, yên lặng chờ đợi người đàn ông thần bí kia mở miệng.

Hứa Chỉ nhìn Levis đang run rẩy, lại nhìn camera và đài truyền hình xung quanh, vẫn bình tĩnh như cũ. Hắn cảm thấy đây chỉ là một đối tượng nói chuyện phiếm buổi chiều trà mà thôi, từ Caroline đổi thành Levis, chỉ đơn thuần là thay đổi một người.

Hắn đã sớm có thói quen này.

Hứa Chỉ chỉ nhìn chằm chằm vào đôi mắt hoảng loạn của vị lão nhân đầu bạc này, "Làm người thông minh nhất nhân loại, ở trong mắt Levis ngươi, Thần là cái gì? Ngươi định nghĩa Thần là cái gì?"

Bên kia màn hình, Levis lâm vào trầm tư.

Môi của vị lão nhân cũng phát run, cả người hắn dường như đang ở trong trạng thái cực kỳ căng chặt, cũng không đáp lại, có lẽ đang tự hỏi, cho chính mình một đáp án, đáp án mà mình thăm dò cả đời.

Hứa Chỉ cũng không sốt ruột, mà là quay đầu, nhìn về phía đám người đang kích động đến muốn ngất kia, "Các ngươi cho rằng, Thần là cái gì?"

"Hỏi chúng ta sao?" Cả đám đều ngẩn ra.

Bọn họ trực tiếp sợ tới sắp ngất xỉu, đây chính là đối mặt với sự dò hỏi của một vị có thể là thần vĩ đại đó!!

Có người trong số bọn họ trực tiếp ngã xuống trên mặt đất, đầu óc của phần lớn người ở đây đều đã trống rỗng, không biết nên nói cái gì cả.

Mà trong đó, có một người đàn ông lực lưỡng xăm hình lại dũng cảm đứng ra, hắn đúng là có dũng khí mà người thường không có được. Cả người hắn phủ phục quỳ rạp xuống đất, đôi tay giơ lên cao, làm một cái động tác tôn giáo kỳ lạ, lớn tiếng nói:

“Thần vĩ đại! Ta tin tưởng thần có tồn tại! Ta là tín đồ thành kính của giáo phái Dung Nham ở vùng Kamienica! Cổ xưa tương truyền rằng trên mặt đất có vô số Thần Thú, thời đại kỷ nguyên có hai đại thần linh, Thần cự thú Finba và Thần nhân loại Moniz.

Finba là tổ tiên của toàn bộ loài thú, Moniz là tổ tiên của toàn bộ loài người.

Thời đại cổ xưa, Thần linh Monis ở nơi dung nham —— Fodirgas, dùng dung nham tạo ra con rối hình người, sáng tạo nên con người cổ xưa nhất.

Thần linh là vĩnh hằng,

Thần linh là không thể tiêu diệt,

Thần linh mang đến cho mọi người trên mặt đất sinh mệnh, trí tuệ, mang đến cho chúng ta đồng ruộng phì nhiêu và toàn bộ thế giới và cho chúng ta quyền lựa chọn tương lai! Đối với tai nạn trước mặt, thần linh sẽ buông xuống phù hộ chúng ta!”

Phát cuồng hô to, tràn ngập cuồng tín và tôn sùng.

“Đây là định nghĩa của các ngươi đối với Thần linh?”

Hứa Chỉ nhìn xung quanh tiệm trà sữa, có vô số TV và truyền thông cũng đang lẳng lặng suy nghĩ một chút, dưới cái nhìn chăm chú của đài truyền hình toàn thế giới, hắn lại mở miệng lần nữa.

“Nếu đây là định nghĩa của các ngươi thì ta sẽ thực hiện định nghĩa của các ngươi.... Nếu như các ngươi tin tưởng Thần thì Thần sẽ tồn tại, sẽ hiện ra sức mạnh siêu nhiên to lớn, phù hộ chúng

sinh, hơn nữa còn ban cho các ngươi lực lượng... Nếu các ngươi không tin vào Thần thì ta sẽ rời đi."

Hứa Chỉ lẳng lặng nhìn Levis ở đầu bên kia.

Trận trận thảm họa này, quyền lựa chọn ở trong tay bọn họ.

Nếu bọn họ lựa chọn tin tưởng thần linh thì mình sẽ ra tay giải quyết trận tai nạn này, hơn nữa sẽ mượn cơ hội này để dẫn đường, thuận thế làm cho bọn họ đi lên con đường siêu phàm...

Đương nhiên, lựa chọn là ở bọn họ, mà không phải là chính mình.

Hứa Chỉ lẳng lặng nhìn Levis, "Nhân loại, nói cho ta biết lựa chọn của các ngươi là gì."

Soạt!

Toàn bộ thế giới nháy mắt oanh động, vô số người đều cảm thấy sôi trào.

"Vậy mà thật sự là Thần sao!"

"Trời ạ, Thần tới cứu vớt chúng ta, có thể đánh bại cự thú! Thần linh là bất khả chiến bại!"

Levis vẫn đang trầm mặc như cũ.

Toàn bộ đài truyền hình và truyền thông thế giới đều đang điên cuồng tiếp sóng, hô hấp của vô số người ngồi ở trước TV đều trở nên dồn dập.

Mà một bên khác của vùng đất khởi nguyên Dung Nham.

Trong một cái hang động, có một con cự long màu vàng phát ra hơi thở khủng bố cũng đang ngồi xem ở trước máy tính.

Đột nhiên, Levis ngẩng đầu, đôi mắt bỗng nhiên cháy lên ngọn lửa, “Ngài hỏi ta.... định nghĩa về Thần linh, ta đã tìm được định nghĩa của ta. Theo ta thì Thần linh chính là sinh linh có được lực lượng cường đại, có người so sánh thì mới có Thần tồn tại. Nếu trên thế giới này, mỗi người đều là Thần, như vậy sẽ không có Thần. Nếu mỗi người đều là người bình đẳng, không có người nào có lực lượng siêu việt hơn thì sẽ không có Thần....”

“Ngươi đang khinh nhờn Thần linh!”

Người đàn ông cao lớn kia bỗng nhiên gầm nhẹ, cả người kích động đến tột đỉnh, bỗng nhiên lao lại đây.

Mà Kenny nhanh chóng móc ra gậy kích điện, thân thủ nhanh nhẹn chợt lóe, tựa như là đặc công vậy, đánh trúng bụng dưới của hắn, toàn bộ cơ thể của người đàn ông cao lớn ngã xuống trên mặt đất.

“Xin lỗi, Thần linh vĩ đại.” Kenny lui về sau, ưu nhã đứng ở bên cạnh, hơn nữa còn nói với đám người không dám vọng động bên cạnh và các đài truyền hình lớn nhỏ: “Lựa chọn của lão sư chính là lựa chọn của Viện nghiên cứu siêu cấp của chúng ta! Cũng là lựa chọn của loài người chúng ta! Chúng ta vĩnh viễn sẽ không nghi ngờ người đàn ông trí tuệ gần với Thần nhất —— Levis!”

Hứa Chỉ cũng không để ý sự rối loạn ở xung quanh, vẫn chỉ là lẳng lặng nhìn Levis như cũ, lại lần nữa chờ đợi lựa chọn của hắn.

Levis bỗng nhiên đứng lên, đôi mắt của lão nhân tóc trắng cống hiến cả đời cho khoa học này rực lửa, dường như đã phá vỡ được ma chướng ở trong lòng, “Thời niên thiếu ta đã từng lông bông, nhưng luôn có ba đại tôn chỉ đối với mục đích ban đầu khi thành lập Viện nghiên cứu siêu cấp.”

“Khoa học, vô Thần!”

“Khoa học, không mê tín!”

“Khoa học, những vật không thể giải thích chỉ là do hiện tại không thể giải thích!”

Xung quanh cũng vì điều này mà nín thở.

Levis đột nhiên bước một bước về phía trước.

“Theo ta… Cái gọi là Thần linh chính là văn minh cuối cùng của con người thời tiền sử!”

Hắn nhìn chằm chằm Hứa Chỉ, nhìn vào vị tồn tại cổ xưa không biết này.

Hắn tiếp tục phát biểu suy đoán hợp lý của hắn dựa theo khoa học, như là đang đọc diễn văn đối với các đài truyền hình lớn vậy.

“Bởi vì một nền văn minh khủng bố rồi cũng sẽ gặp phải tai họa đại tuyệt diệt, văn minh tiền sử xán lạn kia cũng sẽ bị hủy diệt. Thời tiền sử của bọn họ có được nền văn minh mà chúng ta không thể tưởng tượng được, có được lực lượng vượt quá suy nghĩ... Cuối cùng, người còn sống sót sẽ kéo dài giống loài.”

“Không thể phủ nhận rằng hắn có thần lực khủng bố ngập trời. Đó là thứ mà khoa học kỹ thuật hiện đại trước mắt của chúng ta chưa thể đạt tới! Không thể lý giải!”

“Nhưng theo ta, văn minh khoa học kỹ thuật của người Ishdar chúng ta trong tương lai cũng sẽ phát triển mạnh mẽ như thời tiền sử! Chúng ta không cần thờ phụng thần, tìm kiếm con đường của bọn họ hay là trở thành một phiên bản khác của bọn họ. Bởi vì một ngày kia, người Ishdar chúng ta sẽ có một nền văn minh thuộc về chính thời đại của chúng ta, mỗi người đều có thể thành Thần!”

Chương 497: Nhưng Mà... Ta Từ Chối

Ishdar, là cách gọi của chủng tộc nhân loại bọn họ.

Ở trong ngôn ngữ của bọn họ, Ishdar là dung nham, mang theo nóng rực, hơn nữa còn mang thêm sự nhiệt huyết và các sắc thái cảm xúc.

Tính cách của những con người Ishdar bọn họ đều giống nhau, nhiệt tình hiếu khách.

Lúc trước bọn họ rất ít sử dụng cách gọi này, bởi vì thế giới này chỉ có con người. Người phương Đông hay phương Tây cũng là người cùng chủng tộc, mà lúc này lại dùng, như vậy đã đủ để chứng minh sự nghiêm túc của Levis.

Hứa Chỉ lập tức bật cười, cười đến rất là vui vẻ, rất vừa lòng đứng lên, "Levis, ngươi là một người đặc biệt."

Levis tiếp tục lên tiếng, "Thần linh, ngài đã cho thế giới loài người chúng ta quyền lựa chọn! Nếu thờ phụng ngài, thì sẽ đem con đường văn minh của chúng ta đi theo hướng tiền sử trước đó, trở thành thời đại tiền sử thứ hai!"

"Mà chuyện này... Ta từ chối!"

Ầm!

Toàn thế giới xôn xao.

Ánh mắt mọi người trên thế giới đều tập trung vào đó. Họ bị một câu nói này gây chấn động. Loài người đối thoại với Thần

linh, nhất định giờ phút này sẽ được thế kỷ vĩnh viễn tồn lưu.

Trên những màn ảnh TV lớn trên đường phố, trong những tòa chung cư cao tầng trùng điệp, tại các trung tâm mua sắm lớn đều đang phát hình ảnh này. Lời nói của tiên sinh Levis lập tức khiến toàn thể xã hội văn minh nhân loại hiện đại nổ tung.

"Ồ?" Hứa Chỉ mỉm cười. "Levis, đây chính là câu trả lời chắc chắn của người Ishdar các ngươi?"

Hắn nhìn xung quanh quán trà sữa.

Lúc này, tiến trình văn minh của xã hội khoa học kỹ thuật nhân loại này đã cực kỳ tương tự với Trái Đất. Thậm chí, có thể nói đây chính là một văn minh khoa học kỹ thuật Trái Đất khác, chỉ không ngờ bọn họ lại có suy nghĩ như vậy.

Trước tai nạn tuyệt diệt tới, họ lại dễ dàng nhịn được mê hoặc!

Sống lưng của chủng tộc này cực kỳ kiên cường và đĩnh đạc. Thậm chí có thể nói, họ bướng bỉnh và kiêu ngạo đến mức thà chết chứ không chịu khuất phục.

Họ thờ phụng khoa học, bất khuất với thần học.

Hứa Chỉ dù thế nào cũng có phần kính nể chủng tộc và văn minh này. Vốn hắn muốn họ quay về quỹ đạo chính, nhưng dường như lại xuất hiện một sự bất ngờ khiến người ta vừa vui mừng, lại bất đắc dĩ.

"Nói ra lời này xong, ta bỗng rất hối hận. Ta biết ta đã vứt bỏ điều gì… Tương lai của nhân loại? Sinh mệnh? Sẽ dẫn tới tuyệt diệt sao? Nhưng cảm giác như trút được gánh nặng."

Levis thở nặng nề. Mái tóc trắng xóa, thân thể già nua của ông ngồi trước máy tính, cười bình thản:

“Chúng ta sống ở bên bờ dòng dung nham từ thời tổ tiên xa xưa, lòng nhiệt tình đối với việc rèn đúc đồ sắt ghi sâu vào gen. Máy móc, thuốc nổ, nổ tung, đó là sự lãng mạn dung nham đã khắc vào trong xương!”

“Ha… Lửa thường cực nóng, kiêu ngạo. Nhiệt tình với máy móc và chiến xa, văn hóa nổi loạn, đó mới là người Ishdar chúng ta!”

“Người Ishdar chúng ta phát triển khoa học kỹ thuật, nghiên cứu tất cả nguyên tắc thế giới. Máy bay, đại pháo, thuốc nổ và bạo tạc mới là sự lãng mạn của chúng ta!”

"Khoa học kỹ thuật giúp ta kỳ vọng vào tương lai, mà không phải là chấp nhất với quá khứ!”

"Chúng ta không mê tín, mà kiên định với chân lý chủ nghĩa duy vật! Càng không cần kế thừa cổ tích của tổ tiên. Đã chôn dưới đất thì nên để họ vĩnh viễn ở đó. Văn minh của chúng ta chỉ có khoa học, không tin thần, không tin trời, không tin đại địa. Chúng ta chỉ tin tưởng vào bản thân chúng ta. Chúng ta cuối cùng rồi sẽ vượt qua thời tiền sử, bước chân của người Ishdar chúng ta không thể dừng! Chúng ta sẽ đi tới độ cao trước giờ chưa có!”

Hứa Chỉ ngây ngẩn, lại mỉm cười:

“Đây là lần lựa chọn cuối cùng. Sức mạnh siêu phàm… ngươi thật sự… không muốn?”

Hứa Chỉ đột nhiên đứng lên.

“Levis, hiện tại sở dĩ ngươi từ chối là vì không biết bây giờ ta có được sức mạnh siêu phàm cỡ nào. Đó là sức mạnh vượt qua toàn bộ phàm trần.”

Ầm!

Hứa Chỉ như đưa thân vào trong ngọn lửa rực cháy. Lửa đỏ như máu tầng tầng thiêu đốt, khí tức cổ lão, xa xưa vờn quanh ngọn lửa. Đôi mắt hắn màu vàng ròng, không buồn không vui, như chân thân của một vị Thần linh thời Thái cổ đang hiện ra, uy thế vô tận che phủ trời đất.

Hắn đưa tay.

Máy bay không người lái trên trời, phóng viên bên ngoài, máy quay phim, người trong cửa hàng trà sữa, tất cả đều bị định trụ, không thứ gì có thể nhúc nhích.

Ầm ầm!

Khung trung lan tỏa mây mù màu đỏ tươi, như đám mây lửa bao trùm xuống cả bầu trời thành phố hiện đại, bao phủ những tòa nhà cao tầng, giống như đang chuẩn bị giáng xuống sấm sét, bão lốc. Thiên uy mênh mông, vô ngần như Ma như Thần.

Cả thế giới nháy mắt nín thở. Đây chính là Thần uy!

“Ông trời của ta!”

“Đây là sức mạnh vượt qua khoa học! Thứ này không khoa học!”

"Ta đã từng mê tín khoa học…”

“Thần linh xuất hiện, vô thần luận cũng có thể lật đổ. Vậy thì có cái gì khoa học với không khoa học! Đó chính là Thần!”

“Còn mạnh mẽ hơn con cự long kia!”

Nhìn thấy tình cảnh này, vô số người trước màn hình đều hít một hơi lạnh.

Ôi!

Ông trời của ta!

Thận sự là một vị Thần cổ đại!

Trước máy vi tính, một con cự long màu vàng há hốc mồm, run lẩy bẩy. Cái vuốt rồng đang cầm chuột của nó cũng run lên.

Có học sinh trung học trước tivi đầy ước mơ; người trung niên mặc trang phục nghiên cứu màu trắng sờ môi; ông già bà già… Tất cả mọi người đều chấn động không gì sánh kịp. Thần linh thời đại cổ xưa, Thần linh có sức mạnh chân chính.

Ai cũng có một giấc mơ làm anh hùng, trở thành Thần linh trên cao, thống trị chúng sinh.

Trong ánh mắt của toàn thế giới, một vị Thần trong vầng sáng mông lung như một bức tượng điêu khắc từ thời đại cổ xưa đang quan sát chúng sinh. Trải qua nghìn vạn năm tháng, Thần đã nhìn chúng sinh với con mắt cực kỳ lạnh nhạt, giống như trời xanh vạn cổ tít trên cao.

Bỗng nhiên, giọng nói mênh mông cổ lão vang lên, giống như đã tồn tại từ hằng cổ, uy nghiêm vô bờ bến:

“Sức mạnh như vậy, các ngươi… Có muốn hay không?”

“Người Ishdar chúng ta… không muốn!” Trong đôi mắt ông lão Levis đầy sự kiên định. Sống lưng của hắn thẳng tắp, cứng rắn tựa sắt thép. Hắn nói:

“Kenny!”

“Có đệ tử.”

Kenny bê máy tính đứng dậy, gương mặt nghiêm túc, chờ đợi dặn dò.

Đôi mắt Levis sáng rực, như thiêu như đốt, không còn mờ mịt,

nghi hoặc thần học như trước, giống như từ nay về sau đã triệt để quyết chí tiến lên:

“Hôm nay, chúng ta ghi chép thời khắc lịch sử này. Cho dù văn minh của chúng ta bị hủy diệt, hay sẽ xảy ra chuyện gì đó trong tương lai, hôm nay sẽ vì vậy mà xuất hiện bước ngoặt to lớn!”

“Ban đầu khi ta xây dựng nên cơ cấu nghiên cứu siêu nhiên là làm hậu thuẫn cho toàn bộ nhân loại, gửi gắm văn minh và trí tuệ khoa học kỹ thuật của nhân loại, bảo tồn báu vật của thế gian… Bây giờ, để lịch sử khắc ghi thời khắc vinh quang này của người Ishdar chúng ta!”

Hứa Chỉ chỉ mỉm cười. Câu trả lời chắc chắn như vậy tuy khiến hắn bất ngờ, nhưng lại làm cho hắn cảm thấy vui sướng lạ thường, niềm vui duy nhất mà lâu lắm rồi mới có được.

“Hi vọng có thể thấy các ngươi bắt kịp, có thể nhìn thấy ngày mà văn minh của các ngươi thành công. Chúc cho người Ishdar các ngươi bước ra con đường của riêng mình, dùng khoa học kỹ thuật đáng sợ đủ để thay trời đổi đất, mà không phải bị đánh bại.”

“Ta sẽ!” Người sau trả lời.

Chương 498: Thiên Cổ

Levis hít sâu một hơi, nói tiếp:

“Thần linh cổ đại, cảm ơn ngài đã đến! Ngài đã làm cho ta nhận rõ bản tâm của mình, phá bỏ thần thánh trong lòng, chỉ còn cảm thấy quyết chí tiến lên trên con đường phía trước, một lòng nghiên cứu khoa học kỹ thuật. Trước kia ta vẫn mê man đối với ngôn ngữ của thần, ngôn ngữ C, cho rằng đó là một loại Thần học chưa biết, không cách nào phân tích ở hiện đại. Ta vẫn chưa thể kiên định quyết tâm phân tích nó một cách khoa học… Hiện tại ta đã có đủ tự tin, nắm bắt được mật mã ngôn ngữ C là đủ để phân tích toàn bộ sức mạnh căn bản của ma thú siêu phàm!”

Xoạt xoạt!

Câu nói này vừa ra, một bức ảnh được chụp lại.

Phóng viên đài truyền hình trung ương Đệ Nhất phương Đông, Từ Na, đã chụp lại bức ảnh vị trí giả nhân loại Levis nói chuyện với Thần linh cổ đại, đặt tên là: Thiên Cổ.

Thời khắc này, người Ishdar khóc ròng ròng.

Họ từ chối sự trợ giúp của Thần linh cổ đại, có hối hận cũng có cay đắng, nhưng nhiều hơn là cảm giác thở phào nhẹ nhõm. Bắt họ phải từ bỏ con đường khoa học, bỏ qua văn hóa đã xâm nhập vào xương tủy của dân tộc, bọn họ không làm được!

Người Ishdar, chủng tộc hiện đại sinh sống trong thành phố máy móc bên bờ dung nham, dân tộc với văn hóa máy móc bùng nổ, có chiến xa máy móc tinh xảo, phi thuyền hơi nước, cải tạo linh kiện và thi đấu, những điều đó khiến mỗi người trong họ có

sự bướng bỉnh và tình cảm rót vào xương.

“Cho dù trong bóng tối, chúng ta vẫn vững tin vào khoa học, cũng như nhân loại kiên định với ánh bình minh của tương lai!”

Tổng thống đương nhiệm thứ bảy của Đế quốc người phương Tây, Willis Boston thuật lại.

Khi mọi người mở ra chương thiếu của lịch sử cổ xưa, người Ishdar quá khứ không ngờ đã bỏ qua phần cứng khoa học kỹ thuật tinh xảo nhất. Họ chỉ dùng bức bích họa bằng đá màu đen đầy cũ kỹ làm phương thức ghi chép, viết lại văn chương lịch sử “Biên niên sử Ishdar”:

【 Đế quốc năm 165, Levis tìm được Thần linh cổ đại. Sau khi hỏi thăm và giao lưu, người Ishdar kiêu ngạo đã từ chối sự trợ giúp của Thần linh. 】

…

Cuộc đối thoại đã kết thúc.

Chiếc máy vi tính từ từ tắt đi, Kenny nghiêm túc đứng dậy.

Toàn thân hắn vẫn đang run rẩy, sợ hãi trước sức mạnh mênh mông vô ngần kia. Chỉ khi ở gần vị Thần linh cổ đại này, mới càng cảm nhận được sự đáng sợ trong đó.

Nhưng hắn vẫn kiên cường đứng thẳng tắp.

Hắn đứng như một vị quân nhân, hơi khom lưng cúc cung nói:

“Thần linh cổ đại khiến người tôn kính! Cảm ơn ngài đã cứu viện người Ishdar chúng ta. Bất kể thế nào, chúng ta đều vô cùng biết ơn!”

Hứa Chỉ mỉm cười nhìn Kenny rời đi. Levis đã chọn một người thừa kế vô cùng tốt.

Lần đầu tiên hắn nhìn thấy chủng tộc và văn minh không cúng bái Thần linh, thờ phụng Thần linh.

Mỗi văn minh trước đây khi biết đến sự tồn tại của Thần linh, tận mắt chứng kiến thần tích giáng lâm, đều nhanh chóng quỳ sụp xuống cúng bái.

Chỉ có văn minh này là khác, bọn họ rất đặc biệt.

Kenny rời đi, đài truyền hình, những kênh tin tức truyền thông lớn bên ngoài quán trà sữa lại rất do dự, không biết có nên đi vào phỏng vấn vị Thần linh siêu cổ đại này hay không. Hoặc là, có dám tới phỏng vấn hay không…

Hứa Chỉ đứng lên, trực tiếp rời đi, biến mất ngay tại chỗ.

"Biến mất rồi!"

“Trời ơi! Rốt cuộc đây là sức mạnh thế nào?”

Phóng viên truyền thông bên ngoài ngẩn ngơ, lao vụt tới.

"Chào mọi người, đây là đài truyền hình trung ương Đệ Nhất phương Đông, ta là phóng viên Từ Na. Chúng ta đã thấy rõ ràng, vị Thần linh siêu cổ đại thần bí đã biến mất không còn thấy đâu nữa. Hiện tại, chúng ta đến phỏng vấn người trong quán trà sữa một chút!”

Một vị nữ phóng viên xinh đẹp lập tức phỏng vấn một người trong đó, hỏi thăm về vị thần linh thần bí kia đã ở trong quán trà sữa bao lâu, bình thường có hành vi đặc biệt gì.

“Hắn… Thần linh thích uống trà sữa!” Người này vẫn chìm đắm trong kích động, chưa lấy lại được tinh thần. Sau đó chợt hét to, mừng rỡ như điên, giống như vừa phát hiện tin tức vượt thế kỷ:

“Thần linh thích uống trà sữa! Ôi! Thật đáng sợ!”

Phóng viên: “…”

Đến quán trà sữa không uống trà sữa, chẳng lẽ đến đi nhờ WC à?

Chẳng qua là, phóng viên cũng phát mộng, biểu thị có thể hiểu được. Đổi lại thành mình, mình cũng bị dọa điên, kích động phát hỏng rồi.

Cũng có người phỏng vấn Caroline đang không biết làm sao, kích động đưa microphone tới:

“Xin hỏi, ngài có quan hệ gì với thần linh?”

“Chúng ta chỉ là bạn bè bình thường quen biết trong quán trà sữa, tình cờ từng tán gẫu.” Caroline vội vã trả lời.

Thậm chí có một số người khác hùng hục lao tới.

Họ cướp luôn bộ bàn ghế sát cửa sổ thủy tinh của hàng trà sữa, kéo thẳng lên xe gắn máy rồi nghênh ngang phóng đi.

“Chúng ta giàu to rồi! Bán đấu giá! Cái ghế Thần linh từng ngồi!”

…

Trận sóng gió bùng phát rất lợi hại.

Thời điểm lại xuất hiện, Hứa Chỉ đã thay đổi trang phục, xuất hiện trên một đường phố hiện đại nào đó. Hắn giống như một người lữ hành không gian đi khắp toàn bộ thành phố hiện đại.

Khắp nơi tràn ngập tiếng hoan hô.

Họ đã chứng kiến thần linh, than thở vì thần tích mênh mông

khủng bố kia. Họ cảm thấy thật kỳ diệu. Tuy rằng có người cảm thấy tiếc vì bỏ qua sức mạnh đó, nhưng không ai lo lắng.

Trong từng nhà, từng cửa hàng, những người ngồi vây quanh truyền hình TV đều đang thảo luận về thần linh vĩ đại, nhưng không một ai trách cứ tiên sinh Levis. Họ tin chắc rằng Levis vĩnh viễn không sai lầm.

“Đây là một chủng tộc tự tin, tinh thần dân tộc của họ hầu như ngưng tụ trên người Levis.”

Hứa Chỉ cất một bước nhỏ, không nhịn được than thở về tài năng của đối phương:

“Levis là một người đặc biệt. Hắn có năng lực, cũng có đầy đủ uy tín. Một người có thể đại biểu cho toàn nhân loại để đưa ra quyết sách. Điều đáng sợ nhất là… tất cả mọi người đều cảm thấy Levis có thể đại diện cho họ!”

Uy vọng cao đến mức khiến người ta không thể tưởng tượng nổi.

Bởi vì, tiên sinh Levis đã là Thần của họ.

Hắn đã khai sáng từng thời đại văn minh, có văn minh điện lực, văn minh máy hơi nước, văn minh mạng máy tính… Đối với họ, hiện tại không khác gì một vị Thần đối thoại với một vị thần khác mà thôi.

Thần của họ, người lãnh đạo văn minh của họ đã đưa ra quyết sách cho họ, không cần phải nghi ngờ… Mà hiện tại, Levis đang lựa chọn con đường thời đại tiếp theo cho loài người mà thôi, cần phải nghi ngờ sao?

Không cần!

Đã có nhiều thời đại ở phía trước rồi.

Thời đại phát triển đến hiện tại, họ cũng không thể quay ngược một lần nữa.

Ánh mắt Hứa Chỉ lộ vẻ chờ mong. “Vậy thì, cuối cùng ngươi có thể đi tới bước nào?”

…

Ba tháng trôi qua.

Sau mấy lần công kích thăm dò, Cự Long Thánh Đế Michael kia thấy rằng Thần linh siêu cổ đại đã hoàn toàn biến mất, nó lại không còn gì phải e ngại, lập tức phát động công kích mãnh liệt. Đồng thời, nó khiêu khích, đả kích sĩ khí của loài người trên Weibo.

Rất nhiều quân đội loài người tử vong.

Chương 499: Thời Đại Máy Móc Ma Năng

Một bên khác, khu vực dung nham cổ đại.

Trong hang động dưới lòng đất ẩn giấu căn nhà nhỏ, trong một đống máy móc chợt có tiếng hô hào truyền ra:

"Thì ra là như vậy!"

Một ông lão với mái tóc bạc trắng rối tung, đầy vẻ cuồng nhiệt, giống như một nhà khoa học điên đang chìm đắm trong nghiên cứu.

“Ngôn ngữ C… là ngôn ngữ nguyên sơ của tất cả. Thần dùng nó để lập ra ngôn ngữ sinh mệnh, tạo thành mật mã xa xôi của sự sống. Nó lại như một chuỗi chìa khóa có thể dùng để phân tích bất kỳ tin tức được mã hóa tối nghĩa, khó hiểu nào, phân tích thứ được chúng gọi là ma hạch!”

“Ma hạch là tinh thể đại não của ma thú siêu phàm, là khối thủy tinh tám cạnh. Trong đó chứa đựng linh hồn và sức mạnh của chúng… Còn ta, ta hoàn toàn có thể viết ngôn ngữ C vào, tiến hành cải tạo bộ não của chúng!”

Hắn không ngừng đi sâu vào nghiên cứu, nhìn chiếc máy hơi nước dung nham được cải tạo.

“Ta có thể dùng ma hạch cấp bốn kia làm vũ khí, lập trình chỉ lệnh thần kinh phóng ra ‘Thiên phú công kích’, vậy là có thể thả ra thiên phú của chúng! Còn về việc bổ sung năng lượng cho ma hạch… có thể dùng biện pháp của loài người, máy phát điện dung

nham.”

“Chỗ ta chỉ có chiếc máy này có thể cải tạo… Mà bên bọn họ, hoàn toàn có thể chế tạo áo giáp chiến tranh!”

Hắn không ngừng suy tư, chợt cười to.

“Thời đại tiếp theo của kỷ nguyên Internet là thời đại máy móc ma năng!”

Hắn lập tức truyền bản vẽ và tư duy thiết kế về.

Lúc này, hai Đế quốc loài người dùng súng pháo đã bắn giết được rất nhiều ma thú siêu phàm với cái giá thảm khốc, thu được ma hạch của chúng, nhanh chóng dựa theo bản thiết kế máy móc để chế tạo.

Ầm ầm!

Một người máy khổng lồ cao bảy, tám mét nhanh nhẹn chạy băng băng trên mặt đất.

Đây là máy móc khảm nạm bốn cái ma hạch cấp bốn. Bốn hạch khởi động, sức chiến đấu của nó vượt qua ma thú cấp bốn thông thường. Hơn nữa, nó có thể bổ sung năng lượng một cách điên cuồng, chớp mắt giết vào chiến trường, trở thành thứ vũ khí sát thương khủng bố.

"Đó là cái gì?”

“Làm sao có khả năng sở hữu thiên phú của ma thú chúng ta?”

…

Một số ma thú siêu phàm bắt đầu hoang mang, chúng đứng trên dãy núi cao quan sát toàn bộ chiến trường.

Trận chiến tranh ngày bắt đầu xuất hiện nghiêng lệch. Loài

người bắt đầu dùng tinh hạch của ma thú làm vũ khí, không ngừng điên cuồng giết chúng, chế tạo vũ khí chiến tranh mạnh mẽ hơn, dùng chiến nuôi chiến.

"Trước khi chết, tận lực tự nổ ma hạch!"

Michael bắt đầu mất bình tĩnh.

Rất nhanh sau đó, Tổng thống của hai Đế quốc loài người, đồng thời các tài phiệt lớn, các lãnh đạo xí nghiệp trở thành nghị viên, mở ra một kế hoạch: "Kế hoạch cứu rỗi nhân loại", cứu vãn Thần của nhân loại, Levis.

Họ muốn cứu tiên sinh Levis đang lang thang bên ngoài trở về.

Đây là hành vi thiếu lý trí.

Hiện tại, tiên sinh Levis đã quá già, còn không tới mười năm tuổi thọ, mà cơ giáp chủ lực của nhân loại muốn xâm nhập vào phúc địa của kẻ địch thì không khác nào cửu tử nhất sinh. Điều đó sẽ đẩy nhân loại vừa mới miễn cưỡng chống cự, lại rơi vào nguy cơ mới. Nhân loại có thể vì vậy mà diệt vong.

Nhưng mà, người Ishdar nhiệt tình như dung nham, vừa cố chấp lại điên cuồng!

"Cứu vớt tiên sinh Levis!"

Một đội quân tinh anh của loài người tạo thành từ một bộ cơ giáp dùng ma hạch cấp năm và bốn bộ cơ giáp từ ma hạch cấp bốn, sau đó lén lút vượt biên giới giết vào trong nội bộ của kẻ địch, đồng thời ngầm liên hệ với tiên sinh Levis.

Đây nhất định là một trận chiến tranh khốc liệt, loài người sẽ vì vậy mà bị hao tổn trên diện rộng. Cuối cùng, tiêu tốn một tháng lặn lội đường xa, Levis – Thần của loài người – đã thành công quay về đô thị hiện đại.

Toàn thể loài người vì vậy mà hoan hô! Đêm đó không ngủ!

Đế quốc năm 167.

Tiên sinh Levis trở về, hai Đế quốc liền thiết lập học viện chiến giáp máy móc, chính thức chiêu binh.

Cùng năm, vì chiến tranh giằng co chậm lại, mạng lưới văn hóa trở nên thịnh hành. Truyện online, trò chơi online bắt đầu xuất hiện. Thế giới tiến vào thời đại bùng nổ thông tin mạng. Một trò chơi online tên là "Ma thú truyền kỳ" làm cho từ "Nghiện net" chính thức xuất hiện.

Văn hóa quán Internet cũng dần thịnh hành. Trong từng cửa hàng Internet thường có thể nhìn thấy cảnh tượng náo nhiệt. Một số học sinh trung học, học sinh tiểu học không trả nổi tiền net đang vây quanh một người chơi vi tính, đồng thời đang chỉ điểm cho người đó chơi thế nào.

Đế quốc năm 168.

Thánh Đế Cự Long, Michael, lần thứ hai phát biểu thanh minh trước Weibo.

Một bức ảnh được phát lên, là một con cự long màu vàng ngồi trước máy vi tính, cầm chuột chơi game.

"Lén lút điều tra doanh trại địch, ai mà ngờ các ngươi không chỉ có truyện online thú vị, trò chơi này cũng thật vui… Ai nạp tiền 'Ma thú truyền kỳ' cho ta? Tài khoản là: 9B86, nghề nghiệp pháp sư, nhân vật tên là: Loài người thấp kém… Không nạp tiền cho ta, chờ ta triệt để chiếm lĩnh quốc gia loài người các ngươi, ta sẽ bắt hết các ngươi làm nô lệ! Người nạp tiền cho ta, ta sẽ ghi nhớ, trao tặng huân chương."

Đối với một con rồng, thậm chí với toàn bộ ma thú dung nham mà nói, sinh hoạt dài đằng đẵng vô cùng khô khan.

Thậm chí không cần tu luyện.

Mỗi ngày chỉ ăn uống, bước đi đã có thể trở nên cực mạnh. Thành niên đã đạt cấp năm, cấp sáu. Cuộc sống như thế thật sự tẻ nhạt. Mà xã hội và mạng lưới của loài người, thậm chí game và tiểu thuyết, quả thực khiến cho chúng mê muội.

Thích: 1351

Ghét: 986.541

Phía dưới cả Weibo vang lừng tiếng chửi.

“Cút! Cái thế giới dung nham cổ lỗ sĩ kia làm sao vẫn có thể trộm dùng mạng Internet của xã hội văn minh chúng ta!”

“Lại nói, máy vi tính của quân đội tốt như vậy à? Sao đã bao lâu rồi mà còn chưa hỏng?”

“Ta mãnh liệt đề nghị quân đội triển khai chế độ tên thật, từ chối người ngoài trộm dùng mạng!”

“Đại học tân nhân loại phía Nam tuyên chiến Michael! (Rồng béo nhận lấy cái chết. JPG)”

…

Tính khí của người Ishdar vô cùng nóng nảy. Chỉ trong nháy mắt sau khi vừa nói xong, bộ mặt của một con rồng vàng ngồi trước máy vi tính đã hóa thành các thể loại vẻ mặt hung ác. Sau khi mạng Internet phát triển, gói biểu lộ khi chat cũng đã được thai nghén sinh ra.

"Đáng chết!"

"Đáng chết!"

“Dám nói xấu ta!”

Nó ngồi trước máy tính, nhất thời giận đến nổ phổi. Sự kiêu ngạo và tôn nghiêm bề trên của cự long gặp phải sỉ nhục lớn lao.

Con cự long này tuy có trí tuệ cao cấp, nhưng chung quy chưa va chạm nhiều. Làm sao nó biết tầm quan trọng của quyền chân dung? Nhất thời ăn thiệt lớn.

Tuy trên thế giới này chưa có các anh hùng bàn phím, vẫn trong sáng và lương thiện, nhưng tính khí người Ishdar nóng nảy khiến họ vô cùng kích động.

Hiếm có lúc chỉ cần cầm bàn phím trong tay là có thể làm rạng rỡ quốc gia!

Chuyện tốt cỡ này, có ai còn không thừa dịp ra tay?

Michael tức muốn nổ phổi, muốn xả cơn tức, nó lại đổ bộ vào nhân vật trong "Ma thú truyền kỳ", nhất thời mỉm cười. Nó phát hiện một khoản tiền rất lớn được nạp vào. Chung quy vẫn có người lén lút nạp tiền cho nó. Dù sao thì, một chủng tộc đông đảo như vậy, luôn sẽ có kẻ phản bội.

"Ta sẽ ghi nhớ mã số trong game của các ngươi."

Nó cảm thấy rất hài lòng. Thế nhưng, vừa xuất hiện trong chủ thành, nó phát hiện có cả đống người đang vây xem nó, rồi điên cuồng gõ chữ:

"Ồ! Ở đây!"

"Bạn bè tới từ dị quốc phương Đông xa xôi, hắn ở đây, xử hắn!"

"Ha ha ha ha ha! Các anh bạn phương Tây cũng rất nhiệt tình đó! Chúng ta đã đợi ở đây ba ngày ba đêm, ta rốt cuộc đã đợi được rồi!"

Chương 500: Vinh Quang Và Bình Thường (Thượng)

Michael: “???”

Nó dại cả mặt ra nhìn màn hình máy tính, cảm thấy phát mộng.

Còn có thể chơi game yên lành được hay không?

Có điều, nó chợt nảy ý. Nó thoải mái cười gằn. Trong thành phố không thể PK, mà nơi này không phải dã ngoại, bọn họ không thể làm gì được nó.

Nhưng chỉ một giây sau.

Gợi ý của hệ thống:【 Bởi bản cập nhật đặc biệt, mở ra hình thức PK trong thành phố. 】

“???”

Mặt Michael đen lại.

Nó điên cuồng gõ bàn phím, gào thét:

Đây là gian lận!

Đây là gian lận!

Đám nhân loại hạ đẳng đê tiện vô liêm sỉ!

Nó thật thà chất phác. Ở cái chốn dung nham cổ xưa luôn lấy thực lực làm chủ này, nó chí cao vô thượng, có thiên phú mạnh mẽ. Ở trong xã hội dã thú đơn giản, không có chuyện lục đục tranh

đấu, làm sao nó từng gặp tình huống này được?

“Quật xác!”

“Nhanh chụp chung ảnh màn hình đi!”

“Ha ha ha, ta còn chưa đi học, vừa nghe tin tức đã xin nghỉ luôn, đến quán net gần nhà chiến Boss!”

“Ta cũng vậy! Ông chủ của chúng ta cho chúng ta bỏ hết việc trên tay xuống, toàn viên lên mạng đăng ký game!”

"Các anh em, game đã chính thức thanh minh rồi! Những người nạp tiền cho nó đều sẽ bị giao hết tin tức cá nhân cho quốc gia, xử lý theo tội phản quốc! Giam mấy năm rồi hãy nói!”

…

Trong nháy mắt, cự long bị một tá các nhân vật đủ loại nghề nghiệp điên cuồng vây giết, nằm xuống đất thành một bộ thi thể.

Đồng thời, chuyện càng làm rồng ta tức giận hơn đến rồi. Trong chớp mắt màn hình đỏ tử vong lóe lên dòng nhắc nhở:

“Tinh! Cự long nên chết, ngươi đã bị bản game ta khóa tài khoản vĩnh viễn!”

Michael nghiến răng kèn kẹt, gân xanh gồ lên.

"Nhân loại đáng chết!"

Thù hận.

Thù hận đến mức muốn gào nát cổ họng.

Ngày hôm đó, Michael tự mình xuất chinh, chiến tranh lần thứ hai bùng nổ. Chém giết rất khốc liệt, vô số sinh mệnh người trước ngã xuống, người sau tiến lên, chạy tới chiến trường. Lịch sử gọi

đó là “Chiến dịch huyết thành trường kỳ”, bởi vì tài khoản game của Cự Long Thánh Đế Michael bị loài người ác ý đồ sát, mạng Internet làm bùng phát đại chiến giữa hai tộc!

Người Ishdar vẫn không sợ.

Dân số của họ rất đông đảo, năng lực sinh sôi cực cao. Đồng thời, họ cũng là một đám người điên!

Chiến tranh bùng nổ ròng rã nửa năm. Người Ishdar tử vong tận một trăm ba mươi nghìn người. Năng lực sinh sôi của loài người thật đáng sợ, có thể đánh đổi về số lượng. Đây là ưu thế mà ma thú siêu phàm còn lâu mới có thể so sánh.

"Bọn họ căn bản không sợ lấy mạng đổi mạng! Điên rồi! Đúng là điên rồi!" Michael dường như nhìn thấy họ gào thét. Thật khó có thể tưởng tượng, chủng tộc này lại kiêu ngạo và cố chấp đến mức nào!

Họ vốn không sợ người đương đại hi sinh, cho rằng đó là đang tranh thủ tương lai cho đời sau.

Trên người họ mơ hồ có thể thấy được cái bóng của Levis. Họ nhận được ảnh hưởng từ mị lực nhân cách của Levis. Tất cả người thời đại đều có tính cách và tinh thần mãnh liệt như vậy.

"Một người, ảnh hưởng đến tinh thần của cả một thời đại?"

Là một con cự long thủy tổ cao quý, lần đầu tiên Michael cảm thấy sợ hãi trước một đám giun dế bé nhỏ không đáng kể, tất cả chỉ vì lão già thần bí Levis này.

“Thật là một đám sinh mệnh thần kỳ… Mỗi kẻ đều vô cùng yếu ớt, thậm chí không bằng dã thú. Thế nhưng bọn họ nắm trong tay thứ vũ khí không thể tưởng tượng tên là “Khoa học kỹ thuật”. Dùng thứ đó, giun dế yếu đuối cũng có sức mạnh to lớn đến đáng sợ.”

Đối với cả vùng đất dung nham cổ xưa, đây là hình thái chủng tộc khó thể tưởng tượng.

Trận chiến tranh này, Michael bắt đầu lùi bước. Đầu tiên nó rút quân, vô cùng lý trí. Vực Tường Đá có bảy sinh mệnh mạnh mẽ giống như nó. Nếu thực lực của nó bị hao tổn quá nhiều, thì bản thân nó cũng cách tử vong không bao xa.

...

Đế quốc năm 169.

Levis nghiên cứu sâu thêm về ngôn ngữ C, ngôn ngữ nguyên sơ của Thần. Hắn lợi dụng kết tinh của ma thú phát minh ra máy vi tính hạt nhân ma năng, dùng thiên phú ảo cảnh mê hoặc thành lập game online giả lập hiện thực.

Một trò chơi tên là "Cách mạng máy móc" sinh ra.

Sau khi đăng nhập vào, người thật sẽ điều khiển máy móc chiến đấu, còn có thể mua linh kiện, tự mình thiết kế linh kiện để cải tạo. Phương pháp chơi vô cùng phong phú, khiến cho thế giới tiến vào thời đại toàn dân là lính. Đây cũng là mô hình ban đầu của một văn minh giả lập hiện thực.

Đế quốc năm 179.

Thời đại đang nhanh chóng tiến về trước.

Người Ishdar có thiên phú và sự nhiệt tình kinh người đối với máy móc dung nham. Mỗi người đều là nhân tài cải tạo máy móc. Họ bắt đầu thử thuần hóa một con ma thú cấp thấp là "Tiểu Phong Thử", có ma hạch thiên phú "Gia tăng tốc độ gió".

Dùng ma hạch này thay thế động cơ hơi nước, sinh ra lượng lớn chiến xa máy móc ma năng cấp thấp, xe gắn máy ma năng.

Tất cả mọi người đều biết, một văn minh mới dùng năng lượng ma hạch làm trụ cột đang dần bước về hướng hoàn thiện.

Đài truyền hình trung ương Đệ Nhất phương Đông, chuyên mục "Đi vào khoa học":

"Tiên sinh Levis của chúng ta từ chối sự trợ giúp của Thần linh siêu cổ đại. Chúng ta đã lựa chọn văn minh của mình, sẽ mở ra một thời đại mới! Thực sự là kỳ tích khiến người ta thán phục, khó tin nổi, nhưng lại là chuyện đương nhiên. Bởi vì kỳ tích như thế đã xuất hiện hai, ba lần trước đây rồi. Văn minh điện tử, văn minh máy móc dung nham, văn minh Internet, thậm chí là văn minh máy móc ma năng ngày nay."

Nhật báo Truyền Thông Mới:

"Tiến vào quá khứ tuổi thơ và cuộc đời Thần của người Ishdar chúng ta, Levis. Hãy xem cuộc đời của một vị trí giả vĩ đại nhất trong lịch sử loài người, nhà khoa học vĩ đại nhất nhân loại!"

…

Văn minh giả lập hiện thực, máy móc và dung nham, đó là sự lãng mạn của người Ishdar.

Họ đã từ tộc nổi loạn nhiệt tình với cải tạo chiến xa máy móc dần trở thành tộc nổi loạn nhiệt tình cải tạo giáp máy, máy móc ma năng.

Những thành phố máy móc Cyberpunk với đèn đóm huy hoàng, luồng gió nóng mờ ảo màu trắng nhạt quẩn quanh bầu trời. Trên những kiến trúc chóp nhọn có rất nhiều những đường ống hơi nước màu đen lắp chi chít khắp nơi. Trên bầu trời là những máy bay chiến đấu màu đen và đám người máy.

Đế quốc năm 181.

Ông lão Levis bỗng nhiên vứt bỏ toàn bộ nghiên cứu trong năm đó. Hắn lặng lẽ rời khỏi phòng nghiên cứu, né khỏi tất cả truyền thông và ánh mắt, đi tới nghĩa trang một chuyến.

Một ông lão tóc bạc làm người đẩy xe giúp Levis. Levis dừng lại tại mộ của cha hắn trước kia, rồi chậm rãi đi tới chỗ của từng người đệ tử. Trên bia mộ viết từng cái tên cực kỳ quen thuộc:

Radish,

Hứa Lương Đan,

Bạch Hiểu Kỳ,…

Trong đầu Levis lóe lên trí nhớ về bọn họ. Rất nhiều người trong số họ đã đi theo bước chân nghiên cứu khoa học của hắn, giải phẫu cấy ghép não cho mình, sau đó dần chết già.

Hắn đi tới cuối cùng, nhìn một cái tên trên bia mộ: Kenny.

“Hiểu được ngôn ngữ C, ngôn ngữ của Thần cổ đại thần bí, tuổi thọ của ta kéo dài mười năm. Cho dù liên tục chữa trị, bộ não của ta đã tàn tạ không được nữa… Nhưng thật không ngờ Kenny, ngươi lại còn ra đi sớm hơn ta, tắc động mạch máu não…”

Hắn ngồi trên xe lăn đón lấy luồng gió hơi nước, nhìn trên đỉnh đầu.

“Bộ não thần bí vẫn là lĩnh vực mà khoa học hiện đại không thể nào đánh bại…”

Chương 501: Vinh Quang Và Bình Thường (Hạ)

Trên bầu trời xa xăm là những chiếc phi thuyền máy móc ma năng với ánh đèn trắng muốt gắn dưới đáy.

“Ta vốn cho rằng ta sẽ kết thúc như vậy… Ta muốn thả lỏng lúc cuối đời, tìm kiếm khởi nguồn của vùng đất dung nham cổ đại. Thật không ngờ… Vẫn tiếp tục đi trên con đường nghiên cứu. Đến cùng thì, ta vẫn không có mệnh nhàn hạ.”

Trong từng thời đại, những người quen thuộc vĩnh viễn rời đi, chỉ còn lại nhà khoa học nhân loại như hắn, người có bộ não và trí tuệ đặc biệt, vẫn đang nghiên cứu, vĩnh viễn thủ vững tại tuyến đầu của nhân loại, mở ra từng thời đại mới, cuối cùng lại nghênh đón thời đại máy móc ma năng xán lạn này.

"Thời đại tiếp theo là cái gì? Ta đã không còn muốn biết."

Rầm!

Nghênh đón luồng gió hơi nước từ phía xa, tâm trạng của Levis bỗng nhiên trở nên rất nhẹ nhàng.

Cuộc đời của hắn đã quá mệt mỏi.

Công lao của hắn đã đủ để viết ra một nửa cuốn trong toàn bộ lịch sử văn minh của nhân loại.

Hắn có trí tuệ mà chưa từng có con người nào có được, bộ não gần như của Thần, thành tựu xưa nay chưa từng có! Hắn mở ra từng thời đại, nhất định sẽ trở thành Thần của người Ishdar.

"Trong cuộc đời của ngươi, đã từng mong muốn điều gì chưa?"

Một giọng nói trầm từ xa truyền tới.

Ông lão râu tóc trắng phơ, mặt mũi nhăn nheo, viền mắt lõm sâu, run rẩy quay đầu lại. Đó chính là vị Thần linh siêu cổ đại vẫn trẻ tuổi như xưa. Hắn lặng lẽ đứng dưới tán cây đằng xa, hai tay khoanh trước ngực nhìn mình.

Sinh mệnh trường tồn hằng cổ dường như chỉ đang xem một đoạn thời gian ngắn ngủi. Hắn vẫn đứng ở chỗ này, tùy ý quan sát tân sinh và hủy diệt.

"Sinh mệnh vĩ đại, cho dù nhìn thấy bao nhiêu lần cũng làm người than thở… Ta biết ngài sẽ tới."

Levis cười hào hiệp, khàn giọng nói:

"Ngài hỏi ta ý nghĩa của cuộc sống? Chắc là không có! Ta vẫn luôn bôn ba, thậm chí xưa nay chưa từng có thời gian kịp suy nghĩ, kịp dự định làm gì cho chính mình."

Ông lão Levis ngồi trên xe lăn, yên tĩnh nhìn về phía dung nham.

"Ban đầu ta cũng có một cô gái yêu thích. Đó là một cô gái ở nông trường thích cười, có mái tóc vàng. Ta quen cô ấy khi nghiên cứu điện lực tại nông trường. Ta không đáp lại tình yêu của cô ấy, chỉ trơ mắt nhìn cô ấy gả cho một người nông dân. Cho nên, ta không kết hôn, chính vì đã đoán trước rằng tương lai của ta sẽ rất khổ, con đường này nhất định là sẽ rất chua xót. Mà hiện tại… cũng đã chứng minh là ta đúng. Nếu như không phải từ đầu đến cuối ta đều một thân một mình, có lẽ ta đã không thể chịu nổi từ lâu."

Hứa Chỉ cười mỉm, yên lặng lắng nghe hắn kể.

Lần này, hai người họ không xuất hiện tại nơi công cộng, không có bất kỳ truyền thông nào chú ý tới, cũng không đàm luận bất kỳ chuyện gì liên quan tới tương lai nhân loại, hay sự lựa chọn văn minh, mà chỉ là một số chuyện nhỏ vặt vãnh.

“Ngài biết bình nguyên dưới chân này không?”

"Hơn 100 năm trước, chính là trang trại Michia nơi ta đã từng phát minh điện lực. Khi đó nơi này rất đơn sơ, được mấy tập đoàn tài chính tài trợ cho một khu vực để thành lập phòng nghiên cứu điện lực. Lúc đó, nơi này có rất nhiều nông dân và người chăn nuôi, nhưng hiện tại trang trại này đã trở thành nghĩa trang, nơi mai táng toàn bộ thời gian của ta.”

Sắc mặt của hắn bình tĩnh, nói với Hứa Chỉ về đoạn tình yêu tan vỡ của mình.

Đó là một mối tình đầu rất đẹp. Đối với Levis, đó là thời gian tươi đẹp nhất trong đời. Mặc dù đối với Hứa Chỉ mà nói, nó rất bình thường.

Nhưng chỗ đặc biệt nhất của mối tình đầu là khắc cốt minh tâm. Thường thường, nó là một tình yêu nhỏ bình thản, không liên quan trong mắt người khác. Nhưng mỗi khi đương sự nói về nó, bọn họ đều sẽ rơi lệ ướt mặt.

Hứa Chỉ vẫn là một người nghe trung thành, hắn đã nuôi thành thói quen tốt từ lâu.

“Sao ngươi không lựa chọn sống tiếp một đời? Đến đời sau, có lẽ ngươi sẽ sống tốt hơn.”

Ầm ầm!

Xa xa, cối xay gió bằng động cơ hơi nước xoay tròn, làm nổi lên làn gió nhẹ lan tỏa trên vùng thảo nguyên khô vàng.

“Có lẽ mấy năm cuối cùng của ta còn có thể cố gắng nghiên cứu một phen, là lại có thể nghiên cứu ra khoa học kỹ thuật mới. Sống thêm một đời nữa sao? Nhưng ta không muốn sống nữa. Tranh giành mạng sống với từng thời đại thật quá gấp gáp, khiến người ta thở không nổi…”

“Ta chờ mong một lần tử vong tươi đẹp.”

Ông lão cười bình thản, hai tay chống xe đẩy, ngửa đầu nhìn dòng sông dung nham phía xa. Ánh sáng đỏ hồng chiếu rọi trên mặt.

“Từ rất lâu trước, ta đã từng nghĩ tới một cảnh tượng. Đó là ta sẽ mặc âu phục đĩnh đạc màu đen lặng lẽ nằm trong quan tài, hai tay ôm hình chữ thập, hưởng thụ giấc ngủ vĩnh hằng của sinh mệnh…”

Hứa Chỉ lẳng lặng nhìn đối phương.

Trí tuệ của Levis đã tích lũy đến cực hạn, có thể thử sống lại, nhưng đã thẳng thắn từ bỏ.

Tâm trạng của Levis cũng có thể hiểu được. Người đàn ông dường như có vô tận trí tuệ này thực ra hắn đầy khát vọng và ước mơ. Hắn yếu đuối như một đứa bé. Trời cao trao cho hắn trí tuệ và thiên phú đáng sợ, tới cùng với sứ mệnh nặng nề phải gánh vác. Hắn không lựa chọn trốn tránh, mà dùng trí tuệ của mình kính dâng lên cả cuộc đời.

Cuộc sống như thế có lẽ là một sự đau khổ, hắn đã sớm muốn giải thoát rồi.

Có lẽ, hắn đã đi tới miền đất dung nham từ trước, vẫn đang đợi giờ khắc này… Chỉ là, hắn bị trì hoãn, bởi vì người Ishdar ở thời đại này cần hắn. Hắn sẽ ở lại một thời gian.

Hứa Chỉ không nói tiếp, chỉ lặng lẽ dõi theo hắn, trải qua thời

khắc cuối cùng trên thế giới của ông lão đáng kính trọng này.

“Thực ra, ta cũng muốn là một thầy giáo trung học…” Ông lão tóc bạc lẩm bẩm.

Thời khắc này, hắn không còn là một Levis tự tin đến ngông cuồng, thậm chí với lòng tin tuyệt đối đã từ chối sự trợ giúp của Thần linh. Bây giờ hắn giống như một ông già tóc bạc trắng nhà hàng xóm, thích lảm nhảm, ngồi trên ghế dài kể những chuyện xưa qua năm tháng cho người nghe.

Hứa Chỉ nghe cả một buổi chiều. Ông lão cũng nói cả một buổi chiều.

Giọng nói của hắn dần hạ thấp, thành câu nỉ non gần như không thể nghe thấy:

“Trời quang mây tạnh, là lúc ta rời đi.”

Ào ào ào!

Cối xay gió bằng hơi nước đằng xa xoay tròn, gió nhẹ rải xuống. Trước nghĩa trang, một ông lão tóc bạc ngồi trên xe đẩy, sắc mặt yên bình, nụ cười mỉm vĩnh viễn đọng lại trên mặt.

"Ngươi không muốn vinh quang, nhưng vinh quang mãi quanh quẩn bên ngươi.”

Hứa Chỉ dựa vào thân cây.

Ánh mắt hắn lướt qua ông lão, lẳng lặng nhìn thảo nguyên rộng rãi một bên. Trong chớp mắt, hắn như nhìn thấy từng thời đại xa xôi trước kia, một nhóm Vu sư trẻ tuổi theo đuổi chân lý, bóng dáng cô độc thả bước chậm rãi.

“Tiễn đưa ngươi…”

Ngón tay hắn chỉ lên trời.

Ầm ầm!

Bầu trời lập tức ngưng đọng, vô số luồng khí màu sắc dung nham hình thành dòng nhiễm đỏ rực cả bầu trời, một bóng dáng khổng lồ xông thẳng lên cao. Một ông lão tóc bạc trên xe lăn như đang ngồi trên Thần tọa, bóng hình to lớn mênh mông quan sát cả thành thị máy móc.

“Đó là Thần linh siêu cổ đại, thần tích…”

Trong thành phố máy móc tại bình nguyên cối xay gió, tinh thần của vô số người đi đường chợt chấn động.

Mọi người lặng lẽ ngửa đầu, nhìn lên bóng dáng ông lão tóc bạc kia, dường như đã nhận ra chuyện gì. Họ lập tức rút điện thoại di động ra quay chụp ảnh, có người dần rơi lệ.

“Tiên sinh Levis… chúng ta đã được tán thành, thật quá tốt!”

Chương 502: Thần Ngày Đó

Đế quốc năm 181, ngày 24 tháng 7, sáu giờ lẻ bảy phút, người Ishdar vĩnh viễn sẽ không quên thời khắc này, người cha của khoa học nhân loại Levis, đã chết già, an tường qua đời.

Thần linh siêu cổ đại tới gặp tiên sinh Levis lần cuối cùng.

“Văn minh của chúng ta được Thần linh siêu cổ đại khẳng định.”

“Điều này cũng có nghĩa, con đường mà tiên sinh Levis mở ra cho chúng ta tại tương lai xa xôi sẽ không yếu hơn văn minh nhân loại siêu cổ đại đã từng rực rỡ kia!”

“Nhưng loài người chúng ta đã gặp phải tổn thất nặng nề nhất từ trước tới nay!”

Trước truyền hình, những phát thanh viên đang thông báo.

Tin tức, truyền thông, báo chí, phủ ngập trời.

Ngày đó, rất nhiều người ngồi trên ghế salông đối diện với tivi, trong lòng nổi lên cảm giác cô đơn, trống rỗng chưa từng có, giống như đã mất đi vật tín ngưỡng và sùng bái. Cảm giác đó rất nhạt, nhưng chất chứa sự mất mát đầy khó chịu, giống như một loại báu vật mà ngươi cho rằng nó sẽ vĩnh viễn làm bạn đột nhiên biến mất.

Ầm ầm ầm!

Đó là tiếng chuyển động độc nhất của động cơ máy.

Toàn thể thành phố máy móc nhân loại chớp mắt xuất hiện rất

nhiều xe đua của tộc theo phong cách nổi loạn khắp đầu đường cuối ngõ. Họ lao đi như bão táp trong thành phố, ngoài núi sông, trên thảo nguyên bao la, giống như từng ngôi sao băng, như muốn dùng phương thức đó để giải phóng cảm xúc hậm hực trong người.

Gió gào thét bên tai.

Cảnh sắc xung quanh nhanh chóng chạy ngược, như đang đua cùng thời gian.

“Tiên sinh Levis sống trên đời gần hai trăm năm! Ngài sống qua bảy đời người luân chuyển, có thể xưng là Thần linh chân chính, còn là nhà khoa học tuyến đầu của nhân loại, vẫn luôn bảo vệ chúng ta.”

"Thế giới này không có Thần! Khoa học vô cùng kiên định nói cho chúng ta rằng không tồn tại Thần, nhưng bây giờ đã có rồi! Thần của chúng ta, tinh thần của người Ishdar chúng ta, tên nó là Khoa Học, cũng chính là Levis!”

“Trước kia, chúng ta là xã hội nguyên thủy. Tiên sinh Levis đã dẫn chúng ta vào thời đại khoa học kỹ thuật, làm cho xã hội phong kiến nguyên thủy biến được giá trị của điện, để chúng ta làm ra máy vi tính, mạng Internet, máy móc, tivi… Ngài đã đẩy mạnh vô số thời đại văn minh.”

"Không có Levis, chúng ta vẫn đang ở xã hội nguyên thủy.”

…

Rất nhiều nhà khoa học với mái tóc bạc già nua, sống lưng của các lĩnh vực khoa học kỹ thuật lớn, đi ra khỏi phòng thí nghiệm. Họ không quan tâm tới lời khuyên can của trợ thủ mà đi thẳng tới nhà để xe, khoác trên mình bộ áo choàng trắng của nhà nghiên cứu khoa học ngồi trên chiến xa máy móc, trở thành một thành viên

của tộc nổi loạn trên đường. Họ phóng như bay trên đường núi cao chót vót, trên núi sông và ruộng đồng.

Những nhà khoa học này gần như đã phát điên.

Cũng giống như người dân thành thị bình thường, thời khắc này, hầu như toàn bộ thế giới đều là tộc nổi loạn. Thành phần trí thức, người giàu, bác sĩ, giáo sư, không hỏi họ tên, bằng vai nhau chạy như bay đi, trút bỏ hết nỗi niềm, thỏa thích bộc phát.

Người Ishdar thực là một chủng tộc kỳ lạ. Họ đời đời ở cạnh dung nham, điều đó cũng khiến rất nhiệt tình với rèn đúc và chế tạo máy móc. Nhiệt huyết, lãng mạn, giàu cảm xúc, cực kỳ hiếu khách, đầy cảm tính, nhưng lại có cả sự lý tính và bình tĩnh mà nhà khoa học nên có. Điều này làm cho họ có vẻ hết sức đặc biệt.

Dựa theo cao độ của nền văn minh khoa học, họ đã sớm thoát ly khỏi các loại động cơ gắn máy cấp thấp, xe cộ đầy đường. Nhưng có lẽ, đó là văn hóa nổi loạn lưu hành của họ. Họ vẫn lưu hành rất nhiều xe đua đường phố. Chiến xa máy móc ma năng khiến văn minh của họ hình thành một loại phong cách khoa học viễn tưởng Cyberpunk. Trên các kiến trúc đường phố đều là những đường ống kim loại dày đặc, đèn đóm rực rỡ, vô số chiến xa máy móc tinh xảo và hiện đại chạy như bay.

Ngồi xe gắn máy lao vun vút trên đường núi, một cảm giác nghi ngờ sâu sắc khảm vào cõi lòng của mọi nhà khoa học thiên tài đương đại:

"Chúng ta thật sự có thể gánh vác tương lai của người Ishdar sao?"

“Lãnh tụ tinh thần một thời đại đã rời đi, người Ishdar chúng ta liệu có sa đọa vì thế không?”

Tiên sinh Levis, một người đã có thể ảnh hưởng đến tinh thần

của cả một thời đại.

Như vậy sau đó thì sao?

Nội tâm người Ishdar trống rỗng.

Họ là một chủng tộc cực đoan mà nhiệt huyết, sinh ra cạnh dòng dung nham. Thời khắc này, không ngờ vì để giải tỏa cơn khuấy động trong lòng mà bao nhiêu người gia phát rồ. Họ gây chiến.

“Lần trước tiến vào miền đất dung nham, tiên sinh Levis dẫn dắt một nhóm người già mà không chết. Hiện giờ, tiên sinh Levis đã qua đời… Những lão già chúng ta cũng bằng lòng chết sống cùng tiên sinh Levis!”

Có người trẻ tuổi muốn tham dự.

"Người trẻ tuổi phải trông vào tương lai, đây là tư cách chỉ người già mới có!”

Một cuộc chiến tranh trực tiếp bùng nổ.

Người Ishdar đề ra một quyết định điên cuồng. Họ không quan tâm đến sự tồn vong và lợi ích được mất của loài người, họ phản công thẳng tới miền đất dung nham cổ đại.

Thánh Đế Michael gầm lên:

“Loài người khốn kiếp! Các ngươi điên rồi! Cá ngươi đang tự tìm diệt vong!”

Nó gào thét:

“Chuyện này căn bản không có lợi cho cả đôi bên chúng ta!”

Nó liên tục mở chủ đề trên Weibo, tuyên ngôn hòa bình và chính nghĩa:

“Các ngươi cho rằng các ngươi vô địch rồi à? Dung nham cổ đại có mười ba khu vực lớn, mà đại vực Tường Đá bọn ta có bảy tồn tại mạnh mẽ ngang ngửa với ta! Các ngươi tấn công lãnh thổ của ta, cá chết lưới rách với ta, các ngươi cũng sẽ chết!”

“Miền đất dung nham cổ đại, ta chỉ chiếm một góc nhỏ bé. Thế giới bên ngoài rất lớn, chủng tộc nhân loại các ngươi cũng cực kỳ nhỏ bé giống như ta!”

Con cự long màu vàng không ngừng lên tiếng.

Nó nhìn những chiếc xe máy chiến đấu của nhân loại đang điên cuồng tấn công, khắp trên trời lẫn dưới đất. Thật khó tưởng tượng chủng tộc này rốt cuộc đã phát rồ phát điên đến mức nào? Đúng là một đám điên không nói lý lẽ.

“Ta bằng lòng đàm phán!” Michael cất tiếng.

Người Ishdar vẫn đang phát động chiến tranh, ngọn lửa cháy hừng hực.

"Ta đồng ý kết minh! Chúng ta kết minh!" Michael lại lên tiếng.

Người Ishdar vẫn không đáp lời. Họ trầm mặc, như thể đang thai nghén một ngọn núi lửa lặng lẽ phun trào.

"Kết minh! Ta đồng ý kết minh!” Michael gào thét.

Ngày sau, “Biên niên sử Ishdar” ghi chép thời khắc khó tưởng tượng này.

Trận chiến tranh này là tai nạn trước nay chưa từng có của nhân loại. Nhân khẩu hiện đại của người Ishdar giảm đi tận bốn phần mười. Mà những người già thế hệ trước gần như đều tử trận, chôn thây nơi tiền tuyến của chiến trường.

Xã hội đô thị hiện đại này hầu như chỉ còn lại người trẻ tuổi ở

hậu phương.

Theo thời gian trôi đi, các nhà khảo cổ học ở đời sau khi khảo sát cổ đại căn bản không thể tìm được căn nguyên của một cuộc chiến tranh ảnh hưởng đến toàn bộ chủng tộc, hầu như tuyệt diệt này là gì. Cự long khiêu khích người Ishdar, hoặc là xảy ra xung đột gì đó, là mồi lửa châm ngòi chiến tranh khốc liệt?

Người đời sau chỉ có ghi chép rất mơ hồ đối với văn minh dung nham viễn cổ đầy đáng sợ ở thời đại Thượng cổ này. Thậm chí, họ tìm kiếm rất lâu mới tìm được một đoạn văn “Thần Ngày Đó”, nghĩ rằng đó chính là nguyên nhân bùng phát toàn bộ chiến tranh:

"Nếu hôm nay Thần chết đi, vậy người Ishdar sẽ sinh tồn đến ngày đó thì ngưng - Tự thuật lại cuộc đời của Thần với bọn chúng. Chúng ta sẽ dùng tâm trạng đầy tự hào, bằng mị lực mạnh mẽ của khoa học kỹ thuật, giảng giải một cách trực quan về câu chuyện về vị Thần của chúng ta.”

Chương 503: Tiềm Lực

Dựa theo lẽ thường, khi Levis qua đời, mọi người sẽ phải bảo tồn cơ thể của ông ấy, những nhà khoa học sẽ bắt đầu phẫu tích bộ não thần kỳ của ông ấy. Thậm chí là sau khi phẫu tích, sẽ đem những phần đó bỏ vào trong dung dịch formalin để bảo quản.

Tìm tòi nghiên cứu vì sao ông ấy có thể mở ra vùng cấm của Thần, mở ra tiềm lực của tuyến tùng, trở thành người đàn ông có được trí tuệ gần với Thần nhất. Hơn nữa, ông ấy còn có thể làm được việc cấy ghép não bộ mà người bình thường không thể làm được, thành công sở hữu tuổi thọ dài gấp mấy lần người thường.

Tuy nhiên, bọn họ không làm vậy.

Lý trí của bọn họ đã chiến thắng cảm tính.

Tổng thống của hai đại Đế Quốc nhân loại phát biểu:

“Tiên sinh Levis đã làm rất nhiều cho loài người chúng ta, chúng ta không nên khinh nhờn cơ thể của người mà chúng ta sùng kính nhất!”

“Cho dù bây giờ, việc chúng ta phẫu tích, tìm ra bí mật trong bộ não ông ấy, có thể mang lại cho chúng ta năng lực như Thần! Làm cho mỗi một công dân trong chúng ta đều có được đầu óc của Thần! Tương lai, nền văn minh của con người sẽ trở nên sáng rực, vượt qua tất cả mọi thứ!”

“Nhưng điều này…ta từ chối!”

Ầm ầm!

Toàn bộ người trên lục địa đều reo hò, vô số người ngồi trước

TV hô hào.

“Nếu như chúng ta đánh mất sự vinh quang và tôn nghiêm của người Ishtar, bước lên con đường không từ thủ đoạn, vứt bỏ hết các nguyên tắc, mất đi đạo đức và quy tắc, như vậy chúng ta có khác gì những dã thú thấp kém nhất không. Mọi người nói đi, chúng ta muốn làm dã thú sao?”

Ầm ầm!

“Chúng ta có niềm tự hào của riêng mình!”

Mọi người ngồi trước TV lại đứng lên reo hò.

Trên thực tế, dù cho trong nội tâm của ngươi thật sự có ý nghĩ muốn phẫu tích, có suy nghĩ muốn trở thành Levis thứ hai, có được tuổi thọ lâu dài và trí tuệ như ông ấy, cũng không thể biểu hiện ra ngoài. Khinh nhờn Levis tiên sinh, đó là hành động phản nhân loại! Sẽ trực tiếp bị bắn chết!

Cho dù là Tổng thống của hai quốc gia mở miệng đi chăng nữa, bọn họ cũng sẽ ngay lập tức bị kéo xuống chính đàn, đưa đi xử bắn.

Đây là danh vọng mà Levis có được từ nhân loại.

Levis được an táng ở trang trại Michia, nơi bắt đầu nền văn minh khoa học kỹ thuật. Hiện tại, dưới sự chú ý của toàn dân, trong mộ viên Michia to lớn, đang cử hành nghi lễ an táng long trọng.

Để đề phòng vài người có ý định muốn khinh nhờn cơ thể của Levis, các đại biểu của những cơ quan lớn đã cử người đi trông coi cực kỳ nghiêm ngặt, nơi này ngay lập tức trở thành nghĩa trang có độ bảo vệ tối cao nhất.

Nội tâm vốn luôn bình tĩnh của Hứa Chỉ, khi chứng kiến Levis

rời đi, vẫn là có hơi phiền muộn. Ông ta là một người vô cùng tài giỏi, có thể so sánh với đám người thiên tài như Medusa, Elmin, tương lai sẽ có được thành tựu cực kỳ to lớn.

Nhưng cuối cùng Hứa Chỉ cũng không ép buộc hắn ở lại, tôn trọng ý nguyện của đối phương.

Đồng thời, Hứa Chỉ cũng có chút ngạc nhiên, chủng tộc này rốt cuộc có thể đi đến tình trạng gì?

Đương nhiên, chú ý dòng lịch sử của bọn họ, chính là một trong những nhiệm vụ chính, cũng là chính yếu.

…

Ngay lúc này.

Hắn đang đi lại trên mảnh đất đỏ sậm, xung quanh là những ngọn núi và đủ loại cây cối kỳ lạ, thậm chí còn có những khả năng siêu phàm không thể tưởng tượng được, nơi này là vùng đất rộng lớn nằm rất xa khỏi phạm vi mà nhân loại có thể chạm đến, là nơi vui chơi của các ma thú siêu phàm.

“Mảnh đất này thật sự rất khổng lồ, hiện tại chúng nó còn mở rộng chưa tới một nửa, vậy mà đã hơn khoảng 30 lần diện tích trước kia của thế giới Vu Sư và thế giới Hoang Cổ!”

Hơn 30 lần là khái niệm gì?

Chính là số lượng và sự đa dạng hóa của các giống loài thực vật, động vật sẽ vượt qua toàn bộ sự đa dạng của các thế giới trước cộng lại!

Thậm chí, đã hình thành một ít chủng tộc siêu phàm, sinh ra đã có cấp bậc cao, vừa thành niên đã đạt cấp năm hoặc cấp sáu, có được trí tuệ và sức mạnh vô cùng to lớ, thậm chí những sinh mệnh to lớn gần như hoàn mỹ như Chimera, Sư Thứu, Cự Long, Cửu

Đầu Xà. Nhưng khả năng sinh sản của bọn chúng lại cực kỳ thấp, hiện tại, dân số của mỗi một chủng tốc đều chưa tới một trăm.

Trong đại dương bao la sâu thẳm, có bộ tộc Naga.

Naga đến khi trưởng thành cũng chỉ có cấp hai.

Một ít thiên tài xuất chúng mới đạt tới cấp ba, khả năng sinh sản của chúng nó tương đối cao hơn một chút, đã bắt đầu thành lập Đế Quốc hải dương, khống chế vài quái thú hải dương trông giống như cá voi, cá mập làm thú cưỡi, mở ra nền văn minh hải dương nguyên thủy.

Hứa Chỉ liếc mắt nhìn về phía biển rộng, không có tới gần,

"Nếu tới gần chúng nó, chắc có lẽ sẽ trở thành một vị Thần vĩ đại mới để cho chúng nó sùng bái đi? Dù sao, thì không phải ai cũng giống như người Ishtar."

Ở sâu trong vùng đất này, xuất hiện bộ tộc người lùn Goblin, khả năng sinh sản cực mạnh.

Nhưng cấp bậc phổ biến nhất lại là cấp một, tham lam háo sắc, thậm chí ngay cả một ít dã thú cũng không buông tha, ví dụ như thú cưỡi Maowolf của bọn họ.

Hứa Chỉ theo dõi một lần liền cảm thấy cực kỳ đáng sợ, ban ngày bọn họ cưỡi sói, buổi tối cũng cưỡi sói, quả thực là một chủng tộc tàn bạo không thoát khỏi bản năng quái thú, thậm chí còn khiến cho người khác có tư tưởng muốn diệt sạch cái chủng tộc ghê tởm này.

Nhưng mà Hứa Chỉ vẫn có thể nhẫn xuống được.

Tất cả những sự tồn tại đều có lý cả, cũng không thể vì không thích, mà đi diệt sạch một sự đa dạng hóa đúng không?

Ý niệm sinh sôi nảy nở khủng bố của chúng nó, cũng làm cho chúng nó điên cuồng phát triển.

“Vùng đất này gấp trăm lần thế giới Hoang Cổ, nhất định sẽ trở thành một thế giới siêu cấp to lớn, một lục địa có vô số chủng tộc sinh sôi. Nhân tộc, chỉ là một trong số chúng mà thôi.”

Hứa Chỉ tiếp tục bước đi, cười nói:

“Thậm chí không chỉ gấp trăm lần, mà còn có thể là gấp một ngàn lần, một vạn lần! Nếu tiếp tục đi vào sâu trong lòng đất, có thể so với diện tích của một cái tỉnh khổng lồ, phát triển một nền văn minh trong lòng đất đúng nghĩa giống như trong tiểu thuyết khoa học viễn tưởng trên Trái Đất.”

Hắn cực kỳ cực kỳ chờ mong.

Tương lai, có lẽ nơi này sẽ sinh ra rất nhiều vị Thần.

Thậm chí, không chỉ là cấp tám Thần Thoại.

Dưới số lượng lớn vị Thần cấp tám, có thể sẽ xuất hiện sinh mệnh cấp chín siêu phàm!

Thế giới này, được Hứa Chỉ ký gửi rất nhiều hi vọng, thậm chí còn mang tất cả những tư chất tự nhiên tốt nhất để lại cho bọn họ, vẽ vào trong phản xạ thần kinh có điều kiện của bọn họ, tự động minh tưởng, tự động rèn luyện cơ thể…

“Tam giới dung hợp vào thế giới sa bàn cực kỳ hoàn thiện này. Nếu như có thể chống chọi được với nguy cơ, những vị Thần trong tương lai sẽ sinh ra một cách ổn định…Cũng sẽ xuất hiện thời đại chúng thần chân chính.”

Hứa Chỉ không ngừng cân nhắc suy nghĩ.

Hiện tại, sa bàn thật sự không nhiều lắm.

Hắn phát triển đến bây giờ, ngoại trừ sa bàn thế giới Cổ Mộc ở trong vũ trụ ra, cũng chỉ mới có hai cái sa bàn siêu phàm cỡ lớn mà thôi.

'Tam giới' và 'Thế giới Dung Nham'.

Nhưng mà, đều đã hoàn thiện con đường cho các sinh mệnh cấp tám Thần Thoại, đi hướng ổn định, có triển vọng sẽ sinh ra sinh mệnh cấp chín.

Dù sao, cũng bị kẹt ở cấp bậc này lâu rồi.

"Sinh mệnh cấp chín, chính là một lần biến chất."

Hứa Chỉ hít một hơi thật lâu.

Chương 504: Cuộc Điện Thoại Đến Từ Xã Hội Loài Người

Hứa Chỉ mặc trường bào Vu Sư, làm một nhân viên nghiên cứu quan sát mọi thứ, đi qua đi lại trên vùng đất này, quan sát những sinh mệnh hoàn toàn mới, hơn nữa còn cải tạo hình dạng của một ít sinh mệnh, thường thường sinh ra một ít linh cảm mới, khiến tiềm lực của chúng nó tăng lên.

“Thời kỳ đầu của một thế giới vui vẻ phồn vinh.”

Hứa Chỉ vô cùng hài lòng, xây dựng một cái sa bàn ở sâu trong lòng đất, là một trong những lựa chọn chính xác nhất của hắn.

Trên Trái Đất, vị trí tốt nhất để xây dựng một cái sa bàn chính là ở ngay tại chỗ này.

Mà trên mảnh đất này cũng đã sinh ra sinh mệnh cường đại đầu tiên, cấp bảy Thiên Đế, cũng chính là thí nghiệm đầu tiên trước đó, cự thú Finbar.

Hứa Chỉ đi một vòng, đang làm khách ở trong thần điện Mặt Trời của Finbar.

Tuy rằng đã cắt bỏ đi phần ký ức mà mình đã sáng tạo ra hắn, nhưng ở trong ký ức của Finbar, vẫn như cũ hoảng sợ trước vị Thần cổ đại thần bí Hứa Chỉ này, bởi vì ở trong ký ức của nó, vẫn nhớ như in thời mình còn trẻ, hình ảnh chó con bị ném lục lạc, huấn luyện cho ăn.

“Đây là một món quà đặc biệt hoàn toàn mới, ngươi có thể nhìn thử xem, có lẽ có thể giúp ngươi bớt nhàm chán.” Hứa Chỉ lôi

ra một cái máy tính.

“Thần linh, đây là cái gì?”

Một con cự thú tao nhã trông giống như sư tử, cơ thể thon dài, có lớp vảy màu vàng bao bọc bên ngoài, nằm rạp ở trong thánh điện, xung quanh là các bức tranh màu hoàng kim do các cự thú nô bộc làm cho hắn, cực kỳ đẹp đẽ.

Để vượt qua thời gian nhàm chán, bình thường nó đều ngủ say.

Nhưng trong lúc nó ngủ say, cũng không thể tránh khỏi việc mạnh hơn, mạnh đến mức không thể tưởng tượng được…Dù sao, Hứa Chỉ cũng đã làm thí nghiệm hoàn chỉnh nhất ở trên người của nó, xem như sáng tạo ra khuôn mẫu sinh vật hoàn mỹ nhất.

Hứa Chỉ cũng muốn nhìn xem, tiềm lực của sinh mệnh có hình dạng như vậy sẽ lớn bao nhiêu, át chủ bài phi thường hùng hậu, có thể bởi vì kiêu ngạo, mà khiến cho thành tựu của bản thân không cao hay không. Dù sao thì cường giả chỉ cần dựa vào tâm tính, sau đó mới là khả năng và thiên phú.

“Ngươi xem đi.”

Hứa Chỉ ngồi ở bên cạnh, dạy nó cách mở máy tính.

Nơi này ở quá xa, cũng không có thứ như internet, chỉ có thể chơi máy rời.

Nửa ngày sau, vị Thần Tối Cao của toàn bộ vùng đất dung nham cổ đại vẫn say mê trong game,

“Oh! Cái game Diablo 3 này quá lợi hại! Pháp sư vong linh, xoát xoát xoát xoát!”

Trong lúc rảnh rỗi, Hứa Chỉ bắt cặp với nó chơi vài ván.

Finbar lập tức nghi hoặc,

“Thần linh, tại sao ngài lại không cần máy tính.”

“Bởi vì máy tính của ta nằm ở trong đầu ta.”

Hứa Chỉ cười nói, trong đầu của hắn có màn hình màu xanh nhạt, trên đó đã được cài đặt chương trình, cùng chơi với nó.

“Tại sao lại như vậy?” Finbar nghi hoặc.

“Bộ não của ngươi cũng có tiềm lực ở phương diện này, chỉ là ngươi vẫn chưa phát hiện ra nó mà thôi… Nghiên cứu của ta cho thấy, một sinh mệnh chỉ dùng 10% bộ não, còn lại đều không được phát hiện ra.”

Hứa Chỉ mang một cái máy tính tới đây, cũng là vì muốn âm thầm đánh thức nó, nền văn minh của cự thú cũng nên tiến bộ,

“Nếu ngươi có thể làm được như vậy, thì trong đầu của ngươi cũng có thể cài đặt chương trình game như này, có thể chơi game…”

“Chúng ta cũng có thể chơi game!?”

Finbar lập tức cả kinh, đôi mắt điên cuồng xoay chuyển, dường như đã nảy ra một ý tưởng mới.

Hứa Chỉ cũng không để tâm đến sắc mặt của nó, hắn bỗng nhiên nhận được một cuộc điện thoại, đến từ một người đặc biệt.

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Finbar phấn khích chà xát móng vuốt.

“Không có chuyện gì, ngươi tự chơi đi, ta có việc gấp phải đi.”

Hứa Chỉ rời khỏi thần điện, đi về phía xã hội loài người.

...

Caroline đang nằm nhoài trước cái bàn gỗ màu đỏ.

Một bà lão đang quan sát nơi xa qua khung cửa, trong đình bảo an của tiểu khu có một lão nhân đang cúi đầu nhìn di động, hình như là đang đọc một bộ tiểu thuyết nào đó trên mạng.

Phía dưới tiểu khu, có các bậc cha mẹ đang đẩy xe nôi đi dưới những hàng cây, cười nói vui vẻ.

Có thanh niên cường tráng tập thể hình bằng xà ngang, đang đưa thân thể hướng về phía trước.

Caroline bỗng nhiên cúi đầu, nhìn điện thoại di động, rốt cuộc thì nàng vẫn còn lưu lại dãy số mà người kia để lại. Nàng vốn tưởng rằng đó là tài khoản của bạn bè cùng chung chí hướng sau khi quen biết ở tiệm trà sữa.

Kết quả là một ngày sau, nàng không còn dám gọi điện thoại nữa. Dù có lớn mật, quen thuộc, vô lễ, ríu rít, hay là chỉ nói hươu nói vượn.... thì nàng cũng không dám quấy nhiễu một vị Thần linh cổ đại.

“Ngài sẽ đến chứ? Thành quả của ta, khoa học của ta, ta muốn chia sẻ với ngài đầu tiên...”

Caroline nhìn con chuột gió nhỏ trước mắt.

Nàng đã từng tâm sự về lý tưởng nhân sinh với người thanh niên khí phách hăng hái kia ở trong tiệm trà sữa. Nàng vẫn luôn tha thiết ước mơ nghiên cứu khoa học, lại phảng phất đã tìm được tri kỷ. Bởi trong nền văn minh máy móc bùng nổ, dù mọi người đều yêu thích nó nhưng mà cũng rất khó để có thể tìm được một người yêu thích cùng lĩnh vực với mình.

Nhưng từ đó về sau, hắn đã trở nên xa xôi không thể với tới.

Mười mấy năm qua đi, nàng đã quá già rồi.

Nàng cảm thấy ngày tháng còn lại của mình đã không còn nhiều. Nàng đã không còn là thiếu nữ mười mấy tuổi anh khí tú lệ kia nữa, làn da cả người đều bị nếp nhăn che kín, đôi mắt đã từng sáng ngời vũ mị giờ đã trở nên vô cùng vẩn đục, là một bà lão tóc bạc đeo kính.

“Hắn sẽ đến sao?”

Nàng khẩn trương mở quyển sách trong tay ra.

Là thế hệ trước đã từng sống qua thời đại internet, nàng không thích đọc sách điện tử giống như người trẻ tuổi, nàng thích cảm giác giấy của sách hơn, nó có cảm giác vô cùng dày nặng.

“Bỗng nhiên gọi điện thoại cho ta làm gì? Lại muốn mời ta uống trà sữa sao?”

Phía sau đột nhiên truyền đến một giọng nói bình tĩnh.

Caroline quay đầu nhìn lại, nàng vừa nhìn, cả người liền hoàn toàn ngây dại ra.

Vẫn là giọng nói quen thuộc như cũ, người trẻ tuổi kia vẫn vô cùng lười biếng nhàn nhã đứng mà ở nơi đó. Lúc này, lại mang đến cho nàng cảm giác chấn động hoàn toàn khác hẳn, bởi vì chỉ thân phận thôi cũng đã mang đến cảm giác khác biệt rồi.

“Không nhận ra sao? Là ta.”

Hứa Chỉ cười nói.

“Tại sao ngài vẫn dùng phương thức nói chuyện như vậy... Ta đến bây giờ vẫn còn không dám tin tưởng ngài là Thần linh cổ đại.” Hốc mắt Caroline đã ươn ướt, người thanh niên tuấn mỹ cường đại này vẫn không hề thay đổi chút nào sau bao nhiêu năm,

người thay đổi duy nhất chính là nàng.

Caroline vô cùng kích động, “Ngôn ngữ! Còn nhớ ngôn ngữ C mà lúc trước chúng ta đã nói qua không!?”

“Còn nhớ.”

Hứa Chỉ cười rộ lên, thản nhiên ngồi xuống ghế dựa.

Hắn nhìn cô gái khí phách hăng hái, vô cùng yêu thích khoa học mà mình đã từng vô cùng quen thuộc. Bản thân mình mới có đi ra ngoài hiện thực ăn một bữa cơm, lại tiến vào đưa tiễn Levis, chơi game với Finba mà nàng đã trở nên vô cùng già nua rồi.

Nàng đã quá già rồi, cũng sắp phải rời khỏi thế giới này giống như Levis.

Rầm!

Hứa Chỉ duỗi ra tay, xuất hiện hai ly trà sữa ngồi ở đối diện, giống như là năm đó vậy.

Cảnh tượng vô cùng quen thuộc khiến cho Caroline rơi lệ. Nàng ngồi ở phía đối diện, hoàn toàn vứt bỏ cách biệt về thân phận địa vị, trở thành bằng hữu bình thường, tiếp tục nói về đề tài năm đó, “Mấy năm nay, loài người chúng ta vẫn luôn nghiên cứu ngôn ngữ C, nghiên cứu ma hạch ma thú, cải tạo máy móc và áo giáp... Đó là lãng mạn của đàn ông bọn họ! Nhưng mà lãng mạn của phụ nữ chúng ta lại không phải là máy móc...”

Hứa Chỉ lẳng lặng lắng nghe.

Người này, tính cách vẫn như năm đó, đi lên liền điên cuồng mở miệng, mặc kệ ngươi có nghe hiểu hay không. Hơn nữa sở thích khoa học của nàng thật sự quá ít được chú ý, phỏng chừng mấy năm nay ngoài Hứa Chỉ ra thì không đến mấy người nguyện ý nghe nàng tán gẫu.

Người này rất thích nói chuyện phiếm, rất quen thuộc, lại chỉ cần một câu đã không có bằng hữu rồi.

Chương 505: Khế Ước Ma Thú Và Nụ Hôn Của Thần

“Ngươi có lẽ rất là cô đơn đúng không, không có người nghe về khoa học của ngươi, mấy năm nay ngươi quả thật là đã chịu khổ.” Hứa Chỉ nhàn nhạt uống một ngụm trà sữa.

“Ta nói với ngài!! Đề tài của ta, mấy năm nay rốt cuộc cũng có thành quả rồi!”

Nàng kêu to lên.

“Còn nhớ chủ đề mà năm đó chúng ta đã nói không? Văn minh siêu phàm và văn minh khoa học... Cùng với chủ nghĩa anh hùng cá nhân! Loài người chúng ta không thể tu luyện nhưng chúng ta có thể điều khiển máy móc… Mà đề tài của ta lại không giống với bọn họ, bọn họ điều khiển máy móc còn ta muốn khống chế sinh mệnh! Nghiên cứu khoa học sinh mệnh!”

Nàng chỉ vào một con chuột gió nhỏ trước mắt, mừng rỡ như điên, “Ahh!! Ngài xem... là một sinh mệnh rất đẹp nha! Ma hạch của bọn chúng tương đương với bộ não của chúng. Một khi hiểu được cấu tạo của ngôn ngữ C thì sẽ hiểu rõ được ý thức hợp thành của chúng! Nhưng trước mắt loài người chúng ta còn rất khó để có thể minh hiểu được, nếu không thì đã có thể viết lại bộ não, thần kinh, hình thức vận động của bọn họ, cải tạo đầu óc bọn họ giống như là một chương trình...”

Hứa Chỉ gật đầu.

Từ sau khi con chip có được ý thức, nó liền biến một con chip tinh thế bát giác, sinh ra biến dị, tương đương với việc ra đời linh

hồn. Dù ngay cả người sáng tạo là Hứa Chỉ cũng không thể đọc hiểu hết được.

Đây là mị lực của sinh mệnh không ngừng diễn biến.

“Tuy là chúng ta không thể đọc hiểu đầu của bọn chúng, nhưng ta có thể tìm được sự cộng hưởng!” Nàng khoe khoang và chỉ vào con chuột gió nhỏ, “Ta không nghiên cứu máy móc, ta dùng một đoạn ngôn ngữ C riêng biệt, gần giống với thôi miên, không ngừng gia tăng bộ não của nó, cuối cùng viết lại trong óc nó một ‘chương trình’, khiến cho ma thú nghe lời ta chỉ huy.”

Nàng mở miệng.

“Đứng lên.”

Con chuột gió nhỏ liền đứng lên.

“Chạy đi!”

Con chuột gió liền chạy xung quanh gian phòng.

“Phóng thích tốc độ!”

Con chuột liền phóng ra thiên phú của mình.

“Cái này??”

Hứa Chỉ có chút giật mình khi nhìn một cảnh này.

Hắn đã nhìn thấy gì? Hắn vậy mà lại nhìn thấy một nhân loại vô cùng nhỏ yếu đang chỉ huy một con ma thú cấp hai, cảm thấy có chút khó có thể tưởng tượng được. Nàng rốt cuộc đã nghiên cứu ra đồ vật quái quỷ gì vậy?

“Mỗi một giống loài đều có một ngôn ngữ C riêng biệt, đây là chuột gió... Để ta đọc cho ngài nghe!”

Nàng vô cùng cao hứng, đọc lên một đoạn ngôn ngữ kỳ dị, hơn nữa còn lấy ra một gậy kích điện nhỏ, có chứa số hiệu tần suất đặc thù. Nàng cho điện giật đối với cái trán của chuột gió, tựa hồ có thể lấy cái này để viết lại "Chương trình" trong đầu.

Hắc khoa kỹ!!!

Hứa Chỉ chấn động.

Các nhà khoa học hiện đại của nền văn minh máy móc đều nghiên cứu ứng dụng của thiên phú ma hạch, lấy đó để chế tạo máy móc cho bọn họ, đây là chiến giáp máy móc lãng mạn của bọn họ.

Bọn họ cũng đã giải mã được ma hạch, hiểu rõ thành phần cấu tạo.

Nhưng phương thức này tương đương với việc tháo rời máy tính từ máy chủ.

Mà cái của Caroline, không phải là tháo máy tính khỏi máy chú, mà là giống như hacker, đột nhập vào máy tính của đối phương! Cấy virus Trojan Horse vào! Khống chế máy tính của đối phương!

"Đây là một con đường hoàn toàn trái ngược với nền văn minh khoa học!"

Trong đầu Hứa Chỉ hiện lên một ý tưởng.

"Loại khống chế ngôn ngữ C đối với ma thú của ta gọi là khế ước!" Caroline mở miệng: "Chỉ cần niệm thần ngôn là có thể hạ khế ước! Phối hợp với công cụ số hiệu điện tín đặc thù để tiến hành cấy vào bộ não, là có thể ký kết khế ước với ma thú."

"Đọc ngôn ngữ C, ký kết khế ước?"

Hứa Chỉ cả kinh, nhịn không được hỏi: “Như vậy, với ma thú cao cấp có ý thức cao thì sao?”

“Ngươi không hổ là người hiểu ta, hỏi đúng trọng điểm!”

Caroline vội vàng hưng phấn trả lời, “Những ma thú dưới cấp bốn không có trí tuệ thì có thể khế ước! Ma thú cao đẳng thì trừ khi bọn chúng tự nguyện buông bỏ chống cự, mở rộng đại não, nếu không thì căn bản là không có khả năng!”

“Đương nhiên, chúng ta có thể ký kết khế ước với ma thú khi chúng còn ở cấp thấp, rồi đào tạo qua cấp bốn, khi chúng có được trí tuệ thì cũng không có khả năng phản bội chủ nhân!”

Hứa Chỉ nhìn bà lão đầu bạc này, cảm thấy chấn động.

Con người có thể thức tỉnh hoàn mỹ một cách tự nhiên thật sự là quá ít, xác suất rất thấp chỉ có một phần trăm triệu. Hiện tại dân số loài người cũng không đến một trăm triệu, có thể ra đời ngẫu nhiên một người là Levis đã là vô cùng tốt rồi. Mà bản thân mình lúc ấy chú ý cô gái này là bởi vì nàng chỉ có một lỗi chip mạch não nên mới không thể thức tỉnh, người như vậy cũng không ít, nhưng sai một ly đi nghìn dặm.

Nhưng ngay cả như vậy, toàn bộ xã hội loài người cũng chỉ có mấy ngàn người là kém một chút thì thức tỉnh. Đây cũng được coi như là đám người thông minh nhất trong nhân loại.

Lúc ấy thấy nàng lải nha lải nhải, cảm thấy rất thú vị, nàng không thích nổi loạn, không thích máy móc, thích nghiên cứu sinh mệnh khoa học... Không nghĩ tới nàng lại cố chấp như vậy, dùng cả đời để nghiên cứu ra thành quả của đề tài nghiên cứu này!

Đúng là đã nhặt được bảo vật!

“Ngài xem! Thành quả nghiên của ta không tệ chứ? Lợi hại hay không!” Ánh mắt Caroline đã, thứ mà bà lão đầu bạc này mong đợi

nhất chính là một lời khẳng định.

Hứa Chỉ biết nàng muốn theo đuổi cái gì.

Từ nhỏ đến lớn, nàng đều xem Levis là thần tượng, đến trường đọc sách, thi đậu đại học, theo đuổi con đường giống với Levis, sau khi thành niên cũng đắm chìm trong lĩnh vực khoa học.

Nàng hy vọng cũng có thể có được một câu khẳng định, mà khẳng định tối cao trên thế này chính là đến từ Thần linh siêu cổ đại... và người bạn đã tâm tình, ủng hộ và tin tưởng nàng trong tiệm trà sữa năm đó.

“Nghiên cứu rất lợi hại.” Hứa Chỉ cười nói.

Ánh mắt già nua của Caroline run lên, hốc mắt lập tức ươn ướt, nàng không ngừng lau nước mắt, “Hì hì, ta như vậy có được này xem là trước lúc chết có được vinh quang vĩ đại giống như Levis tiên sinh không?”

Hứa Chỉ nhìn Caroline già nua, đứng lên, nhìn đống sách dày đặc trên kệ sách, đánh giá nhà ở của nàng, là một mảnh lộn xộn, dù là nhà chết cũng không có lộn xộn như vậy.

Hứa Chỉ bỗng nhiên nói: “Caroline, ngươi còn muốn theo đuổi khoa học sinh mệnh nữa hay không?”

Caroline ngẩn ra, gật đầu thật mạnh, đôi mắt lóe lên dã tâm hừng hực, không che dấu chút nào, “Muốn!”

“Đây là nỗ lực cả đời của ngươi, ngươi xứng đáng có được.” Hứa Chỉ nhìn lão nhân đầu bạc trước mắt, bỗng nhiên đi lên phía trước, nhẹ nhàng khom lưng, hôn lên trán của nàng.

“Ta sẽ cho ngươi một đoạn thời gian...”

Nói xong, Hứa Chỉ đứng lên, xoay người rời khỏi phòng.

Caroline giật mình ngây ngốc tại chỗ, nhẹ nhàng vuốt ve cái trán bị khẽ hôn, “Levis tiên sinh, hắn có danh xưng được Thần linh hôn trán...”

“Mà ta cũng...”

Ký ức của nàng dường như đang thức tỉnh, suy nghĩ đang tăng tốc một cách điên cuồng!

Trong đầu nàng như đang có vô số tín hiệu điện dao động, mở ra một cánh cửa cấm kỵ!

Nàng lập tức liền cảm thấy tư duy của mình nhanh đến mức không thể tưởng tượng được, giống như là những chiếc máy tính có chức năng tính toán tức thì!

Ký ức của cha, ông nội không ngừng vận chuyển điên cuồng ở trong đầu nàng. Đó là ký ức của nhiều thế hệ tổ tiên của nàng, cuối cùng, nàng ngược dòng về khởi nguyên ban đầu của loài người, thấy được một màn khủng bố!!

Đó là một vùng sa mạc ánh vàng rực rỡ, một thanh niên thần bí mặc trường bào tinh xảo màu đen. Cả người hắn đắm chìm trong dung nham màu vàng, phảng phất như thần linh. Hắn bế hai đứa trẻ đang khóc oa oa oa lên.

Chương 506: Thức Tỉnh

“Rốt cuộc cũng làm xong, đêm nay có thể thả lỏng một chút, đi ra ngoài cùng chơi trò chơi với nhóm người chơi sa điêu trong cộng đồng Vu sư đi!”

Ầm vang!!!

Đầu óc nàng nổ tung.

“Đây là Thần... đang chúc phúc cho loài người sao?”

Giờ khắc này, nàng cuối cùng cũng hiểu rõ về chân tướng vì sao Levis tiên sinh hồi trẻ lại truy tìm Thần học. Loài người chỉ cần thức tỉnh, mở ra vùng cấm trí tuệ của Thần, đều sẽ nhìn thấy ký ức của nhiều thế hệ tổ tiên, cùng với thời khắc ban đầu của loài người.

Bọn họ đều sẽ nghe được đoạn lời nói kia!

Mà đoạn này lời nói, lại có ý nghĩa gì đây?

Là chân lý mà toàn bộ nhà khoa học hiện đại khi thức tỉnh trí tuệ đều muốn tìm tòi nghiên cứu suốt đời!

Caroline vừa mừng lại vừa sợ, bỗng nhiên phát hiện toàn bộ thế giới vô cùng sáng ngời và thong thả, tốc độ suy nghĩ rõ ràng xưa nay chưa từng có.

“Đây là thế giới trong mắt Levis tiên sinh sao?” Nàng bỗng nhiên phát hiện quần áo của mình trở nên xộc xệch, liền đứng dậy đi đến trước gương, nhìn thấy mái tóc dài màu vàng lóa mắt, làn da trắng tinh tế như sữa. Đây là một thiếu nữ với dáng người quyến rũ, gương mặt kiên nghị sắc bén, còn có đôi mắt thâm thúy

màu đỏ sậm.

“Ta đã trở lại lúc trẻ sao?”

“Lại gieo một hạt giống, hy vọng tương lai có thể nở rộ thành đóa hoa lộng lẫy.”

Hứa Chỉ đi dạo một vòng quanh phố, “Caroline vô cùng sùng bái Levis, luôn truy tìm con đường của hắn, cũng là một người cống hiến cả đời cho con đường khoa học. Lý niệm của nàng nhìn thì tương đồng, nhưng lại bất đồng.... Bởi vì ta đã từng giảng giải cho nàng về sự khác nhau giữa văn minh siêu phàm và văn minh khoa học kỹ thuật, cho nên nàng muốn nghiên cứu kết hợp hai nền văn minh, lấy khoa học kỹ thuật để phát triển siêu phàm, nghiên cứu khoa học sinh mệnh trên cơ thể con người, đem người biến thành Thần.”

Dã tâm của nàng rất lớn, thậm chí có thể nói là có ý nghĩ kỳ lạ!

Nàng là một kẻ điên, muốn khiến cho mỗi người Ishdar đều là Thần! Lấy khoa học kỹ thuật làm căn cơ cho Thần tộc!

“Thần tộc...”

Hứa Chỉ mỉm cười.

Lúc ấy đã suy nghĩ không biết nàng có thể trở thành nguyên nhân dẫn đến một thời đại hay không, vì thế đã hàn huyên với nàng hồi lâu, trở thành bằng hữu với nàng, không nghĩ tới đúng là thành công thật.

Đường phố của người Ishdar đã hoàn toàn biến thành phong cách khoa học viễn tưởng của tương lai. Ở xung quanh các cửa hàng đều có các nắp kính trong suốt, bên trong bày nhiều mô hình máy móc chiến giáp mini tinh xảo, motor, kim loại đen nhánh đều được sắp xếp hợp lý và tinh tế. Phía dưới còn có luân bàn hình tròn chậm rãi xoay tròn, bên dưới có viết tên loại máy móc.

Một vài học sinh trung học trang phục khác nhau đang ghé vào một cái lồng trong suốt.

“Wow! BQ194 quá đẹp trai!”

“Là phát minh mới nhất năm nay của Lâm Trạch đại sư, nó có bộ xử lý bốn nhân liên động!”

“Ta dựa vào! Đây cũng quá đẹp trai rồi! Trong hiện thực thì quả là chơi không nổi, không biết khi nào thì 《 Cách mạng máy móc 》 có mặt tại trung tâm thương mại, đúng là gây nghiện mà!”

“Suy nghĩ nhiều quá! Chúng ta cũng đâu có mua nổi 《 Cách mạng máy móc 》 ! Một số loại cao cấp thì ngay cả bố ta cũng mua không nổi! Bố ta là kỹ sư cao cấp của một công ty lớn với mức lương 7000!”

...

Là một người đàn ông khi nhìn thấy nó thì tim đều sẽ đập thình thịch, mà dù là phụ nữ cũng không thể cưỡng lại. Nó giống như là một chiếc xe thể thao siêu cấp đầy soái khí vậy.

Chức nghiệp Cơ Giáp Sư vì thế mà ra đời, trở thành chức nghiệp đứng đầu, nó thay thế được “Binh lính”. Vô số người đều muốn đi tòng quân, bảo vệ quốc gia để có được một chiến giáp.

Mà một số tổ chức máy móc dân gian cũng bắt đầu đi săn thú ở vùng đất dung nham cổ đại.

Lúc này, trò chơi 《 Cách mạng máy móc 》 đã khiến cho rất nhiều người bình thường đều sở hữu trình độ cơ giáp cường đại siêu cao. Thậm chí chỉ cần hơi rèn luyện thêm, khắc phục sự choáng váng khi thao tác thực tế và trọng lực là có thể trực tiếp đưa lên chiến trường, trở thành một binh lính điều khiển ưu tú.

“ 《 Cách mạng máy móc 》 đã khiến cho người của thế giới

này gần như đi lên thời đại toàn dân giai binh.”

Hứa Chỉ đi chậm trên đường, nhìn một vòng bốn phía rồi ngồi xuống trên một cái ghế dài tại suối phun nước quảng trường, cảm thấy rất thư thái, khom lưng cúi đầu cho bồ câu ăn, “Đây là văn minh khoa học.... Bọn họ khác với văn minh siêu phàm, bọn họ có được lực lượng đáng sợ vượt mức bình thường, đồng thời gần như là bình đẳng,

Bọn họ rồi cũng sẽ có các mức giai cấp, tinh anh của xã hội cao tầng, có chiến sĩ cường đại. Nhóm người đứng đầu kia sẽ có được cơ giáp tiên tiến và bí mật nhất, nhưng chung quy lại cũng sẽ không khoa trương đến biến chất, có được một người là chúa tể của toàn bộ văn minh. Bạo quân sẽ bị bọn họ lật đổ, bình dân sẽ quật khởi, sẽ đi tòng quân hoặc là gia nhập các trường đại học danh tiếng, đó đều là cách để vượt lên.”

Bình đẳng chỉ là tương đối.

Đối với văn minh siêu phàm với một đám Thiên Đế độc đoán thiên hạ, văn minh khoa học kỹ thuật đã là một thế giới rất bình đẳng về nhân quyền rồi, bá tánh bình thường cũng có thể sống rất thoải mái.

Đối với Hứa Chỉ mà nói, ngẫu nhiên thăm dò ra một con đường văn minh cũng là điều tốt. Kết hợp giữa văn minh khoa học kỹ thuật với lực lượng siêu phàm quả thật là ý kiến không tồi, máy móc chiến giáp có thể lấy phương thức khoa học để nghiên cứu siêu phàm.

Chính mình đã đưa sức mạnh siêu phàm vào đây, không biết bọn họ sẽ lấy loại phương thức gì để dùng khoa học nghiên cứu thần học, và sẽ nghiên cứu ra thành quả gì đây.

Hứa Chỉ đăng nhập vào tài khoản 《 Cách mạng máy móc 》, trực tiếp bắt đầu chơi game đối kháng này. Dù sao hắn cũng rất

yêu thích cơ giáp, so sánh với văn minh siêu phàm buồn tẻ thì văn minh khoa học thú vị hơn nhiều, trò chơi có thể phổ cập bình dân và giải trí. Hắn cũng thường xuyên tiến vào đây để thả lỏng.

Nhưng mà, ngay cả học sinh tiểu học hắn cũng không đánh lại...

Dù sao cao thủ cơ giáp bấy giờ của người Ishdar đều là học sinh tiểu học.

Trải nghiệm trò chơi cho người mới là cực kỳ kém.

Hứa Chỉ thật ra cũng không sao cả, hiện tại bị ngược là đương nhiên. Có lẽ về sau nên để Hermes giúp mình học tập một ít về kỹ thuật máy móc, thì sớm hay muộn cũng sẽ tìm được chỗ đứng.

“Chờ thêm mấy năm nữa.”

Sau khi Hứa Chỉ thua tám trận liên tiếp, hắn liền trực tiếp rời khỏi trò chơi, “Tìm một công ty chiến giáp máy móc tiên tiến đứng đầu, xem có thể chế tạo ra một cơ giáp có thể chống đỡ được áp suất chân không để du hành vũ trụ hay không”

Trong hiện thực hắn mới có cấp sáu, không thể tiến vào vũ trụ, cũng như không chịu nổi cỗ áp lực khủng bố kia.

Ngay cả Thiên Đế cấp bảy thì Hứa Chỉ cũng chỉ có thể lưu lại trong vũ trụ trong thời gian ngắn, cho nền văn minh này xuất hiện vừa vặn có thể giải quyết vấn đề này. Hắn nghĩ về cảnh điều khiển một chiếc chiến giáp máy móc ngao du vũ trụ, thật đúng là có chút sảng khoái đến phát nổ.

Phát triển một nền văn minh ma thuật, hơn nữa còn thu hoạch được tri thức, máy móc và chiến giáp của bọn họ. Cái loại cảm giác hưng phấn và chấn động này thật sự rất khó có thể tưởng tượng, huống hồ là chính mình sáng tạo nên một thế giới mới.

Chương 507: Đấu Trí Đấu Dũng

Sau một lúc từ khi rời khỏi trò chơi, hắn cũng rời khỏi thế giới Dung Nham. Hứa Chỉ ăn cơm trưa ở phòng khách như bình thường, cảm thấy chênh lệch giữa hai thế giới này là thấp nhất, gần như là tương đồng, không có loại cảm giác chênh lệch lớn giữa hai thế giới khác nhau. Sau khi ăn cơm trưa, hắn đi ra cửa trước phòng khách, ngồi xuống ghế dài, nhìn xem đám sinh vật hình thù kỳ quái kia đang làm gì.

“Wow! Thần Sáng Thế lại tới nữa.”

“Các huynh đệ, chớ hoảng sợ! Tiếp tục phát triển!”

Một đám gia hỏa giống như yêu quái đang âm thầm tránh ở một góc, tựa hồ đang bàn bạc âm mưu nào đó.

Cảnh này vô cùng quen thuộc, Hứa Chỉ lại bắt đầu trở nên nghiêm túc, “Có nên để cho bọn họ tiến vào không? Hoặc là nói, khi nào thì để cho bọn họ tiến vào đây?”

Răng Hứa Chỉ bắt đầu cảm thấy hơi đau.

Phản ứng đầu tiên của hắn chính là đám gia súc này tuyệt đối sẽ làm… Ô! Nhiễm!Tinh!Thần!

Người Ishdar là người nhiệt huyết, giống như tộc sói, nhìn bầu không khí trên mạng của người ta mà xem, nồng đậm hơi thở học thuật, vô cùng đứng đắn, không có hình ảnh sa điêu nổi loạn hay là truyện cười gì đó.... Nhìn lại internet của chúng ta, cùng với đám bỡn cợt này, cả ngày tru như sói trên diễn đàn, nồng đậm hơi thở của sự rắc rối!

Hứa Chỉ hoài nghi nếu để bọn họ đi vào, sẽ khiến thế giới kia trở nên vặn vẹo.

Giống như là một con Husky lẫn vào trong bầy sói, chỉ sợ nháy mắt sẽ đánh lệch toàn bộ internet, điên cuồng lái xe, kéo chỉ số thông minh của người ta xuống, sau đó dùng kinh nghiệm bỉ ổi phong phú của mình để chiến thắng!

Cường giả bỉ ổi chính là khủng bố như vậy!

"Máy móc cơ giáp, văn minh hiện đại, thời đại siêu khoa học kỹ thuật... Khiến cho bọn họ có thể lên mạng, gia tăng cơ hội làm việc... Điều này khác với văn minh siêu phàm lúc trước." Răng Hứa Chỉ có chút đau, vấn đề này rất nghiêm trọng.

Hơn nữa, còn có một vấn đề càng nghiêm trọng hơn!

Con người chỉ cần thức tỉnh thì sẽ mở ra tiềm lực của não bộ, thức tỉnh hệ thống, đều sẽ ngược dòng thời gian theo ký ức của nhiều thế hệ tổ tiên, sẽ nhìn thấy khởi nguyên ban đầu của loài người, sẽ nhìn thấy một thần linh đang bế trẻ con:

"Rốt cuộc cũng làm xong, đêm nay có thể thả lỏng một chút, đi ra ngoài chơi với nhóm người chơi sa điêu trong cộng đồng Vu sư một chút thôi!"

Dù có thêm Caroline thì hiện tại cũng mới chỉ có hai người thức tỉnh. Câu nói này trước mắt vẫn là cơ mật bí ẩn nhất của nhân loại, trên cơ bản không có khả năng để lộ ra, nhưng cũng chưa chắc là không bị bọn họ phát giác.

Nên làm như thế nào đây?

Không thể làm gì cả!

Hứa Chỉ không phải là lo lắng về việc câu nói này của mình sẽ lộ ra sơ hở kinh người, sẽ bại lộ toàn bộ bí mật của mình.

Mà là nghĩ tới sự phát triển sau này.

Diễn đàn 《 Bào Tử Tiến Hóa 》 sẽ thực sự bùng nổ:

“Trời ạ! Lại thấy ngôn ngữ Trung Quốc!”

“Wow! Trời ơi! Đây là một vị Thần khác lại xuất hiện sau Đạo Quân sao, sẽ là người nói tiếng Trung!”

“Tổ kế hoạch đúng là có lương tâm! Ta thổi nổ! Không hổ là phó bản mới của trò chơi, cái giả thiết Thần linh siêu cổ đại này dường như đã tới Trái Đất của chúng ta rồi! Không hổ là chư thiên vạn giới!”

Đây là tiếng la hét của người chơi đại chúng, Hứa Chỉ lại không làm gì cả, chỉ nói một câu như vậy thôi mà.

Còn các viện nghiên cứu bí mật của các quốc gia lớn và các người chơi thì sao?

Bọn họ sẽ hoàn toàn phát điên, khiếp sợ đến toát mồ hôi lạnh:

“Mẹ nó, quả nhiên là chư thiên vạn giới! Chúng ta đoán không sai! Sự thật đã chứng minh lần nữa!”

“Không chỉ là Đạo Quân đã từng đã tới Trái Đất của chúng ta, mà ngay cả trong xã hội loài người hiện đại cũng có Thần linh siêu cấp khủng bố ẩn nấp trên Trái Đất, sinh hoạt như người thường!”

“Thật là đáng sợ!”

“Vị Thần này, hắn còn dạo chơi ở trong cộng đồng vu sư, nhanh phái người đi điều tra!”

“Điều tra như thế nào đây?”

“Ta mẹ nó, dễ như trở bàn tay, Thần linh! Hắn chơi trò chơi có thể kém sao! Khẳng định là phải điều tra nhóm người chơi lợi hại

nhất!”

Hứa Chỉ nhìn ba trận thua liên tiếp của mình, lâm vào trầm tư.

Bọn họ chung quy vẫn là không thể tìm thấy ta...

Hứa Chỉ dựa vào kinh nghiệm nhiều lần bị não bổ của mình, lúc này đã tự não bổ về hành vi của bọn họ.

Bọn họ sẽ dựa vào câu nói đó để tìm kiếm vị Thần linh đang ẩn giấu ở trong đám người chơi như mình. Đây là chuyện có khả năng cao sẽ xảy ra, nhưng mà, căn bản không thể nào tìm được mình.

Trên thực tế, đây cũng là đặc tính của nhóm người chơi này:

Hễ như có lỗ hổng, bọn họ đều không cảm thấy đó là lỗ hổng!

Đây là một trò chơi vượt thời đại, vượt qua sức tưởng tượng của loài người, làm sao sẽ xuất hiện lỗ hổng và sơ hở một cách đơn giản như vậy được?

Tất nhiên là có thâm ý!

Tất cả những gì mà bọn họ phải làm, chính là khai quật ra bí mật tiềm tàng to lớn trong đó!

...

Bọn họ đã mắc kẹt thật sâu ở trong bẫy rập do chính mình giăng ra, không thể tự kiềm chế... Sau một vài lần suy đi nghĩ lại, cuối cùng Hứa Chỉ đã phá vỡ nguyên tắc, lập tức thả người chơi mới vào.

Hắn cảm thấy chính mình đã là một Thần Sáng Thế thành thục.

Ngay từ đầu, hắn bị này nhóm người điên cuồng não bổ, cũng

cảm thấy rất mê mang, vẻ mặt mộng bức, trong đầu đều là: Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì... Cho đến bây giờ, hắn đã học được cách đấu trí đấu dũng với các người chơi, âm thầm bóp chết từ trong trứng nước sự não bổ khoa trương, và tính cách xốc nổi hay xây dựng lịch sử hư vô của bọn họ!

"Không vội thả vào... Lại chờ thêm một hai ngày đã."

Hứa Chỉ suy tư một chút, tiếp tục sắp xếp và xây dựng sa bàn siêu phàm mới phát triển này. Khoảng thời gian một hai ngày cũng đủ cho người Ishdar phát triển thêm.

Khiến cho nền văn minh hoàn toàn cất cánh.

Tốc độ phát triển của khoa học kỹ thuật chính là từng bước nhảy bọt, nhanh đến đáng sợ.

"Mà trong một hai ngày, nếu như mở ra thế giới Dung Nham, trong tương lai tất nhiên cần phải có một lượng lớn giống loài siêu phàm có tiềm lực để thả xuống thế giới rộng lớn gấp trăm lần kia! Ta phải phòng ngừa chu đáo... Trong đoạn thời gian này, nhân cơ hội lại mở thêm một bản Closed Beta, để cho một ít người chơi rục rịch đã lâu tiến vào, chuẩn bị cho tương lai của thế giới Dung Nham... Một khi Caroline thật sự làm được chuyện mà ta chờ mong, thời cơ chín muồi, thì có lẽ sẽ đến lượt bọn họ lên sân khấu."

Sau khi suy nghĩ, Hứa Chỉ ra quyết định —— Mở ra Closed Beta lần thứ sáu.

Hứa Chỉ nhìn vào thế giới Vu Sư bên này.

Cùng với sự ra đời của quái đản, chém giết lẫn nhau, đã dần xuất hiện một đám tồn tại đứng đầu, thậm chí có một số quái đản đã có chiến lực khủng bố của Thiên Đế, tai họa vẫn không ngừng phóng đại.

Thời đại vẫn còn những tai họa đang không ngừng nổi lên.

“Trên thế giới không có gì hoàn mỹ cả! Manh Muội... Ngươi phải sớm nghĩ tới mới đúng, con người thì nên có thiện có ác, đó mới là lẽ thường của thế gian.”

Sau khi nhìn vài lần, Hứa Chỉ thu ánh mắt lại.

Hắn ngồi ở trên ghế trong vườn trái cây, mặt trời ở nông thôn chói chang nhưng tươi đẹp xán lạn, cây cối xanh miết. Hắn nhìn đám kiến đang ra sức diễn biến trước mắt, nhân lúc giữa trưa này, đã phát ra một đoạn thông báo.

“Được rồi, nên thông báo về việc cập nhật phiên bản mới thôi!”

Chương 508: Thông Báo Mới Về Bản Closed Beta Mới

Toàn bộ sa bàn Bào Tử Tiến Hóa, lại vang lên tiếng nhắc nhở thông báo mới:

【 Bản Closed Beta 6.0 của《 Bào Tử Tiến Hóa 》chính thức được cập nhật online. 】

1, Lại lần nữa mở thêm 30 danh ngạch Closed Beta, số người online của trò chơi tối đa có thể đạt tới 270 người.

2, Hình thức xét duyệt của bản Closed Beta lần này vẫn là luận văn sinh vật học.

3, Tiếp tục tiến hành chế độ đào thải như cũ. Trong lần thử nghiệm thứ sáu này sẽ đào thải 80 người chơi cuối cùng trong số 240 người chơi bản thử nghiệm trước đó. Danh sách người chơi bị đào thải cụ thể là...

4, Cộng đồng Vu sư mở rộng danh ngạch lên 500 người, số người chơi sẽ mở rộng đến 1500.

...

Trong nháy mắt, toàn bộ diễn đàn lại sôi trào.

“Wow!! Đổi mới sao!”

“Lại có những ma mới đáng yêu tiến vào, không biết lúc này sẽ có thêm đại lão đáng sợ nào nữa không?”

“Ô ô ô, ta đã lạnh, ta bị đào thải!”

“Ta phải logout, đi ra ngoài xem phản ứng của mọi người!”

“Ha ha ha, ta cũng muốn nhanh chóng đăng bài! Ma mới nhập môn thì phải biết! Thành lập hình tượng lão đại ca!”

“Oa ha ha ha! Một lần so với một lần lại càng kịch liệt hơn, ta đã thấy được nhóm ma mới sắp hói đầu!”

...

Hứa Chỉ ngồi trên ghế, làm một nhân vật nổi tiếng được chú ý nhiều nhất trong cái trò chơi này. Hắn dựa vào bức tường bối cảnh của trò chơi, cúi đầu nhìn những cái con kiến nhỏ đang thảo luận với nhau ở phía xa.

Với sự tối ưu hóa qua nhiều thế hệ trò chơi, bọn họ đã có thể nhận được tin tức ở bên ngoài, miễn cho lúc chơi trò chơi lại bỏ qua chuyện quan trọng trong hiện thực. Trò chơi phát triển đến bây giờ, mới chân chính được xem như giả lập hiện thực mà người chơi muốn đắm chìm.

Có người vui mừng có người khóc.

Nhưng vui mừng chỉ là hoan nghênh ma mới, rất nhiều người đều khóc lớn, bởi vì phải rời khỏi.

Hứa Chỉ ngồi trên ghế, gặm một quả táo màu đỏ, “Phó Não Trùng tộc, lúc này để ý hơn một chút cho ta, đừng có để náo ra ô long nữa.”

“Có một số luận văn về giống loài đồ gia vị, có muốn thu vào sao?” Phó Não Trùng tộc hỏi.

“Miễn là có tiềm lực! Luận văn đặc thù đều phải cho ta xem! Ngươi không được xem thường gia vị và mỹ thực.” Hứa Chỉ chống tay, “Ta đây cũng không phải là vì thỏa mãn ham muốn của cá nhân, mà là suy nghĩ cho thế giới, muốn phong phú đa dạng hóa

thế giới Mỹ Thực. Trùng tộc chúng ta không thể chỉ là chủng tộc bạo lực với chiến lực tối cao được. Không cần có chiến lực, chỉ cần đặc thù, thú vị, có tiềm lực và ăn ngon thì đều được!"

"Được rồi, Nữ Hoàng Trùng tộc." Giọng nói của Phó Não Trùng tộc truyền đến.

Động tác của Hứa Chỉ lôi lệ phong hành, giữa trưa liền tuyên bố nhắc nhở, nói cho mọi người rằng trò chơi chúng ta sẽ mở Closed Beta, hôm nay phải giao luận văn cho ta.

Ra bài không theo lẽ thường một chút nào.

Hơn nữa, còn dựa theo luật cũ trước đây, sáng sớm ngày mai sẽ xét duyệt xong, trực tiếp bỏ người chơi mới vào bản thử nghiệm.

Nếu là tổ kế hoạch của một trò chơi bình thường thì đã sớm bị phun đến cha mẹ đều nhận không ra. Nhưng hiện tại, mọi người đã sớm quen thuộc với sáo lộ của tổ kế hoạch rồi.

"Ha ha ha! Lúc trước còn có thời gian một ngày để đưa ra luận văn. Mà hiện tại, ngay cả một ngày cũng không có! Nhưng ta sẽ sợ sao!? Người Quảng Đông chúng ta không sợ gì cả! Giống loài mỹ thực! Chúng ta mới là mạnh nhất!! Chúng ta đã sớm chờ đợi giờ phút này rồi! Tên sa điêu Mộc Mộc trước đó đã thành công mở ra cánh cửa lớn đến thế giới mới cho ta."

"Người Quảng Đông +1, phải khiến cho bọn họ lặng lẽ cảm nhận được lợi hại của chúng ta! Luận văn về giống loài mỹ thực của tỉnh chúng ta! Dù là thần, cũng sẽ ăn cho các ngươi xem! (móc mũi)"

"Ma mới run bần bật! Lúc này đã gặp được đối thủ!"

"Ha ha ha! Luận văn của ta nhất định sẽ giết ra từ trong vòng vây! (Ảnh chụp rụng tóc.jpg)"

“Không thể tưởng tượng nổi! (ʻoʻ) Vị lão huynh phía trên vừa nhìn là biết có bản lĩnh! Là một đối thủ mạnh của chúng ta! (Tại hạ bội phục!)”

...

Một ngày này, chỉ trong một giờ ngắn ngủn, Hứa Chỉ đã nhận được rất nhiều tin tức từ trang web, hàng ngàn hàng vạn luận văn lấp đầy hòm thư, mấy giờ sau luận văn gửi đến mới bắt đầu giảm bớt dần.

Hiển nhiên, bọn họ đã sớm chuẩn bị từ trước.

Dưới sự sàng chọn của Phó Não Trùng tộc, Hứa Chỉ cũng thấy được một số giống loài cường đại mới. Hắn lập tức liền cảm thấy mới mẻ thú vị. Mà thứ mới mẻ độc đáo làm cho Hứa Chỉ cảm thấy rung động, là một bài luận văn mà Phó Não Trùng Sào cho rằng rất vô dụng, tên là 《 Luận về tính khả thi của giống loài sinh vật có tư duy siêu tần, khống chế thời gian. 》

Vốn dĩ, bài luận văn vô dụng này đã bị Phó Não Trùng đào thải, Hứa Chỉ không thể nào nhìn thấy. Nhưng mà, bởi vì trước đó Hứa Chỉ đã nhắc nhở, cho nên nó vẫn giữ lại.

“Tư duy siêu tần, giống loài khống chế thời gian...”

Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế, không ngừng thẩm duyệt, xem sự phỏng đoán của bài luận văn này, “Theo như bài luận văn thì nó là một loại suy nghĩ rất đáng sợ, dùng một thủ đoạn đặc thù nào đó để tăng tốc thần kinh não bộ, lấy được suy nghĩ ‘siêu tần’. Suy nghĩ của một sinh mệnh được tăng tốc, tương đương với việc giảm bớt thời gian bên ngoài!”

Luận văn viết:

【 Nếu như nói, con người ở thế giới Hoang Cổ có sức mạnh khống chế ‘Không gian’ to lớn, như vậy thì một chủng tộc vĩ đại

khống chế 'Thời gian' thì sao đây. Chúng nó có 'Thiên phú thời gian', sẽ là sinh mệnh siêu phàm vượt qua tất cả! 】

"Người này đúng là quá trâu!"

Hứa Chỉ giật mình, đầu óc trống rỗng vài giây, không ngừng xem xét, sau đó lẩm bẩm, "Dựa theo thuyết tương đối về thời gian thì cũng đúng."

Nhưng trong nháy mắt, hắn liền hiểu rõ nguyên nhân mà Phó Não Trùng tộc phán định bài luận văn về giống loài vượt thời đại này vô dụng đối tình huống hiện tại của Trùng tộc, dự định sẽ trực tiếp đào thải.

"Bởi vì Trùng tộc chúng ta đã sở hữu loại đặc tính này rồi..." Hứa Chỉ nâng má, "Không ngờ hắn lại muốn sáng tạo ra một giống loài cùng loại với Trùng tộc của chúng ta."

Hứa Chỉ điều ra tư liệu.

Là một sinh viên hơn hai mươi tuổi còn đi học, đeo kính đen, còn là một trạch nam học y về thần kinh học. Nhưng không ngờ tóc của hắn vậy mà lại nhiều và đen đến kinh người, cực kỳ trái với lẽ thường.

"Người này thật là đáng sợ, vậy mà lại có loại ý tưởng có tính khai sáng như vậy, còn lên kế hoạch dùng trong thực tiễn." Hứa Chỉ không ngừng lật xem kết cấu của giống loài sinh mệnh này, không khỏi tán thưởng.

Giọng nói máy móc của Phó Não Trùng tộc truyền đến:

"Tư duy siêu tần, là một loại kỹ thuật văn minh cao cấp, không phải là thiên phú chỉ có Trùng tộc chúng ta sở hữu... Trên thực tế, hiện nay các nhà khoa học của loài người đã đưa ra giả thiết tương tự, tăng tốc suy nghĩ của sinh mệnh, lấy một phương thức khác để kéo dài tuổi thọ, chỉ là loài người chưa áp dụng vào thực

tiễn mà thôi.”

“Ồ?” Hứa Chỉ ngẩn ra.

“Làm Nữ Hoàng Trùng tộc đương thời, ngài cho rằng, sự khác biệt giữa một nền văn minh cao cấp và văn minh cấp thấp trong vũ trụ bao la này nằm ở đâu?” Phó Não Trùng tộc dò hỏi: “Là khoa học kỹ thuật? Vũ khí? Sức hủy diệt? Hay là các nguyên nhân khác?”

Chương 509: Kỹ Thuật Tư Duy Siêu Tần

Hứa Chỉ suy nghĩ.

Văn minh cao cấp chân chính là thứ mà người hiện đại không thể tưởng tượng được.

Nó có được vũ khí vượt quá sức tưởng tượng, vũ khí nhân quả? Vũ khí thời gian? Vũ khí lượng tử? Nhưng mặc kệ như thế nào, bọn họ nhất định có thể dễ dàng hủy diệt loài người chúng ta một cách vô thanh vô tức.

Thậm chí sẽ diệt sạch nhân loại trong nháy mắt mà không bị phát hiện.

“Kỳ thật, không cần phải suy đoán trừu tượng hóa. Mẫu Hoàng Trùng tộc, ngài vẫn luôn xem nhẹ rất nhiều thứ... Trùng tộc chúng ta chính là một nền văn minh cao cấp trong vũ trụ, nếu như Trùng tộc chúng ta muốn hủy diệt Trái Đất thì sẽ thế nào đây?” Phó Não Trùng tộc trực tiếp mở miệng.

“Nếu Trùng tộc chúng ta muốn hủy diệt Trái Đất?”

Hứa Chỉ giật mình, lộ ra vẻ suy tư nghiêm túc, “Nhân loại hiện tại có vũ khí hạt nhân cường đại, Thiên Đế cũng không thể gánh được. Dù cho là một vị Thần, nếu bị đánh trúng chính diện cũng sẽ bị thương nặng...

Số lượng vũ khí hạt nhân của các quốc gia hiện tại có thể hủy diệt Trái Đất vô số lần. Thần linh cũng không có khả năng đón đỡ chính diện, bằng không sẽ phải chết không thể nghi ngờ. Bởi vì

Thần linh có thể xuyên toa vũ trụ, nhưng không thể làm nổ các vì sao... Nhưng trên thực tế, căn bản không phải như vậy. Bởi vì thời gian của chúng ta quá nhanh, đối với bọn họ... Toàn bộ xã hội loài người, con người trên đường phố, bên trong ô tô, trong siêu thị đều chỉ là những pho tượng yên lặng!"

Hứa Chỉ tiếp tục sắp xếp lại suy nghĩ,

"Nếu như thật sự đánh nhau thì đừng nói là Thần linh, ngay cả một cường giả cấp bốn, hoặc là cấp ba của Trùng tộc ra tay, cũng sẽ là sự hủy diệt. Chúng ta đều giống như đứng im, không hề có sức phản kháng."

Oanh!

Trong đầu của Hứa Chỉ đột nhiên nổ tung, một ý nghĩ không thể tưởng tượng được bỗng xuất hiện, "Đây là sự khác nhau giữa văn minh cao cấp và văn minh cấp thấp —— Kỹ thuật tư duy siêu tần?"

"Đúng là như vậy."

Phó Não Trùng tộc trả lời, "Chênh lệch là rất lớn! Trong vũ trụ, tùy tiện lấy ra một công dân của một nền văn minh cao cấp, dù hắn rất yếu, không có lực sát thương bằng vũ khí của các ngươi, nhưng do hắn nắm giữ kỹ thuật tư duy siêu tần, cho nên có thể dễ dàng hủy diệt ngươi."

Hứa Chỉ rung động.

Có lẽ, đây chính là sự khác nhau giữa văn minh cao cấp và văn minh cấp thấp trong vũ trụ mênh mông.

Các nền văn minh cao cấp giống như đã bước vào một cánh cửa thế giới mới, bọn họ sống trong một vĩ độ thế giới có tốc độ chảy của thời gian đặc thù. Không chỉ có khoa học kỹ thuật bởi vậy mà phát triển nhanh đến khủng bố, thay đổi cực kỳ đáng sợ,

mà còn có thể từ “Cao duy thời gian”, đả kích trực tiếp vào văn minh “Thấp duy thời gian” bất cứ lúc nào?

Thử hỏi, ngươi ở trước mắt ta là một sinh mệnh bất động thì ngươi sẽ phản kháng như thế nào đây?

Hủy diệt ngươi thì cũng không liên quan đến ngươi.

Phó Não Trùng tộc nói: “Văn minh có được chiến lực cấp tám mới tính là ngưỡng cửa của văn minh cao cấp. Bọn họ bước đầu bắt đầu có kỹ thuật tăng tốc tư duy, nhưng mỗi một gia tốc của một nền văn minh đều có chênh lệch rất lớn, khả năng từ mấy lần đến mười mấy lần. Bọn họ cũng sẽ vì đại não ‘tư duy quá tải ’ cho nên phải trả giá ở các cấp độ khác nhau, ví dụ như đại não cồng kềnh, dị dạng, đầu to đặc thù,...”

Hứa Chỉ ngẩn ra, nhớ tới mấy người ngoài hành tinh đầu to trong bộ phim điện ảnh —— Grey alien.

Phó Não Trí Tuệ tiếp tục nói:

“Mà để tránh phải trả giá thì một số nền văn minh càng cao cấp hơn, sẽ tiến vào không gian tăng tốc chỉnh thể đặc biệt để sinh sống....

Mà văn minh có được chiến lực cấp chín thì bọn họ có thể đạt tốc độ chảy từ 50 lần trở lên... Mà tốc độ tư duy tối cao là một trăm lần, một ngày trăm năm, đây cũng là tốc độ suy nghĩ cực hạn của sinh mệnh, là ngưỡng giá trị không thể đột phá.

Hơn nữa, một số văn minh cấp chín cao cấp hơn có thể gia tốc tư duy đồng thời với việc gia tốc sự phân chia tế bào trong thân thể, khiến cho thân thể có thể tự đồng bộ với tư duy.... Trùng tộc chúng ta đã từng là một trong những chủng tộc tối cao nhất trong vũ trụ, là do có thể làm được điểm này... Bởi vì đồng bộ tư duy và thân thể chính là thiên phú của chủng tộc chúng ta.”

Hứa Chỉ trầm mặc.

Thì ra, thiên phú tăng tốc tự sát của chúng ta, lại là kỹ thuật đứng đầu vũ trụ?

Điều này thật sự rất đáng sợ!

Văn minh khác cần phải phát triển đến căn minh cao cấp thì mới có thể làm được, mà chúng ta ngay từ đầu đã là văn minh cao cấp, sinh ra đã có sẵn năng lực...

Phó Não Trùng tộc trả lời: "Nếu chúng ta không đẩy mạnh tăng tốc tư duy đối với Thần linh cấp tám, lấy mức độ học thức và cấp độ đáng sợ của bọn họ, cũng sẽ có thể nghiên cứu phát minh ra phương thức nào đó để tiến hành tự mình gia tốc, chỉ là bội số tư duy sẽ không quá cao."

Hứa Chỉ nghe phân tích một hồi.

Ý nói, những vị Thần như Elmin, Phượng Hoàng, Đế Kỳ chỉ cần đạt đến mức độ nào đó là có thể tự tăng tốc tư duy? Cùng với sự gia tăng của sinh mệnh thì tốc độ tư duy cũng không ngừng tăng lên, đây là con đường tất yếu phải đi để đến được sinh mệnh cao cấp?

Hứa Chỉ cảm thấy có chút trùng hợp.

Các vị Thần này, thật sự đúng với một câu kia: Một ngày trên trời, một năm dưới đất.

Sau một hồi phân tích, Hứa Chỉ lập tức đã có thêm kiến thức mới. Lúc trước đúng thật là ếch ngồi đáy giếng, rất khó tưởng tượng được văn minh cao cấp trong vũ trụ rốt cuộc là thế giới lộng lẫy đến nhường nào, là thứ mà văn minh cấp thấp không thể với đến, giống như hắc khoa kỹ không thể lý giải. Nhưng mà, nghe nhiều như vậy cũng không dùng được vào việc gì.

Phản ứng của Hứa Chỉ rất đơn giản:

Liên quan gì đến ta!

Ta dùng cái kỹ thuật này để làm ruộng, an tĩnh làm ruộng, sáng tạo thế giới...

Hắn lại nhìn về phía bài luận văn này một lần nữa.

"Như vậy, luận văn về giống loài tiềm lực có tư duy siêu tần này không có ích đối với chúng ta, bởi vì chúng ta đã có thể dễ dàng gia tốc tới cực hạn... Hắn không có khả năng có thể sinh sản ra một giống loài có thể tiến hành gia tốc tư duy, nhất định sẽ thất bại." Hứa Chỉ nghĩ một chút, "Nhưng vẫn nên để cho hắn tiến vào, đây là một nhân tài đó!"

Hứa Chỉ rất yêu quý nhân tài.

Những thiên tài đầu hói này đều là trân bảo của hắn.

"Tuy rằng không có cách nào thành công, nhưng vẫn nên thả người chơi này vào trong." Sau khi Hứa Chỉ nói chuyện phiếm với Phó Não Trùng tộc, liền bỏ qua bài luận văn này, ngồi ở trên ghế tiếp tục xem các bài luận văn khác, nhìn qua có vẻ vô cùng tùy ý.

Trên thực tế, kỹ thuật tư duy siêu tần cũng coi như đã giải đáp thắc mắc từ lâu của Hứa Chỉ.

Lúc trước hắn vẫn luôn cảm thấy thiên phú của Trùng tộc khoa trương như vậy, sao Nữ Hoàng Trùng tộc thế hệ trước lại tử vong được?

Mặc dù nàng không bị ràng buộc, chinh chiến khắp nơi trong vũ trụ, nhưng với gia tốc "Thời gian" một ngày trăm năm thì các sinh mệnh chủng tộc trên các hành tinh văn minh khác đều bất động đối với nàng, sao có thể đánh thắng được nàng?

Hiển nhiên, lúc ấy Hứa Chỉ nhìn dưới góc độ của văn minh Trái Đất, cho nên đã tự hỏi một cách vô nghĩa!

Thì ra bội số của gia tốc tư duy nhiều hay ít, chính là một trong những tiêu chuẩn để đo mức độ văn minh của các nền văn minh cao cấp trong vũ trụ. Tuy Trùng tộc trời sinh đã có, nhưng các nền văn minh cao cấp khác cũng có kỹ thuật cùng loại để chống lại!

Chương 510: Họa Bì

Vào lúc này Hứa Chỉ cảm thấy, với sự phổ cập của Phó Não Trùng tộc thì hiểu biết của hắn về vũ trụ rộng lớn tráng lệ bên ngoài Trái Đất đang dần được hoàn thiện... Sinh mệnh Silicon khác với sinh mệnh Cacbon đứng đầu như Trùng tộc, thậm chí ngưỡng cửa của văn minh cao cấp chính là —— Kỹ thuật tư duy siêu tần.

Tuy rằng, hiện tại Hứa Chỉ đang ở trong góc khuất, nhưng sau khi được bổ sung kiến thức khoa học về văn minh vũ trụ, không thể nghi ngờ đã giúp hắn có nhiều ý tưởng hơn trong việc tạo nên những sa bàn siêu phàm, tầm nhìn cũng càng rộng lớn hơn! Chỗ đứng càng cao, càng có thêm nhiều phương pháp đối với việc sáng tạo văn minh siêu phàm trong tương lai.

Các nền văn minh khác trong vũ trụ đang phát triển.

Mà hắn.... lại đang sáng tạo nên nền văn minh phát triển!

Ánh nắng mặt trời chiếu rọi bên ngoài cửa sổ, xuyên qua rừng cây của thế giới Vu Sư, nhuộm thành một mảnh màu vàng kim. Hứa Chỉ ngồi bên bàn đọc sách trong phòng khách, nhìn có vẻ rất nhàn nhã và thích ý.

“Luận văn này không tệ....”

Hắn ngồi ở trên ghế, sau khi khẳng định mười mấy bài luận văn thì bỗng nhiên nhìn thấy một sinh vật thú vị, “Yêu quái có thể ngụy trang... Vậy mà lại là một giống loài siêu phàm bắt chước cá nóc.”

Cá nóc là dạng sinh vật gì?

Ngoài trừ ngon thì nó còn có một đặc tính, chính là khi gặp phải uy hiếp, sẽ nhanh chóng phình bụng, sau đó bành trướng như khí cầu.

Hứa Chỉ xem bản vẽ này, cảm thấy không giống như cá nóc, mà càng giống một con cá Khí Cầu siêu cấp hơn. Đôi mắt tròn xoe, làn da rất đặc biệt, vô cùng co dãn, có đặc tính biến hình ngụy trang...

Khi khí cầu này phồng lên thì hình thể có thể lớn tới mấy chục lần, hơn nữa còn có thể thay đổi hình dạng khí cầu, có đặc tính giống như da của tắc kè hoa, nhờ đó mà có thể ngụy trang thành rất nhiều giống loài.

“Trong đám người chơi này luôn có rất nhiều người có sáng tạo khiến ta phải kinh ngạc...Ví dụ như giống loài có thể biến thành một người này.”

Hứa Chỉ giật mình, nhịn không được lộ ra một tia kinh ngạc, “Thoạt nhìn, giống như thiếu nữ Silicon được mô phỏng như thật có giá mấy vạn kia... Nhìn qua thì thấy giống như người thật, nhưng khi đi đứng gần hay là chạm vào thì sẽ bại lộ ngay, gió thổi qua thì đung đưa theo gió. Dù sao cũng là một cái khí cầu không có trọng lượng, rất nhẹ, xuất hiện lúc nửa đêm khẳng định sẽ dọa cho người ta sợ chết khiếp... Đó không phải là Thiện Nữ U Hồn sao?”

Hứa Chỉ cảm thấy rất thú vị, đây là quỷ quái trời sinh!

Cá Khí Cầu này chính là quái bách biến, một sinh vật “Hoạ bì”.

Hứa Chỉ xem tiếp, chỉ thấy viết:

“Loại sinh vật này không chỉ có thể biến thành vẻ bề ngoài của đại bộ phận sinh vật một cách tùy ý, mà còn có nhiều hình thái siêu phàm! Hút khí hydro vào bụng thì có thể bay lên trên bầu trời, trở thành khí cầu hydro! Hút khí nổ mạnh vào thì có thể làm khí

cầu tự bạo! Hút khí cười vào thì miệng có thể phun hương thơm, làm một vũ khí có độc tính....”

Hứa Chỉ lại giật mình lần nữa.

Sinh vật khí cầu này vô cùng thần kỳ, người chơi ma mới lần này lại là một nhân tài khó lường.

Cuối cùng, còn có một câu:

“Bản nhân xét thấy trong tam giới trước mắt còn có quá ít các chủng loại quái đản, yêu ma quỷ quái! Sức tưởng tượng của mọi người không đủ phong phú, nhận thức đối với sợ hãi không đủ sâu sắc, cho nên ta đặc biệt diễn biến nên giống loài họa bì này để đi vào dọa người. Hơn nữa còn có thể trực tiếp biến hình, tuyên bá về Sadako, người ngoài hành tinh, quỷ thắt cổ, Hắc Bạch Vô Thường, Ultraman và các hình tượng khủng bố khác của văn hóa truyền thống trên Trái Đất... Từ đó chống lên một mảnh trời quái đản của chúng ta!”

Hứa Chỉ:????

Hắn lập tức muốn nhổ ra một ngụm máu, người này lại là loại kỳ quái gì đây? Là một quỷ tài dọa người!? Nguy cơ của thế giới Hoang Cổ đã nổi lên khắp bốn phía! Ngươi còn muốn tới tham gia náo nhiệt?

Gương mặt Hứa Chỉ dần trở nên không biết nói gì.

Thật sự là loại người nào cũng có.

“Mẹ nó, lại có một tên thích làm chuyện điên cuồng sắp đi vào!”

Hắn không thể ném đối phương vào thế giới Hoang Cổ được, bên kia quá rối loạn, lại ném một thêm một kẻ điên vào để làm mưa làm gió sao? Nếu người chơi này thật sự có thể diễn biến

thành sinh vật “Hoạ bì”, thế thì sẽ ném vào thế giới Dung Nham.

Dù sao, nơi này cũng có diện tích gấp trăm lần thế giới Hoang Cổ, rộng lớn vô ngần, rất khó để thăm dò đến điểm cuối.

Nơi này cũng thật sự cần có các giống loài siêu phàm đi vào để đa dạng hóa. Bên trong có mười ba cái đại vực siêu phàm, mà mỗi một đại vực đều lớn hơn so với thế giới Hoang Cổ hiện tại. Hơn nữa, bản đồ trước mắt của nó còn đang không ngừng được khuếch trương.

Thậm chí các người chơi có lẽ cũng rất khó để chạm mặt nhau!

Hứa Chỉ giống như một nhân viên xét duyệt thuộc hiệp hội quản lý người xuyên việt. Sau khi xem thêm mấy giờ nữa, xác định một số giống loài đặc thù để chuẩn bị ném vào.

Hiển nhiên, lần này giống loài mỹ thực vẫn có rất nhiều, bởi vì đã chịu ảnh hưởng từ Mộc Mộc Không Nói Lời Nào. Nhưng mà, nếu có tiềm lực thì hắn đều bỏ vào.

Sau khi kết thúc việc xét duyệt, mệt nhọc làm lụng vất vả, Hứa Chỉ ăn một bữa ngon, sau đó tắm rửa rồi lên giường ngủ. Hắn cảm thấy giấc ngủ đêm nay cực kỳ thư thái.

Sáng sớm ngày hôm sau.

Mới 6 giờ sáng, danh sách xét duyệt người chơi mới đã được công bố, cho phép tiến vào trong sa bàn tiến hóa. Khoảng từ 7 giờ đến 8 giờ, mới lục tục có người chơi mới online.

“Ông trời ơi! Cuối cùng ta cũng vào được!”

“Thần Sáng Thế đâu! Ta muốn nhìn cảnh Thần Sáng Thế ăn táo nổi tiếng kia!”

...

Một đám bào tử trong hải dương vừa mới tiến hóa ra đôi mắt đã hô to gọi nhỏ, kích động quá mức. Đây là một mảnh thế giới mới lạ, nguồn gốc của sự sống với vô hạn khả năng, nó đã đánh sâu vào cuộc đời từ trước đến nay của bọn hắn.

Nhưng mà, lần thử nghiệm thứ sáu này Hứa Chỉ lại không ở trên ghế để cho người mới vây xem.

Bản thử nghiệm thứ sáu đã được mở ra.

Sau khi mở ra, Hứa Chỉ liền trực tiếp đi nhìn xem, thế giới Dung Nham đã qua một ngày có thể mang đến cho hắn kinh hỉ gì, Caroline sẽ mang đến cho hắn ngạc nhiên gì đây.

...

Đế quốc năm 188.

Đã là bảy năm kể từ khi tiên sinh Levis qua đời.

Loài người mất đi người đàn ông gần với Thần nhất, sự phát triển của nền văn minh khoa học kỹ thuật bắt đầu tiến vào thời đại ổn định. Tuy rằng ngẫu nhiên cũng sẽ có lúc khoa học kỹ thuật tiến lên, đột phá về các loại kỹ thuật mới, nhưng đã dần chậm lại.

Sau này có một đoàn thể chức nghiệp ẩn giấu tên là Ngự Thú Sư xuất hiện.

Các nàng phần lớn đều là phụ nữ, đều không yêu thích máy móc giống như là đàn ông. Các nàng có thể khống chế ma thú cấp thấp, thu các ma thú nhỏ đáng yêu làm đồng bọn, chăn nuôi chúng trở nên mạnh mẽ.

Nhờ vào điểm này, Ngự Thú Sư rất nhanh đã chiếm lĩnh thị trường nữ tính cao cấp. Ngoài các cửa hàng máy móc chiến giáp,

thì một số “Cửa hàng sủng vật ”, cũng bắt đầu xuất hiện ở đầu đường cuối ngõ.

Đế quốc năm 190.

Quần thể Ngự Thú Sư dần được mở rộng, nhưng năng lượng vẫn còn kém xa so với Cơ Giới Sư. Hơn nữa, chiến lực và khả năng ứng dụng của một ma thú cũng không bằng máy móc chiến giáp. Bởi vì máy móc chiến giáp không sợ tổn thương, bởi nó có thể đổi linh kiện. Mà đám ma thú được đào tạo tỉ mỉ kia thì lại không dám để chúng bị thương, bởi một khi chúng tử vong thì sẽ tổn thất rất nhiều tâm huyết.

Từ đó, Ngự Thú Sư rất khó có thể lay động địa vị của Cơ Giới Sư.

Chương 511: Sự Xuất Hiện Của Khoa Học Kỹ Thuật Sinh Mệnh

Mọi thứ đúng như suy nghĩ của Hứa Chỉ. Ngự Thú Sư của Caroline tuy rằng đúng là một con đường mới tinh, nhưng muốn khiêu chiến trào lưu văn hóa chính thống, văn minh máy móc ma năng mà Levis lưu lại thì chỉ như phù du rung cây!

Máy móc và dung nham là văn hóa đã khắc sâu vào trong xương cốt của người Ishdar.

Hứa Chỉ sớm đã dự liệu trước điểm này.

Trên mặt hắn hiện lên ý cười, đi trên đường phố mang phong cách khoa học viễn tưởng này, “Caroline, ta muốn xem ngươi sẽ lựa chọn như thế nào...”

Đế quốc năm 191.

Bởi vì trận chiến tranh mà người Ishdar và Thánh Long Michael lưỡng bại câu thương.

Những sinh linh siêu phàm và cường đại khác trong đại vực Tường Đá phát hiện Michael bị thương nặng, thực lực giảm đi, cho nên nhanh chóng đưa ánh mắt xâm lược tới.

Đồng thời, bọn chúng cũng phát hiện sự tồn tại của người Ishdar và những thứ khoa học kỹ thuật không thể tưởng tượng được kia. Những con người sinh mệnh cấp thấp yếu ớt này, ngay cả cấp một cũng không phải, lại có thể điều khiển máy móc, có được lực lượng để chống lại bọn chúng. Cho nên bọn chúng lập tức cảm thấy đỏ mắt.

Thực lực của Michael và người Ishdar đã tổn hao nhiều, hai bên đều sẽ bị xâm lấn!

“Chúng ta nên liên hợp!”

“Chúng ta nên liên hợp!”

Đây là tiếng nói chung của hai bên, ai nấy đều biết đây là lựa chọn tốt nhất.

Nhưng mà, đây chỉ là trên lý luận, trên thực tế thì căn bản không thể liên hợp với nhau, bởi vì giữa bọn họ không có sự tín nhiệm. Bọn họ đều muốn liên hợp, nhưng lại sợ bị đối phương đâm phía sau lưng.

Mà lúc này, Thủ lĩnh Caroline của đoàn thể Ngự Thú Sư trước đây phát triển vẫn không có khởi sắc đã đứng lên, “Chúng ta có thể ký kết khế ước ma thú bình đẳng, đảm bảo hai bên vĩnh viễn không phản bội! Trợ giúp lẫn nhau!”

Mấy năm nay, Caroline vẫn đang nghiên cứu về ngôn ngữ C, tìm kiếm rất nhiều hình thức khế ước ma thú, bao gồm cả loại hạn chế chính loài người. Bởi vì chỉ có như vậy, mới có thể có được ma thú cao cấp, chúng mới đồng ý khế ước với loài người.

Nếu không thì với sự kiêu ngạo của hầu hết các ma thú cấp cao, chúng thà chết cũng sẽ không trở thành nô lệ của loài người, để cho con người sử dụng.

Thánh Đế Michael lập tức cười lạnh, “Đây là một biện pháp tốt, nhưng ta không thể ký khế ước với toàn bộ loài người được, ta sẽ ký kết khế ước với người nào đây? Mà như vậy thì sẽ khiến ta và một tên nhân loại kia không phản bội lẫn nhau mà thôi... Điều này sẽ khiến ta hoàn toàn không thể phản bội nhân loại, mà những nhân loại khác lại có thể phản bội ta!”

Đây là một vấn đề không thể giải quyết.

Trừ khi người ký kết khế ước với hắn có thể đại biểu cho toàn bộ nhân loại, hoặc là sinh mệnh của người kia quan trọng đối với toàn bộ thế giới loài người, không thể bị mất đi.

Nhưng người như vậy có tồn tại sao?

Lúc trước có tồn tại.

Đó chính là tiên sinh Levis, mà hiện tại đã không còn nữa. Ngay cả Tổng thống có quyền lợi tối cao của hai nước, cũng không thể đạt đến độ quan trọng không thể thiếu đối với toàn bộ xã hội loài người.

Nhưng lúc này, Caroline lại nói: "Nếu ta cũng có được trí tuệ tiếp cận Thần thì sao? Ta cũng sẽ có được địa vị trân quý duy nhất ở trong xã hội loài người?"

Oanh!

Một câu này đã đủ để khiến toàn bộ thế giới oanh động, vô số tin tức, truyền thông, internet đều bị rối loạn. Bởi vì hàm nghĩa trong đây quá lớn.

Sau mấy năm ngủ đông, lúc này Caroline cuối cùng đã thể hiện ra tài hoa của mình!

《 Thế giới hàng ngày 》: "Caroline là người thứ hai mở ra tuyến tùng, là người có tiềm lực sao? Nàng cũng có trí tuệ gần với Thần? Được Thần khẽ hôn lên trán!?"

Tạch tạch tạch!

Truyền thông đăng lên từng bức ảnh.

Là thời điểm Caroline già nua, đôi mắt vẩn đục đeo kính đen.

《 Nhật báo Veolia 》: "Căn cứ vào việc điều tra trên các phương diện, chúng ta đã phát hiện ra một bí mật kinh người. Thủ

lĩnh vô cùng thần bí Caroline của Ngự Thú Sư, trên thực tế đã hơn 50 tuổi! Nàng đã từng vô cùng già nua, nhưng lại có thể sống đến bây giờ, còn vô cùng trẻ trung, chắc hẳn nàng đã sống thêm đời thứ hai giống như tiên sinh Levis! Mọi người đều biết trong cơ cấu Ngự Thú Sư cũng có rất nhiều nghiên cứu phát minh mới vượt thời đại, khoa học kỹ thuật đang thay đổi biến chuyển từng ngày! Có lẽ, nàng cũng có được trí tuệ siêu phàm!"

Các mạng truyền hình lớn:

"Căn cứ vào điều tra, chúng ta phát hiện ra một chuyện rất khủng bố! Caroline, đúng là thiếu nữ năm đó đã cùng nói chuyện với Thần linh siêu cổ đại trong tiệm trà sữa! Nàng thần bí khó lường, có lẽ đại não thật sự đã được Thần linh khẽ hôn qua!"

...

Dư luận đang sôi trào.

Lúc tiên sinh Levis tử vong thì nền khoa học kỹ thuật đã phát triển vô cùng thuận lợi, dù cho đang biến chuyển từng ngày, tốc độ cũng không kém, nhưng bọn họ đã quen với việc thay đổi kỹ thuật của tiên sinh Levis, cho nên ai cũng cảm thấy chậm như ốc sên.

Hiện tại, lại có một người hư hư thực thực có trí tuệ gần với Thần, cho nên toàn bộ xã hội loài người đang vô cùng hưng phấn!

Time Magazine, xuất hiện một người phụ nữ.

"Là thật hay giả? Caroline, là tiên sinh Levis thứ hai!?"

"Thời đại cách mạng Ngự Thú Sư, đúng là văn minh xưa nay chưa từng có!"

...

Tin tức được đăng đầy trời.

Có tổ chức Cơ Giới Sư lên tiếng:

“Chức nghiệp Ngự Thú Sư... Một nhà khoa học nữ không nhiệt tình yêu thích văn minh máy móc và nghiên cứu khoa học sinh mệnh! Chúng ta từ chối!”

Cũng có nữ phú thương thuộc tầng lớp cao tầng trong xã hội lên tiếng:

“Máy móc và dung nham, văn hóa nổi loạn là niềm yêu thích của đàn ông các ngươi! Mà Ngự Thú Sư, động vật nhỏ đáng yêu chính là lãng mạn của phụ nữ chúng ta! Nó vừa lúc bổ sung cho nền văn minh của người Ishdar!!”

“Levis là nhà khoa học nam của các ngươi, Caroline là nhà khoa học nữ của chúng ta!”

Trong lúc mọi người đang kích động, Caroline công bố buổi nói chuyện, đẩy dư luận của toàn bộ văn minh xã hội lên đến đỉnh điểm:

“Mùng bảy tháng mười này, hiệp hội Ngự Thú Sư sẽ mở một hội triển lãm nghiên cứu khoa học ở biên cảnh chiến trường, mời các cao tầng trong xã hội, truyền thông, thậm chí là Thánh Đế Michael, cùng với các vị ma thú cao cấp... đến xem triển lãm bảy thành quả về nghiên cứu khoa học sinh mệnh!”

Oanh!

Toàn bộ thế giới đều bị oanh động.

Đây là học theo tiên sinh Levis năm đó, mở ra hội triển lãm khoa học, triển lãm về kỹ thuật mới, lấy đó để chứng minh thân phận của mình. Hơn nữa lúc này đây, lại lựa chọn biên cảnh nơi đang chiến tranh, không chỉ mời người Ishdar, còn mời thế lực bên

ma thú Thánh Đế.

“Caroline quả thực có trí tuệ kinh người, hành động này đã đủ để chứng minh! Mời bên ma thú là có ý liên hợp !”

“Dù các ngươi có tô vẽ thế nào, thì hội triển lãm kia sẽ nói cho chúng ta biết hết toàn bộ mọi thứ! Là thật hay giả... chúng ta cứ rửa mắt mong chờ!”

Ngay sau đó, vô số truyền thông, báo chí đã đi vào một thông đạo an toàn của một sân vận động hình nấm khổng lồ. Dưới sự giới thiệu của các nữ sinh ở đây, bọn họ phát hiện một thứ đã vượt qua thời đại, thậm chí tiếp cận với thần thoại trong truyền thuyết.

“Thuật khế ước —— Sức mạnh bộc phát, đây là dựa theo ngôn ngữ C khai phá nên khế ước thần ngôn, chính mình sẽ dùng nó để khế ước ma thú. Khế ước có thể coi là một loại virus Trojan, có thể tạm thời kích hoạt tiềm năng đại não, một đoạn gen lặn nào đó của đối phương, từ đó sẽ khiến lực lượng và cơ bắp bộc phát trong thời gian ngắn! Khiến cho Ngự Thú Sư trở nên mạnh mẽ hơn!”

Chương 512: Máy Móc Chiến Giáp

Những nữ Ngự Thú Sư này đã thử nghiệm chúng trên ma thú của mình là chuột gió nhỏ ngay tại hiện trường, sức mạnh tăng lên khoảng 30%!

Nhưng mà sẽ gây tổn thương rất nặng cho thân thể, sau đó sẽ xuất hiện tình huống kiệt sức.

Đây là phương pháp liên quan đến gen căn bản, khiến người ta chỉ biết nghẹn họng nhìn trân trối.

“Đây là thuật khế ước —— Hồi phục sinh mệnh! Thông qua ảnh hưởng của gen ngôn ngữ C, kích hoạt tế bào hồi phục năng lực của sinh mệnh cường đại, tiến hành chữa thương, nhưng mà sẽ rất tiêu hao thân thể. Ngự Thú Sư có thể thông qua thuốc dinh dưỡng đặc thù của chúng ta để phối hợp sử dụng trong khi tiến hành hồi phục, thời khắc mấu chốt sẽ có thể cứu mạng.”

Khế ước đã khiến cho vô số người kích động.

Thậm chí một số ma thú cũng bị giật mình, hiểu rõ đây chính là có thêm một cái mạng.

“Ngôn ngữ C là ngôn ngữ thần dùng để xây dựng nên ma hạch. Loài người chúng ta tuy rằng không thể sử dụng, nhưng khoa học sinh mệnh của chúng ta cũng đã nghiên cứu ra một số thành quả, dùng một số đặc thù của ngôn ngữ C để tạo nên các đặc tính có hiệu quả chữa bệnh.”

Một người phụ nữ xinh đẹp đưa mọi người tới khu triển lãm

《 Khoa học sinh mệnh của loài người 》, “Loài người chúng ta dù không thức tỉnh, nhưng vẫn luôn có tiềm chất về phương diện này. Viết ngôn ngữ C này vào trong đầu là có thể ức chế hormone của một bộ phận nào đó trên thân thể, có thể chữa khỏi một số bệnh tật, giảm bớt mụn nhọt...”

Mà cự long dung nham Michael, con kim long này mang theo thủ hạ ma thú không ngừng tham quan trong khu triển lãm, cũng lộ ra vẻ chấn động rất lớn.

Cuối khu vực triển lãm, Caroline đi lên sân khấu, bắt đầu diễn thuyết, “Không thể phủ nhận sức hút của khoa học, và mị lực của khoa học sinh mệnh! Ngự Thú Sư chỉ là một cột mốc trong lịch sử thăm dò sinh mệnh của loài người mà thôi, bản chất của thành quả này chính là thăm dò được bản chất sinh mệnh của ma thú!

Mà tương lai, khi khoa học sinh mệnh đạt đến cực hạn thì nó sẽ khống chế hoàn toàn lập trình gen sinh mệnh của chúng ta!

Kỳ tích thần bí nhất thế giới —— Sinh mệnh, không thể che dấu trước mặt người Ishdar chúng ta, toàn bộ huyền bí đều sẽ sáng rõ, ta muốn mỗi một người Ishdar trong tương lai đều sẽ là Thần! Mỗi người, đều có trí tuệ giống như tiên sinh Levis! Mỗi người chúng ta đều là một Thần tộc hoàn mỹ nhất!”

Thần tộc?

Trong tương lai, khi văn minh khoa học kỹ thuật phát triển đến đỉnh điểm thì mỗi một người Ishdar đều là Thần, khống chế mật mã sinh mệnh và khoa học kỹ thuật tối cao vô tận, trở thành Thần tộc?

Buổi nói chuyện đã khiến cho toàn bộ cao tầng của loài người bị chấn động.

Bọn họ đều tán thành Caroline.

Thánh Đế Michael cũng tại thời khắc này, lập tức cho rằng Caroline đã một bộ phận không thể thiếu của nhân loại. Hắn lựa chọn ký kết khế ước ma thú bình đẳng với người đại biểu cho nhân loại là nàng.

Nhưng mà vào thời khắc cuối cùng khi ký khế ước, Michael liền đem tài khoản 《 Cách mạng máy móc 》 của mình ra, sau đó lớn tiếng phát ra giọng nói ma thú của mình đối với toàn bộ nhân loại trong phòng triển lãm: "Nạp tiền! Mau nạp tiền cho ta! Ta muốn chơi chiến giáp máy móc có bộ xử lý sáu nhân mới ra năm nay của đại sư Lâm Trạch, BQ 601!"

Hiện tại, trên bàn ký kết hiệp ước, văn minh máy móc hơi nước của người Ishdar ký hiệp ước bình đẳng hỗ trợ với ma thú.

Lịch sử mở sang trang mới.

Tiếp theo đó, bên phía ma thú lập tức cầu nhân loại thừa nhận thân phận công dân xã hội của chúng, yêu cầu quyền lợi bình đẳng, tự do. Đồng thời, chúng yêu cầu cấp cho chúng một khoản tài chính to lớn hàng năm để chúng chơi game.

"Biên niên sử Ishdar" ghi rằng:

【 Người Ishdar thăm dò bí ẩn của bộ não, dùng chương trình mã hóa bằng ngôn ngữ của Thần để biên soạn khế ước Thần linh, kết thành đồng minh với Michael. 】

Hứa Chỉ như thấy được một chương lịch sử dài mênh mông.

Trình độ phát triển văn minh của người Ishdar quả là nhanh đến không thể tưởng tượng nổi, đây là văn minh có tốc độ phát triển nhanh nhất mà Hứa Chỉ từng nhìn thấy.

Quả không hổ là văn minh khoa học kỹ thuật, phát triển có tính bùng nổ.

“Ma thú kiêu ngạo, vĩnh viễn không khuất phục, trừ khi được bao ăn ở, còn được nạp tiền chơi game.” Hứa Chỉ bình tĩnh, “Chúng cũng bị sự xa hoa đồi trụy của xã hội loài người cuốn hút.”

Còn lại một số ma thú cấp bốn, cấp năm rất mau chóng ký kết hiệp ước với một số lãnh đạo loài người, trở thành ma thú bảo vệ cho gia tộc bọn họ. Những lãnh đạo này có rất nhiều quyền lực và tài nguyên, không chỉ cung cấp đãi ngộ tốt nhất mà còn cung cấp hoàn cảnh tu luyện.

"Caroline, với Ngự Thú Sư làm điểm phát lực, đã mở ra thời đại thuộc về bản thân nàng.” Hứa Chỉ mỉm cười.

Nhưng hắn biết rõ, Caroline cuối cùng đang muốn làm gì.

Tất cả những chuyện này, những nguy cơ mà loài người phải đối mặt này, đều là do nàng đã dày công xây dựng.

Những thế lực khác của đại vực Tường Đá sở dĩ có thể phát hiện ra Thánh Đế Michael và sự tồn tại của văn minh nhân loại, đều là do nàng cố ý hấp dẫn, phái người tới địa bàn của chúng để lộ…

Lập tức đã xúc động tới bảy, tám sự tồn tại siêu phàm cấp Thánh Đế!

"Caroline… Nàng thực sự là một kẻ điên cuồng lại cực đoan. Trong người nàng chảy dòng máu Ishdar. Nàng chế tạo ra một lần nguy cơ diệt tộc, thậm chí đẩy chủng tộc của chính mình vào chỗ chết, để cho hai thế lực không thể không nghĩ cách liên hiệp lại…

Sau đó vào thời điểm ngàn cân treo sợi tóc, nàng đứng ra, cung cấp khả năng ký kết hiệp ước liên hiệp để ngự thú sư hoàn toàn được coi trọng. Đồng thời, nàng bộc lộ lá bài tẩy của mình, nhận được địa vị và quyền thế cao nhất trong toàn thể xã hội loài người.”

Đặc sắc!

Thực sự là vô cùng đặc sắc!

Nhưng khi nàng đã làm xong tất cả, sẽ có tác dụng phụ to lớn kèm theo. Nàng bị hơn một nửa khu vực giáp giới đại vực Tường Đá và bảy, tám con ma thú đáng sợ nhìn chằm chằm. Nàng có thể dẫn dắt loài người kết minh với ma thú để tồn tại được không?

Rất khó!

Đây là một thanh kiếm hai lưỡi. Nếu nàng có thể chống đỡ được, dẫn dắt người Ishdar tìm đường sống từ chỗ chết, uy vọng của nàng sẽ lên rất cao. Đồng thời, áp lực chiến tranh thường có thể kích hoạt một văn minh điên cuồng tiến về phía trước.

Hứa Chỉ cũng gọi một cuộc điện thoại mà đã lâu không làm.

“Ta cũng nhân lúc này bận rộn chuyện của mình một chút.”

Hắn nhanh chân đi về phía trung tâm thành phố máy móc Veolia, tới một tòa kiến trúc màu đen cao mười tám tầng, hình dạng nấm kim châm. Đây là một trung tâm máy móc cỡ lớn, diện tích rất lớn, sau lưng là nghiệp đoàn Ngự Thú Sư sâu không lường được.

"Tiên sinh, tới ‘Công ty sinh mệnh máy móc Caroline’ để xem cơ giáp sao?” Một giọng nói êm tai vang lên. Đó là nhân viên công tác của tổ chức máy móc, dáng vẻ vô cùng đẹp, xinh đẹp tươi sáng, vóc người rất nóng bỏng.

Cô gái nhìn thấy vẻ ngoài Hứa Chỉ thì ánh mắt lập tức sáng rực lên, lộ vẻ ngượng ngùng, tim đập bình bịch, vẻ mặt si mê.

Khục!

Hứa Chỉ ho khan, chủng tộc này thực sự thẳng thắn và nhiệt

tình.

“Ta đang chờ người.”

Cô gái sửng sốt, vội vã lấy lại tinh thần, bắt chuyện:

“Vậy thì, quý ngài đẹp trai có muốn tiện thể đi xem một số cơ giáp không? Nơi này có cần điều khiển giả lập để luyện tập, có thể học hỏi thao tác mỗi loại cơ giáp.

Hứa Chỉ không từ chối.

Tiếp theo, dưới sự hướng dẫn, hắn trải nghiệm sự phục vụ cực kỳ chu đáo.

Thậm chí hắn thử lái một chiếc cơ giáp ma năng ở cấp độ nhập môn, có giá trị một trăm ba mươi nghìn, cảm giác vô cùng tốt. Thậm chí, Hứa Chỉ còn có cảm giác mê mẩn. Ô tô trong xã hội hiện đại quả thực yếu muốn chết.

Đây là một trải nghiệm rất thú vị, văn minh thế giới khác.

Chương 513: Chất Vấn Và Hoang Mang

"Nhiều năm không gặp, phong thái vẫn như trước, vẫn trẻ tuổi như vậy.” Bỗng nhiên, phía sau có một giọng nói mềm mại, dễ nghe vang lên.

Đó là một thiếu nữ xinh đẹp với mái tóc vàng, làn da trắng, mặc quần dài nhiều màu, đội mũ lưỡi trai màu xanh che khuất nửa khuôn mặt. Nhưng có thể ngờ ngợ nhận ra, góc cạnh ngũ quan của thiếu nữ rất tinh xảo, có đeo hai chiếc khuyên tai xinh xắn, dáng vẻ khiến cho người ta cảm thấy rất đáng yêu, ngây ngô chưa va chạm nhiều.

"Tiên sinh, bạn của ngài đã đến rồi sao?” Người đẹp phục vụ lưu luyến, giật mình vì vẻ đẹp của người tới. Dù chỉ thấy được nửa khuôn mặt, nhưng nàng ta cũng bị khí chất của thiếu nữ khiến phải tự ti mặc cảm. Nàng vội vã nhét cho Hứa Chỉ một tấm danh thiếp:

“Nếu có yêu cầu gì, ngài có thể gọi điện cho ta… Công tác ngoài giờ cũng được nha.”

Hứa Chỉ thả cần điều khiển giả lập xuống, nhìn người vừa tới phía sau:

“Sao ngươi lại ăn mặc như thiếu nữ thế hả?”

Caroline đè thấp mũ, trừng mắt nhìn. Đôi mắt xinh đẹp nhẹ nhàng đánh giá bóng lưng xinh đẹp của người phục vụ, u ám nói:

“Ta nghe nói, thiếu niên trẻ tuổi chưa trải sự đời thường thích

cô gái trưởng thành, mà những người đàn ông từng trải sự đời khổ nhọc lại thích trang phục thiếu nữ tươi sáng, xinh đẹp, ngây ngô."

Hứa Chỉ: "…"

Trang phục tươi sáng, ngây ngô thì có ích gì? Mụ khoa học gia điên cuồng, làm việc như sấm vang chớp giật, cuồng nhiệt nghiên cứu bộ não này, có bổ ra xem cũng thấy toàn màu đen.

"Đang chơi cơ giáp đời thứ bảy, phiên bản B45K hả? Ta dạy cho ngươi." Caroline liếc nhìn, cười khanh khách đi tới. Nàng nhìn màn hình thao tác rồi bắt đầu dạy Hứa Chỉ, giống như một người bạn cũ đã lâu không gặp.

Hứa Chỉ câm nín. Dường như Caroline đã khôi phục dáng vẻ từ lúc ở quán trà sữa, coi hắn như người bạn kết giao thông thường, trở về thái độ trước đây.

Tuy rằng kinh ngạc, nhưng bản thân Hứa Chỉ không coi điều ấy có gì quá quan trọng.

Hắn vốn không xuất hiện với thân phận Thần Sáng Thế. Người khổng lồ cao lớn vạn trượng chưa bao giờ hạ xuống thế giới này, chưa từng xuất hiện trong con mắt loài người…

Hắn chỉ xuất hiện với thân phận Thần linh.

Levis lại tự ý não bổ cho hắn một giả thiết, cho rằng hắn chỉ là một người cuối cùng của văn minh nhân loại siêu cổ đại, sở hữu sức mạnh và trí tuệ vĩ đại của nền văn minh trước.

Đã vậy, hắn thản nhiên chấp nhận thân phận này, nhưng như vậy vẫn vô cùng cao cấp! Nền văn minh thần bí cổ đại vượt xa người Ishdar hiện tại. Thái độ dịu dàng như trước của Caroline lại làm Hứa Chỉ cảm thấy thuận tiện hơn nhiều.

Caroline mỉm cười tao nhã nói:

“Nói đi, Thần linh siêu cổ đại vĩ đại, ngài tìm đến ta… Hoặc là người Ishdar chúng ta là vì chuyện gì? Chúng ta đang phải đối mặt với chiến tranh sắp bùng nổ.”

“Ta muốn chế tạo một chiếc cơ giáp.” Hứa Chỉ cười nói.

Hứa Chỉ mới cấp sáu. Nếu hắn muốn tự do vượt chân không thì phải đạt mức Thần linh cấp tám, đó là sự việc quá xa xôi. Cho dù bây giờ hắn không có hứng thú gì với việc thăm dò bên ngoài Trái Đất, lên Mặt Trăng, nhưng vẫn phải phòng ngừa chu đáo. Dù sao thì, con đường từ cấp sáu đến cấp tám Thần linh còn dài đằng đẵng, không biết sẽ xảy ra chuyện gì…

Được rồi!

Nói trắng ra, chủ yếu vẫn là sự lãng mạn của đàn ông mà thôi. Hiếm khi thấy được văn minh phát triển thành chiến giáp cơ giới như vậy. Thực ra hắn cảm thấy chạy xe đạp điện mãi rất chán, cũng muốn có một bộ chiến giáp máy móc cao cấp để trong vườn trái cây, đi vũ trụ cũng thoải mái một chút.

“Thần linh siêu cổ đại cũng thích sự lãng mạn của cơ giáp? Thích loại đồ chơi vặt vãnh này sao? Ngài muốn loại cơ giáp nào?”

Caroline ngây ngẩn ngồi cạnh, chơi một bàn điều khiển người máy giả lập khác như không có chuyện gì, lẩm bẩm:

“Tuy rằng ta không thích món đồ chơi này, nhưng thật sự cũng mạnh. Nó còn mạnh hơn Ngự Thú Sư như ta quá nhiều…”

Hứa Chỉ nói:

“Ta muốn một bộ giáp máy có thể chống cự loại hoàn cảnh chân không ác liệt, không thể sinh tồn đối với loài người.”

“Chân không, đó là cái gì?” Caroline đè thấp mũ, cười nói: “Còn có hoàn cảnh hiểm ác hơn cả dung nham sao? Nhà khoa học

như ta rất muốn biết đó là hoàn cảnh gì?”

Ánh mắt của nàng sáng như tuyết, vẻ hiếu kỳ và hưng phấn mãnh liệt:

“Chân không, có thể mang ta đi nhìn không? Ta muốn nhập gia tuỳ tục, suy tính hoàn cảnh tại thực địa mới có thể chế tạo ra chiến cơ giáp ma năng thích hợp.”

Đến lúc này Hứa Chỉ mới phản ứng, thế giới Dung Nham không có chân không.

Cái từ “Chân không” này vốn không tồn tại trong văn minh khoa học kỹ thuật của người Ishdar.

"Chân không, chính là thế giới không hề có không khí…” Hứa Chỉ bình thản trả lời.

"Cái gì?”

Caroline rất giật mình.

Nàng kinh ngạc thốt lên, rồi căng thẳng đi lại trong phòng giả lập cơ giáp. Sắc mặt của nàng nghiêm nghị vô cùng, hành vi khác thường của nàng khiến nhân viên xung quanh thỉnh thoảng quay sang nhìn nàng.

Caroline run giọng nói:

“Thần linh siêu cổ đại, thế giới không có không khí là thế nào?”

“Hoàn cảnh chân không hoàn toàn không có không khí, nó sẽ gây ra một loại áp lực cực lớn. Con người, sinh mệnh bằng máu thịt sẽ bị ép chết tươi. Mạch máu, làn da, mô tế bào sẽ tổ tung.” Hứa Chỉ nhàn nhã thao tác cần điều khiển, nhìn màn hình, khống chế cơ giáp giả lập, trả lời với tri thức thông thường mà toàn bộ

người Trái Đất đều biết: “Nước bên trong các mô tế bào đều sẽ hóa khí, rơi vào trạng thái sôi trào… Trong lỗ tai của ngươi sẽ vang lên tiếng nổ liên tục không dứt.”

"Chân không?”

Caroline rốt cục không nhịn được, kêu lên sợ hãi.

Nàng thử tưởng tượng tới hình ảnh kia, nhưng nàng căn bản không thể nào tưởng tượng được.

"Xin đừng lớn tiếng gây ồn ào!”

“Đây là công ty máy móc Caroline!”

…

Một người đẹp mặc đồng phục toàn thân màu xanh lam bước tới nhắc nhở.

"Xin lỗi! Vô cùng xin lỗi!” Caroline đè vành mũ, giấu kín dung mạo. Nàng hít sâu một hơi, ổn định tâm trạng kích động.

"Không sao! Xin cô chú ý lịch sự ở chỗ công cộng!” Người đẹp phục vụ gật đầu, rất lễ phép nói, rồi quay đầu đi.

Hứa Chỉ chỉ lặng lẽ theo dõi nàng.

Nhưng Caroline đứng yên, vắt hết óc cũng không thể nào tưởng tượng ra được.

Nàng giống một con cá quanh năm sống dưới biển sâu, cho dù thông minh cũng không thể nào tưởng tượng ra được hình ảnh trên mặt đất. Khoa học kỹ thuật của người Ishdar hoàn toàn khác biệt, bọn họ nghiên cứu cơ giáp máy móc mà chưa bao giờ từng nghiên cứu khoa học sinh mệnh.

Caroline mới chỉ bắt đầu nghiên cứu về lĩnh vực này.

Nàng nghiên cứu về hình thái sinh mệnh nên cực kỳ hiếu kỳ đối với tình trạng đó.

Nàng lại kinh ngạc lặp lại:

“Thần linh siêu cổ đại vĩ đại! Loài người chúng ta thật sự sẽ bị bóp nát ở nơi đó sao? Loài người chúng ta thực sự không có cách nào sinh tồn trong hoàn cảnh chân không sao?”

Hứa Chỉ im lặng nhìn nàng.

Caroline vội vã nén sự kích động và hoang mang, trầm ngâm vài giây, bờ môi run rẩy nói:

“Đó là một thế giới khác? Tay của ngài đã vươn tới tận thế giới khác rồi sao?”

Thế giới này không có khái niệm khoa học "Chân không".

Chỉ có thể là một thế giới khác.

Nàng cũng là người đã được khai trí, chớp mắt đã nghĩ tới điều này.

Hứa Chỉ không hề phủ nhận.

Bởi vì Caroline hiện tại rất thông minh, rất khó giấu diếm.

Chương 514: Cuộc Nói Chuyện Của Hai Người

Hơi thở của Caroline chợt trở nên gấp gáp, giọng nàng khàn khàn và ẩn chứa một chút sợ hãi:

“Như vậy, thế giới khác kia, là nguyên nhân văn minh siêu nhân loại thời cổ đại bị hủy diệt sao? Văn minh nhân loại siêu cổ đại đã đụng tới chủng tộc của thế giới khác?”

“Lẽ nào, Thần linh siêu cổ đại vẫn đang chống cự lại văn minh kia, vì hi vọng cho loài người của thế giới mới này, người Ishdar chúng ta?”

Hứa Chỉ: ???

Hắn nhìn Caroline đang căng thẳng đến cực độ, nhất thời khó bình tĩnh.

Lại có kiểu logic đó à?

Hứa Chỉ tuyệt đối không ngờ rằng, Caroline giống Levis, quá mức thông minh, đều thích suy đoán không ngừng.

Hắn vừa ngăn chặn xong sự hoang tưởng của đám dân mạng sa điêu kia, giết ngay từ trong trứng nước, nhưng hắn tuyệt đối không ngờ, cư dân vùng đất khác bên này cũng bắt đầu điên cuồng tưởng tượng rồi… Ta thật sự quá khó khăn mà!

Sớm muộn gì ta cũng dọa chết tươi các ngươi.

Hứa Chỉ chỉ mỉm cười, không trả lời, lặng lẽ đứng đó, thần bí khó lường.

“Cho nên, trước đây ngài mới muốn dẫn dắt chúng ta đi lên con đường văn minh cổ đại… Như vậy, hình ảnh khởi nguyên nhân loại mà chúng ta nhìn thấy, Thần linh siêu cổ đại kéo dài khởi nguyên của loài người mới, mà câu nói đó cuối cùng có ý nghĩa gì…” Đầu óc Caroline ầm ầm chấn động, không thể kìm được sự khiếp sợ.

Lần trước nàng lần theo ký ức về lịch sử nhân loại để tìm hiểu về khởi nguồn của nhân loại, nàng đã nhìn thấy hình ảnh về ánh sáng thần thánh, kinh khủng kia. Nàng cũng nghe thấy câu nói đó, câu nói vang vọng trong lòng rất lâu. Giống như Levis, nó đã trở thành bóng tối khủng bố mà suốt đời không thể né tránh của một nhà khoa học.

Thời khắc này, nàng không nén được cơn kích động nói:

“Câu nói đó rốt cuộc có ý gì nghĩa gì? Ta đã tìm kiếm nhà ngôn ngữ đứng đầu, đã phiên dịch vô số năm nhưng vẫn không tìm được đáp án!”

“Câu nói đó nên phiên dịch là: Khởi nguyên của sinh mệnh nhân loại mới, ta tặng cho các ngươi lời chúc phúc chân thành nhất?” Caroline gần như cầu xin, ánh mắt đáng thương nhìn Hứa Chỉ.

"Hay là: Hi vọng các ngươi không nên đi trên con đường hủy diệt trước kia của chúng ta?”

“Lại hoặc là: Hi vọng có thể thấy các ngươi chống lại tương lai cực khổ, thay chúng ta chiến thắng văn minh cổ đại từng hủy diệt chúng ta?”

…

Hứa Chỉ nhìn nhà khoa học lãnh tụ nhân loại. Giọng nàng khàn khàn, ánh mắt khao khát theo đuổi chân lý, lòng hắn chợt

thấy mất tự nhiên. Ta chỉ muốn đi vui chơi giải trí thôi mà…

Hứa Chỉ không nhịn được nữa, nói:

“Đừng nghĩ nhiều.”

“Đừng nghĩ nhiều? Đúng! Không cần nghĩ nhiều! Đây không phải vấn đề mà người Ishdar chúng ta hiện nay nên nghĩ tới.”

Caroline vội vã thu hồi đề tài, ổn định tâm trạng như đang dâng lên sóng to gió lớn, sắc mặt nghiêm nghị:

“Chân không thật sự sao? Ta sẽ thành lập một tổ điều tra liên quan, sẽ mô phỏng hoàn cảnh chân không, tiến hành thu thập và thí nghiệm… Nhưng mà, chắc sẽ không quá nhanh, bởi vì chỗ chúng ta sắp bùng phát chiến tranh.

Đồng thời, ta hi vọng sau khi chiến tranh kết thúc, nếu ngài cho phép, ngài có thể mang ta đi thế giới ‘Chân không’ được không? Dù sao hoàn cảnh giả lập là rất khó hoàn thiện, cần phải đích thân trải nghiệm, tự mình kiểm trắc số liệu thực địa mới có thể chế tạo ra cơ giáp ma năng có tính năng phù hợp nhất.” Nàng cầu xin.

Dẫn ngươi đi chân không?

Ngươi còn muốn dẫn cả một đội ngũ nghiên cứu viên của mình đi khảo sát thực địa?

Hứa Chỉ lấy lại tinh thần, trầm ngâm một chút.

Cũng không phải là không thể. Dù sao cũng đúng như Caroline nói, tự thân kiểm chứng hoàn cảnh chân không vũ trụ mới là tốt nhất.

Hắn đi qua Truyền Tống Trận tới thế giới dung nham, mà ở bên kia Truyền Tống Trận là tại vườn trái cây. Muốn đưa người tới

hoàn cảnh chân không bên ngoài tầng khí quyển của Trái Đất trong thời gian ngắn…

Sau đó truyền tống vào chân không.

Thế nhưng, nếu Caroline mang theo cả một tổ nghiên cứu viên rồi nhìn thấy chân không, có lẽ họ sẽ khiếp sợ không gì sánh nổi, rồi sẽ lại tưởng tượng ra cái gì đó…

Hứa Chỉ rơi trầm tư.

Vấn đề này hiện tại có lẽ không cần cân nhắc, dù sao chắc chắn cũng không phải bây giờ.

“Đến lúc đó, làm ơn ngài nhất định phải mang ta đi hoàn cảnh chân không, thấy thế giới thần bí mà vĩ đại kia một lần.” Caroline lập tức nói: “Đây là tâm nguyện của một nhà khoa học. Ta bằng lòng trả bất cứ cái giá nào! Bất kỳ cái gì cũng có thể…”

Nàng vội vã tới ôm lấy tay Hứa Chỉ.

Hứa Chỉ cười, rút tay lui ra hai bước:

“Đừng làm trò này! Ngươi là người ra sao, ta hiểu rất rõ. Tính cách của ngươi không hợp làm nũng, làm mấy hành động dễ thương đó… Ngươi muốn đi chân không, hãy để tương lai rồi nói đi. Trước tiên hãy xử lý tốt chiến tranh của các ngươi đi.”

"Được!" Caroline nín khóc mỉm cười, gật gù. Nhưng chần chừ một chút, nàng lại không nhịn được, thu lại vẻ mặt, lộ ra sự nghiêm túc hàng ngày:

“Thần linh cổ đại, ngài cho rằng có phải ta rất dơ bẩn? Ta còn dùng thủ đoạn hèn hạ dẫn dắt kẻ địch tấn công chúng ta, nhờ vậy đi lên đỉnh cao xã hội này. So với tinh thần khoa học thuần túy của tiên sinh Levis, ta càng giống như một chính trị gia không chừa thủ đoạn nào.”

Vẻ mặt Caroline có phần hoang mang.

“Cũng không hẳn. Mỗi người đều có lý tưởng riêng.”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, tiếp tục điều khiển cơ giáp.

Caroline cười hơi xúc động, buồn bã nói:

“Có lúc, ta cảm thấy ông trời thật bất công, giữa người với người quá chênh lệch. Ta rất thông minh, từ nhỏ đã khác với tất cả những người khác. Họ cũng hâm mộ sự thông minh của ta, cho rằng ta là thiên tài tuyệt đỉnh.”

“Nhưng ta thì sao? Ta hâm mộ thiên tài lợi hại hơn mình!

Ta nghiên cứu khoa học kỹ thuật Ngự Thú cả đời, trước khi chết già mới đạt được thành quả, được ngài tán thành. Nếu đổi lại với trí tuệ của tiên sinh Levis, có lẽ ông ấy sẽ đạt thành quả của ta chỉ trong nửa năm… Khi ta khai mở trí tuệ, ta mới hiểu được trước đây ta thua kém bao nhiêu. Tư duy của ta trở nên cực kỳ nhanh chóng…

Nhưng ta cũng hiểu rất rõ ràng, hiện tại ta vẫn không sánh được với Levis năm đó. Tư duy của ta chậm hơn ông ấy hai đến ba lần…

Trong mắt người ngoài, ta bây giờ đang dẫn dắt, thúc đẩy nền văn minh giống như tiên sinh Levis năm xưa. Cách một thời gian, sẽ có một lần đột phá khoa học kỹ thuật quan trọng… Nhưng chỉ có bản thân ta mới biết, ta đã lén lút tiêu tốn biết bao nỗ lực và gian khổ để giữ gìn vinh quang đáng xấu hổ như vậy.”

Đó là chuyện đương nhiên.

Levis là trí giả bẩm sinh, giống như một bộ CPU chính hiệu, nguyên kiện hoàn chỉnh.

Mà con đường của Caroline lại có chỗ sai lầm.

Nhờ Hứa Chỉ uốn nắn, nàng mới mở mang đầu óc hơn. Nhìn như chỉ có một điều, nhưng vì con đường bẩm sinh đã không trọn vẹn khiến chênh lệch trở nên lớn vô cùng. Giống như một CPU lậu bị thay thế linh kiện và hàn lại vậy.

Đồng thời, điều này cũng liên quan tới trí tuệ con người.

Trở thành bộ não Silicon chỉ tăng cường tốc độ tính toán, mà dù ngươi giao trí khôn và tài năng cho một kẻ tầm thường không có thiên phú, thì dù tốc độ tư duy nhanh hơn nữa. Nếu không có sự sáng tạo và tư duy cách tân, ngươi cũng không thể khai sáng văn minh.

Caroline đã được xem như trí tuệ hàng đầu nhân loại, nhưng tài năng lại không bằng Levis năm xưa.

“Ngươi gánh vác vinh quang của Levis, thực hiện giấc mơ của hắn, không muốn phụ lòng hắn cũng là đương nhiên… Ngươi nỗ lực cũng là điều vô cùng bình thường.” Hứa Chỉ bình đạm trả lời: “Phải biết rằng, đa số con người đều không phải trí giả bẩm sinh, thiên tài chỉ thuộc về một số ít.”

Caroline được cổ vũ và an ủi, hỏi:

“Ngài cũng như thế sao? Khắc khổ và nỗ lực mới đi tới ngày hôm nay?”

Hứa Chỉ trả lời:

"Không, ta không phải như vậy.”

Caroline: "..."

Vẻ mặt Caroline biến đổi, nhưng lại được cổ vũ:

“Đây chính là sự hùng mạnh của văn minh siêu cổ đại! Mỗi

công dân bọn họ đều có sức mạnh vô cùng lớn lao… Mà tương lai, ta cũng phải giúp mỗi người Ishdar đều có trí tuệ gần với Thần, có được sức mạnh to lớn và hoàn mỹ… như ngài!"

Hứa Chỉ xua tay áo, xoay người rời đi:

"Không nên quá mức điên cuồng. Lúc nghiên cứu cũng phải nghỉ ngơi đôi chút. Ta cảm thấy mép tóc của ngươi thưa thớt hơn nhiều rồi."

Caroline ngẩn người, nhìn bóng lưng đi xa, chợt mỉm cười.

Chương 515: Chiến Tranh Sắp Kết Thúc

Một lát sau, một nữ trợ lý đi ra từ trong bóng tối. Đây là lần đầu tiên nàng ta nhìn thấy nữ sĩ Caroline với thủ đoạn sấm vang chớp giật, quyết đoán mãnh liệt lại có vẻ mặt dịu dàng và bình tĩnh như vậy.

Vị kia chính là Thần linh của thời đại viễn cổ sao?

Trong lòng nữ trợ lý chấn động.

“Millvina, không được để lộ chuyện hôm nay ra ngoài.” Caroline thu lại vẻ mặt, lạnh lùng nói.

“Vâng!”

Millvina cung kính đáp.

“Ta sẽ mãi mãi bảo tồn ký ức này ở một góc trong đầu.”

Caroline khép hờ mắt. Nàng nhìn trên kính râm, đó là hình chiếu hệ thống với đường nét đơn giản, nàng bảo tồn lại đoạn ký ức cực kỳ quý giá này tại nơi sâu xa nhất của "My Computer".

Nàng đã biến bộ não người thành máy vi tính… Cho nên tăng cường hiệu suất.

Đây là thành quả bao năm qua của nàng.

Nàng phát hiện, sau khi bộ não của mình thức tỉnh thì đã không còn bộ não máu thịt nữa. Nàng thử sửa chữa chương trình trong đầu, cấu trúc nó bằng hệ thống ngôn ngữ C.

Chuyện này đã liên quan đến bộ não… là lĩnh vực mà trước kia Levis chưa từng tìm hiểu đến. Bởi vì tiên sinh Levis không thích nghiên cứu vùng cấm của khoa học sinh mệnh này. Thậm chí ông ấy đã chống lại, cho rằng đó là lĩnh vực mà loài người không nên mạo phạm.

Một khi đã mạo phạm tới, tất nhiên mọi người sẽ phải trả một cái giá khốc liệt.

“Đã tới lúc gọi cho các lãnh đạo lớn, phải phát động chiến tranh rồi.” Nàng nhìn màn hình hệ thống màu lam nhạt trước mắt, yên lặng phát sóng gọi tới điện thoại của các cơ cấu lớn.

Xoẹt!

Sóng điện não của Caroline khuếch tán thành một loại tín hiệu đặc biệt, kết nối với toàn bộ mạng lưới của cả tòa nhà. Sau đó nàng nhanh chóng đi ra khỏi tòa nhà cao tầng. Trong đầu nàng đã bắt đầu tiến hành một cuộc hội nghị qua video có gần trăm người lãnh đạo cấp cao.

“Một vị… Thần còn sống.”

Millvina sửng sốt nhìn cảnh này, giống như thấy thần tích.

Nàng ta cực kỳ khát vọng, sùng bái nhìn theo lãnh tụ của mọi người, Caroline.

Từ lâu, nàng đã không cần mang theo bất kỳ thiết bị thông tin, điện thoại di động, máy vi tính nào, chỉ dựa vào bộ óc đã có thể phóng ra sóng điện não với tần số đặc biệt, có thể xâm nhập vào bất kỳ mạng Internet nào.

Một ý thức trong đầu đã có thể giao lưu với người khác, đồng thời tiến vào máy tính và thay đổi toàn bộ thế giới…

Con người như vậy, xin hỏi, không phải Thần thì là cái gì?

“Người Ishdar chúng ta tương lai có lẽ sẽ hoàn toàn bỏ đi ngôn ngữ, chỉ cần truyền sóng điện não cho nhau là có thể kết nối mạng lưới, đồng thời giao lưu với nhau… Tư duy bộ não lan tỏa và va chạm…”

Thân thể Millvina run rẩy, vô cùng cuồng nhiệt.

“Ah! Kỳ diệu cỡ nào! Có lẽ người Ishdar trong tương lai không xa sẽ không còn cần dùng miệng để nói chuyện với nhau nữa. Miệng lưỡi sẽ chỉ dùng để hưởng thụ món ngon tuyệt diệu… cùng với nụ hôn nồng cháy, sảng khoái với người yêu!”

…

Đế quốc năm 198.

Đại vực Tường Đá bùng nổ chiến tranh khủng bố. Liên minh người Ishdar tràn ngập nguy cơ, tử thương vô số. Trong toàn thể xã hội loài người, thành phần tri thức, sinh viên đại học, phụ nữ, người già, rất nhiều người đã đi ra chiến trường.

“Vinh quang của người Ishdar không thể hủy diệt!”

Bọn họ đều tinh thông trò chơi “Cách mạng máy móc”, hầu như đã tiến vào thời đại toàn dân là lính.

Ầm ầm!

Từng chiếc cơ giáp, phi thuyền hàng không cơ động bay trên bầu trời.

Nguồn động lực của chúng chính là ma hạch. Ma hạch có thể sạc năng lượng điện, mà điện lực lại tới từ máy phát điện dung nham, gần như vô cùng vô tận.

Nhưng ma hạch dù sao cũng không phải là thứ vĩnh cửu, cũng có tuổi thọ nhất định. Giống như phần cứng, một viên ma hạch

được dùng quá nhiều sẽ lão hóa, tàn tạ, cuối cùng tan vỡ.

Đế quốc năm 201.

Liên minh người Ishdar điên cuồng chống cự.

Các ma thú Chuẩn Đế của đại vực Tường Đá trong chiến tranh không ngờ đã biết được sự đáng sợ và khát máu của chủng tộc này.

"Chúng ta không thể tấn công từng nhóm nữa, phải giữ lại chiêu sau cùng, ẩn giấu thực lực. Chúng ta bắt chúng lại trước, sau đó chúng ta lại tự chiến tranh chia cắt với nhau sau!"

“Bọn chúng dùng khế ước nô dịch ma thú!”

“Thật quá điên cuồng!”

…

Đế quốc năm 206.

Tại một đoạn thời gian bị chèn ép, văn minh giáp máy móc nghênh đón một đợt bùng phát khoa học kỹ thuật lớn.

Loài người phát minh ra chiến cơ giáp mạnh mẽ nhất: Chiến giáp Caroline.

Chiếc chiến giáp này đủ sức lay chuyển cả một tòa nhà cao chọc trời, to lớn đến độ che trời phủ đất.

Nó là phát minh vĩ đại nhất của người Ishdar, không có một trong. Bên trong nó có sáu Cơ Giáp Sư hàng đầu cùng khống chế. Đồng thời, nó do tám viên tinh hạch của ma thú cấp sáu làm thành bộ vi xử lý tám nhân. Bên trong mỗi bản mạch có hơn trăm viên ma hạch cấp ba, cấp bốn làm phụ trợ. Sức chiến đấu của nó được khuếch đại lên tới trình độ Chuẩn Đế.

Dưới sự bất ngờ không kịp đề phòng, trong đại vực Tường Đá, một nhân vật mạnh mẽ cấp bậc Chuẩn Đế bị một phát "Pháo dung nham diệt thế" tụ năng lượng bắn chết tươi!

"Nhân loại đáng ghét! Rõ ràng bản thân chúng yếu đến độ thua cả ma thú cấp một, nhưng lại có thể sử dụng sức mạnh khoa học kinh khủng như vậy!"

"Bộ não và trí tuệ của chúng thật đáng sợ!"

Mỗi con ma thú mạnh mẽ đều rất kinh hãi.

Trận chém giết càng trở nên điên cuồng.

Đế quốc năm 210.

Bảy Chuẩn Đế cùng mai phục trong một dãy núi, chiến giáp Caroline bị phá hủy tại chỗ.

Người Ishdar rơi vào cảnh diệt vong tuyệt vọng, chiến lực mạnh mẽ nhất của văn minh máy móc đã bị phá hủy.

"Caroline, ngài ấy cuối cùng vẫn không đứng ra sao?"

Vô số người lên tiếng.

Thế nhưng, ngay cả đồng minh của loài người là Chuẩn Đế Michael cũng biến mất không còn tăm hơi giống như Caroline.

Đế quốc năm 211.

Người Ishdar liên tục bại lui. Bảy Chuẩn Đế tự mình giáng xuống thủ đô sáp nhập của hai Đế quốc loài người. Chúng đứng trên đỉnh Quốc hội.

Bảy sinh linh khủng bố tỏa ra uy áp dạt dào, giống như Thần linh, ép xuống khiến toàn thể loài người không thở nổi. Lửa cháy hừng hực, chúng bước vào bộ chỉ huy tối cao của loài người.

“Loài người, thần phục đi!”

Dưới vô số sự chú ý từ truyền thông, máy quay phim, bảy nhân vật mạnh mẽ với hình thái khác biệt lạnh lùng, nghiêm nghị nhìn các nghị viên là lãnh đạo cấp cao của loài người.

Toàn thể xã hội loài người dường như đã tới lúc tận thế vậy, vô số người điên cuồng chạy trốn. Người giàu có tổ chức cơ giáp tư nhân định trốn vào mảnh đất dung nham cổ đại mênh mông, tránh né tai nạn.

Những chiếc chiến xa lái vào thủ đô, từng bộ cơ giáp vây quanh.

Nhưng người Ishdar chưa bao giờ căng thẳng giống như hôm nay, bởi vì đối thủ của họ đã không thể chống cự lại được nữa. Toàn bộ những kẻ mạnh nhất của đại vực Tường Đá đã công phá phòng tuyến của loài người, tùy tiện xâu xé.

“Nhân loại chúng ta sẽ diệt vong như vậy sao? Hay phải khuất phục?”

Vô số truyền thông đang theo dõi, một số phát thanh viên đang báo tình hình, khóc không thành tiếng.

Bảy vị Chuẩn Đế gạt lãnh đạo cấp cao của loài người sang một bên:

“Mau khuất phục đi! Dùng TV và truyền thông của các ngươi biểu thị rằng loài người đầu hàng… Nếu không, chúng ta sẽ giết sạch các lãnh đạo của các ngươi ngay tại đây, đổi nhóm người khác tới làm.”

“Luôn sẽ có kẻ sợ chết, khuất phục chúng ta, làm lãnh đạo của nhân loại.”

Bọn họ lạnh lùng nói.

Các lãnh đạo của loài đều giận đến đỏ cả mặt. Sau đó, sắc mặt mọi người đều trắng bệch, hồn bay phách lạc.

Chương 516: Thần Tộc Sinh Ra

Bất chợt, đúng lúc này, một luồng sáng đỏ như máu xông thẳng lên trời. Một con cự long toàn thân khảm nạm vô số viên kết tinh sặc sỡ đủ năm màu giáng xuống:

“Lũ Chuẩn Đế ngu xuẩn! Ngày hôm nay, các ngươi đều phải gục xuống cho ta!”

"Là Michael!"

“Khí tức của hắn thế mà đã đạt tới Thiên Đế!”

…

Bảy tên Chuẩn Đế đều ngơ ngác.

"Là Michael!"

Vô số phóng viên truyền hình liên tục lôi máy ảnh nhắm ngay bầu trời, tất cả mọi người sững sờ nhìn về phía con cự long năm màu kia.

“Đã biến thành cự long năm màu rồi? Vảy giáp năm màu toàn thân là từng viên tinh hạch được khảm vào sao?”

"Đây là… kỹ thuật cải tạo sinh mệnh?”

Tất cả mọi người chậm rãi dừng bước.

Thời khắc này, ánh mắt của toàn thể nhân loại trên thế giới, cả trăm triệu người ngừng thở, căng thẳng theo dõi.

Ầm ầm!

Cảnh giới Thiên Đế quá mức kinh khủng. Chỉ một đòn, bảy Chuẩn Đế thi nhau trọng thương.

“Bảy tên các ngươi, thần phục hay là tử vong?”

Michael nói.

Mấy tên Chuẩn Đế xoay mặt nhìn nhau. Trước sự lựa chọn liên quan tới sinh mệnh, cuối cùng chúng vẫn phải hạ thấp cái đầu kiêu ngạo:

“Chung ta yêu cầu khế ước bình đẳng, có đãi ngộ giống như ngươi!”

Thời khắc này, toàn bộ thế giới rung chuyển. Chỉ trong phất tay, bảy kẻ địch mạnh mẽ đã thất bại.

“Sáng tạo này rốt cuộc là… Thần?”

Trước đài truyền hình, vô số người thấy cảnh này liền hít một hơi lạnh.

Một thời đại mới sản sinh.

Thời khắc này được lịch sử khắc ghi. Người Ishdar được con cháu nghìn vạn năm sau gọi là văn minh siêu cổ đại cấm kỵ nhất trong lịch sử: Thần tộc. Không ngờ rằng, bọn họ chỉ dùng hai trăm năm phát triển ngắn ngủi đã tiến thẳng vào thời đại toàn dân là “Thần”.

Đế quốc năm 213.

Quá nửa thế lực của đại vực Tường Đá, bởi vì bảy Chuẩn Đế quy hàng mà gần như bị nhét vào lãnh thổ của người Ishdar.

Một đại vực có diện tích tương đương với ba, bốn thế giới Hoang cổ, mênh mông rộng lớn khôn cùng. Người Ishdar căn bản không có cách nào khống chế lãnh thổ lớn như vậy. Phần lớn nơi

này đều là rừng rậm nguyên thủy, có rất nhiều kiểu loại ma thú sinh sống, khắp nơi là bảo vật, nhưng khó có thể khai thác.

Thế nhưng, thủ lĩnh ma thú của nơi này đã thần phục trước loài người.

Khu vực này sẽ nhanh chóng có những vệ tinh tín hiệu khảm vào vách đá trên trời, kết nối các trạm tín hiệu mạng, đưa toàn bộ rừng sâu ma thú nguyên thủy tiến vào thời đại Internet. Các ma thú cao cấp bắt đầu sử dụng điện thoại di động, máy vi tính để kết nối mạng, đồng thời trợ giúp nhân loại khai quật mỏ vàng mênh mông này, khai thác các loại tài nguyên.

Nhờ đó tiến vào thời kỳ cường thịnh trước nay chưa từng có.

Năm sau, Caroline công bố kỹ thuật mới nhất: Kỹ thuật gia tăng ma hạch, việc gia tăng chỉ giới hạn đối với giống loài ma thú. Chúng có thể tăng thêm ma hạch trên thân mình. Đó cũng chính là nguyên nhân căn bản giúp Michael trở nên mạnh mẽ.

Vô số truyền thông bắt đầu rung động. Kỹ thuật vượt thời đại này đã thay đổi thời đại nhân loại.

Nhưng tác dụng phụ cũng rất lớn, khả năng gây ra tinh thần thác loạn.

“Nhật báo Thời Đại”:

“Ngự Thú Sư có khả năng vô hạn, hiện nay đã không thấp hơn văn minh máy móc! Hai văn minh lớn sánh vai cùng nhau!”

Đế quốc năm 217.

Một tin tức chấn động thiên hạ lần thứ hai được công bố.

Trước truyền hình, Caroline với hình tượng thiếu nữ xinh đẹp tao nhã đang ngồi trên ghế salông, đối diện là một người chủ trì

xinh đẹp.

Caroline nói:

“Mọi người trước truyền trình, ta đã phiên dịch được chương trình mã hóa sinh mệnh, mở ra cấm địa sinh mệnh của loài người, khai phá ra tiềm lực của tuyến tùng, giúp cho người hiện đại có thể sở hữu bộ não gần với Thần!”

Ầm!

Cả thế giới, vô số ánh mắt chăm chú nhìn.

Người chủ trì vô cùng kích động, vội vàng hỏi:

“Để loài người chúng ta có trí tuệ và bộ não tương tự như ngài, như tiên sinh Levis sao?”

"Đúng thế."

Caroline nói, vẻ mặt cực kỳ hờ hững.

Trước đài truyền hình, vô số đôi mắt của mọi người nóng rực lên. Họ gọi cha mẹ và con cái vào phòng bếp. Một số người đi gọi đồng nghiệp, tất cả mọi người vây quanh máy vi tính và TV bàn luận sôi nổi.

"Chúng ta cũng có thể sở hữu trí tuệ vĩ đại như vậy ư?”

“Bộ não của chúng ta cũng có thể như tiên sinh Levis?”

"Không thể nào! Một chủng tộc sao có thể toàn gia là thiên tài? Tất cả đều có trí tuệ tiếp cận với Thần được?”

“Nếu thật sự có chủng tộc như vậy tồn tại. Vậy thì, chủng tộc như vậy chắc có thể gọi là… Thần tộc chứ?”

"Làm sao không thể? Ta cho rằng có thể! Nếu khoa học kỹ

thuật phát triển đến cực hạn, không có ai biết nó có sức mạnh to lớn đến mức nào, nhưng ít nhất DNA loài người, bí ẩn của sinh mệnh, hẳn sẽ được mở hết ra. Chúng ta sẽ có được khả năng tự do điều khiển gen, hiểu rõ toàn bộ năng lực, cấu tạo của bộ não… Lúc này, Caroline chính là người có thành tựu không thua kém với tiên sinh Levis trong lịch sử toàn nhân loại!"

…

Đây chính là thời khắc có tính lịch sử.

Thậm chí có thể nói, đây là thời đại giữa người Ishdar cũ và người Ishdar mới.

Trên đài truyền hình, Caroline tiếp tục nói:

"Đây là một hạng mục kỹ thuật cách tân. Trải qua nhiều năm nghiên cứu, nó đã theo xu hướng hoàn thiện, đã có thể tiến vào thí nghiệm lâm sàng quy mô lớn. Nếu các vị có chí hướng, xin hãy tới bệnh viện Caroline gần nhất để giải phẫu 'Khai phá tiềm lực tuyến tùng'. Đương nhiên… Hậu thiên mở tiềm lực sẽ kém xa Tiên thiên, nhưng tốc độ tư duy vẫn gấp mấy lần nhân loại hiện tại. Thậm chí có thể nói, đó là hai giống loài hoàn toàn khác!"

Sau ngày này, trước ống kính trực tiếp của đài truyền hình, có một trăm người tình nguyện tới bệnh viện Caroline ở trung tâm thành phố tiếp nhận giải phẫu mở tuyến tùng não. Mỗi lần giải phẫu kéo dài tận bảy giờ, nhưng đã thành công kích hoạt tuyến tùng.

Những người đó làm thí nghiệm trước đài truyền hình. Tốc độ tư duy của họ… đã tiếp cận một số máy vi tính kiểu cũ của nhân loại thời nay. Tốc độ ghi nhớ, tốc độ chọn đọc vô cùng nhanh chóng.

Vô số người ngồi trước TV không dám tưởng tượng, những

người đó lúc trước và lúc sau là hai sinh vật khác nhau.

"Thật sự thành công rồi!"

“Não người có thể tính toán ngang với máy tính?”

“Ôi! Tiên sinh Levis ơi, thật quá phóng đại rồi!”

Cả thế giới xôn xao.

Nhất thời, trong mỗi thành phố, bệnh viện Caroline nhanh chóng được thành lập, rồi nhanh chóng chật ních. Danh sách hẹn giải phẫu xếp tới tận sang năm.

Caroline tiếp tục tuyên bố:

“Hạng mục giải phẫu tuyến tùng này không thích hợp với toàn bộ nhân loại… Bởi vì thể chất khác nhau. Ta chia bộ não con người làm bốn tầng cấp ‘Dựa theo lộ tuyến sai lầm”. Lộ tuyến sai lầm càng nhiều, cái giá phải tiêu tốn khi giải phẫu càng lớn, trí tuệ được mở càng thấp… Dựa theo trình tự này phân ra công dân hạng nhất, công dân hạng hai… Ngoài công dân hạng ba, tức là lộ tuyến sai lầm có ba cái trở lên. Là công dân hạng bốn, sẽ không được giải phẫu tuyến tùng!”

Toàn thể nhân loại lại sôi trào.

Caroline tiếp tục nói:

"Đương nhiên, hạng mục giải phẫu này tiêu tốn tài chính của cơ cấu nghiên cứu Caroline tận một trăm tỷ, nhưng chúng ta vẫn duy trì nguyên tắc vì người dân như trước. Hiện nay, người trưởng thành cần tự giải quyết phí giải phẫu. Với trẻ mới sinh, quỹ Caroline chúng ta sẽ hợp tác với Liên hợp Đế quốc loài người thực hiện đãi ngộ phúc lợi xã hội. Trẻ vừa sinh ra sẽ có thể giải phẫu mở sọ, kích hoạt tuyến tùng miễn phí… Đương nhiên, trẻ mới sinh phải có tư chất đủ điều kiện giải phẫu tuyến tùng.”

Đến lúc này, có người bắt đầu không còn thờ ơ được nữa.

Họ từ mừng rỡ chuyển thành giận dữ, vì loài người bắt đầu bị chia đẳng cấp. Rất nhiều người khi đo lường tư chất mới giật mình phát hiện, vậy mà có khoảng tám phần mười nhân loại vốn là công dân ngoài hạng ba, vốn không có cách khai trí!

"Chúng ta kháng nghị!"

"Chúng ta từ chối đãi ngộ bất bình đẳng!"

Chương 517: Kế Hoạch Tân Nhân Loại

Chỉ có hai phần mười nhân loại là công dân cấp ba, bộ não có dưới ba lộ tuyến sai lầm, có thể mở tuyến tùng. Còn lại 80% nhân loại không có khả năng tiếp nhận giải phẫu, chớp mắt đã bắt đầu phản loạn.

"Kháng nghị!"

"Người Ishdar có thể trở thành Thần... Nhưng mà, ta từ chối!

Vô số người ra phố biểu tình, kháng nghị.

Hứa Chỉ thấy cảnh này, sắc mặt chỉ bình thản, có vẻ hiếu kỳ.

"Caroline, cuối cùng ngươi sẽ lựa chọn thế nào?"

"Khi đó, ngươi nói với ta, giấc mộng của ngươi không phải là chủng tộc tập hợp cả khoa học và siêu phàm sao? Ngươi muốn một chủng tộc không có giai cấp, bình đẳng và mạnh mẽ. Mỗi người đều có trí tuệ và sức mạnh của Thần, người người đều là thần linh hoàn mỹ. Hiện giờ có giai cấp, có cái gọi là 'Tư chất', không phải cũng giống như văn minh siêu phàm có nhà độc tài và kẻ thống trị hay sao?"

Trong đầu Caroline rốt cuộc chứa đựng suy nghĩ gì?

Hứa Chỉ rất chờ mong, chờ đợi bộ cơ giáp của mình. Hắn mỉm cười.

...

Đế quốc năm 217.

Bạo động to lớn vẫn tiếp tục lên men. Nhưng dưới thủ đoạn nối tiếp, Caroline phối hợp với chính phủ loài người cấp tốc trấn áp bạo động, đồng thời trợ giúp loài người hạng hai bắt đầu giải phẫu.

Đế quốc năm 218.

“Cuộc biểu tình cực đoan Peter Dahl” bùng phát.

Ở thành phố Peter Dahl, tám phần mười người của cả khu đô thị bãi công. Họ nâng cao cờ, đi chiến xa màu đen, diễu hành rầm rộ ngoài phố, mênh mông cuồn cuộn. Siêu thị, cửa hàng đều bãi công. Thậm chí, một số tổ chức cực đoan cấp tiến phá hoại phương tiện, tàu điện ngầm nơi công cộng.

Caroline lại lên truyền thông đưa ra tin tức, nói rằng:

“Không có cải cách nào không đổ máu. Đều là những kẻ cổ hủ, khiến khoa học kỹ thuật dừng bước không tiến!”

"Các ngươi muốn thời đại rút lui sao? Sự cố chấp, bướng bỉnh trong đầu các ngươi sẽ phá hủy tương lai của người Ishdar!”

“Thế hệ chúng ta chính là thế hệ nằm giữa hai thời đại. Bất bình đẳng? Ta thừa nhận! Nhưng sau khi thế hệ chúng ta già chết đi, loại đối xử bất bình đẳng này sẽ biến mất!”

“Bởi vì ta chắc chắn có thể hoàn thiện kỹ thuật tuyến tùng trong vòng ba mươi năm, sau đó mỗi đứa trẻ Ishdar sinh ra đều có tiềm lực mở tuyến tùng, trở thành Thần tộc!”

"Tương lai, mỗi một người Ishdar đều là người có trí tuệ gần với Thần!”

“Mà muốn hoàn thành tương lai hoàn mỹ này chính là cần tới

20% người may mắn có thể mở tuyến tùng bị các ngươi mắng chửi, căm ghét trong xã hội loài người kia… Mỗi người trong số họ đều có trí tuệ tiếp cận ta và tiên sinh Levis. Họ sẽ thay người Ishdar chúng ta hoàn thiện khoa học kỹ thuật!"

Lập tức, vô số người trầm mặc.

Họ suy nghĩ.

Một Levis đã đủ để thay đổi từng tiến trình thời đại của toàn thể xã hội nhân loại…

Mà trong một xã hội loài người có tận 20% người có trí tuệ gần với tiên sinh Levis, vậy thì văn minh này sẽ nghênh đón sự bùng nổ trước nay chưa từng có.

Thậm chí bọn họ không hoài nghi chút nào, 20% nhân loại này hợp lực lại, đó là mười triệu người… Tất nhiên họ có thể triệt để hoàn thiện hạng mục kỹ thuật này trong tương lai, để sau đó mỗi đứa trẻ sinh ra đều có trí tuệ Thần.

"Chúng ta thật sự đang đối đầu lại sao?"

"Có lẽ chúng ta thật sự đang cản trở thời đại."

…

Một số người Ishdar trầm mặc, hồn bay phách lạc.

Nếu bất bình đẳng tiếp tục kéo dài, mỗi đời người đều có sự đê hèn và sự chênh lệch tư chất, tất nhiên họ thà chết chứ không chịu khuất phục. Thế nhưng, con cháu đời sau của họ đều có thể hưởng thụ sự hoàn mỹ thành Thần.

Không có đối xử bất bình đẳng, họ sẽ không còn lý do phản kháng.

"Chúng ta cũng có con, có cháu…"

“Chỉ cần sự bất bình đẳng này không xảy ra trên người con cháu chúng ta, vậy là đủ rồi…”

Dần dần, bởi vì cuộc diễn thuyết “Thần ngày kia” dài bảy giờ của Caroline trước quảng trường Thời Đại, một trận bạo động toàn nhân loại chỉ còn tiếng than thở khóc lóc, cảm động lòng người, tự hành dừng lại.

Đế quốc năm 220.

20% người Ishdar đều nhận được giải phẫu mở tuyến tùng.

Tháng một năm sau đó.

Caroline công bố “Kỹ thuật lập trình não bộ”. Toàn thể tầng lớp tinh anh của loài người liên tiếp cấu trúc màn hình hệ thống trong não bộ. Người Ishdar mới có “Phó não trí tuệ”, chính là thứ mà mọi người thường nói: Máy vi tính cá nhân trong đầu.

Tháng sáu, Caroline công bố “Lập trình cảm ứng tần số thần kinh”, lắp đặt hệ thống thông tin trong não bộ. Nguyên lý của hệ thống này là khống chế sóng não, tiến hành giao lưu ý thức.

Người Ishdar tiến vào thời đại giao lưu ý thức.

Mỗi người Ishdar được khai mở trí tuệ đều có một số hiệu não bộ duy nhất.

Khi họ đối mặt với nhau, chỉ cần kết nối tần số là có thể giao lưu ý thức, không cần nói chuyện.

Sau đó, trên phố lớn ngõ nhỏ xuất hiện cảnh tượng vô cùng đáng sợ: Thường có hai người ngồi trên ghế uống nước, một câu không nói, nhưng thực ra bọn họ đang trò chuyện.

Mà thời đại Internet, thời đại máy vi tính cá nhân đã bị đào thải.

Họ muốn lên mạng thì chỉ cần thực thi ngay trong đầu là được.

Máy vi tính giống như tivi đen trắng bị đào thải năm xưa, dần biến mất khỏi tầm mắt của loài người.

Đế quốc năm 226.

"Kế hoạch nguồn gốc sự sống" chính thức khởi động được mười năm.

DNA của người Ishdar có tới hơn ba tỷ cặp bazơ tổ hợp thành gen người.

Dưới sự phân tích cực độ nhanh chóng của lượng lớn tinh anh loài người, tận hàng triệu "Máy tính trí năng" hình người, họ đã phân tích ra tác dụng của toàn bộ tổ hợp gen người Ishdar.

Caroline bắt đầu công bố:

"Chúng ta đã giải khóa tuyến tùng của con người, bộ não giống như một máy vi tính. Không giống với bộ não hữu cơ máu thịt, chúng ta có thể khống chế toàn bộ cơ thể mình, có thể lập trình phản xạ có điều kiện, có loại nhu cầu sinh lý thân thể… Mà việc phân tích lập trình DNA có thể làm rõ 'Mã nguồn' cơ thể chúng ta, giúp chúng ta triệt để khống chế thân thể… Nhờ não bộ phát chỉ lệnh, sửa chữa lượng nhỏ DNA của chính mình.

Ví dụ như, cải tạo gen dung mạo của chúng ta, gen chiều cao, gen huyết thống…

Tất cả những thành quả này thuộc về mười một triệu tân nhân loại cùng tham dự. Chúng ta sẽ miễn phí lập trình hệ thống bộ não: 'Kho gen', cung cấp cho tất cả công dân, vô điều kiện tải về! Đương nhiên, sửa chữa gen ở mức độ lớn là không thể. Với thủ đoạn khoa học ngày nay sẽ gây ra tan vỡ gen… Có lẽ tương lai có thể, nhưng hiện tại chỉ tương đương với sửa gương mặt, để mỗi

người chúng ta có dung mạo và thân thể hoàn mỹ!”

Toàn bộ thế giới nín thở.

Đến đây, mỗi người mới sinh đều có thể mở tuyến tùng. Bộ não của họ sẽ chứa phó não, màn hình hệ thống phó não, có chương trình “Kho gen”, có khả năng cải tạo thân thể.

Nhưng mỗi một công dân bình thường chỉ có một cơ hội.

Bởi vì sửa chữa gien là chuyện cực kỳ nguy hiểm, đồng thời chỉ có thể sửa chữa trước năm mười tuổi, định hình dung mạo bản thân. Đồng thời, sự sửa chữa không được phép quá lớn. Chương trình “Kho gen” sẽ tính toán độ nguy hiểm và độ khả thi trong quyết định của ngươi. Nếu độ nguy hiểm khi sửa chữa quá lớn, hệ thống sẽ từ chối sửa chữa, ngăn chặn tử vong.

“Thật đáng sợ!”

“Đây chính là sức mạnh của khoa học kỹ thuật!”

“Văn minh khoa học kỹ thuật phát triển đến hiện tại đã là tất nhiên. Loài người chúng ta sớm muộn gì cũng đạt tới. Thậm chí hiện tại chúng ta đã hoàn toàn có thể khống chế mã gen DNA của chúng ta, hiểu được mật mã sinh mệnh!”

“Chúng ta đã phát triển đến bậc cao, không cần lời nói mà dùng sóng não ý thức cao cấp hơn để giao lưu!”

…

Vô số người Ishdar nín thở theo dõi.

Năm sau, 80% người Ishdar còn lại bắt đầu có lượng lớn người chấp hành chính sách không sinh sản. Họ dự định đợi đến khi khoa học kỹ thuật phát triển đến mức mỗi trẻ mới sinh đều có năng lực mở tuyến tùng.

"Chúng ta hiện tại không thể sinh con, không thể để cho con của chúng ta giống như chúng ta! Chúng ta chờ kỹ thuật hoàn thiện lại tiếp tục sinh sản!”

"Con của chúng ta nên có hạnh phúc, thân thể và dung mạo hoàn mỹ, cùng với trí tuệ gần tới Thần!”

Chương 518: Văn Minh Siêu Não Tải Phần Mềm Hack

Đế quốc năm 228.

Dưới sự thúc đẩy phát triển của hàng nghìn vạn trí giả người Ishdar, văn minh của họ đã vượt xa thời đại của tiên sinh Levis, hầu như mỗi giai đoạn đều tính bằng đơn vị tháng, thay đổi sang chương mới!

Một tháng chính là một thời đại khoa học kỹ thuật mới tinh!

Trong "Kế hoạch tân nhân loại", các nhà khoa học tiếp tục phân tích sâu thêm về tác dụng của gen người và sự phối hợp của các tổ hợp gen. Người Ishdar đã có thể làm ra nhân bản hoàn mỹ, thí nghiệm phôi thai trẻ con trong ống nghiệm.

"Kế hoạch nhân loại hoàn mỹ" chính thức triển khai.

Họ sửa chữa hơn ba tỷ cặp bazơ tạo thành bộ gen người, sáng tạo ra đứa trẻ có DNA hoàn mỹ, bẩm sinh đã có dung mạo, sức mạnh và trí tuệ hoàn mỹ nhất: Adam.

Dưới sự đào tạo của mười mấy nhà khoa học nhân loại, Adam trưởng thành trong cơ sở nghiên cứu khoa học từ nhỏ. Nó thể hiện ra tài năng phi phàm, vừa sinh ra một giờ đã có thể giao lưu hoàn chỉnh, ba ngày đã học được rất nhiều tri thức nhân loại.

"Đây là tạo vật hoàn mỹ cỡ nào!"

Vô số nhà khoa học thán phục.

Đế quốc năm 229.

Năm Adam hai tuổi, trong quá trình điều khiển thí nghiệm cơ giáp, nó đã điều khiển một chiếc cơ giáp đời K9123 tàn sát toàn bộ nhà khoa học hàng đầu trong cơ sở nghiên cứu. Sau đó giết ra ngoài thành phố, gây náo động cả thành phố máy móc. Cuối cùng, nó bị vệ đội máy móc đánh gục.

Nhân loại mất đi vô số nhà khoa học tinh anh, tổn thất nặng nề.

“Như thế là vi phạm đạo đức và nhân quyền!”

“Nhân tạo người sống, trẻ con trong ống nghiệm, không nên sinh ra trên thế giới này!”

Người Ishdar phát hiện trẻ con sinh ra trong ống nghiệm, những đứa trẻ biến đổi gen được đào tạo ra sẽ có tính cách phi tự nhiên, hung ác, dễ cáu giận.

Nên kỹ thuật này lập tức bị kêu dừng khẩn cấp, được xếp vào lĩnh vực cấm chỉ tìm hiểu.

Đế quốc năm 230.

Công ty Caroline tiếp tục công bố một tin tức đáng sợ:

“Chúng ta đã nghiên cứu ra nguyên nhân ma thú mạnh mẽ. Một khi chúng trưởng thành, chúng sẽ sở hữu lực lượng và phép thuật mạnh mẽ!

Nguyên nhân là vì trong bản năng ký ức của chúng có cơ chế ‘Minh tưởng’, cùng với cơ chế ‘Rèn thể’.

Chúng ta đã hoàn thành phân tích. Đồng thời, phần mềm treo máy “Minh tưởng cơ sở” mở ra cho mọi người download miễn phí, cài đặt vào trong chương trình não bộ. Chúng ta cũng sẽ giống ma thú, không cần tu luyện, chỉ cần ngủ cũng có thể trở nên mạnh mẽ…

Sau đó, các loại phần mềm treo máy cao cấp là “Minh tưởng tiến giai cao cấp”, “Tu luyện phép thuật hệ Hỏa”,... Đều cần phải trả tiền!”

Toàn thể xã hội loài người náo động.

Nhưng muốn minh tưởng cần truyền thuốc “Gen minh tưởng”, lại cần một khoản phí dụng không nhỏ.

Năm sau.

Caroline công bố phương pháp tu luyện thể tu của ma thú.

Nhưng loại hình thể thô kệch đó của ma thú mau chóng bị người Ishdar yêu cái đẹp gạt bỏ. Họ có vóc dáng thanh mảnh, thích ăn diện, chỉ tu luyện lực lượng tinh thần.

Từ lúc công bố kế hoạch tuyến tùng đến lúc này mới qua mấy năm, chủng tộc với vô số nhà khoa học có trí tuệ gần với Thần đã tạo ra vô số vụ bùng nổ khoa học kỹ thuật, khủng bố đến cực hạn, thậm chí đạt tới độ cao khó có thể tưởng tượng được.

Một hạng nghiên cứu mới cho thấy.

Loài người đã cấy vào cơ chế “Minh tưởng” độc đáo nhất của ma thú vào trong hệ thống.

Không cần rèn luyện, trong khi ngủ sẽ tự động mở chương trình “Treo máy tu luyện”, khống chế thân thể, giống như một cái plug-in nâng cấp thêm cho game online vậy.

Bởi vậy, tuổi thọ của người Ishdar cũng nhanh chóng tăng cao như ma thú.

Người Ishdar sau đó đột phá tuổi thọ gấp năm lần. Con người có tuổi thọ bình thường là 150 tuổi, bình quân gấp năm lần người trước kia. Đồng thời, tám mươi tuổi mới coi như thành niên, vừa

thành niên đã có sức mạnh cấp bốn.

Mỗi người Ishdar đều có dung mạo và vóc dáng đẹp đẽ, có khí chất minh tinh không gì sánh được.

Mỗi người Ishdar đều dùng sóng não để giao lưu. Ý thức của họ có thể kết nối trực tiếp với mạng Internet, đồng thời có tri thức uyên bác, ký ức chứa đựng toàn bộ "Bách khoa Baidu".

Mỗi người Ishdar đều có tuổi thọ dài tận 150 năm, vừa thành niên đã có sức mạnh cấp bốn, lực lượng phép thuật tinh thần khủng bố, có thể khống chế lửa, điện giật, dòng nước, bão táp…

Chủng tộc loài người hòa mỹ như vậy có thể gọi là gì?

"Chúng ta là Thần tộc!"

"Trên thế giới vốn không có Thần, nhưng bây giờ đã có!"

"Thần, chẳng qua văn minh phát triển đến cấp độ nhất định sẽ bùng phát sức mạnh siêu tự nhiên…"

Người Ishdar tự hào nói.

Họ là chủng tộc lấy khoa học kỹ thuật làm vinh quang, máy móc và dung nham là lãng mạn. Vinh quang của chủng tộc này đều tới từ câu nói của tiên sinh Levis:

"Cho đến ngày nay, ta vẫn tin tưởng vững chắc vào khoa học, chẳng khác nào lòng tin kiên định của loài người vào ánh bình minh!"

…

Hứa Chỉ nhìn cảnh tượng toàn thành thị khoa học kỹ thuật kỳ diệu này mà than thở.

"Người Ishdar là một chủng tộc khai sáng khoa học kỹ thuật!

Bất kể nói từ ý nghĩa nào cũng đều là như vậy. Họ chơi trò chơi tên là ‘Cuộc đời’, sáng tác ra phần mềm hack ‘Treo máy tu luyện thăng cấp’ trong đầu mình, quả thực vô tình!”

Quá vô sỉ!

Đồng thời, thế giới của họ không có GM, không có những người điều hành trò chơi chống lại phần mềm hack và duy trình tính cân bằng cho trò chơi.

Hứa Chỉ đi trên đường cái.

Xung quanh là từng chiếc máy móc Cyberpunk thành thị ma huyễn.

Các cô gái trẻ mặc trang phục nóng bỏng cưỡi mô tô bay phi vù vù trên đường. Cho dù văn minh phát triển đến mức độ nào, máy móc và dung nham vẫn khắc ghi vào tận trong xương.

Xung quanh có các cửa hàng chiến giáp cơ giới, trong các lồng pha lê trong suốt là các bộ chiến giáp cao lớn, hùng tráng màu đen, đường cong dạng giọt nước, hấp dẫn bao nhiêu ánh mắt người.

Trên đường phố, rất nhiều nam thanh nữ tú cao ráo đẹp trai, dung mạo như đại minh tinh, da dẻ trắng trẻo hoàn mỹ. Họ dường như không hề nói chuyện, vô cùng yên tĩnh, thỉnh thoảng lại nhìn nhau cười, họ đang giao lưu ý thức.

Thậm chí có người trông có vẻ như đang ngẩng đầu ưỡn ngực bước đi khệnh khạng, thực ra là đang mở hệ thống "Hướng dẫn tìm đường”.

Trong đầu họ có một cái bản đồ lớn rất chi tiết, đang thiết lập điểm cần đến là “Quán cà phê”, rồi lại mở hình thức tự động bước đi giống như trong game online, một bước, hai bước đi tới… Bản thân ý thức lại đăng nhập mạng Internet để chơi game hoặc tán gẫu với người khác.

Họ rất tương tự với “tộc cúi đầu nhìn điện thoại” cất bước trên đường phố như ở trên Trái Đất.

"Tự động tìm đường… Chủng tộc này, đúng là chơi thành game online rồi! Không hề nạp tiền, nhưng treo máy bật hack đầy đường…”

Hứa Chỉ đứng ở ngã tư đường xe cộ qua như nước chảy, sợ hãi thán phục. Thậm chí, hắn cảm thấy thật sự khó tưởng tượng được.

“Bọn họ không chỉ có cơ hội đổi khuôn mặt một lần khi vào ‘Game’, thậm chí hiện tại có một màn hình hiển thị số liệu thân thể, bao gồm sức mạnh, lực lượng tinh thần, kỹ năng, đặc điểm thể chất hôm nay, khả năng bị bệnh… Cũng được số liệu hóa cả!”

"Văn minh khoa học kỹ thuật của họ thật đáng sợ! … Có lẽ, đây chính là tiến trình phát triển tất nhiên của văn minh khoa học kỹ thuật!”

Hứa Chỉ cảm khái. Hắn hoàn toàn không ngờ được người Ishdar sẽ phát triển trở thành xã hội khoa học kỹ thuật như vậy.

Chương 519: C + +

“Khoa học kỹ thuật phát triển đến mức độ nhất định, bí ẩn của bộ gen DNA và sinh mệnh bản thân đương nhiên bị vạch trần. Đó là tiến trình lịch sử tất nhiên… Tương lai, khoa học kỹ thuật của Trái Đất phát triển nhất định cũng giống như vậy, có lẽ sẽ tương tự với người Ishdar hiện giờ!”

Ánh mắt Hứa Chỉ có phần hoảng hốt.

Từ văn minh khoa học kỹ thuật này, hắn như nhìn thấy cái bóng của xã hội Trái Đất tương lai với văn minh khoa học kỹ thuật.

Hắn chợt nhớ Atlantis thời Viễn cổ trong văn minh Trái Đất. Không biết có phải trùng hợp hay không, nơi đó không ngờ cực kỳ tương tự với người Ishdar đã phát triển tới hiện tại.

"Trong truyền thuyết, người Atlantis được gọi là văn minh ánh sáng. Họ có công nghệ cao tới mức không tưởng tượng nổi. Mỗi người trong tộc đều cực kỳ đẹp đẽ, cũng có kỹ thuật giao lưu bằng ý thức. Họ cực kỳ mạnh mẽ, tư duy cực kỳ nhanh…”

Hứa Chỉ nhìn chủng tộc đáng sợ này, mỉm cười:

“Nếu như họ là sa bàn văn minh thứ nhất, thứ hai của ta, ta nhất định cũng sẽ e ngại với tiềm lực tương lai của họ. Ta sẽ thẳng tay hạ xuống đại hồng thủy hủy diệt văn minh người Ishdar, nhấn chìm họ vào trong đại dương dung nham.”

Chỉ là, hiện giờ Hứa Chỉ đã đứng ở mức rất cao, có thể chấp nhận được rất nhiều thứ mới nảy sinh. Hắn không ngại họ tự xưng Thần tộc, là một văn minh khoa học kỹ thuật siêu tự nhiên

có tiềm lực vô hạn.

“Ngươi đã nghĩ tới tương lai như vậy rồi sao?”

Hắn bỗng ngẩng đầu lên, nhìn những chiếc phi thuyền cơ giới bay vù qua trên trời, dường như nhớ lại ngày Levis rời đi, chợt thấy xúc động:

“Sa bàn tiến hóa bên kia không biết đã phát triển thế nào? Đã tới lúc bỏ người chơi bản Close Beta mới vào rồi. Có điều, chờ những tên kia đi vào chắc đã qua một trăm năm, không biết chủng tộc khoa học kỹ thuật này đã trở thành như thế nào.”

...

Đế quốc năm 231.

Một số người Ishdar bỗng dưng nổ tung. Người thượng lưu, người trí thức, nhà giàu ở tầng lớp cao… chết rất quỷ dị. Đồng thời, nguyên nhân cái chết thống nhất đều là: Tim đột nhiên ngừng đập.

Chuyện này bắt đầu xuất hiện tầng tầng lớp lớp, dần dần khiến xã hội quan tâm.

Bởi vì trước kia con người có thể chết vì bệnh tật, các loại tình huống bộc phát bất ngờ. Tử vong là hiện tượng bình thường, không ai nghi ngờ. Hiện tại, loài người thậm chí đã tự động tu luyện, có sức mạnh to lớn, làm sao có khả năng vô thức chết đi?

Một lời đồn đãi dần thịnh hành trong thành phố người Ishdar:

“Nếu chúng ta là một cái ‘Máy vi tính’ sống, sóng điện não của chúng ta chính là cây cầu kết nối với tín hiệu bên ngoài, vậy cái máy vi tính là chúng ta chẳng phải có thể bị hacker xâm nhập, cài vào mã độc?”

“Chúng ta đã phân tích ra toàn bộ bí mật trong sinh mệnh của nhân loại chúng ta, có bộ não tiếp cận với Thần. Đó là lợi ích, nhưng cũng là mầm họa lớn cho sự an toàn!”

"Chúng ta sẽ bị xâm nhập… Thậm chí trong lúc chúng ta ngủ, lúc chúng ta ăn cơm, trong lúc vô tình cũng có thể bị kẻ khác hack vào ký ức, sửa chữa trí nhớ và hình thức hành vi của chúng ta, khống chế thân thể chúng ta!”

…

Khủng hoảng đã tới đỉnh điểm, dường như đây chính là một lần đặt ra nghi vấn đối với văn minh siêu não.

Một nhà khoa học, nhà tư tưởng xã hội phương Tây tên Hillary đưa ra một quan điểm:

“Hiện tại với khoa học kỹ thuật chữa bệnh của loài người, loài người không thể thực sự từ chối tử vong. Do đó, người Ishdar chúng ta thích chiến giáp cơ giới, đóng hướng dẫn an toàn trong não để đua xe. Hàng năm tộc nổi loạn gây ra tai nạn xe cộ, dẫn tới mấy chục nghìn người tử vong.

Nếu ngươi là một người tộc nổi loạn, đưa vào bệnh viện đã không cách nào chữa trị, thậm chí không thể giải phẫu cấy ghép não. Ngươi sẽ chỉ còn lại một bộ não tàn tạ nằm trong lọ thủy tinh chứa dịch dinh dưỡng của bệnh viện thần kinh Caroline.

Bệnh viện Caroline sẽ đâm vô số đường truyền tín hiệu vào bộ não của ngươi để ngươi không bị đau khổ, trực tiếp hack vào ký ức não bộ của ngươi, đưa vào đó tín hiệu ẩm thực, nơ-ron thần kinh…

Bọn họ sửa trí nhớ của ngươi, để ngươi cảm thấy tuy đã gặp tai nạn xe cộ phải đưa vào bệnh viện, nhưng giải phẫu rất thành công. Ngươi đã xuất viện mà không có chút tổn thương nào, tiếp

tục sống cuộc đời mà họ lập trình ra cho ngươi…”

“Ngươi làm sao chứng minh được sau trận tai nạn xe cộ đó ngươi đã an toàn ra khỏi bệnh viện? Mà không phải một bộ não được bảo tồn trong bệnh viện? Ngươi làm sao chứng minh được thế giới từ nay về sau sẽ không phải là một âm mưu?”

Vô số người trầm mặc.

Nghịch lý “Brain in a vat” dẫn nổ toàn bộ văn minh.

Hiện tại, loài người đã phân tích được mật mã sinh mệnh. Ký ức, nhận thức đều có thể sửa chữa, thậm chí hack vào.

Có lẽ, ngươi đang ăn cơm, trò chuyện với người yêu, xem tin tức, cũng chỉ là hư cấu? Ngươi căn bản không thể nhận thức được… Đó là thật hay giả.

Thế giới sôi trào!

Mà lúc này, Caroline xuất hiện, lên tiếng.

Nàng ngồi trên ghế salon của một tiết mục truyền hình, trò chuyện với người chủ trì.

Người chủ trì nói:

“Nữ sĩ Caroline, ngươi thấy thế nào? Ở những thành phố loài người kia không hẹn mà cùng xuất hiện người có ‘Trái tim đột nhiên ngừng đập’, có phải họ bị người khác hack vào bộ não rồi giết chết không?”

“Liên quan đến vấn đề hacker này, chúng ta trước giờ vẫn ẩn đi. Hiện tại đã tới lúc công bố rồi!”

Caroline bình tĩnh mỉm cười:

“Từ lúc mở ra tuyến tùng, một tháng sau khi biến não người

thành máy vi tính, đã có người am hiểu kỹ thuật hacker vi tính thử nhờ vào sóng não hack vào đầu người khác… Sau đó, tên hacker đó đã chết!"

Ầm!

Cả thế giới loài người nổ tung.

"Chết như thế nào?"

…

Trong tiếng bàn luận của vô số người, Caroline cuối cùng đã công bố chân tướng của tuyến tùng:

"Mọi người cho rằng, não của chúng ta vẫn dùng ngôn ngữ C để lập trình sao?"

Mọi người cả kinh.

"Ngôn ngữ C quả thực là ngôn ngữ của Thần linh. Thế nhưng, dùng nó để viết nên chương trình hệ thống quá dễ bị người phiên dịch xâm lấn. Cho nên, trước khi ta công bố việc giải phẫu tuyến tùng cho toàn nhân loại đã đoán được chuyện này.

Nếu chúng ta lập trình bộ não bằng ngôn ngữ C giống như ma thú, vậy khi bị xâm nhập thì thế nào?

Cho nên, ta đã lập ra một loại ngôn ngữ mới: Ngôn ngữ C++, dùng để thay thế ngôn ngữ C trong tuyến tùng bẩm sinh của loài người chúng ta. Đó cũng là nguyên nhân cần giải phẫu mở sọ não.

Ngôn ngữ C++ là một bộ ngôn ngữ lập trình hệ thống hạt nhân hoàn toàn mới. Tường lửa được lập trên cơ chế mã hóa hành vi. Ta là người sáng lập, khóa động nằm trong tay ta. Không một người nào có thể công kích vào quyền hạn hạt nhân trong não bộ của mọi người!"

“Sửa chương trình sinh mệnh của loài người, viết ra ngôn ngữ và tường lửa mới cho chúng ta?”

Toàn thể nhân loại ầm ầm dậy sóng, thật khó tưởng tượng.

"Ồ! Nữ sĩ Caroline đang khiêu chiến lĩnh vực của Thần!”

“Đây là muốn thay thế Thần sao!”

Tất cả mọi người biết, như vậy chính là vứt bỏ đi ngôn ngữ Thần mà từ lúc sinh ra họ đã mang theo: Ngôn ngữ C. Sáng tạo ra một ngôn ngữ Thần mới tinh, ngôn ngữ lập trình sinh mệnh độc nhất thuộc về người Ishdar… Cũng có nghĩa, về một mặt nào đó, Caroline đã đứng ở độ cao vượt qua Thần linh siêu cổ đại.

… Caroline mở ra Thần ngữ, cấu tạo nên khởi nguyên và tư duy của sự sống, tạo thành mã hóa sinh mệnh.

Chương 520: Thay Mặt Thần

Nhưng cũng có người lên tiếng phản đối mãnh liệt:

“Thì ra bộ não của chúng ta đã bị thay đổi chương trình ngay từ đầu sao?”

“Hệ thống não bộ của chúng ta hiện tại đã do nữ sĩ Caroline lập ra từ lâu, được cung cấp tường lửa, người khác không thể xâm nhập. Nhưng chẳng phải nữ sĩ Caroline nắm quyền hạn cơ mật cao nhất hay sao? Có khả năng tùy tiện xâm nhập tường lửa để sửa chữa ký ức và sinh tử của chúng ta hay sao?”

Dù là ai đi nữa, khi mạng sống của mình nằm trong tay người khác cũng đều cực kỳ hoang mang.

Trên thực tế, mấy năm qua đã sớm có rất nhiều nhà khoa học cao cấp, tân nhân loại khai phá tuyến tùng đã nhận ra rồi. Có điều, bọn họ được yêu cầu viết hiệp nghị bảo mật, từ chối tiết lộ ra ngoài.

“Ngài vẫn giấu đi chân tướng giải phẫu tuyến tùng với chúng ta sao?” Trong tivi, người đẹp chủ trì chương trình há miệng.

Caroline tiếp tục cười nói:

“Vì ta biết sẽ xảy ra khủng hoảng lớn. Thậm chí, khi vừa bắt đầu công bố việc mọi người giải phẫu tuyến tùng, thì chương trình não bộ sẽ bị ta thay đổi, các người còn có thể yên tâm với hạng mục giải phẫu này sao?

Sinh mạng của các người nằm trong bàn tay ta. Phần lớn người sẽ từ chối cuộc giải phẫu này.

… Vậy nên, ta lựa chọn tới bây giờ mới công bố, bởi vì quãng thời gian này đã chứng minh, tuy rằng ta nắm giữ khóa động, nhưng ta không hề làm gì!

Ta đã từng nghĩ rằng, khóa động hạt nhân bằng ngôn ngữ C++ không thể do một mình ta khống chế, phải do một cái siêu máy tính đã sinh ra trí tuệ: Tinh Hà, để khống chế. Như vậy là công bằng nhất.

Nhưng, ta vẫn phủ định ý kiến này.

Bởi vì siêu máy tính có lẽ sẽ nô dịch cả nhân loại chúng ta. Con người chúng ta không thể bị trí năng nhân tạo nô dịch. Vậy thì để ta tự mình khống chế thì tốt hơn… Trên thực tế, có người nói rằng, để một hội nghị ủy viên nhân loại do một trăm người tạo thành cùng khống chế là tốt nhất, nhưng cũng không phải như thế. Bởi vì, một trăm người này liên hợp lại vẫn có thể tàn sát toàn bộ loài người, nô dịch loài người. Như vậy, xã hội sẽ bất bình đẳng… Cho nên, ta lựa chọn chỉ tin tưởng bản thân ta."

"Người Ishdar, các người có tin tưởng ta không?" Caroline mỉm cười, đứng dậy.

Người chủ trì chấn động.

Tuyệt đối không thể ngờ được, giải phẫu tuyến tùng lại là một kế hoạch ẩn giấu khỏi đại chúng và xã hội. Sau khi tân nhân loại sinh ra, Caroline đã đặt ra những giới hạn và đạo đức cho tân nhân loại.

Vì khóa động, giờ phút này, Caroline đã triệt để có được uy vọng của Levis năm xưa, trở thành vị Thần thứ hai của khoa học kỹ thuật.

"Chúng ta tin tưởng!"

"Chúng ta tin tưởng!"

"Caroline, Thần của người Ishdar!"

Vô số người hoan hô, cuồng nhiệt và sùng bái.

Họ thờ phụng Caroline vô điều kiện, giống như tin tưởng vô điều kiện vào tiên sinh Levis năm xưa. Từ chối Thần linh chính là lựa chọn chính xác của người Ishdar.

Người đẹp chủ trì lộ vẻ kính nể. Trí tuệ của nữ sĩ Caroline sâu sắc và mênh mông, tính toán đến tận ngày nay. Nữ chủ trì cười nói:

“Nữ sĩ Caroline, nếu như ngài không thiết lập ngôn ngữ tính toán mới để mã hóa mà vẫn dùng bộ ngôn ngữ C như mọi người đều biết… Bộ não con người sẽ bị xâm nhập, xã hội tất nhiên sẽ vỡ vụn, tràn ngập sự bất tín, sẽ nghênh đón sự hủy diệt của tân nhân loại.”

Đó là điều rõ ràng.

Dù sao, mới đầu dùng ngôn ngữ C xây dựng nên hệ thống căn bản không hề có năng lực tự phòng hộ, không có tường lửa, rất dễ xâm lấn.

Chợt lúc này, người đẹp chủ trì lại hỏi:

“Ngôn ngữ C++ có thể bị giải mã, bị hack không?”

"Có." Caroline trả lời.

Cái gì?

Ánh mắt cả thế giới lại đổ về.

Caroline cười nói:

“Trên thế giới này không có chương trình mã hóa hoàn mỹ. Ngôn ngữ C trước đây là ngôn ngữ của Thần, cũng tương đối hoàn

thiện, nhưng bây giờ được nhân loại không ngừng nghiên cứu, không ai biết được…

Không thể phủ nhận, hiện tại với ngôn ngữ C++, ta đã sử dụng thủ đoạn khóa động là cực kỳ mạnh mẽ. Thế nhưng, trí tuệ của tân nhân loại cũng cực kỳ đáng sợ. Nếu một số thiên tài liên hợp lại, vô cùng có khả năng sẽ phá vỡ được."

Caroline chuyển đề tài:

"Thế nhưng, ta đã cài đặt vào trong hệ thống hạt nhân của mỗi tân nhân loại 'Cơ chế xấu hổ đến chết'.

Hiện nay, mỗi người Ishdar đều Thần linh sống, vừa thành niên đã có sức mạnh cấp bốn. Thế nhưng sức mạnh to lớn cũng có thể mang tới tai nạn.

Vì vậy, một khi loài người ra tay với loài người sẽ phát động 'Ức chế xấu hổ đến chết', trái tim đột nhiên ngừng đập, đau đớn nảy sinh. Đó là sự xấu hổ từ 'Đạo đức'. Mà một khi có người muốn công phá chương trình 'Đạo đức' trong lòng mình cũng sẽ gây ra cơ chế xấu hổ đến chết."

Mọi người trầm mặc, thán phục.

Thì ra những người đột nhiên chết vì tim ngừng đập kia là vì đã nổi lên ý muốn giết người, muốn hack vào máy vi tính của người khác? Hoặc là mưu đồ công phá "Cơ chế xấu hổ đến chết"?

"Đó là… Đạo đức?"

Hứa Chỉ cũng thán phục.

Loại kết cấu văn minh khoa học kỹ thuật, hacker Trojan, tường lửa, khóa động, cơ chế xấu hổ đến chết phòng ngừa phá hoại hệ thống, họ giống như một cái máy vi tính hình người, xây dựng nên hệ thống pháp luật xã hội hoàn mỹ.

“Đây chính là xã hội mà ta lập ra, giấc mộng của ta…”

Caroline bỗng đứng dậy, hơi khom lưng, quay về phía máy quay nói:

“Thần linh siêu cổ đại, ngài thấy không? Ngôn ngữ của Thần mới lập trình ra kết cấu sinh mệnh. Người Ishdar đã đứng ở một độ cao nào đó. Người Ishdar đã chuẩn bị sẵn sàng để hoan nghênh ngài đến!”

Caroline đã hoàn thành giấc mộng của nàng, một chủng tộc văn minh khoa học kỹ thuật phát triển cao độ: Người Ishdar.

Bọn họ có trí tuệ tương đương với Thần, từ khi sinh ra đã có sức mạnh và dáng vẻ hoàn mỹ, gương mặt tinh xảo. Mỗi người đều đẹp đẽ như thiên thần, toàn thân không thể tìm được một chút tì vết.

Họ không dùng lời nói mà dùng sóng điện não để nói chuyện.

Bọn họ điều khiển cơ giáp, mà bản thân họ cũng có tuổi thọ dài lâu và sức mạnh cá nhân mạnh mẽ, có thể điều khiển cả gió, lửa, sấm sét.

"Caroline nói câu này có nghĩa là, nàng đã tạm thời không còn bận bịu chuyện xã hội loài người… Nàng mời ta gặp mặt nàng, giúp ta nghiên cứu cơ giáp cho riêng ta. Đồng thời, nàng muốn ta dẫn đi hoàn cảnh chân không…”

Hứa Chỉ ngồi trên ghế, ăn táo trong vườn cây.

Vừa nghĩ tới vị đại hiền giả địa vị cao nhất của văn minh Ishdar, người sáng tạo ra ngôn ngữ của Thần, nhà khoa học cao cấp nhất của nhân loại đã lập trình nên sinh mệnh, là thủ lĩnh loài người khống chế Thần tộc trong tương lai, bây giờ lại đang liên tục tưởng tượng đủ kiểu về hắn, Hứa Chỉ lại thấy đau răng.

Trước kia Levis cũng như vậy.

“Lúc đó ta chỉ muốn đi giải trí một chút mà thôi…”

Hắn cúi đầu, dùng con dao nhỏ chậm rãi bóc vỏ táo.

“Nàng còn liệt chuyện này vào cơ mật cao nhất, còn cắt bỏ đoạn ngắn về khởi nguyên của nhân loại trong những người mở tuyến tùng.”

Nhưng mà, đối với việc Caroline muốn gặp mình, Hứa Chỉ cũng không vội.

Vừa mới qua 200 năm mà thôi.

Văn minh bật hack này quá khoa trương, thậm chí trong tương lai còn có thể phóng đại hơn nữa. Đến lúc đó, hắn lại làm riêng một cái cơ giáp mới là tốt nhất.

Mà dù là bây giờ cũng đã vượt qua bất kỳ tưởng tượng nào của Hứa Chỉ.

Chương 521: Người Chơi Tiến Vào

Văn minh khoa học kỹ thuật dung nham của họ mang tới niềm vui khó mà nói thành lời. Những kiến thức này thật sự đã bù đắp rất nhiều cho Hứa Chỉ. Thậm chí có thể nói rằng, bọn họ đã hiểu rõ bộ mã gen của sinh vật, có thể tiến hóa tự chủ trở thành sinh mệnh siêu phàm đẳng cấp cao.

Hiện tại, họ đã thống nhất đại vực Tường Đá, tuy rằng đó vẫn chỉ là một góc biên giới. Dù sao, đại vực Tường Đá chỉ là một trong mười ba đại vực, mặc dù nơi này cũng đã lớn gấp ba thế giới Hoang cổ.

Nhưng nó vẫn là đại vực vắng vẻ nhất, nhỏ yếu nhất trong thế giới Dung Nham.

Không lâu trong tương lai sau này, khi người Ishdar phát triển, tất nhiên họ sẽ muốn đi ra khỏi đại vực Tường Đá, tiến vào miền đất dung nham cổ đại. Họ sẽ phát động chiến tranh, khuếch tán vinh quang văn minh của họ ra mỗi góc.

Vùng đất này rộng hơn thế giới trước đó cả trăm lần, mênh mông đến cực hạn, có tiềm lực phát triển vô hạn.

Lãnh thổ người Ishdar vẻn vẻn chiếm không tới 4% diện tích, quá nhỏ.

“Họ thành niên đã đạt cấp bốn, xem như chủng tộc ma thú cao cấp, mạnh mẽ và khủng bố, tương đương một số quần thể Á Long, Lục Long… Huống hồ, họ có chiến giáp cơ giới, sức chiến đấu còn có thể tăng cường.” Hứa Chỉ đã đoán được một cuộc chiến tranh

sắp phát sinh. “Kỹ thuật của họ đã sang trang mới, không thể chống lại được. Nếu ma thú còn dậm chân tại chỗ, tất nhiên chúng sẽ thất bại…”

Ngày trận chiến này bùng nổ, người Ishdar sẽ đi ra khỏi đại vực Tường Đá.

Mà đối với Hứa Chỉ, đó chính là lúc.

“Thừa dịp họ bận bịu chuẩn bị chiến tranh, là thời cơ tốt nhất để ta đưa giống loài người chơi mới vào rồi.”

Tại sao?

Nguyên nhân rất đơn giản.

Những sinh vật có tiềm lực siêu phàm do người chơi tiến hóa ra đều là không phải dạng người, tất nhiên sẽ vào trận doanh ma thú, chính là cái loại bị người Ishdar đánh. Chắc là đám người chơi sẽ bị treo lên quất cho túi bụi đây.

Tại những phó bản thế giới trước, đám người chơi kia đều đắc ý vì trúng chiều gió, còn chiếm lĩnh giai tầng bậc cao của thế giới. Còn trước mắt thì sao? Văn minh khoa học kỹ thuật đã mạnh mẽ hơn chủng tộc siêu phàm như họ, đây tuyệt đối là phó bản cấp Địa Ngục khó khăn nhất từ trước đến nay!

“Đối đầu với chủng tộc dùng hack tất nhiên sẽ phải gào khóc thảm thiết!”

Hứa Chỉ nhìn đám có hình dạng kỳ quặc kia. Bọn họ đang thì thầm to nhỏ, hoàn toàn không biết vận mệnh tương lai bi thảm của mình đã bị người ta sắp đặt rồi.

“Fuck! Cuối cùng cũng nhìn thấy cảnh tượng kia rồi! Thần Sáng Thế ăn táo!”

“Ta nói cho đám manh mới các ngươi biết, đó còn chưa phải cảnh tượng nổi tiếng nhất đâu. Đây là series ‘Thần Sáng Thế ăn táo’: Bóc vỏ mới ăn!”

"Cái gì? Lẽ nào là bí kỹ trong truyền thuyết?” Đám ở bên rất khiếp sợ.

Một con vật kỳ quặc khác tỏ vẻ nghiêm túc:

“Đúng vậy! Mọi người đều biết, bình thường Thần Sáng Thế ăn táo đều ăn cả vỏ. Cảnh tượng dùng dao bóc vỏ này là cảnh tượng hiếm thấy. Có thể là bày ra trò này để phát phúc lợi cho đám người mới các ngươi!”

Nhất thời, đám nai tơ xung quanh nghe như mê như say.

Quả nhiên, các đại lão đã tiến vào thế giới sa bàn tiến hóa cao cấp thật sự nằm ngoài dự đoán.

Mấy người chơi lâu năm tiếp tục chém gió.

“Ta kể với các ngươi. Các ngươi cho rằng con dao gọt hoa quả kia là dao bình thường sao? Nó là dao luật nhân quả, là Thần khí siêu cấp tương tự như ghế tựa của Thần Sáng Thế, đã diệt sạch người chơi của cả một bản Beta! Bình thường vô cùng khó gặp được nó. Các ngươi vừa vào đã muốn lập tức tiến hóa thành giống loài là không thể, vẫn phải học hỏi chúng ta…”

Đinh đoong!

【 Hệ thống gợi ý: Người chơi “Ta Thật Sự Không Phải Ác Ma, Mà Là Người Tốt” tiến hóa thành giống loài “Dọa Ngươi Ba Ngàn Mạng”, nhận được phần thưởng thành tựu. 】

Các người chơi lâu năm đang chém gió với đám người mới: ???

Họ kinh ngạc ngớ cả người.

Mình còn chưa chém gió xong đã bị người ta tát cho vêu mặt. Là cái tên người mới nào mạnh như vậy? Giờ mới vào bản Close Beta được hai ngày, hơn bốn mươi giờ, cho dù có chơi qua đêm thì cũng quá nhanh?

Bọn họ nghĩ tới đây lập tức chạy đi, muốn xem xem người mới kia là thần thánh phương nào.

Họ tới chỗ cần đến, phát hiện đó là một con cá khí cầu trắng bóc, cấu tạo tương tự như cá nóc, bụng phình to…

Con cá giống một cái khí cầu này được tạo dáng như đèn Khổng Minh, miệng hướng xuống dưới có hình dạng chữ O. Bên dưới nó có một cái bồn lửa nhỏ. Đèn Khổng Minh lơ lửng trên không, trong lúc đó nó liên tục biến hình. Khi thì nó biến thành thiếu nữ xinh đẹp, khi thì biến thành bé bọt biển, khi lại thành nam cơ bắp…

Đám quần chúng vây xem hô hào:

"666!"

"Nhanh, biến con Gà Đưa Ma đê!”

“Fuck! Tuyệt vời, tuyệt vời!”

“Trâu! Giống loài khí cầu này hút khí Heli, khí Hydro, khí Metan, mùi chân thối… Đều có các loại công dụng khác nhau.”

“Đúng đấy! Nếu có thể giữ một đống khí mùi chân thối của Mộc Mộc ở trong bụng, sau đó biến thành người đẹp đi hôn hít với người khác, rồi lại phun ra ngoài một cái. Miệng phun hoa sen, ai mà biết được? Không ai chịu nổi đâu! Cao thủ đệ nhất trong giới ám sát! Điều kiện đầu tiên là cái con cá khí cầu này phải chịu được mùi hôi chân! (Buồn cười)”

Mọi người vây xem, bàn tán sôi nổi, chỉ chốc lát thôi đã nghĩ

đến tiền đồ vô lượng của giống loài này, có thể dùng cho cả đống việc.

Quả khí cầu lơ lửng trên không.

“Bản thân chuyên dọa người đã ba mươi năm. Trí tưởng tượng kinh dị của đám dân bản địa dị giới quá kém, ta chuẩn bị tiến vào Tam giới, tuyên dương hình tượng văn hóa kinh dị truyền thống của Trái Đất, đẩy ra một vùng trời sáng cho giới quái đản…”

Hắn đã biến thành một bóng ma mỹ nữ trinh trắng trên không, rồi lại biến thành một đống mặt quỷ dữ tợn…

Mọi người kinh ngạc! Nhân tài! Nhưng khoan hãy nói, biến hình điên cuồng, đồng thời lướt nhẹ trên không, nửa đêm có thể hù chết người. Có thể biến thành bất kỳ hình thái quỷ quái đáng sợ nào, chẳng trách sao lại gọi là Dọa Ngươi Ba Nghìn Mạng.

“Các vị, ta đi trước một bước. Ta sẽ mang đến tình hình thực cho mọi người. Khí cầu gợi cảm, dọa người online!”

Rầm!

Khí cầu dẫn dắt nhiều cái đèn Khổng Minh màu đen trắng lơ lửng trên trời, đổi hướng, phập phù trôi dạt về phía trước.

Mọi người ngẩng đầu lên nhìn, lực bất tòng tâm.

Lần đầu tiên nhìn thấy phương thức tiến vào thông đạo thế giới nhàn nhã như vậy, giống loài này quả thực có quá nhiều chức năng. Hiện tại tên kia đã biến quần thể của mình thành khí cầu hơi nóng, hành động vô cùng tiện lợi. Hắn đến thế giới mới, vừa vào cuộc đã chiếm thiên thời, địa lợi, nhân hòa, có thể chiếm ưu thế địa hình cao trên không trung để tìm kiếm điểm hạ xuống, khởi đầu hoàn mỹ.

“Tâm tư kín đáo, tên này tuyệt đối không đơn giản!” Có người

lạnh lùng nói.

“Giời ạ, phí lời. Vừa thấy đã biết là một đại lão siêu cấp.”

…

Trong thông đạo thế giới đen thui, Hạ Nghê Minh không ngừng trôi nổi:

“Thế giới mới, cuộc đời thứ hai, quái đản, hương hỏa chúng sinh.. Ta lấy thân là quái đản ra trận, chuyên môn kinh dị, cùng chia một chén canh với Manh Muội. Nàng có hương hỏa thiện lương, ta có hương hỏa tà ác… Ta sẽ biến thành ác thần, chẳng phải đắc ý lắm sao? Tự mình làm phe phản diện dù sao cũng tốt hơn những tên có hình thù kỳ quặc kia…”

Đây là kế sách mà hắn đã tính toán từ lâu, thậm chí vì thế mà đã chuẩn bị giống loài này rất lâu.

Chương 522: Tình Thế Không Biết

“Không có giống loài kém cỏi nhất, chỉ có giống loài không thích hợp nhất… Giống loài của ta dọa người để hút nỗi sợ, đi con đường quái đản, nghĩ cách mở ra con đường hương hỏa ma đạo thuộc về ta!”

Hắn càng nghĩ càng thấy tuyệt.

Dần dần, hắn xuyên qua Truyền Tống Trận mà Hứa Chỉ xây dựng, tiến vào thế giới Dung Nham dưới lòng đất. Không gian trước mặt bỗng sáng ngời.

“Tam Giới! Quái đản! Ta tới đây! Hai người chơi nữ xinh đẹp nổi tiếng nhất ơi! Manh Muội, cả người chơi nữ hệ thống xinh đẹp nữa, ta muốn trái ôm phải ấp, đi tới đỉnh cao cuộc đời!”

Thế giới phía trước rộng mở sáng ngời, hắn đã tới thế giới mới.

Hắn bay ba giờ đồng hồ, tất cả cảnh tượng đều là những rừng cây và sông núi rộng lớn. Hắn lập tức cảm thán với sự mênh mông rộng lớn và xán lạn của dị giới này. Nhưng chỉ một giây sau, hắn nhìn thấy một biển đỏ phía xa.

"Cái quái gì kia?"

Nụ cười của hắn dần cứng lại. Càng tới gần, hắn mới phát hiện đó là một dòng sông dung nham đỏ rực, nóng bỏng.

Thời khắc này, hắn mới biết đây hoàn toàn không phải Tam Giới, mà là một thế giới mênh mông mới tinh, chưa từng biết tới.

Một giây sau, khuôn mặt hắn hoàn toàn cứng ngắc, vì hắn từ trên cao nhìn thấy thấy trên mặt đất phía xa có một cái hố thiên thạch to lớn. Trong đó, có thể thấy được một bộ máy móc vỡ tan.

"Đây là?"

Hắn tới gần quan sát. Trong đống phế tích máy móc vỡ vụn có xác của một người đàn ông, không biết đã chết bao lâu mà chỉ còn xương trắng. Trong tay người đó có một cái điện thoại di động hình chữ nhật, toàn thân màu đen.

"Điện thoại di động?"

Hắn rùng cả mình, tóc gáy chớp mắt dựng đứng lên!

“Trong bộ sưu tập loại hình chữ nhật hiện lưu hành của chúng ta, kiểu dáng điện thoại bằng phẳng tám góc cạnh này... Không phải phong cách người Trái Đất!”

Ảnh chụp.

Một hình ảnh trong chớp mắt được phát ra. Tốc độ dòng chảy thời gian khác biệt lớn nên trong mắt mọi người, cho nên người chơi này vừa vào đã phát ra bức ảnh này trong nháy mắt.

“Để chúng ta xem thử người chơi này…”

Chỉ một giây sau, tất cả mọi người sững sờ, lặng ngắt như tờ.

Thế giới mới mà họ nhìn thấy có một cái điện thoại di động kiểu dáng ngoài hành tinh, cùng với bộ máy móc vô danh màu nâu đã vỡ tan. Đây dường như là một thế giới văn minh khoa học kỹ thuật.

Thế giới khoa học kỹ thuật?

Diễn đàn náo động cả lên, nhiều người ra sức bàn tán.

“Trước kia đều là thế giới với sức mạnh siêu phàm, mà bây giờ lại là thế giới khoa học kỹ thuật? Văn minh khoa học kỹ thuật giống Trái Đất chúng ta sao? (Người da đen dấu chấm hỏi.JPG)”

“Ta vừa thấy điện thoại di động đã có cảm giác thân thiết. Tuy nó hoàn toàn không phải kiểu dáng của Trái Đất chúng ta! (Khiếp sợ.JPG)”

"666! Văn minh này đáng chờ mong nhất từ trước đến giờ!”

…

Tất cả đều biết điều này có ý nghĩa gì.

Thế giới siêu phàm lúc trước quá chân thực.

Tỉ mỉ, chi tiết đến độ căn bản không giống như game, mà là thế giới chân thực. Trải nghiệm chi tiết đến từng góc nhỏ, còn mạnh hơn cả trăm triệu lần so với trò chơi sa bàn thể loại huyễn tưởng như The Elder Scrolls 5.

Tính hợp lý quá đáng sợ và không thể tưởng tượng nổi. Thậm chí có người nói, nếu như có thể sở hữu huyết mạch trong đó, trên Trái Đất thực tế cũng có thể tu luyện thành siêu phàm, thành Vu sư.

Nhưng trước kia cũng chỉ là lý luận mà thôi.

“Hiện giờ có khả năng là thế giới khoa học kỹ thuật? Chúng ta luôn có thể sao chép khoa học kỹ thuật… Phì! Chuyện của các nhà khoa học, làm sao mà sao chép? Chúng ta luôn có thể lấy đó làm gương!”

"Ta cảm thấy không thể! Nếu như đúng là một thế giới văn minh khoa huyễn, tất nhiên nó cũng thực thi được trên Trái Đất. Vậy thì, văn minh nhân loại chúng ta chẳng phải có thể vượt qua mấy trăm năm trong chớp mắt? Đây là một trò chơi, không thể nào

làm được?”

Dân mạng bàn luận sôi nổi, cảm thấy bất khả thi.

Bởi vì chuyện đó vượt quá sức tưởng tượng của mọi người.

Chỉ là một trò chơi mà thôi!

Dù sao thì, kể cả nói là Chư thiên vạn giới, nhưng trước kia còn nói được. Thế giới siêu phàm có cảm giác ngăn cách với người Trái Đất. Còn đây là thế giới khoa huyễn. Nếu như nơi này thật sự chân thực như trước kia, vậy ý nghĩa của nó sẽ vô cùng đáng sợ. Thậm chí, văn minh khoa học kỹ thuật của Trái Đất cũng sẽ thay đổi.

Xã hội loài người ngoài hiện thực sẽ có một cuộc bùng nổ khoa học kỹ thuật ngay lập tức.

Đương nhiên, một số fan trung thành vẫn đủ tự tin.

"Ta cảm thấy có khả năng! Tổ chế tác game quả thực thần bí khó lường. Nếu thật sự có thể làm ra một thế giới khoa huyễn bậc cao, có thể để khoa học hiện đại chúng ta học tập và noi theo, vậy ta thật sự sẽ nổ tung!”

"Ta cũng tin tưởng! Nhìn xem khoa học kỹ thuật đen của người ta đi! Nói không chừng thật sự có một thế giới có khoa học kỹ thuật vượt qua Trái Đất!”

"Đúng đấy! Bào Tử Tiến Hóa đã tuyên bố là một trò game online giả lập do hơn một trăm quốc gia liên hợp khai phá. Nó có khả năng mô phỏng thực tế 100%, là trò chơi vượt thời đại giúp toàn nhân loại yêu học tập.”

…

Hứa Chỉ cười.

Nhìn vườn cây ở nông thôn của mình xem, một mảnh vườn nhỏ không có gì đặc biệt, không ai sẽ ngờ được, danh tiếng và sự thần bí của nơi này đã càng ngày càng trâu bò trên mạng Internet…

Mình trông nom một mảnh đất vườn cây nhỏ ở nông thôn, rộng có trăm mẫu, mà giống như đã nắm cả thế giới vậy.

Hắn đảo mắt, rất hứng thú nhìn về một phía nào đó.

Vào lúc này, các cơ cấu nghiên cứu lớn đều rất giật mình.

"Các bộ ngành điều động!"

"Thế giới khoa học kỹ thuật! Có khả năng là thế giới khoa học kỹ thuật!" Có người đàn ông trẻ tuổi mặc áo choàng trắng đang đi lại, lớn tiếng hô hào.

“Phân tích sâu vào bức ảnh!”

Khi cư dân mạng bên ngoài còn đang bàn tán xôn xao, các phòng nghiên cứu tại các quốc gia trên Trái Đất đã rơi vào bầu không khí căng thẳng, giằng co nhất từ trước tới giờ, giống như đêm trước đại chiến thế giới thứ ba vậy.

Đúng!

Họ chưa bao giờ từng kích động như vậy!

Mục tiêu trước nay của họ rất trực tiếp, đó là tiếp thu tri thức và lực lượng siêu phàm, cải tạo văn minh bậc thấp của Trái Đất, lấy được khoa học kỹ thuật của “Người ngoài hành tinh”, tiến vào vũ trụ mênh mông vô hạn. Họ cũng có giấc mơ chư thiên vạn giới.

Một bước nhỏ của loài người, một bước dài của Trái Đất.

“Đang phân tích bức ảnh…”

“Xác máy, nghi là cánh tay, linh kiện của một bộ chiến giáp cơ giới nào đó…”

"Điện thoại di động, là loại toàn màn hình, tám cạnh, màu đen…”

Từng tin tức được truyền ra. Những người phụ trách của phòng nghiên cứu lớn hít thở dồn dập, ánh mắt đỏ rực!

“Oh! Oh my God! Nhìn xem chúng ta phát hiện được cái gì này!”

“Lâu như vậy, chúng ta cuối cùng cũng có được thứ mong muốn rồi sao? Gần ngay trước mắt!”

“Ồ! Thật khó tin! Một văn minh khoa học kỹ thuật! Thậm chí vô cùng có khả năng là thế giới khoa học đã vượt qua Trái Đất hiện tại!”

…

Nhân viên nghiên cứu mặc áo choàng trắng, các khoa học gia đi tới đi lui, không ngừng nói với vẻ như phát điên.

"Khởi động kế hoạch ẩn giấu!" Người phụ trách là một giáo sư tóc bạc. Ông ta vốn là người luôn nghiêm túc, lúc này cũng thể hiện ra vẻ mặt không muốn người khác biết. Ông ta hưng phấn gầm lên.

“Thật sự khởi động sao?” Bên cạnh có người hỏi.

"Khởi động!" Người phụ trách nghiêm túc lớn tiếng nói: “Trái Đất chúng ta sẽ nhận được kỳ ngộ nghìn năm một thuở!”

Chương 523: Động Tác Lớn Và Hạt Mưa Nhỏ

Tinh!

Trong sa bàn tiến hóa, giọng nói gợi ý của hệ thống vang lên:

【 Tin tức hệ thống: Chúc mừng người chơi "Ta Yêu Tiểu Điềm Điềm Nhất" tiến hóa thành giống loài "Ghế Đẩu Sắt Thép", nhận được phần thưởng thành tựu! 】

Cái gì?

Chuyện gì vậy?

Nhất thời, mọi người đều kinh ngạc.

Đây đúng là hậu chiêu của những phòng nghiên cứu. Mặc dù bọn họ biết nếu can thiệp quá nhiều sẽ có thể bị trừng phạt, nhưng họ vẫn lén lút xếp người vào một lần nữa. Người này sẽ đợi lệnh, sẽ tiến vào thế giới sa bàn bất cứ lúc nào. Đây là lá bài tẩy lớn nhất của họ.

Trước mắt chính là cơ hội to lớn nhất!

Họ dự định tiến vào thế giới khoa huyễn đó!

Trong ánh mắt trợn tròn của mọi người.

Tinh!

Tinh!

Tinh!

Trong sa bàn tiến hóa, từng giọng khen thưởng vang lên. Những giống loài có tiềm lực được tiến hóa ra.

Mọi người cảm thấy thật đáng sợ, thì ra nhiều đại lão ẩn giấu như thế sao?

Mà người chơi "Ta Yêu Tiểu Điềm Điềm Nhất" lúc này đã nhận được lệnh của cấp trên, nhanh chóng đi vào thông đạo thế giới đen thui. Nội tâm hắn cuồng nhiệt, kiên trì giấc mơ quân nhân, đền đáp tổ quốc.

"Thế giới khoa học kỹ thuật, vinh quang của ta!"

Xoạt xoạt!

Trước mắt chợt sáng lên.

Người chơi này vô cùng kích động nhìn thế giới mênh mông vô bờ kia, nhưng khi nhìn lên, lập tức thấy một vòm trời xán lạn do lá cây xanh biếc tạo thành. Ánh mặt trời chiếu xuống, đẹp rạng ngời.

Ta Yêu Tiểu Điềm Điềm Nhất: "???"

Mặt hắn lập tức đen xì, tâm trạng bi thương, đầu óc trống rỗng.

Đây chẳng phải… là thế giới Cổ Mộc sao?

Trong diễn đàn.

Ta Yêu Tiểu Điềm Điềm Nhất:

"Thật là đáng sợ, thật sự là một thế giới không thể tưởng tượng nổi! Nơi này có rất nhiều dung nham! Ta phát hiện xác cơ giáp, nhưng xin lỗi, nguyên lý và cấu tạo vượt quá sức tưởng tượng của người Trái Đất. Ta không thể cho các người xem!"

Phát xong bài viết, Ta Yêu Tiểu Điềm Điềm Nhất lẳng lặng

ngồi tại chỗ, chất phác nhìn bầu trời, giống như con ngươi đã mất hết toàn bộ thần thái và hy vọng. Mãi đến tận sau đó cũng xuất hiện một loài thực vật có hình thù kỳ quái.

Cây thực vật kia ngẩng đầu nhìn bầu trời.

"…"

Hắn trực tiếp logout, ra ngoài mở topic:

"Không có! Tên khốn kiếp kia gạt chúng ta! Không có gì mà xác ngực chiến giáp cơ giới, cái gì điện thoại sáu cạnh màu đen căn bản không tồn tại! Đây là một âm mưu, đi vào đừng để bị lừa, không nên đi vào!"

Lại một lát sau, người thứ ba đi vào.

Người này mặt dại ra nhìn trời, lại cúi đầu nhìn hai người trước mặt đang đùng đá vụn chơi cờ caro.

"???"

Thật sự không lừa chúng ta sao?

Hắn phun máu!

Thật thật giả giả, giả giả thật thật, cuối cùng có ai phân rõ được?

Không mất bao lâu, cả bốn, năm người cùng đi vào.

Bọn họ nhìn ngó lẫn nhau, há miệng mắng to. Thế này là móc sạch toàn bộ lá bài tẩy chúng ta khổ cực giấu diếm rồi!

Oan oan tương báo khi nào mới xong?

…

Một bên khác, diễn đàn giao lưu của người chơi cấp cao.

Tốc Độ Xe Akina: “Nói cho mọi người một chuyện kích động đến phát nổ. Thế giới Cổ Mộc bỗng nhiên xuất hiện một nhóm đại lão, người nào người nấy mặt mũi sưng sỉa, hồn bay phách lạc tới chỗ ta tiêu tiền, mua chủng tộc. Trong nháy mắt ta đã thu được một món to! Ta lén lút tăng giá 30% đấy! Ép khô đám nhà giàu địa chủ này!”

Người Phân Phát Hệ Thống: “???”

Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng: “???”

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ Muốn Tiến Hóa Thành Côn: “???”

…

Bọn họ cũng ngớ người, trong lòng như có vô số câu chửi mẹ chạy như bay.

Tốc Độ Xe Akina thật tàn nhẫn! Đám đại lão kia mà cũng dám bóp chẹt, không biết sau lưng họ là thế lực gì à?

Sau một trận cười vang, sắc mặt mọi người đều nghiêm nghị. Họ cảm thấy rất khó tưởng tượng đối với tình thế bùng phát này. Đây có lẽ là tình thế bùng phát chấn động cả game trước nay chưa từng có, kể từ sau lần Tà Thần Cthulhu hợp thể giáng lâm:

Một thế giới khoa học kỹ thuật mênh mông đang chờ người Trái Đất khai phá!

Những người chơi cao cấp đã biết rằng Bào tử tiến hóa không phải trò chơi do con người sáng tạo, mà là do Thần!

Đây là một lối vào chư thiên vạn giới, là cơ may to lớn của văn minh Trái Đất, dẫn hướng loài người đi ra vũ trụ bao la. Số liệu nhân vật trong trò chơi sẽ dần dần ảnh hưởng đến hiện thực, vô

thức thay đổi tố chất thân thể của người chơi.

Cũng là cơ may cực kỳ to lớn đối với những người như họ.

…

“Muốn đào sao?”

“Các ngươi mà đào hang được tới chỗ chủng tộc bật hack kia mới có quỷ ấy…”

Hứa Chỉ ngồi trước cửa sổ, một tay nâng cằm chống trên bàn, mắt nhìn ra thế giới ngoài cửa sổ.

“Chư thiên vạn giới cái khỉ gì, chỉ là sa bàn trong vườn cây nhỏ nhà ta thôi mà. Có điều, các người đã thích ảo tưởng như thế thì sớm muộn gì cũng có ngày ta tăng tốc độ phát triển, sẽ đuổi kịp tốc độ ảo tưởng của các người, sẽ thành Chư thiên vạn giới chân chính.”

Không ai biết được, cả một vũ trụ bát ngát, vô tận chư thiên thế giới dậy sóng ầm ầm trong tưởng tượng của họ lại chỉ là một cái vườn trái cây nhỏ trong nhà hắn ở nông thôn, cùng một chỗ “Vườn cây dưới đất” ở ngay phía dưới vườn cây nghìn mét.

Sáng nay, Hứa Chỉ bỗng nhận được một cú điện thoại hiếm gặp.

Đó là quản lý trong công ty nước ngoài mà trước đây hắn công tác gọi tới.

Hứa Chỉ nhớ mang máng dung mạo của đối phương. Đó là một vị cấp trên trung niên bụng phệ, vành mắt đen, nhưng giọng nói mạnh mẽ có lực, năm đó rất tốt tính với hắn, có ơn đề bạt.

Người này hiền lành hỏi thăm bệnh tình của Hứa Chỉ, còn có một số đồng nghiệp trước kia cũng thăm hỏi quan tâm trên điện

thoại. Hiển nhiên, cuộc điện thoại này đã khiến họ do dự một phen.

Mang ý không muốn tổn thương đến lòng tự trọng của Hứa Chỉ, lãnh đạo uyển chuyển nói tới một hạng mục của tổ bọn họ có thể để hắn tham dự từ xa qua máy tính, đồng thời sẽ trả một phần tiền lương cho hắn.

Họ còn đặc biệt phân phối cho Hứa Chỉ công tác vô cùng đơn giản, là việc quen tay hay làm… Không thể nghi ngờ, từ sau khi hắn từ chức, mấy vị đồng nghiệp trong công ty đang nghĩ biện pháp giúp đỡ Hứa Chỉ vì căn bệnh của hắn.

Lúc này, Hứa Chỉ mới lơ mơ hồi phục tinh thần.

Từ lúc mình từ chức đến giờ, tính toán ra mới vừa qua hai tháng.

Mới chỉ hai tháng!

Ở trong mắt họ, mình chính là một người thanh niên vì mắc bệnh ung thư, về vườn tược ở nông thôn vượt qua quãng đời chán nản còn lại. Thậm chí, hai tháng trôi qua, ung thư đã đi vào thời kỳ cuối, mỗi ngày phải hóa trị, tiêu rất nhiều tiền, duy trì sinh mệnh gian nan.

“Mới qua hai tháng thôi, ta cũng đã đạt cấp sáu, đang phấn khởi dự định tạo cơ giáp rồi vào vũ trụ tản bộ…”

Đồng nghiệp cũ bỗng gọi điện tới khiến Hứa Chỉ có cảm giác thực tế, cảm thấy hoảng hốt. Hắn nhớ tới các đồng nghiệp cùng tổ công tác trước kia, những người bạn cùng tăng ca thức đêm để chạy hạng mục, vậy mà lại có cảm giác như ngăn cách hai thế giới với họ.

"Không cần, bây giờ ta đã tìm được một công việc khác, ở nông thôn cũng có thể tự cấp tự túc.” Hứa Chỉ mau chóng trả lời, uyển

chuyển từ chối. Đối phó với đám người chơi ảo tưởng cùng với đám người ở các phòng nghiên cứu đã vướng víu tay chân lắm rồi.

Công việc quả thực rất bận rộn.

Tiếng nói ở đầu bên kia điện thoại chợt yên tĩnh.

"Thật sự không có chuyện gì sao?"

Là Lý ca ở tổ công tác, một lão đại ca hơn ba mươi tuổi, một mình nuôi cả nhà, có hai đứa con, vay tiền mua nhà trong thành phố lớn, mỗi tháng phải trả tiền lãi tám nghìn, áp lực sinh hoạt rất lớn.

Chương 524: Đoán Được

“Anh Hứa Chỉ, Vân tỷ chia tay với anh rồi sao? Cô ta đúng không phải thứ tốt lành gì. Từ đầu ta đã thấy cô ta không phải người tốt.” Là Hạ Hiểu Hiểu trong tổ đang nghiến răng nghiến lợi. Đó là một nữ sinh hoạt bát, xuất thân từ đại học danh tiếng, vừa thực tập đã tới công ty nước ngoài này. Hứa Chỉ là người chỉ dẫn nàng, trước kia nàng cũng có cảm tình tốt đối với Hứa Chỉ.

“Ta thật sự không sao.” Hứa Chỉ cười cười.

Đầu bên kia lại yên tĩnh.

Một lúc sau.

Hạ Hiểu Hiểu: “Vậy bọn em không quấy rầy nữa. Chúc anh Hứa Chỉ thân thể khỏe mạnh! Sống vui vẻ đến cuối cuộc đời này!”

Ba người họ cúp điện thoại, đều cố không hỏi công việc mà Hứa Chỉ tìm là gì.

Dù sao thì, kế thừa vườn cây do cha mẹ để lại ở nông thôn có thể có công việc gì tốt? Trong mắt họ, người thanh niên bị ung thư này chỉ muốn giữ chút tự tôn cuối cùng, không muốn làm họ lo lắng mà thôi.

Thực ra khi họ cúp điện thoại, liếc mắt nhìn nhau, trong lòng đã đầy cảm khái.

Thật không biết thân thể mình đến lúc nào đó cũng không chịu đựng được nữa. Lập trình viên dùng tuổi thanh xuân để kiếm cơm, thân thể không ngừng có bệnh tật vặt vãnh. Cuộc đời tầm thường vô vi này rốt cuộc là vì cái gì?

Thậm chí, đám người thuộc loại đi làm khô khan, thành phần tri thức tinh anh như họ cũng tràn ngập ngóng trông đối với thế giới tự do đặc sắc Bào tử tiến hóa bỗng xuất hiện hai tháng nay.

Hiện nay, đối với Hứa Chỉ mà nói, hắn đã không cần đi làm từ lâu. Thực ra tiền tài và quyền thế có thể kiếm dễ như trở bàn tay, nhưng đã sớm không còn lọt vào mắt hắn được nữa.

Những anh hùng đầy nhiệt huyết trong các thời đại các thế giới như Đế Kỳ, Medusa, Elmin… Lý tưởng cao thượng và bước tiến theo đuổi chân lý của Thần linh nơi họ đã vô tình cảm hóa hắn.

Hiện giờ, Hứa Chỉ tự tay sáng lập ra từng thế giới chư thiên từ không đến có. Đó mới là việc mà hắn cảm thấy thú vị.

Hắn nhìn đến phía trước.

“Người chơi mới thả vào rồi sao. Xem bọn họ làm thế nào? Ta chỉ cần từ từ nhìn xem… Mà cũng đã qua đi ba mươi, bốn mươi năm, đã tới lúc đáp lại thỉnh cầu của người Ishdar, hoặc là thỉnh cầu của Caroline, đi gặp nàng ta một lần.”

Hắn đứng lên.

“Hy vọng lúc ta đi vào, đám người chơi không nên bị người Ishdar bắt làm tù binh, dắt ra đường cho quần chúng vây xem ‘Giống loài mới’ thì hơn.”

…

Hạ Nghê Minh đang ngây người.

Thực sự là gặp quỷ rồi!

Mục tiêu của hắn là thế giới Hoang Cổ mà!

Giống loài của hắn sinh ra vì dọa người, nhờ vào cơ may lớn

gặp được ở thời đại quái đản. Hắn muốn làm Chúa cứu thế, cứu vớt Tam Giới từ trong nước sôi lửa bỏng!

Mà đi tới thế giới khác thì lập tức mất hiệu quả. Là một quần thể đệ đệ từ đầu đến chân, thử hỏi, một cái khinh khí cầu thì có thể làm gì?

Chỉ là một sinh vật vô bổ ngang ngửa với Slime đấy được không!

"Tệ hại nhất là, không cho ta vào Tam giới thì cũng cho ta vào thế giới Cổ Mộc chứ! Ở đó ít ra còn an toàn, có nơi đóng quân của các đại lão, có thể hỏi đại lão Tốc Độ Xe Akina, đập tiền mang thai hộ, chuyển hóa thành chủng tộc tinh linh…"

Thế giới mới thì…

Chỗ này vừa nhìn đã thấy là chỗ nguy hiểm, dòng sông dung nham đầy đất. Trong rừng có các loại sinh mệnh siêu phàm khủng bố, còn có bộ xác máy móc thần bí và cái điện thoại di động kia nữa… Mà mình chỉ là con gà con.

Thời khắc này, hắn vô cùng thắm thiết muốn đổi với những người chơi tiến vào thế giới Cổ Mộc kia, cả hai đều đến sai chỗ rồi.

Nhưng khi hắn muốn rời đi, người chơi khác trên diễn đàn chớp mắt đã kích động khó ngừng, bảo hắn tiếp tục thăm dò mảnh đất rộng rãi mới tinh này, mở livestream khai phá bản đồ game mới.

"Huynh đệ, đừng sợ! Chúng ta ủng hộ huynh đệ!"

"Đúng vậy. Phía trước nguy cơ trùng trùng, nhưng không cần sợ, vì phía sau ngươi có cả đám gay chúng ta! (Ánh mắt thiện ý)"

Hạ Nghê Minh càng nhìn càng ngớ ngẩn, đây là trước có hổ,

sau có sói mà!

Thậm chí một số người chơi bậc đại lão ít ra mặt cũng tham gia trò vui.

Tốc Độ Xe Akina: "Không nên hốt hoảng, ta dẫn ngươi lái xe!"

Manh Muội: "Huynh đệ, một bước nhỏ của nhân loại, một bước dài của khoa học kỹ thuật! Bờ vai của ngươi gánh vác tương lai của nhân loại! Ta cho ngươi mượn số mệnh một lát!"

…

Các sở nghiên cứu cũng lẫn vào trong, bày tỏ sẽ dùng toàn lực trợ giúp. Bởi vì họ đã không có cách nào khác, chỉ có thể nhờ vào người chơi này đi thăm dò thế giới siêu phàm.

Hạ Nghê Minh cất bước. Hắn bay trên trời, rất nhanh sau đó, hắn nhìn thấy một đám Goblin cưỡi sói đang lao nhanh ngoài vùng sơn dã.

Đó là một bầy thú hoang thấp bé, hèn mọn, da xanh nhăn nhúm. Chúng mặc áo da thú bẩn thỉu, cưỡi chiến lang gào thét, ném mạnh trường mâu lên trời.

U ra ra!

U ra ra!

Chúng gào lên rất nhiệt liệt, dường như muốn đánh ngã cái đèn Khổng Minh trên trời xuống.

Hạ Nghê Minh sợ hãi. Một người hiện đại quen sống trong nhung lụa đã bao giờ gặp phải tình cảnh này? Giống như đang bị cả đám gay hò hét với mình.

Hắn cảm thấy mình quá thảm, quá khó khăn!

Làm một người bình thường, nằm cũng trở nên mạnh mẽ mới là điều bình thường, đó là suy nghĩ của người đại chúng. Đám Long Ngạo Thiên vừa xuyên việt là đánh mặt, chém giết, đi tới đỉnh cao kia căn bản không thực tế tí nào có được không?

Sẽ chết người!

Hắn vội vã bay lên cao hơn một chút để thoát khỏi bầy đàn đáng sợ kia.

Chờ hắn tìm được một khu rừng cây tươi tốt an toàn, dẫn theo bầy khí cầu tiếp tục thêm nhiên liệu củi lửa cho đèn Khổng Minh, hắn lại lên mạng. Hắn phát hiện đám bạn trên mạng đang thảo luận phương án.

Bởi nghi ngờ là một xã hội văn minh khoa học kỹ thuật cũng đủ khiến cho đám người này vô cùng phấn khởi, tung ra mười nghìn vấn đề hướng dẫn cho người chơi khí cầu, tối ưu phương pháp sinh tồn tại dị thế giới.

“Người anh em khí cầu đừng sợ! Người trên diễn đàn chúng ta đều là nhà khoa học, là chuyên gia sinh tồn dã ngoại, nhất định sẽ giúp ngươi phát triển, làm chúa tể một thời đại!”

“Cái tay người máy kia hỏng rất nghiêm trọng, hiện tại không thể nghiên cứu ra được thành quả gì, nhưng còn cái điện thoại di động kia. Xem ra nó chỉ hết điện thôi, có lẽ còn có thể liên lạc được. Nhưng làm thế nào là một vấn đề!”

“Việc cấp bách hiện tại là nghĩ cách tìm một nơi ở an toàn, từng bước tìm hiểu quy tắc và văn hóa của thế giới này.”

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Trong lúc bọn họ thảo luận, người chơi khí cầu phát ra ảnh

chụp bầy Goblin khiến họ lập tức khiếp sợ.

“Sinh vật ma huyễn cũng tồn tại sao? Khoa học kỹ thuật cùng tồn tại với ma huyễn?”

"Goblin là một cơ hội, hoàn toàn có thể nghĩ cách biến đổi hình thái, hòa mình vào quần thể Goblin, biến thành đám đồ chơi này… Còn quá nhẹ, có thể bỏ thêm ít rơm rạ, lá cây trong cơ thể dùng làm khung xương, bùn nhão để làm cho cơ thể trông có vẻ nặng nề!”

…

Vô số người trên diễn đàn bắt đầu phân tích.

Họ làm thật rồi!

Tìm kiếm giải pháp tối ưu tồn tại ở dị thế giới.

Đây cũng là biện pháp tốt nhất. Mô phỏng Goblin, bỏ thêm thực vật vào cơ thể khí cầu, lại thêm đặc tính biến đổi như tắc kè hoa là có thể bắt chước theo, có tỉ lệ không bị phát hiện.

Chương 525: Tuyệt Đối Không Ngờ Được

Nhưng có người lập tức chen miệng:

“Thế giới này là ẩn số, chưa biết được giữa đám Goblin kia có thủ đoạn nhận ra ngụy trang đồng loại hay không. Tốt nhất hãy để một con thủ hạ trong chủng tộc khí cầu thử nghiệm giả bộ xem. Đồng thời, bôi thêm nước tiểu, dịch cơ thể Goblin lên người, có lẽ như vậy mới không bị hoài nghi.”

Một làn sóng phân tích khiến mặt Hạ Nghê Minh như ăn phải mướp đắng.

Sau vài lần do dự, hắn thử làm theo cách của những cư dân mạng kia. Hắn mất nửa ngày tìm kiếm vật bổ sung thêm thể trọng, sau đó tìm được nước tiểu của bộ lạc Goblin, dùng một con cá khí cầu bôi lên nước tiểu, phồng bụng, biến thành Goblin. Hơn nữa, làn da bên ngoài còn có hiệu quả bắt chước như tắc kè hoa, quả thực giống y như thật. Đồng thời, hắn còn kêu lên tiếng, kết quả không bị phát hiện.

"Ta quả nhiên thành công rồi!"

Hắn mừng rỡ như điên, được sự giúp đỡ của vô số người thành công làm giả một con Goblin, trà trộn vào bộ lạc Goblin.

Thế nhưng đêm đó, hắn nhìn thấy một tình cảnh khủng bố. Ban ngày Goblin cưỡi sói, đến tối cũng cưỡi sói, coi sói như đồng bạn thần thánh. Hạ Nghê Minh xem mà sợ nổi da gà.

Đó là văn hóa sói của chúng nó sao?

Lần đầu tiên hắn nhìn thấy văn minh bản địa dị thế giới dã man, kinh khủng như thế.

Lúc này, dưới sự giúp đỡ của cộng đồng mạng, chỉ trong nửa giờ ngoài hiện thực, bằng mấy tháng trong game, hắn thành công nhóm được lửa, xây dựng nhà cửa, tìm kiếm nham thạch để nấu nướng, nhận được sự sùng bái của rất nhiều Goblin, trở thành Vua Goblin.

Cư dân mạng mừng phát cuồng.

“Khai phá ra lưu phái làm ruộng! Trước tiên phải phát triển bộ lạc, thay đổi tập quán đáng sợ của chúng, khiến chúng thoát ly khỏi thú hoang.”

"Thậm chí, chúng ta có thể dạy cho Goblin tu luyện phép thuật.”

“Đúng thế! Ma pháp sư Goblin, chiến sĩ Goblin. Gốc gác của chúng ta là thế giới văn minh siêu phàm, cho dù đối mặt với thế giới văn minh khoa học kỹ thuật này, nếu chúng ta đã phát triển lên thì cũng chưa chắc đã phải sợ họ.”

“Ah! Cúng nó bẩm sinh đã có ma hạch! Các vị đại lão, nhanh mở mang nghiên cứu một chút đi. Bẩm sinh đã có thiên phú phép thuật!”

…

Với sự giúp đỡ của mọi người, một người chơi này tập hợp toàn bộ trí tuệ của mạng Internet, phát triển văn minh nhanh chóng. Đồng thời, hắn lệnh cho mỗi Goblin mới sinh trong bầy đàn bắt đầu học tập ngôn ngữ, tính toán, nâng cao trí tuệ.

Văn minh Goblin phát triển khí thế hừng hực!

Các quần thể khí cầu thả bay ở xung quanh bộ lạc, giám sát và

khống chế tất cả.

Hạ Nghê Minh ngồi trên ghế da thú của bộ lạc:

“Quả nhiên, làm ruộng mới là khởi đầu số một của dị thế giới. Ta giống như người ‘Xuyên việt’ trong tiểu thuyết, thân tự mang theo mạng Internet của Trái Đất, vào trong diễn đàn Baidu, có sự hỗ trợ miễn phí của cộng đồng mạng.”

Ban đầu hắn rất hồi hộp, nhưng bây giờ cảm thấy rất đắc ý.

Giống loài khí cầu tuy rất yếu, nhưng có một đám cố vấn bày mưu tính kế cho, chỉ trong chốc lát đã đứng vững gót chân trong thế giới này.

“Có lẽ, không lâu sau nữa, ta thật sự có thể đổi danh từ trước kia là Hạ Nghê Minh … Dọa Ngươi Ba Nghìn Mạng, đổi thành Hạ Nghê Minh… Đòi Ngươi Ba Nghìn Mạng! Diêu Nghê Minh… Khà khà, có mùi vị chửi người bằng tiếng Tứ Xuyên.”

Hắn mỉm cười. Chợt, nụ cười của hắn đọng lại, bởi vì hắn thấy hai bộ cơ giáp màu đen bay trên bầu trời…

Trên bầu trời.

Hai người Ishdar trong cơ giáp màu đen đang giao lưu ý thức.

“Đại vực Tường Đá thật rộng lớn. Chúng ta tới đây xây dựng mạng lưới vệ tinh, trạm tín hiệu làm nền móng cho chiến tranh tiền tuyến tương lai… Ồ? Đó là bộ lạc Goblin?” Một người Ishdar nói.

Một người đàn ông khác đẹp như thiên thần truyền ý thức:

“Hủy diệt đi! Đám chủng tộc buồn nôn này giống như thú hoang, năng lực sinh sôi mạnh mẽ. Có người nói, khắp mấy đại vực bên ngoài đại vực Tường Đá chúng ta rất hiếm có giống loài

sở hữu trí tuệ vượt qua đại vực.”

“So với những chủng loài trí tuệ, ta càng thích bộ tộc Jana ở đại vực Thủy Lam hơn. Con gái ở đó có diện mạo xinh đẹp không kém chúng ta… Chỉ là Cửu Đầu Xà ở hải dương của bọn họ là Thánh thú cảnh giới Thiên Đế, rất vướng tay chân… Mảnh đất dung nham cổ đại này quá lớn, rộng rãi đến độ không tưởng tượng được.

Trong lúc họ thương lượng, họ đã muốn hủy diệt bộ lạc Goblin này.

Người Ishdar rất thích ăn diện, đồng thời tràn đầy nhiệt huyết lãng mạn, cực kỳ căm ghét chủng tộc xấu xí, nhăn nhó, ghê tởm đó.

"Chờ đã, đừng gấp, bộ lạc Goblin này dường như hơi khác?”

Hai người Ishdar bay xuống mở ra kết nối trực tiếp tới mạng:

“Các vị, các vị! Thông báo khẩn cấp! Chúng ta phát hiện một bộ lạc Goblin đặc biệt! Xung quanh đây còn có khí cầu đặc biệt đang bay! Dường như chúng có dấu hiệu sinh mệnh.”

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Nhất thời, một số người Ishdar trên mạng chú ý tới.

“Radar đo lường!”

Một luồng sóng tỏa ra.

Người Ishdar đẹp trai nghiêm mặt, dần định vị tới một sinh mệnh vô danh.

“Bề ngoài là Goblin, thậm chí cảm nhận làn da cũng tương tự, nhưng thực tế là sinh vật khí cầu có làn da đặc biệt… Bên trong bỏ thêm rơm rạ, bùn đất, không có ma hạch.”

"Cái gì?”

“Không thể nào!”

“Hay là sinh mệnh ma thú mới?”

“Nó đang biến ảo bản thân, ẩn mình trong bộ lạc Goblin, làm Vua Goblin?”

“Không có ma hạch nhưng lại có trí khôn? Sinh vật bắt chước?”

Trên internet nổi sóng.

Hạ Nghe Minh trong lúc đó cũng giật mình nhìn hai chiếc chiến giáp cơ giới trên trời. Từ trong đó có hai con người đẹp hoàn mỹ bước ra. Hắn run rẩy điên cuồng lên mạng.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

"Các vị! Xảy ra chuyện lớn! Mọi người nhìn mau, văn minh nhân loại công nghệ cao ngồi trong cơ giáp! Ta sắp lạnh rồi!”

Nhất thời, cả diễn đàn nổi lên bão táp.

"Nhanh lên một chút, giả vờ ngươi là một con Goblin đi!”

"Không! Goblin có thể sẽ chết! Giả bộ ngươi là một người rơm đi! Nhanh biến hình đi!”

“Đến lúc phải thí nghiệm năng lực chạy trốn của ngươi rồi! Bảy mươi hai biến!”

Vô số người kinh hãi.

Không ngờ tới nhanh như vậy, căn bản không hề có thời gian phát dục.

Trên thực tế, cách làm của họ trước thực lực tuyệt đối vốn không hề có tác dụng, bởi vì tồn tại radar quét hình. Khoa học kỹ thuật phát triển thật sự đáng sợ. Chỉ cần cơ giáp đi ngang qua, trong phạm vi mấy nghìn mét đều không có chỗ nào trốn được.

Giống loài mới tất nhiên sẽ bị phát hiện.

Hai bộ chiến giáp cơ giới có đường cong hình giọt nước hạ xuống bộ lạc nguyên thủy, mở cửa giáp máy, đi xuống. Hai người nhìn thấy một người rơm đăng lẳng lặng cắm trong ruộng.

Mạng Internet của người Ishdar sôi trào, cảm thấy khó tin, không thể nào hiểu được loại hành vi này.

"Giả dạng người rơm hả?"

“Tình thế kiểu gì vậy?”

“Miệng lại còn sùi bọt mép, đầu ngoẹo sang? Giả chết à?”

“Chủng tộc thật đáng yêu. Ngụy trang lẫn vào trong Goblin, bây giờ còn ngụy trang thành ngươi rơm, là muốn thoát khỏi tầm mắt của chúng ta sao.”

Đồng thời, những nhà khoa học trên mạng của họ bắt đầu thảo luận.

“Đây là giống loài mới. Quét hình bước đầu đã cho ra kết quả, làn da của nó có tính co dãn cực mạnh, sinh vật dạng khí cầu có thể biến hóa hình thái, độ dẻo dai cực cao, không có ma hạch!”

“Mọi người nghĩ đến điều gì không?”

“Mấy ngày trước, nữ sĩ Caroline từng nhắc đến ‘Kế hoạch chọn lọc nhân loại ưu tú’, nhưng nghiên cứu của chúng ta vẫn luôn dừng bước. Có lẽ giống loài mới này là vật liệu mấu chốt trong nghiên cứu độ dẻo của người Ishdar chúng ta.”

"Ngươi nói là?”

"Đúng! Loại chất liệu này nhẹ mà co dãn, vừa vặn có thể làm công cụ tránh thai cho người Ishdar chúng ta! Chọn lọc nhân loại ưu tú!”

Chương 526: Lại Tiếp Xúc Lần Nữa Với Nền Văn Minh Khoa Học Cùng Độ Cao

Họ không phát hiện.

Nội tâm con người rơm đang cắm rễ xuống đất kia đang giãy dụa:

“Tại sao những người khác phát triển làm ruộng thuận lợi, còn ta vừa mới bắt đầu làm ruộng đã bị tóm. Ta yêu cầu phát dục… các ngươi đừng có động vào ta… Bằng không, hôm nay các ngươi sỉ nhục ta, bắt nạt ta, tương lai ta nhất định sẽ giết sạch cả nhà các ngươi, diệt cả nhà các ngươi, giải mối nhục hôm nay!”

"Mang về, tiến hành thí nghiệm!"

Người Ishdar đẹp trai hoàn mỹ đưa tay lên, một luồng lực tinh thần bao lại.

Con người rơm bỗng dưng bay lên, mau chóng cùng với các khí cầu khác bị đóng gói lại mang đi. Chiến giáp cơ giới bay lên không.

“Kế hoạch chọn lọc nhân loại ưu tú, có lẽ đây là bước chân lớn nhất của văn minh Ishdar chúng ta.”

Mấy tháng sau.

…Ta tên Hạ Nghê Minh, tuyệt đối không ngờ rằng, cuối cùng ta vẫn thực hiện được giấc mơ.

Cuối cùng ta quả nhiên đã báo được thù, trở thành Đại Ma Vương giết chóc khủng bố nhất trước nay. Người Ishdar bị ta giết tới hàng trăm triệu, có lẽ ta có thể đổi tên thành…

Đòi Ngươi Ba Trăm Triệu Mạng.

…

Ngay lúc người chơi này bị người Ishdar bắt làm tù binh thì Hứa Chỉ cũng đi vào một tiệm cà phê, chuẩn bị gặp mặt với thủ lĩnh Caroline của người Ishdar.

Đô thị máy móc Veolia.

Trung tâm thành phố phía nam, tại một cửa hàng tinh xảo màu nâu đen.

Màu sắc thường được dùng cho máy móc chiến giáp nhất, đồng thời cũng chính là màu sắc mà người Ishdar thích nhất.

Trên vách tường có treo những chiếc đèn, ánh sáng màu vàng nhạt chiếu rọi xuống mặt đất màu đen, mang đến cho người ta một loại cảm giác yên lặng nhu hòa.

Tại quầy có một cô gái tóc đỏ buộc tóc đuôi ngựa, mặc một cái tạp dề màu trắng dành cho nhân viên cửa hàng. Cô nàng dậy thì vô cùng no đủ, vòng eo thon thả, gương mặt nhỏ nhắn xinh đẹp đang ghé vào trên mặt bàn tại khu buôn bán, ánh mắt ngẩn ra, nhìn về phía trước.

Trên người nàng có ôm một con cáo cấp hai lông xù màu đen đáng yêu làm gối, nhìn như là đang ngẩn người, trên thực tế thì nàng đang nhìn 《 Cách mạng máy móc 》ở trên máy tính, “Lại thất bại, nếu không phải dùng phần mềm treo máy thì thật sự là do ta không có thiên phú cách đấu sao?”

Nàng ghé vào trên quầy, bỗng nhiên cả kinh, miệng nhỏ đáng

yêu khẽ nhếch lên, ý thức hơi truyền lại đây, “Xin lỗi! Vị tiên sinh này, xin hỏi ngươi cần gì?”

“Một ly trà sữa Beaver.”

Ý thức Hứa Chỉ truyền qua, ngồi xuống lẳng lặng chờ đợi.

Hắn ngồi ở trong tiệm cà phê nhìn ra đường phố sạch sẽ huyễn ảo bên ngoài, thỉnh thoảng trên không trung sẽ xuất hiện tiếng gầm rú của những chiến xa máy móc. Đám thanh niên nam nữ tuấn mỹ xinh đẹp đang đi lại ở xung quanh.

Ngay cả Hứa Chỉ cũng không thể không thừa nhận, đây là một thế giới tuyệt vời cho kỳ nghỉ.

Nền văn minh khoa học kỹ thuật cực kỳ phát triển... Người Ishdar thì lại nhiệt tình hiếu khách thiện lương... Bên ngoài còn có các vùng dung nham cổ đại rộng lớn vô ngần, để ngươi có thể trải nghiệm lãng mạn khi điều khiển cơ giáp, đồng thời cũng giúp người thăm dò nên các đại địa huyền huyễn bí ẩn khác.

“Cảm ơn ngài đã đến.”

Một cỗ tinh thần lực cấp hai chấn động, thiếu nữ tóc đỏ hơi duỗi tay, tủ kính màu đen trên quầy được mở ra, một cái ly pha lê màu đen tinh xảo bay đến trước mắt.

Giọng nói của thiếu nữ tóc đỏ đáng yêu truyền đến từ phía xa.

“Khách hàng thân ái, ta phải đi chơi game, xin nhớ rõ sau khi uống xong nhớ kết nối mạng của tiệm để trả tiền trước khi rời đi!” Nàng nhắm hai mắt lại, trực tiếp ghé vào quầy, không hề đề phòng hành động của một khách nhân xa lạ.

Hứa Chỉ cứng họng, đây là một tình huống không thể xảy ra nếu như là ở trên Trái Đất.

Hắn nhấp một ngụm trà và lẳng lặng nhìn về phía ngoài cửa sổ. Từng bộ giáp cơ khí thông minh do AI điều khiển đang hoạt động như một người dọn dẹp vệ sinh, toàn bộ việc lao động chân tay ở đây đều do máy móc thực hiện.

“Trong thế giới này rất công bằng, một người khi có được một số đồ vật này thì sẽ phải mất đi một số đồ vật kia.... Cho nên, vĩnh viễn không cần hâm mộ hạnh phúc bên ngoài của những người khác, người Ishdar cũng là như thế.”

“Bọn họ tuy rằng thực hiện cơ giới hoá tự động, không cần phải làm việc, trời sinh có được dung mạo tuấn mỹ và lực lượng mạnh mẽ, thậm chí không cần đọc sách từ nhỏ mà chỉ cần tiến hành tiếp nhận tri thức truyền thừa.... Cuộc sống này nhìn như tự do, có thể theo đuổi ước mơ của mình, thậm chí là đi thăm dò đại vực Dung Nham cổ đại...”

Hứa Chỉ khẽ than thở, “Nhưng bọn hắn lại mất đi rất nhiều thứ mà người Trái Đất đã trải qua, ví dụ như là chín tám năm thể chế tại nơi làm việc, ví dụ như giáo dục chín năm bắt buộc, 5 năm khoa cử 3 năm thi thử, ví dụ như lễ tạ ơn, ví dụ như....”

Hứa Chỉ nhìn thấy nền văn minh xã hội như vậy, cảm thấy bọn họ thật sự đã mất đi quá nhiều.

Ví dụ như tội phạm, ví dụ như nỗi sợ hãi khi đi đêm, người với người lục đục lừa dối nhau, lại giống như mỹ thiếu nữ người Ishdar ăn mặc nóng bỏng, lại căn bản không cần quần bảo hộ bởi vì không sợ sẽ có người nhìn lén.

Bọn họ căn bản không có một chút đề phòng nào đối với người cùng tộc —— Thần tộc!

Bởi vì “Đạo đức pháp luật” đã được viết vào gen của bọn họ.

Đây là một loại điều kiện cơ bản để tín nhiệm lẫn nhau, khiến

cho xã hội không có ngăn cách, có thể tín nhiệm vô điều kiện, gặp bất kỳ một người nào trên đường phố thì đều là thiện lương, có thể hoàn toàn tín nhiệm...

Hứa Chỉ nhấp một ngụm cà phê, tán thưởng nền văn minh tuẫn lạn này, "Bọn họ không cần phải đề phòng, dựng lên bức tường cao cô độc trong tâm linh, bởi vì bọn họ có tường lửa!"

"Nơi này sẽ không có kẻ ác, bởi vì ác nhân là cái gì?"

Một tiếng cười truyền đến từ phía xa, thanh thúy động lòng người. Một thiếu nữ cao gầy nước vào tiệm cà phê, "Ác nhân là kẻ hại người ích ta! Bọn họ hãm hại lợi ích của người khác để thỏa mãn bản thân.... Mà khi toàn bộ mọi thứ đều dễ như trở bàn tay, như vậy thì mọi người sẽ không muốn làm ác nhân."

Nữ sinh xinh đẹp đội mũ lưỡi trai ngồi xuống, giọng nói mềm mại, mang theo ý cười vui vẻ, phảng phất mỗi một chữ đều rất vui, căn bản không hề che dấu vui sướng mà mình chờ mong đã lâu, "Ngài! Rốt cuộc cũng tới!"

Hứa Chỉ nhìn Caroline, cũng là lộ ra ý cười khó được, không nghĩ tới, nàng không có trí tuệ như Levis lại có thể đi đến hôm nay, đúng là mang đến kinh hỉ quá lớn cho mình!

Không phải là cho ai một kỳ ngộ thì người đó đều có thể lay động thời đại của toàn bộ thế giới!

Toàn bộ thời đại lộng lẫy này đều là do Caroline sáng lập nên, không có nàng, có lẽ thời đại này sẽ phát triển theo một hướng khác rồi.

Caroline là một người Ishdar vô cùng truyền thống, nhiệt tình thiện lương, bướng bỉnh mà cuồng nhiệt.

Nàng đã thực hiện được mộng tưởng của mình, khát khao được như tiên sinh Levis, trở thành Levis thứ hai, cống hiến suốt

đời cho vinh quang của người Ishdar, và là người đi đầu trong lĩnh vực khoa học.

Chương 527: Trò Chuyện

Caroline cười nói:

“Trên thế giới này, nếu như được lựa chọn thì có người sẽ chọn làm ác nhân sao? Ai mà không muốn làm một người tốt được hàng xóm láng giềng tín nhiệm vô điều kiện? Đắm chìm trong ấm áp? Cho nên, ta đã thêm một số hạn chế về gen để không khí xã hội sẽ vĩnh viễn dừng lại chỗ này, chủng tộc của chúng ta phòng bị với bên ngoài, chân thành với bên trong..... Bởi vì nếu ai ai cũng phải phòng bị đồng loại, vậy thì quá mệt mỏi rồi....”

“Năm đó, chúng ta ở trong tiệm trà sữa nói chuyện về mộng tưởng, ta vẫn luôn hướng về phía trước. Cho đến hôm nay, cuối cùng cũng đã thực hiện được!”

Caroline cười đến rất là vui vẻ, nàng ngồi xuống cảm khái, đôi mắt sáng như lưu ly, lộng lẫy giống như ngọc bích vậy. Biểu tình mất mát thật lâu, phảng phất đang nhìn xuyên về đoạn năm tháng thiếu niên trăm năm trước kia, “Còn nhớ mộng tưởng năm đó của ta không? Mơ mộng của một thiếu nữ… Nguyện cho mỗi người Ishdar sinh ra đều bình đẳng! Mỗi người sinh ra đều cường đại! Mỗi người đều như một vị Thần!”

“Đúng vậy, nhiều năm trôi qua, ngươi đã làm được.” Hứa Chỉ mở miệng.

Nàng đã quá mỏi mệt, nhưng vẫn phải giữ uy áp tôn nghiêm của mình đối với người ngoài, chỉ có ở nơi này, nàng mới có thể lộ ra nội tâm mềm mại, phảng phất như đang nói chuyện phiếm với một bằng hữu vậy.

Caroline đứng lên như là một hướng dẫn viên du lịch ưu nhã

xinh đẹp, khom lưng cười nói: “Như vậy, Thần linh siêu cổ đại đại nhân, ngài có muốn đi xem cơ giáp không? Đi tham quan một vòng phòng thí nghiệm của nền văn minh của người Ishdar chúng ta không?”

“Đã lâu không gặp, mà mỗi một lần gặp mặt, ngươi đều như một người khác, lại xinh đẹp và cường đại hơn rất nhiều.” Hứa Chỉ nhìn Caroline, nàng đã cấp năm, tu vi cũng coi như là tăng tiến vô cùng nhanh chóng.

Hai người đi ra khỏi tiệm cà phê.

Đây là một thung lũng sinh thái thật lớn, rừng cây tươi tốt đan xen nhau giữa các mảnh đất.

Caroline mang Hứa Chỉ đi tham quan hắc khoa kỹ của người Ishdar, mỗi một thứ đều khiến Hứa Chỉ phải tán thưởng không thôi, quả thực thật là đáng sợ.

“Phía xa là một rừng cây gọi là khu rừng sinh thái, là nơi giam giữ ma thú dung nham cổ đại của chúng ta.... Đương nhiên, thí nghiệm đã đủ thành thục.”

Mà lúc này, nàng phảng phất như là đang đưa Hứa Chỉ đi tham quan vườn bách thú của người Ishdar vậy. Bất kỳ một cái gì quý hiếm, ma thú cường đại đều có thể tìm được ở chỗ này, thậm chí còn có thể thấy được một số Goblin, Naga và chủng tộc người cá mỹ lệ.

Nơi này là bên ngoài của Viện khoa học kỹ thuật, cho phép du khách tham quan. Xung quanh tất cả đều là một số thanh niên tuấn mỹ, thiếu nữ xinh đẹp đang đi qua đi lại, phát ra tiếng cảm thán kinh ngạc.

“Đại bộ phận ma thú, đã không còn uy hiếp đối với chúng ta.”

Caroline cười nói: “Bọn chúng một khi bị chúng ta bắt được thì

sẽ không bao giờ còn là chính mình nữa. Mỗi một người Ishdar chúng ta đều tinh thông ngôn ngữ C, có thể xâm nhập vào đại não của bọn chúng, sửa chữa ký ức và phản xạ thần kinh.... Bọn chúng giống như là một búp bê, một món đồ chơi cao cấp mà ai cũng có thể chơi. Ngươi có thể dễ dàng xâm nhập vào đầu của một con ma thú sư tử rồi viết nó là một con chó... Tùy ý đùa nghịch tôn nghiêm, ký ức, phản xạ thần kinh của bọn chúng."

Sắc mặt Hứa Chỉ lại cực kỳ thản nhiên.

Bởi ngôn ngữ C dệt nên các loại mã sinh mệnh đã bị mỗi một người Ishdar nắm giữ.

Đây là một chủng tộc khủng bố, mỗi một tộc nhân của bọn họ hiện tại đều có thể trở thành "Thần", sửa chữa ký ức và cách thức hành động của các ma thú, lấy một loại phương thức thần không biết quỷ không hay để nô dịch bọn chúng.

Caroline nói: "Đương nhiên, người Ishdar chúng ta cũng có 《 Luật bình đẳng trí tuệ 》, trừ khi là thế lực của địch nhân, nếu không thì sẽ không cho phép thay đổi trí tuệ của ma thú hoang dại. Nó có nghĩa là sinh vật từ cấp bốn trở lên....thì sinh mệnh trí tuệ là bình đẳng, chúng ta sẽ giao cho bọn họ nhân quyền."

Caroline rất ôn hòa, "Trên thực tế, nếu là ma thú một phương của chúng ta thì chúng ta sẽ trao cho họ quyền công dân.... Mà tượng trưng cho thân phận công dân của chúng ta là ngôn ngữ C++! Đã được tường lửa bảo hộ!"

Lời tuy ít nhưng mà ý nhiều, trong đó có ẩn chứa rất nhiều ý tứ.

Người Ishdar tuy rằng cuồng vọng, không sùng bái Thần, nhưng cũng không hẳn là quá cuồng vọng. Bởi vì bọn họ chỉ là kiên định đi về phía trước, kiên định đi trên con đường khoa học, và giữ lại sự tôn trọng đối với sinh mệnh trí tuệ.

Bọn họ cũng giống như là các Vu sư theo đuổi chân lý nhưng là trên một con đường khác.

Caroline dẫn Hứa Chỉ đi tham quan một vòng các thành quả nghiên cứu, cùng với ma thú dọc theo đường đi, "Nhưng mà, người Ishdar chúng ta vẫn còn có một vấn đề quan trọng cần phải giải quyết. Đó chính là lúc mà một người mới sinh ra, dù đã có vô số nhà trí tuệ nỗ lực cho nền văn minh của chúng ta, nhưng vẫn rất khó để bảo đảm mỗi một đứa trẻ sinh ra đều có thể mở ra tuyến tùng."

Đây là đương nhiên.

Hứa Chỉ năm đó cũng không làm được, dù sao thì cũng không phải là sinh vật có máu thịt thuần túy, đi trên con đường sai lầm là điều không thể tránh khỏi.

Cho đến ngày nay, đã phát triển nhiều năm như vậy, hứa hẹn lúc trước của Caroline vẫn chưa được thực hiện, vẫn đang còn một lượng người Ishdar bình thường sống lẫn với người Ishdar được khai mở trí tuệ.

Nhưng bởi vì con người mới đã được viết "Pháp luật" đạo đức vào bên trong, cho nên mới khiến cho hai bên chung sống hòa thuận, không xuất hiện sự kỳ thị chủng tộc.

Thậm chí còn xuất hiện các vụ kiện về việc con người cũ không ngừng đánh chết con người mới!

Bởi vì tuy rằng con người mới cường đại, có thể thao túng phong hỏa lôi điện, nhưng trong gen của bọn hắn được viết "cơ chế thẹn chết", khiến cho bọn họ không thể động thủ đối với nhân loại. Mà con người cũ lại hoàn toàn không bị hạn chế trên phương diện này. Điều này làm cho con người cũ nhỏ yếu có thể trực tiếp giết con người mới, con người mới tuy rằng cường đại lại căn bản không dám phản kháng, chỉ có thể nơi nơi tránh né công kích, cuối

cùng chỉ có thể bị giết.

Caroline nói về ân oán giữa hai chủng tộc, thở dài một hơi, cảm thấy rất khó giải quyết.

“Vấn đề về chủng tộc ngày càng trở nên nghiêm trọng, là tai họa ngầm của chúng ta từ nhiều năm trước tới nay. Nó thậm chí có khả năng làm điên đảo nền văn minh, là nguyên nhân dẫn đến hủy diệt.

Chúng ta cũng không thể sử dụng bạo lực đối với bọn họ được, thậm chí cũng không thể dùng kế hoạch Đại Thanh Tẩy. Bởi vì giết chết con người cũ thì con cháu sau này của con người mới chúng ta cũng có thể sẽ không thể mở ra tuyến tùng, không thể trị tận gốc...

Nhưng đã qua nhiều năm như vậy, chúng ta đã có một kế hoạch hoàn toàn mới —— Phương án lựa chọn con người một cách tối ưu, nó có thể giải quyết vấn đề này một cách tốt nhất.”

Hứa Chỉ lập tức có chút giật mình.

Hắn thấy vấn đề này là không thể giải quyết, nhưng bọn họ đã có biện pháp giải quyết?

Không thể không phủ nhận, bọn họ phát triển điên cuồng mà nhanh chóng!

Chương 528: Hệ Thống Tu Luyện Thần Văn Đáng Sợ

Hứa Chỉ tò mò hỏi: “Phương thức gì đây?”

Caroline cười nói: “Đương nhiên, đây cũng không phải là biện pháp giải quyết trực tiếp, bởi vì đó là chuyện không có khả năng.... Kế hoạch lựa chọn con người một cách tối ưu chính là là bắt chước hình thức sinh sản của ma thú, năng lực sinh sản của ma thú đều rất thấp, nhưng mỗi một con ma thú đều rất cường đại.”

Hứa Chỉ trầm ngâm vài giây, “Ý của ngươi là....”

“Cho dù chúng ta phải giảm bớt tỷ lệ sinh sản thì cũng phải ngăn chặn việc sinh ra nhân loại bình thường, giống như là ma thú, con cháu sau này của mỗi một người Ishdar đều là người có thể mở ra tuyến tùng, là Thần tộc chân chính!”

Vẻ mặt Caroline nghiêm túc, “Sau khi mang thai mười ngày thì chúng ta đã có thể tiến hành kiểm tra đo lường gen của phôi thai vừa mới thành hình ở trong bụng. Nếu như không phải là công dân có tư chất cấp ba, không thể mở ra tuyến tùng, thì sẽ trực tiếp phá thai...

Dù sao mới mười ngày thì phôi thai vẫn chưa ra đời trí tuệ, đây có thể xem như là giải quyết theo chủ nghĩa nhân đạo, không xem như là tàn sát sinh mệnh.... Nếu như phôi thai có tư chất cấp ba, có thể mở ra tuyến tùng thì sẽ được sinh ra.”

“Nếu như cứ sinh sản như thì đương nhiên sẽ khiến cho năng lực sinh sản của chúng ta trở nên cực kỳ thấp hèn, giống như những con ma thú cao cấp kia vậy.....” Caroline mỉm cười, “Nhưng

thế giới là kỳ diệu, chúng ta cũng đã là một ma thú cao cấp theo một ý nghĩa nào đó rồi không phải sao?"

Hứa Chỉ chấn động.

Đây quả là một biện pháp giải quyết khác để ngăn chặn việc sinh ra con người bình thường không thể mở ra tuyến tùng.

Mà con người cũ cũng sẽ lựa chọn như vậy, thậm chí còn điên cuồng tham dự.

Bọn họ thậm chí sẽ không ngừng mang thai, hy vọng hài tử sinh ra sẽ mang tư chất của con người mới!

Nếu như kế hoạch này được thực thi thì lại rất khả thi, không còn có con người cũ ra đời, sau khi con người cũ chết già thì con người mới sẽ thống nhất.

Hứa Chỉ không khỏi vỗ tay, kế hoạch này đúng là hoàn mỹ.

Người Ishdar không hổ là tập hợp các nhà thông thái của văn minh khoa học khủng bố.

"Trên thực tế, vấn đề giữa nhân loại mới và cũ vẫn luôn là khó khăn của chúng ta.... Hiện tại 《 Phương pháp lựa chọn con người theo cách tối ưu 》này một khi được hoàn thành thì trong tương lai chúng ta sẽ trực tiếp mở ra 《 Kế hoạch nhân loại hoàn mỹ 》."

Hứa Chỉ lại lần nữa giật mình hỏi: "Kế hoạch nhân loại hoàn mỹ?"

"Đúng, đó là một kế hoạch khoa học nhân văn tối thượng! Cũng có thể gọi là 《 Kế hoạch Thần tộc 》, đẩy nền văn minh của chúng ta đi đến đỉnh cao. Nhưng bởi vì vấn đề về con người cũ và mới hiện tại chưa thể giải quyết, cho nên chưa thể công bố."

Caroline kiên nhẫn giải thích: "Cái gọi là 《 Kế hoạch nhân

loại hoàn mỹ 》 giống như là ta vậy, hiện tại ta chính là một con người hoàn mỹ....”

“Thay vì giải thích không bằng trực tiếp thể nghiệm một chút.” Nàng bỗng nhiên cười, “Đưa tay cho ta.”

Hứa Chỉ vươn tay.

Caroline tự nhiên bắt được tay của Hứa Chỉ.

Tay nàng vô cùng mềm mại, cầm ở trên tay phảng phất một đống bông mềm mại ấm áp, thậm chí còn có mùi hương nhàn nhạt. Hiển nhiên, nàng đã được tối ưu hoá thành một sinh vật hoàn mỹ, trong tay nàng có một đạo ánh sáng ôn hòa kích động khiến cho Hứa Chỉ cảm thấy vô cùng ấm áp.

Hứa Chỉ trong nháy mắt liền cảm ứng được cái gì đó:

Đây là vu thuật cấp hai: Tắm gội gió xuân.

Caroline duỗi tay lại, mở ngón tay ra, gương mặt tươi cười, “Biết vì sao ta có thể dễ dàng thi triển pháp thuật không? Không bị trì hoãn khi thi pháp? Ngài nhìn lòng bàn tay của ta xem.”

Hứa Chỉ lúc này mới phát hiện một cảnh khủng bố.

Lòng bàn tay nàng rất mềm mại trắng nõn, trên mỗi một ngón tay, vân tay đã là một loại đồ đằng trận pháp màu xanh tinh xảo và dày đặc, từng vòng dựng thành một trận pháp tự nhiên.

Vân tay con người rất là tinh tế, mười ngón tay của nàng đều có mười cái trận pháp mini. Hơn nữa ngoài bề mặt và mặt sau của lòng bàn tay, thì trên hai tay của Caroline còn có khoảng hơn ba mươi cái đồ đằng trận pháp.

“Đây...”

Hô hấp của Hứa Chỉ trở nên dồn dập, biết đây là có ý nghĩa gì.

“Mỗi một nền văn minh, đều có hệ thống thống tu luyện riêng cho mình, không phải sao?”

Caroline cười đến xán lạn như là Tinh Linh mỹ lệ, “Đây là hệ thống tu luyện mà người Ishdar chúng ta sáng lập nên —— Thần văn!”

“Đây mới chỉ là hai tay mà thôi, ở nơi khác còn có vô số hoa văn.... Nếp uốn hoa văn trên làn da của một người đều rất là rất tinh tế, cánh tay, đùi, cổ, bất kỳ chỗ nào cũng đều có thể khắc trận văn....”

“Mà con người sẽ lột da... cho nên người Ishdar chúng ta lợi dụng điểm này, không ngừng khống chế thân thể lột da, hơn nữa còn sửa chữa gen hoa văn trên da thịt, lấy đó để thực hiện làn da của Thần văn… Đương nhiên, nó có cường đại hay không thì phải xem khả năng và thiên phú của người Ishdar này rồi.”

“Đây là điều mà các hệ thống và văn minh khác không làm được! Chỉ có hệ thống siêu phàm duy nhất của người Ishdar chúng ta kết hợp với máy tính tinh vi tới cực điểm, mới có thể tiến hành điều chỉnh thân thể.”

Hứa Chỉ hơi rung động.

Không nghĩ tới Caroline đã đi tới được bước này.

Hắn đã từng nói qua với Caroline rằng mỗi một nền văn minh siêu phàm đều sẽ có hệ thống siêu phàm độc đáo riêng, dùng nó để đi trên con đường văn minh của mình.

Mà hiện tại, nàng đã làm được!

Kết hợp hệ thống khoa học kỹ thuật và hệ thống siêu phàm, tạo thành hệ thống tu luyện đặc thù nhất —— Thần văn.

Lúc trước, Hứa Chỉ cảm thấy người Ishdar tuy có thể treo máy

tu luyện, nhưng chiến lực và mức độ lại quá thấp.

Mà thành lập hệ thống vân tay có thể làm cho bọn họ trở nên siêu phàm, chiến lực cường đại hơn trong cùng cấp bậc, thậm chí tư chất còn có thể so với Thiên Đế và cường giả vô địch....

Điều này đã bù vào những thiếu sót của bọn họ.

Bọn họ thành lập nên hệ thống siêu phàm thuộc về chính mình, dung hợp khoa học và siêu phàm, là độc nhất vô nhị.

"Thần văn, có thể phục khắc lại hơn mười hai vạn lần.... có thể bổ sung lẫn nhau, tăng trưởng biên độ, là một con đường có vô vàn khả năng." Caroline cười nói: "Đầu ngón tay và các nơi trên thân thể có thể phục khắc các loại đồ đằng trận pháp có công năng sát phạt, mà trên hai chân lại có thể khắc đồ đằng trận pháp gia tốc.... Đây mới thật sự là thân thể, mỗi một hoa văn trên da thịt đều có các loại công năng tương ứng, hoàn mỹ vô khuyết."

Đây là kế hoạch nhân loại hoàn mỹ?

Trong lòng Hứa Chỉ đã chấn động vô cùng, người Ishdar đã làm đến độ cao này rồi sao.

"Không có một chỗ nào trên làn da là ngoại lệ, thậm chí nơi đó của nam nữ cũng..." Caroline chần chờ một chút, "Cũng sẽ có thần văn tương ứng, đó là niềm vui sướng mà không một người khác phái nào trước đây có thể mang lại cho ngươi, không có một từ ngữ nào trên thế gian có thể hình dung vui sướng của nó!"

Hứa Chỉ lập tức khiếp sợ:???

Mặt Caroline có chút hơi đỏ lên, "Đơn giản mà nói, kể từ khi kế hoạch được thực hiện thì về sau mỗi một cái cô gái Ishdar không chỉ xinh đẹp, mà còn sẽ mang đến cho ngươi sự sung sướng làm điên đảo suy nghĩ, thậm chí nữ hài tử khác cũng không thể khiến ngươi hứng thú.... Kế hoạch nhân loại hoàn mỹ của chúng ta

chính là muốn vượt qua con người cũ ở mọi mặt. Nếu như có một phương diện không được hoàn mỹ, thì sao có thể gọi là.... Nhân loại hoàn mỹ được?"

Chương 529: Quan Sát Người Ngoài Hành Tinh

Caroline tiếp tục đi về phía trước, sắc mặt lại trở nên nghiêm túc.

“Cho nên, vì vấn đề con người mới và con người cũ, chúng ta mới không thể lập tức thi hành kế hoạch này...

Bởi vì hiện hai chủng tộc vẫn đang lẫn lộn, bọn họ kết hôn với nhau, hòa thuận ở chung.

Nhưng mà một khi thi hành kế hoạch này thì con người mới và cũ sẽ sẽ hoàn toàn bị phân hoá, không có bất luận kỳ con người mới nào sẽ kết hôn với con người cũ cả! Bởi vì không dậy nổi cảm giác!”

Hứa Chỉ nghe thế, không khỏi cảm khái.

Hắn chính mắt chứng kiến một tiến trình phát triển của một nền văn minh khủng bố.

Một kế hoạch vượt thời đại, khiến cho mỗi người bọn họ đều điên cuồng tiến hóa, chân chính tiếp cận Thần tộc hoàn mỹ!

Bọn hắn nhập chip vào trong đầu mình, quả nhiên phát triển vô cùng khủng bố...

Caroline nói: “Đương nhiên 《 Kế hoạch nhân loại hoàn mỹ 》 này bởi vì vấn đề con người mới và cũ không thể giải quyết, cho nên vẫn luôn mắc kẹt. Mà 《 Kế hoạch chọn lựa con người theo cách tối ưu 》 hiện tại đã có biện pháp giải quyết, bởi vì bọn họ đã tìm được một loại tài liệu đặc thù!”

“Tài liệu gì vậy?” Hứa Chỉ tò mò hỏi.

Caroline mỉm cười như cũ, đưa Hứa Chỉ đến một vườn bách thú ma thú, “Xác suất ra đời của nhân loại mới đối với công dân cấp một là 1%, cấp hai là 3%, cấp ba là 10%. Chúng ta không có khả năng sẽ thường xuyên sinh non? Cho nên, chúng ta cần phải có một thủ pháp mới để ngăn chặn xác suất thông thường, đề cao xác suất.... Một loại tài liệu về phần tử tránh thai đặc thù.”

Hứa Chỉ nhìn thành phẩm, có thể xem như một cây dù tránh thai bằng vật liệu đặc thù.

Caroline mang vị Thần linh siêu cổ đại này đi vào một lồng sắt, chỉ vào cái khí cầu đang ló đầu ra nhìn. Nó đang bò trên mặt đất nhìn muội tử xinh đẹp qua đường ăn mặc nóng bỏng, nội tâm buồn bã mất mát, “Màu lam, một thế giới không có quần bảo hộ... Thế giới này đúng là tràn ngập sự tín nhiệm giữa người với người!”

Đây là sinh vật kỳ dị gì vậy!

Caroline có chút tò mò về sinh vật kỳ quái này. Nó nhìn như bị nhốt ở vườn bách thú, bị loài người vây xem? Trên thực tế, nó lại có vẻ rất vui vẻ, còn bò trên mặt đất nhìn xem khách du lịch?

Nhưng Caroline vẫn giới thiệu: “Bởi vì có nó, cho nên chúng ta đã tiếp cận được nan đề khoa học khó giải quyết mấy chục năm qua, vấn đề nhân chủng, sinh mệnh này vừa đến, quả thực như là chúa cứu thế của người Ishdar chúng ta! Nó đã mở ra kỷ nguyên tiếp theo cho thời đại của chúng ta!”

Hứa Chỉ vừa đi dạo vừa nói chuyện phiếm với Caroline trong vườn ma thú, đi tới bên cạnh chỗ của một con Cá Khí Cầu.

Con Cá Khí Cầu bị vây xem giống như là một con khỉ trong vườn bách thú, một đống muội tử oanh oanh yến yến đáng yêu

đang không ngừng chụp ảnh nó, cảm thấy đây là một giống loài mới cho nên vô cùng tò mò, còn hắn thì sao?

Hắn bò trên mặt đất, không ngừng tìm kiếm góc độ, thì thầm trong miệng, Hứa Chỉ đọc được từ miệng hắn, "Không có quần lót, thế giới này giữa người với người đúng là tràn ngập sự tín nhiệm."

Hứa Chỉ:???

Hắn cảm thấy đau răng.

Bại hoại!

Sỉ nhục của nhân loại!!

Hắn đi đến một nền văn minh cao cấp của người ngoài hành tinh, bị bắt trở thành tinh tinh trong vườn bách thú để người vây xem, còn chuyện thứ nhất mà hắn làm chính là trở thành một tên ngốc trong vườn bách thú?

Có chút cảm giác nguy cơ đi có được không!

Ngươi ít nhiều gì thì cũng nên kêu thảm thiết một chút, lớn tiếng khóc lóc kể lể bị bọn họ bạo hành, đòi nhân quyền, hoặc là nghĩ cách thoát khỏi vườn bách thú chứ!

Hứa Chỉ cảm thấy đầu cũng đau, người chơi lần này so với trước đây ỷ vào việc tử vong trong trò chơi không phải là sự thật, cho nên rất "Lạc quan". Hiện tại sau khi qua mấy thế hệ sinh sản thì người Ishdar đã căn bản không có tâm lý phòng bị, vẫn đối đãi với người ngoài rất chân thành, kết quả căn bản không biết rằng mình đang bị người ta rình coi...

"Đã xảy ra chuyện gì sao?" Caroline nhịn không được hỏi.

"Không có gì." Hứa Chỉ hít sâu một hơi, đóng lồng sắt chứa ma thú này lại, nói: "Giống loài này.... Nó, tựa hồ có chút đặc biệt."

“Đúng là rất đặc biệt!”

Caroline lập tức cảm thấy hứng thú, máy hát bắt đầu mở ra, ánh mắt sáng như tuyết.

“Chủng tộc Cá Khí Cầu này mới được phát hiện khoảng mấy ngày trước! Trong bộ tộc Goblin phía Nam đại vực Tường Đá, hình như là cùng loại với con kiến vậy, kim tự tháp, có “Kiến hậu”, mà con trước mắt này chính là Vương của bọn chúng.... Tựa hồ có trí tuệ không thấp, nhưng trong não lại không có ma hạch. Chúng ta không thể dùng ngôn ngữ C để đọc suy nghĩ của nó, thậm chí là giao tiếp với nó được.”

Hứa Chỉ gật gật đầu.

Caroline tiếp tục nói: “Tộc đàn của nó đã được chúng ta chăn nuôi theo từng đợt. Nó có tính đàn hồi rất tốt và là một cái màng lọc sinh vật thiên nhiên.... Có thể dùng nó để thực hiện biện pháp an toàn, và đã được đưa vào dây chuyền sản xuất, dùng đó để thi hành 《 Kế hoạch chọn lựa con người một cách tối ưu 》!”

Sắc mặt của Hứa Chỉ trở nên cổ quái mà nhìn con Cá Khí Cầu này.

....

Một bên khác, trên diễn đàn của 《 Bào Tử Tiến Hóa 》 đã có vô số cư dân mạng phát điên, vô cùng khiếp sợ.

Bọn họ nhìn thấy người chơi này nhanh chóng bị bắt giữ. Không đến một giờ trong hiện thực cũng chính là hơn nửa tháng trong trò chơi mà giống loài của hắn đã bị bắt vào phòng thí nghiệm, bị nghiên cứu cực kỳ tàn ác. Một đống nhà khoa học mặc áo blouse trắng đang điên cuồng vây quanh.

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Hắn điên cuồng phát hình ảnh kêu thảm thiết trong nửa giờ, mọi người đều cảm thấy sợ ngây người:

“Bị người ngoài hành tinh nghiên cứu sao?”

“Huynh đệ, ngươi cũng đã trở thành nhân viên nghiên cứu cao cấp à! Có thể tham dự nghiên cứu thực nghiệm, tuy rằng chỉ là bị người khác nghiên cứu! (buồn cười)”

“Không cần nháo! Loại hình ảnh này rõ ràng rất khủng bố có được không! Giống như là một người Trái Đất bị người ngoài hành tinh có văn minh cao cấp chộp tới để giải mã vấn đề! Càng nghĩ càng thấy sợ! Bởi vì hiện tại cũng không khác biệt lắm!”

“Đừng nóng vội, nhanh chụp một ít hình ảnh! Chúng ta tiếp tục tìm hiểu về văn minh của bọn họ!”

Dưới tình huống mọi người đang kinh ngạc đến ngây người thì lại có hình ảnh càng khủng bố hơn.

Bọn họ phát hiện một chuyện cực kỳ khủng bố. Trình độ khoa học kỹ thuật trong phòng thí nghiệm của chủng tộc thần bí này thậm chí đã cao đến mức bọn họ không thể lý giải, với các loại máy móc kỹ thuật siêu nhiên khác nhau.

Hơn nữa trong phòng thí nghiệm có các nhà khoa học áo blouse trắng đang đi tới đi lui để trợ giúp, vậy mà lại không cần giao tiếp bằng ngôn ngữ, từ đầu tới cuối cũng không có nói một câu. Bọn họ dường như đã có thể hiểu rõ ý nghĩ của đối phương, vô cùng ăn ý.

Các cư dân mạng nhìn màn phát sóng trực tiếp, lại càng điên cuồng hơn:

“Thật là đáng sợ! Chủng tộc này đều là người câm sao?”

“Trời ạ! Trước đây mỗi lần chúng ta đến thế giới mới thì đều phải học tập ngôn ngữ bản xứ, kết quả hiện tại lại không có biện pháp để học?”

“Không phải là nền văn minh này đã sớm thoát ly khỏi trói buộc về ngôn ngữ, không cần phải mở miệng để giao tiếp nữa, mà là giống như người ngoài hành tinh trong phim ảnh, dùng sóng điện não!”

“Vô thanh vô tức.... Mẹ nó trâu! Tên trộm này thật đáng sợ, giống như là đang xem phim khoa học viễn tưởng vậy.”

Chương 530: Giết Vô Số Sinh Mệnh Ngoài Hành Tinh

Lúc trước có người còn cảm thấy trò chơi này không có khả năng thần thông quảng đại như vậy. Nền văn minh này cũng không có khả năng là văn minh khoa học viễn tưởng, cho dù phải thì cũng không có khả năng cao cấp như vậy, nhiều lắm là tương đồng với loài người hiện đại. Nhưng mà hiện tại nó đã hoàn toàn đánh vỡ nhận thức của mọi người, nó đã vả mặt tất cả!

Vẫn là bị đánh sưng.

Nền văn mình trình độ cao này không phải là thứ mà con người Trái Đất có thể lý giải.

Thậm chí cao cấp đến mức muốn tiếp xúc để hiểu biết cũng là chuyện cực kỳ khó khăn. Bởi vì không có cách nào để học ngôn ngữ, tương đương với việc có một tầng ngăn cách, muốn hiểu biết về văn minh của đối phương căn bản là chuyện không có khả năng.

“Đây...”

Các viện nghiên cứu lớn trên Trái Đất cũng chỉ biết nghẹn họng nhìn trân trối, hoàn toàn bị chấn động.

Cách một đoạn thời gian lại có một chuyện làm cho bọn hắn càng chấn động hơn. Bởi vì bọn họ nhìn thấy con Cá Khí Cầu này bị các nhà khoa học làm thành khí cầu an toàn.... Sau đó đóng gói như Durex, rồi bắt đầu chế tác thành dây chuyền sản xuất.

“Ngọa tào!”

“Ngọa tào +1”

“Ngọa tào +2”

“Người ngoài hành tinh cũng dùng thứ đồ chơi này sao?”

Bọn họ đều sợ ngây người, chỉ biết nói câu này.

Trong đầu của bọn họ đều là hồ nhão, vốn tưởng rằng là đang nghiên cứu vũ khí công nghệ cao gì đó, Sát Khí Luật Nhân Quả, Tiêm Tinh Pháo,... ai biết được lại là cái này? Bọn họ cảm thấy đây tuyệt đối là một trong mười sự kiện đáng kinh ngạc nhất trong thế kỷ 21.

Các viện nghiên cứu lớn: “...”

Bọn họ nhìn vào màn hình máy tính, não cũng bắt đầu cảm thấy đau. Đây là tình huống gì vậy.... Chẳng lẽ có thâm ý gì đó? Văn minh kỹ thuật cao cấp cũng dùng thứ đồ chơi này sao? Bọn họ vô cùng nghi ngờ về cuộc đời khoa học của mình.

Mà Hạ Nghê Minh lại càng chua xót, hắn nhìn chủng quần của mình, so với Luyện Kim Đại Đế còn thảm hại hơn... Không, là tám lạng nửa cân.

Tốc Độ Xe Akina: “Khụ khụ khụ, không hổ là chủng tộc Cá Khí Cầu, công dụng của nó còn nhiều hơn so với sự tưởng tượng của chúng ta! Đa tạ người ta đã giúp chúng ta khai phá ra! (Khoa học kỹ thuật của người ngoài hành tính đúng là trâu như vậy)”

Học Y Cứu Vớt Thế Giới Khác: “Không cần phải hoảng! Chẳng phải lúc trước ngươi luôn muốn đi đến Tam Giới, làm quái đản, Đại Ma Vương khủng bố để dọa người sao! Hiện tại nguyện vọng của ngươi đã thành hiện thực! Ngươi đã giết vô số sinh mệnh, là Đại Ma Vương tay nhiễm đầy máu tươi!”

Mọi người cũng nghị luận sôi nổi.

Theo một ý nghĩa nào đó thì đúng thật là như vậy.

Bọn họ cười đến nỗi quặn cả bụng, cảm thấy hắn quá thảm, không ngừng an ủi hắn.

“Đúng vậy! Đúng vậy! Giết người vô số, ngươi là anh hùng nhân loại đầu tiên có thể tàn sát chủng tộc người ngoài hành tinh! Chúng ta kiêu ngạo vì ngươi! (buồn cười)”

“Thật sự! Quá trâu bò! Ta thật sự rất hâm mộ và ghen tị , vừa xuất đạo, ngươi đã là nhân vật kiêu hùng! Thực hiện mộng tưởng của chúng ta!... Nam nhi khi giết người thì không được lưu tình, sự nghiệp thiên thu bất hủ chính là sát nhân! (buồn cười)”

....

Hạ Nghê Minh:???

Nam nhi khi giết người thì không được lưu tình? Sự nghiệp thiên thu bất hủ chính là sát nhân? Lời này sao nghe lại cảm thấy đẹp như vậy nhỉ! Là do ta quá không thuần khiết, hay là do công lực của đám sa điêu kia đã tăng lên?

Hắn kinh ngạc nhìn những cổ vũ của những người này! Tức giận đến muốn hộc máu!

Hắn bắt đầu trực tiếp làm lơ nhóm người này, nếu không sẽ bị cao huyết áp vì tức giận mất. Sau khi trải qua một hồi khó khăn thì hắn đã thành công ra khỏi phòng thí nghiệm, trở lại bị nhốt trong lồng sắt trong vườn bách thú trước đây, bị các du khách xem thành gấu trúc.

Hắn lập tức không biết nói gì, chỉ có thể hít sâu một hơi, “Cư dân mạng bên ngoài nói với ta đây là một cơ hội lớn. Con người của văn minh khoa học kỹ thuật này quan sát ta thì ta cũng có thể nhân cơ hội quan sát lại bọn họ, hiểu biết thêm về văn minh và kết cấu của bọn họ....”

Cái gọi là cư dân mạng đó đương nhiên là có các viện nghiên cứu trà trộn lẫn vào trong, hy vọng hắn có thể cung cấp càng nhiều tư liệu. Hơn nữa, bọn họ sẽ đem hết toàn lực để trợ giúp hắn quật khởi và thăm dò ở cái thế giới khoa học kỹ thuật thần bí này. Đây là kỳ ngộ lớn nhất trước mắt của bọn họ.

Hơn nữa, bọn họ còn hứa hẹn, một tấm ảnh chụp sẽ cấp cho một ngàn sa tệ.

"Đưa tiền, vậy thì lại không giống nhau."

Lúc này, sắc mặt Hạ Nghê Minh trở nên ngưng trọng.

Hắn ghé đầu vào trên mặt đất, không ngừng tìm kiếm góc độ, không ngừng quan sát nhóm muội tử qua đường muội, "Vì sự phục hưng vĩ đại của con người Trái Đất, ta không thể chối từ."

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Một tấm hình ảnh được phát ra.

Vô số người đều bị chấn kinh, hình ảnh tuy rằng không có gì thực tế, nhưng góc độ này, loại cảm giác mông lung cảm này... Quá tốt đẹp, vô số cư dân mạng la hét, sôi nổi tỏ vẻ quả nhiên rất thông minh. Một ngàn sa tệ một tấm ảnh chụp là vô cùng đáng giá.

Nhà khoa học Mỹ: "???"

Nhà khoa học Úc: "???"

Bọn họ cực kỳ bi thương, người chơi internet này có độc! Hắn cho rằng chúng ta đưa tiền, là muốn loại ảnh chụp này sao.... Vì sao chúng ta lại không thể bỏ người mình vào! Mà chỉ có thể dựa vào người này?

Mà những chuyện xảy ra tiếp theo càng khiến cho sắc mặt bọn họ trở nên đen hơn.

Đinh!

[Hệ thống nhắc nhở: Bởi vì người chơi 'Dọa Ngươi Ba Ngàn Mạng' truyền bá hình ảnh không lành mạnh, bị cấm ngôn.]

!!!

Nhân viên của các viện nghiên cứu bí mật lớn đều lập tức bị tắc động mạch, hộc máu ngã xuống đất.

Mọi người đều kinh ngạc!

Lúc trước trên diễn đàn cũng không phải là không có chút sắc, dù sao diễn đàn 《 Bào Tử Tiến Hóa 》 cũng là một diễn đàn, cũng phải tuân thủ luật cơ bản, nếu như xằng bậy như các diễn đàn khác thì cũng sẽ bị chặn. Nhưng trước mắt cái này...

Xưa nay chưa từng có.

Đây cũng là lần đầu tiên mọi người nhìn thấy một vị đại lão mới rời khỏi Thôn Tân Thủ tiến vào chư thiên vạn giới đã lập tức bị cấm ngôn, đây đúng là một kỷ lục.

"Đại lão không hổ là đại lão, khí cầu gợi cảm, bán hình online!"

Mọi người đều cười đùa chế giễu hắn.

Đây quả thực là quá ưu tú, không hổ là đầu tàu lão làng trong ngành chúng ta.

Mà Hạ Nghê Minh nhìn mọi người trên mạng, cảm thấy rất đau lòng, không phải chỉ muốn kiếm ít tiền thôi sao?

Dù sao thì một tấm ảnh cũng nhiều tiền như vậy, nói không đỏ

mắt mới là giả, căn cứ vào tỉ suất hối đoái hiện tại thì một ngàn sa tệ tương đương với hai ngàn nhân dân tệ. Hơn nữa, tỉ suất hối đoái này vẫn còn đang tăng, đã có người bắt đầu tích trữ, nghe nói có thể so với Bitcoin....

Vậy hỏi ngươi một câu: Một tấm ảnh chụp đổi hai ngàn tệ, ngươi đổi hay không đổi?

Đây là một sự lựa chọn mà ai cũng có thể làm được, nó là một câu hỏi trắc nghiệm rất đơn giản. Nếu như vậy thì trên đời này làm gì có chuyện tiền mất tật mang, ai mà không có gia tài bạc triệu.

Hạ Nghê Minh nhịn không được hít sâu một hơi,

“Những người này quá xấu rồi, cũng là do ta quá trẻ! Bệnh hoang tưởng tuổi dậy thì phát tác cho nên mới tin chuyện ma quỷ của bọn họ... Đám sa điêu bọn họ không ngừng bàn tán, thiếu chút nữa đã trúng quỷ kế của bọn họ, dùng thế công tiền tài, bị bọn họ đồng hóa, gia nhập trận doanh...”

Chương 531: Mộng Tưởng Của Người Chơi Sa Điêu

Hắn cũng không biết là một số viện nghiên cứu đang lên kế hoạch ở trong tối, chỉ cho rằng đây là do đám sa điêu cố tình làm hắn. Nghĩ đến đây, hắn bắt đầu nghiêm túc.

Không thể bị đám gia súc đó mê hoặc!

Tuy rằng hắn đã bị nhốt lại, nhưng vẫn muốn tiếp tục sống.

Bản thân mình diễn biến thành công một giống loài để tiến vào đã là chuyện vô cùng khó khăn. Hiện tại sở dĩ bị nhóm người kia trêu chọc là bởi vì hắn đã bị bắt. Nếu như hắn thành công sống sót thì vẫn nên nỗ lực thoát khỏi khốn cảnh thì hơn.

Lỗ Tấn đã từng nói qua, chỉ cần còn sống thì sẽ có hy vọng, không phải sao?

Rất rõ ràng, thế giới khoa học kỹ thuật khủng bố này đã vượt quá mức tưởng tượng của bọn họ.

Thậm chí đây chính là phó bản cấp địa ngục. Thế giới của người ngoài hành tinh này tuy rằng có ma thú siêu phàm nguy hiểm khắp nơi, nhưng cũng có radar rà quét. Hắn chính là bị công nghệ cao phát hiện, nên việc bị bắt giữ cũng là chuyện hết sức bình thường.

Thế giới này, ma thú thoạt nhìn cường đại nhưng thật ra cũng chỉ là động vật trong vườn bách thú cho bọn họ ngắm mà thôi.

“Bị cấm ngôn... Vừa lúc chỉ có thể dựa vào chính mình, nhưng mà chung quy lại cũng không làm khó được ta.”

Vẻ mặt Hạ Nghê Minh rất nghiêm túc.

Xét cho cùng thì hắn vẫn là một con người ưu tú có chỉ số thông minh cao, cho nên hắn khá là tự tin, lúc trước là do bị đám sa điêu kia đánh lạc suy nghĩ.

“Căn cứ vào quan sát của ta thì thẩm mỹ của con người ở thế giới này cũng tương đồng với người Trái Đất chúng ta, bọn họ đều anh tuấn hoàn mỹ. Hơn nữa, hình như nền văn minh phát triển quá cao nên dường như đã khiến cho bọn họ mất đi sự lừa gạt, chỉ có tín nhiệm giữa người với người. Ta có thể xem như người ngoài hành tinh... Tuy rằng văn minh khoa học kỹ thuật của ta không bằng bọn họ, nhưng ta vẫn có thể chinh phục bọn họ!”

Điểm này hắn đã có kế hoạch, hơn nữa trên Trái Đất cũng đã có một trường hợp.

Mèo ngoài hành tinh!

Sức chiến đấu của mèo ngoài hành tinh tuy rằng không cao, nhưng chúng nó lại có thể dễ dàng chinh phục người Trái Đất thông qua việc bán manh, đôi mắt nhỏ đơn thuần vô tội đáng yêu, khiến cho con người hóa thành sen dọn phân, trở thành miêu nô.

“Người ngoài hành tinh với môi cá nhám...”

Hạ Nghê Minh ghé vào lồng sắt, tiếp tục quan sát những con người tuấn mỹ như thần kia, kiếm các loại góc độ, tiếp tục bò trên mặt đất để xem muội tử, quan sát tập tục của con người nơi đây, “Giống loài của ta là thiên biến vạn hóa, có thể hù chết người, cũng có thể bán manh! Văn có thể đề bút trấn an thiên hạ, võ có thể lên ngựa định trời đất, có thể đánh lừa mọi thứ....”

Hắn nghĩ đến đây, bỗng nhiên Cá Khí Cầu hơi bắn ra, biến thành một con mèo nhỏ đáng yêu, đi lại uyển chuyển ở trong lồng, hơn nữa còn làm nũng bán manh.

“Oa! Cái giống loài này thật là đáng yêu!”

“Hắn có thể biến thành nhiều loại động vật nhỏ đáng yêu sao!”

Đám muội tử vây xem đều kinh ngạc thốt lên, không ngừng chớp mắt, dùng đôi mắt chụp ảnh.

“Quả nhiên.”

Hạ Nghê Minh lộ ra một tia mỉm cười.

Tuy rằng hắn không thể nghe thấy cuộc nói chuyện của mấy người này, nhưng vẫn có thể từ biểu cảm trên mặt của bọn họ nhìn ra bọn họ muốn nói gì.

Hơn nữa, hắn còn có được một dữ liệu càng quan trọng hơn, “Bọn họ không mang theo cameras, hình như là dùng mắt để chụp ảnh? Đây rốt cuộc là thế giới văn minh cao cấp gì vậy! Quá khủng bố rồi!”

Hắn càng cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

“Ô ô ô!”

Hắn hóa thành một con cún nhỏ đáng yêu, đôi mắt ngập nước nhìn mọi người, điên cuồng vẫy đuôi, tạo nên một mảnh thét chói tai.

“Sớm hay muộn cũng có một ngày, giống loài của ta cũng sẽ trở thành sủng vật của thế giới này giống như loài mèo! Dù sao thì chỉ số thông minh của Cá Khí Cầu rất thấp, sẽ không thể so với mèo, nhưng nếu nó được nuôi ở trong mỗi một gia đình thì có thể đánh cắp tình báo, tạo thành một mạng lưới quan hệ khổng lồ.” Hắn thầm nghĩ.

Đột nhiên, hắn càng nghĩ càng thấy ớn, nghĩ tới một chuyện khó có thể tin được.

Loài mèo trên Trái Đất bây giờ chắc không phải cũng là do một chủng tộc có văn minh thấp hơn Trái Đất phái tới để lén xâm lấn giống như hắn đâu nhỉ?

Chúng nó sống trong gia đình mỗi người, thu thập tình báo về nhân loại?

Đối với chúng thì TV bình thường, máy tính của nhân loại là kỹ thuật mà bọn họ căn bản không thể tưởng tượng được?

Có một số việc nếu suy nghĩ thêm một chút thì lại cảm thấy có chút sởn tóc gáy.

Nhưng hắn vẫn kiên định, "Vũ lực đánh không lại thì chỉ có thể bán manh..."

Đây là con đường ra duy nhất trước mắt của mắt.

...

"Thật ra cũng rất cơ trí."

Hứa Chỉ sửng sốt một chút, không nhịn được mà bật cười.

Đây đúng là lựa chọn tốt nhất, nói đáng khinh cũng được, nói không thực tế cũng thế, đã không có biện pháp nào khác.

"Làm sao vậy? Có ý kiến gì về loài Cá Khí Cầu này sao?" Caroline mỉm cười, vô cùng hiếu kỳ: "Thiên biến vạn hóa, đúng là sinh linh kỳ diệu... Thiên nhiên luôn khiến con người phải kinh ngạc cảm thán."

"Không có gì." Hứa Chỉ lắc đầu, dời tầm mắt khỏi tên người chơi đang cầu sống trong vườn bách thú này. Đối với hắn mà nói, đây là chỉ một bài nhạc đệm trong cuộc sống mà thôi. Hắn còn cách nền văn minh cao cấp này rất xa!

Hứa Chỉ tiếp tục đi theo nàng tham quan thành quả nghiên

cứu khoa học kỹ thuật của người Ishdar.

Mục tiêu chuyến đi này hắn chủ yếu là muốn chế tạo một chiến giáp máy móc!

Bởi vì hắn mới chỉ cấp sáu, còn cách hai đại cảnh giới mới đến Thần linh cấp tám. Mà cũng chỉ có Thần mới có thể đi ngang vũ trụ, có năng lực dạo chơi trong vũ trụ, mà bản thân mình thì còn quá xa xôi. Đoạn thời gian này, hắn vẫn nên tìm một bộ chiến giáp máy móc để thay thế. Bằng không, nếu đột nhiên có chuyện gì cần vào trong vũ trụ thì hắn cũng chỉ đành bất lực, có lẽ sau này có thể đi xây dựng sa bàn ở trong vũ trụ?

Ở trong Thái Dương Hệ?

Hơn nữa, dù thế nào thì chiến giáp máy móc cũng có chiến lực của mình.

"Là chiến lực cấp bảy..."

Hứa Chỉ tiếp tục đi về phía trước, mọi mặt đều có tác dụng rất lớn đối với hắn.

Hắn là một người rất thực tế, chiến giáp máy móc có thể khiến hắn tiện lợi hơn ở trong hiện thực!

Là cách để nhanh chóng tăng lên chiến lực một cách trực quan nhất.

Nó đáng để mình trả cái giá và tâm huyết nhất định.

"Đây là kỹ thuật không gian, liên quan đến lượng tử... nhưng vẫn còn ở thời sơ khai. Có lẽ ở trong tương lai xa xôi, chúng ta sẽ thực hiện được thông tin bằng lượng tử." Caroline dừng lại ở trước một cái kệ thủy tinh, giới thiệu cho Hứa Chỉ về triển vọng trong tương lai.

“Quả là không tồi, đúng là nền văn minh khoa học kỹ thuật khiến người ta phải tán thưởng.” Hứa Chỉ nói.

Một cái hắc khoa kỹ thôi đã vô cùng đáng sợ rồi, nó đủ gây ra sự tiến bộ và ảnh hưởng vượt thời đại. Những thành quả nghiên cứu khoa học này mà ở trên Trái Đất, thì mỗi một quốc gia đều sẽ vì nó mà trả cái giá rất lớn.

“Thật sự là một nền văn minh đáng sợ. Đây chính là vụ nổ lớn của khoa học kỹ thuật...”

Hắn tiếp tục đi dạo.

Sau khi đi qua công viên sinh thái trong khu kỹ thuật sinh vật, hắn đi tới một gian mái vòng lớn cao tám tầng.

Đây là viện nghiên cứu của văn minh máy móc.

Lúc này toàn bộ viện nghiên cứu đã bỏ ra rất nhiều tài lực, để nghiên cứu cơ giáp trong chân không cho Hứa Chỉ.

Chương 532: Giấc Mộng Vĩ Đại Với Biển Sao Trời Mênh Mông

Tuy rằng Caroline nghiên cứu chủ yếu về lĩnh vực sinh vật, nhưng vẫn có rất nhiều người Ishdar thích nghiên cứu máy móc, kiên trì theo đuổi máy móc ma năng. Thậm chí bởi vì tiềm năng của đại não mà kỹ thuật máy móc phát triển nhanh hơn trước kia vô số lần.

“Hiện tại mười nhân loại mới là đã có thể tạo thành viện nghiên cứu, kỹ thuật của bọn họ cũng có thể bằng với một Levis....” Caroline cũng mỉm cười, “Có thể thấy tốc độ của nền văn minh hiện tại của chúng ta khủng bố cỡ nào!”

Hứa Chỉ hiểu rõ.

Thể chất của bọn họ không cao, dù sao cũng không thể tu luyện trong một sớm một chiều được. Nhưng kỹ thuật của bọn hắn đã có thể sản xuất hàng loạt cơ giáp cao cấp, thậm chí đến lĩnh vực Thiên Đế cấp bảy, tuy rằng chiến lực không đạt đến cấp độ Thiên Đế đứng đầu, nhưng vẫn khiến người ta rợn cả người!

Hiện tại các ma thú tại đại vực Dung Nham cổ đại cũng đang phát triển nhanh chóng, xuất hiện không ít Thiên Đế, nhưng nếu so với máy móc thì chúng nó cũng không có bất cứ ưu thế gì cả.

“Hiện tại lãnh địa của người Ishdar chỉ chiếm 4% đại vực Dung Nham cổ đại, nhưng lại có chiến lực có thể so với toàn bộ ma thú trên 30% lãnh thổ, hơn nữa còn đang không ngừng tăng trưởng.” Caroline cảm thán, vô cùng tự hào nói: “Mà xã hội loài người hiện tại dù có mất đi ta thì bọn họ vẫn có thể bảo trì trật tự, vận chuyển ổn định như cũ, bởi vì trật tự văn minh đã hoàn toàn

thành thục...”

“Ta đã có thể lui lại rồi!”

Trong lời nói của Caroline tràn đầy sự kiêu ngạo đối với chủng tộc của mình. Đây là một luồng cảm xúc phát ra từ nội tâm, giống như năm đó cự tuyệt Thần linh vậy, mang theo sự tin tưởng và lòng tự tin.

Nàng mang Hứa Chỉ đi tới một căn cứ nghiên cứu bí mật.

“Thí nghiệm như thế nào rồi?”

“Kế hoạch lựa chọn con người tối ưu nhất, sẽ kiểm tra lại sao?”

Dưới ánh đèn trắng sáng trên đỉnh đầu, có một nhà khoa học nổi tiếng mặc áo blouse trắng đang đi lại, vô cùng vội vàng. Sau khi vòng qua các hành lang, Caroline đưa Hứa Chỉ đi tới một căn phòng bí mật ở trung tâm.

Một bộ cơ giáp thon dài màu đen hình giọt nước được đặt trong một lồng kính.

“Đây là cơ giáp ma năng chân không của chúng ta! Nó có được khả năng ngăn cách kháng áp cực mạnh, chúng ta đã dùng tài liệu dung nham trước đó kết hợp với thay đổi kết cấu phần tử, cộng với công nghệ rèn ma năng.” Sóng điện não của Caroline hơi lóe lên.

Nàng mở ra một cơ quan, toàn bộ không khí trong lồng thủy tinh nhanh chóng bị rút cạn, hình thành trạng thái chân không.

“Nó không chỉ có có thể chống lại chân không, mà còn tích hợp toàn bộ kết tinh trí tuệ của người Ishdar, tính năng và vũ lực của nó là tối cao.”

“Không tồi.”

Hứa Chỉ nhìn bộ chiến giáp máy móc này, vô cùng tuấn mỹ theo phong cách khoa học viễn tưởng, rất phù hợp với thẩm mĩ của mình, hơn nữa hoàn toàn có thể kháng lại áp lực chân không. Có thể nói Caroline đã tiêu phí rất nhiều tâm huyết và trả giá rất lớn.

“Cụ thể trong thực tiễn thì vẫn phải thí nghiệm...” Mặt Caroline đầy khát vọng nhìn vào Hứa Chỉ.

Hứa Chỉ ngớ người, biết nàng muốn gì. Nàng rất tò mò về cái thế giới chân không kia...

Nhưng mà, bộ chiến giáp này xác thực phải thí nghiệm thực tế mới có thể để cho bọn họ tiến hành cải tiến thêm. Hơn nữa thỏa mãn nguyện vọng của bọn họ cũng không phải là chuyện gì to tát, không phải chỉ là chân không sao? Đối với bọn họ thì nó là một lĩnh vực vô cùng hiếm lạ, nhưng đối người ngoài thì nói lại quá tầm thường.

“Có thể.” Hứa Chỉ cười trả lời.

“Thật sao?” Đôi mắt Caroline sáng như tuyết.

“Đương nhiên.” Hứa Chỉ cũng không có keo kiệt và túng quẫn như vậy, nói: “Ta có thể mang theo ngươi cùng với một số nhân viên nghiên cứu, tiến hành khảo sát thực địa tại thế giới chân không.”

Rắc... Rắc..

Rắc!!

Giây tiếp theo, toàn bộ viện nghiên cứu tám tầng khổng lồ nhanh chóng bị biến dạng, đột ngột mọc lên từ mặt đất, từng tầng bùn đất bong xuống, lộ ra thân máy móc bằng kim loại màu đen

tinh xảo, biến thành một cái phi thuyền thật lớn.

Các nhà khoa học nổi tiếng đang đi lại, từng đạo suy nghĩ quanh quẩn ở trong phòng.

“Vì vinh quang của người Ishdar! Đã chuẩn bị vô số năm, chỉ chờ giây phút này!”

“Mười ba lò động lực siêu cấp đã điều chỉnh thử nghiệm hoàn tất!”

“Tấm chắn áp suất chân không khẩn cấp đã chuẩn bị ổn thoả!”

“Lồng phòng hộ ẩn hình dựa theo hiện tượng quang học đã được mở ra!”

“Cự pháo Dung Nham đã được bổ sung năng lượng!”

“Giống loài sinh thái của nhân loại, mười ba vạn tám ngàn động vật thực vật, ma thú đã được mang theo, có thể thí nghiệm về hoàn cảnh sinh tồn trong chân không bất cứ lúc nào!”

...

Từng giọng nói nghiêm túc quanh quẩn trong toàn bộ phi thuyền máy móc rộng lớn.

Hứa Chỉ đứng ở trong phòng: “???”

Hắn căn bản là chưa kịp phản ứng lại, toàn bộ viện nghiên cứu đã sớm chuẩn bị thành như vậy rồi?

Nhưng mà giây tiếp theo, cũng không nhịn được mà bật cười.

Trên thực tế, lúc này đây Hứa Chỉ cũng chưa chắc đã không có ý tưởng, giờ chỉ có thể dựa theo thí nghiệm của người Ishdar để đi tham quan vũ trụ, bởi vì hắn cũng chưa từng đi qua.

Bỗng nhiên Hứa Chỉ cũng muốn nói rằng:

Ta cũng giống như các ngươi, đều có mộng tưởng vĩ đại về biển sao trời mênh mông.

Nhưng mà hắn cũng không lên tiếng. Bởi vì hắn muốn bảo tồn uy nghiêm ở trước mặt nền văn minh khoa học kỹ thuật phát triển đến không thể tưởng tượng được này.

“Chúng ta xuất phát đi. Toàn bộ viện nghiên cứu đều vì Thần linh siêu cổ đại mà nghiên cứu ra thành quả ngài muốn!” Đôi mắt Caroline sáng rực như tuyết. Nàng đứng trước khoang điều khiển trung tâm cùng với Hứa Chỉ, nhìn ra bên ngoài phía khoang cửa sổ pha lê.

“Thần linh siêu cổ vĩ đại, chúng ta sẽ tiến vào thế giới kia bằng cách nào đây? Xuyên qua không gian? Trùng động? Truyền tống thời không?”

Ánh mắt của các nhà khoa học áo blouse trắng xung quanh cũng trở nên rực lửa, vô cùng chờ mong.

Các nhân viên nghiên cứu ở đây đều là những nhà khoa học tinh anh nhất của nhân loại, có thể nói hơn phân nửa trí tuệ của người Ishdar đang hội tụ ở nơi này.

Dẫn đầu các nhà khoa học là một nữ trợ thủ đã đi theo Caroline nhiều năm - Melvina. Nàng có thể đi theo Caroline, đã đủ để chứng minh tài năng của nàng không thấp, hơn nữa độ tín nhiệm thì không cần phải nghi ngờ. Cho đến ngày nay, nàng sớm đã có được địa vị cao, là Tổng thống của Đế quốc loài người Phương Tây.

Chỉ nói về việc nàng là một Tổng thống của Đế quốc loài người thôi đã đại biểu cho rất nhiều chuyện.

Con cự long màu vàng kim Michael đang đứng trên mặt đất,

nhìn nó có vẻ rất có mỹ cảm, cả người được bao phủ bởi tinh thể ma thuật sáng long lanh.

Lúc này, con cự long màu vàng cao ba mét này đang đứng trên mặt đất, không ngừng ưỡn bụng.

Nó hình như muốn đứng thẳng và làm ra vẻ nghiêm túc một chút, như là quân nhân loài người vậy. Nhưng tựa hồ điều này khiến cho nó rất vất vả, hơi thả lỏng đứng thẳng một chút là từng vòng mỡ trên bụng sẽ xuất hiện.

“Những ngày tháng qua sống quá tốt, cho nên béo ra cả một vòng lớn.”

Hứa Chỉ giật mình, nhìn nhóm nhà khoa học này.

Đây đúng là một bước nhỏ của loài người, một bước tiến lớn của Trái Đất. Đối với người Ishdar, đây là ngày đáng để kỷ niệm. Mà đối với Hứa Chỉ, nó cũng là chuyện rất đáng chờ mong, đây chính là một bước tiến lớn thuộc về “Trái Đất” của chính mình.

Bản thân mình rốt cuộc đã có thể rời khỏi Trái Đất.

Chương 533: Hành Trình Biển Sao (Thượng)

Đương nhiên, cũng chỉ là chờ mong mà thôi. Bởi vì hắn đã gặp qua rất nhiều thời khắc có tính lịch sử của rất nhiều nền văn minh, sớm đã không còn cái gọi là cảm xúc mãnh liệt nữa.

Hắn nhìn các nhà khoa học đứng đầu nhân loại này, cảm thấy bất đắc dĩ, mở miệng giải thích: "Đây là một cuộc hành trình, sẽ mang các ngươi đi tham quan, người Ishdar các ngươi không cần phải nghĩ nhiều biện pháp!"

Hứa Chỉ tiếp tục nói, "Ta sẽ có một loại phương thức đặc thù để mang các ngươi tiến vào trong chân không, không được hành động thiếu suy nghĩ, toàn bộ hành trình phải nghe theo sự chỉ huy của ta... Hơn nữa đoạn thời gian này có lẽ sẽ không ngắn."

Sắc mặt của Caroline ngưng lại, "Ta đã hiểu."

Thần linh siêu cổ đại đã biến mất lâu như vậy mới xuất hiện một lần nữa. Lúc ấy nàng đã có suy đoán, nó có lẽ là một con đường rất dài để đi đến thế giới kia.

Caroline nghiêm túc suy nghĩ rồi trả lời: "Hiện tại nền văn minh của người Ishdar không cần ta thì vẫn có thể hoạt động bình thường... Mà phi thuyền máy móc này đã được chuẩn bị nguồn năng lượng để sử dụng lâu dài..."

Nhưng sau mấy phen chần chừ, nàng vẫn là nhịn không được mà hỏi: "Chúng ta đại khái phải đi bao lâu mới có thể trở về? Đây là nếu chúng ta có thể sống sót trở về?"

Hứa Chỉ nghĩ một lúc, “Đại khái là khoảng 3-4 năm.”

Cũng chính là một giờ trong hiện thực.

“Có lẽ, chúng ta sẽ gặp được chủng tộc đặc thù nào đó?” Giọng nói của Caroline trở nên nặng nề. Tuy rằng nàng không có nói rõ, nhưng nhìn vào trong mắt nàng thì thấy nó có lẽ có liên quan đến chủng tộc địch nhân đã hủy diệt văn minh nhân loại siêu cổ đại.

Một thế giới khác...

Trong lòng nàng lúc này đã sớm vô cùng kích động.

Sắc mặt của Hứa Chỉ lại rất bình tĩnh.

Tuy rằng là đại gia hỏa như Caroline thì cũng có lúc ngoài dự đoán, nhưng chung quy lại cũng không thoát khỏi khống chế của Hứa Chỉ. Dù sao thì nàng đã chuẩn bị tốt trước khi đến đây.

Hứa Chỉ cũng có chút chờ mong và tò mò khi bọn họ nhìn thấy môi trường chân không.

“Bọn họ sống tại thế giới Dung Nham dưới nền đất, chung quy lại thì tầm mắt vẫn còn quá thấp, là “Ếch ngồi đáy giếng”, đây là tính hạn chế của môi trường sống! Bọn họ cũng chưa từng thấy biển sao trời trong vũ trụ mênh mông, nếu để cho bọn họ nhìn thấy thì không biết văn minh của bọn họ sẽ lại phát triển như thế nào đây?”

Hứa Chỉ đánh một mũi tiêm dự phòng, “Nhưng mà cũng phải cẩn thận, có khả năng sẽ xảy ra chuyện kỳ quái.”

“Đã hiểu! Bất luận kỳ tích nào mà khoa học không thể giải thích, đều là khoa học hiện giờ chưa thể giải thích!”

Sắc mặt Caroline đã trở nên ngưng trọng.

Ca ca ca!

Toàn bộ phi thuyền máy móc nhanh chóng cất cánh, thân hình cuồn cuộn hình giọt nước tinh xảo giống như một cái xì gà màu đen khổng lồ đang bay trên bầu trời. Sau khi bay một hồi lâu, nó đã rời khỏi đô thị máy móc của nhân loại, đi tới trong một rừng cây bên.

“Bắt đầu rồi, tắt hết toàn bộ thiết bị điều khiển sử dụng năng lượng đi, nếu không thì các loại di động có khả năng sẽ bị phá nát, biến mất trong thời không không biết.” Hứa Chỉ đứng trước khoang cửa sổ pha lê, nhìn khắp đại địa Dung Nham ở bên ngoài.

“Đóng lại?” Các nhà khoa học áo trắng xung quanh ngẩn ra, một khi đóng thì toàn bộ phi thuyền sẽ rơi xuống trong nháy mắt!

“Đóng lại!”

Caroline lên tiếng không chút nghi ngờ.

Trong nháy mắt, vô số nhà khoa học Ishdar đều trực tiếp đóng toàn bộ nguồn năng lượng lại. Toàn bộ phi thuyền thật lớn như đang nhanh chóng rớt xuống, phảng phất giây tiếp sẽ phải rơi vỡ ở trong núi non trên mặt đất.

Bỗng nhiên chợt lóe..

Oanh!

Một đạo sóng gợn Truyền Tống Trận.

Hứa Chỉ khống chế Truyền Tống Trận mở ra một cái khe màu đen thật lớn, toàn bộ chiếc phi thuyền nháy mắt bị nuốt trọn.

“Biến mất!”

Trong các thành thị máy móc phía xa, vô số người ngửa đầu nhìn lại, sắc mặt mang theo sự chấn động.

Tích!

Tích tích!

Trong phi thuyền máy móc vang lên các loại tiếng cảnh báo.

“Máy định vị không gian của chúng ta cảm nhận được một chấn động không rõ!”

“Trời ạ, thiết bị đo độ dịch chuyển biểu thị dữ liệu di chuyển không xác định! Đã xảy ra sự cố lớn!”

...

Các nhà khoa học không ngừng lên tiếng, nhìn vào đồng hồ của các thiết bị, kích động đến tột đỉnh.

Bọn họ lúc trước vẫn đang không ngừng suy đoán, thậm chí còn suy đoán ra mười ba cách thức để xuyên qua thế giới. Dựa trên điều này, bọn họ đã nghiên cứu phát minh ra cả trăm loại thiết bị theo dõi để thu thập số liệu xuyên qua.

“Đã kiểm tra đo lường chấn động của không gian, có lẽ chúng ta đang xuyên qua! Số liệu đang được thu thập!”

“Không được khởi động bất kỳ thiết bị điều khiển nguồn năng lượng nào, nếu không chúng ta có khả năng sẽ bị lạc ở trong không gian hỗn loạn!”

“Đây là lực lượng mà người Ishdar trước mắt không thể có được, xuyên qua không gian, đây là lực lượng của Thần!”

Có nhà khoa học nói lớn, mặt đỏ đến mức nóng lên.

Giờ khắc này, bọn họ đã hoàn toàn không dám sử dụng bất kỳ trang thiết bị chứa năng lượng nào, tùy ý để cho phi thuyền máy móc phiêu lưu. Đây đã là phạm trù lĩnh vực mà bọn họ không thể lý giải.

Mà Caroline đứng ở nơi xa.

Nàng lẳng lặng nhìn các nhà khoa học kinh hô, cũng không nhích người mà quay đầu nhìn về Thần linh siêu cổ đại bên cạnh, “Ngài quá lợi hại! Chỉ cần một sinh mệnh thân thể là đã có thể truyền tống toàn bộ phi thuyền máy móc!”

Hứa Chỉ lại không nói gì.

Đây chính xác là lực lượng của Thần, chỉ có Thần mới có thể làm được... Nhưng lại không phải của hắn, hắn cách Thần còn quá xa xôi, đây là lực lượng của Elmin.

Sau một khoảng thời gian ngắn xuyên qua Truyền Tống Trận.

Một chiếc phi thuyền to bằng cái chậu rửa mặt xuất hiện ở trong phòng khách của Hứa Chỉ, nằm trên chiếc bàn với hoa lê đỏ rực.

Chiếc phi thuyền màu đen này đặt ở trên bàn giống như một món đồ chơi tinh xảo tới cực điểm, bên cạnh nó là bàn trà, cùng với nhiều đồ ăn ngon miệng.

Trong nháy mắt bọn họ xuất hiện, hắn đã hạ lệnh cho Phó Não Trí Tuệ:

“Che chắn hình ảnh của chiếc phi thuyền này.”

Lúc này Hứa Chỉ đang ăn cơm, bỏ chiếc đũa xuống, có chút bất đắc dĩ nhìn cái phi thuyền máy móc này.

Nó đến sớm hơn so với tưởng tượng của mình, cũng khoa trương hơn một chút so với tưởng tượng của mình, nhưng chung quy lại vẫn không thoát khỏi khống chế của mình.

Hứa Chỉ nghĩ một lúc, cuối cùng vẫn không buông đũa, “Chờ ta cơm nước xong xuôi, sẽ đưa các ngươi lên trời cao tham quan một chút, dù sao thì ta cũng chưa từng chân chính đi qua.”

Nhưng mà, nếu cứ lẳng lặng bày nó ở trên bàn cơm thì người Ishdar bên trong ít nhiều gì cũng sẽ cảm thấy có chút không thích hợp, vững vàng như ở trên bàn thế này không chừng bọn họ sẽ cho rằng mình đã xuyên qua không gian.

Hứa Chỉ nghĩ một lúc, bỗng nhiên nhìn về phía trên phòng khách.

Quạt trần này chính một chiếc quạt gia đình tầm thường giá mấy trăm tệ, hắn trực tiếp đứng dậy, dùng một dây thừng màu đen treo cái phi thuyền này ở dưới quạt trần.

“Một.”

Hứa Chỉ nhìn quạt trần phía trên phòng khách đang chậm rãi xoay tròn, rồi lập tức trở lại trên bàn cơm, tiếp tục cúi đầu ăn cơm, “Như vậy, hẳn là có thể chứ.”

Ong ong ong!

Toàn bộ người Ishdar trong phi thuyền máy móc đều cảm thấy như đất rung núi chuyển, nghênh đón chấn động xưa nay chưa từng có. Mặt đồng hồ trên các thiết bị kiểm tra đo lường đều đang điên cuồng chớp đỏ, biểu thị số liệu khác thường.

Chương 534: Hành Trình Biển Sao (Hạ)

“Ahh!! Đây là... sự dịch chuyển không xác định!”

“Đây là không gian loạn lưu!”

“Đầu ta đang bị choáng váng! Đây là đang xoay tròn!”

“Trời ạ! Đây là đang xuyên qua không gian đáng sợ nào vậy!”

“Ghi lại, ghi lại nhanh lên!”

Trong toàn bộ phi thuyền, sắc mặt của vô số người Ishdar đều trở nên đỏ bừng, ngã trái ngã phải, như là đang ngồi trên đu quay vậy. Nhưng bọn hắn đều là những nhà khoa học đầy cuồng nhiệt, họ đang điên cuồng kiểm tra đo lường dụng cụ điện tử, “Ồ!!! Cần phải ghi lại, đây là số liệu thí nghiệm vô cùng trân quý!”

...

Rầm rầm!

Thời tiết gần đây rất lạnh, dưới cánh quạt xoay tròn khiến cho nhiệt độ không khí trong phòng khách dường như giảm đi vài lần.

“Ở thế giới Dung Nham, ngược lại là không cảm giác được mùa Đông đang tới. Nơi đó có bốn mùa đều rất nóng bức, thậm chí dẫn đến người Ishdar ăn mặc hở hang, nóng bỏng.”

Hứa Chỉ ngồi ở trong phòng khách, tay cầm đôi đũa, bình tĩnh ăn đồ ăn nhà nông thường ngày của thế giới Mỹ Thực. Thỉnh thoảng, hắn ngẩng đầu nhìn chiếc phi thuyền máy móc màu đen

đang treo dưới chiếc quạt điện điên cuồng xoay tròn.

Dưới vòng quay tốc độ cao, nó đã biến thành một cái bóng con quay màu đen mờ ảo. Thậm chí bởi vì hình dạng không theo quy tắc nào, nó dường như là bị buộc dây thun và nhảy lên nhảy xuống.

Hứa Chỉ bỗng nhiên nảy ra ý nghĩ kỳ quái này:

“Bằng vào sự chênh lệch văn minh khoa học kỹ thuật chúng ta mà nói, ta giống như con người trên Địa Cầu, cầm lấy đĩa bay có thể phi hành vượt qua vũ trụ của người ngoài hành tinh có nền văn minh cao cấp, treo nó quay ở dưới quạt điện??”

Hắn cũng không cảm thấy mình làm như vậy là không đúng.

Bởi vì, dù sao chính mình cũng phải tìm chuyện gì đó cho bọn họ làm?

Đã trải qua một đoạn thời gian ở chung, Hứa Chỉ thừa hiểu tính cách của chủng tộc này. Một khi có thời gian rảnh rỗi để suy nghĩ, những nhà khoa học này có thể tự mình làm việc.

Quỷ mới biết được trí thông minh của bọn họ đến mức nào, lúc rảnh rỗi có thể phát hiện ra phiền phức gì cho mình hay không, cứ trực tiếp đánh bọn họ cho xong! Cho bọn họ không có cách nào suy nghĩ, mới là sự chọn lựa tốt nhất.

“Hết cách rồi, phải đề phòng các người não bổ và nhìn ra sơ hở.”

Hứa Chỉ thưởng thức đồ ăn rất nhanh, giải quyết bữa ăn trong vòng ba phút, trên bàn chỉ còn lại mấy chiếc bát đĩa trống rỗng dính nước canh dầu mỡ màu vàng. Hắn cầm ra phòng bếp, mở vòi nước và ngâm bát đĩa,

“Đợi làm xong công việc ngày hôm nay, đưa bọn họ lên trời,

sau đó trở về rửa bát...”

Mỗi ngày đều tự mình rửa bát, đột nhiên hắn cảm thấy có lẽ phải tìm người giúp việc rồi.

Hiện giờ, thức ăn của mình đã có người nấu nướng, mỗi bữa ăn từ thế giới mỹ thực cung cấp đều không lặp lại mỹ thực. Nhưng vẫn thiếu người phụ trách trông nom và dọn dẹp nhà cửa.

Tuy nhiên vừa nói đến quản gia, Hứa Chỉ bỗng nảy ra ý nghĩ,

“Người quản gia hoàn hảo nhất, câu trả lời chính là Tiểu Vi. Nếu như ta có được Tiểu Vi, vậy cũng không tệ... Dù sao Tiểu Vi quái đản, là nữ tính hoàn mỹ trong tất cả chúng sinh, xinh đẹp, thiện lương, cực kì thông minh, chăm chỉ, gây nên lòng đố kỵ đen tối của mọi người, trở về tìm cái cuốc cùng xẻng sắt, đem nó phân thây...”

Chính mình sẽ không phân thây nàng, đối với mình cũng không có chút tác dụng phụ nào. Mà quái đản do nguyện lực chúng sinh hội tụ thành, dùng làm quản gia là vô cùng yên tâm và an toàn, nhưng làm sao có được mới là một vấn đề.

Hơn nữa, với kích thước nhỏ như con kiến thế kia thì Tiểu Vi có thể làm gì? Để có thể làm quản gia, vậy phải là Đại Vi mới được!?

Đây là một vấn đề.

Quái đản có thể biến lớn thành người khổng lồ cao vạn trượng như vậy, cần phải thu thập số lượng nguyện lực chúng sinh thực sự rất kinh người.

Có lẽ, chính mình có thể đi gặp người Ishdar bên này, làm một con robot dọn nhà, chuyện này vô cùng đơn giản và trực tiếp...

Nhưng nó lớn đến mức mình phải đích thân tạo lại một lần

nữa, rất phiền phức.

Hai ý nghĩ này chợt lóe lên, nhưng chi tiết cụ thể thì vẫn cần phải suy nghĩ một chút.

Về phần tìm một thổ dân bên trong 'Chư thiên vạn giới' làm người giúp việc, trước mắt hắn còn chưa có ý nghĩ này. Bất luận là hình thể gì, cũng chỉ có các đại lão tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công và Tà thần Cthulhu, mới có thể trở nên lớn như vậy...

Mà có những khả năng này?

Các loại nhân tố khác nhau không cho phép.

"Kích thước khổng lồ cũng là một điều khó chịu."

Hắn vừa nghĩ vừa dừng chiếc quạt điện, và cầm lấy phi thuyền máy móc ra khỏi phòng khách.

Ầm ầm!

Bên trong phi thuyền máy móc, vô số nhà khoa học mặc áo khoác trắng ngã trái ngã phải. Nếu như không phải bọn họ hiện tại bẩm sinh mạnh mẽ, thì trải qua mấy ngày không gian loạn lưu, cũng đã sớm choáng váng miệng sùi bọt mép rồi.

Lúc này, đột ngột ngừng lại.

"Cuối cùng, không gian loạn lưu trong qua trình xuyên qua thế giới cũng đã trôi qua!"

"Có lẽ, đều phải trải qua không gian loạn lưu này mỗi một lần di chuyển? Cũng có thể là do chúng ta vận khí không tốt, ngẫu nhiên gặp phải một loại hiện tượng tự nhiên?"

"Nguy hiểm quá! Tìm được đường sống trong chỗ chết!"

"Toàn bộ dữ liệu chính đã được ghi chép lại rồi chứ?"

“Đã ghi chép đầy đủ!”

...

Ánh đèn trắng lập loè.

Trong đại sảnh khoa học kỹ thuật máy móc, trước các thiết bị khoa học kỹ thuật khí giới tinh vi, sắc mặt các nhà khoa học hàng đầu của người Ishdar tái mét. Tuy nhiên, họ vẫn kiểm trắc số liệu, và sắc mặt dần dần mừng rỡ như điên. Đối với họ, có được loại số liệu trân quý này, thì dù trải qua không gian phong bạo cũng chẳng tính là gì?

Ngay từ đầu, bọn họ đã đoán được cái giá phải trả khi du hành xuyên qua không gian và thế giới!

Tính rủi ro cực cao, mà khoảnh khắc trước mắt cũng vừa phù hợp với suy đoán của bọn họ. Thời Không Phong Bạo quá dọa người, tựa như đội thuyền nhỏ lênh đênh trong hải dương gặp phải bão táp, lắc lư theo cuồng phong.

Giờ khắc này, bọn họ mới thể nghiệm được sức mạnh khủng bố và sự mênh mông bao la của tự nhiên.

Thế nhưng ngay một giây sau, trời đất lại quay cuồng.

Cả chiếc phi thuyền máy móc giống như bị người điên lật ngược, liên tục nhảy lên hai lần trùng điệp.

...

Sau khi Hứa Chỉ lấy phi thuyền xuống khỏi cánh quạt, thuận tiện lật xoay chiếc phi thuyền máy móc bằng lòng bàn tay này, có chút tò mò,

“Mặc dù thoạt nhìn hơi nhỏ nhưng cũng khá nặng, khoảng chừng năm mươi cân?”

Hắn khẽ vươn tay, một chiếc cân cũ rỉ sét mang đòn cân bị cất giữ ở góc ngoài vườn trái cây, lăng không bay vào phòng khách.

Đây là cái cân dùng để cân quả vải ở vườn trái cây trước kia, hắn gảy động một chút cái quả cân màu đen,

“Năm mươi ba cân, ta suy đoán quả nhiên không sai... Nền văn minh khoa học kỹ thuật này lợi hại hơn ta nghĩ. Có lẽ là kim loại hợp kim của công nghệ năng lượng ma thuật hạng nhẹ, dùng lực lượng siêu phàm tương tự như cấu tạo pháp khí. Độ cứng của thiết bị khoa học kỹ thuật cũng không cần khảo nghiệm, có thể kháng chân không.”

Làm xong những chuyện này, hắn cũng không có tâm tình để trì hoãn, tốt hơn hết là nhanh chóng hoàn thành tương đối tốt công việc này. Hắn lấy ra một cái túi dệt màu trắng đựng đầy gạo và phi thuyền máy móc, rời khỏi vườn trái cây,

“Vô hình khí thể!”

Một đạo pháp thuật hệ khí mơ hồ, hóa thành một cơn phong bạo vặn vẹo mờ mịt, che đậy tầm mắt của Hứa Chỉ... Hắn trực tiếp bay lên không trung, bay thẳng hướng những đám mây, giống như một cột sáng ngút trời xông vào tầng khí quyển.

Chương 535: Một Cánh Tay Xuyên Qua Hư Không

Từ rất lâu, Hứa Chỉ đã không còn là cấp sáu phổ thông rồi. Hiện tại, kinh lịch lần lượt qua các cuộc diệt tuyệt trên thế giới, tu vi đã tiếp cận Chuẩn Đế. Sức mạnh tổng thể của hắn đã cao gấp đôi so với lúc mới vào cấp sáu, bay trên tầng khí quyển đã không tốn quá nhiều năng lượng.

Bên trong phi thuyền máy móc, có rất nhiều chấn động khác nhau.

Rầm rầm rầm!

“Tăng tốc! Trang bị chuyển bị không gian nói cho chúng ta biết, chúng ta đang tiến hành chuyển động trơn tru!”

“Thiết bị con quay hồi chuyển nói cho chúng ta biết, phương hướng ổn định!”

“Tốc độ cực nhanh!”

“Có lẽ nào chúng ta đã vượt qua không gian loạn lưu, tới gần thời kỳ ôn hòa, chúng ta an toàn đi tới một thế giới khác rồi sao?”

Máy móc tính toán tinh vi đang nhấp nháy.

Các nhà khoa học mặc áo khoác trắng đang điên cuồng loay hoay máy móc, toàn bộ bầu không khí trong phi thuyền máy móc vô cùng giằng co. Cho dù bọn họ vô cùng tự tin đối với nền văn minh và trình độ khoa học kỹ thuật của mình, nhưng đây vẫn là lần đầu tiên trải nghiệm điều này, nên vô cùng khẩn trương.

Sau một số phát hiện và tích hợp, bọn họ cảm nhận được phi thuyền vẫn ổn định tiến lên, lập tức hít thở sâu một hơi và buông lỏng.

Những ngày này thật quá khó khăn.

Sau khi trải qua vô số ngày xoay tròn và lay động, như thể từng đợt từng đợt thủy triều lên xuống trùng kích, cuối cùng bọn họ cũng nhẹ nhàng về chỗ ngồi và thở phào nhẹ nhõm. Loại cảm giác này rất tốt đẹp, giống như đội thuyền đã vượt qua cơn bão, nghênh đón mặt biển xanh thẳm yên bình.

“Trinh sát, hãy phân tích số liệu vừa mới đạt được!”

Giờ đã an toàn rồi, Melvina lại bắt đầu công tác của mình, ngồi ở trên bàn điều khiển cơ học, không ngừng phân tích số liệu vừa mới đạt được.

Thế nhưng trong một giây tiếp theo, sắc mặt nàng dần dần trở nên ngưng trọng, lộ ra vẻ không thể tưởng tượng nổi,

“Căn cứ vào phi thuyền bị lực diện tích và quán tính cơ học...”

Một cái hình ảnh giả lập bị lực tác dụng dần dần xuất hiện.

“Không có khả năng!”

“Chẳng lẽ đầu óc ta sai lầm!?”

Melvina đột nhiên kêu lên sợ hãi, nàng vội vàng gõ bàn phím. Sau mấy lần thí nghiệm, bỗng hét vào mặt một nhà khoa học nữ tính phương Đông ở bên cạnh,

“Lý Băng! Cho ta mượn đầu óc của cô dùng một chút.”

Lý Băng sững sờ, vội vàng dùng đầu óc của chính mình kết nối với màn hình trước người Melvina thông qua liên kết vô tuyến.

Những nhà khoa học bọn họ nhìn như đều có Laptop của chính mình và ngồi làm việc ở trước máy vi tính, trên thực tế đây chẳng qua là một khối màn hình. Bọn họ kết nối bộ não của họ như một hòm case máy tính, màn hình hiển kỳ chỉ vì thuận tiện thao tác và giao lưu với những người khác.

Melvina trực tiếp dùng bộ não Lý Băng tính toán, vẫn ra cùng một cái kết quả.

“Cái này... Đây là!!”

Sắc mặt nàng hoàn toàn ngưng trọng.

“Chuyện gì xảy ra vậy?”

Các nhà khoa học khác đã nhận ra điều gì đó bất thường.

Bọn họ đi đến trước màn hình, thấy được một hình ảnh giả lập vô cùng kinh khủng ở trên máy tính của nàng. Trên hình ảnh là các loại số liệu tính toán, làm ra hình ảnh giả lập bị lực tác dụng, dựa trên diện tích phi thuyền tiếp xúc với thế giới bên ngoài, cùng với cao độ và góc độ cất cánh của lực lượng, tiến hành giả lập để phân tích.

Bọn họ thấy rõ ràng.

Nó giống như bàn tay khổng lồ của một nhân loại, một tay kéo lấy phi thuyền máy móc khổng lồ của bọn họ, kéo lung tung trong không khí...

Đơn giản tựa như ném một quả bóng rổ...

Trong nháy mắt, tất cả các nhà khoa học ở đây có chút kinh ngạc đến ngây người.

Chuyện này còn chưa phải kinh khủng nhất.

Tiếp theo, bọn họ nhìn thấy được một cái cân…

Phi thuyền vũ trụ máy móc vẫn ổn định tiến lên.

“Cái cân? Điều này không có khả năng!”

Trong số các nhà khoa học mặc áo khoác trắng, không biết rõ ai hét lớn một tiếng.

Ngay sau đó, cả đám người Ishdar chìm vào im lặng, không còn âm thanh nào nữa.

Trên thực tế, đây cũng là tiếng lòng của tất cả các nhà khoa học. Bọn họ ngu ngơ ở tại chỗ, trong đầu tràn ngập vẻ khó tin. Hành trình xuyên việt bên trong không gian loạn lưu, tại sao lại đụng phải loại chuyện kỳ quái này, ngẫm nghĩ đều cảm thấy hoang đường.

Có thể tồn tại một sinh mệnh còn sống ở trong không gian loạn lưu không?

Hơn nữa còn là một người khổng lồ mênh mông?

Tồn tại thần bí và chưa được biết đến, có thể dùng một tay giơ lên chiếc phi thuyền máy móc, bắt giữ chiếc phi thuyền vũ trụ máy móc để tiến hành cân nặng, sau đó lại rời đi?

Chỉ nghĩ đến điều đó thôi cũng đủ sởn cả tóc gáy, có loại cảm giác vừa đi sát vai với tử thần.

“Chuyện gì đã xảy ra?”

Caroline bước nhanh đến.

Nàng chú ý thấy sự bất ổn ở nơi này, nhìn sắc mặt sợ hãi của các nhà khoa học, không khỏi cất tiếng hỏi: “Dữ liệu kiểm nghiệm thăm dò xuất hiện điều gì bất thường không? Số liệu bị mất sao?”

Chiếc phi thuyền máy móc này của bọn họ mang mục đích chủ yếu là thăm dò, bởi vậy có chuyên chở hơn một trăm loại máy móc

khảo sát hoàn cảnh bên ngoài. Mục tiêu chỉ có hai vấn đề:

Thứ nhất: Nghiên cứu thủ đoạn xuyên qua thế giới, phát hiện và thu thập số liệu trong quá trình tiếp cận thế giới khác, đồng thời bắt đầu nghiên cứu. Có lẽ, bọn họ có thể mở ra lĩnh vực khoa học mới, hiện giờ kỹ thuật của người Ishdar đã đạt được trình độ xuyên qua thế giới.

Thứ hai: Kiểm tra và khảo sát môi trường chân không. Đây có thể là một thế giới chưa được biết đến, đầy nguy hiểm và thần bí. Có lẽ nền văn minh siêu cổ đại cuối cùng của loài người đã bị hủy diệt ở chính nơi này, nên việc dò xét các hạng số liệu là điều không thể tránh khỏi.

Chiếc phi thuyền vũ trụ máy móc này được trang bị vô số các loại thiết bị kiểm trắc tiên tiến nhất.

“Nữ sĩ Caroline, dựa vào thử nghiệm của chúng ta, đây là hình ảnh mà chúng ta đã thấy trong không gian loạn lưu...”

Vị Tổng thống Đế quốc nhân loại phương Tây, Melvina nghĩ nghĩ một chút, cuối cùng vẫn mở miệng nói.

Caroline nhìn hình ảnh vật lý giả lập, nét mặt dần dần trở nên ngưng trọng.

“Chuyện này...”

Nàng hít thở sâu một hơi, chẳng những không sợ hãi mà còn mỉm cười,

“Có chút cổ quái, không ngờ rằng việc phi thuyền của chúng ta bị chấn động mấy lần, khả năng sau lưng lại ẩn giấu bí mật lớn... Tính toán lại một lần nữa! Toàn bộ các nhà khoa học ở bên trong phòng thí nghiệm, mở ra hình thức suy luận đa hạch.”

“Vâng!”

Vô số các nhà khoa học mở miệng, hơn ba mươi người nhanh chóng kết nối bộ não mình vào trong màn hình máy móc quy mô lớn ở trước mắt,

Hai hạch,

Ba hạch,

Bốn hạch,

...

Lực tính toán đang không ngừng gia tăng.

Mỗi một người trong số họ đều là một cụm "Máy tính" với năng lực tính toán cực kỳ nhanh chóng, tổ hợp liên kết cho phép khả năng tính toán của họ đạt đến một tầm cao đáng sợ.

Kết hợp trí tuệ của nhiều người và bổ sung cho nhau, giúp giảm đáng kể tỷ lệ sai lầm.

"Tính toán lại một lần nữa."

Caroline khoác lên người áo khoác trắng, vẻ mặt nàng nghiêm túc lạnh lùng, chăm chú nhìn màn hình lớn.

Soạt!

"Now loading ——"

Màn hình tinh thể lỏng siêu lớn của chiếc phi thuyền vũ trụ này dần dần sáng lên, bắt đầu xuất hiện hình ảnh.

Bên trong màn hình tính toán giải lập trước mắt, đó là con phi thuyền máy móc đang đứng yên, đột nhiên bị một vật thể không xác định nắm chặt một nửa.

Chương 536: Không Biết

“Lớp vỏ kim loại của phi thuyền, dựa vào diện tích lực tác dụng lên phi thuyền, đang tính toán hình dạng vật thể nắm chặt phi thuyền!”

Một giọng nói máy móc vang lên.

Thời gian từ từ trôi qua, một bàn tay khổng lồ có năm ngón tay dần dần xuất hiện ở trong tầm mắt. Bàn tay bắt đầu bắt lấy phi thuyền vũ trụ rồi ném lên trên.

“Đã tính toán ra vân tay!!”

Đinh!

Một bộ hình ảnh tinh vi về bàn tay và dấu vân tay, nhanh chóng hiện ra trong màn hình máy vi tính của bọn họ.

“Đây là? Vân tay của nhân loại?”

“Hoàn toàn phù hợp với định dạng dấu vân tay của nhân loại!”

“Ông trời ơi! Đến cùng là loại người nào có lòng bàn tay lớn như vậy?! Có thể dễ dàng nắm chặt toàn bộ phi thuyền vũ trụ!”

...

Sắc mặt các nhà khoa học người Ishdar đều tái mét

Không thể phủ nhận rằng, ở thời điểm này, nền khoa học kỹ thuật của bọn họ đã đạt đến đỉnh cao chưa từng có. Thậm chí giống như mở khóa bằng vân tay, khi chạm vào phi thuyền của bọn họ cũng chính xác đến trình độ này.

Caroline nhìn qua một khoảng hư không nhô ra, bàn tay khổng lồ nắm chặt chiếc phi thuyền máy móc của bọn họ, sắc mặt bắt đầu ngưng trọng,

“Tiếp tục tính toán!”

“Đang trong quá trình tính toán!”

Tiếp theo mọi người không ngừng suy tính.

Ở trong mắt bọn họ, lần đầu tiên bàn tay nắm chặt phi thuyền đã buông ra rồi ném đi.

“Bàn tay ném chiếc phi thuyền máy móc lên cao ba mươi bảy mét! Lực ném lên cũng không theo phương thẳng đứng và khoảng thời gian bị lực tác dụng không đều, phù hợp với lực phóng lên của bàn tay... Căn cứ vào góc độ và diện tích bị lực nghiêng, nên bàn tay có khuỷu tay!”

Ở bên trong hình ảnh cơ học giả lập, mặt sau bàn tay bắt đầu xuất hiện một cánh tay giả lập.

“Bước đầu suy tính, dựa vào phương pháp ném phi thuyền cơ giới, góc nghiêng và biên độ ném lên trên, có thể xác định được chiều dài cánh tay khoảng 3710 mét. Chiều dài này mới phù hợp với chuyển động đòn bẩy đo lường tính toán được và nhiều số liệu thực tế khác nhau.”

“Đồng thời, tỷ lệ chiều dài cánh tay so với bàn tay vừa vặn phù hợp với cấu tạo thân thể nhân loại!”

Thấy vậy, tất cả mọi người đều trầm mặc, tiếng hít thở dồn dập của toàn bộ người Ishdar trong khoang điều khiển liên tục không ngừng. Đây là phép tính toán dường như không thể nào phạm sai lầm của cả đám nhà khoa học bọn họ kết hợp với nhau, thật sự có một người khổng lồ mênh mông đang cầm phi thuyền của bọn họ...

Ở thời khắc đầu óc bọn họ chỗ trống.

“Tiếp tục suy tính.”

Sắc mặt Caroline bình tĩnh nhìn chằm chằm vào màn hình, chậm rãi lên tiếng. Tuy nhiên, nàng bóp những ngón tay trở nên tái nhợt, biểu hiện nội tâm nàng không hề bình tĩnh.

“Đang đo lường tính toán!”

“Một trăm bảy mươi ba thiết bị đo lường tính toán, đang tổng hợp số liệu!”

...

Bên trong toàn bộ đại sảnh nghiên cứu khoa học, vẻn vẹn chỉ còn tiếng máy móc vận hành.

Ở trong hình ảnh tiếp theo, bọn họ dựa vào lực tác động lên bề mặt thân phi thuyền, nhìn thấy được một cái móc nối hung hăng khóa đuôi thi thuyền máy móc. Toàn bộ phi thuyền máy móc giống như một đầu cá lớn màu đen bị giữ chặt, không có chút phản kháng nào.

“Theo số liệu chuyển vị, sau khi bị móc nối ôm lấy, nó sẽ tiến hành xoay tròn đong đưa xung quanh... Phỏng đoán rằng, phía trên móc nối có kết cấu dây thừng!”

Tiếp theo số liệu tính toán, màn hình lại lần nữa xuất hiện sự thay đổi.

Một chiếc móc câu cỡ lớn ôm lấy phi thuyền vũ trụ, một sợi dây thừng giả lập bắt đầu xuất hiện trên móc câu, hình ảnh giống như chiếc đồng hồ bỏ túi đang đung đưa trái phải xuất hiện trên màn huỳnh quang.

Khoa học kỹ thuật của bọn họ quá tiên tiến. Từ số liệu vận

động của phi thuyền cơ giới do lòng bàn tay ném ra, có thể suy đoán ra chiều dài khuỷu tay. Từ móc câu đến phi thuyền máy móc, có thể suy đoán ra phía trên móc câu có lẽ là một sợi dây thừng.

“Lúc này, sau khi bị treo móc, phi thuyền máy móc tổng thể chuyển vị, xuất hiện góc độ bị lệch và lực tác dụng thay đổi, tương tự vận động ‘Đòn bẩy cân bằng chếch đi’, hư hư thực thực bị đặt ở trên một cán cân rồi tiến hành ước lượng.”

Đinh!

Bên trong hình ảnh là mô phỏng ra một cây đòn cân dài mảnh, có điểm cố định nằm ở giữa, móc bên này treo phi thuyền máy móc vị trí khá thấp, mà bên kia không biết là vật nặng gì.

Ban đầu phi thuyền máy móc có vị trí rất thấp, nhưng đang chậm rãi nâng cao, cuối cùng ngang hàng với đòn bẩy và trọng lượng hai bên cuối cùng đã ngang nhau.

Trong đó, lực tác dụng, độ nghiêng và chỉ số dữ liệu đi kèm với nhiều phép biến đổi thực tế phức tạp khác nhau, đều có thể thông qua máy tính siêu cấp đo lường tính toán ra. Kết luận là bị đặt ở trên đòn bẩy, điều chỉnh cân bằng.

“Căn cứ theo số liệu, nghi ngờ rằng quả cân đang được điều chỉnh để tiến hành ước lượng phi thuyền vũ trụ nối với móc câu!”

“Trong quá trình điều chỉnh, toàn bộ đòn cân đã rung nhẹ tổng cộng bảy lần, nghi ngờ quả cân đã dời qua vết khắc lõm bảy lần, cuối cùng ngang hàng!”

“Số liệu đang tổng hợp!”

“Mô phỏng thời gian thực ——”

Hình ảnh dần dần được tổng hợp.

Bọn họ nhìn thấy được một cái cánh tay nối với bàn tay, bắt lấy chiếc phi thuyền vũ trụ khổng lồ này, ném ra ngoài không khí. Lúc này, dấu bàn tay và vân tay nhanh chóng hiện ra ở bên trong hình ảnh giả lập.

Tiếp theo, đến một cái móc nối ôm lấy phần đuôi phi thuyền vũ trụ, treo móc ở trên cái cân. Cánh tay kia di chuyển khắc độ, không ngừng ước lượng. Quả cân di động qua bảy vết khắc, cuối cùng ngang hàng... Sau đó toàn bộ phi thuyền máy móc được thả ra, dường như tiến vào trong một vùng không gian mới, được bao quanh bởi những ô vuông mềm mại... Bắt đầu một chuyến bay ổn định!

Đây chính là toàn bộ hình ảnh tính toán!

Toàn bộ kết quả tính toàn xuất hiện ở trên màn hình một lần nữa, đám người Ishdar vô cùng rung động.

“Ah! Không thể tưởng tượng nổi!”

“Quá trình này đến cùng là cái gì vậy? Chân tướng của thế giới sao?”

“Vũ trụ? Chân không? Xuyên qua bên trong vĩ độ không gian, gặp phải người khổng lồ vô danh?”

Nội tâm của bọn họ vô cùng kích động, lại có chút hoảng sợ.

Thời điểm này, mọi thứ đang khiêu chiến với sự nhận thức của bọn họ.

“Điều này phá vỡ nhận thức của chúng ta đối với thế giới...”

Giây phút này đối với những nhà khoa học kỹ thuật đứng ở trong đại sảnh, chính là một loại cảm xúc phức tạp khó tả.

Đây là lần đầu tiên bọn họ đi khám phá thế giới bên ngoài,

trước mắt xuất hiện bất kỳ tình huống không biết và không thể tưởng tượng nổi đều đáng giá nghiên cứu, làm sâu sắc nhận biết của nhân loại đối với thế giới.

Sau khi sự khó tin qua đi, người Ishdar lựa chọn tiếp nhận, bởi vì trình độ nền văn minh của bọn họ rất phát triển nên họ hiểu rõ một điều:

Những gì người ta cho rằng không thể nào tồn tại, chưa hẳn đã không tồn tại!

—— Khi ngươi tin tưởng vô điều kiện vào khoa học, phủ nhận một sự vật và tố cáo kẻ khác phong kiến mê tín, đây cũng là một loại mê tín!

Trên thực tế, không chỉ là người Ishdar, người Trái đất cũng vẫn luôn truy cầu nhận thức về thế giới, nhưng trong quá trình truy cầu khoa học thì bọn họ bị hạn chế bởi thời gian.

Chương 537: Kiêu Ngạo Tan Vỡ

Nói ví dụ như, nếu ngươi sinh ra ở thế kỷ thứ VI trước Công Nguyên, vậy thì nhận thức của ngươi về thế giới chính là trời tròn đất vuông, thứ mà người hiện đại cho rằng là vô cùng nực cười.

Nếu như ngươi sinh ra ở thế kỷ XVI, thời đại đó là chiến trường giữa thuyết mặt trời là trung tâm và thuyết trái đất là trung tâm. Lúc đó có thể ngươi sẽ là người ủng hộ thuyết trái đất là tâm, thiêu chết những dị giáo đồ của thuyết mặt trời là tâm, chỉ vì kiên định với lý niệm khoa học của bản thân...

Cái gọi là mê tín, là đối lập, đều chịu hạn chế của thời đại.

Ở mỗi thời đại, mọi người đều sẽ có nhận thức mới đối với thế giới.

Mãi cho đến khi nhân loại bước ra khỏi Trái Đất, chứng kiến một tinh cầu khổng lồ xanh thẳm ở bên trong không gian vũ trụ, nhân loại mới xác nhận rằng Trái Đất hoàn toàn chính xác là một tinh cầu hình tròn. Con người sẽ không rơi từ phía trên xuống dưới, bởi vì tồn tại sức hút của Trái Đất.

“Người khổng lồ? Móc nối? Đó là cái gì? Có lẽ người Ishdar chúng ta cũng bị thời đại hạn chế, chúng ta ở vị trí giữa của nền văn minh, mà không phải điểm cuối cùng của nền văn minh để có thể quan sát hết mọi thứ...”

Nhìn qua hình ảnh thực tế phi thuyền máy móc đang tính toán, trong lòng Caroline bỗng nhiên thấy chua chát, không nhịn được nhắm đôi mắt lại,

“Ta đã từng nghĩ rằng, người Ishdar chúng ta sở hữu nền văn

minh trình độ cao, đủ để cho chúng ta được quyền kiêu ngạo. Bằng vào khoa học kỹ thuật của thế giới chúng ta, không còn điều gì không thể lý giải...”

Nhưng mà bức tranh này đang tàn phá nội tâm của nàng.

Mơ hồ, dường như có cái gì đó lấy làm tự hào kiêu ngạo bị vỡ nát,

“Thế giới chúng ta tựa như là bình hoa, chỉ có đánh nát vẻ xinh đẹp tự mình đóng kín của nó, mới có thể nhìn thấy thế giới bên ngoài.”

“Thần linh siêu cổ đại, đây chính là dụng ý mà ngài mang bọn ta đến trong vũ trụ này sao? Lần đầu tiên đi đến thế giới lạ lẫm để gặp được tồn tại không biết đáng sợ, lập tức đập nát niềm kiêu ngạo nực cười của chúng ta thành từng mảnh.”

Nàng bỗng nhiên cười rộ lên, nụ cười rất khó coi, nhưng lại cười đến nhẹ nhàng vui vẻ, như trút được gánh nặng.

Trước khi đến, nàng rất kiêu ngạo.

Thậm chí dùng giọng điệu khoe khoang, đưa Thần linh siêu cổ đại không ngừng đi tham quan nghiên cứu khoa học kỹ thuật và thành tựu sinh vật của bọn họ.

Lúc đó Thần linh siêu cổ đại thoạt nhìn rất hài lòng, ở trong quá trình tham quan liên tục gật đầu, nhưng xem ra lúc đó vị Thần linh này chỉ là không muốn bóc trần nghiên cứu thấp kém của bọn họ, đả kích tự tin của bọn họ.

Nàng hiểu ra rằng, chính mình chính là ếch ngồi đáy giếng.

Mà dưới sự hướng dẫn giới thiệu của nàng, đối phương chỉ là ôn nhu mỉm cười, cũng không hề phá đám.

“Trong những năm này... Chúng ta mất đi bước chân truy tìm chân lý, theo việc chúng ta ngày càng cường đại... Nền văn minh siêu trí tuệ có được mấy ngàn vạn trí giả, khiến cho chúng ta giậm chân tại chỗ, triệt để kiêu ngạo và đánh mất lý tưởng ban đầu... Chúng ta nên có cuồng vọng, nhưng đây là niềm tự hào của người Ishdar chúng ta, sự cuồng vọng này không thể trở thành nguyên nhân hủy diệt nền văn minh của chúng ta!”

Nàng mở to hai mắt ra,

“Khoa học không thể lý giải, nhưng cũng chỉ là hiện tại... Không thể lý giải!”

“Melvina.”

Melvina tiến một bước về phía trước, thân thể thẳng tắp, làm quân lễ.

“Chúng ta hãy bắt đầu nghiên cứu, giống như nghiên cứu bộ não của chính mình trước đây. Mọi người quay trở lại dự tính lúc ban đầu, không nên phụ lòng tốt của Thần linh siêu cổ đại.”

Caroline vừa mới nói xong, các nhà khoa học xung quanh dồn dập gật đầu, vẻ mặt trở nên vô cùng nghiêm túc. Lúc này đây, bọn họ giống như một tập thể những học sinh ngây ngô ham học tập, ngồi ngay ngắn ở trong lớp học.

Bọn họ bắt đầu suy tính, đồng thời tính toán số liệu.

Đây chính là một nguyên nhân tất yếu, dẫn đến việc chủng tộc có nền văn minh khoa học đi đến hôm nay và có được mấy ngàn vạn trí giả.

Hàng loạt dữ liệu phân tích kỹ lưỡng, nhanh chóng hiện ra ở trước mắt những nhà khoa học. Chiếc cân đòn kia được bọn họ coi trọng nhất, trong cuộc thảo luận của bọn họ thì càng có khuynh hướng đây là một chiếc cần câu có chức năng cân.

Có móc nối.

Có thể câu trên đồ vật và đều có thể thuận tiện ước lượng, sở hữu sức mạnh to lớn phi thường không thể tưởng tượng nổi.

Vì vậy, thời gian dần dần trôi qua, ở bên trong thực cảnh giả lập xuất hiện một chiếc cân hình cần câu màu vàng hoa lệ. Trong tầm mắt hiện giờ của bọn họ, đây là công cụ thần thoại phù hợp nhất với hình tượng thần bí mà bọn hắn tưởng tượng ra.

“Có lẽ, đó là một loại Thần khí!”

“Vượt qua Thế giới, Thần khí cấp thế giới! Một loại lưỡi câu hoặc cái cân nào đó!”

Đồng thời, bọn họ thảo luận vô cùng sôi nổi và nhiệt tình, đưa ra nhiều loại suy đoán, cuối cùng hình thành hai loại giả thuyết vũ trụ.

Những nhà khoa học theo đuổi lý luận « Hồ nước thế giới » mở miệng:

“Từng thế giới là từng mảnh từng mảnh hồ nước. Bên trong hồ nước thế giới sinh tồn rất nhiều cá bơi lội, có lớn có nhỏ, có mạnh có yếu. Mà sông ngòi và dòng suối nhỏ bên trong hồ nước chính là thông đạo giữa thế giới này và thế giới khác. Mà người thả câu là người chấp pháp giữa hai thế giới, chống lại việc qua lại thế giới một cách lén lút. Hắn thả câu ở giữa sông ngòi nối hồ nước với hồ nước, bất kỳ con cá cường đại nào mưu toan lén vượt qua đều sẽ bị hắn thả câu, đồng thời căn cứ vào trọng lượng để cân nhắc tội trạng! Mà Thần linh siêu cổ đại dùng giá đắt khổng lồ, hoặc là đã sớm đạt thành hiệp nghị gì đó, thông qua các trạm kiểm soát và chuộc chúng ta về!”

Có lẽ, không có Thần linh siêu cổ đại hướng dẫn bọn họ đến, trở thành người dẫn đường của bọn họ thì mọi người đã bị trực

tiếp câu lên và sau đó giết chết.

Nhưng các nhà khoa học theo đuổi lý luận « Thuê mướn thời không » lại đưa ra quan điểm khác, bọn họ mở miệng phản bác:

“Hắn đi lại bên trong những khoảng trống thế giới, cứu vớt hành khách lạc lối thời không và cũng yêu cầu thù lao... Các ngươi quên rằng trước đó chúng ta rơi vào bên trong hư không loạn lưu sao? Ngã trái ngã phải, có lẽ chúng ta sẽ chết ở trong tai họa bão táp hiếm gặp của không gian tự nhiên này, là người khổng lồ mênh mông này đã cứu chúng ta từ không gian bão táp... Về phần một chút trọng lượng, cân nặng tiến hành cân bằng là vì tính toán thù lao... Thần linh siêu cổ đại thanh toán xong thù lao!”

Kiểu lý luận này là lý thuyết về việc làm, người khổng lồ này là một người làm ăn, cứu người thu được thù lao.

Hai đường lối lý luận này nhìn như đều có luận điệu và chứng cứ cực kỳ hợp lý.

Các nhà khoa học của hai trường phái phái tư tưởng, tranh cãi nhau tới mặt đỏ tía tai.

Nhưng dù như thế nào đi nữa, thế giới này đã hiện ra sự rộng lớn mênh mông của nó. Người khổng lồ mênh mông không thể tưởng tượng nổi kia, một tay tuỳ tiện nâng phi thuyền máy móc của bọn họ lên và tiến hành cân nặng, để bọn họ cảm nhận được sự bất lực sâu sắc!

“Thế giới quá rộng lớn, tràn đầy phép màu và sáng tạo kỳ tích không thể tưởng tượng, có cả Thần linh, sinh mệnh siêu tự nhiên, thậm chí quy tắc.”

Nửa giờ sau, Caroline nhanh chân ra khỏi đại sảnh nghiên cứu khoa học, tiến vào bên trong hành lang,

“Bên trong thời không có tồn tại mênh mông khó tả, giống như

một người ngư dân ngồi ở bờ biển thời không, vung cần câu xuống thế giới vạn vật, dạng tồn tại này có lẽ có thể xưng là..."

Nàng nghĩ nghĩ,

"Người thả câu hư không."

Chương 538: Sóng Ngầm Phun Trào

Trải nghiệm cả ngày hôm đó là: Vừa xuyên qua thông đạo thế giới đã trải qua sự kiện phi tự nhiên kinh khủng như vậy, toàn bộ nhà khoa học phi thuyền cơ giới đều rơi vào sợ hãi, có lẽ phải mấy tháng mới tỉnh táo lại được.

Đối với người Ishdar, họ gặp xung kích trước nay chưa từng có.

Có điều, cho dù hai bên suy đoán thế nào cũng không thể thoát ly khỏi sân khấu của Thần linh siêu cổ đại. Họ đều nghiêng về giả thiết Thần linh siêu cổ đại kết bạn với người khổng lồ vĩ đại, đã giao dịch một hạng mục nào đó.

“Ta cho rằng người Ishdar chúng ta đã trở thành Thần tộc, thậm chí có hệ thống tu luyện riêng thuộc về văn minh của mình: Thần văn. Chúng ta đã cực kỳ mạnh mẽ. Nhưng thật không ngờ, chúng ta vẫn chỉ là ếch ngồi đáy giếng.”

Caroline cúi đầu, nhìn bàn tay trắng nõn.

Đây là hệ thống “Thần văn” độc nhất, kết hợp giữa khoa học kỹ thuật và siêu phàm, chỉ có máy tính tinh vi nhất mới làm được điều này…

Những vân tay của nàng đều đã trải qua cải tạo thành những trận pháp đồ đằng. Nếu quan sát kỹ, trên toàn bộ là da trắng mịn của nàng có rất nhiều trận văn.

Hệ thống “Thần văn” xuất hiện làm cho người Ishdar sở hữu

con đường tu luyện độc nhất. Sức chiến đấu của họ trong số thiên tài ma thú hàng đầu ở cùng cấp không hề kém chút nào!

Vốn họ tưởng rằng, mình tới độ cao này rồi, nhưng không ngờ Thần linh siêu cổ đại vẫn là Chân Thần duy nhất trên thế giới này. Người Ishdar mãi cho đến ngày nay vẫn chưa thể hiểu được sự tồn tại của hắn.

Caroline đi ra hành lang, nhìn thấy Thần linh siêu cổ đại đang lẳng lặng đứng đó. Không biết diễn tả sự cảm động trong lòng ra sao, nàng chần chừ một lát rồi nhẹ giọng nói:

"Cảm ơn ngài đã mang chúng tôi tới thế giới không biết này, cho người Ishdar chúng tôi cơ hội nhìn thẳng vào sự yếu ớt của chúng tôi!"

Hứa Chỉ không đáp, đứng trước cửa sổ phi thuyền, bỗng nhiên ngắt lời Caroline:

"Ngươi xem, xuất hiện rồi, chân không."

Cái gì?

Caroline trợn mắt. Nàng bỗng quay đầu nhìn sang. Cửa sổ phi thuyền mở ra giống như một bức màn được kéo lên, để hiện ra một thế giới mênh mông vô tận.

Đây là thế giới mênh mông, đẹp đẽ nhường nào!

Mênh mông, xán lạn, không gian điểm đầy vì sao lốm đốm.

Ngân hà điểm điểm giống như thác nước rải tán khắp bầu trời. Cảnh tượng đủ khiến bất kỳ sinh mệnh nào cảm nhận thấy sự nhỏ bé của mình.

Vào giờ phút này, trong khi họ vẫn đang không ngừng nghiên cứu, thăm dò, thân thể họ đã bay ra khỏi tầng khí quyển, nhẹ

nhàng mở ra túi khí, dùng vu thuật tinh thần bắn đi cả phi thuyền cơ giới.

“Qua thời gian nữa sẽ đón ngươi về.”

Ầm!

Phi thuyền rời khỏi tầng khí quyển, chậm rãi tiến vào vũ trụ.

"Đây chính là thế giới chân không?"

Caroline nhìn biển sao xán lạn, vũ trụ chân không mênh mông vô bờ, hưng phấn vô cùng.

“Thành công xuyên qua thế giới. Chúng ta đã có thể chuyển động tự do. Mở lồng bảo vệ phi thuyền ra đi.” Hứa Chỉ kéo Caroline về hiện thực.

Thế giới này có khả năng tồn tại sinh mệnh và văn minh khủng bố chưa biết tới. Nàng vốn còn có nhiều nghi vấn muốn hỏi Thần linh cổ đại, nhưng lúc này chợt nghẹn ở họng, lập tức dùng lực lượng tinh thần kết với toàn phi thuyền.

"Các vị! Chúng ta đã tiến vào thế giới chân không. Mở động lực, mở lá chắn phòng hộ, phòng ngừa kẻ địch dò xét. Chuẩn bị nạp năng lượng cho vũ khí, nghênh đón khả năng xuất hiện kẻ địch! Lịch sử sẽ nhớ kỹ thời khắc này!”

Trong chốc lát, toàn bộ những nhà khoa học phi thuyền vũ trụ khẩn cấp bắt đầu công tác và điều phối.

"Quả nhiên là sức ép chân không! Vậy mà không phải do người tạo ra. Thật sự có hoàn cảnh chân không thiên nhiên tồn tại bình thường.”

“Ồ! Hiện tượng không trọng lực đã xảy ra rồi!”

…

Trong sự kinh ngạc của vô số nhà khoa học nhân loại, đồ đạc trong phi thuyền bắt đầu trôi nổi, trên dưới lơ lửng. Thân thể con người cũng trôi nổi lên, giống như khí cầu.

Hứa Chỉ để họ tự che đậy thuyền, tránh để họ làm bừa, giẫm vào vết xe đổ như Đế Kỳ, gây nên rối loại không cần thiết cho một đống nhà khoa học thiên văn và trạm quan sát vệ tinh của Trái Đất.

Còn về vệ tinh của Trái Đất, cũng che giấu với họ như trước kia.

“Về ý nghĩa nào đó mà nói, chiếc phi thuyền vũ trụ này đối với Trái Đất thực sự là một cái UFO, nhân loại hiện đại căn bản không thể phát hiện được.”

Hứa Chỉ chậm rãi bay lên, thông quan cửa sổ trên hành lang ngắm nhìn không gian bên ngoài. Hắn yên lặng cảm nhận vẻ đẹp kia.

“Đây là lần đầu tiên ta thực sự tiến vào vũ trụ.”

Hắn mới đạt cấp sáu, trước kia cũng chỉ đưa Đế Kỳ lên tới biên giới tầng khí quyển. Lần này dù hắn hay Caroline bên cạnh cũng đầy kinh ngạc, cảm nhận hoàn cảnh không trọng lực.

Đây là trải nghiệm hoàn toàn mới mà trên Trái Đất không thể có được.

Phải biết rằng, cho dù là ở Trái Đất, người có thể tiến vào vũ trụ cũng có thể đếm, đồng thời yêu cầu phải huấn luyện gian khổ suốt mấy năm. Người thường căn bản không thể chịu nổi.

“Nói thế nào đây? Vũ trụ? Là một bước dài trong văn minh Trùng tộc của mình sao?”

Hứa Chỉ nhìn cảnh tượng chân không bên ngoài, cảm thấy

buồn cười: “Chẳng qua chỉ bốn năm ngắn ngủi thăm dò và áp dụng để chế tạo chiến giáp cơ giới, đi vùng đất xa xôi hơn, là điều hiện nay chưa cần cân nhắc.”

Phi thuyền vũ trụ vẫn đang bay đi, thăm dò ra phía ngoài.

Đồng thời, phi thuyền bay cực nhanh, lại không ngừng gia tốc, hóa thành một dải sáng. Trong thời gian gia tốc, một tháng trôi qua rất nhanh. Các nhà khoa học giữ vững tâm trạng, nghiên cứu toàn bộ hoàn cảnh chân không trong phi thuyền vũ trụ.

“Tồn tại lượng lớn nguồn phóng xạ!”

“Thế giới này quá kỳ dị! Vô số tảng đá lớn bồng bềnh trên trời, thậm chí một quả cầu tròn khổng lồ còn có thể so sánh với cả một thế giới!”

"Cách chúng ta quá xa rồi! Cho dù chúng ta bay cả đời cũng không thể tới nơi!”

“Hành tinh dung nham rừng rực kia có cấu tạo giống dòng sông dung nham của chúng ta sao?”

…

Mọi người kinh ngạc hô hào.

Hứa Chỉ nhìn sang. Bay đi một tháng, cả Trái Đất đã hóa thành một hành tinh mênh mông màu xanh thẳm.

Rộng lớn tráng lệ, hùng vĩ giống như trong thần thoại.

Hắn có cảm giác sai lệch kỳ quái. Ta thật sự rời Trái Đất rồi sao?

"Đang nhìn cái gì?" Caroline bỗng nhiên đứng cạnh hắn, nhìn theo ánh mắt Hứa Chỉ, nhưng lại không nhìn thấy gì cả.

"Nghiên cứu đến đâu rồi?" Hứa Chỉ hỏi.

Vẻ mặt Caroline nghiêm túc, nhưng giữa hai hàng lông mày khó nén niềm vui vẻ, hưng phấn:

“Thế giới này khắp nơi đều là nguồn phóng xạ, là nguồn năng lượng cực tốt. Tuy rằng hiệu suất chuyển hóa rất thấp, nhưng đủ để chống đỡ. Bởi vì thế giới này rất đặc biệt, không hề có lực cản, về lý thuyết có thể phi hành cố định liên tục, chỉ cần không dừng lại nhiều, hầu như có thể đạt cân bằng giữa tiêu hao và bổ sung…”

Caroline không ngừng phân tích, cực kỳ phấn khích nói:

“Cuộc lữ trình này dài khoảng ba đến bốn năm. Chúng ta thật sự phải sinh hoạt trong chân không một thời gian. Đồng thời, chúng ta dẫn theo lượng lớn giống loài trong thế giới chúng ta để sinh tồn, xem xem tình huống thế nào.

Đồng thời, chúng ta còn phải tiến hành thí nghiệm sinh sản các giống loài, để xem trẻ con sinh ra ở nơi này sẽ ra sao… Thậm chí, chúng ta thí nghiệm trên cơ thể động vật sống, kiểm tra cảnh nổ xác trong hoàn cảnh chân không… Còn hiện giờ, chúng ta phải mở ra buồng lại này để thử nghiệm cơ giáp chân không ma năng của chúng ta. Ngài muốn làm không?”

Hứa Chỉ gật đầu đồng ý.

Chương 539: Văn Minh Hải Dương

Caroline dẫn Hứa Chỉ tới chỗ chiến giáp ma năng, mở buồng lái. Máy móc ma năng loại ZK004 là phiên bản chân không, chiến giáp cơ giới hội tụ công nghệ cao nhất của người Ishdar.

Bên trong có không gian cho hai người, cao năm mét, vẻ đẹp lưu loát.

Tiến vào buồng lái có hai chỗ điều khiển, vị trí một trên một dưới. Sau khi hai người tiến vào, cửa khoang đóng lại. Chiến giáp dần đi ra ngoài theo thông đạo trên phi thuyền. Một chiến giáp ma năng bay vào chân không.

Trong bầu trời rực rỡ.

“Có thể khống chế xem. Quy trình thao tác cơ bản đã truyền vào ký ức của ngài.” Caroline khống chế giáp máy, nhắc nhở.

…

Trên Trái Đất.

Hứa Chỉ rời khỏi phi thuyền, dần hạ xuống, quay về vườn trái cây.

Đối với những người kia, tốc độ của họ trôi qua rất nhanh. Họ đã phi hành trong không gian mấy tháng. Hứa Chỉ vừa mới trở về vườn cây của mình mà thôi. Hắn đã hoàn thành nhiệm vụ của mình.

Hắn liếc qua sa bàn tiến hóa loại nhỏ một chút rồi đi về phòng

khách, tiếp tục rửa bát. Hắn quay đầu nhìn về phía con vật nuôi màu đen đang ăn thức ăn cho chó trong vườn.

“Cuối cùng mày cũng có đất dụng võ.”

Nó là sinh vật tụ hợp lượng lớn linh kiện khối Rubik của Tà Thần Cthulhu. Trước kia Hứa Chỉ định làm nơi ở của chúng thần, nhưng kế hoạch không đuổi kịp biến hóa. Trước mắt đúng là có một kết quả rất tốt: Chế tạo chiến giáp cơ giới ma năng.

Chiến giáp cơ giới ma năng phiên bản Tà Thần Cthulhu.

Đồng thời, còn có một khu vực Vư sư hỗ trợ việc minh tưởng, tương lai có thể phát triển đến rất cao.

“Tác dụng của nó hiện giờ đã được định…”

Hứa Chỉ mỉm cười, nhìn về phía thế giới Dung Nham ở phía khác.

“Nhân lúc Caroline hung hăng bá đạo rời đi, văn minh ma thú ở khu vực dung nham cổ đại cũng bắt đầu cách mạng rồi… Đã xuất hiện một loại hình thái xã hội máy móc khác, thậm chí bọn họ càng là Thần tộc hoàn mỹ hơn.” Hứa Chỉ nhìn ra xa.

Tại mỗi thế giới, hắn đều không hi vọng xuất hiện cách cục chèn ép. Không có cạnh tranh thì không có tiến bộ. Thế giới Dung Nham cũng thế. Trước kia hắn gửi gắm hy vọng vào Finba, nhưng nó vốn không hề có cử động nào.

"Finba, ta vẫn nhìn nhầm ngươi… Ta đã tạo dựng cho mày khởi điểm cao như vậy, tiềm năng mạnh mẽ nhất thế giới Dung Nham. Ngươi có điều đó, nhưng ngươi quá an nhàn. Dù sao, cũng có người thay thế cho ngươi.”

“Bộ tộc ma thú, Naga…”

Hứa Chỉ khép hờ mắt, nhìn về phía văn minh hải dương mới xuất hiện kia, trong lòng cuồng loạn.

"Caroline, có lẽ người Ishdar sẽ chết bởi giấc mộng."

...

Thế giới Dung Nham cổ đại, biển chiếm một phần vô cùng khổng lồ, được gọi là đại dương mênh mông cũng không quá.

Theo sự mở rộng không ngừng của thế giới, để đắp nặn cho vùng biển này, chính công trình vòi nước "Chuyển hướng nước từ Nam ra Bắc" mà Hứa Chỉ đã dùng không còn đủ nữa. Hắn đã từng đi ra biển một chuyến, trộm một khối lượng lớn nước biển tưới vào vùng đất này.

Cho tới bây giờ, cả vùng biển to lớn này gấp ba lần diện tích của thế giới Hoang Cổ, tận 300 mẫu, có thể xưng là thế giới biển chân chính.

Miền đất dung nham thực ra rất khép kín, tự thành vòng tuần hoàn của nước, hơi nước bốc hơi lên sẽ rơi xuống. Những năm này, Hứa Chỉ rất ít khi bổ sung lượng nước, tự nhiên vẫn có thể duy trình sinh thái văn minh rất tốt.

Trong khu vực khổng lồ này cũng có văn minh đã hoàn toàn bùng phát. Trong đại dương mênh mông và thần bí, bộ tộc Naga cực kỳ yếu ớt bỗng dưng trở thành lực lượng mới xuất hiện. Họ chinh phục từng chủng tộc ma thú dưới biển, đã từ thời đại săn bắn hái lượm hải dương tiến vào thời đại thành bang hải dương.

Lần lượt những thành lũy san hô xa hoa dưới đáy biển mọc san sát, như ẩn như hiện dưới đáy biển.

Thành thị trung ương hải dương Kovidias, trong ngôn ngữ của Naga có nghĩa là Thần Quốc tại trung tâm thế giới…

Trên đường phố lát vỏ sò, hai bên là san hô đỏ, rải rác nhiều cây đen bằng dạ minh châu lóe sáng, có người cá cưỡi cá ngựa, voi biển, cầm xiên bằng xương đang qua lại.

Trong một cái phao không khí hình tròn, một người Ishdar đẹp đẽ đang đi trên đường cái, du lãm văn minh dị vực đặc biệt này.

"Thế giới quá khổng lồ, mười ba đại vực cực kỳ rộng lớn. Lần này ta đến đại vực Thủy Lam mua bán một số vật phẩm hải dương đặc biệt."

"Bộ tộc Naga bỗng phát triển mạnh từ năm mươi, sáu mươi năm trước. Trong số họ xuất hiện một vị Quân chủ đại đế hùng tài vĩ lược tên là Hải Lan Đông. Người này từng bước chém giết, trải qua vô số tử vong và chiến tranh bộ lạc, đã thống nhất bộ tộc Naga, đồng thời dẫn theo bộ tộc Naga yếu đuối từ thời đại săn bắn hái lượm hướng thời đại nông canh, tới thời đại thành bang ngày nay. Họ bắt đầu chinh phục các ma thú biển, nhưng họ vẫn ở trong chế độ quân chủ phong kiến, thịnh hành chế độ nô lệ..."

Cho dù là người Ishdar cũng vô cùng bội phục lòng nhiệt huyết chính trực, cuộc đời, tình yêu, ý chí chết không sờn của vị Quân chủ đại đế này.

"Vị Quân chủ đại đế này rất hùng mạnh, khí độ bất phàm, nhưng chung quy vẫn rất đáng tin phục, có thể giao lưu bình đẳng với chúng ta."

Không thể không nói, với tính cách truy cầu cái đẹp của người Ishdar, thái độ của họ vẫn được xem như hòa thuận với văn minh Hải tộc. Họ cũng tôn trọng tất cả các bộ tộc có trí tuệ, đứng ở độ cao của họ và dùng ánh mắt từ trên cao quan sát xuống, tiếp xúc với mỗi chủng tộc.

Đó là sự kiêu ngạo của họ, và họ cũng có lực lượng để kiêu ngạo.

Văn minh Hải tộc cũng không muốn đối địch với chủng tộc đáng sợ này.

Bởi vì hiện tại thế lực của đôi bên đang ngang nhau. Người Naga có Đại đế Hải Lan Đông với thực lực cấp bảy mạnh mẽ không gì sánh được, cùng với mấy ma thú hải dương cấp bậc Thiên Đế đã bị chinh phục làm thủ hộ thần… Nhưng người Ishdar vượt qua họ là chuyện sớm muộn.

"Tiên sinh, cần dẫn đường không?"

“Chúng ta có thể dẫn ngài đi ngắm cảnh!”

Vô số thiếu nữ Naga đi tới, muốn làm người dẫn đường cho hắn. Ánh mắt của các thiếu nữ rất nóng bỏng. Trên thế giới này tại sao lại có người đẹp như vậy?

Thiếu nữ tộc Naga đều rất hy vọng được gả cho người Ishdar, có được văn minh với độ cao của người Ishdar, đồng thời khi gả vào sẽ nhận được quốc tịch công dân, trở thành “Thần tộc”.

Thần tộc có thể tùy tiện sửa chữa ký ức của các chủng tộc khác. Điều này thật đáng sợ. Chỉ có người sở hữu “Quốc tịch” mới có thể thành lập tường lửa bảo vệ trong đầu.

Trong một đám rúc ra rúc rích vờn quanh kia, một người đàn ông đẹp trai để trần thân trên, đeo dây chuyền vỏ sò, hai tay đeo trân châu, tỉ lệ cơ thể vàng như thiên thần Bắc u đứng tại một góc nhỏ, hơi nhắm mắt.

"Người Ishdar, Caroline, Thần tộc hoàn mỹ…”

Người đó chính là Hải Lan Đông. Có lẽ vì ngày đó chịu phải quá nhiều thương tật ngầm, tuổi thọ của hắn đã không còn nhiều. Tuy hắn không cam lòng, nhưng thế thì có ích gì?

“Sau khi ta ra đi, tộc Naga sẽ hoàn toàn không có sức mạnh

chống lại. Quỹ tích vận mệnh không cách nào thay đổi, cho dù ta muốn thế giới này do Hải tộc Naga chúng ta thống trị!”

Hắn trở về Hải Thần điện.

Đây là một vùng san hô năm màu rực rỡ, rộng lớn che trời phủ đất dưới biển. Cung điện hải dương được đặt trên những cột chống.

Chương 540: Hải Tộc Thần Phục

Hắn ngồi trên vương tọa, xoa xoa bảo thạch óng ánh trên tay vịn, bên cạnh là trang sức bằng vỏ sò và san hô. Vẻ mặt hắn có phần cô đơn. Hắn sắp phải chết, sinh mệnh không thể tránh khỏi tử vong. Dù là Quân chủ đại đế hùng tài vĩ lược của hải dương cũng không thể trốn thoát.

Bỗng nhiên, hắn nhìn thấy một cô gái xinh đẹp trong sáng đi tới. Đó là Đại công chúa Mikha của Hải tộc Naga, vợ của hắn, là người có ơn đối với hắn.

Khi hắn còn là một thiếu niên chán chường đã gặp gỡ Đại công chúa Mikha ra khỏi bộ lạc săn bắn. Nàng vừa thấy đã yêu hắn. Dù bị vô số người phản đối, Đại công chúa vẫn bỏ trốn với hắn. Bọn họ trải qua vô số cuộc truy sát và mài giũa. Hắn vì bảo vệ người con gái yêu thương mà không ngừng trưởng thành mới có ngày hôm nay, mang theo vinh quang và vũ lực tuyệt thế bước lên vương tọa, đồng thời dẫn dắt bộ lạc hải dương phát triển văn minh.

“Cuộc đời như ta thật sự có thể viết được thành một cuốn truyện.”

Đại đế Hải tộc Hải Lan Đông trầm mặc, cầm tay cô gái yêu thương nhất của mình, hơi nhắm mắt lại.

"Mikha, người con gái ta yêu nhất, trong sáng, thiện lương nhất. Ta đã chứng minh rằng ánh mắt ban đầu của nàng không hề sai. Ta đã vượt mọi chông gai để tới được ngày hôm nay… Để người đời tin tưởng rằng, nàng lựa chọn ta là đúng.”

Hải Lan Đông lại nhẹ nhàng hỏi nói:

"Mikha, sau khi ta chết, hãy thần phục đi… Thần phục người Ishdar. Đó là một chủng tộc không thể chiến thắng, là Thần tộc. Không ai có thể chiến thắng được họ."

Hải Lan Đông nhìn chân trời phía xa xa, dường như nghĩ tới ngày thay đổi vận mệnh của mình. Một công chúa gương mặt xinh đẹp, mặc quần áo hoa lệ kéo theo một thiếu niên chán nản của khu dân nghèo bỏ trốn, rời khỏi hải dương, nhanh chân chạy đi trên bờ cát.

Bờ cát.

Công chúa, thiếu niên.

Hình ảnh kia với vết chân bên bờ cát như đã khắc ghi vĩnh hằng trong đầu hắn.

"Có được nàng, ta rất hạnh phúc."

Cuối cùng, Hải Lan Đông nhắm mắt. Ký ức đang dần tán loạn, một đời Quân chủ đại đế hùng tài vĩ lược đã ra đi.

Ù ù ù!

Tiếng tù và ốc vô thanh chấn động theo nước biển, vang vọng khắp thành thị hải dương Kovidias. Tiếng ca bồng bềnh như có như không…

"Hải Lan Đông ơi ~ ngài hội tụ thành nguồn nước hải dương từ thuở nào, tụ thành trái tim của chúng sinh biển cả, hãy để con dân cổ xưa của ngài dâng lên sự thành kính… Hải Lan Đông vĩ đại ơi! Ngài là ngọn đèn sáng của chúng ta, dòng nước cả thế gian đều sinh ra vì ngài…"

Trong thành phố hải dương, vô số người Ishdar ngẩng đầu lên.

Họ thoáng nghe được tiếng kêu rên của cả Hải tộc, tiếng ca rung động xuyên thấu cả hải dương.

Họ thấy rõ ràng, Đại công chúa Naga gào khóc ôm lấy thi thể của Vua biển cả Hải Lan Đông bay lên không trung, như sao băng xẹt qua bầu trời hải dương, giống như con bướm năm màu bước đi trên bờ cát màu vàng của biển cả, càng đi càng xa.

“Vua của họ đã ra đi.”

Nhưng ba ngày sau, sự việc không tưởng tượng nổi xuất hiện, kỳ tích phát sinh.

Hải Lan Đông lại trở về, hắn sống thêm một đời nữa. Trên cổ Hải Lan Đông có thêm một viên chí bảo của hải dương tên là “Hải dương tâm”, chỉ có Đại công chúa của Naga là biến mất không còn tăm hơi.

“Viên thủy tinh kia là ma hạch, là ma hạch của Đại công chúa Mikha?”

Mọi người đều đồn đại rằng, tình yêu của họ đã làm Hải Thần cảm động.

Đại công chúa Naga dùng tính mạng của mình cầu khẩn với Hải Thần, đổi lấy cơ hội sống lại cho Hải Lan Đông. Hải Lan Đông thì đeo ma hạch của Đại công chúa trên cổ để tế bái tình yêu vĩnh hằng của họ.

Đại đế Hải tộc Naga Hải Lan Đông, cửu tử nhất sinh sống lại đời thứ hai, khôi phục tuổi trẻ và sự hùng tài đại lược. Dường như hắn đã thu lại nỗi đau vì thê tử ra đi, quân chủ hải dương lại lan tỏa nhiệt huyết dũng cảm thời trẻ, dẫn dắt bộ tộc Naga tiếp tục phát triển văn minh!

Thời gian đẩy mạnh ba năm.

Hải Lan Đông nỗ lực phát triển khoa học kỹ thuật, có lẽ là học tập người Ishdar, sáng tạo ngôn ngữ Thần thuộc về mình.

Nhưng hắn phát hiện kỹ thuật của người Naga vẫn kém người Ishdar rất rất xa. Người Naga miễn cưỡng khai phá ngôn ngữ riêng của mình, thay đổi mã nguồn sinh mệnh, nhưng vẫn bị Thần tộc dễ dàng phá giải. Bộ não của họ vẫn không hề giữ được chút bí mật nào trước Thần tộc.

Thời gian đẩy tiếp ba mươi năm.

"Caroline, nhà khoa học đứng đầu dẫn dắt người Ishdar đi tới thế giới không biết?"

"Đây là một cơ hội."

Sắc mặt Hải Lan Đông nghiêm nghị, đôi mắt cháy lên dã tâm hừng hực. Hắn lựa chọn khêu chiến Thần ma thú có sức mạnh lớn nhất trên vùng đất này, Finba.

Finba đang ở trong vương cung, vẫn chìm đắm với các chương trình trong đầu, chơi game online. Nhưng cho dù nó không tu luyện, sức mạnh của nó vẫn tăng lên thong thả từng giây từng phút. Dù chưa bao giờ tu luyện, nó đã đứng ở độ cao đáng sợ nhất trên thế giới này.

Đó là sự tồn tại mạnh nhất trên mặt đất!

Trận chém giết này kéo dài bảy ngày bảy đêm. Ngày hôm đó, Hải Lan Đông tắm máu trở về, tay xách đầu Finba.

Giữa lúc người Ishdar cho rằng Hải Lan Đông muốn phát động chiến tranh với họ, Hải Lan Đông quay về nghiên cứu ma hạch của Finba mấy tháng, chiến ý vốn đã được kích thích đến cực hạn đột nhiên biến mất. Hắn lựa chọn thần phục:

“Hải tộc chúng ta xin thề, suốt đời không đối địch với người

Ishdar!"

“Đây là một lựa chọn sáng suốt.” Người Ishdar rời đi.

Trong tầng lớp lãnh đạo của Hải tộc, không ai biết quân chủ hải dương Hải Lan Đông của họ vì sao lựa chọn như vậy.

Trong Hải Thần điện.

Hải Lan Đông hơi nhắm mắt, nắm trong tay viên pha lê Hải Dương Tâm với đầy vẻ yêu thương. Giọng nữ lanh lảnh bỗng vang lên từ thân thể hắn:

“Hải Lan Đông, cuối cùng ta đã hiểu rõ rồi, ta không thể thay chàng đánh bại nàng ta. Kẻ có thể đánh bại chủng tộc này chỉ có chính bản thân họ mà thôi!”

Nàng bỗng lẩm bẩm rồi cười, nhớ lại thời gian trước kia.

“Bề ngoài nhìn như thiếu niên dẫn theo thiếu nữ công chúa ngây thơ bỏ trốn, vượt mọi chông gai, vì ái tình của họ mà không ngừng trở nên mạnh mẽ, đi tới bước này…

Thực ra, là thiếu nữ công chúa đã dẫn theo thiếu niên ngây thơ bỏ trốn, vượt mọi chông gai, vì ái tình giữa họ mà không ngừng xây dựng hoàn cảnh cho thiếu niên trở nên mạnh mẽ, yên lặng thủ vững sau lưng hắn, lén lút diệt trừ kẻ địch cho hắn, thu được cơ duyên, để hắn thu hoạch được vinh quang vô tận, có tiền vốn để kết hôn với vợ của mình.”

Mikha mỉm cười, nụ cười dần trở nên lạnh lẽo.

“Không phải bất kỳ anh hùng lương thiện, vĩ đại, nhiệt huyết nào cũng có thể thành công, cũng có thể sống tới cuối cùng…”

Nàng ẩn sau màn, sở hữu trí tuệ thông minh nhất thế giới, nhưng lại thích một thiếu niên nhiệt huyết, trong sáng. Nàng dẫn

hắn bỏ trốn, trả giá quá nhiều cho hắn. Cho dù tới ngày hôm nay, nàng cũng đồng ý trở thành một hắn khác, sống dưới thân phận của hắn.

“Nói từ một ý nghĩa nào đó, Caroline… Ngươi tiến bước vì thần tượng Levis của ngươi, mà ta lại sống vì Hải Lan Đông yêu thương của ta. Chúng ta là cùng một loại người.” Nàng Thầm nhủ

Nàng vốn đã trải qua cả một cuộc tàn sát chủng tộc.

Tài năng của nàng không kém Caroline.

Nàng giống như Levis, là người được trời cao lựa chọn, vừa sinh ra đã khai phá trí tuệ hoàn mỹ. Nếu không phải vậy, nàng đã không thể đi tới hôm nay. Thậm chí nàng khiến Hải Lan Đông cũng cho rằng bản thân hắn đã tự nỗ lực tới nay, còn vợ của mình chỉ là một thiếu nữ trong sáng, mơ mộng.

Thế nhưng, hiện giờ nàng đã lựa chọn từ bỏ số mệnh đã sắp xếp, quyết chiến một trận với vận mệnh, cuộc chiến chủng tộc!

Chương 541: Sắp Tới

"Ta ngửi được sự hủy diệt, dù chúng ta trốn trong biển sâu cũng chưa chắc đã có thể thoát khỏi."

Nàng khép mắt, bàn tay buông ra, nhìn kỹ viên ma hạch Finba mà người Ishdar mang đi.

"Viên ma hạch này ẩn chứa mã hóa sinh mệnh hoàn mỹ nhất, nó nói cho ta một bí mật đáng sợ."

"Caroline, sự kiêu ngạo của các ngươi khiến các ngươi tôn trọng sinh mệnh có trí tuệ, cho nên các ngươi không tàn sát Finba. Vì vậy, các ngươi không biết rằng…Nhúng chàm sinh mệnh, khinh nhờn sinh mệnh… Toàn bộ người Ishdar sẽ bị hủy diệt vì thế!"

"Ta không cách nào chiến thắng ngươi, cũng không cần chiến thắng các ngươi. Các ngươi sẽ tự diệt vong."

…

Từ sau lúc đó, toàn bộ Hải tộc co lại, chung sống hòa bình với người Ishdar.

Cùng lúc đó, họ phát triển khoa học kỹ thuật mới, chung sống hòa bình với người Ishdar.

Bọn họ nghiên cứu hệ thống "Thần văn", nhưng bọn họ không cải tạo xã hội văn minh của mình, vẫn giao lưu qua lời nói. Thậm chí người Naga từ chối lập mạng Internet, vẫn duy trì văn minh xã hội nguyên thủy.

Mỗi người họ riêng một bộ não, không hề kết nối với nhau.

Thậm chí, vì người Naga không kết nối, ký ức không lan truyền, nên họ không thể "Truyền thừa trí tuệ". Họ chỉ có thể thành lập đại học hải dương và những trường học giáo dục cho con cháu học tập.

Đồng thời, ngành học chủ yếu của họ là thành lập "Vách chắn thần thức", cũng chính là tường lửa, cải tạo ngôn ngữ C nguyên thủy trong não bộ. Họ tái tạo thành chương trình mã hóa tính mạng nguyên thủy của riêng mình.

Bọn họ yêu cầu mỗi công dân thành niên đều phải là cao thủ lập trình, đều học được ngôn ngữ có thể tự thành lập tường phòng hộ riêng. Mỗi ngôn ngữ não bộ của mỗi tộc nhân đều yêu cầu phải có một không hai.

Loại hành vi trở về nguyên thủy này khiến người Ishdar câm nín, thậm chí cảm thấy buồn cười.

"Không truyền ký ức thừa? Ra lệnh cấm chỉ… kết nối vào giao tiếp giữa bộ não trong chủng tộc? Rõ ràng tri thức văn minh có thể học được toàn bộ chỉ trong một phút, cha có thể truyền ngay cho con cái, vậy mà nhất định phải học tập, học trong thời gian dài đằng đẵng.

"Mỗi một Naga Hải tộc đều phải thành lập tường lửa riêng, phòng ngừa người ngoài xâm lấn sao? Buồn cười, nếu thật sự muốn xâm lấn tường lửa đơn sơ của họ, họ căn bản không thể chống lại người Ishdar chúng ta."

"Bọn họ không giao lưu học tập, giậm chân tại chỗ như vậy sẽ rất khó tiến bộ."

Chỗ đáng sợ của người Ishdar chính là chỗ có thể kết nối với nhau. Các nhà khoa học có thể thực hiện tính toán "Đa hạch", mà tường lửa cá nhân của người Naga Hải tộc trước sự hiệp đồng tính toán của kết nối đa hạch căn bản chỉ như tờ giấy mỏng.

Nhưng Hải tộc vẫn cố chấp.

Bốn năm trôi qua, một trận chiến vốn nên bùng phát lại không hề có tăm hơi.

Ngày hôm đó, người Ishdar truyền tới tin tức phấn chấn lòng người. Caroline mang theo phi thuyền cơ giới đã trở về thế giới Dung Nham. Nàng mang về lượng lớn số liệu, đủ khiến người Ishdar lại nhảy vọt lần thứ hai.

Caroline ngồi trong phòng nhìn báo cáo liên quan tới Hải tộc cùng với biến hóa những năm gần đây. Sắc mặt nàng bỗng nhiên hơi biến hóa.

“Chuẩn bị cho ta! Ta muốn đi thăm văn minh khoa học Hải tộc một phen!”

Người Ishdar xung quanh không hiểu, tại sao phải đi thăm văn minh hải dương dậm chân tại chỗ kia?

Nhưng họ vẫn tuân theo ý của Caroline.

Nửa ngày sau, Caroline nhìn thấy Hải Lan Đông. Nàng chỉ liếc mắt đã phát hiện Hải Lan Đông đã từng đổi não, nhưng điều này không quá quan trọng. Nàng không quan tâm trong cơ thể đó là ai.

"Ngươi phát hiện ra điều gì?" Caroline hỏi.

"Một cuộc hủy diệt nhất định xảy ra.” Hải Lan Động nhỏ giọng nói: “Còn nhớ Adam, đứa trẻ có gen hoàn mỹ trong thí nghiệm thân thể năm xưa của các ngươi đã nổi điên lên giết người không?”

Caroline hơi biến sắc.

Adam là đứa bé kết quả từ công trình cải tạo gen, là một hạng mục thí nghiệm nhân loại hoàn mỹ năm đó, đào tạo tổ hợp gen

hoàn mỹ. Kết quả là đứa bé đó nổi điên, không chỉ giết toàn bộ người trong phòng thí nghiệm, mà còn tàn sát rất nhiều người.

Quân chủ hải dương Hải Lan Đông chậm rãi nói:

“Lúc đó chắc là nó đã bùng nổ tiềm lực không thể tưởng tượng nổi? Tay không xé rách chiến giáp, không thì sẽ không gây ra tổn hại lớn như thế.”

"Ngươi biết?" Sắc mặt Caroline ngưng đọng.

Lúc đó Adam phát ra sức chiến đấu sởn cả tóc gáy. Toàn thân hóa thành thứ không phải người, thậm chí tế bào toàn thân chảy ra thành chất lỏng như nước bùn màu đen, mọc cả đuôi. Giống như đã trở lại thời kỳ người vượn, dường như bộ gen tan vỡ, hóa thành một con quái vật Licking vượt nóc băng tường.

Hải Lan Đông cực kỳ bình tĩnh, chỉ về phía sinh vật biển phù du bên ngoài:

“Sinh mệnh có tiềm lực! Một ông lão khi nhìn thấy cháu mình rơi từ trên sân thượng xuống, lúc đó có thể lao tới với tốc độ vượt qua cả vận động viên để đón lấy đứa bé.

Một người mẹ có thể tay không nâng cả một chiếc xe để cứu con… Đây chính là tiềm lực của sinh mệnh. Nó sẽ bùng phát thành sức mạnh không thể tưởng tượng theo biến hóa tâm trạng. Vậy tiềm lực này từ đâu ra? Từ trong hệ thống điều chỉnh gen!

Khi nhân loại mở ra khóa gen, mã gen sinh mệnh trở nên bất ổn định, sẽ bất chợt bùng nổ tiềm lực thân thể theo biến hóa tâm trạng con người… Đương nhiên, cùng lúc với bùng phát tiềm lực, gen cũng tan vỡ, tuổi thọ giảm mạnh, đó là cái giá.”

Caroline trầm mặc.

Có lẽ, đây chính là tình huống của Adam lúc đó.

"Caroline, trước đây rất lâu ngươi đã vì đạo đức nhân loại mà bố trí mã hóa gen sinh mệnh trong não người bằng ngôn ngữ C++, đóng kín khóa gen nhân loại. Vì vậy, cho tới nay vẫn chưa từng xuất hiện tình huống như thế. Ngươi cũng bố trí lệnh cấm, không cho nghiên cứu. Thế nhưng, không đụng chạm vào nó... Nó sẽ không xuất hiện nữa hay sao?"

Hải Lan Đông thản nhiên cởi quần áo trên người, chỉ vết thương ghê rợn trên người:

"Ngươi biết tại sao Finba lại kinh khủng như vậy không? Bao gồm cả ta, ròng rã bảy thần thú hải dương cấp bậc Thiên Đế vây giết nó mới thành công. Sau khi ta nghiên cứu nó, ta phát hiện nó đã mở khóa gen. Nó là sự tồn tại hoàn mỹ có thể khống chế việc bùng phát tiềm lực! Từ đó về sau, ta đã biết cấm địa của sinh mệnh có ý nghĩa như thế nào."

"Ngươi có ý gì?" Caroline nghiêm nghị.

Hải Lan Đông nói:

"Sau khi cải tạo loài người mới, đóng khóa gen, bố trí ngôn ngữ C++ và từ chối viếng thăm, không cho nhân loại tùy tiện tự mình cải tạo. Nhưng hiện tại người Ishdar liệu sẽ có khả năng một phần trăm triệu tương tự như Levis, bẩm sinh thiếu hụt 'Cơ chế xấu hổ đến chết' không?

Dù sao đó là việc thêm vào phản ứng 'Xấu hổ' vào trong gen tình cảm con người trong hệ thống thần kinh phản xạ. Liệu sẽ có người nào thiếu hụt đi bộ phận DNA đại diện cho tâm trạng xấu hổ của nhân loại hay không? Kẻ giết người như giết lợn, không hề biết xấu hổ? Phải biết rằng, trong xã hội nhân loại bình thường và ngay cả xã hội Naga Hải tộc chúng ta cũng sẽ có tộc nhân trời sinh thiếu hụt gen tình cảm. Kẻ đó sẽ hóa thành quỷ giết chóc không ghê tay, giết đồng loại cũng không hề có tình cảm xấu hổ, áy náy!"

"Không thể nào."

Caroline nói:

“Sau kế hoạch chọn lọc nhân loại ưu tú, mỗi đứa trẻ sinh ra đời đều sẽ được kiểm tra nghiêm ngặt, sẽ không có cá thể khiếm khuyết gen. Đồng thời, bọn họ không thể tự làm cho mình. Một khi có người muốn đột phá qua sẽ sản sinh ‘Cơ chế xấu hổ đến chết’, đây chính là đạo đức.”

Chương 542: Hủy Diệt Là Nhất Định

“Ha ha.” Hải Lan Đông cười: “Như vậy, một ngày kia, vì một sự bất ngờ nào đó, có người thiếu đi bộ phận thân thể có cơ năng này thì sao? Phải biết rằng, loài người là loài động vật rất đặc biệt, một lần bị tổn thương, không ai có thể nói chắc được sẽ xảy ra chuyện gì.”

Sắc mặt Caroline đã hoàn toàn lạnh đi:

“Mỗi con người đều bị giám sát. Nếu có kẻ đột phá giới hạn, hệ thống theo dõi hạt nhân ‘Thiên Võng’ sẽ phản hồi về cho nhân viên, tiến hành bắt giữ,”

"Thật sự sẽ phản hồi sao?”

Hải Lan Đông cười, nhún vai:

“Văn minh của các ngươi đã phát triển tới độ cao này, não bộ đã sớm không còn gì bí mật. Nếu ta đột phá giới hạn, ta có thể trực tiếp sửa chữa bộ não của mình tùy ý. Ta tự nhiên có thể làm cho cơ chế giam cầm của não bộ phát ra tín hiệu thần kinh giả để phản hồi lại, tránh thoát sự quản lý của ‘Thiên Võng’, khiến ngươi cho rằng đó chỉ một cái ‘Máy vi tính’ thông thường.”

Caroline triệt để trầm mặc. Nàng bỗng nhiên cảm thấy lạnh cả người.

Văn minh phát triển đến độ cao này cũng có nghĩa là có rất nhiều mầm họa khủng bố, có thể bị diệt trong khoảnh khắc.

Nếu có người đột phá được ‘Cơ chế xấu hổ đến chết’ do nàng

thiết lập sẽ gây ra nguy hại khủng bố cực kỳ.

Thậm chí, kẻ có thể thoát ly giới hạn do nàng thiết lập đã có địa vị ngang hàng với nàng!

"Có thể hủy diệt người Ishdar chỉ có thể là người Ishdar. Phá hủy từ bên trong, tự mình hủy diệt."

Hải Lan Đông cười nói:

"Trước kia ta muốn gây chiến với các ngươi, nhưng hiện giờ ta chọn trốn tránh, thành lập trốn che sở, tránh bị các ngươi lan tới. Bởi vì, ta biết một sự kiện dù có xác suất rất thấp nhưng chỉ cần có khả năng phát sinh... Vậy thì, nó nhất định sẽ phát sinh qua năm tháng không dừng trôi!"

Hắn bước lên trước.

"Ngươi phải biết! Caroline! Đây là hủy diệt đã xác định!"

...

Thành phố máy móc Veolia.

Triển lãm sở nghiên cứu hạch tâm, gian động vật.

Một con vật dễ thương với đuôi vểnh đang làm trò với các du khách.

"Fuck! Văn minh này thật đáng sợ!"

Hạ Nghê Minh gào thét, không ngừng kêu la trong lòng:

"Chiến giáp cơ giới! Giao lưu ý thức, cùng với... khống chế và cải tạo sinh mệnh!"

"Họ giống như một Thần tộc có thể hiểu được tất cả bộ mã hóa gen sinh mệnh, mỗi con người đều có tư duy và năng lực ghi

nhớ khủng bố. Họ có tri thức văn minh mênh mông, có thể cải tạo, sửa chữa ký ức của động vật và ma thú!"

Khi hắn truyền hết những điều này về diễn đàn, cả diễn đàn nổ tung.

Tốc Độ Xe Akina:

"Quá trâu bò! Có cần phóng đại thế không? (Khiếp sợ)"

Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng:

"Khoa học người ngoài hành tinh mà, còn phóng đại hơn cả trong phim. Nhưng xã hội khoa huyễn cực kỳ chi tiết đã bày ra ngay trước mặt, cho dù chỉ là một cái vườn thú cũng thật đáng sợ! (Chảy nước miếng)"

Mọi người cảm thấy thật không thể tin nổi.

Xã hội khoa học kỹ thuật đến mức này quả thực là hình thái khoa học kỹ thuật hoàn mỹ nhất trong tưởng tượng về tương lai của con người Trái Đất hiện tại. Nếu học tập kiến thức của họ, liệu Trái Đất có thể dùng được hay không?

Nghĩ tới đây, bọn họ hít thở dồn dập hơn.

Dọa Ngươi Ba Nghìn Mạng:

"Mọi người không nên hốt hoảng, đây là phó bản cấp Địa Ngục, là một thế giới siêu cấp lớn vượt qua trước kia vô số lần. Trải qua mấy tháng ta làm trò trong vườn thú, có hiệu ứng quảng cáo tốt, giống loài của ta đã bắt đầu được giao cho một số gia đình để làm vật nuôi nhỏ xinh cho họ. Đồng thời, ta còn có một người bạn là nhân viên chăn nuôi tốt bụng!"

Ảnh chụp.

Một bé gái tóc đen tên là Đỗ Tuyết.

Người có thể tới phòng nghiên cứu nếu không phải nhà khoa học thiên tài thì chính là người có quan hệ tới chơi, Đỗ Tuyết chính là con gái của một người có cấp bậc cao. Cô bé thường tới đây chơi đùa, là người bị hắn làm trò dễ thương lừa tới đây.

Dọa Ngươi Ba Nghìn Mạng:

“Thậm chí, cô bé còn dùng miệng nói chuyện với ta, nói về ngôn ngữ người Ishdar đã sớm bị đào thải, chỉ có loài người cổ đại mới dùng. Đồng thời cô bé còn dạy ta học tập ngôn ngữ nhập môn. Tán gẫu với cô bé làm hai mắt ta không còn tối đen nữa. Đồng thời, cô bé còn giúp ta giữ bí mật chuyện lén lút trò chuyện! (Đang yêu đương. JPG)”

Mọi người nghe xong lập tức mắng vô liêm sỉ.

“Con bé còn quá nhỏ. Nếu nó lớn hơn một chút, biết được sinh vật khí cầu nhõng nhẽo trước mắt là một tên sát thủ bẩn thỉu khủng bố Đòi Ngươi Ba Trăm Triệu Mạng đã tàn sát vô số người cùng tộc, con bé nhất định sẽ sợ hãi bỏ chạy. (Đầu chó.JPG)”

“Đúng! Thứ ô uế kia trong vườn trường, trong vườn công viên đâu cũng thấy! (Vẻ mặt thành thật)”

Mặt Hạ Nghê Minh đen xì. Chửi ai đấy?

"Hừ! Đám dân mạng khốn kiếp trên kia chỉ ghen tị với người chơi này thôi! Nếu để ta nói, hắn nhất định sẽ kết bạn chung thân với cô bé kia, thậm chí được cô bé cứu ra ngoài, thành vật nuôi yêu quý nhất được nuôi dưỡng!”

Hạ Nghê Minh lệ rơi đầy mặt, cuối cùng cũng có kẻ nói tiếng người mà!

Nhưng một giây sau, trong đó có người nói:

“Không chỉ coi ngươi là vật nuôi, thậm chí sau này nàng thân

thiết với chồng, ngươi cũng sẽ ở hiện trường…”

Hạ Nghê Minh: ???

Hắn chợt kinh ngạc, phun một ngụm máu, người đơ ra phát mộng! Đây là người à? Đầu xanh vậy!

Chờ đã, rốt cuộc là đầu ta xanh hay chồng của con bé xanh…

Khi vừa nảy sinh suy nghĩ này, Hạ Nghê Minh nhất thời không biết nói gì, thực sự là bị tư duy của bọn họ kéo lệch đường. Công lực của đám dân mạng đúng là xuất thần nhập hóa.

Hắn không quan tâm đến bọn bị bệnh mắt đỏ kia, tiếp tục phân tích với bạn trên mạng. Tuy rằng quen biết nhân viên chăm sóc nên có thể lén lút nói chuyện, nhưng sau đó có lẽ cả đời cũng không ra khỏi vườn thú được. Hắn chỉ còn có thể tiếp xúc với xã hội khoa huyễn bên ngoài từ nơi này.

So với những tiểu thuyết khoa huyễn ầm ầm sóng dậy kia, nơi này còn chân thực hơn. Cả một xã hội khoa học kỹ thuật tương lai sờ sờ ngay trước mắt.

Sau khi hàn huyên một phen, hắn mở mắt ra, nhìn thấy một cô bé đang cho ăn, nói ngôn ngữ người Ishdar. Cô bé cầm cái bồn cơm, tựa như cho chó con ăn:

“Mèo con, tới đây, nhanh tới ăn cơm đi!”

Tuy rằng ngôn ngữ người Ishdar nghe rất khó hiểu, nhưng hắn có thể học. Hiện tại hắn đã học được một số từ vựng cơ bản, dù sao thì người khác giao lưu bằng ý thức, hai mắt hắn như đen thui, không có cách nào học tập nhiều hơn.

Cuộc sống như thế cũng rất tốt.

Hạ Nghê Minh cười. Lòng hắn không có sự cạnh tranh giành

giật, văn minh xã hội cao độ, giữa người với người đầy tín nhiệm, còn tốt đẹp hơn lũ cư dân mạng ảo tưởng bên ngoài quá nhiều. Còn về nơi này có phải thế giới thật hay không, hay là thế giới trò chơi thật đến quá mức, đối với hắn đều không quan trọng. Điều quan trọng là hắn rất nghiêm túc đối xử như với cuộc đời thứ hai vậy.

"Ta kể với ngươi nhé, nữ sĩ Caroline đã trở về từ một thế giới khác…"

Đỗ Tuyết vuốt lưng con mèo đang ăn, lẩm bẩm kể như trước giờ vẫn thế:

"Hôm nay đi tiệm cà phê còn có tên con trai muốn theo đuổi ta. Hừ, chắc là quen biết cha mẹ ta, muốn mượn cớ tiếp xúc với ta…"

Hạ Nghê Minh lẳng lặng nghe. Hắn rất thích cuộc sống như thế, yên bình lặng lẽ làm một con vật nuôi, được một cô bé ôm ngươi nói chuyện phiếm, có cảm giác thời gian qua thật bình yên vô sự.

Chương 543: Hủy Diệt Bắt Đầu

Bỗng nhiên, bạo loạn nảy sinh. Trong số các du khách đi vườn thú phía xa đang nhao nhao gì đó, không biết đã xảy ra điều gì.

Bỗng nhiên có người bắt đầu bỏ chạy, rồi lại bị một con dao đâm mạnh vào, ngã xuống. Một người thanh niên máu nhuộm toàn thân đang cười dữ tợn, nhanh chân đi ra.

"Giết người?"

Đỗ Tuyết bỗng quay phắt lại, hai mắt trợn to. Đây là xã hội loài người, từ nhỏ tới giờ nàng chưa từng nghe thấy chuyện như vậy.

“Là ma thú sao?”

“Ma thú hình người sao? Chưa từng thấy bao giờ!”

"Giết người rồi!"

"Xem ra, thiếu niên này mới cấp bốn?"

Vô số người cũng rất kinh hoảng, bởi vì chưa bao giờ phải đối diện với tình thế đặc biệt như thế, đầu óc trống rỗng. Sóng não lan truyền ra. Người kia chỉ là một người thành niên có sức mạnh cấp bốn, vậy mà lại có thể tàn sát nhiều người như vậy sao?

Không tới hai mươi giây, đội hộ vệ gần đó đã chạy tới. Dù sao nơi này cũng là thành phố trung tâm của Đế quốc loài người, còn là khu vực nghiên cứu hạt nhân. Họ gấp rút hạ chiến giáp cơ giới xuống, cửa máy mở ra, nhìn thi thể trên mặt đất mà nghiến răng nghiến lợi.

Đã bao lâu?

Đã bao lâu rồi không có người Ishdar tử vong quy mô lớn?

"Chỉ có cấp bốn?"

Có tiếng thần niệm truyền ra. Một người đàn ông trung niên đẹp trai đi ra, tỏ ra giận dữ. Sự xuất hiện của ông ta khiến rất nhiều người hô lên kinh ngạc.

"Là tiên sinh Myrdal sức chiến đấu cấp sáu!"

“Thượng tướng công huân bảy sao, thiên tài cơ giáp! Không ngờ hôm nay là do ông ấy đi tuần!”

Vô số người rất kích động.

Gã thanh niên chỉ nhếch miệng, lau sạch máu ở khóe miệng, rút cây đao ra từ thi thể nhuốm máu dưới đất, lẳng lặng nhìn Myrdar. Hắn cười hưng phấn đấy chết chóc, thậm chí có vẻ rất vui sướng.

Hắn… không hề hổ thẹn.

"Có thể giết người, không phải là loài người."

Medea nhíu mày, nhìn đội hộ vệ bên cạnh:

“Tiêu diệt hắn.”

Ông ta là một vị Chuẩn Đế, sức chiến đấu vô địch, xem như có sức chiến đấu ở tầng lớp cao trong loài người. Chỉ một tên cấp bốn, cũng chính là sức mạnh phổ biến của nhân loại Ishdar thành niên, rất dễ bóp chết.

Nhưng chỉ trong giây lát.

Ông ta chỉ vừa ra lệnh hành động, trái tim đã đập loạn lên

thình thịch, thình thịch… Mười mấy cấp dưới đi theo quanh ông ta ngã thẳng xuống đất.

"Đây là… đây là… người? Là người… được pháp luật bảo vệ?" Đôi mắt Myrdal mở trừng trừng nhìn tên thanh niên người nhuốm máu, trong đầu lóe lên ý tưởng không thể tin nổi.

Sức chiến đấu của ông ta quá mạnh mẽ, cơ chế xấu hổ tới chết mãnh liệt ở sâu trong gen thậm chí không thể lập tức giết chết ông ta. Ông ta vừa định há miệng gào lên, xua tan đám đông.

Phụp!

Chỉ một giây sau, một cây đao nhọn đã đâm thủng não ông ta.

Ý thức của ông ta dần mơ hồ. Ta là một chuẩn Đế cấp sáu mà lại bị một tên nhân loại bình thường cấp bốn tiện tay có thể bóp chết…

“Thì ra giết kẻ mạnh không hề chán chút nào!” Người trẻ tuổi kia cười. Gã chậm rãi rút đao ra, con mắt trong suốt như đứa bé.

Ahh!

Giết người rồi!

Chỉ trong giây lát, cả vườn thú ầm ầm náo loạn.

"Hắn giấu thực lực, tuyệt đối không chỉ cấp bốn!”

“Không biết hắn dùng phương pháp gì, nháy mắt đã tàn sát cả đội tuần tra!”

“Đó là Myrdal, Thượng tướng bảy sao Myrdal!”

Người người chạy trốn.

Đỗ Tuyết ở phía xa hơn cũng bắt đầu hoang mang:

“Mèo con, có lẽ là ma thú cấp bảy xông vào. Chúng ta không sao đâu, sẽ có người lớn nhanh tới bắt hắn thôi!”

Cho dù là Đỗ Tuyết hay người bình thường cũng thế, phản ứng đầu tiên căn bản không nghĩ tới cơ chế xấu hổ tới chết.

Hạ Nghê Minh nhận ra tình cảnh này, bỗng gầm nhẹ. Vô tận sợ hãi cấp tốc tràn lan:

“Đó là cơ chế xấu hổ tới chết! Xấu hổ tới chết! Hắn chính là một con người thực sự. Đỗ Tuyết, ngươi nhanh chạy trốn cho ta!”

"Cái gì?"

Đỗ Tuyết đứng ngoài lồng, trợn mắt.

"Đi mau!" Hạ Nghê Minh lớn tiếng gào lên. Sợ hãi và kích động khiến hắn rơi nước mắt, phát cuồng. “Ta bảo ngươi chạy mau!”

Cuối cùng…

Hắn cũng chỉ là một người hiện đại bình thường. Người hiện đại dù nhìn thấy thi thể không trọn vẹn trong tai nạn xe cộ cũng sợ đến nhắm tịt mắt, đầu óc quay cuồng, đừng nói hiện trường giết người đáng sợ như thế.

Tại bộ lạc Goblin, hắn cũng chỉ đi săn thú hoang, chưa bao giờ gặp tình cảnh khủng bố nhường này.

Giết người…

Khắp nơi đầy máu, rất nhiều người bị tàn sát. Hắn cũng căng thẳng giống như người Ishdar bình thường, đây mới điều thường tình của con người. Nhưng hắn vẫn nỗ lực gào lên, bảo Đỗ Tuyết mau rời đi.

“Ta… Ta…” Đỗ Tuyết cũng gấp đến độ phát khóc. Nàng do dự vài giây rồi chạy. “Ta sẽ nghĩ cách!”

Bịch bịch bịch!

Nàng nhanh chóng biến mất trong đám đông rối loạn.

Phù phù phù!

Hạ Nghê Minh hít sâu một hơi.

“Con bé trốn rồi, ta cũng an tâm. Ta lén trốn đi, ngụy trang thành động vật vườn thú bình thường. Đó là sở trường của ta… Tỉnh táo lên, ta vẫn là một trang hảo hán!”

Thần tộc khác không phát hiện ra, không phản ứng kịp. Còn hắn chỉ vừa nghe Đỗ Tuyết giảng giải về cơ chế của chủng tộc nhân loại: Pháp luật thiết lập vào trong gen, tự nhiên phản ứng đầu tiên của hắn chính là thứ này.

Hạ Nghê Minh nhìn bên ngoài lồng thú, da đầu tê dại, lông dựng đứng.

“Thể chế xã hội tiên tiến, nhân loại khoa học kỹ thuật tương lai nhìn thì có vẻ tốt đẹp, trực tiếp ghi ‘Pháp luật’ vào trong gen DNA thì sẽ không có chuyện khó quản lý phạm tội, giết chóc, cướp đoạt như xã hội hiện đại chúng ta… Nhưng một khi xuất hiện một con người vượt ra khỏi pháp luật, thoát khỏi sự giam cầm của gen, thì đó chính là tai họa ngập đầu.”

“Cũng sẽ không thể để đội hộ vệ có khả năng xử lý sự kiện đặc biệt này. Một khi đội hộ vệ có quyền hạn, họ có thể tùy tiện giết người, còn bản thân họ… lại trở thành người bên ngoài pháp luật, sở hữu cách thoát khỏi ‘Cơ chế xấu hổ tới chết’, có thể giết chóc con người trong phạm vi lớn, tạo ra tai họa đáng sợ!”

“Đây là một nghịch lý! Một khi có đội ngũ có thể chế tài trường hợp dị thường, ‘Cơ chế xấu hổ tới chết’ sẽ không còn ý nghĩa tồn tại.”

Hạ Nghê Minh càng nghĩ càng sợ hãi. Hắn nhìn về phía thanh niên đang giết chóc.

“Vì vậy, căn bản không có một ai có thể trừng phạt được tên kia! Hắn đã không còn cơ chế xấu hổ tới chết, chỉ e đã sớm phá bỏ quyền hạn C++ trong bộ não…”

Hạ Nghê Minh rúc mình trong góc, nhìn trận tàn sát thảm thiết bên ngoài. Hắn lần đầu tiên nghe thấy người Ishdar lên tiếng trong phạm vi lớn.

Đó không phải ngôn ngữ, mà là tiếng gào thét thảm thiết như tan nát cõi lòng.

Ảnh chụp.

“Hi vọng các đại lão bên ngoài có thể nghĩ được cách hỗ trợ…” Hắn thử phát ra một bức ảnh ra ngoài, sau đó tiếp tục cuộn mình trong góc. “Ta nhất định, nhất định có thể sống sót..."

Dần dần, mặt đất bên ngoài vườn thú tràn ngập máu. Một thanh niên tay cầm trường đao đi tới.

"Ngươi, động vật thú vị? Ngươi vừa nói chuyện với đứa bé gái kia?” Gã thanh niên nói.

Xoạt xoạt!

Ánh đèn màu trắng lóe lên.

Cơ chế lồng giam cấp cao nhất của phòng nghiên cứu lập tức bị mở ra.

Thanh niên nhanh chân đi vào.

Hạ Nghê Minh sởn cả tóc gáy:

“Ngươi làm sao làm được? Đây là cơ chế phòng hộ cao nhất

của phòng nghiên cứu, ngươi làm sao có thể mở lồng vườn thú…”

Thanh niên chỉ mỉm cười, có vẻ đã tính trước:

“Cơ chế phòng hộ cao cấp nhất? Ha ha, chỉ cần là chương trình thì sẽ có ngày bị phá hoại, huống chi là người Ishdar chúng ta? Mỗi người chúng ta đều có năng lực tính toán siêu đáng sợ, là một chiếc vi tính thực sự.

Chỉ cần cho thời gian, mỗi người Ishdar bình thường cũng có thể tùy tiện phá được, gây ra tai họa to lớn cho xã hội, thương trường, ngân hàng, mạng Internet…

Cho nên trí giả vĩ đại của nhân loại là Caroline từ vô số năm trước đã dự kiến trước chuyện này. Vì giữ gìn hòa bình cho văn minh Thần tộc chúng ta, giới hạn chúng ta không thể tùy tiện phá hoại trị an xã hội, đã thiết lập ‘Cơ chế xấu hổ tới chết’ vào gen của chúng ta, ức chế ‘Thần tộc’ phá hoại từ bên trong, từ đó xây dựng xã hội hoàn mỹ.”

Chương 544: Chìa Khóa Hy Vọng

Hạ Nghê Minh trầm mặc.

Bất kỳ hệ thống hoàn mỹ nào cũng có lỗ thủng, nhân loại xã hội khoa huyễn tương lai cũng không ngoại lệ.

"Ngoại trừ khóa động tường lửa hạt nhân cần lượng tính toán khủng bố, tối thiểu phải có 100 người cùng kết nối, một cá nhân như ta không thể nào công phá, còn lại toàn bộ cơ chế khác trong xã hội đã bị ta phá từ lâu rồi!"

Thanh niên cười, cúi đầu nhìn tư liệu.

"Đỗ Tuyết, cha là Đỗ Trạch, mẹ Gladys, là con lai, lãnh đạo Tập toàn máy móc quốc tế Đỗ Thức, giúp đỡ phòng nghiên cứu máy móc trung ương thành phố Veolia. Cô ta ra ngoài du lịch từ nhỏ đến lớn, có thể trở thành bạn bè với bất kỳ động vật nhỏ, ma thú nào, là tâm điểm được yêu thích của phòng nghiên cứu Chính Nghĩa…"

"Địa chỉ gia đình là… số điện thoại là… Thật sự là cô bé con đáng yêu!" Gã lè lưỡi, cực kỳ phấn khởi liếm bờ môi còn vết máu tươi. Gã như sói nhìn mồi: "Lựa chọn đi, mèo con, hoặc là… bé con đáng yêu? Nhất định phải có một phải chết."

Chết…

Một phải chết?

Hạ Nghê Minh nằm rạp trong nhà tù, người run rẩy, con ngươi co rút lại, run rẩy vì sợ hãi như bao người thường.

Ta chết rồi, nhưng không phải thực sự tử vong…

Trong đầu hắn lóe lên hình ảnh cô bé trong sáng yêu quý động vật.

"Ta... Ta..." Hắn đau rát cổ vì sợ, “Ta chọn, chọn con mèo.”

“Thật làm người ta cảm động.”

Gã ngớ ra, một tay nhấc lên con cá khí cầu đang run bần bật đang căm hận nhìn gã.

"Ta thích nhất biểu lộ sợ hãi, giãy dụa, bất lực, rên rỉ trong mắt các ngươi. Những điều đó đều làm ta hưng phấn… Nhưng mà, trẻ con mới lựa chọn, ta muốn giết hết… Sau khi ta hành hạ ngươi đến chết, ta sẽ đi hành hạ bé con đáng yêu kia.”

"Ngươi!”

Hạ Nghê Minh gào thét, sắc mặt triệt để tuyệt vọng. Sợ hãi, kích động đan xen vào nhau. Trong mắt hắn lóe lên sự căm hận và ác độc trước nay chưa từng có.

Con ngươi quỷ giết người nở to ra vì phấn khởi. Gã điên cuồng, khát máu, giọng khàn khàn:

“Ta thật sự chờ mong cảnh ta ngồi xổm xuống, lấy ra ảnh chụp ngươi bị hành hạ đến chết, cùng với nói cho bé con đáng yêu đang run rẩy kia hành vi từ bỏ mạng của ngươi để cứu vớt tính mạng của nàng, vẻ mặt của nàng sẽ như thế nào?”

Trong con ngươi của gã đầy vẻ chờ mong và khát vọng, dường như đang ảo tưởng đến hình ảnh kia.

“Vẻ mặt kia… Ta đã không thể chờ đợi được nữa!”

Gã vung lên dao mổ.

"Dừng tay!"

Một giây sau, giọng Đỗ Tuyết từ xa vang tới.

“Hả? Vậy mà lại quay về?” Gã thanh niên cười khặc khặc, quay đầu nhìn lại. Gã lướt người đi, lập tức vung đao muốn chọc vào ngực Đỗ Tuyết. “Như vậy thì không cần phí sức, xin ngươi đi chết đi... Ta muốn thấy ánh mắt của con cá khí cầu kiên cường kia càng đau khổ hơn nữa, kêu gào thảm thiết hơn nữa.”

Keng!

Một bóng người chắn ngay trước mặt.

Đỗ Tuyết bỗng nhiên kêu to:

“Tên quỷ sát nhân khốn kiếp, ta gọi dì Melvina đến rồi. Ngươi chết chắc!”

Hạ Nghê Minh tê cả người, là Tổng thống nhân loại?

Đối phương tới đây tàn sát, hóa ra mục tiêu thực sự là...

Gã thanh niên dừng bước, quay đầu nhìn lại, cười nhạt nhòa:

“Tổng thống Liên Hiệp Quốc, ngươi lại chủ động xuất hiện sao? Mới trở về từ thế giới khác, quả nhiên ngươi đã trốn trong phòng nghiên cứu này. Ta vốn muốn tiến vào phòng nghiên cứu cuối cùng, là tự ngươi chạy tới.”

"Người trẻ tuổi, ta nên gọi ngươi là gì?"

Sắc mặt Melvina bình tĩnh. Nàng là một nhà khoa học, có sự thận trọng và nghiêm nghị của người bề trên.

Gã thanh niên suy nghĩ một chút, vẻ mặt thành thật suy tư:

“Còn nhớ kế hoạch người nhân tạo Adam không? Nổi điên gây

tai nạn? Các ngươi có thể gọi ta là Adam... đời thứ hai? Hoặc là, Ma tộc?"

Melvina nhìn gã:

"Đỗ Tuyết, hắn không có bất kỳ giới hạn nào, có thể làm gì tùy ý. Hắn chuẩn bị từ trước, đã hack toàn bộ tín hiệu phòng nghiên cứu, bên ngoài không cảm giác được trong này. Ngay cả dì là nhà khoa học ở trong kiến trúc của phòng nghiên cứu mà cũng không cảm nhận được nơi này...

Mang theo khóa động của dì đi thông báo cho các nhà khoa học bên trong tiêu hủy máy tính trong phòng nghiên cứu, mục tiêu của hắn chính là những thứ này. Một mình hắn không đạt được lực tính toán, nhưng trong phòng nghiên cứu còn lưu trữ lượng lớn máy vi tính năm xưa đã đào thải. Nếu số máy tính kia được kết nối lại, chúng có thể công phá khóa động... Như vậy, toàn bộ người Ishdar chúng ta đều sẽ bị hắn khống chế."

Đỗ Tuyết chần chừ.

Dì của nàng là một nhà khoa học không thiên về chiến đấu, mới cấp năm... vừa rồi thiên tài chiến đấu cấp sáu còn bị giết trong chớp mắt.

"Dì không sao. Cầm chìa khóa động của dì, đi mau."

Melvina nói, sắc mặt thận trọng. Nàng đưa cho Đỗ Tuyết một khối vuông nhỏ màu bạc.

"Hắn tới đây muốn giết dì, nhưng đã tính sai rồi. Dì là Tổng thống duy nhất của Liên hiệp Đế quốc phương Tây, là người thừa kế của nữ sĩ Caroline, một trong hai người duy nhất trong xã hội nhân loại sở hữu khóa động., cơ chế xấu hổ tới chết không có tác dụng với dì. Chúng ta ngang hàng, dì có thể giết hắn!"

"Cháu đi trước đi! Chuyện này để dì giải quyết." Melvina

nhanh chân đi ra.

Đỗ Tuyết kích động, cầm khóa động được giao tới:

“Đây là của toàn thể nhân loại chúng ta, của toàn bộ người Ishdar...”

Giống như vương miện quyền lực vừa được giao vào tay nàng, cảm giác sứ mệnh nặng nề làm cho nàng gần như không thể cầm vững chiếc hộp bạc này.

Đây là tương lai của người Ishdar.

Nàng tính toán sức chiến đấu.

Dì của nàng cũng coi như nhà khoa học, cũng cấp năm, mà đối phương chỉ có trình độ trình độ người bình thường cấp bốn...

Nếu giao chiến bình thường thì có thể thắng!

“Trong xã hội loài người chỉ có Tổng thống mới có thể đánh với hắn... Quả nhiên, ta biết ngay cái văn minh cao cấp này chắc chắn có để lại hậu chiêu! Chúng ta đi mau!” Hạ Nghê Minh bỗng hóa thành một cái khí cầu, kêu Đỗ Tuyết: “Đi! Chúng ta ở lại cũng vô dụng thôi! Chúng ta đi phá hủy máy tính kia, sau đó mang theo khóa động trốn ra ngoài!”

Họ nhanh chân rời đi.

“Được! Nghe lời dì, chúng ta đi!”

Đỗ Tuyết giữ niềm tin không gì sánh được, ánh mắt lấp lánh hâm mộ:

“Dì Melvina là một anh hùng thực sự! Dì là niềm kiêu ngạo của người Ishdar! Dì có thể sáng tạo kỳ tích, không ai có thể thắng được dì. Dì sẽ không chết! Bất kỳ người Ishdar nào cũng sẽ tin tưởng dì!”

Hạ Nghê Minh nghe Đỗ Tuyết nói, nội tâm nhẹ xuống một chút.

Tổng thống nhân loại đã lập nên uy vọng cực kỳ lớn trong người Ishdar. Thủ đoạn thiết huyết, có trí tuệ mạnh nhất nhân loại, không ai có thể đánh ngã nàng.

Nàng là một truyền kỳ sống. Nàng đi cùng thời với trí tuệ Caroline, là phụ tác đắc lực của trí giả, cũng là hy vọng tiếp theo của người Ishdar, người lãnh đạo tiếp theo của văn minh khoa huyễn cao cấp này.

Hạ Nghê Minh vội vàng nhân lúc nguy cơ tạm giải trừ nằm lên lưng Đỗ Tuyết, kết nối lên mạng Internet. Tấm ảnh chụp lúc trước truyền ra ngoài đã gây ra khủng hoảng lớn lao.

"Tình huống sao vậy, không ngờ lại xuất hiện quỷ giết người? Là do cơ chế xấu hổ đến chết xảy ra vấn đề sao?"

Trong diễn đàn, vô số người đang bàn tán ầm ỹ. Họ đều đang suy đoán. Hiển nhiên, khi họ vừa nhìn thấy bức ảnh cũng đã liên tưởng đến điều gì. Dù sao họ cũng đã nghe Hạ Nghê Minh miêu tả, biết khoa học kỹ thuật của văn minh này đã phát triển tới trình độ nào.

Khi một văn minh phát triển đến một độ cao nào đó, người Trái Đất hiện tại không thể tưởng tượng nổi.

Vào lúc này, Hạ Nghê Minh lên tiếng, mấy câu nói đơn giản đã kể rõ tình huống. Nhất thời, mọi người chấn kinh khó bình tĩnh nổi.

Chương 545: Kỳ Tích

“Ông trời của ta ơi! Xã hội khoa huyễn cao cấp như vậy cũng phải đối mặt với tai nạn khủng bố.”

"Ngươi có được tự do không? Vốn ngươi cũng sẽ bị giam cả đời thôi. Trước mắt, phòng nghiên cứu cao cấp nhất của nhân loại bị công phá, phải đối mặt với nguy cơ. Vật thí nghiệm như ngươi cũng có thể chạy được sao?”

Mọi người đều rất kinh hãi.

Phòng nghiên cứu này ở khu vực trung tâm của người Ishdar, thậm chí có liên quan tới Thần linh siêu cổ đại trước kia, cùng với phòng nghiên cứu chiến giáp cơ giới vũ trụ cũng ở đây. Mục tiêu trước mắt tất nhiên là nơi này.

Có điều, bọn họ phấn khởi.

"Khóa động! Tương lai của nhân loại nằm trong tay chúng ta. Chạy mau! Chúng ta nhận lấy! Chúng ta bảo vệ! Chúng ta chạy trốn!”

"Đúng! Chạy trốn cứu vớt người ngoài hành tinh, văn minh cao cấp lương thiện này để chúng ta cứu vớt!” Có người liến thoắng nói.

“Fuck! Nhanh đi tiêu hủy máy vi tính, ngừa bị phá hoại, sau đó cầm khóa động chạy đi. Đây là chìa khóa của Thần, để mở cánh cửa vùng cấm của thế giới, là thanh kiếm Damocles khống chế toàn bộ văn minh khoa huyễn cao cấp Thần tộc, chỉ cần chúng ta có được... Chúng ta vô địch rồi!”

Mọi người như phát điên, đây là cơ may lớn nhất từ trước tới nay. Họ vốn cho rằng cả đời cũng không thể tới gần văn minh khoa học kỹ thuật khó tưởng tượng nổi này, bởi vì văn minh chênh lệch quá lớn, thậm chí không cách nào giao lưu, chỉ có thể bị giam trong vườn thú cả đời.

Nhưng trước mắt xuất hiện cơ may lớn nhất trước nay, thậm chí cực kỳ gần với lĩnh vực tối cao.

Cho dù là các phòng nghiên cứu trên Trái Đất cũng đang từ tuyệt vọng bùng lên hy vọng. Họ mừng rỡ vô cùng, thi nhau lên tiếng, cổ vũ Hạ Nghê Minh.

Hạ Nghê Minh không nhịn được nói:

“Chúng ta không thể nào làm được có được không? Chúng ta đã cùng đường mạt lộ rồi. Có lẽ, Tổng thống nhân loại căn bản không chống nổi ba giây, chúng ta sẽ bị đuổi tới. Mà cả phòng nghiên cứu đã bị hắn hack vào, cửa đóng chặt. Chúng ta không ra được.”

“Thiếu niên ngây thơ, không thử một lần làm sao có thể sáng tạo kỳ tích!”

“Đúng vậy! Không cần lo lắng tốc độ thời gian trôi qua! Chúng ta đã vượt xa quá khứ. Chúng ta có thể tiến vào khu vực Vu sư, tiến hành điều động đoàn cố vấn khẩn cấp, có thể rút ngắn tốc độ thời gian chênh lệch giữa chúng ta!”

“Đúng. Cái khác có thể nói là chúng ta không được, nhưng luận chạy trốn thì chúng ta là chuyên nghiệp! Lúc trước khi mười hai Tổ Vu đi Đại La Thiên diệt thế, chúng ta đã làm thế nào? Ngay đêm đó dẫn theo cả thế giới chạy trốn, khiến mười hai Tổ Vu đần mặt: ???”

“Chỉ cần thế giới chạy đủ nhanh, thế giới hủy diệt sẽ không

đuổi kịp ta.”

“Ngươi phải có lòng tin lên được không? Nhặt lên lập tức chạy! Không ai chạy trốn nhanh hơn chúng ta!”

“Đồ hoang tưởng này, chết thì cũng chết rồi, để tiểu tỷ tỷ Đỗ Tuyết cho bọn ta cứu vớt!”

Hạ Nghê Minh chấn động. Hắn nhìn về những người kia, nhất thời được cổ vũ rất nhiều.

Trong đầu hắn bị sự sợ hãi do quỷ giết người khủng bố kia mang tới chi phối, bị dọa đến độ tuyệt vọng, giống như có một bóng tối màu đen khổng lồ chèn ép trong lòng. Mình là một người bình thường, sợ đến độ tiểu ra quần, mà lúc này ánh mắt dần trở nên kiên định.

“Cho dù tuyệt cảnh không thể đảo ngược, chơi trốn tìm trong sở nghiên cứu kiểu gì cũng sẽ bị bắt lại, thì cũng phải liều mạng kéo dài thời gian để hắn phải trả giá lớn.”

Thanh niên nhìn họ rời đi, quay đầu đầy hứng thú nhìn Melvina.

"Đúng, nơi này chỉ có ngươi có thể cản được ta! Chỉ có ngươi mới có thể công kích và kéo dài thời gian cho người mang khóa động bỏ chạy. Bản thân ngươi ở lại chính là lựa chọn tốt nhất. Nhưng ngươi cho rằng, ngươi thật sự có thể ngăn được ta?"

"Mục tiêu của ta là khóa động trên người ngươi và máy tính trong phòng nghiên cứu này, chỉ cần giải quyết một trong hai cái là được. Ta đã đoán ngươi có khóa động, cũng có thể thoát 'Cơ chế xấu hổ đến chết', chẳng lẽ ta không có phòng bị sao?"

Xì xì!

Gã thanh niên lướt đi, khí tức toàn thân bỗng tỏa ra, chậm rãi

thu đao:

"Kẻ có tâm tính toán kẻ vô tâm là rất dễ dàng."

"Ngươi?"

Melvina cúi đầu ngơ ngác nhìn vết thương trên người, máu tươi không ngừng chảy ra.

"Không ngờ ngươi còn che giấu sức chiến đấu, không chỉ cấp bốn..."

Nàng nhìn tên quỷ sát nhân, thân thể ngã rầm xuống, máu tươi chảy lan.

Trong lòng nàng đầy sự bất cam sâu sắc.

Nàng cũng không biết gã thanh niên kia phát hiện ra "Ức chế xấu hổ đến chết", vì trong sinh hoạt hằng ngày rất khó phát hiện. Cơ chế xấu hổ đến chết là pháp luật viết hẳn vào trong gen, căn cứ vào hành vi phạm tội khác nhau mà tiến hành ngăn chặn và trừng phạt khác nhau, sẽ sản sinh ra cảm giác tội lỗi. Chỉ khi đồng thời chạm tới hai hạng cấm kỵ cao nhất là có "Ý muốn giết người", "Muốn công phá hạt nhân bản thân", thì mới xấu hổ chết ngay lập tức.

Tất nhiên là sau khi gã đã phạm tội mới phát hiện ra sự dị thường của mình, rồi ngầm công phá đầu óc chính mình, trở thành một mã độc ngụy trang "Bình thường", kín đáo chuẩn bị lâu ngày vì tấn công phòng nghiên cứu hôm nay.

"Thiên tử giận dữ, xác chết trăm vạn. Thất phu giận dữ, máu vọt ba thước... Chỉ cần đủ gần, trí tuệ của ngươi mạnh mẽ đến đâu cũng vô dụng."

Gã thanh niên không nhìn cái xác trên đất đã trợn mắt, chết không nhắm mắt, mà quay đầu truy đuổi.

"Anh hùng vĩ đại người Ishdar chúng ta! Tổng thống thiết huyết của nhân loại! Ngươi gánh vác toàn bộ vinh quang của người Ishdar! Ngươi có tinh thần làm người khác sùng bái. Nhưng mà, ngươi cuối cùng cũng chỉ là một nhà khoa học... Một anh hùng tay trói gà không chặt thì không thể cản được ta. Chỉ cần ta công phá được khóa động..."

Gã xoay người rời đi.

Bỗng nhiên, sau lưng gã thanh niên tràn đầy cảm giác nguy hiểm mãnh liệt.

Gã quay phắt lại, thấy Melvina vốn đã chết vậy mà lại từ từ đứng dậy, giống như một cái xác sống. Màu đỏ rữa nát chảy dài, mang theo sự sợ hãi vô danh mãnh liệt.

"Ngươi cho rằng như vậy là kết thúc rồi sao?"

Nàng đứng dậy, giọng nói tràn ngập kiên định và giận dữ.

"Xác sống? Rốt cuộc ý chí đáng sợ cỡ nào mới làm ngươi không chịu chết đi? Rõ ràng đây là lĩnh vực ngươi không quá am hiểu." Quỷ sát nhân nhìn người phụ nữ thân thể đã nứt vỡ, thối nát, giống như gen đã sụp đổ của Adam năm đó. Trên mặt gã không nén được sự chấn động.

Gã vốn không nghĩ rằng Tổng thống nhân loại yếu ớt đến độ tay trói gà không chặt, một nhân viên văn phòng chưa bao giờ chiến đấu, lại bùng phát khí thế kinh khủng như vậy. Rõ ràng là bị thương chắc chắn chết mà vẫn đứng sừng sững không ngã...

Quỷ sát nhân dần bình tĩnh lại:

"Ngươi đã mở quyền hạn khóa gen, cho nên ngươi bùng phát ra tiềm lực khó mà tin nổi theo tâm trạng, giận dữ giống như Adam năm xưa vậy... Ngươi rõ ràng đã phải chết, nhưng vẫn có thể đứng dậy, trở thành quái vật không giết chết được."

"Đây chính là lá bài tẩy của ngươi?"

Khí tức gã bỗng tăng vọt, bùng nổ tu vi chân thực, là Chuẩn Đế cấp sáu.

"Không! Đây vốn không phải là lá bài tẩy gì. Ngươi căn bản không hề có niềm tin tuyệt đối rằng mình có ý chí mãnh liệt, có thể lợi dụng tính không ổn định khi mở khóa gen bản thân, nhờ đó bùng nổ tiềm năng! Năm xưa Adam chỉ là chuyện ngoài ý muốn. Ngươi căn bản không hề có lòng tin vững chắc là mình có thể trở thành Adam thứ hai, có thể ngăn cản ta một thời gian!"

"Ta có!" Melvina cười, tỏa ra sự kiêu ngạo mãnh liệt.

"Vậy ngươi chết lần nữa đi!"

Gã lạnh lùng vung vẩy trường đao hợp kim đặc biệt, lắc mình tới.

Chương 546: Tiến Trình Lịch Sử

Keng!

"Tránh thoát được sao?"

Sắc mặt gã ngưng đọng, nhìn thấy người phụ nữ kia né qua công kích của mình. Nàng rõ ràng mới cấp năm, rốt cuộc làm sao có thể thoát khỏi công kích của Chuẩn Đế cấp sáu? Rốt cuộc ý chí cỡ nào mới giúp nàng bùng lên tiềm lực khó tin như vậy...

"Thanh niên, ta không biết vì sao ngươi lại đi tới bước này. Adam đời thứ hai, ngươi hy vọng trở thành người nhân tạo Adam thứ hai sao? Người thanh niên, vì sao ngươi có suy nghĩ bạo lực như vậy? Bởi vì như vậy rất ngầu? Có thể làm chúa tể thế giới? Hoặc là, ngươi cảm thấy cô độc, muốn gây chú ý tới người khác? Dùng giết chóc để chứng minh sự tồn tại của ngươi? Cuộc sống của ngươi còn rất dài, dừng lại đi!"

Toàn thân Melvina bốc lên khí nóng, ánh mắt lạnh lùng nghiêm nghị:

"Nếu không, ngươi vĩnh viễn không thể nào hiểu được, cũng không thể cảm nhận được cuộc sống của một người bình thường. Ngươi đã đánh mất đi lòng nhiệt huyết, kiên nghị, cố chấp từ trong xương của người Ishdar..."

"Nếu nói Adam đời thứ hai, vậy thì ta hiện tại mới thật sự là Adam đời hai!" Thân nàng đang mục nát, nhưng vẫn mỉm cười: "Ngươi chỉ có thể làm đời thứ ba..."

"Ý chí bất khuất thật sự khó chơi." Quỷ sát nhân mất bình tĩnh.

Lần đầu tiên nội tâm gã cảm thấy bất an. Đây là kế hoạch đã tính toán không biết bao nhiêu lâu. Trận tập kích, ám sát Tổng thống này không hề có sơ hở nào. Nhưng gã không thể ngờ lại xuất hiện tình huống vượt dự tính như vậy. Nếu để nàng ta chặn lại, để Đỗ Tuyết có thời gian tiêu hủy nhóm máy tính cuối cùng kia, mang khóa động rời đi, sau này mình chưa chắc đã có thể...

Nghĩ tới đây, sắc mặt gã lần đầu tiên hiện ra sự điên cuồng.

"Cút cho ta!"

Gã rút đao:

"Ngươi chặn trước mặt ta có tác dụng không? Đỗ Tuyết quá trẻ, nàng không chắc đã có thể làm được chuyện phức tạp như tiêu hủy toàn bộ máy tính. Mà toàn bộ nhân viên khoa học đã bị ta khóa kín, nàng ta không có quyền hạn, không mở được cửa. Đây chính là mèo vờn chuột! Nàng ta không thể trốn đi đâu được!"

Keng!

Cả người Melvina chảy máu, thân thể tan vỡ đến mức không còn thành hình người, nhưng vẫn chắn ngay phía trước.

Thậm chí bởi vì gen tan vỡ nên xuất hiện hiện tượng phản tổ không biết. Thân thể nàng bắt đầu mọc ra đuôi dính nhơm nhớp. Cặp mắt hừng hực ngọn lửa bất khuất, rọi sáng gương mặt đẹp trắng xám của gã quỷ sát nhân.

"Không được tới gần con dân của ta! Ta tin tưởng con bé có thể sáng tạo kỳ tích, giống như nó tin tưởng ta có thể sáng tạo kỳ tích như bây giờ vậy."

"Melvina, ngươi!"

Dường như gã nhìn thấy một vách tường cao lớn sừng sững, như đang đứng trước mặt một anh hùng nhân loại chân chính.

...

Không gian lặng lẽ, cây cối vờn quanh.

Đỗ Tuyết cũng theo một con cá khí cầu lao nhanh. Cá khí cầu trên lưng nàng đang điên cuồng giao lưu trên diễn đàn Bào tử tiến hóa .

Bỗng nhiên, hắn mở mắt ra, thở dài một hơi.

Tuy rằng cộng đồng mạng nỗ lực một vạn lần, nhưng hai văn minh chênh lệch quá lớn, đồng thời còn chưa quá quen thuộc. Trước đó đã nếm một lần thiệt thòi lớn, lần này có thể xoay chuyển thế cuộc hay không còn là một ẩn số.

"Con đường hành động đã quy hoạch xong xuôi. Trước tiên dùng khóa động mở giới hạn tường lửa của Đỗ Tuyết, để cô bé cũng thoát khỏi pháp luật, có quyền hạn cao nhất nhân loại, có thể giết người, xâm lấn mạng lưới của mỗi người mà không cần e ngại gì, khi đó mới có lực chống lại quái vật kia."

"Sau đó, chúng ta đi thẳng tới chỗ tiêu huy nhóm máy tính kia. Tiếp theo, bảo cô bé hack phi pháp vào mạng lưới của phòng nghiên cứu, mở cửa chính đã bị đóng, trốn ra bên ngoài tìm kiếm giúp đỡ!"

Đây là cuộc đối đầu giữa hai hacker.

Dù sức chiến đấu của Đỗ Tuyết quá yếu, năng lực hacker tất nhiên cũng không sánh được với đối phương, nhưng vẫn phải thử một phen.

Nhưng trong lúc sử dụng khóa động, nàng lập tức bị cảnh cáo:

"Người có quyền hạn cao nhất được sở hữu khóa động chỉ có hai người, lần lượt là trí giả đương đại và người thừa kế tiếp theo. Trước khi hai người tử vong, từ chối kế thừa."

Chỉ có quyền hạn cho hai người, phải sau khi chết mới có thể kế thừa?

Tổng thống Melvina vẫn đang chiến đấu.

Sắc mặt Hạ Nghê Minh hơi biến hóa. Đây là tin tức tốt, dù tình thế bộc phát cũng có năng lực mạnh mẽ để ứng đối, nàng quả thực quá sức lợi hại! Có thể bảo Đỗ Tuyết đi tìm nhóm máy vi tính thời đại trước để tiêu hủy trước đã.

"Có lẽ khi chúng ta tiêu hủy xong, bên kia cũng truyền tới tin tức thắng lợi, có kinh mà không hiểm."

Nhưng chạy dọc đường suốt mấy chục phút, Đỗ Tuyết bỗng ngơ ngác nhìn khối vuông màu bạc trong tay, bên trên có lời nhắc:

"Có muốn kế thừa khóa động hay không?"

Đầu óc cô bé nhất thời trống rỗng, dì Melvina... chết rồi?

...

Đại vực Hải Lam, Kovidias.

Cõi lòng Caroline chợt nhói lên, dường như vì cảm ứng được gì đó. Nàng nhắm mắt:

“Melvina…”

"Bắt đầu rồi sao?"

Hải Lan Đông mỉm cười:

“Chuyện này không phải là trùng hợp. Không phải là vừa vặn

kể ra với ngươi, mà là hắn đã sớm xuất hiện, đã sinh ra từ lâu rồi, đã mưu đồ rất lâu."

Caroline hít sâu, biết ý của đối phương.

Bởi vì bọn họ vừa ra ngoài bốn năm đã tạo cơ hội cho quỷ sát nhân ẩn giấu trong xã hội không ngừng bố cục và thăm dò, xâm lấn toàn bộ cơ chế mạng Internet của xã hội, làm nền tảng cho cuộc mưu sát ngày hôm nay.

Mà vừa rồi, Caroline vừa vặn đi thăm Hải tộc, Melvina vừa lúc ở trong khu nghiên cứu chỉnh lý dữ liệu thu được từ chân không. Tất cả đã cho đối phương cơ hội ám sát tốt nhất.

Caroline nói:

"Ta tin rằng họ sẽ giải quyết được nguy cơ lần này. Con người thoát khỏi cảm giác xấu hổ… không phải vô địch. Ta đã tính toán, thôi diễn vô số lần, đã suy đoán ra khả năng này từ trước. Tuy rằng tổn thất sẽ rất nặng nề, nhưng chúng ta có thể chiến thắng. Ta tin tưởng vào sức bền bỉ của người Ishdar. Sẽ giống như những lần trước, chúng ta khắc phục nguy cơ lần này, sẽ đạt được thắng lợi cuối cùng!"

Rầm.

Một trận bão táp xẹt qua.

Bỗng nhiên, trong biển xuất hiện một người trẻ tuổi đẹp không chút tì vết, khí chất quý tộc tỏa ra.

"Thần linh siêu cổ đại?"

Hải Lan Đông giật mình, đầu óc trống rỗng.

Vị nhân loại siêu cổ đại thần bí này để lại ký ức sâu sắc cho hắn. Hắn đã giết ma thú Finba, tất nhiên nhận ra ký ức của con

Thần ma thú này. Ở thời đại dung nham cổ xưa, Thần đã thuần dưỡng con ma thú Finba này, cho nó ăn, lắc lục lạc, nuôi dưỡng nó như nuôi một con chó con, lại càng làm một loại thí nghiệm sinh mệnh nào đó…

Điều này làm cho hắn cực kỳ kính nể đối với Thần linh siêu cổ đại.

Có lẽ không chỉ nhân loại, mà cả ma thú đều đã sinh ra từ bàn tay của hắn?

Văn minh cổ đại rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Cuối cùng vì sao mà hủy diệt?

Hải Lan Đông cường tráng đứng dậy hỏi:

“Ngài, cũng tới chứng kiến sự hủy diệt của người Ishdar sao?”

Hứa Chỉ chỉ cười mỉm. Dù thế nào hắn cũng cảm thấy khá kính nể đối với người phụ nữ kiên cường đã chiếm lấy cơ thể của chồng này. Hắn nhìn Caroline, cảm thấy hiếu kỳ đối với sự kiện lần này:

“Ngươi sẽ xử lý thế nào?”

Caroline hơi khom lưng làm lễ:

“Thần linh siêu cổ đại… Người Ishdar chúng ta sẽ bình yên vượt qua! Người Ishdar vĩnh viễn không bao giờ hủy diệt, đó là tự tin tuyệt đối của ta. Không có ta, họ cũng sẽ tự mình phát triển. Tôi cũng sẽ không cắt bỏ cơ chế xấu hổ tới chết. Bởi vì lợi ích của cơ chế này hơn xa tai hại. Nếu mất đi cơ chế xấu hổ, tương đương với một xã hội loài người sở hữu Thần lực mà lại không có pháp luật, có làm gì tùy ý.

Mỗi tộc nhân chúng ta đều quá mạnh mẽ, có lực lượng có thể

dễ dàng phá hoại văn minh. Mỗi người đều tấn công vào thương trường, ngân hàng, cửa hàng, sẽ có thể dễ dàng hủy diệt kết cấu xã hội…”

Chương 547: Cá Cược

Caroline thở dài.

“Đây chính là tai hại của văn minh đã phát triển đến cực đoan. Xã hội loài người như vậy lại mất đi giới hạn gen, liệu có ngăn cản được họ không? Sẽ chỉ tan vỡ mà thôi!”

Đó không phải là tội ác thường xuyên nữa, mà là hủy diệt.

Loại “Thần tộc” không có giới hạn đạo đức, không có pháp luật, mỗi tộc nhân đều vượt qua luân thường, tự nhiên, có lực lượng sinh mệnh lớn lao, có thể tùy ý thay đổi sinh mệnh, xuyên tạc ký ức… vậy thì thật đáng sợ.

Thậm chí, nếu người Ishdar mạnh mẽ mất đi kiềm chế sẽ có thể nô dịch đồng loại, sửa chữa trí nhớ, thiết lập chương trình, coi họ như súc vật để phục vụ cho mình… Xã hội sẽ rơi vào chế độ nô lệ, đó là một hoàng hôn đỏ rực. Tương lai chỉ có thể là thây chất đầy đồng, cuối cùng tự hủy diệt.

Hứa Chỉ thở dài.

Đó có lẽ là sự tất nhiên của lịch sử.

Trái Đất hiện nay chưa có văn minh phát triển như vậy, vẫn còn là xã hội khoa học cấp thấp. Nếu người Trái Đất tương lai cũng phát triển đến giai đoạn văn minh tương tự như người Ishdar, cũng giao lưu ý thức, não bộ nhanh như máy tính, liệu họ có phải đối mặt với tình cảnh như thế hay không? Thật chưa thể biết được.

Caroline lại nói:

“Cơ chế xấu hổ đến chết là một tiến bộ lớn của loài người, là ghi pháp luật truyền thống vốn bằng văn bản sao sâu trong bộ gen của người… Nó thành lập nên bức tường lửa khiến cho giữa người với người mất đi bức tường ngăn cách tâm linh, mất đi sự cách trở và phòng bị lẫn nhau. Khi một văn minh không còn nội đấu, đó mới là lúc chúng ta phát triển đến trình độ khủng bố như vậy!”

"Nhưng cũng khiến các người nghênh đón thời cơ hủy diệt."

Hải Lan Đông chỉ cung kính đứng bên cạnh, cười nhạt.

Hắn đối chọi gay gắt với Caroline. Người lãnh đạo của hai chúng tộc tối cao đang tranh đấu với nhau trước mặt Thần linh siêu cổ đại.

"Hải Lan Đông! Đây chính là nguyên nhân văn minh của các ngươi cũng giống với ma thú, dừng bước không thể tiến thêm!” Caroline bình tĩnh nói, giọng nói đầy khí phách: “Các ngươi bẩm sinh có ma hạch, ma thú cũng có ma hạch từ khi sinh ra. Còn chúng ta, đến lúc kích hoạt tuyến tùng mới có ma hạch, muộn hơn các ngươi vô số lần. Nhưng tại sao văn mình của người Ishdar chúng ta vượt qua các ngươi vô số lần?"

"Bởi vì ‘Xấu hổ tới chết’ làm cho chúng ta tràn ngập tín nhiệm giữa người với người. Không giống các ngươi, tuyệt đối không dám để lộ hoàn toàn bộ não của mình ra cho người khác, sợ người khác sửa chữa trí nhớ của mình, tấn công não mình, bắt mình làm đầy tớ… Các nhà khoa học của chúng ta có thể ‘Kết nối’, thôi diễn đa hạch. Đây là nguyên nhân duy nhất thúc đẩy văn minh chúng ta phát triển nhanh chóng như vậy.”

Trong chốc lát, Hải Lan Đông không thể phản bác được.

"Ài!"

Hải Lan Đông bỗng nhiên thở dài một hơi, không thể không

thừa nhận trí tuệ và con mắt nhìn xa của Caroline.

Không có “Cơ chế xấu hổ đến chết” do Caroline bố trí, người Ishdar tuyệt đối không đi tới hôm nay!

Các Hải tộc khác, bao gồm ma thú, đều tương đương với máy tính không kết nối mạng trên từng hòn đảo độc lập trên biển rộng, đóng kín bản thân, tự mình nghiên cứu chính mình.

Người Ishdar lại tùy ý kết nối với nhau thành mạng Internet, cùng thôi diễn “Máy xử lý đa hạch”.

“Dùng tường lửa thay thế bức tường tâm linh giữa người với người quả thực… Khiến người ta thán phục.” Hải Lan Đông than thở, vẫn có phần không chịu thua, nhìn ra xa nói: “Hiện giờ cường thịnh được một chốc lát, tương lai vĩnh hằng mới là thật sự là bên thắng chân chính. Chúng ta so một lần xuân thu của văn minh đi!”

"Ngươi muốn cá cược như thế nào?" Caroline hỏi. Nàng đang đau đớn vì mất đi đệ tử yêu thương nhất, cũng là người thừa kế tương lai, cho nên tràn ngập mùi thuốc súng.

“Khi nào một trong hai văn minh chúng ta sắp chạm lúc hủy diệt thì phải giao toàn bộ kết tinh trí tuệ của toàn bộ văn minh cho một văn minh khác, không để nó biến mất khỏi lịch sử.” Hải Lan Đông nói.

Caroline cười. Mặc dù nàng biết ý đồ của đối phương là định thừa lúc nàng giận dữ để dẫn dắt nàng, từ đó chiếm lấy toàn bộ trí tuệ của người Ishdar, nhưng nàng vẫn chọn đánh bạc tất cả:

“Như vậy, xin mời Thần linh chứng kiến cuộc cá cược của hai tộc chúng ta!”

Cùng là văn minh siêu trí tuệ có ma hạch…

Nhưng đây là phái cấp tiến và phái bảo thủ sao?

Hứa Chỉ lẳng lặng đứng cạnh.

Hắn nhìn hai chúa tể của thế giới Dung Nham bát ngát, hai chủng tộc khoa học kỹ thuật cao cấp vượt qua văn minh Trái Đất, có khoa học kỹ thuật và phát minh khiến Hứa Chỉ cũng phải trợn mắt há mồm, mỉm cười nói:

"Cuộc cá cược của các ngươi sẽ được ghi vào một góc trong ký ức của ta."

Hai người khom lưng tạ lễ.

Ánh mắt Hứa Chỉ nhìn ra xa.

Không biết đám cư dân mạng kia cùng với nguy cơ lần này của Người Ishdar… cuối cùng sẽ diễn biến ra sao? Dự đoán và tương lai của văn minh sa bàn tràn ngập điều chưa biết, hắn cũng rất muốn biết.

…

Hạ Nghê Minh nhìn tin Tổng thống qua đời, không biết nên làm gì để an ủi Đỗ Tuyết, nhưng vẫn cố khuyên nhủ vài câu:

"Không còn thời gian đau buồn đâu. Tổng thống đã kéo dài thời gian đến lúc này, mỗi phút mỗi giây trôi qua, cô ấy đều phải trả một cái giá khó tưởng tượng nổi."

Đỗ Tuyết trầm mặc một chút, gật đầu, tiếp nhận quyền thừa kế. Trong mắt cô bé lấp lóe thù hận, bước nhanh đi:

"Mèo con, tiếp theo chúng ta nên làm thế nào?"

Hạ Nghê Minh ngẩn ngơ.

Tính cách của người Ishdar thực sự là hung tàn.

Yêu hận rõ ràng, còn rất cực đoan. Trong tình thế tuyệt vọng,

rất nhiều khi họ lại không hề tuyệt vọng mà còn cá chết lưới rách, nổi chí chống cự.

Sau khi kế thừa quyền hạn khóa động, Đỗ Tuyết nói ra những phát hiện của mình, cảm xúc thất vọng:

"Khóa động là một cái tủ bảo hiểm, đồng thời chỉ là một nửa chìa khóa."

Hạ Nghê Minh đã sớm đoán được chuyện này.

"Chìa khoá" chỉ là một loại "Quyền hạn tối cao" để một người sở hữu có thể chạy thoát khỏi pháp luật, như thế đã là cực kỳ khủng bố. Nếu còn muốn sửa chữa hoàn toàn thì phải có hai chiếc chìa khóa ghép vào nhau, cử hành hội nghị bí mật giữa hai người mới có thể thực hiện cải cách mang tính cách mạng đối với cơ chế hạt nhân.

Vốn hắn còn muốn dùng khóa động để đóng lại "Quyền hạn xấu hổ đến chết" cho toàn bộ người trong phòng nghiên cứu, sau đó cùng lái cơ giáp đi giết đối phương. Nhưng hiển nhiên là, văn minh này có tầng tầng gông xiềng, không thể dễ dàng khởi động quyền hạn "Sửa chữa hoàn toàn" trong não người.

Đỗ Tuyết nói:

"Sở hữu một chiếc chìa khóa có thể là điểm đột phá quyền hạn, chỉ là cần phải tốn rất nhiều thời gian, e là đến mấy tháng. Hiện tại là không thể, nhưng mục tiêu của đối phương chính là chiếc chìa khóa này!"

"Cầm trong tay được một thời gian ngắn cũng vô dụng, đúng là củ khoai nóng bỏng tay."

Hạ Nghê Minh hít sâu vào một hơi.

"Động tác của chúng ta nhanh hơn đối phương, chúng ta

không phải không có sức phản kháng. Thậm chí, hắn ra một đòn không thành là đã mất thời cơ. Chúng ta đang chiếm quyền chủ động mạnh mẽ, chỉ cần chúng ta vào được phòng nghiên cứu sẽ có các nhà khoa học khác hỗ trợ!"

Bọn họ nhanh chóng đi thẳng tới vị trí phòng nghiên cứu trung tâm. Đồng thời, họ bắt đầu thông báo cho các nhà khoa học bên trong.

Các nhà khoa học không phát hiện tình huống bên ngoài. Họ đã bị hack vào mạng Internet, bị che phủ đối với thế giới bên ngoài. Dù sao chuyện "Ám sát Tổng thống" cũng mới chỉ phát sinh trong nửa giờ ngắn ngủi.

Chương 548: Chuyển Biến

"Tổng thống đã tuẫn mình vì nước?”

Khi bọn họ nghe thấy cả câu chuyện đều vô cùng khiếp hãi. Mãi đến khi họ nhìn thấy chìa khóa động của Đỗ Tuyết và quyền hạn thừa kế mới biết đó không phải lời nói dối.

“Chúng ta bị hắn nhốt tại nơi này không ra được. Hai người đừng đánh với hắn! Sẽ chết!”

"Đây là tình thế khẩn cấp. Trước tiên, chúng ta phải phá hủy máy vi tính!”

Các nhà khoa học bắt đầu hành động. Họ tiêu hủy những máy móc cổ. Hạ Nghê Minh thở phào nhẹ nhõm. Chỉ còn lại khóa động trong tay là thứ duy nhất mà đối phương cần.

Vốn hắn cũng muốn tiêu hủy khóa động, nhưng đồ chơi này không phải thứ có thể phá hoại trong thời gian ngắn.

“Hiện tại đã công phá được mạng lưới cách ly của hắn. Trước giờ chúng ta chưa bao giờ phòng bị trường hợp bị xâm lấn phi pháp… Cho nên bị hắn chiếm lợi. Chúng ta kết nối nhiều người cùng giải toán, hắn lại chỉ có một mình. Chúng ta đã mạnh mẽ hơn hắn rồi!”

Rất nhiều nhà khoa học hành động cấp tốc, đột phá phòng tuyến của gã quỷ sát nhân, sau đó giao lưu với thế giới bên ngoài.

“Ngài Michael ở thủ đô! Sắp đến tiếp ứng rồi! Chúng ta chỉ cần chống cự công kích, phòng ngừa hắn tấn công vào!”

Các nhà khoa học nói: “Chỉ cần mười lăm phút!”

Đỗ Tuyết thở phào nhẹ nhõm, thế nhưng sắc mặt dần dần cứng ngắc:

“Michael thúc thúc có “cơ chế xấu hổ tới chết”, thật sự có thể ngăn cản hắn chứ?”

Trong xã hội loài người hiện giờ thật sự có người có thể ngăn cản tên kia sao?

Đùng…

Đùng đùng!

Bên ngoài có tiếng nổ vang. Tên quỷ sát nhân đã khống chế giáp máy tấn công điên cuồng, đột phá qua cửa phòng thí nghiệm.

Đối phương càng gấp gáp hơn họ, tấn công hình thức cá chết lưới rách, gần như phát điên. Gã đã tập kích ám sát Tổng thống, cướp đoạt khóa và máy vi tính, hành động như sấm vang chớp giật, thời gian càng bị kéo dài thì càng bất lợi cho gã.

Vào lúc này, sự thiếu sót của “Cơ chế xấu hổ tới chết” đã hoàn toàn lộ ra.

Toàn bộ phòng nghiên cứu không hề có cơ chế phòng hộ. Cả vách tường và cửa đều không phải chất liệu đặc biệt. Một khi có tai nạn bùng phát, nơi này không thể phản kháng chút nào.

"Không sao, nói về chạy trốn, bọn ta là dân chuyên nghiệp.”

Ầm!

Không mất quá lâu, cửa lớn đã bị phá tan. Quỷ sát nhân không thèm quan tâm đến những nhà khoa học.

"Melvina, một kỳ tích khó tưởng kéo dài bước chân của ta. Kỳ tích thứ hai không thể tiếp tục sinh ra… Ngươi trốn đi, có thể trốn đến đâu? Chỉ cần 3 phút!”

Quỷ sát nhân cuồng loạn dùng lực lượng tinh thần càn quét, tìm kiếm Đỗ Tuyết và khóa động. Bỗng lông mày gã nhúc nhích.

"Tìm thấy rồi!"

Gã nhanh chân đi tới, phá đường, tới chỗ một chiếc cơ giáp chân không. Từ cửa sổ trên buồng lái, gã nhìn thấy Đỗ Tuyết đang lẳng lặng nằm đó:

“Ngươi là đà điểu hả? Cơ giáp mới nhất có thể bảo vệ ngươi một thời gian, nhưng ngươi cho rằng mình có thể bình yên vô sự mãi hay sao?”

Uỳnh!

Gã lái một chiếc cơ giáp khác công kích liên tục, vô số vết rách xuất hiện.

“Nát cho ta!” Gã gầm lên.

Nhưng dần dần, trong lòng gã có cảm giác không đúng.

“Cô ta lái chiếc cơ giáp chân không kiểu mới nhất, cho dù không có kỹ thuật lái nhưng ít ra cũng có thể bỏ chạy, có thể kéo dài thời gian một chút. Tại sao vẫn ở lại? Không hề nhúc nhích?”

Là giả?

Sắc mặt gã nghiêm lại, lập tức muốn bỏ đi.

Nhưng chỉ một giây sau, gã quay đầu lại, lại nghĩ rằng có lẽ chỉ là một kế thành trống?

Dù sao hơi thở của cô ta quả thực ở bên trong. Thần thức của một chuẩn Đế cấp sáu không thể bị lừa dối tùy tiện như vậy, huống chi chỉ là một cô bé ngây thơ.

"Thật thật giả giả…” Sắc mặt gã nghiêm lại.

Ầm!

Gã tiếp tục công kích. Mất một quãng thời gian, gã đã đập nát bộ cơ giáp, phát hiện bên trong thực sự là Đỗ Tuyết đang rơi vào trạng thái hôn mê. Chỉ có điều, não hạch của nàng đã sớm biến mất rồi.

Bên trong viết một câu nói:

“Có người trộm đi bộ não của ta, giống như có người trộm mất trái tim của ngươi!”

"Đáng chết!"

Mặt gã sầm xuống. Đây là mắng gã vô tâm, không bị “cơ chế xấu hổ đến chết” ảnh hưởng.

“Người Ishdar, kỳ tích… thứ hai?”

Trong đầu gã lóe lên một câu nói của vị anh hùng sừng sững không ngã kia:

… Ta tin tưởng con bé có thể sáng tạo kỳ tích, giống như nó tin rằng bây giờ ta có thể sáng tạo ra kỳ tích vậy!

Khuôn mặt gã cứng ngắc, biểu hiện bất an vô cùng.

“Khốn kiếp! Rốt cuộc đã đi đâu rồi!”

Gã điên cuồng quét hình toàn bộ phòng nghiên cứu, thậm chí cả lòng đất. Lông mày gã lại nhúc nhích. Gã nhìn lên trời, đó là góc chết quét hình của gã!

“Shit! Đây là kế kim thiền thoát xác có hiểu không?”

Hạ Nghê Minh bơm đầy khí Hydro trong cơ thể. Hắn đã bay ra ngoài cửa sổ từ trước, bên dưới nhiệt khí cầu kéo theo một cái hộp nhỏ màu bạc và một viên ma hạch.

“Thân thể Đỗ Tuyết đã đặt trong ngăn lạnh, chỉ cần thời gian không quá dài là có thể đặt trở lại. Chỉ e gã giận lên phá hoại thân thể!”

Nhưng tình huống đã như thế, ai còn quan tâm được nhiều như vậy?

Quá lắm thì đổi cơ thể, giải phẫu cấy ghép não.

Trên bầu trời, một bộ máy phun khí bay trên không, gây ra từng trận sóng khí cực lớn.

“Ta là một chiếc khí cầu… Hắn không nhìn thấy ta, hắn không nhìn thấy ta…” Da đầu Hạ Nghê Minh đã tê rần.

Nhưng một giọng nói giận dữ, chứa sát ý lạnh lẽo truyền tới.

“Con cá khí cầu chết tiệt, lúc đó nên giết ngươi trước! Ngươi trêu đùa ta thật khổ! Nếu không có ngươi, ta thành công rồi. Quyền hạn hạt nhân tối cao của người Ishdar đã nằm trong tay ta từ lâu.”

Hắn vặn vẹo nhìn lại, liền thấy một đôi mắt phẫn nộ. Là quỷ sát nhân.

…

Đỗ Tuyết và Hạ Nghê Minh đều lộ rõ vẻ tuyệt vọng.

Một đống chiến giáp máy móc ở phía xa đột nhiên bay lên không trung, hình như đã nhận được thông tin gì đó từ bên ngoài.

“Chết tiệt, tên tội phạm kia, dừng tay!” Đây là một đám thợ săn chiến giáp cường đại, chúng đang phát ra hiệu lệnh, “Mau đưa tay chịu trói! Chúng ta sẽ cầm tù ngươi.”

Oanh!

Bọn họ nhanh chóng ấn nút khởi động.

Từng đợt lưới săn đặc thù đánh tới.

Sau khi bọn họ làm hành động giam cầm này, trái tim bọn họ bắt đầu điên cuồng lo lắng đau đớn, sắc mặt trắng bệch, từng chiếc cơ giáp nhanh chóng ngã xuống đất, khiến xung quanh nổi lên từng đợt bụi màu xám.

"Ừm?"

Sắc mặt của tên sát nhân thay đổi, nhanh chóng tránh khỏi lưới kim loại bao phủ, lộ ra vẻ mặt trầm trọng, "Chủng tộc này quá thông minh, câu đầu tiên của bọn họ không phải là đánh gục ta, mà là cầm tù... Đã tìm được biện pháp đối phó với ta rồi sao."

Cơ chế xấu hổ đến chết không phải là vô địch.

Nó là pháp luật viết thành "Đoạn gen áy náy", giống như pháp luật bình thường, sẽ căn cứ vào ý niệm và tội của ngươi để đưa ra các mức xử lý khác nhau.

"Bọn họ muốn giam cầm ta... vừa rồi chính là vi phạm điều thứ ba mươi bảy 'Cầm tù phi pháp', trái tim sẽ bị đau nhức, và sẽ mất đi năng lực hành động trong nháy mắt!"

Bọn họ còn không dám nghĩ đến việc "Đánh cho bị thương".

Bởi vì như vậy thì cơ chế xử tội sẽ rất nặng.

Tên quỷ sát nhân nhìn đám cơ giáp bởi vì "Phạm tội" mà mất đi sức lực phản kháng kia, cũng không hề nhân cơ hội bổ thêm một đao, bởi vì đã không còn quan trọng nữa. Bọn họ đã phạm tội, trong thời gian ngắn sẽ không thể tạo thành uy hiếp, không cần phải lãng phí sức lực, công thêm việc phá huỷ cơ giáp là chuyện rất tốn thể lực.

Chương 549: Michael Ra Sân

“Chung quy lại, vẫn bị bọn họ phản ứng được.”

Quỷ sát nhân hít sâu một hơi, hành động ám sát vốn rất hoàn mỹ, không có sơ hở.

Hắn vừa mới bắt đầu tập kích vườn bách thú của viện nghiên cứu, sở dĩ hắn làm ra vẻ bạo ngược và hành vi hành hạ người khác đến chết này, là bởi vì hắn muốn gợi lên sự phẫn nộ của đội hộ vệ, khiến cho bọn họ có ý niệm “Đánh gục con ma thú hình người này”, mà không phải là bắt giữ hay giam cầm.

Vì thế, hắn đã được “Quyền công dân hợp pháp” bảo hộ, trực tiếp kích phát phản ứng xấu hổ đến chết ở mức cao nhất của bọn họ!

Mà quyền công dân hợp pháp của hắn là không thể bị cướp đoạt, bởi vì hắn đã sớm là virus Trojan, tự mình cũng có thể chế tạo “Giấy chứng nhận thân phận giả”, từ đó sẽ nhận được quyền bảo hộ của “Pháp luật bảo hộ công dân”.

Đây là một kế hoạch hoàn mỹ.

Không nghĩ tới, Tổng thống sáng tạo kỳ tích, không biết như thế nào lại chống đỡ ngoan cường, kéo dài một đoạn thời gian của hắn. Nếu như lấy được “Khóa động” hay là đám máy móc kia, thì quyền hạn trung tâm của nhân loại sẽ do hắn trực tiếp nắm giữ, thế giới sẽ thuộc về hắn!

Mà dù là như vậy, nhưng hắn vẫn có thể nhanh chóng khôi phục lại, không nghĩ tới Đỗ Tuyết vậy mà lại chơi trò trốn tìm, kéo dài một đoạn thời gian, khiến cho hắn vô cùng khó thở.

“Đấu trí đấu dũng, đây vốn dĩ chính là một cuộc chiến trí tuệ, ta vẫn còn có cơ hội! Vẫn còn thời gian!” Vẻ mặt hắn ngưng lại, nhìn về phía nhóm cơ giáp xung quanh, “Bọn họ vẫn không thể tạo thành uy hiếp đối với ta, ta chỉ cần...”

Hắn nhìn về phía cái khinh khí cầu kia, hiện lên một tia phẫn nộ, “Bắt lấy hắn!”

Cá Khí Cầu lập tức cảm thấy da đầu tê dại, điên cuồng bay về phía xa.

“Giam cầm!”

Chiến giáp máy móc xung quanh không ngừng giăng lưới để bắt hắn.

Bọn họ mới chỉ ném lần đầu tiên, mà đều đã bị ngã xuống trên mặt đất, trở nên run rẩy, bởi vì họ đã vi phạm hình phạt.

“Được công cụ hỗ trợ một lần, phải nhân cơ hội chạy mau.” Trong lòng Hạ Nghê Minh chấn động, “Chung quy lại vẫn luôn có biện pháp ứng đối, nhưng mà một đám người nguy hiểm mang trên mình ‘tội lỗi’ lại đi tróc nã một kẻ phạm tội...”

Bỗng nhiên có chút không biết nên hình dung sự quái đản này như thế nào.

Trái tim của hắn vừa mới thả lỏng thì phía sau lại truyền đến tiếng gào rống. Một đạo hơi thở đáng sợ chấn động, gương mặt đỏ tươi của tên quỷ sát nhân kia đã hoàn toàn tiến vào trạng thái điên cuồng, một đường đột phá chiến giáp máy móc mà đến.

Quỷ sát nhân đã hoàn toàn nổi điên, “Người cản ta, đều phải chết!”

Oanh!

Pháo laser của hắn trực tiếp phát nổ. Những chiến giáp kia rơi xuống rồi nổ tung trong nháy mắt, hắn đang lấy tử vong để cảnh cáo bọn họ.

Nhưng mà căn bản không có tác dụng, đám người Ishdar người trước ngã xuống, người sau lại tiến lên, bọn họ rống giận, chen chúc đến. Nhưng chỉ cần tung lưới của mình ra là sẽ liền ngã xuống mặt đất, mất đi năng lực vận động.

Bọn họ đều là tinh anh của Đế quốc, có chiến lực cường đại, lúc này lại chết không rõ ràng như thế.

Người dân của thành phố máy móc Veolia chạy trốn vào nội thành, càng ngày càng có nhiều người bị chặn lại. Vô số dân cư của Vương đô đều ngửa đầu nhìn không trung, phần lớn đều ngừng thở, lẳng lặng chờ đợi kết quả cuối cùng.

“Nền văn minh của chúng ta sẽ bị hủy diệt sao?”

“Loài người trốn tránh pháp luật chắc chắn sẽ bị trừng phạt!”

Không trung bị tàn phá bừa bãi, vô số cơ giáp ngã xuống, vầng sáng khủng bố và laser không ngừng chấn động, hóa thành đám mây nấm đỏ sẫm che trời. Trên đại địa, tất cả người Ishdar không kể nam nữ đều đang lẩn trốn, tụ tập lại thành một đoàn đen nghìn nghịt.

Tiếng kêu thảm thiết, tiếng gầm gừ, tiếng rống giận, điên cuồng, đan chéo nhau thành một đoàn. Khắp đô thị máy móc đã trở thành một bãi chiến trường đầy máu tanh, phảng phất cảnh tượng kết thúc của một nền văn minh sắp diễn ra, lại như đang báo trước một ẩn số khổng lồ.

“Mèo con...” Trong ma hạch của Đỗ Tuyết truyền đến một giọng nói trầm thấp, vô cùng khẩn trương, đây là một cuộc tàn sát thảm thiết.

“Sẽ không có chuyện gì...Người Ishdar các người chưa bao giờ chiến bại.” Hạ Nghê Minh miễn cưỡng đưa ra vẻ mặt tươi cười. Bản thân hắn giống như là một thổ dân nguyên thủy bị nhốt trong lồng sắt, lần đầu tiên xuất hiện tại thành thị khoa học viễn tưởng công nghệ cao này, hắn cảm thấy hoàn toàn xa lạ. Hắn nhìn một thiếu nữ của nền văn minh cao cấp này, “Các ngươi còn có Thần bảo hộ nhân loại, tồn tại mạnh nhất trên mặt đất, Michael!”

“Đúng vậy, Michael thúc thúc, nhất định sẽ đến trừng phạt hắn!” Đỗ Tuyết ủng hộ tin tưởng, “Tuy rằng dáng vẻ bình thường của thúc thúc khá lưu manh, cợt nhả, nhưng lại vô cùng đáng tin cậy!”

Hạ Nghê Minh hiểu rõ, tuy rằng “cơ chế xấu hổ tới chết” không phải là tuyệt đối, nhưng lại mang đến lực áp chế quá lớn. Hiện tại chỉ bởi vì một người náo động, mà người Ishdar liền mất đi thân nhân, vô số tinh anh phải tử vong...

Nếu hắn có thể đoạt được chìa khóa động....

Thì nền văn minh sẽ bị hủy diệt.

Thảm kịch phía sau hắn vẫn cứ tiếp tục, nhưng mà giây tiếp theo, một con cự long Michael màu vàng, cả người nạm đầy ma hạch năm màu xuất hiện ở trước mắt, “Nhân loại, dừng tay đi.”

Khắp đại địa đều hưng phấn, bởi vì anh hùng của bọn họ đã tới. Michael năm đó đã cứu vớt người Ishdar, giờ đã xuất hiện lần thứ hai. Bọn họ không chút nghi ngờ nào về việc Thiên Đế mạnh nhất trên mặt đất này lại không thể chiến thắng địch nhân đáng sợ kia.

“Chúng ta có thể thắng.”

Vô số người đi ra đường phố, ngửa đầu nhìn không trung, bọn họ chỉ cảm thấy rùng mình, khẩn cầu duy nhất trong lòng chính là

mong Michael sẽ thắng lợi. Đây là trận chiến quyết định tồn vong của thế giới, quyết định sự tiếp nối văn minh và chủng quần.

Trong không khí đột nhiên truyền đến một ý thức dao động nhàn nhạt, đó là thần niệm của người Ishdar, nó vậy mà lại hội tụ thành một đoạn âm thanh, lấy hình thức âm thanh để hiện ra ở trong không khí, hóa thành thần tích.

“Nếu như hôm nay Thần chết đi, thì người Ishdar sẽ sống đến ngày kia mới thôi —— Chỉ để kể lại cuộc đời của Thần cho những người khác. Chúng ta sẽ kể lại chuyện xưa với lòng đầy tự hào, bằng mị lực của khoa học kỹ thuật cường đại.”

Tâm ý của chúng sinh giống như gió gào thét, dần hội tụ lại. Bọn họ không có lựa chọn nào khác, chỉ biết thầm cầu nguyện với Thần khoa học, Levis.

...

...

Michael vô cùng phẫn nộ, hắn ôm thi thể đã vỡ nát đến cực hạn của Melvina, giống như cự long vương tử đang ôm công chúa đã chết vậy.

Michael khom lưng, chậm rãi buông thi thể xuống, nhìn người thanh niên cả người đầy máu tươi đang cầm dao trong tay, cười rộ lên, “Nếu ngươi lại đi thêm một bước, ta không ngại để ngươi nếm một ít khổ sở... Thậm chí ta sẽ làm chết ngươi!”

Sắc mặt quỷ sát nhân cả kinh.

“Ngươi cho rằng ta sẽ giải trừ “cơ chế xấu hổ tới chết” sao?”

Michael bỗng nhiên lại vô cùng bình tĩnh, “Cũng không có, đó là quyền hạn mà chỉ hai người mới có được... Ta chỉ đang nói chuyện mà thôi, ta là anh hùng bàn phím, ngươi biết không? Giống

như là bài đăng trên Weibo năm đó, ngoài miệng nói muốn tiêu diệt mười tám đời tổ tông nhà ngươi, nhưng trong lòng lại căn bản không có ý nghĩ như vậy trong thực tế..... Ta giống như là một thanh niên thô tục, miệng luôn 'ngựa cỏ bùn (đmm)', nhưng trong lòng ta lại căn bản không có ý đồ như vậy,..."

Chương 550: Tàn Nhẫn

Sắc mặt của quỷ sát nhân dần trở nên lạnh như băng.

Sắc mặt của Michael cũng trở nên lạnh lùng, "Người trẻ tuổi, ta cũng không phải là những người Ishdar ngay thẳng kia, ta khẩu thị tâm phi, ta âm hiểm xảo trá, ta trong ngoài không đồng nhất, ta có thể khống chế sát ý của ta!"

"Ta muốn làm ngươi!"

Nó bỗng nhiên cười đến xán lạn, như tắm mình trong gió xuân, "Ngươi xem, đây không phải là chuyện gì cũng không có sao?"

Quỷ sát nhân giống như phát ngốc, đè nén lửa giận, quay đầu nói, "Người này, điên rồi..."

Hắn căn bản không muốn để ý tới giống loài đặc thù như Michael này. Không thể phủ nhận, nó là Thiên Đế mạnh nhất của người Ishdar, cự long bảo hộ Dung Nham. Nếu như không có áp chế công kích thì nó có thể trực tiếp chụp chết mình!

Nhưng mà hiện tại...

Đối phương chỉ có thể động miệng mà thôi!

Thậm chí căn bản không dám có ý nghĩ động thủ đối với mình!

Hắn tiếp tục đuổi theo Đỗ Tuyết, nếu như đối phương ngăn cản hắn, có tâm tư thương tổn hắn thì tất nhiên sẽ tự hủy diệt mình.

Phanh!

Giây tiếp theo, quỷ sát nhân kia hung hăng đâm vào một bức tường.

Lực đâm mạnh khiến cả người hắn hộc máu, hắn hơi ngẩng đầu lên thì thấy một con cự long.

“Người trẻ tuổi? Ngươi đang làm gì, cố ý đâm ta sao?” Michael giật mình mở miệng, hiện lên vẻ châm chọc, “Ngươi cố ý đả thương người, chính là đang kích phát pháp luật.... À, quên mất, ngươi là một người ngoài vòng pháp luật.”

Quỷ sát nhân nhìn hắn một chút, lại nhanh chóng quay đầu đuổi theo Đỗ Tuyết.

Phanh!!

Hắn lại đụng mạnh vào một bức tường, Michael liền dùng ánh mắt thương hại để nhìn hắn, “Ngươi không biết áy náy, ngươi là một người vĩnh viễn không cảm nhận được hạnh phúc!”

Quỷ sát nhân đã hoàn toàn nổi điên, giận dữ hét: “Va chạm ác ý đầu đường! Quả thật là hình phạt thấp nhất! Đã bị ngươi tìm được lỗ hổng. Nhưng mà, ngươi chỉ có thể kiên trì vài lần? Dù là hình phạt thấp nhất, nhưng nếu nhận vào càng nhiều thì hắn là ngươi cũng sẽ không chịu nổi?”

“Ai biết được?”

Michael bình tĩnh nói, khóe miệng xẹt qua một tia châm chọc, “Long tâm của ta cũng không yếu ớt như những nhân loại kia. Ta có một trái tim lớn, có thể thừa nhận thống khổ do xử tội, ta có người muốn bảo hộ, mà ngươi cái gì cũng không có.”

Quỷ sát nhân xoay người.

Phanh!

“Người thiếu niên như ngươi nên bị thiêu cháy trong địa ngục.”

Phanh!

“Ngươi có cảm nhận được tội ác đang bò lên sống lưng ngươi hay không.”

Phanh!

Quỷ sát nhân đã hoàn toàn phát điên, loại trào phúng này đã chọc giận hắn. Hắn ta không ngừng va vào tường, rồi đụng phải một thân hình cường tráng!

Hắn biết đối phương căn bản không có sát ý đối với mình, chỉ là đang ngăn cản mình, kéo dài thời gian, là có thể thu hoạch thắng lợi. Thời gian càng kéo dài thì hắn sẽ thua càng nhanh, sớm hay muộn cũng sẽ bị mệt chết, rồi bị cầm tù.

“Ngươi đang tìm chết!!” Quỷ sát nhân hoàn toàn bùng nổ, rút đao ra, hướng về thân ảnh to lớn đang che ở phía trước, bộc phát ra uy thế khủng bố, hóa thành một đạo ánh sáng trắng như tuyết.

Rầm!

Thân hình Michael chợt lóe, mỉm cười nói: “Người trẻ tuổi? Ngươi thật sự cho rằng ta sẽ đứng ở đó ngoan ngoãn để bị đánh sao? Đứng bị đánh, đó cũng không phải là điều mà pháp luật bắt ta làm. Tuy rằng ta hút thuốc, uống rượu, xăm hình, miệng nói lời thô tục... nhưng ta vẫn là một công dân tốt tuân thủ pháp luật.”

Sắc mặt của quỷ sát nhân dần trở nên cứng đờ, múa may trường đao, tức giận vọt tới.

“Cuồng nộ của kẻ vô năng.”

Michael vẫn nhìn chằm chằm vào hắn và mỉm cười như cũ,

một gương mặt tươi cười lại mang vẻ quái dị không thể diễn tả, "Ngươi thật sự thích múa may đao rồi đem nó tàn sát đồng loại sao? Ngươi chính là dùng cây đao này giết Melvina đúng không? Đó là một anh hùng nhân loại chân chính! Cả đời nàng đều cống hiến cho nhân loại, không có cuộc sống riêng, không kết hôn, không tình yêu, chỉ có khoa học, nhân loại không có bất kỳ lý do gì để giết nàng... Ta không biết thời thơ ấu của ngươi đã trải qua như thế nào, đã gặp phải vấn đề gì, sao lại thích dùng bạo lực để giải quyết vấn đề như thế?"

Cả người quỷ sát nhân đều là máu tươi đầm đìa, hắn đang run rẩy.

Lúc trước Melvina đã khiến cho hắn bị thương nặng, trước mắt hắn đã mình đầy thương tích... Giờ còn bị một con cự long châm chọc, ngăn cản.

Đối phương không thể động thủ với mình, nhưng lời nói lại rất có lực sát thương.

"Người trẻ tuổi, ngươi phải học được biết khó mà lui, dừng lại đi."

Sắc mặt Michael cũng dần trở nên trắng bệch. Vị Thiên Đế có chiến lực mạnh nhất này đã mạnh mẽ ngăn đối phương lại, cũng không phải là nhẹ nhàng như hắn biểu hiện ra bên ngoài.

Nhưng một khối thủy kính hiện lên.

"Ngươi xem, đây là vẻ mặt của người sụp đổ, ngươi... cuồng loạn, ngươi... đổ mồ hôi như mưa, ngươi... mang theo vẻ mặt run rẩy. Ngươi còn nhớ rõ những người đã bị ngươi hành hạ đến chết không? Nếu như ngươi đã thích nhìn thấy sự tuyệt vọng và giãy giụa của bọn họ lúc sắp chết thì ta nghĩ ngươi cũng sẽ thích vẻ mặt tuyệt vọng hiện tại của ngươi, khóc lóc thảm thiết, đúng là động lòng người mà.... Ngươi giống như là thiếu niên quái gở

mười mấy tuổi đầu đường ngược đãi mèo nhỏ, thích thực nghiệm giết chóc... Đây là biểu hiện cho tâm lý không bình thường của một thiếu niên chưa trưởng thành."

Michael phảng phất biến thành một kẻ thần kinh, vừa nói bên cười, thậm chí còn mang theo nước mắt, "Ta bỗng nhiên cảm thấy chán ghét Caroline, giữa đường lại dùng đạo đức và luật pháp để trói buộc ta, muốn ta phải nhẫn nhịn toàn bộ kẻ thù giết chóc và hận ý sao?"

"Kẻ điên này!! Ta sẽ chết... Ta sẽ chết... Ta sẽ chết!!" Quỷ sát nhân đã bắt đầu không còn bình tĩnh.

Hắn bắt đầu lùi lại, nhìn Michael, nội tâm bùng nổ, "Vì cái gì, vì cái gì! Lại là một kẻ điên không sợ chết như này! Ta hiện tại đã bị ngăn cản, nếu thời gian cứ kéo dài thì ta nhất định sẽ bị cầm tù!"

Rõ ràng là một kế hoạch không có sơ hở! Lại bị những thứ không thể tưởng tượng được lần lượt nghịch chuyển! Ta còn có khả năng trở lại sao? Nhất định có... Đối phương có thể sáng tạo kỳ tích, tại sao ta lại không thể!

Trong lòng hắn đang khủng hoảng, trong ngực có hận ý ngập trời như muốn đột phá mà ra.

Quỷ sát nhân bỗng nhiên nhếch miệng cười, bỗng nhiên nhấc trường đao lên đặt ở trước bụng, hắn đã hoàn toàn tức giận, "Như vậy, Đại tổng thống... Ta cũng tới đánh cuộc một phen, ngươi có thể sống... Ta cũng có thể sống! Ta cũng có quyết tâm mãnh liệt!... Muốn giết người, trước phải giết mình!"

Hắn đưa người về phía trước.

Đang!

Michael nháy mắt che ở phía trước.

Phụt!

Bởi vì quán tính, trường đao hung hăng đâm vào trước ngực quỷ sát nhân.

“Hắn đang… tự sát sao?”

Người Ishdar trên khắp đại địa đều sợ ngây người, không rõ nguyên do.

Mà một bên mặt khác, Michael nhìn trương đao mà mình đâm vào quỷ sát nhân, trong lòng hung hăng đau xót, sắc mặt hoàn toàn trắng bệch đi vài phần, toàn bộ thân thể lung lay sắp đổ.

“Ha ha ha ha ha!!! Quả nhiên! Thiên Đế vĩ đại tối cao, ngươi đã gián tiếp giết người!”

Hắn tàn nhẫn cười to, tràn đầy vẻ hung ác điên cuồng và đắc ý, “Chúng ta so với ai khác thì càng điên cuồng hơn mà thôi!!”

Ngực hắn rõ ràng đã bị đâm thủng, đã không sống được bao lâu, nhưng cỗ khí thế khủng bố lại liên miên không dứt. Cả người hắn xám như bùn, giống như tế bào dịch rách nát đang chảy nước bùn.

Chương 551: Michael Ngã Xuống

“Quả nhiên, ta đã thành công! Trong nháy mắt mà ta tự sát, sự oán hận và sự không cam lòng kia, ta đã cảm nhận được... quyết tâm của ta!”

“Thức tỉnh?” Sắc mặt của Michael hoàn toàn trở nên ngưng trọng, thân thể lung lay như sắp đổ, vẻ mặt kinh ngạc khó hiểu.

“Là thức tỉnh... cũng là quyết tâm!”

Quỷ sát nhân trở nên dữ tợn, giọng nói có lẽ do đau đớn kịch liệt mà trở nên khàn khàn, “Khóa gen của người bình thường đã đóng, cho nên cho dù có phẫn nộ thế nào thì cũng rất khó bộc phát được tiềm lực sâu trong thân thể. Đây là cơ chế tự bảo hộ của mỗi người, nhưng sau khi mở khóa gen thì sợi gen sẽ không ổn định, chỉ cần có quyết tâm mãnh liệt, ý chí bất khuất là có thể cảm xúc hóa lực lượng ‘ thức tỉnh ’!”

“Mở khóa gen, ý thức sẽ quyết định thân thể..... Ta gọi năng lực này là quyết tâm! Chỉ có tâm bất tử, ý chí kiên trì như điên cuồng thì thân thể mới có thể không ngừng bộc phát tiềm lực, cho đến khi tiềm lực của mỗi một tế bào trong thân thể bị ép khô và dịch tế bào dịch bị rút cạn thì mới hoàn toàn bị hủy diệt.”

“Đây là pháo hoa sinh mệnh.”

“Gen tan vỡ đưa đến sự bùng nổ cường đại, ngươi sẽ cảm nhận được từng tấc tế bào đang vỡ nát, chảy mủ dịch, gen vỡ vụn... Đó là cực hình đau đớn nhất trên thế giới này. Người có thể chịu được nỗi đau đớn này, có ý chí kiên trì mới được gọi là có

quyết tâm!”

“Còn nhớ Melvina không, ta đã giết nàng khoảng bảy lần, nàng mới hoàn toàn chết! Quyết tâm của nàng khiến cho tiềm lực sinh mệnh của nàng bùng nổ mạnh mẽ, đủ để chống đỡ cái xác không hồn kia!”

Hắn dường như đã biến thành một con quái vật, thân thể bắt đầu giống như tinh tinh, móng tay trở nên sắc nhọn, bốn chân chấm đất, thậm chí còn mọc ra một cái đuôi ghê tởm...

“Tinh tinh, đây là phản tổ?”

Ở đằng xa, Đỗ Tuyết không phải là chưa từng nghe nói qua, sau khi nhân loại thức tỉnh sẽ ngược dòng ký ức của nhiều thế hệ tổ tiên, nhìn thấy lúc ban đầu.

Mà hiện tại, con người này cũng thức tỉnh sao?

Hắn là ngược dòng theo DNA của nhiều thế hệ tổ tiên, khỉ, tinh tinh, người vượn, rồi biến thành một quái vật không biết tên?

Không, đây là do gen của hắn bị rối loạn, đang tan vỡ?

Nhưng có một điều không thể nghi ngờ đó là cả người hắn đang lóe lên hơi thở bạo nộ, khiến người cảm thấy vô cùng khủng bố, giống như là một con dã thú ăn thịt người vậy.

Đây là một loại phương thức tự sát, gọi là bùng nổ, đột phá đại giới của vùng cấm sinh mệnh để đổi lấy lực lượng, đồng thời phải có quyết tâm chịu đựng được thống khổ nhất trên thế giới!

Oanh!

Quỷ sát nhân hóa thành quái vật, hơi thở lập tức từ cảnh giới Chuẩn Đế lên tới Thiên Đế, nhưng vẫn chỉ là Thiên Đế đỉnh phong, “Không hổ là cự long, Thiên Đế có chiến lực mạnh nhất trên mặt

đất, dù ngươi không trực tiếp giết người mà là gián tiếp giết người, thì đáng lẽ ra cũng nên trực tiếp ngã xuống đất, nhưng ngươi vậy mà còn có thể tự do hoạt động! Ý chí của ngươi quả thực quá kinh người!"

Hắn nhếch miệng cười, chậm rãi rút trường đao đang cắm trên thân thể ra.

"Lại ngăn ta lần nữa xem?"

Hắn nhếch miệng, hiện lên vẻ hung ác, hướng về phía trước.

Đang!

Michael lại che ở trước mặt lần nữa.

Phụt!

Trường đao của quỷ sát nhân lại cắm vào bụng hắn lần nữa. Hắn cúi đầu ngơ ngẩn, không nghĩ tới Michael còn dám đến, nhịn không được mà hét lên một tiếng cuồng loạn: "Ngươi không muốn sống nữa sao!"

"Hắc hắc, ngươi muốn ta tránh ra.... Nhưng mà, ta không đồng ý!!!"

Michael hé miệng, hộc máu, vẻ mặt tràn đầy kiêu ngạo, lại lung lay sắp đổ, "Ta muốn xem xem ý chí của ngươi so với ý chí của ta thì như thế nào? Ý chí mãnh liệt của ngươi đã bị thương nặng hai lần, không biết có thể chống đỡ được thân hình sắp sụp đổ lần nữa không đây? Tổng thống của chúng ta đã chống đỡ được bảy lần đó."

Quỷ sát nhân dại ra, bỗng nhiên lớn tiếng rít gào, cúi đầu nhìn ngực, cả người hắn đang chảy đầy dịch tế bào màu đen đặc sệt, hắn đau đến rơi nước mắt, "Ta không thể chết được! Ta không thể chết được!"

Hắn gào rống, như là đang rất đau đớn thảm thiết. Hắn như là đang dùng phương thức như vậy để tạo niềm tin cho mình, “Chỉ cần ý chí của ta bất tử thì thân thể ta sẽ không chết! Ý thức ta sẽ ám chỉ thân thể của ta sẽ không chết, ta sẽ không phải chết!!”

“Ta bất tử! Ta! Sẽ không!!!”

Hắn lại rống giận, thân thể rách nát của hắn vậy mà lại chống đỡ được lần nữa, “Ta thắng, ta rốt cuộc đã đánh thắng ngươi! Cự long bảo hộ loài người Michael.... Ngươi hiện tại đã không thể chống đỡ!”

“Đây là kiểu tín niệm và quyết tâm điên cuồng gì vậy...” Đầu óc của Michael tối sầm, hắn phảng phất như nhìn thấy rõ một Ác Ma không màng sinh tử, trời sinh chính là giết người mà sống.

Hô hô hô!

Cả người hắn đều là mồ hôi, đã hoàn toàn đỡ không nổi, kỳ thật tại lần đầu tiên gián tiếp giết người đã không được rồi.

Mồ hôi của Michael dần biến thành màu đỏ tươi, cả người hóa thành một tảng máu tươi lớn. Hắn ta bỗng nhiên nhìn về người thanh niên này, “Ta rất hiểu về người trẻ tuổi như ngươi, ngươi vô cùng có quyết tâm, có quyết tâm thật lớn, mục tiêu lại luôn luôn rõ ràng, không bị mê mang.

Là loại người đánh vỡ tường cũng không quay đầu lại, ngươi là một kẻ kiêu hùng, bởi vậy nên ngươi có thể đột phá tuyệt cảnh mà ta điên cuồng gây ra, giết ra con đường sống.

Ngươi thừa nhận được thống khổ khó có thể chịu được trên thế giới này, quyết tâm của ngươi đã đưa ngươi đi đến bước này. Mà vào lúc này, đối với ta mà nói, ‘ quyết tâm ’ lớn nhất mà hiện tại ngươi có thể làm lại là cái gì?” Michael lộ ra một tia mỉm cười ôn hòa, cả người không ngừng vỡ nát, đã không còn cợt nhả như

lúc trước nữa.

Quỷ sát nhân ngẩn ngơ.

“Chuyện cần quyết tâm nhất hiện tại sao?”

Gương mặt Michael ánh lên vẻ rạng rỡ.

“Ngươi hẳn là đã đấu tranh rất lâu cho kế hoạch này đi? Quyết tâm lớn nhất hiện tại của ngươi chính là lựa chọn từ bỏ, quay đầu, rời khỏi con đường cực đoan kia, trở về cuộc sống như người bình thường.”

Quỷ sát nhân trầm mặc một chút.

Phụt!

Nhưng đáp lại Michael, lại là một đao, “Ta cũng muốn được như bình thường, ta từng muốn đối xử tử tế với mỗi người, nhưng mà trong lòng ta... lại không hề gợn sóng, dần dần, ta cảm thấy chán ghét, ta phát hiện giết người mới là việc khiến ta vui sướng, ta không có lý do gì để cự tuyệt cả.”

Michael giật mình, cúi đầu nhìn thanh đao trên người, rồi nhìn thi thể Melvina phía xa, đột nhiên thu sắc mặt lại.

“Người trẻ tuổi, đã từng có người nói qua với ngươi rằng thế giới cũng không phải là chỉ có duy nhất chúng ta, ánh sáng từ các thế giới khác cũng không phải là đến từ mặt đất Dung Nham màu vàng này, mà là đến từ một quả cầu lửa màu vàng được ngưng tụ từ dung nham trên bầu trời.”

“Một quả cầu lửa được hội tụ từ dung nham, có thể treo ở trên bầu trời, ngươi cảm thấy có khả năng không?”

“...”

“...Ngươi tất nhiên sẽ không tin rồi? Nhưng không tin cũng

không có nghĩa là nó không tồn tại, bởi vì ta đã tận mắt chứng kiến. Người trẻ tuổi, trên thế giới này không phải chỉ có giết chóc, mà còn có rất nhiều chuyện tốt đẹp và đáng để chờ mong."

"... Ta đã không thể giúp ngươi báo thù, Melvina, ta muốn cùng ngươi nhìn thấy chân không một lần nữa."

Một mảnh sóng nhiệt thổi quét, Michael chậm rãi rơi xuống từ không trung, ầm vang một tiếng, bụi bay mù mịt. Thần bảo hộ mạnh nhất của người Ishdar cuối cùng đã ngã xuống trong thành phố máy móc Veolia.

Chương 552: Kết Thúc

Ô ô ô.

Toàn bộ thế giới đều khóc rống, kêu lên điên cuồng.

Đây là dấu hiệu kết thúc cho thời đại của người Ishdar, tổng thống của bọn họ đã chết, Thần bảo hộ của bọn họ cũng đã chết. Tất cả lại chỉ vì một thiếu niên có cảm xúc không bình thường dẫn đến điên cuồng giết chóc....

“Nhưng mà, cái người khác thường kia, hắn cũng chống đỡ không được bao lâu nữa!” Có người hô to, “Hai cường giả của chúng ta đã cho hắn một kích trí mạng!”

Quả thực là vậy, thân thể của tên quỷ sát nhân cũng dần sụp đổ, cả người đang hòa tan.

Hắn nhìn thời gian bị kéo dài, xung quanh thì bị chiến giáp máy móc vây lại, cười thảm , “Ha ha! Người Ishdar các đúng là một đám kẻ điên! Cho dù là như thế này, cũng có thể ngăn cản ta... Ta cũng đã sắp chết, nhưng mà ta cũng sẽ không để các ngươi tốt hơn...”

“... Vốn dĩ, thứ ta muốn chính là quyền thống trị, khi đó ta sẽ mạnh mẽ khuếch tán mức độ của virus mà ta nghiên cứu, xâm lấn đại não của các ngươi, nếu không chiếm được thì sẽ hủy diệt!”

“Ngay cả ta, cũng không biết thứ đồ chơi này có bao nhiêu đáng sợ...”

Cả người hắn đều là máu, bên trong đã không ngừng hư thối, sau đó nhanh chóng ngã xuống.

Trong đầu hắn, thần niệm bỗng nhiên mở ra, chiến giáp máy móc đang vây xung quanh đột nhiên dừng lại, giống như đã bị loại virus nào đó xâm lấn, đây là virus nhằm vào ngôn ngữ C++.

“Chúng ta đã thắng?”

“Người trốn khỏi pháp luật cuối cùng đã chết!”

“Chúng ta rốt cuộc đã ngăn chặn được hắn! Cơ chế thẹn chết chung quy lại cũng không phải là vô địch!”

Có người gào khóc lớn rồi mềm nhũn ngã xuống trên mặt đất, cơ hồ là đã mất tiếng. Đây là một trận tai họa trăm năm đều rất khó có thể xóa nhòa, cũng rất khó để khôi phục. Nhưng mà giây tiếp theo, trong toàn bộ phế tích của đô thị đột nhiên có một đám người Ishdar đứng lên, ánh mắt nhiễm đỏ giống như dã thú, nhào về phía những người khác.

“Trời ạ! Là cái kẻ điên kia phản kích lúc sắp chết, mau đóng thần niệm lại! Internet đang kết nối với sóng điện não!”

“Đây là virus, thông qua kết nối internet bên ngoài của chúng ta để tiến hành xâm lấn cảm nhiễm! Chúng sẽ làm tê liệt đại não của chúng ta, khiến cho chết máy, chết não, chỉ còn lại bản năng của dã thú!”

Có người gầm nhẹ, sắc mặt thê lương.

Vô số người bắt đầu tắt sóng điện não đang khuếch tán ra bên ngoài.

Nhưng mà, những người Ishdar với ánh mắt đỏ lên kia lại điên cuồng nhào về phía người Ishdar khác, hung hăng cắn ở trên cổ của bọn họ, dần dần, người bị cắn ngã xuống đất cũng bắt đầu run rẩy, chậm rãi đứng lên.

“Bọn chúng có thể tiến hành cảm nhiễm thông qua việc gặm

cắn!”

Có người gầm nhẹ.

“Đi mau!”

“Đi mau!!!!”

Có người kêu rên, cuồng loạn.

“Chúng ta đi mau! Thế giới đang bị hủy diệt! Phải tìm một nơi để ẩn núp, phòng ngừa việc bị cảm nhiễm!” Hạ Nghê Minh nhìn virus điên cuồng lây bệnh, không ngừng có người ngã xuống đất, trên phố lớn ngõ nhỏ,, tất cả đều là đám người không ngừng bị cắn. Đây chính là rối loạn, tai nạn, hủy diệt, tận thế.

“Đây là hacker xâm lấn, truyền bá virus...”

Hạ Nghê Minh nhìn toàn bộ thành phố máy móc khoa học viễn tưởng đang đi về hướng hủy diệt, vô số người kêu thảm thiết cùng với tiếng nổ mạnh thì đầu óc trở nên trống rỗng, “Cũng có thể là virus sinh hóa? Sóng triều zombie sao??”

Ầm vang!!

Tiếng kêu rên, bầu trời đen tối, khói thuốc súng tràn ngập, phi thuyền máy móc bay đầy trời, chiến xa máy móc chạy khắp nơi… Tất cả đều đang chạy trốn khỏi thành phố máy móc Veolia.

“Thời đại này, không có người thắng.”

Giờ phút này, hắn nhìn thành phố khoa học viễn tưởng đầy máy móc, đám người đang điên loạn, phảng phất thấy được bánh xe vĩ đại của một thời đại, như chính mắt chứng kiến sự kết thúc của một thời đại. Hắn cảm thấy tràn đầy hương vị số mệnh, và đã không còn phân biệt nổi là mộng ảo hay hiện thực nữa rồi.

...

“Chúng ta trưởng thành từ cái nôi khoa học, một mình bước đi lẻ loi trên thảo nguyên sinh mệnh, bò lên đỉnh núi mật mã khởi nguyên, mở ra cánh cửa của Thần. Từ trước đến nay, chúng ta chưa từng từ bỏ kiêu ngạo của chúng ta.”

Trên đại địa, người thì chạy vội, người thì bị cắn nuốt, người thì quỳ xuống mặt đất cầu nguyện.

Trên bầu trời, người Ishdar đang bị người đã bị cảm nhiễm tập kích, rất nhiều người đều kêu thảm thiết, tiếng nổ mạnh vang lên hết đợt này đến đợt khác, những giọt mưa máu rơi xuống từ trên bầu trời.

“Chạy mau!”

“Rời khỏi Veolia!”

Bọn họ vì để ngăn chặn việc cảm nhiễm virus nên đã ngắt internet, bắt đầu giao tiếp bằng ngôn ngữ.

“Thật là bi ai... Lần đầu tiên ta nghe thấy ngôn ngữ giao tiếp của toàn bộ văn minh, nhìn thấy đô thị xã hội ầm ĩ lại là trong thời khắc hủy diệt, không biết tương lai còn có thể có ngày mai hay không.”

Hạ Nghê Minh hít sâu một hơi, mang theo não hạch của Đỗ Tuyết, nhanh chóng thoát khỏi thành thị đang lâm vào tận thế này, trong lòng cảm thấy phức tạp, “Người Ishdar, dù là không xong đời... thì cũng sẽ bị thương nặng.”

Hắn đã bị nhốt mấy tháng, vốn tưởng rằng sẽ bị nhốt ở vườn bách thú cả đời. Hắn chưa từng nghĩ đến việc thời đại sẽ hủy diệt, tương lai nên đi nơi nào, hắn cũng không biết, người Ishdar có thể sống sót qua được không?

“Người Ishdar chúng ta chưa bao giờ bị hủy diệt, không ai có thể giết chết chúng ta.” Đỗ Tuyết kiên định nói.

“Nhưng đây là... Mạt thế!” Hạ Nghê Minh há to miệng.

Hắn cực kỳ thông minh, đã đoán được tương lai, hắn cũng đã xem qua vô số bộ phim về zombie nên biết rõ đây tuyệt đối không đơn giản như vậy! Hắn là không thể dễ dàng chịu đựng như những khó khăn trước đây được.

Bọn họ đang bay trên bầu trời với một cái nhiệt khí cầu.

“Quá rối loạn! Cũng không dám vội tìm người giúp đỡ, vạn nhất đụng phải người bị lây nhiễm do cắn thì sẽ phiền toái, phải nghĩ biện pháp trốn đi, tìm một nơi ẩn núp, phòng ngừa việc bị cảm nhiễm! Hơn nữa, phải đột phá đám xác sống này, tìm một bệnh viện, tìm kiếm cái thân thể để cho Đỗ Tuyết ký túc mới được!”

“Mặc kệ như thế nào, ta đều phải cứu Đỗ Tuyết trước, nàng đang nắm giữ quyền hạn tối cao của nhân loại!”

Hắn đã không thể quay về Viện nghiên cứu Trung ương được nữa.

Trận chiến tranh này quá thảm thiết.

Bọn họ tự xưng là Thần tộc, nhưng chung quy lại vẫn là phàm nhân. Một màn trời sập đất lún kia đã hủy diệt đô thị Veolia mà người Ishdar vẫn luôn kiêu ngạo trong nháy mắt, người có thể chạy ra ít ỏi không có mấy.

Cho dù người chạy ra được thì cũng chỉ có thể cuộn lại trong góc mà kéo dài hơi tàn. Nếu gặp phải virus cảm nhiễm khủng bố ở trên đường thì bọn họ cũng sẽ bị cảm nhiễm theo.

Bệnh tật, virus, ôn dịch, cảm nhiễm từ xưa tới nay đã luôn đi cùng với sự phát triển của nền văn minh khoa học kỹ thuật, sự biến đổi của y học đã khiến mọi thứ trở thành xa xôi, mà hôm nay nó lại xuất hiện trước mắt một lần nữa. Nó đã mang đến nguồn

năng lượng khủng bố mà nguyên thủy nhất cho nền văn minh cao cấp này.

Hắn nghĩ một lúc, rồi lên tiếng ở trên mạng:

“Thế giới khoa học viễn tưởng bùng nổ virus zombie, phải làm sao bây giờ? Online chờ, đang rất cấp bách!”

Người chơi:???

Ngươi mới đi vào có bao lâu mà phong cách lại thay đổi đến lợi hại như vậy rồi.

Chương 553: Tai Họa

Đại vực Hải Lam.

Bọt khí chậm rãi phun lên từ Thánh Điện tráng lệ rộng lớn dưới đáy biển, dạ minh châu tinh mỹ và san hô được trang trí rất hoa lệ. Mọi người đều đang đứng ở trước cung điện, ánh mắt đều tập trung ở trên màn hình cong thật lớn kia.

Trên đó đang chiếu về kịch biến khủng bố của đô thị Veolia của người Ishdar. Tai họa diệt thế kia phảng phất như một bóng ma màu đen dày nặng, hung hăng đè ở trong lòng mọi người.

Không có người lên tiếng, bầu không khí là một mảnh trầm mặc.

Caroline đã không thể quay về, nàng biết rõ dù mình có chạy trở về thì có ích lợi gì chứ?

Nàng cũng chỉ là một nhà khoa học giống như Melvina, bản thân không có chiến lực, toàn bộ chiến lực của văn minh cũng đã ở nơi đó, cho dù không có nàng, cũng có thể tự phát huy được, người Ishdar cũng có thể tự vận hành.

“Người Ishdar sẽ trở lại... Thất bại chẳng qua chỉ là con đường nhất định phải đi qua mà thôi.” Caroline nhắm hai mắt lại, “Không có một nền văn minh trí tuệ cao cấp nào có thể sống mãi trong hòa bình, dù sao cũng sẽ phải té ngã, chúng ta cũng giống như vậy.”

“Trận đánh này sẽ thua sao?” Hải Lan Đông hỏi.

Caroline cũng không trả lời hắn, chỉ nhẹ nhàng nỉ non câu nói năm đó của Levis tiên sinh, “Bất cứ lúc nào có hắc ám thì chúng ta

phải tin tưởng vào nền khoa học vững chắc, giống như tin tưởng vào tương lai rạng rỡ của nhân loại vậy."

Caroline chậm rãi đi tới trước mặt Hứa Chỉ, bỏ một cái ly xuống, "Ta vẫn còn nhớ rõ một ngày đó, trên đường phố nọ, trong một quán trà sữa, ta đã nói qua về mộng tưởng với ngài."

Trong tay nàng nắm chặt một thứ, nàng do dự một chút rồi buông tay ra, xoay người rời đi.

Hứa Chỉ cúi đầu, nhìn đồ vật mà Caroline buông xuống.

Đó là một ly trà sữa bằng nhựa trong suốt đã sớm đã bị nhàu đến nhăn dúm, không biết đã được nâng niu bao lâu, nó chứa đầy dấu vết của năm tháng, giống như là quyết tâm của nàng vậy.

...

Tai họa đáng sợ vẫn bạo phát.

Caroline đã trở về, nàng vội vã mang theo bộ hạ rời đi, trận tai nạn này còn lớn hơn nhiều so với trong tưởng tượng của nàng. Việc người Ishdar bị hủy diệt tựa hồ đã không thể tránh né, chỉ cần đẩy một chút là sẽ vỡ nát

"Nàng rất khó để có thể xoay ngược tình thế..."

Đá san hô màu đỏ sậm, xa hoa lộng lẫy, bọt khí nước biển quay cuồng, sắc mặt của Hải Lan Đông bình tĩnh lại không khỏi có chút buồn bã, "Ngôn ngữ C++, thống nhất phòng hộ đại não bằng lá chắn, cấu thành mật mã sinh mệnh của người Ishdar, thành lập nên cơ chế xấu hổ đến chết, nó vốn rất hoàn mỹ. Nhưng nếu như nghiên cứu nhằm vào virus, khiến cho đại não tê liệt thì cũng sẽ đẩy nền văn minh vào chỗ chết."

"Mà chúng ta lại không giống vậy, đại não của mỗi người chúng ta đều do tường lửa độc đáo do chính mình tạo nên.... cho

nên sẽ không xuất hiện loại cảm nhiễm trên phạm vi lớn này."

Hứa Chỉ nghe vậy, vẻ mặt lại vô cùng thực tự nhiên, "Mỗi một người các ngươi đều là một hòn đảo biệt lập, đây là có lợi có hại, người Ishdar bởi vậy mà có được văn minh cao cấp, ngươi không phải rất hâm mộ bọn họ sao?"

"Đúng vậy."

Hải Lan Đông không biết nên nói gì, chỉ cười: "Ta rất hâm mộ bọn họ, lại không dám trở thành bọn họ, ta kính nể dũng khí của bọn họ, chủng tộc này nóng như dung nham vậy! Theo đuổi khoa học thế gian tiến bộ mãnh liệt như thế, ta lại không dám..."

Hắn rất thẳng thắn mà nói ra sự khiếp đảm và nhút nhát của mình.

Có lẽ, đây cũng là sự khác biệt giữa một chủng tộc sống bên cạnh dung nham và một chủng tộc sống trong hải dương đi.

Một bên là cấp tiến lãng mạn nhiệt tình, một bên là yên lặng trầm ổn bảo thủ.

Cùng một khởi điểm nhưng quá trình văn minh của bọn họ lại hoàn toàn khác nhau, dẫn đến những sự khác biệt như trời với đất.

Hải Lan Đông tiếp tục nói: "Vì thế, ta đã lựa chọn giao tiếp bằng miệng, mỗi người sẽ thành lập từng bức tường lửa, cự tuyệt việc giao tiếp bằng trái tim, thành lập nên vách ngăn giữa con người trong nền văn minh, chờ đợi lúc virus bùng nổ sẽ thành lập nơi ẩn núp cho chủng tộc chúng ta. Bởi vì ta biết nếu hắn thoát khỏi cơ chế Thẹn chết thì thứ đáng sợ nhất không phải là giết chết, mà là hắn có thể chế tạo virus nhằm vào chính chủng tộc của mình...."

"Mà quốc sách của hải tộc ta cũng không phải thật sự là bảo thủ, mà là phương pháp đáng tin cậy nhất để hướng tới thành

công. Chờ khi người Ishdar bị diệt sạch, thì khi đó chúng ta sẽ không cần tốn nhiều sức lực thì đã có thể tiếp thu kết tinh văn minh của bọn họ, khi đó tự nhiên bọn ta sẽ đứng ở độ cao như bọn họ.... Cảm ơn Thần linh cổ đại đã chứng kiến cuộc đánh cược của chúng ta."

"..."

Hứa Chỉ ngạc nhiên.

Vị lãnh tụ có thể đứng đầu một nền văn minh, không có ai là đèn cạn dầu cả.

Cái kịch bản phát triển tùy tiện rồi sau đó học trộm trên thực tế hắn đã gặp qua không ít, mà chính hắn cũng là một trong số đó, nhưng có thể nói đến thoát tục như vậy, hơn nữa còn sớm có dự mưu như này thật sự là hiếm thấy.

Mà vị này hiển nhiên là một nhân tài kiệt xuất trong đó, chỉ số thông minh không đủ, nhưng có cơ trí.

Có lẽ, kế thừa di sản và hủy đi thế hệ thứ hai mới chính là phương thức đi lên đỉnh cao nhân sinh nhanh nhất.

"Nhưng mà, người Ishdar là một chủng tộc sáng tạo kỳ tích. Bọn họ có thể chịu đựng qua đợt virus bùng nổ này hay không, không ai biết rõ cả."

Hải Lan Đông cười rộ lên, cảm khái nói: "Nếu cần thiết, ta sẽ nghĩ cách lấy việc che chở tộc nhân của bọn họ làm điều kiện trao đổi, không chỉ tiếp thu văn minh của bọn họ, ta còn muốn cưới Caroline....Dù sao thì nàng cũng là một người trí tuệ, đủ để ảnh hưởng sâu xa."

Hải Lan Đông bỗng nhiên nhìn chằm chằm vào Hứa Chỉ, cười như không cười, chớp chớp mắt, "Không biết Thần linh siêu cổ đại có ý kiến gì không? Ta có thể kết hôn với Caroline và đạt được liên

minh giữa hai tộc hay không? Nếu ngài có ý, thì ta sẽ không đoạt với ngài."

Hứa Chỉ dùng ánh mắt quỷ dị nhìn đối phương:???

Nếu như hắn nhớ không lầm, thì Hải Dương Quân Chủ Hải Lan Đông chân chính sớm đã chết, trong thân thể trước mắt chính là thê tử của hắn —— Đại công chúa Naga Mikha, cũng chính là hắc thủ phía sau màn luôn nâng đỡ cho Hải Lan Đông.

Một nữ nhân, cưới một nữ nhân, ngươi đang muốn đội nón xanh cho trượng phu của mình sao?

Không đúng!

Ngươi dùng thân thể của trượng phu muốn lấy Caroline, là đội cho chính ngươi?

"Rốt cuộc là ai... xanh ai? Là ta xanh? Hay là hai bên đều xanh." Trong lòng Hứa Chỉ cảm thấy thực không biết nên nói gì, đây là một vấn đề về triết học, phong cách này cũng căn bản là không đúng.

Hải Lan Đông chỉ cười cười, thể hiện ra phong thái của một hùng chủ, "Hải Lan Đông, bá chủ hải dương thống trị mấy ngàn vạn sinh linh khắp đại vực Hải Lam, oai hùng, chính nghĩa, là Quân Chủ Đại Đế đại dương hoàn mỹ. Kết hôn với trí tuệ giả của người Ishdar- Caroline mới chính là vinh quang lớn nhất của Hải tộc... Ta đang gánh vác sứ mệnh lúc trước của chồng ta, cưới Hoàng Hậu mới, có gì mà không được?"

Vẻ mặt Hứa Chỉ quỷ dị, cũng không có rối rắm nữa.

So sánh với người bình thường như Caroline, thì người yêu chồng như Hải Lan Đông lại rất không bình thường, thậm chí là sau khi trượng phu qua đời còn chiếm cứ thân thể bệnh tật của chồng, hiện tại còn muốn thay trượng phu cưới vợ...

Chương 554: Chuẩn Đế

Hứa Chỉ xoay người rời đi.

“Thần linh siêu cổ đại, ngài muốn đi đâu?” Hải Lan Đông đột nhiên hỏi.

Hứa Chỉ không có giấu giếm, “Ta muốn đi nhìn đô thị của người Ishdar một cái.”

Hắn đương nhiên là sẽ không bỏ qua cơ hội này. Hắn muốn nhìn xem rốt cuộc đã bạo phát thế cục đáng sợ như nào, có thể xưng là tai nạn diệt thế hay không.

Đây là một sự kiện lớn, thậm chí có thể nói là trước nay chưa từng có.

Hắn có thể cảm nhận được rõ ràng năng lượng diệt thế đang điên cuồng tuôn ra, nhiều hơn rất nhiều so với các lần thế giới đại diệt tuyệt trước đây!

Dù sao cũng là đương nhiên, văn minh của người Ishdar phát triển rất cao, tính bình quân thì người trưởng thành đã là cấp bốn rồi. Điều này quá khủng bố! Mà toàn bộ thế giới lại rộng hơn nhiều so với trước kia, hiện tại diệt sạch chỉ mới bắt đầu mà hắn đã cảm nhận được nguồn năng lượng đủ cho hai người thành Thần, nó có thể đẩy cảnh giới của hắn tới cấp sáu đỉnh phong —— Chuẩn Đế.

Chuẩn Đế... Chính là một bước tiến lớn cho mình, thu hoạch rất lớn nha.

“Ngài muốn đi đến thành phố của người Ishdar?” Hải Lan

Đông hơi khom lưng, nhẹ giọng mở miệng, “Ừm, ta có thể đồng hành cùng Thần linh siêu cổ đại được không?”

Hắn duỗi tay ra, một chiếc đĩa bay theo phong cách Hải tộc phong liền xuất hiện ở trước mắt.

...

Đế quốc Nhân loại, tháng tư năm 391.

“Sự kiện Adam thứ hai” bùng nổ, một thiếu niên quỷ sát nhân không rõ lai lịch đột phá “cơ chế xấu hổ tới chết”, xâm nhập vào trung tâm viện nghiên cứu, giết chết tổng thống Melvina, rồi đồng quy vu tận với Thần bảo hộ Michael, hủy diệt thành phố máy móc Veolia.

Virus bởi vậy mà bùng nổ.

Kiêu ngạo của người Ishdar - Veolia đã hóa thành tử thành, bên trong thành đã có hơn một ngàn vạn người bị cảm nhiễm. Đây được coi là sự kiện tuyệt vọng nhất trong lịch sử nhân loại.

Virus chỉ có tác dụng đối với ngôn ngữ C++, nó phá hủy cơ chế phòng ngự của người Ishdar, còn các Hải tộc và ma thú khác lại không bị ảnh hưởng.

Mà người Ishdar trưởng thành rồi thì rất khó có thể thay đổi ngôn ngữ C++ mới. Cho dù là có được quyền hạn, thì nó cũng đã cắm rễ ở sâu trong đại não rồi, cần phải tiến hành giải phẫu não phức tạp, mà điều này ở trong sóng triều zombie này căn bản là không thể thực thi.

Đế quốc, tháng 5, năm 391.

Mười ba thành phố xung quanh Veolia đều nhanh chóng bị thất thủ. Caroline cũng không thể ngăn cơn sóng dữ này, nàng tập trung một bộ phận nhà khoa học tinh anh của người Ishdar rồi rời

đi, di chuyển ra phía ngoài, mở ra 《 Kế hoạch thuyền cứu nạn nhân loại 》 .

“Chúng ta sẽ trở về.”

Bọn họ giống như là đang rời khỏi vùng đất Dung Nham cổ đại năm đó vậy, lần thứ hai rời khỏi nhà của mình.

Nhưng phần lớn người Ishdar đều phải lưu lại trong thành thị, không thể rời đi. Bọn họ cũng không có bất kỳ câu oán hận nào, chỉ chờ đợi nữ sĩ Caroline nghĩ cách phá giải virus, trở về cứu vớt bọn họ.

Bọn họ tin tưởng Thần của bọn họ, giống như tin tưởng Levis năm đó vậy.

Người Ishdar may mắn còn sống sót bắt đầu đóng cửa giao lưu thần thức để phòng ngừa việc lây lan virus, khôi phục lại giao tiếp ngôn ngữ cổ xưa. Hơn nữa, bọn họ còn đóng hết internet vệ tinh, cũng để phòng ngừa virus sẽ dựa vào con đường internet để khuếch tán.

Không có internet, dùng ngôn ngữ để giao tiếp, xã hội loài người trở lại thời đại nguyên thuỷ!

Trên đường phố có rất nhiều cái xác không hồn đang du đãng. Những người sống sót trong đô thị đều ở trong tầng hầm, cửa hàng, tiểu khu để kéo dài hơi tàn. Chỉ một số người mạo sinh mệnh nguy hiểm, mở chiến giáp, motor để ra bên ngoài tìm kiếm đồ ăn.

Thời đại máy móc trên đất chết buông xuống.

...

Trong một thành phố máy móc đổ nát phía Nam.

Một thanh niên Vu sư mặc áo bào Vu sư màu đen, cùng với một người đàn ông cường tráng không mặc áo trên, lộ ra tỉ lệ cơ bắp hoàn mỹ như điêu khắc, hắn đeo hoa tai bằng trân châu trắng, cổ đeo vòng trái tim hải dương đang đi tới.

Trên đường phố là một mảnh đổ nát và cũ kỹ, khắp nơi đều là các loại rác rưởi và máu tươi, hơn nữa còn có một đám người Ishdar đã chết não. Ánh mắt của những tử thi đó trông nhợt nhạt mà vô thần, nhưng bọn hắn vẫn rất tuấn mỹ, quần áo tả tơi, thậm chí còn lộ ra dáng người hoàn hảo.

Bỗng nhiên, bọn họ quay đầu lại đây, ánh mắt màu đỏ tươi, điên cuồng như dã thú.

Rầm!

“Đúng là sinh mệnh đáng thương, chỉ mới có biến hóa một tháng thôi mà biến thành dã thú không có trí tuệ.” Hải Lan Đông hiện lên một tia thương hại, duỗi tay ra, một cái vòng bảo hộ ngăn cách nháy mắt liền xuất hiện.

Toàn bộ zombie đang lang thang trên đường phố, bởi vì bỗng nhiên mất đi mục tiêu và hơi thở, cho nên lại đi lang thang khắp nơi.

Hứa Chỉ chỉ là tò mò nhìn cảnh này, có vẻ rất giống với những con zombie trong những bộ phim điện ảnh. Nói là virus, cũng đúng thật là virus, nhưng ý nghĩa chân chính lại là virus máy tính.

Hắn bỗng nhiên cảm thấy, thế giới sa bàn trước mắt này có chút tương tự với vùng đất khoa học viễn tưởng hoang vắng, giống như trong các tác phẩm nổi tiếng tiêu biểu như《 Nơi không chủ 》,《 Phóng xạ 》.

Hứa Chỉ đi vào trong một cửa hàng, sửa sang lại một cái bàn luyện kim, duỗi tay ra phất động mặt bàn, chai lọ vại bình xuất

hiện ở trước mắt. Hắn lấy một giọt máu đen trên mặt đất, bỏ vào lọ thuốc thử.

Sắc mặt Hải Lan Đông ngưng trọng, nhìn chằm chằm nhẫn của Hứa Chỉ, lộ ra một tia không thể tưởng tượng được, "Đây là trữ vật không gian của văn minh siêu cổ đại..."

Thế giới này, người Ishdar dựa vào khoa học kỹ thuật cũng chưa thể phát triển đến trình độ dùng kỹ thuật để tiến hành "Chế tạo không gian" như này. Khoa học kỹ thuật không gian có lẽ sẽ chậm một chút, hoặc là không có chuyên môn phát triển trên phương diện này.

Chỉ chốc lát sau, Hứa Chỉ thật ra lại có chút ngạc nhiên, nhìn kết quả sau khi kiểm tra của thuốc thử.

"Não tử vong... Nó có vẻ là ma thú cấp bốn, cấp năm nhưng căn bản lại không có trí tuệ. Đương nhiên, cấp càng cao thì đại não cũng sẽ không bị phá hủy hoàn toàn, tuy rằng vẫn không có trí tuệ như cũ. Nhưng pháp luật được viết trong trí nhớ của bọn hắn lại nhảy lên giống như ký ức bản năng, vẫn còn được bảo tồn."

Hứa Chỉ nhìn về phía một số zombie đặc thù, trong đó có một zombie là một nam nhân cường tráng cấp bốn, động tác bay nhanh, có pháp thuật hệ gió, là một loại tồn tại vô cùng đặc thù.

Hắn giơ tay ra, nhéo nó trong không trung.

Phanh!

Đầu zombie nổ tung, một nhân não mang theo dịch nhầy màu trắng bay ra, rơi vào trong lòng bàn tay.

Hắn tiếp tục nghiên cứu, ước chừng qua nửa ngày, zombie bên ngoài đường phố luân phiên nhau hành tẩu, giống như là máy chiếu phim.

Hải Lan Đông yên lặng bảo hộ bên cạnh, ánh mắt vô cùng tò mò, đó là sự tò mò đối với việc không biết.

Hứa Chỉ cũng không để ý tới hắn, bỗng nhiên thở ra một hơi, nhận ra được tính nghiêm trọng của vấn đề, “Virus đã rất đáng sợ rồi, hiện tại đã xuất hiện virus thế hệ thứ ba, còn đang không ngừng khuếch tán trên diện rộng nữa.”

“Thế hệ thứ ba?” Hải Lan Đông khó hiểu.

Hứa Chỉ nói: “Nó đang điên cuồng biến dị thông qua sự tính toán của não người, hóa thành biến chủng của virus Trojan. Đây cũng là nguyên nhân chủ yếu khiến cho con người bị cảm nhiễm trên diện rộng, vô số thành phố bị thất thủ, hóa thành các khu vực chứa đầy xác zombie không hồn.”

Chương 555: Thời Đại Máy Móc Trên Đất Chết

“Ngài... Thật lợi hại.” Hải Lan Đông thở ra một hơi, “Nhanh như vậy đã có kết quả phân tích.”

Sắc mặt Hứa Chỉ lại rất bình tĩnh.

Luận về chiến lực thì hắn còn thua xa một vị Thiên Đế đứng đầu có thể tàn sát Finba. Suy cho cùng thì mình mới có cấp sáu, cho dù là trận đại diệt sạch này có thể đem hắn đẩy đến Chuẩn Đế, nhưng hắn lại xuất thân là Vu sư, đã từng khổ tu ở thư viện của thế giới Vu sư mấy chục năm, lại giao lưu với Medusa lâu như vậy, cho nên sớm đã dưỡng thành lý niệm của Vu sư.

Có được ý nghĩ và học thức trí tuệ của Vu sư, hơn nữa nền văn minh trí tuệ trước mắt với đại não siêu cấp máy tính này quả thực là đã được chồng lên một cách hoàn mỹ. Nói cách khác, nó chính là tương đương với một Vu sư có mang theo chip não.

“Virus đang tiến hóa, Caroline cũng không thể khống chế được xu thế hủy diệt, nó giống như là biến chủng của virus Trojan vậy, không thể ngăn chặn.”

Hứa Chỉ tiếp tục du tẩu.

Hắn thu một số khuôn mẫu của gen zombie đặc thù để tiến hành nghiên cứu. Hắn thật ra rất tò mò về nguyên lý của bọn chúng, suy cho cùng dù đại não có được số liệu hóa thì nó vẫn là một bộ phận có kết cấu rất phức tạp, thậm chí có một số chỗ là không thể lý giải.

Hải Lan Đông đi theo phía sau, lại càng thêm tò mò.

Hứa Chỉ không ngừng sắp xếp lại kết luận, “Mấy ngày này, ta phát hiện ra một chuyện rất đáng sợ.”

Hải Lan Đông mở to hai mắt.

Hứa Chỉ nói: “Trước đây ta đã từng nói qua về vùng cấm sinh mệnh, nó là một thứ rất khủng bố, có thể mở khóa gen.... Trước mắt chính là như vậy, virus đang tiến hóa, tương đương với một chương trình cũng đang không ngừng tiến hóa.... Không biết vào một ngày nào đó nó có thể ra đời trí tuệ thuộc về chính mình hay không?”

“Chương trình virus này giống như là sinh mệnh đang tiến hóa, đang đi về hướng không ai biết được?” Vẻ mặt Hải Lan Đông chấn động, sau đó nhanh chóng phản ứng lại, “Đúng vậy, lúc trước chúng ta vẫn luôn bị giam cầm trên phương diện này, không cho ‘chương trình’ tự tiến hóa. Mà trước mắt… nó đang đi về hướng không biết.”

“Thể xác của người Ishdar bị bỏ trống, vừa đúng lúc cũng là một cơ hội... Có khả năng sẽ có một chủng tộc trí tuệ mới ra đời và thay thế sao? Ngài nói, có khả năng không?”

“Không biết.”

Hứa Chỉ bình tĩnh trả lời, hắn cùng Hải Lan Đông tiếp tục đi về phía trước.

Có phải là một thời đại mới hay không, người Ishdar có bị diệt sạch hay không, hắn cũng không biết.

Dù cho là một thời đại mới, nhưng Caroline vẫn có thể dẫn dắt đám người còn sống kia tiếp tục kéo dài chủng tộc như cũ, chỉ là địa vị bá chủ sẽ có khả năng bị thay thế. Nhưng ai biết trước được tương lai chứ?

Tương lai có vô hạn khả năng.

“Có lẽ, là một loại Kỷ Sáng Thế khác?”

Hắn đi qua một đống phế tích của đô thị khoa học viễn tưởng, cửa hàng sụp đổ, đường phố, phương tiện công cộng, rào chắn, tất cả đều là cái xác không hồn. Hắn thỉnh thoảng sẽ dừng lại nghỉ chân và thí nghiệm tại chỗ. Hắn tiến hành các loại thí nghiệm để kiểm tra đo lường tiềm lực của các zombie.

“Sinh mệnh mới ra đời sao?” Hải Lan Đông nhìn khả năng có thể xảy ra nhất trước mắt.

Đầu óc hắn bỗng nhiên có chút trống rỗng.

Hắn nhớ lại cảnh tượng tận mắt nhìn thấy Ma thú Finba trước đây. Nếu nói Caroline thấy được khởi nguyên của nhân loại, như vậy thì hắn không thể nghi ngờ chính là nhìn thấy được khởi nguyên của ma thú một phương thuộc về chính mình... Trong lòng hắn bỗng nhiên có một loại ý nghĩ không thể tưởng tượng nổi mà nhìn thanh niên mặc áo bào Vu sư này.

Phải chăng là ma thú và nhân loại năm đó đều được Thần linh cổ đại thần bí này trong lúc du tẩu khắp đại địa đã dùng một loại kỹ thuật nào đó quan sát, dẫn đường, thu thập số liệu… giống như hiện giờ.

Trên thực tế, hắn đã đến mức độ đó rồi, đã rất gần với chân tướng.

Bọn họ đi một đường, vượt qua văn minh thành thị đã từng cường thịnh của người Ishdar. Bỗng nhiên từ cửa sổ phía xa có truyền đến tiếng gọi ầm ĩ, “Cứu mạng!”

Hứa Chỉ ngẩng đầu nhìn lại, là một nữ hài may mắn sống sót. Nàng đang cuộn mình ở trước cửa sổ WC tầng ba, lay động cánh tay, dùng miệng kêu to, không biết nàng đã nhịn đói bao lâu rồi,

nhìn gầy ốm đến không được.

Hứa Chỉ duỗi tay ra, phá vỡ cửa sổ, đem nàng đưa đến trước mặt.

Zombie xung quanh gào rống lên vài tiếng, bị Hải Lan Đông dùng vòng bảo hộ tinh thần ngăn cách, sau đó liền không hé răng.

Hứa Chỉ đưa nước và bánh mì qua cho nàng.

"Cảm ơn, cảm ơn hai vị đại nhân!" Nàng vội vàng, kinh hỉ vạn phần.

"Đã xảy ra chuyện gì?" Hải Lan Đông hỏi.

Nữ hài nói: "Tận thế đã đến, toàn bộ tiểu khu Úc Kim của Đan Nguyên Lâu vì giao tiếp bằng thần niệm cho nên rất nhiều người đã bị cảm nhiễm... Hiện tại mọi người đều đang tự mình che chắn, chỉ có thể giao lưu bằng ngôn ngữ. Một tuần trước, ba mẹ ta đi tìm siêu thị bên ngoài, kết quả liền..."

Sắc mặt nàng cơ hồ là muốn khóc.

Hứa Chỉ cứng họng.

Nàng mở miệng liền đem tất cả mọi chuyện nói ra, không có bất kỳ sự đề phòng với người ngoài một chút nào cả, có vẻ có chút đơn thuần, nhưng đây mới là lẽ thường.

Sự khác biệt lớn nhất giữa tận thế của thế giới này và các thế giới khác chính là bọn họ nơi này không có lục đục với nhau, không có nhân tính hiểm ác, vẫn bị ràng buộc bởi "cơ chế xấu hổ tới chết", cho nên sẽ trợ giúp lẫn nhau, cộng đồng cùng chịu đựng.

Điểm này cũng làm cho bọn họ thoải mái hơn rất nhiều, cho nên mới không bị diệt sạch nhanh như vậy.

"Chúng ta tin tưởng đội cứu viện sẽ đến, quốc gia sẽ bình định

trận náo động này, khôi phục lại vinh quang của người Ishdar chúng ta." Nữ hài vô cùng kiên định, dường như mỗi một người Ishdar đều vô cùng tin tưởng vào điểm này.

Hứa Chỉ phảng phất thấy được thời đại mà trong muôn nghìn chúng sinh bỗng nổi lên một bọt sóng nhỏ, hắn nghĩ một lúc, "Có phát sinh chuyện gì đặc biệt không?"

Nữ hài trực tiếp mở miệng báo cáo, "Lúc trước có một đoàn xe may mắn sống sót đi ngang qua, nói cho ta rằng họ đang tới gần mấy đô thị phụ cận phía nam của thành phố máy móc Veolia, nghe nói ở đó đều đã biến thành tuyệt địa, còn có quái vật rất khủng bố, nghe nói bọn họ không kịp rút lui, đều đã chết."

"Đã chết?" Hải Lan Đông giật mình, nhìn về phía chỗ sâu trong thành thị.

Nữ hài trả lời: "Nghe nói xuất hiện virus cảm nhiễm biến dị đặc thù, có sự lai giống. Nó giống như quỷ sát nhân lúc trước vậy, cả người lầy lội, có dịch tế bào chảy xuống, đầu lưỡi hẹp dài, có đuôi, có bộ phận hình con khỉ, vô cùng cường đại. Nó được người còn sống gọi là... Licker."

Có một zombie đã mở được khóa gen, còn tiến vào hình thái thức tỉnh?

Khóe miệng Hứa Chỉ hơi nhếch lên, cảm thấy vô cùng tò mò.

"Mấy cái thế giới trước đây cũng không có bản lĩnh này. Đây có thể xem như một loại hình thức tự sát bằng cách bùng nổ, giống với Giải Thể Đại Pháp của Thiên Ma, rất là hung tàn, nhưng tác dụng phụ lại quá lớn, đi cùng với nó chính là đau đớn xưa nay chưa từng có!"

"Mở ra khóa gen của nhân loại? Ý thức nghiền ép tiềm lực thân thể? Nghiên cứu sinh mệnh ở đây quả là vô cùng thú vị."

Chương 556: Hành Trình Nghiên Cứu Trên Vùng Đất Chết

Hứa Chỉ bỗng nhiên như nghĩ tới cái gì, trực tiếp lấy một cái bàn luyện kim ra, dự định thí nghiệm suy nghĩ một chút. Hắn bắt đầu nghiên cứu về chuỗi gen của bọn họ, quan sát đoạn gen của bọn họ,

“Quả nhiên... người Ishdar đã từng mở khóa gen, giờ lại phong bế... Hiện tại hoàn toàn đã không còn hạn chế, đây cũng chính là nguyên nhân khiến cho những sinh vật dị thường đó dễ dàng đột biến, đương nhiên sự đột biến đó đều là mặt trái... cho nên sẽ khiến gen sụp đổ.”

Trong máy tính của Hứa Chỉ có mã hóa《 Kho gen của nhân loại 》, cho nên hắn đương nhiên là có thể nhìn ra một số đoạn đã bị biến đổi bệnh lý, thậm chí nó đã bắt đầu dung hợp, biến thành sinh vật khác...

Xét về một ý nghĩa nào đó thì đây cũng có thể xem như là một giống loài mới đang nhanh chóng tiến hóa trong kỷ Sáng Thế...

Đương nhiên, do nơi này có lẫn quá nhiều thành phần nhân tạo cho nên còn kém xa so với diễn biến tự nhiên vạn năm, hình thái sinh mệnh dễ dàng bị sụp đổ bởi vì có rất nhiều khuyết thiếu.

“Đây...”

Nữ hài bên cạnh nhìn bàn luyện kim đột nhiên xuất hiện từ hư vô, cùng với thanh niên mặc trường bào Vu sư đang làm thí thực

nghiệm ở trung tâm, nàng trợn tròn mắt, “Kỹ thuật không gian này... Thần linh siêu cổ đại?”

Chân của nàng đã mềm nhũn, nhìn phía mỹ nam tử tuấn mỹ như điêu khắc bên cạnh, tựa hồ nghĩ tới cái gì, “Ngài là... bá chủ Hải tộc, Hải Lan Đông?”

Hải Lan Đông gật gật đầu.

Trong mấy ngày này, hắn đã quá quen thuộc với việc Thần linh siêu cổ đại đi nghiên cứu khắp nơi.

Nữ hài giật mình, hồi lâu mới thở ra một hơi, nhìn Vu sư đang đùa nghịch đài luyện kim kia, nói nhỏ, “Đúng là quái nhân, quái thần.... Nhưng mà bộ dáng nghiêm túc nghiên cứu kia thực mê người, lớn lên rất tuấn tú, ngực thật rắn chắc, mùi rất dễ chịu, còn rất ấm áp...”

Mặt Hải Lan Đông hơi biến thành màu đen, nhìn thấy tồn tại trong truyền thuyết, phản ứng đầu tiên vậy mà lại là tư xuân của thiếu nữ. Thiếu nữ sinh ra trong một xã hội hoà bình thiện lương, chưa từng trải qua mạch lạc và suy sụp, không ngờ thần kinh lại lớn ngoài dự đoán như vậy.

Hắn cũng không biết nên nói như thế nào, dưới loại tình huống này, bị đói bụng mấy ngày, cận kề cái chết, người bình thường hẳn là nên tuyệt vọng, điên cuồng mới đúng.

“Hai vị đại nhân, có thể mang ta rời khỏi đây hay không?” Thiếu nữ có chút khẩn trương, “Đoàn xe còn sống lúc trước vốn dĩ cũng muốn chúng ta theo, nhưng ba mẹ và ta không muốn rời khỏi nhà. Nhưng giờ ba mẹ đã.... Ta hiện tại...”

Gương mặt trắng nõn tú mỹ của nàng ngượng ngùng, nhìn về phía Hứa Chỉ, “Ta rất ngoan ngoãn.”

“Ngài thấy thế nào? Ngài muốn mang theo nàng không?” Sắc

mặt của Hải Lan Đông rất bình tĩnh, đối với hắn mà nói thì loại nữ hài nhỏ yếu như sâu mọt chỉ có thể dựa vào cường giả để sinh tồn này, ngày thường hắn tất nhiên sẽ không để ý tới, nhưng mà hiện tại phải xem ý của Thần linh siêu cổ đại.

Nàng đã từng là đại công chúa Mikha của Naga, cho nên nàng biết rõ đối với vị tồn tại tối cao này mà nói thì muốn dạng nữ tử tuyệt mỹ nào mà không được. Thậm chí một số thủ lĩnh Hải tộc bọn họ còn có đến mấy trăm thê thiếp mỹ mạo, cứ coi trọng liền mang về bộ lạc. Cũng chỉ có trượng phu ngốc kia của nàng là khác, chỉ cưới một người là nàng. Nàng cũng từng ám chỉ Hải Lan Đông nạp thiếp, dù sao thì Quân Chủ Đại Đế hải dương mà chỉ có một nữ nhân, vậy cũng quá mất mặt...

Nhưng hắn nhưng vẫn không nghe, có lẽ cũng chính vì một Hải Lan Đông chính nghĩa thẳng tắp, tràn ngập mị lực như vậy mới khiến cho nàng đi đến bước này. Hai người bên nhau, có thể vì nhau mà trả giá cả sinh mệnh.

“Nếu theo được thì cứ theo đi.”

Hứa Chỉ liếc mắt nhìn nữ hài một cái, thu hồi bàn luyện kim. Hắn cảm thấy cũng bình thường, có thể gặp gỡ liền tính là có duyên đi, có thể cứu thì cứu, đây là đạo lý rất đơn giản.

Nữ hài tên là Triệu Thi Nhu, 72 tuổi, còn tám năm nữa mới thành niên, nhưng đã là cấp năm, thiên phú cực kỳ không tồi. Nàng cũng có thể coi là nổi danh trong toàn bộ thành thị, nhưng thiên phú là một chuyện, có thể đánh hay không lại là một chuyện khác.

Xã hội của người Ishdar cũng giống như loài người bình thường, có người tòng quân, có người làm nhân viên văn phòng, có người muốn làm nội trợ.

Triệu Thi Nhu chính là muốn làm một nội trợ.

Sau khi Hải Lan Đông nghe nói Triệu Thi Nhu không phải là chưa từng gặp qua nguy cơ, mà khi thất thủ ở hành lang nàng còn dùng nắm đấm "Đánh chết" bảy con zombie cấp bốn, thì hắn cũng có chút chấn kinh!!

"Tự ngươi cũng có năng lực chạy trốn và tự tìm kiếm thức ăn mà." Sắc mặt Hải Lan Đông trở nên quỷ dị, đi kiểm tra thi thể, "Thiên phú chiến đấu của ngươi cực kỳ đáng sợ."

Tính toán siêu nhanh là một chuyện, nó chỉ đại biểu cho việc ngươi có mang theo "Phó não", nhưng vẫn có sự khác biệt về trí tuệ, tài năng, thiên phú.

Triệu Thi Nhu cúi đầu, lộ ra vẻ khiếp đảm, khẩn trương xoa ống tay áo, "Ta không dám, bọn họ thật đáng sợ... Nhưng ta rất đói, có lẽ nếu như hai vị đại nhân không xuất hiện thì ta đã thật sự bị đói đến không chịu được mà đi ra ngoài rồi."

Hải Lan Đông lập tức phản ứng lại, xét đến cùng thì nàng cũng chỉ là một thiên kim của một gia đình bình thường, ôm búp bê Tây Dương lên mạng chơi trò chơi, xem TV, dù có năng lực cấp năm thì...

"Hơn 70 tuổi cấp năm, đó còn là chưa từng tu luyện qua.... Loại thiên phú này, nếu nỗ lực một chút thì tuyệt đối có hi vọng đạt được Thiên Đế cấp bảy! Nếu đặt ở trong Hải tộc của chúng ta thì định sẽ được huấn luyện thành thủ lĩnh, trở thành trân bảo... Mà người Ishdar lại không xem thiên phú, chỉ nhìn ý nguyện cá nhân, đúng là một chủng tộc kiêu ngạo...."

Hải Lan Đông phun ra một ngụm oán khí, nhìn mảnh phế tích này, "Bọn họ kiêu ngạo, cho nên đáng bị hủy diệt! Ta mẹ nó có thể đánh chết người Ishdar! Loại tư chất này lại tôn trọng mộng tưởng cá nhân? Muốn làm nội trợ gia đình, giúp chồng dạy con? Đánh một cái là nàng liền không còn mộng tưởng sao!"

Hắn rất đau lòng.

Nếu như hắn nắm giữ nền văn minh này thì Thiên Đế tuyệt đối sẽ không ít như vậy, ít nhất là gấp mười lần hiện tại!

Nhân quyền dùng được cái rắm! Hết thảy chỉ để trưng binh!

Nhưng ý niệm vừa chuyển, nàng liền cảm thấy mình chẳng qua cũng chỉ là miệng pháo mà thôi. Người Ishdar đúng là có kiêu ngạo để "Cự tuyệt", cho nên bọn họ mới đi đến hôm nay.

Cấp năm thoạt nhìn thì rất cường đại, nhưng khi ở trong hoàn cảnh bị bao vây bởi zombie trình độ thấp nhất là cấp bốn thì cũng chỉ có thể mặc người xâu xé. Nhưng thiếu nữ này lại tinh thông nấu nướng và các loại tài nghệ khác, có quyết tâm trở thành nội trợ gia đình, chăm sóc hai người rất chu đáo.

Ngay cả Hứa Chỉ cũng không thể không tán thưởng. Nền văn minh này đúng là vô cùng hoàn mỹ, không có khoảng cách giữa người với người, hệ thống xã hội hoàn mỹ, nhưng cũng bởi vậy mà gặp phải virus.

Hứa Chỉ cũng nhìn rõ tâm tư hoài xuân của nữ hài, nhưng ánh mắt như vậy hắn đã gặp qua quá nhiều.... Trong năm tháng dài đằng đẵng thì sinh mệnh đều sẽ hóa thành bụi đất, không phải người nào cũng đều có thể trổ hết tài năng, đi về hướng vĩnh hằng.

Chương 557: Tiến Trình Thời Đại

“Đây là... Liker?”

Ba ngày sau, Hứa Chỉ đi tới một trung tâm mua sắm đổ nát, nghiên cứu một chút, hình như là có biến đổi bệnh lý nào đó, vô cùng cường đại, hình như đã mở được khóa gen. Nhưng bởi vậy mà gen không ổn định, thọ mệnh cực kỳ ngắn ngủi, hơn nữa, lúc nào cũng phải thừa nhận thống khổ do vỡ nát, điều này khiến cho chúng nó vô cùng tàn bạo.

“Ngài thấy thế nào?” Hải Lan Đông tò mò.

“Loại dị dạng này sẽ bị đào thải.” Hứa Chỉ nghĩ một lúc, mở miệng nói: “Trừ khi xuất hiện nhiều thân thể tối ưu hơn, có thể tự chủ tiến vào, rời khỏi hình thái ‘thức tỉnh’.”

Có lẽ không ai biết được tương lai sẽ sinh ra loại zombie như thế nào?

Hứa Chỉ ngây người.

Nếu nói các “Chương trình” trước đây bị ức chế, như vậy hiện tại, nương theo thể xác của người Ishodar cùng với lượng máy tính khổng lồ làm vật dẫn thì không biết liệu có thể sinh ra virus Trojan không ngừng biến dị, sinh ra một chủng tộc mới hay không?

Thật ra thì Hứa Chỉ vô cùng chờ mong hình thái phát triển của hắn.

Giờ khắc này, năng lượng hiện tại mà hắn thu hoạch vẫn đang tiếp tục. Bởi vì điểm xuất phát của thế giới này quá cao, cấp bậc

bình quân là cấp bốn, so với bình quân bậc một trước đây....quả thực là khác nhau như trời với đất.

“Ta phải rời đi.” Hứa Chỉ nói.

“Ngài, không mang theo nàng đi cùng sao?” Hải Lan Đông nhịn không được nghẹn một hơi.

Hứa Chỉ lắc đầu.

“Ngài đúng là Thần linh đáng kính nể.”

Hắn kinh ngạc vài giây mới phản ứng lại, vậy mà thật sự chỉ là cứu người, thậm chí “Thù lao” cũng không cần.

Lúc trước, hắn vẫn luôn cho rằng Thần linh siêu cổ đại ban ân huệ cho Caroline là bởi vì hai người có quan hệ đặc thù, giờ xem ra hiển nhiên là không phải.

Tiếp theo, Hải Lan Đông chủ động mang Triệu Thi Nhu theo. Nàng cảm thấy như đã nhặt được một bảo bối, “Nếu ngài không cần, vậy thì ta sẽ mang đi, ta đã thích chủng tộc này rồi, nói như thế nào nhỉ? Có thể tín nhiệm, làm tâm phúc, có thể giúp ta xử lý một chút chuyện... Ta biết điều đó thật buồn cười, mình không thể tín nhiệm Hải tộc lại đi tín nhiệm một người ngoại tộc.....”

Triệu Thi Nhu đang run bần bật.

Trong đầu nàng đều là câu nói lúc trước: “Loại tư chất này lại tôn trọng mộng tưởng cá nhân? Muốn làm nội trợ gia đình giúp chồng dạy con? Đánh một cái thì nàng liền không còn mộng tưởng sao!”

Nàng đáng thương hề hề nhìn về phía Hứa Chỉ, muốn Thần linh mang nàng đi.

Hải Lan Đông lặng lẽ truyền thần niệm, “Đơn thuần mà có

năng lực, mới dễ khống chế... Chẳng qua, nàng hình như rất để ý ngài, tâm sinh ái mộ, ta sẽ giúp ngài giữ lại..."

Hứa Chỉ không nhịn được mà bật cười, nhìn chằm chằm vào Hải Lan Đông, người này quá khéo đưa đẩy, rõ ràng chính mình nhìn trúng thiên phú của đối phương, còn nói là tiện tay chiếu cố?

...

Hứa Chỉ hơi mở mắt ra ở trong phòng khách.

"Trên thực tế, trận tai nạn đại diệt tuyệt này đến rất đúng lúc."

Thực lực của người Ishdar tầng dưới chót rất hùng hậu, nhưng cho đến nay vẫn chưa xuất hiện vị Thần nào... Là bởi vì bọn họ quá hòa thuận, không có người tử vong, cũng không phát động chiến tranh đối với bên ngoài, một đám nhà khoa học đều chỉ biết liều mạng nghiên cứu.

Nếu không có hạo kiếp thì sẽ không có Thần.

"Hiện tại chỉ mới bùng nổ một đoạn thời gian mà đã phản hồi lại năng lượng cho hai vị Thần rồi. Đây cũng là do ngươi không tự mình thu thập sinh vật phân tán ở các nơi và trong cơ thể của các zombie cường đại. Mà người mài giũa từ trong tai nạn tất nhiên sẽ là người đứng ở trên đỉnh, nếu bắt lấy cơ duyên, hẳn là sẽ đột phá nhanh thôi..."

Tai nạn thường sẽ dự báo kỳ ngộ.

Thời đại đã nổi gió.

Trên mảnh phế tích kia, rất nhanh thôi sẽ có Thần xuất hiện, hơn nữa số lượng còn không ít!

Dù sao thì mảnh đất kia cũng quá khổng lồ, ước chừng gấp

một trăm lần thế giới Hoang Cổ.

...

Diễn đàn Bào Tử Tiến Hóa, các người chơi đều đang rất đang phấn khích.

Phong cách như thế nào lại đột nhiên thay đổi rồi, virus sinh hóa zombie, đất chết tận thế. Rốt cuộc là ngươi là xuyên qua hay là chúng ta đã xuyên qua!?

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Trong hình ảnh là một mảnh phế tích, chính là đống đổ nát của thế giới khoa học viễn tưởng kia.

Đổ nát thê lương, zombie du đãng trên đường phố, phi thuyền màu đen khổng lồ rơi xuống trên các tòa nhà cao tầng, giống như là một con cá voi màu đen dài vài trăm thước đang mắc cạn trên sườn đồi. Khung cảnh này đã đánh sâu cảm giác cực đoan vào thị giác của mỗi người, bởi nó mang theo vẻ tang thương của lịch sử.

Nhìn nó chân thật hơn so với tất cả bộ phim khoa học viễn tưởng, hình ảnh CG tinh xảo, poster trên Trái Đất. Bọn họ cảm thấy răng có chút đau!

Đây đúng là có độc mà! Còn chưa đẹp được bao lâu, khoa học kỹ thuật còn chưa bắt vào trong tay, hiện tại đã không còn?

Không còn!

Các viện nghiên cứu lớn càng cảm thấy khó thở, cảm thấy rất là khó chịu. Họ chỉ còn cách "Một bước nhỏ của Trái Đất, bước tiến lớn của nhân loại" có một bước.

Nhưng mà vẫn có người tương đối lạc quan, phát biểu quan điểm của mình trên mạng:

“Không cần gấp. Điều này đối với ngươi mà nói thì chỉ như là một cuộc sống mới mà thôi, một thời đại thuộc về ngươi! Ngươi không chỉ có có thể điều khiển chiến giáp máy móc đi đánh zombie! Còn có thể tu luyện thân thể, đây là một thời cơ tốt để ra tay, thực hiện lãng mạn của nam nhân. Hơn nữa, văn minh hủy diệt cũng chính là thời cơ để đánh cắp kỹ thuật văn minh.... Đây là một tương lai với vô hạn khả năng!”

Mọi người nghe xong đều cảm thấy rất có đạo lý.

Có thể tùy tiện xây dựng một nền khoa học kỹ thuật mới, muốn phát triển cái gì thì phát triển cái đó, dù sao thì phế tích cũng chẳng có gì.

Hạ Nghê Minh chỉ cười cười, nói về hy vọng đang bốc cháy với mấy người, “Khụ khụ khụ, ta nói cho mọi người một chút về tình huống hiện tại. Internet đã bị phá hủy, mọi người bắt đầu giao tiếp bằng ngôn ngữ, trở về nguyên thủy, các nhà khoa học đứng đầu của mấy trung tâm viện nghiên cứu bị đánh nát đều đã được Caroline mang đi,

Cho nên! Bản vẽ và tư liệu chế tạo của trung tâm đều không thuộc quyền sở hữu của công dân bình thường, Chúng ta chỉ có thể tự phá hủy rồi nghiên cứu lại.”

Mọi người hộc máu, ngươi hủy đi một cái cho ta nhìn xem nào?

Nền văn minh này quá lớn, đặt đĩa bay của người ngoài hành tinh trước mắt ngươi thì ngươi cũng cần một khoảng thời gian dài mới có thể nghiên cứu ra. Hơn nữa, nền văn minh máy móc ma năng này là dùng nguồn năng lượng ma tinh, là sự kết hợp giữa máy móc và siêu phàm, cho nên kỹ thuật vốn dĩ có thể tham khảo

đã rất ít rồi...

Hạ Nghê Minh vẫn mỉm cười.

Hắn không có hứng thú đối với những kỹ thuật đó, chỉ cần có thể sử dụng cơ giáp là được. Ngươi đi motor, còn muốn nghiên cứu nguyên lý của nó sao?

Hạ Nghê Minh lập tức cảm thấy hãnh diện. Một người nghiêm túc như mình, lúc trước thiếu chút nữa đã bị bọn họ làm cho lạc đường, nhưng hắn vẫn rất đứng đắn, không thay đổi ý nguyện ban đầu,

“Chiến giáp máy móc, hiện tại hư một cái thiếu một cái, phỏng chừng rất ít người có thể sửa chữa đi. Trên thực tế, một số nhà khoa học bình thường cũng không phải là không có trợ thủ nghiên cứu, bọn họ cũng không có khả năng mang theo toàn bộ, nhưng rất khó để gặp được.... Nếu gặp được một người, chúng ta có thể để hắn truyền tri thức cho chúng ta, khi đó chúng ta sẽ có thể sửa chữa cơ giáp, sẽ là một Cơ Giới Sư.”

Chương 558: Bệnh Thần Kinh

Mọi người vẫn nhen nhóm lên một tia hy vọng. Thời mạt thế, nhân tài là quan trọng nhất!

Hơn nữa, mặc dù người Ishdar đã đóng kết nối riêng của bọn họ lại, nhưng vẫn có thể tiến hành kết nối ký ức, chỉ cần phòng ngừa virus lây nhiễm trên người đối phương là có thể học được kỹ thuật trong não của đối phương.

Ưu thế của nền văn minh cao cấp này vẫn còn tồn tại.

“Các vị, ta đã mang Đỗ Tuyết trốn thoát. Caroline cũng không mang chúng ta rời đi, Đỗ Tuyết là người thừa kế đời tiếp theo lại rất mạnh mẽ, nàng tỏ vẻ là sẽ không nghiên cứu, muốn ở lại cứu trợ những người còn sống sót… Chờ Caroline trở về, mà đây cũng là điều ta muốn!

Ta được mang qua đó, phỏng chừng vẫn sẽ phải ở trong vườn bách thú.

Hiện tại, chúng ta vẫn còn ở trong phế tích, tiến hành sinh tồn trong tận thế, bắt đầu làm ruộng, có ai có dược tề hỗ trợ dung hợp huyết mạch không? Ta không có não hạch, chỉ có thể đi theo con đường siêu phàm trước đó, bắt đầu tu luyện hệ thống siêu phàm. Ta thấy ma thú nơi này cũng không khác Evil Eye là bao.

Còn có, có ai có thể dạy ta cách xây dựng nơi ẩn núp trong tận thế không?”

Hắn cảm giác như đã trút được gánh nặng, “Tiện thể nhắc tới! Zombie không cần mũ, chủng quần của ta đã an toàn! Ta muốn hóa hình, kết hôn với Đỗ Tuyết (sa điêu lui tán.jpg)”

Lời nói này của hắn lập tức khiến cho mọi người cảm thấy hứng thú, vốn dĩ mọi người đều định trực tiếp hỗ trợ thảo luận, nhưng lời này là có ý gì? Sa điêu lui tán? Là do ta không thể cầm đao, hay là do ngươi nông nổi?

“Ngươi muốn hóa hình? Kết hôn với Đỗ Tuyết? Hấp thu nhiều tinh hoa nhật nguyệt như vậy rốt cuộc cũng đi tới bước này sao? (cảm động)”

Hạ Nghê Minh sửng sốt, cảm thấy có chút không đúng.

“Như vậy, đứa nhỏ là của ai?”

Hạ Nghê Minh nhìn thấy câu này, cảm thấy rõ ràng là không đúng rồi. Chủng quần của ta chỉ là bị thuần dưỡng, đâu có liên quan gì tới ta, trên đầu ta không có thảo nguyên xanh nhá.

“Đáng giận! Ngươi đã từng là đại lão trăm triệu một hạng mục! Như thế nào lập tức liền không còn gì!! (Đấm ngực dậm chân)”

“Ài! Giết một người là tội, giết vạn người là hùng, giết trăm vạn là hùng trong hùng! Giết trăm triệu là bộ, ngươi là nhân vật anh hùng đã giết vô số người cũng muốn trốn khỏi sân khấu! (Vô cùng đau đớn)”

Hạ Nghê Minh: “...”

Hắn cảm thấy răng đột nhiên đau, cảm thấy hắn đúng là quá khó khăn mà, nhịn không được nói: “Nói chút tiếng người được không?”

Lập tức liền có người mở miệng: “Ta cảm thấy ngươi đừng theo đuổi Đỗ Tuyết, bởi vì nàng căn bản là không xứng với ngươi!”

Hạ Nghê Minh lập tức cả kinh, rốt cuộc cũng có cái có thể nói!

Hắn tuy rằng là người xuyên không, mang theo chủng quần thoạt nhìn rất là rác rưởi nhưng sớm hay muộn thì hắn cũng sẽ đi lên đỉnh cao nhân sinh, trở thành tồn tại cường đại nhất trên thế giới này, nhưng mà Đỗ Tuyết cũng không kém! Nàng đơn thuần thiện lương, còn nắm giữ chìa khóa quyền lực tối cao của nhân loại.

Hạ Nghê Minh lập tức nói: “Quá khen, ta cảm thấy nàng vẫn rất là xứng đôi với ta. (Chắp tay ôm quyền.jpg)”

“Không không không, nàng vẫn là không xứng với ngươi, bởi vì ngươi có chí hướng rộng lớn!”

Hạ Nghê Minh lập tức hớn hở, đây là một người bình thường, rất hiếm thấy! Ngươi có thể nói nhiều một chút! Chí hướng của ta có thể không lớn sao, một người xuyên không, không phải đều hy vọng đi lên đỉnh cao nhân sinh? Làm chúa tể tại thế giới khác sao?

Ai biết tiếp theo câu lại là: “Chí hướng của ngươi vô cùng rộng lớn, bởi vì ngươi cóc mà đòi ăn thịt thiên nga!”

Hạ Nghê Minh:!!!

Các ngươi đúng là có bệnh thần kinh!

...

Trong đầu lại có tiếng nói:

"Nếu ngươi không đến, ta sẽ giết sạch sinh mệnh tại đây.”

Hạ Nghê Minh run lên, nhìn bốn phía.

"Làm sao thế?” Một đội viên bên cạnh hỏi.

"Không có gì..." Hạ Nghê Minh thả tai nghe điện thoại xuống, “Các người đi về trước đi, ta ở lại tiếp tục điều tra.”

Xung quanh không có gì khả nghi. Dù sao cá khí cầu cũng thường bay ra điều tra, rồi lại lần lượt quay về.

Hạ Nghê Minh đi theo giọng nói trong đầu tới tòa nhà số năm trong tiểu khu, đi tới một cầu thang hoang vắng, vào trong căn hộ số 503, qua phòng khách tới một căn phòng.

Hắn nhìn thấy một bé gái phương Đông khoảng mười tuổi, xinh xắn như búp bê.

Người cô bé đầy máu nhưng vẫn có thể nhận ra trang phục lúc trước là một bộ váy xếp ly xinh đẹp, đáng yêu như một con búp bê mỏng manh, có vẻ là con nhà giàu hơn người. Điểm bắt mắt nhất là một bông hoa đào đỏ thắm buộc trên tóc, phía sau xòe ra một cây dù màu hồng phấn.

“Trước khi bị lây nhiễm tất nhiên có xuất thân nhà giàu.”

Hạ Nghê Minh nhìn cây dù. Đây là chất liệu chế tạo chiến giáp cơ giới chân không kiểu mới nhất, vẫn chưa đưa vào dân dụng, vậy mà có người dùng để làm dù cho con gái?

Bé gái hé miệng:

“Yên tâm, ngươi không phải người. Ta không ăn óc của ngươi.”

Trời ơi!

Nó… thật sự nói được!

Hạ Nghê Minh gào thét trong lòng, rung động vô cùng. Hắn biết khi xuất hiện Zombie cao cấp có trí tuệ thì sẽ xảy ra chuyện gì.

Cộng đồng mạng cứu ta!

Hắn muốn lao đi cầu cứu, nhưng ngay bây giờ chẳng có tác

dụng khỉ gì.

“Ngài Zombie, ta không có não! Đừng ăn ta!” Hạ Nghê Minh nhanh chóng chứng tỏ trong đầu mình toàn không khí, không có hạch não.

Bé gái Zombie: “…”

Lần đầu tiên cô bé nhìn thấy sinh vật không có chút gan dạ nào như vậy.

“Yên tâm… ta sẽ không truy sát đám nhân loại vừa rồi… bởi vì ta đã ăn được rất nhiều nhân loại. Đại khái là… 1731 người. Hiện giờ ta đã rất thỏa mãn.” Bé gái không để ý đến Hạ Nghê Minh, mỉm cười, toàn thân tỏa ra khí tức Chuẩn Đế: “Vì thế, hiện tại ta không cần ăn thịt người, trừ khi gặp phải người đặc biệt.”

"Người đặc biệt?" Hạ Nghê Minh giật mình, khẩu vị của zombie cũng bị nuôi đến kén ăn rồi à?

Cô bé nghiêng đầu nghĩ một chút, rất nghiêm túc suy tư:

“Chính là người mà trong đầu có kỹ thuật đặc biệt. Hưm… dùng cách nói của các ngươi là, giống như game online vậy, các ngươi là sách kỹ năng biết đi. Đánh quái có thể rơi sách kỹ năng, máy móc… Chiến đấu… chữa bệnh… vũ khí…”

Hạ Nghê Minh sởn cả tóc gáy.

Zombie ăn não người nhận được kỹ năng và kinh nghiệm trong não người, lại còn cả ký ức? Con bé rõ ràng biết game online, tuyệt đối là do ăn não người rồi nhận được kinh nghiệm xã hội và văn minh nhân loại trước kia.

“Lúc ta sinh ra ký ức, ta đã không nhớ rõ chuyện trước kia. Ta lúc còn sống là ai? Sinh ra trong gia đình gì? Có cha mẹ yêu ta hay không… Chúng ta bị lây nhiễm thành zombie tương đương với não

đã chết, giống như một cái máy vi tính mạnh mẽ chết nguồn,… hoặc là còn sót lại một số mảnh vỡ vụn vặt.”

Bé gái bình tĩnh nhìn phía ngoài cửa sổ, bên dưới là một khu phế tích có zombie qua lại khắp nơi.

“Ta đã là một sinh mệnh khác. Não bộ của ta tự nhiên hình thành ngôn ngữ lập trình sinh mệnh độc lập, đã không còn là C++, vẫn có tính lây nhiễm kinh người… Ta sinh ra trong cây dù, ngươi có thể gọi ta là Tán Nữ… Hoặc là, trên đầu ta có đóa Sakura, cứ gọi ta là Sakura đi?”

Bé gái hiếu kỳ nhìn Hạ Nghê Minh:

“Ngươi cảm thấy, ta nên lấy tên gọi là gì?”

Hạ Nghê Minh lạnh cả lưng.

Sinh mệnh mới này đã có đầy đủ trí tuệ, đang bắt đầu suy nghĩ về cuộc đời của mình. Nó đang thử suy nghĩ: Mình sinh từ đâu đến, chết lại đi về đâu, thậm chí thử tiếp xúc với thức ăn của mình, loài người.

Đương nhiên, lấy Hạ Nghê Minh làm môi giới liên lạc.

Chương 559: Văn Minh Virus Đáng Sợ

“Ngươi lấy tên là Sakura đi, rất đẹp.” Hạ Nghê Minh cười gượng. Đối phương đang thăm dò vì hiếu kỳ, không biết lúc nào sẽ giết hắn.

"Vậy ta gọi là… Sakura?” Cô bé trầm ngâm.

“Giống như ngươi… còn bao nhiêu?” Hạ Nghê Minh sợ hãi.

“Ở khu trung tâm Veolia có rất nhiều. Chỗ phế tích kia đen xì xì… có tới hơn mười tên. Chúng rất mạnh mẽ, có hình thái khác nhau, liên tục tranh cướp lãnh địa. Đồng thời, đồng loại mới còn không ngừng sinh ra trong hàng triệu zombie, nhưng chúng chia làm hai phe phái.” Sakura nói.

“Hai phe phái?” Hạ Nghê Minh không nhịn được hỏi.

“Phe phái thứ nhất là phái tàn sát, muốn giết sạch nhân loại, ăn hết não người. Chúng ý thức được tính đáng sợ của người Ishdar, sợ họ quay đầu lại, nên muốn diệt tuyệt chủng tộc này.”

“Phe phái thứ hai là phái chăn nuôi, muốn chăn nuôi nhân loại, ăn não người, giống như là nuôi heo vậy, có thể kéo dài con đường phát triển.”

Da đầu Hạ Nghê Minh đã tê rần:

“Ngươi thuộc phái thứ hai?”

Cô bé không thẳng tay tàn sát người mà tới đây giao lưu, có lẽ là muốn nuôi nhốt nhân loại. Doanh trại này nguy hiểm rồi…

"Không! Ta lưu phái thứ ba, phái hòa hợp với nhân loại."

Sakura cười, nhìn đường phố vỡ tan bên ngoài, nhàn nhã nói:

"Ta không ăn thịt người. Ta muốn nhân loại cổ đại làm đoàn cố vấn cho ta. Ta sẽ cung cấp hoàn cảnh tốt nhất cho họ, khôi phục cuộc sống tốt đẹp trước đây cho họ, dành cho họ nhân quyền cùng với đãi ngộ công dân, phát triển khoa học kỹ thuật... Chính là vì ta biết bộ não của họ đáng sợ, có thể tiếp tục kết nối não bộ để phát triển văn minh, ta mới muốn họ làm việc cho ta..."

Hạ Nghê Minh nhìn cô bé, cảm thấy một loại khí thế bá đạo không tên.

Có thể nói là kiêu hùng, có khí chất của kẻ lâu ngày ở địa vị cao.

Vào giờ phút này, thân thể hắn không run rẩy vì sợ hãi, mà là vì lời nói này.

"Đến nào, dẫn ta đi nói chuyện với thủ lĩnh của các ngươi." Sakura nói: "Vì các ngươi đã không còn lựa chọn nào khác... Ta muốn đồ sát các ngươi chỉ là chuyện trong một ý nghĩ."

...

Nơi đóng quân của người sống.

Đỗ Tuyết nhìn Sakura khủng bố, sau khi nghe xong liền trầm mặc.

"Ngươi muốn bộ lạc chúng ta thần phục, sau đó cống hiến cho ngươi?" Đỗ Tuyết cắn răng, gật gật đầu nói: "Có thể!"

"Ngươi đang nói dối."

Sakura chống dù, mỉm cười nói:

“Cơ chế xấu hổ đến chết, pháp luật, là đối với nội bộ nhân loại… Người Ishdar không hề có tình cảm đối với ngoại tộc, không có giới hạn pháp luật và quy tắc nào cả. Nếu không, các ngươi trước đây làm sao trở thành bá chủ? Bất cứ lúc nào, các ngươi cũng có thể làm phản ta. Ngươi đang nghĩ kế tạm thời, đúng không?”

Đỗ Tuyết run rẩy.

Nàng vốn cực kỳ thông minh, nhưng còn chưa trưởng thành đã đụng tới loại khủng bố quái vật này.

Sakura vẫn mỉm cười, nói:

“Ta biết… ngươi có quyền hạn tối cao của nhân loại: Khóa động. Ta đặc biệt đi ra vùng ngoài, tới từng thành thị để tìm kiếm ngươi đã quá lâu quá lâu.”

Đôi mắt Đỗ Tuyết chợt trợn trừng.

Ầm!

Khí tức Đỗ Tuyết chớp mắt bành trướng lên. Sát ý khổng lồ ào ạt tỏa ra. Toàn thân nàng chảy ra, sau lưng mọc cái đuôi thật dài như một con khỉ màu đen trong bùn nhão, khí tức khủng bố. Nàng vươn tay chụp tới.

“Licker?” Sakura đảo ngược người, che dù làm một tư thế tránh né, cũng cả kinh: “Licker… chưa hề lây nhiễm?”

Cô bé hé miệng.

“Vậy ngươi hãy nhìn hình thái của ta một chút!”

Ầm ầm!

Thân thể Sakura bỗng nhiên cao vụt lên, quần áo tấc tấc bị căng nứt. Cô bé hóa thành một bạo quân khủng bố, cơ bắp vặn

vẹo, chất nhầy chảy ra lách tách:

“Ngại quá, ta là Tyrant!”

Rầm!

Một con Licker, một con Tyrant đối lập nhau, khí thế khủng bố lan tràn.

Đỗ Tuyết tuyệt vọng. Đối phương chỉ cần làm nàng tổn thương một chút thôi, nàng sẽ bị lây nhiễm, căn bản không hề có khả năng thắng… Chủng tộc trí tuệ mới sinh đã tới trình độ này rồi sao?

Thân thể nàng co về, trở lại hình thái bình thường.

Bé gái đối diện cũng quay về dạng người:

“Ngươi rất thông minh, biết ngừng tay… Các ngươi không tiến vào khu hạch tâm, đã đánh giá quá thấp trình độ phát triển của virus. Chúng ta là zombie cao cấp, không có tường lửa, về căn bản đều có thể tùy ý tiến vào hình thái khóa gen, dễ dàng khống chế tâm trạng, bùng phát tiềm năng biến thân, chỉ là rất tổn hại cơ thể.”

Đỗ Tuyết trầm mặc một chút:

“Sao ngươi biết ta có khóa động…”

“Thật không khéo là, ta ăn một số ký ức của nhà khoa học tại phòng nghiên cứu trung ương, có một số mảnh vỡ ký ức.” Sakura bình tĩnh nói: “Ngươi có quyền hạn tối cao của người Ishdar., ngươi đại biểu cho người Ishdar, ngươi có tư cách đàm phán với ta… Ta yêu cầu ngươi cưỡng chế công phá quyền hạn chủ chốt, xếp ta vào quyền hạn công dân trong cơ chế xấu hổ đến chết của người Ishdar!”

Đỗ Tuyết nhìn cô bé, biết ý.

Xếp cô bé vào hàng công dân thì người khác đều không thể ra tay với cô bé, giống như quỷ sát nhân được bảo hộ trước kia vậy. Không ai có thể phản bội cô bé, mà cô bé… lại có thể tùy ý giết người. Điều này có nghĩa, toàn bộ người Ishdar trở thành nô lệ của nàng ta.

Trên thực tế, trải qua những ngày vừa rồi, Đỗ Tuyết đã sớm cưỡng chế giải tỏa khóa động, nhưng vẫn không hề làm gì. Bởi vì cơ chế xấu hổ đến chết vẫn còn có thể làm cho người may mắn còn có thể sống sót, có thể tín nhiệm lẫn nhau, nhất trí chống cự tai nạn bên ngoài, không nghi ngờ lẫn nhau, thành lập nơi đóng quân của người may mắn sống sót.

Quỷ sát nhân chung quy là một sự kiện với xác suất rất nhỏ, chỉ là một trong mấy trăm triệu người Ishdar mà thôi.

"Ngươi đã không có lựa chọn."

Sakura nói:

“Đối với ngươi, đó là lựa chọn tốt nhất! Ta đã thấy văn minh xã hội của người Ishdar các ngươi… Ta lựa chọn che chở cho các ngươi, không ăn các ngươi. Nhân loại các ngươi phải phục vụ cho ta…

Đồng thời, bản thân ngươi đang kéo dài hơi tàn. Không phải các ngươi đang đợi Caroline quay về cứu viện sao? Làm thuộc hạ của một zombie có thể sống tốt hơn. Chờ Caroline tương lai quay về cứu viện, Thần của các ngươi trở về… có lẽ có thể giết được ta, có phải không? Đối với ngươi hay với ta đều là lựa chọn tốt nhất trước mắt.”

Một zombie ăn thịt người lại yêu cầu được che chở cho loài người?

Đỗ Tuyết trầm mặc.

Cô bé kia vẫn là quỷ sát nhân.

Có thể lây nhiễm, giết con người, nhưng đây là lựa chọn cuối cùng của cô bé. Giống như quỷ sát nhân, cô bé cũng muốn có quyền hạn của người Ishdar, nô dịch người Ishdar, mà không phải giết chết!

"Được, ta sửa!" Đỗ Tuyết nói. Nàng lấy khóa động, thay đổi chương trình dưới sự giám sát của Sakura.

Đỗ Tuyết giải thích:

"Vốn mạng lưới liên thông, nhờ vào 'Thiên Võng' sẽ trực tiếp bao trùm toàn bộ mỗi người Ishdar, thế nhưng hiện tại mạng lưới đã bị cắt đứt, người người đều đóng mạng… Chúng ta chỉ có thể lần lượt tiếp xúc với từng bộ não, chậm rãi chuyển hóa người sống sót trong nơi đóng quân của chúng ta."

Đỗ Tuyết mang theo Sakura đi tới doanh trại người sống, lập tức gây ra sóng gió không nhỏ, nhưng cuối cùng vẫn được dẹp yên. Thay đổi quyền hạn công dân cho mỗi người, nhét Sakura vào pháp luật công dân của họ. Người Ishdar không thể nảy sinh lòng xấu xa với cô bé.

"Đưa khóa động cho ta. Nếu không, ngươi sẽ ngầm động tay chân." Sakura đưa tay ra.

"Ngươi!" Đỗ Tuyết biến sắc.

Gương mặt Sakura nghiêm lại.

"Yên tâm, ta cần các ngươi, sẽ tôn trọng những sinh vật trí tuệ các ngươi, là mẹ đã sinh ra zombie chúng ta… Nếu không, ta đã giết hết các ngươi từ lâu, không cần phiền phức như vậy." Sakura lấy đi chìa khóa, bĩu môi: "Ta cũng là sinh mệnh, sẽ cô đơn, khát vọng sống cộng đồng, cần tình hữu nghị… Cho dù ta quan tâm các ngươi vì là đồ ăn của ta, ta cũng sẽ ức chế kích động ăn các ngươi.

Ta đã là sinh mệnh có trí tuệ rồi!”

Chương 560: Chăn Nuôi

Bên ngoài, trên internet, toàn bộ mọi người kinh ngạc.

"Đây là..."

“Virus, còn khuếch đại hơn chúng ta nghĩ! Nhanh vậy đã xuất hiện loại quái vật này!”

Xã hội văn minh cao cấp này thật quá khủng bố, từ đầu tới đuôi đều không bị người Trái Đất bọn họ nắm mũi dắt đi giống như xã hội nguyên thủy khác. Mà cả đám bọn họ liên hợp lại vẫn bị treo lên đánh.

Phó bản cấp Địa Ngục cao cấp này quá khó.

Dù sao trình độ văn minh của đối phương cao hơn người Trái Đất, mình mới là người nguyên thủy.

"Trời ơi! Bị đánh cho hoài nghi nhân sinh rồi!"

“Fuck, zombie cũng đã sinh ra trí tuệ đáng sợ như vậy! Không thể có thời khắc người Trái Đất chúng ta vùng lên sao?”

“凸 (艹皿艹), ta vốn cho rằng Trái Đất OL đã là phó bản cấp Địa Ngục, sáng tạo ra kỷ lục có tận bảy tỉ người cùng online. Sinh ra không kèm theo trang bị, phải qua phó bản tiểu học, trung học, nâng cấp hói, bị đám nhà giàu đại gia treo lên đánh… Không ngờ người ngoài hành tinh cũng sống gian nan như vậy!”

Nhưng có người đưa ra ý kiến:

"Hướng dẫn nàng! Tuy rằng đã sinh ra trí tuệ, nhưng vẫn chỉ là một bé gái, còn ngây ngô lắm, chưa biết yêu đương. Phải trộm lấy

trái tim nàng!”

“Nhưng nàng mới hơn mười tuổi mà!”

“Mười tuổi cái rắm ấy! Đã không còn là người cũ nữa, chỉ là sinh mệnh mới sinh trong thân thể mà thôi. Đồng thời, virus chiếm cứ thân thể, nàng vẫn sẽ lớn lên, sẽ chết già! Yên tâm! Qua tám mươi năm nữa chính là một thiếu nữ yêu kiều ngọc ngà rồi!”

“Tầng trên, cuồng zombie, kế hoạch đào tạo zombie loli à?”

“Sư bố mày! Suy nghĩ một chút còn được, bởi vì người khác căn bản không dám tới gần, sợ bị lây nhiễm. Cá khí cầu lại khác. Hắn không có não, căn bản không phải một cái máy tính, không sợ lây nhiễm!”

…

Sau khi Hạ Nghê Minh đọc xong liền khiếp sợ: Lẽ nào ta phải làm nam cặn bã?

Nhưng để cứu vớt thế giới, ta chỉ đành đi hẹn hò thôi! Rất nhanh, được sự giúp đỡ của một đám cộng đồng mạng, “Date A Live” đã khai mạc.

Hạ Nghê Minh thử gõ cửa phòng đối phương, ra vẻ nịnh nọt, nhưng vẫn không thấy được sắc mặt tốt, đồng thời cũng không hề có tiến triển gì mới, lệ rơi đầy mặt: Đám người chơi ảo tưởng này hại ta! Lừa ta đi làm liếm chó!

Người ta lúc nào cũng cầm kè kè cái dù, đã sớm nói với ta: Ngươi mà không che thì trời nắng. Thật thiệt thòi cho ta ngu ngốc đến đây làm chó liếm cho nữ thần, người ta đã từ chối ta lâu rồi.

Hắn vô cùng đau đớn, cảm giác mình lại bị lừa bịp.

Năm thứ sáu đại tai biến.

Mấy trăm triệu zombie vẫn tản mác khắp nơi, bắt đầu lục tục xuất hiện những con có trí tuệ, có “Hình thái chiến đấu”. Chúng bắt đầu tự xưng là Thi tộc, chủng tộc sinh ra từ xác chết, cũng tự xưng là: Loài người mới!

Sakura thu nhận lượng lớn người may mắn sống sót.

Nàng lập cứ điểm tại thành phố Noni, thành lập nơi đóng quân, đồng thời dùng sóng tinh thần của mình xua đuổi triều zombie, xây dựng tường vây, che chở nhân loại.

"Nơi này là quê hương của loài người!"

Tiếng nói của nàng bắt đầu được người Ishdar tín nhiệm. Thậm chí có lúc, bọn họ còn quên mất nàng là một zombie, cũng giống người Ishdar bọn họ, cũng bị "Cơ chế xấu hổ đến chết" hạn chế, tôn trọng nhân quyền, tôn trọng pháp luật.

Chiến giáp cơ giới, y tế, khoa học kỹ thuật, các hạng văn minh nhanh chóng khôi phục, thực lực của nơi đóng quân Sakura đã tăng nhiều. Được Sakura dẫn dắt, người Ishdar điều khiển cơ giáp vây quét mấy tên zombie cùng đẳng cấp Thiên Đế với nàng, nhanh chóng tiêu diệt chúng!

Sakura ăn bộ não của bọn chúng, thực lực tăng mạnh!

Nàng vốn là Chuẩn Đế yếu đuối, bây giờ đã lập tức đột phá thành Thiên Đế, trở thành một trong số các zombie mạnh nhất.

“Khốn kiếp! Tán Nữ Sakura thu phục lũ thức ăn thấp kém kia, hợp lực với chúng săn giết chúng ta!”

Nhất thời, vô số zombie Lây nhiễm giả, Tyrant, Queen Leech, Licker cảm thấy nguy cấp. Chúng không có thuộc hạ, bây giờ bắt đầu noi theo Sakura thành lập nên nơi đóng quân cho người sống sót của riêng mình.

"Đây là chiều hướng phát triển! Văn minh nhân loại cổ vẫn khiến chúng ta thèm nhỏ dãi." Sakura nói.

Năm thứ bảy đại tai biến.

Phe phái ăn thịt người hầu như đã tuyệt diệt.

Phe phái "Chăn nuôi toàn nhân loại" nhanh chóng tăng cường.

Zombie cao cấp bắt đầu che chở cho người Ishdar may mắn còn sống sót, giúp họ chống lại bầy zombie, thậm chí vây quét zombie cấp thấp, thành lập điểm tụ tập để loài người thần phục chúng, sau đó phát triển khoa học kỹ thuật và văn minh.

Thế nhưng, sự tàn bạo của zombie đẳng cấp cao khiến rất nhiều người Ishdar bất mãn, ngấm ngầm đâm dao sau lưng.

Nhân quyền của họ gần như chỉ đối với người cùng tộc, còn với ngoại tộc là không hề có một chút xấu hổ.

Chỉ có tại nơi đóng quân của Sakura mới không cần lo lắng phương diện này.

Thậm chí, Sakura còn có thể dùng quyền hạn để triệt để nô dịch người Ishdar, nhưng nàng vẫn cho họ nhân quyền và quyền tự do cực cao. Nàng trở thành Thần bảo hộ cho nhân loại. Điều này càng hấp dẫn nhiều người sống sót tới đây nương tựa vào.

Năm thứ tám đại tai biến.

Phần lớn zombie cấp cao vẫn bị đào thải. Thậm chí, vì chúng giúp đỡ nhân loại phát triển mà bị nhân loại ngầm tập kích sau lưng, lật đổ sự thống trị của chính chúng.

Những con người ở nơi đóng quân kia đánh tan sự khống chế của zombie cao cấp, sau đó xách theo hạch não của chúng đi tới nương tựa vào chỗ đóng quân của Sakura.

"Đây là tặng người cho đối phương!”

Vô số zombie cao cấp tức ói máu!

Chúng bị giết, không chỉ não hạch bị hiến cho đối thủ, ngay cả nhân lực cũng chuyển sang đối phương.

"Vô liêm sỉ!"

"Nham hiểm giả dối!"

“Tán Nữ Sakura chết tiệt!”

Bọn chúng bị đào thải rất nhiều. Chỉ một số ít nơi đóng quân của zombie cấp cao, nơi có zombie sinh ra ý chí có hành vi thân mật, thực lòng đối xử, hoàn toàn chinh phục được tín nhiệm của loài người, mới còn đặt chân được trên mảnh đất zombie mênh mông.

Cách cục thế giới hình thành một cách quỷ dị:

Zombie cao cấp thành lập điểm che chở con người, thay họ chống lại zombie cấp thấp. Đồng thời, mỗi tên lại mang theo người sống trong nơi đóng quân của mình lái xe thiết giáp đi tới các siêu thị, cửa hàng, nhà xưởng trong phế tích tìm tòi lượng lớn vật tư, tập kích zombie cao cấp của đối phương.

Thật quá quỷ dị.

Thời đại tàn phế tận thế, cho dù loài người sinh tồn bằng phương thức nào đi nữa, nơi này vẫn rơi xuống chế độ xã hội nguyên thủy hoang dã, kẻ yếu làm đồ ăn cho kẻ mạnh.

Năm thứ bốn mươi bảy đại tai biến.

Từng vị zombie Thiên Đế mạnh mẽ được sinh ra, gió nổi mây vần. Chúng vốn là những xác chết của Thiên Đế đứng đầu của người Ishdar, sau khi bị lây nhiễm rồi sinh ra thần trí.

Một thời đại chư hùng tranh bá khai mạc. Chút ít người Ishdar may mắn còn sống sót dần dần trở thành hậu cần, tiếp tục sinh tồn như vậy.

Năm thứ năm mươi bảy đại tai biến.

Đại đế Hải Lan Đông ngủ đông trong đại dương, lặng lẽ quan sát toàn bộ khu phế tích của Hải tộc cuối cùng cũng ra tay. Hắn trấn áp toàn bộ Thiên Đế zombie trong khu phế tích này.

Văn minh bá chủ Hải tộc, văn minh Kovidias triệt để khai mạc!

Đây là thời đại văn minh hải dương phát triển đến đẳng cấp cao, mà các cường giả zombie dù nội đấu thế nào cũng phải tiến cống theo định kỳ.

Chương 561: Hy Vọng Cuối Cùng Đã Tắt

"Caroline, ngươi nhìn thấy không? Sống lâu cuối cùng cũng có ngày trở thành bá chủ một đời.” Hải Lan Đông mỉm cười.

Năm thứ sáu mươi mốt đại tai biến.

"Các anh em, ta đi tới thế giới này, tu luyện hơn sáu mươi năm. Cuối cùng ta cũng đạt cấp năm. Ta có thể xem như thiên phú dị bẩm rồi!” Hạ Nghê Minh cảm thấy mình rất khó chịu. Phó bản cấp Địa Ngục này thật đáng sợ, sống tiếp cái mạng chó đã là chuyện vô cùng gian nan.

Đồng thời, khi nơi đóng quân của người Ishdar bắt đầu ổn định, họ lại bắt đầu sản xuất bao cao su. Hắn không kìm được, lặng lẽ rơi lệ.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

"Cút!"

“Tiếp tục đi! Gà nhép!”

"Lén lút phát dục, đừng chơi bời! Chúng ta có thể thắng! Người Trái Đất tất thắng!"

Năm sáu mươi ba đại tai biến.

Thời đại này đã vì lượng lớn người Ishdar tử vong mà bắt đầu nhảy vọt.

Vô số năng lượng tràn ngập được họ thu thập, muốn dùng để phá tan cánh cửa kiên cố ngăn cản cảnh giới tiếp theo.

Lúc này, các vị Thiên Đế hàng đầu có sức chiến đấu khoáng cổ có tới mười ba vị, nhưng bọn họ vẫn không nhìn thấy con đường tương lai.

“Trên Thiên Đế có còn đường?”

"Dám hỏi thế gian, có Thần linh không?”

…

Mười ba người đã thu thập đủ năng lượng, nhưng vẫn không tìm được phương pháp thành Thần.

Thành Thần ở thế giới Vu Sư trước kia là “Tự thân chứng thiên địa”, mở ra một thế giới thực sự, vào đó làm Thần.

Sau đó, ở thế giới Hoang Cổ thành Thần là phải lấy “Đạo quả gửi hư thiên”. Một mai đạo quả nguyên thần sống nhờ vào hư thiên, vĩnh viễn truyền lưu, trở thành đạo Thánh Nhân.

Nhưng dù là thế nào cũng đều phải cô đọng không gian trên diện rộng, nén năng lượng cực đại, từ đó sinh ra biến chất, tiến hóa thành Thần. Còn thế giới này... Dường như kỹ thuật chồng chất không gian vẫn chưa sinh ra.

Cũng không có đạo cụ không gian.

Dần dần, Thiên Đế tối cổ, kinh tài tuyệt diễm, Hải Lan Đông đã thôi diễn ra phương pháp thành Thần. Hắn cảm ứng được vài thứ:

“Có lẽ cần một vùng không gian nhỏ để nén ép lại. Năng lượng đất trời của vùng này quá cằn cỗi, không thể thành thần!"

Trong đầu Hải Lan Đông hoảng hốt nhớ tới trước kia khi đi cùng Thần linh siêu cổ đại tới phế tích, nhìn thấy một chiếc nhẫn

không gian kia, đầu óc trống rỗng, “Cơ may thành Thần của ta là ở chỗ đó.”

Bây giờ hắn mới chợt nhận ra mình đã bỏ qua điều gì…

Đối với Thần mà nói, đó chỉ là một nơi chứa đồ…

Còn đối với những Thiên Đế mạnh nhất thế giới mà nói, đó là chí bảo vô giá, con đường duy nhất thành Thần…

“Thần linh siêu cổ đại vĩ đại, Hải Lan Đông muốn gặp ngài!”

Trong mấy năm này, toàn bộ Hải tộc nhanh chóng thành lập tế đàn, Thánh điện hải dương, vô cùng tráng lệ và hùng vĩ. Một pho tượng Thần linh siêu cổ đại đứng giữa biển.

Vô số lần tế tự, thậm chí dẫn theo cả Triệu Thi Nhu đã trở thành Thiên Đế, nhưng bọn họ vẫn không thể chờ được.

Hải Lan Đông trầm mặc, nhìn gương mặt dần già nua của mình mà chán chường như một lão già. Hắn nhìn Triệu Thi Nhu bên cạnh:

“Trước giờ ta vẫn không hề đoán được tâm của Thần linh.”

Trận sóng gió này vừa xuất hiện, toàn khu vực sôi trào. Các vị Thiên Đế zombie ở các nơi đóng quân vùng phế tích bắt đầu trầm mặc, cau mày.

Họ cũng bắt đầu muốn tìm Thần linh siêu cổ đại, nhận được chiếc nhẫn không gian thành Thần kia, có thể trả bất cứ giá nào, nhưng cuối cùng vẫn khó có thể tìm thấy…

"Lẽ nào, con đường phía trước đã ngưng hẳn sao?"

Có Thiên Đế zombie cay đắng nghĩ.

Nhưng có người chợt nhớ ra:

“Có lẽ là, người Ishdar có thể nghiên cứu ra kỹ thuật chồng chất không gian…”

Bọn họ nổi tâm tư, nội tâm dậy sóng.

Họ muốn lợi dụng nền văn minh đã từng phát triển cao độ kia. Người Ishdar bị hủy diệt vẫn chưa tới năm mươi năm. Những người may mắn còn sống vẫn tồn tại trên mảnh đất này. Muốn khai phá khoa học kỹ thuật của họ…

Thế nhưng, người còn sống đã sớm làm mất khoa học kỹ thuật hàng đầu, chỉ còn lại khoa học kỹ thuật dân dụng… những nhà khoa học đứng đầu đã bị Caroline mang đi từ lâu.

“Người Ishdar còn lại muốn phát triển tới độ cao kia một lần nữa là hầu như không thể. Ít nhất họ phải quay về con số nhân khẩu vài trăm triệu, cường thịnh như năm đó! Chúng ta không chịu nổi, cũng không thể dung túng!" Có một vị Thiên Đế Tyrant lạnh lùng nói.

"Năm đó Đại hiền giả Caroline người Ishdar rời đi đã mang theo toàn bộ nghiên cứu của Ishdar, không công bố khoa học kỹ thuật hạt nhân dân dụng. Tìm được cô ta, có lẽ có thể bắt cô ta nghiên cứu kỹ thuật không gian!"

Các vị Thiên Đế bắt đầu tìm kiếm văn minh bị thất lạc, người Ishdar.

Dù vậy, cả khu vực quá rộng lớn, họ rất khó tìm kiếm, nhưng vẫn tìm kiếm. Họ không có lựa chọn, đây là hy vọng đột phá duy nhất. Họ đều đã đứng ở đỉnh cao của thế giới, không có con đường phía trước. Trường sinh chính là truy cầu của mỗi Thiên Đế!

Rất nhanh, bảy tám năm trôi qua. Cuối cùng cũng có người tìm được một phòng nghiên cứu bí mật, là di tích của người Ishdar. Họ tiến vào trong, chính là đám người mà Caroline mang đi năm xưa.

Bọn họ chết hết rồi.

Trong cả phòng nghiên cứu, toàn bộ các nhà khoa học đều chết sạch, không một ngoại lệ.

Cho dù Caroline, mọi người cũng nhìn thấy nàng lẳng lặng nằm trên mặt đất, đã thành xác chết, không biết chết bao lâu rồi.

Cả phòng nghiên cứu này đã bị lây nhiễm mà chết.

Khi tin tức truyền ra, toàn bộ người Ishdar lập tức tan vỡ.

Sở dĩ họ lựa chọn phục vụ tộc zombie là vì họ tin tưởng vào Thần Caroline của họ sẽ dẫn dắt tinh anh nhân loại nghiên cứu ra thuốc giải virus, quay về vùng đất này, hồi phục sự cường thịnh. Nhưng bây giờ, hy vọng đã tan vỡ…

Họ kêu rên.

“Văn minh của chúng ta, vinh quang của người Ishdar chúng ta thật sự đã từ trần rồi sao?”

"Thế gian… không còn Thần tộc.”

“Nữ sĩ Caroline đến chết cũng không nghiên cứu ra được thuốc giải virus, dù sao thì… virus đang biến dị điên cuồng. Chúng truyền bá qua bộ não của chúng ta. Mấy trăm triệu bộ não của chúng ta cùng tính toán, tốc độ biến dị quá nhanh, là chương trình trước nay chưa từng có, nên mới sinh ra chủng tộc mới không thể tưởng tượng nổi kia…”

Rất nhiều nơi đóng quân vang lên tiếng khóc.

Các vị Thiên Đế đi tới phòng nghiên cứu đều cau mày thầm suy đoán.

“Bị lây nhiễm chết? Là do nghiên cứu sai khiến virus bùng phát khi nghiên cứu, cuối cùng bị diệt sạch?”

“Có lẽ vậy! Không phải là không thể bỏ trốn. Caroline vẫn có thể trốn, nhưng nàng vẫn ở lại phòng thí nghiệm. Bởi vì nhà khoa học hy vọng cuối cùng của nhân loại bị hủy diệt, nàng lựa chọn thủ vững."

Họ cảm thán, cũng cực kỳ bội phục sự khí khái của nền văn minh cổ.

Đương nhiên, cũng có loại suy đoán khác.

“Có lẽ đã có người tới trước chúng ta một bước, đã tới đây từ lâu. Khi chưa ai có suy nghĩ thành Thần thì kẻ đó đã dự mưu, vẫn đang suy nghĩ về phương diện này, đã đi tìm văn minh cuối cùng của người Ishdar, đồng thời cướp đoạt trí tuệ của họ, lây nhiễm họ, sau đó hủy diệt!"

Đó là một suy đoán đáng sợ. Nếu đó chỉ là một suy đoán thì tốt, nhưng nếu là thật thì quá đáng sợ.

“Ai mà có thể suy nghĩ từ sớm tới bước này?”

"Dựa theo đạo lý mà nói là không ai cả. Nhưng các ngươi đã quên, trước kia cũng đã có một người Ishdar dám nảy sinh hứng thú đối với Tán Nữ Sakura từ sớm rồi hay sao?”

“Xuỵt! Sakura Nữ Đế thật đáng sợ, chưa chắc đã là thật!”

Chương 562: Tyrant Sakura Đại Đế

Ngay cả Quân chủ Đại đế hải dương, vị Đại đế thời đại tối cổ Hải Lan Đông, tóc đã trắng xóa. Hắn nghe được tin tức cũng mềm người ngồi trên Vương tọa, con ngươi vẩn đục của hắn lại càng đục thêm.

“Caroline, đây không phải phong cách của ngươi… Ngươi đã quên trận đánh cược giữa chúng ta sao? Không thực hiện hứa hẹn không giống như ngươi… Cái tính kiêu ngạo, cố chấp, thà chết chứ không chịu khuất phục…”

Trong đầu hắn lóe lên ánh mắt kiên định của người phụ nữ kia.

Không ngờ năm đó chia tay đã là vĩnh biệt.

…

Năm bảy mươi lăm đại tai biến.

Hải Lan Đông dần già nua, cách tử vong không còn xa, sức chiến đấu của hắn bắt đầu suy yếu. Thời đại zombie mới mở màn.

“Sakura Nữ đế!”

Cách gọi này tới từ việc Sakura thu nạp mười mấy cường giả tộc zombie vào nơi đóng quân của người sống, thành lập nơi che chở. Dần dần, danh tiếng được truyền ra, đồng thời nơi này trở thành điểm đóng quân nhân loại lớn nhất.

Nàng sáng tạo ra phương pháp tu luyện, võ thuật chiến đấu

cho hình thái hóa hình.

“Nhân loại trước kia và ma thú có thiên phú dị bẩm. Bây giờ ta sáng tạo ra con đường tu luyện mới phối hợp với thiên phú, có thể đi được xa hơn.”

“Không rèn luyện và mài giũa tâm tính chung quy rất khó đi tới điểm cao…”

Việc nàng hoàn thiện hệ thống tu luyện đã ảnh hưởng sâu xa đến toàn bộ tộc zombie.

Năm tháng trôi qua. Mười năm sau, toàn bộ người Ishdar trên mặt đất xây dựng điểm trú ẩn, nhân khẩu dần ổn định, nhưng vẫn không thể hưng thịnh được. Văn minh của họ không thể khôi phục về thời đỉnh cao năm xưa.

Nhưng chiến giáp cơ giới vẫn giúp họ có sức chiến đấu khá.

Cả khu vực có mấy tỉ zombie, cho dù bị săn giết rất nhiều nhưng số lượng của chúng vẫn khiến da đầu người ta tê dại. Chính những zombie loài người mới khai mở trí tuệ kia cũng phải rùng cả mình.

“Trên Thiên Đế là Thần. Vượt qua thành Thần dường như không thể. Nhưng…”

Ngày hôm đó, Sakura Nữ Đế diễn toán con đường thành Thần.

Văn minh thế giới trước có rất nhiều phương pháp thành Thần, đều là dựa vào nội thiên địa. Mà không có nội thiên địa thì làm sao thành Thần?

Năm tám mươi đại tai biến.

Một luồng khí tức kinh khủng sinh ra trong thiên địa. Gió thổi mây vần, cả mặt đất nghẹt thở, run rẩy. Khí tức mênh mông như

biển cả, giống như có sinh mệnh khủng bố nào đó vừa ra đời.

"Tám mươi năm… Ta vừa thành niên, xưng là Thần, vừa vặn!"

Sakura Nữ Đế chỉ lẳng lặng đứng trên đỉnh núi. Phía dưới, vô tận zombie nằm rạp.

Một vị Thần linh ra đời. Nàng kinh tài tuyệt diễm, trong lúc không ai hay biết đã khai sáng ra phương pháp thành Thần khó thể tưởng tượng nổi. Nàng cạy mở cánh cửa lớn kia, trở thành vị Thần đầu tiên trên thế giới này!

“Văn minh Hải tộc phải thần phục.”

Sakura Nữ Đế tuyên bố, đồng thời nói mình sắp thành lập: Vương triều Sakura Thần thánh.

Nhất thời, toàn bộ thế giới gió nổi mây phun.

…

Một vị Thần đương đại!

Vô số Thiên Đế chấn động. Khí thế kia uy nghiêm, hùng vĩ đến tột cùng, khí tức kia kinh khủng đến độ có thể dễ dàng giết chết bọn họ.

Trước đó, rất nhiều Thiên Đế đều đang thôi điễn. Trước mắt phương pháp thành Thần bị cắt đứt, hiện nay khó có thể thành Thần. Mà trước mắt, Sakura Nữ Đế đã phá vỡ giam cầm, hiển nhiên nàng có bí mật lớn trên người.

“Nàng làm sao thành Thần?”

“Chuyện này… chuyện này không thể xảy ra! Căn cứ vào thôi diễn, phải tiến vào trong không gian mới có thể thành Thần. Sau khi phi thăng lên không gian cao cấp, Thần cũng khó có thể giáng xuống thế gian! Mà dường như Sakura Nữ Đế vẫn ở lâu trong thế

gian!”

Đây là sự việc khó tưởng tượng.

Căn cứ theo từng vị Thiên Đế thôi diễn, sự tồn tại của Thần quá đáng sợ. Thế giới này rất khó chứa chấp được Thần, nên họ không dễ hiện thân.

Sakura Đại Đế lại có thể dễ dàng giáng xuống phàm trần, can thiệp chuyện thế gian.

“Hiển nhiên không phải phương pháp thành Thần nhờ nén không gian!”

"Khó có thể tưởng tượng! Rốt cuộc đã sáng tạo phương pháp thành Thần nào?”

“Có người nói, Thần linh siêu cổ đại cũng có thể đi lại trên thế gian!”

Rất người đoán đại khái có ba khả năng.

Khả năng thứ nhất là Tán Nữ Sakura kinh tài tuyệt diễm, khủng bố cực độ, thôi diễn ra phương pháp thành Thần vượt qua tất cả mọi con đường. Chỉ có điều, xác suất này quá thấp, các vị Thiên Đế không thể làm được, tư chất của nàng không thể khoa trương như vậy được!

Loại khả năng thứ hai là Tán Nữ Sakura đã giết chết nhóm Caroline, thu được toàn bộ thành quả nghiên cứu của người Ishdar, kết tinh trí tuệ của một văn minh cao cấp, cho nên có thể làm được.

Khả năng thứ ba chính là được Thần linh siêu cổ đại tặng cho.

Nhưng bất kể như thế nào, mọi người nhìn một vị Thần còn sống giáng thế, chỉ có thể yên lặng thu dã tâm vào trong, cúi đầu

xưng thần.

Năm đầu của Vương triều Thần Thánh Sakura.

Đại đế Thần Thánh Sakura đăng cơ cùng với lễ thành niên, thiên địa chấn động. Hải tộc, Thi tộc và người Ishdar dâng lễ.

"Thành niên là Thần, thật khó tưởng tượng!"

Mọi người thấy một vị tuyệt đại thiếu nữ tay chống dù màu hồng, ánh mắt vô song, đứng sừng sững trên vương điện thành trì, vô cùng bá đạo, bễ nghễ thiên hạ, ngạo thị tất cả.

"Chư vị, nếu đã đến chúc thọ thì lễ mọn phải dâng lên!" Sakura Đại đế rủ mắt xuống.

"Dâng lên năng lượng thành Thần mà các ngươi đã thu thập được thì sao?"

Lời vừa ra, các Thiên Đế đến chúc thọ đều ồn ào.

Vốn Sakura Thiên Đế có địa vị ngang hàng họ, đều thu thập một phần năng lượng thành Thần, hao phí vô số máu tươi. Mà lúc này, Sakura lại muốn họ dâng lên toàn bộ tích lũy?

Đó là muốn làm đứt đoạn con đường thành Thần của họ!

Một vị Thiên Đế Thi tộc nói:

"Nếu đã thành Thần thì sẽ là lãnh tụ của chúng ta, chủ nhân của thời đại, nên có nhân đức. Chúng sinh đều con dân của ngươi…"

"Hả?"

Sakura Đại Đế trừng mắt lên.

"Ngươi đang dạy ta làm việc?"

Một luồng uy thế khủng bố từ trên trời giáng xuống, rừng rực lan tỏa, giống như một vị Chân Thần duy nhất trên đời đang quan sát thế gian. Khí diễm thiêu đốt trời cao.

Ahhhh!

Thiên Đế kia gào thảm một tiếng rồi ngã oặt xuống đất. Khí thế kinh khủng kia bao phủ trời đất, cuồng phong gào thét, ép xuống toàn bộ Thiên Đế khiến họ không ngẩng đầu lên được.

"Ngươi nói cái gì? Lặp lại lần nữa!"

Sakura Đại Đế mỉm cười rất dịu dàng:

“Ta là người lắng nghe ý chí của chúng sinh.”

“Ý chí của chúng sinh là dâng lên lễ tặng! Ta… ta đồng ý dâng lễ!” Thiên Đế kia phun máu ồng ộc, nằm rạp trên đất dập đầu rầm rầm, kêu rên liên tục.

Các Thiên Đế xung quanh dựng cả tóc gáy, lòng run rẩy.

Sakura Đại Đế là một bạo quân zombie từ đầu đến chân, tàn sát vì vui giống như quỷ sát nhân năm đó, tính cách thiếu sót đến cực đoan, tuyệt đối không thể trêu chọc!

Năm đầu Vương triều Thần Thánh Sakura.

Sakura Đại Đế áp bức toàn bộ Thiên Đế thế gian, thu lại mười hai phần năng lượng thành Thần mà họ đã chuẩn bị, trực tiếp thăng tiến nhanh như gió đến Trung Vị Thần!

Năm thứ bảy Vương triều Thần Thánh Sakura.

Sakura Đại Đế hùng tài đại lược đã phân chia mặt đất. Chư hầu là các Thiên Đế, phải định kỳ tiến cống. Đồng thời, nàng lệnh cho họ định kỳ tiến vào khu vực zombie mang ra tộc nhân đã sinh ra trí tuệ.

Chương 563: Sự Thật

Trên thực tế, zombie cao cấp cũng sẽ săn lùng zombie cấp thấp để ăn hạch não của chúng, tăng cường tu vi… Dù sao nhân loại cũng quá ít, quá ít, lại có nhiều tác dụng hơn, đó là thu hoạch kỹ năng trong đầu họ.

Thế nhưng, khi chế độ này hạ xuống, zombie bình thường khi hóa thành cấp cao, có trí tuệ, thì sẽ trở thành con dân, được bảo vệ. Zombie cao cấp khác không thể săn giết.

Bởi vậy Thi tộc bắt đầu cường thịnh.

Nam nữ Thi tộc dần kết hợp với nhau để sinh sản đời kế tiếp.

"Thoát ly nguyên thủy, từ chối tự giết lẫn nhau. Đó mới là quá trình tất phải có của một chủng tộc." Sakura Đại Đế nói: "Nếu không, làm sao chúng ta có thể sinh sôi?"

Trí tuệ của nàng vẫn sâu không lường được.

Cùng năm đó, nàng sai người thành lập bức tường "Veolia" tại thành phố trung tâm, cung cấp nơi trú ẩn cho người Ishdar sinh sôi. Đương nhiên, họ cũng phải cung cấp văn minh khoa học kỹ thuật tương ứng cho Thi tộc.

Năm mười một Vương triều Thần Thánh Sakura.

Nhân khẩu Thi tộc dần cường thịnh, đã tới mấy trăm nghìn nhân khẩu.

Sakura Đại Đế là một Tyrant hỉ nộ vô thường, độc đoán chuyên trị, chưa từng lâm triều mở hội nghị. Tất cả mọi việc đều do tự tay nàng quyết định.

Nhưng trí tuệ và tầm nhìn xa của nàng dần dần khiến Thi tộc tín phục.

Năm mười hai Vương triều Thần Thánh Sakura.

Chủng tộc phụ thuộc tiến cống. Hải tộc truyền tin tới: Hải Lan Đông sắp suy vong.

Vị Đại đế tối cổ này sắp ra đi, tượng trưng cho chung kết triệt để của thời đại người Ishdar, khiến người người thổn thức.

Nhưng không cách nào thành Thần thì chết già chính là kết cục tất nhiên của tất cả Thiên Đế, không thể tránh khỏi.

Mà không ai biết được phương pháp thành Thần của Sakura Đại đế, mà nàng cũng không nói cho người khác!

…

Vương thành Hải dương, Kovidias.

Hải Lan Đông bá chủ hải dương giờ đã là một người già. Đối với sự tồn tại như hắn, thân thể có thể thay đổi, nhưng bộ não già yếu đi mới thật sự là nhân tố không cách nào tránh khỏi.

Hắn cảm giác não của mình đã già yếu, ý thức mơ hồ.

Nàng nhớ lại mình lúc còn nhỏ, gặp gỡ người yêu nhất của mình là Hải Lan Đông, tình cờ gặp gỡ tình yêu đẹp đẽ nhất ở thời kỳ đẹp đẽ nhất. Nàng tự tay nói với mình, hai vợ chồng họ sẽ bảo vệ vinh quang của Hải tộc.

“Không có hắn, sống còn có ý nghĩa gì?” Hải Lan Đông mỉm cười, đôi mắt nhìn về năm tháng quá khứ: “Không có hắn, không bằng trở thành hắn.”

Nàng vui mừng vì không chết cùng trượng phu, vì nàng đã gặp được rất nhiều chuyện thú vị, Caroline, còn có Thần linh siêu cổ

đại. Tới giờ nàng mới hiểu được, rất nhiều khi vẻ đẹp của cuộc sống không chỉ có tình yêu. Ví như Caroline, hay Thần linh siêu cổ đại, bọn họ chưa bao giờ dừng lại vì tình yêu.

Sau đó đã xảy ra rất nhiều chuyện, nàng tận mắt chứng kiến một văn minh vĩ đại bị hủy diệt. Sự kiên trì của nàng là đúng, chung quy đã dẫn văn minh đi tới điểm cao nhất. Văn minh hải dương Kodivias thống trị thế giới một quãng thời gian.

Nhưng tháng ngày không dài, cuối cùng vẫn bị văn minh mới thay thế, bởi vì Thần linh đã xuất hiện.

Bên cạnh, Triệu Thi Nhu cay đắng nhắm mắt:

“Thần linh siêu cổ đại ơi! Tại sao ngài từ chối lời thỉnh cầu của chúng ta?”

“Ý chí của Thần linh cổ đại không phải thứ mà chúng ta có thể phán đoán.” Hải Lan Đông thở dài, “Chúng ta đều sống trong đau khổ, bất kể người Ishdar hay chúng ta đều không thể ngăn cản dòng lũ thời gian không thể đảo ngược này.”

Bỗng nhiên, trong lúc hoảng hốt, đã nhìn thấy một bóng người chậm rãi đi về phía mình.

“Hải Lan Đông, ngươi muốn gặp ta?”

Đôi mắt vẩn đục của Hải Lan Đông chợt trợn trừng, lảo đảo giãy dụa đứng lên khỏi Vương tọa:

“Ngài cuối cùng cũng đến rồi. Ta muốn thực hiện cá cược năm đó!”

"Cá cược?" Hứa Chỉ ngớ ra.

"Đúng, cá cược…” Hải Lan Đông run rẩy nói: “Cá cược… Caroline cũng đã chết rồi. Nàng chưa kịp giao tất cả lại cho ta. Ta

muốn mời Thần linh cổ đại làm nhân chứng cá cược, giao lại văn minh người Ishdar cho ta.”

Hứa Chỉ lập tức hiểu ra.

Hải Lan Đông luôn ham muốn tìm mình không chỉ vì muốn nhẫn không gian của mình, mà là còn muốn dùng khoa học kỹ thuật của người Ishdar để thành Thần. Vì rất nhiều kỹ thuật của người Ishdar đã công bố, vô cùng có khả năng có kỹ thuật không gian bán thành phẩm.

Hứa Chỉ khẽ cười nói:

“Lần này ta đến quả thực là để phán định cá cược.”

Sắc mặt Hải Lan Đông đầy kích động. Giọng nói mang theo hưng phấn, tràn ngập hy vọng:

“Từ trước đây rất lâu ta đã biết, một khi virus khuếch tán thì không thể giải quyết! Bởi vì nó có thể biến dị thông qua não người… Caroline mang đi các nhà khoa học dù có lợi hại đến đâu cũng không thể đối kháng với lượng tính toán từ mấy trăm triệu bộ não của người Ishdar. Trình độ biến dị là không thể tính toán."

“Thần linh siêu cổ đại trở về lần này quả thực là chứng kiến kết quả cá cược năm đó. Nhưng mà, Hải Lan Đông, ngươi không thắng.”

Một vị nữ tử tuyệt đẹp đầu gài hoa đào, tay cầm dù chậm rãi đi tới vùng đất này, hai chân trần tuyệt mỹ đạp trên đường vỏ sò tiến tới. Nàng nhìn người già tóc trắng phía trước.

“Tán Nữ… Sakura Đại Đế!” Hải Lan Đông bỗng trợn to mắt, như nhìn thấy chuyện gì đó khó mà tin nổi.

Rầm.

Cung điện dưới biển sâu xanh thẳm nổi bọt khí. Rất nhiều viên dạ minh châu tỏa ra ánh sáng êm dịu, cảnh tượng thật xa hoa.

Dù Hải Lan Đông nghĩ thế nào cũng không thể ngờ được, đại trí giả Caroline người Ishdar đã hóa thành một người phụ nữ Thi tộc, trở thành chân thần đầu tiên của Thi tộc, quân lâm thiên hạ, thống trị toàn bộ các chủng tộc khác.

Nếu chuyện này truyền ra ngoài, chỉ sợ toàn bộ thế giới sẽ vô cùng chấn động.

Nhưng mà, nếu đổi lại một góc suy nghĩ khác thì đó lại là chuyện đương nhiên, thậm chí là tất nhiên!

Nếu như văn minh đẳng cấp cao trước đó ngầm chen chân vào chủng tộc mới sinh còn chưa phát triển này, tất nhiên kẻ đó có thể đứng ở chỗ cao nhất trong chủng tộc mới đó, thậm chí sở hữu phương pháp thành Thần.

Sakura mỉm cười, nhận ra nghi hoặc của y:

“Hải Lan Đông, ngươi đúng, không hề đoán sai… Năm đó sau khi ta nghiên cứu một thời gian, người Ishdar chúng ta phát hiện một sự thực khiến người khiếp sợ: Chúng ta chắc chắn sẽ bị hủy diệt… Đây là điều không thể tránh khỏi, là virus không thể chiến thắng. Để kéo dài chủng tộc, chúng ta đã đưa ra một quyết định lớn lao.”

"Quyết định gì?" Giọng Hải Lan Đông khàn đặc.

"Không thể chiến thắng nó, vậy thì trở thành nó."

Ầm!

Đầu óc Hải Lan Đông bỗng nhiên nổ đùng một cái, thân thể già nua run rẩy dữ dội.

Sakura khẽ cười:

“Đúng, ta đã biến bản thân thành zombie. Trong chớp mắt đó, ta đã ăn toàn bộ nhà khoa học trong phòng nghiên cứu, là 1.731 người…”

Ăn 1.731 người.?

Đó là chân tướng toàn bộ phòng nghiên cứu tử vong…

Người Ishdar thực sự là một chủng tộc điên cuồng!

Nàng đã mang tinh anh nhân loại nòng cốt nhất thoát đi, tương đương với trở thành mồi lửa cuối cùng của văn minh. Vốn nàng nên nghĩ mọi cách để tồn tại, thậm chí từ bỏ toàn bộ tộc nhân còn sống trong các thành phố kia, để sửa chữa ngôn ngữ lập trình bộ não của mình.

Đó là cách làm lý trí nhất.

Dù sao đây cũng là virus chỉ nhằm vào C++, có thể làm như vậy để ngăn chặn tính lây nhiễm. Vậy mà, nàng lại điên cuồng đến mức quyết định hành động gần như đồng quy vu tận, cực đoan mất lý tính nhất!

Được ăn cả ngã về không, sau đó quay về cứu toàn bộ dân tộc.

Chương 564: Hải Tộc Diệt Vong

Để không phụ lòng sự tin tưởng của người Ishdar, một zombie tên là Sakura đã quay về, là hy vọng cuối cùng của toàn bộ người Ishdar. Trong tận thế này, nàng xây dựng chốn cực lạc cuối cùng cho tộc nhân, bảo đảm chủng tộc trường tồn.

"Thực sự là… kẻ điên!"

Hải Lan Đông run rẩy, nhắm hai mắt lại:

“Ngươi rõ ràng có thể vùng dậy lần nữa. Chỉ cần ngươi trừ đi những người Ishdar dãy giụa trong bầy zombie kia, thay đổi ngôn ngữ hạt nhân não bộ, trở thành loài người mới, thì có thể ngăn chặn virus… nhưng ngươi lại lựa chọn tự hủy diệt chính mình.”

"Nhưng mà... Ta từ chối!" Sakura Nữ Đế mỉm cười.

Hải Lan Đông kinh ngạc.

Hắn nhớ năm đó khi Levis chết, toàn bộ người Ishdar đã phát động chiến tranh, tử thương gần một nửa nhân khẩu:

“Nếu Thần chết đi ngày hôm nay, vậy người Ishdar sẽ sống đến ngày kia mới thôi, chỉ để kể về cuộc đời của Thần cho người khác. Chúng ta kể với lòng tự hào đầy tràn, với mị lực của khoa học kỹ thuật mạnh mẽ, giảng giải trực quan về câu chuyện Chủ của ta.”

Bọn họ cực đoan đến cực hạn, điên cuồng đến cực hạn, là một chủng tộc gần như không biết nói lý.

Nhưng Sakura quả thực đã làm được. Nàng trở thành thủ lĩnh mới của tộc zombie, che chở toàn bộ người Ishdar người may mắn

còn sống giữa bầy zombie, dọn ra một mảnh đất sinh tồn cho họ trong gian nan.

"Như vậy, trận cá cược văn minh này là ta thắng đúng không?" Sakura hỏi.

Hải Lan Đông trầm mặc.

Đúng là Caroline thắng lợi.

Bởi vì nàng vẫn đứng ở điểm cao nhất, thống nhất thế giới, còn Hải tộc lại kết thúc theo cái kết của hắn. Thậm chí, chỉ cần Caroline muốn, nàng có thể dễ dàng hủy diệt Hải tộc. Quyền sinh quyền sát của Hải tộc đã rơi vào tay nàng từ lâu.

“Ngươi đã thắng ta, nhưng ngươi thực sự thắng lợi sao?”

Hải Lan Đông nhẹ giọng nói, giọng khàn khàn:

“Dù ngươi đứng ở điểm cao nhất của tộc Zombie, ngươi cũng không thể nào khôi phục lại được vinh quang, sự cường thịnh của người Ishdar, bởi vì hơn một tỷ Zombie vẫn trải rộng khắp khu vực… Số lượng của chúng quả thực quá nhiều. Chuyện ngươi có thể làm chỉ là lợi dụng Zombie cao cấp bảo vệ cho người Ishdar, thành lập điểm trú ẩn cuối cùng.”

“Thủy triều lịch sử mênh mông vẫn không thể chống cự lại được…” Hải Lan Đông cuối cùng cũng không nói gì, “Thời đại của người Ishdar đã qua đi, giống như thời đại của chúng ta vậy.”

“Vinh quang của người Ishdar thật sự để trở về nữa sao?” Nàng mỉm cười, mắt nhìn ra xa: “Đừng nên coi thường quyết tâm của người Ishdar chúng ta. Không ai có thể hủy diệt thần tộc, hủy diệt chúng ta… Chỉ bản thân chúng ta mới có thể.”

Hải Lan Đông sững sờ.

“Cái giá của cá cược là toàn bộ trí tuệ chủng tộc các ngươi, nó đã là của ta rồi.” Sakura tiếp tục cười: “Toàn bộ Hải tộc, nhân khẩu hơn một tỉ người cũng làm thức ăn cho ta đi…”

“Để trả công, ta sẽ cho ngươi thành Thần.”

Sakura giơ cao cánh tay. Từng vòng từng vòng gợn sóng từ tay nàng lan tỏa.

"Đến đây đi, Hải tộc hãy tuyệt diệt đi! Giống như người Ishdar, trở thành ký ức trong đầu ta!”

Ầm ầm!

Một quầng sáng khủng bố bao phủ toàn bộ hải dương.

Bộ lạc Hải tộc Naga, thành phố, phường trấn, vô số người đi ra khỏi nhà. Người già, trẻ nhỏ vẻ mặt đờ đẫn nhìn lên bầu trời. Sức mạnh kinh khủng bao trùm tới, đến mức tất cả đều hóa thành thi thể, không cách nào tránh khỏi.

Đôi mắt vẩn đục của Hải Lan Đông đờ ra. Thời khắc cuối cùng, hắn gắng gượng đứng dậy, nhìn thấy bộ não của Sakura giống như một cái máy vi tính siêu cấp khủng bố, rốt cuộc y nghĩ tới một phương pháp thành Thần khó mà tin nổi!

“Vậy mà ngươi lại…”

…

…

Sau ngày hôm đó, cả hải dương tĩnh mịch.

Có tộc zombie cách cả một bờ biển cũng cảm thấy một luồng khí dao động kinh khủng phóng lên trời. Họ đi tới tra xét, chợt sợ hãi phát hiện toàn bộ Hải tộc đã hóa thành thi thể, trôi nổi chật kín trên mặt nước.

"Biển máu!"

“Đây là một chủng tộc bá chủ!”

Không một người nào sống. Họ cũng giống như người Ishdar trong hình ảnh tại phòng nghiên cứu vậy. Thậm chí cả bá chủ Hải tộc Hải Lan Đông cũng lẳng lặng nằm trên vương tọa, hóa thành một thi thể.

Sakura Nữ Đế xách dù quay về. Nàng tiếp tục ngồi trên vương tọa, tay chống cây dù màu đỏ, lặng lẽ mỉm cười, giống như một vị Thần cầm trong tay thanh kiếm vương quyền màu đỏ rực đang quan sát toàn bộ đất trời, vũ trụ.

“Kế tiếp, giết ai đây?” Nàng cười.

Vô số người nghe thấy mà rợn cả da người.

Có người phát hiện.

Cảnh giới của nàng lại càng đạt tới Thần linh cao cấp khó mà tưởng tượng nổi.

“Sakura Nữ Đế là Tyrant đáng sợ nhất trong lịch sử. Một mình nàng đi tới, diệt toàn bộ Hải tộc!”

"Hải Lan Đông vừa già đi, nàng đã lập tức một mình tới Hải tộc…”

“Đó cũng là tận một tỉ Hải tộc! Tận một tỉ người! Nhân khẩu của văn minh Ishdar năm xưa cũng chỉ đến như thế!”

“Năm xưa quỷ sát nhân tàn sát thiên hạ đã khiến người ta sợ hãi, mà bây giờ… Đây! Đây là! … Đây là sự bạo ngược vô đạo cỡ nào? Nàng thẳng tay giết cả tỉ người, thu thập năng lượng sinh mệnh khổng lồ để nâng cao cảnh giới đến độ khủng bố!”

"Xuỵt! Thấp giọng xuống! Tai vách mạch rừng!"

…

Vương triều Thần Thánh Sakura, một vị thần bạo quân ngự trị trên thế giới, uy thế khiến người ta sợ hãi mất mật.

【Năm chín mươi hai đại tai biến, năm mười hai vương triều Thần Thánh Sakura, Đại đế Hải tộc Hải Lan Đông cạn tuổi thọ. Thần giáng xuống Kovidias tàn sát hàng tỉ người tại đại vực Hải dương. Hải tộc diệt vong】

…

Bộp!

Phía xa là dòng sông dung nham.

Hứa Chỉ ngồi cùng Triệu Thi Nhu trên đường phố tàn tạ, giống như năm xưa.

Người Ishdar năm xưa quá khổng lồ và thịnh vượng. Họ thống trị vô số chủng tộc và bộ lạc ma thú, cự long, cửu đầu xà, Chimera… Lãnh địa của họ ở thời đại đỉnh cao đạt tới 40% toàn bộ thế giới, tương đương với diện tích của bốn mươi thế giới Hoang Cổ.

Lãnh địa to lớn như vậy là không thể nào tưởng tượng được.

Họ đã phát triển đến cực hạn văn minh, nhân khẩu hơn tỉ người, đồng thời đều là tinh nhuệ có lực lượng khó tưởng tượng. Bình quân dân số đều đạt cấp bốn đến năm, dù là người vị thành niên cũng có vô số đạt đến cấp ba.

Chính vì vậy, số lượng zombie du đãng quanh vùng đất này quá nhiều quá nhiều, hầu như khó có thể diệt sạch.

“Cho dù là một trăm năm sau, dù tàn sát rất nhiều, xem ra cũng khó mà giảm bớt được.” Hứa Chỉ đi trên đường phố tan

hoang, nhìn bầy zombie lừ đừ đã hóa thành một phần của thế giới.

“Sakura Đại Đế đúng là… nữ sĩ Caroline sao?” Triệu Thi Nhu ngơ ngác.

Nữ sĩ Caroline làm sao lại hủy diệt toàn bộ Hải tộc? Bao gồm cả Đại đế Hải Lan Đông?

Đó là hơn tỉ sinh mệnh còn sống!

Họ có người nhà, có người thân và con cái.

Nữ sĩ Caroline là người lập ra gen pháp luật, là người tôn trọng sinh mệnh, đã xây dựng nên xã hội mỹ!

"Ai biết được? Con người luôn thay đổi.” Hứa Chỉ cười, cũng hơi xúc động nói: “Ngươi muốn nghe một câu chuyện không? Câu chuyện về lịch sử phát triển của một nền văn minh viễn cổ… sự phát triển và kết thúc của nó.”

“Nguyện lắng nghe chuyện của Thần.” Triệu Thi Nhu nhỏ giọng cung kính nói.

Hứa Chỉ đi phía trước, kể:

“Cực kỳ lâu trước kia, có một chủng tộc sinh sống ở biên giới dòng dung nham. Họ có trí tuệ không gì sánh được.”

Chương 565: Văn Minh Trong Quá Khứ

Triệu Thi Nhu vừa tới đó đã lập tức biết Thần linh siêu cổ đại đang kể về vinh quang quá khứ của người Ishdar.

“Họ nhanh chóng đẩy mạnh khoa học kỹ thuật. Cuối cùng, mỗi người trong họ đều có lực lượng mạnh mẽ, có tri thức mênh mông như biển, dung mạo đẹp đẽ hoàn mỹ. Thậm chí, họ có thể tùy tiện tải xuống tri thức mà mình muốn từ trên mạng Internet, trở thành một người toàn năng.”

"Bọn họ tự xưng Thần tộc. Mỗi người đều tinh thông ngôn ngữ C của Thần, có thể sửa chữa gen sinh mệnh, ký ức, có lực lượng to lớn sánh với Thần. Một người đi ra đại vực là có thể hủy diệt, thống trị một bộ tộc ma thú!”

“Thậm chí, họ chỉ phái một công dân giáng lâm xuống ngoại vực đã đủ để thống nhất thế giới Dung Nham khổng lồ kia!”

“Chinh phục và thống trị thế giới đối với họ dường như không có chút ý nghĩa nào, đất mà họ có đã đủ nhiều rồi.”

"Văn minh phát triển đến trình độ như thế đã không thể tưởng tượng nổi. Nếu như không có giới hạn, chỉ một công dân của họ cũng có thể hack vào mạng lưới xã hội của họ, khiến văn minh tự bại liệt.”

“Khi một chủng tộc mà mỗi người dân trong đó đều có uy lực dễ dàng tự phá hủy chủng tộc của mình, phá hoại trật tự thì… Nếu không có người giới hạn họ, họ tất nhiên sẽ hủy diệt.”

Hứa Chỉ nói đến đây, ánh mắt nhìn về phía Triệu Thi Nhu:

“Như vậy, phải lấy cái gì ra để giới hạn họ đây? Văn bản pháp luật? Tự giác? Đạo đức?”

Triệu Thi Nhu trầm mặc.

Hầu như không có thứ gì có thể giới hạn hành vi của họ.

Giống như xã hội khoa học kỹ thuật thời cổ với TV, mạng Internet máy tính vậy, pháp luật xã hội được viết trên văn bản, cục trị an được thành lập, cảnh sát tuần tra bắt bớ tội phạm… những thứ đó đã không còn có thể giới hạn được họ. Một người trong số họ đã có thể phá hoại vô cùng khủng bố, đồng thời lại còn có tính bí ẩn. Họ tấn công thương trường, mạng internet, cửa hàng, đã đủ để gây tê liệt cả một tỉnh thành.

Đây chính là khuynh hướng tất nhiên khi văn minh phát triển đến trình độ cực cao.

“Đây là một câu chuyện về văn minh rất thú vị.”

Triệu Thi Nhu trầm mặc một chút:

“Tôi đoán, biện pháp ngăn cản mình tự diệt mình duy nhất của họ chính là viết thẳng ‘Pháp luật’ vào sâu trong gen của mình, thiết lập ‘Cơ chế xấu hổ đến chết’. Đây là biện pháp duy nhất để họ vẫn tuân thủ pháp luật giống như xã hội nhân loại trước đây.”

"Đúng, ngươi rất thông minh."

Hứa Chỉ mỉm cười, tiếp tục đi trên đường phố đổ nát. Bỗng nhiên, hắn ngồi xuống một chiếc ghế dựa ở quảng trường có suối phun. Từ xa nhìn lại, giống như hắn đang nhớ về vinh quang cổ xưa của vùng đất này.

"Thành lập 'Cơ chế xấu hổ đến chết' là lựa chọn duy nhất của

văn minh này. Họ đối ngoại vẫn giống như trước, nhưng trong đó không có đấu tranh, bắt đầu đi về hướng hạnh phúc, hòa thuận, thiện lương, tuân thủ pháp luật, không ai không tín nhiệm nhau, thành lập tường lửa cũng làm họ bỏ đi bức tường tâm linh giữa người với người… Họ đồng tâm hiệp lực, vì vậy văn minh phát triển càng kinh khủng hơn. Kỹ thuật của họ thay đổi đến mức không thể tưởng tượng nổi."

"Nhưng không có một chế độ văn minh nào là hoàn mỹ. Cũng vì vậy, chỗ họ đã sinh ra ba điểm yếu lớn không thể tránh khỏi."

"Thứ nhất, viết luật vào sâu trong chuỗi gen chung quy sẽ có người khiếm khuyết gen bẩm sinh xuất hiện. Cho dù cực lực tránh né, nhưng xác suất một phần trăm triệu vẫn có khả năng sinh ra… Chỉ cần có khả năng thì tất nhiên sẽ xuất hiện qua tháng năm. Đây chính là tính đáng sợ của thời gian. Bất kỳ sự kiện có xác suất nhỏ thế nào cũng hóa thành sự kiện tất nhiên!"

Triệu Thi Nhu trầm mặc.

Quả thực không cách nào giải quyết.

Quỷ sát nhân đáng sợ không ở chỗ gã đột phá giới hạn và có thể giết người khắp nơi. Dù sao cá thể có gây họa lớn thế nào đi nữa cũng không thể hủy diệt cả văn minh… Giống như trước kia, dù trả một cái giá lớn nhưng đã bắt được gã.

Chỗ kinh khủng chân chính của quỷ sát nhân chính là hắn có thể là một "Hacker" hàng đầu. Sau khi đột phá "Giới hạn xấu hổ", không còn ràng buộc, gã có thể nghiên cứu tường lửa của chính mình, chế tạo virus xâm lấn.

Đó là điều không thể tránh khỏi.

Quỷ sát nhân sinh ra, Skynet không giám sát tới được. Bởi vì, mỗi một "Thần tộc" đều quá mạnh mẽ, thoát ly ràng buộc "Pháp

luật” chỉ trong nháy mắt thôi đã có thể gửi đi chỉ lệnh “Bình thường” để thoát khỏi sự tuần tra của Skynet.

Gã chỉ cần trốn đi mấy chục năm, nghiên cứu virus đối phó…

“Đây là khuyết điểm trí mạng đầu tiên.”

“Khuyết điểm thứ hai, là một bộ pháp luật tất nhiên có người cầm chìa khóa khống chế. Quỷ sát nhân là ‘Kẻ cầm kiếm’, thiện ác của gã sẽ hủy diệt toàn bộ văn minh. Nếu một đời nào đó thừa kế lại nổi lên ác ý, thì đó là chuyện không thể tránh.”

Hứa Chỉ kể cho Triệu Thi Nhu một câu chuyện nhỏ xen vào, là câu chuyện về Trình Tâm, “Người cầm kiếm” trong câu chuyện “Tam thể”. Khi ấn xuống một nút bấm văn minh, tâm thái của người chịu trách nhiệm sẽ quyết định văn minh sẽ kéo dài hay hủy diệt.

Triệu Thi Nhu nghe xong trầm mặc.

Nữ sĩ Caroline cùng với người thừa kế tiếp theo là Millvina tuyệt đối không có vấn đề về nhân phẩm, nhưng sau đó thì sao? Đời đời thừa kế, luôn sẽ có ngày người thừa kế xảy ra vấn đề…

Chỉ cần có khả năng, theo năm tháng trôi qua, kẻ như vậy tất nhiên sẽ xuất hiện.

Triệu Thi Nhu thấp thỏm lo âu, không nhịn được kích động hỏi:

“Người chịu trách nhiệm đứng ở đỉnh của xã hội, khống chế và sửa chữa pháp luật, đây là khuyết điểm thứ hai. Vậy, khuyết điểm thứ ba là gì…”

Hai khuyết điểm, nàng đã luôn biết như vậy, thậm chí toàn bộ người dân Ishdar đều biết.

“Khuyết điểm thứ ba là người Ishdar không thể thành Thần.” Hứa Chỉ bình thản nói.

"Cái gì?”

Triệu Thi Nhu trợn mắt.

Nàng lập tức có phản ứng. Đúng! Trước kia không có “Thần linh” xuất hiện, người Ishdar cũng chưa bao giờ cân nhắc về vấn đề này. Bởi vì ở thời điểm đó căn bản không hề có khái niệm Thần linh cấp tám.

Thế nhưng, người Ishdar vừa huỷ diệt, "Thần linh” như vậy đã nhanh chóng xuất hiện. Mà trước người Ishdar chưa từng xuất hiện…

Điều này không hợp lẽ thường!

Giống như người Ishdar hết sức ức chế Thần linh xuất hiện vậy.

Hứa Chỉ thở dài:

“Văn minh người Ishdar đã sớm đạt độ cao đáng sợ… Bọn họ không thể thành Thần sao? Không, họ đã sớm đạt đến điều kiện kỹ thuật.”

“Bởi một khi sinh vật thành Thần thì sẽ không thể nào bị 'Cơ chế xấu hổ đến chết' giới hạn. Giấc mơ của Caroline là chế tạo ra một thế giới bình đẳng hoàn mỹ, người người đều là Thần. Người nào cũng có lực lượng to lớn. Nhưng khi một Thần chân chính xuất hiện, tất nhiên sẽ có bất bình đẳng, vì kẻ đó sẽ nô dịch toàn dân. Như vậy không phù hợp với lý tưởng của cô ấy. Thế giới sẽ trở nên phân chia cấp bậc cường giả giống như thế giới siêu phàm, kẻ mạnh nuốt chửng kẻ yếu, phá hoại toàn bộ cách cục văn minh.”

“Họ đã sớm nghiên cứu ra kỹ thuật không gian, nhưng không

dám công bố ra ngoài. Họ lo sinh mệnh khác nhờ đó thành Thần… Chính khi sinh mệnh khác thành Thần thì văn minh người Ishdar sẽ bị 'Thần linh' hủy diệt."

Triệu Thi Nhu rợn tóc gáy, da gà nổi lên.

Đây chính là nguyên nhân thực sự vì sao văn minh cao cấp như người Ishdar lại không có Thần xuất hiện!

Chương 566: Tử Thần Vĩnh Sinh

“Khó trách! Khó trách…” Đầu óc Triệu Thi Nhu trống rỗng.

Đây chính là chân tướng lịch sử sao?

Nàng nhắm mắt, mí mắt run rẩy, hàng mi dài giật giật.

“Thật đáng thương… văn minh cổ đại kia tự xưng là Thần tộc, nhưng lại giới hạn chính tộc nhân của mình thành Thần… Đây chính là khuyết điểm thứ ba. Nếu một chủng tộc và văn minh giới hạn ở cấp bảy, họ tất nhiên sẽ bị tương lai đào thải. Đó cũng là tính tất yếu của thời gian.”

Hứa Chỉ cười nhạt.

“Ba điều khiếm khuyết này khiến quỷ sát nhân sinh ra, kẻ cầm kiếm nổi lòng riêng, văn minh vĩnh viễn dừng ở cấp bảy… Mỗi nhân tố trí mạng một khi bùng phát đều sẽ diệt vong… Thậm chí, khi thời gian trôi đi, mỗi phân đoạn đều sẽ xuất hiện sai lầm.

Chúng ta bị hủy diệt là điều tất nhiên sao?

Ngay từ lúc ban đầu, hình thái xã hội hạnh phúc hoàn mỹ chính là con đường sai lầm hay sao?

Triệu Thi Nhu hít sâu một hơi, rất khó tưởng tượng chân tướng lại tàn nhẫn như vậy.

“Ba vấn đề này đã đủ để trí mạng, Caroline vẫn suy nghĩ biện pháp giải quyết. Nàng ta đã mang theo đoàn cố vấn và các nhà khoa học, nhưng căn bản không hề có cách giải quyết. Trong thôi

diễn của nàng, hủy diệt dường như là tất nhiên. Cùng với thời gian trôi đi, ở một đoạn thời gian nào đó, chỉ cần một trong ba khuyết điểm kia bùng phát thì sẽ hủy diệt trong nháy mắt."

Hứa Chỉ nói:

"Nàng là một người cực đoan. Nếu người Ishdar tất nhiên hướng về phía tử vong, vậy nàng sẽ dùng phương thức gì để cứu lại cái chết của người Ishdar?"

Vì vậy, nàng nghĩ tới một kế hoạch khủng bố: "Kế hoạch bảo tồn văn minh vĩnh viễn", cũng gọi là "Kế hoạch Thần tộc vĩnh sinh".

Khi người Ishdar đối mặt với hủy diệt, phương án cuối cùng này sẽ được khởi động… Nàng vốn cho rằng, thời điểm bùng phát sẽ là ở đời kế tiếp của Melvina … nhưng không ngờ lại tới sớm như vậy."

Triệu Thi Nhu nghe đến đây, từng làn sóng xung kích khủng bố đánh vào nàng.

Không ngờ dưới tòa núi băng ẩn giấu bí mật lớn như vậy.

Vị Thần linh siêu cổ đại này tận mắt chứng kiến hưng suy của nền văn minh người Ishdar, giống như chỉ bình tĩnh đứng đó, bàng quan nhìn dòng lũ lịch sử.

Đây chính là Thần linh sao?

Mỗi thời đại thương hải tang điền, mà bản thân đứng ở trên cao lạnh nhạt theo dõi, vĩnh viễn tồn tại.

Trước đây nàng vẫn bị động tu luyện, bây giờ bỗng nhiên có phần mong muốn trở nên mạnh hơn.

"Người Ishdar một khi vì ba vấn đề kia mà đi về hướng hủy

diệt, ‘Kế hoạch Thần tộc vĩnh sinh’ sẽ được khởi động, thực hiện kéo dài Thần tộc. Vậy đó rốt cuộc là kế hoạch gì?” Triệu Thi Nhu vừa nghe đến cái tên này đã cảm thấy đáng sợ, giống như là suy nghĩ của một người điên.

Hứa Chỉ cười, hỏi ngược lại:

"Ngươi cảm thấy, một văn minh, một chủng tộc có khả năng tồn tại vĩnh cửu không?”

Triệu Thi Nhu ngây người. Đây là một vấn đề liên quan đến sự vĩnh hằng của văn minh. Nàng suy nghĩ một lát rồi cung kính trả lời:

“Một văn minh không thể trường tồn vĩnh cửu, sẽ luân phiên thay thế, hủy diệt, phát triển, đó là lẽ tất nhiên…”

"Đúng đấy…”

Hứa Chỉ thở dài cảm thán, lại lạnh nhạt nói:

“Loại ý nghĩ mơ mộng hão huyền này không thể thực hiện được! Từ một khắc bắt đầu đó, Caroline đã biết trên thế giới này không thể có xã hội hoàn mỹ và hạnh phúc thực sự. Đó chỉ là giấc mộng đẹp… Đúng, trừ khi sống trong mơ. Không bằng hãy mơ một giấc đẹp đi. Trong mơ thì cái gì cũng có, cái gì cũng tồn tại!”

Sống trong giấc mơ…

Toàn thân Triệu Thi Nhu run lên, da gà nổi toàn thân.

Hứa Chỉ tiếp tục bước đi trong vùng đổ nát, hỏi:

“Không có một văn minh nào có thể tồn tại vĩnh hằng, giống như không có một sinh mệnh nào có thể tồn tại mãi vậy… Mà sinh mệnh, ngươi cảm thấy có thể dùng cách gì để sống mãi?”

Triệu Thi Nhu lại trầm mặc, đôi mắt lóe lên vẻ kiên định:

“Vĩnh sinh? Hẳn là không tồn tại sinh mệnh có thể tồn tại mãi mãi, không chết già thì cũng bị giết chết. Sống mãi thực sự hẳn là một loại hình thái khác. Ví như một người chết thật sự, hoặc là mọi người quên đi người đó, không nói về người đó, người đó sẽ chết thật… Tiên sinh Levis sống sót ở một ý nghĩa nào đó, bởi vì ông ấy vĩnh viễn sống trong lòng chúng ta, sống trong mỗi góc ký ức của chúng ta.”

Hứa Chỉ than thở:

“Đúng. Khi người chết được ghi nhớ, khi văn minh được sử sách ghi chép, sống trong ký ức của người khác, sống trong giấc mộng của người khác, đó cũng là một loại vĩnh sinh.”

Sống ở trong ký ức?

Triệu Thi Nhu trầm mặc, bỗng nhiên nghĩ đến một chuyện cực đoan mà khó tin.

Hứa Chỉ bỗng cười nhạt:

“‘Kế hoạch Thần tộc vĩnh vinh’căn bản không thể vĩnh sinh, đó là một nghịch biện. Bởi vì chỉ cần người còn sống thì sẽ bị giết chết, bị phá hủy. Có lẽ chỉ khi Thần tộc chết đi… thì mới có thể hướng tới vĩnh sinh.”

Triệu Thi Nhu trợn mắt:

“Phương án đối phó với tuyệt diệt văn minh cuối cùng, ‘Kế hoạch Thần tộc vĩnh sinh’ là… Tử Thần vĩnh sinh?”

…

Người sống sẽ chết.

Chỉ có Thần đã chết, Tử Thần, mới có thể đi về hướng vĩnh sinh chân chính.

Lập luận rất hoang đường, thậm chí cực kỳ thiếu logic, nhưng Triệu Thi Nhu rùng cả mình, trầm mặc, run rẩy.

Chỉ có Tử Thần mới có thể Vĩnh Sinh…

Sống trong mơ, sống trong ký ức…

Đây là phương án cuối cùng đối phó với tuyệt duyệt của người Ishdar…

…

Các ý tưởng đụng chạm với nhau, tập hợp lại một chỗ, đầu óc của nàng dần trở nên rõ ràng. Nàng nảy sinh một ý nghĩ khó mà tin nổi.

"'Kế hoạch Thần tộc vĩnh sinh' thực ra là phương thức lấy cái chết để thực hiện một loại vĩnh sinh khác… Nhưng nhìn như là một kế hoạch cứu vớt loài người, thực ra đây là một loại phương pháp thành Thần đặc biệt do các nhà khoa học người Ishdar nghiên cứu ra đúng chứ?" Triệu Thi Nhu kích động.

Hứa Chỉ nhìn về phía nàng.

"Ta nên đoán được từ lâu mới phải! Người Ishdar không thể từ bỏ mong muốn bước vào cấp tám! Họ nhất định đã ngấm ngầm nghiên cứu không ngừng, muốn dùng phương thức nào đó để thành Thần, để giữ gìn cân bằng… Đây là một pháp môn thành Thần đặc biệt. Não của chúng ta là một cái máy tính, trong đó có thể viết chương trình, có thể chế ra trò chơi mạng… Mạch điện, thẻ nhớ, có thể hội tụ thành cả một thế giới…"

Triệu Thi Nhu đi qua đi lại trong khu đổ nát, không ngừng đi, không ngừng suy nghĩ. Đôi mắt nàng ngày càng sáng ngời:

"Nếu ta không đoán sai, trong đầu Sakura Đại Đế hiện đang là một thế giới trò chơi online, một trò chơi trực tuyến chân thực

giống như ‘Cách mạng máy móc’. Bên trong đó có thể sinh tồn vô số tộc nhân người Ishdar… Đây chính là chỗ tránh nạn trong kế hoạch cuối cùng!”

Hứa Chỉ cười.

Khoa học kỹ thuật người Ishdar phát triển đến hiện tại, trò chơi giả lập trực tuyến đã không thể tách biệt là thực tế hay giả lập được nữa. Nó cực kỳ chân thực, thậm chí khiến người ta không thể cảm nhận được sự giả tạo.

"Thực sự là ý nghĩ quá điên cuồng! Để cho một người Ishdar đáng tín nhiệm thành Thần, thành lập điểm trú ẩn trong đầu, kéo dài văn minh người Ishdar!”

Triệu Thi Nhu tiếp tục suy nghĩ:

“Với đầu não của nàng, thành lập một ‘Thế giới trò chơi trực tuyến’, thu nhận người may mắn sống sót vào ở lại, trở thành điểm trú ẩn, bắt đầu sống trong trí nhớ của nàng, thành một phần trong ‘Giấc mộng’ của nàng. Trong xã hội mơ mộng kia hoàn toàn triệt tiêu bất kỳ mầm họa nào, có thể thực hiện xã hội hoàn mỹ… Quê hương lý tưởng quả thực chỉ tồn tại trong mơ!”

Chương 567: Đường Thành Thần: Tử Thần Vĩnh Sinh

Nàng nói năng lộn xộn.

“Đây chính là kế hoạch cuối cùng của người Ishdar để đối phó với ba vấn đề hủy diệt kia.”

“Nữ sĩ Caroline ăn hết 1.731 nhân loại tinh anh trong phòng nghiên cứu, thực ra nàng chỉ hút linh hồn của những nhà khoa học vào trong bộ não mình, sống trong ‘Thế giới trò chơi trực tuyến’ trong đầu nàng. Họ tiếp tục nghiên cứu trong thế giới trò chơi trực tuyến giả lập. Hơn một nghìn người kia vẫn đang bày mưu tính kế cho nàng.”

“Hải Lan Đông cùng với mấy tỉ người Hải tộc cũng bị nuốt vào trong thế giới trò chơi trực tuyến đó, trở thành hàng tỉ cư dân trong đó, trở thành một phần trong ký ức của nàng… Nữ sĩ Caroline chỉ sợ đã có kế hoạch to gan mà điên cuồng, đó là thành lập một đại lục hoàn toàn tương tự như Dung Nham cổ đại trong đầu mình, để thu nạp sinh linh thế giới!”

“Nhìn như tự tìm đến tử vong, nhưng thực ra là đi tới vĩnh sinh! Đây chính là Tử thần vĩnh sinh!”

"Những người kia trở thành năng lượng, hòa vào hạch não của nàng, trở thành một phần thân thể, nâng cao tu vi của nàng, cũng hóa thành người trong giấc mộng của nàng, tiếp tục sống trong một thế giới giả lập khác.”

Hứa Chỉ cười gật đầu.

Đây xác thực là một phương pháp thành Thần đặc biệt, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Tương đương với một chiếc "Máy chủ" thành Thần, giết sạch người bên ngoài, hóa họ thành một dải số liệu rồi hút vào trong chương trình máy tính. Đây là sinh hoạt trong "Thế giới trò chơi trực tuyến".

Mỗi đóa hoa là một thế giới, mỗi chiếc lá là một Bồ Đề.

Quả thực làm người thán phục, đây là phương pháp thành Thần dùng kỹ thuật "Giả lập hiện thực".

Phương pháp thành Thần của người Ishdar trộn lẫn khoa học kỹ thuật và siêu phàm, tương đương với kết nối năng lượng thẳng vào mạch điện trong não, chế tạo ra game online, sau đó trở thành Thần!

"Đây chính là Tử thần vĩnh sinh."

Triệu Thi Nhu đầy nghiêm túc:

"Thế nhưng, người Ishdar chết đi trước khi thành Thần… là chết thực sự. Đây là hiện tượng không thể cứu vãn. Mà lúc này, bộ não của nữ sĩ Caroline là một cái máy chủ đã 'Thành Thần', là một tập hợp nhân loại mới, khởi đầu của một thể chế xã hội hoàn mỹ!"

Đôi mắt nàng trở nên mê màng, như đang đắm chìm trong tương lai mới mở:

"Không ai biết rằng, trong đầu Sakura Nữ Đế tồn tại một văn minh khổng lồ. Nàng là người giữ mộ của cả một văn minh!"

"Chúng ta vốn là một cái máy vi tính, một loại chương trình nào đó. Bây giờ chẳng qua chúng ta chỉ tụ lại một nơi… Xem như phá rồi dựng lại sau đại tai nạn… Là thăng lên chiều không gian khác sao? Toàn bộ người Ishdar đều sống trong chiều không gian

cao cấp hơn.”

Triệu Thi Nhu than thở. Có lẽ, đây mới là khởi đầu hoàn thiện thực sự của văn minh người Ishdar!

Còn sống, tạo Thiên Đường cho người sống.

Chết rồi, miễn cho người xuống Địa Ngục.

Thần linh tộc zombie Caroline, người giữ mộ của cả nền văn minh Ishdar.

“Thần linh zombie đầu tiên sinh ra, bảo vệ thi thể nền văn minh trước.”

Sắc mặt Hứa Chỉ vẫn bình tĩnh. Hắn luôn cảm thấy rất thú vị, giống như trong cõi mộng muội nhất định là như thế. Hắn cười nói:

“Nhìn có vẻ như toàn bộ văn minh đã chết, diệt vong, thực ra sống dưới một hình thức khác, ở trong đầu một người nào đó, trở thành một góc trong ký ức của người đó, trở thành giấc mộng của người đó!”

Thực sự là ký ức sao?

Hiện thực và giấc mơ, cái nào mới là thật?

Hứa Chỉ bỗng cảm khái. Đây là phương pháp thành Thần đặc biệt theo chủ nghĩa duy tâm. Trên Trái Đất, đám nhân vật NPC trong game online thật sự là giả sao? Là giả lập sao?

Thật thật giả giả, ai mà phân biệt được?

Nhưng bất kể thế nào, đây là một phương pháp thành Thần mới tinh. Cho dù Hứa Chỉ cũng phải thán phục, vui vẻ.

Trí tuệ đáng sợ của văn minh Ishdar đã phát triển thành thứ

làm người ta khó có thể tưởng tượng được, khai sáng ra phương pháp thành Thần có vô hạn tiềm lực.

“Đường thành Thần này quá phóng đại. Một thế giới chẳng qua chỉ là một góc trong trí nhớ của một người. Toàn bộ sinh linh thế gian chẳng qua là một giấc mộng Hoàng Lương…” Hứa Chỉ trầm mặc. Con đường thành Thần này không hề thấp hơn Cửu Chuyển Huyền Công, Tà Thần Cthulhu, thậm chí tiềm lực lại càng lớn hơn.

"Thậm chí, đây là một con đường của Tạo Vật Chủ. Cho dù không phải thực thể, tương tự như game online… Thành lập các thế giới trong đầu, chăn nuôi chúng sinh, vẫn có thể cung cấp hương hỏa, không ngừng trở nên mạnh mẽ… Đây là một vòng tuần hoàn có thể kéo dài, có thể tự mình cung cấp năng lượng, giống như Cửu Chuyển Huyền Công thí nghiệm sinh linh trong người vậy… Có lẽ, Caroline, con đường thành Thần này, chăn nuôi cả một nền văn minh… Có thể gọi là chăn nuôi toàn nhân loại?”

Hứa Chỉ ngẩn ra. Bản thân hắn là một Tạo Vật Chủ, lại có một thuộc hạ là Tạo Vật Chủ… Thật kỳ quái, lạ lùng.

…

Nói về một ý nghĩa nào đó, chủng tộc người Ishdar đáng sợ này đã phát triển đến trình độ “Sáng thế”.

Văn minh nền khoa học kỹ thuật cấp cao mạnh mẽ này đã dự tính đến sự hủy diệt của chủng tộc mình từ nhiều năm trước. Người Ishdar không thể tiếp tục tồn tại trên thế giới này. Họ quá mạnh mẽ, tất nhiên sẽ tự phá hủy chính mình.

Cho nên “Kế hoạch Thần tộc vĩnh sinh” được thành lập, đưa ra biện pháp đối phó.

Nhìn như chạy nạn, thực ra vô cùng bất đắc dĩ tiến vào nơi trú

ẩn, kéo dài chủng tộc, nhưng cũng không phải một khởi đầu mới…

Cho dù thế giới kia có vẻ mới chỉ bắt đầu, nhưng khi tất cả số liệu, thậm chí quy tắc tính toán đều chính xác đến cấp độ lượng tử. Thế giới như vậy, ngươi làm sao chứng minh thế giới nào là giả?

“Rất nhiều khi, thật hay giả không phải là tuyệt đối.”

Hứa Chỉ rất cao hứng.

Hắn đã sáng tạo ra sa bàn văn minh to lớn này. Trong sử thi mênh mông, tráng lệ, hắn chờ mong thành quả của mình, thậm chí đã vượt qua!

Hứa Chỉ nhanh chân đi trong khu phế tích. Dòng dung nham xa xa tỏa ánh sáng vàng giống như nắng chiều vẩy lên người:

“Họ giống như một câu chuyện về thế giới khoa huyễn, ầm ầm dậy sóng, như sử thi… Phát triển, tỏa sáng, tan vỡ, rồi diệt vong.”

Văn minh phát triển của họ đã tan vỡ.

Thời đại cách mạng công nghiệp – Thời đại máy móc điện lực – Thời đại truyền thông Internet – Thời đại cách mạng gen – Thời đại giả lập vĩnh sinh.

Hứa Chỉ suy nghĩ:

“Con người trên Trái Đất chúng ta trong tương lai không xa nữa có lẽ sẽ bước vào thời đại cách mạng gen…”

Trên Trái Đất, “Kế hoạch gen người” Human Genome Project, HGP, 1985 đã đưa ra từ rất lâu bây giờ vẫn đang được phân tích rất nhiều. Cho dù người Trái Đất không bằng văn minh siêu trí tuệ như người Ishdar, nhưng trải qua năm dài tháng rộng, mật mã gen DNA trong tương lai sẽ không còn là bí mật. Loài người sẽ triệt để

hiểu rõ tính mạng của mình.

Đồng thời, hiện tại đã có thí nghiệm nhân bản.

“Đây dường như là tiến trình lịch sử tất nhiên.”

Sắc mặt hắn trở về bình tĩnh. Thậm chí, có một số kết luận có lẽ sẽ ứng nghiệm vào Trái Đất trong tương lai… Văn minh Trái Đất có lẽ sẽ đi về hướng con đường tương tự như người Ishdar.

“Có lẽ, khi một văn minh khoa học kỹ thuật phát triển cao độ, vượt qua lẽ thường, thứ chờ đợi họ chính là tự thân xã hội hủy diệt. Hùng mạnh cũng chính là mở đầu cho sự tự diệt. Đây là quá trình tất nhiên mà văn minh nào cũng phải đối mặt!”

Chương 568: Văn Minh Chung Cực Và Anh Hùng Trùng Tộc 1

Trên thực tế, như các quốc gia hiện tại, lượng chứa đạn hạt nhân tại mỗi cường quốc đều có thể dễ dàng phá hủy Trái Đất vô số lần. Đến lần chiến tranh thế giới tiếp theo thì sẽ thế nào?

Không có ai biết.

Đây cũng đã là nền văn minh phát triển đến độ mạnh mẽ, sở hữu vũ khí mạnh mẽ có thể hủy diệt chính xã hội mình bất cứ lúc nào.

Mà đó chỉ là văn minh ở hiện tại, vậy phát triển thêm một thời gian nữa thì sao?

Loại "Gông xiềng hủy diệt" dẫn tới văn minh cấp tám này dường như tồn tại với bất kỳ văn minh nào. Trước kia, các văn minh siêu phàm cùng với văn minh khoa học hiện tại tuy không giống như về hình thái, nhưng nếu muốn tiến về lực lượng cấp tám thì đều phải đối mặt với thử thách tuyệt diệt to lớn. Nếu chịu đựng được, văn minh mới có thể hướng về cửa ải văn minh tiếp theo.

"Có lẽ, biện pháp giải quyết văn minh khoa học kỹ thuật chính là thành lập nên một thế giới rồi trốn vào? Để văn minh sống mãi trong thế giới lượng tử, tiến vào thời đại giả lập vĩnh sinh?" Hứa Chỉ mỉm cười, "Có vẻ như lúc trước phó não trí tuệ đã nói, một số văn minh khoa học kỹ thuật cao cấp sẽ trốn vào không gian."

"Đương nhiên, đại khái đó không phải là lựa chọn duy nhất."

Suy nghĩ như vậy rất thú vị.

Khoa học kỹ thuật và siêu phàm là hai hệ thống hoàn toàn khác nhau…

Trên thực tế, nhóm người Ishdar này đã phát triển ra rất nhiều số liệu.

Dùng văn minh thế giới sa bàn làm kinh nghiệm tích lũy cho phát triển chính là điều mà Hứa Chỉ muốn. Hắn có thể nhìn thấy và tìm kiếm con đường tương lai. Cho dù đây là con đường phát triển khoa học kỹ thuật, nhưng đã nhận được số liệu thí nghiệm quý giá.

…

Phòng nghiên cứu Ishdar.

Hơn nghìn nhà khoa học mặc áo choàng trắng đang cấp tốc tính toán trước máy vi tính, cực kỳ căng thẳng.

Nếu có người từng đi qua phòng nghiên cứu chết chóc kia mà bây giờ lại nhìn thấy họ, chắc chắn người đó sẽ biết những nhà khoa học này chính là nhóm tinh anh nhất mà Caroline mang đi, sau đó chết một cách ly kỳ vì lây nhiễm.

Tuy họ chết rồi, nhưng lại chưa chết, hoặc chính vì cái chết mà họ có thể vĩnh sinh: Tử thần vĩnh sinh.

Thần tộc đã chết mới có thể đi tới vĩnh hằng.

"Đã dẫn dắt dòng lũ số liệu!"

“Một tỉ một trăm triệu, hai nghìn bảy trăm chín mươi mốt sinh mệnh có trí tuệ…”

“Đang vận dụng năng lượng khối, sử dụng để thành lập thế giới sa bàn đại vực Hải lam, hoàn toàn mô phỏng hoàn cảnh chân

thực, đưa vào!”

“Đang mô phỏng lượng tử!”

“Đang mô phỏng chuyển động phân tử!”

“Truyền tải ý thức và linh hồn!”

“Đã tiến vào kho dữ liệu giả lập trong bộ não của Sakura Nữ Đế!”

…

Rầm!

Nước biển cuộn trào.

Dưới sự chuẩn bị từ lâu của phòng nghiên cứu, toàn bộ con dân Hải tộc nhanh chóng xuất hiện trên vùng đất này.

"Làm sao ta cảm giác vừa xảy ra chuyện gì đó?”

"Thật kỳ quái.”

"Đầu bỗng nhiên chấn động…”

“Thế giới này rõ ràng giống hệt, nhưng dường như lại xa lạ, đây là vấn đề thị giác sao?”

Bọn họ xuất hiện trong nhà, ngoài đường, người già, trẻ nhỏ, phụ nữ bế con, đàn ông cường tráng, tất cả kêu kinh ngạc ngây ra một chút, luôn cảm thấy có gì vừa phát sinh, nhưng lại không thấy có gì phát sinh. Sau đó họ lại đi làm việc của mình.

“Họ không nhận ra cái chết của mình, bởi vì… chết quá nhanh!”

Hải Lan Đông xuất hiện trước màn ảnh trong phòng nghiên

cứu, sắc mặt hơi sợ hãi.

Hắn thực sự sợ hãi!

Lúc này, Caroline mặc áo choàng trắng, toàn thân tỏa ra hơi thở thần thánh, đứng bên cạnh nói:

“Hải Lan Đông, ngươi cho rằng thế giới trú ẩn mà người Ishdar chúng ta xây dựng nên này thế nào?”

Hải Lan Đông trầm mặc, đang tiêu hóa lượng tin tức lớn không tưởng nổi này.

Hắn lặng lẽ cảm nhận bản thân, mỗi cảm giác đều là chân thực. Thậm chí, hắn vẫn nắm lực lượng Thiên Đế đỉnh cao, giơ tay nhấc chân đều là lực lượng to lớn. Điều này làm hắn căn bản khó có thể tưởng tượng được…

Kỹ thuật của người Ishdar đã khủng bố đến trình độ như vậy sao?

“Đây là thật, lực lượng của ngươi bây giờ là thật, không hề là giả lập.” Caroline nói: “Mỗi lực lượng của sinh linh ở nơi này đều thực sự tồn tại, ngươi vẫn có năng lượng mênh mông của một Thiên Đế. Cho dù ta thả ngươi ra ngoài một lần nữa, ngươi vẫn sở hữu lực lượng to lớn hiện tại…”

"Nói cho ta, ngươi rốt cuộc là Caroline hay Sakura?” Hải Lan Đông trầm mặc.

"Ta là Caroline. Người bên ngoài kia mới là Sakura…”

Caroline bỗng nhiên cười đến mức quái lạ. Nàng cảm khái vạn phần:

“Caroline thực sự đã chết rồi, không phải sao? Caroline chỉ có thể sống trong một góc ký ức của Sakura, được nàng ghi nhớ vĩnh

viễn… Caroline chỉ là một đoạn lịch sử cổ đại trong ký ức của Sakura, là một câu chuyện về người phụ nữ tên là ‘Caroline’ được thấy trên sách vở…”

Lời nói của nàng có phần bí hiểm, nhưng Hải Lan Đông vẫn hiểu rõ ràng ý của nàng.

Đây là một loại Thần pháp, Tử thần vĩnh sinh…

Vốn đó là một con đường theo chủ nghĩa duy tâm, thế giới giả lập lượng tử.

Caroline mỉm cười, dẫn y tham quan phòng nghiên cứu.

“Ngươi biết hình ảnh kia không? Đó là những khối vuông nhỏ ‘Pixel’ đủ loại màu sắc. Nó quyết định trình độ chân thực của hình ảnh. Thế giới cũng giống như vậy.Thế giới hiện thực được cấu tạo từ những đơn vị do các nguyên tử, phân tử xoay quanh lẫn nhau tạo thành. Ngươi có thể phân rõ thật giả được không?”

Caroline dẫn Hải Lan Đông quan sát kính hiển vi trong phòng thí nghiệm, vậy mà lại nhìn thấy phân tử vận động!

“Này… làm sao có thể có lượng tính toán lớn như vậy?”

Hải Lan Đông nhìn hình ảnh dưới kính hiển vi mà giật mình.

Dưới mức độ như thế này, hắn cũng không tìm thấy bất kỳ sơ hở nào của thế giới giả lập này.

Caroline nhìn Hải Lan Đông giật mình chỉ cười, giải thích:

“Sau khi ‘Máy vi tính’ thành Thần linh, lượng tính toán vô cùng lớn, vượt qua sự tưởng tượng trước đây của loài người… Nhưng không lớn đến mức khó hiểu như vậy, cũng không thể tính toán thực tế đến từng phân tử. Chỉ có điều, dưới một quy luật giả thiết đặc biệt nào đó có thể tạo thành đơn vị phân tử làm cơ sở, sau đó

để nó tự động phát triển thôi…”

Hải Lan Đông nín thở nhìn xung quanh phòng nghiên cứu.

Nói về một ý nghĩa nào đó, nơi này đã là một phòng nghiên cứu sáng thế. Nó nghiên cứu số liệu sáng tạo ra thế giới, giả thiết ra quy tắc của thế giới, tính toán các phương trình.

"Ngươi xem con dân Hải tộc. Họ căn bản không thể nhận ra đây là một ‘Mạng trực tuyến’ chân thực. Họ có thể sinh con, sáng tạo ra sinh mệnh, vẫn giống hệt như quy tắc thực tế. Khi một giấc mơ đã đến mức độ như vậy, ngươi còn có thể nói nó là giả không? Nó đã là chân thực về một ý nghĩa nào đó. Thậm chí có thể nói là chớp mắt tiến vào một vũ trụ song song!”

Caroline nói.

“Vũ trụ song song?” Hải Lan Đông trợn mắt.

"Đúng, chỉ có điều, quy tắc vũ trụ này là do chúng ta định ra, nhưng cũng không phải là tùy tiện sáng tạo một cách không tưởng. Sáng tạo mặt đất cây cối, đất cát, phù sa, dòng sông, cần rất nhiều ‘Năng lượng’. Chúng ta gọi năng lượng đó là ‘Năng lượng khối’. Vì vậy, ta mới cướp đoạt toàn bộ năng lượng thành Thần của các Thiên Đế… Ta cũng rất khó có thể sáng tạo ra sinh mệnh trí tuệ hoàn chỉnh từ số không. Hiện nay ta chỉ có thể kéo sinh mệnh bên ngoài vào, làm phong phú và đa dạng giống loài.

Trong giả thiết của chúng ta, thế giới này hoàn toàn tương tự trước kia. Các ngươi có thể chém giết lẫn nhau, có thù oán, có thể trở nên mạnh mẽ, có thể theo đuổi giấc mộng của mình, hoàn toàn không có sự khác biệt."

Chương 569: Văn Minh Chung Cực Và Anh Hùng Trùng Tộc 2

Caroline nói tiếp:

“Tuy rằng có thể giả lập hoàn mỹ, không có tranh đấu và giết chóc, nhưng tương đối với kết cấu xã hội hoàn mỹ… chính là một thế giới bình thản, khô khan.”

“Người Ishdar các ngươi thì sao?” Hải Lan Đông hỏi.

“Chúng ta không ở đại lục Dung Nham cổ đại. Hiện tại, sau đại phá diệt, sau khi ta thành Thần đã thành lập một thế giới này. Người Ishdar sống sót có thể vào ở rất ít.” Caroline nói: “Tương lai, họ tại một vùng không thời gian khác vẫn sẽ lương thiện, hướng tới điều tốt đẹp, đồng thời cờ hạ xuống phàm trần làm người thống trị. Họ là Thần tộc chân chính, sẽ dẫn dắt, uốn nắn những nền văn minh phát triển cấp thấp ở các thế giới như các ngươi.”

Đều ở trong não.

Người Ishdar vẫn là kẻ thống trị…

Rõ ràng văn minh đã hủy diệt, ở trong một giấc mộng đẹp, một ký ức mà cũng muốn vị trí bá chủ?

Sắc mặt Hải Lan Đông cứng đờ. Y bỗng cười nói:

“Ta có thể theo đuổi mong muốn của mình, có thể thành Thần?”

"Đúng, ngươi có thể thành Thần ở đây. Chỉ cần ngươi có đủ năng lượng, có thể chọn giết người, giết con dân của ngươi…”

Caroline nói xong, Hải Lan Đông lập tức cứng miệng. Nàng tiếp tục nói:

“Thậm chí ở đây, Thần có thể dễ dàng hạ phàm. Dù sao quy tắc thế giới này là do chúng ta định ra… ở thế giới trong mộng, người Ishdar chúng ta hiện tại đã có ba vị Thần… Ta chính là một người trong đó. Ngươi cũng có thể là một người trong đó.”

Hải Lan Đông trầm mặc. Thành Thần là giấc mộng của y.

Nhưng ở đây…

“Đối với ngươi, ta là cái gì?” Hải Lan Đông hỏi.

“Ngươi là một đoạn ký ức trong đầu ta, gửi ở một góc trong ký ức của ta, là giấc mộng Hoàng Lương của ta.” Caroline trả lời thẳng, giọng quả quyết.

Hải Lan Đông đầy cay đắng:

“Ta chỉ là… ký ức của ngươi.”

“Đúng, về một ý nghĩa nào đó thì đúng là vậy.”

Caroline mỉm cười nói:

“Ta vẫn không có sức chiến đấu như trước. Ta vẫn là nhà khoa học như năm xưa. Ta vẫn rất yếu, không thể chiến đấu… Nhưng ta có thể triệu hoán những Thần linh được chăn nuôi trong đầu là các ngươi giáng lâm thế giới ngoài kia, tiến hành chém giết."

“Khí tức của ta có vẻ là Thần linh cao cấp, trên thực tế chỉ là do năng lượng toàn bộ thế giới này tạo thành, bao gồm hoa, cỏ, cây, cùng với ba bị Thần linh cấp thấp hội tụ lại mà thành thôi.”

Hải Lan Đông trầm mặc, thử tìm hiểu lượng tin tức kinh khủng.

“Đây là một con đường đi tới tối cao. Chúng ta kết hợp khoa học cùng với siêu phàm thôi diễn ra vạn vật thế gian trong đầu.”

Caroline mỉm cười. Nữ khoa học gia mặc áo choàng trắng này dẫn dắt Hải Lan Đông tham quan từng thành quả trong phòng thí nghiệm.

“Căn cứ vào tính toán của chúng ta, trong tương lai, chúng ta sớm muộn cũng sẽ trở thành tồn tại chí cao vĩ đại trên thế giới này!”

“Hắn nhắm mắt ngủ một giấc đêm, tư duy tỏa ra chính là một vụ nổ vũ trụ Bigbang. Các thế giới phát triển, hưng thịnh, rồi suy vong, hủy diệt. Hắn mở mắt ra, tư duy thu về chính là kết cục của thế giới. Vô tận thời đại hủy diệt!”

"Hắn chăn nuôi toàn nhân loại, vô tận vũ trụ, sinh mệnh, thời không, bất cứ sinh vật nào…”

“Một cái mở mắt và nhắm mắt của hắn chính là một đơn vị kỷ nguyên vũ trụ.”

“Thời gian, không gian, vĩ độ trong mắt hắn chẳng có chút ý nghĩa nào.”

“Trong đầu hắn có thể tồn tại hàng bao nhiêu tầng mộng cảnh, hóa thành đa nguyên vũ trụ, vô số thời không song song."

…

Caroline mỉm cười, nói rõ con đường tương lai cho Hải Lan Đông.

Cùng với lượng tính toán ngày càng kinh khủng, mạnh mẽ hơn, không chỉ một thế giới đại lục Dung Nham, mà vô số thế giới sẽ sinh ra trong đầu… Đều sẽ thành một phần trong trí nhớ của hắn. Văn minh hưng suy, giống loài sinh ra rồi hủy diệt, đều sẽ

hóa thành một góc trong ký ức của hắn!”

“Hắn chính là trung tâm của vũ trụ, là nguồn gốc của vụ nổ Bigbang, là vị Thần của khởi đầu và kết thúc. Thế giới đều sinh tồn trong giấc mộng của hắn. Sinh mệnh không thể nhận ra mình là thật hay giả… Toàn bộ thế giới đều trở thành một phần trong ký ức của hắn…”

Hải Lan Đông tê cả da đầu. Y không kìm được tâm tình sợ hãi nữa, gào lên:

“Người Ishdar các ngươi rốt cuộc đã sáng tạo ra con đường thành Thần như thế nào?”

"Ai biết được?"

Caroline cười:

“Nhưng đó là hướng tương lai xa xôi. Bây giờ ta còn quá yếu! Vừa rồi mới nói cấp tám, đó là điểm chung cực trên lý thuyết của người Ishdar chúng ta rồi…

Khoác lác hay giả thiết, ai mà biết? Dù sao nằm mơ thì ai cũng biết.

Căn cứ theo suy đoán của chúng ta, mỗi con đường đi đến chung cực đều không quá yếu… Ngươi không nên nghĩ con đường tắt này quá mạnh mẽ. Nhưng ta nghĩ, đường tắt này vẫn là con đường mạnh mẽ nhất trong các sinh mệnh thể chung cực.”

Hải Lan Đông hoàn toàn chấn động.

"Người Ishdar, Thần tộc!”

…

Trong phòng khách.

Trong đầu Hứa Chỉ ầm ầm chấn động. Hắn ngồi trên ghế salông màu đen ăn tối, bỗng ngẩng đầu nhìn ra cửa sổ, giống như cảm ứng được điều gì.

Tiếng máy móc từ nơi thăm thẳm truyền tới.

“Trong Trùng tộc chúng ta sẽ có một cường giả có tư chất Anh hùng Trùng tộc sinh ra.”

...

Người thứ hai có khả năng trở thành Anh hùng Trùng tộc sao?

Hứa Chỉ ngạc nhiên.

Con đường này quả thực cực kỳ đáng sợ.

Một chủng tộc văn minh cao cấp đồng tâm hiệp lực giúp "Sakura" thôi diễn con đường tu luyện của bản thân nàng, sáng tạo nên thế giới giả lập, sản sinh năng lượng, tương đương với cả một nền văn minh chồng chất lên người một vị Thần... Xác thực có thể trở thành Anh hùng Trùng tộc.

"Anh hùng Trùng tộc thứ hai quả thực đã sinh ra."

Hứa Chỉ không say mê trong kế hoạch tương lai mỹ hảo của Caroline.

Bởi vì đó chỉ là cảnh giới chung cực trong tưởng tượng của người Ishdar. Đừng nói nó có thể đạt đến phần cuối của sinh mệnh, cuối cùng có thể trở thành Anh hùng Trùng tộc hay không còn là một ẩn số...

"Tuy rằng có tiềm năng Anh hùng Trùng tộc, nhưng trong từng thời đại, người có tư chất và tiềm năng thường không ít. Thế nhưng, người có thể chân chính hóa tiềm năng thành cảnh giới thực tế trong trăm triệu không có một." Hứa Chỉ suy nghĩ: "Nhưng

một văn minh tụ hợp đúng là điều đáng mong chờ."

Chỉ có điều, không phải Thần loại hình chiến đấu sao?

Một vị Thần khoa học gia theo phái làm ruộng?

Hứa Chỉ yên lặng. Các Thần trước đó có ai không phải kẻ cuồng chiến. Kẻ nào kẻ nấy đều là thiên tài tuyệt thế chuyên khiêu chiến vượt cấp. Loại Thần linh "Nghiên cứu khoa học" không thể tự mình chiến đấu này vẫn là lần đầu tiên xuất hiện.

"Có điều, Thần linh cũng phải hướng về phía đa dạng hóa mới là thứ ta muốn."

...

Năm mười bốn Vương triều Thần thánh Sakura.

Hơn một tỉ nhân khẩu Hải tộc diệt vong đã hai năm.

Sakura Đại đế khai sáng hệ thống tu luyện, thái tạo thời đại công xã, thành lập tường thành để Thi tộc mới sinh ở chung.

Nàng thành lập chế độ hôn phối, phổ biến một vợ một chồng, triệt để cáo biệt chế độ kẻ mạnh làm vua, Thi tộc mạnh mẽ chiếm rất nhiều phụ nữ. Người yếu cũng có thể kết hôn, có thể tự do hôn nhân.

Thế nhưng, tuy Thi tộc có ham muốn nam nữ, nhưng chung quy vì một loại gen không trọn vẹn nào đó mà không cách nào sinh sản con cái.

"Nếu không có con cái sinh ra, chỉ có thể xuất hiện tộc nhân mới trong mấy trăm triệu zombie... vậy thì càng không thể tự giết lẫn nhau."

Chương 570: Mở Đầu Thời Đại Mới

Sakura Nữ Đế lập chính sách pháp luật. Kẻ mạnh có thể bắt kẻ yếu làm nô lệ, nhưng không thể giết kẻ yếu. Thi tộc xuất hiện hình thái mạnh yếu cùng tồn tại, nhân khẩu không giết chóc lẫn nhau nên nhanh chóng tăng vọt.

Năm mười lăm Vương triều Thần thánh Sakura.

Mấy trăm triệu zombie vẫn lây nhiễm virus, tương đương với sử dụng cả tỉ siêu máy tính điên cuồng tính toán. Virus vẫn tiến hóa, đi về hướng khủng bố.

Một tin tức mới truyền tới thành phố trung tâm:

"Phía Bắc đại vực Nam Minh xuất hiện virus mới đời thứ mười bảy rồi!"

Tiếng nói thâm trầm từ sâu trong Thần điện truyền ra.

"Phái người tra xét."

Đây là biến thể virus mới tinh, đã sản sinh ra một loại biến chất chưa biết nào đó, cực kỳ khó tưởng tượng nổi.

Nó đã bắt đầu lây nhiễm ngoài ngôn ngữ C++, sinh mệnh của người Ishdar, công phá tường lửa trong đầu loài người, Hải tộc, Long tộc, Cửu đầu xà, ma thú... Cả thế giới tiến vào khủng hoảng!

Nếu như nói, thế giới trước tai nạn chỉ có 40% địa bàn thuộc về người Ishdar có virus đặc biệt xâm lăng nhắm vào người Ishdar, vậy bây giờ 60% còn lại cũng bắt đầu bùng phát thiên tai khủng

bố.

Đại tai biến mở màn!

"Virus đáng sợ! Không chỉ người Ishdar mà ngay cả chúng ta cũng..."

"Hu hu hu!"

"Đều vì người Ishdar quá nhiều, bộ não của họ quá mạnh mẽ, năng lực tính toán khủng bố, biến chủng quá nhanh, hầu như có vô hạn khả năng..."

"Thế giới sắp bị hủy diệt rồi!"

"Bởi vì người Ishdar xúc phạm cấm kỵ, vùng cấm của Thần, không chỉ họ bị diệt vong... Ngay cả chúng ta cũng bị tuyệt diệt. Toàn bộ đất trời hoàn toàn hóa thành phế tích zombie!"

Trong các đại vực, chủng tộc ma thú mạnh mẽ kêu rên. Đây là nỗi đau diệt tộc. Bọn họ nghĩ đến việc cùng với virus không ngừng biến dị giống như đã mở ra hộp nguyền rủa Pandora, thả ra ma quỷ kinh khủng nhất trên thế giới.

Họ cũng sẽ bị lây nhiễm, biến thành xác chết di động.

"Còn sớm hơn ta tưởng tượng."

"Thi tộc thật đáng sợ! Nếu như sinh linh trong thế giới này là một máy tính, thì họ chính là khắc tinh của toàn bộ sinh linh. Một chủng tộc virus có tính lây nhiễm quá mạnh. Thế giới sớm muộn gì cũng sẽ hóa thành đống đổ nát, chỉ còn lại duy nhất một giống loài là zombie."

Sakura Đại Đế bung dù ngồi trên vương tọa. Nàng chống cây dù đỏ xuống lẳng lặng cười, giống như đang cầm thanh gươm Vương Quyền đỏ tươi, quan sát toàn bộ muôn dân:

"Cũng may đã xử lý Hải tộc trước tiên. Số lượng của họ quá đông đảo, nếu không thì đúng là..."

Nàng nâng quai hàm, sắc mặt không buồn không vui.

"Thế giới này cuối cùng cũng bị hủy diệt."

...

Đại vực Phong Long.

Trên một vách núi đá cheo leo.

"Bằng với chờ chết, không bằng để ta giết chết ngươi... Bởi vì chỉ có người chết mới có thể phòng ngừa bị giết, bị lây nhiễm. Chỉ có người chết đi mới có thể đi tới vĩnh sinh."

Sakura Đại Đế nhìn tộc trưởng Long tộc nói.

"Ngươi! Một tên Thần bạo quân! Ngươi dùng lời ngụy biện này tàn sát cả đại vực Hải Lam?" Con cự long nghe lời nói của Sakura lập tức lửa giận tràn lên, quả thực không thể tin nổi.

Sakura giơ tay:

"Ngươi không hiểu chân lý thế giới..."

"Tử thần vĩnh sinh."

Phốc!

Bộ lạc Long tộc máu bắn tung tóe.

Rào rào rào.

Trong thành thị zombie đổ nát, Sakura Nữ Đế chống dù đỏ tao nhã quay về, giống như một cơn gió nhẹ, khiến người ta không nhịn được phải than thở.

"Kế tiếp là kẻ nào chết?" Nàng cười, ngồi trên vương tọa.

Vô số người trong cung điện rợn tóc gáy.

Trong lòng rất nhiều zombie sinh trí tuệ, Sakura Đại Đế tuy oai hùng cái thế, cũng tàn bạo cực kỳ.

Nàng hủy diệt lần lượt từng chủng tộc mạnh mẽ.

Chỉ trong hai năm, nàng đi khắp các khe hở vav tường kép của thế giới, tìm được Long tộc, Cửu Đầu Xà, Chimera đang bị zombie chèn ép không gian sinh tồn.

Nàng giết toàn bộ, diệt tộc vô số.

Vương triều Thần thánh Sakura năm thứ mười sáu.

Sakura Nữ Đế đi khắp đại vực Dung Nham, diệt ba mươi bảy tộc.

Thiên hạ sợ hãi!

Thật sự tàn bạo đến mức độ không thể nào thuyết phục.

Dù ở đời sau, Sakura Đại Đế cũng bị toàn bộ sử sách văn minh dài dằng dặc gọi là bạo quân tàn bạo nhất lịch sử, tàn sát thành tính, tàn sát chúng sinh thiên hạ thu thập năng lượng.

Vương triều Thần thánh Sakura năm hai mươi.

"Sakura Đại Đế hùng tài vĩ lược, là bạo quân ngoại tộc, cũng là minh quân đầu tiên của Thi tộc chúng ta!"

"Những chủng tộc kia tuy rằng sớm muộn cũng bị lây nhiễm, nhưng... Dù nói là lợi dụng rác rưởi, nhưng họ cuối cùng vẫn là sinh mệnh!"

Thi tộc cao cấp sinh ra trí tuệ và zombie bậc thấp chưa có trí

khôn là hai giống loài khác.

Zombie cao cấp có trí khôn cũng sẽ suy nghĩ chuyện nhân sinh, cũng có nhân sinh bách thái, có cả hạng lương thiện không đành lòng.

Tuy rằng truyền bá virus, không ngừng "Tiến hóa" bản thân, nhưng bọn họ không thể tự khống chế.

"Tính toán một chút, diệt nhiều tộc như vậy có phải là vì thu thập năng lượng? Nàng đã là đỉnh của thế gian, chúng sinh phải quỳ phục, nàng còn muốn trở nên mạnh hơn nữa sao? Hẳn là..." Có cường giả nghĩ đến một ý tưởng đáng sợ.

"Dã tâm của Sakura Đại Đế quá lớn! Nàng lại có dã tâm khiêu chiến Thần linh siêu cổ đại?"

"Thực sự là cả gan làm loạn! Nhưng dù sao cũng là Nữ Đế đầu tiên của chủng tộc chúng ta. Tranh mệnh với trời, chặn đánh Thần linh cổ đại, chuyện đại nghịch bất đạo như vậy không biết có thể thắng lợi hay không?"

"Nếu như không phải người Ishdar còn có một chút tác dụng, có thể phát triển khoa học kỹ thuật cho chúng ta, thì cũng diệt chúng rồi! Thậm chí, đến lúc chúng vô dụng chính là lúc diệt tộc chúng."

Một số zombie thì thào.

Họ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, nhưng Sakura Đại Đế vẫn đang không ngừng thu thập năng lượng, muốn trở nên mạnh mẽ hơn. Khả năng duy nhất thật sự cũng chỉ còn là khiêu chiến Thần linh cổ đại.

...

Vương triều Thần thánh Sakura năm hai mươi ba.

Thế giới bỗng nhiên hồi phục bình tĩnh.

Sinh mệnh có thể bị lây nhiễm đã bị lây nhiễm toàn bộ.

Toàn bộ mặt đất Dung Nham cổ đại, toàn bộ thế giới chỉ còn lại xác chết biết đi từ từ trôi dạt khắp nơi. Tất cả đều đã bị virus lây nhiễm, não tử vong, hóa thành dã thú nguyên thủy, chỉ còn lại bản năng ăn uống.

Mà trước kia, những Long tộc, Cửu Đầu Xà, hơn một tỉ Hải tộc đã bị Sakura Đại Đế lây nhiễm chết hết. Trong số đó không thiếu kẻ lảo đảo đứng dậy, sinh ra trí tuệ.

Rồng zombie, Naga zombie, Cửu Đầu Xà zombie không ngừng xuất hiện.

"Thế giới vẫn bị hủy diệt."

Trên đỉnh thành phố zombie, Sakura Đại Đế mắt không có tiêu cự sừng sững đứng trên đỉnh núi. Nàng quan sát mặt đất bao la. Nơi lọt vào tầm mắt đầu là zombie du đãng khắp nơi.

"Quả nhiên, không cách nào chiến thắng nó, chỉ có thể trở thành nó. Thế giới này chỉ còn lại ta là sống... Ta trở thành người giữ mộ của toàn bộ văn minh cổ đại chúng ta, của tất cả các giống loài." Nàng nhắm hai mắt lại.

Bỗng nhiên, nàng nhìn về phía người Ishdar cuối cùng được bảo vệ trong bức tường.

"Các ngươi cũng chết đi."

"Các ngươi đã sớm không thuộc về thời đại này, cố giữ lại chỉ là vô ích!"

Caroline bình tĩnh.

Nàng đã từng cho rằng mình sẽ do dự, giằng xé, nhưng không

ngờ khi giờ phút này thực sự đến, nàng lại thong dong vô cùng.

Xoẹt!

Trong tường, tất cả hóa thành xác chết.

Nàng nhìn về phía Đỗ Tuyết và con cá khí cầu kia đã dẫn nhóm người cuối cùng lặng lẽ rời đi, thở dài một hơi:

"Đây là lựa chọn của các ngươi."

[Vương triều Thần thánh Sakura năm hai mươi ba, đại tai biến kết thúc, thế giới bị lây nhiễm hoàn toàn, không còn vật sống, nơi nhìn thấy đều là zombie]

Chương 571: Số Mệnh Luân Hồi

Năm thứ ba mươi vương triều Thần thánh Sakura.

Sakura Đại Đế trước kia chưa bao giờ vào triều, độc tài chuyên chế, mà lúc này lại triệu tập toàn bộ Thiên Đế zombie đến yết kiến một vị Thần linh vĩ đại.

Sakura Đại Đế ngồi trên thần điện:

"Các ngươi có biết rằng... trên thế giới chỉ còn lại chúng tộc chúng ta."

Các Thiên Đế nín thở.

"Bộ tộc chúng ta sinh ra từ zombie, dựa vào việc các zombie đó sinh ra trí tuệ mà không thể tự sinh sôi. Chúng ta chỉ có thể chờ đợi từ trong hàng tỉ zombie cấp thấp sinh ra zombie trí tuệ mới... Như vậy, thật không tốt." Sakura Đại Đế nói. " Khi một chủng tộc không thể sinh sản thì họ đã cách tuyệt diệt không xa."

"Thần vĩ đại, ngài có biện pháp gì?"

Các cường giả hỏi.

Họ cũng nhận ra chuyện khủng bố này.

"Ta mệnh lệnh cho người Ishdar nghiên cứu vấn đề sinh dục của chúng ta và đã giải quyết thành công." Sakura Nữ Đế nói.

Tất cả kinh hãi.

Thì ra Sakura Nữ Đế mưu tính sâu xa, đã cân nhắc đến mức độ này cho tộc zombie.

Chỉ là, họ lập tức xoay chuyển ý nghĩ, chỉ một quyết định đã tá ma giết lừa, bỗng giết sạch người Ishdar, thật khiến người ta kinh ngạc!

Tuy rằng sớm muộn gì họ cũng sẽ bị lây nhiễm, nhưng hành vi như vậy thật quá ác liệt.

"Hạng mục cụ thể cần nghiên cứu thêm. Thi tộc cực kỳ có khả năng sinh dục, cần quan sát..." Sakura Nữ Đế ngồi trên thần tọa, khí hỗn độn quanh quẩn, bình thản nói.

"Vâng! Sakura bệ hạ!"

Vô số người nằm rạp.

Vương triều Thần thánh Sakura năm thứ ba mươi hai.

Sakura Nữ Đế cất bước trong vườn hoa cung điện. Hoa tươi nở đẹp dị thường, thậm chí rực rỡ đến độ quỷ dị.

"Thật đáng sợ, virus này còn kinh khủng hơn tưởng tượng. Ngay cả một số thực vật cũng bị lây nhiễm, thậm chí nó vốn không có ma hạch lại sinh ra ma hạch..."

"Toàn bộ thế giới đang trở nên không thể tưởng tượng nổi, rực rỡ cực kỳ, giống như một tiên cảnh. Khắp nơi đều có thực vật và cây cỏ hoa lá năm màu tươi đẹp cùng với xác chết di động, giống như quay về thời rừng rậm nguyên thủy, nhưng lại khiến người ta sợ hãi."

"Thi tộc là một chủng tộc đáng sợ khó tưởng tượng! Virus của họ vẫn còn tiến hóa. Thế giới này phát triển đến mức nào, ta cũng không biết." Sakura Đại Đế chống dù đi trong vườn hoa, hai chân trần bước trên cỏ. "Ta dẫn dắt họ đi tới quỹ đạo, sau đó có thể rời đi... Người ở thời đại trước như chúng ta nên biến mất khỏi thế giới rồi."

"Thời đại mới chúc cho bọn họ."

"Đại vực Dung Nham cổ đại chúng ta đã ở một vũ trụ song song khác."

Sau ba tiếng, Sakura Nữ Đế đi tới một rừng cây.

Ở đây có một người phụ nữ bụng to nằm trên cỏ, kêu rên đau đớn. Một lát sau, hai sinh mệnh mới vừa ra đời trên thế giới này.

"Cuối cùng cũng xuất hiện rồi."

Sakura cười tươi.

Nàng nâng cao hai đứa trẻ, không ngờ chúng mọc lông xù đen toàn thân. Hai đứa bé oa oa khóc lớn. Nàng bỗng nói tiếng Ishdar:

"Hy vọng nhìn thấy tương lai mới tinh của các ngươi, sự sống khởi nguồn mới của nhân loại... Ta tặng các ngươi lời chúc phúc thành kính nhất!"

Tách!

Hình ảnh này được khắc xuống vĩnh hằng.

Một cô gái bí ẩn mặc váy lộng lẫy đứng trong vườn hoa rực rỡ, hay tay nâng cao hai đứa trẻ con tinh tinh, toàn thân tắm trong ánh vàng như thể hiện hào quang vĩ đại, thiêng liêng, mênh mông của thế giới, giống như bức họa trên tường của các tôn giáo cổ xưa.

Tình cảnh này...

Giống như đã từng quen biết.

Sakura bỗng trợn mắt.

Thi tộc trước kia không có truyền thừa từ cha mẹ, mà bây giờ

đã có hình thức sinh sản, có nghĩa là bắt đầu từ lúc này, trí nhớ của họ có thể truyền thừa cho nhau. Nếu con cháu của họ trong tương lai mạnh mẽ đến trình độ nhất định, có lẽ họ có thể tìm về ký ức xa xôi, nhìn thấy từng đời tổ tiên, nhìn thấy bản thân nàng, và hai vị tổ tiên đầu tiên...

Nàng thả đứa trẻ xuống, bỗng xoay người rời đi.

"Ta chính là... một Thần linh siêu cổ đại khác?"

...

...

Đây là hình ảnh giống như đúc. Nàng dường như đang tái diễn thời cổ đại, giống như số mệnh cổ xưa nhất.

Tất cả trở lại khởi điểm khi người Ishdar vừa sinh ra. Chỉ có điều, nàng đã thay thế hình ảnh của hắn, cũng là sinh linh cuối cùng của văn minh trước còn lại, sống trên thế giới, làm người thủ mộ của văn minh trước.

Ào!

"Trong thân thể ngài cũng có một nền văn minh sao?"

Thân thể nàng run rẩy, đôi mắt lóe lên màu tàn tro, giống như niềm tin tan vỡ.

Từng mảng cây cỏ, hoa lá xung quanh khô héo theo tâm trạng của nàng. Đây là một cảnh khó tưởng tượng, một vị Thần linh cao cấp với thần lực sâu không lường được.

Nàng là người có nội tâm cực kỳ kiên định, vì niềm tin của mình mà không từ thủ đoạn nào. Trước kia nàng trải qua quá nhiều tuyệt cảnh, vô số lần đối mặt với tử vong, nhưng chưa bao giờ cảm thấy mờ mịt như ngày hôm nay.

Nàng dự đi một chỗ, hỏi một người, tìm được đáp án từ lâu chưa bao giờ được. Lúc trước hỏi câu đó đối với hai đứa bé nhân loại cổ xưa nhất là có ý gì.

"Thế giới của chúng ta có phải là một vòng luân hồi. Văn minh... đang giẫm lên vết xe đổ sao."

...

Vương triều Thần thánh Sakura năm thứ ba mươi ba.

Quanh thân Sakura Đại Đế tỏa ra sóng khí cuồng bạo. Nàng đi khắp mặt đất, đặt chân đến mọi núi non chết chóc, đi qua sông ngòi, biển cả, dung nham, sa mạc. Nàng đi khắp các vùng phế tích. Hoa tươi tỏa ra rực rỡ khắp thế giới.

Nàng muốn tìm kiếm gì đó, nhưng không tìm được gì.

Thế giới trống rỗng, trở nên cực kỳ xa lạ.

Vị Thần linh siêu cổ đại kia dường như biến mất tăm mất tích khỏi thế giới này, giống như Hải Lan Đông năm xưa khi tới gần tuổi già. Dù y đi tìm kiếm ra sao, cuồng loạn thế nào cũng không thể tìm thấy vị tồn tại cổ xưa kia.

"Có lẽ, hắn sẽ xuất hiện ở thời điểm thích hợp, mà không phải lúc này..."

Một vị Thần linh vĩ đại đang đứng trên đỉnh núi, hoặc bờ biển, chống một cây dù đỏ tươi quan sát toàn bộ mặt đất bao la, không nhúc nhích, đứng liền mấy tháng.

Nàng đợi một cuộc gặp gỡ cuối cùng trong vận mệnh của mình.

Nàng có linh cảm từ cõi u minh, mong chờ nó đến. Lần thứ hai gặp gỡ, mình có quá nhiều câu hỏi.

"Khi ta tính toán để hội tụ thế giới, ta đã tách câu nói kia làm 1.876 đoạn ngắn biến hóa theo tâm trạng và âm tiết. Sau đó, ta giao cho nhà khoa học tinh anh nhất của nhân loại phân tích. Trong câu nói đó, ta nghe được bảy loại biến hóa tâm trạng."

"Cao hứng, hào hiệp, mừng rỡ, như trút được gánh nặng, sung sướng..."

"Nhưng cuối cùng, ta vẫn không thể hiểu được ý hắn."

"Biến hóa tâm trạng trong đó có lẽ giống như câu nói của ta lúc trước, là đang chúc phúc cho sinh mệnh mới, cảm thấy siêu thoát, mừng rỡ... Ngữ cảnh giống như ta khi đó, nhưng chung quy..."

"Ta mơ hồ có linh cảm, ý nghĩa tuyệt nhiên không giống."

"Trong đoạn nói chuyện đó của hắn có một sự thật khác có thể khiến chúng ta hoàn toàn khiếp sợ!"

Caroline chỉ còn lại tiếng thở dài thăm thẳm. Nàng nhớ khi giao lưu với Hải Lan Đông, hai người từng lần lượt nhìn thấy hai loại khởi nguyên của thế giới.

"Ta đại biểu cho nhân loại nhìn thấy khởi nguyên của tổ tiên cổ xưa nhân loại. Ta tìm hiểu ký ức của từng đời nhân loại, nhìn thấy một vị Thần ôm hai đứa bé, nói một câu nói thần bí."

"Hải Lan Đông đại biểu cho ma thú, khi giết chết Thần ma thú Finba cũng đã tìm hiểu ký ức thủy tổ của ma thú. Hắn cũng nhìn thấy một vị thần chăn nuôi toàn bộ ma thú mạnh mẽ bao gồm cả Finba, giống như nuôi dạy vật nuôi, có dùng lục lạc, ném đĩa, huấn luyện..."

Khởi nguyên của nhân loại vốn đã đủ khiến người khó đoán, lại thêm khởi nguyên của ma thú. Hai khởi nguyên trộn lẫn vào càng khiến thần bí bị bao trong màn sương mù, không nhìn thấy chân tướng lịch sử.

Chương 572: Thành Lập Trật Tự

Vương triều Thần thánh Sakura năm thứ ba mươi tư.

Sakura Nữ Đế dường như từ bỏ chuyên chính thống trị trước kia. Nàng giao toàn bộ sự việc trong Thi tộc cho người khác xử lý, luôn đi khắp toàn bộ sông núi mặt đất như đang tìm kiếm điều gì.

Có người nói, nàng đang tìm kiếm con đường dẫn tới phía trên Thần linh, dù sao nàng cũng đã là Thần cao cấp!

Có người nói, nàng rất cô đơn. Cảm giác vô địch thế gian này là điều mà bất kỳ sinh linh nào cũng khó cảm nhận được. Đó là một cảm giác mờ mịt lại cô độc mà không biết làm sao.

Thế nhưng, nhiều người lại rỉ tai nhau rằng nàng đang tìm kiếm vị Thần linh thần bí trong truyền thuyết kia, chính là vị Thần linh siêu cổ đại của nền văn minh trước nữa.

Nàng muốn khiêu chiến vị Thần kia, như vậy mới hợp với danh bạo quân của nàng, với tính tình giết chóc bừa bãi.

Thế nhưng trong nội tâm Sakura Nữ Đế cuối cùng là cái gì thì không ai biết được. Không ai dám hỏi dò vị Thần bạo quân này. Uy của nàng quá khổng lồ, lại thích giết chóc. Cho đến ngày nay, có người thống kê, số lượng sinh mệnh các tộc trên mặt đất của toàn bộ thế giới Dung Nham cổ đại đã hơn ba tỉ!

Với việc ủy quyền rõ ràng của nàng, một số Thiên Đế bắt đầu nội đấu, giành giật quyền thế Thi tộc.

Vương triều Thần thánh Sakura năm ba mươi sáu.

Văn minh vẫn phát triển trong phế tích, các vị Thiên Đế tới yết kiến, đồng thời báo cáo.

"Bẩm báo Thần, trẻ mới của tộc ta sinh ra trong mấy tỉ xác chết di động đang từ từ giảm dần. Số còn lại hẳn là rất khó xuất hiện nữa, đã vượt qua thời kỳ bộc phát tân sinh của tộc ta."

"Bẩm báo Thần, Thi tộc chúng ta lại có thể tự mình sinh sản, làm khởi nguồn chủ yếu tăng nhân khẩu, vượt xa việc chờ đợi ngẫu nhiên sinh ra trong bầy zombie!"

...

Trên Thần tọa, Sakura chống dù hơi khép mắt.

Đây là chuyện đương nhiên.

Một chủng tộc tự sinh sản con cháu là khởi nguồn của sự ổn định.

Việc chờ đợi sinh mệnh mới gia nhập bọn họ ngẫu nhiên trong bầy zombie mênh mông kia quá bất ổn. Cho dù Thi tộc sinh ra trong biển xác chết di động mênh mông tương đương với thủy tổ zombie, có thiên phú dị bẩm.

Hai năm qua đi.

Trên vương tọa trong Thần điện, Sakura Nữ Đế vẫn khép hờ mắt, con ngươi xuyên qua cung điện về bầu trời xa xôi:

"Ngài vẫn chưa tới sao?"

Nàng chờ đợi một cuộc gặp gỡ vận mệnh, giống như cơn mưa lớn trong cuộc đời. Nàng đã muốn rời khỏi tháng ngày thống trị Thi tộc như vậy, để làm sự tồn tại cũ kỹ duy nhất, rồi hoàn toàn buông tay khỏi thế giới mới này.

"Vẫn chưa tới thời khắc gặp mặt ta sao?"

Tiếng thở dài u buồn từ trong Thần điện truyền ra.

Nàng có cảm giác cô độc sâu sắc, giống như bị cả thế giới bài xích. Mọi thứ đều trở nên cực kỳ xa lạ.

Lại một năm nữa. Thời gian dần trôi xa.

Lại có Thiên Đế báo cáo một chuyện nghi hoặc.

"Báo cáo Thần. Mấy chục vị Thiên Đế chúng ta cùng bàn bạc, Thi tộc chúng ta phải thành lập trật tự."

"Trật tự?" Sakura cười nói: "Chúng ta nên thành lập trật tự gì?"

Nàng vẫn có phần ngạc nhiên, muốn xem họ sẽ phát triển ra sao.

"Chúng ta lật xem lịch sử, nhìn chung văn minh cổ đại từ Ishdar, Hải tộc Naga, một chủng tộc nếu muốn phát triển tất nhiên phải thoát ly hình thức sinh hoạt bộ lạc kiểu dã thú, ăn sống nuốt tươi!" Một vị Thiên Đế Licking tiến lên nói: "Trong Thi tộc chúng ta, ăn thịt đồng loại không ngờ đã thành thói quen, quả thật là một tộc không thể tưởng tượng nổi!"

Sakura gật gù.

Tại mảnh đất đổ nát thời tận thế, zombie ngoài ăn người, lây nhiễm người, thì còn ăn cả đồng loại. Đó là lẽ thường.

"Vậy thì nên làm gì?" Sakura lại hỏi. Nàng ngồi trên Thần tọa quan sát phía dưới, giọng bình thản nói: "Mặt đất mênh mông chỉ còn lại một Thi tộc chúng ta, không còn sinh mệnh khác. Chúng ta không ăn thịt đồng loại thì dùng cái gì để kéo dài giống loài? Chẳng lẽ chết đói?"

"Thế nhưng, chúng ta dùng đồng loại làm lương thực cuối cùng vẫn là ăn tươi nuốt sống, không thể đi lên quỹ đạo văn

minh!" Thiên Đế khác nói: "Nếu còn tiếp tục duy trì văn minh ăn lẫn nhau như vậy, chúng ta sớm muộn gì cũng phải diệt vong!"

Sakura lại mỉm cười quan sát từng cường giả phía dưới.

Thi tộc quả thực nhìn xa, bọn họ vốn là một chủng tộc tàn khuyết không hoàn hảo. Nếu họ còn phát triển tốt như vậy, tất nhiên diệt vong sẽ tới.

Nàng đã nghĩ biện pháp cho họ sinh sản đời sau, nhưng như thế vẫn chưa đủ.

Một vị Thiên Đế nói:

"Chúng ta ăn ký ức của người Ishdar, tuy không nhiều, nhưng đã thu được một phần năng lực cải tạo gen của họ. Có lẽ chúng ta có thể cải biến dáng vẻ bên ngoài của họ."

"Thay đổi dáng vẻ bên ngoài? Thay đổi bên ngoài có tác dụng không?" Sakura nhất thời hiếu kỳ, chống dù, giống như chống trường kiếm Đế vương của bao vị quân chủ vô thượng khác. Uy thế vô thượng lẩn quất khiến người ta không nhìn ra chân dung của nàng.

Một Thiên Đế nói:

"Thay đổi bề ngoài của những zombie bình thường kia, đối với những zombie cao cấp đã sinh trí tuệ như chúng ta thì không còn là ăn đồng loại nữa. Nhìn như lừa mình dối người, nhưng đó là biện pháp duy nhất."

Một Thiên Đế khác tán thành:

"Đúng, chúng không cách nào thay đổi hay phá giải virus, nhưng chúng ta có thể trồng vào một loại virus khác, xâm lấn vào gen quyết định hình dạng bên ngoài của giống loài để thay đổi hình dạng... Kỹ thuật của chúng ta không mạnh, nhưng gen của

Thi tộc vốn là tan vỡ, sẽ tương đối dễ cải tạo!"

"Zombie hiện tại đã không hề có thần trí, khác nào dã thú... Nhưng dù sao chúng vẫn mang hình người. Nếu chúng ta lợi dụng kĩ thuật gen của người Ishdar lập trình vào gen da ngoài để lông mọc lên, lập trình vào gen biểu bì để vảy mọc ra, gen sinh trưởng móng tay... Chúng sẽ hóa thành dã thú chân chính!"

"Đúng vậy!"

Một Thiên Đế nữa nói tiếp:

"Nếu vẻ ngoài khác biệt, không phải là chúng ta ăn thịt đồng loại nữa... Chúng chính là động vật tự nhiên."

"Họ là... động vật sao?" Sakura ngẩn ra, mặt cười dịu dàng.

Thiên Đế lại nói:

"Đúng như thế! Hình thể của chúng không giống với chúng ta, lại không có tính cảm hóa đối với chúng ta, còn giống dã thú thiên nhiên. Không kể nói từ phương diện nào đi nữa thì chúng đều là động vật!"

Sakura trầm mặc một lát.

Nàng biết, đây là điều tất nhiên, cũng là biện pháp duy nhất để tộc Zombie thực sự phát triển.

"Chuẩn!"

Nàng nói.

"Kế hoạch gen trội Thi tộc" chính thức khởi động, vì tương lai của Thi tộc!

Đây vốn là cuộc chiến không có nguyên do.

Chỉ một virus đã hủy diệt cả một thời đại.

Không chỉ cho muôn dân, cũng mang tới cho cả Thi tộc ký tức thống khổ không thể xóa nhòa.

Cái nhìn đầu tiên khi họ tới thế giới này là một vùng phế tích đổ nát lớn mênh mông. Ăn được con người đầu tiên, nhận được ký ức trong đầu, đó chính là người Ishdar, chủng tộc nhiệt huyết khiến người tôn trọng, kính nể.

Họ hủy diệt nền văn minh hoàn mỹ đáng kiêu ngạo kia, hủy diệt bước tiến kiên định kia, và họ chân thành kính nể chủng tộc loài người mà bất kỳ chủng tộc nào khác cũng không địch nổi đó.

Mà chủng tộc mới như họ lại thế nào đây?

Vì một sai lầm lớn mà họ mới giáng xuống thế giới này, không phải người Ishdar. Họ rất bình thường, cũng lục lọi, tìm kiếm trong chỗ phế tích này, muốn xây dựng lại, sống tiếp.

Đây sẽ là đoạn thời gian gian nan.

Chương 573: Bắt Đầu Giấc Mơ

Vương triều Thần thánh Sakura năm thứ bốn mươi.

Với sự nghiên cứu của vô số cường giả cấp Thiên Đế, một loại "Virus cải tạo gen trội dáng ngoài" dần dần được truyền ra, bắt đầu lây nhiễm toàn bộ khu vực phế tích, ảnh hưởng đến toàn bộ các xác chết đang di động trong đó.

"Bắt đầu đưa vào thành phố Veolia!"

"Bắt đầu đưa virus vào đại vực Hải Lam!"

...

Trong thành phố máy móc đổ nát có vô số zombie. Những thi thể nam nữ đẹp đẽ đang du đãng trên đường phố, thậm chí cả ma thú bị lây nhiễm trong rừng cây, Cự Long, Cửu Đầu Xà, tất cả đều xuất hiện thay đổi từ làn da. Làn da chúng trở nên thô ráp, chúng mọc cả răng nanh, thân thể mọc ra đầy lông...

Virus dù thế nào cũng sẽ biến dị.

"Virus cải tạo gen trội làn da" truyền bá vào trong, không ngừng tính toán, tiến hóa trong đầu hàng tỉ zombie. Chúng xuất hiện hình thái virus biến dị đa dạng hóa, vô số chi nhánh virus xuất hiện.

Có zombie bắt đầu hóa thành cự thú đầy lông đen, đi bằng tứ chi, răng nanh mọc dài, đi lại trên hoa cỏ.

Có zombie mọc vảy cá, tiến vào biển cả thành động vật hải dương.

Có zombie mọc lông chim, bay về phía trời cao.

...

Hoa tươi trải đầy mặt đất, trong hoa viên được bao bọc bởi hoa.

"Cải tạo cuối cùng còn lại cần ta giúp đỡ." Sakura vẻ bình thản, hơi nheo mắt lại: "Giải quyết vấn đề sinh dục của Thi tộc phổ thông, để chúng cũng bắt đầu có thể sinh sôi bình thường."

Nàng cúi đầu, nhìn một thứ đã từng là người Ishdar.

Dù sao ở trong bầy zombie, số lượng nhiều nhất vẫn là nhân loại.

Trước kia thứ này đã từng là một cô gái rất xinh đẹp, dịu dàng hiền lành, đối xử chân thành, có thể tín nhiệm người khác không hề có ngăn cách. Hiện giờ nó đã mọc đầy lông đen xì, đi bằng tứ chi, giống như một con lợn rừng màu đen không có trí tuệ, chỉ biết ụt ụt ăn uống ngủ nghỉ.

Con zombie này là một loại zombie hệ Phong đặc biệt, lúc này nó dường như đã biến thành một ma thú loại theo hệ Phong cấp năm.

Sakura cười quái lạ, lại dần trở thành cay đắng, cuối cùng nàng đã rõ chân tướng của toàn bộ thế giới.

"Nó đã thiếu hụt đi phần lớn ký ức, nhưng có thể kế thừa phép thuật hệ Phong. Hệ thống gen tu hành của nó còn khỏe mạnh, con cháu cũng sẽ kế thừa. Nó vẫn sẽ trở thành ma thú siêu phàm mạnh mẽ cấp bốn khi thành niên!"

...

Ba ngày sau, con ma thú lợn rừng này sinh ra một nhóm lợn

con.

Làn da của chúng giống mẹ chúng như đúc, là những con heo rừng với bộ lông ngăm đen.

Sắc mặt Sakura đã hoàn toàn bình tĩnh lại.

Nàng hóa thành một người chăn nuôi lương thiện, suốt mấy tháng dùng lục lạc, thau cơm huấn luyện mấy con lợn rừng con, xem chúng trưởng thành, để hồi phục lại sự cân bằng sinh thái.

"Finba..."

Ngày hôm đó, nàng dừng bước, nhìn về phía dòng sông dung nham màu vàng phía xa xa, như nhìn thấy một vị Thần linh siêu cổ đại vẻ mặt hiền lành đang cầm lục lạc, hờ hững chăn nuôi một con ma thú, dùng chậu cơm, giống như đang nuôi nấng một con gia súc nhỏ đáng yêu vậy.

"Con dã thú bị nhốt trong lồng kia, há chẳng phải là... con người bị nhốt trong lồng?"

"Thế giới là một vòng luân hồi. Chúng ta đều là dã thú bị vây trong luân hồi."

Vị Thần kia chậm rãi đặt thau cơm xuống, đuổi mấy con lợn rừng đen nhỏ đang vui vẻ ụt ịt tiến vào lồng tre, sau đó trở về một gian nhà gỗ đơn sơ, nhìn đoạn văn tự treo trên vách tường, đó là "Thần Ngày Kia". Trên đó viết một đoạn văn:

"Nếu Thần chết đi vào ngày hôm nay, vậy người Ishdar phải sinh tồn đến ngày kia mới thôi, chỉ để thuật lại với chính tộc của mình về cuộc đời Thần. Chúng ta dùng tâm trạng đầy tự hào, với mị lực của khoa học kỹ thuật máy móc mạnh mẽ để trực quan giảng giải lại câu chuyện về Chủ ta."

Nàng mỉm cười, nhấc bút lên chần chừ trong chốc lát, rồi viết

xuống câu chuyện vinh quang này, viết xuống: "Ngày hôm qua của Thần".

"Chúng ta trưởng thành trong cái nôi khoa học, bước lên thảo nguyên sinh mệnh lẻ loi, bò lên trên đỉnh núi mật mã khởi nguyên, kéo cánh cửa của Thần. Mà trước đó, vận mệnh đã được định từ ngày hôm qua.

Lữ khách qua lại như chúng ta có không biết bao nhiêu. Bất kỳ chủng tộc ngông cuồng nào mưu toan đặt chân trên con đường thành Thần, cạy mở mật mã sinh mệnh, cuối cùng cũng bị Thần nguyền rủa: Quá khứ, tức là tương lai."

Vị Thần dừng bút, nhẹ nhàng thổi khô mực như người thường. Thần đứng dậy, nghiêm túc treo chữ lên vách tường của nhà lá, dịu dàng cười, thầm thì:

"Để ngươi treo lên một góc trong ký ức của ta, không bằng để ngươi treo trong nhân thế bụi trần."

"Chỉ cần có người nhớ tới ngươi, chính là vĩnh sinh."

"Tử thần, vĩnh sinh."

Nàng nhìn bức tranh tường màu đen, nhìn về phía hoa tươi trải rộng phế tích bên ngoài, có một đám lợn con ụt ịt. Dường như một thế giới mới đã mở màn. Hào quang dung nham long lanh chiếu vào gương mặt tuyệt đẹp của nàng. Nàng dường như nhìn thấy một Thần linh siêu cổ đại khác.

"Ta cuối cùng cũng đã hiểu ý của ngài. Vinh quang của nhân thế chẳng qua chỉ là một vòng luân hồi."

...

Cảnh tượng này cuối cùng cũng bị lãng quên trong cát bụi. Khi nhà khảo cổ học tương lai tìm được phiến đá màu đen này, bọn họ

không hiểu được, siêu văn minh viễn cổ của người Ishdar tại sao lại không sáng tác lịch sử trong phần cứng máy tính mà họ vẫn lấy làm kiêu ngạo, mà lại sáng tác trên phiến đá nguyên thủy nhất.

Người Ishdar rõ ràng đã đứng ở đỉnh cao, tại điểm cuối của văn minh cao cấp. Trong truyền thuyết, họ rõ ràng đã có khoa học kỹ thuật khó tưởng tượng nổi. Thế nhưng, họ lại để lại bức vẽ xấu xí đáng cười như tranh của trẻ con trên phiến đá nguyên thủy viễn cổ này.

Mọi người bắt đầu hoài nghi, phải chăng văn minh viễn cổ có phải xán lạn như vậy chăng? Khoa học kỹ thuật cổ đại có tồn tại hay không?

Nhưng mặc kệ họ khó hiểu thế nào, thời gian chung quy đã gột rửa toàn bộ những vinh quang cực điểm đó. Không còn ai nhớ tới những năm tháng kia. Nhân loại thời đại mới chỉ viết lại một đoạn sự tích xảy ra năm đó trong lịch sử.

[Vương triều Thần thánh Sakura năm thứ bốn mươi mốt, năm 121 đại tai biến, nhân loại may mắn sống sót lại sinh sôi từ đầu. Họ coi trọng việc chăn nuôi ma thú còn sống qua đại tai biến, khôi phục hệ sinh thái hòa bình, văn minh lại tiến vào thời đại nông canh chăn nuôi.]

...

Đại đế Sakura nhanh chân bước về phía trước,

“Thế giới là một vòng tròn! Chúng ta lại trở về thời khắc ban đầu. Nếu như so sánh nền văn minh của người Ishdar với một giấc mơ lớn trong trí nhớ, thì chúng ta sẽ trở lại nơi bắt đầu giấc mơ.”

Bên trong đại não đã biến thành một vũ trụ song song.

Siêu cấp máy tính này đã trở thành một vị Thần, xây dựng nên thế giới mạng ảo rộng lớn bao la, khắp nơi ngập tràn hoa cỏ cây

cối, trùng cá chim thú.

Lúc này, phần lớn sinh mệnh tương đương với toàn bộ vùng đất dung nham cổ đại đều di chuyển đến nơi này, mà năng lượng hội tụ được ngoại trừ mười một ức Hải tộc ra, lại tàn sát ba mươi bảy chủng tộc ma thú cao cấp... Đã sớm siêu việt năng lượng của Thần linh cao cấp phổ thông.

Ở nơi này, bọn họ nghỉ ngơi lấy sức, sinh ra, trưởng thành, chết già, mạnh lên... Dân số của bọn họ sinh sôi càng nhiều, giấc mơ bên trong thế giới game online càng khổng lồ cường thịnh, bên trong đầu óc càng có nhiều 'Trí nhớ', vị Thần Sakura cũng càng mạnh.

Chương 574: Sự Thật

Con đường này chỉ cần nghỉ ngơi và chợp mắt, "Nằm mơ" là có thể mạnh hơn, ở trong mơ sáng tạo ba ngàn thế giới để tu luyện...

Tương đương với một loại suy tưởng khác, ở bên trong đại não chăn nuôi chúng sinh, nuôi được càng nhiều thì cường giả trong đại não càng nhiều, trở nên càng mạnh..

Đúng là phù hợp với một câu giễu cợt kia —— muốn trở nên mạnh hơn? Nằm mơ đi! Trong giấc mơ cái gì cũng có!

Thật hợp ý nó!

Bên trong sở nghiên cứu.

Khi một đám các nhà khoa học hàng đầu người Ishdar mặc áo khoác trắng nhìn số liệu đạt được, sắc mặt đã sớm không còn bình tĩnh, vô cùng giật mình, thậm chí la hét sợ hãi.

"Ông trời ơi! Đây chính là nguyên nhân dẫn đến sự diệt vong của nền văn minh siêu cổ đại?"

"Chẳng lẽ, người Ishdar chúng ta cũng là Thi tộc của thời đại trước!"

...

Ở bên cạnh, lúc này Hải Lan Đông đã tu thành Thần linh, cũng toát mồ hôi lạnh.

Đồng tử phóng to.

Hô hấp dồn dập, trầm thấp!

“Chuyện này... Đây chính là chân tướng thế giới!!”

“Trong thời đại của vị Thần linh siêu cổ đại kia, có lẽ cũng không có sinh vật nào khác ngoại trừ Zombie... Năm đó Finba vốn là nhân loại bị nhiễm bệnh, chắc hẳn đã bị cưỡng ép biến thành ma thú, bị chăn nuôi và tiến hành huấn luyện, sau đó đưa trở lại hệ sinh thái.”

Hắn thay đổi sắc mặt, tư tưởng gần như rơi vào trạng thái đình trệ. Một lát sau, hắn mới thở dài một hơi thật sâu, xoa dịu tâm trạng,

“Hóa ra tộc Naga của ta đã từng là con người!”

Hải Lan Đông đưa ra kết luận.

“Tộc Cự Longc của ta, hóa ra cũng là con người!”

Một đầu cự long mở to đồng tử.

“Bá chủ Hydra ta đây, lại cũng là một con người!”

Hải thú chín đầu dữ tợn, há miệng thành hình chữ O.

“...”

“???”

“!!!”

Những Thiên Đế của các chủng tộc ma thú khác nghe tin chạy đến, bọn chúng đều khiếp sợ không gì sánh nổi!

Chuyện này thực sự quá đáng sợ khi nghĩ về nó.

Bọn họ đã bị thế giới quan của cuộc sống từ nhỏ đến lớn lật

đổ, thậm chí có thể nói là sự thật không thể tưởng tượng nổi, một kết cục làm người ta cảm thấy sợ hãi nhất và nằm ngoài dự liệu.

“Như vậy, năm đó Thần linh siêu cổ đại nói câu nói kia, rốt cuộc có ý nghĩa gì?”

Hải Lan Đông không nhịn không được thì thầm.

Những chủng tộc ma thú xung quanh nín thở.

“Điều này còn quan trọng hơn sao?”

Caroline khẽ than thở.

Hải Lan Đông hít thở sâu một hơi, dần dần khôi phục sự bình tĩnh trở lại.

Đúng vậy!

Đến hiện tại, bọn họ đã biết rõ toàn bộ chân tướng rồi, thì câu nói kia đã không còn quan trọng nữa!

...

Trang trại Michia.

Nơi xa là ánh sáng của dòng sông dung nham hơi hơi lập loè, hơi nóng rực rỡ ánh sáng tàn giống như ánh hoàng hôn buổi chiều tà. Ở khắp nơi, rải rác những phần mộ đổ nát thê lương, máy xay gió hơi nước ở xa xa đã bị hỏng, từng làn gió thoảng qua cả vùng đại thảo nguyên có chút khô vàng.

“Ta đã nghĩ về nơi nào để kết thúc, chôn vùi một nền văn minh cổ đại an nghỉ, cuối cùng nghĩ đến nơi này.”

Đại đế Sakura đứng ở trước bia mộ, tay cầm một chiếc ô che mưa màu đỏ, mang theo một bình rượu, thỉnh thoảng uống một ngụm,

“Nơi này là khởi nguyên của mọi thứ, là bước khởi đầu của ngài, cũng là sự bắt đầu của thời đại điện lực... Càng là nguồn gốc của nền khoa học kỹ thuật người Ishdar chúng ta.”

Levis.

Trên mộ bia chỉ có một chữ đơn giản.

Không có giới thiệu tiểu sử, niên hạn sinh tử, vẻn vẹn chỉ ba chữ đã đại biểu cho toàn bộ vinh quang trong quá khứ, không có một người Ishdar nào không biết cái tên riêng này, cái tên này biểu tượng cho tất cả.

“Nếu như ngài sống đến hiện tại, chuyện gì sẽ xảy ra?”

Caroline uống một ngụm rượu, nhìn qua mộ bia lẻ loi trơ trọi, bỗng nhiên tâm tình trở nên vô cùng bình tĩnh.

Tiên sinh Levis có thiên phú thật quá đáng sợ, vượt xa nàng Caroline. Nếu như không phải không muốn sống tiếp nữa, hắn gần như có thể phát triển cùng nền văn minh và sống đến ngày nay, thậm chí hướng tới vĩnh hằng, không cần giao quyền văn minh.

Caroline cũng có thể lý giải tâm tình của Levis tiên sinh.

Gánh nặng của nền văn minh thời đại đè ép trên người, giống như kẻ du hành vác bao cát phụ trọng tiến đi bên trong sa mạc. Loại cảm giác nặng nề về số mệnh, mồ hôi và sự mệt mỏi chán nản luôn đè ép thần kinh, chỉ cần quyết sách của mình đi nhầm một bước, cả chủng tộc sẽ bị hủy diệt...

Đây là trải nghiệm rất khó khăn đối với người không tự mình trải nghiệm, ép đến bản thân không thở nổi.

Giống với Levis tiên sinh, nàng đã từ bỏ tình yêu, năm tháng thanh xuân và chính bản thân mình, dâng hiến cả cuộc đời cho người Ishdar. Sau khi lấy lại tinh thần, nàng chợt phát hiện chính

mình chưa bao giờ được tận hưởng cuộc sống mà một thiếu nữ phổ thông nên có.

Nhiều thời điểm, vô số buổi đêm, nàng cũng cảm giác mình là người bị chìm ở trong biển sâu, tối tăm mù mịt, có vô số rong biển quấn quanh, một vòng lại một vòng cuốn mình vào vực sâu, bị thần kinh làm cho ngạt thở. Chờ đến khi mở hai mắt ra, bản thân lại nhất định phải lộ ra sự tự tin và bình tĩnh không thể so sánh được, thể hiện cho toàn bộ người dân thế giới nhìn thấy.

Có lẽ Levis là một vị Thần thực sự, chẳng quá hắn quá mệt mỏi.

Mà nàng Caroline lại là một người phàm có tư chất không tính thiên tài, nàng gần như bị ép đến sụp đổ bởi sự căng thẳng và loại cảm giác sứ mệnh kia khi đứng ở vị trí này. Suy cho cùng, nàng chỉ là một người bình thường có hoài bão và ước mơ.

Hèn mọn đứng ở trên vị trí này, cố gắng để cho mình trông giống như là Levis thứ hai.

“Đây là định mệnh hủy diệt, chỉ cần chạm đến cấm địa sinh mệnh và mở ra mã hóa của não bộ lên, sẽ rất khó đào thoát virus.. Nhưng có lúc ta vẫn là đang nghĩ, nếu như ngài vẫn còn sống, bởi ngài để dẫn dắt toàn bộ văn minh tiến trình... Có lẽ sẽ khác biệt.”

Nàng nhấp một ngụm rượu, gương mặt lấm tấm đỏ hồng, dường như đang thì thào từ ngữ. Ngồi một lần này ròng rã suốt ba tiếng đồng hồ, thân hình nàng có chút run rẩy, giống như có chút say,

“Thế giới chính là một vòng luân hồi lặp đi lặp lại, tựa như đời người có sự sống mới buổi xế chiều, đây là vòng tuần hoàn tự nhiên... Nền văn minh của chúng ta cũng giống như vậy, bị chôn vùi ở bên trong kí ức của quá khứ, và nền văn minh mới bắt đầu quật khởi.”

“Quá khứ của bọn họ đã là giấc mơ trong đầu óc ta, mà ta... Là giấc mơ của ai đây?”

Nàng không khỏi nhớ tới cuộc gặp mặt và lời nói của vị Thần linh siêu cổ đại kia.

Phải chăng người thanh niên bề ngoài hiền lành điềm tĩnh kia cũng giống như mình, đã lần lượt trải qua áp lực nặng nề của thời đại, lọ mọ chiến đấu một mình, chịu đựng nỗi cô đơn khi vô số đệ tử và bạn bè rời đi, chỉ có thể làm bạn với văn minh, gần gũi cùng tuế nguyệt, cuối cùng bị hủy diệt trong chính văn minh của mình.Tại thời điểm đó, hắn trở thành tàn tích cuối cùng của nền văn minh cũ, để toàn bộ nền văn minh trong quá khứ hòa vào ký ức bản thân và trở thành người canh giữ lăng mộ lẻ loi trơ trọi của nền văn minh cổ đại?

Trên thế giới, tất cả mọi sinh mệnh đều sẽ diệt vong theo thời gian, chỉ có Tử Thần mới có thể hướng đi vĩnh sinh.

“Mảnh mộ địa Michia là nơi khởi đầu của nền văn minh chúng ta, cũng là nơi kết thúc của chúng ta, ta cũng muốn chôn ở chỗ này... Ta sẽ mang theo tất cả kí ức trong quá khứ, an nghỉ ở nơi này.”

Nàng nhẹ nhàng xoay người.

Một bia mộ màu đen của Caroline xuất hiện bên cạnh.

“Một đời lẻ loi hiu quạnh, cùng ngài giấc ngủ ngàn thu.”

Chương 575: Đột Phá Thiên Đế

“Thật sự, suy nghĩ tỉ mỉ thì vô cùng đáng sợ.”

Hứa Chỉ lắc đầu, hắn không có nghĩ tới lời nói thuận miệng lưu lại, là vì vừa sáng tạo niềm vui cho nhân loại, vừa muốn thư thái buông lỏng một chút, ai ngờ hai trò chơi này ... Vậy mà lại phát triển đến trình độ đó.

Nhưng từng chứng cứ không ngừng xuất hiện, dường như tất cả đều chỉ vào một phương hướng.

Nguồn gốc của nhân loại, nguồn gốc của ma thú.

Thậm chí hiện tại, ngay cả Hải Lan Đông cũng bắt đầu nghi ngờ sâu sắc, bản thân ma thú naga mình đã từng là con người...

Ma thú và nhân loại vốn là cùng một loại sinh mệnh.

Ma thú cũng đã từng là nhân loại siêu cổ đại, bị bao trùm lên làn da, vảy giáp, răng nanh...

“Ta không biết có phải luân hồi hay không, có thể trong tương lai, thực sự có thể phát triển thành một luân hồi mới. Dù sao nền văn minh phát triển tới một trình độ nhất định, sẽ nghiên cứu gien của chính mình, giống như gen người Ishdar năm đó, bắt đầu cải tạo và cuối cùng cũng sẽ xuất hiện virus...”

Hứa Chỉ quay đầu nhìn lại, phát hiện nhóm người cá khí cầu còn đang lộn xộn khắp nơi.

Hắn trông có vẻ kỳ lạ,

“Thời đại của người Ishdar kết thúc rồi, cũng không biết rõ

ngươi có đủ khả năng hay không? Có lẽ là nền văn minh xác sống tiếp theo, ngươi có thể xuất hiện hoặc biến mất."

Đại tai biến trải qua trong một thời gian rất ngắn, Vương triều thần thánh Sakura cũng mới khai ích hơn bốn mươi năm mà thôi.

Cá ướp muối này trước đây có một hai giai, làm sao có thể ảnh hưởng đến đại thế thiên địa? Vẫn là một thế giới cao cấp khoa trương như vậy, tu luyện bảy tám chục năm, hiện tại cuối cùng đạt được cấp sáu, mới xem như miễn cưỡng có được tư cách đi lên sân khấu!

Bảy tám chục tuổi mới rời núi, vẫn là bình thường phổ biến.

Luyện Kim Đại Đế người ta cũng là ở cái thời điểm này, cùng với những Tà thần Học Cũng Uổng Công, Tốc Độ Xe Akina, người nào không phải bị xã hội hành hạ tới bảy tám chục tuổi, mới đột phá tới cấp năm cấp sáu, mới bắt đầu hành động?

Tuy nhiên, thời đại đại tai biến đến quá nhanh.

Nói cách khác, toàn bộ nền văn minh người Ishdar phát triển quá khủng bố, sau khi lên kế hoạch toàn bộ nền văn minh của bọn họ mới trải qua năm ngày! Năm trăm năm! Quả thực khoa trương đến cực hạn!

Người chơi còn chưa có thời gian cùng trưởng thành, đã diệt vong, giống như chứng kiến màn pháo hoa rực rỡ, trưởng thành từ phế tích tro tàn của nền văn minh.

"Vừa mới trải qua năm ngày, luôn cảm thấy đã đi qua một vạn năm... Mà nền văn minh tiếp theo của người Ishdar, các vị thần nên xuất hiện trên phạm vi lớn, thậm chí hiện tại trong phạm vi tìm kiếm đã phát hiện ra số lớn, trong đầu đã có bốn vị Thần..."

Hứa Chỉ ngẫm nghĩ, nhìn qua Sakura, ở bên trong phòng khách buông đũa xuống,

“Thế giới khổng lồ cũng tốt, có thể dựa vào càng lớn càng dễ đột phá, càng huống chi còn có một cái vũ trụ song song... Vậy thì càng rộng lớn rồi.”

“Được rồi, nàng dự định rơi vào trạng thái ngủ say, ta phải đi gặp mặt nàng một lần.”

Nghĩ tới đây, một người thanh niên mặc trường bào vu sư màu đen, vô thanh vô tức xuyên qua truyền tống trận dưới lòng đất, xuất hiện ở trên toàn bộ đại địa, hướng về trang trại Michia, nơi khởi đầu nền văn minh và cũng là nơi kết thúc tất cả.

...

Thần linh cao cấp đã là cảnh giới tối cao bên trong toàn bộ sa bàn.

Mặc dù Đế Kỳ và Elmin đã là Thần linh bậc trung, mà Phượng Hoàng đạt cảnh giới cao nhất. Sau khi trải qua vô số lần “Niết bàn trọng sinh”, Phượng Hoàng đã tiến gần đến phạm trù Thần linh cao cấp, không lâu nữa sẽ chính thức đột phá cảnh giới này.

Nhưng chắc chắn rằng, một Caroline đã ăn hầu hết sinh linh của vùng đất Dung Nham cổ đại, trước mắt đã ở cảnh giới cao nhất. Mặc dù vị Thần cao cấp Caroline hiện tại không phải loại hình chiến đấu, bản thân nàng cũng không phải loại có thể chiến đấu, mà nàng chính là nhà khoa học.

Đây là ưu thế to lớn của sa bàn.

Đồng thời, đây cũng là chỗ đáng sợ của chủng tộc người Ishdar, thực lực trung bình của bọn họ đều từ cấp bốn đến cấp năm, dân số cũng trọn vẹn mười một ức, số lượng thêm chất lượng... Khoa trương đến mức khó có thể tưởng tượng!

Vị Thần linh cấp cao này vốn đã có năm sáu mươi phần năng lượng thành Thần của Thần linh phổ thông, dù sao có thể so với

kích thước gấp trăm lần của thế giới Hoang Cổ, sinh ra năng lượng tự nhiên cũng gấp trăm lần... Sở dĩ không có một trăm phần, vẻn vẹn chỉ vì còn có phần lớn Zombie còn sống ở trên mảnh đất này, ngay cả một nửa còn chưa thu tập được, căn bản không tính là cuộc đại diệt tuyệt thực sự hủy diệt chúng sinh.

"Toàn bộ nền văn minh đã từng sáng chói đến mức tự xưng là Thần tộc, được tạo ra bởi vị Thần linh cao cấp duy nhất còn sót lại?"

Hứa Chỉ dạo bước ở trên đại thảo nguyên,

"Đây là tiến bộ vượt thời đại, vị Thần cấp cao sẽ sở hữu loại sức mạnh khủng bố gì? Đồng thời sau cao cấp là cảnh giới đỉnh phong, bắt đầu thử đột phá cảnh giới cấp chín trong truyền thuyết, nhòm ngó chân tướng cảnh giới kia..."

Cấp chín còn tương đối xa, đó là nhóm chuột bạch đáng yêu bên trong sa bàn, muốn thăm dò con đường tu luyện còn không rõ cho Hứa Chỉ. Lúc này phía ngoài, bản thể Hứa Chỉ đang ngồi ở bên trong phòng khách, đang âm thầm cảm ứng được năng lượng dâng trào, tiến hành bước đột phá cuối cùng ở một cảnh giới mới!

Hắn đã sớm thôi diễn ra và vô cùng thành thục quá trình đột phá cấp bảy Thiên Đế.

Hắn đã là cảnh giới cấp sáu Chuẩn Đế, năng lượng từ bên trong cơ thể nhanh chóng tuôn trào, đây là đủ để thành tựu một tôn cao cấp thần chỉ đại diệt tuyệt năng lượng phản hồi, bổ khuyết to lớn năng lượng khe rãnh, trào tuôn bên trong cạy mở sinh mệnh dưới một cái cấp độ, kia vỗ một cái mới tinh cửa lớn, cấp bảy Thiên Đế.

Ầm ầm!

Năng lượng khổng lồ tràn vào.

Trọn vẹn năm sáu mươi phần năng lượng thành Thần của Thần linh phổ thông hóa thành sóng thần trong cơ thể, từng đợt thủy triều năng lượng khổng lồ không ngừng đánh thẳng vào cuộn trào.

“Cũng may ta đã chuẩn bị từ lâu, trước đây đã đột phá Thiên Đế qua con đường thể tu một lần... Mặc dù không có ngộ ra con đường Đạo tâm, nhưng mà hiện tại, trước tiên có thể đột phá Thiên Đế theo con đường thể tu.”

Bên trong phòng khách, Hứa Chỉ yên tĩnh ngồi xếp bằng một chỗ.

Hắn đang cảm ứng năng lượng bên trong thân thể, đồng thời không ngừng thôi diễn, chỉnh lý nội bộ Cửu Chuyển Huyền Công, dẫu sao đột phá cánh cửa cấp bảy Thiên Đế có chút nguy cơ không thể coi thường.

Ở bên trong sa bàn, Hứa Chỉ đã gặp quá nhiều ví dụ Chuẩn Đế muốn đột phá Thiên Đế cảnh mà chết rồi. Mỗi một thế giới siêu phàm đều có số lượng rất nhiều Chuẩn Đế, mà Thiên Đế thì cực ít, có thể thấy được quá trình đột phá có tính nguy hiểm. Nó giống như một đầu cầu độc mộc, một khi ngã xuống là lập tức thịt nát xương tan.

Trường sinh vốn là cầu độc mộc tàn nhẫn, không biết bao nhiêu hành khách đi trên cầu đã rơi vào vực sâu không thấy đáy.

“Nếu như ta đột phá Thiên Đế thất bại và bị chết vì phản phệ, vậy thì thật sự quá buồn cười.”

Hắn hít thở sâu một hơi.

Thời gian trôi qua mỗi giờ, nguồn năng lượng đại diệt tuyệt phản hồi bên trong cơ thể đang từ từ giảm bớt và suy yếu, cuối cùng trong lúc chảy xiết mới dùng năng lượng dư thừa, mở ra

cánh cửa bước vào cấp bảy Thiên Đế.

Chương 576: Tìm Ta Làm Gì?

Phù!

“Thành công rồi, cũng may trước đây đã dùng Messiah đột phá một lần... Hiện tại rốt cục đột phá đến cảnh giới cấp bảy, lại bị mất đến nửa tháng.”

Hắn âm thầm cảm thụ tình trạng thân thể mình, là một loại năng lượng thay đổi về chất vô cùng đáng sợ,

Hứa Chỉ bỗng nhiên nở nụ cười khổ, trong nháy mắt cảm giác đầu to ra,

“Đây chính là sáu bảy mươi phần năng lượng thành Thần đấy! Mới đột phá Thiên Đế... Trước kia đám người Ermin, Đế Kỳ, Phượng Hoàng cũng mới chỉ là năng lượng của sáu bảy vị Thần, đã cho ta từ cấp một đạt được cấp sáu Chuẩn Đế... Mà hiện tại, mất đến sáu bảy mươi phần năng lượng thành Thần, một tôn Thần linh cao cấp sinh ra, mới khiến cho ta miễn cưỡng đột phá từ Chuẩn Đế lên cấp bảy.”

Sự chênh lệch quá xa!

Ngay cả khi Hứa Chỉ đã chuẩn bị tâm lý từ trước, cũng nghẹn họng trân trối.

Đột phá cấp bảy cần nhiều năng lượng như thế, vậy sau này thì sao?

Càng là tăng trưởng theo cấp số nhân.

Tuy nói đám người Elmin, Đế Kỳ, Phượng Hoàng đã là Trung Vị Thần linh, thậm chí tiếp cận cảnh giới cao... Năng lượng không

kém Sakura đại đế bao nhiêu, nhưng cũng không phải là tính toán như vậy, bọn họ sẽ không chịu thua thiệt.

Bởi vì sau khi thành Thần, bọn họ đã không bị ảnh hưởng bởi các cuộc đại diệt tuyệt định kỳ, năng lượng của chính mình ngày đêm tu luyện khắc khổ sẽ không chia hoa hồng với Hứa Chỉ... Chỉ có năng lượng một lần đại diệt tuyệt mới chia cắt cùng Hứa Chỉ.

Giết chóc diễn ra, mới có thể làm cho mình đạt được thu hoạch.

Thậm chí khiến cho Hứa Chỉ có loại ý nghĩ kích động, chậm rãi vỗ béo những vị Thần này và chờ bọn họ vất vả đột phá Trung Vị, Thượng Vị, sau đó lại giết chết để lấy năng lượng! Đương nhiên, ý tưởng tát ao bắt cá cần phải được hạn chế.

Trong tương lai, đám người Medusa, Elmin, Đế Kỳ này đều là thành viên nòng cốt của Trùng tộc.

“Cuối cùng đạt tới cảnh giới cấp bảy rồi, sức mạnh của Thiên Đế.”

Hứa Chỉ khe khẽ thở dài.

Trước đó, hắn một mực không đi gặp Caroline, là bởi vì bản thân đang hấp thụ nguồn năng lượng đại diệt tuyệt khổng lồ, không thể phân thân...

Thế giới Mỹ Thực bên trong cơ thể.

“What the f*ck! Long trời lở đất!”

“Thế giới biến hóa?”

Vô số người trợn mắt há hốc mồm, nhìn mặt đất thế giới đang điên cuồng mở rộng, thương hải tang điền chuyển dời.

“Đội ngũ lập trình trò chơi quá bá đạo, thay đổi phiên bản mới

cũng không nói một tiếng!”

“Ta thổi phát nổ!”

“Các huynh đệ, gan quá!!”

...

Ở trang trại Michia.

Bầu không khí bên trong khu phế tích hoàn toàn tĩnh mịch, di tích đô thị xưa kia còn sót lại, xi măng cốt thép đã hiện đầy hoa tươi và dây leo.

Đại Đế Sakura ngồi xổm xuống, nhẹ nhàng sờ vào tấm bia mộ Caroline, đào móc ra một cái mộ huyệt hình chữ nhật, đó là vị trí an nghỉ của chính nàng, phần mộ nằm ở bên cạnh ngôi mộ Levis.

Động tác của nàng rất chậm rất chậm, sắc mặt ôn nhu điềm tĩnh, giống như một người bình thường đi tảo tảo mộ tế điện. Nàng bắt đầu lau sạch phần mộ của Levis tiên sinh, quét sạch cỏ dại, đặt lên hoa tươi... Động tác vô cùng trang trọng, trĩu nặng. Lăng mộ của Levis có ý nghĩa quá lớn.

Nàng dường như đang dùng phương thức này, nhằm chờ đợi một điều gì đó.

Nàng sửa sang lại phần mộ trong vô thức, nhìn toàn bộ nghĩa trang trống rỗng, vô tình nảy sinh ra nỗi cô đơn nhàn nhạt. Đôi mắt nàng tràn đầy tro tàn, nàng quá mệt mỏi, nội tâm có loại ý nghĩ mãnh liệt: Cần phải nhanh chóng tìm một người để chứng minh chính mình không phải là duy nhất, ở trong kiếp luân hồi của nền văn minh này vẫn luôn có đồng bạn, có một người thủ mộ của nền văn minh khác tồn tại... Nhưng vẫn chưa đợi được hắn.

“Ta mong đợi một trận tử vong diễm lệ.”

Xoạt!

Cơn gió thoảng qua lất phất.

Bỗng nhiên một giọng nói từ xa xa vọng đến, trống trải xa xăm.

Cả người Caroline run lên, đồng tử trợn to, xoay đầu nhìn lại. Bóng dáng mông lung của một người thanh niên vu sư đang đi tới, giống như bước ra từ ánh sáng xán lạn,

“Trong khoảng thời gian nhàn hạ thật lâu trước đây, ta đã không ngừng nghĩ đến một cảnh tượng: Ta sẽ mặc đồ vest màu đen thẳng tắp, yên tĩnh nằm ở trong quan tài, chắp tay trước ngực, hưởng thụ giấc ngủ ngàn thu của sinh mệnh... Ta thật sự rất chờ mong, thậm chí ta cũng không cách nào lý giải được loại tâm tình này.”

Hứa Chỉ dừng lại bước chân và trầm mặc một chút, sau đó nói với nàng:

“Năm đó, Levis đã từng nói với ta như vậy ở chính nơi này... Không nghĩ tới, hôm nay ngươi cũng đi lên một bước này... Xây dựng ngôi mộ cho chính mình.”

Hắn nhìn qua một mảnh mộ địa này, cuối cùng cũng hơi xúc động.

Tuế nguyệt là vũ khí tàn nhẫn nhất trên đời, Caroline cũng đã trở thành Levis năm đó, rõ ràng có thể không chết, nhưng lại muốn chôn cất chính bản thân mình, rời khỏi thời đại mà mình vốn là chúa tể, chìm vào an nghỉ ngàn thu.

Có lẽ ở một mức độ nào đó, vận mệnh thực sự là... Một vòng luân hồi.

“Ta...”

Đôi mắt tro tàn của Caroline bắt đầu bùng lên một chút chờ mong.

“Ngươi muốn tìm ta để làm gì?”

Hứa Chỉ cười khẽ nói.

Caroline giật mình, bỗng nhiên phát ngốc tại chỗ, đôi mắt vô thần hiện lên vẻ mờ mịt.

Đúng vậy, ta phải làm sao để tìm được Thần linh siêu cổ đại đây?

Nàng lúc trước vẫn luôn điên cuồng đi tìm Thần linh siêu cổ đại.

Nàng đi khắp núi sông đại địa chính là để tìm kiếm chân tướng về sự hủy diệt của nền văn minh cổ đại. Nhưng chân tướng sớm đã được tìm thấy dưới một góc nhìn khác, không cần phải tiếp tục tìm kiếm Thần linh siêu cổ đại nữa, nhưng từ sau khi biết được sự thật về luân hồi thì cảm giác muốn tìm kiếm Thần linh siêu cổ đại của nàng lại càng thêm mãnh liệt! Chờ sau khi lấy lại tinh thần, thời điểm chân chính đối mặt với hắn thì nàng mới phản ứng lại rằng mình căn bản không có lý do gì để tìm hắn...

“Tìm ta làm gì?”

Hứa Chỉ lại cười nói: “Lại muốn mời ta uống trà sữa sao?”

Đôi mắt Caroline trở nên chết lặng, hồi lâu cũng không phản ứng lại.

Thiếu niên trẻ tuổi kia vẫn lười biếng nhàn nhã đứng ở nơi đó, giống như là năm đó nhận được điện thoại của mình vậy, đi vào phòng nhìn thấy lão già là mình rồi nói câu nói đó.

“Không nhận ra sao? Là ta.”

Hứa Chỉ cười nói, lại là câu nói năm đó, không sai một chữ.

“Ngươi là máy đọc lại sao? Sao có thể nói giống hệt năm đó vậy.” Trong lòng Caroline vốn dĩ cực kỳ áp lực, bỗng nhiên nín khóc mỉm cười, nàng cũng nhịn không được mà nói ra câu nói của mình năm đó:

“Tại sao ngài vẫn nói chuyện như thế... Ta đến nay vẫn còn không dám tin rằng ngài là Thần linh cổ đại!” Caroline vừa cười vừa nói, hốc mắt của nàng cũng đã ươn ướt, hồi ức ngày xưa chợt hiện lên.

Vẫn là lời nói năm đó, nhưng hoàn cảnh khác biệt khiến nàng cảm thấy chấn động, đầu óc nàng lại trở nên thất thần.

Toàn bộ dường như trở về như lúc trước?

Thời khắc ban đầu kia, mình đưa ra khế ước ma thú và được Thần tán thành, được Thần hôn lên trán, sau đó hoàn toàn trở về lúc ban đầu?

Trong đầu nàng chính là nỗi cô độc và tịch mịch.

Nàng không ngừng chạy như điên trong cái thế giới mới này, muốn thoát khỏi thế giới này, thậm chí muốn tiến vào giấc ngủ ngàn thu ở trong mộ, cái loại cảm giác này thật sự rất khó chịu. Một người đang mang trên mình toàn bộ văn minh và bảo hộ quá khứ của bọn họ.

Chương 577: Cuộc Sống Mới 1

“Tại sao lại không thể tin được? Ngươi hiện tại không phải cũng là một vị Thần linh siêu cổ đại sao? Còn nữa, không cần phải gọi là ngài, gọi ngươi là được.” Hứa Chỉ rất thản nhiên nói, “Ngươi hiện tại đã rất mạnh, phải có sự tin tưởng...”

Thân phận Thần Sáng Thế khiến cho hắn phải chịu rất nhiều trói buộc, rất nhiều thời điểm, hắn cảm thấy thích thân phận Bách Hiểu Sinh hơn, có thể giao tiếp với người khác một cách bình đẳng. Hắn thật sự không thích cái loại cảm giác làm Thần Sáng Thế cao cao tại thượng này, không chỉ có hình thể cuồn cuộn, còn bởi vậy mà khó có thể giao tiếp, muốn nói chuyện đều phải đặt người trong lòng bàn tay.

“Gọi là ngươi?” Caroline ngẩn ra.

Hứa Chỉ duỗi tay ra, một cái bàn xuất hiện, trên bàn có đặt hai ly trà sữa, bình tĩnh nói: “Theo như lời nói của người Ishdar các ngươi thì Thần cũng là người, chẳng qua là người cường đại hơn mà thôi.”

“Ngài...”

Nàng giật mình, ngây người nhìn người trẻ tuổi lười biếng trước mắt.

Hắn chỉ cười khẽ, giờ phút này, phảng phất như hóa thành ánh mặt trời rực rỡ hòa tan băng tuyết.

Những uất ức kìm nén trước đây đều như tan đi trong nháy mắt.

Nàng bỗng nhiên nghĩ đến, những gì mà Thần linh siêu cổ đại trải qua nhiều hơn nàng nhiều. Nàng làm một người giữ mộ của thời đại khác, rõ ràng phải thừa nhận càng nhiều thống khổ hơn nàng, thậm chí hắn là người giữ mộ luân hồi đầu tiên, không có đồng loại, cô độc hành tẩu trên thế giới... Nhưng hắn vẫn cười đến thật ôn nhu, vẫn lười biếng, hắn rõ ràng đã trải qua nhiều cực khổ như vậy, bằng hữu, người thân đều hóa thành cát bụi trong lịch sử, chôn ở trong kí ức của chính mình, trở thành người giữ mộ văn minh.

Hắn vẫn rất bình thản, mà chính mình.. Vì sao lại không thể?

Cả người nàng đột nhiên run rẩy kịch liệt, nháy mắt lại bình phục.

“Vẫn là hương vị năm đó.” Nàng cười cười, bỗng nhiên đặt chiếc ô đỏ tươi xuống, cầm lấy ống hút cắm vào ly rồi uống một ngụm giống như Thần linh cổ đại bên cạnh.

Không có chút dáng vẻ của Bạo Quân Đại Đế tàn nhẫn nhất trong lịch sử, chỉ phảng phất như là một nữ hài bình thường.

Hứa Chỉ chỉ cười cười, cũng ngồi ở đối diện uống trà sữa.

Hai người như là bằng hữu bình thường, ngồi đối diện nhau. Đôi mắt tuyệt vọng như tro tàn kia của Caroline và thân hình đang chết lặng cũng dần chậm rãi sống lại.

Hứa Chỉ không nói gì, chỉ lẳng lặng bồi nàng uống.

Một ngày...

Hai ngày..

Mười ngày đi qua...

Cây cối xung quanh thổi quét, khắp nơi đều là ly.

“Ta có thể nói... Hai người giữ mộ thời đại cũ chúng ta cùng uống ở trên một cái bàn, về sau có thể cùng nhau xem thời gian xung quanh thấm thoát trôi, thế sự xoay vần rồi biến mất?” Caroline bỗng nhiên run rẩy hỏi, tràn đầy khẩn trương.

“Có thể.” Hứa Chỉ ngồi ở đối diện trả lời.

Đôi mắt của Caroline lập tức sáng lên.

Hứa Chỉ biết rõ Caroline cần gì. Nàng rất am hiểu việc che giấu cảm xúc của mình, tính cách cực kỳ hiếu thắng, cố chấp, bướng bỉnh, cấp tiến, là một người Ishdar điển hình. Dù cho lúc này nàng đã biết “Chân tướng thế giới” khủng bố đến cực hạn, bởi vì “Số mệnh luân hồi” mà sụp đổ tín niệm, cho nên vô cùng áp lực và sụp đổ. Nàng cũng không cần gì nhiều, nàng chỉ cần một người giống mình, một người giữ mộ của thời đại khác làm bạn, để nàng cảm thấy cũng không cô độc mà thôi...

Giống như hắn năm đó, biết Medusa cần một trận chiến đấu để nghiệm chứng trái tim đang mê mang nên bản thân hắn đã mang đến cho nàng một trận chiến, cho nàng nhìn thấy thời gian xung quanh lưu chuyển, thế cục chuyển dời...

Giống như hắn năm đó, biết Đế Kỳ có mộng tưởng to lớn hơn, vì thế chính hắn liền mang đến mộng tưởng cho hắn ta, “Mỗi ngày đều huyền bí, suy diễn tam thừa giáo, tinh vi toàn bộ vạn pháp” “Một kỷ nguyên có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm cái”.

Cũng như hôm nay.

Điều mà Caroline cần cũng không giống hai người kia, nàng chỉ cần có một người lẳng lặng bồi nàng, ngồi bên cạnh cùng nhìn về phía con sông dung nham phía xa, thậm chí không cần nói gì cả là có thể khôi phục đạo tâm của nàng.

“Chúng ta đi đến một nơi khác?” Hứa Chỉ mở miệng.

“Đi đâu?” Nàng cầm lấy ô che, gương mặt đẹp trắng nõn có chút khẩn trương.

“Tiệm trà sữa trước kia.”

Đôi mắt Caroline sáng lên, “Được!”

Rầm!

Thân hình chợt lóe, đã về tới trong một mảnh phế tích.

Toàn bộ cửa hàng đã đổ nát, sập một nửa, rêu xanh và hoa tươi mọc đầy, nơi đường phố phía xa là ma thú hình thù kỳ quái đang du đãng.

Hắn kéo ra một cái bàn, hai người ngồi xuống một lần nữa.

Tinh thần của nàng dường như đã hồi phục lại, “Thần linh siêu cổ đại, ta đây có thể được xem như là Reeves tiên sinh, có được vinh quang vĩ đại trước khi chết không?”

“Xem như là vậy.” Hứa Chỉ nói.

Caroline cười, hút trà sữa, đôi mắt nhìn chằm chằm Hứa Chỉ trong chốc lát, thở dài một hơi, “Không nghĩ tới, người năm đó khẽ hôn lên trán ta, nói sẽ cho ta một đoạn thời gian, ta lại có thể đi đến hôm nay.”

“Đúng là không nghĩ tới.” Hứa Chỉ cười đáp lại, cũng có chút cảm khái, “Lúc ấy tùy ý gieo một hạt giống không ngờ lại có thể mọc ra hoa tươi như này.”

Hai người ngồi xuống ăn cơm và hàn huyên như là bằng hữu bình thường.

“Có thể hỏi một chút rằng mấy năm nay ngài đã đi đâu không?” Caroline dường như đã khôi phục lại, bắt đầu nói chuyện phiếm như những người bạn cũ năm đó, nhưng vẫn là ba câu

không rời khỏi khoa học như cũ, hỏi: “Một thế giới khác? Là thế giới chân không sao? Chân không kia rốt cuộc là cái gì, là trong mộng của ngài, hay là thời đại văn minh thượng cổ thuộc về ngài...Hay là một thế giới thực?”

“Đại khái... Là một thế giới thực đi.” Hứa Chỉ trả lời.

“Đại khái...??”

“Đại khái đi, thế giới này không có ai biết rằng thế giới mà mình sống có phải là thế giới thật mà không phải một cảnh trong mơ của người khác hay không. Nếu biết chân tướng... Nếu là giả, có lẽ tín niệm cũng sẽ sụp đổ giống như ngươi mất.” Hứa Chỉ trả lời.

Có lẽ thế giới là một cái lồng giam, bên ngoài lồng giam cũng là lồng giam.

Caroline lắng nghe, trầm mặc trong chốc lát, “Ngài bao nhiêu tuổi rồi?”

“Hơn hai mươi.” Hứa Chỉ trực tiếp trả lời, “Như thế nào, coi trọng ta, muốn thân cận ta? Đúng lúc nhà của ta còn thiếu một hầu gái.”

“Ngài biết ta chưa từng có ý nghĩ gì trên phương diện này.”

Caroline bỗng nhiên cười ra tiếng, không biết nên khóc hay cười, “Hơn hai mươi... Đây là đơn vị tính toán cổ đại gì vậy? Hơn hai mươi kỷ nguyên? Hay là gì đó? Ta cảm thấy tuổi tác của chúng ta chênh lệch quá lớn, ta sống hơn hai đời cũng mới hơn 300 tuổi.”

“Hơn 300 là Thần linh cao cấp đã rất lợi hại rồi.” Hứa Chỉ cười một chút, giơ trà sữa lên, “Tuổi của chúng ta đúng là có chênh lệch rất lớn.”

Caroline cũng giơ trà sữa lên, chạm ly một chút, “Vậy ngươi

phải mất mấy ngàn năm mới có thể đi đến trình độ này sao? Ta tin tưởng người Ishdar chúng ta phát triển rất nhanh, nhưng chúng ta bị hủy diệt cũng rất mau."

"Ừm... Đại khái khoảng hai tháng." Hứa Chỉ nghiêm túc suy nghĩ một chút.

Phụt!

Caroline nhịn không được lần thứ hai cười ra tiếng, "Đây lại là đơn vị tính toán gì vậy? Đúng là một nền văn minh thượng cổ kỳ quái, ta thậm chí còn có chút mong đợi."

Nàng buông ly xuống, bức họa này có chút kỳ quái. Hai Thần linh siêu cổ đại, hai người giữ mộ cho nền văn minh cổ đại đang ngồi trong đống phế tích, uống trà sữa, cũng không phải là uống rượu nói chuyện phiếm, nhìn có chút quái đản và ấu trĩ.

Chương 578: Cuộc Sống Mới 2

Nàng nhìn thanh niên mi thanh mục tú khoác trường bào Vu sư trước mắt này, cười khổ một chút, “Thật đúng là khiến người bội phục, ta không thể thong dong như vậy được, cảm tạ ngài đã đánh thức ta...”

Làm một người giữ mộ văn minh, thứ mà nàng phải đối mặt chính là cô tịch vĩnh hằng, nhưng có thể biểu hiện ra nhẹ nhàng và thản nhiên như thế cũng không phải là dễ, cô độc là sự sợ hãi lớn nhất của mỗi một sinh mệnh.

Hứa Chỉ nghĩ một lúc, trực tiếp cười nói, “Kỳ thật, nửa đời trước ngươi đều cống hiến cho văn minh và khoa học, hiện tại cảm thấy mất mát cũng là đương nhiên. Nhưng trong cuộc sống rất nhiều thời điểm cũng không phải là chỉ có theo đuổi duy nhất, ngoài nó ra còn có rất nhiều thứ thú vị... Nửa đời trước của ngươi trước đã kết thúc, nửa cuộc sống sau này thì vẫn còn, có thể xuất phát một lần nữa, theo đuổi mộng tưởng lớn hơn. Có một câu nói như vầy.... cầu mong nửa đời sau sẽ trở về là thiếu niên.”

Caroline nghe một câu này, đôi mắt lập tức sáng lên, nhìn thẳng vào Thần linh đang ngồi đối diện.

Hứa Chỉ bị ánh mắt lửa nóng của nàng nhìn đến cứng ngắc, “Đây là câu nói của nền văn minh khác.”

Không thể không nói, những câu nói trên Trái Đất vẫn luôn mang theo ưu nhã ý cảnh. Người Ishdar đã mất đi quá nhiều trong lĩnh vực văn học , bọn họ phát triển quá nhanh, hơn nữa chỉ chuyên tâm vào lãng mạn máy móc, cho nên nội tình văn hóa không đủ sâu.

“Một nền văn minh khác?” Caroline nghĩ một lúc, cảm thấy rất thú vị, bỗng nhiên đứng lên, khom lưng xuống, làm ra một cái lễ mời của người Ishdar, “Ngài có thể khiêu vũ không?”

Hứa Chỉ giật mình.

“Ta cũng sẽ không, nhưng không phải ngài nói là muốn nếm thử thứ mới mẻ sao? Văn minh đã hủy diệt, một người độc thân như ta có lẽ nên thử làm một nữ hài bình thường, có vẻ đây sẽ một thể nghiệm mới lạ.... Kỹ năng vũ đạo này có thể viết ở trong đầu, ta sẽ đem số liệu truyền cho ngươi.” Nàng bỏ chiếc ô đỏ tươi xuống.

Xung quanh vang lên tiếng nhạc âm dịu, biến thành một cái sân nhảy, có một đôi nam nữ ôm nhau nhảy múa, nơi xa có một người mặc âu phục màu đen đang đánh dương cầm.

“Thần linh tiên sinh, có thể mời ngài nhảy một điệu được không?” Nàng vươn bàn tay thon dài ra.

Hứa Chỉ không có cự tuyệt, đứng lên, nắm tay tiến vào sàn nhảy.

Nữ đế Saukura trong mấy năm nay cùng với việc trở nên mạnh mẽ thì dung mạo cũng đang lặng lẽ đến gần với Caroline năm đó. Mái tóc dài màu vàng loá mắt, đường cong mê người, còn có đôi mắt màu đỏ sậm thâm thúy, mang đến cảm giác anh khí mười phần.

Kỹ thuật truyền thần thức quả thực khiến cho người ta phải kinh ngạc cảm thán. Hơn nữa cảnh giới của hai người còn cực cao, dù cho chưa từng nhảy qua nhưng trong nháy mắt đã có thể dẫm lên những bước nhảy cực kỳ ưu nhã, qua lại đi lại, không khí có vẻ có chút ái muội.

“Hiện tại có thể nói cho ta biết người khổng lồ đụng vào

chúng ta trong chân không năm đó rốt cuộc là ai hay không?" Caroline cười một chút, vừa nhảy vừa tiếp tục nói chuyện phiếm.

Xôn xao!

Từng lá đỏ lá rơi xuống.

Nơi xa là một nghệ sĩ dương cầm và một đôi nam nữ đang nhảy múa.

Hai người nhảy múa qua đám hoa tươi nở rộ trong phế tích, đi qua những con ma thú uy vũ cao ngất, nhìn có vẻ có chút ưu nhã và lãng mạn khác thường, "Thần linh siêu cổ đại, ta còn có một vấn đề lớn nhất, đó là đối với hai người giữ mộ văn minh chúng ta thì bọn họ đều như là ở trong mộng, là một đoạn hồi ức của chúng ta.... Mà chúng ta có phải cũng như là một giấc mộng của những người khác hay không?"

"Có lẽ là vậy."

Hứa Chỉ cũng không có trả lời, ưu nhã bước tới, dưới chân là một đống lá vàng rụng, "Có lẽ, người khổng lồ kia là Thần Sáng Thế, chúng ta đều đang ở trong mộng của hắn. Ai mà biết được có phải là mỗi một lần hắn mở mắt và nhắm mắt đều chính là lúc một kỷ nguyên ra đời và hủy diệt hay không?"

"Nhân sinh là một giấc mộng, vẫn phải tiếp tục." Nàng giật mình, cười rộ lên, tựa hồ đã hoàn toàn thoát khỏi bóng ma, "Cảm ơn ngươi đã đến, nhưng ta vẫn muốn ngủ say, thời đại này không thuộc về chúng ta, con đường của ta đang ở trong mộng.... Một thế giới mới tinh ở trong mộng đang không ngừng trở nên mạnh mẽ, trống trải, có lẽ đến lúc đó, có thể chân chính hiểu rõ về chân tướng của thế giới. Ta hy vọng trong tương lai, ngươi có thể mang ta xem chân không một lần nữa."

Hứa Chỉ cười mà không trả lời, lại nói về chuyện khác.

Caroline dần dựa vào thật gần, cơ hồ là dán tại một chỗ mà nói chuyện, có thể cảm nhận được hơi thở mềm mại của đối phương, cùng bước nhảy ưu nhã, nàng phát ra mùi hương tự nhiên rất dễ chịu. Có lẽ lúc này nàng đang chờ mong sẽ xảy ra chút gì đó, thậm chí gương mặt mỹ lệ còn trở nên có chút khẩn trương, gương mặt và cổ nhiễm màu đỏ ửng như hoa hồng.

Hứa Chỉ nói, “Ta phải đi.”

Nữ đế Sakura lộ ra một tia mất mát, do dự một lát, ánh mắt có chút gợn sóng mờ mịt, đang khiêu vũ bỗng nhiên dán ở bên tai hắn nói, “Ngươi không cảm thấy lúc này ta rất nhỏ yếu, rất có cơ hội sao? Giống như là những nữ hài bình thường thất tình say rượu trong quán bar vậy, chỉ cần một chút lời ngon tiếng ngọt, một câu an ủi là có thể có một cuộc gặp gỡ tình cờ.”

“Nghĩ tới.” Hứa Chỉ nghiêm túc trả lời.

“Đó là do mị lực của ta không đủ sao?” Nàng có chút mất mát.

Hứa Chỉ lắc đầu, “Toàn bộ nam sinh Ishdar đều đã từng coi ngươi là nữ thần trong mộng. Ngươi rất mỹ lệ, nhưng nữ hoàng đại nhân anh khí và gan phách, sát phạt và quyết đoán, mới là lý do khiến bọn họ động tâm.”

Nữ đế Sakura giật mình, “Ngươi hẳn là biết, người có tính cách giống ta sẽ rất ít khi có cơ hội nguyện ý hưởng thụ cuộc sống bình thường của một nữ hài. Trong tương lai, ngươi sẽ không thể tìm thấy lúc này, ta sẽ một lần nữa giương buồm xuất phát, tiếp tục theo đuổi mộng tưởng của ta, ngươi có lẽ sẽ hối hận.”

Hứa Chỉ nhìn về phía phế tích nơi xa, “Nhưng ngươi không yêu ta, chỉ là muốn ta.”

Nàng lập tức ngẩn ra, đôi mắt màu đỏ rượu trừng lớn.

Phốc!!!

Caroline lập tức cười đến không đứng thẳng nổi, phong tình vạn chủng, áp lực lúc trước đã hoàn toàn tiêu tán.

Nàng ưu nhã lui về phía sau hai bước, cầm lấy chiếc ô màu đỏ, đứng ở cửa tiệm cũ nát, cười sang sảng: "Ngươi thật không giống như là một Thần linh cổ đại chút nào, ta hy vọng có thể cùng ngươi tiêu sái, tương lai cũng sẽ như vậy, dù cho trải qua chuyện gì vẫn duy trì được sơ tâm dũng cảm của mình.... Nửa đời sau trở về là thiếu niên như trước."

"Đi thôi." Hứa Chỉ nhìn về phía nàng.

Hứa Chỉ là người thông minh, Caroline cũng là người thông minh.

Caroline biết những gì mà Thần linh siêu cổ đại này nói đều là muốn giúp nàng thả lỏng, thoát khỏi bóng ma khi nền văn minh hủy diệt để đi về tương lai.

Hứa Chỉ cũng biết rõ lúc này Caroline đang mờ mịt, nghĩ đến một đêm phóng túng, hưởng thụ tình yêu người thường, muốn thử thể nghiệm một ngày làm nữ tử bình thường. Mà điều này... có lẽ tương lai sẽ không còn có, bởi vì nàng chỉ là tạm dừng, vĩnh viễn sẽ không thể trở thành nữ hài bình thường.

Dù cho sẽ có hồi ức tốt đẹp, thì nàng cũng sẽ không dừng lại vì bất kỳ kẻ nào, dù cho làm một người giữ mộ cho thời đại trước, nàng cũng muốn vì toàn bộ văn minh mà tiếp tục bước tới, cho dù là ở trong ký ức.

"Thần linh siêu cổ đại đúng là một người tốt không giậu đổ bìm leo. Ngài vẫn luôn thần bí mông lung, không thể đoán được, cảm ơn ngài đã khai đạo."

Caroline bỗng nhiên nhìn phế tích phía xa, sải bước rời đi, bước đi lại trở nên kiên định lần nữa, cười nói:

“Ta trở về an nghỉ, có việc gì có thể đánh thức ta, có lẽ.... đây mới là chân chính là một ngày thú vị, nguyên nhân chính là một điệu nhảy ưu nhã mà không phải là hồi ức sôi nổi, như thế thì dư vị... mới càng đáng giá.”

Chương 579: Con Đường Thành Thần Đáng Sợ

Trong tiệm trà sữa tại đống phế tích, những nghệ sĩ dương cầm và hình ảnh đôi nam nữ mông lung xung quanh dần biến mất, khắp nơi đều là cành khô và lá rụng, cùng với hoa tươi nở rộ, nhìn có vẻ có chút cô đơn.

“Ngươi đã không còn một mình, bản thân ngươi là muôn nghìn phần mộ của chúng sinh một thời đại... Thần mộ của Thần tộc Ishdar.”

Hứa Chỉ nhìn về phương hướng Sakura Đại Đế biến mất, phảng phất chứng kiến sự kết thúc của một thời đại. Loại cảm giác chấn động này đúng là rất lớn, huống chi là trong tình huống đặc thù, nàng còn lấy phương thức rời đi khiến người chấn động như này nữa.

“Ngươi làm một người giữ mộ, ngươi chỉ có thể chôn giấu nền văn minh và lịch sử cổ đại của thuộc về người Ishdar trong kí ức của mình, kể cả thanh xuân, nhiệt huyết, niềm đam mê máy móc và lời cự tuyệt Thần tộc kia nữa.”

Hứa Chỉ nở một nụ cười, sờ sờ cái mũi, nhớ tới một màn vừa rồi, “Lúc trước, ta bị chủng tộc này dùng phương thức‘ nhưng mà ta cự tuyệt ’ này từ chối mấy lần, ý vị rõ ràng khiến người ta hạnh phúc như vậy, nhưng mà ta cự tuyệt.... Đây cũng coi như là ta dùng cách của bọn họ, ‘ nhưng mà ta cự tuyệt ’ nàng sao?”

Xôn xao ——

Gió thổi như có như không, phảng phất như một thời không

đang bắt đầu khởi động ở trong mộng ảo, bóng dáng xinh đẹp của Sakura Đại Đế cầm chiếc dù đỏ cũng dần biến mất.

Trong nông trường Michia, một chiếc quan tài với hoa văn ha anh đào tinh xảo chậm rãi được phủ lên, gió thổi bùn đất quét ngang mặt đất. Một tấm bia viết tên "Caroline" chậm rãi được dựng lên, giống như ngôi mộ của "Levis" bên cạnh, không có giới thiệu về cuộc đời hay là niên đại gì cả.

Hai ngôi mộ đứng ở trong khu nghĩa trang hoang vắng, mang cảm giác tang thương xa xưa, giống như đã hóa thành vĩnh hằng trong dòng thời gian dài đằng đẵng... Một nền văn minh cổ đại tuẫn lạn đến cực hạn đã kết thúc.

Hô!

Không gian đang dần bị bóp méo.

Cây cối, mặt đất, bầu trời dường như hóa thành một vòng xoáy điên đảo, vùng đất nông trường này phảng phất bị lấy mất vậy. Mảnh đất "Nông trường Michia" truyền kỳ này đã hoàn toàn biến mất ở trên mặt đất Dung Nham cổ đại.

"Hình như chỉ cần trong đầu để lộ ý niệm từ cảnh trong mơ thì vùng xung quanh sẽ hóa thành một vùng gió lốc tư duy thì phải? Thời không bị bóp méo, khiến cho người khác không thể nhìn thấy mảnh đất này?"

Hứa Chỉ nhìn mảnh đất kia, sắc mặt bắt đầu trở nên ngưng trọng.

Đây là sức mạnh to lớn mà chỉ Thần linh cao cấp mới có?

Hắn lần này đến đây cũng là vì muốn xem một chút chiến lực của cảnh giới này khoa trương đến cỡ nào. Dù sao cũng là lần đầu tiên xuất hiện, đương nhiên là muốn đi vào trong sa bàn tiến hành quan sát và đánh giá thực tế một chút.

Lúc này, chỉ riêng chiêu thức ấy thôi cũng đã đủ khiến cho người ta cảm thấy không thể tưởng tượng được rồi. Hắn căn bản không có sử dụng năng lực của mình mà chỉ lợi dụng tư duy gió lốc trong đầu.

Rầm!

Gió nhẹ thổi quét bên tai.

Hứa Chỉ cũng không rời đi, tiếp tục ngồi ở trên ghế trong đống phế tích, sắc mặt đã bình tĩnh lại.

Hắn lúc này đang kiểm kê thu hoạch, cùng với được mất sau khi nền văn minh này hạ màn.

“Không thể nghi ngờ về tính đáng sợ và khai sáng của con đường Tử Thần vĩnh sinh này, quả thực khiến người phải khiếp sợ. Nó có thể diễn biến nên một thế giới ở trong mộng, sáng tạo nên một thế giới Internet chân thật để cho người Isodar vào cư trú, tránh thoát việc chủng tộc bị diệt vong...”

Đừng nói những người khác, cho dù là hắn lúc trước sáng tạo nên chủng tộc này, ban cho bọn hắn đại não silicon cũng cảm đã thấy phát triển quá khủng bố rồi.

“Nàng để cho chúng sinh tu luyện ở trong đại não, trở nên mạnh mẽ hơn. Điều này tương đương với việc nàng tự tu luyện tinh thần lực. Dù sao thì mỗi một sinh linh đều là một bộ nhớ được lưu trữ trong bộ nhớ máy tính của nàng, chỉ cần chúng sinh tu luyện trưởng thành thì nàng liền có thể không ngừng ‘ minh tưởng ’ để trở nên mạnh mẽ.”

“Bản thân nàng không có chiến lực quá lớn. Toàn bộ năng lượng của nàng đều đã diễn biến thành thế giới hoa cỏ, chim cá, núi sông trong đại não, nó cũng đang phân tán tại các sinh linh cường đại trong thế giới đó, nhưng chủ yếu là bị phân ra cho bốn

vị Thần.... Nhưng phương thức chiến đấu của nàng là triệu hoán các vị Thần trong đầu tác chiến.... Dù sao thì nàng cũng có thể xem như là một Gaia có ý thức, năng lượng đều ở trên người sinh vật trong não."

Nếu so sánh với không gian của Cửu Chuyển Huyền Công thì cái này của nàng cũng có thể coi như là một loại không gian bên trong đặc thù, dùng để chăn thả chúng sinh.

"Dòng triệu hồi Sáng thế? Triệu hoán các sinh vật trong thế giới tưởng tượng trong đầu?"

Hứa Chỉ đang không ngừng sắp xếp suy nghĩ.

Hắn bỗng nhiên phát hiện, con đường mới để trở thành Thần của nền văn minh này quả thực là niềm vui của trạch nam, có thể sáng tạo nên một thế giới anime ở trong đầu?

Không cần phải là cái gì cả, chỉ cần trốn ở trong phòng ngủ cũng có thể trở nên mạnh mẽ. Bình thường có thể xem kịch, không có việc gì thì còn có thể triệu hoán một sinh vật hai chiều trong thế giới tưởng tượng của mình, một manh muội chẳng hạn, có thể phục vụ mình một chút?

"....."

Sao hắn lại cảm thấy càng nghĩ càng giống vậy nhỉ!?

Người Ishdar nhiệt huyết, tình cảm mãnh liệt, hiếu khách vậy mà lại sáng tạo nên một phương pháp thành Thần thoạt nhìn thì cá mặn và phế manh như vậy?

Hơn nữa, ngay cả hắn cũng có chút hâm mộ.

Không có nguyên nhân nào khác, chính là con đường này thật sự quá nhanh và tiện!!

Nhưng mà hiện tại hắn không thể tu luyện công pháp thành Thần "Tử Thần vĩnh sinh" này được. Cho dù có dung hợp hệ thống gen thì khởi điểm cũng quá cao, phải thành Thần thì mới có thể tu luyện, mà chính mình trước mắt còn cách quá xa.

Nhìn thì đã tiến vào Thiên Đế cấp bảy, cách cấp tám Thần Thoại chỉ có một cảnh giới.... Kỳ thật, lúc này mới xem như là chân chính bước vào ngạch cửa, con đường trong tương lai không thể tưởng tượng được.

Trên thực tế, con đường nhỏ này có lẽ ban đầu cũng có cùng bản chất với"Hệ thống vu sư".

Bản chất của Vu sư cũng là "Minh tưởng" ở trong đầu, thông qua việc"hình dung" một số sự vật ở trong đầu là có thể mở rộng tinh thần lực của mình, tự thân tu luyện, không tu thiên địa... Nó khác hoàn so với hệ thống tinh thần hấp thu năng lượng từ bên ngoài của thế giới Hoang Cổ.

Con đường thành Thần này là tập hợp kết tinh trí tuệ của vô số người Ishdar, cũng là "Minh tưởng" nên một thế giới mới ở trong đầu, không ngừng hình dung, mở rộng tinh thần lực của mình, đều là tu dưỡng bản thân.

"Hai hệ thống văn minh đều là ' minh tưởng ' ở trong đầu, hình dung sự vật, nhưng mà bản chất lại khác nhau..."

Hắn không ngừng sắp xếp lại, thậm chí cầm lấy giấy bút viết lại một số suy đoán, đây là thói quen tự hỏi của hắn, đã được hình thành từ rất lâu rồi, "Có lẽ, đây là bản nâng cấp của hệ thống minh tưởng của Vu sư? Dùng tinh thần lực cường đại để sáng tạo nên một thế giới ở trong não?"

Hứa Chỉ không ngừng suy tư, "Nhưng đây là điều mà các Vu Sư truyền thống không thể làm được, bởi vì trong não bọn họ không có chip cho nên không có khả năng làm đến mức chu đáo

chặt chẽ tinh xảo như thế.... Đây là hệ thống tu luyện riêng cho nhân tài của người Ishdar, nó kết hợp giữa minh tưởng siêu phàm của Vu sư và internet khoa học kỹ thuật."

Chương 580: Chỉnh Lý Thu Hoạch

Không thể không nói, siêu phàm và khoa học kỹ thuật đã dung hợp với một tỉ lệ rất hoàn mỹ.

Nền văn minh máy móc ma năng này chính là thành quả nghiên cứu mà Hứa Chỉ mong muốn —— Phương pháp võng du để thành Thần.

Sự lựa chọn mới con người.

Sáng tạo một thế giới võng du ở trong đầu.

“Không thể nghi ngờ, đây quả là một mùa thu hoạch lớn!” Đôi mắt Hứa Chỉ sáng lấp lánh.

Thậm chí dùng từ thu hoạch lớn cũng không đủ để hình dung nữa.

Hắn chiếm được cái gì?

Thứ nhất là hệ thống máy móc chiến giáp, vì hắn mà chế tạo nên cơ giáp chân không. Đây cũng là nền văn minh khoa học kỹ thuật vượt xa văn minh khoa học kỹ thuật của Trái Đất! Dựa vào công nghệ này, nếu hắn muốn thì thậm chí có thể nhanh chóng phát triển trên Trái Đất. Những khoa học kỹ thuật, kỹ thuật gen, kỹ thuật máy móc này đó đã vượt xa người Trái Đất mấy trăm năm.

Thứ hai là một phương pháp thành Thần đặc thù - chăn nuôi chúng sinh, thành lập thế giới võng du ở trong đầu, là một con đường để trở thành “Thần Sáng Thế”. Có thể nói trong các phương

pháp thành Thần trước đây thì chỉ có Cửu Chuyển Huyền Công, Tà Thần Cthulhu mới có thể sánh vai.

Dù sao cảnh giới cuối cùng của Cửu Chuyển Huyền Công chính là hóa thân Bàn Cổ, trong cơ thể có một vũ trụ vật chất.

Tà Thần Cthulhu lại có chiến lực thuần túy mạnh nhất, sinh ra nhờ giết chóc với hơn mười hai vạn chín ngàn tổ chức Thần linh, lấy thân thể hóa thành một kỷ nguyên... vô cùng phù hợp với người cuồng chiến đấu như Medusa.

Đương nhiên, hai cái này đều không thể xem là con đường trở thành Thần Sáng Thế được, cái trước mắt đây mới đúng.

Thứ ba chính là năm mươi sáu mươi năm năng lượng thành Thần, quả thực là lợi ích khủng bố, nháy mắt đã đẩy hắn đến cảnh giới tiếp theo, Thiên Đế cấp bảy.

Lúc này, hắn cuối cùng cũng phải là gà yếu nữa rồi!

Loại cảm giác này quả thực là khiến người vui vẻ, giống như là nông phu gieo một mảnh lúa mạch, tỉ mỉ chăm sóc và vui sướng khi được mùa.

“Nhưng mặc kệ như thế nào, thời điểm kết thúc một thời đại văn minh cũng là lúc nên bắt đầu học tập toàn bộ kết tinh trí tuệ của nền văn minh này.” Hứa Chỉ nhìn về phân thân Hermes ở thế giới Vu sư phía xa, một cái máy móc học tập không có cảm xúc.

“Tất cả giao lại cho ngươi vậy.”

...

Vương Triều Sakura Thần thánh, năm 43.

Sakura Đại Đế đã biến mất hơn hai năm khỏi vương triều.

Mới đầu, mọi người cho rằng nàng chu du đại địa, nhưng đã

hai năm liên tiếp không hề có tin tức rồi.

Dần dần, có một Thiên Đế lớn mật âm thầm tiến vào Thần Điện Sakura, nhưng Sakura Đại Đế bạo ngược lại chưa từng xuất hiện. Nếu như là trong quá khứ thì Thiên Đế đó đã sớm đã bị thương nặng, bị giam giữ tra tấn trong nhiều năm.

"Chẳng lẽ??"

Một ý nghĩ khủng bố nảy sinh ở trong lòng mọi người.

Nhưng hình ảnh bảo thủ, tàn bạo hung ác của bạo quân vẫn luôn nghiền áp trong lòng mọi người, nó đã hình thành một bóng ma tâm lý khó có thể hình dung. Cho nên vẫn không có người dám hành động thiếu suy nghĩ, khiêu chiến vị tồn tại quyền uy khủng bố vô thượng kia. Nàng chính là quái vật có thể giết mấy tỷ sinh linh đó!

Rốt cuộc, lại có Thiên Đế âm thầm lẻn vào, ngồi ở trên Thần tọa, lại không có phản ứng gì. Một ngày này, thi tộc xác nhận Sakura Đại Đế mất tích, thậm chí đã chết.

Cả nước đều sôi trào!

Bạo quân vậy mà lại ngã xuống!

"Sakura là Thần linh, lại còn là một Cao Vị Thần, trên thế giới này gần như không ai có thể đánh chết nàng. Trừ khi..."

"Nàng đã đi khiêu khích, tìm kiếm Thần linh siêu cổ đại, khát vọng muốn chiến đấu, tắm gội máu tươi, kết quả là sau trận chiến đó, vị Thần này chỉ sợ đã..."

...

Không ít cường giả đều thở dài.

Điều này quả thực là ngoài dự đoán, khiến mọi người phải

khiếp sợ và phải suy nghĩ một chút về tình lý ở trong đó.

Nữ đế Sakura trước đây đã trở thành Thần vô địch đương thời, lại còn muốn trở nên mạnh mẽ hơn. Nàng đã tàn sát hơn mười một trăm triệu người Hải tộc, hơn ba mươi chủng tộc ma thú cao cấp, thu nạp năng lượng trên diện rộng, tiếp tục đề cao cảnh giới của mình. Mọi việc như thế nào, mọi người đều có chút suy đoán...

Sau đó, nàng cầm một chiếc ô đỏ đi du tẩu khắp núi sông đại địa, như là tìm kiếm người nào đó, rất nhiều người lại càng thêm chắc chắn!

Lúc này ngã xuống cũng là hợp lý.

"Bạo Quân như thế, xứng đáng!"

Có người hoan hô, bóng ma khủng bố đè ở trên đầu cuối cùng cũng biến mất, họ như trút được gánh nặng, cảm giác cả người vô cùng nhẹ nhàng, cảm thấy ngủ cũng an tâm hơn nhiều. Bọn họ luôn sợ một ngày nào đó, vị bạo quân sát phạt vô độ này cũng sẽ giết chết bọn họ giống như là diệt sạch mười một trăm triệu người Hải tộc vậy.

Nhưng cũng có người nói:

"Sakura Đại Đế tuy rằng bạo ngược, tàn sát các tộc, nhưng chung quy lại cũng không có hạ sát thủ với Thi tộc chúng ta hay là thu thập năng lượng cùng tộc chúng ta... Thậm chí trái lại còn chăm lo việc nước, cho nên chúng ta mới có hôm nay."

"Sinh thời không dám nói, sau khi chết lại châm chọc? Đây chỉ có các ngươi là lòng dạ tiểu nhân thôi.... Không thể nghi ngờ, Sakura Đại Đế chưa từng là bạo quân đối với tộc của mình, nàng đã có công mở ra thời thịnh thế cho nhất tộc chúng ta! Nàng chưa bao giờ từng thương tổn chúng ta dù là một chút."

...

Những việc khi còn sống, ưu khuyết điểm thị phi của nàng đều là chủ đề bình luận của đời sau.

Không ai biết chân tướng thật sự, Sakura Đại Đế rốt cuộc là ai. Bởi vì cách làm của Caroline quả thực đã che giấu sự thật một cách hoàn mỹ, có thể dùng một hành vi khác để giải thích..

Lịch sử đời sau ghi lại, Sakura Đại Đế là vị Thần đầu tiên của thời đại này. Nàng có tài năng và trí tuệ vô địch, kinh diễm thiên hạ, là người trấn áp một thời đại lớn.

Một một Thiên Đế cổ đại đều là kinh tài tuyệt diễm, thậm chí có thể nói là quái vật khủng bố nhất của thời đại. Thậm chí lúc này, cũng có rất nhiều Thiên Đế, vương giả cấp sáu không chút tiếng tăm gì nhưng tên tuổi của bọn họ ở đời sau lại khiến người sợ vỡ mật, bởi bọn họ là những người trấn áp năm tháng vô tận.

Thời đại này cũng chứa quá nhiều vàng rồi.

Nhóm cường giả đầu tiên đều được ra đời từ trong thi thể, được gọi là “Nhân loại đầu tiên”-Thi tổ. Bọn họ là nhóm sinh mệnh đầu tiên ra đời trí tuệ trong thiên địa, có huyết mạch nồng đậm và thiên tư khủng bố khiến người sợ hãi.

Nhưng mà, sau khi Sakura Đại Đế trấn áp thiên hạ thì chỉ tại vị hơn bốn mươi năm, có thể nói là ngắn nhất, cũng là bạo quân tàn bạo nhất, giết chóc nhiều nhất trong lịch sử. Cũng chính nàng đã sáng lập nên một thời đại vĩ đại, đặt nền tảng cho đời sau thì liền ngã xuống một cách thần bí. Những sự việc về vị Thần Sakura luôn là điều thần bí nhất trong lịch sử, dù cho thời đại tuẫn lạn sau này thì nó vẫn được rất nhiều người đưa ra để nghiền ngẫm và bàn tán.

Ngay cả đời sau, một vị Thần vĩ đại khi nói đến vị Thần cổ nhất kia thì trong lòng vẫn còn sợ hãi. Bóng ma và nỗi sợ hãi đã từng ở trong lòng bọn họ kia có lẽ sẽ theo bọn họ cả đời, thậm chí

Thần của thời đại này, bởi vì đạo tâm bị vướng bận cho nên mới đưa Thi tộc tiến vào thời đại thể tu, lấy con đường này để thành Thần, mở ra thời thể tu thịnh thế.

Chương 581: Vương Triều Mới

Ở đời sau, có Thần linh ngự trị chúng sinh đã cảm khái:

"Khi còn sống là vô địch trấn áp đương thời, dám khiêu chiến tồn tại cổ đại vô thượng, sau khi chết lại có thể ảnh hưởng đến các vị Thần phía sau. Trong thiên hạ, chỉ có vương triều Sakura thần thánh là có một bạo quân Sakura như này mà thôi!"

Vương triều Sakura thần thánh chỉ tồn tại 43 năm, lại trở thành vương triều bắt đầu thần bí nhất.

【 Sakura Đại Đế thần thánh ngã xuống, vương triều huỷ diệt, chư hùng tranh bá, thống trị 43 năm trở thành vương triều ngắn nhất trong lịch sử 】

...

Thời đại Vương triều Thần Thánh Sakura bị cắt đứt, tiến tới chư hầu tranh bá, bởi vậy đã tiến vào loạn thế.

Có người không ngừng thăm dò, tìm kiếm bí mật về Sakura Đại Đế thần thánh, mưu toan tìm kiếm con đường thành Thần của nàng. Cuối cùng có người phát hiện ra chìa khóa không gian được giấu dưới thần điện Sakura, cho nên bọn họ có được phương pháp rèn không gian.

"Đây là do Caroline lưu lại."

Sắc mặt Hứa Chỉ bình tĩnh, "Nàng thật sự đã trợ giúp nền văn minh này một cách nghiêm túc, muốn cho bọn họ thoát ly khỏi thời đại dã thú ăn tươi nuốt sống, cho nên sau khi phát triển nền văn minh cơ bản thì nàng mới rời đi. Hơn nữa nàng còn cố ý để lại

kỹ thuật không gian, xem như là để lại khả năng phát triển vô hạn cho bọn hắn."

Chủng tộc này đã từng hủy diệt người Ishdar, nhưng trong lòng Caroline lại không có chút hận ý nào. Thậm chí nàng còn cảm thấy hổ thẹn, bởi vì kiêu ngạo của người Ishdar bọn họ đã khiến cho chủng tộc sai lầm này đi vào thế giới này.

Người Ishdar bị hủy diệt, kiêu ngạo của bọn họ cũng không làm cho bọn họ hận bất kỳ ai, cừu hận không thể đổ lỗi, bọn họ biết rõ là do mình tự hủy diệt mình, toàn bộ nhân quả đều là do chính bọn họ tạo ra.

Một thời đại mới đã mở ra.

Ba năm loạn thế cuối cùng là ba năm máu me khủng bố nhất. Con người vì tranh đoạt kỹ thuật không gian thành Thần mà không ngừng có Thiên Đế tử vong. Cuối cùng, một đám Thiên Đế đứng đầu đạt được kỹ thuật không gian kỹ thuật, mở ra kỹ thuật rèn không gian.

Đây là một cuộc đua thời gian, ai đạt được thành tựu thành Thần từ không gian trước thì có thể thống trị thời đại tiếp theo!

Cuối cùng, có một Thiên Đế Liếm thực giả dẫn đầu đột phá, trở thành Thần, trấn áp thiên hạ.

Đây là một nam nhâm có gương mặt phương Đông. Dù sao thì nhân loại vốn chia thành người phương Đông và Tây, bọn họ kế thừa thi thể của nhân loại cho nên sẽ hóa thành người của hai phương.

"Ta là Lý Mân! Trấn áp thiên hạ, thành lập Vương triều Đại Hoan Hỉ!"

Chân thân của một tồn tại vô thượng này cư trú ở trong một không gian nhỏ, không thể dễ dàng hạ phàm, thân thể ở thế gian

thể vẫn là một vị Thiên Đế. Hắn ngồi trên vương tọa, khí thế khoáng đạt, đĩnh đạc nói, “Ta là Thần, phong hào là Đại Hoan Hỉ Đế, trùng kiến mười hai thành. Ta muốn thu nạp tất cả nữ nhân trong thiên hạ vào vương đình làm phi, sẽ không có bất kỳ nữ tử nào lưu lạc ngoài vương điện.”

Có người yết kiến, hoảng sợ vạn phần mà quỳ rạp trên đất, run giọng hỏi: “Phụ nữ của tộc chúng ta đều là phi tử của Thần, như vậy những nam tử như chúng ta chẳng phải là không thể đón dâu, không có người nối dõi sao?”

“Nam tử trong thiên hạ có thể cô độc cả đời, không cần thê tử, không cần người nối dõi, như thần linh Sakura cổ đại, gả vợ cho kẻ yếu có thể nói là điều vớ vẩn, kẻ yếu không cần vợ con cũng không cần thiết phải kéo dài huyết thống của kẻ yếu.” Hắn nhàn nhạt mở miệng.

“Bạo quân!” Có Thiên Đế mắng to, nháy mắt liền bị giết.

“Thời đại của ta chỉ làm việc khiến ta vui vẻ, ta nói hắn chết thì hắn liền không thể sống, ta nói ngày mai trời nắng thì tuyệt không thể râm. Bắt đầu từ hôm nay, nam nhân trong thiên hạ sẽ sống cùng nhau, toàn bộ nữ tử trong thiên hạ sẽ vào vương thành của ta, sinh con kéo dài huyết mạch cho ta.”

Giọng nói ầm ầm hóa thành tiếng gầm, vang vọng khắp thiên hạ.

“Kẻ yếu không cần người nối dõi, phàm nhân không cần huyết mạch, thời đại như này sẽ trải qua luân phiên.... Thiên hạ đều là con của ta!”

Giọng nói này rơi xuống khiến cho người đời cảm thấy sợ hãi, cô tịch!

...

“Kẻ yếu không có đời sau, người phàm không có huyết mạch, thời đại như thế trải qua vài lần luân chuyển...cả thiên hạ đều là của ta!”

Lời này vừa nói ra, toàn bộ thế giới đều yên lặng, lời này quá bá đạo cường thế.

Ý tứ trong đó cũng cực kỳ đáng sợ.

Buộc phải mạnh mẽ chia cắt những đôi nam nữ đã kết hôn ở trong các thành thị trong thiên hạ, đưa thê tử của họ vào Thập Nhị Cung, hầu hạ vị Thần này?

Còn đàn ông bình thường, triệt để không có tư cách có được vợ? Quãng đời còn lại của bọn họ đã được định trước là phải cô độc, huyết mạch của họ phải bị đoạn tuyệt, mới là kết cục tốt nhất ư? Về sau, tất cả phụ nữ trong thiên hạ, đều chỉ có thể đưa cho Đại Hoan Hỉ Đế?

Ngay lập tức, cả thiên hạ rơi vào náo loạn, quần chúng vô cùng xúc động.

Nếu như nói Sakura Đại Đế trước đó tàn bạo, là dựa vào ký ức của người Ishtar, thì người trước mắt mới thật sự là tàn bạo, dã man, ăn tươi nuốt sống như quái thú cổ đại.

Vương triều Đại Hoan Hỉ năm đầu tiên.

Đại Hoan Hỉ Đế đăng cơ, cho xây dựng mười hai đại thành, bắt đi phụ nữ trong thiên hạ, ngày đêm sênh ca.

Đây là sự mở màn cho một thời đại hắc ám, Vương triều nô lệ của Thần đầu tiên trong lịch sử.

Đến tận sau này, đàn ông bình thường không còn được gặp qua phụ nữ nữa, đàn ông sống ở một thành, dường như loài sinh vật như phụ nữ này, đã bị diệt sạch toàn bộ.

Trong mười hai thành, mỗi đêm Đại Hoan Hỉ Đế đều sẽ đến, nhưng mười hai thành quá rộng lớn, có đến một phần mười phi tử trong một thành chưa từng được lâm hạnh.

“Bạo quân!”

“Đây chính là bạo quân!”

Vô số người kêu rên.

Vương triều Đại Hoan Hỉ năm thứ 3.

Dù rằng, Đại Hoan Hỉ Đế đã giết các Thiên Đế khác của năm đó và lấy được tư liệu không gian, nhưng vẫn thất lạc ở ngoài như cũ, có Thiên Đế dựa vào kỹ thuật không gian bí mật, trở thành Thần, âm thầm lẻn vào đánh lén.

“Bạo quân! Ta đến giết ngươi!”

Đây là một người đàn ông có thân hình cao ngất, nhảy lên, trong con ngươi cháy lên ngọn lửa hừng hực.

Hắn làm Thiên đế, thế nhưng thê tử vẫn bị bắt vào trong 12 thành, hắn chỉ có thể âm thầm tức giận, cố gắng phấn đấu, hy vọng lúc mình đến cứu, tên bạo quân tàn bạo hoang dâm vô độ này, vẫn chưa chạm qua thê tử của hắn.

Việc này, không chỉ riêng hắn, đó cũng là ý nghĩ trong đầu rất nhiều cường giả, thậm chí là các Thiên đế khác, sự căm hận muốn báo thù này, khiến hắn không ngừng mạnh hơn, hắn muốn cứu vị thê tử của mình đang bị nhốt ở trong bức tường cao kia.

“Ngươi muốn giết ta?”

Đại Hoan Hỉ Đế nở nụ cười, cả người tràn đầy lộng lẫy, ngồi trên vương tọa treo đầy bảo thạch sáng chói, thần quang bao phủ xung quanh hắn khiến cho người ta không thể thấy rõ gương mặt,

ngồi không nhúc nhích ở thần vị, có loại khí thế như đang quan sát hết thảy chúng sinh.

Lúc này, một vị Thiên Thần giận dữ hét lên:

“Đại Hoan Hỉ Đế, bạo ngược vô đạo, mời ngươi nhận lấy cái chết!”

“Rất tốt.” Đại Hoan Hỉ Đế nói.

Chương 582: Bóng Tối 1

“Tốt?” Thiên thần ngẩn người.

Đại Hoan Hỉ Đế đang ngồi bất động, đột nhiên đứng lên, quan sát vị Thiên Thần ở dưới cung điện,

“Kẻ yếu, không xứng đáng có được vợ con, huyết mạch của bọn họ đều là cặn bã, không cần thiết phải giữ lại, nhưng ngươi đã thành Thần, đủ để chứng minh rằng dòng máu đang chảy trong cơ thể ngươi cũng mạnh như ta vậy, ta có thể chia cho ngươi một thành, cũng sẽ trả thê tử của ngươi về, cùng ta hưởng thụ phụ nữ trong thiên hạ.”

Vị Thiên Thần này lộ ra vẻ mặt tức giận,

“Đừng có mà vội vàng muốn mượn sức ta.”

Đại Hoan Hỉ Để ngồi trên vương tọa, khua khua tay áo của trường bào màu vàng, cười nói:

“Ta sẽ trả lại thê tử của ngươi cho ngươi, tặng cho ngươi một phần mười hai phụ nữ, quyền thế, tài phú, tất cả mọi thứ trong thiên hạ. Sau này, trong thiên hạ, tất cả mọi người đều là con của ta và ngươi. Ngươi thấy thế nào?”

Vị Thiên Thần kia giật mình, dường như... có hơi động tâm.

“Cả đời của ta, theo đuổi hai chữ hoan hỉ. Ngươi có biết...Thế nào là hoan hỉ không?”

Đại Hoan Hỉ Đế cười một cái, giọng nói trầm thấp lại tràn đầy hấp dẫn,

“Hoan hỉ?” Vị Thiên Thần kia ngẩn ra.

Ánh mắt của Đại Hoan Hỉ Đế không có lấy một gợn sóng, thản nhiên nói:

“Khi một sinh mệnh ra đời, nhất định sẽ đi cùng với tiếng khóc, khóc, là vì muốn tìm kiếm hoan hỉ trên thế gian... Sống trên đời, không cần phải cố kỵ cái nhìn của người khác, thứ chúng ta phải làm, chính là làm cho bản thân mình hoan hỉ, tùy ý làm bậy.”

“Nếu giết người khiến ta hoan hỉ, ta liền giết hàng triệu người, tàn sát chúng sinh! Nếu nữ nhân khiến ta hoan hỉ, ta liền lấy hết chúng sinh, thu bọn họ vào trong hậu cung! Nếu trời sáng khiến ta hoan hỉ, thế gian này liền không được có bóng tối!”

“Ta sinh ra trên đời này, để leo lên ngọn núi cao nhất, ngắm nhìn phong cảnh đẹp nhất, ở cùng với cô gái đẹp nhất, uống loại rượu mạnh nhất, đối đầu với kẻ địch mạnh nhất!”

“Ta tùy ý làm bậy, làm hết tất cả những gì mà nội tâm suy nghĩ, bất kể thiện ác, chỉ cần nó có thể làm cho ta hoan hỉ, ta nghĩ muốn nữ nhân, cho nên, ta cứ vậy mà làm, rất khoa trương, rất ngông cuồng, nhưng ta cũng rất vui vẻ, cảm thấy rất thú vị.”

Đại Hoan Hỉ Đế nhìn chằm chằm vị Thần kia, hắn ta đang run rẩy, dường như rất để tâm, thản nhiên nói:

“Ta biết, phía sau ngươi có rất nhiều Thiên đế liên hợp lại với nhau, ngươi là người có tư chất cao nhất trong bọn họ, bọn họ muốn ngươi lật đổ sự thống trị của ta, cứu vợ con của bọn họ ra.”

“Thật sự muốn làm như vậy sao? Ta hứa sẽ cho ngươi một thành, đoàn tụ với vợ con, thậm chí...thê tử của những bạn bè Thiên đế của ngươi, cũng sẽ nằm ở trong tay ngươi, mặc ngươi bắt nạt, nhục nhã, ngươi không động tâm sao?”

Vị Thần kia bỗng nhiên hơi do dự, lộ ra sự giãy dụa,

“Ta...”

Đại Hoan Hỉ Đế nhìn hắn cười.

“Ta có thể cân nhắc một chút.” Hắn trầm mặc một hồi, “Ngươi thật sự sẽ cho ta một thành?”

“Đúng.” Đại Hoan Hỉ Đế nói.

“Ta đồng ý.” Vị Thần kia nói.

Trong nội tâm hắn âm thầm tính toán, đây là một kẻ điên bạo ngược, không phải là người bình thường, không bị quy củ trói buộc nội tâm, kẻ tùy ý làm bậy mới là đáng sợ nhất, nhưng mà hắn cần phải suy nghĩ kỹ hơn rồi mới tính tiếp được, trước cứ có được một thành, cứu thê tử của mình và thê tử của những Thiên đế khác về rồi lại tính tiếp.

“Tốt! Tốt!”

Đại Hoan Hỉ Đế lập tức lộ ra vẻ mặt vui mừng, đứng lên, càng lúc càng vui vẻ, thậm chí còn vỗ tay cười,

“Ngươi thật sự là một kho báu, khiến cho ta thật hoan hỉ... Nhưng mà, hoan hỉ qua đi, ta vẫn còn muốn giết ngươi.”

“Ngươi!!”

Sắc mặt vị Thần kia lập tức thay đổi,

“Ngươi lật lọng?”

Tên này quả thực là một tên bệnh thần kinh!

“Không, ngươi nghĩ rằng ta ngu xuẩn, là do vẫn chưa biết được ý nghĩa thực sự của hoan hỉ.”

Đại Hoan Hỉ Đế chậm rãi đứng lên, cả người lộ ra dáng vẻ cực

kỳ kiêu ngạo,

“Ta đùa ngươi, là do ta cảm thấy việc này rất thú vị, một tên phản bội, sẽ khiến ta rất hoan hỉ...Nhưng mà, ta sẽ không thật sự cho ngươi cùng ta hưởng chung nữ nhân đâu, cho ngươi đứng cùng một độ cao với ta, cùng ta chia sẻ quyền thế và mỹ nhân, chắc chắn không thể khiến ta hoan hỉ được rồi...”

“Ta đã nói rồi, ta đứng ở vị trí cao nhất, chặn đánh kẻ địch mạnh nhất.”

Hắn đột nhiên đứng lên.

“Ngươi mang ta ra làm trò cười!” Sắc mặt vị Thần kia thay đổi liên tục.

Trận chiến này, đánh nứt toàn bộ vương thành, trời đất mù mịt.

Ước chừng qua ba ngày, vị Thần kia ngã xuống, máu vẩy khắp mặt đất, một hơi thở khủng bố rơi xuống trong thiên địa.

Đây là vị Thần đầu tiên ngã xuống, thậm chí là vị Thần đầu tiên từ trước đến nay trong sa bàn tử vong!

Thi thể của Thiên Thần này bị đóng ở trên tường thành.

Cả người Đại Hoan Hỉ Đế dính đầy máu tươi, đứng ở trên tường thành, trường bào màu vàng hoa lệ trên người nhuộm đầy máu, chỉ vào đầu tường,

“Đây là một kẻ điên, ta không ngại nói cho các ngươi biết, ta đã bị thương đến căn nguyên, thực lực tổn hại cực lớn, hoan nghênh các ngươi tới giết ta.”

Khuôn mặt hắn tràn đầy sự vui vẻ và thích thú, dang tay ra nhìn dân chúng phía dưới.

“Từ rất lâu trước kia, ta đã nghe được truyền thuyết về dũng sĩ diệt rồng trong đồng thoại của người Ishtar. Dũng sĩ vì cứu người yêu bị bắt cóc, mà đi khiêu chiến với ác long hùng mạnh và giàu sang nhất, ta cảm thấy danh hiệu Ác Long này rất tốt, chiếm lấy được nhiều mỹ nhân nhất, hưởng thụ cuộc sống tốt nhất, chỉ cần ngồi ở nhà chờ đợi, trận chiến với kẻ địch mạnh nhất...”

Hắn xoay người rời đi, nở một nụ cười.

“Hoan nghênh các vị tới giết ta! Nam nhân muốn cùng ta tranh giành nữ nhân, phải chuẩn bị sẵn tâm lý sẽ bị đánh chết. Mà nhóm nữ Thiên đế đang âm thầm tu luyện thành Thần trong mười hai thành, ta chưa bao giờ giết nữ nhân, ta sẽ đánh nữ Thiên Thần một trận, sau đó để nàng ấy tiếp tục làm áp trại phu nhân của ta.”

Thiên hạ hoảng sợ.

Vương triều Đại Hoan Hỉ năm thứ 7.

Có nữ Thiên Thần đột phá thành công, đi đến khiêu chiến, lại bị Đại Hoan Hỉ Đế mạnh mẽ đánh bại, kết quả là trở thành Vương Phi lần thứ hai.

Vương triều Đại Hoan Hỉ năm thứ 13.

Hai vị Thần âm thầm ẩn núp, liên hợp với Vương Phi đã thành Thần kia, hợp sức ra tay, âm thầm tập kích, giết chết Đại Hoan Hỉ Đế.

Đại Hoan Hỉ Đế người ít không đánh lại đông, trọng thương chạy trốn, hắn nhìn ba vị Thần kia, cười ha ha,

“Ta không phải người tốt, muốn trách thì trách thiên phú của ta quá tốt! Số mệnh không đứng về phía người tốt các ngươi, trùng hợp ta lại là người đầu tiên thành Thần. Ta đăng cơ, cũng đừng trông cậy rằng một tên ác nhân như ta sẽ hóa thành một minh chủ, phù hộ chúng sinh, tạo phúc cho nhân loại. Bây giờ, một đời của ta

đã không còn gì phải hối hận nữa, cho dù chỉ có 30 năm hưởng thụ cuộc sống làm Hoàng đế. Nếu như các ngươi muốn vùng đất này, vậy ta sẽ giao nó lại cho các ngươi, ta cũng đã chơi đủ rồi, chờ đến khi các ngươi giúp ta khôi phục nó cường thịnh trở lại... Hiện tại, ta đã lâm hạnh ba mươi bảy triệu phụ nữ, sắp đột phá Trung Vị Thần. Ta sẽ trở lại!"

"Giúp ta nuôi dưỡng nữ nhân đi! Thiên hạ này, về sau đều sẽ là con cái của ta!!"

Tiếng cười của hắn vang vọng khắp trời đất, vô số người run rẩy.

Chương 583: Bóng Tối 2

Vương triều Đại Hoan Hỉ năm thứ 14.

Đại Hoan Hỉ Đế không rõ tung tích, Vương triều bị chia cắt.

Thần liên tiếp được sinh ra. Nhưng mà, thời đại của Đại Hoan Hỉ Đế vẫn chưa chấm dứt, cơn khủng hoảng do kẻ điên kia tạo ra vẫn gây áp lực rất lớn, bóng ma vẫn quanh quẩn ở trong thế giới như cũ.

...

Đại Vực Tường Đá.

Là phế tích của người Ishtar năm đó, nơi này sớm đã không phải là đại vực trung tâm của tân nhân loại, bởi vì Đại Vực Tường Đá vốn dĩ là một góc xa xôi ở dung nham đại địa cổ đại, nơi này là nguồn gốc của người Ishtar, cho nên mới trở thành trung tâm ban đầu của thế giới này.

Lúc này, trong phế tích, một đám ma thú đang hoành hành, chạy rầm rầm trong rừng cây đầy hoa tươi rậm rạp, một cảnh tượng thiên nhiên vô cùng xinh đẹp, thậm chí, nơi xa xôi này còn sinh ra rất nhiều sự kiện quái đản và thần bí.

Một ít thực vật ban đầu không có ma hạch, cũng đã sinh ra bệnh độc không thể tưởng tượng được, mạnh mẽ có được ma hạch, chúng dường như đã bắt đầu sinh ra trí tuệ.

Rầm rầm.

Một con ma thú hùng mạnh đi tới mảnh cỏ xanh biếc ở bên cạnh con sông.

Đây là một ma thú có cấp bậc Chuẩn Đế, đã mở linh trí, dù sao, vốn dĩ nó cũng là tang thi, đương nhiên có thể sinh ra trí tuệ thuộc về Zombie, thực chất nó là Thi tộc đời thứ nhất, nhưng bề ngoài bị thay đổi, biến thành ma thú cấp cao.

“Sinh linh khủng bố, dường như đã sinh ra Thần, một ít đồng tộc của chúng ta đã bị bắt đi làm tọa kỵ…”

Một ma thú đỏ rực như hồ ly, ánh mắt bình tĩnh, đã có thể tự hỏi rất nhiều thứ nói,

“Nghe nói, bên bọn họ xuất hiện tên Đại Hoan Hỉ Đế rất khủng bố, vị Thần này nhiễu loạn thế gian, cực kỳ đáng sợ… Còn bộ tộc chúng ta, khi nào thì mới có thể sinh ra Thần?”

Bỗng nhiên trong lúc này, một ma thú hình dáng giống loài chó lông trắng như tuyết đi ra, trên người nó có khí tức của Chuẩn Đế,

“Ma thú… có muốn gia nhập tổ chức của chúng ta hay không, chúng ta có phương pháp đột phá Thiên Đế, có bí quyết thành Thần… Chúng ta có được kỹ thuật của nền văn minh cổ đại thất lạc, chúng ta có thực lực mạnh mẽ, lịch sử lâu dài khiến ngươi khó có thể tưởng tượng được, thậm chí xuyên suốt toàn bộ nền văn minh từ trước tới nay.”

“Thật sự?”

Ma thú hồ ly ngẩn ra, lộ vẻ khiếp sợ khó có thể tin được.

Nó có một thiên phú, là có thể phân biệt được đâu là lời nói dối, đại khái là cảm ứng được đối phương có nói đúng sự thật hay không, chưa từng có ai lừa được nó cả.

Mà hiện tại, nó rất rõ ràng rằng đối phương không hề lừa gạt nó, có một thế lực thần bí, có được phương pháp đột phá Thiên đế, thành Thần, có được khoa học kỹ thuật cổ đại, thậm chí xuyên suốt nền văn minh của người Ishtar cổ đại, nhưng vẫn ẩn núp

trong dòng sông lịch sử…

Việc này!?

Việc này quá khủng bố!

Với lại, nó còn chú ý tới một chuyện khủng bố hơn, đó chính là Chuẩn Đế có bộ lông tuyết trắng và bộ dạng như loài chó này, hắn không có đầu óc… Không có ma hạch, lại có thể đạt được cảnh giới cường đại như vậy, rốt cuộc thì tại sao hắn có thể làm được như thế!?

Tiểu cẩu tuyết trắng nói:

“Ngươi cho rằng tên Đại Hoan Hỉ Đế kia đã đủ khủng bố rồi? Nhưng chúng ta càng khủng bố hơn, tộc đàn của chúng ta, trong dòng chảy thời gian, lâm hạnh không chỉ ba mươi mấy triệu nữ nhân, mấy trăm triệu thậm chí là hơn nữa!”

Đây là tàn bạo tới mức nào cơ chứ?!

Chuẩn Đế hồ ly trừng lớn đôi mắt, đồng tử nhanh chóng co rút lại.

Câu nói tiếp theo, càng làm nó thêm run rẩy.

Nó nghe được rằng:

“Ngươi cho rằng Sakura Đại Đế đã đủ khủng bố ư? Nhưng chúng ta còn khủng bố hơn, tộc đàn của chúng ta, trong năm tháng dài đằng đẵng, đã giết đâu chỉ mười mấy triệu sinh linh, số lượng có dùng tỉ cũng khó mà tính ra được.”

Chuẩn Đế hồ ly triệt để sợ ngây người!

Đây là thế lực gì vậy…Vậy mà lại có một thế lực bí ẩn khủng bố như thế, âm thầm truyền thừa đến bây giờ, mỗi giây mỗi phút, đều đang âm thầm ảnh hưởng tới thời đại?

Thật không thể tin được, nội tình của thế lực này phải khủng bố tới mức nào chứ.

“Ngươi đồng ý cho ta gia nhập vào thế lực của các ngươi?”

Ma thú hồ ly đột nhiên mở miệng.

“Đúng vậy, tin rằng ngươi sẽ không từ chối.”

Tiểu cẩu tuyết trắng đưa tay ra, nho nhã lễ độ nói:

“Công ty của chúng ta, trải dài qua từng thời đại cổ xưa. Thậm chí, cũng đã từng liên quan đến Zombie, có được khoa học kỹ thuật khó có thể tưởng tượng được, ngươi có thể gọi chúng ta là… Công ty Umbrella.”

Ma thú hồ ly hít một hơi khí lạnh, trong lòng nổi lên sóng to gió lớn, không khỏi nuốt nuốt nước miếng.

Công…công ty Umbrella?!

Trong trí nhớ mơ hồ có hơi không trọn vẹn của nó, từ ngữ cổ đại mà công ty này sử dụng, dường như là xuất hiện ở nền văn minh Ishdar.

Umbrella, tên này có hàm ý gì?

Nội tâm của nó hơi chần chừ.

Tiểu bạch cẩu mở miệng,

“Cái tên Umbrella này, đã vắt ngang cổ kim! Umbrella, che trời!”

“Che trời?”

Ma thú hồ ly giật mình, nội tâm cực kỳ rung động,

“Đây là bộ tộc Che Trời?”

Lúc này, Tiểu bạch cầu bỗng nhiên bay lên không trung, giống như một cái khinh khí cầu, thản nhiên mở miệng,

“Ô, chữ này có ngụ ý là một cái ô khổng lồ có thể che lấp cả bầu trời, che lấp toàn bộ không trung của thế giới, vắt ngang những năm tháng dài đằng đẵng từ xưa tới nay!”

Hắn tiếp tục nói:

“Còn chữ Dù, ngụ ý là nếu đã có thể tàn sát chúng sinh, thì cũng có thể che chở cho các sinh mệnh trong thiên hạ! Bộ tộc của chúng ta, lâm hạnh vô số cô gái, vượt xa Đại Hoan Hỉ Đế, giết hơn tỉ sinh linh, vượt xa Sakura Đại Đế, tang thi của thời đại cổ xưa cũng liên quan tới chúng ta, chúng ta nắm giữ trình độ khoa học kỹ thuật mà những sinh linh bình thường không thể nào tưởng tượng ra được!”

Ánh mắt của ma thú hồ ly lóe lên, cực kỳ khiếp sợ.

“Đích thực là vậy, Umbrella, giả thiên tế nhật, quả thực là che trời… Chỉ hai chữ này thôi, đã đủ để nhìn ra được khí phách trong đó rồi.”

Trong thời đại trước đây, tồn tại cổ đại có thể lâm hạnh vô số cô gái, giết hơn hàng tỉ người, quả thực là khó có thể tin được!

Tồn tại bậc này thật khó để tưởng tượng ra được, trong nền văn minh viễn cổ, nó ắt hẳn đã tạo ra đại họa kinh thiên động địa, mà hiện tại, lẽ nào nó sẽ khôi phục lại những điều trong những năm tháng cổ xưa kia sao?!

Hơn nữa, chủng tộc này, tùy tiện phái một người đi phụ trách chiêu gọi tộc nhân, cũng là cấp sáu Chuẩn Đế.

Hồ ly Chuẩn Đế do dự một chút rồi nói,

“Ta bằng lòng gia nhập!”

“Tốt!”

Nội tâm khí cầu cá mừng như điên,

“Cuối cùng cũng lừa được một ma thú cường đại tới tay!”

Con hồ ly Chuẩn Đế này, chính là ma thú mạnh nhất trong toàn bộ khu rừng dãy núi gần đó.

…

Nửa ngày sau, ma thú hồ ly được đưa tới một trụ sở ngầm bí mật. Trên cánh cổng công nghệ cao màu bạc được khắc biểu tượng chiếc ô có hai màu hồng đen giao nhau. Sau khi tiến vào, bên trong là những thiết bị hiện đại và một ít máy móc ma năng phức tạp.

Nó phát hiện vậy mà có rất nhiều ma thú hùng mạnh đã sớm ở trong đây.

Thậm chí, có một con sói già cấp năm nhìn qua rất hung tàn đã ngồi trước một màn hình máy móc kỳ dị, nói với nó,

“Cấp trên bảo ta tới đây phát nhiệm vụ cho lính mới, đến đây dẫn dắt ngươi một chút…”

Sói già vỗ vỗ bả vai nó,

“Người anh em, ngươi là một vị cấp sáu, còn là Chuẩn Đế đầu tiên gia nhập vào chi nhánh công ty Umbrella ở Đại Vực Tường Đá chúng ta. Khi gia nhập vào công ty Umbrella, ngươi chỉ cần làm một việc duy nhất, đó chính là vượt phó bản!”

P/s: Ai từng xem Resident Evil là sẽ biết công ty Umbrella này, ai chưa xem thì xem thử nhé, hay phết!

Chương 584: Không Gian Chủ Thần Của Ta 1

Hồ ly Chuẩn Đế: ???

Phó bản là cái gì?

Sói già chỉ vào cái đầu cắm điện ba chấu thông thường nối với một dây điện màu đen ở trên mặt bàn, trong nhà của mỗi một người Trái Đất đều có thứ đồ chơi này, vô cùng hãnh diện nói:

“Biết đây là cái gì không?”

Hồ ly Chuẩn Đế chưa từng thấy món đồ chơi này, đành phải lắc đầu.

“Cái này gọi là đầu cắm!!”

Sói già cực kỳ tự đắc, bắt đầu khoe khoang giải thích:

“Trong nền văn minh cổ đại của người Ishdar, họ đã dùng thứ này để kết nối internet…”

“Wow! Đầu cắm?”

Hồ ly khiếp sợ, cầm nó lên nghiên cứu, nghĩ đến việc nó là kỹ thuật khoa học cực kỳ cao của nền văn minh cổ đại.

Suy cho cùng thì người Ishdar đều đã bị diệt sạch, hiện tại, không có người sống cho những ‘tang thi’ trí tuệ mới ra đời này ăn, tiếp nhận ký ức của bọn họ.

Nó không nhịn được hỏi:

“Dùng như thế nào?”

“Nghĩa trên mặt chữ, chính là đầu cắm, cắm vào sau đầu của chính mình.”

Sói già vô cùng cạn lời, nhìn nó như một thằng ngu, sau đó lại vỗ vỗ vai của nó,

“Người mới, cố gắng lĩnh hội, nền văn minh của người Ishdar cổ đại cực kỳ đáng sợ.”

“…”

Cắm… cắm vào đầu??

Cái quỷ gì vậy!?

Ma thú hồ ly vô cùng chấn động.

Thì ra, người Ishdar đều dùng đầu cắm để kết nối internet ư?

Cắm cái thứ này vào trên đầu?

Nội tâm của nó bắt đầu hơi bất an, nhìn sao cũng thấy, việc này rất đau có được không hả!!

Nó đấu tranh tâm lý dữ dội.

Từ trước đến nay, việc tu luyện của nó diễn ra rất bình lặng, thiên phú dị bẩm, tung hoành trong Ma Thú Sơn Mạch, xưng vương xưng bá, chưa từng bị bất cứ vết thương nào, chỉ là nó rất sợ đau…

Sói già còn nói:

“Lần đầu tiên sẽ có chút đau, nhưng đây là ký hiệu ba chấu của thành viên trong công ty Umbrella chúng ta, giống như là con dấu đồ đằng, mỗi một thành viên như chúng ta, sau ót đều có dấu

hiệu này… Những ma thú cấp thấp bình thường, hoàn toàn không có cơ hội này đâu! Đây là vinh quang của chúng ta!”

Hồ ly trầm mặc một chút.

Có lẽ… sinh mệnh lực của ma thú cấp thấp quá yếu, cắm vào đầu xong liền chịu không được nên chết?

Nó tưởng tượng ra hình ảnh đó, cảm thấy quá khủng bố.

“Sợ cái gì? Ta ở không gian chủ thần chờ ngươi.” Sói già nói.

Hồ ly Chuẩn Đế đờ ra, cầm cái đầu cắm ba chấu thần bí kia lên, ba chấu kia cứ như là lưỡi dao sắc bén, cắn răng một cái, đâm vào sau ót.

Xì xì!

Một mảnh huyết nhục mơ hồ, đoạn kia của đầu cắm này dường như kết nối với thứ gì đó, câu thông với ma hạch trong đại não nó, ý thức tiến vào trong một không gian trắng xóa, trông có vẻ cực kỳ đơn sơ.

Trong không gian có rất nhiều người đang đi đi lại lại, vừa hay sói già cũng ở ngay bên cạnh.

“Cái này… cái này quá mạnh rồi! Đây là kỹ thuật của người Ishdar cổ đại – Mạng lưới liên lạc bằng ý thức ư!?”

Hồ ly Chuẩn Đế không phải không biết, đây là kỹ thuật mạnh nhất của người Ishdar, thành lập một mạng lưới internet đặc biệt, nó cũng chính là nguyên nhân khiến bọn họ bị tiêu diệt, thành lập mạng lưới internet cũng sẽ làm cho vi – rút khuếch tán và lan ra.

“Không có gì đâu, bản thân chúng ta đã là virus loại mới.”

Sói già lúc nãy ở bên cạnh mở miệng nói:

“Hơn nữa còn không ngừng thay đổi, nghe nói đã qua 38 thế hệ, có xu hướng ngày càng vững chắc…Thậm chí, ngay cả việc bộ não bị cải biến và xâm lấn cũng không thể xảy ra, chỉ cần dân số của chúng ta đủ nhiều, sẽ không có ai có thể phá hủy bộ não của chúng ta, ngay cả bản thân chúng ta cũng không thể được…”

Hồ ly Chuẩn Đế gật gật đầu, nếu không phải bản thân chủ động thả ‘thần thức’ ra ngoài, thì căn bản không có khả năng theo đầu cắm tiến vào.

Sinh mệnh còn đang tiến hóa, bộ não của bọn họ còn đang tiến hóa.

Bây giờ vẫn còn là thời kỳ nguyên thủy, tương lai, bản thân sẽ biến thành bộ dạng gì, ngay cả bọn họ cũng không rõ.

Trải qua dịch bệnh khủng bố và biến dị, những thực vật ở xung quanh đều bắt đầu mạnh mẽ có được ma hạch, bị cảm nhiễm, thế giới trở nên đáng sợ, mà tân nhân loại không ngừng lớn mạnh, trong bọn họ cũng đã xuất hiện điều lo âu, Đại Hoan Hỉ Đế…

Nguy cơ quá nhiều, đó cũng là lý do tại sao nó lựa chọn gia nhập Umbrella.

Nó tò mò nhìn xung quanh.

Trong không gian trắng xóa, một đám cường giả đang thảo luận với nhau, cảnh giới chung quy chỉ ở cấp 3, cấp 4, một mình nó có thể quét sạch toàn bộ.

“Ài! Vừa mới đi phó bản Thục Sơn, không hổ danh là phó bản địa ngục, quá khó! Linh Nhi của ta… Lần tới, ta nhất định sẽ tu luyện kỹ năng ‘Thuật ngự kiếm’ bay mười dặm sườn núi Tân Thủ Thôn trước, trở thành Kiếm Thần có thể bay mười dặm sườn núi, sau đó mới đi thử sức.”

“Hardcore như vậy sao?” Có người thì thầm.

“Có thể không hardcore ư? Đây là kỹ năng đặc biệt của đại lão Tửu Kiếm Tiên ở trong phó bản, học tập mấy trăm lần mới xuất hiện: Thuật Ngự Kiếm thô sơ 1%”

Có người nói nhỏ,

“Dù sao, hiện tại bộ não của chúng ta đã rất khó bị xâm lấn, việc sửa đổi ký ức hiện có là chuyện không thể nào, cho dù, chúng ta chủ động buông thả đầu óc, để số liệu bên ngoài truyền vào, cũng cực kỳ khó khăn, không thử nhiều lần tuyệt đối không được!!”

Hardcore?

Có nghĩa là gì?

Hồ ly Chuẩn Đế bắt đầu đờ ra, làm quái gì nó cũng cảm thấy rất kỳ dị.

Trong đám người, có người hô lên:

“Phó bản Đại Hoan Hỉ Đế, có ai muốn tổ đội hay không?”

“Không đi, không đi! Năm người sẽ bị thả xuống ở địa điểm bất kỳ, năm người chúng ta rất xui, bị thả vào trong 12 thành, biến thành con gái, không ngừng tu luyện, kết quả vừa khéo bị Đại Hoan Hỉ Đế coi trọng, nháy mắt bị…”

Một ma thú heo rừng to lớn hít một hơi thật sâu nói,

“Trừng phạt của sự thất bại này quá lớn, không hổ danh là phó bản cấp độ địa ngục, nếu không phải ở trong đó có rơi ra kỹ năng ‘Thể tu chuyên tinh’, thì ta đã sớm không đi.”

Hồ ly Chuẩn Đế nhìn bầu không khí nhộn nhịp sôi nổi kia, trong lòng rất hoảng sợ.

Kỹ năng?

Tu luyện?

Vượt phó bản?

Không gian chủ thần?

Một đám ma thú dùng từ ngữ địa cầu, đang không ngừng tập kích nó, quật ngã thế giới quan của ma thú bản địa nguyên thủy, thế giới quan của nó bắt đầu vỡ nát.

“Phó bản là cái gì?”

Nó hoảng hốt lớn tiếng hỏi.

“Người anh em, phó bản chính là một thứ tốt! Bên trong có rất nhiều phần thưởng mở khóa kỹ năng ẩn, căn cứ vào mức độ hoàn thành khi thông qua phó bản, mức độ hoàn thành càng nhiều thì kỹ năng nhận được càng mạnh, những chỗ tốt ở trong đó, ngươi vào sẽ biết,

Nhưng muốn vào phó bản phải có tích phân, muốn đổi được tích phân có rất nhiều cách, ví dụ như, nộp kỹ năng đặc thù của ngươi ra, bỏ vào trong cơ sở dữ liệu của công ty Umbrella…Lại ví dụ như, nộp tài liệu, ma hạch, hoàn thành nhiệm vụ tích phân mà công ty Umbrella phát.”

Sói già còn nói:

“Công ty Umbrella, trên lý thuyết là hoàn toàn tự do, nhưng một khi ngươi phản bội làm chuyện rất có lỗi với công ty Umbrella, thì đừng trách công ty Umbrella tuyên bố nhiệm vụ tích phân truy nã ngươi.”

Hồ ly Chuẩn Đế rùng mình, nhìn một đám cường giả ở xung quanh, nổi da gà toàn thân.

Chương 585: Không Gian Chủ Thần Của Ta 2

“Ta đổi một ít tích phân.”

Hồ ly Chuẩn Đế suy nghĩ một chút, lấy ra một ít ma hạch cấp năm, sáu mà nó tích trữ.

“Những cái này… có thể tải xuống phó bản Resident Evil.”

Sói già nhẫm tính, ý vị thâm trường nói:

“Đây là cơ hội rất tốt để tìm hiểu về lịch sử của công ty Umbrella chúng ta, còn độ khó, thì đối với ngươi cũng không quá cao, với lại, thực lực của ngươi cũng vô cùng mạnh.”

Một lúc sau.

Trước mắt nó xuất hiện một khung thông báo.

“Resident Evil, đang download…”

Chờ đến lúc nó phục hồi lại tinh thần, thì phát hiện bản thân mình đang ở trong một mảnh đất trống, biến thành một người đàn ông bình thường, trên tay cầm một khẩu súng.

“Ngươi tỉnh rồi?”

Bên cạnh có một nhóm người tên lần lượt là Alice, Rain và Matt nói cho hắn biết, bọn họ muốn giết phá vòng zombie, tiến vào trong phòng thí nghiệm sinh vật ‘Tổ ong’ của công ty Umbrella, đồng thời ngăn chặn virus sinh hóa lan truyền ra bên ngoài, lây nhiễm toàn bộ nhân loại.

Tinh!

Cùng lúc đó, trước mắt hắn xuất hiện thông báo nhiệm vụ:

“Trợ giúp nhóm người Alice hoàn thành nhiệm vụ, đồng thời bảo vệ Alice an toàn. Dựa vào mức độ hoàn thành nhiệm vụ cho điểm (mức độ hoàn thành nhiệm vụ trên 90%, mở ra phó bản Resident Evil 2)”

“Công ty Umbrella?”

“Tổ ong? Lan truyền virus sinh hóa!?”

Hồ ly Chuẩn Đế rùng mình, chân tướng khủng bố về công ty Umbrella trong thời đại văn minh trước?

“Rốt cuộc, ta đã gia nhập vào tổ chức khủng bố gì thế này!?”

Đồng tử của hồ ly Chuẩn Đế dựng thẳng lên, thiếu chút nữa là trừng rớt hai con mắt ra ngoài, đầu lưỡi cũng muốn cắt đứt, không thể tin được mà nhìn một màn này.

Nó bắt đầu thăm dò ‘Phó bản’ này, đồng thời tìm hiểu thêm về lịch sử của công ty Umbrella.

…

Đây quả nhiên là một game dưỡng thành!

Nhóm con cháu của dân bản địa nguyên thủy đã tiêu tan, làm sao mà thấy được thứ phó bản này? Không gian chủ thần? Thế giới game?

“Người Ishdar, tọa ủng bảo sơn, lười khai phá loại kỹ thuật đơn giản này… Nhưng ta thì khác! Nắm giữ được một phần kỹ thuật internet thần bí của người Ishdar, tuy rằng phương pháp khá thô sơ, nhưng mà có thể sử dụng là được!”

Một con khí cầu nằm sấp trên mặt đất, biến thành một tên mọt kỹ thuật, không ngừng mày mò lập trình và phần mềm máy móc,

“Nhưng vẫn là rất khó, phó bản thế giới Resident Evil rất dễ làm, mỗi một khối ma hạch đã là một AI trí năng, mắc nối chúng lại với nhau, là đã thành một thế giới giả lập rồi.”

Hắn nhìn một đống bộ não bát diện trước mặt.

Hơn một trăm khối ma hạch, tập hợp lại thành một viên pha lê, đây đại diện cho hơn một trăm nhân vật ở bên trong phó bản Resident Evil, trong đó, vai chính Alice chính là do ma hạch cấp sáu hùng mạnh đảm nhiệm.

Bảo đảm mỗi nhân vật ở trong đó đều có suy nghĩ và logic của riêng mình.

Bên trong phó bản có phần thưởng, có kỹ năng để học tập!

Hơn nữa, thiết lập của BOSS ở trong đó đều rất khó, đánh nhau không ít, tương đương với một sân huấn luyện giả lập, để bọn họ ở trong đó tu luyện và học tập kỹ năng, trở nên tinh thông, với lại, tử vong ở trong đó, cũng chỉ bị trừ tích phân mà thôi.

“Tương đương với việc bọn họ không cần phải chân chính trải qua chiến đấu, có thể ở chỗ này, ngồi yên cũng không ngừng mạnh lên!”

“Phó bản phòng thí nghiệm của Resident Evil 1 khá tốt, không cần nhiều người lắm, nhưng thế giới lớn, cần rất nhiều ma hạch, còn phải tiếp tục bóc lột bọn họ.” Hắn cực kỳ vô ngữ.

Hoàn thành việc bảo trì máy chủ hằng ngày.

Hắn đến ngồi trước phòng máy tính, nội tâm Hạ Nghê Minh cuối cùng cũng dâng lên một tia giác ngộ.

Hắn cảm thấy bản thân mình thật sự rất không dễ dàng!

Hiện tại đã trôi qua bảy tám chục năm rồi, cuối cùng cũng tu luyện đến cấp sáu Chuẩn Đế, tốc độ này không tính là nhanh, còn lâu mới bằng nhóm đại lão hút máu người kia, nhưng hắn đã rất thỏa mãn rồi.

“Hiện tại, đã đến lúc ta quật khởi.”

Vẻ mặt hắn cực kỳ bình tĩnh,

“Thế giới này, mỗi người đều tự có phương pháp quật khởi và thiên phú của riêng mình, ta không mạnh, nhưng ta có thể thích ứng với thời đại, tìm kiếm được kỳ ngộ, mới là người thắng.”

Từ trước khi tiến vào, chủ động diễn biến thành cá khí cầu hắn liền tin chắc vào điểm này, mình không thể thay đổi hay sáng tạo thời đại, chỉ có thể tìm kiếm kỳ ngộ, cho nên biến thành quỷ quái cũng là muốn thuận theo cái thời đại kia ở trong Tam Giới.

“Thế giới này, rất nhiều thời điểm đều là thời thế tạo anh hùng! Nhờ sự thúc đẩy từ sóng triều của thời đại, anh hùng mới được sinh ra.”

Vẻ mặt hắn lại trở nên kiên định, hắn luôn luôn là một người có tính cách vững vàng, quyết định lần này không thể lại để cho mấy người chơi sa điêu kia mang lệch nữa, đương nhiên, cũng không lại dám khiêu khích đám gia hỏa kia, nói đám sa điêu kia lui lại, miễn cho lại bị chọc ghẹo.

“Đã thật nhiều năm không liên hệ với những tên ở bên ngoài, dẫu sao thì đối với bọn họ mà nói, cũng chỉ mới có hai ba tiếng trôi qua mà thôi…”

Hắn suy nghĩ một chút, thấy mọi chuyện hoàn toàn không cần chính mình làm, có thể thả lỏng một chút, nên thoát ra, nhìn diễn đàn nhốn nháo sôi nổi, post một bài viết:

【Kinh ngạc! Người trái đất nào đó xuyên tới dị giới làm chủ thần, xây dựng không gian chủ thần, thiết lập dòng chảy trong không gian chủ thần! 】

...

Diễn đàn trò chơi 《 Bào Tử Tiến Hóa 》.

Tuy rằng ánh mắt của Hứa Chỉ đang dừng trên người của Caroline, Sakura Đại Đế, nhưng mà đối với những cư dân mạng khác thì thời gian lại đang không ngừng trôi. Bọn họ bận rất nhiều chuyện, ánh mắt vẫn đang đặt ở trên người chơi khí cầu nào đó.

Vị này đã bị đòn hiểm của xã hội quá nhiều lần.

Rơi xuống bộ lạc Goblin liền lập tức bị nhốt trong vườn bách thú, zombie bùng nổ, vốn tưởng rằng có thể quật khởi từ trong tai nạn thì nháy mắt lại bị một đòn hiểm từ zombie.

Trên diễn đàn, có người còn liệt kê thảm trạng của người chơi thảm nhất trong lịch sử! Một bài đăng 《 Xã hội lại đánh ta một lần 》được đánh giá vô cùng cao, phản ứng của mọi người về nó cũng đã đạt đến cực điểm.

“Thảm thảm thảm thảm!”

“Tuy rằng rất thảm, rất đồng tình, nhưng vẫn nhịn không được muốn cười (đáng giận)”

Đồng thời, một đám người tận mắt chứng kiến một thời đại tráng lệ cuồn cuộn bị hủy diệt, chứng kiến một nền văn minh cường thịnh và suy vong cũng không khỏi kích động cảm khái. Trong diễn đàn bắt đầu có một số nghị luận kỳ quái.

“Đây có thể xem như là CG cốt truyện của thế giới mới không? (mê mang.jpg)”

“Không biết nữa, nhưng ta cảm thấy thường thì một người chơi tham dự vào một thời đại hủy diệt, phải trải qua chụp đánh (đòn hiểm) của sóng triều thời đại, sau đó mới chính thức mở ra cốt truyện.”

“Đừng hỏi nữa, hỏi chính là thổi bạo, vẫn luôn bị đánh mới đúng là game hạng nặng truyền thống.”

Các bài đăng thảo luận ùn ùn kéo đến, người ta lúc này mới đi vào không đến một ngày thì tiết tấu đã bị nâng lên, đúng là quá thảm!

Vô số quần chúng ăn dưa điên cuồng vây xem, thậm chí còn có người tỏ vẻ muốn xem tiếp theo sẽ còn thảm tới mức độ nào.

“Nhưng mà, tên gia hỏa này đã lâu rồi không có xuất hiện!”

“Đúng vậy, tuy rằng mới qua ba bốn giờ, nhưng bên kia hẳn là đã qua mấy chục năm rồi?”

Lúc mọi người đang thảo luận thì một bài đăng lại xuất hiện.

Chương 586: Thao Tác Tao

【 Khiếp sợ! Có người Trái Đất xuyên qua thế giới khác làm Chủ Thần, thành lập nên không gian Chủ Thần, xây dựng dòng chảy không gian Chủ Thần! 】

Mọi người đều kinh ngạc.

Là chúng ta xuyên qua, hay là ngươi lại xuyên qua?

Sao cứ mỗi một lần đi ra thì đều thay đổi phong cách vậy? Lúc trước là xã hội khoa học kỹ thuật tương lai nháy mắt biến thành thế giới zombie tận thế, hiện tại nhoáng một cái lại biến thành dòng chảy không gian Chủ Thần?

Lúc này mới chỉ qua ngắn ngủn một ngày thôi đó! Cảm tình với khoa học viễn tưởng, tận thế, dòng chảy vô tận, mỗi một đề tài tiểu thuyết đều phải đi qua một lần đúng không?

“Khụ khụ khụ!”

Muốn Ngươi Ba Ngàn Mạng: “Các vị có lẽ không biết, từ sau khi chúng ta chạy trốn đã âm thầm thành lập một nơi cư trú cùng với nhóm người mà Đỗ Tuyết mang theo, tiếp tục ẩn náu trong một thời đại. Hiện tại, Vương triều Thần thánh Sakura đã đi qua, vị Thần Sukura cũng đã lạnh rồi!”

Lời này vừa ra, không thể nghi ngờ liền mang đến sóng gió trên diễn đàn.

Lúc này mới qua có ba bốn giờ thôi mà?

Rốt cuộc sao lại lạnh rồi?

Đó là một vị Thần cấp tám, còn là một Cao Vị Thần! Căn cứ vào suy đoán của mọi người thì ít nhất cũng như là đám người Medusa, Elmin, Đạo Trường Sinh, thống trị một thời đại ít nhất cũng phải ngàn năm chứ?

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Một tấm ảnh chụp được tung ra, chính là vương triều Sakura bị hủy diệt.

Muốn Ngươi Ba Ngàn Mạng: "Khiêu khích Thần linh siêu cổ đại nên mới lạnh, một vị Cao Vị Thần nói lạnh liền lạnh.... Thế giới này thần bí khó lường hơn nhiều so với trong tưởng tượng của chúng ta, nước quá sâu, Thần linh siêu cổ đại có thể đã là cấp chín! Hiện tại vương triều Đại Hoan Hỉ đã quật khởi, Đại Hoan Hỉ Đế là một quái vật không kiêng nể gì."

Hắn bắt đầu tóm tắt lại một số sự việc chính, mọi người nghe xong đều cảm thấy đầu óc trống rỗng.

Một người, trấn áp đương thời!

Dù cho Đại Hoan Hỉ Đế bị đánh bại, thì vẫn mang đến bóng ma cho chúng sinh như cũ.

Đồng cỏ xanh khủng bố kia vẫn như một đám mây nặng trĩu trên bầu trời, nặng nề đè ép tới khiến cho tất cả cường giả trên thế gian này đều không thở nổi, sợ hắn sẽ đột phá, một lần nữa khiến mọi người nhớ tới bóng tối khi bị Đại Hoan Hỉ Đế chi phối!

"Vách đá này còn cường đại hơn Tà Thần Cthulhu cả vạn lần, nó sắp sống lại trở về và mang theo nỗi sợ hãi! (run bần bật)"

“Trời ạ, chỉ cần ngẫm lại thôi mà da đầu đã tê rần rồi! (khủng bố)”

“Đại Hoan Hỉ đúng là quá kinh khủng, vậy mà có thể lâm hạnh 3700 vạn nữ tử khắp thế gian, một con số khó có thể tưởng tượng nổi. Đây tất nhiên là tuyệt thế thần công quét ngang chư thiên vạn giới! Huấn luyện viên, ta muốn học! (mặt nghiêm túc.jpg)”

Có người lên tiếng,

“Nhưng mà, người này đúng là rất trâu, tựa hồ còn có chút tổng tà bá đạo, một câu ‘ không cần ngươi cảm thấy, chỉ cần ta cảm thấy ’ đúng là quá khí phách! Giúp ta nuôi nữ nhân!Sau này thiên hạ đều sẽ là con của ta!”

“Giúp ta nuôi nữ nhân! Sau này thiên hạ đều sẽ là con của ta! +2”

…

Mọi người: “…”

Rất bá đạo kiêu ngạo.

Đây giống như là đang trích lời của một người nổi tiếng nào đó thì phải?

Thiên hạ đều là con của ta?

Có người cười ra tiếng, đúng là rất kiêu ngạo!

Lời này thực sự mang theo phong thái cợt nhả, là một Hắc Ám Đại Đế trấn áp một cái thời đại, mang đến bóng ma vô tận.

Đương nhiên, cũng có người tỏ vẻ phẫn nộ:

“Trời ạ, nữ nhân của chủng tộc đều bị cưỡng ép thu vào hậu cung, thật khiến lòng người vừa sợ hãi vừa giận. Trên thế giới này

sao lại có người có nội tâm u ám như vậy được? Tưởng tượng đến cảnh hắn vì thỏa mãn dục vọng cá nhân mà thành lập mười hai thành, ta liền phẫn nộ đến mức nước mắt lưu lại tại khóe miệng! (tức giận.jpg)"

"Loại cặn bã này quả thực ghê tởm, là kẻ thù chung của nam nhân, hắn hẳn là chưa thấy qua sự phẫn nộ của nam quyền chúng ta!"

"Các huynh đệ, thương lượng một chút, chúng ta làm hắn! Giúp các huynh đệ đứng lên!"

...

Hạ Nghê Minh lập tức không biết nên nói gì.

Tán gẫu cái gì chứ? Thế cục chính thì không nói liền nói sang chuyện khác? Lại còn càng nói càng hăng?

Thời điểm còn một người Ishdar cuối cùng các ngươi cũng nói muốn làm hắn, đến Sakura Đại Đế cũng nói muốn làm nàng. Kết quả khi chúng ta đều lạnh, hắn mới không để ý đến điều này mà đi hô hào khẩu hiệu, mặc kệ có thể thắng hay không, trước tiên khí thế không thể thua nhóm sa điêu này được.

Hắn tiếp tục nói về hành động tiếp theo của mình, ở thời đại Đại Hoan Hỉ Đế, hắn nhân lúc loài người nội loạn bắt đầu âm thầm phát triển thế lực, hiện tại đã đột phá và hắn đã lựa chọn một khu vực ma thú ở phía xa.

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Mọi người đều bị làm cho kinh hãi.

Một đám ma thú cao lớn uy mãnh ngồi ở trên ghế, cấu tạo như

là tiệm net vậy, mà phía sau ót của bọn họ đều được nối với một phích cắm bằng dây đen, thậm chí chỗ giao diện phích cắm vẫn còn đang chảy máu.

Mọi người: "???"

Vốn dĩ cao lớn uy mãnh, nhưng hiện tại lại được kết thành dây, giống như là những con thú bông, nhìn có vẻ có chút đáng yêu.

Thao tác của vị huynh đệ này cũng quá tao rồi đi!

Người ta là ma thú có sinh mệnh lực cường đại, chứ nếu là ma thú cấp một cấp hai bình thường mà bị như vậy thì đã trực tiếp lạnh rồi.

Muốn Ngươi Ba Ngàn Mạng: "Ta dùng ma hạch, cũng như là bọn họ sử dụng CPU làm NPC vậy. Ta cũng đã chuẩn bị thêm mấy cái giả thuyết võng du, làm một Chủ Thần không gian thì trước mắt có ba vấn đề đó là, ' Tiên Kiếm Kỳ Hiệp truyện 1', ' Residen Evil 1'' Mười hai thành Đại Hoan Hỉ Đế ', tất cả đều không tồi. Kỹ năng bên trong phần lớn là dùng kỹ năng của người Ishdar, đương nhiên cũng có một số kỹ năng là do tự ta làm ra, ví dụ như Thuật Ngự Kiếm của Tiên Kiếm Kỳ Hiệp truyện chính là đến từ Thục Sơn của thế giới Hoang Cổ. Ngoài ra đã có một nhóm người thành công vượt qua phó bản hơn một trăm lần và đã đạt được thành tựu."

Ảnh chụp màn hình.

Bên trong là một con chim khổng lồ cụt một tay đang cầm một thanh trọng kiếm.

Mọi người trầm mặc, cảm thấy răng rất là đau, ngươi thật sự... Quá cợt nhả rồi!!

Không ngừng có những thao tác tao, đây là gạt người cụt tay? Biến thành ma thú cụt một tay?

“Trọng kiếm vô phong, đại xảo bất công, Quá nhi... Phi! Điêu nhi là ngươi sao?”

Hạ Nghê Minh không thèm để ý đến bọn họ, tiếp tục giải thích: “Bọn người kia cũng quá gan đi, ta đã giả khó khăn như vậy rồi mà vẫn bị bọn họ thu phục, ta cảm giác như không thể đuổi kịp tốc độ đổi mới của thế giới, vạn nhất bị bọn họ phát hiện không có chư thiên vạn giới thì phải làm sao bây giờ? (khóc)

Mà Nguy cơ sinh hóa 1 sẽ cung cấp kỹ năng‘ Biến thân zombie ’ mở ra khóa gen bạo tẩu, Thi tộc đều sẽ.... Mà đám người Đỗ Tuyết đã tiến hành cải tiến sớm nhất, nó có thể giảm bớt tác dụng phụ, biến thân thành hình ‘Tyrant’ ‘Licker ’ và ‘ Erinyes ’.”

Mọi người lại kinh ngạc, Erinyes?

P/s: Tao: Chỉ những hành động cợt nhả, tác phong lẳng lơ

Chương 587: Quá Trâu

Hạ Nghê Minh giải thích, đây là một loại biến thân có độ khó cao, có thể khống chế khóa gen một cách hoàn mỹ, bề ngoài sẽ không bị zombie hóa hay là tế bào chảy mủ, gen sụp đổ, không chỉ có thể tăng chiến lực mà còn giảm bớt tác dụng phụ.

Hạ Nghê Minh tiếp tục giải thích:

"Về phần 'Phó bản Đại Hoan Hỉ Đế', chính là được chế tạo nên dựa theo tình hình thực tế của dân bản địa, đương nhiên không phải là Đại Hoan Hỉ Đế thật. Đó chỉ là một kẻ có chiến lực cấp sáu khoác lên lớp da ngoài, sẽ không vui vẻ như Đại Hoan Hỉ Đế... Nhưng mà, nếu tương lai có thể xử lý Đại Hoan Hỉ Đế, dùng não hạch của hắn để xây dựng thế giới thì nó sẽ trở thành NPC Đại Hoan Hỉ Đế chân chính ở trong đó.

Đương nhiên, đây chỉ là giấc mộng trước mắt của ta, dùng ma hạch Thần linh cấp tám cũng quá lãng phí rồi.

Nhưng mà, mộng tưởng trong tương lai của ta chính là công ty Umbrella, chân chính tạo nên một phó bản của thời đại, âm thầm ảnh hưởng và khống chế sóng triều thời đại. Mỗi một vị Thần Đại Đế thiên kiêu đều xuất phát từ nơi này, ký kết khế ước ô dù với chúng ta, sau khi chết não hạch cũng sẽ ở lại chỗ này... Dùng chính đại não của mình làm NPC trong suốt cuộc đời.

Mà Thần linh không chết cũng sẽ đem một phần chiến lực của mình và công pháp Thần linh tàn khuyết hóa thành chiến lực NPC, bọn họ sẽ ở lại thời đại thế giới phó bản của mình... Dù sao thì phần truyền thừa mà bọn họ lưu lại cũng đủ để cho bọn họ tuyển được đồ đệ có thiên tư khủng bố."

Mọi người hít một hơi.

Mục tiêu của vị lão huynh này đúng là rất lớn!

Nhưng mà rất nhanh sau đó mọi người lại bình tĩnh lại! Người nào xuyên việt mà không có mục tiêu lớn? Nhìn Manh Muội người ta xem, Long Mạch thống trị chư thiên, nhìn Luyện Kim Đại Đế xem, trực tiếp trấn áp một cái thời đại, lên trời tìm kiếm nơi ở của chúng thần...

Người này so với người kia lại càng kiêu ngạo, mộng ai mà không có? Nhưng có thể trở thành sự thật sao? Có thể thực hiện hay không cũng là một vấn đề.

Hạ Nghê Minh lại mở miệng lần nữa, "Quay lại chủ đề chính! Phó bản Đại Hoan Hỉ Đế này chỉ là bỏ công pháp thể tu của thế giới Hoang Cổ vào, cũng chính là tu luyện hình thái chân thân của Tổ Vu. Dù sao thì cá nhân cảm thấy chân thân ba đầu sáu tay của Tổ Vu hình như có chút giống với mở khóa gen rồi biến thân của Thi tộc!"

Mọi người đều rất bình tĩnh.

Chân thân Tổ Vu là phương pháp tu luyện của Nhất mạch Tổ Vu, bất truyền cao thâm. Nếu truyền lại bình thường thì cũng không có gì để nói, dù sao thì Hạ Nghê Minh cung cũng không ngốc như vậy, thứ tốt đều đem dâng cho người ta.

Lúc này, Manh Muội nhảy ra, "Như vậy, nếu Đại Hoan Hỉ Đế kia tương lai mà đột phá Trung Vị Thần thì các ngươi phỏng chừng đều sẽ lạnh. Ngươi có biện pháp chế tài hắn sao?"

"Có!"

Câu trả lời của Hạ Nghê Minh khiến người ta ngạc nhiên, "Ta đã nghĩ ra biện pháp để làm hắn rồi, một phương pháp cường đại để thành Thần thuộc về một mạch Thi tộc, nó phát huy ưu thế

mạnh nhất của Thi tộc, hơn nữa còn rất có tính khả thi!"

Mọi người cả kinh.

Có thể làm cho một vị Thần bình thường đánh được Trung Vị Thần?

Hắn lại muốn làm gì đây?

Chỉ thấy Hạ Nghê Minh trả lời: "Thật ra, các ngươi cho rằng ta dẫn đầu làm ra ba cái phó bản' Tiên Kiếm Kỳ Hiệp truyện 1'' Resident Evil 1' "Mười hai thành Đại Hoan Hỉ Đế ' trong thế giới không gian Chủ Thần là tùy tiện làm cho có sao? Thực ra ta muốn dùng ba kỹ năng trong ba cái thế giới mới này dung hợp thành một chức nghiệp cường đại mới, Thi Kiếm Tiên, còn gọi là xách đầu tới kiếm!"

Mọi người đều im lặng.

Thao tác tao của người này sao có thể nhiều như vậy chứ?

Lần này lại có chủ ý quỷ quái gì nữa đây? Thi kiếm tiên, xách đầu tới kiếm, vừa nghe liền cảm thấy có chút đặc biệt.

Trên thực tế nói đến đây, mọi người cũng đã nhìn ra vị người chơi thật sự là có vài phần bản lĩnh, không nói đến năng lực tu luyện thì ánh mắt nhìn thời thế và sóng triều lịch sử đúng là không thấp.

Thậm chí đây chính là điểm mạnh của hắn, người bình thường căn bản không thể sống sót qua ba sóng triều hủy diệt của thời đại! Người ăn phải tổ hợp đòn hiểm của xã hội tám chín phần đều sẽ chết!

Ngay từ đầu, hắn đã muốn dùng Cá Khí Cầu để đón đỡ tai ương quái đản của "Tam giới", tiến vào đoạt lấy một phần cơ duyên. Tuy rằng tiến vào nhầm thế giới, nhưng hiện tại trong thời

đại này, hắn cũng đã tận lực tìm kiếm kỳ ngộ theo sóng triều thời đại, chính là đi theo con đường thời thế tạo anh hùng, mượn sóng triều thời đại để quật khởi.

Thiên phú chiến đấu, thiên phú tu luyện cũng chỉ là một trong những nhân tố quan trọng ảnh hưởng đến việc trở thành cường giả, cũng không thể trở thành nhân tố quyết định tâm tính và trí tuệ mới là điều quan trọng nhất.

Tư chất người này nhìn thì bình thường nhưng mà vẫn có khả năng bò dậy!

Nội tâm của một số người bắt đầu âm thầm tự hỏi, nổi lên một ít tâm tư nhỏ.

Dọa Ngươi Ba Ngàn Mạng: "Khụ khụ khụ! Đầu tiên, ta sẽ giới thiệu một chút về con đường tu hành của ta với mọi người, xin hãy nghe ta nói. Đó chính là con đường từ ba kỹ năng tu luyện mà ta vừa nói lúc nãy: Kiếm tiên, chân thân Tổ Vu, giải mã gen biến thân Zombie!

Đầu tiên, chân thân Tổ Vu và biến thân Zombie đều là phương pháp biến thân chiến đấu, đặc điểm của chân thân Tổ Vu là không ngừng tái sinh, có sinh mệnh lực ngoan cường.... Biến thân Zombie là thiêu đốt sinh mệnh, phá vỡ từng tế bào thân thể, ép bọn họ phóng thích năng lượng, khiến cho dịch tế bào bị vỡ vụn, cả người chảy mủ...

Như vậy, vấn đề là một bên là tế bào tái sinh, một bên là tế bào thiêu đốt, liệu có phải là có thể tổ hợp một cách hoàn mỹ hay không? Giống như là một cái máy phát điện, một bên phụ trách tăng thêm nhiên liệu, một bên phụ trách thiêu đốt nhiên liệu..."

Mọi người nghe xong đợt phân tích này lập tức sợ ngây người, trong óc trào ra hai chữ: Quá trâu.

Tốc Độ Xe Akina: “Khụ khụ khụ! Đúng là một sự kết hợp hoàn mỹ. Nếu zombie tu luyện theo con đường ‘ thể tu ’, học được hình thái chiến đấu của chân thân Tổ Vu, thật đúng là có thể triệt tiêu Zombie hóa trên diện rộng, sử dụng tác dụng phụ của‘ quyết tâm ’! Như vậy sẽ không tổn hại đến thân thể nữa.”

Mọi người nghe xong đều cảm thấy rất đúng, nhưng mà hai loại biến thân thần thông này sao có thể tổ hợp cùng với kiếm tiên đây? Kiếm tiên là khí nhập đạo, mà thể tu là chùy rèn thân hình... Hai bên hình như có chút xung đột.

Dọa Ngươi Ba Ngàn Mạng còn nói thêm: “Các ngươi không có phát hiện ra rằng kiếm tiên và hai loại biến thân đều có cùng đặc điểm sao.”

“Đặc điểm gì?” Có người hỏi.

“Sức bật! Đều là bùng nổ tức thời!” Hắn trả lời một cách nghiêm túc.

Mọi người ngẫm lại thì quả đúng là như vậy, tiêu hao của hai hình thái biến thân vốn dĩ đã lớn rồi, mà kiếm tiên thì lại càng khỏi phải nói, nó thuộc về tam bản rìu.

Dọa Ngươi Ba Ngàn Mạng: “Vì thế, ta liền nảy ra ý tưởng kết hợp ba kỹ năng bùng nổ lại để giết địch trong nháy mắt.... Một cái tái sinh tế bào, một cái thiêu đốt tế bào cung cấp năng lượng, kiếm tiên lại là phương thức mượn năng lượng bùng nổ tức thời để công kích, tương đương với... tăng thêm nhiên liệu – thiêu đốt nhiên liệu - phóng thích pháo ‘ kiếm kỹ ’.”

Chương 588: Bạch Cốt Kiếm Khách, Tàng Kiếm Dữ Thân

Mọi người trầm mặc, đây là một quy trình?

Người này đúng là quá trâu, mọi người đều phải lau mắt mà nhìn.

Có người lại lần thứ hai trầm tư và suy nghĩ về chân lý ẩn chứa trong trò chơi này, quả nhiên học tập khiến ta trở nên cường đại, ta không đủ mạnh mẽ là bởi vì ta học ít hơn?

Hạ Nghê Minh tiếp tục nói một cách đĩnh đạc, "Mà sự bạo phát và sức chiến đấu của Kiếm tiên hẳn là không cần phải nhiều lời đi? Chúng ta còn có một ưu thế mà Kiếm tiên Thục Sơn không có, đó là sinh mệnh lực cường đại của Thi tộc, sau khi giải phóng khóa gen thì chỉ cần có quyết tâm, thì dù có chặt đầu, chém ngang cũng sẽ không lập tức chết đi.... Vì thế, kiếm của chúng ta sẽ có nhiều lựa chọn hơn, không nhất định là phải cụt tay?"

Mọi người hỏi: Vậy đúc kiếm ở nơi nào?

"Đây là một biện pháp mới để giữ cho thân thể không tàn khuyết." Hạ Nghê Minh nói: "Phải biết rằng, kiếm tiên là thích khách, mà những điều cần thiết nhất của thích khách lại là gì? Giết chết trong một kích! Kiếm phải được che giấu thật kỹ, trước khi công kích một giây không được để cho đối phương phát hiện ra kiếm của ngươi giấu ở nơi nào!"

Đây đúng là rất có đạo lý, không ít người đã bắt đầu thảo luận một cách nghiêm túc về việc nên giấu kiếm ở đâu mới tốt? Đề đầu tới kiếm, chẳng lẽ là luyện hóa đầu trở thành một thanh kiếm sao?

“Không phải là dùng đầu chứ? Đầu có ma hạch quả thật là rất tốt, dùng đầu phi kiếm, nhưng đó vốn không phải kiếm, ngược lại như là phi đầu xuống! Một loại vu thuật liên quan đến hàng đầu sư!”

“Phi đầu giết người? Không phải là Phiên Thiên Ấn chứ?”

“Không, phải gọi là cái bô!”

...

Trên mạng đang rất hưng phấn.

Hạ Nghê Minh tiếp tục lắc đầu, “Ta sao có thể dễ dàng bị các ngươi đoán được như vậy chứ? Nếu bị các ngươi đoán được, ta đây còn tàng kiếm gì nữa? Không biết mọi người đã nhìn qua bóng lửa Skeleton chưa?”

Mọi người tỏ vẻ là đã xem qua, đó chính là thể loại có thể rút xương cốt ra khỏi da thịt.

Thậm chí có một số người chưa từng xem qua, cứ ríu rít hỏi, xung quanh bèn đưa ra mấy tấm ảnh anime Kimimaru để phổ cập khoa học.

Hạ Nghê Minh nói: “Thi Kiếm Tiên này của ta gọi là Bạch Cốt Kiếm, lấy xương trắng làm kiếm... Ta đã miễn cưỡng để người tu luyện thành công, dưới đây là hình ảnh vì tìm kiếm cái lạ của trẻ vị thành niên, xin đừng nhìn.”

Ảnh chụp màn hình,

Một tấm ảnh chụp được đăng lên, trên hình ảnh hình như là một con gấu đen, đứng thẳng tắp như người vậy, ánh mắt nó sắc bén như chim, nhìn giống như một kiếm khách khủng bố đang nhìn chằm chằm vào một con chồn sóc trước mặt.

Mọi người đánh giá,

“Rất có kiếm ý của kiếm khách!”

“Hẳn là đã tu luyện thành công, nó có khí chất giống với một số cường giả kiếm tiên của Thục Sơn.”

Mọi người rất là tò mò, tứ chi hoàn hảo, lại không mang theo kiếm, như vậy kiếm của hắn đang ở nơi nào?

Tấm ảnh chụp tiếp theo được phát lên, là một chuỗi hình ảnh động.

Chỉ thấy gấu đen chậm rãi duỗi tay, đôi tay cầm cổ của mình kéo về phía trước!

Phốc ——

Một thanh kiếm xương sống hợp với đầu gấu được rút ra, toàn bộ con gấu hóa thành kiếm khách không đầu. Kiếm khách không đầu này nắm cổ kiếm và đầu gấu của mình, khí thể cả người bùng nổ trong nháy mắt, nhẹ nhàng hướng về phía trước!

Vèo!

Chồn sóc trước mặt lập tức tử vong, máu tươi cả người bị trường kiếm Bạch Cốt rút cạn, hóa thành một cái xác khô.

Phốc!

Trường kiếm ném lên không trung.

Hàn quang chợt lóe, lợi kiếm rơi xuống trở lại vào bao.

Đôi tay con gấu nắm lấy cổ, nhéo nhéo như là nhéo vòi nước.

Một con gấu đen này phảng phất chỉ là người qua đường, nhẹ nhàng rời đi, chỉ để lại một bóng lưng tiêu sái, mang theo ý vị giết

người mờ mịt của kiếm tiên, hung khí ẩn trong tay áo, giết người xong lập tức tiêu sái bỏ đi.

“Nó... thanh kiếm lại ẩn giấu rồi?”

Thế giới yên lặng giống như đã chết vậy.

Dường như đã không còn có âm thanh gì nữa.

Bọn họ đều bị làm cho sợ ngây người.

Bọn họ đã từng nghĩ tới kiếm sẽ giấu ở nơi đó, sẽ tiến hành bùng nổ khủng bố như thế nào. Ai biết được lại là hình ảnh ly kỳ như vậy, nó đã làm điên đảo tam quan của toàn bộ người ở đây...

Sau khi kinh ngạc ước chừng mấy giây.

“Ngọa tào! Nhân kiếm hợp nhất!”

“Ngọa tào! Bạch Cốt Kiếm Tiên!”

“Ngọa tào! Xách đầu tới kiếm!”

...

Toàn bộ diễn đàn phát ra thanh âm vô cùng có trật tự, toàn bộ người đều là miệng chữ O, con gấu này quả là mạnh vô địch!

Mọi người lập tức liền hiểu rõ tinh túy trong câu đề đầu tới kiếm này —— Đem đầu nhấc lên, kiếm liền tới rồi!

...

Mọi người đều cảm thấy đầu của bọn họ đã bị làm cho điên đảo, loại quay cuồng này quả thực quá vĩ đại.

“Ban ghế ngồi cho vị tú nhân này!”

“Có chút kinh ngạc và sợ hãi, nhưng lại có chút tàn bạo khó

hiểu!”

“Là có chút huyễn khốc, chủ yếu là đầu gấu này quá khí phách, quả nhiên chỉ có gấu lớn, gấu hai mới có thể đấu một trận với siêu nhân đầu trọc! Có thể thấy được nó mạnh như nào!”

“Đúng là Hùng Bá! Cầm trường kiếm Long Mạch! (Phong vân hùng bá thiên hạ.jpg)”

“Chủ yếu là một kiếm kia quá mỹ lệ, quá tuẫn lạn, đem xương sống chế tạo thành một thanh trường kiếm bạch ngọc hai mặt tuyệt thế...”

“666! Kiếm tiên không đầu, đôi tay lay động kiếm quyết, khống chế đầu phi kiếm bay lượn từ xa, giết địch từ ngoài ngàn dặm, nghĩ lại một chút liền có cảm giác không thể hiểu nổi! Ta thật sự hoài nghi rằng linh cảm này là được lấy từ Hàng Đầu Sư!”

....

Tiếng nghị luận bùng phát như là hồng thủy.

Không hổ là Dọa Ngươi Ba Ngàn Mạng.

Hắn vốn định trở thành một chuyên gia dọa người chuyên nghiệp, nhưng hệ thống trước mắt này lại tràn đầy phong cách cá nhân, cái này chính là phim kinh dị mà!!

Phích cắm, xách đầu tới kiếm, bọn họ cảm thấy mình rốt cuộc không thể nào nhìn thẳng những từ ngữ này nữa, thao tác cợt nhả của người này cứ ùn ùn không dứt.

Trên mạng đang nghị luận sôi nổi, kích động đến không được. Mà ở trong phòng khách Hứa Chỉ vừa mới đột phá Chuẩn Đế cấp sáu, tiến vào phạm trù Thiên Đế cấp bảy, hắn đang yên lặng củng cố cảnh giới, cảm ứng năng lượng thân thể. Lúc này, hắn cuối cùng cũng xem đến hình ảnh trên di động, có chút trợn mắt há hốc

mồm và bất đắc dĩ.

Không thể không nói, người này... có chút tao!

Lúc trước cũng có cảm thấy hắn rằng sẽ làm nên chuyện, không nghĩ tới động não cái liền khủng bố như thế, thiên mã hành không mà sáng lập nên kiếm tu.

Hắn cũng không nghĩ đến mình bận bịu chuyện của Caroline và Sakura Đại Đế như vậy, hắn bên này cũng không có nhàn rỗi, đang điên cuồng chuẩn bị.

"Nhưng mà có lẽ nó sẽ mang đến một chút bão táp cho thế giới kia..."

Khóe miệng Hứa Chỉ xuất hiện ý cười nhàn nhạt.

Dù sao thì văn minh của thời đại cũ cũng đã kết thúc, người Ishdar, Sakura Đại Đế rời đi khiến cho thời đại lâm vào khốn đốn. Lúc này có một số hệ thống mới và hy vọng nảy sinh, thả xuống cũng coi như là mang đến một phong cảnh khác cho thế giới này.

Lúc này, các đại lão khác cũng giật mình, trở nên sôi nổi, cảm thấy vị huynh đệ này rất có tiền đồ!

Tốc Độ Xe Akina: "Tiểu huynh đệ, dáng vẻ lái xe của ngươi có chút giống ta!"

Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng: "Tiểu huynh đệ, dáng vẻ tùy tiện của ngươi có chút giống ta!"

Người Phân Phát Hệ Thống cũng lên tiếng: "Ngươi... dáng vẻ nỗ lực của ngươi rất giống ta!"

Chương 589: Tiếp Thu Ý Kiến Quần Chúng

Không khí nháy mắt đã trở nên hoà thuận vui vẻ.

Mọi người vây xem đều cảm thấy đau răng, mấy đại lão này đây là đang khen người sao?

Nhưng mà đúng thật là đang nói ra ưu điểm phong cách của mình, hai vị trước thì không nói... Đau răng, chỉ có Người Phân Phát Hệ Thống mới vào có thể coi như là muội tử tương đối đứng đắn, nỗ lực, nhiệt huyết, khắc khổ.... Chỉ là thẩm mĩ quan của nàng có chút vặn vẹo, phụ nữ tự mình cố gắng, vậy mà lại mang một đám Manh Muội đáng yêu đi luyện cơ bắp! Quả thực phát rồ!

Hạ Nghê Minh quả thực rất vui, "Không khí giữa các đại lão thực ra rất hoà thuận, tuy rằng mỗi người có một thiên phú riêng, nhưng cộng đồng đầu trọc và trò chơi khó nhằn này lại khiến cho chúng ta có tiếng nói chung."

Hạ Nghê Minh tiếp tục lên tiếng, bắt đầu biểu diễn:

"Các ngươi cho rằng chỉ đơn thuần là dọa người thôi sao? Đây là thiết kế hợp lý nhất trên phương diện này, lúc trước ta đã nói qua đây là ba kỹ năng bùng nổ... Phân biệt là cung cấp nhiên liệu, thiêu đốt nhiên liệu, dùng kiếm bạo phát ra, liền mạch lưu loát! Ám sát trong nháy mắt! Đem một mạch cực đoan của Thục Sơn phát huy đến cực hạn!"

"Tiếp theo, chính là phương pháp tối cao nhất của người kiếm hợp nhất, lấy người làm kiếm!"

Ảnh chụp màn hình,

Hắn đăng lên một tấm hình.

Là một sơ đồ phác thảo bằng bút chì được tiện tay vẽ ra, trên đó có vẽ một thanh trường kiếm mang vỏ kiếm, điểm kỳ quái chính là trên vỏ kiếm có hai tay hai chân, như là đang nhân cách hóa một thanh kiếm theo phong cách phim hoạt hoạ.

Nói ngắn gọn, tựa như một thanh kiếm có thể đi lại, vỏ kiếm có tay có chân, mà trường kiếm sẽ gửi ở trong vỏ kiếm này.

Hạ Nghê Minh nói: "Các ngươi xem, kết cấu của con gấu kia có phải là rất giống như này hay không? Đây mới chân chính là nhân kiếm hợp nhất, đem người tách ra, một bộ phận thành một thanh kiếm, mà vỏ kiếm là túi da và tứ chi."

Mọi người hít hà một hơi, đúng là rất có đạo lý, nhưng sao có thể đứng đắn như vậy được, luôn có cảm giác trong nghiêm trang có nói hươu nói vượn.

Người này có độc.

Hạ Nghê Minh cười ha hả, nói: "Thứ ba, các ngươi nhìn tấm ảnh chụp này, kiếm Bạch Cốt xương sống đã bị chế tạo thành thân kiếm sắc bén trắng như tuyết. Phương pháp này giống như Kiếm tiên của Thục Sơn trước đây, nhưng mà một bên là bỏ cánh tay vào lò rèn, một bên là bỏ xương sống vào lò rèn...

Nó tương đương với tự đem mình cải tạo thành một binh khí hình người thực sự!

Đương nhiên, rút xương sống ra sẽ hóa thành thợ rèn không đầu, tiến hành vung chùy rèn ở bên ngoài bếp lò cũng chỉ có thể mở ra khóa gen, quyết tâm zombie cũng chỉ có thể khuếch trương đến vậy, đối với người bình thường thì hẳn là sớm đã chết. Đây là hệ thống mà chỉ có bọn họ mới có thể tu luyện!"

Mọi người đều có chút kinh ngạc.

Vừa nghe... Hình như thật đúng là rất hoàn mỹ.

Ảnh chụp màn hình,

Hạ Nghê Minh lại tiếp tục phát ra một tấm ảnh chụp, là sơ đồ cấu tạo khung xương của con gấu kia.

“Các ngươi xem, xương sống đã biến thành một thanh kiếm, xung quanh có một vòng xương sườn vây quanh, một lần nữa bị đúc nóng, biến thành một cái vòng tròn, có thể hoàn mỹ trở vào trong bao bảo hộ, có phải rất giống một cái giá kiếm không?”

Còn phải nói, vừa nhìn đúng là rất giống.

Các cư dân mạng hoàn toàn mộng bức, người này... đúng là rất tao.

Trong lời nói vô tình lộ ra vẻ cợt nhả, mà trong lúc nghiêm túc giải thích lại còn có ý tưởng cợt nhả xuất hiện như có như không.

Không ít người nâng má nói thầm: Đây là một loại khí chất ám tao rất khó tưởng tượng.

Hạ Nghê Minh tiếp tục, “Kiếm giấu trong thân thể còn có một ưu điểm rất lớn nữa, đó là có thể lấy hơi thở máu thịt của mình để che giấu hơi thở của kiếm.... Hơn nữa, thanh kiếm Bạch Cốt này còn có thể hấp thu máu thịt và năng lượng của đối phương, có thể nói là giết người dưỡng kiếm.”

“Tương đương với việc đem chính mình biến thành một thanh kiếm, thân thể sẽ không còn là điểm yếu hại, bộ phận kiếm mới là điểm yếu hại, luận về vị trí, ma hạch cũng vừa vặn nạm ở trên chuôi kiếm.”

Mọi người lập tức hiểu ra, răng hoàn toàn đau.

Tên Dọa Ngươi Ba Ngàn Mạng này không chỉ có muốn dọa ngươi mà còn nghiêm túc giảng giải cho ngươi lý do vì sao hắn lại dọa người.

“Trâu!”

“Đại lão, phân tích không chê vào đâu được, đã khai phá ra một hệ thống tuyệt cường!”

“Tự rèn chính mình, biến thành một thanh kiếm hình người!”

“Giống như là Tiểu Lý Phi Đao, không ai biết hắn kiếm giấu ở nơi nào, bởi vì người gặp qua kiếm của hắn đều đã chết! (đáng sợ)”

....

Hạ Nghê Minh lập tức mỉm cười.

Hắn công bố việc nghiên cứu phát minh ra hệ thống tu luyện Thi cốt kiếm là muốn tiếp thu ý kiến quần chúng, muốn mọi người hỗ trợ hắn hoàn thiện. Dù sao nếu muốn một hệ thống nhanh chóng hoàn chỉnh thì một người là không được, nó cần phải có vô số trí tuệ, hơn nữa hắn còn có một vấn đề rất lớn, muốn trưng cầu ý kiến mọi người.

Hạ Nghê Minh nói: “Cái hệ thống này có một vạn chỗ tốt, nhưng lại có khuyết điểm duy nhất, chính là ta không thể tu luyện!”

Mọi người: “...”

Bọn họ cuối cùng cũng phản ứng lại, Cá Khí Cầu không có ma hạch, là động vật thân mềm không có xương, không có xương sống.

Hạ Nghê Minh tiếp tục nói: “Điều đáng nói chính là, Đỗ Tuyết

đã là Thiên Đế, đang bế quan, có lẽ qua không lâu nữa sẽ đi đến ngưỡng cửa Thần linh. Chúng ta đang thu thập năng lượng, ta đang do dự có nên để cho lão bà của ta trở nên kinh khủng như vậy hay không, tu luyện con đường mà ta sáng lập nên. Các ngươi thấy thế nào?"

Đi lên liền nói về lão bà của ngươi?

Mọi người không biết nên nói gì.

Nhưng mà, Đỗ Tuyết vốn dĩ có thiên tư cực cao.

Nàng đã là cấp sáu đỉnh phong từ rất lâu rồi, hiện tại đã đi qua thời đại Đại Hoan Hỉ Đế, cho nên cấp bảy cũng là chuyện bình thường. Dù sao thì cá mặn nào đó cũng đã là Chuẩn Đế cấp sáu, thậm chí đối với Đỗ Tuyết mà nói còn có chút chậm. Nhìn thê đội người ta mà xem, đều đã có không ít người đã thành Thần, dù sao năng lượng thành Thần của thế giới trước mắt này đúng là không thiếu, chỉ cần đạt tới cảnh giới là sẽ có hàng loạt ma thú cấp ba cấp bốn.

Đây phỏng chừng là ảnh hưởng từ tinh thần trưởng thành của Hạ Nghê Minh đến Đỗ Tuyết, sợ nàng xảy ra chuyện, nên không cho nàng mạo hiểm. Nếu không lấy thiên tư của nàng đi ra ngoài lăn lê bò lết, trải qua vài lần tử vong, chỉ sợ giờ đã là cường giả đỉnh cao của thời đại này rồi, thậm chí là thành Thần.

"Ta đã hiểu, nói một ngàn nói một vạn, ngươi không muốn lão bà của mình trở nên kinh khủng như vậy đúng không!"

"Huynh đệ! Bản thân ngươi càng thêm kinh tủng không phải sao? Cả Khí Cầu xứng với kiếm đầu người, hoàn mỹ! (đầu chó.jpg)"

Đương nhiên, vẫn có người nghiêm túc đề nghị, "Mỗi lần nhổ đầu xuống tới, là có chút kinh tủng, đây là đem lão bà của mình

biến thành Sadako, nếu không thì chỉ dùng xương sống để rèn xem thế nào? Chỉ một đoạn xương sống, lay động kiếm quyết, ngự kiếm phi hành, hóa thành một đạo lưu quang xung phong liều chết khắp nơi."

Đây là một đề nghị không tồi, hơn nữa tứ chi cũng không bị tàn khuyết, có thể trở lại chăm sóc trong thân hình bất cứ lúc nào, nhưng lại có người hỏi: "Vậy kiếm Bạch Cốt kia tới từ nơi nào? Chẳng lẽ là mông?"

"Ta cảm thấy cũng đúng, nhưng mà ta sợ thời điểm khi ngồi xổm xuống thì kiếm có thể không cẩn thận mà rớt hố. (tay động đầu chó.jpg)"

Chương 590: Ý Tưởng

Hạ Nghê Minh đọc từng bình luận, lệ rơi đầy mặt. Các ngươi nghiêm túc tự hỏi, giúp ta nghĩ biện pháp giải quyết, ta rất cảm động, nhưng mà các ngươi có thể không cần có những sáng ý như vậy được không?

Tu nhiên, một bình luận trong đó đã đánh thức hắn:

"Phía trên chuôi kiếm không có cổ, chỉ dùng kiếm Bạch Cốt có được hay không, ngửa đầu là có thể bay ra khỏi cổ, sau khi bay ra lại đắp đầu lên, giống như là một cái bình giữ ấm chứa một cây bánh quẩy có thể vặn nắp."

Đây là kiểu so sánh Thần cấp gì vậy?

Hạ Nghê Minh lập tức dở khóc dở cười.

Nhưng mà, đây đúng là đã đánh thức hắn, như vậy thì sẽ không mang theo ma hạch, sức chiến đấu cũng sẽ giảm xuống một ít, nhưng trong lòng hắn lại cảm thấy tốt hơn một chút. Hắn tin tưởng Đỗ Tuyết cũng có thể đủ miễn cưỡng mà tiếp thu. Hơn nữa, chỗ tốt khi không mang theo ma hạch là tuy rằng chiến lực thấp, nhưng lại không quá cực đoan, không đến mức một kiếm liền chết người.

...

Đỗ Tuyết vẫn đang yên lặng bế quan tu luyện, sắp tiếp cận Thần linh.

Muốn thành Thần thì phải có hệ thống tu luyện và công pháp riêng của mình. Hiện tại, Hạ Nghê Minh vắt hết óc chế ra mạch

Thi Kiếm Tiên này.

Bản thân hắn ta không cách nào tu luyện, làm ra thứ này chủ yếu là vì Đỗ Tuyết.

Dù sao hai người từng sống qua bao nhiêu thời đại, vô số lần tử vong, đã nương tựa vào nhau từ rất lâu.

Mặc kệ nói từ góc độ nào đi nữa, điều này đều cực kỳ phù hợp với zombie, thậm chí chỉ có tộc zombie mới có thể tu luyện. Làm được đến nước này đã là cực hạn tri thức của hắn ta.

Từ rất nhiều năm trước, trước khi thành lập công ty Umbrella, Đỗ Tuyết cùng với mười mấy người Ishdar còn sót lại đều đã ngầm hoàn thành việc hóa zombie, đồng thời dùng thủ đoạn đặc biệt bảo đảm ý chí của mình.

Họ không hề thay đổi ngôn ngữ tường lửa C++, lại có mong muốn chống lại sự xâm lăng của virus. Sau khi trốn thoát, để tránh virus lây nhiễm, họ trực tiếp biến bản thân thành đồng loại với zombie.

"Ài, xem như người Ishdar đã hoàn toàn tuyệt diệt."

Hạ Nghê Minh thở dài một hơi, lòng vẫn còn sợ hãi cho tới tận lúc này.

"Dù sao loại virus này cũng quá mức khủng bố. Không một ai có thể chống lại nó được. Cho dù có nghiên cứu ra ngôn ngữ mới thì sớm muộn gì cũng sẽ bị phá. Giống như Cự long, Cửu Đầu Xà vậy... Thậm chí cho đến hiện tại, virus vẫn đang biến dị với một phương thức khủng bố nào đó."

Trước kia tuy Hải tộc đã phòng bị trước, người nào cũng có tường lửa riêng. Thế nhưng, cho dù không bị Anh Hoa Đại Đế diệt tộc sớm, tám chín phần mười là họ cũng không thể chống đỡ được... Càng nhiều bộ não bị lây nhiễm, năng lực tính toán của

virus biến dị càng mạnh, Hải tộc ngã xuống chỉ là vấn đề thời gian.

Thời đại này là trước nay chưa từng có!

Dù sao, với mấy tỉ chiếc "Máy vi tính" cùng tính toán sự biến dị cho chương trình virus chủng tộc trí tuệ nhân tạo, virus trong tương lai sẽ xuất hiện bao nhiêu đời biến chủng?

Không ai biết.

Nói cách khác, thế giới đang thuộc thời kỳ bùng nổ tiến hóa sinh vật.

Sinh thái cuối cùng đến bao giờ mới ổn định? Không ai biết.

"Cả thế giới vẫn đang tăng thêm sự khủng bố, lặng lẽ ngầm tiến hóa... Một số thực vật phổ thông bị lây nhiễm đã cưỡng ép sinh ra một khối u - Ma hạch... Sau đó nó sẽ cưỡng chế lây nhiễm ngươi."

Thật quá bá đạo!

Vốn virus sinh hóa chỉ có thể lây nhiễm người Ishdar, sau đó nó phát triển thành có thể lây nhiễm toàn bộ sinh vật có ma hạch như Hải tộc, Cự Long, Cửu Đầu Xà... Hiện tại, nó đã có thể cưỡng ép sinh vật không có ma hạch mọc ra ma hạch, lây nhiễm ngươi...

Nó đang điên cuồng thay đổi chương mới.

Khi một virus có thể thông qua lây nhiễm khiến cho chủng tộc sinh mệnh không có trí thông minh hóa thành nghìn vạn zombie, từ đó sinh ra Thi tộc nguyên sơ có trí tuệ, lại bước lên con đường tu hành, thì đó sẽ là cảnh tượng khủng bố ra sao?

Bây giờ hắn ta thấy.

Đại thế giới cấp cao này vượt xa tất cả các thế giới trước, thật đáng kinh hãi!

Thiên tai lây nhiễm!

Liên quan đến việc mở ra vùng cấm của Thần, mật mã sinh mệnh, virus vô danh diệt thế cấp Thần.

Rất nhiều khi, Hạ Nghê Minh thậm chí cảm thấy mình tu luyện quá sớm. Nếu hắn ta là sinh vật cấp một, cấp không, e rằng hiện tại cũng đã bị lây nhiễm, có ma hạch.

Bởi vì một số cá khí cầu phổ thông trong quần thể của hắn đã xuất hiện hình ảnh cực kỳ kinh khủng: Trong đầu chúng dần mọc ra bướu thịt, dường như có xu thế biến thành ma hạch.

"Có lẽ, trải qua một thời gian nữa, virus sẽ càng thêm mạnh mẽ, ngay cả Chuẩn Đế không có ma hạch như ta cũng sẽ bị lây nhiễm, cưỡng ép sản sinh ma hạch... Như vậy, ta cũng có thể làm rất nhiều chuyện rồi!" Hạ Nghê Minh thầm nghĩ.

Thế nhưng, sở hữu ma hạch, cá khí cầu tiếp nhận lây nhiễm thành bộ tộc zombie cuối cùng là hạnh phúc? Hay là một mầm họa khủng bố nào đó?

Đúng hay sai, hiện tại không ai biết.

Virus này mang tới cho ngươi lực lượng mạnh mẽ, đồng hóa ngươi thành sinh vật có "Ma hạch", nhưng tác dụng không biết.

Lúc này, Hạ Nghê Minh phát bài viết lên diễn đàn:

"Ta sẽ thử thay đổi một phen, không thể co đầu rụt cổ như trước. Dù sao Đỗ Tuyết vẫn đang chống cự, cảm thấy rất khủng bố... Hiện tại có lẽ đã có thể tiếp nhận."

Người chơi trên diễn đàn yên lặng gật đầu.

Loại suy nghĩ đầy ác ý này của ngươi được người ta đồng ý mới là lạ.

Có người nói:

"Thế nhưng, như vậy tương đương với một cái bật lửa hộp quẹt hả? Đầu của vợ ngươi oành một cái mở ra như bật nắp, ngọn lửa phụt ra sau trường kiếm, sau đó oành một cái lại đóng nắp đầu về."

Hạ Nghê Minh: "..."

Hắn ta cảm giác không thể giao lưu với mấy tên sửu nhi này!

Hắn yên lặng không nhìn, nói tiếp sự việc tiếp theo:

"Hệ thống tu luyện này là hoàn thiện. Các vị xem giúp ta một chút... Còn một điều nữa, chính là thế giới mới mà, chế tạo ra không gian Chủ thần. Mọi người cũng góp ý cho ta biện pháp xem, dân cày ruộng, sáng tạo thế giới giả lập kiểu gì... Phải hết sức ít NPC, nhưng lại đặc biệt mạnh mẽ, có thể lừa gạt điểm cho ta... Dù sao ma hạch NPC cũng không có nhiều!"

Mọi người nhất thời hứng thú.

Không gian Chủ thần, tiểu độ vô hạn lưu, xuyên qua từng thế giới điện ảnh...

Cái "Công ty Umbrella" đã dùng chiêu này ôm đồm nhân tài, nghĩ một chút đã cảm thấy kích thích! Không gian Chủ thần, cày cấp!

Có người nói:

"Số lượng ít không phải không có, có thể làm một số loại hưởng thụ giải trí mà không phải chiến đấu. Thành viên sẽ bỏ tiền vào đó. Ví dụ như loại hình thế giới giá rẻ mà chúng ta biết rõ, thường chỉ có một phòng. Hai đến ba người là có thể diễn trong một lượt, sau đó một lần xuất mấy trăm triệu...

Đậu sung sướng. Chính là cái loại phòng nhỏ chơi cờ tỉ phú ấy. (Phong cách đột ngột thay đổi)"

Có người cũng rất chính thống, nói là sẽ hỗ trợ tìm kiếm thế giới thú vị, đồng thời nghĩ cách rút ngắn thành phẩm trí tuệ nhân tạo.

Hạ Nghê Minh nói một chút về việc xây dựng không gian Chủ thần, sau đó nói chuyện khác:

"Đại Hoan Hỉ Đế không biết bao giờ mới quay về, không biết bao giờ mới xử được hắn. Một Trung Vị Thần vẫn rất đáng sợ... Có lẽ chờ Đỗ Tuyết luyện thành Thần linh theo dòng ám sát, lại phối hợp với mấy vị Thần phổ thông kiềm chế cùng lúc tập kích, có lẽ có thể thành công... Đến lúc đó, ta lại quay trực tiếp cho mọi người."

Chương 591: Chiến Giáp Cơ Giới

Mấy ngày này đối với các vị chắc sẽ không quá dài, chắc khoảng nửa ngày, là bằng hai mươi đến ba mươi năm... Mà trong mầm họa của nhân loại này, những phương diện khác cũng trở nên quái lại hơn. Mọi người cho rằng thời đại zombie đã kết thúc sau khi toàn thế giới bị lây nhiễm sao? Không! Không hề. Virus vẫn đang biến dị, đầy sự bất ngờ... Giống như virus trong não zombie vẫn đang điên cuồng tiến hóa vậy!"

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Là thực vật, hoa tươi bị cưỡng ép mọc ra ma hạch.

Toàn bộ mặt đất vùng Dung Nham cổ đại đã trở nên rực rỡ. Mỗi khu vực đều tràn ngập hoa tươi nở rộ, cây cối đủ mọi sắc màu, giống như cảnh tiên ảo mộng. Nhưng cảnh đẹp đến không thực này khiến người ta sợ hãi cực kỳ.

Thế giới này quá đẹp!

Thậm chí đẹp đến độ mất tự nhiên.

Hạ Nghê Minh nhìn bình luận trên mạng, sàng lọc một lần, lấy phần tinh hoa, sau đó lặng lẽ lui khỏi diễn đàn, để mấy tên khốn kiếp kia tiếp tục bàn luận sôi nổi đi.

Hạ Nghê Minh rời đi, mọi người không dừng lại.

"Trâu bò! Dùng đầu làm kiếm, Thi Kiếm Tiên này đúng là quá

sáng tạo."

"Mọi người nói xem, đại thế giới cấp cao này đã bị virus điên cuồng lây nhiễm, tương lai sẽ biến thành ra sao?"

Mọi người lắc đầu, cảm thấy rất khó tưởng tượng.

"Có lẽ, nếu virus này lây nhiễm đến Tam giới, thế giới Cổ Mộc, cuối cùng sẽ diệt thế chứ?"

"Không thể nào! Virus này chỉ có thể lây nhiễm cho sinh vật có ma hạch. Sinh vật không có ma hạch không phải là không thể lây nhiễm sao?"

"Quá non! Hiện giờ đã diễn biến đến loài không có ma hạch rồi, cưỡng ép gán cho ngươi một cái ma hạch lại tiến hành lây nhiễm. Bá đạo quá mức! Hiện giờ khí cầu chuẩn Đế kia đã ở cấp độ sinh mệnh cao, lực kháng cự mạnh, nhưng sinh sôi ra mấy đời sau có lẽ cũng sẽ bị cưỡng chế mọc ma hạch, biến hẳn thành cá khí cầu zombie thôi."

"Đáng sợ, đáng sợ!"

"Nếu là ở thế giới Hoang Cổ, những Tổ Vu kia... E là sẽ bị cắn, cũng sẽ bị virus lây nhiễm, cưỡng ép hóa thành sinh vật hệ 'Ma hạch', biến thành xác chết di động mất thần trí. Tổ Vu zombie?"

Mọi người tưởng tượng một phen. Từng người thuộc Vu tộc hóa thành zombie lang thang trên đường, thật khủng bố...

"Thục Sơn kiếm tiên zombie? Đại nho zombie? Long mạch zombie? Vu sư zombie?"

"Medusa zombie? Đạo Trường Sinh zombie? Elmin zombie?"

"Bên trên nói hơi quá, Thần linh chắc hẳn không thể bị lây nhiễm. Nhưng mà, Thiên Đế thì... khó nói chắc!"

Mọi người đều kinh ngạc.

Thế giới Vu Sư, thế giới Hoang Cổ trước kia đều quá nhỏ, xem như thế giới nhỏ cằn cỗi, muốn sinh ra một vị Thần đã rất khó. Thế giới Dung Nham trước mắt lớn gấp trăm lần như vậy, Thần linh sinh rất nhẹ nhàng. Đó chính là chênh lệch.

Nếu thế giới cao cấp này bị hủy diệt, nếu virus này truyền bá sang những thế giới khác, e rằng...

"Có điều, một số khoa học kỹ thuật máy móc ma năng mà chúng ta lấy được vẫn rất có giá trị tham khảo!"

"Mọi người đừng hốt hoảng. Chờ năm, sáu tiếng nữa có lẽ là đủ rồi. Ngồi trước máy vi tính xem phim đi. Mọi người chờ một chút, có lẽ người bên trong sẽ nói rõ tình huống cho chúng ta."

Mọi người đều có phần khó mà nhịn nổi, cho nên tiếp tục khoác lác với nhau, định chờ người chơi kia nửa buổi. Dù sao hôm nay cũng đang cuối tuần, nhiều người không phải đi làm, thời gian lại không dài.

Hứa Chỉ cũng đang yên lặng nhìn tất cả. Hắn không ngừng làm quen với cảnh giới Thiên Đế vừa đột phá.

"Ta cũng chờ sáu, bảy tiếng cùng với đám cư dân mạng này đi. Dù sao thời gian cũng không dài."

Hắn ngồi xuống, cũng khá tò mò về việc Đỗ Tuyết có thể thành Thần hay không. Nếu nàng thành Thần, cuối cùng sẽ là một "Dùng đầu làm kiếm" như thế nào? Sau Hoan Hỉ Đế, thế cuộc thế giới sẽ ra sao?

"Virus kia quả thực quá khủng bố, thậm chí không nằm trong khống chế của ta. Nó là một loại virus trước nay chưa từng có, là virus hỗn hợp giữa virus máy tính của mạng lưới Silicon cùng với virus tế bào sinh vật Cacbon. Nó có thể chuyển hóa bất cứ sinh vật

nào thành sinh mệnh nửa Cacbon nửa Silicon..."

"Ta muốn xem xem tương lai nó sẽ trở thành thứ gì. Nếu nó có thể để ta khống chế, vậy ý nghĩa sẽ rất lớn, tương đương với nắm trong tay một loại virus cấp Thần... Đồng thời, dù nó không nằm trong khống chế của ta thì cũng không thể nhấc lên bao nhiêu bọt nước cả. Dù sao nó cũng là virus dựa trên cơ sở sinh vật Trùng tộc."

Đương nhiên, hắn chờ đợi, không có nghĩa là hắn sẽ ngồi không.

"Đã đột phá cấp bảy, vừa vặn bắt đầu chế tạo cơ giáp chân không thuộc về ta."

Hứa Chỉ vươn tay. Một con vật nuôi Rubik trong vườn trái cây đi vào, bịch một cái vỡ tan thành từng mảnh linh kiện nhỏ màu đen.

Trước mắt hắn xuất hiện bản vẽ chiến giáp cơ giới mà Caroline chế tạo riêng cho hắn.

...

"Phó não trí tuệ, điều ra đặc tính gen của sinh vật tổ hợp này." Hứa suy nghĩ một chút rồi nói.

Vốn nội tâm hắn rất hờ hững, nhưng thật sự đến lúc này lại có chút kích động.

Dù sao cũng là chiến giáp cơ giới riêng của mình. Chiến giáp cơ giới khổng lồ là lãng mạn của đàn ông. Cảm giác hưng phấn này giống như một tên mê ô tô vừa có được một chiếc xe thể thao siêu cấp phiên bản giới hạn trị giá tám triệu vậy.

Đồng thời, từ thời khắc này, Hứa Chỉ đã có vũ khí chuyên môn mang theo người của chính mình.

Một chiến giáp hình thái Tà Thần Cthulhu, nếu không có gì bất ngờ, vũ khí này sẽ làm bạn với mình cả con đường sau này, sẽ đi theo cả đời.

Dù sao, nếu Tà Thần Cthulhu đã có thể tháo dỡ ra thành hình thái chiến giáp cơ giới, biến thành trường kiếm, biến thành Lưu Tinh Chuy, hoặc đủ kiểu vũ khí... Sức chiến đấu trong tương lai của nó không hề kém Medusa.

Phó não truyền ra thông báo:

"Đã điều xuất."

Màn hình giả lập màu xanh lam xuất hiện.

Thuộc tính như sau:

Nơi ở của chúng Thần, Achilles.

Đặc tính gen: Vỏ gai nhọn, thay đổi hình thể, nhỏ máu trọng sinh, trường tồn cùng thế gian.

Cấp độ đẳng cấp: Thiên Đế cấp bảy.

(Có thể trưởng thành vô hạn, tiềm lực không biết)

...

"Cũng không tệ, chỉ có điều cái tên 'Nơi ở của chúng Thần Achilles' nên sửa lại... Dù sao kế hoạch cũng không theo kịp biến hóa. Đã không cần nơi ở của chúng thần nữa. Bọn họ đã tự tưởng tượng ra các chi tiết rồi, không có sơ hở trong thế giới quan nữa."

Hứa Chỉ nói.

Sinh vật Rubik là vũ khí chuyên môn phòng thân do ba triệu người chơi công cụ tại khu Vu Sư luân phiên suy nghĩ, khổ cực lao động chế tạo ra cho hắn. Không ngờ họ đã chế tạo ra được một

"Đội hộ vệ tinh anh Mẫu hoàng Trùng tộc."

Đây là thế lực trực thuộc bên cạnh mình. Những tế bào này tập hợp lại hiện có sức chiến đấu của một vị Thiên Đế, mặc dù chỉ là Thiên Đế phổ thông.

"Đại khái khoảng mười tám nghìn Rubik cấp bốn."

Hứa Chỉ cúi đầu nhìn những khối Rubik màu đen cỡ nhỏ trên mặt đất. Chúng xếp đống ở đó giống như những linh kiện đồ chơi lắp ghép rất tinh xảo.

"Sau cấp bốn, chúng sẽ mở mang trí tuệ đơn giản, có thể tự mình tu luyện minh tưởng một cách máy móc... Nhóm Rubik sớm nhất được ta mở tốc độ dòng thời gian một ngày bằng trăm năm đã có 1.374 con biến thành Rubik cấp năm. Nhưng tư chất của chúng vẫn quá thấp, nếu tu luyện như người bình thường, có lẽ chúng phải đến cấp sáu rồi. Thế nhưng đơn thể không mạnh cũng là điều bình thường, vì bản thân chính là một phần tổ chức trên thân thể Tà Thần Cthulhu. Chúng dung hợp lại mới là mạnh nhất."

Chương 592: Về Sau Mạnh Nhất, Tà Thần Cthulhu 1

Hắn bắt đầu tháo dỡ linh kiện Rubik mà hai tháng qua đã thu được, đó là phải so được mất khi đấu trí đấu dũng với đám người chơi. Hứa Chỉ chất đống Rubik trên bàn, số lượng khoảng đầy hai cái chậu rửa mặt, cùng lắm có thể làm được một bộ giáp cao bằng đứa trẻ con, cũng chính là một món chiến giáp cơ giới đồ chơi cao bằng nửa người.

"Tổng cộng gần hai mươi nghìn khối Rubik thành phẩm... Xem ra còn thiếu nhiều lắm, vẫn phải sinh sôi tiếp."

Hắn không biết nói gì. Hứa Chỉ đi ra ngoài một chuyến khoảng hơn một phút, từ trong nhẫn không gian rũ ra ba mươi túi gạo. Hắn lại đi tới từng cửa hàng gạo trong thành phố mua từng đợt gạo về rải trên bề mặt nóc nhà. Từng hạt gạo màu trắng phủ kín cả mái nhà, tình cảnh cực kỳ đồ sộ.

"Phó não trí tuệ, điều xuất kho gen, sinh sôi chủng tộc Rubik!" Hứa Chỉ suy nghĩ nói.

Giọng máy móc truyền tới.

"Đang điều xuất kho gen..."

"Đang sinh sản..."

Vô số bào tử được phóng ra, trưởng thành với tốc độ điên cuồng bằng mắt thường thấy được, liên tục phân tách trên nóc nhà. Chúng ăn gạo để cung cấp năng lượng và được cấp nước mau chóng lớn lên, hóa thành các sinh vật Rubik bằng hạt nhỏ.

Trong lúc sinh sôi, Hứa Chỉ đứng trên nóc nhà quan sát toàn bộ thế giới sa bàn Vu Sư mênh mông trong vườn cây phía trước. Bầu không khí tối tăm dường như bao phủ cả trời đất.

"Càng ngày càng tối tăm, giống như một cái mộ quỷ."

Hắn cảm thấy bất đắc dĩ.

"Hơn năm trăm năm qua đi, vùng đất Dung Nham cổ đại đã tân sinh. Hủy diệt một văn minh Ishdar, bọn quái đản vẫn đang biến hóa, thai nghén, trở thành một phần của thế giới... Có điều đó cũng là chuyện đương nhiên. Sự phát triển của Tam giới vốn là tương đối ôn hòa. Một thế giới càng về sau càng trở nên hoàn thiện, ổn định, thì thời gian biến cách lại càng dài... Thậm chí đến hậu kỳ đã phải tính theo tuần, một tuần chỉ liếc mắt một cái."

"Nhưng hiện tại, có lẽ đã biến hóa đến cực hạn, cũng sắp sinh ra Thần linh quái đản rồi chứ? Lại thêm một hai ngày nữa, thế giới sẽ sinh ra biến đổi lớn!"

Hứa Chỉ nhìn mặt đất rộng trăm mẫu của thế giới Vu Sư, hiện nay quả thực không có biến hóa quá kịch liệt. Thế nhưng, bóng tối đã ngưng tụ, vòng xoáy thế giới đã áp trên trời. Thậm chí, ngay cả Thần linh cũng bắt đầu không thở nổi. Hắn cúi đầu nhìn xuống biến hóa trên nóc nhà.

10 nghìn...

20 nghìn...

30 nghìn...

Ào ào ào!

Như sâu mọt ăn mòn gạo trắng. Cả mái nhà giống như một cái đĩa đang nuôi vi khuẩn, rất nhiều hạt gạo nhanh chóng hóa không. Rất nhiều những con ấu trùng kim loại quái dị nhỏ hơn cả kiến

nhảy lên. Một lúc sau, tận năm trăm nghìn khối Rubik nhảy xuống đất, chồng chất thành một ngọn núi nhỏ màu đen cao ba mét, tỏa ra luồng khí quái dị.

"Nhiêu đây Rubik chắc là đủ rồi."

Hứa Chỉ lặng lẽ dừng việc sinh sản, hiếu kỳ nhìn đống màu đen.

"Vậy bắt đầu tổ hợp đi."

Rầm.

Hắn vươn cao tay. Những khối Rubik tinh xảo đang chồng chất này vang lên tiếng kim loại va chạm. Chúng hóa thành một cơn lốc màu đen, trôi nổi lên không trung, bắt đầu mau chóng tổ hợp lại giống như dùng thanh gỗ xếp nhà vậy.

"Để ta nghĩ xem, chỗ này nên thế này, thế này..." Hứa Chỉ như đứng ở trung tâm cơn bão máy móc màu đen. Cảnh sắc xung quanh hóa mờ ảo. Tại trung ương vòng xoáy, từng linh kiện tinh xảo đang lơ lửng.

"Trước tiên làm mũ giáp trước."

Dù lúc trước hắn đã để Hermes hỗ trợ nghiên cứu bản vẽ máy móc, đã gần như hiểu rõ tình huống bản vẽ, nhưng khi thực tế đụng vào thì vấn đề vẫn không ít.

Chiến giáp cơ giới chân không được thiết kế từ một tuần trước. Lúc đó Hứa Chỉ làm bạn với Caroline ra ngoài vũ trụ một lần, tiến hành thăm dò khoảng ba, bốn năm, đưa ra được sản phẩm hoàn thiện.

Đương nhiên, không phải dùng công nghệ ma năng cao cấp của văn minh Ishdar hỗ trợ xây dựng. Dù sao thì, hình thể chênh lệch quá lớn, cũng chỉ làm ra được bản thiết kế cơ giáp thôi.

Nguyên chiếc chiến giáp cơ giới do mười bảy linh kiện cơ thể tạo thành. Mỗi linh kiện thân thể lại có mật độ linh kiện nhiều khủng bố. Cái ít thì có hơn nghìn linh kiện, nhiều thì đến hơn vạn. Mỗi linh kiện chi tiết đều có kết cấu tinh vi và phương án thiết kế tương ứng.

Đây là tác phẩm do tập hợp người Ishdar hoàn thành. Dù sao sau đó, họ trở về là đụng phải tai nạn, đi về hướng hủy diệt.

Chiếc chiến giáp này thậm chí có thể hút nhiệt năng, năng lượng phóng xạ trong chân không và chuyển hóa thành năng lượng, mà hiệu suất chuyển hóa tương đối cao. Dù sao thì, người Ishdar lập nghiệp dựa vào máy phát điện nhiệt năng dung nham, đối với họ là chuyện xe nhẹ đường quen.

"Một ngày bằng trăm năm."

Hứa Chỉ yên lặng bật gia tốc thời gian. Đám mây, Mặt Trời, ánh sáng, gió thổi cỏ lay, dường như tất cả dừng ngay lập tức. Hắn có thiên phú vĩnh sinh, không sợ hao tốn tuổi thọ, bắt đầu không ngừng chìm vào giấc ngủ rồi lại tỉnh.

Bảy ngày qua đi, Hứa Chỉ mới hoàn thành tổ hợp thành một chiếc chiến giáp cơ giới. Hắn lại dùng phương thức tiến hóa gia tốc làm ra một số Rubik bộ phận dung hợp cỡ nhỏ, điều chỉnh hình dáng một chút, triệt để dung hợp thành một bộ phận có thể tháo dời.

"Mất bảy ngày cuối cùng cũng hoàn thành. Vũ khí chuyên môn, đội hộ vệ chuyên môn của ta. Cày cấy suốt hai tháng cuối cùng cũng làm ra chút thành quả ra dáng."

Hứa Chỉ ngửa đầu nhìn lại.

Thân thể máy móc kim loại với đường cong hình giọt nước, bề mặt bóng loáng màu đen, cao tận bốn mét. Hình thể cân đối, thon

dài, cõng hai thanh trường đao song song màu đen có thể tùy tiện biến hình. Nó chỉ đứng ở đó đã phả ra một trận khí trường sát phạt thô bạo, ngột ngạt, hỗn loạn không thể miêu tả, khiến người khác run rẩy quỳ sụp xuống, cũng tạo cảm giác rất khoa học viễn tưởng.

"Chiếc chiến giáp cơ giới này rất có uy thế cường giả, tương tự như loại thần binh mà Thần sử dụng. Dù sao bản thân nó đã là một Tà Thần Cthulhu cực kỳ khủng bố. Huống chi, bộ phận then chốt ở trung tâm còn là Rubik cấp bốn, cấp năm..." Hứa Chỉ ngẩng đầu, yên lặng cân nhắc. "Thậm chí bên trong nó còn có công năng không gian chứa đồ, dù sao cũng có Rubik không gian ở trong."

Đây là một chiếc chiến giáp cơ giới đặc biệt, thậm chí không có động cơ theo ý nghĩa truyền thống. Bởi vì bản thân nó chính là một vật sống, là thể tụ hợp sinh mệnh do hơn năm trăm nghìn tế bào tạo hành và cung cấp năng lượng.

Vì vậy, bản vẽ chiến giáp chân không này vốn được chế tạo riêng.

"Nó là một Medusa ở hình thức khác, một Tà Thần Cthulhu khác." Hứa Chỉ mở cửa máy, tiến vào khoang điều khiển. Trong đó không có tay láy và bộ phận thao tác, chỉ cần kết nối với ý thức của chiến giáp cơ giới là tiến vào hình thái điều khiển.

"Phong Thủ Hộ."

Một luồng sóng gợn quẩn quanh chiến giáp cơ giới, bao trùm lên nó.

"Rất ổn!"

Hứa Chỉ bay lên trời, rời xa mặt đất, tiến vào mây trắng.

Ào ào ào!

Cảnh vật trôi đi nhanh như chớp. Tầng mây mông lung quanh quẩn.

Phía dưới là từng dãy núi và những mảng ruộng lúa. Hứa Chỉ thoáng nhìn thấy một số nhà dân nông thôn, phía xa hơn là một số thành phố. Cảm giác như tầm mắt đã bao quát cả non sông mênh mông, giống như lái một chiếc xe thể thao siêu cấp vậy, sảng khoái tràn trề lái xe việt dã.

Hắn ngồi sau tay lái, bỗng nhiên hiểu ra sự lãng mạn của máy móc người Ishdar - Văn hóa tộc nổi loạn, thật quá sảng khoái!

Chương 593: Về Sau Mạnh Nhất, Tà Thần Cthulhu 2

Bay trên trời nửa giờ, Hứa Chỉ mới yên lặng điều khiển chiến giáp cơ giới hạ xuống, nhanh chân cất bước trong đường phố con người, bước đi với tư thế cực kỳ nhanh nhẹn.

Dân đi làm.

Những cặp đôi.

Các cửa hàng bán quần áo, người trong quầy tạp hóa.

...

Không một ai nhìn thấy chiếc chiến giáp cơ giới này, một bộ máy tinh tế, thuận mắt.

Nếu bị người khác nhìn thấy, tất nhiên sẽ kinh động giới truyền thông thốt lên kinh ngạc, thậm chí vô số quốc gia sẽ bùng nổ!

"Người Ishdar giáng xuống Trái Đất rồi! ... Trái Đất sắp hủy diệt rồi! ... Đây là văn minh Chư thiên thứ hai giáng xuống Trái Đất sau Đạo Quân!" Hứa Chỉ bất đắc dĩ nghĩ đến cảnh mọi người la ó kích động.

Đi một vòng trong thành phố, độ tốc độ với những chiếc ô tô trên đường cao tốc một phen, Hứa Chỉ không định làm mấy chuyện như Đế Kỳ từng tưởng tượng kia mà quay về vườn trái cây ngay. Hắn không đi lên vũ trụ, vì hiện giờ chưa đi vào chân không được. Chiến giáp cơ giới này chẳng qua là tốt mã giẻ cùi mà thôi.

Phần lớn Rubik thậm chí không phải Vu Sư cấp một, là sinh mệnh phổ thông ghép lại với nhau, sẽ bị áp lực chân không ép chết tươi. Hiện nay chiến giáp cơ giới chủ yếu dựa vào hơn hai mươi nghìn khối Rubik cấp bốn, cấp năm kia mà thôi.

"Sở hữu chiến giáp tư nhân thật sảng khoái, sau này ra khỏi vườn trái cây xem như có xe thay đi bộ rồi!"

"Mà trong tương lai nó nhất định sẽ là một quái vật có thiên phú vỏ gai nhọn, phản ngược tổn thương, có thể nhỏ máu hồi sinh, không ngừng tái sinh, quả thực có thể đánh chết tươi đối phương. Quả là da dày thịt béo." Hứa Chỉ nghĩ, hết sức hài lòng. "Vũ khí chuyên môn này là tầng bảo vệ cuối cùng, ai động vào là đánh!"

Nhỏ máu trọng sinh giữa trận đấu, hiện giờ là vấn đề khó làm được.

Nhưng tương lai điều đó là có thể. Tà Thần Cthulhu thành hình rất khủng bố, thật sự có thể sống lại chỉ từ một giọt máu.

Nhìn Medusa người ta xem, lúc này đã là thể hoàn thiện rồi. Nàng đã gần bốn nghìn tuổi, được từng đời cường giả của Ma giới điên cuồng trợ giúp tu luyện, phát triển, lại tử vong, dung hợp bộ phận thân thể Tà Thần trở thành thân thể Medusa.

Nàng hiện có hơn một trăm hai mươi chín nghìn tổ chức Tà Thần.

Trong đó, một trăm mười nghìn tổ chức là Vu sư cấp sáu.

Trong đó hơn mười nghìn tổ chức đạt đến Thiên Đế cấp bảy.

Lại có hai tổ chức trong đó đạt đến cấm tám Thần Thoại.

Nếu như nàng chết mất một trăm tế bào trong lúc chiến đấu thì sẽ thế nào?

Sẽ sinh sản ra một bộ tộc tế bào khác trên làn da. Dưới sự giúp đỡ của một trăm mười nghìn Vu sư cấp sáu, mươi nghìn Thiên Đế, hai vị Thần linh, chỉ không tới mười phút sau đã giúp bộ tộc mới đó minh tưởng, tăng cao cảnh giới, tu luyện từ cấp một đến cấp bốn, cấp năm, mà không ảnh hưởng đến cách cục.

"Đây chính là điểm đáng sợ của Tà Thần Cthulhu, mỗi tế bào trên thân thể đều là một hạt nhỏ tự mang sinh mệnh ý thức, có thể tu luyện lại có thể sử dụng các loại Vu thuật... Bất kể sau đó xuất hiện bao nhiêu công pháp nghịch thiên, nó vẫn là một trong những thứ mạnh nhất."

Hắn suy nghĩ một chút, quay đầu nhìn trong san bàn Vu Sư, nhìn về phía thiếu nữ thấp bé xinh xắn cao một mét rưỡi trong bể nước, nữ yêu tóc rắn.

"Tà Thần Cthulhu phát triển đến cấp độ đỉnh điểm đã có thân thể người thường, thậm chí không có một chút dị thường nào. Một phần mô da, máu thịt bị hao tổn sẽ khôi phục rất nhanh, xem như nhỏ máutrọng sinh thực sự... Đương nhiên, nó cũng sẽ giống người thường, nếu tổn thất càng nhiều, bị thương càng nặng, khôi phục sẽ càng chậm..."

Đây là một tính toán rất đơn giản.

Dù sao thì, nếu có một trăm hai mươi nghìn tổ chức, nếu ngươi tổn thất một nửa, còn lại chưa tới sáu mươi nghìn Thiên Đế, muốn hỗ trợ minh tưởng tu luyện tất nhiên sẽ rất chậm. Nếu tổn thất ít một chút, tất nhiên lực khôi phục sẽ cực nhanh.

"Hiện tại Medusa quả thực là một tên biến thái! Hiệu ứng quả cầu tuyết thực quá điên cuồng. Một trăm mười sáu nghìn Vu sư, mười nghìn Thiên Đế, hai vị Thần linh giúp sức. Hầu như mỗi ngày trôi qua đều có một vị Vu sư cấp sáu đột phá thành Thiên Đế cấp bảy."

Năng lượng để một ngày một vị Thiên Đế... quả thực quá phóng đại!

Tốc độ sản sinh năng lượng này đã có thể so với Trung Vị Thần linh Elmin, tốc độ tu luyện sản sinh năng lượng trong một ngày!

Một sinh linh không phải Thần mà năng lượng sản sinh khi minh tưởng lại có thể so sánh với một Trung Vi Thần linh kinh khủng, quả thực quá nghịch thiên.

Một năm là nàng đã có 360 Thiên Đế... Với tần suất này chỉ e không tới mấy trăm năm, toàn thân nàng biến từ cấp sáu thành toàn bộ một trăm hai mươi chín nghìn Thiên Đế cấp bảy.

"Phương pháp lăn cầu tuyết của nàng khiến ta phải định kỳ tiêu diệt Medusa một lần, vuốt lông dê một lần."

Hứa Chỉ thở dài một hơi, nhìn thiếu nữ nhỏ bé con mình ngủ trong bể nước, thầm thì:

"Có lẽ, chờ hơn một trăm hai mươi nghìn tế bào của nàng thành Thiên Đế, lại phối hợp với hai tế bào Thần linh, nàng sẽ hoàn toàn biến chất, có thể treo lên đánh tất cả Thần linh phổ thông trong thế gian... Chờ khi một ngón út của nàng thành Thần, do mấy trăm tế bào Thần linh tạo thành, cái ngón tay của vị Tà Thần này đã đủ để nghiến nát Trung Vị Thần linh."

Khi cảnh giới ngang hàng, Tà Thần Cthulhu quả thực có sức chiến đấu thuần túy vượt cấp quá nhiều. Đại La Thiên kinh của Đế Kỳ, Bàn Cổ chân thân của Đạo Trường Sinh, Tử thần vĩnh sinh của Caroline, Trảm Tam Thi của A Sửu, những hệ thống công pháp nghịch thiên này mà dám chống lại nàng thì đều phải gọi nàng là ba ba!

Đương nhiên, đó chỉ là về sức chiến đấu thuần túy mà thôi.

Tà Thần Cthuhlu có thể đề cao sức chiến đấu cùng cảnh giới tới vô hạn, không ai đánh lại nó. Thế nhưng, khuyết điểm của nó cũng vô cùng lớn. Tốc độ tu luyện của nó chậm không thể tưởng tượng nổi.

Phải bết là, Elmin còn kém Medusa hai bối phận mà bây giờ đã là Trung Vị Thần linh, sắp lên Cao Vị Thần linh. Medusa thì sao?

Bây giờ mới gần ba nghìn năm qua đi.

Nàng vẫn giữ sức chiến đấu ở thời đại chung kết của Vu Sư, trình độ mà vô địch cấp bảy Thiên Đế, nhưng Thần linh cấp tám tát một phát đập chết nàng... Nàng là người lớn tuổi nhất trong sa bàn của Hứa Chỉ. Những người khác đều có tốc độ cực nhanh, mà cảnh giới của nàng vẫn thấp nhất.

Nếu không có Elmin che chở, một con dê béo có thể tự sản sinh ra năng lượng khổng lồ như nàng mà thậm chí không phải Thần linh đã sớm bị làm thịt, còn đợi nàng có thể trưởng thành sao?

Đồng thời, nếu không phải nàng có thiên phú vĩnh sinh, bốn nghìn tuổi sớm đã lạnh từ lâu rồi, làm gì có thời gian cho nàng phiền nhiễu.

"Medusa mơ tưởng xa vời, khuếch đại hệ thống Tà Thần Cthulhu đến cực hạn, tuyệt đối là hậu kỳ mạnh nhất trong lịch sử... Nàng sở hữu một chiến giáp Tà Thần Cthulhu. Đối với ta, nó cũng có vô hạn tiềm năng." Hứa Chỉ hít sâu một hơi. Dù sao Medusa có một công cụ hình người tại Ma giới, mà mình cũng có công cụ hình người ở xã khu Vu Sư.

Ánh mắt hắn lập lòe.

"Hiện tại đã có sáu trăm nghìn tổ chức tế bào, tới lúc mở thêm một bản Open Beta vào khu Vu Sư, thả thêm một đợt người chơi

tiến vào khu Vu Sư hỗ trợ minh tưởng rồi."

Chương 594: Phiên Bản Mới Điên Cuồng

Tuy rằng Hứa Chỉ từ chức trong hiện thực, về vườn trái cây làm ruộng tới giờ mới hai tháng, vẫn phát triển đâu vào đấy. Hắn đã đạt Thiên Đế cấp bảy, nhưng đó mới chỉ là bước đầu thôi.

Sau đó còn có cấp bảy trung vị, cấp bảy đỉnh cao, bán Thần... Năng lượng cần thiết tại mỗi cảnh giới đều hơn trước vô số lần.

Thế giới sa bàn Tam giới, thế giới sa bàn Dung Nham đều đang không ngừng phát triển. Trong thời gian này, hắn còn phải đào tạo đội hộ vệ chuyên môn, lực lượng hạt nhân của chính hắn.

"Trọng trách thì nặng mà đường thì xa."

Hứa Chỉ yên lặng ngồi trên ghế trước sân nhà ăn táo, đặt vật cưỡi của mình vào trong kho hàng, nhìn những sinh mệnh hiếu kỳ trong sa bàn tiến hóa nhỏ.

"Không thể nghi ngờ, một vị Tà Thần Cthulhu mạnh nhất ở thời hậu kỳ là lựa chọn tốt nhất. Cho dù nó là cái động không đáy, nhưng có một đám người bị xơ gan cũng không sợ." Hứa Chỉ cúi đầu, thu xếp thông tin một phen. Sau khi gặm táo xong, hắn cấp tốc phát thông báo.

Tinh!

【Bào Tử Tiến Hóa thông báo: Phó bản độc lập 'Cộng đồng Vu Sư' đổi mới.】

Cảm ơn các vị cư dân mạng đã ủng hộ nhiệt tình với công ty sản xuất game Bào Tử Tiến Hóa . Đổi mới lần này như sau:

Chỉ tiêu nhân vật trong trò chơi: Mở rộng từ 1000 lên 3000 người. Sắp mở ra hệ thống đăng ký nhân vật VIP, mỗi nhân vật này có thể chứa đựng một nghìn chỉ tiêu. Sau một giờ nữa, mọi người có thể đăng ký tự do.

Thế giới Mỹ Thực mở rộng bản đồ: Đã mở rộng thêm ba mươi mốt lần. Mỗi đợt thi đấu PVP, ba mươi hạng đầu sẽ nhận được tư cách tiến vào "Thế giới Mỹ Thực", căn cứ theo thứ hạng sẽ được cung cấp ưu đãi phúc lợi khác nhau. (Chú ý: Chết trong thế giới Mỹ Thực sẽ trực tiếp lui ra khỏi thế giới.)

Khu cộng đồng Vu Sư mở rộng không gian gấp ba trước kia để chứa người chơi mới. Phương hướng mở rộng là hướng xuống lòng đất. Hoan nghênh người chơi tự mình khai phá, thành lập cộng đồng đô thị riêng của mình, hưởng thụ niềm vui thể hiện phong cách cá nhân.

Sử dụng tiền minh tưởng: Có thể đổi lấy vật liệu mở rộng. Có thể đổi lấy các loại vật liệu cấp thấp từ các thế giới hiện đã phát hiện: Tam giới, thế giới Hoang Cổ, thế giới Dung Nham, thế giới Mỹ Thực. Các vị có thể tùy ý chế tạo, luyện kim, trải rộng trí tưởng tượng của mọi người, thỏa thích sáng tạo.

...

Bốn thông báo mới vừa xuất hiện đã lập tức sôi trào, mạng internet bắt đầu bàn luận nhiệt tình.

Không có gì đặc biệt, là vì lần này tuyệt đối là chương mới có phúc lợi tốt nhất trong lịch sử, không có một trong. Thậm chí cộng đồng Vu Sư mới là khu vực cơ bản nhất của trò chơi Bào Tử Tiến Hóa , người người có thể đăng ký.

Trước kia, tổng lượng người chơi cao nhất mỗi ngày là ba triệu, hiện tại lập tức mở rộng gấp ba lần. Mỗi ngày có thể dung nạp nhiều nhất chín triệu người chơi cùng lúc, điều đó có ý nghĩa

gì? Con số này quá khủng bố, số lượng này quả thực có thể sánh ngang với trò chơi online thịnh hành nhất hiện nay.

"Lập tức mở rộng lên ba nghìn nhân vật sao? Tổ làm game thật có lương tâm, chúng ta mừng muốn nổ tung! Còn cả thế giới Mỹ Thực mở rộng gấp ba mươi mốt lần, cộng đồng Vu Sư mở rộng gấp ba, quả thực sảng khoái đến độ không cách nào hình dung!"

Đây là quan điểm phổ biến nhất của mọi người. Họ cảm thấy không thể nào tin nổi, bỗng nhiên game lại trở nên hào phóng như vậy, hoặc phải nói là cực kỳ hào phóng.

"Ta biết ngay. Lần trước thế giới Mỹ Thực chẳng hiểu sao bỗng mở rộng, bây giờ chúng ta còn chưa thăm dò được biên giới, lớn đến phóng đại. Thì ra đã mở rộng tận ba mươi mốt lần. Ta đã đoán là có âm mưu. Quả nhiên, tới rồi!"

Vô số người kêu gào, hưng phấn cực kỳ, định đi cướp tiêu chuẩn.

Vốn trong lúc cuối tuần họ đang tán gẫu văng nước bọt, định chờ năm, sáu tiếng nữa xem cá khí cầu đi ra nói thế nào... Bây giờ tới rồi! Chớp mắt đã có việc làm rồi!

Tổ làm game thực không cho chúng ta được nhàn rỗi mà!

Trong nháy mắt, vô số người làm truyền thông cho game, công ty game internet thi nhau đưa tin. Lượng tin tức che ngợp cả trời.

Một số cư dân mạng nước ngoài cũng rất kích động:

"Đáng ghét, tại sao đột nhiên ra thông báo như vậy? Mỗi ngày phải nhắc sớm chứ. Chúng ta còn chưa kịp tổ chức người đi cướp tiêu chuẩn đây, sao lại chỉ tuyên bố ở Trung Quốc?"

"Sever Châu Âu đâu? Sever Mỹ đâu? Sever Áo đâu? Sever Nhật đâu?" Có người gào lên kháng nghị: "Những thị trường lớn thế kia

mà các người không động tới? Quá kiêu căng!"

Họ lệ rơi đầy mặt, đều muốn khóc thành lời, trong lòng có mười vạn câu hỏi vì sao.

Bọn họ... cũng là quốc gia lớn giàu có mà!

Nhìn những game online khác của người ta xem, có cái nào không muốn mở rộng thị trưởng khắp toàn cầu?

Mà cái trò chơi này lại chẳng quan tâm, thậm chí từ lúc mở ra tới giờ còn không thèm tuyên truyền quảng cáo chút nào. Rất nhiều tập đoàn nổi tiếng nước ngoài đều ngấm ngầm tự tin sẽ đàm phán được vấn đề làm đại lý, nhưng cũng đều như đá chìm biển lớn.

Nước ngoài lập tức tổ chức lại, có người đi đầu:

"Kiên quyết như thế cũng chẳng phải chuyện một ngày. Kiêu đến mức với không nổi rồi! Nhanh! Bây giờ còn có thể tổ chức người leo tường đi cướp! Không thể để cho người chơi Trung Quốc độc chiếm được! Cướp được bao nhiêu hay bấy nhiêu!"

Người chơi mạng Trung Quốc cũng cực kỳ kích động. Một ngàn suất đăng ký đầu tiên đã bị người nước ngoài cướp đi vài chục cái, tới bây giờ mới nhanh chóng hành động, bắt đầu tổ chức người cướp tiêu chuẩn.

"So nhiều người? Xem tốc độ tay ai nhanh hơn? Ai sợ ai chứ! Mà chúng ta mới là người địa phương!" Có cư dân mạng Trung Quốc lên tiếng.

Người chơi Âu Mỹ lập tức đau đớn nói:

"Các anh em, đừng vậy mà! Thả cho bọn này một đường sống với. Mọi người cùng nhau chơi game, toàn cầu giao lưu với vui chứ! (Nắm tay)"

Lại có người chơi nước ngoài nhảy ra:

"Cộng đồng mạng toàn thế giới là người một nhà. Luận công lực ảo tưởng tự sướng, chúng ta cũng có thể luận bàn một phen. Mọi người cùng sung sướng. (Nháy nháy mắt.JPG)"

Mọi người: "..."

Mọi người đều kinh ngạc.

Tất cả trợn mắt. Đám cư dân mạng nước ngoài này thậm chí còn muốn chen vào trận doanh cư dân mạng chúng ta?

"Cuốn xéo! Chúng ta rất chính thống, đâu ra đám bựa các ngươi!" Có người ra vẻ chính khí nói.

"Đúng đúng! Chúng ta không chơi tìm đường chết như các ngươi!"

"Có câu là: Mỗi lần gửi lên một bức ảnh động, đều sẽ mất đi một người nước ngoài tìm đường chết. Không buôn bán thì không lỗ vốn!"

Cộng đồng mạng nước ngoài: ???

Cái khỉ gì thế? Cả đám dại cả mặt ra.

Lập tức, một trận chiến tranh cướp suất chơi game chuẩn bị nổ ra.

"Cũng điên cuồng lắm."

Hứa Chỉ tiếp tục gặm táo, tùy tiện tìm thời gian mở sa bàn thôi. Bọn họ nháo thế nào cũng chẳng liên quan đến hắn. Chỉ cần có thể thức đêm lên mạng chơi là được, quan tâm tên ngốc Trung Quốc hay tên ngốc Âu Mỹ làm gì.

Tuy rằng thời gian ngắn như vậy nhưng đã có thể vượt tường

cướp tiêu chuẩn, nhưng chắc cũng không được mấy người. Chờ tiêu chuẩn trong nước bão hòa rồi, có lẽ nên mở thêm danh sách cho châu Âu, châu Mỹ áp một phen cũng nên.

Hắn quét mắt một vòng khu cộng đồng Vu Sư, không nói gì nữa.

Chương 595: Lịch Sử Tiến Hóa Vượn Cổ 1

"Vậy thì mau bắt đầu đào thôi."

Người bên ngoài còn đang tranh cướp tiêu chuẩn tham gia game, người chơi khu cộng đồng Vu Sư hiện tại đã bắt đầu phiên bản đào đất, vô cùng cuồng nhiệt.

"Các anh em, gan dạ lên!"

"Đào xuyên nền đất! Hôm nay, ngươi và ta đều là gà đào hang!"

"Mới mở rộng gấp ba? Xem thường chúng ta sao? Mở rộng gấp một vạn lần, đào mười nghìn tầng xuống tâm thế giới luôn, cũng chỉ là chuyện vài phút!"

"Ta rất đồng ý dùng ba trăm nghìn mét vuông mua khu vực này! Quyền sở hữu đất sáu mươi năm, có bao nhiêu mua bấy nhiêu!"

...

Hứa Chỉ bỗng nhiên phát hiện giá đất trong vườn trái cây của mình tăng lên. Một mét vuông theo tiêu chuẩn của đám kia chẳng qua chỉ bằng cái móng tay út, thế mà đã ba trăm nghìn...

Giờ phút này, toàn bộ khu cộng đồng Vu Sư đã cực kỳ hoa lệ.

Các con phố được trang trí chằng chịt, rất có phong cách hiện đại. Vật liệu mà mọi người đổi bao gồm một số vật liệu kim loại dùng để xây dựng phương tiện tiên tiến, tạo ra cảm giác thành phố

hiện đại. Trên bầu trời còn có một số phi thuyền khí cầu bay bằng khí Hydro. Trên khí cầu treo đầy biển báo quảng cáo. Quả thực mỗi tấc đất đều được lợi dụng đến tận cùng.

Trên đường phố xuất hiện xe đạp, thậm chí ô tô luyện kim. Còn có một con đường chuyên cung cấp cho người chơi đua xe, thi đấu. Quả thực là đủ trò chơi.

"Vậy cũng được! Cộng đồng Vu Sư để các ngươi chơi thế nào cũng xong... Nhớ minh tưởng cho ta là được rồi." Hứa Chỉ phủi tay một cái không quản nữa. Khu cộng đồng Vu Sư là cái chỗ mà mẹ không thương, bố không yêu, hầu như từ đầu đến đuôi chưa từng được hắn để ý tới. Nơi này có thể tạo ra được hai mươi nghìn khối Rubik cấp bốn đã xem như cố gắng... Có điều bản thân Hứa Chỉ tin rằng độ to gan của đám người chơi này sẽ không khiến hắn thất vọng.

Sau khi quét vài lần, Hứa Chỉ đưa mắt về phía vùng đất Dung Nham cổ đại.

Quãng thời gian qua đi, trong thời gian virus thần bí còn đang điên cuồng tiến hóa, Đại Hoan Hỉ Đế không ngờ lại xuất hiện. Bóng tối đã từng che phủ bầu trời của chúng sinh lại giáng lâm lần thứ hai!

...

Năm mười bảy Vương triều Đại Hoan Hỉ.

Đại Hoan Hỉ Đế đã biến mất bốn năm.

Năm đó Đại Hoan Hỉ Đế bị ba vị Thần linh ngầm hợp lực bạo phát đánh lén một đòn, vậy mà không bị đánh gục tại chỗ! Trong lúc trọng thương, hắn ta vẫn bộc lộ ra sức chiến đấu nghịch thiên, đẩy lùi ba vị Thần linh, khiến họ bị thương phải chạy.

Vương triều Đại Hoan Hỉ đổ vỡ. Người thống trị không biết

tung tích.

Dựa theo lẽ thường, giống như năm đó Vương triều Thần Thánh Sakura diệt vong, sẽ có Thần linh lập tân triều, lại thống trị.

Nhưng ba vị Thần linh kia vẫn chưa thành lập tân triều mà thành lập mấy thành phố mới, hình thành ba thị tộc lớn, tu dưỡng sinh lợi, một lần nữa sắp xếp hôn phối cho nhân loại, thức tỉnh trật tự xã hội.

Dù sao thì, thần Sakura chỉ được xác nhận tử vong gián tiếp qua đủ các loại thủ đoạn, sau đó mới thành lập tân triều.

Nhưng Đại Hoan Hỉ Đế chỉ trọng thương, trốn vào trong tối. Hắn mang đến sợ hãi cho loài người, quanh quẩn trong lòng tất cả mọi người. Nếu không triệt để giết chết hắn, đây vĩnh viễn vẫn là thời đại của Vương triều Đại Hoan Hỉ!

Đây là kỷ nguyên thống trị hắc ám thuộc về y, một nhân vật khủng bố đứng tít trên cao, quan sát xuống chúng sinh.

Một vị Đại Đế đương triều rõ ràng đã trọng thương không biết tung tích, vậy mà Vương triều Đại Hoan Hỉ của hắn vẫn không bị lật đổ, vẫn tiếp tục ngầm thừa nhận lịch theo Vương triều của hắn để tính thời gian. Điều đó tương đương với việc mọi người hầu như chắc chắn rằng hắn sẽ quay về, lại quân lâm thiên hạ...

Đây là tình trạng thiên cổ chưa có!

Một người kinh thiên hạ, xưa nay chỉ có một.

Có thể thấy được, vị Thần linh hắc ám này đến thiên hạ, lập mười hai thành thị, mang tới bóng tối dày đặc cho nhân loại đương đại.

Thậm chí trong tương lai cũng rất khó xuất hiện tình trạng quỷ dị, tanh máu như vậy. Vương triều này, sự tà ác của Đại Hoan Hỉ

Đế chính là số một vạn cổ, nhất định ghi vào sử sách, trở thành bước ngoặt trong lịch sử.

Lúc này, nhân loại có thể kết hôn một lần nữa, thành lập các bộ tộc, sinh ra con cháu.

Virus zombie vẫn tồn tại và phát triển, vô hình nó đã thay đổi thể trạng và ý thức con người. Trong thời kỳ mấy chục năm ngắn ngủi, trẻ con mới sinh của họ vậy mà xảy ra kịch biến không thể tưởng tượng nổi.

"Thật quá khủng bố!"

"Trẻ con vừa sinh đã lớn bằng đứa bé hai tuổi."

"Loại hình thể lớn như vậy mà cũng sinh ra được, những người phụ nữ thật quá đau khổ! Nếu như họ không đạt cấp ba, cấp bốn, e là đã..."

Lòng người run sợ. Hình thể đó quả thực khủng bố dị thường.

Chúng dường như đã thoát ly phạm trù nhân loại...

Con cái mà họ sinh ra dường như là một giống loài khác hoàn toàn với họ. Chúng vừa đẻ ra đã mau chóng có trí khôn, vóc dáng cao lớn, nhảy nhót tưng bừng trong bộ lạc, lăn bùn hò hét nô đùa.

"Có lẽ, Đại Hoan Hỉ Đế bạo ngược xây mười hai tòa thành giam giữ phụ nữ của chúng ta, không cho chúng ta sinh sản, lại trùng hợp ngăn cản chúng ta tiến hóa. Nếu không, tình hình như vậy đã bắt đầu từ rất lâu rồi."

Không ai biết tương lai sẽ xảy ra chuyện gì.

Ngay cả Thần linh cao thượng của thị tộc cũng nghiêm nghị.

Đây là thời kỳ được đời sau gọi là "Thái cổ trụ".

Đây là thời gian bảy năm ngắn ngủi mà người đời sau gọi là một bút quan trọng nhất, có sức ảnh hưởng khủng bố nhất. Nó là bước nhảy vọt đầu tiên trong sinh mệnh của nhân loại. Nó tiến hóa nhanh chóng trong giai đoạn thứ nhất, được Thần linh sau đó gọi là thời kỳ ban đầu của "Thời đại Vượn Cổ".

...

...

Năm hai mươi bốn Vương triều Đại Hoan Hỉ.

Mấy năm trôi qua, dấu hiệu khủng bố lần thứ hai phát sinh. Với việc sinh mệnh mới không ngừng tăng lên, mọi người sợ hãi phát hiện, hình thể chính mình đang dần chuyển biến giống với những đứa trẻ mới sinh.

"Hình thể của chúng ta?"

"Làm sao có thể? Gương mặt của chúng ta, màu tóc chúng ta, đôi mắt, xương cốt của chúng ta đều đang biến hóa, sinh trưởng thêm. Chúng ta cao lên! Thị tộc chúng ta chỉ qua một tuần đã cao lên thêm hai mươi centimet. Sự trưởng thành mà rõ ràng là trẻ con mới có, nhưng rõ ràng chúng ta đã thành niên rồi!"

"Ngay cả chúng ta cũng bắt đầu bị lây nhiễm rồi!"

Trong sự kinh ngạc của vô số người, hình thể của họ tiếp tục tăng cao. Dần dần đã có con người cao hơn ba mét, thân thể thon dài đẹp đẽ, bắp thịt to hơn. Nhà cửa xây dựng trước kia tất nhiên không còn vừa nữa. Họ có gương mặt đẹp đẽ như người Ishdar trước kia.

Thân thể dần tiến hóa ra sự đặc biệt, xu thế hoàn toàn bùng phát.

Nhân loại phương Tây vốn hai phe có hôn phối với nhau, con

lai chiếm cứ 40% tổng dân cư, nhưng khuôn mặt của hai dân tộc vẫn khác nhau rõ rệt. Nhưng lúc này, gen của họ dường như dung hợp lại với nhau, đồng thời biến hóa theo một hình thức nào đó.

Nhân chủng dường như biến mất rồi...

Họ hóa thành một nhân loại mới thống nhất.

Ban đầu, nhân loại cấp sáu trở lên còn may mắn thoát khỏi, vẫn duy trì hình thể trước kia. Cấp độ sinh mệnh cao nên sức kháng cự của họ cực mạnh.

Qua ba năm, hình thể của nhân loại cấp sáu cũng không thể thoát khỏi, cũng cấp tốc bị đồng hóa. Họ trở nên cao lớn uy mãnh, chiều cao tận ba mét. Con người cao 1m7 trước kia giờ chỉ tới hông của họ.

Chỉ có Thiên Đế cấp bảy, Thần linh mới tránh thoát. Họ vẫn giữ hình thể nhân loại trước kia.

Chương 596: Lịch Sử Tiến Hóa Vượn Cổ 2

"Thời đại của chúng ta sẽ đi con đường nào?"

Trong bộ lạc, người già tóc trắng nằm rạp xuống đất, nghênh đón mùa xuân thứ hai khi ở tuổi già. Người đó nhanh chóng phát dục lớn dần lên, hóa thành người khổng lồ ba mét bốn, đầu chạm trời xanh.

Trong chín năm tiếp theo là đợt nhảy vọt sinh mệnh lần hai. Sự thần bí và quỷ dị trong đó được Thần linh sau đó nghe thấy là biến sắc, thậm chí không thể suy đoán ra được nguyên nhân, chỉ gọi là kỳ cuối của "Thời kỳ Vượn Cổ".

...

...

Năm ba mươi bảy Vương triều Đại Hoan Hỉ.

Hình thể nhân loại kịch biến. Đã qua mười năm, sự biến đổi dần đi tới hướng ổn định.

Thời gian này không còn xuất hiện dị biến, giống như tiến hóa đã dừng lại.

Khác với người Ishdar, không phải kỹ thuật sửa chữa gen của văn minh tiên tiến cao cấp, không phải lập trình tu luyện thành bản năng, thành niên là đạt cấp ba đến cấp bốn... Loài người mới thể hiện càng nghiêng về tự nhiên hơn, không còn vết tích nhân tạo lộn xộn!

Dù sao cũng đang điên cuồng tiến hóa "Tự nhiên".

Loài người mới cũng đạt tu vi cấp bốn khi vừa thành niên, đồng thời xuất hiện ma hạch hoàn mỹ, không cần tiến hành "Kế hoạch chọn lọc nhân loại ưu tú" của người Ishdar, bằng việc giảm bớt sinh đẻ, bảo đảm mỗi đứa trẻ đều có ma hạch.

Lượng ăn của họ lớn vô cùng, hấp thụ năng lực cực lớn. Dù là đứa trẻ tám tuổi cũng có thể nâng tảng đá ba trăm cân trong bộ lạc.

"Chúng ta là nhân loại mới hoàn mỹ!"

Có người lớn tiếng nói:

"Vốn chúng ta là Thi tộc, là xác chết nảy sinh trí tuệ. Nhưng bây giờ cả thế giới đều là zombie... như vậy khái niệm zombie cũng phải biến mất! Chúng ta chính là giống loài nhân loại mới!"

Nhưng lúc này, cách mười năm, lần dị biến thứ hai bùng phát rồi.

Năm ba mươi tám Vương triều Đại Hoan Hỉ.

Thi tộc nguyên thủy sinh ra từ xác sống tuy đa số là nhân loại, do nhân loại cũ chiếm số lượng nhiều nhất. Thế nhưng Hải tộc, Long tộc sinh ra Naga zombie có trí tuệ, Rồng zombie cũng không phải là ít.

Nhưng vào lúc này, thân hình chúng đang nảy sinh biến dị kinh khủng.

"Thân thể chúng ta?"

"Này! Này!"

Chúng sợ hãi phát hiện, thân thể chúng cũng đang chuyển biến về hướng loài người. Vảy của chúng co rút lại, tróc ra, để lộ làn da

trắng bóc bên dưới. Thậm chí móng vuốt biến hóa, bàn tay và bàn chân người mọc ra.

"Ngay cả chúng ta cũng đang bị cưỡng chế biến thành loài người mới cao ba mét?"

Chúng sợ hãi vô cùng.

Cuộc sống như thế qua đi bốn năm nữa.

Long tộc, Naga, Cửu Đầu Xà trước kia lại bị cưỡng chế lây nhiễm, biến thành từng con người. Cho dù trên thân thể họ vẫn có sừng rồng, có một phần vảy, nhưng đã không có gì khác biệt với loài người mới. Thậm chí những sừng rồng, vảy cá kia còn tăng thêm một phần thần bí và vẻ đẹp riêng.

"Trên thế giới không còn những chủng tộc ma thú mạnh mẽ Long tộc, tộc Naga, tộc Cửu Đầu Xà nữa!"

"Cái còn lại, chỉ là nhân loại mới chúng ta!"

"Nó đang điên cuồng đồng hóa!"

...

Vô số bộ lạc nhân loại hoan hô.

Thời gian sáu năm đầy quỷ dị, được người đời sau gọi là thời kỳ đầu của "Kỷ người tinh khôn".

Năm bốn mươi lăm Vương triều Đại Hoan Hỉ.

Nhân loại không vui mừng được bao lâu, họ phát hiện trên người họ cũng bắt đầu biến dị. Họ mọc sừng rồng, vảy thưa của người Naga... các bộ phận đặc biệt của ma thú.

Giờ phút này, họ mới hiểu, không phải là loài người mới đang đồng hóa ma thú, mà là loài người cũng giống các loài ma thú, bộ

gen đã hoàn toàn trộn lẫn với nhau, tiến hành một loại tối ưu hóa thần bí nào đó, hóa thành một giống loài đồng nhất.

Họ có gen ma thú...

Ma thú cũng có gen nhân loại...

Tất cả cuối cùng hoáthành một giống loài duy nhất!

Đây mới là chân tướng của thế giới.

Thời kỳ này, nhân loại dung hợp toàn bộ gen ưu tú của các giống loài, tiến vào trạng thái xuất sắc trên chuỗi gen, gọi là kỳ cuối của "Kỷ người tinh khôn".

...

...

Năm bốn mươi tám Vương triều Đại Hoan Hỉ.

Nhân loại ban đầu đầy vui mừng và thỏa mãn, vui mừng vì hài lòng đối với tiến hóa. Thế nhưng, sau vui mừng là sự sợ hãi đối với loại virus không biết này.

Sự sợ hãi ngày càng gia tăng.

Loài người mới sống quần cư với nhau, còn Long tộc, tộc Naga, tộc Cửu Đầu Xà.... cũng có hình thái giống hệt với loài người. Thậm chí đã không còn có thể phân chia chủng tộc nữa. Một đôi sừng rồng đẹp đẽ, trên làn da trắng bóc có đôi chỗ mọc vảy Naga, chiều cao khoảng ba mét năm, có đôi mắt dọc của Cửu Đầu Xà. Là nhân loại mới thần bí và đẹp đẽ.

Trong thị tộc, vô số người kêu rên.

"Khủng bố quá! Thực vật, động vật, sinh mệnh... Nó đồng hóa mọi vật trên thế gian, tổng hợp toàn bộ gen sinh vật trên thế giới

này... sau đó hóa thành một giống loài duy nhất. Sinh mệnh thế giới bị lây nhiễm, sau đó chỉ còn lại một giống loài duy nhất mà thôi!"

"Như vậy, những ma thú kia chẳng phải sẽ... lại biến về nhân loại sao?"

"Công sức của chúng ta chẳng lẽ sẽ uổng phí?"

Trong con mắt sợ hãi của mọi người, sự việc quả nhiên bùng phát.

Sau ma thú Long tộc, Naga, những loài ma thú từng được trồng vào gen mọc da lông cũng bắt đầu thoái hóa bộ lông, dường như lại bắt đầu đứng lên bằng hai chân, hóa thành cùng một hình thái sinh vật với nhân loại.

"Chúng ta xong đời rồi! Nó đang tổng hợp toàn bộ gen sinh vật trên thế giới, hóa toàn bộ thế giới thành một giống loài duy nhất!"

...

...

Đây là chuyện khiến người ta cực kỳ sợ hãi.

Đúng, hiện tại toàn thế giới về ý nghĩa nghiêm ngặt mà nói, chỉ còn lại một giống loài: Zombie. Cho dù hiện tại vẫn là như thế, nhưng hình thể không giống, cho nên mọi người cho rằng tất cả là cùng một tộc. Thế nhưng, lúc này họ đều đang nhìn thấy sự biến hóa thành cùng một giống loài.

"Quá bá đạo! Đây là virus đại thống nhất!"

Ngay cả các vị Thần linh cũng đang sợ hãi. Họ cảm thấy bất lực. Có lẽ tai nạn diệt thế đang giáng lâm. Mặc dù nó không thể lây nhiễm cho họ, nhưng toàn bộ thế giới dưới Thần đều không thể

chạy thoát.

Một số Thần linh lo lắng cho cư dân trong bộ lạc của mình, cùng với tộc của mình tiếp tục đi khắp mặt đất, phát hiện sự việc càng kinh khủng hơn nữa, càng rợn người hơn.

"Thậm chí không chỉ ma thú, hiện tại ngay cả những thực vật bị ép mọc ra ma hạch kia cũng đang dần tổng hợp giống chúng ta. Chúng đang dần biến thành người, biến thành cùng một loại sinh vật..."

"Thực vật, ma thú, đều đang biến thành người!"

"Thế giới này sau khi bị lây nhiễm sẽ chỉ còn lại một loài sinh vật hình người duy nhất thôi sao?"

...

Trong sự sợ hãi của vô số người, chuyện càng khó tưởng tượng đã phát sinh.

Lúc này, những con ma thú bị cưỡng chế thoái hóa trước kia dần chuyển hóa về thành người lại bắt đầu mọc ra lông dài, lại hóa thành ma thú, tiếp tục nhàn nhã dạo chơi bằng bốn chân trên núi đồi.

Những thực vật kia cũng lại mạnh mẽ hóa thành thực vật tỏa ra màu xanh biếc dạt dào khắp mặt đất, tỏa ra đủ mọi loại hoa các màu sắc.

Dường như có thứ đồ gì đó đang đối kháng với virus đại thống nhất, từ chối sự thống nhất của nó, không ngờ lại có biểu hiện ngang hàng.

Thậm chí khi nhân loại quan sát tỉ mỉ, dường như không chỉ có một thứ đối kháng với virus đại thống nhất, mà là hai thứ, phân biệt là virus lây nhiễm ma thú, một là virus lây nhiễm thực vật.

Chúng nó và virus lây nhiễm nhân loại hình thành thế vạc ba chân khủng bố.

Cạnh tranh lẫn nhau, lây nhiễm lẫn nhau.

Chương 597: Hoan Hỉ Đế Trở Về

Mọi người quan sát đến đây mới nhận ra điều gì.

Một ít Thần linh đi khắp núi sông, mặt đất, không ngừng nghiên cứu, mới nhận ra được một chút chân tướng thế giới.

"Không biết từ lúc nào, virus được tính toán đã xuất hiện sự phân hóa virus khủng bố. Chúng ta đã không còn là một loại virus đồng nhất từ lâu rồi."

"Hiện tại là ba loại virus đang cạnh tranh nhau!"

"Loại virus thứ nhất là virus lây nhiễm nhân loại, hẳn là xuất hiện từ ban đầu, bùng phát trên thân thể người Ishdar... Sau đó trong lúc không ngừng tiến hóa, nó xuất hiện biến dị thể phụ, đó là virus thứ hai. Loại này chuyên môn lây nhiễm thực vật, khiến chúng cưỡng ép mọc ra ma hạch... Có thể gọi là virus hệ thực vật!"

Ban đầu, họ cho rằng virus lây nhiễm thực vật, khiến thực vật mạnh mẽ biến thành thực vật ma hạch zombie là cùng một loại với virus trên người mình. Bây giờ họ mới phát hiện là không phải!

Nó là một loại biến dị thể đã thoát ly khỏi bản thể, chỉ lây nhiễm thực vật.

"Loại thứ ba là virus lây nhiễm ma thú, hẳn là virus biến đổi hình dạng mà chúng ta trồng vào ma thú. Virus này... lại dung hợp vơi virus lây nhiễm nhân loại, xuất hiện biến dị thể mới. Loại virus thứ ba này vì chúng ta mới gián tiếp sinh ra!"

Mọi người không ngừng phân tích, đều cảm thấy rất khủng bố,

nhưng cũng rất vui mừng, có cảm giác như vừa sống sót sau tai nạn.

Dù sao thì, virus đại thống nhất quá khủng bố.

Nếu không có hai loại virus ma thú khác, virus thực vật bị nó từ chối đồng hóa, chúng liên hiệp lại với địa vị ngang nhau, chống lại bên mạnh nhất, phạm vi rộng nhất, thì e rằng thế giới đã xong.

Đến đây, virus tiến hóa đã bị ức chế. Thế giới hoàn toàn tiến vào thời kỳ ổn định.

Hình người, hình thú, hình thực vật, ba loại virus thần bí được toàn bộ nhân dân trên mặt đất gọi là: Ba trụ thần nguyên sơ. Chúng khống chế nguồn gốc sự sống, là Tạo Vật Chủ của gông xiềng tiến hóa, vô hình vô chất, vô cùng thần bí. Thậm chí chúng có trí tuệ riêng hay không là điều chưa biết được.

Căn cứ theo ghi chép lịch sử, nhân loại cổ ở thời đại này bạo phát sự việc khủng bố khác thường.

Trong lịch sử tiến hóa dài dòng, thực hiện tiến hóa trong chớp mắt là đoạn lịch sử bị đứt gãy trong sự tiến hóa của nhân loại. Không ai biết được, loài "Vượn Cổ" thấp bé chỉ cao hơn 1m6 lại mất có hơn bốn mươi năm ngắn ngủi đã lột xác thành "Người tinh khôn" cao hơn ba mét.

Có người nói, tổ tiên cổ đại của loài người đụng phải một loại virus nào đó.

Nhưng chân tướng cụ thể vẫn đang tìm tòi nghiên cứu.

Văn minh người Ishdar cũng vì vậy mà càng bị chôn vùi sâu trong bụi bặm lịch sử.

Ở đời sau, người Ishdar với chiều cao bình quân hơn 1m7 được gọi là người thấp bé thời tiền sử "Trước Thái cổ trụ". Họ

không thể tin được rằng giống khỉ cổ đại thấp bé, gầy gò, xấu xí đó lại từng có nền văn minh cổ đại kinh khủng, rực rỡ như vậy.

Cũng giống như loài người trên Trái Đất hiện giờ không tin rằng loài khỉ gầy gò cao có nửa mét có thể phát triển ra văn minh cao cấp.

Thời gian đều tàn khốc, chôn vùi vinh quang năm tháng.

Người Ishdar nhiệt huyết, mãnh liệt, dũng cảm đã hoàn toàn bị người đời sau quên lãng.

...

...

Năm thứ năm mươi Vương triều Đại Hoan Hỉ.

Ngay khi nhân loại thích ứng với ba loại virus kinh khủng, vẫn còn sợ hãi không dứt, một tiếng gầm nhẹ khủng bố vang vọng toàn bộ núi non.

"Quốc khánh năm mươi năm dựng nước, lần thứ hai trở về, cảm ơn muôn dân thiên hạ nuôi dưỡng nữ nhân của ta!"

"Thế gian này, nam nữ không ngờ cao tới hơn ba mét. Chiều cao của ta thế mà chỉ tới hông của họ. Mới mẻ! Thật sự là mới mẻ!"

"Sau này, cả thiên hạ đều là con của ta!"

Thời gian qua đi ba mươi sáu năm, Đại Hoan Hỉ Đế lại trở về, thiên hạ chìm vào sợ hãi.

Diễn đàn Bào Tử Tiến Hóa .

Tinh!

Một bức ảnh chụp được phát lên, là ngày Đại Hoan Hỉ Đế đột nhiên xuất hiện, tình thế căng thẳng.

Mọi người chơi đều há mồm.

"Fuck, hắn còn lớn lối như vậy? Bây giờ ở khu vực này đã có bảy, tám vị Thần rồi."

"Nếu như là ta, ta nhất định sẽ ngầm đánh lén, giết chết một hai Thần linh phổ thông. Chờ họ phản ứng lại ta mới ra tay, như vậy thống trị thiên hạ mới có khả năng mạnh hơn!"

Mọi người bàn tán sôi nổi. Theo lẽ thường, đó mới là lựa chọn tốt nhất.

Ai ngờ con hàng này lớn lối như vậy, vừa tới đã để lộ bản thân, không đánh lén ai, cho nên người ta đã có phòng bị trước.

Lão Vương Không Khoác Lác:

"Dừng lại! Thần linh mũ xanh ta thích nói hai chữ 'Hoan hỉ', thích làm gì thì làm! Muốn kích thích ra sao thì làm thế! Ba người các ngươi đánh lén ám hại ta, cho rằng ta sẽ đánh lén các ngươi? Ta xem thường hành vi thấp hèn này. Nếu ta là hắn, ta chỉ có thể dùng một phương thức ám hại khác... Đó mới là bản sắc đàn ông của ta! Ta, tìm tới vợ của ngươi trước, cắm cho ngươi cái mũ xanh trên đầu, sau đó đắc ý chờ ngươi ở nhà ngươi!"

Phụt!

Mọi người phun máu già ra ngoài. Phương thức ám hại là thế đó hả?

Mọi người kinh hãi. Tên cư dân mạng này có vẻ xe chạy đường quen như thế, có vẻ rất lão luyện, dường như cũng là người có chuyện xưa. Phải đề phòng hắn.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Từng cái ảnh chụp được phát ra.

Dọa Ngươi Ba Nghìn Mạng:

"Chào mọi người, tình thế chớp mắt đã bùng nổ rồi! Đại Hoan Hỉ Đế xuất hiện ở dãy núi Vân Thanh, không phải không có mục tiêu. Thần linh thị tộc Vân Thanh chính là một trong ba người đánh lén Hoan Hỉ Đế năm đó...

Khi Vân Thanh thiên thần quay về nhà đã phát hiện mình xanh rờn rồi. Đại Hoan Hỉ Đế đang ôm vợ hắn, khuôn mặt tươi cười dịu dàng ở nhà chờ hắn. Hai bên điên cuồng đánh nhau. Thần linh Vân Thanh trọng thương chạy trốn. Dù sao cũng chỉ là Trung Vị Thần, lại chính diện chém giết đối phương. Các vị cũng biết hình thái thức tỉnh của Thi tộc rồi, mở khóa gen, thiêu đốt tế bào, hóa zombie, chỉ cần có quyết tâm thì không phải chết, vẫn có thể bỏ chạy!"

Mọi người trầm mặc nghe tình huống vừa bùng nổ. Cái vị vừa phét lác kia đúng là một Dự Ngôn Đế mà!

...

Thần linh Vân Thanh kia bỏ chạy được là điều hết sức bình thường.

Nếu là hệ thống tu luyện Thần linh bình thường, chênh lệch một cảnh giới nhỏ quả thực là quá lớn. Nếu không có loại quái vật chiến đấu cấp bậc như Đạo Trường Sinh, Medusa có thể lấy yếu thắng mạnh, e rằng không thể trốn thoát.

Thế nhưng, họ lại khác.

Hệ thống zombie này có thể mở khóa chuỗi gen tế bào, thiêu đốt bản thân, tự thân mang sẵn đại pháp "Thiên Ma giải thể", tự nổ bỏ chạy. Lực lượng của một vị Thần là hùng vĩ vô cùng, rất khó ngăn cản.

Sau khi nghe thấy tin tức này, một số nam cư dân mạng rét run, cảm thấy lạnh thấu tim giống như uống Sprite lạnh vào mùa đông vậy.

Tại sao?

Bởi vì Đại Hoan Hỉ Đế là một Trung Vị Thần linh. Đánh chính diện quả thực rất khó giết, nhưng nếu ngầm bùng phát toàn bộ lực đánh lén thì một vị Hạ Vị Thần linh còn không phản ứng kịp, có lẽ sẽ bị đánh lén chết ngay!

"Rõ ràng hắn có năng lực đánh lén giết được ngươi, nhưng hắn từ chối! Trước tiên hắn đội nón xanh cho ngươi, cười chờ ngươi ở chính nhà của ngươi, uống rượu mạnh nhất, ôm phụ nữ đẹp nhất, chờ kẻ địch mạnh nhất của hắn! Tuy rằng... người phụ nữ mà hắn ôm là vợ của ngươi."

Chương 598: Thương Nghị

Mọi người phun máu.

Nhân tài!

Nhưng ai mà chịu nổi?

Không ai chịu nổi chuyện như vậy.

Lão Vương Không Khoác Lác dường như rất hiểu tâm lý học về phương diện này:

"Chắc là Đại Hoan Hỉ Đế cảm thấy, nếu giết chết kẻ địch trước thì không thể đội nón xanh cho kẻ địch được."

Mọi người chợt tỉnh ngộ, càng ngày càng tin vị kia quả nhiên hiểu việc.

Lại có người nói:

"Một Đại Hoan Hỉ Đế bay ra từ con sông, đằng sau bày một giá mũ, mỉm cười nói: Thần linh trẻ tuổi yêu quý, ngươi mất cái mũ xanh trên đầu này chăng? Hay là cái mũ xanh nhỏ này?"

Mấy vị danh hài đã lộ diện, cả diễn đàn trầm mặc vài giây. Tên này còn đang thảo luận chính thống đây.

Có nữ sinh bày tỏ:

"Lại nói, ta nổi da gà khắp mình mẩy. Đại Hoan Hỉ Đế, người này quá khủng bố. Hắn nhất định phải chết! (Mặt giận đáng yêu.JPG)

Có nam sinh cắn răng nói:

"Chúng ta nhất định phải giết hắn! (Dao nhỏ máu.JPG)"

"Đúng! Đại Hoan Hỉ Đế dù là bạo quân giết người ít nhất trong lịch sử, từ đầu tới đuôi cũng chưa giết bao nhiêu nười, thậm chí chưa từng giết một phụ nữ nào, nhưng cũng khiến người ta sợ hãi! Trước kia, những Tổ Vu Đại La Thiên tàn sát chúng sinh, gặt hái sinh mệnh cũng không khiến người ta căm hận như vậy!"

"Giết chết hắn!"

"Để hắn nếm thử sự lợi hại của nam quyền chúng ta!" Có cư dân mạng nam hoàn toàn phẫn nộ.

"Để hắn nếm thử sự lợi hại của nữ... hừm, sự lợi hại từ má mì! (Má mì lại đánh ta một lần.JPG)" Cư dân mạng nữ bày tỏ rất tức giận, nhưng gần đây chủ nghĩa nữ quyền thường bị một số cư dân mạng bất lương trêu chọc. Các nàng cũng rất ghét cái từ này.

Hiển nhiên, toàn bộ cộng đồng mạng đang sôi sùng sục. Thậm chí, mọi người còn đang chuẩn bị cuối tuần này cướp tiêu chuẩn mới, bây giờ cũng không nhịn nổi vào đây phát biểu ý kiến. Không chỉ nam giới giận dữ, các nữ sinh cũng nghiến răng nghiến lợi.

Đúng là kẻ địch chung của nhân loại!

Công phẫn ầm ầm.

Suy nghĩ một chút cũng cảm thấy rét lạnh cho nhân dân trong đó. Toàn dân đều đội nón xanh là trải nghiệm thế nào?

Rất khó tưởng tượng!

Lúc này, thời đại đang biến hóa. Rất nhiều người chơi vô cùng yêu quý trò chơi này. Tuy rằng họ khong biết tin tức nội bộ, nhưng tất cả những gì biểu hiện ra ngoài đã có thể gọi là:

Giả lập cuộc đời thứ hai.

Sân chơi giao lưu thứ hai.

Từ rất sớm trước đây đã có người nói về mũ trò chơi thực tế ảo sẽ biến Trái Đất thành một ngôi làng toàn cầu, thay đổi cách cục của toàn thế giới. Loài người sẽ tiến vào thế giới game thực tế ảo để gặp mặt, mở mang cuộc đời thứ hai. Ban đầu, mọi người còn nghĩ việc này phải chờ đến đời con, hoặc cháu mình, không ngờ đã xuất hiện trên người mình.

Đối với rất nhiều người, đây là thời gian tốt nhất.

Thế giới game thực tế ảo đã tới rồi, lại còn cực kỳ chân thực. Phần lớn cư dân mạng còn đang thương lượng làm sao đối phó với Boss này.

Cho dù, nếu sau này họ phát hiện đó đều là thế giới chân thật, không biết sẽ xảy ra chuyện gì. Nhưng đó là chuyện sau này.

Đương nhiên, trên internet chưa bao giờ có cái nhìn nhất trí với vấn đề này, cũng có cả nghìn Hamlet. Lại có người rất nghiêm túc phát biểu quan điểm, cảm thấy những người kia hành động quá cảm tính, không cần thiết phải kích động như vậy, tâm thái bình thường là được rồi:

"Cá nhân ta cho rằng không quan trọng."

"Chỉ cần sinh hoạt không có trở ngại, dù trên đầu có xanh một chút."

"Nhọc nhằn khổ sở tu luyện thành Thần linh, có thể sống mà không bị đánh lén, quả thực đã là hạnh phúc lớn nhất trong đời... Giữa tính mạng một vị Thần và cái đầu bị đội nón xanh thì nên chọn cái gì?"

"Cá nhân ta cho rằng, Đại Hoan Hỉ Đế theo một ý nghĩa nào đó

là người tốt. (Thẻ người tốt . JPG)"

Cư dân mạng nam: "???"

Cư dân mạng nữ: "???"

Lão Vương Không Khoác Lác: "???"

Ngay cả Lão Vương cũng ngớ người. Anh bạn này, ta kết bạn chắc rồi! Hắn lén lút gửi thư xin kết bạn.

Nhưng mọi người suy tư theo mạch suy nghĩ của người kia xong, dường như lại thấy có chút đạo lý triết học sinh hoạt.

Dù sao, một vị Thần đã phải trải qua không biết bao nhiêu lần mò mới đến đỉnh điểm của thế giới. Lúc này quyền thế, mỹ nhân, của cải, đều có thể lấy dễ như trở bàn tay. Thậm chí tuổi thọ dài tận tám nghìn năm...

Có điều, đổi cách nghĩ khác, họ lại cảm giác có gì đó không đúng, càng nghĩ càng không đúng...

Nơi này có hiệp sĩ mũ xanh muốn dẫn chúng ta đi lệch đường, để chúng ta phải nhẫn nhục bị xã hội mũ xanh quất roi? Vừa thấy đã biết là người có chuyện cũ.

Hạ Nghê Minh nhìn quần tình cộng đồng mạng xúc động. Mặc dù mình cũng từng là một người trong đó, nhưng vẫn không biết nên nói gì. "Mạng Internet thực sự là một nơi thần kỳ, nổ ra từng vị Lão Vương ngay sát vách, lại nổ ra từng vị hiệp sĩ mũ xanh."

Hắn ta tiếp tục đăng tin.

"Đại Hoan Hỉ Đế đả thương nặng Vân Thanh thiên thần, không đuổi theo. Hắn dẫn theo vợ nguyên phối của Vân Thanh thiên thần tập kích một bộ lạc của Thần linh khác, lại là một vị Thần linh đã đánh lén hắn.

Chờ vị Thần kia về nhà, phát hiện đầu mình xanh lè, răng nghiến muốn nát, chiến đấu kịch liệt một phen, vị Thần linh kia cũng bỏ chạy.

Đại Hoan Hỉ Đế dẫn theo hai người vợ của Thần đi tới trạm kế tiếp. Đó là vợ của một vị Thần năm xưa. Nhưng vì hắn đã tập kích nhà hai vị trước, cho nên rất nhiều Thần linh đã có phản ứng, vị Thần linh mục tiêu đã chờ từ trước. Đại Hoan Hỉ Đế không ra tay với nàng ta, lại nhìn người thanh niên bên cạnh, mặt mày hơn hở:

"Con của ta có tư chất Đại Đế! Cố gắng nuôi lớn."

Sau đó hắn rời đi.

Mọi người yên lặng nghe, trong đầu hoảng hoảng hốt hốt.

Thiên hạ đều là con của ta...

Con ta có tư chất Đại Đế...

Vậy Thần linh sau này sinh ra không đến mức đều là con của hắn chứ?

Đại Hoan Hỉ Đế quả thực là một kiêu hùng có mộng tưởng, có dã tâm. Nhất thời, bóng ma trong lòng mọi người càng lớn thêm mấy phần.

Hạ Nghê Minh lại nói:

"Hiện tại, thế cuộc đã rất giằng co. Tổng cộng có bảy vị Thần linh, chưa chắc họ đã có thể thắng Đại Hoan Hỉ Đế. Bởi vì có hai người đã bị phế quá nửa, không tính là sức chiến đấu. Tuy rằng Đỗ Tuyết cũng vừa thành Thần, chớp mắt có thể bộc phát lực rất lớn, hiện nay lại chưa bại lộ thân phận, nhưng vẫn phải tính toán... Dù sao áp lực cho ta và Đỗ Tuyết vẫn quá lớn. Mà một khi thất bại chỉ sợ sẽ..."

Mọi người rùng mình.

Họ nói sang chuyện khác, an ủi:

"Cầu truyền bá bức ảnh để chúng ta thưởng thức tư thái tài tình của chị dâu đi!"

"Mở hộp sọ của ngươi ra ~ Để ta nhìn thấy cái nhỏ xinh của ngươi ~"

"Cút!"

Hạ Nghê Minh ném lại một câu.

Hắn tiếp tục nói:

"Hiện tại ta vừa miễn cưỡng đột phá Thiên Đế cấp bảy, chỉ có thể chạy thôi. Đó là chiến đấu cấp bậc Thần linh, chỉ có thể ngầm mở ô bảo hộ. Nếu các vị có đề nghị gì xin hãy nhắn cho ta. Dù sao tiếp nhận ý kiến quần chúng, các vị đại lão của mỗi thế giới đều được kinh nghiệm nhiều hơn của ta!"

Mấy người Manh Muội cũng bày tỏ mình sẽ quan tâm nhiều hơn.

Trên thực tế, thế giới này quả thực quá cao cấp. Thiên Đế cấp bảy ở trong thế giới của những người chơi đã xem như cao nhất, nhưng trong thế giới này lại không có chỗ xen tay.

Đương nhiên, cũng có phần ước ao, ghen tị.

Dù sao mình khổ cực như vậy mới bò lên được vị trí Thiên Đế, mà hắn lại tương đối dễ dàng hơn mình một chút. Dù sao cũng là thế giới lớn, năng lượng và kỳ ngộ tăng cảnh giới thực sự quá nhiều.

Chương 599: Điều Kiện Sinh Ra Cấp Chín!

Lúc này, cư dân mạng còn đang bận tâm đến việc đăng ký phiên bản mới, cùng với trả lời bình luận của "Dọa Ngươi Ba Nghìn Mạng", bàn luận xôn xao. Mọi người thảo luận về khu vực Dung Nham cổ đại, kể thao thao bất tuyệt.

Hứa Chỉ cũng vừa mới hoàn thành chiến giáp cơ giới, thả việc trong tay xuống nhìn lại, thấy cảnh này.

"Đã khai chiến rồi, tất phải có Thần linh ngã xuống, sẽ xuất hiện một trận tuyệt diệt to lớn phản hồi lại."

Một vị thần ngã xuống tương đương với năng lượng của một trận đại tuyệt diệt.

Đương nhiên, Hứa Chỉ cũng không định can thiệp vào họ, mà đôi mắt lấp lánh ánh sáng:

"Loài người mới, zombie đã tiến hóa vững vàng... Phải đến kiểm tra thân thể họ một phen. Thế giới này thực sự khiến người ta vui mừng không dứt."

Hắn suy nghĩ một chút, tiến vào mặt đất dung nham cổ đại.

...

Thần linh trong thế giới này cũng giống như thế giới Vu Sư, nhờ không gian nhỏ tích tữ năng lượng thành Thần, sau đó dùng thân thể phàm gian cất bước giữa thế giới, khi cần mới tự mình hạ phàm xuống để ra tay.

"Chỉ là, thời gian bọn họ có thể ở lại thế gian không lâu."

Hứa Chỉ quay đầu nhìn lại, thoáng cảm giác thấy không gian ở xa xa bị xé rách. Sóng khí khủng bố phả ra. Đó là Đại Hoan Hỉ Đế đang chém giết với các vị Thần linh.

Ầm ầm ầm!

Trận giao chiến kia chỉ từ đêm trước.

Mới chỉ là thăm dò lẫn nhau trước trận tử chiến thực sự.

Bọn họ khống chế cơ thể phàm gian giao chiến, đều có cảnh giới Thiên Đế. Bầu trời mây đen phủ kín, ngột ngạt không thở được. Thỉnh thoảng không gian bị xé rách, sấm vang chớp giật, tình cờ có một bàn tay Thần linh giáng xuống, tập kích đối phương, nhưng vẫn chưa tự mình giáng xuống.

Họ đang thăm dò lẫn nhau, bởi vì giáng xuống thế gian trước sẽ triệt để lộ ra chân thân Thần linh giữa thế gian, tất nhiên sẽ ở thế yếu, bị Thần linh khác thừa cơ ra tay.

Giống như lần trước khi Medusa chém giết với Elmin vậy. Họ đều tránh trong hư không, ai hạ phàm trước, chân thân hoàn toàn vào thế gian, kẻ đó sẽ bị nhắm vào điểm yếu trước... Dường như đây đã là một loại quy tắc chém giết của Thần linh, không ai dám giáng xuống thế gian trước.

Bầu trời giăng kín mây đen, mặt đất chấn động.

Gió đang gào thét, thổi băng băng qua núi rừng, thành phố. Sóng xung kích đáng sợ giống như từng vòng tuổi trong thân cây lan tỏa ra trên bầu trời mà mắt thường có thể thấy được.

"Ô ô, sắp thắng rồi!"

Toàn bộ trận địa đã rối loạn. Trong các bộ lạc và thành thị,

tiếng gào khóc không ngơi ngớt. Nhân tộc cao lớn không ngừng cầu khẩn nhìn lên trời.

Đại Hoan Hỉ Đế trở về.

Hắn lại sắp thống trị toàn bộ mặt đất một lần nữa, lại xây mười hai thành trì, thu nạp phụ nữ toàn thiên hạ. Giờ phút này, hi vọng cuối cùng của nhân loại, các vị Thần linh đang phấn khởi phản kháng. Trận chiến này quyết định tương lai kế tiếp của nhân loại.

"Không nên gấp! Chúng ta chiếm cứ ưu thế!"

Trên mặt đất, các bộ lạc đều vô cùng sợ hãi. Có một vị Thiên Đế dẫn theo tộc nhân trong bộ lạc đứng trước gian nhà, sắc mặt nghiêm nghị:

"Thể phàm gian của Đại Hoan Hỉ Đế tuy mạnh, nhưng vẫn chỉ là một Thiên Đế mà thôi, không chống nổi mấy vị Thiên Đế vây giết. Tất nhiên hắn ta phải giáng lâm trước. Một khi hắn giáng lâm, hắn sẽ phải đối mặt với thế tấn công đã chuẩn bị sẵn của các vị Thần linh. Họ sẽ hợp lực đả kích vào Thần khu của hắn. Cho dù hắn là Thần linh bậc trung cũng rất khó chịu nổi!"

"Đúng đấy! Chúng ta có phần thắng!"

...

Vô số nam nữ ôm nhau, sắc mặt lo lắng nhìn lên trời.

Dựa theo lẽ thường mà nói, mặc dù Đại Hoan Hỉ Đế mạnh mẽ, nhưng Thần linh vây công hắn ta cũng vô cùng mạnh. Xác suất thắng vẫn không thấp, nhưng họ quá sợ hãi! Một khi thất bại, tình huống đó gây ra áp lực quá lớn trong lòng.

"Ở lại trong không gian nhỏ dường như là thủ đoạn thường thấy để đột phá cấp tám."

Hứa Chỉ cất bước trong rừng cây, tình cờ quay đầu lại thoáng nhìn bầu trời. Xung quanh hoa tươi xanh biết như một vùng tiên cảnh. Hắn mặc áo choàng dài của vu sư giống như một lữ khách lặn lội đường xa.

Vận mệnh thế giới đúng lúc này ngưng tụ.

Chúng sinh trên mặt đất ngừng thở, còn hắn lại xem như không thấy.

"Thủ đoạn thành Thần khác cũng chỉ là chi nhánh kéo dài của phương pháp này. Ví như Cửu Chuyển Huyền Công cũng dùng nội không gian. Ngay cả Tử Thần vĩnh sinh cũng lập không gian trong ma hạch... Mật độ giữa Thần linh cấp tám và không gian thế giới quá chênh lệch. Mật độ thế giới căn bản không thể nào chịu đựng được nhân vật như vậy."

Hắn hờ hững quay lại quan sát xung quanh.

Ngay thực vật, dây leo, hoa cỏ dại đều đạt cấp ba đến cấp bốn, cho dù phần lớn không có linh trí, nhưng đối với nhân loại cấp ba, cấp bốn phổ thông vẫn có lực uy hiếp cực kỳ mạnh mẽ, thậm chí là tuyệt cảnh.

Nhân loại không còn là đỉnh trong chuỗi thức ăn, thậm chí là sinh linh yếu ớt nhất.

"Khi một thế giới mà đến cả thực vật, động vật, nhân loại thông thường đều đạt tới cấp ba, cấp bốn trở lên..." Hứa Chỉ hít một hơi lạnh "Đó mới thực sự là thế giới siêu phàm cao cấp!"

"Thậm chí, bởi vì những sinh linh rất mạnh mẽ, độ chênh lệch về mật độ tại nơi này đã không còn lớn như trước, cũng không hẳn là cằn cỗi. Cũng có nghĩa, thời gian mà Thần linh ở thế gian tại vùng đất này sẽ lâu hơn so với những thế giới khác."

"Có lẽ qua nghìn năm nữa, mấy nghìn năm nữa, năng lượng

trên vùng đất này sẽ trở nên nồng đậm thực sự, Thần linh cũng có thể ở lại thế gian... Nơi này sẽ trở thành thế giới siêu phàm cao cấp chân chính!"

"Không đúng, thế giới Vu Sư vì tồn tại quái đản đang không ngừng tràn ngập trong không khí, cả long mạch dưới đất cũng đã thành lập, mật độ năng lượng đã dày hơn thế giới Dung Nham này rồi. Không, còn nồng nặc hơn vô số lần."

"Chỉ có điều, phương thức nồng nặc không giống. Năng lượng không phải rải rác trong không gian hay phân bố ở vị trí phổ biến, mà là tập trung quản lý... Chủ yếu tập trung ở các long mạch dưới mặt đất vô tận, Thiên đạo Đạo Trường Sinh của Tiên giới: Thanh Thiên Hồng Nhật, bản thể Ma thần của Ma giới Madusa... Lấy Medusa ra nói, một trăm mười nghìn cấp sáu, mười nghìn cấp bảy Thiên Đế, chỉ đứng ở đó thôi đã khiến người sợ hãi... Khí tức nồng nặc đến độ còn kinh khủng hơn cả nơi này!"

Ngươi cho rằng Tam Giới đã bị vượt qua, nhưng thực ra không hề.

Chỉ một Medusa tích lũy hầu như đã có thể treo lên đánh toàn bộ cường giả dưới chót của thế giới Dung Nham.

Đây mới thực sự là thế giới có năng lượng cao, thoát ly sự cằn cỗi.

Nếu những người "xuyên việt" bình thường trong truyện tiểu thuyết mạng tới thế giới siêu phàm có năng lượng cao như vậy, có lẽ chưa kịp trưởng thành đã bị một cọng cỏ ven đường cấp ba vụt chết tươi!

Đây mới là điều bình thường. Đây mới thực sự là lằn ranh thế giới siêu phàm cao cấp.

"Sa bàn Tam giới, sa bàn Dung Nham cổ đại... Hai thế giới này

đều đang nhanh chóng tăng cường mật độ năng lượng, quả thực bắt đầu biến chất. Thần linh sẽ càng sinh ra dễ dàng hơn. Thậm chí trong tương lai, Thần linh có thể trực tiếp ở lại thế gian... Thế giới siêu phàm như vậy mới triệt để thành hình, không cần qua giai đoạn đô thị như trước... Có lẽ, điều kiện sinh ra cấp chín đã có rồi!"

Hắn không ngừng suy tư, nhìn về phía năng lượng chiến đấu lan tỏa trên trời.

"Thậm chí bởi vì cách cục thế giới đang tăng lên, sóng xung kích từ chiến đấu của những Thần linh kia cũng không còn khủng bố như trước. Không chỉ diện tích thế giới Dung Nham lớn gấp trăm lần cũng đủ để họ tiêu xài nhiều hơn, còn vì cấp độ bình quân của thế giới này tăng lên cao."

Chương 600: Vận Mệnh

Bọn họ muốn phá nát một ngọn núi đã không còn dễ dàng như trước.

Bởi vì trên ngọn núi toàn bộ đều là thực vật cấp ba cấp bốn cắm rễ. Đồng thời, giữa thực vật hình thành một loại trường lực, hội tụ thành một loại "Thế núi", "Dãy núi" hợp lực phản kháng. Chúng cũng có bản năng sinh tồn, hình thành một luồng khí linh sơn có thể chống lại dư âm chiến đấu.

Thần linh cũng sẽ không quá sức tiêu tốn năng lượng để đánh vỡ một ngọn núi khi đi ngang qua trong lúc chiến đấu nữa.

Đến cảnh giới của họ, giáng lâm thế gian lại càng phải thu lại năng lượng, trong lúc chiến đấu tận sức nén lại sóng dư âm.

"Cuộc chiến giữa họ tất nhiên càng đáng sợ hơn nữa, nhưng lại không còn chấn động gây chết thực vật và sinh linh xung quanh nữa... Tranh đấu giữa các Thần giống như tranh đấu giữa Thiên Đế trước kia vậy, chỉ phá hủy vài ngọn núi tại trung tâm dãy núi mà thôi."

"Đây chính là thế giới thăng cấp sao?"

Hứa Chỉ yên lặng cân nhắc. Dù sao cũng là thế giới sa bàn do hắn sáng tạo ra, những tin tức này quả thực quý giá.

"Sau khi người Ishdar chết, năng lượng quá nhiều, thế giới thậm chí bắt đầu tràn ngập linh khí. Một ngọn núi với đầy thực vật cấp ba, cấp bốn hội tụ trường lực thành linh sơn, trở thành vùng đất lành có linh khí nồng nặc, là nơi để chiếm đất làm vua, khai tông lập phái. Mà một ít linh thạch trên núi thậm chí cũng có

khả năng bị lây nhiễm, ngẫu nhiên đạt kỳ ngộ, mở linh trí, hóa thành Yêu tộc, đi lên con đường tu hành!"

Hắn đang nhìn thấy một đại thế giới rực rỡ trong tương lai.

Thế giới mênh mông vô ngần này thậm chí còn lớn hơn thế giới Hoang Cổ cả trăm lần.

Quả nhiên, mặt đất trên Trái Đất bị giới hạn quá lớn, còn trong thế giới san bàn có thể muốn làm gì thì làm, có thể lớn đến đâu cũng không ai quản lý hắn.

Hắn đi tới đây không phải để quan sát Đại Hoan Hỉ Đế cùng với cuộc chiến của các vị Thần khác. Thời đại luân phiên, thay đổi là chuyện tự nhiên. Thậm chí sau cuộc chiến của các Thần, Thần linh ngã xuống, lại sinh ra, lại chiến đấu, sẽ kéo dài rất lâu trong một thời đại.

Tất cả sẽ trở thành nguồn năng lượng kéo dài của mình. Họ sẽ phổ biến giống như Thiên Đế vậy.

Việc sinh linh ở thời đại này muốn lật đổ vương triều Đại Hoan Hỉ chẳng qua cũng chỉ giống như một bọt nước nhỏ trên cả dòng sông dài.

Mà lần này hắn đến đây là muốn quan sát tương lai của dòng sông lịch sử này.

Đồng thời quy hoạch lại tiến cảnh của thế giới siêu phàm.

Cường giả, Thiên Đế, Thần linh, vương triều, chẳng qua đều chỉ là một giấc ngủ của mình mà thôi.

"Cũng đã phát triển hơn hai tháng, sáu nghìn năm, nên bắt đầu tính toán, dẫn dắt Thần linh cấp chín sinh ra!" Hắn chỉnh lại suy nghĩ: "Đồng thời, tra xét virus thần bí kia."

Cấp chín là cái gì?

Hắn đã hỏi phó não trí tuệ, nhưng được trả cho hình dung rất mơ hồ.

Trong khái niệm của nó, cấp tám là một sinh vật vô địch trên hành tinh, có thể đi trong hư không vũ trụ. Cấp chín đã bắt đầu có thể hủy diệt một hành tinh, là nhân vật khủng bố cấp diệt tinh.

Dù sao, vô địch và thống trị một hành tinh và hủy diệt cả một hành tinh là hai khái niệm hoàn toàn khác biệt.

Chênh lệch giữa cấp tám và cấp chín tương tự như giữa Thiên Đế cấp bảy và Thần linh cấp tám vậy.

"Nếu nói cấp tám chỉ là ngưỡng cửa cơ bản, bắt đầu bước vào con đường cường giả chân chính, có thể cho ngươi thoát khỏi ràng buộc của hành tinh, ngao du trong không gian... Vậy cấp chín mới bắt đầu xem như cường giả chân chính."

Mình lại tính toán con đường tất phải đi lên cấp chín khi mới còn cấp bảy.

"Phải tìm thời gian nghiên cứu sinh linh của thời đại này một phen." Hứa Chỉ suy nghĩ. Loài người khổng lồ cao hơn ba mét quả thực cần suy nghĩ một chút.

Hắn chậm rãi đi ra khỏi rừng, nhìn về phía một thành thị phía xa.

Do tường đá chồng chất, quần áo bằng da thú, có khí thế của bộ lạc cổ đại. Hiển nhiên, họ vừa cất bước. Rất nhiều thành thị phải chống lại rừng rậm viễn cổ bên ngoài, chính là những loại cây cối, hoa cỏ và ma thú đáng sợ có thể giết chết mình. Cuộc sống rất gian nan.

Toàn bộ thành thị sống trong sự ngột ngạt, trong đó nhiều

người rất sợ hãi, đang cầu khẩn.

"Có cảm giác như bộ lạc nhân loại thời đồ đá." Hứa Chỉ nghĩ. Hắn bước chân rời rừng rậm vào trong thành thị. Hắn định nhân thời gian này mở mang nghiên cứu.

"Nhân loại của bộ lạc man hoang viễn cổ, là Thần linh siêu cổ đại thời đại viễn cổ sao?"

Một giọng nói âm trầm, khàn khàn từ trong rừng sâu quỷ dị, thần bí truyền ra, nói ngôn ngữ Ishdar cổ xưa.

Một bóng hình dung hợp màu xanh lá tự nhiên chậm rãi đi ra từ trong rừng sâu.

"Thụ tinh?" Hứa Chỉ quay đầu nhìn lại, "Ta nên gọi ngươi là gì?"

"Thịnh Lâm."

Đó là một thiếu nữ thực vật có vóc dáng thon thả. Các đóa hoa đủ loại màu sắc và vô số cành liễu rủ xuống thành tóc. Trên người nàng khoác một chiếc váy xám bện từ dây leo, chân đi giày rơm, kiểu dáng cổ điển nguyên thủy. Hai chân nàng tròn trịa, nhưng da màu xanh sẫm, một vẻ đẹp hơi khác thường.

Đây là thể phàm gian của một vị Thần đang cất bước giữa thế gian.

Hứa Chỉ biết, chân thân của nàng ẩn giấu trong không gian dị độ, đồng thời dường như cũng không phải một vị thần phổ thông.

Đây là một Trung Vị Thần.

Thần linh cùng cảnh giới với Đại Hoan Hỉ Đế...

Hứa Chỉ đã sớm có cảm ứng. Cách cục của thế giới từ lâu đã không giống như hiểu biết của đám cư dân mạng bên ngoài nữa.

Dù họ suy nghĩ rất sâu, nhưng vẫn quá xem thường thế giới này. Hoặc nói là, cảnh giới của cá khí cầu quá thấp, dù nỗ lực nhưng không thể tiếp xúc tới tầm mắt cao sâu nhất.

Tầm mắt của hắn ta chỉ đặt ở Nhân tộc, mà bỏ qua toàn bộ cách cục thế giới.

Họ cho rằng chỉ có bảy, tám vị Thần linh đang vây công Đại Hoan Hỉ Đế, còn thêm Đỗ Tuyết có thể lén ám sát, thắng bại giữa hai khả năng. Thế nhưng thực tế thì sao?

Hắn ta chỉ tính tới Thần linh Nhân tộc, vậy còn Thú tộc, và Thực tộc thì sao? Ẩn núp trong bóng tối, lén lút thành Thần, số lượng phải đến mười hai, mười ba vị nữa!

Tổng cộng có hơn hai mươi vị Thần linh, lại thêm Thi Kiếm Tiên - Đỗ Tuyết. Sức chiến đấu khủng bố dung hợp từ công pháp của mấy thế giới của nàng có lẽ có thể giết Đại Hoan Hỉ Đế, nhưng sẽ đơn giản như vậy sao?

Thế giới này đầy sự thần bí và điều chưa biết. Virus xuất hiện khiến thế giới quá khổng lồ, quá phức tạp.

"Ngươi làm sao biết ta ở đây?" Hứa Chỉ hiếu kỳ nói.

"Là vận mệnh! Ta cảm giác được vận mệnh trong cõi u minh dẫn dắt ta tới nơi này." Nàng hơi khom mình thi lễ, tao nhã mà phong độ, bình tĩnh giống như thực vật, có vẻ đẹp tĩnh lặng.

Nhưng sắc mặt nàng nghiêm nghị. Khi nàng chân chính gặp mặt được sự tồn tại trước mắt, nội tâm nàng không tránh được sốt sắng.

Thần thánh Sakura Đại Đế là một vị Cao Vị Thần cấp tám, cuộc chiến đấu không có bất kỳ dư âm nào, nàng lại dễ dàng ngã xuống. Vị Thần linh siêu cổ đại đã sống qua hơn hai thời đại này e rằng đã là một vị cấp chín.

Vận mệnh chọn mình tới đây mà không phải ai khác, cũng không phải đàn ông...

Chắc hẳn vận mệnh trong cõi u minh nhắc nhở, với tính cách của mình sẽ nhận được cảm tình của vị Thần linh siêu cổ đại này?

Chương 601: Căn Nguyên Của Virus

"Ngài muốn tới vùng đất này để chứng kiến một thời đại mới đúng không?" Thịnh Lâm mỉm cười, nhìn thành thị phía xa. "Đại chiến sắp lên, toàn bộ các bộ lạc thị tộc nhân loại đều đang cầu khẩn. Không khí đầy hoảng loạn... Trận chiến cuối cùng sắp tới, sẽ ảnh hưởng đến toàn bộ tương lai tiến hóa của sinh linh trên thế giới."

Hứa Chỉ nhìn nàng một cái:

"Tiến hóa?"

"Ngài, thấy thế nào?" Thịnh Lâm bình đạm mỉm cười.

Hứa Chỉ không đáp.

Đây là cuộc nội loạn của Thần linh Nhân tộc, Thần linh Thực tộc lặng lẽ tới đây, bản thân điều đó đã mang tới rất nhiều ý nghĩa.

Thịnh Lâm cung kính, cay đắng than nhẹ:

"Dù có thêm chúng ta cũng rất khó chiến thắng Đại Hoan Hỉ Đế, bởi vì hắn ta là mạnh nhất. Hắn vô địch. Hắn nắm giữ lực lượng cực hạn kinh khủng nhất trên thế giới."

Lực lượng mạnh nhất trên thế giới?

Hứa Chỉ hiếu kỳ, mỉm cười nói:

"Trên thế giới, lực lượng cực hạn mạnh mẽ nhất là gì?"

Thịnh Lâm nhỏ giọng:

"Ngài nói là, sức mạnh lớn nhất trên thế giới là thiên phú tu luyện vô địch, vừa học đã biết?"

Trong đầu Hứa Chỉ lóe lên Đế Kỳ.

Không thể nghi ngờ, sự khủng bố của y có thể nói là mạnh nhất.

"Cũng không phải! Sinh ra là Thần thánh, tu luyện tài tình thông kim bác cổ tất nhiên là đáng sợ, nhưng vẫn không thể coi là mạnh nhất."

Thịnh Lâm tự trả lời:

"Như vậy, từ lúc sinh ra đã có huyết thống mạnh mẽ?"

Trong đầu Hứa Chỉ lóe lên hình ảnh của Phượng Hoàng.

Không thể nghi ngờ, nó tắm lửa hồi sinh, là thiên phú vô địch nhất trong tất cả các loại thiên phú gen hiện nay.

"Cũng không phải! Huyết thống mạnh mẽ chẳng qua là có khởi điểm cực cao, có ưu thế có thể vượt qua tất cả mọi người, nhưng vẫn không phải mạnh nhất."

Thịnh Lâm lại nói:

"Như vậy, là sự dẻo dai và kiên định hơn người?"

Trong đầu Hứa Chỉ lóe lên Medusa.

Tư chất của nàng không phải là xuất chúng, nhưng có thể dựa vào một ý chí ngoan cường đi tới hôm nay.

"Vẫn không phải! Người bình thường kinh qua gian khổ leo lên đỉnh cao tất nhiên đáng quý, nhưng vẫn thiếu hụt vài thứ."

Thịnh Lâm nhìn lên không trung, trận chiến đấu kinh khủng kia. Nàng lộ vẻ sợ hãi:

"Các vị Thần linh trên kia có thể bước ra bước này trong hàng tỉ sinh linh, không thể nghi ngờ đó là những người mạnh nhất trong thời đại này. Trong bọn họ có người vừa học đã biết, có người có huyết thống mạnh mẽ, có người cứng cỏi như sắt đá. Họ đều là nhân vật nhìn xuống cả thời đại, nhưng vẫn kém xa Đại Hoan Hỉ Đế!"

Lời nàng nói quả thực là thật.

Thịnh Lâm khàn khàn nói:

"Bởi vì hắn sở hữu lực lượng cứu cực vô địch chân chính, nguồn sức mạnh này tên là..."

"Vận mệnh!"

Nội tâm Thịnh Lâm nữ khó nén được sự sợ hãi.

Một thời đại có quá nhiều người có thể vươn lên, người sống một đời có quá nhiều nhân tố không thể khống chế, nỗ lực cá nhân chỉ chiếm 40%. Nếu một người không có thiên phú tốt, thực lực mạnh, bối cảnh đáng sợ, trí tuệ trác tuyệt, nham hiểm giả dối, mà lại có thể đứng ở đỉnh cao, thì chỉ ít như cá diếc sang sông. Ngươi dựa vào cái gì mà cho rằng người khác ngoài ngươi ra không nỗ lực. Những người khác có thiên phú kém thì ngươi nhất định sẽ vươn lên hay sao?

Bản thân nhân sinh tràn ngập sự bất ngờ, các nhân tố không thể xác định như kẻ thù, mối hận, may mắn. Sự bất ngờ này có thể chiếm đến 60% toàn bộ con đường của cường giả. Sự bất ngờ có thể ảnh hưởng đến thành bại như vậy, có thể gọi là Vận Mệnh.

Làm hết sức mình, nghe mệnh trời, chính là thế.

Vận mệnh mới là thiên phú mạnh nhất thế giới này.

Mà người sở hữu vận mệnh, lọt vào mắt xanh của vận mệnh, được thời đại đẩy lên đỉnh con sóng, sẽ có vận may giống như dòng lũ vậy, thế không thể đỡ.

"Thậm chí, sinh ra với thiên phú trác tuyệt, huyết thống vô địch, trí tuệ kinh người... bản thân những thứ đó chính là một phần của vận mệnh."

Thịnh Lâm thở dài một hơi.

"Vì lẽ đó, hắn là vô địch."

"Bất kỳ ai ngăn cản hắn đều sẽ gặp vận rủi. Bất kỳ kẻ nào phạm hắn, sẽ gặp bất hạnh."

"Bởi vì hắn được vận mệnh điều khiển. Tâm tính của hắn do vận mệnh chọn lựa. Giống như năm xưa ngài chọn Caroline vậy... Phía sau nàng ta có một sự tồn tại vĩ đại cùng cảnh giới như ngài, tên là tuyệt vọng và đại thống nhất. Nó có mặt khắp nơi trong nhân loại, không chỗ nào không biết, không gì không làm được... Là chung cực."

Thịnh Lâm nữ hơi khom gối, cực kỳ cung kính.

"Trên thế giới này, không có sinh linh nào có thể ngăn cản hắn, trừ ngài ra, sự tồn tại cấm kỵ viễn cổ và cảnh giới với nó."

"Vận mệnh ở sau ta không cam lòng tử vong. Nó từ nơi sâu xa điều ta đến tìm ngài, xin ngài đánh bại nó... Cứu vớt tương lai của thời đại này."

Hứa Chỉ: "..."

Hắn nhìn Trung Vị Thần linh đang quỳ gối trước mặt.

Ta đến thầm xem trận chiến thôi, sau đó định nghiên cứu thân

thể nhân loại mới một chút...

...

Để ta làm Chúa cứu thế, chọi cứng với vị sau lưng Đại Hoan Hỉ Đế à?

Ta vừa mới lên cấp bảy Thiên Đế...

Hứa Chỉ trầm mặc. Hắn đến đây chỉ để nghiên cứu virus mới này cùng với cấu tạo của loài người mới một chút, ai ngờ bị người ta tìm tới cửa trước. Thực vật xung quanh có lẽ đều là tai mắt cảm ứng của Thực tộc.

Lần này hắn đi vào là để điều ta trình độ tiến hóa của virus.

Hiện giờ vẫn chưa bắt đầu điều tra, nhưng nghe vị này nói... virus đại thống nhất nhân loại trong ba loại virus dù chưa tới cấp chín, nhưng chỉ e nó đã cực kỳ sát với cấp chín.

"Vận mệnh?"

Hứa Chỉ hiếu kỳ, ngồi xuống một tảng đá lớn, mời nàng ngồi cùng:

"Có thể kể cho ta về ba chúng nó được không?"

Thịnh Lâm nữ ngẩn người, rồi cẩn thận từng chút một ngồi trên tảng đá lớn bên cạnh. Thậm chí nàng chỉ dám ngồi ở một góc nhỏ xíu trên khối đá. Dù vị nhân vật khủng bố này bảo nàng tùy tiện, nàng cũng không dám làm bừa.

"Ban đầu, ta căn bản không ý thức được sự tồn tại của 'Nó'. Từ năm ta tám tuổi, trong đầu ta như có âm thanh từ cõi u minh dẫn dắt. Ta thử đối thoại với nó, nhưng dường như nó không có trí khôn.

Dưới sự dẫn đường của nó, ta gặp vận may không ngừng,

giống như con cưng của ông trời, gặp vô số kỳ tích, được vô số quý nhân giúp đỡ. Ngài biết ta đi tới hôm nay mất bao nhiêu thời gian không?"

Hứa Chỉ nhìn nàng.

"Ta chỉ mất bốn mươi bảy năm!"

Nàng tuôn ra một con số kinh người, thở dài một hơi:

"Khi một chủng tộc gặp tai vạ đến nơi, 'Vận mệnh' của chủng tộc này sẽ bất kể giá nào dẫn dắt một anh hùng cứu vớt chủng tộc gắng sức phản kháng."

Nàng nhìn thôn xóm nhân loại đằng xa, bỗng cảm thấy mê man.

"Khi ta triệt để trở nên mạnh mẽ, ta ý thức được giọng nói trong đầu ta cuối cùng là cái gì.

Nó là 'Căn nguyên' của Thực tộc chúng ta, là mẹ sinh mệnh của chúng ta. Nó không ngừng giúp chúng ta thực hiện tiến hóa giống loài, để chúng ta ngày càng mạnh hơn. Nó sống cộng sinh với chúng ta.

Nó là vật chất vô hình. Nó cũng không phải vật chết. Nó chỉ có bản năng giống như dã thú, mở rộng bộ tộc từ cõi u minh, bảo đảm chủng tộc kéo dài, không ngừng trở nên mạnh mẽ.

Hứa Chỉ yên lặng tiêu hóa.

Vốn hắn đến đây để thăm dò căn nguyên tiến hóa của ba loại virus, không ngờ lại có được nhẹ nhõm như vậy.

Chương 602: Năng Lực Khủng Bố Thấy Trước Tương Lai 1

Mẹ "Căn nguyên" của ba đại chủng tộc, Sáng Thế Trụ Thần, khởi nguồn nguyên thủy, là khái niệm vô cùng trừu tượng.

Nhưng hoàn toàn có thể dùng phương pháp khác để giải tích.

Tương đương với ba con virus, mỗi con sở hữu một trăm cái máy vi tính. Máy vi tính chính là lãnh thổ của nó, giúp nó tính toán, không ngừng tiến hóa phiên bản virus của chính mình.

Giữa ba con virus này, chúng muốn cướp đoạt số lượng máy vi tính của đối phương. Dù sao, bộ tộc của mình càng nhiều, "Lực tính toán" của bộ não càng mạnh, trình độ biến dị của virus càng nhanh. Cho nên nó phát động chiến tranh theo bản năng, muốn cướp sạch máy vi tính của đối phương, không chỉ để lực tính toán của mình trở nên mạnh mẽ, mà đối phương cũng sẽ bị tuyệt diệt.

Đây cũng là cách làm của virus đại thống nhất nhân loại trước đó. Nó muốn lây nhiễm Thực tộc, Thú tộc, cưỡng ép chuyển hóa họ thành virus dạng người, hóa thành máy tính của nó. Kết quả là nó nhanh chóng bị chống lại.

"Thì ra đây chính là chân tướng lúc đó."

Hứa Chỉ chợt hiểu, liếc mắt nhìn rừng cây phía xa. Đó là một trận giao chiến không gió, không âm thanh.

Nhưng hiển nhiên, virus đại thống nhất có ưu thế cực lớn, vì số lượng nhân loại là nhiều nhất. Dù sao thì, nó mới là khởi nguồn của tất cả. Nó có nhiều "Quần thể máy vi tính" người Ishdar nhất.

Còn lại hai virus kia chỉ có thể miễn cưỡng hợp sức chống lại nó.

Thịnh Lâm thở dài nói:

"Một khắc đó, ta mới hiểu rõ. Sự tồn tại của ba Trụ Thần tương đương với số mệnh của chúng tộc. Nó không có trí khôn, dùng bản năng dã thú trợ giúp chủng tộc mình vươn lên, mở rộng lãnh thổ, đồng thời giúp chủng tộc tiến hóa... Vì vậy, chúng nó chọn lấy nhân vật chính trong thời đại này đẻ giúp chủng tộc phát triển tương lai."

Hứa Chỉ ngẩn ra.

Cho nên, Trụ Thần hình người chọn Đại Hoan Hỉ Đế.

Trụ Thần hình thực vật chọn Thịnh Lâm.

Chỉ là, tại sao chúng nó có thể chọn được một người giữa biển người mênh mông như vậy. Làm sao chúng có thể xác nhận tư chất, tài năng của người này có thể trợ giúp quần thể phát triển?

"Đây chính là vận mệnh."

Thịnh Lâm nói:

"Lấy ta ra nói. Ta không phải người có tư chất mạnh nhất, thông minh nhất, thiên phú tốt nhất trong chủng tộc của ta. Mỗi phương diện đều có người mạnh hơn ta, càng kinh khủng hơn. Tổng hợp tư chất của ta thậm chí chỉ có thể tính là trên trung bình... Thế nhưng, Trụ Thần của chúng ta vẫn lựa chọn ta.

Bởi vì Trụ Thần có thể nhìn thấy tương lai của ta. Nó nhìn thấy một góc vận mệnh tương lai, chọn một người trung dung như ta mới có thể trợ giúp chủng tộc chúng ta vươn lên... không phải mạnh nhất mới là tốt nhất. Thích hợp nhất mới là tốt nhất. Ta cũng như kỳ vọng của nó, thành công trở thành một Thần linh không thể tưởng tượng nổi khi mới bốn mươi tuổi.

Hứa Chỉ ngơ ngác.

Giống như nàng vừa nói. Kẻ có thành tựu lớn, có thể đi ta đỉnh thời đại thường không phải kẻ có thiên phú tốt nhất, mà phải tổng hợp cân nhắc ta vận may. Nhưng mà... Trụ Thần làm sao có thể xác định được từ một tộc nhân trông có vẻ rất bình thường?

Hứa Chỉ nghiêm túc:

"Là do tính toán sao?"

"Đúng thế."

Thịnh Lâm gật đầu, sắc mặt trầm xuống.

Hứa Chỉ lập tức hiểu ra.

Mỗi sinh linh trên thế giới này đều là một cái máy vi tính. Nếu tổng hợp toàn bộ "Lực tính toán" của toàn bộ chúng sinh, dùng logic hành vi bản thân họ, tính cách của họ để tính toán giả lập toàn thể, rất có khả năng có thể tính toán đến tương lai của họ.

Sau đó, trong vô số khả năng tương lai, tìm kiếm một khả năng có xác suất lớn nhất có thể mở rộng chủng tộc mình. Đó chính là người được trời lựa chọn, là nhân vật chính của thời đại.

Hứa Chỉ vỗ tay cười, thở dài nói:

"Chỉ là, Trụ Thần có thể tính toán ra xu thế tương lai của chủng tộc, lại không thể tính toán những chủng tộc khác chứ? Bởi vì nó chỉ có thể nhìn thấy suy nghĩ trong não bộ chủng tộc mà mình quản lý."

"Đúng thế." Thịnh Lâm thở dài nói: "Có thể nhìn thấy đại thế trong chủng tộc."

Hứa Chỉ giật mình.

Này là gì?

Thế giới siêu phàm cao cấp này đã bắt đầu xuất hiện loại đại năng có thể "Dự báo tương lai", "Tính ra vận mệnh chủng tộc" rồi sao?

Nhưng vừa nghĩ đến đó, hàng trăm triệu máy tính bình quân cấp bốn tổng hợp tính toán, quả thực rất trâu bò.

Dù sao người nào cũng có ma hạch, đều luôn tính toán.

Đồng thời, dưới nền đất dung nham vẫn không hề có mưa bão. Sự ảnh hưởng của ngoại lực loại hình thiên tai quả thực có thể tính toán đại khái đến tận tương lai.

Hứa Chỉ nghe đến đây đã hiểu.

Virus cuối cùng vẫn là virus. Bởi vì nó quá khổng lồ, cắm rễ trong đầu chúng sinh, vẫn chưa có trí tuệ mà vẫn hùng mạnh như vậy. Yêu càng kinh thiên động địa càng khó mở trí tuệ.

Cho dù con yêu này là từ "Virus máy tính" thành tinh.

Ba Trụ Thần lúc này vẫn chưa có trí tuệ và tình cảm, chúng vẫn là một chương trình siêu máy tính.

Thịnh Lâm khổ sở nói:

"Qua gợi ý của Trụ Thần, ta đã thấy tương lai của chúng tộc chúng ta."

Nàng đưa tay ra, hình ảnh xung quanh biến hóa.

Hứa Chỉ giống như thấy được tương lai, một góc của vận mệnh.

Hắn ngừng thở, nhìn thấy một hình ảnh đáng sợ trong gương.

Trong tương lai, Đại Hoan Hỉ Đế thắng lợi, đánh bại đối thủ Thần linh của hắn. Hắn lại xây mười hai thành trì. Đồng thời, hắn phát động chiến tranh với Thú tộc, Thực tộc, nhét toàn bộ "Phụ nữ" trong chủng tộc đối thủ vào hậu cung.

Dưới sự lây nhiễm qua không gian của virus đơn thuần, Trụ Thần hình thú đủ khả năng chống lại, nhưng Đại Hoan Hỉ Đế bằng vào tiếp xúc và giam giữ trực tiếp, sinh sản con cháu, tiến hành đại thống nhất giống loài, căn bản không có cách chống lại.

Hắn nhìn thấy vô số ma thú lông dày rậm, thực vật mọc lá xanh biếc, sau khi sinh sản đều nhanh chóng hóa thành hình người, mọc ra tay chân, đi lại trên mặt đất.

Đó là một hình ảnh lây nhiễm virus cực kỳ buồn nôn, đáng sợ.

Mà khi "máy vi tính" của Trụ Thần hình thực vật, Trụ Thần hình thú giảm bớt, lực tính toán giảm, không cách nào chống cự sự xâm lấm của Trụ Thần hình người. Chúng bị công phá vào mã nguồn, tiêu vong, thực hiện đại nhất thống giống loài. Trong thế giới chỉ còn loài người.

Mà sau khi thu được lực tính toán khổng lồ, Trụ Thần hình người thống nhất toàn thế giới, nuốt chửng hai Trụ Thần, triệt để đột phá cấp chín. Nó từ bản năng dã thú xâm lấn đã có trí tuệ, thống trị cả thế giới này.

Đây chính là tương lai sao?

Hứa Chỉ nhìn thấy một cảnh tượng chân thực.

Thịnh Lâm nữ nói:

"Đại Hoan Hỉ Đế vốn là nhân vật chính của thời đại được Trụ Thần chọn lựa giữa biển người mênh mông. Hắn không có thiên phú mạnh nhất, không phải thông minh nhất, nhưng trong tính toán tương lai của Trụ Thần, hắn có xác suất lớn nhất thu hoạch

được thành công."

Hứa Chỉ ngơ ngác.

Có lẽ thời đại phát triển đến loại tình huống khủng bố này có vẻ rất đột ngột, nhưng vừa nghĩ lại lại thấy rất hợp tình hợp lý, thậm chí là tất nhiên. Bởi vì, virus sinh hóa lây nhiễm zombie còn có thể thống nhất toàn bộ não người tốt hơn người Ishdar.

Virus thống nhất bộ não, tất nhiên sẽ phát triển đến độ dùng lực tính toán khủng bố để tính toán xu thế tương lai...

Lực tính toán cao hơn bất kỳ ai, tính toán dự đoán tương lai, có thể tính kế lẫn nhau.

Đây là tính tất yếu khi phát triển máy vi tính!

Có lẽ, đây mới thực sự là một bàn cờ thế giới, dùng thế giới làm bàn, lấy chúng sinh làm cờ, chém giết lẫn nhau như trên một bàn cờ. Tính nước tiếp theo mà đối phương sẽ đi trong tương lai.

Chương 603: Năng Lực Khủng Bố Thấy Trước Tương Lai 2

"Sao ngươi vẫn mặt ủ mày chau vậy?" Hứa Chỉ đột nhiên hỏi.

"Bởi vì ta đã ý thức được, tương lai của ta là do số mệnh sắp xếp." Thịnh Lâm thở dài, "Ta rất thích hoa tươi. Trước đây ta từng ở một bước ngoặt, vừa là hoa tươi vừa là cỏ dại. Bình thường mà nói, tất nhiên ta sẽ chọn đi con đường hoa tươi, nhưng lúc đó linh cảm của ta chợt lóe, muốn tính toán tương lai. Tất nhiên tương lai ta sẽ đi con đường hoa tươi, vì vậy ta chọn đi con đường cỏ dại. Thế nhưng ngài có biết sau đó xảy ra chuyện gì không?"

Hứa Chỉ lạnh nhạt nói:

"Trong tính toán tương lai của Trụ Thần, ngươi nên đi con đường cỏ dại, bởi vì nó đã tính được khi ngươi ở ngã rẽ sẽ có suy nghĩ bất chợt nảy sinh như vậy."

Ánh mắt Thịnh Lâm sa sầm lại:

"Không hổ là Thần linh siêu cổ đại."

Nàng tiếp tục nói:

"Rất nhiều khi, ta bỗng nhiên nghĩ: Một giây sau ta sẽ còn làm như vậy hay không? Mà ta làm như vậy có phải là điều đã định chắc, liệu ta có chọn một cách khác? Thế nhưng ta lại nghĩ, có lẽ vào thời khắc vận mệnh nhất định, ta cũng sẽ nghĩ như thế?"

Hứa Chỉ ngẩn ra.

Vận mệnh...

Đúng là lực lượng khiến người kinh ngạc.

Hứa Chỉ nói:

"Tương lai không phải nhất định. Ngươi vẫn là ngươi, chỉ là bị tiên đoán trước mà thôi."

Thịnh Lâm trầm mặc một chút, biết đạo lý là vậy, nhưng vẫn không cách nào mở ra khúc mắc. Nàng tiếp tục nói:

"Quả thực, điều đó không phải là tuyệt đối. Ngoài tính toán ra cũng sẽ có biến số... Trước kia căn cứ vào tính toán tương lai, Đại Hoan Hỉ Đế sẽ không bị tập kích. Hắn sẽ thống trị mười hai thành trì, cưới hết phụ nữ trong thiên hạ, trực tiếp tiến hóa sớm Nhân tộc mới, mà không bị tập kích..."

Sau đó, Đại Hoan Hỉ Đế thống nhất toàn bộ quốc gia nhân loại, hắn sẽ đi thống trị toàn bộ Thú tộc, Thực tộc, đại thống nhất toàn bộ họ, nhét hết vào hậu cung, sinh sản đời sau hóa thành hình người."

Mặt mày Hứa Chỉ sa sầm.

Trụ Thần hình người này chơi một chiêu thực sự là quá tốt, nhưng rất đặc biệt...

Thịnh Lâm hít sâu:

"Chỉ là, Trụ Thần đoán sai rồi. Nó không ngờ Đại Hoan Hỉ Đế vừa đăng cơ thành lập mười hai thành trì không bao lâu đã bị ba vị Thần linh vừa thành Thần tập kích... Vốn trong tương lai được tính toán, Đại Hoan Hỉ Đế tất nhiên tiêu hủy kỹ thuật chế tạo không gian khác, không ai có thể thành Thần. Kết quả là, vẫn có người thành Thần."

Thịnh Lâm nhìn Thần linh siêu cổ đại:

"Đây chính là biến số ngoài tính toán."

Hứa Chỉ bất đắc dĩ.

Lúc đó hắn quả thực lén lút khuếch tán một ít kỹ thuật chế tạo không gian. Dù sao cũng không thể để nó bị lũng đoạn. Hắn không nghĩ nhiều, không biết đó là tương lai được báo trước trong toàn bộ chủng tộc.

Quả thực hắn chính là biến số to lớn nằm ngoài tính toán.

Hứa Chỉ mở miệng nói:

"Đại khái gọi là Thiên đạo năm mươi, thiên diễn bốn chín, nhân độn là một."

Nhân độn là một?

Thịnh Lâm nữ cả kinh, trong lòng khẽ chấn động, trợn mắt:

"Thoát khỏi ràng buộc Thiên đạo?"

Hứa Chỉ không để ý đến sự kinh ngạc của nàng, sờ cằm.

Vì thế, số mệnh không đứng ở bên hắn. Đại Hoan Hỉ Đế trọng thương chạy trốn... Sau đó, Trụ Thần chỉ có thể tiến hóa bản thân cho mạnh mẽ lên, sau đó mới xuất hiện nhân loại mới sinh cao ba mét. Đồng thời, nó mạnh mẽ tấn công hai tộc khác. Tuy nó rất mạnh, nhưng vẫn thất bại, bị ngăn cản.

Tất cả đã khớp với nhau.

Quả thực sau khi Đại Hoan Hỉ Đế chạy trốn đã xuất hiện biến hóa khủng bố.

Hứa Chỉ kinh ngạc vạn phần.

Tính toán ra tương lai, Đại dự ngôn thuật. Thế giới siêu phàm

cao cấp này thực sự là càng ngày càng thú vị.

Có lẽ, tai hại của ma hạch đã xuất hiện, là bị giới hạn trong một khuôn khổ.

Sinh linh không có ma hạch mới có thể nhảy ra khỏi tam giới, không ở trong ngũ hành, hình thành biến số lớn nhất trong thiên đại, không bị Thiên đạo tính toán.

"Căn cứ vào hình ảnh tương lai mà Trụ Thần truyền ta, chúng ta diệt vong không cần nghi ngờ! Đó cũng là tính toán của Trụ Thần hình người, đưa tất cả vào trong tính toán..." Thịnh Lâm cầu khẩn: "Mà ở trong tính toán của Trụ Thần vĩ đại của chúng ta, biến số duy nhất có thể sản sinh chỉ có ngài. Chúng ta đã bó tay hết cách!"

...

Hứa Chỉ vốn dĩ muốn tiến vào thế giới sa bàn khổng lồ mới này để tra xét, thực nghiệm, giống như là kiểm tra lúc Zombie mới bắt đầu bùng nổ vậy, dùng đài luyện kim, thuốc thử, xem xét đặc tính và tiềm lực sinh mệnh của bọn họ. Hơn nữa hắn còn muốn thăm dò xem những virus Zombie không biết này đã tiến hóa đến mức nào rồi.

Nhưng lại không ngờ tới, vừa tiến đến, còn chưa bắt đầu nghiên cứu, đã bị virus chủ động tìm tới.

Mọi thứ cũng quá ly kỳ rồi.

Dù mảnh thổ địa này có lớn, nhưng thế giới này đã bị vận mệnh chú định "Đại thế" bao phủ, theo dõi khắp nơi.

Hứa Chỉ ngồi ở trên tảng đá lớn, bên cạnh là Thịnh Lâm chi nữ, trong lòng có chút cảm khái vạn ngàn.

"Không thể tưởng được, virus sinh hóa năm đó đã hủy diệt

người Ishdar đã phát triển thành ba dạng virus, hóa thành Tam Trụ Thần. Hơn nữa, chúng còn bắt đầu liên hợp hoàn toàn trăm triệu CPU hạt nhân, thôi diễn vận mệnh tương lai, mở rộng chủng tộc, thậm chí có thể phân giải tối ưu cho tương lai.... Nó đã thay đổi, muốn dẫn đường cho tương lai thế giới hướng về phía suy nghĩ của mình sao?"

Hệ thống Ma hạch phát triển trở thành như vậy, cơ hồ là vận mệnh tự nhiên.

"Tương lai, thế giới.... có lẽ sẽ bắt đầu đề cập tới pháp tắc, không còn là căn cứ thuần túy vào lực lượng vật chất, năng lượng bùng nổ nữa mà là năng lực huyền diệu khó giải thích... Có lẽ, đây là cấp chín?"

Hứa Chỉ yên lặng suy tư, trầm ngâm một hồi lâu, hệ thống pháp tắc quá mức huyền học và thần bí.

"Cho dù là Thần linh cũng không thể chạy thoát khỏi sự tính toán ' vận mệnh ' của chúng nó! Trừ khi... cá thể sinh vật này đủ cường đại để đối kháng lại toàn bộ chủng quần chúng sinh thì mới có thể chống cự lại loại ' đại thế ', chạy thoát khỏi sự tính toán này."

Nhưng mà, lực lượng của một người có thể đối kháng lại chúng sinh sao?

Nếu như là lúc thế giới Hoang Cổ và thế giới Vu sư còn chưa phát triển trước đây thì quả thực có thể làm được. Một vị Thần có thể đối kháng lại lực lượng của muôn nghìn chúng sinh và phàm nhân.... Nhưng mà hiện tại, người người đều là cấp ba, cấp bốn, đây gần như là không có khả năng.

Ngươi có thể đánh bại từng người, nhưng chống lại lực lượng hội tụ từ chúng sinh thì sẽ không có phần thắng.

Hứa Chỉ ngồi ở trong rừng cây, nhìn về phía Thịnh Lâm, lập tức đã hiểu rõ sự mờ mịt của nàng.

Lúc này trong lòng Hứa Chỉ không khỏi quay cuồng:

Nếu lấy hiện tại nhìn đến tương lai của thế giới này thì chờ sau khi đại thống nhất sẽ xuất hiện cấp chín!

Có lẽ mình không cần phải can thiệp vào?

Chỉ cần chờ đợi nó xuất hiện?

Bởi vì không chỉ có ba Thần Trụ đang tìm mọi cách để kéo thế giới về hướng mà bọn họ muốn, đạt được thắng lợi trong trận chiến này, mà Hứa Chỉ cũng muốn tương lai của thế giới này có thể phát triển tốt hơn, cũng muốn thế giới này đi theo hướng mà mình muốn.

Nhưng mà chỉ trong chớp mắt, hắn lại bác bỏ.

Một chủng tộc có ý thức riêng hội tụ "Xu thế" của chúng sinh để đạt được cấp chín. Loại thần thức trên cấp chín ký sinh ở trên thân thể chúng sinh này có lực trói buộc quá lớn, cũng không phải là con đường tầm thường. Hắn cảm thấy đây cũng không được xem là hoàn mỹ, tốt nhất là cứ chờ đợi sinh vật cấp chín bình thường xuất hiện..

Thế giới thật sự rất thần kỳ.

Chương 604: Trận Chiến Vận Mệnh

“Vận mệnh quy định quỹ đạo của cuộc đời... Nhưng mà, vận mệnh rốt cuộc lại là cái gì? Còn phải xem bọn họ phát triển thế nào.” Hứa Chỉ ngửa đầu nhìn lại, hắn rất hứng thú đối với trận chiến tương lai của thế giới tuyệt đối này và vô cùng chờ mong.

Rất là thú vị đó.

Vận mệnh sao?

Đây là thứ nắm trong tay lực lượng khủng bố của vận mệnh?

Định trước quỹ đạo của thế giới, đã sắp tiến vào một tương lai mà Đại Hoan Hỉ đế tất sẽ thắng lợi sao?

....

....

Ầm ầm!

Trên bầu trời vô cùng tối tăm, nơi xa là đợt sóng khủng bố của chiến tranh và chém giết, máu thịt lẫn lộn với nhau, vỡ thành một màn sương máu mỏng lơ lửng khắp không trung. Thân thể của một vị Thần Thiên Đế ngã xuống, nổ tung ở giữa không trung.

Bọn họ vẫn chưa từng hạ phàm.

Đại Hoan Hỉ đế lấy một địch bảy, hắn nhìn thì cực kỳ cường thế, thậm chí đã đánh chết vài thân thể Thiên Đế tại thế gian, nhưng lúc này hắn cũng đã vết thương chồng chất, thế cục cực kỳ

bất lợi, thân thể trên thế gian của hắn cũng sắp tử vong.... Một khi tử vong, chỉ có thể buông chân thân xuống, chờ đợi hắn, tất nhiên chính là công kích từ bốn phương tám hướng!

"Đại Hoan Hỉ Đế, hôm nay ngươi nhất định phải chết!" Một đám Thần linh xung quanh lạnh lùng nói.

"Bạo quân vô đạo, tất phải chịu sự thảo phạt của chúng sinh." Sắc mặt của một số người mang theo hàn băng.

Đại Hoan Hỉ đế đứng ở giữa không trung, mặt không biểu tình quay đầu, nhìn đám Thần linh đang vây giết xung quanh, tàn nhẫn nhếch miệng cười,

"Sao ngươi biết ta vô đạo?"

"Sao ngươi biết ta bạo ngược?"

"Có lẽ, chính là do ta thuận theo đại thế thiên địa, không bàn mà hợp với vận số mà vận mệnh chú định, mới có thể đi đến hôm nay.....Dù sao, Thiên Đạo vô tình, coi chúng sinh như con kiến. Sự hy sinh của thời đại này cũng là vì một tương lai mới, nó nuôi dưỡng chúng ta, nó sáng tạo nên chúng ta, cũng có thể hủy diệt chúng ta..."

Hắn đi nhanh về phía trước, cả người nhiễm đầy máu nhưng nói năng vẫn khí phách.

"Ta sinh ra, thế gian vui mừng, thế giới vì ta mà vịnh xướng, vận mệnh vì ta mà hát vang, ý chí đó của ta là ý chí của thời đại, ta nói hắn chết thì sẽ không thể sống, ta nói ngày mai trời nắng thì sẽ không thể râm!"

Vẫn là lời nói năm đó.

"Các ngươi phản kháng ta, đó là đang chống lại vận mệnh!"

“Các ngươi phản kháng ta, đó là đang đi ngược lại tương lai!”

Hắn mở hai tay ra, cười to, gào rống lên, tràn đầy sự đắc ý của người chiến thắng trong cuộc sống, khuôn mặt phấn khởi đến vặn vẹo. Nhưng sự kích động trên mặt lại mang theo một tia yên lặng và tuyệt vọng mà ngay cả chính hắn cũng không ra.

“Các ngươi đang chống lại con nước lớn lịch sử, các ngươi nhất định sẽ thua!”

“Cho nên ta là vô địch!”

Đại Hoan Hỉ đế cười to, nhìn về các vị Thần ở bốn phía, máu tươi rơi ra từ cả người tan thành mảnh nhỏ, lạnh lùng nói: “Thuận theo thời đại, thuận theo tương lai, tại thế giới này, ta là vô địch! Ta đã đi vào quỹ đạo số mệnh, tiến vào điện phủ vận mệnh, số mệnh đã chú định ta sẽ đạt được thắng lợi, chúng sinh đều bị ta lâm hạnh! Thiên hạ... Đại thống nhất!”

Tích táp.

Hắn ngăn không được tiếng cười trầm thấp, tiếng cười càng ngày càng lớn.

Ha ha ha ha ha!

Sắc mặt xung quanh lập tức trở nên căng thẳng, nghe được lời nói cực đoan của hắn thì hoảng sợ, lớn tiếng quát lớn.

“Bạo quân vô đạo, cưỡng từ đoạt lí!”

“Tâm tính của người này đã vặn vẹo đến mức độ nhất định, cho rằng bản thân mình chính là con nước lớn của lịch sử, là trung tâm thế giới, kẻ vi phạm hắn đều phải chết!”

“Giết hắn!”

Thần linh xung quanh vừa giận vừa sợ.

“Ha hả.”

Đại Hoan Hỉ đế mở hai tay ra, bày ra tư thế không hề phòng bị.

“Ngay từ khi sinh ra, ta đã biết ta là vô địch. Tuy rằng ngoài ta ra còn có vô số người có thiên phú, bọn họ có trí tuệ khủng bố, lực lượng cường đại, tài năng hơn ta nhiều, nhưng ta vẫn biết trước ta là vô địch...”

“Tới! Thử giết chết ta xem!”

“Tới! Thử chiến thắng ta xem!”

Oanh ——

Uy áp xưa nay chưa từng có buông xuống từ trong hư không, phảng phất như có cái gì đó đang vỡ nát. Chân thân của các vị Thần gần đó đều cảm thấy rùng mình xưa nay chưa từng có, phảng phất như là có thứ gì đó khủng bố buông xuống, lạnh thấu xương tủy, như là Thần Ma cổ xưa nhất.

“Ra tay!”

“Thời khắc nó buông xuống kia, hẳn phải chết không thể nghi ngờ!”

Oanh!

Hư không bị xé toạc, từng đạo phương thức tuyệt sát tích tụ đã lâu lần lượt được đánh ra, dừng ở trên người vị Thần kia.

Thậm chí ước chừng còn có hơn hai mươi vị Thần Thú tộc, Thực tộc tránh ở chỗ tối đồng thời ra tay, lực lượng khủng bố đến không thể tưởng tượng, thậm chí non nửa không trung của đại địa Dung Nham khổng lồ đều bùng lên ánh sáng trắng chói.

Sau khi ánh sáng trắng qua đi, một giọng nói yếu ớt truyền

đến,

“Các ngươi đánh xong chưa?”

Một vị Thần linh vĩ ngạn lộ ra vẻ dữ tợn. Hắn nhìn về phía Thần Thực tộc và Thú tộc xung quanh, vẻ mặt những vị Thần đó lộ ra vẻ không thể tưởng tượng được, đành giương lên gương mặt tươi cười vặn vẹo mà đắc ý, “Không nghĩ tới, ta còn chưa đi tìm các ngươi mà các ngươi đã tới tìm ta.”

“Ha ha... Ta không giết nữ nhân ở đây, còn lại đều đi tìm chết cho ta!!! Mảnh thế giới này... về sau toàn bộ nữ tử đều sẽ là Vương phi của ta! Bất kể là Thực tộc hay là Thú tộc!!!” Đại Hoan Hỉ đế ở giữa không trung điên cuồng cười ha hả, trên mặt tràn ngập vẻ phấn khởi và kích động, lại không phát hiện ra mình sớm đã rơi lệ đầy mặt.

....

....

Diễn đàn trò chơi《 Bào Tử Tiến Hóa 》.

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Thế cục thay đổi trong nháy mắt, căn bản không kịp nói chuyện.

Hạ Nghê Minh ở phía xa lộ ra vẻ vô cùng ngưng trọng, nháy mắt lại mừng rỡ như điên, siết chặt nắm tay, “Có thể thắng! Chúng ta có thể thắng! Không nghĩ tới, nội loạn của Nhân tộc mà Thần linh Thực tộc, Thú tộc cũng ra tay giúp đỡ đối phó với Đại Hoan Hỉ Đế!”

Hắn cũng không biết ý nghĩa phía sau việc này là gì, hắn chỉ biết nội loạn Nhân tộc, một tên bạo quân khiến cho toàn bộ chủng tộc loài người bất bình, đây là một thời đại hắc ám.

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Cư dân mạng bên ngoài cũng cảm thấy rất là vui mừng.

Không cần chữ viết, bọn họ sớm đã hình thành thói quen nhìn hình nói chuyện.

“Ngọa tào, nhiều Thần linh ẩn giấu như vậy! Không hổ là đại thế giới cấp cao.”

“Kế hoạch không theo kịp biến hóa, Đại Hoan Hỉ Đế đối địch với chúng sinh, cho dù hắn là Trung Vị Thần thì cũng hẳn là phải chết không thể nghi ngờ!”

Mọi người rất vui mừng.

Bọn họ đều cảm thấy vị Thần nón xanh này tàn bạo vô đạo, đi ngược lại ý muốn của người dân, lúc này hẳn phải chết.

Nhưng mà, ảnh chụp tiếp theo thật sự đã khiến mọi người không thể tin nổi. Bởi vì Đại Hoan Hỉ đế bị vây công bên trong lại không động đậy chút nào, cứ như thể hắn đang lẳng lặng đứng trong hư không, lẳng lặng nhìn năng lượng công kích xẹt qua mình.

Toàn bộ cư dân mạng giật mình một cái, loại hình ảnh này đúng là không thể tưởng tượng nổi.

“Đại Boss này, vậy mà... lông tóc lại không tổn hao chút gì!?”

Chương 605: Cấp Chín: Thế giới

Dưới ánh mắt sợ hãi của vô số cư dân mạng, thân ảnh của Đại Hoan Hỉ Đế phảng phất một khối pha lê trong suốt khảm trong không gian, mang đến cảm giác ngăn cách, công kích của các vị Thần từ bốn phương tám hướng dường như không có chút phản ứng nào.

Hiện trường là một mảnh tĩnh mịch.

“Đây là cái gì thế!?”

“Trời ạ! Tránh ở trong hư không, đây là đạo thuật có liên quan đến pháp tắc không gian sao?”

“Đây là có chuyện gì? Lần này cư dân mạng chúng ta đúng là quá khó khăn mà! Không có một Boss nào là đơn giản, không hổ là trò chơi khó nhằn! Đây là tiết tấu một người treo tam tộc lên mà đánh sao?”

...

Mọi người lập tức giật mình khi nhìn số lượng lớn ảnh chụp được phát ra. Đây quả thực cũng quá khoa trương rồi, bất kỳ thế giới nào trước đây cũng không có cảnh tượng chiến đấu quỷ dị như vậy.

“Nhường một chút, thay đổi người, để cho nhóm cố vấn của cộng đồng Vu sư chúng ta login đi!”

Lúc này, một đám tự xưng tổ chức quân sư cộng đồng Vu sư trực tiếp login trong cộng đồng Vu sư, còn những người khác thì

logout.

Đây là một tổ chức tự phát.

Bọn họ là trong 3000 server, chọn ra người ưu tú nhất của mỗi một server làm tham mưu.

Cộng đồng Vu sư hiện tại có vô số tổ chức và xã đoàn, cái gì cũng có, nào là "Hội nghiên cứu mỹ nữ chư thiên vạn giới" "Tổ chức bảo vệ môi trường và phân loại rác của chư thiên vạn giới" "Học viện nghiên cứu cẩu độc thân của dân bản xứ chư thiên vạn giới".

Những xã đoàn này thoạt nhìn thì vô cùng to lớn, là một đám tổ chức chư thiên cực kỳ cao cấp, nhưng rất nhiều người trong số đó chỉ có vẻ hào nhoáng bên ngoài, rất ít khi làm chính sự. Bọn họ hoạt động giống như là một xã đoàn đại học vậy, trên cơ bản đều chỉ là nói chuyện phiếm đánh rắm, cắn hạt dưa thổi nước.

Xã đoàn cố vấn là một trong những xã đoàn trung tâm.

Dù sao tốc độ chảy bên trong cũng chảy quá nhanh, bọn họ thậm chí tiến vào cộng đồng Vu sư mới có thể theo kịp, rốt cuộc chênh lệch giữa tốc độ chảy của nó với cộng đồng Vu sư cũng không tính là quá lớn.

1:100

Nói cách khác, bên này qua đi một giây thì bên kia đã qua một trăm giây, khoảng chừng phút, chỉ cần là kiến nghị ở phía sau là có thể đuổi kịp một cách hoàn mỹ, thậm chí là vừa lúc.

Xem loại tình huống này, nhóm cố vấn bắt đầu hoạt động.

Lúc này rất nhiều người đang suy đoán một cách nghiêm túc:

"Hình như Đại Hoan Hỉ đế có một loại tuyệt học đặc thù, có

thể miễn nhiễm với các công kích của Thần linh cảnh giới thấp? Nói cách khác, quần ẩu là vô dụng?"

"Người này treo rồi!"

"Huynh đệ, ngươi làm thế nào để trà trộn vào đám người có chỉ số thông minh cao chúng ta vậy, nhanh ra bên ngoài đi. Tốc độ dòng chảy bên ngoài vừa vặn cho ngươi ăn dưa náo nhiệt cùng với cư dân mạng! (móc mũi)"

"Kia chẳng phải là Thi Kiếm Tiên còn chưa ra tay đánh lén, cũng đã trực tiếp lạnh sao?"

"Cái rắm! Ta cảm thấy được sức bật trong nháy mắt, Đỗ Tuyết nhất định có thể đâm thủng không gian phòng ngự của hắn, nhưng trăm phần trăm sẽ giết không chết, bởi vì không có công kích hỗ trợ kiềm chế từ các vị Thần khác tạo thành thương tổn và uy hiếp đối với hắn! Trực tiếp ra tay, không phải là đánh lén!"

Da đầu mọi người đều đã tê dại, đây là chưa xuất sư đã chết trước.

Khó được một lần xã đoàn hoạt động, nhóm cố vấn chúng ta lại không giúp đỡ được gì, vậy chẳng phải là quá mất mặt sao?

Nhưng mà giây tiếp theo, bỗng nhiên có một nữ sinh tinh mắt thấy được một cái bóng siêu nhỏ nào đó trong góc. Nàng trực tiếp dùng phần mềm bức vẽ giấy dán tường tinh xảo cao pixel không ngừng phóng đại.

Nàng bỗng nhiên kêu to,

"Ngọa tào, đó là Thần linh siêu cổ đại, còn có một nữ tử Thực tộc, là NPC mạnh nhất, đi ôm đùi nhanh lên! Bái sư học nghệ!"

.....

....

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Hạ Nghê Minh không ngừng chụp hình, hắn cũng tránh ở chỗ tối để quan sát tình thế khủng bố kia.

Dù sao kể từ khi phiên bản được cập nhật thì đã không cần rời khỏi thế giới, đi ra bên ngoài để phát hình ảnh, trực tiếp chụp hình là được, nó sẽ dựa theo cài đặt trước đó của mình để chuyển đến một bài đăng cụ thể.

Ảnh chụp màn hình,

“Tình thế quá khủng bố, Đại Hoan Hỉ Đế che giấu quá sâu, chúng ta sắp xong đời!”

Đinh!

Hắn nhận được tin tức nhắc nhở từ bên ngoài.

Đây là chức năng của mấy phiên bản trước đó, dù sao nếu bên ngoài hiện thực xảy ra chuyện khẩn cấp ngoài ý muốn nào đó thì cũng nên lập tức thông báo cho mình.

“Bên ngoài đang tìm ta..... Hắn là nhóm cố vấn và những vị đại lão kia, dù sao ta cũng đã chặn hết tin nhắn từ bên ngoài.” Hắn làm một nhân vật phong vân, đương nhiên là phải chặn các ứng dụng bạn bè bên ngoài.

Đối với sự giúp đỡ nhiệt tình của nhóm cố vấn và những sa điêu này, Hạ Nghê Minh thật ra cũng không biết nói gì, hắn cảm thấy bọn họ cũng giống như đám cư dân mạng sa điêu khác, muốn tham gia vào trò chơi trực tuyến...

Trước mắt còn chưa trợ giúp được cái gì.

Những người có thể có trợ giúp chỉ có đám đại lão Tốc Độ Xe Akina, nhưng mà những vị đại lão kia đều rất bận, không thường đi ra, chỉ có Manh Muội là có tương đối nhiều thời gian.

Hiện tại hắn đang quan sát trận chiến trong sự nôn nóng, bọn họ chẳng lẽ đã nghĩ ra biện pháp gì sao?

"Ồ?"

Hạ Nghê Minh cũng không cần phải logout, có thể trực tiếp click mở tin nhắn. Hắn lập tức cả kinh, đôi mắt sáng như tuyết, lần này bọn họ đã lập công lớn!

Hắn gọi Đỗ Tuyết đang ẩn nấp ở bên cạnh, trong lòng mừng như điên!

"Thần linh siêu cổ đại, đó là những tồn tại cổ xưa nhất của thời đại thượng cổ, là NPC mạnh nhất, Levis, Caroline, Sakura Đại Đế... đều có quan hệ với hắn. Có lẽ, chúng ta có thể nhờ hắn ra tay!"

...

Bầu trời sương mù tối tăm đột nhiên trở nên sáng rọi.

Oanh!

Lực lượng của hai mươi vị Thần bùng nổ, năng lượng khủng bố nháy mắt hội tụ thành một mảnh ánh sáng trắng thật lớn, phảng phất đám mây hình nấm từ vụ nổ hạt nhân vậy.

Hình ảnh chấn động lại vô thanh vô tức, sau khi ánh sáng tiêu tán thì vùng đất đai gần đó, núi non, cây xanh, con sông đều biến thành một mảnh đất hoang tĩnh mịch màu đỏ tươi. Thế giới giống như đã bị xới lên một lần trên phạm vi to lớn, mắt thường của phàm nhân căn bản là nhìn không tới điểm cuối.

“Lực lượng khủng như vậy sao có thể né tránh được?”

Nơi xa, đôi mắt của Hứa Chỉ hơi nhíu lại, thị lực cực xa. Hắn cũng giống như những Thiên Đế vây xem kia, không có tới gần trung tâm trận chiến khủng bố kia, nếu bị ảnh hưởng từ cuộc chiến của các vị Thần thì không biết sẽ chết thế nào đâu.

Hắn hiện tại mới cảnh giới Thiên Đế, cũng chỉ tới bên cạnh ăn dưa, xem náo nhiệt.

Chiến tranh quy mô lớn giữa các vị Thần lần đầu tiên xuất hiện trong thế giới sa bàn.

Hắn bỗng nhiên cảm nhận được được trên người Đại Hoan Hỉ Đế có một loại lực lượng độc đáo, vẻ mặt khẽ động, mở miệng nói: “Chẳng lẽ...”

“Ngài đoán không có sai.”

Bên cạnh, truyền đến giọng nói của Thịnh Lâm.

Hứa Chỉ nhìn về phía Thịnh Lâm, ta còn chưa đoán, ngươi đã nói ta đoán không sai.

Thịnh Lâm nhìn về trận chém giết khủng bố phía xa, nỉ non: “Đại Hoan Hỉ Đế là người của vận mệnh, hắn hội tụ khí vận vô tận, rõ ràng mới chỉ là Trung Vị Thần mà đã bắt đầu nhìn thấy pháp tắc ‘ thế giới ’ của cấp chín.”

“Cấp chín thế giới...” Hứa Chỉ hỏi.

“Đúng vậy, cảnh giới của Ba Trụ Thần là... thế giới, không biết nền văn minh siêu cổ đại gọi cảnh giới này là gì”. Thịnh Lâm vô cùng kính nể nhìn về phía Thần linh siêu cổ đại.

Chương 606: Chạm Tới

Thần linh siêu cổ đại sao có thể không biết?

Chỉ sợ sớm đã nhìn ra, dù sao nhân vật khủng bố như thế chỉ có thể là tồn tại khủng bố cấp chín!

Hắn chỉ đứng bên cạnh, không có bất kỳ uy thế gì, hòa nhã như trong truyền thuyết, hắn như tắm mình trong gió xuân, chỉ vậy thôi cũng đủ để lòng mình run rẩy, lòng bàn tay đổ mồ hôi, cả người vô cùng mất tự nhiên. Áp lực tâm lý mà hắn mang đến thật sự quá lớn.

Dù sao Sakura Đại Đế thần thánh khủng bố tới cực điểm, trấn áp năm đó, đến ngay cả ba Trụ Thần cũng không thể quật khởi, lại vô thanh vô tức chết ở trong tay vị tồn tại cổ xưa này.

Thịnh Lâm nhìn về phía nơi xa, thấp giọng nói: “Hắn đã bước đầu mượn dùng lượng tính toán khổng lồ của vận mệnh, bắt đầu đem bản thân hóa thành thế giới... Khống chế 10 tỷ tế bào trên người một cách hoàn mỹ, lực khống chế mỗi một chỗ đều là cấp lượng tử!”

Hứa Chỉ yên lặng nghe, đôi mắt hơi nhíu lại.

Ba Trụ Thần đã suy diễn ra tính chất của con đường cấp chín?

Hơn nữa, còn gọi là —— Thế giới?

...

Cấp chín thế giới, không phải chỉ là sáng lập nên một thế giới, mà hắn là đem một sinh mệnh hoàn chỉnh so sánh với một thế giới.

Hứa Chỉ biết rõ đối với những tồn tại như bọn họ muốn suy đoán ra cảnh giới cấp chín tiếp theo cũng không khó.

Bởi vì lúc này, theo một ý nghĩa nào đó mà nói thì ba Trụ Thần đã là Cao Vị Thần linh, chỉ còn cách cánh cửa kia một bước.

Thậm chí đám người Elmin, Phượng Hoàng, Đế Kỳ chỉ sợ cũng đã sớm đoán được phương hướng áp súc của lần năng lượng tiếp theo. Dù sao trước đây bọn họ cũng đã suy đoán ra cảnh giới Thần linh cấp tám từ rất sớm, khó khăn gặp phải không phải là làm thế nào để thành Thần.... Mà là làm thế nào để thu thập năng lượng khổng lồ kia.

Dù sao bản chất cũng được tăng lên theo cảnh giới sinh mệnh —— là năng lượng không ngừng áp súc.

Thiên Đế cấp bảy đến Thần linh cấp tám là như thế, đến cấp chín tất nhiên cũng là như thế.

Một người bình quân có 10 tỷ tế bào, tỉ mỉ khống chế một cách hoàn mỹ, mỗi một tế bào là một đơn vị cơ sở, đều hóa thành không gian trữ vật chứa đựng năng lượng, đây là cấp chín?

Một người chính là một cái thế giới?

Khống chế hoàn mỹ 10 tỷ tế bào tạo thành?

Thoạt nhìn rất đơn giản, trên thực tế lại vô cùng khủng bố, yêu cầu năng lượng "Phân thần" cực lớn.

Đây có lẽ chính là nhỏ máu trọng sinh.

Một cái tế bào có ẩn chứa năng lượng và huyết mạch khổng lồ. Một giọt thần huyết đủ để trấn chết một vị Thiên Đế, thậm chí tích lũy theo năm tháng thì máu tươi còn có khả năng sẽ ra đời trí tuệ, sinh ra một chủng tộc mang dòng máu của mình?

Sinh mệnh đến trình độ này thì đã không còn hình thức sinh sản truyền thống nữa. Chúng nó đã đi vào lĩnh vực sinh sản vô tính, chúng nó chỉ cần nhỏ một giọt máu tươi thôi là đã có khả năng sinh con nối dõi.

Thậm chí khi xâm lấn thế giới cấp thấp, vị tồn tại "Thế giới" cấp chín này buông xuống, chỉ cần một giọt máu tươi là sẽ ra đời con cháu mang dòng máu của mình, chúng nó sẽ không ngừng sinh sản, biến thành quân đội. Như vậy là có thể thống trị toàn bộ thế giới.

Đây... Mới là cấp chín!

Một người chính là một cái thế giới, có lẽ mỗi một tồn tại cấp chín siêu phàm đều có thể đi ngang một mảnh vũ trụ, khai tông lập phái, con nối dõi có thể lên đến mấy tỷ, lấy đó làm đệ tử tông phái, sau đó chọn lựa người có thiên tư trác tuyệt, đào tạo thành Thần rồi giao lại trọng trách.

Lúc này, bức màn về cảnh giới cấp chín thần bí kia đang dần được hé lộ.

Hứa Chỉ hít sâu, "Quả thực là khoa trương! Thần linh cấp tám trước đây cùng lắm cũng cũng chỉ là phóng đại Thiên Đế lên, lực lượng cường đại hơn vô số lần, nhưng như cũ vẫn phải dựa vào lực lượng bùng nổ mà tồn tại, mà sinh mệnh cấp chín đã bắt đầu đề cập đến pháp tắc...."

"Có lẽ, lúc trước Medusa, Elmin cũng sớm đã suy đoán ra cảnh giới và tính khả thi của nó... Nếu không thì trong thư cũng sẽ không suy đoán, Bách Hiểu Sinh là sinh linh ra đời từ máu thi thể của Hermes sau khi tử vong...."

Hứa Chỉ lúc này mới nhận ra cuộc đối thoại giữa Medusa và Elmin trước đây, khó trách các nàng lúc ấy lại bổ não như thế!

Càng về sau cảnh giới sẽ càng đáng sợ, càng là cách biệt trời đất, càng không có khả năng vượt cấp mà chiến.

Một nền văn minh có được Thần cấp tám đã có thể là một trụ cột tồn tại vững vàng trong vũ trụ. Mà cấp chín chính là cường giả đứng đầu vô cùng hiếm thấy, thậm chí trong vũ trụ rộng lớn, có thể ra đời một nền văn minh có cấp chín đã là cực kỳ cao cấp.

Hứa Chỉ nhìn về Đại Hoan Hỉ đế phía xa,

“Cho dù là có sự giúp đỡ của vận thế thì hắn cũng không có khả năng khống chế hết toàn bộ 10 tỷ tế bào trên thân thể, cùng lắm cũng chỉ có thể khống chế hai ba mươi trăm triệu tế bào.... Nhưng ngay cả như vậy, thi triển đạo pháp cũng đã liên quan đến ‘ hiện tượng pháp tắc ’, tinh tế đến từng hạt năng lượng.... Đại Hoan Hỉ Đế hẳn là đã nghiên cứu được kỹ thuật chế tạo không gian của người Ishdar, nghiên cứu nên pháp thuật không gian, lợi dụng năng lực lượng tử để thao túng, sau đó trốn vào trong hư không đặc thù.”

Cấp chín là thao túng lĩnh vực nhỏ một cách hoàn mỹ.

Ánh mắt của Thịnh Lâm ngẩn ra, “Không hổ là Thần linh siêu cổ đại, đúng là như thế.... Trên thực tế, đây không phải là cảnh giới mà Trung Vị Thần có thể đến được. Hắn có được lực lượng tính toán khủng bố như thế là bởi vì toàn bộ vận khí đều hội tụ ở trên người hắn, giúp hắn tính toán.”

Hứa Chỉ gật đầu.

Cấp chín dường như đã có chút rõ ràng...

Năng lượng áp súc muốn càng khủng bố thì càng cần tinh thần lực tính toán khủng bố, khống chế hoàn mỹ để “Trấn áp” năng lượng đó, phòng ngừa bạo tẩu.

“Nói cách khác, toán học không tốt, đầu óc không vượt qua

được máy tính siêu cấp là không thể đột phá cấp chín." Sắc mặt Hứa Chỉ trở nên cổ quái, "Cảnh giới lúc trước cũng là như thế, mỗi một cường giả tất nhiên đều phải học sâu hiểu rộng, tri thức uyên bác, lúc này lại yêu cầu thêm năng lực tính toán khủng bố."

Ầm vang!

Nơi xa vẫn đang đánh nhau, hai mươi vị Thần cũng không thể tạo thành thương tổn đối với Đại Hoan Hỉ Đế, chỉ có thể đau khổ ngăn cản Đại Hoan Hỉ Đế tiến công, cực kỳ chật vật, bại vong là chuyện sớm muộn.

Đột nhiên, có một nữ tử nắm một cái khí cầu màu trắng, chậm rãi đi tới, "Bái kiến hai vị đại nhân."

Sắc mặt Đỗ Tuyết cung kính, thậm chí có chút hoảng sợ.

Nàng rõ ràng cảm ứng được chân thân giấu trong hư không của nữ tử Thực tộc này vậy mà lại là một Trung Vị Thần.

Ngoài Đại Hoan Hỉ Đế ra thì thế giới này vậy mà còn có sinh linh đến Trung Vị Thần!

Đây là một tin tức khủng bố.

Đỗ Tuyết hơi cúi xuống, mừng rỡ như điên, hơn mười mấy vị Thần cũng không thể che giấu được sự vui mừng. Đại Hoan Hỉ Đế có át chủ bài ngoài dự đoán, như vậy nếu có thêm một vị Thần cùng cảnh giới tới giúp, vậy chẳng phải là tất thắng sao?

Đôi mắt nàng sáng như tuyết, còn cung kính nói: "Chúng ta có thể xin Thần linh siêu cổ đại cùng với vị tồn tại cường đại này ra tay giúp chúng ta đánh bại Đại Hoan Hỉ Đế được không."

Cá Khí Cầu đang giả làm một khí cầu như thật.

Hứa Chỉ cười như không cười liếc mắt nhìn Cá Khí Cầu một

cái.

Da đầu Hạ Nghê Minh lập tức tê dại, loại tồn tại cổ xưa này không phải là đã nhìn thấu gương mặt thật của hắn chữ?

Chương 607: Tuyến Thế Giới Kiềm Chế

Thịnh Lâm nhìn về phía hai người, sắc mặt bình tĩnh. Nhân tộc hẳn là còn có Thần linh đang che giấu, Trụ Thần của mình còn không có cảm ứng được, bởi vì đó không phải là Thần Thực tộc.

Nhưng tất nhiên sẽ bị Trụ Thần con người cảm ứng được, mà vị Thần này cũng không phải biến số.

Thế giới này, sinh linh có được ma hạch đều sẽ không ở ngoài biến số của tính toán.

Hứa Chỉ chỉ cười cười, không để ý đến bọn họ, mà là quay đầu nhìn về phía Thịnh Lâm chi nữ, "Hai mươi vị Thần kia cũng sắp tử vong, bọn họ không thể công kích đến Đại Hoan Hỉ Đế, mà Đại Hoan Hỉ Đế lại có thể công kích bọn họ, ngươi không ra tay sao?"

Thịnh Lâm hít sâu một hơi, "Đây là vận mệnh, căn cứ vào tương lai mà Trụ Thần tính toán thì chúng ta đã hoàn toàn bước vào tuyến thế giới này, Đại Hoan Hỉ Đế nhất định sẽ thắng.... Hai tộc chúng ta dù có điên cuồng thế nào cũng sẽ bị đánh bại, Đại Hoan Hỉ Đế sẽ đạt được đại thống nhất."

Trụ Thần?

Tuyến thế giới!?

Tương lai đã được vận mệnh chú định?

Hạ Nghê Minh tránh ở bên cạnh, sắc mặt run lên.

Những từ ngữ và khái niệm khủng bố này đã đánh sâu vào

trong đầu hắn. Đây quả thực là khiến người người khiếp sợ.

“Ở trong mắt mắt ngươi, đi hay không đi đều đã giống nhau sao?” Hứa Chỉ nhìn Thịnh Lâm, hắn lạnh nhát hỏi, “Vậy ngươi trơ mắt nhìn bọn họ chết đi, sau đó, Đại Hoan Hỉ Đế lại giết chết ngươi, mà ngươi sẽ không phản kháng?”

“Phản kháng có ích sao?”

Thịnh Lâm chi nữ bình tĩnh nói: “Vận mệnh đã chú định thì dù có làm gì cũng đều là con đường chết, đối phương đều có thể đáp trả. Trước khi nó bắt đầu thì kết cục đã được định sẵn.... Vô luận là ta lựa chọn tham gia chém giết, hay là ta không đi chém giết thì kết cục cuối cùng đều sẽ không thay đổi, quá trình có lẽ sẽ có chút khác, nhưng tuyến thế giới sẽ kiềm chế, kiềm chế một tiết điểm cuối cùng.

Cho dù là đại thế thiên địa sửa đi những chi tiết nhỏ nhưng đại thế sẽ không đổi.”

Tuyến thế giới kiềm chế?

Hứa Chỉ nghe thấy từ này, cảm thấy rất có ý tứ.

Thật ra cũng có thể lý giải, virus đại thống nhất hình người đã tính toán hết thảy, nó đã đánh chết hai tộc hoàn toàn chỉ bằng một nhát và không cho cơ hội trở lại. Đại Hoan Hỉ đế đã mạnh đến mức có thể áp chế toàn bộ bọn họ, mặc kệ bọn họ giãy giụa thế nào cũng đều vô dụng...

Cho nên, nàng mới muốn tìm biến số duy nhất đến giúp đỡ, đó là Thần linh siêu cổ đại.

Hạ Nghê Minh đang run rẩy, da đầu đều tê mỏi.

“????”

Trời ạ!

Tuyến thế giới kiềm chế!

Đại thế thiên địa có thể sửa đi những chi tiết nhỏ, nhưng đại thế sẽ không đổi!

Hắn vội vàng lặng lẽ viết một vài nét chữ ở trên khí cầu, ghi lại tình huống hiện tại.

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Hắn âm thầm chụp lại màn hình có chữ viết này phát ra, hơn nữa còn lén chụp hình của Thần linh siêu cổ đại và Thịnh Lâm.

Internet bên ngoài lập tức sôi trào, giữa cuộc đối thoại của Thần linh siêu cổ đại thì chân tướng khủng bố của thế giới đang dần được tiết lộ.

...

Viết ra những điều ngươi muốn trao đổi sau đó chụp ảnh màn hình rồi gửi ra thế giới bên ngoài, cách này có thể bỏ qua công đoạn logout rồi đăng nhập vào diễn đàn, nó tiết kiệm rất nhiều thời gian. Đây là diệu kế mà những người chơi nghĩ ra.

Thế nhưng lúc này, nhìn những bức ảnh chụp màn hình giao lưu với siêu thần linh cổ đại có phụ đề, họa phong xoay chuyển quá nhanh khiến cho rất nhiều cư dân mạng vội vàng không kịp chuẩn bị.

Tuyến thế giới? Tương lai? Trong tối tăm đã định sẵn? Những từ ngữ này đối với mọi người mà nói vẫn còn quá mức hư ảo, thậm chí không thể tưởng tượng nổi, bởi vì nó liên quan đến cấp độ luật nhân quả huyền diệu khó giải thích bên trong truyền

thuyết. Đây cũng không phải là thế giới siêu phàm, quả thực là đa nguyên vũ trụ cao cấp.

“Con mẹ nó!”

“Thật sao?...”

“Tuyến thế giới đã bắt đầu đóng cửa...”

Rất nhiều dân mạng nhìn thấy cảnh tượng này, đã ngừng ăn dưa uống trà trước máy vi tính. Tất cả đều kinh ngạc đến ngây người.

Không phải khả năng tiếp nhận của chúng ta thấp, mà là họa phong thay đổi quá đột ngột.

Trước đó là khoa học viễn tưởng và tử địa tận thế, hiện tại đã hóa thành vũ trụ song song và đa nguyên vũ trụ khủng bố với các thế giới tuyến hội tụ?

Đa nguyên vũ trụ của Marvel người ta có thời không song song, hơi một tí các ngôi sao nổ tung, một cái búng tay hủy diệt thế giới, cũng không hề khoa trương như ngươi! Đó là người ta tưởng tượng, hư cấu như thật, mà nhà ngươi thì lại tồn tại rất chân thực, vẫn hoàn chỉnh vô cùng chân thực và tối ưu đến từng chi tiết.

“Thế giới giới siêu phàm cao cấp đa nguyên vũ trụ!”

“Nhóm lập kế hoạch trò chơi quá trâu, làm ta quỳ rồi!”

“What the f*ck!?”

“Các huynh đệ bên kia còn chưa đoạt xong danh ngạch sao? Mau ra đây nhìn Thượng Đế này!”

Lập tức, những người chơi vừa mới đoạt xong danh ngạch ở bên kia, đã bị bạn bè gọi tới đây, đám đông nhanh chóng trở nên

vô cùng náo nhiệt. Mặt khác, một số phương tiện truyền thông tin tức game nhạy bén cũng nhanh chóng bắt đầu phát sóng, tuyên bố đây là nội dung cốt truyện lớn của thế giới trò chơi.

Một người dẫn chương trình trò chơi nhạy bén đã nhanh chóng bắt đầu mở ra livestream trực tiếp, tiến hành giảng giải và phân tích nội dung cốt truyện. Một nam một nữ ngồi ngay ngắn ở trước màn hình trò chuyện:

"Với tư cách là người chơi có chút danh khí ở trên diễn đàn trò chơi 'Bào tử tiến hóa', là một nhà phân tích nội dung cốt truyện, ngài thấy thế nào?"

Một người dẫn chương trình nữ mặc áo lụa đen hỏi.

"Không thể nghi ngờ gì nữa, trong những ngày gần đây, trò chơi vượt thời đại 'Bào tử tiến hóa' này đã có sự đột phá về nội dung cốt truyện!"

Người đàn ông từ tốn nói chuyện. Trong số những người chơi bình thường, hắn thật sự có chút nổi tiếng,

"Ngay từ đầu, ta tưởng rằng là Manh Muội và Lôi Đế bên kia bạo phát trước, không ngờ rằng bên này lại đột ngột đến như vậy."

"Dựa theo lời đối thoại giữa Thần linh siêu cổ đại và vị Thần Thực tộc, Đại Hoan Hỉ Đế cũng không chỉ đơn thuần là bạo quân Nhân tộc đơn giản như vậy. Phía sau lưng hắn, có một cái bàn tay lớn đang thúc đẩy, Đại Hoan Hỉ Đế dường như chỉ là một khôi lỗi!"

"Từng tôn tồn tại vĩ đại ở sau lưng điều khiển tuyến thế giới của cái vũ trụ này, đang thúc đẩy tương lai, tiến về vũ trụ song song mà bọn họ mong ước... Những người như Đại Hoan Hỉ Đế chẳng qua là quân cờ của vận mệnh."

Hắn nói rằng.

Người nữ dẫn chương trình lập tức ra vẻ vô cùng ngạc nhiên,

“Đây không phải là đa nguyên vũ trụ, thế giới song song sao? Điều này thật không thể tin được!”

“Đa nguyên vũ trụ cao cấp và siêu phàm, điều đó là tất nhiên!”

Tiếp theo, hai người đối đáp rất ăn ý, cuối cùng đặt xuống một kết cục,

“Như vậy, Đại Hoan Hỉ Đế có chắc thắng không? Cá Khí Cầu, Đỗ Tuyết... Đông đảo các vị Thần ở bên trong đa nguyên vũ trụ siêu phàm này, sẽ thúc đẩy tuyến thế giới đi đến đâu, chúng ta hãy cùng chờ xem!”

“Không hề nghi ngờ, đây là một vũ trụ cao cấp khủng bố và đáng kinh ngạc, đã làm cho chúng ta không kịp trở tay!”

Chương 608: Vận Mệnh Vô Địch

Lập tức, toàn bộ mạng Internet cũng bắt đầu lo lắng và vô cùng khẩn trương. Ý tứ là ở trên thế giới tuyến, Đại Hoan Hỉ Đế đã được vận mệnh chú định chiến thắng rồi?

Làm thế nào để làm được điều này?

Nhất định phải chiến thắng!

Bọn họ bắt đầu vội vã cuống cuồng, lo lắng cho Đỗ Tuyết và Cá Khí Cầu ở bên trong, thậm chí cũng lo lắng và đồng cảm với đám thổ dân ở bên trong.

...

Dưới bầu trời u ám.

Hứa Chỉ ngồi yên lặng trên một tảng đá lớn, bên cạnh là Thịnh Lâm, xa hơn nữa là một mảnh Đỗ Tuyết kéo lấy Cá khí cầu, cung cung kính kính đứng ở bên cạnh, mím môi khó hiểu.

Đỗ Tuyết không biết thế giới tuyến là gì, sự ràng buộc trong đó, cách nói vận mệnh chú định này mang đến lực trùng kích quá lớn rồi...

Nhưng mà nàng không hiểu rõ tại sao mình phải từ bỏ, vị Trung Vị Thần này còn chưa bắt đầu chiến đấu, đã cảm thấy bên phía mình nhất định phải thua. Đỗ Tuyết không nhịn được mở miệng hỏi:

“Vì sao không đi thử một lần?”

Thịnh Lâm vẫn bình tĩnh,

“Ta đã cố gắng thử rồi, chiến đấu nhất định sẽ thua, mà việc tìm kiếm Thần linh siêu cổ đại mới là hy vọng duy nhất. Cho nên, ta tới đây... Khẩn cầu vị tồn tại cổ đại này từ chối đại thống nhất!”

Đỗ Tuyết mím môi, vừa định nói gì đó.

Bên trong bầu trời, chợt bộc phát ra một đạo tia sáng khủng bố, là khí tức của một tôn Trung Vị Thần khủng bố, mang theo chiến ý cuồn cuộn ngất trời.

“Đúng thế, lại một tôn Trung Vị Thần?”

Đỗ Tuyết đột nhiên xoay đầu.

“Là Subaru!”

Thịnh Lâm xoay đầu nhìn lại, Thực tộc hay Nhân tộc đều có chủ giác thời đại của chính mình, Thú Nhân tộc cũng không ngoại lệ, bọn họ cũng có một vị.

Về lý thuyết, bọn họ đều là tồn tại vô địch trong chủng tộc của mình, quá trình trưởng thành đầy kỳ tích, nắm giữ lực lượng tối thượng —— Vận mệnh.

“Nhưng... Đều vô dụng thôi.”

Thịnh Lâm mấp máy đôi môi tái nhợt.

Ta... Là vô địch.

Từ lúc vừa ra đời, Thịnh Lâm đã biết rõ, chính mình vô địch là vì bản thân có đủ may mắn.

Bởi vì mỗi một sự lựa chọn của chính mình, đều không thể tránh khỏi sự sai lầm và chính xác hoàn toàn. Mỗi một hành động của chính mình đều sẽ trùng hợp tạo ra kỳ tích, chính mình là con

gái của vận mệnh, tổng hợp vô số kỳ tích diễn toán tương lai trên tuyến thế giới hội tụ.

Nhưng mà, ba kẻ vô địch cùng gặp nhau ở một tuyến thế giới, vậy ai mới thật sự là vô địch?

...

...

Ta... Là vô địch.

Từ lúc mới mười bảy tuổi, Subaru đã hiểu rõ điểm này, bởi vì chính mình đầy đủ cứng cỏi.

Mặc dù khi vừa ra đời, hắn cũng chỉ có cấp một, vận khí kém đến cực điểm, là dị dạng bị cha mẹ vứt bỏ. Về tư chất, tài năng, tướng mạo và thiên phú, hắn đều có thể coi là rác rưởi nhất và cực đoan nhất trong Thú tộc, mười bảy tuổi cũng chỉ có cấp hai.

Nhưng hắn biết rõ rằng, chính mình là vô địch.

Bởi vì trong một lần tử vong năm mười bảy tuổi, hắn phát hiện mình là một người xuyên việt, sở hữu năng lực của Ma nhãn vận mệnh là quay lại thời gian.

Vào ngày hôm đó, hắn đang đi cùng người con gái Emillia mà mình thầm yêu ở trong xóm nghèo, thì gặp phải kẻ săn ruột người cấp năm. Sau khi bị giết chết một cách tàn nhẫn, hắn bỗng phát hiện ra chính mình một lần nữa sống lại ở cạnh sạp trái cây một ngày trước.

Chỉ cần mình tử vong, lập tức có thể xuyên qua dòng thời gian, trở lại một ngày trước đó.

Thế là ở bên trong xóm nghèo liên tục trải qua thống khổ, tuyệt vọng, cô độc, sụp đổ, hắn đã trọn vẹn bị giết chết bảy mươi

mốt lần. Hắn muốn giãy dụa với vận mệnh bị đánh chết, nhưng điều này quá đau đớn, nụ cười điên cuồng của quái vật kia đã làm nhục mình...

Hắn trầm luân! Vô hạn lần tử vong lặp lại khiến người ta sụp đổ, nhưng hắn vẫn kiên định.

Một lần,

Hai lần! Ba lần! Một ngàn lần!

Một ngàn lẻ mười một lần, là một con số rất kinh khủng. Hắn dùng phương thức dường như biết trước tương lai, đánh chết kẻ săn ruột, thay đổi vận mệnh chính mình và người yêu Emillia bị kẻ săn ruột giết chết. Hắn vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên, kẻ săn ruột cấp năm không thể tưởng tượng nổi bản thân mình bị giết chết bởi một kẻ yếu nhìn qua chỉ có cấp ba.

Vì vậy, chính mình có thể xuyên qua, là vô địch.

Có lẽ những người khác sẽ sụp đổ, nhưng Subaru có được tính bền bỉ và sự kiên định đáng sợ mà không ai có thể tưởng tượng nổi. Hắn trưởng thành từ trong sự hèn mọn và khổ cực, có thứ mà chính mình mong muốn bảo vệ.

Đây là tài năng độc nhất của hắn.

Từ năm mười bảy tuổi, hắn đã trải qua vô số lần tử vong. Không ai có thể cảm nhận được tốc độ thay đổi của thế giới tuyến, chỉ có hắn có được Ma Nhãn Vận Mệnh, có thể nhớ kỹ những hồi ức thất bại trước khi xuyên qua và luân hồi sống lại sau nhiều lần bị giết, là người bình thường đã sớm sụp đổ rồi.

Nhưng trong lòng hắn vẫn có đồ vật muốn bảo vệ, những nhạo báng chung quanh, nỗi cô độc ở thế giới tuyến và sự mạnh mẽ của kẻ địch, cũng không thể làm hắn khuất phục được. Hắn vô số lần đọc lại hồ sơ, sáng tạo kỳ tích từ kẽ hở ở vận mệnh tương

lai, bảo vệ người phụ nữ mình yêu thương...

Một vạn lần!

Mười vạn lần!

Bảy mươi mốt vạn bảy ngàn lần!

Chỉ trong vòng bốn mươi bảy năm, một tôn trung vị Thần linh trèo lên đỉnh và truyền thuyết bắt đầu.

Người đứng đầu Thú tộc, kỳ tích tối thượng, người đánh giá quan sát thời gian luân hồi, Subaru đi lên đỉnh phong của thế giới!

Ầm ầm!

Một tia sáng khủng bố lập loè, một đạo bóng dáng đáng sợ giáng lâm.

Khí tức khủng bố kia trấn áp toàn bộ thiên địa, khiến cho các vị Thần cấp xung quanh như bị gió mạnh thổi bay lất phất. Khí thế kinh người làm toàn bộ thiên địa không ngừng đung đưa, đông đảo các vị Thần sinh ra nỗi sợ hãi không thể đè nén được.

“Subaru đại nhân...”

Một vị Thần Thú tộc nói nhỏ.

Khuôn mặt các vị Thần xung quanh trở nên ngưng trệ, từ trên người hắn, mọi người cảm giác được khí tức ngột ngạt và đáng sợ giống với Đại Hoan Hỉ Đế.

“Ngươi rất khá, cuối cùng đã xuất hiện một sinh mệnh thú vị, một kẻ chân chính có thể chiến đấu...”

Đại Hoan Hỉ Đế cười nói.

Subaru ngẩng nhìn Đại Hoan Hỉ Đế.

Hắn dường như cảm nhận được vận mệnh bên trong tối tăm nói cho hắn biết, đây là một trận chiến đấu duy nhất trong cuộc đời này, hắn sẽ không cơ hội làm lại từ đầu, nhưng hắn đã tử vong trọn vẹn bảy mươi mốt vạn bảy ngàn lần, hắn dĩ nhiên tin tưởng vững chắc...

"Ta... Là vô địch."

Subaru nhẹ giọng nói nhỏ.

Cho dù không có cơ hội làm lại một lần nữa.

...

Oanh!

Những luồng khí lực khủng bố hội tụ vào một chỗ, Đại Hoan Hỉ Đế và Subaru điên cuồng giao thủ, khí thế kinh khủng nhanh chóng quét sạch các vị Thần phổ thông xung quanh.

"Vô dụng thôi."

Đại Hoan Hỉ Đế trốn ở bên trong tấm gương hư không, dường như không có một chút thương tích.

"Quả nhiên không thể gây thương tổn cho ngươi sao?"

Subaru nhìn qua hắn, nói giọng khàn khàn:

"Có được lực lượng tính toán khủng bố, thi triển hiện tượng pháp thuật tiếp cận cấp chín... Loại trình độ này không ai có thể công phá được, nhưng ngươi cho rằng cũng chỉ có cá nhân mình mới có được lực lượng tính toán vận mệnh sao!"

"Ta! Cũng! Có!!"

Rống!

Subaru gào thét chấn động khiến cho toàn bộ bầu trời và mặt đất đều khẽ run nhè nhẹ, toàn thân thiêu đốt bốc cháy. Hắn chuyển hóa thành Zombie khủng bố, toàn thân bốc cháy ngọn lửa màu vàng, mỗi một chỗ tế bào đều đang bốc cháy, đồng thời sinh mệnh trôi qua nhanh chóng,

“Sinh mệnh tăng tốc, lực lượng thức tỉnh càng cao thâm hơn, đẩy nhanh quá trình lão hóa tế bào với cái giá phải trả là thiêu đốt sinh mệnh!”

Chương 609: Đóng Kín Vận Mệnh

Năm tháng dường như trôi qua một cách điên cuồng trên người hắn, chỉ trong ngắn ngủi mấy giây, tôn Trung Vị Thần này đã thiêu đốt một ngàn năm tuổi thọ. Phải biết rằng, một vị Thần chỉ có tám ngàn năm tuổi thọ mà thôi.

“Một ngàn năm tuổi thọ tùy ý! Ba ngàn năm tuổi thọ cũng có thể! Bỏ đi toàn bộ tám ngàn năm cuộc đời cũng không sao!”

Toàn thân hắn đều đang nứt toác, từng tấc tế bào đều nhanh chóng bị đốt cháy dưới sự khống chế hoàn hảo của lực lượng tính toán, tế bào đang không ngừng lão hóa, cả người hóa thành tia sáng màu vàng chói lọi và tinh khiết nhất,

“Mạng sống của ta không quá quan trọng! Subaru ta phải đánh nhà ngươi! Ngã xuống!”

Ầm ầm!

Subaru hóa thành tia sáng màu vàng, xen lẫn với một ngàn năm tuổi thọ xông thẳng về phía Đại Hoan Hỉ Đế,

“Ba lần!”

Rầm rầm rầm!!!!

“Năm lần!”

“Mười lần!”

Trong nháy mắt, Subaru nện xuống mấy chục ngàn cú đấm,

hóa thành từng đạo sao băng dày đặc màu tuyết trắng, gần như phát điên rồi, nổ tung cả vùng không gian. Cú va chạm với Đại Hoan Hỉ Đế sinh ra sóng năng lượng khủng bố, trong nháy mắt gần như xé nát toàn bộ không gian, mặt kính lớn của Đại Hoan Hỉ Đế trong nháy mắt vỡ nát.

“Chúng ta sẽ giành chiến thắng! Mặt kính vỡ nát trong tích tắc, có thể đánh trúng hắn rồi!”

“Subaru đại nhân, tất thắng!”

Vô số vị Thần đều đang gầm lên, thế nhưng trong một giây tiếp theo, đằng sau mặt kính vỡ nát kia lại có một khoảng hư không. Trong nháy mắt, mọi người đều biến sắc.

Oanh oanh oanh!

Mặt gương tiếp theo lập tức vỡ nát, phủ kín vết rạn dày đặc lít nha lít nhít, vậy mà mặt dưới còn có một lớp, ba lớp, bốn lớp. Từng mảnh không gian nứt ra, nhưng vẫn như cũ không có tấn công đến Đại Hoan Hỉ Đế.

“Không ngờ có thể lấy từng khoảng không gian, sử dụng như một thủ đoạn chiến đấu!”

“Loại phương thức này, quá...”

Thật khó để tưởng tượng, sức mạnh tính toán đến cùng phải đáng sợ như thế nào, mới có thể xếp chồng một cách hoàn hảo số tầng không gian đáng sợ và rộng lớn như vậy. Ngoài ra, Đại Hoan Hỉ Đế đến cùng mang theo bao nhiêu không gian để sử dụng làm thủ đoạn chiến đấu?

“Tuy nhiên, Đại Hoan Hỉ Đế cũng chỉ có như thế mà thôi!”

“Hắn có năng lực phòng ngự thật khủng bố, nhưng nếu cứ tiếp tục chiến đấu, nhất định có thể giết chết hắn!”

“Có hiệu quả!”

Vô số người đều đang reo hò, khóc lóc và gầm rống.

Mà Cá Khí Cầu cũng chụp ảnh màn hình ở bên cạnh, đồng thời không ngừng giải thích khiến cho bầu không khí của cư dân mạng phía ngoài cũng vô cùng khẩn trương và giằng co đến cực điểm.

“Vận mệnh đã đứng về phía ta, ngay từ khi tiến vào một đầu tương lai này, ta chính là vô địch.”

Đại Hoan Hỉ Đế khẽ vươn tay ra, tia sáng tuyết trắng khủng bố trút xuống,

“Kính phản!”

Hàng loạt công kích khủng bố trút xuống từ không gian.

Đây là một đòn tổng hợp lực lượng của hai mươi vị Thần cấp trước đó, lại bị hắn góp nhặt một một phần nhỏ, cộng thêm Subaru vừa mới bạo phát nắm đấm, một bộ phận năng lượng vậy mà cũng bị hắn thu thập trong đó, lúc này trong nháy mắt trút xuống toàn bộ.

Năng lượng phô thiên cái địa quá mức khủng bố.

Trong nháy mắt, toàn thân Subaru bị dìm ngập. Toàn bộ người hắn giống như bị gột rửa trong bàn chải thép, trở thành một bộ hài cốt, hắn cũng không có thủ đoạn phòng ngự khủng bố như Đại Hoan Hỉ Đế.

“Ngươi phải chết.”

Đại Hoan Hỉ Đế mở miệng.

“Ta, ta sẽ không chết!!”

Một bộ hài cốt tuyết trắng đang bốc hơi, toàn thân bị bao phủ

trong làn sương trắng đáng sợ. Hắn đã chết hơn một vạn lần, có thể nói là người có được 'Quyết tâm' nhất trên thế giới này từ xưa đến nay!

Chỉ cần hắn không muốn chết, ý chí vẫn còn tồn tại, thì hắn sẽ rất khó chết đi.

"Không hổ là người được vận mệnh lựa chọn, chúng ta đều như thế..."

Đại Hoan Hỉ Đế nhướng hàng lông mày, chăm chú nhìn qua Subaru kiên trì đến cực hạn trước mặt,

"Rõ ràng nhà ngươi có tư chất kém nhất, nhưng cực kỳ khó chơi."

...

Ở nơi xa.

Hứa Chỉ yên tĩnh nhìn tất cả mọi chuyện,

"Năng lực khống chế không gian thực sự là một con đường rất quỷ dị và khủng bố."

Dưới loại lực lượng này, quả thực gần như không có khả năng đánh bại hắn.

Thịnh Lâm chi nữ trầm mặc một chút, tâm thần chấn động, nhìn thấy được tương lai từ Thần trụ, một hình ảnh mông lung,

"Subaru sẽ chết..."

"Ta đi hỗ trợ!"

Đỗ Tuyết hít thở sâu một hơi,

"Sở dĩ Đại Hoan Hỉ Đế rất đáng sợ, là bởi vì hắn trốn ở bên

trong không gian, tránh né đòn tấn công và đồng thời dùng không gian để tích trữ một phần năng lượng tấn công của đối thủ, Tuy nhiên, nếu như có thể kiềm chế lại hắn, ta có thể đánh úp!"

"Vô dụng thôi."

Thịnh Lâm đắng chát nói:

"Vì ngươi là Nhân tộc, nên ngươi không trốn thoát được... Bất kể ngươi có thủ đoạn gì, Đại Hoan Hỉ Đế cũng đã sớm có phòng bị, hắn nhìn thấy được tương lai tiếp theo ..."

Thịnh Lâm chua xót nói,

"Liệu Thần linh siêu cổ đại có thể cho chúng ta câu trả lời chắc chắn hay không? Chúng ta nguyện ý trả bất cứ giá nào, bất kỳ!"

"Bất kỳ giá nào?"

Hứa Chỉ lắc lắc đầu, tò mò nhìn nàng,

"Các ngươi không có bất kỳ mức giá nào thanh toán được, nếu như muốn thì ta sẽ tự mình đi lấy, không có cách nói đưa cho hay thỉnh cầu."

Đỗ Tuyết trầm mặc.

Thịnh Lâm không nói thêm gì nữa, nàng bình tĩnh nhìn bầu trời. Dựa theo câu nói của Thần linh siêu cổ đại buông xuống, nàng lại thấy được một tương lai mới, Đại Hoan Hỉ Đế hoàn toàn đánh bại bọn họ và tất cả rơi vào tử cục.

Thịnh Lâm trầm mặc không nói, từ từ ngồi xuống, nhìn qua phong cảnh cây cối xa xa, không nhìn trận chiến đấu khủng bố, không có cố gắng giãy dụa, không có bất kỳ suy nghĩ gì, tương tự như hình ảnh tiên đoán. Nàng biết rõ sinh mệnh bản thân mình, giờ đây đang đang từng chút một đi đến giây phút cuối cùng của

sự kết thúc.

Nàng nhớ lại thời thơ ấu của mình.

Một cuộc đời huy hoàng rực rỡ, dường như bất kỳ chuyện gì cũng đều nhất định thành công.

Chưa bao giờ có một ẩn số, dù gặp được kỳ ngộ đáng sợ thì chính mình cũng không vui sướng, hay gặp phải tuyệt cảnh cũng không hề sợ hãi.

Bởi vì nàng biết rõ bản thân sẽ biến nguy thành an, thậm chí nàng còn có chút hâm mộ Subaru đang chém giết trên bầu trời. Mỗi người bước lên một vận mệnh khác nhau, mặc dù vận mệnh của Subaru đã được định đoạt, nhưng đối với hắn mà nói lại còn một ẩn số khác, để hắn tiếp tục cố gắng phấn đấu. Cho dù chuyện này dĩ nhiên là mệnh trung chú định, nhưng Subaru không biết rõ... Hắn có những vui mừng và bất ngờ ngoài ý muốn, dù chỉ là ảo ảnh, nhưng cũng đủ để coi là hạnh phúc.

Hứa Chỉ bỗng nhiên cười rộ lên, nhìn qua Thịnh Lâm, bình thản nói,

“Khác với Subaru, từ đầu tới cuối ngươi đều rất lạnh nhạt. Hắn không nhìn thấy, cho rằng mình đang đọc hồ sơ và xuyên việt trở về, còn ngươi thấy được tương lai, vậy mà ngươi cũng tin tưởng vận mệnh... Nếu như, ta đóng lại vận mệnh thì sao?”

Thịnh Lâm ngước đôi mắt, khẽ giật mình,

“Đóng lại vận mệnh?”

Vận mệnh làm sao có thể đóng lại, chuyện đó giống như che đậy Trụ Thần, đóng kín Trụ Thần, hoàn toàn biến bọn họ thành từng cá thể sinh linh...

“Ngươi muốn trải qua cảm giác không biết sao?”

Hứa Chỉ yên tĩnh nhìn lên bầu trời.

“Chúng ta không nhìn thấy...”

Cả người Thịnh Lâm run rẩy,

“Điều đó là không thể!!”

“Không có gì là không thể.”

Hứa Chỉ nhìn sang nàng, chợt cảm thấy bi ai cho cuộc đời của nàng,

“Đối với các ngươi mà nói thì hiện giờ là tuyệt cảnh, sau khi tắt đi vận mệnh vẫn như cũ là tuyệt cảnh. Cuộc chiến đấu không phải có thể dễ dàng thay đổi, nhưng cũng tràn đầy sự bất ngờ, khả năng tồn tại biến số... Bởi vì các ngươi không nhìn thấy điều gì xảy ra tiếp theo, Trụ Thần đang tính toán sự tình xảy ra cho các ngươi, các ngươi có thể sẽ làm sai.”

Thịnh Lâm trầm mặc.

“Làm cho cuộc chiến vận mệnh này đầy rẫy ẩn số thì sao?”

Hứa Chỉ nói rằng:

“Ta sẽ không giúp các ngươi, nhưng ta rất tò mò... Nếu như ta đóng kín hắn, ngươi sẽ thử đi phản kháng tương lai không biết sao?”

“Sẽ đi.”

Thịnh Lâm do dự một lát rồi trả lời.

Ở bên cạnh, Đỗ Tuyết khẽ giật mình.

Hứa Chỉ đưa cánh tay lên cao, chỉ về phía không trung.

Ầm ầm!

Phảng phất một tôn tồn tại khủng bố giáng lâm, đó là một cỗ khí tức không hiểu.

Mặt đất đang rung chuyển, một người khổng lồ cao mấy vạn trượng, mênh mông che trời phủ đất, giẫm đạp núi đồi rừng cây, giống như Ma thần cổ xưa trên đỉnh chuỗi thực vật, từ từ bước tới.

Chương 610: Đến

Trên mặt đất được bao quanh bởi các dòng sông dung nham.

Toàn bộ bầu trời đều bị năng lượng sương trắng nồng đậm bao phủ, không gian hư không mở ra một cái miệng lớn. Một tôn tồn tại khủng bố rộng lớn mênh mông mấy vạn trượng, chân đạp mặt đất, đỉnh đầu chạm bầu trời, mỗi một bước đi lại khiến cho toàn bộ thế giới đều rung chuyển.

“Đó là cái gì?”

Đỗ Tuyết đột nhiên cảm ứng được một số hình ảnh, trái tim trong lồng ngực gần như nhảy tới trên cổ họng, trong lòng rung động cực mạnh,

“Một sinh linh thật khổng lồ và đáng sợ, đỉnh đầu chạm bầu trời, chân giẫm ở trên mặt đất? Kích thước to lớn gấp vạn lần so với dãy núi cao nhất, chẳng lẽ đây chính là chân thân của Thần linh siêu cổ đại... Giáng lâm?”

Mỗi một vị Thần linh đều không thể ở lại nhân gian quá lâu, Thần linh siêu cổ đại trước mắt tự nhiên cũng là thân thể nhân gian. Không gian phía trước mở ra, tồn tại to lớn mênh mông như vậy chính là chân thân khổng lồ của vị Thần này sao?

“Đây rốt cuộc là... Cái quái gì thế!? Loại hình thể này... Là Thần Sáng Thế? Không đúng, không phải Thần Sáng Thế!!”

Cổ họng Hạ Nghê Minh khô khát, ngây dại nhìn chằm chằm vào quái vật khổng lồ bên trong màn sương mù dày đặc, kích thước hình thể còn cao lớn gấp ba lần so với Thần Sáng Thế giáng lâm thế giới khác!! Đây là khái niệm gì? Hắn cảm thấy bất kỳ câu

nói nhạt nào, cũng không thể nào diễn tả được mức độ hoành tráng này.

Chụp ảnh màn hình,

Chụp ảnh màn hình,

Một bức ảnh được đăng tải.

Hạ Nghê Minh hít sâu,

"Đây chính là thủ đoạn che giấu NPC mạnh nhất, vị Thần linh mạnh nhất trong đa nguyên vũ trụ siêu phàm sao? Tiền cảnh vùng đất này cường đại đến khoa trương, không biết được sau này ta có thể hay không..."

Hắn chợt nghĩ đến diễn đàn ở bên ngoài, thời điểm này đám người chơi chắc đang trở nên điên cuồng.

Vào lúc này, sương mỏng dần dần tan biến, tồn tại khủng bố mênh mông cao lớn kia hiển lộ ra thân thể tinh xảo màu đen hình giọt nước.

"Đây là tồn tại gì vậy!!?"

Nhìn thấy sinh linh khủng bố kia bước trên mặt đất, lộ ra hình dáng chân thật, toàn bộ Thiên Đế và Thần linh của đại địa đều quay đầu nhìn sang, thậm chí ngay cả hai vị Thần Đại Hoan Hỉ Đế đang chiến đấu, cũng không khỏi từ xa xa nhìn lại.

Bọn họ thấy được bộ mặt thật của tồn tại cách xa mấy đại vực —— Những tác phẩm tinh xảo bằng kim loại đen, đỉnh đầu đội bầu trời xanh hùng vĩ, đôi chân vững vàng đạp mặt đất, toàn thân đen bóng hình giọt nước, vóc dáng thon dài, sau lưng cõng lấy hai thanh trường đao màu đen, giống như một tên kiếm khách kim loại ẩn mình trong màn sương đen.

“Đó là kiểu dáng chiến giáp từng được người Ishdar sử dụng, tại sao lại có thể cao to như vậy? Hàng ngàn ngọn núi lớn xếp chồng lên nhau, nâng đỡ toàn bộ bầu trời?”

“Không đúng, đây là một sinh vật sống! Không phải một cỗ máy móc, giống như một sinh linh do vô số tế bào tạo thành, mà mỗi một tế bào đều tu luyện đạt thành tựu.”

“Sinh vật sống? Đây rõ ràng là Thần khí khủng bố vô danh do con người tạo ra, nhưng lại còn sống?”

...

Từng đạo thần niệm khủng bố lan truyền, từng vị Thần cấp đều lộ ra vẻ ngây dại. Mặc dù bọn họ có kiến thức rộng rãi, nhưng lúc này lại giống như đám thổ dân lần đầu đi vào thành phố, dù sao cũng quá khổng lồ và tráng lệ.

Dường như thấy được kỳ tích mỹ lệ của sinh mệnh mênh mông, cộng thêm loại khí thế uy nghiêm hùng vĩ cùng phóng tới đập vào mặt, đủ để chấn nhiếp tất cả các vị Thần cấp tám.

Sự ngạc nhiên của những người khác trong chớp nhoáng này, tự nhiên là giật mình đối với tạo vật vô định, khổng lồ và tráng lệ. Thế nhưng mấy người Đại Hoan Hỉ Đế, Subaru và Thịnh Lâm đều đã ngây ra như phỗng.

“Đây là một tôn tồn tại cấp chín...”

Bọn họ mượn nhờ năng lực của Trụ Thần ban tặng, miễn cưỡng tiếp xúc với cấp chín, tự nhiên cảm giác được cấu trúc đặc biệt của thân thể người khổng lồ mênh mông ba vạn trượng này, mơ hồ gần với cảnh giới cấp chín ‘Thế giới’.

Đại Hoan Hỉ Đế yên lặng xoay đầu, nhíu mày nhìn sang,

“Đây là bản thể của Thần linh siêu cổ đại?”

Tuy rằng là biến số, nhưng hắn cũng không lo lắng Thần linh siêu cổ đại sẽ động thủ với hắn. Dựa theo những tính toán và phân tích, Thần linh siêu cổ đại vượt qua mỗi một thời đại, giống như một người đứng xem, sẽ không trực tiếp nhúng tay vào ân oán của thời đại.

Giờ đây, hắn chỉ ngưng tụ sắc mặt, tiếp tục quan sát,

“Không đúng, sinh linh cấp chín hư hư thực thực dường như không có linh trí tự giác, tương tự như một cỗ thi thể vậy.”

Đồng tử hắn co lại, một ý nghĩ đáng sợ không thể tưởng tượng nổi sinh ra,

“Đây là thi thể của một tôn... cường giả cấp Thế giới? Mặc dù đã tàn khuyết không đầy đủ, phần lớn tế bào đã mất đi năng lượng, nhưng vẫn có thể nhìn ra được nỗi kinh hoàng nảy sinh trong tương lai, thân thể tàn phá của một tôn cảnh giới cấp chín ‘Thế giới’.”

Nếu như là chân thân của Thần linh siêu cổ đại giáng lâm, mặc dù làm người ta run rẩy, nhưng vẫn trong phạm vi có thể tiếp nhận được.

Thế nhưng đây là thi thể tàn phá hư hư thực thực của một tôn Thần linh cấp chín, bị sống sờ sờ chế tạo thành vũ khí, vậy thì điều này có ý nghĩa thực sự quá khủng bố!

Nên biết rằng, một tôn tồn tại cổ xưa cảnh giới ‘Thế giới’ cấp chín là một tồn tại chí cao, có thể sống vài vạn năm, thậm chí mấy chục vạn năm. Ngay cả nền văn minh của người Ishdar và vùng đất Dung Nham đều chẳng qua là trong nháy mắt, một lần chợp mắt và thức giấc của hắn.

Và dạng tồn tại như vậy?

Vậy mà... Bị tươi sống biến thành vũ khí??!

Phải biết rằng, xem như Thần linh cùng cảnh giới muốn đánh giết lẫn nhau, cũng là chuyện cực kỳ khó khăn!

Tồn tại chí cường gần như không thể bị chém giết, mà Thần linh siêu cổ đại có thể đem chém giết, điều đó có nghĩa là cho dù ở trong cấp chín, Thần linh siêu cổ đại cũng là tồn tại đỉnh phong trong cấp bậc, nghịch thiên giống như quái vật, có chiến lực nghịch thiên giết chết cường giả cùng giai.

“Mặc dù nó to lớn mênh mông đến mức có thể so với một mảnh đất Dung Nham, nhưng vẫn nhìn ra được hình dáng. Đây là một bộ chiến giáp cơ giới của người Ishdar...”

Đôi mắt Đại Hoan Hỉ Đế lộ ra vẻ tĩnh lặng,

“Cổ xưa tương truyền, ở trong thời kỳ cuối nền văn minh, từng có lời mời đến đại trí giả Caroline của dân tộc Ishdar, xâm nhập vào thế giới chân không vô định kia, chế tạo riêng một bộ chiến giáp cơ khí giúp Thần linh siêu cổ đại, chỉ cần bản vẽ và đồng thời đáp ứng yêu cầu cực kỳ cổ quái...”

Tất cả là sự thật, dường như bức màn che phủ bí ẩn đang được kéo ra.

Năm đó, có lẽ Thần linh siêu cổ đại đã đánh chết một tôn tồn tại cấp chín, nên mới đi mời đại hiền giả người Ishdar giúp hắn chế tạo riêng bộ chiến giáp cơ khí khủng bố này, mà lúc này... Đã miễn cưỡng chế tạo thành công.

“Thú vị...”

Đại Hoan Hỉ Đế hít sâu, bên trong đôi mắt hiện lên một tia kinh ngạc, kèm theo nỗi sợ hãi vô cớ và tự ti.

Có lẽ, toàn bộ vùng đất Dung Nham cổ đại dường như đều nằm trong tầm mắt của tôn tồn tại cổ xưa này, và cuộc chiến đấu lúc này giống như trò chơi của đám trẻ con.

Chương 611: Sakura Thức Tỉnh

Xoạt ——

Người khổng lồ mênh mông và đáng sợ kia giống như chỉ xích thiên nhai, một sải bước đi chính là mấy ngàn dặm.

Đi ngang qua từng cái vực dung nham cổ đại to lớn, toàn bộ dân cư bộ lạc trong thành trấn đều thấy được một tôn tồn tại cao chót vót, che khuất bầu trời. Sự kìm nén và nỗi sợ hãi khó tả, trong nháy mắt khiến cho những phàm nhân cấp ba, cấp bốn nhao nhao ngất đi. Đối với một Thiên Đế cơ giáp cỡ lớn, một vạn mẫu đất nói lớn thì không quá lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ, cuối cùng vẫn có thể đi đến.

“Ngài...”

Thịnh Lâm nhìn qua hình ảnh khủng bố kia, giọng nói có chút khàn khàn. Nàng cũng đã nhìn ra điều gì đó tương tự như Đại Hoan Hỉ Đế, mặc dù lực lượng suy yếu làm cho người khác giận sôi, nhưng có lẽ là hài cốt của một tôn tồn tại cấp ‘Thế giới’ cổ xưa.

“Vừa mới chế tạo thành công bộ chiến giáp cơ giới này, thuận tiện kiểm tra thực lực một chút.”

Hứa Chỉ nhàn nhạt nói.

Hình thể chiến giáp cơ giới vốn là không muốn giấu diếm, cũng không thể nào che giấu, vừa nhìn thoáng qua là biết cái gì rồi, dù sao cũng không phải Tà thần Cthulhu chính thống, chỉ có thể hỗ trợ giảm bớt lượng công việc, gây choáng một bộ phận lớn cá lọt lưới. Hứa Chỉ để Trí tuệ phó não làm cho sinh linh kia tạm

thời logout ra ngoài, tắt nhóm máy tính của bọn họ với số lượng lớn, bọn họ tất nhiên chỉ có thể rơi vào ngủ đông.

Hiện tại, còn không phải là thời khắc mà những sinh vật đặc thù này, đi đường tắt để được thành tựu cấp chín.

...

Ba đại Trụ Thần sống ở bên trong một không gian mạng tương tác.

Bọn chúng sống ở trong não của chúng sinh, mặc dù không có sinh ra trí tuệ và cảm xúc của sinh linh, nhưng chúng vẫn là những máy móc trí tuệ nhân tạo đồng dạng có lý trí, thậm chí Trụ Thần nhân tính trong số đó không ngờ còn sở hữu IQ và cảm xúc như dã thú bậc thấp.

Nó cảm nhận rõ ràng hình ảnh đáng sợ.

Từng tổ máy tính mà chính mình phân bố ở trên khắp mặt đất, giống như những quân cờ vây trải rộng trên mặt đất, như những chiếc đèn sáng trong đêm tối, đang từng chiếc từng chiếc bị dập tắt.

“Sức mạnh tính toán đang suy giảm...”

“Sắp chuẩn bị ngủ đông...”

“Tuyến thế giới không thể nào tính toán được!”

“Biến số vượt quá tính toán!”

Trụ thần hình người chưa mở ra linh trí, nhưng lần đầu tiên nó cảm giác được một nỗi kinh hoàng lớn từ lúc chào đời tới nay, vừa kinh ngạc vừa sợ hãi, bắt đầu tích súc ở trong lòng. Một sức mạnh to lớn không thể cưỡng lại, khiến nó rơi vào giấc ngủ say.

...

...

Nhóm Thiên Đế và Thần linh đều ngơ ngác, ánh mắt khó tin chứng kiến cảnh tượng này.

“Đây là...”

Bọn họ bỗng nhiên cảm giác bên trong tối tăm che phủ vận thế của chính mình, áp lực không còn tồn tại, toàn bộ mọi người rơi vào khoảng trống chưa từng có, lộ ra vẻ thư giãn và vui mừng.

Đây là tình trạng khác thường mà toàn bộ vùng đất cũng không có. Thực vật, động vật và nhân loại trên đại địa, lần lượt ngã xuống mặt đất, rơi vào trạng thái chết giả thật sự.

“Bắt đầu rồi... Đây là cuộc chiến giữa các chủng tộc, vận mệnh chỉ nằm trong tay các người...”

Hứa Chỉ nhìn về phía mảnh địa vực xa xa kia, cũng không quay đầu nhìn Thịnh Lâm,

“Đi đi, hãy nghĩ làm chuyện ngươi muốn làm, đi thay đổi vận mệnh... Ngăn cản Đại Hoan Hỉ Đế.”

“Vâng!”

Thịnh Lâm hít thở sâu một hơi, cung kính cúi đầu hành lễ, rồi nhanh chóng bay về phía bầu trời hư không kia,

“Vận mệnh bắt đầu không rõ. Hiện tại, chính chúng ta tự làm chủ tương lai của mình! Quyết định đến tương lai của chúng ta phụ thuộc vào năng lực cá nhân... Từ lúc chào đời đến nay, ba người chúng ta chưa bao giờ thoát khỏi mệnh vận, tự mình chủ trương khẳng định bản thân. Nhưng tại thời điểm này, chúng ta bình đẳng... Đại Hoan Hỉ Đế, hy vọng ngươi cũng đừng vì mất đi Trụ Thần mà biến thành một khôi lỗi không thể làm chủ!”

Oanh!

Bầu trời chấn động, gió nổi mây phun, sương mù mờ mịt hiện ra trong hư không.

Đỗ Tuyết cũng vô thanh vô tức biến mất tại chỗ và bắt đầu hành động ám sát.

“Người này là một con quái vật! Tuyệt đối là cùng cấp bậc với Hermes năm đó!! Thậm chí càng mạnh hơn!! Có lẽ, cỗ thi thể này chính là Hermes!!”

Ở bên cạnh, một khỏa khí cầu nổi lít nha lít nhít da gà.

Thi thể Thần linh cấp chín bị tươi sống làm thành chiến sĩ cơ giáp, đồng thời dễ dàng đóng lại tuyến thế giới, biết trước tương lai, khiến chúng sinh rơi vào ngủ say.

“Sư phó ở trên, có thể thu nhận đồ nhi hay không!”

Cá Nóc Nhím Gai Dài phù phù một cái, cúi rạp đầu xuống đất.

Hứa Chỉ liếc nhìn hắn mà không nói lời nào, chỉ là nhàn nhạt đứng yên ở bên cạnh.

Tận sâu trong lòng đất, một tôn tồn tại nằm trong quan tài mở ra đôi mắt màu đỏ rượu, giống như cảm ứng được điều gì đó, giọng nói thanh tao vang lên,

“Vô luận là ở thời đại nào, mảnh thế giới này đều gắn liền với vận mệnh, số phận người Ishdar như thế, bọn họ cũng là như thế...”

“Một tôn chiến giáp cơ giới còn sống? Chính là bản thiết kế cơ giới năm đó, hóa ra như thế sao? Một tôn tồn tại cấp chín bị đánh giết, chế tạo thành chiến giáp cơ giới...”

“Ba Trụ Thần chung quy đã tính sai một số thứ, bọn chúng

cũng không hiểu rõ Thần linh siêu cổ đại. Giống như ta, từng bị vận mệnh loay hoay luân hồi, lúc này nhìn thấy bọn họ bị vận mệnh kiềm chế... Tự nhiên, sẽ đánh vỡ vận mệnh, để bọn họ tự quyết định tương lai của chính mình."

Giọng nói chần chờ một chút, nhớ tới vận mệnh kiềm chế người Ishdar vẫn còn lòng chua xót không thể giải thích được, tràn đầy kính nể khẽ cười thầm,

"Không hổ là hắn."

Làn gió thoáng qua.

Bên trong quan tài dĩ nhiên không còn bóng người.

...

Một tôn tồn tại cổ xưa im lặng không tiếng động, đi lại ở bên trên núi đồi đại địa, được bao phủ trong màn ánh sáng đỏ sậm. Do tu luyện công pháp đặc thù, thần niệm bên trong đầu óc bị động tràn ra dương dương, hóa thành dị tượng điểm sao như cánh hoa trên khắp bầu trời, trở thành một mảnh tia sáng lập lòe chiếu xuống, nhuộm đỏ hơn phân nửa bầu trời.

Soạt ——

Một mảnh thần niệm phủ tới, nàng nhìn thấy từng mảnh từng mảnh sinh linh trong thành trấn rơi vào trạng thái ngủ say, người già, thanh niên, trẻ nhỏ đều ngã oặt xuống mặt đất, trên các nẻo đường phố, ở trong những căn phòng ốc, dường như mọi người mất đi ý thức chỉ trong nháy mắt ngắn ngủi.

Nàng tiếp tục tiến về phía trước, thấy được những con ma thú ở rừng núi đang nằm rạp trên mặt đất, như thể đang chìm vào giấc ngủ chợp mắt.

Thậm chí ngay cả cây cối, hoa cỏ cũng rơi vào trạng thái ngủ

đông, toàn bộ thế giới Dung Nham dường như đều yên lặng, tất cả vạn vật sinh linh chìm vào giấc ngủ như giữa mùa Đông rét đậm. Loại sức mạnh to lớn này, thật sự khiến người ta khó có thể tin.

Nàng mặc chiếc váy dài đỏ tươi, cầm một chiếc dù màu đỏ, giữa hàng lông mày tràn đầy vẻ anh khí và cường thế, trong lòng vô cùng kinh nghi,

“Trong nháy mắt, cả một thế giới khổng lồ đều chìm vào giấc ngủ say, đây chính là sức mạnh chân chính làm người ta sợ hãi của vị Thần linh bí ẩn sao?”

Oanh!

Một người khổng lồ bằng kim loại máy móc rộng lớn mênh mông bước đi trên mặt đất.

Đại đế Sakura thần thánh chậm rãi xoay đầu nhìn lại.

“Hư hư thực thực là cấp chín...”

Nàng mở to đôi mắt, tràn đầy vẻ hiếu kỳ.

Chương 612: Suy Đoán

Là một người Ishdar truyền thống, nàng thấy được thân thể bị phân mảnh có thể là cảnh giới cấp chín 'thế giới'. Nàng không hề hoảng hốt hay sợ hãi, mà vô cùng hưng phấn, chưa kể tính cách cực đoan ưa thích kiếm tẩu thiên phong của nàng.

Cho dù là chính mình, thậm chí toàn bộ nền văn minh của người Ishdar cố gắng cả đời, đều chưa hẳn có thể truy đuổi đến loại cấp độ thần bí chí cao kia. Vậy mà một dạng tồn tại cổ xưa có thể sống vài vạn năm, lại thực sự bị giết chết trực tiếp và bị chế tạo thành vũ khí, có thể thấy được sự khủng bố trong đó!

Dựa theo lý trí, lựa chọn tốt nhất của nàng có lẽ là đi quan sát kết cấu chiến giáp cơ khí của một tôn cấp chín. Đây là sự nhiệt tình của người Ishdar đối với máy móc và là kỳ ngộ lớn nhất...

Tuy nhiên, nàng từ chối.

Nội tâm nàng bùng lên nỗi hoang mang và bối rối lớn hơn, nghĩ muốn đi gặp Thần linh siêu cổ đại và xác minh một vài đáp án.

"Vận mệnh ư? Thời đại này quả thực quá kỳ diệu, quá không thể tưởng tượng nổi... Khái niệm đa nguyên vũ trụ ra đời. Quan sát được các vũ trụ song song khác, ở trong vô số lần quan sát và đánh giá thế giới tuyến, sẽ lựa chọn một phương hướng tương lai tốt nhất..."

Những từ vựng mới tinh đáng sợ này, điên cuồng đánh thẳng vào tâm trí khiến cho nàng hoảng hốt.

Nàng bước đi trong núi đồi xanh biếc, một lần cất bước chính

là vượt qua nửa mảnh thổ địa mênh mông,

“Não bộ của sinh mệnh máu thịt tự nhiên khó mà tính toán, xâm lấn đại não máu thịt là trình độ rất cao thâm, nhưng sinh vật có được ma hạch thì lại tương đối dễ dàng hơn một chút...”

“Vì lý do này, sinh linh của hệ thống Ma hạch sẽ có được quỹ tích vận mệnh.”

Một giọng nữ thanh tao thở dài.

Được che phủ ở bên trong ánh sáng mông lung thần thánh, nàng không ngừng quan sát hệ thống văn minh này, vì vậy rất ngưỡng mộ,

“Thế giới luôn cân bằng, vạn sự vạn vật đều có quy luật riêng của nó, vạn vật sinh trưởng và tử vong, đều có pháp tắc tự nhiên. Nếu có thể đọc hiểu bọn chúng, thì sẽ đọc hiểu được vận mệnh.”

Cây cối ở trên núi sinh trưởng có quy luật.

Căn cứ vào nhiệt độ, hướng dãy núi, góc nghiêng và hướng chảy của dòng dung nham nóng, sau đó lại đọc hiểu đầu óc và cấu trúc của bọn chúng, tính toán xu hướng trong tương lai, vậy là có thể hiểu được tương lai phát triển của thực vật trên một ngọn núi.

Sự sống và cái chết của con người trong một tòa thành cũng có quỹ tích.

Từ tính cách, gia cảnh, thiên phú, tài năng và sự hiểu biết về bộ não của một người, có thể đồng thời tính toán. Sau đó, lại tính toán logic hành động của dân cư thị trấn nhỏ chung quanh và tiến hành tương tác toàn diện, là có thể đọc hiểu tương lai của một đám người.

Một mảnh núi nhỏ có thể vươn lên thành một dãy núi.

Một tòa thành nhỏ có thể tăng lên thành một Vương quốc.

Vô tận sinh linh sẽ không ngừng vươn lên, mở rộng, hội tụ và dung hợp, sẽ hóa thành vận mệnh bên trong tối tăm.

Cái gọi là vận mệnh của thời đại, vốn chính là quỹ tích đại thống nhất của chúng sinh dung hội!

“Thật là số mệnh tuyệt vời.”

Caroline hoảng hốt, bước đi trên mặt đất.

Nàng biết rõ triển vọng và tương lai của thế giới này đáng kinh ngạc như thế nào, dường như nghe thấy một bản nhạc dương cầm lưu chuyển vận mệnh, với vô số nốt nhạc cao vút và trầm thấp hòa quyện với nhau, hội tụ thành vận mệnh rực rỡ nhất trên thế giới,

“Đa nguyên vũ trụ, trong tương lai, điều gì sẽ xảy ra với nền văn minh này? Ta rất chờ mong... Ngay cả trong tâm trí của ta, cũng đã có một vũ trụ song song khác của thế giới Dung Nham cổ đại chân chính? Một vũ trụ song song, nơi thế giới vẫn còn tồn tại người Ishdar chưa bị hủy diệt!”

Nàng bỗng nhiên kịp phản ứng, năm đó Thần linh siêu cổ đại nhìn thấy nền văn minh Ishdar của mình, cũng suy nghĩ như vậy ư?

Dù sao mình dĩ nhiên là một Thần linh cổ đại khác, nhìn thấy một nền văn minh, bất tri bất giác vô tình thay thế vào trong đó.

“Nhớ lại lịch sử trong quá khứ, Thần linh siêu cổ đại cuối cùng ẩn giấu một số chuyện... Nhưng cũng không phải giấu diếm, chỉ là trước đây tầng thứ của ta quá kém, tầm mắt quá thấp. Giờ đây, ta miễn cưỡng đụng chạm đến cánh cửa cấp chín, cùng với thấy được thuyết đa nguyên vũ trụ của nền văn minh này, mới đem tất cả chân tướng năm đó... bù đắp toàn bộ!”

Bởi vì, khái niệm đa nguyên vũ trụ của nền văn minh này... Hoàn toàn có thể giải thích về sự luân hồi và hủy diệt của nền văn minh Ishdar kiếp trước!

Một hình ảnh ban đầu lóe lên trong tâm trí nàng.

Đó là khi nàng đang ở bên trong cửa hàng trà sữa với vị Thần linh siêu cổ đại, giới truyền thông tập kết bên ngoài, và Levis tiên sinh yêu cầu được nói chuyện với vị Thần linh cổ đại, khi đó nàng mới hiểu được thân phận người thanh niên đang nói chuyện trời đất cùng với mình.

Vào thời điểm đó, vị Thần linh siêu cổ đại cho Levis tiên sinh lựa chọn một con đường văn minh, tuy nhiên, Levis tiên sinh đã từ chối!

“Cuộc đối thoại kia là mấu chốt của tất cả vận mệnh, nếu như ta đoán không lầm... Sự kiềm chế của tuyến thế giới đã bắt đầu từ lúc đó. Vị Thần linh siêu cổ đại đã nhìn thấy tương lai diệt vong của người Ishdar, vì vậy hắn cho người Ishdar một lựa chọn, nhưng đã bị từ chối. Khi đó tương lai sẽ chỉ hướng cùng một cái kết cục... Tức là nền văn minh sẽ giẫm lên vết xe đổ, bước vào vòng luân hồi của những nền văn minh trước...”

Ba đại Trụ Thần thấy được tương lai.

Mà ngôn ngữ C nguyên thủy của người Ishdar vốn là ngôn ngữ do Thần linh siêu cổ đại biên soạn, làm sao lại không nhìn ra được? Vận mệnh của bọn chúng bị hủy diệt trong tương lai, chỉ sợ đã định đoạt ở trong mắt vị tồn tại cổ xưa này, đó chính là một vòng luân hồi.

“Giống như hôm nay, sự xuất hiện của Thần linh siêu cổ đại cũng là có nguyên nhân!”

Ánh mắt nàng rực sáng, suy nghĩ không ngừng dâng trào, một

tôn Thần linh siêu cổ đại xuất hiện từ hư không, làm sao có thể không có ý tứ sâu xa?

“Lúc này cũng là tiết điểm của vận mệnh, cũng giống như Levis tiên sinh năm đó, hắn cũng cho Thịnh Lâm một cơ hội lựa chọn... Một cái cơ hội thay đổi vận mệnh tương lai, cơ hội thoát khỏi số mệnh!”

“Từ trước tới giờ, hắn không can thiệp vào tương lai của một nền văn minh tương lai, vẫn luôn giao quyền lựa chọn vận mệnh nằm trong tay bọn họ.”

Caroline hít thở sâu một hơi, nội tâm càng thêm tôn sùng và bàng hoàng, nhưng khó có thể tưởng tượng nổi.

Khi vén ra từng tần khăn che mặt bí ẩn của vị tồn tại cổ xưa kia, nàng mới nhìn thấy bộ mặt thật của toàn bộ thế giới, số mệnh, thế giới tuyến, luân hồi, đa nguyên vũ trụ... Hóa ra trước đây người Ishdar đã sớm trầm luân trong đó.

Mà bản thân mình cũng chưa từng nhận thấy được,

“Mỗi một lần xuất hiện đều có ý nghĩa sâu xa của nó... nền văn minh Ishdar chỉ chú ý đến hai người, đến đối thoại với Levis tiên sinh và xác định tuyến thế giới... Mà chuyện gặp gỡ ta, chỉ sợ không phải ngẫu nhiên, cũng là cuộc gặp gỡ bất ngờ của vận mệnh, ta cũng là chủ giác của thời đại trong tương lai.”

Chính mình... Là một Đại Hoan Hỉ Đế, Thịnh Lâm, Subaru khác!

“Ta có tư chất không phải mạnh nhất, trí tuệ của ta không phải cao nhất, tâm tính của ta không phải tốt nhất. Mỗi một hạng mục đều không thể gọi là xuất sắc, tuy nhiên lại hết lần này tới lần khác chỉ lựa chọn ta...”

Chương 613: Chân Tướng Về Sự Hủy Diệt Thực Sự!

Toàn thân nàng bắt đầu có chút run rẩy, lạnh cả sống lưng, loại rét lạnh kia không phải thân thể mà là lạnh lẽo sâu trong linh hồn, đối với một Cao Vị Thần thì đây là chuyện không thể tin được.

“Tương lai của ta đã sớm bị nhìn thấy... Tương tự như ba người kia, ta cũng sáng tạo ra từng cái kỳ tích và tương lai, dấn thân vào đỉnh phong văn minh như đã hình dung.”

Giọng nàng đắng chát.

Bằng lòng kiêu ngạo của nàng, khi hiểu ra chân tướng, đạo tâm khó tránh khỏi lại lần nữa rơi vào suy sụp.

“Thế giới chính là một vòng tròn, ta vốn cho rằng người Ishdar là một vòng tròn, nhưng không ngờ rằng nền văn minh cổ đại lại là một vòng tròn khác. Lúc này, ta càng không nghĩ đến, còn có vòng tròn thứ ba...”

Nàng không ngừng suy luận, mỗi một điểm đáng ngờ và toàn bộ đầu mối của nền văn minh Ishdar, đều đồng thời chỉ về cùng một phương hướng,

Đây... Mới là toàn bộ chân tướng về sự hủy diệt thực sự của người Ishdar!!! —— Chính văn lịch sử, toàn bộ bày ra ở trước mắt chúng ta.

Có lẽ, vận mệnh quả thực là... Một trận số mệnh và luân hồi.

“Như vậy, ta vốn cho rằng, tất cả những gì trong tương lai của

ta đều là không biết... Ai ngờ, sớm đã biết được."

Caroline trong lòng chua xót, một nỗi cô độc sâu sắc và mờ mịt quấn quanh trái tim. Nàng bước đi vô hồn, bất tri bất giác đã đi tới mục đích, nhìn qua người thanh niên xuất hiện trước mắt.

Nhiều năm tháng trôi qua, vẫn không hề lưu lại bất kỳ dấu vết nào trên cơ thể hắn.

"Ngươi tìm ta làm gì?"

Hứa Chỉ nhìn qua nữ Thần cầm ô, có vẻ hơi sững sờ, không nhịn được hỏi.

"Ta cũng là... Nô lệ của vận mệnh sao?"

Nàng hít thở sâu một hơi, giọng nói bỗng nhiên run rẩy, mang theo sự mờ mịt và đắng chát, nhẹ giọng thanh tao nói:

"Ta là... Nô lệ của ngài sao?"

...

Oanh!

Bầu trời mây mù bị khuấy động, lúc này ba khu vực rộng lớn đã rách toạc, cơn bão năng lượng quét qua liên miên không dứt.

Hứa Chỉ đang nhìn cuộc chiến đấu chém giết trên bầu trời xa xa, ba Trung Vị Thần đang chém giết. Bọn họ không có lực lượng tính toán khủng bố sau lưng, tuy rằng không còn đáng sợ như vậy, nhưng sức chiến đấu vẫn vô cùng kinh người, Thần linh phổ thông vẫn khó nhúng tay như trước.

Đây là cuộc chiến đấu của ba vị Trung Vị Thần, là lần đầu tiên đối với toàn bộ thế giới sa bàn, Hứa Chỉ tự nhiên muốn nhân cơ hội quan sát.

Nhưng vào lúc này, hắn sửng sốt nhìn về phía Caroline có chút mờ mịt.

Nô lệ của ta?

Có ý tứ gì?

Đây là loại bí ẩn gì?

Đầu óc hắn điên cuồng chuyển động, suy nghĩ và chỉnh hợp, trong một chớp mắt đã hiểu được suy nghĩ của nàng. Quả thực là không khỏi thật trùng hợp, năm đó người Ishdar cũng mơ hồ có dấu vết số mệnh như hiện tại.

Ba Trụ Thần là vận mệnh của thời đại này.

Mà Thần linh siêu cổ đại đã từng là vận mệnh của người Ishdar.

Như vậy, bản thân nàng ngay từ đầu chính là nô lệ của vận mệnh, nô lệ của Thần linh siêu cổ đại?

Hứa Chỉ hơi giật mình về sự trùng hợp này, nên bắt đầu nghĩ cách trấn an đạo tâm lại có chút sụp đổ của Caroline. Dù sao thì thế giới này lại là một lời nói dối, cả đời mình từ nhỏ đến lớn cố gắng đều là âm mưu, "Thế giới của Truman", được mệnh trung chú định để có một tác động lớn đối với bất luận kẻ nào.

Nhưng trên thực tế thì sao?

Hắn cũng không thể giải thích chân tướng, nói rằng trước đây mình không hề lừa dối nàng, giấu diếm sự thật, chỉ là nàng não bổ mà thôi...

Đối với chuyện này, Hứa Chỉ thật sự buộc phải thừa nhận, chịu trách nhiệm, dù sao phủ nhận bản thân có thể tính toán. Chính mình với vai trò Thần linh siêu cổ đại sáng tạo ngôn ngữ C

có sơ hở trí mạng, thế giới quan cũng sẽ xuất hiện lỗ hổng, giống như nơi ở của chúng thần năm đó.

“Việc này còn có chút khó giải quyết.”

Hứa Chỉ bắt đầu suy nghĩ tìm từ ngữ phù hợp, cho Caroline câu trả lời mong muốn.

Mà ở bên cạnh, Cá Nóc Nhím Gai Dài càng bị dọa đến tê cả da đầu!

Hắn không nhìn thấy rõ khuôn mặt chân thực dưới ánh sáng thần thánh, nhưng cảm giác được rõ ràng lại xuất hiện một tôn tồn tại cổ xưa với khí tức khủng bố giáng lâm.

“Mẹ nó! Lại là một vị Thần linh siêu cổ đại khác? Không phải cấp chín, nhưng tối thiểu cũng là tồn tại khủng bố tiếp cận cấp chín, tại sao lại có nhiều như vậy?”

Hắn đột nhiên căng thẳng trong chớp mắt, rồi bắt đầu bình tĩnh trở lại.

Dù sao những ngày này, lực trùng kích quá nhiều quá lớn, bản thân đã bắt đầu có chút quen thuộc rồi.

Con người chính là như vậy, hù dọa hù dọa sẽ dần trở nên bình tĩnh. Dù sao mình cũng bị dọa ba ngàn kiếp, xem phim kinh dị lâu dài đã sớm đề cao ngưỡng sợ hãi lên hạn mức cao nhất.

Lúc này, hắn cảm giác rõ ràng được tôn tồn tại mới đến này, vượt xa đẳng cấp Đại Hoan Hỉ Đế. Thậm chí ba Trụ Thần chỉ sợ cũng có thể bị tiện tay đồ sát, dù sao ba Trụ Thần không phải sinh linh chân chính, khó có thể phản kháng... Thế giới này, nước rất sâu.

Còn gì đáng sợ hơn nữa?

Vị nữ Thần cổ đại hư hư thực thực nói một câu kia:

“Ta là nô lệ của ngài sao?”

Hạ Nghê Minh không khỏi nuốt nước miếng.

Chính mình là xuất thân từ khoa văn, tự nhiên có năng lực đọc hiểu không hề thấp, tỉnh táo mà suy xét kỹ ngữ cảnh, hóa ra tương tự với câu “Ta là bạn của ngươi sao?”, “Ta là ưu nhạc mỹ của ngươi sao?” Kiểu câu hi vọng đạt được lời trả lời khẳng định của đối phương, giống như muốn làm nô lệ của đối phương vậy, muốn đạt được công nhận.

“Cái này... Là chủ động?! Một vị Thần linh cổ đại vô danh lại đang liếm chó? Ngay cả vị trí chính cung cũng không cần? Chỉ làm một cái nô lệ, nhưng ngay cả như vậy, đối phương cũng không muốn ngươi?”

Hạ Nghê Minh thực sự kinh ngạc đến ngây người!

Trông có vẻ vô cùng kích động! Trong đầu óc hừng hực bùng lên ngọn lửa bát quái, cảm giác thân thể đều hưng phấn đến phát run, thậm chí muốn chụp ảnh màn hình và đăng tải câu chuyện phiếm kình bạo lên mạng, nhưng hắn vẫn cố gắng kìm nén. Hắn muốn để cho bản thân mình trông bình thường một chút, không làm cho hai người chú ý.

“Không xong, chạy mau!”

Bỗng nhiên hắn bắt đầu lặng lẽ lùi lại phía sau.

Hắn không hề ngốc, mà vô cùng thông minh. Lời nói của hai vị Thần linh cổ đại thần bí này có chút mập mờ, trái dưa chuyện phiếm này nhất định rất ngọt, vô cùng kình bạo.

Nhưng sẽ chết người đấy, chính mình quả khí cầu này trôi nổi ở nơi này giống như bóng đèn vậy, lập loè phát ánh sáng, biết

được càng nhiều thì bị chết càng nhanh. Hắn cũng không hy vọng tính mạng bản thân, sẽ kết thúc ở nơi này.

Hứa Chỉ liếc nhìn Cá Nóc Nhím Gai Dài bên cạnh, luôn cảm giác ánh mắt nó có chút gì đó không đúng... Nhưng cũng chẳng thèm quan tâm. Dù sao những người chơi cư dân mạng cũng đã quen với những thứ quái lạ, còn mình vẫn phải xử lý những dị trạng trong thế giới sa bàn, đó mới là việc chính cần thiết.

Hứa Chỉ trầm ngâm một chút, rồi nhìn chằm chằm vào đôi mắt Caroline, nhàn nhạt mở miệng câu hỏi mờ mịt của nàng,

“Cuối cùng vẫn là bị ngươi phát hiện ra, ta đã từng nghĩ rằng ngươi sẽ phát hiện chậm hơn một chút...”

Đôi mắt Caroline khẽ giật mình, nàng lập tức bình tĩnh trở lại, lộ ra vẻ mặt quả nhiên là thế.

Chương 614: Dưa Này Thật Đáng Sợ

Hứa Chỉ nhẹ nhàng nói tiếp:

“Theo một ý nghĩ nào đó mà nói, ngươi thật sự là nô lệ của ta, chính ta một tay kiến tạo vận mệnh của ngươi. Ta đã từng quan sát kết cấu và tuyến đường của thế giới, tính toán tương lai của những nền văn minh, nên mới có cuộc gặp gỡ bất ngờ ‘mệnh trung chú định’ với ngươi ở cửa hàng trà sữa... Ta nhìn thấy tương lai của ngươi, tất nhiên sẽ trèo lên đỉnh cao, cũng nhìn thấy sự hủy diệt của ngươi, tất nhiên sẽ bại vong...”

Caroline bỗng toàn thân chấn động, không có kinh sợ, chợt thở dài một hơi, đắng chát nói:

“Quả nhiên là thế sao? Cuộc đời ta vừa ra đời đã nằm trong tràng vỗ tay của ngài, bị vần vò như một món đồ chơi.”

Hitzz!!!

Hạ Nghê Minh trực tiếp hít vào một ngụm khí lạnh, vội vàng quay lưng đi, rón rén, lén lút trốn xa.

Cái thế giới này thật đáng sợ!

Chụp ảnh màn hình,

Chụp ảnh màn hình,

Hạ Nghê Minh chỉ biết chụp ảnh màn hình theo bản năng điên cuồng.

Trong khi lặng lẽ bỏ trốn, hắn vừa không ngừng sắp xếp suy nghĩ. Thần linh siêu cổ đại không chỉ có đánh chết một tôn tồn tại cấp chín hư hư thực thực, dùng thân thể hắn làm thành vũ khí... Còn có một vị tồn tại cổ đại cấp chín hư hư thực thực, thân thể tiếp cận cấp chín bị hắn biến thành đồ chơi. Hắn cũng biểu thị rằng ta không có cưỡng ép ngươi, mà là ngươi chủ động làm nô lệ, bây giờ còn không coi ngươi làm nô lệ, bội tình bạc nghĩa!

"Đây chính là cường giả cấp Thế giới sao?"

"Nhưng ta không ăn dưa này!"

Quả khí cầu màu trắng tinh này trôi nổi ở bên trong không khí, không ngừng lay động, không ngừng lặng lẽ lùi lại. Nhưng chính vì hành động này, ngược lại gây nên sự chú ý của Hứa Chỉ và Caroline trong lúc trò chuyện.

Uhm?

Hứa Chỉ nhìn hắn có vẻ mờ mịt, tại sao bỗng nhiên bỏ chạy rồi, còn không ngừng run rẩy, trước đó không phải tràn đầy phấn khởi nói muốn bái sư sao?

Sàn sạt...

Hạ Nghê Minh đang lặng lẽ di chuyển về phía cánh rừng rậm bên cạnh, cũng cảm nhận được ánh mắt nhìn chăm chú của hai tôn Thần linh, đột nhiên giật mình một cái.

Lồng ngực hắn dao động kịch liệt. Dù sao cô nam quả nữ, chính mình một cái bóng đèn trôi nổi quá rõ ràng, chính mình còn không có chút giá trị lợi dụng nào, chỉ sợ sẽ bị diệt khẩu...

Đúng!

Giá trị lợi dụng!

Biểu hiện ra tác dụng của bản thân, như vậy ta sẽ không bị diệt khẩu!

Nếu như không phải cô nam quả nữ và bóng đèn, mà là cô nam quả nữ cộng thêm...

Vốn tư thế ban đầu của hắn là kiễng chân rón rén, ma xui quỉ khiến thế nào bỗng dừng lại, xấu hổ quay đầu hỏi hai vị Thần linh một câu, nhỏ giọng ấy ấy nói,

“Hai người có muốn chụp ảnh không?”

“…”

Hứa Chỉ sững sờ tại chỗ.

Trong khu rừng xanh biếc yên tĩnh, xinh đẹp như tiên cảnh, tạo bầu không khí thật sự nghiêm túc, bản thân hắn đang muốn trấn an cảm xúc của Caroline, ai ngờ bỗng nhiên bị một tên phá hủy trong nháy mắt, trực tiếp núp vào trong chỗ tối nói một câu: Các ngươi cần bao không…

Ngay lập tức, không khí trở nên lạnh ngắt, bầu không khí hắn cực khổ xây dựng hoàn toàn biến mất.

Đúng là bệnh thần kinh.

“Làm càn, dám cả gan nói lời không đứng đắn như thế! Vũ nhục Thần linh siêu cổ đại!”

Caroline lập tức hiểu được ý tứ trong đó, trong mắt lóe lên sự phẫn nộ.

Ầm ầm!

Xung quanh bắt đầu xuất hiện thần quang đỏ sẫm.

Lúc này, một con cá khí cầu chớp mắt bị chụp bay ra ngoài, nó

còn lộ ra biểu cảm cực kỳ kinh ngạc: Bản thân rõ ràng đã nghĩ đủ biện pháp, thể hiện mình rất có tác dụng đối với bọn họ, tại sao vẫn bởi vì phát hiện gian tình, mà bị diệt khẩu, quả nhiên là ở thế giới khác, mạng người như cỏ rác…

Ta đang nỗ lực để sống sót!

Thậm chí, đã chuẩn bị chịu nỗi nhục nhã lớn nhất…

Oành oành oành oành!!

Cá khí cầu bị đập bay qua không biết bao nhiêu cây cối, tạo ra một cái khe đất cực lớn.

“Tên gia hỏa này, ta vẫn luôn cảm thấy hắn rất thành thực và rất có năng lực, thế quái nào lại đột nhiên nói một câu trực tiếp tìm đường chết như vậy?”

Ánh mắt Hứa Chỉ tràn đầy sự khó hiểu nhìn về phía xa xa, hắn không biết đường về não của tên kia cực kỳ quái dị, hiện tại đã suy diễn ra thứ gì, chỉ là nội tâm hắn có hơi cạn lời.

Thả đám người chơi này vào trong thế giới sa bàn, lúc nào cũng thấy có thể xảy ra chuyện, thậm chí, ngay cả hành động của mình cũng bị quấy nhiễu. Vốn dĩ là một dòng lịch sử rất thoải mái, ngày ngày tâm sự, nhìn xem trận đại chiến của Thần ở xa xa.

“Thật xin lỗi.” Caroline hít một hơi thật sâu.

Dễ nhận thấy gương mặt của nàng có hơi đỏ lên, thật không ngờ sẽ đột nhiên xuất hiện câu nói kia:

“Đây là thủy tổ của một loại vật liệu đặc biệt nào đó của nhóm người Ishdar năm đó, có lẽ đã hiểu lầm, nhưng hắn là…không có ý xấu gì.”

Hứa Chỉ lắc đầu, tỏ vẻ không sao cả.

Hắn chỉ thầm nghĩ, cá khí cầu không chết đúng là mạng lớn.

Nếu không phải nhìn mặt mũi của Đỗ Tuyết, Caroline đã từng thấy qua sinh vật đặc biệt cá khí cầu này, lấy tính tình sấm rền gió dữ của nàng, mạo phạm như vậy, đã sớm chết không biết bao nhiêu lần rồi, nàng có loại tình cảm đặc biệt đối với đoàn người Đỗ Tuyết, cũng nhìn thấy sự đặc biệt của loài cá khí cầu này, nó không nằm trong quỹ đạo của vận mệnh, là biến số duy nhất của mảnh đất này, cho nên mới không xuống tay ngoan độc với nó.

Phụt!

Ở phía xa xa, cá khí cầu bị chụp bay đang điên cuồng lăn lộn trên đất, phun một ngụm máu, thần trí mơ mơ hồ hồ, phát hiện bản thân vậy mà không có bị đánh chết, không khỏi cảm thấy mừng rỡ sống sót sau tai nạn,

“Quả nhiên, ta còn quá thẳng thắn, ta đúng là không phải công ty Umbrella chân chính, nghiệp vụ không tinh.”

Thế nhưng, sắc mặt của hắn hơi hơi thay đổi, nhớ tới câu nói mà bản thân nghe được trong lúc bị chụp bay đi,

“Là vật liệu đặc biệt của người Ishdar…Có ý gì? Biết lịch sử đen tối của ta, vị Thần này, là Thần của người Ishdar?”

Còn có sự thật bị che dấu?

Nhưng hắn thấy mình không chết, ma xui quỷ khiến làm sao lại tiếp tục lén lút quay về, mình bị trọng thương nghĩa là chỉ bị giáo huấn một chút, không có bị giết, điều này chứng tỏ hai tồn tại cao quý kia không có ý định đánh chết mình.

Dù sao, e là có liên quan tới người Ishdar, xem mặt mũi của Đỗ Tuyết nên sẽ không giết mình, thậm chí, có thể cầu xin nàng giúp đỡ.

Mấy quả dưa về chuyện bát quái không ăn cũng được, nhưng quả dưa này, dù có phải mạo hiểm tính mạng cũng phải ăn! Bởi vì, có thể có được sự trợ giúp của một vị Thần có sức chiến đấu kinh thiên động địa.

Hạ Nghê Minh ngẩng đầu nhìn về phía xa.

“Chiến đấu rất gian nan, Đỗ Tuyết còn đang ẩn núp chờ đợi, một kích trí mạng… Nhưng mà, sự tồn tại của Đỗ Tuyết, e là đã sớm bị Đại Hoan Hỉ Đế phát hiện rồi. Bởi vì, dù cho có núp như thế nào đi nữa, cũng không thể chống lại tương lai đã được biết trước…”

Ầm ầm!

Bầu trời hơi thay đổi, cơn lốc năng lượng tán loạn.

Mà mình mới Thiên Đế… Cái gì cũng không làm được, chỉ có thể không ngừng screenshot lại gửi ra ngoài, để dân mạng ở bên ngoài liên tục thảo luận, nghĩ biện pháp rồi đưa ra kết quả.

Hiện tại, bên ngoài chắc là đã điên hết rồi đi?

Thuyết đa vũ trụ…

Chiến giáp máy móc có kích thước gấp ba lần Thần Sáng Thế…

Lại thêm một vị Thần cổ đại hoàn toàn mới đột nhiên xuất hiện…

Chương 615: Viên Đá Vận Mệnh

Hắn nhìn về phía xa xa, hiện tại chỉ có thể đến đó thử vận may thôi, nghĩ cách tranh thủ thêm một ít phần thắng,

“Dù sao, chúng ta không thể thua, đánh cược Đỗ Tuyết, ba tộc đàn lớn, cùng với vận mệnh trên khắp thế giới.”

Hắn lặng lẽ tới gần.

Rầm!

Hai vị Thần viễn cổ cao quý của thời đại xa xôi đang luận đạo, ngồi trên tảng đá màu trắng to lớn trao đổi với nhau, hai người cầm hai cái chén trắng, trong đó chứa chất lỏng màu trắng, đang đối ẩm, tao nhã cổ điển, tạo cho người ta một cảm giác cực kỳ thần bí khó lường.

Gió nhẹ thổi qua, lá cây lay động, che phủ núi non, che phủ cây xanh, ở phía xa xa có một vị Thần đang chém giết, ba chủng tộc lớn vây công Đại Hoan Hỉ Đế, giống như một giấc mộng yên hoa tráng lệ, vì hai vị Thần cổ đại trùng phùng mà reo hò.

Lúc này, bọn họ trao đổi với nhau, thế nhưng lại mơ hồ có một loài ăn ý đến lạ, khiến cho người khác không đành lòng đánh vỡ.

Screenshot,

Screenshot,

“Thứ mà hai tồn tại cao quý này uống là thiên tài địa bảo gì vậy? Thạch nhũ vạn năm? Linh tuyền ngàn năm? Rượu trường

sinh?”

Hạ Nghê Minh thấy một màn như vậy, không nhịn được mà âm thầm nghiến răng.

“Ta chưa bao giờ nắm giữ vận mệnh của bất luận kẻ nào, vận mệnh của ngươi cũng thế.”

Giọng nói của vị Thần siêu cổ đại thực bình thản, nghe vào tai rất rõ ràng,

“Vận mệnh là gì?” Giọng nói kỳ ảo hỏi.

Vấn đề này khiến nàng thực bối rối, khi nói chuyện nàng vẫn luôn rất thẳng thắn, hiện tại cũng vậy.

“Ngươi hỏi vận mệnh là gì?”

Hứa Chỉ nhặt một viên đá nhỏ máu trắng lên, giơ tay ném mạnh về phía xa, viên đá nhỏ lăn lộn quay cuồng trên mặt đất, cuối cùng dừng lại.

“Ngươi nhìn xem, viên đá này chính là vận mệnh.”

Hứa Chỉ lại cười nói:

“Hiện tại, ngươi có thể nhìn thấy quỹ đạo của nó thế nào?”

Caroline nhìn về phía viên đá.

Với năng lực tính toán của nàng, đương nhiên từ khoảnh khắc viên đá kia bị ném đi, đã có thể tính toán ra được quỹ đạo của nó, điểm rơi, lực tác dụng, độ lăn, vị trí dừng lại cuối cùng của nó.

Ở trong mắt nàng, vận mệnh tương lai của viên đá kia đã được định trước.

Viên đá chính là nhân sinh, lúc ném là sống, lúc ngừng lại là

chết, quá trình giữa sống và chết là vận mệnh, quay cuồng, va chạm, mài giũa góc cạnh, có lẽ sẽ càng trở nên sắc nhọn, đều là ngàn vạn loại biến hóa của nhân sinh…

Nhưng loại biến hóa này lại có thể được tính toán ra.

Caroline nhìn viên đá cảm thán, bản thân mình khống chế vận mệnh của viên đá, viên đá cũng là nô lệ của vận mệnh, viên đá cũng giống mình.

Hứa Chỉ thản nhiên cười nói:

“Nếu như, viên đá chưa từng được ném về phía trước, vận mệnh tương lai của nó, ngươi có thể tính toán ra được sao? Vận mệnh mà ngươi đã tính toán ra, là vận mệnh do ngươi mạnh mẽ thay nó lựa chọn, hay là do viên đá tự mình lựa chọn tương lai của mình? Còn ngươi, chẳng qua là đang quan sát đánh giá ra thôi?”

Nghe xong, Caroline đầu tiên là ngẩn người.

Nàng bắt đầu nghiêm túc suy nghĩ, gương mặt nàng xuất hiện vẻ thâm trầm và ngưng trọng, dần dần sắc mặt triệt để thay đổi, đôi mắt từ từ sáng lên, giống như tiếng sét trên bầu trời quang đãng, sự khó chịu trong nội tâm nàng tan đi rất nhiều.

Bản thân mình đi đến ngày hôm nay, hoàn toàn là do lựa chọn của mình.

Giống như vận mệnh của viên đá này vậy, chưa bao giờ làm trái tâm ý, hay là bị người khác mạnh mẽ khống chế, chỉ là cho một cái chìa khóa, để nàng tự mở cánh cửa vận mệnh của viên đá mà thôi.

Cho dù lùi một vạn bước mà nói, mình bị vận mệnh dắt đi đến ngày hôm nay, thì lúc này cũng đã thoát khỏi vận mệnh rồi, sóng vai cùng Thần siêu cổ đại, đồng dạng trở thành một tồn tại, sẽ không bị tính toán theo công thức mà ra, nhảy ra khỏi Tam Giới,

không nằm trong Ngũ Hành.

Hứa Chỉ tiếp tục mở miệng, nhìn nàng nói:

“Ngươi hẳn là có thể phân rõ quan hệ nhân quả, không có bất luận kẻ nào khống chế ngươi cả, là dựa vào lựa chọn, quyết định trước đó của ngươi, mới có vận mệnh thuận theo tính cách của ngươi mà thôi diễn…Nếu như nói, ta thật sự là vận mệnh, thì ngươi sớm đã không phải là nô lệ của ta, ngươi đã sớm tự do, ngươi là một vận mệnh khác, vận mệnh của một vũ trụ song song.”

Ta cũng trở thành vận mệnh của một nền văn minh ư?

Caroline triệt để rơi vào sự xúc động, nội tâm dâng lên một xíu lo lắng, lập tức trở nên cung kính, cúi đầu một cái thật sâu,

“Tạ ơn ngài vì đã để ý tới tâm tình của ta, giải thích cho ta.”

Hứa Chỉ cũng đứng lên, cười nói:

“Chúng ta cô độc, bởi vì chúng ta chỉ có thể dựa vào lẫn nhau, hai người thủ mộ của hai nền văn minh, sóng vai đi về phía trước.”

Hứa Chỉ như biết trước nàng cần cái gì, giống như Medusa, Đế Kỳ năm đó vậy.

Có lẽ, đây chính là trong nhà chưa tỏ, ngoài ngõ đã tường, cũng bởi vì mình đứng ở góc độ đủ cao, bọn họ đối với mình mà nói chính là ‘Người tí hon ở trong cái bình’, mình ở bên ngoài cái bình nhìn hành trình trong nhân sinh của bọn họ, từng bước đi đến ngày hôm nay.

Mà Caroline là không thấy rõ ư?

Dựa vào trí tuệ của nàng, đương nhiên là thấy rõ.

Vậy tại sao lại còn mờ mịt? Không biết làm sao, suy sụp?

Bởi vì, chung quy thì con người không hoàn toàn sống bằng lý trí, có thể thấy rõ, không có nghĩa là có thể tiếp thu, huống chi là người Ishdar có tính tình cực đoan, nhiệt huyết tới cực đoan? Lúc này, nàng vẫn như cũ cần có một người giúp đỡ, một người giảng giải cho nàng, giống như năm đó.

"Cảm ơn."

Nàng hít một hơi thật sâu, vẻ mặt dần trở nên kiên định.

Mình ở trước mặt Thần siêu cổ đại, giống như một con kiến nhỏ yếu vậy, có thể dễ dàng bị bóp chết, thế nhưng nàng lại nhận được đãi ngộ ngang hàng.

Thần siêu cổ đại là người dẫn đường của mình, dẫn dắt mình đi tới ngày hôm nay, bản thân mình cũng đã tách riêng ra, trở thành vận mệnh của một vũ trụ song song.

Thậm chí, hai người bọn họ, đã là tồn tại độc nhất vô nhị trong thế giới này, không có đồng loại nào khác nữa, cô độc, tịch mịch, làm người thủ mộ của nền văn minh, chỉ có thể giúp đỡ dìu dắt nhau, cùng sóng vai đi về phía trước.

Trên thực tế, ky giáp được chế tạo từ hài cốt của vị Thần cấp chín kia, quả thực là làm người ta kinh sợ, cảnh giới của Thần siêu cổ đại, không biết là đáng sợ tới mức nào.

Nhưng trong tương lai, nàng cũng phải cố gắng đột phá cấp chín…Thậm chí trở nên giống vị Thần siêu cổ đại, trở thành một tồn tại khủng bố có sức chiến đấu nghịch thiên, đánh chết một sinh mệnh cấp chín cổ xưa có tuổi thọ vạn năm, trực tiếp đem kẻ đó chế tạo thành binh khí.

Dã tâm của nàng vẫn luôn rất lớn! Mà hiện tại, thấy được thứ kinh khủng như thế, dã tâm lại càng lớn hơn.

Rầm.

Caroline đưa tay ra, viên đá kia liền biến mất trong hư không.

Hứa Chỉ giật mình nhìn động tác nhỏ của Caroline rồi bật cười.

Người này, từ lâu trước kia đã có cái thói quen này, trước kia thì sưu tầm cái ly trà sữa, hiện tại thì sưu tầm viên đá.

“Giữ lại làm kỷ niệm.”

Caroline cũng phát hiện ra ánh mắt của hắn, có hơi ngại ngùng, nhưng mặt nàng trước sau như một đều rất dày, đột nhiên cười nói:

“Còn nhớ cái ly năm đó không? Hiện tại, trong vũ trụ của ta, trong vùng đất dung nham cổ đại kia, nó được xưng là ly thánh, thậm chí vì nó mà xảy ra chiến tranh rất khủng bố.”

Chương 616: Người Xuyên Không

“Ly thánh?”

Hứa Chỉ ngạc nhiên, nhịn không được mà hiếu kỳ nói:

“Vậy viên đá này…”

“Có ý nghĩa rất sâu xa.”

Caroline suy nghĩ một chút, lại cực kỳ nghiêm túc nói:

“Ừm, gọi nó là Đá Vận Mệnh đi, là tên ngài đặt, xem như là một cái kỷ niệm, bởi vì nó đã mở ra cánh cửa vận mệnh của ta… Nó có khả năng can thiệp vào vận mệnh của thế giới, người giống với ba trụ thần, nắm giữ vận mệnh, có thể mở ra cánh cửa của Đá Vận Mệnh…Ngài thấy sáng ý này như thế nào?”

“Thế giới của ngươi, đúng là muốn làm gì thì làm.”

Hứa Chỉ lập tức cảm thấy hứng thú, vô cùng tò mò, chuyện này cực kỳ thú vị, dường như trong thời gian mà Caroline ngủ say, nàng đang ở trong thế giới vũ trụ của riêng mình, làm không ít chuyện.

“Nếu có thời gian, ta đưa ngài đi xem.”

Caroline mỉm cười, tiếp tục nói chuyện phiếm, đột nhiên lên tiếng hỏi:

“Đúng rồi, ngài thấy thời đại này sẽ như thế nào?”

Nàng nhìn trận chém giết ở trên bầu trời, giống như người đứng xem, dẫu sao, vận mệnh của trận chiến hôm nay, sẽ ảnh hưởng rất sâu đến quyết định về hướng đi của nền văn minh của thời đại này.

Lần này da đầu của Hạ Nghê Minh thật sự tê dại rồi!

Vũ trụ song song của ta?

Một vùng đất dung nham khác?

Có thời gian, đưa ngài đi xem?

Thế giới này, quả nhiên là đa vũ trụ, có vô số không gian vũ trụ song song.

Mà hai tồn tại cao quý này, dường như là chúa tể của vũ trụ song song của riêng mình.

Bọn họ giáng lâm xuống vũ trụ song song này, là để quan sát sự phát triển của vùng đất dung nham cổ đại trong vũ trụ song song này?

Trong đầu hắn sinh ra không ít suy nghĩ.

Hứa Chỉ nhìn lên bầu trời, ánh lửa khủng bố liên miên không dứt,

“Đại Hoan Hỉ Đế, vẫn như trước chiếm giữ ưu thế và phần thắng, dù sao, thực lực của hắn vốn dĩ đã nghiền ép chúng sinh, bất luận là phản kháng như thế nào đi nữa cũng không thể chiến thắng, rất khó sửa chữa vận mệnh, tuy nhiên, cho dù ta đóng cửa vận mệnh…Vận mệnh của bọn họ vẫn là do bọn họ tự mình lựa chọn, chúng ta không thể can thiệp.”

“Không can thiệp ư?”

Caroline trầm ngâm một chút, nhìn cá khí cầu trốn ở bên cạnh,

không quan tâm, nghiêm túc gật đầu, nói:

“Thì ra là thế, chúng ta chỉ cần quan sát và đánh giá thời đại này là được rồi.”

Hứa Chỉ không phủ nhận.

Caroline lại nhịn không được mở miệng hỏi:

“Trận chiến này, sẽ có rất nhiều người chết, một ít người có tư chất vượt trội, đã chết rồi, có thể đưa bọn họ vào trong vũ trụ của ta được không? Vùng đất dung nham cổ đại trong không gian song song.”

Hứa Chỉ kinh ngạc vài giây, nhìn nàng nói,

“Đương nhiên có thể…Dù sao, bản thân họ cũng đã chết rồi, chẳng qua là, ngươi làm cách nào để đưa bọn họ vào thế giới của ngươi?”

Caroline suy nghĩ một chút, nghiêm nghiêm túc túc trả lời:

“Lấy ký ức của bọn họ, cho sống lại trong vũ trụ của chúng ta, có thể sẽ trở thành đứa bé trong thành phố, đến trường học tập, cũng có thể sẽ sống lại ở trong các đại ma thú, Cự Long, Cửu Đầu Xà… Dù sao, đều là tồn tại có tư chất hùng mạnh, việc đưa họ vào tương đương với việc tăng cường vũ trụ của chúng ta, nhưng mà, mang theo ký ức, sống lại ở một vũ trụ song song, tồn tại như vậy nên gọi là gì thì mới tốt nhỉ?”

Làm một Thần Sáng Thế thì tên gọi cũng là một nan đề, Caroline có chứng khó đặt tên.

“Gọi là người xuyên không đi.”

Hứa Chỉ cười nói.

“Người xuyên không? Tên rất hay!”

Đôi mắt Caroline lập tức sáng lên, không khỏi sắp xếp lại suy nghĩ, giống như đang cùng một người bạn tri kỷ, thỏa sức tưởng tượng kể về tương lai,

“Suy cho cùng, nó cũng là vũ trụ song song, đất đai đều giống nhau, không quá xa lạ… Thậm chí, sau này vùng đất dung nham trong vũ trụ song song của chúng ta còn có thể không ngừng tăng nhanh. Hiện tại, vũ trụ này dựa theo tuyến thế giới, có thể nói là vũ trụ chính!”

Đôi mắt của nàng lóe lên dã tâm hừng hực, thậm chí là tạo ra đa vũ trụ.

“Rất tốt, không phải sao?” Nàng cười hỏi.

Hứa Chỉ cũng cười, trong lòng có hơi giật mình, thật không ngờ dã tâm của nàng lại điên cuồng tới vậy, nhà khoa học điên khùng này, trước kia thì nghiên cứu kỹ thuật gen, liên quan đến vùng cấm, hiện tại lại muốn làm…

Nhưng khi thấy Caroline đã bình tĩnh lại, liền thở dài nhẹ nhõm. Dù sao, mỗi một tồn tại hàng đầu của một thế giới đều vượt ra khỏi thời đại thuộc về mình, mỗi một người đều là trân bảo của mình, làm quân tiền trạm, thăm dò và mở ra cảnh giới, hệ thống tu luyện mới, đương nhiên không thể có sai sót… Đồng thời, hắn bỗng nhiên cảm thấy bản thân mình có hơi khó khăn, rất có thể là suy diễn đi?

Tuy rằng, vì hoàn thiện thế giới quan của vùng đất dung nham cổ đại, sớm hay muộn cũng phải phát sinh, nhưng mà tâm mệt lắm đó!

Hy vọng sau này, chuyện như thế sẽ không phát sinh nữa.

…

“Người xuyên không đến từ không gian song song, đa vũ trụ!”

Núp ở trong chỗ tối, Hạ Nghê Minh nghe xong, lập tức rơi vào trầm mặc.

Hắn không giống mấy tên sa điêu kia, hắn cũng xem như là một người khá thông minh, rất có năng lực, nếu không thì trước đó những đại lão khác cũng sẽ không quá coi trọng hắn.

Ầm ầm!

Trận chém giết ở trên bầu trời vẫn còn đang tiếp tục, gió mây quay cuồng, cơn lốc quét sạch mọi thứ.

Hắn đã nghe được thông tin quan trọng nhất rồi, vì hắn phát hiện sau đó bọn họ đều chỉ tán gẫu về chuyện tình của thế giới khác, lại tiếp tục nghe thêm một chút nữa, tin chắc rằng không còn thông tin gì mới khác, hắn liền lập tức rời khỏi khu rừng rậm xanh tươi này, dừng ở trên một mặt cỏ cách đó khá xa, nhắm hai mắt lại, bắt đầu sắp xếp lại suy nghĩ.

Hắn không nhìn cuộc chiến của các vị Thần ở phía xa xa, bởi vì dù có nhìn hay không, thì bản thân hắn cũng không thể nhúng tay can thiệp được, chỉ có thể tìm kiếm chuyển cơ từ trên người hai vị Thần siêu cổ đại cao quý này.

Dù sao, thế giới quan hoàn chỉnh, chuyện cơ mật hàng đầu, số lượng thông tin, mới chính là biện pháp duy nhất để trở mình lấy yếu thắng mạnh.

Sau mười phút yên lặng suy nghĩ, hắn từ từ mở mắt ra, lẩm bẩm tự nói với bản thân,

“Không hổ danh là đa vũ trụ siêu phàm, sống qua một thời đại, trải qua những năm tháng vô tận, hiện tại, thế giới này mới thật sự trở nên rõ ràng! Thế giới này, thật sự có thể thôi diễn tương lai, không gian vũ trụ song song!”

Ở phía khác.

Hứa Chỉ đang nói chuyện phiếm với Caroline, bỗng nhiên giống như cảm ứng được cái gì đó cho nên hơi hơi quay đầu lại.

“Có chuyện gì vậy?” Caroline tò mò hỏi.

“Không có gì.”

Hứa Chỉ tiếp tục tán gẫu với nàng về thế giới vũ trụ ở trong cơ thể nàng, thậm chí, có thời gian sẽ tiến vào trong thân thể của nàng nhìn thử.

Lúc này, hắn biết cá khí cầu đang suy diễn, rằng đây là một đa vũ trụ siêu phàm.

Dù sao, loại chuyện như thế này chỉ cần có người đi đầu, không ngừng suy diễn, những người còn lại tự nhiên sẽ dần dần bị cảm nhiễm, huống chi, người đầu tiên suy diễn còn là vị Thần cổ đại thần bí, lời nói trong cuộc đối thoại đó, đã đủ để khiến người nào đó khiếp sợ không thôi.

“Lời nói dối bắt đầu được truyền bá, lặp đi lặp lại hàng ngàn lần trong đám đông, sẽ dần biến thành sự thật.” Hứa Chỉ cảm khái.

Chương 617: Tin Tức Vụ Nổ Lớn 1

Diễn đàn game Bào Tử Tiến Hóa

Tinh!!

Từng tấm screenshot được đăng lên.

Ban đầu là hình ảnh Đại Hoan Hỉ Đế chém giết, mọi người vô cùng hồi hộp, nhưng mà, về sau phong cách lại thay đổi, Thần linh siêu cổ đại xuất hiện, đứng chung một chỗ với Thịnh Lâm. Tới tận lúc này, bọn họ mới phát hiện ra rằng… không chỉ là nhân tộc nội loạn, mà nó còn khủng bố hơn thế nữa.

Là vận mệnh của ba đại Trụ Thần đang âm thầm vật lộn, tương lai đã được định trước!

Dân mạng lập tức cảm thấy kinh hãi, chuyện này không hề khoa học, trước đó đều là hệ thống sức mạnh thuần túy, coi như cũng được đi, hiện tại thế nhưng lại chuyển sang hệ pháp tắc, luật nhân quả rồi?

“Quan niệm về vận mệnh? Vận mệnh đã sớm được định trước?”

“Thiên đạo năm mươi, thiên diễn bốn mươi chín, nhân độn kì nhất? Hồng Quân Lão Tổ, là ngài ư? Bấm tay tính toán thôi đã biết được quá khứ và tương lai!”

“What the fuck, cái này quá mê tín rồi!”

“Ách…Tôi đã từng rất sùng bái khoa học…”

Sau đó, lại xuất hiện chuyện càng đáng sợ hơn.

Thần siêu cổ đại bắt đầu nhúng tay vào, đối mặt với sự khẩn cầu của Thần linh chi nữ, hắn trực tiếp mạnh mẽ đóng toàn bộ thế giới tuyến của vũ trụ lại, khiến cho vận mệnh của ngàn vạn chúng sinh trong thiên hạ ngay lúc này đi đến tương lai mà không ai biết trước!

Mọi người lập tức bùng nổ.

“Quá ngầu! Quá bá đạo!”

“Quả thực là loại khí phách chưa từng có từ trước tới nay!”

“Aaaa! Vận mệnh là do mình không phải do trời!”

“Đẹp trai banh nốc, ngầu quá xá, không cần phải đánh nhau, chỉ cần giơ tay nhấc chân một cái thôi, đã đóng được thế giới tuyến! Nếu như ngươi muốn vận mệnh, tôi giao vận mệnh của mình cho ngươi quyết định!”

Dân mạng cực kỳ vui vẻ, ai quan tâm ngươi có phản khoa học hay không, đủ đẹp đủ ngầu là được, rất nhiều người lập tức trở thành fan của vị Thần linh siêu cổ đại, đặt cho hắn một cái tên rất mỹ miều là: vị Thần tổng tài bá đạo đầu tiên trong lịch sử.

Rất nhiều chủ shop trên Taobao ngầm cười, cảm thấy lại có thứ để kinh doanh rồi, đám fan cuồng mê muội ngốc ngơ này, thường chi rất nhiều tiền để mua những thứ liên quan đến thần tượng như gối ôm, figure GK,…chỉ cần làm đủ tinh xảo, sẽ có người bỏ tiền mua, còn không cần phải tranh chấp bản quyền… Đúng lúc cơn sốt trước đó vừa mới kết thúc, bọn họ kiếm được không ít tiền từ fan nam, sản xuất một đống kiểu dáng hình tượng cợt nhả đặc biệt, mới đưa ra ngày đầu tiên đã có được số lượng tiêu thụ cực lớn.

Đây chính là hiệu ứng fan đó!!

Bọn họ lập tức cảm thấy vô cùng hớn hở, nội tâm âm thầm tính toán, trước đó đã kiếm lời từ fan nam rồi, hiện tại nên gọt một chút thịt của mấy fan nữ thôi…

Không thể không nói, game Bào Tử Tiến Hóa này đã thúc đẩy dây chuyền sản xuất số lượng lớn, tiểu thuyết và truyện tranh đồng nhân cũng đã bắt đầu xuất hiện, thị trường vô cùng sôi nổi.

Tiếp sau đó, sự tình kinh hãi thế tục cũng không vì vậy mà chấm hết, lại xuất hiện thêm hình ảnh càng đáng sợ hơn, hư hư thực thực là một vị Thần cấp chín đã ngã xuống, cơ thể lớn hơn Thần Sáng Thế gấp ba lần, bị chế tác thành một cỗ máy chiến đấu, đi đi lại lại ở trên lục địa…

“Ta còn tưởng rằng đó là Thần Sáng Thế đấy.”

“Thần siêu cổ đại thực sự mạnh như vậy ư?”

Mọi người đều mắt chữ A mồm chữ O!

Trước kia, các thế giới đều chưa từng xuất hiện sự tồn tại ‘khủng khiếp’ như này.

Tuổi thọ của Thần cấp 8 là tám ngàn năm, vậy thì e là tuổi thọ của cấp 9 có thể lên tới con số hàng chục ngàn, hàng trăm ngàn, thậm chí, có thể nói là một sinh mệnh kỷ nguyên chân chính, loại tồn tại khủng bố vĩnh hằng tới mức này, vậy mà lại xuất hiện ở trước mắt mọi người, hơn nữa còn chết, bị sống sờ sờ giết chết?

Lúc này, ai có thể bình tĩnh được chứ?

Không ai có thể bình tĩnh được cả.

Ngay tại lúc này, mọi người mới hiểu được, việc vị Thần siêu cổ đại đóng thế giới tuyết không chỉ đơn thuần là ngầu, phản khoa học, mà là mạnh tới mức không hợp lẽ thường.

Có thể nói chuỗi sự việc đáng sợ liên tục ập tới này, giống như những cơn sóng từng đợt lại từng đợt cọ rửa giới hạn cao nhất của nhận thức, nói vậy cũng không khoa trương một chút nào, ngày hôm nay, tuyệt đối là một trong những ngày khủng bố nhất từ lúc game ra mắt cho tới nay, thế giới quan, thiết lập bối cảnh và tình tiết trong game bùng nổ!

Quan trọng nhất, ngày hôm nay chính là ngày NPC mạnh nhất trước mắt, Thần siêu cổ đại đã xuất thế.

Chuyện này trực tiếp làm kinh động tới toàn bộ đại lão, bao gồm cả người vẫn luôn trầm mặc ít nói – Luyện Kim Đại Đế.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ Muốn Tiến Hóa Thành Côn:

“Lại nói, khối thi thể này có thể nào là Thần trí tuệ, Hermes không? (kinh ngạc)”

Học Cũng Uổng Công:

“Chuyện này, không thể nào đâu? (móc mũi)”

Tốc Độ Xe Akina:

“Tại sao lại không thể chứ! Tính thời gian, nơi ở của chúng thần, năm đó không biết đã chiến đấu với kẻ địch nào, Hermes tử vong, mà vị Thần siêu cổ đại, trong khoảng thời gian không khác lắm, lại có được một cơ thể cấp 9…Trong chư thiên vạn giới, cấp 9 đã có thể coi là một tồn tại cực kỳ mạnh, một tồn tại như vậy có lẽ hơn mấy trăm ngàn năm sau sau cũng sẽ không ngã xuống, mà căn cứ vào thời gian tử vong, lại hoàn toàn trùng khớp? Chẳng lẽ, trong khoảng thời gian đó, có hai vị cấp 9 cao quý đồng thời ngã xuống? Xác suất của chuyện này thấp hơn rất nhiều đó! (chân tướng chỉ có một.jpg)”

Nhóm cư dân mạng bắt đầu trầm mặc, suy đoán tính khả thi của việc này.

Năm đó, thiết lập ban đầu của thế giới quan, nơi ở của chúng thần trong thế giới Vu Sư, Thần trí tuệ Hermes tử vong, kẻ địch của hắn, người có lẽ đã giết chết hắn đã xuất hiện, cốt truyện chính…cuối cùng cũng bắt đầu hiện lên.

Hình thức có lẽ là như thế này:

Thế giới Vu Sư VS Thế giới Dung Nham

Hermes VS Thần siêu cổ đại

Thậm chí, không phải chỉ có một cái thế giới, thế giới Vu Sư chỉ là một trong số đó. Dù sao, cũng là tồn tại cấp 9, dưới trướng chắc chắn sẽ có vô số vị Thần cấp tám, là hai tổ chức vượt qua chư thiên vạn giới, chém giết lẫn nhau.

Kết cục, cực kỳ thảm thiết.

Tất cả Thần linh trên nơi ở của chúng thần đều tử vong, mà nền văn minh cổ đại của Thần siêu cổ đại cũng bởi vì vậy mà bị hủy diệt! Nền văn minh của người Ishdar vì vậy nên mới bắt đầu được ra đời…

Thời gian, vừa vặn trùng khớp!

Manh Muội Tiến Hóa Thành Rồng:

“Cá khí cầu người ta đang ở bên trong không rảnh để ý tới chúng ta, có thể phát ra mấy tấm hình là tốt lắm rồi, đợi tới khi hắn ra lại hỏi…Nhưng mà, để tôi đoán thử một chút, nơi ở của chúng thần không phải chỉ thống trị một thế giới, nhưng bọn họ đối chiến với thế giới Dung Nham cổ đại, có lẽ cũng chỉ là một thế giới, hình ảnh lúc đó thực là khủng bố, một đại thế giới siêu phàm, giằng co với mấy tiểu thế giới…Dù sao, đây là thế giới khổng lồ, còn là thế giới đa vũ trụ, có không ít vùng đất dung nham cổ đại ở trong không gian song song.”

Mọi người nghe xong, cảm thấy rất hợp lý.

Hung thủ đã sát hại Thần trí tuệ năm đó có lẽ đã xuất hiện.

Lúc này phải báo thù ư?

Medusa, Elmin, những người này có lẽ sẽ muốn báo thù.

Vậy nhóm người chơi như họ thì sao?

Muốn giúp đỡ không?

Không biết!

Chương 618: Tin Tức Vụ Nổ Lớn 2

Nhìn xem người ta khủng bố tới như nào kìa, mang đầu đến đánh boss hả?

Với lại, người ta đẹp trai tới vậy, chỉ một hành động thôi, đã có vô số người chuyển sang con đường làm fan rồi, hơn nữa, loại chiến tranh giữa các thế giới như này, vốn dĩ không hề có đúng hay sai, nền văn minh của vị Thần siêu cổ đại cũng bị hủy diệt mà không phải sao?

Tốc Độ Xe Akina:

"Mọi người không cần hoảng sợ! Tuy rằng, thế lực "Nơi ở của chúng thần" chưởng quản nhiều thế giới năm đó đã ngã xuống, nhưng nơi ở của chúng thần mất đi, cũng là cơ hội để cho chúng ta vùng lên, ở một ý nghĩa nào đó mà nói, thì hiện tại, chúng ta cũng là một tổ chức mới, bắt đầu chạm tay vào chư thiên vạn giới, bản thân ta thấy, triển vọng của chúng ta cũng không hề thua kém chúng nó…Cũng có thể có tiếng tăm vang dội, nếu nơi kia gọi là nơi ở của chúng thần, vậy chúng ta gọi là… Liên Minh Ngạo Thiên đi! (vui vẻ)"

Mọi người: "…"

Tại sao lại có cái tên đáng xấu hổ như vậy.

Có người nói:

"Ta thấy 'Liên minh một đám sa điêu' rất thích hợp với các ngươi (ngoáy mũi)"

Tất cả mọi người sôi nổi thảo luận, ngày hôm nay quả thực quá kích thích, thông tin kinh thiên động địa tuôn ra không ngừng, thế giới quan đã hoàn toàn hoàn thiện, phô bày ra trước mặt, đã nắm bắt được phục bút năm đó của Hermes, cũng trực tiếp khiến cho mọi người thất kinh hồn vía, nhưng nắm bắt được thì sao?

Lúc này, lại có một chuyện càng kinh hoàng hơn xuất hiện.

Bởi vì, cá khí cầu ở bên trong bắt đầu viết tổng kết, chữ nghĩa chằng chịt, sắp xếp lại toàn bộ tất cả những gì mình biết được, sau đó dùng hình ảnh đăng lên.

Hình ảnh,

Hình ảnh,

"Tình huống hiện tại rất cấp bách, trước đó, không ngừng đăng hình ảnh lên, các ngươi cũng đã thấy rồi, cũng có thể đoán ra một chút, bây giờ ta sẽ không kể lại nữa, chờ thoát ra rảnh rồi sẽ tường thuật lại cho các ngươi, hiện tại, ta chỉ nói toàn bộ suy luận và kết luận của ta."

"Đầu tiên, suy đoán của chúng ta là đúng."

"Vũ trụ này, khủng bố hơn rất nhiều so với những thứ mà chúng ta đã gặp qua trước đó! Đây là một đa vũ trụ siêu phàm, khái niệm này là gì? Rất nhiều người học không giỏi sẽ không biết, bởi vì đây là một lý luận vật lý học tương đối cao siêu, ta sẽ giải thích về nó một chút cho các ngươi."

"Nói một cách đơn giản, nó không phải là một thế giới đơn lẻ, mà là nhiều thế giới song song xếp chồng lên nhau, giống như một cây đại thụ vậy, một sơ đồ hình cây, bởi vì một sự lựa chọn nào đó, mà không ngừng phân chia ra các nhánh khác nhau.

Ví dụ như sự hủy diệt của người Ishdar, đó là một điểm mấu chốt của thế giới, người Ishdar bị hủy diệt và không bị hủy diệt, sẽ

được phân thành hai thế giới song song…Mà trong mỗi cái thế giới đơn lẻ, sẽ có một ít tồn tại khủng bố tối cao, tương lai của bọn họ, là những con đường lớn nhỏ khác nhau, thế giới tuyến được thúc đẩy tới một trình độ nhất định, sẽ xuất hiện hiện tượng phân chia, hình thành một vũ trụ song song mới…"

"Vị Thần siêu cổ đại và nữ Thần thần bí này, chính là 'Vận mệnh' đến từ hai vũ trụ song song khác, giống với sự tồn tại của ba trụ thần, cùng nhau hạ xuống vũ trụ song song này, là để quan sát sự phát triển của điểm mấu chốt trong vũ trụ này, ba trụ thần sắp dung hợp, một tồn tại có cấp bậc tối cao như bọn họ sẽ được sinh ra trong vũ trụ này! Cho nên bọn họ đến xem!"

Tất cả mọi người nghe xong đều cảm thán.

Bây giờ, đặc biệt nghĩ đến vũ trụ Marvel, vũ trụ nguyên thủy đã đủ mạnh rồi, không ngờ, còn có thứ còn khoa trương hơn?

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ:

"Căn cứ theo lời nói của Dọa Ngươi Ba Ngàn Mạng, thì Thần siêu cổ đại và nữ Thần thần bí không biết là ai kia, chắc là đến từ vũ trụ song song khác, bọn họ không giống với ba trụ thần vẫn còn đang trong quá trình dung hợp, tranh đoạt chiến thắng cuối cùng. Trong vũ trụ của chính họ, họ đã dung hợp xong rồi, bọn họ chính là người thắng, thực hiện vận mệnh thống nhất!"

"Mà Thần siêu cổ đại, có lẽ là người quan sát mạnh nhất trong vùng đất dung nham song song, dù sao, vị nữ thần cổ đại kia cũng là chúa tể của một vũ trụ song song… Sự tồn tại của nàng giống như Thanos trong vũ trụ Marvel vậy, khống chế một phần thế giới dung nham ở trong vũ trụ song song, thế nhưng thật không ngờ rằng, nàng chỉ là…Nô lệ!"

Vẻ mặt của mọi người không ngừng thay đổi.

Vị Thần siêu cổ đại này, quá khoa trương rồi đó!

Thế nhưng giây tiếp theo, Dọa Ngươi Ba Ngàn Mạng lại mở miệng nói,

“Có lẽ ta đã đoán được thân phận thực sự của vị nữ Thần kia rốt cuộc là ai rồi?”

Hô hấp của mọi người lập tức trở nên dồn dập.

Dọa Ngươi Ba Ngàn Mạng:

“Tồn tại thần bí này là người Ishdar, với lại còn là phụ nữ, thì chỉ có thể là Caroline!”

Mọi người lập tức bùng nổ,

“Không thể nào, không phải Caroline đã sớm chết rồi sao? Chết ở trong sở nghiên cứu! Với lại, thời điểm nàng chết, vẫn chỉ là một nhà khoa học tay trói gà không chặt cấp 5 mà thôi.”

Dọa Ngươi Ba Ngàn Mạng:

“Ha ha, trong vũ trụ này, thì Caroline chết, nền văn minh của người Ishdar cũng bị hủy diệt, nhưng ở trong vũ trụ song song thì sao? Trong những vũ trụ khác, có lẽ nào người Ishdar đã có thể điều khiển thế giới hay không? Caroline đã trèo thẳng lên đỉnh, trở thành Thần?”

Một suy nghĩ khủng bố, dần dần nảy sinh.

Đây chính là một Caroline ở trong vũ trụ song song…

Diễn đàn game triệt để bùng nổ, không khí cực kỳ nóng hổi, nóng cứ như là một nồi nước đang sôi vậy.

“Chuyện này thật sự quá khủng bố rồi! Quá mới lạ, quả thực là vượt ngoài sức tưởng tượng của con người!”

“Đa vũ trụ siêu phàm, quả là danh bất hư truyền.”

Không chỉ các người chơi, mà các sở nghiên cứu lớn cũng trầm mặc, có lẽ ngày hôm nay ở trên địa đầu…vì một loại game kỳ diệu, khiến cho giả thuyết về vũ trụ song song trong vật lý học đã bị tranh luận rất lâu, triệt để thành lập.

…

Lúc này, các ảnh chụp đang không ngừng được gửi đi, đầy cả một đống văn tự. Bên trong vẫn đang đại chiến, thời gian rất cấp bách. Dọa Ngươi Ba Nghìn Mạng tự tổng kết toàn bộ tin tức của mình, nói ra cái nhìn đối với thế giới Dung Nham.

Rất nhiều số liệu, nhưng mọi người chỉnh lý lại một lần còn lại ba tin tức chủ yếu:

Trong một vũ trụ song song khác, người Ishdar không hủy diệt?

Caroline ở thời không này trở thành chúa tể duy nhất của vũ trụ nàng, đồng thời giáng lâm xuống vũ trụ của chúng ta?

Vùng đất Dung Nham cổ đại mà chúng ta vẫn ngẩn người chỉ là một thế giới song song không đáng chú ý trong đó thôi sao?

Lực trùng kích này quá lớn, thế giới quan mới mẻ độc đáo chớp mắt nổ tung diễn đàn mạng. Mọi người bắt đầu bàn tán ầm ỹ.

Hiện tại, trong toàn bộ diễn đàn game, tổng số người trực tuyến đã đạt đến kỷ lục lịch sử. Tất cả đều đang thảo luận tiến trình kịch bản hôm nay. Quá dữ! Mọi người khổ sở chờ đợi kịch bản, xem nội dung vở kịch thế giới, không uổng phí tâm tư đầu voi đuôi chuột.

Ngồi trước máy tính, hạt dưa, cola, bia đã sẵn sàng, náo nhiệt

như xem World Cup. Mọi người đều đang thảo luận về vị Thần linh siêu cổ đại không thể tưởng tượng nổi này.

"Quá mạnh, quá bá đạo! Một vị cổ lão cấp Hồng Quân, quản lý cả một vũ trụ song song, trực tiếp đóng tuyến thế giới, để các ngươi tự chọn tương lai..."

"Emmmm... Loại cốt truyện tổng giám đốc bá đạo này lập tức nổ tung có được không!"

"Quá ngầu, thật muốn gả cho hắn! (Hưng phấn)"

"Chẳng trách Caroline ở vũ trụ song song kia rõ ràng mạnh như vậy, hắn sự tồn tại cổ xưa như vậy phải thà chết chứ không chịu khuất phục, vậy mà cũng đồng ý hóa thành liếm chó cho hắn!"

"Người ta hiện tại cũng là liếm chó (Ngượng ngùng)."

"Liếm chó +1."

"Liếm chó +2."

"..."

"Thần linh siêu cổ đại trâu bò!"

Chương 619: Trái Đất Một Bước Dài 1

Trên thực tế, gây ra trận náo động lớn này còn có những nguyên nhân chủ chốt khác. Đa vũ trụ này đả kích quá lớn đến thế giới quan.

Những kẻ mạnh nhất trong các vũ trụ song song lần lượt giáng lâm, đến xem tuyến thế giới của vũ trụ song song này kịch biến. Nguyên nhân là vì vũ trụ này xuất hiện biến cố tuyến thế giới lớn lao. Một khi ba Trụ Thần dung hợp, rất có khả năng sẽ sinh ra sự tồn tại chung cực giống như họ?

Giả thiết nội dung vở kịch thật quá huyền ảo!

Không chỉ Thần linh siêu cổ đại để lộ ra lai lịch chân thực, đồng thời hành động của hắn ngầu muốn chết. Giả thiết thế giới đa vũ trụ này cũng ngầu đến nổ tung.

Nhưng rất hiển nhiên, xung kích lớn nhất lúc này không phải là đám cộng đồng mạng ăn dưa. Họ đều là những anh hùng bàn phím mà thôi, chỉ có thể làm giống như truy tìm nội dung kịch bản phim truyền hình vậy, nghĩ kế cho người chơi cá khí cầu đang ở trong, xem xem làn sóng thời đại lựa chọn tương lai như thế nào.

Mà các phòng nghiên cứu bí mật lớn biết càng nhiều hơn: Đúng, điều này xem ra có vẻ rất to tát, nhưng to lớn hơn nữa là cái gì?

Điều này rất có khả năng là thật!

Đó là chư thiên thế giới chân thực, không phải game!

"Fuck?"

"Fuck fuck?"

Trong phòng nghiên cứu vẫn chịu ảnh hưởng từ sự kích động của cộng đồng mạng, các vị đại lão xem tới đây cũng bắt đầu nghĩ, thậm chí lời nói buột ra khỏi miệng.

Dù thế nào cũng có một câu: Niềm vui quá đột nhiên, không ai có thể bình tĩnh!

Họ đều là những đại lão hàng đầu trong giới nghiên cứu, nhiều người trong đó đều là những vĩ nhân đạt các loại giải thưởng Vật lý học. Chỉ có họ mới hiểu sự đáng sợ của vũ trụ song song này. Giới Vật lý phát triển đến ngày nay, cách nói vũ trụ song song, đa vũ trụ vẫn còn là giả thiết lớn nhất trên Trái Đất, không có một trong.

Vũ trụ song song là một chủ lưu. Căn cứ vào sự không chắc chắn của khoa học lượng tử hiện đại, quan điểm này cũng có thể giải thích cho "Nghịch lý ông nội" hay một loạt nghịch lý trong du hành xuyên thời gian, tương đương với việc tranh cãi về "Vụ nổ Bigbang" khởi nguyên của vũ trụ. Thậm chí, người bình thường nằm ngoài vòng tròn khoa học gia cũng cực kỳ rõ ràng điều này.

Mà tại tình huống là thế này, có người bỗng cực kỳ chắc chắn nói với ngươi:

"Vũ trụ thật sự chính là vô hạn, đa vũ trụ, vũ trụ song song!"

Cái rắm ấy!

Bọn họ lập tức một tát nện tới.

Họ chính là những người nóng nảy, cố chấp, tư tưởng kiên định như vậy.

Có một câu nói thế này: To gan giả thiết, cẩn thận tìm chứng cứ, kẻ nào trong giới khoa học dám kết luận chắc chắn như vậy đều là kẻ ngu si! Giả thuyết Vật lý học vẫn là một khâu quan trọng trong việc thúc đẩy lịch sử, nhưng làm sao chứng minh được vũ trụ song song? Ngươi tìm một người "Xuyên không" từ vũ trụ song song tới đây xem coi?

Trong lịch sử, người giống như người "Xuyên không", tự xưng đến từ vũ trụ song song cũng có. Vũ trụ lớn như vậy, có lẽ nó càng có nhiều khả năng hơn nữa... Nhưng lúc này không thể nào chứng minh. Ít nhất, với khoa học kỹ thuật hiện tại của Trái Đất là không cách nào chứng minh.

Nhưng còn bây giờ thì sao, bọn họ nhìn thấy trên internet không ngừng tuôn ra tin tức về thế giới quan. họ bỗn nhiên có cảm giác như bị dọa té đái! Là thật sự sợ vãi tè ra tuần rồi!

"Thời không đa vũ trụ?"

"Vũ trụ cao cấp tuognư lai kinh khủng như thế sao?"

Thế giới quan như thế đã đủ để đập tan sọ não của họ hết lần này đến lần khác.

Một nhóm các nhà khoa học mặc áo choàng trắng tập trung trước màn hình máy tính, liên tục kích động thảo luận. Lần này vụ nổ nội dung kịch bản không chỉ làm nổ cả mạng Internet, mà phòng nghiên cứu khắp nơi cũng nổ tung.

Bầu không khí không phải là hiếu kỳ và phấn khởi như trên mạng, mà dị thường căng thẳng, ngột ngạt.

"Không thể nào! Thuyết đa vũ trụ không thể thành lập!" Có người kiên định chống lại, đứng dậy lên tiếng.

"Điều này không hợp logic!" Có ông lão cất tiếng. Lông mày ông nhíu lại, nếp nhăn đầy mặt. Ai nấy đều cảm thấy áp lực trong

nội tâm của ông.

Đương nhiên, cũng có nhà khoa học ủng hộ thuyết vũ trụ song song. Người này vô cùng kích động, là người ủng hộ trung thành của lý luận vũ trụ bọt biển chồng chất.

"Trước kia tôi đã nhiều lần đưa ra luận văn nghine cứu về giả thuyết về vũ trụ song song. Bản thân lượng tử có tính không xác định, căn cứ theo quan sát, sẽ có lúc 'Co nén'. Quả nhiên là thật! Thế giới là đa vũ trụ!"

Lại cũng có một người ủng hộ thuyết vũ trụ song song của Hawking trong đám đông đứng dậy.

"Trò chơi này quá khủng bố! Nó cho phép chúng ta phát hiện ra chân lý khoa học, quả không hổ là trò chơi có thể khiến người ta học tập trở nên mạnh mẽ. Trong bài báo 'Năng lượng cao vật lý học', ngài Hawking đã phát biểu luận văn Lối thoát êm khỏi sự lạm phát vĩnh cửu đã đưa ra một giả thuyết. Đa vũ trụ không thật sự là đa vũ trụ, vũ trụ song song là có hạn... Điều này cũng vừa vặn phù hợp với thế giới quan của vùng đất Dung Nham cổ đại. Hai vị cường giả mạnh nhất vũ trụ song song giáng lâm, mà không phải có vô hạn chí cường giả giáng xuống. Như vậy đủ để chứng minh vũ trụ song song chân chính không có nhiều!"

Một nhà khoa học khác cũng gật gù, tán thưởng nhìn nghiên cứu viên kia, cũng đứng lên, nói năng khí phách:

"Quan điểm này quả thực rất có khả năng. Giáo sư Thomas Hertog là người hợp tác viết luận văn này. Sau khi ngài Hawking qua đời, họ từng tuyên bố trước công chúng rằng họ đã thực hiện rất nhiều tính toán phức tạp dựa vào lý thuyết này, cuối cùng ra được cái gọi là đa vũ trụ có hạn."

"Chuyện này, chuyện này..." Mọi người đổ mồ hôi lạnh tràn trề, cảm giác như giọng run lên, khó có thể khống chế tâm trạng.

Nếu nói là trùng hợp thì quá đúng lúc?

Nếu nói trùng hợp, mà tất cả lại chỉ về cùng một hướng, thì không phải là trùng hợp nữa, chỉ có thể là chân tướng.

Người chơi cá khí cầu trước đó cũng nói, tuyến thế giới xuất hiện biến động lớn, có khả năng phân liệt ra vũ trụ song song mới.

Giống như một cái cây vậy, có phần cành và chia nhánh, nhưng sẽ không nhiều đến vô hạn. Lý thuyết này trùng hợp có điểm tương tự với thuyết đa vũ trụ mà ngài Hawking đã đưa ra.

"Ôi! Trời của ta ơi! Thượng Đế phù hộ! Trò chơi này có khả năng xác minh giả thuyết kết cấu thế giới, có thể nhận giải thưởng Nobel! Lý thuyết vũ trụ song song rất có khả năng là một bước dài của Trái Đất.

"Nhưng chúng ta biết trò chơi này là thật, còn những người khác thì sao? Không thể đưa ra giả thuyết như vậy. Dùng sự kiện phát sinh trong thế giới trò chơi làm căn cứ khoa học sao? Dùng một trò chơi? Như thế sẽ thành trò cười cho người trong nghề!"

"Nhưng chúng ta đều biết, trò chơi này là thật!"

Các nhà khoa học: "!!!"

Các nghiên cứu viên: "..."

Dùng một trò chơi để thảo luận về khoa học khởi nguyên vũ trụ, mọi người khó tránh khỏi nghi ngờ, rốt cuộc là chúng ta điên, hay thế giới điên rồi?

Đó là vũ trụ song song! Đa vũ trụ!

Đó không phải là hàng vỉa hè thôi đâu! Đơn giản mà nói, Trái Đất của chúng ta có vô số sao? Trên thế giới không có hai chiếc lá giống nhau như đúc, nhưng sẽ có vô số cái lá giống hệt như vật,

nhiều vô số giống như lá cây trên Trái Đất?

Chương 620: Trái Đất Một Bước Dài 2

Trong thế chiến thứ hai, Đức chiến thắng, giành được Trái Đất song song?

Thậm chí có Trái Đất nơi triều Thanh không vong?

Thậm chí Trái Đất mà khủng long còn chưa diệt vong?

Vũ trụ của chúng ta chỉ là một nơi không đáng chú ý. Mọi người thậm chí bắt đầu có cảm giác muốn xem thử Trái Đất ở những trường hợp đó phát triển ra sao.

"Quá thú vị. Nó đã thể hiện cho chúng ta một loại khả năng và tương lai hoàn toàn mới, quả thực có thể trở thành một luận điểm nào đó." Có người lười tranh luận. Ở đây đều là kẻ già đời, có ai lại không phải chuyên gia tranh luận có thể tranh chấp đến đỏ mặt gay mũi vì lý luận của mình?

Hắn bắt đầu thu thập số liệu. Những ảnh chụp và lời nói này đều sẽ trở thành tài liệu nghiên cứu cực kỳ quý giá, được vô số người nghiên cứu, chứng minh.

Dù sao thì, trên lịch sử của Trái Đất tương lai có lẽ sẽ ghi rằng: "Dọa Ngươi Ba Nghìn Mạng", con người Trái Đất hiện đại đầu tiên được quan sát chân thực thấy vũ trụ song song và người "Xuyên không".

Có người ôn hòa nói:

"Nhưng nếu nó là thật, vậy Thần linh siêu cổ đại này e rằng còn kinh khủng hơn hàng ngũ Đạo Quân. Đồng thời, hắn thực sự

tồn tại trên thế giới này, thậm chí rất có thể sẽ giáng lâm Trái Đất chúng ta!"

"Trong chư thiên vạn giới, Trái Đất chúng ta quá nhỏ bé, yếu ớt!"

"Đúng! Quá bá đạo. Trong lúc giơ tay nhấc chân mà có thể đóng lại tuyến thế giới, để sinh linh bên trong có thể tự quyết định vận mệnh."

"Buồn cười, ta tình nguyện tin tưởng điều này không phải sự thực."

Trong một số phòng nghiên cứu, một số đại lão người chơi hàng đầu tranh luận với nhau.

Mạng internet nổ tung ra hết mọi người. Một số đại lão trên các thế giới cũng tham gia thảo luận. Thậm chí, trong đó bao gồm người chơi nổi tiếng, là cấp báu vật sống hơn nghìn năm, cũng phát biểu ý kiến của mình.

Nhất Kiếm Quy Tức:

"Ý là, vùng Dung Nham vũ trụ song song chỗ cá khí cầu đang ở còn quá lạc hậu. Sau khi ba Trụ Thần dung hợp, nơi này mới xuất hiện sự tồn tại chung cực cấp chín... Tại tiết điểm lịch sử này, bá chủ hàng đầu của thế giới Dung Nham ở vũ trụ song song khác, Thần linh siêu cổ đại, Caroline song song, mới tới đây xem lễ? Nói vậy có phải quá phóng đại không?"

Vị này bày tỏ không tin.

Long Vô Danh bắt đầu lên tiếng, tuyên bố chỉ tin một nửa:

"Ta cảm thấy, có khả năng bởi vì thế giới này khác đi. Mỗi vũ trụ đều có quy luật riêng, thế giới Dung Nham là thế giới đa vũ trụ, mà thế giới Vu Sư, thế giới Cổ Mộc chỉ có một vũ trụ!"

Mọi người nghe thấy vậy cũng cảm thấy có đạo lý.

Lấy thế giới Vu Sư làm ví dụ. Nếu thật sự có một thời không song song, chỉ sợ trong một vũ trụ song song khác có Gilgamesh vẫn sống, ba Nữ vu không chết. Những đại lão này chắc hẳn đã cấp chín, có thể giáng lâm xuống vùng thời không này. Đó là điều hoàn toàn có thể.

Nhưng những việc này trước đây chưa từng xuất hiện, lý luận chỉ có một vũ trụ có độ khả thi lớn.

Nhưng cũng có người nhận ra được, những người chơi nổi tiếng kia không được tự tin lắm. Không phải là không ăn được nho nên nói nho chua chứ (*)?

(*Nguyên gốc câu này là: "Hóa thành chanh tinh", hay tinh chất chanh, là 1 từ mạng với nghĩa là người ghen tị, ganh ghét hay nói lời chua ngoa)

Ước ao ghen tị, chư thiên vạn giới nhiều như vậy, cá khí cầu lại đến được một thế giới đa vũ trụ hùng mạnh như vậy! Thế giới này có tiềm lực phi thường khổng lồ, có cơ duyên to lớn. Sau này trở nên mạnh mẽ rồi là có thể giáng lâm qua lại vũ trụ song song chăng?

"Trở thành sự tồn tại duy nhất trong đa vũ trụ? Vượt qua ranh giới vĩ độ thế giới cao nhất?"

"Quá đắc ý! Có thể không chỉ có một Đỗ Tuyết!"

"Cá khí cầu: Khà khà khà, trong vô số vũ trụ song song có Đỗ Tuyết dịu dàng như nước, có Đỗ Tuyết nóng bỏng khiêu gợi... Vợ của ta có thật nhiều!"

"Cá khí cầu: Vũ trụ song song có tính là bắt cá hai tay không?"

Mọi người: "..."

Tất cả muốn phun máu, nói cái quái gì thế? Đều là người não đầy nếp nhăn, làm sao toàn suy nghĩ quái lạ như vậy?

Bên ngoài còn đang đàm luận, nhưng bên trong vẫn liên tục phát ảnh chụp. Một giây sau, một đoạn hình ảnh tổng kết xuất hiện. Mọi người vội vã nhìn xuống.

Cá khí cầu vẫn tổng kết như trước:

"Lý thuyết thế giới vừa kể ở trên quả thực quá khủng bố, nhưng lời nói tiếp theo của hai vị Thần linh đã triệt để giữ vững quan điểm vũ trụ song song!"

"Đầu tiên, vị Thần linh nữ tự xưng tới từ văn minh Ishdar kia còn tha cho ta, biết ta là một vật liệu đặc biệt nào đó. Tất nhiên nàng biết ta và Đỗ Tuyết... Điều này đã chứng minh đến tám chín phần mười đó là Caroline, đồng thời sau đó, nàng còn đưa ra khái nhiệm không thể tưởng tượng nổi, người 'Xuyên không' vũ trụ song song."

Người "xuyên không"?

Cái gì là người "xuyên không"?

Mọi người ngạc nhiên, nghi ngờ, lại nhìn tiếp.

"Bọn họ thảo luận rằng vũ trụ đang rung chuyển, tuyên bố rằng nếu một số cường giả thiên tài chết đi thì có thể tiếp nhận việc xuyên qua vũ trụ song song của họ, sống lại kiếp khác. Làm vậy để thu nạp nhân tài. Trong đó nói về một số từ ngữ như: 'Người Ishdar chúng ta', 'Có thể sống lại thời kỳ vườn trường đô thị', 'Có thể sẽ sống lại thời ma thú cự long'. Ta đã hoàn toàn chắc chắn."

Phù...

Đại gia thở dài ra một hơi. Lần này kích động không cần giải

thích! Nếu chỉ nói bằng từ ngữ hàm hồ, có khả năng chỉ là tưởng tượng ra mà thôi, nhưng nếu đã nói rõ ràng như thế, vậy thì chân tướng đã phơi bày.

Quả nhiên là giả thuyết đa vũ trụ, người "xuyên không" đều đã xuất hiện.

Cách nói đơn giản và rộng rãi nhất là: Người "Xuyên không" trong truyện mạng đô thị, đại khái là người đó sẽ xuyên qua một vũ trụ song song tương tự, bất kể là cổ đại hay hiện đại đều sẽ thiếu đi một số văn hóa. Người đó tới sao chép bài hát, đào vật báu, sao chép thơ văn, đi lên con đường làm giàu.

Xem ra khái niệm vũ trụ song song này đúng là rất hoàn thiện, rất trùng hợp.

Hítzz!

Thời khắc này, người trong các phòng nghiên cứu lớn đã hoàn toàn rơi vào trái tim pha lê.

Người "Xuyên không" vũ trụ song song thật sự xuất hiện rồi! Đồng thời, còn là do những người thống trị vũ trụ sau màn điều khiển người xuyên không... Đầu óc mọi người bắt đầu ảo tưởng.

Được rồi, một bước dài của Trái Đất đã bắt đầu rồi!

...

Mặc kệ phòng nghiên cứu rơi vào điên cuồng thế nào, lúc này tình thế trên toàn bộ Internet đã nói rõ. Tại cuối cùng của vô số tổng kết và chữ viết, Đòi Ngươi Ba Nghìn Mạng viết một đoạn văn:

"Các anh em! Thần linh siêu cổ đại tặng cho tương lai chắc chắn một một cơ hội xoay chuyển, có thể sáng tạo kỳ tích."

"Nhưng hiện tại, vận mệnh vẫn là điều chắc chắn, bởi vì

không có bất kỳ biến số nào gia nhập. Ta chính là biến số duy nhất có thể thay đổi toàn bộ quỹ tích vận mệnh. Ta có mọi người, đó mới là khả năng vô hạn lớn nhất!"

"A a a a! Hiện tại, xin hãy cho ta mượn vận mệnh thế giới, tài năng, kinh nghiệm, quầng sáng nhân vật chính của các ngươi cho ta mượn đi! Hãy để ta tập hợp dòng lũ vận mệnh nghịch chuyển sáng tạo kỳ tích!"

Mọi người: "..."

Một đoạn lời thoại nồng nặc mùi hội chứng tuổi dậy thì, nhưng ý tứ đại khái là để người chơi khác trợ giúp chứ gì?

Nhưng giúp thế nào?

Không có cách nào giúp.

Một Thiên Đế như hắn ta căn bản không cách nào hỗ trợ chiến cuộc. Dù hắn là biến số duy nhất thì đã sao?

Chương 621: Thay Đổi Vận Mệnh 1

Tốc Độ Xe Akina:

"Mọi người đừng nên hốt hoảng. Nói đến đây, vì sao lại có số mệnh sắp xếp tương lai, chúng ta đã hiểu rõ ràng. Lúc này hắn quả thực tập hợp số mệnh của tất cả các thế giới chúng ta. Cho hắn mượn số mệnh của mình, hắn có thể giết Đại Hoan Hỉ Đế!"

Mọi người sững sờ, người này làm sao cũng bị hội chứng tuổi dậy thì vậy.

Tốc Độ Xe Akina:

"Được rồi, thời gian khẩn cấp, không chém gió nữa. Cần giúp đỡ cũng đơn giản thôi, tự hắn đã nghĩ ra được rồi. Các người chơi, lấy hết thủ đoạn các vị giấu diếm ra đây, phát lên đi... Giúp Đỗ Tuyết một phen. Có lẽ giúp nàng mạnh lên trong thời gian ngắn... Ta biết trước đây các vị hèn mọn cỡ nào mà."

Mọi người còn chưa kịp phản ứng.

Tinh!

Người chơi "Manh Muội Muốn Tiến Hóa Thành Rồng": gửi đi một tập tin Thục Sơn rèn đúc Kiếm tiên bản hoàn chỉnh .

Manh Muội:

"Hãy lấy đi! Đây là lực lượng số mệnh của ta! Mất bao công sức mới lừa được từ chỗ Thiên Đế tỷ tỷ phàm nhân đấy, thật bá đạo... Thục Sơn phàm nhân tu tiên, chú ý một chữ 'Nhanh'. Hiện

tại tuy thời gian cấp bách, nhưng đó là kỳ trân dị bảo lay động cả tam tộc một phen mới đưa lên. Thanh kiếm này có lẽ có thể tăng lên bốn tầng uy lực, đồng thời bên trong có bí pháp mới nhất. Có vài vị Thần linh dùng tính mạng chủ động tế kiếm, có thể trong thời gian ngắn xung kích cảnh giới Trung Vị Thần linh."

Mọi người ngẩn ra, nhất thời mới có phản ứng. Những người chơi vô liêm sỉ này quá hèn mọn, thứ gửi lên diễn đàn mạng toàn là bản thiếu không đầy đủ?

Mà cá khí cầu nhận được những bản bí tích không trọn vẹn này trong diễn đàn rồi, có khi bản thân hắn sẽ tự cắt giảm đi một chút, đưa vào "Công ty Umbrella" không gian Chủ Thần, giao cho những người khác học kỹ năng.

Cắt xén từng tầng một, có lẽ uy lực chỉ còn có một nửa đã là tốt lắm.

"Shit! Cá ướp muối thừa cơ kiếm bộn!" Mọi người đồng loạt kích động, vội vã thử tải về. Dù sao hiện tại bản công bố trên diễn đàn đều không quá trọn vẹn, sau này mình tiến vào thế giới còn có thể sử dụng, phòng ngừa chu đáo.

Kết quả lập tức có nhắc nhở xuất hiện.

Tinh!

【Chỉ có người chơi được chỉ định mới có thể tiếp nhận văn kiện】

"Tiện nhân." Mọi người lập tức phun một ngụm máu.

Tinh!

Người chơi "Đỉnh Chuỗi Thực Vật Bell" tải lên một tập tin: Vu tộc tu luyện Kim thân bản tăng cường .

Bell:

"Bản tăng cường hoàn chỉnh, mời tải. Đây là bản ta mới nâng cấp những năm gần đây, cái ngươi dùng là từ một nghìn năm trước, loại mà ta cho mười hai Tổ Vu dùng. Dùng cái này tuy không phải Cửu Chuyển Huyền Công, là cơ sở kinh mạch của chân thân Tổ Vu, nhưng thực lực có lẽ tăng lên tới tầng tám."

Này càng ác hơn, vậy mà cắt hẳn một nửa?

Mọi người phun máu, đám gia súc này thật giỏi ẩn giấu.

Bell:

"Khục khục, hiện tại thời gian gấp gáp quá, chỉ có thể tạm thời sửa chữa đường lối công pháp một chút. Chắc chỉ có thể tăng lên một tầng, uy lực sẽ không quá lớn."

Mọi người lập tức hiểu, đây chính là biến số.

Cũng nhờ có những tên vô liêm sỉ này giấu giấu diếm diếm, làm việc hèn mọn, làm gì cũng thích giữ miếng để tránh người khác học hết, rồi loạn quyền đánh chết sư phụ già. Bởi thế nên hiện tại tuy Đỗ Tuyết bị Trụ Thần hình người hoàn toàn nhìn thấu, không thể ảnh hưởng tới kết cục, nhưng chính vì biến số mới tinh tới từ công pháp bù đắp của các thế giới khác này, nàng có thể đề cao cảnh giới trong nháy mắt, vượt ra ngoài tính toán.

Thậm chí, mạch Thục Sơn Kiếm tiên đã có tốc độ tăng cường nhanh không thể tưởng tượng nổi. Chỉ cần tài liệu đủ thì có thể cấp tốc tăng cấp bậc của kiếm.

Nếu như những vị Thần linh phổ thông khác đồng ý tế kiếm, đồng thời cả ba tộc móc ra toàn bộ năng lượng thành Thần tích lũy được, Đỗ Tuyết có thể tăng lên tới Thần linh bậc trung trong thời gian ngắn. Đó chính là ưu thế đặc biệt của mạch Kiếm tiên Thục Sơn!

Một vị Trung Vị Thần linh, sức chiến đấu còn đặc biệt khuếch đại đến cực hạn nhờ hệ thống Thi Kiếm tiên, đủ để thay đổi chiến cuộc.

...

Ầm ầm ầm!

Trên bầu trời, Đại Hoan Hỉ Đế và hai người Thịnh Lâm, Subaru điên cuồng chém giết, đánh cho kinh thiên động địa.

Giữa không trung, Thịnh Lâm nhìn Đại Hoan Hỉ Đế, gương mặt đanh lại:

"Ta từng nhìn thấy bi thương trong đôi mắt ngươi khi ngươi cười to tuyên bố thống trị thiên hạ. Ngươi cũng là kẻ bị vận mệnh điều khiển. Quay đầu lại đi! Hiện giờ đã không có ba Trụ Thần sau lưng, chúng ta đều tự do, tự chúng ta làm chủ số mệnh!"

"Tự mình làm chủ số mệnh sao?"

Đại Hoan Hỉ Đế chấn động toàn thân, giống như bị đánh mạnh. Khuôn mặt hắn ta ẩn giấu trong bóng tối, có vẻ giãy dụa.

"Không ai bằng lòng trở thành con rối của vận mệnh!" Thịnh Lâm lại nói, khuyên bảo: "Trụ Thần hình người đã không khống chế được ngươi nữa. Ngày hôm nay, chúng ta thuộc về chính chúng ta, hãy nhìn thẳng vào lựa chọn trong tâm chúng ta!"

"Nhìn thẳng vào lựa chọn trong tâm?" Đại Hoan Hỉ Đế ngơ ngác, trầm mặc một lúc rồi bỗng nhiên cười ha hả.

Hắn ta vừa khóc vừa cười, khóe mắt chảy ra nước mắt.

"Đúng, đúng! Lúc này ta cuối cùng cũng tự do rồi, ta tự do rồi! Cuộc đời ta, tương lai của ta, đều do chính ta làm chủ!"

Thịnh Lâm lộ vẻ ước ao.

Uỳnh!

Một giây sau, Đại Hoan Hỉ Đế đánh bay Thịnh Lâm.

"Ta nhịn ngươi lâu rồi! Cút cho ta!"

Hắn ta tức giận gào thét:

"Đúng! Ta không đánh phụ nữ, nhưng ngươi căn bản không phải là người! Ngươi chỉ là một cái cây, một cái cây toàn thân đầy dây leo cứng rắn, một pho tượng do cây cối kết thành, còn muốn làm lão bà của ta?"

"Ngươi! Thật! Sự! Coi! Ta! Là! Biến! Thái! Sao!"

Đại Hoan Hỉ Đế đã hoàn toàn nổi điên. Hắn ta gằn từng chữ, điên cuồng chỉ thẳng vào một số nữ Thần linh trong hơn hai mươi kẻ vây công hắn ta:

"Xem các ngươi xem! Hình thù kỳ quái, thực vật tươi tốt, sư tử cái toàn thân lông xù màu đen, bò sát mẹ mọc cánh, một con chó hoang mẹ, ta cũng phải nạp hết các ngươi vào hậu cung sao? Các ngươi còn chưa hóa thành hình người, một người sống sờ sờ sao lại có thể..."

Hắn nghẹn ngào khóc ô ô như bị thần kinh:

"Nếu không phải Trụ Thần..."

"Ngươi!" Thịnh Lâm ngây ngẩn.

Nàng phun máu xì xì đứng lên, sợ hãi nhìn Đại Hoan Hỉ Đế vừa điên cuồng vừa hưng phấn, giống như đang nhìn một kẻ điên, một tên điên hoàn toàn.

Đại Hoan Hỉ Đế cười lớn, sắc mặt âm lãnh:

"Đúng! Ta muốn thành lập mười hai cung, thu hết phụ nữ

trong thiên hạ làm phi, không phải là tên biến thái cái gì cũng hứng lên được. Ta đã nói, ta sống một đời này phải hưởng thụ hết niềm vui trên thế gian. Ta muốn bò lên đỉnh cao nhất, chiến với kẻ địch mạnh nhất, uống rượu mạnh nhất, ngủ với người con gái đẹp nhất... Mà không phải ngủ với chó hoang!"

Oanh!

Hắn ta lao vụt đi, nhằm vào phía một Thần linh cấp tám dáng vẻ một con sói, đánh bay đi. Hắn ta nổi giận đùng đùng:

"Còn nữa, cảm ơn các ngươi giúp ta loại trừ Trụ Thần sau lưng kia! Hiện tại, cuộc đời ta cuối cùng cũng do ta làm chủ!"

Hắn ta vươn cao tay:

"Đến đây! Các ngươi cùng lên hết đi. Các ngươi chính là kẻ địch mạnh nhất thế gian rồi!"

Hạ Nghê Minh nhìn lên trời.

"Rất nhanh thôi, ngươi sẽ bị đánh ác liệt nhất, ngồi xe đẩy chói mắt nhất, ngủ trong quan tài đắt nhất, tận hưởng một phần mộ mát mẻ ngầu nhất... Đó mới là một đời tráng lệ, hoàn mỹ đấy."

Chương 622: Thay Đổi Vận Mệnh 2

Những người khác đều không hiểu giọt nước mắt bi ai của Đại Hoan Hỉ Đế trước đó, cho rằng hắn ta bị ép buộc.

Nhưng Hạ Nghê Minh nghe xong hai vị thần linh đối thoại, với cách giải thích của tảng đá vận mệnh kia, tất nhiên hắn hiểu thành tựu của Đại Hoan Hỉ Đế thực chất chính là do tính cách hắn ta là như vậy. Hắn ta chính là một kẻ vặn vẹo, tính cách đen ta như vậy.

Hắn ta có lựa chọn của mình, vận mệnh mới đi tìm hắn ta.

Lúc này, trói buộc duy nhất của hắn ta chỉ là đi thống nhất hai tộc khác, tìm kiếm hình thú, hình thực vật để thực hiện đại nhất thống mà thôi.

Tinh!

Hạ Nghê Minh cúi đầu nhìn bảng tin tức tư nhân của chính mình, hít sâu một hơi:

"Đã ta, ghi nợ một phần ơn huệ lớn bằng trời."

Sở dĩ hắn phân tích nhiều với mạng internet bên ngoài như thế không chỉ vì muốn đảo ngược tuyệt cảnh, mà muốn lấy yếu thắng mạnh là cần một lượng tin tức khổng lồ, hiểu rõ toàn bộ tình thế mới có thể thành công... Có lẽ vì mình đã bày thế giới mạnh mẽ này ra cho mọi người thấy.

Bọn họ đồng ý đầu tư vào mình, tin vào tương lai của mình mới là mục tiêu thực sự.

Chứng minh rằng mối liên hệ giữa thế giới Dung Nham cổ đại và thế giới Vu Sư tương lai có thể mở ra, đối phương mới đồng ý trả giá lớn giúp mình.

Dù sao, những công pháp hoàn chỉnh mà bọn họ gửi cho hắn đều có cấp độ nghịch thiên thực sự. Đặt chúng ở thế giới nào cũng đủ để thần linh cấp tám có được sức chiến đấu khủng bố. Có thể nói, đó là công pháp cấp Thần trong chư thiên vạn giới.

Trên diễn đàn, công bố phiên bản trọn vẹn cho ngươi đã là phúc lợi rất tốt, trong cùng cấp đã có sức chiến đấu mạnh mẽ. Còn bản hoàn chỉnh à, là tuyệt mật!

"Còn về... chắc là có thể." Hắn nhìn lên trời xa. "Sức chiến đấu của Đại Hoan Hỉ Đế rất khủng bố, rất khó bắn trúng hắn ta. Hắn ta lại có thể dễ dàng đả thương những người khác, đồng thời còn có thể trả lại toàn bộ công kích của ngươi. Đây chính là điểm kinh khủng nhất của hắn ta."

Bởi hệ thống lực lượng đặc biệt, hắn ta căn bản không sợ vây công.

Kẻ có cảnh giới thấp hơn hắn ta cơ bản không thể tổn thương được hắn ta.

Hai mươi vị Thần linh phổ thông chỉ có thể đứng cạnh giương mắt nhìn. Thậm chí, cuối cùng dù có công kích trúng hắn ta không chỉ không phá được phòng ngự của hắn ta, mà còn để hắn ta có cơ hội thu nạp năng lượng, mượn dùng năng lượng này công kích ngược lại hai vị Thần linh bậc trung Thịnh Lâm, Subaru,

Sức phòng ngự mạnh mẽ của Đại Hoan Hỉ Đế cũng có thể chống được một hai, vì vậy hầu như ở trong tình thế chắc chắn phải chết!

"Thế nhưng, hơn hai mươi Thần linh phổ thông không lên sân

khấu... Lại ẩn giấu Đỗ Tuyết cũng không lên sân khấu... Bọn họ có thời gian, vừa vặn có thể dùng để đúc kiếm, hình thành sức chiến đấu thứ ba." Hắn hít sâu một hơi, gọi Đỗ Tuyết đến. Sau đó hắn để Đỗ Tuyết kêu gọi toàn bộ Thần linh phổ thông.

"Chỉ là Thiên Đế, kêu chúng ta đến là vì sao?"

Thần linh phổ thông xung quanh giáng lâm, quan sát một phen rồi đồng thanh nói.

Hạ Nghê Minh bình tĩnh nói:

"Các ngươi muốn chiến thắng Đại Hoan Hỉ Đế? Ta có một phương pháp có thể thay đổi vận mệnh bị thống trị của các ngươi."

Xung quanh chợt cả kinh, có Thần linh không nhịn được nói:

"Một Thiên Đế như ngươi?"

Hạ Nghê Minh lại nói:

"Các ngươi cảm nhận được thân thể của ta sao? Ta không ở trong quỹ tích vận mệnh, là biến số duy nhất trong thế giới này. Cho dù đóng lại vận mệnh, vận mệnh vẫn ở đây... Bởi vì không ai có thể thay đổi nó, đánh vỡ quỹ tích vốn có. Mà ta có thể!"

Thần linh xung quanh yên lặng cảm ứng, sắc mặt khẽ biến. Hắn quả thực là biến số duy nhất, toàn bộ thế giới chỉ có hắn là sinh mệnh duy nhất có thể thay đổi cuộc chiến.

"Biến số duy nhất? Nói ra suy nghĩ của ngươi đi." Có vị Thần ẩn giấu trong thần quang nói.

Hạ Nghê Minh nói:

"Biến số tại một vị thần tên Đỗ Tuyết cạnh ta. Ta có thể giúp nàng trở nên mạnh mẽ hơn nữa. Giao ra toàn bộ thiên tài địa bảo,

các loại vật liệu của các ngươi để đúc kiếm. Thậm chí hiến ra tuổi thọ của các ngươi để thanh kiếm này đạt cấp trung!"

Ào!

Trong nháy mắt, đầu của Đỗ Tuyết tách ra, hé lộ một tia sáng trắng.

Đây là một thanh ngọc kiếm bằng xương trắng, hai lưỡi kiếm tỏa ra hàn quang hiển hiện trước mặt mọi người.

Rầm!

"Dùng cột sống đúc kiếm?" Thần linh xung quanh đột nhiên cảm nhận được sự khủng bố của hệ thống này. Có người chau mày nói: "Vật liệu tất nhiên có thể đưa ra. Thần linh ba tộc chúng ta đều thu thập vật liệu hàng đầu trong thiên hạ, nhưng muốn lấy tính mạng Thần linh đúc kiếm chẳng phải là muốn chúng ta chịu chết?"

"Theo tính toán, đại khái cần tính mạng của mười vị Thần linh." Hạ Nghê Minh lạnh nhạt nói ra một con số đáng sợ. "Ở đây sẽ chết một nửa. Đây là lựa chọn cuối cùng. Dù sao nếu như Đại Hoan Hỉ Đế thống trị thế giới, các ngươi cũng biết hậu quả là gì. Chết sớm hay muộn mà thôi."

"Xin các vị Thần chịu chết vì muôn dân thiên hạ!"

Hắn cúi gằm xuống, nghiêm túc cầu khấn.

Các vị Thần biến sắc, vẻ do dự khó quyết.

Trầm mặc một hồi, không khí tĩnh mịch, có một vị Thần mím môi, đứng ra:

"Để ta."

"Ta cũng đi." Một vị Thần hình thực vật đứng ra. Hắn nhìn bên

cạnh, có một Thần hình thực vật cũng chuẩn bị đi lên: "Mật Nha, ngươi lui về. Bộ lạc chúng ta nhất định phải có một vị Thần ở lại, duy trì hưng thịnh."

Vị Thần linh kia mím mím môi, muốn nói lại thôi, lui trở lại.

Trầm mặc một phen, một cường giả bộ lạc Nhân tộc đi ra:

"Bộ lạc Trường Duyên ta cũng đến. Cảm ơn các tộc đã hỗ trợ. Nếu Nhân tộc chúng ta không ai đứng ra thì quá buồn cười."

Thời gian căn bản không chờ một ai. Chậm một phút là có thể thiếu đi một phần thắng. Các vị Thần cấp tốc đứng ra, cực kỳ nhiệt huyết.

"Như vậy, bắt đầu đi!" Hạ Nghê Minh hít sâu vào một hơi, "Hai vị Thần bậc trung có thể kéo dài một quãng rất lâu. Trước tiên hai mươi vị Thần linh hợp lực rèn luyện vật liệu của mỗi người, rèn ra tuyệt thế chí bảo, sau đó mười vị Thần linh tập trung vào bên trong lò nung, còn mười vị Thần khác sẽ rèn họ!"

Đây là một thủ đoạn rất tàn nhẫn, nhưng động tác của mọi người đều rất nhanh.

Bên này đang rèn kiếm cho Đỗ Tuyết, còn bản thân Đỗ Tuyết cũng không dừng. Nàng bắt đầu chỉnh lý, nhân cơ hội cải biến công pháp thể tu của mình. Trong thời gian ngắn, nàng thay đổi một số đường vận hành, sức chiến đấu có thể tăng cao.

Ầm ầm!

Trong lò rèn đúc, ánh lửa ngút trời.

Từ xa, Đại Hoan Hỉ Đế hơi biến sắc mặt:

"Đang làm gì vậy? Ta từng nhìn thấy trận chiến này từ Trụ Thần, bất kỳ quỹ tích nào của tuyến thế giới cũng không có hành

động như vậy."

Hắn ta đảo mắt:

"Sinh vật khí cầu kia... là biến số ngoài số mệnh!"

Đại Hoan Hỉ Đế cấp tốc lao xuống, sát ý kinh người.

"Kiên trì nửa giờ!" Hạ Nghê Minh rống to.

"Ha ha ha ha!" Subaru cười to, chặn trước mặt: "Ngươi cuối cùng cũng sợ hãi rồi! Đại Hoan Hỉ Đế, hôm nay ngươi hẳn phải chết!"

"Gấp mười lần!"

Ầm!

Khí tức kinh khủng lại bùng phát.

"Subaru, Thịnh Lâm, các ngươi!" Đại Hoan Hỉ Đế vừa kinh vừa sợ hét lên.

Chương 623: Du Thuyết

Lúc này, hơn hai mươi Thần linh hợp tác đúc lại kiếm. Động tác của họ cực kỳ nhanh chóng, có lực lượng kinh thiên động địa. Trong đó mười vị Thần vô cùng trầm mặc, bởi vì một lát nữa, họ sẽ phải đi vào trong lò nung.

"Đúng rồi, các ngươi biết Umbrella không?" Hạ Nghê Minh nói.

"Umbrella?"

Các Thần linh lắc đầu.

"Umbrella là một tổ thức thần bí cổ đại, xuyên suốt vô số vũ trụ song song, có kết cấu không gian Chủ thần đặc biệt. Sau lưng chúng ta có hai vị Thần linh cổ đại. Chúng ta là tổ chức siêu cấp xuyên suốt vô số vũ trụ song song! Umbrella, cây dù bảo vệ chư thiên!" Hạ Nghê Minh nói.

"Các Thần ở đây gia nhập công ty Umbrella của chúng ta sẽ nhận được vô tận cơ duyên, các loại kỹ năng và công pháp nghịch thiên. Dù hiện tại người sắp tử vong cũng có thể sống lại tại một vũ trụ song song khác, khai sáng một cuộc đời khác."

Bọn họ giật mình.

"Mười người các ngươi muốn gia nhập Umbrella của ta không?" Hạ Nghê Minh nói.

Mười vị Thần cả kinh, yên lặng gật đầu.

Thiên Đế không có ma hạch này không nằm trong vận mệnh, quả thực trên người hắn phải có bí mật lớn. Hệ thống tu luyện của Đỗ Tuyết do vô số công pháp vượt quá bình thường tạo thành, mà

hiện bọn họ cũng sắp tử vong, không có lựa chọn.

"Chúng ta gia nhập." Bọn họ nhìn nhau, cắn răng nói.

Hạ Nghê Minh yên lặng cười: "Các ngươi tiếp tục đi."

Các vị Thần linh vẫn đang rèn đúc kiếm cho Đỗ Tuyết, sắp tập trung vào lò nung. Đỗ Tuyết ở bên khác đang ngồi khoanh chân tu luyện.

Hạ Nghê Minh tiếp tục trở về trong rừng, nhìn hai vị Thần linh cổ đại vẫn đang ngồi thảo luận trên tảng đá.

Hắn hít sâu một hơi, do dự chốc lát rồi tiến lên một bước, nói với Caroline:

"Thần linh đại nhân, ta và Đỗ Tuyết nguyện trở thành đại lý của ngài ở kiếp này, giúp ngài thành lập một thế lực xuyên qua từng vũ trụ song song, thành lập không gian Chủ thần, quản lý người 'Xuyên không'."

"Quản lý người 'Xuyên không'?"

Caroline tựa như cười mà không cười nhìn hắn, biết hành động của hắn.

"Hiện tai ta đã mang đến tính mạng mười vị Thần linh cho ngài." Hạ Nghê Minh run rẩy một phen, nằm rạp xuống đất nói.

Đây là cơ hội lớn nhất của hắn. Thần linh siêu cổ đại chắc là không trèo lên nổi, nhưng một vị Thần linh khác là Caroline sẽ nể mặt Đỗ Tuyết, có lẽ sẽ tha cho họ, cho họ cơ hội trời cho.

"Đây là kế hoạch của ta."

Hạ Nghê Minh cung cung kính kính như đang đi phỏng vấn xin việc.

"Mong ngài cho ta hi vọng được phỏng vấn. Những người 'Xuyên không' kia sẽ ỷ vào trí tuệ mạnh mẽ lúc còn sống để ảnh hưởng đến cách cục thế giới, gây ra bất bình đẳng. Đây là biện pháp giới hạn để người 'Xuyên không' có một không gian Chủ thần, không để lộ thân phận."

Caroline tiếp nhận bản kế hoạch, hiển nhiên cũng bị giả thuyết không gian Chủ thần trong đó làm kinh ngạc một thoáng, cười nói:

"Rất thú vị. Ta sẽ nhận lấy mười Thần linh kia, sẽ mang ngươi ta vũ trụ của ta... Nếu ngươi muốn thành lập cái mà ngươi gọi là tổ chức cũng không sao, có thể cho ngươi tư cách lâm thời tiến vào thế giới chúng ta. Chỉ là, giữa các thế giới không thể can thiệp lẫn nhau, không được tiết lộ ra ngoài!"

"Cảm tạ Thần linh đại nhân!" Hạ Nghê Minh mừng rỡ như điên, vội vã quỳ rạp xuống đất, đồng thời lệ rơi đầy mặt. Ưu thế "Người xuyên không" tuyệt thế của cuối cùng cũng khai sáng, ôm được bắp đùi siêu cấp rồi.

Hứa Chỉ cũng như cười như không nhìn Hạ Nghê Minh quỳ dưới đất.

Người này rất thông minh, co được dãn được, quả thực là một nhân tài. Hắn phát triển thế nào là việc của hắn, tự mình lười can thiệp.

Ầm!

Cách đó không xa, bỗng nhiên một áng lửa trùng thiên.

Tiếng rèn đúc vang lên liên hồi, sấm sét nổ vang. Một chiếc Thần lô hằng cổ như ẩn như hiện, dường như tồn tại từ hằng cổ, chứa uy thế mênh mông. Từng vầng sáng màu đỏ như máu ngút trời, một tiếng reo lanh lảnh vút cao. Thần binh hiện thế, khí tức Thần linh bậc trung nổi sóng.

Nhưng khí tức lóe lên một cái lại biến mất.

"Đại Hoan Hỉ Đế, ta phải giết ngươi!"

Một giọng nói nhu mì mà rõ ràng vang lên. Một cô gái cầm trường kiếm ẩn vào hư không.

Năm thứ năm mươi mốt Đại Hoan Hỉ Đế, bạo quân Đại Hoan Hỉ Đế muốn đại thống nhất vạn vật thế gian. Hài Cốt Tiên đột nhiên xuất hiện, xoay chuyển vận mệnh, đảo ngược cục diện, cứu vớt vạn vật trong thiên hạ.

...

Trong khoảnh khắc, một luồng thần mang trắng như tuyết yên ắng xông lên trời. Đỗ Tuyết đi theo dòng ám sát, nhưng thân đã sớm bại lộ, tất nhiên không cần che giấu thân phận nữa. Khí tức tầng tầng dâng trào nổ tung.

"Tổ Vu chân thân."

Oành!

Thân hình nàng bốc lên cao dần, ngưng tụ.

Khí tức kinh khủng không ngừng tràn bờ, giống như một vị Bất Diệt Kim Thân thời Hoang Cổ giáng lâm. Sinh cơ không ngừng tràn ra. Tổ Vu chân thân, sức chiến đấu không hẳn kinh thiên động địa, nhưng lực khôi phục mạnh mẽ và sức sống khủng bố.

"Thức tỉnh!"

Thân thể nàng thiêu đốt mãnh liệt. Nàng bắt đầu tiến vào trạng thái tầng thứ hai, hóa zombie.

Thân thể kinh khủng kia vỡ ra đến từng tế bào, hư nát, chảy xuống thành dịch tế bào đặc sệt, giống như một ngọn đuốc sáp hình người đang nóng chảy ra. Chất nhầy lách tách rơi xuống,

không ngừng tan vỡ.

Mỗi tấc tế bào thiêu đốt, lực lượng kinh khủng như núi lửa bị ép chuẩn bị phát nổ, sẽ phá tan trời cao, nổ tung hư không, rung động không gian. Đây là uy thế đáng sợ khi một vị Thần bậc trung sinh ra,

"Nguồn sức mạnh này..." Đại Hoan Hỉ Đế bỗng nhiên quay đầu qua, lộ vẻ sợ hãi, nhưng đã không kịp phản ứng nữa.

Tầng thứ ba bắt đầu bùng phát.

Keeng!

Kiếm ra khỏi vỏ!

Một thanh trường kiếm thẳng tắp chứa khí tức của Trung Vị Thần linh bay ra. Thân kiếm trắng như tuyết, bóng loáng như gương, phản xạ ánh sáng chói mắt. Thanh kiếm giống như vật còn sống, bề mặt phản chiếu toàn bộ cảnh tượng mặt đất sông núi, xán lạn đầy hoa lệ.

"Kiếm ra! Thục! Đạo!"

Một khắc sau, thiên địa ầm ầm chấn động. Mây trắng cuồn cuộn.

Một ánh kiếm trắng như tuyết yên lặng ngưng tụ. Ánh sáng trắng như tuyết chiếu xạ xuống mặt đất. Rõ ràng không có một chút tiếng động nào, nhưng nhiệt độ nóng bỏng đến độ hòa tan mặt đất. Mọi Thiên Đế, Thần linh phổ thông đều bị đè bẹp.

"Bé gái năm xưa cuối cùng cũng trưởng thành, có một chút phong thái Liễu Ôn Kiếm." Hứa Chỉ nhìn trên trời.

Rào...

Ánh kiếm trắng như tuyết chém xuống Đại Hoan Hỉ Đế như

thác đổ.

"Đây là thứ gì?" Đại Hoan Hỉ Đế dại ra, ngơ ngác nhìn ánh kiếm thần quang khủng bố. Y lập tức điên cuồng gào lên: "Ta sẽ không chết! Ta sẽ không!"

"Ta... cũng có quyết tâm!"

Hắn giơ cao tay, toàn thân hóa điên cuồng, tiến vào trang thái quyết tâm hóa zombie. Thân thể y không ngừng mục nát, rất nhiều mặt kính chắn trước mặt.

Ầm ầm ầm ầm ầm!

Trước mặt kính trơn nhẵn chợt nổ tung.

Dường như toàn bộ thế giới đều hóa thành một chiếc gương. Hoa cỏ cây cối, mặt đất núi đồi rách toạc, nát vụn. Trong vụ nổ khủng bố liên hồi, Đại Hoan Hỉ Đế không ngừng rút lui, phun máu.

Hắn bị nổ lui đi quá nửa vùng đất Dung Nham cổ đại, thậm chí không gian trải ra trong tay y đã quá hai trăm cái, nhưng vẫn điên cuồng vỡ tan, không thể ngăn cản được dù chỉ một cái nháy mắt.

Oanh!

Không gian triệt để nổ tung.

Hắn không còn không gian bảo hộ nào, chỉ ngơ ngác nhìn ánh kiếm đập tới, vẻ mặt điên cuồng và tuyệt vọng. Thân thể hắn bùng nổ quyết tâm khủng bố, hòa tan ra, hóa thành dừng dòng máu đỏ tươi.

Chương 624: Một Đòn

"Ta còn có quyết tâm! Ta tin rằng ta không chết... Thế nhưng, nháy mắt biến thành tro bụi, căn bản không cách nào cứu vớt ta."

Ầm!

Trong tiếng nổ trầm muộn, hào quang trắng như tuyết bao trùm y.

"Đây chính là vận mệnh chưa biết sao? Có thể thất bại, có thể bị giết, còn thú vị hơn so với biết trước tất cả."

Thân thể hắn nát vụn trong nháy mắt. Đại Hoan Hỉ Đế hoành hành bá đạo một đời trong mắt mọi người vậy mà chỉ chớp mắt đã đi tới tử vong, bằng phương thức làm người nghe mà kinh hãi!

"Chiêu kiếm này... có thể chặt đứt tất cả thế gian! Chém phá vận mệnh lúc trước của chúng ta!"

Subaru và Thịnh Lâm sợ hãi nhìn cảnh này.

Thật sự quá khủng bố.

Quả thực rét lạnh cả lưng.

Đây là sức chiến đấu mà Thần linh cao cấp cũng chưa chắc có thể bùng phát trong nháy mắt. Nếu vừa rồi bao phủ cả hai người vào trong, e rằng họ sẽ rơi vào vận mệnh diệt vong.

"Quả thực... không thể tưởng tượng nổi."

Caroline cũng đang ngơ ngác nhìn bầu trời bị chém đứt. Dù là nàng, nếu lúc bị tập kích mà trúng chiêu kiếm này, nàng cảm thấy

tính mạng mình cũng bị uy hiếp mạnh mẽ, có lẽ bị diệt ngay lập tức. Thật sự khủng bố cực độ!

Xoẹt!

Trên bầu trời, ánh sáng lấp loé, Đỗ Tuyết thu kiếm trở về cơ thể. Nàng lập tức khuỵu xuống, hất tung bụi bặm trên mặt đất. Thân thể nàng vỡ vụn, chảy ra như chất lỏng. Máu phun ra từng dòng, hầu như không có chỗ nào lành lặn.

Hạ Nghê Minh vội vã chạy tới, đau lòng:

"Quả nhiên giống như ta đoán, dùng đầu làm kiếm, lần này mà không đánh chết ngươi thì coi như ta thua."

Tự mình đánh mình gần chết?

Toàn bộ mọi người chấn động.

Chiêu kiếm này bùng phát lên quá làm người ta sợ hãi. Đại Hoan Hỉ Đế trong nháy mắt bị một kiếm xóa sạch. Mà Đỗ Tuyết sử dụng chiêu kiếm này cũng không chịu đựng nổi.

"Chỉ một kiếm đã tự làm mình thương nặng."

Hứa Chỉ cũng nhìn tình cảnh này. Người chơi Hạ Nghê Minh thật sự có sáng ý. Dung hợp ba bản phủ lại, chớp mắt hóa thành một bản phủ, bùng phát khủng bố. Đỗ Tuyết chỉ tung ra đúng một chiêu, bản thân cũng bị thương nặng.

Thương thế này đã tới mức gần chết, không nghỉ ngơi chữa trị mấy năm là không thể khôi phục.

Có điều, lực sát thương khủng bố này vượt xa công pháp nghịch thiên khác. Xem như đây là lực bùng phát đơn thể mạnh nhất ngoài Tà Thần Cthulhu.

Cửu Chuyển Huyền Công, Đại La Thiên Kinh, Tử Thần Vĩnh

Sinh, Trảm Tam Thi, những loại công pháp này ở cùng cảnh giới có lực bộc phát trong nháy mắt đều kém xa, không bằng một phần mười của nó.

"Nhưng nhìn như khủng bố, lại kém xa những công pháp kia. Hạn chế quá lớn."

Hứa Chỉ suy tư một lát, lắc dầu bình luận:

"Chỉ có lực bộc phát một đòn, sau đó mặc người xâu xé. Nếu không giết được kẻ địch, thì bản thân chớp mắt sẽ bị tiêu diệt... Tuy rằng hiện tại Đỗ Tuyết chưa thông hiểu đạo lý, chỉ là nước đến chân mới nhảy, nhưng chờ sau này nàng chân chính thông thạo nguồn sức mạnh này, có lẽ cũng chỉ có thể phát ra được một đòn."

Thân thể hiện tại của nàng đang tu luyện Tổ Vu chân thân bản thiếu, không chịu nổi lực bộc phát. Nhưng cho dù có bù đắp được chỗ thiếu hụt đi nữa, cường độ và sự dẻo dai của thân thể có tăng gấp bội, sau khi sử dụng một kiếm này không còn tác dụng phụ kinh khủng như vậy, có lẽ còn có thể tự do đi lại, thế nhưng tuyệt đối không thể xuất ra kiếm thứ hai nữa.

Chỉ một đòn, nói vậy khá chuẩn xác.

Xuất một kiếm là gần chết, dưỡng thương mười năm mới khỏi. Chỉ mạnh được trong chớp mắt, làm nữ nhân một giây, phát huy một đòn đến vô cùng nhuần nhuyễn.

Hứa Chỉ yên lặng, bắt đầu cân nhắc. Đây là số liệu quan trắc rất tốt.

"Nhưng trong nháy mắt bùng phát ra sức mạnh đủ giết chết cấp độ nghịch thiên như Đế Kỳ, Đạo Trường Sinh sao? Nếu âm thầm ra tay thì còn có thể, nhưng khả năng không cao. Dù sao công pháp của hai người này sở dĩ nghịch thiên, đó là vì không có sở

đoản, đều vô cùng cân bằng. Lực phòng ngự của họ cực mạnh. Nếu trong chớp nhoáng này không giết được họ, sẽ để mặc người xâu xé."

Đế Kỳ, Đạo Trường Sinh vẫn có thể ngầm đánh lén thành công.

Còn về Tà Thần Cthulhu, cùng cảnh giới, người ta là vô địch. Hiện tại nàng vẫn chưa tiến vào cảnh giới thân thể toàn Thiên Đế. Thể hoàn thành là một sinh vật tụ hợp gồm một trăm mười nghìn Thiên Đế. Đỗ Tuyết tới sẽ chết mà chẳng biết vì sao, căn bản không cần động tay chân.

Cùng cảnh giới như Đế Kỳ, Đạo Trường Sinh, tới bao nhiêu cũng chỉ là đưa món ngon cho nàng.

Còn giết chết cái loại như Phượng Hoàng?

Cũng không có khả năng!

Ngoại trừ Tà Thần Cthulhu là loại sinh phi thường quy ra, Phượng Hoàng có thể nói là món thịt ngon nhất trong lịch sử chăng?

Cho rằng chuyện năm xưa người người trong thế giới Vu Sư điên cuồng đuổi giết, dùng nàng làm bia ngắm là giả hết à?

Không mặc trang phục đẹp nhất, làm sao bị đánh tàn nhẫn nhất?

(*Đây là cách nói trong game Liên minh bên TQ, tức là dùng skin nhân vật)

Tắm lửa hồi sinh, lại thêm Cửu Chuyển Huyền Công hoàn mỹ phối hợp, hầu như không thể giết nổi nàng. Đồng thời, mỗi lần nàng bị thương, nàng lại mạnh thêm một phần, đúng là huyết thống con gián, người Xayda, cái lại bùng phát tiểu vũ trụ kia.

"Nhưng tương lai vẫn có thể chờ mong môn công pháp này một phen. Đi con đường cực đoan, có người phối hợp, hoàn toàn có khả năng chiến đấu vượt cấp. Đây là điều cực kỳ kinh khủng." Hứa Chỉ ngửa đầu nhìn trời, cười.

...

"Rất đáng sợ."

Caroline nhìn bầu trời. Chỉ vì một chiêu kiếm mà chém tan cả một vùng đất, nhìn mà lòng còn sợ hãi.

Người đến cảnh giới Thần linh cũng phải cố thu tay lại. Thế giới không chịu nổi sự hành hạ của Thần. Đồng thời, Thần linh giáng lâm thế gian cũng hao tổn rất nhiều, càng không thể tùy tiện lãng phí năng lượng.

Bằng không, họ cũng không ở lâu trong hư không, không dễ hạ phàm.

Tuy chiêu kiếm này đã thu bớt, không công kích tới nơi khác, nhưng dư âm vẫn chém nát rất nhiều vực lớn. Có thể thấy nó khủng bố đến mức nào.

Nàng vươn tay, dường như bỗng nắm lấy cái gì, kinh ngạc nói:

"Đại Hoan Hỉ Đế quả thực là quái vật cực kỳ dẻo dai, có quyết tâm đáng sợ. Lần này vậy mà còn chưa thực sự chết đi... Ta đã bắt được tàn hồn của hắn."

Hứa Chỉ nhìn lòng bàn tay nàng.

Đại Hoan Hỉ Đế? Con hàng này thật ngoan cường, còn lén lút bỏ chạy?

"Chuyến này thật mỹ mãn. Có mười thiên tài Thần linh làm 'Người xuyên không' giáng lâm thế giới của chúng ta, còn có một

Đại Hoan Hỉ Đế... Nếu hắn đã chết trong mắt mọi người, vậy hắn thuộc về ta. Dù sao tàn hồn sớm muộn gì cũng tiêu tan, không ảnh hưởng đến làn sóng lịch sử." Caroline cười mỉm, nhẹ nhàng bóp một cái.

Ầm!

Đoàn hồn thể chớp mắt tiêu tan trong tiếng hét thảm, bị hút vào đầu Caroline. Nàng bình luận:

"Hắn sáng tạo ra công pháp khá thú vị. Vừa vặn thu được trí nhớ của hắn, một vài thứ trong đó đủ bù đắp truyền thừa vũ trụ trong cơ thể ta, để các Thần linh trong đó tu luyện."

Hứa Chỉ gật gù, cười:

"Ngươi muốn cho Hải Lan Đông tu luyện công pháp này?"

"Đúng đấy." Caroline thành thật nói: "Hải Lan Đông là một nhân tài cực kỳ mạnh mẽ. Mặc dù người phụ nữ này là kẻ biến thái, cướp thân thể chồng, mê muội trong tình yêu, không có chí lớn, không theo đuổi cùng lý niệm và giấc mơ của chúng ta...

Nhưng năm đó nàng có thể cạnh tranh với ta, ngầm giúp chồng dẫn dắt Hải tộc vươn lên chống cự với người Ishdar chúng ta, cũng là người tài giỏi, dù trí tuệ, tiềm năng, năng lực, hay sức phán đoán đều hoàn mỹ... Cũng là người giỏi đánh nhau nhất, còn giỏi chiến đấu hơn ta nhiều. Ngài biết đấy, luận chiến đấu, ta không am hiểu..."

Chương 625: Dung Nhập Gen Mới

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, trả lời:

"Hải Lan Đông quả thực là thủ hạ mạnh nhất của ngươi, chắc là đã thành Thần rồi? Nếu như để y tu luyện công pháp này của Đại Hoan Hỉ Đế, chỉ sợ sức chiến đấu rất khủng bố."

"Lúc nào đó, ta muốn lấy cả công pháp của Đỗ Tuyết về, có vẻ rất đáng sợ, cho người khác tu luyện, lại thêm một sức chiến đấu khủng bố. Ta hiện tại chính là một người sống không có cảnh giới, phải nuôi ra một nhóm Thần linh tay chân mạnh mẽ mới được." Caroline khổ não day day huyệt Thái Dương. "Nhưng trong vũ trụ của ta thiếu một nhân tài có thể tu luyện hoàn mỹ cái gọi là công pháp Thi Kiếm Tiên kia... Người có thể khai sáng thời đại mới là bảo vật quý báu nhất."

Hứa Chỉ yên lặng.

Caroline đã đứng tại góc độ Thần Sáng Thế, còn góc độ suy nghĩ của mình có vấn đề sao?

Thần Sáng Thế cũng cần nhân tài mới có thể phát triển thời đại sao?

Hắn cảm thấy rất thú vị. Đây là một vòng tròn khác bên ngoài vòng tròn.

"Nếu như để nàng biết, nàng sẽ sụp đổ mất..." Hứa Chỉ ôm trán. Thế giới là một vòng tròn, ngoài vòng có vòng. Không ai biết thế giới mình đang sống là thật hay giả.

"Ngài đang suy nghĩ điều gì?" Caroline bỗng hỏi.

"Nghĩ một số chuyện khác, cũng coi như khá thú vị, ngẫu nhiên." Hứa Chỉ trả lời. "Nếu rảnh rỗi, ta sẽ tới thế giới của ngươi xem một chút, xem xem vũ trụ song song mà người Ishdar còn sống sót hiện phát triển ra sao."

"Người Ishdar chùng ta hiện vẫn đang nghiên cứu khoa học, nghiên cứu tới kỹ thuật trò chơi trực tuyến không gian, chuyên môn sáng tạo thế giới và quy tắc. Dù sao một Thần Sáng Thế muốn xây dựng một vũ trụ chân thực là điều không hề dễ dàng." Caroline bật cười. "Thế giới chúng ta đã biến thành một trò chơi trong bộ não máy tính."

Hai người tiếp tục uống trà sữa, từ xa nhìn thời đại này kịch biến chém giết.

Bản thân Caroline vẫn là nhà khoa học. Nàng là Thần linh cấp cao đặc biệt không hề có sức chiến đấu, nhưng trong cơ thể có cả một thế giới, có thể gọi Thần linh sinh hoạt trong cơ thể ra. Có lẽ nàng muốn một số Thần linh trong cơ thể được truyền thừa môn công pháp này, để tăng cao sức chiến đấu.

Học trộm tinh hoa của từng thời đại, quả nhiên đó là bản năng bẩm sinh của những đại lão đứng đầu này.

"Tử Thần Vĩnh Sinh, con đường thành Thần này xem ra thuộc trường phái triệu hoán cày cấp, sức chiến đấu ẩn rất khủng bố. Nuôi dưỡng một số thiên tài Thần linh tu luyện công pháp nghịch thiên như Cửu Chuyển Huyền Công? Mang ra đánh hội đồng rất có tiềm năng đây."

Trên thực tế, vừa rồi qua tán gẫu, Hứa Chỉ ngày càng hiểu rõ quy tắc kết cấu của bộ phương pháp này từ vùng đất Dung Nham trong cơ thể nàng.

Mạch điện máy tính, sống trong ký ức, chuyện này rất khó hiểu, nhưng rất có thể xem là một cách giải thích cho thế giới linh hồn.

Đây là một thế giới linh hồn. Số liệu bên trong đều là linh hồn. Dù sao linh hồn cũng là dòng năng lượng, mà hoa cỏ cây cối trong đó cũng do năng lượng khổng lồ tạo thành, có thể thành tinh là có thể tu luyện.

Dùng pháp tắc đặc biệt, chi tiết, hoàn thiện để xây nên một thế giới chân thật.

Tất nhiên nàng có thể gọi hồn thể Thần linh ra hỗ trợ.

Thậm chí sinh mệnh dạng số liệu vì tính chân thực và tính tinh vi của năng lượng hạt, sinh linh còn có thể kết hôn sinh con trong đó, giống như sinh sản ra sinh mệnh trí năng nhân tạo mới vậy.

Cũng giống như "Quỷ sinh tử" trên Trái Đất vậy. Quỷ quái, linh hồn kết hợp, sinh sản ra con cháu linh hồn không có thực thể.

"Cảnh giới cấp chín đã sáng tỏ."

Hứa Chỉ thở một hơi dài, hút trà sữa:

"Một nghìn tỉ tế bào, quả thực như nói mơ giữa ban này. Chỉ e không có mấy Thần linh có thể lên đến đỉnh. Cấp chín là ngưỡng cửa còn kinh khủng hơn cấp tám... Mà ba Trụ Thần có phương diện bẩm sinh về mặt tính toán, nhưng mượn lực tính toán của chúng sinh để đến cảnh giới kia cuối cùng cũng không phải cấp chín chân thực... Cá thể đạt cấp chín mới là mạnh nhất."

"Sở dĩ cấp chín mạnh mẽ không chỉ vì năng lượng nén vào rồi biến chất, mà bởi vì cấp chín triển khai đạo pháp có thể ảnh hưởng đến từng hạt năng lượng căn bản, có thể gọi là 'Hiện tượng pháp tắc', hoặc gọi là đạo pháp cấp lượng tử..."

Ví như mặt kính không gian của Đại Hoan Hỉ Đế, cường hóa zombie bùng phát của Subaru, có thể nói là tinh tế đến mức độ kết cấu phân tử... mới có uy lực như vậy.

"Cảnh giới này cần nghiên cứu đạo pháp riêng của mình."

Hứa Chỉ cười.

Caroline vừa nói, con đường đạo pháp cấp chín của nàng đã dự bị, đang tu luyện, là đạo pháp chế tạo riêng cho mình: Tử Thần Vĩnh Sinh.

Có thể gọi người đã chết, hay là sinh linh trong đầu nàng ra không còn ở dạng hồn thể, mà là dùng kết cấu lượng tử để chế tạo ra xác thịt, vật chất hóa năng lượng, để họ giáng lâm thế giới này với thân thể chân thực, trở thành sinh lính sống hẳn hoi.

Đây là trình độ tính toán mạnh mẽ và tinh tính cực độ mới làm được.

Như vậy mới thật sự là Tử Thần Vĩnh Sinh.

Lại sống lần nữa, trở lại vũ trụ chính, sau đó có thể quay về thế giới an táng mộ của chính mình bất cứ lúc nào.

Tử vong không phải chết thật, mà là một loại sống mãi chân chính.

"Nếu đã vậy, đó thật sự là vũ trụ song song. Thế giới trò chơi trực tuyến trong đầu, thiên tài địa bảo bên trong, người sống và cường giả, tất cả đều có thể cụ thể hóa rồi xuất hiện trong thực tế..."

Hứa Chỉ thở dài, cảm thấy rất khủng bố.

Cũng khó trách Caroline lại dùng quy tắc thế giới thực để thiết lập thế giới, mà không tùy ý sáng tạo ra sinh vật ảo tưởng không

phù hợp với thế giới vật chất theo ý mình. Đó là để kết nối hai thế lại, thực sự muốn rèn đúc thành vũ trụ song song.

"Vùng đất Dung Nham cổ đại, một ngày với biến cố thời đại rất thú vị. Nên rời đi thôi."

Hứa Chỉ nhẹ nhàng thở ra một hơi. Không gian truyền tống kéo dài, hắn biến mất.

Caroline ngơ ngác nhìn nơi hắn biến mất, hơi khom mình thi lễ. Nàng quay đầu nhìn về phía vùng đất tàn tạ, những Thần linh gào khóc. Thời đại này hưng thịnh, kết thúc, tất cả đã biến mất.

"Sự việc ở vũ trụ chính không cần để ý nữa, trở lại phát triển vũ trụ song song của ta thôi!"

...

Trong phòng khách, Hứa Chỉ mở mắt.

"Vùng đất Dung Nham cổ đại, đa vũ trụ, tuyến thế giới, tương lai, quả thực đã hoàn thiện, đồng thời đi lên quỹ đạo phát triển... Caroline, Thần của đa vũ trụ thế giới Dung Nham cổ đại."

Hắn trầm ngâm hồi lâu.

Mỗi một thế giới đều có người "Hợp đạo", trở thành quy tắc thế giới.

Elmin thành lập Minh giới ở thế giới Vu Sư, Medusa trở thành Ma thần, chính là thành một phần của quy tắc thế giới.

Đạo Trường Sinh lập Thiên đình tại thế giới Hoang Cổ. Manh Muội trở thành long mạch, cũng là quy tắc cơ sở của thế giới.

Thế giới Cổ Mộc, Đế Kỳ trực tiếp hóa thân thành cả hành tinh.

Caroline hiện tại cũng hợp đạo, thành Thần của vũ trụ song

song trong thế giới đó, dùng lực tính toán khủng bố và khoa học kỹ thuật siêu cấp của người Ishdar chế tạo ra vũ trụ song song.

Hứa Chỉ bỗng nhiên cảm thấy bất đắc dĩ.

Hắn đã nói, không lâu sau hắn sẽ tìm thời gian đi thế giới vũ trụ song song trong cơ thể Caroline một phen, cũng muốn nhìn xem thế giới Dung Nham cổ đại phát triển thành thế nào... Nhưng Caroline cũng đã nói rất chờ mong đi thế giới vũ trụ trong cơ thể mình để tham quan.

Dù sao cũng là hai người thủ mộ văn minh.

Nhưng trong cơ thể Hứa Chỉ đào đâu ra vũ trụ gì chứ?

Không có.

Trong bụng hắn đúng là có một thế giới Mỹ Thực, mống đống người chơi nấu nướng làm việc.

Tuy hắn không đồng ý với thỉnh cầu của Caroline, nhưng luôn cảm thấy sẽ có ngày lộ bài. Dù sao trong đầu hắn cũng rỗng tuếch.

Lông mày Hứa Chỉ hơi giật, lập tức bình tĩnh lại:

"Nhưng dù thế nào đi nữa, hệ thống thế giới Dung Nham cổ đại gần như đã hoàn thiện. Đã tới lúc ta dung nhập gen mới tinh, bắt đầu tu luyện hệ thống thế giới này. Nên hòa vào gen hệ thống rồi!"

Chương 626: Ngụy Anh Hùng

Hệ thống Gen vẫn luôn đổi mới không ngừng, từ một con chip hình vuông trong tay người chơi dần dần hóa thành kết cấu dạng ma hạch tám mặt. Trải qua từng thời đại phát triển, cuối cùng nó cũng hoàn thiện. Các loại mầm họa, ưu khuyết điểm đều đã được làm rõ.

"Thời đại này qua đi, vừa vặn có thể bắt đầu tu luyện."

Ngồi trong phòng khách, Hứa Chỉ điều chỉnh tâm trạng.

Mặc kệ thời đại biến hóa ra sao, ý muốn ban đầu của mình cũng không thay đổi. Những người tí hon trong sa bàn kia chính là để thay mình thôi diễn ra hệ thống tu luyện, để mình đi lên con đường tu luyện, mở đường cho mình.

"Mỗi một thế giới đều có hệ thống độc lập, phải có thiên phú và huyết thống tương ứng mới có thể tu luyện... Mà những huyết thống siêu phàm này có thể gọi là gen thiên phú." Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, nói: "Phó não trí tuệ, dung hòa gen ma hạch!"

Giọng nói máy móc vang lên:

"Đang dung nhập."

"Xin chờ một chút!"

"Lần dung nhập này sẽ cải tạo cơ thể ở mức độ lớn, di dời kết cấu bộ não, sẽ gây ra cảm giác đau mãnh liệt!"

Cảm giác tê dại xuất hiện.

Càng ngày càng đau đớn!

Trán Hứa Chỉ đổ mồ hôi. Trong đầu hắn có cảm giác đau nhức cực kỳ, giống như bị bổ đầu ra vậy. Nếu muốn lấy ví dụ cho cảm giác đó thì giống như có người chọc ống hút vào não ngươi, quấy tung, hút não của ngươi ra.

Đau!

Cơn đau không có chừng mực liên tục xung kích từng đợt!

Tuy rằng Hứa Chỉ biết lần này cải tạo gen không giống mấy lần trước, là liên quan đến bộ não người. Bộ não của hắn vốn chứa lực lượng tinh thần tu luyện đến cấp sáu, tương đương với móc sạch đầu ra, sau đó chuyển toàn bộ tư duy và lực lượng tinh thần cấp sáu đó vào trong ma hạch.

Nhưng vẫn không thể tưởng tượng là sẽ đau như vậy.

Đau nhức, đau nhức không ngừng nghỉ. Đau đớn dữ dội dồn dập đánh vào khiến người ngất đi. Không biết bao lâu sau, Hứa Chỉ thân đầy mồ hôi máu giãy dụa đứng dậy, mắt mờ mịt nhìn đồng hồ:

"Mới qua hơn mười phút, vậy mà dài như nửa thế kỷ..."

Hắn cảm thấy mừng rỡ vì sống sót sau tai nạn.

Cũng may mà là Thiên Đế cấp bảy tu thể, lực lượng tinh thần mới là Vu sư cấp sáu, tương đối dễ di dời. Bằng không, nếu mình là Vu sư cấp bảy Thiên Đế, lực lượng tinh thần sẽ rất khổng lồ, lúc đó thật không biết sẽ xảy ra chuyện gì.

"Mạch Đạo tu chưa đột phá cấp bảy, đúng là nhân họa được phúc... Thừa dịp lực lượng tinh thần trong đầu còn yếu, sớm dọn nhà trước đi."

Hắn hít sâu, yên lặng cảm nhận thân thể. Thế giới hoàn toàn khác biệt, tư duy của hắn trở nên nhanh chóng, trí nhớ cực kỳ rõ

ràng. Bản thân hắn đã hóa thành một loại sinh mệnh khác, không còn là bộ não hữu cơ nữa, mà là sinh mệnh hệ thống ma hạch.

"Điều ra chuỗi gen." Hứa Chí thong dong nói.

Rất nhanh, một màn hình giả lập màu xanh nhạt xuất hiện trước mắt hắn:

Gen người (Thiên phú vĩnh sinh: Mỗi ngày hôn mê 12 giờ)

Gen Evil Eye

Gen khối Rubik

Gen ma hạch.

Không

...

"Cơ thể sống bốn gen. Ta đã cùng cấp độ sinh mệnh với ngụy anh hùng Trùng tộc như Phượng Hoàng, Medusa..."

Hắn híp mắt, yên lặng nhìn màn hình.

"Phát triển nhanh thật! Hiện giờ đã chỉ thiếu một gen cuối là hoàn thiện."

Gen là cơ sở sinh mệnh, không liên quan gì tới cảnh giới của sinh mênh.

Đơn giản mà nói, lúc này Hứa Chỉ có bốn loại huyết thống siêu phàm, sức chiến đấu trong cùng cảnh giới cực mạnh. Đồng thời, hắn có rất nhiều hệ thống siêu phàm có thể phát triển lên mạnh mẽ, thứ mà không có huyết thống siêu phàm tương ứng thì không thể tu luyện.

Hắn lên tắm một cái, lau khô mồ hôi máu, bật vòi hoa săn cọ

rửa. Hắn nhìn mình trong gương, cảm thấy đầu óc ngây ngất, nặng nề.

Hứa chỉ lắc lắc đầu, cảm giác như đang lắc một vại nước, nặng trình trịch, sóng sánh như nước biển, rất có tính đàn hồi...

"Bộ não bắt đầu mềm ra rồi... Nó không chỉ gánh chịu ký ức nữa, mà đã hóa thành chất lỏng bộ đệm màu trắng để bảo vệ ma hạch, phòng ngừa não bị chấn động, trì hoãn lực xung kích trong chiến đấu... Tuy rằng hệ thống ma hạch vẫn có não, thế nhưng tác dụng hoàn toàn thay đổi, tương đương với một cái phao khí an toàn... Sinh mệnh ma hạch thật là kỳ diệu."

Có lẽ chính vì như vậy mới càng cung cấp sức sống càng hoàn mỹ hơn.

Lúc này, Hứa Chỉ mới chính thức cảm nhận một cách trực tiếp sự mới mẻ của sinh vật hệ thống ma hạch.

Bộ não đã không còn là nhược điểm.

Thậm chí khi hắn dùng ngón tay ấn mạnh vào huyệt Thái Dương xoa mạnh, động tác quá khích một chút vẫn bình yên vô sự.

Về một ý nghĩa nào đó, Hứa Chỉ đã hóa zombie, có sức sống khủng bố như zombie. Bản thân hắn ngoài hạch não ra đã không còn điểm yếu, thậm chí có thể dời não đi nơi khác để cướp thân thể. Hắn còn có thể sử dụng "Quyết tâm", chỉ cần ma hạch não bộ có ý chí kiên cường, hắn có thể bùng nổ tế bào thân thể, nổ tan gen để ép tiềm năng ra.

"Thật đặc biệt."

Hứa Chỉ lại trở lại bệ cửa sổ ở phòng khách, ngồi xuống. Ánh nắng chói chăng rọi xuống mặt bàn đặt hoa cúc vàng xinh đẹp. Hắn cầm bút lên, sáng tác vẽ vời trên cuốn vở, bắt đầu chỉnh lý suy nghĩ những ngày qua.

"Hai tháng rưỡi qua, ta cải tạo bản thân đến mức càng ngày càng không giống người. Đồng thời, sức sống của ta càng ngoan cường hơn... Ma hạch chính là nhược điểm trí mạng duy nhất của ta. Nó chứa đựng ý thức, linh hồn và lực lượng tinh thần. Hơn nữa, Cửu Chuyển chân thân mang tới sức sống cho thân thể... Sức sống này xét trong cùng cảnh giới Thiên Đế, trừ Tà Thần Cthulhu ra, không người nào có thể giết được ta."

Hứa Chỉ để bút xuống, xem lại những gì vừa viết, cảm thấy khá giống bút kýcủa một nhà khoa học điên cuồng, tà ác phản diện.

"Ba hệ thống gen lớn đồng tu. Gen Evil Eye của Vu sư đã hòa vào với gen ma hạch. Lực lượng tinh thần mà bộ não Vu sư tu luyện được sẽ chảy vào trong ma hạch, hình thành nên thế giới tinh thần trong bộ não ma hạch. Bụng dưới của ta còn có một thế giới vật chất Cửu Chuyển Huyền Công khác."

"Một thế giới giả lập trong óc của ta, sống trong ảo tưởng. Vô tận sinh linh bên trong cung cấp động lực cho tinh thần của ý thức."

"Một thế giới vật chất trong bụng của ta, sống trong thực tế. Vô tận sinh linh bên trong cung cấp động lực cho đan điền của cơ thể ta."

"Một hư một thực, một trên một dưới, một thể một đạo, hai thế giới, phân biệt khống chế vật chất và tinh thần của thân thế, điều khiển thân thể một cách hoàn mỹ. Hệ thống gen trong cơ thể ta dường như tự hình thành một hệ thống bổ sung cực kỳ hoàn thiện. Đây là vận mệnh? Hay là ngẫu nhiên?"

Hắn suy nghĩ một chút, lại nâng bút viết xuống.

"Loại hệ thống này chắc hẳn càng hoàn chỉnh hơn so với Caroline."

"Có lẽ, phân biệt chăn nuôi muôn dân trong thế giới vật chất và thế giới tinh thần, phân biệt cung cấp lực lượng cho thân thể và cho tinh thần, hóa thân thành sự tồn tại chí cường khó có thể hình dung. Đây mới thực sự là công pháp vũ trụ chí cực!"

"Ba gen này lại thêm gen Vĩnh sinh ngủ say trường thọ, quả thực mười phân vẹn mười."

Hứa Chỉ nhấc bút, ngồi ngay ngắn trên ghế, không ngừng chỉnh lý mọi thứ trên người. Dù sao hắn mất hơn hai tháng để đến bước này vẫn tương đối thỏa mãn.

Chương 627: Sáu Trăm Năm

"Hiện tại, nếu ta không thay đổi gen trước đó, chỗ trống gen cuối cùng sẽ điền đầy. Gen cuối cùng sẽ chọn gen nào đây?"

Hắn hít sâu một hơi, chần chừ một lúc mới chậm rãi đóng trang vở, bỏ vào ngăn kéo.

"Đã có ma hạch, bắt đầu lập trình hệ thống bộ não của ta thôi." Hắn nhắm mắt lại, bắt đầu viết chương trình.

Tuy rằng trong bụng đã có một thế giới vật chất, nhưng sáng tạo ra một thế giới tinh thần bằng con đường "Tử Thần Vĩnh Sinh" trong não không phải điều mà trước mắt hắn làm được. Dù sao lực lượng tinh thần của hắn mới là Vu sư cấp sáu thôi.

Sau khi đột phá Đạo tu cấp bảy Thiên Đế, Hứa Chỉ mới có thể miễn cưỡng bắt đầu sáng tạo một thế giới trò chơi trực tuyến thực tại ảo.

"Thu hoạch đã lớn vô cùng... Tháng ngày còn rất dài. Chờ ta đột phá Đạo tu Thiên Đế lại tính."

Nửa ngày sau, sắc mặt Hứa Chỉ bình phục. Có điều, nói đến Đạo tu, cơ duyên ngộ đạo tâm của mình là từ Hermes.

Hứa Chỉ đúng dậy, nhìn ra ngoài cửa sổ.

Hiện tại, Tam giới đang triệt để rung chuyển.

Vị Thần linh quái đản đầu tiên sinh ra.

...

Năm tháng xuôi dòng, thời gian thấm thoát thoi đưa.

Trong nháy mắt, từ khi Tam giới bùng phát đại chiến đến giờ đã qua sáu trăm năm.

Tàn tích nguyên thủy của Đại giới Huyết Vực nhuộm màu đỏ rực. Màu sắc đã ngấm vào trong đất rất khó thay đổi. Thậm chí, nơi này mọc đầy loài hoa Bỉ Ngạn tươi đẹp. Đây là loài thực vật đặc biệt mà chỉ Minh giới mới có, hoa của sống và chết, chỉ khi gặp tử khí nồng nặc thì mới xuất hiện.

Nơi này đã thành điểm du lịch lịch sử, xây dựng thành một thị trấn Huyết Vực. Một số quán rượu và khách sạn làm ăn rất đắt khách.

Lúc này, một trưởng lão Thục Sơn phái tóc trắng xóa, lưng đeo trường kiếm đang dẫn một nhóm người trẻ tuổi cất bước trên mảnh đất đỏ rực, nhìn vách trời đỏ như máu.

"Năm đó, bởi vì bản thân đất đai Ma giới quá cằn cỗi, tai họa không dừng, cho nên bắt đầu không ngừng xâm lăng Thiên giới, Phàm gian giới. Trận chiến đó kinh thiên động địa, vô số Thiên Đế chết, mặt đất phủ kín vết rạn nứt.

Cuối cùng Thanh Đằng Địa Mẫu không đành lòng muôn dân bị khổ đã một mình đi Ma giới. Vị Thánh Nhân cổ xưa nhất bôn ba khắp nơi, la hét giận dữ, cuối cùng thành lập long mạch đại địa, nghịch chuyển như kỳ tích, ngăn cản hai giới động can qua."

Đệ tử Thục Sơn xung quanh chăm chú lắng nghe.

Thanh Đằng Địa Mẫu ở vùng đất này lại có tên gọi là Mẹ Của Mặt Đất, nuôi dưỡng vạn vật.

Truyền thuyết kể rằng, từ thời cổ đại đến nay, nàng chưa bao giờ giết bất kỳ một sinh linh có trí tuệ nào, một lòng thương hại chúng sinh. Từ thời đại Tây Kỷ Nguyên, nàng đã làm Tiên Thiên

Kiến Mộc che chở cho muôn dân. Sau đó nàng thu Thiên Đạo làm đệ tử, chống lại đại kiếp nạn Tổ Vu, thành lập Thiên đình Thái Cổ, lại chống cự sự xâm lăng của Ma giới. Có thể nói nàng chính là sự tồn tại thần thánh nhất toàn bộ đất trời.

Trong các đệ tử có người nghị luận, đầy tôn sùng và kính nể:

"Trong truyền thuyết, ở năm đó, Bách Hiểu Sinh nhận lấy hai đệ tử Liễu Ôn Kiếm, Hồ Nhân Nông. Mỗi người khai sáng ra phe phái lớn trấn thủ thế gian. Lúc này Phàm gian giới do kiếm phái Thục Sơn có địa vị cao cả nhất cùng với vương triều Đại Chu thống lĩnh chúng sinh Phàm gian, hai thế lực lớn dẫn đầu, mỗi bên quản lý riêng phần mình."

Mọi người trầm mặc. Sáu trăm năm qua đi, vẫn có một số tồn tại cổ đại còn trường tồn trên Thiên đình đã trải qua trận chiến khốc liệt kia. Thế nhưng đối với người phàm, chuyện đó đã cách không biết bao nhiêu lâu.

Đặc biệt đối với Thục Sơn mà nói, họ có sinh lão bệnh tử giống như phàm nhân bình thường, lúc này đã đến đời chưởng môn Thục Sơn thứ mười ba, bối phận chữ "Hoàn".

Năm tháng qua đi. Năm đó chưởng môn đời trước Liễu Ôn Kiếm của Thục Sơn, người từng dùng thân người phàm trấn áp các Thiên Đế phàm nhân mạnh nhất trong các Thiên Đế của Thiên giới, đã đến tuổi già yếu, biến mất một thời gian. Nàng là một người kiên cường, không muốn tiến vào Thiên hà nhận cung phụng tín ngưỡng, trở thành chúng sinh trong mắt nàng.

Cựu Tể tướng Đại Chu Hồ Nhân Nông đã cởi mũ về quê từ lâu, ẩn cư hậu trường.

Đây là một Tam giới mới tinh, tất cả những tồn tại cổ xưa đều đã ẩn cư ra phía sau.

Thiên tài đồng lứa trẻ tuổi xuất hiện tầng tầng lớp lớp. Ma giới, Phàm gian giới, Thiên giới, thời đại sáng rạng gió thổi mây vần, trấn áp toàn bộ quái đản trên mặt đất. Thế nhưng, quái đản những năm qua càng ngày càng ác liệt.

"Long mạch tất nhiên hóa giải chiến tranh hai giới vào 800 năm trước, thành Thần nhập Thánh, không cần tàn sát sinh nữa. Thế nhưng, tác dụng phụ ngày càng lớn."

Trong đầu tất cả các trưởng lão Thục Sơn như có một bóng ma khủng bố che phủ, mưa gió nổi lên.

Bỗng nhiên, từ xa truyền đến tiếng gió. Sương mù trắng xóa lan tỏa đến. Những bóng người mông lung, cổ xưa dần dần hiện ra, tỏa khí thế khủng bố.

"Là liệt sĩ, quả nhiên sẽ xuất hiện, đây là mục tiêu chuyến này của chúng ta."

Trưởng lão Thục Sơn nói, thu hồi tâm tưởng bay xa.

"Đệ tử mới chú ý, những thứ kia là quái đản do nguyện lực chúng sinh tụ lại mà thành. Chúng bất tử. Chỉ cần chúng sinh còn nhớ về nó, còn sợ hãi nó, nó sẽ không bị hủy diệt... Đây là kỳ thi lớn của đệ tử mới. Mỗi ba năm, chúng ta sẽ tới thanh trừ một lần, để tránh 'Liệt sĩ' không ngừng hội tụ nhiều nguyện lực chúng sinh hơn, biến thành quái đản ngày càng mạnh hơn. Từng người tìm kiếm đối thủ, đây là sát hạch một chọi một."

Chớp mắt một cái, một đám đệ tử cấp tốc đối đầu với những bóng người mờ ảo. Trường kiếm ra khỏi vỏ, kiếm ảnh lấp lóe.

Thục Sơn phát triển tới nay đã có gốc gác thâm hậu, trở thành một trong các thế lực lớn nhất trong thiên địa Tam giới này. Họ không chỉ thành lập tháp trấn yêu để trấn áp một số quái đản có thể trấn áp, mà còn Thục Sơn mộ kiếm, trưng bày kiếm của các

tiền bối Thục Sơn qua các đời.

Tất nhiên họ không cần chặt tay. Chỉ cần được bội kiếm của tiền bối nhận chủ, họ có thể cầm lấy kiếm. Đồng thời, từng đời kiếm chủ thay nhau tế luyện khiến tiên kiếm ngày càng mạnh mẽ.

Thục Sơn lúc này có mấy nghìn phàm kiếm phổ thông, đều do đệ tử chết già để lại. Có ba trăm thanh tiên kiếm nổi tiếng, mỗi thanh đều có tên gọi. Mười ba thanh tiên kiếm hàng đầu là Tử Tiêu, Sầu Vân, Bích Hà, Tru Tiên... Mỗi vị kiếm chủ đương thời đều là hạng người kinh tài tuyệt diễm, là trụ cột của Thục Sơn.

Thục Sơn là một trong các thế lực lớn nhất.

Đương nhiên, cũng có hạng người hùng tâm tráng chí xem thường di kiếm của tiền nhân. Dù sao cũng không phải do tự thân chế tạo, không hợp với bản thân, trực tiếp chặt tay đúc ra trường kiếm riêng của mình, chờ chết già lại để cho người đời sau.

Đang đang đang đang!

Tiên kiếm bay qua lại như mũi tên ánh sáng.

Thục Sơn kiếm hiệp hiện tại có mười bảy người, Liệt sĩ chỉ có mười lăm. Có hai người không có đối thủ đành đứng em. Sau một trận kiếm ảnh lấp lóe năm màu, mười lăm người ứng chiến có ba người thất bại, không thông qua được sát hạch.

Trưởng lão Thục Sơn nói:

"Người không thể thắng được đối thủ, ba người; không có đối thủ, hai người... Lần này tổng cộng năm người không qua được sát hạch. Ngày mai về Thục Sơn, thu dọn hành lý về quê."

Chương 628: Bách Hiểu Sinh?

Năm người kia chớp mắt trở nên sốt ruột.

Hai đệ tử Thục Sơn không có đối thủ nhất thời kích động:

"Trình trưởng lão, chúng ta không có đối thủ! Sát hạch còn chưa bắt đầu, tại sao bỗng dưng phán chúng ta thua, còn đuổi chúng ta về quê?"

Trình trưởng lão bình tĩnh nói:

"Các ngươi có biết yêu ma quỷ quái trong thế gian nhiều biết bao nhiêu? Quái đản này vì sao lại là Liệt sĩ?"

Sắc mặt đệ tử xung quanh nghiêm lại.

Trình trưởng lão nhìn cả vùng đất đỏ rực:

"Trận chiến năm đó khủng bố cực điểm... Vô số các cường giả rời bỏ quê nhà tới chiến trường nơi tiền tuyến, tình nguyện hi sinh tính mạng vì người nhà sau lưng, vì mảnh đất sinh sống... Máu chảy quá khốc liệt. Thanh Đằng Địa Mẫu không đành lòng mới một mình chạy đi Ma giới, xây dựng long mạch, sửa chữa quy tắc đại đạo, để cường giả sau đó chém giết nhau sẽ không gây họa cho muôn dân.

Nhưng bởi vậy mà sau khi trận chiến đó được dẹp yên, người hy sinh lừng lẫy vẫn quá nhiều. Bầu trời của Đại Giới Huyết Vực hóa thành màu máu. Bao nhiêu người nhà chiến sĩ đến vùng đất này không thể tìm nổi thi thể. Họ nằm lên đất cát pha lẫn máu tươi gào khóc, nước mắt trộn lẫn với máu bùn. Họ trở nên đau đớn giận dữ, căm hận những người đã trở thành anh hùng..."

Giọng nói của trưởng lão Thục Sơn vẫn bình thản.

Tiếng nói như xuyên qua thời không, chất chứa tang thương, chen lẫn nghẹn ngào, phủ khắp mặt đất hoang vu đỏ lòm.

Mọi người như nhìn thấy trận chém giết Tam giới thời cổ, sự cô độc và bi thương phảng phất khiến lòng ngột ngạt.

Trình trưởng lão nói tiếp:

"Những người đã mất đi người thân từ đó về sau từ chối chính con cái và người thân của mình, đi tới con đường này... Đệ tử Thục Sơn ở đây có lẽ cũng được nghe lời dạy của tổ tiên như vậy?"

"Có!" Có đệ tử đáp, cúi đầu nói: "Thôn Mê gia chúng ta có một bia đá ghi lời tổ huấn trên tổ miếu, không vào vương triều, không vào giang hồ, làm người phàm cưới vợ sinh con. Nhưng ta vẫn..."

Đệ tử kia lộ vẻ xấu hổ. Sáu trăm năm qua đi, đủ để khiến người ta quên đi nhiều điều.

Trưởng lão Thục Sơn không nhìn người kia, tiếp tục nói:

"Lúc đó, mấy nghìn vạn gia đình người thân vô cùng cay đắng. Sở dĩ không để các ngươi ra giang hồ và bước lên con đường tu hành là vì trong lòng có một suy nghĩ bi quan: Bất kỳ anh hùng nào đều sẽ hóa thành liệt sĩ... Niềm tin này không thể chế, khiến quái đản Liệt Sĩ xuất hiện trên vùng đất này."

Trình trưởng lão nhìn phía các đệ tử Thục Sơn:

"Liệt Sĩ sẽ giết bất kỳ người nào có lòng trở thành anh hùng, trở thành liệt sĩ, bởi vì đó là... nơi quy tụ cuối cùng của anh hùng. 'Liệt Sĩ' sẽ là điểm cuối số mệnh của anh hùng."

Các đệ tử Thục Sơn rùng mình.

Quái đản có tên Liệt Sĩ này chỉ có thể tấn công hiệp khách có

lòng hiệp nghĩa, vung kiếm giữa giang hồ?

Không ngờ đây chính là nguồn gốc của Liệt Sĩ, lại có quan hệ với tổ tiên của mình, trong đoạn quá khứ bi thảm kia.

Cái gọi là Liệt Sĩ chính là anh hùng khi còn sống!

Mọi người nhìn về phía hai đệ tử Thục Sơn không có đối thủ, lập tức hiểu ra.

Sở dĩ hai người này không có Liệt Sĩ tìm tới là vì họ không phải anh hùng, chỉ e có dã tâm, muốn hưởng thụ vinh hoa phú quý, quyền thế, của cải...

Cửa ải này không chỉ sát hạch sức chiến đấu, còn là một cửa "Vấn tâm", dùng quái đản để sát hạch. Có thể thấy, những năm qua, tuy rằng quái đản ngày càng khủng bố, nhưng chúng cũng dần hòa vào cuộc sống.

"Không! Ta có tâm hiệp khách, muốn hành hiệp trượng nghĩa, mới lên Thục Sơn."

Một trong hai đệ tử kia gào hét.

Trình trưởng lão bình tĩnh nói:

"Thục Sơn là nơi thanh tịnh, siêu thoát khỏi phàm tục, dùng tâm hiệp nghĩa vung kiếm vượt thang trời... Các ngươi có dã tâm, ôm tâm không thuần lên núi. Nếu như muốn danh lợi và của cải thì có thể gia nhập vương triều Đại Chu, thi lấy công danh. Thục Sơn không phải nơi các ngươi nên đến, đã sai chỗ."

Mỗi đời đệ tử Thục Sơn đều sẽ đến đây sát hạch sau khi huấn luyện một tháng.

Làm vậy không chỉ để họ biết được nỗi khổ của người trước đã trả giá cho vùng đất này. Ngày hôm nay có thể tới được thật

không dễ. Cũng là bởi vì Thục Sơn năm đó đã từng vì tâm tính đệ tử bất ổn, đại đệ tử Thục Sơn đời thứ bảy bị quái đản mê hoặc, mở tháp trấn yêu ra. Thục Sơn gặp phải kiếp nạn. Đó là một chuyện xưa đầy hắc ám và bi thảm.

"Còn về ba người các ngươi, tuy có tâm hiệp khách, nhưng không thể chiến thắng Liệt Sĩ, cũng mời về quê." Trình trưởng lão nói.

Bịch bịch!

Ba người lập tức quỳ xuống:

"Xin trưởng lão cho chúng ta thêm cơ hội. Đây là ước mơ của chúng ta!"

"Đây không chỉ là vấn tâm, còn là sát hạch sức chiến đấu ban đầu. Liệt Sĩ bị chúng ta tàn sát định kỳ nên rất yếu ớt. Các ngươi không thắng nổi cả Liệt Sĩ, giữ các ngươi lại cũng chỉ để các ngươi chết mà thôi..." Trình trưởng lão thở dài, "Ta biết các ngươi có tấm lòng son, nhưng để ngươi chết uổng vì theo đuổi giấc mơ, chuyện tàn nhẫn như vậy, Thục Sơn không làm được... Mời trở về đi."

Mọi người trầm mặc.

Mạch Thục Sơn không thân thể tư chất tu luyện, người thường cũng có thể bái vào. Thế nhưng, ở đây cực kỳ coi trọng ngộ tính và trí tuệ. Dù sao cũng là kiếm đạo cực hạn, tư chất và tài năng chiến đấu không được chính là không được.

Rầm!

Bỗng nhiên, một trận mây mù phun trai, lại thêm một loạt bóng mờ di động.

"Là ai? Lại là Liệt Sĩ? Không đúng!" Sắc mặt trưởng lão nghiêm lại, vội vã bùng phát khí tức Thiên Đế, tay cầm danh kiếm Thanh

Hồng chắn trước các đệ tử Thục Sơn.

"Là ai đang ở đó?"

Có đệ tử Thục Sơn thử hô lớn.

Bóng người trong sương mù không đáp lời. Bóng người kia vẫn đến gần, không tiếng động, quỷ dị khiến người ta sợ hãi.

"Là ai? Mau đáp lời! Bằng không chúng ta sẽ ra tay."

Có đệ tử sốt sắng lên, lòng hồi hộp.

Bóng đen dần tới gần, trở nên rõ ràng hơn trong sương mù. Đó là một thư sinh áo trắng đẹp trai, tay cầm một quyển Vô Tự Thiên Thư, vừa đi vừa đọc, giống như một con mọt sách. Gương mặt hắn vô cảm, lấy trời làm chăn, lấy đất làm chiếu.

"Há, thì ra là người sống, không phải quái đản. Suýt nữa dọa chết ta rồi! Rừng núi hoang vắng, chuyện quái gì cũng có thể xảy ra." Một đệ tử Thục Sơn thấy trưởng lão cũng cảnh giác, lòng cũng run sợ.

"Thực sự là dọa ta một hồi."

"Các đệ tử mới các ngươi không ra sao cả."

"Không biết xấu hổ, vừa rồi không phải ngươi cũng sợ đến giật lùi sao?"

Đệ tử mới tim đập rầm rầm, vẻ mặt căng thẳng dịu xuống.

Phải biết, không mạnh mẽ sẽ không sinh ra quái dị. Trưởng lão Thục Sơn đã có sức chiến đấu Thiên Đế, nhưng nếu như gặp phải sự vật khủng bố siêu tự nhiên, họ cũng sẽ chết ở đây mà không biết vì sao chết.

Tam giới trong những năm qua, tại vùng rừng núi hoang vắng,

Thiên Đế chết trong vô thanh quá nhiều quá nhiều. Không ai biết sự khủng bố ẩn núp trong bóng tối có bao nhiêu, đáng sợ thế nào.

"Là người sống." Trưởng lão Thục Sơn thở phào nhẹ nhõm. Hắn nhìn các đệ tử mới căng thẳng, thở dài một hơi, quá ngây ngô, còn phải rèn luyện nhiều hơn.

"Trang phục này, là Bách Hiểu Sinh?" Một đệ tử Thục Sơn kinh ngạc thốt lên.

Vừa nói đến vị tồn tại thần bí cổ xưa này, sám trăm năm trước đã nhận hai đệ tử , từ đó mới xuất hiện vương triều Đại Chu và Thục Sơn. Có thể nói, hắn chính là tổ tiên của Thục Sơn.

Chương 629: Bách Hiểu Sinh Quỷ Dị

"Chẳng trách có hỏi mà không biết trả lời. Nếu là sự tồn tại thần bí trong truyền thuyết Bách Hiểu Sinh thì cũng bình thường."

Nhất thời, các đệ tử Thục Sơn kích động.

Thư sinh kia tiếp tục vừa đi vừa đọc, đi ngang qua nhóm người.

"Có thể thử giao lưu không?"

Có người dường như nhớ tới truyền thuyết cổ rằng: Bách Hiểu Sinh sẽ giao lưu tri thức, trao đổi đồng giá. Chưởng môn Thục Sơn và hệ thống vương triều Đại Chu đều từ tay Bách Hiểu Sinh mà ra. Đây là kỳ ngộ trời cho. Một đệ tử Thục Sơn cả gan tiến lên, cẩn thận từng ly từng tí móc một quyền rèn kiếm tâm đắc của mình ra, trong đó có một số sáng tạo đặc biệt.

Bách Hiểu Sinh nhận lấy, mặc kệ mọi người nghiên cứu một phen, bỗng nói:

"Hừm, có thể trao đổi vài thứ."

Đệ tử Thục Sơn kia đỏ bừng cả mặt, mừng rỡ như điên:

"Ta muốn biết tri thức dung luyện Bạch Tuyết cương, trước kia ta vẫn..."

"Trao đổi đồng giá, rất tốt."

Bách Hiểu Sinh cẩn thận trả lời, sau đó chuẩn bị rời đi.

Nhất thời, các đệ tử Thục Sơn sôi trào.

Thậm chí vị trưởng lão kia cũng vô cùng kích động. Người người tiến lên giao lưu.

Đoàn người bắt đầu cất bước theo Bách Hiểu Sinh. Đi nửa ngày, họ mới hài lòng, cảm thán đồng thời quỳ xuống bái lạy, đầy lòng kính trọng.

"Không được nói với ai là đã gặp gỡ giao lưu với ta." Bách Hiểu Sinh bình tĩnh nói.

"Vâng!"

Bọn họ cung kính đáp lại.

Bách Hiểu Sinh suy nghĩ một chút, lại hỏi:

"Các ngươi có biết bàn đào Thiên đình bao giờ tổ chức không?"

"Mười ngày sau, Nam Thiên Môn sẽ đón khách." Trình trưởng lão vội trả lời.

Hội bàn đào, thịnh thế mấy trăm năm một lần. Long mạch đại địa là linh căn lớn nhất trong thiên địa, hội tụ tín ngưỡng nguyện lực của chúng sinh, ngưng tụ ra bàn đào, có thể giúp con người đăng nhập cảnh giới Thần linh.

Hội bàn đào lần trước là do Thiên Đạo, Đạo Trường Sinh đăng nhập Thần linh... Thiên địa cùng chúc mừng!

Có người nói rằng, đại hội bàn đào lúc này là do Mẫu Thanh Đằng sẽ tiến vào cảnh giới Thần linh, là chuyện quan trọng hàng đầu Tam giới. Đến lúc đó, sự tồn tại cổ xưa trong Tam giới như Ma thần, Minh Thổ Đại Đế, Trí Tuệ Quang Minh thần Mercury, Thiên Đạo, chưởng môn Thục Sơn, Hoàng đế Đại Chu, đều sẽ tụ hội, là thịnh thế của thiên địa.

"Đại hội bàn đào... ta biết rồi."

Bách Hiểu Sinh tươi cười, tiếp tục bê sách vừa đi vừa nghỉ, si mê sách vở, biến mất khỏi tầm mắt mọi người.

"Chúng ta thực sự là quá may mắn!"

Hơn mười đệ tử Thục Sơn cung kính nhìn theo vị thần bí kia rời đi, tán thán:

"Ngay cả vị thần bí cổ xưa luôn du đãng trong lịch sử này có lẽ cũng sẽ đi... Dù sao cũng là Mẫu Thanh Đằng."

"Thế nhưng, ở trong truyền thuyết, Bách Hiểu Sinh dường như không chủ động đáp lời?"

"Đúng là hơi kỳ quái, vừa rồi còn hỏi chuyện bàn đào."

"Kệ, sáu trăm năm qua đi, nhiều chuyện đã thay đổi."

"Chờ đã, vậy vừa nãy đã chủ động nói chuyện, vì sao trước đó không trả lời chúng ta còn từ từ đi tới, dọa chúng ta giật cả mình?"

Nhóm người hoàn thành sát hạch, bắt đầu trở về Thục Sơn.

Tất cả người đều đã rời đi. Mặt đất đỏ tươi bỗng chấn động. Bùn đất từ từ tách ra. Một quan tài tinh xảo khắc hoa văn thần bí màu đen trồi lên. Nắp quan tài mở ra, một thanh niên vóc dáng kiện mỹ mở mắt.

"Không ngờ lúc đó đưa thân thể Messiah cho Sheila bảo quản, nàng lại chôn ta và nàng ở nơi này..." Hắn xoa đầu, cảm giác trong óc có một cô gái tóc đỏ đang ngủ say, chính là Sheila.

"Bách Hiểu Sinh sao? Một... ta khác?" Hắn nhìn theo hướng đám người vừa rời đi, tình cảnh quái dị đó. "Thế giới này càng ngày càng đáng sợ, càng khó tưởng tượng nổi... Rừng núi hoang vắng, cái chuyện ly kỳ gì cũng có thể xảy ra."

...

Những đệ tử Thục Sơn đó không biết cũng là bình thường, chỉ có một số ít sự tồn tại hàng đầu mới biết, trong kế hoạch năm xưa, Bách Hiểu Sinh đã biến thành Hermes, hiện tại trong Ma giới đã là Thần Quang Minh Trí Tuệ.

Bách Hiểu Sinh đã sớm không còn tồn tại.

"Không ngờ vừa tiến vào đã đụng phải món đồ này."

Hứa Chỉ đứng dậy, nhìn theo Bách Hiểu Sinh, cảm giác lạ lùng, kỳ quặc.

"Bách Hiểu Sinh kia là nguyện lực của chúng sinh tụ thành. Dù sao, mọi người đều đang truyền tụng về Bách Hiểu Sinh đã từng dạy dỗ hai hệ thống của thế gian... Cho nên nó xuất hiện, thần bí khó lường."

Tuy rằng Bách Hiểu Sinh này bề ngoài giống như hắn, đi khắp thiên hạ giao lưu tri thức, thực ra tất nhiên nó là tà ác.

Bởi vì quái đản không có con nào là kẻ lương thiện.

Đó là bản chất.

Hương hỏa Thiên Đế hấp thu thiện niệm và tín ngưỡng của chúng sinh thành Thần. Quái đản lại hấp thu tâm trạng tiêu cực và sợ hãi của chúng sinh để mạnh mẽ lên.

Vừa hấp thu thiện niệm, vừa hấp thu ác niệm.

Ví dụ như, mặc dù "Tiểu Vi" là quái đản không hại người hiếm có, thậm chí khiến những người hại nàng, hóa thành kẻ mang tội giết người, chặt xác nàng, hấp thu tâm tình cuồng nhiệt và tà ác đối với nàng, sau đó trở nên mạnh mẽ hơn, sản sinh thêm bầy đàn.

"Chắc hẳn nó đang hại người, đồng thời, nó địa biểu cho ý

niệm, trí tuệ của chúng sinh hội tụ... Chỉ sợ nó là quái đản nắm giữ trí tuệ cực cao, thậm chí là mạnh nhất!" Hứa Chỉ biết điều này có nghĩa là gì, đây là một Bách Hiểu Sinh hắc ám.

Hứa Chỉ trầm ngâm một chút, bắt đầu làm chuyện chính. Hắn cất bước trong vùng rừng núi hoang vắng. Trước mắt hắn xuất hiện một quyển vở. Đây chính là tư liệu chính thức của Hermes, thậm chí còn viết một số quái đản đã từng gặp.

Quái đản số hiệu 105: Ngụy Lân.

Biệt hiệu: Tịch, tuổi, năm.

Số lượng: Không chỉ có một, tồn tại dưới hình thức quần thể số nhiều. Bởi vì chúng sinh trên mặt đất cấp châu sợ hãi nó, chúng ngưng tụ lẻ tẻ các nơi, số lượng khoảng từ tám trăm đến một nghìn con.

Khu vực hoạt động: Ban đầu xuất hiện tại huyện Thanh Thủy, mấy năm sau khuếch tán đến toàn bộ biên giới Vũ Châu, đến nay đã khuếch tán ra toàn bộ thế gian.

Điểm đặc thù: Mười hai giờ lúc hừng đông sẽ có tiếng gõ cửa, có tiếng hỏi thăm hàng xóm thân thiết, sau khi mở cửa sẽ xin được giúp đỡ người bị hại, đồng thời trêu chọc, sau đó giết chết người bị hại.

Phương thức đối phó: Mười hai giờ lúc hừng đông, bất kể ngoài cửa có tiếng động gì cũng tuyệt đối không được mở cửa, như vậy Ngụy Lân sẽ không thể xông vào.

Đẳng cấp tai họa: Thấp (Đã thành phong tục dân gian)

Cảnh giới quái đản: Cấp năm Đạo Cung

Ghi chú: Bởi vì là loại quái đản có phạm vi lan truyền rộng nhất, để phòng ngừa bất trắc, quan phủ các nơi vào đêm cuối cùng

hàng năm sẽ định kỳ săn giết.

Tiến hành dụ ra tiêu diệt theo chu kỳ hoạt động có tính quy luật. Đến lúc đó sẽ để cho mọi người khắp các phố phường đi thăm người thân, gõ cửa nhà nhau lúc mười hai giờ lúc Hừng Đông, dùng cơm Tất Niên, gõ cửa nhà nhau.

"Ngụy Lân" tất nhiên chui lẫn vào trong. Nếu "Ngụy Lân" xuất hiện, gia đình sẽ bảo Ngụy Lân giúp đốt pháo, cũng nhắc nhở quan viên địa phương tới tiêu diệt. Ngày đó, định kỳ trừ bỏ sự ngăn cách giữa người với người: Ngụy Lân. Các hàng xóm thân thích qua lại, tặng quà, qua cửa, dụ dỗ Ngụy Lân xuất hiện. Dân địa phương các nơi có cách gọi khác biệt, "Đêm trừ tịch", "Vượt đêm Giao Thừa."

Chương 630: Ngài Hiểu Nhầm Rồi!

"Bọn họ quả thực đã quen thuộc."

Hứa Chỉ thấy buồn cười. Mấy trăm năm qua, từ khi quái đản bộc phát đến bây giờ thích nghi, quả thực hòa hợp tự nhiên hơn.

Lúc này, Tam giới đã hoàn thiện. Nguyện lực chúng sinh hội tụ hầu như đã hình thành hiện tượng pháp tắc đặc biệt tự nhiên của chính mình giống như thế giới Dung Nham cổ đại. Các loại yêu ma quỷ quái, phong tục dân gian đã hóa thành thế giới siêu phàm cao cấp.

"Có điều, như vậy thực giống như vật nuôi tiểu tinh linh trong truyện tranh vậy." Hứa Chỉ không ngừng tìm kiếm, nhưng chung quy là không tìn được tin tức về Bách Hiểu Sinh hắc ám kia. Có lẽ chưa có ghi chép bị loài người khai quật ra.

"Đại khái tương tự với 'Truyền thuyết tinh linh' được tinh linh ghi chép lại."

Hứa Chỉ hỏi phó não trí tuệ:

"Quái đản thành Thần kia gọi là gì?"

"Giống với Bách Hiểu Sinh kia, chưa được ghi lại trong 'Sinh Tử bộ yêu ma quỷ quái', thuộc về loại quái đản chưa bị thế nhân trong Tam giới phát hiện ra!" Giọng nói máy móc truyền tới, các hình ảnh được ghi chép cũng xuất hiện.

Hứa Chỉ nhìn một lúc, lập tức biết quái đản này vì sao có thể thành Thần.

Bởi vì nó chưa từng bị phát hiện, từng bị săn giết, còn tích trữ năng lượng bắt đầu từ cấp một, không ngừng tăng cảnh giới, lại có phương thức thu thập năng lượng cực kỳ đơn giản... Thậm chí ngay lúc này nó đã thành Thần mà vẫn không bị các cường giả nhận ra.

"Có lẽ nên gọi quái đản này là... Mộng Xuân, Thần của giấc mộng đẹp."

Sắc mặt Hứa Chỉ khá quái lạ, không ngừng cảm ứng.

"Nó không phải thực thể mà giống như một cơn ác mộng, đi vào giấc mộng của chúng sinh. Bình thường, nó sẽ chỉ xuất hiện trên hai loại người. Loại thứ nhất là kẻ chán nản bất đắc chí, nó sẽ dành cho kẻ đó giấc mộng thành công, nắm quyền thế, của cải, mỹ nhân.

Loại thứ hai là thời kỳ trưởng thành, là người trẻ tuổi nhiệt huyết dễ xung động. Loại này là loại khá tốt, nó sẽ dành cho nam nữ giấc mộng xuân đẹp nhất. Giấc mộng cực kỳ chân thực. Sau đó nó nhân cơ hội móc đi tinh khí thần của nạn nhân, khiến người đó tỉnh dậy sẽ cảm thấy toàn thân trống rỗng, mệt mỏi rã rời..."

Điều này cực kỳ bí mật, bình thường người trong cuộc sẽ không nói, cũng khó có thể mở miệng. Người trong cuộc cũng sẽ không nghi ngờ đến nó, đồng thời nó cũng không triệt để hút sạch dương khí của nạn nhân. Khi nạn nhân tổn hại cơ thể, lao lực mệt mỏi cực độ thì nó sẽ rời đi.

"Chẳng trách có thể thành Thần, đi khắp mộng chúng sinh, rất bí mật." Hứa Chỉ cảm thán. "Vừa vặn công kích đến nơi khó có thể nói rõ ra bên ngoài."

"Nhưng Bách Hiểu Sinh này vẫn là một trong các quái đản mạnh mẽ nhất. Trí tuệ mới là lực lượng mạnh nhất." Hứa Chỉ thở dài một hơi. "Quái đản sở dĩ còn có thể miễn cưỡng ngăn chặn là

vì hành vi của chúng có logic, trí tuệ thông thường không quá cao, không có năng lực ứng biến. Mà Bách Hiểu Sinh này... Chúng sinh tự giao cho nó trí tuệ cực mạnh."

Hứa Chỉ cất bước trên mặt đất, kiểm tra tin tức về quái đản ở thời đại này. Thức hải của hắn bỗng run lên.

"Sheila bắt đầu thức tỉnh sao?"

Rầm.

Sheila xuất hiện ở trước mắt.

Oành!

Giống như có thứ gì nặng nề giáng xuống, mặt đất rung động, khói bụi màu xám bốc lên.

"Tiên sinh Messiah..."

Đôi mắt Sheila lóe sáng như tuyết, cực kỳ hài lòng:

"Hiện tại là năm nào rồi, ngài cuối cùng cũng tỉnh sao?"

Hứa Chỉ ngẩn người ngẩng đầu nhìn thân thể đại ca cơ bắp bùng nổ của Sheila, giống như một người khổng lồ với cơ thịt dữ tợn, giống như một núi thịt cao tận hai mét bảy. Thế nhưng, trên cổ lại là một gương mặt tuyệt mỹ, trong sáng đáng yêu, mái tóc óng ả, chớp chớp mắt rất đáng yêu.

Trên và dưới cổ là hai cách vẽ hoàn toàn khác biệt.

Mí mắt Hứa Chỉ giật mạnh, hắn hít sâu một hơi:

"Phan Vũ Tiên... ngươi đúng là một nhân tài!"

Ahh!

Sheila ngẩn người, cũng nhận ra thân hình hiện tại của mình. Nàng cúi đầu quan sát Hứa Chỉ, hai cánh tay rắn chắc, cường tráng như vòng eo đung đưa:

"Ngài... ngài hiểu nhầm rồi!"

Thân thể nàng co rụt lại, khôi phục dáng vẻ mỹ lệ, thon thả như trước:

"Ta đã đạt cảnh giới Thiên Đế, trạng thái kia là hình thái chiến đấu... Chỉ là, ta quen thuộc với cảm giác an toàn mà cơ bắp kia mang lại, bình thường đều ở dạng đó. Hiện giờ ta biến về dạng này cảm giác rất không thoải mái."

Hứa Chỉ cảm giác con mắt khá hơn một chút.

Phan Vũ Tiên thực sự là một huấn luyện viên thể hình hợp lệ, thẩm mỹ cũng bị sai lệch.

"Những năm qua, ta biến thành như vậy, đã có nhiều chuyện phát sinh. Ta có thể giảng giải một chút cho ngài không?" Sheila vội vàng hỏi.

Sự việc thực ra lại đơn giản.

Trước đây rất lâu, Sheila không có thiên phú tu luyện. Dù sao nàng cũng chỉ là con gái của ông chủ đội buôn bình thường. Năm xưa nàng làm việc vặt trong quán rượu phụ cho mình, rất khó có thể sống đến hôm nay sau sáu trăm năm. Mặc dù nàng có thể sống tới ngày nay thậm chí đạt tới cảnh giới Thiên Đế là vì dùng "hệ thống" để rèn luyện thân thể, thuần túy kích phát tiềm năng cơ thể.

Con đường này giống như phàm nhân lưu của Thục Sơn vậy, không cần bất kỳ thiên phú tu luyện và huyết thống gì cả, chỉ cần "Hệ thống" hỗ trợ quản lý rèn luyện, nàng có thể bắt đầu rèn luyện cơ bắp, từ đó biến thành một vị nữ đại như bây giờ.

Dù sao để có thể sống tiếp, bản thân không có lựa chọn, đó là việc đương nhiên.

"Thiên Đế tu thuần thể sao? Mà không phải loại chân thân Tổ Vu, dùng kinh mạch vận hành và án pháp lực lưu đan điền." Hứa Chỉ than thở.

Con đường này rất khổ sở, thậm chí là hệ thống tu luyện khó nhất. Đồng thời, phải có "Hệ thống" giám sát trong cơ thể để làm huấn luyện viên thể hình, bằng không sẽ rất khó có thể rèn luyện tới mỗi góc của cơ thể.

Vốn Hứa Chỉ cho rằng Sheila không chống đỡ nổi sau sáu trăm năm, không ngờ có chuyện xảy ra ngoài dự tính của mình.

"Chúng ta gọi là Võ Đế."

Sheila nói:

"Con đường này đã được lan truyền ra nogài, thuộc về loại tu luyện cho võ nhân giang hồ tại thế gian, cùng với thể tu Yêu tộc. Giang hồ ngày nay có võ giả, kiếm tiên Thục Sơn, hương hỏa triều đình, ba hệ thống sánh vai với nhau... Nhưng không có 'Hệ thống' phụ trợ, họ tu luyện rất chậm... Thế lực của chúng ta sở hữu thành viên có 'Hệ thống' và thành lập Võ Thần cung thần bí cực độ. Chúng ta không có đạo pháp đẹp đẽ, không có đan điền kinh mạch mạnh mẽ, chỉ có bạo phát thể năng thuần túy."

Vừa đi vừa trò chuyện, Hứa Chỉ mới phát hiện trong sáu trăm năm nay phát sinh rất nhiều chuyện.

Tin đồn bên ngoài nói rằng Liễu Ôn Kiếm đã chết, không thể có kỳ tích, nhưng thực ra nàng ta vẫn còn sống.

Bởi vì nàng đã đi lên con đường thể tu. Dù sao nàng cũng không có tư chất tu luyện, nhưng rèn luyện thân thể thuần túy lại không cần tư chất. Nàng lúc này ẩn cư trong Thiên giới, hầu như

không ai biết tin nàng còn sống.

Bởi vì nàng là người sáng lập Thục Sơn, hiện đang tu luyện thuần võ đạo để tồn tại, cho nên có thể sẽ gây một ít sóng gió.

Còn về Lôi Đế, Long Vô Danh, sau khi dung hợp tín ngưỡng, họ triệt để kéo dài hơi tàn.

Những năm qua, họ căn bản không dám hấp thu tín ngưỡng của chúng sinh đối với họ, sợ bị đồng hóa. Nhưng cũng vì không có nguồn năng lượng, họ hoàn toàn không thể tiến bộ lên. Đồng thời, họ vẫn không thể bị thương. Nếu như họ bị thương, họ chỉ có thể hút lực lượng tín ngưỡng để bổ khuyết, như thế sẽ nhanh chóng bị đồng hóa, mất đi ý thức.

Chương 631: Ba Trăm Cân Mỉm Cười

"Sống thật là thảm."

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, quãng thời gian qua quả thực long trời lở đất.

"Nhiều năm qua, không chỉ Thiên Đạo thành Thần, trong Ma giới cũng có người thành Thần, ví như Tiên Huyết Đế." Sheila chăm chú kể, đồng thời nói tới phong tục đang dần hình thành tại vùng đất này.

"Ngài biết tại sao Ngụy Lân từ chỉ một Vũ Châu lại truyền bá rộng rãi đến như vậy không?" Sheila bỗng cười.

"Tại sao?"

"Bởi vì quan phủ đã cố tính khuếch tán nó, khuếch tán trong bách tính, để họ sợ hãi nó, trải rộng nó khắp thiên hạ." Sheila cúi đầu, rất kiên trì giải thích.

Hứa Chỉ cười hỏi:

"Vậy thì tại sao?"

"Để khống chế nỗi sợ và dư luận của nhân dân."

Sheila chăm chú giải thích:

"Năng lượng sợ hãi của một nơi sinh ra là có hạn, giống như hương hỏa sinh ra cũng hạn vậy. Một bên mặt chính, một bên mặt trái... Nếu không thể tránh khỏi sự sợ hãi của dân chúng với nó

gây ra tâm tình tiêu cực, vậy không bằng khiến người ta sợ hãi thứ quái đản không dễ dàng gây ra thương vong."

Hứa Chỉ giật mình, cảm thán sự kỳ diệu của thủ đoạn này.

Dù sao nỗi sợ là thứ có hạn. Khi ngươi chỉ sợ hãi một quỷ quái, ngươi rất khó sợ hãi thêm một quỷ quái khác.

Khống chế dư luận, dẫn hướng phát triển, là biện pháp tuyệt diệu.

"Quan phủ phổ cập mấy quái đản dễ khống chế, khống dễ gây tai nạn, dễ tiêu diệt, để bách tính sợ hãi chúng, trải rộng chúng khắp thiên hạ. Sau làm như vậy quả thực đã giảm bớt rất nhiều áp lực." Sheila cảm thán.

Nói xong những lời này, Sheila không nhịn được nói:

"Hiện tại ta cũng là Thiên Đế, thậm chí rất nhiều tiểu tỷ muội Yêu tộc thể tu năm xưa cũng đã là Thiên Đế. Võ Thần cung chúng ta đều đang tranh giành cơ hội thành Thần ở thời đại này... Messiah thúc thúc, ngài cũng đang đợi cơ hội thành Thần chứ? Chúng ta cùng nỗ lực!"

Ánh mắt nàng sáng lên như tuyết, dường như đang chờ đợi thời khắc này.

Hứa Chỉ không thể phủ nhận.

Trong khi hai người nói chuyện, họ đã đi tới trấn nhỏ Cổ Phong.

Một đám quan binh mặc trang phục màu đen bó sát, tay cầm tú xuân đao đang tuần tra khắp nơi.

Trên đường phố có những đại hán hiệp khách, cơ bắp nữ hiệp, thân thể cao khoảng hai mét, bắp thịt rắn chắc phồng lên, làn da

màu đồng cổ. Họ cất bước trên phố, mỗi lần đi một bước lại khiến mặt đất khẽ chấn động.

"Hiện giờ đều như vậy sao?" Hứa Chỉ kinh ngạc. Phong cách này rõ ràng là không đúng. Trước đây hiệp khách đều áo trắng tung bay, hào hoa phong nhã, tiêu sái ngời ngời, nào giống võ nhân cơ bắp đi đầy đường thế này.

"Hiện tại, chỉ cần liếc mắt đã có thể phân biệt giữa người thường và võ nhân. Đồng thời, chỉ có người thường mới cưỡi ngựa, võ nhân động cái đã nặng ba trăm cân, ngựa sẽ bị đè chết tươi."

Sheila giải thích biến hóa những năm qua, cùng đi trên đường phố, quan sát thời đại này.

"Hiện tại, mạch Thục Sơn đẹp đẽ cao xa, ngự kiếm phi hành đã thay thế cho địa vị của võ nhân hiệp khách đẹp đẽ năm xưa.

Thậm chí đến hiện tại, những đại hán võ nhân kia chỉ có thể tìm kiếm những nữ tử võ nhân để kết hôn... Nữ tử yểu điệu tầm thường không chịu nổi thể lực cường hãn và thể trọng khủng bố của họ. Nữ tử võ nhân hiện tại cực kỳ quý hiếm."

Hứa Chỉ: "..."

Hắn nhìn người con gái cơ bắp vạm vỡ phía trước. Nàng kia cao hơn hai mét, bắp thịt căng tràn màu đồng cổ, thuộc loại còn quý hiếm hơn cả cô gái xinh đẹp thông thường... Hắn thật cảm thán sự lợi hại của người kia, có lẽ thật sự thay đổi bầu không khí của xã hội chăng?

Phụ nữ phải tự cường?

Phụ nữ vạm vỡ mới là đẹp?

Thật là nhân tài quái dị, Hứa Chỉ đau cả sọ não.

Bỗng nhiên, bên cạnh có một cô gái vạm vỡ nặng chừng ba trăm cân, thân hình cao lớn uy mãnh, đã chú ý tới ánh mắt của Hứa Chỉ. Nàng ta mỉm cười, cơ bắp trên mặt co lại. Trái tim Hứa Chỉ đột nhiên ngừng đập.

Ba trăm cân mỉm cười?

Nụ cười như thế rất khủng bố chỉ có người từng gặp mới biết.

Hứa Chỉ bỗng nhiên nhíu mày:

"Sheila, ngươi hiện tại nặng bao cân?"

Toàn thân Sheila chấn động, rất ngại ngùng đáp:

"Hiện tại ta 3.700 cân."

Hứa Chỉ trầm mặc.

Đơn vị đo lường là do Thanh Đằng Địa Mẫu năm xưa định ra.

Nói cách khác, thiếu nữ xinh đẹp thon thả, yểu điệu Sheila trước mắt có thể trọng tận một tấn! Dáng vẻ rất yểu điệu, thực tế trọng lượng và mật độ cơ thể phi thường kinh người. Làn da trắng nõn, tinh tế giống như đá cẩm thạch. Trọng lượng một bàn tay có thể đè chết một con ngựa.

Hiện tại nàng đang ở hình thái nén ép. Nhớ tới cơ bắp có sức bùng nổ kia, nếu nàng hoàn toàn thả ra sức chiến đấu, loại thể trọng này hoàn toàn có thể hiểu được.

...

Trung Châu là hạt nhân của vương triều Đại Chu. Ngoài vương triều Đại Chu còn có quốc gia Nam Chiếu tại Nam Man, bộ lạc cổ tộc đại hoang nguyên.

Trong mỗi lục địa, trên các dãy núi chập trùng, núi xanh mênh

mông trùng điệp, tại rừng núi hoang vắng, quái đản nhiều vô số. Nhân loại thường tụ tập tại một khu vực nhỏ. Mấy thành trấn kéo dài thành một tuyến đường. Trấn nhỏ trước mắt cũng như thế.

Các tộc loài người sinh hoạt không hề an nhàn. Khắp nơi đầy rẫy nguy cơ và nguy hiểm khó lường, thậm chí một số Thiên Đế còn tồn tại nếu đi sâu vào trong núi lớn, đụng phải khủng bố cực đại mà không biết quy tắc của những quái đản kia, Thiên Đế cũng có khả năng nuốt hận!

Tiếp theo, được Sheila phổ cập tri thức, Hứa Chỉ đi lại trên đường phố phồn hoa náo nhiệt của vương triều Đại Chu. Hắn đã hiểu rõ ràng cách cục của thời đại này. Phàm gian giới đã hoàn toàn trở thành Phàm gian giới.

Ba hệ thống lớn của Phàm gian là Thục Sơn kiếm hiệp, Triều đình sĩ đồ, Giang hồ võ nhân, đều đang không cần quan tâm đến ngưỡng cửa huyết thống, người phàm cũng có thể tu luyện.

Mạch vương triều Đại Chu tất nhiên có tư chất tu luyện tốt hơn. Nếu người không có tư chất tu luyện mà có tài năng kinh thên động địa cũng có thể đặc cách trúng tuyển. Một thân Hạo Nhiên Chính Khí, đại nho hấp thu tín ngưỡng chúng sinh, sáng tác văn chương, thi thư khiến quỷ thần kinh.

"Đây mới thực sự là phàm gian giới. Tam đại mở ra hệ thống cho phàm nhân, thuộc về phàm nhân không có tư chất tu luyện."

Hứa Chỉ than thở:

"Nguyện thiên hạ, người người như rồng!"

Hắn xúc động vạn ngàn.

Tưởng tượng trong năm đó, có một người trấn thủ ngoài thần điện Thái Dương, chống đối Tiên Thiên Thái Dương Cổ Thần, ngăn cản mười Mặt Trời thiêu đốt mặt đất, bởi vì hắn tin tưởng vào

tương lai của sinh linh.

Đạo Trường Sinh năm đó một mình khổ sở thủ ở ngoài Đại La Thiên, thậm chí Manh Muội có tham dự, thành lập long mạch. Các đời nỗ lực không ngừng mới đi tới ngày hôm nay.

Người người đều có thể trường sinh!

Đây mới là đại thế của một Tam giới.

Thậm chí Ma giới, Phàm gian giới, Thiên giới sau khi long mạch thống nhất cũng bắt đầu giao hòa. Người chết trên Phàm gian giới sẽ được Minh Thổ Đại Đế phái Tử thần, sứ giả Câu hồn đến đưa về Minh Thổ, tránh vong hồn cường giả làm loạn nhân gian, trái với quy tắc Tam giới.

Thậm chí, quan phủ nha môn của vương triều Đại Chu cũng đang phối hợp với công tác của quỷ sai.

Trải qua sáu trăm năm rèn luyện, Trung Tây kết hợp, Tam giới đã hoàn toàn trở thành một giới, có trật tự thống nhất, giữ gìn hòa bình thiên hạ, cùng chống lại quái đản.

Văn minh siêu phàm này có độ hoàn thiện vượt xa vùng đất Dung Nham cổ đại. Đây chính là ưu thế tới từ sự phát triển chậm rãi, được rèn luyện trở nên hoàn chỉnh, một khối ngọc thô có thể được mài dũa, từ từ đánh bóng, cuối cùng tỏa sáng rực rỡ.

Chương 632: Kiến Thức 1

Sheila che miệng, cười đáng yêu nói:

"Tuy võ nhân không có ngưỡng cửa về tư chất, nhưng cũng muốn được trưởng bối, cường giả dùng thần thức hỗ trợ quan sát việc tu luyện thân thể, bằng không không chỉ không tu luyện được mà còn có thể bị thương tật ẩn... Nhưng tốc độ vẫn rất chậm. Tu luyện tốt nhất phải có 'Hệ thống', có thể giám sát toàn phương diện tới mỗi góc trong cơ thể, tiến hành rèn luyện."

Trong Võ Thần Cung, hiện tại mỗi người đều có một hệ thống, thậm chí có thể cảm ứng được sự tồn tại của đốiphương, có thể tìm được tổ chức. Hiện tại họ dùng thứ này để định vị nhau.

"Chúng ta sở dĩ không đạp nát đường phố trong lúc đi lại là vì thân thể chúng ta đang tiến hóa toàn diện. Xương cốt, cơ bắp, dòng máu, bộ não, lực lượng tinh thần đều đang tiến hóa. Bằng không, nếu chỉ có thân thể mạnh mẽ, lực lượng tinh thần của cương giả khác mà tấn công thì chỉ một đòn đã chết rồi... Tuy rằng lực lượng tinh thần của chúng ta không sánh bằng Đạo tu chuyên nghiệp, nhưng cũng có thể bay lên trời, có thể tăng cường khống chế cơ thể mình. Đó là điều rất tự nhiên."

Sheila giải thích tỉ mỉ, đó là cảnh giới cử trọng nhược khinh.

Dùng lực lượng tinh thần bất cứ lúc nào cũng có thể nâng đỡ thể trọng bản thân, cũng có tác dụng rèn luyện thân thể. Đây là thường thức.

Đương nhiên, nếu như ở trên đường phố nhìn thấy những võ nhân dẫm nát đường phố, tiện tay bóp nát bàn ghế, phá hoại của công khắp nơi, đến tám chín phần mười là kẻ đó vừa đột phá cảnh

giới, còn chưa kịp thích nghi với lực lượng bản thân.

"Có thể thử thân thể ngươi một chút không?"

Hứa Chỉ rất hiếu kỳ. Hệ thống này phi thường đặc biệt. Có lẽ đây là một khâu quan trọng nhất để hoàn thiện công pháp của mình.

Sheila gật gù, cười nói:

"Ngài là vị Quân chủ Đại Đế cuối cùng của thời đại Vu Sư, cũng là vị quân chủ đầu tiên của thời đại ma dược, thúc thúc xin hãy tùy tiện."

Hứa Chỉ không khách khí, vươn tay ra. Một bộ áo choàng vu sư màu đen khoác lên người hắn. Hắn nhanh chân đi tới ven đường. Một chiếc bàn luyện kim xuất hiện, có một đống lớn chai chai lọ lọ.

Hứa Chỉ cầm lấy một chiếc ống nghiệm trong suốt.

Sheila rất hiểu ý cắn vỡ đầu ngón tay, nhỏ máu xuống.

Tí tách!

Máu đỏ tươi thậm chí chứa từng sợi tơ vàng chuyển động, nặng nề vô cùng, chớp mắt đã phá tan đáy ống nghiệm, rơi xuống mặt đất.

Độp.

Lực lượng tinh thần của Hứa Chỉ phun trào, bao vây thu lại giọt máu kia.

"Tốc độ khép miệng vết thương không bằng huyết thống Tổ Vu?"

Hứa Chỉ liếc mắt nhìn vết thương trên ngón tay thiếu nữ, suy

nghĩ một chút thấy đó là chuyện đương nhiên. Năng lực tái sinh, độ hoạt tính của chân thân Tổ vu kinh khủng bực nào.

Người đi đường xung quanh cũng chỉ liếc mắt một cái rồi thôi. Phàm gian giới hiện giờ, người người đều tu luyện.

Hứa Chỉ bóp bóp cánh tay nàng, mềm mịn tinh tế như bạch ngọc, thực ra xúc cảm là cực kỳ rắn chắc. Toàn thân nàng cứng rắn đến độ dường như một pho tượng thiếu nữ duy mỹ sống động bằng bạch ngọc.

Mật độ thân thể cực cao, đặc biệt mật độ xương cốt, mật độ huyết tương đã đến độ khủng bố. Một sợi tóc đã có thể cắt chém vạn vật. Loại Võ Đế này e dù có chết, thân thể cũng có thể rèn luyện thành thiên tài địa bảo, có thể khiến một số kẻ ác độc giết người.

Nắm tay trông có vẻ thon thả đáng yêu kia đập xuống một phát, tòa nhà cao trăm mét bị nện sụp là điều dễ dàng.

Hứa Chỉ vươn tay nâng thiếu nữ lên từ dưới nách.

"Thả lỏng..."

Sheila ngoan ngoãn thả ra thể trọng cơ thể.

Uỳnh!

Thân thể Hứa Chỉ chìm mạnh xuống mặt đất. Mặt đất xuất hiện rất nhiều vết rạn nứt.

Ầm ầm ầm!

Mặt đất chấn động kịch liệt.

Như một chiếc máy kéo nặng cả tấn tập trung trên hai chân, lực ép trên diện tích nhỏ chớp mắt đã ép sụp mấy mét mặt đường.

Mặt đất nứt ra. Người đi đường xung quanh dồn dập nhìn sang, lập tức chấn động:

"Thể trọng cỡ này... là một vị Võ Đế cấp bảy!"

"Thân thể bất hủ, một chưởng có thể đè nát sơn hà, cô gái kia là cường giả Võ Thần cung!"

Người người huyên náo, ánh mắt nóng rực.

Võ Thần cung là thế lực mới sinh sau Thục Sơn mấy trăm năm, khai sáng hệ thống tu luyện Võ Thần đạo, là Thánh địa chí cao vô thượng của võ tu. Mặc dù họ tuyên bố ra ngoài là "Võ Thần cung", nhưng trong mắt người đời đều là Nữ Võ Thần cung.

Bởi vì ở trong đó đều là phụ nữ... Nữ Võ Thần cung trong Tam giới vô cùng thần bí, siêu thoát ngoài Tam giới, không ở trong ngũ hành. Họ chết không vào Minh giới, được Minh Thổ Đại Đế trông nom, cũng không lên Thiên đình, nhưng đứng hàng tiên ban.

Thậm chí một vị có thể nâng được một vị Võ Đế kia chỉ e cũng là cường giả cấp bậc Thiên Đế, không phải hàng ngũ Đạo tu thì ít nhất cũng là người tu luyện mạch Vu tộc.

"Đẹp quá..."

"Nữ Võ đế!"

Mấy võ nhân cao lớn vạm vỡ xung quanh mắt sáng rực như đèn pha, vẻ đầy ái mộ, thậm chí không kìm được lòng muốn đi tới.

Hứa Chỉ yên lặng nhìn xung quanh, vươn tay.

Trước ánh mắt kinh ngạc của mọi người, mặt đất cấp tốc bị vuốt bằng. Mặt đất nứt nẻ lại được tái tạo, đúc lại thành một khối bằng phẳng. Sau đó hai người biến mất, chỉ còn lại tiếng thán phục của mọi người.

"Quả nhiên, đối với những võ nhân cao lớn vạm vỡ kia mà nói, Nữ Võ Đế khôi phục thân hình thon thả tao nhã thực sự rất được hoan nghênh."

...

...

"Thể tu Thiên Đế, hệ thống tu luyện đầu tiên không cần bất kỳ huyết thống nào?"

Hứa Chỉ dắt theo Sheila đi trên con đường khác. Tình cảnh không khác lúc ở quán bar năm nào, nhưng bây giờ tất nhiên không giống...

Hắn cảm thấy rất thú vị.

Mình phát triển nhiều hệ thống như vậy, tất cả đều dựa vào huyết thống làm trụ cột, lại quên mất phương pháp tu luyện nguyên thủy từ ban đầu: Rèn luyện thân thể. Phương thức tiến hóa bằng việc kích thích thân thể nguyên thủy nhất.

Có điều, xem ra "Tác dụng phụ" cũng rất rõ ràng. Không đạt tới Thiên Đế cấp bảy, ngươi rất khó phản phác quy chân, chỉ có thể duy trì hình thái thân thể cơ bắp như muốn bùng nổ này.

"Võ nhân chỉ có thể kết hôn với võ nhân thôi sao?" Hứa Chỉ đột nhiên hỏi: "Vừa rồi những người kia giống như ăn xuân dược, nhìn thấy nữ sinh là mắt sáng bừng lên."

"Đúng vậy, có điều còn có thể kết hôn với mạch Vu tộc. Vu tộc theo hệ thống tu luyện đan điền kinh mạch, thân thể thực tế không phải quá mạnh. Lúc kết hôn, họ sẽ triển khai chân thân Tổ Vu, thể hiện ra hình dáng ba đầu sáu tay..." Sheila vẫn rất thẳng thắn, đối với vấn đề này cũng có thể đỏ mặt trả lời.

Hứa Chỉ tưởng tượng hình ảnh đó một phen, giống như hai

con quái thú viễn cổ đánh nhau, lộn một vòng, núi non cũng phải vỡ tung, mặt đất bừa bãi.

Hình ảnh kia quả thật không dám nhìn.

Có lẽ đó mới là thế giới siêu phàm...

"Nhưng trên thực tế, tuy Vu tộc có thể kết hôn, nhưng họ không ưa mạch tu thể. Họ từ chối thông hôn với võ nhân dưới Thiên Đế, bởi vì hình thể đầy cơ bắp này thật khó thưởng thức, còn cường tráng hơn cả chân thân Tổ Vu của họ. Dù sao nếu họ không triển khai chân thân Tổ Vu, họ sẽ có thể dùng tư thái thông thường để kết hôn với người tu hành phổ thông."

Ngẫm lại cũng đúng, có thể kết hôn với thanh niên đẹp trai, thiếu nữ xinh đẹp hình thể phổ thông, ai lại đi lấy đại ca đại tỷ cường tráng làm chi?

Chương 633: Kiến Thức 2

Hứa Chỉ bắt đầu cảm thấy bất lực, muốn nhổ nước bọt.

Đây là một chuỗi khinh bỉ.

Đạo tu khinh bỉ Vu tộc, Vu tộc khinh bỉ Thể tu...

Đơn giản chỉ một từ: xấu xí!

Cứ như vậy, giữa các hệ phái tu luyện tự nhiên sinh ra ngăn cách, phân tranh và ma sát không ngừng, thậm chí bắt đầu đánh nhau tóe lửa.

"Phe phái phân tranh lại bắt nguồn từ đây sao?" Hứa Chỉ ôm đầu, cảm thấy thật mất giá.

"Chúng ta tìm đến Tiểu Phượng tỉ và Tiểu Vi tỉ." Nàng nói.

Tiểu Phượng tỉ chính là con gà chiến đấu năm xưa. Tiểu Vi tỉ chính là La Thải Vi, là kí chủ hạt nhân của hệ thống, trên người chứa Phan Vũ Tiên.

Vì một huấn luyện viên thể hình nào đó dẫn dắt, trong Võ Thần cung chỉ có nữ giới. Phụ nữ tự cường, dạy dỗ một đống nữ cơ bắp.

Trong khi nói chuyện, hai người đã tới một khu nhà dân ở ngoại thành trấn Thanh Thủy.

"Nữ tử chí bốn biển, vạn dặm vẫn láng giềng."

Trên cửa viện tử có treo một tấm biển gỗ màu xám, chữ viết cứng cáp mạnh mẽ, làm cho người ta có cảm giác như khí thế phả

vào mặt.

"Nữ giới chúng ta không dựa vào nam giới, tự mình tu luyện, tự trở nên mạnh mẽ, không ăn nhờ ở đậu. Đây là sự lựa chọn của bản thân chúng ta." Sheila đầy mơ ước: "Tam giới hiện tại cơ bản đều là cường giả nam giới chiếm đa số. Những người tu hành nữ thường thường đều dựa dẫm vào nam giới để đổi tài nguyên, đây là chuyện dễ dàng. Không cần mạo hiểm lại có người bảo vệ mình. Thế nhưng, chúng ta không thích cuộc sống như thế."

Phần lớn cường giả đều là một chồng nhiều vợ, đó là thái độ thông thường tại Tam giới.

Mặc kệ là Ma giới thời Trung cổ hay Đại nho ở vương triều Đại Chu, họ đều sẽ cưới thêm vợ bé. Có câu nói: Chính thê, thiên phòng.

"Tự lập tự cường, rất tốt." Hứa Chỉ cười.

Đi vào sân, tại cửa có một thiếu nữ dễ thương mặc áo trắng đang cầm chổi quét rác.

"Tiểu Thỏ!" Sheila gọi.

Cô gái kia bỗng nhiên quay đầu, chợt mừng rỡ, vội xúm tới:

"Ah, Messiah thúc thúc sống lại rồi!"

Hứa Chỉ ngẩn ra, hiếu kỳ nói:

"Ngươi nhận ra ta?"

"Đương nhiên nhận ra mà." Tiểu Thỏ cô nương vui vẻ nói: "Năm đó đám tiểu yêu tinh chúng ta dù có Tiểu Phượng tỉ cũng sống rất gian nan giữa triều cường quái đản. Nhờ có thân thể của Messiah thúc thúc, chúng ta mới vượt qua được thời kỳ phát triển kia, mới có Võ Thần cung chúng ta."

"Thì ra là như vậy." Hứa Chỉ gật gù. Thân thể Thiên Đế mà mình để lại đúng là đã giúp họ hoàn thành tích lũy ban đầu.

Tiểu Thỏ quay về phía nhà lớn gọi lớn:

"Sheila tỉ tỉ về rồi."

Trong nhà rộn lên tiếng ríu rít. Một đám thiếu nữ nhảy nhót tưng bừng đi ra.

Đi đầu trong đó là một thiếu nữ nóng bỏng với mái tóc đỏ rực, tiên y màu đỏ, khí chất tuyệt phẩm, có thể nói là mỹ nhân đương thời.

Thế nhưng Hứa Chỉ biết rõ, không thể nhìn mặt mà bắt hình dong. Bản thể của những thiếu nữ này đều là những con thỏ cường tráng, gà chiến đấu vạm vỡ, chim sơn ca to lớn... Nắm đấm nện vào ngực không phải chuyện đùa.

Năm xưa hình ảnh con gà với thân thể như núi thịt vẫn còn để lại ám ảnh sâu sắc.

"Messiah thúc thúc, chào thúc." Tiểu Phượng nghiêm túc đánh giá, dẫn theo mấy người xinh đẹp đáng yêu cùng đi vào trong nhà.

Gian nhà được trang trí rất nhã nhặn, giống như phòng khách của một đám thiếu nữ phổ thông, có bàn đánh cờ, giỏ hoa quả, thuần túy để chơi, căn bản không hề có khí tài rèn luyện kiểu như tạ tay gì đó.

Rất khó tưởng tượng nơi này chính là Võ Thần cung trong truyền thuyết, nơi cực kỳ thần bí trong Tam giới.

"Võ Thần cung chính là một đám thiếu nữ yêu tinh chí cường, du sơn ngoạn thủy khắp nơi, cách một thời gian lại đổi địa điểm, tiếp tục du lịch." La Thải Vi nghiêm túc giải thích.

"Nhưng trên thực tế, tuy rằng chúng ta chơi đùa, nhưng mỗi người đều đang rèn luyện thân thể." Tiểu Phượng tiếp tục nói: "Mạch Võ tu vốn là công pháp chế tạo cho Yêu tộc chúng ta. Nội thiên địa trong bản thể chúng ta đang không ngừng rèn luyện nhờ vào linh khí dày đặc."

"Đúng."

Sheila nói:

"Đừng thấy họ đang chơi cờ, nội thiên địa đang tung bay mồ hôi, một ngày mấy vạn cái chống đẩy, mấy vạn cái đứng lên ngồi xuống..."

Hứa Chỉ ngồi xuống, nghe các nàng líu ra líu ríu tán gẫu. Vì Sheila, lại thêm thân thể của hắn từng che chở các nàng phát triển tử thuở ban sơ, làm bạn với các nàng mấy trăm năm, nên lúc này mọi người không có chút xa lạ khách khí nào.

"Có thể cho ta một giọt máu không? Của bản thể."

Hứa Chỉ hỏi mỗi người một giọt máu, các nàng không do dự đã đồng ý. HỨa Chỉ cũng cảm thấy nơi này rất tốt, một đám thiếu nữ tinh quái rèn luyện thân thể cơ bắp. Tiếp theo hắn bắt đầu nghiên cứu, cùng lúc tán gẫu với các nàng, biết rất nhiều chuyện trong Tam giới, còn có một người chơi hệ thống nào đó còn núp trong bóng tối.

"Hiện tại, tất cả chúng ta đều là Thiên Đế, đều ở tranh cướp cơ hội thành Thần. Thời đại này có quá nhiều Thiên Đế, không biết ai có thể thành công." Các nàng nói, bày tỏ đây là cơ may, mỗi thé lực đều nhắm vào.

"Đúng rồi, mấy ngày sau, Thiên đình sẽ tổ chức đại hội bàn đào. Có người nói rằng Thanh Đằng Địa Mẫu sắp thành Thần, cũng muốn mời Võ Thần cung chúng ta đi xem lễ. Đến lúc đó, các loại

bá chủ ẩn náu trong Tam giới đều sẽ đến. Đó nhất định là một thịnh thế lớn chưa từng có!" Tiểu Phương nói: "Đến lúc đó, chúng ta cũng qua nhìn xem, có thể mở mang hiểu biết."

Chớp mắt một cái, các nàng đã kéo theo Hứa Chỉ cùng đi tham dự đại hội bàn đào của Thiên đình.

Hứa Chỉ hơi run run, chợt nhớ tới Bách Hiểu Sinh lúc trước cũng từng hỏi thăm, dường như không được ổn lắm.

...

Lại nói tiếp, tên Bách Hiểu Sinh thần bí kia, dường như có hơi lập dị âm trầm, chạy khắp nơi trên lục địa, che giấu tung tích, có chút ý nghĩ đặc biệt đối với đại hội bàn đào của Thiên Đình, bằng không cũng sẽ không thăm dò hắn.

“Tên kia, chính là ta ở trong mắt của chúng sinh…Sinh ra đã biết được tất cả, không gì không biết, tượng trưng cho trí tuệ, hắn dám đến đại hội bàn đào gây sự?”

Khóe miệng Hứa Chỉ cong lên, thích thú nói,

“Tên Bách Hiểu Sinh kia…rất thú vị.”

Nơi đó, chính là nơi tụ hội của những tồn tại cổ xưa mạnh nhất, thậm chí, Medusa, Elmin, Đạo Trường Sinh, ba vị Thần quái vật này cũng đến!

Về phía Phượng Hoàng, thì rất thờ ơ, vẫn luôn ẩn cư, không bị những chuyện tầm thường trên thế gian quấy rầy, nàng không ngừng tập trung vào thành quả của các thời đại, gần đây nàng đang rèn luyện thân thể, bắt đầu đi lên con đường thứ 3 – Võ Đế.

Phải biết rằng, thân thể càng mạnh, càng khó rèn luyện.

Không nói đến Đạo Trường Sinh, ngay cả Vu tộc bình thường,

tu luyện chân thân tổ vu chính thống, cũng rất khó để tu luyện thêm một hệ thống võ đạo khác, không phải không tương thích, mà là sẽ khó khăn hơn gấp 10 lần.

“Nếu nàng thực sự luyện thành công, vậy thì đúng là quái vật rồi, da càng ngày càng dày, trên cơ bản thì không ai có thể giết được nàng cả.”

Khóe miệng Hứa Chỉ hơi hơi run rẩy, Tiểu Phượng Hoàng của chúng ta thật sự là vô dục vô cầu.

“Có vẻ như, khi vị Thần quái đản đầu tiên xuất hiện, thế giới sẽ triệt để thay đổi…”

Hứa Chỉ cảm thấy chuyện này khá thú vị, suy cho cùng, hắn cũng không phải là người toàn trí toàn năng.

Chương 634: Thăm Dò

Chỉ là hắn có thể theo dõi hành động của một số nhân vật đặc biệt trong sa bàn mà thôi, nhưng hắn không thể điều khiển được suy nghĩ của đối phương, suy nghĩ và kế hoạch của đối phương là gì hắn cũng không biết, không giống với ba Trụ Thần…Có thể xem và hiểu được đầu óc, hành vi, logic và trí nhớ của chúng sinh, dùng nó thôi diễn tương lai.

Lúc này, trên bàn, một nhóm thiếu nữ oanh oanh yến yến đang chơi cờ, vô cùng vui vẻ.

Người cầm đầu là chị đại có bản thể là con gà mái, tên là Lâm Hồng Phượng, trên thực tế là một người rất phúc hắc và hiếu chiến, sở trường là đấm vào khớp xương, còn cô gái thỏ đáng yêu dễ thương kia, tên là Bạch Tiểu Thử, sở trường là quyền pháp, cô gái chim sơn ca kia, tên là Mộc Ngữ Linh, sở trường là chân pháp… Còn La Thải Vi, hay là Tiểu Vi, nàng trái lại là yêu quái có sức chiến đấu mạnh nhất trong nhóm này, sở trường là tất cả…

Nguyên nhân rất đơn giản, nàng nhẫn nhục chịu khổ, tính cách hiền lành khiến nàng ép dạ cầu toàn, nên bị Phan Tuyết Tiên ngược đãi cực kỳ tàn ác, thao luyện đến mức chết đi sống lại, có thể nói là tên quái đản đặc biệt đầu tiên trong lịch sử.

“Có chuyện gì vậy?” Sheila bỗng nhiên hỏi.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, cũng không giấu diếm, nói ra hết những gì mình đã nhìn thấy khi thức tỉnh.

“Bách Hiểu Sinh?” Sheila ngơ ra.

Lúc giao Bách Hiểu Sinh ra, nàng đã có mặt ở hiện trường,

đương nhiên là một trong những người biết được chuyện bí mật nhất trên đời này, Hermes thực ra chính là từ Bách Hiểu Sinh tiến hóa lên, nàng cũng biết tên Bách Hiểu Sinh kia chắc chắn là người quái đản.

“Rất thú vị, chẳng lẽ, đại hội bàn đào gặp nguy hiểm?”

Một nhóm yêu tinh thiếu nữ líu ra líu ríu.

“Không có chuyện gì đâu các chị em, cơ bắp khiến cho chúng ta mạnh hơn!”

Lâm Hồng Phượng giơ cánh tay trắng nõn mềm mại lên cao, nhìn qua vô cùng yếu đuối, không hề có một tí cảm giác bạo lực nào.

“Đúng! Xem ta làm cách nào dùng một quyền đập chết bọn họ nè.”

Mộc Ngữ Linh phấn khích khua nắm tay nhỏ nhỏ xinh xinh,

“Đập vỡ sọ não của chúng! Đến cả óc của bọn họ cũng bị bay ra luôn!”

Một đám thiếu nữ mảnh mai động viên tinh thần cho nhau, yếu đuối, giống như đang nói giỡn vậy, nhìn qua rất đáng yêu… Trên thực tế, những lời mà các nàng nói đều là sự thật.

Đầu Hứa Chỉ tràn đầy hắc tuyến ngồi bên cạnh, nhưng cuối cùng lại cảm thấy cũng rất thú vị.

“Đúng rồi, có thể cho ta xem bản thể yêu tộc của các ngươi được không?”

Hứa Chỉ ngồi bên cạnh mở miệng hỏi.

“Bản thể yêu tộc?”

Lâm Hồng Phượng suy nghĩ một chút, vui vẻ hào sảng cười to nói:

"Đương nhiên là có thể, trên thực tế, trong toàn bộ Tam Giới hầu như không ai biết tất cả nữ Vu Đế trong cung Vũ Thần chúng ta đều là yêu tộc, đây chính là cơ mật, không có ai biết chúng ta là song Thiên Đế, ngoại hình Thiên Đế, bản thể Thiên Đế…Nhìn thấy bản thể của chúng ta, đều đã chết!"

Rầm rầm!

Ngay sau đó, Hứa Chỉ liền thấy được bản thể của các nàng, đều là những thú cưng nhỏ nhắn xinh xắn lanh lợi.

Thỏ trắng nhỏ đáng yêu, chim sơn ca nhỏ đáng yêu.

Ngay cả gà mái khổng lồ năm đó, vừa vào cảnh giới Thiên Đế, cũng được cô đọng lại, hình thể giảm bớt, trở nên vô cùng đáng yêu…Giống với hình dáng thiếu nữ hiện tại của Sheila, không có sức chiến đấu, rất khó nhìn ra.

Hứa Chỉ ngồi xổm xuống, thử ôm lấy một con thỏ trắng nhỏ.

Rầm!

Chân bị lún xuống một cái thật mạnh, mặt đất lập tức nứt ra.

"Ta có nặng hay không?"

Thỏ trắng nhỏ trừng mắt nhìn.

"Ha ha, chúng ta đáng yêu không? Ta cũng muốn được ôm một cái, bên ngoài không biết có bao nhiêu tên đàn ông xấu xí muốn ôm chúng ta đâu, hiện tại lập tức cho ngươi ôm một lần thật thỏa mãn."

Lâm Hồng Phượng cười to một tiếng, một con phượng hoàng lông xù nhỏ nhắn đáng yêu, ngay lập tức bổ nhào về phía trước,

chui vào trong lòng ngực của Hứa Chỉ, một tay một con, rầm một tiếng, mặt đất dưới chân lại mạnh mẽ nứt ra thêm!

Mấy con động vật nhỏ xung quanh cũng chuẩn bị nhảy về phía này.

Giây tiếp theo, Lâm Hồng Phượng rống to một tiếng,

“Các ngươi khoan hãy nháo đã, ta có lời muốn nói!”

Lúc này, tiểu phượng hoàng lông xù đáng yêu, bắt đầu xây dựng một chút cảm xúc, cọ cọ vào trong lòng ngực của Hứa Chỉ, giống như Pikachu,

“Ta đáng yêu không? Có muốn cùng người ta chơi một chút trò kích thích…Ta trực tiếp cởi quần áo ra, chúng ta thẳng thắn…”

Oành!!!

Ngay sau đó, gà mái con đáng yêu trong lòng ngực giống như là khinh khí cậu mà phồng lên, đường cong cơ bắp nhanh chóng nổi lên một cách khoa trương, biến thành một người cơ bắp đầu gà khổng lồ, cơ bắp phồng lên rất lớn, giống như người khổng lồ này đang phủ thêm một lớp áo giáp bằng cơ bắp vậy.

Bởi vì cơ thể nhanh chóng to lên, cho nên lông chim màu đỏ xinh đẹp vốn dĩ rậm rạp, nhanh chóng trở nên thưa thớt, người khổng lồ có cơ bắp màu da, cùng với lông chim thưa thớt, nhìn có vẻ cực kỳ kinh khủng.

“Đến! Thúc thúc, chúng ta thân thiết một chút!”

Nàng điên cuồng cười ha ha, móng vuốt biến thành cái móc câu cực kỳ to khỏe, cánh tay gà khổng lồ cường tráng hung hăng đánh tới.

Oành!

Hứa Chỉ hơi hơi giơ tay lên.

Thùng thùng thùng!!

Sự va chạm khủng bố tiến công như trống trận, bàn tay của cả hai giống như nước mưa xối xả.

“Vậy mà lại tiếp được?”

Nhóm động vật nhỏ đáng yêu ở bên cạnh trợn mắt há hốc mồm.

Nhóm động vật nhỏ yên lặng trở lại bản thể hình người, lúc này, các nàng cũng không che dấu, trực tiếp thả ra hình thái của mình, một đám người bỗng nhiên to ra, biến thành những cô gái cơ bắp cường tráng, cao 3 thước, cao lớn uy mãnh.

“Biết ngay sẽ vậy mà, chị đại hiếu chiến như vậy, nhất định muốn nhân cơ hội này để đánh một trận, nhưng chị đại là yêu quái có cấp bậc cao, sức mạnh ngang với Thiên Đế của Vu tộc, cho dù là chân thân của tổ vu, ba đầu sáu tay, cũng hoàn toàn không dám chống chọi với chị ấy, lần này có lẽ liền sống sờ sờ đánh bay.”

Mọi người ở xung quanh nín thở, căng thẳng nhìn trận chiến này.

Trên thực tế, các nàng ồn ào gây sự, chỉ vì ai cũng tò mò sức chiến đấu của Messiah. Dù sao, từng chỉ dựa vào thân thể của một vị Thiên Đế này, đã có thể che chở cho các nàng sống qua thời kỳ nhỏ yếu ban đầu. Hiện tại, hắn đã thức tỉnh lại, nhất định phải tìm lý do để đánh một trận.

Dù sao, là Quân chủ Đại Đế Messiah chỉ dạo chơi khắp nơi và thưởng thức rượu ngon cổ xưa nhất, thần bí nhất, người cuối cùng của thời đại Vu Sư, người đầu tiên của thời đại Ma Dược, liên kết với cả hai thời đại, quân chủ cổ đại truyền kỳ nhất, trong lịch sử, hắn đã sống gần hai ngàn năm, còn có thể là Hermes chuyển thế…

“Ha ha! Chị đại vẫn thật là nhanh tay!”

“Chờ tới khi chị ấy đánh xong! Đến lượt ta! Dù sao, hiếm có khi không cần sợ bị bại lộ thân phận, mọi người đều đánh chán cả rồi, mỗi ngày chỉ có thể cùng nhau chơi cờ, đánh bài, rèn luyện thân thể, hít đất mấy triệu cái và cử tạ một hai ngọn núi nhỏ, mới có thể miễn cưỡng sống qua ngày.”

“Chị đại thật đáng khinh, lại đi đánh lén, người ta là Vu Sư Đại Đế, nhìn qua tuy rằng cũng tu luyện cơ thể, thuộc loại song tu, nhưng mà đánh gần như vậy, chỉ có thể kiên cường chống đỡ…”

Mọi người xung quanh châu đầu ghé tai, líu ra líu rít trao đổi, vô cùng phấn khích, trong mắt hiện lên ý chí chiến đấu hừng hực.

Chương 635: Chiến Đấu

Hứa Chỉ cũng có hơi cạn lời, những tên này đã bại lộ bản tính thật sự, đều là một đám cơ bắp cuồng chiến đấu, giống với mấy anh trai cơ bắp ở trong phòng gym vậy, không có việc gì làm liền dùng đủ loại 'triết học', so cơ bắp, vật tay, cử tạ, kề vai sát cánh, cùng nhau rơi mồ hôi và nhiệt huyết.

Trước đó, Messiah tiêu sái rêu rao khắp nơi, muốn gặp đòn hiểm của xã hội, nhưng vẫn luôn không gặp, thật không ngờ lại gặp đòn hiểm của xã hội ở nơi này, trễ hơn một tí so với mong đợi.

Hứa Chỉ bắt đầu cân nhắc,

"Ta tu luyện hai tháng rưỡi, từ cấp một lên tới cấp bảy Thiên Đế, hiện tại mới là lần chiến đấu đầu tiên của ta ư?"

Hắn thậm chí có hơi chờ mong, trong cơ thể bắt đầu thực hiện công tác chuẩn bị, nghiêm túc suy tính nói:

"Trước kia, ta vẫn luôn ở trong nông thôn, dùng Chiến Tranh Khí Chùy phá banh dòng suối nhỏ. Sau này, trở nên mạnh hơn, lại không có nơi để luyện tập, với lại cũng không có đối thủ để đánh, hiện tại, đúng lúc có thể thử một lần, sức chiến đấu của đối phương cực kỳ khoa trương, phải dùng toàn lực để ứng phó."

Nhân cơ hội này so tài thực chiến một chút, hắn càng ngày càng mong chờ.

Dẫu sao, không có cường giả nào là không trải qua chiến đấu để bò lên đỉnh, mình muốn bò lên một nơi tốt hơn, nhất định phải…

Phù!!

Messiah hít sâu một hơi, cơ thể dần dần căng ra, một phân thân kính tượng chiếm giữ trong đan điền, cung cấp năng lượng, làm nguyên thần.

Vu thuật tăng phúc.

Cửu Chuyển Huyền Công.

Khóa gen...

Quyết tâm!

…

Oành!

Khóa gen của cánh tay đột nhiên mở ra, Cửu Chuyển Huyền Công mang đến năng lực tái sinh to lớn, bắt đầu thiêu đốt tế bào.

Một quyền đột nhiên tăng tốc.

“Ha ha ha! Hy vọng lần này ngươi vẫn có thể chống đỡ...”

Oành một tiếng, người cơ bắp đầu gà khổng lồ lập tức bay ra ngoài, phát ra một tiếng kêu khủng bố giống như bị đụng vào xe lửa vậy, té xuống mặt đất, không ngừng run rẩy, mắt trợn trắng.

Mọi người vốn vẫn còn đang líu ríu, đầu óc bỗng nhiên trống rỗng, ngây ra như phỗng.

Rất nhanh, một đám thiếu nữ nhanh chóng chạy tới, nắm lấy hai cánh gà của nàng ta, giống như đang tha một con gà chết rồi, nhanh chóng nâng Lâm Hồng Phượng rời khỏi mặt đất, sau đó nhét cơ thể của nàng vào trong đan điền.

“Vừa nãy nói đến đâu rồi?”

“Đánh bài.”

“Đúng đúng đúng, chúng ta đang đánh bài, thua sẽ phải nâng Thiết Sơn một ngàn lần!”

“Đúng, tiếp tục rèn luyện cơ thể, tu thân dưỡng tính, thích tàn nhẫn tranh đấu không phải là bộ dáng thùy mị của Võ Đạo Thánh Địa chúng ta.”

“Sáng mai, chúng ta sẽ lên Thiên Đình, không cần sốt ruột vì đại sự của Tam Giới, cứ bình thường là được.”

Một đám người nhanh chóng quay lại vào trong phòng, đưa cơ thể trở về bình thường, lại biến thành một nhóm thiếu nữ xinh đẹp đáng yêu, cùng nhau đánh bài, đặt Lâm Hồng Phượng đang mắt trợn trắng ở bên cạnh, xem như không có việc gì nói,

“Chia bài chia bài đi, không được dùng thần thức nhìn lén đâu đó.”

Hứa Chỉ đứng yên tại chỗ, xung quanh trống không, trong nháy mắt người đi nhà trống.

“…”

Nụ cười của Hứa Chỉ sượng lại trên mặt, vốn dĩ còn định dùng toàn lực ứng phó, dù sao, đối thủ cũng vô cùng đáng sợ, không ngờ…

“Sấm to mưa nhỏ.”

Hắn thở phào một hơi, quay đầu nhìn.

Ngoài sân là màu sắc cổ kính, cây cối xanh biếc, khung cảnh u nhã tĩnh mịch, trong phòng là một đám thiếu nữ đang nô đùa, đặt đại Lâm Hồng Phượng xuống một chỗ nào đó trên mặt đất, tất cả đều làm bộ như không có phát sinh bất cứ việc gì hết, rõ ràng là

không cho hắn có cơ hội tiếp tục thử nghiệm.

Một đám tiểu yêu quái cơ bắp vừa tay còn mạnh mẽ vạm vỡ, khôi ngô cường tráng, cơ bắp cuồng cuộng, nóng bỏng, sôi động, sảng khoái, tràn đầy hơi thở đàn ông con trai…Trong nháy mắt, lại biến thành những cô gái mảnh mai xinh đẹp đáng yêu, líu ríu bàn về chuyện chơi bài.

“Đúng là một đám tiểu yêu tinh cào người.”

Sheila nhìn thấy một màn này, cũng vô cùng cạn lời, nhưng mà, đã sống mấy trăm năm, nàng có thể giữ vững tâm tình là tốt lắm rồi, nếu như không phải chính nàng vẫn luôn không giữ vững được tâm tình, thì nàng cũng sẽ không chọn ngủ say để giết thời gian.

“Ngươi thua!”

Mộc Ngữ Linh nhảy dựng lên, chống nạnh cười to,

“Nâng Thiết Sơn một ngàn lần! Một ngàn lần! Làm cho ngươi một cái dấu, ghi nợ trước!”

Nàng đánh một cái thật mạnh vào bắp đùi trắng nõn thon dài của Bạch Tiểu Thử.

Chát!

Da thịt trên bắp đùi của thiếu nữ giống như gợn sóng nhẹ nhàng nhấp nhô.

Ngay lập tức, một dấu tay đỏ ứ xuất hiện trên làn da mềm mại như nước, không biết nàng đã chăm sóc nó như thế nào, khiến nó cực kỳ mềm mại.

“Ngươi chắc chắn là đang nhân cơ hội này để đánh ta.”

Bạch Tiểu Thử lập tức trợn trắng mắt, xoa xoa dấu tay đỏ ứ

trên bắp đùi.

Một màn này, có thể khiến cho giống đực nhìn chằm chằm, thậm chí, còn cảm thấy đây là một giai nhân tuyệt thế, dáng người có lồi có lõm, cơ thể mềm mại như bông gòn, chạm nhẹ một cái liền như mặt nước nổi lên gợn sóng, hận không thể ôm vào trong lòng chà đạp.

Nhưng khi Hứa Chỉ nhìn thấy một màn này, vẻ mặt lại vô cùng kỳ dị, giống như đang thấy một đám sinh vật quái gở gì đó vậy.

Thoạt nhìn rất mềm mại, chạm nhẹ một cái, cảm giác sẽ giống như chạm vào một miếng đậu hủ mềm nhũn vậy, trên thực tế, chỉ là thoạt nhìn mà thôi… Thật ra, làn da trắng nõn tinh tế của các nàng đều cứng như bàn đá, còn bàn tay thoạt nhìn chỉ vỗ nhẹ một cái kia, có thể đập sụp một tòa cao ốc, nên mới có thể khiến cho làn da non mịn kia xuất hiện gợn sóng rất nhỏ.

“Sức chống đỡ của cơ thể là tương đối, không phải tuyệt đối… Nhưng đối với đồng loại mà nói, có thể đánh giữn giống như người bình thường, khí lực và độ cứng của thịt tương ứng với nhau, thì làn da có cứng tới mức khiến người ta giận sôi gan cũng trở nên rất mềm mại.”

Chuyện này khiến người ta vô cùng ngạc nhiên.

Trên thực tế, thể tu nhất mạch nhìn qua rất tàn bạo, thật ra, cũng không đáng sợ giống như khi nhìn.

Đây chính là sự khác biệt về tố chất thân thể, thậm chí có thể nói là, tiến hóa thành hai loài hoàn toàn khác nhau.

Nhưng mà, Yêu tộc đi con đường thể tu, quả thực là có ưu thế rất lớn, nhìn qua thì cực kỳ nhàn hạ, nhưng thực tế, ở trong cơ thể đang điên cuồng kiên trì rèn luyện bản thể, cường thân kiện thể… Năng lượng nồng đậm trong thiên địa, chính là lựa chọn tốt nhất.

“Hệ thống này rất thú vị, cực kỳ thích hợp với Yêu tộc.”

Hứa Chỉ thả lỏng cơ thể, phun ra một ngụm trọc khí.

Yên lặng cảm ứng năng lượng phát ra khi nãy, bản thân thoáng cái đã đánh bay người ta, mồm to hộc máu, kém xa mấy thiếu nữ cử khinh nhược trọng này, hoàn toàn khống chế được lực đạo của bản thân.

“Xem ra, cảnh giới tiến bộ quá nhanh, cần phải từ từ điều chỉnh.”

Hắn dựa vào bên cạnh cửa, phía sau là một đám người đang trêu đùa ầm ĩ, không khỏi ngẫm lại một chút, quả thực cuộc sống rất nhàn nhã, rất thả lỏng, nhưng cũng rất thú vị, coi như là một loại nghỉ phép.

Ở phía khác.

Tinh!

【Nhiệm vụ: Không cần biết dùng bất cứ đại giới, thủ đoạn gì, chỉ cần đánh bại được Quân chủ Đại Đế Messiah! Thưởng: 5000 tích phân】

【Nhiệm vụ thất bại! 】

Đây là lý do tại sao Lâm Hồng Phượng lại bỗng nhiên đánh lén, không chỉ vì bản thân nàng rất xúc động, hiếu chiến, nội tâm ngứa ngáy muốn thử sức, còn là vì hệ thống tuyên bố nhiệm vụ.

Chương 636: Hệ Thống

Phan Tuyết Tiên làm ra hành động như thế, đương nhiên là vì muốn âm thầm kiểm tra thực lực của vị quân chủ Đại Đế Messiah vô cùng thần bí này. Ai biết ngay lập tức bị đánh bay ra ngoài, một người cơ bắp đầu gà khổng lồ té trên mặt đất run rẩy.

Phan Tuyết Tiên núp ở trong chỗ tối trợn mắt há mồm nhìn cảnh tượng đó.

Chuyện này quá khoa trương rồi đi!

Nàng hoàn toàn không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Quân chủ Đại Đế Messiah, không phải là Đại Đế Vu Sư cuối cùng sao? Nghe nói, năm đó cũng chỉ dùng 'Chiến Tranh Khí Chùy', bùng nổ vô số lần, thống trị toàn bộ thời đại, pháp lực cực kỳ hùng hậu, sâu không lường được, nàng mới đánh lén cận chiến.

Dù sao, vu sư cũng sợ cận chiến…

Kết quả thì sao? Đây chính là đại yêu quái luyện thể cấp bậc Thiên Đế đó! Toàn lực bùng nổ, có thể dùng một quyền chính diện đánh chết một hệ thống vu tộc khác, Thiên Đế nhân tộc, không ai dám đón đỡ, vậy mà tồn tại khủng bố này, lại có thể dùng một quyền chính diện đánh bay?

Khoảng cách ở giữa khiến cho Phan Tuyết Tiên hoàn toàn không thể tiếp nhận được.

Hơn nữa, một quyền này, dường như nhìn thấu vô số trường phái hệ thống?

Mơ hồ có dấu vết 'thức tỉnh' khóa gen?

“Chờ một chút!”

Phan Tuyết Tiên rất ít khi xem diễn đàn, nhưng nhiều ít vẫn biết hôm qua đã xảy ra chuyện gì…Tất cả mọi người đều đang thảo luận về ân oán giữa vị Thần siêu cổ đại cấp 9 và Hermes cấp 9…Nàng ngay lập tức nhớ tới một ít lời đồn!

Hermes ngã xuống, trên thi thể sinh ra Messiah và Bách Hiểu Sinh, chia thành hai đại diện cho lý tính và tuệ tính, mà Bách Hiểu Sinh bị mang đi, một lần nữa biến thành Hermes…

Messiah là một phần của thi thể Hermes, là một sinh linh mới ra đời!

“Trước đó chỉ là suy đoán, nhưng Quân chủ Đại Đế Messiah, lại có khả năng đặc biệt của hệ thống ma hạch nhất mạch – thức tỉnh gen, cơ bản có thể xác nhận được rằng hắn đã từng tiếp xúc với vùng đất vung nham cổ đại, suy đoán trước đó của cư dân mạng, đều là thật! Hai đại thần cấp 9 từng phát sinh chiến tranh!”

Nghĩ vậy, lông tơ trên người Phan Tuyết Tiên dựng cả lên.

Thần siêu cổ đại xuất hiện…

Messiah, Bách Hiểu Sinh đã quật khởi, có lẽ nào hai bên sẽ bắt đầu nội dung chủ tuyến?

Hai phe đại thế giới?

Hai tồn tại cao quý mấy vạn năm, trải qua vô số thời đại kỷ nguyên, sự thịnh suy và hủy diệt của vô số nền văn minh, ân oán của hai tồn tại viễn cổ vĩnh hằng.

Quá khổng lồ, quá hoành tráng!

“Messiah hiện tại, đã không còn là hắn năm đó nữa, thậm chí, không có ký ức của năm đó, là một sinh mệnh hoàn toàn mới, bắt

đầu tu luyện lại từ đầu, nhưng với tư chất và thiên phú cực kỳ khủng bố thần bí, hơn nữa, hắn giống với Medusa là hai người duy nhất trên khắp giới có được huyết mạch vĩnh sinh của Sáng Thế Thần! Tương lai sẽ phát triển không giới hạn! Rất có thể là nhân vật chính của nội dung game, vai chính của thời đại! Tương lai sẽ là tồn tại cấp 9?"

Thần tuy hiếm thấy, nhưng không phải là không có, tồn tại cấp 9 'thế giới', mới là nhân tố quan trọng ảnh hưởng tới vận mệnh của chư thiên vạn giới!

Nàng không phải chưa từng chơi game online, bình thường trong nội dung chủ tuyến, đều sẽ có một nhân vật chính, lúc chưa trưởng thành, người chơi giúp hắn phát triển đi lên, sau này sẽ nhặt được không ít phúc lợi và đủ loại cơ duyên liên tiếp tập kích.

Thậm chí, nàng đã xem qua một ít bộ phim về sự quật khởi của quân chủ của một ít vương triều ở trong lịch sử trên Trái Đất, đều có phúc khí rất lớn, rất hay gặp được những chuyện cực kỳ may mắn, huống chi nàng còn mới trải qua lễ rửa tội của lò luyện đại địa?

"Tuy rằng ta không thông minh bằng chị của ta, nhưng ta cũng không ngốc, nội dung chủ tuyến bắt đầu rồi, phải nhân cơ hội này ôm đùi, theo kịp nhân vật chủ tuyến."

Ánh mắt của Phan Tuyết Tiên lóe lên,

"Làm tốt, Võ Thần Cung chúng ta chính là đoàn đội của nhân vật chính! Đến lúc đó, tham gia đại hội bàn đào, tưởng tượng thôi đã thấy rất có khí chất rồi!"

Nàng càng nghĩ càng rung động, trong lòng cháy lên ngọn lửa hừng hực.

Nhìn quân chủ Đại Đế Messiah mặc vu bào đang dựa vào bên

cạnh cửa phòng, nhanh chóng gõ bàn tính, kéo người này lên chiến xa rồi nói sau.

“Dù sao, ta cũng là người phân phát hệ thống, niên đại này… sớm đã không phải như những tiểu thuyết huyền huyễn viễn cổ dùng giới chỉ nữa rồi, hiện tại, nhân vật chính vẫn chưa có cái hệ thống nào đúng không? Hắn cũng là một trong những vai chính, ta đây sẽ thể hiện ra ưu thế của mình.”

Nàng bắt đầu trầm ngâm suy nghĩ, nên phát cho thổ dân quân chủ Đại Đế Messiah này loại hệ thống như thế nào.

Dù sao, mấy thứ bình thường như tăng sức chiến đấu, hỗ trợ tu luyện, kỹ năng thu thập tri thức, đối với yêu tinh mà nói thì nghịch thiên, nhưng đối với người từng có được tri thức của Bách Hiểu Sinh thì sức hấp dẫn không lớn.

“Nếu như không thể trợ giúp cho sức chiến đấu, vậy thì ta sẽ xuống tay ở khía cạnh khác.”

Ánh mắt của nàng sáng lên.

Tinh!

Hứa Chỉ đang dựa người ở bên cạnh cửa phòng, bên tai đột nhiên xuất hiện âm thanh, hắn hoàn toàn không kịp phản ứng.

【Hệ thống đang download…】

Xin hãy lựa chọn hệ thống mà ngươi muốn:

Hệ thống tu luyện cực mạnh: Trợ giúp tu luyện năng lực chiến đấu, đi đến đỉnh nhân sinh.

Hệ thống hậu cung cực mạnh: Dạy ngươi cách giành được tâm của các cô gái, nhìn thấy độ thiện cảm.

Thiếu nữ trời sinh điêu ngoa Lâm Hồng Phượng, thiếu nữ ôn

nhu thanh mai trúc mã Shiela, thậm chí là Thiên Đế người phàm Liễu Ôn Kiếm, Ma Thần tà ác Medusa, Thánh Mẫu từ bi Thanh Đằng Địa Mẫu… Đều có thể công lược.

…

Hứa Chỉ: ???

Trong nháy mắt, hắn đã bị một đống thứ linh tinh này khiến cho hoa hết cả mắt, tại sao đám người chơi này đều có mấy hành động cợt nhả như thế vậy?

Phan Tuyết Tiên lại âm thầm đắc ý, đơn giản là quyền thế và người đẹp, thế thôi.

Ở trong thế giới này, hệ thống thành Thần hoàn toàn không có cảm giác tồn tại, về phần hệ thống tu luyện, khả năng không cao, thứ mà nàng hy vọng nhất chính là hệ thống hậu cung cực mạnh, dù sao, mấy tên đàn ông không phải đều yêu thích cái này sao? Thành lập Võ Thần Cung mấy năm nay, bản thân mang theo nhóm tiểu yêu tinh đi luyện cơ bắp, sức hấp dẫn rất lớn, nàng đã sớm nhìn thấu hết thảy, mặc kệ có được hay không, có thể công lược được hay không, cứ nổ trước đi rồi tính sau!

Đến cả Địa Mẫu Thanh Đằng còn bị nàng lén mang đi bán.

Nhưng nàng đợi vài giây, vẫn không thấy có phản ứng gì, không khỏi nhíu mày.

Tại sao lại không chọn?

Chọn hệ thống hậu cung đi! Tên đáng ghét!

Chẳng lẽ, không thích mỹ nhân, lẽ nào hắn có sở thích đặc biệt? Muốn làm con gái? Hoặc là cái gì đó khác?

Nàng cười ha ha, cũng đã sớm có chuẩn bị.

Tinh!

【Chúc mừng ký chủ đã trầm mặc được một phút, kích phát phần thưởng lựa chọn ẩn】

Hệ thống trao đổi nhân sinh: Dùng hệ thống khóa một cô gái, tiến hành trao đổi nhân sinh, cụ thể là trao đổi nguyên thần, thể nghiệm cuộc sống của các thiếu nữ…Trước mắt là toàn thể Võ Thần Cung với sự phát triển không ngừng, thậm chí có thể trao đổi với Thiên Đế người phàm Liễu Ôn Kiếm, Thanh Đằng Địa Mẫu, thể nghiệm cuộc sống của các nàng.

Hệ thống tổ sư gia cực mạnh: Có thể dạy ra những đồ đệ thiên tài, nhìn thấu tư chất của đối phương, tương lai trở thành một đám tồn tại kinh thiên động địa.

…

Chương 637: Xinh Đẹp Không Phải Là Tao, Gợi Cảm Không Phải Là Yêu

Thấy quân chủ Đại Đế Messiah vẫn không phản ứng, yên lặng dựa vào bên cạnh cửa phòng, Phan Tuyết Tiên suy nghĩ một chút, không thèm đếm xỉa nữa.

Tinh!

【Chúc mừng ký chủ đã trầm mặc được một phút, kích phát phần thưởng lựa chọn ẩn】

Hứa Chỉ trầm mặc một chút, bất thình lình duỗi tay ra, một cơn gió mạnh nổi lên, một thiếu nữ đáng yêu đang trốn ở trong gốc lập tức xuất hiện trước mặt hắn, vẻ mặt nàng tràn đầy sự khó tin, hoàn toàn không nghĩ đến việc mình sẽ bị phát hiện.

“Ta chỉ giỡn một chút thôi.”

Thiếu nữ nở một nụ cười trong sáng, thử làm nũng.

Rầm!

Hứa Chỉ đưa tay ra hung hăng đè xuống.

“Ngươi thế nhưng thật sự động tay! Thiếu nữ làm nũng mà ngươi cũng đánh!”

Phan Tuyết Tiên tức giận,

“Ta cũng không sợ ngươi!”

Nàng đúng là không sợ.

Bởi vì nàng chính là người mạnh nhất, có sức chiến đấu cực mạnh ở trong quần thể người chơi hưu nhàn, nàng không phải là nhân viên nghiên cứu như Manh Muội và Luyện Kim Đại Đế, nàng là nhờ chị mình làm dùm, rồi nhân cơ hội tiến vào.

Oanh!!

Cơ bắp cả người lập tức phồng lên, cơ bắp cuồn cuộn như rễ cây cổ thụ, biến thành một người khổng lồ nữ cao 4 thước, mạnh mẽ ngăn chặn một quyền này.

“Nhìn thấy không! Loại hình dáng như này! Loại thân hình kiện mỹ như này, mới là đẹp nhất!”

Nàng cười ha ha, triệt để lộ ra khuôn mặt thật sự,

“Đây mới gọi là xinh đẹp, cường tráng mới gọi là xinh đẹp, xinh đẹp không phải yểu điệu!!”

Một quyền.

Rầm!

Trong chớp mắt, cả người nàng liền bị bay ra ngoài, vẻ mặt không thể tin được,

“Năng lực tuyệt đối, tốc độ nghiền áp, thật sự thức tỉnh rồi…”

Giây tiếp theo, hình dạng cả người nàng thay đổi, nháy mắt lộ ra chân thân Yêu tộc ở trong đan điền.

Là một con chip nhỏ hình vuông màu đen đáng yêu.

“Ta! Không! Phục!”

Trong mắt nàng cháy lên ý chí chiến đấu hừng hực, càng mạnh

càng muốn đánh, cơ bắp nhanh chóng phồng lên bao vây xung quanh con chip, trở nên cao lớn hơn, con chip bắt đầu sinh ra khung xương cứng chắc, biến thành một con quái vật cơ bắp xúc tua hình vuông màu đen, mọc ra hai cái sừng thú to khỏe, giống như một con đại yêu quái, vô cùng dữ tợn và quỷ dị, gầm nhẹ nói,

"Đây mới là yêu quái! Cường tráng mới là yêu quái, gợi cảm không phải là yêu quái!"

Mí mắt Hứa Chỉ nháy liên tục.

'Hệ thống' thành tinh này, khắp nơi làm yêu, còn cay mắt hơn so với tưởng tượng!

Không hổ danh là thủ lĩnh của một đám tiểu yêu tinh cơ bắp, đều là đam mê chiến đấu và tràn đầy nhiệt huyết, nhưng lại hoàn toàn khác biệt so với đám cá ướp muối hèn mòn chưa từng chiến đấu qua bao giờ kia.

"Dù kỹ thuật có tốt hơn đi chăng nữa thì cũng vô dụng, tốc độ và sức mạnh có sự chênh lệch quá lớn."

Hứa Chỉ chậm rãi mở miệng.

Thức tỉnh.

Oành!

Một luồng sóng sức mạnh khủng bố khiến người ta sợ hãi xuất hiện, nàng lập tức bị ngã xuống đất.

Mặt đất chấn động kịch liệt, nhanh chóng nứt ra.

Mí mắt của mọi người ở trong phòng nháy liên hoàn, đây là người có sức chiến đấu mạnh nhất trong Võ Thần Cung bọn họ, chưa bao giờ xuất hiện trong tầm mắt của người bên ngoài – hệ thống tỷ tỷ, tự xưng là thiên sứ trung tâm máy tính hình người, số

thứ tự 001, kết quả cũng bị đánh ngã sóng soài trong chớp mắt.

“Có lẽ là bệnh cũ tái phát, đi phân phát hệ thống, trước đó là lôi kéo nữ yêu ở khắp nơi đi rèn luyện thân thể, không ngờ hiện tại dám đánh chủ ý lên cả Đại Đế Messiah.”

Nhóm thiếu nữ nhanh chóng chạy ra, trực tiếp nhét bản thể yêu tộc của nàng vào lại bên trong, kéo người đang sùi bọt mép kia về, sau đó đem nàng ta đặt cạnh Lâm Hồng Phượng, tiếp tục làm bộ như không có chuyện gì xảy ra mà đánh bài.

…

Sáng ngày hôm sau.

Trời vừa mới sáng, hai người Lâm Hồng Phượng đang nằm nhoài trên mặt đất, vẫn còn đang đầu váng mắt hoa, đã bị người hết lôi lại kéo, mang theo sự buồn ngủ từ từ thức dậy, dụi dụi mắt.

“Đi tham gia hội bàn đào.”

Không thể không nói, sức sống thật sự rất mạnh.

Sửa sang lại một chút, bắt đầu xuất trận, đoàn người bay lên bầu trời, kéo ra một vết nứt.

“Kẻ nào muốn đến Thiên Giới?”

Một âm thanh uy nghiêm truyền tới, hai vị Thần Tướng mặc kim giáp đứng ở trong ánh sáng mông lung, khẽ chất vấn.

“Tại hạ là Lâm Hồng Phượng.”

Khuôn mặt nàng uy nghiêm, mặc trên người bộ trang phục bó sát, đầu đeo một cọng lông vũ màu đỏ, tư thế oai phong hiên ngang nói không nên lời, bình thản thi lễ,

“Võ Thần Cung ở thế gian, nhận được lời mời tham dự.”

“Thì ra là các vị đại năng của Võ Thần Cung.”

Thần Tướng hơi kinh hãi, vội vàng cho vào, ánh mắt nóng rực nhìn chằm chằm những vị Nữ Võ Đế này, nghiêm túc trang trọng, nói năng thận trọng, ngay cả bọn họ cũng tu luyện con đường võ đạo này, cho nên vô cùng sùng bái những bậc tiên hiền đã mở ra con đường này.

Bọn họ đi vào trong Thiên Đình, trời có chín tầng, là vì chín tiêu thiên.

Mây mù trắng xóa, tạo thành một vùng biển rộng lớn, bao quanh toàn bộ Tiên Giới, khói sóng mênh mông, rộng lớn vô tận, từng tòa Tiên Cung to lớn tráng lệ mọc lên như rừng, có chòi nghỉ mát, có dòng sông, có một tiên nữ áo trắng đi ngang qua.

“Đây là Tiên Giới.”

Hứa Chỉ cười rộ lên, thật không ngờ, bản thân hắn vậy mà lại thật sự phát triển ra một cái Thiên Đình ở trong thần thoại Trung Quốc, còn rất xinh đẹp và vô cùng hoàn thiện.

...

Mọi người sải bước đi trong tiên cảnh tràn đầy những đám mây trắng.

Những cột rồng vàng khổng lồ uy nga cao chót vót, trong đại dương mây trắng rộng lớn, từng vị thiên binh thiên tướng, thần nữ ở tiên cung bay qua bay lại, trong tay cầm lẵng hoa, đang chuẩn bị rượu ngon cho thịnh yến.

Thiên Đình Hoa Hạ cổ đại tiên khí mười phần, trời có chín tầng, quả thực là rộng lớn và tráng lệ, Thiên Đình ở trong thần thoại thật sự xuất hiện trước mắt, làm cho bản thân Hứa Chỉ cũng

sinh ra một loại rung động không thật, rất khó để tưởng tượng được đây chính là thế giới sa bàn do chính bản thân mình sáng tạo ra.

Thế giới huy hoàng tráng lệ này thuộc về mình.

Mà trong đại hội bàn đào này, vị mẫu nghi thiên hạ, làm Địa Mẫu của chúng sinh, Địa Mẫu Thanh Đằng, trên thực tế chính là một tên người chơi cá ướp muối, từng khai thiên tích địa, đạo quân luận đạo, tùy tiện tồn tại đến ngày hôm nay.

“Chung quy vẫn cảm thấy, trong một đám thổ dân hàm hậu chính trực của Tam Giới, trong thần thoại sử thi lộng lẫy dài đằng đẵng, có một ít thứ kỳ quái trà trộn vào…”

Hắn nâng má.

Cách lúc đại hội bàn đào mở ra còn một khoảng thời gian ngắn nữa, nhưng mà các vị tiên nữ đã mang trái cây và rượu lên để chiêu đãi các vị khách ở đây rồi.

Trong không gian mây mù lượn lờ, từng lão quái vật đang ở ẩn, những tồn tại Thiên Đế của các môn phái trên thế gian, Thánh Địa, Tiên Giới và Ma Giới đang dẫn dắt các đệ tử trao đổi với nhau, khắp Tiên Giới đều vô cùng náo nhiệt, đây là thời đại hoàng kim đầu tiên của Tam Giới từ trước tới nay!

Mọi người trong Võ Thần Cung đang tùy ý đi dạo.

Ở phía xa xa, có vị tiên nữ đang líu ríu thảo luận, ánh mắt hướng về phía này tràn đầy sùng bái.

Dường như, Võ Thần Cung cũng có không ít fan ở Thiên Giới, trong đó có một vị tiên nữ nhịn không được đỏ mặt tiến tới, trên tay bưng một bình rượu tiên trăm năm,

“Các vị Nữ Đế có muốn ăn một chút gì đó không?”

Chương 638: Siêng Năng Có Thể Thành Thần

“Không cần.”

Đôi mắt Lâm Hồng Phượng tràn đầy khí phách anh hùng, là phụ nữ nhưng có khí chất không thua gì đấng nam nhi, nhàn nhạt nói,

“Võ Thần Cung, môn quy nghiêm ngặt, không được uống rượu, thanh quy giới luật, tu thân rèn thể, chúng ta phải làm người dẫn đầu cho mọi người.”

“Quá đẹp trai!!”

Vị tiên nữ kia lộ ra vẻ mặt sùng bái, biểu hiện sự yêu mến đặc biệt,

“Kia… Võ Thần Cung kia không thể thả lỏng một chút ư, lúc nào cũng nghiêm khắc như vậy sao?”

“Sinh mệnh không dừng, vận động không kết thúc, chúng ta chưa bao giờ ngừng lại bất cứ giây phút nào.”

Trên đầu Lâm Hồng Phượng đeo lông chim đỏ, cả người đều là trang sức tinh xảo, nàng mặc áo giáp đỏ, dáng người cực kỳ kiện mỹ, bình tĩnh nói:

“Võ nhân nhất đạo, chính là nghịch thiên tranh mệnh, không có tư chất, thì luyện ra tư chất! Không có tu vi, thì luyện ra tu vi! Lần thứ nhất không được, thì ngàn lần, vạn lần, ngươi có biết số lần nắm tay của ta vung ra là bao nhiêu không?”

“Ba năm trước đây, ngài đã từng nói, đôi nắm tay của ngài, trong 600 năm qua tổng cộng đã vung ra 30 tỷ 8 ngàn lần! Bình quân một năm là hơn 50 triệu lần!”

Cô gái nhịn không được mở miệng nói, ánh mắt lóe lên ngọn lửa hừng hực.

Đây quả thực là một con số khiến cho người ta sợ hãi.

Võ Thần Cung thần bí, một nhóm thiếu nữ người phàm không có tư chất, tu luyện thành Thiên Đế, là những tồn tại đồng nghĩa với những từ siêng năng, kỳ tích, khó tin trong toàn bộ Tam Giới.

Yếu đuối thì tập thể hình.

Nhỏ yếu thì chịu khó.

Siêng năng sẽ có thể thành Thần.

Đây là ấn tượng của chúng sinh đối với Võ đạo nhất mạch.

Rất nhiều người tính tình yếu đuối, nhu nhược, đi rèn luyện cơ thể, tập thể hình, mồ hôi và nhiệt huyết rơi xuống, không ngừng chồng lên, cơ thể khỏe mạnh lực lưỡng, không chỉ có sức chiến đấu tăng lên, mà khí chất cũng được tăng lên, làm cho con người ta thoát ra khỏi sự nhút nhát, đi về phía sự tự tin, quyết đoán.

“30 tỷ lần vung quyền, đây là giá trị bình quân của nhóm Nữ Đế Võ Thần Cung chúng ta. Trong đó, Thiên Đế Tiểu Vi đã đạt đến con số 70 tỷ lần, nàng là một quái đản… cũng là một truyền kì. Chúng ta vốn là người phàm, đặc biệt còn là những thiếu nữ mảnh mai, đương nhiên không được phép buông thả.”

Nàng xoa xoa vị tiên nữ kia, tràn đầy khí phách ôn nhu nói:

“Nhưng cũng đừng tùy tiện học theo, nếu như không có tiền

bối giúp theo dõi cơ thể, càng siêng năng, lại càng dễ bị phản tác dụng, sẽ khiến ngươi sống sờ sờ mà mang một thân đầy nội thương, tươi sống luyện chết."

Dứt lời, thản nhiên dẫn mọi người rời đi.

Nữ Võ Thần Cung!

Siêu giỏi!

Một đám thiếu nữ đứng phía sau ánh mắt tràn đầy sùng bái.

Ở Thiên Giới không chỉ có số lượng fan nữ cực kỳ nhiều, cũng có không ít cường giả là nam không ngừng chào hỏi, ánh mắt tràn đầy sự tôn trọng, thậm chí là sùng bái, nghiễm nhiên trở thành tiêu điểm của các thế lực lớn trong Tam Giới.

Thực lực và danh dự là do chính mình dựa vào cố gắng mà có được, chứ không phải dựa vào sự thương hại của những người khác.

Không phải ai cũng có thể sống sót qua được sự tra tấn của huấn luyện viên ma quỷ của hệ thống tập thể hình kia, mỗi ngày điên cuồng phát nhiệm vụ, rèn luyện đạt mức chỉ tiêu, nếu không có nghị lực to lớn và trải qua sự khủng bố giữa sự sống và cái chết, thì hoàn toàn không thể kiên trì tới tận ngày hôm nay.

Mà Nữ Võ Đế nhất mạch, người phàm tu võ đạo, tuy rằng vì không có huyết mạch siêu phàm, cho nên tiến cảnh cực kỳ chậm chạp, nhưng một khi luyện thành rồi, căn cơ sẽ vững chắc đến khủng bố, một thân sức mạnh hoàn toàn không dựa vào việc kế thừa huyết mạch, mà hoàn toàn dựa vào chính mình, trong cùng cảnh giới nhưng có rất ít người có thể là đối thủ.

"Lâm đạo hữu, đã trăm năm không gặp, phong thái vẫn như trước kia."

“Nếu có thời gian rảnh, hãy đến Võ Đấu Giáo Hội của Ma Giới chúng ta ôn lại chuyện xưa.”

“Vương triều Đại Chu này, chung quy vẫn toàn là một đám hủ nho, không có chí tiến thủ, Ma Giới chúng ta hiện tại trời rét đông lạnh, đều là vì hoàn cảnh hiểm ác, nếu là vào thời Trung Cổ, ma dược hơi nước, nhà cao tầng, ô tô, tàu bay…”

“Quái đản, mấy năm nay, càng ngày càng không thể tưởng tượng được, còn nhớ Lý Mật Thiên Đế năm đó không? Vị thiên tài tuyệt thế của vu tộc kia, sức chiến đấu gấp 3 4 lần Thiên Đế bình thường, là tồn tại cường đại giống như Lâm Thiên Đế ngài vậy, sức chiến đấu nghịch thiên, nhưng sau khi hắn xâm nhập vào đại trạch Vân Sơn, điều tra những việc kỳ lạ ở trong đó, thì mất tích cho tới tận bây giờ!”

…

Hiển nhiên, trong chín tầng trời, Võ Thần Cung nhất mạch, ai cũng xinh đẹp tao nhã, Nữ Thiên Đế truyền kỳ đoan trang uy nghiêm, đương nhiên là cực kỳ dễ khiến cho người trong thịnh yến của Thiên Đình chú ý.

“Đây là sân nhà của Võ Thần Cung ư? Còn có một nguyên nhân khác, con gái quá ít.” Hứa Chỉ nhìn lướt qua, tỉ lệ của nam và nữ khoảng 7:3.

Lâm Hồng Phượng thản nhiên nói, rất có phong thái khí phách của người đứng đầu một phương trong Tam Giới,

“Nữ cường giả rất ít ỏi, dù sao cũng là do môi trường tác động, con gái có thói quen dựa vào người cường giả, thu hoạch tài nguyên, không phải do thiên phú của các nàng không tốt ! Mà là không muốn phải liều mạng, nữ sinh tính tình nhu thuận, trời sinh thiếu loại tâm huyết phấn đấu, đương nhiên… Nam cường giả dám liều mạng, tỉ lệ thương vong cực cao, trong Tam Giới, phần

lớn người tử vong đều là đàn ông."

"Cho nên, trong Tam Giới, Võ Thần Cung chúng ta, thần bí khó lường, mỗi một cô gái đều có sức chiến đấu tuyệt thế, cô gái tự mình cố gắng, đương nhiên sẽ nhận được sự quan tâm rất lớn, trở thành thế lực được hoan nghênh nhất!"

"Hiện tại, võ đạo nhất mạch đã truyền bá được mấy trăm năm, những người có sức chiến đấu hàng đầu xuất hiện không ít, trong Tam Giới, có 2 Nam Võ Đế nhân loại,…Còn trong Yêu Tộc, thì có 5 Nam Võ Đế."

Nàng nói:

"Bởi vì chúng ta có tính chất đặc biệt, có hệ thống tỷ tỷ, với lại, bản thân của chúng ta cũng không phải là…nhân loại."

Nàng giảm nhỏ âm thanh,

"Đây là công pháp thích hợp với Yêu Tộc nhất, được thiết kế riêng cho chúng ta…Cái gọi là thuần túy dựa vào sự cố gắng, cũng chỉ là một lời nói dối hoa mỹ mà thôi."

Hứa Chỉ gật đầu, còn rất chân thật.

Nhìn mấy thiếu nữ tao nhã, ôn nhu đoan trang này, so với ngày hôm qua, quả thực là hai loại phong cách hoàn toàn khác biệt, thậm chí còn bắt đầu nói về nguồn gốc của Võ Thần Cung và khát vọng cao thượng của mỗi người.

Lúc này, Mộc Ngữ Linh ở bên cạnh mở miệng nói,

"Tương truyền từ xưa, cái gọi là Vu Tộc, cũng chính là Tổ Vu, Chiến Thần Thiên Đồ bất tử, lưu lại huyết mạch, làm cho bọn họ trời sinh cường đại, có thể tu luyện chân thân tổ vu…

Chúng ta thì không có!

Nhưng mà, nhất thiết phải kế thừa huyết mạch của người xưa sao? Chúng ta có thể tự sáng tạo ra huyết mạch!

Huyết mạch hiện tại của chúng ta, sinh ra hậu duệ, cũng có đủ loại bản lĩnh võ đạo cao cường, tiên huyết đều là nửa máu vàng… Không biết có bao nhiêu là người nhớ thương, muốn cưới chúng ta làm vợ đâu!”

Vẻ mặt của nàng tràn đầy sự kiêu ngạo,

Chương 639: Đại Hội Bàn Đào

“Dựa theo lời nói của hệ thống tỷ tỷ, chúng ta đã đưa vung quyền, rèn luyện cơ thể, đá chân, sáp nhập vào trong gen bản năng sinh vật, con cháu đời sau cũng sẽ kế thừa, đồng thời sẽ có hình thể cường tráng! Tuy bây giờ, còn kém rất xa so với huyết mạch của tổ vu chân chính, nhưng mà sau khi thành Thần, sợ là sẽ không hề kém hơn, thậm chí còn đuổi kịp và vượt qua!”

Lúc này, Phan Tuyết Tiên ở bên cạnh lại tiếp lời cười nói:

“Những người khác, không thể hoàn toàn không có nội thương! Không thể làm được việc không bỏ sót chân thân, cơ thể có mười mấy ngàn vị trí bị phân chia rất nhỏ, chắc chắn sẽ có một hai chỗ cơ bắp, xương cốt, kinh mạch không luyện tới được, những chỗ đó sẽ không mạnh bằng các chỗ khác, đây là sơ hở trong chiến đấu, thủ và công đều rất yếu, nếu kẻ địch theo dõi, sẽ có thể phát hiện ra, dùng nó để đánh bại họ,

Bọn họ hoàn toàn không thể thực hiện ‘Võ đạo kim thân’, cho nên huyết mạch di truyền chỉ lưu lại được một hai đời liền trở nên mỏng manh, nhưng chúng ta thì khác, chúng ta triệt để tiến hóa thành một loại người siêu phàm! Đây chính là điểm tốt của hệ thống! Người có được hệ thống, đều là nhân vật chính của thời đại, mỗi người trong Võ Thần Cung, sau này đều có thể tự mình sáng tạo ra một chủng tộc!”

Mặt Hứa Chỉ tràn đầy hắc tuyến.

Gia hỏa này lại bắt đầu đẩy mạnh tiêu thụ…

Mọi người một đường đi thẳng, thực ra chỉ hưởng thụ một chút rượu và đồ ăn, về phần mấy người đứng đầu như đám người

Medusa, Elmin, còn chưa bắt đầu, đương nhiên là sẽ không có mặt ở đây, Hứa Chỉ cảm ứng được, Hermes đang ở chung chỗ với một nhóm chúng thần khác.

Cả một đoạn đường đi, Shiela hoàn toàn không nói gì, dù sao nàng vốn đã là loại người có tính cách tương đối ôn nhu dịu dàng ít nói.

Ngược lại là Phan Tuyết Tiên, bị hành hung một trận, lập tức dốc sức thể hiện sự ôn nhu động lòng người, giống như mấy cô bán hàng, không ngừng đẩy mạnh tiêu thụ, giọng nói cực kỳ ngọt.

Nhưng sau lưng thì sao?

Đã hoàn toàn bùng nổ rồi!

Nàng lén đăng một cái trạng thái lên mạng, chỉ có mấy chục ký tự,

Khiếp sợ, không hổ danh là anh em một nhà cùng cha khác mẹ, Quân chủ Đại Đế Messiah cũng là thẳng nam sắt thép giống như Bách Hiểu Sinh! Đi dạo chơi khắp nơi và thưởng thức rượu ngon, không cần phụ nữ!

Screenshot,

Screenshot,

Nàng đăng hình ảnh hai cô gái xinh đẹp bị hành hung lên, cư dân mạng lập tức vừa hâm mộ vừa mắng, nói hắn là đồ không biết thương hoa tiếc ngọc, liên tiếp nói hắn bày đặt làm ra vẻ!

Gia hỏa Phan Tuyết Tiên này, từ sau khi đột phá Thiên Đế liền nói với cư dân mạng rằng đã trở về nguyên trạng, khôi phục lại thành dáng vẻ đáng yêu, nhưng không nói trạng thái chiến đấu là như thế nào, đều chỉ đăng lên những hình ảnh về mấy thiếu nữ dễ thương dịu dàng và bản thể tiểu động vật đáng yêu.

“Tên súc sinh! Ngay cả cô gái đáng yêu mềm mại như vậy cũng đánh được!”

“Bản thể của gà mái nhỏ, tiểu phượng hoàng đáng yêu như vậy, tại sao có thể nhẫn tâm đánh nó chứ!”

Không chỉ có nam nhân, mà một đám con gái đều tràn ngập yêu thương.

Hứa Chỉ cũng nhìn qua một chút, cảm xúc chỉ có hai chữ ha ha.

Đó đều là chiêu trò lừa gạt cả!

Còn khủng bố hơn cả kỹ thuật PS luôn đó có được không hả? Không nói đến việc khi các ngươi nhìn thấy hình dạng bùng nổ cơ bắp sẽ cực kỳ cay mắt, cho dù là ở hình dạng thiếu nữ bình thường đáng yêu như vậy đi, các ngươi có muốn chạm vào thử một chút không?

Đều là mấy khối ngọc thạch cứng chắc đó được không hả?

Cái này mà là thiếu nữ mềm mại yếu đuối? Cho ngươi vài quyền ngươi liền thăng!

“Tên này, dám lén mắng sau lưng ta, thực sự cho rằng ta không lên mạng.”

Hứa Chỉ tức tới bật cười, bỗng nhiên trong lúc này, hắn thấy ngoại trừ người của Võ Thần Cung, còn có một thế lực rất được hoan nghênh khác xuất hiện.

Hơn nữa, chỉ có một người, Bách Hiểu Sinh.

Gương mặt chất phác của hắn diện vô biểu tình, một đám Thiên Đế ở xung quanh đều rất tò mò, cực kỳ tôn sùng.

“Không thể tưởng tượng được, Bách Hiểu Sinh trong truyền

thuyết, người đã biến mất hơn 600 năm trước, vậy mà lại xuất hiện ở đại hội bàn đào, quả nhiên, tồn tại cổ xưa nhất trên đời này, cũng xuất hiện để mừng thọ, không hổ danh là Thanh Đằng Địa Mẫu."

"Bách Hiểu Sinh, học thức uyên bác, thảo luận với hắn, sẽ có rất nhiều lợi ích."

"Đây là điều tất nhiên rồi, từng nhận hai người đệ tử, Hồ Nhân Nông sáng lập ra vương triều hương hỏa Đại Chu, Liễu Ôn Kiếm sáng lập ra Thục Sơn Kiếm Tiên! Hai đại hệ thống phàm nhân, có thể nói là công đức lớn kinh thiên động địa!"

Có vị Thiên Đế già nua tóc trắng xóa lên tiếng tán thưởng.

Sắc mặt của tất cả mọi người ở Võ Thần Cung đều lập tức thay đổi.

Đây là một trong những bí mật huyền bí nhất trong thiên địa, những người khác không biết, nhưng bọn họ thì biết, Hermes này, chính là Bách Hiểu Sinh năm đó, như vậy thì Bách Hiểu Sinh này rốt cuộc là ai?

"Không ngờ lại lớn mật như thế! Lại dám quang minh chính đại xuất hiện ở đại hội bàn đào!"

Shiela che miệng, vẻ mặt làm cho người khiếp sợ.

Đột nhiên lúc này, Bách Hiểu Sinh cũng chú ý tới đám người Võ Thần Cung, mặt không cảm xúc chậm rãi đi tới.

...

Nhóm Thiên Đế xung quanh lập tức sửng sốt một chút.

"Bách Hiểu Sinh, ngài hình như rất có hứng thú đối với Võ Thần Cung?" Một cường giả Vu Tộc cả người được bao bọc bởi

thần quang, dáng người cực kỳ kỳ dị, cao lớn uy mãnh, ước chừng 5 mét, phảng phất như một Thần linh to lớn.

Lại có người cố giải thích cho mình, "Nhưng mà nghĩ lại thì hứng thú đối với hệ thống mới ra đời kia cũng là điều dễ hiểu, dù sao nó cũng là hệ thống tu luyện thứ ba dành cho phàm nhân ngoài vương triều hương hỏa và kiếm phái Thục Sơn —— võ đạo khí huyết."

"Tu luyện khí huyết, trải qua nhiều lần gọt giũa, siêu thoát sinh mệnh! Thật đúng là bất phàm, nhưng lại quá khắc khổ, phải chịu đựng dày vò, ngàn dặm chọn một, người xuất chúng trong đó thì càng miễn bàn, huy quyền mấy ngàn triệu, gần như là Vu đạo."

Thật ra bọn họ cảm thấy điều này vô cùng hợp lý, cũng không có bất kỳ phòng bị gì.

Điều quái đản giống nhau là có hơi thở, một số bộ phận đặc thù có hình thái quái đản không thể cảm ứng được hơi thở. Giống như người bình thường, bọn họ cũng không biết rằng Bách Hiểu Sinh đã không còn tồn tại, trước mắt là một yêu ma quỷ quái thần bí khó lường.

Lúc này, bên ngoài xa Nam Thiên Môn, thiên binh thiên tướng đang ầm ĩ một mảnh, hình như là đã xảy ra chuyện gì đó.

Ngay sau đó, một vị Thiên Đế đi vào Nam Thiên Môn. Đó vậy mà lại là Thiên Đế Lý Mật đã mất tích từ trăm năm trước.

"Thiên tài Vu Tộc, Thiên Đế Lý Mật vẫn còn sống sao?"

Thiên Đế xung quanh không khỏi cả kinh, lần lượt lại gần, dò hỏi trong sự ngạc nhiên.

Mà Lý Mật Thiên Đế cũng chỉ mỉm cười, tỏ vẻ bản thân mình mất tích trăm năm này chỉ là bị một thứ quái đản đặc thù vây khốn, gần đây mới chạy thoát khỏi Sinh Thiên. Nhóm Thiên Đế

xung quanh đang bàn tán chuyện gì đó, hắn lại tận lực che giấu, nhưng mà vẫn có vẻ có chút mất tự nhiên. Hắn vậy mà lại không nhớ rõ rất nhiều quan hệ trong quá khứ, dần dần mọi người bắt đầu hoài nghi đối với vị Lý Mật Thiên Đế quỷ dị này.

Chương 640: Ý Đồ?

“Các vị Thiên Đế, cáo từ một bước.”

Lúc này, Bách Hiểu Sinh mới dời tầm mắt, trực tiếp đi tới.

“Thật sự ở đây sao ?”

Sắc mặt của mọi người trong Võ Thần Cung rõ ràng đều có chút không đúng, không nghĩ tới tên này lại quái đản lớn mật như thế, dám xông vào đại hội bàn đào, lại còn như vào chỗ không người. Hắn không sợ chúng thần ra tay sao?

Rầm!

Một mảnh ánh sáng chói lọi bao vây lại, ngăn cách với người bên ngoài.

“Ngươi lớn mật!” Lâm Hồng Phượng hét lớn.

“Thịnh yến thiên địa Tam Giới, vì sao chúng ta lại không thể tới?”

Bách Hiểu Sinh hơi mỉm cười, “Thanh Đằng Địa Mẫu là mẹ Tam Giới, sinh dưỡng vạn vật trong thiên địa. Nàng không chỉ là Thần hương hỏa của vạn vật mà còn sinh ra những quái đản như chúng ta, chúng ta bởi vậy nên mới có thể đến thế giới này..... Mẫu thân của chúng ta thành Thần, sao con cháu chúng ta lại có thể không đến dự lễ hội bàn đào được chứ?”

Chúng ta!?

Chẳng lẽ là nhiều hơn một người!

Sắc mặt của Lâm Hồng Phượng thay đổi.

Nàng quay đầu nhìn lại thì bắt gặp gương mặt tươi cười doanh doanh của Lý Mật Thiên Đế, trong lòng bỗng có một cỗ sợ hãi liên miên không dứt. Đại hội bàn rốt cuộc còn có bao nhiêu yêu ma quỷ quái khủng bố nắm bắt được quy tắc rồi lẻn vào mà chưa bị mọi người phát hiện đây?

Như vậy quy tắc của bọn họ lại là cái gì?

Nàng hít sâu, lộ ra một cỗ nôn nóng khẩn trương.

Tồn tại của quái đản cực kỳ đặc thù, bọn họ là sinh linh được hình thành từ nguyện lực và sự hãi của chúng sinh.

Bọn họ cũng có hạn chế.

Giống như Ngụy Lân có cảnh giới cực cao, đứng gõ cửa bên ngoài nhưng nếu phàm nhân không mở cửa thì dù cho có là cảnh giới Thiên Đế thì cũng không thể xâm nhập. Bọn họ ngay cả phàm nhân cũng không thể giết, đối với bọn họ mà nói thì vấn đề không phải là đối thủ mạnh hay yếu mà là "Quy tắc".

Một khi bước vào quy tắc của hắn thì chính là cửu tử nhất sinh!

Trừ phi có chiến lực khoa trương đến nghịch thiên, có thể liên tục giết chết đối phương mười mấy lần, nếu không thì rất khó ngăn cản.

"Ba năm trước, ta có được một tuyệt học của Thiên Đế, có thể trao đổi một chút không?" Lâm Hồng Phượng lấy một quyển bí tịch ra, cười rộ lên.

Bách Hiểu Sinh ngẩn ra, lật xem, gật gật đầu theo bản năng, "Ngươi muốn trao đổi cái gì?"

“Cho ta một ít lời khuyên về câu nói kia của Lý Mật?” Lâm Hồng Phượng cười nói.

Sắc mặt Bách Hiểu Sinh cứng đờ.

“Hắn không thể chống cự.”

Nhóm nữ Thiên Đế xung quanh lập tức vui mừng! Bản thân Bách Hiểu Sinh cũng không thể chống lại ấn tượng của chúng sinh đối với hắn!

Trao đổi đồng giá, hỏi gì đáp nấy, là quy tắc của hắn, cũng là nhược điểm.

“Không hổ là nữ Võ Đế thống lĩnh một phương Võ Thần Cung.” Bách Hiểu Sinh chỉ có thể lộ ra gương mặt tươi cười, giải đáp nói: “Ta nói cho các ngươi là không cần đi quấy rầy Lý Mật. Hắn gọi là Hư Vinh, rất nhát gan, không có tài hoa, lại thích ngụy trang thành anh hùng được mọi người sùng bái ở trong mắt người khác, hưởng thụ kính yêu và vinh quang. Nếu hắn bị người khác phát hiện ra thân phận giả mạo thì hắn sẽ rất khẩn trương, sẽ náo ra chuyện lớn.”

Hư Vinh?

Mọi người quay đầu nhìn lại, trong nháy mắt không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Rõ ràng biết đối phương là giả, nhưng lại không thể vạch trần, chỉ có thể để hắn tùy ý chuyện trò vui vẻ với mọi người. Thậm chí trong đôi mắt của hắn còn hiện lên một chút sợ hãi, khiếp đảm.

Đó là sự sợ hãi và vẻ mặt khẩn trương khi bị người khác vạch trần thân phận, ở đây đều là lão quái vật, hắn không ngừng che đậy vẻ mặt đang hoảng loạn, nhưng vẻ mặt quái dị của hắn đã bị mọi người phát hiện ra....

“Hư Vinh? Ta cho là một Đại vương khoác loác đi? Thích khoác lác, nhưng kỹ thuật diễn lại không được?”

Lâm Hồng Phượng hít sâu một hơi, “Luôn có những người này, không nỗ lực lại thích giả vờ uy quyền trước mặt mọi người. Ta đoán là đây là cảm xúc hội tụ từ muôn ngàn chúng sinh, trăm ngàn loại người, còn có cả trăm ngàn loại yêu ma quỷ quái.... Tiểu Linh, đi giúp Lý Mật Thiên Đế giảm bớt sự xấu hổ, tránh cho việc hắn bị người khác nhìn thấu thân phận, thẹn quá thành giận.”

Hiển nhiên là không thể bóc trần loại yêu ma quỷ quái này.

Bất kỳ một hành vi vạch trần hắn hay là đã biết thân phận thật của hắn đều sẽ khiến hắn thẹn quá hóa giận, giết người diệt khẩu.

“Tỷ tỷ.. muốn làm một diễn viên với chúng ta, phối hợp diễn với hắn không?” Mộc Ngữ Linh khẩn trương nói: “Cho dù là vi phạm quy tắc thì nếu chúng ta vây lên, cũng có thể đem hắn đánh chết! Thậm chí ở đây còn có một Thánh Nhân cổ xưa, Minh Thổ Đại Đế! Thiên Đạo...”

“Mau đi! Nơi này không biết còn che giấu bao nhiêu yêu ma quỷ quái đâu, trước tiên cứ quan sát một chút đã.” Lâm Hồng Phượng hít sâu, “Bọn người kia dám lớn mật như vậy, chỉ sợ sẽ có chuyện quái đản, đã đột phá thành Thần, nếu không thì tuyệt đối sẽ không dám lại đây! Kéo dài một chút thời gian, chúng ta lại lôi kéo Bách Hiểu Sinh một chút.”

Sắc mặt mọi người lộ ra vẻ hoảng sợ.

Một Thánh Nhân yêu ma quỷ quái!?

Đặc tính lớn nhất của quái vật này chính là bất tử, một vị Thần quái đản xuất hiện, có lẽ có thể kiềm chế chúng Thánh Nhân.

Đại hội bàn đào hẳn là sắp có chuyện lớn xảy ra.

Trong cung Nữ Võ Thần, người chủ trì quyết sách vẫn luôn là Lâm Hồng Phượng, mà không phải là Phan Tuyết Tiên.

Bởi vì người chơi này tự mình hiểu rõ đầu óc của mình không đủ thông minh, nếu không thì cả ngày cũng sẽ không bị tỷ tỷ của mình giả trang đến nỗi trong đầu toàn là cơ bắp.

“Các vị, các ngươi đều rất thú vị.” Bách Hiểu Sinh nhìn về tư thế hiên ngang của các vị nữ Võ Đế, ánh mắt quét qua, lại nhìn về phía Messiah quân chủ đại đế.

“Ngươi có ý đồ gì!” Sheila quýnh lên.

Trong ấn tượng của chính sinh thì Bách Hiểu Sinh chính là người có trí tuệ nhất trên đời này, mà tồn tại như vậy được coi là toàn diện, Bách Hiểu Sinh hắc ám đã là thủ lĩnh quái đản một phương.

“Ý đồ?”

Vẻ mặt Bách Hiểu Sinh bình tĩnh, bình tĩnh nói: “Đó là thứ mà chỉ nhân loại mới có... còn chúng ta thì không. Hành vi của chúng ta khoa trương, chúng ta không hề có logic, chúng ta không thể khống chế chính mình, chúng ta là sinh mệnh mà chúng sinh phó thác sự sợ hãi. Tại sao các ngươi lại sợ hãi chúng ta, chúng ta có bộ dáng gì.... Sáng tạo nên chúng ta chính là các ngươi!!”

Sắc mặt xung quanh trở nên căng thẳng.

“Chúng ta không có tự do, chúng ta cũng khát vọng có được sinh mệnh chân chính.”

Bách Hiểu Sinh mỉm cười nhàn nhạt, mang theo thần sắc cổ quái kì lạ khiến người ta nhìn không thấu, đoán không ra, “Các vị nữ Võ Đế đại nhân, không cần phải khẩn trương, chúng ta đến chỉ đơn thuần là để mừng thọ mẫu thân chúng ta mà thôi.”

Lại là một mảnh trầm mặc, cả đám người đều bày ra tư thái chiến đấu.

Không ai biết rốt cuộc Bách Hiểu Sinh đang nghĩ cái gì.

“Các ngươi tới đây là muốn ám sát Thanh Đằng Địa Mẫu, ngăn cản nàng thành Thánh?” Sheila nhịn không được lớn tiếng.

Lúc này Bách Hiểu Sinh lại không trả lời.

Mà Lâm Hồng Phượng bên cạnh thì hơi mỉm cười, còn nói thêm: “Đối với vấn đề vừa rồi, ta thấy tuyệt học Thiên Đế có chiến lực vô song, vô số thế lực khắp tam giới đều đỏ mắt, nếu nói trao đổi đồng giá thì chút tình báo nhỏ kia hẳn là không đủ đi? Ta muốn trao đổi một chút xem mục đích chuyến đi này của các ngươi là gì.”

Chương 641: Kẻ Yếu Phản Kích 1

Sắc mặt Bách Hiểu Sinh lại cứng đờ.

“Tất nhiên là không phải.”

Hắn lắc đầu nhàn nhạt nói: “Chúng ta rất kính nể mẫu thân của chúng ta, nàng nhân từ thiện lương, hoàn toàn xứng đáng là mẹ đại địa. Hơn nữa nếu nàng chết, Long Mạch tất nhiên sẽ bị hủy diệt, ba giới sẽ đem nghênh đón kiếp nạn lớn nhất từ trước tới nay, không chỉ có Thần hương hỏa chết đi, mà những yêu ma quỷ quái chúng ta cũng không còn sợ hãi, cũng sẽ chết đi.... Không có mẫu thân thì không có chúng ta, chúng ta mới là người thủ hộ trung thành nhất của Địa Mẫu!”

Người thủ hộ?

Nhóm nữ đế xung quanh đều ngạc nhiên.

Đây cũng quá không thể tưởng tượng rồi, những thứ quái đản này rốt cuộc muốn làm gì đây?

“Có lẽ từ xưa đến nay, ta là thủ lĩnh thế lực phản diện đặc biệt nhất, đối với sự dò hỏi của quân địch lại hỏi gì đáp nấy.” Bách Hiểu Sinh tự giễu một chút, bỗng nhiên khẽ cười nói: “Một khi đã như vậy, ta sẽ nói cho các ngươi thêm một chút chuyện.... Các ngươi chung quy lại cũng chỉ là người đến sau, các ngươi có biết nguyên lý của Long Mạch? Tại sao lại có Thần hương hỏa và yêu ma quỷ quái?”

Nguyên lý?

Mọi người đều biết nó là hội tụ sợ hãi của chúng sinh, nhưng sâu hơn...thì không ai biết.

Bách Hiểu Sinh chỉ vào một mảnh gạch hình vuông dưới chân, bề mặt của nó là màu vàng nhạt, bình thường không có gì lạ, "Các ngươi nhìn mảnh gạch đá này mà xem, đây là thế giới Hoang Cô trước khi Long Mạch xuất hiện."

Mọi người khó hiểu, cảnh giác nhìn hắn, từ đầu tới cuối cũng không biết hắn rốt cuộc đang nghĩ gì.

Bách Hiểu Sinh cười cười, duỗi ra tay đặt ở phía trên tấm gạch, một đạo ánh sáng chiếu xuống, để lại cái bóng màu đen của bàn tay ở trên gạch.

"Đây là thế giới Long Mạch, Thanh Đằng Địa Mẫu đã rắc xuống một chùm ánh sáng. Ánh sáng đó dường như đã chiếu sáng khắp thế giới, nó là Thần bảo hộ chúng sinh, nó tập hợp thiện niệm của chúng sinh, biến thành ' hắn ' trong mắt chúng sinh, như vậy thì bá tánh phàm nhân sẽ không còn phải chịu cực khổ."

"Nhưng thế giới là cân bằng, vạn sự vạn vật đều có hai mặt âm dương, cho bao nhiêu ánh sáng thì sẽ ra đời bấy nhiêu bóng tối. Nơi càng sáng thì bóng tối cũng sẽs càng rõ ràng...." Gương mặt hắn tắm gội trong ánh mặt trời.

"So với thế giới đồng nhất trước đây thì ranh giới hiện tại rõ ràng hơn nhiều. Địa Mẫu lấy đi ánh sáng mà chúng sinh không ngừng phát ra hóa thành năng lượng tín ngưỡng sạch sẽ, như vậy thì phần bóng tối dư lại thì sao? Những ác niệm vẩn đục, bạo ngược, ác ý, sợ hãi, điên cuồng..."

Hứa Chỉ giật mình, không nói gì, tiếp tục nghe tên Bách Hiểu Sinh này nói tiếp.

Bách Hiểu Sinh nhàn nhạt nói: "Hiện tại đã rõ chưa? Hương

hỏa của con người bị cắt rời, có bao nhiêu vị Thần mới thì sẽ có bấy nhiêu Quỷ Thần cùng cấp bậc được sinh ra... Chúng ta chính là thế giới ảnh ngược trong gương."

Sheila bên cạnh đang muốn mở miệng.

"Như vậy, ngươi nói xem tại sao hiện tại số lượng Thần linh quái đản lại kém xa Chính Thần?"

Mặt Bách Hiểu Sinh đầy ý cười, phảng phất một nhà thông thái vĩ đại của tam giới, nhìn thấu mọi thứ, "Bởi vì tuy rằng năng lượng hai bên ngang nhau, nhưng Địa Mẫu có đại trí tuệ, ở thế gian, cũng không ngừng đột phá, giết chết quái đản.... không cho phép nó hội tụ, Hơn nữa, nàng còn để cho chúng thần phân ra để trấn áp những năng lượng hắc ám đó, ước chừng đã áp chế khoảng sáu phần. Bên trong tháp Khóa Yêu của Thục Sơn, Minh Hà của Ma giới có 3000 Đại yêu ma Thiên Đế chân chính... Ta đã sử dụng rất nhiều phương pháp mới có thể tìm tòi đến tận cùng, mới có được con số khủng bố như này! Con số này đủ để tạo thành năm vị Thần."

Đây là... Chân tướng của Tam Giới?

3000 Đại yêu ma!

Giọng nói rơi xuống khiến cho toàn bộ người trong Võ Thần Cung đều yên lặng.

Giờ phút này, các nàng mới biết được chân tướng của toàn bộ thế giớis, hiểu được nguyên nhân mấy năm nay thường xuyên cảm thấy áp lực sợ hãi, quái đản.

Mặc kệ dùng phương pháp gì để trấn áp, phân cách thì những tối tăm kia của chúng sinh cũng sẽ không thể biến mất, mà sẽ càng ngày càng nhiều, phảng phất như mang theo sóng thần, đang chờ một ngày bùng nổ.

Bách Hiểu Sinh nói: “Chúng sinh đối với sự sợ hãi và ảnh hưởng từ 3000 quái đản kia đều không ngừng được hội tụ tại tháp Trấn Yêu, Minh Hà, lấy đó để không ngừng trấn thủ.... Số lượng lưu lạc bên ngoài chỉ có gần bốn phần, cho dù là như vậy, cũng sẽ có một vị Thần linh quái đản ra đời cùng với lượng lớn Thiên Đế chúng ta...”

“Các ngươi đang nghĩ biện pháp, giải thoát cho 3000 Thiên Đế quái đản kia? Phóng thích năng lượng hắc ám?” Mọi người kinh hãi.

“Ta cũng muốn được tồn tại một cách chân chính, muốn thể nghiệm lạc thú của chúng sinh.” Hắn hơi mỉm cười, đôi mắt nóng rực, giống như là một người cuồng nhiệt tuẫn đạo đang trình bày mộng tưởng vĩ đại không đổi của mình.

“Cho nên, chúng ta tới đây.”

“Cho dù đúng là chúng ta rất yếu, nhưng thế giới luôn tràn ngập kỳ tích.”

Hắn hơi hơi mỉm cười, bỗng nhiên ngửa đầu nhìn lại.

Đột nhiên, gió nổi mây vần, đại hội bàn đào bắt đầu.

Từng đạo ánh sáng nhiều màu chiếu sáng không trung, mang đến cảm giác thần thánh mênh mông cuồn cuộn. Một vị tiên tử xinh đẹp tuyệt mỹ đang rải cánh hoa, một tòa Thần Điện rộng lớn bay lên không, trên đó là các vị tồn tại cổ xưa đang ngồi, Ma Thần khởi nguyên, Thiên Đạo Trường Sinh, Minh Thổ Đại Đế, Tiên Huyết Đế. Đây đều là những tồn tại đã là thành Thần... Thậm chí còn có cả tồn tại đứng đầu thế giới là Hồ Nhân Nông và Lôi Đế.

“Cung nghênh Di La Hậu Thổ Địa Mẫu nương nương!”

Rầm!

Một nữ tử tuyệt mỹ đầu đội vương miện ngồi trên thần tọa.

Rất nhanh, xung quanh sôi nổi truyền đến tiếng chúc mừng, các thế lực như Thục Sơn, Vương triều Đại Chu, Võ Thần Cung... đều lần lượt tiến lên nói lời chúc mừng. Cuối cùng, Bách Hiểu Sinh bỗng nhiên tiến lên một bước.

"Quỷ Dạ Cung, tiến đến chúc mừng!"

Hắn duỗi tay ra, phía sau liền xuất hiện một bóng người quái đản phát ra hơi thở khủng bố.

Mọi người cả kinh, toàn bộ đại hội bàn đào lặng ngắt như tờ.

Một giọng nói linh hoạt kỳ ảo truyền tới, là của Minh Thổ Đại Đế, "Đạo hữu tiến đến để xem lễ của Địa Mẫu vậy mà lại có gan dám làm càn, ta có thể đem ngươi đánh chết!"

Elmin rất có hảo cảm đối với vị Địa Mẫu thiện lương, luôn vì chúng sinh thiên địa và không thích chém giết này.

Phanh!!

Một cánh tay trắng nõn như ngọc xé rách hư không, lại bị một vị tồn tại khác nhanh chóng ngăn cản, hơi thở khủng bố bắt đầu bộc phát, đó là một vị Thần quái dị.

"Làm càn!"

"Chỉ là một Thần linh bình thường."

Các Thần linh khác chỉ hơi kinh hãi, sau đó trực tiếp ra tay với vị Thần quái đản này.

"Các ngươi đánh không được ta, ta ở trong mộng của các ngươi...." Công kích xung quanh lập tức thất bại, bóng ma khủng bố kia cười cười, hung hăng chiếu quanh, toàn chỗ cao của Thần Điện nháy mắt đã bị kéo vào thế giới của hắn, "Đến đây đi, làm

một giấc mộng đẹp!”

Rầm!

Khắp Thiên Đình lập tức ồ lên, thay đổi như thế cũng quá thấm người rồi.

“Một Thần linh bình thường cho dù dùng thủ đoạn quỷ dị hay là có quy tắc đặc thù, nhưng các Thần linh khác đều có chiến lực nghịch thiên, có thể thăm dò đối phương một cách chi tiết, chỉ sợ không đến một phút là có thể đem hắn đánh chết, không cần hoảng!” Chưởng môn Thục Sơn mở miệng, năng lực ứng biến rất mạnh. Dù cho gặp phải kịch biến như thế, cũng nhanh chóng ổn định lại.

Chương 642: Kẻ Yếu Phản Kích 2

Đối với Thần linh, thậm chí đối với cảnh giới của bọn họ mà nói thì một phút là đã có thể làm rất nhiều chuyện rồi.

“Hắn đang lấy mệnh kéo dài thời gian thôi.”

Mọi người trong vương triều Đại Chu cũng lên tiếng, thế hệ Hoàng đế Đại Chu này lại vô cùng thẳng thắn, “Cũng chỉ có thể kéo dài một phút, sau khi nó tử vong, tuy rằng là quái đản, nhưng nếu muốn sống lại một lần nữa thì nguồn năng lượng cần có thật sự quá khổng lồ cho nên cần rất nhiều thời gian, hẳn là phải chết không thể nghi ngờ.”

Xung quanh giống như đang tự trấn an bản thân.

Nhưng mà, một cỗ bất an và sợ hãi lại dần vờn quanh ở trong lòng bọn họ.

Dám trả một cái giá thảm thiết như vậy chỉ để xuất hiện ở đại hội bàn đào, mạnh mẽ bám trụ trong một phút, rốt cuộc là muốn làm gì đây?

Lúc này, Bách Hiểu Sinh duỗi tay ra, cười lạnh đối với người ở phía xa, “Lý Mật, ngươi là giả!”

Oanh!

“Ai dám nói, ta là giả!”

“Ta là thật! Ta chính là thật! Ta chính là anh hùng!”

Lý Mật lập tức bạo nộ, biến thành một con quái vật khủng bố. Hắn bắt đầu công kích nhóm Thiên Đế xung quanh, chiến lực khủng bố kia cơ hồ khiến cho nhóm Thiên Đế gần đó bị thương nặng.

“Chúng ta chung quy lại cũng không phải là chính mình, là ‘ thần ’ trong mắt chúng sinh, ẩn chứa nỗi kinh hoàng.”

Bách Hiểu Sinh mỉm cười nhàn nhạt, “Tên kia khi bạo nộ lên thì sẽ đánh mất lý trí, sẽ hoàn toàn hóa thành binh khí hình người, có thể gọi là.... không não, không có đầu óc, thân thể lại mạnh mẽ khủng bố, có thể hấp thu toàn bộ lực lượng đánh vào. Nhưng mà, ngay cả chúng ta đều không giúp hắn tới gần quái vật.”

“Lấy yếu thắng mạnh, đó là màn biểu diễn của chúng ta.”

Bên người Bách Hiểu Sinh lại xuất hiện bốn tồn tại khủng bố không biết, hơi thở hắc ám vờn quanh, bắt đầu đón đánh nhóm Thiên Đế xung quanh, “Đến đây đi, đón nhận phản kích của kẻ yếu, biểu diễn kỳ tích và mở ra vận mệnh truyền kỳ.”

“Ta có được trí tuệ cường đại nhất thế gian. Thế giới sẽ được viết lại.”

Thân thể hắn dần bay lên không, đôi mắt dần trở nên đỏ bừng.

“Đến đây đi! Tàn sát đi! Bắt đầu màn biểu diễn của Quỷ Dạ Cung chúng ta!”

Hắn cười điên cuồng, khí tức hắc ám khủng bố khiến người hoảng sợ thổi quét toàn bộ Thiên Đình, sương mù đen dày đặc vô tận, bay lả tả, mang theo mùi tanh sền sệt.

Ầm vang!

Hơi thở khủng bố quanh quẩn khắp người Bách Hiểu Sinh. Hắn lớn tiếng rống giận, một bàn tay khổng lồ màu đỏ đen vươn

ra không trung, khuấy động mây đen, âm u trầm thấp khiến người không thở nổi.

“Thế giới sẽ khắc ghi sự khủng bố của Quỷ Dạ Cung, bảy tồn tại vĩ ngạn chúng ta sẽ vĩnh hằng hậu thế!”

Phanh!

Đại địa đột nhiên vỡ ra, vô số tiên cung sập xuống, khắp không trung rung lên, vô số cánh tay màu đỏ sậm đâm vào không trung, khuấy động mây mù màu đen. Bầu trời Thiên Giới bắt đầu hóa thành một tấm gương khổng lồ trong suốt màu đen.

“Gương? Hắn đang làm gì!?”

Nhìn thấy Bách Hiểu Sinh khủng bố như vậy, vô số người đều bị làm cho sợ hãi biến sắc.

“Hắn không ra tay, mà là để cho năm tên Quỷ Sùng phía sau tàn sát toàn bộ chúng ta sao!”

“Lớn mật! Thật sự xem chúng ta là bùn nhão sao!”

“Cho dù quái dị có cường đại, nhưng số lượng chúng ta nhiều hơn bọn chúng mười mấy lần lại có chiến lực phi phàm. Bọn chúng cùng lắm là đi được mười phút ở dưới tay thủ hạ của chúng ta!”

Vô số tồn tại rống giận, vừa sợ vừa tức.

Oanh!

Nháy mắt, từng người lần lượt đi lên nghênh đón.

Nhưng năm tên quái đản kia vậy mà đã bí mật kích hoạt các loại quy tắc khác nhau, biểu hiện ra chiến lực nghịch thiên.

Bách Hiểu Sinh dường như không có nhìn đến trận đánh xung

quanh. Hắn giơ cao cánh tay, chiếc gương trên không trung bắt đầu lóe lên.

Hắn giơ cánh tay lên cao,

“Thế giới. Sẽ nhớ kỹ sự sợ hãi tại thời khắc này!”

Tai họa của đại hội bàn đào tam giới vậy mà đã bắt đầu xuyên thấu qua một mặt gương, nhanh chóng được chiếu tới thế gian, Ma giới. Khắp đại địa lập tức chấn động, đều kêu rên, rối loạn.

Hắn vung tay rồi hô lên,

“Thế giới, nhớ kỹ Quỷ Dạ Cung!!”

Oanh!

Không trung bị bao phủ bởi màu máu.

“Là nỗi sợ hãi tột cùng! Thời gian vạn vật tử vong trở về! Mang đến vô tận tai họa!”

Hắn ngẩng đầu lên, phảng phất như muốn đem toàn bộ gào rống phát tiết ra, giọng nói như có như không bởi vậy mà chấn động, khuếch tán trong toàn bộ ba giới: Ma giới, Nhân gian, Nam Chiếu Quốc, Vương triều Đại Chu, Minh Thổ Đại Đế. Vào lúc này, cơ hồ mỗi một phàm dân và con dân trên toàn bộ thế giới đều ngẩng đầu nhìn về tấm gương xuất hiện trong không trung, ai nấy cũng đều lộ ra vẻ khủng bố và sợ hãi.

Bọn họ thấy được hình ảnh lúc này của Thiên Đình.

“Thiên Đình bị tập kích? Đại hội bàn đào của Địa Mẫu?”

Ầm vang!

“Chúng sinh, nhớ kỹ Quỷ Dạ Cung chúng ta!!”

Bách Hiểu Sinh nở nụ cười nhàn nhạt mang theo sự thỏa mãn, một cỗ lực lượng khủng bố hóa thành phong áp, đấu đá với đạo pháp của tam giới, nó thổi quét mà đến và đang dần lan rộng khắp nơi.

“Không! Đây là mục tiêu của bọn họ!”

Vô số tồn tại quay đầu nhìn lại, nội tâm hoảng sợ, lúc này mới biết được mục đích thật sự của bọn họ. Bách Hiểu Sinh không cần tự mình chém giết, mà là lấy đại thần thông, phản chiếu lại trận tai họa phát sinh này để thu thập sự sợ hãi của chúng sinh tam giới!

Lực lượng của bọn họ nhờ vậy mà không ngừng tăng lên, thậm chí là có thể lấy yếu thắng mạnh, hóa thành tồn tại bất tử chân chính và đánh bại tất cả bọn họ!

“Thứ khủng bố đã tập kích chúng thần, Minh Thổ Đại Đế, Thiên Đạo, Ma Thần kia gọi là Mỹ Mộng Thần, đem giấc mộng đến chúng sinh, là tồn tại cuối cùng của thế giới! Hắn ở khắp mọi nơi và không gì không làm được, chỉ cần đọc tên của thần thì lập tức sẽ thấy được thân ảnh của thần ở trong mộng.” Bách Hiểu Sinh gầm nhẹ, hai mắt là một mảnh đỏ như máu.

Sắc mặt nhóm Thiên Đế bắt đầu thay đổi mạnh mẽ.

“Không tốt!”

“Mau ngăn cản hắn khuếch tán sợ hãi!!!”

Có người gào rống.

Nếu Thần linh quái đản bên trong kia tiếp nhận sự sợ hãi của số trăm triệu chúng sinh thì nó có thể sẽ trở nên vô cùng khủng bố, lực lượng cuồn cuộn không ngừng, không chỉ rất khó đánh chết, thậm chí có khả năng sẽ lấy đó để đột phá Trung Vị Thần.

Đại nạn của Tam Giới buông xuống!

Lâm Hồng Phượng đang mang theo chúng nữ đế chém giết bỗng nhiên ngửa đầu nhìn lại, "Các ngươi chống đỡ trước, ta đi ngăn cản Bách Hiểu Sinh!"

"Đại tỷ!"

Sắc mặt của mọi người đều trở nên lo lắng.

"Không có việc gì." Nàng đi nhanh về phía trước, có quyết ý một mình ngăn cản tai họa. Nàng nói với Bách Hiểu Sinh, "Cái tuyệt học Thiên Đế đứng đầu kia có chiến lực khủng bố, hẳn là còn có thể đổi được một vấn đề nhỏ đi."

Sắc mặt Bách Hiểu Sinh cứng đờ, hắn đứng ở chỗ cao, đang phản chiếu hình ảnh Kính Tượng của tam giới, trong óc trống rỗng.

Nàng giơ lên một đề toán phức tạp, "Bách Hiểu Sinh, có thể giúp ta giảng giải một chút được không?"

Đáng chết!!

Trong lòng hắn vô cùng phẫn nộ, đã muốn nổi điên. Hắn đen mặt nhìn nữ võ thần này, hận không thể nháy mắt đánh chết nàng một vạn lần!

Nhưng giây tiếp theo, khí thế hắc ám khủng bố của hắn bỗng nhiên tan đi, hạ xuống từ giữa không trung, làm lơ trận chiến đấu kịch liệt kia. Hắn giống như là một gia sư, bắt đầu dạy dỗ, cầm lấy giấy bút rồi ôn nhu nói: "Đề này thật ra hẳn là nên giải như vậy."

Chương 643: Giết Người Tru Tâm

Rắc!

Tấm gương trên bầu trời đã không còn bị khống chế, liền lập tức đóng lại. Chúng sinh trên đại địa lập tức không còn nhìn thấy hình ảnh cuộc tập kích đại hội bàn đào nữa, không khỏi ồ lên một mảnh!

Đây chính là thiếu sót không thể sửa của đám quái đản này.

Bọn họ chung quy lại cũng không phải là sinh linh, mà là quy tắc được hội tụ từ tưởng niệm của chúng sinh, cho dù có tư tưởng, có hành động thì đó cũng là hành vi mà chúng sinh giao cho....

"Ngươi rất thông minh, vô cùng thông minh."

Hắn dạy cho Lâm Hồng Phượng, bỗng nhiên nhìn về phía đoàn người chiến đấu nơi xa, nhìn năm Thiên Đế mà mình mang đến đang chém giết, bỗng có chút chua xót, "Ta đã làm hết sức, nhưng chúng ta đối đầu các ngươi, chung quy lại vẫn ở vào thế yếu.... Kỳ tích, lấy yếu thắng mạnh cũng không phải có thể dễ dàng tạo nên như vậy."

Nội tình của tam giới đã mấy ngàn năm, một người đứng đầu luôn là tồn tại vĩnh hằng đối với hậu thế, có thể lũng đoạn thế gian. Bọn họ muốn quật khởi hay tác động vào cũng đều rất khó!

Bách Hiểu Sinh lấy một Thần linh, năm Thiên Đế, tổng cộng là bảy tồn tại, muốn khuấy động đại hội bàn đào của tam giới, muốn

tự mình chống cự lại lực lượng lớn gấp mấy chục lần, gấp trăm lần thì gần như là không có khả năng.

Những người đứng đầu tam giới đều là người có trí tuệ trác tuyệt, tuy rằng bị bọn họ lén đánh một cái, trở tay không kịp, nhưng rất nhanh thôi sẽ tìm ra đối sách. Bách Hiểu Sinh hắn rất nhanh thôi cũng sẽ bị thăm dò ra quy tắc của mình, rồi bị nhắm vào, sau đó là bị chế phục áp chế như mấy Thiên Đế kia.

Lúc này, ngay cả Bách Hiểu Sinh hắn cũng không khỏi khen một câu lợi hại đối với cách ứng đối của người này.

“Con đường truyền bá sợ hãi của các ngươi đã đóng lại, các ngươi thua.” Lâm Hồng Phượng nhàn nhạt nói, “Quân cờ trong tay ngươi lại có thể làm được đến mức này, nháo đến lớn như vậy, cũng quá không thể tưởng tượng rồi.”

Bách Hiểu Sinh bỗng nhiên hỏi lại, “Chúng sinh không nhìn thấy tình hình hiện tại của đại hội bàn đào. Nhưng mà, bọn họ không nhìn thấy thì sẽ không sợ hãi sao?”

Hắn giải đề, cầm giấy bút không ngừng viết, là một đống con số phương trình chi chít, nó yêu cầu độ tính toán rất khủng bố. Hắn cũng lẩm bẩm tự nói,

“Sợ hãi của con người là sợ hãi đối với những thứ không biết. Bọn họ hiện tại không hiểu được tình huống của đại hội bàn đào, có lẽ sẽ thêm sợ hãi hơn....

Giống như trong đêm đen, nhìn không thấy bóng ma màu đen, mông lung, mới là khủng bố nhất. Bọn họ nhịn không được sẽ nghĩ đến những chuyện không tốt, Thiên Giới bị tập kích, có thể thắng sao? Chúng ta có phải là sắp phải chết hay không? Thanh Đằng Địa Mẫu có lẽ đã bị ám sát? Thiên Đạo, Minh Thổ Đại Đế, những tồn tại cổ xưa kia đã chết rồi sao? Nhìn không rõ, chúng ta cũng rất sợ hãi!”

Mỗi một câu nói của hắn đều khiến cho sắc mặt của Lâm Hồng Phượng càng trầm xuống.

Bách Hiểu Sinh trước sau vẫn luôn rất bình tĩnh, "Ngươi phải biết rằng, nỗi sợ hãi của con người so với sự sùng bái thì lại càng dễ đạt được."

"Ai biết được?" Gương mặt Lâm Hồng Phượng hiện lên vẻ tươi cười dịu dàng, nhưng đôi mắt lại nhanh chóng hiện lên một tia sầu lo khó thấy, lại cười nói, "Ngươi hiện tại đã bị kiềm chế, không bằng chúng ta tán gẫu một chút?"

"Ngươi muốn nói cái gì?"

"Mục đích của ngươi là gì?"

"Võ Đế đại nhân xinh đẹp, ngươi đã không thể trao đổi đồng giá nữa rồi. Ta cũng sẽ không bị cưỡng chế trả lời nữa."

Dừng một chút lúc, Bách Hiểu Sinh cũng cười rộ lên,

"Nhưng ta cũng sẽ trả lời vấn đề của ngươi. Mục tiêu của chúng ta là thống trị thế giới, thành lập một Thiên Đình mới - Tà tộc, mở ra kỷ nguyên Tà Thần, ta sẽ là Nguyên Tà Chân Quân Thiên Đế.

Thống trị thế gian, chỉ cần chúng sinh đọc tên của ta, sợ ta thì ta sẽ bất lão bất hủ.

Ta cũng sẽ đại xá thiên hạ, sẽ không giết chết bất kỳ người đứng đầu tam giới nào của các ngươi bao gồm: Thục Sơn, Hoàng đế Đại Chu, Giáo hội tín ngưỡng của Ma giới. Ta sẽ giam giữ bọn họ, giống như các ngươi đã giam giữ 3000 yêu ma, thành lập Trấn Thần Tháp, trấn áp chư thần cổ xưa!"

"Ngươi rõ ràng sắp thua, lại còn có thể bình tĩnh đĩnh đạc mà nói về tương lai thành công của mình như vậy...." Lâm Hồng

Phượng cười cười, cũng không phủ nhận, “Các ngươi không giết được hương hỏa của Thiên Đế là bởi vì không thể giết chế Chính Thần thiện lương. Khi con người tuyệt vọng thì trong lòng cũng sẽ hy vọng có anh hùng giáng xuống từ trên trời, cứu vớt bọn họ.... Nó cũng giống như tà niệm của các ngươi, chỉ có thể trấn áp...

Còn không giết những tồn tại Thiên Đế như chúng ta là bởi vì chỉ những cường giả chúng ta mới có thể cung cấp lượng hương hỏa lớn cho các ngươi. Một vị Thiên Đế căm hận, sợ hãi, tuyệt vọng ...bị giam giữ ở trong lao ngục thì năng lượng sẽ nhiều hơn nhiều so với ngàn vạn phàm nhân.”

“Thông minh! Đúng là thông minh!”

Bách Hiểu Sinh vỗ tay mà cười, lớn tiếng tán thưởng, “Nói chuyện với người thông minh đúng là rất thú vị! Không hổ là người sáng lập nên thế lực cung Võ Thần to lớn trong trăm năm này, tầm nhìn và trí tuệ đều khiến người ra phải tán thưởng.... Thần tộc, Tà tộc là hai mặt trái phải, không ai có thể giết chết ai, nhưng lại là kẻ thù không đội trời chung. Cầm tinh khiến cho chúng ta không thể chung sống hoà bình, chỉ có thể trấn áp đối phương....

Chúng ta sẽ tiếp nhận hương hỏa của Chính Thần, thống trị tam giới, với lại hương hỏa Tà Thần cũng sẽ không giết chết bất kỳ một phàm nhân nào cả...

Đây là tầm nhìn xa của Địa Mẫu nương nương vĩ đại.

Bất kể thời đại sau này do ai thống trị, thiện ác chính tà thì cũng sẽ không ảnh hưởng đến phàm nhân chúng sinh. Bản thân Địa Mẫu nương nương.... các ngươi cũng là một trong những chúng sinh, cho dù chiến bại, ta cũng sẽ không giết chết các ngươi, bởi vì các ngươi có thể cung cấp hương hỏa cho chúng ta.”

“Chúng sinh sao?”

Lâm Hồng Phượng cảm thán một hơi.

Hắn nghe được sự kính nể phát ra từ nội tâm của Bách Hiểu Sinh. Hắn vô cùng kính nể vị Địa Mẫu nương nương đã tạo nên bọn hắn này.

Trận chém giết phía xa vẫn còn đang tiếp tục, nàng lại hỏi, "Vậy ngươi muốn thành lập một thế giới như thế nào?"

"Các ngươi muốn thành lập một thế giới hạnh phúc đầm ấm, thu thập sùng bái và thiện niệm, chúng ta đương nhiên là làm trái lại, thu thập sự sợ hãi..." Bách Hiểu Sinh nghiêm túc nghĩ một lát rồi trả lời: "Tuy rằng ta sẽ không giết chết phàm nhân, nhưng đây sẽ là một thể tràn ngập tuyệt vọng, bất lực, máu tươi kinh tủng."

Hắn duỗi tay ra, Lâm Hồng Phượng thấy được tương lai của một thế giới.

Toàn bộ quy tắc đều bị thay đổi, không có Mặt Trời Mặt Trăng, không trung như được trải lên một bức tranh sơn dầu màu đậm với đủ loại hình vẽ màu đen khổng lồ, phảng phất là bức tranh sơn dầu Sao Trời của Van Gogh. Bầu trời vặn vẹo đến hỗn loạn, Mặt Trăng, Mặt Trời đều bị bóp méo như thể nó là được vẽ thêm trên bầu trời.

Thôn làng trên đại địa đều là một đống đổ nát, đỏ sậm, hủ bại. Trong núi sâu chính là yêu ma quỷ quái khủng bố, đầu trâu mặt ngựa, khắp nơi đều có yêu ma quỷ quái. Đây là một thế giới quỷ quái đáng sợ.

Sắc mặt của Lâm Hồng Phượng hiện lên một tia sợ hãi.

Chương 644: Cứu Vớt Thế Giới?

“Ngươi sợ sao?” Giọng nói lớn hung hăng đập vào trong đầu nàng, “Ta bắt đầu cảm nhận được sự sợ hãi của ngươi đối với ta. Nó cuồn cuộn không ngừng, phảng phất như là một dòng suối ngọt ngào đang truyền đến thân thể ta vậy, rất thoải mái, nó khiến ta càng cường đại hơn.”

“Thân ái, ngươi đã sợ hãi và kính sợ ta, ngươi sẽ là suối nguồn lực lượng cho linh lực của ta.” Hắn nói nhỏ bên tai, giống như là đang thân mật với người yêu vậy.

“Ta... Không có.” Giọng nói của nàng bắt đầu trở nên chậm chạp, lập tức giãy giụa khỏi trạng thái bất lực kia, phục hồi tinh thần lại. Bách Hiểu Sinh vẫn đang yên lặng cầm giấy bút và tính toán đề mục phức tạp kia.

Bách Hiểu Sinh cúi đầu, tươi cười càng sâu, “Vô dụng, càng muốn chống lại, càng muốn nói cho chính mình không phải sợ thì ngươi sẽ càng sợ hãi —— đây là con người! Không phải muốn không sợ thì sẽ không sợ.... Một khi hạt giống sợ hãi đã gieo ở trong lòng ngươi thì nó sẽ bắt đầu sinh trưởng thành đại thụ che trời, trở thành chất dinh dưỡng để ta thành Thần trong tương lai.”

“Ngươi cho rằng, ngươi khống chế ta, trên thực tế, là ta khống chế ngươi.... Ngươi ngăn cản ta, đóng Kính Tượng lại, nhưng thật sự có thể ngăn cản sự tò mò của chúng sinh đối với đại hội bàn đào sao?” Bách Hiểu Sinh mỉm cười, cầm lấy giấy bút, “Ai biết, tất cả chuyện này không nằm trong tính toán của ta? Ta sẽ không biết được nhược điểm của ta?”

Hắn nhẹ nhàng thì thầm, như một Ác Ma đang nói nhỏ bên tai,

“Câu hỏi này hẳn là nên giải như vậy, ta đã giải xong còn ngươi thì sao?”

Bách Hiểu Sinh!!!

Lâm Hồng Phượng hít sâu một hơi, nhìn người đàn ông khủng bố này.

...

Bản chất của cảnh giới cấp chín là cái gì?

Sự tỉ mỉ của Tế bào?

Hiện tượng pháp tắc?

Nắm giữ mọi hạt năng lượng vi mô được giải phóng, hàng trăm triệu, hàng chục tỷ hoán vị và tổ hợp cụ thể, sức mạnh tính toán khủng bố, tạo thành một quả cầu lửa nhỏ, thi triển mỗi loại đạo pháp đặc biệt tiếp cận quy tắc.

Đây là hỏa hệ, còn Không gian hệ? Phong hệ? Thủy hệ?

Trong những năm qua, Medusa đã âm thầm thu thập và tích trữ năng lượng, đó là một hành trình dài dằng dặc và buồn tẻ. Tuy nhiên nàng chưa bao giờ ngừng lại, mà không ngừng lĩnh hội cảnh giới tiếp theo, đồng thời hướng tới tương lai lâu dài hơn!

Lúc này, trong Tam giới tuy rằng có vẻ ổn định, nhưng trên thực tế sắp nghênh đón đại kiếp!

Sự lây lan quá mức đáng sợ, không ai biết được điều gì sẽ xảy ra, trong số những vị Thần bọn họ khả năng sẽ có người vẫn lạc!

Hiện tại, tầm mắt của nàng đã có thể so với những Trung Vị Thần như Elmin, Đạo Quân, ngay cả Đạo Trường Sinh cũng kém hơn một chút, mà đám người Tiên Huyết Đế thì căn bản không có cách nào so sánh được với nàng.

Dù sao, xét đơn thuần về tuổi thật, không nói Elmin là đồ đệ của hậu bối Luyện Kim Đại Đế, thực sự là hậu bối của hậu bối. Nghiêm ngặt tính ra thì nàng còn già tuổi hơn cả Phượng Hoàng, nhưng trước mắt hai vị này đều đã là Trung Vị Thần linh rồi.

Mà năm đó Ma giới xâm lấn, Đạo Trường Sinh đã có địa vị chém giết ngang nhau với nàng. Thời điểm đó, lĩnh vực tổ chức Tà Thần của mình cũng bình thường, không tính mạnh mẽ. Hiện tại, tuy rằng cường đại hơn rất nhiều, nhưng Đạo Trường Sinh lại đã sớm siêu việt bản thân hắn, dĩ nhiên trở thành một vị Thần rồi...

Thậm chí, ngay đến vị Quân chủ đại đế mạnh nhất thời đại Ma Dược từng bị nàng bạo đánh năm đó, giờ đây Tiên Huyết Đế cũng dĩ nhiên thành Thần.

Nàng có tuổi thọ cổ xưa nhất, nhưng cảnh giới lại vĩnh viễn đình trệ, không ngừng bị những người mới và thời đại chủ giác về sau vượt qua.

“Dường như, ta rất khác biệt với cấp chín.”

Nàng cẩn thận suy nghĩ, cảm giác chính bản thân Tà Thần Cthulhu vô cùng giống với cấp chín, nhưng cũng lại khác biệt.

Bản chất của cấp chín là hoàn toàn khống chế cảnh giới của của chính mình và khống chế vô số tế bào trên cơ thể, bằng cách này thao túng tỉ mỉ tế bào cốt tủy, tế bào da, tế bào lông tóc, hồng cầu... Tích trữ năng lượng ở trong đó, hoàn toàn kiểm soát một cái thế giới.

Bình thường nhân loại có 10 tỷ tế bào, cơ thể lớn hơn có thể là mấy trăm tỷ tế bào, mà động vật nhỏ và con kiến đều có hình thể nhỏ bé, chỉ có mấy trăm triệu tế bào, việc đột phá sẽ càng đơn giản hơn một chút...

Dựa theo kích thước cơ thể, dẫn đến độ khó trong việc đột

phá, cùng với sự khác biệt về hình thành sức chiến đấu. Dù sao, tế bào càng nhiều càng mạnh, đó là chuyện đương nhiên...

Còn nàng thì sao?

Trông có vẻ tương tự, nhưng thực ra có sự khác biệt.

Có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm cái sinh vật trên cơ thể, tạo thành sinh vật tụ hợp, mà không phải tế bào... Mỗi một sinh vật tụ hợp đều là vật sống, mà bản thân những sinh vật này được tạo thành từ tế bào.

Nói cách khác, nếu như nàng đột phá cấp chín, vậy thì mỗi một sinh vật trong số mười hai vạn chín ngàn sáu trăm trên cơ thể, đều là sinh mệnh thể riêng lẻ cấp chín, đều có vô số tế bào tạo thành, mặc dù đó chính là cảnh giới cấp chín yếu nhất, hình thể rất nhỏ và chỉ có mấy trăm triệu tế bào.

Nếu nàng thành tựu cấp chín, thì tất nhiên cũng là cấp chín mạnh nhất, không cần phải thể hiện gì, lập tức có thể tươi sống đè chết cùng cảnh giới!

“Chỉ là khí tức bị động? Đè chết một tồn tại cấp chín thế giới?”

Nàng cười thầm, lý tưởng rất tốt đẹp, nhưng dường như cũng rất tàn khốc, mười hai vạn chín ngàn sáu trăm cấp chín là chuyện xa xa không thể tưởng tượng được.

"Vẫn phải tiếp tục tu luyện... Hiện tại, thân thể của ta có mười một vạn cấp sáu, một vạn cấp bảy Thiên Đế, hai tôn Thần... Từng người tu luyện hệ thống khác nhau, ở làn da lông tóc bên ngoài có một vạn bảy ngàn tám trăm sinh vật tu luyện Vu tộc chân thân, hình thành năng lực tái sinh cực mạnh...

Nội tạng và máu thịt ở bên trong, tu luyện thức hải và nội thiên địa, cũng có hơn một vạn...

Mà về Vu sư nhất mạch, bọn họ có tinh thần lực cường đại, xem như vu sư tế bào máu lưu thông khắp nơi, cung cấp nguồn động năng khổng lồ,

Hiện tại, Võ đạo nhất mạch vô cùng trác tuyệt, cũng có thể tu luyện được! Để cho những bộ bị chiến đấu như xương cốt, móng tay, khuỷu tay vừa vặn tu luyện thích hợp!"

Nàng có mười hai vạn thân thể, mỗi một tấc làn da, xương cốt, huyết dịch, đều tu luyện hệ thống khác biệt!

Mười hai vạn chín ngàn sáu trăm là một kỷ nguyên, lấy thân hóa thành một kỷ nguyên, tu luyện vô tận hệ thống, tụ hợp thân thể sinh vật, đây mới thực sự là Tà thần Cthulhu! Nỗi sợ hãi khôn tả, kẻ thống trị cổ xưa! Vạn vật quy nhất giả!

Bỗng nhiên, từ nơi xa lan truyền đến sóng chấn động.

Có người tới yết kiến, đó là Hỏa Nham nhân Uku, tâm phúc của Elmin, trông hắn có vẻ vô cùng khẩn trương,

“Minh giới đại loạn, vô số Ma thần bị trấn áp kia muốn đột phá phong ấn, xin nhờ Ma thần đại nhân và Chúng Thần tam giới hãy kiềm chế và cứu vớt toàn bộ thế giới!”

“Cứu vớt thế giới?”

Khóe miệng Medusa tràn đầy trào phúng,

“Thật sự coi ta là anh hùng sao?”

“Đây là lần thứ mấy, có người khẩn cầu ta cứu vớt thế giới? Lần thứ hai.”

Bên trong tâm trí nàng, bất chợt nhớ lại mấy ngàn năm cực kỳ lâu trước kia, tuế nguyệt cổ xưa lâu đến mức hiện tại hầu như đều đã lãng quên.

Cũng đã từng có một đám vu sư nói với nàng như vậy, đó là thời điểm vương quốc Vu sư Babylon còn tồn tại, Tà thần Cthulhu giáng lâm. Toàn bộ mọi người đều cầu xin nàng cứu vớt thế giới, đi nghênh chiến Tà thần Cthulhu, trong khi chính mình là một Vu sư tà ác. Kết quả là, đích thân nàng tiến đến tham gia trận chiến kia, không nghe khuyên ngăn, không tính toán hậu quả, cuối cùng bại vong...

Cho tới bây giờ, chuyện cứu vớt thế giới không hề có liên quan gì với mình.

Trải qua thêm một lần đi khiêu chiến Tà thần Cthulhu, cứu vớt thế giới?

Ha ha, thật tình cờ.

Chương 645: Ra Tay

Bịch! Bịch!

Vô số Thiên Đế của Ma giới, nhanh chóng quỳ xuống ở trước mắt nàng.

“Xin Ma thần đại nhân, cứu vớt Tam giới!”

Tam giới toàn bộ chúng Thần đều bị kiềm chế, chỉ có khởi nguyên Ma thần Medusa mới có thể tự mình trấn áp ba ngàn Ma Thần Thiên Đế bạo động, bọn họ căn bản không thể nào chiến thắng, mà Ma Thần vốn tính cách lãnh khốc vô tình, chúng sinh đều là sâu kiến... Bọn họ thậm chí không dám chắc rằng, vị tồn tại này sẽ nguyện ý ra tay.

“Xin ngài ra tay.”

Bọn họ triệt để khẩn cầu, giọng nói hòa cùng nước mắt, đây đã là hy vọng cuối cùng của Tam giới rồi.

“Ha ha... Lần trước cứu vớt thế giới là tình cờ, bởi vì ta muốn khiêu chiến với Tà thần Cthulhu. Nhưng hiện tại, những đồ vật kia không hề mang đến cho ta tính khiêu chiến... Đối với ta mà nói thì thật nhàm chán.”

Nàng cười một tiếng, cảm thấy rất không thú vị, thà dùng khoảng thời gian này đi nghiên cứu thêm một số thứ.

Bỗng nhiên nàng cúi đầu, nhìn về phía những vị Thiên Đế đang quỳ sát trên mặt đất, đầy nhiệt huyết, tuổi trẻ, anh dũng...

Trong lúc hốt hoảng, nàng phảng phất nhớ tới Grantham năm đó gầm thét đối với mình, vị Luyện Kim Đại Đế nhiệt huyết cũng

ngu xuẩn, không để ý lợi ích cá nhân, chỉ vì bảo hộ người khác.

“Anh hùng ư? Thật là nhàm chán.”

Nàng xoay người rời đi, bỗng nhiên dừng lại một chút, đôi mắt vẫn còn rũ xuống,

“Được rồi.”

Nàng dừng bước chân.

Xung quanh, đôi mắt nhóm Thiên Đế lóe lên niềm khao khát,

“Tạ ơn Ma thần ra tay.”

“Các ngươi đừng có hiểu lầm, ta không phải là vì chuyện cười cứu vớt thế giới kia, việc đó quá ngu xuẩn, mà ta sợ Ermin trở về sẽ phát điên, ta không chịu được nàng miệng đầy nhân nghĩa đạo đức, có thể thuyết giáo ta suốt mấy tháng.”

Nàng lắc mình một cái, biến mất tại chỗ.

“Thú vị, thật sự là quá thú vị... Tam giới kịch biến, thiên địa đại kiếp đã tới.”

Medusa bước đi ở trên mặt đất, đột nhiên hơi biến sắc, cảm nhận được phân thân tiến đến yến hội bàn đào, nhẹ nhàng đưa tay kéo ra, tiến vào bên trong Minh giới.

Minh Giới, nơi trở về của những linh hồn người chết trong Tam Giới.

Minh Hà Cocytus, dòng sông màu xám đục ngầu, lao nhanh cuộn trào mãnh liệt, thông hướng đến bờ bên kia rất xa, hai bên là thổ nhưỡng đỏ tươi, khắc ghi đủ các ngôn ngữ thổ dân bên trong dị giới, ý vị: Tiếng khóc xa xăm, dòng sông đau thương.

Tất cả vô số oan hồn đều hỗn loạn, không ngừng kêu rên, thấy

được nỗi sợ hãi kinh khủng bên trong bầu trời.

Ánh mắt nàng nhìn về phía chỗ sâu trong Minh Hà. Bởi vì chúng sinh sợ hãi, không chỉ có tập trung vào trên người những con quái đản tấn công Thiên giới, cũng làm cho bọn họ liên tưởng tới những đại yêu ma trước kia,

Toàn bộ Minh Hà trấn áp hơn một ngàn tôn đại yêu ma cấp Thiên Đế. Bởi vì một lần nữa bị mọi người nhớ lại, sợ hãi, sôi trào, khiến cho bọn chúng không ngừng đánh thẳng vào phong ấn. Không chỉ là Minh Hà ở Ma giới, lúc này ngay cả ở Thục Sơn, Trấn Yêu Tháp cũng không ngừng bị xung kích.

“Đây chính là ý đồ tập kích của các ngươi sao? Đại hội Bàn đào tụ họp tất cả Thần Thánh, phần lớn cự đầu, bên ngoài không có người có thể chống cự các ngươi, nhân cơ hội để cho các ngươi mượn dùng nỗi sợ hãi của chúng sinh, xông phá phong ấn đi ra?”

Medusa nhếch miệng cười một tiếng,

“Đúng vậy, với ba ngàn tôn Thiên Đế, lúc này đã rất khó có ai chống cản nổi... Nhưng mà, ta...”

Ầm ầm!

Medusa hung hăng đè ép, oanh!

Toàn bộ Minh Hà chấn động long trời lở đất, toàn bộ sông ngòi đang điên cuồng trùng kích bị phong ấn lại, bên trong vô số đại yêu ma gầm rống cùng vô tận oán niệm, trong nháy mắt dừng lại, bị tươi sống rơi vào hôn mê.

Soạt!

Nàng đưa tay hóa một trảo giữa hư không, toàn bộ sông ngòi trực tiếp bị nhấc lên, tại trong tay nàng hóa thành một viên thủy cầu. Từ trên cánh tay, loàn da tróc ra một chút, hóa thành một cái

túi nước, nàng đưa viên thủy cầu sông ngòi chứa vào bên trong, treo ở trên người.

Sau đó, nàng chợt lách người, hình thể mênh mông khổng lồ như núi cao, vậy mà nhanh nhẹn đến mức khó có thể tưởng tượng, lập tức biến mất ở nguyên nơi, xuyên thẳng đến nhân gian.

Oanh!

Trên Thục Sơn, tại Trấn Yêu Tháp.

Vô số đệ tử Thục Sơn đang trở nên hoảng loạn.

“Không tốt! Thục Sơn Trấn Yêu Tháp sắp bị công phá!”

“Làm sao có thể? Những đại yêu ma bị trấn áp ở Thục Sơn, dưới sự nỗ lực dẫn đạo của chúng ta, thế nhân đã sớm quên đi tục danh và thân phận của bọn chúng rồi, không có nguồn sức mạnh phát ra, bọn chúng đều vô cùng yếu ớt, hiện tại làm sao có thể có sức mạnh?”

Có Thục Sơn trưởng lão cái trán toát ra dày đặc mồ hôi.

Đây chính là hơn một ngàn tôn yêu ma cấp bậc Thiên Đế!

Sự tồn tại của Thục Sơn chính là trấn áp bọn chúng. Trọn vẹn suốt sáu trăm năm, trải qua nhiều đời không ngừng cố gắng thu thập và trông giữ bọn chúng, mới có thành quả ngày hôm nay. Một khi chúng được thả ra, có thể tưởng tượng được sẽ gây nên tràng hạo kiếp kinh khủng bực nào!

Nếu bọn chúng xuất hiện trong mắt nhân loại tại thế, tạo nên nỗi sợ hãi trong phạm vi lớn, vậy thì lực lượng của bọn chúng sẽ một lần nữa triệt để khôi phục, bắt đầu một lần nữa tăng trưởng, thậm chí rất có thể xuất hiện số lượng lớn thành Thần.

“Chuyện này... Làm sao có thể chứ!”

Ở bên ngoài Trấn Yêu Tháp, một tên Thục Sơn trưởng lão gần như ngã oặt trên mặt đất, loại hậu quả này mang đến lực trùng kích không thể chịu đựng nổi,

“Ngoại giới căn bản không có khả năng biết rõ tên của bọn chúng, tục danh và năng lực là cấm kỵ. Đến cùng là kẻ nào truyền bá ra ngoài, để hiện tại đúng thời điểm chúng sinh sợ hãi, nhớ tới bọn chúng... Tất nhiên có người ở nhân gian dẫn đạo!”

Bỗng nhiên, có người nhớ tới một chuyện,

“Năm đó, Đại đệ tử Thục Sơn đã từng dẫn đến một cuộc đại loạn ở Trấn Yêu Tháp, có lẽ chính trận đại loạn kia là bị lợi dụng, lợi dụng cơ hội đánh cắp tin tức bên trong Trấn Yêu Tháp. Thân phận và năng lực của những đại yêu ma kia lại một lần nữa xuất hiện ở bên trong đám đông, và giờ đây âm thầm truyền bá nỗi sợ hãi của bọn chúng...”

Mọi người xung quanh hoàn toàn trầm mặc.

Rầm rầm rầm!!

Cả tòa Trấn Yêu Tháp cao lớn nguy nga, không ngừng lay động.

Trấn Yêu Tháp là chí bảo đầu tiên được chế tạo bởi Thiên Đạo cấp tám và Chư Thần, thậm chí được toàn bộ Thiên Đế cự đầu của thế giới thu thập tài liệu tốt nhất hình thành, lúc này cũng gần như không gánh được rồi.

“Nếu không muốn chết, cút!”

Một tiếng nói thanh thúy truyền tới.

Đám đệ tử Thục Sơn biến sắc, khởi nguyên Ma thần...

“Đi mau!”

Mọi người xung quanh đột nhiên nhận ra điều gì,

“Tôn tồn tại khủng bố bạo ngược kia giáng lâm rồi, hai mắt nhắm lại, đóng hết thính lực, khứu giác, phong bế ngũ giác!”

“Nếu không dù vô tình giết chết chúng ta, căn bản cũng không có biện pháp nói rõ lí lẽ.”

Đám đệ tử Thục Sơn hét lớn.

Ngay cả đám người ở nhân gian, đều biết rõ vị quái đản này vô cùng bá đạo.

Thời khắc này, Ma thần đã gần như là thể hoàn chỉnh của cảnh giới Thiên Đế, hơn mười hai vạn tôn Thiên Đế, dù là Thiên Đế chỉ lắng nghe giọng nói, nhìn thẳng khuôn mặt nàng, đều sẽ lập tức tử vong! Tà Thần không thể nhìn thẳng!

“Lên cho ta!”

Một giây sau, một tôn tồn tại mênh mông khủng bố giáng lâm toàn bộ đại địa, nàng dùng một tay nắm chặt Trấn Yêu Tháp, nhổ tận gốc, giống như nắm chặt một cây tiêu thương bằng đồng to lớn, sau đó biến mất tại chỗ.

“Tam Giới may mắn!”

“Khởi nguyên Ma thần cổ xưa vĩnh hằng của Minh giới, Medusa, cho dù Thiên Đế quái đản một loạt xông lên, cũng sẽ bị đánh giết trong chớp mắt!”

Đám người Thục Sơn vừa hoảng sợ, cũng đồng thời vui sướng vì sống sót sau tai nạn.

Medusa rút Thục Sơn Trấn Yêu Tháp ra, cắm vào đầu tóc, trở thành trâm cài tóc cổ đồng. Tiếp theo nàng một cái dậm chân, giết vào bên trong Thiên giới.

Toàn bộ Thiên giới khẽ chấn động, sắc mặt vô số mặt người hơi hơi biến hóa, nhìn tôn tồn tại mênh mông cổ xưa nhất giáng lâm.

Chương 646: Bí Mật Của Từng Người

Thiên giới vẫn trong tình trạng sôi sùng sục, đại thịnh thế đầu tiên của Tam Giới, đại hội bàn đào do Địa Mẫu nương nương tổ chức, buổi lễ thành tựu long trọng của những vị Thần lại nghênh đón tràng tai ương và hạo kiếp to lớn.

Tại giờ khắc này, nỗi sợ hãi lan truyền khắp toàn bộ thương sinh.

Trước mắt, mặc dù Bách Hiểu Sinh bị khống chế, thế nhưng năm vị Thiên Đế quái đản này càng ngày càng khó giải quyết.

Vô tận nỗi sợ hãi hội tụ ập đến, dường như cuồn cuộn không ngừng, khiến cho năm vị tồn tại này gần như có được thể lực vô tận, cộng thêm đặc tính bất tử, về cơ bản chỉ có đánh giết tại chỗ vài chục lần, đám người mới có thể hoàn toàn đánh tan ngọn núi cao, được hội tụ bởi lượng lớn nỗi sợ hãi này.

Ở Mộng thế giới.

Từng người từng người tồn tại bị đột kích bí mật, mất cảnh giác và bị dẫn vào trong giấc mộng đẹp.

“Bọn họ muốn đột phá đi ra, sợ rằng chỉ cần ngắn ngủi hơn ba mươi giây, còn lại ba mươi giây chắc hẳn là có thể tìm ra sơ hở, sau đó liên thủ đánh giết ta.”

Mỹ Mộng Thần rất bình tĩnh, vốn dĩ đến đây là ôm quyết tâm phải chết, nên ngược lại rất tự nhiên.

Nếu như trong vòng một phút, nỗi sợ hãi không có lan truyền

ở bên ngoài, nó chắc chắn phải chết không nghi ngờ.

Soạt!

Bỗng nhiên nó cảm giác được nguồn năng lượng to lớn bên trong tối tăm, xa xa không ngừng vọt tới, lập tức lộ ra mỉm cười,

“Hiện tại, những năng lượng này có thể để cho ta không ngừng bổ sung thể lực, có thể chống đỡ thêm bảy phút mới bị giết.”

Vây khốn bảy phút đã là con số rất kinh khủng rồi.

Đây cũng bởi vì đặc tính riêng biệt của nó, có thể che giấu và chế tạo mộng cảnh vây khốn, chứ không phải chính diện chém giết.

Bách Hiểu Sinh là người đầu tiên biến nó thành một vị Thần, không chỉ vì nó có nhiều đặc tính bí mật để trở thành Thần, mà vì nó có thể kiềm chế và lên kế hoạch mấu chốt cho hành động khủng bố này.

“Nhưng rốt cục, Bách Hiểu Sinh cũng không phải là bách sự thông. Trải qua những năm này, hắn không ngừng giao lưu với mọi người, trao đổi đồng giá trị, rất tri thức uyên bác, xem như thủ lĩnh của quái đản chúng ta... Nhưng mà, những vị Thần này che giấu quá sâu, thật sự đáng sợ.”

Ánh mắt nó nhìn về phía trước mắt,

“Hiện tại, cho dù chỉ là trong nháy mắt, nhưng dựa vào thuộc tính của ta, vẫn có thể nhìn thấy giấc mộng đẹp ẩn sâu trong nội tâm của những vị Thánh Nhân mạnh nhất ở bên trong Tam Giới.”

Nó nhìn qua giấc mộng của Elmin.

Là một cung điện to lớn và lộng lẫy, bầu trời ngập tràn pháo

hoa, vô số những vị Vu sư đi qua đi lại, đang cử hành một cuộc hôn lễ thế kỷ vô cùng long trọng, một Slime đại đế kết hôn với bảy cô gái xinh đẹp mặc váy cưới trắng tinh, mà Elmin đang đứng chúc phúc ở bên cạnh.

"Đây là khoảng thời gian tốt đẹp nhất trong lòng sao?"

Quả nhiên giống như bên trong truyền thuyết, vị Minh Thổ đại đế này thiện lương, chính trực, khao khát trải qua những điều tốt đẹp, gánh vác trách nhiệm nặng nề của lão sư mà tiến lên. Mắt Mỹ Mộng Thần sáng lên, nhìn tiếp về phía Tiên Huyết Đế ở bên cạnh.

Vị này từng là Quân chủ đại đế cổ xưa nhất và cường thế nhất thời đại Ma Dược.

Lúc này, hắn đang ở bên trong vườn hoa với Medusa. Khắp vườn muôn vàn đóa hoa nở rộ, hắn nói rằng hoa không phải màu sắc này, kết quả là bị bạo đánh. Tuy bản thân bị đánh bại, nhưng trong mộng cảnh của mình, Tiên Huyết Đế lại bắt đầu chuyển bại thành thắng, đánh bại Medusa, sau đó chinh phục nàng và cưới tôn khởi nguyên Ma thần này làm vợ, bước lên cung điện, đặt chân vào tầng thứ cao nhất của thế giới và trở thành vị Ma Thần nam tính mạnh nhất.

Mỹ Mộng Thần kinh ngạc tại chỗ!

"Tiên Huyết Đế có vẻ bề ngoài lãnh khốc sát phạt, không ngờ sau lưng lại ưa thích loại Ma thần biến thái này?"

Nếu như truyền việc này ra ngoài, e rằng toàn bộ thế giới đều sẽ gây nên sóng gió to lớn, quả thật khó tin.

Dù sao, đa số tất cả nam nhân sẽ lựa chọn Ermin, mọi người bình thường đều ưu thích vị Minh Thổ đại đế ôn nhu, hiền lành hơn.

"Đây là bí mật nằm trong tầng sâu nhất của trí nhớ. Có lẽ nắm

được nhược điểm của vị Thần mới tấn cấp này, nếu công bố ra ngoài, hắn sẽ ngay lập tức không còn mặt mũi làm người, tuyệt vọng, phẫn nộ, kích động, căm hận chúng ta... Cung cấp một nguồn năng lượng khổng lồ cho chúng ta."

Một vị Thần hóa thành suối nguồn hương hỏa, cung cấp hương hỏa mặt trái cho bọn họ, bất cứ lúc nào cũng đều đang oán hận bọn họ, muốn tìm bọn họ báo thù, đây tuyệt đối là nguồn năng lượng to lớn không ngừng phát ra cuồn cuộn!

"Lần này đã kiếm được một chút thông tin bí mật, tình báo tức là lực lượng... Cũng vì lẽ đó mà Bách Hiểu Sinh có thể dẫn dắt những kẻ yếu ớt như chúng ta, chấm dứt tình thế yếu kém để sáng tạo kỳ tích. Hiện tại, chúng ta còn có thể đùa giỡn cả Tam giới, chính bởi vì hắn thông minh, biết được quá nhiều tin tình báo."

Nó lại lập tức nhìn về người tiếp theo, là Đạo Trường Sinh.

Nó thấy được một mảnh kí ức ở chỗ sâu nhất, cuộc chiến đấu với Đế Kỳ, đó là một tôn tồn tại khủng bố đến cực hạn, học tập bất cứ tri thức và công pháp nào của địch nhân. Cho dù là Mỹ Mộng Thần ở trong mộng cũng vạn phần khiếp sợ, dạng tồn tại này thật là đáng sợ, một vị Thánh Nhân có thiên bẩm về tri thức.

"Đây chính là thần thoại của Tây Kỷ Nguyên sao? Một trận chiến truyền kỳ hình thành Thiên đạo sao?"

Nó không khỏi hô hấp dồn dập, giống như đang chứng kiến từng dấu ấn lịch sử cổ đại.

Cuối cùng, trận chiến đấu diễn ra rất khốc liệt.

Vì để tránh cho thiên không sụp đổ, thế giới trở về hỗn độn, Đạo Trường Sinh đội trời đạp đất chống đỡ. Trong khoảnh khắc mơ mơ hồ hồ, một tôn Thánh Nhân tiều phu khai thiên ích địa lộ ra khí tức khủng bố, chậm rãi đi tới...

“Đó là cái gì?”

Một lần này, Mỹ Mộng Thần hơi hơi giật mình, cẩn thận nhìn chằm chằm vào cảnh tượng giấc mộng, đây là hình ảnh chưa từng ghi lại trên lịch sử.

Chuyện này dường như có một bí mật đáng sợ, nhưng đáng tiếc là không có nói mấy câu với vị Thánh Nhân tiều phu kia, trí nhớ của Đạo Trường Sinh đến chỗ này đã gãy mất, và rơi sâu vào hôn mê.

“Là cấp chín?”

“Vị Thánh Nhân tiều phu thần bí kia sử dụng một đạo pháp kỳ dị, dùng Kiến Mộc để tu bổ bầu trời, có thể là một tồn tại cấp chín?”

Nó nhíu lông mày, bỗng nhiên cảm thấy nước ở thế giới này rất sâu. Đó là tồn tại vĩ đại bên trên Thần linh cấp tám, là tồn tại bá chủ mấy cái kỷ nguyên, động một tí là có mấy chục ngàn, mấy chục vạn năm thọ nguyên, đã từng giáng lâm qua Tam giới.

Mà lịch sử của Tam giới có hơn bốn nghìn năm mà thôi, chỉ là một cái chợp mắt và mở mắt của vị tồn tại kia.

“Tình báo thật sự là có thu hoạch to lớn.”

Kế hoạch của Bách Hiểu Sinh mỗi một bước đều rất chi tiết, trước mắt chỉ mới nhìn mộng cảnh ở sâu trong lòng mấy tôn tồn tại, mà đã đạt được lợi ích lớn hơn so với trong tưởng tượng, khiến nó càng thêm mong đợi.

Tiếp theo, nó nhìn về phía phân thân vị Thần mang tên Medusa, lại thấy được một khung cảnh khác.

Bên trong mộng cảnh này, một vị nữ yêu có thân rắn cao lớn mênh mông, đứng ở bên trên mặt đất, mặt khác một tôn tồn tại chí

cao vĩ đại và thần bí bỗng nhiên giáng lâm mảnh thế giới này, toàn thân quấn quanh những luồng khí Hỗn Độn như mây sương mù, vừa mới xuất hiện lập tức bạo phát thiên địa dị trạng.

Chương 647: Khởi Nguyên Của Vạn Vật

Xoạt!!

Thời gian điều chỉnh tốc độ dòng chảy một cách thụ động.

Trong toàn bộ thế giới Vu sư, mọi thứ đều nhanh chóng biến hóa, hoa cỏ, cây cối, bầu trời, đám mây, mặt trời, gió nổi mây phun, có loại cảm giác rực rỡ và tươi đẹp quỷ dị làm cho người khác rung động... Loại cảm giác áp bách kia ảnh hưởng đến thiên địa đại đạo và thời gian pháp tắc.

Vẻ mặt Mỹ Mộng Thần trong nháy mắt ngưng kết, trong lòng trở nên căng thẳng.

Đây là tồn tại cấm kỵ nào chứ?

Cấp chín?

Không! Có lẽ là bên trên cấp chín? Đó là cấp độ gì, cấp mười?

Tuy nhiên, hiện tại có thể suy đoán một chút uy năng của cấp chín, còn thập giai là cảnh giới khủng bố như thế nào?

Tối thượng?

Dù sao, cấp chín là bá chủ kỷ nguyên, đều nắm chắc có mấy vạn, mấy chục vạn năm tuổi thọ. Hình thức tồn tại và tuổi thọ của sinh mệnh thập giai, tất cả đều không cách nào suy đoán, có lẽ đó là pháp tắc trừu tượng của sinh mệnh? Có mặt ở khắp mọi nơi, sống trong mỗi một cái thời không?

Không có ai biết rõ.

Giống như là con kiến, không thể nào hiểu được thế giới loài người vậy.

Nhưng tồn tại thập giai chỉ là giáng lâm thôi, vậy mà khí tràng đã có thể ảnh hưởng thụ động đến tốc độ thời gian trôi qua của toàn bộ thế giới? Bầu trời, đám mây, cây cối,... Còn có thể xoay cong thời gian và không gian một cách thụ động?

Luôn cảm thấy rất không có khả năng.

“Hay là bên trên cấp mười?”

Sắc mặt nó trở nên ngưng trọng.

Đây là một thông tin rất kinh hoàng.

Cuối cùng, người khổng lồ thần bí mênh mông vạn trượng trong hình kia thôi diễn vạn vật cho Medusa, thời gian toàn thế giới trôi nhanh như bay, một đóa hoa tươi từ không tới có xuất hiện, cài lên trên đỉnh đầu của Medusa.

“Thần Sáng Thế...”

Giây phút hắn rời đi, Medusa nhìn theo bóng lưng nỉ non, dường như đây là hình ảnh được nàng ẩn giấu sâu trong nội tâm. Sau mấy ngàn năm trôi qua, hình ảnh này đã vô cùng thâm căn cố đế, hình thành một loại chấp niệm cực đoan.

“Thần! Sáng! Thế!”

Mà ba chữ này vừa rơi xuống, Mỹ Mộng Thần hoàn toàn ngây dại, mồ hôi lạnh ứa ra.

Tiếp theo, Medusa đã có một giấc mơ ngọt ngào, hai người cùng nhau nghiêm túc nghiên cứu và thảo luận ở trên bàn đọc sách, cảnh tượng mười phần duy mỹ và yên bình...

Xoạt xoạt.

Hình ảnh biến mất.

“Vị tồn tại này khát vọng vươn tới chí cao, không ngừng cầu đạo, có lẽ đây mới là nguyên nhân căn bản... Lại biết rõ bí mật của một vị tồn tại, những giấc mơ ngọt ngào luôn luôn tiết lộ khát vọng chân thực ở sâu trong nội tâm con người, nhưng mà vị tồn tại này...”

Mỹ Mộng Thần toàn thân run rẩy, trong đầu óc tâm thần rung động, cố gắng hít thở sâu một hơi.

Khởi nguyên Ma thần nóng lòng cầu đạo, đây là sự tình mà mọi người đều biết, nhưng đây là một hình ảnh rất khó tin, Thần Sáng Thế? Hai chữ ‘Sáng Thế’ này cũng quá mức khủng bố kinh người rồi, Thần linh sáng tạo thế giới? Nên biết rằng, thành phần tạo nên một cái thế giới là sinh mệnh, thời gian, không gian, vĩ độ, vật chất, linh hồn... Mọi thứ mọi thứ! Mà đây là tồn tại chí cao và cổ xưa nhất đã sáng tạo ra thế giới?

“Nếu thật sự là vị Thần tối thượng sáng tạo ra thế giới, và thật sự tồn tại ở nơi này, như vậy sẽ mang đến chấn động vô cùng lớn... Khởi nguyên Ma thần là tồn tại cổ xưa nhất ở trong Tam giới, vậy mà đã từng thấy qua đại khủng bố không thể tưởng tượng nổi!”

Nó cố gắng bắt đầu tỉnh táo phân tích, trong nháy mắt liền nghĩ tới cái truyền thuyết nào đó, Đạo Quân thời đại cổ xưa cũng phụng mệnh một tồn tại không biết tên, giáng lâm giới này để khai thiên ích địa...

Đó là mấy ngàn năm quá khứ, kỷ nguyên thần thoại Tây Kỷ Nguyên trước Đông Kỷ Nguyên.

Ở thời kỳ Thái cổ Tây kỷ nguyên, người cổ đại và các vị Thần

cùng sinh sống tồn tại, có tiên thiên Cổ thần sinh cùng thiên địa, mà trước thời kỳ Tây kỷ nguyên, vẫn có ghi chép:

【 Hồng Mông hắc ám, thiên địa hỗn độn như trứng gà, Dương thần sinh ra từ trong trứng, trải qua bảy kiếp hỗn nguyên, phụng mệnh hàng lâm thế giới này khai thiên ích địa, thét vang một tiếng chia cắt thiên địa, thiêu đốt bầu trời, thiêu đốt đại địa, mặt trời cao một trượng, đất trời dày một trượng, vì vậy thế giới được mở ra.】

Một loại sợ hãi mờ mịt và không rõ, bắt đầu quanh quẩn trong lòng.

Đứng được vị trí càng cao, nỗi sợ hãi trong lòng càng lớn.

Nó bình phục nội tâm, sau đó lại thấy được trí nhớ của một tồn tại tiếp theo, là Địa Mẫu Thanh Đằng. Kết quả là trong nháy mắt, nó thấy được một cái mộng cảnh càng làm nó thêm hoảng sợ vạn phần!!

Rầm rầm!

Một làn gió nhẹ thoảng qua.

Đây là một mảnh sân nhỏ nơi thôn quê dưới khung trời cao mây nhạt, gió thoảng mây trắng, cỏ cây, hoa lá, sân nhỏ, chiếc ghế cũ kỹ trước cửa, dường như chỉ là một khu nhà nhỏ đơn giản nhất, so với thôn quê bình thường còn bình thường hơn.

Đây là giấc mộng đẹp của Địa Mẫu nương nương.

Sân nhỏ bình thường?

Chẳng bao lâu, nó phát hiện ra dưới phần bình thường này, lại ẩn chứa một hình ảnh khủng bố.

“Đây là!?”

Mỹ Mộng Thần sợ hãi nhìn thấy nguồn gốc lúc ban đầu của sinh mệnh.

Vô tận sinh linh không ngừng chuyển dời, trải qua thương hải tang điền ở nơi này, vô cùng nhanh chóng, không ngừng tiến hóa và diệt tuyệt!

Từng hạt đơn tế bào rất nhỏ trong biển mà nó chưa bao giờ thấy qua, chúng dường như là hình thái sinh mệnh nguyên thủy nhất, có khả năng vô hạn, không ngừng tăng lên và hạ xuống giá trị ở phía trước sân nhỏ.

Bọn chúng thay đổi từ đơn tế bào lúc ban đầu hóa thành đa tế bào, rong biển, trùng giáp xác... Từ sinh vật biển, ướt sũng bò lên mặt đất, giãy dụa, chịu đựng qua bao cực khổ của hành trình tiến hóa sinh mệnh, bắt đầu mọc ra da lông, hóa thành động vật biết chạy, mọc ra vảy giáp, phi điểu, trùng cá, vô số các loài động vật.

Trong khu sân nhỏ này, cuốn sử thi sinh mệnh giống như phim chiếu rạp không ngừng vận động, không ngừng diễn hóa, lại ngưng tụ thành hàng trăm triệu năm thời gian tuế nguyệt mênh mông, dài dằng dặc! Hình thành một khung cảnh thần thoại đẹp nhất và tráng lệ nhất trong cuộc đời!

Nó yên lặng cảm nhận, không thể tưởng tượng nổi chiêm ngưỡng tất cả mọi thứ.

“Đây là... Khởi đầu của thế giới nguyên thủy... Nơi khởi nguyên của vạn vật... Quê hương của sinh mệnh vĩnh hằng!!”

Ở đây, ngay cả một tôn tồn tại cổ xưa cấp chín, hay sinh mệnh vĩ đại sống vài vạn năm kỷ nguyên, đều rất khó gánh chịu được khoảng thời gian khủng bố như thế?

Bọn họ chẳng mấy chốc sẽ chết già, thọ nguyên đi về điểm cuối cùng.

Thời gian có thể xóa bỏ tất cả mọi thứ trên thế gian, có lẽ, nơi này mới thật sự là vĩnh hằng.

“Nhưng đây rốt cuộc là...!??”

Trong chớp nhoáng này, nó dường như không cách nào hình dung nội tâm của mình, vậy mà mộng cảnh này chỉ thẳng vào chân tướng nguồn gốc thế giới?! Sợ hãi, gấp gáp, bất an, e ngại, vô số suy nghĩ phức tạp chống chất ở trong lòng.

“Nguồn gốc của sự sống là cái gì?”

Nó như là tự hỏi nội tâm mình.

Mỹ Mộng Thần có tâm tình phức tạp, trở nên cảm khái xen lẫn cùng khủng hoảng.

Lúc này, bất chợt nhớ lại những năm tháng gần như xa không thể chạm từ mấy trăm năm trước, đã từng nhìn trộm qua những giấc mộng đẹp của những kẻ đầy mộng tưởng, bởi vì nó luôn luôn đứng ở chỗ sâu nhất của tâm linh, thăm dò nội tâm và mộng tưởng của tất cả mọi người.

Những vị Đại Nho của vương triều Đại Chu luận đạo ở trên núi, không ngừng cả ngày lẫn đêm, kéo dài suốt ba năm, cuối cùng hộc máu mà ngừng lại...

Chương 648: Đáng Sợ

Trong viện khoa học Luyện kim của Ma giới, nhóm những nhà đại sư Luyện kim cũng cùng nhau thảo luận, tranh chấp tranh luận kịch liệt, thậm chí vung tay đấu đá, nhưng cuối cùng cũng không đạt được kết quả...

Nhưng lúc này, có lẽ nó biết được chân tướng đáng sợ, nó biết được sự thật mà toàn bộ Tam giới, một vị Thần cấp tám, cấp chín... Thậm chí ngay cả tồn tại cấp mười không biết kia, đều chưa hẳn biết rõ!

Một giấc mơ của vô số người!!

Một bí ẩn cuối cùng của sinh mệnh!!!

Sự thật này dĩ nhiên đã xuất hiện ở trước mắt, trong cái sân nhỏ thần bí này rõ ràng kéo ra màn che của nó...

Bản thân Mỹ Mộng Thần là do những giấc mơ đẹp tạo thành, tự nhiên nó cũng là sinh vật đặc biệt được hội tụ bởi mộng tưởng của rất nhiều người. Chân tướng của giấc mộng này để lộ ra ở trước mắt, để nó gần như không cách nào khống chế bản thân.

“Thanh Đằng Địa Mẫu nương nương không hổ là một trong số những tồn tại cổ xưa nhất... Mặc dù chưa trở thành một vị Thần linh, nhưng bên trong tâm trí ẩn chứa bí mật to lớn mà những tồn tại như Elmin, Medusa đều chưa hẳn biết được! Quá đáng sợ! Nàng biết được sự khởi đầu của căn nguyên thế giới!”

Mỹ Mộng Thần có tính cách vững vàng, dù sao nó cũng từng thấy qua quá nhiều mỹ mộng không thể tưởng tượng nổi, nhưng lúc này vẫn không khỏi có chút thất thần,

“Nếu như, những Thánh Nhân cổ xưa của Tam giới biết được kí ức của Thanh Đằng Địa Mẫu, chỉ sợ cũng sẽ bị dọa đến sụp đổ?”

Nó tiếp tục quan sát mộng tưởng của những cuộc đời lớn này.

Ở trong số những sinh linh đã tiến hóa này, còn thấy được một nỗi sợ hãi càng thêm kinh khủng hơn cả.

Lôi Đế, Trảm Thần đao, thậm chí nguồn gốc của nền văn minh Vu sư —— Evil Eye, và nhân loại của thế giới Hoang Cổ, đều sinh ra từ nơi này, không ngừng tiến hóa... Ngay cả một số bóng dáng quen thuộc. Ở bên trong đó, vậy mà nó còn chứng kiến bản thể của Thanh Đằng Địa Mẫu, cũng đang trong quá trình tiến hóa!

Nó bỗng nhiên rùng mình một cái,

“Giấc mộng này hóa ra là giấc mộng khởi nguyên của Thanh Đằng Địa Mẫu!”

Dưới sự trùng kích không ngừng, nó từng bước triệt để tìm hiểu ra chân tướng, hoàn toàn ngạc nhiên biến sắc, liên tiếp lùi lại mấy bước, hung hăng đụng vào biên giới mộng cảnh, mới ngừng bước chân lại,

“Trước khi giáng lâm thế giới này, do một số tình huống ngoài ý muốn mà Địa Mẫu nương nương còn có một số kí ức rời rạc khi sinh ra, nhớ kỹ bản thân ra đời từ một cái sân nhỏ vĩ độ thần bí, nhìn thấy Thần Sáng Thế...”

Đó là một cái sân nhỏ vĩ độ bên trong kẽ hở giữa thời gian và thời gian, có pháp tắc sinh mệnh của chư thiên vạn giới được cụ thể hóa như những vật dẫn. Khoảng sân nhỏ nông thôn tưởng chừng đơn giản mộc mạc, thực ra mỗi một viên ngói, viên gạch đều là do pháp tắc chí cao tạo thành?

Nền văn minh Vu sư quật khởi, các loại sinh linh siêu phàm đều ra đời từ trong này?

Mỹ Mộng Thần mau chóng nhìn thấy mộng cảnh của Thanh Đằng Địa Mẫu, tiếp theo phát sinh một cảnh tượng càng thêm đáng sợ!

Ở trong sân nhỏ này, nó nhìn thấy một tôn tồn tại mênh mông thần bí, toàn thân được bao phủ bởi ánh hào quang chói lọi. Hắn bước ra khỏi phòng, ngồi trên chiếc ghế ở trong sân nhỏ, thờ ơ như cuộc sống thôn quê thực sự, cầm lấy một chén hỏa diễm hồng trà đặc biệt, yên tĩnh quan sát những sinh linh truyền kỳ Lôi đế, Evil Eye tiến hóa.

Mỗi một cử động toàn thân của Thần dường như làm đao động vận mệnh của chư thiên thế giới, sáng tạo ngàn vạn sinh mệnh, thậm chí vô tận chư thiên thế giới. Đó chỉ là một cái sa bàn trò chơi trong tay Thần, chí cao, vĩ đại, duy nhất, tồn tại cụ thể hóa về khái niệm hỗn độn trong đa nguyên vũ trụ!

Đây là bản tồn của Thần Sáng Thế.

Mỹ Mộng Thần triệt để hô hấp dồn dập, đôi mắt tỏa sáng rực rỡ.

“Thần sống ở bên trong quê hương của sinh mệnh vĩnh hằng, những gì vừa mới nhìn thấy ở trong mộng của Khởi nguyên Ma thần, chẳng qua là một hình chiếc nhỏ bé trong số vô vàn phân thân giáng lâm chư thiên vạn giới...”

Đây chính là thế giới tối thượng!

Quá đẹp!

Thế giới này quá không thể tưởng tượng nổi!

Mỹ Mộng Thần gào thét, trong mắt tràn đầy nhiệt huyết, nghĩ muốn nhìn xuyên thấu qua lớp khí lưu Hỗn độn mông lung kia, nhìn càng thêm cẩn thận một chút. Nó chung quy cũng là sinh vật được tụ hợp bởi mộng tưởng, mang theo mơ ước của chúng sinh.

“Ta muốn nhìn thấy Thần!”

“Mộng tưởng!! Mộng tưởng đang ở trước mắt!!!”

Nó gầm nhẹ, kiên cường phấn đấu đến mức quên đi chính mình, chúng sinh hội tụ thành mộng tưởng, hội tụ thành nó,

“Ta muốn nhìn thấy chân lý chí cao của thế giới!!”

Phốc!!

Đầu óc đột nhiên đau nhức kịch liệt!!

Một ánh mắt mênh mông, lạnh lùng đáng sợ chậm rãi giáng lâm, dường như vô tình nhìn chăm chú vào nó.

Oanh!! Vẻn vẹn chỉ là một ánh mắt, giống như muôn vàn sóng âm từ đại lữ hồng chung vang vọng, trùng kích khiến cho thần thức nó trong nháy mắt rạn nứt, phảng phất tấm gương xuất hiện dày đặc hoa văn mảnh vỡ và ngay lập tức bắt đầu sụp đổ...

“Không tốt!”

“Mộng cảnh sắp sụp đổ!!!”

Nó mãnh liệt rống lớn, tràn đầy bi thương và tuyệt vọng,

“Quả nhiên, Thần... Không thể nhìn thẳng!”

Bản thân Mỹ Mộng Thần không có thân thể, không có hồn phách thực thể sương trắng, không phân biệt nam nữ, lại giống như một tờ giấy trắng nhàu nát, vặn vẹo, đè nén, giống như là rác rưởi ở khắp nơi có thể thấy được, giống như là bị kỹ thuật nén ép... Nhanh chóng bị nghiền nát!

“Thì ra là thế, phân thân giáng lâm ở vạn giới, tự nhiên là có thể trực tiếp nhìn thẳng, dù sao cuối cùng chỉ là phân thân, tự nhiên lộ ra ở trước mắt chúng sinh... Nhưng mà đối với thân thể

bổn nguyên chân chính, cho dù là ở trong mộng cảnh người khác, nếu nhìn trộm hay dùng những thủ đoạn gián tiếp để mưu toan ngược dòng tìm hiểu, mạo phạm vị tồn tại Sáng Thế không biết kia, đều sẽ bị bên trong tối tăm cảm giác được, cưỡng ép gạt bỏ!"

Lập kế hoạch kín đáo để tấn công Tam giới, nó đã khổ tâm xây dựng từng tràng mộng cảnh vây khốn chúng thần, giờ đây bắt đầu sụp đổ, bản thân cũng dần dần bị hủy diệt!

"Không được! Cần phải thoát ra!"

Tử vong cũng không đáng sợ.

Nó vốn là có giác ngộ phải chết, căn bản không có ý định còn sống rời khỏi đại hội Bàn Đào.

Được xem như một tồn tại cấm kỵ, vị Thần yêu ma có được vị cách khủng bố nhất niệm vĩnh hằng, cho dù bị đánh giết xóa bỏ, hủy diệt phá thành mảnh nhỏ, chỉ cần dấu vết tồn tại của bọn chúng còn bị thế gian nhớ kỹ.

Thế nhân sợ hãi bọn chúng, ngâm tụng tên thật, là có thể hồi sinh từ trong mộ địa thời không cổ xưa!

Đối với những tồn tại bọn chúng mà nói, bị thế nhân quên mất mới chính là tử vong.

Bọn chúng đã sớm xuất hiện ở thế giới phương Tây, có được một cái xưng hô tương tự Tà thần Cthulhu năm đó,

Kẻ cai trị cổ xưa!

Thành phần vật chất tư duy không xác định vượt xa người phàm, bất tử bất diệt.

"Hiện tại ta sắp chết rồi, nhưng mà nghe đạo xong, buổi chiều chết cũng được..."

Rõ ràng biết rõ có thể ẩn chứa nguy hiểm, nhưng nó vẫn thử đi nhìn xem, không để ý đại cục của kế hoạch này, bởi vì nó cũng giống như Bách Hiểu Sinh, không thể khống bản thân, mang theo lý niệm và mộng tưởng của quá nhiều người. Nó là quái đản, quy tắc hành động của nó do chúng sinh giao cho.

Chương 649: Thời Gian Nhuyễn Trùng

Hơn nữa, nó cũng không phải thật sự chết đi.

Ngay cả khi sinh mệnh và tử vong thực sự được mở ra, những người cầu đạo đã từng cuồng nhiệt thảo luận, những người đau khổ truy cầu chân lý như Medusa, nếu thấy cảnh ấy, bọn họ cũng sẽ tình nguyện thiêu thân lao đầu vào lửa?

Được tiếp xúc với chân lý chí cao, trong nháy mắt đó có chết đi không sao cả!

“Ý định của ta là muốn bao vây những tồn tại đỉnh phong này trong bảy phút, cũng nhân cơ hội quan sát ước mơ sâu kín nhất của những tồn tại lớn, hiện tại không chỉ có vây khốn được ba phút, còn mới nhìn trộm được một nửa. Những tồn tại tiếp theo như Liễu Ôn Kiếm, Hồ Nhân Nông, Hermes, đều chưa có nhìn trộm, đồng thời mộng cảnh này vừa mới bắt đầu, xem như một giấc mộng, bản thân Địa Mẫu nương nương còn chưa có xuất hiện...”

Nó hít sâu và cả người thật thoải mái, lại bỗng nhiên cảm thấy kinh hãi tột độ, một nỗi sợ hãi băng lãnh thấm vào linh hồn. Thân thể đang trong quá trình bị phá thành từng mảnh nhỏ, mọi thứ về nó đang bị xóa bỏ, bắt đầu cảm giác được đây không phải là tử vong theo ý nghĩa truyền thống...

“Làm sao ngay cả trí nhớ của ta cũng...”

Một loại ý nghĩ đáng sợ trào ra từ bên trong nội tâm.

Ta sẽ chết!

Nó cảm giác tử vong lần này, bản thân sẽ hoàn toàn chết đi.

“Không ai có thể giết chết ta, ngay cả tồn tại cấp chín chưa từng gặp qua kia cũng không có khả năng, trừ khi xóa bỏ toàn bộ chúng sinh ở phía sau lưng ta, đó mới là căn nguyên của chúng ta! Nhưng mà trước mắt... Bất kỳ kẻ nào nhìn trộm đến Thần Sáng Thế, vô luận bất kỳ hình thái sinh mệnh, không nhìn pháp tắc, đều sẽ bị cưỡng ép gạt bỏ chết đi?”

Đầu óc nó đã thành một mảnh trống rỗng.

Phốc!

Nhìn qua thân thể vỡ nát hoàn toàn...

Đây là cái giá kinh khủng còn thê thảm hơn so với tưởng tượng!!

Đúng thời điểm này, từ trong quá trình vỡ nát, nó bất chợt nhìn thấy cảnh tượng chính của giấc mộng ở bên trong sân nhỏ trước mắt.

Trong một ngôi nhà thôn quê bình thường, bỗng nhiên xuất hiện một cô gái xinh đẹp bước đi ra, Thanh Đằng Địa Mẫu nương nương ăn mặc giống như một người vợ, giản dị và thanh thuần.

Trong lúc hoàn toàn tan thành mảnh nhỏ, nó nghe được một câu nói cuối cùng trong cuộc đời, đó là giọng nói của Địa Mẫu nương nương.

Nhìn thấy Địa Mẫu nương nương cũng triệt để bắt đầu giấc mộng của chính mình, nàng đi ra cửa phòng, nhìn qua vị tồn tại ngồi ở trên ghế kia, đưa qua một trái cây màu đỏ, cũng ôn nhu ngại ngùng nói:

“Anh yêu, trái táo rửa sạch rồi.”

...

Ở một bên khác.

Ầm ầm!

Bầu trời hóa thành một mảnh màu máu, từng tôn tồn tại cổ xưa chém giết thảm liệt, chấn động khủng bố lan rộng từng vòng từng vòng, đại hội bàn đào đã thấm đầy máu.

Bỗng nhiên, gió mây biến sắc.

Ma thần Khởi Nguyên đội trời đạp đất giáng lâm, toàn bộ Thiên giới đều cảm thụ được một loại đại khủng bố nào đó, đây là cảm giác sợ hãi chưa từng có, từ trên trời giáng xuống.

Đạp!

Đây là một tôn mỹ nhân quyến rũ khổng lồ, từng chiếc tóc rắn như xúc tu màu đen mềm mại bay múa đầy trời, một chiếc đuôi rắn to lớn đầy vảy vung vẩy qua lại, giữa eo treo móc một cái túi gấm, bên trong có vô tận yêu ma quỷ quái kêu rên, trên đầu tóc cài một chiếc trâm Trấn Yêu Tháp màu đồng thau.

Oanh!

Một cánh tay trắng nõn mênh mông nghiền ép xuống.

“Chết đi cho ta!”

Medusa tự mình ra tay.

Nàng đánh một chưởng ép thẳng năm kẻ đang chém giết cùng mọi người, vô cùng tàn nhẫn trực tiếp, chẳng hề nói một câu.

Lâm Hồng Phượng nhìn qua bầu trời, lớn tiếng nói với Bách

Hiểu Sinh đang bị khống chế:

“Ma thần Khởi Nguyên, mặc dù một phần thân thể bị trói buộc cùng với chúng Thần, nhưng bản thể của tôn tồn tại này vẫn ở bên ngoài, không hề bị các ngươi kiềm chế, các ngươi nhất định phải thua!”

“Thật sao?”

Bách Hiểu Sinh trở nên trầm mặc, chấn động ngửa đầu, nhìn qua tôn Tà thần khủng bố này.

Hoàn toàn chính xác, lúc này Medusa đã là cảnh giới Thiên Đế đại viên mãn!

Hiện tại, nàng mới xem như đưa cảnh giới Thiên đế cấp bảy đi đến đầu cuối cùng, tổ chức hơn mười hai vạn chín nghìn tôn cấp bảy Thiên Đế, ở cái cảnh giới này lại không có khả năng tăng lên.

Một tôn Thiên Đế này thậm chí sở hữu hai vị Thần tế bào kia, rất có thể sinh ra sự thay đổi về chất, đã có thể bắt đầu địch nổi một vị Thần linh phổ thông!

Theo một loại ý nghĩa nào đó, chính là chiến đấu vượt cấp!

Đương nhiên... Loại chiến đấu vượt cấp này vô cùng đặc thù và gian nan, mới có thể đạt tới loại trình độ này, hơn nữa còn là ở thế yếu.

Mà hiện tại, Medusa đã thu lại uy áp toàn thân không thể diễn tả.

Nếu không tất cả cự đầu Thiên giới ở đây, Hoàng đế Đại Chu, chưởng môn Thục Sơn, Thần tín ngưỡng của các giáo hội lớn, Chiến Thần, Thần Cơ Giới, nhìn vào ánh mắt đó, lập tức sẽ trở nên điên cuồng, hoàn toàn chết đi.

“Trên thế giới, sinh mệnh vĩnh hằng vĩ đại cổ xưa nhất...”

Bách Hiểu Sinh ngửa đầu nhìn lại, yên lặng nuốt xuống một ngụm nước bọt,

“Mười hai vạn chín ngàn tôn Thiên Đế là sự bắt đầu thay đổi về chất, chính thức con đường thông hướng Thần linh... Chỉ sợ hiện tại mỗi một tuần lễ, đều có một bộ phận tế bào thân thể, trở thành một vị Thần cỡ nhỏ...”

Hắn hít sâu, hơi cúi đầu, khuôn mặt ẩn hiện ở trong bóng tối để không ai thấy rõ,

“Kỳ tích không hề dễ dàng tạo ra như vậy, bởi vì đối phương vốn là từng tôn Thánh Nhân cổ xưa, Thiên Đạo, Minh Thổ đại đế, Ma thần, mỗi người đều chính là kỳ tích thuộc về thời đại của chính họ, nhưng mà!!”

“Ta nói qua, đây là sự phản kích của kẻ yếu!”

Hắn đột nhiên ngẩng đầu, hung hăng há miệng,

“Thời gian nhuyễn trùng!!!”

Ầm ầm!

Bỗng nhiên, một tôn tồn tại quái đản đang giao thủ với người khác, bắt đầu ngừng động tác lại.

Đây là một lão nhân với dáng vẻ tiều tụy, khuôn mặt người tràn ngập thống khổ bị lôi kéo biến dạng, đột nhiên nhanh chóng mở rộng và biến thành một con quái vật lỗ sâu màu đen.

Đây là... Có ý gì?

Sự thay đổi đột ngột này khiến cho đám người vô cùng kinh hãi.

Khởi nguyên Ma thần Medusa quá khủng bố, không ai cùng cảnh giới Thiên Đế có thể đối đầu, ngay cả Thiên Đế quái đản đáng sợ cũng bị 'nhất lực phá vạn pháp', bất kể nhà ngươi có cái quy tắc gì, cứ lập tức tươi sống đánh chết!

Nhưng mà, Bách Hiểu Sinh dường như đã sớm chuẩn bị biện pháp ứng đối rồi!?

Có lòng tính toán vô tâm!

Trước đó, các vị Thánh Nhân viễn cổ cũng bị ám toán, vây khốn...

"Không biết rõ đám quái đản này có quy tắc gì, mau ngăn cản đám yêu ma này lại!"

Có người mở miệng hét lớn, vô cùng lo lắng.

Nếu như cuối cùng Ma thần Medusa thật sự là mục tiêu nhằm vào, xảy ra chuyện gì ngoài ý muốn, chỉ sợ đại hội Bàn Đào sẽ kết thúc...

"Muộn rồi!"

Bách Hiểu Sinh ngửa đầu cười to,

"Thời gian nhuyễn trùng!! Ra tay!"

Soạt!

Con quái vật lỗ đen kia đã hoàn toàn biến hình, hóa thành một đầu nhuyễn trùng màu đen đáng sợ, như muốn nuốt chửng cả thiên địa vậy. Khi nó hung hăng phóng tới thân hình khổng lồ của Medusa, lại xuất hiện một cảnh tượng quỷ dị, một đầu nhuyễn trùng kia không có tấn công Medusa ở giữa không trung nữa, mà bắt đầu trở nên già nua, giống như là một cái cây xanh khổng lồ, nhanh chóng già nua khô vàng, trong nháy mắt chết già.

Chương 650: Kế Hoạch Chân Chính

“Chết rồi? Chuyện gì đã xảy ra?”

Medusa khẽ nhíu mày.

Đột nhiên, nàng cảm giác toàn thân bắt đầu tiến vào một loại trạng thái buồn ngủ mơ màng, tầm mắt không nhịn được rủ xuống,

“Thứ đồ chơi kia đã đẩy nhanh quá trình phân liệt tế bào sinh mệnh của ta, cướp đi hai năm tuổi thọ...”

“Nguy rồi!”

Huyết mạch vĩnh sinh chính thống thức tỉnh năm mươi phần trăm thời gian.

Mà xem như huyết mạch do cướp đoạt, không dán vào bản thân, thời gian ngủ say gấp mười lần! Cũng chính là thức tỉnh 5% thời gian!

Cho dù hiện tại, Medusa đã sớm không ngừng cải tiến huyết mạch vĩnh sinh, thời gian thức tỉnh của nàng đã đạt được đến hai mươi phần trăm, cũng chính là trong một trăm năm, thời gian thức tỉnh chỉ có hai mươi năm.

“Nhưng mà, hắn đã sớm tính toán kỹ chu kỳ ngủ say của ta, biết rõ ta còn có hai năm, sẽ...”

Nàng hoàn toàn rơi vào mê man, một tôn Ma thần mênh mông khổng lồ, động tác dần dần chậm chạp, rơi vào trong giấc ngủ say,

giống như biến thành một pho tượng.

“Chuyện này...”

Sắc mặt đám người xung quanh triệt để hoảng hốt!

Ngay cả điều này mà Bách Hiểu Sinh cũng tính kế đến?

Không chỉ có lợi dụng vị Thần vô danh kia mà trong thời gian ngắn, vây khốn được tất cả Thánh Nhân đang ngồi ở trên Thần điện, ngay cả Khởi nguyên Ma thần trở lại từ bên ngoài, đều làm tốt phương thức ứng phó?

Quả thực, giấc ngủ say của Ma thần chính là nhược điểm lớn nhất của nàng.

Cưỡng chế để cho nàng tiến vào giai đoạn ngủ say, và không thể can thiệp vào cuộc chiến tranh này.

Ánh mắt Bách Hiểu Sinh lướt qua từng vị cự đầu của Thiên giới,

“Thời gian nhuyễn trùng có thể lấy toàn bộ tính mạng bản thân làm đại giá, tăng tốc tuổi thọ của đối phương... Mặc dù chỉ có thể tăng tốc mấy năm, mà đánh đổi bằng tính mạng của một tôn Thiên Đế thì thật sự quá gân gà, nhưng đó là biện pháp tốt nhất để đối phó với Ma thần.”

“Đây là sự đảm bảo lớn nhất rằng lấy yếu thắng mạnh, chỉ với bảy vị cường giả chúng ta, một tôn Thần cấp và bảy tôn Thiên Đế, sáng tạo nên kỳ tích khó mà tin nổi, đánh bại toàn bộ Tam giới!”

Hắn chỉ vào ba ngàn đại yêu mà bị đeo trên người Ma thần, nói với Lâm Hồng Phượng:

“Quả nhiên, đúng như suy đoán, Ma thần nên đi đến Minh Hà ở Ma giới đầu tiên, rồi Trấn Yêu Tháp ở Thục Sơn trấn áp ba ngàn

đại yêu ma, mang luôn ở trên người để bất kỳ thời khắc nào cũng có thể trấn trụ, dù sao đây là biện pháp duy nhất... Sau đó, mới đến bên này ra tay, như thế tương đương với việc mang toàn bộ yêu ma mà chúng ta muốn cứu tới đây."

Lâm Hồng Phượng sắc mặt ngưng tụ, người đàn ông này...

Tính kế thật là đáng sợ!

Bọn họ đã thực hiện nhiều thủ đoạn ứng phó khẩn cấp tối ưu, bao gồm cả hiện tại mời Khởi nguyên Ma thần ra tay, hóa ra đã sớm là một khâu ở bên trong kế hoạch của đối phương.

Có một vị cự đầu Ma giới mở miệng, toàn thân được bao bọc bởi khí tức màu đen, cười lạnh nói:

"Tuy rằng Khởi nguyên Ma thần rơi vào ngủ say, nhưng bên phía các ngươi lại mất đi một cái quái đản, bao gồm ngươi cũng chỉ có năm người, đối với chúng ta thì vẫn còn chiếm ưu thế, các người có thể cứu ra ba ngàn yêu ma sao? Một vị Thần kia không giam được các vị Thánh Nhân cổ đại bao lâu nữa? Năm phút đồng hồ? Bảy phút? Đến khi chúng ta kéo dài thêm thời gian, các ngươi tất nhiên chỉ có con đường chết."

"Không! Không! Các ngươi lại hiểu lầm rồi..."

Bách Hiểu Sinh vẫy vẫy bàn tay, bất đắc dĩ cười rộ lên,

"Ta cũng không phải muốn giải cứu ba ngàn đại yêu ma này, mà là mang chúng tới đây, sau đó... Trực tiếp giết chết bọn chúng!"

Mọi người xung quanh giật mình, hoàn toàn im lặng.

Giết chết bọn chúng, bọn chúng sẽ lập tức được tự do, sẽ sống lại ở bên ngoài, đây cũng chính là nguyên nhân mà Tam giới chỉ đi trấn áp và phong ấn. Sau khi những tồn tại này bị đánh giết sẽ không thực sự chết đi, mà ngẫu nhiên trọng sinh ở một nơi nào đó,

một ngày nào đó...

“Đó chính là mục tiêu cuối cùng của các ngươi sao?”

Có người giận dữ, kích động khó thở.

“Đại hội Bàn Đào, các vị Thiên Đế cự đầu, ta bắt đầu cảm nhận được sự sợ hãi của các ngươi, lực lượng cuồn cuộn không ngừng tới.”

Bách Hiểu Sinh mỉm cười, chắp hai tay sau lưng, nhìn qua đám người và tiếp tục nói rằng:

“Các ngươi có biết chúng ta sẽ giết chết bọn chúng như thế nào không? Ba ngàn đại yêu ma kia rất khó để giết chết lần lượt, biện pháp mà ta lựa chọn chính là công kích Khởi nguyên Ma thần đang ngủ say!”

Ngươi!!

Giờ khắc này, nét mặt của những vị Thiên Đế xung quanh hoàn toàn lộ ra vẻ sợ hãi khó mà khống chế.

Giờ đây, bọn họ triệt để phát hoảng rồi.

Chợt nhận ra rằng tất cả những điều này đều nằm trong mưu tính của đối phương, mục tiêu chân chính của Bách Hiểu Sinh là dẫn dụ Khởi nguyên Ma thần tới đây, khiến cho nàng rơi vào ngủ say, sau đó tấn công nàng!

Nếu như tấn công Khởi nguyên Ma thần trong lúc ngủ say, sẽ kích động cơ chế tự bảo vệ của nàng, trong nháy mắt phóng thích ra uy áp khủng bố mà nàng kìm nén, đồng thời phát ra sóng âm thanh.

Không thể nhìn thẳng, không thể lắng nghe âm thanh của nàng!

Toàn bộ sinh linh ở đây căn bản không có cách nào trốn thoát, đều sẽ bị chết đi!

Không chỉ có ba ngàn tôn đại yêu ma kia sẽ bị đánh giết trong chớp mắt, mà những vị cự đầu Thiên giới bọn họ và năm người Bách Hiểu Sinh, cũng sẽ trong nháy mắt bị tươi sống giết chết!

Toàn bộ Thiên giới sẽ không còn một sinh vật nào sống sót.

"Các ngươi muốn đồng quy vu tận! Bởi vì các ngươi sẽ sống lại... Cho nên, bản thân không hề có dự định sống sót trở về!"

Lâm Hồng Phượng lập tức toát ra vẻ sợ hãi thực sự, thấp giọng thì thào, mím đôi môi tái nhợt,

"Một khâu bao trùm một khâu, kế hoạch mượn tay Khởi nguyên Ma thần để giết chết toàn bộ cự đầu ở đại hội Bàn Đào..."

Toàn thể không khí tĩnh mịch.

Đây là trong nháy mắt giết sạch tất cả Thiên Đế dưới Thần linh ở trong toàn bộ Tam giới, chỉ còn lại có các vị Thánh Nhân cổ đại đang bị vây kẹt, cùng với Hồ Nhân Nông, một số tồn tại đỉnh tiêm khác và mấy vị chỉ huy độc lập.

Mà sự kiện này sẽ mang đến nỗi sợ hãi khôn cùng, hoàn toàn tràn ngập khắp thiên hạ.

Thậm chí biến thành nguồn lực lượng cung cấp cho bọn họ trở thành Thần, thời khắc bọn họ hồi phục chính là bước sang thời đại của bọn họ!

Quả thực là kế hoạch đáng sợ, tàn nhẫn vô tình.

"Bách Hiểu Sinh, đây chính là kế hoạch lấy yếu thắng mạnh của ngươi..."

Lâm Hồng Phượng toàn thân trở nên run rẩy, không ngờ nam

nhân đáng sợ đến cực hạn này, lại sở hữu loại trí tuệ tính kế từng vòng từng vòng toàn bộ Tam giới.

Thật sự là hắn đã sáng tạo "Kỳ tích".

Lấy số lượng cường giả yếu hơn Tam giới mấy chục, hàng trăm lần, nghịch chuyển toàn bộ tình thế, thậm chí tá lực đả lực, dẫn tới Medusa giết chết tất cả mọi người... Điều này, ngay cả nàng cũng không khỏi phát ra một tiếng kinh diễm!

Bách Hiểu Sinh nhàn nhạt nhìn qua bốn phía xung quanh, chỉ vào Khởi nguyên Ma thần đang ngủ say,

"Vô dụng thôi, các ngươi trong nháy mắt không thể giết chết được bọn ta, chúng ta chỉ cần nhẹ nhàng kích động một cái, toàn bộ đại hội Bàn Đào sẽ không có người nào còn sống..."

"Đây chính là nắm chắc lòng người..."

Chương 651: Thật Sự Thất Bại Sao?

Hắn chắp hai tay sau lưng, bước từng bước tiến về phía trước, nhàn nhạt cười một tiếng, giống như đi dạo nhàn nhã, nhìn về phía những đệ tử Thục Sơn, đại yêu ma trấn thủ Ma giới, sau đó nhìn đến nhóm Thiên Đế, Quân chủ đại đế,

"Về chiến lực, chúng ta không bằng các ngươi, nhưng mà về trí tuệ, ta sở hữu trí tuệ mạnh nhất mà chúng sinh ban cho..."

"Với tính cách lạnh nhạt của Khởi nguyên Ma thần Medusa, nàng chưa chắc sẽ đến cứu vớt thế giới, cho tới bây giờ nàng không thèm để ý những điều này, chỉ là chuyên tâm bế quan, vùi đầu nghiên cứu chân lý, nhưng mà! Tất nhiên là những Thiên Đế và anh hùng đầy nhiệt huyết của thời đại như các ngươi, điên cuồng khẩn cầu, thì nàng mới tới đây chứ? Nếu như không đến, đám người các ngươi sẽ gặp tổn thất nặng nề, nhưng chúng ta cũng không cách nào giết sạch các ngươi, nhưng hiện tại..."

Giọng nói của hắn giống như tiếng chuông lớn, hung hăng đánh nát nội tâm đám người,

"Là các ngươi! Chính là các ngươi!! Đều là bởi vì các ngươi thiện lương! Thiên Đình sẽ bị hủy diệt, Thiên Đình Tà tộc chúng ta sẽ xây dựng mới! Sám hối đi, áy náy đi, bốc cháy tâm tình tiêu cực của các ngươi đi, hãy cung cấp chất dinh dưỡng cho chúng ta!"

Những vị Thiên Đế từng khẩn cầu Ma thần ra tay sắc mặt trở nên tuyệt vọng, triệt để vừa gấp gáp lại vừa tức giận, bọn họ cắn chặt hàm răng, siết chặt nắm đấm, lòng tràn đầy vô tận hối hận.

“Sự căm hận ngọt ngào.”

Bách Hiểu Sinh khẽ mỉm cười, cao cao xòe bàn tay ra, tràn đầy khí chất bá đạo kiêu hùng,

“Ta dĩ nhiên cảm nhận được sự thù hận của các ngươi! Cung cấp cho ta nguồn năng lượng khổng lồ, trước khi chết có thể làm ra cống hiến như vậy rất không tệ.”

“Tới đi, Khởi nguyên Ma thần vĩ đại! Đến hủy diệt, nghiền ép, diệt tuyệt chúng ta!”

Hắn giơ một cánh tay lên cao cao, ngẩng đầu, đôi mắt biến thành một mảnh đỏ thẫm,

“Giống như là Tà Thần Cthulhu năm đó, đã từng gần như hủy diệt toàn bộ thế giới vậy, hãy để thế giới hiện ra sự khủng bố của ngươi đi!”

Phốc!

Một đạo tia sáng rất nhỏ bắn về phía Khởi nguyên Ma thần.

“Không!!”

Vô số Thiên Đế từ không trung lao tới tấn công, nhưng một đạo tia sáng này đã rơi ở trên thân thể Ma thần.

Lúc này, tất cả mọi người há miệng như muốn nứt, một vài vị Thiên Đế hiện lên vẻ tuyệt vọng, ngay cả nhóm Võ đế của Võ Thần Cung đều tụ tập lại với nhau, toàn bộ mọi người tràn đầy bi thương, chờ đợi tận thế hàng lâm.

Xoạt xoạt!!

Trong chớp nhoáng này, một đạo tia sáng kia rơi vào trên người Khởi nguyên Ma thần đang ngủ say, đánh ra một đạo vết thương nhỏ hẹp đỏ tươi.

Tí tách..

Tí tách..

Trên người Ma thần, máu tươi chậm rãi nhỏ xuống.

Lại không có chuyện gì xảy ra, mọi thứ im bặt ngừng lại.

...

Rầm rầm!

Vào thời khắc này, thế giới dường như đang nín thở.

Toàn bộ Tam giới chưa bao giờ gần với diệt vong đến như thế!

Nhưng khi tất cả mọi người mở mắt ra, lại không có chuyện gì phát sinh.

Khuôn mặt Bách Hiểu Sinh cũng hơi biến sắc, vô lực quay đầu nhìn về phía vị Khởi nguyên Ma thần đang ngủ say, đòn tấn công rơi xuống trên người nàng, đã xuất hiện một mảnh vết thương, nhưng lại không hề phản công giết chết chính mình và tất cả mọi người.

Một cái ý nghĩ khủng bố bắt đầu không ngừng sinh sôi ở trong đầu.

Lần đầu tiên hắn lộ ra vẻ khó tin, không nhịn được sắc mặt kịch biến:

“Medusa! Ngươi điên rồi!!”

Soạt!

Một làn gió lạnh thổi qua.

Khởi nguyên Ma thần im ắng ngủ say, vẫn chìm vào trong giấc

ngủ mà không có bất kỳ phản ứng gì.

Vào lúc này, nhóm Thiên Đế ở xung quanh cũng vô cùng thông minh, lập tức phản ứng tương tự Bách Hiểu Sinh.

Trí tuệ của Khởi nguyên Ma thần đáng sợ đến mức nào?

Một khắc cuối cùng khi sắp rơi vào giấc ngủ say, chỉ trong chớp mắt điện quang hỏa thạch đó đã hiểu rõ toàn bộ kế hoạch của Bách Hiểu Sinh, trực tiếp đóng lại cơ chế phòng ngự của toàn bộ cơ thể, khóa chặt đặc tính bản thân và nỗi sợ hãi không thể diễn tả.

Bằng cách này, Bách Hiểu Sinh hoàn toàn không có khả năng mượn tay nàng để tàn sát toàn bộ chúng Thần ở đại hội Bàn Đào, không thể dùng cách này trong chớp mắt đánh giết ba ngàn đại yêu ma để thực hiện kế hoạch của mình.

“Đồ điên! Đúng là đồ thần kinh!!”

Bách Hiểu Sinh gầm nhẹ, cả người run nhè nhẹ, ánh mắt không ngừng lấp lóe, bối rối không thôi.

Với tính cách của Medusa, thật khó để tưởng tượng rằng nàng sẽ đưa ra loại lựa chọn này vào khoảnh khắc đó.

Việc này tương đương với việc để cho chính mình ngủ say mặc người thịt cá, thậm chí bây giờ không có gì bảo vệ, tùy tiện một tôn Thiên Đế đều có thể tìm ra hạch tâm của nàng, đánh giết Khởi nguyên Ma thần đang ngủ say, không có chút phản kháng nào!

Đây chính là Khởi nguyên Ma thần!

Nàng chính là vị Ma thần cổ xưa nhất đã sống hơn bốn nghìn năm, có tuổi thọ vĩnh sinh, hiện tại vậy mà... Sẽ tùy tiện để lộ ra sự an nguy của mình, đưa cho người khác một cơ hội có thể nhẹ nhàng giết chết chính mình!?

Ngay cả nhóm Thiên Đế ở xung quanh cũng khó có thể tưởng tượng nổi, trong nháy mắt cuối cùng kia, với tính cách của Khởi nguyên Ma thần Medusa sẽ đặt xuống lựa chọn quả quyết như vậy, mở ra tất cả cơ chế phòng ngự trong lúc bản thân rơi vào ngủ say...

"A a a a..."

Bách Hiểu Sinh vừa khóc lại vừa cười, dường như cũng có chút tính toán sai lầm,

"Cuối cùng, kỳ tích cũng không phải dễ dàng sáng tạo như vậy, không hổ là Ma thần đại nhân, trải qua vô tận tuế nguyệt, vô số thời đại, có quật khởi, có cô đơn, tâm trí đã sớm sát phạt quả đoán, vậy mà trong mấy giây ngắn ngủi cuối cùng lại kịp thời phản ứng, cũng vô cùng quyết đoán..."

"Kế hoạch của ngươi đã thất bại rồi."

Lâm Hồng Phượng hít thở sâu một hơi, trong lòng vẫn còn sợ hãi.

Thời điểm này, kế hoạch kinh diễm đến cực điểm của đoàn người Bách Hiểu Sinh đã thực sự thất bại, hoàn toàn không còn cơ hội...

Dù sao có thể bày ra thủ đoạn lấy yếu thắng mạnh, tiến hành một cuộc tấn công bất ngờ, nói ra đã đủ nghịch thiên! Khiến cho toàn bộ Tam giới ở trong mấy trăm năm sau, mỗi khi nhớ lại sự tình ngày hôm nay chắc chắn sẽ vô cùng sợ hãi!

Điều này đủ để kiêu ngạo!

Nhưng mà, hiện tại kế hoạch của Bách Hiểu Sinh đã hoàn toàn thất bại rồi, không còn biện pháp gì khác để thả tự do cho ba ngàn tên đại yêu ma và đánh giết tất cả Thiên Đế, tạo nên nỗi kinh hoàng cho Tam giới.

“Nhưng mà... Thật sự thất bại rồi sao?”

Ánh mắt Bách Hiểu Sinh không ngừng lấp lóe, có kinh sợ, cũng có ý chí liều chết đánh cược một lần, nhếch miệng cười một tiếng,

"Đánh chết các ngươi và phóng thích ba ngàn tôn đại yêu ma... Quả thực là biện pháp tốt nhất, nhưng vì một tôn Khởi nguyên Ma thần không có chút phòng bị nào ở trước mắt, như vậy chúng ta còn có lựa chọn khác hay sao?

Đương nhiên là giết nàng.

Trước đó, chúng ta căn bản không có biện pháp giết chết Ma thần, nếu như hiện tại đánh giết nàng, một tôn Ma thần cổ xưa nhất tử vong, đặc biệt là người chèo chống toàn bộ hệ thống Ma Dược, tồn tại ở trong hệ thống Chức nghiệp giả Ma Dược chức của Ma giới, giống như Địa Mẫu Thanh Đằng là trụ cột của hệ thống Long Mạch,

Một khi nàng chết đi, toàn bộ hệ thống và mấy trăm triệu Chức nghiệp giả Ma Dược đều sẽ rơi vào khủng hoảng và sụp đổ? Mất đi lực lượng? Sợ hãi? Tuyệt vọng? Có lẽ, so với hiệu quả mà chúng ta mong muốn cũng sẽ không quá kém!"

Chương 652: Chiến Tranh Tế Bào

“Các ngươi!”

Những vị Thiên Đế vừa mới trở nên vui mừng một chút, giờ đây khuôn mặt dần dần co lại.

“Động thủ!”

Trong lúc Bách Hiểu Sinh còn chưa dứt lời, hắn đã cùng với mấy tôn quái đản trực tiếp động thủ, lao về phía tôn Ma thần to lớn mênh mông kia, dự định tìm đến hạch tâm của bản thể Ma thần ở bên trong thân thể xuất thân và trực tiếp đánh giết.

“Mau ngăn cản bọn chúng!”

Từng tôn Thiên Đế nhất thời trở nên gấp gáp, cũng lại ra tay một lần nữa.

Tất cả tình thế, tất cả diễn biến lại bỗng chốc xoay chuyển, cục diện lại rơi vào tình cảnh chém giết căng thẳng khủng bố!

Oanh!

Mấy tên quái đản xuyên thẳng qua vào bên trong cơ thể Ma thần.

Giống như hai vi khuẩn kích thước bằng sợi tóc, đâm thủng làn da, đẩy ra từng cái tế bào ngủ say không phản ứng chút nào, như từng cái bọt khí dày đặc, bay xuyên qua mê cung trong cơ thể, tìm kiếm vị trí hạch tâm ẩn tàng.

Xoạt!

Mọi thứ xung quanh xảy ra như điện chớp, bởi vì tốc độ quá nhanh, những tế bào xung quanh không ngừng hóa thành tàn ảnh màu đỏ tươi.

“Mất dấu rồi!”

Không ít Thiên Đế bắt đầu gầm thét.

Những quái đản này có được nguyện lực hội tụ từ chúng sinh, tốc độ và lực lượng đều nhanh hơn bọn họ một đoạn, đồng thời cộng thêm vào đặc tính bất tử, xuyên thẳng qua trong tổ chức mười một vạn Thiên Đế. Vì tế bào Thiên Đế quá nhiều, khí tức hỗn loạn, nên căn bản không có cách nào cảm ứng được khí tức của đối phương.

Trước kia, Ma thần chưa bao giờ tháo bỏ nỗi sợ hãi không thể diễn tả của chính mình.

Trước đây có Ermin bảo hộ, không ai có thể tới gần, đồng thời một khi mọi người tới gần Khởi nguyên Ma thần đang ngủ say, sẽ kích phát nỗi sợ hãi không thể diễn tả, trong nháy mắt giết chết chúng sinh, mỗi một tế bào đều bùng cháy nỗi sợ hãi không thể diễn tả.

Ai dám đến gần?

Không ai có thể đến gần! Nhưng lúc này, dĩ nhiên nàng đóng lại cơ chế phòng ngự, mỗi một tế bào đều hoàn toàn rơi vào ngủ say ở trước mặt mọi người, không có chút phản kháng nào hết.

Bọn họ xuyên thẳng qua giữa những khỏa tế bào đỏ tươi, ở trong cơ thể Ma thần tiến hành một trận đại chiến, quyết định vận mệnh tương lai chúa tể của toàn bộ Tam giới!

Ở vị trí mạch máu động mạch bên trong cánh tay, từng khỏa tế

bào Thiên đế vu sư nhúc nhích tầng tầng máu thịt, tạo thành thế giới đỏ tươi, mặt đất hội tụ thành một dòng sông lớn chảy xiết, sóng lớn cuộn trào mãnh liệt, không nhìn thấy điểm cuối, trông cực kỳ hùng vĩ.

Những tôn tồn tại gặp nhau ở biên giới dòng sông mạch máu này,

“Chỉ có thể phân công từng người đi tìm kiếm!”

“Nếu như Khởi nguyên Ma thần tử vong, Ma giới cũng sẽ xong đời!”

“Thế giới cũng sẽ vì vậy mà lâm vào khủng hoảng, hoàn toàn đảo hướng về phía bọn họ. Một khi nỗi sợ hãi bùng phát liên miên không dứt, không ai còn ý chí chiến đấu, không thể ổn định dân tâm, sớm muộn cũng bị bọn chúng thống trị!”

“Bọn họ cũng không có đánh giết tế bào phổ thông, bởi vì chung quy là từng tôn Thiên Đế tế bào, cho dù ngủ say thì lực phòng ngự cũng không thấp, cũng phải hao tổn một chút thủ đoạn. Đồng thời số lượng rất rất nhiều, trong khoảng thời gian ngắn ngủi, bọn chúng nhất định là tiến thẳng đến bản thể đi!”

“Nhưng đã bị mất dấu, chúng ta cũng dẫn đầu tìm kiếm hạch tâm, mang nó đi ra ngoài và bảo vệ...”

...

Oanh!!

Từng bầy bọ chét đầy lông bay nhảy bên trong khoảng trống giữa các tế bào, ở trong toàn bộ to lớn thân thể Tà thần, không ngừng mò mẫm tìm kiếm kẻ địch.

Cuộc chiến này liên quan đến vận mệnh của toàn bộ Tam giới.

Ngay cả những tồn tại như Lâm Hồng Phượng, Sheila và Võ Thần Cung đều trực tiếp xông vào bên trong cơ thể mênh mông giống như một khối đại lục máu thịt khổng lồ của Khởi nguyên Ma thần.

Hứa Chỉ hơi giật mình, cũng cảm thấy thú vị, trực tiếp tiến vào trong thân thể Medusa.

Rầm rầm!

Hắn đi lại ở trong đám tế bào, vô cùng nhàn nhã thảnh thơi.

Những Thiên Đế cự đầu khác căn bản không có thời gian đi quan sát kết cấu cơ thể và háo hức lang thang, bởi vì liên quan đến vận mệnh và tương lai của toàn bộ Tam giới!

Mà Hứa Chỉ lại giống như một người khách du lịch, cẩn thận nghiên cứu cấu tạo thân thể nàng, thấy được những sinh vật tế bào xương cốt nhúc nhích, sinh vật tạo tế bào máu, thấy được từng đầu sông lớn huyết dịch chảy xiết đỏ tươi, thậm chí đi đến vị trí trái tim.

Phù phù!

Phù phù!

Đứng ở trước hệ thống tim mạch, Hứa Chỉ thấy được một trái tim khổng lồ đỏ tươi mạnh mẽ.

Mở ra tế bào trái tim và tiến vào trong trái tim, đó là một mảnh chất lỏng đỏ tươi sền sệt không ngừng phun trào, giống như một dòng suối nước nóng đỏ tươi,

“Linh tuyền ư? Rất thích hợp để ngâm mình...”

Hắn tiếp tục bước đi lại,

“Thật sự là một người khổng lồ, so sánh Bàn Cổ chân thân...

Loại thân thể này mới giống như là Bàn Cổ chân chính? Khổng lồ không thể tưởng tượng nổi, thậm chí có thể sinh hoạt ở trong cơ thể nàng."

Hứa Chỉ yên lặng, không ngừng quan sát, đây là một cơ hội rất hiếm thấy, có thể khảo sát thực tế theo cách này.

"Mười một vạn tổ chức cũng quá khổng lồ rồi, liều chết đánh cược một lần cũng rất khó để tìm ra."

Medusa không ngờ tới sao?

Nàng che giấu rất sâu, trong thời gian ngắn gần như không có khả năng tìm được.

Hắn tiếp tục đi lại, phát hiện ra trong thân thể Medusa đã xóa bỏ phần lớn bộ phận không cần thiết của nhân loại, bao gồm cả bộ phận mà nữ tính nên có. Vấn đề như thế cũng rất bình thường, dù sao đến trình độ này thì dường như đó là điều hiển nhiên.

Thậm chí cho dù Tà thần Cthulhu có thể dễ dàng sắp xếp tế bào của thân thể, tiến hành tổ hợp các cơ quan, chỉ cần nàng muốn là đều có thể mọc ra. Dù sao, sau khi trở thành Tà thần Cthulhu thì cơ thể sẽ thay đổi rất nhiều.

Ầm ầm!

Nơi xa, dường như xuất hiện đánh nhau chém giết.

Có vẻ như một số Thiên Đế đã phát hiện ra đối phương, quyết định liều chết kiềm chế đối phương để kéo dài thời gian. Dù sao tất cả đối phương bao gồm Bách Hiểu Sinh, sau khi thời gian nhuyễn trùng chết đi, lúc này chỉ có năm người, kiềm chế được một người sẽ có thể giảm bớt hai mươi phần trăm tỉ lệ địch quân phát hiện ra.

Đột nhiên vào lúc đó.

Đinh!

Phó não trí tuệ truyền đến lời nhắc nhở :

【 Trong sa bàn Tam giới có sinh linh mang ý đồ nhìn trộm Mẫu hoàng Trùng sào 】

Hứa Chỉ ngừng lại, yên tĩnh đứng ở bên cạnh, hơi kinh ngạc một chút, nên xem xét tình huống một chút hay là lựa chọn giết chết, thanh trừ trí nhớ.

【 Đã dựa theo yêu cầu, tiến hành cưỡng ép gián đoạn, gạt bỏ và quét sạch trí nhớ 】

Không ngờ rằng, sau Đế Kỳ năm đó, hiện tại lại xuất hiện người nhìn trộm...

“Mỹ Mộng Thần?”

Hứa Chỉ hơi nghĩ nghĩ, cũng không quá để ý tới.

Đây là do bản chất của nó gây ra.

Trước mắt coi như thiêu thân lao đầu vào lửa vậy.

Lấy sự cường đại của một vị Thần linh, không có khả năng không quan tâm đến Thần Sáng Thế. Ngay cả một tôn tồn tại không rõ đẳng cấp, rất có thể cảm ứng được trong tối tăm, nhưng nó vẫn đi làm theo bản năng, không để ý đến đại cục...

“Điều này chính là ưu điểm và khuyết điểm của quái đản.”

Có lẽ Hứa Chỉ khá thản nhiên như vậy, là bởi vì Mỹ Mộng Thần vẫn sẽ phục sinh như trước.

Nguyện lực của chúng sinh vẫn sẽ khôi phục, dù sao sau lần đại náo này, rất khó quét sạch sự sợ hãi của chúng sinh và phàm nhân đối với nó.

Nhưng đã không còn là Mỹ Mộng Thần trước đây nữa, mà là một tờ giấy trắng hoàn toàn mới, không còn trí nhớ từng bước trưởng thành của Mỹ Mộng Thần đời trước đó. Kẻ hồi sinh chính là một Mỹ Mộng Thần mới giống như đúc, sẽ không nhớ được bất luận kẻ nào, kể cả kế hoạch của Bách Hiểu Sinh.

“Tuy nhiên, bên kia đã xuất hiện biến cố, nên các ngươi đã không còn thời gian.”

Ánh mắt Hứa Chỉ ngước nhìn.

Chương 653: Bách Hiểu Sinh Tính Toán Không Chút Sai Sót 1

Không thể phủ nhận, trận tập kích này là cực hạn trong tính toán của Bách Hiểu Sinh.

Quỷ Dạ cung, bản thân cũng chỉ có bảy thành viên, tập kích thịnh hội to lớn nhất Tam giới: Hội bàn đào. Trong tình huống bất khả thi tìm kiếm một khả năng nhỏ nhoi tạo kỳ tích.

Chỉ trong một khắc ngắn ngủi đã vô hạn tiếp cận với thành công, như vậy đã là cực kỳ kinh người.

Nếu Medusa không kịp phản ứng, chưa tới một giây trước khi ngủ say đã quyết đoán đưa ra đối sách, triệt để lật đổ sự thống trị của các Thánh Nhân viễn cổ đã thống trị Tam giới suốt bốn nghìn năm.

Khi đó, thế giới triệt để do yêu ma quỷ quái thống trị, Thiên đình tà tộc thành lập, tiến vào thời đại hắc ám.

Văn minh hương hỏa Tà thần khai sáng.

Có đôi khi, vận mệnh của một thời đại không ở thiên thu muôn đời, thường thường chỉ ở trong chớp mắt.

"Thế nhưng lúc này, cơ hội chớp mắt trôi qua, đám Bách Hiểu Sinh cuối cùng cũng lấy yếu thắng mạnh. Phe địch quá mạnh mẽ, thắng lợi ngày càng xa vời... Tìm hoa trong mười một vạn tổ chức, thật quá khó."

Hứa Chỉ hờ hững cất bước trong máu thịt đỏ tươi đang ngọ nguậy. Cảnh vật xung quanh bị chiếu rọi màu đỏ rực, đúng như

một loại thân thể của sinh mệnh khổng lồ viễn cổ nào đó.

"Nói thế lại cảm thấy giống như tiết mục trong phim, thế lực khổng lồ ở Tam giới mới là phe phản diện; đám Bách Hiểu Sinh đóng vai người yếu vùng lên phản kích, muốn sáng tạo kỳ tích, chiến đấu cho chủng tộc của mình?"

Không thể không nói, Hứa Chỉ không tưởng tượng là ấn tượng mà mình để lại cho chúng sinh năm đó lại ngưng tụ thành một "Bản thân mình" khác, một Bách Hiểu Sinh hắc ám, sinh ra đã biết trăm điều, đạo pháp trác tuyệt, có tài trí kinh thiên địa.

Bách Hiểu Sinh tính toán không một sai sót, đây là ấn tượng của chúng sinh đối với hắn.

Hắn vừa than thở, vừa không ngừng lẩm bẩm:

"Tam giới cũng nên có chiến tranh. Dù sao nơi này cũng quá hòa bình, cần phát triển thêm... Tà Thần và Chính Thần vĩnh viễn không biến mất hoàn toàn. Mỗi thời đại, họ lại không ngừng tranh đấu... Đây mới là thế giới siêu phàm cao cấp hoàn mỹ. Tam giới không có kẻ địch, yên tĩnh không có nguy cơ mãi lại thành không tốt."

Hắn bình thản cất bước, đi tới đuôi rắn của Medusa.

Ào ào!

Trong đuôi có những tổ chức cơ thịt đỏ tươi, vô cùng hùng mạnh, giống như sắt thép. Từng sợi từng sợi có cấu tạo xoắn ốc như lò xo. Một trăm sợi tạo thành một tổ, các tổ lại tụ hợp thành những bó cơ thịt xoắn ốc càng to lớn hơn nữa. Bởi vậy, nó có năng lực giảm chấn mạnh mẽ mà lực bộc phát trong chớp mắt cực lớn.

Cái đuôi rắn này mới là vũ khí chém giết mạnh mẽ nhất của Medusa, có năng lực thiên biến vạn hóa hình thể như hóa thành chân người, hoặc liêm đao, thậm chí hình thái nhện tám chân.

"Thật là một binh khí chiến tranh chết chóc!"

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, mắt sáng lóng lánh:

"Nửa thân trên là hệ thống đạo pháp, chính là vu sư, tế bào hệ thống ý thức hải, có thể triển khai đạo pháp mạnh mẽ để chiến đấu."

"Nửa thân rắn bên dưới là hệ thống thể tu, chính là Vu tộc, tế bào hệ thống võ đạo, lực đuôi thuần túy hết sức kinh người, nhất lực phá vạn pháp!"

"Tà Thần Cthulhu rất hùng mạnh, là hệ thống càng ngày càng hoàn chỉnh... Tuy rằng đó là hệ thống cá nhân, nhưng cũng không cản trở ta học trộm. Dù sao ta cũng có Tà Thần Cthulhu thứ hai trên thế giới."

Hứa Chỉ ngửa đầu, lẳng lặng nhìn thế giới bằng cơ thịt trước mắt, rộng lớn mênh mông. Hắn không ngừng nghiên cứu kết cấu đuôi, vậy mà lại được thêm một ít tâm đắc nâng cấp vũ khí cho chiến giáp cơ giới, được lợi lớn.

Thu hoạch phi thường phong phú.

Giống như nhọc nhằn cày cấy ruộng vườn bao lâu, bỗng nhiên thu gặt được vụ mùa lớn.

Hắn rời trung ương cái đuôi, đi về phía cuối đuôi.

Cuối cùng, khi hắn tới phần sau xương sống, hắn thấy một vùng xương cứng màu trắng dày đặc, từng khối một chồng chất giống như trụ đá thông lên trời, chỉnh tề, dày đặc.

Hứa Chỉ lấy bàn luyện kim, ống nghiệm ra, bắt đầu lấy máu tại chỗ, tập trung chú ý ở tế bào tủy xương. Hắn tiến hành thí nghiệm:

"Tế bào tủy xương tinh khiết dường như có cấu tạo đặc biệt dung hợp các hệ thống cơ bản, là cội nguồn tái sinh..."

Thu thập mẫu thân thể Medusa để nghiên cứu là cơ hội hiếm có.

Lần đại loạn này lại đúng là thời cơ.

Dù sao, bình thường mình phải làm sao mới lấy được tế bào cơ thể Medusa?

Giống như khối Rubik, bảo phó não trí tuệ sinh sôi ra một tổ chức cơ thể Medusa rồi lấy mẫu trực tiếp sao?

Hầu như là không thể nào.

Thứ được sinh sản ra cũng chỉ có cấp một, mà không phải Thiên Đế cấp bảy.

Sau khi cường giả trong sa bàn tu luyện xong, thân thể đã là sinh mệnh Trùng tộc cấp cao độc nhất vô nhị, bào tử đưa lên chỉ có thể sản sinh ra hình thái sinh mệnh nguyên thủy cấp thấp mà thôi.

Hắn không ngừng mân mê đài luyện kim, không ngừng mò cá trong ao... Hứa Chỉ thu thập số liệu các thời đại, tri thức ngày càng phong phú, tích lũy ngày càng nhiều, hắn mới càng có thể sáng tạo ra thế giới văn minh siêu phàm có tiềm lực càng đáng sợ hơn nữa.

Dù sao Đế Kỳ đã bay quá xa, quỷ mới biết sẽ đụng phải thứ gì... Vẫn nên có nền móng vững chắc và nhiều lá bài tẩy hơn mới có thể an tâm.

Rầm!

Bỗng nhiên, một bóng người tỏa sáng mông lung chậm rãi đi tới.

Hứa Chỉ quay đầu nhìn lại:

"Bách Hiểu Sinh?"

Bách Hiểu Sinh cười trong bóng tối, ôn hòa nói:

"Quân chủ Đại đế Messiah, ngươi cũng đến ngăn cản ta sao?"

Hứa Chỉ ngớ người, dừng ống nghiệm trong tay. Không thấy ta đang làm gì à?

"Không ngờ ngươi lại tìm được ta."

Bách Hiểu Sinh từng bước một đi tới, mỗi một bước đều cực kỳ vững vàng.

Hắn ta tỏa ra cảm giác áp bách kinh người, giống như cả thế giới tế bào hồng cầu đều chấn động rung rinh.

Tuy rằng Bách Hiểu Sinh không ngừng tìm kiếm trong người, nhưng phạm vi quá lớn, xác suất quá thấp. Qua quãng thời gian này không thể tìm được, hắn cũng không hề cáu kỉnh vì tuyệt cảnh, lạnh nhạt nói:

"Ta biết ngươi là ai... Ngươi là tiền thân của ta, một bộ phận bản thể bên ngoài của Bách Hiểu Sinh chân chính, đã từng là một phần của Thần Trí tuệ Hermes, có địa vị ngang hàng với bản thể."

Bách Hiểu Sinh cực kỳ bình tĩnh.

Hắn ta được gọi là Bách Hiểu, tự nhiên có vô tận trí tuệ. Hắn ta đi khắp mặt đất, không ngừng thăm dò và học hỏi. Ngoại trừ bí ẩn cao cấp nhất, hắn ta biết hết những bí mật ở tầng cấp cao.

Dù sao cũng liên quan đến lai lịch của hắn ta.

Sở dĩ hắn ta được sinh ra là vì Bách Hiểu Sinh biến mất, mình bù đắp chỗ trống của người đó, đương nhiên phải điều tra về Bách

Hiểu Sinh chân chính vì sao lại biến mất. Bởi vậy, hắn ta triều tra đến Hermes hiện tại cùng với Quân chủ Đại đế Messiah trong quá khứ.

Đó là một trong những tồn tại cổ xưa nhất, Quân chủ Đại đế Messiah, hắn ta rất lưu ý. Trong quá trình giao lưu với Lâm Hồng Phượng, ngầm theo dõi hắn, chờ đợi hắn ra tay.

Thế nhưng... Từ đầu tới đuôi, hắn lại không hề ra tay!

Quân chủ Đại đế Messiah chỉ lạnh nhạt đứng bên cạnh, nở nụ cười vô danh.

Thật đáng kinh sợ... Khiến hắn ta cảnh giác mười nghìn phần.

"Sự tồn tại cổ xưa, thần bí nhất Ma giới lại không ra bài theo lẽ thường? Rốt cuộc hắn có kế hoạch gì?"

Chương 654: Bách Hiểu Sinh Tính Toán Không Chút Sai Sót 2

Hắn ta không tin Messiah lại không có hành động bí ẩn nào.

Dù sao Mỹ Mộng Thần đã âm thầm ra tay đánh lén, tập kích các vị thần cổ đại trên Thần điện, có Thiên Đế, Lôi Đế, Trảm Thần Thiên Đế, Liễu Ôn Kiếm, Hồ Nhân Nông, chỉ còn lại một số Thiên Đế đương đại mới mẻ đang ở dưới xem lễ.

Không thể phủ nhận, Lâm Hồng Phượng của Nữ Võ Thần cung quả thực là vi sao mới nổi của thời đại, nhưng vẫn quá non.

Trí thông minh của nàng rất khủng bố, nhưng kinh nghiệm ít ỏi, không đủ làm chứng, vẫn bị hắn ta nghiền ép.

Vì vậy, trong cả đại hội bàn đào, chỉ còn lại một vị cổ đại, thần bí, khó lường, đó là Quân chủ Đại đế Messiah. Thậm chí so với đám Lôi Đế, Chiến Thần Thiên Đế còn thần bí hơn.

Sức chiến đấu không biết.

Lá bài tẩy không biết.

"Sau khi ta thất bại, tiến vào thân thể Ma thần, ta đã không ngừng suy nghĩ. Suy nghĩ mãi, đến tận bây giờ ta mới biết vì sao ngươi không ra tay."

Bách Hiểu Sinh chắp hai tay sau lưng, khí phách bễ nghễ thiên hạ, ra điều dự liệu trước nói:

"Bởi vì... Ngươi rất thông minh. Ngươi biết ta tính toán không một chỗ sai sót. Nếu ta đã nhắm vào tất cả Thiên Đế, không tính

sót một sức chiến đấu mạnh mẽ nào, làm sao có thể tính sót ngươi?"

Không chờ Quân chủ Đại đế Messiah nói, Bách Hiểu Sinh tiếp tục cất bước đi tới.

Thần sắc hắn ta tràn đầy vẻ tự tin và ngạo nghễ, toàn thân bao phủ trong thần quang trắng như tuyết, giống như một vị Thánh Nhân trí tuệ viễn cổ.

"Lúc đó ngươi tất nhiên suy nghĩ đến, nếu ta đã dám đột kích, đương nhiên ta có thủ đoạn nhằm vào Ma thần khởi nguyên... Mà biện pháp duy nhất nhằm vào nàng không phải là chiến thắng nàng, vì rất có thể khiến cho nàng rơi vào trạng thái ngủ say. Như vậy, nếu có thể có hiệu lực với nàng, tất nhiên cũng có thể đối với kẻ có dòng máu vĩnh sinh như ngươi."

Bách Hiểu Sinh vỗ tay cười, lớn tiếng than thở:

"Đúng, ngươi đoán không sai. Nhuyễn trùng thời gian vốn vẫn luôn đề phòng ngươi, nhưng ngươi vẫn không hề ra tay, khiến ta rất khó chịu!"

"Nhuyễn trùng thời gian thực ra đã bị ta giấu đi tin tức. Nó có thể gia tốc thời gian đặc biệt cho ngươi, có thể ra tay với cả ngươi và Medusa, nhưng ngươi vẫn đứng ngoài lề, tất nhiên là đã có phòng bị."

Hứa Chỉ nghe đến đây, cảm thấy hơi kính nể.

Bách Hiểu Sinh không hổ là thủ lĩnh cách mạng phe phản diện của Tam giới, quả thực tính toán không một chỗ sai sót.

Trận này hầu như đã tính chính xác toàn bộ cường giả Tam giới rồi sao? Mình mới thức tỉnh mấy ngày, về lý mà nói căn bản sẽ không nằm trong tính toán của Bách Hiểu Sinh. Nhưng vậy mà hắn ta cũng tính cả khả năng Messiah sẽ xuất hiện trong hội bàn

đào sao?

Lại còn đề phòng bị công kích?

Nói cách khác, ra tay hay không ra tay đều giống nhau, tuy Hứa Chỉ vốn không định ra tay.

Hứa Chỉ đặt bình thuốc xuống bàn luyện kim, tán dương từ đáy lòng:

"Bách Hiểu Sinh, ngươi rất lợi hại."

"Ngươi cũng khiến người tán thưởng, là một trí giả, kẻ được ta tán thành."

Bách Hiểu Sinh lại cất bước, từng bước ép sát, tỏa ra lực áp bách khủng bố không gì sánh được.

"Người người đều cho rằng, người chủ trì đại cục có thể mang đến áp lực cực lớn cho ta chính là Lâm Hồng Phượng. Nhưng họ không biết, kẻ mang tới áp lực cho ta chính là ngươi vẫn ẩn núp trong tối... Ta vẫn không thể tính toán được ngươi. Ngươi vẫn đứng bên cạnh thành uy hiếp cho ta. Ta không ngừng cảnh giác ngươi... Không biết, mới là sự kinh khủng nhất của ngươi."

Hắn ta lạnh lùng nói:

"Ngươi, mới thật sự là kẻ đáng sợ. Là một trong những sự tồn tại cổ xưa nhất cả thời đại ma dược Ma giới. So với toàn bộ những Thiên Đế trẻ tuổi đương đại chỉ biết gào hét, nhiệt huyết non nớt bề ngoài, ngươi có kinh nghiệm lão thành hơn quá nhiều. Đây mới thực sự là mèo già hóa cáo..."

"Ngươi biết dù mình ra tay cũng sẽ bị nhắm vào. Lúc này, không có bất kỳ biện pháp đảo ngược nào, ngươi không chơi bài thường mà đánh cược vào Medusa. Tất nhiên ngươi sẽ đóng phòng ngự bản thân. Đây là cơ hội sống sót duy nhất của các ngươi!

Ngươi cũng đánh cược thắng rồi. Nhuyễn trùng thời gian đã tiêu hao sạch... Lúc này ta không có pháp nhắm vào ngươi. Ngươi quả nhiên trực tiếp ra tay, tới đây ngăn cản ta."

Bách Hiểu Sinh bỗng nhiên tỏ ra cay đắng:

"Hai người các ngươi không hổ là vu sư cổ xưa nhất, không hề giao lưu chút nào đã tin tưởng vào trí tuệ của đối phương, có thể đưa ra biện pháp ứng đối, ngang nhiên lật ngược toàn bộ tuyệt cảnh, trở mình nơi tuyệt địa... Ta thua không oan!"

"Thì ra là như vậy."

Tâm trạng Hứa Chỉ bình tĩnh lại, sắc mặt hơi nghiêm. Chẳng làm gì, tự dưng có cái nồi đen rơi ngay xuống đầu...

Hắn chẳng còn tâm trạng nghiên cứu, phiền phức đã chủ động tìm tới cửa. Hắn yên lặng thu hồi bàn luyện kim nói:

"Đúng, chính là ta. Ta ẩn giấu kế hoạch sâu như vậy, cuối cùng vẫn bị ngươi phát hiện."

"Như vậy, ngươi muốn tìm kẻ đã phá hoại toàn bộ kế hoạch của ngươi để báo thù sao?" Hứa Chỉ hỏi.

Bách Hiểu Sinh bình thản nói:

"Ta vốn không có ý tìm ngươi, dù sao thời gian cấp bách. Nhưng ngươi hiện đang chủ động ngăn cản ta là vì thật sự định ra tay chứ? Ngăn cản chúng ta tìm kiếm hạt nhân Ma thần khởi nguyên. Đã vậy, nếu trốn không thoát được thì không trốn nữa, chỉ có thể so một phen."

Ừm!

Trong bóng tối có một vị Thiên Đế. Phan Tuyết Tiên giật mình che miệng La Thải Vi.

Con bé này quá ngây thơ, suýt nữa bị phát hiện rồi.

La Thải Vi bảo nàng đừng lên tiếng, vẻ mặt cũng ngơ ngác, nhìn hai người kia đối diện. Thì ra hai người này mới thật sự là bàn tay đen sau màn, ngầm giao chiến kịch liệt trong bóng tối phía sau hội bàn đào.

"Không hổ là Quân chủ Đại đế quản lý vườn hoa và rượu ngon, một trong những tồn tại thần bí nhất." Mắt Phan Tuyết Tiên sáng rực, hít thở dồn dập: "Không chỉ dùng thân thể ngủ say che chở cho Võ Thần cung chúng ta năm xưa phát triển, hiện giờ cũng đứng ra cứu chúng ta. Chẳng trách Shiela sùng bái hắn như vậy."

Ngay cả nàng cũng có phần sùng bái.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Thật đáng sợ!

Đây chính là thế giới cường giả sao?

Chẳng trách chị mình nói mình không đủ thông minh.

Thế nhưng, trí thông minh của vị Quân chủ Đại đế Messiah này không sánh bằng vị tỉ tỉ thiên tài quái gở có IQ cao của ta chứ?

Không chỉ trên diễn đàn internet, thậm chí toàn bộ Thiên Đế hội bàn đào mà biết như thế, e rằng sẽ gây ra bão táp lớn lắm.

Xem ra, nhìn có vẻ như thế cuộc nghịch chuyển là do may mắn, thực ra là do Quân chủ Đại đế Messiah ngầm tác động đến cách cục toàn Tam giới, kiềm chế Bách Hiểu Sinh... Hiện những Thiên Đế bên ngoài còn chưa nghĩ ra?

Dù sao Quân chủ Đại đế Messiah vẫn luôn ẩn núp.

Dù là hiện giờ cũng vẫn âm thầm ra tay...

Có lẽ chính như đã nói, những Thiên Đế đương đại như họ quá trẻ, không đủ lão làng, thiếu đa mưu túc trí.

Trận đấu trí này quả thực kinh thiên động địa!

Hai người trước mắt dùng các thủ đoạn kinh diễm hóa giải tuyệt cảnh, không ngừng xoay chuyển!

Phan Tuyết Tiên vội vã lôi kéo La Thải Vi tiếp tục ẩn náu.

"Hai vị bá chủ trí tuệ thông thiên đang tính kế lẫn nhau, thì ra có thâm ý đáng sợ như vậy... Quyết định vận mệnh tương lai của Tam giới chúng ta. Chúng ta phải nghĩ cách thầm trợ giúp. Chờ chút nữa ra tay đánh lén."

"Đúng! Không thể để cho Đại Đế Messiah không cầu danh lợi, một mình đứng trong bóng tối yên lặng gánh vác sứ mệnh cứu vớt Tam giới." La Thải Vi vung vẩy nắm đấm, vẻ mặt cực kỳ sùng bái.

Chương 655: Chiến Đấu

Ào ào ào!

Đằng xa nơi tế bào máu đang chảy, Bách Hiểu Sinh là thư sinh bạch y nho nhã, Hứa Chỉ mặc áo choàng vu sư màu đen. Hai người đối mặt nhau, tạo cảm giác đen trắng đối lập. Hai loại trang phục của hai văn minh khác nhau thể hiện sự khác biệt.

"Vừa rồi ta bị kiềm chế, không có nghĩa đó là nhược điểm của ta."

Bách Hiểu Sinh nhanh chân đi về phía trước, khí tức dần nâng lên, lập tức khóa kín thị giác và thính giác, như vậy thì không nghe được người khác trao đổi.

"Về một nghĩa nào đó, ta là một loại quái đản có ít nhược điểm nhất."

Đà điểu...

Hứa Chỉ hơi run run.

Nhưng không chừng đây là biện pháp thô bạo và đơn giản nhất. Đóng kín thị giác và thính giác, người khác không thể nào tư vấn gì được, chỉ cần cúi đầu lầm lũi làm việc là được.

Hứa Chỉ không nghĩ tới, hiện tại bên trong thân thể Ma thần khổng lồ có biết bao Thiên Đế đang đuổi giết thứ quái đản di động này, mà mình chỉ đứng yên một chỗ tùy tiện nghiên cứu chút, hành vi cá ướp muối không tranh với đời, bỗng dưng lại phải gánh nỗi oan ức lớn như vậy.

Đúng là tai bay vạ gió.

Trước kia Messiah Đại Đế muốn bị xã hội đánh đập, kết quả chẳng có gì.

Hiện giờ chưa làm gì cả, vừa mới tiến vào, xã hội đánh đập đã không ngừng tự tới cửa... Lần trước là Lâm Hồng Phượng, lần này là thủ lĩnh quái đản phản loạn Tam giới Bách Hiểu Sinh.

Hứa Chỉ đã hoàn toàn bình tĩnh:

"Nhưng trước mắt tính là gì? Ta tự đánh chính mình? Đánh chúng sinh trong mắt ta?"

"Trận chiến đấu thứ hai sao?"

Hứa Chỉ biết rõ, một cường giả không trải qua chiến đấu sẽ khó lòng bò lên cao hơn được, nhắm mắt làm liều là không xong. Đây là quá trình tất phải trải qua, dùng tiểu hào thử nước một lần, trải nghiệm chém giết với cường giả mạnh nhất cùng cấp trong thế giới sa bàn là rất tốt. Hắn có thể nhìn thấy tài năng đỉnh cao và sức chiến đấu nghịch thiên của những thời đại có chênh lệch bao nhiêu so với mình, vừa vận có thể cân nhắc...

"Đại Đế Messiah, cái gì là sức mạnh?"

Bách Hiểu Sinh cất bước đi tới:

"Ở thế giới này, chỉ cần là cường giả thì sẽ hiểu: Tri thức chính là sức mạnh. Không có vị Thiên Đế nào không tinh thông cổ kim. Bọn họ đều có trí tuệ và lượng tri thức kinh thiên động địa, đọc hiểu vạn vật thế gian... Đương nhiên, hiện tại cũng có ngoại lệ. Mạch Võ đế thuần túy rèn luyện cơ bắp, chỉ cần rèn luyện! Rèn luyện! Rèn luyện! Không cần quá nhiều trí não."

Trong chỗ tối, mồ hôi lạnh của Phan Tuyết Tiên chảy xuống.

Có vẻ như là đang nói ta?

Không!

Không chỉ mắng mình ta!

"Hắn mắng tỷ muội chúng ta." Phan Tuyết Tiên kéo tay đại gia khuê tú La Thải Vi nói.

Ầm!

"Tri thức là sức mạnh. Ta, đại biểu cho trí tuệ, tức là một trong những sức chiến đấu mạnh nhất trong quái đản!"

Không khí quanh người Bách Hiểu Sinh vặn vẹo. Thân thể hắn ta tỏa ra hào quang vô tận, bao phủ trong đạo pháp tự nhiên mà thành. Mỗi lần hắn ta cất một bước, khí tức lại chấn động ầm ầm, bốc lên lửa cháy nhuộm toàn bộ xung quanh.

Thân thể Phan Tuyết Tiên và La Thải Vi khẽ run. Một cơn sợ hãi điên cuồng từ nội tâm vọt lên, chiếm cứ thân thể.

"Quá mạnh mẽ! Sức chiến đấu chân thực của Bách Hiểu Sinh mạnh hơn những quái đản vừa hợp lực tập kích mọi người cả đoạn dài. Kẻ địch như vậy... đã sớm vượt qua cảnh giới Thiên Đế thường quy, làm sao có thể thắng nổi?" Các nàng co lại càng sâu hơn, hoàn toàn quên mất ý đồ đánh trợ giúp vừa rồi.

Ầm ầm!

Bách Hiểu Sinh mạnh mẽ vọt tới.

"Bách Hiểu Sinh... Xem ra ta đã sáng tạo cho mình một đối thủ không tệ." Hứa Chỉ trầm xuống, vươn tay chụp một cái. Một cây pháp trượng điêu khắc văn tự màu đen rất tinh xảo xuất hiện. Đây là kiệt tác mà hắn từng luyện tập luyện kim mà thành.

"Chiến tranh khí chuy!"

Pháp trượng vẩy một cái, thức mở đầu thông thạo, chớp mắt

oanh kích bắn ra.

Một cái búa không khí to lớn ngưng tụ, nâng cao lên như một cây rìu thần, tỏa ra khí diễm đỏ tươi, ma sát với không khí.

Hứa Chỉ không ngừng lại, tiếp tục vung vẩy pháp trượng gia trì cho bản thân. Khí tức của hắn không ngừng bành trướng.

"Xuân vũ thủ hộ, lực lượng chồng chất cấp cao, kích hoạt sinh mệnh, phòng ngự tăng vọt..."

"Phong độn."

Bách Hiểu Sinh cầm một quyển Vô Tự Thiên Thư, tao nhã mở trang sách. Từng trận đạo pháp tự nhiên dâng lên, chống lại Chiến tranh khí chuy trước mắt.

Hắn ta lại vươn tay, từng luồng phép thuật xán lạn không ngừng gia trì lên người:

"Vạn vật sinh trưởng, Đại địa nâng đỡ, Trường sinh thuật..."

Ầm!

Động tác của hai bên đều cực kỳ trôi chảy, giống như pháp sư ưu nhã nhất, rất vui tai vui mắt, vậy mà nhất tâm nhị dụng đồng thời sử dụng đạo pháp không ngừng công kích đối phương, cùng với gia trì phép thuật lên chính mình trong thời gian ngắn.

Oành!

Phép thuật oanh kích.

Thế giới hầu như biến thành năm màu, hào quang lóng lánh. Từng đạo hào quang va chạm với nhau nhìn thì đẹp mắt, thực ra có thể xóa bỏ cả thế gian. Một vị Thiên Đế phổ thông tiến vào sẽ bị giết trong chớp mắt.

Trận này hầu như đã mạnh mẽ đến cực hạn cấp bảy, có thể so với trình độ của Đoạn Thiên Đế thành tựu đạo pháp đệ nhất nhân năm đó. Dù sao không phải tài năng của Đoạn Thiên Đế không tốt, mà đã lạc hậu sau ba nghìn năm.

Ầm!

Hai người cách không sử dụng đạo pháp. Từng luồng sáng nổ tung. Sóng khí khủng bố lan tràn. Phép thuật giống như nét vẽ của thần tỏa sáng cả bầu trời, muôn màu muôn vẻ, xung kích tứ tung.

"Hai tên quái vật!"

La Thải Vi và Phan Tuyết Tiên núp trong bóng tối đều là Thiên Đế mới đương đại, nhưng cảm thấy cơn ớn lạnh dọc sóng lưng từ xương cụt xông lên đầu.

Ầm ầm ầm!

Đôi bên không ngừng công kích từ xa, khoảng cách ngày càng gần. Thậm chí họ đã bắt đầu cận chiến giống như võ nhân.

Cạch!

Hứa Chỉ vung mạnh pháp trượng, bắp thịt gồng lên như thép nguội. Cánh tay hắn lập tức căng lên, bùng phát gia tốc khủng bố, giống như vung một chiếc chùy sắt uy vũ cực kỳ, mạnh mẽ đập xuống trời.

Oành!

Đột nhiên không kịp chuẩn bị, Bách Hiểu Sinh bị pháp trượng đập mạnh vào ngực, ngực lõm xuống.

"Sóng gợn tử vong."

Pháp trượng vừa nện xuống lập tức thừa thắng xông lên, hóa thành quả cầu đen trên ngực Bách Hiểu Sinh. Một luồng khí thế

khủng bố xông lên. Bách Hiểu Sinh nổ tung.

"Ngươi rất giỏi!"

Giọng nói yên ắng từ đằng sau truyền tới.

"Nhung, đó là giả."

Bách Hiểu Sinh không biết từ lúc nào đã đứng sau lưng Đại Đế Messiah.

Hắn ta khép Vô Tự Thiên Thư. Quyển sách hóa thành một quyển từ điển dày nặng. Hai cánh tay hắn ta cũng gồng lên cơ bắp với gân xanh chằng chịt. Hắn ta nhắm đầu Đại Đế Messiah đập mạnh một cái.

Chớp mắt khi sách đập xuống trán, ánh sáng đạo pháp tỏa ra.

Oành oành oành!

Hào quang bùng phát. Sau một vùng sáng chói, hai bên đã biến thành quái vật cơ bắp không còn nguyên dạng.

Một vu sư chân thân Vu tộc có tám cánh tay cầm pháp trượng, bắp thịt căng phồng, cao to vạm vỡ đến độ khó hình dung. Pháp trượng lúc này dường như chỉ là một cây tăm.

Một vị khác là thư sinh khổng lồ với cơ bắp như núi thịt, tay cầm quyển sách, cũng vô cùng khủng bố.

"Thật quá biến thái!"

Hai người Phan Tuyết Tiên giật mình nhìn tình cảnh này. Hai vị này giống như cự thú viễn cổ va vào nhau khiến hai nàng tê cả da đầu. Đây mới là sự kinh khủng của Thiên Đế thời đại trước.

Chương 656: Lắng Xuống

Thiên Đế đương đại đều vừa đột phá, không có tích lũy sâu dày, bình thường chỉ tu một hệ thống.

Mà những Thiên Đế thời đại trước đã sống tháng năm dài đằng đẵng, tu thành mấy hệ thống. Ít nhất, "Chân thân Tổ vu" và "Đạo pháp ý thức hải", chính là đạo thể song tu!

Nó không đơn giản chỉ là một cộng một bằng hai, sức chiến đấu dung hợp sẽ phụ trợ lẫn nhau, hóa thành bùng pháp khuếch đại.

Huống chi lúc này Bách Hiểu Sinh không chỉ dung hợp phần lớn hệ thống của Tam giới, có thể nói đạo, thể, võ tam tu. Hắn ta đã tu luyện võ đạo vừa xuất hiện.

Chuyện này quả thật đáng sợ!

Mỗi khi tu luyện thêm một hệ thống, độ khó sẽ lại tăng cường. Có thể thấy Bách Hiểu Sinh kinh tài tuyệt diễm cỡ nào.

"Không được, Đại Đế Messiah vừa thức tỉnh, không tiếp xúc võ đạo chúng ta... Đây là thế yếu!" La Thải Vi thét lên kinh hãi. Chỉ tu hành hai hệ thống chưa hẳn đã không phải đối thủ, nhưng tuyệt đối ở thế yếu.

Dù sao đạo pháp và vu thuật về bản chất là cùng loại hệ thống. Muốn phân chia một cách nghiêm ngặt, hiện tại chỉ có đạo, thể, võ là ba hệ thống. Hệ thống Hương hỏa không được tính là hệ thống chiến đấu. Dù sao những Thần cung phụng hương hỏa đó cũng tu hành ba đại hệ thống này.

"Không được, chúng ta phải hỗ trợ!" La Thải Vi rất kích động.

"Không, ngươi quá trẻ." Ánh mắt Phan Tuyết Tiên nhìn chòng chọc Quân chủ Đại Đế Messiah, hấp tấp nói:

"Đại Đế Messiah cũng tu luyện ba hệ thống. Tam giới chúng ta không có hệ thống ma hạch, mà trong đầu của hắn tuyệt đối có ma hạch."

Ầm!

Khí tức toàn thân Hứa Chỉ bỗng nhiên bành trướng. Thân thể hắn bắt đầu vỡ tan, bùng nổ ra khí thế càng kinh khủng hơn chân thân Võ đạo.

Song phương mạnh mẽ lao vào, cuốn lấy nhau, giống như hai cự thú hỗn độn viễn cổ thời đại khai thiên tích địa. Toàn bộ tế bào Thiên Đế xung quanh đồng loạt nổ tung, tử thương hơn trăm. Vụ nổ tạo ra một mảnh đất trống mênh mông.

Trận chém giết này nhìn có vẻ dài, thực ra bùng nổ quá đột ngột, nước chảy mây trôi, chỉ hơn mười giây đã chém giết cực kỳ khốc liệt.

Bách Hiểu Sinh lập tức bùng phát toàn lực, phải nhanh chóng đánh bại, thậm chí giết chết Đại Đế Messiah. Hắn ta biết thời gian không có nhiều.

Nhưng chỉ một giây sau.

Xoạt xoạt!

Một cánh tay bạch ngọc từ trong hư không mạnh mẽ giáng xuống thế gian, ép xuống một cái.

Oành!

Bách Hiểu Sinh nổ tan. Hắn ta nhìn lên trời cao lộ vẻ khó mà

tin nổi:

"Minh Thổ Đại Đế... Elmin! Làm sao có thể? Nói về lý, có thể kéo dài khoảng bảy phút. Bây giờ mới qua năm phút đồng hồ, Mỹ Mộng Thần xảy ra biến cố sao?"

Oành!

Bách Hiểu Sinh nháy mắt nổ tung.

Một giọng nói thăm thẳm xa truyền tới:

"Thuộc tính của tên kia quả thực khó chơi, nhưng không biết sao bỗng dưng lại chết rồi. Tuy vậy, nó vẫn dùng thần lực của chúng ta dệt nên mộng cảnh, nhốt chúng ta một quãng thời gian. Nếu như nó còn thao túng mộng cảnh vô chủ kia, thậm chí chúng ta chưa chắc đã có thể ra đây nhanh như vậy."

"Quân chủ Đại Đế Messiah... Kéo dài thời gian tốt rồi. Ta đi những nơi khác một chuyến, giết bốn tên còn lại." Giọng nói lại hạ xuống, nhưng không thấy hình bóng.

"Thần đã thành công đi ra, đã triệt để đặt vững cục diện thắng!"

Bên cạnh Phan Tuyết Tiên, La Thải Vi vô cùng kích động.

Đây chính là sức chiến đấu của Thần linh sao?

Hứa Chỉ hít sâu vào một hơi, nhìn Bách Hiểu Sinh chớp mắt đã bị giết chết, hiện tại mới trực quan cảm nhận được sự đáng sợ.

Ào!

Hình thái Vu tộc to lớn co lại, thân thể trở về nguyên dạng.

Hắn nhìn thi thể Bách Hiểu Sinh vỡ tan, ngầm cân nhắc:

"Ta lúc này dùng ba hệ thống lớn đã có thể chiến đấu với những tồn tại đứng hàng thứ hai..."

"Messiah Đại Đế, ngài không sao chứ?" La Thải Vi mắt sáng như tuyết, trong đôi mắt thiếu nữ đầy sùng bái.

Ngay cả Phan Tuyết Tiên cũng kích động muốn nhảy cẫng lên:

"Ngài quá lợi hại!"

Hứa Chỉ yên lặng. Cái nồi oan ức này thật thần bí khó lường, chụp vào đầu mình mà đến giờ còn chưa kịp phản ứng. Hắn chỉ lặng lẽ đáp:

"Tuy Bách Hiểu Sinh đáng sợ, nhưng cũng không đáng lo ngại."

"Không có chuyện gì là tốt rồi." Bên cạnh, La Thải Vi và Phan Tuyết Tiên đều thở phào nhẹ nhõm. "Thần linh vừa ra, Minh Thổ Đại Đế trấn áp tất cả. Một cái tất đập chết, tất cả đã ổn định."

"Chúng ta trở về đi thôi, quay lại hội bàn đào rồi lại nói!" Phan Tuyết Tiên nói.

Bề ngoài nói với hai người kia là mình không bị thương nặng, nhưng chỉ Hứa Chỉ tự biết mình.

Cả bộ thân thể này xuất hiện vết thương nặng nhẹ khác biệt. Vừa rồi giao chiến điên cuồng, Bách Hiểu Sinh căn bản không sợ tử vong, hầu như đều lấy mạng đổi mạng. Vì Bách Hiểu Sinh biết, kế hoạch tập kích này khả năng cao là đã thất bại, vậy nhân cơ hội tiêu diệt kẻ uy hiếp trí mạng đến kế hoạch của mình: Đại Đế Messiah, đó là lựa chọn tốt nhất.

Mà sở dĩ không thèm để ý là vì thân thể này vốn không quá quan trọng. Hiện tại hắn ta cũng chỉ trọng thương gần chết mà thôi, ném ở đó ngủ mười mấy năm là xong. Vả lại, liều mạng đánh một trận xong, mình cũng được lợi ích rất nhiều.

"Chẳng hiểu sao bị người ta tìm tới, lại chẳng thể phản bác, thôi thì nhắm mắt thừa nhận."

Hứa Chỉ bất đắc dĩ, cảm giác mình quá khó, còn tiếc nuối nhìn các phần thân thể vỡ tan xung quanh.

"Có điều, dựa theo sức chiến đấu bình thường mà nói, bản thân ta nắm giữ lực bộc phát khi thức tỉnh, tập kích không cần mạng, sức chiến đấu của ta chắc là có thể ép được Bách Hiểu Sinh... Kết quả là ngang sức nhau. Đó là do kinh nghiệm không đủ. Chung quy là ba kính tượng phân thân khác của ta học tập không đủ nỗ lực, phải bắt họ học thêm giờ..."

Hắn yên lặng cân nhắc.

Nếu còn đánh tiếp, khả năng đại khái là song phương đồng quy vu tận.

Bách Hiểu Sinh ỷ vào tính bất tử của quái đản, nhưng Hứa Chỉ cũng ỷ vào quyết tâm zombie hóa. Hai tên bất tử đánh nhau chỉ còn lại đầu với nửa bên thân thể, lại vẫn liều mạng... Về căn bản sẽ không dễ chịu.

Hứa Chỉ vươn tay.

Ào ào ào!

Gió nhẹ bao phủ.

Vô số tế bào Thiên Đế và một số tổ chức cơ thể vỡ vụn cấp tốc bị hút vào trong nhẫn không gian.

"Bị thủ lĩnh quái đản tìm tới, dù sao vốn là mục tiêu. Thân thể Ma thần Tà Thần Cthulhu này chưa lấy mẫu nghiên cứu xong, nhưng cũng không thiệt. Vừa vặn đã bị đánh nát, ta có thể mang về nghiên cứu."

Từ một ý nghĩa nào đó, Hứa Chỉ còn kiếm lời. Trong lúc đánh nhau, hắn còn đánh rơi hơn trăm tế bào Thiên Đế của Medusa, cả đuôi cũng nổ tung một góc, năng lượng đại tuyệt diệt được phản hồi về thực không ít.

Trước kia Hứa Chỉ ngồi trong sân nhà ở nông thôn vẫn luôn nhìn về phía nữ yêu thiếu nữ tóc rắn đang cuộn mình ngủ say trong bể nước phía xa, nhìn mà đỏ mắt. Con dê béo to vậy, máy sinh sản năng lượng siêu cấp, hiện giờ cuối cùng cũng có thể vặt lông dê rồi!

Hứa Chỉ đi cùng hai người của Võ Thần cung ra khỏi thân thể xác thịt của Ma thần khởi nguyên, nhìn thấy các vị Thiên Đế đứng dậy, không ngừng tu sửa cung điện, mặt đất. Bầu không khí Tam giới đều vô cùng nghiêm nghị, hầu như không ai nói chuyện.

Qua giao lưu, Hứa Chỉ biết các Thiên Đế khác đã phân tán đi thăm dò. Có người ngẫu nhiên gặp được trong cơ thể, trực tiếp chặn đánh những quái đản kia. Vì không phải cảnh vây giết như trước, họ dùng sức một người kéo dài thời gian, rồi hi sinh tính mạng.

Hiện tại thống kê nhân số, chết bảy Thiên Đế, bị thương hơn mười người, bầu không khí nghiêm nghị đến ngột ngạt.

Chương 657: Thanh Đằng Địa Mẫu Sắp Thành Thần

"Anh hùng đều trở thành liệt sĩ." Chưởng môn Thục Sơn thở dài, nhìn mọi người xung quanh, tự nhủ: "Xem ra dòng suy nghĩ, tình cảnh này phát ra ngoài sẽ hội tụ thành quái đản Liệt Sĩ tại Huyết Vực giới. Năng lượng hương hỏa của các Thiên Đế quá khổng lồ, lần sau phải nhanh chóng thanh trừ.

Hoàng đế Đại Chu nói:

"Chúng ta tất nhiên bẩm báo với Địa Mẫu nương nương, để họ tiếp thu hương hỏa chúng sinh, phục sinh!"

"Vong hồn của họ vẫn còn. Địa Mẫu nương nương từ bi, tất nhiên sẽ tụ hồn, dùng hương hỏa tạo kim thân!"

Mọi người đồng loạt xưng phải.

Chỉ là, tuy được phục sinh, trở thành Thần hương hỏa sẽ được nhiều lợi ích, nhưng khuyết điểm cũng không thiếu.

Hương hỏa có độc.

Họ sẽ không còn là sinh linh sống. Mỗi lần họ bị thương, chết, đều cần hương hỏa bù đắp thân thể, cuối cùng dần bị ăn mòn, triệt để trở thành "Chính mình" trong mắt chúng sinh. Hiện tại Lôi Đế, Trảm Thần Thiên Đế, Đấu Chiến Thần đã sắp hoàn toàn mất đi bản thân. Họ đều lựa chọn bế quan để ngừa bị thương, cũng từ chối hương hỏa, dùng để trì hoãn sự ăn mòn triệt để từ hương hỏa.

Nhưng từ chối hấp thu năng lượng như vậy, cảnh giới của bọn họ cũng dừng lại không tiến.

Lúc này, mọi người Võ Thần Cung tụ hợp lại một nơi.

"Thì ra là như vậy!"

Lâm Hồng Phượng hoảng hốt.

Nàng nghe hai người kể lại chân tướng, sắc mặt biến hóa kịch liệt vài lần, sau đó chậm rãi đi tới khom mình, giống như chiêu hiền đãi sĩ:

"Tiên sinh đại tài! Không hổ là Quân chủ Đại Đế Messiah, một trong những người cổ xưa nhất. Ban đầu, ta đã nghĩ ngài vẫn ở bên cạnh, rất có khả năng ngài đang đề phòng điều gì, vậy mà lại tính toán thâm sâu như vậy."

"Đúng đấy, quá lợi hại!"

"Hóa ra là như vậy, trình độ thật sâu sắc!"

"Không hổ là tồn tại cổ lão!"

Các vị Nữ Võ đế của Nữ Võ Thần cung líu ra líu rít.

Các nàng đều ướt đẫm máu tươi, thương thế không nhẹ, nhưng đều bu quanh đây, vẻ sùng bái cực kỳ.

Trên thực tế đúng là chỉ có thể nghĩ như vậy.

Dù sao cũng là chiến tranh hủy diệt Tam giới, bất kỳ người nào cũng muốn ra tay.

Nếu như đối phương thắng lợi, chỉ cần là sinh linh trong Tam giới sẽ không ai tránh được trận kiếp nạn này. Vì vậy, mọi người đều cho rằng Quân chủ Đại Đế Messiah đứng ở cạnh sẽ không phải là làm cao, rất có khả năng đang ôm đồm gì đó.

Ngay cả Bách Hiểu Sinh cũng không ngừng nghi ngờ, cảnh giác, suy đoán, tìm kiếm cách giải thích thích hợp nhất, như vậy

mới thành công "Suy đoán" ra lời giải thích như vậy.

Trên thực tế, thật sự chỉ là quần chúng ăn dưa thôi... Nhưng lại chẳng ai tin tưởng.

Ánh mắt Lâm Hồng Phượng vẫn lóe sáng, khiêm tốn hiếu học vô cùng, chăm chỉ hỏi:

"Ngài thật lợi hại, vậy mà có thể đoán được Bách Hiểu Sinh đang nhắm tới toàn bộ cường giả Thiên Đế cổ đại trên hội bàn đào, tất nhiên cũng sẽ nhắm vào ngài. Ngài lựa chọn bất động, không ra tay để rơi vào tròng của đối phương, trái lại càng khiến đối phương khó chịu."

"Hiện giờ nghĩ lại mới taháy, quả nhiên là phương thức ứng đối hợp lý nhất."

Nàng không ngừng chỉnh lý suy nghĩ, than thở.

Con gà mái cơ bắp cuồn cuộn năm xưa đã trưởng thành gà trí tuệ. Dù sao bao năm qua, nàng dẫn theo một đám muội muội cơ bắp phát triển hơn cơ não, thực sự rất khó khăn. Nếu bọn họ chỉ căng cơ bắp mà trùng cơ não thì thật sự không thể sống được tới ngày hôm nay.

Lâm Hồng Phượng kính nể, chậm rãi cúi đầu:

"Ngài có thể làm lão sư chỉ đạo cho Võ Thần cung chúng ta không?"

"Đúng vậy đúng vậy!"

Cả đám xung quanh thật kích động.

Dù sao năm xưa tỉ tỉ Shiela mang theo thân thể ngủ say của Đại Đế Messiah chu du khắp nơi, đụng phải các nàng. Cả đám tiểu yêu tinh cuối cùng mới vùng lên nhờ sự che chở từ cơ thể của

Messiah... Võ Thần cung có tính bài ngoại, nhưng mấy trăm năm qua, họ đã sớm có ràng buộc sâu sắc với một bộ "Thi thể". Vì vậy, khi thi thể đó tỉnh lại, họ chỉ cười vui vẻ, không xem là người ngoài.

"Chắc là không thể." Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, nhìn bốn phía, đáp: "Đại kiếp nạn của Tam giới vẫn chưa được dẹp yên. Lẽ ra ta nên ở lại, nhưng không lâu nữa ta lại phải rơi vào trạng thái ngủ say..."

Các Võ Đế xung quanh đều tiếc nuối.

Phan Tuyết Tiên bên cạnh bĩu môi, vừa hiếu kỳ vừa bất đắc dĩ.

Cái tên này, chính mình ném cho vô số hệ thống đều không chơi, nhất định cứ phải vậy mới được à!

...

Tiếp tục ngủ say là việc trong dự tính.

Dù sao từ lần trước thức tỉnh đến bây giờ đã qua sáu trăm năm.

Đại Đế Messiah có huyết thống vĩnh sinh giống như Ma thần Medusa, đây là cơ duyên lớn của Thần Sáng Thế, nhưng cũng có thể hiểu được... Dù sao Đại Đế Messiah đến từ sự tồn tại cấp chín đã tử vong năm xưa: Hermes.

Hermes vô cùng cổ xưa, rất có khả năng đã từng được Thần Sáng Thế ban ơn.

Chỉ là, căn cứ theo tính toán, Đại Đế Messiah mới thức tỉnh không lâu, chắc vẫn còn khả năng thay đổi.

Lâm Hồng Phượng không ngừng suy tư, sắc mặt nghiêm nghị

"Về chuyện này, ta có thể đi hỏi thăm Ma thần khởi nguyên

một phen. Ở phương diện vận dụng huyết thống, đại nhân Ma thần ngủ say không lâu lắm. Dù sao ngài cũng đang bảo vệ cho nàng."

Lâm Hồng Phượng bỗng nói, rồi lại yên lặng.

"Có điều, ngài nhất định đã nghĩ tới... Thậm chí còn hiểu ngầm với nhau. Ngài chủ động trợ giúp Ma thần Medusa, mượn cơ hội thu được tư liệu về huyết thống vĩnh sinh. Không hổ là ngài."

"Đúng là như thế."

Hứa Chỉ hơi ngạc nhiên, mỉm cười tiếp tục nghe các nàng tán gẫu.

Ào ào ào!

Xa xa.

"Bách Hiểu Sinh, kẻ này quá mức khủng bố!"

"Chỉ mấy người đã suýt nữa lật đổ toàn bộ Tam giới..."

Nhóm Thiên Đế đứng lại xì xài nói chuyện.

Lúc này, các vị Thánh Nhân cổ đại trở về thần điện trên cao.

Rầm!

Kính tử của từng người hiện lên trên trời.

Toàn bộ các nơi trong Tam giới đều nhìn thấy hiện trạng hội bàn đào.

Làm vậy là để công bố tình hình, ổn định tâm trạng của các nơi trong Tam giới, tránh cho khủng hoảng vỡ bờ để các quái đản kia thừa cơ.

"Gặp phải chút biến cố nhỏ, cuộc tập kích kéo dài chỉ hơn mười phút. Chỉ là quái đản cũng dám mạo phạm các Thần? Tận lực tiêu diệt." Thanh Đằng Địa Mẫu ngồi trên cao, lạnh nhạt nói: "Nhưng đại hội bàn đào vẫn bắt đầu như thường lệ."

Hoàng triều Phàm gian, Ma giới, vô số người nhìn hình chiếu trên bầu trời, dân tâm tăng vọt.

"Thắng rồi!"

"Quả thế, những thứ quái đản kia chẳng qua chỉ là yêu ma quỷ quái, cố ra vẻ mà thôi!"

"Các vị Thánh Nhân viễn cổ nắm trật tự thiên địa, thọ cùng trời đất, làm sao có khả năng bị lật đổ?"

Trên mặt đất, vô số người tự tin cổ vũ.

Bây giờ phải nhanh chóng khôi phục tình thế, ổn định dân tâm, tiếp tục cử hành đại hội bàn đào. Trong mắt chúng sinh, đây chỉ là việc nhỏ thôi, nhưng độ nguy hiểm ở thời khắc vừa rồi chỉ có Thiên Đế ở đây mới biết. Về ý nghĩa nào đó, họ vừa trở mình trong tuyệt cảnh một phen.

Sinh tử hầu như chỉ trong một ý nghĩ.

Đối với bọn họ, đối phương chẳng qua chỉ có mấy người, suýt nữa bị người ta lật đổ. Đó là một sự nhục nhã vô cùng.

Thế nhưng, mặc kệ các bá chủ Thiên giới tại hội bàn đào kích động thế nào, bất an, nghi ngờ, tự trách ra sao, lần thịnh yến này vẫn cử hành như trước.

Đại hội bàn đào không phải tiệc trong chốc lát, mà là giao lưu trong một tháng. Đối với những Thiên Đế động chút là mấy nghìn năm tuổi, một lần giao lưu tụ hội bằng tháng là điều không thể bình thường hơn được.

Đại hội bàn đào vẫn cử hành như trước, có nghĩa là, Thanh Đằng Địa Mẫu sắp thành Thần!

Đây là một vị Thần linh đầu tiên trong các người chơi!

Chương 658: Kích Động

Hứa Chỉ nhìn mạng Internet bên ngoài một chút. Ở đây đã kết thúc, vì chênh lệch thời gian quá lớn, bên ngoài còn đang thảo luận sôi sùng sục. Những người này đến giờ mới có phản ứng, bắt đầu phát ảnh chụp.

Thực ra đã có người sớm đăng bài.

【 Manh Nương gợi cảm, thành Thần trực tuyến. Đúng vậy, bản nhân đã từ Manh Muội hóa thành Manh Nương】

Tuy rằng hiện tại xuất hiện biến cố lớn. Việc Bách Hiểu Sinh tập kích nhấc lên sóng gió to lớn, nhưng vẫn tập trung toàn bộ tiêu điểm của diễn đàn game. Xem từng bức ảnh, vô số người đều kinh ngạc.

Cộng đồng mạng nhìn ra thao tác trong đợt sóng này, chớp mắt nổ bùng.

Dẫn Ma thần tới, đưa vào giấc ngủ say, lợi dụng sự khủng bố không thể miêu tả của Ma thần để tiêu diệt toàn bộ bá chủ Tam giới nơi này. Thao tác này quả thực có thể xưng là kỳ tích đưa vào sách giáo khoa. Đặt vào chiến tranh thời cổ đại, đó cũng là một lần nghịch tập kinh điển, còn ưu tú hơn kế không thành năm đó đúng không?

Dùng yếu thắng mạnh, thay đổi toàn bộ chiến cuộc.

"Tiên sư, Bách Hiểu Sinh này thật đáng sợ, tính toán đến trình độ như thế! Phản diện ngầu lòi nhất trong lịch sử, trí tuệ giả! Hâm mộ, hâm mộ!"

"Đã nhảy hố, trở thành fan của Bách Hiểu Sinh!"

"Bài trên đừng giỡn, hâm mộ thì hâm mộ, phản diện này thật đẹp trai! Bọn Manh Muội sắp lạnh rồi! Bị nhốt vào, uất ức cực kỳ!"

"Trở về thời đại Tây Kỷ Nguyên sao? Manh Muội tất nhiên không chết, bị giam cầm thôi, xem như mẫu thân quái đản. Mà đám Lôi Đế, Long Vô Danh cũng không chết, xem như Thần hương hỏa, bị trấn áp trong Tháp trấn Thần thôi."

Mọi người không ngừng phân tích. Người chơi chắc hẳn sẽ không chết. Đây là hệ thống của phái hòa bình cá ướp muối do Manh Muội chế tạo ra, dù thất bại cũng không phe nào tử vong.

Nhưng đó là đùa giỡn Thiên cung, giang sơn thay phiên làm, năm nay đến nhà ta!

Trước kia, các ngươi làm cái tháp Trấn Yêu, trấn áp yêu ma quỷ quái. Hiện giờ bọn hắn làm cái tháp Trấn Thần, lại trấn áp ngược lại các ngươi... Ăn miếng trả miếng.

Hứa Chỉ không quan tâm hội bàn đào, cúi đầu nhìn những Thiên Đế nôn nóng thảo luận không bằng xem mạng Internet bên ngoài, lật từng bình luận càng thú vị hơn.

Tốc Độ Xe Akina:

"Manh Muội bày tỏ, ta sống thật quá khó, lê lết mới tới được hôm nay. Năm đó Kiến Mộc trải khắp thiên hạ bị giam cầm, hiện tại long mạch trải khắp thiên hạ lại bị giam cầm lần nữa, hoàn toàn giống nhau. Ngay cả ta cũng muốn gảy phân trên đầu! (Buồn cười)"

Học Y Cứu Vớt Thế Giới Khác:

"Lôi Đế, Long Vô Danh bày tỏ: Ta cũng sống thật khó! Cũng lại bị nhốt lần nữa. (Buồn cười)"

...

Tiếp theo, sự việc không ngừng phát triển. Vào thời khắc hầu như mọi người tuyệt vọng, Tam giới sắp bị hủy diệt, Madusa xoay chuyển một vòng, phá nát tuyệt cảnh của Bách Hiểu Sinh, chớp mắt tăng cường một làn sóng hâm mộ.

Ảnh chụp.

Công kích đánh vào thân thể Ma thần, máu tươi chảy xuống, vậy mà không có bất kỳ phản ứng nào như tưởng tượng.

Ảnh chụp.

Là vẻ mặt của từng tên Bách Hiểu Sinh bỗng kinh ngạc nhìn về phía Ma thần ngủ say.

Vẻ mặt này quả thực là chớp mắt đã tập trung tất cả điểm sảng khoái của mọi người, từ tuyệt vọng đến vui mừng, kích thích giống như đi đua xe, trong đầu gào lên đã nghiền, đồng thời kêu lớn:

Medusa trâu bò!

Có thể nói, phản ứng trong giây lát của Medusa quả thực không thể chê vào đâu được, không hề thẹn với thân phận và tài năng chiến đấu của nàng. Không hổ danh cuồng chiến đấu, độ khó thật sự rất cao. Phải đoán được toàn bộ kế hoạch của Bách Hiểu Sinh trong chớp mắt mới có thể đưa ra biện pháp đối phó.

Có thành viên đoàn cố vấn không nhịn được đánh giá:

"Những người như Manh Muội, Lôi Đế đã sống vô số năm, có lẽ trí tuệ cũng chỉ ở mức trung bình, nhưng quyết định trong giây lát này không sánh được Medusa người ta. Người ta không hổ danh là người đứng đầu trong nhóm đứng đầu!"

"Đấu trí đấu dũng, giống như trong sách giáo khoa! Phản kích nơi tuyệt cảnh, quá đặc sắc!"

"Không ngờ Medusa lại để lộ sinh mệnh của mình, ngủ say không hề phòng ngự. Đây là hành động mà nàng đã từng không thể làm ra!"

Nhiều người cảm khái. Medusa đã thay đổi. Trước nay nàng chưa bao giờ tin người khác, lòng cảnh giác cực nặng. Bây giờ nàng lại đồng ý tin tưởng người khác có thể bảo vệ mình khi ngủ say, giao mạng mình cho người khác.

Thế nhưng, thế cuộc lúc này dần xoay chuyển lại, từ mừng rỡ lại hóa thành lo lắng. Tuy rằng cứu được bá chủ toàn bộ tam giới, nhưng bản thân Medusa lại rơi vào nguy cơ, rất có khả năng bị giết chết.

"A a a! Medusa đừng chết!"

"Đội ngũ sản xuất, đi ra cho ta! Dám để nhân vật này chết, ta bỏ chơi!"

"Bài trên, ngươi vốn không được vào chơi mà (Móc mũi)."

"Đúng! Ta mãnh liệt kiến nghị, đội ngũ sản xuất cho ta tiêu chuẩn vào chơi, sau đó ta lại bỏ chơi, cho thấy quyết tâm mãnh liệt của ta! (Subaru quyết tâm vung quyền. JPG)"

"Còn nữa, các Thiên Đế đương đại khác tuy rất yếu, nhưng Đại Đế Messiah lúc trước chẳng phải cũng là Đại Đế cổ đại sao? Tại sao vẫn không ra tay?"

"Đúng vậy, trước đó còn một quyền đánh tung người nào đó, được người nào đó gọi là trai thẳng sắt thép."

"Tức giận! Rất muốn đánh hắn!"

Không chỉ nam sinh, thậm chí một số nữ sinh cũng cắn răng nhìn màn hình. Trò chơi này có tỉ lệ nam nữ cân đối nhất, người chơi nam nữ chia đôi cả game.

...

Bia, hạt dưa, đậu phộng.

Trước máy vi tính, tất cả mọi người nhìn chằm chằm màn hình, đều rất hồi hộp.

Rất nhiều ảnh chụp lần lượt được gửi ra. Đây là một trận chiến ảnh hưởng đến vận mệnh Tam giới, cấp tốc từ đại hội bàn đảo chuyển đến trong thân thê lớn mênh mông của Ma thần ngủ say, vô số Thiên Đế bắt đầu đi khắp chém giết.

Đặc sắc giống như đang xem một bộ truyện sử thi thần thoại.

Hiệu quả đặc biệt này là thứ mà không có bất kỳ bộ phim trên Trái Đất nào cũng không cách nào so sánh.

Tuy rằng bá chủ Tam giới không bị diệt sạch, nhưng nếu Ma thần tử vong, chúng sinh vẫn sẽ khủng hoảng, khiến đám Bách Hiểu Sinh thu hoạch được "Tín ngưỡng" sợ hãi, khiến tín ngưỡng vỡ đê.

"Đồng thời, Ma thần khởi nguyên tử vong, Ma giới gần như xong đời, hậu quả khó có thể tưởng tượng!"

Mọi người sau căng thẳng liền liên tục nốc đồ uống, ngồi trong phòng, tay bốc đậu phộng cũng run lên.

"Các anh em, thời điểm quyết chiến đến rồi!"

"Ôn tập cái rắm gì. Trước tiên xem hết nội dung kịch bản then chốt lần này đã, chính đang lúc bước ngoặt nguy hiểm!"

Trong ký túc xá, đám học sinh ăn thức ăn nhanh, căng thẳng

nhìn quay chụp trực tiếp. Đây không giống điện ảnh trước kia, cũng không diễn tập kịch bản từ trước, mà là một lần quay trực tiếp thực tế. Bất kỳ sự kiện tương lai nào đều do người chơi nắm lấy.

Dần dần, hình ảnh di chuyển theo bước chân của Người Phân Phát Hệ Thống. Nàng dẫn theo La Thải Vi làm một đội hai người không ngừng tìm tòi từng hồng cầu đỏ tươi, đông đúc như bọt khí. Họ nhìn thấy Bách Hiểu Sinh và Đại Đế Messiah, cùng với màn đối thoại trong tối kia.

Trong nháy mắt, cục diện lại xoay ngược lần nữa.

Trong đối thoại của hai người kia, mọi người đột nhiên hiểu ra, có cảm giác bỗng tỉnh ngộ!

Đây mới là chân tướng?

Ban đầu có vẻ như Bách Hiểu Sinh đấu trí với Lâm Hồng Phượng, thực ra đều là bề ngoài, mà người ở sau lưng chân chính đấu trí đấu dũng với Bách Hiểu Sinh lại là Quân chủ Đại Đế Messiah lẳng lặng đứng bên?

Cùng với nội dung kịch bản đẩy tới, hình ảnh nội dung không ngừng được đẩy ra, mọi người mới triệt để hiểu rõ tất cả.

Chương 659: Sắp Xếp Một Lần?

"Đúng vậy! Suy nghĩ một chút xem, Bách Hiểu Sinh thông minh như vậy, sao có thể bỏ qua không chuẩn bị đối phó với Đại Đế Messiah? Khó trách Đại Đế Messiah không ra tay." Có người cấp tốc lên tiếng.

"Quả thực, không ra tay là vì nhìn thấu kế hoạch của đối phương. Muốn làm được như thế cần đại trí tuệ!"

Vô số người bình luận, cảm thấy đây là một trận đánh cờ về tâm lý. Nhưng trong lòng nhiều người lại nảy sinh một câu nói thán phục: "Fuck! Suy nghĩ một xem, quả thực thấy đúng vậy". Sau đó họ vội vàng nói rằng mình đã nhận ra tất cả từ lâu.

"Đây mới chính là sức hấp dẫn của lập luận suy đoán. Thực ra từ trước đó đã có các loại manh mối chỉ về cùng một hướng rồi. 1, Messiah không ra tay. 2, Messiah có huyết thống vĩnh sinh như Medusa. 3, tất nhiên có thủ đoạn đối phó với Medusa... Chỉ là trước đây chúng ta không đoán được, hiện giờ có cảm giác chợt tỉnh ngộ."

Đoàn cố vấn lên tiếng, rõ ràng là thường xuyên xem tiểu thuyết trinh thám suy luận.

Người này thường thường sẽ nhìn ra sự tận tâm của nghi phạm X. Sức hấp dẫn của lập luận duy đoán chính là ở chỗ, tác giả đang khiêu chiến với độc giả. Chỉ cần độc giả đủ thông minh, họ có thể suy đoán ra toàn bộ chân tướng.

Càng có người nã pháo sau:

"Các anh em, các vị xem ảnh chụp trước đó, rõ ràng Bách Hiểu

Sinh tuy có vẻ như đối thoại với Lâm Hồng Phượng, nhưng con mắt thỉnh thoảng lại liếc về phía Messiah... Mà Messiah vẫn duy trì dáng vẻ nhẹ như mây gió, rõ ràng đã dự tính trước! (Chém gió thành bão.JPG)"

"666!"

"Quá ngầu! Đứng ở đó điều khiển toàn cục, ngầu muốn nổ tung!"

"Trong truyền thuyết phương Tây, 'Messiah' có ý là Chúa cứu thế."

Mọi người đều phấn khích sau khi bị mắc kẹt.

Đây là lần trở mình nơi tuyệt cảnh thứ hai. Âm mưu phá vỡ sự thống trị Tam giới, đấu trí đấu dũng, thật quá đặc sắc. Thậm chí có người nghĩ rằng, đây chính là trí tuệ của những vị tồn tại cổ xưa trong Tam giới này sao? Thật đáng sợ. Cuộc đánh cờ tâm lý mạo hiểm, ly kỳ. Medusa, Bách Hiểu Sinh, Messiah. Nếu như quay chụp thành phim, có lẽ đây sẽ là bộ phim suy luận trinh thám hay nhất năm, thu hoạch phòng vé vô số.

Quân chủ Đại Đế Messiah được rất nhiều người chuyển hướng thành hâm mộ, có không ít fans.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Hình ảnh sau đó không ngoài ý muốn. Sau trận đấu trí đấu dũng, hai người gặp gỡ, chớp mắt bùng phát chém giết chính diện.

"Đều bùng phát hình thái cơ bắp, hóa thành quái vật! Đây chính là tương ái tương sát, đánh đến khó chia lìa sao? (Móc mũi)"

"CP tốt nhất năm! Bách Hiểu Sinh, Messiah, hai đại trí giả tính

kế lẫn nhau, yêu chết mất! (Ngọt tim)"

"Bản hủ nữ chảy nước miếng, ai vẽ hộ một cái đi! (hài lòng)"

...

Rượu tiên, quả thần, món ngon.

Trước bàn, Hứa Chỉ ngồi trên bàn trong hội bàn đào, toàn thân ngây đơ.

"Các ngươi muốn làm ta cười chết, sau đó kế thừa ghế tựa Thần Sáng Thế ta đặt trước cửa hả?"

Không chỉ họ đang xem trò vui qua màn hình máy tính, miệng hô to đặc sắc đã nghiền, chính Hứa Chỉ cũng đang cách màn hình xem trò vui, nhìn họ la ó náo nhiệt.

"Đều là nhân tài."

Hứa Chỉ ngồi trên ghế, không biết nói gì.

Shiela bên cạnh dường như nhận ra điều gì. Nàng nhìn tiết mục trên sân khấu, có vô số tuyệt mỹ tiên tử đang nhảy múa, dường như nhảy điệu Cực Lạc Tịnh Thổ, vô cùng dập dờn.

"Đây là bảy vị tiên tử đẹp nhất do tiên tử Quảng Hàn dẫn tới, còn múa bài của Địa Mẫu nương nương nữa, không dễ nhìn sao?"

Hứa Chỉ chỉ liếc mắt một cái.

Hắn lại cúi đầu, dù sao cũng chỉ là mỹ nữ khiêu vũ, thú vị bằng xem lũ ảo tưởng cãi nhau sao?

Shiela nhìn những dáng vẻ mỹ lệ trên sàn nhảy, lại nhìn Đại Đế Messiah cúi đầu minh tưởng, đôi mắt càng ngày càng đầy vẻ ngưỡng mộ. Thời khắc nào cũng tu luyện, xưa giờ chưa từng từ bỏ.

Mộc Ngữ Linh sáng mắt, nói:

"Đúng, những nữ nhân này lề mề, chẳng đẹp chút nào. Đến lúc quay về, tỷ muội chúng ta cùng khiêu vũ cho ngài xem, để ngài biết cái gì gọi là sức hấp dẫn chân chính."

...

Trên internet.

Trận đấu trí đặc sắc khiến mọi người hô hào sảng khoái, tiếp theo đó chính là ảnh chụp trận chiến khốc liệt, rồi cánh tay một vị Thần từ trên trời giáng xuống, trong thời gian kéo dài, âm mưu của Bách Hiểu Sinh đã hoàn toàn bị đánh nát.

Mọi người ung dung nhẹ nhõm.

Chỉ là, sau đó rất nhiều người lo lắng. Bách Hiểu Sinh dù sao cũng bất tử. Lần này hắn ta thất bại, sau đó còn có thể quay đầu trở lại. Hắn ta thông minh nhưu thế, sau này Tam giới sẽ khiến người cực kỳ bất an.

Sau đó họ nhìn thấy Quân chủ Đại Đế Messiah lại trở về hội trường như không có gì phát sinh, ẩn giấu trong đông đảo Thiên Đế phổ thông, trò chuyện vui vẻ với người của Võ Thần cung.

Dù sao thời đại qua đi sáu trăm năm đã vô cùng xa xôi, Thiên Đế mới ra không ai biết Quân chủ Đại Đế Messiah.

Mọi người nhất thời có phát hiện mới.

Không cầu danh lợi, không ai biết vừa rồi hắn âm thầm ra tay, chỉ có người của Võ Thần cũng biết được. Người này được thiết lập cá tính vô cùng hấp dẫn, yêu chết!

"Mẹ! Không đúng rồi, anh hùng không nên vô danh không có tiếng tăm gì!" Có người cảm thấy như vậy không đáng, tình mẹ

dâng cao.

"Nhưng người ta khiêm tốn, mà chính vì tính cách hờ hững, nếu không sao lại gọi là Quân chủ Đại Đế quản lý rượu ngon và dạo chơi? Nghe tên đã biết là một con cá ướp muối không cầu thanh danh. Lại nhìn sự tích năm xưa, sau khi hắn thống trị thiên hạ đã biến mất tăm khỏi thế giới. Cá mặn trong số cá mặn!"

"Không được! Ta không vừa mắt. Thương hắn bất hạnh, hận hắn không tranh, các anh em, chúng ta giúp hắn giả vờ ngầu đi!"

"Đúng đúng đúng, chơi cái kịch bản trang bức đánh mặt tiêu chuẩn đi, thế nào?"

"Làm sao chơi?"

"Ừm... Quân chủ Đại Đế Messiah vừa rồi không phải vẫn đứng một bên không ra tay sao? Dựa theo truyền thống truyện mạng, vào lúc này nên có một số Thiên Đế đứng ra trào phúng hắn, mắng là kẻ nhát gan vô năng, ngồi mát ăn bát vàng... Sau đó để Lôi Đế, Long Vô Danh ngồi trên cao ra tay. Trước tiên đến thăm hỏi, giao lưu bình đẳng, cung kính kêu một tiếng tiền bối Messiah, đã sáu trăm năm không gặp rồi!"

Người kia tiếp tục hưng phấn nói:

"Lần này, người xung quanh chắc chắn giật mình! Đều bị kinh hãi một phen. Tiền bối, ngay cả loại Đại Đế cổ xưa nhất cũng phải gọi là tiền bối? Messiah? Lẽ nào đây chính là vị Đại Đế vu sư cổ xưa nhất? Người xung quanh vừa nghĩ vừa thầm giật mình, vạch trần thân phận của Messiah, làm mất mặt Thiên Đế vừa trào phúng kia. Đây chính là đại pháp trang bức tầng thứ nhất!"

Mọi người cả kinh.

Chẳng lẽ còn có tầng thứ hai?

"Chắc chắn có chứ. Từng làn sóng khiếp sợ nối tiếp mới là chân lý. Tiếp theo, Thiên Đế vừa trào phúng kia chắc chắn vẫn chưa chịu phục. Kẻ đó sẽ nói, cho dù là Quân chủ Đại Đế Messiah cổ đại cũng là hạng nhát gan sợ chết...

Người khác vừa nghĩ tới chắc chắn cũng sẽ thầm khinh bỉ, kéo dư luận. Mà vào lúc này sẽ không để đám Lôi Đế hỗ trợ phản kích nữa, vì không đủ trang bức! Lực xung kích không đủ lớn, phải cao hơn một cấp bậc nữa, bức ra sự tồn tại cao cấp hơn nữa.

Đó chính là chủ nhân hội bàn đào, Địa Mẫu nương nương tự mình hạ màn, cung cung kính kính nói một câu: Cảm ơn đạo hữu vừa rồi âm thầm ra tay, đấu trí đấu dũng, đẩy lùi Bách Hiểu Sinh, cứu lại muôn dân Tam giới!"

Chương 660: Mượn Sức

Đây là tầng thứ hai?

Vừa dứt lời, toàn bộ đại hội bàn đào im lặng như tờ, tiếng kim rơi cũng nghe thấy chứ?

Mọi người hít vào một hơi, thật tàn nhẫn! Quá ác! Liên tục vả mặt hai lần, lần sau mạnh hơn lần trước. Mọi người nghĩ tới cảnh tượng kia, quả thực quá đẹp.

Thậm chí họ rất khó tưởng tượng, toàn bộ mọi người trong hội bàn đào bao gồm các vị bá chủ Thiên giới đều giật mình sẽ có dáng vẻ gì...

"Mẹ nó, ta muốn nhìn xem! Sau đó để Đại Đế Messiah chính thức ra mắt ở vị trí C! Thực lực đã không cho phép hắn khiêm tốn nữa rồi!"

"Ta cũng muốn xem. Các anh em, liên hệ mấy người chơi bên trong che giấu thân phận, lặng lẽ cổ vũ cho Quân chủ Đại Đế Messiah, chơi một màn giả ngầu 666 kinh điển đi! Phải nhận được danh tiếng nên có!"

"Đúng, theo ta thấy, vừa rồi hắn không ra tay, chắc chắn sẽ có khả năng có người đến chất vấn. Kế hoạch này có thể thành! (Ánh mắt ngây thơ. JPG)"

...

Hứa Chỉ: ? ? ?

Hắn hít một hơi lạnh.

Có độc!

Các ngươi đúng là áo bông tri kỷ của ta!

Hắn cảm thấy đã không thể dùng từ ưu tú để hình dung chuyện mà đám điên cuồng này định làm nữa... Đúng là xằng bậy!

Có điều, hắn chợt ngây ngốc, vì trước mắt có một vị Thiên Đế cổ tộc nhiệt huyết trẻ trung chậm rãi đi tới, vẻ mặt bình tĩnh:

"Đạo huynh, vừa rồi ngươi không ra tay, không biết vì cớ gì?"

Hứa Chỉ lập tức trầm mặc, chất vấn... thật sự tới rồi!

...

Dưới Thần Điện, mây mù lúc ẩn lúc hiện, dần hóa thành biển mây trắng, một tiên nữ bắt đầu múa, xa hoa lộng lẫy, khiến người say mê.

Tại chỗ cao có một tồn tại viễn cổ đang ngồi ngay ngắn, mang theo uy thế khủng bố xé rách không trung, cả người được bao phủ bởi thần quang, ánh mắt lạnh lùng, phảng phất như là một tồn tại cổ xưa vô tình nhất.

Cho dù là đám người Manh Muội, Bell, Long Vô Danh giờ cũng đã trở thành những tồn tại tối cao cổ xưa nhất.

Lúc này những con người ngây ngô chỉ biết ngồi nói suông từ thời Tiên Thiên Cổ Thần khai thiên lập địa năm đó đều đã đi qua gần ba ngàn năm tháng thời đại, mới có thể đi đến tam giới thành thục hôm nay.

“Medusa chung quy lại vẫn là lâm vào ngủ say lần nữa...” Bên cạnh là Elmin đang nói nhỏ.

Nàng nhìn phân thân tham gia đại hội bàn đào bên cạnh cũng đang lâm vào ngủ say, về phần bản thể thì cũng vừa mới được đưa

về bên kia đại dương của Ma giới.

Lúc này tam giới đang không ngừng được mở rộng, Tiên giới, Ma giới đã rộng lớn hơn vô số lần so với căn cơ của thế gian này, được gọi là đại thế giới!

Mặc dù diện tích của nó còn thua xa thế giới Dung Nham cổ đại.

"Đạo hữu Thanh Đằng, ta đã suy nghĩ mấy phen, Mỹ Mộng Thần kia hình như có thể khiến người ta chết trong mơ một cách không thể hiểu được... Cho nên chúng ta mới có thể nhanh chóng thoát khỏi, nhanh chóng ngăn cản thai họa lúc này và nghịch chuyển được tuyệt cảnh." Elmin ngồi trên chỗ cao, phát ra uy nghi nhàm nhạt. Nàng hỏi ra nghi ngờ trong lòng.

Thanh Đằng Địa Mẫu bình tĩnh trả lời, "Nó thấy được những thứ không nên thấy, là tồn tại nào đó không thể quan sát được."

Elmin cả kinh, "Xin hỏi..."

"Thật không dám dấu diếm, chính là vị hôn phu của ta!" Thanh Đằng Địa Mẫu nghiêm túc, "Đó là đạo ấn ký mà hắn lưu lại ở trong thân thể ta, để có thể bảo hộ ta mọi lúc."

Đó là tồn tại dạng gì?

Elmin ngồi ở trên thần tọa, nội tâm của vị Minh Thổ Đại Đế này khó tránh khỏi có chút chấn động.

Vậy mà chỉ cần mưu toan quan sát đến loại tồn tại này thì dù là một vị Thần linh cũng đều sẽ tiêu vong trong nháy mắt?

Cấp chín?

Cấp mười?

Hô hấp của nàng hơi dồn dập.

Lai lịch của Thanh Đằng Địa Mẫu có lẽ thật sự không phải chỉ là đơn giản như vậy!

Nàng không ngừng trầm tư và sắp xếp lại suy nghĩ, Ma giới, bản thân mình và Medusa, còn có Tiên Huyết Đế, càng phải quan sát Tiên giới thật kỹ mới được.

Manh Muội khoác áo da hổ, hung hăng trấn trụ Elmin, cảm thấy vô cùng hài lòng. Nàng ngồi ở trung tâm cũng đang không ngừng tính toán, "Thế lực hiện tại có thể chia làm bốn phe, Ma giới, Tiên giới, thế gian, quái đản đang quật khởi, tuy rằng đã đánh lui bọn họ, nhưng mà bọn chúng lại càng thêm đáng sợ... Mà trong Tiên giới, chúng ta lại cùng một mạch với Đạo Trường Sinh, đây mới là thế lực của người chơi chúng ta! Căn bản không được xem là mạnh."

Trong Tiên giới, chiến lực cũng dựa vào Đạo Trường Sinh, người duy nhất thành Thần.

Mà dưới Thần linh, trong quá khứ cũng chỉ có Hư Vi Thiên Đế là có chiến lực khoa trương. Những người chơi không giữ chiến lực chủ đạo của Tiên giới, mà các người chơi có quyền lên tiếng hôm nay đó là bởi vì mình sáng lập nên Long Mạch, cho nên các giới mới tôn kính gọi nàng một tiếng Địa Mẫu Thanh Đằng nương nương!

Bởi vì nàng không thể chém giết, chỉ cung cấp hương hỏa cho chúng sinh!

Mà quyền kiểm sát của hệ thống hương hỏa của nàng đối với những người khác cũng có hạn, nó tương đương với việc cho thuê "Quyền sở hữu trí tuệ".

Bản thân mình không thể can thiệp vào nhất mạch hương hỏa.

Mình chẳng qua là đem công cụ làm ruộng giao cho bọn họ, để

bọn họ cơm no áo ấm.

Thậm chí, một khi đột phá thành Thần cấp tám thì bọn họ sẽ bắt đầu giảm bớt khả năng bị hương hỏa đồng hóa trên diện rộng. Trừ khi là tử vong hoàn toàn, rồi mượn dùng tín ngưỡng để sống lại vài lần, thì mới có thể hóa thân thành hắn trong mắt chúng sinh, khi đó bọn họ cũng sẽ dần mất đi phương hướng.

Nhưng mà Thần cấp tám sao có thể chết dễ dàng như vậy được?

Trong tình huống bình thường, Thần hương hỏa là bất tử bất diệt, nhưng mà hương hỏa đúng là có độc, tử vong rồi trọng sinh sẽ có tác dụng phụ rất mạnh, không có vị Thần nào nguyện ý thừa nhận việc mình tự đánh mất mình, đánh mất tín ngưỡng ngày thường của mình cả. Đây cũng chỉ là một loại con đường thu thập năng lượng của bọn họ!

“Người chơi chúng ta quá yếu, sau khi ta thành Thần thì chính là đám người Bear này thành Thần!” Manh Muội không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ, “Dù sao bọn họ cũng đã sắp giữ không nổi nữa, chỉ có thành Thần mới có thể chống lại nguyện lực của chúng sinh!”

Nhóm người bọn họ cực khổ nhiều năm như vậy, vẫn là Thiên Đế cấp bảy, bọn họ không thể chấp nhận nếu phải rời khỏi trò chơi một cách như vậy!

“Chúng ta gần như là đã không theo kịp thời đại, lúc trước, người chơi thứ nhất —— Luyện Kim Đại Đế viễn cổ cũng đã là chiến lực cấp bảy.... Chúng ta qua lâu như vậy, vẫn là Thiên Đế cấp bảy, cũng đã đến lúc đột phá đến cảnh giới thứ tám rồi.”

Nàng không ngừng suy tư, bỗng nhiên nhận được tin tức từ người chơi bên ngoài.

“Giúp Messiah Đại Đế giả bị bức bách, chỉnh đốn thanh danh lại là cái quỷ gì đây?”

Nàng hơi sửng sốt.

Mà đám người Long Vô Danh bên cạnh hình như cũng nhận được tin tức.

Bọn họ cảm thấy rất buồn cười.

Những sa điêu đó không phải là đang làm trò cười đó chứ?

Chúng ta chẳng lẽ không biết xấu hổ sao?

Nhưng bọn họ vẫn âm thầm trao đổi một chút, “Messiah đúng là muốn mượn sức.”

“Dựa theo lời nói của Người Phân Phát Hệ Thống thì hắn rất có thể là vai chính của thời đại, tương lai có lẽ sẽ đột phá cấp chín. Hắn có lẽ chính là vai chính nắm giữ manh mối chủ đạo của cốt truyện thời đại... muốn báo thù một lần nữa, đánh một trận với Thần linh siêu cổ đại.”

“Mặc kệ thế nào, hắn là nên mượn sức một chút!”

“Đối với người chơi chúng ta mà nói thì nó có rất nhiều chỗ tốt.”

Bọn họ suy tư, hiện tại vị Thiên Đế thần bí này đã che giấu tung tích, lại đang bị làm khó dễ, cái cơ hội tốt này cũng là vừa lúc.

Dịch: MB_Boss

Chương 661: Người Chơi Thành Thần 1

Lôi Thiên Đế bỗng nhiên đi xuống.

Ồ?

Nhóm Thiên Đế xung quanh hơi sững sờ, Lôi Thiên Đế sao đột nhiên lại xuống đây?

Chỉ thấy hắn chậm rãi đi về phía Messiah, đang muốn mở miệng.

Nhưng hình ảnh trên bàn lại không giống một chút nào.

“Thì ra là thế!”

Thiên Đế Cổ Tộc bỗng nhiên tỉnh ngộ, khiêm tốn học hỏi: “Ta đúng là thông qua công pháp Vu Tộc để đột phá Thiên Đế, hiện tại vừa mới bắt đầu tu luyện loại hệ thống thứ hai-Võ tu. Đúng là ta có cảm thấy ba phần eo bụng, sống lưng, đầu ngón tay không thích ứng và rèn luyện được!”

Thiên Đế Cổ Tộc kia rất cung kính, cũng quên mất việc là mình phải điều tra, “Như vậy, ngài nói xem ta nên bù đắp phần thiếu sót của hệ thống tu luyện này như thế nào đây?”

Lôi Thiên Đế:???

Phong cách này hình như có chút không thích hợp! Nói muốn tới giúp giả bộ bị bức bách đâu? Như thế nào lại biến thành hiện trường dạy học rồi?

“Ngươi hẳn là nên làm như vậy.” Hứa Chỉ chậm rãi giảng giải cho hắn. Vị Thiên Đế Cổ Tộc này tựa như được gột rửa, bừng tỉnh đại ngộ, không ngừng thì ra là thế.

“Cảm ơn ngài đã chỉ bảo.” Thiên Đế Cổ Tộc này cung cung kính kính.

Sau khi Hứa Chỉ tiến vào cung Võ Thần, tuy rằng còn chưa bắt đầu tu luyện, nhưng bản thân hắn cũng đã bắt đầu làm Hermes, đã bắt đầu nghiên cứu hệ thống Võ tu. Hiện tại hắn lại có thêm gen ma hạch, năng lực tính toán tăng lên thì năng lực học tập đương nhiên cũng càng trở nên đáng sợ hơn, lúc này mới qua một đoạn thời gian ngắn ngủi mà cũng đã tìm hiểu được tương đối.

“Lôi Thiên Đế muốn làm gì đây?”

Hứa Chỉ nhìn Lôi Thiên Đế đứng ở bên cạnh, cười như không cười, “Ta thích không khí yên tĩnh hơn.”

Lôi Thiên Đế lập tức xấu hổ tại chỗ, trầm mặc một chút, cười gượng nói, “Chính là xuống dưới đi dạo một chút...”

Tình huống có chút xấu hổ.

Hắn yên lặng quay đầu lại, trở lại chỗ cao rồi ngồi xuống.

Sắc mặt Hứa Chỉ lại rất bình tĩnh, muốn làm ta? Thật sự coi ta không biết internet sao, muốn ta giả vờ bị vả mặt?

Hắn hít sâu một hơi, cảm thấy còn may là mình lúc nào cũng chú ý đến hướng đi của nhóm sa điêu này, âm thầm lén xem hướng đi của địch doanh, nếu không chắc sẽ rớt vào một cái hố to mất.

Ảnh chụp màn hình,

“Vậy mà lại không cho khách vào nhà? Còn may không phải là

ta đi xuống, nếu không bản địa mẫu nương nương sẽ rất xấu hổ." Manh Muội hơi mỉm cười, thuận tay chụp ảnh màn hình với văn tự, sau đó phát ra bên ngoài.

Bên ngoài diễn đàn lập tức cười như điên.

"???"

Một đống dấu chấm hỏi điên cuồng được phát ra, tỏ vẻ chính mình cũng rất là kinh ngạc!

"Làm sao bây giờ? Người này không ra bài theo sách một chút nào."

"Các ngươi đúng là xem nhẹ trí tuệ của Messiah Đại Đế, người ta là có thể tự mình hóa giải nguy cơ."

"Hừ hừ, nội dung vở kịch vả mặt của mấy cái tiểu thuyết trên internet kia là không thực tế! Có nhiều mặt như vậy cho ngươi đánh sao? Ngươi xem, người ta mới bắt đầu đã có thể tự mình hóa giải, vẻ mặt còn rất ôn hòa. Đây mới là đạo lý đối nhân xử thế của người bình thường, kết thù vả mặt khắp nơi, không phải do tâm lý vặn vẹo thì chính là có bệnh! (buồn cười)"

...

Nhưng mà càng nhiều người lại càng giật mình hơn.

"Nhưng mà, có phải là hắn đã sớm tính đến việc nhóm người Lôi Thiên Đế muốn giúp hắn giải vây hay không? Cho nên mới làm ra hành động như vậy?"

"Rất có khả năng."

Một giáo sư nổi tiếng được chứng nhận về tâm lý học, cũng đứng ra phát biểu quan điểm của mình, "Vẻ mặt của Messiah Đại Đế vẫn luôn rất hờ hững, tựa hồ như đã tính toán từ trước, biết

được Lôi Thiên Đế sẽ thay hắn giải vây, thậm chí còn tính toán sẽ công bố hành động vừa mới cứu vớt của hắn để thu hút cự chú ý của thế nhân... Hiện tại, rõ ràng là không muốn bại lộ bản thân, nói thích thanh tĩnh, hắn là có ẩn ý."

Mọi người nghe xong, cảm thấy có đạo lý, rất có thể hắn đã đoán được đám người Lôi đế sẽ đến giúp hắn giải vây. Đây là biết trước nha.

"Quá trâu bò! Không màng danh lợi như thế, thật là hâm mộ!"

"Tính toán không bỏ sót!"

"666! Quá soái!"

Vô số người đã không thể bình tĩnh nổi nữa, đây đều đã tính hết rồi sao? Messiah này cũng quá cường đại rồi, không hổ là tồn tại có thể cùng đấu trí đấu dũng với Bách Hiểu Sinh. Đặc biệt là dáng vẻ mỉm cười nhàn nhạt kia, mang đến cho người ta một loại cảm giác trí tuệ thâm sâu không lường được.

Lập tức, toàn bộ diễn đàn nóng như lửa, rất nhiều người đều bình luận:

"Nhân cách và trí tuệ của vị Quân Chủ Đại Đế Messiah này đúng là không hề thua kém Thần linh siêu cổ đại thay đổi tuyến thời gian trước đây, đúng là tổng tài bá đạo !"

"Đúng vậy, dù sao trước đây hắn cũng là kẻ thù của Thần linh siêu cổ đại! Là tồn tại Hermes cấp chín, như vậy liệu có thể quật khởi hay không? Cốt truyện chính rất có thể là Messiah Đại Đế báo thù, trong tương lai, một lần nữa trở về cảnh giới cấp chín sau đó tìm Thần linh siêu cổ đại đánh một trận."

Mọi người sôi nổi suy đoán, đàm luận.

"Nhưng phỏng chừng sẽ rất lâu, ở cái loại tồn tại này thì thọ

mệnh đã mấy vạn năm, Messiah muốn một lần nữa khôi phục lại thời kỳ đỉnh phong thì ước chừng cũng phải mất mấy ngàn, mấy vạn năm mới quật khởi được. Dù sao hắn hiện tại ngay cả Thần cũng không phải."

Mọi người đều bàn tán rất nhiệt tình.

Dù sao lúc trước Thần linh siêu cổ đại đã đóng cửa tuyến thế giới, để cho bọn họ tìm kiếm vận mệnh của mình, rất là bá đạo. Mà Messiah Quân Chủ Đại Đế hiện tại cũng có được trí tuệ kinh người và tính cách đạm nhiên.

Tổng tài bá đạo vs trí giả bình tĩnh?

Hai nhân vật này đều có nhân khí rất cao, rất nhiều người đều vô cùng chờ mong, không khỏi hô to tổ chế tác của trò chơi này đúng là quá lợi hại, cốt truyện chính đã bắt đầu triển khai, loại tính cách của đối thủ cấp chín này đúng là quá soái.

Hứa Chỉ dừng lại một chút, ngồi ở trên ghế hung hăng ăn một miếng quả tiên, chất lỏng ngọt ngào hoàn toàn bùng nổ, bất đắc dĩ nói: "Các ngươi đây là muốn cười chết ta sao?"

Hắn tiếp tục ăn trái cây, cũng không ngẩng đầu lên, đại hội bàn đào có cái gì xem đâu? Vẫn là xem những sa điêu kia thú vị hơn.

Chỗ cao.

Manh Muội xem xong cảm thấy cạn lời: "Toàn bộ hiện trường khiếp sợ còn chưa bắt đầu đã bị bóp chết ở trong nôi."

Nàng biết ngay là nhóm người chơi này không đáng tin cậy!

"Nhưng mà tên Messiah này thật sự không đơn giản." Nàng nghĩ một lúc, cảm thấy rất đáng sợ, ánh mắt nhìn chằm chằm Quân Chủ Đại Đế Messiah phía dưới. Hắn vẫn bình tĩnh mà ăn trái

cây.

Xôn xao!

Tiết mục múa Cực Lạc Tịnh Thổ của tiên nữ đã kết thúc, chương trình chính của đại hội bàn đào chính thức bắt đầu: Lễ thành Thần của nàng.

Lễ tiết rườm rà bắt đầu.

Dù có xa hoa tráng lệ, nàng cũng không muốn, nhưng vẫn là cố kỵ thân phận Địa Mẫu nương nương này. Mấy giờ sau, dưới sự vây xem của tam giới, nàng hấp thu năng lượng chứa đựng, Manh Muội bắt đầu đánh sâu vào cảnh giới Thần linh!

Ầm vang!

Ánh sáng khủng bố bắn ra bốn phía.

Elmin, Tiên Huyết Đế, Thiên Đạo đều ra tay hộ đạo.

Lúc này, dưới sự quan sát của các Thiên Đế xem phía dưới, toàn bộ thân hình của Địa Mẫu nương nương được bao phủ trong thần quang mông lung.

Mà Thanh Đằng Cổ Long trong cơ thể của Manh Muội đang chậm rãi xoay quanh trong thức hải, phát ra uy áp khổng lồ.... Trong hiện thực, linh hồn của Manh Muội đang ngồi trước máy tính phảng phất như bị rút ra trong nháy mắt!

Cả người nàng ngất xỉu ở trước máy tính.

Chương 662: Người Chơi Thành Thần 2

Ánh mắt Hứa Chỉ hơi ngưng lại, bỏ trái cây xuống.

“Đã bắt đầu rồi sao?”

Tuy rằng đột nhiên trải qua một hồi tập kích không thể hiểu được ở đại hội bàn đào, nhưng Hứa Chỉ vẫn còn nhớ rõ mục đích của chuyến đi đến đại hội bàn đào này, đó là là chứng kiến Manh Muội thành Thần.

Trước khi đến đây hắn đã nghĩ tới một số chuyện, thậm chí là suy xét rất về tương lai.

Nàng muốn thành Thần, hắn cũng không định ngăn cản.

Tại thời đại mà Thần linh bắt đầu xuất hiện trên diện rộng, từ thế giới bình thường đến thế giới cấp thấp, đến thế giới siêu phàm, những người chơi cảnh giới Thiên Đế kia đã không thể theo kịp. Nếu âm thầm hạn chế bọn họ thành Thần thì tác dụng của các người chơi sẽ càng ngày càng thấp, thậm chí bị thời đại đào thải.

Như vậy, tại sao mình phải hạn chế bọn họ?

Có thể thành Thần là dựa vào năng lực của bọn họ, bản thân mình cũng không có lý do gì để ngăn cản.

Mà đám người Manh Muội, Lôi Đế đã sống mấy ngàn năm, xác thực là có tư cách và tài năng để thành Thần. Tuy rằng so ra còn kém những tồn tại đứng đầu là Medusa, Elmin, nhưng cũng xem như là xuất sắc, bọn họ cũng đã trả giá không ít cho sự phát triển của văn minh tam giới!

“Ta chung quy lại sẽ không tá ma giết lừa, tất cả tùy thuộc vào nỗ lực của các ngươi.”

Hứa Chỉ cười cười, phong khinh vân đạm, nhìn về phía Thanh Đằng Địa Mẫu nương nương được được bao phủ trong ánh sáng trắng.

“Thế giới sa bàn không ngừng tiến bộ, cũng là ta tiến bộ, đương nhiên cũng sẽ cho các ngươi trưởng thành theo thế giới sa bàn... Chỉ cần có đủ năng lực thì các ngươi cũng sẽ có địa vị như Trùng tộc, có đủ tư cách để nhìn về tương lai. Hiện tại nếu đạt được thành tựu Thần linh cấp tám thì sẽ có 8000 năm thọ mệnh! Thậm chí còn có thể dòm ngó cấp chín trong tương lai!

Các ngươi cũng giống như Trùng tộc, thôi diễn nên một tương lai mới. Đây không chỉ là cho riêng các ngươi mà còn là con đường tương lai của ta.... Các ngươi hẳn là sẽ cho rằng đây là kỳ ngộ chưa từng có trên Trái Đất. Văn minh cao cấp chân chính, chư thiên vạn giới, chính là con đường lâu dài của một cường giả thật sự.”

Bản thân hắn chưa bao giờ hạn chế người chơi.

“Nhưng mà... Các ngươi hẳn là nên hiểu rõ một chuyện.” Hứa Chỉ hơi nhắm đôi mắt lại, “Các ngươi bước vào cấp tám thì sẽ hoàn toàn hóa thành Trùng tộc, không còn là nhân loại... Vẫn là nên trưng cầu ý kiến của các ngươi một chút. Dù sao, nếu thật sự biến thành Trùng tộc sa bàn thì các ngươi sẽ có 8000 năm thọ mệnh.... Nhưng mà trong hiện thực trên Trái Đất thì các ngươi chỉ có thể sống gần ba tháng!”

Đúng vậy, 8000 năm trong sa bàn tương đương với có thể sống ba tháng trong hiện thực.

“Đã xảy ra chuyện gì!?”

Giờ phút này, nội thiên địa trong thức hải của Manh Muội bỗng nhiên cảm giác được biến cố khủng bố xưa nay chưa từng có!

Mình chơi game online lại đột nhiên không thể logout!

【 Nhắc nhở: Hệ thống xuất hiện sự can thiệp của một sức mạnh không biết, tạm thời không thể logout 】

Xung quanh là một mảnh trắng xoá.

“Bên ngoài, không phải là có người ở hộ đạo sao?”

“Đã xảy ra chuyện ngoài ý muốn gì rồi sao?”

Nàng thậm chí đã không thể cảm nhận được bản thân mình đang ngồi trước bàn máy tính trên Trái Đất nữa, phảng phất như lúc này đã thành Thần, năng lượng điên cuồng hội tụ tại Thanh Đằng Chi Long mới là thật.

“Ngươi đã quyết định chưa?” Một bóng dáng mông lung lập loè xuất hiện, nhẹ nhàng hỏi.

Ai?

Nội tâm Manh Muội cả kinh, quay đầu nhìn lại về phía giọng nói. Đó là một hình bóng cực kỳ quen thuộc, đang chậm rãi đi tới, cả người được bao phủ trong thần quang mông lung, xa xưa, thần thánh, cuồn cuộn, khiến lòng người nhịn không được mà dâng lên loại cảm giác sùng bái.

Phân thân….Thần Sáng Thế?

Bản thể vẫn luôn ở trong viện, trước mắt đương nhiên là phân thân rồi.

“Má ơi! Ta không phải là vẫn đang nằm mơ chứ….” Nàng đôi mắt phát sáng lấp lánh, tỏ vẻ không thể tưởng tượng được, lại vội

vàng kìm nén sự kích động.

Manh Muội!

Ngươi mau kìm nén lại cho ta!!

Ngươi là Địa Mẫu nương nương ôn nhu thiện lương nhất của tam giới, ngàn vạn lần không thể lộ ra dáng vẻ nữ si biến thái này.

Nếu Thần Sáng Thế cưới vợ thì nhất định sẽ lấy một người đã thành Thần, một thiếu nữ dũng cảm đi lên đỉnh cao nhân sinh... Mau mau bày ra hình tượng ôn nhu thiện lương, cao quý ưu nhã mà Địa Mẫu nương nương ngươi thường dùng đối nhân xử thế!

Trong lòng nàng đang gào thét, điên cuồng cổ vũ chính mình!

Nàng đương nhiên là hiểu kịch bản nào đó, phải có dáng vẻ đoan trang, hiền huệ, phong khinh vân đạm thì mới có thể lưu lại ấn tượng tốt.

"Đầu tiên, tại sao lại xuất hiện?"

Nàng lập tức cuống lên, toàn bộ đại não bắt đầu hoạt động thần tốc, không thể không phủ nhận, nàng có tư cách để làm một cường giả, càng khẩn trương thì tư duy sẽ càng rõ ràng, gặp nguy không loạn, thậm chí suy nghĩ còn nhanh hơn so với bình thường, trở nên vô cùng cơ trí.

Lúc này phân thân của Thần Sáng Thế buông xuống, xuất hiện ở trước mắt thì sẽ có ba loại khả năng:

Thứ nhất, bởi vì Mỹ Mộng Thần kia có ý đồ dò xét, sau đó biết được vị tồn tại này, mà bất luận hành động mưu toan tìm tòi nghiên cứu nào cũng đều sẽ phải vượt qua thời gian, không gian, vĩ độ vận mệnh chú định mới cảm ứng được, cho nên phân thân của vị đó phải buông xuống thế giới này.

Thứ hai là bởi vì thay đổi lớn của thế giới.

Lúc trước, mỗi một lần thế giới có sự thay đổi lớn, hoặc là xuất hiện một nhân vật có thể thay đổi quỹ đạo của một thế giới thì phân thân của Thần Sáng Thế đều sẽ trực tiếp buông xuống, dẫn đường, giữ gìn trật tự của chư thiên vạn giới.

Mỗi một lần đều là như thế.

Ngay từ thời anh hùng vương Gilgamesh cổ xưa trong truyền thuyết đã vậy rồi.

Thời đại Vu sư của Elmin, lúc ấy phương pháp thành Thần là từ chúng sinh, khiến cho cả thế giới lên cấp, cũng là thời đại mà Vu sư ngã xuống, cho nên ngay lúc đó Thần Sáng Thế đã buông xuống, Medusa mới có thể nhân cơ hội mà đối thoại.

“Hiện tại, cũng là đại cơ duyên của ta sao!?”

Nàng hít sâu, điên cuồng sắp xếp lại suy nghĩ, “Nhìn chung mỗi một lần, đều là thời đại thay đổi lớn... Hiện tại thời đại cũng đang có sự thay đổi lớn, Thanh Đằng Đại Mẫu nương nương ta một khi thành Thần thì ta sẽ hoàn toàn trở thành căn cơ hương hỏa của tam giới! Địa Mẫu nương nương chân chính! Cho nên phân thân này mới buông xuống để duy trì quỹ đạo của thế giới, là chuyện vô cùng bình thường.”

Thứ ba là bởi vì trò chơi thần bí không biết này cũng là văn minh lạc hậu của Trái Đất, là nguyên cớ của con đường đi thông chư thiên vạn giới.

Mà mình lại là người chơi thứ nhất thành Thần, có lẽ đã kích phát cơ chế nào đó rồi.

“Nhiều khả năng là ba trong một... Cho nên mới buông xuống, tới gặp ta... gần như là điều tất nhiên.” Trong lòng nàng kêu to, “Thật là tức chết ta! Ta trước đây vậy mà lại không nghĩ tới, sớm

biết rằng như vậy thì ta nên chuẩn bị sẵn sàng trước!”

“…”

Hứa Chỉ lẳng lặng nhìn Manh Muội.

Ánh mắt nàng điên cuồng lấp lánh, tròng mắt đảo qua đảo lại như là Hamster. Tuy rằng hắn không biết nàng đang nghĩ gì, nhưng thực rõ ràng, gia hỏa mưu ma chước quỷ này hình như vẫn trước sau như một, luôn có những suy nghĩ kỳ quái.

Chương 663: Siêu Phàm

“Tạo Vật Chủ vĩ đại, ngài có chuyện gì sao?” Địa Mẫu nương nương có uy nghiêm và sự hiền hậu của một mẫu nghi thiên hạ, thanh âm nhu hòa, hơi nhấc tà váy lên, mang theo khí chất thanh lệ khó có thể hình dung.

Hứa Chỉ cười nói: “Ngươi thật sự đã quyết định? Muốn thành Thần?”

Manh Muội khẽ giật mình.

Hứa Chỉ tiếp tục mở miệng, giọng nói vang vọng.

“Điều này có rất nhiều ý nghĩa, ngươi không còn là ngươi của lúc trước, hoàn toàn lột xác, dung nhập vào một cuộc sống hoàn toàn mới, có được kỳ ngộ đặc thù, có khả năng đi đến điểm cao nhất... cũng sẽ hoàn toàn bỏ lại quá khứ.”

Manh Muội nghiêm túc suy nghĩ, trầm mặc.

Ý tứ là khi tới Thần linh, thành Thần thì sẽ dung hợp hoàn toàn với thế giới này? Sẽ phải vứt bỏ thân thể trên Trái Đất?

Xét cho cùng, Manh Muội cũng rất là thông minh, nhịn không được nhỏ giọng hỏi: “Ta sẽ hoàn toàn trở thành Địa Mẫu nương nương sao, ta có thể có được một phần lực lượng Thánh Nhân vĩ đại này sao? Nguồn lực lượng có thể dễ dàng hủy diệt một quốc gia trên Trái Đất? Đây cũng có nghĩa, hiện tại ta mới là bản thể, nếu ta chết đi thì sẽ thật sự tử vong?”

Hứa Chỉ chỉ nhàn nhạt cười: “Đúng vậy.”

Lực lượng của một vị Thần buông xuống cũng như lực lượng

sao trời của Đế Kỳ năm đó, tuy rằng còn kém xa nhưng mà so với Thiên Đế học trộm kia thì vẫn rất là khủng bố.

Hiện tại Thần linh trong tam giới căn bản rất ít khi ra tay, càng không dám chém giết ở thế gian, mà thường giao thủ ở Tiên giới, Minh Giới rộng lớn, bởi thế gian sẽ không chịu nổi.

Ta không thể làm người?

Chỉ có thể làm một vị Thánh Nhân? Trong đầu Manh Muội bị chấn động, tuy rằng lúc trước sớm đã có suy đoán tương tự. Đây quả thực không phải là một trò chơi, mà là một thế giới chân thật, tương lai rất có thể sẽ trở thành một cường giả ở một thế giới khác. Nhưng lúc này, điều này đã thật sự đánh sâu vào tâm lý của nàng...

Lớn đến nỗi khiến đầu óc nàng trở nên trống rỗng.

Cũng có nghĩa là sau khi mình thành Thần, sẽ không có cơ hội thứ hai để tử vong và trọng sinh... Không giống như người chơi khác, nhiều lắm là rời khỏi trò chơi, cấp bậc về không, biến thành bào tử một lần nữa bắt đầu lại, nghĩ cách lại tiến vào... Đã chết chính là thật sự đã chết.

Sau khi thành Thần thì nhân sinh hoàn toàn chỉ có một.

Đây là một lựa chọn.

Lựa chọn vận mệnh tương lai của chính mình!!

Nàng siết chặt nắm tay, phảng phất như đang gắt gao nắm chặt sợi dây vận mệnh.

Bỗng nhiên, nàng thở dài nhẹ nhõm một hơi, mặt đầy vẻ thoải mái.

“Cuộc sống ngắn ngủi của người thường và 8000 năm của một

vị Thánh Nhân... Là một người, đều sẽ có lựa chọn." Nàng nói, "Người thường có vô số, tầm thường mà vô vị, mà tồn tại khai thiên lập địa cổ xưa, Địa Mẫu nương nương của tam giới lại chỉ có một người."

Hứa Chỉ cười.

Tuy rằng sớm đã đoán được là sẽ như vậy, cũng đích xác là lựa chọn như vậy.

Tuy nói là ba tháng trên Trái Đất, nhưng bọn hắn cũng không biết được vẫn cho rằng là 8000 năm thọ mệnh dài lâu.

Cuộc sống bình thường và một vị Thần cao cao tại thượng, ngươi chọn cái nào?

Có vô số khả năng để sống ở một thế giới thần thoại siêu phàm. Nàng nỗ lực nhiều năm như vậy, theo đuổi tối cao, không biết đã phải chịu đựng bao nhiêu cực khổ trong ngàn năm nay, có lẽ không chỉ có Manh Muội mà người chơi khác cũng sẽ không từ bỏ. Ngày trở thành Thần ở ngay trước mắt, hai ba mươi năm cuộc sống trước kia đối với bọn họ lúc này mà nói thì nó quá ngắn ngủi, giống như là kiếp trước vậy.

Mà 8000 năm, nhìn như chỉ có ba tháng trong hiện thực ba tháng, nhưng trên thực tế thì sao? Hứa Chỉ phát triển cho đến bây giờ cũng mới đi qua có hai tháng rưỡi... Lại có thêm ba tháng? Tương lai không biết sẽ biến hóa như thế nào đây?

Không ai biết được.

Bởi vì, đó là 8000 năm thọ mệnh thật sự!

Hứa Chỉ thật ra cũng rất chờ mong, mỉm cười nói: "Không tệ."

Hứa Chỉ cười cười, bước nhỏ rời đi, thân hình dần trở nên mơ hồ trong ánh sáng thánh khiết.

“Thần Sáng Thế...”

Bỗng nhiên, Manh Muội nhịn không được kêu một tiếng.

Hứa Chỉ dừng bước chân.

Manh Muội chần chờ một chút, há miệng tựa hồ muốn nói cái gì đó, nhưng vẫn là không có nói ra, mà là nghiêm túc bái một cái, nói ra tín niệm của mình, “Dù sao thì ta cũng tin tưởng vào thành tựu tương lai của ta, hiền thánh đều là người từng trải, ta cũng sẽ là Thánh trong tương lai!”

Hứa Chỉ thiếu chút nữa không phản ứng lại được, người này đang làm gì vậy? Nguyện vọng to lớn sao?

Nhưng cuối cùng hắn cũng biến mất ở trong bóng tối.

Manh Muội lập tức cảm thấy khó thở, nhìn bóng lưng, nội tâm lại phát điên lên, hận không thể hung hăng đánh cho mình hai cái tát, “Ta đang nói cái gì vậy, lá gan sao lại trở nên nhỏ như thế. Nhưng mà ấn tượng lưu lại cũng khá tốt, một Địa Mẫu nương nương ôn nhu thiện lương có mộng tưởng.”

Nàng tràn đầy đắc ý, có chút vui vẻ.

Chờ sau khi lấy lại tinh thần thì nàng đã là thành Thần, toàn bộ đại hội bàn đào đều hoan hô.

Nàng tùy tiện hùa theo một chút với đám Thần hộ đạo Elmin và Lôi Đế, sau đó vội vàng lấy lý do bế quan để củng cố cảnh giới tiến vào một nhã gian phía sau, thử logout.

Ngồi ngồi xếp bằng xuống, nhắm hai mắt lại. Trong một mảnh đen nhánh mơ hồ, nàng dường như nhìn thấy một cái đường hầm màu đen, nơi xa có một mảnh ánh sáng. Nàng nhanh chóng chạy như điên theo kia mảnh ánh sáng kia, nàng hình như nhìn thấy thân thể đã mất đi linh hồn của mình, thân thể đã từng sinh sống

hơn hai mươi năm đang ghé vào trên bàn máy tính.

“Ta còn có thể bò lại đi!”

Linh hồn hung hăng đánh tới.

Oanh!

Tinh thần lực của một vị Thần nháy mắt như sắp đánh tan thân thể này lại vội vàng thu liễm, chỉ có một phần ngàn dũng mãnh tiến vào, lúc này nàng mới chậm rãi thức tỉnh.

“Nhưng ta chung quy đã....không còn là chính mình.”

Nàng đứng lên, cánh tay run run, hít sâu, có một loại cảm giác đặc thù, “Lúc trước khống chế nhân vật Địa Mẫu nương nương trong trò chơi như có một rào cản, như là điều khiển hành động qua màn hình.... Mà hiện tại, dường như là cách màn hình khống chế thân thể của mình trong hiện thực...”

Loại cảm giác này rất quỷ dị, vô cùng quỷ dị!

Cứ như một vị Thần của thế giới thần thoại trong tiểu thuyết thông qua con đường nào đó, cảm nhận từ xa, buông xuống khống chế một người Trái Đất bình thường. Hơn nữa, làm một Thánh Nhân chỉ có thể rót một phần ngàn tinh thần vào, nếu không, rất có thể sẽ khiến thân thể thiếu nữ yếu ớt này vỡ vụn trong nháy mắt!

“Nhưng mà cho dù ta là một vị Thần cấp tám, chỉ cần truyền một chút lực lượng vào thân thể phàm nhân này, ta cũng có...”

Nàng đứng lên.

Trong đầu không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ, thử cảm ứng tinh thần lực. Sau khi nếm thử thất bại không biết bao nhiêu lần, một cơn gió nhỏ chậm rãi sinh ra từ trên tay nàng, dần dần hóa thành

một vòng xoắn ốc nửa trong suốt, điên cuồng gào thét.

“Quả nhiên là tinh thần lực cấp hai...”

“Phát tài.” Ánh mắt nàng sáng như tuyết.

Cốc cốc cốc!!

Ngoài phòng bỗng nhiên truyền đến tiếng gõ cửa của mẹ.

“Nha đầu chết tiệt kia, sao lại có tiếng vang vậy! Có phải điều hòa trong phòng hỏng rồi hay không!”

Manh Muội hoảng sợ, vội vàng dập tắt gió xoáy trong lòng bàn tay, hô to đối với mẹ ở ngoài cửa, “Không có gì, con đang xem phim thảm họa!”

Chương 664: Một Bước Nhỏ Của Manh Muội, Một Bước Lớn Của Trái Đất!

Manh Muội mở cửa.

“Nha đầu, đừng gạt mẹ, thanh âm này không giống với phim điện ảnh, như tiếng cào xé, sao giống như điều hòa bị hỏng vậy?” Vẻ mặt mẹ cảm thấy khả nghi, thăm dò nhìn vào bên trong, nhưng lại không nhìn thấy gì cả, nhịn không được nói,

“Nhà của chúng ta có tiền, không cần làm việc, nhưng con cũng không đến mức cả ngày ngồi tại trong phòng ăn không ngồi rồi đi! Dù biết là chơi game, xem phim ảnh, nhưng dù sao cũng là con gái hai mươi mấy rồi, cũng nên nghĩ đến việc gả chồng, con nhìn xem có người nào vừa ý, tiền không quan trọng,

Nhà ta không nói đến môn đăng hộ đối, nhưng nếu có thể nỗ lực thực hiện, hắn có thể đến kế thừa sự nghiệp của ba con, tiến vào công ty để học hỏi kinh nghiệm. Nhân lúc ba con vẫn còn trẻ, có thể mang một người thừa kế, nếu không thì...”

“Mẹ!” Manh Muội nhịn không được kêu một tiếng.

Người mẹ thùy mị thướt ta vẫn đang còn đang tận tình khuyên bảo, “Con đó, chính là bảo vật của nhà chúng ta, từ mẹ sinh con thì sự nghiệp của ba con mới phát triển không ngừng... Con là bảo bối, chúng ta cũng không ép con, mới để con tự tìm. Nếu là nhà khác thì đã sớm chỉ định. Ba con còn muốn tìm người nối nghiệp để hưởng vận may. Trong công ty ba con có mấy người không tồi, tuy rằng hơn ba mươi, nhưng đều là người trầm ổn, nếu như thật

sự không được... thì con cũng nên vì ba mẹ mà suy nghĩ một chút, cũng không phải là cưỡng bách. Các con chỉ cần gặp mặt, uống trà là được."

Mặt Manh Muội tối sầm, vội vàng đẩy mẹ nhà mình ra cửa, "Mẹ, con hiểu!Con hiểu! Con vừa mới nói chuyện video cùng với người ta xong, người ta lại soái lại có năng lực! Trong nhà còn có một đống mỏ! Là người có tiền đến không thể tưởng tượng được!"

"Ah? Chẳng lẽ là nhà giàu mới nổi nhờ khai thác than đá ở tỉnh khác sao? Sẽ không phải là gạt mẹ chứ, thật đúng là đã tìm được bạn trai, khi nào mang đến gặp mặt một lần rồi ăn một bữa cơm,..." Giọng nói ngoài cửa vẫn còn tiếp diễn.

Manh Muội hít sâu một hơi, cũng lười để ý, dù sao trong nhà thúc giục cưới cũng không phải là ngày một ngày hai. Nàng duỗi tay ra.

Rầm!

Một quả cầu lửa đỏ rực phát ra từ bàn tay, mang theo sức nóng kinh người.

Đôi mắt của nàng dần trở nên sáng như tuyết, như là ánh sáng năm màu, "Đạo pháp cấp hai tuy rằng so ra còn kém sự đơn giản và thô bạo của súng lục, nhưng vẫn có lực sát thương. Tuy nhiên... Đây chính là hiện thực! Thế giới Trái Đất chân thực!!"

Trời ạ!

Nàng hoàn toàn sợ ngây người.

Ta đã thành công đột phá cảnh giới nào đó, chân chính trở thành Thánh Nhân đầu tiên trên Trái Đất?

Một bước nhỏ của Manh Muội, một bước lớn cho Trái Đất?

Mặc dù cơ thể phàm nhân trên Trái Đất này chỉ là cấp hai, năng lực thực chiến đương nhiên còn kém súng ống của xã hội hiện đại, nhưng nó đồng nghĩa với việc ẩn chứa rất nhiều thứ khủng bố.

Chư thiên vạn giới bên trong đều là chân thật.

Lúc bắt đầu chỉ là không ngừng suy đoán, thậm chí đã chuẩn bị tâm lí, nhưng xuất hiện ở trong hiện thực, ai mà không bị dọa cho nhảy dựng!

Phải biết rằng, một Thánh Nhân chân chính có thể sống 8000 năm, vượt qua nền văn minh 5000 của nhân loại vậy mà lại thực sự buông xuống sống ở trong hiện trên Trái Đất?

Kỳ quái!

Loại chấn động này đúng là rất khó tưởng tượng nổi, cũng khó có thể hình dung.

Thậm chí khi sinh hoạt như những người bình thường là nói chuyện với mẹ như vừa nãy thôi mà đã hình thành sự tương phản kịch liệt đến kinh người!

Trong đầu nàng thậm chí còn có loại cảm giác rằng kiếp trước mình chính là người đứng đầu tam giới —— Địa Mẫu nương nương, hiện tại xuyên qua Trái Đất làm con gái của một nhà giàu bình thường, cảm giác trải qua hai mươi năm cuộc đời ngắn ngủi chỉ như ảo giác.

“Tiên Đế bá đạo, trọng sinh tại đô thị?” Manh Muội nỉ non.

Lúc này Hứa Chỉ cũng đang âm thầm quan sát Manh Muội.

Nhìn trong phòng nàng, thu thập số liệu của người chơi thứ nhất để phòng ngừa xuất hiện tình huống ngoài ý muốn.

Lúc này, nhìn nàng khiếp sợ và có chút cứng họng, hắn cũng có chút cảm khái.

“Ngươi là người thứ hai đem năng lực siêu phàm đến với nhân loại Trái Đất trong hiện thực...”

Hắn bỗng nhiên mở miệng, phảng phất đang cách không nói với Manh Muội đang kinh hoảng kia, “Tuy rằng chỉ có cấp hai nhưng không cần phải giật mình, không cần phải chấn động, bởi vì con đường tu luyện siêu phàm này cũng có sự tham dự của các ngươi, từ trong thế giới sa bàn cùng nhau bắt đầu suy đoán ra hệ thống tu hành!”

Con đường chính là từng bước đi của con người.

Các người chơi này hỗ trợ suy đoán ra hệ thống, loại thành tựu này đương nhiên là không thể thiếu bọn họ.

Hô hô!

Bình tĩnh, trước tiên ta phải bình tĩnh lại đã...

“Quả nhiên là chư thiên vạn giới!!” Manh Muội vội vàng trở lại trước máy tính, cũng không vội vàng thí nghiệm năng lực siêu phàm mang ra từ trong trò chơi tới hiện thực, ý thức lần thứ hai chuyển dời đến trên bản thể.

“Ta rất có thể là người đầu tiên trên Trái Đất có được lực lượng siêu phàm, thậm chí là cảnh giới Thánh Nhân của loài người hiện đại.”

“Không thể cứ dừng lại tự hỏi ở bên ngoài được, ở bên trong sẽ tiết kiệm thời gian hơn.Ta đã là một vị Thánh Nhân, tuy rằng ở bên trong đã hoàn toàn đi lên đỉnh cao, nhưng vẫn là Thánh Nhân yếu nhất, vẫn còn có rất nhiều kế hoạch cần phải thực hiện ở đại hội bàn đào...”

Rầm!

Mở mắt ra.

Xung quanh vẫn phồn hoa như cũ, đây là một gian phòng nghỉ lịch sự tao nhã xa hoa mang theo vẻ cổ kính của Thiên Đình. Nàng vung tay áo, cửa phòng không gió mà mở. Nàng bước nhanh đi ra bên ngoài. Nàng vừa mới đi ra kiểm tra thân thể trong hiện thực một chút, lúc này đại hội bàn đào đã đi qua bốn năm ngày rồi.

Có một loại cảm giác "Sơn trung vô giáp tử, hàn tẫn bất tri niên" (Ở trong núi ngày tháng không có lịch, thấy trời hết lạnh nhưng không rõ là năm nào).

Rầm!!

Nàng nhẹ nhàng vung tay áo, một lần nữa xuất hiện tại thần tọa Vương Mẫu trên cao, quan sát toàn bộ đại hội bàn đào, vẫn là rượu ngon món ngon như trước, những người đứng đầu Thiên Giới đều đang trao đổi tâm đắc.

Đây là đại hội giao lưu mấy trăm năm khó được một lần, đối với những tồn tại này cũng rất khó có được.

Thời gian bốn năm ngày, đối với những người đứng đầu Thiên Giới có thọ mệnh dài lâu mà nói thì rất ngắn ngủi, ngay cả thời gian bế quan một lần cũng không phải. Mà sau khi thành Thần, cần bốn năm ngày để củng cố và thích ứng lực lượng cũng là điều đương nhiên, cho nên sẽ không có ai để ý.

"Nương nương đã thích ứng được lực lượng rồi sao?"

Xung quanh hơi kinh hãi, nhìn lên phía trên, toàn bộ hội trường nháy mắt liền an tĩnh lại.

Đây là uy thế của Địa Mẫu nương nương, là tồn tại cảm phục toàn bộ mọi người trong tam giới.

Từ khi khai thiên lập địa cho tới nay, nàng đã hóa thành Kiến Mộc, Long Mạch phù hộ chúng sinh, chưa bao giờ giết qua bất kỳ một sinh linh nào. Hình tượng của nàng đối với ngoại giới vẫn luôn là Địa Mẫu nương nương từ bi, thiện lương, ôn nhu.

Năm đó nàng còn giúp đỡ Nhân Tổ Hư Hữu Niên chống lại đại kiếp nạn Cổ Thần, sau đó dạy dỗ Đạo Trường Sinh, chống đỡ đại kiếp nạn Tổ Vu, rồi sau đó lại tự mình thành lập Long Mạch, chống đỡ đại kiếp nạn Ma giới. Nàng đã lần lượt chặt đứt các đại kiếp nạn của Thiên Địa, lại không tàn sát chúng sinh để thành Thần...

Một tồn tại như vậy dường như là không hề có chút tư tâm nào cả, không ngừng vì hạnh phúc của chúng sinh. Đúng là thánh hiền từ bi đáng tin nhất trong thiên địa.

Chương 665: Khi Ta Thành Thần, Sẽ Xây Dựng Một Thế Giới!

Trên cao, Địa Mẫu nương nương chậm rãi mở miệng, thánh quang lộ ra, chiếu sáng nhân gian, "Từ khi khai thiên lập địa cho tới nay, có vô số người có chiến lực nghịch thiên cũng như có vô số kinh tài tuyệt diễm. Chiến lực và tài năng của ta thấp, kém xa đám người Lôi Thiên Đế, Đạo Trường Sinh, Đế Kỳ, nhưng trước sau vẫn luôn đi theo bản tâm của mình, tin tưởng rằng đối xử tử tế với mọi người sẽ có hồi báo.... Ta từng cho rằng, người có được dân tâm sẽ có được thiên hạ, cho nên đã thành lập một mạch tín ngưỡng."

"Ý nghĩa của Long Mạch này chính là Thần linh phù hộ chúng sinh, chúng sinh trả lại hương khói, đơn giản là: Thần đối tốt với người, người sẽ trả lại Thần."

Phía dưới càng thêm yên lặng, tràn đầy kính nể.

Nàng quả thực là đã lập nên cương thống cho thiên địa, dẫn đường chúng Thần, hành thiện tích đức, nhóm Thiên Thần nhóm không hề hóa thành bạo quân, tàn sát chúng sinh, thành lập một trật tự hoàn thiện.

"Hôm nay là đại hội bàn đào thành Thần, lễ thành Thánh Nhân, nhưng mà đây chỉ là chuyện thứ nhất...." Trên cao, giọng nói trong trẻo vang lên, vờn quanh thiên địa. Trong lúc đó một mặt Kính Tượng cũng đang chiếu lại hình ảnh của đại hội bàn đào đến với tam giới.

“Năm đó Minh Thổ Đại Đế Elmin, đã từng lập ý nguyện to lớn, khi thành Thần sẽ lập nên một giới tên là Minh thổ, là nơi trở về của vạn vật quỷ hồn, nguyện cho thương sinh thiên hạ khi tử vong có thể hội tụ lại, sống cuộc đời thứ hai.”

Địa Mẫu nương nương nói một cách chậm rãi.

Xung quanh đều cả kinh, chẳng lẽ Địa Mẫu nương nương, cũng muốn mở ra một thế giới cho tam giới sao?

Manh Muội lẳng lặng nhìn phía dưới, sắc mặt vô cùng bình tĩnh.

Trong lòng nàng hiện lên thân ảnh vừa mới kia của Thần Sáng Thế, cùng với câu nói hàng ngày của mẹ, ánh mắt hoàn toàn trở nên kiên định.

Nàng hơi mỉm cười, mang theo vẻ tự tin, tư thái tuyệt đại của mẫu nghi thiên hạ.

“Hôm nay, khi ta thành Thần cũng muốn lập nên một thế giới! Lần này ta sẽ bổ toàn quy tắc tam giới, hoàn thiện cương thống thiên địa, thế giới này gọi là Hư Không giới... Cũng chính là Quy Khư!”

Ầm ầm!

Hai chữ Quy Khư như một đạo sấm sét giữa thiên địa, phảng phất vận mệnh đã chú định trước vậy, thế giới vì nó mà chấn động.

...

Bên dưới trở nên hỗn loạn.

Nhóm Nữ Võ Thần Cung ở bên cạnh cũng thì thầm, lén thảo luận với nhau.

Các nàng vô cùng khiếp sợ.

Thì ra Địa Mẫu nương nương tổ chức đại hội bàn đào, gióng trống khua chiêng muốn thành Thần, không phải là vì thành Thần, mà muốn dựa vào việc thành Thần để lại xây dựng ra một thế giới khác?

"Đây là điều đương nhiên, nên sớm nghĩ đến mới phải, đại hội bàn đào này, mời toàn bộ người cầm đầu của Tam Giới, chắc chắn có sự biến chuyển quan trọng kinh thiên động địa..."

Lâm Hồng Phượng nói nhỏ,

"Vùng đất Tam Giới này, có vô số dây leo của Địa Mẫu Thanh Đằng nương nương trải dài bao trùm khắp lục địa, hóa thành long mạch, thu thập hương hỏa của chúng sinh... Một khi Địa Mẫu nương nương lột xác trở thành Thần cấp tám, Thanh Đằng và long mạch của nàng đương nhiên sẽ xảy ra long mạch chất biến!"

Đây chính là kế hoạch của các ngươi?

Không hổ danh là người chơi điên cuồng làm ra chuyện, làm quái gì cũng được.

Hứa Chỉ ngồi ở bên dưới nở nụ cười, nhìn vị mẫu nghi thiên hạ, ung dung xinh đẹp lộng lẫy, Địa Mẫu nương nương.

Gan to bằng trời, dã tâm lớn đến đáng sợ.

Vào lúc thành Thần, vậy mà lại muốn vì thiên địa lập ra một thế giới mới, xây dựng lại toàn bộ hệ thống!

Đây không phải là việc mà bất kỳ vị Thần nào cũng có thể làm được.

Không chỉ phải có thực lực, giống như Elmin năm đó, vượt qua trận thủy triều của thời đại, mà còn phải có được sự tin phục của

chúng sinh, sự uy tín cực kỳ lớn, mà những thứ này, Manh Muội đúng là có.

“Đám người chơi này, quả thực rất thông minh, có lẽ là Manh Muội đưa ra ý tưởng, sau đó, những người khác hỗ trợ nghiên cứu long mạch, thi hành và chứng thực.”

Hứa Chỉ cúi đầu có hơi suy tư.

Đây là phiên bản hoàn toàn mới của long mạch.

Manh Muội không ngừng nghiên cứu trận pháp và đồ đằng mặt đất, cuối cùng lại đổi mới thành phiên bản 5.0.

Lúc này, toàn bộ Thiên Đình đều kinh ngạc và cảm thán, khắp nơi đều vang lên những âm thanh không thể tin được, giống như đang chứng kiến một thời đại Tam Giới hoàn toàn mới bắt đầu!

Bầu trời truyền đến Thần âm nhàn nhạt.

“Thế giới này, không ở bầu trời, không ở dưới đất, không ở vật chất, không ở thực tại, mà ở trong tư duy của chúng sinh, ở trong tín ngưỡng của chúng sinh, tập hợp lại ở trong hư không, là Hư Không Giới.”

“Mấy ngàn năm trước, ta từng lập ra long mạch, trải rộng khắp lục địa, như mạch rễ sông ngòi bắt đầu chuyển động, thiện niệm và nguyện vọng tốt đẹp của những sinh linh hội tụ trên long mạch, tập hợp lại thành hương hỏa thuần khiết, hình thành hương hỏa nhất mạch.”

“Nhưng mà sự bạo phát của những mặt tiêu cực đã mang lại ảnh hưởng rất khủng bố, ác niệm bị bóc tách ra, không được thu thập, cho nên phát tán bên trọng lục địa, tích lũy theo năm tháng, tập hợp lại thành quái đản, không chỗ dung thân.”

Nàng vô cùng bình tĩnh nói,

“Nếu như, năm đó có dòng sông dẫn đường cho tín ngưỡng thiện niệm hội tụ, như vậy, hôm nay, cũng dẫn đường cho ác niệm hội tụ, tập trung lại một chỗ, chảy vào trong Hư Không Giới.”

Hứa Chỉ lập tức hiểu được ý tứ trong đó.

Hư Không Giới?

Nói một cách đơn giản, chính là một cái bãi rác!

Long mạch là ống dẫn, hiện tại, không chỉ thu thập thiện niệm, còn bắt đầu dùng ống dẫn để thu thập luôn ác niệm, thông qua ống dẫn gom chúng vào trong Hư Không Giới, vào trong cái bãi rác này?

Bên trên, Địa Mẫu Thanh Đằng vẫn bình thản mở miệng nói chuyện như trước,

“Hư Không Giới, cũng không có thật thể, mà là một không gian đặc biệt do tư duy của chúng sinh hình thành nên, người tu hành thành công, đều có thể cảm ứng được Hư Không, linh hồn tiến vào trong Hư Không Giới, trảm yêu trừ ma, rèn luyện tay nghề chiến đấu, dùng nó để ngăn chặn việc quái đản được sinh ra và trở nên mạnh hơn,

Thậm chí, có thể tìm kiếm các loại cơ duyên kỳ lạ ở trong Hư Không Giới… Nhưng cũng phải cẩn thận, nếu như tử vong ở Hư Không Giới, cho dù chỉ là linh hồn, thì nhẹ cũng đã khiến cho Thần niệm trọng thương, nặng thì bị quy tắc đặc biệt của quái đản trực tiếp cách không giết chết.”

Chuyện này!?

Xung quanh bắt đầu thảo luận nhiệt liệt.

…

…

Diễn đàn Bào Tử Tiến Hóa.

Từng đoạn văn bản và hình ảnh liên tục được phát ra, toàn bộ mọi người bắt đầu kêu la, đại hội bàn đào này của Manh Muội đã cho bọn họ một kinh hỉ rất lớn, tuy rằng bị đánh một trận bất ngờ.

“Manh nương lại đổi mới phiên bản long mạch rồi ư?”

“Bắt đầu nghĩ biện pháp để giải quyết tai họa ngầm quái đản sao?”

“Woa, biện pháp này không tệ! Trước đó, những cảm xúc tiêu cực không bị ‘ống dẫn’ long mạch hút đi, tương đương với đồ thừa không có ích lợi gì, tiện tay để xuống mặt đất, khiến cho chúng hội tụ lại thành quái đản đi khắp nơi giết người, hiện tại, nhất trí hút đi! Ném vào trong bãi rác, cho mấy tên cường giả này tự động đi vào trong đó làm nhân viên xử lí rác thải!”

“Đúng đúng, sau này những quái đản trên thế gian sẽ không còn nhiều như vậy, an toàn hơn rất nhiều! Ví dụ như tình hình hiện tại của Bách Hiểu Sinh, thiếu chút nữa là đã đảo điên toàn bộ Tam Giới, không thể không nghĩ biện pháp.”

“Đây là tác hại của việc vứt rác bừa bãi, những đồ bỏ đi có tư duy này chạy loạn khắp nơi, tạo ra tai họa cho thế giới! Bảo vệ môi trường là trách nhiệm của mỗi người! (ha ha)”

“Không hổ danh là một game yêu thích học tập, bây giờ, còn dạy chúng ta phải bảo vệ môi trường! Chú ý phân loại rác thải! (ha ha)”

Chương 666: Thế Giới Quy Khư

Bên ngoài thì đang thảo luận.

Còn trong Tam Giới thì đã sôi trào, trong đại hội bàn đào, một thế giới mới chính thức được mở ra!

Ầm ầm!

Một chiếc gương treo lơ lửng giữa bầu trời.

Chúng sinh của thời đại này, Ma Giới, Thế Gian, người chết ở Minh Giới, ngửa đầu nhìn lên, đều thấy được đại hội bàn đào của Tam Giới, một thời đại mới được mở ra.

Mơ hồ cảm nhận được long mạch của lục địa đang chuyển động, dường như có cái gì đó như hồng hoang cự thú viễn cổ đang chậm rãi thức tỉnh, mở to đôi mắt đã nhắm rất lâu, đôi mắt kia chớp một cái, một thế giới rộng lớn nhanh chóng mở ra.

Hư vô, tối đen, trống rỗng.

Mặt đất bùn đen dày đặc không thể tưởng tượng được ngưng tụ lại, không trung bị rất nhiều màu sắc bao trùm lấy, giống như một bức tranh thủy mặc vặn vẹo.

Nơi này giống như là điểm hội tụ cuối cùng của hai đại long mạch, Hư Không Giới, trút hết toàn bộ tư duy tà ác hắc ám ở trong Tam Giới vào trong nó, sau này, phần lớn quái đản sẽ được sinh ra ở trong Hư Không Giới.

Đây là quê hương giả tưởng tối tăm vĩnh hằng.

Tất cả những kẻ thống trị đáng sợ, không thể diễn tả được đều

sẽ được sinh ra ở nơi này, tượng trưng cho cực hắc của thế giới, hư không cùng cực, vực sâu cùng cực, nơi vạn vật quy khư.

Một giọng nói trong trẻo vang lên,

“Tam Giới, có Quy Khư, chúng sinh không có cội nguồn, nơi dòng sông tội ác đổ về, nơi cuối cùng vạn vật quay về.”

Rầm!

Một thế giới và giọng nói giáng xuống trong chốn u minh, phát ra âm thanh chấn động Tam Giới.

Lại một giọng nói vang lên,

“Hiện tại, đại hội bàn đào đã trôi qua 15 ngày, thời gian còn lại 2 tháng rưỡi nữa, các vị dẫn đầu đều có thể cảm ứng được hư không, tư duy có thể tiến vào bên trong Quy Khư, cùng nhau trao đổi và tìm kiếm, Hư Không Giới, chấp niệm của vạn vật! Rèn luyện Thần niệm…”

Nhóm Thiên Đế đều nói vâng.

Bọn họ ngồi xếp bằng lại, cảm ứng được vô số lối vào hư không, trực tiếp tiến vào trong đó.

“Chúng ta cũng vào thôi!”

Nhóm Nữ Võ Thần Cung cũng vô cùng kích động, cảm thấy lần tụ hội này rất đáng giá, chứng kiến một thời đại chưa từng có từ trước tới nay,

“Hư Không Giới, tuy rằng là tinh thần tiến vào, nhưng có thể rèn luyện tinh thần lực, có thể bù vào chỗ thiếu hụt của võ đạo chúng ta!”

Các nàng vô cùng phấn khích, yên lặng ngồi xếp bằng lại, cảm ứng chốn u minh.

“Hư Không Giới? Thậm chí có thể nói là Thiên Ma Giới…”

Hứa Chỉ không khỏi có chút ngạc nhiên,

“Đây là hoàn toàn áp sát Tam Giới, Vực Ngoại Thiên Ma, vô hình vô chất, do ác niệm của chúng sinh hội tụ mà thành… Không phải là quái đản? Từ nay về sau, quái đản sẽ không sống trên lục địa, mà ở trong hư không, có lẽ cũng nên thay đổi tên gọi rồi, Vực Ngoại Thiên Ma, gọi là ma vật hư không?”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, cụ thể gọi là gì thì vẫn phải coi bọn họ.

Rầm!

Thần niệm của Hứa Chỉ hơi cảm ứng, phảng phất thấy được một mạng lưới long mạch lớn đang bao trùm thiên địa, từng rễ cây năng lượng lòng vòng, rậm rạp, kéo dài ra bốn phía, đi theo đại thụ trong hư không, dần dần đi tới nơi khởi nguồn, một thế giới hư không vô tận.

“Nơi này, là nơi ác niệm hội tụ, ác niệm thuần túy, tập trung đủ loại quái đản…”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, đi qua đi lại trên vùng đất trong thế giới duy tâm vừa mới được thành lập này,

“Quả thực có thể làm một chiến trường hư không, rèn luyện năng lực chiến đấu của các thế hệ cường giả, mài giũa tài nghệ, sẵn tiện không ngừng đánh chết diệt sạch phía bên kia, tránh việc bọn họ không ngừng tập trung, sau đó hình thành loại yêu quái gì đó càng khủng bố hơn…”

…

Thế giới mới?

Rầm!

Hứa Chỉ một chân bước vào nơi hư không cực hắc, vẻ mặt tò mò nhìn thế giới mới này, sương mù đen kịt dày đặc vờn quanh bốn phía, nhỏ giọng tán thưởng,

“Manh Muội, thật sự cho ta một kinh hỉ rất lớn.”

Sa bàn Tam Giới, mỗi một thế giới đều tốn rất nhiều tâm sức của Hứa Chỉ, cùng với diễn biến trong năm tháng dài đằng đẵng.

Ma Giới là Thế Giới Vu Sư, Cửu Chuyển Huyền Công của Tiên Giới Đạo Trường Sinh, Thế Gian Giới là Thế Giới Hoang Cổ… Mà hiện tại, lại vô tình nhặt được một cái thế giới mới!

Hơn nữa, quy tắc thế giới hoàn toàn khác biệt…S inh linh ở nơi này vô hình vô chất, có thể nói là Hồn Giới, đồng thời ngẫu nhiên sinh ra đủ loại ma linh khủng bố, tà ác u ám, còn có được khả năng vô hạn, dẫu sao thì tư duy của chúng sinh đương nhiên là có khả năng vô hạn!

Thế giới này, là một tạo vật hư không.

“Nếu như sự sợ hãi và lối suy nghĩ đen tối của chúng sinh, đều đã tiến vào trong bãi tha ma hư không này…thì sự sợ hãi của chúng sinh đối với nhóm người Bách Hiểu Sinh cũng sẽ được truyền vào trong này, tương lai, bọn họ sẽ sống lại ở trong này.”

Hứa Chỉ không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ,

“Dù sao, nhóm người Bách Hiểu Sinh không sợ thất bại, đã bùng nổ danh tiếng ở trong mắt chúng sinh trong đại hội bàn đào, không ít người không ngừng sinh ra sợ hãi đối với bọn họ, có lẽ rất nhanh sẽ sống lại.”

Ở một ý nghĩa nào đó mà nói, thì tín ngưỡng của chúng sinh đối với nhóm người Bách Hiểu Sinh tăng vọt, ‘tín đồ cuồng’ của

bọn họ không ngừng lan rộng ra.

Thậm chí, trong thế gian tương lai, sẽ không ngừng có những tín đồ tà ác, âm thầm cúng bái, gọi ra những Tà Thần thống trị xưa cũ đã tử vong từ trong bãi tha ma, Ngoại Thần một lần nữa giáng xuống thế giới này, mang theo tai họa.

Trên thực tế, nơi này có thể vây hãm phần lớn quái đản, quả thực có thể giảm bớt nguy cơ trên diện rộng đối với người phàm trong Tam Giới, nhưng mà có một ít tồn tại đặc biệt, vẫn có thể chủ động rời đi như trước, ví dụ như đoàn người Bách Hiểu Sinh, có được trí tuệ cực cao, hóa thân thành Vực Ngoại Thiên Ma, giáng xuống Tam Giới, mang theo tai họa.

Nhưng cũng đã giảm thiểu được rất nhiều điểm thiếu sót.

Hứa Chỉ cười khẽ,

“Tam Giới, vẫn là Tam Giới như trước, chỉ có ba thế giới, mà Hư Không Giới thì bao trùm mỗi một góc cạnh ở Tam Giới, không tồn tại trong thế giới vật chất, đương nhiên không thể tính là ở trong đó được, nó là một loại không gian vặn vẹo do tư duy trừu tượng của chúng sinh tạo ra… Chậc, gọi tắt là: Không Gian Hai Chiều?”

Ầm!

Hứa Chỉ nhẹ nhàng duỗi tay ra, đánh chết một tên quái đản.

Xa xa, nhóm Nữ Võ Đế cũng hưng trí bừng bừng, cực kỳ kích động, lôi kéo nhau đi đánh lộn khắp nơi.

Hứa Chỉ không hề lo lắng về sự an toàn của các nàng, Quy Khư vừa mới được thành lập, cao lắm cũng chỉ có một ít tiểu yêu ma mới được hình thành mà thôi, chưa đủ để tạo ra uy hiếp gì.

Trái lại, Lâm Hồng Phượng cực kỳ phấn khích,

“Quy Khư, đây quả thực là nơi tu hành đặt chế riêng cho Võ Thần Cung nhất mạch của chúng ta! Thần thức của chúng ta tương đối yếu, trước kia mấy nha đầu này đều không có đối thủ, chỉ có thể nhàm chán cùng nhau đánh bài tám chuyện, ở nơi này, đoán chừng có thể sẽ biến thành những tên cuồng tu luyện, lưu luyến quên luôn lối về…Bản thể không ngừng rèn luyện ở trong thiên địa, mà ở một mặt khắc, thì khống chế thần thức không ngừng đánh đấu.”

“Hoàn toàn chính xác, võ đạo, thuận theo thời đại chắc chắn sẽ trở nên thịnh vượng.”

Hứa Chỉ nhẹ nhàng duỗi tay ra,

“Mấy quái đản này đều có thuộc tính đặc biệt, nếu như có thể nghiên cứu ra được phương pháp nào đó để chế tạo bọn họ thành ma cụ, như vậy sau này, giá trị của Hư Không Giới sẽ ngày càng lớn.”

Chương 667: Khiếp Sợ Và Thảo Luận 1

Đôi mắt Lâm Hồng Phượng sáng ngời, lập tức phản ứng lại,

"Ý là, còn có thể thu thập tài nguyên? Tương lai, đi săn giết những tên quái đản này, thu thập tư liệu sống, có thể biến hóa thành công cụ mang vào trong hiện thực, trở thành vũ khí phong ấn?"

Hứa Chỉ cười cười, nói thêm:

"Với lại, có một ít quái đản giống như Tiểu Vi vậy, thiện lương, có thể khống chế, thậm chí có thuộc tính nhận thân, còn có thể bắt được, sinh sống cùng với nhân loại, trở thành sủng vật hư không? Hỗ trợ chiến đấu?"

Lâm Hồng Phượng triệt để ngây người, hít một hơi thật sâu,

"Quả thực rất đa dạng, không hổ là ngài!"

Hứa Chỉ không đáp lại, chỉ là chuyện nhỏ mà thôi, Lâm Hồng Phượng là dân bản xứ ở đây, chưa từng trải qua những kiến thức khổng lồ trên Trái Đất, trí tưởng tượng có hạn cũng là điều dễ hiểu,

"Hư Không Giới vừa mới được thành lập, ta và ngươi đều là người chứng kiến của thời đại này, tương lai nó sẽ thay đổi thành cái dạng gì, rất đáng để mong chờ."

Hứa Chỉ biết rất rõ.

Mặc dù, Hư Không Giới là bãi đổ rác, có thể giải quyết được

vấn đề trong thời gian ngắn, nhưng vẫn chưa giải quyết được gốc rễ!

Bởi vì, mỗi một vị Thần được hương hỏa sinh ra, tương ứng với việc nguồn năng lượng ác niệm khổng lồ cũng được sinh ra, cho dù tập trung chúng lại vào trong chỗ này, cho dù để người khác không ngừng tiêu diệt chúng, nhưng nguồn năng lượng được tích tụ theo năm tháng vẫn sẽ ngày càng nhiều.

Đây là biện pháp trị được phần ngọn nhưng không trị được phần gốc.

Trước mắt, biện pháp để giải quyết gốc rễ, giảm thiểu khả năng bãi đổ rác này không ngừng tích tụ và mở rộng, chỉ có 2 cách:

Cách thứ nhất, chế tạo những sinh vật hư không này thành ma cụ, ma bảo, phong ấn, cũng tăng thêm giá trị sử dụng.

Cách thứ hai, tẩy trừ và tinh lọc những nguồn năng lượng mang thuộc tính hắc ám tà ác này, biến chúng thành nguồn năng lượng thuần khiết không thuộc tính, dẫu sao thì ác niệm cũng là một loại năng lượng, chỉ là…cái này nói dễ hơn là làm? Đây là nguồn năng lượng hắc ám thâm căn cố đế, rất khó để xử lí.

“Tương lai, ai mà biết được?”

Hứa Chỉ quay đầu lại nhìn, thấy một quỷ ảnh đang chậm rãi ngưng tụ, cả người còng xuống, giống như Tai Thú viễn cổ ở trong Sơn Hải kinh, đứng lên mờ mịt chạy đi,

“Hội tụ từ hương hỏa, tính chất khác biệt, thuộc tính quái đản đã hơi đến gần với luận thuyết trung tâm, đây mới là nền văn minh siêu phàm cao cấp!”

…

Trong một nhã gian ở đại hội bàn đào.

Manh Muội hít một hơi thật sâu, nhìn Lôi Đế Nhất Kiếm Quy Tức, Chiến Thần Thiên Đế Long Vô Danh, Tổ vu Thần Chiến Đấu Bell ở bên cạnh, thậm chí vào đây còn có người phân phát hệ thống.

“Những người chơi ở trong Tam Giới đều có mặt tại đây.”

Về phía hai tên người chơi hồng danh rất lâu trước kia, đã sớm rời khỏi game rồi, một tên là do xâm lấn Ma Giới trong Tam Giới, lúc đó tử vong rất nhiều hoàn toàn bị đồng hóa, một tên là do không chịu đựng được năm tháng, mấy trăm năm trước cũng đã bị đồng hóa rời khỏi game.

“Tiếp theo, chính là ba người các ngươi thành Thần, ba người các ngươi cũng đã sắp không chịu được…”

Manh Muội nhỏ giọng nói:

“Tuy nhiên, các ngươi có biết khi ta đột phá cấp tám, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì không? Ta gặp Sáng Thế Thần!”

Cái gì?

Mọi người xung quanh đều chấn kinh.

Ngay cả người chơi mới – Phan Tuyết Tiên ở bên cạnh cũng sợ ngây người.

Bởi vì từ đầu tới cuối, bối cảnh thiết lập của Sáng Thế Thần đều là ở trong sân, chưa từng nói bất cứ một câu gì với người chơi, cũng chưa từng giao lưu, nhưng mà hiện tại, điều này nghĩa là đây là lần đầu tiên tiến hành đối thoại với người chơi?

Chuyện này sao mà không khiến cho mọi người khiếp sợ được cơ chứ.

Sau đó, Manh Muội không hề giấu diếm, nói toàn bộ những gì mình đã trải qua ra, mọi người đều rơi vào trầm mặc.

“Cấp 2, ở trong hiện thực, ngươi đã có thể sử dụng sức mạnh cấp 2?”

Long Vô Danh mở to mắt,

“Tinh thần lực cấp 2, có nghĩa là ngươi không cần có huyết mạch, ở trong hiện thực, cũng có thể dò xét bên trong người mình, đi thẳng vào võ đạo nhất mạch, biến thành người cơ bắp, không ngừng nâng cao cảnh giới, thậm chí trở thành Võ Đế…”

Đây là một tin tức cực kỳ đáng sợ!

Cũng đồng nghĩa với việc, trên Trái Đất sẽ có binh sĩ có khả năng chiến đấu đơn độc cấp hủy diệt.

Ngoại trừ bị hỏa tiễn cỡ lớn, đạn hạt nhân đánh trúng, thì gần như không có biện pháp nào có thể hạ gục một vị Võ Đế cấp 7!

“Đây không phải là điểm quan trọng, quan trọng là… trong hiện thực chỉ là 3 tháng, còn trong Tam Giới là 8000 năm.”

Bell mở miệng, chậm rãi nói:

“Chỉ 3 tháng, ở trong hiện thực đã có thể tu luyện tới cấp bậc gì? Tốc độ tu luyện của Võ Đế chậm hơn các hệ thống khác, Thiên Đế, ít nhất cũng phải tu luyện 200 năm đi?”

Mọi người trầm mặc.

Lôi Đế bỗng nhiên cười khổ,

“Lại nói tiếp, thánh nhân có tuổi thọ dài đằng đẵng 8000 năm, đương nhiên là thật, nhưng mà dòng chảy thời gian ở hai giới cách biệt quá lớn, liên hệ với 3 tháng ở trong hiện thực, chung quy vẫn cảm thấy mình giống như một con quỷ đoản mệnh.”

Manh Muội bĩu môi,

“Nói một cách đơn giản, thì cấp 8 là một bước ngoặt, đột phá thành Thần liền triệt để khóa với nhân vật, không thể giống như những người chơi khác, có thể bắt đầu lại một lần nữa, biến thành bào tử sau đó lại diễn biến một lần nữa, các ngươi có muốn thành Thần không? Đúng lúc ta bỏ bớt năng lượng bồi dưỡng thành viên nòng cốt của ta.”

Mặt ba người khác tối sầm lại.

Ngươi định qua cầu rút ván hả?

Cực cực khổ khổ giúp ngươi đến tận bây giờ, không phải là để chờ ngươi giúp chúng ta thành Thần sao?

Hiện tại, bất chấp mọi giá cũng phải lên trên, chẳng lẽ lại muốn biến thành bào tử lần nữa?

Cho dù, một lần nữa trở thành bào tử, thì sớm hay muộn cũng phải đối mặt với cấp 8 định mệnh này thôi, không thể trốn được, huống hồ bắt đầu lại lần nữa, chưa chắc có thể đi đến được trình độ này, có được cơ duyên để thành Thần.

Bell ho khan một cái,

“Khụ khụ, chuyện thành Thần này không có vấn đề gì cả! Phải biết rằng, vị Thần già nhất là Elmin, cũng chỉ mới hơn bốn ngàn tuổi, tuổi thọ chỉ mới trôi qua hơn phân nửa, chúng ta vừa mới đột phá thành tân thánh nhân, tuổi thọ 8000 năm, sợ cái gì chứ?”

“8000 năm, dài đằng đẵng, đủ để phát sinh rất nhiều thứ.”

Lôi Đế Nhất Kiếm Quy Tức mở miệng nói,

“Cấp 8, sinh thời, không phải không thể thử đột phá cấp 9… Dù sao, mỗi một cảnh giới của cường giả đều là đang tranh mệnh

với trời, thi đấu với thời gian, không ngừng đột phá!”

Long Vô Danh nói,

“Tình hình tương lai của Tam Giới cũng rất khó lường, đầu tiên là Quy Khư vừa mới được thành lập, có vô số kỳ ngộ, hơn nữa, Tam Giới chúng ta, cũng có thể bắt đầu liên kết với các thế giới khác, thử tiếp xúc với ngàn vạn thế giới, thậm chí là phát động chiến tranh, có được tiềm lực và tương lai vô hạn.”

Làm một thánh nhân, tiếp xúc với thế giới khác, mới là vương đạo.

Gương mặt vui vẻ dịu dàng của Manh Muội bỗng nhiên cười nói:

“Đáng nhắc tới chính là, ta đã dám tùy ý bại lộ cơ thể trong hiện thực. Không sao cả… Bởi vì, đây chẳng qua chỉ là một cơ thể phàm trần, chỉ có một ít tinh thần lực của thánh nhân vây quanh mà thôi, thậm chí, ta có thể thay đổi thành những cơ thể khác bất cứ khi nào, đi đến bệnh viện một chuyến, tìm vài người thực vật, hoặc là đổi sang những thi thể vừa mới tử vong… Kiểm tra đồng hồ nước, đã không thể hạn chế được ta.”

Chương 668: Khiếp Sợ Và Thảo Luận 2

Tuy rằng Manh Muội nói như vậy là đã thoát ra khỏi thế giới hiện thực bên ngoài, nhưng hoàn toàn không có ý định bại lộ chân thân.

Ba người trầm mặc một lúc.

Ý của Manh Muội rất rõ ràng, ba người bọn họ ngay từ đầu sau lưng đều là vì dốc sức phục vụ cho quốc gia, bởi vì cơ thể ở hiện thực của bọn họ nằm trong tay đối phương. Nhưng mà hiện tại, hoàn toàn tự do, có thể vứt bỏ nó… Bản thân mình là Thánh nhân của Tam Giới, người đứng đầu viễn cổ, tại sao có thể bị một cái quốc gia nhỏ bé hạn chế?

“Khụ khụ, điểm này cực kỳ tốt! Chúng ta tự do, nhưng nên đền đáp tổ quốc, vẫn là phải đền đáp.”

Bell vội vàng cười ha ha.

“Dù sao, tuy rằng chúng ta chiếm được cơ duyên, thành Thánh nhân thái cổ, thậm chí, có thể đi đến vĩnh hằng của chư thiên vạn giới, nhưng cũng không thể quên đi gốc rễ.”

Manh Muội liếc mắt nhìn hắn một cái:

“Có phải đang nghĩ rằng, trong chư thiên vạn giới, chúng ta sớm muộn gì cũng tìm được nền văn minh địa cầu, sau đó mang theo thiên binh thiên tướng trở về trang bức?”

Mấy người còn lại cười khan vài tiếng.

Manh Muội không phủ nhận,

“Sau khi tiến vào cấp 8, chúng ta đã thực sự trở thành thánh nhân, giống với những người đứng đầu viễn cổ khác trong thế giới sa bàn, phải triệt để nhập vào nhân vật, phải đột phá cấp 9.”

Mọi người gật đầu.

Trước đó, không cảm thấy khủng hoảng, là do bản thân sẽ không thật sự chết, có thể bắt đầu lại, một lần nữa biến thành bào tử, một lần nữa bắt đầu game. Nhưng mà hiện tại, sẽ phải gấp gáp như những Thánh nhân khác.

Một đường tu luyện, tranh giành mạng sống với thời gian!

Trước khi đại nạn đến, phải điên cuồng đột phá, rồi lại sờ soạng cảnh giới kế tiếp.

Trái lại, Phan Tuyết Tiên thần kinh thô, cảm giác cạn lời nói:

“Các ngươi là những Thánh nhân trẻ tuổi nhất, tuổi thọ 8000 năm, ước chừng khoảng hai nền văn minh Hoa Hạ 5000 năm, thế nhưng đã bắt đầu trò chuyện về cảnh tượng lúc bản thân mình chết già?”

Manh Muội quăng cho nàng cái liếc mắt:

“Cấp 9, cũng chính là không ngừng khiến cho thần thức mạnh lên, cũng là một con đường tính lực. Trong chúng ta, người có khả năng nhất ngược lại là Người Phân Phát Hệ Thống, con chip hệ thống thành tinh, không ngừng nâng cao cảnh giới, tính lực sẽ không ngừng tăng cao.”

Phan Tuyết Tiên mơ hồ: ???

“Đúng vậy, trong đầu ngươi toàn là các thiếu nữ cơ bắp, ta không biết sau lưng ngươi là ai, thế nhưng lại có thể giúp ngươi

gian dối tiến vào, nhưng mà tư chất chiến đấu của ngươi thật sự rất đáng sợ, trong đám chúng ta, người có thiên phú chiến đấu tốt nhất, chính là ngươi."

Manh Muội nói, Long Vô Danh, Lôi Đế, những tên này tuy xuất thân là đặc công, nhưng thứ mà họ xem trọng là năng lực bình quân mọi thứ tổng hợp lại, có thể đánh, cũng có thể nghiên cứu, cũng có thể giở trò.

Đương nhiên là không bằng một tên cuồng chiến đấu.

Manh Muội tiếp tục nói:

"Ngươi là người có hy vọng đột phá cấp 9 nhất, còn người thứ 2, chính là ta, ta có thể mượn dùng long mạch trên lục địa, giống với 3 trụ thần, đi lên con đường tính lực của chúng sinh…"

Manh Muội quăng cho ba người kia một cái liếc.

"Còn các ngươi? Không có đường tắt, giống với những thánh nhân truyền thống khác, chỉ có thể đi từng bước từng bước, xem bản thân nỗ lực tới đâu."

Ba người: "…"

Chung quy vẫn cảm thấy bản thân bị đả kích.

Manh Muội tiếp tục nói:

"Mà bên cạnh chúng ta, có một cơ hội khác, là Sáng Thế Thần… Máu vĩnh sinh, biến thành một Medusa khác, cũng không cần lo lắng về vấn đề tuổi thọ… Máu vĩnh sinh tuyệt đối là bảo vật hùng mạnh nhất trong chư viên vạn giới, nhưng không phải là không thể có được, dù sao năm đó Hermes có được máu vĩnh sinh mới truyền cho Messiah…Tuổi thọ 8000 năm của chúng ta rất có thể có cơ duyên đạt được.

Tuy rằng thường xuyên rơi vào trạng thái ngủ say, chỉ có 10% thời gian là tỉnh, phần lớn thời gian đều ngủ, nhưng mà ta hoàn toàn không sợ bị giết, không ai sẽ đi giết ta, tất cả mọi người đều bảo vệ ta, cho dù là quái đản đi nữa cũng sẽ không giết ta, ta là Thiện Ác Chi Mẫu…Ta đã khóa lại với Tam Giới này, chỉ cần nằm là được rồi, còn các ngươi mà ngủ say, đại khái là sẽ lạnh ngay lập tức, một thánh nhân đang ngủ, ha ha ha.”

Ba người: ???

Bọn họ lập tức đau răng, ngươi này tới để đả kích bọn họ đó hả!

Quả thực là vậy, hiện tại, Medusa nghiên cứu lâu như vậy, trong 100 năm chỉ có thể thức tỉnh 20 năm, bốn phần năm thời gian đều ở trong tình trạng ngủ say, mà người ta là Ma Thần Khởi Nguyên, không sợ có người động đến, vì Ma Giới bảo vệ nàng.

Giống với Manh Muội, một người khóa với một thế giới.

Còn chúng ta thì sao?

Vẻ mặt bọn họ lập tức thay đổi, 80% thời gian đều ngủ say, phân chia luân phiên cũng không thể bảo vệ chu toàn, tương lai có thêm Thần, chết là chuyện không thể nghi ngờ, dù sao, năng lượng của ba vị Thần, sức chiến đấu thì chỉ có của một vị Thần, là ai cũng đỏ mắt!

Bọn họ nhìn người phân phát hệ thống ở bên cạnh, ánh mắt như ác lang.

“Nhìn ta làm cái gì?"

Phan Tuyết Tiên ngơ ngác, nội tâm ù ù cạc cạc.

Manh Muội vỗ vỗ bả vai nàng:

“Bởi vì ngươi có thể đánh đó, nhìn các cơ bắp trên người ngươi này, đều đang tiến bộ ở trong đầu, ở trong đám học giả chuyên nghiên cứu chúng ta, ngươi quả thực là một tên ngoại tộc, tương lai có lẽ là người có năng lực chiến đấu mạnh nhất trong nhóm người chơi chúng ta, lúc bọn họ ngủ say, muốn ngươi bảo vệ bọn họ.”

Đương nhiên, đây cũng chỉ là một ý tưởng mà thôi.

Máu vĩnh sinh, có thể lấy được bảo vật cực mạnh này hay không, vẫn là một ẩn số.

...

Đối với mọi người mà nói, thì cuộc thảo luận lần này có ý nghĩa rất lớn.

Ở trong hiện thực, Manh Muội đã đạt tới cảnh giới cấp 2, chuyện này đồng nghĩa với việc nàng có thể thi triển đủ loại đạo pháp, phóng tới trên mình các quốc gia, gây ra một cơn bão lớn.

Một người siêu phàm sống sờ sờ trên địa cầu, ngươi có sợ hay không?

“Có cần nói cho những người khác biết không?”

Phan Tuyết Tiên nhịn không được hỏi, nàng vẫn là một người mới, không bằng nhóm lão gạo cội này.

Manh Muội suy nghĩ một chút, lắc đầu nói:

“Không vội, chúng ta thăm dò đường đi trước đã, hiện tại chỉ người của Tam Giới chúng ta biết là được rồi, dù sao, bọn họ vẫn chưa có cơ hội để thành Thần, cảnh giới cao nhất, chính là Luyện Kim Đại Đế Tốc Độ Xe Akina trong thế giới Cổ Mộc, cùng với cá khí cầu, cảnh giới cũng chỉ đến Thiên Đế mà thôi.”

Cảnh giới Thiên Đế, nhìn qua thì chỉ kém có một cảnh giới, trên thực tế thì lại cách Thần rất xa, Thiên Đế nhiều không biết bao nhiêu, nhưng Thần thì mới có ít ỏi vài người.

Mọi người thảo luận một chút, quyết định trước mắt sẽ không công bố, tránh việc mọi người hoang mang.

"Như vậy, thế giới Quy Khư thì sao?"

Long Vô Danh không nhịn được hỏi.

Dù sao, đây mới là thế lực mà Manh Muội lệ thuộc trực tiếp, tuy rằng hiện tại, thoạt nhìn thì thấy Tam Giới rất hòa thuận, Thế Gian, Ma Giới, tất cả đều có người cầm đầu thống trị thế giới riêng, Liễu Ôn Kiếm và Hồ Nhân Nông cùng nhau cai quản Thế Gian, Ma Giới là Elmin và Medusa.

Hiện tại, đang sống ở Thiên Giới, mặc dù Đạo Trường Sinh là đồ đệ của bọn họ, nhưng mà làm thiên đạo, tuy rằng sẽ phù hộ cho bọn họ, nhưng chủ yếu vẫn là phù hộ muôn dân, không phải thế lực của mình.

Chương 669: Thời Đại Thần Thoại Mới 1

"Tạm ổn."

Manh Muội hít một hơi thật sâu,

"Thế giới Quy Khư, quái đản ở trong đó, thoạt nhìn thì không nằm trong sự quản lý của ta, nhưng vẫn như cũ là con bài chưa lật lớn nhất của ta, sau này, treo đám người Medusa, Đế Kỳ, Elmin lên đánh, hoàn toàn dựa vào nó."

Phan Tuyết Tiên ở bên cạnh vô cùng kinh ngạc, thế giới này mạnh tới vậy ư?

Vội vàng hỏi tại sao.

Manh Muội lập tức cười thành tiếng, lôi kéo cánh tay thon dài trắng nõn nặng mấy trăm kí của nàng, đặc ý nói:

"Nha đầu, ngươi cho rằng, nơi do toàn bộ long mạch trên Tam Giới ngưng tụ thành, thế giới hư không trôi nổi ở trên đầu chúng sinh, thật sự là một cái thế giới ư? Đó là một thanh vũ khí trôi nổi ở trên đầu chúng sinh, hấp thu ác niệm của chúng sinh!"

"Nó treo lơ lửng ở trên đầu Tam Giới, một thanh kiếm Damocles của riêng ta!"

"Quái đản, vốn là do ác niệm vô tận của chúng sinh ngưng tụ thành, như vậy, một đám quái đản ở cùng một chỗ, đương nhiên sẽ ngưng tụ ra một quái đản lớn nhất! Bản thân Quy Khư, đã là nơi tập trung quái đản lớn nhất trên thế giới!"

Đầu óc Phan Tuyết Tiên trở nên trống rỗng, hoàn toàn bị chuyện đáng sợ này làm cho kinh hãi.

Thế giới Quy Khư, bản thân đã là một quái đản khổng lồ?

Trong thế giới của nó, cất chứa vô số quái đản đang ký sinh? Giống như một đám sâu nhỏ?

Rầm rầm!

“Ngươi xem!”

Manh Muội đưa tay ra, một bản đồ kết cấu của Quy Khư hiện lên trước mắt,

“Đây là bí mật lớn nhất của ta.”

Ngay lúc này, thế giới Quy Khư hoàn toàn lộ ra diện mạo chân thật, giống như một con rắn đen thần bí khổng lồ do sương mù tối đen ngưng tụ thành, đuôi rắn cuộn lại tạo thành một vòng tròn thần bí, chậm rãi trôi nổi trong tư duy của chúng sinh, bao trùm mỗi một ngóc ngách.

“Rắn?”

Phan Tuyết Tiên mở lớn mắt.

“Đây là một thanh vũ khí luật nhân quả... ”

Manh Muội cười rộ lên, ánh mắt sáng rực,

“Ẩn chứa ác niệm vô tận của chúng sinh, thế giới này giống như là một cây Đả Thần Tiên, một thanh thánh kiếm luật nhân quả, báu vật giết chóc bậc nhất Tam Giới, khó ai cầm được nó, lập tức rơi xuống, trở nên suy yếu, sống sờ sờ bị đồng hóa, ai có thể thừa nhận được một cái thế giới đã tích lũy vô tận ác ý trong năm tháng dài đằng đẵng?”

Nội tâm Phan Tuyết Tiên chấn động.

Manh Muội tiếp tục nói:

“Quái đản này, là ta đã bỏ ra thời gian rất lâu, dùng tư duy của bản thân để ngưng tụ, không ngừng quan tưởng... Mới chế tạo ra được vũ khí bản mệnh – Rắn hư không.”

Nàng lấy ra một cuốn vở ghi chép:

Số hiệu quái đản: 000.

Tên: Rắn hư không nguyên thủy.

Tên gọi khác: Rắn Quy Khư, rắn luật nhân quả.

Lý do: Do sự sợ hãi và oán hận của chúng sinh đối với quái đản, sự căm hận mãnh liệt muốn tiêu diệt quái đản, cho nên sinh ra quái đản.

Nó là nguồn gốc của vạn ác, vượt xa vực sâu cùng cực của Tam Giới, bản chất này không thể miêu tả, là vật tuyệt đối không thể biết, không thể bàn về, không thể lý giải, không thể tưởng tượng được.

Đặc điểm: Hình dạng là một không gian lồng giam cực lớn, cao vô tận, rộng vô hạn, dài bất tận, bản năng không ngừng muốn thôn tính, trấn áp hết tất cả ác niệm trên thế giới, được thế nhân gọi là Hư Không Giới, ý thức to lớn nhưng hỗn độn, bản thân không có khả năng tự sinh ra, cũng chỉ nghe theo lệnh của người đã sáng tạo ra mình – Thanh Đằng nương nương!

Quá vô sỉ!

Phan Tuyết Tiên thuần lương, cầm tư liệu này mà bàn tay run cầm cập.

Nàng bị Manh Muội làm cho sợ ngây người.

Nàng nhìn khuôn mặt vui vẻ dịu dàng của Địa Mẫu nương nương, vừa mới tuyên bố sẽ sáng lập ra thế giới hư không, khiến cho toàn bộ người ở đại hội bàn đào chấn kinh, trên thực tế, người này đã sớm lợi dụng chức vụ, 'ăn cắp' một đống lớn năng lượng ác niệm, âm thầm nghiên cứu chế tạo ra một Thần quái đản?

Hèn chi Bách Hiểu Sinh người ta nói, năng lượng của Thần quái đản ít đi rất nhiều, không chỉ là vì trấn áp ba nghìn đại yêu ma, mà còn là bị trộm về đây!

Đây là diện mạo chân thật của Hư Không Giới, tên là quái đản Rắn Quy Khư, công dụng thật ra rất đơn giản, thế giới này giống như một cái tháp trấn yêu cực lớn, có thể giam quái đản vào trong đó, thoạt nhìn thì đơn giản như vậy thôi, nhưng nếu như số lượng quái đản trong đó quá nhiều, sẽ trở nên biến chất, lúc đó một cái tháp trấn yêu nện xuống, ai mà đỡ được?

"Thao tác này quá xuất sắc!"

Phan Tuyết Tiên kích động đến mức nói năng lộn xộn, thì ra chân tướng là như vậy, cực kỳ đơn giản và thô bạo,

"Ta còn đặc biệt tưởng rằng, ngươi thật sự có thể tạo vật từ hư không, lợi dụng thủ đoạn cao siêu nào đó không biết tên, có thể trống rỗng sáng tạo ra một thế giới hư không từ tư uy cao lớn tới vậy!"

"Nếu như truyền ra, chắc chắn sẽ khiến đám cư dân mạng ngạc nhiên chết luôn! Nhưng hiện tại không phải lúc, trước tiên để nó trưởng thành đã."

Manh Muội cười rộ lên,

"Quái đản này, gần như là một không gian thế giới, bản thân không thể hạn chế các quái đản hùng mạnh trong cơ thể thoát ra ngoài, thậm chí không thể giam giữ một ít quái đản cấp bậc thấp,

cũng thật sự là một bãi đổ rác ác niệm của Tam Giới... Đương nhiên, đây không phải là tác dụng quan trọng nhất của Hư Không Giới, nó đã mở ra chức nghiệp mới, trở thành Thần Khế Ước, để cho phàm nhân, thậm chí là thánh nhân ký kết khế ước!"

Nàng chậm rãi nói, vô cùng tự tin.

"Người, không thể thất tín, nhưng đối với Tam Giới mà nói, thì hứa hẹn hoàn toàn không có bất kỳ năng lực trói buộc nào cả, phản bội là chuyện bình thường như cơm bữa, hiện tại, có khế ước này, chỉ cần cả hai thề với hư không, thì phải tuân thủ... nếu như không tuân thủ, thì đạo tâm sẽ bị phá hủy, kéo vào trong chỗ sâu nhất của Hư Không Giới, bị Vực Ngoại Thiên Ma hàng đầu vây quanh, bị sống sờ sờ phanh thây... Trong khoảnh khắc cuối cùng của sinh mệnh sẽ không ngừng dọn dẹp bãi đổ rác, coi như là tận dụng phế vật."

"Vi phạm lời thề đạo tâm, sẽ bị Vực Ngoại Thiên Ma vây giết? Quá độc ác!"

Phan Tuyết Tiên nhìn manh muội giống như đang nhìn một tên gian thương, nhịn không được mà rùng mình một cái,

"Vậy... Thần thì sao? Yêu ma trong Hư Không Giới có mạnh đi nữa, cũng không có cách nào vây giết bọn họ được."

"Nếu Thần vi phạm lời thề, sẽ bị dính nghiệp nhân quả, Hư Không Giới trực tiếp ra tay hành quyết, dùng ngọn lửa đen bao phủ, bị nghiệp lửa đốt cháy mà chết,... sau đó, năng lượng của vị Thần kia sẽ thuộc về ta."

Quả thực, ngoại trừ những vị Thần đứng đầu như Elmin, còn những vị Thần mới được sinh ra sau này, đương nhiên là gánh không được sự trừng phạt của thánh kiếm luật nhân quả chính nghĩa!

Với cả, đi theo sự tích lũy không ngừng của Tam Giới, nguồn năng lượng của bãi đổ rác này sẽ càng lúc càng lớn, tương lai sẽ rất khoa trương.

Phan Tuyết Tiên triệt để cạn lời, nhìn vị Địa Mẫu nương nương khoan thai cao quý xinh đẹp ngồi trên kia.

Người này có độc, suốt ngày ra vẻ đạo mạo, nghĩ cách ăn hoa hồng, nằm không thu lợi, làm Bao Tô Bà.

Người này làm ruộng đến nghiện rồi đi?

Thích thú?

Chương 670: Thời Đại Thần Thoại Mới 2

“Địa Mẫu nương nương, nằm không hưởng lợi!”

Phan Tuyết Tiên hít một hơi, đây là bộ mặt thật của ngươi đúng không? Nội Tâm của nàng thầm nói,

“Nhà Manh Muội không phải rất nhiều tiền ư, hình như là làm địa sản? Bệnh nghề nghiệp? Bao thuê cả Tam Giới này luôn.”

“Người trẻ tuổi, rất nhanh thôi ngươi sẽ biết được tính cách của nàng ta.”

Bell cũng cạn lời, nhưng hắn đã sớm quen rồi, vỗ vỗ bả vai nàng,

“Người này chính là một con cá ướp muối, nhưng vì để có thể nằm tốt hơn, ở một ít phương diện, sẽ bộc phát cảm xúc mạnh mẽ và tài năng khiến ngay cả chúng ta cũng cực kỳ kinh ngạc!”

Nhưng bất luận là như thế nào đi nữa, Quy Khư được lập ra, quy tắc của Tam Giới đã hoàn toàn hoàn thiện.

Ngay ngắn trật tự.

Người phàm cung phụng thần linh, thần linh phù hộ chúng sinh, cả hai tràn đầy tín nhiệm nhau, mà điều duy nhất không thể tin tưởng, chính là sự phản bội trong hứa hẹn giữa người và người, không ngừng đề phòng lẫn nhau, không có cách nào giải quyết...

Dù sao, thì ở thế giới siêu phàm cấp cao, pháp luật hoàn toàn

không tới được chỗ này.

Manh Muội vô cùng nghiêm túc, đột nhiên nhìn về phía xa xa, giống như thấy được thế giới Dung Nham cổ đại xa xôi, lấy bọn họ làm tiêu chuẩn để đánh giá, so sánh,

"Năm đó, Caroline dùng cơ chế 'Xấu hổ đến chết' để làm tường lửa... lướt qua bức tường lòng người, xây dựng pháp luật... Lúc đó, ta liền luôn nghĩ muốn làm như vậy, Tam Giới của chúng ta cũng không có quy tắc."

"Dẫu sao, vẫn luôn chém giết, đề phòng, cảnh giác lẫn nhau, thì rất khó để trở nên hưng thịnh, đó là thời đại thần thoại quái thú ăn tươi nuốt sống nhau... Người Ishdar năm đó có thể đi về phía huy hoàng rực rỡ, chính là vì bọn họ có sự tín nhiệm vô điều kiện, trao đổi tri thức, dù sao thì từng người từng người tự mình nghiên cứu, biến thành cô đảo, thời đại sẽ phát triển rất chậm!"

Hiện tại, Tam Giới cũng có thể làm được!... Các cường giả có thể ký kết một ít khế ước bảo mật, trao đổi tuyệt học, công pháp với nhau, lại không cần sợ đối phương sẽ tiết lộ công pháp, tuyệt học, có ý đồ xấu với mình, cường giả có thể trao đổi, thế giới sẽ tiến bộ!"

Phan Tuyết Tiên vô cùng cạn lời nhìn Manh Muội, lập tức hiểu được thái độ làm người của nàng ta,

"Rất lương thiện, bản tính không xấu, dù sao, ngay cả một con gà cũng chưa từng giết, quả thực đáp ứng được tục danh từ bi của Địa Mẫu nương nương... Nhưng khi nghĩ cách giúp người, vẫn không bạc đãi chính mình, mọi người hỗ trợ cùng nhau có lợi."

Nhưng dù thế nào, thì khi thế giới Quy Khư được thành lập, Tam Giới cũng đã hoàn toàn hoàn thiện, trong đại hội bàn đào lần này đã xảy ra rất nhiều sự thay đổi, thậm chí tiến vào một thời đại thần thoại hoàn toàn mới.

Dù là ở tương lai, thì cũng sẽ để lại một bút trong lịch sử dài đằng đẵng, Sử ký kỷ nguyên Hư Không ghi chép:

【 Đông Kỷ Nguyên năm 1471, trong đại hội bàn đào, Thanh Đằng Địa Mẫu nương nương thành Thần, lập ra Quy Khư, hoàn thiện mạng lưới hệ thống thiên địa, công đức vô biên, thế giới bắt đầu tiến vào thời đại kỷ nguyên Hư Không.】

Kỷ nguyên Hư Không năm thứ 10.

Thế giới Hư Không mở ra, võ đạo bắt đầu trở nên hưng thịnh.

Thậm chí, bởi vì thiết lập thề ước đạo tâm, các cường giả có thể trao đổi với nhau, không sợ đối phương tiết lộ bí mật, ngay lập tức, đủ loại tuyệt học kinh diễm bắt đầu hoàn thiện, ngang trời xuất thế! Vu Tộc, Cổ Tộc, Vương triều Đại Chu, Thục Sơn Kiếm Tiên, sức sống ngời ngời!

Khế ước xuất hiện, quái đản ở trên dân gian giảm bớt trên diện rộng, hơn nữa còn hội tụ thành chiến trường trên hư không... Đủ loại nhân tố, làm cho Tam Giới tiến vào thời đại đột phá khủng bố!

Vô số cường giả mọc lên, Tam Giới bắt đầu trở thành kỷ nguyên hưng thịnh nhất trong lịch sử!

Kỷ nguyên Hư Không năm thứ 30.

Ma học viện Gryffindor của Ma Giới dẫn đầu sáng lập ra ngành học mới – Ma vật hư không học, ma vật luyện kim học, học viên năm hai sẽ ra ngoài thí luyện, không giới hạn trong các rừng rậm ma thú lớn, các loại ma vật ma thực khủng bố, cũng sẽ tiến vào trong chiến trường hư không, bắt đầu săn bắn ma vật!

Một năm sau đó.

Ma Giới, Bán Thú Nhân Đại Đế Midesa, Chiến Thần Bán Thú

Nhân của Giáo Hội Thiết Huyết nhìn thấy nhóm người Bách Hiểu Sinh sống lại, bọn họ vậy mà lại đang đi qua đi lại trên vùng đất Ma Giới.

Trong rừng cây um tùm, khung cảnh u ám, không khí càng trở nên rét lạnh.

“Quái vật! Nhất định là quái vật!”

Quân chủ Đại Đế Midesa gần như phát điên chạy trốn, khóe miệng chảy ra máu tươi, đôi mắt tràn ngập sự tuyệt vọng,

“Tại sao có thể có thứ này... ”

“Đây chính là nhân loại... hoặc là nói, chỉ cần là sinh linh còn sống, thì đều có nỗi sợ, oán hận, oán niệm.”

Trong ánh trăng sáng mông lung, một tồn tại cao quý từ từ bước tới.

“Cường giả dù có mạnh tới đâu, thì nội tâm bọn họ ở một trình độ nào đó mà nói còn yếu hơn cả người phàm, bởi vì tâm của bọn họ cứng cỏi hơn người phàm gấp vô số lần, khi triệt để bị đánh sụp, bọn họ sẽ càng khó gượng dậy hơn so với người phàm, cũng sẽ lưu lại bóng ma rất lớn... Cứng quá thì dễ gãy.”

“Ở một ý nghĩa nào đó mà nói, thì sự tồn tại của những sinh linh này thật đáng buồn.”

Bách Hiểu Sinh đi tới trước mặt hắn, vươn tay nắm lấy tóc của hắn.

Bán Thú Nhân Đại Đế Midesa thống khổ giãy dụa, Bách Hiểu Sinh nắm hắn như nắm một con gà, nhấc lên không trung một cách thô bạo, thản nhiên nói:

“Nhưng mà, chúng ta thế nhưng lại khát vọng trở thành hình

dáng vật sống thật sự, đột phá thành Thần, mới có thể có được chính mình... Cảm nhận được sự sợ hãi, vui, buồn, yêu, ghét, chúng ta không nhận được hương hỏa... Chúng ta sẽ không tuyệt vọng, sẽ không sợ hãi, cho nên, đối mặt với toàn bộ Tam Giới, một thánh nhân viễn cổ, trong đại hội bàn đào, không thể không có kẻ địch khủng bố, số lượng kẻ địch mạnh hơn chúng ta gấp trăm lần, chúng ta vẫn thản nhiên bước tới như trước."

Giọng nói của hắn trầm trọng nhưng hùng hồn.

"Quả là sinh linh, quá yếu... Thật sự là quá yếu... Thật sự là quá yếu!!!"

Hắn dùng một tay nắm lấy tóc của Quân chủ Đại Đế Midesa, đôi mắt càng lúc càng thất vọng.

Tên đàn ông này ướt như chuột lội, cánh tay rủ xuống, đầu chôn thật sâu vào trong bóng đen vô hình, yếu ớt bị giơ lên không trung, đôi mắt tràn đầy tro tàn.

"Ta nhìn thấy sự tuyệt hoàn toàn của ngươi, vậy mà lại không thử vùng vẫy? Lại chỉ có tuyệt vọng... quá vô vị, ta hy vọng ngươi sẽ có nhiều loại cảm xúc đa dạng hơn với ta, tuyệt vọng, sợ hãi, oán hận, báo thù... Đúng, oán hận, báo thù, mới là cảm xúc ngọt ngào nhất, trong mắt ngươi, tất cả đều là tĩnh mịch, không dám tới báo thù, là vì oán hận của ngươi vẫn chưa đủ ư? Nếu như không đủ oán hận, ta sẽ cho ngươi."

"Nhớ kỹ, đây là oán ý còn khắc sâu hơn nhiều so với tử vong."

Hắn giơ một tay khác lên, biến thành con dao, hung hăng đâm vào trái tim của hắn ta.

Phốc!

Máu bắn tung tóe.

Cầm lấy trái tim đỏ tươi đang điên cuồng đập của hắn ta,

“Nghe chưa, ta cảm nhận được sự sợ hãi kịch liệt của nó, đây chính là giọng nói vô lực của kẻ yếu.”

Phù phù!

Bách Hiểu Sinh tiện tay ném hắn xuống đất, một làn khói màu xám thật lớn nổi lên, mặc kệ trái tim đỏ tươi ở đang điên cuồng đập loạn ở bên ngoài,

Hắn xoay người rời đi, biến mất trong rừng rậm,

“Biện pháp tốt nhất để loại bỏ sự sợ hãi, chính là đối mặt với sự sợ hãi, nhớ kỹ hôm nay, từ nay về sau, mỗi một ngày nó đều sẽ đè ép thần kinh của ngươi, khiến cho ngươi trở nên điên điên khùng khùng, sợ hãi, tích lũy, nuôi dưỡng, bùng nổ, đây là một quá trình, ngươi phải nhớ kỹ cho ta, nhớ tới tìm ta.”

Chương 671: Nồi Lẩu Ngon Nhất Trần Đời 1

“Ta... ta còn sống.”

Quân chủ Đại Đế Midesa nằm rạp trên mặt đất, đôi mắt đỏ tươi, thở hồng hộc hồng hộc, đối diện với nỗi sợ tử vong, ai cũng sẽ trở nên yếu đuối và vô lực, thậm chí, một vị quân chủ Đại Đế có được tuổi thọ dài đằng đẵng càng sẽ sợ hãi tử vong hơn cả người thường.

“Ta không phải là nô lệ của nỗi sợ, Bán Thú Nhân Đại Đế Midesa ta chưởng quản ý chí kiên cường và tính bền bỉ, từ một nô lệ đào vong của trường đấu thú, có thể đi tới ngày hôm nay... ”

Hắn muốn quên đi cái người mà cặp mắt mình đã từng nhìn thấy, nhưng bóng hình đó đã khắc ra một dấu vết rất sâu vào trong lòng hắn.

Sợ hãi, không phải không muốn sợ hãi... thì sẽ không sợ hãi.

“Ta... ”

Hắn phun ra một ngụm máu lớn, nghiêng ngả lảo đảo, trên mặt đất xuất hiện một vệt máu dài, một tay nắm lấy trái tim đỏ tươi đang đập mãnh liệt, khập khiễng đi về phía trước, há to mồm muốn cười, nhưng rốt cuộc vẫn không thể cười thành tiếng, chẳng qua là trong con ngươi lóe lên ngọn lửa căm hận mãnh liệt.

“Cảm nhận được rồi nhỉ? Ngươi đã thực hiện thành công, sự sợ hãi và oán hận của ta, vì ngươi mà sinh ra.”

...

...

Kỷ nguyên Hư Không năm thứ 31.

Ma Giới truyền ra tin tức khiến cho lòng người kinh sợ, các giáo hội lớn phong ba nổi lên.

Tất cả mọi người đều biết, Bách Hiểu Sinh chính là đang hướng về phía Ma Giới.

Hắn không chọn hai nơi còn lại, là bởi vì Tiên Giới khó có thể truyền bá tín ngưỡng, còn Thế Gian thì là do Vương triều Đại Chu thống trị, tín ngưỡng thống nhất.

Nơi tốt nhất để xuống tay, chính là các giáo hội lớn mọc san sát nhau của Ma Giới, vùng đất này có nhiều tín ngưỡng, quen trở thành tín đồ của tín giáo, với lại, Bách Hiểu Sinh là quái đản của thế giới phương Đông, vùng đất này chưa lưu truyền truyền thuyết về hắn, đúng là nơi màu mỡ để truyền giáo.

“Hắn muốn mang sự sợ hãi đến đây, sẽ có những tín đồ cuồng hắn, hiến tế, triệu hồi ý thức của Tà Thần, kính dâng bản thân.”

“Tốc độ sống lại nhanh tới vậy? Mới bao nhiêu năm trôi qua chứ, chúng sinh lại dẫn hắn từ bãi tha ma hư không đến đây, trở về dương thế, quả nhiên, trận tai họa mà hắn gây ra trên đại hội bàn đào, đã khiến cho chúng sinh có ấn tượng và sợ hãi hắn, giúp cho hắn có được rất nhiều tín đồ cuồng ‘sự sợ hãi’.”

“Mà hiện tại, hắn không giết quân chủ Đại Đế Midesa, cũng là bởi vì vị Đại Đế này đã trở thành tín đồ cuồng ‘sự sợ hãi’ của hắn... ”

“Hắn gióng trống khua chiêng như vậy, là vì muốn làm cho chúng ta sợ hãi!?”

“Không chỉ như vậy! Hắn cũng đang cố ý bại lộ vị trí của

mình, dẫn đường cho những đồng bọn khác sống lại.”

“Thần thì sao? Minh Thổ Đại Đế thì sao, nên bắt đầu truy tìm hành tung của hắn, đánh chết hắn!”

Có người kích động mở miệng.

“Không, chuyện đó có lẽ là nằm trong kế hoạch của hắn, làm Minh Đế ra tay, chính là đúng ý hắn, nếu chỉ có Thần mới có thể đánh chết hắn, chúng sinh sẽ càng phát ra sự sợ hãi đối với hắn!”

“Biện pháp tốt nhất là phong ấn vào trong Minh Hà, giống như khi đối phó với những yêu tà khác, nhưng mấy loại yêu tà thường đều phản ứng cực nhanh, vào lúc nguy hiểm, trực tiếp tự sát, không cho chúng ta cơ hội phong ấn chúng... Mà Bách Hiểu Sinh lại càng nhanh hơn!”

Vô số cường giả bắt đầu sợ hãi, không ngừng phân tích, cảm nhận rõ sự trí tuệ không gì sánh nổi của Bách Hiểu Sinh, thậm chí, bọn họ còn ý thức được rằng... Chính mình đã bắt đầu sợ hãi, chuyện này đồng nghĩa với việc họ bắt đầu trở thành tín đồ cuồng của hắn, cung cấp tín ngưỡng cho hắn!

Hắn khiến cho tất cả đối thủ phải sợ hãi hắn, sợ hãi vì trí tuệ của hắn!

Mọi người trong Ma Giới bắt đầu sợ hãi, truyền bá sự tích của hắn, gọi là Taunas, ‘Dãy núi trí tuệ’, hình tượng là một vị Vương áo trắng trên tay cầm một quyển sách vô tự, khuôn mặt được ánh sáng nhàn nhạt bao phủ, hễ là người đã từng nhìn thấy hắn, thì đều sẽ điên cuồng vì cảm nhận được trí tuệ bao la bát ngát của hắn.

...

...

Ma Giới, thành Mia Seth, được gọi là thành phố mùa đông.

Là tiền tuyến đầu cầu của nhân loại, chống lại Đế Quốc Bán Thú Nhân ở xa xa, Bán Thú Nhân là bộ lạc du mục săn bắn, không biết cách gieo trồng lương thực, vì thế nên vào thời tiết rét đậm, bọn họ gần như không thể no bụng, tuy rằng nhờ thể chất cường tráng nên có thể chống đỡ được cái rét, nhưng rét lạnh cũng sẽ kích thích khiến cho bọn họ trở nên điên cuồng. Mấy năm nay, hầu như cứ cách một thời gian ngắn là sẽ có kỵ binh Bán Thú Nhân tập kích trấn nhỏ ở vùng biên cương, cướp lương thực.

“Đây là, đạo tâm chủng ma?”

Hứa Chỉ có hơi cạn lời, đi lại trên đường cái,

“Hiện tại, hắn không định giết chết bất cứ kẻ nào, thời cơ duy nhất để giết đã trôi qua, đối với hắn mà nói, không giết chết, mang đến bóng ma sợ hãi, mới là lựa chọn tốt nhất.”

Hắn mặc chiếc áo khoác mùa đông đen dày, mang một đôi găng tay trắng, nhìn tộc đi làm ở bên cạnh mặc những bộ âu phục thẳng tắp, cầm túi công văn đen, xoa xoa ban tay thổi ra khí trắng, đang chờ xe buýt, ô tô ở trạm chờ.

Ý định ban đầu của hắn, chính là đến vùng đất này để xem nó lạnh tới mức nào, thật không ngờ thế mà Bách Hiểu Sinh lại sống lại.

“Quả nhiên, trận chiến với túc địch không thể ngăn chặn được, hương hỏa của Tà Thần bị kìm nén quá mức, trái lại giai đoạn trước sẽ khôi phục rất nhanh... Nhưng mà, hắn gióng trống khua chiêng như vậy, thực sự có thể dẫn đồng bọn khác đến, nhưng không dẫn được Mĩ Mộng Thần, bởi vì Mĩ Mộng Thần đã quên hắn rồi, phải một lần nữa lôi kéo, kết bạn, chỉ là sẽ phải tiêu tốn không ít thời gian.”

Hứa Chỉ hướng mắt về phía xa xa, phảng phất như đã xem thấu được hơn phân nửa Ma Giới, vậy mà lại thấy được một thiếu niên đang cõng cặp tới trường, nhìn bóng dáng đó chính xác là Mĩ Mộng Thần.

Một khoảng thời gian trước, khi thiếu niên này đứng ở trạm xe điện ngầm sau giờ học, đã vô tình cứu một thiếu nữ quái đản bị mất trí nhớ khỏi tay người săn bắt quái đản, lập tức say mê nàng ấy, đặt tên cho nàng ta là Shinobu Oshino, sau đó, để nàng ta trốn ở trong cái bóng của mình.

“Cũng là một nhân tài... Tuy rằng chưa khôi phục lại thực lực của Thần, nhưng ngươi không biết, người mà ngươi cứu chính là Vương của quái dị.”

Hứa Chỉ giật mình.

“Nhưng mà, sau khi hắn trở thành Mĩ Mộng Thần, bên cạnh trái lại vì vậy mà tụ tập một ít hiện tượng kỳ lạ rất thú vị, sau khi Mĩ Mộng Thần thành Thần, chung quy vẫn sẽ biến chất, bị động làm cho nội tâm của bạn bè, bạn học xung quanh hắn tự động xuất hiện tư duy quái đản, khó hiểu, cố chấp, ngay cả chính hắn... cũng bắt đầu bị phân liệt, bản thân tự tạo ra một nhân cách quái đản?”

Chuyện này thật khó tin.

Nội tâm một người sinh ra một quái đản?

“Ma trong lòng?”

Hứa Chỉ cảm thấy rất thú vị,

“Thật không ngờ, ký ức của vị Thần quái đản mà ta giết, thế nhưng lại xuất hiện đặc tính như vậy... Hiện tại, nhóm học sinh bên kia đang nổ ra câu chuyện rất thú vị.”

Dù sao Mĩ Mộng Thần, cuối cùng vẫn là Mĩ Mộng Thần...

Bản tính quả thực quá mạnh mẽ!

Phải biết rằng, Mĩ Mộng Thần từng là tồn tại mà Bách Hiểu Sinh lựa chọn trong vô số quái đản, mới tìm được người duy nhất có thể vây hãm thánh nhân viễn cổ.

“Người thiếu niên này sẽ phát sinh ra những chuyện gì? Vai chính tiếp theo của thời đại? Dù sao, đây cũng là một thời đại rất thú vị.”

Chương 672: Nồi Lẩu Ngon Nhất Trần Đời 2

Ở phía xa là một đống giáo đường màu đen kiểu cũ, bên cạnh là những kiến trúc đen nghịt.

Lúc này, trên ngã tư đường bày một ít xe máy, thuật luyện kim một lần nữa phát triển, bối cảnh giống như thời kỳ cách mạng công nghiệp ở Châu u, ô tô, xe máy, máy móc, đại pháo, nhưng cũng có đủ loại giáo hội, khác với ma học dược tề phối hợp, chẳng hạn như giáo hội ma kiếm sĩ, giáo hội người chế tạo máy móc, trên cơ bản thì người tu hành đều là tín đồ, gia nhập vào trong giáo hội đi nhận nhiệm vụ, giao nộp kim tệ, học tập kỹ năng.

Hứa Chỉ tiếp tục đi về phía trước, đi trên hành lang.

Các căn nhà có hơi cũ kỹ, 305, hộp thư bằng đồng, trên cửa khắc số nhà.

Cọt kẹt!

Mở cửa ra.

Ống dẫn khí nóng cung cấp độ ấm cho căn nhà, ống dẫn khí nóng là thiết bị gia dụng, do giáo hội cung cấp cho tín đồ, chỉ cần dân chúng tin vào giáo hội, thì cường giả của giáo hội sẽ ban phúc cho bọn họ, để họ sống qua được thời đại rét như cắt khủng bố của vùng đất này.

“Cuộc sống dễ chịu hơn nhiều rồi.”

Người của Võ Thần Cung đang ở trong nhà, bên cạnh là túi lớn túi nhỏ rau dưa mới mua ở chợ, không ngừng thì thầm với nhau,

“Ta nhớ lần đầu tiên tới đây, thành phố và tiểu khu ở đây thường xuyên xuất hiện quái đản khủng bố, đủ loại Tà Thần, xe buýt, ô tô quái quỷ gì đó, tụ hội đêm khuya... Còn có cái gì mà Thần của sự mù quáng ngu ngốc, bước chân ma quái... hình thù kỳ quái cỡ nào cũng có.”

Trong trời đông lạnh giá rét như này, các nàng lại mặc loại trang phục mùa hè, lộ ra da thịt trắng nõn, đi lại trên đường khẳng định khiến cho người ta chú ý.

“Ồ? Thầy hướng dẫn? Về rồi đấy à, hiện tại trời lạnh như vậy, đúng lúc đi qua chợ bên cạnh mua chút đồ, bắt đầu nấu lẩu.”

Phan Tuyết Tiên vô cùng phấn khích, mặc kệ ba bảy hai mươi, cứ kêu một câu thầy hướng dẫn trước rồi nói gì nói sau, chỉ vào nồi lẩu lớn trước mặt,

“Chúng ta đang đợi ngươi đó.”

“Ồ?”

Hứa Chỉ ngửi được một mùi hương trước nay chưa từng có, mùi thơm có lẽ ngang với cả bên thế giới Mĩ Thực, nhịn không được hỏi:

“Các ngươi đang nấu cái gì vậy?”

“Nồi lẩu ngon nhất trần đời! Đủ loại sơn hào hải vị! Ngay cả thánh nhân cũng chưa từng nếm qua, đây là phúc lợi độc nhất vô nhị của Võ Thần Cung chúng ta! Chúng ta thường xuyên ăn nó!”

Phan Tuyết Tiên hưng trí bừng bừng nói.

“Ngươi nhìn một cái là biết.”

Hứa Chỉ không nhịn được lập tức ngồi xuống, thấy được những thứ ở trong nồi lớn, trong nồi nước đang sôi ùng ục, là thịt

thỏ trắng, gà mái, chim sơn ca, hồ ly đã được vặt hết lông, sâm núi, cá chép...

Đúng là có đủ loại sơn hào hải vị trên trời dưới đất.

Đầu óc Hứa Chỉ trống rỗng, đây là thao tác gì vậy?

Phan Tuyết Tiên tưởng hắn cảm thấy không vệ sinh, vội vàng nói:

"Yên tâm đi, đều đã được phòng bếp lấy hết lông ra rồi, rửa rất sạch mới bỏ vào, nấu cũng lâu rồi, hương vị gì cũng đều ra hết, mùi rất thơm không phải sao?"

Nàng vừa nói xong, con gà mái trong nồi kia hình như cảm thấy nằm như vậy có hơi khó chịu, lén trở mình một cái.

"Đừng có nhúc nhích, gà mái mấy trăm năm tuổi là bổ nhất, ở trong này, ngươi là quan trọng nhất?

Phan Tuyết Tiên quăng cho Lâm Hồng Phượng ở bên cạnh một cái nhìn đầy hung dữ, cầm một chiếc đũa lên, điều chỉnh lại tư thế của con gà mái đang nằm trong nồi, không khí nóng hổi tỏa ra mùi hương thơm lừng, không ngừng lầm bầm,

"Chúng ta là chị em tốt, nước phù sa không chảy ruộng ngoài, có thứ tốt, đương nhiên phải chia sẻ với nhau, dù sao, cũng vừa mới tập luyện xong mười ngàn cái hít đất, đúng lúc đi ngâm nước nóng thả lỏng luôn."

Hứa Chỉ vô cùng kinh ngạc, nhìn Shiela ở bên cạnh,

"Các ngươi thường xuyên ăn như vậy à?"

Shiela có hơi ngượng ngùng, lén nuốt nước miếng,

"Dù sao, đều là linh vật trong thiên địa, hầm vài giờ làm nước dùng, nấu nồi lẩu, sau đó bỏ thêm các loại rau dưa vào, hương vị

rất tuyệt.”

Mộc Ngữ Linh vội vã cười hì hì.

“Hệ thống tỷ tỷ là một khối đá... Ở bên kia, cống hiến cho chúng ta, bình thường là người cống hiến cho chúng ta nhiều nhất, ngươi xem, ở bên cạnh nóng lên, làm teppanyaki... Dẫu sao, bình thường khi tính toán cũng sẽ bắt đầu nóng lên, chị em chúng ta liền nhân cơ hội đó dùng nó để nướng chút đồ ăn!”

Hứa Chỉ quay đầu sang nhìn, quả nhiên có một ổ cứng hình vuông đang nóng, ở trên nó là một cái trứng rán, tỏa ra linh khí nồng đậm, kích thích sự thèm ăn.

Bạch Tiểu Thử mở miệng nói,

“Còn La Thải Vi tỷ tỷ và Shiela tỷ tỷ thì không có tác dụng gì cả, không có bản thể, chúng ta cũng đã thử rửa sạch, sau đó bỏ vào trong nồi, nhưng kết quả là quái đản và nhân loại đều không nấu ra hương vị gì cả.”

Những người này nói xong cũng không rảnh rỗi, thấy nước dùng của nồi lẩu đã được, thơm như một nồi linh dược trời đất, thì bắt đầu bỏ đủ loại rau dưa cùng với thịt vào...

Hứa Chỉ hoàn toàn không còn gì để nói, sớm đã nhìn ra những người này biết chơi, vừa đánh bài vừa có thể tám chuyện, nhất là trong lúc nhàm chán, thật không ngờ lại khoa trương tới vậy, sáng tạo ra được cách ăn như thế này.

Hứa Chỉ một bên suy nghĩ, một bên ngồi xuống cầm đũa lên.

Trong phòng nóng hầm hập.

Một bầu không khí đơn giản và náo nhiệt giống như là Tết vậy, mười mấy người ngồi quây quần quanh chiếc bàn lớn, ở giữa là một cái nồi siêu to.

Nếu không phải có thể che chắn thế giới bên ngoài thì chỉ sợ toàn bộ hơn mấy trăm triệu dân của thành Miases đều sẽ ngửi thấy hương vị tươi ngon kia, thậm chí các ma thú gần đó, nhóm cường giả cũng đều sẽ chen chúc tới, sinh ra một loại khát vọng tiến hóa phát ra từ nội tâm theo bản năng!

Một nồi hầm các sơn hào hải vị, đều là các đại yêu cấp bậc Thiên Đế đứng đầu tam giới. Huyết mạch của tên đứng đầu tam giới này đã sớm tiến hóa thành siêu phàm, gà mái già, tiểu bạch thỏ, cá chép, thậm chí còn có lão sâm....tổng cộng có hơn mười mấy loại nguyên liệu, chầu lẩu này quả thực là quá bổ.

Dù sao nếu nguyên liệu nấu ăn càng có linh khí cao cấp, thiên tài địa bảo thì hương vị sẽ càng tốt... Từ rất lâu trước kia Hứa Chỉ đã biết rằng nguyên liệu nấu ăn trên thế gian ăn ngon thì đều được cảm nhận qua vị giác, mà những linh tài này chính là rót sự sung sướng vào trong linh hồn.

Ngay cả Hứa Chỉ cũng cảm thấy người của cung Võ Thần ăn rất ngon.

Phỏng chừng tất cả thức ăn và mỹ thực trên thế gian hiện tại đều đã trở nên nhạt như nước ốc ở trong mắt các nàng.

Lúc này, Sheila ngồi bên cạnh đột nhiên đứng dậy, đi vào phòng bếp thu dọn lông thỏ và lông gà, lông chim, vảy cá, cười nói: “Bên này thời tiết đang càng ngày càng lạnh, vừa lúc có thể làm một cái áo khoác lông, dù sao đây cũng là tài liệu Thiên Đế cực tốt để luyện chế pháp bảo, có thể ngăn cản hầu hết tất cả các công kích dưới Thiên Đế... Đặt ở thế giới bên ngoài, đừng nói là các cường giả Truyền Thuyết mà ngay cả Sử Thi Quân Chủ Đại Đế đều sẽ vô cùng đỏ mắt!”

“Tức là ngoài Thần linh thì các ngươi chính là thiên tài địa bảo mạnh nhất trên thế giới, với thân thể máu thịt thuần túy, dù là cảnh giới Vu Tộc cũng đều kém xa.”

Hứa Chỉ ngồi xuống, cảm khái vạn ngàn, ngẫu nhiên tới Võ Thần Cung này nghỉ phép xem ra cũng không tồi.

Nhóm tiểu yêu tinh có cuộc sống gia đình tạm bợ rất thoải mái...

Dù sao mấy năm nay Sheila cũng đã được các nàng chiếu cố. Nàng cũng có cuộc sống riêng của mình, sau này khi mình ngủ say thì thân thể cũng có thể ném cho các nàng, quả thực không quá tiện.

Chương 673: Dã Vọng Thành Thần, Huấn Luyện Thuộc Về Cường Giả! 1

Xoạt!

Toàn bộ nồi lẩu tràn ngập linh khí nồng đậm, rực rỡ như ráng chiều, vậy mà lại mang theo một tia hơi thở thần thánh, màu vàng lộng lẫy, phảng phất như đây không phải là một nồi lẩu, mà là một bãi linh dịch của đỉnh lò luyện đan.

Dường như vô số loại linh tài đã bổ khuyết lẫn nhau, hoàn hảo không tì vết, hình thành một loại biến chất.

Lâm Hồng Phượng vừa chỉ vào nồi lẩu vừa quét thịt cuốn thịt, vị cay trong nước lẩu uyên ương này thực sự rất nồng, đặc biệt tiên cay. Nàng chỉ vào một cô gái bên cạnh, "Ớt cay nhỏ cũng là tỷ muội của chúng ta, một cây ớt cay thành tinh, năm đó thời điểm mới chỉ có năm tỷ muội chúng ta, hệ thống tỷ tỷ đã nói hương vị không đủ đậm, chúng ta du tẩu khắp núi sông là đặc biệt muốn tìm tiểu yêu tinh ớt cay làm gia vị.... Tiểu yêu tinh bên cạnh và Tuyết Liên tiểu muội muội đều là đến như vậy."

Hứa Chỉ: "???"

Hắn bị mê hoặc tại chỗ, lúc ngồi xuống ăn cơm nói chuyện phiếm mới biết được ngưỡng chọn lựa thực sự của Võ Thần Cung, đều là chọn dựa theo hương vị?

Lấy mỹ vị luận anh hùng?

Hương vị của người nào tốt hơn thì sẽ được phép gia nhập Võ

Thần Cung?

Tư tưởng này của Phan Tuyết Tiên quả thực rất đặc biệt, thao tác ưu tú như thế, không biết là học được từ ai đó.

Lâm Hồng Phượng vừa ăn rau dưa vừa nói chuyện không rõ, nhìn có vẻ có chút ngây thơ, "Võ Thần Cung chúng ta không có lộ ra chân thân của mình cũng là vì sức hấp hẫn của Yêu tộc chúng ta quá lớn, không ít người trở thành thiên tài địa bảo, linh cầm, linh thực, bị kẻ khác tiến hành điên cuồng săn giết.... Mà chúng ta cũng đang chuyển hóa ưu thế của Yêu tộc chúng ta —— Thiên tài địa bảo, nhìn như chúng ta đang ăn cơm, kỳ thật là đang tu luyện! Một nồi linh dược bổ dưỡng này…nguyên nhân mà nữ nhân Võ Thần Cung chúng ta có thể tu luyện đến trình độ này chính là mỗi ngày đều được ăn linh dược bổ dưỡng như này...."

"Đúng vậy."

La Thải Vi bên cạnh nói: "Nếu thân thể con người không có linh dược bổ dưỡng, mà chỉ thuần túy theo võ đạo thì chúng ta rất khó để tu luyện đến trình độ này, dù sao nghèo văn giàu võ.... Mà đối với các yêu tinh tỷ tỷ mà nói, khí huyết mà bọn họ tu luyện mỗi ngày đều quá nhiều, dẫn đến tinh lực dư thừa, không có nơi để phát tiết, tắm suối nước nóng rồi thả ra một chút khí huyết cũng là chuyện tốt, ngược lại cảnh giới cũng sẽ càng được củng cố."

"Không có ai biết rằng toàn bộ tỷ muội yêu tinh của Võ Thần Cung chúng ta được hầm luyện chế cùng nhau chính là một nồi đại dược thiên địa!"

Mộc Ngữ Linh mở miệng, rất là đắc ý, "Không phải là không nghĩ qua việc cô đọng thành đan. Nhưng mà chúng ta phát hiện, đan dược chỉ là phương tiện để bảo quản thuận tiện hơn mà thôi, nó sẽ làm xói mòn đi rất nhiều dược tính, mà đan dược vừa mới cô đọng sẽ cho kết quả hấp thu tốt hơn. Chúng ta lại không có nơi

bảo tồn tất yếu, đan dịch chính là sự lựa chọn tốt nhất của chúng ta!"

Một đám người đang nói chuyện phiếm ở trên bàn, vô cùng thân thiện, ríu ra ríu rít.

Phan Tuyết Tiên nghiêm mặt, nói một cách thẳng thắn, "Nghe nói trong chư thiên vạn giới, có một thế giới gọi là thế giới mỹ thực, sinh linh bên trong bổ dưỡng cho nhau, làm nguyên liệu nấu ăn cho nhau, hóa thành linh dược, lấy đó để thăng tiến..... Vì thế ta đã có ý tưởng, phối phương này là đan dược mạnh nhất mà chúng ta đã mất mấy trăm năm không ngừng sửa sang, điều chế, ngoài ra còn dùng đến cả số liệu tính toán tích lũy được và các tỷ muội mới không ngừng gia nhập...

Hơn nữa, mười ba tỷ muội, thiếu một thứ cũng không được, tỷ muội chúng ta là một tổ chức vận mệnh cộng đồng, thiếu một cái thì dược hiệu sẽ giảm đi trong nháy mắt...

Cho nên, nếu truyền ra thì tỷ muội chúng ta rất có thể sẽ xảy ra chuyện! Chỉ sợ những đại năng đứng đầu tam giới cũng sẽ nhịn không được mà xuống tay đối với chúng ta! Muốn một lưới bắt hết chúng ta, nhốt toàn bộ lại vào hậu hoa viên, rồi ăn luôn chúng ta!"

Hứa Chỉ vừa kinh ngạc vừa tán thưởng, mỗi người đều không phải là đèn cạn dầu.

Đối xử với những người khác như kẻ ngốc mới là kẻ ngốc thật sự.

Cung Nữ Võ Thần có thể quật khởi ở trong tam giới mấy tỷ sinh linh, trở thành kẻ đứng đầu một phương, quả thực là có phương diện khiến người tán thưởng, vậy mà lại sáng lập nên một con đường Yêu tu chân chính —— Ta tự ăn ta.

Nếu như loài người, nhóm cường giả, đều săn giết những

thiên tài địa bảo như chúng ta để ăn? Như vậy thì tại sao chúng ta lại không tự ăn chính mình? Sao phải để nước phù sa chảy ruộng ngoài!

Thật sự thì cũng chỉ có người chơi thiên mã hành không, xuyên qua thế giới khác, mới có thể nghĩ ra ý tưởng sa điêu như vậy, lấy đó để mang Yêu tộc quật khởi!

Nhưng mà, Hứa Chỉ cảm thấy Phan Tuyết Tiên tuyệt đối không thể nghĩ ra được kế hoạch này. Lấy thu thập linh tài làm tiêu chuẩn, hấp thu các yêu tinh khác, tạo nên một Võ Thần Cung, đây tuyệt đối là do tỷ tỷ Phan Vũ Tiên của nàng làm quân sư phía sau, cho nên Võ Thần Cung mới có thể quật khởi.

Nước lẩu sôi trào.

Hứa Chỉ ăn uống, cũng không khỏi tán gẫu về các nguyên liệu nấu ăn nổi lên theo các nàng, "Nhân thể tu luyện nội thiên địa, lấy linh khí nồng đậm trong cơ thể để làm dịu bản thể tu luyện yêu thân, mà yêu thân lại phụng dưỡng ngược lại nhân thân bằng hình thức linh dược. Đây là được lợi lẫn nhau?"

Hắn lại ăn một miếng thịt bò cuốn, hương vị trơn mềm. Hắn vừa mới ăn cơm trưa trong thế giới mỹ thực, quả thực không bằng.

Xem ra vẫn nên khích lệ thế giới mỹ thực một chút, bọn họ đang phát triển quá chậm chạp. Bếp tư nhân của Thần Sáng Thế vậy mà so ra lại còn kém cả nhân tài đoàn đội đầu bếp của "Võ Thần Cung" mới xuất hiện.

"Kỳ thật, chúng ta vẫn đang thăm dò hệ thống này, hình người và yêu thân cùng có lợi, đó mới là yêu tu!"

Lúc này, Lâm Hồng Phượng bên cạnh mới đứng lên, bắt đầu trở nên nghiêm túc,

“Võ Thần Cung chúng ta kỳ thật là muốn mượn buổi liên hoan này, chính thức mời Quân Chủ Đại Đế Messiah làm lão sư chỉ đạo cho Võ Thần Cung chúng ta, giúp chúng ta trở nên mạnh mẽ hơn, nghĩ cách đánh bại Bách Hiểu Sinh. Dù sao hiện tại Ma giới đang khiến lòng người hoảng sợ, lúc này chỉ có ngài là có được trí tuệ có thể đối kháng với hắn! Sau đại hội bàn đào, chúng ta liền có ý tưởng này, xin ngài hãy dẫn dắt chúng ta!”

Hứa Chỉ: “.....”

Vẻ mặt của Phan Tuyết Tiên mang theo sự chờ mong và khát khao.

Đây là chủ ý của tỷ tỷ hắn, cũng là biện pháp duy nhất trước mắt. Dù sao đây cũng là át chủ bài lớn nhất của Võ Thần Cung, nếu như linh dược mỹ vị nhất và mạnh nhất trong tam giới đều không thể đả động, thì cũng không còn cách nào khác.

Hứa Chỉ trầm mặc, sắp xếp lại suy nghĩ, hiện tại hắn cũng luôn cảm thấy thần hồn nát thần tính, đấu tranh với Ma giới mà tiêu điểm là Bách Hiểu Sinh là không có khả năng, chỉ là...

Hứa Chỉ nhìn nồi lẩu, trầm mặc một chút, lại nhẹ nhàng buông đũa xuống, phong khinh vân đạm nói, “Chuyện của Bách Hiểu Sinh đã khiến các ngươi lo lắng rất nhiều... Bách Hiểu Sinh nhìn thì kiêu ngạo, Ma giới đại loạn, trên thực tế Ma giới cũng không phải là không có người, thậm chí chỉ có ở trong Ma giới mới có người có đủ trí tuệ để có thể chống lại Bách Hiểu Sinh. Người nọ chính là Thần Trí Tuệ, Hermes.... Các ngươi cũng nên hiểu rõ, đây là Bách Hiểu Sinh nguyên thủy nhất... Hơn nữa, bởi vì tập hợp nguyện lực cho nên ở trong mắt của chúng sinh thì hắn cũng là người có trí tuệ nhất.”

Chương 674: Dã Vọng Thành Thần, Huấn Luyện Thuộc Về Cường Giả! 2

Lâm Hồng Phượng gật gật đầu. Nàng đã nghĩ tới việc Hermes giao thủ với Bách Hiểu Sinh. Đây là cuộc đối đầu giữa hai người có trí tuệ mạnh nhất trong mắt chúng sinh.

“Nhưng mà Võ Thần Cung chúng ta không muốn cam chịu số phận, đem vận mệnh của mình giao vào trong tay người khác, cũng muốn góp một phần sức lực trong sóng triều của thời đại, khiến nó quật khởi. Đây là một tai họa, cũng là một kỳ ngộ... Nếu như đánh bại được Bách Hiểu Sinh thì chắc chắn sẽ thu hoạch được tín ngưỡng và sùng bái của chúng sinh. Tại thời điểm mà hắn mang đến sợ hãi càng lớn thì sau khi đánh bại tín ngưỡng thu hoạch được sẽ càng nhiều... Chúng ta rất có thể sẽ có được tư cách thành Thần.”

Hứa Chỉ lập tức hiểu rõ ý đồ của các nàng. Hắn mỉm cười nhìn đám thiếu nữ yêu tinh đang vây quanh ở trước bàn, thì ra đây mới là mục tiêu thật sự của các nàng?

Lúc này tam giới đã tích lũy được rất nhiều Thiên Đế?

Không nói đến các thế lực khác, chỉ Võ Thần Cung thôi đã có mười mấy Thiên Đế đỉnh phong có chiến lực khoa trương đang tìm cơ duyên để thành Thần!

Thiên Đế như cá chép qua sông, có vô số, đương nhiên là cũng có rất nhiều người có thiên tư kinh diễm. Gần như là mỗi một trăm năm thì trong tam giới sẽ cho ra đời một đám Thiên Đế mới,

mỗi người đều mang theo truyền kỳ quật khởi khiến người tán dương có thể viết thành sách!

Mà cơ duyên thành Thần lúc này đang nằm tại tín ngưỡng của chúng sinh.

Đã không còn giống như là năm đó, tàn sát chúng sinh, tạo nên đại kiếp nạn thiên địa, hấp thu đủ nhiều năng lượng là có thể thành Thần.

Thu thập tín ngưỡng đủ nhiều thì cũng đủ để thành Thần.... Cho nên Tiên Huyết Đế phương Tây có thể thành Thần, là bởi vì hắn thu thập được rất nhiều tín ngưỡng từ trong Ma giới với đông đảo các giáo hội tín ngưỡng từ các cuộc chiến, từ Giáo hội Vampire,...

Mà lớn hơn nữa chính là Quang Minh Giáo Hội, Hermes, lại không có thành Thần.

Là bởi vì hắn là phân thân của Hứa Chỉ, cảnh giới của phân thân không thể vượt qua bản thể, cho nên hắn đem năng lượng thành Thần giao cho Medusa bảo tồn, cho nên mấy năm nay Medusa cũng hình thành nên vài tổ chức thành Thần.

Về phần phương Đông, Liễu Ôn Kiếm và Hồ Nhân Nông, hai người chia cắt tín ngưỡng thế gian, sau vô số năm tích lũy cũng đã sắp thành Thần.

Mà người được lợi lớn nhất từ hệ thống tín ngưỡng của tam giới chính là Manh Muội. Nàng không ngừng ăn hoa hồng, trực tiếp khiến cho thành Đạo Trường Sinh và chính mình thành Thần.

Trong 600 năm kể từ khi quái đản ra đời, có năm người đã thành Thần, Đạo Trường Sinh, Tiên Huyết Đế, Manh Muội, thần Mộng Đẹp, rắn Quy Khư.... Mà Liễu Ôn Kiếm và Hồ Nhân Nông rất nhanh thôi cũng sẽ vượt qua hiệu suất năng lượng của đại kiếp

nạn thiên địa hủy diệt chúng sinh trước đây. Hơn nữa còn là liên tục, nhưng số lượng này, đối với quần thể Thiên Đế trong tam giới khổng lồ mà nói thì vẫn là quá thưa thớt.

“Ta hiểu được.”

Hứa Chỉ buông chén đũa xuống.

“Những người các ngươi ở đây, người có thọ mệnh già nhất đã là 600 tuổi, khoảng cách đại nạn chỉ còn lại có hai ba trăm năm.”

“Võ Thần Cung các ngươi cũng là tín ngưỡng võ đạo của tam giới! Đã lập võ giáo, truyền bá chúng sinh, về sau cường giả võ đạo trong tam giới đều sẽ là tín đồ của các ngươi. Các ngươi là võ tổ, làm mới, quật khởi thế lực, đã có rất nhiều tín ngưỡng. Hiện tại chặn đánh Bách Hiểu Sinh, lấy thân phận chúa cứu thế để trở thành vai chính của thời đại, sáng tạo nên thời đại mà võ đạo thịnh vượng! Vì tam giới mà sáng lập nên thịnh thế, mượn cơ hội thành Thần?”

Hứa Chỉ hít sâu, không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ, cuối cùng, buông một cây rau xanh đang kẹp trong đũa vào trong chén.

“Các ngươi muốn đánh bại Bách Hiểu Sinh, để tuyên truyền chiến lực mạnh mẽ của võ đạo, mà biện pháp tốt nhất chính là làm lơ quỷ kế, trực tiếp đánh bại hắn! Võ đạo được biết đến với việc phá vỡ mọi luật lệ chỉ bằng sức mạnh, phá vỡ mọi âm mưu quỷ kế chỉ bằng một quyền, nhưng mà nói lúc nào cũng dễ hơn làm? Hắn có trí tuệ khổng lồ, trí tuệ đã hóa thành chiến lực khủng bố, các loại hệ thống của hắn đã đạt đến trình độ hạ bút thành văn, các ngươi xa không phải là đối thủ của hắn.... Lúc này, ta cũng không sẽ trực tiếp giúp các ngươi, nhưng mà, ta sẽ cho các ngươi cách thức để đánh bại hắn, giúp các ngươi hoàn thiện hệ thống.”

Phan Tuyết Tiên bên cạnh lập đứng lên, kích động đến không được.

Đây không phải là muốn trở thành lão sư chỉ đạo của các nàng sao? Dạy các nàng làm thế nào để tăng lên lực lượng của chính mình! Đây là đại kỳ ngộ, dù sao đời trước Messiah Đại Đế chính là một cấp chín chân chính.

Các nàng là xuất thân hoang dã, tự mình mò mẫm đi tới, nhưng vẫn còn có rất nhiều thiếu sót.

“Bái kiến sư phó!” Vài người động tác nhất trí nói.

“Cũng không phải là sư phó.”

Hứa Chỉ cười cười, “Các ngươi hẳn là biết ta là một Vu sư, tuân theo việc trao đổi đồng giá. Ta nhìn như đang giúp các ngươi, thật ra ta cũng là đang nghiên cứu thuật luyện kim của ta. Dù sao thì từ một ý nghĩa nào đó mà nói thì đây cũng là một loại thuật luyện đan.”

“Thuật Luyện đan, chúng ta có nên bắt đầu với đại dược này không?”

Sắc mặt Lâm Hồng Phượng ngưng lại, nghiêm túc suy tư, “Lúc trước ta cũng đã nghĩ đến, chúng ta dù có điên cuồng rèn luyện như thế nào, nhưng thực lực vẫn tăng lên rất chậm. Đây không phải là vấn đề về lượng huấn luyện.... Thứ linh dược trước mắt đây có thể bổ dưỡng cho chúng ta, tăng tốc độ tu luyện của chúng ta? Nhưng mà linh dược của chúng ta dù không ngừng cải tiến nhưng tiến triển vẫn rất chậm.... Mà ngài là một Vu sư, luyện kim và luyện dược tất nhiên là...”

Lâm Hồng Phượng hít sâu, rất nghiêm túc.

Hứa Chỉ thật ra lại rất tự nhiên.

Dù sao khi mình tiến vào, vốn dĩ chính là muốn lấy đài luyện kim ra để nghiên cứu các loại số liệu về huyết mạch của các sinh mệnh siêu phàm trong sa bàn, để hút tri thức vào, lúc trước

Medusa cũng là như thế.

Trước mắt có một đống Thiên Đế Yêu tộc võ đạo đang ở chỗ này làm tài liệu thực nghiệm, vừa lúc có thể nghiên cứu cấu tạo của hệ thống mới một phen...

"Có lẽ, có thể chuyển hóa thành đan đạo thật sự, điều chế, dung hợp năng lượng, hình thành nên một loại hệ thống đặc thù, có thể nhanh chóng tăng lên cảnh giới." Hứa Chỉ yên lặng trầm ngâm, trước mắt trong tam giới còn chưa có đạo luyện đan nào được sinh ra, "Hiện tại Võ Thần Cung đã cho ra hình thức ban đầu tương ứng với luyện đan, có thể thử một lần..."

"Đặc huấn của ta sẽ rất vất vả, các ngươi phải chuẩn bị thật tốt." Hứa Chỉ vẫn chưa đứng lên, vẫn đang còn quấy đũa trong chén, "Đây sẽ là một trại huấn luyện ma quỷ."

"Vâng, sư phó!"

"Chúng ta không sợ hãi vất vả! Vì để thành Thần! Vì tinh thần võ đạo!"

"Không vất vả chúng ta mới cảm thấy khó chịu! Xin ngài hãy tận tình thao luyện chúng ta!"

Phan Tuyết Tiên hoàn toàn kích động, là người đầu tiên lên tiếng, chịu khổ mới là lãng mạn của võ nhân, nữ nhi phải tự mình cố gắng!

Trong đầu nàng mới lười nghĩ đến nhiều như vậy. Dù sao thì lời nói của tỷ tỷ cũng đã thành công, hiện tại đã lôi kéo được Quân Chủ Đại Đế Messiah nhập bọn, dạy dỗ các nàng hoàn thiện võ đạo. Đây tuyệt đối sẽ là một sự thay đổi lớn về chiến lực của Võ Thần Cung.

Chương 675: Dã Vọng Thành Thần, Huấn Luyện Thuộc Về Cường Giả! 3

Năm ngày sau.

Một chỗ rừng rậm bị giá rét trời đông hoàn toàn xâm nhập, cây cối bắt đầu khô héo, mặt đất che kín toàn là lá cây.

Hứa Chỉ lẳng lặng đứng, nhìn từng con động vật nhỏ trước mắt, phảng phất như đang huấn luyện quân sự vậy, phía trước có một con chip hình vuông.

“Gần đây thời tiết càng ngày càng lạnh.... Hai ngày trước, một luồng không khí lạnh đã đến Đồng Thành, hiện tại đã bảy tám độ, nhiệt độ không khí giảm nhanh đến nỗi khiến cho sa bàn trong vườn trái cây của ta nơi nơi đều là tai nạn, thậm chí nghe nói hai ngày tới có khả năng còn sẽ có bão cuồng phong buông xuống! Hy vọng đừng tới đến Đồng Thành, nếu không sẽ không xong...”

Hứa Chỉ nhìn cây cối khô héo xung quanh. Mấy ngày nay hắn cũng không phải là không xem dự báo thời tiết.

Nhiệt độ không khí giảm mạnh, nỗi sợ của thế giới Vu sư cũng ngày càng sâu, Bách Hiểu Sinh xuất hiện, càng dậu đổ bìm leo, nhân cơ hội hấp dẫn càng nhiều sợ hãi.

Ánh mắt quay lại hiện tại.

Xào Xạc!

Một trận gió lạnh thổi qua.

“Đặc huấn lúc này đây sẽ rất vất vả, các ngươi phải có chuẩn bị!”

Ánh mắt Hứa Chỉ trở nên nghiêm túc, tuần tra một vòng, cuối cùng nhìn chằm chằm vào con chip màu đen phía trước, lãnh đạm nói: “Ngươi vậy mà cũng biết đến hệ thống ma hạch, đặc tính của chủng tộc bọn họ là có thể mở khóa gen, thực hiện bùng nổ bùng nổ trong nháy mắt... Ta mặc kệ làm thế nào mà ngươi biết được. Khóa gen thiêu đốt thân thể của bọn họ quả thực cực kỳ tương xứng với nhất mạch võ đạo... Ngươi có hệ thống chip, có thể bắt chước kết cấu ma hạch, làm một hệ thống ký sinh, thực hiện việc mở ra năng lực ‘ khóa gen’.”

Phan Tuyết Tiên rất kích động.

Rốt cuộc cũng tới rồi sao?

Lúc trước, tỷ tỷ của nàng vẫn luôn nghĩ cách cùng nàng tìm hiểu về khóa gen. Dù sao năng lực giải toán siêu cấp của hệ thống chip cũng tương tự với ma hạch, nếu như sinh vật ma hạch có thể mở ra khóa gen, thì các nàng không có lý do gì mà không thể!

Mà hiện tại, nàng rốt cuộc cũng có thể học tập, làm một hệ thống bám vào ở trên một người, đảm đương trách nhiệm “Ma hạch” tạm thời để mở ra khóa gen.

“Đây mới là kỹ năng chân chính của hệ thống!”

Ánh mắt nàng ngưng lại, nghiêm túc lắng nghe.

Hứa Chỉ tiếp tục mở miệng, “Bản chất của khóa gen là mở ra trình tự gen. Một sinh vật vì để phòng ngừa tự mình hủy diệt, tạo thành tổn thương khủng bố cho thân hình, nên đã khóa 80% lực lượng lại. Mà khóa gen chính là mở ra hạn chế này, bộc phát ra 100% lực lượng thân thể, thậm chí là thiêu đốt gien, bùng nổ tiềm năng của sinh mệnh đến 200%, thậm chí là trở lên!”

Phan Tuyết Tiên gật gật đầu.

Lúc trước, Thần Subaru cũng chính là như vậy, thông qua năng lực tính toán để tăng mạnh khóa gen, thậm chí lực lượng bộc phát còn lên đến gấp mười lần, 30 lần.

Quân Chủ Đại Đế Messiah giảng rất là đơn giản dễ hiểu. Hắn rất là nghiêm túc, rất thích hợp làm một lão sư chỉ đạo, dù sao cũng không phải cứ là cường giả thì đều thích hợp làm thầy của kẻ khác.

Trước mắt, mười mấy thành viên của Võ Thần Cung lập tức càng thêm nghiêm túc tập trung, trận đặc huấn này có lẽ sẽ thay đổi nhân sinh, cùng với sự tăng tiến chiến lực của bọn họ.

Hứa Chỉ lại nói lần nữa: "Mà ngươi, muốn mở ra khóa gen... Đầu tiên, phải hiểu biết rõ trình tự sắp xếp gen của một sinh vật. Đây có thể xem như là một chuỗi mật mã, hiểu biết, thành lập kho gen, thì mới có thể mở ra gông xiềng của nó...."

Người Ishdar năm đó, cũng là đã trải qua quá trình này, kế hoạch gen nhân loại phải hiểu biết toàn bộ gen mã hóa của thân thể thì mới có thể mở ra gông xiềng của gen.

Ánh mắt hắn đảo qua đám động vật này một vòng, "Bởi vì khác nhau về chủng tộc dẫn đến sự khác nhau về trình tự sắp xếp gen... Gen của một một con vật như thỏ, gà mái,.... đều khác nhau, yêu cầu sự phân tích đơn độc mới có thể mở được khóa gen bản thể của bọn họ.... Ngươi có thể phân tích gen của loài người trước để cho toàn bộ hình người trong Võ Thần Cung của các ngươi đều có thể tiến vào giai đoạn bùng nổ khóa gen... sau đó sẽ nghiên cứu riêng từng thành viên của Võ Thần Cung."

Đầu óc Phan Tuyết Tiên cảm thấy trống rỗng, nhịn không được hỏi, "Gen của một người là bao nhiêu?"

“Tùy thuộc vào huyết thống của chủng tộc... Một tổ chức gen của một người bình thường sẽ là hơn ba tỷ ba-zơ.” Hứa Chỉ lẳng lặng nói: “Mà những tồn tại đơn độc như gà mái, thỏ và các động vật nhỏ khác, phỏng chừng cũng có khoảng 2 tỷ...”

Ngọa tào?

Phan Tuyết Tiên hoàn toàn phát ngốc!

Cả người nàng bắt đầu run lên, nàng dường như đã thấy được một tương lai vô cùng đen tối, số lượng này quả thực là ác ma mà.

Một người là hơn ba tỷ, nếu là đây là tổng toàn bộ thì cũng liền thôi, chậm rãi phân tích, nhưng Võ Thần Cung có các loại động vật... đều phải phân tích đơn độc mới có thể làm cho bản thể của chúng nó bùng nổ lực lượng khóa gen...

Lượng công việc đã khiến người tuyệt vọng trong nháy mắt.

“Bắt đầu đi, trước tiên phân tích gen của nhân loại đã, khiến toàn bộ hình người đều có thể bùng nổ.” Hứa Chỉ muốn một giọt máu từ thân thể hình người của Lâm Hồng Phượng, sau đó giao cho Phan Tuyết Tiên, nghiêm túc dặn dò, “Ba tỷ gien, chậm rãi phân tích, chung quy lại cũng rất có tính khả thi.”

“Ta đã biết...”

Phan Tuyết Tiên dại ra tại chỗ, chỉ có thể bắt đầu nghiên cứu, điên cuồng giải toán.

Hứa Chỉ đợi trong chốc lát, sờ vào khối chip hình vuông này. Nó đã bắt đầu nóng lên theo lực lượng giải toán điên cuồng khủng bố, trên đó chậm rãi nổi lên một cái nồi to, nhìn nhóm động vật nhỏ trước mắt, “Cũng bắt đầu đặc huấn cho các ngươi. Trình độ luyện đan của các ngươi quá thô ráp, cần phải kiểm tra lại một lần nữa rồi cải tiến đan phương.”

Hắn tiếp nước,

“Các ngươi đều tiến vào trong nồi đi.”

...

Thình thịch!

Thình thịch!

Thình thịch!

Phan Tuyết Tiên không ngừng nóng lên, chết lặng nhìn nhóm động vật đang đè ở trên người, lần lượt từng người nhảy vào trong nồi để đặc huấn.

Quá nặng rồi! Phải đến mấy vạn cân đi, ngoại trừ bỏ ta ra thì thật sự không ai có thể khiêng được.

Quân Chủ Đại Đế Messiah không hổ là đại trí tuệ, khiến ta vừa điên cuồng giải toán vừa huấn luyện thân thể với cường độ cao! Quả nhiên là sinh mệnh không thôi, vận động không ngừng!

—— Phan Tuyết Tiên ta tuyệt đối không nghĩ tới, ta lại có thể tiếp thu huấn luyện ma quỷ đáng sợ như thế để đề cao biến cường. Quả nhiên là muốn thành Thần thì phải đột phá càng mạnh, cái giá phải trả càng là khó có thể tưởng tượng nổi, giống như con đường thành Thần trước mắt của ta.... Đầu tiên là phải biến thành một cái bếp điện từ.

Về kết cấu của Võ Thần Cung thì nó gồm mười ba đại yêu hội tụ thành một đạo đan dược. Hứa Chỉ cảm thấy rất là hứng thú, bởi vì hắn sáng lập nên thế giới Mỹ Thực tuy rằng là để nấu nướng mỹ thực, tăng lên lực lượng, nhưng bản chất của nó lại là luyện đan.

Chỉ là khác nhau về hình thức bên ngoài mà thôi.

Luyện đan thì phải bỏ vào theo trình tự chủ dược (thuốc

chính), phó dược (thuốc phụ), còn phải thêm vào đó các loại dược liệu có dược tính tổng hợp nữa.

Nấu nướng cũng phải theo trình tự là đồ ăn chính, đồ ăn phụ, cùng với đủ loại gia vị.

Chương 676: Đặc Huấn Và Luyện Đan

"Có lẽ, có thể lấy một ít cảm hứng từ nơi này để hoàn thiện thế giới Mỹ Thực, dù sao trước đây chính là tiện tay ném một cái, sau khi khai sáng xong thì liền mặc kệ, tùy ý bọn họ phát huy. Dù sao thì lúc đó nội thiên địa cũng còn quá nhỏ, tiềm lực rất nhỏ... Nhưng mà hiện tại đã khác, sau khi đột phá Thiên Đế, nội thiên địa đã mở rộng hơn vô số lần, có thể xem như là một phương thế giới, có lẽ đã đến lúc nên nghiên cứu một số hệ thống và quy tắc cho thế giới Mỹ Thực."

Phải biết rằng bản thân mình có ba cái phân thân, một trong số đó vẫn luôn ở trong thế giới Mỹ Thực, nghiên cứu công việc nấu nướng, làm đầu bếp, trình độ lúc này đương nhiên là cực kỳ không tồi, vừa lúc có thể tìm hiểu nghiên cứu.

Hứa Chỉ nhìn cái nồi to này, "Tăng lực đốt lửa lên, không cần ăn bớt nguyên vật liệu, nếu không thì định giải toán tới khi nào đây?"

"Vâng!" Con chip phía dưới nghẹn một cổ khí, lập tức tăng công suất giải toán đến tối đa, nó đang dần nóng lên.

Oanh!!

Toàn bộ khối vuông như là một cái bàn ủi đỏ tươi nóng bỏng.

"Đây cũng là sơn hào hải vị, dùng nguyên liệu không có linh khí gọi là nấu nướng, dùng nguyên liệu giàu linh khí thì gọi là luyện đan!" Hứa Chỉ nhìn mọi người trong cái nồi to, "Các ngươi đừng vội phóng thích tinh huyết của những thiên tài địa bảo của

chính mình... Trước tiên cứ lẳng lặng ngâm cái đã."

"Liền cứ như vậy lẳng lặng ngâm suối nước nóng sao?" Tiểu bạch thỏ chớp chớp mắt, hai tay ghé vào thành nồi, nhìn khối vuông phía dưới đang nóng lên, không ngừng cổ vũ cố lên.

"Đúng vậy, để ta cảm ứng một chút."

Hứa Chỉ lắc đầu, nhìn nhóm động vật nhỏ đang tung tăng nhảy nhót ở bên trong, nói, "Tài liệu phối hợp của mười ba người các ngươi tất nhiên là không có vấn đề. Dù sao cũng đã nghiên cứu mấy trăm năm, nhưng một số chỗ cần tinh tế lại rất thô ráp... Đơn giản nhất chính là, hầm loạn trong một nồi, không có trình tự trước sau, cho nên dược lý đang còn bị pha tạp."

Nhưng không thể không nói, Võ Thần Cung thật sự là một tổ hợp luyện đan hoàn mỹ.

Một con chip lò luyện đan, không ngừng tản ra nhiệt lượng linh hỏa đặc thù, phía trên là mười ba Yêu tộc, hợp thành mười ba tài liệu chủ yếu.

Võ Thần Cung vừa vặn là một đại dược của thiên địa!

Nếu bị những người khác biết, chỉ sợ thật sự sẽ không tiếc thủ đoạn muốn bắt những Yêu tộc này lại. Lực dụ hoặc của những đại yêu này quả thật rất lớn.

Hứa Chỉ cầm lấy một cái cái thìa, không ngừng vừa quấy, vừa cân nhắc,

"Không thể nghi ngờ, thế giới Mỹ Thực căn bản không có những tồn tại cường đại như này, đã đến lúc thể nghiệm một chút toàn bộ thành quả tu hành của thế giới Mỹ Thực... cũng tức là tri thức luyện đan. Đan dược chủ yếu hẳn là bản thể gà đỏ của Lâm Hồng Phượng... là cái hệ thống yêu quái thứ nhất bám vào người, là dược liệu chủ yếu thứ nhất, sau đó bất luận có thêm vào cái gì

thì đều lấy nó làm chủ....”

Hứa Chỉ trầm ngâm một chút, “Lâm Hồng Phượng, ngươi dẫn đầu phóng thích khí huyết...”

“Vâng!”

Gà mái nhỏ trở mình trong cái nồi đang sôi trào, linh khí nồng đậm dần lan tràn liên miên không dứt.

“Tiếp theo, nên làm gì đây? Không hẳn là yêu, hẳn là nên tiến hành bỏ thêm linh thực vào, làm dịu đi hiệu lực của thuốc khi chúng giao hòa với nhau... Nên làm cái gì bây giờ? Nếu không trước tiên cứ thử với Tuyết Liên đã?”

“Bạch liên hoa!”

Hứa Chỉ mở miệng.

Một đóa hoa sen trắng như tuyết chậm rãi trở mình ở trong nồi.

“Hơi thở lại có chút không đúng...”

Hứa Chỉ yên lặng cảm ứng.

Tri thức của hắn cực kỳ uyên bác, Hermes không ngừng học tập, hơn nữa còn có một phân thân làm đầu bếp ẩm thực, “Hai loại dược này hiện tại cũng không thể dung hợp, chưa cần vội phóng thích ra vị dược thứ ba. Nếu không sẽ lại giống như lúc trước, mười ba vị dược dây dưa lẫn nhau, không thể tiến hành hòa hợp thành nhất thể... Hẳn là còn cần phải thêm vào một số thứ để hòa hoãn hơi thở của hai người, tiến hành dung hợp, sau đó lại thả xuống cái thứ ba...”

“Có thể thử Thủy Tiên của bắc đảo Ma giới một chút.”

Hứa Chỉ như là một đầu bếp cầm một cái thìa, nhấp một

ngụm, cầm lấy bút, yên lặng viết lại.

Phan Tuyết Tiên tránh ở phía dưới chớp chớp mắt, trong lòng cảm thấy mờ mịt, "Cái động tác này rất là quen nha... Hình như là Boss thực nhân ma trong thế giới Mỹ Thực cũng có động tác nấu nướng thức ăn như này!"

Thế giới Mỹ thực có vô số Boss.

Bọn họ không ngừng tập kích người chơi giống loài mỹ thực.

Trong đó có một Boss độc ác khét tiếng, chuyên môn tập kích người chơi, hóa thành cuộc tiến công của người khổng lồ. Hắn như là đang hái nấm, cõng sọt đuổi giết khắp nơi, mà động tác nấu nướng trước mắt vậy mà lại cùng loại.

"Ta đang nghĩ cái gì vậy, quái vật kia cách mỗi bốn tháng lại tập kích thành trấn một lần... Quả thực là một quái vật ác mộng cấp thế giới, hai người phân biệt là thiện lương và tà ác sao." Phan Tuyết Tiên vội vàng lắc đầu, "Nhưng mà Messiah Đại Đế đúng thật là thần bí, ngay cả tri thức nấu nướng luyện đan cũng đều uyên bác như thế."

"Đừng lười biếng, tăng thêm lực lửa!" Hứa Chỉ quát lớn một tiếng.

Phan Tuyết Tiên ngốc ra.

Cắn răng một cái, nàng nhanh chóng điên cuồng tính toán, toàn bộ chip lại nóng đến ngàn độ, hơn nữa còn phát ra linh áp dày đặc, khiến cho Hứa Chỉ hoàn toàn cảm thấy đây là một cái đỉnh Tiên Thiên dược vô cùng hoàn mỹ.

Ngắn ngủn nửa tháng trôi qua.

Những động vật này ngoại trừ mỗi ngày rèn luyện thân hình, còn gia tăng hoạt động cho nồi hầm.

Hứa Chỉ không ngừng nếm thử dược tính, gia tăng rất nhiều nguyên liệu phụ, hơn nữa còn làm chúng nó có thể tự khống chế lực lượng một cách hoàn mỹ, khí huyết tiết ra ngoài đạt tới độ chính xác cực cao. Nó được dung hợp với nhau bằng tỷ lệ điều phối cực kỳ nghiêm khắc.

Cuối cùng, "canh Võ thần " phiên bản thứ hai cũng hoàn toàn được sinh ra, điểm khác nhau lớn nhất so với một nồi hầm loạn trước kia đó là mười ba loại hơi thở đã hoàn toàn hóa thành một loại, tuy hai mà một...

Oanh!

Tại chỗ sâu trong núi lớn, một mảnh tia sáng trắng như tuyết nở rộ, như thể là một linh bảo cường đại nào đó xuất thế.

"Món ăn sẽ sáng lên."

Hứa Chỉ cảm nhận được lực lượng mênh mông đang dâng trào trong nồi canh trong suốt này.

Trong những đám mây vàng mây tía bồng bềnh lộng lẫy, mơ hồ nhìn thấy một con chim lửa, từng con linh thỏ, linh điểu... thậm chí là các loại hoa, chim, côn trùng và cá đều hóa thành hư ảnh nhàn nhạt trôi nổi trong đó.

Oa!

Một đống thiếu nữ vây quanh bên cạnh nồi to, phát ra kinh ngạc cảm thán, nhìn từng động vật nhỏ và thực vật chìm nổi bên trong, "Nồi nước này quá lợi hại! Xuất hiện cả dị tượng, cũng quá khoa trương đi!"

"Đây là thần niệm, hình ảnh ý chí sẽ khắc sâu vào trong huyết mạch của các ngươi." Đôi mắt của Hứa Chỉ cũng sáng như tuyết, khẽ cười nói: "Đây mới chân chính là canh võ thần, đại dược thiên địa thật sự!"

Dị tượng đột nhiên xảy ra.

Hứa Chỉ cũng có chút giật mình, không nghĩ tới luyện thành Thần đan sẽ sinh ra dị tượng như trong thần thoại truyền thuyết.

Hiện tại nó là một bãi linh dịch chưa được cô đọng, nếu cô đặc lại thành từng viên đan hoàn thì nó vẫn sẽ bộc phát ra dị tượng chim chóc, côn trùng và cá lộng lẫy như vậy.

“Các tỷ muội, canh võ thần mới đã sẵn sàng, nhớ rõ phối phương là được...”

“Một câu thôi! Bỏ đồ ăn, đánh lửa nồi!”

Một đám người rất hưng phấn, nhanh chóng cầm lấy rau dưa ném vào bên trong, sau đó chần qua một chút, vớt lên, nhịn không được nếm một ngụm, hương còn lưu tại môi răng, “Trời ạ! Cái này uống vào cũng quá ngon đi!”

“Khó có thể tưởng tượng nổi!”

“Ta lúc trước đều là ăn đồ cho gà sao!”

Chương 677: Rời Đi

Các nàng cảm nhận được dược lực vô hạn đang thâm nhập vào thân thể. Mỗi một chỗ kinh mạch đều được nuôi dưỡng, điều khủng bố nhất không phải là dược lực khổng lồ kia mà là kia ý chí võ đạo và thần niệm và thân thể đang được gột rửa, phảng phất như một thác nước vậy. Nó hung hăng rửa sạch những tạp chất trong thân thể, thoải mái đến nỗi khiến cho linh hồn người ta phải run rẩy!

"Thật đẹp."

Lâm Hồng Phượng nếm một ngụm, lập tức say mê đến đỏ cả mặt, rất là kích động, "Uy lực của thuốc này so với trước kia quả thực là mạnh hơn vô số lần! Nếu chúng ta mỗi ngày ăn uống, hình người quả thực sẽ tiến bộ vượt bậc, sau đó tu vi hình người sẽ càng cao, linh khí tích tụ trong nội thiên địa càng nồng đậm, rồi lại phụng dưỡng ngược lại tu vi của bản thể...."

Đây là một tuần hoàn tu luyện đáng sợ.

Hứa Chỉ cười nói, "Lúc trước là mười ba cái dược tính lộn xộn hỗn loạn, hiện tại dược tính đã dung hợp hoàn toàn thành nhất thể, không thể nhìn ra phối phương lúc trước, mới là nước thuốc chân chính... Nhưng đây cũng chỉ là mới bắt đầu dung hợp, tiếp theo cần phải điều chỉnh tỉ lệ dung hợp, tìm kiếm kết cấu mới.... Đây cũng không phải là cái hoàn thiện nhất."

Hứa Chỉ nhẹ nhàng nói, "Đường đã mở cho các ngươi chẳng qua là trình tự phóng dược, lựa chọn một số phụ liệu để dung hợp dược tính, hơn nữa mức độ lớn nhất chính là giữ lại huyết mạch ẩn chứa tinh khí."

“Vâng!” Lâm Hồng Phượng rất kích động, vô cùng dùng sức gật gật đầu, đem cá cho người không bằng dạy người câu cá. “Cảm ơn sư phó! Chúng ta nhất định sẽ nỗ lực!”

“Con đường còn lại thì phải tự mình đi thôi, ta sẽ thường xuyên trở về, kiểm nghiệm thành quả của các ngươi.”

Hứa Chỉ chỉ cho một khởi điểm, tương lai rốt cuộc sẽ phát triển trở thành cái gì, hắn cũng rất chờ mong. Hắn nhìn xuống con chip đang ra sức làm nóng lên phía dưới, lúc này nó mở ra chế độ tính toán đa lõi, nhưng trước mắt thì tính toán vẫn đang còn rất chậm, không biết đến ngày tháng năm nào mới có thể thành công.

...

Xào xạc!

Gió lạnh đánh ập đến, dưới rừng cây tràn ngập băng tuyết là từng phiến lá khô.

Tuy rằng vừa mới vào đông, nhưng đợt không khí lạnh lúc này lại càng sâu, cái lạnh mà nó mang đến như là thấu triệt nhân tâm.

Thậm chí từ một ý nghĩa nào đó mà nói thì cỗ luồng không khí lạnh này buông xuống càng thêm khó chịu hơn so với phương Bắc.

Nếu như nói cái lạnh phương Bắc là tổn thương vật lý, chỉ cần mặc thêm quần áo bảo hộ là có thể chống đỡ được, thì cái lạnh lúc này lại là công kích của ma pháp, lạnh lẽo ẩm ướt, mang theo tính thẩm thấu mạnh mẽ. Loại cảm giác lạnh này như là một đêm mưa ở Sadako, một người đứng nhìn ra từ trong bóng tối u ám, sống lưng mang theo ớn lạnh.

“Cũng chính là bởi vì môi trường lạnh lẽo như vậy mới đem đến khủng hoảng như thể đang có vô số oán linh.” Hứa Chỉ cảm thấy đúng là bởi vì trời lạnh nên quái đản mới hoàn toàn xuất hiện, “Đáng tiếc, toàn bộ vườn trái cây nhận thầu bên ngoài quá

lớn, không thể trang bị máy sưởi để ổn định lại nhiệt độ."

Hô hô!

Một nồi lẩu ánh vàng rực rỡ, nóng hôi hổi.

Một đám người vây quanh tại chỗ sâu trong núi lớn, đang ríu rít ở trước bàn.

"Thời tiết quá lạnh, Ma giới, quả nhiên không bằng nhân gian chúng ta, bốn mùa như xuân...." La Thải Vi mở miệng.

"Đúng vậy! Hiện tại chỉ có thân thể của nhóm tiểu tỷ tỷ mới có thể mang đến cho ta một chút ấm áp tại cái thế giới lạnh như băng này." Vẻ mặt Mộc Ngữ Linh hưng phấn, cầm chiếc đũa khuấy động cháy nồi, chọc tiểu bạch thỏ bên trong.

Chuột bạch trừng mắt liếc nhìn nàng một cái, "Miệng luôn đầy lời cợt nhả, ăn cho tốt vào, đừng chọc loạn."

"Ngươi thì hiểu cái gì!"

Mộc Ngữ Linh lập tức cảm thấy hứng thú, ngẩng đầu ưỡn ngực, hung hăng hôn ở trên mặt chuột bạch một cái, ngây thơ nói: "Đó là bởi vì yêu ngươi, mới giúp ngươi xoay người, chúng ta cái này gọi là nước phù sa không chảy ruộng ngoài!"

"Vô liêm sỉ! Ngươi gọi cái này là thích sao, ngươi đó là thèm muốn thân thể của ta, ngươi đồ hèn hạ!" Chuột bạch phản bác, nhìn thiếu nữ đang tung tăng nhảy nhót, nước miếng cũng không thèm che giấu chút nào, còn dính trên mặt mình nữa.

"Ngươi thật ghê tởm." Chuột bạch ghét bỏ dùng tay lau nước miếng trên mặt, nhẹ nhàng lắc lắc.

Bộp!

Nước bọt trên mặt tựa hồ như nặng đến mười mấy cân, oanh

một tiếng, hung hăng rơi xuống một cái cây bên cạnh.

Một đám bệnh tâm thần!

Mặt của Hứa Chỉ đen lại, không có một chút tư thái nào của cường giả Thiên Đế cả.

Đây là thiếu sót của võ đạo sao?

Hắn nhớ tới lúc trước Bách Hiểu Sinh có nói, không cần luyện tâm, không cần lĩnh ngộ đạo pháp, không cần trở thành người có tri thức uyên bác, trong đầu tất cả đều là cơ bắp, mỗi ngày chỉ cần hi hi ha ha rèn luyện thân hình, huy quyền là được.

"Quả nhiên... chỉ có con đường võ đạo này mới có thể cho ra Thiên Đế có loại tính cách này." Hứa Chỉ hình như cảm nhận được thiếu sót, cảm thấy đầu hơi đau.

Nhưng mà tình cảm đúng là tốt, thật ra rất là vui vẻ.

Tu luyện Võ đạo rất đơn giản, không cần quá nhiều khúc mắc, cùng nhau vui vẻ, vô ưu vô lo, thật sự có thể sống một cách rất đơn giản, rất hạnh phúc, cũng không sinh ra ý nghĩ bậy bạ, nhìn thấy địch nhân, trực tiếp vung nắm tay lên là xong việc.

Một lúc sau, Hứa Chỉ mới đứng lên, tỏ vẻ phải rời khỏi.

Bản thân hắn không có khả năng trì hoãn quá nhiều thời gian tại nơi này.

Cung Võ Thần xác thực sẽ là một cơ hội lớn để đi đến thời đại võ đạo cường thịnh, một võ đạo chân chính, là đại thế thời đại của tam giới! Huấn luyện viên cơ bắp nào đó quả thực đã làm không tồi.

Mà đan dược chính là một phần quan trọng để rèn luyện thân thể của võ tu, bổ sung khí huyết. Võ đạo có lẽ bởi vậy mà hoàn

toàn đi vào quỹ đạo!

Đúng, không sai, mỗi người trong cung Võ Thần đều là nguyên liệu nấu ăn đứng đầu, vô cùng mỹ vị. Nhưng Hứa Chỉ cũng không phải đơn thuần là đột nhiên nảy ra ý nghĩ muốn ăn no, muốn nếm thử sơn hào hải vị ngon nhất của tam giới, mà là muốn giúp người của cung Võ Thần mở ra một con đường nhỏ, để các nàng không còn phải do dự, hoàn toàn đi lên con đường này.

“Thật sự phải đi sao?”

Đám người Mộc Ngữ Linh trở nên buồn tẻ, đôi mắt thiếu nữ tràn đầy ủy khuất, nước mắt rưng rưng, gần như là sắp khóc, “Lão sư chỉ đạo, ngài đi rồi, chúng ta liền phải động não...”

“Đã đến lúc rời đi.” Hứa Chỉ làm lơ bọn người kia đang bán manh, “Nhân lúc thời gian ta thức tỉnh sẽ rời đi, thời điểm ngủ say, sẽ trở về.”

“Chúng ta ở đây bồi ngươi!” Mộc Ngữ Linh ngây thơ nói.

Hứa Chỉ lắc đầu.

“Đừng nháo!” Lâm Hồng Phượng quát lớn một chút, “Thời gian bản thân thức tỉnh lại rất ngắn ngủi, chúng ta không thể ích kỷ trì hoãn thời gian và tinh lực của lão sư được. Messiah Đại Đế còn phải làm chuyện của mình.”

Hứa Chỉ chỉ cười cười, ăn xong chầu này, liền cùng mấy người từ biệt rồi rời đi.

“Thời gian giải trí đã kết thúc!”

Lâm Hồng Phượng nhìn bóng lưng kia, hít sâu một hơi, xoay đầu, nhìn nhóm tiểu yêu tinh trước mắt.

“Đây là thời đại tồi tệ nhất, cũng là thời đại tốt đẹp nhất!”

Mỗi một Yêu tộc bọn họ, Tuyết liên, thần thỏ, đều có thể khiến cho thế giới bên ngoài long trời lở đất. Các nàng vẫn luôn phải chịu cảnh bị điên cuồng săn giết, làm con mồi, có thể đi tới hôm nay, gian khổ trong đó đương nhiên là không thể miêu tả. Nhưng bọn họ vẫn tồn tại bằng sự cố gắng gấp ngàn lần, vạn lần, lúc này con đường đã được sáng lập ra, bản thân phải dựa vào nỗ lực của chính mình để tiếp tục đi!

Thành Thần chính là con đường duy nhất trong chuyến đi này, cũng là mục tiêu theo đuổi cuối cùng của nhóm Thiên Đế, cung Võ Thần cũng không ngoại lệ. Đoàn người nếu muốn cả đời tiếp tục vui vẻ thì phải vượt qua chướng ngại vật trước mắt này đã.

Chương 678: Con Đường Tiếp Theo

“Chúng ta không cần dựa vào bất kỳ kẻ nào! Nỗ lực! Cố lên!”

“Vâng! Đại tỷ!”

“Một vạn cái hít đất, trước tiên chạy một vạn dặm để làm ấm người!”

“Nhiệt huyết và thanh xuân! Rèn luyện! Rèn luyện! Rèn luyện!! Vì tương lai của chúng ta, vì 8000 năm hữu nghị!! Chúng ta tuyệt đối không được để mất đi bất cứ một tỷ muội nào!”

“Đúng vậy! Hữu nghị trường tồn!”

...

...

Hứa Chỉ mặc một cái áo khoác lông nhung màu đen thật dày, đi vào trung tâm thương mại, mua một cái quần dài, mặc thử một chút, bước ra khỏi phòng thử đồ. Hắn dự định sẽ nghiêm túc thể nghiệm cuộc sống hiện tại của thế giới Vu sư một chút.

Hắn dường như cảm ứng được một số cảnh tượng vận động từ nơi xa, không nhịn được mà bật cười,

“Đúng là một nhóm thiếu nữ nhiệt huyết với cơ bắp, đã lại bắt đầu tập thể hình. Phan Tuyết Tiên đúng là một nhân tài… Nhưng mà thành tựu của nàng thật ra chính là hướng về cuộc sống bình thường.”

Người đi trên đường rất ít.

Bầu trời tối tăm, cảnh tượng hầu hết là nhân viên đi làm vội vàng, ăn mặc áo bông dày nặng.

“Võ đạo có cường thịnh hay không vẫn là cần thêm yếu tố khác.... Nhưng mà chuyện của Bách Hiểu Sinh ngược lại là chuyện tốt... Thế giới nước lặng không có phân tranh cũng không phải thứ mà ta muốn.”

Bách Hiểu Sinh nhất định phải quật khởi.

Không biết bọn họ có thể kiềm chế quái đản quật khởi cho tới khi nào. Dù sao năng lượng của quái đản và Chính Thần là ngang nhau, quá khổng lồ, lại là tồn tại bất tử, không biết tương lai hai bên sẽ hình thành cái dạng gì đây.

“Nhưng mà, trong lúc tam giới phát triển, ta cũng nên làm chính sự, vừa mới đột phá Thiên Đế, thế giới Mỹ Thực đã khuếch trương. Lúc trước nó chỉ nhỏ bằng một căn nhà, hiện tại đương nhiên là muốn xây dựng lại thế giới...”

Hứa Chỉ nói nhỏ trong lòng, Cửu Chuyển Huyền Công cũng là một phần quan trọng trong việc hoàn thiện bản thân, thế giới trong cơ thể không chấp nhận được sự mơ hồ.

“Lúc trước đều là mỹ thực... không có con người, trước đây có thể coi như là tương đương với giai đoạn sinh sản giống loài, hiện tại đã trải qua lâu như vậy, cũng không sai biệt lắm, là thời điểm thả xuống nhân vật chính của thời đại? Lại là con người sao?”

“Lấy mấy ngàn vạn giống loài mỹ thực, cây cối, hoa cỏ, côn trùng, cá làm nhạc dạo cho toàn bộ thế giới...”

Hắn trầm ngâm, đội lên một chiếc mũ đen, mang bao tay trắng, chống một cây gậy, đi ra khỏi cửa hàng trang phục, đứng bên biển báo dừng xe buýt trống rỗng quạnh quẽ, qua hơn mười

phút, một chiếc xe buýt chạy đến từ xa. Hắn ngồi lên xe buýt, nhìn về phía ô tô ngoài cửa sổ.

“Nên đắp nặn một thế giới như thế nào đây?”

...

Trấn Kade.

Hứa Chỉ dùng một chiếc lông gà làm giao dịch, trao đổi rất nhiều đồng vàng với một người cường giả Truyền Thuyết và trở thành một phú hào. Hắn đi vào thành trấn, thu lấy một gian Giáo Hội tương ứng với nửa hiệu sách phúc lợi, nó nằm ở bên kia quảng trường của thị trấn.

“Phòng sách của Quang Minh Giáo Hội.”

Vị trí cũng không tệ.

Là một cái ngã tư đường, cách đó không xa là một trạm giao thông công cộng, có khắc biển số xe bằng đồng, trên đó có viết những kí tự màu đen như những con giun của phố Tây cổ.

Cửa hàng có 80m2, quả thực rất nhỏ hẹp, nhưng lại mang theo chút phong cách của thời đại. Từng hàng kệ sách bằng gỗ cũ xưa được xếp dày đặc sách vở, giấy trên vách tường màu trắng đã bung lên đôi chút, phía sau quầy thu ngân có bày một bức tranh rừng cây phong sơn dầu được đóng trong khung bạc, vô cùng lịch sự tao nhã. Nghe nói nó được chủ nhân trước của cửa hàng vẽ ra khi còn trẻ, khi hắn còn là một người ngâm thơ rong nghèo túng thất bại.

Đặc điểm lớn nhất của gian cửa hàng này chính là không vì lợi nhuận hay mục đích nào cả. Nó là một công trình phúc lợi do Quang Minh Giáo Hội thành lập, phân bố trong các đại thành trấn và đô thị, bất kỳ ai cũng đều có thể mượn đọc miễn phí, tương tự với hình thức của nhà sách Tân Hoa.

Dù sao tín ngưỡng của Quang Minh Giáo Hội chính là Thần Trí Tuệ Hermes, sách là nguồn cung cấp trí tuệ quan trọng, đương nhiên đây sẽ là một nơi tốt để truyền bá tín ngưỡng.

Các phương thức không lợi nhuận cùng loại còn rất nhiều, chẳng hạn như Quang Minh Giáo Hội sẽ phát cháo định kỳ, tiếp tế bình dân, đổi lấy tín ngưỡng, các phàm nhân cũng đã dưỡng thành thói quen, chủ nhật cuối tuần sẽ tới trước Giáo Hội cầu nguyện.

Các chức nghiệp thi pháp giả của Giáo Hội cũng đều làm như vậy, căn bản không lấy lợi nhuận làm mục tiêu, bọn họ đều là tổ chức từ thiện, tạo phúc cho đại địa... Thứ mà bọn họ muốn không phải là những đồng tiền vàng trong tay bá tánh mà là tín ngưỡng và thành kính của bọn họ.

Mà nguồn kinh tế chủ yếu của Giáo Hội chính là nhóm cường giả cao tầng, thi triển pháp thuật trồng trọt, chế tạo máy móc luyện kim để buôn bán và các sản nghiệp khác.

“Xe buýt luyện kim, trạm giao thông công cộng, đường phố, đều do các đại Giáo Hội tài trợ để thu thập tín ngưỡng từ các đại thành trấn... Chúng thần trên bầu trời phục vụ cho phàm nhân. Trên thực tế thì cuộc sống ở đây hạnh phúc tốt đẹp hơn rất nhiều so với các quốc gia trên Trái Đất, theo một ý nghĩa nào đó thì đây chính là một xã hội không tưởng.”

Hứa Chỉ duỗi eo một cái, “Tuy rằng vẫn còn có quyền thế quý tộc dơ bẩn, giao dịch nô lệ, nhưng đây lại là đối tượng mà các đại Giáo Hội đả kích.”

Trấn Kage ngoại trừ Quang Minh Giáo Hội ra thì toàn bộ thị trấn đều là địa bàn của Hồng Thạch Thuật Sĩ Giáo Hội. Giáo Hội này phụ trách việc giữ gìn cơ sở vật chất của thành trấn, các Giáo Hội tới đương nhiên là muốn phân tranh tín ngưỡng.

Ngồi ở trên quầy thu ngân,

“Loài người mới sao? Nên chuẩn bị gen gì đây?”

Mỗi một lần hắn sáng tạo thế giới mới, đều có thói quen mò mẫm nghiên cứu ở trong sa bàn. Năm đó sáng tạo nên khối Rubik của loài người Hoang Cổ là như thế, sáng tạo nên sinh mệnh của thế giới Dung Nham thì càng là trực tiếp sáng tạo nên một viện nghiên cứu lớn, hiện tại đã có một hiệu sách, xem như đã giản lược toàn bộ.

Dù sao, sinh vật của thế giới mỹ thực đã sinh sản tương đối thành thục, chỉ là còn thiếu một cơ hội.

“Thật sự phải là nhân loại sao?” Hứa Chỉ đè đè huyệt thái dương, loại nghiên cứu này cũng không phải là lần đầu tiên, cũng không phải là lần cuối cùng, “Quên đi, trước tiên cứ quan sát gen và tình huống của thế giới Mỹ Thực đã.”

Hắn ngồi ở trong hiệu sách, mở mắt ra.

Quy tắc của thế giới Mỹ Thực vô cùng đặc biệt.

Tiến hóa.

Ngay tại thời điểm mỗi một sinh vật đột phá cấp bậc, cấp độ sinh mệnh thay đổi, Hứa Chỉ đều sẽ đồng thời tăng tốc tốc độ dòng chảy tiến hóa của thân thể bọn họ, đến khi đạt tới tốc độ của“Sáng thế”, giống như là tiểu tinh linh thực hiện hình thái “Tiến hóa”.

Thậm chí sinh vật cùng loại cũng sẽ bởi vì phương thức tiến hóa khác nhau mà xuất hiện hình thái khác nhau!

Lúc này người chơi bên trong đã tổng kết ra một chuỗi tiến hóa sinh vật, vô cùng có ý tứ, cái gì mà tiến hóa “Hỏa hệ” “Thủy hệ”, tiến hóa mega.

Tuy rằng tác dụng phụ thực rõ ràng, chỉ gia tốc vài giây ngắn ngủn thôi cũng đã khiến cho thọ mệnh của bọn họ giảm đi rất

nhiều, áp súc gấp mười lần, Thiên Đế cũng chỉ có 80 năm thọ mệnh.

“Nhưng không sao cả, bởi vì tốc độ chảy thời gian của thế giới mỹ thực vốn dĩ chính là một so một năm, miễn cưỡng thuộc về thế giới võng du mà người chơi đại chúng tiến vào, thọ mệnh quá dài, ngược lại sẽ cực kỳ không tốt!”

“Thế giới này dù là đoản thọ nhưng cạnh tranh tiến hóa lại rất kịch liệt, cắn nuốt lẫn nhau, đem đối phương làm nguyên liệu nấu ăn để tiến hóa, chính là làm!”

Chương 679: Tà Thần Cộng Sinh

Hứa Chỉ ngồi ở trên quầy thu ngân.

Trong hiệu sách có rất nhiều học sinh, lão nhân, đều đang mượn đọc sách.

Đó là một mô hình bán tự phục vụ, Hứa Chỉ căn bản không cần phải để ý tới. Thậm chí phía trên trạm giao thông công cộng là trấn nhỏ của trường cao trung Misoya, mỗi ngày tan học đều có rất nhiều học sinh đi theo trạm giao thông công cộng xuống để đọc sách giết thời gian.

Cho đến khi tối muộn, mọi người đều đi rồi, lúc mà Hứa Chỉ sắp sửa đóng cửa, một thiếu niên khôi ngô thanh tú cao gầy mang theo cặp sách màu đen, đi đến một cách cẩn thận. Hắn lặng lẽ đi đến khu vực dành cho người lớn, rón ra rón rén mở ra một quyển sách khiến người đọc phải đỏ mặt.

“Miragine, lại muốn thăm dò thế giới của người trưởng thành sao?” Hứa Chỉ ngồi ở trên quầy thu ngân mở miệng, “Người trẻ tuổi, đúng là tuổi thanh xuân nảy mầm, nhưng mà nên tiết chế một chút.”

Thiếu niên lập tức đỏ mặt, nhưng vẫn không đặt quyển sách trên tay xuống, lúng túng nói: “Ta chính là quan sát, quan sát từng cái...”

Da mặt thật sự rất mỏng.

Hứa Chỉ chỉ cười cười, hiệu sách Quang Minh Giáo Hội cũng

có những loại sách như vậy, vì để hấp dẫn các loại tín đồ, với lại đây cũng là một loại phổ cập tri thức.

Miragine đúng là đã nhìn thấy tên gia hỏa Mỹ Mộng Thần kia. Hứa Chỉ phát hiện hắn khác thường, cực kỳ tò mò, trên con người vậy mà lại ký sinh một vị Thần quái đản mất trí nhớ? Hơn nữa, đặc tính của Mỹ Mộng Thần chính là khiến nhân loại xung quanh chủ động tách rời quái đản?

Trong khi nghiên cứu thế giới mới nhân tiện đi tới trấn nhỏ này.

Miragine sở dĩ đi vào hiệu sách này, trộm lật xem những cuốn sách không lành mạnh đó là bởi vì trên đó lưu có lưu lại hơi thở tà niệm của mọi người, dùng để nuôi dưỡng Mỹ Mộng Thần.

Đây là biện pháp tốt nhất để thu hoạch tà niệm.

"Ăn mau một chút, ăn mau một chút..." Hô hấp Miragine dồn dập, không ngừng lật xem quyển sách, mặt đỏ tai hồng.

Giọng nói trong cơ thể rất đơn thuần, không ngừng lướt xem các trang sách, hấp thu các ý niệm còn sót lại hôm nay, "Ta cảm giác được ngươi rất kích động, đồng tử co rút lại, tim đập nhanh, cũng phát ra một ít cảm xúc phấn khởi, không phải rất thích sao?"

"Kia! Kia không giống nhau!"

Miragine hít sâu một hơi, nuốt xuống một ngụm nước bọt, mặt nóng rát, "Ta không phải chủ động, không phải ta muốn xem… Ta không thuần khiết, ta thực xin lỗi, ta yêu thầm Western!"

Hắn hoàn toàn không còn cách nào để hình dung nhân sinh của mình nữa.

Bản thân mình vốn dĩ chỉ là một học sinh cao trung bình thường, nhát gan, nhút nhát, không có tư chất tu luyện, thậm chí

là không thể dung hợp ma dược. Hắn cứ nghĩ rằng mình sẽ sống một đời bình thường như vậy... Không nghĩ tới vậy mà lại cứu được một Tà Thần kỳ quái trong trạm tàu điện ngầm, có tính chất cực kỳ khủng bố, thậm chí có thể điều khiển nội tâm của người bên cạnh ở trong mộng, làm cho bọn họ sinh ra tà niệm, sinh ra tâm Tà Thần thuộc về chính mình.

Nội tâm của mỗi người đều sẽ sinh ra một Tà Thần?

Đó là thứ gì, hắn căn bản không rõ!

Tà Thần không phải là hội tụ ác niệm và mặt trái tư duy của chúng sinh, sinh ra quái vật sao?

Mà còn có thể sinh ra ở trên một người?

Tuy rằng vô cùng nhỏ yếu, kém xa so với Tà Thần chân chính, nhưng xác thật là có tồn tại!

“Ngay cả... ngay cả những người bình thường không có năng lực của cao trung Misoya, hiện tại cũng đang dần biến hóa...” Hắn nhấp nhấp môi, “Học bá mỹ nữ nỗ lực đi học, nội tâm nảy sinh nguyền rủa, còn có yêu thầm Western, sinh ra tà niệm...”

Bọn họ rõ ràng đều là người thường không có năng lực, đã được định sẵn là không đi theo con đường tu luyện, nhưng trong lòng dường như lại sinh ra Tà Thần, đi về hướng siêu phàm không rõ!

...

Từng ngày từng ngày trôi qua.

Trong tiệm sách không có chỗ nào cần phải vội vàng, đây vốn dĩ là một công việc nhàn hạ, một chiếc ô tô luyện kim lỗi thời chạy ngang qua trước cửa tiệm, thả ra khói bụi.

“Mỹ Mộng Thần, kích phát nội tâm đen tối của loài người, tập hợp lại thành quái đản trong lòng người ư?”

Hứa Chỉ vẫn ngồi trước cửa tiệm sách, hắn đến đây chỉ để làm một người quan sát, mục đích chủ yếu vẫn là đổi mới thế giới Mỹ Thực.

Giống loài mỹ thực đã tương đối hoàn thiện rồi, là thời điểm để thả văn minh trí tuệ xuống.

“Về việc lựa chọn loại người nào…”

Hắn không ngừng cân nhắc, hiện tại có hơi khó lựa chọn.

Mà từng ngày trôi qua, học sinh cấp ba Miragine luôn thừa dịp lúc ít người, sau khi tan học thường xuyên đến đây, cũng dần trở nên quen thuộc, mở miệng là Messiah thúc thúc, nhưng mà cũng không hề kinh ngạc với cái tên này, việc trùng tên trùng họ xảy ra nhiều lắm.

Chỉ là, Miragine bắt đầu buồn rầu.

Một ngày này, nhịn không được mà kể với Hứa Chỉ,

“Làm sao bây giờ? Lớp trưởng và Sera đã nhận ra sự khác thường trên người ta, cho rằng ta bị Tà Thần thần bí nào đó quấn thân, định đi tìm giáo hội…”

Hắn không nhịn được mà kể khổ, bí mật xem sách người trưởng thành của hắn đã bị phát hiện.

Trong giờ học hôm nay, Sera đã trở nên không có thể trọng, bất cẩn ngã từ thư viện ở trên lầu xuống, bị hắn đỡ được, trọng lượng kia cứ như là một chiếc lá rụng vậy.

“Ta cho rằng quái đản của nàng, tên là Trọng Giải…Trọng Giải cực kỳ nặng nề, có thể đè chết một người đang sống sờ sờ, nó hấp

thụ toàn bộ thể trọng của Sera vào người của nó.”

Miragine nói nhỏ,

“Ta lén điều tra, nguyên nhân là do gia đình của Sera tạo cho nàng áp lực rất lớn, khiến nàng cực kỳ thống khổ…Dường như sự áp lực đó đã biến thành Trọng Giải…Còn bản thân mình thì được như ý nguyện, không còn ‘áp lực’.

Quái đản được hình thành bởi áp lực, thế nhưng lại lấy đi mất thể trọng?

Bản thân giống như một bông liễu, tung bay theo gió?

Hứa Chỉ cảm thấy chuyện này rất thú vị, ngồi trong tiệm sách, yên lặng nghe thiếu niên kể khổ, cũng yên lặng ghi chép lại.

Quái đản kèm theo trong cơ thể: 001

Tên: Trọng Giải, Đá Trọng Giải

Đặc tính: Do lưng mang quá nhiều áp lực nặng nề mà hình thành, một khi nó tách khỏi, bản thân cũng sẽ mất đi áp lực, cực kỳ thoải mái, tức là mất đi thể trọng.

Rất thú vị…

Không phải sao?

Xem ra, việc Mỹ Mộng Thần mất trí nhớ mang tới một kinh hỉ rất lớn.

Đồng thời, Hứa Chỉ nghĩ,

“Bởi vì đặc tính của Mỹ Mộng Thần là làm cho mọi người xung quanh tự mình sinh ra quái đản riêng biệt, tuy rằng vô cùng nhỏ yếu, nhưng có thể giống với quái đản bình thường hay không? Hấp thu oán niệm và cảm xúc đen tối của những người khác để trở nên

mạnh hơn? Tu luyện quái đản của riêng mình?"

Lại hai ngày nữa trôi qua, Miragine lại tới kể khổ, thiếu niên đơn thuần không ngừng oán giận,

"Ta lại lén điều tra, nói bóng nói gió…Tà Thần mà lớp trưởng có được là Chướng Miêu, bởi vì nàng lương thiện cứu một con mèo trắng không cẩn thận bị xe tông ở trên đường, nhưng kết quả là vẫn không thể sống sót, chỉ có thể chôn nó ở ven đường, nội tâm vô cùng áy náy…Hiện tại, mỗi buổi tối khi đi ngủ, nàng đều bị ác niệm Tà Thần ở trong cơ thể mình khống chế, nhảy loạn khắp thị trấn Kade, thậm chí còn hút tinh khí thần của người khác…"

Miragine gần như sụp đổ.

Lớp trưởng học bá thiện lương thông minh, chính là vì hắn mới biến thành…không bằng bởi vì áy náy khi không cứu được con mèo ấy, cũng chỉ là áy náy mà thôi.

Mà hai người này đều là bạn cùng lớp thiện lương… Sau này thứ này còn có thể lan rộng ra, nếu gặp phải người ác, dùng phần năng lực này để làm chuyện ác thì sao bây giờ?

Chương 680: Đây Chính Là Thanh Xuân

“Không sao đâu, chỉ cần ngươi mạnh hơn bọn chúng, sẽ có thể đánh ngã bọn chúng! Chính ngươi đã khiến cho bọn chúng sinh ra, vậy cũng chính ngươi sẽ tiêu diệt sự tồn tại của chúng!”

Hứa Chỉ cầm một quyển sách của thế giới người trưởng thành đưa cho hắn, tốt bụng an ủi, vỗ vỗ bả vai hắn,

“Người trẻ tuổi, hãy cố gắng mạnh lên.”

Miragine giật mình, gật một cái thật mạnh, sau đó lại đỏ mặt ngượng ngùng mở sách ra.

Hứa Chỉ tiếp tục ghi chép:

Quái đản nhân tạo: 002

Tên: Chướng Miêu.

Đặc tính: Sinh ra do oán niệm và hối hận của một nội tâm thiện lương đối với cái chết của một con mèo. Nửa đêm sẽ biến thành mèo, điều khiển cơ thể di chuyển, cụ thể không rõ.

Lại một tuần nữa trôi qua.

Cuối cùng sự việc đáng sợ đã xảy ra.

Dường như có một nữa đã sinh ra loại lực lượng này, đồng thời còn dùng nó để làm chuyện ác, quái đản của hắn rất khủng bố, hình như là loại bom gì đó, có thể nổ trên một vật thể, hắn còn có đam mê kinh khủng, những vụ án giết người xuất hiện trong thị

trấn, người chết đều là giới tính nữ và bị mất đi cánh tay.

Miragine triệt để sụp đổ, tới đây kể khổ.

Hứa Chỉ cười rộ lên, chỉ bình thản động viên hắn,

“Ngươi cần đồng bọn, dẫn dắt bọn họ để cùng nhau mạnh lên.”

Trên mặt Miragine viết to hai chữ, MỜ MỊT.

Hai ngày sau, có lẽ hắn cho là chỉ có thể như vậy, nên dẫn theo một mỹ nữ cấp 3 đơn thuần mang vẻ mặt tràn đầy kinh ngạc đến đây, người này dường như chính là lớp trưởng, hai thiếu niên thiếu nữ mặt đỏ tai hồng trộm mở sách ra, tràn ngập hơi thở thanh xuân.

Lại ba ngày trôi qua, có thêm một người khác gia nhập vào, người này hình như là Sera, nhóm 3 người bọn họ, mỗi ngày đều lặng lẽ lật sách, tiếp nhận những thứ có trong quyển sách của người trưởng thành này, khi đọc sách, sẽ lưu lại cảm xúc đen tối và dục niệm.

“Tên này đúng là rất chính trực, dẫn theo người mình thầm mến đến đây, cùng nhau cuộn vào trong góc tường đọc sách…”

Hứa Chỉ có hơi đơ ra.

Lại mấy ngày nữa trôi qua.

Sức ảnh hưởng của Mỹ Mộng Thần vẫn điên cuồng lan tỏa ra khắp trấn Kade như trước.

Toàn bộ trấn nhỏ, càng ngày càng có nhiều người xuất hiện quái đản, tuy rằng chúng rất nhỏ yếu, thậm chí còn chưa đạt tới cấp 1, chỉ đơn giản là mạnh hơn người bình thường một xíu… Những người mà trong nội tâm sinh ra quái đản cộng sinh, đã bắt

đầu thử khống chế con quỷ trong lòng – quái đản, tấn công lẫn nhau, bắt đầu thành lập thế lực liên minh.

“Có vẻ khá thú vị.”

Hứa Chỉ ngồi trong tiệm sách thờ ơ quan sát, cũng tiếp tục nghiên cứu thế giới mới này, âm thầm nói:

“Hệ thống đầu tiên xuất hiện? Bắt đầu từ một thị trấn nhỏ?”

Chẳng qua không đến một ngày, một bóng dáng quen thuộc lại đến đây, đương nhiên là Địa Mẫu Thanh Đằng, nàng dẫn theo đồ đệ Hồ Hải Hàn của mình, giống như là đang đi chu du thế giới, đi thẳng đến tiệm sách.

“Quân chủ Đại Đế Messiah?”

Manh Muội sải bước đi vào, khi nhìn thấy người ở bên trong lập tức sửng sốt, nhanh chóng phản ứng lại, cười nói:

“Cũng cảm giác được sự khác thường của mảnh đất này sao? Còn sớm hơn cả ta?”

Nàng có hơi kinh ngạc đối với vị quân chủ Đại Đế vô cùng thần bí này.

Nàng làm long mạch trải khắp mặt đất, đương nhiên cảm nhận được hiện tượng khác thường của vùng đất này, cho nên mới tới đây kiểm tra…

Chỉ là trong nháy mắt khi nàng tới đây liền lập tức cảm thấy mờ mịt.

Đây là sinh vật gì vậy, nửa người nửa quỷ?

Mặt trái trong nội tâm con người tách ra, ngưng tụ thành quái đản?

Tâm quỷ? Sứ giả suy bại? Anh linh phụ thân?

Nàng nhìn qua ngã tư đường, vài người đang âm thầm giao thủ, thả quái đản cực kỳ nhỏ yếu của mình ra, chém giết lẫn nhau, mà mấy người ở xung quanh thì hoàn toàn nhìn không hiểu quái đản bọn họ thả ra.

“Cái này xem là gì? Cái thị trấn nhỏ này, người và sứ giả suy bại?”

Nàng hít một hơi thật sâu, cảm nhận tình huống mà cả Tam Giới khó có thể tưởng tượng được đang phát ra từ một thị trấn bình thường tới cực điểm.

“Nguồn gốc của sự bùng phát này là ở đâu?”

Vì thế, nàng yên lặng cảm ứng toàn bộ trấn nhỏ khác thường này, thật không ngờ Messiah Đại Đế đã sớm ở nơi này…

“Nguồn gốc của sự bùng phát này, ở trên người thiếu niên kia.”

Hứa Chỉ ngồi ở trước máy thu ngân không thèm ngẩng đầu lên, thản nhiên nói:

“Nhưng ta khuyên Địa Mẫu nương nương không nên động thủ, bởi vì dù giết chết bọn họ, thì quái đản trên người bọn họ cũng sẽ không chết đi, ngược lại, chúng sẽ mất đi sự trói buộc, trở thành quái đản tự do truyền thống…Còn không bằng, yên lặng theo dõi sự biến chuyển của chúng, nhìn xem, rốt cuộc sẽ biến đổi thành bộ dạng gì?”

Nói nhảm!

Bổn Địa Mẫu nương nương đương nhiên là biết phải nên làm thế nào, còn cần một tên quân chủ Đại Đế như ngươi dạy hay sao!?

Nàng vừa mới thành Thần, hiển nhiên cực kỳ kiêu ngạo, vẻ mặt điềm tĩnh từ từ nhìn qua.

Chỉ thấy ở trong góc có ba người, thiếu nữ xinh đẹp, mỹ thiếu niên thanh tú, cả ba đều mặt đỏ tai hồng, cuộn vào cùng một chỗ, lén xem một quyển sách gì đó.

Thần thức của nàng lướt qua chỗ bọn họ.

Manh Muội: "???"

Đầu nàng lập tức chết máy, bắt đầu sụp đổ, ba tên này đang làm cái gì vậy hả!

Chuyện xấu hổ như vậy mà còn tổ đội!? Khoa trương nhất chính là vừa đỏ mặt xem vừa thì thầm nói,

"Đọc sách có thể giúp chúng ta mạnh hơn!"

"Có thể giúp chúng ta đánh bại những người xấu!"

"Chúng ta có thể trở thành cường giả! Đi lên con đường tu hành!"

Xem một quyển hoàng văn…còn có thể tràn đầy năng nổ, tinh thần phấn chấn, khí thế mạnh mẽ như vậy làm cái quỷ gì!

Vẻ mặt nàng hoàn toàn mất bình tĩnh, khóe miệng điên cuồng mấp máy, ngồi xuống bên cạnh bàn thu ngân, nhìn trộm một chút, rốt cuộc tại sao lại như vậy.

"Ta có thể ngồi ở đây không?" Nàng hỏi.

Hứa Chỉ vẫn không ngẩng đầu lên, cầm một quyển sách ngồi trước máy thu ngân nói,

"Xin cứ tự nhiên!"

Manh Muội hừ một tiếng tỏ vẻ bất mãn, hít một hơi thật sâu.

Không đến nửa tiếng sau, một cô gái ăn mặc phong cách nữ thỏ hở hang quyến rũ bước vào tiệm sách, nhảy nhót khắp nơi, những khách hàng ở trong tiệm sách dường như đều không nhìn thấy nàng.

“Ngươi đang làm gì vậy?” Miragine quay đầu sang nhìn.

“Ngươi vậy mà lại nhìn thấy được ta?”

Thiếu nữ có phong cách ăn mặc đặc biệt khiến người xấu hổ kia vô cùng kinh ngạc.

Người bình thường không nhìn thấy được nàng ư?

Miragine quay đầu nhìn xung quanh, phát hiện những người khác ở trong tiệm sách đúng là không thấy được nàng ta, theo lý mà nói, mặc quần áo diêm dúa lòe loẹt như vậy, chắc chắn phải là tiêu điểm của cả con phố mới đúng.

“Người này, chẳng lẽ cũng là…”

Miragine nhìn nàng, mới phát hiện ra đôi mắt cực kỳ quen thuộc, là học tỷ nổi tiếng khối trên, là tình nhân của toàn bộ mọi người trong trường, cũng chính là hoa hậu giảng đường, học giỏi, xinh đẹp, tính cách ôn nhu…Năng lực của quái đản của nàng là trong suốt?

Miragine nhíu mày,

“Nàng bắt đầu phát hiện ra mình không có cảm giác tồn tại, nên cố ý mặc như vậy, thử xem có ai chú ý tới mình không?”

Quái đản là mặt trái trong nội tâm, sinh ra do ưu sầu và chấp niệm, trở nên trong suốt, có lẽ là do nàng bị chú ý quá nhiều, sống quá mệt mỏi, vì vậy nội tâm sinh ra một loại ý nghĩ là hy vọng

không bị mọi người chú ý tới, trở thành một người trong suốt, cho nên sinh ra quái đản này?

Chương 681: Đối Thoại 1

Miragine hít một hơi thật sâu,

“Đều tại Tà Thần thần bí ở trên người ta, thật là đáng sợ, vậy mà có thể khiến cho nội tâm của con người sinh ra đủ loại Tà Thần, đúng là một người chế tạo Tà Thần.”

“Ngươi có biết trên người ta xảy ra chuyện gì không?”

Thiếu nữ tò mò hỏi.

“Đương nhiên là biết! Trấn nhỏ chúng ta đã xảy ra rất nhiều chuyện kỳ quái, phần lớn đều phát sinh ở trên những người trẻ tuổi, sinh ra do lòng người phức tạp…Ta tìm cho nó một cái tên, gọi là – Hội chứng tuổi dậy thì.”

Miragine hít một hơi thật sâu, vì giành được lòng tin, cho nên lấy một cái tên tương đối cao cấp,

“Thậm chí, còn có người lợi dụng năng lực này để làm chuyện xấu ở trong thị trấn, ta khuyên ngươi nên tham gia cùng với chúng ta, khống chế năng lực của mình, mò mẫm loại năng lực không rõ này, tương lai rất có thể trở thành một cường giả, thậm chí là trở thành cường giả truyền kỳ!”

Truyền kỳ

Ánh mắt cô gái sáng như tuyết.

Chuyện này cực kỳ kinh người, đối với một đứa nhỏ ở nông thôn mà nói, thì Đại Đế sử thi hoàn toàn là truyền thuyết, đến cả người mạnh nhất mà cả đời bọn họ được gặp qua, cũng chỉ là người phụ trách của Giáo Hội Hồng Thạch, một cao thủ cấp bốn

“Khống chế loại năng lực kỳ lạ này? Tu luyện, làm chúng ta trở nên mạnh hơn?”

Thiếu nữ cũng có chút kích động, ai mà cam chịu một cuộc sống của người bình thường cơ chứ,

“Làm sao để tu luyện?”

Miragine có hơi do dự, chỉ về phía hai thiếu nữ đang giả bộ đọc sách, cầm một quyển sách xấu hổ đưa qua,

“Đọc sách, có thể khiến chúng ta mạnh hơn.”

Là vậy sao?

Nghe nói không ít cường giả đều là người có siêu trí tuệ!

Tri thức uyên bác, giống như Thần Trí Tuệ Hermes vậy, lúc nào cũng cầm một quyển sách quang minh.

Cô gái bình tĩnh nhận lấy cuốn sách, lướt sơ qua, gương mặt lập tức đỏ lên.

Manh Muội: “…”

Là vậy hả? Đọc sách, là mạnh lên…

Nàng với Hồ Hải Hàn đều im lặng như tờ, cảm thấy da đầu mình đang run lên.

Đọc sách sẽ khiến chúng ta mạnh hơn?

Được rồi, tư tưởng của nàng đã triệt để nổ tan nát, game này…Từ đầu tới cuối, nó vẫn luôn thực hiện chu đáo tư tưởng cốt lõi này!

…

Manh Muội cảm thấy tan vỡ. Nàng tiếp tục yên lặng quan sát xem cuối cùng đã xảy chuyện gì.

Trong nhà sách, tình cảnh càng quái dị thêm phát sinh.

Vị học tỉ xinh đẹp kia vẫn thử nhận thư, mở ra xem...

"Vậy mà thật sự có tác dụng. Ta cảm giác hấp thu một vài thứ mà người khác để lại trên thư khiến Tà Thần trong lòng trở nên mạnh mẽ..."

Học tỉ kia ngây người, mím môi.

Đối với con cái nhà bình thường, cường giả là giấc mơ xa vời không thể chạm tới. Không ai muốn mình tầm thường. Ai cũng muốn sống lâu thêm chút. Mới ba mươi, bốn mươi tuổi, giúp chồng dạy con suốt cuộc đời là điều không có bất cứ người nào mong muốn.

"Ta... ta ta ta gia nhập!" Nàng đỏ mặt lên.

Xoạt xoạt xoạt...

Âhanh trang sách nhẹ nhàng lật vang lên trong nhà sách cũ nát, nhỏ hẹp và hỗn loạn. Bốn học sinh cấp ba mặc đồng phục đỏ mặt trốn ở góc phòng, không ngừng hấp thu cảm xúc đen tối, tà ác trong sách vở của người lớn trong.

Ào ào ào!

Manh Muội tức chết.

"Đám người lớn vạn ác trong trấn nhỏ này, lũ chó độc thân! Không thèm tìm lão bà kết hôn, cả ngày viết những suy nghĩ đen tối, tà ác gì đó trên từng quyển sách trong khu vực người lớn của nhà sách..."

Nhìn cảnh này, Manh Muội không nhịn được nói.

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Các ảnh chụp lần lượt được phát lên kèm chữ viết.

【Kinh người! Trò chơi này thật đáng sợ, học tập khiến ta trở nên mạnh mẽ! Ngay cả phương diện học tập cũng có thể đưa chúng ta lên con đường cường giả】

Mặt nàng đen lên. Nàng có thể tưởng tượng đám sa điêu và trạch nam bên ngoài kia sẽ phấn khởi cỡ nào.

Nàng đang tưởng tượng thêm về hình ảnh diễn đàn.

"A a a! Vậy cũng được?"

"Quả nhiên! Trước tiên bắt chúng ta học vật lý, toán học, dược học, ngôn ngữ, hóa học, máy móc... Bất kỳ tri thức nào cũng liên quan. Hiện tại ngay cả phương diện học tập cũng giúp trở thành cường giả!"

"Hu hu hu! Ta sinh sai thế giới rồi! Mấy tên gà tơ này quá yếu... Nếu ta ở trong đó, ta đã sớm thành cường giả Đấu Tông rồi!"

"Bản thân mười tám cái G, ngày khác tất là Thiên Đế. Xin hãy gọi ta là Hoàng Thiên Đế!"

...

Khóe miệng nàng giật giật mạnh.

Không muốn!

Đại địa long mạch của ta làm sao lại biến chất...

Đây có thể là hệ thống mới xuất hiện theo làn sóng thời đại từ khi thế giới Quy Khư sinh ra hay không?

Ta không muốn biến thành mẹ của Tiểu Hoàng thúc!

Được rồi, nhà sách này quá đặc biệt. Nàng che hai mắt đệ tử, cảm thấy không cách nào nhìn thẳng.

Còn có điều nữa, Miragine này có độc! Dẫn ba bạn nữ theo đọc sách, trốn trong góc phòng lén lút, này là muốn phát triển thành hậu cung hả?

"Này! Ngươi mặc kệ đó không quản sao?"

Nàng nhìn về phía ông chủ nhà sách, tức giận bất bình.

"Mỗi người đều có tư cách theo đuổi giấc mộng riêng của mình." Thanh niên kia vẫn bình tĩnh lật sách, mắt đeo kính gọng đen, dáng vẻ nho nhã như một học giả bác học phương Tây, dường như chưa từng thấy gì cả.

Theo đuổi giấc mơ?

Manh Muội hoàn toàn không biết nói gì. Nàng nhìn bốn phía trong phòng sách.

Dựa theo logic chủ quán bình thường chắc hẳn nên ngăn bọn họ lại, phòng ngừa người trẻ tuổi lầm đường lạc lối.

"Vì vậy, ta mới thay đổi cửa hàng trưởng chính trực trước đây, tự mình trông coi cửa hàng."

Hứa Chỉ đẩy kính gọng đen, lạnh nhạt nói.

Manh Muội trợn to mắt: ???

Thì ra vì vậy ngươi mới ẩn thân ở đây, trở thành cửa hàng trưởng của nhà sách này!

"Không... không ngờ Messiah ngươi lại là người như vậy!" Manh Muội kinh ngạc ngây ngốc.

Thế này là muốn đánh yểm trợ giúp mấy người kia, phòng ngừa người lớn và người nhà phát hiện. Đúng là áo bông tri kỷ của người trẻ tuổi mà. Sao trước đây ta đọc sách không gặp được người lương thiện như vậy chứ?

Hứa Chỉ không thèm ngẩng đầu, tiếp tục lặng lẽ lật sách, lại nói:

"Không thấy ta đang làm việc tốt sao?"

Manh Muội ngẩn ra.

Đúng vậy, với trí tuệ của Quân chủ Đại Đế Messiah làm sao có thể như vậy?

Nàng bỗng nhiên cảm ứng được gì đó khi cảm tri bao trùm toàn bộ thành trấn, sắc mặt hơi đổi.

Nàng đã cảm ứng được phương thức hấp thu ác niệm của người khác, có hành vi làm ác, làm bậy. Nhẹ thì đùa dai, giả cướp giật bắt cóc. Thậm chí có mấy người bắt đầu giết người, gây khủng hoảng... Sau đó hấp thu sợ hãi của cả trấn nhỏ.

"Hóa ra là như vậy..."

Nàng lập tức hiểu rõ:

"Người sở hữu Tà Thần chia làm hai phái thiện và ác. Kẻ ác lợi dụng chuyện xấu để hấp thu ác niệm và sự sợ hãi, để cường hóa Tà Thần của mình... Mà kẻ lương thiện thì sao? Không làm chuyện ác nên khi hấp thu ác niệm và sợ hãi của người khác sẽ rất khó làm Tà Thần trong lòng mạnh lên... Vì vậy họ chỉ có thể đến cửa hàng đọc sách, hấp thu một ít chất dinh dưỡng còn lại."

"Nếu như, con đường nhà sách này cũng bị cắt đứt... Như vậy, phe thiện lương sẽ không còn chút sức chống trả nào." Mắt Manh Muội lấp lánh nhìn người thanh niên đang yên lặng đọc sách. Hắn

đang tạo cân bằng.

Đây là một tin tức rất xấu:

Người có thể cộng sinh với Tà Thần sẽ có ưu ái lớn đối với phe ác!

"Sư phụ, vậy chúng ta hủy diệt thành trấn này, giết chết những kẻ ác đó được không?" Hồ Hải Hàn nói. Một mình nàng cũng có thể hủy diệt toàn bộ trấn nhỏ tại tâm vòng xoáy, thậm chí tiêu diệt Mỹ Mộng Thần hiện nay.

Chương 682: Đối Thoại 2

"Vô dụng."

Manh Muội không ngừng chỉnh lý suy nghĩ, hít một hơi nói:

"Giết chết những con người này, Tà Thần của họ sẽ trở thành Tà Thần tự do phổ thông. Chúng sẽ du đãng khắp nơi. Như vậy còn không bằng khống chế chúng... Đồng thời, nguồn gốc bùng phát sự kiện của toàn trấn nhỏ là kẻ có thể chế tạo Tà Thần trong lòng người: Mỹ Mộng Thần!"

Nàng nghiêm túc nhìn Mirage, giống như nhìn xuyên qua cái bóng của hắn.

"Không hổ là một trong các Tà Thần có tính chất mạnh nhất, có thể lâm thời nhốt được các vị Thánh Nhân. Đây là năng lực biến chất của Mỹ Mộng Thần sau khi trở thành Thần linh... Coi như chúng ta có giết Mỹ Mộng Thần, nó cũng sẽ thức tỉnh ở nơi khác, đồng thời gây tai họa tương tự!"

Ah!

Hồ Hàn Hải kinh hãi, lòng hoang mang:

"Trấn nhỏ này chẳng phải không cách nào ức chế?"

"Đệ tử ngoan. Hiện tại ở đây bùng phát chuyện như vậy lại là một sự may mắn!"

Manh Muội ngồi trên ghế cạnh quầy thu tiền, trầm tư, nhấp ngụm trà:

"Mỹ Mộng Thần bị vị hôn phu của ta tiêu diệt trên hội bàn đào

đã hoàn toàn tử vong, mất đi bản thân. Hiện giờ nó sinh ra đã không có ký ức của Mỹ Mộng Thần trước đây, là Mỹ Mộng Thần mới... Bằng không, nếu nó có ý thức lúc tập kích hội bàn đào, nó tuyệt đối sẽ không gây nên sóng gió lớn để lộ vị trí như vậy. Nó sẽ lặng lẽ tìm kiếm bọn Bách Hiểu Sinh, tiến hành hội hợp!"

Thực ra trong lòng Manh Muội khá giật mình.

Thật không ngờ, Thần Sáng Thế quả nhiên không thể tưởng tượng nổi!

Nàng ổn định vẻ mặt, tiếp tục nói:

"Ý đồ chân chính của Bách Hiểu Sinh khi đến Ma giới chắc hẳn là triệu hồi Mỹ Mộng Thần, đồng thời hợp lực chế tạo một tông giáo Tà Thần, tranh cướp tín đồ trong vô số giáo hội mọc lên như rừng. Tín đồ Tà Thần của họ đều có năng lực cộng sinh với Tà Thần. Kẻ tin ta, sở hữu Tà Thần..."

"Cái gì, mục tiêu chân chính của Bách Hiểu Sinh là muốn lập giáo hội sao?"

Hồ Hải Hàn nghe vậy lập tức chấn động, mồ hôi tuôn chảy.

Nàng không phải người ngu, một chút đã hiểu. Nàng tưởng tượng đến khủng bố kế tiếp, chắc hẳn đây mới là mục tiêu thực sự của Bách Hiểu Sinh.

Hắn tập kích hội bàn đào là vòng đầu tiên, tuy thất bại nhưng lại có kế hoạch vòng thứ hai...

"Nếu như giáo hội này có thể làm người thường sở hữu sức mạnh, như vậy tất nhiên sẽ..." Hồ Hải hàn nhìn ngoài đường phố. Cả trấn nhỏ biến hóa kịch liệt, thậm chí có thể nghĩ đến cách cục sau đó. Lực cạnh tranh của giáo hội Tà Thần này quả thực nghiền ép. Có lẽ, toàn bộ giáo hội mọc lên như rừng đều sẽ bị nó lật đổ.

Trí tuệ của tên này quá khủng bố, tính toán toàn bộ Tam giới.

Thật sự hắn ta muốn dùng tư thái người yếu tuyệt đối để sáng tạo kỳ tích!

Hồ Hải Hàn nói:

"Nhưng Bách Hiểu Sinh cũng không nghĩ tới... Đại hội bàn đào không chỉ thất bại, Mỹ Mộng Thần cũng xuất hiện biến cố. Nó hoàn toàn tử vong, cho nên mới bị người bình thường nhặt được, còn bị chúng ta phát hiện trước!"

Nàng hít sâu.

Việc này phải quy công cho sự mạnh mẽ của lão sư!

Nàng cũng nghe nói, lai lịch lão sư rất thần bí.

Là một trong các Thần linh ban đầu cổ xưa nhất, trong đầu Địa Mẫu Thanh Đằng không ngờ còn có lực lượng bảo vệ của người yêu nàng để lại. Lúc đó Mỹ Mộng Thần tập kích hội bàn đào, là bóng dáng lão sư ra tay mới triệt để phá mở tai nạn trên hội bàn đào, các Thánh mới có thể thoát vây.

Như vậy, sự tồn tại đầy thần bí này có khả năng là cấp chín? Hay cấp mười?

Chỉ một bóng người lưu giữ trong đầu đã có thể xóa bỏ cả một vị Thánh Nhân. Với cách cục và tầm mắt của nàng, thật không thể tưởng tượng về vị tồn tại năm đó là cấm kỵ không thể miêu tả đến mức nào...

Hồ Hải Hàn càng nghĩ càng sùng bái, lão sư thực sự quá lợi hại!

Có lẽ cũng chỉ có tồn tại thần bí như vậy mới có thể gọi là lão sư của mình chứ? Địa Mẫu Thanh Đằng nương nương của Tam

giới?

Đồng thời, Quân chủ Đại Đế Messiah cũng rất cường đại!

Hắn đã từng so trí đấu dũng với Bách Hiểu Sinh?

Hắn sớm đoán được bố cục tương lai của Bách Hiểu Sinh, cho nên mới đến trấn nhỏ này? Để tìm Mỹ Mộng Thần?

Hồ Hải Hàn không ngừng suy nghĩ, vẻ kính nể rõ rệt nhìn người đọc sách kia, thật sự là đại trí tuệ.

Lúc này, Manh Muội tỏ vẻ hờ hững thực ra cũng đang lén quan sát vẻ mặt của Messiah.

"Trước kia Người Phân Phát Hệ Thống nói với ta chuyện này, ban đầu ta còn không tin... Hiện giờ xem ra quả nhiên không đơn giản. Thật là tiểu hoàng khiến người ta muốn nhìn lén... Phì, cũng có thâm ý lớn lao."

Nàng cũng giật mình.

Chỉ là... lúc đó ngay cả Elmin cũng bị mình dọa kinh một trận. Hiện giờ mình lại làm bộ không có chuyện gì xảy ra, nhờ thủ đoạn vị hôn phu của mình để lại mới tiêu diệt Mỹ Mộng Thần, chắc hẳn vị Đại Đế Messiah này cũng sẽ khiếp sợ chứ?

Dù sao lúc đó hắn cũng không biết bên Thánh Nhân xảy ra chuyện trên đại hội bàn đào.

Đúng như dự đoán, thanh niên cúi đầu đọc sách nghe thấy thời khắc hôn phu của nàng tiêu diệt Mỹ Mộng Thần đã biến hóa vẻ mặt đôi chút, thậm chí có vẻ dại ra.

Ha ha...

Quả nhiên bị ta dọa sợ rồi sao?

Là sinh linh sinh ra từ thi thể cấp chín, chắc hẳn hắn càng hiểu sự khủng bố trong đó hơn đám Elmin.

Manh Muội nhất thời rất đắc ý.

Vừa rồi mình thua thiệt một lần trên tay Đại Đế Messiah này, bây giờ cuối cùng kiếm về rồi...

"Người bản địa dù thông minh cũng khó thắng người chơi. Dù sao người chơi cũng biết được nhiều tin tức hơn."

Nàng ngẩng đầu ưỡn ngực, ngồi trong nhà sách, sắc mặt càng ngày càng bình tĩnh, thầm nghĩ:

"Trong đầu người chơi thiếu nữ cơ bắp kia toàn cơ bắp, không đấu lại cũng bình thường... Nhưng ta đã ở đây, hắn phải ngậm quả đắng."

"Khụ khụ."

Địa Mẫu nương nương ho khan, hờ hững nhấp một ngụm trà:

"Hiện tại chúng ta không cách nào ngăn cản sự việc này, bởi vì cho dù chúng ta xóa bỏ toàn bộ trấn nhỏ, Mỹ Mộng Thần vẫn sẽ sống lại ở nơi khác. Tình thế tương tự trấn nhỏ sẽ lại bùng phát... Thậm chí lần sau sẽ không được may mắn tìm thấy Mỹ Mộng Thần như lần này. Kẻ đầu tiên tới hiện trường sự việc có lẽ sẽ là Bách Hiểu Sinh."

"Không bằng nghĩ cách giải quyết luôn đi, quan sát toàn bộ sự việc!"

Nàng không ngừng chỉnh lý mạch suy nghĩ, nhìn về phía mấy học sinh cấp ba đang núp trong góc nhà sách kia.

"Quái đản vậy mà lại xuất hiện trên thân thể người, đồng thời hóa thành hai phái thiện ác, rất thú vị... Lúc cần thiết, ta phải nghĩ

biện pháp giúp phái thiện lương, phát triển hệ thống, thành lập điểm đặt chân?"

"Mà Bách Hiểu Sinh tất nhiên cũng sẽ nghĩ biện pháp trợ giúp phái khác?"

"Tà Thần và Chính Thần đấu tranh với nhau lại rơi xuống đầu người phàm tục sao?"

Manh Muội thông minh biết bao, đã nhận ra đây là một xu thế thời đại.

Sự tồn tại của Mỹ Mộng Thần rơi vào tay Bách Hiểu Sinh sẽ khiến Tam giới bị lật đổ. Nhưng nó lúc này đã quên quá khứ, tương lai bị phía bên kia khống chế thì không nói trước được.

Dù sao, trước đây họ đã nghĩ biện pháp làm sao khống chế, trấn áp năng lượng tư duy hắc ám ngày càng tăng nhanh. 1, chế tạo ma cụ. 2, tịnh hóa năng lượng thành bình thường. Không chỉ Hứa Chỉ nghĩ đến, họ cũng có ý tưởng từ trước.

Chương 683: Biến Cách

Trước mắt, khống chế Tà Thần chuyên biệt trong tâm để chiến đấu chẳng phải là một phương thức ma cụ hay sao?

Một biện pháp xử lý năng lượng tà ác, tư duy rác rưởi?

Dù sao, loại cường giả này cũng sẽ thu nạp năng lượng tà ác kia.

Như vậy, người có Tà Thần thuộc phe tà ác sẽ phát triển như vậy, chế tạo tà ác rồi cộng sinh với Tà Thần. Vậy phe thiện lương sẽ phát triển thế nào đây?

Nàng bắt đầu suy tư. Nàng am hiểu lưu phái làm ruộng, suy nghĩ phát triển loại hệ thống này là sở trường của nàng.

Lúc này, ánh mắt nàng nhìn chăm chú bốn học sinh cấp ba:

"Chẳng lẽ, nếu hệ thống này không đi hai người thì chỉ có thể đi xem sách người lớn... thành lập từng nhà sách cho giáo hội sách người lớn ở từng thành trấn sao? Để chúng sinh định kỳ đi vào xem sách, phát triển?"

Phi!

Nàng lắc lắc đầu, miệng co giật.

Nhưng dù thế nào đi nữa, một hệ thống Tà Thần mới tinh đã bùng nổ ở Ma giới.

Có lẽ sau này thật sự chính là Ma giới rồi.

Medusa vốn đã xử lý một đống chức nghiệp giả ma dược, vốn

là tiểu Ma Thần, bây giờ lại phối hợp với Tà Thần... Hai hệ thống Ma Thần và Tà Thần tập hợp... Đều là hệ thống tà ác, âm u, Ma giới danh xứng với thực.

Nàng ngồi trên bàn suy tư.

Thời đại thay đổi. Những bá chủ Tam giới như họ nhất định cũng phải quan sát từng biến hóa nhỏ.

Hứa Chỉ lạnh nhạt ngồi bên cạnh lật sách xem. Thực ra hắn phó mặc lại toàn bộ chuyện chỉnh lý lại Mỹ Thực giới cho Manh Muội, dù sao công việc cũng bộn bề.

"Cần phải theo dõi thời đại biến hóa, nhưng không cần ta xử lý và can thiệp... Dù sao ta cũng phải bận chuyện phát triển thế giới sa bàn mới."

Cuộc sống ngày ngày trôi qua.

Toàn bộ thị trấn Cade cuồn cuộn sóng ngầm.

Ban đầu chỉ tại trường học Misoya, học sinh bị lây nhiễm. Dần dần tình huống đã khuếch tán đến thế giới người lớn. Họ cũng bắt đầu nảy sinh ảo tưởng, bản thân có các năng lực chuyên môn rất kỳ lạ.

Thậm chí toàn bộ quảng trường phụ cận đó cũng bắt đầu hỗn loạn, giống như hiện tượng linh dị thức tỉnh vậy.

Thậm chí tại giáo hội thuật sĩ Hồng Thạch địa phương, giáo chủ địa phương cũng không nhịn được tới đây. Vị cường giả cấp bốn lúc này bị một kẻ vô danh cản trở.

Vị kia mông lung ẩn trong bóng rối, đứng trong phòng giáo chủ cảnh cáo:

"Đó không phải chuyện mà các ngươi có thể can thiệp..."

Tà Thần trong quá khứ!

Vị trung niên mặc áo choàng đỏ, tay cầm pháp trượng biến sắc.

Khí tức trong bóng tối rất khủng bố. Đây là một vị Tà Thần chận chính, là sự tồn tại từ xa xưa, bất tử bất diệt, tồn tại vĩnh hằng trong thời gian. Chỉ cần đọc tới tên nó, nó sẽ thức tỉnh trong thế gian, cất bước trên mặt đất. Đến khi đó, khắp nơi là khủng hoảng, đều là thần quốc của nó.

"Vâng."

Giáo chủ lập tức quỳ rạp dưới đất:

"Chúng ta lập tức rút đi."

Ông ta bắt đầu run rẩy, toàn thân đổ mồ hơi lạnh. Chuyện nơi này đã không phải vấn đề mà giáo hội của ông ta có thể nhúng tay. Thậm chí, nếu là người khai sáng chức nghiệp Quân Chủ Đại Đế mà tổng giáo hội thuật sĩ Hồng Thạch cung phụng có biết cũng không dám nhúng tay. Dù sao giáo hội thuật sĩ Hồng Thạch chỉ có thể coi như giáo hội trung bình trong vô số giáo hội.

Ông ta nằm rạp trên đất, không ngừng đổ mồ hôi.

"Mà sự tồn tại cấm kỵ này e đang bày bàn cờ, ảnh hưởng đến toàn bộ đại thế thời đại. Loại người như ta mà biết chỉ chết càng nhanh hơn thôi, sẽ chọc phải sự khủng bố không biết!"

Sau đó vị Tà Thần thần bí kia rời đi.

"Bách Hiểu Sinh cũng phát hiện, đã tới sao?"

Xa xa, trong một góc u tối của giáo đường, một vị Chính Thần tín ngưỡng được giáo hội cung phụng chậm rãi hiện thân. Toàn thân người đó bao trùm thần quang.

"Là Vọng Tưởng Ma Nữ quản lý đòn roi và đánh đập, winona? Đó là Mộng Ma đại diện cho vực sâu kinh khủng của đàn ông, ngược đãi nam giới, khiến vô số đàn ông sợ hãi..." Hắn cười khẽ, biến mất.

Hắn được Hermes phái tới.

Trong trận chém giết này, hai trí tuệ mạnh nhất trong mắt chúng sinh đánh cờ, kiềm chế lẫn nhau.

Với Hermes, tuy Hứa Chỉ vẫn có thể tùy tiện giáng lâm, nhưng hắn đã lười khống chế.

Dù sao cũng có phân thân hội tụ nguyện lực chúng sinh này. Không có mình, Hermes vẫn có hành vi cố định được lập trình của người máy cơ giới, có logic hành vi đặc biệt... Mình đã không cần can thiệp.

...

...

"Mưa gió nổi lên sao?"

Hứa Chỉ bắt chéo chân lặng lẽ ngồi trong cửa hàng sách.

Bên cạnh, Manh Muội và Hồ Hải Hàn cũng lẳng lặng ngồi trong cửa hàng sách một thời gian. Họ không ngừng quan sát trấn nhỏ cùng với các học sinh thành thị trốn trong góc đọc sách. Thành viên trong đám đã tăng dần, đã có bảy, tám đứa.

Các thiếu niên đều đầy nhiệt huyết, muốn hành hiệp trượng nghĩa, tổ chức nổi loạn, nhưng cũng chịu rất nhiều thương tổn. Trong số họ có nhiều người trải qua quá trình đổ máu đặc biệt, khuôn mặt dần từ vẻ ngây ngô trở nên kiên nghị. Lúc đọc sách, ánh mắt họ kiên định hơn, không còn hở chút là đỏ mặt.

"Nhưng hiện tại, khi nhiều người dần lên, họ đã dần không còn thu hoạch được gì nữa..." Manh Muội ngẩng đầu nhìn các học sinh cấp ba. "Bởi vì trấn nhỏ kịch biến, nào còn có người trưởng thành nào có tâm tư đến đọc sách? Đồng thời, họ cũng nhiều người hơn. Vốn trong sách còn lại rất ít cảm xúc u tối, hiện giờ năng lượng bị chia cắt tất nhiên ngày càng ít đi."

Thế nhưng, Manh Muội lại phát hiện một việc mới tinh.

Đám học sinh đã bắt đầu tìm kiếm năng lượng từ những nơi khác, ví dụ như... đồ cổ xui xẻo.

Một ít đồ cũ kỹ, bẩn thỉu đều có bám một ít năng lượng đặc biệt, cung cấp cho họ hấp thu để trở nên mạnh mẽ.

"Nhưng đều là con đường chính thống... Vẫn phải nghĩ biện pháp. Người bình thường làm sao có thể hấp thu năng lượng hắc ám, sợ hãi, các loại cảm xúc dưới tình huống không làm ác đây?" Nàng hít sâu một hơi, không nhịn được đưa ý thức lên diễn đàn mạng bên ngoài. Mấy ngày qua, bên ngoài đã bắt đầu thảo luận.

...

Mấy ngày qua, trên mạng bên ngoài đã bắt đầu thảo luận.

Manh Muội rất hiểu, tư duy một người có hạn chế.

Rất nhiều tư duy của nhiều người tập trung lại, ý nghĩ khắp mọi mặt đều khác nhau, ý tưởng như thiên mã hành không rất có ích đối với mình.

Nàng ngồi trong cửa hàng, chào tạm biệt Hứa Chỉ một chút rồi cấp tốc dẫn đệ tử rời đi, tới quán rượu, sau đó trực tiếp logout.

"Nếu có chuyện gì nhớ đánh thức ta." Nàng dặn dò đệ tử.

Còn về chỗ Đại Đế Messiah, nàng không cần lo lắng.

Bản thân mình là một Thần, vừa rồi đã gõ một lần, nói rằng sau lưng mình có người, trong đầu có đại lão che chở, có thể dễ dàng tiêu diệt Mỹ Mộng Thần trong chớp mắt, ngay cả hắn cũng không dám làm càn.

Trên thực tế, Manh Muội phát hiện lợi ích sau khi thành Thần. Dù nàng khống chế phàm gian thể trên Trái Đất, bản thể Thần linh vẫn có một chút ý thức mông lung, có thể thức tỉnh, có thể cảm nhận nguy cơ... Có lẽ, chờ mình thông thạo hơn, mạnh hơn, tiếp tục không ngừng khống chế thân thể phàm gian ngoài thực tế, mình có thể đạt tới nhất tâm nhị dụng, đồng thời khống chế hai bên...

"Nhất tâm nhị dụng đối với một vị Thần là việc rất đơn giản. Ta đã thành Thần, chắc có thể làm được, có thể thích ứng!" Nàng không ngừng suy nghĩ lặt vặt, lại nghĩ: Nếu ta có thể khống chế hai bên, liệu ta có thể rèn luyện thân thể ngoài hiện thực để mình ngoài thực tế đi lên con đường tu hành của mình không?

Tuy tu luyện thành công trên thực tế còn quá xa xôi, cũng chỉ còn lại ba tháng, nhưng dù sao cũng có dự phòng. Có làm vẫn tốt hơn không làm.

Chương 684: Ý Nghĩ

Xoạt!

Trước máy vi tính, thiếu nữ vóc người cân xứng thon dài mở mắt ra.

"Sau hội bàn đào, đây là lần thứ hai logout, hiện thực mới qua nửa ngày..." Nàng nhìn đồng hồ trên vách tường.

"Vừa vặn thử một lần xem. Ta không có huyết thống, chỉ có thể tu luyện võ đạo. Hay là thử biến thành nữ cơ bắp xem... Trước kia ta cười người nào đó, bây giờ đến phiên ta cũng sa đọa." Manh Muội đầy vẻ quái lạ.

Bỗng nhiên thiếu nữ bóp bóp cánh tay, mềm mịn, trắng như dương chi ngọc, cảm giác tốt vô cùng, nhưng lắc đầu:

"Vĩnh biệt dáng vẻ đẹp đẽ, đáng yêu, trong sáng, mềm mại, da trắng của ta. Trước Thiên Đế, ngươi sẽ không thể biến về được nữa. Con đường này không có lối về. Ta đến đây... Như vậy mẹ sẽ không thúc cưới hỏi nữa!"

Nàng đẩy bàn ghế ra, dọn một chỗ trống trong phòng, bắt đầu nằm xuống đất chống đẩy, dưới sự phụ trợ của tinh thần lực cấp hai, tư thế cực kỳ tiêu chuẩn: "1, 2, 3!"

"Con gái phải tự cường!"

"Thanh xuân nhờ vận động!"

"Mặc cho nhiệt huyết và thanh xuân! Rèn luyện! Rèn luyện! Rèn luyện!"

Nàng thử lớn tiếng đọc vài câu khẩu hiệu của nữ cơ bắp nào đó, cũng rất có cảm giác. Chỉ có điều, cuộc đời mới mẻ, lạ lùng như vậy thành bí mật nhỏ của mình, không nói cho ai khác nữa.

"Hiện tại cân nặng của ta là bốn mươi chín, trước tiên bắt đầu từ một trăm năm mươi kg đi. Cuối cùng, thể trọng đến độ ép sụp căn phòng kia!" Nàng thầm nói, vừa chống đẩy, mặc cho nhiệt huyết thanh xuân bùng cháy, vừa dùng thần thức cảm ứng máy vi tính xem diễn đàn: "Để ta xem những tên trên diễn đàn có biện pháp gì không..."

Hả?

Ngoài cửa, mẹ nàng vừa nghe thấy câu khẩu hiệu rèn luyện đầy nhiệt huyết như vậy chợt cảm thấy có gì đó không ổn.

"Con gái... ta sao?"

...

...

Diễn đàn Bào Tử Tiến Hóa .

Ha ha ha ha!

... Hèmmmm.

Tất cả mọi người buồn cười phát điên. Khái niệm học là có thể trở nên mạnh mẽ lại đổi mới thế giới quan trong trò chơi yêu quý học tập này. Thì ra dù có học tri thức gì cũng có tác dụng hả?

Thật là đẹp đến tê cả da đầu mà, xem ra ẩn giấu rất nhiều Ester Egg đây. Bọn họ đều cảm thấy hình ảnh trong ảnh chụp đều rát đẹp. Xem sách truyện người lớn vì trở nên mạnh mẽ, để cứu vớt thế giới... Quả thực đáng yêu.

Còn nữa, dẫn theo mấy em gái thẹn thùng đáng yêu cùng đọc

sách nữa. Nhiệm vụ cứu vớt thế giới này, để ta lên được không?

Học Y Cứu Vớt Thế Giới Khác:

"Xem ra môn sinh vật học là rất cần thiết. Trò chơi này nói với chúng ta, không nên xấu hổ. Dù sao sách giáo khoa cũng có phổ cập! (Ánh mắt trong sáng)"

Tốc Độ Xe Akina:

"Ta đã nói rồi, hiện tại chúng Thần, các đại giáo hội đều hấp thu năng lượng chính diện để tu luyện, nhưng sớm muộn cũng có ngày họ bắt đầu hấp thu năng lượng mặt trái để tu luyện... Bây giờ quả nhiên xảy ra rồi!"

Tất cả mọi người đều đang bàn tán.

Thực ra vấn đề rất rõ ràng. Tam giới sắp triệt để cất bước. Trước kia tất cả chỉ hấp thu năng lượng chính, bây giờ năng lượng phụ cũng bắt đầu động tới rồi.

Vậy vấn đề tới rồi.

Làm sao hấp thu?

Cũng không thể bảo người ta làm ác chứ?

Nếu hấp thu sợ hãi và tuyệt vọng của người khắc là phải hại người khắp nơi, vậy thì phe phản diện sẽ chẳng có ý nghĩa gì nữa.

Hệ thống này do Bách Hiểu Sinh trộm tới. Kế hoạch người ta dùng Mỹ Mộng Thần quả thực đầy ác ý, là chuẩn bị để dùng vào việc xấu. Nhưng làm thế nào để lợi dụng mới là vấn đề lớn.

Có rất nhiều sáng ý lẻ tẻ, mọi người đều đang thảo luận.

Quan điểm đơn giản nhất chính là viết sách!

"Không phải trong đó đã có manh mối rồi sao? Cứ phát triển theo là được. Dù sao bên phía chúng ta phát triển như vậy, lấy một số tiểu thuyết nổi tiếng trên các trang web lão tài xế xuống, khoảng mấy trăm vạn chương, phiên dịch sang, thành lập mấy nhà sách. Ma giới đã bao giờ gặp cảnh tượng hoành tráng như vậy? Chắc chắn sẽ kinh ngạc đến ngớ cả ra, lúc đọc sách sẽ kích động và phấn khởi e hèm... há chẳng phải cuồn cuộn không ngừng?"

"Điều khổ cực duy nhất chính là mấy đại lão phải phiên dịch, chỉ sợ các ngươi sẽ miệng đắng lưỡi khô, ăn không ra vị nữa thôi. (Buồn cười)"

"Mỗi thành thị lập một nhà sách, hấp dẫn toàn bộ lưu lượng trong thành thị. Vô số thành thị liên kết chính là một giáo hội nghề nghiệp, cung cấp cho hệ thống nghề nghiệp trong đó tu luyện. Cứ gọi là dạy nghề Kiếm Hoàng Sư đi!"

Mọi người bĩu môi, cảm thấy ý này đúng quy đúng củ, nhưng có vẻ không được tốt.

Rất nhiều người đưa ra ý kiến phản đối:

Quá ảnh hưởng bầu không khí xã hội.

Người người đều đi nhà sách đọc loại sách đó, còn ra thể thống gì? Đồng thời, người ta còn cần thể diện, nếu quang minh chính diện đi cái nhà sách kia, hàng xóm láng giềng sẽ nhìn với ánh mắt thế nào?

"Không thể thực hiện được!"

Mọi người đều bài trừ.

Lại có người đề nghị:

"Cách thu thập cảm xúc tiêu cực của người có nhiều, ví dụ như sàn đầu thú! Cược ốc! Đều có khả năng thu thập..."

Manh Muội sáng mắt lên, ý nghĩ này không tệ, có thể tham khảo.

Hứa Chỉ cũng quan tâm sự việc nơi đây, cảm thấy như vậy vẫn khá quy củ.

Chợt vào lúc này, Tốc Độ Xe Akina trầm ngâm một hồi cuối cùng phát biểu:

"Ta có ý nghĩ siêu cấp, tuyệt đối có thể được!"

Mọi người cả kinh.

Đại lão trực tiếp mở miệng, xem ra lại sắp xuất hiện một loại kế hoạch thiên mã hành không nào đó rồi.

Mắt Manh Muội sáng lên.

Hứa Chỉ ngồi trong nhà sách, cũng đang mỏi mắt mong chờ.

Tốc Độ Xe Akina:

"Lén đi nhà sách xem loại sách kia chẳng phải là hành vi của thời đại thanh xuân mặt đỏ tới mang tai từ mười năm trước hay sao? Người hiện đại chúng ta đã sớm từ bỏ rồi. Tất cả đều trốn trong phòng. Vậy thành lập một nhà đánh bạc Macao đầu tiên thì sao? Long mạch của ngươi chẳng phải có thể mô phỏng theo mạng Internet sao?"

Manh Muội: "..."

Cả diễn đàn kinh ngạc, hô to không hổ danh đại lão, còn có cả cách giải quyết như này nữa, đúng là bản nâng cấp. Sao mình không nghĩ ra nhỉ?

Hứa Chỉ còn chưa kịp phản ứng.

Tốc Độ Xe Akina tràn đầy phấn khởi nói:

"Có lão ca nào làm trang web kiểu này không, đi ra nhờ vả chút?"

Trên internet quả thực lắm loại nhân tài, chớp mắt đã có người chơi vội vã trả lời:

"Có! Có! Chính là ta! Không ngờ tới dị thế giới cũng bị chúng ta chiếm lĩnh! Ta rất kích động, các lão ca!"

Hứa Chỉ trầm mặc.

Tinh!

【Tốc Độ Xe Akina đã bị cấm nói.】

Tin tức vừa xuất hiện, toàn bộ mọi người trong diễn đàn đều cười ầm lên, đại lão bị cấm nói lại xuất hiện lần thứ hai.

Mọi người đều cười ngã ngửa.

Lại nói, gần đây Tốc Độ Xe Akina cũng ăn sung mặc sướng ở thế giới Cổ Mộc, thời gian không hề ngắn. Có người nói, hắn đã thử đi ra ngoài không gian hành tinh Cổ Mộc, chẳng lẽ càng già càng chơi?

Không thể không nói, đại lão Tốc Độ Xe Akina dù sao cũng là đại lão. Kế hoạch xây dựng sòng bạc Macao của hắn có tám chín mươi phần trăm khả thi, thậm chí là biện pháp tốt nhất.

Dù sao long mạch cũng có thể đảm nhiệm mạng Internet. Trốn trong mòng lén đăng nhập mạng, hàng xóm láng giềng sẽ không biết, cũng sẽ không dùng ánh mắt lạ thường kia đánh giá ngươi. Người ta giải quyết vấn đề thiếu hụt nhà sách rồi.

Chương 685: Thương Sinh Vô Lượng Kiếp 1

"Cấm cái gì mà cấm? Vừa giải quyết nỗi bấn loạn của tuổi trẻ thanh xuân, vừa thu hoạch được năng lượng cảm xúc, nhất cử lưỡng tiện! (Buồn cười)"

"Lại nói, năm xưa Mỹ Mộng Thần chẳng phải vẫn làm thế hay sao? Trốn trong phòng hấp thu mộng đẹp của người trẻ tuổi? Chúng ta không thể làm thế sao? Tại sao hòa được được mò lại không cho ta mò? (AQ đùa giỡn. JPG)"

"Bài trên, ngươi cũng sắp bị cấm rồi!"

"Manh Muội, đại lão Tốc Độ Xe Akina chết không thể uổng phí! Ngươi phải làm cái chết của hắn có giá trị. Phương án này khá được. Xây sòng bạc lên, không viết truyện người lớn thì cũng có thể đánh bạc mà. Cá cược trên mạng, đánh cờ tỉ phú, mạt chược, chia bài gợi cảm, chia bài trực tuyến... Manh Muội chính là người chia bài kia nha! (Ánh mắt trong sáng)"

...

...

Nhìn trên internet, mặt Manh Muội đen xì.

Đám gia súc này đã đẩy ta về phía đường cùng? Xây dựng web đánh bạc trực tuyến, một chữ cá cược này làm hại không ít người nhà tan cửa nát. Địa Mẫu nương nương như ta mà làm chuyện này, thể diện phải để đi đâu?

Nàng không ngừng chống đẩy, nghiến răng nghiến lợi hừ hừ

nói:

"Đám vô liêm sỉ! Quả nhiên không dựa dẫm được..."

Trên thực tế, hấp thu năng lượng mặt trái quả thực rất khó khăn.

Trước mắt, nàng đã chuẩn bị tâm lý với tình cảnh này.

Phải, ở thế giới Quy Khư đều là một đống tư duy linh tinh, hàng tá quái đản, cho đám kia tiêu diệt quái vật trong đó rồi hấp thu là được. Thế nhưng, người bình thường căn bản không thể để thần thức ly thể, cảm ứng Quy Khư trong cõi u minh được.

Tối thiểu phải đạt cấp ba mới có thể đi vào trong đó.

Mà chưa đạt cấp ba thì phải làm sao?

Đây là một lần gián đoạn, căn bản không thể nào thu hoạch được năng lượng khổng lồ như vậy.

Cấp ba đối với người bình thường đã là độ cao cực khó. Rất nhiều người thường có tư chất phải tu luyện mười mấy năm mới tới được.

"Ta thật là khó!"

Manh Muội hít sâu. "Nhưng mạng lưới long mạch đúng là dẫn dắt ta một chút, có thể đẩy lên phiên bản 6.0, kết nối mạng... Thích hợp với văn minh Ma giới tương tự thời Trung cổ của châu u này. Thế nhưng... nước xa không cứu được lửa gần!"

Nàng cũng có thu hoạch. Kế hoạch của Tốc Độ Xe Akina vẫn cho nàng chút dẫn dắt. Thế nhưng, trước ba cấp đầu tiên thì không cách nào hoàn thành.

"Thôi, thu hoạch cũng không ít, rõ ràng hơn chút, vào trong lại nói!"

Nàng hít sâu vào một hơi, kế tục chống đẩy, nhiệt huyết thanh xuân tung bay, thậm chí mặt đất ướt sũng mồ hôi. Nàng trầm ngâm nghĩ: "Tu hành nhanh hơn ta tưởng tượng rất nhiều, thậm chí nhanh hơn mấy chục lần... Ta lại quên mất, ta là một vị Thánh Nhân trong lốt phàm gian."

Thân thể này sở dĩ chỉ có cấp hai chỉ là vì không thể nào chứa đựng năng lượng khổng lồ của một vị Thần, chỉ có thể đưa vào một phần vạn năng lượng. Bằng không, chỉ cần nàng vượt lực lượng cấp ba, thân thể này sẽ nổ tung.

Thế nhưng, luồng lực này có thể cuồn cuộn không dứt giúp nàng tu hành thoải mái.

Thậm chí, khi mình càng mạnh lên, năng lượng có thể hấp thu sẽ càng nhiều.

"Một ít năng lượng này đối với Thần chẳng qua chỉ trong nháy mắt đã bù về, tương đương với một vị Thần nuôi dưỡng một con vật nuôi bé bằng con kiến..." Nàng đứng dậy, nhìn cơ bắp của mình. Nàng mới rèn luyện mười mấy phút mà đã lột xác đến thế!

Ối...

Nàng khiếp sợ, mình ở trong gương biến hóa thật lớn.

Chống đẩy chủ yếu rèn luyện cơ tay và cơ ngực, bây giờ đã hiện lên một chút đường nét cơ bắp. Cơ rất đau. "Không! Người này đã không phải là ta nữa! Địa Mẫu nương nương gương mặt xinh đẹp, tao nhã mới là ta... Ngược lại sau cảnh giới Thiên Đế, ta sẽ lại biến về!"

Nàng không ngừng ám chỉ tâm lý.

Năng lượng khổng lồ như dòng suối nóng làm dịu mỗi tế bào trên thân thể nàng, xúc tiến sinh trưởng phát dục, thực hiện tiến hóa phương diện thân thể.

"Có lẽ tu vi của ta có thể tăng lên nhanh chóng, nhưng vẫn quá chậm. Bởi vì ta còn phải khống chế Địa Mẫu nương nương ở thế giới khác, không thể khống chế mình trong gian phòng hiện thực đồng thời cùng tu luyện..."

Nàng chỉnh lý mạch suy nghĩ, lòng nổi lên từng cảm giác chờ mong.

"Mục tiêu kế tiếp của ta là nghĩ cách làm được 'Phân thần', nhất tâm nhị dụng, không cần quá cao cấp, chỉ cần khống chế bản năng thân thể ngoài hiện thực tiến hành các động tác, tu luyện lặp đi lặp lại như máy móc là được..."

"Đây là mục tiêu kế tiếp!"

Nàng suy nghĩ một chút, vẫn tiến vào trò chơi.

...

...

Hứa Chỉ ngồi đọc sách trong cửa hàng, vẻ mặt bình tĩnh, đầy vẻ nho nhã của người trí thức.

Vì trời giá rét, người đi đường đều mặc áo khoác lông dày, quấn chặt khăn quàng cổ, vội vội vàng vàng cất bước.

Hắn cũng đang yên lặng quan sát Manh Muội.

Không thể không nói, người chơi đầu tiên trở thành Thánh Nhân, Thần linh cấp tám bây giờ cũng đang là một con chuột bạch thí nghiệm.

Theo ý nghĩa nào đó, nàng đang sử dụng hệ thống tu luyện ở hiện thực cũng là một loại hệ thống mới...

Hứa Chỉ gọi đó là: Hệ thống người chơi.

Có lẽ có thể nó ngang hàng với hệ thống Vu sư, hệ thống Ý thức hải, hệ thống Ma hạch, xem như một con đường mạnh mẽ, trăm sông đổ về một biển... Hiện giờ, nó đã triệt để cho thấy tiến cảnh của đường tắt này.

Manh Muội, Phan Tuyết Tiên, Luyện Kim Đại Đế, Tốc Độ Xe Akina, Cá Khí Cầu, hai nữ ba nam này coi như người tài ba...

Chỉ là bản thân Manh Muội không biết mà thôi!

"Dù sao, quan sát con đường sau khi thành Thần của những người chơi này..." Hứa Chỉ khép sách lại, vẻ mặt bình tĩnh như đang nhìn xuyên tới một tỉnh khác trên Trái Đất, một thiếu nữ nào đó đang phấn khởi cố gắng biến thành nữ cơ bắp.

"Bản thân trên thực tế cũng đang tu luyện đồng bộ sao?"

Trên thực tế, sau khi họ đột phá cấp tám, họ đã thành viên của Trùng tộc, hóa thành dân bản địa chân chính trong đó, giống hệt dân bản địa bên trong. Khống chế bản thân trong thực tế tu luyện như thế cũng là biện pháp tăng cường thực lực bản thân.

Hắn cười nhạt.

"Thậm chí là thôi diễn một loại con đường thử nghiệm nào đó? Trên Trái Đất sẽ sở hữu siêu phàm sao? Dù có Thần linh trợ giúp cũng cần mấy năm mới đến cường giả cấp sáu, cấp bảy."

Hứa Chỉ kết luận.

"Không đáng sợ!"

Mà lại, không nói đến việc họ có thể sống qua cánh cửa ba tháng này hay không...

Thời gian mấy năm cũng không biết Hứa Chỉ đã tu luyện đến độ cao gì rồi.

Dù sao cũng mới qua hơn hai tháng.

"Phó não đã nói, trong vũ trụ mênh mang, thế giới đẳng cấp cao và thế giới đẳng cấp thấp có sự chênh lệch về dòng chảy thời gian... Đó mới là sự phân chia văn minh cao thấp!" Hứa Chỉ cười mỉm, nhìn về phía trấn Kado.

Hiện tại, Hermes và Bách Hiểu Sinh kiềm chế lẫn nhau. Hai người họ đang nhìn chằm chằm vào trấn nhỏ, hóa thành trung tâm bão táp cả Ma giới.

...

Trong sương mù trắng xóa lộ ra vẻ lạnh lẽ.

Cả quảng trường chìm trong lặng lẽ. Một số thi thể đầy máu treo trước trạm xe buýt. Các loại xe cộ tán loạn trên đường phố, giống như đâu đâu cũng có tai nạn xe cộ. Đường phố và nhà cửa dính đầy máy, giống như xảy ra bạo loạn. Mùi tanh quá nồng, thậm chí ruồi cũng cố chịu rét không ngừng bay lượn vù vù trên trời. Trên bầu trời tăm tối có quạ đen bay xuống, mổ xác thôi.

Ầm ầm!

Một tiếng nổ mạnh đinh tai nhức óc tiếng vang lên ở quảng trường phía xa.

Một đám mây hình nấm to lớn dâng lên. Những mảng lửa khổng lồ như nhuộm đỏ cả bầu trời. Tiếng nổ và thảm họa không phải lần đầu tiên xảy ra ở trấn Kade.

Chương 686: Thương Sinh Vô Lượng Kiếp 2

"Những tên côn đồ kia lẽ nào làm nổ đường ống cung cấp hơi nóng, gây ra sợ hãi..."

Trong nhà sách, Miragine co mình nhìn ra ngoài, ánh lửa rọi sáng gương mặt nó. Vẻ sợ hãi tràn ngập trên gương mặt ngây ngô.

"Dằn vặt, căm hận, tai họa, vận vủi..."

Phía sau có một đám đồng bọn.

Bọn họ lúc này chẳng qua mới học cấp hai thôi, tại trung tâm thành phố tùy tiện túm lấy một người cũng có cảnh giới cao hơn họ. Mà đối thủ cũng chỉ có một tên cấp ba, xem có vẻ rất yếu, nhưng tốc độ tăng lên nhanh đến đáng sợ.

"Bọn họ điên rồi!"

"Miragine, chúng ta mau chạy đi!"

"Mười mấy người kia đang đuổi theo, xua đuổi người trong trấn đến một tiểu khu, khóa kín, không giết chết mà cố ý giày vò, hấp thu sự sợ hãi của họ."

"Trấn Kade... xong rồi. Dân chúng trong mấy khu đô thị xung quanh quảng trường cũng bị dọn sạch, bị xua đuổi vào một tiểu khu. Chẳng mấy chốc sẽ tới lượt khu chúng ta, thậm chí bắt hết dân chúng trong mấy tiểu khu gần đây và cả chúng ta!"

Sợ hãi tràn bờ trong lòng họ.

Tình thế phát triển đến mức độ này, đối phương đã hoàn toàn bộc lộ răng nanh điên cuồng, trắng trợn không kiêng dè.

Số lượng đối phương không nhiều như họ, nhưng quá ác liệt, phương thức thu hoạch lực lượng này mạnh mẽ hơn xa bọn họ.

"Nếu không, chúng ta cũng làm như họ đi! Chúng ta cũng bắt một đám người... rồi nhốt lại, cố ý dọa dẫm họ..." Có người nhỏ giọng đề nghị. "Chỉ cần dọa một cái thôi, chúng ta không tổn thương họ. Chúng ta đang bảo vệ họ."

"Đúng vậy! Chúng ta đang bảo vệ bọn họ!"

"Chỉ dọa một cái mà thôi."

"Chúng ta cũng hành động đi!"

...

Liên tục có tiếng nói cất lên.

Miragine mím chặt môi xám trắng, trán đầy mồ hôi.

Hắn nhìn những đứa bạn còn kiên trì chính nghĩa, lòng mơ hồ có cảm giác. Nếu như nhóm người này mang đến tai họa cho người khác, tất cả mọi người sớm muộn gì cũng sẽ sa đọa theo chứ?

Dù sao con người là loài không ngừng đột phá điểm mấu chốt, san bằng lương tri, sau đó dần chai lỳ mất cảm giác, sẽ sa đọa.

Một khi bắt đầu hưởng thụ sự đau đớn và xui xẻo của người khác, bản thân cũng sẽ đi về phía vực sâu, giống những tên côn đồ kia.

"Xem sách đi, lực lượng không phân biệt thiện ác, chỉ nhìn người sử dụng." Trong đầu Miragine lóe lên những lời an ủi của ông chủ cửa hàng sách khi bảo nó đến xem những quyển sách xấu

hổ kia.

"Thế nhưng, đây là một hệ thống sức mạnh tà ác, thật sự... không phân thiện ác sao?"

...

Hứa Chỉ rời nhà sách, lẳng lặng đứng trên cao nhìn tất cả.

Thanh Đằng Địa Mẫu cũng đứng cạnh, trầm mặc, rồi mỉm cười nói:

"Ngươi nói xem, nó sẽ lựa chọn thế nào?"

Nàng tìm tòi trên mạng internet một phen, cuối cùng cũng không có biện pháp.

"Không ai biết, một nhân vật nhỏ nhoi đấu tranh trong trấn nhỏ lại khiến các vị bá chủ viễn cổ quan tâm, tập trung chú ý."

Manh Muội hít sâu vào một hơi:

"Miragine đường đường chính chính, rất có khí chất lãnh tụ, quả thực là người mới ít thấy... Nhưng sẽ khó tránh khỏi sa đọa. Có một số việc một khi đã bắt đầu thì không còn đường quay lại."

Không phải ai cũng có thể gánh được vận mệnh, thúc đẩy bánh răng lịch sử.

"Ai biết được?" Hứa Chỉ lắc đầu. "Nó là một đứa bé thông minh... Nó cho ta cảm giác rất đặc biệt."

Manh Muội nhìn Đại Đế Messiah, không nói gì.

"Ta khuyên Địa Mẫu nương nương không nên can thiệp."

Hứa Chỉ lạnh nhạt nói, tư thái nhẹ như mây gió:

"Là sự tồn tại công chứng nhất trong thiên địa, từ khi sinh ra đến nay chưa từng chém giết: Thiện Ác Mẫu, năng lực của Thanh Đằng Địa Mẫu. Ngươi tất nhiên phải duy trì thái độ trung lập, đứng ở trên cao mới có thể vĩnh hằng ở trên đỉnh của muôn dân...

Nếu ngươi liên quan đến quá nhiều, liên lụy nhân quả quá sâu, tương lai ngươi sẽ không dễ chịu...

Nếu người mẹ có hai đứa con trai mà lại đối xử thiếu công bằng, yêu thương đứa con lớn hơn, đối với đứa con nhỏ lại đánh mắng suốt ngày, vậy thì đừng trách đứa con trái khác sau này lên đài trở thành Hoàng Đế, nó sẽ đẩy Hoàng Thái hậu nương nương vào lãnh cung... Tuy không đến nỗi giết chết, dù sao vẫn phải dựa vào mẹ đẻ mình, nhưng sẽ sống rất khổ.

Manh Muội hít sâu.

Đúng thế... Chung quy lại, nàng vẫn ở phía trung lập, long mạch không phân thiện ác.

Dù sao, bất kỳ ai nắm quyền, phe nào bị trấn áp, thời đại luân phiên, thì nàng vẫn là Địa Mẫu nương nương cao thượng.

Nếu nàng triệt để giáng xuống, không kiêng dè kéo thiên vị...

Bách Hiểu Sinh là một kẻ kiêu hùng đáng sợ, trí tuệ hùng mạnh cực điểm.

"Chúng ta đứng đây yên lặng chờ xem." Hứa Chỉ mỉm cười nói. "Có lẽ, Ác Thần quản lý thiên hạ cũng là một tương lai chập trùng lại đặc sắc. Địa Mẫu nương nương chung quy cũng đã thành lập một thời đại thú vị: Thương sinh vô lượng kiếp!

Dù sao cũng có thể toại nguyện. Người phàm không tiếp tục gặp khó khăn và tai họa. Ác Thần thống trị thế giới cũng sẽ bảo vệ người phàm... Dù sao họ cũng phải hấp thu tín ngưỡng của người phàm, đó là gốc rễ của họ. Nếu chúng Thần chỉ biết chém giết,

quyền lực sẽ luân phiên... Họa không kịp muôn dân, lại có quan hệ gì đây?"

Manh Muội bỗng trở nên bình tĩnh nhìn Đại Đế Messiah. Nàng bỗng tập trung nhìn thẳng vào sự tồn tại thần bí thời viễn cổ này.

Hứa Chỉ nhớ tới hình ảnh mà Bách Hiểu Sinh miêu tả, từ tốn nói:

"Bách Hiểu Sinh từng nói, hắn muốn đảo ngược lại, trấn áp Chính Thần thiên địa dưới tháp Trấn Thần, mở kỷ nguyên Tà Thần.

Nguyên Tà Chân Quân Thiên Đế đời đầu tiên đăng cơ.

Khi đó, cả mặt đất đều là thôn làng cũ nát, đỏ rực, mục nát. Trong rừng sâu núi thẳm lúc đó khắp nơi đều là yêu ma quỷ quái, đầu trâu mặt ngựa, là một thế giới quỷ quái đầy đáng sợ."

Hứa Chỉ trầm ngâm một chút, cười nói:

"Như thế chẳng phải rất thú vị sao? Chúng sinh đều bị dọa đổ mồ hôi, một thế giới khủng bố, rất mới mẻ đúng không?"

"Nói mát!"

Manh Muội hừ lạnh:

"Ta có thể thoát khỏi đại kiếp nạn thiên địa, ngươi thoát được không? Messiah ngươi trêu chọc Bách Hiểu Sinh, nó sẽ bỏ qua cho ngươi sao?"

Hứa Chỉ cười không nói, ta logout là được.

...

Trên bầu trời trấn Kade.

Một chiếc bàn học tao nhã màu đen có Bách Hiểu Sinh và Hermes yên tĩnh ngồi đối diện nhau. Phía sau họ có hai bên đối lập, một đám Chính Thần và Tà Thần.

"Thiếu niên sở hữu Mỹ Mộng Thần sẽ sa đọa... Dù sao kẻ địch cũng quá mạnh mẽ. Để đối phó ác long, hắn ta hóa thành ác long trước." Bách Hiểu Sinh nói. "Nguồn lực lượng này vốn thuộc về ta, không phải lưu lạc bên ngoài thì có thể khiến nhân loại nằm trong bàn tay ta... Ngươi nên hiểu, kẻ nhìn xuống vực sâu, vực sâu cũng sẽ nhìn lại. Kẻ cung phụng Tà Thần tất sẽ thành Tà Thần."

"Vận mệnh rất kỳ diệu..." Sau lưng có các vị Thần linh giáo hội, Hermes hơi chần chừ, nhấp ngụm trà: "Không đến thời khắc cuối cùng, không ai biết sẽ ra sao."

Nếu toàn bộ trấn nhỏ triệt để trở thành người mang ác niệm, bọ sẽ trực tiếp khai chiến với Bách Hiểu Snh, lại quét sách toàn bộ trấn nhỏ, xóa những hệ thống kẻ ác kia.

Chỉ là nếu vậy, lại càng khiến Bách Hiểu Sinh thành công.

Lúc này, tất cả những việc đó đều đã được Bách Hiểu Sinh chuẩn bị trước. Nếu họ ra tay, hình ảnh đó sẽ bị chiếu tới các nơi. Thần chính nghĩa sẽ trực tiếp xóa bỏ một trấn sao? Đó sẽ là đòn trí mạng đối với họ.

Đồng thời, điều này đại biểu là họ không có chút biện pháp nào đối với "Quỷ Dạ Cung", bị áp bức đến cực hạn sẽ khủng hoảng...

Khó có thể tưởng tượng.

"Trận chém giết của phàm nhân này cũng là cuộc đánh cờ của kỳ thủ chúng ta." Chúng thần giáo hội nhắm mắt, hít sâu: "Không ai ngờ được, chiến tranh của chúng ta lại phản chiếu xuống một đám người bình thường trong trấn nhỏ."

Chương 687: Gánh Nặng Trên Vai

Trên bầu trời, các ánh mắt xa xưa xuyên qua bầu trời cao xa vô tận hạ xuống, chăm chú quan sát thị trấn nhỏ không đáng chú ý, hóa thành trung tâm vòng xoáy của cả Tam giới.

Mọi người trốn trong nhà sách.

"Chúng ta không ngăn được..."

Đồng bọn xung quanh thì thầm.

Mười mấy người bên ngoài sở hữu Tà Thần đang gây ra sợ hãi khắp nơi, bắt lấy vô số người dân trong trấn nhốt trong tiểu khu, uy hiếp đe dọa để hấp thu năng lượng... Còn bọn họ có thể làm hơn được sao?

Miragine dù sao vẫn hít một hơi, xiết chặt nắm tay, cầm một quyển sách nhiều nếp nhăn của nhà sách. Trên sách có ảnh một thiếu nữ xinh đẹp hút hồn người, nhưng đã không còn chút năng lượng nào. Bởi vì hoàn cảnh như thị trấn nhỏ này sẽ không ai trở lại nhà sách...

Có lẽ ở thành phố lớn, họ còn có thể đi đến sòng bạc, trường đấu thú để hấp thu ác niệm và cảm xúc của người khác, nhưng ở trấn Curl này, nhà sách chính là con đường duy nhất của kẻ yếu.

Ầm ầm ầm!

Bên ngoài xảy ra một vụ nổ lớn, tại quảng trường sát vách nhà sách.

"Đừng mà!"

"Giáo hội sẽ tới trừng phạt các ngươi!"

Trong tiếng gào khóc, người già ôm trẻ con và phụ nữ, người lớn dồn dập bị trục xuất ra, đuổi đi tập trung trong một tiểu khu đằng xa, bị nuôi nhốt như chăn nuôi gia súc, không ngừng bị thu gặt sợ hãi.

Mười mấy người sở hữu Tà Thần kia giống như kẻ chăn dê tà ác đang chăn dắt muôn dân.

"Nhanh quyết định đi, lập tức tới chỗ chúng ta rồi..." Có người nhỏ giọng nói.

Miragine nắm chặt tay, triệt để cảm nhận được cảm giác bất lực.

Bạn bè, đồng bọn, bạn thân, cô bé thầm thương, những người nó yêu quý, cả cái trấn nhỏ mà nó từng căm ghét... lúc này đây tất cả bị những kẻ điên phá hoại. Tiếng gào khóc bi thương và đau khổ đều vì mình mà ra.

Tất cả đều là vì ta...

Chỉ vừa nghĩ tới, cơn đau đớn xé đầu từ trong lòng nó sản sinh.

"Sức mạnh..." Nó hít sâu, mũi cay xè, ngóng nhìn các bạn bè nóng nảy mà điên cuồng...

"Chúng ta đi trước đi! Bọn chúng xua đuổi người mới đi nơi này. Chúng ta đi tiểu khu khác, lại nghĩ cách sau. Mặc kệ chúng ta học cách chúng thu thập năng lượng hay cách khác..." Học tỉ dịu dàng có quan hệ khá tốt phía sau nói.

"Không kịp..." Miragine nói. Sắc mặt nó bỗng nhiên bình tĩnh

khó nói ra lời. Thiếu niên mới mười mấy tuổi bỗng nhiên chớp mắt trưởng thành.

Người ngây ngô chưa bao giờ trưởng thành theo năm tháng, chỉ trưởng thành trong cực khổ và từng trải.

Nó xoay người.

"Có bí mật tôi phải nói với các cậu... Tà Thần mà các cậu và kẻ địch có vì tôi mới sinh ra. Các cậu chỉ cần chú ý một chút sẽ phát hiện, tất cả những sự việc đó căn bản đều xoay chung quanh tôi. Những người hàng xóm thân thiết, bạn học mỗi ngày chào hỏi tôi, học tỉ mà tôi sùng bái, học trưởng kính trọng, cùng với... cô gái tôi thầm mến."

Cái gì?

Mọi người kinh sợ.

Đây là chuyện khó mà tin nổi.

"Vậy chúng ta hiện tại..." Có người nỗ lực nói.

"Mỗi người các cậu đều trở thành đồng bọn của tôi, đều là toàn bộ những gì tôi quý trọng... Tôi rất vui." Nó nghẹn ngào nói: "Cuộc đời đều sẽ phải có lúc hi sinh gì đó mới nhận về được."

Miragine nâng tay lên nhìn quyển sách nhăn nhúm. Ánh đỏ xông lên trời từ đằng xa ánh vào khuôn mặt nó, giống như thời gian đang thong thả trôi đi. Miragine có vẻ bình tĩnh khó nói thành lời:

"Tôi đã từng là người thường ngóng trông thế giới siêu phàm. Cuộc sống trước mắt quả thực khó tin nổi giống như giấc mơ. Thế nhưng, có một đám người từng sùng bái với nhau đã đủ đặc sắc rồi."

"Các cậu đi trước, tôi có biện pháp tất thắng."

Nó cẩn thận mặc vào áo khoác đồng phục trường trung học Misoya, cài cúc áo cho âu phục màu đen, nghiêm túc chỉnh lại cà vạt màu trắng, ăn mặc cực kỳ chỉnh tề.

"Biện pháp tất thắng gì?"

Người bạn thanh mai trúc mã Nishi hơi đổi sắc.

"Cậu đừng lừa tôi! Tôi biết chúng ta đang lấy trứng chọi đá..."

Nàng nhìn cậu thiếu niên, biết cậu ta là một người cực đoan, xưa nay không đổ cực khổ lên người khác, chịu đựng áp lực một mình, những ngày qua cũng thế. nàng nhỏ giọng cầu xin:

"Chúng ta có thể thử bắt mấy người nhốt lại, hấp thu sợ hãi. Chúng ta có thể nhận được sức mạnh, vậy là có thể vừa bảo vệ mọi người vừa chống lại chúng!"

"Những thứ đó, một khi nhiễm vào sẽ sa đọa." Miragine bình tĩnh nói: "Tất cả Tà Thần đều là vì tôi mà ra. Tai nạn, đau khổ, la hét bi thương... đều trách nhiệm của tôi, đều là lỗi tại tôi."

Gương mặt nó chôn sâu trong bóng tối, khiến người ta không nhìn ra vẻ mặt.

"Vậy hãy để tôi giải quyết. Tôi thật sự có biện pháp. Các cậu rời đi, chờ tôi quay lại. Giống như anh hùng vậy, khải hoàn trở về."

Nó nhanh chân đi ra khỏi nhà sách, hướng về phía vụ nổ.

Rất nhanh, những tên côn đồ kia coi nó là học sinh bình thường bắt lại cùng người khác, dự định nhốt vào tiểu khu.

"Miragine! Cậu ấy điên rồi! Cậu ấy đúng là điên rồi!" Thiếu nữ tiểu đội trưởng thở kịch liệt, cắn chặt môi dưới đến chảy máu

ròng ròng, nhưng không cảm giác chút nào.

"Chúng ta đi mau!"

Sắc mặt mọi người đều biến hóa, cuối cùng vẫn thoát ra từ cửa sau của nhà sách.

...

...

Nếu như rơi vào vực sâu có thể đổi lấy sức mạnh...

Nếu như từ bỏ liêm sỉ có thể kêu gọi mạnh mẽ hơn...

Người khác khi tuyệt vọng có thể từ bỏ toàn bộ, sẽ không có cơ hội làm lại. Thế nhưng, mình thì có. Đã vậy, còn có lý do gì cho rằng mình là kẻ bất hạnh nhất đây?

Miragine cười, theo dòng người đông đúc tiến lên.

"Đi nhanh một chút!"

Một tên côn đồ cười to như ác ma. Dòng người như tù binh bị đẩy về tiểu khu, nhốt lại. Miragine nhìn những người dân trấn đang đau khổ rên rỉ.

Tất cả đều vì nó chưa đủ mạnh.

Ánh mắt nó chuyển về phía mấy người gần đó. "Những người khác đều có Tà Thần cộng sinh... Ta lại không có, bởi vì ta chính là Tà Thần. Tuy ta chỉ nhớ mình tên là Mỹ Mộng Thần, đã từng mạnh mẽ quá đáng, cho nên ép cho nội tâm ta không hề sản sinh ra Tà Thần cộng sinh nào cả... Về ý nghĩa nào đó, nó chính là Tà Thần cộng sinh của ta. Tuy rằng nó không triệt để thuộc về ta, nhưng ta đã có tình hữu nghị sâu dày với nó!"

"Những người khác đều dùng Tà Thần của mình, mà ta chưa

bao giờ dùng Mỹ Mộng Thần, bởi vì..."

Ầm ầm!

Chỉ một thoáng, một quỷ ảnh màu đen từ cái bóng của Miragine chợt vùng dậy. Tất cả nạn dân trong tiểu khu đều cảm thấy sự sợ hãi trong tâm, giống như có viễn cổ Ma Thần khủng bố nào đó vừa giáng lâm. Đó là sự sợ hãi run rẩy trực chỉ nội tâm, đến cực hạn.

Mười mấy người phụ trách giam giữ cũng chợt rùng mình, giống như thấy quái vật đáng sợ nào đó xuất hiện, thậm chí có hàng nghìn liên hệ với Tà Thần trong cơ thể mình, giống như là mẹ đẻ của tất cả.

"Xảy ra chuyện gì vậy?"

Ở cửa, thủ lĩnh của mười mấy người này, sát nhân ma Adrien là một kẻ hung hăng mà tâm tư kín đáo. Gã có tâm thái và sự tàn nhẫn của kẻ trở thành kẻ mạnh, nếu không sẽ không trở thành thủ lĩnh của đám côn đồ, áp đảo những người khác. Adrien bất an cực độ quay phắt lại, vẻ nghiêm nghị:

"Đó là thứ gì?"

Chương 688: Kỳ Tích

"Cuối cùng cũng tới ngày đó sao?"

Miragine chậm rãi bò lên trên chỗ cao, thả ra Mỹ Mộng Thần hấp dẫn ánh mắt của mọi người. Nó từ từ nở nụ cười điên cuồng, âm u khiến người phát sợ.

"Các con của ta, các con cuối cùng cũng tới ngày đó.... Các vị trấn Kade à! Các ngươi có biết những sinh vật nửa người nửa Tà Thần đặc biệt khiến người ta sợ hãi này cuối cùng là gì không?"

Cả tiểu khu chợt trầm mặc.

Từ lúc trấn Kade bùng phát đến nay, không ai biết trong nội tâm con người lại sản sinh loại Tà Thần này... Thậm chí mười mấy người tu luyện làm ác kia cũng không biết vì sao.

Đồng thời, bọn họ cũng ngầm nghiên cứu bản thân mình, biết Tà Thần của mình là độc nhất vô nhị, chưa bao giờ xuất hiện Tà Thần như vậy trong ghi chép của các đại giáo hội.

"Ngươi là. . . Miragine?" Sát nhân ma Adrien

"Ha ha ha... ông chú canh cửa tiểu khu, Adrien? Ngươi cũng vẫn tốt hả?"

Miragine cười quái lạ, quay đầu nhìn mười mấy người khác, đều cảm thấy vô cùng quen thuộc, thậm chí mỗi ngày đều gặp mặt:

"Bà cô quán ăn sáng? Thầy giáo thể dục? Các vị đều còn nhận ra ta chứ?"

Mười mấy người biến sắc, trao đổi ánh mắt với nhau một lát.

Lúc này họ mới phát hiện điểm đặc biệt chung của họ, đó là đều quen biết Miragine.

Chẳng lẽ Tà Thần bùng phát trên người mình có liên quan đến cậu học sinh cấp ba này.

Miragine mỉm cười, cao giọng nói:

"Các ngươi biết Tà Thần trong người là từ đâu ra không? Tà Thần của các ngươi đều là do ta dùng Tà Thần khác sinh ra."

Sinh ra?

Trầm mặc.

Ngay cả mười mấy người kia cũng biến sắc.

Con người sao có thể dùng được Tà Thần?

Cái đó so với tình yêu say đắm giữa người bán thú, con người và thú nhân càng cấm kỵ hơn.

"Đúng! Ta kể cho các ngươi một chút nguyên do, bởi vì ta khác với các ngươi."

Miragine không kiêng dè cười to, nhìn mấy người:

"Ta à, thích nhất là Tà Thần! ... Khặc khặc... Nói thế nào đây, nói đến có phần hạ lưu... Nhìn thấy chúng ta lại... Boki, ta tạo ta chúng nó quá đẹp đẽ! Quá đáng yêu! Xúc tu mềm mại, tám con mắt, thân thể như bạch tuộc. Nếu loài người và chúng nó giao lưu sâu hơn, có thể sẽ sinh ra Tà Thần đặc thù mới không? Có thể sinh ra giống loài hoàn toàn mới không?

... Ta! Mỗi ngày ta đều đang nghiên cứu! Ta! Mỗi ngày ta đều rất ra sức nghiên cứu! Mỗi ngày sau khi tan học ta đều đi nhà sách

xem những quyển sách kia. Sau đó, ta phát hiện mỗi ngày một phần si niệm của ta vậy mà lại thật sự sinh ra một Tà Thần... Tà Thần thuộc về ta... Sau đó ta đã vô cùng hài lòng."

Miragine nói đến đây, miệng cười đầy hạnh phúc, vẻ cực kỳ hài lòng.

Mọi người đã kinh ngạc ngây ngẩn.

Nội tâm nhân loại tại sao có thể sinh ra Tà Thần?

Trừ khi chấp niệm của người kia vô cùng mãnh liệt, đến độ không thể tưởng tượng.

Mọi người dần sợ hãi.

Đây là một loại Tà Thần dị thường đầu tiên trong lịch sử? Một người phàm vậy mà lại có thể với Tà Thần vĩnh hằng tồn tại kia...

Miragine cười điên khùng:

"Ta bắt đầu dùng Tà Thần của ta không ngừng đuổi theo những Tà Thần kia tới những góc tối trên đường phố, tại nghĩa địa, bãi tha ma... đặc tính sức mạnh của chúng là không phản kháng lại ta... Con dê đen Shub - Niggurath với tám cái xúc tu thai nghén ra nghìn vạn con cháu, vị Thần của mù quáng và ngu si; Azathoth với phản ứng siêu đáng yêu, không ngừng vặn vẹo cười khúc khích; Vọng Tưởng Ma Nữ quản lý thúc giục và đánh đập, Winona vẫn thích dùng roi, đặc biệt thú vị... mỗi Tà Thần đều có phản ứng khác nhau, ta lại bị mê hoặc sâu sắc. Làm ra chuyện như vậy, thực không thể trách ta!"

"..."

Một đoạn ngôn luận đầy tính bùng nổ, mạnh mẽ đến mức chèn ép tất cả.

Buồn nôn, sợ hãi, khó tin, không thể tưởng tượng nổi... Tất cả mọi người đều bị tình thế bộc phát khiến sững sờ. Thì ra những sinh vật lai nửa người nửa Tà Thần xuất hiện trong trấn kia, lại là...

Một thiếu niên truy cầu Tà Thần?

Độp độp độp!

Đám Western cách đó không xa cũng vì lo lắng cho Miragine mới quay lại đây, vừa vặn nghe được đoạn tự thoại đầy sức chấn động và chân tướng sự việc, mọi người ngây ra như phỗng.

"Hẹn gặp lại, người ta thầm mến Western..."

Miragine chấn động, vẻ cay đắng đau khổ. Nó vốn muốn họ rời đi, không ngờ họ lại quay lại.

Nó tiếp tục đứng trên cao, lớn tiếng la lên:

"Trên đường truy đuổi Tà Thần, ta nghĩ, những tư duy ta giao lưu sinh ra kia có thể là sinh mệnh mới hay không? Bộ não con người liệu có thể là ong chúa thai nghén ra Tà Thần chăng? Ta tiện tay ném con cháu của Thần mù quáng ngu si vào đầu bảo vệ tiểu khu Adrien, không ngờ vậy mà..."

Nó cười khà khà nhìn thủ lĩnh mười mấy tên côn đồ, Adrien.

Ọc!

Adrien buồn nôn, cơn buồn nôn dâng lên từ trong lòng. Thật không ngờ Tà Thần mà mình vẫn coi như bảo bối trong đầu là con cháu của cái thứ chất lỏng buồn nôn, vặn vẹo, dơ bẩn kia, lại còn là tiện tay ném vào đầu mình...

"Ta cảm nhận được sự sợ hãi của ngươi."

Miragine hưng phấn:

"Sau đó, ta lại bắt một Tà Thần ở rong hẻm nhỏ vào lúc sáng sớm nào đó, sau đó đến trường ném vào đầu bà cô quán ăn sáng..."

Nó mím mím môi, trong mát đầy vẻ hồi ức phấn khởi, vẻ mặt vặn vẹo đầy bệnh thần kinh.

"Đáng nhắc tới là, đó là một buổi sáng tươi đẹp."

Bà cô khom lưng nôn ọe.

Miragine tiếp tục cẩn thận nói lai lịch của mười mấy vị Tà Thần, giống như một tên phá gia, triệt để khiến sắc mặt mọi người kịch biến.

Ở xa xa, đoàn người Western cũng trắng bệch mặt mày. Mấy học sinh tâm lý kém phun thẳng ra khỏi miệng.

Trước đó Miragine nói rằng, Tà Thần đều sinh ra vì nó, không ngờ chân tướng lại khủng bố đến mức này! Sinh ra như vậy sao? Thật sự trực tiếp, là nghĩa đen.

Quả nhiên, kẻ lúc đó dẫn dắt bọn họ đi xem những quyển sách kia là một kẻ có tâm lý vặn vẹo, chỉ là được che giấu quá tốt.

Trong tâm họ cũng vô cùng buồn nôn.

"Ha ha ha... Ta không ngờ lúc đó tùy tiện bỏ lại mà lại mọc ra Tà Thần thật sự, đúng là vui mừng! Các ngươi hỏi ta bây giờ muốn làm gì?" Miragine hưng phấn, cười khát vọng: "Đương nhiên là, Tà Thần mới xuất hiện, sẽ làm một ít chuyện ta nên làm."

Mọi người hoàn toàn biến sắc.

Sắc mặt Adrien sầm xuống, mù mịt, vẻ suy tư.

Đây không phải vấn đề đánh được hay không, mà là sau khi thất bại sẽ phải chịu đựng hậu quả quá nghiêm trọng, đó là bị sỉ nhục suốt đời. Điều đó còn khiến người ta run rẩy hơn cả cái chết.

Đồng thời, đối phương đã dám chường mặt ra đây tức là vẫn còn bàn tay ẩn phía sau. Kẻ sản sinh ra họ đã có thực lực mạnh đến mức không thể tưởng tượng nổi...

Lúc này, mười mấy người đều sinh cảm xúc khiếp đảm.

"Trời ơi!"

"Súc sinh!"

"Không ngờ toàn bộ trấn Kade lại bị..."

"Đều do tên kia hại..."

Toàn bộ cư dân bình thường của tiểu khu sợ hãi vô cùng. Họ không ngờ thị trấn Kade của họ xuất hiện tai họa mà người người oán trách như vậy hóa ra chỉ vì một kẻ ác tính, khiến nhân và tà hỗn loạn...

Toàn bộ sự sợ hãi của người bị giam trong tiểu khu đều chuyển từ đám côn đồ sang Miragine.

"Đương nhiên, trước khi tìm đám Tà Thần các ngươi..."

Miragine cười, gương mặt cười vặn vẹo thần kinh:

"Ta tiếp tục gieo một số Tà Thần nữa nhé? Bởi vì không lâu nữa lại thêm một nhóm thu hoạch... Cho nên, ta không ở đây là vì quãng thời gian này sẽ đi săn bắn Tà Thần, sẽ là một quãng thời gian tươi đẹp."

Nó hưng phấn liếm môi, bỗng nhiên vươn tay chỉ về phía đám đông, ngầm vận dụng năng lực Mỹ Mộng Thần.

Chương 689: Đồng Bạn

Ô ô ô!

Bất chợt, từ trong đám đông có hai người một nam một nữ giống như hoài xuân, mặt đỏ rực lên, tâm trạng xấu hổ bất an, ham muốn dâng lên. Đồng thời, trong đầu họ dường như có thứ gì đó sinh ra, là hạt giống thai nghén ra Tà Thần.

Adrien giật mình, da đầu tê rần:

"Phản ứng giống hệt như sơ kỳ của chúng ta trước kia... Quả nhiên..."

Ông ta sợ hãi nhìn thiếu niên trên cao, lúc này đã tin chắc.

"Đi!"

"Loại quái vật này còn buôn nôn hơn cả Tà Thần. Lui lại trước đã!"

Adrien mang theo mười mấy người lập tức bỏ chạy.

Trên bầu trời.

Bách Hiểu Sinh và Hermes thấy cảnh này chợt ngẩn người. Cả hai tuyệt đối không ngờ lại có cách nghịch chuyển thiên mã hành không như vậy, ở tuyệt cảnh còn sáng tạo kỳ tích.

"Biểu diễn tiêu chuẩn như sách giáo khoa." Bách Hiểu Sinh trợn mắt, lóe lên vẻ kinh ngạc: "Đây là một nhân tài, vẫn là trợ lực bên chúng ta."

"Có thật không?" Hermes mỉm cười: "Nhưng trong lòng hướng

thiện, chưa hề sa ngã."

Một mặt khác, trong rừng rậm.

"Công tâm là thượng sách, thiên tài." Hứa Chỉ cười.

"Đây là năng lực cứu cực của Mỹ Mộng Thần, trừng mắt với ai là kẻ đó mang thai." Manh Muội hít sâu một hơi, cũng vui lòng phục tùng.

...

Trước đó không ai biết Tà Thần trong đầu đám người kia từ đâu sinh ra.

Thế nhưng vào lúc này, Miragine đứng trên cao đã tự thuật, nói toàn bộ chân tướng đáng sợ cho họ:

Đều do ta sinh ra!

Đúng!

Chính ta đã sinh ra những Tà Thần kia, sau đó bỏ vào đầu các ngươi.

Mọi người cảm thấy ghê rợn từng cơn. Trước đây rất lâu, khi có người sinh ra bán thú nhân đã tàn phá tất cả thế giới quan của mọi người, gây ra một trận scandal cực lớn khiến mọi người tranh luận gay gắt. Lúc đó, một số quý tộc nhân loại có ham mê đặc biệt đã kết hợp với nữ tù binh bán thú nhân da xanh cao tới ba, bốn mét, sau đó sinh ra loại sinh vật lai bán thú nhân.

Thậm chí, căn cứ vào một số tin tức ngầm, việc sinh sản ra người thú tuyệt không phải là ngẫu nhiên. Một số quý tộc nhân loại vì theo đuổi thứ mới mẻ đã có tiền lệ ra tay với ma thú... Thế nhưng hiện tại, thiếu niên học cấp ba này vậy mà lại?

Tất cả mọi người sợ run, lạnh cả lưng, khiếp sợ không gì sánh

nổi.

Đó là Tà Thần! Tà Thần đấy! Thứ đó không phải vật sống, thậm chí không phải thú nhân hay ma thú! Những cái xúc tu buồn nôn, con mắt to dữ tợn lại dính nhơm nhớp thật khiến người ta buồn nôn lẫn sợ hãi, vậy mà thiếu niên kia cũng xuống tay được! Thẩm mỹ quan, khẩu vị này cuối cùng nặng cỡ nào?

Người trong tiểu khu đều buồn nôn, vẻ mặt thẫn thờ, ngực tức anh ách. Vừa nghĩ tới đó, thậm chí có người nôn òe ọe. Phóng đại nhất là, cuối cùng sinh ra giống loài lai nửa người nửa tà?

"Trên thế giới sao lại có dạng người vặn vẹo như vậy? Lịch sử, quả thực khai sáng lịch sử!"

"Đại Ma vương! Đều vì nó, trấn Curd chúng ta mới gặp cảnh bạo loạn khủng bố như vậy!"

"Tà Thần đa số đều là thể tinh thần, nó kết hợp với linh hồn sao? Linh hồn cũng có thể sinh ra sinh linh?"

Có người mềm cả chân. Rơi vào tay loại đại ma vương này, so với cuộc sống gian nan trong tay mười mấy tên ác ma kia, thật khó tưởng tượng cuộc đời tiếp theo sẽ gặp cảnh gì.

"Ha ha ha a..."

Miragine cười lớn, đứng trên cao nhìn mọi người kinh hoảng, bị dọa sợ:

"Nói cho các ngươi bí mật, đoán xem một trong các ngươi còn có ai bị ta tung xuống hạt giống trong đầu?"

"Cứ việc nghi thần nghi quỷ đi! Muốn nghi ngờ cũng cần môi giới, liệu có thể phát sinh ngay trên người mình không? Mình cũng sẽ sinh ra Tà Thần?"

Miragine sải bước, việc nghĩa chẳng từ nan, trực tiếp bỏ đi, biến mất trong bóng tối.

Cộp cộp cộp...

Nó rời khỏi đám người sợ hãi, cô độc đi trong hẻm nhỏ đầy máu.

"Ta cảm nhận được sợ hãi đang ngưng tụ trong máu."

Miragine nuốt nước bọt, giọng khàn khàn. Nó cảm nhận được sự sợ hãi của toàn bộ thị trấn từ mười mấy người kia chuyển hết sang mình, bị cướp đoạt thành tín đồ của mình. Mà mình vì những sợ hãi kia hội tụ về mà dường như phát sinh loại biến chất nào đó.

Mỹ Mộng Thần trở nên mạnh mẽ.

Loại đặc tính không thể dùng lực kháng cự kia càng ngày càng mạnh.

Thậm chí, chỉ cần người xung quanh tới gần sẽ dễ dàng bị lây nhiễm. Đây là một thuộc tính bị động rất mạnh, khiến người xung quanh không thể rời bỏ tâm mà và bóng đen trong lòng, trở thành Tà Thần yếu nhất.

Nó không biết phạm vi sẽ rộng cỡ nào.

Nhưng nó cảm giác được trong một số quần thể đông người trong thị trấn bắt đầu truyền bá. Mười? Trăm? Nghìn? Trong thị trấn vẫn còn có thể sinh ra Tà Thần mới, kẻ địch mới vẫn có thể gia tăng...

Thế nhưng, đồng bọn thì chỉ còn lại một mình ta. Ta chỉ có thể một mình đối phó.

"Chờ đã!"

Đằng sau có tiếng gọi.

Là đám bạn Western. Họ chạy nhanh tới, thở hồng hộc, vì vận động mạnh mà mặt đỏ rực:

"Tác phong như vậy đúng là cậu mà! Anh hùng của chúng ta quả nhiên khải hoàn quay về, chỉ tiếc đó là một tên biến thái."

Miragine ngơ ngác quay đầu nhìn:

"Sao các cậu lại tới?"

Thiếu nữ đội trưởng cười dài nói:

"Không bắt người khác phải gánh chịu căm hận và cực khổ mà một mình gánh chịu tất cả, đổi lấy sợ hãi của người khác... Quả thực là một biện pháp tốt nhất, chỉ kẻ ngu mới làm, nhưng rất giống cậu, Miragine."

Học tỉ khêu gợi mím môi an ủi:

"Thiếu niên đầu heo tuổi thanh xuân nào mà không háo sắc? Không làm ra hành động đứt dây thần kinh xấu hổ như đứng giữa phố la hét phát ngôn phản nghịch? Khiêu chiến quyền uy của người lớn? Như vậy mới là thanh xuân!"

"Mọi người..." Miragine ngơ ngác.

Western mím môi, do dự một chút rồi đỏ mặt nói:

"Chúng tôi đã quen. Giống như cậu dẫn theo bọn tôi cả gan đi đọc lén số sách kia, đúng là đứt hết dây thần kinh xấu hổ rồi!"

Từng tiếng an ủi vang lên.

Mọi người trầm mặc, xiết chặt quyển sách nhăn nhúm:

"Nếu làm như thế sẽ bị mọi người sỉ nhục, phỉ nhổ, nhưng nhận được lực lượng, trở thành anh hùng cứu vớt thế giới, vậy cũng không sao. Dù sao trở thành anh hùng, kẻ mạnh chính là giấc

mơ của chúng ta..."

"Vậy bước kế tiếp nên làm thế nào?"

"Trở nên mạnh mẽ, tìm xử tên gây ác Adrien!"

"Vậy chúng ta đi thành phố tiếp theo, cho nổ công xưởng thì sao?"

"Ý kiến hay."

Cả đám kéo tay Miragine?

"Có ai ở tuổi thanh xuân không phản nghịch? Chúng ta cùng ra sức hát vang trên con đường biến thái đi!"

...

Nơi nào đó trong rừng, một đám thiếu niên thiếu nữ đốt lửa trong nhà, trời đất xung quanh ngập trong băng tuyết.

Phan Tuyết Tiên trong ngủ mê, lông mi hơi giật giật, nhìn thấy một số hình ảnh, khóe miệng nhếch lên, mở mắt ra.

"Mơ giấc mộng đẹp à?" Lâm Hồng Phượng hỏi.

"Một loại linh cảm nào đó từ nơi xa xăm, dường như sinh ra tổ chức tương tự với chúng ta, tràn ngập tín ngưỡng, ý chí theo đuổi!" Phan Tuyết Tiên bỗng cười: "Các chị em! Tiếp tục mười nghìn cái chống đẩy nóng người!"

"Ý kiến hay!"

"Có ai thời thanh xuân không nhiệt huyết? Để chúng ta kích động bước vào con đường cơ bắp nào!"

...

Hứa Chỉ cười mỉm, cùng với một chút quái lạ.

Nhưng không thể không nói, Miragine quả thực là một người có tiềm lực mạnh mẽ. Mỹ Mộng Thần có thể chọn lựa thiếu niên bề ngoài nhu nhược này hẳn là có kế sách, muốn trở mình nơi tuyệt địa.

"Xem ra khủng hoảng bùng phát đã được đè xuống." Manh Muội cười.

Hứa Chỉ lắc đầu, giống như nhìn xuyên bầu trời:

"Thế nhưng, chỉ là đè xuống mà thôi. Thứ phải đến vẫn sẽ đến... Rất nhiều thứ, ngươi càng ép nó lâu, tích trữ càng sâu, nó sẽ bật lại càng mạnh. Không có vương triều và thời đại nào là vĩnh hằng, tát cả thuận theo thủy triều lịch sử."

Manh Muội trầm mặc, có vẻ nghẹn ngào:

"Có lẽ vậy... Vốn sẽ không bật ngược, nhưng Ma giới trời đông giá rét, lòng người bàng hoàng, để họ thuận theo thời đại dẫn nổ khủng hoảng."

Hứa Chỉ cười.

Đúng, thiên thời địa lợi nhân hoà.

Chủ yếu là vườn trái cây đã tới mùa đông, lòng người bàng hoàng là không thể tránh khỏi.

Dù chính hắn là một người làm vườn cũng không có cách nào. Giống như người làm vườn khác rất khó chống cự thiên tai, khi trời đông giá rét và mưa đá đổ xuống, vốn liếng có thể sẽ mất hết.

Mà điều làm Hứa Chỉ tin chắc sự vươn mình của phe Tà Thần là vì hắn vừa nhìn tin tức thời tiết. Một trận mưa to dẫn tới thủy triều sẽ giáng xuống thành phố Đồng Thành. Thời tiết này dường

như muốn hóa thành tai nạn.

Chương 690: Võng Du?

Đồng Thành thuộc vùng duyên hải phía Nam, khí hậu ẩm ướt. Khi khí trời bình thường chuyển sang lạnh sẽ có một đợt khí lạnh tràn về. Bình thường, mọi người sẽ mặc áo dài tay, khoác thêm áo khoác vào những ngày này. Sau đó sẽ có một trận mưa to rất lạnh làm ẩm ướt cả vùng, đi trên đường phố sẽ cảm thấy cái rét ngấm vào trong xương tủy.

Tuy tình huống như thế sẽ rất ít xảy ra bão, thậm chí mấy năm qua môi trường bị phá hoại nhiều hơn, khí trời biến hóa ngày càng dị thường thì bão cũng hiếm khi xảy ra.

"Trước đó có nhắc đến bão làm ta sợ nhảy giật một cái. Nhưng bây giờ đã không còn gió quá mạnh, cùng lắm chỉ thổi lay cây cối một phen, xen lẫn ít mưa, cũng có thể coi như một trận tàn phá."

Hứa Chỉ sờ sờ mũi. Trong hai tháng rưỡi nay đã từng có vài trận mưa khiến hồng thủy cỏ dại lan tràn trong vườn trái cây, làm vỡ không ít "Tổ kiến". Hồng thủy, biển gầm là thứ mà người Trái Đất có thể chống đỡ, người trong vườn trái cây cũng có thể.

Nhưng đợt này thì sao?

Hồng thủy không phải thứ đáng sợ nhất, mà đáng sợ nhất khi nó là vật dẫn làm lạnh.

Lúc này, một trận mưa lớn tượng trưng cho khí hậu rét đậm rét hại đã tới. Huống chi, đối với sinh linh trong vườn cây mà nói, đây là một trận đại tai nạn diệt thế.

"Đổi thành Trái Đất, tình hình này tương đương với sông băng hòa tan, kỷ Băng Hà giáng xuống..." Hứa Chỉ hít một hơi. "Nói là

đại hồng thủy diệt thế cũng không quá chứ? Các ngươi có thể đối phó với tai nạn này hay không?"

...

...

Năm ba mươi mốt Hư kỷ nguyên.

Thị trấn Kade bạo phát giống loài mới, nửa người nửa Tà Thần, xưng là: Tà tộc.

Tà tộc là nhân loại sở hữu một bộ phận lực lượng Tà Thần.

Toàn bộ Ma giới sôi trào.

Năm sau đó, mọi người phát hiện bầu trời Ma giới xuất hiện mây đen vần vũ, kéo theo đó là khí tức diệt thế vô cùng khủng bố lơ lửng trên không, chậm rãi đè xuống.

"Mưa gió nổi lên."

Vô số cường giả cảm giác tận thế sắp tới.

Tại nạn sắp giáng lâm, nhưng lúc này túc địch xuất hiện tại trấn Kade vẫn đang điên cuồng chém giết.

Đám Adrien không ngừng hóa thành lưu dân, hấp thu sợ hãi của chúng sinh, truyền lưu đi khắp nơi.

Miragine bắt đầu thành lập Tà Thần Cung, là một thế lực lẻ loi kinh doanh sòng bạc, trường đấu thú, nhà sách, thu thập sợ hãi của chúng sinh, dần trở thành thế lực ngầm hắc ám lớn nhất trong mấy thị trấn nhỏ quanh đây.

Năm bốn mươi lăm Hư kỷ nguyên.

Mirage vì sở hữu Mỹ Mộng Thần nên không ngừng tăng cường

lực lượng mới. Adrien không địch lại được, là phe không có lực lượng mới sinh, là phe phải nương nhờ Tà Thần.

Bách Hiểu Sinh phát động một lần tập kích thần kỳ kinh thiên, tranh cướp Mỹ Mộng Thần!

Kẻ được Mỹ Mộng Thần, được thiên hạ!

Thủ lĩnh giáo hội Quang Minh, Hermes, thể hiện trí tuệ kinh người. Đôi bên bắt đầu chiến đấu. Toàn bộ đất trời sôi trào, cuộc chiến chính tà triệt để khai mạc.

Sáu tháng, Địa Mẫu nương nương liên hợp các vị Thần linh còn lại, mật đàm ròng rã ba ngày đêm.

"Chính Thần và Tà Thần tranh đấu với nhau phải có quy tắc mới được thiên thu muôn đời... Đây là thời đại tranh giành. Chúng ta ngự trị trên muôn dân, nắm quyền bính thế gian, mà không phải là lũng đoạn từng thời đại." Địa Mẫu nương nương lạnh nhạt nói.

"Xác thực, nhiễm nhân quả quá nhiều." Đạo Trường Sinh nói.

"Bất luận chính tà, đều không liên quan gì đến chúng ta. Thiên Đạo, Minh Đế, Ma Thần, Địa Mẫu... mỗi cá nhân chúng ta đều bổ thiên hợp đạo, hóa thành một phần quy tắc thế giới. Nếu đã có quy tắc, không thể sai lệch." Medusa nói.

"Đồng thời, căn cứ tính toán về đám mây đen diệt thế trên trời, dự liệu còn thêm mười năm nữa, đại kiến nạn của Ma giới sẽ tới. Chúng ta phải nghĩ biện pháp chống lại tai nạn diệt thế kia, cứu nhiều sinh linh hơn, mà không phải chỉ nhìn phàm nhân đấu tranh." Minh Thổ Đại Đế Elmin lo lắng nói: "Trận mưa to diệt thế này có lẽ sẽ kéo dài ba mươi năm... Kéo dài ba mươi năm không ngừng mưa to lạnh lẽo, chỉ sợ cả mặt đất sẽ không còn vật sống."

"Đúng vậy!"

Manh Muội nói:

"Đối mặt với lần thiên tai chúng sinh này, ta có một kế. Có thể để chúng sinh Ma giới tu luyện. Chúng sinh Ma giới người người đều như rồng, giống như Phàm gian giới, kẻ yếu cũng là cường giả, có thể chống đỡ đại kiếp nạn!"

"Địa Mẫu nương nương mời nói!" Mấy vị Thánh Nhân viễn cổ, Thần linh cả kinh. "Vậy mà có kế sách như vậy? Khó có thể tưởng tượng."

"Ta muốn khai sáng một thứ tên là: Võng du! Dùng để đối phó với đại hồng thủy diệt thế!"

"Võng du? Đó là cái gì?"

...

Năm bốn mươi Hư kỷ nguyên.

Sau khi chúng sinh mật đàm, mang đi Mỹ Mộng Thần đã sinh ra linh trí.

Một tiếng nói vang vọng trời đất.

"Mỹ Mộng Thần liên lụy tới trật tự và hệ thống thiên địa, là một trong các Thần linh quan trọng nhất trong thiên hạ. Ngày hôm đó, hợp đạo Tam giới!"

"Mỹ Mộng Thần sẽ là Thần của Nhân gian, nắm quyền quản lý mộng cảnh Tam giới, quản lý mộng Nhân gian, bổ thiên hợp đạo, ban tặng quyền lực hóa nhân loại thành Tà tộc... Đặt ngang hàng với Thiên Đạo, Địa Mẫu, Minh Đế, Ma thần, thuộc về một phần của quy tắc, không cần để ý tới việc vặt vãnh tại nhân gian, tránh nhiễm quá nhiều nhân quả, là thủy tổ của Tà thần, sinh ra các Tà Thần..."

Chúng sinh chấn động!

Đến đây, trong Tam giới có năm sự tồn tại Tiên thiên, trở thành vĩnh hằng.

Thiên Đạo, quản lý trật tự Tam giới, quản lý mây mưa, quy luật vận hành của vạn vật.

Minh Đế, quản lý vùng đất người chết, thưởng phạt thiện ác kiếp trước, duy trì công chính.

Địa Mẫu, quản lý long mạch đại địa, thành lập hệ thống văn minh hương hỏa.

Ma Thần, quản lý ma dược dược tề, trở thành thủy tổ duy nhất của nghề nghiệp hệ thống ma dược.

Tà Tổ, quản lý mộng chúng sinh, thành lập thủy tổ duy nhất hệ thống Tà tộc.

...

...

Toàn bộ Tam giới triệt để đặt vững căn cơ.

"Mặc dù biết Mỹ Mộng Thần là Tà Thần, sớm muộn cũng trở về. Thần linh mạnh mẽ như vậy không thuộc về ta, nhưng vẫn..." Mirage mím môi, nhỏ giọng nói chuyện với các bạn bè trong phòng. Hiện giờ họ đã là thế lực không nhỏ ở quanh các thành trấn.

Lúc này, Mỹ Mộng Thần trở về Thiên Đạo, Tà tộc sinh ra, không còn bị thế lực cá nhân nắm giữ.

Bách Hiểu Sinh cuối cùng cũng cười:

"Các đại chúng thần cuối cùng cũng biết không nên ngăn cản

chúng ta, bởi vì đây là đại thế. Là huynh đệ đồng bào, phải luân phiên thống trị thiên hạ, mỗi người một thời đại."

"Mỹ Mộng Thần trở thành tồn tại giống như Medusa. Như vậy, tiếp theo đây họ sẽ xử lý Tà Thần giống như đối với Ma Thần Medusa, công bằng ban tặng năng lực trở thành Tà Thần cho bất kỳ người nào. Ta mỏi mắt mong chờ!"

"Sẽ là hình thức gì đây?"

Bách Hiểu Sinh thì thào, lòng rõ ràng:

"Giống như Ma Thần Medusa, ném một phần cơ thể vào ma dược để các cửa hàng ma dược mua?"

"Nhưng vậy hiển nhiên không giống. Tà Thần ban tặng cho người phàm năng lực trở thành Tà Thần, vô hình vô chất, hẳn là một loại nghi thức hiến tế nào đó của người phàm dùng để gọi Mỹ Mộng Thần giáng lâm mộng cảnh của mình, sau đó thu được năng lực của Tà tộc!"

Bách Hiểu Sinh rất hờ hững.

Không làm gì cả mới là kết quả tốt nhất. Nếu hắn ta giúp đám Chính Thần, bảo vệ Mỹ Mộng Thần, hắn ta mới là kẻ khó chịu nhất. Hiện giờ đứng trung lập, ai cũng có thể nhận được lực lượng, hắn ta lại chiếm được ưu thế.

Chương 691: Bách Hiểu Sinh Cực Kỳ Kinh Ngạc 1

"Chúng Thánh Nhân bắt đầu bàng quan. Đại kiếp nạn sắp tới, họ không có tinh lực đối phó với chúng ta. Chính tà bắt đầu tranh tài công bằng."

Bách Hiểu Sinh bình thản nói:

"Thiên hạ chỉ có Tiên Huyết Đế không có năng lực hợp đạo, vẫn ở trong phàm trần cùng với Hermes và Chính Thần khác. Đây là cuộc chiến chính tà công bằng..."

Giữa lúc hắn ta chuẩn bị bắt đầu chuyển hóa phàm nhân trên diện rộng thành Tà tộc, đối chọi với Chính Thần, dị biến phát sinh.

Thời đại ở đây đã tương tự với thời Trung cổ của Châu u, đã xuất hiện thiết bị điện tử đơn sơ, thậm chí có máy chơi game cầm tay. Thế nhưng, bỗng nhiên có một thiết bị luyện kim thần bí dạng mũ giáp giả lập dần dần tiến vào từng gia đình bình thường. Một game võng du Giả lập hiện thực chỉ mười nghìn suất chơi Beta tiến vào từng nhà.

Bách Hiểu Sinh: ???

Địa Mẫu nương nương chơi trò xiếc gì đây?

Võng du là cái gì? Ai có thể nói cho ta đây là hình thức gì không?

...

Cái này hoàn toàn không đúng kịch bản!

Bách Hiểu Sinh cũng cảm thấy có hơi không thích hợp.

Chỉ cần là một thánh nhân huyền huyễn truyền thống bình thường, thành lập ra một cái tộc ở trong thế giới này, không phải đều là để khiến cho đám người thường xây dựng nghi thức cầu xin Tà Thần à? Dùng nó biến họ trở thành tín đồ, sau đó vào trong mộng, ban cho đám người thường ấy năng lực?

Còn Game Online?

Game Online! Game Online là cái quỷ gì vậy!!?

Đại não Bách Hiểu Sinh lần đầu tiên xuất hiện chỗ trống, nghe tên này, hoàn toàn không phải là sản phẩm của tư duy huyền huyễn bình thường.

“Game Online, có ai biết, nó rốt cuộc là cái gì không?”

Bách Hiểu Sinh hỏi.

“Không biết.”

“Đại nhân, tại hạ không biết.”

“Nghe tên này rất lạ!”

“Ngay cả Bách Hiểu Sinh đại nhân, người có tri thức uyên bác nhất trong Tam Giới cũng không biết, Game Online này chắc chắn có điểm đặc biệt!”

…

Nhóm Thiên Đế Tà Thần ở xung quanh cũng tràn đầy mờ mịt.

Hắn và mọi người triệt để rơi vào trầm mặc, sau khi nhìn nhau, trực tiếp lánh mình,

“Đi! Nhìn một cái, xem nó rốt cuộc là dạng nghi thức trở thành

Tà Thần quỷ quái gì!”

Bọn họ đi vào trong nhà của một người trẻ tuổi, đi vào trong phòng ngủ, bên trong có để một mũ giáp tinh xảo hoa lệ, phong cách có hơi đặc biệt.

…

Một đám học sinh cấp 3 hưng trí bừng bừng thảo luận,

“Ah! Nghe nói 9 giờ tối nay sẽ chính thức được ra mắt đó!”

“Thật hâm mộ quá đi, Peter, ngươi vậy mà lại bắt được danh ngạch, nghe nói cả tỉnh phía Nam của nhân loại, chỉ có hơn 100 người. Nghe nói Bán Thú Nhân, Vương quốc Therianthropy bên kia cũng có!”

“Nghe nói là quý tộc và con nối dõi của các đại Đế Quốc Vong Linh, Vương quốc Nhân Loại, Đế Quốc Therianthropy, Đế Quốc Bán Thú Nhân đều có danh ngạch cố định, sau đó mới rút ngẫu nhiên trong nhóm bình dân chúng ta… Peter, ngươi vậy mà lại bắt được danh ngạch! Ngươi chẳng phải là sẽ nằm trên cùng một cái trục hoành với các hậu duệ có quyền thế nhất trên khắp thế giới, vùng đất Ma Dược này ư?”

Một đám học sinh không ngừng líu ra líu ríu.

Trong đó, một cậu nhóc mặt đầy tàn nhang vô cùng đắc ý nói,

“Ha ha ha! May mắn, may mắn mà thôi.”

Peter là một cậu nhóc sinh ra trong một gia đình bình thường, cha mẹ đều là nhân viên bình thường của một công ty xe buýt. Trong thời kỳ cách mạng luyện kim công nghiệp của Châu u, tiền lương của giai cấp bình dân cực kỳ bình thường, những món đồ chơi tinh xảo do luyện kim thuật sư chế tạo ra, đều chỉ có những đứa nhỏ ở trong gia đình có tiền mới có thể chơi, mà hiện tại, hắn

bỗng nhiên chiếm được danh ngạch trong bản closed beta của cái gọi là Game Online này, Peter cảm thấy vô cùng phấn khích.

Một trò chơi, thay đổi vận mệnh bình thường của bản thân mình.

Trong sự líu ríu của đám đồng bọn, cuối cùng thời gian cũng tới, Peter từ từ đội mũ giáp lên, tiến vào trong game.

Gỉa lập hiện thực

Một vòng xoáy sâu thẳm xinh đẹp màu xanh dương nhạt, trên mặt biên lộng lẫy xuất hiện một loạt chữ.

Peter chọn nút 'Bắt đầu game', một dòng chữ lập tức bắn ra:

"Có sáng tạo nhân vật game Tà Tộc hay không?"

"Có!"

"Đang thiết lập mộng cảnh, dựa theo mộng cảnh của người chơi, xây dựng một nhân vật game độc nhất vô nhị…"

Peter mơ một giấc mơ, vô cùng chân thật, mơ về năm mình 8 tuổi, chú chó con mà hắn thích nhất bị một kẻ trộm chó bắt đi, hắn không kiềm được mà đã đau lòng rất lâu, còn khóc lớn suốt mấy ngày liền, đó chính là đoạn ký ức được khắc sâu nhất ở trong cuộc sống bình thường của một người bình thường như hắn.

"Đang thiết lập…"

Một con sinh vật đầu chó có tám xúc tua màu đen, giống như một đoàn sương mù, chậm rãi xuất hiện trước mắt.

"Hả? Đây chính là nhân vật của ta hả?"

Mí mắt Peter giật giật, con này quá xấu rồi, hoàn toàn không phù hợp với giấc mộng làm tướng quân Đế Quốc đẹp trai bạch sắc

phi phong của hắn, làm sao hắn có thể đi cạnh tranh với con cháu nối dõi của các quý tộc có quyền có thế của những quốc gia khác?

Hắn mấp mé môi một hồi, cuối cùng vẫn tiếp tục lựa chọn.

Xin mời lựa chọn trận doanh:

【Trận doanh Tà Thần】

【Trận doanh Chính Thần】

Peter suy nghĩ một chút, hiển nhiên vô cùng bình tĩnh lựa chọn trận doanh Chính Thần.

Hình ảnh dần trở nên mơ hồ, đợi tới khi hắn phản ứng lại, thì đã xuất hiện ở trong một thế giới chân thực đến khủng bố, bản thân đã biến thành con quái vật đầu chó tám xúc tua kia.

“Nơi này là nơi nào?” Peter đờ người ra.

Nơi này là do Manh Muội lập nên, cải tạo thế giới Quy Khư, dù sao thì cũng là thế giới của nàng, nàng làm chủ.

Thông tin nhân vật:

Cấp: 1

Đặc tính nhân vật: ??? (Xin hãy tự tìm hiểu)

Kinh nghiệm: 0/100

Khả năng chiến đấu đặc biệt: Không

Tọa độ: Tân Thủ Thôn Chính Thần

…

Khi khóe mắt Peter nhìn thấy một loạt dòng chữ này liền sợ ngây người, hoàn toàn không hiểu nó có ý nghĩa gì.

Hắn lại vội vàng nhìn bốn phía xung quanh, tối đen như mực, sương mù màu đen dày đặc, nhưng không biết tại sao, nhân vật đầu chó mà hắn điều khiển lại có loại cảm giác thân thiết khó hiểu đối với không gian này, giống như về với sự ấm áp của quê nhà.

Tân Thủ Thôn.

Trên quảng trường bằng đá đen đơn sơ, có lẻ loi vài người chơi mới vừa mới đăng nhập vào đang đi tới đi lui, thảo luận ríu rít với nhau, cũng mù tịt chả biết gì, mà trước một gian nhà, có một Tà Thần kỳ quái đang ngồi trên xích đu, trên đầu ghi vài chữ to: 'NPC: Thôn trưởng Tân Thủ Thôn, Miragine, cấp: 31'.

"…"

Peter đơn thuần cũng rơi vào bối rối.

Tại sao trên đầu quái vật này lại viết dòng chữ to như vậy?

NPC? Đây là ký hiệu văn tự viễn cổ gì vậy? Hoàn toàn nhìn không hiểu, cái này quá kỳ lạ rồi!

Lúc này, sự khác biệt giữa người với người liền lộ ra, có vài người chơi phản ứng rất nhanh, lập tức chạy tới nói chuyện với thôn trưởng của Tân Thủ Thôn kia, dường như nhận được gợi ý gì đó, vô cùng hăng hái, vội vàng chạy ra khỏi thôn!

"Ta cũng phải đi nhìn xem!"

Peter phản ứng hơi chậm một tí, nhưng vẫn nhịn không được mà đi nói chuyện với thôn trưởng kia.

"Xin chào, ngài có cần ta giúp gì không?"

Hắn không nhịn được hỏi.

Thôn trưởng nhìn Peter, nghiệp vụ cực kỳ thuần thục, mở miệng nói:

“Anh hùng đại nhân, Mạo Hiểm Giả dũng cảm đến từ thế giới khác! Thế giới của chúng ta đang gặp nguy hiểm, chỉ mười năm nữa, đại hồng thủy diệt thế sẽ đánh đến! Làm một chúa cứu thế, xin ngươi hãy cứu vớt thế giới của chúng ta!”

Tinh!

Manh mối nhiệm vụ chính: Ngăn cản đại hồng thủy diệt thế của mười năm sau, cứu vớt thế giới.

Trong đầu… Xuất hiện giọng nói, đây là cái quỷ gì vậy??

Nhất thời hắn không phản ứng kịp, chỉ có thể quy nó thành thiết lập của game.

“Tiền bối, ta sẽ cố gắng!”

Chương 692: Bách Hiểu Sinh Cực Kỳ Kinh Ngạc 2

Peter nghe được hai chữ anh hùng, cực kỳ thích thú.

Dân phong của thế giới này vô cùng thành thật chất phác, ở trên địa cầu đã nhìn quen loại kịch bản cũ rích của loại Game Online như này rồi, nhưng ở đây nó lại mang đến cảm giác mới lạ vô cùng lớn, dù sao, thiếu niên của gia đình bình thường nào mà không hy vọng mình trở thành vai chính, anh hùng đã được định trước? Hiện tại, thôn trưởng của một thôn đang khẩn cầu mình giúp đỡ, cung kính gọi một câu anh hùng đại nhân! Hai má đã đỏ hết lên.

Thôn trưởng Miragine tiếp tục nói:

“Thiếu niên dũng cảm, thôn nhỏ của thế giới Quy Khư chúng ta bị bao phủ bên trong sương mù mờ mịt và những khủng bố chưa rõ, đang sắp bị tà vật quấy nhiễu, xin hãy đi ra bên ngoài, săn bắn 5 quái vật, tới đây chứng minh sức mạnh của ngài!”

Tinh!

Nhận được nhiệm vụ tân thủ: Vật quấy nhiễu thôn trưởng.

“Thôn trưởng, ta sẽ cố gắng!”

Peter lập tức vui mừng hớn hở, chạy ra ngoài thôn săn bắn quái vật, những người chơi mới thấy thế cũng nhịn không được mà đi nói chuyện với thôn trưởng, cũng nhận được câu trả lời y chang như vậy.

“???”

Bách Hiểu Sinh lập tức sợ ngây người!

Ai có thể nói cho ta biết, đây là món đồ chơi quỷ quái gì được không?

“Đại nhân, đây rốt cuộc là…”

Vài Thiên Đế Tà Thần ở bên cạnh cũng mông lung.

“Vẫn chưa biết được hàm nghĩa sâu xa bên trong, tiếp tục nhìn xem.”

Bách Hiểu Sinh nhàn nhạt nói.

Sau đó, Bách Hiểu Sinh thấy người thiếu niên kia đi ra bên ngoài thôn, bắt đầu tấn công tà vật.

Nhưng mà, làm một người bình thường, cho dù bắt đầu có được Tà Thần yếu nhất, thì việc đánh chết một tà vật đơn giản nhất cũng rất khó khăn, bởi vì không có kỹ xảo chiến đấu, không có được sự giác ngộ giống như cường giả.

Tinh!

【Nhân vật của ngài đã tử vong, cấp bậc bị xóa về 0.】

Lúc này, trước mắt Peter xuất hiện một loạt dòng chữ:

Thời gian để sống lại là 8 tiếng!

Quy tắc sống lại như sau:

Tập trung tinh thần, kêu gọi nhân vật game của bạn, sẽ đẩy nhanh thời gian sống lại!

Kêu gọi bạn bè, cùng nhau kêu gọi nhân vật game của bạn, đẩy nhanh thời gian sống lại!

…

Peter nhìn khoảng không màu đen, lập tức cảm thấy vô cùng đau lòng, tôi còn phải cứu vớt thôn nhỏ, không thể cô phụ sự kỳ vọng của thôn trưởng!

Hắn tháo mũ giáp xuống, nói với đồng bọn,

“Các anh em, giúp ta một tay!”

Đối với đám đồng bọn mà nói, sau khi nghe hắn miêu tả xong liền cảm thấy thứ này rất mới lạ, hình ảnh cực kỳ chân thật? Người dũng cảm? Cứu vớt thế giới? Lập tức giơ nắm tay lên, nói giao cho bọn này là được.

…

Ba tiếng sau, nhân vật của hắn sống lại.

Hắn lại hưng trí bừng bừng, bắt đầu đi hoàn thành nhiệm vụ tân thủ, sau nhiều lần tử vong, hắn đã nắm được quy luật chiến đấu, thành công giết chết một tà vật.

Tinh!

Kinh nghiệm: 5/100

Peter kích động đến mức đỏ hết cả mặt, vô cùng có cảm giác thành tựu, có lần đầu tiên, đương nhiên sẽ có lần tiếp theo, lần lượt đánh chết những quái vật khác, sau khi giết xong 5 quái vật, thành công hoàn thành nhiệm vụ, đang định cảm thán sự mạnh mẽ của bản thân…

Tinh!

【Thông báo thế giới: Người chơi Thánh Kỵ Sĩ Anh Dũng vượt cấp giết chết Boss ẩn dấu cấp 8 của Tân Thủ Thôn! 】

Khắp nơi trong thôn đều tràn đầy tiếng thảo luận.

“Mạnh quá…”

“Quái vật kia, đã bị giết ở bên ngoài…”

“Bảng xếp hạng cấp bậc lại đổi mới…”

Dù sao, cũng là người chơi bản xứ, cuộc thảo luận cực kỳ thật thà chất phác.

Hả?

Peter vội vàng nhìn thử, tìm thấy được bảng xếp hạng cấp bậc, tên đầu tiên là Thánh Kỵ Sĩ Anh Dũng, hắn thế nhưng đã lên tới cấp 5!

“Người này đúng là đáng sợ! Những người chơi khác ở trong bảng xếp hạng cũng đều là quái vật, ta ở hạng 4591, mười ngàn danh ngạch closed beta, thật sự là có quá nhiều người chơi thiên tài mạnh mẽ! Bây giờ mới tiến vào được có bao lâu chứ? Còn có thể lấy yếu thắng mạnh, trong hiện thực, tuyệt đối đã từng chiến đấu!”

Nội tâm Peter cảm thấy vô cùng cấp bách, vội vàng trở về tìm thôn trưởng trả nhiệm vụ.

???

Bách Hiểu Sinh núp ở trong chỗ tối, nhìn hình ảnh ở quảng trường của Tân Thủ Thôn ở xa xa, càng ngày càng kinh ngạc!

Hắn và những người khác đang chuẩn bị kế sách, Thiên Đế Tà Thần làm đảo điên các giáo hội Ma Giới lớn, nhìn thấy một màn quỷ dị như này, nghi thức Tà Tộc đặc biệt mới vừa được sinh ra – Game Online, bọn họ đều dại ra.

Ai có thể nói cho ta biết, đã xảy ra chuyện gì không?

Hiện tại, mới trôi qua bao lâu chứ, thế giới đã hoàn toàn thay đổi rồi hả?

Đây không phải là Tà Tộc sao? Không phải cùng loại với Ma Tộc của Ma Thần Khởi Nguyên Medusa, giao năng lực cho người phàm, sau đó tu luyện hệ thống hay sao! Hai thứ này rõ ràng là đồng loại, thế nhưng, vừa đến tay Địa Mẫu nương nương liền hoàn toàn khác xa so với phong cách chính thống năm đó của Medusa!!

Cấp bậc, NPC, Tân Thủ Thôn, nhiệm vụ, thăng cấp…

Hắn không nhịn được mà bắt đầu hoài nghi nhân sinh, thậm chí còn hoài nghi, nếu năm đó Địa Mẫu nương nương ở bên cạnh Medusa, sẽ làm cho vị Ma Thần nắm giữ hệ thống tu luyện Ma Dược chức nghiệp giả cũng có phong cách quỷ dị như vậy!

Hắn trầm mặc một lúc lâu, mới bắt đầu tự hỏi, hít một hơi thật sâu nói,

“Nơi này, là thế giới Quy Khư…Mũ giáp kia, là một loại tạo vật luyện kim cấp 4 cực kỳ mạnh, giá trị chế tạo cực kỳ xa xỉ, có thể làm mười ngàn cái, chỉ vẻn vẹn có công dụng đơn giản như này, các vị thánh nhân cũng đau lòng không dứt,

Nhưng mà, khiến cho người bình thường cũng có thể thông qua long mạch, kết nối với thế giới Quy Khư của hư không, tiến vào trong đó...Lấy danh nghĩa của nhân vật game, làm Tà Thần ở trong lòng bọn họ giáng xuống… rất khó tin!”

Hình thức này rất đặc biệt.

Bản thể thì ở trong phòng ngoài hiện thực, còn Tà Thần của mình, cũng chính là nhân vật game, trả lại vào trong thế giới Quy Khư, giết địch, đánh quái tu luyện?

Thì ra đây chính là… Game Online?

Bách Hiểu Sinh không ngừng suy nghĩ, nội tâm thầm giật mình, bỗng nhiên cười ha ha,

“Phương pháp tu luyện của Game Online thật sự rất tuyệt vời!!”

“Trước đó, ta rất lo lắng, trước khi Tà Tộc đạt cấp ba, không thể chủ động tiến vào trong thế giới Quy Khư, chúng ta chỉ có thể ở trong hiện thực, hỗ trợ hấp thu các loại tà niệm, rất chậm chạp… Mà mũ giáp luyện kim này, quả thực là đã nhảy vọt qua giai đoạn này, trực tiếp giáng xuống thế giới Quy Khư!”

Không thể không nói, ngay cả hắn cũng không thể không bội phục sự sáng tạo của Địa Mẫu nương nương, sự tồn tại cổ xưa có thể thành lập long mạch, suy nghĩ quả thực rất kinh người! Hắn hoàn toàn không thể nghĩ tới được, còn có loại phương pháp hoàn mỹ như thế này!

Game Online!

Quá hoàn mỹ!

Đúng là một ý tưởng tuyệt đỉnh, kinh thiên địa khóc quỷ thần!

Dùng này để khởi xướng toàn dân tu luyện, ngăn chặn trận đại hồng thủy diệt thế của mười năm sau!

Sự hoàn thiện của hệ thống này đã vượt quá sức tưởng tượng, mũ giáp VR, NPC, nhiệm vụ, Tân Thủ Thôn, đánh quái thăng cấp…

Có thể hoàn thiện nó trong khoảng thời gian ngắn như vậy, Địa Mẫu nương nương, quá khủng bố!

“Hơn nữa, thôn trưởng của Tân Thủ Thôn kia, cùng với đủ loại thôn dân, chính là gia hỏa Miragine! Miragine làm thôn trưởng, đây chính là dẫn cưởng giả Tà Tộc mới vào trong phạm vi thế lực của bọn họ…Vậy ra, việc lựa chọn trận doanh ban đầu chính là ý

này?”

“Để bọn họ tự lựa chọn, tham gia giáo phái? Còn bảng xếp hạng cấp bậc, bảng xếp hạng danh vọng…là thủ đoạn để khích lệ tâm lý của bọn họ?”

Chương 693: Game Trong Game

Bách Hiểu Sinh hít một hơi thật sâu,

“Vậy hiện tại, bảng xếp hạng trang bị vẫn còn đang trống không kia là có ý gì? Còn khiến bọn họ đi học cách luyện kim à?”

“Còn bảng xếp hạng nạp thẻ là gì?”

“Về phần cấp bậc, cấp 10 là cấp 1! Cấp 20 là cấp 2… Đều là một cánh cửa , cấp 70 chính là Thiên Đế!”

“Một bên khác, Tân Thủ Thôn của trận doanh Tà Thần, có lẽ là do Adrien làm thôn trưởng Tân Thủ Thôn, dẫn đường cho người mới của trận doanh Tà Thần chúng ta!”

Hắn hít một hơi thật sâu,

“Còn chúng ta, là cái gọi là NPC của trận doanh đó.”

Nhóm Thiên Đế Tà Thần xung quanh không nhịn được mà tán thưởng.

Bách Hiểu Sinh đột nhiên nói:

“Chúng ta lại đi thành lập một cái Tân Thủ Thôn, dẫn đường cho càng thêm nhiều người chơi gia nhập vào trận doanh Tà Thần chúng ta. Sau đó, dẫn tà vật có cấp bậc phù hợp với bọn họ ở xung quanh tới, để bọn họ rèn luyện kỹ xảo chiến đấu, đồng thời thăng cấp chính mình.”

Bách Hiểu Sinh trực tiếp tiến vào trong thế giới Quy Khư, thế

nhưng lại nhận được một thông báo, không cho phép thành lập Tân Thủ Thôn mới.

Mà bọn họ, phải thành lập chủ thành game?

“Chủ thành game là cái gì?”

Bách Hiểu Sinh hỏi.

Mĩ Mộng Thần trả lời,

“Chủ thành game, chính là sau khi đạt cấp 10, cũng chính là khi đột phá cấp 1, sẽ rời khỏi Tân Thủ Thôn, tiến vào trong thành thị, cũng chính là nơi hoạt động của thế giới Quy Khư.

Bách Hiểu Sinh hít một hơi thật sâu, nhìn ma nữ Winona đang mơ mộng hão huyền ở bên cạnh,

“Ngươi đi tìm một chỗ, thành lập thành trấn, mỹ nữ lúc nào cũng sẽ được hoan nghênh, hấp dẫn càng nhiều người chơi đến đấy, dù sao, chúng ta là dựa vào tín ngưỡng, hình tượng rất quan trọng, bằng không, thần tượng của giáo hội này, cũng sẽ không tráng lệ, mạ đầy vàng…”

“Vâng!”

Winona gật đầu.

Bách Hiểu Sinh hít một hơi, đi nhanh tới Tân Thủ Thôn của trận doanh Tà Thần, phát hiện chỉ có một hai ba con mèo con, thua xa đối thủ, đôi mắt liền lóe lên một chút tĩnh mịch.

“Đại nhân, chúng ta nên làm cái gì bây giờ, lúc này rõ ràng…”

Có cấp dưới đứng bên cạnh hỏi.

Vẻ mặt của Bách Hiểu Sinh vô cùng bình tĩnh, trầm mặc một chút,

“Thế lực Tà Tộc mới ra đời này, đương nhiên phải khống chế… Nếu bên phía chúng ta không đủ hấp dẫn, thì làm tăng lực hấp dẫn, làm cho bọn họ lựa chọn trận doanh bên phía chúng ta.”

Tuy rằng, hắn chưa từng tiếp xúc qua những thứ này, nhưng vẫn là một người cực kỳ thông minh.

“Chuyện này hoàn toàn không làm khó được ta.”

Rất nhanh, trong vòng nửa ngày ngắn ngủi, trong các đại vương quốc, giáo hội, bảng trạm xe buýt đều xuất hiện từng tấm từng tấm poster lớn, bên trên poster là hình game Gỉa lập hiện thực , đồng thời còn có một dòng chữ to vô cùng đẹp mắt:

“Lựa chọn trận doanh Tà Thần, sẽ được nhận năm ngàn vàng ở trong hiện thực và một thanh bảo đao đồ long ở trong game.”

…

“Thật không ngờ, Bách Hiểu Sinh ngươi lại là dạng người như thế này!”

Hứa Chỉ triệt để cạn lời.

Với trí tuệ khủng bố đáng sợ của Bách Hiểu Sinh, làm người thiết kế trò chơi cũng thuộc dạng top đầu.

Game Online, tên gọi mang theo một ít hơi thở của sự hiện đại, cũng rất phù hợp với phong cách của vùng đất Ma Giới, phong cách của toàn bộ thời đại luyện kim hơi nước Trung Cổ!

Với lại, toàn bộ Ma Giới có điều kiện khắc nghiệt, nhờ sự trợ giúp phù hộ bá tánh của các giáo hội lớn, cơ sở xã hội ở đây đã đạt đến trình độ cực kỳ cao. Đến mức có thể xem là cuồng xây dựng cơ sở, xe điện ngầm, xe buýt, ô tô, khinh khí cầu hơi nước, khoa học kỹ thuật luyện kim được ứng dụng rộng rãi khắp nơi, đã vượt xa Hoa Hạ ở trên địa cầu!

“Dùng Quy Khư, thế giới hư không do ngươi lập ra để phát triển thành hệ thống Game Online của ngươi… Làm ô nhiễm Ma Giới một chút thì không sao, lại làm ô nhiễm Nhân Gian Giới, Tiên Giới, ta sẽ lập tức làm thịt ngươi.”

Hứa Chỉ nói thầm.

Trên thực tế, rất khó để lan truyền ra hai giới khác.

Đây là một loại hệ thống dành riêng người phàm của Ma Giới – Tà Tộc.

Bởi vì Thế Gian Giới đã sớm bị hoàng triều Đại Chu, hệ thống Thục Sơn, võ đạo, ba hệ thống dành cho người phàm tu luyện chiếm lĩnh, không thể lại có thêm người phàm tu luyện hệ thống khác, đã bão hòa.

“Ma Giới phương Tây, người phàm, tu luyện Game Online?”

Gió lạnh thấu xương.

Hứa Chỉ yên lặng ngẩng đầu lên, nhìn những tấm poster xanh biển lộng lẫy được dán trên một đống nhà cao tầng ở trên đường, xung quanh là bóng đèn nhiều màu, cực kỳ chói mắt.

Lại là một quảng cáo mới.

【Công thành đoạt đất, trận doanh tà ác, cho phép người chơi xây thành, thành lập công hội, mở đầu cho sự thống trị truyền kỳ của bạn, triển khai mục đích to lớn! 】

????

Hắn nhìn quảng cáo, không biết nên nói gì.

Hiện tại đã muốn bắt đầu oanh tạc phạm vi lớn?

Trạm xe buýt ở gần đó, một đám học sinh tan học ra về kinh

ngạc la lên.

Phán đoán ban đầu của Hứa Chỉ, là sắp tới sẽ có mưa to xối xả, gió lạnh thấu xương, mà hai thế lực chính tà thì không ngừng tay, vẫn chém giết nhau như cũ, không đi chuẩn bị để tiến hành đối phó với thiên tai, Ma Giới có lẽ sẽ phải nghênh đón một trận kiếp nạn rất lớn mới đúng, nhưng mà hiện tại, manh mối nhiệm vụ chính của Tà Tộc – người dũng cảm đến từ thế giới khác, xin hãy cứu vớt chúng ta khỏi trận đại nạn mười năm sau!

Mang hai sự kiện không liên quan gì tới nhau gộp lại thành một.

Da đầu lập tức tê dại!

Hắn liếc mắt nhìn diễn đàn game ở bên ngoài, đám cư dân mạng đã kinh ngạc la ó um xùm.

“Wtf!”

“Wtf!”

“Wtf!”

Tất cả mọi người đều kinh ngạc đến ngơ ra.

Hô to Manh Muội 666, bởi vì không có chuyện gì khác xảy ra, cho nên thao tác này, có thể gọi là thao tác tao nhất trong lịch sử, game này, thật sự là có vô hạn khả năng, chỉ có thứ ngươi không thể tưởng tượng ra được, chứ không có chuyện game này không làm được!

Đủ loại bình luận xuất hiện.

“Ta chơi game ở trong game?”

“Đưa văn hóa nạp thẻ của Game Online hiện đại vào trong thế giới có dân phong thật thà chất phác?”

“Này thật sự đúng là một hệ thống tu luyện, chơi Game Online có thể trở nên mạnh hơn! Có thể mang việc thăng cấp nhân vật, trang bị, kỹ năng trong game vào trong xã hội hiện thực? Đây không phải là có đoạn văn thường được sử dụng trong tiểu thuyết Game Online YY sao?”

“Lại nói, có thể chứa được nhiều người như vậy, game này, còn trâu bò hơn cả máy chủ của nhà máy khoai tây nào đó!”

“Ông anh, ngươi nói chính là chơi BUG, cái game kia?”

“Khụ khụ khụ! Cô gái Manh Muội này, có lẽ là lấy ý tưởng từ trên người Tốc Độ Xe Akina – liên kết mạng lưới lại với nhau, nàng không thành lập nhà máy trực tuyến hoàng gia, mà xây dựng Game Online, nhưng nhà giàu sẽ nạp thẻ!”

Nhưng mà, bình luận được xuất hiện nhiều nhất, chính là câu

“Manh nương. Ngươi lại bắt đầu nghĩ cách ăn hoa hồng!”

Mọi người đã biết rõ tính cách của người này, hoàn toàn là một con cá ướp muối, là một tên cuồng làm ruộng.

Hứa Chỉ xem từng trang từng trang bình luận, có một vài câu rất thú vị, một số chỉ điên cuồng học lại, đầy trang đều là +1, tất cả đều điên cuồng liếm, thổi, đám người này quả thực là không có tiết tháo, năm đó, khi Tốc Độ Xe Akina làm ra thao tác tao ngang ngửa với hiện tại, vốn không hề có cẩu liếm.

Đây là sự khác biệt giữa người với người.

Chương 694: Chuẩn Bị

Ở góc độ của Hứa Chỉ, tâm tình hắn cũng khá phức tạp.

"Trước đó, ta không làm ra được loại game online có thể sống lại này, dù sao, đây chính là sự thật, ta chỉ cho ra bào tử mà thôi, nào có mấy thứ như cấp bậc? Kinh nghiệm? Sau khi chết đi sẽ được sống lại? Mà hiện tại, Manh Muội lại làm được điều đó, thành lập ra Game Online ở trong Quy Khư, lôi kéo dân địa phương vào đó tu luyện, đánh quái thăng cấp…"

Hắn thật không ngờ rằng, nghi thức mà Tà Tộc đưa ra lại là tình huống như thế này, hắn âm thầm đi dạo quanh một vòng Ma Giới, Therianthropy, Đế Quốc Bán Thú Nhân, Đế Quốc Nhân Loại, Đế Quốc Vong Linh, nhận được một kết quả không ngờ, thế nhưng đều nhất trí khen ngợi là chuyện như nào?

"Không hổ danh là Địa Mẫu nương nương!"

"Game Online… phương pháp tu luyện này thật là tuyệt vời!"

Các chức nghiệp giáo hội lớn, ngay cả Quỷ Dạ Cung của Bách Hiểu Sinh, cũng vô cùng kinh ngạc và cảm thán.

"Đây quả thực là một ác tục! Thế quái nào lại kích động tới vậy… Từ từ!"

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, cảm thấy sọ não của mình vô cùng đau, lập tức lý giải được tại sao lại như vậy.

Đối với người địa cầu đã trải qua thời kỳ bùng nổ internet mà nói, đây chỉ là một con đường cũ rích đã nhìn quen lắm rồi, thậm chí là ác tục, game online thôi mà, đầy đường, nhưng đối với các

vị Thánh Nhân, Thiên Đế đứng đầu Tam Giới thì thứ này là một tồn tại vô cùng thần bí, không thể tưởng tượng được, cực kỳ đồ sộ.

Thậm chí mấy từ ngữ như cấp bậc, NPC, nhiệm vụ này, đã thuật ngữ hóa lại hết tất cả những thứ trên con đường nâng cao tu hành, còn rất có phong cách!

Bọn họ càng nghiên cứu, càng suy nghĩ, lại càng cảm thấy hệ thống này hoàn thiện, phân định toàn vẹn, đã được gọt giũa nhiều lần, trải qua vô số lần mò mẫm, rất khó để tưởng tượng ra được, đây chính là thành phẩm được cho ra chỉ trong một khoảng thời gian ngắn.

…

Nhân Gian Giới.

“Địa Mẫu nương nương, quả thực là một Thánh Nhân từ bi chưa từng có từ trước tới nay.”

“Năm đó, khi xây dựng long mạch, tín ngưỡng hương hỏa – có câu nói, ăn khí người, trở thành Thần hương hỏa, không tổn hại đến muôn dân trong trời đất, chúng sinh không còn bị uy hiếp, mà hiện tại, hệ thống Game Online này…”

Ở sâu trong vùng núi xanh tươi rậm rạp, một cụ già râu tóc bạc trắng, tiên phong đạo cốt, tay cầm phất trần, đang giảng đạo cho chúng đệ tử ở trong điện thờ.

“Thật quá tuyệt diệu! Dùng tư duy hương hỏa của chúng sinh, luyện hóa ra ‘Hư không cuối cùng’, không phải ở vật chất, mà là ở lòng người! Nó nhỏ bé như cát sỏi, nhưng cũng to lớn như chư thiên! Biến hóa vô tận, cất chứa hàng vạn hàng nghìn cơ hội, may mắn!”

…

Chức nghiệp giáo hội Ma Giới.

Các vị quân chủ Đại Đế tập hợp.

“Tà Tộc, sự tồn tại của nó tương đương với lính đánh thuê, chúng ta đối với những người của Tà Tộc ở bên ngoài, được gọi chúng là – NPC, có thể tuyên bố nhiệm vụ cho bọn họ, đưa ra các hạn mức, yêu cầu, sau đó trả thù lao… Nhiệm vụ, tương đương với việc ký kết khế ước, hai bên không thể làm trái, cho dù chúng ta đều là Thiên Đế, thậm chí là Thần, một khi đã tuyên bố nhiệm vụ cho người chơi, thì nhất định phải tuân thủ, trả công cho cuộc trao đổi.”

“Thì ra, khế ước hư không trước đó của Địa Mẫu nương nương, chính là để tạo dựng nền móng cho hệ thống nhiệm vụ của Tà Tộc ư?”

Có người không nhịn được mà kinh thán.

“Hệ thống này, quả thực rất kinh người!”

“Đúng vậy, hiện tại, tất cả Tà Tộc đều rất nhỏ yếu, thậm chí, đã mấy ngày trôi qua rồi, cũng vẫn chưa xuất hiện cấp 1, nhưng tương lai thì sao? Khi bọn họ trưởng thành đến một trình độ nào đó như cấp 3, cấp 4, chúng ta tuyên bố nhiệm vụ, quần thể người chơi bất tử này đã có thể làm một chút chuyện tiếp theo cho chúng ta.”

“Tuyên bố nhiệm vụ, quân đoàn đánh thuê bất tử, có thể gọi là – Thiên tai!”

…

Từng vị Thánh Nhân viễn cổ tiếp tục thảo luận.

“Ma Giới, quân đoàn tướng sĩ bất tử, có thể sống lại vô hạn! Tương lai, sẽ là một thanh vũ khí sắc bén của thế giới Tam Giới

chúng ta, làm quân tiên phong, tiến quân vào chư thiên vạn giới! Mở mang bờ cõi!"

"Địa Mẫu nương nương, đã đặt nền tảng cho tương lai rồi ư?"

Các vị Thánh Nhân không khỏi cảm thán, đối với từng vị Thánh Nhân bọn họ mà nói, tương lai chân chính, là ở bên ngoài Tam Giới, một mảnh hỗn độn mênh mông rộng lớn không rõ, chư thiên vạn giới.

Trong mắt bọn họ, hệ thống Game Online của Ma Giới, rất là mới mẻ độc đáo thần bí, thậm chí là hùng mạnh! Là trường phái thần bí, cao quý, tao nhã hàng đầu, là một tiền lệ ở trong lịch sử.

"Không còn cách nào khác."

Manh Muội lẳng lặng nhìn chúng Thánh Nhân, hít một hơi thật sâu,

"Ta đã từng nghĩ tới, khả năng duy nhất có thể khiến ta lạnh, chính là thế giới bị xâm lấn, vậy phải làm sao bây giờ? Vùng đất Dung Nham cổ đại, có khả năng nhất…

Căn cứ vào lời mọi người nói, ân oán của hai đại cấp 9, có thể sẽ liên lụy đến hai thế giới,

Vùng đất Dung Nham là một thế giới đa vũ trụ, loại bị nhiễm virut Zombie như Tam đại trụ thần quá mức đáng sợ, tuyệt đối là vũ khí sắc bén để bọn họ xâm chiếm các thế giới khác! Bách chiến bách thắng!

Nếu khai chiến, bọn họ chắc chắn sẽ đưa Tam đại trụ thần virut lên đầu tiên. Dưới sự xâm lấn của virut kia, Tam Giới của chúng ta tuyệt đối sẽ không thể đánh trả được,

Thiên tai khủng bố sẽ bùng nổ, Zombie Kiếm Tiên Thục Sơn, Zombie Tổ Vu, Zombie Võ Đạo Hiệp Khách… Sở trường là ma hạch

hóa thành đồng loại của bọn họ, đây là đặc tính khủng bố của thế giới bọn hắn – Virut đại thống nhất!

Cho nên, chúng ta cũng phải xây dựng quân chinh chiến tiên phong thuộc về thế giới Tam Giới chúng ta,

Mà Ma Giới, quân đoàn thiên tai bất tử này… Hoàn toàn không sợ bị nhiễm virut, hơn nữa, đủ loại đặc tính của Tà Thần, hầu như liên quan đến quy tắc của thế giới, một khi liên thủ với nhau, ngay cả tự chúng ta cũng cảm thấy khó giải quyết, cho dù, ma hạch nhất mạch khủng bố cực độ, thì lính đánh thuê bất tử của thế giới Quy Khư cũng có thể đánh với họ một trận!"

…

Thế giới Quy Khư, một vùng đất hư không trống rỗng.

Hệ thống của những người chơi Tân Thủ Thôn đã dần dần hoàn thiện, để đề phòng việc giở trò và phản bội, bọn họ dùng khế ước để 'tổ đội', liên thủ đánh quái thăng cấp, sau đó, hình thức tổ đội này ngày càng phát triển, các người chơi đều tự hình thành đoàn thể, tạo ra thời đại của hình thức công hội.

Bên ngoài Tân Thủ Thôn, sương mù dày đặc bao trùm khắp trời đất.

Không ai biết thế giới này rốt cuộc rộng lớn tới mức nào, thần bí tới đâu và tràn ngập những nguy cơ gì.

Trò chơi này cũng có thể nói là có độc, từ khi bản closed beta ra mắt tới nay, đám người chơi như Peter chơi liên tục ba ngày, không hề thấy chán dù gì một chút. Tuy rằng, bọn họ không biết bí mật thật sự của Tà Tộc này là gì, nhưng dựa vào mức độ coi trọng và biểu hiện của các cao tầng và giáo hội của các đại vương quốc, dường như nếu trở nên hùng mạnh ở trong game, thì ở ngoài hiện thực cũng có thể đạt được nguồn sức mạnh hùng mạnh!

“Đây là cơ hội để ta thay đổi vận mệnh!”

Hiện tại, Peter đã gia nhập vào một công hội có mười mấy người, ‘Công Hội Tulip Thần Thánh’.

Lão đại của công hội, ở trong hiện thực là con trai của vị nam tước quý tộc thứ 1731 của Đế Quốc Nhân Loại, hắn cực kỳ có quyền có thế, cung cấp rất nhiều tài nguyên. Tuy rằng không am hiểu chuyện đánh nhau, nhưng làm Hội trưởng hệ chỉ huy thì vẫn rất mạnh.

Chương 695: Nhiệm Vụ Ẩn

“Peter, đặc tính của ngươi rất mạnh, phải nhớ kỹ để tùy cơ ứng biến.”

Đứng trên quảng trường của Tân Thủ Thôn, Hội trưởng mở miệng nói,

“Các ngươi đã cùng ta ký kết khế ước 10 năm, ta sẽ tỉ mỉ đào tạo đoàn chiến đấu khai hoang các ngươi! Đến cả cha ta cũng rất ủng hộ ta, các ngươi nên biết rằng, ông ấy chính là vị Nam tước Bidejagged nổi tiếng phía Nam, đã trấn thủ một phần bảy lãnh thổ hơn 300 năm, là một cường giả có cấp bậc Quân chủ Đại Đế!”

Vị hội trưởng này không có tư chất tu luyện, tuy rằng vô cùng thông minh, nhưng ở trong gia tộc vẫn luôn không được chào đón, hiện tại, chính là thời cơ tốt nhất để quật khởi.

“Hội trưởng, công hội thích khách thần bí ở bên cạnh, nghe nói đã khai hoang đến bên đây rồi, chúng ta phải đẩy nhanh tiến độ lên.”

Peter hít một hơi thật sâu, gương mặt ngây thơ cũng trở nên thành thục không ít.

“Đúng vậy, chúng ta phải nhanh chóng ra khỏi Tân Thủ Thôn…Dựa vào mức độ hảo cảm tăng lên, thôn trưởng trong lúc vô tình đã lộ ra rằng, chủ thành mới là nơi game thực sự bắt đầu, có thể thông qua việc tăng mức độ hảo cảm với thành chủ của nơi đó, để nhận được nhiệm vụ bí mật – Xây thành, nếu như chúng ta có thể xây thành, sẽ…”

“Nhưng mà, việc xây dựng thành thị ở vùng đất khủng bố này

là chuyện không hề dễ, quái vật Tà Thần định kỳ tấn công thành, rất đáng sợ…”

Bọn họ vừa trò chuyện, vừa đi tới gian phòng của thôn trưởng.

Trong phòng, thôn trưởng Miragine biết được ý định của bọn họ, nói với bọn họ,

“Nhóm người trẻ dũng cảm, các ngươi là những người chơi mà toàn bộ thôn chúng ta tín nhiệm! Gần đây, ở phía Nam xảy ra một ít rối loạn, gây nguy hiểm nghiêm trọng cho sự bình yên của thôn chúng ta, ta và người bạn luyện dược sư Sera của ta định đi kiểm tra, xin các vị dũng sĩ hãy hố tống chúng ta an toàn!”

Tinh!

【Nhiệm vụ chi nhánh ẩn tàng: Hộ tống nhóm người thôn trưởng thăm dò khu vực phía Nam, điều tra rõ chân tướng】

Mấy người Peter lập tức kinh hỉ, xoát độ hảo cảm lâu như vậy, vừa tặng quà vừa đấm lưng bóp chân, cuối cùng cũng kích hoạt nhiệm vụ bí mật của độ hảo cảm!

Đã!

Quả thực là quá đã!

Có lẽ phải đi lên đỉnh cao của nhân sinh rồi.

“Thôn trưởng đại nhân, xin hãy tin tưởng chúng tôi!”

“Ta tin các ngươi, những dũng sĩ trẻ tuổi.”

Miragine cười ha ha, nội tâm lại âm thầm nói nhỏ, dùng nhóm người này làm vật hy sinh, đây là thời điểm để càn quét bên kia một chút. Dù sao, hắn chỉ mới cấp ba, cũng rất khó để sống yên ổn trong cái thế giới quỷ dị này. Cắt một ít rau hẹ, lợi dụng người chơi làm vật hy sinh, là chuyện tất yếu.

Sau khi bọn họ đến các thành thị, tạo ra sự phẫn nộ chửi mắng xong, bọn họ liền thành công tẩy trắng, chuyển đổi hình thức kinh doanh, trở thành thôn trưởng, luyện dược sư, luyện kim sư, thầy chiến thuật của Tân Thủ Thôn, bắt đầu bóc lột toàn bộ Tà Tộc mới vừa sinh ra!

Đạp đạp đạp…

Băng qua sương mù.

Một hàng người chơi hộ tống thôn trưởng, tiến vào hẻm núi Berminsey ở phía Nam, bắt đầu điên cuồng tiêu diệt quái vật!

Giết!

Một con quái vật Siluriformes kỳ dị ngã xuống mặt đất.

Trong mấy ngày này, ban đầu Peter còn chết rất nhiều lần, nhưng sau này, dần dần thành thạo lên, không còn chết nữa, hắn hiểu rõ một khi tử vong, 'cấp bậc về không', trước kia lúc cấp 1, 2 thì không thấy gì,

Nhưng đối với giai đoạn sau của game mà nói, một lần tử vong, cấp bậc về 0, tổn thất cực kỳ nặng nề!

Tuy rằng, từng đạt tới cảnh giới đó, thì khi tu luyện lại từ đầu một lần nữa sẽ không gặp bình cảnh giữa các cảnh giới, chỉ cần điên cuồng hấp thụ số lượng lớn năng lượng là có thể khôi phục lại cảnh giới vốn có, nhưng tổn thất vẫn như cũ, rất lớn.

Một lần tử vong, đối với người chơi đứng đầu trong bảng xếp hạng sức chiến đấu mà nói, tương đương với việc lập tức mất đi vị trí đứng đầu!

Trong sương mù dày đặc, từ từ đi đến nơi cần đến, bắt đầu không ngừng thăm dò.

“Các ngươi biết khiêu vũ không?”

Bỗng nhiên lúc này có một giọng nói từ xa vọng lại.

Da đầu mọi người lập tức tê dại.

Nhìn xung quanh, trong một mảnh sương mù, không biết từ khi nào đã xuất hiện một người mặc bộ âu phục quý tộc đen, ngả ngớn ngồi trên ghế, tay cầm ly rượu đỏ,

“Trong các ngươi, ai biết khiêu vũ?”

Tên quái vật: ???

Cấp: 27

Tính chất: ???

Khi mọi người thấy thông tin thuộc tính của hắn, sắc mặt liền thay đổi, quái vật có cấp bậc hơn 20, bọn họ mới chỉ có cấp mười mấy thôi!

Không khỏi quay đầu xem quyết định của hội trưởng.

Nơi này nguy cơ bốn phía, không phải chỉ dựa vào việc dùng vũ lực xưng bá, đánh quái thăng cấp là có thể mạnh lên, tính chất và năng lực quỷ dị không rõ của kẻ địch, vô cùng khủng bố, cần phải có trí tuệ và năng lực quan sát tuyệt đỉnh.

“Lại là một Tà Thần không rõ thông tin…”

Hội trưởng biến sắc, giơ tay lên,

“Chúng ta nhiều người, đội khai hoang, lên! Thăm dò tính chất của nó.”

Phía sau, có vài người chơi mới cấp 1 trực tiếp xông lên, một lời không hợp liền chết.

“Các ngươi không biết khiêu vũ sao? Ta sẽ dạy cho các ngươi.”

Quý tộc mặc âu phục đen đứng lên.

Rầm rầm!

Những người chơi xông lên kia, nháy mắt dừng lại động tác tấn công, lấy quý tộc làm cột, bắt đầu khiêu vũ.

Bọn họ cực kỳ nhập tâm.

Người bình thường vẫn luôn thuộc phái trầm ổn ổn trọng, cũng không kiêng nể gì mà lắc lắc cơ thể, bình thường lẳng lơ càng lẳng lơ hơn. Đám người xông lên đều lắc lắc vặn người một cách xinh đẹp, quăng ánh mắt quyến rũ, vô cùng gợi cảm, nào là múa bụng, múa cột, múa thoát y.

Toàn bộ các loại múa sexy được lưu hành trong Ma Giới, cái gì cần có đều có.

Thậm chí, còn có cả vũ khúc Tân Bảo Đảo của quán bar đầu tiên do Địa Mẫu nương nương làm ra, mềm mại như xúc tua của bạch tuộc, càng thêm ma tính.

“Ah! Cái này…cái này thật đẹp?”

“Ôi trời ạ, làm sao mà có loại vũ đạo sexy tới như vậy!”

Mọi người nuốt nước miếng, rõ ràng chỉ là một đám quái vật cực kỳ xấu xí khiêu vũ, lẳng lơ tới cay con mắt, bọn họ lại nhịn không được mà say mê, từng bước từng bước tiến tới, dường như muốn gia nhập vào hàng ngũ khiêu vũ.

“Thật là một đám vật hy sinh dễ lừa, hỗ trợ thăm dò, tính chất của Tà Thần này có lẽ là mê hoặc vặn vẹo.”

Miragine nhìn mà cay con mắt.

Sera ở bên cạnh chọt hắn một cái,

“Ngươi lúc trước cũng không hơn không kém gì đâu, còn cay mắt hơn… Aaa! Tất cả Tà Thần đều là do tôi sinh ra! Tà Thần thật là đẹp, tôi hoàn toàn không kiềm chế được! Aaa!”

Khụ khụ khụ!

Miragine ho khan vài tiếng, cùng thiếu nữ thanh thuần mà mình thầm mến đọc sách, cùng nhau biến thành tài xế già, quả thực là vô cùng xấu hổ,

“Từ lúc đó, ta đã hiểu rõ một điều, làm một Tà Thần thành công, cho dù không làm chuyện xấu, cũng nhất định không hề có liêm sỉ, phải đủ biến thái mới có thể thành công!”

Ở xa xa.

“Mau ra tay.”

Hội trưởng bỗng nhiên hét lên.

Peter ở bên cạnh lập tức phản ứng lại, nằm rạp xuống mặt đất gào rú khóc hét, nước mắt, nước mũi đồng thời chảy xuống,

“Tên trộm chó chết tiệt, Mide, ngươi chết thật là thảm.”

Mide là tên của chú chó mà hắn từng nuôi.

Tiếng khóc khiến người tâm phiền ý loạn của hắn, giống như tiếng kêu gào của ác quỷ từ vực sâu nào đó, khiến người rùng mình.

Chương 696: Quán Bar

Mọi người xung quanh cũng tỉnh lại, hội trưởng hít một hơi thật sâu,

“May là đoàn đội chúng ta có ngươi, đặc tính của ngươi rất mạnh, lấy độc trị độc, có thể thanh trừ phần lớn sự mê hoặc lòng người của Tà Thần, nếu không, chúng ta đã đoàn diệt.”

Đội khai hoang đoàn diệt, là chuyện thường như ban ngày ở Tân Thủ Thôn, dù sao, muốn đứng trong top đầu, sẽ phải phiêu lưu và trả một cái giá đủ lớn, mà một khi đoàn diệt, thì cấp bậc không bằng cả một người chơi bình thường.

Cho nên, một Tà Thần có đặc tính hùng mạnh, là thứ mà tất cả mọi người theo đuổi.

“Tính chất của Tà Thần này đã bị chúng ta phá giải! Tiến vào trong thời kỳ suy yếu, giết nó!”

“Bảo vệ thôn trưởng và luyện dược sư!”

Oanh!

Vài người bao vây nó lại giết, thành công đánh chết Tà Thần quỷ dị này, lại tiếp tục thăm dò phía trước. Một lúc sau, dần dần tiến sâu vào trong núi, trong màn sương dày đặc, bọn họ nhìn thấy một quán bar mang phong cách Châu Âu cũ.

“Cái này?”

Mọi người trầm mặc.

Nội tâm mơ hồ có chút sợ hãi, trong rừng núi hoang vắng,

bỗng nhiên xuất hiện một kiến trúc kỳ lạ như vậy, chuyện này nhìn thôi đã thấy cực kỳ bất thường!

“Đi!”

Hội trưởng gầm nhẹ,

“Không cần nhiều lời rằng đại giới thê thảm của một lần tử vong khủng khiếp tới mức nào, trước tiên cứ đi qua rồi tính!”

Chẳng qua là ngay giây tiếp theo, phía sau bọn họ truyền đến một giọng nói,

“Các ngươi biết khiêu vũ không?”

Bọn họ kinh ngạc quay đầu nhìn, lại là quý tộc mặc âu phục đen kia.

Hắn một lần nữa đi theo sau bọn họ, dường như muốn đi vào trong quán bar trước mắt này, mà việc còn kinh dị hơn chính là, quý tộc mặc âu phục đen này, không chỉ có một, mà lúc này, có đến mười ba mười bốn tên, những người này hình như giống với bọn họ, đều là khách muốn đi vào quán bar kia.

Đầu óc mọi người trở nên trống rỗng.

Tà Thần này…

Không phải là đơn thể, mà có tính chất quần thể?

Vừa nãy, chúng ta chỉ vỏn vẹn giết chết một trong số chúng?

“Không ổn! Nó còn đáng sợ hơn là ta nghĩ!”

Miragine cũng hơi run lên, đám quái đản này đều là cấp 2… Mà làm quần thể Tà Thần, sinh hoạt trên cùng một khu vực lớn, đương nhiên bọn họ sẽ có thủ lĩnh, có thể là cấp 4? Cấp 5?

Cái này tương đương với hơn cấp 40, quái vật tinh anh cấp bậc hơn 50!

Hắn mới chỉ đạt tới cấp 37!

Có lẽ, hắn hoàn toàn không nghĩ đến, nơi này là bên ngoài, sẽ có những món đồ chơi quỷ dị nhảy ra, cái này rõ ràng không phải là quái vật nên xuất hiện trên vùng đất này.

“Các ngươi biết múa cột không?”

Quý tộc mặc âu phục tao nhã mà cứng ngắc hỏi,

Bọn họ triệt để trầm mặc, vẻ mặt không nhịn được mà lộ ra sự đau khổ đối với lời mời của một đám quý tộc mặc âu phục đen ở xung quanh,

“Chúng ta biết!”

“Xin hãy khiêu vũ một bài cho chúng ta.”

Mấy thanh niên quý tộc mặc âu phục cười, dẫn bọn họ vào trong quán bar.

Đám bọn họ lạnh run run mà tiến vào trong quán bar, phát hiện tủ bày hàng ở đây được thiết kế theo kiểu cũ của mấy trăm năm trước, khá nhã nhặn, những cái bàn được làm bằng gỗ lim, những tên quý tộc âu phục đen ngồi ở trên đó, ước chừng có khoảng hai ba chục người, ưu nhã nhấp từng ngụm rượu.

“Quần cư…nhiều như vậy!”

Sắc mặt mọi người thay đổi liên tục.

“Khiêu vũ một bài đi.”

Đám quý tộc âu phục đen nói, khóe miệng nhếch lên tạo thành một độ cong cực kỳ khoa trương mà con người không thể nào làm

được, bọn họ giống như được khắc ra từ một cái khuôn mẫu vậy, ria mép nhỏ lịch lãm, nón quý ông, ngồi trên ghế nở nụ cười.

Da đầu mọi người tê rần.

Ma xui quỷ khiến thế nào đó mà đi lên, nhịn không được bắt đầu ca múa ầm ĩ, lắc hông, trong nền nhạc sôi động, thậm chí ngay cả hai người Miragine và Sera cũng không kiềm lòng không đậu mà say mê, bắt đầu khiêu vũ.

“Chết tiệt! Vẫn bị trúng chiêu!”

Lúc này bọn họ mới hiểu được chuyển gì xảy ra, bản thân rõ ràng vẫn còn ý thức, cơ thể lại theo bản năng mà khiêu vũ, cảm thấy vô cùng xấu hổ.

Choảng.

Bỗng nhiên có một người đi từ ngoài cửa quán bar vào, nhìn khung cảnh náo nhiệt trong này, lập tức đờ ra.

Quái vật Miragine cao lớn uy mãnh đang lắc lắc mông, quả thực không thể nhìn thẳng.

May mà Hứa Chỉ đã thấy nhiều, nên chỉ hơi ngây người một chút, nhìn xung quanh nói,

“Miragine, không ngờ chỉ mới mấy ngày không gặp, hiếm khi nghĩ muốn đến nhìn ngươi một cái, vẫn ngập tràn hơi thở thanh xuân như trước, xem ra ngươi đã từng đọc qua bộ sách về phương diện này,”

Ý định ban đầu của hắn khi tới tìm Miragine là vì hắn muốn lập ra một chủng tộc nhân loại của tân thế giới, hắn nảy ra một ý tưởng mới, cần thôn trưởng của Tân Thủ Thôn Miragine hỗ trợ, thật không ngờ…

Miragine vẫn chưa phản ứng lại.

Đây chính là Messiah ở tiệm sách…

Không phải chỉ là một người bình thường thôi sao, sau khi sự kiện bạo phát, bỏ chạy? Tại sao hắn có thể tiến vào nơi này được.

Họ tên NPC: Messiah

Cấp: ???

Miragine lập tức cả kinh, lần đầu tiên thấy cấp bậc không thể hiển thị.

Quý tộc âu phục ở bên cạnh đứng lên đi tới,

“Biết khiêu vũ không?”

Hứa Chỉ đánh một chưởng về phía người kia.

Ba!

Cả người quái đản kia nổ tung thành một đống thịt nát.

“Có rượu không? Cho một ly rượu lúa mạch, phải là hương vị nóng cháy của phía Bắc Sierra, sẵn tiện, mang một ít đồ ăn đặc trưng của quán bar đến luôn, phải ngon đó.”

Hứa Chỉ lấy một cái ghế dựa ra ngồi xuống, vô cùng nghiêm túc nói,

“Không ăn được, đánh chết các ngươi.”

“Ngươi!!”

Vài quý tộc âu phục đen tức giận thở gấp.

Ba!

Một chưởng nữa hung hăng đánh bay bọn họ.

“Nhanh một chút! À, chuẩn bị nhiều một chút, sức ăn của ta lớn.”

Toàn bộ quý tộc âu phục trong quán bar đều sợ ngây người, bọn họ trầm mặc một hồi, mới trăm miệng một lời không thể tin được nói:

“Chúng ta chính là Tà Thần! Là quái đản, ngươi vậy mà lại muốn chúng ta chiêu đãi ngươi!?”

“Tà Thần thì không thể chiêu đãi người khác được à? Các ngươi mở quán bar cho vui à?”

Hứa Chỉ gõ gõ cái bàn,

“Tự nghĩ cách giải quyết đi, mở quán bar lại không mở cửa, còn muốn xem người khác khiêu vũ, trên đời này không có chuyện tốt như vậy đâu!”

Tất cả quái đản trong quán bar đều kinh hãi!

Trên đời này không có chuyện tốt như vậy?

Tại sao có thể nói lời như thế ra khỏi miệng vậy hả!!

Chúng ta cũng không phải là người, chúng ta mở quán bar, ý nghĩa tồn tại của nó chính là để xem người khác khiêu vũ mà!

Nhưng dưới dâm uy của Hứa Chỉ, đám người nhanh chóng đi thu xếp bàn ăn, bắt đầu thực hiện nghĩa vụ của một quán bar bình thường.

Mấy Tà Thần này…

Không ngờ lại bị sự uy hiếp dụ dỗ…

Khuất phục dưới dâm uy?

Khi Miragine được thả ra, trong lòng tràn đầy sự hoảng sợ quỷ dị.

Đầu óc hắn hoàn toàn trống rỗng, lừa một đám người mới của Tân Thủ Thôn, cực cực khổ khổ lăn lộn tới đây, từng bước chân như đang đi trên phiến băng mỏng, kết quả vẫn bị trúng chiêu, thiếu chút nữa là chết, vốn tưởng rằng bản thân mình cũng phải tu luyện lại một lần nữa, ai ngờ bỗng nhiên…

Được rồi, cuộc sống đã sớm không bình thường, người vốn dĩ tưởng rằng chỉ là một ông chủ tiệm sách bình thường, trùng hợp cũng tên Messiah mà thôi, ai mà ngờ rằng vậy mà thực sự là…

“Miragine, bọn họ sẽ sợ, bởi vì Tà Thần đạt tới cấp 4 sẽ khai thông linh trí, tuy rằng vẫn bị quy tắc hạn chế, nhưng đã có rất nhiều ý thức tự chủ, cũng sẽ có bản năng cầu sinh…”

Chương 697: Nghiên Cứu Căn Nguyên

Hứa Chỉ nhìn cái tên vẫn luôn trốn trong đám người, nhìn qua chỉ là một tên quý tộc âu phục đen bình thường không có gì lạ,

"Làm Vương của một quần thể quái đản, ngươi không nên chỉ mới cấp 4, đã chết một lần? Còn đang trong quá trình khôi phục lại thực lực?"

Tên quý tộc âu phục kia trầm mặc một lát, vốn dĩ đang ẩn núp ở trong đám người, cũng phải đứng ra, chỉ có thể tùy ý xử trí,

"Vận may thực sự rất tệ."

"Tại sao lại tệ?"

Nó thở dài một hơi,

"Ban đầu ta ở chỗ rất sâu, đã đạt tới cấp bậc Thiên Đế, một ngày kia, trong quán bar xuất hiện một nhóm thiếu nữ xinh đẹp, trắng nõn tinh xảo, tràn đầy hơi thở thanh xuân, ta rất vui vẻ cho nhóm bọn họ khiêu vũ, các nàng cũng rất vui vẻ mà đi lên khiêu vũ, sau đó hỏi ta bọn họ khiêu vũ có được không, nói muốn luyện tập để khiêu vũ cho thầy của bọn họ xem, chúng ta nói rất khó nhìn, kết quả một lời không hợp, bọn họ liền đánh chết chúng ta..."

Hắn triệt để nhận thức được rằng mình đã gặp hạn, cực kỳ chua sót,

"Ta nghĩ ở sâu trong nơi nguy hiểm này, suốt ngày đều có một ít sinh linh kỳ quái tiến vào, tìm chúng ta quấy rối, nên mới đi ra

bên ngoài này, kết quả…”

Một đám người đang điên cuồng khiêu vũ ở xa xa dù không biết chuyện gì, nhưng vẫn mơ hồ có hơi đồng tình.

Quá thảm!

Việc mở quán bar này cũng quá khó khăn đi.

Trách không được lại chạy ra bên ngoài này, tính chất của Tà Thần này dường như không xấu, người ta chỉ là muốn xem khiêu vũ thôi, cũng không được sao?!

Nhưng mà, bọn họ cũng nảy sinh nghi hoặc, mấy quái đản trước mắt này, không hề kị thứ gì, ngay cả những sinh vật cực kỳ xấu xí như bọn họ khiêu vũ, còn nhảy vô cùng khó coi, mà bọn chúng đều có thể xem đến nhiệt tình như vậy, thế một nhóm thiếu nữ trẻ tuổi xinh đẹp khiêu vũ, thế quái nào mà khó nhìn cho được, cái đó cũng nằm trong phạm vi cảnh đẹp ý vui mà?

Hứa Chỉ nghe xong cũng cảm thấy không ngoài ý muốn, bảo đám quái đản này giải trừ mê hoặc bao vây Miragine.

“Cảm ơn, cảm ơn đại nhân Messiah đã cứu giúp…”

Miragine hít một hơi thật sâu, kêu Sera ở bên cạnh.

“Ngồi đi.”

Hứa Chỉ xua xua tay,

“Đã lâu không gặp, về việc ta là ai…Hiện tại, chắc ngươi cũng có thể đoán được, ngươi từng là Mỹ Mộng Thần, được toàn bộ thế giới chú ý, ngươi có lẽ cũng biết, ta không phải là người duy nhất.”

Cái gì vậy?

Xa xa, đám người chơi Peter vẫn còn đang đứng tại chỗ khiêu vũ một cách đầy xấu hổ, hoàn toàn không được thả ra, cực kỳ khiếp sợ, ngơ ngác nhìn NPC thôn trưởng thảo luận với một NPC thần bí vô cùng hùng mạnh.

Phong cách quán bar là kiểu từ mấy trăm năm trước, có bàn ghế quầy bar chế từ gỗ tử đàn. Trên giá rượu bày rất nhiều vỏ chai bình. Không gian tối tăm, cũng khá có không khí đẹp và tĩnh mịch.

Những người phục vụ mặc âu phục quý tộc màu đen đi tới đi lui, có phong vị khá khác biệt.

"Xem ra có vẻ rất ngon." Miragine liếm môi, nhìn bốn phía: "Giết xong thu năng lượng, ta nhất định có thể thăng vài cấp, tăng cảnh giới về chất."

"Xin đại nhân tha cho!" Thanh niên mặc âu phục đen Vương Liên vội vã cầu xin. Nhọc nhằn khổ sở mới hồi phục đến cấp bốn, chết một lần nữa thì thật không biết đến ngày tháng năm nào mới trở về trình độ đỉnh cao.

"Ta sẽ không giết ngươi."

Hứa Chỉ mỉm cười nói:

"Dù sao cũng là chấp niệm hình thành từ tư duy hắc ám hội tụ của chúng sinh... Miragine, nếu như có năng lực, tự mình hành động."

Miragine bĩu môi.

Nói đùa...

Vừa rồi suýt nữa kẻ chết là hắn ta.

Manh Muội làm cái hệ thống võng du Tà Thần này, Hứa Chỉ lười quan tâm. Tam giới đã cực kỳ hoàn thiện, làm thế nào cũng sẽ

không sụp đổ, chỉ cần đứng xem xem nó sẽ trở thành thứ gì mà thôi... Ngược lại, thế giới Dung Nham cổ đại phát triển quá ngắn, mới một tuần. Đó mới là nơi có khả năng tan vỡ nhất.

Trước bàn quầy bar, Hứa Chỉ hiếu kỳ nói:

"Các ngươi tới từ hương hỏa của chúng sinh, thành lập chùa miếu, giáo hội, giáo đường, được người cung phụng hương hỏa giống như Chính Thần, bấy giờ mới mở mang linh trí, tương đương với một loại yêu cướp đoạt tạo hóa... Các ngươi sao không theo Bách Hiểu Sinh tranh thủ thời đại thuộc về mình? Tranh cao thấp với Chính Thần?"

Nhìn âu phục quý tộc ngớ ngẩn, cúi đầu nói:

"Tính chất của ta không mạnh, hiện tại chưa cần đến ta."

Hứa Chỉ yên lặng.

Quả nhiên, những Tà Thần đã mở trí tuệ tuy còn sống trong quy tắc hạn định, nhưng cũng đã bắt đầu suy nghĩ về ý nghĩa cuộc sống, tại sao mình lại sinh ra, con đường sau đó đến phương nào...

Vùng thế giới này quả thực là một chỗ tập trung tư duy tạp nhạp của chúng sinh hương hỏa...

Mọi người tư duy một cách vô thức, ảo tưởng và tà niệm đều bị ném vào trong bãi tha ma hư vô hư không này. Nơi đây hội tụ đủ thứ khó mà tin nổi, từ những hình ảnh thần bí, quỷ dị, đáng sợ, thứ gì cũng có thể tìm thấy ở nơi này.

Có lẽ thật sự đáp lại cho câu nói: Chỉ có thứ ngươi không nghĩ ra, không có thứ gì mà nơi này không thể xuất hiện!

Còn chuyện ép buộc người khác nhảy múa?

Hứa Chỉ đại khái đoán được sự nhiệt tình của người trong

quán rượu có liên quan đến tư duy lan tỏa.

Mục tiêu lần này Hứa Chỉ đến đây chính là vì đặc tính của những Tà Thần này.

Là vật hội tụ tư duy của hàng nghìn vạn, thậm chí hàng trăm triệu chúng sinh, không ngờ hình thành một chủng loại đặc tính thần bí tương tự "Pháp tắc", như thời gian, không gian, tinh thần, phong hỏa lôi điện... Hứa Chỉ nghĩ tới nghĩ lui, năng lực của loài người mới ghi nhớ lại pháp tắc đặc biệt của Tà Thần.

Một giống loài siêu phàm mới sở hữu mảnh vỡ pháp tắc mới có thể gọi là có tiềm lực vô tận.

Dù sao đây là một thế giới giải trí đặc biệt tồn tại lượng lớn người chơi. Đồng thời, thời gian tốc độ trôi qua cũng chỉ là một ngày so một năm. Sinh linh bản địa bên trong tất nhiên không thuộc Đại thế giới về ý nghĩa truyền thống.

"Miragine, ta tìm đến ngươi thực ra là có việc."

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, nói:

"Hi vọng ngươi tuyên bố một nhiệm vụ cho toàn bộ tân thủ thôn. Nhiệm vụ chính là, mỗi tà tộc đều phải kể tường tận xem mình đi vào mộng lúc nào và đặc tính bản thân. Đồng thời, tập trung lại một phần tư liệu giao cho ta."

Miragine hơi kinh hãi, không nhịn được kích động nói:

"Ngài muốn nghiên cứu đặc tính của Tà Thần? Nguyên nhân sinh ra các loại đặc tính?"

Hắn ta từng sở hữu Mỹ Mộng Thần, tất nhiên biết lúc đi vào mộng chính là thời điểm Mỹ Mộng Thần giáng xuống đầu người bình thường, mở ra nghi thức "Tà tộc"!

Mà giấc mộng kia thức tỉnh lại trải nghiệm và nỗi thống khổ sâu sắc nhất của một người, tác dụng của chấp niệm và ràng buộc sẽ sản sinh ra đặc tính Tà Thần.

Trước mắt, hắn muốn thu thập tư liệu toàn bộ để nghiên cứu cơ chế sản sinh ra đặc tính Tà Thần.

Miragine bỗng nổi da gà.

Đây không phải tầm mắt, hành động ngang cấp với tồn tại như Địa Mẫu nương nương, Bách Hiểu Sinh hay sao?

Nghiên cứu căn nguyên?

Là muốn sáng tạo ra một loại đặc tính Tà Thần nào đó sao?

Hay là sáng tạo ra chủng tộc mới?

Không phải hắn ta không biết, thủy tổ khởi nguyên của một chủng tộc mới chính là con đường hợp đạo. Ví dụ như Ma Thần Medusa năm xưa và Tà tổ Mỹ Mộng Thần ngày nay!

"Tuyệt đối không đơn giản chỉ là bá chủ Tam giới!"

Miragine mơ màng lẩm bẩm, càng ngày càng kinh hãi: "Năm đó đã có thể tìm được ta trước cả Thanh Đằng Địa Mẫu nương nương..."

Chương 698: Mùa Đông Đến Rồi

"Có thể làm được không?" Hứa Chỉ bình tĩnh hỏi, không biết Miragine đang suy nghĩ gì.

"Có thể, có thể..."

Miragine hít sâu một hơi, ánh mắt càng thêm nghiêm nghị:

"Thế nhưng, đã tuyên bố nhiệm vụ thì phải có khen thưởng..."

"Khen thưởng, không thành vấn đề." Hứa Chỉ đã chuẩn bị sớm, ném cho một cái nhẫn không gian. "Bên trong chứa một số vật liệu trang bị luyện kim đơn giản, có thể dùng làm phần thưởng cho người chơi."

Đối với Hứa Chỉ, những vật liệu luyện kim cấp thấp này chỉ là vấn đề gia tốc sinh sản thêm một nhóm giống loài mà thôi.

"Được." Miragine gật gù.

Mấy người Peter đằng xa cả kinh, suy nghĩ mờ mịt.

Ngài trưởng thôn của tân thủ thôn dường như đạt thành hiệp nghị với một NPC cao cấp thần bí nào đó.

Đây là nhiệm vụ mới?

Hứa Chỉ cười cười, bỗng nói:

"Đây là chuyện thứ nhất. Chuyện thứ hai là đại tai nạn... Nhìn có vẻ còn mười năm, chẳng qua chỉ một cái chớp mắt. Các ngươi

chắc đã hiểu phải đối mặt với thứ gì."

"Hiểu. Mười năm sau sẽ bắt đầu một trận mưa lạnh không ngừng dài đến ba mươi năm!" Miragine hít sâu một hơi. "Nhưng đây chỉ là nhóm Close Beta đầu tiên, rất nhanh sẽ bắt đầu phiên bản Open Beta chính thức. Đồng thời, sẽ có nhóm sau nhiều hơn nhóm trước. Tuy rằng Tà tộc vừa bắt đầu hưng thịnh, nhưng chỉ trong mười năm, chúng ta chắc chắn sẽ có ba mươi vạn người chơi cấp bốn mươi trở lên!"

Ba mươi vạn người chơi cấp bốn trở lên?

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, cũng tạm được.

Cường giả cấp bốn phân bố khắp nơi, thành lập điểm bảo hộ cho người dân, không xấu.

...

Hưa Chỉ cất bước rời đi, không quấy rầy đám người chơi trưởng thành.

Coi trộm game võng du bản địa người ta một chút xem chính thống bao nhiêu, dân chúng thuần phác không, thăng cấp đánh quái thế nào... Thuần túy xem xét để nâng cấp hệ thống tu luyện cảnh giới của mình.

Bầu không khí thuần phác như vậy tuyệt đối không để bị ô nhiễm.

Trên thực tế, sở dĩ nghiên cứu tính chất là vì Hứa Chỉ hoài nghi bản chất năng lực của những Tà Thần này về một ý nghĩa nào đó chính là đặc tính của cấp chín: Hiện tượng pháp tắc... Năng lực quỷ dị trên người họ là một loại đạo pháp tự nhiên tinh vi đến cấp độ phân tử. Dù sao chúng cũng là hội tu tư duy của hàng trăm triệu chúng sinh.

"Bản thân nó từ một ý nghĩa nào đó cũng chính là lực tính toán."

Có lẽ đây không chỉ là chuyện nghiên cứu loài người mới, vì hoàn thiện Mỹ Thực giới, mà cũng để thăm dò cảnh giới cấp chín chưa biết tới kia.

Trong phòng khách, Hứa Chỉ mở mắt ra.

Hắn mở máy giặt, lấy quần áo ra. "Nếu cấp tám là một văn minh vũ trụ cấp thấp mới vừa đi ra khỏi hành tinh, vậy cấp chín lại là một văn minh vũ trụ tuyệt nhiên khác biệt."

Sau khi tạm thời hết bận việc sáng tạo giống loài mới hàng ngày, Hứa Chỉ vươn người một cái, đẩy cửa ra, đặt một cái ghế gỗ tử đàn. Trong lúc đó, một lũ quái vật hình dạng kỳ quặc đang chít chít trao đổi.

"Ô Kìa! Thần Sáng Thế lại tới nữa rồi!"

"Nghe nói Mỹ Mộng Thần trong Tam giới muốn nhìn lén tình cảnh Thần Sáng Thế ăn quả táo, kết quả tắt điện trong chớp mắt! Phải biết đó là một vị Thánh Nhân cấp tám, còn là Tà Thần bất tử bất diệt!"

"Quả nhiên, nhìn Thần Sáng Thế là độc quyền của người chơi!"

...

Hứa Chỉ ngồi trên ghế, ngửa đầu nhìn lên bầu trời, mây đen giăng kín, sắp có mưa to...

Nếu không phải mình che phủ bầu trời "Sa bàn tiến hóa", e rằng họ cũng sẽ nhìn thấy hình ảnh giống như thế giới Vu Sư, một vùng mây đen dày nặng che phủ bầu trời, không tránh được bị phát hiện chân tướng:

Thế giới Vu Sư và họ sống trên cùng một mảnh đất.

"Không biết may mắn hay bất hạnh, hơn hai tháng qua, trong vườn trái cây cũng từng rơi xuống mấy trận mưa lớn nhỏ không đều, nhưng tới gần mùa đông là có gió lạnh tràn về, xem như đợt ác nhất. Không chỉ thế giới Vu Sư phải nghĩ cách, sa bàn tiến hóa và khu cộng đồng Vu Sư cũng phải nghĩ biện pháp cách ly..."

"Thực sự là phiền phức."

Hứa Chỉ hít sâu vào một hơi. "Cũng không cần dời địa điểm. Sau khi mùa đông đã tới hẳn, ném ra ngoài chính là sa bàn tiến hóa giá rét rồi. Những người này tất nhiên sẽ tiến hóa ra giống loài chống đỡ được cái rét của trời đông. Mỗi người đều sẽ là Tiểu Cường đầu trọc. Thậm chí đổi hoàn cảnh cho họ sẽ có sinh vật mới, có lẽ cũng là một loại con đường mới.

Nhìn lên trời.

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, ánh mắt nhìn đám mây đen kia đầy nghiêm nghị. "Bên kia đã bắt đầu chuẩn bị chống chọi, bên ta cũng phải bắt đầu rồi."

Đinh!

【Game thông báo: Bản game sắp tiến hành bảo trì máy chủ, trong nửa giờ sẽ cưỡng chế logout, xin mời các người chơi mời các người chơi chuẩn bị sẵn sàng】

Toàn bộ người chơi chưa kịp phản ứng, lập tức ồn ào.

"Mẹ nó! Cái game này mà cũng có lương tâm?"

"Ba giây cưỡng chế logout thần thánh đâu rồi?"

"Ngươi thay đổi rồi! Ngươi không còn là cái game hành hạ người ta mà ta biết nữa rồi!"

Nhất thời, vô số người ngồi trước máy tính hò hét ầm ĩ. Diễn đàn lập tức có một trận báo táp.

Thậm chí sau khi hệ thống bảo trì, chủ đề này còn leo lên tận hạng ba độ "hot".

Hứa Chỉ đúng là không biết nói gì.

Trước kia không lên tiếng thông báo, các người mắng. Bây giờ thông báo từ sớm, các người càng mắng.

Trong nửa giờ rảnh rỗi không có việc gì, Hứa Chỉ phơi hết quần áo trong máy giặt, thậm chí thu hết quần áo treo trong vườn trái cây hôm qua về trong nhà, chuyển cả xe đạp điện về trong nhà. Sau đó hắn ra khỏi nhà, đi dạo quanh xóm mấy vòng.

Người trong thôn đều là người trung niên già cả. Mấy ông bà già không có mấy người. Người trẻ tuổi đều đã ra ngoài làm nông hoặc làm công ở xa. Người có điều kiện có ai lại về đây? Nơi này là nông thôn điển hình, nhiều nhà cả năm trời không ai ở, rất quạnh quẽ.

Thảnh thơi đi dạo một vòng, Hứa Chỉ chợt xúc động. Mình trước kia cũng không muốn trở về, dốc sức làm việc trong thành phố, muốn mua nhà cưới vợ lúc còn trẻ, làm sao thích thú như bây giờ?

Mỗi ngày làm vườn tược, nuôi dưỡng một đám Thần linh và Thiên Đế, thăm dò giai đoạn kế tiếp của mấy văn minh siêu phàm vũ trụ. Tình cờ còn quan sát tình huống phi hành vũ trụ của tàu nhà thám hiểm Trùng Tộc: "Tàu Đế Kỳ".

Tí tách, tí tách.

Trời bắt đầu mưa.

Hắn lười biếng trở lại vườn trái cây, nhìn khu cộng đồng Vu

Sư rộng ba mươi mét vuông cùng với sa bàn tiến hóa, đưa tay ra.

"Gần như tới rồi... Phải thành lập một vòng bảo vệ nhỏ mới được..."

Rầm!

Bầu trời của vùng đất này từ từ xuất hiện một vòng bảo hộ trong suốt màu lam nhạt. Vòng bảo hộ rộng sáu mươi mét vuông thôi, đối với một Thiên Đế như hắn tất nhiên là nhẹ nhàng.

Kết quả còn tới trễ hơn mọi người tưởng tượng một chút. Nước mưa tí tách mấy hạt rồi không còn nữa.

Qua mười mấy phút, bầu trời mới uỳnh một tiếng sấm rồi hóa thành mưa lớn, mưa to rào rào đổ xuống.

"Đã xong." Hứa Chỉ ngồi trên ghế dưới mái hiên sân nhà gặm hoa quả, lặng lẽ nhìn trận mưa xối xả, có cảm giác năm tháng tĩnh lặng. Hắn cảm nhận được cơn mát mẻ do nước mưa mang tới. "Điều này có nghĩa là, vườn trái cây đã sắp bắt đầu vào đông rồi, hoàn cảnh hoàn toàn mới."

Hắn chuyển mắt.

Toàn bộ thế giới Vu Sư đã hóa thành một thế giới trắng xóa, mưa rơi trắng vùng đất.

Chương 699: Phiên Bản Mới

Ầm!

"Ra tay!"

Hứa Chỉ gặm quả táo, ngửa đầu nhìn lại. Vườn trái cây chìm trong cảnh tượng cực kỳ đồ sộ.

Các vị Thánh Nhân viễn cổ đứng trên trời hợp lực ra tay. Lực lượng Thần linh lan tỏa. Từng luồng sáng lóng lánh hóa thành những vòng bảo hộ to lớn bao trùm cả một thế giới Vu Sư.

"Chặn được lực xung kích rồi, nhưng nước mưa vẫn trút xuống một phần, đã dần chảy xuống mặt đất.

Elmin từ tốn nói.

Không thể chống đối mãi, ba mươi năm dài dằng dặc, chúng sinh cả vùng đất dù sao cũng phải thích ứng.

Ầm!

Vòng bảo hộ Ma giới xuất hiện chỗ hổng. Trời giáng nước xuống, tổng cộng có ba trăm sáu mươi cái giống như thang trượt trong nhà trẻ. Dòng nước lớn trào xuống, mang theo năng lượng xói mòn ào vào xuống mặt đất.

Ào ào ào!

Nước mưa khủng bố rơi xuống đất giống như biển gầm suốt bốn phương tám hướng. Cảnh tượng tráng lệ giống như trong thần thoại vĩnh hằng, gột rửa từng thành thị trong vòng tròn lân cận. Những tòa nhà cao tầng được gia cố bằng chất liệu đặc biệt cũng

nhanh chóng bị hồng thủy dâng lên ngập đến tầng ba.

Vô số động vật chim thú bắt đâu đi di trú.

Dòng nước lạnh lẽo cấp tốc mang đi nhiệt độ của động vật. Một vùng biển lạnh băng cấp tốc thai nghén dưới chân, giống như một thế kỷ Băng Hà xa xưa giáng xuống.

Trong nông trường to lớn.

"Mẹ... đất ruộng nhà chúng ta!" Một cô bé căng thẳng kéo mẹ nó, nhìn ruộng sắp thu hoạch bên ngoài mà gấp gáp đến sắp khóc.

"Không sao, sống được là tốt rồi." Người mẹ đau lòng nói.

Ầm ầm!

Trong thành phố.

Cho dù đã được bảo vệ hoàn toàn, nhưng vẫn có số ít kiến trúc sụp đổ. Người trong kiến trúc bị chôn sống, có mấy người bị dòng lũ trắng xóa cuốn đi.

"Ra tay!"

Đoàn người Peter đang gấp gáp cứu viện.

Ở phía xa, mỗi Tà tộc cũng đang điên cuồng hành động.

"Họ đã chuẩn bị rất lâu... Một trận mưa rào buổi đêm mà thôi." Hứa Chỉ cười, đi thẳng về trong nhà ngủ. Dù sao hắn cũng bắt đầu phải rơi vào trạng thái ngủ say.

Rạng sáng ngày thứ hai.

Dường nhiệt độ bỗng hạ xuống mấy độ khiến người ta có cảm giác không muốn rời giường.

Mặc quần áo xong, đẩy cửa ra, mặt đất ướt nhẹp, hơi lạnh ẩm ướt phả vào mặt.

Khí trời như đã hoàn toàn vào đông. Thế giới chỉ trong chốc lát đã lạnh hẳn đi. Ngày hôm qua chỉ mặc áo tay ngắn, thêm áo khoác, bây giờ phải mặc áo khoác dày mới chống được cái lạnh.

"Mưa một đêm, Ma giới cũng rất gian khổ."

Hứa Chỉ ngẩng đầu nhìn.

Nhân khẩu của Ma giới mới đó đã giảm mất ba phần mười.

Phải biết đó là do mọi người đã dốc toàn lực bảo vệ. Dù sao đây cũng là trận mưa lạnh kéo dài suốt ba mươi năm.

Dân chúng cả thế giới lầm than. Sinh linh chết lạnh vô số.

"Có điều, tháng ngày sau đó vẫn sẽ càng khó khăn hơn. Trời đông giá rét đã tới rồi, đây chính là thời đại lạnh giá dài quá vạn năm!" Tuy Hứa Chỉ không sợ lạnh giá, nhưng hắn vẫn mặc một chiếc áo khoác đen theo thói quen trước kia, đi xem sa bàn.

...

"Mặt đất vẫn lạnh, sau trận mưa này chắc sẽ giảm năm đến sáu độ."

Gió lạnh thổi qua, Hứa Chỉ khoác áo khoác dày đứng ở cửa. "Một trận mưa mang theo khí lạnh cực kỳ bình thường của Đồng thành, một trận mưa đêm xối xả... Một kỷ nguyên siêu phàm mới đã mở ra."

Nếu chỉ có trời đông giá rét từ từ kéo tới, sự việc còn có thể tiếp nhận. Dù sao họ cũng còn có lương thực, có đồng ruộng... Nhưng trận mưa băng giá kéo dài suốt ba mươi năm không ngừng nghỉ làm khúc nhạc dạo cho kỷ nguyên giá rét chân chính tẩy sạch

mặt đất một lượt. Hạt giống, lương thực, động vật nuôi đều bị hủy hoại trong một ngày.

Ba mươi năm qua, phàm nhân trốn trong những căn nhà cao tầng chuyên làm điểm tạm trú trong các thành phố không chỉ cực kỳ chật chội, họ còn ăn sạch toàn bộ lương thực dự trữ.

Cho dù đã chuẩn bị rất nhiều, nhưng chết tận một phần ba nhân khẩu.

"Trời đông giá lạnh bắt đầu cho thời đại nghèo đói." Hứa Chỉ thở dài. "Kỷ Băng Hà dài tới mười nghìn năm, hoàn cảnh ác liệt của Ma giới hiện tại thực sự mới được gọi là Ma giới..."

Những chuyện này, hắn không cách nào ngăn cản.

Hứa Chỉ nhìn mặt đất ướt sũng, cảnh vật tịch mịch. Người thường run rẩy đi ra khỏi nơi tạm trú, nhìn mặt đất hoang vu mà ngẩn ngơ, không thể tưởng tượng ra tương lai của mình.

Người thường không thể phản kháng với thời đại cực khổ và thiên tai, chỉ có thể nhẫn nhịn.

Các cường giả cũng vô cùng mệt mỏi, ánh mắt mờ mịt đi ra khỏi nơi tạm trú.

"Chúng ta, sống sót."

"Ba mươi năm, đối với người phàm đã là cả một cuộc đời... Đối với chúng ta, đó chỉ là mấy tháng cuộc đời, nhưng mấy tháng này đủ khiến chúng ta ghi nhớ cả đời."

...

Thậm chí một số lưu phái lớn của Tam giới như Kiếm tiên Thục Sơn, Triều đình Đại Chu cũng gia nhập cứu viện, thật quá gian nan.

Mấy người của Nữ Võ Thần Cung mặt mày trắng bệch, thể lực tiêu hao. Một Thiên Đế tu võ bị tiêu hao thể lực là khái niệm gì? Thật khó tưởng tượng.

Các nàng lặng lẽ nhìn lên trời.

"Thật sự là rèn luyện thân thể suốt ba mươi năm!"

...

"Một thời đại băng tuyết mới, là tử vong, cũng ẩn chứa sức sống mới. Trăm phế chỉ chờ hưng. Tương lai vẫn còn chờ xem, chờ một ngày là có thể nhìn xem phát triển ra sao." Hứa Chỉ trầm ngâm, xòe bàn tay ra. "Nhân ngày này..."

Rầm!

Quyển sách đen chỉ to bằng móng tay chậm rãi trôi nổi.

Đây là tư liệu do Miragine truyền tới.

Mặc dù rất bé, nhưng đối với bọn Miragine là cực kỳ khổng lồ, thậm chí nguyên quyển sách đã to bằng cái tủ quần áo cỡ lớn. "Nếu là mới bắt đầu, vậy nhân dịp thời gian trăm phế chỉ chờ hưng này nghiên cứu sáng tạo thế giới mới. Thế giới sa bàn thứ ba: Mỹ Thực giới, cùng với gen tân nhân loại..."

Thế giới Cổ Mộc không ở trên thân, không có năng lượng tất nhiên không được tính vào. Hiện nay cũng chỉ có hai thế giới là Tam giới, Dung Nham cổ đại mà thôi. Mỹ Thực giới là thế giới đặc biệt trong cơ thể Hứa Chỉ, tương tự nội thiên địa của Đạo Trường Sinh: Tiên Giới.

Rầm.

"Nói đến thế giới mới, phải đưa lên giống loài mới, vậy thì thả đám người chơi ra."

Hứa Chỉ vươn tay. Vòng bảo hộ bao phủ sa bàn tiến hóa và khu công cộng Vu Sư chậm rãi biến mất.

Vì có vách bảo vệ của hắn nên nơi này không bị trận mưa đêm qua xối ướt, nhưng vẫn rất lạnh. Không khí lạnh lẽo chui vào sa bàn, rõ ràng cảm nhận được nhiệt độ hạ xuống đáng sợ.

Đinh!

【Hoàn thành đổi mới: Phiên bản trời đông giá rét đã Login】

Người chơi lần lượt login vào. Một đám động vật, thực vật hình thù kỳ quái rùng mình một cái, có người run lên bần bật, nhìn xung quanh. Rõ ràng mặt đất khô ráo, nhưng không khí lại cực kỳ ẩm ướt, và lạnh thấu xương.

"Đậu xanh! Phiên bản mới, lạnh quá!"

"Kỷ Băng Hà? Tiến hành cập nhật chương mới tương ứng với kỷ Băng Hà của Ma giới à?"

"Quá nhân tính hóa, ta yêu đội ngũ sản xuất! Trước kia bất biến chẳng có gì thay đổi đã chán rồi, muốn biến đổi hoàn cảnh mới."

"Các anh em, ta đã thí nghiệm một phen, quá lạnh. Nước biển cũng đóng băng, chắc chỉ vài độ, lạnh đến mức không thể đi vào. Thế này đúng là bơi giữa mùa đông mà! Vậy chúng ta lại phải bắt đầu từ đầu, đi vào bằng bào tử, chắc sẽ đông cứng trong nước đá... Độ khó tiến hóa tăng lớn thật, nhưng càng có tính khiêu chiến hơn! Phải biết, năm xưa trên Trái Đất có vụ bùng phát sinh vật kỷ Cambri..."

Chương 700: Nhóm Lửa Lên Nồi, Diễn Hóa Bào Tử

"Cút!"

Mặt người bên cạnh tối sầm lại.

"Đầu trọc đáng chết đừng kéo theo ta. Nếu thật sự phải làm lại, ta muốn đun sôi nước, sau đó tiến hóa bên trong."

"Ta muốn tạo nhà ấm, trốn vào trong!" Một cái cây run rẩy cành lá, dịu dàng văn nhã.

"Nói cái con em ngươi, hành động đê, cùng đi nhóm lửa! Đi bắt mấy con Slime, dùng da chúng làm hòm, nhanh sưởi ấm đi! Mấy anh em cây cối đằng kia, cống hiến thân thể một tí!"

"..."

Phản ứng đầu tiên của họ khi đối mặt với sa bàn tiến hóa phiên bản Băng Tuyết không phải là tiến hóa thành giống loài chống lạnh, mà xây nhà nhóm lửa, đun nước ngâm mình.

Sau khi bắt đầu khởi công nhóm lửa không bao lâu...

"Xong rồi, giống loài của ta chịu không nổi rồi!" Có giống loài thực sự không chịu nổi lạnh giá.

"Huynh đệ, đừng sợ, chúng ta đun nồi nước cho ngươi. Bào tử của ngươi tiến hóa trong đó đi." Trong nhà gỗ đơn sơ, có người chơi lập tức dùng một cái bình bằng đất sét đun nước nóng, dùng gậy quấy.

Trong chớp mắt, nước trong mấy cái lu sôi lên, gậy gỗ khuấy đều, giống như nấu canh. Trong lu lại có bào tử tiến hóa trong đó.

Hứa Chỉ: ???

Hắn ngớ cả người. Hoàn cảnh tiến hóa băng tuyết rõ ràng là một khởi đầu mới, cực kỳ có tính khiêu chiến. Không chừng nơi này xuất hiện sinh vật có tiềm lực hoàn toàn mới. Kết quả là các ngươi lập tức xây nhà, đun nước, tiến hóa trong nước sôi?

Mạng Internet cũng phát rồ. Khí trời rất lạnh, mà bình luận lại rất náo nhiệt.

"Ha ha ha ha! Các ngươi mau nhìn, Thần Sáng Thế ngồi trên ghế cũng ngu người rồi! Đám kiến nhỏ trong vườn trái cây của ta đang làm gì thế?"

"Thần Sáng Thế biết cái gì là tiến hóa? Chúng ta đang chế tạo hoàn cảnh tiến hóa nhân tạo! Văn minh công nghệ cao Trái Đất không chỉ có thể đun nước nóng, tiến hóa bên trong, còn có thể làm nước lạnh. Các loại hoàn cảnh nhân tạo mới có thể tiến hóa ra giống loài mới mẻ!"

Mà vào lúc này, Luyện Kim Đại Đế rất lâu không thấy đột nhiên ra trận.

Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn:

"Các vị, ta muốn tuyên bố trở về."

???

Mọi người đang tán gẫu khí thế ngất trời, bất thình có một câu thả ra, chớp mắt nổ tung.

Đây là một tin tức cực kỳ bùng nổ. Luyện Kim Đại Đế biến mất lâu nhất. Tốc Độ Xe Akina người ta đã về bao nhiêu lâu, vị đại lão

này cuối cùng cũng quay về thế giới game rồi sao?

"Nhìn thấy Ma giới quá khứ biến thành kỷ Băng Tuyết, mọi người sống không nổi nên không đành lòng? Luyện Kim Đại Đế lại trở về Ma giới?"

"Muốn đi tìm đệ tử Minh Thổ Đại Đế - Elmin của mình để phát triển thành câu chuyện thầy trò Tiểu Long Nữ và Quá nhi hả? Cưới một vị thần làm vợ? (Đồ vô sỉ. JPG)"

"Medusa: Ha ha ha! Lý Sinh Khương ngu xuẩn, ngươi về rồi? Cuối cùng cũng có thể rửa sạch nhục nhã rồi! Năm xưa ngươi trấn áp ta bao năm, Luyện Kim Đại Đế cười lạnh một tiếng, bại tướng dưới tay ngươi, tùy ý liếc mắt nhìn mười một vạn tế bào Thiên Đế, được!"

...

Mọi người bắt đầu nghị luận.

Vị đại lão này vô duyên vô cớ trở về tuyệt đối là có âm mưu. Mọi người đều thảo luận rất nhiệt liệt.

Nhưng dù thế nào đi nữa, Luyện Kim Đại Đế thật sự trở lại, còn login ngay lập tức. Giữa lúc mọi người cho rằng hắn ta lại giống như Tốc Độ Xe Akina, biến mất lúc lâu, vùa vào đã làm ra giống loài nghịch thiên phóng đại gì đó, thì hắn ta lại để người chơi khác hỗ trợ chế ra một nồi nước sôi, đồng thời cung cấp đồ ăn, tiến hóa bào tử trong đó.

Mọi người đầy chờ mong.

Chắc là tiến hóa ra giống loài trong nhà ấm nào đó.

Ai ngờ, một lát sau, vị đại lão này ngựa quen đường cũ hóa thành quái vật tám vòi bạch tuộc, tay lam tay làm, vẫn phong cách quen thuộc năm xưa, dáng vẻ chế tạo xe đạp xưa cũ.

"Đại lão, ngươi làm gì thế?" Có người hỏi.

"Giống loài mới đâu?"

"Giống loài mới của ta không dễ dàng tiến hóa ra như vậy."

Lý Sinh Khương cười, hóa thành một con bạch tuộc, bắt đầu trả lời mọi người. Hắn mân mê bình bình bình lọ lọ trong phòng, chỉ cái nồi nước nóng:

"Ai mà muốn chết chứ? Ở trong hố nước làm bào tử, có thể đi vào tiến hóa thử coi."

Mọi người kinh ngạc.

Nhìn kiểu dáng của hắn xem, bạch tuộc giống như một vu sư đen tà ác, hơn nữa mân mê một đống chai lọ để bào tử tiến hóa trong đó... Đây là sinh vật luyện kim tà ác hả?

Mọi người giật mình, trợn mắt há mồm.

Mịa nó!

Phiên bản luyện kim mới.

Thí nghiệm thuốc trong lu nước, để bào tử tiến hóa trong đó?

Đây là muốn dung hợp giống loài trong Bào Tử Tiến Hóa với luyện kim thuật của hắn ta?

Rất nhanh sau đó, Lý Sinh Khương bắt đầu hóa thành vu sư tà ác trong phòng thí nghiệm giữa trời đất ngập băng tuyết.

"Xem ra hắn dự mưu không biết bao lâu, chọn một thời đại đặc biệt để ra trận?" Hứa Chỉ ngồi trên ghế bắt đầu suy tính. Hắn thu tư liệu từ Miragine không ngừng đọc, dường như có phần chờ mong giống loài của tên kia.

...

Bên ngoài đều đang sôi trào. Thực ra mọi người vẫn luôn thảo luận một chuyện đáng ngờ. Năm xưa Luyện Kim Đại Đế Slime biến mất quá lâu, tận hai tháng, đã không chỉ chậm một chút thôi.

Chẳng lẽ là trên thực tế có việc, không thể phân thân?

Hoặc là bị tra xét đồng hồ nước?

Hoặc là đang dự tính một kế hoạch mới?

Lời gì cũng có. Nếu không phải ông ta tình cờ lộ diện trên diễn đàn, tham dự một số bài bình luận, mọi người đều cho rằng ông ta đã chết rồi.

Thực ra Lý Sinh Khương quả thực rất bận.

Sau khi hắn thoát game đã không lựa chọn giống các người chơi truyền thống, không sáng tạo cuộc đời mới thứ hai, mà lựa chọn phát triển hiện thực.

Là một ông chủ xí nghiệp, hắn thuộc phái thực dụng. Dù sao Trái Đất cũng muốn phát triển văn minh và khoa học kỹ thuật, là chuyện quan trọng nhất. Hắn cũng hiểu rõ ý nghĩa sâu xa trong đó. Nói đao to búa lớn một chút thì là tạo phúc cho loài người và tráng cử vĩ đại. Mà dù sao thì sự thực cũng đúng như vậy.

Trái Đất tương lai vì thế mà thay đổi.

Trước kia hắn không hề có manh mối, nhưng trong Tam giới xuất hiện võ đạo đã làm cho hắn có ý tưởng mơ hồ.

Nhưng hệ thống võ đạo có hai nan đề. Số một, phải có linh khí tiếp tế để bảo dưỡng cơ thể. Số hai, phải có thần niệm để quan sát thân thể bản thân, tiến hành rèn luyện toàn diện.

Về vấn đề linh khí tiếp tế, hắn nghiên cứu thành công luyện

kim thuật và đã chế tạo được một loại thuốc đặc biệt, phối hợp với một số đơn thuốc cổ của Đông y, kết hợp vô số loại thảo dược quý giá, xem như miễn cưỡng giải quyết. Thuốc có thể bảo dưỡng thân thể, nhưng hiệu quả cực kỳ kém. Thậm chí, ông ta suy đoán, người cổ đại cũng phải phát triển đến phương diện này mới có mô hình tương tự.

Nhưng về nan đề thứ hai, muốn thay thế thần niệm để quan sát bên trong thân thể sao? Nói nghe thì dễ.

Đây là điều khó nhất!

Võ nhân cổ đại nghiên cứu phương thuốc bổ dưỡng thân thể đã không thể đạp vào cánh cửa này, tuyệt đối vì thần niệm.

Khoa học kỹ thuật hiện đại miễn cưỡng có thể làm được. X quang là cách làm thông thường tốt nhất, nhưng không thể tinh tế đến mỗi một sợi cơ bắp nhỏ bé, hoặc rèn luyện xương cốt. Nếu thật sự tinh tế đến trình độ đó, có lẽ phải phẫu thuật phanh phui cơ thể người ra.

Phải nhìn xem cơ bắp nào chưa được rèn luyện đến, thực hành kế hoạch rèn luyện toàn phương vị. Bản chất của võ đạo là tiến hóa toàn thể dẫn đến biến chất.

Nhưng giải phẫu phanh ra, sau đó khâu trở lại rồi tiếp tục tu luyện sao?

Nói đùa!

Trên con đường tiến bộ khoa học kỹ thuật luôn gặp phải nhiều nan đề.

Chương 701: Luân Hồi

Cuối cùng, Lý Sinh Khương kết hợp luyện kim thuật tạo ra một hệ thống đo lường tín hiệu điện phức tạp, phản ứng "Liệu pháp điện giật". Nó giống như quét hình radar, giám sát "Điện trở" toàn thân thể. Như vậy mới miễn cưỡng có thể bắt đầu tu luyện. Thế nhưng, có rất nhiều chi tiết cực nhỏ không thể tu luyện tới... Đây đã là cực hạn rồi.

Mãi đến tận bây giờ, họ tự mình kiểm tra mới biết khoa học kỹ thuật hiện đại của Trái Đất chỉ mới miễn cưỡng chạm đến ngưỡng cửa thấp nhất, chênh lệch so với Tam giới lớn bao nhiêu.

Lý Sinh Khương nhỏ giọng nói, nhìn người chơi xung quanh.

"Trên thực tế, hệ thống tu luyện miễn cưỡng quyết định có thể bắt đầu tu luyện, chỉ là hiệu quả cực kỳ nhỏ bé. Nhưng sau khi tu luyện, thân thể có lẽ sẽ lột xác. Thêm bảy, tám năm nữa, con người có lẽ sẽ có thể đạt tới cấp ba, sinh ra thần niệm, thay thế những thiết bị đơn sơ kia..."

"Ở thời kỳ sơ khai có thể sinh ra người mang thần niệm đầu tiên mới là khó nhất. Người này sau đó có thể học tập phương pháp tu hành võ đạo trong Tam giới, rồi sư phụ dạy đệ tử, dùng thần niệm quét hình giúp người mới, tiến hành giáo dục..."

"Chỉ có điều, nhìn như có khả năng, thế nhưng tu luyện võ đạo lại là hệ thống khó nhất, vững chắc nhất. Tiếp tục phát triển tiếp, không tới mười năm căn bản không có được cường giả. Nhìn Tam giới người ta xem, hở tí là mấy trăm năm. Thực tế muốn làm theo thật quá xa xôi..."

Lý Sinh Khương khuấy que gỗ, nhìn vại nước nóng, lòng yên

tĩnh sắp xếp suy nghĩ. Hắn cũng nhìn thấy tương lai như Hứa Chỉ.

"Hiện tại, ta chỉ tốn một đoạn thời gian quý giá gieo xuống hạt giống, đợi sau mười mấy năm có thể nở hoa. Khi đó Trái Đất không biết sẽ thành thế nào."

Hết bận chuyện bên ngoài, hắn cuối cùng lại chọn đi vào.

Ùng ục ùng ục!

Hắn luộc nước sôi để sinh vật bên trong tiến hóa, sau đó báo cho toàn bộ các sinh vật tiến hóa trong sa bàn giao cho hắn một ít biểu bì da, cơ thể cho hắn nghiên cứu, mày mò, dường như muốn nghiên cứu thuốc luyện kim gì đó.

Mọi người bên ngoài đều kinh ngạc.

"Ối cha, tư thế này, đại lão không hề chuẩn bị gì cả, bây giờ mới bắt đầu. Vậy là định chính thức nghiên cứu giống loài có tiềm lực riêng cho mình sao?"

"Hai tháng nay cuối cùng là làm gì?"

"Trước mắt muốn nghiên cứu toàn bộ giống loài có tiềm lực của chúng ta, làm tài liệu luyện kim, mở luôn phòng luyện kim ở đây sao? Dùng phương pháp luyện kim sinh mạng dung hợp với luyện kim? Tiến hóa giống loài mới?"

...

Giống như vu sư tà ác mày mò bình bình lọ lọ, cho thêm các loại thuốc, để giống loài bên trong tiến hóa, thành hình.

"Sa bàn tiến hóa phiên bản trời đất phủ băng tuyết, đại lão luyện kim cũng muốn mang tới cho chúng ta phiên bản tiến hóa mới!" Mọi người quan sát một lúc nói. "Đại lão dường như có dã tâm rất lớn, không biết mân mê ra thứ đồ chơi gì mà không thể

hoàn thành trong thời gian ngắn?"

Mọi người nghĩ, nghiên cứu toàn bộ giống loài có tiềm lực trong sa bàn? Điều chế thuốc luyện kim, thí nghiệm ngay tại chỗ? Là một công trình to lớn, có thể thấy được dã tâm trong đó.

Nếu không, với trình độ của vị đại lão này, tùy tiện sinh sản ra giống loài mới đi vào sẽ rất nhanh.

"Chắc muốn nghiên cứu sinh mệnh vượt thời đại!"

Mọi người kinh ngạc thốt lên, sau cảm xúc mừng rỡ ban đầu là cảm giác vô vị.

Vây xem một lúc, mọi người lại bắt đầu làm chuyện của mình. Có điều họ cũng có ý nghĩ mới, giống loài siêu phàm rất khó tiến hóa theo con đường phổ thông, hay là mình cũng thêm thuốc? Nấu một nồi thuốc, cho bào tử tiến hóa bên trong?

...

...

"Nhân vật chính của thế giới mới không chỉ là loài người, không thể hạn chế chỉ trong loài người..."

Hứa Chỉ ngồin ghế, sắc mặt bình tĩnh nhìn tư liệu tính chất Tà Thần.

Bản chất của Tà Thần là hội tụ tư duy của hàng trăm triệu sinh linh phổ thông trở thành sinh vật đặc biệt. Bởi vậy, nó có một loại "Hiện tượng pháp tắc" mạnh mẽ nào đó. Ví như đặc tính mộng đẹp của Mỹ Mộng Thần, đặc tính thời gian của Thời Gian Nhuyễn Trùng, đặc tính quy khư của Hư Không Xà...

Thời gian, không gian, phong hỏa sấm sét, mê hoặc...

Mà chúng cũng tương tự như cây cỏ, côn trùng, chim cá, cũng

có thể thành tin, sinh ra linh trí, trở thành sinh mệnh có trí tuệ.

"Như vậy, loài người mới hãy xác định như vậy."

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, nhìn chiến giáp cơ giới phía xa, khối lập phương máy móc sáu mươi vạn. "Chiến đội cận vệ mang theo người của Mẫu hoàng Trùng tộc, chính là các ngươi. Đã đến lúc để các ngươi đầu thai chuyển thế tiến vào thời đại."

Hắn vươn tay.

Rầm!

Toàn bộ chiến giáp cơ giới cấp tốc giải thể, hóa thành một cơn bão kim loại đầy mảnh vụn đen, xoay tròn rồi ngưng tụ, hóa thành một quả cầu rỗng ruột thần bí, vẻ cổ xưa, bề mặt phủ kín đường nét rất nhỏ. Bề mặt nó có đường nét trắng và đen đan dệt rất dày đặc, chính là hương hỏa long mạch trận của Manh Muội, có thể thu nạp toàn bộ năng lượng tư duy, tổ hợp lại.

"Manh Muội chế tạo võng du để người chơi login, điều khiển từ xa."

Hứa Chỉ ngẩng đầu nhìn viên cầu thần bí đang trôi nổi trong phòng khách.

"Mà ta lại chế tạo ra... Luân Hồi."

...

Mỹ Thực giới.

Sau khi Hứa Chỉ đột phá Thiên Đế, không gian nơi này đã mở rộng ra mênh mông vô ngần, có thể so với Tiên giới của Đạo Trường Sinh.

Thế giới nhỏ vốn có thể nhanh chóng thăm dò đến điểm cuối cùng đối với các người chơi trong khu cộng đồng Vu Sư đã trở nên

rộng lớn vô cùng, mà còn nguy cơ tứ phía. Dùng từ "kéo dài hơi tàn" để hình dung nỗi gian nan của cuộc sống hiện tại cũng rất thích hợp.

Hoa cỏ cây cối tươi tốt, một vùng lá xanh rào rạt.

Núi cao, đất rộng, dãy núi, dòng sông, đẹp xa hoa.

Bất kể hoa, cỏ, côn trùng, cá, sinh linh thế giới đều có một đặc điểm: Ngon lành.

Lúc này, ròng rã bốn tốp người chơi đã trải qua bốn lần chiến đấu PVP tại khu cộng đồng Vu Sư lần lượt tiến vào. Họ không ngừng tiến hóa giống loài làm phong phú món ngon. Cả Mỹ Thực giới có thể nói là thế giới có nguồn gốc sơ kỳ phong phú nhất.

Thậm chí rất nhiều giống loài mỹ thực đạt đến cấp độ ba, bốn đã khai sáng trí tuệ, bắt đầu hóa yêu.

"Trận đấu PVP lần thứ tư, hiện tại ba hạng đứng đầu có thể đi vào Mỹ Thực giới, tức là ba cái máy phục vụ, tổng cộng ba nghìn người..." Hứa Chỉ liếc mắt, xác định danh tính và số lượng. "Chỉ còn lại hơn ba trăm người, những người khác đều lui ra khỏi trò chơi, để lại giống loài mỹ thực mà mình đã tiến hóa ra sinh tồn ở đó."

Mỹ Thực Giới rất lớn. Hiện tại, các người chơi đều theo tập tính của giống chó, mà chó là loài sống quần cư, co lại một góc. Hứa Chỉ không để ý tới họ.

"Tái tạo thế giới, quy tắc mới của thế giới, nhân vật chính của thời đại..." Hứa Chỉ chậm rãi cất bước giữa cỏ cây sông núi, tựa cười mà không. "Có thể thử sáng tạo một sinh mệnh linh hồn xem..."

Trải qua từng thế giới, Hứa Chỉ ở hiện thực đều đang từ từ tiến bộ.

Trước kia hắn chỉ làm dung hợp gen đơn giản, sáng tạo sinh mệnh. Sau khi tới thế giới Dung Nham, Hứa Chỉ mới bắt đầu thử cải tạo bộ não người, hòa hợp não người với hệ thống chip, tạo ra cơ thể sống nửa Silicon, nửa máu thịt.

Đây là kỹ thuật cải tạo sinh mệnh bộ não.

Chương 702: Sáng Tạo Linh Hồn, Lập Sinh Tử Bộ!

Nguồn gốc của bộ não là gì?

Khởi nguyên thần bí nhất của sinh mệnh là gì?

Linh hồn!

Bộ não hữu cơ thông thường hoặc thậm chí là chip vi tính bằng silicon làm sao có thể sinh ra linh hồn?

Linh hồn là điều cấm kỵ nhất của nguồn gốc sinh mệnh.

Có lẽ, chỉ có Tạo Vật Chủ chân chính mới hiểu được lĩnh vực cấm kỵ này. Hứa Chỉ đến tận bây giờ vẫn không thể nào hiểu được, nhưng như vậy cũng không trở ngại hắn sáng tạo ra linh hồn hoàn toàn mới, sau đó truyền vào thân thể.

"Chân chính Tạo Vật Chủ là sáng tạo linh hồn và cơ thể, đọc được bất kỳ loại mật mã nào... Lượng tri thức cần thiết quá khủng bố, ta còn rất xa mới làm được. Thế nhưng, nếu không sáng tạo trực tiếp ra linh hồn... mà là tư duy chúng sinh thì sao? Dường như ta vừa nghĩ ra một ý tưởng mới."

Hứa Chỉ nhìn quả cầu to lớn, tập hợp của gần sáu mươi vạn rubik máy móc. "Hội tụ tư duy, sản sinh ra một loại sinh vật đặc biệt, sau đó mở trí tuệ, thành yêu, chính là một linh hồn mới tinh..."

Trên thực tế, đây không phải phương pháp sáng tạo linh hồn duy nhất.

Loại thứ nhất là: Đạt đến cấp bốn, tự nhiên mở trí tuệ.

Mà thành yêu cũng tương tự.

Chỉ cần bỏ động vật có bản năng dã thú, thực vật không có tư duy vào không gian có mật độ cao để chúng hấp thu linh khí tinh hoa nhật nguyệt, để chúng thành tinh, khai trí, trở thành yêu loại, trước cấp bốn đã có trí tuệ.

Chỉ là phương pháp "Sáng tạo linh hồn" như vậy không thể thực hiện trên phạm vi lớn, cần tiêu hao quá nhiều năng lượng.

"Thế nhưng tu duy chúng sinh sẽ không có giới hạn... Chỉ cần tổng sản lượng cơ sở sinh vật thật khổng lồ là được. Suy đi nghĩ lại, chiến giáp máy móc Rubik có thể phù hợp hoàn mỹ. Tuy nó chỉ có sáu mươi vạn thành phần, đồng thời phần lớn chỉ có tư duy bản năng dã thú, là Rubik cấp một không có trí khôn... thế nhưng dã thú cũng có thể tỏa ra hương hỏa và tư duy... Tuyệt đối là được!"

Hắn nhìn quả cầu tỏa ra ánh sáng trắng thần bí.

"Trong sáu mươi vạn, có hai vạn Rubik cấp bốn... Chắc hẳn hai vạn này là loại kiệt xuất!"

"Gia tốc!"

Hứa Chỉ hít sâu một hơi: "Chính thức bắt đầu sáng tạo sinh mệnh linh hồn thử nghiệm. Tương tự như Tà Thần, không chỉ có trí tuệ, chúng còn có tính chất pháp tắc mạnh mẽ... Gian khổ, mộng tưởng, không cam lòng, những chấp niệm này sẽ hình thành tính chất. Nếu không thì để các ngươi đi trải nghiệm cuộc đời một lần."

Hứa Chỉ nhắm mắt, lặng lẽ ngồi nhìn quả cầu do sáu trăm nghìn khối rubik tạo thành.

...

...

Ta là ai?

Trong không gian mông mông lung lung, một ý thức đang mơ màng nhìn không gian đen kịt.

Nó dường như có một chút trí nhớ lờ mờ trước kia. Dường như mình đang tu luyện máy móc, sau đó đến cấp bốn... Sau đó không hiểu sao lại biến thành một cái cây?

Chờ chút, cấp bốn là cái gì?

Trong đầu nó không hiểu sao nảy ra một danh từ.

Ào ào ào!

Xung quanh chợt có màu xanh lục, là một khu rừng.

Lúc này, mình đang là một cái cây thẳng tắp, mọc lên rất lớn. Xung quanh có vô số chim muông tới lui. Có con đang gặm nhấm lá cây của mình. Có con chim nhỏ đang đánh nhau chí chóe. Chúng là hàng xóm của mình.

Đó là một con chim nhỏ đáng yêu, đã sinh ra một tổ chút chít đáng yêu, trở thành hàng xóm của mình. Dường như chúng nó có năng lực mạnh mẽ, đang không ngừng tiến hóa. Dần dần, chúng lại có thể nói chuyện, giao lưu với nhau, tình cờ còn nói lời trong tâm với mình.

Mình chỉ có thể lắng nghe.

Ah!

Nội tâm nó lần đầu tiên xuất hiện khát vọng.

Nó khát vọng dường nào mình cũng có thể mở miệng nói chuyện, có thể giao lưu với hàng xóm trên đầu mình. Làm một cái

cây trầm mặc là chuyện cô độc cỡ nào!

Có một ngày, con chim nhỏ kia chiến đấu với một con mãnh thú mạnh mẽ, lửa và ánh sáng phụt ra. Con chim nhỏ đẩy lui đối phương, bản thân nó cũng bị thương khắp mình mẩy.

Trước khi chết, con chim nhỏ quay lại tổ chim trên cây, nhìn đám chút chít nhỏ bé của mình, nói:

"Ta sắp chết! Các con của ta không được ai chăm sóc cũng sẽ chết đi. Chắc ngươi sẽ rất cô độc..."

Chết, chết là gì...

Không!

Không được chết! Cũng không muốn sống cô độc!

Nó chỉ có thể trơ mắt nhìn con chim nhỏ tử vong. Một quãng thời gian sau, đám chim nhỏ chút chút trên tàng cây bị một con dã thú bình thường đi ngang bắt gặp, bị tha đi ăn mắt. Cái cây chỉ có thể trơ mắt nhìn tất cả, không thể bảo vệ hàng xóm của mình.

Không thể làm bất cứ điều gì.

Mình cũng chẳng làm bât cứ điều gì.

Nó bắt đầu sinh ra khát vọng, khát vọng mình có ngày có thể di động, bảo vệ bạn bè mà mình muốn bảo vệ.

Tháng ngày không ngừng trôi. Không biết qua bao nhiêu lâu, bản thân cái cây khô héo. Quá mệt mỏi, nó cuối cùng cũng nghênh đón tử vong. Nó bị một đám sinh vật kỳ quái xách búa tới chém ngã, ném vào lửa thiêu cháy.

"Gỗ cháy rồi, còn rất thơm."

Trước khi chết, cái cây nghe thấy giọng nói cuối cùng.

Lửa thực sự là thứ đáng sợ.

Rầm!

Lại mở mắt lần nữa, nó lại xuất hiện trong một không gian tối tăm.

Thần điện cầu kỳ màu đen, hai bên có những cây trụ có đồ đằng màu đen. Một sinh vật thần bí hình người ngồi ở trên cao vút, được sương mù bao phủ, không thể thấy rõ hình dáng. Phía xa xa là một vòng tròn thần bí, to lớn, đang chậm rãi xoay tròn. Vẻ tráng lệ và hùng vĩ đó phủ kín cả bầu trời, tỏa ra khí tức kinh khủng, giống như đây là căn nguyên của cả thế giới, ẩn chứa toàn bộ quy tắc vô tận của trời đất.

Mà kỳ quái hơn là, trên mặt vòng tròn kia là vô số khối vuông rubik ghép lại, dày lít nhít. Mỗi khối rubik tinh xảo đều có đánh số, dường như mỗi cái đều độc nhất vô nhị.

"Người dưới là người phương nào?"

Sự tồn tại thần bí trên cao cao kia cầm một quyển sách, đang không ngừng lật xem:

"Để ta tra Sinh Tử Bộ một chút. Số hiệu 19476, kiếp đầu tiên là cỏ, kiếp thứ hai là cây cối... Ồ? Vậy mà đã sinh ra đặc tính riêng?"

"Để ta nhìn một chút tên thật Luân Hồi của ngươi."

Sự tồn tại thần bí kia chậm rãi vươn tay, kích thích toàn bộ quả cầu tròn, cuối cùng dừng lại tại một khối rubik đánh số 19476. Dường như trên đó đã sinh ra dấu ấn đặc biệt nào đó.

Cái cây mơ hồ có một cảm giác, khối vuông rubik đang ngủ say trong vô số khối rubik kia mới thực sự là mình, mà mỗi kiếp của mình đều là một giấc chiêm bao...

"Ta, ta là cái gì? Rốt cuộc là cái gì? Kiếp đầu tiên? Kiếp thứ hai? Trước đây ta là một ngọn cỏ?" Nó không nhịn được lớn tiếng hỏi. Bản năng mách bảo nso rằng đây là sự tồn tại thần bí vĩ đại nhất trên thế giới, điều khiển bánh răng vận mệnh, là khởi nguồn của sự sống và hủy diệt.

Ồ?

Sự tồn tại thần bí ngồi trên ghế kia chợt ồ một tiếng.

"Lại còn sinh ra trí tuệ có thể suy nghĩ về sự tồn tại của mình. Quả nhiên mỗi lần luân hồi qua đi, chấp niệm sẽ lại mạnh thêm một phần... Ừ, để ta suy nghĩ xem, cũng có thể có quyền được biết mới được. Hôm khác lại thành lập một cái Tam Sinh Thạch đi, có thể nhìn thấy kiếp trước của mình. Tam sinh tam thế."

"Đã sinh ra tính chất rồi, cuối cùng là đặc tính gì đây? Thôi, qua năm tháng tự nhiên sẽ rõ ràng." Giọng nói kia rất lười biếng, còn đang lẩm bẩm, chợt không nghĩ nữa, đưa qua một chén canh. "Uống đi, có thể quên mọi buồn phiền, mọi yêu hận tình thù của kiếp này, có thể tiêu trừ toàn bộ ký ức, mở mang cuộc sống mới..."

"Vậy mà đã có bản ngã, đời thứ ba hãy đầu thai làm động vật đi."

Chương 703: Thế Giới Ba Tầng Thời Gian

"Đầu thai, làm động vật?"

Cái cây chưa kịp phản ứng, chỉ nhanh chóng uống chén canh kia, đầu óc mơ mơ màng màng, dường như đã quên một vài thứ, hóa thành xác chết di động. Nó không ngừng tới gần vòng tròn kia theo bản năng, tiến vào lỗ trống đen thui bên trong.

Bên tai nó vang lên một đoạn thoại.

"Vào luân hồi đi, đầu thai vào Súc Sinh đạo... đời sau trở thành thế nào thì phải xem mệnh của ngươi." Sự tồn tại thần bí kia nhàn nhã ngồi trên ghế, chậm rãi kích thích Sinh Tử Bộ.

"Đi thôi!"

Ầm!

Nó nhảy một cái, giống như rơi vào vực sâu vô tận.

...

Ta là ai?

Trong lúc ngơ ngác, một luồng ý thức mờ mịt nhìn bốn phía, ánh sáng dần xuất hiện.

Nó kêu lên chích chích, đã trở thành một con chim trong tổ trên vách đá cheo leo. Nó có một con chim mẹ dịu dàng không ngừng cung cấp thức ăn. Hơn một tháng qua đi, nó bắt đầu thử bay lượn.

Ào ào ào!

Thế giới toàn màu xanh biết, là một khu rừng.

Nó bắt đầu bay lượn không ngừng nghỉ, phát hiện dường như bản thân mang theo một đặc tính nào đó. Thân thể nó có thể tỏa ra lửa, là năng lực đặc biệt.

Ta cũng giống con chim kia, bắt đầu có năng lực đặc biệt sao?

Chờ đã, ta cũng?

Trong đầu nó không biết vì sao chợt nảy sinh suy nghĩ như vậy.

Cuộc sống ngày qua ngày, nó tiếp tục lớn lên, lột xác, tiến hóa, không ngờ đã có thể cất tiếng nói chuyện. Dường như theo quy trình bình thường, chắc hẳn nó nên đi tìm một con chim mái, bắt đầu cuộc sống loài chim huy hoàng. Thế nhưng, nội tâm nó luôn có một cảm giác rất kỳ dị, rất quái lạ. Nó một mình lẻ loi bay đi khắp nơi. Mãi đến một ngày, nó nhìn thấy một con cá trong dòng sông, nó chợt có cảm giác rất thần bí, rất thân cận.

Giống như cả đời mình là để tìm con cá kia.

"Dường như ngươi rất quen mắt, luôn có cảm giác đã từng gặp ngươi." Con cá kia cũng nói vậy.

Cuộc sống ngày ngày trôi qua, mỗi lần đi săn kiếm thức ăn, con chim đều đi ngang qua đây một lần, nói chuyện với con cá. Nó rất hạnh phúc. Con cá kia cũng có năng lực đặc biệt là bắn ra luồng nước, giống như con chim nhỏ trước kia vậy. Chờ đã...

Tại sao ta lại...

Trong đầu nó chợt xuất hiện hình ảnh kỳ quái.

Cuộc sống vẫn tiếp diễn, ngày tháng bình thản trôi qua thật

hạnh phúc. Có một ngày, con cá vảy năm màu xinh đẹp bỗng cất tiếng, vui vẻ hoạt bát lao ra khỏi mặt nước nói:

"Trong nước là ngục giam, ta muốn đi xem thế giới bầu trời, bầu trời tự do bao la... Một con cá cũng có quyết tâm ngóng trông bầu trời!"

"Được!" Con chim nhẹ nhàng đáp lại con cá, tiếp tục bay trên trời.

"Ah!"

Con cá thốt lên tiếng kinh ngạc, mắt lóe lên vẻ say mê, lưu luyến quên về.

"Quá đẹp, ta luôn cảm giác ta đã tới bầu trời, nói thế nào nhỉ? Một loại... ký ức thị giác đặc biệt. Ta cũng có cảm giác này đối với ngươi, giống như chúng ta đã trải qua tam sinh tam thế mới chân chính... Xem kìa, đó là mười dặm hoa đào!"

Bỗng nhiên, chúng bay qua một rừng đào, đẹp xán lạn.

Con cá hoàn toàn thán phục, cái đuôi cá năm màu rực rỡ dưới ánh mặt trời.

"Ah! Thế giới này quả thực quá thần kỳ. Ta có thể nói, bên dưới Thái Dương, bên trên rừng đào... lượn lờ một đôi..."

Phụp!

Một mũi tên nhọn bắn tới, xuyên qua cả chim và cá. Chúng rơi nhanh xuống cây cối.

Một đám sinh vật hình thù kỳ quái đi ra.

"Ha ha! Một mũi tên hạ hai chim! Ngoài ta còn ai?"

"Ồ, làm sao còn có thêm một con cá? Còn chảy nước mắt?

Ngay cả chim cá cũng bắt đầu yêu đương rồi?"

"Nhóm lửa, thiêu chết chúng, thêm chút gia vị cho chúng nó tỏa ra mùi thơm chó độc thân!"

...

Ý thức dần dần mơ hồ.

Đến lúc tỉnh lại, con chim phát hiện nó lại trở về vùng đất này. Vùng đất quái gở mà hoang vu, tối tăm trước kia bây giờ đã được phủ kín hoa tươi. Một sự tồn tại thần bí được bao phủ trong khói đen đang nhàn nhã xách thùng vẩy nước.

Chờ chút, lại?

Mình lại tới nơi này?

Trong đầu nó chợt mê man, tại sao lại liên tục có những đoạn hình ảnh vỡ vụn lóe qua.

"19476?"

Sự tồn tại thần bí kia lười biến nói.

"Theo kiến nghị của ngươi, ta đã làm một cái Tam Sinh Thạch ở đằng kia. Tam Sinh Thạch, ghi chép kiếp trước kiếp này của mỗi người. Ngươi có thể đi xem xem, chết cũng được rõ ràng, lại uống canh."

Phía xa có một tảng đá thần bí, trên viết: Tam Sinh Thạch.

Trên đá là dòng chữ đỏ tươi như máu. Trên cùng có khắc bốn chữ lớn: Sớm vào Bỉ Ngạn.

"Đúng rồi, nói với ngươi những thứ này cũng vô dụng. Ngươi đã không còn nhớ đã gặp ta."

Tồn tại thần bí kia cười cợt, nhưng thần sắc chợt đổi, dường như cảm giác được điều gì.

"Ngươi... lại có thể nhớ một số mảnh vỡ kiếp trước? Nằm mơ loáng thoáng thấy cảnh tượng từng gặp? Sao có thể có chuyện đó?"

"Khó mà tin nổi, khó mà tin nổi..."

Tồn tại thần bí kia đặt thùng nước xuống, lấy Sinh Tử Bộ ra xem lại tin tức.

"Thì ra là như vậy sao? Đời đầu tiên, ngươi là cỏ, nàng là hoa. Đời thứ hai, ngươi là cây, nàng là chim nhỏ. Đời thứ ba, ngươi là chim nhỏ, nàng là cá..."

Sự tồn tại thần bí nghiêm túc quan sát con chim hồi lâu.

"Thì ra đời thứ nhất đã bắt đầu có chấp niệm rồi sao? Chấp niệm này chính là đặc tính của ngươi... Vậy mà có thể chống cự lại sự tẩy rửa ký ức, nhớ lại một ít mảnh vỡ quá khứ kiếp trước... Đặc tính quả thực thiên kỳ bách quái, không gì không có."

"Được rồi, ta đã nghĩ ra rồi!"

Con chim vẫn trầm mặc nhìn Tam Sinh Thạch, mới triệt để nhớ lại kiếp trước kiếp này.

Đây là một mối tình duyên ba kiếp. Dường như có một lực lượng vô hình nào đó dẫn dắt mới làm cho chúng vượt qua ràng buộc Luân Hồi sinh tử xa xôi nhất, mỗi lần đầu thai chuyển thế đều có thể tìm thấy đối phương.

"Chỉ ta nhớ lại một chút thôi sao?" Nó trầm mặc.

"Đúng, chỉ có ngươi nhớ được." Tồn tại thần bí kia mỉm cười, rất hứng thú.

"Không, nàng cũng nhớ..." Nó lớn tiếng nói.

"Không, nàng không nhớ rõ, chỉ là từ bản năng có cảm tình với ngươi mà thôi. Dường như nàng bị đặc tính của ngươi ảnh hưởng, mơ hồ có được hảo cảm từ bản năng đối với ngươi..." Sự tồn tại thần bí kia cười. "Nhưng chính vì đặc tính này, ngươi chính là sinh linh duy nhất trên thế giới này biết về vùng thời không này, biết về 'Luân Hồi'. Những sinh linh khác sau khi uống canh đều đã quên. Ít nhất, cho đến bây giờ chưa từng có kẻ nào sản sinh đặc tính tương tự."

"Ta... là kẻ duy nhất nhớ về ngài?" Nó run rẩy.

"Rất thú vị, không phải sao?" Sự tồn tại thần bí lại đưa tới một chén canh. "Lại bắt đầu lại từ đầu đi. Vận mệnh là một chuyến luân hồi... Nếu ngươi đặc biệt như vậy, kiếp sau để ngươi thành người đi, đầu thai Nhân Gian Đạo."

"Người, là cái gì?"

"Người, là sẽ được thuận tiện hơn một chút."

Tồn tại kia chỉ cười, lại nhấc bình nước lên.

"Những sinh linh khác ít nhất phải khổ tu mười đời, nhiều phải đến bốn mươi đời mới đổi được một cơ duyên đầu thai thành người. Ngươi mới tu thiện quả ba kiếp đã đổi được một kiếp làm người, phải nỗ lực quý trọng."

"Những kẻ khác làm sao lại phải tu nhiều hơn ta như thế?" Nó lớn tiếng hỏi.

"Thế giới này chia ra thành ba tầng. Tốc độ thời gian trôi qua của mỗi tầng là khác nhau." Tồn tại thần bí chậm rãi nói. "Các ngươi sống trong chiều không gian khác biệt về thời gian, hưởng thụ số mệnh luân hồi."

Cái gì?

Ở trong mắt nó, một thế giới khủng bố chân chính đã kéo lên màn mở đầu.

...

Ta là ai?

Trong một vùng mông lung vô định, một luồng ý thức mờ mịt nhìn không gian tối tăm xung quanh. Ánh sáng xuất hiện, sáng như tuyết.

Oa oa!

Người mẹ đổ mồ hôi ướt sũng, trong căn nhà gỗ của bộ lạc đơn sơ bỗng xuất hiện tiếng khóc của trẻ con.

Oa oa!

"Là đứa bé trai." Đằng xa vang lên tiếng la vui mừng. Trong bộ lạc nguyên thủy này, đàn ông dường như là lựa chọn tốt nhất.

"Không biết thiên phú tiên thiên của nó là gì?" Một nam tử cao lớn, hùng vĩ nói.

Chương 704: Khởi Hành 1

Mười năm.

Năm tháng vô tình, thời gian bình thản trôi.

Ha ha ha ha!

Cây gỗ vang lên tiếng nổ oành oành oành.

Tráng hán vóc dáng cường tráng đi qua, vai trần đang gánh một con cự thú, cười ha ha nói:

"A Đại, đang nỗ lực rèn luyện sao?"

"Vâng! Tam thúc!"

Thiếu niên mười tuổi với ánh mắt kiên nghị.

Tam thúc lắc lắc đầu. A Đại thông minh từ nhỏ, lúc một hai tuổi đã biết nói chuyện làm mọi người đều kinh hãi, mừng rỡ vô cùng. Họ cho rằng nó là một thiên tài, là hi vọng của cả bộ lạc. Kết quả, tháng ngày dời đi, họ phát hiện thiên phú phối hợp với A Đại chỉ là một đám lửa yếu ớt.

"Ta vốn sinh ra đã kém cỏi..."

A Đại hít sâu một hơi, lòng có cảm giác như vậy. Người khác đều tiêu tốn vô số năm tháng tích lũy mới biến thành người được, mà nó chỉ mất một thời gian ngắn ngủi, thiên phú chưa tích lũy đủ.

Không chỉ vậy, năng lực hỏa diễm của nó quả thực rất yếu, kém vô số lần so với thiên phú dùng lửa của nhân loại khác.

Từ nhỏ đến lớn, trong đầu nó thường lóe lên một vài mảnh vỡ hình ảnh. Cảnh trong đó khiến hắn càng sớm thông minh hơn những đứa trẻ khác. Sinh ra đã biết, từ nhỏ nó đã bắt đầu nỗ lực, thế nhưng chỉ mới đuổi kịp tiến độ tu hành của bạn cùng lứa mà thôi.

"Cấp hai!"

A Đại nắm chặt tay.

Hai mươi năm trôi qua, hắn gian khổ nỗ lực mà vẫn không sánh được bằng bạn cùng lứa tuổi có tài năng xuất chúng, mới chỉ đạt cấp ba mà thôi. Thế nhưng, bằng sự chăm chỉ và nỗ lực, lại trưởng thành sớm, cùng với việc thường xuyên tự hỏi, hắn đạt được danh trí giả trong bộ lạc. Trong chiến tranh với những bộ lạc khác, hắn đi theo một vị lãnh tụ tên là Lý Thủy Bạch đánh trận, đã cản thay một đao cho người đó mà chết trận.

Cái chết thực sự rất bình thường.

Nhưng hắn không hối hận. Mình quá bình thường, chặn một đao thay cho thủ lĩnh là giá trị to lớn nhất của mình, giúp bộ lạc đi về phía cường thịnh.

"Ài, nỗ lực cả đời, cuối cùng cũng chỉ rơi vào hạng bình thường sao? Có đôi khi không phải cứ nỗ lực là sẽ có kết quả."

Hắn không lòng nhìn lên trời, mắt dần tối đi.

Lần này cuối cùng không gặp được nàng.

...

Rầm!

Không gian hoang vu tối tăm đã phồn thịnh hơn một chút.

Trước kia ở đây chỉ có một tảng đá, một đại điện, những đóa

hoa xinh đẹp mọc đầy đất, bây giờ đã có thêm một cây cầu. Trên cầu có hai chữ "Nại Hà". Hắn trầm mặc một chút, đứng trước tảng đá nhìn kiếp trước kiếp này của mình.

"Ngươi trở về rồi?"

Sự tồn tại thần bí kia cười nói:

"Ngươi xem, ta tạo ra một cây cầu. Đẹp không?"

"Cầu Nại Hà? Rất đẹp, tên cũng rất hay, làm gì (*Nại hà), ha ha, chẳng thể làm gì..." Ánh mắt hắn rũ xuống, dường như biết rằng vận mệnh trêu người.

Sự tồn tại thần bí đưa tới một chén canh, lại cười nói:

"Bình thường sinh linh khổ tu mấy đời, tích lũy công đức và tu vi mạnh mẽ, sau đó mới có thể đổi lấy một cơ hội đầu thai làm người... Ngươi chết cũng khá uất ức, nhưng không sao, coi như đặc sắc... Nhưng ở kiếp sau, ngươi sẽ không làm người, sẽ quay về làm dã thú, cỏ cây tinh quái."

Hắn trầm mặc, tiếp chén canh uống cạn, sau đó nhanh chân nhảy vào dòng Luân Hồi, cười lớn:

" Bỉ Ngạn hoa nở bờ bên kia, trên cầu Nại Hà làm sao biết. Kiếp này đã quên chuyện kiếp trước, sao còn vương vấn chuyện cố nhân?"

...

Kiếp thứ tư.

Hắn hóa thành một con thú xưng bá một vùng núi rừng.

Đặc tính thiên phú của mình quá yếu, hắn dựa vào việc trưởng thành sớm từ nhỏ để tích lũy thêm chút ưu thế so với đồng loại, thu thêm mấy tên đệ tử thiên phú mạnh mẽ, cuối cùng vẫn bị loài

người giết chết, bị dùng làm thức ăn, kết thúc một đời bình thường mà đau khổ.

Lại trở về không gian Luân Hồi tối tăm kia.

Lần này, dưới cầu có thêm một dòng suối, càng ngày càng hoàn chỉnh.

Mỗi lần hắn nhìn thấy vòng tròn trắng đen đan xen vĩnh hằng thần bí kia, hắn luôn có cảm giác thật nhỏ bé.

Hắn nhìn Tam Sinh thạch, hiểu rõ kiếp trước kiếp này, hoàn toàn tỉnh ngộ.

"Hai lần, vừa rồi cũng không gặp được nàng."

...

Kiếp thứ năm.

Chấp niệm của hắn ngày càng mạnh. Thiên phú hỏa diễm của hắn dần trở nên mạnh mẽ, chỉ là hiệu quả rất chậm.

Kiếp này, nó hóa thành một cái cây, trở thành thụ vương của cả rừng. Bộ rễ của nó đâm xuyên cả dãy núi, nghe trộm tiếng gió thổi cỏ lay khắp nơi gần đó, quả thực kinh thiên động địa. Nó lúc này thể hiện ra ưu thế một cái cây, có tuổi thọ dài dằng dặc. Dù thiên phú không tốt, nó cũng có thể tích lũy dần dần, cảnh giới dần tăng cao, hiểu ra một vài thứ.

"Thế giới có Luân Hồi, Luân Hồi đầu thai được nhập ba đạo."

"Trước kia ở bộ lạc Nhân tộc là sinh sống tại Nhân Gian đạo, thời gian trôi qua với tốc độ là mười!"

"Bên trên có Thiên Nhân đạo, thời gian trôi qua với tốc độ là một trăm."

"Dưới có Súc Sinh đạo, tốc độ thời gian là một!"

Nó biết sự khủng bố trong đó. "Chênh lệch to lớn nhất chính là Súc Sinh đạo và Thiên Nhân đạo. Bên này một ngày tương đương với một trăm ngày bên kia. Tốc độ thời gian của Thiên Nhân đạo trôi qua nhanh nhất. Súc Sinh đạo mới phát triển một năm, Thiên Nhân đạo đã phát triển trăm năm. Văn minh của họ phát triển cao độ!"

Ầm ầm!

Ngày hôm đó, bầu trời mây đen giăng kín.

Bàn tay của một vị cường giả vượt giới tiến đến.

"Ồ? Nhân Gian đạo vẫn còn có thụ yêu mạnh mẽ như vậy? Thực sự là món ngon cực điểm!"

Đó là âm thanh cuối cùng trong đầu cái cây.

Lòng nó chất đầy cay đắng, khổ tu vô tận năm tháng chẳng qua là món ăn cho những sinh linh khác.

...

Lại một màu đen kịt.

Mỗi lần đi vào hoàn toàn khác nhau.

Toàn bộ thế giới dường như đều đang biến đổi, từ hoang vu đến hiện tại, xa hoa mà hoàn chỉnh.

Trước kia vẫn chỉ có mình nó lẻ loi tới đây. Hiện giờ xung quanh có cả đám sinh vật ríu rít léo nhéo đang xếp hàng. Đa số chúng là sinh mệnh nguyên thủy nhất, có hoa và chim cá, một số cây cỏ.

"Đây là chỗ nào?"

"Ta ở đâu?"

Chúng nó thì thào, thậm chí một số con mới mở linh trí, nói còn chưa trau chuốt.

Sau cầu Nại Hà lại thêm một cái bàn màu đen có kết cấu tương đối kỳ dị, trên rộng dưới hẹp, mặt như cánh cung, lưng như dây cung. Bên trên viết: "Vọng Hương đài". Rất nhiều sinh vật đang xếp hàng qua cầu, trên mặt đài sẽ hiện ra màn ảnh lớn. Chúng đứng trên đài quay đầu lại nhìn sẽ có thể thấy được quê hương của mình. Sinh linh đã chết nhìn cảnh tượng này, rất nhiều động thực vật khóc ròng ròng.

Bên trên viết một loạt chữ cổ rồng bay phượng múa:

"Trên đài Vọng Hương quỷ hốt hoảng, vọng trơ mắt thấy lệ hai hàng. Vợ con già trẻ ngã bên quan, thân bằng đông đúc tại linh đường."

Vọng Hương đài.

Nhìn lại cố hương khi còn sống...

Nó mê man tiến lên trên đường, lại đụng tới sự tồn tại thần bí.

"19476?"

Sự tồn tại thần bí kia ngồi trên chỗ cao của thần điện, mở Sinh Tử bộ nhìn:

"Rất tốt, đời này tích lũy rất hùng mạnh. Kiếp sau, ngươi có thể đầu thai vào Thiên Nhân đạo."

"Thiên nhân?" Nó ngớ người.

"Đúng, khổ tu mấy kiếp, tích lũy thiện quả và tu vi mới có thể đổi lấy một đời đầu thai làm người. Lại khổ tu mấy kiếp, mới có cơ hội đầu thai làm Thiên nhân! Giáng sinh trở thành chủng tộc

tôn quý nhất thế gian." Sự tồn tại thần bí bình thản nói.

Chương 705: Khởi Hành 2

"Thiên nhân..." Nó hít sâu một hơi, lòng mê man, nhớ tới trước khi mình chết gặp phải Thiên nhân thần bí khủng bố kia. Đó là kẻ sinh sống tại không gian có tốc độ chảy thời gian cao nhất, là sinh linh khủng bố chèn ép tất cả.

"Trở thành Thiên nhân, ta có thể nhìn thấy nàng không?" Nó đột nhiên hỏi.

"Chấp niệm... là đặc tính của ngươi sao?" Tồn tại thần bí không cảm thấy ngoài ý muốn, lại lật Sinh Tử bộ. "Nếu những sinh linh khác hỏi, ta sẽ không nói cho họ biết, vì như vậy là trái quy định. Còn nếu ngươi hỏi, ta sẽ tra giúp ngươi... Tuy những sinh linh khác tới đây căn bản cũng sẽ không hỏi những chuyện này, chỉ ngươi sẽ hỏi."

Tìm kiếm một lúc, tồn tại thần bí nói:

"Nàng sẽ ở Nhân gian giới."

"Vậy ta không đi Thiên Nhân đạo. Ta nguyện đầu thai làm người." Nó mạnh mẽ khom mình bái.

Tồn tại thần bí chợt lóe lên vẻ kinh ngạc:

"Ngươi nghĩ rõ ràng chưa? Mấy kiếp khổ tu thiện quả lại để nước chảy về Đông? Ngươi rõ ràng có thể đầu thai tốt, từ nhỏ đã phú quý, vượt trên vạn vật."

"Ta rõ ràng." Nó hít sâu.

Tồn tại thần bí cười:

"Đúng rồi, ngươi có thấy sinh linh trong Luân Hồi đã bắt đầu nhiều thêm không?"

Nó gật gù.

Trước kia, mỗi lần nó đến chỉ có một mình, bây giờ cả Luân Hồi đã bắt đầu phải xếp hàng, trở nên chật chội.

"Trước kia chỉ có hai sinh linh mạnh mẽ nhất là các ngươi mở linh trí trước tiên, cho nên mỗi lần nhiều nhất có hai, ba người tới... Bây giờ, năm mươi tám vạn còn lại đã đầu thai Luân Hồi nhiều năm, chúng cũng bắt đầu nảy sinh linh trí... Vì vậy, sáu mươi vạn sinh linh, Luân Hồi bắt đầu chật chội rồi."

Tồn tại thần bí bóp bóp trán.

"Đặc tính của ngươi rất đặc biệt, là tồn tại duy nhất nhớ tới ta. Ta cho ngươi một lựa chọn khác. Ở lại đây, giúp ta quản lý Luân Hồi... Thậm chí trong tương lai, ngươi có khả năng kế thừa vị trí của ta."

Kế thừa, nhận vị trí của vị tồn tại thần bí này?

Nó trợn mắt lên, thân thể run rẩy.

Tồn tại thần bí này quá mức cao quý! Thậm chí đó là tồn tại khống chế toàn bộ mạch máu của thế giới Luân Hồi. Trước mắt, nó căn bản không thể nào nhìn thấy độ cao của sự tồn tại thần bí và khủng bố này. Đây là Thần tọa tối cao của thế giới, mà mình chỉ cần trả lời có một tiếng là được rồi...

"Có thể ở cùng nàng không?" Nó hỏi.

"Không thể." Tồn tại thần bí bình thản nói. "Nắm giữ trật tự Luân Hồi phải công chính vô tư. Nàng vẫn phải ở trong luân hồi... Ngươi không thể có lòng riêng, phải làm như không quen biết nàng."

Toàn thân hắn run rẩy, run bần bật, một hồi lâu sau mới nói:

"Ta vẫn lựa chọn làm người như trước."

Hứa Chỉ thực sự kinh ngạc rồi:

"Vậy, ăn canh đi."

...

Kiếp thứ sáu.

Oa oa oa oa!

Đó là tiếng khó, một đứa trẻ vừa ra đời trong nhà bình dân.

Trên đường phố trải đá xanh, mọi người mặc trang phục khá nho nhã, thể hiện một thời đại văn minh mới, rời xa thời đại săn bắn hái lượm.

Lần này, đứa trẻ không thể hiện ra nhuệ khí từ bản năng, không thể hiện ra thiên phú dị bẩm từ tuổi ấu thơ. Nó lặng lẽ tu luyện, sống đến bảy tuổi, lên lớp của người bình thường.

Trên lớp, giáo sư đang giảng bài, các bạn học nhỏ như mài từ ngọc, là đám trẻ rất đáng yêu, đều đang lắng nghe.

Nó nhìn ra ngoài cửa sổ.

"Giống như chứng kiến từng thời đại dù là Nhân Gian đạo, Súc Sinh đạo, hay Luân Hồi... đều đang không ngừng lột xác, tiến tới theo dòng lũ thời gian."

Trong đầu nó lóe lên suy nghĩ đầy cảm khái.

Chờ chút... Như vậy lại có ý gì?

Ngày này, ký ức của nó trở nên mờ mịt, trong đầu có những ký

ức sâu sắc cực điểm, là những hình ảnh, cảnh tượng tan nát cõi lòng. Cảm xúc đó điên cuồng đánh phá trái tìm trẻ con của nó.

Luôn cảm thấy mình đã mất đi gì đó, chỉ còn lại 1% mảnh vỡ.

"Lý Tam Sinh, chăm chú nghe giảng bài."

Trên đài cao, lão sư là một vị thư sinh cao lớn, anh tuấn. Y có cảm giác không biết nên nói gì. Đứa bé Lý Tam Sinh này trưởng thành sớm, nhưng chỉ là về tâm trí thôi, thiên phú là một loại ngọn lửa đen rất bình thường. Trình độ của nó chỉ ở mức người thường, thậm chí hơi kém hơn một chút.

Lão sư tiếp tục giảng bài:

"Năm đó, Bạch Đế bát hoang lục hợp, hùng tài vĩ lược, nhất thống bảy đại bộ lạc, có Hùng, Hạ U, Ngô Khởi... Đó là bá chủ đầu tiên của nhân loại. Không ai biết họ tên chân thực của ông ta, chỉ biết ông ta họ Lý, xuất thân từ một bộ lạc họ Lý dọc theo bờ sông, thiên phú là Đế Vương Khí."

"Đế Vương Khí?"

Học sinh bên dưới bàn tán, thầm so sánh với thiên phú của mình.

Lão sư giải thích:

"Đúng, Đế Vương Khí, đó là một loại thiên phú tinh thần mạnh mẽ. Bất kỳ sinh linh nào có lực lượng tinh thần nào thấp hơn ông ta đều sẽ phải quỳ xuống."

Xôn xao!

"Thiên phú phóng đại như vậy à?"

"Không hổ là hệ tinh thần quỷ dị nhất!"

Học sinh xôn xao kinh ngạc, bàn tán sôi nổi.

Thiên phú quá mạnh mẽ, không hổ là Đại Đế đầu tiên trong lịch sử loài người, kinh tài tuyệt diễm. Người này từ khi sinh ra đã có khí bá giả, là một vị vương giả trời sinh, nhất định sẽ đi tới đỉnh cao.

Mọi người bàn tán sôi nổi, còn Lý Tam Sinh lại có một mảnh vỡ trí nhớ mơ hồ lóe lên.

Lại bắt đầu đau đầu...

Đó là một bộ lạc đơn sơ.

Một thiếu niên lẳng lặng đứng bên sông, không có bạn chơi, không có đồng đội, cô độc đào bùn.

"Sao ngươi chơi một mình thế?" Nó đi tới.

"Bởi vì người khác đều sợ ta... Họ thấy ta đều quỳ xuống..."

Đứa bé kia sờ bùn trên mặt, nhỏ giọng nói:

"Ngay cả người lớn đến nói với ta, cả họ cũng không chịu được mà quỳ xuống. Bây giờ không ai dám tới gần ta. Thiên phú của ta rất vô dụng! Ta sẽ chỉ làm các bạn khác thấy buồn nôn. Những người khác đều có phong hỏa lôi điện, hoặc là thiên phú mạnh mẽ, còn ta chỉ có... quỳ xuống."

"Ai nói? Thiên phú của ngươi rất mạnh!" Thiếu niên khác nói. Nó cảm thấy đồng bệnh tương liên. Thiên phú của nó rất yếu ớt. Nó nhanh chân tới cạnh thiếu niên kia. "Ngươi không biết dùng mà thôi. Để ta dạy ngươi dùng thế nào..."

Bịch!

Nó vừa nói xong, rất tự nhiên hai chân đã quỳ xuống. Thậm chí chính bản thân nó cũng không phát hiện mình vừa quỳ xuống.

Nó ngước đầu, nói với đứa trẻ cùng lứa tuổi:

"Đi, chúng ta rèn luyện năng lực của ngươi một phen."

Hình ảnh xoay một cái.

Mười năm sau, trong một khu rừng rậm rạp, có một người đứng ở chính giữa. Vô số dã thú mạnh mẽ kéo tới như bão táp, từ bốn phương tám hướng vây quanh, vung vuốt sắc.

Bịch bịch!

Bịch bịch!

Tất cả dã thú đều mềm nhũn đầu gối, tự nhiên quỳ rạp xuống.

Bên cạnh, một thanh niên khác lao vụt tới, thừa cơ vung đao.

"Thiên phú của ngươi quả nhiên rất mạnh. Chúng quả nhiên không chịu được phải quỳ xuống rồi. Đây là thiên phú hệ khống chế rất mạnh!"

"Khuyết điểm chính là bị động, đối với người mình cũng vậy..."

Thiếu niên kia vừa bù thêm một đao, vừa định bổ tiếp thì hai chân bất ngờ quỳ xuống đất.

"..."

Rầm!

Cảnh tượng xoay một cái trở về lớp học, các học sinh còn đang bàn luận.

Đầu óc nó chấn động:

"Bạch Đế? Lý Thủy Bạch?"

Xì xào!

Mọi người cả kinh, dồn dập kêu la.

Lão sư quát lớn một tiếng ngăn cản, ôn hòa nói:

"Tuy trong lịch sử không ai biết họ tên chân thực của Bạch Đế, nhưng không nên bịa đặt."

Chương 706: Địa Phủ

Lý Tam Sinh không biết tại sao mình lại có một đoạn ký ức như vậy, nhưng tâm tình tràn bờ vô danh này khiến viền mắt nó ướt đi, tâm trạng phức tạp hỏi:

"Bạch Đế, trong lịch sử... sau đó thế nào?"

"Vấn đề này rất hay."

Lão sư chăm chú hơn, cất tiếng nói. Ánh mặt trời vàng rực tung xuống ngoài cửa sổ, khung cảnh thêm vài phần điềm tĩnh của tháng năm.

"Năm đó, Bạch Đế thống nhất các bộ lạc lớn, thành lập vương quốc thành bang đầu tiên trong lịch sử nhân loại tại vị trí cũ của bộ lạc Lý thị, lưu vực Bạch Hà. Thế nhưng, vương quốc phát triển hơn mười năm thì gặp phải Thiên nhân!

Đó là lần đầu tiên nhân loại gặp phải Thiên nhân trong lịch sử. Bạch Đế vung đao với trời, máu tóe thiên không, bại vong, chết trong tay một vị Thiên nhân... Căn cứ theo ghi chép lịch sử, trong cuộc đời Bạch Đế, điều hối hận nhất là mất đi một người bạn. Ngài thường nói đó là một vị trí giả mạnh mẽ, sinh ra đã có nhận thức, từ nhỏ đã rất thông minh. Ngài ấy từng vô số lần bày tỏ, nếu như người bạn của ngài ấy vẫn còn, với trí tuệ của người đó lại phối hợp thêm sức chiến đấu của ngài ấy, có lẽ họ có thể chiến thắng Thiên nhân, phản công Thiên Nhân đạo..."

Các học sinh trầm mặc.

Dường như họ cảm nhận được sự chua xót trong lịch sử loài người. Bất kỳ anh hùng nào cũng biến mất trong dòng thủy triều

lịch sử cuồn cuộn. Vị Đại Đế đầu tiên trong lịch sử loài người cũng rơi vào kết cục chết thảm khi vung đao với trời.

"Thế nhưng, nói tới việc vung đao với trời..."

Lão sư cười, sắc mặt cực kỳ phức tạp và cảm khái:

"Bạch Đế là người đầu tiên, không phải người cuối cùng. Trong lịch sử dài đằng đẵng xuất hiện rất nhiều nhân kiệt. Ví như một số vị Đại Đế của thú tộc, thậm chí là sư phụ quá cố của tiên tử Bạch Liên: Thụ Vương, kẻ khống chế ngọn lửa màu đen, đều đã từng vung đao với trời."

"Đó không phải là vung đao với trời, mà là chớp mắt bị giết chết." Lý Tam Sinh không nhịn được bật lên tiếng.

Lão sư buồn cười:

"Làm sao có thể? Trong lịch sử, vị đó đã đại chiến vô số ngày đêm với Thiên nhân, cả mặt đất nhuốm máu... Lời chửi mắng thánh hiền cổ đại như vậy là không được. Ngươi nói một chút ở chỗ chúng ta nơi này còn được, nhưng nếu ở tộc của họ, ngươi nói vậy chính là cực kỳ bất kính, sẽ bị đánh chết!"

...

Địa Phủ, Luân Hồi.

Trong thế giới màu đen kịt, Hứa Chỉ lặng lẽ ngồi trên thần điện lật xem Sinh Tử Bộ. Hắn liếc mắt thấy Lý Tam Sinh sống đến kiếp thứ bảy.

"Đặc tính: Vì lòng si luyến đối phương mạnh mẽ nên nội tâm sản sinh ra... Lửa tình?"

"Lửa này dường như dùng để đánh nhau thì không mạnh, nhưng dù là Luân Hồi cũng không thể xóa bỏ ký ức của nó; nhìn có

vẻ vô bổ, nhưng có ý nghĩa..."

Hắn chỉ hơi suy tư một chút rồi nhảy sang tờ khác, sẽ không ngừng lật tin tức trên Sinh Tử Bộ. Dù sao trên đây có tận sáu mươi vạn sinh vật, rất khổng lồ, luôn luôn có nhân vật đặc biệt có thiên phú đặc tính khác thường cần hắn chú ý.

Dù sao, cái thứ Tà Thần này muốn đặc tính gì cũng có...

Hứa Chỉ nhọc nhằn thành lập Luân Hồi, xây dựng bộ khung Địa Phụ trong thần thoại, chỉ bản thân hắn mới biết khó khăn đến mức nào.

Nguyên lý tương đối đơn giản.

Tương tự như mạng võng du của Manh Muội vậy, bản thể người chơi ở trong phòng đăng nhập game, khống chế nhân vật trong thế giới khác.

Hiện tại, tương đương với sáu mươi vạn khối rubik tập thể ngủ trong kho trò chơi... chúng hội tụ thành toàn bộ Luân Hồi đen trắng luân phiên, khống chế nhân vật bên ngoài chơi trò chơi. Chết, thì lại bắt đầu từ đầu.

"Địa Phủ, Luân Hồi... Hệ thống này lấy từ suy nghĩ của Manh Muội sau đó mở rộng thêm, chuyển hóa thành cái mới của ta. Chỉ cần Thần khí 'Luân Hồi' này không tan vỡ, chân linh sẽ vĩnh viễn bất tử. Dù sao, họ ở bên ngoài tương đương với người chơi khống chế Tà Thần của mình, chết thì cấp độ về không mà thôi..."

Hứa Chỉ nhìn toàn bộ vòng tròn. Những khối rubik nhỏ đang ngủ say kia đang nằm mơ giấc mộng nhân sinh của riêng mình, thực tế đã xem như thực sự phát sinh.

Cuộc đời bọn họ giống như những bộ não trong bồn mà những nhà khoa học gia điên cuồng đang nghiên cứu.

"Trông như đang không ngừng tẩy rửa ký ức, sau khi chết lại làm lại, không có gì thay đổi... Trên thực tế, họ sẽ trở nên mạnh mẽ hơn. Đặc tính của họ là thiên phú tử khi sinh ra đã có, sẽ không ngừng trưởng thành qua từng lần luân hồi, từng kiếp một."

Giống như đặc tính của Bạch Đế kia.

Ban đầu đặc tính đó rất rác rưởi, có thể gọi là thiên phú cấp thấp, chỉ có thể bắt mấy động vật bình thường phải quỳ. Nhưng sau khi tu luyện lại không ngừng, tích lũy qua mười mấy kiếp, vừa sinh ra đã là thiên phú cao cấp, có thể bắt cường giả cũng bị ảnh hưởng, phải quỳ xuống.

Nếu tiếp tục phát triển, sớm muộn cũng có ngày tiếp cận tới đặc tính không giảng đạo lý của Tà Thần trong Tam giới kia.

Dù sao, đó là thứ được hội tụ và ngưng thực thành từ tư duy của hàng trăm triệu cường giả, dân chúng của Tam giới. Trước mắt, số lượng chỉ có hơn sáu mươi vạn, muốn sánh vai với Tam giới đuognư nhiên phải trải qua nhân sinh lần lượt dài đằng đẵng.

"Như thế tương đương với trải qua vạn thế luân hồi trong chốn hồng trần, rèn luyện mảnh vỡ pháp tắc của họ..." Hứa Chỉ bình tĩnh nhìn vòng tròn. "Mà vô số mảnh vỡ pháp tắc thế giới sẽ chắp vá tạo thành chí bảo mạnh nhất thế giới: Luân Hồi!"

Cũng có nghĩa, lúc này mỗi tế bào của Tà Thần Cthulhu đều sở hữu mảnh vỡ pháp tắp... cũng tương đương với việc, tất cả Tà Thần nhỏ, quái đản nhỏ trong Tam giới đều hội tụ thành một. Hứa Chỉ đã không thể tưởng tượng cuối cùng sẽ trở thành quái vật ra sao rồi.

Có lẽ, đây mới chính là Tà Thần Cthulhu chân chính.

Thân thể không thể miêu tả, lại thêm linh hồn không thể miêu tả, là sinh vật tụ hợp chân chính về ý nghĩa.

Đây là điều mà Medusa không đạt tới, trừ khi nàng phải từ bỏ ý thức của mình, vứt bỏ quyền năng khống chế thân thể Cthulhu.

Mà Tà Thần Cthulhu trước mắt - hình thái Luân Hồi - mỗi khối Rubik đều có thể xem như cùng lúc tu luyện hai loại hệ thống. Bản thân Hứa Chỉ vốn có hệ thống võ đạo, vu sư, nội thiên địa.... lại thêm hệ thống tín ngưỡng hương hỏa.

Vô số tế bào Tà Thần cùng tu một hệ thống vốn đã rất đáng sợ, tuong tự như Medusa, đồng tu tới thời điểm này cần thời gian rất dài mới được mỗi tế bào đều là Thiên Đế... mà mỗi tế bào Tà Thần cùng tu hai hệ thống?

Độ khó tăng cường theo cấp số nhân.

"Cần thời gian càng lâu hơn, dài đến độ khó tưởng tượng."

Hứa Chỉ ngồi trên thần tọa, bóng đen lan tỏa lơ thơ nhưng vô số sợi tơ mảnh phiêu bạt, thần bí khó lường. Hắn lẩm bẩm, lắc đầu cười khổ.

"Ta thực sự còn mơ tưởng xa vời hơn cả Medusa. Con người à, nhìn thấy hệ thống đặc biệt mới là không nhịn được muốn tu nhiều thêm một cái, đứng núi này nhìn núi nọ, muốn có được cả đôi tay, muốn càng hoàn mỹ hơn."

Giống như hắn.

Hứa Chỉ đồng tu vu thuật của vu sư, đạo pháp nội thiên địa, sở hữu ma hạch, có chân thân Tổ Vu, bốn loại hệ thống, thậm chí còn nóng lòng muốn thử đối với hệ thống thứ năm hiện nay: Võ đạo... Quả thực là tư thế không ép chết bản thân không thôi.

Nhiều hệ thống đồng tu, sức chiến đấu tất nhiên là mạnh, gần tới mức hoàn mỹ. Thế nhưng tiến độ tu luyện sẽ rất chậm, phải trả cái giá khó có thể tưởng tượng.

Chương 707: Cực Kỳ Mỹ Vị

Hắn yên lặng tính toán một lát.

"Medusa dùng hơn bốn nghìn năm mới đạt đến mức mọi tế bào đều là Thiên Đế... Ta đồng tu hai hệ thống, đoán cũng phải mất hơn hai vặn năm? Thực sự là quá chậm, tương đương với tu luyện tận nửa năm ngoài hiện thực mới đạt tới."

Trên thực tế, cả Địa Phủ nhìn có vẻ cao lớn, thực ra đều do hắn tiêu tốn không ít tâm tư. Canh Mạnh Bà còn dễ, chỉ cọ rửa ký ức trong linh hồn, Hứa Chỉ nghiên cứu hồi lâu là thành công làm ra, phối hợp với quyền hạn Mẫu Hoàng Trùng Tộc.

Tới Tam Sinh Thạch, thứ có thể nhìn thấy kiếp trước kiếp này, nguyên lý cũng rất đơn giản.

Thời điểm tẩy rửa ký ức, dùng thiết bị lưu trữ phục chế lại những sự kiện quan trọng trong cuộc sống của họ, cô đọng lại thành đoạn phim ngắn giản lược còn hai đến ba phút.

"Đây là kỹ thuật bán siêu phàm của người Ishdar, sau đó sẽ dùng ma hạch dung lượng tương đương 1000 GB lưu trữ, lại dùng kỹ thuật hình chiếu phát ra. Tam Sinh Thạch tương đương với một cái máy vi tính đặt tại cửa... Chỉ có điều, trước đây mới có hai vạn người, dùng hình ảnh chất lượng 1080P còn có thể lưu trữ được dung lượng, bây giờ người nhiều lên, tận sáu mươi vạn, sẽ điên cuồng chiếm dụng không gian lưu trữ."

Hắn không ngừng suy nghĩ.

Thành lập một Địa Phủ trong thần thoại nói nghe thì dễ.

Mọi phương diện đều phải chỉnh sửa, đặc biệt là lượng số liệu cần lưu trữ thực sự quá to lớn.

Chủ yếu nhất là Tam Sinh Thạch, lưu trữ cuộc đời của mọi người, thực sự không dễ dàng.

"Dung lượng lưu trữ lớn như vậy, đồng thời còn đang tăng vọt không ngừng, dù thêm nhiều ma hạch cao cấp nữa vẫn gian nan. Chắc phải đạt cấp bậc mấy trăm Thiên Đế? Nếu không thì lên mạng đặt hàng mua một đợt, làm mấy trăm TB? Tuy chiếm diện tích lớn, nhưng tạm thời dùng số lượng bổ sung cho chất lượng vậy?"

Ngoài hiện thực, Hứa Chỉ mở mắt.

"Thôi, trước tiên làm một điểm trở về, hóa giải áp lực vận doanh toàn cục của Địa Phủ một chút. Dù sao thành phẩm vận doanh chủ yếu vẫn là ở Tam Sinh Thạch."

Hắn đi tới phòng khách, mở máy vi tính, vào gian hàng trực truyến. Hắn không phải người cổ hủ, ưu tiên tính thực dụng trước tiên. Chuyện của mình tự mình biết, cũng chỉ là một Thiên Đế cấp bảy còn đòi lập Địa Phủ?

Đó là chuyện ngay cả Thần cũng khó làm được.

"Ah? Cần nhiều như vậy sao?"

Mua số lượng lớn như vậy, người phục vụ khách cũng sợ hết hồn, cho rằng có công ty nào đó chọn mua thiết bị, thậm chí còn trêu chọc:

"Người anh em, ngươi chuẩn bị mở cửa hàng Internet à? Hay là làm máy chủ mạng?"

...

“Mỗi một lần khai hoang, thời kỳ ban đầu đều gặp vô vàn khó khăn.”

Sau khi đặt mệnh lệnh xong, Hứa Chỉ ấn huyệt thái dương, hóa giải một số suy nghĩ, khép lại máy tính xách tay,

“Đây là một cái thế giới có số lượng lớn người chơi và dân bản địa cùng tồn tại! Đến cùng là loại hình như thế nào, cũng rất khó để tưởng tượng, và coi như một thí nghiệm đột phá... Vì thế, ta đã một lần nữa cấu trúc lại vị trí của Cửu Chuyển Huyền Công, để người chơi và dân bản địa càng thêm phù hợp với quy tắc... Tức là thế giới ba tầng thời gian!”

Cửu Chuyển Huyền Công có chín cái khiếu huyệt, ở trung tâm một lò luyện mặt trời, không gian trung tâm không thay đổi, còn lại chín cái không gian, ba cái Thiên Nhân Đạo, ba cái Nhân Gian Đạo, ba cái Súc Sinh Đạo, phân biệt điều tiết và khống chế tốc độ dòng chảy thời gian.

Thiên Nhân Đạo là một ngày bằng một trăm năm, tương tự như những thế giới siêu phàm khác.

Nhân Gian Đạo là một ngày bằng mười năm.

Súc Sinh Đạo là một ngày bằng một năm, hiện tại cũng là vị trí mà các người chơi đang ở. Tốc độ thời gian trôi qua của bọn họ không thay đổi, cho nên bọn họ còn chưa phát hiện ra những người bản địa khác xuất hiện. Dù sao thì đối với “Súc Sinh Đạo” của bọn họ mà nói, cũng chỉ mới trôi qua một hai ngày.

“Quy tắc thế giới hoàn toàn mới, nhưng mà sẽ sớm phát hiện ra các vĩ độ thời gian khác tồn tại chứ?”

Hắn hơi hơi nhắm mắt.

...

...

Ở Mỹ Thực giới.

Cộng đồng Vu sư tổ chức cuộc tranh tài PVP lần thứ tư, sever khu nhân vật của Thiên Đế phàm nhân Liễu Ôn Kiếm thu hoạch được hạng thứ ba, đã lâu lắm rồi mới góp mặt với tư cách top 3. Lúc này, trong số một ngàn người chỉ còn lại có chừng hơn trăm người, đang sinh sống ở trong một cái góc khuất.

Nguyên Thanh Hoa đã đứng thứ ba trong cuộc chiến đấu lần này, là một cái giống loài mỹ thực đặc thù, một cái Ent boxing biết đi lại, đang nhóm lửa nấu nướng mỹ thực.

Mà hắn có thể thu hoạch hạng thứ ba bên trong cuộc tranh tài giữa mấy triệu người, từ cuộc cạnh tranh kịch liệt đến khủng bố, có thể thấy được thiên phú chiến đấu của hắn mạnh mẽ đến mức nào.

“Các huynh đệ, lại tiếp tục đi.”

“Đúng vậy, chúng ta quyết tâm cho đợt tuyển thủ tranh tài tiếp theo!”

“Cái Mỹ Thực giới này chơi vẫn rất vui, nhưng mà quá vắng vẻ, thuần túy là đấu tranh với tự nhiên.”

“Không phải đấu tranh chống lại thiên nhiên, cũng là chiến đấu với những người chơi trước đó. Đám người trước đó lưu lại giống loài mỹ thực còn đang sinh sôi ở nơi này, vô cùng cường đại, sẽ rất nhanh giết chết chúng ta.”

“Đúng vậy, quá trình sinh tồn sau mỗi bước tiến cấp đều có độ khó lớn hơn, đó là do giống loài mỹ thực mà tiền nhân lưu lại.”

“Đừng hoảng hốt! Hiện tại, chúng ta cũng đang bắt đầu, không ngừng tiến hóa giống loài mỹ thực mạnh hơn, không chỉ để tồn tại

và chống lại lại kẻ thù, mà còn để giết chết những người chơi tiếp theo, để bọn họ nếm trải sự lợi hại của con cháu chúng ta.”

...

Một đám người đi tới đi lui, không ngừng thì thầm, vô cùng vui vẻ.

Oan oan tương báo khi nào mới giải? Ha ha, bọn họ hoàn toàn không có điểm giác ngộ này, để thế hệ sau dễ thương cảm thụ được sự tàn khốc của xã hội đi! Cảm nhận một chút nỗi thống khổ của cuộc sống, gia tăng độ khó của trò chơi, bắt đầu từ chúng ta!

Bỗng nhiên lúc này, mây đen giăng kín.

Vô số các người chơi ngây dại ra một chút, để đồ nướng ở trong tay xuống, chậm rãi nhìn lên bầu trời.

Mơ hồ, dường như có sinh vật kỳ lạ hình người đang chậm rãi đi lại trên đám mây, toàn thân còn bao trùm luồng khí tức cường đại và thần bí.

“What the f*ck, là người?”

Bọn họ đều cảm thấy kinh ngạc, không nhịn được hung hăng gặm một miếng thịt nướng vào trong miệng, trong khi còn chưa dứt lời.

“Ah? Đây là cái gì?”

Một đạo ngôn ngữ hoàn toàn không hiểu được bỗng nhiên lan tỏa, hóa thành một mảnh sóng âm quét sạch bốn phía xung quanh. Một tôn tồn tại giáng lâm, bao phủ ở trong vô tận ánh sáng thần thánh,

“Thú vị!”

“Ta phụng mệnh điều tra, tất cả các đại thiên địa và nguồn gốc

của giống loài. Vào những năm gần đây, các giống loài mới bên trong thế giới còn đang không ngừng tăng lên, ngay khi điều tra về ngọn nguồn sinh mệnh mới, không ngờ rằng ở một nơi vắng vẻ như Súc Sinh Đạo này, vậy mà xuất hiện một nhóm sinh mệnh nguyên thủy thần bí hoàn toàn mới. Đây chính là tổ tiên của các giống loài lớn sao?"

Hắn tiến một bước về phía trước, lạnh nhạt nói,

"Đây chính là nguồn gốc của chúng ta sao?"

"Nhất định là cực kỳ mỹ vị!"

Một bàn tay to lớn, tráng lệ tuyệt sắc, ngưng tụ thành một cự chưởng sương trắng khổng lồ ở trong hư không, che kín bầu trời, vậy mà lăng không bắt lấy mấy con người chơi điên cuồng phản kháng, xiên thành đồ nướng ở một chỗ, chuẩn bị từ từ bỏ vào trong miệng.

Chương 708: Thiên Nhân Ngơ Ngác

Cả bọn sững sờ mất mấy giây,

“A a a a a! What the f*ck! Boss ở đâu ra, mẹ nó, vậy mà lại nói chuyện!”

“Cứu mạng, các huynh đệ cứu mạng với!”

“Chúng ta chỉ đi cắm trại dã ngoại thư giãn, nào có chọc tới ai chứ?”

“Tổ kế hoạch, cút ra đây cho ta! Lần cập nhật phiên bản mới nhất, còn khen các ngươi một lần không phải khó tính!”

...

Ô ô ô!

Mấy người chơi bị bắt lại kia đều quỷ khóc sói gào, thấy bản thân sắp bị đưa vào trong cái miệng to như chậu máu, cho dù bọn họ đều vô cùng thông minh, điều thấp cảm giác đau đớn, nhưng vẫn rất sợ hãi.

Mẹ nó chứ, không phải là loại tình huống giống như trước đó, cái ghế phó bản đánh BOSS Thần Sáng Thế, cuộc chiến BOSS chiến cưỡng chế nâng cao cảm giác đau à?

Súc Sinh Đạo?

Ở phía dưới, mấy cái người chơi sắc mặt khẽ giật mình, Nguyên Thanh Hoa đứng đầu càng mừng rỡ như điên,

“Mẹ nó, thế giới quan mới!”

“Ngôn ngữ mới! Mẹ nó, cộng đồng tuyển thủ vu sư chúng ta cuối cùng cũng có thể yêu quý học tập rồi sao?”

“Ô ô ô, lệ rơi đầy mặt!”

Chụp ảnh màn hình,

Chụp ảnh màn hình,

Các vị người chơi hoàn toàn cảm thấy hạnh phúc, hô to gọi nhỏ.

“...”

Ở trên bầu trời, thiên nhân trở nên ngẩn ngơ cả người, gương mặt thiên thần uy nghi vĩ ngạn, hơi hơi cứng đờ, đây chính là nguồn gốc giống loài mới của vạn vật? Tại sao đồng bạn bị bắt lại, sắp bị ăn tươi nuốt sống, đang lớn tiếng kêu khóc cầu cứu.

Vậy mà bọn họ ở phía dưới, còn cao hứng bừng bừng, vỗ tay kêu hay?

Hắn trông có vẻ hơi hơi giật mình, nhưng chỉ kinh ngạc thoáng qua tức thì, lại nhanh chóng bình tĩnh trở lại,

“Thật sự là một đám sinh mệnh bạc tình bạc nghĩa.”

Thần âm uy nghi vang vọng, giếng cạn không có sóng, vang vọng khắp thiên địa.

Là một tôn thiên nhân, từ lúc sinh ra đã mang theo tôn quý, khiến hắn biểu hiện có chút lạnh lùng,

“Không chỉ có trời sinh bản tính ích kỷ, mà trí tuệ nhất định không cao, khi đồng bạn bị bắt, còn đứng nguyên tại chỗ và ngửa đầu cười to, không biết tìm cách chạy trốn, không biết rõ kẻ phải

chết tiếp theo chính là bọn họ hay sao?"

"Như vậy, ta sẽ để cho các ngươi nếm thử mùi vị của sự sợ hãi!"

Bàn tay hắn bắt lấy một sinh linh, nhẹ nhàng cắn một cái và hung hăng xé ra.

Phốc phốc.

Máu tươi vẩy xuống.

"Như thế các ngươi chắc hẳn sẽ phải chạy trốn, kêu gào, lăn lộn, sợ hãi..."

Vẻ mặt hắn mong chờ nhìn sang, loại thần sắc tuyệt vọng này hắn đã gặp qua rất nhiều, ở Súc Sinh Đạo, thậm chí ở trên Nhân Gian Đạo.

Thế nhưng ngay một giây sau, sắc mặt hắn cứng đờ.

"Ha ha ha ha!"

"Nhanh chụp ảnh màn hình!"

Phía dưới vẫn lớn tiếng cười ngây ngô như cũ, thậm chí còn nóng lòng muốn thử, muốn tới gần để thử vuốt ve da lông và bàn tay của hắn.

Mà càng làm cho hắn khó tin hơn, sởn cả tóc gáy, giống như là đang xem một bộ phim kinh dị, hóa ra mấy sinh linh đang kêu gào thảm thiết bị bắt trên tay hắn, cũng bắt đầu vui vẻ cười lên ha hả, nói chuyện với nhau bằng thứ ngôn ngữ khó hiểu.

"Ha ha ha, không đau!"

Động vật bị cắn rơi mất nửa bên thân thể, rõ ràng là máu tươi nhuộm đầy thân thể, phun khắp bàn tay hắn, vậy mà vẫn cười to,

giống như một kẻ điên rồ.

“Ta thấy an tâm.”

“Vị boss này, cảm giác mức độ đau đớn không có cưỡng chế quá cao!”

“Nhanh nhanh nhanh, huynh đệ phía dưới giúp chúng ta chụp ảnh màn hình, để ta tạo dáng!”

Trong khi vị thiên nhân đang trợn mắt hốc mồm, sinh vật kỳ dị bị bắt tại trong tay kia, duỗi thẳng hai ngón tay lên, bày ra một tư thế vô cùng vui vẻ.

...

Thực ra ý nghĩ rất đơn giản.

Vị tuyển thủ bị cắn một nửa thân thể này máu me đầm đìa, vì vậy cũng còn đang vùng vẫy giãy chết, ra sức bày ra một cái tư thế ngón tay hình chữ V, là biết rõ chính mình chắc chắn phải chết... Lập tức sẽ rời khỏi trò chơi, bệnh này máu chó quá rồi!

Nếu như còn không thừa cơ chụp ảnh màn hình, thể hiện một cái tư thế kiên cường, anh hùng tranh đấu, nhân cơ hội để đăng lên dòng trạng thái hiện tại, vậy sẽ hoàn toàn mất cả chì lẫn chài!

Ầm ầm!

Khắp bầu trời, mây mù khuấy động.

Những đám mây tía đỏ tươi như lửa đốt, giống như cánh chim khổng lồ của các vị Thần linh giang rộng, bên trong hào quang trắng noãn, một tôn tồn tại thiên nhân thần bí khổng lồ quăng ánh mắt nhìn xuống dưới.

Ha ha ha ha ha!

Lúc này, thiên nhân bắt lấy con sinh vật trong tay này, ngửa đầu cười như điên.

Toàn thân hắn máu me đầm đìa, chỉ còn nửa bên hài cốt, trong miệng gầm thét tiếng tráng lệ bi thiết,

“Ta! Không phải trời sinh vương giả, nhưng huyết dịch chảy xuôi trong cơ thể ta không cho phép ta cúi đầu!!”

“Chuyện này... Hắn còn đang cười như điên?”

Thiên nhân lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng nổi, trực tiếp trợn tròn mắt nhìn,

“Ánh mắt của hắn hiện lên sự kiên cường và quả quyết?”

Thiên nhân không hiểu rõ ý nghĩa trong câu nói này, nhưng dường như mơ hồ đọc hiểu được ngữ khí oanh liệt trong đó.

Lại còn hé mở hàm răng, mở miệng nói chuyện, loại thống khổ này sao mà mãnh liệt?

Ngay cả chính hắn cũng thấy được sự đau đớn kịch liệt, phải là dạng ý chí cứng cỏi thế nào mới có thể mở miệng nói chuyện...

Từ lúc chào đời tới nay, hắn một mực cao cao tại thượng, có bao giờ lần thứ hai cảm giác được sợ hãi. Nỗi sợ hãi vốn luôn bắt nguồn từ không biết, mà một đám sinh vật cổ quái trước mắt này, hoàn toàn không phù hợp với logic của bất kỳ sinh mệnh nào, khiến cho ngay cả hắn cũng cảm thấy sợ hãi.

Cách đây vài năm, lần đầu tiên hắn có cảm giác sợ hãi chính là ở một thôn trang tắm máu, mặt trong có một cô bé đứng ngăn cản ở trước mặt mọi người, sử dụng thiên phú tia nước, dù là cuối cùng chỉ còn lại có nửa cỗ thân thể tàn phế đầm đìa máu, trái tim rơi ra bên ngoài, không thành hình người vẫn vững vàng đứng cản ở phía trước.

Cô bé nhẹ nhàng cười to vui vẻ, xoay đầu nói với đám người đứng phía sau: Không sao đâu!

Sau đó nàng xoay đầu nhìn sang hắn, đó là một đôi mắt sáng lóng lánh vĩnh viễn không bao giờ quên được, lóe lên ngọn lửa quật cường, bốc cháy hừng hực, cùng với một cỗ phẫn nộ và căm hận mãnh liệt đến khó có thể tưởng tượng, đồng thời cắn răng nghiến lợi nói một câu:

“Loại người là thiên nhân như ngươi cao cao tại thượng, từ lúc sinh ra đã mang theo tôn quý, lấy vạn vật làm thức ăn, vĩnh viễn không cách nào hiểu được chúng ta!”

Trong nội tâm hắn, đối với cái sinh vật đang cười như điên này, không nhịn được liền nghĩ tới cảnh tượng kia, không khỏi dấy lên một cỗ lửa giận vô danh.

“Hình ảnh giống nhau, vẻ mặt giống nhau và lửa giận giống nhau!”

Oanh!

Thân thể mây mù của hắn bốc cháy sáng rực, dường như đám mây bị thiêu đốt, toàn thân đỏ bừng.

Lòng bàn tay của hắn không hiểu hung hăng bóp chặt lại.

Hắn là một người cứng đầu, thậm chí để nếm thử tình cảnh lúc đó của cô bé, hiểu được cách lý giải mà nàng nói tới, hắn đã đặc biệt gây nên thương tích gần chết tương tự. Kết quả, hắn căn bản là không thể nói được gì cả! Thậm chí đứng thẳng người!

Quá đau đớn...

Đó quả thực là quá đau quá đau rồi...

Ngay cả nói chuyện cũng là một loại cực hình, cường giả càng

mạnh thì cảm giác thân thể càng minh mẫn, sẽ tiếp nhận nỗi thống khổ mà phàm nhân càng thêm khó mà chịu được. Thậm chí một lần kia, hắn gần như tử vong, bị những thiên nhân xung quanh mắng chửi một trận. Là chủng tộc chí cao trong vạn vật, sinh ra đã cao quý, vậy mà tuỳ tiện coi nhẹ và từ bỏ tính mạng trẻ trung của mình?

Hắn đã bỏ cuộc.

Nhưng cũng bắt đầu từ đó, hắn hiểu ra giây phút ngoan cường của cô bé đó, có lẽ chính mình sẽ vĩnh viễn không bao giờ có thể so sánh được!

Chương 709: A Tu La Đạo 1

“Anh hùng sao?”

“Sinh vật này lại có cùng nỗi thống khổ giống như đúc cô bé ấy, cho dù thân thể sụp đổ và sinh mệnh bị hủy diệt, thay vì sợ hãi mà ngược lại có thể thoải mái cười to? An ủi nội tâm bất an của những người khác?”

“A ha ha ha ha...”

Hắn không tự chủ được thấp giọng cười khẽ,

“Thật sự là suy nghĩ đáng thương mà... Dùng máu tươi của mình, cho dù vô lực vung vẩy vũ khí, cũng đứng thẳng tắp sống lưng, chen chúc đánh tới, mặc dù biết rõ không thể làm được gì, giống như thiêu thân lao đầu vào lửa... Thật sự là ý chí nực cười.”

Chụp ảnh màn hình,

Chụp ảnh màn hình,

Phía dưới vẫn còn đang hô to gọi nhỏ, la hét về phía bầu trời.

“Huynh đệ ở phía trên, ta đã cắt hình rồi, lát nữa ta sẽ nhắn tin riêng cho ngươi, tặc khốc!”

“Ta cũng cắt hình rồi, một loạt ảnh chụp màn hình, căn cứ theo khẩu hình, tuyệt đối có thể chắp vá thành ảnh động, xuất hiện một câu hội thoại. Hình ảnh thật tuyệt vời, một vị thần linh mây mù khổng lồ bí ẩn, tay nắm lấy một con vật đẫm máu với nửa bên thân thể bị tàn phá, giống như là một vị anh hùng bất khuất đang phản kháng thiên thần vĩ ngạn!”

...

“Cám ơn!”

Ở trên bầu trời, sinh vật bị bắt lại với một nửa bên thân thể xé rách kêu to.

Nhưng hắn mơ hồ cảm giác được cái gì đó, xoay đầu nhìn về phía người khổng lồ vô cùng thần bí, dường như cảm nhận được nội tâm kích động và bất an của vị tồn tại này.

Người chơi này vẫn vô cùng hiền lành và nhút nhát, không kìm được giống như là một người du khách, mở miệng nhẹ nhàng hỏi,

“Huynh đệ, tại sao người có vẻ mặt không đúng, là đám người chúng ta chụp ảnh màn hình, làm ra chuyện gì có lỗi với nhà ngươi sao? Gợi lên trí nhớ tồi tệ của ngươi sao?”

Thiên nhân:

“...”

Giờ khắc này, khuôn mặt hắn triệt để cứng đờ.

Cảm thông?

Ha ha..

Chờ đợi hắn, lại là sự cảm thông...

Một vị thiên nhân tôn quý sinh ra, vậy mà cần sự cảm thông?

Loại vẻ mặt dịu dàng và sự cảm thông thương hại ở trước mắt này, chẳng khác nào một loại cười nhạo và miệt thị, cũng như cô bé năm đó nói, giống như một cỗ gai nhọn vô cùng sắc bén, hung hăng đâm vào sâu trong nội tâm hắn!!

“Chết!”

Bành!

Trong nháy mắt, hắn hung hăng vồ nát sinh linh đẫm máu đang hô to gọi nhỏ, biến thành một bãi thịt băm,

“Một cái sinh linh sắp bị giết chết, lại còn cười to, mỉa mai và cảm thông với hung thủ giết chết chính mình?”

“What the f*ck! Bóp nát rồi? Chết rồi, tốt lắm!”

“Chết quá đẹp trai, ta chụp ảnh màn hình lại rồi!”

...

Phía dưới càng phát ra tiếng reo hò, chỉ vào hắn hô to gọi nhỏ, giống như càng thêm vô tận lời châm chọc khiêu khích.

Rõ ràng bọn chúng vô cùng nhỏ yếu, lại đang cười to, đối phó với nỗi thống khổ và sự trắc trở? Đúng vậy, dạng ý chí này khiến cho hắn cũng không thể không bội phục, nhưng hơn hết là càng trở nên tức giận kịch liệt.

Lúc này, một hình ảnh xuất hiện càng làm cho hắn trợn mắt hốc mồm, khó bề tưởng tượng.

Ở phía dưới, tuy rằng các sinh linh trào phúng và cười to với đồng bạn phía trên, nhưng cũng không chạy trốn, mà châu đầu ghé tai, nhao nhao cầm lên từng que xiên nướng lố lăng bằng gỗ, những vũ khí thô sơ có thể nhặt ở bất cứ đâu như cung gỗ, giáo gỗ, cùng nhau cười to và bày ra tư thế chiến đấu.

“Không có cách nào khác, tai vạ bất ngờ từ trên trời rơi xuống, đoán chừng chúng ta cũng không thể chạy thoát, đợi một chút chúng ta bày ra tư thế, một đám người vung vũ khí và xông tới người khổng lồ mây mù này, sau đó bí mật cắt bức ảnh này!”

“Cần ra vẻ đẹp trai một chút, mang cảm giác biến thành loại

anh hùng có can đảm vung đao oanh liệt hướng lên thiên thần, sau này ra ngoài có thể thoải mái nhắn tin gửi cho bạn bè!"

"What the f*ck! Mặc dù không biết rõ vị BOSS này, vì sao lại còn đang ngẩn người, nhưng vừa vặn cho chúng ta chút cơ hội tạo dáng!"

"Dù sao bên ngoài cũng không biết rõ là chúng ta đang diễn trò, mà mong chờ một vài lời thú nhận. Sau khi cả nhóm bị tiêu diệt, chúng ta liền lấy ảnh chụp màn hình làm bằng chứng, chúng ta đều là anh hùng, chống lại boss, đều bị chết rất oanh liệt!"

...

Một đám người bắt đầu cầm lên vũ khí, điên cuồng bày ra tư thế thô bạo.

Ầm ầm!

Giết!!

Vẻ mặt của bọn họ kiên quyết, toàn thân khí thế oanh liệt, thấy chết không sờn, hung hăng vung vẩy vũ khí, bắt đầu xông hướng về phía trước, phóng tới người khổng lồ mây mù che khuất bầu trời kia, khuôn mặt kiên nghị, con ngươi sắc bén như chim ưng và có loại khí thế mạnh mẽ một đi không trở lại!

"Đây là.. Khiêu khích?"

"Cuồng đồ lớn mật, cầm mấy cây cây gỗ và cung gỗ, dùng những vũ khí này để tàn sát dã thú còn được, vậy mà mang đi khiêu khích thiên nhân?"

Cuối cùng hắn cũng hoàn toàn trở nên tức giận, hắn yên lặng đứng ở đây, tự nhiên là vì quan sát những thủy tổ của nguồn gốc sinh mệnh mới này, quan sát niềm kiêu ngạo của hắn, nhưng mà niềm kiêu ngạo của thiên nhân không cho phép khiêu khích.

Huống hồ là liên tiếp... Khiêu khích.

Oanh!

Ngay sau đó, một cự chưởng mây mù khổng lồ giáng xuống từ trên bầu trời.

Hùng vĩ giống như một tòa núi rộng lớn, hung hăng đè mạnh xuống mặt đất. Trong phút chốc, toàn bộ đám sinh vật kỳ dị cầm trong tay công cụ đơn sơ kia, nhanh chóng bị tươi sống đè chết. Sau đó, bàn tay từ từ nâng lên.

Toàn bộ mặt đất đã không còn sinh vật hoàn chỉnh, bị ướt nhẹp với màu đỏ tươi.

“Ta... Vậy mà tức giận?”

Thiên nhân đột nhiên kịp phản ứng lại, hít sâu một cái.

Nhưng mà, cảnh tượng này thật sự là quá quỷ dị, hắn cảm thấy hoàn toàn không thể kiểm soát được và hụt hẫng.

“Bọn họ thật là sinh mệnh trí tuệ thấp, lạnh lùng bạc tình bạc nghĩa, hèn mọn và ích kỷ sao? Tận mắt chứng kiến đồng bạn bị bắt, mà còn cười nhạo?”

“Nhưng ích kỷ, tại sao họ lại vung lên mấy thứ vũ khí lố bịch kia về phía ta?”

“Bọn chúng là anh hùng?”

“Ở những chủng tộc khác, đại đa số thường sẽ chạy trốn, hoảng sợ và tuyệt vọng, chỉ có một hai cái anh hùng, biết rõ là cái chết nhưng vẫn đứng ra rống giận phản kháng, chống đỡ ở trước mặt mọi người, mà ở đây tất cả bọn họ đều như vậy.”

“Mà cái chủng tộc khủng bố này không có một kẻ nào nhát gan, e ngại, chạy trốn. Ai nấy sống lưng thẳng tắp, đối mặt với sự

đau đớn và tra tấn như vậy mà vẫn cười to một cách điên cuồng, vung vẩy đồ đao về phía thiên nhân."

"Chủng tộc này đúng là rất bất phàm!"

Hắn cũng không phải là đồ ngốc, chỉ vì một lần bị chế nhạo mà tức giận tùy tiện chụp chết toàn bộ bọn chúng. Một phần bởi vì ở bên cạnh vẫn có một cái sinh linh đang cuộn mình ở trong góc!

Không có tham gia tấn công hắn.

"Cái chủng tộc này rất đáng sợ, dũng mãnh thiện chiến, thậm chí có thể ca ngợi là chiến thần nhất tộc... Tuy rằng phần lớn sinh linh đều là anh hùng, nhưng cuối cùng lại có một hai cái e ngại tử vong, khiếp đảm, nhu nhược, tuyệt vọng..."

Đối với dạng tình huống này hắn cũng đã gặp qua rất nhiều, thậm chí như vậy mới là thái độ bình thường.

Lúc này hắn bỗng nhiên cười rộ lên, nhìn thấy một cái người chơi cuộn rút ở trong góc, giống như đạt được một tia an ủi lòng tự trọng bản thân.

...

Nguyên Thanh Hoa trốn ở nơi hẻo lánh để chụp ảnh màn hình, nhìn đám người hô hào tấn công.

"Tốt! Cái biểu tình này rất đáng khen! Đặc biệt là bộ mặt kiên nghị cắn phá đầu lưỡi và bờ môi kia, thật là một ngoan nhân!"

"Người bên kia biểu lộ quá xốc nổi rồi, tức giận đến mức da mặt đều nhăn thành một đống!"

Chương 710: A Tu La Đạo 2

Chụp ảnh màn hình,

Chụp ảnh màn hình,

Chụp ảnh màn hình,

Nguyên Thanh Hoa không tham dự trong đó, tự nhiên là muốn ở một cái góc độ phía xa khác, tiến hành tạo dáng chụp ảnh màn hình.

Những người chơi bọn họ hoặc trò chơi trực tuyến hiện đại, ai không phải là chuyên gia chụp ảnh màn hình và chụp ảnh tự sướng?

Bằng không thì làm sao đăng lên chia sẻ với bạn bè?

Đặc biệt là cái trò chơi này, chức năng chụp ảnh màn hình quả thực là rất thú vị. Hiện tại, tất cả người chơi già dặn kinh nghiệm đều chụp ảnh màn hình điêu luyện, có thể nói là nhiếp ảnh gia cấp độ nhập môn. Những kỹ năng về chỉnh góc độ, lấy ánh sáng và các hiệu ứng đặc biệt, đều đã từng học qua?

Hiện giờ ngoài chụp ảnh màn hình góc nhìn thứ nhất, vẫn còn thiếu góc chụp bên cạnh, thế là hắn đứng ra bên cạnh và chụp ảnh cuộc tấn công này.

“Những người này tỏ vẻ trang bức, đều không mang theo ta...”

Nguyên Thanh Hoa hít thở sâu một hơi, nhìn đám người vừa bị chụp chết, đột nhiên ngẩng đầu, phát hiện ra người khổng lồ mây mù kia đang nhìn mình với vẻ mặt hiền lành, dường như rất hài lòng.

Nguyên Thanh Hoa:

“???”

Hắn giật nảy mình, nhưng ngẩng đầu nhìn lại, cái người khổng lồ mây mù kia dường như không nhúc nhích tí nào, tiếp tục cúi đầu quan sát hắn?

“Boss thật kỳ quái, là sinh linh có trí tuệ cao cấp, mặc dù không hiểu rõ là hắn có ý gì... Nhưng mà, ta cũng đã có sự chuẩn bị!”

Nguyên Thanh Hoa hít thở sâu một hơi, từ từ thả khinh khí cầu đang buộc ở cái cây bên cạnh.

Xoạt!

Cả người ngồi trên khinh khí cầu bay lên không.

Thiên nhân thấy cảnh tượng như vậy, gương mặt lại mỉm cười,

“Chung quy là sợ vỡ mật, muốn bay đi theo đường không trung sao?”

...

Hắn lẳng lặng quan sát, nhìn cái khinh khí cầu kỳ lạ này bay lên không.

Hắn là Vân Trung Quân, thích nhất chính là đưa hi vọng cho những sinh vật tuyệt vọng kia, nhìn bọn chúng chạy trốn. Sau đó vào giây phút cuối cùng, hắn giáng cho bọn chúng một đòn tuyệt vọng. Hắn rất ưa thích loại biểu hiện tuyệt vọng sau hai lần sụp đổ.

Lần này sẽ là biểu cảm gì đây?

Khóc rống chảy nước mắt, nước mũi và nước mắt điên cuồng chảy ra? Không tự chủ bài tiết?

Chỉ là một cái cây biết đi lại?

Dường như có chút không đứng đắn, thật sự có nước mắt sao?

Hắn mỉm cười, háo hức muốn tìm kiếm một người không dám phản kháng mình mà chạy trốn, chứng minh rằng đâu đó trong nội tâm chính mình, hắn muốn một lần nữa dựng lại lòng tin.

Nhưng mà... Nụ cười của hắn dần dần ngưng đọng lại.

Thời khắc khinh khí cầu bay lên không ngang với tầm nhìn thẳng của đôi mắt hắn, một bóng người cầm gậy gỗ trong tay hung hăng nhảy lên.

Oanh!

Nguyên Thanh Hoa cười điên cuồng đến mức không cố kỵ, ở sau lưng hắn nổi lên gió xoáy, đem ngọn lửa màu đỏ ngòm cuốn về bốn phương tám hướng,

“Ta sẽ chiến đấu, ngươi giết chết đồng đội của ta! Ta là đoàn trưởng, cả đoàn đội bị tiêu diệt ở trong tay Boss, ta làm sao có thể sống một mình!!”

Gậy gỗ đâm vào trong hốc mắt thiên nhân, bị mây mù ngăn cản theo bản năng, không tổn thương chút nào.

Chụp ảnh màn hình,

Chụp ảnh màn hình,

“Ngươi!”

Trong lòng Vân Trung Quân chấn động không gì sánh được, đạo tâm mơ hồ bắt đầu vỡ vụn, bờ môi cắn ra một vết máu tươi.

Ta lại bị thụ thương rồi?

Trong quá khứ, vô số tồn tại đỉnh phong của Nhân Gian Đạo, Súc Sinh Đạo khiêu chiến hắn, nhưng chưa bao giờ hắn phải chật vật như thế, vậy mà giờ đây hắn...

Hắn chính là Vân Trung Quân!

Nếu như chuyện này truyền ra ngoài, hai Đạo khác chỉ sợ sẽ gây nên sự rung động dữ dội!

...

...

Thiên Nhân Đạo cũng phân chia thành ba khu vực.

Thiên nhân cũng không phải là thống nhất, bởi vậy hóa thành ba thế lực khác nhau, Vân Trung Quân thuộc về thế lực Vân Hạc nhất mạch.

Mặt đất xanh tươi bát ngát, chung quanh là đường phố văn minh phát triển trình độ cao, sắc mặt của Vân Trung Quân trở nên trắng bệch một mảnh, đang chậm rãi mang theo một chiếc lồng nhốt một Ent, chuẩn bị đi vào bên trong thần điện thiên nhân thần thánh tráng lệ, bái kiến quân chủ thiên nhân vĩ địa của bọn họ.

“Không hề giết chết ta? Nhưng vì sao có vẻ nét mặt bị chơi hỏng?”

Nguyên Thanh Hoa nhìn biểu hiện của đối phương, cũng không khỏi sửng sốt một chút,

“Rõ ràng là boss tiêu diệt cả đội chúng ta, nhưng giống như hắn mới là kẻ bị chúng ta bắt nạt vậy.”

Thiết lập trò chơi thật kỳ lạ?

Khó bề phân biệt.

Đội ngũ lập kế hoạch trò chơi quá giỏi rồi phải không?

Vân Trung Quân vừa mới tiến vào thần điện, uy thế đế vương khủng bố liền biến thành uy áp tinh thần thực tế ép tới hắn, khiến cho hắn tự nhiên quỳ xuống, vừa quỳ vừa tiến lên ở bên trong đại điện.

Nguyên Thanh Hoa hơi hơi bối rối: ???

Đây là tình huống như thế nào?

Tồn tại mạnh mẽ đến như vậy, không ngờ lại dùng phương thức quỳ xuống, không ngừng xê dịch đầu gối, giống như là muốn đi gặp tồn tại cấp bậc khủng bố gì đó?

Khúm núm như vậy?

Chụp ảnh màn hình,

Hắn cảm thấy có chút đáng sợ, nhưng vẫn như cũ ngẩng đầu ưỡn ngực, kiên quyết không quỳ, biểu hiện ra sự kiên cường và lòng kiêu ngạo của một người chơi, đồng thời chính mình là một gốc cây, cây thẳng tắp! Căn bản sẽ không xoay người.

Quỳ xuống?

Thần thiếp làm không được!

Kết quả là không biết rõ vì sao, đầu gối trở nên mềm nhũn một cách khó hiểu, ở trong lồng tự nhiên từ từ ngã quỵ trên mặt đất.

Dần dần, tiến vào trong chính điện, mọi thứ đều được làm bằng những tảng đá trắng như tuyết chồng lên nhau, đơn giản mà đẹp đẽ.

“Bái kiến Ngô vương, đấng quân chủ thiên nhân vĩ đại.”

“Có thu hoạch chứ? Vân Trung Quân, ngươi có năng lực mây mù, có thể ngưng tụ sương mù, hóa thành người khổng lồ cuồn cuộn ngất trời, có thể chiến đấu hoặc chạy trốn, đối phó với các loại biến số, cho nên mới nhận lấy trọng trách này.”

Một vị tồn tại thần bí được bao phủ trong ánh sáng tuyết trắng thần thánh, ngồi ở trên thần tọa nhàn nhạt mở miệng. Hai bên có hai vị thiên nữ tuyệt đẹp, cũng đang quỳ xuống, từ từ lay động cây quạt vòng tròn to lớn màu xanh sẫm.

“Dĩ nhiên có thu hoạch.”

Vân Trung Quân quỳ rạp xuống đất, chỉ vào Ent với vẻ mặt ngơ ngác đang quỳ ở bên trong chiếc lồng,

“Phát hiện ra thủy tổ vạn vật khởi nguyên, nếu như đem so sánh sự sinh sôi nảy nở của các giống loài mới trên thế gian như một dòng sông không ngừng chảy xiết... Như vậy, những tồn tại này có thể gọi là ngọn nguồn của sông suối... Tuyền nhãn! Chính bọn họ đã trở thành thủy tổ của vạn vật...”

“Ồ?”

Vị tồn tại này hơi tò mò một chút.

Vân Trung Quân tiếp tục nói rằng:

“Không chỉ là ngọn nguồn nhất tộc, số lượng thưa thớt, đồng thời tộc này cũng vô cùng đáng sợ, dũng mãnh thiện chiến, người người đều là anh hùng, không e ngại cái chết, bất kể đau đớn nào cũng có thể mỉm cười đối mặt... Có thể nói là Đạo chủng tộc thứ tư trong thiên địa, hiếu chiến bất khuất, vĩnh viễn không bao giờ khom lưng!”

Hắn đưa ra đánh giá cao nhất!

Người người đều là anh hùng!

Hiếu chiến mà bất khuất, nhiệt huyết oai hùng?

Ngay cả vị quân chủ thiên nhân kia cũng không nhịn được thay đổi nét mặt, rất giật mình. Trên thế gian này, vậy mà có chủng tộc chính trực, lại cường hãn như thế?

“Vậy ngươi cảm thấy nên xưng hô bọn họ là gì?”

Vị tồn tại này không nhịn được hỏi.

Vân Trung Quân quỳ sát ở trên mặt đất,

“Đạo này là Đạo thứ tư, hiếu chiến, nhiệt huyết, bất khuất, bướng bỉnh, có lẽ có thể gọi nó là... A! Tu! La! Đạo!”

Chương 711: Nghiêm Hình Tra Khảo

A Tu La ở bên trong ngôn ngữ thiên nhân, mang ý nghĩa là chiến thần dũng mãnh thiện chiến.

Bởi vậy có thể thấy được, sự sợ hãi của Vân Trung Quân đối với chủng tộc thần bí này và mức độ đánh giá rất cao!

“Vân Đế bệ hạ, cái chủng tộc này chính là Đạo thứ tư.”

Vân Trung Quân mở miệng nói.

“Vân Trung Quân, tâm tính nhà ngươi bất ổn... Dễ dàng hành động theo cảm tính, mặc dù có thiên phú cực kỳ cường đại, nhưng dễ dàng đi theo hướng cực đoan, khúc mắc vào khoảng thời gian trước đã khiến cho nội tâm ngươi lưu lại một cây gai.”

Quân chủ thiên nhân Vân Đế thở dài một hơi, nhàn nhạt nói,

“Nhà ngươi hãy nói lại chuyện này một cách chi tiết.”

“Vâng!”

Vân Trung Quân quỳ sát ở trên mặt đất, bắt đầu kể lại đầu đuôi sự việc.

Sau khi nghe xong, vị Quân chủ thiên nhân kia hơi nhíu chân mày lại, dường như cũng có chút giật mình,

“Không ngờ rằng trên thế gian này tồn tại chủng tộc đáng sợ như vậy? Lúc này thực lực vẫn còn yếu ớt, kém xa so với nhà ngươi, nhưng vẫn như trước không sợ cái chết, mỗi người đều

dũng cảm tiến lên? Đồng thời cất tiếng cười to? Dưới chủ nghĩa anh hùng, cùng nhau chịu chết? Ngược lại là những người đàn ông sắt đá! Đồng thời, dưới loại tình huống bị trọng thương ở mức độ như ngươi miêu tả, bọn họ vẫn còn có thể cười to, ý chí cứng cỏi ngay cả chính ngươi cũng không làm được... Khó trách vì sao trong lòng ngươi lại sợ hãi như thế."

Vân Trung Quân vẫn nằm sấp tại chỗ, nói tiếp:

"Xin bệ hạ trách phạt, thần đã hành động theo cảm tính, chỉ để lại một người sống."

Bên trên Thần tọa, Vân Đế lắc đầu, tiếp tục nói rằng:

"Vân Trung Quân, những năm vừa qua ngươi đã trưởng thành không ít, đối mặt với loại tình huống đó mà vẫn có thể nhẫn nhịn được sự tức giận, thật sự rất khá... Có điều, ngươi chỉ nhìn được một mặt cường đại của chủng tộc này, lại không nhìn thấy chỗ càng thêm đáng sợ khác."

Vân Trung Quân giật mình, vội vàng mở miệng hỏi,

"Xin chỉ rõ!"

Vân Đế được che phủ trong màn sương dày, bỗng nhiên cười nói,

"Ngươi có cảm giác được rằng, bọn họ có thiên phú không?"

Vân Đế nói từng câu từng chữ, âm thanh không lớn nhưng v giống như kinh lôi, nhanh chóng nổ vang ầm ầm ở bên trong lỗ tai Vân Trung Quân !

Lúc này hắn mới phát hiện ra rằng mình đang bỏ qua điều gì đó, hoặc là nói bởi vì những sinh vật này quá mức nhỏ yếu, chính mình chỉ chú trọng đến sự kiên cường và cứng cỏi, mà không có quan tâm đến thiên phú của bọn chúng. Giờ đây nghĩ lại mới thấy,

bọn chúng căn bản không có thiên phú!

Trên cái thế giới này, vậy mà còn có sinh vật không có thiên phú?

Trong lòng Vân Trung Quân sinh ra chấn động lớn, không thể tự kiềm chế.

“Ta quan sát một gốc cây gỗ này, dĩ nhiên cảm giác được sự dị thường của nó.”

Vân Đế mở miệng, câu chữ rất có trật tự,

“Không có thiên phú, nó cũng có thể leo lên đến độ cao cấp ba, cấp bốn, có thể nói nó đặc biệt và tất nhiên có chỗ độc đáo riêng, thậm chí không kém hơn hệ thống thiên phú bẩm sinh của chúng ta! Có thể kiểm tra nó một phen!”

Dứt lời, Vân Đế cách không điểm ra một chỉ,

“Đây là chứng đau bào mòn xương, rất tê dại, cho dù rất nhiều tù nhân có sức chịu đựng phi phàm, cũng không thể không khuất phục!”

Phốc!!

Quang mang nhanh chóng nở rộ.

Cái cây này quỳ hai đầu gối xuống,hung hăng bị xuyên thủng.

Cả người Nguyên Thanh Hoa bắt đầu run rẩy kịch liệt, co rút, thậm chí toàn thân không nhấc lên được chút sức lực nào, không khỏi nội tâm giật mình,

“... Không phải hạ thấp cảm giác đau rồi sao? Mặc dù không đau, nhưng tại sao vẫn có phản ứng?”

Hắn vừa nghĩ lại, trong nháy mắt đã hiểu ra rõ ràng,

“Có lẽ là hạ thấp cảm giác đau, nhưng chỉ là chính mình cảm giác không thấy mà thôi, cơn kịch liệt đau nhức vẫn sẽ sinh ra, bởi vì kịch liệt đau nhức sinh ra thần kinh run rẩy, co rút, bủn rủn bất lực... Những cơn đau tiêu cực này mặt trái buff vẫn sẽ có, dù sao đây là một cái vô cùng chân thực trò chơi, liền cùng ngươi điều thấp cảm giác đau, liền không đại biểu không đói bụng, ngươi không cảm giác được mà thôi, nhưng trên thực tế thì hiệu ứng tiêu cực mặt trái vẫn tồn tại, ngươi có khả năng đã đói đến mức không đi bộ được.”

Hắn nghĩ thông suốt những điều này, lập tức cảm thấy thoải mái.

Toàn thân co rút run rẩy theo bản năng bởi vì quá đau đớn kịch liệt, hắn không thể khống chế nổi những động tác này, nhưng gương mặt vẫn lộ vẻ ngạo nghễ, ngẩng đầu ưỡn ngực, bày ra bộ dáng bất khuất, một bộ dáng như Quan Nhị Gia thời xưa, tư thái anh liệt cạo xương chữa thương với khuôn mặt tràn đầy cứng cỏi.

Thậm chí, toàn thân run rẩy và đầm đìa mồ hôi, càng khiến cho hắn tăng thêm mấy phần điên cuồng, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm về phía vị tồn tại thiên nhân ở phía trên.

Ở một bên khác.

Trên vô số con đường phố, từng vị thiên nhân cường đại đang thì thầm với nhau.

“Nghe nói, Vân Trung Quân tiến vào Súc Sinh Đạo và phát hiện ra Đạo thứ tư chưa từng xuất hiện?”

“A Tu La Đạo?”

“Nghe nói, lúc này đã bắt được một cái sinh vật, dĩ nhiên đang trong quá trình tra khảo.”

“Hãy đi xem nó đến cùng là loại sinh vật gì!”

Từ khắp nơi, thiên nhân nhao nhao nghe tin mà đến, quỳ ở xung quanh toàn bộ thần điện, bắt đầu lộ ra vẻ chấn kinh.

Lúc này, hình ảnh dĩ nhiên quá mức thê thảm, quả thực rất khó tưởng tượng nỗi đau đớn trong đó, thậm chí không ít thiên nhân nhỏ tuổi trong lòng có năng lực chịu đựng kém, nhịn không được che lại hai mắt, không đành lòng nhìn thẳng.

“Đây?”

“Bền bỉ như thế, thực sự là quá đáng sợ.”

Một vị thiên nhân già nua, râu tóc bạc trắng, rất có uy vọng,

“Quan sát một lượt, toàn bộ sinh vật tuyệt đối không phải không có cảm giác đau, kẻ nào có máu có thịt, tất nhiên sẽ đau nhức vô cùng kịch liệt.”

“Thân thể đang co rút, đây là nó đang chịu đựng.”

Có thiên nhân thở dài một hơi,

“Aizzz! Đó là một người đàn ông sắt đá, chỉ là chủng tộc khác biệt nên lập trường khác biệt... Thiên nhân chúng ta bao trùm vạn vật, tự nhiên lấy vạn vật làm thức ăn!”

“Đã lên đạo hình phạt thứ mười ba rồi, bất kỳ một đạo hình phạt nào đều vô cùng tàn nhẫn. Người đàn ông sắt đá cũng rất khó vượt qua một đạo, sẽ trực tiếp khai khẩu cung. Dựa theo ghi chép, từng có cường giả đến từ Nhân Gian giới vô cùng cứng cỏi, chịu đựng đến hình phạt thứ bảy, đã được tôn làm Thánh Nhân, giờ đây vậy mà vượt xa...”

Chụp ảnh màn hình,

Nguyên Thanh Hoa nhìn khắp chung quanh, trong nội tâm vô cùng bình tĩnh, mặc dù không biết rõ đến cùng phát sinh chuyện

gì, hoàn toàn không nghe hiểu những thiên nhân kia đang nói gì, nhưng có lẽ là... Việc tra tấn mình?

Nhưng tra tấn ta có tác dụng sao?

Cảm giác đau héo tàn, tổ truyền liệt sĩ! Cảm giác đau tăng đầy, thét lên ba ba!

"Đúng là một tên nam tử hán, cũng phải nhìn xem ngươi có chịu đựng tới trình độ nào?"

Vân Đế lóe lên một vẻ kinh dị, lại là một đạo tia sáng, đánh xuyên lồng ngực.

Phốc phốc!

Nguyên Thanh Hoa ngã bịch một cái, cái eo mất đi khả năng chèo chống, trong nháy mắt uốn cong người xuống, mảng lớn máu tươi màu xanh lá cây phun ra, nhưng không hề cúi đầu, nét mặt đầy vẻ quật cường, phẫn nộ nhìn chằm chằm bốn phía, hung dữ biểu đạt lòng bất khuất.

Lỗ Tấn đã từng nói, một chiến binh dũng mãnh thật sự cần phải can đảm đối mặt với cuộc sống ảm đạm, có can đảm nhìn thẳng vào máu tươi đầm đìa!

Chương 712: Bất Khuất

Hitzz!

Có người sắc mặt chấn động, bắt đầu hô hoán ầm ĩ.

Hiện tại ở nơi đây, không có thiên nhân nào có thể gánh vác được loại thống khổ này, cảm giác chính mình nhìn cũng thấy đau. Bọn họ sống an nhàn sung sướng, là tồn tại tôn quý nhất giữa thiên địa, chưa từng gặp qua loại hình ảnh này? Tự nhận không sánh bằng.

Chụp ảnh màn hình,

Nhìn lấy những ánh mắt kinh hãi ở chung quanh, hắn vụng trộm chụp ảnh màn hình.

Mặc dù không biết rõ xảy ra chuyện gì, Mỹ Thực giới vậy mà còn ẩn chứa bí mật lớn này? Tiến vào một dạng thế giới văn minh cao cấp gì đó? Đứng trước mặt là tồn tại khủng bố nào đó?

Đều không rõ ràng.

Nhưng cũng không thể ngăn nổi hắn có ý nghĩ muốn thể hiện!

Dù sao thì hắn đã bị bắt lại rồi, trở thành chuột bạch rồi, vò đã mẻ không sợ rơi mới là sự chọn lựa tốt nhất.

“A a a a... Haizz, ai mà chả có giấc mơ đạt giải Oscar? Tại sao lão thịt heo ta lại không muốn trở thành một diễn viên vĩ đại chứ?”

Hắn bỗng nhiên nhếch miệng cười một tiếng, lộ ra vẻ mặt vô cùng điên cuồng, ánh mắt cực kỳ miệt thị, hung hăng quét mắt liếc

nhìn chung quanh, dùng hai tay thô bạo nắm lấy hàm răng mình.

“Hắn muốn làm gì?”

Đám đông thiên nhân nhanh chóng giật mình.

Đột nhiên nhìn thấy cái cây Ent này làm ra một động tác tàn nhẫn mà đáng sợ, hai tay hắn hung hăng vặn mấy chiếc răng của chính mình, giống như là kéo ra một cái hàm răng giả, kèm sau đó là mảng lớn hàm răng và đống máu tươi phun ra ngoài.

“Hắn điên rồi!”

“Làm sao có thể?”

Mọi người đều trợn trừng đôi con mắt, yên tĩnh không một tiếng động!

Ai nấy đều cảm thấy hàm răng mình đau buốt nhức nhối, thậm chí không hề có một vị thiên nhân nào có thể nghĩ đến, vậy mà lại tồn tại một dạng sinh vật có thể sống sờ sờ kéo ra hàm răng của mình, đây là nỗi thống khổ trước đây chưa từng có.

Mà ở dưới ánh mắt càng thêm kinh hãi của chúng thiên nhân, cái cây Ent này thực hiện một động tác còn đáng sợ hơn!

Vậy mà hắn bắt đầu cầm lấy một thanh hàm răng, từng chút từng chút cắn đứt phần eo của mình, đem chính mình sống sờ sờ chia cắt thành hai phần!

Đầu óc mọi người ầm vang chấn động.

Không ngờ một tên A Tu La tộc có thể trực tiếp sống sờ sờ cắn đứt bụng của mình, chỉ vì không quỳ xuống?

—— A Tu La tộc, vĩnh viễn sẽ không bao giờ quỳ xuống?

Ánh mắt của vô số thiên nhân lập tức tràn ngập vẻ kinh hoàng,

kính nể, sợ hãi, và vô số tâm tình phức tạp xen lẫn.

Thật khủng khiếp, đây là điều mà ngay cả dũng sĩ thiện chiến nhất, dũng mãnh nhất và ý chí cường liệt nhất của thiên nhân cũng đều không thể nào làm được!

Ngay tại thời khắc này, bọn họ nhìn qua cái A Tu La tộc bị gãy mất một nửa thân thể kia, dù là thiên nhân tôn quý như bọn họ cũng không thể không phủ nhận, đây là một anh hùng!

Lúc này đây, hắn đang dùng phương thức cực đoan nhất, điên cuồng nhất, biểu hiện ra ý chí bất khuất, thà chết chứ không chịu đầu hàng! Chủng tộc bọn chúng cũng có tôn nghiêm! Sinh linh nên có tôn nghiêm!

Sự cực đoan và tàn bạo của chủng tộc này, nằm ngoài sức tưởng tượng của bọn họ.

“Hoàn toàn chính xác có thể gọi nó là A Tu La Đạo!”

Vân Đế thật sự rung động, không nhịn được kinh ngạc đứng dậy mở miệng nói.

Nhìn thấy những ánh mắt hoàn toàn kinh ngạc đến trợn mắt hốc mồm ở xung quanh, Nguyên Thanh Hoa thì thào tự nhủ,

“Học theo hai thủ đoạn từ những cây cối đại lão biết đi đường kia, dù sao những tên kia cũng thường thường nhổ răng chặt cây, tự mình tự sát.”

Hắn nhìn qua bề mặt cắt ở cái bụng của mình,

“Coi như chặt khá sạch sẽ.”

Nhìn thấy những vẻ mặt nghẹn họng trân trối ở xung quanh, Nguyên Thanh Hoa rất hài lòng.

Đối với việc bị nghiêm hình khảo đánh, ta sẽ sợ các ngươi sao?

Nguyên Thanh Hoa ta thẳng thắn cương nghị, cận kề cái chết cũng không quỳ xuống khuất phục!

Lúc này, những vẻ mặt ở chung quanh càng trở nên kinh dị, kính nể, hung hăng trấn trụ tất cả đám đông thiên nhân tại hiện trường. Mà ở bên cạnh, Vân Đế trầm ngâm một chút, rồi lập tức mở miệng,

“Dực, đi chữa thương cho hắn.”

“Vâng.”

Một cô gái xinh đẹp đứng dậy, đi đến trước mặt cái cây cối vỡ nát này, chậm rãi xoay người và ghép hai phần cây lại với nhau. Bỗng xuất hiện tia bạch quang chậm rãi lấp lóe, Nguyên Thanh Hoa lập tức phát hiện thân thể mình đang dần hồi phục.

Mà vị nữ tử xinh đẹp kia dường như cũng già nua mất mười mấy tuổi trong nháy mắt, mái tóc nhiễm lên một vài sợi tóc bạc trắng.

“Năng lực thật quỷ dị, tương đương với việc dùng sinh mệnh lực của mình, đi trao đổi sinh mệnh lực của người khác sao?...”

Nguyên Thanh Hoa trợn to mắt, nghe không hiểu ngôn ngữ, văn minh siêu phàm thần bí, còn có các loại năng lực kỳ dị.

Xoạt xoạt!

Lập tức, cái gốc cây này bị trói lại, phòng ngừa hắn tự sát một lần nữa.

Vân Đế ngồi ở trên cao, nhàn nhạt nói,

“Vì nghiêm hình tra khảo cũng vô dụng, nên đành từ bỏ thôi, để cho hắn dưỡng thương hồi phục, sau đó phái người kiểm tra tính chất, thân thể... Nắm chặt thời gian, tiếp qua một tháng nữa,

Thiên Nhân Đạo sẽ sinh ra lực bài xích, chúng ta nhất định phải đưa hắn về Súc Sinh Đạo trước giờ đó."

Vượt qua giới, ở lâu sẽ sinh ra lực bài xích, toàn thân máu thịt sụp đổ, cũng chính là theo thiên nhân thường nói... Thiên nhân ngũ suy.

Đó chính là nguyên nhân vì sao, ngẫu nhiên có thiên nhân giáng lâm Súc Sinh Đạo, Nhân Gian Đạo, nhưng lại không ở được lâu.

"Vâng."

Vân Trung Quân gật đầu,

"Đưa hắn về Súc Sinh Đạo... Nhưng ở Súc Sinh Đạo, chúng ta cũng có thế lực bí mật thần phục với thiên nhân, có thể giúp chúng ta giam giữ hắn, nhưng có lẽ sẽ xuất hiện dị tâm."

Vân Đế mở miệng,

"Đúng như thế, các cõi Súc Sinh Đạo, Nhân Gian Đạo... Mặc dù có một số thế lực thần phục với chúng ta, nhưng bởi vì lưu vực cách xa nhau khoảng cách thời gian khổng lồ, nên chúng ta không cách nào hoàn toàn khống chế bọn chúng, không thể tin tưởng tuyệt đối!"

Oanh!

Nguyên Thanh Hoa bị tóm lấy mang đi, ở chung quanh từng người từng người thiên nhân canh giữ nghiêm ngặt, phòng ngừa hắn có hành động dị thường. Sau khi đi được mười mấy phút, hắn lập tức bị giam vào trong thiên lao. Vì phòng ngừa tự sát nên hắn còn bị trói gô cổ và chéo cánh tay ra sau lưng một cách thô bạo, từng cái từng cái khóa xích sắt buộc chặt ở trên cây cột.

"???"

Nguyên Thanh Hoa hít sâu,

“Lần này, bọn ‘Người ngoài hành tinh’ đã không hành hạ ta nữa, nhưng lại hạn chế tự do vì không để cho ta có thể tự sát sao? Là ý thức được sự thẳng thắn cương nghị của ta rồi sao?”

Mấy ngày sau đó, một đám thiên nhân kỳ lạ bao gồm lão nhân, trẻ nhỏ, có nam có nữ, dường như mỗi người có những năng lực khác nhau, bọn họ bắt đầu dò xét thân thể hắn, không ngừng nghiên cứu, nhưng không phát hiện ra chút gì, giống như một sinh vật bình thường không có thiên phú.

Cho đến khi... Bọn họ bắt đầu cho ăn.

Sử dụng thiên tài địa bảo có năng lượng dồi dào, không ngừng cọ rửa thân thể hắn, ý đồ đề cao cảnh giới của hắn, trong nháy mắt tu vi tăng từ cấp bốn lên tới cấp năm, đột nhiên xảy ra biến hóa dị thường!

Một tia bạch quang tuyết trắng nở rộ.

Trên thân gốc cây gỗ này nhanh chóng xảy ra hiện tượng thời gian luân chuyển, thân thể giống như đã trải qua năm tháng thương hải tang điền, thời gian vô tận trôi qua trong nháy mắt, mỗi một tế bào đều đang tiến hóa!

Chương 713: Nghiên Cứu

“Chuyện này!?”

Bên trong thiên lao, đám thiên nhân trợn mắt há hốc mồm.

Vào lúc này, cây cối còn đang nhanh chóng thuế biến, chỉ một cái chớp mắt đã trưởng thành một cái cây xanh sẫm càng cao lớn hơn, thậm chí còn được bao phủ lớp áo giáp thật dày, vô cùng cứng rắn, khả năng phòng ngự cũng rất cường đại.

“Quả nhiên có xuất hiện dị thường!”

Nhóm thiên nhân lập tức hô hoán, thần thức không ngừng cảm ứng và trao đổi,

“Đây là hình thái sinh mệnh tiến hóa sao?”

“Chẳng lẽ, thiên phú của bọn họ là xuất hiện một lần tiến hóa hình thái sinh mệnh sau mỗi lần tu vi tăng lên một cấp bậc, để thích ứng với hoàn cảnh xung quanh?”

“Vừa mới trong nháy mắt đó, ta cảm nhận được tổ chức sinh mệnh của nó, lấy một loại tăng tiến và luân phiên với tốc độ thời gian cực nhanh, nhanh hơn vô số lần so với dòng chảy thời gian của Thiên Nhân Đạo chúng ta!”

“Đây chính là A Tu La Đạo sao? Thời gian một ngày bình thường của bọn họ dài gấp bội Súc Sinh Đạo, nhưng khi cảnh giới đột phá tăng lên, sẽ lập tức sinh ra quá trình tiến hóa hình thái sinh mệnh với dòng chảy thời gian siêu tốc độ!”

Một tôn tồn tại khác đang không ngừng quét hình, ngưng thần nói nhỏ:

“Thời điểm đột phá trong nháy mắt, tốc độ chuyển hóa sinh mệnh tăng tốc cực kỳ nhanh chóng, điều này cũng dẫn đến tuổi thọ của bọn họ rất ngắn ngủi! Hiện tại là sinh mệnh cấp năm, nên có trăm năm thọ nguyên, nhưng mà giờ đây cẩn thận nghiên cứu một phen, tuổi thọ chỉ có không đến mười năm.”

“A Tu La Đạo là một giống loài chết rất sớm.”

...

Nguyên Thanh Hoa bị trói ở trên cột sắt, trong lòng cũng có chút kinh ngạc.

Những sinh vật trí tuệ của văn minh siêu phàm này, thật sự là có giàu có.

Tùy tiện đã đưa cho mình một nguồn năng lượng đủ để nâng cao cảnh giới, nhưng rõ ràng nhìn lại vẻ mặt giật mình của bọn họ, chắc hẳn bọn họ chưa bao giờ gặp qua Elf Dream Kebao. Sau khi đột phá mỗi một cảnh giới, bọn họ sẽ tiến hóa thành nhiều loại lộ tuyến khác nhau theo phối phương năng lượng thức ăn Terumi, không phải là tiêu chuẩn bình thường sao?

Mặc dù chính mình thường xuyên làm được thế.

Tuy nhiên nét mặt hắn vẫn bình tĩnh, chăm chú nhìn đám gia hỏa này thí nghiệm, không thành vấn đề!

Ta hủy bỏ cảm giác đau rồi, lại còn không sợ chết, vậy xem các ngươi sẽ giày vò ta bằng cách nào.

Dù sao, Nguyên Thanh Hoa thẳng thắn cương nghị, không hề sợ hãi.

...

Lúc này, nhóm thiên nhân bên cạnh đang vô cùng giật mình,

ồn ào thảo luận với nhau.

“Hóa ra, đây chính là bản chất của A Tu La Đạo?”

“Dựa theo hoàn cảnh xung quanh, cùng với việc hấp thu các loại thuộc tính năng lượng khác nhau, vào thời điểm tăng lên cấp bậc tu vi, chúng sẽ tiến hóa thành sinh mệnh hoàn toàn toàn khác biệt để thích nghi với hoàn cảnh môi trường. Khó trách bọn chúng có thể là sinh mệnh khởi nguyên của toàn bộ thế giới, ngọn nguồn... Bởi vì không ngừng tiến hóa, tự nhiên sẽ phân hóa ra các loại giống loài khác.”

“Ở bờ sông, tự nhiên tiến hóa thành loài cá thích ứng với sông ngòi. Ở rừng cây, tự nhiên tiến hóa thành hoa cỏ và cây cối thích ứng...”

Giờ đây, bọn họ không chỉ có sợ hãi thán phục lòng kiêu ngạo đến tận xương cốt của chủng tộc này, lòng kiêu hãnh vĩnh viễn không bao giờ khuất phục, đồng thời cũng sợ hãi thán phục đối với thiên phú quỷ dị này của A Tu La Đạo. Với tiềm lực vô tận trong tương lai, toàn bộ sinh vật trên thế giới đều là các giống loài hậu duệ sinh ra từ quá trình tiến hóa của bộ tộc này!

Bỗng nhiên, một vị thiên nhân là đại trí giả nổi tiếng thông thái học rộng, đưa ra ý kiến,

“Như vậy, chúng ta có thể lợi dụng hoàn cảnh môi trường và năng lượng, để khống chế nó và tạo ra một loại giống loài đặc biệt hay không?”

“Ý ngài là...”

“Đúng, bọn chúng đã có thể tiến hóa để thích nghi với hoàn cảnh sống, như vậy chúng ta cũng có thể chế tạo hoàn cảnh môi trường giúp chúng nó, dẫn đạo bọn chúng tiến hóa về một phương diện nào đó...”

“Hoàn toàn chính xác, lúc này đã tiến hóa ra áo giáp, có sinh mệnh lực mạnh mẽ hơn, hiển nhiên là để chống lại hoàn cảnh bị nghiêm hình tra tấn trước đó... Như vậy là sở hữu lực phòng ngự rồi, còn lực công kích đâu?”

“Đây là muốn chế tạo vũ khí chiến tranh thuộc về Thiên Nhân Đạo chúng ta, hướng dẫn tiến hóa để chế tạo ra một cái giống loài thuần túy chỉ biết giết chóc, chuyên môn chinh chiến vì thiên nhân chúng ta sao?”

...

Quãng thời gian tiếp theo, Nguyên Thanh Hoa vượt qua một cuộc sống đầy khó khăn.

Những thiên nhân này tiến hành thí nghiệm ở trên thân thể hắn, đập vào đủ các loại năng lượng, vậy mà sống sờ sờ chồng cảnh giới của hắn tăng lên cấp sáu. Hắn phát hiện ra gương mặt của mình đã hoàn toàn thay đổi rồi, đáng tiếc rằng không có tấm gương chiếu, hoàn toàn không nhìn thấy rõ hình dáng mình!

Ở một bên khác.

“Sinh mệnh chuyển di! Sư phó, ngươi thật sự muốn làm như vậy sao?”

Vân Đế chậm rãi nói, ngước nhìn vị Vân Đế đời trước.

Một tôn tồn tại già nua hít thở sâu một hơi,

“Ta quá già rồi, lực lượng toàn thân của ta vốn là muốn truyền thừa cho ngươi, nhưng tình hình trước mắt có lẽ là một cái cơ hội buông tay đánh cược một lần! A Tu La Đạo quả nhiên kiên cường bất khuất, nhưng vì sao Thiên Nhân Đạo chúng ta lại không có một tồn tại anh liệt như vậy?”

Một vị tồn tại già nua giáng lâm.

Sau đó, trải qua tiếp mười mấy ngày, Nguyên Thanh Hoa chợt phát hiện ra bản thân vậy mà biến thành cấp bảy...

Nó lại tiến hóa rồi!

Cấp bảy, đây chính là cảnh giới Thiên Đế.

Hắn ta tin rằng ngay cả đám sinh mệnh siêu đẳng khó bề tưởng tượng này, cũng đã phải bỏ ra một cái giá cực kỳ khổng lồ, mới có thể khiến cho hắn ăn linh dược mà đạt được đến cảnh giới này, những thứ đó tuyệt đối không phải rau cải trắng.

Mà vào lúc này, nhóm thiên nhân ở xung quanh cũng đang hít sâu, ánh mắt nóng rực, toả ra niềm khát vọng, nhìn chằm chằm vào hắn đang bị trói ở trên cây cột, dường như là thời khắc đang chứng kiến kỳ tích.

Điều này khó tránh khỏi làm cho Nguyên Thanh Hoa cảm thấy có chút sợ hãi.

Hiện giờ, bộ dạng của ta đến cùng trông như thế nào rồi?

Vì sao bọn họ lại dùng loại ánh mắt này nhìn ta?

Những nhà khoa học này điên cuồng thí nghiệm, đã biến ta thành cái dạng gì?

Một vị thiên nhân lên tiếng,

“Đây là nhất mạch Vân Hạc chúng ta tiêu tốn tích súc mấy trăm năm của toàn bộ chủng tộc, cộng thêm thiên phú của lão Vân Đế thế hệ trước, cưỡng ép chồng chất ra một vị cảnh giới Thiên Đế... Dù sao, ngay cả chúng ta cũng chỉ có mấy tên Thiên Đế như Vân Trung Quân mà thôi... Còn ở Nhân Gian giới và Súc Sinh Đạo, thậm chí còn không có Thiên Đế tồn tại, thời gian của bọn họ quá ngắn, dẫn đến nền văn minh có trình độ cực kỳ thấp... Trong lịch sử của bọn họ, tồn tại mạnh nhất cũng chỉ là Chuẩn Đế!”

Đây là một động thái tuyệt vọng, được ăn cả ngã về không.

Đó cũng vì hai vị Vân Đế cũ và mới là đấng hùng tài vĩ lược, mới đáp ứng loại chuyện đại sự buông tay đánh cược một lần này!

Bởi vì một cái cây kiên cường bất khuất này, cũng khơi dậy huyết tính của nhất mạch Thiên Nhân bọn họ!

Dù sao, tất cả ba thế lực lớn của Thiên Nhân Đạo đều đang chăn nuôi. Toàn bộ Súc Sinh Đạo, Nhân Gian Đạo... Trở thành bãi chăn nuôi, thu thập về tài phú tích lũy cho bọn họ. Giờ đây, nhất mạch Vân Hạc quăng xuống tất cả tích súc, tương đương với 30% nội tình của toàn bộ thế giới!

Có thể thấy được trận đánh cược này đủ hung ác!

Chương 714: Ngạ Quỷ Đạo 1

“Đây là cơ hội của chúng ta, cho dù có tổn thất nặng nề thì đã sao? Nhất mạch Vân Hạc chúng ta đi đầu phát hiện ra giới A Tu La Đạo, đó là kỳ ngộ... Có thể tận dụng cơ hội thử sức một chút, lợi dụng loại thủy tổ sinh mệnh khó bề tưởng tượng này, nguồn gốc của giống loài... Cố gắng chế tạo một cái giống loài đặc biệt. Nếu như việc này thành công, cũng chính là cơ hội đánh bại hai mạch khác!”

“Hiện tại, kết quả đã miễn cưỡng thành công rồi.”

Một số thiên nhân nhìn sinh vật cây cối đang bị trói ở trên cột, nở nụ cười thản nhiên, có loại khí phách ‘sáng sớm nghe đạo, chiều có thể chết’.

“Tiếp theo, đã đến lúc để hắn thử sinh sôi quần thể chưa?”

“Hãy nhìn xem đời sau của hắn, phải chăng có thể trở thành một cái chủng tộc như chúng ta mong muốn không!”

Bọn họ nói nhỏ, sau đó dắt đến một con heo mọc sừng, một đầu dã thú lông xù, một cái cây thành tinh, một con cá lớn kỳ quái... Trọn vẹn mười loại sinh vật hình thù kỳ quái, sắp xếp ở trước mắt hắn.

Một vị thiên nhân chỉ chỉ vào những sinh vật này, dường như đang hỏi mình muốn chọn cái nào.

“???”

Nguyên Thanh Hoa giật mình.

Hôm nay bọn họ có ý gì?

Trò mới? Đây là loại cực hình gì?

Tuy nhiên, trước đó cũng là động tác tương tự hàng ngày, bày ra mười cái hình cụ tàn nhẫn ở trước mặt mình, hỏi mình muốn chọn cái nào? Có lẽ lại là một loại cực hình, lại hỏi tự mình lựa chọn rồi sao?

Ha ha ha...

Mặc dù không hiểu, nhưng đến bây giờ từng cái một đều không còn ý nghĩa nữa.

Hắn bị trói ở trên cột sắt, cười lạnh một tiếng, chỉnh cảm giác đau về không, tổ truyền liệt sĩ! Cảm giác đau tăng đầy, thét lên gọi ba ba!

Hắn vẫn kiêu ngạo ngẩng đầu lên,

“Các ngươi cùng tiến lên đi.”

Quả nhiên, tư thái ngạo nghễ và kiên cường bất khuất này lại làm cho những thiên nhân ở xung quanh giật mình.

Sắc mặt bọn họ trông rất kỳ lạ, lại lộ ra vẻ vô cùng kính nể, ánh mắt như đang nhìn một “Anh hùng oanh liệt” “Tôn kính một vị nam tử hán”.

Nhìn thấy vẻ mặt hâm mộ này, Nguyên Thanh Hoa cảm thấy tự hào, tự nhiên sinh ra cái trò chơi này thật quá thoải mái, còn có thể tỏ vẻ bất khuất khi cận kề cái chết trước đám thổ dân, nếm thử thân phận anh hùng bị đưa đi nghiêm hình tra tấn!

“A Tu La tộc không hổ là những dũng sĩ bất khuất, thà chết chứ không chịu đầu hàng, vậy mà lại phải cùng một chỗ...”

Một vị thiên nhân già nua, tóc trắng xoá, vô cùng khâm phục, nói với một thiên nhân ở bên cạnh,

“Thần tình yêu Bách Hoa, ngươi hãy ra tay đi, năng lực của ngươi là làm các sinh vật yêu nhau và nảy sinh tình cảm.”

“Vâng!”

Một vị thiếu nữ xinh đẹp bước ra, tay cầm một mũi tên ánh sáng hình hoa hồng, đồng thời bắn xuyên qua một đầu động vật và nó.

Phốc!

Tình cảm trong trái tim bắt đầu nảy mầm.

Trong mắt vẻn vẹn chỉ có một gương mặt duy nhất ở bên trong đám người.

“???”

“…”

“!!!”

Tiếp theo, trong lòng gốc cây gỗ này cũng bắt đầu hoạt động vô cùng phức tạp.

Trong nháy mắt chợt thấy choáng váng.

Vô cùng khuất nhục.

Cực kỳ tuyệt vọng.

La hét cứu mạng.

Ba ba, ta sai rồi!!

Nó bị gắt gao trói chặt ở trên cây, vô số cảm xúc đan xen, cuối cùng chỉ có thể dần dần chết lặng, uể oải, tự kỷ, nhưng đến cuối cùng lại có từng tia vui mừng không thể giải thích được.

Có lẽ, đây chính là cuộc sống.

...

...

Sau một vài ngày.

Nguyên Thanh Hoa bị trói ở trên cây cột, cảm giác thân thể sinh ra một cỗ lực lượng từ trong cơ thể truyền đến, toàn thân bủn rủn bất lực, chuỗi gien bắt đầu trở nên không ổn định, dường như đang đi tới cái chết.

Ta bị móc rỗng rồi sao?

“Lực đẩy bắt đầu sinh ra, tiễn hắn về Súc Sinh Đạo.”

Một vị thiên nhân cầm lấy một quyển sách nặng nề, chậm rãi ghi chép số liệu thí nghiệm, đồng thời mở miệng nói,

“Hãy để Súc Sinh Đạo, những kẻ đã thần phục thiên nhân chúng ta giam giữ hắn thật tốt! Chờ hắn hòa hoãn ở Súc Sinh Đạo một thời gian, sau khi cỗ lực đẩy này bị tiêu trừ, một lần nữa mang lên Thiên Nhân Đạo, tiếp tục thí nghiệm và sinh sôi một quần thể mới.”

“Vâng!”

Mấy vị thiên nhân trông coi giam giữ, buộc chặt Ent ở trên cột đá và rời đi.

“Quả nhiên, buông tay đánh cược một lần là lựa chọn đúng, cấp độ sinh mệnh rất cao, có thể xem như mẫu thể, hiệu quả cũng không tệ lắm!”

“Đã là giống loài mới! Dựa theo suy nghĩ của chúng ta, tiến hóa có sự sai lầm, nhưng về mặt chủ thể thì không có quá nhiều sai lệch!”

“Đối với thiên nhân chúng ta, đây chính là một loại kỳ ngộ trước đây chưa từng có...”

Mấy vị thiên nhân đi đầu già nua, trong đầu tồn tại các loại tri thức uyên bác, đang không ngừng thì thầm trao đổi, đều hết sức kích động.

Vào thời điểm này, bọn họ không nhịn được bình tĩnh quỳ xuống.

Xuất hiện một màn này, có nghĩa là nhà vua của bọn họ, Vân Đế giáng lâm nơi này rồi.

“Tình hình như thế nào?”

Vân Đế mặc một thân áo bào trắng, phong vận nho nhã, đầu đội mũ vàng, được bao phủ trong màn ánh sáng mênh mông thần thánh.

“Tình hình đúng như dự liệu, hầu hết chúng là dị dạng, vừa ra đời là bị chết, hình thái sinh mệnh cực kỳ không ổn định, còn lại một phần nhỏ trong số chúng còn sống sót, chỉ có có ba tên... Nhưng chúng thừa hưởng những đặc tính mà chúng ta tiến hóa ra để phục vụ cho mục đích chiến tranh, được chế tạo riêng biệt, có thể gọi là vũ khí thuần túy giết chóc. Một khi bắt đầu lai tạo và chăn nuôi, chúng có thể làm binh lính của chúng ta, vì chúng ta chinh chiến khắp nơi!”

“Tuy nhiên, mặc dù chúng có sức chiến đấu mạnh mẽ, nhưng tính cách bạo ngược tàn nhẫn, IQ cực kỳ thấp kém, dường như chỉ có bản năng ăn!”

“Ồ?”

Vân Đế khẽ mỉm cười, nhìn về phía đứa trẻ màu đen đang điên cuồng ăn đồ vật, giống như người ngoài hành tinh Alien, ánh mắt lấp lóe ánh sáng đỏ tươi bạo ngược, trầm ngâm một lát,

“Thiên nhân chế tạo quân đội binh khí giết chóc... Mặc dù chỉ là hình thức ban đầu, nhưng chung quy vẫn có tiềm lực khổng lồ. Có lẽ, tương lai khác biệt với Súc Sinh Đạo, Nhân Gian Đạo, và có thể trở thành một chủng tộc chiến tranh nằm dưới sự khống chế của chúng ta. Nếu như chỉ còn lại có bản năng ăn và giết chóc...”

“Vậy thì, chủng tộc chiến tranh mới này có thể gọi là Ngạ! Quỷ! Đạo!”

...

Địa phủ, Vòng Luân Hồi.

Bên trong thế giới âm u và tối tăm, có một con đường nhỏ, trên một phiến đá có viết chữ: Hoàng tuyền lộ.

Ở hai bên con đường nhỏ này nở đầy những đóa hoa tiên diễm, đẹp đẽ và rực rỡ như trong truyện cổ tích trên trần gian. Có lẽ, đây là cảnh tượng đẹp nhất mà người ta gặp qua trong cuộc đời, tiếp tục tiến lên, có một con sông gọi là Vong Xuyên hà, vắt ngang bên trên có một cây cầu gọi là Nại Hà kiều.

Đi qua Nại Hà kiều, chính là Vọng Hương đài, bên cạnh có một khối Tam Sinh Thạch.

Cây cầu làm ranh giới, bắt đầu một cái luân hồi mới, bắt đầu một cuộc đời mới tinh. Lúc này, Vòng Luân Hồi được Hứa Chỉ không ngừng chế tạo, đã tương đối hoàn thiện, tạm thời sẽ không sửa đổi bất kỳ thay đổi lớn nào trong thời gian này.

Bản thân bên ngoài đang tu luyện, giữa mùa đông ngồi ở trên ghế salon nghiên cứu các loại.

Mà nội thiên địa của Cửu Chuyển Huyền Công dĩ nhiên đã ổn định, ngay ngắn trật tự. Ở Mỹ Thực giới kia, hiện tại một đạo phân thân đang mặc áo choàng đen của Diêm Vương, ngồi ở trong Địa Phủ cầm lấy Sổ Sinh Tử, không ngừng thẩm tra và xử lý một

cách máy móc.

Dù sao, nó đã là một quá trình hoàn chỉnh, không cần phải động não, dựa theo điều lệ để làm việc. Căn cứ từ một bộ hệ thống tích lũy điểm mà mình chế định, chỉ cần nhìn vào số điểm tích lũy của đối phương, sẽ đầu thai đến cái Đạo nào.

Phân thân cơ giới hóa, không có trí tuệ đã đủ để hoàn thành công việc.

Tuy nhiên, việc chiếm cứ quyền sử dụng của một cái phân thân, đã dẫn đến hiệu suất học tập của mình bắt đầu giảm xuống.

Chương 715: Ngạ Quỷ Đạo 2

"Ah?"

"A Tu La Đạo? Ngay sau đó, bởi vậy sinh ra Ngạ Quỷ Đạo?"

Hứa Chỉ hơi hơi giật mình, Diêm vương máy móc chết lặng bỗng nhiên mở hai mắt ra, tiếp theo lộ ra vẻ nhân tính hóa mỉm cười,

"Không ngờ rằng, mượn dùng thuộc tính tiến hóa giống loài của người chơi, nhanh như vậy đã có thể bắt đầu mượn cơ hội chế tạo ra giống loài mới... Ta ngược lại là có chút xem nhẹ nhóm thiên nhân rồi."

Thuộc tính của người chơi là một khâu quan trọng, nằm trong tiềm lực vô hạn của thế giới này!

Dù sao, bọn họ được ban cho thuộc tính 'Tiến hóa dòng thời gian' ở cấp bậc Sáng Thế. Không chỉ bản thân có được khả năng vô hạn, còn bị các sinh mệnh khác bắt lấy, rất có thể trực tiếp mang đi làm thí nghiệm, cũng có thể sáng tạo giống loài mà mình muốn.

"Hiện giờ, quả nhiên bị bắt lấy, một màn như trong sự tưởng tượng của ta đã xảy ra rồi!"

Hứa Chỉ cười nói,

"Cho các ngươi thiên phú và khởi điểm mạnh mẽ như vậy, trên người chính là mang một tòa bảo sơn, bị bắt lại cũng là chuyện bình thường, thậm chí nằm trong dự liệu của ta. Ở khía cạnh này, linh cảm đến từ một đoạn diễn thuyết thú vị và đầy nhiệt huyết của Miragine kia. Xen lẫn Tà thần đều là ta sinh, vì thế

ta nghĩ rằng, đây cũng có thể xem là một loại phương thức sáng tạo ra giống loài mới. Thậm chí đi kèm với việc bị phát hiện, khẳng định các ngươi sẽ bị bắt giữ và bắt đầu định hướng tiến hóa chủng tộc, một điều tất nhiên..."

Hứa Chỉ từng nghĩ đến cảnh tượng này sẽ xảy ra, nhưng không ngờ rằng lại tới nhanh như vậy!

"Những người chơi các ngươi mang trên mình tòa bảo sơn, tiềm lực cũng cho các ngươi rồi, đồng thời còn có thể tiến đến với số lượng lớn. Đây là một cái thế giới thuộc về người chơi được đại chúng hóa, có thể quật khởi hay không phải xem ở chính bản thân các ngươi."

Hắn lắc đầu nhàn nhạt nói.

Đám thổ dân có được tiềm lực vô tận, đáng sợ với nhiều loại thiên phú linh hồn!

Ngoài ra, các người chơi có thể diễn hóa ra đủ loại thiên phú tiến hóa hình thể khác nhau...

Tất cả đều là xuất phát điểm với khả năng vô hạn, dạng phát triển vô định trên cái thế giới này phụ thuộc vào chính bọn họ rồi.

...

...

Trên diễn đàn «Bào tử tiến hóa», trước giờ diễn đàn chính vẫn luôn vô cùng náo nhiệt, mặc dù diễn đàn phụ —— cộng đồng vu sư cũng là rất hot, nhân số khá đông đảo, thậm chí thuộc về một loại cộng đồng xã hội bình dân, nhưng vẫn không sánh bằng con trai của chính mình —— sa bàn bào tử tiến hóa.

Dù sao, sau khi người ta diễn hóa ra các giống loài, có thể tiến quân vào Chư thiên vạn giới, hành trình vô cùng đặc sắc và có

tiềm lực vô tận, mà cộng đồng vu sư các ngươi thì có cái gì? Chỉ có thể tiến quân vào Mỹ Thực giới...

Chính là mẹ kế nuôi!

Đây là ấn tượng của rất nhiều người đối với cộng đồng vu sư.

Đội ngũ lập kế hoạch trò chơi được thiên vị nghiêm trọng! Mỹ thực giới hoàn toàn không kém hơn Chư thiên vạn giới, miễn cưỡng đi vào giải trí một chút, trải qua nhân sinh tiến hóa khổ luyện, tự mình vui đùa, không có cái gì khác.

Chẳng qua vào lúc này, một tin tức triệt để quét sạch toàn bộ diễn đàn trò chơi.

【 Kinh Ngạc! Khám phá mới trong Mỹ thực giới, Mỹ thực giới cũng là một nền văn minh siêu phàm, hoặc cũng là một trong Chư thiên vạn giới 】

...

Bài đăng này đã xuất hiện ở trong khu vực của diễn đàn cộng đồng Vu sư, mới đăng lên chưa đầy năm phút đồng hồ, số lượng nhấp chuột đã điên cuồng tăng đến mức chóng mặt, trong nháy mắt đã đột phá con số mười vạn.

Hiện tại, cộng đồng vu sư đã trở thành cộng đồng giao lưu trò chơi lớn nhất của đám cư dân mạng, dù sao nhân vật giả lập chân thật, hoàn toàn chính xác là phương thức làm quen những người bạn tốt.

Điểm hạn chế duy nhất chính là các nhân vật ngựa giáp hất lên khu server, căn bản không phân biệt nam nữ. Trong đó có một vài người chơi mang dụng ý khó lường, thường thường làm bộ tiểu tỷ tỷ đáng yêu, mê các tiểu ca huynh đệ, thậm chí còn có người mạnh miệng trêu đùa. Đây là cộng đồng hẹn hò đồng giới lớn nhất cả nước.

Với lưu lượng truy cập khổng lồ như vậy, cũng không ít công ty nghĩ muốn hợp tác quảng cáo, dự định kiếm lợi nhuận từ lượng truy cập...

Nhưng lúc này, Hứa Chỉ đã không thiếu tiền nữa, tự nhiên thong dong từ chối.

Ngồi ở trên chiếc ghế, bật máy tính lên,

"Để ta nhìn xem phản ứng của các người chơi như thế nào? Dù sao, đây là lần đầu tiên Mỹ thực giới hình thành một cái bán thế giới võng du cỡ lớn."

Nhấp vào bài đăng, Hứa Chỉ thấy được một bức ảnh chụp màn hình.

Hình ảnh bên trong là bầu trời mây mù tung bay, xuất hiện một tôn thiên nhân giáng lâm, phía dưới là những sinh vật hình thù kỳ quái đang run lẩy bẩy, trong tay cầm xiên đồ nướng.

Một người chơi trực tiếp phát biểu ý kiến, tiêu đề là:

"Mỹ thực giới, lần đầu tiên gặp phải nền văn minh trí tuệ siêu phàm, nhóm người chơi bị tiêu diệt là một tin siêu lớn!"

"Xin chào mọi người, ta là Bánh Rán, một người chơi trong khu sever Liễu Ôn Kiếm, làm công tác hậu cần ngành luyện kim. Đại lão Nguyên Thanh Hoa có thể chiếm được giải quán quân ở bên trong giải thi đấu đối kháng PVP, không thể bỏ qua công lao của ta.

Mới đầu, chúng ta nghĩ rằng Mỹ thực giới chính là như vậy, nhóm lập kế hoạch trò chơi quá bất công và sa bàn tiến hóa mới là thân con trai, nhưng hiển nhiên không phải! Chúng ta hiểu lầm đội ngũ sản xuất, bất kỳ người chơi khó tính nào hoàn toàn thẹn với lương tâm trước đây.

Sau khi cả nhóm bị tiêu diệt lần này, ta cảm thấy rằng ta cần phải đưa ra lời xin lỗi trang trọng tới nhóm lập kế hoạch trò chơi, thật xin lỗi!"

"Đầu tiên, mọi người hãy nhìn ảnh chụp màn hình trước,"

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Từng bức ảnh chụp màn hình được đăng tải lên,

"Mọi người có thể nhìn thấy, đây là tồn tại siêu phàm phi thường! Vô cùng cường đại, đồng thời có được trí tuệ. Ngay từ đầu đã nắm chặt người chơi trong tay, chuẩn bị sẵn sàng ăn tươi nuốt sống, tuy nhiên nhóm người chúng ta đều có huyết tính!"

Bức ảnh động,

Một bức ảnh động được đăng tải lên.

Đó là từng bức ảnh chụp màn hình hợp lại mà thành.

Một sinh vật anh hùng với nửa bên thân thể không trọn vẹn, khuôn mặt kiên nghị, bị bắt trong lòng bàn tay và đang gầm thét,

"Ta! Không phải vương giả trời sinh, nhưng huyết dịch chảy xuôi trong cơ thể ta, không cho phép ta cúi đầu!!"

"What the f*ck!"

"What the f*ck!"

Toàn bộ cư dân mạng đều trợn tròn mắt, chết lặng.

Tinh thần bất khuất thà chết chứ không chịu đầu hàng, lại có thể mãnh liệt như vậy. Chẳng lẽ, người chơi ở cái khu vực server này thật có huyết tính như vậy sao?

Mặc dù ảnh chụp màn hình không thể làm giả được, nhưng mọi người luôn luôn cảm giác có chút không đúng, họa phong này hoàn toàn khác biệt.

Ảnh chụp màn hình,

Hình ảnh không ngừng đăng tải.

Đều là khuôn mặt vô cùng kiên quyết, gầm thét, máu tươi bắn tung tóe, giống như những chiến binh Sparta phóng thẳng về phía người khổng lồ mây mù!

“Tiếp theo đó, chúng ta có thể nhìn thấy, những người chơi kia bị bóp nát rồi, nhưng mà những người chúng ta còn lại vẫn không chịu khuất phục! Vung lên vũ khí, khởi xướng tấn công! Mặc dù cả nhóm bị tiêu diệt, nhưng chúng ta vĩnh viễn không bao giờ cúi đầu!”

Mọi người cảm thán, phải chăng chuyện này cũng quá nhiệt huyết rồi?

Chương 716: Thế Giới Game Online Mở Ra?

Loại tinh thần này rất hiếm thấy ở trong bầu không khí cư dân mạng hiện nay, đường đường chính chính, chính nghĩa lẫm nhiên.

Chuyện này dẫn đến không ít người cũng bắt đầu trực tiếp nhắn lại:

“Cái khu vực server này thực sự quá tuyệt vời, bầu không khí nhiệt huyết nồng đậm, hoàn toàn khác biệt so với tất cả những nhóm sa điêu yêu diễm tiện hóa ở bên ngoài kia. Ta muốn gia nhập cái khu vực server này!”

“Đúng thế, ta cũng muốn gia nhập!”

“Từ chối sa điêu, ta cũng phải theo luật thôi!”

“Nhiệt huyết hào hùng như vậy, tình nghĩa huynh đệ quân tử như vậy, ném đầu lâu vẩy máu nóng, chính là thứ mà ta khao khát hướng tới!”

...

Xung quanh không ngừng bàn luận.

Mà Bánh Rán khẽ mỉm cười, mong muốn chính là cái hiệu ứng này, một chiêu thức quảng cáo!

Hiện tại, có tổng cộng 3000 khu vực server, mỗi một khu server có 1000 người chơi, ai mà không muốn đi theo lộ tuyến tinh anh? Sử dụng “Bầu không khí doanh nghiệp” đặc biệt để hấp dẫn nhân tài đến từ bên ngoài, khiến cho bọn họ chuyển khu sever tới

đây.

Nên biết rằng, sự cạnh tranh rất kịch liệt và đáng sợ. Lần này, bọn họ có thể giành được ba vị trí đầu, nhưng lần tiếp theo thì không nhất định!

Bọn họ cũng có suy nghĩ thận trọng của riêng mình. Hiện tại, Mỹ thực giới đang bùng cháy, trở thành một trò chơi trực tuyến quy mô lớn, mà bọn họ đã rời khỏi, chỉ có thể tham gia sau lần xếp hạng tiếp theo. Nhưng liệu họ có thể giành được nó vào lần sau không?

Rất khó!

Hiện tại cần phải chạy quảng cáo, thu nạp nhân tài.

Vị người chơi này xem như đại diện của khu server, tiếp tục lên tiếng giải thích:

"Sự kiện tiêu diệt nhóm của chúng ta đến đây kết thúc, nhưng chúng ta được xem như đội ngũ khai hoang, sự dũng cảm, đoàn kết và bầu nhiệt huyết của chúng ta, không có gì đáng nói! Mọi người tuyệt đối không cần chú ý chúng ta. Nếu muốn gia nhập vào đây, đều yêu cầu ngưỡng cửa rất cao, đồng thời cũng phải thực sự tâm huyết giống như chúng ta vậy. Ai có hứng thú, xin mời liên hệ...

Khụ khụ khụ, cái Mỹ thực giới này tuyệt đối không đơn giản giống như trong tưởng tượng của chúng ta. Tồn tại sinh vật siêu phàm, chính là đại biểu có nền văn minh siêu phàm. Mỹ Thực giới khả năng cũng là một trong chư thiên vạn giới, tương tự với thế giới Vu Sư, đại địa Dung Nham, vô cùng rộng lớn và hoàn thiện, chỉ là chúng ta chưa từng khai quật tiềm năng,

Điều này có ý nghĩa là gì? Tất cả mọi người nên hiểu rõ chứ?

Hiện tại, cuộc thi PVP vào thứ hai hàng tuần ở một giới, ba

sever trò chơi đầu tiên của mỗi một giới, tổng cộng ba ngàn người đủ điều kiện để tham gia vào Mỹ Thực giới!

Nhưng đây đã là bộ lịch cũ, hiện tại cộng đồng Vu sư mở rộng khu server lớn gấp đôi. Trong cuộc tranh tài chiến đấu tiếp theo, sáu người đứng đầu có thể đi vào Mỹ Thực giới, điều này có ý nghĩa gì, trọn vẹn sáu ngàn người!"

Sáu ngàn người?

Mọi người lập tức hô hấp dồn dập.

Tiếp cận sáu ngàn người mỗi tuần lễ, điều này tương đương với một cái thế giới game online lớn mở ra rồi!

Tỉ lệ giữa người chơi so với người bản xứ, tuyệt đối có thể so sánh với các trò chơi trực tuyến hiện đại, hòa cùng với bầu không khí hoàn cảnh xung quanh.

Trò chơi trực tuyến phổ biến cuộc sống chân thực muốn mở ra rồi sao?

Đây tuyệt đối là một bước tiến nhảy vọt trong kỷ nguyên trò chơi "Bào tử tiến hóa", có nghĩa là người người đều có thể đi vào và trải nghiệm một cuộc sống hoàn toàn mới.

"Nếu quả thật như vậy, đây nhất định là cộng đồng Vu sư thuế biến rồi!"

"Các anh em, ta muốn liều mạng, điên cuồng suy tưởng, mọi người hãy cùng nhau tranh đoạt sáu thứ hạng đầu ở cái khu vực server này!"

"Thật mong chờ! Nền văn minh siêu phàm!"

...

Cuối cùng, người chơi Bánh Rán mở miệng lần nữa:

“Điều đáng nói là tuyến thủ chiến đấu của chúng ta, Nguyên Thanh Hoa còn chưa hề đi ra, có lẽ vẫn còn sống ở bên trong đó. Khi nào ra ngoài, hãy bảo anh ta nói về những chuyện mà bản thân gặp phải, rất đáng chờ đợi.”

Mọi người hoàn toàn trở nên sôi trào, toàn bộ cộng đồng mạng đều đang bàn tán sôi nổi. Ngay cả một số người chơi cấp đại lão cũng cảm thấy tò mò và đi ra để lên tiếng. Thậm chí, đến cả các viện nghiên cứu lớn cũng bắt đầu vào cuộc, có thể nói là sóng ngầm cuồn cuộn.

Hứa Chỉ ngồi ở bên trong địa phủ, lắc lắc đầu, từ khi thử khởi động loại chế độ này, đương nhiên đã sớm có sự chuẩn bị cho loại tình huống này,

“Các ngươi nghĩ rằng đám các ngươi có nhiều người, cho dù là một cái thế giới game online, cũng sẽ chiếm được ưu thế?”

Bao nhiêu người đi nữa, Hứa Chỉ cũng có phương pháp hạn chế các người chơi!

Thậm chí, chính bởi vì nhiều người, nên mới càng tàn khốc hơn và càng khó quật khởi hơn. Đây mới thực sự là sóng lớn đãi cát!

“Đặc biệt đối với mảnh thế giới này, chia làm ba đại khu vực có tốc độ thời gian trôi qua khác nhau, chính là chuyên môn chế tạo cho các ngươi. Các ngươi chỉ có thể sinh hoạt ở tầng dưới chót nhất của tốc độ chảy trong một năm, và gặp phải các loại đả kích cao ở Súc Sinh Đạo!”

“Đồng thời, tuổi thọ của các ngươi sẽ bị hao tổn nghiêm trọng bởi cơ chế tiến hóa, chết rất sớm!”

Đây mới là biện pháp cân bằng giữa các người chơi.

Nếu không, nó thực sự mang lại bọn họ nhiều người chơi tiến

vào phạm vi tốc độ chảy 1: 100 năm. Điều đó sẽ làm cho thế giới thật lộn xộn, và nền văn minh Trái Đất đều sẽ tiến vào thời đại giữa các vì sao trong vòng mấy tháng!

Cho dù là một so một năm, Hứa Chỉ cũng thấy rằng có chút quá lâu.

Nhưng khi liên tưởng đến tình cảnh, bọn họ rơi vào trong nước sôi lửa bỏng, tất cả đều cố gắng giãy dụa, kéo dài hơi tàn, chắc chắn sẽ chết rất nhiều và người sống sót cực ít, hắn cũng bình thường trở lại.

...

Trên mạng, sau khi thảo luận một vòng, nhóm cư dân mạng đều đang chờ đợi, chờ đợi tuyển thủ người chơi cuối cùng Nguyên Thanh Hoa xuất hiện.

Vị này cũng không hề tầm thường.

Có thể lấy được hạng 3 của giải đấu PVP kịch liệt, có thể nói là thiên tài chiến đấu được chọn ra trong mấy triệu người, giải đấu kịch liệt kia bọn họ đều đã xem qua, năng lực ứng biến trong chiến đấu và bản năng chiến đầu đều cực kỳ mạnh.

“Hiện tại, chẳng lẽ đã trốn ra được? Cuộc chiến đẫm máu?”

“Có lẽ đã nhận được kỳ ngộ nghịch thiên?”

“Không, cũng có thể là bị bắt, dù sao chỉ mới cấp 4, chắc đang hưởng thụ tra tấn cực hình.”

…

Mọi người thảo luận từng giây từng phút.

“Nơi này là đâu?”

Nguyên Thanh Hoa ngơ ngác mở to hai mắt nhìn, giống như đang ở trong một thủy lao, bị mạnh mẽ nhốt lại.

Một thân tu vi của bản thân đều là do lấy được, nhưng hiện tại cũng không có cách nào để sử dụng, không biết những sinh mệnh cao cấp kia đã dùng năng lực cổ quái gì, trực tiếp phong ấn tất cả, dù sao, mấy ngày qua hắn đã gặp rất nhiều chuyện kỳ lạ rồi, ví dụ như là bị cắt thành hai khúc rồi vẫn có thể cứu về, lại như vị thủ lĩnh thần bí gặp liền quỳ, như cô gái dùng cung tên,…

Ô ô ô!

Hắn bắt đầu giãy dụa.

“Ngươi tỉnh rồi?”

Lại là một ngôn ngữ hoàn toàn khác, hắn thấy một con bọ ngựa đen vạm vỡ mạnh mẽ đang tò mò nhìn hắn, đây là sự tồn tại mà thiên nhân bảo hắn chú ý, nhưng dường như ngôn ngữ không thông.

Ô ô ô!

Hắn khoa tay múa chân.

Con bọ ngựa màu đen kia hình như hiểu được ý của hắn,

“Ngươi muốn ta dạy ngôn ngữ cho ngươi?”

Chương 717: Người Được Chọn

Nhân Gian Đạo.

“Người chơi, đã bắt đầu tiến vào, bắt đầu phát triển!”

Hứa Chỉ dường như đã thấy được địa phương này.

“Nếu là Cửu Chuyển Huyền Công của ta, thế giới ở trong thiên địa chắc chắn đã đi vào quỹ đạo, phải tìm một người giúp xử lý Địa Phủ… Ít nhất, không nói đến vị trí Diêm Vương, nó quá xa vời, vị trí này vẫn phải do chính mình quản lý, nhưng cũng nên cần một người giúp đưa canh đi?”

Hắn chậm rãi đi trên đường lớn, nhìn xung quanh.

“Bánh mì nướng dẹp mới ra lò đây!”

“Rượu ngon nhất…”

Mọi người đi qua đi lại trên đường, rộn ràng nhốn nháo.

Trên đường, có quán rượu, ngoài cửa có người bán thân chôn cha, ở xa xa có một đống thanh lâu lịch sự tao nhã, không ít người đang chơi chữ, có nông phu đẩy xe hoa quả, có cảm giác như đang ở trong thời đại thịnh vượng của triều đại nhà Đường.

Sống rất thoải mái.

Bọn họ hoàn toàn không biết, mình là một sinh linh ở trong cơ thể của một người nào đó, sống trong không gian của một người khổng lồ cao lớn.

Cửu Chuyển Huyền Công.

Đây là thế giới đầu tiên thuộc về chính bản thân Hứa Chỉ!

Đại khái giống với Tiên giới của Đạo Trường Sinh, Minh Giới của Elmin, thế giới trong đầu của Caroline.

“Thực sự cần phải đi tìm một cá nhân nào đó!”

Hắn buồn rầu day day trán, im lặng tiêu sái đi trên đường cái, hươ hươ cây quạt, phong độ nhẹ nhàng nói,

“Một mình ta quản lý Địa Phủ, đưa đi đầu thai, kiểm tra sổ sinh tử, đủ loại việc phải làm, một người thật sự vội đến lợi hại… Đặc biệt là gần đây, Địa Phủ chật ních, xếp thành cả hàng dài, mặc dù phân thân kính tượng của ta là người máy, nhưng vẫn là chịu không nổi, phân thân thiếu kỹ năng, thế giới Game Online này cũng phải đưa vào hoạt động chính thức!”

Hắn vừa nghĩ, đi tới trước một học đường của mấy đứa nhóc hơn 10 tuổi, một đám thiếu niên đang nghe giảng.

Ở trên là giáo viên đang giảng bài,

“Thời đại xa xưa, dựa theo sự phỏng đoán, sinh mệnh có trí tuệ đầu tiên là súc sinh đạo ở tầng dưới chót! Súc sinh đạo phát triển mấy chục năm, sinh mệnh ở Nhân Gian Đạo mới bắt đầu có trí tuệ…Mà Nhân Gian Đạo phát triển vô số năm, thiên nhân đạo mới bắt đầu hình thành văn minh sơ bộ.”

Một đệ tử ở dưới không nhịn được mà mở miệng nói,

“Vậy có nghĩa là, thời gian phát triển của thiên nhân ngắn hơn so với chúng ta? Nhưng nền văn minh lại cao cấp hơn chúng ta, là do sự khác biệt về tốc độ của dòng chảy thời gian sao? Họ tuy rằng mới xuất hiện, nhưng phát triển còn nhanh hơn cả chúng ta!”

“Đây là điều hiển nhiên!”

Giáo viên chậm rãi nói,

“Thế giới của chúng ta, chia thành 3 không gian, thế giới cấp cao – Thiên Nhân Đạo, thế giới cấp trung – Nhân Gian Đạo, thế giới cấp thấp – Súc Sinh Đạo…Tốc độ của dòng chảy thời gian ở mỗi một thế giới đều kém nhau mười lần! Một ngày ở Súc Sinh Đạo, tương đương với khoảng 100 ngày ở Thiên Nhân Đạo!”

Mọi người cả kinh.

Đây chẳng phải là nói, thế giới của thiên nhân vô cùng nhanh, tuổi thọ của thiên nhân đối với người phàm mà nói, cũng già rất nhanh?

Nhưng nó cũng làm bọn họ phát triển cực kỳ nhanh.

Giáo viên tiếp tục giải thích,

“Mà khi buông xuống một thế giới khác, sẽ dung nhập vào dòng chảy thời gian của thế giới đó, nhưng không thể ở lại lâu, sẽ dẫn đến một lực đẩy không rõ. Đây chính là kết luận mà nhóm chúng ta cho ra sau khoảng thời gian dài quan sát hành động của thiên nhân!”

“Sau đó, chúng ta cũng đã chứng thực điều này! Đại Đế Yêu tộc đời thứ 3 – Đỗ Vi, cũng tức là đồ nhi của Thụ Vương, thử tiến vào Súc Sinh Đạo, kết quả đã chứng minh được luận điểm này!

Đồng thời, chúng ta cũng phát hiện, chỉ có tồn tại cấp bậc Thiên Đế, mới có thể thoải mái vượt không gian buông xuống một thế giới khác! Còn tồn tại cấp bậc Chuẩn Đế, cần có phương pháp đặc thù nhất định, mới có thể miễn cưỡng xuyên không, Đại Đế Đỗ Vi năm đó chính là một vị Chuẩn Đế.”

“Nhân Gian Đạo chúng ta, thậm chí Súc Sinh Đạo, từ khi phát triển cho tới hôm nay, thời gian quá ngắn, nền văn minh đều rất thấp, vẫn chưa có vị cường giả cấp bậc Thiên Đế nào được sinh ra

cả.”

Bọn họ nói về lịch sử nhân loại xong, Hứa Chỉ liền nghe được mùi ngon, dù sao cũng có giá trị tham khảo, bổ sung toàn bộ thế giới quan của mình.

Bọn họ phân tích rất tốt, rất đúng.

Quả thực, nền văn minh của Súc Sinh Đạo phát triển đầu tiên, sau đó là Nhân Gian Đạo, cuối cùng là Thiên Nhân Đạo…Đây là một cái bậc thang, chỉ khi tầng dưới chót không ngừng chuyển thế tích góp, thì mới có thể đi từng bước về phía trước!

Ba kiếp Súc Sinh Đạo, đổi lấy một kiếp của Nhân Gian Đạo!

Ba kiếp Nhân Gian Đạo, đổi lấy một kiếp của Thiên Nhân Đạo!

Đương nhiên, đây cũng không phải là tuyệt đối.

Xem công tích, tu vi cường đại một đời, có thể tiến hành vượt cấp, tiến vào Thiên Nhân Đạo…Mà ở Thiên Nhân Đạo, sau khi chết, phải một lần nữa trở về tầng chót – Súc Sinh Đạo, trừ phi, công tích của một đời kia cực kỳ vĩ đại, có thể duy trì chuyển thế tới Thiên Nhân Đạo một lần nữa.

“Không thể phủ nhận rằng, Thiên Nhân Đạo chính là thế giới siêu phàm cao cấp mà ta chia ra…Thậm chí, vì cấu tạo của bộ máy luân hồi, khiến cho sinh linh trong ba đạo, chỉ cần có tài năng và sức mạnh, đều phải bị mạnh mẽ tiến vào trong Thiên Nhân Đạo, ví dụ như tổ tiên của nhân loại – Bạch Đế chẳng hạn, những người tài năng xuất chúng trên lịch sử…Cũng đều đang ở Thiên Nhân Đạo, thành thiên nhân, với lại có tốc độ của dòng chảy thời gian, điều này làm cho nền văn minh của bọn họ phát triển cực nhanh, đó cũng chính là nguyên nhân mà họ có thể nghiền áp và thống trị hai đạo khác!”

Thiên nhân từ khi sinh ra đã tôn quý, cũng không phải là nói

giỡn.

Khổ tu 9 kiếp, mới đổi lấy một lần chuyển thế thành thiên nhân.

“Mâu thuẫn, máu tươi, thù hận, xung đột chủng tộc, mới là động lực để một thế giới phát triển.”

Hứa Chỉ thản nhiên nói, hắn đã sớm quen với loại kịch bản cũ này, cho nên mới thiết lập một hệ thống mâu thuẫn tranh chấp hoàn mỹ như vậy, có thể đấu tranh mãi mãi, ngay cả người chơi cũng tương đối cân bằng.

“Thiên nhân!!”

“Thật là đáng tiếc, không thể đến Địa Phủ làm nhân viên công vụ…”

Hứa Chỉ liếc mắt nhìn hắn một cái liền quay đầu rời đi, dự định đi tìm một nhân viên công vụ,

“Phải tìm một nhân viên để đưa vào công tác, đầu tiên là một Mạnh Bà nấu canh, còn có phụ trách đầu thai, Hắc Bạch Vô Thường duy trì trật tự…”

Hắn tiếp tục đi qua đi lại trên đường cái.

Bịch!

Bỗng nhiên có một đứa bé va mạnh vào hắn,

“Rất xin lỗi!”

Sau đó nghiêng ngả lảo đảo rời đi.

Hứa Chỉ giật mình, đương nhiên cảm nhận được ví tiền của mình rỗng tuếch, không khỏi nghẹn họng, nhìn bóng dáng của tên nhóc kia,

“Móc túi? Tay nghề rất tốt, mình vậy mà lại đụng phải nghề nghiệp cổ đại này? Hình ảnh này quả thực đã xuất hiện trên phim truyền hình.”

Hắn cười cười, cũng không đuổi theo.

Tên nhóc kia chuồn rất nhanh, đi qua đi lại vài cái đã biến mất, ngẩng đầu nhìn một đống thanh lâu, không nhịn được mà cất bước tiến vào,

“Phát triển sa bàn lâu như vậy, lần đầu tiên bước vào loại địa phương này, cũng khá thú vị.”

Chương 718: Lý Niệm Nấu Nướng 1

Hứa Chỉ tiến vào trong một tòa thanh lâu, bày đầy bàn ghế, nhóm văn nhân vừa uống rượu vừa có các mỹ nhân bầu bạn, rượu ngon món ngon, trông có vẻ cũng rất thú vị.

Loại thanh lâu này thuộc loại cao cấp, khá giống với hình thức kinh doanh của cổ đại.

Các cô nương ở trong đây đều là bộ dạng tiểu thư khuê các, tinh thông cầm kỳ thi họa, không được phép khinh bạc. Nếu như lấy lòng được cô nương nào đó, họ sẽ lặng lẽ mời ngươi vào khuê phòng tán ngẫu.

“Thế giới này, cảm giác rất giống với Hoa Hạ cổ đại…Mặc dù, thế giới Hoang Cổ cũng là cổ phong, nhưng tuyệt đối không phải phong cách này, mà là phong cách Hồng Hoang, một đám mãnh thú Hoang Cổ. Mà khi tiến vào thời đại của vương triều Đại Chu, nó càng trở nên kỳ dị hơn, đủ loại yêu ma quỷ quái, riêng một góc trời…”

Tam Giới, nói là dân chúng đang sinh hoạt ở trong một thế giới khủng bố cũng không ngoa.

Hứa Chỉ đi nhanh về phía trước,

“Nếu như người chơi có thể thật sự tiến vào phạm vi lớn, thanh lâu, đường phố, triều đình, còn có thể đóng phim ngay tại đây? Ghi hình? Nơi này có thể sánh ngang với đủ loại thành ở trong phim điện ảnh và truyền hình.”

Chỉ là, Nhân Gian Đạo không phải là nơi mà bọn họ có thể ở lại lâu, sẽ xuất hiện lực đẩy, bằng không bọn họ sẽ bạo loạn.

“Vị công tử này…”

Một cô nương xinh đẹp chậm rãi đi tới, nàng mặc bộ xiêm y màu tím, đường cong mê người trên cơ thể được voan mỏng bao lấy, bưng một bình rượu ngon đến nói,

“Thiếp là Hứa Mạn Tiên…”

“Ta chỉ đến xem mà thôi.”

Hứa Chỉ cười cười, vẻ mặt quái lạ nhìn nàng, trực tiếp từ chối.

Trong lòng cô nương kia cả kinh, thầm nghĩ người này lớn lên thật anh tuấn, có một loại khí chất đặc biệt, nhịn không được mà muốn thân cận, cũng là một người nam nhân kỳ quái.

Nàng vẫn có hơi không chịu thua, lộ ra khuôn mặt thanh thuần yểu điệu điềm đạm đáng yêu nói,

“Tiên sinh, hãy nếm thử một chút rượu của chúng ta đi. Khinh Nhã Lâu chúng ta, người đẹp, rượu cũng ngon, đồ ăn ở đây đều là do tỷ muội chúng ta tự tay nấu, có thể nói là tuyệt nhất trần đời, ngay cả Thiên Nhân ăn cũng bảo ngon!”

“Vậy cho ta một bầu rượu.”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, món ăn ở thế giới Mỹ Thực, phát triển cho tới tận bây giờ, đương nhiên muốn nhìn thử xem nó tiến bộ thế nào,

“Mang vài món sở trường lên đây.”

“Công tử xin chờ.”

Nàng nhẹ nhàng thả bầu rượu xuống, trực tiếp rời đi.

Hứa Chỉ rót ra một ly rượu, nhấp thử một ngụm, nhận ra mùi vị ở trong đó,

“Tốt cho một ly thuốc mê.”

Sau đó, hắn trực tiếp ngồi xuống, tò mò nhìn khung cảnh xung quanh, bên cạnh là một bàn thư sinh, một mỹ nhân bưng một nồi cháo lên, chậm rãi mở vung ra.

Chà!

Ánh sáng trắng tuyết tỏa ra dày đặc, mùi hương thơm ngon xông thẳng vào mũi.

“Trời ạ, ăn ngon, ăn quá ngon!”

“Đây là món ăn thần tiên gì vậy!”

Thư sinh kia ăn một muỗng liền đắm chìm vào trong đó, nuốt từng ngụm từng ngụm.

Đám thư sinh ở bên cạnh thì điên cuồng nuốt nước miếng.

Hứa Chỉ lập tức cảm thấy hứng thú.

Rất nhanh, trên bàn của hắn liền bày ba món ăn, đều được nắp vung đậy lại, Hứa Chỉ nhẹ nhàng mở một trong ba cái lên, ánh sáng trắng nhanh chóng bắn ra, kèm theo đó là mùi thơm nồng đậm, một con cá nướng màu sắc đỏ tươi xuất hiện trước mắt hắn.

Hứa Chỉ nhẹ nhàng cầm đôi đũa lên, thưởng thức một miếng.

“Ăn ngon.”

Mùi vị khiến vị giác muốn nổ tung, mỗi một miếng đều cảm thấy tràn ngập hạnh phúc, giống như bản thân mình có được cả thế giới vậy.

“Mùi vị thật sự không tệ. Tuy rằng, mức độ ngon vẫn không bằng nồi lẩu của Võ Thần trước kia, nhưng nguyên nhân là do cấp bậc nguyên liệu không bằng. Có tài năng, chỉ riêng về thủ pháp nấu nướng thôi, đã có thể nói là cực mạnh, không hổ danh là thế giới Mỹ Thực, chẳng qua là, món ăn này sáng lên…Vị đầu bếp này vì muốn tạo màu sắc cho đồ ăn, mà cho quá nhiều chất làm sáng quang học.”

Những khách nhân thư sinh ở xung quanh không ngừng ăn uống, còn chơi đối thơ với cô nương bồi bàn, uống đến một trình độ nào đó, cô nương lại nói một câu,

“Đồ ăn do tỷ muội chúng ta nấu đều có mùi vị không tệ, nhưng chính chúng ta lại càng ngon hơn…”

Sau đó, cực kỳ dịu dàng mà dẫn khách lên lầu.

Sắc mặt của Hứa Chỉ lập tức trở nên kỳ lạ.

Rượu ngon, đồ ăn ngon, đối thơ, mỹ nhân bồi bạn… Những thứ này đều đánh mạnh vào trong điểm yếu, khó trách nơi này lại làm ăn tốt tới vậy, hơn nữa, giá cả còn cao đến đáng sợ, vậy mà vẫn có người bằng lòng đến.

Hắn lấy một quyển sách màu đen ra, quét mắt một vòng, bắt đầu lật sách,

“Quả nhiên… thanh lâu này, thật sự là một thanh lâu không đứng đắn?”

Mỗi một cô nương ở trong này đều rất trẻ, điều này đã đủ để chứng minh rằng nó không đứng đắn.

“Thượng Quan Man…Thiên phú: Tâm dược, dựa theo lòng người, tạo ra một món ăn dung nhập vào trong cảm xúc nội tâm của họ, có thuộc tính đặc biệt…”

Hứa Chỉ lắc đầu cười, dường như đã tìm ra được hình dáng của vị đầu bếp ở sau màn.

“Mê hồn dược, tạo hương dương, đều được bỏ đầy vào trong những món ăn này…Còn mĩ dung dược, thì cho các chị em trong tiệm ăn, hiện tại, ai cũng thướt tha xinh đẹp. Mà mộng xuân dược, là điểm mấu chốt để lừa gạt các nam nhân bị dẫn lên lầu, chẳng qua là nằm mơ mà thôi… Quả thực là loại dược nào cũng có, tòa thanh lâu này đúng là biển dược.

Nơi này chính là một địa phương chuyên lừa gạt nam nhân, ngươi cho rằng bản thân mình được lợi, thực ra là không có đụng đến bất cứ thứ gì cả, vào phòng lót bụng bằng món ăn tráng thận gì đó, cuối cùng đần đần độn độn mà mơ một giấc mộng đẹp.”

Loại hình thức kinh doanh lừa bịp, treo đầu dê bán thịt chó, chỉ đơn giản để bán dược này, Hứa Chỉ đương nhiên sẽ mặc kệ.

“Chủ của cửa tiệm này có lẽ có tư chất để làm Mạnh Bà.”

Hứa Chỉ nghĩ.

Dù sao trước kia, đầu tiên là hai mươi ngàn sinh linh bùng nổ, xuất hiện đủ loại thiên phú, sau đó là 580 ngàn, hiện tại, trải qua mấy kiếp đầu thai luân hồi, chấp niệm bị tích tụ, bắt đầu cô đọng lại, thành hình.

Thiên phú của 580 ngàn sinh linh mới bắt đầu đại bùng phát…

Loại nào cũng có.

Hiện tại, đúng lúc hắn đang đi tìm người có thiên phú thích hợp để kinh doanh Địa Phủ.

Cơ thể vụt một cái, Hứa Chỉ đã đi tới đằng sau phòng bếp, một cô gái đang đứng ở trên cao nhìn xuống đám trai gái ở dưới, người nhỏ nhất là tên nhóc móc túi hồi nãy, người lớn nhất thì đã bước

vào độ tuổi trung niên, bọn họ giống như là đang mở một cuộc họp.

Thương Quan Man là một cô gái xinh đẹp thướt tha, gương mặt đẹp như tiên nhân, đứng ở trên cao, chầm chậm nhìn vị đầu bếp ở bên dưới.

“Có rất nhiều người muốn hỏi ta, tâm đắc nấu ăn của ta là gì, tại sao ta có thể làm ra món ăn ngon tới vậy!”

“Mọi người ở đây, đều đến vì món ăn của ta, các ngươi không phải có tội, thì cũng là muốn hối lỗi sửa sai, hoặc là quyết định cố gắng…Nhóc móc túi ăn đồ ăn của ta xong rơi lệ đầy mặt, hối cải muốn làm một người hoàn toàn mới, người muốn cố gắng, sau khi ăn đồ ăn của ta, sẽ nhớ lại giấc mộng ban đầu của mình, bắt đầu phấn đấu…Mà nhiều nhất ở đây vẫn là đầu bếp, muốn học trù nghệ của ta!”

Chương 719: Lý Niệm Nấu Nướng 2

Thương Quan Man cao giọng nói, vẻ mặt tràn đầy tự tin,

“Nhóm đầu bếp, các ngươi cho rằng nguyên liệu nấu ăn tươi mới, thủ pháp nấu nướng tuyệt vời, thì mới làm ra được món ăn có màu sắc tươi đẹp, những cái này chính là trù nghệ nấu ăn cao siêu!”

“Nhưng mà, ta muốn nói cho các ngươi biết rằng, tất cả đều sai rồi!”

Ngay lập tức, mọi người đều trở nên xôn xao.

Thượng Quan Man tiếp tục nói:

“Món ăn ngon, không nằm ở nguyên vật liệu, không nằm ở đủ loại thủ pháp nấu nướng câu nệ rườm rà…”

Nhóm đầu bếp ở bên dưới dường như hiểu ra gì đó, nhịn không được mà mở miệng nói:

“Thì ra là thế, đầu bếp chân chính là phải biến phức tạp thành đơn giản, muốn làm ra một món ăn ngon, phải dùng tấm lòng…”

“Đúng! Phải dùng chính nội tâm của mình để làm nó!”

Nàng lớn tiếng nói, lấy một đống bao dược được gói thành chữ thập ra,

“Món ăn, là phải dùng tâm để nấu! Dụng tâm thêm dược, mới là món ăn ngon! Các ngươi làm đồ ăn nhưng mà không dụng tâm,

cho nên không thể ăn được! Vĩnh viễn không thể đi đến cánh cổng cao nhất của đầu bếp, nhưng ở đây ta có một con đường tắt! Hiện tại, ta đóng gói tấm lòng của ta lại!...Những bao dược này có đủ loại cảm xúc tâm tình, những khách nhân có thể cảm nhận được cả trăm vị ở trong đó, nhận được món ăn ngon và hạnh phúc! Ngay lúc này, mọi người chỉ cần trở thành thành viên của Khinh Nhã Lâu chúng ta, sẽ có thể bỏ nó vào trong món ăn của mình! Có thể có được mùi vị giống như cửa tiệm chúng ta!"

"Còn các vị đầu bếp không tin, thì đứng nhìn, hiện tại, xin mời các vị đang gặp khó khăn, muốn hối cải làm người, bước lên dùng bữa miễn phí!"

Giọng nói vừa dứt, tên nhóc móc túi kia lập tức đi lên.

Thượng Quan Man tùy tiện xào một dĩa cải thảo, điên cuồng bỏ dược vào, sau đó đưa cho hắn.

Sau khi tên nhóc móc túi ăn xong, lập tức bị ngon tới nước mắt chảy ròng ròng, rơi lệ đầy mặt,

"Ta a, đã hạ quyết tâm, không bao giờ làm loại chuyện trộm cắp này nữa."

Một người đàn ông trung niên sau khi ăn một cái bánh nướng xong nói,

"Ta a, phải tha thứ cho thê tử, trở về sẽ nói chuyện với nàng ấy!"

Hứa Chỉ: "…"

Những khách nhân ở bên ngoài khi dùng bữa cũng giống như này, nước mắt ròng ròng, lệ rơi đầy mặt.

Hiệu quả của loại dược này quả thực rất khủng bố, Địa Phủ của chúng ta thiếu một người tài giỏi giống như vầy.

Có nàng, thức ăn của Địa Phủ sẽ được cải thiện, thiên phú tự mang thuộc tính 'Mỹ thực', bỏ thuốc vào trong đồ ăn, còn có thể khiến cho người ta ăn vào lệ rơi đầy mặt, quả thực rất tốt.

"Thành công có được tiềm chất xuất chúng, tuy rằng sức chiến đấu không mạnh, nhưng suy nghĩ xảo trá, thái độ làm người thì giảo hoạt…Đầu óc cũng rất thông minh, thế nhưng đã bắt đầu mở chi nhánh, như vậy, Mạnh Bà chính là ngươi."

Hứa Chỉ mỉm cười, chuyến đi này rất có giá trị.

Oành!

Bầu không khí ở đây lập tức trầm xuống.

Tên nhóc móc túi đang đau khổ uống canh, đám đầu bếp đang điên cuồng kêu to, cùng với đủ loại người tràn đầy sùng bái ở xung quanh, trong nháy mắt liền trở nên đình trệ, giống như bị người ấn nút tạm dừng, động tác trở nên chậm chạp.

"Đây là…"

"Xảy ra chuyện gì vậy?"

Trên hội trường, Thượng Quan Man bỗng nhiên trợn to đôi mắt, không biết làm sao, vẻ mặt vô cùng kích động.

Nàng quay đầu nhìn, bản thân mình khác với đám người kia, giống như đang bị bao vây trong hai không gian khác nhau vậy, chậm chạp, đình trệ, im lặng, nội tâm nàng bỗng dưng cảm thấy cực kỳ cô độc.

"Túi tiền bị trộm của ta, có lẽ cũng nên lấy về."

Hứa Chỉ tiêu sái đi từ từ đến bên cạnh tên nhóc móc túi, nhẹ nhàng lấy túi tiền từ trong túi của tên nhóc ấy ra.

Hắn tiếp tục đi về phía trước, sau đó lấy một quyển sách hình

vuông màu đen tinh xảo từ trong trường bào màu đen ra, thản nhiên mở miệng nói,

“Thượng Quan Man, đã đầu thai 5 kiếp, kiếp đầu tiên ở Súc Sinh Đạo, làm một hoa nhân, nhìn những con động vật ăn ăn uống uống, trong đầu bắt đầu xuất hiện suy nghĩ muốn ăn ngon uống ngon, dần dần biến thành một thiên phú hoàn toàn mới…Kiếp thứ 2, là một con heo, bắt đầu điên cuồng ăn mọi thứ, kết quả không chịu được mà chết…”

Giọng nói của hắn không nhanh không chậm, lại giống như từng tiếng sấm sét nổ ầm ầm ở bên tai, khiến cho toàn thân Thượng Quan Man nổi da gà!

Luân hồi?

Năm kiếp?

Thì ra không chỉ có một lần sống duy nhất?

Như vậy, thanh niên đồ đen thần bí, trong tay cầm một quyển sách trước mắt này, rốt cuộc là ai? Sự tồn tại tối cao chưởng quản sinh mệnh và luân hồi của thế giới ư? Quyển sách trong tay hắn ghi lại tất cả các thông tin của các sinh mệnh trên thế gian ư?

Phù phù!

“Đại nhân tha mạng!”

Thượng Quan Man lập tức quỳ xuống, tận lực cầu xin,

“Ta sai rồi.”

Hứa Chỉ nghẹn họng, mặc kệ mình muốn làm gì, nàng ta đã sợ hãi nhận sai, cầu xin đại nhân tha mạng? Đúng là kẻ già đời trong giang hồ, dù sao thì sẽ không ai đưa tay đánh người mặt cười,

“Ta có một chức vụ ở Địa Phủ, nhiệm vụ là cai quản luân hồi,

ngươi có bằng lòng đảm nhiệm nó hay không?”

Thượng Quan Man giật mình.

Nàng hoàn toàn không hỏi việc đó là làm cái gì, nhanh chóng nói,

“Tại hạ bằng lòng!”

Hứa Chỉ lại cạn lời, nói gì cũng lập tức đồng ý,

“Ngươi đảm nhiệm chức vụ Mạnh Bà, đứng ở đầu cầu Nại Hà, làm nhiệm vụ xóa bỏ trí nhớ, đưa vô tận sinh linh vào ba đạo luân hồi, Thiên Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo và Nhân Gian Đạo. Ngươi có bằng lòng hay không?”

“Bằng lòng!”

Vẻ mặt nàng vốn đang phức tạp khó chịu, bây giờ trong đôi mắt lại lộ ra sự vui mừng khôn xiết.

Ban đầu nàng nghĩ rằng ở bên cạnh vị tồn tại thần bí này đã có rất nhiều người hầu, hắn chỉ là đang thiếu một tiểu tư phụ trách nấu ăn mà thôi, ngàn vạn lần không nghĩ tới, lại là một cơ duyên trời định, tuy nàng bằng lòng đi theo, nhưng trăm triệu lần không ngờ rằng, hoàn toàn không phải như vậy, mà là đảm nhiệm một chức vị quan trọng.

“Thượng Quan Man, ngươi có thể chọn bình yên sống hết cả đời này, hoặc tự sát để vào trong luân hồi… Sau khi chết, ngươi sẽ thấy một thế giới mới, ta ở Địa Phủ chờ ngươi.”

Hứa Chỉ cười nói, từ từ xoay người rời đi, từng bước từng bước biến mất.

Thượng Quan Man đứng ở trên đài cao, hít một hơi thật sâu, vẫn chưa kịp phản ứng lại…

Oanh!

Khi tồn tại thần bí rời đi, thời gian bị đình trệ lập tức trở lại bình thường.

“Quao!”

“Ăn ngon quá!”

“Đây quả thực là món ăn thần tiên!”

…

Âm thanh ồn ào ở xung quanh, những người dân ở phía dưới giống như được bật nút chiếu tiếp, hình ảnh nhanh chóng tiếp tục, huyên náo, ồn ào.

Ngay cả chính bọn họ cũng không nhận ra có chuyện gì vừa mới phát sinh.

“Phù phù phù…”

Thượng Quan Man thở dốc, rầm một tiếng, nàng nhảy xuống sân khấu, lớn tiếng nói với một cô gái ở bên cạnh,

“Tiểu Tề, ngươi lo những chuyện còn lại!”

Nàng nhanh chân rời khỏi phòng, băng qua một đám khách nhân ở sảnh chính, đi ra cửa của thanh lâu, đứng trên đường cái, mở mạng che mặt ra, một khuôn mặt xấu xí dữ tợn hiện ra.

A a a a!

“Yêu quái!”

“Xấu quá đi!”

Những người đi trên đường lập tức giật mình.

Thượng Quan Man lại nhếch miệng cười, không quan tâm tới những ánh mắt từng khiến nàng sợ hãi kia, giơ tay lên trời,

“Ta sống lại rồi!”

“Cho dù ta có khổ tâm nghiên cứu canh mĩ dung, cũng không thay đổi được khiếm khuyết trời sinh…”

Chương 720: Thế Giới Sau Khi Chết

Thượng Quan Man nắm chặt bàn tay, thầm nghĩ,

“Tỷ muội trong thanh lâu chúng ta đều là những nữ nhân xấu xí, tuy đã dùng canh mĩ dung để đắp nặn lại vẻ ngoài, nhưng cũng không thay đổi được bao nhiêu cả, đều là do trang điểm mới…”

Chỉ có tự bản thân mới hiểu rõ, cả đời mình đã trải qua bao nhiêu khó khăn, từ khi sinh ra đã khác người, bị cha mẹ vứt bỏ ở đầu đường, đánh đập ngược xuôi, mới đến được ngày hôm nay, đồng thời dẫn dắt những cô gái đáng thương…

Về chuyện bị lừa gạt?

Bản thân nàng không xứng để bị một cường giả ở cấp bậc như vậy lừa gạt.

Với lại, trong cả trấn nhỏ này, nàng là người không đáng chú ý nhất, là người bị áp bức nhiều nhất. Tuy rằng, thiên phú của nàng nhìn qua rất khoa trương, nhưng bàn về giá trị, nàng hoàn toàn không có giá trị gì để cường giả bậc này lừa gạt.

“Ta sống lâu như vậy, cuối cùng cũng gặp được quý nhân…”

Nội tâm sóng bão cuồn cuộn!

Nàng cười đến điên cuồng! Vui vẻ tràn trề! Không sợ bất cứ thứ gì!

Áp lực to lớn đến từ cuộc sống, nước mắt kìm nén dưới áp lực lâu năm, chảy ra khỏi hốc mắt.

Người qua đường đều lắc đầu, không biết nữ nhân xấu xí này là ai lại đứng trước cửa tòa thanh lâu nổi tiếng, có lẽ người này thấy những mỹ nhân tuyệt sắc ở trong đó xong thì bị đả kích, bắt đầu nổi điên.

Không biết cười bao lâu Thượng Quan Man mới dừng lại, phía sau nàng là một đoàn thiếu nữ đang lo lắng nhìn nàng, có phải nàng đã chịu áp lực rất lớn hay không, dù sao ngay cả mạng che mặt cũng lấy xuống…

Suy cho cùng thì thế lực ở đây rắc rối phức tạp, một đám thiếu nữ các nàng cũng chịu đựng rất nhiều gian khổ.

Có một thiếu nữ tuyệt mỹ nhịn không được mở miệng nói,

“Có phải lại gặp phải nhị thiếu gia của Thành Nam không, dám mơ ước nhan sắc của chúng ta, cùng lắm thì tỷ muội chúng ta cùng nhau tháo mạng che mặt xuống, dọa bọn họ.”

“Ta không sao. Ta muốn rời đi. Nhưng trước đó, ta sẽ chuẩn bị thêm nhiều bao dược nữa để lại cho các ngươi, đủ để cho các ngươi sinh hoạt! Đại đương gia của thành Bắc rất ngay thẳng phóng khoáng, người cũng nghĩa khí, các tỷ muội có thể đi nương nhờ hắn.”

Nàng hít một hơi thật sâu, tuy rằng tiếp tục sống như vậy cũng không sao, nhưng nàng một giây cũng không muốn ngây người tại đây.

Nàng chọn tự sát.

…

…

Trong không gian tối đen.

Con đường Hoàng Tuyền nhỏ hẹp quanh co, hai bên đường nở đầy hoa bỉ ngạn.

Tử vong là điều mà bất kỳ ai cũng sợ, nàng cũng không ngoại lệ, dòng người đông nghịt đứng xếp hàng trên đường,

“Quả nhiên hắn không gạt ta! Thế giới thực sự sau khi chết.”

Xung quanh là những âm thanh xì xào, mọi người đều khiếp sợ không thôi.

“Xảy ra chuyện gì vậy? Ta nhớ mình đã chết rồi mà.”

“Ta cũng đã chết rồi, ngã xuống vách đá mà chết.”

“Còn ta là chết già.”

“Tại sao chúng ta đều xuất hiện ở nơi này, nơi này, chính là thế giới sau khi chết ư?”

Những sinh linh đang xếp hàng lục tục đi về phía trước, vô cùng mờ mịt, sau khi chết vậy mà thực sự có một thế giới thần bí như vậy, nếu như tin này lọt ra bên ngoài, chắc chắn sẽ tạo ra sóng to gió lớn.

Trong đội ngũ xếp hàng, Thượng Quan Man nhìn thấy đủ loại người, động vật.

“Thế giới sau khi chết, không hề truyền đến tai người bên ngoài, không ai biết, sau khi chết ở bên ngoài, không phải là triệt để chết! Mà là chuyển thế đầu thai một lần nữa…Thế nhưng, trước khi đầu thai chuyển thế, bị xóa sạch trí nhớ là điều hiển nhiên!”

Hai má Thượng Quan Man nóng lên, gương mặt xấu xí càng trở nên dữ tợn hơn, nàng không ngừng dùng tư duy của mình tiến hành phân tích.

Thậm chí nương theo việc liên tục đi về phía trước, nàng còn nhìn thấy cả Thiên Nhân.

“Thế nhưng còn có cả Thiên Nhân! Đây chính là Thiên Nhân cao quý thần bí trong truyền thuyết!”

Nàng hoàn toàn đờ ra, kinh doanh thanh lâu, căn bản là không thể tiếp xúc được với tồn tại có cấp bậc không thể tượng tượng được này.

“Nhìn cái gì vậy hả, đồ nữ nhân xấu xí.”

Một Thiên Nhân tức giận nói.

Thiên Nhân vô cùng kiêu ngạo, nó cũng đã từng đến Nhân Gian Đạo, loài nhỏ yếu này chính là người phàm, gặp không biết bao nhiêu lần, những vị Thần nhỏ yếu đó đều khúm núm quỳ rạp xuống đất.

“Thật xin lỗi! Thiên Nhân cao quý, ta sai rồi.”

Thượng Quan Man hít một hơi thật sâu, không dám phản bác lại, vội vàng cúi đầu giải thích.

Dù sao, từ nhỏ tới lớn nàng đều sống dưới ánh mắt kỳ thị như này, phản ứng đầu tiên chính là cầu xin tha thứ, ở tầng dưới chót, bị đánh đập nhiều năm, sớm đã nuôi ra phương pháp sinh tồn như vậy.

“Ha ha ha, coi như ngươi thức thời.”

Thiên Nhân cực kỳ lạnh nhạt, tiếp tục đi lên trước, làm một vị Thiên Nhân tôn quý.

Nàng yên lặng xiết chặt nắm tay, cực kỳ khẩn trương,

“Sau khi chết thực sự có một thế giới, vậy vị tồn tại kia…”

…

Thượng Quan Man chậm rãi đi theo sau đội ngũ, hàng sinh linh dài nhẹ nhàng đi dọc theo con đường Hoàng Tuyền, hoa bỉ ngạn ở bên đường nở rộ xinh đẹp, không biết đã đi được bao lâu, ở phía trước vẫn còn đang thảo luận, không ngừng truyền thông tin.

“Nghe nói ở đằng trước đã xếp hàng ba ngày liền rồi.”

“Nghe nói ban đầu cũng không đông nghịt như vậy, nhưng hình như vị tồn tại cao quý kia treo một tấm bảng ở cửa Thiên Môn, bảo là tạm nghỉ, bây giờ mới về, bắt đầu cho đầu thai chuyển thế.”

…

Vẻ mặt mọi người lập tức quái dị giống như đã nghe được thứ kỳ quái gì vậy.

Tồn tại cực kỳ cổ xưa chưởng quản sinh tử luân hồi, thế nhưng lại tùy ý như vậy?

Nói tạm nghỉ liền tạm nghỉ?

Quả đúng là phong cách làm việc tiêu sái khó dò của cao nhân! Nhưng mà, trong mắt của vị tồn tại này, chuyện sinh tử và luân hồi của bọn họ chỉ là một chuyện nhỏ xíu có cũng được mà không có cũng không sao ư?

“Vị tồn tại này thật thần bí.”

“Có lẽ, nơi này mới là nơi bắt đầu của toàn bộ thế giới!”

Mọi người lập tức giật mình.

Vô số người cùng nhau thảo luận, ngay cả vị Thiên Nhân kia cũng tham gia vào, sinh linh của Súc Sinh Đạo và Nhân Gian Đạo vẫn thường nịnh bợ Thiên Nhân Đạo, cho nên nghiễm nhiên coi vị

này là trung tâm.

Còn Thượng Quan Man có diện mạo xấu xí, trên mặt có một vết bớt đỏ tươi, lại còn khiến Thiên Nhân không vui, tuy đã lập tức xin lỗi, nhưng mọi người vẫn theo bản năng mà cách xa nàng, mà nàng đã quá quen với việc này rồi, hoàn toàn không thèm để ý, nghe mọi người thảo luận, đôi mắt nàng lập tức sáng lên,

"Lẽ nào? Không lẽ nào?"

Tính toán thời gian, trùng khớp…

Nàng cực kỳ kích động.

Ngay từ đầu, nàng đã nghĩ người đó là một tồn tại đứng đầu vô cùng thần bí của thế giới sau khi chết, đang tuyển chọn nhân tài làm thuộc hạ của mình, nhưng mà nàng thật sự không ngờ rằng cấp bậc của người đó lại khoa trương tới vậy!!

Thì ra, thế giới sau khi chết, chỉ có một vị tồn tại thần bí chưởng quản toàn bộ quá trình luân hồi thôi ư?

Lúc này, nàng nhìn hàng dài oan hồn đang thảo luận với nhau, càng lúc càng hiểu được, trong đây ẩn chứa một nguồn sức mạnh khủng bố tới mức nào! Là nguồn sức mạnh vĩ đại quyết định vận mệnh và sinh tử của toàn bộ sinh linh trên thế giới!

"Phù phù phù…Thượng Quan Man, đây là thời điểm ngươi thay đổi vận mệnh, phải bình tĩnh."

Nàng khẩn trương sờ vết bớt xấu xí ở trên mặt, đôi mắt lóe lên ánh sáng mong chờ, đây là tia sáng hy vọng cực lớn đầu tiên nàng thấy được từ khi nàng chào đời cho tới giờ.

Chương 721: Chưởng Quản

Tiếp tục đi về phía trước.

Vong hồn chồng chất như núi, hàng dài động nghịt, có vô số sinh linh đang chờ đầu thai chuyển thế, cuối cùng Thượng Quan Man cũng thấy được khung cảnh khác.

Đó là một cây cầu, tên là Cầu Nại Hà, con sông ở phía dưới tên là Sông Vong Xuyên, bên cạnh bờ sông có một tảng đá, tên là Tam Sinh Thạch.

“Cầu Nại Hà, Sông Vong Xuyên… Tên rất hay! Tràn đầy ý thơ!”

Nàng nói thầm, trạm dừng cuối cùng của nhân sinh là cái chết, mà nơi đây là giao giới giữa sự sống và cái chết, bỏ qua kiếp sống này, cùng với những si niệm và chấp niệm khi còn sống.

Thời gian không ngắn, đi tới đầu cầu Nại Hà, khi nhìn viên Tam Sinh Thạch kia, hàng người xếp hàng phía trước không nhịn được mà hô lên, thấy được bản thân mình kiếp trước như thế nào.

Dù sao ở đây cũng có rất nhiều người thông minh, có người nhịn không được mà lớn tiếng nói:

“Kiếp đầu tiên của ta, không có bất kỳ thiên phú gì cả! Mà sau nhiều lần luân hồi, trải qua đủ loại sự việc, mới dần dần hình thành thiên phú? Thì ra, đây chính là chấp niệm mà khi luân hồi ta tích tụ lại, đây chính là nguyên nhân xuất hiện thiên phú sao!?”

Mọi người lập tức trầm mặc.

Ngay cả Thiên Nhân cũng im lặng không nói gì, đứng trước

Tam Sinh Thạch, chân tướng về thiên phú được lộ ra, thì ra nó kinh khủng tới thế.

Trong đám người đang xếp hàng có một người cực kỳ chua sót mở miệng nói,

"Bảy kiếp của ta đều tầm thường vô vị, rất lười biếng, thiên phú mới miễn cưỡng thành hình! Khó trách tư chất của ta không được tốt, sống khổ sở, cố gắng phấn đấu ở tầng dưới chót, còn oán trời trách đất, mắng ông trời bất công, không cho ta đầu thai tới nơi nào tốt một chút, thì ra là quả báo của việc không chịu cố gắng ở những kiếp trước!"

Một quý nhân quan lại mặc hoa phục thở dài nói,

"Thật sự quá đáng giận! Hiện tại, bổn vương nhìn thấy những thứ này, kiếp sau đều sẽ quên sạch! Nếu không,... nếu không ta đã bẩm báo việc này với Vương huynh. Nhân Gian,... Nhân Gian Đạo của chúng ta chắc chắn sẽ đổi khác!"

…

Vô số người không kiềm được nước mắt mà gào khóc, cũng có người chỉ chua sót cảm khái.

Biết chân tướng thực sự của thế giới thì đã sao, cũng phải quên thôi, nỗi bi ai lớn nhất cuộc đời này cùng lắm cũng chỉ thế mà thôi.

Dù sao, trước khi qua cầu được nhìn thấy kiếp trước, sau khi qua cầu uống một chén canh liền quên hết mọi thứ đã nhìn thấy trên Tam Sinh Thạch, chuyện này ai mà tiếp nhận cho được?

"Cầu Nại Hà! Tên rất hay…cầu làm sao đây…biết được chân tướng thực sự, trước khi lên cầu thì nhớ lại kiếp trước, trong chớp mắt khi đi lên cầu liền quên mất Tam Sinh…"

Thượng Quan Man cũng vô cùng cảm khái, nhìn mọi người đang bi thương hét lớn ở trên Cầu Nại Hà, tràn ngập cảm xúc không biết phải làm sao, khóc, sụp đổ, tuyệt vọng.

Ở trên cây cầu này có thể nhìn thấy được tất cả trạng thái của nhân sinh trên thế gian!

Là nơi liền với sinh tử luân hồi!

Có thể nói là truyền kỳ!

“Cây cầu này, chính là nơi làm việc của ngươi trong tương lai.”

Bỗng nhiên có một giọng nói khoan thai truyền đến.

Mọi người kinh hãi.

“Giọng nói này?”

Thượng Quan Man quay đầu lại nhìn, quả đúng là thanh niên khoác trường bào đen kia, cả người được bao phủ ở trong ánh sáng thần bí, trong tay hắn cầm một quyển sách màu đen, lẳng lặng ngồi ở trên ghế.

Ở xa xa, có đặt một cái máy hình vuông, những vong hồn đi ngang qua đó sẽ cầm lấy cái chén, nhấn nút hứng nước, sau khi uống vào, thì mờ mịt tiến về phía trước, mất đi ký ức.

“Máy uống nước tự động này, hiện tại đã hết tuổi thọ rồi.”

Hứa Chỉ chậm rãi đứng lên, rời khỏi ghế dựa, nhường ra một khoảng trống,

“Thượng Quan Man, từ hôm nay trở đi, ngươi sẽ là Mạnh Bà, thay ta chưởng quản nơi này.”

Ầm!

Giọng nói vừa dứt, xung quanh lập tức xôn xao ầm ĩ, bùng nổ!

Vị tồn tại thần bí này, muốn khâm định cho một người đã mất ở ngũ hành ba đạo trở thành tồn tại vĩnh hằng? Điều khiển bộ phận luân hồi?

Bọn họ quay qua nhìn, không thể tin được mà nhìn nữ nhân có cái bớt xấu xí đang luống cuống chân tay kia.

“Chuyện này không công bằng!”

Thiên Nhân ở bên cạnh lập tức nổi giận, lớn tiếng nói,

“Nữ nhân xấu xí này, xuất thân thấp hèn như vậy, có đức hạnh gì mà có thể…”

“Địa Phủ, chúng sinh ngang bằng.”

Hứa Chỉ thản nhiên nói một câu, đưa cho Thượng Quan Man một quyển sách,

“Ngươi rất thông minh, cố gắng duy trì trật tự, hiện tại có rất ít nhân viên, ngươi tạm thời giữ những chức vị Phán Quan, Diêm Vương, Mạnh Bà, Hắc Bạch Vô Thường, tự mình trông coi trật tự của dòng sông luân hồi, chỉ dẫn những vong hồn này. Nếu hiệu suất tốt, thì hãy đến tìm ta.”

“Vâng!”

Thượng Quan Man lập tức quỳ xuống đất, lắp bắp đáp lại, chân tay luống cuống, nhìn khoảng trống ở trên ghế, quyển sách sinh tử được đưa cho, cùng với vị tồn tại thần bí đang đi càng lúc càng xa kia.

Chỉ đơn giản như vậy!?

Ta… Thoáng cái ta đã trở thành một tồn tại vĩnh hằng?

Không cần phải chịu đựng nỗi đau luân hồi?

Nàng hoàn toàn trống rỗng, mơ mơ màng màng.

Tiếp theo, nàng nhìn hàng du hồn nhìn không thấy điểm cuối trước mặt, cắn răng một cái, cầm sổ sinh tử, thử ngồi lên ghế, lật xem trang của con khỉ đẳng cấp thấp trước mắt, run run nói,

“Khụ khụ khụ, 10456, khổ tu bảy kiếp, tích lũy không ít thiện quả, kiếp tiếp theo đầu thai thành Thiên Nhân.”

“Ta! Thiên Nhân!?”

Tên vừa mới gào khóc kia lập tức mừng rỡ.

“Uống canh đi!”

Nàng hơi run run, lấy một chén canh ra đưa qua, con khỉ kia mừng như điên mồm to uống hết, uống xong lập tức trở nên mờ mịt, đi về phía trước.

“10356, Nhân Gian Đạo.”

Nàng lại mở miệng nói.

Người đàn ông trung niên cao quý vừa nãy đứng ở phía trước, thở dài nói,

“Lại là người, đáng tiếc, kiếp tiếp theo sẽ không nhớ rõ những thứ này. Nếu không…”

Một lát sau, tên Thiên Nhân kia tiến lên, trợn mắt nhìn.

Trong mắt hắn tràn ngập oán hận, cùng với một tia hoảng sợ, nhớ tới việc vừa nãy mình đã châm chọc và khiêu khích nữ nhân xấu xí này, tuy rằng đối phương đã khúm núm nhận lỗi, nhưng mà nếu hiện tại ả ta âm thầm làm khó dễ…hắn không dám tưởng tượng tiếp.

“01348, kiếp tiếp theo, Súc Sinh Đạo.”

Nàng vừa dứt câu.

“Không! Không thể nào có chuyện đó được!”

Thiên Nhân lập tức kích động, lớn tiếng mắng:

“Chắc chắn là đang trả thù! Trả thù! Ta đường đường là Thiên Nhân, tại sao lại luân hồi thành loài thấp hèn nhất, mặc người làm thịt?”

Hắn gấp đến độ động thủ, mặt đỏ cả lên.

Rầm!

Vòng tròn luân hồi ở sau lưng Thiên Nhân chuyển động một chút, lập tức ném Thiên Nhân vào trong Sông Vong Xuyên, hắn không ngừng nuốt nước sông kia vào trong người, mất đi thần chí, từ từ bò lên bờ, xếp ở phía sau hàng người.

Cưỡng chế uống canh…

Da đầu của những người ở đằng sau lập tức tê dại, thì ra Sông Vong Xuyên có tác dụng như này.

“Nếu như hiện tại ta đã tạm thời thay thế phán quan, thì nhất định sẽ làm việc thật công bằng!”

Đôi mắt Thượng Quan Man sáng như tuyết, nhìn một vòng xung quanh,

“Các vị, nếu mà không chịu phối hợp… thì sẽ tăng thêm nghiệp, sẽ phải chịu thống khổ thêm mấy đời nữa, tương lai của Thiên Nhân này, sẽ khổ hơn một chút!”

Nàng rất nghiêm túc đọc sổ sinh tử kia, dường như thật sự không có tư tâm gì với tên Thiên Nhân kia cả. Dù sao, khi có được

quyền lực liền muốn làm gì thì làm, đây không phải là chuyện mà một người thông minh nên làm, thậm chí có thể nhận được cơ duyên, cũng phải cực kỳ cảm ơn và bái phục, không dám sinh ra những ý tưởng khác.

Nhưng khóe miệng của mọi người vẫn run rẩy.

“Thật sự là làm việc công bằng sao?”

Mọi người nhìn nữ nhân có vết bớt xấu xí này khi nãy còn vô cùng sợ hãi cúi đầu nhận lỗi.

Nếu thật sự là làm việc công bằng, sẽ không cố ý nói lời châm chọc, dẫn dụ Thiên Nhân động thủ, nghĩ muốn trả thù. Với lại, với tính cách của Thiên Nhân, nếu biết được hậu quả của việc động thủ, chắc chắn sẽ nhẫn, không xúc động đến vậy.

Có điều, quả thực là làm việc công bằng.

Sắc mặt mọi người trở nên ngưng trọng, làm người không chỉ nên nhìn mặt, chỉ có thể nói là Thiên Nhân kia quá ngu ngốc, sống một cuộc sống cao quý, từ nhỏ đã cao cao tại thượng, đương nhiên không chơi lại nữ nhân có khuôn mặt xấu xí, từ nhỏ đã bị người kỳ thị đánh đuổi.

Nhìn qua đã thấy không tầm thường rồi, nếu không thì tuyệt đối sẽ không lên được vị trí này.

Chương 722: Tràn Vào 1

Tuy rằng quỷ hồn không cần ngủ nghỉ, nhưng tinh thần lực và hồn thể vẫn bị tiêu hao như cũ, đội ngũ xếp hàng này thật sự quá kinh người, đông nghịt, nhốn nháo.

"Vị tiếp theo!"

Dưới bầu trời đen kịt.

Ở một đầu Cầu Nại Hà, Thượng Quan Man ngồi trên ghế, tay cầm sổ sinh tử, giống như một người nhân viên đang ngồi làm việc, không ngừng tiếp khách, nội tâm nàng càng ngày càng cảm thấy bội phục, lượng công việc khổng lồ như này, mà vị Bệ Hạ thần bí chưởng quản Luân Hồi Điện kia, lại có thể thủ vững hết ngày này đến ngày khác, nghị lực này, quá khó để tưởng tượng nổi…Với lại, nàng không biết rằng, bình thường là do phân thân của Hứa Chỉ làm việc, không hề có cảm tình, chỉ máy móc xét duyệt.

Một ngày,

Hai ngày,

Thượng Quan Man nhìn dòng người dày đặc, trên con đường Hoàng Tuyền là đội ngũ xếp hàng dài đằng đẵng không thấy được điểm cuối, trong lòng nàng xuất hiện một tia tuyệt vọng chết lặng, lượng công việc như thế này là thứ mà một người bình thường rất khó để tưởng tượng được, nàng đã làm việc không ngừng nghỉ trong suốt năm mươi mấy tiếng.

Năm ngày,...

Mười ngày,...

...

Lại, lại kiên trì thêm một chút nữa.

Trong con ngươi của nàng xuất hiện hình bóng mông lung ở trong ánh sáng kia, ơn tri ngộ, đây là cơ duyên lớn nhất trong cuộc đời nàng, ngay cả Thiên Nhân kia cũng ghen tỵ với nàng, chẳng lẽ bản thân lại cô phụ ân tình này sao?

“Không có cơ duyên gì tự nhiên mà đến.”

Nàng gian nan mấp máy miệng, giữ vững niềm tin.

“Một người cuối cùng.”

Nửa tháng sau, Thượng Quan Man nhìn người cuối cùng trong đội ngũ xếp hàng, chính nàng cũng không biết làm sao mình có thể kiên trì đến giờ. Cảm giác cơ thể lập tức thả lỏng, giống như sẽ sụp đổ bất cứ lúc nào, hồn thể yếu ớt không chịu nổi, mông mông lung lung, sắp ngất đi.

“Đây là khảo nghiệm của ta sao? Làm ta nhớ tới năm mình 8 tuổi, đói bụng suốt ba ngày ba đêm ở trong trận mưa to, khoảnh khắc ta cho rằng mình sẽ chết.”

Nàng trầm mặc một hồi, bắt đầu gắng gượng nâng cơ thể mệt mỏi, đi từng bước từng bước trên con đường tối đen, đầu gục xuống, như thể nhắm mắt lại một cái sẽ lập tức hôn mê, cứng rắn chống đỡ cơ thể, đi vào trong đại điện, đóng cửa lại.

Vầng sáng bao phủ vị tồn tại kia tản ra, đằng sau đó là một khuôn mặt hoàn mỹ không tỳ vết, yên lặng ngồi ở trên Thần tọa, lật trang sách màu đen trên tay.

Thượng Quan Man thử há miệng, vẫn chưa biết nên xưng hô

như thế nào, suy nghĩ một chút, vẫn chậm rãi quỳ xuống, cung kính nói, "Tham kiến Bệ Hạ…"

Hứa Chỉ giật mình, cảm thán ý chí nghị lực của nữ nhân này thực đáng sợ, khép sách lại, cười nói, "Đứng lên đi, sau này, tới gặp ta trong những ngày bình thường, thì không cần làm loại đại lễ này, cứ tự nhiên là được."

Không ngờ rằng vị tồn tại này lại gần gũi tới vậy, đây chính là tồn tại khống chế luân hồi của một thế giới, tương phản quá lớn, nhưng lại khiến cho trong lòng Thượng Quan Man xuất hiện một tia cảm động, chậm rãi cúi đầu nói: "Vâng."

"Địa Phủ của hiện tại, ngươi thấy thế nào?"

Hứa Chỉ đột nhiên hỏi.

Thượng Quan Man suy nghĩ một chút, sắc mặt tái nhợt, sắp xếp lại suy nghĩ, nghiêm túc trả lời,

"Có rất nhiều vấn đề, vấn đề lớn nhất chính là, quá chật chội, không đủ nhân lực."

"Ít người, quả thực là vấn đề lớn nhất của Địa Phủ, sau này, trong lúc rảnh rỗi, ngươi có thể xem xét trong sổ sinh tử, tìm kiếm ra một vài người thích hợp ở trong dòng người đi đầu thai, chia sẻ áp lực, lần lượt là phán quan, Hắc Bạch Vô Thường, Ngưu Đầu Mã Diện…"

Hứa Chỉ giải thích một chút, xong liền thuận lợi gác tay làm một ông chủ, để nàng tự đi kiếm người.

Chuyện ở Địa Phủ hoàn thiện như thế nào, phải để bọn họ tự mình quyết định, dân bản xứ tự xoay chuyển thế giới. Còn Hứa Chỉ thì ngựa quen đường cũ mà phủi tay làm một ông chủ, đây cũng không phải là lần đầu tiên.

Tuy rằng… Đây là một thế giới Game Online!

Người chơi bắt đầu trải nghiệm thử thứ hoàn toàn mới.

Lúc này, sắc mặt Thượng Quan Man vẫn tái nhợt như cũ, lại còn phải chăm chú nghe quy tắc luân hồi, không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ.

Hứa Chỉ thấy nàng nghe vô cùng nhập tâm, bắt đầu dùng tinh thần lực ôn hòa tiến vào trong linh hồn của nàng, lại không ngừng giải thích một số việc. Chỉ mới có một thời gian ngắn trôi qua thôi, mà bên ngoại lại xuất hiện một hàng dài vô số oan hồn mới toanh đang chờ đi đầu thai.

“Phải đi xử lý sao?”

Sắc mặt Thượng Quan Man lập tức tái nhợt.

“Không cần, để mấy cô hồn dã quỷ này bay lượn một hồi đi.”

Hứa Chỉ cười nói.

“Vâng.”

Sắc mặt của Thượng Quan Man vẫn không thay đổi, nội tâm giật mình một cái, vị tồn tại này có hơi hờ hững thì phải, những vong linh đã chết ngoài kia đều hận không thể đầu thai ngay giây tiếp theo, nhưng vị này lại làm như không thấy, tỏ vẻ những du hồn này chỉ đang lo lắng suông mà thôi.

“Đúng rồi, dung mạo của ngươi có cần sửa lại không?”

Hứa Chỉ hỏi.

Thượng Quan Man cũng không lập tức mở miệng trả lời, mà là trầm mặc.

Hai má xinh đẹp là hy vọng của tất cả các cô gái, từ nhỏ trên

mặt đã có vết bớt đỏ sậm xấu xí dữ tợn, nhưng tổng quan gương mặt lại cực kỳ đẹp, khuôn mặt trái xoan, dùng khăn che mặt lại cũng là một tuyệt thế mỹ nhân.

Hiện tại, mình chỉ cần trả lời một tiếng, thì vết bớt trên mặt sẽ triệt để biến mất, hoàn toàn trở thành vị mỹ nhân tuyệt thế đứng đầu bảng thanh lâu kia, biến người kia thành chính mình…

Thượng Quan Man hít một hơi thật sâu, lại mở miệng nói,

“Ta cảm thấy dung mạo hiện tại rất tốt, Bệ Hạ! Ta từng mở thanh lâu, biết rõ rằng mỹ nhân lớn lên xinh đẹp chỉ có thể chào khách uống rượu, bây giờ, tuy rằng nhìn qua thì không khác gì, cũng là tiếp khách uống canh, nhưng hoàn toàn khác biệt…Nếu như để mỹ nhân như thế tọa trấn Địa Phủ, ngồi bên cạnh Cầu Nại Hà, chắc chắn sẽ không thể uy hiếp được những loại vong hồn lưu mạnh ngoài kia!”

“Cho nên, ta cảm thấy…”

Đôi mắt nàng lóe lên, lại có hơi khiếp sợ, nhìn vị tồn tại ở nơi cao kia.

“Nói tiếp.”

Đôi mắt Hứa Chỉ thản nhiên nói.

Thượng Quan Man triệt để yên tâm, chậm rãi nói, vô cùng tự tin,

“Ta kiến thức không cao, chỉ là một người từng lăn lộn ở tầng dưới chót, những tay chân của thế lực ở trấn này, đều là lưng hùm vai gấu, dữ tợn hung hãn, dù sao đi nữa thì ấn tượng đầu tiên của mọi người chính là bề ngoài vô cùng hung hãn, như vậy mới có thể trấn trụ được người khác! Mà ở Địa Phủ, phải đối mặt với đủ loại vong hồn khác nhau, ta càng nên có hình tượng của một ác quỷ hung ác! Tàn bạo! Xảo trá! Hỉ nộ vô thường! Mới có thể gây cho

người khác ấn tượng là không thể trêu trọc, thậm chí, ta hy vọng Bệ Hạ, hãy làm cho ta trở nên xấu hơn nữa…"

"Ngươi không muốn đẹp lên, mà muốn xấu đi? Lý do không tồi…Như ngươi mong muốn."

Hứa Chỉ nhàn nhạt trả lời.

Giây tiếp theo.

Thượng Quan Man ở dưới Luân Hồi Điện, lưng dần dần còng xuống, làn da đen đúa, biến thành một bà già 60 70 tuổi.

Vốn dĩ, Thượng Quan Man đã có một khuôn mặt cực kỳ xấu xí dữ tợn, nhưng dáng người lại cực kỳ hấp dẫn, bây giờ bị teo tóp lại, biến dạng, khuôn mặt đầy những nếp nhăn, có loại khí chất khiến người ta sợ hãi.

Chương 723: Tràn Vào 2

“Nếu muốn biến trở lại như cũ, thì cứ đến tìm ta.”

Hứa Chỉ nói xong, trong không khí liền xuất hiện một chiếc gương trôi lơ lửng.

Thượng Quan Man nhìn gương, nhìn thẳng vào dung mạo xấu xí của mình ở trong đó, hai mắt dán chặt vào gương:

“Mỗi người một vẻ, sau khi tiếp qua mấy vạn sinh linh ở Cầu Nại Hà, nhìn qua bao nhiêu buồn vui của muôn vạn chúng sinh, mới thấy thứ ta từng chú trọng, tự ti về bề ngoài, là chuyện buồn cười tới cỡ nào! Trước vòng luân hồi, dung mạo xấu hay đẹp, cao thấp mập ốm, chủng tộc hùng mạnh hay không, thì cũng chỉ là túi da bao bọc linh hồn mà thôi…Khi tới đây, tất cả đều ngang bằng nhau, trở về với sinh mệnh nguyên thủy, sau đó tiến vào luân hồi, phân chia lại một lần nữa.”

Nàng từ từ xoay người cúi đầu.

“Chưa kể, tồn tại đứng đầu như ngài đã sớm có thể tùy ý sửa đổi dung mạo, diện mạo, ta cho rằng, bây giờ có để ý tới hình dạng bên ngoài hay không, đều không có ý nghĩa gì cả.”

Sau khi nói xong, Thượng Quan Man thở dài nhẹ nhõm, nội tâm có hơi thấp thỏm bất an, không biết Bệ Hạ sẽ phản ứng như thế nào.

Hiện tại, rõ ràng chính là lần khảo nghiệm thứ 2.

Nàng không dám nói dối, điều này thật sự là suy nghĩ chân thật của nàng, nàng đã dốc sức thể hiện bản thân.

Ngốc ở đây nửa tháng, nàng đã chứng kiến rất nhiều lần đầu thai chuyển thế, mới biết được rằng, không người sống nào ở vùng đất này biết đến Địa Phủ cả.

Vị trí của nàng mê người tới cỡ nào cơ chứ.

Cho dù là Thiên Nhân cao quý cũng khó mà với tới được, tuy rằng không thể quyết định việc bọn họ sẽ đầu thai vào đâu, nhưng lại có thể dễ dàng xác định phương hướng và cha mẹ mà bọn họ đầu thai vào.

Gia đình phú quý.

Gia đình dòng dõi quý tộc.

Gia đình bần hàn nghèo khổ.

Tay cầm chìa khóa quyết định vận mệnh, chỉ bằng 1 nét bút của mình mà thôi.

“Không thay đổi dung mạo, tốt lắm.”

Hứa Chỉ nở nụ cười,

“Ta hy vọng về sau ngươi đều sẽ dựa vào tiêu chuẩn như thế này để lựa chọn đồng nghiệp.”

“Vâng!”

Thượng Quan Man vô cùng kích động, lồng ngực phập phồng.

Nàng làm sao mà không hiểu ý tứ trong câu nói này cơ chứ? Điều này có nghĩa là nàng đã thông qua lần khảo hạch thứ 2, đảm nhiệm chức vị này.

Hứa Chỉ yên lặng nhìn Thượng Quan Man đang mừng rỡ như điên, không thể không nói, Mạnh Bà này càng ngày càng hợp ý hắn.

Trong thế giới Mỹ Thực, thiên phú có liên quan tới ‘canh’ không nhiều lắm, nhưng tuyệt đối không ít! Rất nhiều người có si niệm với mỹ thực, hắn lại chọn nàng, là vì dựa theo lý lịch của nàng mà biết được tính cách của nàng.

Suy cho cùng, thử hỏi ở dưới Địa Phủ, lại có một thiếu nữ xinh đẹp đứng ở đầu cầu đưa canh, làm sao có thể trấn thủ được?

Mạnh Bà thích chưng diện, là điều tuyệt đối không thể được, xử lý chuyện ở Địa Phủ, vốn phải cực kỳ nghiêm túc, không những không thể đẹp, còn phải dữ tợn, sát khí mười phần, hình tượng âm trầm như vậy mới phù hợp với Địa Phủ. Ở trong truyền thuyết, Mạnh Bà với nhiều nếp nhăn, Ngưu Đầu Mã Diện dữ tợn khiến cho người ta sợ hãi, Hắc Bạch Vô Thường với chiếc lưỡi dài, đây mới là diện mạo phù hợp với yêu cầu của Hứa Chỉ.

Các phương diện của Thượng Quan Man đều rất tốt, khuyết điểm duy nhất chính là sợ, đây là việc không thể tránh khỏi, sinh hoạt lâu dưới tầng dưới chót của xã hội, khúm núm, đây là dáng dấp để sinh tồn của kẻ yếu, nhưng trong tương lai, chắc chắn sẽ có thể thay đổi.

Hứa Chỉ càng nhìn càng thấy vừa lòng.

Còn Thượng Quan Man thì lại bị ánh mắt này làm cho có hơi khó hiểu, cơ thể khẽ run,

“Chẳng lẽ, Bệ Hạ có khẩu vị độc lạ, thích loại hình thiếu nữ xấu xí như ta, cho nên mới cố ý khiến ta trở nên càng xấu xí hơn, lưng còng xuống…”

Hai má của nàng không tránh được mà hơi đỏ lên, vậy mà lại bắt đầu có chút chờ mong kỳ quái dưới ánh mắt nóng rực này…

Xem ra, ta phải chú ý cách ăn mặc và trang điểm…Trong đầu nàng đột nhiên xuất hiện loại suy nghĩ như vậy, làm người đứng

đầu bảng thanh lâu, đương nhiên đã luyện qua cách cười, đối mặt với ánh mắt nóng rực của Bệ Hạ, nàng theo bản năng mà nở một nụ cười thẹn thùng đáp lại.

Nụ cười này, mắt sáng răng trắng.

Nếu như đặt trên người một mỹ nhân, sẽ lập tức làm mọi người kinh diễm, nhưng mà đằng này lại xuất hiện trên người của bà lão da ngăm đen mặt đầy nếp nhăn dữ tợn, nụ cười này lại khiến người ta sợ hãi như gặp phải quỷ.

Chậc chậc…

“Thật là một nhan sắc đầy tài năng.”

Hứa Chỉ điềm tĩnh ngồi ở thần tọa, đầu đội vương miệng, người khoác áo bào đen, duy trì hình tượng Thiên Tôn uy nghi, nhưng khóe miệng lại không nhịn được mà hơi run rẩy.

“Quả nhiên, ông trời sẽ không cho ta một ứng viên có thuộc tính hoàn mỹ, Thượng Quan Man, đã thức tỉnh thuộc tính kỳ quái gì rồi à? Lộ tuyết…xấu nhưng dễ thương?

Nụ cười này, ngay cả hắn cũng có hơi không tiếp thu nổi, thậm chí khả năng oanh tạc còn mãnh liệt hơn cả mấy thiếu nữ cơ bắp kia nữa.

“Nhưng mà, rất phù hợp với mặt tiền của Địa Phủ.”

Dù sao đã thấy qua hình ảnh mấy cô gái cơ bắp vô cùng cay mắt kia, cho nên năng lực chịu đựng của Hứa Chỉ cũng rất mạnh, không nhịn được mà âm thầm thở dài,

“Thượng Quan Man quả thực rất thông minh, đây có lẽ chính là ý tưởng của nàng đi…Nụ cười này, vừa dữ tợn vừa thâm trầm quỷ dị, có thể lập tức mạnh mẽ trấn thủ các sinh linh trên con đường Hoàng Tuyền!

“Ta đã nhìn thấy được sự hoảng sợ của đám oan hồn kia rồi.”

Hứa Chỉ nghĩ vậy, khóe miệng không khỏi cong lên.

Thượng Quan Man đứng ở phía dưới, nội tâm chấn động, không kiềm chế được, vậy mà lại cười với nàng, ban đầu nàng nghĩ chỉ là trùng hợp thôi, xem ra chuyện này thật sự có khả năng…chuyện này, cũng quá điên khùng rồi!

Dưới bầu trời đen kịt, sự yên lặng ở đây rất nhanh đã bị sự ồn ào bên ngoài đánh vỡ.

“Treo bảng tạm dừng luân hồi?”

“Cũng đã đợi được một thời gian ngắn rồi đó?”

“Thế giới sau khi chết?”

Ở bên ngoài, càng ngày càng tích tụ nhiều người.

Hứa Chỉ vẫn không thèm quan tâm, chậm rãi nói xong những chuyện quan trọng, thấy sắc mặt Thượng Quan Man đã thay đổi mấy lần, đương nhiên không biết nàng đang cân nhắc loại ý tưởng kỳ quái là có nên lấy thân báo đáp hay không, bỗng nhiên nói về phương diện khác,

“Ngươi có biết, ngoại trừ Nhân Gian Đạo, Súc Sinh Đạo, Thiên Nhân Đạo, còn có loại sinh linh thứ bốn nữa không?”

“Đạo thứ bốn?”

Thượng Quan Man lộ ra vẻ mặt khó hiểu.

Hứa Chỉ nhẹ nhàng nhấp một ngụm trà nói, “Loại sinh linh thứ 4, đến từ nền văn minh bên ngoài, được những Thiên Nhân gọi là A Tu La Đạo! Có hình dạng đặc biệt, có đặc tính của sinh mệnh tiến hóa, không lâu nữa, trong tương lai, đạo thứ bốn này còn có thể sẽ tràn số lượng lớn vào trong thế giới này. Hơn nữa, bọn họ

không nằm trong hệ thống luân hồi, không tiến vào Địa Phủ, không bị gò bó trong ba đạo!"

"Nền văn minh bên ngoài? Không chịu sự quản thúc của Địa Phủ chúng ta? Không nằm trong Sổ Sinh Tử? Rút họ tên khỏi Sổ Sinh Tử?"

Đồng tử của Thượng Quan Man trợn trừng lên, đối với nàng mà nói, bây giờ giống như chân tướng của thế giới sắp bắt đầu mở màn rồi vậy, ngay tại lúc này nó đang từ từ mở ra.

"Đúng vậy."

Hứa Chỉ trả lời, nhìn ba đạo luân hồi.

Chương 724: Chân Thân Bàn Cổ 1

Đây là một thế giới mà người chơi sẽ tiến vào phạm vi lớn, tuy rằng phần lớn người chơi, chỉ có thể hoạt động ở nơi có dòng chảy thời gian chậm nhất là Súc Sinh Đạo, nhưng những người chơi cũng sẽ triệt để thay đổi toàn bộ sinh thái văn minh của thế giới này, thế nào cũng cố gắng áp sát vào hướng 'Thế giới Game Online'. Nếu so sánh với mấy loại Game Online tiên hiệp phương Đông phổ biến, thì đám người Thượng Quan Man, chắc chắn sẽ là người đứng đầu cai quản Địa Phủ luân hồi, thuộc loại NPC tối cao trông coi quy tắc.

Đám NPC này không bị luật nhân quả quấy nhiễu, không có oán hận, sẽ không tham gia vào tranh chấp giữa ba đạo.

Hiện tại, đám người Nguyên Thanh Hoa của giải đấu trước, lúc bị tập kích chỉ còn lại có khoảng hai ba trăm người. Giải đấu PVP kế tiếp của Game Online đã tiến hành, hơn nữa con đạt tới con số từ trước đến nay chưa từng có, 6000 người! Đám người chơi này sẽ chính thức tràn vào, Open Server! Hiển nhiên phải dặn dò trước, để nhân viên công vụ Mạnh Bà chuẩn bị kỹ càng, miễn cho đến lúc đó lại xảy ra sự kiện ngoài ý muốn, xử lý không tốt.

"Có đặc tính của sinh mệnh tiến hóa, cũng là nguồn gốc của sự luân chuyển không ngừng để tạo ra giống loài mới trên thế giới này sao?"

Thượng Quan Man lập tức bắt đầu tự hỏi,

"Bọn họ đến từ nền văn minh khác, sẽ mang đến suy nghĩ và hành động khác lạ ư?"

Thượng Quan Man hít sâu, bỗng nhiên đưa ra một vấn đề mà chính Hứa Chỉ cũng không kịp phản ứng lại,

“Nếu chúng sinh ngang bằng, vậy ta có thể tuyển một vài sinh linh đó vào đây được không?”

Hứa Chỉ nhìn nàng một cái, nói:

“Có thể, tuy rằng bọn họ không tiến vào vòng luân hồi đầu thai chuyển thế, nhưng có thể dẫn bọn họ vào trong Địa Phủ, đảm nhiệm một vài chức vụ, nhưng phải cẩn thận.”

Thượng Quan Man gật đầu, nàng chỉ là tò mò nên mới hỏi thử mà thôi, cũng không thực sự có ý định muốn tuyển những người đó.

...

Trong Luân Hồi Điện tối đen.

“Có thể giải thích cụ thể tại sao được không?”

Thượng Quan Man nhịn không được nhỏ giọng hỏi.

Hứa Chỉ cũng không thèm để ý, thậm chí còn thích loại người có tâm lý trách nhiệm như này, với lại nàng cũng đủ thông minh, như vậy mới không dễ dàng bị đám người chơi kia lừa. Dù sao, đây chính là Game Online, dân bản xứ phải thông minh, mới có thể không bị bọn người chơi dạy hư. Đưa game vào hoạt động, thế giới Game Online chân chính đầu tiên, Hứa Chỉ lẩm bẩm.

Tiếp theo, hắn giải thích cho nàng hiểu cái gì gọi là phòng cháy phòng trộm phòng A Tu La Đạo!

“Thì ra là vậy, ta nhất định sẽ cảnh giác bọn họ.”

Thượng Quan Man vô cùng chăm chú lắng nghe, yên lặng ghi nhớ, xiết chặt nắm tay. Ngay lúc này, từ những lời nói thoát ra từ

miệng Bệ Hạ Luân Hồi Điện, trong nhận thức của nàng A Tu La Đạo dần dần bị nhận định là 'Thiên tai'.

"Khoảng thời gian tới, ta phải rời đi một thời gian ngắn, Luân Hồi Điện, việc đầu thai chuyển thế, do ngươi phụ trách."

Hứa Chỉ nói với bà lão mang đầy nếp nhăn trên người,

"Mở rộng, chỉnh đốn và cải cách như thế nào, tùy người."

"Xin Bệ Hạ yên tâm."

Mạnh Bà lại nở nụ cười, nụ cười khúc khích đầy vẻ âm hiểm, gương mặt dấu ở trong bóng tối, bộ dạng vô cùng quỷ dị.

"Chỉ với nụ cười này thôi ta đã rất yên tâm rồi."

Nội tâm Hứa Chỉ nói thầm, lúc nhóm quỷ hồn ăn canh chắc chắn đều sẽ bị hù chết! Dù sao, bỏ qua dung mạo mà mỗi cô gái đều muốn, trở nên kinh khủng được như vậy, vị này cũng không dễ dàng gì, rất có nghị lực, trả giá rất lớn, vẫn phải nên cổ vũ một chút,

"Rất tốt."

Cơ thể Hứa Chỉ lập tức biến mất.

Nàng kinh ngạc mà nhìn bóng lưng kia biến mất, bà lão còng lưng dữ tợn lôi cái gương vừa nãy ra, nhìn khuôn mặt của mình nhẹ nhàng vuốt ve nó,

"Quả nhiên…Thật sự là quá điên khùng!"

…

…

"Nhóm đầu tiên tiến vào, ước chừng có 6000 người, con số

này, có thể nói là chưa từng có từ trước tới nay.”

Trong đại sảnh, Hứa Chỉ mở mắt ra, chống cơ thể run rẩy đứng dậy, sau đó đi đến tủ lạnh bên cạnh sofa lấy đồ uống, đột nhiên hắn nhéo nhéo bụng, dường như có thể động đến không gian ở bên trong bụng.

“Ta biến cơ thể của mình thành Game Online?”

Vẻ mặt của hắn lộ ra vẻ quái dị, cảm thấy chuyện này khá thú vị.

Chưa kể, hiện tại chỉ là đan điền và chín không gian khiếu huyệt phân bố trong cơ thể, chờ đến khi Hứa Chỉ mạnh hơn chút nữa, có thể cho những sinh linh ở trong đó rời khỏi không gian kia, tiến vào không gian ‘Khu vực bên ngoài’, đi qua đi lại trong kinh mạch và máu của mình, giống như tòa núi huyết nhục, con sông máu, thế giới vô cùng rộng lớn, những người này giống như những ký sinh trùng sinh tồn trong cơ thể người.

“Đạt đến trình độ đó, mới là ý nghĩa thực sự của chân thân Bàn Cổ!”

Hứa Chỉ hít một hơi thật sâu,

“Quả nhiên, mỗi một công pháp có cấp bậc nghịch thiên được mở ra, đều sẽ cực kỳ khủng bố, là con đường dẫn tới cực hạn! Tiềm lực rất đáng sợ.”

Đây cũng không phải là ý tưởng của Hứa Chỉ.

Ngay tại ngày hôm qua, Ma Giới trong Tam Giới đã tiến vào thời kỳ cuối cùng của kỷ nguyên đông rét, Tiên Giới liền phải suy nghĩ đến thời loạn dù đang ở trong thời bình, hiện tại, Đạo Trường Sinh đã bắt đầu mở rộng, nghĩ cách mở rộng Tiên Giới.

Sau khi Đạo Trường Sinh bước vào cấp tám thành Thần, hắn

liền thoát khỏi sự đồng hóa của hệ thống hương hỏa, xem như hoàn toàn trở thành một sinh mệnh mới, nhưng trước đó nói Đạo Trường Sinh hoàn toàn sống lại, cũng không đúng. Dù sao, chỉ còn lại có một nửa linh hồn, nửa còn lại có thể được bổ sung vào, hiện tại cũng coi như là một sinh mệnh hoàn toàn mới.

"Đạo Trường Sinh có thể làm, nhưng mà, ta coi như xong..."

Hứa Chỉ lắc lắc đầu, tuy rằng ký sinh trùng là thứ mà sinh mệnh nào cũng có, con người cũng không ngoại lệ.

Trên người một người có bao nhiêu ký sinh trùng? Vi khuẩn? Nhiều đến mức khó mà đếm được, nhưng vẫn có câu trả lời, đặc biệt đây còn là đám cư dân mạng sa điêu, biến cơ thể thành thế giới Game Online, để bọn họ thực sự bơi lội trong mạch máu, rong chơi trong huyết nhục, đây không phải là muốn chết à?

Ngày hôm qua, Hứa Chỉ cũng có lén xem internet.

Tình huống lúc đó là như thế này.

Manh Muội: "Ha ha ha! Đồ đệ Đạo Trường Sinh của ta, Cửu Chuyển Huyền Công cần rất nhiều năng lượng, là nguồn năng lượng của vô số thần linh cùng cấp! Hiện tại, cuối cùng cũng ra khỏi cấp tám sơ kỳ, tiến vào ổn định kỳ, xin nhiệt liệt chúc mừng!"

Tất cả bình luận đều là nhiệt liệt chúc mừng, fan của Manh Muội có thể nói là cực kỳ cẩu liếm, tùy tiện nói một câu thôi cũng điên cuồng like, huống chi Manh Muội còn là một con cá ướp muối, mỗi ngày đều không làm gì, còn định kỳ đăng động thái.

Manh Muội còn nói:

"Ta và đồ đệ Đạo Trường Sinh đã cùng nhau lập ra kế hoạch tu luyện Kế hoạch mở rộng Tiên Giới: Chân thân Bàn Cổ , tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công này, không chỉ có chín không gian, còn có thêm một cái mặt trời đan điền, còn cho phép sinh linh tiến vào

trong đó, tiến vào trong huyết nhục, đây là một bước tiến lớn của Tiên Giới!"

Vì thế, cư dân mạng lập tức kích động, trực tiếp lên tiếng.

"ĐM! Mở rộng lãnh thổ của Tiên Giới, nghĩ thôi đã thấy kích thích rồi, đây không phải là đang bơi lội ở trong kinh mạch sao? Nhảy múa ở trong trái tim?"

Manh Muội:

"Yên tâm đi, Cửu Chuyển Huyền Công rất mạnh, Thiên Đế cũng không thể hủy diệt được loại thân thể này! Nhảy múa và chơi đùa, giống như mấy con bọ chó và vi khuẩn ký sinh vậy, rất khó để có thể làm hại đến con người."

Chương 725: Chân Thân Bàn Cổ 2

Mọi người phản ứng lại, sự chênh lệch giữa Thần và Thiên Đế là cực kỳ lớn, huống chi đây còn là Cửu Chuyển Huyền Công có khả năng hồi phục trứ danh? Thiên Đế hoàn toàn không thể làm hại đến cả một sợi lông.

Lại có người hỏi:

“Nhưng mà, cơ thể của Đạo Trường Sinh không được tính là to đâu! Biến thân thành chân thân Bàn Cổ, cao lắm cũng chỉ cỡ chục ngọn núi, cao bằng trời, nhưng tuyệt đối không bằng cả một thế giới Vu Sư đâu? Có thể ở được bao nhiêu người chứ?”

Manh Muội:

“Là khá nhỏ, vùng đất này dành cho những tồn tại cao cấp hàng đầu đến tìm tòi và cư trú, trở thành phúc địa động thiên, dù sao các ngươi cũng biết rằng, một người đại ta, sinh ra rất nhiều phế liệu, đối với bọn họ mà nói thì đều là thiên tài địa bảo, đây là một phúc địa khổng lồ…Lấy nó để nuôi dưỡng sinh linh trong thiên địa, sinh linh trong thiên địa càng mạnh, càng cung cấp nhiều năng lượng, đây mới là tác dụng lâu dài của Cửu Chuyển Huyền Công!”

Cái này rất hoàn thiện, cùng nhau có lợi, sinh linh trong thiên địa mạnh lên, thì người tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công lại càng mạnh, huống chi đây chính là phế liệu của cơ thể, đây là cách sử dụng phế phẩm.

Cư dân mạng lại kích động:

“Ta hiểu rồi, so sánh như vậy, phế thải của Đạo Trường Sinh đúng là tuyệt bảo! Thay vì vứt đi, không bằng để chúng vào trong bụng luyện bảo…”

“Vậy Manh Muội chẳng phải cũng…(đôi mắt sáng ngời.jpg)”

…

Manh Muội: “…”

Mặt nàng đen thui, kinh ngạc đến ngây người!

Có thể nói chuyện được nữa không vậy? Bổn tiên nữ sớm đã có cơ thể của Thần, không dính bụi trần, làm gì mà có mấy thứ như vậy hả!!

Ngay từ đầu, Manh Muội còn thật thà giải đáp, tuy rằng bình thường nàng là một con cá ướp muối, nhưng đối với chính sự vẫn xem như là nghiêm túc, rất nghiêm túc thảo luận, nhưng mà…hiện tại nàng bắt đầu không chen vào nói nữa.

“Lại nói, nếu như có thể tùy tiện đi lại trong cơ thể, chẳng phải là thiên đường để học giải phẫu cơ thể người sao? Làm chúng ta yêu thích học tập?”

“Không hổ là game yêu thích học tập!”

Rốt cuộc, mọi người cũng đứng đắn trở lại, vui tươi hớn hở mà thảo luận, vẻ mặt của Manh Muội cũng dần khôi phục bình thường.

“Từ từ, nếu đã có thể đi lại, nhân dịp nào đó, chúng ta có thể thi chạy đi!? Đầu thai chuyển thế?”

“Thi chạy cũng được, các anh em xông lên! Nhân sinh hoàn toàn mới đang ở ngay trước mắt!”

“Không ổn, đằng trước có phế thải! Mau quay đầu!”

…

Manh Muội lập tức cảm thấy hoài nghi nhân sinh.

Các ngươi không chịu để yên đúng không hả!

Manh Muội trợn tròn mắt, đề tài không cần phải chạy nhanh tới vậy đâu, giây trước còn là yêu thích học tập, giây sau đã dời tới chuyện không thể tưởng tượng được, còn bắt đầu thảo luận nội dung về phương diện đó, đường về não của các ngươi có dám kỳ lạ hơn nữa không hả?

Van xin các ngươi hãy đứng đắn lên một chút đi!

Quả nhiên trên mạng có quá nhiều tên đậu bỉ, có thể nghĩ đến rất nhiều việc mà người bình thường không thể nghĩ tới được, chẳng qua là khi nghiêm túc tự hỏi đề tài, càng ngày càng cảm thấy kỳ quái, có lẽ loài người hiện đại cũng là một đám Bàn Cổ? Một đám vi khuẩn sinh hoạt ở trong huyết nhục, tranh nhau đi đầu thai chuyển thế? Trở thành con của Bàn Cổ?

“Còn rất đặc biệt, chân thân Bàn Cổ, vô số vi khuẩn ký sinh trên người chúng ta, không phải cũng tương đương với một cái vũ trụ sao?”

Manh Muội vừa có hơi giật mình vừa có hơi hồ đồ.

Hứa Chỉ vẫn rất bình tĩnh, dù sao người bị kinh ngạc cũng không phải là hắn.

Thậm chí, hắn còn âm thầm vui sướng, bởi vì Manh Muội đã thay hắn tìm ra một con đường – Con đường của hệ thống tuyệt đối không thể tu hành.

“Dù sao, thế giới sa bàn là tiền tuyến giúp ta tìm kiếm ra những con đường siêu phàm chưa biết, tránh đi nguy hiểm…Hiện tại, cũng là tiền tuyến giúp ta tránh đi nguy hiểm, mặc dù là nguy

hiểm của người chơi."

Hắn lập tức loại bỏ ý định về phương diện này, đi học Đạo Trường Sinh, hắn không muốn có một đám người chơi sa điêu ở trong huyết nhục, rong chơi trong dòng sông máu, sau đó ở thời khắc mấu chốt, hô to,

"Các anh em xông lên! Thi xem ai chạy nhanh nhất! Ta muốn trở thành con của Sáng Thế Thần, máu vĩnh sinh, ta đến đây!"

Cho dù trước kia đã có người suy diễn rằng người địa cầu rất có thể là con cháu đời sau của Sáng Thế Thần, chảy dòng máu của Sáng Thế Thần, có hơi giống với bệnh ung thư của chúng ta, nhưng hiện tại hắn cũng không muốn giấc mơ này trở thành sự thật, loại con cháu như này hắn không cần có được không hả!

...

Thoạt nhìn thì thế giới Mỹ Thực là một khu vực ở trong cơ thể, nhưng thật ra thì nó nằm trong một không gian khác, thuộc loại hệ thống không gian tu luyện, chỉ có tọa độ không gian là ở trên huyết nhục của bản thể, còn việc phát triển cho đi ra bên ngoài, chính là biến cơ thể mình thành vùng đất để sinh sống.

Mà học theo Đạo Trường Sinh, đi mở rộng Tiên Giới, đây là chuyện không thể thực hiện được! Bởi vì, trong cơ thể của Hứa Chỉ không phải là dân Tiên Giới bản xứ thật sự, mấy người chơi này, sợ là mất trí rồi đi?

Có trời mới biết bọn họ muốn làm cái gì, nghĩ thôi đã thấy lạnh sống lưng rồi.

"Thế giới Mỹ Thực này là Game Online... Chỉ có dòng chảy thời gian của đạo thứ ba - Súc Sinh Đạo, là nằm trong phạm vi mà bọn họ có thể hoạt động bình thường!"

Hứa Chỉ nói thầm,

“Sống ở đạo thấp nhất, hưởng thụ niềm vui của việc bị đả kích bởi hai đạo còn lại.”

Đừng trách hắn tàn nhẫn.

Bọn người kia đúng thật là thiên tai, hơn nữa còn là con gián đánh hoài không chết, Hứa Chỉ cực kỳ hoài nghi, chèn ép bọn họ như vậy, nhưng bọn họ vẫn có thể gây chuyện khắp nơi, làm ra đủ thao tác kỳ quái.

Lúc này, Thượng Quan Man vẫn còn đang xây dựng Địa Phủ, Hứa Chỉ cũng không vội, nhàn nhã ngồi ở trong sân hưởng thụ thời tiết vào đông, nhấp một ngụm trà, ngủ trưa một giấc ở trên ghế.

Ngày diễn ra giải đấu thứ 5, chính là ngày hôm nay.

Nửa ngày sau, Hứa Chỉ mới từ từ thức dậy, duỗi lưng một cái.

Ở bên cạnh truyền đến âm thanh máy móc của phó não trùng tộc:

“Giải đấu PVP lần thứ 5 đã diễn ra.”

Hứa Chỉ nghe vậy mới đứng lên, nhìn cái ghế đặt ở cửa, đi tới cộng đồng Vu Sư,

“Lập ra lâu như vậy, cuối cùng thế giới quan cũng đã hoàn thiện… Bắt đầu cho người chơi đi vào với quy mô lớn.”

…

…

Cộng đồng Vu Sư cực kỳ huyên náo.

Phố lớn ngõ nhỏ, một thế giới đã thành hình, trên đường lớn là những quảng cáo tinh xảo rực rỡ, kim khí cầu trôi lơ lửng trên trời

cũng có quảng cáo. Ở hai bên đường là những quầy nướng, cá nướng, xiên nướng, thịt dê nướng, phát ra hương thơm nồng đậm.

Người đi đường mặc đủ loại quần áo, khung cảnh náo nhiệt.

Đây là cộng đồng Vu Sư sau khi cải cách, ở những lần đổi mới trước, Hứa Chỉ cho bọn họ tự cung tự cấp, có thể dùng minh tưởng tệ để đổi mọi thứ ở sa bàn, tài liệu luyện kim… Bọn họ đương nhiên cũng bắt đầu đổi lấy đủ loại hạt giống, động vật để chăn nuôi và trồng trọt, triệt triệt để để hình thành game sa bàn nông trại.

Dưới tốc độ thời gian là 1 ngày bằng 1 năm, tuy rằng 1000 người chơi, mỗi ngày chỉ có thể điều khiển cơ thể trong một khoảng thời gian ngắn, nhưng vẫn có thể trồng trọt, thu hoạch mùa vụ như cũ, thỏa mãn ẩm thực của 3000 cư dân.

Chương 726: Mở Khóa Hình Thức Livestream

Hứa Chỉ nhìn lướt qua,

“Quả nhiên không thể coi thường bọn họ, đã bắt đầu chơi cực kỳ hăng say rồi…Chẳng sợ hiện tại mùa đông đã đến, họ đã bắt đầu luyện kim tạo ra những cái lều to dày, cơm no áo ấm, hoàn toàn không sợ bị đói bụng.”

Ầm ầm!

Dưới ánh mắt của toàn bộ người chơi của cộng đồng Vu Sư, một hình bóng to lớn mông lung, được ánh sáng trắng như tuyết bao phủ, tay cầm một cái ghế dựa cực lớn, chậm rãi hạ xuống.

“Các cô gái, các chàng trai!!!”

Người chủ trì đột nhiên hét lớn, cầm một cái micro luyện kim, giọng nói cũng trải qua dụng cụ luyện kim đặc thù, vang vọng toàn bộ sân trường,

“Ta tuyên bố! Giải đấu chính thức bắt đầu!!”

Hứa Chỉ ngồi xuống ghế dựa, nhìn mấy con kiến nhỏ bé ở bên dưới, trên sân khấu bắt đầu xuất hiện rất nhiều nhân vật mới.

Hiện tại, là top 8 lên đài.

Một tồn tại được bao phủ trong thần quang từ từ đi tới, dùng âm thanh lạnh lùng nói:

“Xin chào mọi người! Ta là Thần siêu cổ đại…”

“Thịnh Lâm chi nữ, ngươi muốn khống chế vận mệnh? Nếu vậy, ta lập tức đóng thế giới tuyến lại, cho ngươi tự làm chúa tể của đời mình!”

Hắn nhẹ nhàng giơ tay ra,

“Vận mệnh, nằm ở trong tay của chính các ngươi.”

Oành!

Mọi người nhiệt liệt hoan hô, vô cùng náo nhiệt.

Rất đẹp trai, hiển nhiên nhân cách của nhân vật này có sức hấp dẫn rất lớn, quá khí phách, hơn nữa còn là tồn tại mạnh nhất hiện tại, sức chiến đấu cao đến tận trời, cấp 9 trên thế giới.

Lại một tồn tại khác đi lên, là một con chim cánh cụt lúc la lúc lắc bản chibi, dáng vẻ ngây thơ nói,

“Xin chào mọi người, ta là Đế Kỳ.”

Hai tay tròn vo của chim cánh cụt bắt sau lưng, dáng vẻ oai phong ẩn dấu trong sương mù,

“Ta là người khai thiên lập địa, là tồn tại vĩnh hằng, ẩn giấu ở trong chỗ tối, Thiên Đế các ngươi, tức giận, nhiệt huyết, tắm máu tươi từ trận chiến của thiên hạ, rồi lại ngã xuống, không thì là khuất phục dưới năm tháng, thần phục dưới chân ta, đây chính là chân tướng đẫm máu của lịch sử!”

Diện mạo này?

Ngươi nói với ta…đây là Đế Kỳ?

Mọi người im lặng.

Hoàn toàn không giống có được không hả!

Khu vực của 1000 người này quá vô sỉ rồi! Rõ ràng đã thu tiền của nhà tài trợ, phủ thêm vào bề ngoài tiến vào trận chung kết, nhân cơ hội này để quảng cáo trận chiến của 3 người mạnh nhất, còn tuyên truyền cho những tay chơi mới.

Người chủ trì làm bộ như mình không thấy gì cả.

“Tên này chắc chắn là đã nhận tiền hả!”

Tất cả mọi người đều kinh ngạc.

“Được rồi, kiếm cơm thôi mà, không thơm sao?”

Bọn họ lập tức trầm mặc.

Tiếp theo, những tuyển thủ top 8 còn lại lần lượt đi lên đài phát biểu.

Nhạc đệm nhỏ xíu qua đi, giải đấu PVP khai màn!

Sau lần đầu tiên đổi mới, hiện tại ước chừng có khoảng 3000 người tham gia giải đấu, hơn nữa, lúc này còn truyền ra sự tồn tại của thế giới Mỹ Thực có nền văn minh siêu phàm, trận đấu vô cùng quyết liệt, không khí đã lên đến đỉnh điểm.

Mỗi nhân vật của một khu vực, có 1000 người chơi, có người phụ trách chế tạo trang bị cho nhân vật, có người phụ trách tu luyện minh tưởng cho nhân vật, có người phụ trách kỹ xảo chiến đấu, lên đài đánh giết.

Hiện tại, hình thức du khách cũng đã mở ra, không hề hạn chế số người đăng ký đi vào cộng đồng Vu Sư, các cư dân mạng ở bên ngoài đều có thể đăng ký xem thị giác của một trong 3000 nhân vật bất kỳ, quan sát bữa tiệc này.

“Bắt đầu rồi!”

“Trận chung kết của giải PVP thứ 5!”

“Đánh chết bọn họ!”

Không ít học sinh, tộc đi làm, đều vô cùng nhiệt tình rút thời gian ra để xem giải đấu của game này. Hiện tại, số lượng khán giả có thể sánh ngang với những giải đấu lớn toàn cầu, khán giả hơn mấy chục ngàn người!

Khán giả phía dưới không ngừng gào thét.

Người chủ trì phụ trách giải thích trận đấu ho to:

“Ồ ồ ồ ồ! Sáng Thế Thần của ta, lần này rất kịch liệt!”

“Top 8, thực lực đều rất mạnh, tuy rằng nhìn thì thấy có đến tận 6 người được lọt vào vòng trong! Chỉ cần cố gắng vào top 6 là được, thế nhưng có ai lại muốn trở thành hai người bị đào thải kia cơ chứ!”

“Hơn nữa, căn cứ vào thông tin mà phía nhà sản xuất đưa ra, khu vực của những người nằm trong top 6, tuy rằng đều sẽ được tiến vào thế giới Mỹ Thực, nhưng vị trí lại không giống nhau, phúc lợi cũng khác! Cạnh tranh cực kỳ khốc liệt!”

…

Phía dưới nhốn nháo cả lên.

Quơ đèn huỳnh quang của mình lên, hết gào lại thét.

Hứa Chỉ ngáp một cái, tuy rằng trận đấu vô cùng đặc sắc, nhưng lần này lại rất tùy ý.

Không thể không nói, những người chơi giết được vào đây đều là kỳ tài chiến đấu, dù sao cũng giống với dân bản xứ, trong bể người mênh mông, thứ không thiếu nhất chính là thiên tài và thiên phú, nhưng số người thật sự có thể trèo được lên đỉnh lại không có bao nhiêu, phần lớn đều đi được nửa đường đã ngã xuống.

Có lẽ, giống như Thịnh Lâm chi nữ của dung nham cổ đại nói: Thiên phú, trí tuệ, tài nghệ, những cái này đều không phải là năng lực cực mạnh trên thế giới, vận mệnh mới phải!

Khoảng hơn 1 tiếng trôi qua, thắng thua của trận đấu đã được phân rõ.

Ở đằng trước là những cô gái xinh đẹp đang nhảy múa, bắt đầu nghi thức bế mạc, mọi người không ngừng hô to gọi nhỏ, Hứa Chỉ lại ngáp một cái, xoay người rời đi, dù sao cũng chỉ đến để làm bối cảnh trang trí trên báo mà thôi.

Cùng lúc này, một thông báo vang lên ở cộng đồng Vu Sư:

【Thế giới Mỹ Thực mở khóa hình thức livestream, nếu tốc độ của dòng chảy thời gian ở hai nơi là giống nhau! Có thể xem livestream ở cộng đồng Vu Sư, người chơi mở hình thức livestream với mọi người, mỗi giây tốn 1 minh tưởng tệ, người chơi có thể khen thưởng! 】

Livestream!!

Mọi người lập tức rơi lệ đầy mặt, cuối cùng thì cũng chịu mở khóa chức năng này rồi sao? Hình thức livestream!

Sau một thời gian dài như vậy, cuối cùng hình thức livestream cũng được mở khóa.

Vô số cư dân mạng cảm thán, nhưng mà, nghĩ một chút thì thấy chuyện này cũng là điều hiển nhiên, trước kia, tốc độ của dòng chảy thời gian hoàn toàn khác biệt, livestream bằng niềm tin à? Còn hiện tại, tốc độ của dòng chảy thời gian ở cộng đồng Vu Sư và thế giới Mỹ Thực đều giống nhau, đương nhiên là có thể livestream được rồi.

Tuy nói việc mở khóa chức năng livestream là chuyện nằm trong dự kiến, nhưng vẫn nhấc lên sóng to gió lớn như cũ.

Có không ít người lập tức chất vấn, mở miệng châm chọc:

“Livestream còn bị thu phí? Một giây một mình tưởng tệ, đúng là giá trên trời! Có lẽ không ai gánh nổi đi? Một phút đã 60 minh tưởng tệ, livestream suốt mấy tiếng, còn ăn cướp hơn cả mấy tên ăn cướp nữa!”

“Đúng vậy, ha ha ha, chỉ có đại gia mới có thể chơi thứ như livestream này thôi, quá hardcore!”

Mọi người bắt đầu tranh cãi, cảm thấy chuyện này phần lớn mọi người đều hoàn toàn không thể thực hiện được, điên cuồng bôi đen.

Nhưng mà, cũng có người đi ra tẩy trắng:

“Không đúng không đúng, tôi nghĩ, chuyện này chắc chắn là để ngăn việc livestream toàn bộ hành trình! Chỉ khi các ngươi gặp phải chuyện gì đó, mới livestream một chút…Còn có chức năng khen thưởng, điều này cũng đồng nghĩa với việc, người chơi mà livestream mấy thứ linh tinh lung tung, tuyệt đối sẽ bị hút khô máu! Còn nếu gặp được một ít sự việc đặc biệt, tiến hành livestream, liên tục được khen thưởng, tuyệt đối kiếm lời không lỗ!”

“Tôi nhìn thử một chút, thấy vật dùng để khen thưởng đúng là minh tưởng tệ, nhà sản xuất hưởng 20%, lễ vật thì có phi cơ! Tên lửa! Còn có cả siêu lửa!”

Chương 727: Cuộc Sống Tràn Đầy Kỳ Ngộ 1

Mọi người sửng sốt, như thế này là đang muốn tranh giành kinh doanh với các nền tảng livestream lớn và các trò chơi trực tuyến lớn phải không? Game online giả lập chân thật, sau khi được livestream, còn có ai chịu đi xem livestream của những game khác nữa không? Nhạt như nước ốc đó có biết không hả!

Thật là ác độc!

Quả thực là quá ác độc!

Game Bào Tử Tiến Hóa này chỉ mới được ra mắt chưa đến 3 tháng, ngang trời xuất thế, trước đây chỉ là một nhóm nhỏ, người chơi rất ít, không phạm tới lợi ích của các trò chơi trực tuyến lớn, nhưng mà hiện tại?

Sẽ càn quét toàn bộ internet?

Hơn nữa, việc này còn có thể sinh ra rất nhiều streamer nổi tiếng.

Rất nhiều người ngồi trước máy tính cũng cảm thấy được có gì đó không đúng, những cư dân mạng này không phải là người của mấy nền tảng trực tuyến lớn chứ? Trước đó hoàn toàn không gấp, vì người chơi của game này có bao nhiêu đâu? Sức tính toán quá lớn, có lẽ cũng không tung hoành được bao nhiêu, hiện tại thì sao? Hoảng muốn chết, thế mà lại bắt đầu có thể chứa đến tận 6000 người, cho nên mới bắt đầu làm đủ mọi chuyện.

Không ít người gào mắng 'Thủy quân cút đi!'

Nhưng mà, cũng có người đứng lên chỉ ra vấn đề:

“Còn có ‘nếu tốc độ của dòng chảy thời gian ở hai nơi là giống nhau’ mới có thể livestream, là như thế nào? Tốc độ của dòng chảy thời gian ở thế giới Mỹ Thực và cộng đồng Vu Sư không phải đều là một ngày bằng một năm sao? Lẽ nào, ở trong thế giới Mỹ Thực còn có khu vực có tốc độ khác, khiến cho không thể livestream được?”

Trong đám cư dân mạng có rất nhiều thám tử, rất nhanh đã từ một câu mà phân tích ra vô vàn khả năng.

“ĐM! Hàm ý ở trong câu kia thật không đơn giản! Thế giới Mỹ Thực, còn có khu vực có tốc độ thời gian khác, đây là quy tắc thế giới sao? Nếu thật sự là như vậy, thế giới Mỹ Thực tuyệt đối không kém hơn những thế giới cấp cao siêu phàm khác!”

Mọi người khí thế ngất trời, tiếp tục thảo luận về chức năng livestream và hàm ý đằng sau nó.

Không thể nghi ngờ gì nữa, chuyện này tương đương với việc bọn họ có thể tiến vào thế giới game online chân chính, những game online khác phải đóng cửa thì sao? Bọn họ chỉ phụ trách chơi game thôi!

“Tôi thấy, chỉ là đang muốn kiếm minh tưởng tệ mà thôi, một giây một minh tưởng tệ, không ác độc sao! Hiện tại, minh tưởng tệ là một tệ trên thị trường, tương đương với việc một giây một tệ, đúng là một trò giựt tiền!”

Nhân viên của các game online khác vô cùng sốt ruột.

“Phi! Kiếm minh tưởng tệ? Đáng giá sao? Không đáng! Đều là do đại gia thu mua, mới trao cho nó cái giá trị như thế! Phía nhà sản xuất hoàn toàn không thu chút lợi nhuận nào!”

“Người anh em, đừng tức giận, ngươi chắc là antifan của game

online khác tới đây! Game này thu minh tưởng tệ như vậy, chỉ là muốn chúng ta minh tưởng nhiều hơn mà thôi, tu thân dưỡng tính…Nói đến minh tưởng, tôi đã minh tưởng mấy tháng rồi, quả thực là giảm bớt chứng mất ngủ, tóc cũng không còn rụng nữa."

"Đây là sự thật, trò chơi này thật sự rất yêu thương chúng ta, thay đổi biện pháp giúp cho cơ thể chúng ta trở nên khỏe mạnh, minh tưởng dưỡng thần, sau đó là yêu thích học tập, hoàn toàn không thu tiền!"

"Đúng vậy, nó không hề thu tiền, chỉ âm thầm muốn thu tóc của chúng ta mà thôi (buồn cười)"

…

Từng người từng người dùng chính mình để nói.

Đám thủy quân chuyên nghiệp ngồi trước máy tính triệt để khóc.

Đây chính là cẩu liếm hình thức não tàn! Thủy quân bọn họ sợ nhất chính là loại như này.

Hơn nữa, game này có độc! Ngươi nói xem ngươi dùng công nghệ đen, nguồn tài chính lớn như vậy, rốt cuộc là muốn làm cái quỷ gì? Ngươi cũng không muốn kiếm tiền? Chẳng lẽ thật sự muốn lấy tóc của người chơi à?

Quá độc ác!

"Làm không được, thật sự là làm không được!"

Bọn họ chỉ có thể gọi điện thoại cho nhóm kim chủ baba nói không thể bôi đen loại kinh doanh này được, vấn đề ở đây không phải là tiền, mà là bọn họ hoàn toàn không thể làm được, làm từ thiện mà cũng bị bôi đen, lương tâm của bọn họ sẽ rất day dứt.

…

…

Trong sự xôn xao ồn ào, hệ thống lại phát ra thông báo:

【Mười phút sau, sáu khu vực sẽ được tiến vào thế giới Mỹ Thực, xin hãy chuẩn bị sẵn sàng, lần tiến vào thế giới Mỹ Thực này, sẽ áp dụng cách thức hoàn toàn mới! 】

“Sắp sửa bắt đầu rồi ư?”

“Sắp open server?”

Thông báo thứ 2 vừa mới vang lên, không khí ở cộng đồng Vu Sư lập tức bay lên đỉnh, vô số quần chúng ăn dưa kích động, không thể chơi, nhưng có thể xem, người chơi có thể livestream không phải là mỹ tư tư sao?

Lần đầu tiên chính thức open server, tất cả mọi người đều tò mò, có thể nói là một trận thịnh thế.

Trong 6000 người chơi chuẩn bị tiến vào thế giới Mỹ Thực, có vô số người hai mặt nhìn nhau, có hơi khó hiểu.

Cách thức tiến vào hoàn toàn mới?

Ý là, không giống với trước kia nữa á hả?

Điều này khá là quỷ dị, với trình độ hardcore của game này, vô số người tỏ vẻ lo lắng, đặc biệt là người chơi của 6 khu vực kia, trực tiếp kêu rên, có người phản ứng đầu tiên chính là: không phải mở cửa ra liền bị giết chứ?

Chưa kể, khả năng này còn rất lớn, rất có thể mới tiến vào đã gặp phải tình cảnh nguy hiểm rồi lạnh luôn, có không ít người trong 6000 người đó nhân lúc 10 phút này, điên cuồng post bài lên mạng, để mọi người thảo luận.

Có người bắt đầu phân tích:

“Mẹ ơi, cảnh tượng khi chúng ta tiến vào sẽ là gì đây? Hiện tại tôi ngơ luôn rồi.”

“Cách thức tiến vào hoàn toàn mới, cực kỳ mờ mịt, trong tình huống không biết cái gì hết mà đi vào, khả năng cao nhất chính là lập tức lạnh, nhưng mà chỉ có một sinh mệnh thôi! Có thể xếp hạng càng cao, khởi điểm sẽ càng tốt, khả năng lạnh sẽ càng ít!”

“Đúng vậy, xếp hạng càng cao càng có nhiều phúc lợi, xếp hạng thấp, có thể sẽ tiến vào trong hoàn cảnh rất ác liệt!”

Một người chơi có tiếng nói, mọi người vô cùng tán thành.

…

Nói thật, 6000 người chơi đều rất nóng ruột, cực cực khổ khổ cố gắng đến tận bây giờ, trong 3000 khu vực, trổ hết tài năng, cuối cùng còn lại 6 khu vực, vất vả như thế nào chỉ có tự mình biết, càng xem trọng thì càng khẩn trương, không ít người ngồi trước máy tính nổi da gà đầy người, trong lòng bàn tay toàn là mô hôi.

“Phải cố gắng.”

Học Y Cứu Vớt Thế Giới Khác, đầu Bạch Tiểu Quân đổ đầy mồ hôi, khẩn trương nhìn cuộc thảo luận trên internet, chuyện này không khác gì khai mạc cuộc thi marathon, 6000 vận động viên đều khẩn trương đến toát mồ hôi!

Khẩn trương, lo lắng, phấn khích.

“Làm nhóm người chơi đầu tiên tiến vào game online bằng một cách thức hoàn toàn mới! Khai hoang nhìn thì khó khăn, nhưng phúc lợi của việc khai hoang cũng là lớn nhất!”

“Cơ duyên! Linh bảo! NPC ẩn giấu, nhiệm vụ kỳ ngộ!”

Hắn hít một hơi thật sâu, niệm những từ này, giai đoạn đầu khi open server, tùy tiện gặp phải một thứ gì đó, cũng có thể là nhất phi trùng thiên.

Bạch Tiểu Quân cũng coi như là một nhân vật nổi tiếng trong sa bàn Bào Tử Tiến Hóa, trước kia, khi luyện kim Đại Đế cần thuốc mở rộng gen, chính hắn đã mang theo một đám anh em đẩy nhanh tốc độ, cũng thường xuyên lên tiếng ở trên diễn đàn, danh tiếng cực cao, sau đó cũng viết luận văn về thuyết tiến hóa, nhưng lại vẫn chưa diễn biến ra được giống loài nào có thiên phú cả, danh sách closed beta, chưa một lần nào hắn xen được vào trong đó, sắp đập bể bàn phím luôn rồi.

Chương 728: Cuộc Sống Tràn Đầy Kỳ Ngộ 2

Mà hiện tại, thế giới Mỹ Thực chính là cơ hội.

Cái này chính là cơ hội duy nhất của hắn, tuy rằng xếp tận hạng 5, phúc lợi hẳn là rất ít, khởi đầu sẽ nguy hiểm nhất, nhưng hiện tại, nó chính là cơ hội lớn nhất.

Bạch Tiểu Quân ngồi trước máy tính, xiết chặt nắm tay, hôm nay là ngày rất đặc biệt, vì để tránh bị bạn bè và ba mẹ quấy nhiễu, hắn mang luôn laptop ra ngoài khách sạn, còn tắt nguồn điện thoại, ngăn chặn hết tất cả những thông tin bên ngoài.

Bắt đầu đếm ngược:

3... 2... 1.

…

Rầm!

6000 người đang đứng ngốc ở trong cộng đồng Vu Sư, đột nhiên thấy trước mắt tối sầm lại, thời điểm mở mắt ra một lần nữa, trước mắt là một rừng cây xanh biếc.

“Ta đang ở đâu vậy?”

Bạch Tiểu Quân căng thẳng nhìn xung quanh, chuẩn bị tinh thần sẵn sàng chạy bất cứ lúc nào, nhưng lúc này, hắn lại nhận ra một thứ vô cùng quỷ dị, bản thân hắn không thể di chuyển được, im lặng cảm nhận, hắn thế nhưng lại biến thành một cái cây?

Một cái cây không thể di chuyển, chỉ co thể mặc người xâu xé.

Hắn im lặng trợn mắt há hốc mồm, cảm ứng mọi thứ xung quanh, một đám động vật kỳ quái đi ngang qua.

“Đây chính là cách thức tiến vào hoàn toàn mới? Trực tiếp trở thành các loại sinh linh, xuất hiện ở khắp mọi nơi? Tách toàn bộ chúng ta ra, đây quả thực là đã cắt đứt ưu thế lớn nhất của người chơi – ôm đoàn sưởi ấm, giai đoạn đầu chỉ có thể tự dựa vào bản thân mình trưởng thành trong sự sợ hãi.”

Trong mắt hắn, loại game này quả thực có hơi biến thái, vậy mà lại chia tách bọn họ ra, không cho bọn họ đi đường tắt là ôm đoàn sưởi ấm, chỉ có thể tự dựa vào năng lực của bản thân.

“Ngay từ đầu, đã là một cuộc chiến tranh sinh tồn.”

Hắn không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ.

Mình ở trong khu vực xếp hạng 5, có lẽ nào người chơi ở khu vực xếp hạng 5 đều biến thành cây cối, quả nhiên những hạng trước đó đều có ưu đãi? Biến thành động vật, côn trùng, từ từ giảm xuống theo thứ bậc? Biến thành sinh vật cấp thấp hơn?

Hắn hít một hơi thật sâu, dù sao thì hiện tại hắn cũng không thể di chuyển được, sống chết có số, phú quý tại trời, chỉ có thể yên lặng nhìn những lựa chọn hardcore: chụp lại màn hình, logout, nhắn tin, hoặc dùng hình thức livestream mới được mở khóa.

Yên lặng lựa chọn logout.

Diễn đàn vẫn sôi ùng ục như trước, tiếng oán than đầy trời.

“Tôi biến thành một cái cây!”

“Tôi là một đóa hoa!”

“Đáng giận, tôi chết rồi, một đóa hoa bị động vật gặm cắn!”

…

Tất cả mọi người đều kêu trời oán đất.

“Quả nhiên!”

Bạch Tiểu Quân ngồi ở trong khách sạn, trong lòng bàn tay toàn là mồ hôi, quả nhiên đúng như mình nghĩ, biến thành đủ loại động thực vật, xuất hiện ở khắp nói, từ từ, tại sao không thấy có người biến thành động vật?

Cũng rất nhanh có người phát hiện ra điều này, đưa ra nghi vấn, không hề có động vật.

“Không đúng! Không phải là không hề có động vật, mọi người có phát hiện ra hay không, người chơi của những khu vực xếp hạng đầu, không có ai bước ra cả, ngay cả livestream cũng không có.”

“Đúng! Có lẽ bọn họ đã biến thành động vật, cẩn thận cố gắng phấn đấu, cho nên mới không dám thoát ra, thậm chí không dám phân tâm ra để livestream, lấy tính mạng của mình ra đùa giỡn… Bọn họ hạnh phúc hơn chúng ta, chúng ta chỉ có thể chờ chết, có logout hay không đều không quan trọng, còn bọn họ, thì có thể tự mình nắm lấy nhân sinh của mình.”

…

Người chơi lại bắt đầu hồi hộp thảo luận, thậm chí có rất nhiều người ở sa bàn tiến hóa cách vách đến vây xem, quả nhiên, rất nhanh đã có người ở ba khu vực đầu thoát ra.

“Tôi chết rồi! Tôi biến thành một con chồn sóc, sau đó bị săn giết!”

Người chơi tử vong đầu tiên của ba khu vực đầu, mọi người lập tức có được sự xác nhận, những người chơi không thoát ra,

chắc là đang điều khiển nhân vật của bản thân cố gắng phấn đấu.

“Khụ khụ khụ, nếu tất cả mọi người không có ưu thế bằng những khu vực đầu, chỉ có thể mặc người xâu xé, trong lúc rảnh rỗi, hãy sửa sang lại một chút tình báo đi.”

“Nếu như tôi đoán không sai, thì chúng ta vẫn có thể thăng cấp như trước, thay đổi hình thái…Nói cách khác, hình thái hiện tại, chính là hình thái ban đầu của sủng vật tiểu tinh linh!”

Quan điểm này được phần lớn người chơi tán thành, dù sao trong thông báo chỉ nói thay đổi hình thức tiến vào, chứ không nói sẽ thay đổi hình thức tiến hóa.

“Như vậy, chúng ta cũng phải nỗ lực! Những thực vật không đứng đắn trước mắt này, hoàn toàn không thể di chuyển được, chúng ta hãy làm cho bọn chúng đứng đắn lên!”

…

Xoạt xoạt!

Trên mạng, mọi người vẫn còn đang tiếp tục thảo luận.

Bạch Tiểu Quân trực tiếp login, giành giật từng giây, bắt đầu cố gắng hút chất dinh dưỡng, làm một gốc cây buồn tẻ.

Mà những người chơi khác cũng vậy, bắt đầu thử trở thành một cái cây vô cùng buồn tẻ, vô cùng phấn khởi, vô cùng chờ mong, thậm chí đã bắt đầu sắp xếp con đường tiến hóa của mình trong tương lai.

Dù sao game này cũng rất hardcore, bọn họ đã sớm quen rồi, nếu như những game online khác mà làm như vậy, đến liền lập tức rút lui!

Mà game này, tất cả mọi người đều rất chờ mong, nhìn những

tấm ảnh mà Luyện Kim Đại Đế và Địa Mẫu Nương Nương đăng lên, hiện tại đến lượt mình, sự mong chờ và khát vọng không ngừng tăng lên, hiện tại mà nói là không kích động chắc chắn là giả.

Bạch Tiểu Quân hít một hơi thật sâu,

“Lại nói tiếp, vùng đất này thật không đơn giản! Nguyên Thanh Hoa biến mất trước đó vẫn chưa logout, bị sinh mệnh thần bí siêu phàm bắt đi, lẽ nào chơi tới nghiện rồi?”

Một ngày trôi qua.

Một tuần sau, năng lượng mà hắn tích tụ thành công đột phá cấp 1, nghênh đón lần tiến hóa đầu tiên, bắt đầu trở nên nhân cách hóa, lập tức mừng như điên,

“Dựa theo tiến độ như này, đến cấp hai, ta có thể miễn cưỡng rút rễ lên, bắt đầu di chuyển…”

Hắn lên mạng nhìn thử, hắn không phải là người nhanh nhất, tốc độ chỉ nằm ở mức trung bình, không khỏi cười khổ, trên mạng, nhân tài xuất hiện tầng tầng lớp lớp, ai mà không giống như hắn, điên cuồng cố gắng?

Lại một ngày nữa trôi qua.

Cộp cộp cộp.

Bỗng nhiên trong lúc này, một tiếng bước chân quỷ dị truyền đến.

Nội tâm Bạch Tiểu Quân quýnh lên, ta sắp lạnh rồi ư?

m thanh càng ngày càng đến gần, trong bụi cây tươi tốt xuất hiện một con bọ ngựa màu xám to lớn, Bạch Tiểu Quân lập tức thở phào nhẹ nhõm, bọ ngựa ăn côn trùng, không phải là động vật ăn

thực vật, chắc là sẽ không có hứng thú với hắn.

Ta chỉ là một cái cây bình thường…

Hắn không ngừng an ủi bản thân, nhưng mà con bọ ngựa kia lại bỗng nhiên dừng trước mặt hắn, miệng lẩm bẩm thứ tiếng gì đó.

“Cái cây này, nhìn qua rất cao và to lớn, có lẽ tên kia sẽ thích…Dù sao, nhiệm vụ mà cấp trên giao cho rất to lớn! Phải tìm đủ loại giống, cho nó sinh ra đủ loại con cháu…Cái này, có thể thử một lần xem sao? Chắc chắn đời sau sẽ không hề tệ!”

Dứt lời.

Cười khúc khích!

Con bọ ngựa này tràn đầy nhân tính hóa mà hung hăng rút hắn lên, phủi sạch bùn đất, khiêng lên vai.

Hả?

Bạch Tiểu Quân cực kỳ kinh ngạc, chuyện gì đang xảy ra vậy?

Không hổ là game cuộc sống thứ hai, hoàn toàn không có kịch bản, thật sự xuất hiện đủ loại việc không thể ngờ đến…

Screenshot?

Không, thử hình thức mới mở khóa, livestream.

“Các anh chị em đại lão, ta gặp được giống loài trí tuệ! Cực kỳ kích thích! Hãy đến xem diễn biến tiếp theo, ta có thể sống sót thoát khỏi nguy hiểm này không! Những người nào muốn xem chú ý đừng để lạc đường, tặng chút lễ vật, để streamer có đủ khả năng để livestream!”

Hắn bị con bọ ngựa khiêng trên vai, sau khi bắt đầu

livestream, chung quy vẫn cứ cảm thấy nhân sinh bắt đầu trở nên mờ mịt chẳng biết gì.

Chương 729: Nhóm Lão Thiết

Trong rừng rậm là một mảnh yên tĩnh và xinh đẹp, đầy cây cối.

Một con bọ ngựa thật lớn đang đi lại ở giữa cây cối, nó đang khiêng một cái cây thành tinh đã có nhân cách.

Nó đúng là đạo Thiên nhân đang làm nội ứng và gian tế ở trong đạo Súc sinh, làm việc cho nhóm Thiên nhân, tham sống sợ chết, lúc này bả vai nó đang run lên, "Cây này rõ ràng đã ra đời linh trí, vậy mà lại đang run bần bật?"

Sắc mặt nó trở nên cổ quái.

"Thậm chí mơ hồ có chút giống với khí tức của A Tu La Đạo mà nhóm Thiên nhân miêu tả... Nhưng nghe nói A Tu La đều là sinh sống theo đoàn, mà đây chỉ có một con. Hơn nữa nó còn là một tộc chiến đấu cực kỳ dũng mãnh, mà cái này lại đang run bần bật, còn có cây cối tộc nhân của đạo A Tu La đều chạy bằng thân cây dài, mà cái này lại là cây thành tinh truyền thống, vô cùng thành thật..."

Nó khiêng cây cối đi lại trở về trên đường, "Ba điều kiện cũng không hoàn toàn khớp, ta cảm thấy rất lo lắng."

Vừa chống cự ở trên lưng, Bạch Tiểu Quân vừa mở ra buổi phát sóng trực tiếp về cuộc sống đầu tiên.

Lập tức, không ít người liền lần lượt tràn vào phòng phát sóng trực tiếp, tò mò nhìn toàn bộ mọi việc đang diễn ra.

"Đây là môi trường rừng mưa nhiệt đới trong thế giới mỹ thực

sao?”

“Phong cảnh thoạt nhìn cũng không tồi, xanh biếc xinh đẹp lại yên tĩnh.”

“Ta nhận ra được không ít giống loài ở đây, đều là giống loài mà các ngươi chơi lúc trước diễn biến ra, không thể tưởng được nó đã trải rộng toàn bộ thế giới, toàn bộ thế giới đều là con của chúng ta?”

“Con bọ ngựa đang cõng ngươi hình như là trí tuệ sinh mệnh! Không phải là lấy về để làm củi lửa chứ?”

....

Một số quần chúng ăn dưa phát làn đạn điên cuồng spam, Bạch Tiểu Quân cũng đang say. Bọn người kia đây là đang ăn bánh bao nhân thịt người mà, không nhìn thấy ta đang lạnh sao? Trong lòng không khỏi cảm thấy tức giận, chính ta còn không có bánh bao mà ăn, đến phiên các ngươi sao?

Hắn ghé vào trên lưng bọ ngựa, đánh chữ trả lời:

“Sáu cái khấu của nhóm Lão Thiết! Nếu không có thưởng thì ta sẽ đóng phát sóng trực tiếp, bởi vì nó phí tiền!”

Mặt mọi người đều đen lại trong nháy mắt.

Đinh!

“Tiểu Bướng Bỉnh Đáng Yêu thưởng một hỏa tiễn!”

“Moi Chân Ấm Áp thưởng một cái máy bay!”

Những người trong phòng phát sóng trực tiếp lục tục phát thưởng, nhiệt độ của phòng phát sóng trực tiếp nhanh chóng nóng lên, nổi bật hơn so với những phòng phát sóng trực tiếp đang trổ hết tài năng ngoài kia nhiều. Quần chúng vây xem lập tức liền vọt

vào, dù sao cũng đã có người phát thưởng lớn, đồng nghĩa với việc bên này sẽ có thứ để xem.

“Nơi này đã xảy ra chuyện gì?”

“Con bọ ngựa thật lớn, thật ghê tởm a, quá chân thật.”

“Giống loài trí tuệ thứ nhất, con bọ ngựa này đang nói chính là ngôn ngữ của trò chơi phải không? Ta nghe không hiểu, phỏng chừng lại phải học, trò chơi này đúng là quá khó khăn mà.”

...

Làn đạn bình luận không ngừng được làm mới.

Vô số các người chơi nghị luận, còn các người chơi khác thì đều đang đấu tranh sinh tồn cùng với các loại dã thú thiên nhiên, nơi đó còn có gì thú vị? Dựa theo truyền thống võng du thì đây là rõ ràng là gặp được kỳ ngộ nhiệm vụ ẩn giấu!

Tuy rằng thoạt nhìn có vẻ như là muốn lạnh.

“Các vị nhóm Lão Thiết, nhớ phát thưởng.” Bạch Tiểu Quân hữu khí vô lực ghé vào trên lưng, dần bước đi, hắn bị bọ ngựa đưa tới một mảnh rộng lớn trên cỏ, ở giữa có một nhà gỗ lớn.

Tiến vào đại sảnh nhà gỗ vậy mà lại có mấy con động vật kỳ quái, nào là đại hắc mã sừng dài, nào là nhánh hoa đen như bùn thối, một con cá lớn giống như là cá chạch, còn có một cây thành tinh cao cấp...

Tiếp theo, Bạch Tiểu Quân cũng bị trói chặt rồi ném trên mặt đất giống như những động vật đó.

Làn mưa bình luận lại bắt đầu spam.

“Đây là đang làm gì? Bắt nhiều như vậy, chuẩn bị nấu ăn sao?”

“Cái cây này là ngoại lệ, nhớ bỏ thêm nhiều thì là.”

Khán giả của kênh phát sóng trực tiếp đều như ngừng thở, đây là muốn làm đồ ăn sao!

Ai biết vậy mà lại không phải, con bọ ngựa màu đen kia nắm lấy sừng của con ngựa đen rồi cầm lấy một mũi tên màu vàng đặc biệt, mở ra một cánh cửa rồi đưa nó vào bên trong, chỉ trong chốc lát sau, bên trong liền phát ra thanh âm kỳ quái.

Mặt đỏ tai hồng, mơ màng hết bài này đến bài khác.

Bạch Tiểu Quân:???,

Đầu óc hắn liền cảm thấy trống rỗng.

Ai?

Phát... Đã xảy ra chuyện gì?

Hắn không khỏi lặng lẽ đánh chữ đối với làn mưa bình luận.

“Nhóm Lão Thiết chúng ta có thể nhìn thấy động vật kia bị con bọ ngựa lớn đưa vào bên trong, có khả năng trong phòng này còn có sinh vật kỳ quái nào đó đang cử hành nghi thức tà ác, nếu không sao lại kêu đến thảm thiết như vậy được.”

Lập tức mọi người liền không phục.

“Nghi thức tà ác?”

“Sao ta lại cảm giác có chút không thích hợp nhỉ?”

“Tiếng kêu này đừng gạt ta, ta nghe thế nào cũng đều là cái loại này...”

“Mùa xuân tới, là lúc các con vật... Tuy rằng ngươi là một thực vật.”

Bạch Tiểu Quân cũng cảm thấy có chút không thích hợp, cả người nhanh chóng run rẩy, vội vàng phản bác, “Không thể nào? Động vật nơi này có nam có nữ, giống như ta chính là một nam thụ.”

Mọi người khịt mũi coi thường.

Cây còn phân nam nữ?

Có thể nam có thể nữ được sao!

Tiếp theo, bọn họ nghe thấy âm thanh bên trong bắt đầu yếu đi, nhìn thấy con bọ ngựa NPC quỷ dị kia lại thuần thục nắm lấy nhánh hoa đen, mang theo một mũi tên đi vào, sau đó lại truyền đến một mảnh âm thanh kỳ quái.

“Này...”

“Má nó, bên trong rốt cuộc là quái vật biến thái gì vậy?”

Bạch Tiểu Quân lập tức có chút sợ hãi, toàn thân liền nổi da gà, cảm thấy ghê tởm.

Hắn vốn không quên được phương diện này, nhưng mà những bình luận kia cứ điên cuồng như vậy. Hắn càng nghĩ càng thấy đúng, này mẹ nó sẽ không thật là.... Chẳng lẽ tiếp theo ta sẽ phải bị... Trên sống lưng có một cỗ hàn ý mãnh liệt mà âm trầm điên cuồng tuôn ra, hắn nhìn một đám động vật bị bắt đi vào, trong lòng lại càng thêm bất an.

Bạch Tiểu Quân kêu lên: “Ô ô ô, các huynh đệ, giúp nghĩ chút biện pháp, sắp đến phiên ta rồi!!”

Mọi người cũng trợn mắt há hốc mồm.

Ngày đầu tiên liền đã kích thích như vậy rồi sao! Kỳ ngộ với NPC kính bạo? Trò chơi này cũng quá chân thật đi!

“Ha ha ha! Ta không được, bụng ta đều đã cười đến đau, huynh đệ, ngươi gặp được nhiệm vụ kỳ ngộ, tuy rằng rất gian nan, nhưng thù lao hẳn là rất phong phú!”

“233, chúc mừng huynh đài, đạt thành được thành tựu nhân sinh, phỏng chừng ngươi rất mau sẽ có hỉ! Kết hôn với NPC trong trò chơi, sinh hạ một bảo bảo có tư chất nghịch thiên, trời sinh có bốn kỹ năng, tư chất trâu bò, nháy mắt phát đạt!”

“Nghèo, liền không thể có được hạnh phúc? Nghèo, liền không thể tạo thành hạnh phúc hôn nhân?! Ta trịnh trọng nói cho mọi người biết, không được từ bỏ! Ba năm trước đây, bạn gái của ta bởi vì không đủ 30 vạn lễ hỏi cho nên không muốn gả cho ta, ghét bỏ ta nghèo! Nhưng hiện tại, sau khi trải qua nhiều cố gắng khó khăn, ta đã xây dựng được một gia đình hạnh phúc, ta đã là mẹ của hai đứa nhỏ.”

...

Bạch Tiểu Quân cuốn lại ở trong góc, thời khắc hắn run bần bật con bọ ngựa lại bắt đi một con nữa.

Chỉ còn lại một mình Bạch Tiểu Quân.

Cả người hắn cũng cực kỳ mộng bức, thật sự có loại quái vật này? Nóng lạnh gì cũng ăn, thực vật, động vật cái gì đều được, cũng chẳng phân biệt nam nữ. Đây không phù hợp với định luật tự nhiên nha.

Rầm!

Sau một lúc lâu, con bọ ngựa lớn đi ra, nắm lên cái cuối cùng.

“Đến lượt ta.”

Bạch Tiểu Quân lộ ra vẻ tuyệt vọng.

Hắn dự định sẽ tắt phát sóng trực tiếp, cái hình ảnh này không nỡ nhìn thẳng, cuộc sống đã gian nan như thế, còn muốn để người vây xem... cái này thần thiếp không làm được.

Mọi người đều kích động, vô cùng hăng hái.

“Đừng mà! Bạn cùng phòng của ta muốn xem thêm mười phút trước khi chết!”

“Ta có một người bạn cảm thấy rất hứng thú đối với chuyện này, tỏ vẻ nguyện ý tặng mười cái hỏa tiễn!”

....

Trong nháy mắt, điên cuồng tặng hỏa tiễn, màn hình bị chật ních.

Toàn bộ phòng phát sóng trực tiếp bị nâng tới đỉnh cao, Bạch Tiểu Quân cũng chết lặng, nhìn quà tặng che trời lấp đất. Hắn cắn răng một cái, tiếp tục phát sóng trực tiếp.

Chương 730: Thì Ra Là Ngươi 1

Toàn bộ cộng đồng Vu Sư vốn đang thu dọn sân thi đấu sau lễ bế mạc của trận chung kết cách đấu pvp, sửa sang lại lôi đài bàn ghế, kết quả toàn bộ mọi người đều dừng lại việc trong tay. Đây là nhiệm vụ kỳ ngộ? Ngày đầu tiên ra mắt đã có nhiệm vụ bùng nổ như vậy rồi sao?

Đây cũng quá xuất sắc rồi.

Không ít người sôi nổi phát biểu ý kiến,

“Trò chơi vừa mới ra mắt, mở màn đã kích thích như vậy, có thể nói là một bất ngờ lớn!”

“Phòng phát sóng trực tiếp này đúng là thú vị, thưởng! Ta muốn mở hoàng đế, tổ kế hoạch trò chơi này sao lại không hiểu chuyện như vậy? Nhanh chóng mở hệ thống quý tộc đi chứ!”

...

Phần thưởng trong phòng phát sóng trực tiếp có thể nói là hoàn toàn bùng nổ, nhìn lễ vật bay tán loạn, không ngừng điên cuồng spam, Bạch Tiểu Quân nằm mơ cũng không nghĩ tới chính mình cũng có ngày làm một đại bá chủ phát tài, nhưng tâm tình hắn vẫn vô cùng phức tạp như trước.

“Ta trở thành thành đại chủ bá?”

Hắn bị trói chặt, ghé vào trong một góc, vẻ mặt mờ mịt.

Hắn vạn lần không ngờ, chính mình sẽ gặp phải chuyện quỷ dị như vậy. Đây cũng quá kinh tủng rồi, một đám lần lượt bị bắt vào, âm thanh kỳ quái bên trong lại không ngừng truyền ra.

“Bên trong đó là quái vật gì vậy, quả thực quá tàn bạo, nhưng mà tính bình quân ra thì thời gian lại rất ngắn?” Trong đầu hắn xuất hiện loại ý nghĩ kỳ lạ này, liền giật nảy mình. Có lẽ phần thưởng đã làm hắn đánh mất chính mình, thậm chí bắt đầu nghĩ cách tiếp nhận rồi.

Rắc!

Cửa bỗng nhiên mở ra, bọ ngựa bước nhanh ra, duỗi tay chụp vào hắn.

Ô?

Lập tức, một khắc bị khiêng lên kia, trong lòng hắn đã hoàn toàn sụp đổ.

A a a!

Hắn điên cuồng kêu thảm thiết giãy giụa, tê tâm liệt phế, tròng mắt trừng lớn, khuôn mặt vỏ cây vặn vẹo thành một đoàn, không ai có thể tiếp thu được loại tàn phá này cả.

“Ha ha ha ha! Tổn thọ! Cái này kêu cũng quá thảm rồi, giống như giết heo vậy, sống sờ sờ biến thành một nàng dâu u oán!”

“Trò chơi này quá tuyệt vời, thích!”

“Cái rắm! Các ngươi phải rõ ràng, đây là kỳ ngộ của trò chơi, làm không tốt sẽ không được, mẫu bằng tử quý, sinh ra bảo bảo tư chất nghịch thiên với chỉ số máu và phòng ngự cao, từ đây đi lên đỉnh cao của nhân sinh.”

....

Một đám người kêu to, dưa này thật sự rất ngọt.

Mà những anti-fan và thuỷ quân cũng rất kích động.

Vừa mới không đến, hiện tại hoàn toàn có cơ hội!

Hiện tại toàn bộ anti-fan có hai loại, loại thứ nhất là được kim chủ ba ba thuê, loại thứ hai chính là anti-fan tự phát rải rác do đỏ mắt, thấy ngươi chơi trò chơi không tồi liền điên cuồng muốn bôi đen ngươi trên diễn đàn, có các loại ý nghĩ muốn làm ngươi.

Ở đâu có con người nơi đó liền có phân tranh, không chỉ có các ngành các nghề hay là trò chơi mà tiểu thuyết cũng là như thế.

“Ha! Rốt cuộc cũng bị ta nắm lấy cơ hội!”

“Cử báo một đợt!”

Bọn họ gắt gao nhìn chằm chằm hình ảnh, hô hấp dồn dập.

“Thông báo cho kim chủ ba ba!Chúng ta sẽ nhận công việc này.” Đi đầu là một hán tử gầy nhưng rắn chắc, sắc mặt khẩn trương, “Văn án, huynh đệ bên kia trước tiên cứ viết văn án đi! Ha ha ha, nhiệt tình yêu thương học tập? Nếu là nhiệt tình yêu thương học tập trên phương diện này, công khai phát sắc, cũng phải lạnh!”

“Đã chuẩn bị ổn thoả!”

“Tiêu đề văn án sẽ bắt đầu bằng ‘ Khiếp sợ!Trò chơi này vậy mà…’.”

Một đám người đã chuẩn bị ổn thoả, chỉ chờ hắn bắt đầu diễn, sau đó chụp hình lưu lại chứng cứ.

…

Rắc!

Ánh mắt mọi người dồn dập nhìn vào phòng phát sóng trực tiếp.

Bạch Tiểu Quân rất tuyệt vọng, đối với vận mệnh tương lai làm ra bước đấu tranh cuối cùng, “Các huynh đệ, chờ ta cắn lưỡi tự sát.”

“Vô dụng! Các ngươi có thấy mũi tên ánh sáng thần bí kia không?”

Có người lập tức phân tích, “Theo suy đoán của ta thì đây hẳn là một bảo vật đặc thù nào đó! Tình yêu sinh ra từ mũi tên của thần tình yêu Cupid sẽ không thành thật, không thể làm chính mình! Cũng chỉ có thể hy vọng quái vật bên trong kia sẽ không quá xấu!”

“Không cần gấp! Đừng chết, nhân sinh tràn ngập hy vọng! Ta đã mở ra hoàng đế, các huynh đệ, phát thưởng đi!”

“Bắt đầu lại, bài hát này là tặng cho ngươi! Nó đã làm bạn với ta, cùng ta vượt qua khoảng thời gian gian nan nhất, người a, chỉ cần tồn tại, liền tràn ngập hy vọng! Tâm nếu còn, mộng liền còn, giữa trời đất còn có chân ái”

“Kiên trì lên, các huynh đệ, cổ vũ nào, năng lượng tràn ngập, hát lên cùng ta nào... Không trải qua mưa gió, sao có thể thấy được cầu vồng, không ai có thể tùy tiện thành công, nắm chắc sinh mệnh tại mỗi một lần cảm động”

Còn ca hát?

Cổ vũ tràn đầy nhiệt huyết?

Người hướng dẫn canh gà, để ta đi qua đi?

Bạch Tiểu Quân bị nâng ở trên vai, vẻ mặt tuyệt vọng.

Bọn người kia thoạt nhìn vẻ mặt luôn là đứng đắn nhiệt huyết, tràn đầy năng lượng, trên thực tế trong lòng nghĩ cái gì đều có thể xem là hiểu ngay. Bản thân mình cũng không phải là người trẻ

tuổi, loại kịch bản này, có quỷ mới tin các ngươi!

Hắn bỗng nhiên rất muốn offline, nhưng cũng muốn lấy tiền từ phát sóng trực tiếp... Dù sao trước mắt những người kia đang không ngừng phát thưởng, đã sắp mười vạn tệ, dù có bán hết tiết tháo cũng bán không được mười vạn.

Đinh!

Một tin nhắn truyền đến.

Đây là tin nhắn riêng tư chỉ có thể gửi sau khi thêm bạn bè.

Bạch Tiểu Quân tập trung nhìn vào, vậy mà lại là bạn gái của mình.

Quả nhiên...

Bạn gái mình cũng đã biết chuyện này.

Hắn không khỏi thở dài một hơi, click mở xem nội dung tin nhắn:

"Thân ái! Kiên trì, cố lên! Lúc này đây em sẽ không để ý chuyện đội nón xanh, tâm nếu còn, mộng liền còn! Chúng ta có thể mua nhà!"(Cố lên)

"..."

Bạch Tiểu Quân hoàn toàn ngây ra như phỗng, không nghĩ tới cô lại là một người bạn gái khoan dung như vậy, nhưng hắn không cần khoan dung như thế đâu.

Đạp đạp đạp!

Trong lúc hắn mờ mịt bị mang vào trong phòng, vách tường gỗ đen nhánh u ám cùng với dụng cụ tra tấn kỳ quái tạo nên một hình ảnh rất quỷ dị.

Đám động vật lúc trước, sắc mặt đều đỏ và ngã xuống trên mặt đất, mà trên cây cột có buộc chặt một loại sinh vật vô cùng dữ tợn mang theo hơi thở khủng bố không biết, nhìn như là bị cầm tù, không thể động đậy.

Phó bản che giấu này rất là quỷ dị.

Các cư dân mạng nhìn thấy như vậy thì vạn phần chờ mong, trong lòng không khỏi kích động, mang theo sự hưng phấn nhìn lại, lại cảm thấy.... cây này mơ hồ có chút quen mắt, giống như đã từng nhìn thấy ở đâu đó?

“Có chút quen mắt nha.”

“Nhìn đôi chân này xem, rõ ràng chính là kiểu dáng cất bước liền chạy kia.”

...

Xung quanh nghị luận ầm ĩ, thảo luận vô cùng kịch liệt.

Mà lúc này, vẻ mặt của một người cây anh tuấn đĩnh bạt lại chết lặng, bất đắc dĩ nhìn cái cây bị đưa vào, “Lại là một thân cây.... Ta thật sự chịu đủ rồi, hôm nay có thể nhanh một chút hay không.”

Trong nháy mắt, trong đầu mọi người đều ong một tiếng nổ tung, trên mặt là không thể tin nổi.

Úc úc úc úc!

Tựa! Bùn!

Nguyên! Thanh! Hoa!

Vô số người đều nghẹn họng nhìn trân trối, giật mình đến một câu đều không nói nên lời.

Không ai có thể nghĩ đến, vận mệnh lại trùng hợp như thế, một người chơi mới tùy tiện tiến vào phó bản vậy mà lại đụng phải người nào đó biến mất đã lâu, và cuộc sống hiện tại còn như là rất đặc biệt.

Hắn và một ngàn chiến hữu trong sever đã không còn bình tĩnh nổi nữa, mất tích lâu như vậy, vẫn luôn ngoại tuyến và không liên hệ được, vậy mà lại ở chỗ này hưởng thụ nhân sinh, trầm mê trong đó, vui đến quên cả trời đất!? Nóng lạnh gì cũng ăn?

Trăm triệu không nghĩ tới, hắn vậy mà đã đi lên đỉnh cao.

“Vô liêm sỉ, hóa ra là tiêu sái ở chỗ này” ([○? ` Д '? ○])

“Ban đầu ta còn có chút lo lắng cho vị người chơi cây cối này, thì ra đối phương cũng là người quen, tiêu hóa nội bộ, vậy chắc là không có vấn đề.”

“Ta cũng an tâm rồi, dù sao cũng đều là anh em, ai với ai chứ.”

Chương 731: Thì Ra Là Ngươi 2

Bạch Tiểu Quân cũng hoàn toàn sợ ngây người, vậy mà lại là ngươi.

Nguyên Thanh Hoa vốn dĩ là một người chơi tương đối nghiêm túc ở trong quần thể người chơi, tuy rằng có chút hài hước, không nghĩ tới vậy mà lại ghê tởm như vậy, đúng thật là biết người biết mặt không biết lòng.

Nhưng mà vẫn nên chào hỏi trước, khiến cho đối phương nhận ra đã rồi lại nói.

Phải thật lưu ý.

"Ô ô ô ô!" Thân hình Bạch Tiểu Quân hơi run lên, vội vàng làm mặt quỷ đối với Nguyên Thanh Hoa, làm ra một động tác, đây là thủ thế(động tác tay) ám hiệu đánh đoàn khai quái của bọn họ.

Nguyên Thanh Hoa mơ màng hồ đồ, tức khắc cũng bị người cây trước mắt làm cho kinh ngạc...

Thủ thế đánh đoàn?

Thân thể hắn run run, bỗng nhiên nói với bọ ngựa bên cạnh kia, "Bọ ngựa huynh đệ, có thể đi ra ngoài một chút hay không, ta rất thích người cây này, muốn chậm rãi độc hưởng."

Bọ ngựa nhìn nhìn hai người cây.

Lúc trước, A Tu La đạo này luôn là dáng vẻ không có sức sống, lần này là tìm được chân ái rồi sao?

"Có thể chính mình chủ động thì đúng là quá tốt, tỉ lệ sống sẽ

vô cùng cao.” Bọ ngựa nghĩ một lúc, cũng không nghi ngờ hắn, lại cầm lấy quang tiễn, “Ngươi nếu chơi âm mưu, tất yếu sẽ phải bị trừng phạt, đừng trách ta gia tăng!”

Rầm!

Bọ ngựa bước nhanh ra.

Bạch Tiểu Quân hít sâu, cảnh giác nhìn hắn, lập tức giả bộ hung dữ, “Nguyên Thanh Hoa, ngươi đây là mở ra cửa lớn cho thế giới mới sao? Nhưng mà yên tâm, ta cũng rất tôn trọng ngươi, không kỳ thị, nhưng ngươi không xuống tay với ta là được.”

Trong lòng hắn cũng có tính toán, đang rất khẩn trương.

Hiện tại hắn chỉ có thể mặc người xâu xé, cần phải hung hãn một chút, nếu không một khi thỏa hiệp, chính mình không phải bị...

Hắn có chút run run.

“Huynh đệ, đừng kích động.” Lúc này, người cây bị treo ở trên cây cột cũng vội vàng mở miệng giải thích, “Sự tình không phải như ngươi nghĩ đâu, ngươi nghe ta giải thích.... Nhưng tại đây, NPC bên ngoài sẽ phát hiện ra điều khác thường, cho nên ngươi phải kêu lên trước đã, sau đó ta sẽ giải thích cho ngươi nghe.”

“Kêu lên thế nào?”

Bạch Tiểu Quân nhịn không được mở miệng, giây tiếp theo nháy mắt liền phản ứng lại, sắc mặt dần dần dại ra, lập tức trở nên bi thương, “Huynh đệ, nghiệp vụ của ta không quen, hay là ngươi tới?”

Nguyên Thanh Hoa cũng thật bi thương, “Nghiệp vụ của ta tuy rằng rất quen thuộc, nhưng giọng của ta đối phương rất quen thuộc.”

Hai người nhìn nhau, lúc này cảm thấy cực độ nguy hiểm.

Nhưng mà Bạch Tiểu Quân vẫn thử mở miệng, “A a a a?”

Ha ha ha ha ha!

Phòng phát sóng trực lập tức cười điên rồi, bụng đều rút gân.

Mà bọ ngựa bên ngoài nghe được thanh âm, lập tức rất vừa lòng, âm thầm nói thầm, “Đây nếu so với việc dùng mũi tên bách hoa thì sinh sản tốt hơn nhiều, sinh sản tự nhiên, tỉ lệ sống sót sẽ cao!”

“Đều là cây cối, xem ra là tìm được chân ái rồi.”

...

...

Trong phòng tối.

Nguyên Thanh Hoa cũng trăm triệu không nghĩ tới, sinh vật bị chộp tới vậy mà còn có người chơi?

Hắn khiếp sợ đồng thời cũng lập tức phản ứng lại, câu đầu tiên chính là dặn dò: “Đại huynh đệ, lịch sử đen tối này của ta ngàn vạn lần không được nói ra bên ngoài, phải giữ kín. Chuyện này cũng không giống như ngươi tưởng tượng! Ta vẫn là một người rất đứng đắn.”

“Ta biết, ta biết, bảo mật, ta siêu nghiêm.” Bạch Tiểu Quân gật gật đầu.

Bên ngoài phòng phát sóng trực tiếp bắt đầu spam.

“Đúng rồi, hắn hoàn toàn không thể tưởng được là đang phát sóng trực tiếp!”

“Tuổi còn trẻ, không theo kịp thời đại, hiện tại đã có thể phát sóng trực tiếp.”

“Không biết nếu hắn nhìn thấy toàn dân đang bình luận sẽ có biểu tình gì đây, ta rất muốn biết.”

...

Lúc này, Nguyên Thanh Hoa nhìn ánh mắt hoảng sợ của Bạch Tiểu Quân, nhịn không được nói, “Chuyện không giống như là ngươi tưởng tượng đâu, ta còn đơn thuần, ta còn thuần khiết, vừa mới rồi ta chỉ là hôn môi thôi, do chúng nó hít thở không thông nên mới hôn mê mà thôi.”

A a a!

Bạch Tiểu Quân vẫn còn đang kêu, không để cho bọ ngựa bên ngoài hoài nghi.

Nội tâm lại rất tê mỏi, ngươi thuần khiết cái rắm, ta ở bên ngoài nghe được, không tin là không làm gì khác.

“Đúng vậy, linh hồn ngươi thuần khiết! Ta tin tưởng ngươi chỉ hôn chúng nó.” Bạch Tiểu Quân cũng không chọc giận hắn, dù sao nó cũng rất khủng bố.

Hắn mơ hồ cảm nhận được sự kinh tủng của loại máy cưa điện này, như đi trên băng mỏng, cho nên không dám chọc giận.

Đây là muốn giết người diệt khẩu.

“Ngươi không hiểu!”

Nguyên Thanh Hoa cũng nóng nảy, tức giận đến dậm chân.

Nhìn thần sắc sợ hãi của đối phương, vội vàng giải thích lần nữa, “Thứ đồ kia, là phương tiện quỷ dị giữa trời và người, là mũi tên bách hoa của Thần tình yêu! Có năng lực quỷ dị đặc thù, chỉ

cần xuyên thấu hai loại sinh vật, hôn môi, sau đó sẽ sinh hạ trẻ con!"

Bạch Tiểu Quân trốn đến càng xa, sợ hãi nhìn hắn, một bộ ngươi đừng gạt ta.

Điều này chỉ có trẻ con mới tin.

"Hắn không phải như ngươi tưởng tượng." Nguyên Thanh Hoa hoàn toàn kích động, vội vàng nói, "Đó là đặc tính của mũi tên bách hoa! Hai người chỉ biết nhịn không được mà hôn môi, sau đó sẽ có hài tử."

Đây không khoa học.

Thuần khiết như vậy sao?

Chỉ cần hôn môi, liền có em bé?

Bạch Tiểu Quân kinh ngạc, hình như bắt đầu có chút tin, nhìn hắn, "Thật vậy chăng? Thì ra chuyện của ngươi lại là như vậy?"

"Đúng vậy! Thiên nhân chính là kiêu ngạo và thuần khiết như vậy!" Nguyên Thanh Hoa vội vàng thấp giọng nói, "Năng lực này cực kỳ quỷ dị, có thiên phú dung hợp, trao đổi gien, vô cùng đáng sợ, bởi vậy thần tình yêu bách hoa là một trong những đầu sỏ của đạo Thiên nhân! Mũi tên bách hoa được coi là năng lực chủng quần siêu việt! Chủ đạo hôn phối của đạo Thiên nhân."

Bạch Tiểu Quân cảm thấy quỷ dị.

Nguyên Thanh Hoa không khỏi ô ô ô khóc lớn lên, "Nếu không, một thân cây như ta sao có thể cùng động vật, cá và cả trăm sinh vật kỳ quái kia được?"

Bạch Tiểu Quân lúc này mới từ trong sợ hãi phản ứng lại.

Đúng vậy, dưới tình huống bình thường, cây cối làm sao có thể

cùng các sinh vật khác sinh sôi nẩy nở?

Bạch Tiểu Quân: "..."

Một vạn câu nima chạy như điên qua, trong lòng kích thích như là tàu lượn siêu tốc vậy.

"..."

Toàn bộ phòng phát sóng trực tiếp đều hết chỗ nói rồi.

Đây không phải kết quả mà bọn họ muốn, như tiếng sấm ngang tai.

Một số thổ hào điên cuồng tặng lễ vật cũng mộng bức, ta donate tiền, chính là để xem cái này sao? Trong lòng vô cùng đau đớn, cảm thấy đây là lừa dối.

"Năng lực này của thế giới siêu phàm là thiên phú sao?"

"Ha ha ha! Kinh hỉ không? Bất ngờ không? Đây đúng thật là xe đi thông nhà trẻ, dắt tay một cái liền sẽ sinh bảo bảo? Hôn một cái liền sẽ mang thai? Quá đơn thuần đáng yêu đi, ở trong nhận thức của thần tình yêu bách hoa chẳng lẽ lại là như vậy, cho nên mới đưa cho nàng loại thiên phú đặc thù này?"

"Tính chất này chẳng phải có chút giống với Tà Thần sao?"

"Thần tình yêu bách hoa kia thật sự quá đơn thuần rồi."

....

Mọi người đều hết chỗ nói rồi, đây là hình ảnh đơn thuần nhất có thể.

"Trò chơi này, không phù hợp quy tắc, đây là không nhiệt tình yêu thương học tập."

“Ta đợi nửa ngày, chỉ cho ta xem cái này sao?”

Nhóm thủy quân hưng phấn đã chuẩn bị bắt đầu biên soạn bôi đen, đang nắm cán bút mà phát run, cũng trầm mặc, mặt đen như than, hoàn toàn không thể tưởng được là loại tình huống này, lại là hình ảnh tươi mát thuần khiết như vậy.

Chương 732: Đương Nhiên Là Lựa Chọn Tha Thứ Cho Hắn 1

Loại phong cách này khiến cho tất cả mọi người đều trầm mặc.

Ái Thần Bách Hoa, thế nhưng lại có thao tác thần kỳ như vậy, hôn một chút liền sinh em bé.

Thế nhưng, lại tài tình mà thoát khỏi nguy hiểm, khán giả xem livestream không khỏi hô xuất sắc, lần này antifan và thủy quân đã chuẩn bị từ lâu cũng chết lặng, da đầu tê rần…Tiểu tử nhà ngươi kêu thảm như vậy, mệt chúng ta còn tưởng rằng ngươi bị cuốn vào trong loại hạnh phúc nào đó, vui đến quên cả trời đất, hóa ra chỉ là miệng bị hôn một chút?

Đúng là lãng phí tình cảm.

Mọi người yên lặng dời mắt đi, nhìn kỳ lân, cá nheo có hình thù kỳ quái, khóe miệng đầy nước miếng, cả người run rẩy, miệng sùi bọt mép…Chẳng lẽ, đây đều là bị loại kia hôn sao?

Còn rất nhiệt tình, mấy loại động vật này thế nhưng đều ngất xỉu, mức độ kịch liệt….

Không ít người tưởng tượng ra hình ảnh đó, cảm thấy cực kỳ chấn động, một khung cảnh khó có thể hình dung được.

Đột nhiên, nội tâm bọn họ không khỏi tê dại, lạnh cả sống lưng, đổi vị trí xem xét, người anh em này cũng không dễ dàng gì.

“Đây là một người mạnh mẽ.”

“Đây là một dũng sĩ.”

“Một người chơi thượng đẳng trong lịch sử.”

“…”

Nói thật lòng thì những người đang xem livestream đều cực kỳ khiếp sợ, vô cùng kính nể, không trêu chọc hắn nữa, nhân sinh của hắn đã đủ gian nan rồi, đây chính là nỗi đau trong lòng của mỗi một nam nhân.

Lúc này, Nguyên Thanh Hoa vẫn không hề biết đến việc livestream, không biết bí mật mà mình che giấu đã lộ ra trước mắt mọi người, hắn không ngừng giải thích những chuyện mà mình gặp phải:

“Tốc độ của dòng chảy thời gian không giống nhau! Thế giới này chia thành Thiên Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Nhân Gian Đạo… Chúng ta đang ở Súc Sinh Đạo, nơi có tốc độ dòng chảy thời gian thấp nhất, có cùng tốc độ với cộng đồng Vu Sư của chúng ta, một ngày bằng một năm…Cho nên, thế giới Mỹ Thực mà chúng ta nhìn thấy trước kia, chẳng qua chỉ là một góc của tảng băng mà thôi! Trên chúng ta, còn có hai nơi có tốc độ dòng chảy thời gian khác, quái vật mà trước kia đụng phải, chính là đến từ trên kia!”

“Tốc độ dòng chảy thời gian, có thể giải thích một chút về nó không?”

Bạch Tiểu Quân thấy trên làn đạn mọi người đều hỏi về nó, lại mở miệng nói.

Tiếp theo, trong ánh mắt rung động của mọi người, bức màn thế giới quan hoàn toàn mới được kéo ra, thế giới này có 3 dòng chảy thời gian, một ngày bằng một năm, mười năm, trăm năm.

“Quá khó tin rồi đó?”

“Vậy mà còn có loại cấu tạo như này?”

“Đúng là có vô hạn khả năng.”

Lúc này, open server, 6000 người tiến vào trong game, livestream đầu tiên, Nguyên Thanh Hoa đang mất tích xuất hiện giải thích cho mọi người, phổ cập thế giới quan, tất cả mọi người đều cảm giác đây chính là tiết mục do nhà sản xuất cố tình sắp xếp, nhưng mặc kệ là thế nào đi nữa, buổi livestream này quả thực rất thành công!

Lúc này, Nguyên Thanh Hoa vẫn không biết mình đang bị mọi người ở bên ngoài vây xem, tiếp tục giải thích:

“Mà mỗi một Đạo, không thể lưu lại trong thế giới có thời gian khác quá lâu, cho nên, không thể hoàn toàn chiếm lấy một Đạo khác!”

“Ái Thần Bách Hoa, mũi tên kia chỉ có thể dùng được vài lần, sẽ định kỳ mang tôi lên Thiên Nhân Đạo, tiến hành nghiên cứu và thí nghiệm, đồng thời bổ sung năng lượng cho mũi tên Bách Hoa… Lại vào thời khắc tôi sắp bị lực đẩy giết chết, ném ta xuống đây để xoa dịu, còn cho bọ ngựa khổng lồ của Súc Sinh Đạo trông coi.”

“Bọn họ nâng ta lên tới cảnh giới Thiên Đế, là vì muốn ta sinh ra đời sau! Lợi dụng đặc tính tiến hóa của chúng ta, tiến hóa ra một giống loài giết chóc, là Ngạ Quỷ Đạo, làm vũ khí chiến tranh, chiến đấu cho bọn họ!”

…

Tất cả mọi người đang xem livestream đều trầm mặc.

Ngạ Quỷ Đạo? Có chuyện gì xảy ra với thủy tổ của Ngạ Quỷ Đạo vậy, đây là một chủng tộc rõ ràng hợp lý? Có lẽ, đây là phúc lợi cực lớn, làm 1 trong 6 thủy tổ của lục đạo, nội tâm bọn họ bỗng nhiên cảm thấy có hơi hâm mộ, nếu chỉ cần hôn…

Dường như, phúc lợi này cũng không tệ lắm nhỉ?

Trong đầu bọn họ nảy sinh ra suy nghĩ này, thậm chí còn hơi động tâm, tỏ vẻ để ta.

Dù sao, mỗi một người vượt qua được thời thế đều đạt được thành công rất lớn, ví dụ như Manh Muội, Địa Mẫu Thanh Đằng, lại ví dụ như Bell, làm thủy tổ sáng tạo ra một Vu tộc, dẫn dắt một thời đại.

“Trên internet thật sự có rất nhiều nhân tài.”

Bạch Tiểu Quân nhìn làn đạn,

“Không phải là một kỳ ngộ sao? Loại chuyện bán rẻ tiết tháo này, ta đoán cho dù là thật sự phải ba ba, có lẽ cũng có người tình nguyện!”

Bạch Tiểu Quân cảm giác vẫn không nên coi thường đủ loại người muôn hình vạn trạng trên mạng…Bọn họ rất không mặt mũi, rất nhây, cực kỳ vô sỉ, còn mình thì khác, là vợ bảo mình kiên trì, mình sẽ chống đỡ được, tuyệt đối không liên quan đến vấn đề phần thưởng.

Nguyên Thanh Hoa tiếp tục nói:

“Mấy ngày qua, ta vẫn không đi ra ngoài, là do ta đang học ngoại ngữ, học ngôn ngữ của nơi này, nên biết, thế giới này, hiện tại có 5 loại ngôn ngữ thông dụng, cực kỳ đáng sợ, ngay cả ta cũng chỉ mới học xong một phần trong đó…”

Mọi người: “…”

5 loại ngôn ngữ thông dụng?

Rất nhiều học sinh trực tiếp ngu người, bọn họ học mỗi một môn tiếng Anh thôi đã muốn lệ rơi đầy mặt rồi, mà hiện tại, phải

tinh thông 5 loại ngôn ngữ mới có thể thoải mái chơi game?

Vẫn là phong cách quen thuộc, game online này chính là muốn mọi người yêu thích học tập, cố tình người ở đó lại không nói tiếng Trung, ngươi muốn chơi game, vậy phải học loại ngôn ngữ hoàn toàn mới! Nhân cơ hội này tăng cường khả năng học ngoại ngữ, dù sao dựa theo khảo sát, học tập ngôn ngữ mới có thể mở mang đầu óc, thậm chí người già học ngoại ngữ, còn có thể giảm bớt tỉ lệ si ngốc của người già!

Nguyên Thanh Hoa vẫn tiếp tục nói:

“Hiện tại, ta chủ yếu là học ngôn ngữ của Súc Sinh Đạo, sau đó làm một quyển từ điển, dùng hài âm thay thế từ đơn, nhanh chóng nắm bắt, sau này sẽ bán nó ở cộng đồng Vu Sư, 500 minh tưởng tệ một quyển từ điển.”

“Quá trâu bò!”

Bạch Tiểu Quân lập tức cảm thấy hắn rất dốc lòng,

“Thương Hiệt thời nay!”

Hắn vô cùng cảm động, giơ ngón tay cái, người anh em này thảm tới vậy, bị giam cầm trong loại địa phương này, mỗi ngày trải qua những chuyện bi kịch như thế, vậy mà còn muốn làm tự điển kiếm tiền, tạo phúc cho mọi người!

Nguyên Thanh Hoa vội vàng lắc đầu, cười nói:

“Quá lời quá lời, ngươi cũng rất kiên cường! Nếu ta mà là ngươi, ở bên ngoài nghe thấy động tĩnh như vậy, 80 90% là sẽ hiểu lầm, vô cùng hoảng sợ, sẽ trực tiếp tự sát, sao có thể chống đỡ được tới hiện tại?”

Bạch Tiểu Quân đương nhiên sẽ không nói rằng do cư dân mạng tặng hỏa tiễn, hắn mới kiên trì chống đỡ được tới hiện tại,

mà bắt đầu thổi phồng lẫn nhau nói:

“Như nhau! Chúng ta đều rất kiên cường, nghị lực kinh người!”

“Như nhau!”

Nguyên Thanh Hoa cười ha ha, vô cùng vừa lòng, nhớ tới chuyện sẽ xảy ra tiếp theo,

“Người anh em, ngươi phải nghĩ cách tiếp tục sống sót mới được.”

Bạch Tiểu Quân ngẩn người, bây giờ mới kịp phản ứng lại, bản thân mình vẫn còn đang ở trong hiểm cảnh.

Bên ngoài còn có một con bọ ngựa khổng lồ, hắn ở trong này, khác gì với rùa nằm trong bình, một tử lộ đó.

Chương 733: Đương Nhiên Là Lựa Chọn Tha Thứ Cho Hắn 2

Vẻ mặt Bạch Tiểu Quân trở nên ngưng trọng,

“Bên ngoài có người đang lắng nghe tiếng động, tuy rằng, ta vẫn còn đang kêu, làm hắn không nghi ngờ, nhưng hai người chúng ta, nên làm sao mới phải đây?”

Đây là trận khiêu chiến boss đó.

Hai người bọn họ phải nghĩ cách hạ đo ván con boss bên ngoài kia.

Nguyên Thanh Hoa trầm mặc một chút, từ từ nói:

“Trước mắt, chúng ta không đánh lại hắn, nếu ngươi không lên tiếng, con bọ ngựa kia chắc chắn sẽ nghi ngờ, ngươi sẽ phải chết, cho nên, nếu ngươi không muốn chết, phải…”

Hắn yên lặng nhìn mũi tên Bách Hoa.

Bạch Tiểu Quân: ???

Mang…mang thai!?

Sọ não hắn kêu ong ong, nội tâm cực kỳ kinh sợ, rơi lệ đầy mặt, vòng tới vòng lui, cuối cùng hắn vẫn phải đi lên con đường này?

Rất nhiều nam sinh đến ăn dưa, đôi mắt của một ít hủ nữ nặng đồ sáng lên, nội tâm điên cuồng gào thét, đây là đang tạo CP!

Game này chơi vui quá đi!

Bỗng nhiên, một người có ID tên là "Học Y Tiểu Điềm Tiềm" lên tiếng: Cố lên!

Những người thường xuyên chơi cộng đồng Vu Sư lập tức phản ứng, ID này không phải là bạn gái của "Học Y Cứu Vớt Thế Giới Khác" sao? Kết quả, làn đạn lập tức tràn ngập lời cổ vũ, hơn nữa còn tặng đủ loại lễ vật.

"Hoàng hậu nương nương vậy mà lại giá lâm phòng livestream, có lẽ hiện tại streamer cũng kinh ngạc tới sắp chết rồi!"

"Nhất định phải kiên cường!"

"Nương nương cố gắng chịu đựng! Chỉ cần cuộc sống vui vẻ, thì chẳng sợ việc trên đầu có chút xanh này!"

"Thật không dám giấu diếm, ta có một cái túi thần kỳ của Doraemon, bảo bối có được là: Nón tha thứ, chỉ cần…"

…

Học Y Tiểu Điềm Điềm: Yên tâm đi, đương nhiên là ta lựa chọn tha thứ cho hắn rồi!

Mọi người: "…"

Câu trả lời thật là ngắn gọn, thật là thiện giải nhân ý, có được người bạn gái như thế, ông chồng còn muốn gì nữa?

Lúc này, Nguyên Thanh Hoa đang nhìn Bạch Tiểu Quân, dường như đang tính cách dụ dỗ hắn, chỉ cần có lịch sử đen tối giống mình, thì không sợ hắn không giữ được bí mật.

Mà Bạch Tiểu Quân lại hít sâu một hơi, biết tên này muốn hãm hại mình, lúc này đấu trí đấu dũng, không có chút tài năng là không chơi lại…Nhưng hiện tại, hắn đang livestream, có vô số

người đang nhìn chằm chằm, một khi làm, anh danh một đời không phải sẽ bị hủy hoại ngay lập tức sao?

Hắn vẫn còn biện pháp khác, ngẩng đầu ưỡn ngực nói:

“Trong loại tuyệt cảnh này, có thể dùng mũi tên Bách Hoa, nhưng mà, ta từ chối… Bởi vì, chúng ta cùng một giống loài, đều là cây cối, hiển nhiên có thể thụ phấn như bình thường!”

…

Cây cối bình thường quả thực là có thể thụ phấn chéo, Bạch Tiểu Quân xuất thân từ ngành y, đương nhiên rất tinh thông về thảo dược học, lập tức phá giải được hành vi muốn kéo mình xuống nước của Nguyên Thanh Hoa.

“Để bông hoa của ngươi đến gần đây một chút.”

Hắn vòng tới vòng lui, đi tới trước mặt thụ nhân, mặt không cảm xúc, lắc lắc bông hoa của đối phương, giũ ra một ít phấn hoa, sau đó bình tĩnh hoàn thành quá trình chéo trên người mình, quá trình trôi qua cực kỳ yên bình, không có tí kỳ lạ nào.

“…”

Mọi người lập tức cảm thấy vô cùng thất vọng.

Tuy rằng, đó cũng là một phương pháp giao lưu của cây cối, nhưng hoàn toàn không phải loại mà bọn họ mong muốn!

Không cảm xúc mãnh liệt, không chủ động…Không ít hủ nữ xem livestream, nội tâm cảm thấy vô cùng sốt ruột.

Nội tâm ngao ngao kêu gào! Đây không phải là hình ảnh mà bọn họ mong muốn, ít nhất cũng phải hôn hôn một chút chứ, rõ ràng là một trò chơi vui như vậy, bọn họ thế nhưng lại không đi theo kịch bản, không hề hăng say một tí nào cả!

Nhưng mà, một ít cư dân mạng có giới tính nam hoàn toàn không có loại đam mê đó.

Dù sao, dựa theo khảo sát trên mạng, phần lớn con trai nhìn thấy bách hợp thì cảm thấy rất đẹp, nhưng nhìn 2 thằng đàn ông ở cùng một chỗ thì lại cảm thấy rất ghê tởm, còn con gái thì ngược lại, đối với hai đứa con gái thì cảm thấy rất ghê tởm, còn đối với hai người con trai ở cùng một chỗ tương tác với nhau, thì cực kỳ phấn khích, cái này xem như là một loại hiện tượng tâm lý xã hội đặc biệt.

Lúc nhóm cư dân mạng nam thấy một màn này, chỉ cảm thấy người này thật khủng bố, vậy mà có thể nhìn thấu được âm mưu của đối phương, ngăn lại một màn hay…Dựa theo bình thường, khi gặp phải tình huống cấp bách như vầy, người bình thường quả thực không thể phá vỡ góc chết tư duy, làm được như thế.

“Ồ ồ ồ ồ! Người này tuyệt đối không đơn giản!”

“Chúng ta hát một khúc ca nhiệt huyết, cố ý làm nhiễu loạn thần chí hắn, làm hắn ý loạn tình mê, vậy mà vẫn không được!”

Đám cư dân mạng đang xem livestream ở bên ngoài điên cuồng kêu rên, vô cùng đau lòng, tay bọn họ đều sẵn sàng để chụp lại màn hình rồi, chuẩn bị ra mắt gói biểu cảm mới, còn có…chỉ cảm thấy bản thân mình đã đánh mất một trăm triệu thứ.

Bạch Tiểu Quân mặc kệ đám trẻ trâu này, ai quan tâm đến đống sa tệ đó, bọn họ muốn thấy trò cười của mình, may mà mình cơ trí.

“Như vậy được rồi đi?”

Bạch Tiểu Quân hỏi, nhìn sự thụ phấn chéo, cũng có hơi khẩn trương.

Nguyên Thanh Hoa hít một hơi thật sâu, thấy đối phương

không bị mắc mưu, đành phải 'gật gật đầu' nói,

"Được rồi, nhưng mà chưa chắc làm một lần là có thể thành công…Dù sao, không dùng mũi tên Bách Hoa, sẽ không chắc chắn 100% sẽ sinh ra đời sau."

"Vậy chúng ta thử thêm mấy lần nữa là được rồi."

Bạch Tiểu Quân suy nghĩ một chút nói,

"Dù sao cũng đã bị nhốt ở đây, thậm chí có thể dùng cái này để tiếp tục sống, kéo dài thời gian, đối phương sẽ không giết ta."

Trên thực tế, sau khi nghĩ lại, Bạch Tiểu Quân cảm thấy người chơi này bị giam cầm cũng kiếm được rất nhiều lợi!

Chẳng qua chỉ bị hôn mà thôi.

Hắn được toàn bộ Thiên Nhân Đạo tiêu phí toàn bộ tích góp, thậm chí còn có tính mạng già nua của vị quân chủ Đại Đế của Thiên Nhân thế hệ trước làm chi phí, nâng tới cảnh giới cấp 7 Thiên Đế, cấp 7 Thiên Đế? Cũng không phải là cải trắng.

Hơn nữa, còn trở thành thủy tổ của Ngạ Quỷ Đạo.

Không thể phủ nhận rằng nhìn qua thì thấy rất khôi hài, bị giam cầm, nhưng chính là ngồi lên đoàn tàu thời đại!

Căn cứ vào thế giới này, sau đó tiến hành phỏng đoán, rất có thể có liên quan đến lục đạo luân hồi, là thủy tổ của Ngạ Quỷ Đạo, thủy tổ của một trong lục đạo, không phải là xuất sắc đến tận trời sao?

Cũng không phải chưa từng có vết xe đổ như thế, nhìn lại những người chơi năm đó, Vu Tổ Bell, Cây Nguyệt Quế mỗi ngày online bị chém, Thanh Đằng Địa Mẫu bị trấn áp mấy trăm năm, không phải đều có những chuyện như này sao? Sau này, tiền đồ

chắc chắn rất lớn, nhân cơ hội này phải tạo mối quan hệ tốt mới được.

Nội tâm của hắn lập tức đánh bàn tính.

“Nguyên Thanh Hoa này, tương lai, có lẽ là Vu Tổ kế tiếp, giống như Thanh Đằng Địa Mẫu!”

Hai bên tính kế lẫn nhau, cả 2 đều là người chơi trình độ cao, đều biết trong phó bản như này, phải tạo quan hệ như thế nào với người đối diện mới có thể hợp lực tác chiến.

Khụ khụ khụ!

Bạch Tiểu Quân mở miệng trước,

“Nguyên Thanh Hoa, ngươi là nhân tài trong hình thức chiến đấu, xếp hạng 3 trong giải đấu PVP, nhưng lại bị giam cầm, còn ta thì không am hiểu về phương diện đánh nhau, nhưng mà có thể hỗ trợ luyện dược, giúp tăng cao cảnh giới… Tuy rằng ta tự do, nhưng ta rất nhỏ yếu, chúng ta muốn thoát khỏi phó bản cấp độ địa ngục này, cần phải bàn bạc kỹ hơn.”

Chương 734: Tình Tiết Vở Kịch Lại Được Thúc Đẩy 1

Bây giờ Nguyên Thanh Hoa cũng đã triệt để coi trọng Bạch Tiểu Quân, tên đó vậy mà lại không rơi vào bẫy của hắn, nói:

“Ngươi biết luyện dược, vậy có thể nhân khoảng thời gian này để nghiên cứu một vài loại dược. Dù sao, dược vật học ở thế giới này vẫn còn rất mới lạ độc đáo! Nhưng mà, ngươi đừng để cho bọn họ phát hiện ra thân phận A Tu La của mình, dẫu sao thì cũng chỉ cần 1 ngựa đực, bọn họ không có nhiều tài nguyên tới mức lại tạo ra thêm một cấp bậc Thiên Đế nữa đâu…Bị phát hiện, ngươi có thể sẽ phải chết, hoặc bị bắt đi làm đủ loại thí nghiệm.”

Quần chúng ăn dưa thấy bọn họ nghiêm túc nói chuyện về phó bản, cũng đứng đắn lên một chút.

Đây mới là người chơi bình thường chứ!

Rất có tư thế của cao thủ có thể phá đảo phó bản mức độ địa ngục.

“Ở một ý nghĩa nào đó, những chuyện mà bọn họ trải qua quả thực là phó bản cấp bậc địa ngục, rất khó! Nhưng cũng thu hoạch được phần thưởng rất lớn, người chơi đạt được cấp bậc Thiên Đế, trở thành thủy tổ của Ngạ Quỷ Đạo, thù lao vô cùng hậu hĩnh.”

“Rất phù hợp với thiết lập của game online! Độ khó càng cao, thù lao càng lớn!”

“Đây là loạt nhiệm vụ chính nối tiếp đúng không? Chúng ta có cách nào giúp bọn họ thoát được không?”

Có người bình luận.

“Trong khoảng thời gian ngắn, có lẽ là không thể.”

Lập tức có người trả lời, bọn họ bắt đầu trở nên nghiêm túc,

“Nhưng mà sau một khoảng thời gian, đám người chơi này dần vùng lên, có lẽ có thể nội ứng ngoại hợp, tấn công phó bản này, đánh lén bọ ngựa khổng lồ, khiến nó trở tay không kịp.”

Mọi người không nhịn được mà nghiêm túc thảo luận, vô cùng phấn khởi, bọn họ cực kỳ hoài nghi rằng đây chính là do tổ chế tác game cố tình làm ra.

Đây quả thực là thiết lập thường thấy của nhiệm vụ tân thủ.

Tình tiết vở kịch của những game online open server truyền thống, không phải mới tiến vào đều là một NPC bị giam cầm, người chơi gặp phải, sau đó chính là câu ‘Hỡi người dũng sĩ trẻ tuổi, ta bị bọn tà ác giam cầm tại nơi này…’, tiếp theo là giới thiệu bối cảnh cũng như thế giới quan của game, thiết lập chủng tộc. Hiện tại, biểu thị người chơi bọn họ bị gọi là tộc A Tu La, hơn nữa, đầu mối của nhiệm vụ chính cũng đã xuất hiện, cứu vớt vị thủy tổ của Ngạ Quỷ Đạo đang gặp nguy hiểm, bọn họ là một thành viên của A Tu La Đạo…

Chẳng qua là, NPC đầu mối chính, đối tượng mà nhiệm vụ của đầu mối chính yêu cầu cứu vớt, tất cả đều là do tự người chơi đảm nhiệm?

Trời ạ, game này cũng quá xuất sắc rồi đó!

Aaa! Game này chơi vui quá đi!

Không ít người ngồi trước máy tính kinh hô, ánh mắt sáng như tuyết, sinh thời có thể thấy được loại game online như này, thì còn gì hạnh phúc bằng nữa chứ, quá sung sướng, mấy game online đẹp

đẽ ngu ngốc ngoài kia hoàn toàn không sánh bằng có được không hả? Mức độ tự do cao đến tận trời.

Trong lúc mọi người đang điên cuồng tặng like, lại có một chuyện khiến người ta giật mình xảy ra.

Khán giả đang xem livestream điên cuồng gào thét:

“Các anh em, mau nhìn đầu mối chính của tình tiết vở kịch, lại được thúc đẩy!”

Cạch!

Cửa gỗ thô sơ đỏ sậm bỗng nhiên mở ra.

Con bọ ngựa khổng lồ kia nói những câu gì đó mà người chơi hoàn toàn không hiểu, con bọ ngựa vừa béo vừa dữ tợn, nói không ngừng.

“Hai tên các ngươi làm xong chưa?”

Nó đảo mắt nhìn cái cây và những động vật đang nằm trên mặt đất, dường như không nhận ra hai tên thụ nhân này đang ngụy trang,

“Được rồi, rất tốt, tiếp theo là chuẩn bị mang thai, ăn ngon uống ngon, hi vọng có thể đạt được chỉ tiêu mà Thiên Nhân yêu cầu!”

Thực ra, bọ ngựa không hồ cũng cảm thấy rất may mắn, lần này coi như khá hợp tác, dù sao, đây là yêu cầu của Thiên Nhân, nó không dám làm trái, không đề cập tới tỉ lệ sinh tử, nhưng mỗi một kỳ, ít nhất phải sinh hơn 100 đứa, nếu không nó sẽ xong đời.

Hơn nữa, nếu có thể sống sót, xuất hiện chiến sĩ Ngạ Quỷ Đạo, nó cũng sẽ được nhận rất nhiều chỗ tốt!

Sau đó, Bạch Tiểu Quân cùng với các loài động vật bị sắp xếp

vào trong một căn phòng, mỗi ngày đều ăn no uống no, dinh dưỡng dồi dào, tiến vào thời kỳ lâm sản.

Ngày lại ngày trôi qua.

Đáng nhắc tới chính là, tuy rằng, cộng đồng Vu Sư có thể xem livestream, nhưng không thể nào thường trú được, mặc dù một ngày bằng một năm, mỗi ngày một nhân vật đều trải qua sự luân phiên thay đổi của 1000 người chơi, mỗi người chỉ có thể đăng nhập 1 – 2 tiếng, xem một buổi livestream ngắn.

Rất nhanh, đã trải qua vô số sự luân phiên thay đổi người chơi, không ngừng xem livestream, nửa ngày trôi qua, tương đương với 4 tháng.

Mà những động vật ở trong đó, dưới tác dụng khủng bố của mũi tên Bách Hoa, vậy mà đều nhao nhao chuyển dạ, nào là kỳ lân, cá, đủ loại hoa kỳ quái…Nhưng rất hiển nhiên, tất cả đều là thai lưu, hoặc là sau khi sinh ra bị dị dạng, thế nhưng cũng không sống được mấy ngày, đều chết sạch. Trái lại, sau khi Bạch Tiểu Quân thụ phấn xong, nụ hoa kia bắt đầu kết quả, một quả trái cây màu đỏ tươi đẹp.

“Cuối cùng ta cũng phát tài rồi!”

“Sau 1375 lần thất bại, cuối cùng cũng có chiều hướng đi về phía sự thành công, Thiên Nhân chắc chắn sẽ ban ân rất lớn cho ta!”

Ngày này, con bọ ngựa khổng lồ kia vô cùng kích động nhảy tưng tưng, hận không thể cung cấp thực phẩm dinh dưỡng mỗi ngày.

“Bên trong quả trái cây 4 tháng này có hơi thở cực kỳ nồng đậm của sự sống, nhất định sẽ sống! Ta cảm thấy quả này rất có khả năng! Quả nhiên là chân ái, tỉ lệ sống rất cao!”

Bọ ngựa vô cùng kích động, Thiên Nhân mạnh tới mức nào? Tùy tiện tặng một thứ, đều là thứ có lợi cả đời.

Nhưng mà! Nhất! Định! Phải! Sống!!

Khán giả xem livestream: ???

Đầu mối chính của tình tiết vở kịch mang cảm giác tới vậy sao!

Bọn họ nhìn quả trái cây đỏ au trên đầu cái cây, đều cảm thấy nó rất đáng sợ, còn con bọ ngựa màu xám này nữa, rõ ràng là boss phản diện, tại sao họ lại có cảm giác nó khá dễ thương vậy, giống như là hay tin vợ mình có thai vậy.

4 tháng, đối với những người chơi cùng lắm chỉ là nửa ngày mà thôi, mọi người tiếp tục thảo luận.

“Đầu mối chính của tình tiết vở kịch của game này được thiết kế rất có tâm! Thổi bạo tổ thiết kế! Cảm xúc cực kỳ chân thật!”

Đối với đề tài này, tất cả mọi người đều nhất trí tán thành, dù sao, người chơi tự mình làm NPC đầu mối chính, còn có cảm xúc chân thật nào hơn thế nữa không? Không có, quả thực là ý tưởng game mới lạ! Thể hiện mức độ tự do cực cao!

“Tổ thiết kế game: Ta tốn một đống tế bào não mới thiết kế ra được đầu mối chính có thể đặc sắc như vậy, cảm xúc cực kỳ chân thật! Hỏi các ngươi một câu có 6 hay không hả.”

“666, không thể tưởng tượng được mang thai 4 tháng đã sắp sinh. @Học Y Tiểu Điềm Điềm, chồng của cô sắp sinh rồi, hai người còn chưa có kết hôn, hắn lại sắp thành mẹ của một đứa bé rồi, cô tuyệt đối phải kiên cường! (Tuyệt vời.jpg)”

“Đương nhiên là lựa chọn tha thứ cho hắn rồi (buồn cười)”

“Ai ai, mọi người nói thử xem, sẽ không thật sự là một bảo bối có tư chất cao chứ?” Có người vô cùng ngạc nhiên hỏi.

“Muốn ta nói, mẹ vinh hiển nhờ con, cha mẹ ân ái như vậy, chắc chắn sẽ sinh ra một đứa con nghịch thiên, vì nó mà đi lên đỉnh!”

Có người cực kỳ có lòng tin, bởi vì đây là một tình tiết vô cùng truyền thống, nội dung kịch bản thường đều là như vậy.

“Nhưng mà, giai đoạn dưỡng thai rất quan trọng, tôi đề nghị người nào đó nên học thêm chút võ thuật, sau khi sinh, sức chiến đấu sẽ không giống người!”

Cũng có người đề nghị.

“Khoan đã, dựa theo con đường mà Thiên Nhân bày ra, bé cưng sinh ra sẽ nằm trong Ngạ Quỷ Đạo, là một mãnh thú chỉ biết giết chóc, người anh em, không phải cậu biết luyện dược sao? Hay là nghiên cứu một ít loại dược loại bỏ tác dụng phụ đi, miễn cho sau khi sinh ra nó bị thiểu năng.”

“Đề nghị uống chút sữa dê, bé cưng sinh ra sẽ cực kỳ thông minh.”

Chương 735: Tình Tiết Vở Kịch Lại Được Thúc Đẩy 2

Cả phòng livestream đã biến thành buổi livestream của mẹ và bé, trở thành bá chủ livestream game online, vô số người khen thưởng, tất cả mọi người đều hưng trí bừng bừng mà thảo luận, đầu mối chính của tình tiết vở kịch này quá đặc biệt! Kích thích, mới mẻ, độc lạ, thú vị, mọi người vô cùng kích động, thao tác này quá xuất sắc… Đồng thời, cũng kích phát tình thương của mẹ, đưa ra đủ loại tâm đắc của mình, tạo ra một lịch trình nuôi dưỡng trẻ nhỏ.

Dù sao, mức độ tự do cao như vậy, thế giới này có vô hạn khả năng.

Bọn họ nuôi dưỡng làm sao, đều phải tự xem chính họ!

Một bên khác, bốn tháng này, 6000 người chơi còn lại 4000 còn sống, nghe được chuyện này, các người chơi tự động thực hiện công tác thống kê con số, mọi người không khỏi có chút giật mình.

“Đám gia súc này đều có chuẩn bị mà đến, có lẽ ai cũng có chút tài nghệ cầu sinh nơi hoang dã, làm đủ công khóa, đặc biệt có năng lực!”

“Có vài người chơi đã bắt đầu gặp nhau, nhanh chóng tổ đội, tạo phòng nhỏ dưới mặt đất, xây dựng lò nướng, bắt đầu trồng trọt, chăn nuôi…Tiến vào thời đại nông canh, quả thực là muốn sống đến thiên trường địa cửu!”

“Tổ chế tác game tỏ vẻ: Game này mà để bọn họ chơi, quả

thực là thiệt lớn!”

Đây là một tình thế không thể ngờ tới.

Tuy rằng, tốc độ của dòng chảy thời gian không giống nhau, bình thường chỉ có thể xem livestream tại cộng đồng Vu Sư, nhưng vẫn có một ít cư dân mạng ở trong cộng đồng Vu Sư ghi lại quá trình livestream, đăng lên diễn đàn bên ngoài, có vài người chơi nổi tiếng vào bình luận, còn tiến hành thảo luận mỗi ngày, hiển nhiên trở thành một sản nghiệp hoàn toàn mới.

MC ngồi trước màn hình,

“Bốn tháng trôi qua, hiện tại, phần lớn người chơi đều đã tiến hóa, trong những người chơi hệ động vật, đã xuất hiện rất nhiều người lên đến cấp ba, có hơn 100 người đã hoàn thành lần tiến hóa hình thể thứ ba, điều này cũng rất hiển nhiên, trước khi lên cấp ba, điên cuồng săn mồi, thu hoạch đủ loại thiên tài địa bảo, có thể nhanh chóng tiến hóa, về sau, tốc độ sẽ từ từ giảm xuống, ai sẽ là người đầu tiên vượt qua cánh cửa cấp bốn đây!”

Giọng nói vô cùng nghiêm túc, giống như phóng viên dự báo thời tiết ở trên TV.

“Tiếp theo, những người chơi hệ thực vật, bởi vì không thể di chuyển, điên cuồng săn mồi khắp nơi, tiến độ tu luyện kém hơn một chút, chỉ có một vài người chơi ít ỏi bắt đầu tiến vào cấp ba, có thể bắt đầu di chuyển, bọn họ cũng đang ôm đoàn sưởi ấm!”

“Ah! Chúng ta có thể thấy rất rõ ràng, hai người chơi hệ thực vật này đang thụ phấn chéo, dường như muốn sinh thử một đứa bé!”

“Dù sao, đối với người chơi hệ thực vật, thì việc này cũng chỉ tạo ra kết quả trên một nhánh cây của mình mà thôi, không phải chuyện to tát gì, đây là ưu thế mà người chơi hệ động vật không

thể sánh bằng! Trừ phi, bọn họ cũng dám…ha ha ha ha!”

Trong phòng, ngồi trước máy tính.

Hứa Chỉ ngồi lướt bình luận, có hơi trầm mê vào trong đó.

Hắn không có kinh nghiệm phát hành game online, huống chi còn là loại game online VR mới lạ như thế, loại thiết lập như này chỉ xuất hiện ở trong tiểu thuyết và một ít phim ảnh mà thôi.

Trước kia chưa từng có, đương nhiên không biết sẽ có ảnh hưởng tới mức nào, hơn nữa, hắn còn tỉ mỉ thiết lập thời gian kém, cân bằng người chơi và dân bản xứ… Hiện tại mới nửa ngày trôi qua, mà mức độ hưởng ứng đã cực kỳ nhiệt liệt!

“Xem ra cũng không tệ.”

Hứa Chỉ lập tức thở phào nhẹ nhõm, xem ra mọi người rất vừa lòng, nội tâm hắn cũng cảm thấy rất vừa lòng,

“Thế giới game online của thế giới Mỹ Thực này còn thuận lợi hơn so với trong tưởng tượng.”

Dù sao, chung quy vẫn phải trải nghiệm thử.

Thế giới Vu Sư, thế giới Dung Nham, thế giới Cổ Mộc… Thế giới quan của mỗi một cái thế giới đều là do hắn tự mình trải nghiệm thử, sau đó mở ra, không ngừng làm đủ loại thí nghiệm, thu hoạch số liệu, nếu không hôm nay nào có những thế giới lộng lẫy này, những đặc điểm nổi bật đó?

“Tri thức là sức mạnh, giống như Cửu Chuyển Huyền Công, Tà Thần Cthulhu, Tử Thần Vĩnh Sinh… Những công pháp nghịch thiên này là tri thức, gen thiên phú là tri thức, sự sinh ra của các loài sinh vật cùng là một loại tri thức.”

Hứa Chỉ khép hờ mắt, lại xuất hiện ở trong Điện Luân Hồi,

“Con đường đi tới nơi tối cao là do tri thức vô tận xếp thành, mà việc sáng tạo ra thế giới, làm cho vạn vật sinh linh thôi diễn, đều là đang làm vì điều đó…”

Hắn chợt nhớ tới câu nói ở thế giới Vu Sư đầu tiên: Trí tuệ là tất cả sức mạnh.

“Có vẻ rất có ý nghĩa.”

Hứa Chỉ lắc đầu,

“Một thế giới dung nhập số lượng lớn người chơi, hình thành game online…Hiện tại, thế giới được hình thành không lâu, quy tắc cực kỳ cẩu thả, nghèo mạt, không có khung cấp bậc chặt chẽ, hệ thống phân chia, phải xem bọn người kia giúp ta thu phục, phát triển nó huy hoàng như nào.”

Dù sao, trước đó bọn họ cũng đã rất am hiểu việc này rồi, kiến thiết ra một cộng đồng Vu Sư xinh đẹp như vậy…

Hứa Chỉ vừa suy nghĩ vừa đi chậm tới Luân Hồi Điện, phát hiện toàn bộ Địa Phủ, vậy mà lại trở nên vô cùng rực rỡ, thậm chí còn tăng thêm vài viên chức, rõ ràng là do Mạnh Bà tuyển vào, chỉ là tất cả đều cực kỳ xấu xí.

…

Địa phủ âm u tối đen, đường Hoàng Tuyền, cầu Nại Hà, Tam Sinh Thạch…Một hàng dài ngay ngắn có trật tự.

Hứa Chỉ chậm rãi bước đi, nhìn ba sinh vật cực kỳ xấu vừa mới tuyển vào, hung thần ác sát, quả nhiên vẫn là ở đây có phong cách bình thường, rất phù hợp với Địa phủ, không giống như Súc Sinh Đạo…

Những tên kia đã bắt đầu livestream.

“Đã open server được nửa ngày, nhìn xem nơi này phát triển tới đâu rồi.”

Hứa Chỉ sắp xếp lại suy nghĩ, đi tới bên cạnh Mạnh Bà, Thượng Quan Man đã bỏ máy nước uống tự động trước đó đi, ngồi ở đầu cầu Nại Hà, không ngừng đưa canh, rất có cảm giác cổ phong, nàng nhìn thấy Hứa Chỉ đi tới, có hơi kinh hãi, vội vàng đứng lên.

“Không cần đa lễ.”

Hứa Chỉ cười nói.

Thượng Quan Man treo biển tạm ngừng kinh doanh, tiến về phía Luân Hồi Điện, đồng thời nói,

“Bệ hạ! Mấy năm qua, ta đã thành công căn cứ theo yêu cầu của ngài, tuyển được Hắc Bạch Vô Thường… Phụ trách duy trì trật tự, hai người Hắc Bạch Vô Thường bọn họ vốn dĩ là một người vô tính, tách ra làm hai, một nam một nữ, một âm một dương, nhất thể song sinh, với lại thuộc tính còn khác nhau, hai người bọn họ mà hợp lực, thì sức chiến đấu cực kỳ khoa trương, có thể xử lý mấy người gây họa ở Địa phủ, đồng thời làm một ít việc vặt vãnh khác.”

Ánh mắt Hứa Chỉ trông về phía xa xa.

Hắn thấy hai con cương thi quỷ dị mặt trắng như tờ giấy kèm theo cái lưỡi dài lè ra, đứng trên đường Hoàng Tuyền ở xa xa, duy trì trật tự, không khỏi gật gật đầu.

Vốn dĩ là một người?

Tách ra thành một nam một nữ?

Cũng coi như không tệ.

Dù sao, hắn cũng không định làm giống hoàn toàn với truyền thuyết cổ xưa, Địa phủ do chính mình tạo ra, muốn hắn làm giống y chang, là điều không thể nào!

Hứa Chỉ nhìn bốn phía xung quanh, không khỏi hỏi,

"Trước đó, trong sổ sinh tử, ta vẫn chưa thấy qua người nào có thiên phú như vậy…"

Thượng Quan Man vội vàng trả lời,

"Vâng, là do đào tạo ra. Trước đó, trong dòng người đi đầu thai chuyển thế, ta gặp được một người vô tính, không phân biệt nam nữ, là người trung tính dị dạng, đời đời bị người ta kỳ thị. Ta cẩn thận quan sát, thấy người này cực kỳ quái dị, giống như vô tri vô thức, lại mơ hồ tách biệt âm dương, có chút dấu hiệu của tinh thần phân liệt, thiên phú vẫn chưa hình thành… Thì, ta cảm thấy có phần giống với ta lúc nhỏ, động lòng trắc ẩn, trong vòng luân hồi của người này, ta âm thầm vào thế gian, âm thầm chỉ dẫn, sửa chữa lại nhân sinh của người này, dẫn đường để thiên phú trở thành thứ mà ta muốn, cuối cùng thành hình!"

Chương 736: Hoàn Thiện Vòng Luân Hồi

Trong lòng Hứa Chỉ lập tức trầm xuống.

Thông qua sự ảnh hưởng âm thầm, sửa chữa thiên phú?

Đây là một điều khả thi.

Dù sao, cũng là si niệm của hết kiếp này đến kiếp khác, cử chỉ điên rồ, chấp niệm sẽ hội tụ, nếu không ngừng âm thầm ảnh hưởng vào nhân sinh của đối phương từ đời này đến đời khác, có thể ảnh hưởng đến hướng phát triển của phiên phú của đối phương, hướng dẫn nó thành hình.

Suy cho cùng cũng là: Ta suy nghĩ nên ta tồn tại.

Chẳng qua là, để làm được như vậy hoàn toàn không dễ dàng chút nào, sẽ tốn rất nhiều thời gian và tâm huyết.

Hứa Chỉ bỗng nhiên cảm thấy mình đã tìm được một người rất đáng tin, Thượng Quan Man là một người theo chủ nghĩa hoàn mỹ, nếu không trước kia cũng sẽ không để mình biến nàng trở nên xấu xí, còn thường xuyên nở nụ cười ôn nhu quyến rũ, nhưng thuộc loại kinh hãi này với mình để phù hợp hình tượng của Mạnh Bà.

Lập tức vô cùng yên tâm.

Rốt cuộc, ta cũng có một cấp dưới đáng tin, có thể giao cho toàn quyền quản lý, Hứa Chỉ nói với Thượng Quan Man,

“Vất vả rồi, vì đặc biệt tạo ra loại thiên phú thích hợp, mà chỉ dẫn nó suốt mấy kiếp luân hồi.”

“Không vất vả.”

Thượng Quan Man lắc lắc đầu, thụ sủng nhược kinh, vội vàng mở miệng nói,

“Đây là chức trách của thuộc hạ, tiếp dẫn tồn tại phù hợp trong luân hồi. Chỉ là, trong khoảng thời gian này, vì muốn thiên phú trở nên thập toàn thập mỹ, chỉ dẫn dắt mỗi Hắc Bạch Vô Thường, còn Phán Quan, Ngưu Đầu Mã Diện thì vẫn chưa tìm được.”

Hứa Chỉ cũng không quá để ý đến chuyện này, từ từ cũng sẽ có.

“Hắc Bạch Vô Thường, mau tới đây bái kiến Bệ hạ.”

Thượng Quan Man vẫy vẫy tay, giọng nói khàn khàn già nua.

Rất nhanh, một đôi nam nữ gần như là được đúc ra từ một khuôn mẫu, một đen một trắng ở trên đường Hoàng Tuyền xa xa bỗng nhiên từ từ dung hợp lại với nhau, như hóa trang thành nhân vật trong Xuyên kịch, một bên cơ thể màu đen, bên còn lại thì màu trắng, chậm rãi cúi đầu,

“Bái kiến Bệ hạ!”

“Đứng lên đi, tiếp tục công việc đi.”

Hứa Chỉ nói.

“Vâng!”

Hắc Bạch Vô Thường đứng dậy, trong đôi mắt hiện lên sự tò mò, đây là Bệ hạ mà Mạnh Bà đã nói ư? Nhưng nó cũng không dám nán lại lâu, lại phân thành hai người, tiếp tục duy trì trật tự của đường Hoàng Tuyền.

Dù sao, hiện tại đường Hoàng Tuyền càng ngày càng đông đúc,

mênh mông một mảnh trời, nhìn không thấy cuối.

Thượng Quan Man xoay người, tiếp tục nói,

“Tuy rằng, những nhân tài còn lại của Địa phủ vẫn chưa xuất hiện, nhưng người thứ ba mà ta thu nhận… Mặc dù, người này không nằm trong phạm vi những vị trí cần tuyển mà Bệ hạ từng nói.”

“Thấy được.”

Hứa Chỉ sao có thể không phát hiện ra sinh vật thứ ba kia chứ? Đó là một người đàn ông đen gầy mặc đồ đen, ngồi xếp bằng bên cạnh Tam Sinh Thạch, cả người không có tí thịt nào, toàn da bọc xương, càng giống như là một bộ xương cốt, trạng thái cực kỳ phấn khích si mê, nhìn nhân sinh của những người khác, vô cùng ghê tởm.

Không thể không nói, trông rất là đáng sợ, phù hợp với tôn chỉ bộ dạng của Địa phủ.

“Hắn không thể tiến lên bái kiến Bệ hạ…”

Thượng Quan Man cười khổ, ôm quyền xoay người nói:

“Bởi vì, thần trí của hắn không được bình thường, điên điên khùng khùng, khi thì tỉnh táo, khi thì mơ hồ, rất khó để tiến hành trao đổi, có thể coi là một người điên.”

“Vậy à.”

Hứa Chỉ nhìn người đàn ông quỷ dị như bộ xương khô kia.

Thượng Quan Man tiếp tục mở miệng nói,

“Thiên phú của hắn rất kỳ dị, rình coi riêng tư của người khác, hơn nữa còn đi nói khắp nơi, còn có được trí nhớ cực kỳ khủng bố… Từ kiếp thứ ba, hắn bắt đầu làm người, là một bà già điên,

nhìn lén quan hệ kia của đôi nam nữ, nói với láng giềng khắp nơi, kết quả là bị đánh cho tới chết… Kiếp thứ bảy, hắn lại là người, một tên khất cái điên, nằm sấp trên xà nhà, nhìn lén một công tử nhà giàu tìm nữ nhân khắp nơi, hưng trí bừng bừng, kết quả cũng là bị đánh chết…"

Mí mắt Hứa Chỉ giật giật, thiên phú của người này là tính bát quái? Bà tám? Khua môi múa mép khắp nơi?

Thượng Quan Man nói,

"Hắn thích rình xem chuyện riêng tư của người ta, hơn nữa, trí nhớ còn rất cao siêu, chỉ cần hỏi hắn, hắn đều có thể nói cho ngươi biết… Cho nên, ta mới suy nghĩ một chút, nếu hắn đã thích xem tới vậy, sao không để hắn xem sổ sinh tử, quan sát Tam Sinh Thạch, bản ghi chép toàn bộ thông tin của Địa phủ, biết được bí mật của toàn bộ sinh linh trong thiên địa, sau đó, vào thời điểm quan trọng, có thể hỏi hắn, với tính bát quái của hắn, có hỏi tất có đáp…"

Hứa Chỉ ngẩn ra.

Không nhịn được mà liếc nhìn Thượng Quan Man một cái.

Đây là để cho tên có tính bát quái thích nhìn lén chuyện riêng tư, xem sổ sinh tử và Tam Sinh Thạch, thỏa mãn tâm nguyên nhiều chuyện của hắn, sau đó biến hắn thành một thư viện hình người, có thể tìm kiếm câu trả lời từ hắn bất cứ lúc nào, hiển nhiên tiện lợi hơn rất nhiều.

"Sinh linh như này, nên gọi là gì?"

Thượng Quan Man mở miệng hỏi.

"Ừm…"

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, bỗng nhiên cười nói,

“Nếu trí nhớ kinh khủng tới vậy, sinh linh này còn thích nghe lén chuyện riêng tư của người khác, không có lúc nào là không đang nghe lén bí mật của chúng sinh trong thiên địa… Không bằng, gọi hắn là Đế Thính.”

“Đế Thính?”

Đôi mắt Thượng Quan Man sáng lên, vỗ tay bộp bộp,

“Không hổ là Bệ hạ, rất có ý tứ!”

Hứa Chỉ cười cười, Đế Thính quả thực là một cái tên vốn dĩ không hề có, nhưng ở Địa phủ này, đúng là cần có chức vị Đế Thính,

“Thượng Quan Man, thành tích những năm qua của ngươi đã vượt ra khỏi dự liệu của ta.”

“Cảm ơn Bệ hạ khích lệ!”

Thượng Quan Man vội vã khiêm tốn nói.

Hứa Chỉ cảm thấy cực kỳ vừa lòng.

Nói thật, hiện tại hắn hoàn toàn không có một cấp dưới nào thực sự có đủ bản lĩnh để thay mình xử lý mọi chuyện cả.

Medusa, Tiểu Phượng Hoàng, Đạo Trường Sinh? Caroline? Đế Kỳ?

Những người này không cần phải công tác bên cạnh mình, bởi vì, công dụng của bọn họ lớn hơn thế, họ phụ trách sáng tạo ra một hệ thống hoàn toàn mới, làm quân tiên phong, chinh chiến tiền tuyến của con đường cấp chín mờ mịt, cũng là anh hùng của Trùng tộc trong tương lai!

Còn Thanh Đằng Địa Mẫu, Tốc Độ Xe Akina, Luyện Kim Đại Đế… Không thể phủ nhận việc những người chơi đã nổi lên từ rất

sớm này đều vô cùng lợi hại, theo năm tháng, tài hoa trác tuyệt, nhưng bọn họ có quá nhiều tật xấu!

Một đám người, ai cũng đều có độc…

Vừa phúc hắc vừa đáng khinh, tâm địa gian xảo.

Mà Thượng Quan Man thì rất phù hợp, thiên phú chiến đấu không mạnh, nhưng thái độ làm người vô cùng công chính, không có nhiều tật xấu như mấy tên kia, cực kỳ đỡ lo, làm việc cũng cực kỳ đáng tin, không lén dùng mánh lới, là nhân tài quản lý đoan chính hiếm có.

“Có lẽ, Thượng Quan Man có thể làm thủ lĩnh đội thân vệ lệ thuộc trực tiếp ở chi Trùng tộc này của ta!”

Hứa Chỉ trầm ngâm,

“Dù sao, để tìm được một người đứng đắn đáng tin cậy, trợ giúp xử lý công việc là một điều vô cùng khó khăn…”

Lúc này, Thượng Quan Man cũng không biết tâm tư của Hứa Chỉ.

Thượng Quan Man thấy Bệ hạ chưởng quản luân hồi rơi vào trầm tư, tưởng hắn có chút bất mãn đối với Đế Thính, vội vàng mở miệng nói,

“Đế Thính… có tác dụng rất lớn, không có chuyện gì có thể giấu được hắn, nhờ nó, ta mới có thể biết được hành động của A Tu La Đạo!”

Chương 737: Địa Ngục Đạo

“Hử?” Sự tò mò của Hứa Chỉ trỗi dậy.

“Tuy rằng A Tu La Đạo không tiến vào Địa phủ luân hồi! Có tên trên Sổ Sinh Tử, nhưng mà có thể tìm hiểu từ xung quanh, cũng chính là từ những sinh linh đã chết mà khi còn sống từng tiếp xúc với A Tu La Đạo, làm Địa Phủ có thể theo dõi được nhất cử nhất động của A Tu La Đạo.”

Thượng Quan Man vội vàng đi đến bên cạnh Tam Sinh Thạch, hỏi Đế Thính,

“Ngươi có suy nghĩ thế nào về những sinh linh thuộc A Tu La Đạo này?”

Vốn dĩ, người đàn ông đen gầy chỉ có da bọc xương này đang nhìn lén Tam Sinh Thạch, nghe hỏi thế, tinh thần nhiều chuyện lập tức trỗi dậy, lén nhìn xung quanh, xác định xung quanh không có người ngoài mới lén lút nói,

“Bọn người đó đúng là một đám biến thái! Loại nào cũng có, còn rất đáng khinh, đánh lén, xảo trá, hơn nữa còn có vài thứ mà ta nghe không hiểu… Cái gì mà diều, tank, cấp bậc, sủng vật tiểu tinh linh…”

Hắn liệt kê ra từng thứ.

Thậm chí, Đế Thính còn nhận ra rằng, các người chơi dường như có loại câu thông đặc biệt nào đó, có thể trao đổi với nhau ở khoảng cách rất xa.

Sắc mặt của Hứa Chỉ có hơi kinh hãi,

“Điều tra được cả cái này? Thượng Quan Man đã bắt đầu nhắm vào, tìm hiểu nhóm người chơi rơi vào thế giới này rồi ư? Hơn nữa, còn giám sát mọi lúc, điều tra mấy hành động của sinh linh từ thế giới khác?”

Thế này mới là điệu bộ mà cao tầng của một thế giới nên có chứ! Phòng ngừa tất cả nguy hiểm!

Khóe miệng hắn hơi cong lên, nhưng mà phải cố gắng kiềm chế, cùng chơi đấu trí đấu dũng với nhân tài của Địa Phủ.

“Ngươi thật sự có thể xử lý được mọi chuyện ở Địa Phủ rất ổn thỏa.”

Hứa Chỉ cười nói.

Thượng Quan Man càng cúi đầu thấp xuống, lộ ra nụ cười thẹn thùng quyến rũ, đồng thời vô cùng kinh dị, xấu hổ đỏ mặt nói,

“Cảm ơn lời khen của Bệ hạ, ta luôn nghĩ cách nên làm thế nào để thực hiện tốt công tác này, không cô phụ sự kỳ vọng của Bệ hạ.”

Hoàn toàn nhập vai.

Khóe mắt Hứa Chỉ có hơi run rẩy, có điểm này là không tốt.

Làm việc quá chăm chỉ, làm Mạnh Bà đi dọa người khác đã trở thành bản năng của nàng rồi, hình như còn cố tình như có như không mà cười với mình, có lẽ muốn mình giúp nàng kiểm tra xem nụ cười của nàng có đủ khủng bố hay chưa.

Hứa Chỉ cười nói:

“Tiếp theo, người dự định sẽ phát triển nó như thế nào?”

Đây cũng là một khảo nghiệm.

Thượng Quan Man suy nghĩ một chút, vô cùng nghiêm túc trả lời,

“A Tu La Đạo này có lối suy nghĩ rất quỷ dị, nhưng nếu như đã tạo thành một bộ phận, nguồn gốc của sự sống trong thế giới chúng ta, ta nghĩ nên thử tiếp xúc, thậm chí là thử tuyển bọn họ vào nhận một vài chức vụ ở Địa Phủ, tiếp xúc trực diện…Với lại, ở trong hệ thống ngôn ngữ của bọn họ, có cái gì mà, nhiệm vụ ẩn giấu, thù lao, NPC, những từ ngữ vô cùng kỳ quái, ta dường như có chút lý giải đối với chúng rồi.”

“Tất cả cứ làm theo ý ngươi.”

Hứa Chỉ gật gật đầu, Thượng Quan Man dám làm như, thì nghĩa là nàng đã nắm chắc.

Lúc này, Thượng Quan Man lại cung kính dâng lên một phần tài liệu, nói:

“Bệ hạ…Đây là kế hoạch phát triển Địa Phủ trong tương lai của thuộc hạ.”

Hứa Chỉ nhận lấy, ngồi vào Thần tọa ở trong Điện Luân Hồi, lật xem tài liệu, càng xem càng giật mình.

“Ngươi muốn xây dựng một thành trì ở trong Địa Phủ?”

Hứa Chỉ để bản kế hoạch xuống hỏi.

“Vâng.”

Thượng Quan Man lập tức mở miệng, im lặng một chút, có hơi muốn nói lại thôi, dù sao, đây là triệt để đảo điên vận mệnh của Địa Phủ, có lẽ sẽ khiến cho Bệ hạ bất mãn.

“Khá là lớn mật.”

Hứa Chỉ thản nhiên mở miệng.

Thượng Quan Man hít một hơi thật sâu, giảm bớt cảm xúc khẩn trương, mới mở miệng nói,

"Suy cho cùng, ở trong Địa Phủ, chỉ có lẻ loi duy nhất một con đường Hoàng Tuyền để cho bọn họ mỏi hơi tốn sức xếp hàng chờ đợi, thường phải xếp hàng đến tận mấy ngày liền, thay vì tốn sức chờ đợi trên một con đường, không bằng xây lên một cái thành, để những vong hồn đã tử vong cư trú ở trong đó."

Hứa Chỉ gật đầu, quả thực là hoàn thiện hơn rất nhiều so với quy tắc Địa Phủ mà hắn tùy tiện tạo ra,

"Ý kiến hay… Như vậy, nếu như thành trì này đã là nơi cư trú của quỷ hồn và người chết, vậy gọi nó là Phong Đô đi, ngươi thấy thế nào?"

"Bệ hạ anh minh."

Thượng Quan Man nhấp nhấp môi đọc từ này, chỉ cảm thấy rất có hàm ý, ý nghĩa sâu sắc như tên Đế Thính vậy, không khỏi càng kính nể, lại nói:

"Hiện tại, đã có Thiên Nhân Đạo, Nhân Gian Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, A Tu La Đạo, Súc Sinh Đạo… Tổng cộng là năm đạo, như vậy, nơi nghỉ chân tạm thời cho người chết ở trong Địa Ngục chúng ta, có lẽ cũng có thể làm một đạo, đạo thứ sáu, thành trì dành cho người chết trong vòng luân hồi nghỉ chân!"

Hứa Chỉ trầm mặc,

"Gọi là Địa Ngục Đạo đi! Từ nay về sau, vùng đất này có lục đạo, lục đạo có luân hồi!"

"Lục đạo luân hồi?"

Thượng Quan Man đọc nhẩm, cảm thấy rất phù hợp.

Năm đạo còn lại cũng xong rồi, A Tu La Đạo, là sinh linh ở bên ngoài đến, tự xưng là người chơi…

Thượng Quan Man sắp xếp lại suy nghĩ, mở miệng nói,

“Lục đạo luân hồi, Mạnh Bà, Hắc Bạch Vô Thường, Đế Thính chúng ta…chưởng quản quy tắc Địa Phủ, không dính vào nhân quả, quản lý việc đầu thai chuyển thế. Nhưng mà, thuộc hạ còn có một thứ cần được hoàn thiện.”

“Nói.”

Hứa Chỉ ngồi ở trên cao, giọng nói vô hỉ vô bi.

Thượng Quan Man cung kính xoay người,

“Những sinh linh ở bên trong luân hồi, không ngừng đầu thai chuyển thế, sau mỗi một kiếp, thiên phú dần dần mạnh lên…Mà những người chưởng quản như chúng ta, không nằm trong luân hồi, vẫn ngưng trệ, theo thời gian dài, thiên phú của đám người chúng ta đều sẽ không theo kịp thời đại, thật sự vô cùng hổ thẹn với chức vị này…Cho nên, thuộc hạ mong rằng, những người chưởng quản như chúng ta sẽ thay phiên nhau, cũng định kỳ đầu thai chuyển thế, rèn luyện chính mình.”

Đầu thai chuyển thế?

Hứa Chỉ rơi vào trầm tư, không ngừng cân nhắc.

Mạnh Bà, Đế Thính, Hắc Bạch Vô Thường, những tồn tại tối cao thoát khỏi vòng nhân quả đều có thể nhân dịp nghỉ ngơi đi đầu thai chuyển thế, tiến vào bên trong vòng luân hồi, trải nghiệm nhân sinh và cực khổ?

“Được!”

Hứa Chỉ cười nói,

“Hệ thống cực kỳ hoàn thiện, một tồn tại vĩnh hằng đi đầu thai vào các đạo, cũng rất thú vị.”

Thượng Quan Man hơi cúi đầu,

“Trước mắt, không có đủ nhân viên, đợi đến khi nơi này hoàn thiện hơn một tí, ta lại đi vào vòng luân hồi, đầu thai chuyển thế… Còn việc quan trọng nhất bây giờ là xây dựng Phong Đô, có lẽ có thể nhân dịp này để thử tuyển nhận một vài A Tu La Đạo.”

A Tu La Đạo sao?

Hứa Chỉ thật ra cũng đã sớm đoán trước.

Trên thực tế, mặc dù đặc tính của luân hồi rất cường đại, nhưng khuyết thiếu cũng cực kỳ rõ ràng. Đó chính là vĩnh viễn chỉ có sáu mươi vạn sinh linh có thiên phú, số lượng linh hồn chân chính cố định, điều này dẫn tới số lượng bọn họ cực kỳ thưa thớt, mà số lượng người chơi lại có thể tăng nhiều.

Tương đương với chỉ có sáu mươi vạn NPC cố định trong thế giới võng du.

Về phần luân hồi của sáu mươi vạn sinh linh ở ngoài, đương nhiên cũng sẽ có những sinh linh bình thường, hoa cỏ trùng cá, thậm chí là người thường không có “thiên phú” chiếm giữ chín thành của thế giới này.

Bản chất của bọn họ quá kém, rất khó để quật khởi.

Sáu mươi vạn sinh linh tự mang thiên phú kia mới là trung tâm của thế giới này!

Chương 738: Bạo Quân 1

“Cho nên, bước đầu của thế giới này là quý tinh không quý đa, vốn dĩ đã thưa thớt.... Nó được định nghĩa là võng du, tuy rằng không có cấp bậc, thuộc tính.” Hứa Chỉ cáo biệt Thượng Quan Man, đi trên địa phủ, tầm mắt chậm rãi đảo qua khắp đất trời.

Mảnh địa phủ luân hồi này có trường long cuồn cuộn rộn ràng trên đường hoàng tuyền, vô cùng đồ sộ, vừa khóc vừa cười. Nó thể hiện rõ trăm thái nhân sinh, trước mặt tử vong thì đế vương hay nô lệ cũng đều bình đẳng.

“Bước đầu của thế giới Mỹ Thực coi như là hoàn thiện.”

Lúc này, Hứa Chỉ hơi cân nhắc một chút, tam giới, thế giới Dung Nham và thế giới Mỹ Thực vừa mới đi vào quỹ đạo.

Thế giới thứ ba —— Thế giới Mỹ Thực, theo một ý nghĩa nào đó mà nói thì nó chính là một thế giới nhỏ trong cơ thể của mình, không phải thế giới siêu phàm truyền thống, có thể nói là nơi luyện binh, rèn luyện đội cận vệ, chuyên đúc vũ khí cho riêng mình —— Luân hồi.

Tà Thần Cthulhu trước mắt đang có hình thái chiến giáp và luân hồi.

Tuy rằng vũ khí này rất khó rèn, nhưng triển vọng tương lai lại vô cùng rộng lớn. Dù sao Hứa Chỉ cũng đã xem rõ con đường tu hành, trong cùng một cảnh giới nếu muốn chiến lực càng cao, tiềm lực càng lớn, thì phải trả một cái giá lớn hơn và thời gian cũng lâu hơn.

Rầm!

Thân hình hắn chợt lóe, hắn lại lần nữa xuất hiện ở trước mặt luân hồi.

Đây là một vòng khổng lồ gồm các bánh xe đen trắng đan xen, chậm rãi xoay quanh, tản ra hơi thở vĩnh hằng, mỗi một con số được viết ở trên đó đều là tên thật trong vòng luân hồi, bất tử bất diệt.

Lúc này, nó đang nằm trong cơ thể của Hứa Chỉ, trở thành nguồn động lực trung tâm của Cửu Chuyển Huyền Công.

“Về phần thành lập quỷ thành Phong Đô... cũng không ngoài ý muốn, những người chơi đó hẳn là sẽ rất hứng thú.” Hứa Chỉ ngửa đầu, nhìn ánh sáng tỏa ra từ bánh xe đen trắng đan xen này vậy mà lại cảm thấy bị chấn động bởi vẻ mỹ lệ của nó, “Còn địa phủ hiện tại tuy rằng chỉ có ba người, nhưng lại có thể thu nhận thêm một lần nữa...”

“Đi vào quỹ đạo.”

Chuyến khảo sát này, Hứa Chỉ cảm thấy vô cùng hài lòng đối với đợt tuyển người này của Thượng Quan Man, xem như có thể hoàn toàn uỷ quyền, “Nhưng vẫn nên đến địa phủ một chút, nhìn xem xây dựng thế nào rồi.”

“Nhưng mà, một ngày trong Súc Sinh Đạo bằng mười năm trong Nhân Gian Đạo và bằng trăm năm trong Thiên Nhân Đạo.... Lúc ta phát triển Súc sinh Đạo, thời điểm luân hồi thì năm tháng bên ngoài cũng đủ xa xưa.”

...

Thiên nhân ra đời văn minh, gọi là Thiên Niên.

Thiên Niên, năm 321.

Đứng đầu Kiêu Quốc - Trương Kiêu, hùng tài vĩ lược, tư thái

quét ngang thiên hạ, một người xuyên qua đại địa của mười tám nước chư hầu, là người đầu tiên đột phá cảnh giới Thiên Đế. Hắn trở thành người đầu tiên trong lịch sử thấy bất mãn với Thiên nhân, muốn nghịch thiên phạt đạo.

Thiên nhân giáng thảm họa, nước lửa kéo dài mấy vạn dặm.

“Thiên nhân, dám khinh nhục con dân của ta.” Trương Kiêu giận dữ.

Xôn xao ——

Một đao ngang trời, trảm vào Thiên Nhân Đạo.

Nháy mắt, thiên địa liền mất đi màu sắc.

Những tảng mây lớn trên không trung ầm ầm ầm bổ ra, thổi quét khắp núi non.

Giữa không gian vang lên tiếng tí tách tí tách, sau khi xé mở Thiên nhân vậy mà lại có một trận mưa lớn, trong hỗn loạn xen lẫn một vài giọt máu tươi.

Phong thái của một đao kia quả thực là kinh diễm, không có từ nào có thể hình dung.

Cái gì gọi là thiên hạ vô địch?

Chính là lúc này đây.

Đây là vị đại đế đầu tiên của Nhân Gian Đạo từ xưa đến nay có chiến lực vô tiền khoáng hậu, sinh ra để sát phạt.

Phía trên bầu trời, Thiên nhân cũng đã rung động. Tiềm lực của đạo Thế gian rất đáng sợ, luôn cho ra đời những thiên phú thần bí không biết, cho dù là bọn họ thì cũng phải sợ hãi và cảnh giác. Một giọng nói lãnh đạm truyền đến.

“Nếu Đao Thần Trương Nghiêu ngươi muốn khai chiến với Thiên nhân, chúng ta cũng không ức hiếp ngươi, Đế Cảnh không ra tay, Chuẩn Đế không được tham dự, để cho thế hệ tuổi trẻ tự đánh.”

“Thiên nhân cũng sợ ta.”

Trương Kiêu cười lớn một tiếng, ngửa đầu dũng cảm cười to nói: “Trong lòng các ngươi đều biết ta có thiên phú khủng bố, chiến lực vô song, cho dù là hai ba vị Thiên nhân vây giết ta, cũng có thể bị ta cắn ngược lại một cái. Một hai cái đều tham sống sợ chết như vậy... Đó là điểm yếu của Thiên nhân các ngươi. Nếu như các ngươi muốn cho thế hệ kia chém giết, vậy ta sẽ đi một chuyến với các ngươi!”

Không đến mấy ngày, một Thiên nhân trẻ tuổi thiên phú trác tuyệt đi đến hạ giới, lần lượt từng người tiến vào lãnh thổ Kiêu Quốc, tàn sát bốn phía, khiến cho vô số cường giả bất mãn, đều bắt đầu tiến hành chém giết.

“Thiên nhân, dám miệt thị Kiêu Quốc!”

“Lấy chúng ta làm đá mài dao, thao luyện Thiên nhân?”

Một tướng quân vương hầu đang vô cùng giận dữ.

Mới đầu, thế hệ trẻ Thiên nhân đều là vết thương chồng chất, lưỡng bại câu thương. Dù sao Thiên nhân tôn quý, sao có thể gặp qua cuộc chiến dữ dội như này? Rồi sau đó, Thiên nhân trọng thương sẽ trở về Thiên nhân giới, không đến một ngày ngắn ngủn, lại lần nữa tu dưỡng sinh lợi, long tinh hoạt hổ, tiếp tục xông về đối thủ ngày trước.

Nhưng khi đó, đối thủ của bọn họ còn đang bị trọng thương.

“Chết tiệt...”

“Đây là chỗ khủng bố của Thiên nhân!”

“Đáng giận, thời gian của chúng ta không bình đẳng. Bọn họ trở về một lát, chớp mắt đã có thể hồi phục thương thế. Hơn nữa còn có thể sắp xếp lại kinh nghiệm mười mấy ngày chiến đấu, sau đó nhằm vào đối thủ lúc trước, đương nhiên là sẽ mạnh hơn nhiều so với kỹ xảo chiến đấu ngây ngô lúc trước!”

“Cứ như vậy, chúng ta thật sự sẽ trở thành bãi luyện binh...”

Một Thiên nhân trẻ tuổi hạ phàm, mấy vạn dân phải chạy nạn, xác chết đói ngàn dặm, thi cốt đầy đường, khắp nơi đều bị máu tươi nhiễm hồng.

Thế giới Thiên nhân quá khủng bố, tương đương với thế giới siêu hạng, giảm thứ nguyên để tấn công thế giới trung đẳng, lợi dụng tốc độ chảy khủng bố của thời gian để nghỉ ngơi lấy lại sức, lấy chiến dưỡng chiến, cơ hồ không thể địch lại được.

Trương Nghiêu giận dữ, cầu cứu các chư quốc khác.

Các quốc gia khác đều im lặng.

“Nghiêu Quốc khiến trời giận, tất sẽ vong.”

“Thiên nhân giận dữ, đất cằn ngàn dặm, phàm nhân cũng dám tranh với trời?”

...

Nhưng thế gian chung quy vẫn luôn có nghĩa sĩ, một số kỳ tài của các quốc gia, trong lòng giãy giụa, dứt khoát âm thầm đi Kiêu Quốc, làm một thế tuổi trẻ chém giết với Thiên nhân, anh dũng mà tranh.

“Thiên nhân mạnh thì lại thế nào?”

Mười năm gian ngắn ngủi, các thiếu niên thiên kiêu đều đi đến

Kiêu Quốc.

Bọn họ mang theo trái tim anh dũng và niềm tự tin vào thiên tư trác tuyệt mà đến, nhưng sau đó họ mới ý thức được, đối phương đáng sợ như nào, cảm thấy sợ hãi, tuyệt vọng.

Rất nhiều rất nhiều thiên tài của các đại quốc đều tới, tự cho là thiên kiêu, vốn dĩ đều là danh chấn vô địch một phương, lại như là phù du dễ dàng bị nghiền áp.

Bất kỳ thiên tài nào của Nhân Gian Đạo cũng không thể so với Thiên Nhân Đạo!

Đây là một thời đại hắc ám nhất.

Nhưng tắm gội máu tươi, luôn sẽ ra đời truyền kỳ. Một cường giả trẻ tuổi của đạo Thế gian bắt đầu có được năng lực chống lại Thiên nhân, thậm chí còn chém giết một số Thiên nhân không kịp trở về.

Chương 739: Bạo Quân 2

Một thời đại sáng chói đã ra đời.

Bảy tồn tại thiên kiêu trẻ tuổi hóa thành một vòng chói mắt như là Thái Dương, trấn áp một đời, không thể địch nổi, tăng thêm vài phần sắc thái mỹ lệ và hy vọng cho đại địa.

Đoạn thời gian này, được gọi là 50 năm hy vọng, nhưng chỉ được ngắn ngủn một lát, bọn họ lại liên tiếp ngã xuống, bị các kỳ tài Thiên nhân thiên tư trác tuyệt trực tiếp ra tay, bị trấn áp mà chết!

Nghiêu Quốc hoàn toàn đại bại, không có sức chống cự.

Thiên Niên, năm 373.

Trương Nghiêu chiến tới Đế cung, gặp được hai vị Đại đế Thiên nhân.

“Chung quy vẫn là tới...”

Trương Nghiêu lẳng lặng ngồi ở trên ghế, nhìn hai tồn tại cả người được bao phủ bởi ánh sáng mông lung, đang chờ đợi tử vong cuối cùng.

Hắn bại, chính mình chỉ có một người, số lượng cảnh giới Thiên Đế không bằng đối phương. Mà hai bên tiến hành giao đấu, Thiên Đế, Chuẩn Đế trẻ tuổi hai bên giao thủ, cũng hoàn toàn bị đánh bại.

“Nhưng ta chung quy.. cũng đã đốt lên một ngọn lửa.”

Trương Nghiêu là một đại đế hùng tài vĩ lược, khuôn mặt lúc

này lại vô cùng bình tĩnh.

Hắn sớm đã biết, bại vong là điều tất yếu, không thể tránh khỏi.

Ngay từ khi hắn bắt đầu tuyên chiến với Thiên nhân, đã biết trước kết cục này, mất nước diệt chủng, mấy trăm vạn con dân của hắn đều sẽ trôi giạt khắp nơi, cửa nát nhà tan.

Nhưng hắn vẫn làm như vậy, biến thành bạo quân nhất trong lịch sử.

Tâm hắn rất lạnh, cũng đủ tàn nhẫn.

Lịch sử sẽ nhớ kỹ điều này, đời sau có lẽ đánh giá hắn như vậy: Trương Kiêu, vị hoàng đế đầu tiên trong Nhân Gian Đạo đột phá Thiên Đế cấp bảy, là một bạo quân dã man, mang theo mấy trăm vạn con dân, đấu với Thiên nhân, khiến cho vương quốc bị hủy diệt!

Là không biết hậu quả sao?

Không, hắn hiểu rõ hậu quả hơn so với bất cứ ai, rõ ràng biết là tử vong, nhưng vẫn lựa chọn làm như vậy.

Bởi vì, con người luôn muốn đi bước đầu tiên, phát ra thanh âm rống giận, không trải qua những thay đổi đẫm máu tươi, không khiêu chiến, không thăm dò thì không thể biết tình hình bên trong của đối phương, như vậy sẽ không thể chiến thắng đối phương, sẽ vĩnh viễn bị bao phủ dưới cái bóng của Thiên nhân, Nhân Gian Đạo sẽ bị thống trị, chi phối.

Hôm nay Nghiêu Quốc diệt vong, dù sao cũng sẽ hóa thành mồi lửa hy vọng cho ngày mai, trong lịch sử tương lai sẽ nở rộ thành đóa hoa tươi đẹp.

“Mọi thứ hôm nay đều là lót đường cho người sau.” Ánh mắt

hắn trở nên hoảng hốt.

Nếu có thể, ai lại nguyện ý làm bạo quân?

Trước mặt là một vị Thiên nhân, cả người phát ra hơi thở khủng bố kinh người.

Trương Kiêu đứng lên, đột nhiên cúi đầu, chậm rãi giơ lên trường đao đã đi theo chính mình vô số năm. Người đàn ông cao lớn uy vũ này lau đi nước mắt trên mặt, lớn tiếng cười nói, "Cho dù là chết, cũng muốn đánh chết một hai Thiên nhân đại đế."

Trương Kiêu giơ đao lên cao.

Hắn muốn động thủ.

Nhưng lúc này lại truyền đến giọng nói lạnh nhạt của một Thiên nhân, "Trương Kiêu, ngươi cho rằng Thiên nhân chúng ta không biết hành động của ngươi? Ngươi muốn làm cái gì chúng ta đều biết, không phải là muốn lót đường cho hậu nhân sao."

Vân Đế nhìn Trương Kiêu với thiên phú và chiến lực khoa trương, Vân Trung Quân đứng ở bên người bình tĩnh nói: "Các ngươi không thấy thiên phú của chúng ta rất quen sao?"

Sắc mặt Trương Kiêu bỗng nhiên trở nên lạnh lùng.

Thiên phú của vị Quân chủ Thiên nhân này vậy mà lại rất giống với tồn tại cổ đại mà hắn cực kỳ kính ngưỡng —— Bạch Đế. Nhưng điều này quả thực là đã làm bẩn vị anh hùng cổ đại của Nhân Gian Đạo.

Vân Đế lại tiếp tục nói: "Có lẽ, chỉ là ngẫu nhiên, trên đời có biết bao nhiêu là sinh linh? Chung quy lại sẽ cho ra đời những đóa hoa tương tự, ngươi nghĩ là như vậy.... Nhưng thế gian thực sự có mấy cái ngẫu nhiên như vậy? Thế gian, có lẽ có thế giới tử vong thần bí, người chết đều ở trong đó luân hồi chuyển thế... Tử vong,

không phải là kết thúc, mà là mở ra một cuộc sống mới.”

“Thiên nhân chúng ta không ngừng quan sát, dần dần phát hiện ra một quy luật, phát hiện trong số chúng ta có rất nhiều người đều là người có công lớn trong lịch sử Nhân Gian Đạo, kiếp sau liền sẽ nhập Thiên Nhân Đạo, trở thành tồn tại tôn quý nhất, một vị, hai vị, mười mấy vị.... Thiên phú đều giống với danh nhân trong trong lịch sử, xuất hiện ở trong Thiên nhân đều không phải là ngẫu nhiên... Trương Kiêu, ngươi cũng sẽ giống như ta, giống như Bạch Đế, kiếp sau sẽ gia nhập Thiên Nhân Đạo.”

Gương mặt Trương Kiêu dần dần dại ra.

Vân Đế tiếp tục mở miệng, chậm rãi mà nói, “Không chỉ là ngươi, mà ngay cả bảy thiên kiêu kinh tài tuyệt diễm có gan đấu tranh với Thiên nhân trước đây, cũng sẽ bởi vì đại công tích mà tiến vào Thiên Nhân Đạo của ta. Thiên tư trác tuyệt của bọn họ thật đáng sợ, đủ để cho Thiên nhân chúng ta bổ sung một lượng máu ưu tú mà cường đại!”

“Trận chiến Thiên nhân này, ngươi cho rằng nằm trong tính toán của ngươi sao?”

“Không!”

Vân Đế hung hăng bước về phía trước,

“Không đúng!!”

“Ngươi sai rồi!!”

Giọng nói Vân Đế càng ngày càng lớn, đánh thẳng vào tâm, nặng nề như tiếng chuông lớn,

“Ngươi vẫn luôn ở trong tính toán của chúng ta, dựa thế mà làm, tương kế tựu kế... Trận chiến tranh này, không chỉ giúp cho lớp Thiên nhân trẻ tuổi chúng ta luyện binh, còn thay máu thời đại

cho Nhân Gian Đạo. Bảy tồn tại kia, còn có chính ngươi, sẽ hoàn toàn khuếch trương thế lực của Thiên Nhân Đạo chúng ta."

Trong nháy mắt.

Đầu óc Trương Kiêu trở nên trống rỗng.

Hắn theo bản năng nắm chặt trường đao trong tay, đây là đồng bọn duy nhất của hắn.

"Ngươi hiện tại, thật sự muốn động thủ với chúng ta sao?" Giọng nói Vân Đế lạnh lùng, từng câu từng chữ chọc vào chỗ sâu trong tim, "Ngươi! Trợ giúp chúng ta, ngươi, chung quy lại cũng sẽ trở thành chúng ta... Ngươi là công thần của Thiên nhân chúng ta, trọng sinh kiếp sau, sẽ ghi lại cho ngươi nhớ công lớn này!"

Con ngươi Trương Kiêu hoàn toàn trợn to, cả người phát run, thân hình dường như già đi mười mấy tuổi, thân hình khô khốc run rẩy, "Không đúng không đúng không đúng, thiên phú tương tự của các ngươi chỉ là ngẫu nhiên. Bọn họ đều là anh hùng nhiệt huyết trong lịch sử, không có khả năng biến thành các ngươi..."

"Ngươi dao động, không có ý chí chiến đấu..." Vân Đế nhìn Trương Kiêu.

Đây là một địch nhân đáng sợ, ý chí kiên định đến cực hạn. Nhưng mà lúc này, trong lòng lại lơi lỏng, tạo ra lỗ hổng. Bởi vì...

Hắn bắt đầu quỳ xuống.

Với thiên phú của Vân Đế, quỳ xuống đối thủ đã tất bại.

Không thể phủ nhận, Trương Kiêu là một đối thủ khủng bố. Chiến lực của hắn thực đáng sợ, chém giết chính diện đủ để tổn thất thảm trọng, nhưng mà cục diện trước mắt đã đả kích sĩ khí, tinh thần, tín niệm của hắn. Tự hắn đã đem bảy anh hùng kỳ tài vào Thiên Nhân Đạo, bao gồm chính hắn…

Hắn nhìn như anh hùng bi liệt, lưng đeo lịch sử bêu danh, kỳ thật chính là tội nhân và phản đồ lớn nhất của Nhân Gian Đạo, trợ giúp Thiên Nhân Đạo. Tín niệm của hắn đã sụp đổ.

Đúng là đặc sắc.

Quả thực là kế hoạch xuất sắc.

Vô luận là tài trí, tính kế, mưu hoa, năng lực chiến đấu, đều thuộc vào dạng cực kỳ kinh người, đây chính là quân chủ Thiên nhân sao? Đây là Bạch Đế năm đó dẫn dắt nhân loại đốt rẫy gieo hạt, là đệ nhất lãnh tụ vĩ đại của nhân loại sao?

Trương Kiêu trầm mặc.

Tồn tại như vậy có lẽ không ai có thể chiến thắng.

Chương 740: Bạo Quân 3

Bạch Đế nhìn chằm chằm Trương Kiêu đã giao động, nhẹ nhàng thở dài,

“Trương Kiêu ngươi sẽ giống như trong lịch sử ghi lại vậy, tương lai mọi người đều sẽ truyền miệng như vậy, mặc kệ bề ngoài hay là bên trong đều là bạo quân tàn nhẫn nhất trong lịch sử.”

Đây là câu tàn nhẫn nhất.

“Ta...”

Lúc này, đầu gối Trương Kiêu đã hoàn toàn mềm nhũn.

“Thì ra... Ta là bạo quân.” Hắn ngẩn ra, bỗng nhiên vung trường đao.

Phụt!

Máu tươi nở rộ.

Một thế hệ kiêu hùng có gan vung đao với trời, Đao Thần Trương Kiêu, đã ngã xuống trong vương điện của chính mình.

“Hắn rõ ràng biết, thời khắc chính mình bắt đầu quỳ xuống kia, nội tâm đã sụp đổ, đã không còn phần thắng. Là một anh hùng.. lưng đeo bêu danh, cũng muốn sáng lập một con đường, chỉ là...”

Bạch Đế chậm rãi khom lưng, đôi tay vuốt ve đôi mắt trợn to của Trương Kiêu, che đi sự không cam lòng trong đó, lẩm bẩm nói, “Trương Kiêu, một mình ngươi chính là tinh thần của một thời

đại, đánh sập ngươi sẽ khiến cho cả Nhân Gian Đạo nháy mắt già đi vô số tuổi, không có sức sống..."

Hắn chậm rãi đứng lên, nhìn về phía mây trắng trôi nổi trong không trung rộng lớn, nỉ non: "Luân hồi? Đó sẽ là nơi thần bí như nào đây? Sinh linh sau khi chết, sẽ đến một mảnh thế giới khác sao?"

Tử vong là lĩnh vực thần bí nhất của sinh mệnh cũng là điểm kết thúc của sinh mệnh.

Thời khắc mỗi một sinh mệnh được sinh ra liền đã định sẵn tử vong.

"Ngươi đã đi tới điểm kết thúc trước." Vân Đế bình tĩnh ngoài dự đoán, mang theo thi thể biến mất tại chỗ, lần thứ hai xuất hiện đã là một mảnh núi non xanh biếc không biết tên. Hắn duỗi tay, bùn đất liền quay cuồng.

Một tòa phần mộ yên lặng mà đứng.

Hắn lập một tấm bia đá, mặt trên có viết "Mộ của Anh hùng Trương Kiêu".

Một mảnh gió nhẹ thổi qua.

Trời cao mây nhẹ, rộng lớn vô ngần.

Trận chiến này thắng lợi, Vân Đế cũng không vui mừng, mà là lẳng lặng đứng ở trước mộ,

"Luân hồi, rốt cuộc là cái gì?"

"Thế giới sau khi chết mà chúng ta suy đoán thật sự có tồn tại sao?"

"Nó có phải là có người khống chế hay không? Như vậy, nếu thực sự có thần linh khống chế, như vậy chúng ta đối với tồn tại

nắm giữ luân hồi thần bí rốt cuộc là cái gì?"

"Trương Kiêu, ngươi đi gặp hắn... Hy vọng ngươi trở về có thể nói cho ta cuộc gặp của ngươi." Bạch Đế cúi đầu nhìn huyệt mộ, phía sau là một đám thuộc hạ Thiên nhân đang quỳ, nói lẩm bẩm.

Hắn khẽ cười một tiếng.

"Chưởng quản luân hồi có tồn tại sao? Ta cũng muốn gặp ngươi."

...

Con đường đến Hoàng Tuyền dài đằng đẵng, dòng người dài không thấy đầu đuôi.

Hai bên là hoa tươi trải rộng khắp thổ địa, Trương Kiêu ngơ ngẩn nhìn mảnh đất này, "Đây là thế giới sau khi chết sao?"

Không thể tưởng được, Thiên nhân kia không có lừa hắn, vậy mà thật sự có tồn tại.

Trương Kiêu siết chặt nắm tay, trong lòng lại là mờ mịt, lại là chua xót.

Xung quanh đều là các loại thanh âm.

"Ta không phải đã chết sao?"

"Ta cũng đã chết."

"Nơi này là thế giới của người chết?"

....

Bên cạnh là một mảnh sôi trào, hiển nhiên là trong lúc trợn mắt nhắm mắt, bọn họ cũng đã bỗng nhiên đi tới một mảnh đất không biết, cảm thấy thật xa lạ, thực khủng hoảng, dòng người vô

tận nghị luận sôi nổi, châu đầu ghé tai.

“Ồ? Là quốc chủ Kiêu Quốc! Đao Thần Trương Kiêu!”

Có người kinh hô, tựa hồ nhận ra Trương Kiêu, vội vàng nhường đường, thậm chí toàn bộ con đường hoàng tuyền, đại bộ phận đều là con dân Kiêu Quốc, tử vong do chiến tranh với Thiên nhân, hiện tại đã chen đầy địa phủ.

“Ngài xếp hạng trước.”

Trong lòng Trương Kiêu trầm mặc, cảm thấy vô cùng áy náy. Nếu như Thiên nhân kia nói không sai, như vậy, hắn thật sự là gian tế của Thiên nhân, ngược lại trợ giúp Thiên nhân tiến hành khuếch trương thế lực, thật sự không còn mặt mũi.

Hắn vội vàng xua tay nói, “Thế giới người chết, không cần để ý thân phận sinh thời.”

Xung quanh vội vàng xưng vâng.

Mấy phen trắc trở, Trương Kiêu mới tò mò nhìn bốn phía, tinh tế đánh giá, đây là thế giới của người chết? Rốt cuộc là tồn tại thần bí nào tiến hành chưởng quản?

Lúc này, đội ngũ đằng trước, cũng không ngừng truyền đến tin tức,

“Đã xếp hàng nửa tháng, nghe nói phía trước lại đình bài!”

“Tạm dừng buôn bán, nghe nói lúc này đây chết người quá nhiều, địa phủ chật ních, rất khó quản lý!”

“Nghe nói, Mạnh Bà đại nhân đã bắt đầu rồi, nhưng đã để cho Hắc Bạch Vô Thường đại nhân đi nhận người.”

....

Trương Kiêu nghe được thì sắc mặt cổ quái, vẻ mặt khó hiểu, đình bài? Nhận người?

“Đây... Là có ý gì!?”

Trương Kiêu nhìn dòng người đang di chuyển phía xa, bỗng nhiên cảm thấy một đời mình đã sống uổng phí, mặt không khỏi lộ vẻ kinh ngạc cảm thán, thế giới người chết thật là sâu không lường được.

Xếp hàng nghỉ chân mấy ngày, dòng người lục tục ùa vào, phía trước mơ hồ thấy được dòng người.

Trương Kiêu dần dần thấy được những kiến trúc thần bí như cầu Nại Hà, đài Vọng Hương, đá Tam Sinh. Hơn nữa mọi người trên cầu đều đang khóc lớn, sau khi tìm hiểu cụ thể, Trương Kiêu cũng không khỏi vô cùng giật mình, càng thêm tôn kính.

Nhưng mà trong lòng hắn cũng vạn phần chua xót, chính mình đã chết, con đường hoàng tuyền này là con đường cuối cùng, sau đó sẽ hoàn toàn không nhớ rõ gì cả, trong lòng càng là tiếc nuối càng là mờ mịt, vô cùng hối hận.

Hắn muốn thay đổi tất cả, lại không thể nào xuống tay.

Hắn cười cười, khuôn mặt chỉ có tang thương, “Ở trước mặt tử vong, chúng sinh đều bình đẳng.”

Dần dần, cùng với con đường phía trước, có người đi lên trước đám đông chỉ vào câu thơ nạm khắc trên cầu Nại Hà, lớn tiếng tán thưởng, “Bờ đối diện mở bỉ ngạn hoa, trên cầu Nại Hà khóc Nại Hà. Kiếp này đã quên hết mọi chuyện, kiếp sau sao giữ được cố nhân... Thật đúng là một bài thơ hay!”

“Nghe Hắc Bạch Vô Thường đại nhân nói, đây được một người luân hồi lưu lại từ rất lâu trước kia.”

“Ồ? Nhưng thật ra lại rất kỳ quái nha, nếu như hắn đã không nhớ rõ kiếp sau kiếp này, đã không có ràng buộc, là một cuộc sống hoàn toàn mới sao có thể sẽ viết xuống câu thơ này?”

“Chẳng lẽ là kiếp sau, còn muốn làm gì đó cho người kiếp trước sao?”

“Như vậy cũng quá buồn cười rồi, sao có thể có người nhớ rõ kiếp trước kiếp này?”

...

Trương Kiêu nghe xung quanh nghị luận, hơi kinh hãi, trong lòng có một ý tưởng, trộm siết chặt nắm tay.

“Có lẽ, ta có hy vọng...”

Dần dần, Trương Kiêu đi tới đầu cầu Nại Hà, hắn thấy được Tam Sinh Thạch, thấy được Mạnh Bà trong truyền thuyết, đùng là vô cùng xấu xí, dữ tợn, cười một cái liền khiến người sợ hãi.

“Số 124529, kiếp sau, Thiên Nhân Đạo.” Giọng nói già nua khàn khàn vang lên, xung quanh lập tức vang lên sự hâm mộ, trở thành Thiên nhân, tồn tại tôn quý nhất, vô số người không thể với tới.

“Có thể chờ một chút hay không...” Trương Kiêu nhịn không được mở miệng.

Mạnh Bà lắp bắp kinh hãi, nhìn người này, đánh giá trên dưới, “Mỗi người đều xếp hàng, chờ nửa ngày mới đến phiên mình, ước gì được đầu thai chuyển thế, ngươi lại muốn đợi?”

Trương Kiêu khẩn trương gật gật đầu.

“Ngươi muốn đợi, thì chờ đi...” Mạnh Bà cũng không để ý đến hắn, Trương Kiêu liền lẳng lặng quay về đầu đường hoàng tuyền,

đứng ở nơi xa im lặng chờ đợi. Hắn cuốn lại trong góc, nhìn một đám người mới tử vong buông xuống.

Hắn nhìn không chớp mắt, quan sát vẻ mặt của mỗi người.

Bọn họ đều vừa mới xuất hiện tại mảnh thế giới người chết, đều rất hoảng sợ, khẩn trương.

Chương 741: Nhật Báo

“Có lẽ nó tồn tại, có lẽ cũng không tồn tại... Ta muốn tìm một người trong nháy mắt đi vào địa phủ... phải thật bình tĩnh. Những người khác nhìn thấy loại thần bí không biết này, phản ứng đầu tiên là khẩn trương nhìn bốn phía... Mà người đàn ông này sẽ không khẩn trương, mà là dáng vẻ nhớ lại, vẻ mặt quen thuộc.”

Hắn không biết có tồn tại hay không, nhưng hắn phải đợi, hắn muốn thử một lần!

Nếu như có người nhớ rõ luân hồi, như vậy hắn nhất định sẽ xuất hiện, dù sao chỉ cần người còn tồn tại là sẽ chết.

Hắn vô cùng thông minh?

Đây là cơ hội cuối cùng.

Dù sao cũng là một kiêu hùng, người bình thường không có khả năng nghĩ vậy dù là một chút, hơn nữa còn quyết đoán thử nghiệm.

Ngày tháng qua đi, dòng người qua hoàng tuyền càng lúc càng đông, không biết đã tiếp đãi bao nhiêu người, mà Trương Kiêu vẫn luôn chờ đợi, phảng phất như biến thành một hộ không chịu di dời tại đây. Hắn cũng chứng kiến địa phủ ngày càng hoàn thiện.

Trong lúc này, phía trước cũng không ngừng truyền đến tin tức,

“Hắc Bạch Vô Thường đại nhân, đem về một cái cây kỳ quái, nó đang gào thét thảm thiết, đúng là kỳ quái... Nghe nói, đây là nhân viên tạm thời của địa phủ... Thoạt nhìn thực nhát gan kỳ

quái.”

Sắc mặt Trương Kiêu lập tức hơi cổ quái, phía trước nói Hắc Bạch Vô Thường đại nhân đã trở lại sao?

Lại qua mấy ngày.

“Trời ạ, nghe nói cái người cây kia có ý nghĩ kỳ lạ, dự định xây dựng thành phố ở bên kia! Đang làm bản vẽ kiến trúc, chuẩn bị mang vong hồn đi dọn gạch, hoàn toàn không biết là có ý gì...”

Lại qua mấy ngày.

“Nghe nói Mạnh Bà đại nhân lại phân phó cho người cây kia giải quyết khoảng thời gian chờ đợi tịch mịch trên đường hoàng tuyền của chúng ta. Người cây kia đã nghĩ ra biện pháp nhật báo! Để cho chúng ta không còn nhàm chán!”

“Nhật báo, đó là cái gì?”

...

Nhật báo?

Ngay cả Đao Thần Trương Kiêu cũng có chút tò mò.

Kết quả, không đến mấy ngày, trên đường hoàng tuyền đã mọc lên các cơ sở “Tiệm bán báo”, bên trong bày các tờ báo, nghe nói có thể tùy ý lấy.

Mà một số người xếp hàng chờ đợi đầu thai ở trên đường hoàng tuyền cũng cảm thấy thật sự quá tịch mịch nhàm chán, không khỏi cầm lấy một phần nhật báo bắt đầu giết thời gian, kết quả không đến mấy ngày, trong nháy mắt liền mê mẩn.

Toàn bộ trên đường hoàng tuyền, cơ hồ mỗi một sinh vật, đều ngồi xếp bằng ở trên mặt đất, tay cầm một tờ báo để đọc.

Thậm chí còn không muốn xếp hàng.

“.....”

Trương Kiêu tuy rằng là một kiêu hùng, cũng thấy hơi tò mò, thế giới người chết thật sự là thần bí khó lường.

Ngay cả một Đao Thần Thiên Đế như hắn cũng không khỏi thử cầm lấy cái gọi là báo chí, đọc lên, chỉ thấy trên đó viết mấy chữ to “Nhật báo luân hồi”, tiêu đề trang đầu tiên chính là:

“Khiếp sợ! Thành lập quỷ thành Phong Đô, dự định chiêu công, thù lao phong phú?”

Tiêu đề này rất cổ quái, Trương Kiêu nhất thời không biết là vì sao, rất muốn đọc, hắn không ngừng xem xuống dưới, “Vì thực hiện việc xây dựng thành trấn địa phủ, làm phong phú tinh thần của oan hồn xuống địa phủ luân hồi, thực hiện ba việc hiện đại hoá...”

Văn chương lưu loát, vậy mà khiến người ta bất tri bất giác nhìn xuống, trầm mê trong đó. Cảm giác này thực cổ quái, thậm chí sau khi xem xong, hắn còn muốn chủ động đi hỗ trợ ý tưởng thành lập Phong Đô.

Hắn lại xem những trang khác của tờ báo, tựa hồ vừa mới phát hành cho nên nội dung “Tin tức” không phong phú, chủ yếu là tiến hành bỏ thêm vào “Khối tiểu thuyết”, hình như có một quyển tiểu thuyết tên là 《 Ghi chép về Luyện Kim Đại Đế 》 .

Chương 1: Luyện Kim Đại Đế không nên vào rừng rậm, thí nghiệm mây mưa.

Cách hành văn này thật sự không tồi.

Hắn bất giác liền im lặng.

“Thế giới Vu sư? Vu thuật? Tinh thần lực?” Trương Kiêu yên lặng trầm ngâm. Hắn như có một loại trực giác đặc biệt, cảm thấy một phần trong tiểu thuyết này tựa hồ có ẩn chứa một chút chân lý thiên địa, không nên khinh thường. Nó dường như ẩn chứa bí mật kinh thiên động địa nào đó.

“Chương đầu tiên này không đơn giản, một ít lý niệm bên trong rất đáng để thử nghiệm.” Trương Kiêu hắn được xưng là Đao Thần, đủ để thấy được thiên phú tu luyện của hắn khủng bố cỡ nào. Những điều trong sách này sẽ không thật sự là đã xảy ra đi?

...

Miêu Khiêu ngồi trước máy tính, cảm thấy vô cùng mơ hồ.

Hắn là một người chơi hệ cây cối, còn đang âm thầm cày cấy phát dục, hơn nữa mấy ngày trước cũng đã livestream trải nghiệm đào quặng sắt, dù sao, từ thời kỳ đồ đá đến thời kỳ đồ sắt là một * * * .

Nhưng vài ngày trước, chẳng hiểu sao hắn lại bị đôi Hắc Bạch Vô Thường kỳ quái có bộ mặt dữ tợn kia kéo vào trong một thế giới tối đen như mực. Sau đó, thấy được một đống hình ảnh kỳ quái nào là quỷ hồn, Cầu Nại Hạ, Tam Sinh Thạch, thậm chí là

nhìn thấy vòng luân hồi hắc bạch đan xen rất lớn lơ lửng trên không… Hắn mới triệt để tỉnh ngộ, nơi này có lẽ là Địa Phủ trong truyền thuyết.

Ta gặp được nhiệm vụ ẩn!

Hắn không nói nên lời, trợn tròn mắt, dùng từ ngữ của đám cư dân mạng trên diễn đàn Bào Tử Tiến Hóa mà nói thì là: Hạnh phúc này khiến ta trọc đầu!

Dù sao, game này cũng không đơn giản như vậy, không phải ngươi nghĩ muốn trọc là có thể trọc.

Nói cũng đúng, Thiên Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Ngạ Quỷ Đạo, Nhân Gian Đạo, A Tu La Đạo…vậy đạo thứ 6 đâu? Địa Ngục Đạo ư? Nếu vậy, lục đạo đã có, còn luân hồi thì sao? Hiện tại, có lẽ đã nhận được lời giải đáp.

Vừa nãy, hắn bị Hắc Bạch Vô Thường dẫn đi gặp Mạnh Bà, tiếp nhận 1 nhiệm vụ có độ khó cấp bậc địa ngục: Hắn sẽ phụ trách việc xây dựng thành Phong Đô, sau đó đưa ra những hạng mục xây dựng để hoàn thiện Địa Phủ?

Người chơi hệ làm ruộng cuối cùng cũng có ngày hôm nay!

Lúc ấy, hắn vô cùng phấn khích, chuyện này là muốn đi lên đỉnh nhân sinh sao, xây dựng Địa Phủ, một công trình lớn như vậy, quả thực là điều mà mọi người chơi hệ làm ruộng đều tha thiết mơ ước. Kết quả, khi hắn hỏi mình sẽ được cho bao nhiêu nhân thủ, Mạnh Bà liền nói thẳng rằng hiện tại chỉ có một mình hắn, bảo hắn tự nghĩ cách.

Hắn ngu người ngay tại chỗ!

Một mình hắn?

Xây cái quỷ gì được!

“Có lẽ ta có thể livestream, một phương gặp nạn, tám phương vây xem!”

Hắn biết rõ tính tình của cái đám kia, bình thường hoàn toàn không có khả năng có thể lợi dụng được bọn họ, cả đám đều là những tên tiểu nhân đáng khinh, nhưng mà, hiện tại có thủ đoạn để thu hút bọn họ thì khác, có lẽ có thể để bọn họ giúp hắn tạo ra kỳ tích.

Một cây làm chẳng nên non, tập hợp mấy trăm ngàn bộ não của mấy tên trẻ trâu lại, tuyệt đối không thể khinh thường.

Hắn lập tức mở livestream, hô bằng gọi hữu,

“Các anh em, tôi nhận được nhiệm vụ ẩn!”

May mà thời gian ở Địa Phủ cũng là một ngày bằng một năm, cùng dòng chảy thời gian với Súc Sinh Đạo, vẫn có thể livestream được.

“Ohhhhhh? Streamer, đây là đâu vậy?”

“Tối quá đi, cảm giác cuộc đời rơi vào trong bóng tối luôn rồi.”

Hô liên tục vài tiếng, vài người thưa thớt đi vào, hai ba con mèo, không biết khi nào thì livestream mới có đông người xem, Miêu Khiêu thấy thế, cắn răng vét sạch toàn bộ tích góp của mình cho đợt livestream này, vì nhiệm vụ ẩn, mấy thứ này đáng là gì!

Chương 742: Kế Hoạch Xây Phong Đô Thành 1

Tinh!

Miêu Khiêu gửi tặng 10 cái hỏa tiễn!

Trong nháy mắt, phần thưởng lớn làm cho nhiệt độ trong phòng live tăng vọt, có số lượng lớn người đi vào, tất cả mọi người đều muốn đến xem xem có chuyện gì đang xảy ra ở đây.

Miêu Khiêu giới thiệu một chút về tình hình của mình,

“Ta nhận được một nhiệm vụ kỳ ngộ, gặp phải Hắc Bạch Vô Thường, bọn họ thấy ta đào quặng mỏ, tạo ra căn nhà rất đặc biệt, thế nên ta được nhận vào Địa Phủ! Để ta xây dựng căn nhà cho bọn họ!”

“Xây dựng căn nhà gì?” Có người hỏi trong làn đạn.

“Phong Đô!”

“…”

Tất cả mọi người lập tức chấn kinh, là Phong Đô trong truyền thuyết hả? Là cái ở trong Địa Phủ đó hả? Bảo một người chơi đến xây dựng ra nó? Sáng Thế Thần của ta ơi, đây là loại nhiệm vụ cấp bậc sử thi gì vậy? Mọi người không khỏi cẩn thận đánh giá cảnh vật xung quanh.

Miêu Khiêu giới thiệu một chút, giống như streamer ở bên ngoài, đi dạo quanh một vòng,

“Từ màn hình chúng ta có thể nhìn thấy Mạnh Bà, người quản lý mọi việc hiện tại, vẫn chưa thấy sự xuất hiện của những nhân vật như Thôi Phán Quan, Ngưu Đầu Mã Diện, không biết sau này sẽ có hay không nữa. Đây là một bà lão 70 – 80 tuổi, da ngăm đen và đầy nếp nhăn, lại rất thích nở nụ cười quyến rũ, cười đến vô cùng khủng bố âm trầm. Bình thường, khi không làm gì, nàng thường thích ngồi trên Cầu Nại Hà, giống như một thiếu nữ mơ mộng, lấy gương trang điểm ra tập cười, nói là muốn cười cho Bệ Hạ xem…”

Bệ hạ vậy mà lại thích xem cái này?

Đám cư dân mạng hít một hơi khí lạnh.

Nội tâm bọn họ xuất hiện một bóng ma vô cùng sâu sắc, tình tiết khủng bố như này, quả nhiên là khiếu thẩm mỹ của Địa Phủ, khác xa với thường nhân!!!

Bản thân vị người chơi Miêu Khiêu này cũng hãi hùng khiếp vía, vội vàng lấy lại tinh thần,

“Khụ khụ khụ, chúng ta cũng nhìn thấy được Hắc Bạch Vô Thường, là một người có thể phân tách, rất quỷ dị, biến thành một nam một nữ, duy trì an ninh trật tự của đường Hoàng Tuyền, vẫn tương đối khá bình thường.”

“Mà bên cạnh Tam Sinh Thạch, luôn luôn có một người tên là Đế Thính ngồi chồm hỗm ở đó, là một người đàn ông cổ quái, trên mặt có biểu cảm vô cùng đánh khinh, cười he he âm hiểu, thường xuyên chảy nước miếng, làm tôi thấy hắn cứ giống như tên thần kinh ở tàu điện, nổi da gà cả người.”

…

Mọi người cảm thấy rất kỳ lạ, thiết lập của NPC ở Địa Phủ thú vị vậy sao?

Mạnh Bà xấu muốn chết, nhưng lại thích soi gương.

Hắc Bạch Vô Thường có thể tách một thành hai.

Còn có Đế Thính vô cùng đáng khinh kia nữa.

Với lại, tất cả đều vô cùng xấu xí, quả thực giống với một đám nhân vật trong mấy câu chuyện ma u ám, cũng giống như đi vào trong mộng tiên cảnh của Alice.

“Ngoại trừ những NPC này, từ trong miệng bọn họ, ta còn biết có một người khác, là Bệ hạ Luân Hồi Điện xuất quỷ nhập thần, không ai biết tên thật của vị này là gì (tò mò)”

“Không thể không nói, Mạnh Bà xấu như vậy lại hoài xuân, lấy cái gương nhỏ ra cười quyến rũ, khiến tôi cảm thấy có chút dễ thương (móc mũi)”

“Streamer sẽ làm công ở đây sao? (rất thú vị)”

…

Miêu Khiêu gật đầu, hai tay tạo thành chữ thập, nghiêm túc nói:

“Kính nhờ mọi người giúp tôi nghĩ cách một chút! Nhiệm vụ kỳ ngộ này, quả thực kinh thiên động địa, giành được hảo cảm của những NPC này, có lẽ là rất khó.”

Mọi người lập tức vô cùng hưng trí, khó khăn mới có tính khiêu chiến.

“Lại một đầu mối nhiệm vụ chính nữa mở ra, nếu tôi không đoán sai thì đây chính là tuyến thứ 2.”

Lúc này, có một người chơi nổi danh lập tức phân tích,

“Đầu mối chính thứ nhất là【Sự quật khởi của A Tu La Đạo】,

là tuyến của hai tên muốn làm gay kia, rõ ràng là một tuyến chiến đấu, dành cho người chơi có năng lực chiến đấu, nhiệt huyết đánh địch, tu luyện, cường giả vi tôn… Mà trước mắt, đầu mối chính thứ 2 là 【Xây dựng Phong Đô của Địa Phủ】, rõ ràng là dành cho người chơi hệ làm ruộng, yêu thích sinh hoạt."

"Đúng vậy, dù sao thì hai tên thụ nhân kia, một tên là hệ chiến đấu, một tên là hệ chế dược, rõ ràng đều có liên quan tới chiến đấu… Còn vị Miêu Khiêu trước mắt này, rõ ràng là người chơi thành thạo chuyên tâm của hệ làm ruộng, sự phân phối này tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên."

Từng người từng người phân tích, mọi người cảm thấy có lý, không phải là như này thì như nào?

Hệ chiến đấu, hệ sinh hoạt, hai tình tiết đầu mối chính của hai phái người chơi lớn đã rõ ràng, không ít người ngồi trước máy tính hít một hơi thật sâu, không hổ là tổ thiết kế game, tinh vi đến mức khiến người ta kinh ngạc và cảm thán.

Tuy rằng, game VR này không có thiết lập cấp bậc, thuộc tính trang bị, nhưng đó chính là điểm tinh diệu của game này!

Làm cho người ta có trải nghiệm vô cùng chân thật, giống như thật sự đang sống cuộc sống thứ 2 vậy. Hiện tại, hai đầu mối chính cũng đã xuất hiện, không đến mức làm cho người chơi trở thành ruồi bọ không đầu… Triệt để dung nhập vào đó, trở thành dân bản xứ, chân chính trải nghiệm vui buồn hợp li của cuộc sống thứ hai.

"Xem ra, chúng ta khá là bận rộn, vừa phải giúp bên kia sinh em bé, còn phải giúp bên đây làm ruộng."

"Ha ha ha ha, quá đã! Ai nói bận? Người nào yêu thích chiến đấu thì qua bên kia, thích làm ruộng, xây dựng thì qua livestream bên này!"

“Khụ khụ khụ! Xây dựng Phong Đô, tuy rằng, ngươi chỉ có một mình, nhưng nguồn sức lao động là có, một đống người trên đường Hoàng Tuyền này đều là sức lao động đó, nhưng mà không nhận được lợi ích, họ sao có thể làm việc cho ngươi được? Ngươi phải có thù lao…Dẫu sao trên đường Hoàng Tuyền, Mạnh Bà cũng bảo ngươi giúp bọn họ gạt đi sự tịch mịch, có lẽ, chúng ta có thể làm nhật báo, dùng thức ăn tinh thần làm thù sao, sau đó cắt đứt giữa chừng… Để bọn họ chuyển gạch cho ngươi, xong thì mới có thể xem chương tiếp theo.”

“Tuyệt vời! Nhất cử lưỡng tiện!”

Vì thế, chúng ta có Nhật Báo Luân Hồi và Ghi chép chân thực về Luyện Kim Đại Đế. Chương 1: Luyện Kim Đại Đế chớ nên vào rừng rậm, thí nghiệm chuyện mây mưa.

Thực ra, những chuyện này đã sớm được người hâm mộ trên internet biên soạn thành tiểu thuyết, thậm chí ngay cả Thanh Đằng Địa Mẫu, Đạo Trường Sinh và các thời đại khác cũng được sửa sang lại, biên soạn thành ghi chép chân thực, hiện tại chỉ cần vác ra xuất bản là được.

Chuyện khó giải quyết nhất chính là phiên dịch.

May mà, Miêu Khiêu và khán giả phòng livestream đông, cùng nhau tiến hành công tác phiên dịch.

Đám người hệ làm ruộng cảm thấy vô cùng thích thú, bởi vì làm sao để có thể bắt được tâm những người kia, khiến cho trong lòng bọn họ rất ngứa ngáy, đây cũng là một kỹ năng sống.

“Xem chúng ta làm sao cạo chết bọn họ!”

Một đám người cực kỳ hăng hái, cầm bút lên, chuẩn bị xuất chiêu.

…

Trên đường Hoàng Tuyền.

Trương Kiêu cầm tờ báo, cảm thấy có hơi phiền muộn.

Chương 743: Kế Hoạch Xây Phong Đô Thành 2

Sau khi Trương Kiêu nhìn thấy câu nói này, nó hung hăng chọc vào trong nội tâm của hắn.

Con Slime này, rõ ràng là một người đã trải qua rất nhiều tang thương, Trương Kiêu cũng muốn nhân sinh của mình nở rộ, phấn đấu cả đời, cuối cùng lại dẫn đến danh Bạo Quân, hắn cảm động lây, nội tâm mơ hồ có cảm giác được đồng cảm.

Tiếp sau đó, Luyện Kim Đại Đế bắt đầu nghiên cứu gì đó, đưa lưng về phía bảy tiểu nữ vu, bắt đầu chế tạo người máy, nội tâm Trương Kiêu vô cùng chờ mong,

"Grantham, vị vai chính này được đắp nặn thật sự không đơn giản… Hiện tại đang làm cái gì? Một văn minh hoàn toàn lạ lẫm, thế giới quan hoàn toàn khác biệt, khá mới lạ, thật muốn xem chương tiếp theo."

Lần đầu tiên, hắn thực sự sinh ra loại tâm lý chờ mong này.

Đây là chuyện đã bao lâu chưa từng xuất hiện rồi?

Nhớ kỹ lại nhân sinh của mình, chỉ khi nhỏ yếu, đi khiêu chiến một quốc gia cường địch và lúc khiêu chiến Thiên Nhân, hắn mới có loại cảm xúc chờ mong mãnh liệt như vậy!

"Còn có, thật không biết tồn tại đứng sau lưng bộ sách này là ai, lại có thể viết ra được bộ sách như thế này, rốt cuộc đáng sợ tới mức nào cơ chứ."

Trong mắt hắn, thế giới kia được viết vô cùng chân thật, thậm

chí các lý luận và số liệu đó, ở trong tầm mắt cực cao của hắn, chúng rất có khả năng thực hiện được.

Nội tâm của hắn triệt để ngưng trọng.

“Quả nhiên, Địa Phủ rất là hùng mạnh.”

Hắn ôm trán.

Vốn dĩ, định sẽ ở Địa Phủ chờ đợi người thiên mệnh nhớ rõ luân hồi kia, tranh thủ một chút sinh cơ cho sự quật khởi của nhân gian, xem nhật báo chỉ vì muốn giết thời gian, nhưng hiện tại, thậm chí còn có một chút đau khổ của việc theo đuổi.

“Ta không nên trầm mê, không được quên sứ mệnh cứu vớt Nhân Gian Đạo của mình!”

Trương Kiêu siết chặt nắm tay, mình là Thiên Đế của Nhân Gian Đạo, yên lặng ám chỉ mình.

Ngày lại ngày trôi qua, toàn bộ người trên đường Hoàng Tuyền bắt đầu trầm mê vào trong tiểu thuyết, chìm vào trong cuộc sống vui vẻ hằng ngày của Luyện Kim Đại Đế và 7 tiểu nữ vu, cũng bị cuốn vào trong nỗi thống khổ của Quốc Vương Babylon Lilith.

Ngay cả Trương Kiêu cũng không khỏi cảm thán, đây là một thời đại bi ai giống như bọn họ vậy.

Đặc biệt khi Lilith ở trước mặt mọi người, dùng vẻ mặt lãnh đạm nói: “Quốc Vương Babylon không được phép rơi lệ.”

Câu nói tàn nhẫn này chọc thẳng vào trong nội tâm Trương Kiêu, khiến hắn cảm động lây, cái này sao lại không phải là hắn cơ chứ?

Vương tới thừa nhận, Vương tới cho phép, Vương tới đeo trên lưng toàn bộ thế giới!

Càng theo dõi về sau, đọc đến đoạn cuối trống rỗng, hắn hận không thể hung hăng đọc thêm mấy lần nữa, hắn làm một Vương thất bại, cảm xúc cao nhất chính là phản kháng lại Thiên Nhân Đạo, nhưng lại bị tính kế.

Hắn cũng lướt qua những nội dung khác của Nhật Báo Luân Hồi, lật sang trang khác, vẫn trước sau như một, kêu gọi mọi người xây dựng quỷ thành Phong Đô,

"Trước quỷ trồng cây, sau quỷ hóng mát, vì hưởng ứng chỉ tiêu mới của Địa Phủ, chúng ta kêu gọi chúng sinh đang xếp hàng trên đường Hoàng Tuyền nhiệt tình tham dự…"

Trương Kiêu lắc đầu.

Chuyển gạch? Làm thợ xây dựng, xây dựng thành?

Đây là chuyện không thể nào.

Hắn thân là Thiên Đế đầu tiên trong lịch sử của Nhân Gian Đạo, tài năng ngàn năm có một, quét ngang mọi nơi, cho dù là Thiên Nhân, cũng phải kiêng kị hắn ba phần, mặc dù thua trận, trở thành vị quân mất nước, cũng không thể nào thấp hèn tới mức có thể đi làm chuyện như vậy được, xúc phạm thân phận.

Từng ngày trôi qua.

Trên đường Hoàng Tuyền.

Một đám người ngồi xếp bằng đọc báo, bọn họ nhìn vị Luyện Kim Đại Đế trong tiểu thuyết nghịch tập, một trận đại chiến kinh thiên động địa mở ra, không khỏi nhiệt liệt thảo luận, thậm chí ngay cả Thiên Nhân cũng cùng tranh luận với Nhân Gian Đạo và Súc Sinh Đạo.

"Theo ta thấy, Luyện Kim Đại Đế tuyệt đối sẽ chiến thắng nữ vu tà ác kia!"

Một tồn tại ở Súc Sinh Đạo mở miệng nói.

“Không thể nào đâu, nữ vu hắc ám này mạnh ngang với cả Thiên Nhân đấy! Phàm nhân không thể nào thắng được Thiên Nhân!”

Một người đàn ông ở Nhân Gian Đạo lắc đầu, âm thầm liếc trộm vị Thiên Nhân kia, a dua nịnh hót.

“Nói hươu nói vượn!”

Vị Thiên Nhân kia giận dữ nói, rõ ràng là đã biến thành fan cuồng,

“Đúng ở góc độ công bằng mà nói! Đừng nói ta là Thiên Nhân, cho dù là Thiên Nhân, Luyện Kim Đại Đế vẫn có thể chiến thắng, hắn cũng không phải là tên Trương Kiêu kia!”

Tên đàn ông a dua nịnh hót: “…”

Hắn có hơi ngu người, hoàn toàn không phản ứng kịp.

“Đúng vậy! Luyện Kim Đại Đế nhất định sẽ chiến thắng! Hắn cũng không phải là kẻ thất bại như ta.”

Trương Kiêu ở xa xa, xiết chặt nắm tay, yên lặng cuộn người vào trong góc, đã trôi qua mấy đợt luân hồi rồi, với lại hắn còn cố tình ẩn trốn, cho nên ở đây không có ai nhận ra hắn cả.

Lúc này, toàn bộ mọi người đều khẩn trương tới cực điểm, cực kỳ chờ mong, bởi vì ngày mai, trận đại chiến sẽ bắt đầu!

Rất nhanh đã đến ngày hôm sau, nhật báo mới ra lò, cả đám người chen chúc về phía tiệm bán báo.

“Kế tiếp.”

Ở đầu Cầu Nại Hà, Mạnh Bà ngồi trên ghế, chậm rãi đảo canh.

Bịch bịch!

Nhưng những người đang xếp hàng lại lập tức ùa đi.

“Xin hãy đợi chút nữa rồi chúng ta sẽ đầu thai!”

“Ta muốn đợi thêm chương nữa! Rồi mới uống canh Mạnh Bà!”

“Sốt ruột quá đi!! Rốt cuộc thì Grantham có thể chiến thắng được người chưởng quản tử vong, quân chủ Đại Đế Medusa hay không? Sau đó hắn sẽ xưng Đế sao? Mở ra một thời đại Vu Sư hoàn toàn mới?”

“Tán ca của nhân loại, là tán ca của dũng khí!”

…

Cầu Nại Hà lập tức gà bay chó sủa, vèo một cái trở nên hoang vắng.

Thượng Quan Man: “…”

Nàng kinh ngạc nhìn một màn trước mắt, hiện tại vậy mà lại không có lấy một người xếp hàng, đường Hoàng Tuyền vẫn luôn chật ních người vội vàng đi đầu thai, đây chính là lần đầu tiên xuất hiện tình trạng như này.

Nhưng mà, nàng cũng không thèm quan tâm, yên lặng lật xem quyển sách trên tay.

Đương nhiên không phải quyển Ghi chép chân thực về Luyện Kim Đại Đế, tuy rằng nàng cũng đang theo dõi tình tiết câu chuyện, nhưng làm người phụ trách, nàng đã sớm tiêu hóa nội bộ những cái đó rồi, thứ mà hiện tại nàng đang xem, là bộ sách độc quyền do A Tu La Đạo kia viết riêng cho nàng:

Ngốc sửu manh thê: Diêm Vương Bệ Hạ xin tự trọng

…

Bịch bịch bịch.

Đám người này hoàn toàn điên rồi, chương hôm nay nhất định phải xem, Luyện Kim Đại Đế dẫn theo mấy vạn Slime xuất chinh, ngồi trên tàu bay luyện kim, đại chiến sắp diễn ra, rốt cuộc thì có dành được chiến thắng hay không?

Trong dòng người dày đặc đông đúc, Trương Kiều cũng ở trong đó, hắn cầm tờ báo, thấy tiêu đề ghi một loạt chữ lớn:

Chương 18: Càn quét! Tay cầm nhật nguyệt trích tinh thần, thế gian không đối thủ!

“Tiêu đề này, là chiến thắng sao? Cuối cùng cũng bắt đầu nghịch tập rồi!”

Trương Kiêu siết chặt nắm tay, hắn chỉ cảm thấy tiêu đề này thật sự quá khí phách, nhìn mà nhiệt huyết sôi trào.

Tay cầm nhật nguyệt trích tinh thần, nhân vật bậc này, đây là loại khí phách bá đạo tới cỡ nào chứ?

Hắn không kiềm lòng được, ánh mắt gấp rút nhìn xuống, nào ngờ Nhật Báo Luân Hồi ngày hôm nay rất không bình thường, trước mắt chỉ có dòng tiêu đề ngay ngắn xinh đẹp mê người này mà thôi, không có nội dung, phía dưới chỉ có một dòng văn tự lẻ loi:

“Muốn biết chương này như thế nào, xin hãy báo danh chuyển gạch!”

???

Sắc mặt của hắn thay đổi liên tục, bàn tay không khỏi run lên, nhật báo không chịu được mà bị sẽ thành hai nửa!

Chương 744: Quá Sảng Khoái

"Chỗ chuyển gạch?"

Toàn bộ Hoàng Tuyền Lộ chớp mắt trở nên trống rỗng.

Dòng người chen chúc báo cáo lập tức chuyển hướng đi chỗ chuyển gạch.

"Nhanh đi chỗ chuyển gạch xem chương mới nhất! Đừng có chen lấn ta!"

"Tay cầm nhật nguyệt trích tinh thần, thế gian không đối thủ. Tiêu đề này thực sự quá mê hoặc. Chắc hẳn là Luyện Kim Đại Đế thắng, nhưng mà..."

Không có cách nào, đây là một kiểu kịch bản đáng lo ngại nhất. Grantham tích lũy rất lâu, bây giờ chính là thời điểm then chốt tung ra một chiêu đột kích kinh thiên động địa. Dù sao, bộ tiểu thuyết này không chỉ có hành vi chân thực lại tinh vi, trong đó còn chứa đựng một số hệ thống tu luyện có tỉ lệ khả thi, càng mở rộng cảm giác thâm nhập.

"Chuyển gạch?"

Trương Kiêu xé toạc tờ báo.

Hắn ta lẻ loi đứng tại chỗ, nhìn dòng người xa xa, hít sâu một hơi. "Không ngờ ta lại nổi giận... Địa Phủ quả nhiên kỳ lạ, còn có đặc điểm mới mẻ, độc đáo như vậy."

Hắn ta càng ngày càng kính nể.

Ít nhất, một vị cựu hùng chủ của một quốc gia như hắn ta căn

bản không hề nghĩ tới biện pháp tương tự với mô thức thiên mã hành không như vậy.

Không hổ danh Địa Phủ, là địa phương bí ẩn nhất trong truyền thuyết.

"Thôi, bộ tiểu thuyết này ẩn chứa khủng bố cực lớn. Lúc này ta đang nằm trong nó, đã nhận được một loại tri thức và tình báo trí tuệ nào đó!" Hắn ta suy nghĩ một chút, vẫn không thể kìm nén ham muốn biết được kết cục. Hắn ta nhanh chân rời đi. "Chờ đến lúc xem được chương mới, ta sẽ không nhìn nữa. Ta sẽ tiếp tục trở về, ngồi tại đầu nguồn Hoàng Tuyền Lộ, chờ đợi khả năng xuất hiện người có thể nhớ chuyện Luân Hồi, như vậy liệu có thể..."

Khu chuyển gạch.

Một người cây ngồi trên ghế.

Cửa chỗ hắn còn xếp hàng chen chúc hơn chỗ Mạnh Bà, dài như một con rồng lớn, giống như chỗ hắn mới là Mạnh Bà vậy.

Hắn không ngừng nói với người xếp hàng:

"Phải chuyển gạch mới có thể xem tiếp! Thế nhưng, muốn chuyển gạch phải luyện được một viên gạch trước đá. Đây là lẽ thường, không có gạch làm sao chuyển đi? Các vị đều là cường giả có thiên phú đặc biệt, hiệu suất kinh người, sẽ xong rất mau thôi."

Hắn không ngừng phân phối nhiệm vụ, nghiễm nhiêm tỏ ra là một bao công đầu.

Địa Phủ nằm ở không gian thực thể, tất nhiên không phải ở không gian tư duy như Manh Muội.

Bùn đất, hoa tươi ở đây đều là thật. Quỷ hồn tương đối mạnh mẽ ở đây đã trải qua Luân Hồi vô số lần, thiên phú tất nhiên rất mạnh. Thậm chí họ sở hữu năng lượng hồn thể có thể hóa thành

vật chất chân thực, có thể tiếp xúc với vật chất, tất nhiên có thể dời gạch, xây dựng nhà cửa.

"Nhanh một chút."

"Đi luyện gạch đi!"

Trong chớp mắt, toàn bộ người trên Hoàng Tuyền Lộ bắt đầu khởi công. Khung cảnh như đang tiến vào thời đại sắt thép, cảm xúc phồn thịnh rất mãnh liệt.

"Cuối cùng cũng bắt đầu hả..." Miêu Khiêu ngồi trên ghế lau mồ hôi, lén lút nhìn về phía Cầu Nại Hà đã không còn một bóng người. Mạnh Bà còn đang lật sách lặng lẽ đọc.

Dẫn người đến lao động cũng nằm trong kế hoạch xây dựng Phong Đô.

Tuy rằng Địa Phủ thường treo biển ngừng kinh doanh, mãi cũng thành quen, nhưng trước mắt đang ngừng kinh doanh mà Mạnh Bà lại bình tĩnh như vậy, hiển nhiên đã sớm hỏi thăm trước. Nếu không, hắn mà làm như vậy thì bây giờ xác đã lạnh.

Hắn không phải không biết thủ đoạn hung tàn của Mạnh Bà, vừa nghĩ đến đã thấy sợ.

"Các bằng hữu đang xem trực tiếp, bản vẽ kiến trúc đã có gần đủ rồi chứ? Dù sao cũng có rất nhiều người vốn xuất thân nghề mộc, còn mời được vị thương nhân khai khoáng đất đai Manh Muội nữa. Chúng ta tiến hành quy hoạch, cơ cấu trận pháp cỡ lớn, ám hợp Thiên Đạo..."

"Còn nữa, các vị đại lão hay mau chóng phiên dịch. Chúng ta đánh chết bọn họ, để bọn họ cảm nhận một phen sự thống khổ của thúc chương! Để bọn họ đuổi trăm triệu chương!" Miêu Khiêu đầy hùng tâm tráng trí, quay về phía ống kính trực tiếp nói: "Các vị bằng hữu đang xem trực tuyến, cảm thấy hay thì mau khen thưởng

một phen đi."

Người xem trực tuyến: "..."

Mọi người cảm thấy chuyện này thật có độc.

Người xem trực tuyến khác có ai không thoải mái hưởng thụ? Xem chủ kênh biểu diễn, da trắng, mặt đẹp, chân dài. Họ thì sao? Xem một cái cây, đã không chỉ phải trả tiền khen thưởng mà còn phải lao động công ích , nhọc lòng mất sức làm việc.

...

...

Buổi trưa khí thế ngất trời, đã gần đến giờ tan làm.

Sau khi đám người uể oải ngồi nghỉ, họ bắt đầu ngồi trên công trường gạch thu hoạch thành quả lao động của mình. Họ hạnh phúc tràn đầy xem tiếp chương mới, có cảm giác tháng ngày thật phong phú.

"Người anh em, trình độ chuyển gạch của ngươi không thấp nhỉ?" Một số sinh linh xung quanh nói với Trương Kiêu. Họ rất bội phục hắn ta. Hiện giờ họ cũng dần hiểu được ý nghĩa của từ 'Chuyển gạch' này rồi.

Trương Kiêu không nhiều lời. Dù sao tu vi và thiên phú của hắn ta cũng ở đó. Biểu hiện của hắn ta rất quái gở, không quan tâm đến nội dung kịch bản mà mọi người đang bàn tàn, chỉ ngồi trên đống gạch đá trong góc công trường xem báo.

"Quả nhiên không phải thất vọng!" Hắn ta xiết chặt tờ báo, hô to sảng khoái, đọc trận tranh đấu cấp độ cao tràn trề sảng khoái. Có thể nhìn ra, vị được gọi là Đao Thần Đại Đế đầy kiêu hùng này đang thư giãn đến mỗi một lỗ chân lông!

Sảng khoái!

Quá sảng khoái!

Chỉ thấy cuối cùng viết:

[Luyện Kim Đại Đế - Grantham đối mặt với Anh hùng vương cổ đại Gilgamesh do Medusa triệu hồi mà vẫn có thể chiến thắng dễ dàng, triệt để trấn áp cả một thời đại, hóa thành vầng Thái Dương chói mắt nhất. Thời đại luyện kim mở ra. Quân chủ Đại Đế Grantham quản lý cánh cửa luyện kim và chân lý vang danh khắp thiên hạ. Thế nhưng hắn lặng lẽ nói với hội tam điển Elizabeth, chính là bảy nữ vu: "Ta đã trở về". Chỉ một câu nói này đã làm các nàng đợi trăm cái xuân thu.]

Thấy cảnh này, Trương Kiêu hài lòng.

Đại kết cục rồi!

Lật đổ toàn bộ thời đại đen tối, vô địch thiên hạ. Câu chuyện hẳn là đã kết thúc.

Đồng thời ở cùng với bảy nữ vu, người có tình sẽ trở thành thân thuộc. Đó là kết cục đại viên mãn. Trương Kiêu ngồi trên công trường cảm khái vạn ngàn. Hắn ta quyết định không xem nội dung kịch bản đằng sau, điều cần làm là làm dịu đi hạnh phúc sinh hoạt hằng ngày.

Thế nhưng, hắn ta tùy tiện liếc qua giới thiệu chương sau...

"Luyện Kim Đại Đế khai sáng thời đại luyện kim Babylon, kiến thiết kỳ vật cấp thế giới: Vườn hoa bay Babylon, người khổng lồ Adofl... Có thể nói là các loại kỳ tích, là thời khắc huy hoàng nhất trong lịch sử vu sư Babylon. Khi bảy nữ vu đến lúc cuối đời, Luyện Kim Đại Đế sẽ đi đâu?"

Xin xem tiếp chương sau: Thế giới chúng Thần, lên trời gặp

Thần!

Trời cao?

Đi xem thế giới của chúng Thần?

Tên chương này khiến sắc mặt Trương Kiêu lập tức sốt sắng: "Luyện Kim Đại Đế làm sao lại to gan như thế? Đó là Thần!"

Cái gì gọi là thăng trầm, lên voi xuống chó?

Chính là đây!

Nội tâm Trương Kiêu dậy sóng lớn.

Đúng, tính thời gian, bảy nữ vu chẳng qua chỉ có trình độ cấp hai, cấp ba đã sắp chết già.

Hắn ta hít sâu một hơi. Trở thành cường giả thì sẽ không còn đau đớn sao? Nhớ tới câu nói đó: "Nhân sinh chính là thế, cường giả cũng có lúc đau", giống như tiền hô hậu ủng. Rõ ràng người đó lật đổ cả thời đại vì bảy nữ vu, chiến thắng kẻ địch mạnh mẽ nhất, nhưng lại đánh không nổi kẻ địch thời gian. Dù cho Grantham trở thành cường giả chí cao của thế giới thì cũng thống khổ.

Chương 745: Ba Năm Trên Cầu Nại Hà

Người xung quanh căng thẳng. Rất nhiều người thuộc đảng hâm mộ bảy nữ vu tức giận nghiến răng.

"Tiểu thư Elizabeth đáng thương, cả các cô nương khả ái khác, vậy mà đã sắp phải chết sao?"

"Kết cục này là sao?"

"Chờ đã, lên trời gặp Thần, chẳng lẽ Grantham vì tuổi thọ của bảy nữ vu nên muốn lên trời tìm chỗ chúng Thần, gặp mặt chúng Thần, tìm kiếm biện pháp kéo dài tuổi thọ..."

"Sao có thể có chuyện đó!"

"Grantham quá si tình..."

...

Người người cấp tốc bàn tán khiến Trương Kiêu cũng bắt đầu sốt ruột. Hắn ta chưa thành công, nhưng Luyện Kim Đại Đế đã thành công mà lại không thu hoạch được thiện quả. Chẳng lẽ thật sự phải nhận lấy kết cục bi ai sao?

"Không có thiện báo, nhân sinh đều đau khổ?"

Hắn ta hít sâu một hơi, cuối cùng vẫn bị câu chuyện làm xúc động.

Tình tiết phía sau dù sao cũng khiến người ta quá khó chịu. Hắn ta đã vài lần do dự, nhìn xung quanh dừng lại, tiếp tục cố

gắng chuyển gạch. "Thôi, lại chuyển thêm một buổi chiều, đến tối lại có một chương, xem xong rồi đi."

Sau mấy ngày.

"Người anh em, trình độ chuyển gạch của ta không bằng ngươi." Một vị Thiên nhân lực bất tòng tâm. Gã đã bị thuyết phục. Vốn gã là một Thiên nhân cao quý, lại với thiên phú bản thân, dù làm loại công việc thấp hèn này thì cũng sẽ cực kỳ chói mắt mới phải, thật không ngờ còn có kỳ nhân như thế.

...

Mấy tháng sau.

"Dường như ta đã từng tới nơi này."

Lý Tam Sinh mờ mịt nhìn xung quanh.

"Chỉ có điều, trong ký ức của ta dường như có dòng người dài dằng dặc, Hoàng Tuyền Lộ không nhìn thấy điểm cuối, vậy mà bây giờ thưa thớt đến độ chẳng có ai xếp hàng..."

Hắn cảm thấy khó hiểu.

Mảnh vỡ ký ức rất ít, nhưng chưa từng sai lầm.

Chẳng lẽ có biến hóa gì đó?

Hắn quay đầu lại, thấy ở phía xa có một tòa thành lớn màu đen vô cùng tráng lệ và rộng lớn đang kiến thiết.

Những tảng đá vuông to lớn màu đen chồng chất lên thành lâu đài hùng vĩ, to lớn. Trên cao, có những sinh linh hình thù kỳ dị ngồi trên những tảng đá đang cầm một tờ giấy đọc say sưa ngon lành.

"Bọn họ là đang làm gì thế? Thật kỳ quái. Có điều Hoàng

Tuyền Lộ còn dài, không ai xếp hàng, ta lại có thể mau chóng tới Cầu Nại Hà."

"Chờ đã, tại sao ta lại nói Cầu Nại Hà?"

Hắn nghi hoặc.

Đi thẳng tới Cầu Nại Hà, nhưng nơi này vẫn thưa thớt bóng người. Hắn đứng trước Tam Sinh Thạch, bắt đầu xem kiếp trước kiếp này của mình.

"Thì ra ta... là ta."

Sau khi đến, hắn mới hiểu rõ.

Kiếp này, tư chất của hắn vẫn kém cỏi như trước, đã trải qua chiến loạn Kiêu quốc. Phóng mắt nhìn toàn bộ dòng lịch sử dài đằng đẵng của Nhân Gian đạo, sự kiện này cũng có thể xem là một sự kiện lớn siêu cấp, là một thời đại đen tối. Vị Thiên Đế kiêu hùng đầu tiên trong lịch sử Nhân Gian đạo, Đao Thần Trương Kiêu, gây sự với Thiên nhân. Kẻ đó có tài năng rực rỡ, nhưng cuối cùng vẫn chết.

Thiên phú của hắn cực tệ, có thể là di dân may mắn sống sót trốn khỏi Kiêu quốc cũng do thông minh từ nhỏ, dựa vào buôn bán, trí khôn đã đặt xuống một sản nghiệp không nhỏ. Vốn hắn nên kết hôn sinh con, nhưng lòng hắn mơ hồ có một chút mảnh vụn ký ức đang ràng buộc hắn, làm hắn cấp bách muốn đi tìm người nào đó.

Cho nên, sau khi sự nghiệp thành công, hắn từ bỏ vinh hoa phú quý, dùng hết gia tài đi tìm ròng rã cả một kiếp.

Cuối cùng, vào thời điểm hắn đã tuổi già đi ngang qua một thôn trang, nội tâm hắn bỗng có một sự ràng buộc không tên. Hắn đi vào thôn, nhìn thấy một cô bé điên hơn mười tuổi.

Nước mắt của hắn không kìm nén được chảy ra, nghẹn ngào khóc. Hắn biết đây chính là người mà mình muốn tìm.

Có người nói, cha mẹ của cô bé điên kia cũng là di dân Kiêu quốc, chạy đi trong lúc đang mang thai. Đứa bé lúc sinh ra bị đập vào đầu nên mắc chứng si ngốc, ngơ ngác. Hắn nuôi cô bé gần nửa đời vẫn không thấy có thần trí, đành tạ thế vì bệnh lúc chín mươi bảy tuổi, đến nơi này.

"Ta khổ sở chờ đợi mấy kiếp, cuối cùng vẫn không thể ở cùng nhau..." Hắn lau nước mắt, nhìn Mạnh Bà, lúc này đã không phải là sự tồn tại thần bí Luân Hồi ngày xưa.

Ngàn năm ngoái đầu nhìn lại, mấy kiếp khổ sở chờ đợi, tình duyên giữa dòng luân hồi, bắt từ si, không bao giờ kết thúc.

"Một kiếp sai, kiếp kiếp sai..." Hắn vô cùng cay đắng. Đan xen giữa luân hồi, đầu thai chuyển thế, cuối cùng vẫn không thể gặp cùng một thời.

Bỗng nhiên, Mạnh Bà đặt quyển sách kỳ quái xuống, ngẩng đầu lên nói.

"19476, ta đã nghe nói về ngươi. Kiếp sau của ngươi, Nhân Gian Đạo."

Lý Tam Sinh trầm mặc.

"Ta có thể chờ một chút hay không?"

"Việc gì?" Mạnh Bà hỏi.

"Chờ nàng chết, chờ gặp cùng thời điểm, cùng đi đầu thai." Hắn hít sâu một hơi.

Mạnh Bà nở nụ cười.

"Ngươi có biết, giống như ngươi, hầu như đều vô dụng. Dù

tương đồng tuổi tác, bởi vì không hẳn đã nhớ tới nàng nên không chắc đã tìm được nàng, vẫn chỉ bỏ qua nhau giữa biển người. Còn có thể vì chờ đợi mà ngươi sẽ lãng phí nhiều thời gian đầu thai, cái được không bù nổi cái mất."

Lý Tam Sinh kiên định nói:

"Ta phải đợi nàng... Nếu ai chết tuổi chín bảy, trên cầu Nại Hà hãy đợi ba năm!"

Mạnh Bà mỉm cười.

Ba năm trên Cầu Nại Hà tương đương ba mươi năm trên Nhân Gian Đạo, thời gian có lẽ đủ.

Lý Tam Sinh vẫn rời Cầu Nại Hà, đi lung tung không có mục đích.

...

...

Ở phía khác, tại vị trí xây Phong Đô Thành, một vị đốc công đang cố gắng làm việc. Từ xa vang tới tiếng nói:

"Có nghe nói không? Bên Cầu Nại Hà, người để lại câu thơ đã xuất hiện rồi!"

"Đúng đấy, thực sự là một người si tình. Nếu ai chết tuổi chín bảy, trên cầu Nại Hà hãy đợi ba năm... Lại một vần thơ mới!"

Trương Kiêu nhất thời trợn mắt, đầu óc ùng một cái trống không.

Giờ phút này hắn ta mới phát hiện mình đã quên mất việc theo dõi người giáng lâm Hoàng Tuyền Lộ, thật không ngờ mình đã bỏ lỡ mất. Đối phương hẳn là đã đi rồi, đã tiến vào Luân Hồi. Hắn ta cực kỳ hối hận.

"Đáng ghét!" Hắn mới chợt nhớ tới sứ mệnh gánh vách hưng suy của cả Nhân Gian đạo, lòng vô cùng đau đớn. "Ta tội đáng muôn chết. Đáng chết! Vận mệnh của Nhân Gian đạo gánh trên lưng ta, nhưng 《 Luyện Kim Đại Đế thực lục 》 làm hại ta!"

Chợt, từ phía xa có tiếng kêu:

"Danh nhân đến rồi!"

Trương Kiêu cả kinh, vẫn chưa đi? Hắn ta cấp tốc chạy tới.

Lý Tam Sinh cũng rất giật mình, mặt dại ra nhìn người rất giống kiêu hùng Trương Kiêu. Hùng chủ một kiếp bây giờ giống một tên lao công đầy vẻ quê mùa. Hắn thầm nói:

"Người này có phần giống vị bá chủ nghịch thiên đầy can đảm kia."

"Vị huynh đệ kia, lại đây một chuyến." Trương Kiêu đã nhớ ra chuyện chính.

Tiếp theo, Lý Tam Sinh cảm giác thế giới quan của mình bị xông phá. Thực sự là Trương Kiêu hùng chủ trong truyền thuyết, đã xảy ra nhiều chuyện khúc chiết như vậy nơi Địa Phủ. Điều càng khiếp sợ hơn là, vị Đại Đế đầu tiên của Nhân Gian đạo này không ngờ lại muốn cầu cạnh mình!

"Ta không được." Lý Tam Sinh vội vàng lắc đầu, biết năng lực của mình.

"Nhưng chỉ ngươi mới có thể miễn cưỡng nhớ tới nơi này, có trí nhớ kiếp trước." Trương Kiêu chỉ nhìn Lý Tam Sinh. "Đồng thời, ta còn có một kế hoạch. Nếu thiên phú của ngươi không tốt, ta có thể huấn luyện ngươi ở đây. Tuy không biết kiếp sau ngươi nhớ được bao nhiêu, nhưng dù sao cũng sẽ hóa thành bản năng."

Lý Tam Sinh do dự.

Chương 746: Mê Muội

"Không nên gấp." Trương Kiêu hít sâu. Hắn ta biết rằng vị này là hi vọng duy nhất hiện nay của Nhân Gian Đạo. "Thiên phú của ngươi dù yếu, cũng không thuộc phái chiến đấu mà là có thể nhớ được chuyện Luân Hồi, nhưng đó cũng là ưu thế lớn nhất của ngươi... Ta tìm hiểu được hai chiêu võ nghệ tuyệt thế từ 《 Luyện Kim Đại Đế thực lục 》, sức chiến đấu tăng lên gấp mấy lần. Nếu khiêu chiến Thiên nhân, ngươi có thể chiếm ưu thế cực lớn... Chỉ là ta chết không thể mang theo. Ngươi thì khác. ta dạy cho ngươi, ngươi vẫn có thể..."

Từ 《 Luyện Kim Đại Đế thực lục》học được một loại bí pháp kinh thiên nào đó?

Lý Tam Sinh nhìn về phía trang báo, mặt dại ra... Hắn chuyển kiếp bao nhiêu năm, lần đầu tiên nhìn thấy chuyện li kỳ như vậy.

"Đây là một bài báo rất hay, có thể giúp ngươi giết thời gian. Đồng thời, trong đó chứa một ít số liệu cực kỳ khó tưởng tượng nổi, có thể dẫn dắt chúng ta." Trương Kiêu nói. "Trong Địa Phủ có rất nhiều thứ phù hợp với quy tắc thiên địa, không thể coi thường."

Lý Tam Sinh nghiêm túc nghe.

Dù sao hắn cũng đợi ở đây, chờ người kia đến, xem một chút cũng chẳng sao, có thể làm một nhân đinh trong Địa Phủ với Trương Kiêu.

Trương Kiêu không sợ Lý Tam Sinh mê hoặc, lòng nghĩ: "Quá lắm thì, đến lúc đó đánh đuổi hắn. Dù ta bị nó mê hoặc cũng không có nghĩa là ta không thể đuổi hắn ra ngoài."

Trương Kiêu hạ quyết tâm, lại nói:

"Nói đến đó, gần đây trong Địa Phủ, trừ tiệm bán báo ra còn xây một nhà cách đấu. Có lẽ ở trong đó cũng ẩn chứa cơ mật to lớn. Tên là cách đấu mà lại thâm ảo, có thể đi xem xem, lĩnh ngộ một ít quy tắc thiên địa. Hiện nay chỗ đó vẫn chưa chính thức mở cửa, chỉ có những đốc công thành lập Phong Đô chúng ta mới có tư cách đi thử nghiệm, vừa vặn dẫn ngươi đi xem một chút."

Dứt lời, hai người họ đi tới trước một vật cồng kềnh với một mặt phẳng hình vuông, có mấy nút bấm màu đen trắng kỳ lạ, hình dạng tương tự Tam Sinh Thạch.

"Đây là cái gì?" Lý Tam Sinh hỏi.

"Ta cũng không hiểu rõ, nhưng nhà cách đấu có thể giúp ngươi tiến bộ, rèn luyện thiên phú và tài năng ở phương diện cách đấu." Trương Kiêu thành thật và nghiêm túc nói. Hắn ta đã đọc tiểu thuyết, tự nhiên biết sự thâm ảo trong đó, tuyệt đối không thể khinh thường.

"Thì ra là như vậy." Lý Tam Sinh cũng trở nên nghiêm túc.

Thiên phú chiến đấu của hắn rất kém cỏi, đó luôn là nỗi đau trong lòng hắn. Bây giờ có vật thần bí như vậy, đôi mắt hắn tỏa sáng, đầy vẻ chờ mong.

"Tỉnh táo một chút... Có lẽ đây chính là thời cơ ngươi cứu vớt Nhân Gian đạo! Rèn luyện thiên phú chiến đấu của mình đi!" Trương Kiêu nghiêm túc lấy ra mấy đồng tiền xu. "Nghe nói bỏ tiền vào là có thể sử dụng. Tuy ra mới lần đầu tiên sử dụng, để ta thử, tăng cường kỹ xảo chiến đấu đi!"

"Được!" Lý Tam Sinh nghiêm nghị.

Đồng tiền xu được bỏ vào, trong ánh mắt nghiêm nghị của hai ngươi, màn hình máy tính dần sáng lên mấy chữ lớn:

"Quyền hoàng 98."

Trên màn hình vuông lóe lên dòng chữ sáng năm màu dạng pixel.

Dưới dòng chữ còn có nút bấm "Bắt đầu chiến đấu". Bối cảnh trên màn hình là hai gã đàn ông cơ bắp cuồn cuộn, tay trần, đầu quấn vải, liên tục nhảy lên kêu "Hây hây hây", thực hiện chiêu đá chân đan xen trên không, tạo thành hình chữ X.

Xoạt xoạt!

Một tia chớp trắng như tuyết dạng pixel lóe lên. Hai gã đàn ông rơi xuống, bắt đầu chiến đấu.

Ha!

Ha ha ha!

Giao chiến mãnh liệt.

Hoa lửa bắn tung.

Bối cảnh mở màn được thiết kế rất tinh xảo, thậm chí các cảnh chiến đấu cũng khác nhau.

Đó là hai trí tuệ nhân tạo AI được thiết lập mặc định tùy tiện ra chiêu, tương đương với hai cái máy tính đang đánh nhau. Dù sao, cái máy chơi game thùng truyền thống như thế này có thể để cho hai người cùng chơi, hoặc chiến đấu với máy vi tính.

Chiến đấu đẹp mắt cùng với tiếng hô hây hây có vẻ hơi chói mắt nơi Địa Phủ tối tăm này, cực kỳ khác biệt, đưa tới rất nhiều ánh mắt chú ý từ những người đang xem báo trên công trường.

Trương Kiêu kinh hãi biến sắc, hai tay che màn hình, mắt mở trừng:

"Chuyện này chuyện này... tình huống này là sao? Đột nhiên nhảy ra dòng chữ 'Bắt đầu chiến đấu', âm thanh, còn cả nhân vật?"

Trương Kiêu dẫn Lý Tam Sinh tới đây kiểm tra là vì sự phát triển của Nhân Gian đạo, tìm kiếm một cơ hội phản kích Thiên Nhân Đạo. Hắn ta là Thiên đế của Nhân Gian Đạo, hùng tài vĩ lược, vốn cực kỳ cẩn thận, nhưng tuyệt đối không thể ngờ rằng sau khi cho đồng tiền xu vào lại phát sinh hiện tượng quái dị:

Trong mặt pha lê trong suốt, trong cái đài di động này lại có hai người cơ bắp tí hon.

Đời hắn ta chưa từng gặp chuyện quái lạ như vậy.

"Hai vị đạo hữu bên trong, có biết nói chuyện hay không?" Trương Kiêu bỗng gõ nhẹ trên mặt màn hình pha lê như gõ cửa thăm hỏi. "Hai ngươi làm sao đi vào được? Sao lại đánh nhau? Chiêu này chiêu nấy đều tàn nhẫn như vậy à?"

Ha!

Ha ha!

Hai người tí hon vẫn đánh lộn, không đáp lời.

"Thế này rốt cuộc là sao? Hai người họ không nghe thấy chúng ta nói?" Cảnh tượng quỷ dị này khiến Lý Tam Sinh khó bình tĩnh. Trước đó Trương Kiêu nói rằng Địa Phủ hiện tại thực không thể tưởng tượng nổi, thần bí khó lường, hắn còn chưa tin, nhưng bây giờ không thể không tin.

"Ta cũng không biết. Nhìn hai tên này đánh nhau còn có điện giật, lửa cháy, dường như là đại năng có tu vi không tầm thường." Trương Kiêu kinh ngạc, nâng chiếc mắt cao bằng một người lên đánh giá, kiểm tra điều dị thường bên trong.

Nhưng thấy thế nào cũng không giống như có thể chứa được

hai người vào đó.

Trước kia báo chí còn nằm trong phạm vi tiếp nhận của Trương Kiêu. Dù sao ở Nhân Gian đạo cũng có sách vở giấy, có trường học và tiên sinh dạy học cùng với các văn nhân mặc khách. Thế nhưng, thứ trước mắt quả thực không thể tưởng tượng nổi, thuộc phạm trù phi thường quy hoàn toàn không thể lý giải nổi.

Lúc này, những người ở phía xa đã tới.

Mọi người thấy màn hình sáng cũng bắt đầu bàn luận, xì xì kêu lạ, cười nói giao lưu.

"Luân Hồi thực sự là nơi kỳ dị, thần bí nhất trên thế giới, quái lạ! Đây chính là gian cách đấu sao? Cục pha lê sắt vụn này tại sao lại có hai người tí hon?" Một vị thuộc Nhân Gian đạo nói. Khi còn sống, người này có tu vi không hề tầm thường, tầm mắt không thấp, khẽ cau mày: "Chẳng lẽ tương tự Tam Sinh Thạch, có thể thấy hình ảnh kiếp trước?"

Có vị Thiên Nhân thấy mọi người nghị luận liền lắc đầu, cười to nói:

"Cũng không phải vậy! Các vị tới mà xem! Hai người này dường như bị nhốt trong khối pha lê thần bí này, phải chiến đấu liên tục, lại không giống nhau, như là người thật."

Mọi người vẫn cẩn thận quan sát, không dám làm bừa.

Họ quan sát cảnh chiến đấu mấy phút, quả thực không giống, không giống như hình ảnh cứng nhắc.

"Xảo đoạt thiên công, không phải là kỳ vật luyện kim cấp bậc thế giới như trong 《 Luyện Kim Đại Đế thực lục 》 chứ? Cũng tương tự như vườn hoa bay Babylon, người khổng lồ Adolf..." Có người chợt nhớ tới hình ảnh không thể tưởng tượng nổi được miêu tả trong tiểu thuyết, là luyện kim thuật trong truyền thuyết.

"Quả thật như vậy!"

Nhất thời, mọi người cùng cẩn thận nhớ lại, ngừng thở.

Họ thấy được thế giới Vu Sư rộng lớn mênh mông, đầy thần bí trong tiểu thuyết. Họ mê muội vì nó, tất nhiên không thể bình tĩnh trước cảnh trước mắt.

Chương 747: Cánh Cửa Địa Ngục 1

Phải biết rằng, nếu chỉ là tiểu thuyết bình thường tuyệt đối không thể hấp dẫn được họ, cùng lắm chỉ có thể khiến một ít phàm phu tục tử si mê. Thứ trước mắt chân thực như vậy, thậm chí lý thuyết và hệ thống của nó vô cùng có khả năng thực hiện như tiểu thuyết sử thi. Đó mới là điều thực sự khiến nội tâm họ xúc động, mất ăn mất ngủ.

Những tình tiết, câu nói, hệ thống tu luyện trong tiểu thuyết này khiến họ chấn động.

Khi tinh tế thưởng thức, họ cảm giác như tiếp xúc được chân lý của thế giới trong cảnh giới riêng mình. Rất nhiều người có cảm ngộ, cảm giác đường tu hành rộng rãi sáng tỏ.

"Chờ đã, gian cách đấu này chẳng lẽ chính là thứ mà Luyện Kim Đại Đế Grantham khổ sở tìm kiếm trong truyền thuyết: Cánh cửa chân lý?" Có người nhìn màn hình giống như đang nhìn xuyên qua một thế giới.

"Cánh cửa chân lý?"

Hơn chục người ở đây không ai cười.

Ý nghĩ có vẻ kỳ quặc, giống như mắc bệnh ảo tưởng vì nghiện tiểu thuyết, nhưng lúc này mọi người đều cảm thấy giống vậy.

Khung hình pha lê vuông vức này không giống như cánh cửa chân lý vô cùng thần bí sao?

"Phải biết rằng, vu sư là đám người thuần túy theo đuổi chân

lý..." Họ nhìn cái máy thùng, bầu không khí bỗng nhiên trở nên nghiêm túc. Chợt có người lặng lẽ đọc thầm đoạn miêu tả cảnh tượng sử thi khi Hermes trao tặng Thần hỏa cho phàm nhân và ba vị nữ vu:

"Luyện kim là môn học thần bí sáng tạo ra sinh mệnh vô danh!"

"Đó là con đường cạy mở cánh cửa chân lý. Nếu có thể sở hữu loại kiến thức này, ngươi sẽ nhận được vinh quang chân lý của toàn thế giới. Mọi điều khó hiểu, tối nghĩa trên thế gian đều sẽ biến mất quanh ngươi."

"Vạn vật trong thiên hạ có tương sinh tương khắc, trao đổi lẫn nhau, chính là nguyên lý của luyện kim thuật."

"Sự huyền bí của thuật luyện kim đều ở trong 'Công thức ba một': Một loại chất làm nền cho một loại chất khác, một loại chất khắc một loại chất khác, một loại chất làm chúa tể một loại chất khác."

...

Hắn không ngừng thầm thì đọc.

Mọi người càng nhớ lại, mím môi hồi tưởng từng dòng.

Đây là nguyên lý thuật luyện kim trong câu chuyện vu sư. Nó đầy thần bí ảo diệu, ẩn chứa chân lý cứu cực mà vu sư theo đuổi.

"Nếu thật sự là như thế, vậy có khả năng đây không phải là thuật luyện kim truyền thống mà là thuật luyện kim tà ác, là trường phái tử vong của nữ vu sư hắc ám..." Có người hít thở dồn dập đoàn, tay chỉ máy thùng trầm giọng nói: "Các ngươi xem hai người này... Tàn nhẫn giam cầm linh hồn người sống vào trong cái máy kim loại này, bắt họ không ngừng chiến đấu suốt ngày đêm... Quả thực là một loại hình phạt tàn khốc!"

Tất cả bừng tỉnh, đồng loạt gật đầu. Mọi người cũng cảm thấy loại thủ đoạn này rất tàn nhẫn.

Lúc này, hai người tí hon vẫn đang đánh lộn trong màn ảnh. Chỉ e, hai người họ đã đánh nhau mấy trăm mấy nghìn năm. Nỗi khổ này quả thực là một kiểu giày vò Địa Ngục, so với tử vong còn tàn nhẫn hơn.

Nếu đổi lại là người ở đây bị nhốt vào trong, sau đó không ngừng chiến đấu, chỉ cần bỏ tiền vào là có thể cho người vây xem, quả thực chỉ vừa nghĩ đến đã thấy kinh sợ!

"Địa Phủ này quản lý Lục Đạo Luân Hồi, mà bây giờ cho chúng ta thành lập Phong Đô, xây dựng Địa Ngục Đạo, làm thế giới Địa Ngục cho người chết... Có lẽ cục sắt vụn này sẽ thu nhận những phạm nhân mắc tội nặng khi còn sống để họ chịu khổ bên trong, để bù đắp nghiệp chướng!"

"Hoặc là, đây chính là chân tướng của Địa Ngục Đạo. Trong khung vuông này chính là Địa Ngục!"

"Ha ha ha, có đạo lý!"

"Huynh đài cao kiến!"

"Không hổ là Thiên nhân!"

Mọi người đã bình tĩnh lại, sau đó đi xung quanh chiếc máy thùng, mồm năm miệng mười nghị luận.

"Mà chúng ta bỏ tiền vào là có thể thấy họ lên sàn đánh nhau, có lẽ có thể ngộ ra chân lý chiến đấu gì đó."

"Nhưng cánh cửa chân lý có lẽ không hợp, gọi là Cánh Cửa Địa Ngục đúng là rất thích hợp."

Mọi người gật đầu, liên tục nói phải.

Giày vò người ta như vậy, bắt phải chiến đấu không một lúc dừng, không phải Địa Ngục thì là gì?

Người ở đây dù sao cũng là hạng có kiến thức rộng rãi, đồng thời quen thuộc với truyện ký về Luyện Kim Đại Đế. Kết hợp với thuật luyện kim thần bí trong đó, họ không ngừng suy đoán, dần đưa ra kết luận.

"Gọi là gian cách đấu không chỉ vì có thể giày vò họ, mà chúng ta cũng có thể xem chiến đấu để học tập!"

"Đúng đấy, những người này có lẽ đều là đại năng!"

Cho nên, mọi người khoanh chân ngồi xuống xem hình ảnh trong game, muốn tìm hiểu huyền cơ trong đó. Cảnh tượng giống như khi Hồng Quân giảng đạo, bên dưới có những vị đại năng ngồi trên đệm lắng nghe.

Miêu Khiêu trốn bên cạnh xem cả quá trình, người đờ ra vì dại.

Các anh giai, đây là Quyền Hoàng mà, là trò chơi cách đấu. Các vị vây quanh coi như xem phim vậy là thế nào?

Mặt hắn dần biến đổi, từ vui mừng, khiếp sợ, đến cứng đờ, lại vô cùng đau đớn. Các loại tâm trạng phức tạp luân phiên biến hóa. Bỗng nhiên hắn cảm thấy ngực ngột ngạt, tức tức, rất khó chịu. Hắn hoàn toàn không nhịn được nữa, lòng có tiếng gào lên:

Xem cái con em các người!

Các người nhanh bấm nút "Bắt đầu chiến đấu" giùm với!

...

Thật sự không thể trách hắn không nói. Trải qua mấy tháng gian khổ chiến đấu, cố gắng học tập đường lối điện tử và thuật luyện kim, lại thêm các vị đại lão bạn bè trợ giúp, cuối cùng bước

vào thời đại trò chơi điện tử. Hắn kết hợp với luyện kim thuật làm ra linh kiện điện tử với độ chính xác không được cao, hình thể thô ráp lại cồng kềnh, nhưng cũng có thể miễn cưỡng đáp ứng trình độ máy game thùng những năm 70, 80. Hắn chọn trò chơi game thùng kinh điển nhất: Quyền Hoàng.

Còn là phiên bản siêu khó.

Dù sao người bình thường chơi cũng chỉ có mấy chiêu đó, chẳng có gì khó. Còn những cường giả kia thì sao? Tất nhiên là phải tăng cường. Chỉ chiêu thức đã có đến ba mươi loại, rườm rà lại phức tạp, độ khó phóng đại cực lớn, động tác phản ứng phải cực nhanh. Nói chung, chính là làm thế nào cho nó càng khó thì làm.

Hắn tỉ mỉ chế tác suốt mấy tháng, đương nhiên là chờ mong phản hồi nhiệt liệt.

Ai biết thế này...

Người xem trực tuyến cũng chết lặng.

Thực quá đẹp.

"Cười phun! Ha ha ha ha, cái máy này là cánh cửa liên thông tới chân lý, Địa Ngục? Là một loại cực hình trừng phạt người tí hon bị giam giữ bên trong?"

"Đừng nóng vội, bình tĩnh phân tích. Ta biết vì sao họ không ấn nút 'Bắt đầu chiến đấu', bởi vì họ căn bản không hề hiểu cách thao tác cần điều khiển. Trong mắt họ, sau khi họ đút tiền xu vào, màn hình sáng lên bốn chữ 'Bắt đầu chiến đấu', người bên trong cũng bắt đầu đánh nhau, thế chẳng phải là đã bắt đầu rồi sao?"

"Suy nghĩ một chút, xuất hiện bốn chữ này lại phối hợp với hình ảnh quả thực có thể hiểu như thế. (Bỗng nhiên tỉnh ngộ.JPG)"

...

Miêu Khiêu suy nghĩ một chút, nhìn bình luận nhảy liên hồi trong màn hình trực tuyến, hắn cũng thực sự dở khóc dở cười. Cũng tại bản thân hắn không cố gắng giải thích rõ. Tạo vật kỳ dị này vượt thời đại, rõ ràng những người cổ đã chết này phải dùng phương thức riêng của họ để hiểu nó.

Xem ra mình phải nói rõ cách chơi thế nào thôi.

Bất chợt, trong mục bình luận có người đề nghị:

"Chờ đã, giả thiết cánh cửa Địa Ngục rất có cảm giác! Nếu họ cho rằng đây là kỳ vật luyện kim giam người, không bằng chúng ta cứ thuận thế làm theo đi."

Chương 748: Cánh Cửa Địa Ngục 2

"Cũng là ý kiến hay. Đang lo không biết làm sao xây dựng mười tám tầng Địa Ngục, trước mắt đã có ngay. Thiết kế luôn thành mười tám cửa ải đi, chẳng phải đắc ý lắm sao? (Hài lòng)"

"Ác ma quá, ăn bớt nguyên vật liệu đến trình độ này!"

"Khoan hãy nói, Mạnh Bà cũng sẽ thích. Dù sao mỗi lần tiến vào gian cách đấu, nhìn thấy mười tám tầng Địa Ngục, cả đám người chịu khổ đánh lộn với nhau, đồng thời còn có thể điều khiển họ đánh nhau. Loại cực hình này... cũng sẽ uy hiếp đến những người khác của Địa Ngục đạo. Không dám làm càn. (Buồn cười)"

"Chờ đã, đến lúc đó có lẽ còn có thể thàm giả thành thật à... Bây giờ đều là người giả, nhưng tương lai thật sự có thể biến thành người thật. Thật sự nhét linh hồn tội phạm vào trong máy thùng thì sao?"

"Ý nghĩ này thật trâu bò!"

"Hỏi Mạnh Bà có thể làm được hay không!"

"Có lẽ nên xin chỉ thị vị bệ hạ trong truyền thuyết kia một cái."

"Đúng, vừa vặn nhìn xem vị tồn tại thần bí kia có thẩm mỹ quan thế nào."

Mọi người bàn tán một phen, quyết định giả thiết mười tám tầng Địa Ngục.

Game thùng = Cánh cửa Địa Ngục.

Cánh cửa Địa Ngục kết nối tới mười tám tầng Địa Ngục.

Ngay cả bọn họ cũng phải thốt lên một tiếng: Tuyệt!

Giả thiết này vô cùng tốt.

Nhưng lúc này, Miêu Khiêu đã chuẩn bị tới nói rõ, để họ bắt đầu chơi game. Dù sao cảnh tượng trước mắt cũng thật kỳ cục.

"Đừng nóng vội, trước tiên nhìn kỹ hẵng nói!"

"Không ít đại lão đều là người trải qua thiên chuy bách luyện, cẩn thận phân tích là điều đương nhiên."

Bình luận nhảy vùn vụt trong kênh trực tuyến.

Miêu Khiêu trầm mặc, suy nghĩ một chút vẫn giữ ý định quan sát bí mật trước đã. Phản ứng đầu tiên của khán giả cực kỳ quan trọng. Dù sao việc xây dựng Phong Đô còn cần dao động.

...

...

Thời gian trôi qua ba ngày.

Sau khi mọi người chuyển gạch, trừ xem báo còn có thêm một thú vui là tới gian cách đấu xem hai người đánh nhau.

Tháng ngày qua đi, họ phát hiện chiêu thức của hai người này đã bày ra rõ ràng. Mỗi người đó có ba mươi chiêu. Nhìn mãi cũng chán, nhiều người đang nghĩ, chẳng lẽ trong đó ẩn chứa một loại chiêu thức thần bí nào đó? Ba mươi chiêu này giấu quy tắc thiên địa?

Sau khi nhìn chán, họ phát hiện bên trên có một đống nút bấm kỳ quái, không biết tác dụng là gì. Trương Kiêu lớn gan thử nghiệm.

Đinh!

[Bắt đầu game]

Hắn ta lại ấn xuống một nút nào đó. Hàng chữ chợt lóe, có hai hạng mục xuất hiện.

"Hình thức một người."

"Hình thức chơi đôi."

...

"Hình ảnh mới?" Trương Kiêu ngẩn người, bắt đầu thử tìm hiểu công dụng của các nút bấm, lên xuống có hai hình thức lựa chọn. Hắn ta xác định "Hình thức một người", sau đó màn hình xuất hiện vô số chân dung nhân vật.

Kusanagi Kyo.

Yagami Iori.

...

Lại chọn loạn một phen.

Trên thực tế, những mục chọn lựa ban đầu đã đủ để tìm hiểu tác dụng của phím bấm. Sau đó trên màn hình xuất hiện cảnh chiến đấu thực sự.

"Há?" Trương Kiêu kinh hãi.

Hắn ta phát hiện mình lại có thể khống chế một nhân vật chiến đấu với nhân vật khác.

Hắn kích động đến độ con ngươi co rụt. "Thật khó tin! Quả thực khó mà tin nổi! Đây chính là Cánh cửa Địa Ngục sao? Xảo đoạt thiên công, kỹ nghệ như thần! Không chỉ có thể bắt giữ phạm

nhân mà còn có thể điều khiển thân thể hắn chiến đấu?"

Nhưng dưới cái nhìn của hắn ta, dạng tra tấn này quả thực quá tàn nhẫn. Mặc cho người khác đùa bỡn thân thể mình là một điều mà cường giả khó chấp nhận nhất.

Xin mời lựa chọn độ khó:

Cấp một.

Cấp hai.

Trương Kiêu lựa chọn độ khó cao nhất, cấp ba.

Sau đó là cấp bốn, cấp năm, cấp sáu, chuẩn Đế, Thiên Đế, Thần Linh. Những độ khó này đều màu xám, không thể chọn.

Nhìn những mục lựa chọn độ khó này, người xung quanh hít thở dồn dập, chuyện này...

Là vì chúng ta quá yếu nên không được chọn sao?

"Kusanagi Kyo... Đây là đại năng cường giả nào sao?" Trương Kiêu cũng ngồi trên bàn khống chế, điều khiển nhân vật. Thiên phú chiến đấu của hắn ta mạnh mẽ biết bao, thần kinh phản xạ thực khủng bố. Cảnh tượng trên màn hình tựa như hóa tàn ảnh.

Độ khó cấp ba.

Hầu như cảnh tượng trên màn hình nhảy lên vô số lần mỗi giây. Cảnh chiến đấu đầy tàn ảnh hoa lệ.

Mà mỗi khi xuất hiện một chiêu thức đẹp đẽ, trên màn hình sẽ xuất hiện tân của chiêu thức, trôi chảy khó lường, khiến người ta cảm thấy vui sướng tràn trề, vui tai vui mắt.

"Thật là quái vật! Ban đầu bị đánh mấy lần đã quen thuộc rồi? Sau khi đánh bại đối phương đã bắt đầu luyện tập chiêu thức ngay

tại chỗ?"

"Thiên phú chiến đấu như vậy sao? Không ngờ đốc công chuyển gạch của chúng ta lại mạnh như vậy!"

"Thật không uổng là nam nhân mà ta cũng kính nể." Ngay Thiên nhân cũng giật mình.

Mọi người kinh ngạc.

Đám đông nhốn nháo vây quanh máy thùng đầy phấn khởi. Miêu Khiêu đã hoàn toàn đơ máy, trong lòng có mười nghìn con ngựa chạy chồm. Hắn tuyệt đối không ngờ rằng, mình vẫn đánh giá quá thấp trình độ của đám quái vật trong thế giới siêu phàm đẳng cấp cao này. Chẳng lẽ đây chính là trình độ người người đều là Đại Thần?

"Không hổ danh gian cách đấu."

Trương Kiêu kích động vạn phần, càng ngày càng kính nể.

Hắn ta cứng nhắc khống chế nhân vật đánh với đối phương, cũng gọi Lý Tam Sinh tới bên cạnh, chỉ trỏ, nghiêm túc dặn dò:

"Ngươi xem ta chiến đấu thế nào, sau đó cố gắng học tập. Tương lai nhiệm vụ cứu vớt Nhân Gian đạo chúng ta giao cho ngươi... Hiện tại ngươi xem ta thao tác trước, ví như chiêu [Ngoại thức - Narakuru], trên không trung ấn ↓↗→↙... Ấn phím tổng cộng tám lần mới có thể thành công."

Đây là Quyền Hoàng phiên bản biến thái.

Nó không chỉ có hệ thống liên chiêu phức tạp đến tận ba mươi chiêu, cần công kích từ từng góc độ đối với kẻ địch, mà đối thủ lại còn có rất nhiều máu. Có thể nói, độ khó ở cấp độ Địa Ngục chân chính. Tuy bề ngoài đây là game Quyền Hoàng, thực ra bản thân lại tập hợp các loại phương pháp cách đấu hardcore trong lịch sử.

Thế nhưng, ngay cả như vậy vẫn bị Trương Kiêu dễ dàng đánh bại độ khó cấp ba.

"Đây là thao tác thần cấp?"

Không chỉ Miêu Khiêu, người xung quanh máy thùng cũng nhốn nháo cả lên, không ngừng thốt lên kinh ngạc. Thậm chí, họ ngứa tay muốn thử một lần. Khống chế nhân vật đánh lộn với nhau thực sự là điều quá thú vị!

Đùng đùng đùng!

Hai bóng người trên máu thùng hóa thành bóng mờ.

Nếu là phàm nhân trình độ thấp, họ căn bản không thể nhìn rõ trận chiến đấu này.

"Đây chính là chiến đấu của cường giả sao?"

"Giống như cảnh những cường giả thế gian chém giết mà ta từng thấy, hoàn toàn không thể nhìn được động tác. Thực sự giống như đúc."

...

Mọi người đều thốt lên kinh ngạc.

Sắc mặt Trương Kiêu lại rất bình tĩnh. Tốc độ tay của hắn ta cực nhanh, hóa thành bóng mờ.

Thời gia trôi đi mấy năm, lần đầu tiên hắn ta lại cảm nhận được sự vui vẻ khi chiến đấu.

Chính là cảm giác áp lực mãnh liệt này.

Tinh thần căng thẳng như đang nhảy múa trên bờ vách núi, chỉ hơi mất tập trung một chút thôi sẽ rơi xuống vực.

Hắn ta mím môi, hiểu rằng mỗi chiêu liên tục đều khó đến độ khủng bố, phải ấn phím tám lần theo trình tự đặc biệt. Động tác đối phương quá nhanh, hắn ta lại phải hoàn thành bộ động tác trong vòng 0.5 giây mới có thể dùng bộ liên chiêu để chống lại. Nếu hắn ta chỉ hơi mất tập trung, tinh thần bất ổn một chút thôi, bộ liên chiêu ấn nhầm một nút, lập tức sẽ không còn cách nào chống cự thế tấn công của địch.

Nhưng may mà hắn ta từng là Đao Thần, làm sao có thể xuất hiện sai lầm cấp thấp như vậy?

Chương 749: Lý Luận Hoàn Toàn Mới?

"Quá lợi hại!"

"Phản ứng như thế không chỉ có thể đẩy lùi đối phương, còn có thể tìm chiêu thức mới!"

"Thành thạo điêu luyện!"

Mọi người không ngừng bàn tán.

Nhưng lời nói xung quanh không thể ảnh hưởng đến hình thái chiến đấu của Trương Kiêu. Hắn ta tự tin mỉm cười. "Có lẽ cấp năm, cấp sáu bình thường, thậm chí chuẩn Đế hoàn toàn không hiểu từ đầu, dưới tình huống lần mò khác nhau đều sẽ xuất hiện mức độ căng thẳng gây sai lầm khác biệt... Mà ta thì không. Ta là Đao Thần Trương Kiêu, là vị Thiên Đế đầu tiên của Nhân Gian đạo, sức chiến đấu khiến Thiên nhân còn phải kiêng dè!"

Tuy rằng hắn ta chuyển gạch khá lâu, nhưng chung quy vẫn giữ được ngạo khí của một vị Thiên Đế mạnh nhất thời đại, vì bị mưu hại mới tử vong, rơi vào Luân Hồi. "Có điều, thật không uổng là gian cách đấu. Đây quả thực là nơi rèn luyện ý thức chiến đấu của cường giả, rèn luyện tốc độ phản ứng, sự bình tĩnh đối phó. Bởi trong chiến đấu, những điều này mới là quan trọng nhất."

Trương Kiêu cuối cùng cũng cất tiếng, chính thức dạy bảo Lý Tam Sinh về chiến đấu. Hắn ta bình thản nói:

"Ngươi có biết tại sao có mấy người sở hữu thiên phú tu luyện mạnh nhưng thiên phú chiến đấu lại rất yếu, thậm chí trong cùng

cảnh giới, họ không đỡ nổi một đòn, chỉ mấy chiêu đã bị tiêu diệt?"

Lý Tam Sinh suy nghĩ một chút rồi nói:

"Là vì tài năng chiến đấu khác biệt quá lớn. Đây chính là sự khác biệt giữa kẻ thầm thường và thiên kiêu."

Trương Kiêu lạnh nhạt gật đầu, giải thích:

"Quả là vậy. Thế nhưng cái gì gọi là tài năng chiến đấu? Đó là một nhân tốt tổng hợp. Trong khi cường giả chiến đấu, biến hóa chỉ trong chớp mắt. Đặc biệt, đến cấp chuẩn Đế, Thiên Đế, hầu như trong mỗi giây đều có vô số chiêu công kích nảy sinh, giống như hiện tại... Tất cả quá nhanh, quá nhanh, không chỉ cần lực phản ứng cực tốt mà cần tuyệt đối bình tĩnh, phản kích một cách chính xác với lượng lớn đòn đánh chỉ trong chớp mắt... Sự căng thẳng, do dự trong giây lát, phân tâm vì giọng nói của người khác, bị kẻ địch quấy rầy, những điều đó sẽ khiến động tác của ngươi bị ngắt quãng, lập tức xong đời... Bị đánh trúng một lần chính là bị thương nhẹ, lần thứ hai sẽ là trọng thương..."

"Có những người trời sinh ra đã bị phản ứng nửa nhịp. Có những người bình thường rất bình tĩnh, nhưng khi trên võ đài với vô số người sẽ bị sốt ruột, thậm chí nói không ra lời, càng không cần nói đến thời điểm sắp tử vong. Khi đó, vì người đó biết mình chỉ một chút sai lầm sẽ bị đối phương giết chết, cho nên sợ hãi, khiến sai lầm liên tục xảy ra, lại càng bị giết nhanh hơn... Nói đơn giản, đây chính là cái được gọi là tài năng chiến đấu."

Trương Kiêu thản nhiên dạy dỗ, hoàn toàn không quan tâm người khác nghe trộm.

Bởi vì hắn ta biết rõ: Để bọn họ biết thì lại làm sao?

Họ giống mình, đều đang ở trên đất người chết, chết rồi không

mang theo.

Chỉ có Lý Tam Sinh là khác, vì hắn có thể nhớ được! Hắn ta phải rèn luyện Lý Tam Sinh mạnh mẽ lên, dù thiên phú chiến đấu có kém thì hãy nỗ lực gấp mấy lần, mấy trăm lần, mấy nghìn lần, để hắn khảm sâu những ký ức chiến đấu này vào trong xuóng tủy, hòa vào bản năng, mang theo tới kiếp sau đi!

Mình đã thất bại, mà Lý Tam Sinh chính là hi vọng cuối cùng của Nhân Gian đạo.

"Tài năng chiến đấu không phải toàn bộ, chỉ là cơ sở khi cường giả nhập môn chiến đấu với người bình đẳng... Cường giả chân chính là phải dựa vào trí tuệ." Trương Kiêu chỉ vào đầu. "Khai phá công pháp chuyên môn, tích trữ lá bài tẩy, chiêu số, không cường giả đỉnh cao nào thành danh vì học tập công pháp của người khác. Tối thiểu nhất, ngươi cũng phải tay đổi thành công pháp độc nhất vô nhị thuộc về mình. Ta chính là nhờ vào việc sáng tác ra Đao Thần - Tam Thập Lục Trảm, phối hợp với thiên phú, nên Thiên nhân cũng không dám trêu chọc ta."

Lý Sinh Tam gật gù, suy tư.

"Ta đã hiểu, cường giả đứng đầu cơ bản đều gần như đều có tài năng chiến đấu, tốc độ phản ứng nhanh, sự nhạy cảm với chiến đấu, từ đó có thể đưa ra lựa chọn chiêu thức tốt nhất, tại cùng một thời điểm căn bản sẽ không có sai sót... Còn lại, việc so đấu chính là dựa vào sự cao thấp giữa công pháp đôi bên và các loại bài tẩy."

Trương Kiêu lạnh nhạt gật đầu, tiếp tục nói:

"Lý Tam Sinh, ngươi không thiếu trí tuệ. Ta tin tưởng ngươi có thể khai sáng ra công pháp, hệ thống của riêng mình, thành công trở thành tiềm lực của cường giả. Nếu không có như vậy, ta cũng không chọn ngươi. Ngươi không phải một khúc gỗ mục không thể

điêu khắc... Người thiếu tài năng chiến đấu, thiên phú chiến đấu rất kém, vì ngươi thuộc phái lý luận!"

Trương Kiêu biết, đây là chỗ đáng sợ của Quyền Hoàng.

Thứ này rèn luyện thần kinh chiến đấu, tốc độ phản ứng, mức độ bình tĩnh của con người.

Quyền Hoàng 98, ý nghĩa thật đáng sợ, là đế hoàng trong quyền pháp.

Còn 98 có ý nghĩa gì?

Có lẽ là, thắng lợi chín mươi tám biến hóa sẽ mài giũa, ma luyện bản thân.

"Đối thủ này nhìn như chỉ có cấp ba, thực ra... tốc độ phản ứng, tần suất công kích của đối thủ hầu như đã hoàn mỹ, cực kỳ nhanh, có lẽ đã đến cấp bốn..." Trương Kiêu không ngừng điều khiển nhân vật chiến đấu, tốc độ tay như bay. "Tính toán dựa trên mức độ mạnh nhất của cấp ba sao?"

Ầm ầm ầm ầm!

Trong chiến đấu điên cuồng, hắn ta vẫn không ngừng nhắc nhở Lý Tam Sinh bên cạnh.

"Trước kia xem hình ảnh ban đầu có tận ba mươi chiêu, ta chỉ mới tìm tòi ra mười bảy chiêu. Ta vốn cũng không nên nói chiêu thức cho ngươi, để ngươi tự tìm tòi, vậy mới có thể triệt để rèn luyện thiên phú chiến đấu của ngươi... Nhưng ngươi vẫn tương đối kém một chút, cần nói trước cho ngươi con đường ra chiêu để ngươi đi đường tắt. Còn lại, hãy thử gắng giữ tỉnh táo ra chiêu, chiến thắng kẻ địch này!"

"Vâng, lão sư!" Lý Tam Sinh hoàn toàn bội phục, thành khẩn kêu một tiếng lão sư. Đao Thần Trương Kiêu, vị Thiên Đế đầu tiên

của Nhân Gian đạo, ngay Thiên nhân cũng phải kính nể hắn ta ba phần, quả nhiên danh bất hư truyền.

Hở?

Đoàn người vây xem ngây cả người.

Đến giờ họ mới hiểu ra, vị đốc công trung niên thích đọc tiểu thuyết này dường như có lý lịch cực kỳ bất phàm, chẳng lẽ là cái vị trong truyền thuyết... Hơi thở mọi người trở nên dồn dập.

Miêu Khiêu kinh ngạc, kênh trực tuyến cũng bùng nổ.

"Ồ ồ ồ, thực sự là gặp quỷ rồi!"

"Chúng ta đặc biệt tạo ra trò chơi hardcore này, đổi thành tám phím ấn mới có thể bật liên chiêu, còn cải thiện tốc độ phản ứng, tất cả là để đối phó với đám cường giả các ngươi. Thì ra... Thực sự là tu luyện?"

"Thì ra là như vậy! Những người mêm game chiến đấu PVP chúng ta thực ra đều đang rèn luyện tài năng chiến đấu, đều thiên tài!"

"Lôi Đình Pháp Vương Thầm Cắn Răng: Đáng ghét, ta đã bị phát hiện. Ta chính là người ngoài hành tinh được phái tới ngăn cản các ngươi sinh ra quân tiền trạm toàn thiên tài chiến đấu! Giật điện chết đám thiên tài game ẩn các ngươi đi! (Buồn cười)"

...

Nghe đến đây, mọi người bắt đầu hoài nghi nhân sinh.

Lúc này, Thanh Đằng Địa Mẫu, Luyện Kim Đại Đế đang xì xào:

"Trương Kiêu này quả thực bất phàm, có tiềm năng thành công thần. Chẳng trách người khác cũng phải ngại hắn ta. Dường như hắn ta đã nghiên cứu phương diện này đến mức thấu triệt, không

hổ danh người chiến đấu giỏi nhất. Nguyên lý này dường như cũng rất thích hợp với chúng ta?"

Chương 750: Dư Luận Và Thần Thoại Thời Đại Viễn Cổ? 1

Bọn họ cũng không thiếu trí khôn, thuộc phái lý luận, là học giả, cũng có tài năng chiến đấu phi thường kém cỏi mà luyện làm sao cũng không lên. Họ đều bị thiếu hụt rất lớn về phương diện này. Có lẽ… Ta cũng phải chơi Quyền Hoàng?

Họ có cảm giác ngạc nhiên hết sức.

Mặt khác, Trương Kiêu tất nhiên không biết hắn ta đang lộ ra trước mắt vô số người chơi.

"Đường kẻ đỏ trên trán đối phương không ngừng giảm xuống theo công kích, là sức sống? Hay đường máu?" Trương Kiêu nhíu mày, thấy dòng máu đối phương giảm xuống rất nhanh, nên ngầm hoãn lại công kích.

Bởi vì hắn ta cảm giác, đều là phạm nhân bị bắt giam, không nên giết chết người.

Nhưng hắn ta mau chóng phát hiện, hai người phải có một chết. Nếu hắn ta không phản kháng, đối phương cũng sẽ kéo dài rồi đánh chết hắn ta.

Quần chúng bên cạnh chợt nói:

"Chỉ có thể giết chết đối phương."

"Đúng đấy! Không có cách nào."

"Đây là trừng phạt đối với họ, phải chịu khổ, vả lại cũng chưa chắc là tử vong. Nơi này là Địa Phủ, còn có thể chết đi nơi nào?

Chỉ là lần lượt tử vong để bọn trải qua thống khổ."

Người xung quanh ngẩn ra rồi gật gù, chợt có nhận thức sâu hơn đối với lan can kính giam giữ một phạm nhân khác này. Không biết phạm phải tội nghiệt gì mới bị giam vào Địa Ngục khổ sai này?

Đinh đương!

Trương Kiêu đánh chết đối phương, màn hình trở về ảnh tiêu đề, cần bỏ tiền vào mới có thể tiếp tục.

Trương Kiêu nhét luôn tiền vào, lại tới màn hình lựa chọn nhân vật, phát hiện đối thủ bị đánh chết trước đó có thể lựa chọn.

"Phục sinh rồi." Hắn ta thở phào nhẹ nhõm, lòng cảm khái. "Không hổ danh Địa Phủ."

Người xung quanh cũng rất kinh ngạc, bắt đầu nghị luận.

"Vậy chẳng phải là, chúng ta đưa tiền vào, điều khiển thân thể bọn họ một lần, bọn họ sẽ phải chết một lần? Phải trải qua nỗi khổ tử vong?" Có người cảm giác không đành lòng.

"Các vị, nếu họ đã phải chịu khổ như vậy, chắc hẳn trước kia đã gây ra tội ác ngập trời. Chúng ta không cần thương hại. Đồng thời, chúng ta phải 'Dằn vặt' họ nhiều lần, nghiệp chướng của họ mới giảm bớt, sớm vào Luân Hồi đầu thai chuyển thế."

"Đúng đấy." Có người vội vàng nói. "Có lẽ, họ ở trong đó còn cảm ơn chúng ta đã chọn họ, giúp họ giảm bớt nghiệp lực, sớm rời khỏi nhà ngục này."

Mọi người dồn dập gật đầu.

"Nghĩ như vậy, tiền xu này cực kỳ quý giá. Mỗi khi dùng một lần là lại đòi một cái mạng!"

Trong tiếng bàn luận sôi nổi của mọi người, Lý Tam Sinh đổi người thí nghiệm. Hắn rất hồi hộp, ba chân bốn cẳng vào chiến đấu, sai lầm rất nhiều, mau chóng bị đánh lui ra khỏi game.

...

"Ta không tin tà!" Lý Tam Sinh cắn răng, không phục. Hắn đã đánh đến độ khó cấp hai, kết quả ban đầu tuy có qua có lại nhưng vẫn thua, lại tiếp tục bỏ tiền vào. Hiển nhiên, lại thêm một vị sa đọa. Vị trước mắt đây đã từng quyết chí thề không quên người yêu trước mọi người ở Địa Phủ, bây giờ đã sắp lãng quên mất, rồi hạnh phúc hòa vào đại gia đình chuyển gạch.

Sau mấy lượt, khán giả ồn ào cười to.

"Nhanh lui ra đi!"

"Kỹ thuật cách đấu của ngươi không tốt!"

"Huynh đệ tình thánh, ngươi không phải Quyền Hoàng tương lai rồi!"

"Lý Tam Sinh, thiên phú của ngươi thực sự kém, vừa sốt ruột một cái là luống cuống tay chân, đầu óc trống rỗng." Một vị Thiên bên cạnh không nhìn nổi nữa, đã ngứa tay, cười ha ha: "Để ta lên! Ta từng là chiến sĩ cực mạnh tại Thiên Nhân đạo. Ta chém giết kẻ địch vô số, sở hữu hàng tá thành tích, để các ngươi nhìn xem kỹ xảo chiến đấu của ta đây!"

Dứt lời, vị Thiên nhân mượn một đồng tiền xu, ngồi xuống máy thùng chơi đấu võ.

"Không hổ danh Thiên nhân thiên tài loại hình chiến đấu, quả thực lợi hại!"

"Nếu rèn luyện ở Quyền Hoàng 98 một phen, lúc còn sống có khi xung kích lên Thiên Đế cấp bảy cũng nên."

Người xung quanh lại chú ý tới, nghị luận ồn ào, bầu không khí rất giống với thời kỳ game thùng thịnh hành ở thập niên tám mươi của thế kr trước. Đôi khi, niềm vui chỉ giản dị, tự nhiên mà khô khan như vậy thôi.

Trên thực tế, ban đầu khi mọi người tới Hoàng Tuyền lộ chờ đợi đầu thai, họ đều rất khúc mắc vì thân phận. Dù sao chủng tộc trong ba đạo đều có mối thù sâu xa với nhau. Thế nhưng, sau khi chuyển gạch Luân Hồi một thời gian, đồng thời hiểu rằng kiếp sau mỗi người đầu thai không giống nhau, họ không còn phân chia trận doanh nữa. Sinh hoạt bình đẳng trong Luân Hồi dần rót vào lòng mọi người, không còn sự ngăn cách.

Người xem trực tuyến bên ngoài chứng kiến bọn họ chơi game rất rộn ràng.

"Thật là một đám người đáng yêu."

"Oa oa oa oa, Địa Phủ, ta yêu ngươi!"

"Con người thật thuần phác."

"Thật khiến ta cũng muốn vào làm ruộng, chung sống hài hòa, hỗ trợ kiến thiết ngôi nhà mỹ hảo mới."

...

Trong mấy ngày ngắn ngủi tại Địa Phủ, Quyền Hoàng 98 lập tức nổi tiếng gần sánh với nhật báo Luân Hồi đứng đầu, dường như có xu hướng sánh vai ngang hàng. Chuyển gạch nhận được tiền xu, sau đó đi rèn luyện năng lực chiến đấu, mọi người làm thật không biết mệt.

Việc Địa Phủ cách tân, xây dựng Phong Đô đi vào quỹ đạo.

Do thiếu một số phương tiện hạt nhân, một con đường, một cây cầu... Dần trở nên phồn hoa, chính thức có hình thức ban đầu

của một Địa Phủ khổng lồ như trong thần thoại.

"Ngươi rất giỏi." Thượng Quan khích lệ Miêu Khiêu một phen. Nàng cũng rất giật mình, không ngờ mình làm chưởng quỹ vung tay mặc kệ lại có thể thuê một đám người chết vội vã đầu thai đi hỗ trợ xây Địa Phủ bằng cách này.

Phải biết, trước đó mọi người tranh cướp xếp hàng đầu thai, chen chúc không chịu nổi, bây giờ gần như ngược lại, không còn muốn đi đầu thai...

Nửa tháng tiếp theo, Miêu Khiêu làm việc điên cuồng, chế tạo liền mấy cái máy game thùng, bắt đầu tập trung vào việc sử dụng gian cách đấu.

Đồng thời, kế hoạch bắt đầu tiến bước sẽ cần rất nhiều nhân lực, y trực tiếp mở rộng chiêu mộ trong phạm vi lớn. Y phát quảng cáo tại đầu nguồn Hoàng Tuyền lộ với người mới vào:

"Còn ai đang buồn rầu vì tài năng chiến đấu của ngươi quá yếu không?"

"Còn ai đang bi thương vì mấy kiếp Luân Hồi mà mình vẫn giãy giụa ở tầng chót, không thể trở thành cường giả quát tháo phong vân không?"

"Hãy đến với Quyền Hoàng 98! Rèn luyện tại Luân Hồi, dùng mồ hôi của người đúc nên tương lai! Dùng cực khổ kiếp này viết lên hào quang của kiếp sau! Khắc ghi bản năng chiến đấu vào trong xương tủy và cả linh hồn, cùng mang tới kiếp sau! Ta chờ các ngươi nơi đây!"

...

Rất nhanh, lời quảng cáo này lập tức tác động tới nội tâm mọi người mới tới Luân Hồi.

Ở thế giới cổ đại mà người dân thuần phác này, có ai đã từng gặp quảng cáo kích động lòng người như thế? Họ đã mê muội trong game không cách nào thoát ra.

Ở bên ngoài hiện thực, tiếng vang của kênh trực tiếp truyền xa, nổi lên sóng gió khắp bốn phía trên mạng Internet.

【Chân chính vô hạn khả năng, giả lập mở ra thế giới sa bàn game online đầu tiên! Trong game Địa Phủ online có thể viết tiểu thuyết, chế tạo máy chơi game, bây giờ còn bắt đầu chơi quảng cáo! 】

Lúc này, bài viết trên weibo đã vững vàng chiếm hạng nhất về độ nổi tiếng.

Dù sao một trò chơi trực tuyến lần đầu ra mắt đại chúng mới được mấy ngày, mọi người đều đang bàn tàn sôi nổi về hành vi của người chơi Miêu Khiêu. Có rất nhiều người mắng y, có người khiển trách.

"Về quảng cáo kia, thực tế là một dạng quảng cáo tâm lý đơn giản: Cho người mua một lý do thuyết phục chính mình mua hàng. Ví dụ như chiết khấu giá rẻ, có lợi ích đối với cơ thể, tạo cơ sở cho tương lai. Đa phần mọi người sẽ tự thuyết phục bản thân, mê muội trong đó."

"Kẻ bày mưu tính kế đến tám phần mười đều là những kẻ lừa đảo mua sắm trực tuyến, cực kỳ thành thạo trong tiếp thị, có kế hoạch hẳn hoi."

"Thế giới cổ đại dân phong thuần phác, bầu không khí Địa Phủ đang hài hòa lại để các ngươi làm loạn, truyền bá văn hóa Trái Đất rác rưởi tới đầu độc họ!"

Chương 751: Dư Luận Và Thần Thoại Thời Đại Viễn Cổ? 2

Vô số người khiển trách, gào thét vô liêm sỉ.

Dù sao trước kia ảo tưởng của mọi người còn đang rất tốt đẹp.

Trong những bộ tiểu thuyết, phim ảnh khoa học viễn tưởng tương lai, những trò chơi giả lập được miêu tả với mũ giả lập, tiến vào thế giới trò chơi trải nghiệm dị thế giới tuyệt đẹp!

Thật sự đến lúc này, toàn bộ mọi người mới phát hiện, giấc mơ rất tròn đầy, nhưng hiện thực lại gai góc. Người chơi tràn vào thế giới có độ tự do cực cao làm sao có thể không xằng bậy? Viết tiểu thuyết, tiếp thị, cày cấy... các kiểu hành vi kỳ quặc kéo theo nhau tới, quả thực muôn màu rực rỡ.

Rất nhiều cô gái tiến vào chờ mong trải nghiệm tương tự như đi du lịch quốc gia dị biệt khóc lớn.

"Hu hu hu, mẹ nói với tôi, truyện cổ tích toàn nói láo! Đám cư dân mạng chết tiệt các người còn quay trực tiếp? Thói đời thay đổi rồi! Van xin các người đừng làm thế nữa!"

"Dị thế giới mặt đẹp, quán rượu cổ đại tràn ngập món ngon, trên đường phố đủ loại hoa quả ngon lành, hiệp khách leo tường vượt vách, hào hùng vạn trượng, tất cả toàn là lừa đảo.. Chỉ cần người chơi đi vào, cảnh quan chớp mắt bị dán đầy quảng cáo, trên đường đầy tràn xe đạp, lại thêm báo chí..."

...

Nhiều người kêu gào bảo vệ hoàn cảnh, bắt đầu từ ta, giữ gìn

sinh thái hòa bình của dị thế giới. Trò chơi giả lập thực tế ảo đầu tiên xuất hiện. Đây là thời đại tốt nhất, cũng là thời đại cần tự hạn chế nhất. Người chơi đừng nên phá hoại phong tục tình người ở dị thế giới, nếu không kẻ bị hại chính là mình.

"Tự hạn chế? Làm sao có khả năng! Rất khó bảo họ đừng làm!"

Một số chuyên gia hiểu rõ, thậm chí nói trên tiết mục thảo luận của đài truyền thông CCTV.

...

Píp!

TV tắt.

Hứa Chỉ lắc đầu cười.

Hắn biết rõ những chuyện này sẽ tới. Dù sao hắn cũng đang bắt đầu việc ra mắt công chúng, việc đẩy ra bến cảng mới của thời đại giả lập hiện thực là điều không thể tránh khỏi.

Điều này cũng làm cho hắn trước kia chưa hề nghĩ đến chuyện mở game online. Hắn chỉ muốn yên lặng cày cấy ruộng vườn. Cho dù đến hiện tại hắn cũng không quá quan tâm. Dù bọn họ có nháo thế nào đi nữa, nói về game online thế nào đi nữa, cũng có liên quan gì đến hắn?

Dư luận thế nào không liên quan gì đến ta.

Hắn chỉ thanh thản làm ruộng là đủ.

Mặt khác, bởi vì các loại dư luận lên cao nên càng nhiều người xem trực tuyến.

Họ lại bắt đầu bàn tán về nội dung mới. Dù sao hiện tại game thùng chỉ có thể làm khó cường giả cấp ba một thoáng, tăng cường độ khó là vấn đề kỹ thuật lớn nhất. Biện pháp trực quan nhất

chính là tăng cao tốc độ chiến đấu. Đơn giản mà nói chính là tăng cao tốc độ khung hình đến mức một giây mười mấy chiêu liên tục. Với khoa học kỹ thuật hiện tại của Trái Đất có thể miễn cưỡng làm được, chỉ là người thường không thể nào nhìn thấy động thái của những hình ảnh này mà thôi.

Nhưng đối với điều kiện thiết bị hiện tại của Địa Phủ thì rất khó. Đồng thời, không ngừng tăng cao tốc độ khung hình dường như uống rượu độc giải khát.

Có vị giáo sư trẻ tuổi ngoài hiện thực gia nhập thảo luận. Hơn ba mươi tuổi, chính là cái tuổi tiếp xúc với sự vật mới mẻ, cũng là người xuất thân từ thời đại Quyền Hoàng.

"Có lẽ, chúng ta không cần tăng lên tốc độ biến hóa hình ảnh, chỉ cần tăng thêm độ khó ấn phím. Ví dụ như ở cấp ba cần ấn tám nút mới xuất được bộ liên chiêu, đến cấp bốn cần mười sáu nút, cấp năm cần sáu mươi tám nút..."

"Tốc độ tay quả thực sẽ tăng vọt! Có điều, cũng có thể xem là biện pháp giải quyết!"

"Còn nữa, nếu là mười tám tầng Địa Ngục, tất nhiên phải có mười tám vị quan. Chỉ nhân vật bên trong Quyền Hoàng là chưa đủ. Chúng ta còn cần những nhân vật khác, phong độ lại phải đủ cao mới được. Mọi người nói xem dùng nhân vật nào?"

"Phải theo phong cách Trung Quốc!"

Mọi người bàn luận, dần có thành quả xuất hiện.

...

...

Mấy ngày sau, game thùng cải tiến mới xuất hiện, đẩy thẳng lên cảnh giới Thiên Đế.

Trương Kiêu nhận được tin rất hưng phấn. Lần này hắn ta không muốn bị vây xem, thậm chí không nói cho Lý Tam Sinh, lòng như lửa đốt bỏ lại việc xây dựng công trình lén lút đi tới chỗ gian cách đấu.

"Ồ? Có thêm nhiều cửa ải như vậy?"

Hắn trợn to hai mắt, khẽ cau mày, chà xát bàn tay, tươi cười rạng rỡ, vẻ mặt sung sướng chờ mong giống như con nghiện game tiếp xúc với phiên bản trò chơi mới. "Độ khó phía sau đã mở, không biết sau các đại năng viễn cổ Kusanagi Kyo, Yagami Iori, nơi này giam giữ nhân vật khủng bố nào?"

ĐTinh!

Hắn ta nhảy qua cấp độ đầu, phi thường tự tin mở hắn độ khó thứ bảy cấp bậc Thiên Đế.

Trong hạng mục lựa chọn có một đống nhân vật phong vận nho nhã, tiên phong đạo cốt, vẻ thần bí bất phàm cực kỳ. Hắn ta tùy tiện chọn một người. Người này mặc áo choàng, mái tóc trắng bạc, khí vũ hiên ngang, giống như một vị ngọc công tử đẹp đẽ, đầu đội mũ miện hoa sen, lưng đeo kiếm, một tay cầm phất trần, một tay cầm lá vàng, mi tâm điểm nốt son đỏ.

"Tố Hoàn Chân."

Ba chữ lớn hiện lên trước mắt, còn có một giọng đọc mềm mại, uyển chuyển đọc diễn cảm một bài thơ với làn điệu tao nhã tiếng Mân Nam:

Bán thần Bán Thánh là bán tiên, toàn nho toàn đạo là toàn hiền.

Trong đầu tàng trữ vạn quyển sách, trong tay văn võ nửa bầu trời.

"Đây là?"

Trương Kiêu vốn rất hưng phấn, tay lập tức run lên.

Bài thơ khiến người nghe kinh hãi như thế. Hắn ta cảm thấy trước mặt phả ra một luồng uy thế khủng bố khó tin, giống như đang kể về cuộc đời của một vị đại năng tuyệt trần thế gian.

Hắn ta nhanh chóng suy tính.

"Tố Hoàn Chân, người này tuyệt đối chưa từng xuất hiện trong lịch sử, không ở Thiên Nhân Đạo, Nhân Gian Đạo... Lúc này vì sao lại bị giam giữ ở đây, phải chịu hết nỗi khổ Luân Hồi? Lẽ nào không ở kiếp này mà ở... Thần thoại thượng cổ?"

Hắn ta hít sâu, trong lòng biết rằng đây là một bí mật kinh thiên.

"Bí mật thời thượng cổ? Trong Địa Phủ trấn áp một số nhân vật khủng bố kinh thiên địa, khiếp quỷ thần?"

Hắn ta nghĩ đi nghĩ lại, bỗng cảm thấy miệng lưỡi khô khốc. Hắn ta đè nén sự căng thẳng, khủng hoảng, sợ hãi đan xen phức tạp trong lòng. Người này bị trấn áp tại sâu trong Địa Ngục, e rằng ít nhất cũng phải là Thiên Đế. Hay là, là một vị "Thần" bị giam cầm trong truyền thuyết?

Thế nhưng, hiện tại Thiên Nhân đạo mới có mấy Thiên Đế ít ỏi, mình lại là vị Thiên Đế đầu tiên của Nhân Gian đạo.

Thời đại ngày nay, Thiên Đế vốn vẫn ít ỏi, mà trên Thiên Đế có Chân Thần cấp tám sao?

Quá nhiều quá nhiều bí ẩn bắt đầu quấy nhiễu hắn ta, khiến Trương Kiêu lắc đầu, hầu như không dám tưởng tượng.

Hắn ta chịu đựng các loại sự việc kỳ quái lạ lùng ở Địa Phủ,

độ kháng cự đã cực cao, thậm chí thoáng có cảm giác cảm ơn Vân Đế vì đã giết hắn ta, để hắn ta được tới Địa Phủ Luân Hồi, mắt thấy những cảnh tượng thần bí khó mà tin nổi.

Hắn ta nhìn về một nhân vật phía dưới, càng là một vị tỏa ra khí chất khó có thể hình dung, thân mặc Đế Bào, uy thế mờ ảo càng khiến hắn ta kinh sợ.

"Khí Thiên Đế."

Lại một câu thơ được đọc lên:

Đạo khổ song cảnh phùng ma tai, thần hàng nhân gian mạt thế lâm.

Vân độ tiên cảnh cộng luân hãm, cửu châu tàn sinh dục hoàn chân.

Huyền thủ chu vũ nghịch thiên hành, tam giáo tiên thiên vãn cuồng lan.

Kiếm đồ tái hiện phong chi ngân, Phạm Thiên chung yếu hội Khí Thiên.

Chương 752: Thần Sa Đọa Thành Ma

"Chuyện này, chuyện này! Khí Thiên Đế này rốt cuộc là người phương nào? Lại dám tự xưng là khí thiên (* Ném bỏ trời)? ... Cuộc đời như vậy, dường như rất ít khả năng là Thiên Đế. Những người này thực sự là Chân Thần sao? Hay là Thiên thần có sức chiến đấu cực kỳ nghịch thiên?" Hắn ta trợn trừng mắt, nhìn qua màn hình kính thấy từng nhân vật trong Cánh cửa Địa Ngục dường như thấy cả một thời đại thần thoại ầm ầm dậy sóng. Vô số kỷ nguyên trước đây, đám đại năng viễn cổ gào thét, gây tai nạn, hủy diệt, thậm chí có quan hệ nào đó với một sự tồn tại chí cao!

Hắn ta chợt nhớ tới vị bệ hạ thần bí khống chế Luân Hồi trong tay kia. Vì sao Địa Phủ khổng lồ như vậy lại trống rỗng, chỉ còn lại một mình hắn? Những người còn lại đi đâu?

Thiên Nhân đạo, Nhân Gian đạo đến phát triển cũng đã tới ba trăm năm, năm tháng trước kia lại đi đâu?

Lục Đạo Luân Hồi có lai lịch thần bí gì?

"Địa Phủ chỉ còn lại một vị bệ hạ thần bí quản lý, chẳng lẽ là biến loạn Lục Đạo Luân Hồi? Cướp Địa Phủ? Chém giết khốc liệt? Vậy cuối cùng là thành công, chỉ còn lại một vị thủ lĩnh bắt đầu quản lý Địa Phủ? Hay là đoạt quyền thất bại, toàn bộ bị trấn áp, mà sự tồn tại quản lý Địa Phủ cuối cùng chỉ còn lại một vị, bắt đầu gây dựng lại?"

Trương Kiêu càng nghĩ càng run rẩy.

Với sự hùng tài vĩ lược của hắn ta mà cũng thầm nuốt một

ngụm nước bọt. Hắn ta nghĩ, nếu truyền việc này đi liệu có gây sóng lớn mênh mông không? Chỉ là, thật đáng tiếc, làm sao có thể truyền ra ngoài được? Ngay cả chính bọn họ cũng muốn quên đi. Ngay Nhân Gian đọa, Thiên Nhân đạo đều không hề biết tới cấu tạo của Địa Phủ, chỉ gọi là thế giới sau cái chết thần bí vô ngần.

"Dù ta biết quá nhiều chuyện khủng bố, cuối cùng ta vẫn phải quên." Hắn ta nhìn về phía một nhân vật khác, khí chất cũng tiêu sái khoái ý.

"Nam Phong Bất Cạnh."

Lại một câu thơ:

Chạy lên phía Bắc Mardo hát ca, hát đến khi gió Nam tắt tiếng.

...

Hítzz...

Quả thực khó tin!

Lại một vị kiêu hùng.

Có lẽ yếu hơn vị Khí Thiên Đế kia nhiều lắm, nhưng vẫn mạnh hơn xa mình.

Cuộc đời Trương Kiêu một đường hát vang tiến mạnh, trước giờ chưa từng là kẻ nhát gan sợ hãi. Thế nhưng, lúc này dường như có người bê chậu nước đá lạnh giội ướt toàn thân hắn ta, ướt đẫm cả người, cái lạnh mãnh liệt làm choáng váng đầu óc.

Mỗi khi hắn ta quan sát một nhân vật đều thấy một vị tiên phong đạo cốt, tuyệt đại phương hoa. Mỗi câu thơ đều rất ngắn, nhưng rất tinh tế, khi thưởng thức sẽ có phong thái khác khiến người ta như nhìn thấy những nhân vật anh hùng từ thời đại thần thoại xa xưa, là một đời ầm ầm sóng dậy, tỏa sáng rực rỡ.

"Phất Anh trai chủ."

Thơ:

Kiều lan ngạo mai thế nhân thưởng, khước thiểu u phân ám lý tàng.

Bất khán bách hoa cộng tranh diễm, độc ái sơ anh nhất chi hương.

...

Hắn ta nhìn hết một lượt, có tận trên trăm vị nhân vật.

Trương Kiêu ngồi trước máy thùng, chuyển động cần gạt, kinh ngạc đến ngây ngốc.

Quả thực là Cánh cửa Địa Ngục, không ngờ trấn áp nhiều nhân vật khủng bố như vậy, đồng thời còn bắt họ chịu cực hình phải không ngừng chém giết ngày đêm, thậm chí còn bị người yếu như mình tùy tiện ném đồng xu là có thể đùa bỡn thân thể, điều khiển tùy ý, quả thực là sự sỉ nhục lớn nhất với cường giả!

...

Địa Phủ Luân Hồi, phòng chiến đấu.

Mặt đất đen xì, yên lĩnh, tỏa ra bầu không khí cổ kính, rộng lớn, xa xưa.

Trương Kiêu nhìn những vị tuyệt thế đại năng dáng vẻ phương hoa tuyệt đại, đẹp đẽ như ngọc qua "Cửa sổ thủy tinh" và những bài thơ về cuộc đời họ, cảm thấy sợ hãi ngơ ngác.

Vị bệ hạ thần bí khống chế Luân Hồi ra lệnh cho Mạnh bà kia chính người trấn áp những nhân vật khủng bố này? Bệ hạ nắm quyền khống chế Luân Hồi là cấp độ khủng bố nào, thực khó tưởng tượng.

Hắn ta mím môi, lòng nổi sóng to gió lớn. Hắn ta nhìn những nhân vật kia mà do dự không quyết. Trương Kiêu là một Thiên Đế kiêu ngạo, được người đời gọi là Đao Thần. Xuất phát từ sự kính trọng và nể phục những vị cường giả viễn cổ này, hắn ta không muốn điều khiển họ. Đó là điều cực kỳ bất kính!

Nhưng khát vọng chiến đấu trong lòng vẫn đó, hắn ta lại muốn...

Hắn ta đứng dậy, đi tới đi lui quanh máy game thùng, do dự không dứt.

???

Miêu Khiêu núp trong bóng tối trợn mắt há mồm.

Đang làm gì vậy? Nhiều trò như thế sao? Chẳng lẽ vì cảm giác nghi thức? Trước ngồi yên trước màn hình game chừng mấy ngày, hiện giờ mới có cập nhật, ngươi lại đi tới đi lui như thế, chơi đi chứ!

Hơn trăm nhân vật này đều được thiết kế tỉ mỉ từ chiêu thức nhân vật, đặc điểm động tác. Lượng công việc cực kỳ to lớn, tiêu tốn vô số tóc của cư dân mạng, tất nhiên cực kỳ đáng chờ mong.

Lúc này, Trương Kiêu còn đang đi tới đi lui.

Hắn ta hít sâu, cuối cùng cũng hạ quyết tâm. "Trước kia mọi người cũng đã nói đây là cực hình luyện ngục. Chúng ta khống chế họ để họ tử vong lại là trợ giúp họ. Vậy ta mặc kệ."

Hắn ta cân nhắc vài lần, cấp tốc lựa chọn Khí Thiên Đế. Không cần nghi ngờ, vị này thấy kinh khủng nhất, không thể tưởng tượng nổi. Nếu đã lựa chọn, Trương Kiêu tất nhiên chọn mạnh nhất.

"Khí Thiên Đế đại nhân, xin đừng trách tội!" Trương kiêu yên lặng cầu khẩn, hơi cúi đầu, nghiêm túc nói: "Đây là việc giúp ngài

siêu thoát tội lỗi, có thể được vào đầu thai luân hồi, đắc tội."

Tinh!

Lựa chọn vào game.

Lần này hắn ta không chọn đối chiến, rất nghiêm túc lựa chọn hình thức hai người. Sau đó, một người điểu khiển nhân vật, một nhân vật khác gác lại để huấn luyện. Hắn ta tìm kiếm chiêu thức của nhân vật Khí Thiên Đế này.

Dù sao cũng là độ khó cấp bảy Thiên Đế, chính là cảnh giới Thiên Đế như hắn ta, Trương Kiêu không dám khinh địch.

"Thực sự chọn Khí Thiên Đế?"

Miêu Khiêu trong bóng tối cả kinh, nhìn cái máy mới được Trương Kiêu hỗ trợ kiểm nghiệm.

"Khí Thiên Đế trong thiết lập nguyên tác là Võ Thần đệ nhất Thiên giới, là người trang nghiêm cao quý, vì căm ghét sự tham lam và ích kỷ của loài người mà rơi vào ma đạo, trở thành Ma Hoàng sáng lập dị độ Ma giới. Lý niệm của nhân vật này là 'Thánh Ma cùng một trời'... Đây là một nhân vật boss cứu cực rát khó điều khiển. Nhân vật này có hai loại hình thái là Khí Thiên Đế trắng và Khí Thiên Đế đen... Muốn tự do chuyển đổi hình thái chiến đấu tại ban đầu là khó cực độ. Thế nhưng, nếu chơi được rồi, hạn mức tối đa cũng cực cao."

Miêu Khiêu lẳng lặng xem. Nhân vật càng mạnh càng khó khống chế.

Xa xa.

Trương Kiêu bắt đầu tìm hiểu các phím, lĩnh ngộ chiêu thức võ học.

Nhưng muốn lĩnh ngộ "Chiêu thức võ học" cấp bậc Thiên Đế khó khăn biết bao?

Dù vậy, vẫn có quy luật nhất định. Chỉ cần ấn trình tự đối với liên chiêu, động tác của nhân vật sẽ dần nâng cao, theo đó tìm tòi tiếp.

Mất nửa ngày trời, Trương Kiêu đánh điên cuồng mới tìm ra được bộ nút chiêu thức đầu tiên, cần phải ấn tận 100 phím, là chuyển đổi một loại hình thái đơn giản nhất, hóa thành hai hình thái chiến đấu một Thần một Ma.

Điều này cho hắn ta nhất thời kinh hãi biến sắc.

"Thần sa đọa thành Ma! Hắn là đã từng tấn công xâm lăng Địa Phủ..."

Hắn kinh sợ rồi. Nếu như việc này bị truyền ra, toàn bộ Lục Đạo Luân Hồi đều sẽ bị chấn động kinh thiên động địa. Trương Kiêu vội vàng vứt bỏ tâm trạng căng thẳng, chỉ có thể tiếp tục nghiên cứu… →↗↓...

Chương 753: Thiên Địa Kịch Biến

"Nghịch phản ma nguyên!" Chớp mắt khi thành công chuyển hóa hình thái Thần Ma, bên cạnh nhân vật xuất hiện bốn chữ lớn tên chiêu thức, cực kỳ gợi cảm xúc.

Rầm!

"Thần diễm!"

Một ngọn lửa lóng lánh bắn ra, tỏa khí tức ghê người.

Lại đốn ngộ một bộ liên chiêu có thể khống chế nhân vật xuất ra thần thông hỏa diễm. Bên cạnh nhân vật xuất hiện một loạt kiểu chữ vàng, cách đấu cực kỳ trôi chảy.

Dần dần, Trương Kiêu phát hiện bộ liên chiêu mạnh mẽ khác cần một trăm đến ba trăm phím ấn, phím ấn lại không quá giống nhau. Chiêu mạnh cần ấn hơn 600 phím, thời gian "Hồi lực" cần lâu, cần thử thách tài nghệ chiến đấu, phải biết thời điểm này dùng bộ liên chiêu thích hợp.

Chỉ là, có điều càng quái lạ hơn nữa...

Những phím ấn dần trở nên có âm thành, mà lại có hai loại.

Âm thanh một loại phím ấn là: Bụp...

Cực kỳ nặng nề.

Âm thanh một loại phím ấn là: Cách...

Thanh thanh lảnh lảnh.

Nếu hai tay hóa bóng mờ, dòng chữ trong lúc chiến đấu điên cuồng sẽ hóa thành một đống chồng chất.

Bụp cách bụp cách bụp cách!

Trương Kiêu luyện tập một lúc, âm thanh ấn phím bụp cách kia khiến Trương Kiêu không quá thích ứng được. Khi hắn ta thao tác sẽ gây ầm ĩ cực kỳ. Trương Kiêu trầm ngâm: "Có lẽ âm thanh này là để gắng tạo ra nhân tố ảnh hưởng? Thử thách tâm tính... Thôi, thử chiến đấu một trận."

Ngẫu nhiên chọn đối thủ.

Chân dung nhân vật đối thủ xoay xoèn xoẹt, tiếp theo dừng lại một nhân vật. Đó là một nam tử với tướng mạo dữ tợn, tóc đen xém xõa vai, tay cầm thanh đao lớn, râu quai nón rậm rạp, dáng vẻ hung ác tàn bạo.

Đỉnh đầu xuất hiện tên nhân vật:

Kẻ Đồ Sát.

Phông nền màu đỏ rực, ngay cả bầu trời cũng màu máu, màu sắc đậm đến mức gần như hóa đen. Khí tức viễn cổ hoang vu mênh mang. Một vị nhân vật vĩ ngạn bước ra từ cảnh tượng thây chất đầy đồng, máu chảy thành sông. Chớp mắt khi người này ra sân, một câu thơ hào hùng chứa vô tận sát phạt và mùi tanh của máu vang lên:

Tiến một đao, lùi một đao, ta chỉ một đao, ai dám chặn đao?

Sống cũng giết, chết cũng giết, ta giết hết, không ai không giết!

...

"Đây là?"

Trương Kiêu rùng mình, cảm giác nặng nề.

Kẻ Đồ Sát?

Từ câu thơ ám chỉ, dường như là từng... giết vào Địa Phủ Luân Hồi?

Hắn ta trầm mặc, lòng dậy sóng mãnh liệt.

Kỷ nguyên thần thoại thượng cổ, Lục Đạo Luân Hồi, cuối cùng đó là một thịnh cảnh rực rỡ ra sao?

Nhưng chung quy trước mắt dần sáng trắng như tuyết. Nghe tên đã biết là một vị sát thần Đao đạo khủng bố. Có lẽ, so với tuyệt học đao công mà hắn ta tự sáng tạo còn ngang tàng hơn vô số đẳng cấp.

"Cường giả Đao đạo kỷ nguyên thần thoại thượng cổ." Hắn ta phát hiện một chút điều không đúng, ngơ ngác nhìn lên trên cột máu. Đồ Sát Giả không ngờ chỉ có một giọt máu? Có nghĩa là, chỉ cần công kích trúng kẻ đó một lần, kẻ đó chắc chắn phải chết?

Có lẽ đây là con đường dùng giết chóc để nhập đạo, cực kỳ khủng bố, là loại phòng ngự cực kỳ mỏng manh nhưng lực công kích cực kỳ mạnh mẽ.

Ầm!

Hai bên bắt đầu chiến đấu cuồng liệt.

Bụp cách bụp cách!

Bàn phím gõ vài giây, Trương Kiêu chỉ chống được mấy chiêu đã thua trận.

"Phải chuyển đổi hình thái Thần Ma cộng thêm dùng chiêu thức khác biệt, rất khó điều khiển."

Đôi mắt Trương Kiêu sáng rực lên, không hề nhụt chí. Hắn ta lại bắt đầu nhét một đồng tiền xu vào chiến đấu mãnh liệt. Mấy lần thất bại, nghe âm thanh "Bụp cách bụp cách bụp cách" ầm ĩ, hai tay Trương Kiêu hóa thành bóng mờ. Hắn ta chợt cảm giác không còn chói tai nữa. Sau khi nghe chín lần, không ngờ nó lại phối hợp với chiến đấu một cách nhiệt liệt. Âm thanh gõ bàn phím này rất gợi cảm xúc.

...

Hứa Chỉ hơi trừng mắt, nhìn đám người chơi lén lút chế tạo game thùng Địa Phủ đang đắc ý kiểm tra.

"Ừm... Có lẽ, nếu đều đã cho rằng như vậy, có thể là, thật sự dùng game thùng thành mười tám tầng Địa Ngục cũng không tệ... Những nhân vật này có thể truyền vào linh hồn, hình tượng hóa thực sự thành nhân vật lịch sử thần thoại cổ đại chân chính?"

Đây là một thế giới mỹ thực. Quy tắc thế giới hoàn thiện, có ý nghĩa cực kỳ to lớn.

Trước mắt có thể xem như một niềm vui lớn lao.

Thiết lập thần thoại lịch sử viễn cổ? Giam cầm đại năng viễn cổ trong Địa Ngục?

"Có lẽ nên để cho bệ hạ chí cao quản lý Luân Hồi gọi đám người chơi tới gặp mặt một chút." Hứa Chỉ đứng dậy, đầu đội mũ miện rồng, thân mặc áo bào thêu rồng đen tinh xảo và hoa lệ, cất bước ra khỏi Luân Hồi Điện.

...

Nhìn diễn đàn mạng và video trực tuyến, Hứa Chỉ đi thẳng ra khỏi điện Luân Hồi, nhưng vị NPC chí cao của game online, sự tồn tại vĩ đạo quản lý Lục Đạo Luân Hồi là hắn, không trực tiếp tgọi đám người chơi may mắn được tới Địa Phủ kia tới gặp mặt. Bởi vì,

tước khi gặp bọn họ, hắn phải chuẩn bị một hạng mục nào đó.

Bởi vì lúc gặp phải nói thế nào? Làm thế nào?

Phải suy nghĩ nội dung.

Ào!

Hắn lướt người đi, xuất hiện trước mặt giao thức Luân Hồi đen trắng, đứng trước hạt nhân Địa Phủ, lạnh nhạt ngẩng đầu lên nói:

"Những người chơi kia còn lợi hại hơn ta tưởng tượng. Họ giúp ta bù đắp thiết lập thần thoại Địa Phủ lịch sử cổ đại, giúp thế giới này trở nên dày nặng hơn... Xem ra ta nên sớm bắt đầu mở rộng số lượng Luân Hồi một phen."

Vốn hắn không định sốt ruột như vậy, bởi vì không thể ăn một bữa mà béo lên được. Hứa Chỉ dự định để cho những khối Rubik kia đạt tu vi nhất định, thiên phú trưởng thành đến trình độ nhất định rồi lại gia nhập thêm bộ đội mới.

Nhưng nếu lúc này muốn truyền linh hồn vào máy game thùng, sinh thành "Địa Ngục" chân chính, hình thành lịch sử thượng cổ thần thoại xa xưa, bổ khuyết chỗ trống trong lịch sử, thì phải xuất hiện số hiệu rubik mới.

Dù sao, hiện nay trong toàn bộ Luân Hồi, thiên phú của sáu mươi vạn sinh linh đã thành hình, không thể dùng lại nữa.

Chỉ có thể để những linh hồn trống không mới hấp thu hương hỏa chúng sinh, ngưng tụ thành các loại thiên phú như Khí Thiên Đế, như vậy mới có thể hoàn toàn phù hợp các nhân vật.

Phương pháp cũng rất đơn giản, ngưng tụ linh hồn mới, không vào Lục Đạo Luan Hồi mà ở trong "Game thùng". Chúng trở thành tù phạm thực sự trong "Địa Ngục" này, hấp thu hương hỏa chúng

sinh.

Thế nhưng, thiên phú của những kẻ như Khí Thiên Đế khủng bố ra sao? Vẫn cần năng lượng cực lớn mới có thể tạo hình. Thế nhưng, đối với tương lai phát triển của thế giới này, những sự tồn tại này một khi thực sự xuất hiện ngoài thực tế, từ hư ảo chuyển thành thực sự, tiến cảnh tất nhiên có tiềm lực to lớn.

"Họ rất khá, đã mở ra cho ta một dòng suy nghĩ mới, bù đắp quy tắc Lục Đạo Luân Hồi... Đây chính là ưu thế khi ta tiếp thu ý kiến quần chúng. Lúc trước, con đường của ta là chính xác. Một mình ta mở ra thế giới, lực lượng sẽ có hạn, thiếu hụt rất nhiều dòng suy nghĩ. Tạm thời mở rộng thêm năm vạn rubik nữa đi." Hứa Chỉ hơi nhíu mày, bắt đầu chuẩn bị. "Nhanh chóng quyết định trước các người chơi kia, sau đó lại gọi họ gặp mặt."

Cũng không cần sốt sắng, bởi vì hắn có thể quan sát bí mật mọi lúc, trực tuyến và diễn đàn, sau đó đưa ra quyết sách tương ứng.

...

Từ xa, Miêu Khiêu đang không ngừng ghi chép, kiểm tra số liệu.

Bởi vì độ phản hồi cho người sử dụng rất quan trọng. Trước mắt Trương Kiêu là Thiên Đế, tất nhiên là đối tượng thí nghiệm quan trọng hợp lệ nhất.

Chương 754: Đặt Vững Lịch Sử Kỷ Nguyên Viễn Cổ! 1

Nói thật, chơi trò game online vượt thời đại này rất khó. Tất cả đều phải dựa theo thực tế tiến hành, giống như một cuộc đời thứ hai thực sự, khiến người ta mỗi giờ mỗi khắc đều cảm giác tính chân thực khắp nơi. Thậm chí vào giờ phút này, rất nhiều người nghi ngờ mãnh liệt rằng các cường quốc lớn trên Trái Đất phải chăng thật sự chiếm được khoa học kỹ thuật đen của người ngoài hành tinh, cho nên mới chế tạo ra được trò chơi online này. Trò chơi đã vượt khỏi khoa học kỹ thuật Trái Đất tận mấy trăm năm!

Nhưng chân tướng ra sao có phải là chuyện của những người chơi bình thường không?

Không phải điều mà họ nên nghiên cứu.

Nói chung chính là có lợi ích khổng lồ, vậy là được. Đồng thời, mọi người bổ đầu ra mà chơi. Thậm chí, cũng vì loại chân thực này, nếu đạt được thành tựu thì sẽ nhận được sự kích thích và hưng phấn mà không thứ gì so sánh được.

"Khặc khặc khặc."

Miêu Khiêu không ngừng ghi chép, không ngừng suy nghĩ.

"Mô thức này căn cứ vào Trương Kiêu mà thay đổi... Như vậy có thể rèn luyện được thần kinh, phản ứng chiến đấu, khả năng giữ bình tĩnh. Chỉ là, tiếp theo lại nảy sinh một nan đề. Nếu tiếp tục gõ nút như thế, cho dù họ cố gắng khống chế sức mạnh, nhưng độ mài mòn nút bấm vẫn là một vấn đề!"

Tiếp tục gõ ấn như vậy, nút bấm không chịu được lâu, tần suất thay thế sẽ rất cao.

"Đồng thời, đó cũng là một loại hình giải trí khác, tương tự như đoàn ca múa? Chuyên gia nhịp điệu?"

Từ độ khó mà xét có thể xem như hợp lệ. Ngay cả vị Thiên Đế dùng chiến đấu đúc thành này mà cũng thua, tức là rất thành công. Dù sao cũng là muốn khó thế nào thì làm thế ấy. Bọ họ thiết lập nên không chỉ có khó nhất, mà chỉ có càng khó hơn.

Miêu Khiêu vẻ thành thật:

"Các anh em đừng nóng vội, qua mấy ngày cuối tuần nữa, chúng ta lại bò lên cây khoa học kỹ thuật một phen, kiểm nghiệm cái máy game thùng này xong sẽ đưa vào sử dụng, chơi hẳn một đợt lớn!"

"Mài chết bọn họ!"

"Ha ha ha ha, làm cho bọn họ không tự gánh vác được sinh hoạt!"

...

Người chơi trực tuyến hô hào. Cả đám người giống như ăn thuốc kích thích, mặt đỏ tới mang tai.

Một số cư dân mạng khác mặt mũi đen xì, ca thán than thở: Đám người chơi gia súc các ngươi, trả cho ta một Địa Phủ thần thoại cổ đại phong tục thuần phác đây... Nhưng bọn họ cũng thầm thở phào nhẹ nhõm. May mà cũng chỉ phung phí trong Địa Phủ, dù sao người chết cũng phải đầu thai chuyển thế, xem như cái may trong cái rủi.

Qua mấy ngày, Miêu Khiêu đầy phấn khởi hoàn thiện các loại lỗ thủng và bug game, bí mật quan sát, tiếp tục điều chỉnh.

Rất nhanh, không tới nửa tháng ngắn ngủi, dưới sự giúp đỡ của mọi người xem trực tuyến, Trương Kiêu điên cuồng luyện tập máy game thùng, không ngừng thay đổi, cuối cùng cũng xem như thành hình. Game thùng được chế tạo lượng lớn, đẩy ra thị trưởng.

Lúc này.

"Các anh em, bắt đầu rồi!"

Miêu Khiêu đứng ở điểm cao nhất trên một tường thành, màn ảnh nhắm xuống dưới, dáng vẻ đầy hùng tâm tráng chí:

"Chiếc máy game thùng này tuyệt đối là vũ khí hạt nhân trong kế hoạch xây dựng Phong Đô. Tiền xu cũng bắt đầu sở hữu sức mua, có lẽ sau này sẽ trở thành tiền tệ Địa Phủ thông dụng!"

Có lẽ thời đại Địa Phủ mới sắp đến.

Lúc này, dưới bầu trời tối tăm, theo tin tức truyền ra, gần công trường Phong Đô to lớn có gian cách đấu mới. Vô số người náo nhiệt chạy tới như bay.

"Nghe nói là một hơi mở từ cấp ba đến cấp Thiên Đế!"

"Trước qua chẳng qua mới cấp ba, rất nhiều cường giả chỗ chúng ta đều đã vượt qua cấp ba, cảm giác hơi vô vị, bây giờ cuối cùng..."

"Có người nói ngay cả ngài đốc công cũng thất bại, độ khó Thiên Đế thực đánh không lại..."

...

Họ cực kỳ giống các thiếu niên nhào tới cửa hàng game thùng, quán internet sau giờ tan học.

Ở trong tối, có những vị Thiên nhân vẻ bình tĩnh, gương mặt

lại hừng hực nhiệt tình. Họ siết chặt nắm đấm, đấu chí sục sôi, chiến ý bộc phát.

"Ta muốn thử độ khó Thiên đế xem! Trước kia, chúng ta căn bản không có tư cách chiến đấu với sự tồn tại vĩ đại thống trị thiên hạ này, thậm chí chỉ hơi sơ sẩy một chút sẽ bị đánh chết tươi. Mà bây giờ chính là lúc chúng ta trải nghiệm sự hùng mạnh của Thiên Đế cấp bảy! Giao chiến với họ, thử nghiệm tu vi Thiên Đế đáng sợ! Phát hiện sự chênh lệch của nhau!"

Mạnh Bà: "..."

Bà ta cảm thấy toàn thân gai gai, gõ phím một trận là có thể chiến đấu với Thiên Đế sao? Cũng có thể nhận ra sự chênh lệch giữa mình với Thiên Đế? Chỉ điểm thiên hạ? Đúng là thấy quỷ. Bà là người phụ trách nên đương nhiên biết chân tướng. Bệ hạ nói rất có lý, quả thực cần bản lĩnh nói phét của những Atula này, quả đúng là vô liêm sỉ đến cực độ, toàn bộ Địa Phủ cũng náo loạn!

Trên thực tế, điều này cũng có quan hệ với nàng.

Bởi vì đã từng có người đứng bên chọc sườn cái "Cánh cửa Địa Ngục" này xem có phải thần vật như Tam Sinh Thạch không? Tam Sinh Thạch chiếu lại hình ảnh kiếp trước kiếp này, vậy "Cánh cửa Địa Ngục" có phải đang trấn áp những tồn tại cổ đại từ thời Địa Phủ viễn cổ hay không?

Thượng Quan bối rối không nghĩ ra. Bà nghĩ tới nghĩ lui, chỉ đành im lặng.

Bởi vì bà thực sự không có cách nào. Phong Đô phải xây, tất nhiên không thể tự vả vào mặt mình chứ? Đây vốn đã là vấn đề rất thực tế. Dù sao bà ta vốn cũng chẳng phải hạng người chính trực lương thiện, cổ hủ không biết biến hóa gì. Bà cũng ngầm thừa nhận, bởi vì nó mang lại lợi ích khổng lồ. Chẳng cần làm gì, chỉ cần dùng "Tiểu thuyết" và "game thùng" là có thể xây được Phong

Đô.

Mà ngay cả Mạnh Bà cũng lặng lẽ thừa nhận "Cánh cửa Địa Ngục", các loại sinh linh trên Hoàng Tuyền Lộ tất nhiên cũng không nghi ngờ.

"Quả nhiên, bệ hạ nói đúng. Phòng cháy chống trộm, phòng Atula đạo." Tiếp theo, trong khi Thượng Quan trợn mắt há mồm, toàn bộ Địa Phủ nghênh đón đợt dậy sóng sôi trào lớn nhất từ trước tới nay.

Vô số dòng người tràn vào gian cách đấu, giống như một hội trường nghe nhạc. Dòng người lui tới, qua lại trước những chiếc máy thùng. Không khí cực kỳ náo nhiệt như một ngày lễ long trọng.

Cửa ải Địa Ngục mới khai trương.

Dù là những người này đã chuẩn bị tốt nội tâm, có lẽ ở đây sẽ xuất hiện nhân vật mới bị trấn áp trong Địa Phủ mạnh mẽ hơn đại năng Kusanagi Kyo, nhưng những vị đại năng viễn cổ trong đây lúc này thực không thể tưởng tượng nổi.

Đinh!

"Dược sư Mộ Thiếu Ngả."

Một nhân vật kỳ quái xuất hiện.

Nam tử tóc bạc mặc áo choàng, hạc phát đồng nhan, mi dài như râu, nhưng tuấn tú như thiếu niên, toàn thân tắm trong ánh thần quang đi ra, bày ra tư thế đẹp như anh hùng được vương giả vinh quang chọn lựa. Tiếng đọc thơ lãng đãng tang thương truyền vào tai:

Thiếu niên vô đoan ái phong lưu, lão lai nhàn phú vạn sự hưu.

Vạn trượng động danh cô thân ngoại, bách thế kinh vĩ nhất tôn trung.

Thiểu thì thính cầm lâu thai thượng, dẫn thương ca khiếu quyến sơ cuồng.

Bất tín giang hồ thôi nhân lão, hoàng đồ tiếu đàm trục trần lãng.

...

"Lần này làm sao lại còn đọc thơ?"

Người vây xem game thùng trợn to mắt, người sững sờ.

Trong mắt họ, nghe câu thơ đọc ra giống như chớp mắt nhìn thấy quang cảnh một thiếu niên xuống núi qua lại giang hồ, rong ruổi thiên hạ, từng yêu vô số người, nhưng dần dần bạn bè mất đi, người yêu tuổi già, tuy vô địch thiên hạ nhưng lưu lạc cô độc, một mình tang thương.

Chương 755: Đặt Vững Lịch Sử Kỷ Nguyên Viễn Cổ! 2

"Đây chính là cuộc đời của một vị đại năng, tiêu sái biết bao! Nhưng cô độc biết bao! Đặc biệt... Bất tín giang hồ thôi nhân lão, hoàng đồ tiếu đàm trục trần lãng." Có người lớn tuổi thì thào câu thơ. Một nhân vật sinh động xuất hiện trong lòng mọi người. Nhiều người bên cạnh game thùng cũng cộng hưởng cảm xúc. Giống như có thứ gì đâm mạnh vào nội tâm, khiến viền mắt ông lão dần có dòng nước dâng lên, tâm trạng cực kỳ phức tạp.

Đúng, những cường giả như họ cùng tới đây, có ai không phải đối mặt với cuộc khó khăn khi cha mẹ chết già, bằng hữu rời xa, người yêu đau khổ mất đi? Đây là con đường tất phải qua. Mỗi cường giả tất nhiên cô độc.

Nhân sinh ngắn ngủi khổ đau khó chịu nổi, chẳng phải buồn lắm thay?

...

Trong gian cách đấu, từng chiếc máy thùng hiện lên những nhân vật tiên phong đạo cốt khiến dòng người qua lại không ngớt kinh ngạc thốt tiếng, nghiễm nhiên thành cảnh rầm rộ vô cùng.

Trên một chiếc máy thùng nào đó gây ra oanh động khắp vùng. Bởi vì, bên này có người chọn ra một tồn tại vô thượng, lời nói thật kinh người, giống như ẩn chứa bí ẩn thiên địa viễn cổ.

"Mọi người mau nhìn bên này, bài thơ cuộc đời này ẩn chứa bí ẩn kinh thiên!" Không tới mười giây đã có người hô to khiến người xung quanh quay lại, hiếu kỳ. Dù sao Cánh cửa Địa Ngục mới khai

trương, có thể nhìn thấy càng nhiều tồn tại viễn cổ bị Địa Phủ trấn áp hơn, tất nhiên rất hưng phấn.

Tàn Lâm Chủ.

Trước cửa sổ thủy tinh, một nam tử nhanh chân đi ra, lạnh lùng nói:

Danh kiếm cũng hỏng, anh hùng còn đâu, phồn hoa khi nào đổi thay?

Nghĩ hưng suy, khổ vì nhớ;

Đông gia thế khởi Tây gia bại, thế thời đổi thay như mây ngàn.

Thành, là thiên địa thương; bại, cũng thiên địa thương.

...

"Chuyện này...?"

Vốn họ có chuẩn bị mới tới, lòng đã sẵn sàng, thế nhưng lúc này vẫn hơi chấn động. Chỉ một câu ngắn ngủi "Danh kiếm cũng hỏng, anh hùng còn đâu, phồn hoa khi nào đổi thay?" đã tố hết nỗi khổ tâm. Giống như trong thời đại đó, họ đồng thời phải đối mặt với một đại địch kinh thiên. Kỷ nguyên đen tối khiến hắn cùng những hào kiệt đương đại việc nghĩa chẳng từ nan?

Phía sau lại có ý gì?

"Thành, là thiên địa thương; bại, cũng thiên địa thương." Câu cuối cùng khiến người ta có cảm giác sợ hãi, cuối cùng có ý gì? Làm sao lại đầu voi đuôi chuột? Thời đại trước cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?

Mọi người bỗng thấy sợ hãi, sợ giống như Trương Kiêu, liên tưởng đến rất nhiều thứ sâu xa.

Họ bây giờ đang nhận mệnh xây dựng Địa Phủ, rất nhiều việc chờ hoàn thành. Ngay cả Mạnh Bà, Hắc Bạch Vô Thường đều phải chiêu mộ lại. Vậy Địa Phủ trước kia vì sao tan vỡ, vì sao cần xây dựng lại?

Nhân viên Địa Phủ trước kia đi đâu? Chẳng lẽ chết rồi?

"Cảm giác những vị tồn tại này đều có thể cắt ngang thế kỷ, tuyệt đại phương hoa!"

"Vì sao bị trấn áp nơi này?"

"Họ quá thảm. Mỗi vị đều đã từng độc đoán thế gian, nhưng hiện tại rơi vào kết cục như thế. Mặc cho mỗi người chết đi ngang Luân Hồi có thể vây quanh nhìn ngó, thậm chí bỏ tiền là có thể điều khiển họ chiến đấu!"

"Ai, đường đường sự tồn tại tuyệt thế nhưng bị giày vò ở sâu trong Địa Ngục! Vĩnh viễn bị trấn áp, còn phải dùng phương thức này tàn phá thân thể, nội tâm của họ!"

Mọi người ồn ào bàn tán, không khí rất nhiệt liệt. Rất nhiều người có vẻ phát hoảng.

Người người nhốn nháo, bàn luận xôn xao. Số lượng cường giả ở đây vốn đã rất nhiều, nhưng giống nhủ cảnh tượng phố xá sầm uất, ầm ĩ liên hồi.

Đây là tình thế rất khủng bố khiến người ta tưởng tượng viển vông.

Lúc này, những người chơi thậm chí vì tập hợp trí tưởng tượng của mọi người mà đưa ra quy tắc: Một chiếc game thùng chơi nhân vật này, máy game thùng khác sẽ không thể sử dụng cùng nhân vật. Như vậy càng làm vững chắc suy đoán của mọi người.

Ở chỗ khác, trước một chiếc game thùng, một người thanh niên ngồi tại chỗ, mắt trừng lên.

"Tố Hoàn Chân, quả thực không thể nào tưởng tượng được! Người này độc đoán cả một thời thịnh thế viễn cổ... Bán thần Bán Thánh là bán tiên, toàn nho toàn đạo là toàn hiền. Trong đầu tàng trữ vạn quyển sách, trong tay văn võ nửa bầu trời... Tất nhiên phải là một vị trí giả của thế gian, vượt xa những người khác!"

Người khác lập tức quây xung quanh, nghe bài thơ, tinh thế thưởng thức. Nhân vật này tuyệt đối mạnh hơn người khác một chút, thật là khoáng cổ tuyệt thế.

"Vị thần cổ đại này ứng với tiền bối Súc Sinh Đạo chúng ta! Đáng tiếc cũng bị trấn áp... Để mặc cho đám người yếu đã chết, sắp đầu thai chúng ta vây xem? Nếu là trước kia, chỉ sợ một cái tát cũng đập chết hết chúng ta, không nên chịu sự nhục nhã như này?"

Bên cạnh, một gã tai khỉ miệng nhọn thuộc Súc Sinh Đạo nói, vẻ uy nghiêm trang trọng.

Súc Sinh Đạo hầu như toàn loài yêu, chim chóc cá trùng, linh trí không cao, gần như thú hoang. Đạo này cực kỳ kính nể trí giả.

"Nói hươu nói vượn!" Một vị tráng hán khác thổi râu mép, trừng mắt mắng: "Vị viễn cổ đại năng bị trấn áp dưới sâu trong Địa Ngục này rõ ràng là tồn tại thuộc Nhân Gian Đạo chúng ta. Nhân Gian Đạo có bao nhiêu trí giả, hạng người đọc đủ thi thư nhiều biết bao?"

Mạnh Bà núp trong tối, mặt hiện dấu hỏi chấm. Thế này... bắt đầu nhận tổ tông à? Bà nhìn những người vây quanh game thùng kia, từng người bị nhân vật trong game gây sửng sốt. Bà bị những cảnh tượng kia mang tới chấn động quá lớn. Vốn Mạnh Bà cũng tự nhận là tay già đời, bằng không làm sao lại mở thanh lâu làm dao động cả một đống nam nhân háo sắc khiến họ đưa tiền tới cửa?

Nhưng lúc này thế giới quan của bà bị lật đổ hoàn toàn.

Lừa đảo.

Tất cả đều là lừa đảo.

Mạnh Bà đen mặt, không nhịn được chửi: Thiên nhân nào tung tin đồn A Tu La Đạo toàn thiết huyết ngạnh hán, thà chết chứ không chịu khuất phục? Lại còn bảo Đế Thính đi tìm hiểu, truyền tin đồn tới Địa Phủ, để mình và Hắc Bạch Vô Thường nghe được từ chỗ Đế Thính?

Đám A Tu La Đạo này rõ ràng là một đám thương nhân nham hiểm, giả dối! Một đám không lợi không làm, toàn là láo toét!

Đương nhiên, nội tâm nàng cũng nổi lên câu nói, những nhân vật này đều sinh động như thế, liệu có thực sự tồn tại? Cũng không thể bịa đặt mãi. Trước kia hệ thống luyện kim trong 《Luyện Kim Đại Đế thực lục》 thực sự có khả năng thực hiện, cực kỳ kín kẽ, khiến người ta hoài nghi là thực sự xảy ra... Chẳng lẽ, những nhân vật tuyệt thế thông thiên trước mắt cũng từng thực sự tồn tại?

...

Thượng Quan nổi gân xanh trên trán. Tên A Tu La Đạo trước mắt thật có phần quỷ bí khó lường, thật quá quỷ dị. Y chỉ có thể tiếp tục núp trong tối xem xét. Dù sao lần này cũng là thịnh thế hùng vĩ khắp Địa Phủ. Gian cách đấu chứa đầy ắp người, y không thể không ngầm quan sát, tránh tình huống bất ngờ xảy ra.

Lúc này, trước một chiếc game thùng khác có một ông già ngồi chơi, có vô số người vây xem.

"Kẻ Đồ Sát? Người này quá bá đạo!"

Ông lão tóc trắng xóa nhìn thấy nhân vật trên màn hình lập

tức có biểu hiện rất phóng đại: Mắt trợn trừng, nhãn cầu lồi ra như Quan Vũ, hô to một tiếng:

"Sống cũng giết, chết cũng giết, ta giết hết! Không ai không giết! Người này... quả thực không thể tưởng tượng nổi!"

Ông lão này tại sao lại nói phóng đại như vậy?

Vừa kêu to một tiếng, mọi người lập tức hiếu kỳ quây xung quanh.

Chương 756: Thiên Nhân Lão Tổ?

Họ vừa nhìn sang đã biết vì sao ông lão kích động như vậy. Người kia tuy bá đạo thích giết chóc, nhưng điều khiến người ta giật mình thật sự là ở bài thơ về cuộc đời hắn: "Sống cũng giết, chết cũng giết, không ai không giết!", đó không phải ám chỉ Địa Phủ sao?

Ngay cả người chết cũng giết?

Mọi người dường như cảm thấy, đi theo bài thơ về cuộc đời của những vị nhân vật vĩ đại này, mỗi cuộc đời rực rỡ của họ, đều chứa nghìn vạn quan chệ chỉ thẳng về cùng một sự kiện, bù đắp lẫn nhau, không ngừng thúc đẩy nội dung kịch bản và chân tướng.

Chẳng lẽ, ở thời đại thần thoại xa xôi, những nhân vật khủng bố này đụng phải kẻ địch là… Địa Phủ?

Tất cả nổi da gà khắp người. Thật đáng sợ! Nếu điều đó là thật, vậy thì đó chính là sự tích kinh thiên trong quá khứ của Lục Đạo Luân Hồi! Những người đời sau là họ suốt mấy trăm năm qua đều chỉ là một quãng thời gian phát triển ngắn ngủi mà thôi.

Lục Đạo Luân Hồi đã từng xảy ra biến cố kinh thiên khó có thể tưởng tượng.

Mà đó cũng là nguyên nhân một đám Thần cổ đại khủng bố bị trấn áp tại nơi sâu trong Địa Ngục.

Còn bên cạnh, trước một chiếc game thùng bí ẩn có vô số Thiên nhân tụ tập tại đây.

"Khí Thiên Đế, lại có người này?"

Họ không giống những người khác, không kêu la lớn khi tuyển chọn nhân vật, cũng không có điểm đặc dị dẫn tới sự chú ý của người khác, mà vì những Thiên nhân đang thì thầm giao lưu với nhau. Bởi vì, từ bài thơ và tục danh của nhân vật này, người ta thực sự liên tưởng triền miên.

Trong mắt họ, nhân vật này rất quỷ dị.

Người này có quan hệ gì với Thiên nhân viễn cổ hay không?

Đã từng là bá chủ hệ Thiên nhân chúng ta sao? Thống trị Thiên giới viễn cổ to lớn, rồi bỏ trời mà đi? Sau đó một mình tấn công Địa Phủ, đánh vào Lục Đạo Luân Hồi. Chẳng lẽ là muốn trừ đi họ tên trong Sinh Tử bộ?

Hắn muốn vượt qua vạn vật, không còn chịu khổ trong luân hồi?

Thiên Nhân đạo thời viễn cổ, thời đại thần thoại không biết từ bao nhiêu năm trước cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?

Mấy Thiên nhân cực kỳ cao quý liếc nhìn nhau, nét mặt tái nhợt vì sợ hãi.

Không ngờ có thể nhìn thấy việc đáng sợ như thế tại Địa Phủ! Nếu như bẩm báo với Vân Đế của Thiên Nhân Đạo, vậy toàn bộ Thiên Nhân Đạo sẽ dậy lên sóng to gió lớn kinh thiên động địa chăng? Chỉ là, đáng tiếc, họ đã chết, không thể báo cho người sống bên ngoài. Tương lai, họ vẫn phải uống canh Mạnh Bà để quên đi tất cả.

"Thực sự đáng trách!"

Các Thiên nhân liếc nhau, cắn răng nói:

"Địa Phủ cho chúng ta biết được kiếp trước kiếp này, nhưng không thể mang đi. Trước mắt cũng vậy, chúng ta biết được kỳ văn thượng cổ cùng với vị tiền bối kinh thiên địa khiếp quỷ thần này!"

Họ bắt đầu phụng vị Khí Thiên Đế kia làm thần tượng, là tổ tiên viễn cổ, sùng bái cực kỳ. Đã sống một đời làm Thiên nhân, dù tương lai phải đầu thai đi sáu đạo khác, nhưng chung quy họ vẫn có lòng vinh quang và trung thành mãnh liệt của Thiên nhân.

Xem cách cục bài thơ, Khí Thiên Đế hẳn phải là một vị hùng mạnh nhất trong tất cả cường giả, thậm chí là thủ lĩnh! Thật không hổ danh là Thiên nhân, dù ở thời đại viễn cổ cũng do Thiên Nhân đạo chúng ta thống trị thiên hạ.

Trong tâm bọn họ có một chút cảm xúc ngạo nghễ. Đây chính là Thiên nhân chúng ta.

Nhất thời, có Thiên nhân chợt để ý, dường như nghĩ ra điều gì, lập tức kinh ngạc nói:

"Thiên nhân viễn cổ bực này không hẳn đã có thể nhốt được hắn chứ? Thậm chí hoàn toàn trở thành con rối bị giật dây?"

"Rất có thể!"

Mọi người liếc nhau, lòng ôm chút hi vọng. Họ vội vã gọi các Thiên nhân vây quanh chiếc máy game thùng lại, tránh ánh mắt người khác. Khi đã xác nhận không có ai quan tâm đến bên này, một vị Thiên nhân vội vã nằm nhoài trước màn hình thủy tinh của máy thùng, nhìn Khí Thiên Đế bên trong:

"Tiền bối! Ngài không cần giả bộ, bên ngoài đã không còn ai kiểm tra nơi này. Chúng ta là hậu bối Thiên nhân... Ngài, có cần trợ giúp hay không?"

Khí Thiên Đế bên trong chắp hai tay sau lưng không nhúc

nhích, ngoảnh mặt làm ngơ.

"Chúng ta nên cứu ngài thế nào?"

"Ngài đáp lời đi!"

...

Họ vội vàng gõ lên "Cửa sổ thủy tinh" của game thùng.

Mồm năm miệng mười, dùng đủ thủ đoạn thăm dò mấy lần, các Thiên nhân đành từ bỏ.

"Đáng ghét! Cực hình bực này... thậm chí không thể nói chuyện với bên ngoài, vĩnh viễn bị trấn áp! Hoặc phạm phải hậu quả cực xấu nếu chạy trốn nên mới có kết quả thế này." Một vị Thiên nhân đầy cảm giác vinh quang chủng tộc đầy bi ai.

Mọi người thầm giao lưu, giằng co đôi lần, cuối cùng thương lượng ra một số kế hoạch cứu viện:

"Xem ra lực lượng của chúng ta quá nông cạn. Chúng ta chỉ đành cố sức chuyển nhiều gạch, kiếm tiền xu chơi đại nhân 'Khí Thiên Đế' để giúp ngài chuộc tội, giải trừ nghiệp lực, để ngài được đầu thai thế gian một lần nữa. Đây là chuyện duy nhất mà những hậu bối chúng ta làm được, để ngài sớm thoát ly Địa Ngục không kẽ hở này."

Chơi nhiều Khí Thiên Đế?

???

Mạnh Bà ẩn trong tối trợn mắt, ngây người như rơi vào mộng.

Phương pháp kiểu gì thế?

Nàng quả thực chẳng còn lời nào có thể thốt ra. Không phải là nàng chưa từng xem cấu tạo bên trong. Phía sau cửa sổ màn hình

thủy tinh kia thực ra là những linh kiện kỳ quái, các bản kim loại khác biệt, cấu tạo cực kỳ lạ thường. Bản thân nàng cũng không hiểu nguyên lý.

...

...

Giờ phút này, cảnh tượng đầy huyên náo.

Cả phòng chiến đấu vô cùng nhộn nhịp, tiếng vang to lớn.

Từ những tồn tại cổ đại bị trấn áp này, dường như một thời đại thần thoại thời tiền sử vô cùng kinh khủng đang dần được cấu tạo thành. Mà mọi người lúc này càng ngày càng kính nể sự thần bí của Địa Phủ.

Trong lòng mọi người có một nghi vấn to lớn:

Vị bệ hạ quản lý Luân Hồi kia cuối cùng phải khủng bố cỡ nào mới có thể một mình trấn áp toàn bộ những đại năng viễn cổ đây vào Địa Ngục? Khiến bọn họ nhận hết đau khổ như thế?

Độ cao của sự tồn tại kia quả thực khó có thể tưởng tượng!

Mạnh Bà cũng không còn theo dõi, mắt không thấy tâm không phiền. Bà cô độc ngồi trên cầu Nại Hà, bắt đầu suy nghĩ về cuộc đời. Mặc dù bà biết bệ hạ sâu không lường được, nhưng trước mắt... Chẳng làm gì cả, vậy mà bỗng dưng bệ hạ chỉ nằm cũng dựng lên được danh vọng lớn lao?

Miêu Khiêu cũng nhìn xem từ xa.

Hắn đang tiến hành quay trực tuyến, cảm giác rất hài lòng. Thứ hắn muốn chính là cảnh tượng như vậy.

Kênh trực tuyến cũng nổ tung.

"Nhìn đến độ cái bụng ta cũng đau vì cười! Ta nghĩ không xong rồi, những vị đại năng này tuy rằng trâu bò thật, nhưng chúng ta đang chèn ép trí thông minh với họ!"

"Ô ha ha ha ha! Nhìn bọn họ ngơ ngác thế kia ta thật sự đầy cảm giác thành công. Ta đã nói, làm một phen này không thiệt đâu mà!"

"Đặc biệt là đám Thiên nhân gõ gõ màn hình thủy tinh như đang thăm tù, cười chết ta mất."

...

Miêu Khiêu cũng cảm thấy đại thế đã thành. Hôm nay đẩy ra hội chợ game thùng này một cái, việc xây dựng Phong Đô cơ bản không chạy đi đâu được nữa. Sau đó mọi người ở đây đều sẽ nghĩ cách chuyển gạch đổi tiền xu. Tuyên truyền bối cảnh trên game thùng rất thành công, hắn cũng đã như ngựa quen đường cũ đối với kênh trực tuyến.

"Các vị lão gia, xem hào hứng thì cho xin cái tên lửa, bấm cho cái 666!"

Hắn nhắm ngay hình ảnh toàn bộ sảnh đặt game thùng đầy người chơi, cực kỳ náo nhiệt, hắn cảm thấy đầy thành công.

Chợt lúc này, Mạnh Bà âm thầm đi tới.

Chương 3:781 《Cô vợ xấu xí khó hiểu: Diêm Vương bệ hạ xin tự trọng》 chăng? Lập tức sẽ viết xong, đưa tới cho ngài ngay."

"Rất tốt, ta chờ ngươi đưa tới." Mạnh Bà khẽ mỉm cười, nụ cười nhăn nhúm rất đáng sợ. Miêu Khiêu nổi da gà toàn thân, vẫn giữ nụ cười cúi đầu.

Nhưng Mạnh bà nhìn toàn bộ sảnh một lượt, vẫn phải kinh ngạc thốt lên tiếng, nói nhỏ:

"Có điều, ta đến đây không phải vì sách. Trước mắt, cái thứ mà ngươi gọi là game thùng này cũng đã chơi xong, bệ hạ gọi ngươi qua một chuyến!"

Vị kia... Gọi mình qua?

Miêu Khiêu toát mồ hôi lạnh. Mấy ngày nay ở trong Địa Phủ, hắn không phải không biết sự tồn tại khống chế cả Lục Đạo Luân Hồi đó. Vị đó thần bí vô cùng. Bây giờ mình phải đi gặp vị NPC cao cấp nhất trong game sao?

Làm gì lại bỗng nhiên muốn gặp ta? Không phải vì mình làm bừa nên thành đùa giỡn với lịch sử Địa Phủ thời đại thần thoại, sắp phải nằm sấp rồi sao?

"Đùa lớn rồi, chẳng lẽ muốn tính sổ với ta hay sao!" Miêu Khiêu vuốt mồ hôi lạnh đang chảy ra, lén lút phát tin: "Các vị lão ca xem trực tuyến, kiếm chút quà nha, để ta lấy dũng khí quay trực tiếp cho các vị về tồn tại thần bí nhất trong truyền thuyết. Đây có thể là lần trực tuyến cuối cùng của ta đó."

Hắn đã chuẩn bị cho trường hợp xấu nhất.

"Đi theo ta." Mạnh Bà run run rẩy rẩy khom người, chậm rãi đi về phía điện Luân Hồi.

...

Thiên Nhân Đạo.

Mây trắng núi cao, thần quang rực rỡ.

Một Thiên Nhân ngồi trên thần tọa, dùng mắt quan sát phía dưới,

“Gần đây, quy tắc trật tự của thiên địa hình như có chút không đúng, người xuất hiện thiên phú trở nên rất thưa thớt, chẳng lẽ thế giới của người chết xuất hiện sự thay đổi nghiêng trời gì đó!?”

“Bệ hạ!”

Vân Trung Quân hít sâu nói,

“Đúng là như vậy, không chỉ riêng Thiên Nhân Đạo chúng ta bị vậy, mà Nhân Gian Đạo, Súc Sinh Đạo…trời đất có sự thay đổi mạnh mẽ, chúng ta nên làm gì bây giờ?

Vân Đế cũng không thể tưởng tượng nổi.

Gần đây số lượng người sinh ra ở Thiên Nhân Đạo, Súc Sinh Đạo, Thế Gian Đạo giảm đi cực nhiều, mặc cho hắn suy nghĩ như thế nào, đều không thể nghĩ ra được nguyên nhân của sự thay đổi này.

“Thiên địa đại biến, Tam Giới đại loạn, trong Địa Phủ chắc chắn có điều kỳ quái!”

“Có lẽ, có yêu nghiệt ảnh hưởng đến trật tự luân hồi? Chẳng lẽ có liên quan đến Trương Kiêu?”

“Dù sao, chúng ta đã điều tra Tam Giới, phát hiện hắn vẫn chưa chuyển thế đầu thai…Mà những Thiên Nhân của chúng ta trong những năm gần đây cũng chưa chuyển thế, không biết hiện tại trong Địa Phủ đang xảy ra chuyện gì? Cho dù Trương Kiều có âm mưu gì đi nữa, ta và tộc nhân chắc chắn cũng sẽ liều mạng ngăn cản hắn…Bất luận là như thế nào, chúng ta chỉ có thể dọn sẵn trận địa đón địch.”

Vân Đế ngồi ở trên cao, hít một hơi thật sâu, cảm thấy cực kỳ mệt mỏi, chỉ có thể bị động ứng phó với kiếp nạn này.

…

Điện Luân Hồi.

Hứa Chỉ ngồi trên long ỷ đen tuyền, nhìn tòa thành trì to lớn kia, một Phong Đô đã đủ để sánh ngang với quốc thổ của một quốc gia khổng lồ của Thế Gian Đạo.

“Tạo ra thế giới game online này, quả nhiên giống như ta nghĩ, không cần tự mình động thủ, đám người chơi sẽ tự mình làm chủ thành, an bài ổn thỏa đủ dạng kiến trúc, bọn họ có loại đam mê cực kỳ cuồng nhiệt đối với việc này…”

Ngay lúc này, tiểu thuyết đã triệt để mượn sức được người trong Địa Phủ, nhóm sinh linh không vội vàng đi đầu thai, mà tham gia vào trong kế hoạch xây dựng vĩ đại của Địa Phủ, xây dựng thành trì Phong Đô rộng lớn, khu vực đại thành đầu tiên của Địa Phủ.

Nhưng mà cũng không cần vội làm gì, chờ xây thành xong rồi tính.

Hứa Chỉ ngồi trên thần tọa, ánh mắt xa xăm, khẽ nói,

“Về việc bọn họ hoàn toàn trầm mê vào trong game online? Tiểu thuyết? Trực tiếp cho ăn một chén canh Mạnh Bà, sau đó tiến vào luân hồi, một lần nữa đầu thai là được rồi.”

Cái này có lẽ là cách xuất sắc nhất để trị việc nghiện net, dù sao mấy cái này, luyện phế thì phế thôi, lại luyện một cái nick phụ là được.

Trong lúc Hứa Chỉ đang trầm ngâm, Mạnh Bà đã đi vào trong Điện Luân Hồi, xoay người cung kính nói,

“Bệ hạ, tên sinh linh A Tu La Đạo kia đang ở ngoài cửa chờ.”

“Gọi hắn tiến vào.”

Hứa Chỉ rũ mắt xuống, ngồi thẳng dậy.

“Vâng.”

Mạnh Bà khàn khàn nói.

Chỉ trong chốc lát, Miêu Khiêu đã tiến vào.

Sắc mặt hắn có chút khẩn trương, vội vàng xoay người cúi đầu,

“Bái kiến Bệ hạ.”

Hắn nhịn không được mà dùng khóe mắt nhìn về hướng vị chưởng quản luân hồi tối cao, người kia được bao phủ trong thần quang mông lung, thấy không rõ hình dáng, chỉ mơ hồ thấy được hắn đang mặc long bào Diêm Vương màu đen, đầu đội long quan, rất có phong cách của vị Diêm Vương Địa Phủ trong thần thoại cổ đại.

Nhưng quy tắc của thế giới này là lục đạo luân hồi, không phải loại Thập Điện Diêm Vương trong Địa Phủ của thần thoại Hoa Hạ, thần tiên cao cấp chuyên môn phụ trách làm công, bị một gậy của Hầu Tử đánh, mười thì hết chín rưỡi người chạy. Trong thế giới này thì chỉ có một, nắm giữ lục đạo luân hồi, là tồn tại tối cao duy nhất.

Hứa Chỉ ngồi trên cao, nhìn cái cây đang lấm la lấm lét nhìn lén kia, nhẹ giọng nói,

“A Tu La Đạo, ngươi có biết tại sao ta lại gọi ngươi tới đây không?”

Miêu Khiêu vội vàng trả lời,

“Có lẽ là vì chuyện Phong Đô.”

Hắn mới không ngốc, đương nhiên sẽ tránh nặng tìm nhẹ,

không hề đề cập tới chuyện arcade game và tiểu thuyết.

Hứa Chỉ lười quanh co với tên này, trực tiếp đi thẳng vào vấn đề,

"Cái cỗ máy kỳ dị kia của ngươi rất thú vị!"

Nội tâm Miêu Khiêu lập tức tính toán, nói rất thú vị, chắc là sẽ không mở tiết tấu khai đao, thở dài nhẹ nhõm một hơi,

"Bệ hạ, không sao cả, thần vì xây dựng Phong Đô, có thể xông pha khói lửa, không chối từ!"

"Được rồi."

Hứa Chỉ ngồi ở trên cao, nhàn nhạt nói,

"Không cần quá gò bó, tất cả cứ theo ý ngươi mà làm, nhưng mà, những thứ ngươi tạo ra, đối với người trần sẽ có sơ hở, sớm hay muộn gì cũng sẽ bị vạch trần…Không bằng, ta giúp ngươi một chút, ngưng tụ những nhân vật trong phố cơ lại thành vật sống, một đám sinh linh thực sự bị trấn áp trong Địa Ngục."

Đôi mắt Miêu Khiêu lập tức trợn to lên.

Má!

Không những không khởi binh vấn tội, còn muốn giúp hắn lấp lại lỗ hổng!?

Hô hấp của hắn trở nên dồn dập hơn, cái này chẳng lẽ là phần thưởng của nhiệm vụ có cấp bậc địa ngục này ư?

Nghĩ tới việc arcade game do mình chế tạo thật sự biến thành 18 tầng địa ngục, còn muốn giúp mình làm cho những lịch sử này, trở thành lịch sự chân thật trong mắt mọi người ở Địa Phủ!

Hắn vô cùng kích động, vị này không hổ là tồn tại nắm giữ lục

đạo luân hồi, tạo ra sinh mệnh, trình độ này có thể sánh ngang với Nữ Oa, tuyệt đối là một đại lão siêu cấp không biết khủng bố tới mức nào.

Nhưng mà, lúc này phòng livestream lại bùng nổ.

“Ngươi kích động cái rắm, đừng tưởng rằng đây chính là phần thưởng của nhiệm vụ, nếu như là ta, ta sẽ trực tiếp qua cầu rút ván, chứ phát phần thưởng lớn như vậy để làm cái chi? Vị Diêm Vương luân hồi này chắc chắn có vấn đề!”

Chương 758: Triệu Kiến 2

“Đúng, nếu hắn tốt như vậy, vậy thì tại sao phải giúp ngươi tạo ra một lịch sử hư cấu, dùng nó để bổ sung toàn bộ lịch sử của Địa Phủ? Vậy lịch sử thật sự trước đó của Địa Phủ biến đi đâu rồi?”

“Đúng vậy đó, tất cả chúng ta đều cảm thấy Địa Phủ này có chút cổ quái, hiện tại không có bất cứ thứ gì cả, đều phải trùng kiến, có lẽ đã trải qua một trận chiến tranh cực kỳ lớn, hắn muốn dùng lịch sử hư cấu của người chơi để che giấu đi lịch sử trước đó của Địa Phủ chăng?”

“NPC này có vấn đề!”

“Mẹ nó, không phải là phản diện chứ!? Giống như Đế Kỳ vậy?”

“Đế Kỳ? Không thể trêu vào, không thể trêu vào!”

…

Vô số người bắt đầu thảo luận, game này chân thật như vậy, phải dựa theo bình thường mà suy nghĩ.

Thoạt nhìn là đang giúp Miêu Khiêu lấp liếm mọi việc, tiêu tốn rất nhiều khí lực. Trên thực tế, chỉ sợ là hắn muốn dùng lịch sử giả để che đậy lịch sử chân thật…

Nhưng mà, nếu lại là một trùm cuối có cùng cấp bậc với Đế Kỳ? Thật sự là không thể trêu vào…Trước đó, một đám người chơi bày mưu tính kế, tạo ra kế hoạch không chê vào đâu được, cuối cùng lại bị Đế Kỳ bật hack lên đánh, hắn học Cửu Chuyển Huyền Công mà đám người các ngươi hun ngốc đầu mới làm ra được?

Có thể làm được gì nữa?

Không thể làm được gì nữa!

Bọn họ có bóng ma tâm lý cực kỳ sâu sắc đối với vị độc thủ sau màn như thế này.

Miêu Khiêu không phản ứng kịp, nhưng thấy mọi người trong phòng live đang điên cuồng thảo luận, hắn cũng giật mình, nhìn vị Bệ hạ thần bí của Điện Luân Hồi ở trên cao, lập tức cũng cảm thấy mình đang bị quấn vào trong một âm mưu thần bí gì đó, có lẽ là nằm trong nhiệm vụ ẩn.

Lịch sử hư cấu?

Mục tiêu, trên cơ bản là dùng để che giấu lịch sử trước đó, điều này là chắc chắn.

Hứa Chỉ cũng chỉ cười cười, biết bọn họ sẽ nghĩ như vậy, bản thân mình quả nhiên không có xem nhẹ năng lực tưởng tượng của bọn họ, nhưng hắn cũng không thèm quan tâm, uy nghiêm nói:

“Biến cái máy kia trở thành Cửa Địa Ngục, làm cho mọi vật ở bên trong đó biến thành sinh mệnh thực sự, ngươi có tin hay không?”

“Có!”

Miêu Khiêu vội vàng trả lời, dù sao, cũng nhặt được tiện nghi, giám sát mọi hành động của hắn, lấy trước rồi nói sau.

“Vậy được.”

Hứa Chỉ bình tĩnh nói.

Miêu Khiêu kinh hồn táng đảm, đây chính là thông đồng làm bậy! Dùng lịch sử hư cấu, thần thoại cổ xưa lừa gạt toàn bộ Địa Phủ, hắn không nhịn được mà nói,

“Nếu đã như vậy, ta có cần phải bổ sung lại một ít lịch sử, hoàn thiện chúng hơn không? Hay là dùng một ít tiểu thuyết, phát hành Nhật Báo Luân Hồi, cho những nhân vật đó một cái truyện ký, như vậy mới là lịch sử chân chính.”

“Không cần.”

Hứa Chỉ thản nhiên lắc đầu, ngồi ở trên cao, giọng nói lạnh lùng dặn dò,

“Trước mắt cứ để nguyên vậy là được rồi, vạn vật trên thế gian, bổ sung càng nhiều, sơ hở liền càng lớn, hiện tại cứ để vậy, bọn họ sẽ tự động tiến hành phỏng đoán, tự mình bổ sung toàn bộ…Đồng thời còn không có bất kỳ sơ hở nào, dù sao, tất cả đều là do bọn họ tự đoán mò, vừa đơn giản vừa tiện lợi.”

Đặt ra cho bọn họ một manh mối mới, để bọn họ tự mình suy diễn là được?

Như vậy, vừa đơn giản, vừa không có sơ hở trí mạng nào?

Miêu Khiêu lập tức cả kinh, nghiền ngẫm ý tứ trong đó, cảm thấy vô cùng thâm ảo! Xem ra, vị tồn tại cực kỳ thần bí này đối với việc như thế cực kỳ lão luyện, ngựa quen đường cũ, bình thường khẳng định đã làm không ít.

“Cái này có lẽ là thuật Đế Vương trong truyền thuyết.”

Miêu Khiêu bội phục trong lòng.

…

Hiện tại, đây thực sự là một lời bừng tỉnh người trong mộng, rất nhiều người trong phòng live stream cẩn thận suy nghĩ, cũng cảm thấy có đạo lý.

Bất kể bổ sung lịch sử như thế nào đều sẽ lưu lại sơ hở, bởi vì

giả thủy chung là giả, mà để bọn họ tự mình não bổ trong sự mông lung thần bí, mới là biện pháp tốt nhất.

Ưu điểm lớn nhất của việc này không chỉ là nhanh gọn! Ngay cả khi có sơ hở, bọn họ cũng chỉ tưởng rằng bản thân nghĩ sai.

“Không thể coi thường! Luân Hồi Điện bệ hạ, thoạt nhìn chính là loại người cực kỳ thông minh.”

“Một chiêu này vô cùng đơn giản, nhưng chúng ta không nghĩ ra được.”

“Ha ha ha! Lại học được một thủ đoạn nữa!”

“Tuy nhiên, dù hắn thông minh đến đâu, cũng không nghĩ ra phòng live stream chúng ta với hàng chục triệu khán giả đang xem online!”

“Đúng vậy! Có thông minh thì như thế nào? Chúng ta nghiền ép hắn từ không gian khác, nghĩ theo cách này, thật quá tự hào!”

...

Bên trong phòng live stream đều đang vây xem, bởi vì lần đầu tiên trò chơi trực tuyến này xuất hiện một cái NPC chí cao, thế giới quan cũng mở ra đầy đủ.

Đinh!

Khen thưởng một siêu cấp hỏa tiễn ‘Ai mắng ta đều bị ghi vào cuốn sổ nhỏ’.

“Đa tạ khen thưởng!”

Mèo Khiêu đột nhiên giật mình, vội vàng cảm tạ lễ vật siêu lửa này, rõ ràng chính là một vị kim chủ, vội vàng ôm bắp đùi nói.

Dù sao sau khi xuất hiện trò chơi trực tuyến, hiện tại giá thị

trường của Minh Tưởng tệ đã tăng lên điên cuồng một cách điên cuồng, đã tới năm Nhân Dân tệ đổi một đồng Minh Tưởng tệ, điều này tương đương với phần thưởng một vạn khối vàng ròng bạc trắng.

“Cảm tạ thổ hào!”

“Thổ hào trâu bút, quả là siêu cấp hỏa tiễn!”

“Thổ hào, ngài thiếu đồ trang sức không?”

...

Trong phòng live stream, một đống người liên tục mở miệng cảm tạ thay MC dẫn chương trình, điên cuồng vuốt màn hình.

Hứa Chỉ ngồi ở trên cao, yên tĩnh theo dõi phòng live stream, khen thưởng xong vẫn rất lạnh nhạt. Đây mới là ban thưởng cho nhiệm vụ xây dựng Phong Đô, nói với Miêu Khiêu,

“Đối với A Tu La Đạo, ngươi có thể tiếp tục cưỡng ép, chuyện rót linh hồn vào mặt trong, trẫm có thể xử lý.”

Miêu Khiêu lại giật mình, vội vàng xoay người, ngạc nhiên nói:

“Không cần ta phải làm một số cải tạo phối hợp máy móc, mới có thể để cho từng đài arcade bên trong biến thành cánh cửa địa ngục chân chính, và cầm tù một số nhân vật?”

“Không cần, ngươi cứ dựa theo cách làm thường ngày là được.”

Hứa Chỉ mở miệng.

Miêu Khiêu lập tức trầm mặc, nét mặt tràn đầy vẻ khó tin.

Đây là thủ đoạn thần bí gì?

Không cần đến mình phụ tá, tiện tay là có thể dễ dàng biến toàn bộ bên trong arcade, trở thành một cánh cửa địa ngục chân chính, biến những nhân vật hư cấu bên trong thành những sinh vật sống thực sự?

“Thật là người không nói quy tắc.”

“Hắn hiểu máy móc điện tử à, hiểu vi mạch máy tính không, làm sao có thể mở miệng ra nói điều đó?”

“Đó là hệ thống gì? Hệ thống hư không tạo vật?”

...

Toàn bộ phòng live stream lại vỡ òa. Điều này thật khó tin. Đột nhiên có người nói với ngươi: Ta có thể biến bản thân ngươi thành một viên gạch... Điều này căn bản không logic một chút nào. Tế bào sinh học và vóc dáng cơ thể khác biệt, rõ ràng ngươi không thể tưởng tượng ra được nguyên lý của người ta.

“Lui xuống trước đi.”

Hứa Chỉ ra lệnh cho Miêu Khiêu lui về, cũng mặc kệ toàn bộ phòng live stream đang ngây ra như phỗng.

“Vâng!”

Trong lòng Miêu Khiêu có vô số điểm nghi vấn, nhưng hắn cũng không dám đặt câu hỏi, chỉ có thể yên lặng rút lui ran ngoài.

Mà sau khi Miêu Khiêu rời đi, Mạnh Bà ở bên cạnh vẫn kinh nghi bất định.

Đối với việc lăng không sáng tạo ra các sinh linh, Thượng Quan Man thực sự cũng không giật mình như người chơi.

Chương 759: Nhân Vật Phản Diện

Bệ hạ thần bí khó lường, sớm có sức mạnh to lớn, kinh thiên động địa. Trước đó, ngài đã điều chỉnh thời gian, lăng không chế tạo các thần linh và sinh vật sống, bất kể cường đại tới đâu cũng không có gì cổ quái.

Tuy nhiên, lúc này ngài đang dùng lịch sử giả tạo để che giấu lịch sử chính văn, chuyện này ẩn chứa ý nghĩa cực kỳ khủng bố.

Nàng không nhịn được tiến lên một bước,

“Bệ hạ... Phải chăng, thật sự dùng lịch sử này?”

“Là muốn dùng lịch sử Phong Đô, nhằm gia tăng mức độ thâm sâu của Địa Phủ.”

Hứa Chỉ mỉm cười và nói với Thượng Quan Man,

“Dòng người xuống Địa Phủ sẽ càng ngày càng đông đúc, Hoàng Tuyền Lộ sẽ tắc nghẽn, nhất định cần có tòa thành trấn như Phong Đô Quỷ Thành, để bọn họ sống và xếp hàng ở bên trong đó. Đây mới là lẽ thường.”

Đơn giản mà nói, nó giống như việc xếp hàng làm việc ở ngân hàng vậy.

“Hiểu rồi.”

Mạnh Bà gật gật đầu, nàng không còn hỏi gì thêm.

Nàng là một người thông minh. Bệ hạ tín nhiệm nàng, tự nhiên

sẽ nói, nếu như không tin, hỏi cũng vô ích.

Tuy nhiên, sự nghi ngờ dần hóa thành một cây gai, đâm rễ vào sâu trong lòng nàng!

Phải chăng bệ hạ đang che đậy lịch sử trong quá khứ? Liệu ngài có phải là hắc thủ phía sau màn, thống trị vạn cổ, vắt ngang từ quá khứ cổ xưa đến hiện tại, tàn sát sinh linh thành núi thây biển máu, cũng hoặc là từng hủy diệt thế giới...?

Có lẽ đối với người ngoài mà nói, chân tướng đáng sợ này vô cùng quan trọng, nhưng ở trong nội tâm của nàng, chuyện này cũng không hề trọng yếu.

Nàng không phải là một cái anh hùng, không quan tâm đến những lễ nghi đạo đức này, cũng không quan tâm đến toàn bộ thiên hạ. Nàng trưởng thành từ dưới tầng dưới chót tam giáo cửu lưu, từng gặp qua rất nhiều ác nhân giết người vô số. Thậm chí ngay cả những vị cường giả kia, có ai mà không phải kẻ tâm ngoan thủ lạt?

Nàng chỉ biết mình bị bệ hạ mang khỏi chốn nhân gian, thoát ly cuộc sống muôn vàn khó khăn, giành lấy cuộc sống mới. Chính mình sẽ vĩnh viễn lựa chọn đứng ở bên phía bệ hạ, trở thành thanh đao sắc nhọn nhất trong tay bệ hạ. Cho dù giết hết thiên hạ thì như thế nào?

Chỉ là trong lòng nàng cuối cùng có chút tiếc nuối, bệ hạ không hoàn toàn tín nhiệm mình, có chỗ giấu diếm lịch sử quá khứ, cho nên nàng có chút thất vọng không giải thích được.

“Bệ hạ, Mạnh Bà cáo lui.”

Thượng Quan Man đứng dậy, hít sâu một hơi để giải tỏa cảm xúc của mình. Dù sao thì mình cũng mới đi theo bệ hạ, không hoàn toàn tín nhiệm mới là lẽ thường, cuộc sống sau này sẽ cố gắng đạt

được sự tín nhiệm của người.

Thượng Quan Man lại nói,

“Về việc xây dựng tổng thể Phong Đô, cùng với chiến đấu đình được hoàn toàn thành lập lần này, sẽ vô cùng cuồng nhiệt để thu được tiền xu. Việc xây dựng Phong Đô dĩ nhiên sẽ không còn bị cản trở, thần dự định dựa vào một đoạn thời gian nhàn hạ này, lại đi đến nhân gian chiêu mộ một số nhân viên.”

“Đi thôi.”

Hứa Chỉ cười cười, Mạnh Bà cáo lui. Trong nháy mắt, Luân Hồi Điện không có một ai, không khí trở nên yên tĩnh.

Về phần không nói đến quy tắc, trực tiếp ở bên trong arcade chế tạo sinh vật sống sờ sờ?

Chuyện này thực ra rất đơn giản, bởi vì thuộc tính của quái đản vốn là không nói quy tắc, nói cách khác là một loại ý nghĩa dựa trên quy tắc sáng tạo nào đó, thuộc về một loại hiện tượng pháp tắc của cấp chín thế giới!

Lấy ví dụ về Khí Thiên Đế, đặc tính chung là:

Khí Thiên Đế là một nhân vật sống trong arcade, bị mắc kẹt...

Quái đản sẽ trực tiếp đón nhận sự thiết lập của mình, đồng thời, dựa vào trí tuệ của chúng sinh để khai mở linh trí. Ở trong mắt bọn họ, đó chính là một vị thần linh viễn cổ bị trấn áp, vây khốn ở trong Địa Ngục.

“Mà hiện tại, có lẽ ta thực sự muốn làm nhân vật phản diện một lần.”

Hứa Chỉ cười một tiếng, ngồi ở trên thần tọa. Ánh mắt của hắn không thể giải thích được,

“Trấn áp từng tôn viễn cổ Thần Ma, đồng thời độc chiếm toàn bộ Lục đạo luân hồi, thống trị thiên địa.”

Mỹ Thực giới là sa bàn đặc biệt nhất của mình, bởi vì mảnh thế giới này ở bên trong nội thiên địa của hắn. Bên trong Cửu Chuyển Huyền Công, tự nhiên không cho phép sinh linh mặt trong có cảnh giới cao hơn so với bản tôn. Hứa Chỉ là Thiên Đế, hắn không có cách nào dung nạp một vị Thần sinh tồn ở trong cơ thể.

Một vị Thần xuất hiện, sẽ tươi sống xé rách hắn ra.

Hắn không muốn bản thân trở thành tồn tại đầu tiên tu luyện Cửu Chuyển Huyền Công, bị chính mình tươi sống nổ chết, điều đó quá buồn cười.

Vì vậy trước mắt, mảnh thiên địa này không cho phép sinh ra Thần linh.

Mà bởi vì đặc điểm của Luân hồi, căn bản không cần trân trọng nhân tài gì cả, sự tồn tại của bọn họ chỉ là một giấc mộng lớn. Bất kỳ tuyệt đại Thiên Đế ở thời đại nào, đều sẽ bị thu hoạch từng lớp từng lớp giống như rơm rạ, sau đó có thể Luân hồi và đề cao tích lũy thiên phú.

Dù sao, thay vì một mực ở cảnh giới Thiên Đế, còn không bằng chết đi rồi sống lại trùng tu. Sau khi trải qua mấy lần luân hồi, thiên phú được tăng cường, kinh nghiệm nhân sinh phong phú hơn, lại nhiều thêm năng lượng phản hồi của mấy tôn Thiên Đế, đây mới là chính đạo!

“Hủy diệt chúng sinh, thống trị vạn cổ, thế gian này chỉ có Thiên Đế, không cho phép có Thần.”

“Bất kỳ vị Thần nào, đều sẽ bị Địa Ngục nghiền ép vĩnh viễn.”

...

Mạnh Bà vừa mới đi ra Luân Hồi Điện, nghe được câu Thần ngôn trống trải xa xăm này, bỗng cảm thấy thân thể một mảnh lay động, trời đất quay cuồng.

Ầm ầm!

Tâm thần chấn động, linh hồn nổ tung, thân thể nổ tung, ngũ quan nổ tung. Một cỗ huyết dịch rét lạnh khủng bố nhanh chóng quét sạch toàn thân, mỗi một tế bào đều đang thét lên sợ hãi.

Nàng trợ to đôi đồng tử, hóa ra thật sự là như thế! Thế giới của chúng ta lại là bị... Trong kỷ nguyên cuối cùng của Địa Phủ, tất nhiên thiên địa phát sinh tình thế hỗn loạn đáng sợ, tất cả bộ hạ của Địa Phủ đều chết đi! Khó trách bọn họ lại đang chiêu mộ một lần nữa...

Nhưng một giây sau, trong đôi mắt nàng thoáng hiện lên một vẻ trầm mặc. Đây là Bệ hạ đang cố ý tiết lộ cho nàng, cũng là tín nhiệm lớn nhất, trước đó tinh thần mờ mịt mà bây giờ rộng rãi sáng sủa, giống như xua tan tầng tầng sương dày.

“Cảm giác được tín nhiệm thật tốt.”

Nàng sờ sờ gò má, có chút nước mắt, lại bóp chặt nắm đấm và quay đầu lại, nói ra từng chữ về phía Luân Hồi Điện,

“Ta sẽ trở thành thanh đao sắc bén nhất trong tay bệ hạ.”

Hứa Chỉ đưa tiễn Mạnh Bà một cách thờ ơ.

Biết rằng phiền muộn tích tụ trong nội tâm nàng cũng đã được tháo gỡ, không khỏi thở nhẹ ra một hơi. Xem ra trải qua quãng thời gian tích lũy, bản thân mình đã rất giỏi làm một tên súp gà đạo sư, với sở trường giúp mọi người giải tỏa lo lắng, giải trừ phiền muộn trong lòng.

Trước đó Medusa, Đế Kỳ, Caroline đều là như thế... Là một tôn

cường giả đỉnh cao, phần lớn nội tâm đều kiêu ngạo. Khi mà bọn họ không có con đường tiến về phía trước, trải qua mấy ngàn năm tuế nguyệt dài dằng dặc, đối mặt với thực tế quá lâu, cuối cùng trong lòng sẽ xuất hiện một ít mờ mịt, mà chính mình phải làm phụ đạo sư tâm linh, để bọn họ tiếp tục truy cầu chân lý.

Chương 760: Khi Ta Chưa Thành Thần, Trên Đời Vô Thần

Đối với Sáng Thế Thần mà nói, đây có lẽ cũng là một công việc rất quan trọng, dù sao làm công quá mệt mỏi.

Cũng giống như những nhân viên Internet làm việc cho ông chủ hàng ngày, ngày qua ngày kiếm tiền cho ông chủ và còn bị thúc giục. Họ giống như là một đầu trâu già mệt gần chết, luôn phải dốc sức làm việc ở đơn vị, cuối cùng thể xác tinh thần sẽ dần cảm giác mỏi mệt, nội tâm mê mang. Và các công ty lớn cũng thường thường có phương án ứng phó rất chuyên nghiệp, ở một tầng lầu nào đó sẽ có một phòng tư vấn tâm lý, tiến hành khuyên bảo tâm lý cho nhân viên, để bọn họ tiếp tục làm việc, tỏa sáng vì công ty và hi sinh bản thân đến từng chân răng kẽ tóc.

“Khoan hãy nói... Nếu là xem xét từ trên góc độ này, nguyên lý có vẻ như giống nhau.”

Hắn bỗng nhiên bật cười, không biết nên khóc hay cười, rồi tự nhiên nghĩ tới cái gì? Cảm giác chính mình suy nghĩ miên man đến tận thiên ngoại rồi, không khỏi lấy lại tinh thần, lúc này mới nhìn qua Luân Hồi Điện là một mảnh trống rỗng đung đưa,

“Vẫn phải làm chuyện chính.”

Một lát sau.

“Nên bắt đầu rồi.”

Hắn đứng dậy, lóe lên đi đến trước mặt Luân Hồi trắng đen xen lẫn, ánh sáng chói lọi mênh mông. Hắn vung tay lên, xuất hiện

một khối rubik, chính là khối được tạo hình từ một vạn khối rubik trước kia,

“Hiện tại, mới hơn hai trăm nhân vật Arcade... Trước dùng hai trăm.”

Hắn hơi hơi vươn tay ra.

Soạt!

Vô số suy nghĩ trong suốt trống rỗng trôi đi, xa xa tràn vào từng cái đầu bên trong Arcade. Ở bên trong tiếng reo hò của mọi người, không có ai nhận ra mơ hồ có thứ gì đó đang chậm rãi sinh sôi, hội tụ.

“Bằng cách này, bên trong Arcade thật sự có người đang bị cầm tù, đó thật sự là một địa ngục trần gian của Arcade địa ngục! Thậm chí theo một loại ý nghĩ nào đó, một đài Arcade hình vuông giống như là bức tượng thần trong ngôi đền thờ. Bọn họ ở trước Arcade, cúng bái, dâng hương, cung phụng, để một cái ‘Linh’ ở bên trong tượng Thần, sinh ra trí tuệ.”

Trên thế gian vốn không có Thần ở trong đền thờ, khi có thêm nhiều tín đồ cúng bái sẽ có Thần.

“Mà những người còn lại sẽ phải chờ đợi, sau này nhóm người chết xếp hàng đến Hoàng Tuyền lộ, chờ đợi ở Phong Đô... Cũng có thể thuận tiện chơi Arcade để giết thời gian, đúc luyện một số kỹ năng chiến đấu, đồng thời phát ra tín ngưỡng, cũng cải thiện đáng kể tỷ lệ lợi dụng.”

Chỉnh lý quy tắc của một cái thế giới tự nhiên càng thêm rườm rà, mà đối với dạng hình thức được thiết lập hoàn mỹ, vô luận những người chơi làm bừa như thế nào, Hứa Chỉ cũng rất hài lòng. Dù sao kết cục thế này cũng tốt.

Lịch sử hắc ám được những người chơi tạo ra bằng cách sử

dụng những nhân vật kia, cũng rất phù hợp với tâm ý của Hứa Chỉ!

Bởi vì, nếu hắn thực sự muốn độc chiếm một cái thời đại, không cho phép kẻ nào thành Thần, vậy thì đây chính là hạn chế lớn nhất của Mỹ Thực giới hiện nay.

Chỉ là, hiện tại không kẻ nào có thể thành Thần cũng không gây nên phản ứng gì. Tuy nhiên qua một đoạn thời gian nữa, thế giới sẽ xuất hiện nhiều Thiên Đế, bước vào thời đại huy hoàng. Một khi có Thiên Đế bắt đầu chạm đến cánh cửa cấp tám, hắn sẽ nghĩ biện pháp đột phá, dần trở nên rất bất an phân vân...

Có lẽ, những lịch sử cổ đại hư cấu kia sẽ biến thành hiện thực ở trong tương lai?

Ai mà biết được.

Lục đạo luân hồi chung quy là một thế giới mới được hình thành, mọi thứ đều chưa được biết đến.

Nhưng rất hiển nhiên, cấu trúc đặc biệt của Lục đạo luân hồi vẫn không ngừng trọng sinh. Bằng chính thiên phú bản thân, đồng thời thiên phú càng ngày càng mạnh, thay thế vai trò của huyết thống di truyền, khiến cho nền văn minh của thế giới này cũng phát triển cực nhanh. Chỉ mới trải qua hơn ba trăm năm, thế giới này đã có rất nhiều cao thủ cấp bậc Thiên Đế.

Mặc dù tốc độ phát triển nền văn minh của họ vượt xa thế giới Hoang Cổ năm đó một mảng lớn, nhưng còn kém xa người Ishda về khoa học kỹ thuật đen.

Điều này không thể so sánh được.

Người Ishda là những siêu cấp máy tính trên đầu, còn có thể được kết nối trực tuyến, sử dụng sức mạnh siêu máy tính để cùng nhau thôi diễn thế gian vạn vật. Ở trong mắt bọn họ, vũ trụ không

hề có bất kỳ bí mật gì, được xưng là Thần tộc bật hack. Hiện tại còn hoàn toàn trở thành thần tộc Sáng Thế, ẩn tàng ở vũ trụ song song —— Đại vực Dung Nham cổ đại bắt đầu thiết lập các tham số vũ trụ và quy tắc thế giới của bên đó, nhằm chế tạo đại lục...

"Tuy nhiên, lịch sử này còn chưa đủ thú vị."

Hứa Chỉ bỗng nhiên lông mày khẽ động, cười nói,

"Nếu không, ta cũng sẽ tạo ra một nhân vật, bị trấn áp và tra tấn ở trong địa ngục... Ta hoàn toàn có thể thử nhập vào một đoạn trí nhớ làm cơ sở, kết hợp với hương hỏa của chúng sinh, nhìn xem có thể chế tạo ra nhân vật chưa biết nào đó?"

Dù sao, rất nhiều trò chơi điện tử Arcade đều có nhân vật ẩn tàng, quả trứng thần bí.

"Sau đó, cái nhân vật ẩn tàng này sẽ thỉnh thoảng xuất hiện thoáng qua, sẽ thay thế đối thủ đã lựa chọn trong trận chiến đấu và bắt đầu chiến đấu với chính ngươi. Hắn xuất quỷ nhập thần, đi lại ở trong từng cái Arcade, và xác suất xuất hiện đại khái khoảng một phần ngàn ức... Dù sao bọn gia hỏa này quá cuồng nhiệt, tốc độ tay quá nhanh, một ngày có thể chơi hơn vạn lần, mà kiểu này mấy chục năm mới có thể phát hiện..."

" Mấy thập kỷ mà thôi, khái niệm thời gian đối với những cường giả này động một tí là mấy chục trên trăm năm tuế nguyệt, căn bản không tính cái gì, chẳng khác nào một lần bế quan tu luyện."

Hắn lập tức cảm thấy hào hứng, vung tay lên nắm lấy một cái tư duy trong suốt và rót vào một đoạn hình ảnh mở màn.

Là hắn sử dụng chính phần mềm lập trình trong đại não ổ cứng của mình để tạo ra hình ảnh, đồng thời hắn dùng khoa học kỹ thuật ma huyễn của người Ishda, sức mạnh tính toán của đại

não ma hạch. Bản thân mình chính là một cụm máy tính siêu cấp, làm ra những hình ảnh CG hiệu ứng đặc biệt, hiệu quả đương nhiên chân thực xán lạn hơn rất nhiều so với loại pixel của người chơi.

Danh hào:

Tuyệt Vô Thần.

Xem như một nhân vật ẩn tàng đặc thù, cũng không có tên thơ, mà là một mảnh hình ảnh mở màn càng thêm đặc biệt của ánh sáng và bóng tối.

Trong bóng tối u ám, trời long đất lở.

“Ta nghịch chuyển Lục đạo, thành tựu Chân Thần, chính là ngày hôm nay.”

Một tiếng gầm thét, xé tan vũ trụ đen tối trong ánh sáng chói lọi.

“Trong suốt dòng tuế nguyệt dài đằng đẵng, ta ngủ đông ở thời tiền sử, chờ đợi đến ngày nay, cuối cùng nghênh đón một phương đại thế sáng chói. Ở thế này liên thủ với thiên kiêu đương đại, nhất định phải lấy ra chân mệnh luân hồi, chỉ tranh một kiếp, không quan tâm nhân sinh kiếp sau... Một kỷ nguyên này, sẽ không lại bại!”

Tiếng gào thét không dứt giữa thiên địa, có khí phách bễ nghễ thiên hạ!

Không biết rõ trải qua bao lâu, vô tận mưa máu vẩy xuống toàn bộ thiên địa, đại đạo bị quét sạch, thương sinh bị máu tươi đè chết, vạn cổ như khô héo, ngay cả Luân hồi mênh mông cũng mơ hồ xuất hiện vết rạn. Đây là một vị thành đạo giả ở thời đại tiền sử, lung lay sắp đổ,

“Không, ta không cam tâm, sinh linh trên thế gian không có kẻ nào tránh thoát cái gông xiềng này, nhảy ra khỏi Lục đạo luân hồi, trở thành Chân Thần... Cho dù là ngươi, cũng không khả năng thành Chân Thần!”

Thế giới hoàn toàn tĩnh mịch, không sinh linh còn sống.

Không biết rõ qua bao lâu, từ trong hư không mới có một giọng nói lạnh lùng truyền đến:

“Khi ta chưa thành thần, trên đời vô thần.”

Soạt!

Sau khi hình ảnh nhân vật mở màn nói xong, coi như hài lòng, lại hóa thành một đạo tia sáng mông lung bay vụt ra ngoài, tiến vào bên trong arcade, trở thành một tên nhân vật thần bí ẩn tàng.

Chương 761: Địa Phủ Được Truyền Bá 1

Ở một bên khác, Miêu Khiêu đang hoàn toàn bối rối ngơ ngơ ngác ngác, cũng không biết làm cách nào mà mình ra khỏi Luân Hồi Điện. Khi hắn tỉnh táo lại thì đã quay trở về đình chiến đấu, lại là một đám người đang náo nhiệt rộn rộn ràng ràng, thao túng máy móc chém giết lẫn nhau, cao hứng bừng bừng.

“Ta đây là muốn hòa theo tiết tấu đồng lưu hợp ô? Vặn cong lịch sử... Lúc nào cũng có cảm giác bày trên một sự kiện lớn! Về vị tồn tại thần bí kia, không ai biết hắn đang suy nghĩ những cái gì, mọi thứ đều được che đậy trong màn sương mù dày đặc, chỉ có hắn biết được quá khứ của thế giới!”

Miêu Khiêu dùng sức lắc lắc đầu, vậy đại khái chính là vào cái trận doanh NPC nào đó, thuộc về một thế lực ngầm, bắt đầu bịa đặt lịch sử để lừa gạt người trong thiên hạ.

Nói tóm lại, hiện tại không mất mát gì, mặc dù không biết tương lai sẽ ra sao.

Dù sao việc lừa gạt chúng sinh và che giấu lịch sử chính văn, luôn cảm giác rất đáng sợ...

Mặc dù trò chơi trực tuyến này là một trò game võng du, nhưng hiện tại những người chơi này càng muốn nỗ lực hơn, và coi nó trở thành cuộc sống thực sự thứ hai.

Hắn bắt đầu kiểm tra một đài trò chơi arcade,

“Cảm giác không có chuyện gì xảy ra, nhưng lại mơ hồ xảy ra

điều gì đó. Phải chăng những nhân vật này thật sự bắt đầu sống rồi sao? Vị tồn tại này quá mức thần bí, khiến cho người ta rất khó nắm bắt. Thế giới quan của trò chơi trực tuyến này đã được thiết lập sẵn bối cảnh, quả nhiên rất thần bí. Theo như đoán chừng, nó sẽ kích hoạt nội dung cốt truyện tiếp theo của nhiệm vụ Phong Đô. Đội ngũ lập kế hoạch trò chơi chắc chắn sẽ không để cho chúng ta thất vọng!"

...

Lúc này, trò chơi trực tuyến chỉ mở server trong một ngày ngắn ngủi, ròng rã hai mươi bốn tiếng đồng hồ vừa trôi qua, lập tức đưa tới làn sóng bàn tán sôi nổi trên toàn bộ diễn đàn mạng.

Dù sao, quá nhiều chuyện đã xảy ra,

"Hiện tại mới mở server ngày đầu tiên, hai người Nguyên Thanh Hoa và Bạch Tiểu Quân đã sinh ra một bé trai nhỏ mập mạp xanh biếc, toàn thân có màu xanh lục bảo, không hổ là màu sắc của tình yêu, siêu dễ thương, đúng là tình yêu! Quả nhiên đồng giới mới có tình yêu đích thực, thiêu chết phái luyến khác, ta cũng phải theo luật thôi!"

"Ha ha ha ha, nghe nói bọn họ bị bắt lại. Con bọ ngựa kia được nếm vị ngon ngọt, còn để bọn họ tiếp tục sinh sôi, đứa con đầu đã xuất hiện rồi, bảy đứa con sẽ còn lâu sao? Chờ đến khi sinh đủ số lượng, mới bắt đầu cứu gia gia! (Buồn cười)"

"Mà đồng thời, một đầu chủ tuyến một bên khác đã lừa chết rất nhiều người, Phong Đô đang được xây dựng lên!"

Lúc này mới ngày đầu tiên, vậy mà nhiều việc lớn kình bạo đã xảy ra rồi.

Mọi người không khỏi vô cùng thích thú, chăm chú xem náo nhiệt.

Cần biết rằng, một ngày bên trong hiện thực là một năm ở Địa Phủ và Súc Sinh Đạo trong trò chơi trực tuyến, đây là thế giới mà các người chơi đang sinh sống... Mà mười năm ở Nhân Gian Đạo chính là trọn vẹn trăm năm ở Thiên Nhân Đạo!

"Tuy nhiên, 6000 người chơi đã loại bỏ trọn vẹn hơn ba ngàn người. Đến ngày hôm sau, hiện tại chỉ còn lại có hơn hai ngàn người."

Không có cách nào, cái trò chơi này luôn có một thiết lập rất phản nhân văn: Giới hạn thời gian của trò chơi trực tuyến là tối đa online tám tiếng đồng hồ mỗi ngày.

Mà khoảng thời gian khác chỉ có thể cưỡng chế logout, trong khoảng thời gian này nhất định phải tìm khu vực ẩn nấp an toàn.

Xứng đáng là game yêu quý học tập, hướng dẫn lành mạnh và hạn chế gây nghiện, chính là "Võng du" rất truyền thống.

Trước đây, các người chơi ở Mỹ Thực giới đều tụ tập theo nhóm, thay phiên online, có người hỗ trợ bảo vệ thì chuyện này không có gì đáng nói, trong hiện thực nên ăn cơm thì ăn cơm, ngủ thì ngủ. Còn bây giờ thì sao?

Sau khi logout, căn bản là không có cách lẫn nhau giúp đỡ được gì cho nhau cả.

Vào thời điểm này, có người bắt đầu tổng kết trò chơi này trong ngày đầu tiên, một người dẫn chương trình đang thông báo,

"Chúng ta có thể thấy rằng tám giờ đồng hồ đã trôi qua, cũng chính là bốn tháng ở bên trong trò chơi. Thời gian của trò chơi ngày hôm nay đã kết thúc, đoán chừng làn sóng rút lui khỏi trò chơi đợt thứ nhất đã xuất hiện! Mặc dù mọi người đều chuẩn bị trước, mỗi người ở cẩu thả bốn tháng và tranh thủ tìm kiếm nơi để logout, nhưng khi họ tỉnh giấc vào ngày hôm sau, vẫn tương

đương với tám tháng trời trôi qua trong trò chơi. Thời gian quá lâu dài, người chơi giảm mất 30%! Trong đó, không ít người chơi bị nhóm động vật hoang dã đào móc ra và ăn thịt, vô cùng tàn nhẫn, thật kinh ngạc...”

Trên thực tế, tuy rằng khoảng thời gian bọn họ logout dài đến tám tháng, nhưng không cần lo lắng chết đói trong tám tháng. Trước đây, Mỹ Thực giới đã có phương pháp ứng phó, khoảng thời gian logout sẽ điều chỉnh tốc độ thời gian trôi qua về nhân vật của bọn họ và đóng băng nó, tương đương với gần nửa ngày ở hiện thực.

Lúc này, dĩ nhiên là buổi sáng sớm ngày hôm sau.

“Ta lành lạnh rồi, thật sự là hâm mộ những người chơi bên trong «bào tử tiến hóa», không giống như là cộng đồng Vu sư và Mỹ Thực giới, có cơ chế gây nghiện...”

“Vậy các ngươi đi viết bài đăng lên!”

“Không thể nào, đây là trò chơi mở ra cho quần chúng, có thể chơi đã không tệ. Chính mình không nhịn được, vậy thì trách ai đây?”

“Ta cũng nghĩ rằng mỗi ngày online tối đa tám tiếng đồng hồ, cơ chế chống nghiện này rất hợp lý, bởi vì bên trong hiện thực không cần cuộc sống sinh hoạt nữa sao? Khẳng định phải ăn cơm, đi ngủ... Mỗi ngày chơi tám tiếng đồng hồ, đã là hao tốn toàn bộ thời gian trống không của một ngày, đi ngủ mất tám tiếng đồng hồ, các loại sinh hoạt như ăn cơm, tắm rửa... cần thêm hai tiếng đồng hồ? Vẫn phải ra ngoài vận động mấy tiếng đồng hồ chứ?”

Ngược lại là có người phân tích lý trí hơn.

...

Tóm lại, mọi người đều đang thảo luận.

Dù đã chuẩn bị đầy đủ trong ngày đầu tiên, nhưng nhiều người vẫn lạnh gáy vì chưa quen! Lần đầu tiên chơi thể loại game online giả lập thế giới chân thật, ngươi logout nhưng không phải biến mất tại chỗ, mà là đi ngủ tại chỗ, điều này rất "Chân thực".

Ngoài ra còn một điểm nữa, đó là ngày đầu tiên mọi người đều đổ bộ giống nhau sáu tiếng đồng hồ, dù gặp nhau và tụ tập cùng một chỗ, nhưng vẫn cùng một thời gian logout một chỗ, không có người hỗ trợ "Thủ thi", dẫn đến tỉ lệ tử vong cực cao.

Mà ngày thứ hai đã bắt đầu, những người chơi tụ tập với nhau đã bắt đầu thương lượng xong. Một ngày này sẽ thay phiên online, 24 tiếng đồng hồ chia làm 3 đoạn thời gian, nên tỉ lệ tử vong giảm xuống trên diện rộng.

"Cá nhân ta cho rằng, chúng ta nên xây dựng một tòa thành ở Súc Sinh Đạo!"

"Đúng vậy, hãy tập hợp những người có lý tưởng, cùng nhau xây thành. Sau đó, cuộc sống trong tòa thành sẽ rất an toàn, có thể yên tâm đi ngủ!"

"Đúng, các người chơi không thể nghỉ ngơi ở ngoài hoang dã, có quá nhiều nguy hiểm. Nếu tập hợp xây thành, chúng ta có thể đầu cơ đất đai."

"Khụ khụ khụ, nói đến cùng, chúng ta thật sự là đam mê ám ảnh với việc xây thành. Ở bên kia, Phong Đô còn chưa có xây xong, nhưng tuyệt đối là một sự kiện quan trọng của người chơi chúng ta. Nếu như tập hợp cùng một chỗ xây thành, không ngừng phát triển, chúng ta sẽ có thể phản công một nơi nào đó, cứu ra một nhà ba nhân vật nào đó. Sau đó, A Tu La Đạo chúng ta quật khởi, trở thành một Đạo chân chính trong Lục đạo luân hồi. Một phương thế lực lớn, người chơi thiên tai xuất hiện! (Vui vẻ)"

Chương 762: Địa Phủ Được Truyền Bá 2

Những người chơi bắt đầu thương nghị với nhau, mặc dù mỗi ngày chỉ có thể chơi bốn tháng thời gian, nhưng mọi người vẫn rất vui vẻ.

Đồng thời cảm giác mong đợi tràn đầy, xem như là một Đạo quật khởi trong số Lục đạo, A Tu La Đạo sẽ tạo thành thế lực riêng thuộc về chính đám người chơi ở trong thế giới bản địa này.

Mà phía bên kia.

Nhân Gian Đạo trôi qua mười năm, Thiên Nhân Đạo dĩ nhiên đã đi qua trăm năm.

Khoảng thời gian một trăm năm này gây nên rất nhiều thương tổn đối với Thiên Nhân Đạo, bởi vì nhân số của Thiên Nhân Đạo bọn họ vốn thưa thớt. Khó chịu nhất chính là tốc độ thời gian trôi qua rất nhanh, dẫn đến việc không kịp bổ sung số lượng trẻ sơ sinh. Một trăm năm đi qua, vào không đủ ra, chiến lực bắt đầu giảm bớt trên diện rộng.

Mà trong một năm ngắn ngủi này, Địa Ngục Đạo đã xây dựng gần như xong Phong Đô. Hình dáng thành trì đại thể đã xây dựng hoàn tất, đường phố và các cơ sở vật chất vẫn cần được hoàn thiện một cách tỉ mỉ và không cần thêm nhiều nhân lực như vậy.

Một nhóm người bắt đầu bị cưỡng chế đầu thai tân sinh.

...

Tuổi thọ ba trăm chín mươi ba năm.

Hơn bảy mươi năm đã trôi qua kể từ khi Thiên Đế Trương Kiêu vung đao và Kiêu quốc diệt vong.

Nghỉ ngơi hồi sức đến nay, Nhân Gian Đạo cũng dần dần khôi phục. Sau đoạn thời gian này, Lý Tam Sinh cũng chờ được người mà mình khổ cực chờ đợi, đó là Từ Oanh Lạc

“Muốn nói lời từ biệt rồi...”

Lý Tam Sinh không bị trầm mê trong đó, điều này khiến cho Trương Kiêu rất hài lòng. Dù sao thì gần đây cuốn tiểu thuyết rất hấp dẫn, kể về thời đại sau khi Luyện kim đại đế chết đi, đồ đệ của hắn là Ermin và Medusa, bắt đầu chống lại Tà thần Cthulhu.

“Đi thôi.”

Trương Kiêu cười nói,

“Hãy rèn luyện kỹ năng chiến đấu, hy vọng kiếp sau có thể hóa thành bản năng của ngươi.”

Lý Tam Sinh gật gật đầu, nắm lấy bàn tay của cô gái bên cạnh, nhẹ nhàng nhảy vào bên trong Luân hồi, liếc nhìn nhau đầy tình cảm,

“Ở kiếp này, Oanh Lạc, chúng ta nhất định phải thực sự ở bên nhau!”

Một màu tối đen.

Oa oa oa!

Ở bên trong ngôi nhà của một gia đình giàu có, một tiếng khóc lớn vang lên. Bên ngoài căn phòng, Lý viên ngoại lo lắng hỏi,

“Là con trai hay là con gái?”

“Là một đứa con trai!”

“Vậy mà còn có thiên phú!”

Từ trong phòng truyền ra giọng nói.

Lý viên ngoại lập tức vui mừng khôn xiết, ở thời đại này có được thiên phú là sự tình hiếm có. Hắn bước vào phòng, nhìn đứa bé mà không khỏi cười to,

“Mọi người nói xem, nên con trai đặt tên là gì cho tốt?”

“Tam... Sinh...” Đứa bé phun ra hai chữ một cách kỳ lạ, giống như có mảnh vỡ rải rác gì đó vụt qua.

“Sinh ra dị tượng? Ha ha ha! Vậy đặt tên là Lý Tam Sinh.”

Trong khoảng thời gian sau đó, viên ngoại bắt đầu cưng chiều con trai, cho rằng con mình có thiên phú dị bẩm, nhất định có thể mang gia tộc quật khởi.

Trong vòng chưa đầy năm, sáu năm ngắn ngủi, cậu con trai cũng hoàn toàn đổi mới nhận thức của tất cả mọi người và là một thần đồng thiên tài.

“Ta luôn cảm thấy, mình muốn làm chuyện gì đó... Tìm một thứ gì đó.”

Lý Tam Sinh phấn điêu ngọc trác, luôn luôn ngồi ở trên thềm đá, đôi bàn tay nhỏ mũm mĩm hồng hồng nâng quai hàm, trông rất đáng yêu. Hắn nhíu mày vắt trán suy nghĩ, suy nghĩ rất rất lâu, bên trong đầu óc bỗng nhiên xuất hiện một số hình ảnh không hiểu,

“Đúng rồi! Là tiểu thuyết, còn có một số võ kỹ đặc biệt...”

Cáp!

“Ngoại thức, nại nại lạc!”

Hắn đứng tại chỗ thực hiện một động tác đẹp mắt, trong tay

xuất hiện một ngọn lửa lung linh, trong lòng lập tức trở nên bình tĩnh,

“Thì ra thứ mà ta muốn tìm, chính là cái này.”

Hắn vừa lòng thỏa ý.

Đứa trẻ này không nhịn được trở lại trong phòng, bắt đầu viết tiểu thuyết, đồng thời cũng không phải vì tiền, mà lặng lẽ truyền bá. Dường như là nhận được sự quan tâm hào hứng, không đến mấy năm một số tiểu thuyết đặc biệt đã lan truyền khắp một số nơi. Nội dung ẩn chứa bên trong tác phẩm, vậy mà mơ hồ miêu tả thế giới sau khi chết, có cầu Nại Hà, Hoàng Tuyền lộ... Lục đạo luân hồi, và xưng danh là —— Địa Phủ.

Lúc này, lần đầu tiên khái niệm thần bí về Địa Phủ, lặng lẽ truyền bá trên khắp thế gian.

...

Thế giới của người sống không cách nào nhớ được thế giới sau khi chết.

Điều này đã khiến cho rất nhiều người ở thế giới này đều hình thành một khái niệm thường tình, sinh ra là điểm khởi đầu, chết đi là điểm kết thúc. Đây là một đầu đường thẳng tắp, tên gọi là nhân sinh, cũng là thế giới quan truyền thống của tất cả mọi người. Nhưng lần này lại có người nói cho bọn họ rằng, đây không phải một đầu đường thẳng tắp, mà là một đầu dây hóa thành một vòng tròn! Lặp đi lặp lại! Vĩnh viễn quanh co! Mà một cái vòng tròn này gọi nó là —— Luân hồi.

【 Luân hồi, đứng vĩnh hằng ở bên trong Địa Phủ, chúa tể sinh sinh diệt diệt của sinh linh vạn vật trên thế gian】

“Tử vong không phải điểm cuối cùng, đầu thai chuyển thế, đầu thai làm người.”

“Dù là Thiên Đế, cũng không cách nào đột phá tránh khỏi luân hồi.”

Ở Ô quốc, bên trong căn phòng tối nằm cạnh đại điện, một vị đế vương trung niên mặc long bào uy nghiêm, hơi hơi quỳ sát ở trước mặt một vị lão nhân khô gầy như hài cốt,

“Lão tổ, đây là toàn bộ tin tức thu tập được.”

“Chỉ có những thứ này à.”

Thanh âm khàn khàn từ trong bóng tối truyền đến.

Lão nhân bên trong bóng tối trầm ngâm rất lâu, hiển nhiên trong lòng vô cùng không bình tĩnh, mang đến chấn động cực lớn.

“Đúng thế.”

Người trung niên mở miệng nói rằng,

“Nghe nói, tin tức này ban đầu là từ cuốn tiểu thuyết truyện ký chưa từng biết đến của một tác giả vô danh, nhưng không ai tìm được nguyên bản. Dường như đối phương đang cố gắng che giấu tung tích bản thân.”

Lão nhân hít sâu một hơi,

“Đi kiểm tra toàn bộ lịch sử nhân loại, dùng sức mạnh cả nước thu thập đầy đủ bộ tư liệu thiên phú. Hãy nhìn xem bên trong lịch sử, phải chăng có xuất hiện số lượng lớn người mang thiên phú giống nhau ở thời đại khác nhau hay không? Xác minh rõ chuyện Luân hồi đầu thai chuyển thế.”

“Vâng.”

Vị đế vương trung niên uy nghiêm kia ngưng trọng nói,

“Nếu như chuyện này là sự thật, như vậy thế gian sẽ thay đổi

lật trời rồi!”

Năm xưa, chính lão tổ của mình từng là một vị Chuẩn Đế vô cùng cường đại, tự tay khai ích một quốc gia Nhân tộc, đã tham dự qua trận chiến tranh sử thi khủng bố Kiêu quốc kia. Toàn bộ mọi người đều coi hắn đã chết, nhưng trên thực tế vẫn còn sống, đồng thời ở trong bước ngoặt cuối cùng đã đột phá cảnh giới Thiên Đế. Tuy nhiên, hắn quá già nua, trên người thương thế quá nặng, dù đột phá Thiên Đế, nhưng chiến lực cũng không sánh bằng cùng giai, chỉ có thể dùng cách này để kéo dài tính mạng, kéo dài chút hơi tàn.

Hắn sợ hãi tử vong, cho nên lựa chọn ngủ đông, muốn chống đỡ cho Nhân tộc thêm một đoạn thời gian.

Chương 763: Đi Dạo Trong Vũ Trụ

Mà trước mắt bỗng nhiên có người nói cho hắn biết rằng, sau khi chết đi còn có một cái thế giới khác. Điều này chẳng khác nào nắm chặt nội tâm hắn, dường như thế giới quan của bản thân đều bị hung hăng đâm nát!

“Đại Đế Nhân tộc Trương Kiêu, có phải ngài cũng đang ở thế giới sau khi chết hay không...”

Lão nhân ngước ánh mắt tang thương, hồi tưởng lại hình ảnh vị đạo thần Trương Kiêu vung đao với trời, thân thể vĩ ngạn, tóc đen và áo choàng tung bay. Đây là một vị bá chủ hùng tài vĩ lược mà hắn kính nể nhất,

“Nếu hắn đang ở nơi đó, cũng nhất định nghĩ trăm phương ngàn kế, mưu phúc cho Nhân tộc chúng ta ở thế giới của người chết... Chẳng lẽ, đây là tin tức do ngài truyền ra ngoài?”

...

Ở Thiên Nhân Đạo.

“Thần không điều tra ra được.”

Vân Trung Quân hít sâu, quỳ sát ở trên mặt đất, cung kính mở miệng,

“Đã sớm lưu truyền rộng rãi, lại không tìm thấy ngọn nguồn đến từ nơi nào.”

Vân Đế híp đôi mắt thâm thúy, cũng trầm mặc không nói gì.

Chuyện này vốn chỉ có Thiên Nhân Đạo biết được, nếu như Nhân Gian Đạo cũng bắt đầu biết tin tức, như vậy bọn họ đã mất đi ưu thế tình báo.

Mà tại Nhân Gian Đạo lưu truyền tin tức, còn tỉ mỉ cụ thể hơn vô số lần so với Thiên Nhân bọn họ. Họ chỉ đoán được người chết có thế giới khác, sẽ đầu thai trọng sinh, nhưng lại không biết rõ những kiến thức đáng sợ là Địa Phủ, Hoàng Tuyền lộ, Luân Hồi, Mạnh Bà, Hắc Bạch Vô Thường, ...

“Tiếp tục điều tra.”

Hắn nói tiếp,

“Trên thế gian có vô số người mang thiên phú bẩm sinh, nhưng có thể truyền đến mảnh đất người sống, đó tất nhiên là có thiên tài. Người có thể nhớ kỹ một mảnh thế giới, chính là Vận mệnh giả của toàn bộ Lục đạo Luân hồi!”

...

Ở Súc Sinh Đạo.

Sự chênh lệch to lớn về tốc độ thời gian, cũng đồng thời làm cho những người chơi ở Súc Sinh Đạo quật khởi. Trong khi những thế giới khác là Nhân Gian Đạo, Thiên Nhân Đạo đang nhanh chóng thay đổi, chuyển biến từng ngày.

Rất nhanh, ngay sau khi Phong Đô xây dựng hoàn tất, những người mang thiên phú bắt đầu một lần nữa tái sinh!

Một con động vật giương cao lá cờ, diễu võ dương oai,

“Các huynh đệ, bắt đầu làm việc! Tin tức truyền đến từ phòng live stream của Phong Đô nội ứng, bọn họ đã bắt đầu lần lượt đầu thai. Chúng ta hãy đi tìm những người mang thiên phú tái sinh, sau đó dùng tâm bồi dưỡng! Dù sao thế giới nào có nhiều nhân tài, nơi

đó sẽ quật khởi!"

"Đây là ưu thế của Súc Sinh Đạo chúng ta, bởi vì Súc Sinh Đạo ở tầng dưới chót nhất, tất cả sinh linh đầu thai nhiều nhất! Chúng ta có tài nguyên lớn nhất!"

"Nhưng mà! Ở thế giới khác, tốc độ thời gian trôi qua nhanh hơn so với chúng ta. Chúng ta muốn siêu việt hai Đạo khác, phải bỏ ra sự cố gắng gấp mười lần, trăm lần mới có thể siêu việt bọn họ."

Nhiều người đều hiểu rõ, điều này nói sao dễ như vậy?

Các nền văn minh cao khác rõ ràng đều là đình công giảm kích thước, tình trạng này tương đương với nền văn minh cao cấp của người Tam Thể, bất cứ lúc nào cũng có thể giáng lâm nghiền ép ngươi, rất khó phản kháng.

Nhưng chính vì sự hăng hái của bọn họ, một đám người bắt đầu thương nghị, có được nhân tài kiệt xuất, sẽ được thiên hạ. Bọn họ bắt đầu nhanh chóng tìm kiếm những sinh linh tự mang thiên phú bẩm sinh, và hảo tâm bồi dưỡng chúng.

Trong Lục đạo luân hồi, cướp người mới là việc trọng điểm.

...

Tại thời điểm toàn bộ thế giới đều rất sôi sùng sục.

"Luân hồi thành lập, Phong Đô xây dựng hoàn thiện, ba Đạo đều đang kề vai sát cánh, triều khí vô cùng phồn thịnh. Kỷ nguyên mới sắp bắt đầu, hoàn toàn đi vào quỹ đạo."

Hứa Chỉ bình tĩnh đi lại ở trong siêu thị và lẩm bẩm, sử dụng điện thoại di động để quét mã trả tiền ở trước quầy.

Hắn mua một số vật dụng sinh hoạt.

Dù sao, không giống với những thế giới sa bàn khác, không cần phải bất cứ lúc nào cũng nhìn chằm chằm vào vườn trái cây, Lục đạo luân hồi có một ưu điểm là ở trong thân thể mình, bất kể đi đến đâu, tùy thời có thể quan sát và tiến vào.

“Lại nói, Lục đạo luân hồi đang luân hồi ở trong bụng ta, làm nó giống như là miếu ngũ tạng.”

Hắn bất đắc dĩ gãi gãi đầu, bật cười nói,

“Đan điền có một thế giới vật chất, đến lúc đó lại làm một cái thế giới tư duy ở bên trong đầu óc? Một khi lên xuống, một vật chất và một hư ảo, ta sẽ không thật sự trở thành Bàn Cổ và hóa thân vào vũ trụ? Đầu này dùng nhiều cái sa bàn để thôi diễn lộ tuyến tu luyện, có vẻ như vẫn rất nghịch thiên.”

Tuy nhiên, theo tính toán thời gian thì mộng tưởng rất tốt đẹp, nhưng vẫn còn rất rất xa.

Nhai nhiều không nát, đầu hệ thống này quá cường điệu. Mấy môn công pháp nghịch thiên dung hợp lại cùng nhau, chính mình trở thành Medusa thứ hai, tu luyện giống như nàng, chậm như rùa đen...

“Đồ của ngài.”

Nhân viên thu ngân nữ của siêu thị có chút ngượng ngùng, đỏ mặt, muốn nói lại thôi.

Phía sau, một vài cô bé xếp hàng líu ríu.

“Ha ha ha, cô ấy xấu hổ rồi.”

“Đổi là ta, thì ta cũng hoảng. Đây đúng là nhan sắc thần tiên mà? Vừa nói, trái tim nhỏ đều nhảy không ngừng!”

“Ở chỗ chúng ta cũng có minh tinh lớn xuất hiện sao?”

...

Các nàng líu ríu, dường như muốn tiến lên làm quen, lại có chút xấu hổ tự ti, cảm thấy bị đả kích. Loại khí chất lạnh nhạt hình thành luồng khí tràng, dường như ngăn cách các nàng ở bên ngoài, có loại ảo giác rất khó tới gần.

Hứa Chỉ có thính giác nhạy bén, nghe hiểu những lời bàn luận khe khẽ đó. Hắn trực tiếp xách đồ bước ra khỏi siêu thị, để tránh gây ra náo loạn càng lớn.

Hắn nhanh chóng kịp phản ứng,

"Ta cũng không có đi ra quá lâu. Sau khi đột phá Thiên Đế, cấp độ sinh mệnh nhảy vọt, dung mạo phổ thông che giấu trước đây lại khôi phục."

Cũng vì lẽ đó mà hắn đã quên mất, theo bản năng mình đã sớm coi nhẹ bề ngoài chúng sinh. Điều này có liên quan đến tầm mắt hiện tại của hắn, nhìn thấy cường giả cơ bản đều là tuấn nam mỹ nữ, Chuẩn Đế và Thiên Đế với phong thái trác tuyệt.

Càng là cường giả, hình thể càng hoàn mỹ.

Nhìn quen thuộc thì cũng coi đó là bình thường, cho dù là một tổ nữ aniki cơ bắp, mặt bề ngoài cũng là trẻ trung đáng yêu, eo thon chân dài, còn có thể tỏ vẻ dễ thương mà vô cùng có tính lừa gạt.

Ánh sáng mặt trời mùa Đông dày đặc vẩy xuống những con phố, có chút ấm áp với người đi bộ hai bên đường.

"Xem ra, trở về cũng phải điều chỉnh lại dung mạo, suốt ngày ở nhà cũng không phải vấn đề. Ta ở trong vườn trái cây gần ba tháng trời, cùng lắm chỉ là đi dạo đường phố một vòng, luôn luôn buồn bực cũng không phải vấn đề."

Hứa Chỉ đi ở trên đường phố, lông mày chớp chớp.

Về việc kết bạn mới ở trong hiện thực, sau đó tham gia du lịch, dạo phố, hát Karaoke gì đó, … Hắn không hề có một điểm ý nghĩ. Bởi vì hắn đã có sự chênh lệch cực lớn so với người người bình thường, nhất định sẽ rất khó hòa hợp.

Mặc dù, theo ý nghĩa nghiêm túc mà nói, dù tính cả thời gian tiến vào sa bàn nghiên cứu, hắn cũng chưa tới trăm tuổi, vẫn là một vị Thiên Đế thiếu niên vô cùng trẻ tuổi.

“Tuy nhiên, nói đến việc đi thư giãn một chút, cũng là thời điểm ta vận dụng Luân hồi, đi dạo một vòng trong vũ trụ tinh thần đại hải.”

Hứa Chỉ đi dọc con phố thương mại sầm uất, xách theo một đống giấy ăn, bàn chải đánh răng, kem đánh răng bằng túi nhựa trắng của siêu thị, ngửa đầu nhìn về phía bầu trời rộng lớn bao la.

Chương 764: Điều chỉnh

Hắn đi siêu thị, chính là để mua một số vật dụng như bàn chải đánh răng để ra ngoài du lịch, chuẩn bị tìm tòi hệ Mặt trời một chút. Đồng thời hắn đi dạo chung quanh một vòng, nhìn xem có tìm được địa phương thích hợp để xây dựng sa bàn, hoặc là phát triển gì đó trong tương lai.

Trước đây, hắn không đi mà hiện tại mới lên đường, là bởi vì bộ chiến giáp cơ khí chưa thành hình. Tất cả đều là sáu mươi vạn khối rubic cấp một, ở trong chân không yếu ớt như tờ giấy, trong nháy mắt sẽ bị nghiền nát ngay lập tức!

Tuy nhiên, kẻ sĩ ba ngày không gặp lau mắt mà nhìn, hiện tại hơn ba ngày trôi qua, bộ chiến giáp cơ khí tự nhiên không còn như trước nữa.

Sáu mươi vạn khối rubic này nhìn chung đã bước vào cấp ba, cấp bốn. Mặc dù thoạt nhìn chúng còn rất nhỏ yếu, không thể chống cản lực ép của chân không, nhưng trên thực tế lại không phải tính toán như vậy. Nó là một cái Tà thần Cthulhu, loại tế bào cấp ba, cấp bốn này hội tụ vào một chỗ, dĩ nhiên có thể phóng thích vòng bảo vệ cố định.

Đồng thời ở trong bản vẽ thế kế của người Ishda, có thể bắt chước phương pháp suy tưởng về những ngôi sao của thế giới Cổ Mộc —— 'Hấp thu tinh lực', hút vào tia năng lượng vũ trụ trong chân không, duy trì vòng bảo vệ và cung cấp động lực.

Nói một cách chính xác, chỉ cần không tiêu thụ năng lượng quá mức, thì có thể chuyển động vĩnh viễn ở bên trong chân không vũ trụ.

“Những người Ishda bật hack kia, chung quy là cho tạo ra cho ta một món đồ chơi nghịch thiên.”

Hứa Chỉ ngồi lên chiếc xe điện, lạng lách ra khỏi thành phố, bước vào con đường nhỏ, thấy bốn bề vắng lặng liền thu chiếc xe điện vào bên trong không gian giới chỉ, sau đó trở lại trong vườn trái cây,

“Tuy nhiên, nhắc đến thế giới Cổ Mộc, hiện giờ Đế Kỳ cũng bay được hai tháng, đã bay ra kinh nghiệm rồi.”

Trên thực tế, Hứa Chỉ vẫn luôn cảm ứng động thái ở bên kia, phi thuyền vũ trụ Trùng tộc viễn dương —— Đế Kỳ hào.

Trên tinh cầu tinh linh này, các sinh linh đã bước ra khỏi Thủy Lam Tinh, đạt đến trình độ văn minh tương tự như trên Trái Đất, mở ra hành trình khám phá vùng đất bên ngoài. Tinh linh, Nhân tộc và Ác ma, hóa thành đội thám hiểm vũ trụ, đi ngang qua một số tinh cầu cỡ nhỏ, không ngừng đào móc một chút khoáng thạch, mạo hiểm phiêu lưu vũ trụ.

Mà mấy người chơi kia cũng tham dự trong đó, vui đến quên cả trời đất, đặc biệt là nhà máy luyện kim nào đó đạt được những tài nguyên đặc thù kỳ dị này, như có thần trợ, làm ra được một đống chó con.

“Đây chính là ưu thế của Trùng tộc mẫu hoàng!”

Tốc Độ Xe Akina tràn đầy phấn khởi, tuyên bố ở trên mạng,

“Các ngươi hãy nhìn những chú chó con này xem, chúng là những nhà thám hiểm rất giỏi. Chúng sinh ra đã sở hữu một làn da phỏng chế sever du hành vũ trụ để chống lại áp suất chân không, đồng thời dung tích phổi lớn có thể mang theo rất nhiều oxy, tương đương với việc tự mang bình dưỡng khí... Chỉ bán năm vạn một con, chuyên thu thập tài nguyên tinh cầu ở khắp mọi nơi, vô

cùng mỹ mãn! Mặc dù Kiếm Thánh ba ba gần đây có ý kiến với ta, Tinh Linh đại đế Yumia tỷ tỷ, nàng dẫn đầu đội Tinh Linh khám phá vũ trụ rất không thân thiện với ta...”

Chú ý bên kia, đám cư dân mạng rất bình tĩnh.

Thế giới Cổ Mộc vẫn không có xảy ra việc gì lớn, từ sau khi Kiếm Thánh A Sửu cùng Yumia dừng tay, một mực hòa bình và phát triển đến nay, thậm chí không có kẻ thù. Trào lưu trồng trọt và xây dựng mang tính truyền thống, nhưng đã phát triển thành bức tranh bối cảnh giữa các vì sao trong vũ trụ.

Thậm chí ở trong mắt mọi người đánh giá, cái ‘Thế giới Cổ Mộc’ thuộc một trong Chư thiên vạn giới này có tiềm lực cũng không kém gì Tam giới và vùng đất Dung Nham cổ đại, tuy rằng tốc độ phát triển hiện tại hơi chậm chạp, khó tránh khỏi có phần không đạt yêu cầu.

Mà nói lời nói thật, đối với đội thám hiểm vũ trụ của tinh cầu tinh linh có hình thức phi thuyền vũ trụ trong cái thế giới sa bàn này, ngay cả Hứa Chỉ cũng có chút hâm mộ.

Dù sao, nghĩ về tinh thần đại hải là thấy kích thích rồi.

“Nhắc đến... anh chàng Đế Kỳ gia kia vẫn không ngừng nghiên cứu về gia tốc không gian. Gần đây, vậy mà hắn thật sự nghiên cứu ra một loại pháp thuật không gian nào đó, có thể định vị và xuyên thẳng qua khoảng cách xa.”

Ánh mắt Hứa Chỉ hơi sáng lên, trầm ngâm nói,

“Không nhìn khoảng cách địa lý, tiến hành định vị tọa độ của một điểm nhất định nào đó, có thể xuyên toa đường hầm không gian... Hiện tại, hắn dùng một số hành tinh có thể nhìn được bằng mắt thường làm tọa độ, tiến hành tính toán và định vị, sau đó xuyên thẳng qua.”

Điều này thật đáng sợ.

Định vị không gian không cần xây dựng truyền tống trận ở mặt bên khác, hoàn toàn là một loại hình thức cao cấp hơn vượt qua truyền tống trận không gian trước đây, mặc dù năng lượng tiêu hao khổng lồ hơn vô số lần.

Cho dù là Đế Kỳ, sau khi xuyên thẳng qua một lần cũng cần phải mất thời gian dài để khôi phục.

Tuy rằng Phượng Hoàng là kẻ đầu tiên nghiên cứu về đạo pháp không gian, nhưng hiển nhiên tạo nghệ giờ đây chưa thâm sâu, đã đi lệch hướng. Phượng Hoàng đang ẩn trú, một lòng núp trong bóng tối bế quan khổ tu, hiện tại bắt đầu tu luyện hệ thống thứ ba—— Võ đạo.

Vừa nghĩ tới con Phượng Hoàng cơ bắp cuồn cuộn kia, trong lòng Hứa Chỉ không thể bình tĩnh nổi,

“Hai cái mạng là Cửu Chuyển Huyền Công hồi phục tái sinh và dục hỏa trọng sinh, lại thêm lực phòng ngự của Võ đạo... Đây là sợ bị làm thịt, không tranh quyền thế sao.”

Trước mắt, vòng ánh sáng chiến lực là tồn tại mạnh nhất ở sa bàn.

Nói chung Đế Kỳ có khả năng không chơi lại nàng, dù sao nàng có được thiên phú dục hỏa trọng sinh, có tu luyện tốc độ vốn là nhanh nhất, hiện tại đã là cao vị Thần cấp, mà Đế Kỳ mới chỉ là trung vị Thần cấp thôi...

Hứa Chỉ vừa nghĩ, vừa sắp xếp lại một chút hành lý ở trong phòng khách,

“Đế Kỳ phát minh ra loại pháp thuật xuyên toa không gian này, có lẽ có thể được ta sử dụng để... Đả thông tinh cầu tinh linh, có thể để cho ta đi qua bất cứ lúc nào, sau đó hấp thu năng lượng

truyền ngược.”

“Chỉ là, lần này để ai giúp ta chế tác trận pháp không gian? Phượng Hoàng, Caroline hay Ermin?”

Những kẻ khác không cần cân nhắc.

Ngoại trừ trung vị Thần ra, Thần cấp bậc thấp căn bản không có pháp lực hùng hậu như vậy, có thể tiến hành định vị không gian!

“Được rồi, nghĩ lại chuyện này sau đi, bên phía vũ trụ viễn dương số của Đế Kỳ nhất định phải xây dựng thông đạo truyền tống.”

Cuối cùng hắn cũng chuẩn bị xa nhà mấy ngày, đi dạo vũ trụ một chút. Dù sao chiến giáp cơ khí đã hoàn thiện xong rồi, vất vả lâu như vậy không đi trải nghiệm một chút, đi dạo một vòng đường phố ở trong Thái Dương hệ, vậy thì thật là vô nghĩa.

Đối với Dung Nham đại địa và Tam giới ở trong vườn trái cây của quê nhà, trong vòng vài ngày đoán chừng sẽ không xảy ra việc gì lớn.

Nếu xảy ra chuyện lớn, chính mình lại có thể mang theo bên mình.

“Rời xa nhà một chuyến ngắn hạn, du lịch một hai ngày như vậy, hi vọng các ngươi thật tốt.”

Hứa Chỉ thì thầm nói với vườn trái cây.

Chương 765: Cảnh Tượng Kỷ Nguyên Thần Thoại 1

Xoạt xoạt!

Hắn vươn hai tay đóng cổng vườn trái cây.

Đồng thời cũng không sợ người bình thường sẽ đến bên này, bọn họ không thể tiến vào được.

Xoạt!

Hắn khẽ vươn tay, toàn bộ quang mang trắng đen đan xen chói lọi của Luân hồi khổng lồ bắn ra, ánh sáng chói lọi thần bí của mâm tròn khẽ xoay quanh ở giữa không trung, điện quang mông lung lưu chuyển, bộc phát y theo một loại quy luật thần bí nào đó, chậm rãi hội tụ tạo thành một bộ chiến giáp cơ khí khổng lồ có hai màu đen trắng, kim loại đen kịt sáng bóng như mặt kính, thân hình thon dài như giọt nước, cõng theo hai thanh trường đao.

Cửa khoang thuyền mở ra.

Hứa Chỉ đi vào, trong nháy mắt bay lên không trung.

...

Ở Địa Phủ.

Đại Địa chấn động dữ dội, đất trời rung chuyển.

Vòng Luân hồi vốn treo lơ lửng trên cao, bỗng nhiên biến mất không thấy gì nữa.

Ở Phong Đô, tất cả mọi người đều co rụt đồng tử lại, ngửa đầu nhìn lên, cổ họng chỉ cảm thấy khát khô,

“Luân hồi biến mất.”

...

Thiên Nhân Đạo.

“Xảy ra chuyện gì!?”

Vân Đế ngạc nhiên đứng dậy,

“Đầu óc chấn động, giống như là mất đi cái gì!”

Toàn bộ Thiên Nhân Đạo, Nhân Gian Đạo và Súc Sinh Đạo, tất cả sinh linh đột nhiên cảm thấy lo lắng, trái tim run rẩy kịch liệt. Ngay cả rất nhiều đại năng đỉnh tiêm, Thiên Đế, Chuẩn Đế, trong lòng đều rung động không thôi.

Mà trên Hoàng Tuyền lộ, Mạnh Bà trông vẫn hơi hơi bình tĩnh, chậm rãi đổ canh,

“Vừa mới nhận được tin tức, bệ hạ mang theo Luân Hồi đi đến một nơi, cũng không cần hoảng sợ, nên đầu thai thì cứ chuyển thế đầu thai, trật tự âm phủ sẽ không hỗn loạn.”

Tất cả mọi người trở nên trầm mặc, bao gồm Trương Kiêu không lựa chọn đầu thai, cũng lộ ra vẻ ngưng trọng.

Tâm thần của Trương Kiêu một lần nữa chấn động,

“Mang theo Luân Hồi, đi ra ngoài?? Điều này quả thực làm cho người ta sợ hãi đến cực hạn, vị bệ hạ chưởng quản Địa Phủ này không biết tính danh, thần bí khó lường, thật sự có sức mạnh to lớn kinh thiên động địa như thế.”

“Yên tâm đi.”

Mạnh Bà vẫn sắc mặt bình tĩnh như trước, chậm rãi đổ canh,

“Dự theo thứ tự đi tới, còn xa một chút thì chờ đợi ở Phong Đô như cũ.”

Nàng hơi hơi chỉ ra phía sau.

Từng mảnh vỡ Luân Hồi giống như những cánh bướm đen rực rỡ thần bí, trôi nổi ở giữa không trung, chính là tên thật của những người luân hồi sắp đầu thai!

Hứa Chỉ đương nhiên có sự chuẩn bị, luân hồi sẽ không trì hoãn. Dù sao Hoàng Tuyền lộ là xếp hàng tiến hành, cũng làm cho một ít mảnh vỡ rải rác, đi vào bên trong Địa Phủ là được, mà giao thế tiến vào, cũng chỉ mất đi một chút bộ phận mảnh vỡ, căn bản không ảnh hưởng đến toàn bộ công năng của chiến giáp cơ khí!

Toàn bộ Phong Đô khẽ rung chuyển.

Mà ở nơi xa, một đám Thiên Nhân vẫn đang phấn đấu vì Khí Thiên Đế, lúc này sắc mặt hoảng hốt, thấp thỏm lo âu, lại có người cắn răng nói nhỏ,

“Vị tồn tại này mang theo Luân Hồi ra ngoài, đúng là thời cơ tốt để chúng ta khám phá Địa Phủ!”

“Đúng như thế!”

“Có lẽ, chúng ta có thể tìm ra cách liên hệ với vị đại năng viễn cổ và một số vị Thần cổ đại bị phong ấn ở chỗ sâu trong Địa Ngục, dò xét ra chân tướng.”

“Đúng, hãy nghĩ biện pháp liên lạc với Khí Thiên Đế, tìm ra sự thật... Có lẽ, những vị đại năng sẽ biết một chút chân tướng đặc thù, dù sao đây là cơ hội quá hiếm có.”

“Nhưng mà, tiền xu không đủ.”

Một tên Thiên Nhân nhìn về đồng bạn ở xung quanh, nghiễm nhiên tạo thành một đoàn thể nhỏ bí mật,

“Hiện tại, chúng ta phải chuyển nhiều gạch hơn, kiếm được nhiều tiền xu hơn, chơi nhiều với Khí Thiên Đế đại nhân một chút và giao lưu thân mật.”

...

Vầng sáng trắng mông lung bao phủ trên cơ giáp, nhanh chóng bay vụt lên trời xanh.

Hứa Chỉ yên ổn ngồi trong khoang điều khiển, dự định lượn một vòng xung quanh, dù sao, đây là chiến giáp cơ giới mà ban đầu hắn muốn tạo ra. Sở dĩ, thế giới Mỹ Thực xuất hiện luân hồi, cũng là vì để phục vụ cho ý tưởng này.

Dẫu sao, Thái Dương Hệ cũng là bối cảnh cuộc sống của mình, đồng thời, coi như đây là một chuyến du lịch, rất nhiều người tò mò rằng thế giới bên ngoài kia là như thế nào, mà Hứa Chỉ thì hiếu kỳ về cấu tạo của cả Thái Dương Hệ, tương đương với một chuyến đi thăm dò cảnh vật xung quanh nơi cư trú?

Nếu có thể, có lẽ thử tìm kiếm bối cảnh sa bàn mới gì gì đó?

Ai biết được.

Thám hiểm, theo đuổi chân lý, có lẽ mới là điều thú vị nhất…

Xung quanh dần dần tối đen, hóa thành bầu trời đầy sao.

Hứa Chỉ yên lặng nhắm mắt lại, bắt đầu sắp xếp lại một chút tình huống trước mắt,

“Lại nói tiếp, hiện tại, ta đã đạt đến cảnh giới Thiên Đế, đã một thời gian rồi, vẫn chưa tiến vào được Thiên Đế trung kỳ… Trong khoảng thời gian này, sa bàn đã hoàn thiện toàn diện, rõ

ràng là ổn định tích lũy rất nhiều, cũng tương đương với rất nhiều lần sinh vật đại diệt tuyệt.”

“Quên đi, lên mặt trăng trước đã.”

Hứa Chỉ vừa nghĩ, điều khiển ky giáp trong bầu trời tối đen đầy sao, lấy một quả trái cây ra ăn, cực kỳ nhàn nhã, có cảm giác giống như là đang đi nghỉ phép, dùng ô tô đi du lịch vậy, cũng nhân dịp này, yên lặng nhìn hình ảnh ở trong cơ thể.

“Không thể trì hoãn, dù sao, thời gian của ta cũng vô cùng có giá.”

…

…

Địa Phủ,

Sau khi mất đi luân hồi, toàn bộ Phong Đô rơi vào tình trạng hỗn loạn mất trật tự.

Rất nhiều sinh linh tưởng rằng ‘Luân hồi’ là quy tắc cố định của thiên địa, giống như phong thủy núi sông, làm dịu vạn vật, không thể thay đổi, nhưng mà hiện tại đối với mọi người mà nói, mang đến chấn động rất lớn!

Giống như một ngày nọ, có người lấy đi tất cả con sông và núi non của cả thế giới, nói muốn mang chúng đi ra ngoài một chuyến, lúc trở về sẽ trả lại cho các ngươi vậy. Việc này, đối với mọi người mà nói là cực kỳ chấn động, giống như một thế giới kỳ dị khô héo không trọn vẹn mất đi tất cả dòng sông và núi non.

“Rốt cuộc tại sao lại thế này?”

“Kỷ nguyên thần thoại cổ xưa!?”

“Đây chính là luân hồi! Luân hồi!”

“Nói mang đi liền dễ dàng mang đi!”

…

Tiếng nghị luận vang lên không ngừng.

Bất an, nôn nóng, hoảng sợ, không ngừng len lỏi vào trong lòng của rất nhiều người, càng ngày càng trở nên to lớn hơn, càng sợ hãi hơn.

Đồng thời, trong đầu bọn họ cũng xuất hiện một ý nghĩ đáng sợ, tồn tại bậc này, ngay cả luân hồi cũng có thể mang đi… Chẳng lẽ là ‘Trời’ trong truyền thuyết ư?

Nhưng mà chuyện này thực sự là như thế nào?

Rất nhiều người cực kỳ thông tuệ, biết được sự mâu thuẫn lớn nhất của lịch sử, tồn tại như này, nếu như không thể chiến thắng, tới lui như vậy tới Thần viễn cổ, vậy thì tại sao lại lựa chọn tiến công Địa Phủ, muốn thoát khỏi lục đạo, vượt ra khỏi vạn vật… Cuối cùng, bởi vì thua trận, bị trấn áp vĩnh viễn tại nơi sâu nhất trong Địa Ngục, nhận hết thảy mọi nỗi khổ?

Nếu thật sự là vô địch như thế, thì tại sao bọn họ lại lựa chọn cuộc chiến biết chắc là phải chết?

Mà nếu như không phải là vô địch, nhưng có sức mạnh to lớn khống chế được luân hồi, làm sao có thể không phải là vô địch?

Toàn bộ mọi người đều trầm mặc.

Thế giới quan của bọn họ đang sụp đổ.

Bọn họ cảm thấy toàn bộ thường thức trong cuộc đời của mình đang bị đảo điên cực lớn.

Chương 766: Cảnh Tượng Kỷ Nguyên Thần Thoại 2

Lúc này, Hứa Chỉ ngồi trong chiến giáp cơ giới, đi về phía mặt trăng, đối mặt với tất cả mọi sự bất an trong Địa Phủ chỉ có thái độ vô cùng lạnh nhạt.

Bởi vì, hắn đã sớm biết, hắn không thể nào luôn đặt 'Luân hồi' ở nơi đó, đây là vũ khí của hắn, chiến giáp cơ giới, đương nhiên sẽ lấy ra, hơn nữa còn có khả năng là thường xuyên lấy ra.

Nếu đây đã là chuyện sớm hay muộn, không thể tránh né, vậy không cần cố kỵ bất kỳ thứ gì cả.

Với lại, nguyên nhân hàng đầu để hắn có thể không sao cả, chính là vì nơi này là Địa Phủ, bọn họ nhìn thấy chuyện khủng bố, sau đó uống một chén canh, một lần nữa đầu thai, cứ thế là giải quyết xong rồi.

…

Lúc này, Phong Đô rối loạn, nhưng cũng không biến thành trận náo động lớn, không biết vì sao, người trong đình chiến đấu bỗng nhiên trở nên đông hẳn lên, thậm chí có loại cảm giác khẩn trương giành giật từng phút từng giây, đôi mắt lộ ra sự giằng co.

"Bọn họ, càng cần mẫn hơn với chuyện chuyển gạch."

"Động tác cực kỳ thuần thục, đôi mắt lộ ra sự giằng co, tràn ngập quyết tâm."

Trương Kiêu làm chủ thầu, lẳng lặng nhìn một màn này, cũng biết bọn họ tính làm gì, lạnh nhạt nói,

“Đúng vậy, bất luận kẻ nào…cũng tò mò chân tướng của lịch sử. Hiện tại, bọn họ muốn nhân dịp tồn tại kia mang luân hồi ra ngoài, câu thông với tồn tại viễn cổ bị trấn áp ở nơi sâu nhất trong Địa Ngục, biết được đoạn trống lịch sử của thời đại thượng cổ kia! Vứt bỏ Thiên Đế, kẻ giết người…Một đống tên thơ, quả thực khiến lòng người kinh sợ, bọn họ sao lại có thể không hiếu kỳ?”

Vẻ mặt Trương Kiêu vô cùng lạnh nhạt.

Hắn thông minh tới mức nào cơ chứ?

Trong lòng biết suy nghĩ của bọn họ, đây là chuyện thường tình của con người.

Nhưng lúc này, hắn không có sự nhiệt tình và tò mò như trước, mà là ngồi ở trên cao, làm người phụ trách giám sát và phân công bọn họ xây dựng.

“Ta không hiếu kỳ…không phải là vì ta thật sự không tò mò, mà là vì ta biết tò mò là động lực ban đầu thúc đẩy thời đại, nhưng tò mò, cũng là hung khí giết người.”

Trên thực tế, nội tâm của hắn mới là tò mò nhất.

Bởi vì, hắn mới là người đầu tiên tiếp xúc với arcade game, nhưng hắn sợ chết!

Hắn biết mình không thể có ý định khác, bởi vì lưng hắn mang rất nhiều thứ, hắn phải thủ vững đợi đến khi Lý Tam Sinh trở về, phụ đạo mỗi một lần luân hồi và trưởng thành của hắn, nhiệm vụ rất nặng, liên quan đến tương lai.

Dù sao, chi phí của sự tò mò của những người kia, cao lắm là bị đưa vào vòng luân hồi, uống một chén canh, tẩy sạch trí nhớ, một lần nữa đầu thai, nhóm người này cũng không bận tâm gì.

Mà vị Bệ hạ chưởng quản luân hồi kia, cũng biểu hiện rằng

mình không sợ bị dòm ngó, nếu không sẽ không khống chế người chết, tra tấn vị Thần viễn cổ trong 'Cửa Địa Ngục'…Việc này vốn dĩ đã lộ ra rất nhiều thông tin, mà vị Bệ hạ kia cũng có lòng tin,

Bởi vì, cho dù có biết được bí mật kinh thiên động địa, chỉ cần một chén canh Mạnh Bà thì vẫn phải quên đi như cũ.

Chỉ có hắn là khác biệt!

Hắn không thể chuyển thế, không thể uống canh Mạnh Bà, phải ở lại nơi này, không dám trộn lẫn vào trong đó, không dám biết được chân tướng thực sự của lịch sử

Một bên khác.

Miêu Khiêu đang giám sát công việc, hắn và nhóm thủy hữu cũng rất kinh ngạc!

"Mang luân hồi rời đi, đây là tình tiết đột phát gì vậy? Thế giới quan của game này cũng quá quỷ dị rồi đi?"

"Quá đặc biệt, còn tưởng rằng luân hồi là quy tắc thế giới cố định của thế giới này… Ai mà biết rằng nói mang đi liền mang đi!"

"Không biết là mang luân hồi đi đâu nữa?"

…

Nhóm cư dân mạng bắt đầu thảo luận về sự quỷ dị của game này, quả nhiên game này không giống mấy trò chơi xinh đẹp ngu ngốc kia, thiết lập thế giới quan vô cùng thần bí, khiến cho người ta có cảm xúc cực kỳ quan tâm và chờ mong.

"Sợ hãi không, xúc động không, kích động không."

Vẻ mặt Miêu Khiêu bình tĩnh, nhìn đám người đang điên cuồng chuyển gạch, xây dựng hoàn thiện Phong Đô.

“Thật là quá đáng thương…Dáng vẻ các ngươi bị ta đùa bỡn thật là thảm hại, hiệu suất chuyển gạch tăng nhanh, điên cuồng kiếm xu, đúng là người công cụ cực mạnh! Bọn họ vậy mà lại muốn đánh cắp bí mật từ những nhân vật trong Arcade game? Những tên kia đều là giả, không thể nào làm được!”

Hắn vô cùng tự hào.

Mặc dù, Miêu Khiêu cũng rất khiếp sợ sự thần bí khó lường của vị Bệ hạ kia, thế mà có thể mang luân hồi đi, nhưng hắn rất rõ ràng một điều, bọn người kia gõ lộn bàn tính rồi! Không thể nào lôi ra được thứ gì từ nhân vật trong Arcade game.

Bởi vì, tất cả đều là nhân vật trong lịch sử hư cấu.

Đồng thời, trong đầu của hắn cũng xuất hiện một suy nghĩ khủng bố.

Đây sẽ không phải là nguyên nhân để hắn che giấu lịch sử chứ?

Lịch sử giả xuất hiện trước mặt mọi người, sẽ không ai đi thăm dò lịch sự thật.

“Vị tồn tại này quá khủng bố!”

Nội tâm Miêu Khiêu cực kỳ kinh hãi, nhìn đám người điên cuồng chơi Arcade game,

“Đây chính là mục đích của hắn ư? Thế nhưng lại có thể tính kế sâu tới vậy, còn có thể nhân cơ hội khiến bọn họ gia tăng tốc độ chuyển gạch.”

Hắn cảm thấy vô cùng kính nể, có hơi bị trí tuệ của vị tồn tại này thuyết phục,

“Hiện tại, ta đã lên cùng một chiếc thuyền với hắn! Xem như

là đang đứng ở trận doanh của NPC, cũng phải giúp hắn che giấu mới được… Nhưng mà, trí tuệ của hắn quá khủng bố, không hề có lỗ hổng. Bây giờ tìm tòi nghiên cứu mấy người giả do chúng ta chế tạo ra, thì có thể tra xét được cái quỷ gì chứ!"

Hắn lắc lắc đầu, tràn ngập niềm tin,

"Ôm đùi, hạnh phúc trào dâng…"

Nhưng ngay lúc này, bỗng nhiên vang lên những tiếng thét chói tai.

"Ai vậy!?"

Một tiếng thét kinh hãi,

"Tuyệt Vô Thần… Là có ý gì? Tuyệt thế, vô Thần?"

Miêu Khiêu: ???

Nhân vật không biết từ đâu này, sẽ không xảy ra chuyện lớn gì chứ, hắn vội vàng nhảy xuống, sắp xếp lại công việc, rồi bước nhanh tới đó.

"Cái này, tại sao hình ảnh lại không giống?"

"Đây là cảnh tượng thật sự của thần thoại viễn cổ sao?"

Lúc này, đám người đứng đằng trước máy arcade game vô cùng kích động, nói không nên lời.

Vậy mà thật sự có thể liên hệ được!

Trong Arcade game, không phải là đối thủ được lựa chọn, mà là một sinh linh không biết tên đi tới, chỉ thấy trời đất sụp đổ, mất đi ánh sáng, giống như toàn bộ thế giới hoàn toàn trở nên tối đen vậy, vô cùng hiu quạnh, đầy những vết rạn nứt, cả vùng đất giống như một vỏ trứng nứt nẻ sau khi sinh vật bên trong đó phá trứng

chui ra.

“Hôm nay, ta nghịch chuyển lục đạo, trở thành Chân Thần.”

Không có hình bóng, không có cảnh tượng.

Tất cả mọi người nhìn nhau với vẻ mặt khó hiểu, lần đầu tiên gặp phải tình trạng không thấy được dung mạo và hình tượng của một người, đầu óc mơ mơ hồ hồ, trong đầu của rất nhiều người đều xuất hiện một câu hỏi rằng người này là ai?

Nghịch chuyển lục đạo, trở thành Chân Thần?

Lẽ nào, là một Thiên Đế tu đến trình độ cao nhất, một người sắp đột phá thành Thần? Trở thành Chân Thần?

Đợi đã, câu nói này có vấn đề, tại sao một Thiên Đế lại dám làm trái với người chưởng quản luân hồi, chẳng phải chỉ là một cái cây phù du thôi sao? Nhưng vì sao vị Thiên Đế này lại quyết tâm tới vậy?

Chương 767: Cảnh Tượng Kỷ Nguyên Thần Thoại 3

Chỉ một câu nói đơn giản, nhưng thực ra đầy hàm ý giống như những bài thơ ca vậy, ẩn chứa lượng thông tin rất lớn, tinh tế thưởng thức ngữ cảnh trong đó, có thể biết được rất nhiều, vô số người nhìn ra được sự mâu thuẫn rất lớn ở trong đó, tỉ mỉ phân tích.

“Không có khả năng! Sức chiến đấu của cấp bậc Thiên Đế không thể nào có sức phá hủy mạnh tới vậy được.”

Có Thiên Nhân mở miệng vội vàng nói,

“Ta đã nhìn thấy Vân Đế ra tay rồi, sức chiến đấu không bằng một phần một trăm của hắn! Với sức phá hủy như này, ngay cả Vân Đế cũng sẽ bị vỗ chết trong nháy mắt!”

Mọi người cực kỳ nghi hoặc.

Ngay lúc mọi người ngừng thở cẩn thận sắp xếp lại suy nghĩ, thì một câu nói càng thêm khủng bố, ẩn chứa lượng thông tin cực lớn đánh sâu vào trong thần kinh của mọi người:

“Trong năm tháng dài đằng đẵng, ngủ đông cả một tiền sử, chờ đến ngày hôm nay, cuối cùng cũng nghênh đón đại kiếp rực rỡ, kiếp này liên thủ với Thiên Kiêu đương thời, nhất định phải lấy được tên thật của Luân Hồi, chỉ sai một kiếp, không có kiếp sau… Kỷ nguyên này sẽ không lại thất bại!”

Lúc câu nói kia vang lên, tất cả mọi người đều im lặng, trong lòng vô cùng sợ hãi.

Nhưng mỗi một người trong bọn họ đều không phải là hạng người đơn giản, trầm mặc chưa tới hai giây đã nhanh chóng chỉnh sửa tốt cảm xúc, trấn an nội tâm sợ hãi của mình.

Có người nhanh chóng mở miệng, đưa ra ý kiến, đồng thời cũng có ý tứ trấn an những người xung quanh,

“Tiền sử? Kỷ nguyên này sẽ không lại thất bại? Chẳng lẽ, không chỉ phát sinh một lần chiến tranh? Chuyện này quả thực khiến cho người ta sợ hãi!”

Có ông lão vuốt vuốt chòm râu trắng, dáng vẻ vô cùng tiên phong đạo cốt, bình tĩnh nói,

“Tồn tại đang nói chuyện lúc này – Tuyệt Vô Thần, rất có thể đã nếm trải một lần thất bại, hắn là người trốn thoát, sau đó ngủ đông cả một thời tiền sử, ngóc đầu trở lại, hơn nữa còn thỉnh toàn bộ Thiên Kiêu đương thời, chẳng lẽ là đám người Thiên Đế? Nếu nói như vậy, thì kỷ nguyên mà chúng ta đang ở ít nhất là kỷ nguyên thứ 3, còn về những miêu tả ở trong đó, lấy được tên thật của Luân Hồi…”

Hắn đột nhiên trầm mặc.

Mọi người ở xung quanh cũng im lặng.

Không khí bỗng chốc trở nên nặng nề, sự im lặng này kéo dài khoảng hơn 4 giây.

Bọn họ nhìn nhau, đều thấy được vẻ mặt hoảng sợ của đối phương.

Đương nhiên mọi người đều biết rằng ở trong Luân Hồi, ở chỗ của Mạnh Bà, tất cả đều chỉ có duy nhất một tên thật.

Tiếp theo, xuất hiện hình ảnh càng khủng bố hơn, chỉ thấy huyết vũ vô tận, Thương Sinh bị tiên huyết trấn áp, muôn đời cô

tịch, thậm chí, vòng luân hồi kia cũng mơ hồ xuất hiện vết nứt.

Thậm chí Luân Hồi cũng…

Bọn họ chấn động mãnh liệt!

Sức phá hủy bậc này, chỉ một người đã hủy diệt toàn bộ Thế Gian Đạo, hoặc là Thiên Nhân Đạo…Hơn nữa, khi chém giết ngay cả Luân Hồi cũng xuất hiện vết nứt.

Sau đó, lời nói đầy hàm ý khiến lòng người kinh sợ vang lên.

“Không, ta không cam tâm, sinh linh trên thế gian, không ai có thể thoát khỏi gông xiềng này cả, thoát khỏi lục đạo luân hồi, trở thành Chân Thần…Cho dù là ngươi rất muốn có được loại dáng vẻ đó, cũng không thể thực sự trở thành Thần được!”

…

Không ai có thể trở thành Thần.

Hình ảnh cuối cùng của tiền sử vô cùng thảm thiết, tin tức mà tiền nhân lưu lại cho chúng ta chính là một câu nói rất dễ hiểu, những người đó tiến hành đấu tranh, ai cũng là Thiên Đế, muốn đột phá thành Thần, mà tồn tại kia, dường như đang trói buộc việc những người thành Thần, không cho phép đột phá?

Có người tỉ mỉ ngẫm nghĩ câu nói khó có thể tưởng tượng kia,

—— Cho dù là ngươi, cũng không thể trở thành Thần được?

Vị chưởng quản Luân Hồi kia sao có thể không phải là Thần?

Cho dù, bóng dáng thần bí kia cùng hắn chém giết đối chiến, Tuyệt Vô Thần, sức phá hủy quá mức kinh người, thậm chí bọn họ cũng không dám nghĩ đó là Thiên Đế. Ngay cả Vân Đế hiện nay, sức chiến đấu cũng kém hơn rất nhiều...Những tồn tại như vậy liên thủ với nhau vậy mà lại đều bị một người sống sờ sờ trấn áp,

tồn tại như thế, sao có thể chỉ…vẫn chỉ là một Thiên Đế?

Chỉ có Miêu Khiêu mấp máy môi.

Kiến thức của hắn rộng hơn một tí, nhìn màn hình, sức phá hủy kinh người như Tuyệt Vô thần này, Thiên Đế vẫn có thể làm được.

Tuyệt thế yêu nghiệt tu luyện công pháp nghịch thiên là có thể làm được.

Giống như Đế Kỳ, Đạo Trường Sinh năm đó vậy, mỗi một người trong số bọn họ đều có thể quét sạch Thiên Đế, bốn mươi năm mươi Thiên Đế, ở trong mắt bọn họ cũng chỉ là một chiêu liền giải quyết một tên, năng lực chiến đấu của bọn họ cũng đánh vỡ toàn bộ thế giới Hoang Cổ.

Thiên Đế này có thể nói là nghịch thiên, chẳng qua là bị kẹt ở cảnh giới Thiên Đế nên không đủ năng lượng thôi, thực tế, sức chiến đấu đã sớm vượt qua tất cả những Thiên Đế bình thường, không thể dựa vào cảnh giới mà đánh giá, Tuyệt Vô Thần có lẽ chính là người như vậy.

Nhưng mà lúc này, hắn liên thủ với thiên tài của cả thế giới thế nhưng vẫn bị đánh bại?

Nếu như vị Bệ hạ này còn không phải Thần, như vậy thì quá khoa trương rồi! Hiện tại, so với Thần, hắn còn muốn khủng bố hơn gấp vạn lần! Bởi vì, thần linh bình thường, cho dù là Tiên Huyết Đế cũng có thể làm được chuyện này, xóa sổ tất cả Thiên Đế…

Nhưng mà…

Miêu Khiêu nảy ra một suy nghĩ điên khùng.

Khi mọi người vẫn còn chìm trong sự khó tin này, một câu nói

truyền đến, nó như vẽ thêm mắt cho rồng, khiến cho cơ thể mọi người lập tức trở nên lạnh lẽo, đây là một giọng nói xa lạ, truyền đến từ xa xa.

“Khi ta chưa thành Thần, trên đời này không có Thần.”

...

“Khi ta chưa thành Thần thì trên đời vô Thần.”

Giọng nói lãnh đạm xoay vòng, trong đó mang theo khí phách bá đạo tuyệt thế cùng với ý chí, như thể nó là một câu cuối cùng cho chiến tranh hoang tàn và đen tối. Nó pha lẫn với ngọn gió bi thương, nhẹ nhàng quanh quẩn trong thi hài khắp nơi, vờn khắp núi sông, ngưng tụ thật lâu, kể ra toàn bộ chân tướng lịch sử hắc ám của kỷ nguyên thần thoại cổ đại.

Một câu này, phảng phất toàn bộ hình ảnh của thời đại cũng bởi vậy mà hạ màn, hoàn toàn kết thúc.

Toàn bộ người đều trầm mặc.

Xung quanh thành phố máy móc là một mảnh không khí hoảng loạn.

Tất cả mọi người đều gắt gao mím môi, đồng tử mở rộng, tựa hồ đang còn đang đắm chìm trong câu nói kia, nhìn thấy thời cổ đại xa xưa.

Giống như tận thế của địa phủ sắp đến gần.

Có người bỗng nhiên miễn cưỡng nở một nụ cười nhạt, lớn tiếng càn rỡ, “Ha ha ha, các ngươi đều đang làm gì? Sao lại không nói lời nào?... Tồn tại chưởng quản luân hồi không phải là vẫn tính sai sao! Ngươi xem... Ngươi xem!!”

Hắn đột nhiên bắt lấy bả vai của một người bên cạnh, dùng

sức lay động, chỉ vào máy trò chơi, “Tuyệt Vô Thần người này, không hổ là một trong năm thủ lĩnh phản kháng năm đó, hắn quá khủng bố! Quả thực là thần tượng của chúng ta! Đã từng thất bại tại thời tiền sử xa xôi, lại vẫn còn sống, đi vào thời đại Thiên Đế bị vứt bỏ, tranh với thiên mệnh! Tuy rằng vẫn thất bại, trở thành một cái tiền sử, bị trấn áp, những vẫn để lại chuẩn bị cho sau này! Báo cho chúng ta biết về thời đại thứ ba....”

Chương 768: Thế Giới Vô Thần! 1

Hắn cười lớn như điên, lay động bả vai của người bên cạnh, cười đến vui sướng tràn trề, mà người bị lay động bả vai kia lại mờ mịt, đứng ngốc tại chỗ.

“Hàizz? Các ngươi sao đều không nói lời nào vậy! Chúng ta đã biết được chân tướng của lịch sử, đúng là rất may mắn đó!” Hắn lại đổi sang người khác, lắc bả vai của người nọ, càng là cười ha hả, thậm chí kích động đến khóc ra nước mắt. Xung quanh lại càng yên lặng, dòng người chen chúc xô đẩy một mảnh người, tĩnh mịch không một tiếng động.

Trầm mặc.

Vẫn là trầm mặc như cũ.

“Hắn... Điên rồi... Tâm chí không kiên định... Bị đánh sâu vào khiến cho thất thần, phỏng chừng trên phương diện này bình thường vốn cũng không quá vững chắc, có lẽ sinh thời đã có sơ hở dễ dàng nhập tâm ma.” Bỗng nhiên, có người thấy một màn như vậy, chỉ biết lắc đầu mà cười thảm.

Hắn cũng không có châm chọc đối phương đường đường là một Chuẩn Đế lại sụp đổ giống như một nữ tử nhu nhược, đi khắp nơi lay động người khác, mà bản thân mình tại sao lại không phải như thế? Chỉ là không có khoa trương như vậy mà thôi.

Nhưng chung quy lại, ở đây vẫn có rất nhiều người có tâm kiên nghị, đều là thiên kiêu không thể khinh thường ở thế gian.

Bởi vì sự tình quan trọng cho nên xung quanh máy trò chơi này đã bị bọn họ chặn lại, có thể tiến vào đều là những thiên tài quét ngang một phương khi còn sống.

Có một đại năng của Súc sinh Đạo…, vẫn là mở miệng nói ra suy đoán của mình, chỉ là tiếng nói dường như đã bị sự khủng bố này làm cho đông cứng, vô cùng khàn, "Khi ta chưa thành Thần, trên đời vô Thần..... Một câu này, rõ ràng đã xác định sự tồn tại của một vị chưởng quản luân hồi vĩnh hằng, còn chỉ là một Thiên Đế... Nhưng mà! Sao có thể là Thiên Đế..."

"Chính xác, chuyện này không có khả năng! Tuyệt đối không khả năng! Tồn tại tối cao trấn áp địa phủ, chưởng quản luân hồi, chưởng duyên sinh diệt, sao có thể cùng cảnh giới với Vân Đế?" Có Thiên nhân thở không nổi, lớn tiếng phản bác, chỉ cảm thấy ngực như bị ngàn cân đè nặng, trong óc có thứ gì đó bùng nổ và vỡ tan!

Tồn tại tối cao chưởng quản thế gian luân hồi, bệ hạ của Luân Hồi Điện, gần như là cùng cảnh giới với Vân Đế, Đao Thần Trương Kiêu? Đây cũng quá không thể tưởng tượng nổi, căn bản là không thể nghĩ tới đi.

"Các vị, không cần phải tranh cãi."

Bỗng nhiên, có một vị lão nhân đầu bạc phía trước lại lần nữa trấn an cảm xúc của mọi người, "Trong lòng từng người các ngươi đã có đáp án, không cần phải lừa gạt chính mình. Thời gian của chúng ta đã không còn nhiều lắm... Nhân dịp vị bệ hạ kia ra ngoài luân hồi, không nhìn thấy chuyện xảy ra ở đây, tồn tại Tuyệt Vô Thần đã đi ra và nói cho chúng ta biết về chân tướng viễn cổ. Cơ hội này đúng là rất khó có được, chúng ta cần phải nhân lúc hắn còn chưa trở lại, giành giật từng giây."

"Đúng là như thế." Có người mở miệng.

Miêu Khiêu thấy một màn như vậy, lập tức cũng có chút bội

phục.

Đây mới là những thiên kiêu sống trăm năm.

Dù cho ở trước tình thế khủng bố như vậy, bọn họ tuy rằng bị trấn trụ, toàn bộ thế giới quan bị làm cho điên đảo trong thời gian dài, lúc này vẫn có thể mạnh mẽ bảo trì lý tính, bắt đầu nhân cơ hội muốn hiểu rõ thêm tình thế để tối đa hóa lợi ích của mình.

“Như vậy, hắn đúng thật là Thiên Đế?” Có người giọng khàn khàn như lão nhân, trực tiếp hỏi vấn đề mấu chốt nhất.

Nếu như là Thần linh cấp tám, chưởng quản vạn vật, cũng còn miễn cưỡng có thể chấp nhận được. Thậm chí lúc trước có người còn cảm thấy, cho dù là Thần linh cũng có chút thấp, dựa theo lẽ thường, loại tồn tại tối cao cai quản sinh diệt của vạn vật như này hẳn là cấp chín không thể nhắc đến trong truyền thuyết kia! Tuy rằng bọn họ căn bản không biết cấp chín rốt cuộc có tồn tại hay không...

Nhưng mà hiện tại, chưởng quản luân hồi, không chỉ không phải là Thần linh, vậy mà chỉ là một Thiên Đế cấp bảy....

Nhưng hình ảnh với sức mạnh kinh thiên động địa này rõ ràng là khác biệt hoàn toàn, như là lấy cự long so với con kiến vậy. Cùng một cảnh giới, chiến lực sao có thể sẽ chênh lệch khổng lồ như thế?

Mà đám người Tuyệt Vô Thần, Khí Thiên Đế, Tố Hoàn Chân trước kia, bọn họ cũng nghĩ là bị trấn áp bởi Thần linh của kỷ nguyên viễn cổ, là tồn tại thần thánh không thể diễn tả, ai biết vậy mà chỉ là một Thiên Đế thôi?

Thấp hơn một bậc lớn so với dự đoán của bọn hắn, nhưng nguyên nhân chính là vì chỉ là Thiên Đế, mới khiến cho bọn họ ngược lại càng thêm sởn tóc gáy!

Mấy Thiên Đế này đều có chiến lực khoa trương nghịch thiên gấp trăm lần so với Vân Đế, giống như Tuyệt Vô Thần. Bọn họ dường như là bị cầm tù tu vi ở trong Thiên Đế, chiến lực không thể so với cảnh giới bình thường, nếu không đã sớm đột phá Thần linh, thậm chí trở thành Thần linh rất mạnh.

"Thiên Đế... Thiên Đế... Thiên Đế..."

"Bọn họ đều là Thiên Đế..."

"Khi ta chưa thành Thần, trên đời vô Thần..."

"Trên đời không có Thần, đều là Thiên Đế..."

Toàn bộ mọi người chỉ cảm thấy sợ hãi, bất an, tê mỏi, đủ loại phức tạp cảm xúc điên cuồng tuôn ra, cùng với thước phim lịch sử liên tiếp đánh sâu vào. Một chân tướng khủng bố phảng phất như từng đợt sóng, đợt sau lớn hơn đợt trước thay nhau mà đến, làm cho những người có tâm tư trầm ổn, những Chuẩn Đế và đại năng đã từng trải qua vô số kịch biến như bọn họ cũng hoàn toàn thất thố!

"Nhưng mà, tính năm tháng, thì ít nhất cũng đã mấy ngàn năm. Thiên Đế sao có thể sống mấy ngàn năm mà bất tử? Cho dù có lấy phương thức ngủ đông đặc thù để kéo dài tuổi thọ, cũng không có khả năng sống lâu như thế." Có người nói lên tâm trạng, lại hỏi ra nghi hoặc, dù sao thời gian đang rất cấp bách.

"Đúng vậy, nếu chỉ là Thiên Đế, vậy những vấn đề dị thường kia sẽ xuất hiện ngày càng nhiều."

"Chiến lực kinh người như thế, vì sao lại không thành Thần? Là vị bệ hạ này không muốn, hay là không thể?"

"Nhưng mà một Thiên Đế sao có thể có được loại sức mạnh to lớn chưởng quản luân hồi, chưởng quản sinh diệt của vạn vật được?"

“Nguyên nhân chính là bởi vì chiến lực quá khoa trương, ngược lại rất khó để đột phá thành Thần sao?”

....

Vô số người đều đang thầm thì, châu đầu ghé tai.

Chân tướng thật sự quá đáng sợ. Thế giới này vậy mà lại là một thế giới không có Thần. Bọn họ thoạt nhìn như vừa mới phát triển, không ít cường giả đột phá Thiên Đế, vốn tưởng rằng sẽ vô cùng tiềm lực, Thiên Đế mới là bắt đầu. Thời điểm hào khí trong ngực vừa mới bùng nổ... không nghĩ tới, Thiên Đế lại là điểm cuối của bọn họ!

Mà cuối cùng cũng đã biết rõ chân tướng của thời đại viễn cổ, lỗ hổng của lịch sử, lại bạo phát thêm một đống nghi vấn thần bí hơn.

“Trò chơi bắt đầu.”

Lúc này, nhân vật che giấu sau bức màn động cũng chính là nhân vật cách đấu ẩn giấu. Nhưng mà không có người nào lựa chọn mở ra, tất cả đều đắm chìm và thảo luận trong hình ảnh khủng bố kia.

Hơn nữa, bọn họ cũng cảm thấy, chính mình chưa chắc đã là đối thủ của vị Tuyệt Vô Thần này.

Trầm mặc trong chốc lát, người ngồi trên máy trò chơi điện tử, cũng là người đầu tiên phát hiện ra sự xuất hiện của nhân vật ẩn giấu Tuyệt Vô Thần, vẫn là ấn vào nút mở, lớn tiếng nói, “Chư vị, trước tiên khoan hãy thảo luận về nó... Nếu như tồn tại tiền sử xuất hiện lúc này, tuy rằng không có thơ hào để diễn tả lại hình ảnh thời viễn cổ, giúp chúng ta hiểu sâu hơn về lịch sử... Chúng ta nên tôn trọng hắn, và có một trận chiến đấu hoa lệ!”

Chương 769: Thế Giới Vô Thần! 2

Người xung quanh đều sôi nổi gật đầu, vạn phần tôn trọng vị anh hùng vĩ đại của thời viễn cổ.

Dù sao hắn đã bị trấn áp ở chỗ sâu trong địa ngục, có thể mượn cơ hội này giao tiếp với bọn họ, chỉ sợ đã là một loại chấp niệm kinh thế.

Nhân vật khống chế lập tức bắt đầu chiến đấu.

Nhưng mà những nhân vật che giấu và trứng màu trong cỗ máy arcade do Hứa Chỉ thiết lập mạnh đến mức nào? Thuộc tính và độ khó của chiêu thức đều cực cao, trong nháy mắt, nhân vật arcade do nam tử khống chế đã bị đánh bại.

Vừa mới đứng lên, lại bị nhanh chóng bị đánh ngã!

Thanh máu bắt đầu nhanh chóng giảm xuống.

“Ngươi không được, để cho ta tới đi... Có lẽ, đây là bài kiểm tra thực lực của thời đại chúng ta. Nếu đánh bại vị tồn tại này, thông qua khảo nghiệm, thì thời đại chúng ta cũng sẽ có anh kiệt, có lẽ còn có cơ mật... Cho nên, quyết không thể thua!” Một vị Chuẩn Đế tu vi cực cao, khả năng chiến đấu tài tình xuất sắc, thẳng tay đẩy đối phương ra, ngồi vào máy trò chơi, sắc mặt ngưng lại.

“Tiền bối, xin chỉ giáo!”

Nhưng mà, chỉ mấy hiệp ngắn ngủn, dưới sự vây xem của mọi người, hắn bắt đầu đau khổ chống đỡ, thanh máu đã bắt đầu giảm

xuống.

Sắc mặt mọi người khẽ biến. Những người ở đây đều không ai nắm chắc có thể đánh thắng đối phương, bởi vì hắn quá mạnh.

Đây là sự thay đổi trong mấy năm nay.

Lúc trước, các chiêu thức của bọn họ đều tê liệt như máy móc, hơn nữa còn ra chiêu tùy ý, rất dễ ứng đối. Nhưng lúc này đây lại dần dần phảng phất như người sống, có linh hồn, mà đối phương thậm chí còn bắt đầu dùng chiêu thức khởi đầu giả để lừa gạt, hình thành tâm lý đánh cờ. Đây giống như một cuộc đọ sức giữa hai vị tuyệt thế cao thủ, mang đến ảo giác như là chém giết với chân nhân vậy...

Hơn nữa không biết có phải là ảo giác hay không, giao thủ với bọn họ càng nhiều, linh trí mở ra càng lớn, ra chiêu càng là thiên biến vạn hóa, độ khó trong mấy năm nay cũng không ngừng tăng vọt.

"Vẫn là để ta tới đi..."

Bỗng nhiên, một giọng nói bình tĩnh âm truyền đến.

Mọi người xung quanh nhìn qua đi, trầm mặc một chút, đúng là Trương Kiêu ở phía xa.

Một số người của đạo Thế gian chua xót nói, "Trương Kiêu Thiên Đế... Ngài không nên tới."

Tất cả mọi người đều biết Trương Kiêu muốn làm gì. Hắn muốn tiếp tục ở lại địa phủ, chờ đợi Lý Tam Sinh trở về từ kiếp sau, cho nên trước mắt hắn không thể biết chân tướng này. Bởi vì sau khi biết, tất nhiên sẽ phải uống canh, quên đi tất cả, nhảy vào trong luân hồi. Tâm huyết lớn lao của hắn đều sẽ uổng phí trong nháy mắt!

Hơn nữa, nếu như hắn uống canh, như vậy, hắn liền sẽ đầu thai đến đạo Thiên nhân.

Nháy mắt trở thành một người có chiến lực cường đại trong đạo Thiên nhân, Đao Thần Thiên Đế Trương Kiêu sẽ trở thành đối thủ của đồ đệ chính mình - Lý Tam Sinh! Hắn sẽ lại càng khó khăn hơn.

Dù sao cũng không thể cưỡng cầu đầu thai vào một đạo nào đó.

Vị Bệ Hạ kia có thể nhất thời hứng khởi sửa đổi Sổ Sinh Tử, khiến Lý Tam Sinh chuyển đầu vào Nhân Gian Đạo, mà Mạnh Bà, đương nhiên làm việc theo lẽ công bằng, sẽ không vì Trương Kiêu hắn mà làm việc tư!

Nếu đầu thai, tất nhiên sẽ đầu thai vào đạo Thiên nhân.

"Ngài... quá xúc động rồi!" Trên con đường tắt vô cùng vắng vẻ, người xung quanh... đều hít sâu một hơi, không biết nên nói cái gì. Đây cũng quá hấp tấp rồi, hơn nữa cái giả phải trả rất khó có thể tưởng tượng nổi!

Trương Kiêu lắc lắc đầu, ngồi xuống trên máy trò chơi, không thèm để ý chút nào, dũng cảm cười to nói với xung quanh, "Nếu không có tâm huyết, sợ đầu sợ đuôi, ta sao có thể lấy đao nhập đạo? Các vị, có chút nhiệt huyết và mộng tưởng của nam nhân, nó còn quan trọng hơn cả lý trí..."

"Tuyệt Vô Thần lúc trước cũng là như thế."

Trương Kiêu bỗng nhiên lẩm bẩm, đôi mắt ảm đạm nhân cơ hội nhìn xuống, có chút hồi ức cô đơn, "Hắn đã tranh vô số lần từ thời tiền sử, là không biết tử vong sao? Hắn là ngu xuẩn trả một cái giá thật lớn để truyền lại tin tức cho chúng ta sao? Hắn vì sao còn kiên trì một cách hoang đường? Không có hắn, tâm huyết của

ngươi không phải là đột phá Thần linh sao. Ta muốn phá vỡ giam cầm của luân hồi, kiên định truy tìm lý niệm và mộng tưởng của bản thân, chết không hối hận."

"Đúng, ta là hấp tấp, ta xin lỗi Lý Tam Sinh... Nhưng ta tin tưởng Lý Tam Sinh, đối mặt với ta của kiếp sau, trở thành một Vân Đế khác, cũng có thể chiến thắng." Hắn tràn đầy tự tin.

"Ta, ta... không muốn phụ khát vọng anh hùng."

Đôi môi hắn run rẩy, có chút nghẹn ngào, nhìn bóng dáng trên màn hình kia. Bỗng nhiên, trong hắn bốc cháy ý chí chiến đấu hừng hực khi cầm đao của tuổi trẻ, tại đoạn thời gian ứng chiến với nhân tài của các quốc gia, khát vọng chiến một trận.

Mặc dù lúc này, hắn không còn là Quân chủ Kiêu Quốc ngọc thụ lâm phong, bá đạo oai hùng, giơ đao với Thiên nhân. Hắn đã là một lão trung niên cô đơn, là một kẻ thất bại của thời đại. Đã không còn ngọc thụ lâm phong như xưa, càng không có thần binh tùy thân Bách Huyết Đao, lúc này trong tay chỉ còn lại có một bộ bàn phím, nhưng vẫn có thể chiến một trận.

Hắn từ từ ngồi xuống, trong tay, hóa thành một đạo tàn ảnh.

Thanh âm ấn phím vang lên.

Hai thân ảnh to lớn nhanh chóng giao thủ, mỗi chiêu mỗi thức của đối thủ đều tăng thêm một ít linh tính và hoạt tính.

Đôi tay Trương Kiêu không ngừng hóa thành tàn ảnh, đôi mắt gắt gao nhìn chằm chằm vào đối thủ, hít sâu một hơi, nỉ non,

"Ta vốn tưởng rằng, nhân sinh là một con đường thẳng tắp, chưa từng nghĩ tới nó lại là một vòng tròn, tử vong luân hồi."

Ầm vang!

Chiêu thức vô cùng tự nhiên, ánh sáng giao thoa với ngọn lửa.

Dường như trong thiên địa chỉ còn lại một màn ánh sáng như tuyết kia.

“Ta vốn tưởng rằng, Thiên Đế mới chỉ là bắt đầu, chưa từng nghĩ tới nó lại là điểm cuối cùng, vừa mới bắt đầu đã phải kết thúc.”

Phốc!

Ánh mắt Trương Kiêu ngưng lại.

Giờ phút này, hắn dường như đã hiểu rõ ý niệm của mình. Suy nghĩ của hắn rõ ràng chưa từng có, suy nghĩ cực nhanh, ứng đối chiêu thức và kỹ xảo, cơ hồ đạt đến một cảnh giới mới.

“Ta vốn tưởng rằng, thời đại là một sự khởi đầu, chưa từng nghĩ tới nó lại là một vòng tuần hoàn, chúng ta đều đang lặp lại đi tới đi lui.”

Rầm!

Trương Kiêu bỗng nhiên đứng lên.

Tuyệt Vô Thần trong màn hình kia chậm rãi ngã xuống, thanh máu đã về không.

“Trương Kiêu Thiên Đế chiến lực tuyệt thế!”

“Tuyệt Vô Thần tiền bối, bị cầm tù, chiến lực lại không thể phát huy, bại cũng là điều đương nhiên.”

Những người xung quanh máy chơi game đều chậm rãi khom lưng nhất bái. Mọi người đối với mấy vị đại năng viễn cổ trong màn hình này… đều vô cùng kính nể và tôn trọng, đây là một cường giả, cũng là một linh hồn bất khuất.

Bỗng nhiên, màn hình dần dần biến đen.

Chuyện quỷ dị đã xảy ra.

Một hàng tiêu đề bài thơ mà Hứa Chỉ chưa bao từng đặt ra dường như đang dần hội tụ cùng với suy nghĩ và lời nỉ non của mọi người, hình thành một câu, chậm rãi hiện ra.

Giọng nói hắn lạnh nhạt, truyền đến cùng với khí thế bá đạo cường thế xa xưa:

“Chúng sinh tuyệt thế hỏi họ ta, là người đầu tiên trên tòa vô thần!”

...

Oanh!

Một lời nói này rơi xuống, khiến cho đầu óc và linh hồn của mọi người như bị vỡ tung.

Cảm xúc tồn đọng trong lòng của bọn họ hoàn toàn bị nổ tung, một luồng máu nóng xông thẳng lên đầu, vang lên ong ong, nước mắt lập tức trở nên mơ hồ, ai nấy đều gào khóc.

“Thế giới Vô thần, Tuyệt Vô Thần... Tuyệt Thế, Vô Thần!”

Chương 770: Lựa Chọn

Giọng nói vừa rơi xuống, màn hình liền biến mất.

Màn hình chờ của máy trò chơi cũng đã được khôi phục lại.

Có người lập tức phản ứng lại, cắn răng, sắc mặt phức tạp. Hắn muốn nhìn thấy tồn tại kéo dài qua mấy kỷ nguyên hắc ám trong tiền sử kia, liền thả xuống một đồng tiền xu.

Leng keng!

Sau khi bỏ tiền xu vào, trò chơi một lần nữa lại bắt đầu.

Nhân vật được chọn vẽ theo bức tranh hồ lô, nhưng mà lúc này lại không có sự xuất hiện của nhân vật ẩn giấu —— Tuyệt Vô Thần, mà là lựa chọn một đối thủ bình thường.

“Đây là đã rời đi rồi sao?”

Có người bi thương, đôi mắt ảm đạm thất sắc.

Nhưng mà sau đó cho dù bọn họ có thử ném tiền bao nhiêu lần cũng đều không có gặp lại người thần bí Tuyệt Vô Thần kia, dường như người đó đã bị giấu ở chỗ sâu trong địa ngục, bị trấn áp hoàn toàn, lần xuất hiện kia chỉ là một thoáng kinh hồng.

Sau khi hít sâu một hơi, mọi người ở đây liền hai mặt nhìn nhau, lại trầm mặc.

“Lựa chọn của ngươi khiến chúng ta rất bội phục.” Một số Thiên nhân nói với Trương Kiêu.

Nhóm Thiên nhân vốn dĩ muốn chống lại Trương Kiêu, lại

không cách nào ngăn cản kế hoạch của hắn và Lý Tam Sinh. Lúc này bọn họ cũng không hề chống lại hắn, chỉ là hơi mang theo tiếng khóc nói, "Đây là nỗi thống khổ của luân hồi, chúng ta cuối cùng cũng phải uống canh, quên đi toàn bộ mọi chuyện hôm nay, đầu thai chuyển thế một lần nữa. Đoạn lịch sử đáng sợ này rồi cũng sẽ phải chôn dấu ở trong những năm tháng thần thoại lịch sử mà thôi"

"Đúng vậy, ta cũng không ngoại lệ."

Trương Kiêu trầm mặc, hắn biết rõ, chờ đến khi vị bệ hạ nào đó trở về, chính là lúc mà toàn bộ bọn họ đã hoàn toàn đầu thai chuyển thế. Mà đối phương vẫn cứ đạm nhiên tùy ý như thế, cũng không quá đề phòng, là bởi vì ở trong luân hồi thì dù có biết nhiều cũng sẽ quên đi tất cả.

Một đại năng trong đạo Súc sinh mở miệng, "Người duy nhất có thể đột phá đó là Lý Tam Sinh. Hắn có thể nhớ rõ một số ký ức luân hồi, và truyền lại cho thế giới người sống, chỉ là đáng tiếc... Chúng ta hẳn là không đợi được hắn. Lần tiếp theo hắn tới, sẽ không gặp bất kỳ ai trong chúng ta."

"Đúng vậy."

Xung quanh hít sâu một hơi, không biết nên làm như thế nào để đối mặt với lịch sử đã oanh kích thế giới quan của bọn họ, và truyền bá đi ra ngoài.

Mà cho dù có truyền được ra ngoài, thì lại như thế nào?

Có thể thắng sao?

Một loại cảm xúc khó có thể giải thích nhanh chóng bén rễ trong lòng của bọn họ.

Thậm chí có một số người bắt đầu hối hận, có một số việc, không biết mới là vui sướng nhất, vô ưu vô lo, và tại một thời

điểm nào đó thì không biết gì mới là một loại hạnh phúc.

“Hiện tại căn bản là không cần phải suy xét việc có thể thắng hay không.” Lúc này, Trương Kiêu biết mình sắp phải đầu thai chuyển thế, tiến vào Thiên Nhân Đạo, trở thành Vân Đế tiếp theo. Lý Tam Sinh chỉ còn lại có lẻ loi một người, có thể chiến thắng quái vật khổng lồ như Thiên Nhân Đạo hay không?

...

“Nhóm Lão thiết, trò chơi này chơi có được không?”

“Có cảm động hay không, bối cảnh lịch sử thần thoại bi thương động lòng người...”

Miêu Khiêu vẫn đang phát sóng trực tiếp toàn bộ.

Làm một người bình thường, hắn cảm thấy rất kính nể đối với các đại lão, thậm chí còn có chút cảm động với những anh hùng đang đấu tranh với vận mệnh kia.

Thành thật mà nói, với tư cách là một người chơi trong trận doanh NPC của địa phủ, hắn đang trợ giúp chế tạo nên một nền lịch sử hư cấu để lừa gạt mọi người. Lúc này đã xuất hiện tình huống cốt truyện khẩn cấp, hắn phản ứng đầu tiên, phân công nhau làm kẻ phản bội, ngăn cản bọn họ nhìn trộm chân tướng của lịch sử, hô to một câu “Đường Bhagaya, ngươi không được xem cái này”, sau đó tắt máy trò chơi đi, như vậy mới có thể nhận được độ hảo cảm của trận doanh NPC.

Nhưng mà...

“Huynh đệ nha, đừng nóng vội ngăn cản bọn họ, chúng ta tăng thêm ít tiền!”

“Đừng náo loạn, sao có thể kính bạo như thế, xem diễn sao, đây chính là cơ hội để hiểu rõ lịch sử chân chính!”

“Ngươi không cần vì độ hảo cảm của bản thân khi chơi trò chơi, mà phụ lòng lựa chọn dân chủ của chúng ta.”

Đối mặt với một đống lễ vật lớn, Miêu Khiêu chính trực và anh dũng, nhanh chóng bị lạc trong những thứ đồ lòe loẹt kia, quyết định không cần độ hảo cảm, trực tiếp khiến cho nhiệm vụ đột phát này thất bại.

Dù sao bản thân hắn cũng rất tò mò, liền lẳng lặng nhìn một vòng, tiếp theo cũng sợ tới mức nổi cả da gà.

Trời ạ.

Đây là thể loại cốt truyện thần tiên gì đây? Cũng quá dọa người rồi?

Đầu óc hắn bị chấn động.

Giờ phút này, toàn bộ phòng phát sóng trực tiếp của trò chơi võng du này đã hoàn toàn trực tiếp đạt đến đỉnh cao, ước chừng có 600 vạn người, toàn bộ mọi người đều đang xúc động thảo luận.

Rất nhanh sau đó liền có người lập tức đăng bài.

【 Đánh giá trò chơi võng du “Lục đạo luân hồi” mới nhất và chính xác nhất. 】

Mọi người đều ngây người một chút, thứ này từ đâu ra? Lúc này cách trận chiến nhiệt huyết giữa Trương Kiêu và Tuyệt Vô Thần kia không quá một phút, đã có người bắt đầu viết đánh giá?

Lại vừa nhìn thấy tác giả đánh giá, lại không biết nói gì, Tốc Độ Xe Akina.

Tên đánh giá chuyên nghiệp này vẫn luôn nhìn lén phòng phát sóng trực tiếp sao? Là thiếu đòn của Kiếm Thánh ba ba, hay là bị Tinh Linh tiểu tỷ tỷ khinh thường vậy?

“Thứ này, mẹ nó không phải là đang buôn bán trang bị thăm dò vũ trụ, làm Trùng tộc Mẫu Hoàng sao? Như thế nào lại rảnh logout sang bên này?”

Một số người sôi nổi mắng to, nhưng vẫn là vô thức nhấp vào bài đánh giá. Dù sao bài đánh giá của đại lão Tốc Độ Xe Akina luôn có tiếng là chuyên nghiệp.

“Ha ha! Đừng hỏi tại sao ta lại nhanh như vậy, bởi vì ta là lái xe! Hơn nữa còn nhanh hơn các ngươi gấp trăm lần, đi vào viết cái đánh giá, lại chụp hình phát ra, đối với ta chỉ là chuyện trong mấy giây mà thôi!”

Mọi người cảm thấy đau răng, thứ này cũng đã học xong cách đả kích của đạo Thiên nhân rồi sao, lợi dụng điều này để viết đánh giá.

“Khụ khụ khụ, trên thực tế ta vẫn tương đối chú ý tới giả thuyết chân thật về trò chơi võng du của đại chúng. Dù sao ta cũng là đám người đầu tiên tiến vào《 Bào Tử Tiến Hóa , mà một số lão quái vật trong nhóm đại lão hai ngày này cũng đang thảo luận... Mọi người đều đang nói về thời đại mới, về sau không biết sẽ phát sinh cái gì, cốt truyện cũng rất mới mẻ.

Trở lại chuyện chính, vào ngày khai phục đầu tiên, hai cốt truyện chính đã được xác định, mà hiện tại mới là ngày hôm sau, bối cảnh lịch sử thế giới đã lộ ra. Trò chơi này không phải chỉ biết làm màu bên ngoài, mà tiết tấu của nó thực khẩn trương kích thích.”

“Mọi người cũng đã nhìn thấy hình ảnh vừa rồi, dân bản xứ bên trong không hiểu tại sao những Thiên Đế đó lại mạnh như vậy. Nhưng mà cư dân mạng chúng ta kiến thức rộng rãi, đều là anh hùng bàn phím, hiển nhiên đã có người đoán được.”

“Không phải là không có khả năng có loại Thiên Đế mạnh khoa

trương như Tuyệt Vô Thần, ngẫm lại hai cái vách tường năm đó là Thiên Đế Đế Kỳ và Đạo Trường Sinh, tu luyện công pháp nghịch thiên. Đây chính là cực hạn của chiến lực Thiên Đế... Mà có thể mạnh hơn hay không? Có! Công pháp càng đặc thù thì việc tu luyện lại cực kỳ chậm rãi, hạn mức chiến lực cao nhất trong cùng cảnh giới cũng vô cùng cao, giống như Medusa, chính là Thiên Đế mạnh nhất."

Chương 771: Kích Động Lòng Người

Mọi người gật gật đầu, đều đồng ý.

Mười hai vạn chín ngàn vị Thiên Đế tổ hợp thành thân hình Tà Thần, cũng là Thiên Đế, nhưng ngươi tới đánh một cái thử xem?

Lúc này đã không còn là cảnh giới có thể cân nhắc theo lẽ thường nữa.

“Lại phân tích một chút, Medusa cũng hợp với quy tắc của đạo một thế giới, vị ‘bệ hạ’này cũng hợp với Lục đạo luân hồi. Hơn nữa, hắn hiển nhiên cũng không thể đột phá thành Thần, bởi vì công pháp của hắn cũng rất nghịch thiên, rất có thể là một công pháp cùng loại với Tà Thần Cthulhu, trong cùng một cảnh giới có thể nghiền áp tuyệt đối tất cả Thiên Đế.”

Nói đến loại trình độ này, mọi người đã đoán được.

Medusa tuy rằng là Thiên Đế, nhưng lại được ca tụng là Ma Thần Khởi Nguyên... không khỏi có chút hiệu quả tương tự.

Mà một câu ‘ Khi ta chưa thành Thần, trên đời sẽ không có Thần ’ cũng rất dễ để lý giải. Bởi vì một khi có người đột phá Thần linh cấp tám, là có thể đánh chết hắn, tình huống sẽ giống với Medusa, theo một ý nghĩa nào đó mà nói thì nó vô cùng mạnh nhưng cũng vô cùng yếu.

Mọi người lập tức cảm thấy tất cả bí ẩn đều được giải quyết dễ dàng.

Tốc Độ Xe Akina: “Hiển nhiên, bối cảnh trước mắt của thế giới

này rất đặc biệt, khác với tất cả thế giới lúc trước. Thế giới Vô Thần, mạnh nhất chỉ có Thiên Đế, biện pháp đột phá chỉ có hai. Thứ nhất là ngày mà vị Bệ Hạ nào đó thành Thần, sẽ cho phép những người khác thành Thần, nhưng không biết là ngày tháng năm nào, cứ nhìn Medusa sẽ biết... Thứ hai là lật đổ hắn."

"Mà hiện tại, chính là hai điều chủ tuyến của cốt truyện, đầu mối chính nằm ở canh tác của địa phủ, và chiến đấu của đạo Súc sinh. Một văn một võ, trên thực tế còn có thể phân chia kỹ hơn, nếu ta đoán không sai thì đây không chỉ là hai lưu phái, mà còn là hai trận doanh đối địch.

Chủ tuyến canh tác địa phủ rõ ràng là trợ giúp địa phủ hoàn thiện cơ sở vật chất, canh tác, lừa dối, trấn áp những kẻ phản loạn,. Mà mục tiêu cuối cùng của chủ tuyến chiến đấu của đạo Súc sinh rất có thể chính là kẻ phản loạn, đánh bại đạo Thiên nhân, đạo Nhân gian, thống nhất lục đạo, phản kích lại vị bệ hạ kia."

Mọi người đều sắp xếp lại suy nghĩ một chút, giả thiết về hai chủ tuyến trận doanh của trò chơi đã được đặt ra, vô cùng hoàn mỹ, logic kín đáo, hoàn toàn phù hợp cho các người chơi lựa chọn, muốn giúp bên nào đều được.

Mà hiểu biết trước mắt còn rất ít, chỉ là một Tuyệt Vô Thần, thời đại xa xôi như vậy rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì. Tồn tại thần bí này có thể sống lâu như vậy, rất có thể cũng có máu vĩnh sinh? Hắn hiện tại đang mang theo luân hồi đi đến nơi nào? So với Thần linh cấp tám bình thường còn thần bí hơn vô số lần, tuyệt không tầm thường, liệu có phải là có quan hệ với Hermes, và Thần linh siêu cổ đại hay không?

Hơn nữa, còn vừa lúc trùng với tiêu đề.

Thế giới Lục đạo luân hồi, sinh linh luân hồi, lịch sử cũng luân hồi, toàn bộ đều là một vòng tròn, trừ khi có người phá vỡ hắn.

“Thế giới này xem ra rất là thần kỳ, quả thực là cốt truyện thần tiên!” Có người tán thưởng nói.

Đây cũng là ý nghĩ của rất nhiều người, bọn họ đều cảm thấy nhiệt huyết, ngạc nhiên, mới mẻ độc đáo đối với giả thiết bối cảnh luân hồi hoàn mỹ này. Bọn họ quả thực hoàn toàn hưng phấn đối với tổ chế tác trò chơi.

Mà Tốc Độ Xe Akina lại lên tiếng lần nữa, khiến mọi người hoàn toàn bùng nổ:

“Nếu như đoán không sai thì trước mắt một nút thắt lịch sử đã bắt đầu xuất hiện! Người chơi sau khi chứng kiến sự đau buồn, chua xót của đám người Trương Kiêu và tin tức về Tuyệt Vô Thần, thấy đám người Trương Kiêu cũng phải đi đầu thai quên hết, bọn họ bất lực. Mà người chơi duy nhất nhớ kỹ tất cả mọi chuyện —— Miêu Khiêu, lại lựa chọn trợ giúp địa phủ giấu giếm, che giấu chân tướng lịch sử, vẫn là không đành lòng, đem chân tướng lúc này nói cho Lý Tam Sinh tương lai?”

Hô hấp của mọi người lập tức trở nên dồn dập. Đúng thật là độ tự do quá cao, cái gì mà cốt truyện thần tiên! Lúc này mới là ngày tiếp theo sau khi khai phục, liền để người chơi quyết định số mệnh tương lai của thế giới?

Là đấu tranh, nói cho Lý Tam Sinh? Mệnh ta do ta không do trời, bắt đầu một kỷ nguyên hắc ám, một tồn tại nghịch thiên sẽ nghênh đón đại kiếp nạn hắc ám?

Hay là lựa chọn che giấu chân tướng lịch sử, khiến cho bọn họ hoàn toàn quên đi, thời đại này vẫn sẽ sinh hoạt một cách bình thường, không hề giẫm lên vết xe đổ?

Mọi người lập tức hiểu rõ ý nghĩa trong đó. Đây là hai đầu của vận mệnh, tất cả đều sôi trào: sự lựa chọn sắp phải đối mặt sẽ hoàn toàn thay đổi tương lai của thế giới!

…

Việc này khiến tất cả người chơi cực kỳ kích động.

Căn cứ vào bài phân tích này, chân tướng lịch sử của thế giới đã nằm trong tay bọn họ, bọn họ cần phải lựa chọn là nói hay không nói cho thế nhân, thay đổi tương lai của toàn bộ thế giới…

Cơ thể của mọi người thích tới run lên, loại cảm giác nắm giữ vận mệnh của thế giới như này, là loại cảm giác cực kỳ thành tựu mà người bình thường không thể nào trải nghiệm được.

“Các anh em, chúng ta chọn cái nào bây giờ?”

Miêu Khiêu hít sâu một hơi, vô cùng do dự.

Hắn đứng ở trong thành Phong Đô của Địa Phủ, nhìn một đám cường giả và đại năng ở xa xa, cũng rất có cảm xúc, cảm giác dung nhập vào rất lớn.

Đây là sức hấp dẫn cực lớn của cuộc sống thứ 2, Miêu Khiêu hỏi thẳng,

“Bọn họ có biết cũng vô dụng, tương lai chắc chắn vẫn phải uống canh, mà dựa theo lẽ thường, nếu như tôi đã hỗ trợ cho toàn bộ lịch sử cổ đại hư cấu, vứt bỏ đám người Thiên Đế…Như vậy, tôi hẳn là nên tiếp tục hỗ trợ che giấu chân tướng!”

Hắn nói xong không khỏi có chút do dự.

Những người đang xem livestream nhanh chóng phát biểu quan điểm.

“Đừng nhiều lời, Miêu Khiêu, cứ làm đi! Nói cho bọn họ biết chân tướng thật sự, viết lên bản tán ca tiên huyết!”

“Nực cười!”

“Làm cái đầu mi, mi có biết chuyện này có bao nhiêu khó khăn không hả? Hai sự lựa chọn, một cái chắc chắn là chiến đấu cấp độ địa ngục, một cái là làm ruộng đơn giản, ngươi nói cho bọn họ biết sự thật, khác gì để cho những Thiên Đế này đi chịu chết không! Nói cách khác, sao ngươi không thử cho một vài Thiên Đế của Tam Giới đi lật đổ Medusa một lần xem? Vị Bệ hạ Luân Hồi thần bí này, rất có thể còn đáng sợ hơn cả Medusa, ngươi là đang muốn để cho bọn họ đi tìm chết hả?”

“Đúng vậy, khống chế một đống thời đại, chuyên quyền muôn đời, có lẽ lại là một Đế Kỳ khác!”

“Không thể trêu vào, thật sự không thể trêu vào!”

…

Mọi người lập tức nổ tung.

Hiển nhiên, lựa chọn ‘Độ khó địa ngục’ người chơi bọn họ cũng sẽ rất khó tiến lên, cực kỳ hardcore, hơn nữa còn làm liên lụy tới rất nhiều NPC anh hùng, đám người Trương Kiều nhiệt huyết đầy đầu, nhưng việc thắng được cũng vẫn rất xa vời!

Mà nếu như chỉ mạnh thôi thì không sao, chỉ sợ vị này giống với Đế Kỳ, thuộc loại hình gặp mạnh tất mạnh kia, ngươi cực cực khổ khổ để làm một người có sức chiến đấu nghịch thiên, vững vàng lật đổ được hắn, kết quả, hắn đi lên liền sử dụng ‘Sư di trường kĩ dĩ chế di’, làm bước ngoặt nghịch chuyển to lớn ở tuyệt cảnh, chuyển bại thành thắng, tuyệt đối sẽ lạnh.

Chương 772: Kế Hoạch Cày Cấy Ở Sao Thủy 1

Suy cho cùng, Đế Kỳ đã mang tới cho mọi người một ấn tượng quá sâu sắc, thậm chí cảm giác rằng, hắn cùng loại với Hermes chưa quật khởi và Thần siêu cổ đại, trong tương lai sớm hay muộn gì cũng sẽ bước vào cấp 9!

"Vấn đề là hiện tại chúng ta không biết được lai lịch của hắn!"

"Thực ra, nếu không phải thuộc dạng quái vật như Đế Kỳ, mà chỉ là người bình thường như Medusa, Elmin, Đạo Quân, sẽ không vừa nhìn đã học được, thì vẫn có một chút hy vọng, chúng ta chịu đựng hói đầu một chút, lại làm ra thêm một tuyệt thế thần công?"

"Làm! Sợ là chuyện thường tình, trên thế giới này sẽ không nhiều Đế Kỳ tới vậy đi? Ta không tin!"

…

Mọi người nháo nhào tranh cãi, ông nói cũng có lý, mà bà nói cũng có lý.

Dựa theo quy tắc, không cần sợ cứ việc làm, mới là lựa chọn bình thường, nhưng mà bọn họ cũng hoảng chứ bộ, lựa chọn này sẽ làm thay đổi độ khó của tình tiết vở kịch, trở thành kẻ địch với tồn tại khủng bố như thế này, nếu như thất bại, thì những người chơi đi vào sau này, chắc chắn đều sẽ lạnh, bị điên cuồng chèn ép, lúc đó còn chơi thế quái nào nữa?

Tốc Độ Xe Akina một lần nữa mở miệng nói:

"Hiện tại chưa cần vội, chờ vị Bệ hạ Luân Hồi trở về kia về đã,

có lẽ là một hai ngày nữa? Khi đó, hắn mới có thể đưa đám người Trương Kiêu đi đầu thai, mà chúng ta phải chờ đến khi Lý Tam Sinh trở lại, đến lúc đó, lại quyết định nên nói hay không nói cho Lý Tam Sinh!"

"Trong khoảng thời gian này, các ngươi có thể tìm tòi nghiên cứu, đồng thời nâng cao chính mình, xem nên chọn cái nào! Dù sao, cũng đang quyết định vận mệnh tương lai của các ngươi! Là chiến hay là sợ, chỉ một ý niệm."

…

Mọi người lại tranh cãi.

"Chúng sinh tuyệt thế hỏi họ ta, là người đầu tiên trên tòa vô thần?"

Hứa Chỉ duỗi người một cái, khóe miệng hơi cong lên,

"Thật không ngờ, nhanh như vậy đã bắt đầu sinh ra ý thức rồi… còn ngưng kết lại thành một câu thơ."

Hắn vẫn đang ngồi trước ky giới chiến giáp, bay lượn trong vũ trụ mênh mông rực rỡ, ngồi trong cabin ăn táo, hình dáng địa cầu phía sau đã biến thành một hành tinh màu xanh da trời cực lớn.

Hắn vô cùng thích thú nhìn thế giới trong cơ thể.

Tùy thân mang theo chính là vô cùng tiện lợi, có thể quan sát bất cứ lúc nào.

"Chờ sau khi trở về, nhất định phải diệt khẩu, đưa tất cả vào trong luân hồi, cho bọn họ đi đầu thai hết."

Hứa Chỉ cười cười,

"Chân tướng của lịch sử, không thể nhìn lén."

Đây là lẽ thường.

“Nhưng mà, nói đi cũng phải nói lại, chân tướng này của Địa Phủ thật ra rất tốt… Là nơi bắt nguồn của việc thu thập cảm xúc, những thế hệ đầu thai sau này của Địa Phủ đều sẽ ngẫu nhiên biết được chân tướng, nhìn thấy sự xuất hiện của Tuyệt Vô Thần, cũng sẽ giống như đám người Trương Kiêu, tuyệt vọng, phấn khích, sùng bái… Mỗi một lần, đều là kíp nổ sóng lớn như hiện tại!”

Vòng đầu thai ở Địa Phủ cứ lặp đi lặp lại, nhân vật trong arcade game này, ngay cả là Tuyệt Vô Thần cung trở nên ngày càng mạnh, triệt để trở thành một tồn tại đại năng cổ xưa sống sờ sờ bị trấn áp ở sâu trong Địa Phủ.

Thế giới quan của Lục Đạo Luân Hồi hoàn toàn hoàn thiện.

“Nhưng mà, loại thu thập cảm xúc này? Có thể số liệu hóa không?”

Hứa Chỉ bỗng nhiên nhướng mày, cảm giác mình có lẽ sẽ phải làm một cái hệ thống thu thập cảm xúc? Để một người có tính cách tiện hề hề đi làm chuyện này? Đi thu thập chỉ số khiếp sợ, kinh ngạc của những người này?

Đến lúc đó phải ghi rõ:

“Đến từ XXX: giá trị cảm xúc tiêu cực 999+…”

Trên lý thuyết là có thể thực hiện được.

Số liệu hóa năng lượng là chuyện hoàn toàn có thể thực hiện, trước kia, người Ishdar hoàn toàn có thể làm được chuyện này.

Hắn phát triển tới tận hôm nay, đã hoàn toàn có đủ kiến thức, kỹ thuật vô cùng chi tiết, làm một người phân phát hệ thống, đưa cho bất kỳ ai, có được kỳ ngộ, sẽ làm vai chính của một thế giới.

“Lúc nào đó nên an bài một nhân vật như vậy, cũng khá thú vị.”

Hứa Chỉ cười lắc đầu, không nghĩ nữa, lúc này hắn đang lái ky giáp dạo quanh Mặt Trăng một vòng, nơi này cực kỳ hoang vắng, dù sao cũng đều là những vùng nham thạch xám và bùn đất, một đống hố vẫn thạch to to nhỏ nhỏ trải rộng khắp nơi.

Rầm!

Thần niệm của Hứa Chỉ hơi hơi khuếch tán, quét hình đất đai xung quanh, phân tích thành phần có trong thổ nhưỡng.

Hệ thống ma hạch đại não điên cuồng phân tích.

“Đang tính toán…”

“Đang phân tích môi trường diễn biến sinh mệnh…”

…

Một lúc sau, hắn mở mắt ra, lộ ra vẻ mặt quả nhiên là vậy,

“Hoàn cảnh môi trường rất khắc nghiệt, có rất nhiều thứ không phù hợp với điều kiện sinh hoạt của sinh mệnh, không thích hợp để sinh sản giống loài mới… Mặt Trăng, đã sớm đoán được, cho nên cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.”

Ầm ầm!

Ky giới chiến giáp lại bay lên trời, cất cánh hướng về phía xa xa.

Về việc rót dưỡng khí, cải tạo môi trường sống trên Mặt Trăng, hắn hoàn toàn không có hứng thú với nó, cái này chẳng phải là tương đương với một khu vực Dung Nham Cổ Đại sao?

Vậy cần gì phải làm ở trên Mặt Trăng?

Lần này, hắn tiến vào vũ trụ quả thực là có ý định thành lập một sa bàn mới, đi tới đây để tra xét mức độ khắc nghiệt của môi trường nơi đây.

Khác với hoàn cảnh môi trường của những thế giới sa bàn trước, lần này, hắn có một ý tưởng to gan, sáng tạo ra một giống loài Vũ Trụ Chân Không, sống không cần dựa vào không khí!

Tức là sa bàn Chân Không Vũ Trụ.

Dù sao, 99,999% vũ trụ đều là môi trường chân không, đây mới là chiều hướng nên phát triển, môi trường chân không khổng lồ.

Hắn cắn một miếng táo, nhìn những ngôi sao to lớn, từng điểm sáng lấp la lấp lánh.

“Cuộc sống của sinh linh trên địa cầu đã sớm bị môi trường sống của chính mình hạn chế, tại sao nhất định phải là vùng đất non xanh nước biếc, tại sao phải có hoa cỏ, chim, cá và côn trùng? Loại môi trường sống này, dưỡng khí, quả thật là hạn chế cực lớn đến việc chúng ta rời khỏi hành tinh.”

Nếu có một loại sinh mệnh, không cần hô hấp thì sẽ như thế nào?

Như vậy, địa cầu sẽ không còn là một nhà giam khổng lồ nữa!

Chỉ cần một con chim với đôi cánh dài có thể tùy tiện xuyên qua tầng khí quyển, bay lên vũ trụ, tùy ý bay lượn ở trong vẫn thạch của vũ trụ, sau đó lại bay về địa cầu, tùy ý thăm dò vũ trụ…

Đương nhiên, nó còn phải chống chọi được với sức ép của chân không nữa.

“Giống loài không cần ỷ lại vào dưỡng khí, xếp đầu tiên chính là thực vật.”

Hứa Chỉ thì thào.

Thực vật có hai loại hình thức hô hấp.

Quang hợp, hút CO2, thải ra O2.

Hô hấp, hút O2, thải ra CO2.

Trên thực tế, thực vật và động vật đều có quá trình hô hấp, nhưng điểm khác biệt ở thực vật đó chính là có thể tự cung tự cấp, thậm chí còn có thể sinh ra lượng lớn O2 dư thừa cho những động vật khác trên địa cầu…

“Dựa theo lý thuyết, nếu như trong cơ thể thực vật hình thành một cái khoang rỗng là có thể thực hiện được vòng tuần hoàn ‘nội khí’, O2 và CO2, hai loại khí này không ngừng luân chuyển, giống như vòng âm dương, tự cung tự cấp!”

Vẻ mặt Hứa Chỉ vô cùng bình tĩnh,

“Nó là tế bào giống duy nhất trong hệ thống có khả năng sinh tồn trong môi trường chân không mà ta có hiện tại, diễn biến chủng tộc của loại tế bào này, có lẽ là có thể được.”

Chương 773: Kế Hoạch Cày Cấy Ở Sao Thủy 2

Đương nhiên là không thể so sánh với sinh mệnh Silicon.

Bọn họ là các loại chip sinh mệnh được cấu tạo từ nguyên tử silicon, loại hình thái người máy, thiên nhiên sẽ không có kết cấu tế bào, không cần những thứ tiếp tế như O2, CO2, nước, đương nhiên có thể sinh tồn ở trong vũ trụ.

"…Nhưng vẫn còn phải vượt qua điểm khó thứ hai – Sức ép khủng bố của chân không, mà tế bào thực vật vốn đã cứng cỏi kỳ lạ, cũng vô cùng có khả năng!"

Về những thứ khác như, năng lực chống lại phóng xạ, khả năng chịu nhiệt, dù sao thì nhiệt độ ở trong vũ trụ có thể xuống hơn âm 100 độ, cũng có thể lên tới mấy ngàn độ.

Nếu giải quyết được hai thứ này, những thứ khác sẽ không quá khó.

Lúc này, sinh vật sinh tồn trong chân không, Hứa Chỉ dự định sẽ lấy thực vật làm nền tảng, tiến hành diễn biến.

Ngoài chế tạo ra thực vật chân không, hắn còn có một mục tiêu khác lớn hơn.

Gieo trồng số lượng lớn ở trong vũ trụ, dùng nó để thay đổi cổ thụ vĩnh hằng chân không, hấp thụ năng lượng của ngôi sao, giống như máy phát điện năng lượng mặt trời của thế giới Cổ Mộc, tự cung cấp năng lượng cho mình!

Thành lập nên văn mình chân không, cũng không phải là mục

tiêu chính của hắn.

“Lúc trước đã nghĩ tới, chẳng qua là không thể đi vào vũ trụ, hiện tại, chuyện đầu tiên khi tiến vào vũ trụ, đó chính là làm ruộng! Điên cuồng trồng cây!”

Hứa Chỉ lái chiến giáp cơ giới lao vùn vụt.

Tiến hành theo chất lượng, thong thả thăng cấp?

Còn lâu!

Hắn cực cực khổ khổ đi tìm người Ishdar, chế tạo ra ky giới chiến giáp vũ trụ, đạt tới cấp bậc Thiên Đế để tiến vào trong hư không, tất cả chính là vì trồng cây! Giống loài cổ thụ ngôi sao, hắn hận không thể lấp đầy Thái Dương Hệ bằng một màu xanh biếc, mỗi ngày ngồi đếm số năng lượng, đếm tới tay rút gân.

Ầm ầm!

Hứa Chỉ tiếp tục bay đi, hắn muốn xông tới hành tinh nằm gần Mặt Trời nhất, Sao Thủy.

Bởi vì cách Mặt Trời gần nhất, nên năng lượng Mặt Trời có thể hấp thụ được càng lớn.

Hắn sờ sờ cái trán.

“Từ sau khi đột phá Thiên Đế, tiến độ liền chậm đi rất nhiều, hấp thụ vô số trận đại diệt tuyệt, thế mà tiến độ vẫn cứ chậm chạp từ từ, chậm gấp trăm lần so với trước kia, phải bắt đầu thực hiện biện pháp thu hoạch năng lượng mới!”

Bằng không, nếu hắn muốn đột phá thành Thần, có lẽ nhanh nhất cũng phải đến ba năm năm, hiện tại, hắn đã 25 tuổi rồi, chờ đến khi đó, bản thân cũng chạy đến hàng ba luôn rồi…

Tốc độ chậm như thế này tuyệt đối không thể dễ dàng mặc kệ

được.

“Vũ trụ mĩ lệ, năng lượng Mặt Trời cực khổng lồ, nếu như thôn tính toàn bộ nguồn năng lượng của nó, chắc chắn ta có thể đột phá đến một cấp bậc không thể ngờ tới.”

Vẻ mặt Hứa Chỉ vô cùng bình tĩnh,

“Đặt một ít máy phát điện năng lượng Mặt Trời ở bên cạnh đi.”

Hắn đã sớm tiến vào tốc độ dòng chảy thời gian một ngày bằng một trăm năm, thời gian không quá nhiều. Đồng thời, hắn cũng không ra vẻ như Đế Kỳ, đã sớm che giấu cơ thể ky giáp, máy trạm vệ tinh không gian gì gì đó đều không thể tra thấy sự hiện hữu của hắn.

Thời gian nhanh chóng trôi qua.

Hứa Chỉ rất nhanh đã tới được Sao Thủy.

Sao Thủy là hành tinh ở gần Mặt Trời nhất trong Thái Dương Hệ và cũng là hành tinh nhỏ nhất trong đó. Ở phương Đông, nó được gọi là Thần Tinh, còn ở phương Tây thì không phải được gọi Mercury sao, quả thực rất trùng hợp.

Ầm!

Hứa Chỉ nhẹ nhàng đáp xuống, đặt chân xuống mặt đất của hành tinh này, trơ trụi, toàn bộ đều là bùn đất và kim loại, không có tầng khí quyển bảo hộ, hoàn toàn lộ ra ở trong chân không.

Sao Thủy là hành tinh có sự chênh lệch nhiệt độ cực lớn.

Mặt hướng về Mặt Trời thì có nhiệt độ nóng rực hơn 400 độ C, mặt còn lại, không bị ánh Mặt Trời chiếu thẳng vào thì nhiệt độ âm hơn 100 độ C.

Hứa Chỉ đứng ở mặt trước của Sao Thủy, cả người hắn mặc áo giáp, trông mập mạp chẳng khác gì các phi hành gia vũ trụ khác, ngẩng đầu nhìn lên, một quả cầu lửa màu vàng chói lóa che lắp phân nửa thiên không đang điên cuồng cháy.

Ngay lúc này, hắn như được chứng kiến một vị Thần viễn cổ chân chính, khi đối diện trực tiếp với quả cầu lửa hơn 46 triệu tuổi này, hắn mới chân chính cảm nhận được sự rộng lớn vĩ đại của vũ trụ.

Bất cứ sinh linh gì, khi đứng trước mặt nó đều trở nên không đáng nhắc tới.

Cho dù là bản thân Hứa Chỉ, có lẽ cũng chỉ là một cành hoa trong mắt nó mà thôi, vùng lên rồi lại nhanh chống khô héo…nếu như mà hắn không thể trở nên vĩnh hằng.

“Quả thực là mĩ lệ.”

Hứa Chỉ tán thường,

“Nó đủ để san bằng hết những kiêu ngạo mà ta đã tích lũy… Rốt cuộc, ta cũng biết được, năm đó khi Đế Kỳ nhìn thấy ta, sự ngạo mạn lập tức biến mất, chẳng qua là hi vọng rằng quãng đời còn lại sẽ có một ngày nào đó, có thể sánh vai với nó.”

Tuy rằng, hành tinh và sinh linh, khả năng này gần như không có, hành tinh hơn 10 triệu tuổi ở đâu cũng có, còn sinh linh hơn 10 triệu tuổi, thật sự tồn tại ư?

Hứa Chỉ bật cười,

“Nghĩ nhiều như vậy làm gì, làm máy phát điện năng lượng Mặt Trời mới là điều thực tế nhất.”

“Phó não, trồng cổ thụ ngôi sao.”

Tiếng nói vừa dứt, một hạt giống tiến vào trong vùng đất hoang vu này, lập tức liền mất đi sinh cơ.

Hứa Chỉ khẽ nhíu mày,

"Trồng thực vật, vẫn là phải tưới nước, môi trường sinh thái ban đầu cần có những thứ như O2, CO2…Đầu tiên phải tạo ra một môi trường mà thực vật có thể sinh trưởng, để cổ thụ ngôi sao bắt đầu sinh sản, sau đó từ từ thích ứng với hoàn cảnh, dần dần tiếp nhận được hoàn cảnh nơi đây…"

"Như vậy, phải làm một môi trường sống tạm thời…"

Hứa Chỉ rũ mắt xuống, nhìn chăm chú vào trong lục đạo luân hồi ở trong cơ thể mình,

"Cửu Chuyển Huyền Công, 9 không gian, Thiên Nhân Đạo chiếm 3 cái trong đó, Vân Thiên, Phần Thiên, Phụng Thiên…Vốn là 3 thế lực Thiên Nhân, nhưng những năm gần đây đã bị Vân Đế thống nhất…Mà Thiên Nhân, vốn đã rất thưa thớt, trong đó, Phần Thiên đều chỉ là hoa chim cỏ cá, vẫn chưa có Thiên Nhân tới cư trú."

"Vậy chọn Phần Thiên đi, tạo một cái sa bàn tạm thời!"

Oanh!

Hắn nhẹ nhàng áp chế một chút.

Thần niệm vô cùng khủng bố quét ngang.

Trong Vân Thiên.

Cả người Vân Đế đột nhiên run rẩy dữ dội, lập tức cảm giác được cái gì đó, nhanh chóng đứng lên,

"Tam Thiên Chi Nhất của Thiên Nhân Đạo, Phần Thiên, mất đi liên lạc! Không thể cảm ứng được nữa!"

Hắn đột nhiên bay lên trời, lao vụt lên không trung, thần niệm điên cuồng khuếch tán, cuối cùng vẫn không cảm ứng được phần kia!

“Phần Thiên đi đâu rồi?”

“Tìm!”

“Gần đây Địa Phủ xảy ra biến đổi, người đầu thai giảm mạnh, không biết đã nghênh đón cuộc đại loạn gì, đồng thời quy tắc thần bí của Địa Phủ cũng lưu truyền tới nhân gian, hiện tại, Phần Thiên của Thiên Nhân Đạo lại vô cớ biến mất!”

Sắc mặt Vân Đế lộ ra sự sắc lạnh.

…

Oanh!

Phần Thiên.

Một bàn tay vô cùng lớn che trời lấp đất, xé rách không gian duỗi ra.

Bàn tay Hứa Chỉ hung hăng san bằng vùng đất này, toàn bộ thảm thực vật xanh biếc đều chết hết, biến thành phân bón cho nơi này, thấm vào khắp vùng đất.

“Phó não, cho hạt giống cổ thụ ngôi sao vào đây, tiến hành gây giống.”

Hứa Chỉ vừa nói dứt câu, một mảng hạt giống rơi xuống, nhanh chóng nở hoa kết trái.

“Đầu tiên là sinh sản ra một đám cây, sau đó để chúng lớn dần lên, rồi từ từ thay đổi thành môi trường xấu, làm cho O2 và CO2 loãng ra, tiến gần về phía môi trường chân không…”

Hắn sắp xếp lại suy nghĩ,

“Cuối cùng, triệt để nối thông vùng đất Phần Thiên này với hoàn cảnh Sao Thủy ở bên ngoài, vật cạnh thiên trạch, không ngừng cho hoàn cảnh chuyển biến xấu dần đi, phải biến nó thành việc có khả thi.”

Chương 774: Trái Tim Không Khí 1

Trên không trung có treo một quả cầu lửa đỏ bừng khổng lồ gần trong gang tấc, từng con rắn lửa đang điên cuồng chuyển động. Vùng sáng xung quanh Mặt Trời quay cuồng diễm lệ như là thủy triều lên xuống, còn phải tráng lệ hơn nhiều so với chuyện xưa 10 ngày lên cao trong thần thoại.

Mặt đất là một mảnh đỏ rực.

Một chiến giáp cơ khí đen nhánh lẳng lặng đứng ở trên miệng núi lửa hoang vắng, mặt đất đã bị nham thạch nung đến đỏ bừng.

“Nhiệt độ và phóng xạ của năng lượng mặt trời của ta có thể sánh với năng lượng thật của Mặt Trời trên Trái Đất… nồng đậm đến mức này chỉ sợ dưới Thiên Đế có thể bị chết trong nháy mắt do phóng xạ, làn da thối rữa, tế bào tan vỡ…” Hứa Chỉ rảnh rỗi không có việc gì, lẳng lặng nhìn không trung, dù sao nơi này cũng xem như là gần với Thái Dương nhất.

Lúc này, tại ruộng thí nghiệm trong cơ thể, cổ thụ Tinh Linh đang lấy tốc độ vạn lần mà điên cuồng sinh sản.

Dùng nội thiên địa của chính mình để thí nghiệm diễn biến giống loài, mới là biện pháp tốt nhất.

Dù sao lúc trước ở địa phương khác đương nhiên là cũng có thể tìm được một mảnh ruộng để thí nghiệm sinh vật nhưng môi trường chân không hiện tại thì sao? Đi đâu để thí nghiệm đây? Cửu Chuyển Huyền Công trong cơ thể mới là lựa chọn duy nhất.

Lạp!

Rất nhanh, từng Tinh Linh Cổ Thụ nhanh chóng sinh sôi nảy nở, tạo nên một vùng xanh biếc, bừng bừng sức sống. Nhưng lại chỉ là từng cây non, muốn trưởng thành mười một mẫu thụ Tinh Linh vĩnh hằng kia thì không biết sẽ cần bao lâu.

“Hạ thấp nồng độ không khí xuống 50%.”

Hứa Chỉ hơi nâng mày.

Xôn xao---

Trong nháy mắt, một lượng lớn không khí bị rút ra.

Không khí trở nên loãng đi, Hứa Chỉ cũng không có quá nhiều thời gian để tiến hành tuần tự như vậy, vừa mới lên chính là một lần đại tuyệt chủng.

Chẳng mấy chốc, khi nồng độ không khí được hạ thấp thì khí O2 và CO2 trong không khí cũng được giảm xuống trên diện rộng, bắt đầu có lượng lớn cây non Tinh Thần Cổ Thụ không chịu nổi hoàn cảnh như vậy, bắt đầu dần dần suy yếu, khô héo, tử vong. Qua nhiều thế hệ sinh sản, cuối cùng cũng có mấy cây non sống sót, sinh ra biến dị thuộc về chính mình.

Chúng nó dần dần trở nên xanh sẫm, bắt đầu giảm mạnh khả năng trao đổi chất trên diện rộng, do đó yêu cầu phải giảm lượng khí xuống!

Những sinh vật cũ không thể chịu đựng hoàn cảnh sinh tồn này thì đều nhanh chóng bị diệt sạch, giống loài mới bắt đầu sinh sôi nẩy nở. Điều này phản ánh đầy đủ nhất về sự chọn lọc tự nhiên của giống loài, kẻ thích ứng được thì sống sót. Rất nhanh sau đó khắp đại địa đều là chủng quần mới, khắp mặt đất là một mảnh xanh tươi.

“Hạ thấp lượng nhu cầu lại? Trị ngọn không trị gốc.”

Hứa Chỉ lắc đầu, lại là hung hăng hành động, không khí lại bắt đầu loãng đi lần thứ hai.

Lúc này đây, những thực vật đó đã hoàn toàn không được.

Nồng độ không khí tại thời điểm này cho dù có hạ thấp nhu cầu năng lượng của bản thân như thế nào đi chăng nữa thì cũng đều không đủ để thực vật sinh tồn. Cuối cùng những thực vật đó bắt đầu đại diệt sạch, thậm chí căn bản còn không có bộ dáng sống sót!

“Hoàn toàn bị diệt sạch, thử lại một lần, phỏng chừng lúc này đã giảm xuống quá nhanh, không có đủ thời gian thích ứng.” Hứa Chỉ theo thói quen cầm lấy giấy bút, ghi lại một ít, “Tiếp theo hạ nồng độ không khí xuống chậm một chút.”

Một lần…

Hai lần…

Những ngày thí nghiệm diễn biến giống loài luôn rất buồn tẻ, cũng như những lần đại tuyệt chủng của đại vực Dung Nham năm đó, không biết đã trải qua bao lâu.

Trong đám thực vật, lại lần nữa xuất hiện một mảnh màu xanh.

Đây là loại cây có màu xanh đậm, trong cơ thể của nó có chứa hai cái khoang như là đậu Hà Lan, lần lượt chứa đựng khí O2, CO2, và chúng được nén lại ở trong hai khoang để nâng cao mật độ khí cần thiết.

Không khí bắt đầu được tích tụ.

Nó giống như việc lưu trữ năng lượng và chất béo ở động vật

vậy.

Giống như là phần bụng của cây Adansonia digitata sẽ chứa đựng được rất nhiều nước.

Đồng thời, nó đang dần dần tiến tới sự cân bằng, cân bằng giữa tác dụng hô hấp và quang hợp giữa hai khoang, cho phép khí O2 và CO2 tạo thành vòng tuần hoàn ở trong cơ thể, không cần sự cung cấp từ bên ngoài.

“Tuần hoàn bên trong đã bắt đầu.”

Hứa Chỉ trợn to mắt, hít sâu một hơi, “Tự sản tự tiêu! Để cho O2 và CO2 tự tuần hoàn ở trong cơ thể, tương đương với sự kết hợp giữa thực vật và động vật.

Bộ phận thực vật sẽ sinh sản ra khí O2, hấp thu CO2! Bộ phận động vật sẽ sinh sản CO2, hấp thụ O2! Hai bên bổ sung cho nhau, và tạo thành một chu trình sinh thái đơn giản của động vật và thực vật.”

Lại qua một hồi lâu, một hiện tượng tiến hóa kỳ lạ không ngờ tới đã xuất hiện.

Bởi vì không khí khắp không gian là hữu hạn, và lượng khí lưu trong cơ thể lượng cũng là có hạn, cho nên tại môi trường chân không này, không khí đã trở thành một loại tài nguyên cực kỳ quý hiếm.

Một số thực vật vậy mà lại bắt đầu mọc tay chân, vỏ cây biến thành nửa người nửa thực vật. Chúng bắt đầu cướp đoạt không khí của các thực vật khác trong cơ thể.

Ầm vang!

Hai người cây nhỏ quái dị vậy mà lại hung hăng va vào nhau, lăn trên mặt đất rồi chậm chạp lăn vào đánh nhau.

Hồ ha, hồ ha!

Cả người chúng nó bốc khói, như là người hơi nước vậy.

“???”

Hứa Chỉ lập tức liền kinh ngạc, cây cối trong quá trình tiến hóa chủ động trở nên không đứng đắn, vẫn là lần đầu tiên xuất hiện.

Nhưng mà hắn nghĩ lại một chút, liền tỉnh ngộ,

“Bởi vì cổ thụ sao trời, sinh sản nên thụ Tinh Linh, cho nên chúng nó đương nhiên là có gen hình thể của con người… Con đường tiến hóa Tinh Linh trước mắt, là bởi vì bọn họ muốn cướp không khí, cạnh tranh chọn lọc.”

Trong lúc Hứa Chỉ đang trợn mắt há hốc mồm, một thân cây đã đánh bại một thân cây khác, hung hăng hút hết O2 và CO2 trong khoang khí!

Lập tức, bụng phồng lên, nó vô cùng vừa lòng.

“Ăn không khí?”

Hứa Chỉ ngẩn ngơ, “Được thôi, đặc thù của giống loài chân không.”

Chỉ trong chốc lát, những thực vật đó, cướp đoạt lẫn nhau để tồn tại trong bụng, chúng chém giết lẫn nhau đến gần như chỉ còn lại một bộ phận nhỏ.

“Thú vị.” Hứa Chỉ trầm ngâm một chút, cầm lấy bản ghi chép ghi lại một chút, “Không khí, hạn chế chủng quần của bọn chúng, quá ít, số lượng chủng quần không đủ, khó có thể tiến hành tiến hóa mới.”

Hứa Chỉ suy tư một chút, lại đem không khí trả lại cho chúng

nó.

Cùng với sự gia tăng không khí, nhu cầu tự thân của những thực vật đó cũng đã đủ. Chúng lấp đầy cả hai khoang khí, vô dục vô cầu, bắt đầu sinh sản con cháu, hơn nữa còn cung cấp không khí cho đời sau.

Sau đó, cùng với sự gia tăng của số lượng chủng quần, không khí lại bắt đầu không đủ, lại bắt đầu chém giết lẫn nhau, chúng nó nghênh đón một đợt tiến hóa mới!

Một số thực vật, dần dần có được hình thể của Tinh Linh, chúng đang tiến hóa hướng về hình người tuấn mỹ của thụ Tinh Linh, hai chân, đôi tay, đầu tóc xanh biếc.

Rễ của chúng nó biến thành một cái đuôi khỉ thật dài và mềm mại, có thể bám rễ trên mặt đất khi chúng không di chuyển, thực hiện vai trò của một cái cây.

Mà trong cơ thể đã trở nên cực kỳ phức tạp, hai cái khoang khí đã bắt đầu hóa thành hai trái tim, kết nối các mạch khí khắp bốn phương. Kết cấu của nó có thể nói là giống như cấu tạo máu của con người vậy.

Chương 775: Trái Tim Không Khí 2

“Như vậy thì quá thú vị rồi!”

Hứa Chỉ cảm thấy vô cùng vui mừng và ngạc nhiên, “Hai trái tim trong khoang khí, một trái tim CO2, một trái tim O2. Một vòng tròn sinh thái được hình thành trong cơ thể, vô cùng tự bế, trừ khi khí bị rò rỉ ra ngoài, nếu không thì ở trong chân không là không cần lo lắng”

“Những thực vật đó không có máu, tuy rằng thực vật vốn dĩ là không có máu… Nhưng khí quản có thể thay thế mạch máu để tuần hoàn khắp cơ thể. Nó cũng quá đặc thù đi!”

Nhưng mà, đó cũng là điều đương nhiên, ở trong môi trường chân không, không khí là tài nguyên chứa đựng rất trân quý, trân quý giống như máu vậy!

Hơn nữa, dòng khí ở trong cơ thể cũng bắt đầu mang theo một số chất dinh dưỡng trong hệ tuần hoàn dày đặc và phức tạp, dần dần thay thế tác dụng của máu.

Sắc mặt Hứa Chỉ trở nên cổ quái, “Có thể chạy nhảy, có vẻ như không khí hiện tại trong máu có ẩn chứa năng lượng, vận chuyển năng lượng, hình thành nên một loại sinh mệnh chân không siêu phàm vô cùng đặc thù… nhưng mà, đây không phải là điều ta muốn!”

Ý của hắn chính là tạo ra một đám cây có thể phát ra năng lượng Mặt Trời.

Giống như cổ thụ sao trời, ngoan ngoãn đóng quân trên mặt đất, hấp thu ánh sáng và phóng xạ của Mặt Trời, kết ra quả năng lượng, vô tư cống hiến nguồn năng lượng kia.

Mà nhóm chủng quần này rõ ràng chính là khiến chính mình trở nên mạnh mẽ, năng lượng chỉ cung cấp cho chính mình, đi tranh đoạt khắp nơi, vô cùng "Ích kỷ".

"Giống loài chân không đầu tiên đã hoàn toàn đi trật hướng. Một cái cây có thể chạy, tuy rằng sẽ có tiềm lực ngoài dự đoán thật lớn… nhưng mà đối với ta hiện tại cũng vô dụng!" Hứa Chỉ nghĩ một lúc, vẫn là quên đi, "Ném ra chân không bên ngoài đi, để cho chúng nó thử sinh tồn, thích ứng với môi trường phóng xạ và chân không vũ trụ."

Hắn tiện tay ném đến trên sao Thuỷ, để cho chúng nó tự sinh tự diệt, lại gieo trồng một đám cổ thụ sao trời, thí nghiệm thêm lần nữa.

Lúc này đây hắn đã học được.

Sau khi chúng nó tiến hóa ra hai khoang chứa khí, chuẩn bị bắt đầu chém giết, lập tức tăng khí O2, nồng độ CO2 lên, đưa đồ ăn đến trước mắt bọn chúng, phòng ngừa việc chúng nó mọc ra hai chân, đi tranh đoạt lượng năng lượng dự trữ của các thực vật khác.

Quả nhiên, con đường lúc này đây của chúng nó cũng không mọc ra hai chân nữa, mà là trở thành một cái cây ngoan ngoãn, tiếp tục mọc rễ nẩy mầm, liều mạng dùng hai cái "Khoang khí" hấp thu không khí để trở nên càng mạnh mẽ hơn.

"Hoàn thành."

Hứa Chỉ nhìn kỹ, lúc này đây, kết cấu của cây cối trong cơ thể lại trở nên khác.

Chúng nó không giống như những thực vật hình người đó, từ kinh mạch dày đặc mạch máu trong cơ thể mọc ra hai trái tim, mà là hai khoang chứa đựng khí để tuần hoàn như bình thường.

“Thành công tự mình tuần hoàn, không cần khí thể, vẫn là cổ thụ sao trời. Tiếp theo, chính là ném ra bên ngoài, để thích ứng với môi trường chân không phóng xạ.” Hứa Chỉ cười cười, trực tiếp đả thông Phần thiên ngoại giới, kết nối với không gian hiện thực.

Rầm!

Dưới ánh Mặt Trời chói chang.

Cây cối bắt đầu nhanh chóng khô héo, chúng nó không chịu nổi sức nóng và áp suất do môi trường chân không mang đến.

Chịu đựng môi trường sinh tồn khó khăn nhất, thời gian cần thiết lúc sau cũng không nhiều lắm. Sau đợt đại diệt tuyệt hàng loạt, một số thực vật thích ứng được thì sống sót, thành công tồn tại, cắm rễ ở trên mặt đất, hoàn toàn hình thành nên cổ thụ sao trời có thể sinh tồn trong môi trường chân không.

Thực vật có thể sống ở trong vũ trụ.

Mà gen lúc trước của cổ thụ Tinh Linh đã bắt đầu khiến cho chúng nó nhanh chóng hấp thu phóng xạ, lực lượng sao trời, từng cây cối càng thêm xanh tươi, vô cùng tuấn lạn.

“Cuối cùng thì cũng xong.”

Hứa Chỉ cười đến tràn đầy vui vẻ, “Sắp có kết quả.”

Trạm phát điện đại diệt sạch số một đã được thành lập. Trạm năng lượng Mặt Trời có thể phát điện và không ngừng cung cấp năng lượng cho hắn. Cảnh giới của hắn đương nhiên sẽ tiến bộ vượt bậc!

Về sau chính bản thân hắn không cần phải ỷ lại vào các đợt đại diệt sạch trong sa bàn nữa.

“Nhưng mà, nó cũng có hạn… Chung quy lại cũng không phải là giống loài chân không chân chính, vẫn cần phải có không khí. Lấy lượng kiến thức trước mắt của ta chỉ có thể làm đến như vậy.” Hứa Chỉ hít sâu, “Hơn nữa, khí thể của chúng nó là tuần hoàn bên trong, một khi bị rò rỉ thì sẽ tử vong… Mà cho dù là không có tổn hại, thực vật không chỉ cần không khí, mà còn cần nước!”

Dù sao một cây thực vật chịu nhiệt mạnh, năng lực chứa đựng nước mạnh đến đâu thì vẫn phải cần có nước. Đây là điều không thể tránh khỏi.

Nước từ đâu tới đây?

Phải biết rằng sao Thuỷ, không có nước.

“Vẫn là để ta tự mình tưới nước.” Hứa Chỉ cảm thấy mình đúng là hết chỗ nói rồi.

Đây đúng là quá khó khăn mà.

Mà sao Thuỷ lại là môi trường Mặt Trời tốt nhất, gần Thái Dương và có độ phóng xạ mạnh nhất. Nếu ngươi đi sao Kim, nơi đó không chỉ có phóng xạ thấp hơn rất nhiều mà đồng thời ở đó cũng không có dịch lỏng.

“Xem ra, ý tưởng phủ xanh hệ Mặt Trời của ta cũng quá viển vông rồi.”

Hứa Chỉ không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ, “Nhưng mà ta cũng đã có chuẩn bị, điều chỉnh một cái Truyền Tống Trận từ chỗ của Elmin tới đây, mắc ở trạm phát điện bên này làm phương tiện qua lại, để cho nó tưới nước định kỳ.”

Thật sự trở thành dòng chảy khi làm ruộng.

Xanh hoá tinh cầu sa mạc, bắt đầu từ ta.

“Trước tiên cứ trồng một vạn cây đã rồi nói sau… Nhưng mà thay đổi chủng loại một chút đã.” Hứa Chỉ nghĩ một lúc, hắn không sợ những người khác nhìn thấy nơi này, dù sao hắn sớm đã có phương pháp che chắn nhìn trộm.

Mà một vạn cây, phỏng chừng cũng không đến một trăm mẫu, so với một hành tinh thì nó lớn bao nhiêu đây?

Cho dù mình không che chắn, cũng rất khó để phát hiện.

Hắn bắt đầu lẳng lặng nhìn những cổ thụ sao trời trong nội không gian. Chúng đã bắt đầu sinh trưởng liên tục, cành là mọc ra bên ngoài, đi vào chân không sao Thuỷ, việc còn lại của hắn chính là yên lặng cung cấp nguồn nước.

Rất nhanh đã được một vùng cây xanh tươi.

“Loại tình huống này, phỏng chừng còn phải chờ sao Thuỷ tiến hóa một hai ngày. Nó hiện tại đang chỉ là một phôi thai thô ráp, chờ sau khi diễn biến hoàn toàn thành thục, một số chi tiết sẽ càng tốt hơn.”

Hứa Chỉ lạnh nhạt nhìn cây cối trên sao Thuỷ.

Hắn tới nơi này, chính là làm trạm phát điện, tạo thành một con đường cung cấp năng lượng cho mình.

Về phần phát triển sa bàn, sinh sản giống loài giống loài?

Sao Thuỷ là không có khả năng.

Nơi này đã được định sẵn là một cái trạm phát năng lượng điện hoang vu, mỗi ngày chỉ cần lại đây tưới nước, trồng rau, chính là lựa chọn tốt nhất.

Tự sinh tự diệt, không cần phải xen vào hay là tốn thêm công sức làm gì.

Mà ngay tại lúc mà Hứa Chỉ an tĩnh lại, hắn mới chú ý tới một đống Tinh Linh bên cạnh kia, đã sinh sản thật mau, chúng đang tung tăng nhảy nhót.

Ê ê a a!

Chúng nó ở khắp nơi trong miệng núi lửa khô nứt, vừa chạy vừa kêu, có vẻ rất vui sướng. Điều này khiến cho Hứa Chỉ giật mình, đây chính là môi trường chân không đó.

Nhưng mà sắc mặt của hắn lại nhanh chóng đen lại.

Chương 776: Di Tích

Bởi vì bọn chúng đang chạy tới đoạt nước của đám Tinh Thần Cổ Thụ. Rất rõ ràng, chúng nó không có nước cũng sẽ chết ở chỗ này.

Hơn nữa, chúng nó còn đi gặm những cái cây kia, hấp thu chất dinh dưỡng và năng lượng, còn chém giết lẫn nhau. Chúng nó vô cùng hiếu chiến, dã tâm giết chóc cũng lớn.

Hứa Chỉ lập tức đem toàn bộ chúng nó đuổi đi, còn muốn trực tiếp chụp chết chúng nó.

“Quên đi, cứ để những Tinh Linh đó nhảy nhót thêm một chút ở chỗ này đi, diễn biến thích ứng với môi trường chân không một chút.” Hứa Chỉ nghĩ một lúc, “Chờ đến lúc ta rời đi, lại mang chúng nó đi, dù sao ở đây bọn chúng cũng không thể sống nổi, sẽ bị khát chết.”

Về việc nên an bài những kinh hỉ ngoài ý muốn này như thế nào, đây cũng là một cái vấn đề.

Không thể nghi ngờ, tiềm lực của chúng rất lớn.

Nếu chúng nó gần chỉ cần nước là có thể sinh sống ở trong vũ trụ, thì đã vô cùng cường đại rồi, bởi vì tài nguyên nước trong vũ trụ vẫn còn rất nhiều.

“Hơn nữa, cho dù là hai trái tim của bọn họ có bị tan vỡ, ‘ máu ’ của tuần hoàn bên trong bị rò rỉ thì cũng có thể đi đến một số hành tinh để bổ sung CO2, O2…chỉ cần có được một loại trong đó là có thể chuyển hóa, bổ toàn một lần nữa.” Hứa Chỉ cười cười, “Xem như trước mắt ta đã chế tạo nên một tế bào chủng tộc chân

không hoàn mỹ.”

“Nhưng mà, một chuyến lữ hành làm ruộng tùy ý, trở về lại nhiều thêm một đám tiểu gia hỏa, sau khi mang bọn người kia về, nên chăn nuôi ở đâu đây?”

Hứa Chỉ nhàn đến nhàm chán, liền bắt đầu ngồi tại chỗ, nhìn những cây cối kia diễn biến, trêu chọc những Tinh Linh kia, hơn nữa hắn cảm thấy có chút cổ quái, “Từ từ, có đuôi dài, hiếu chiến, thích đánh nhau, còn dùng khí… cảm ứng hơi thở…. Chẳng lẽ là người Saiyan - Chủng tộc chiến đấu huyền thoại đầu tiên trong vũ trụ?”

Hắn duỗi tay, nâng một cái đuôi của một tiểu hài tử lên, “Goku, là ngươi sao?”

Ê ê a a!

Tiểu hài tử kia đáng yêu giãy giụa, ra sức giãy giụa.

Hứa Chỉ nhẹ nhàng thả lỏng, tiểu hài tử kia vội vàng cất bước chạy, chạy tới phía sau một cái hố thiên thạch thật lớn.

“Không đúng, người Saiyan không thể ở sinh tồn trong chân không, có đuôi dài cũng có thể là đế vương vũ trụ, Frieza.” Hắn rảnh rỗi không có việc gì, mặc một chiến giáp, đầu óc suy nghĩ miên man.

Đột nhiên, hắn hơi giật mình, cảm ứng được không gian trong cơ thể, “Không nghĩ tới, Vân Đế người này vậy mà lại mang theo Thiên nhân, cảm ứng được Phần thiên, muốn phản ứng lại đây?”

Hắn do dự một chút, cũng không có ngăn cản, “Dù sao thủ tại chỗ này cũng không thú vị, còn không bằng để bọn họ đi đến sao Thuỷ, một bí cảnh vũ trụ thần bí? Nhìn xem môi trường chân không, xem xem những sinh linh bình thường đó có thừa nhận nổi hay không!”

“Chờ đã.” Trước mắt Hứa Chỉ sáng ngời, nhìn về phía Thái Dương chiếu lên mặt đất đỏ như máu, khắp nơi đều có miệng núi lửa, “Có nên làm một chiến trường thần thoại viễn cổ không đây?”

...

Thế giới quan của thế giới Lục đạo luân hồi, thời đại thần thoại viễn cổ, dù sao cũng nên hoàn thiện rồi.

Nếu như là các sa bàn trong các thế giới trước đây, thì cứ để cho bọn họ tự bổ não là được rồi, cũng không sao cả. Nhưng mà lúc này lại khác, chỉ có những đại năng viễn cổ bị trấn áp dưới địa ngục địa phủ kia đi phổ cập về thế giới quan khoa học thì mới thu thập được tín ngưỡng của bọn họ, rồi sau đó mới có thể hoàn toàn “Sống lại”, trở thành một tồn tại cường đại sống sờ sờ.

Một sự kiện cho dù là giả, sau khi được tán dương một trăm lần cũng sẽ trở thành chân tướng.

“Mà trước mắt càng là như thế, đã có càng nhiều người tin tưởng hơn rồi.”

Thân thể Hứa Chỉ hơi run, ngửa đầu nhìn về phía ánh mặt trời đỏ bừng chói chang buổi xế chiều.

Dưới vũ trụ cô quạnh và cổ xưa, hắn nhìn những người cây nhỏ bé kia đang tung tăng nhảy nhót, từng cây cổ thụ khổng lồ được hình thành, những hố thiên thạch giống như phế tích vậy. Cảnh tượng phảng phất như là tận thế trong thần thoại, phong cách như vậy đúng là không còn gì tốt hơn.

“Dù sao cũng còn phải ngốc trên sao Thủy trong chốc lát, như vậy, liền nhân tiện làm một chút chuyện.”

Hứa Chỉ duỗi tay ra, một khối kim loại đột ngột mọc lên từ mặt đất, văn bia tang thương mà cổ xưa chậm rãi hiện lên, khí thế bàng bạc, phảng phất đã tồn tại vô số năm, tràn ngập cảm giác

tang thương của năm tháng.

“Có di tích văn minh viễn cổ nào trên sao Hoả hay không thì ta không biết, nhưng mà di tích sao Thuỷ đã xuất hiện.”

…

…

Vân Thiên Giới.

Vân Đế thống nhất Thiên Nhân Đạo đã gần trăm năm, hai giới Phần thiên Phần Đế , Phụng thiên Phụng Đế, đều đã cúi đầu quy thuận.

“Phụng Đế có thể xuyên qua hay không?” Vân Đế hỏi.

Thiên phú của Phụng Đế có liên quan đến không gian, có thiên phú truyền tống đặc thù, rất hiếm có và thần bí, sức chiến đấu cũng thần bí khó lường, thậm chí còn có thể ẩn giấu ở trong không gian, làm cánh tay đôi chân chia năm xẻ bảy, đánh úp lại từ bốn phương tám hướng, rất là quỷ dị.

Nhưng mà lúc này, hắn không thể chống lại vận mệnh phải quỳ xuống.

Bởi vì thiên phú quỳ xuống này thoạt nhìn rất đơn giản, nhưng lại là khắc tinh của rất nhiều thiên phú nghịch thiên khác.

Mà muốn ngăn cản thiên phú quỳ xuống của Vân Đế, cách duy nhất chính là tâm thần cứng cỏi, không thể bị hắn hạ tâm ma, đánh tan tinh thần của ngươi, mà Vân Đế vừa lúc lại am hiểu nhất là tấn công lòng người!

Lúc này, khắp thổ địa chỉ có một mình Vân Đế là có thể đứng thẳng. Hai người Phần Đế, Phụng Đế có chiến lực tuyệt cao, thậm chí nếu đấu chính diện thì Vân Đế căn bản không phải là đối thủ,

lúc này cũng đã phải quỳ xuống.

Bởi vì chỉ cần ở trong lòng có giấu bóng ma, thì vĩnh viễn sẽ không có biện pháp khắc phục.

Phụng Đế nghiến răng nghiến lợi, quỳ rạp xuống đất trả lời: "Đã đả thông thông đạo một lần nữa, chỉ là đầu bên kia dường như có chút quỷ dị. Núi sông của Phần thiên giới, tất cả đều biến mất, bị một loại thực vật đặc thù chiếm cứ, khí tức trong không khí cũng không rõ!"

Không có người nào muốn quỳ xuống trả lời, huống chi hắn đường đường là Thiên nhân Đại Đế của một thế hệ? Tôn nghiêm ở đâu? Hắn cũng hiểu được càng căm hận, càng để ý tôn nghiêm thì tâm ma sẽ càng nặng, càng không có khả năng thoát khỏi hay là dũng cảm đứng lên. Đây là một vòng tuần hoàn không thể giải thoát.

Nguyên lý rất đơn giản, một khi sống lưng đã bị uốn cong sẽ không thể đứng thẳng được nữa.

"Không rõ? Phái lượng lớn chiến sĩ Ngạ Quỷ Đạo mà mấy năm chế tạo ra tiến đến xem sao."

Vân Đế vung tay lên, quát lạnh nói.

Một vũ khí người hung thần ác sát, cả người cơ bắp vặn vẹo, bước vào trong đường hầm không gian.

Vân Đế lại nói, "Vân Kính, đi giám sát động tĩnh của phương thiên địa bên kia."

"Vâng!"

Một lão nhân mở miệng, quỳ rạp xuống đất, duỗi tay lên, một tấm gương mỏng hiện ra trước mắt.

Mọi người đều ngưng thần mà nhìn, vô cùng khẩn trương, Thiên nhân Đạo có ba đại giới, lúc này đã mất đi một giới, chuyện này không có khả năng thừa nhận!

Trong ánh phản chiếu của tấm gương mỏng, những Ngạ Quỷ Đạo phái đi đó đang đi tới một mảnh cấy cối xanh tươi quỷ dị. Nhưng chúng mới đi được hai bước thì khuôn mặt đã đỏ lên, gân xanh nổi đầy, thất khiếu đổ máu.

Mỗi một tế bào đều bị nứt vỡ.

Không đến mười mấy giây, chúng chậm rãi ngã xuống trên mặt đất, trực tiếp tử vong, vô cùng quỷ dị.

Chương 777: Khám Phá Di Tích

“Đây…” mọi người ở đây đều cả kinh.

Sự tình phát sinh quá đột nhiên, vượt qua dự kiến của mọi người, khiến họ khó có thể tin.

“Cách chết dữ tợn, thất khiếu đổ máu, chẳng lẽ là trúng độc? Trong không khí có độc?”

“Nhìn như trúng độc, nhưng lại như là khắp không gian đang điên cuồng đè ép thân thể bọn họ, đem máu thịt, hài cốt, tay chân của bọn họ hung hăng vò thành một đoàn, như là một tấm giấy! Trực tiếp bóp vỡ!”

…

Tất cả đều đã vượt xa phạm vi nhận thức của bọn họ. Nó làm điên đảo nhận thức của mọi người và tác động mãnh liệt vào tư duy của mỗi người.

Phần thiên chúng ta sao lại bỗng nhiên liền biến thành loại bộ dáng này vậy?

Trở nên ác liệt như thế? Hóa thành một tuyệt địa khủng bố?

“Vân Trung Quân” Vân Đế mở miệng, siết chặt quyền, trên gương mặt tất cả đều là sự tức giận.

Một phần ba lãnh thổ đã trở nên quỷ dị khủng bố như thế, không có một vị Quân Chủ Đại Đế nào mà có thể giữ được bình tĩnh cả.

“Vâng!” Vân Trung Quân hiểu ý, một đám kết giới mông lung

bằng mây mù trong suốt bao phủ lấy chiến sĩ Ngạ Quỷ Đạo, sau đó đưa bọn chúng vào trong đường hầm không gian. Lúc này đây, đã được bảo hộ không khí, ngăn cách với thế giới bên ngoài, cho nên không bị hao tổn.

“Lúc này thì ổn rồi.”

Mọi người lập tức thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Sau đó để cho các chiến sĩ đạo A Tu La tiếp tục hành tẩu. Nhưng mà không quá hai phút, cả người lại dần dần chảy máu, thối rữa, nhanh chóng ngã xuống.

“Sao có thể? Rõ ràng là đã ngăn cách không khí?”

“Độc tố thứ hai sao?”

“Nó có lực xuyên thấu khủng bố, có thể xuyên thấu lá chắn mây mù sao?”

…

Bọn họ hoàn toàn giật mình.

Sắc mặt Vân Đế vẫn bất động như trước, “Vân Trung Quân, khoác lên mình lớp bảo vệ, để cho các chiến sĩ A Tu La Đạo khác đem thi thể kia trở về.”

Ngay sau đó, mấy tên A Tu La Đạo bước đến, đem khối thi thể hư thối chảy mủ, bị phóng xạ đến chết kia kéo trở về.

Vân Đế ngồi xổm xuống, sắc mặt không đổi, hơi hơi đảo qua, lập tức bắt đầu có chút trầm mặc, “Kết cấu toàn bộ thân hình bị phá hủy, độc này quá mức khủng bố, tính xuyên thấu cực mạnh, lúc này vẫn còn lưu lại trên cơ thể.”

Bỗng nhiên, bên cạnh có một nữ tử Thiên nhân, ôm một con thỏ con, cả người run rẩy một cái, cũng dần dần ngã xuống.

“Thỏ nhi!” Nàng kêu to, kích động đến rơi lệ.

Vân Đế vừa thấy, sắc mặt lại càng thêm ngưng trọng, “Thi thể còn mang theo độc tố còn sót lại, có lẽ phải mất mấy trăm năm mới có thể tiêu tan hoàn toàn. Chúng ta đều là cường giả, một ít dư độc đối chúng ta cũng không gây nên tổn thương quá lớn. Sinh linh cấp một, cấp hai bình thường tới gần, gần như sẽ tử vong trong nháy mắt…cát và quan tài gỗ bình thường cũng không thể ngăn cản độc tố này thẩm thấu…các ngươi dùng quan tài kim loại tiến hành phong ấn mấy trăm năm.”

Lời nói này rơi xuống, nhóm Thiên nhân xung quanh lập tức cách xa thi thể một chút, sắc mặt hoảng sợ.

Thi thể mang theo độc tố, tới gần còn sẽ lây bệnh?

Trong mấy trăm năm, đây quả thực chính là ngọn nguồn của độc tố, ngay cả tới gần cũng không thể!?

“Thế gian, sao lại có thể có lửa độc khủng bố như vậy được!” Có người rống to.

Mà lúc này, chuyện càng khủng bố hơn đã xảy ra. Đám chiến sĩ A Tu La Đạo vừa mới nhanh chóng đưa thi thể trở lại cũng dần dần ngã xuống trên mặt đất, sắp chết.

Mọi người hoàn toàn biến sắc, “Độc tố này thật là đáng sợ!!”

Đây là uy lực khủng bố của bức xạ hạt nhân.

Trên thực tế, mỗi giờ mỗi phút, Mặt Trời đều điên cuồng phản ứng nhiệt hạch, tổng hợp hạt nhân trên quy mô lớn. Năng lượng phóng xạ ra bên ngoài ước chừng 286 tỷ tỷ MW. Ở tại vị trí gần như thế, nhiệt độ cao hơn bốn trăm độ, nhưng đây không phải là điều đáng sợ nhất, đáng sợ nhất chính là nồng độ phóng xạ khủng bố.

Có thể tưởng tượng được uy lực khủng bố của loại bức xạ hạt nhân này!

Cho dù là Thiên Đế, cũng không có khả năng ở lâu, hoàn toàn tiếp xúc với một trường khủng bố này.

Nếu không phải đặc tính của cổ thụ sao trời chính là hấp thu tia vũ trụ, cực kỳ cường đại, thì Hứa Chỉ cũng sẽ không đặc biệt tìm người Ishdar, tiêu phí tâm huyết để chế tạo nên chiến giáp cơ khí, hao hết tâm lực đi vào nơi này, xây dựng trạm phát điện hạt nhân từ năng lượng Mặt Trời.

Đồng thời, chính là bởi vì cỗ năng lượng này quá khủng bố, khiến cho trong lòng Hứa Chỉ vô cùng háo hức và khát khao.

“Dưới Thiên Đế, hẳn là phải chết…” Vân Đế hít sâu một hơi, hoàn toàn thăm dò được uy lực của nó, “Nhưng mà Thiên Đế cũng chỉ có thể chống đỡ được một đoạn thời gian. Chư quân, hãy cùng ta tiến vào trong tuyệt cảnh nhiệt độc khủng bố này!”

…

“Cuối cùng cũng vào tới rồi sao?”

Hứa Chỉ ẩn giấu thân hình của mình ở trong lò luyện Thái Dương. Hắn nấp ở chỗ xa nhất trong một miệng núi lửa, lẳng lặng nhìn tất cả, vẻ mặt tò mò.

“Phỏng chừng những loại cổ thụ sao trời này còn phải ngốc tại nơi này một ngày nữa… cũng chính là trăm năm. Nhân lúc đoạn thời gian này để cho bọn hắn chế tạo bổ toàn lịch sử đi. Nhân tiện nhìn một cái, xem xem những cường giả bình thường tiếp cận với Thái Dương, tuyệt cảnh vũ trụ với nồng độ phóng xạ cao có thể khiến sinh mệnh tử vong này, sẽ xuất hiện loại tình huống gì đây!”

Bức xạ hạt nhân, tia vũ trụ, là một trong những lực lượng mà sinh mệnh khó chống lại nhất.

Có thể nói là “Kịch độc Tử Thần”.

Đồng thời, cũng sẽ sinh ra các loại biến đổi bệnh lý, thân thể cũng vì để thích ứng mà sinh ra các loại dị dạng, biến dị.

“Dị dạng, biến dị, đây cũng có thể coi là một trình tự trong tiến hóa. Tuy nhìn chung thì đều là mặt trái, hủy diệt tính di truyền, phá vỡ gen…có thể chịu đựng qua, chính là chọn lọc tự nhiên.”

Vẻ mặt Hứa Chỉ lại rất bình tĩnh.

Mặc dù hắn đã đình trệ tốc độ tiến hóa của cổ thụ sao trời và các khí Tinh Linh, khôi phục lại tốc độ bình thường một ngày trăm năm. Nhưng hắn vẫn cảm giác được tốc độ tiến hóa của hai chúng nó trong hoàn cảnh này, nhanh hơn so với các sinh mệnh trong các sa bàn khác vô số lần.

Trên thực tế, điều này cũng phù hợp với nguyên lý người thích ứng được thì sống sót.

Bởi vì chúng nó bị vây trong hoàn cảnh càng hiểm ác, càng nguy hiểm, muốn sinh tồn ở chỗ này thì phải mạnh mẽ khích lệ chính mình thích ứng, biến dị, dị dạng… Cho nên môi trường càng hiểm ác thì tiến hóa sẽ càng nhanh!

Còn có môi trường nào hiểm ác hơn so với tia vũ trụ không?

Đã không còn.

“Để ta nhìn xem các ngươi thử đi vào loại địa phương này, xem xem thân thể có thể thích ứng hay không. Thiên phú, chấp niệm… có phải là cũng sẽ xuất hiện biến dị hay là cường hóa nào đó hay không…. Hoặc là, các ngươi sẽ sinh ra loài tiến hóa đặc thù nào đó!” Hứa Chỉ ngồi ở trong một góc cabin, trên không trung là ánh mặt trời chói chang, gặm một quả trái cây.

“Dường như còn rất thú vị…”

Cơ chế của Lục đạo luân hồi là khiến cho bọn họ căn bản không sợ tử vong. Hứa Chỉ trực tiếp đem bọn họ trở thành chuột bạch, hơn nữa còn là chuột bạch có thể mang theo bên mình, làm một đội quân đi trước. Sau này nó sẽ phụ trách tìm hiểu các loại môi trường hiểm ác, thu thập số liệu cho hắn.

“Khó có được một chuyến xa nhà, liền mang các ngươi đi du lịch một phen… Các ngươi tùy tiện chơi đi, không cần phải xen vào việc của ta.” Hứa Chỉ thảnh thơi ngồi ở trên chiến giáp cơ khí, lười biếng duỗi eo một cái.

Rầm!

Phía sau xuất hiện một cái ghế nằm.

Hắn đang tắm mình trong ánh nắng vàng nóng rực trên không trung, mang kính râm, và thư giãn trên miệng núi lửa như thể là đang đi nghỉ dưỡng bên bờ biển vậy… Hắn nhàn nhã nhìn đám kiến đang chơi đùa trên bờ cát vàng nơi xa, khắp nơi ồn ào nhốn nháo, vậy mà lại có cảm giác tận hưởng những năm tháng an tĩnh.

Chương 778: A Tì Địa Ngục Nóng Rực 1

Rầm!

Ánh vàng rực rỡ bao trùm mặt đất.

Vân Đế mang theo đoàn người, bước vào trong một mảnh Phần thiên đã hoàn toàn thay đổi này.

Cảnh giới của cường giả Thiên Đế có thể ở trong môi trường chân không một lúc, không thể ở lâu.

Vân Đế lúc này, lẩm bẩm tự nói, trên gương mặt hiện lên nét khẩn trương,

“Rốt rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì? Không khí của Phần thiên của Thiên Nhân Đạo chúng ta dường như đã biến mất toàn bộ, núi sông cũng không còn, lại còn mọc đầy những loại thực vật đặc thù thần bí??”

Phải biết rằng, những chiến sĩ Ngạ Quỷ Đạo kia đều đã mất mạng, mà những thực vật này lại hoàn hảo vô khuyết, có thể thấy được chúng nó khủng bố cỡ nào.

Phốc xuy!

Hắn hơi siết chặt tay.

Một cái cây đột nhiên nổ tung.

Hắn mới phát hiện ra cấu tạo của chúng cực kỳ kỳ lạ, có hai cái túi không khí dùng để chứa đựng không khí, lấy đó để sinh

sống trong môi trường chân không này. Mà hiện tại trong không khí dường như còn có tia năng lượng cao khủng bố nào đó, đang không ngừng xoay chuyển, bắn phá khắp nơi. Đây đó đều là loại kịch độc thần bí mà khủng bố kia!

Nhóm Thiên Đế cũng châu đầu ghé tai.

“Mảnh đất này đúng thật là không thể tưởng tượng nổi.”

“Thực vật thần bí khó có thể tin.”

“Nơi này, tràn ngập lửa độc nóng rực, khiến người tử vong.”

“Nhiệt độ nơi này như thiêu đốt toàn bộ không khí, không thể hô hấp!”

….

Lúc này, trên mặt bọn họ đều tràn ngập vẻ chấn động.

Nhưng mà sau đó, bọn họ phát hiện Phần thiên lúc này vậy mà lại bắt đầu kết nối với một mảnh không gian khác, cho nên Phần thiên mới biến đổi khác thường như thế. Bọn họ thuận thế đi ra ngoài, đi tới một mảnh không gian bên ngoài, thấy được hình ảnh cả đời đều khó có thể tin!!

Một vòng ánh sáng vàng khổng lồ tỏa ra từ một quả cầu lửa cực đại che đậy khắp vòm trời.

Một mảnh đất trống tĩnh mịch mà rộng vô ngần, bùn đất kèm với kim loại rỉ sét loang lổ, gồ ghề lồi lõm, phảng phất như một cái thế giới bị hoen rỉ.

Trên mặt đất có trồng lác đác các loại cây cối xanh biếc cổ quái, cứng cáp hữu lực, trong suốt, giàu sức sống, cành lá sáng như đế vương lục, ánh sáng quanh quẩn, hấp thu từng đợt xạ tuyến.

Càng quỷ dị hơn chính là, một đám nam nữ mỹ mạo kỳ dị đang đi lại ở trong miệng núi lửa, vui chơi nhảy múa, thoạt nhìn thì hình như không thông minh lắm, giống như là dã thú, tinh tinh vậy. Nhưng dường như môi trường hiểm ác này đối với bọn họ mà nói căn bản không ảnh hưởng đến họ.

“Sao có thể có loại sinh vật có thể sinh tồn được?” Bọn họ hoàn toàn kinh ngạc, đồng tử giãn ra.

Vân Trung Quân ngửa đầu, cổ họng phát khô, nhìn về phía Mặt Trời rực lửa đang phát ra phóng xạ, nóng cháy khắp đại địa, “Đây là một thế giới thần bí và vỡ nát! Không biết vì nguyên nhân gì mà có thể đánh xuyên qua Phần thiên giới của Thiên nhân đạo chúng ta, tiến hành xâu chuỗi.”

“Ta bỗng nhiên có loại cảm giác tang thương của năm tháng vĩnh hằng. Quả cầu lửa cuồn cuộn trong không trung kia dường như đã tồn tại mấy vạn, thậm chí là trăm triệu năm. Mỗi một hạt cát hạt sỏi dưới chân này đều mang theo cảm giác xa xưa, bình yên mà nằm, thọ mệnh cũng lâu hơn chúng ta cả vạn lần.”

“Lịch sử…đúng vậy, ta cảm nhận được sự lắng đọng của lịch sử dài lâu, loại cảm giác này thực chân thật. Mảnh thế giới khắp nơi đều hoang vắng và tĩnh mịch, dường như đã qua mấy vạn, trăm triệu năm… không thể là giả được.”

“Nơi này, là đường Thái Dương cổ đại trong thần thoại? Liệt nhật luyện ngục?”

Rất nhiều người trầm mặc, dòng năm tháng lâu dài này cũng quá mức kinh người, căn bản rất khó có thể tưởng tượng nổi!

Trong đó, có một Thiên nhân Đại Đế cảm thấy những lá cây đó thật xa hoa, nhịn không được duỗi tay muốn đụng vào một cành lá xanh biếc như ngọc, nhưng còn chưa đụng tới, chỉ cảm thấy đầu ngón tay có cảm giác bỏng rát.

“Đừng đụng!!”

Vân Trung Quân kích động, vội vàng cảnh cáo, “Thực vật trong thần thoại thường rất xa hoa lộng lẫy, dưới ánh sáng mặt trời sẽ phát ra ánh sáng nhiều màu. Chúng nó có tác dụng hấp thu những lửa độc kia, cành lá đã được áp súc vô số lần, Thiên Đế cũng rất khó chống cự!”

Tiếng nói của hắn vừa dứt, người nọ vội vàng sợ tới mức rút tay về.

Dù sao loại kịch độc khủng bố này, chỉ phát ra trong không khí thôi đã rất khó ngăn cản rồi. Nếu thực sự đụng vào độ dày độc tố như vậy có khả năng ngay cả bọn họ cũng gặp họa.

“Nơi đây thần bí khó lường, khắp nơi đều cực kỳ nguy hiểm! Phải đề cao cảnh giác!” Vân Trung Quân tuy là nói như vậy, nhưng chính mình lại bỗng nhiên muốn bắt lấy một sinh linh đang chạy nhảy trong đó.

“Ngược lại là những sinh vật này vậy mà lại không bị ảnh hưởng bởi sức ép không khí của nơi này, cũng như là các chất kịch độc khiến sinh vật hư thối khác. Chúng nó có thể sống yên ổn tại chỗ này!”

“Ngươi không nên động thủ.”

Vân Đế bỗng nhiên gọi hắn lại, tuy rằng những sinh linh đó thoạt nhìn nhỏ yếu vô hại, nhưng vọng động rất có thể sẽ khiến bản thân gặp nguy hiểm. Hắn chỉ về phía nơi xa, “Các ngươi xem…”

Tầm mắt của mọi người nhìn qua.

Nơi xa, là một mảnh kiến trúc cổ vỡ nát, gạch ngói thấp thoáng, hình như là một tòa miếu cổ với ngọn đèn đồng đung đưa phía trước. Trước cửa là một tấm bia đồng cổ xưa đứng chót vót

trên đại địa, phía trên có không ít vết màu xanh đồng, rỉ sét loang lổ. Mặt trên phảng phất như khắc họa một vài bức tranh từ thời viễn cổ, dường như là các vị Thần viễn cổ, đang bôn tẩu, gào thét, trong gào rống mang theo phẫn nộ, khóe mắt mang theo nước mắt.

"Bích họa viễn cổ sao!?"

Giờ phút này, trong lòng mọi người đều cảm thấy sợ hãi, sống lưng đều phát lạnh, chỉ cảm thấy một bức họa cuộn tròn cổ xưa đang chậm rãi mở ra.

Đây là một nơi hoang vắng mang theo sự thê lương của năm tháng, những bức tường đổ nát kia như đang kể về một đoạn thần thoại tang thương. Trong lòng của bọn họ ngăn không được kích động, cảm giác mông lung và thần bí này khiến họ nói không nên lời.

"Trên tấm bia đồng cổ này rốt cuộc viết cái gì vậy? Chữ đã mờ hết rồi."

"Vì sao các vị Thần được vẽ trên bức tranh đều đẫm nước mắt, bầu không khí lại tràn ngập sự bi ai và thê lương như vậy?"

"Tại thời đại xa xôi, những Cổ Thần kia tại sao lại giận? Lại vì sao mà khóc?"

Bọn họ không để ý đến cái khác nữa, kích động kêu to. Bọn họ không thể ở lại quá lâu trên mảnh đất ác liệt mà tràn ngập tuyệt vọng này, lập tức liền tiết kiệm thời gian, đi thẳng về hướng bia đá kia.

Dần dần họ càng tới gần.

Tấm bia đá kia đã quá mơ hồ, chỉ dư lại mấy bức bích họa rời rạc.

Bọn họ nhìn thấy miêu tả trên bích hoạ, nơi đây đã xảy ra một

trận chiến tranh khủng bố, cuối cùng bị phá thành mảnh nhỏ. Mảnh thiên địa này cũng bị đốt cháy đến cạn khô không khí, khắp nơi đều là lửa độc, trên bầu trời là một vòng Thái Dương thần bí, quỹ đạo cũng bị kéo lại gần hơn. Thế giới này bởi vậy mà biến thành tuyệt địa.

Nơi này, trở thành địa ngục nhân gian.

Mà những sinh linh trước mặt này chính là còn sót lại sau chiến bại, hậu đại cũng bị trấn áp tại đây, nhận hết mọi tra tấn thống khổ, đời đời không thể siêu sinh!

Vân Đế nỉ non, "Ở chỗ này nhận hết mọi thống khổ vĩnh viễn? Vậy thì nơi này, chẳng lẽ là địa ngục vĩnh hằng trong thần thoại? Kịch biến của Địa phủ…lúc này đã xé rách luân hồi, chẳng lẽ là đạo Thiên nhân đã vô tình đả thông với thế giới người chết trong truyền thuyết kia sao?"

Hắn nhìn vào lò luyện khổng lồ trên không trung, lửa độc thiêu đốt, nhuộm khắp mặt đất. Nếu nơi này thật sự là địa ngục, như vậy cũng danh xứng với thực.

Hung hiểm, khủng bố, thần bí, nơi nơi đều là nguy cơ.

"Nơi này là địa ngục sao? Nghiệp hỏa vô gian, đốt cháy tất cả…"

Thiên Đế ở đây đều bị giật mình, đều lộ ra vẻ mặt khó có thể tin nổi.

Chương 779: A Tì Địa Ngục Nóng Rực 2

Lúc này, mọi người tức thời nhịn không được phải rời khỏi tấm bia đá, đi tới đống kiến trúc đổ nát cách đó không xa, miếu cổ thần bí cùng với một tòa bia đồng cổ. Bọn họ đã thực sự tiếp xúc với di tích văn minh viễn cổ.

Miếu thờ đổ nát, đèn đồng đơn độc, văn bia bằng đồng, mảnh đất này quả thực vô cùng to lớn và hùng vĩ, nhìn như cực kỳ bất phàm, mơ hồ cón có cảm giác kim quang lóng lánh cực kỳ lộng lẫy. Nó phảng phất như một chiến thần vĩ ngạn khoác lên mình một thân chiến giáp hoàng kim, màu vàng sáng lóng lánh như đang thiêu đốt trong lửa thần vậy.

Nhưng mà vừa mới muốn nâng bước chân lên.

Sắc mặt Vân Đế trầm xuống, bỗng nhiên khóe miệng chảy ra một chút máu.

“Không tốt! Đi mau!”

Hắn hô to một tiếng, sắc mặt vô cùng khẩn trương, “Địa ngục, không phải là nơi mà người sống chúng ta có thể ở lâu, không có không khí, chỉ có tràn đầy kịch độc, chẳng lẽ…chỉ có vong hồn mới sống được!!”

Nhóm Thiên Đế xung quanh cũng đều cảm thấy không ổn, cả người đều nhanh suy kiệt. Bọn họ mới nhận ra do mải đắm chìm bích hoạ cho nên trúng độc đã sâu, nếu tiếp tục đi xuống, chỉ sợ sẽ không trở về được, liền nhanh chóng lui lại.

Một lát sau, khi quay trở về đạo Thiên nhân, sắc mặt của bọn họ đã hoàn toàn ngưng trọng. Bọn họ bắt đầu xem xét chữa thương, rất nhiều bộ phận thân thể đều đã hư thối, bắt đầu chảy mủ, nhìn rất là khủng bố.

Trong lòng Vân Đế đang trầm xuống.

Đây quả thực là không thể tưởng tượng nổi, chẳng lẽ mảnh thiên địa kia là địa ngục trong truyền thuyết thần thoại!

“Không được! Cổ miếu kia” hắn đứng lên, “ Nhất định phải đi thăm dò mảnh di tích thần thoại cổ kia. Đấy rất có thể là Địa ngục trong truyền thuyết.”

“Nhưng mà môi trường khủng bố ác liệt như thế.” Hắn nghĩ một lúc, trầm ngâm mấy giây, lập tức nói với Vân Trung Quân, “Cây A Tu La Đạo kia đâu rồi? Đã đến lúc nên kiểm tra thân thể của hắn, đem hắn dẫn tới đây.”

“Vâng.”

Vân Trung Quân hạ phàm.

Không đến mấy ngày ngắn ngủn, Vân Trung Quân mang lên một cặp vợ chồng mộc nhân.

“Ta muốn gặp con trai của chúng ta!” Vừa xuất hiện ở trên đại điện, một mộc nhân đã kêu to.

“Dẫn tới.” Vân Đế mở miệng.

Chỉ chốc lát sau, bốn đứa trẻ được mang lên, trên đầu còn đội một cái hồ lô, nhưng mà bọn họ dường như đều không quen biết cha mẹ của chính mình, nhìn rất là xa lạ.

“Các ngươi là…” chúng nó dại ra, thực ngốc manh.

“Ta là cha của ngươi.” Nguyên Thanh Hoa rơi lệ.

“Ta mới là cha của ngươi.” Bạch Tiểu Quân thống khổ.

“Ta biết phu thê hai người các ngươi đều thuộc A Tu La Đạo, nếu không sinh ra bốn đứa con cũng sẽ không có thần chí…” Vân Đế nhàn nhạt mở miệng, “Ta còn biết trong Súc Sinh Đạo, còn có rất nhiều A Tu La Đạo ẩn núp trong đó, chỉ là không bị chúng ta phát hiện.”

Trong lòng Nguyên Thanh Hoa trầm mặc, vậy mà lại bị phát hiện.

Người chơi nào mà không cơ trí? Bọn họ thường sẽ giả ngu giả ngơ, làm bộ là một động vật thực vật bình thường, chỉ nhìn bề ngoài thôi thì rất khó bị phát hiện…. Dù sao thì chỉ có thời điểm tiến hóa, mới có thể phát hiện ra sự khác biệt.

Hiện tại người chơi đều vô cùng am hiểu địa đạo chiến. Bọn họ mang theo một đám sinh linh trẻ con chuyển thế sang Súc Sinh Đạo, trở thành con cái, đi du kích khắp nơi.

Hiện tại, người chơi đạo Súc sinh lấy việc có con trai, con gái làm niềm kiêu ngạo.

Đây là “Bảo bảo” có tư chất cao, ở xã hội hiện đại, mọi người chơi trò chơi ai mà lại không đi luyện một bảo bảo?

Cho dù là không tìm được sinh linh có thiên phú để đầu thai, thì giữa thực vật cũng sẽ thử thụ phấn, ở trên cành cây mà nở hoa kết quả, sinh hạ ra một loại cây tạp giao. Sau đó, hai cái cây sẽ bắt đầu “Nghiêm hình tra tấn”, các loại giáo dục bắt buộc, hy vọng đứa trẻ sẽ thành rồng. Bọn họ hy vọng có thể mang theo chính mình quật khởi, hoàn thành trò chơi dưỡng thành 《 Cha mẹ Hoa Hạ 》 này.

“Ngươi tìm chúng ta có chuyện gì?” Lúc này, Nguyên Thanh Hoa rất cảnh giác, dù sao thì con của mình đang ở trong tay của

đối phương, còn nhận giặc làm cha.

“Ta biết các ngươi có phương pháp nào đó có thể liên hệ với các A Tu La Đạo khác. Ta muốn ngươi giúp ta liên hệ với mấy người A Tu La Đạo, loại mà có cảnh giới thấp và có thể tiến hóa.” Vân Đế mở miệng.

Nguyên Thanh Hoa sững sờ, phòng phát sóng trực tiếp cũng nổ tung.

“Bọn họ lại muốn phá vỡ lợn giống cảnh giới cao sao? Đây là dùng để sản xuất hàng loạt chiến sĩ A Tu La Đạo?”

“Để ta đi! Ta tinh thông một trăm loại tư thế!”

“Mả mẹ nó! Loại chuyện bị ngược đãi này, ta không xuống địa ngục thì ai xuống địa ngục đây?”

…

Mọi người đều không ngốc, đây không phải là có được cảnh giới Thiên Đế sao?

Nguyên Thanh Hoa cũng hít sâu, lại cảm giác thực quỷ dị, Vân Đế này đang muốn làm gì đây? Hơn nữa ánh mắt hắn đảo qua, phát hiện một sự thật khủng bố. Toàn bộ trong đại điện Thiên nhân, bao gồm cả Vân Đế đều mặt không còn chút máu, tựa hồ như bị nội thương ở mức độ nhất định, cần phải điều dưỡng.

Đây cũng quá khủng bố rồi.

Ai khiến cho bọn họ bị thương?

Ở lục đạo luân hồi, thế giới người sống, ai có thể làm được bá chủ Thiên nhân?

Vân Đế ho khan hai tiếng, lại nói, “Chúng ta phát hiện một nơi bí hiểm, liên thông với Thiên Nhân Đạo. Bọn ta nghi ngờ rằng gần

đây địa phủ có kịch biến, lục đạo luân hồi bất ổn….dẫn tới luân hồi bị xé rách, liên thông với chỗ sâu trong địa ngục."

Luân hồi bất ổn, không gian bị xé rách, liên thông với chỗ sâu trong địa ngục?

Nguyên Thanh Hoa trừng lớn đôi mắt.

Nhưng đúng thật là có khả năng, bởi vì vị bệ hạ thần bí nào đó đã mang theo luân hồi đi ra ngoài, bất ổn là chuyện bình thường. Chẳng lẽ thật đúng là…

Mà Vân Đế đang nhìn tên A Tu La Đạo này, nhìn thấy vẻ mặt của hắn. A Tu La Đạo quả nhiên có biết chuyện về địa phủ, biết nhiều bí mật mà bọn họ không biết, thậm chí hình như cũng thừa nhận là có khả năng là không gian bị xé rách? Liên thông với địa ngục?

Thực sự có địa ngục?

Hắn lập tức cũng tin theo vài phần.

"Chỉ là đáng tiếc, nghiêm hình tra tấn vô dụng." Vân Đế nhíu mày, "Nhưng mà, thật ra có thể căn cứ vào vẻ mặt của hắn để đoán ra một số chuyện."

Hắn duỗi tay ra, một mảnh thấu kính xuất hiện.

Đúng là hình ảnh mà bọn họ thăm dò được, đổ nát thê lương, miếu cổ bị tàn phá, đèn đồng cô độc, còn có một bức tường đá.

Vân Đế nói, "Môi trường trong địa ngục rất ác liệt, trên không trung có có mặt trời diệt thế chói chang, không có không khí, còn có nghiệp hỏa kịch độc đốt cháy, người sống không thể ở lâu, nó giống như hoả lò vậy!"

Nguyên Thanh Hoa lập tức sững sờ, loại hình dung này hoàn

toàn giống với địa ngục trong thần thoại “Nóng như vậy, chẳng lẽ là lửa của A Tì địa ngục ?”

Vân Đế ngẩn ra, trong lòng có chút kinh ngạc, yên lặng ghi nhớ từ ngữ này, lại nói, “Môi trường kia thực hiểm ác, ta thấy A Tu La Đạo các ngươi có thể tiến hóa ra sinh vật thích ứng với hoàn cảnh…. Cho nên, ta muốn để các ngươi tới thử nghiệm.”

Nguyên Thanh Hoa lại hoàn toàn giật mình, “Miếu cổ, ngọn đèn cô độc… Chẳng lẽ, người sống trong miếu tại địa ngục trống rỗng chính là Địa Tạng Bồ Tát, thề không thành Phật sao?”

Đám người Vân Đế, Vân Trung Quân đều giật mình, bọn họ quả nhiên biết!

Địa ngục trống rỗng, thề không thành Phật! Một câu thực khủng bố, ý chí trong đó vô cùng kinh người, chẳng lẽ trong miếu cổ thực sự có di vật mà…. Tồn tại đại năng viễn cổ lưu lại sao?

“Chúng ta nguyện ý đi.” Nguyên Thanh Hoa trừng lớn đôi mắt.

Hắn yên lặng nghĩ thầm, đây là muốn hạ phó bản sao? Hoạt động thám hiểm di tích cổ đại?

Chương 780: Phó Bản Lớn Đầu Tiên

Miếu cổ ở chỗ sâu trong địa ngục, tấm bia đá bằng đồng, ngọn đèn cô độc cổ xưa, ánh mặt trời chói chang, khắp nơi đều có khí độc khủng bố và nghiệp hỏa, còn có cây cối thần bí cổ xưa sinh trưởng, cùng với một số sinh linh đặc thù du tẩu...

Những kết cấu đó hội tụ thành bộ dáng của địa ngục hoang vắng cổ xưa thần bí trên bức họa, khiến người ta phải hướng tới.

"Đây là muốn thăm dò bí ẩn về thần thoại cổ đại xa xôi sao!"

Nguyên Thanh Hoa và Bạch Tiểu Quân liếc mắt nhìn nhau một cái.

Chuỗi sự kiện bí ẩn xảy ra liên tiếp, vị bệ hạ thần bí của Luân Hồi Điện đã mang theo luân hồi đi đến một nơi xa xôi bí ẩn, có lẽ trong những ngày tháng không có chủ nhân, lục đạo luân hồi quả thực đã có những thay đổi mạnh mẽ!

"A Tu La Đạo các ngươi, muốn để bao nhiêu người đi trước?" Vân Đế mở miệng.

Hai người liếc mắt nhìn nhau một cái, đây là đến lượt chúng ta tham gia vào cốt truyện chính, kích phát nhiệm vụ sao?

Bạch Tiểu Quân hơi khom lưng, "Vân Đế bệ hạ, xin để cho chúng ta thảo luận một chút, hơn nữa còn phải xác minh xem nó có tồn tại hay không... Dù sao, chúng ta đều không biết liệu đây có phải là kế sách thu hút sự xuất hiện của A Tu La Đạo chúng ta, rồi sau đó đem chúng ta một lưới bắt gọn hay không."

“Nên là như vậy.” Vân Đế cười nói, “Cảnh giới hiện tại của ngươi là Thiên Đế, đủ để du hành trước một đoạn thời gian, sẽ không có quá nhiều nguy hiểm.”

Tiếp theo, Vân Đế bắt đầu mang theo Nguyên Thanh Hoa đi điều tra một phen.

Mà một bên khác, cảnh giới của Bạch Tiểu Quân không đến Thiên Đế, đương nhiên là không được đi tra xét. Hắn liền khởi xướng lệnh kêu gọi đối với các cư dân mạng.

“Như vậy cũng đã thấy được, đại phó bản đầu tiên của trò chơi võng du này cuối cùng đã xuất hiện! Tự nguyện tham dự đi, mọi người đều biết, hạ phó bản, đặc biệt là hạ loại phó bản địa ngục này, khẳng định là sẽ tử thương thảm trọng, nếu nhát gan thì đừng tới!”

“Còn có nhắc nhở trước cho các ngươi một câu, Vân Đế này chưa chắc dụng tâm thuần lương. Hắn hiện tại, cũng đã có ý tứ suy xét thân phận của các ngươi. Chờ sau khi phó bản này qua, bọn họ nhất định sẽ để lộ thân phận, không thể che giấu an toàn nữa.”

...

Hai vấn đề đã xuất hiện, nhưng vẫn có rất nhiều người sôi nổi báo danh.

Nói giỡn, loại phó bản thần thoại thần bí này nhất định phải nhúng một tay vào, không có kỳ ngộ thì ai có thể bò lên trên đỉnh đây?

Thực rõ ràng, đây là một nhiệm vụ tuyến khác của cốt truyện chính, không hoàn thành nhiệm vụ chủ tuyến, sau khi bỏ lỡ, khẳng định là sẽ tiếc cho đến chết!

Trong nháy mắt, tất cả người chơi đều sôi trào, hăng hái báo

danh, số lượng lớn hơn nhiều so với dự kiến, ước chừng có hơn một ngàn người, tương đương với gần 70% nhân số.

Rất nhanh bọn họ đã bắt đầu tập kết, chờ đợi Thiên nhân đến dẫn bọn hắn đi.

"Một bước nhỏ của nhân loại, một bước lớn của Trái Đất..." Hứa Chỉ mang kính mắt, tắm mình dưới ánh mặt trời, nằm ở trên ghế nằm, vô cùng nhàn nhã thích ý, "Có lẽ, không có người chơi nào có thể nghĩ đến, bọn họ đi vào phó bản trò chơi chính là đi ra ngoài không gian, đi vào môi trường có thể nói là ác liệt nhất trong hệ Mặt Trời- sao Thủy."

Lục đạo luân hồi chính là phương tiện, bản thân mình nghỉ phép cũng có thể nhân tiện thả bọn họ ra nghỉ phép.

Thực mau, bên Nguyên Thanh Hoa kia cũng đã đi ra, thành công thăm dò. Đó chính xác là một tuyệt địa khủng bố, vì thế từng đám người chơi đều bị Vân Trung Quân điều khiển thành mây mù, biến ảo thành người khổng lồ mây mù, sôi nổi dẫn tới.

Mà một mình Vân Trung Quân thì không thể mang theo nhiều sinh linh như vậy được, cho nên hắn mang lên vài cường giả Thiên nhân Chuẩn Đế hạ phàm.

Ầm vang!

Một bàn tay hơi nâng lên, xông thẳng lên vạn dặm mây xanh.

"Oa oa oa! Boss đã bị diệt trong truyền thuyết kìa!"

Xung quanh mây mù mờ mịt là một đám người chơi hình thù kỳ quái đang hô to gọi nhỏ ở trên tay Vân Trung Quân, "Tư thế hạ phó bản này quả nhiên là mới mẻ độc đáo!"

"Các huynh đệ, đây là lần đầu tiên gia hạ phó bản trong trò chơi võng du!"

“Sảng! Nhanh lên, từng người tổ đội, không nói nhiều lời vô nghĩa nữa, lên!”

Bọn họ ở trên bàn tay Vân Trung Quân, phảng phất như ở trong một quảng trường đầy mây mù thật lớn, vô cùng kích động.

Lần đầu tiên hạ phó bản, tham dự loại hoạt động tổ chức với quy mô lớn, dạo chơi ngoại thành, trong lòng bọn họ phấn khởi không thể tả. Hơn nữa đây cũng là một cơ hội tốt để kết giao bằng hữu, sôi nổi nói chuyện phiếm khoác lác, vui vẻ đến không được. Dù sao xã giao ở đây cũng được xưng là cuộc sống chân thật thứ hai.

“Rộn ràng nhốn nháo, còn ra thể thống gì!”

Vân Trung Quân giận dữ, dù hắn rất kính nể nhiệt huyết của những A Tu La này, nhưng bọn họ cứ chơi đùa ầm ĩ như thế, chung quy lại cũng đụng đến tôn nghiêm cao quý của Thiên nhân. Hắn hơi hơi chấn động, phóng thích uy áp.

Rầm!

Uy áp Thiên Đế dữ dội khủng bố.

Toàn bộ cây cối, động vật trên bàn tay lập tức run run, hàm răng đánh vào nhau, mềm mại ngã xuống trên mặt đất. Thậm chí nó còn dọa không ít kẻ tiểu ra quần, một vệt nước ướt át chậm rãi rơi xuống từ ống quần, như một trò hề...

Vân Trung Quân thấy thế thì hơi vừa lòng.

Mà các Chuẩn Đế khác cũng nhanh chóng thể hiện ra dáng ra hình, bắt đầu phóng thích uy áp của cường giả. Những sinh linh bị mang theo phần lớn đều là cấp hai, cấp ba, sao có thể chịu nổi?

“Sao lại thế này, đột nhiên buff tiêu cực vậy?”

“Chân ta mềm luôn rồi.”

“Ha ha ha! Ngươi thậm chí còn bị dọa cho tiểu ra quần! Đũng quần ướt một mảnh!”

“Chính ngươi không phải cũng như vậy sao?”

“Thật buồn cười, cứ chơi đi! Loại buff tiêu cực này ở trên người còn có hiệu quả tả thực như vậy sao?”

Các người chơi bởi vì đều cảm giác được đau đớn, đối mặt với chuyện đột nhiên tới này cảm thấy thực kỳ lạ. Bọn họ trừng lớn mắt, sau đó, bọn họ cũng không để bụng chút nào, cảm thấy đây hẳn là giả thiết cốt truyện của trò chơi, hoặc có thể nói là thí luyện.

Bọn họ tiếp tục nói chuyện phiếm trong trạng thái cả người run lên này.

“Từ từ, các huynh đệ, giúp ta chụp một tấm ảnh, ta không thể lãng phí!” Một chó săn thấy bản thân mình bị dọa cho nước tiểu chảy đầy đất, cả người phát run, lại tách chân ra, tuyên bố chủ quyền ở trên ngón tay Vân Trung Quân, lớn tiếng rít gào:

“Lão tôn ta đã từng đến đây!!!”

Vân Trung Quân: “...”

Con ngươi Vân Trung Quân trừng lớn, rất là tức giận, lại chỉ có thể nghe theo chỉ thị của Vân Đế mà nhẫn nại, đám Chuẩn Đế vận chuyển bên cạnh cũng dại ra!

“Những tên A Tu La Đạo này thật sự không tôn Thiên nhân, không sợ trời không sợ đất, thật lớn mật!”

Không chỉ có như thế.

Bọn họ nhìn thấy hai động vật chân đã mềm đến nỗi không

dậy nổi, như là con sâu lông mềm mại ngã xuống trên mặt đất, lại mấp máy bò qua, nói chuyện phiếm một cách vô cùng hứng thú, nhìn như là hai con giòi bọ.

Bọn họ còn thấy được một sinh vật to lớn giống như diều hâu, hai chân nó đứng thẳng, rõ ràng đã sợ tới mức không được, cả người run lên, vừa đi vừa tiểu, làm ướt cả một đường thật dài trên mặt đất. Nhưng nó vẫn ngẩng đầu ưỡn ngực như cũ, tìm người nói chuyện phiếm khắp nơi, bộ dạng như là đi dạo, không thèm để ý trò hề của chính mình chút nào....

Chương 781: Chúng Ta Đang Vén Lên Bức Màn Lịch Sử

"Đây... Đây…Đây!!.... Đây là không chịu khuất phục sao!"

Một số Chuẩn Đế không rõ nguyên do trừng lớn mắt, "Đây là dũng khí của bọn họ! Ngay cả khi ở dưới uy áp khủng bố của cường giả, rõ ràng sợ tới mức mất khống chế, hai chân bủn rủn, nhưng vẫn lấy loại hình thức này, vẻ mặt nhàn nhã nói chuyện phiếm khắp nơi, biểu hiện ra vẻ bất khuất của mình?"

"Đây là một chủng tộc khủng bố."

Vân Trung Quân sớm đã thấy bội phục, lúc này cũng không thèm để ý tới kẻ vừa mới chịu nhục kia. Hắn nghiêm túc nói cho một tên Chuẩn Đế bên cạnh, "Đây là một số chiến sĩ nhiệt huyết, vĩnh viễn không khom lưng, vĩnh viễn không quỳ... Vì không muốn quỳ xuống trước Vân Đế mà một tên A Tu La Đạo đã từng cả người đầy mồ hôi lạnh, cắn chặt răng, trực tiếp cắn đứt eo của mình ở trước mặt mọi người!"

"Sao có thể!?"

Một Chuẩn Đế mới hoàn toàn cứng họng.

Hắn biết rõ loại thống khổ đáng sợ này, cũng biết rõ trong đó cần phải hạ quyết tâm cỡ nào. Đây là điều mà sinh linh bình thường không thể làm được, khó trách Thiên Nhân Đạo lại cảnh giác A Tu La Đạo như thế, là bởi vì thấy được tiềm năng khủng bố cường đại của bọn họ sao!

"Bọn họ là chiến sĩ trời sinh, có một sống lưng thẳng và dũng

khí.” Vân Trung Quân thở dài một hơi, “Ta đã từng giao lưu với bọn Nguyên Thanh Hoa, hắn đã từng nói với ta: Thánh ca của loài người là thánh ca của lòng dũng cảm, sự vĩ đại của nhân loại là sự vĩ đại của lòng dũng cảm!”

...

Lời nói của Vân Trung Quân khiến cho nhóm Chuẩn Đế xung quanh trầm mặc.

Trong lòng có các loại cảm xúc phức tạp đan xen.

Chủng tộc này đáng để kính nể, làm cho bọn họ có chút cảm động.

A Tu La Đạo rất quật cường, giống như trước mắt đây vậy, dưới uy áp khủng bố như thế mà bọn họ vẫn đứng thẳng. Cho dù sợ đến nỗi vừa đi vừa tiểu, vẫn thể hiện ra vẻ bất khuất của mình, đi dạo nói chuyện phiếm khắp nơi.

“Thanh âm rống giận chưa bao giờ khuất phục được cường giả, có thể khiến cường giả khuất phục chỉ có hai thứ. Thứ nhất là chiến đấu đánh bại họ, thứ hai đó là im lặng, chúng nó không nói gì, trầm mặc không nói được coi là hành động tỏ vẻ đấu tranh.” Vân Trung Quân bỗng nhiên nhớ tới sự đánh giá của Vân Đế đối với tên A Tu La tự cắn đứt thân thể của mình kia!

A Tu La.

Tượng trưng cho ý chí kiên cường và giàu lòng hy sinh.

Với tinh thần thà chết chứ không chịu khuất phục.

Tiếp theo, đám người Vân Trung Quân cũng nhịn không được mà thả lỏng uy áp.

Dù sao, đây không chỉ là kính nể nhiệt huyết dũng sĩ của

những người đó, mà bọn hắn cũng không thể ngăn trở tính xã giao vượt mức bình thường của bọn họ. Hơn nữa còn sẽ dẫn tới việc chính mình bị một tay nước tiểu, vô cùng dơ bẩn.

“Bọn họ có thể tới, hẳn là đã ôm quyết tâm phải chết... an ổn chịu chết, bản thân việc này hẳn là phải cần dũng khí thật lớn!” Mấy ngày nay, Vân Trung Quân sau khi bị Nguyên Thanh Hoa làm cho hoài nghi nhân thì trong lòng đã bình tĩnh hơn rất nhiều.

“Loại môi trường này ngay cả Thiên Đế chúng ta cũng rất khó thừa nhận. Bọn họ làm quân đi trước, chỉ sợ ở đây mười không còn một..... Cho dù bọn họ làm càn cỡ nào, cũng đều là tùy ý tiêu sái trước khi chết, đều có thể chịu đựng.”

“Chính xác là như thế.”

Nhóm Chuẩn Đế xung quanh lộ ra vẻ mặt kính nể và hảo cảm.

Rõ ràng biết xác suất tử vong cao tới 90%, nhưng vẫn đi đến như cũ, tin rằng trên thế giới này không có một chủng tộc tâm huyết nào có thể làm được như thế.

Ai?

Lúc này, các người chơi bỗng nhiên cảm giác uy áp bên người đã được buông lỏng.

Bọn họ lập tức cảm thấy có chút kỳ lạ, lại ngửa đầu nhìn lên, những tồn tại Thiên nhân vĩ đại đó lại lộ ra sự kính nể, độ hảo cảm tăng nhanh, khiến bọn họ có chút dại ra.

Bọn họ nhỏ giọng thì thầm,

“Đây là muốn làm gì vậy?”

“Trạng thái tiêu cực này không phải là thí luyện của phó bản sao?”

“Không biết, sau khi thông qua nhiệm vụ thí luyện, độ hảo cảm đối với chúng ta đã tốt hơn nhiều?”

“Sợ không phải là kẻ ngốc đi? Lấy độ khó của trò chơi này sao có thể tùy tiện hoàn thành một cái nhiệm vụ thí luyện được, độ hảo cảm còn cao như vậy? Khen thưởng lớn như vậy? Đây căn bản là không phù hợp với tác phong trước kia.”

“Có lẽ là tổ chế tác xuất hiện giả thiết lỗ hổng.....”

Bọn họ nhỏ giọng xì xào, nghị luận sôi nổi, cảm giác đây căn bản không có độ khó, không phải là đòn hiểm của xã hội, tỏ vẻ rất không thích ứng.

Rất nhanh, đám người Vân Trung Quân mang theo hơn ngàn người chơi, không hề để ý tới hành vi cổ quái khó có thể lý giải của bọn họ nữa, yên lặng chịu đựng, ngăn chặn lỗ tai lại, làm lơ sự ríu rít của bọn họ.

Sau mấy giờ lộ trình, bọn họ xé rách không gian của đạo Thiên nhân, nhanh chóng buông xuống.

“Không thể sử dụng phát sóng trực tiếp!”

Có một tiếng kinh hô, nhìn một cái nhắc nhở trước mắt:

【 Bởi vì khác biệt về thời gian cho nên không thể phát sóng trực tiếp 】

Sau đó có người muốn vội vàng offline, nghiệm chứng một chút, lại bị những người khác ngăn cản.

“Huynh đệ, ngươi muốn lạnh sao? Hiện tại không có thời gian cho ngươi logout đâu! Ngươi logout một phút, phỏng chừng ngươi ở chỗ này liền không còn nữa, đặc biệt là việc chuẩn bị cho phó bản trước mắt vô cùng bận rộn, ngươi không có thời gian đâu.”

Xung quanh vừa nghe xong, lập tức dừng hết tâm tư nhỏ của mình lại.

Rất nhanh đã bắt đầu tập hợp chuẩn bị hạ phó bản, hơn một ngàn người chơi ngồi ở một chỗ, thảo luận vô cùng náo nhiệt.

Cửa lớn của phó bản cách đó không xa.

“Căn cứ vào tin tức thì phía sau phó bản chính là Phần thiên, đã bị ô nhiễm... Nhưng mà xem như cũng tương đối nguy hiểm. Bên ngoài Phần thiên nối tiếp với một A Tì Tiêu Nhiệt địa ngục!”

“Căn cứ theo tin tức mô tả về thi thể thì những nhiệt độc khủng bố xuyên thấu của địa ngục có điểm tương tự với bức xạ hạt nhân...”

“Mẹ nó! Nhiệt độc của địa ngục trong truyền thuyết thần thoại thì ra rất có thể là bức xạ hạt nhân? Hoặc là một loại phóng xạ mạnh? Trò chơi này cũng quá khó rồi?”

“Hư! Nhỏ giọng một chút, đây có thể là chân tướng lịch sử. Dù sao trước đây chúng ta cũng đã biết rõ trò chơi này rất chân thật, và những điều trong thần thoại đó rất có khả năng sẽ xuất hiện trong hiện thực. Như vậy, nhiệt độc của địa ngục... cũng có thể dùng ánh mắt của khoa học hiện đại để giải thích!”

Mọi người nghị luận sôi nổi, cảm thấy điều này rất khủng bố, cũng rất thú vị, quá là trùng hợp đi!

Chỉ là lúc này, một số viện nghiên cứu ngầm kết hợp nó với địa ngục thần thoại của Trái Đất trong truyền thuyết thì lại cảm thấy rất quỷ dị!

Bởi vì hiện tại, môi trường địa ngục khủng bố ác liệt, sự thiêu đốt của nhiệt độc nghiệp hỏa trong truyền thuyết kia không phải là cực kỳ giống với phóng xạ vũ trụ sao?

Dù sao thì đặc tính cũng quá giống!

Không có độ ấm, chỉ đốt cháy linh hồn.

Lại là cả người thối rữa chảy mủ, thể xác bị hư hỏng, lực xuyên thấu mạnh mẽ, xuyên qua xương cốt trong thân thể, sinh ra cảm giác cháy bỏng từ trong ra ngoài, cực kỳ đau đớn, bá đạo mãnh liệt đến cực hạn.

“Chẳng lẽ Trái Đất cổ đại, thật sự có thần thoại sao? Địa ngục trong lời nói của Cổ Thần Hoa Hạ thật ra là một môi trường phóng xạ chân không khủng bố, ác liệt trong vũ trụ sao? Dùng để trấn áp người chết?” Có một nhà khoa học trung niên hơn bốn mươi tuổi khoác áo blouse trắng, mang kính đen, gắt gao cắn chặt môi dưới, hô hấp cả người đều trở nên dồn dập.

Bọn họ nghiên cứu rất nhiều nội dung, nhưng càng nghiên cứu thì càng thấy khiếp sợ.

Đặc biệt là lúc này...

Có liên quan địa ngục thần thoại cổ đại...

Nói địa ngục Vô Gian chính là môi trường khủng bố mà người chết phải chịu khổ, kỳ thật dùng ngôn ngữ hiện đại mà nói thì nó chính là môi trường phóng xạ chân không. Điều này đúng là không thể tưởng tượng nổi.

Chương 782: Địa Tạng 1

Một ông lão còn lại đang ngồi trên một thiết bị kiểm tra điện tử tiên tiến màu trắng, sửa sang lại các loại số liệu, hít sâu một hơi, có vẻ bình tĩnh hơn rất nhiều, "Như vậy, địa phủ trong thần thoại của Trái Đất có lẽ ở trong hệ Mặt Trời, ở mặt trăng? Hay là sao Hoả, sao Thổ đây?"

Trong thần thoại ghi lại về địa phủ thì nó có mười tám tầng địa ngục, trong đó "Địa ngục Vô Gian" là nổi danh nhất, thống khổ nhất, hắc ám nhất, trấn áp những tồn tại khủng bố, tội ác tày trời nhất!

Địa ngục Vô Gian có thể được gọi là A Tì địa ngục, tên đầy đủ là A Tì Tiêu Nhiệt địa ngục.

Theo lời miêu tả của cổ đại thì là: Người sống không thể thừa nhận thiêu đốt của dung nham, nghiệp hỏa đốt xuyên thấu toàn thân, đau đớn không dứt cho đến tận kiếp, thống khổ không bị gián đoạn, nên mới gọi là vô gian (khăng khít)!

"Thời cổ đại, hẳn thực sự đã có một mảnh lịch sử lâu dài." Có người lực bất tòng tâm, ánh mắt khát khao mang theo mộng tưởng lộng lẫy, "Làm một nhà khoa học, có thể sinh ở thời đại này, thật sự là quá tốt."

"Đúng vậy, có thể nghiên cứu di tích thần thoại viễn cổ, vén lên bức màn của năm tháng thần bí." Một người khác cũng cảm khái vạn ngàn.

Dù sao đối với viện nghiên cứu mà nói, nó đã xuất hiện quá nhiều bằng chứng. Đạo Quân hư hư thực thực xuất hiện ở không gian ngoài Trái Đất, bị trạm không gian giám sát.

Mà người Trái Đất lại dường như có huyết mạch của Thần Sáng Thế, quá nhiều quá nhiều chuyện trùng hợp...

Một bức tranh thần thoại cuồn cuộn dần dần trải ra ở trước mắt bọn họ.

"Có lẽ, tại thời đại viễn cổ, trong hệ Mặt Trời đã từng có một nền văn minh siêu phàm! Thiên Đình Hoa Hạ, địa ngục, thậm chí là Anunnaki, Olympus của nước ngoài đều phân bố ở trên các hành tinh trong hệ Mặt Trời?"

...

Nhân viên mặc áo blouse trắng của các viện nghiên cứu càng nghĩ càng thấy kinh hãi. Đây thực là không dám tưởng tượng, nhưng mà chân tướng lại điên cuồng đan chéo, trải ra ở trước mắt.

Bọn họ sôi nổi châu đầu ghé tai,

"Chờ đến khi trạm vũ trụ và phi thuyền vũ trụ của chúng ta hoàn toàn phát triển, đương nhiên là có thể thăm dò toàn bộ hệ Mặt Trời, có lẽ có thể tìm ra các di tích văn minh viễn cổ còn lưu lại trên các hành tinh cổ!"

Hứa Chỉ đã quá lười để ý tới bọn họ.

Hắn đã quá quen với bọn họ, lúc này đang thịnh hành đại phó bản võng du, hắn chỉ cần bình tĩnh lẳng lặng nhìn xem là được.

Giờ phút này, hắn vẫn đang ngồi phơi nắng ở nơi xa, bình yên hưởng thụ kỳ nghỉ lúc này lặng nhìn những con kiến phía xa. Bọn chúng vậy mà đã bắt đầu tự chế những bộ quần áo phòng phóng xạ đơn giản, qua mặt Vân Trung Quân, lợi dụng năng lực của mình chế tạo một cái bình không khí nén, tạo thành một bình dưỡng khí đơn giản.

"Các anh em, xuất phát!"

...

Một đám gia hỏa, toàn thân đeo đầy lon sắt, mang theo bình dưỡng khí đơn giản, đi nhanh vào trong đường hầm không gian phía trước, tiến vào bên trong Phần thiên.

“Các huynh đệ, thiên phú của Thiên nhân quả thật là lợi hại, vô cùng đầy đủ, muốn làm gì đều có, điều khiển kim loại, khống chế không khí.... Quả thực là đại sư chế tạo trang bị hoàn mỹ cho Thôn Tân Thủ.” Có người nói nhỏ.

“Đúng là quá tiện lợi, có lẽ trong tương lai bọn họ có thể chế tạo trang phục phi hành vũ trụ.”

“Trang phục phi hành vũ trụ thì tính làm cái quỷ gì, có loại năng lực và độ chính xác như này làm máy tính không phải là đẹp hơn sao?”

...

Một đám người nhanh chóng dũng mãnh đi vào, phóng xạ mãnh liệt lập tức khiến cho cả người chúng nó cảm thấy không khoẻ, cảm giác tay chân hơi tê mỏi và nóng rát, buff tiêu cực đã nhanh chóng xuất hiện.

“Các huynh đệ, làm giàu trước, chặt cây đi!”

Động tác của bọn họ cực nhanh, bắt đầu chặt bỏ một thân cây, quan sát kết cấu của cái cây này thì cảm thấy rất là giật mình.

Mà viện nghiên cứu bên ngoài đương nhiên là cũng có thành viên nằm trong nhóm người này, không ngừng phát ảnh chụp màn hình ra bên ngoài. Bọn họ lại giật mình lần nữa, thực vật có thể tồn tại trong môi trường chân không, phóng xạ như vậy sao?

Đây là phát hiện lớn vượt thời đại, trong vũ trụ chân không cũng có sinh mệnh tồn tại, quả thực là kỳ tích về sinh mệnh trong

lịch sử.

Nhưng không đi được hai bước.

“Các huynh đệ, lui lại!”

Có người tính toán thời gian, hét lớn một tiếng,

“Căn cứ theo tính toán trợ giúp từ các đại lão bên ngoài thì đồ lon thiếc chỉ có thể mang theo một bộ phận nhỏ. Chúng ta tuy rằng là sinh mệnh cấp hai, cấp ba, mạnh hơn so với phàm nhân trên Trái Đất, nhưng phỏng chừng cực hạn cũng chỉ có mười phút!”

Bọn họ vừa mới chặt một cái cây của Phần thiên, sau đó liền nhanh chóng rời khỏi, rồi bắt đầu kiểm tra thân thể một cách ngay ngắn trật tự, xem xem mức độ biến dị của các loại phóng xạ , độ tổn thương tế bào.

“Theo bình thường mà nói, tiến độ của phó bản đạt 0.5%”

“Đừng chạm vào cái cây kia! Độ phóng xạ rất cao! Đặc biệt là lá cây, nó có tác dụng quang hợp, là nơi hấp thu phóng xạ.”

“Nhưng mà có lẽ lá cây có thể làm thành một loại binh khí kịch độc! Lá cây nghiệp hỏa, nhẹ nhàng vung lên, vô số nghiệp hỏa đánh úp lại... Chẳng phải là quạt ba tiêu sao?”

Một đám người đang thảo luận vô cùng có trật tự.

Đừng nhìn bọn họ lúc nào cũng lải nha lải nhải, nhưng ai mà không phải là người chơi từng hạ phó bản, nghiên cứu công lược võng du?

Có chút tài năng là đúng, cũng ngựa quen đường cũ, thảo luận cách công lược, bước tiếp theo nên hoàn thiện như thế nào đây...

Người hiện đại sống ở trong đô thị, trình độ chiến đấu của bọn họ có lẽ sẽ không cao, trước khi tiến vào trò chơi có lẽ còn chưa

giết qua gà vịt. Nhưng mà năng lực lý luận, khẳng định là cực kỳ không tồi.

Sau khi nghỉ ngơi trong chốc lát, lại tiếp tục vọt vào.

Vân Đế ở nơi xa hơi nhắm mắt, tán dương, "Lợi hại, biết tiến biết lui."

"Những A Tu La này quả thực vô cùng hiểu rõ môi trường địa ngục, có những phương pháp ứng đối và tiến hành thuần thục như vậy, áo giáp bằng lon thiếc, cùng với bình không khí để phòng lửa độc từ địa ngục...

Mà hành động trước mắt là đang không ngừng khiến cho thân thể thử thích ứng với nhiệt độc khủng bố của địa ngục... Lấy nó để tiến hóa tạo ra sức đề kháng và năng lực thích ứng cho bọn họ."

Hắn không ngừng phân tích hành động trong đó, cảm thấy rất hợp lý.

"Bệ hạ..." Vân Trung Quân có chút do dự, hắn đã nhìn về phía những thực vật mọc chân kia, thử đem một đoạn cổ thụ thần bí chiết đến trên người mình... Thậm chí một số thực vật đã bắt đầu thử thụ phấn, tạp giao kết thành quả.

"Để cho bọn họ nếm thử."

Ánh mắt Vân Đế lóe lên, làm một thế hệ anh hùng, hắn đương nhiên là có trí tuệ.

Mấy ngày tiếp theo, có người chơi không còn chịu đựng được nữa, bắt đầu tử vong. Dù sao đây cũng là chọn lọc tự nhiên, bọn họ đã tận lực hòa hoãn lại quá trình thích ứng này.

Hơn nữa, cùng với việc không ngừng thích ứng với môi trường địa ngục này, bọn họ đã bắt đầu kéo dài thêm thời gian tiến vào

của mình, dần dần có thể đi ra khỏi Phần thiên, đi tới A Tì địa ngục trong truyền thuyết kia.

Toàn bộ thế giới là một mảnh ánh vàng rực.

Xa hoa lộng lẫy.

Trên mặt đất đầy rẫy miệng núi lửa, vô cùng hoang vu, lại có vài cây cổ thụ mọc lác đác, một đám sinh linh nam nữ thần bí đang chạy qua chạy lại khắp nơi.

Nơi xa, có một tấm bia bằng đồng, mơ hồ có thể nhìn thấy những công trình kiến trúc đổ nát thê lương, và miếu cổ.

Rộng lớn cuồn cuộn, bất kỳ một sinh mệnh nào đứng ở đây đều cảm giác nhỏ bé trước mảnh đất cổ xưa này.

Chương 783: Địa Tạng 2

Có người trừng lớn mắt, "Miệng núi lửa, chân không, còn mang theo phóng xạ, đây có thể là vũ trụ? Cửu Long kéo quan tài?"

Có người ấn lên trán, cầm lấy một cây gậy gỗ đơn sơ, ngửa đầu nhìn lại, "Không rõ lắm, quả cầu lửa kia quá sáng, cho dù có là sao trời cũng nhìn không tới." Hắn không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ, "Đi, các huynh đệ, đi xoát phó bản, làm rõ những người cây thần bí trong chân không kia!"

Ở trong mắt bọn họ, những cây cối này chính là tiểu quái trong phó bản. Dù sao nếu muốn hướng tới những kiến trúc xa xôi kia còn cần mất một khoảng thời gian rất dài, trước mắt bọn họ khẳng định là không chịu được, chỉ có thể đánh quái thăng cấp và thích ứng hoàn cảnh trước đã.

Mà trước mắt, đương nhiên là muốn mở ra một con đường.

Bọn họ tuy rằng chỉ là cấp hai, cấp ba, nhưng mà do hoàn cảnh quá ác liệt cho nên sức chiến đấu cũng đã giảm đi gấp đôi. Mà cảnh giới của đám cây cối nam nữ thần bí kia lại chỉ có cấp một, nhưng dù sao đối phương cũng đang ở sân nhà, thật đúng là rất khó để phân thắng bại.

"Giết!"

Bọn họ gầm nhẹ.

Oa nha nha!

Những cây cối nam nữ thần bí kia cũng hét lớn một tiếng rồi vọt lên, lòng hiếu chiến của bọn họ dường như đã khắc sâu vào

trong xương tủy.

Hai bên lao vào đánh nhau.

“Kéo quái!”

“Đuổi kịp xe tăng!”

Một đám người rống to.

...

“Phó bản, sao có thể không có việc đánh quái được?”

Nơi xa, Hứa Chỉ yên lặng mở ra cuốn sổ ghi chép, ghi lại số liệu, khóe miệng hơi giơ lên.

“Khí Tinh Linh vừa mới sinh ra vô cùng cổ quái, trước mắt nên lợi dụng chiến tranh này để tiến hành ma hợp cho chúng nó, như vậy diễn biến sẽ càng hoàn mỹ hơn... Mà những người chơi kia cũng đang tiến hóa, giống loài cũng trở nên phong phú đa dạng hơn... Thiết lập ban đầu của bọn họ vốn dĩ chính là tiến hóa!”

Đây mới là mục tiêu chủ yếu của Hứa Chỉ.

Chiến tranh khiến sinh mệnh tiến hóa, đây cũng là một cách loại bỏ xuất sắc. Ở trong năm tháng dài đằng đẵng, nó thậm chí còn là một nhân tố tiến hóa chiếm vị trí quan trọng.

“Trên đường đi gặp chướng ngại vật mới có thể không ngừng diễn biến, hoàn thiện... chủng tộc này rất đặc thù. Ta cảm thấy chúng nó thực không đơn giản, trong cơ thể dường như ẩn chứa một cỗ lực lượng cường đại.” Hứa Chỉ hơi nhướng mày, “Có lẽ, sẽ trở thành nhất tộc chiến đấu mạnh nhất, đúng thật là rất hiếu chiến, vô cùng yêu thích chém giết.”

Một ngày, hai ngày, từng ngày đi qua.

Những khí Tinh Linh đó vốn dĩ là những sinh vật ở vào thời điểm vừa mới tiến hóa, dưới tác dụng của ma hợp, lúc này những người chơi kia tựa hồ đã kích thích tốc độ tiến hóa của chúng khiến nó trở nên càng thêm quỷ dị. Không khí và kinh mạch của chúng nó bắt đầu chuyển sang thể dịch như máu và bắt đầu ẩn chứa năng lượng, từng chút từng chút một, vô cùng đặc sệt, đã thay thế được tác dụng của máu.

“Oa oa oa oa!”

Ngày này, chúng nó bị người chơi giết.

Một thủ lĩnh cường đại kêu lớn, trong cơ thể vậy mà lại giống như là động cơ đốt trong. Nó đang kích động “ tim CO2”, “tim O2” bắt đầu thử tạo áp suất cao, sôi trào.

Phanh!

Pháo không khí khổng lồ ập tới, mang theo ánh sáng lóa mắt.

“Má nó!”

“Đây mẹ nó là pháo không khí sao?”

“Quy phái khí công?”

...

Tất cả người chơi đều không được, liền chạy đi, tử thương không ít.

Chúng nó vậy mà có thể tự lĩnh ngộ ra để vận dụng, chỉ là đây là chiến thuật đả thương địch thủ một ngàn thì cũng tự tổn hại mình một trăm, với lại nội lực mà bọn họ dùng còn kém một chút.

“Vô ha vô ha!”

Xung quanh đều kêu to.

Thủ lĩnh kích động nhìn tay mình, cũng không thể tưởng được mình lại có lực lượng cường đại như vậy, cho nên hắn liền cảm thấy vui vẻ.

“Thực không tồi.” Hứa Chỉ an tĩnh ghi lại số liệu tiến hóa từ cuộc thí nghiệm.

Mà các người chơi lúc này, cũng đã bắt đầu lợi dụng đặc tính tiến hóa của mình, dần dần trưởng thành, dự trữ tốt năng lượng để thăng cấp, đột phá vào cảnh giới tiếp theo.

Ầm vang!

Dần dần, có người chơi bắt đầu đột phá, ánh sáng trắng lóng lánh, hình thể bắt đầu biến hóa.

“Tiến hóa một lần, đã bước đầu có tính kháng phóng xạ.”

Bạch Tiểu Quân lúc này đang nhìn cây cối của mình, vẻ mặt trở nên càng quỷ dị hơn. Đột phá cấp bốn, hơn nữa hắn còn chiết cành từ những thực vật thần bí kia, có được gen của bọn họ, trong cơ thể cũng đã bắt đầu xuất hiện một trái tim không khí, kinh mạch đặc thù dày đặc... Chỉ là trái tim chỉ có một cái, coi như cũng không hoàn chỉnh.

Dù sao, hắn cũng không phải là Nguyên Thanh Hoa, dựa vào việc làm lợn giống, khiến cho dục tốc bất đạt, đột phá Thiên Đế, bị giam giữ. Hắn là một người chơi bình thường dựa vào chính mình để tiến hóa.

Hiện đã cấp bốn, xem như là cấp độ đầu tiên.

“Trong cơ thể ta sinh ra dòng khí...” Hắn trừng lớn mắt, bắt đầu cảm thấy tò mò về cấu tạo của những sinh vật thần bí đó, không ngừng nỉ non, “Nội lực? Một chủng tộc có thể sử dụng khí, cảm ứng khí trong vũ trụ chân không? Địa ngục, quả thực thật là đáng sợ...”

Hắn cảm thấy những bí mật ẩn sau mảnh đất này quá khủng bố, mang đến loại cảm giác sợ hãi thật sâu. Địa phủ, lục đạo luân hồi, tuyệt đối không có đơn giản như vẻ ngoài nhìn thấy vậy.

Bọn họ nhìn thấy toàn bộ, nhưng mà nó lại chỉ là phần nổi của tảng băng chìm.

“Ha ha ha, nhưng mà ta muốn khai phá, sử dụng khí lực!” Hắn cười ha hả.

Bạch Tiểu Quân hắn là ai?

Hắn vẫn luôn học y, nghiên cứu về kinh mạch của con người và kết cấu của các loại sinh vật.

Hắn ngồi xếp bằng, làm ra động tác luyện công của người tập võ, ngũ tâm hướng trời, lấy tư thái của một tông sư nhất phái, trầm ngâm nói, “Nội lực là tuyệt thế võ công trong truyền thuyết, Bắc Minh thần công, Lục Mạch Thần Kiếm, quy phái khí công, giới vương quyền...”

Mấy người chơi tổ đội với hắn bên cạnh đều không biết nên nói gì.

Người hiện đại tuy rằng đều có thuộc tính hài hước như vậy, nhưng mà hài hước như vậy vẫn là rất ít thấy.

Nhưng mà, hắn yên lặng cảm ứng một lúc thì đôi mắt lập tức sáng lên như tuyết, “Các huynh đệ, hiện tại còn lại hơn 600 người, mọi người nhanh tổ đội, tranh thủ đẩy nhanh tiến độ của phó bản, tiến vào trong miếu cổ... Nhưng mà đối phương rất khó đối phó, ta hiện tại có biện pháp!”

Đồng đội xung quanh cả kinh, “Biện pháp gì?”

Hiện tại hạ phó bản, một đám người đều sợ rớt lại ở phía sau, cho nên đều muốn đẩy mạnh tiến độ phó bản, muốn đánh xong nó,

nhận được khen thưởng từ nhiệm vụ. Nhưng mà địch nhân quá nhiều, hơn nữa con đường kia còn rất dài.

Nếu không, nhóm Thiên nhân kia sao có thể sẽ không muốn chen chân, để cho bọn họ tiến hóa thành thiên phú kháng phóng xạ?

Tuy rằng, Thiên nhân có rất nhiều thiên phú quỷ dị, có lẽ thực sự có biện pháp có thể tới miếu cổ. Nhưng bụng dạ Vân Đế khó lường, có lẽ là không muốn mạo hiểm, hoài nghi trong miếu cổ có tồn tại khủng bố, bọn họ sợ chết... Muốn mượn cơ hội lúc này đây, mượn tay A Tu La Đạo bọn họ thay bọn hắn đi tra xét.

Hơn nữa, nương theo loại lửa độc này có thể tiến hóa một đám, nắm lên như lợn giống... có thể vì Thiên nhân mà sinh sản ra những chiến sĩ Ngạ Quỷ Đạo có thể chống lại nghiệp hỏa địa ngục.

Chương 784: Địa Tạng 3

“Ta thực sự có biện pháp trộm gà.” Bạch Tiểu Quân thấp giọng nói, “Ta phát hiện sau khi ta tiến hóa thì những sinh vật cấp bốn như chúng ta đã là giống loài nửa phóng xạ, năng lượng kháng phóng xạ cũng rất mạnh, động tác cũng nhanh hơn một chút, hẳn là có thể đi qua đi lại một chút.”

Bên cạnh có người cảm thấy cạn lời, “Đúng vậy, nếu như chỉ là lên đường, xác thực là có thể chạy qua chạy qua lại. Nhưng mà những gia hỏa đó cũng không phải là ăn chay, điên cuồng chặn đường, đây mới là vấn đề lớn nhất. Mỗi một lần chúng ta đột tiến đều tiêu phí 70-80% thời gian ở trên người bọn họ, thời gian lên đường ngược lại còn có rất ít.”

Bạch Tiểu Quân hơi hơi mỉm cười, “Đừng sợ, ta phát hiện ta có thể cảm ứng khí.”

“Cảm ứng khí?” Những người khác trừng lớn mắt.

Đây cũng quá huyền học đi.

“Đúng vậy.” Bạch Tiểu Quân nói nhỏ, “Ta có thể cảm ứng khí, cảm ứng khí tức của những sinh vật kỳ quái kia.”

Người xung quanh lập tức hưng phấn, trong lòng dâng trào.

Bạch Tiểu Quân có thể cảm ứng bọn họ, vậy chẳng phải là những quái vật kia cũng sẽ cảm ứng được lẫn nhau? Bạch Tiểu Quân còn có thể bị bọn họ cảm ứng được sao?

Đến lúc đó, bọn chúng sẽ tưởng là đồng bạn, như vậy là có thể lừa dối qua ải?

“Nguy hiểm rất lớn, cảm ứng từ xa thì không sao, tới gần mà bị nhìn thấy bộ dáng thì sẽ lộ tẩy, mà nếu thâm nhập vào sâu trong địch nhân, chúng ta nháy mắt sẽ lạnh... Các ngươi có làm hay không?” Bạch Tiểu Quân nói, “Cơ hội khó được, rất có thể có người chơi thực vật khác cũng sắp tiến hóa, có lẽ giống như ta, có năng lực dung hợp bộ phận.”

Mấy người bên cạnh liếc nhau.

“Làm, cầu phú quý trong hiểm nguy!” Bọn họ nói.

Đoàn người bọn họ lập tức lặng lẽ xuất phát.

Bạch Tiểu Quân cảm nhận được rất rõ “Khí” của các sinh vật khác, thậm chí là “Khí” của từng cây cối cũng cảm ứng được nó, tưởng nó đồng loại, tiếp tục tuần tra.

“Thực an toàn.” Đoàn người Bạch Tiểu Quân lén đi về phía trước, “Phía nam có một cỗ khí rất mạnh, phỏng chừng là của một nhân vật rất khó đối phó, vòng qua một chút.”

Đoàn người yên lặng lén đi, nhìn thấy tấm bia đồng cổ nơi xa không ngừng phóng đại, hoàn toàn xuất hiện trước mắt.

Mấy người lộ ra một tia vui mừng.

“Xuất hiện rồi, tấm bia cổ bằng đồng, nghe nói là lúc đó những Thiên Đế kia chính là dừng bước tại đây.” Bạch Tiểu Quân nói, nhìn về phía chỗ xa hơn, “Còn có một đoạn đường, bên kia chính là miếu cổ, nghe nói bên trong có tồn tại thần bí.”

Sau khi chụp hình tấm bia cổ thì bọn họ lại tiếp tục đi về phía trước.

Lại du tẩu một đoạn thời gian, bọn họ hoàn toàn đi tới phía trước miếu cổ.

Tường đổ, vách đá tang thương cổ xưa cũng đã bị phong hoá, trong chân không vũ trụ kể ra chuyện xưa không biết tên, ngoài ra còn treo đèn xanh.

“Ha ha ha, chúng ta rốt cuộc cũng tới!” Vài người hưng phấn kêu lên, quơ chân múa tay. Đây là tiết tấu trộm gà thành công thông qua phó bản.

Bọn họ đi nhanh vào trong miếu cổ, không hề có chút bộ dáng quý trọng di tích viễn cổ chút nào, tùy tiện đứng trước miếu cổ, tiện tay lau khô tấm bảng hình vuông cổ xưa, đẩy ra một mảnh bùn hôi. Trên tấm biển mơ hồ viết mấy chữ phồn thể thần bí cứng cáp, đại khí hào hùng.

“Địa Tạng...”

Phía sau đã bị xước, mông lung, khiến người thấy không rõ chữ viết.

Bạch Tiểu Quân trừng lớn đôi mắt, giọng nói bỗng nhiên phát run, sắc mặt có chút trắng bệch, “Các anh em, ta từng học bốn loại ngôn ngữ thông dụng của Súc Sinh Đạo, còn biết giao tiếp một chút, nhưng chữ viết này sao lại quen mắt như vậy chứ...”

“Quen thuộc, ngươi mẹ nó gần đây chắc là học quá nhiều văn tự khó nhằn đi? Quen thuộc cái rắm! Đây là di tích của một nền văn minh xa xôi, dựa theo trò chơi này mà tính, thì chúng ta tuyệt đối không biết những văn tự này!” Mấy người bên cạnh cười to, sau đó theo ánh mắt nhìn lại, nhưng mà giây tiếp theo, bọn họ cũng trầm mặc giống như Bạch Tiểu Quân.

Bởi vì,.. Đây là chữ phồn thể cổ của Trung Quốc!

Người bên cạnh, sắc mặt trầm đi, quả thực khó có thể tin nổi, “Như thế nào lại bỗng nhiên liền xuất hiện một tấm bảng bằng chữ Hán cổ? Miếu cổ của thời đại viễn cổ?”

Bọn họ đứng ở cửa, lẳng lặng nhìn chằm chằm và miếu cổ, trong lúc nhất thời đều cứng họng.

Căn cứ theo suy đoán của bọn họ, mảnh đất cổ xưa cô quạnh này có đến mấy ngàn vạn, thậm chí là trăm triệu năm lịch sử, sao có thể sẽ xuất hiện... chữ Hán?

Bọn họ nhìn về phía trong miếu cổ.

Nó phát ra vầng sáng nhàn nhạt, tràn đầy sự tang thương, phảng phất như đã trải qua mấy vạn năm chờ đợi, không biết năm đó sẽ huy hoàng hùng vĩ cỡ nào đây.

Mấy người nhất thời cũng không dám tùy tiện nữa, vội vàng tôn trọng miếu cổ xa xôi này, vô cùng cẩn thận, không dám phá hư nửa phần. Bọn họ hướng về phía chữ viết thần bí trên tấm bảng.

"Trứng phục sinh?" Bạch Tiểu Quân hít sâu, sắc mặt thâm u, "Giống như Đạo Quân giảng Hán ngữ lúc trước vậy?"

"Chuyện này không có khả năng! Cho dù là trứng phục sinh thì thời gian này cũng không khớp."

Một người mở miệng, hiển nhiên là biết rõ lịch sử, vội vàng đè nén nội tâm đang hoảng loạn, "Địa Tạng... Tương truyền là bắt đầu từ thời nhà Đường, nghe nói là một tăng nhân đến từ Đại Đường Tân La Quốc, là một vương tử xuất gia, sau khi chết đã thành thần, trở thành Địa Tạng Vương Bồ Tát... Nhà Đường mới cách đây một ngàn năm trước mà thôi... coi như là lịch sử gần đây. Mà nơi này đã qua bao lâu, thần thoại từ mấy kỷ nguyên trước? Trên mấy vạn mấy trăm triệu năm đi?"

Con ngươi Bạch Tiểu Quân lại bỗng nhiên trợn lên, nhìn về phía mấy người bên cạnh, mặt đầy chấn động, thấp giọng nỉ non, "Thời gian... Thật sự không khớp sao?"

...

Thời gian thật sự không khớp sao?

Câu nói này đã hung hăng nắm chặt lấy tim của mấy người đứng cạnh.

Dựa theo tỷ lệ thời gian bình thường thì quả thực là như vậy.

Trong 5000 năm lịch sử Trung Quốc, nhìn thì rất lâu dài nhưng thật ra lại tương đối ngắn ngủi, sao có thể sẽ xuất hiện chữ Hán trong miếu cổ tại kỷ nguyên thần thoại viễn cổ cách đây mấy vạn năm thậm chí là trên trăm triệu năm được chứ?

Đây quả thực là có cháu trước rồi mới đến ông nội.

Nhưng mà chênh lệch thời gian trong trò chơi này cũng không giống nhau, chênh lệch tốc độ chảy giữa hiện thực và mảnh đất này cũng rất lớn.

Một ngàn năm trước, có thể là vị Địa Tạng Vương Bồ Tát cổ xưa sau khi phi thăng đến đây từ thời Đường thì thế gian mới đi qua một ngàn năm. Mọi người mới từ thời Đường cổ đại đi đến internet hiện đại, mà ở nơi này, cũng đủ để đi qua những năm tháng kỷ nguyên thần thoại dài lâu.

“Nếu thật sự là Địa Tạng, vậy thì miếu cổ Địa Tạng Vương Bồ Tát này chính là chỗ ở của hắn? Vậy chẳng phải là địa ngục trống rỗng, thề không thành Phật, cũng là chuyện có thật?”

“Chuyện này không có khả năng đi? Cái đó chẳng qua chỉ là truyền thuyết thôi, Địa Tạng Vương Bồ Tát có thật sự tồn tại hay không đều không thể biết, thậm chí sinh thời hắn là ai? Trong lịch sử cũng có mấy cái phiên bản, tuy rằng chuyện xưa về tăng nhân Tân La Quốc thời Đường là được công nhận nhiều nhất.”

“Từ những kinh nghiệm và trải nghiệm của chúng ta thì với tốc độ chảy thời gian khủng bố như như vậy thì không có gì là không có khả năng.”

Mấy người ở đây đều cảm thấy kỳ lạ, cảm giác như đang lạc vào một giấc mộng huyền huyễn, nhưng về mặt lý luận lại rất là đầy đủ.

Chương 785: Phật Quang 1

“Khụ khụ khụ…”

Một người trong đó chơi vội vàng ho khan.

Hắn bỗng nhiên có chút sởn tóc gáy, toàn thân nổi cả da gà, khịt khịt chóp mũi. Đây sẽ không phải là một trò chơi kinh dị đi?

Thật sự là càng nghĩ càng thấy ớn!

Càng nhai hàm nghĩa trong đó thì lại càng nổi da gà.

Hắn vội vàng nhìn lên tấm biển, đi qua đi lại đánh giá chữ viết, cười to nói, “Các anh em! Sao các ngươi lại đột nhiên không nói lời nào vậy? Cái giả thiết này có vẻ như rất thú vị, trăm năm trên bầu trời, một ngày dưới lòng đất, mang đến cảm giác ăn nhập rất sâu…không hổ là tổ chế tác trò chơi. Bọn họ thiết lập bối cảnh thế giới quan trong trò chơi, sau đó không ngừng lan rộng, đổi mới tam quan qua từng màn, quá kính bạo! Quả thực vô cùng khéo léo!”

“Đúng vậy, đúng vậy….Bối cảnh những quả trứng phục sinh của thần thoại Trung Quốc được dung nhập một cách hoàn mỹ vào trong trò chơi võng du lục đạo luân hồi!”

Một người chơi khác cũng vội vàng nói, lấy lại tinh thần, nhanh chóng chụp hình, cười lớn một tiếng, “Thần siêu cấp đã được mở! Phía trước mẹ nó đều chỉ là làm nền, đúng là quá sức tưởng tượng… Nếu như phát ra ngoài cho bọn họ biết được miếu cổ thần bí trong phó bản này có Hán tự cổ đại, nhất định bọ họ sẽ cả kinh đến rớt hàm!”

Vài người vội vàng trêu chọc.

Bạch Tiểu Quân liếc mắt nhìn bọn họ một cái, trong lòng hiểu rõ mà không nói ra, cũng gật gật đầu.

Chỉ cần là thông minh, đều cảm thấy công nghệ đen của game ảo trực tuyến này không thể chế tạo bằng khoa học kỹ thuật hiện đại được… Nếu như là mấy trăm năm sau, nhân loại phát triển đến trình độ như thời đại võng du của người Ishdar, khi đó mà xuất hiện loại giả thuyết bối cảnh võng du này thì mọi người chỉ biết khen ngợi một tiếng tinh diệu. Nhưng mà hiện tại…

Trong lòng bắt đầu có chút xuýt xoa.

“Các huynh đệ, chúng ta sắp xếp lại suy nghĩ một chút! Chuẩn bị công lược phó bản!”

Mấy người Bạch Tiểu Quân không hề do dự, nhưng cũng không vội mà tiến vào cổ miếu thần bí.

Dù sao phía trước đã có một đám tiểu quái chặn đường, cho nên nếu tiến vào cổ miếu thì rất có thể là sẽ một Boss vô cùng khó khăn cho cửa phó bản cuối cùng, sẽ có nguy cơ gì đây? Sẽ có địch nhân không biết gì đây? Cũng không rõ ràng lắm, trước khi hạ phó bản thì đoàn đội nhất định là phải thương lượng, sắp xếp lại tình báo một chút, nếu chơi không tốt thì có thể bị diệt cả đoàn.

Chỉ là hai chữ “Địa Tạng”, thật sự đã khiến cho tâm thần bọn họ không yên.

Bọn họ cũng không dám lập tức chụp hình phát ra bên ngoài, tìm kiếm trợ giúp. Những tên gia súc khác đều đang cạnh tranh tiến độ phó bản, nếu như biết bọn họ lén trộm gà, vậy không phải là sẽ nháo lên sao?

“Chúng ta chỉ có thể tự công lược! Đầu tiên, dựa theo giả thiết trước mắt của bối cảnh trò chơi đang hướng về phía hoa Hán tự ‘

Địa Tạng ’ cổ đại kia… Người chơi chúng ta, A Tu La Đạo không phải là nhóm đầu tiên buông xuống thế giới này!” Mấy người Bạch Tiểu Quân ngồi xổm xuống, cầm một cây gậy ngắn, vẽ trên mặt đất xám trắng.

Bạch Tiểu Quân vẻ mặt nghiêm túc phân tích:

“Ở kỷ nguyên thần thoại viễn cổ trước đây, thậm chí xa hơn thời đại của Tuyệt Vô Thần, cũng đã từng có một ‘người chơi’ Trái Đất tiến vào mảnh thế giới này từ mấy ngàn năm trước, phi thăng sau đó đến thế giới này…Nơi này cũng chính là Tiên giới, Phật giới trong truyền thuyết truyền thống của Trung Quốc chúng ta…hẳn là gọi như vậy đi.”

Mọi người sôi nổi gật đầu.

Phân tích theo thiết lập bối cảnh thì quả thật là như thế.

“Bọn họ đến từ Trái Đất, sau khi phi thăng, trở thành đại năng viễn cổ…sau đó không biết đã xảy ra chuyện gì, chư thần ngã xuống….Bọn họ vô cùng mạnh mẽ, nhưng cũng gặp phải bất hạnh, lại qua không biết bao lâu, khả năng chính là đến thời đại của Tuyệt Vô Thần…”

Mọi người gật gật đầu.

“Như vậy, nếu suy luận theo bối cảnh như vậy thì 5000 năm thần thoại xưa của chúng ta cũng quá khủng bố rồi… Ví dụ như vị ‘ Địa Tạng ’ trước mắt này có khả năng chính là một người Trái Đất từ ngàn năm trước, bước vào con đường cổ Thái Dương, tiến vào lục đạo luân hồi. Hiện tại, chỗ này đã xuất hiện mấy vạn năm, hàng trăm triệu năm lịch sử thần thoại, và để lại cho chúng ta di tích viễn cổ…”

“Như vậy, Trương Tam Phong? Thích Ca Mâu Ni có tồn tại hay không? Lão Tử đi về phía Tây từ Hàm Cốc Quan? Nhân Tổ Viêm

Đế Hoàng Đế? Một vị Thiên Tôn xuất thân từ thần thoại Trái Đất?”

Hô hấp của bọn họ hoàn toàn trở nên dồn dập, mặt lộ ra vẻ hoảng sợ.

Tốc độ chảy thời gian không giống nhau, dẫn đến có khả năng lớn là đang còn nhiều điều thần bí chưa được biết đến.

Bọn họ cho rằng giả thiết lục đạo luân hồi trước đây đã đủ kinh diễm! Không thể tưởng tượng được, bối cảnh cốt truyện quả thực rất xuất sắc, hoàn hoàn tương khớp… Nhưng mà lúc này chỉ là một góc của núi băng mà thôi!

“Như vậy, những tồn tại thượng cổ đó sau khi rời khỏi Trái Đất, đặt chân lại đây lại biến mất thế nào, tại sao không sống tới ngày nay? Hay là đã bị trấn áp ở nơi nào đó, chỉ còn lại tàn hồn….”

Sau khi đẩy đám mây mù ra, vốn tưởng rằng sẽ thấy được chân tướng lịch sử, nhưng không ngờ đó lại là vũng mây đen dày đặc hơn nữa!

Bọn họ nhìn cổ miếu thần bí, hai chữ “Địa ngục” như đâm vào tim.

Không có nền văn minh nào có thể so với nền văn minh mà bản thân mình quen thuộc.

Lúc trước, bọn họ rất cảm động với Tuyệt Vô Thần, nhưng cũng gần như chỉ là cảm động, kính nể nhân vật như vậy thôi, đấu tranh vì thế giới của chính mình… Nhưng mà lúc này, bọn họ phát hiện trước Tuyệt Vô Thần càng là lịch sử xa xôi, một vị tồn tại mơ hồ của thần thoại Trung Quốc đã khiến bọn họ nổi một thân da gà, cảm giác dung nhập vào như dân bản xứ vậy.

Thân thể của vài người run run, nghị luận sôi nổi…

“Trò chơi này rất đặc biệt… Nó xứng đáng là trò chơi ảo vượt thời đại đầu tiên! Được xưng cuộc sống thứ hai, đã kết hợp một cách hoàn mỹ giữa 5000 năm thần thoại lịch sử Trung Quốc với bối cảnh thế giới võng du… mang đến cảm giác rất khoa trương!”

“Nhưng mà thần thoại 5000 năm đã bị bóp méo như vậy, có lẽ đã bị người khai mở!”

“Nhưng mà trò chơi này quả thực quá tốt!”

“Thiết lập bối cảnh quả là kinh diễm chết đi được!”

Mấy người cũng chỉ cười cười, về phần là thật hay là giả, vẫn phải từ từ tìm ra, âm thầm chôn ở trong lòng.

Bọn họ sửa sang lại một phen, lại bắt đầu nghiêm túc tìm hiểu cổ miếu. Vài người mặc đồ hộp thiếc, tiến vào theo trình tự, đem Bạch Tiểu Quân vây quanh. Bởi vì hắn mới là trung tâm của đội ngũ, không có hắn cảm ứng “Khí” thì cho dù có đả thông phó bản, cũng không thể trở về. Bọn họ nhất định sẽ chết ở chỗ sâu trong A Tỳ địa ngục.

Bọn họ dọc theo cổ miếu tiến vào cửa lớn.

Hai bên là những ngọn đèn đồng đơn độc, có chút phong cách của động Đôn Hoàng Mạc Cao. Trên vách tường là những bích họa hoa văn màu, chỉ là nó đã bị năm tháng vô tận phong hóa không thành bộ dáng, lấy đi sắc thái, chỉ còn bụi bặm. Trong không khí tràn ngập thần lực không rõ, mới làm lưu giữ được hình ảnh này.

Chương 786: Phật Quang 2

Đạp đạp đạp…

Tiếng bước chân trên nền đất trống trải cuốn theo bụi gió.

Đi ở trong đó, khiến cho người ta cảm thấy sự an tĩnh và già nua của năm tháng vô tận.

Bọn họ đi thẳng một đường, nhìn thấy từng bức tranh Phật gia, ca vũ thăng bình, vô tận tiên nữ. Đây đều là phong cách thường thấy của cổ miếu Đôn Hoàng, hai bên đều là đá đã được chạm khắc, tượng các đệ tử đang đứng, Bồ Tát, Thiên Vương, lực sĩ… Tay nghề thủ công tinh xảo, phảng phất khiến cho bọn họ như thấy được một động Đôn Hoàng ngàn Phật.

Quả thực quá đẹp, điêu luyện sắc sảo.

“Thật là đẹp, đây mới là kiến trúc cổ phong của Trung Quốc, không hổ là tác phẩm của người Trái Đất ngàn năm trước… đẹp hơn nhiều so với những thắng cảnh kia…vũ trụ chân không, miếu thờ thần bí tràn đầy phóng xạ, cảm giác nặng nề mà năm tháng mang lại cũng nặng hơn vô số lần, chỉ là trên những vách đá kia không có ghi lại lịch sử.”

Bạch Tiểu Quân có chút tiếc nuối, “Nhưng mà đó cũng là điều đương nhiên, đây mới đúng là hiện thực theo sát thực tế, một tòa cổ miếu, trên bích hoạ ghi lại lịch sử hủy diệt, thì đúng là có quỷ… Trừ khi là hậu nhân cố tình vẽ lên.”

Nhưng mà, sau khi bọn họ đi tiếp thì lại thấy được một loạt văn tự trên các bức họa, là văn tự viễn cổ, không khớp với phong cách của bích hoạ, như là được khắc thêm sau này. Nó cũng không

phải là chữ Hán phồn thể, hình dáng như con rết vậy, bọn họ xem không hiểu.

Bọn họ yên lặng ghi nhớ, đi dọc theo bích họa trên hành lang dài.

Thời gian không còn nhiều lắm, bọn họ lại nhìn thấy một loạt chữ viết ở trên một bức bích họa, lại hoàn toàn xem không hiểu. Nhưng đây rõ ràng không phải là cùng một loại chữ viết, thậm chí ngay cả người viết chúng cũng không giống nhau, giống như đến từ hai thời đại.

Thực hiển nhiên, những chữ viết kia chắc chắn không phải là do chủ nhân cổ miếu lưu lại, mà là đám người của thời đại sau thêm vào khi đến cổ miếu. Tại thời đại của bọn họ, có lẽ cổ miếu đã bị tổn hại, mới biến thành bộ dáng đổ nát thê lương như hôm nay.

“Có một đại năng của một thời đại….đã tới đây, vị đại năng kia đã lưu lại thành tựu và ghi lại một số chuyện thần bí cho hậu nhân.”

“Nhưng mà chúng ta xem không hiểu.”

“Huynh đệ, nếu như đám người kia tới và lưu lại dấu vết, vậy thì chúng ta cũng viết một ít lên trên bích hoạ đi?”

“Thiếu đánh à! Ngươi đây là đang phá hư cổ tích văn hóa!”

“Chúng ta có tài đức gì? Dù sao hiện tại ta là không dám, chờ đến lúc mà ta thăng chức nhanh, trở thành một vị đại năng, đương nhiên là cũng muốn giống như mấy vị đại năng trong quá khứ kia, lưu lại chữ viết!”

Vài người đang thảo luận, bọn họ cũng cảm thấy chữ viết của các thời đại kia không giống nhau, đều quá khó đoán và rất chân thật.

Bọn họ không ngừng phân tích.

Dù sao thì không ít phó bản đều tiết lộ loại hình, sau đó nhìn xem giả thiết của bối cảnh rồi phân tích. Thông tin về Boss và các loại giả thiết thường sẽ ở trên các bức tường của phó bản thượng.

Nhưng mà lúc này, bọn họ có một loại cảm giác thật sâu và tò mò mãnh liệt đối với thời đại thần thoại viễn cổ!

Dù sao, cổ miếu này cũng là cổ vật của người Trái Đất!

Dần dần đi vào trong thì thấy trên vách đá dường như đã trở thành một dãy chữ, tượng trưng cho các thời đại khác nhau, có mười mấy vị đại năng viễn cổ…đã thăm dò cổ miếu.

Cuối cùng, bọn họ dần dần thấy một loạt chữ viết xem hiểu được, là ngôn ngữ của dân bản xứ địa ngục.

“Giống với bút tích của Tuyệt Vô Thần.” Mọi người cả kinh, bọn họ đã từng xem qua bút tích về bài thơ hào của Tuyệt Vô Thần ở trên máy trò chơi.

Chỉ thấy trên đó có viết một câu:

“Người luân hồi, diệt dân thường, muốn chuộc tội, dùng thân muôn đời.”

Mấy người xung quanh liếc mắt nhìn nhau một cái, nhịn không được nói nhỏ, “Hắn là Tuyệt Vô Thần đang nói về thời đại của hắn…Lúc thời đại Lục đạo luân hồi được thành lập, vị bệ hạ luân hồi đó đã độc đoán toàn bộ thời đại…”

“Nhưng đây có thể xem như là kỷ nguyên cận đại rồi, lúc trước rốt cuộc đã xảy chuyện gì, cũng không rõ ràng lắm…” Bọn họ lắc đầu nói, “Có lẽ vị bệ hạ kia biết rõ hắn đã tiếp cận với thời đại kỷ nguyên, rất có thể hắn là tàn dư của thời đại thần thoại cũ. Hắn tiếp nhận một thế giới rách nát, định hình lại lục đạo luân

hồi, nhưng cũng độc đoán muôn đời, lũng đoạn mấy thời đại… Dù cho hắn bất phàm, nhưng cũng chỉ là Thiên Đế."

Trong mấy vạn năm, mấy trăm triệu năm tiền sử, tất nhiên sẽ có càng nhiều thời đại khủng bố, thậm chí là Thần linh cấp tám khắp nơi, và cả thế giới cấp cường giả… Hẳn là đã trải qua những cuộc khủng bố vỡ nát, đại hủy diệt, mới khiến cho vị bệ hạ luân hồi kia quật khởi, cùng với sự phản kháng của đám người Tuyệt Vô Thần.

Nghênh đón thời đại hôm nay.

Bạch Tiểu Quân nhìn toàn bộ bích họa trên hành lang dài, "Lịch sử dài đằng đẵng đều đã phai dần theo năm tháng. Chúng ta chỉ có thể đoán được một ít về mấy kỷ nguyên gần đây, và tình huống mấy ngàn năm nay!"

Giờ phút này, ở trong mắt mọi người, thế giới quan về "Lục đạo luân hồi" đã hoàn toàn được trải rộng, thế giới vỡ nát có lẽ trước khi vỡ nát đã từng rộng lớn khổng lồ.

Đi dần về phía trước, đó là điểm cuối của toàn bộ con đường trong cổ miếu.

Toàn thân bọn họ đã nổi da gà, liếc nhau, "Các ngươi có cảm thấy nồng độ phóng xạ ở đây mạnh hơn gấp mười mấy lần hay không?"

"Là như thế này, sinh linh chớ tới gần… Cho dù là sinh vật kháng phóng xạ như chúng ta, phỏng chừng cũng rất khó thừa nhận được. Bên trong tuyệt đối có nguồn phóng xạ khủng bố, có thể diệt sạch toàn bộ sinh linh tới gần. Nói theo cách của thần thoại thì là ngọn lửa độc đã tản ra từ địa ngục trong mấy vạn mấy trăm triệu năm…"

Mọi người hoảng sợ.

Chu kỳ bán rã của rất nhiều vật chất phóng xạ mạnh xác thực là mấy vạn năm, mấy trăm triệu năm.

...

Đạp đạp đạp.

Mọi người đóng cửa lại, chạy như điên.

Lúc này, sau khi chạy được một đoạn dài, hai bên đều là bích họa cổ xưa, mấy người đội viên liếc nhìn nhau, tim như muốn bay lên, trong lòng giống như đang có những con nai chạy loạn.

“Đây cũng quá dọa người rồi!”

“Ánh sáng mông lung như lưu ly kia, khủng bố đến nỗi khiến chân ta mềm nhũn!”

Mấy người chơi nhanh chóng thảo luận, cảm thấy đây hẳn là một kiểu giết người của loại phó bản khó khăn này, may mà bọn họ phản ứng nhanh mới tránh được tử vong.

Sau một hồi, Bạch Tiểu Quân mới yên lặng nuốt xuống một ngụm nước miếng, khàn khàn nói, “Các anh em... Nhìn xem chúng ta đã phát hiện được cái gì? Nếu truyền ra ngoài, khẳng định sẽ dẫn đến sóng to gió lớn! Toàn bộ dư luận trên internet đều sẽ điên đảo!”

“Không có, không có như vậy khoa trương đi?” Có người nhịn không được nói.

“Không có khoa trương như vậy cái quỷ a!”

Bạch Tiểu Quân vội vàng nói, “Ngươi có biết chúng ta đã phát hiện ra cái gì không!? Chân tướng của lịch sử thần thoại đó! Có thể dùng lý luận vật chất phóng xạ trong vật lý khoa học hiện đại để giải thích kết cấu Trái Đất và thần thoại Trung Quốc cổ đại!”

“Dùng khoa học để giải thích thần thoại Trung Hoa 5000 năm cổ đại sao?” Mấy người xung quanh cả kinh.

Bọn họ chỉ cảm thấy trong lòng tràn đầy sự kích động, cảm thấy một cỗ sương mù dày nặng đang chậm rãi vén lên bức màn, bí ẩn của lịch sử cũng dần được giải đáp.

Chương 787: Hệ Thống Nguồn Sáng Phóng Xạ

Bạch Tiểu Quân liếc mắt nhìn mấy người một cái, mặt đầy hưng phấn nói:

"Phóng xạ là lửa độc địa ngục, mà phía sau lưng Phật chính là một vòng Phật quang phát ra ánh sáng vĩnh hằng. Thì ra nó chính là một loại năng lượng phóng xạ mạnh... Vị tồn tại cổ xưa kia đã ngã xuống lâu rồi mà vẫn còn khủng bố như vậy, có thể thấy được lúc sinh thời nó đáng sợ như thế nào! Tới gần liền chết, quả thực là một Tà Thần Cthulhu khác mà!"

Mọi người gật gật đầu, lập tức phản ứng lại đây.

Đây chẳng phải là một loại sợ hãi không thể diễn tả khác sao?

Nghĩ đi nghĩ lại nó chẳng phải là phật quang như trong thần thoại xưa sao, chiếu sáng vĩnh hằng, tỏa ra ánh sáng lưu ly năm màu?

Bọn họ nên nghĩ đến Địa Tạng Bồ Tát từ sớm, nắm giữ nghiệp hỏa địa ngục khủng bố như thế, khống chế địa ngục, bản lĩnh bản thân là một nguồn phóng xạ thật lớn!

Người này là một vị hào kiệt của Trái Đất, đến từ nền văn minh cổ đại siêu phàm. Hắn có thể nắm giữ năng lượng phóng xạ tự nhiên thần bí mà người hiện đại không thể lý giải!

"Nhưng mà, ta cảm giác cũng không quá giống? Suy đoán này có một lỗ hổng... Phật quang của Địa Tạng Bồ Tát khủng bố như vậy là điều bình thường, dù sao cũng là phật sát sinh địa ngục...

Vậy thì các Phật khác đâu, không phải phổ độ chúng sinh sao, sao có thể giết người được?" Có người vội vàng hỏi, hắn vẫn rất coi trọng sự phát triển của khoa học.

Bạch Tiểu Quân lắc đầu, "Ta đoán là các Phật khác cũng đang khống chế một loại phóng xạ tương phản tốt, một loại năng lượng ánh sáng, tuy rằng cũng sẽ sinh ra phóng xạ bất thường, tế bào biến chất.... nhưng mà đều là ảnh hưởng trực tiếp. Phải biết rằng một số phóng xạ đặc thù chỉ có thể ra đời trực tiếp, thúc đẩy sự tiến hóa của sinh vật trên diện rộng .

Các ngươi xem! Những Phật kia, người nào mà đầu không rụng tóc, có một đống bướu thịt mụn cơm? Đây là biến dị do phóng xạ! Có phải là có điểm giống với những sinh vật dị dạng đã chịu ảnh hưởng của bức xạ hạt nhân kia không?"

Mọi người: "....."

Lại nói tiếp, thật sự là có điểm giống.

Còn rất có đạo lý!

Dù sao thì phóng xạ rụng tóc, là bệnh trạng thường thấy lúc ban đầu.

Trách không được đều là đầu trọc.

Bọn họ lập tức chấp nhận, cảm thấy giật mình, thì ra phó bản này lại che giấu tin tức sâu như vậy!

"Về phần Ba đầu sáu tay, Kim Cang trợn mắt, các loại dáng người dị dạng, cộng với các vết sưng trên đầu, đây rõ ràng chính là dáng người dị dạng phóng xạ thường thấy..." Bạch Tiểu Quân ngôn ngữ chuẩn xác, như đã định liệu trước, nói, "Phật, tu luyện phật quang, phỏng chừng chính là một loại hệ thống phóng xạ vũ trụ đặc thù, các ngươi xem xem.... có phải là đặc tính của năng lượng phóng xạ đặc thù rất dễ cảm nhiễm và đồng hóa các sinh

linh khác hay không? Tiến hành đồng hóa? Đây là nguyên lý phổ độ chúng sinh, quy y ngã phật!"

Mọi người vừa nghe, sắc mặt liền trở nên cổ quái.

Cảm thấy càng ngày càng giống.

Đây không đơn giản là trùng hợp như vậy đi?

Bọn họ đặt chân vào chỗ sâu trong địa ngục, bước trên con đường Mặt Trời cổ thần bí, nhìn thấy kiến trúc lịch sử thần thoại cổ xưa. Bọn họ có lẽ đã nhìn thấy được một góc của hệ thống tu luyện trong lịch sử thần thoại Trung Hoa cổ đại.

Nền văn minh viễn cổ siêu phàm thuộc về Trái Đất chúng ta, nguyên lý chân chính của nhất mạch Phật hệ!

Dùng khoa học để giải thích siêu phàm!

Mấy người bên cạnh hít sâu, dù cho có rất nhiều chứng cứ đều đang chỉ cùng về một hướng, nhưng lực đánh vào quá lớn, vẫn là có chút khó có thể tưởng tượng nổi, cần phải chậm rãi tiêu hóa.

"Các ngươi còn không tin sao? Như vậy ta lại nói tiếp một cái, các ngươi định giải thích như thế nào đây?"

Bạch Tiểu Quân nhịn không được lại nói,

"Nếu là hệ thống tu luyện phóng xạ, bá đạo như vậy thì cũng có thể lý giải.... Người ta thường nói: Phật quang chiếu rọi, trong tám trăm dặm toàn là đất Phật! Đúng, đất Phật, đây... không phải là khu phóng xạ sao! Bên trong đều là tín đồ mới có thể cư trú! Những người khác dám tiến vào sao? Không muốn sống nữa sao? Tiến vào khu phóng xạ thì nhất định sẽ bị đồng hóa thành tín đồ !"

"....."

Tất cả mọi người đều chết lặng.

Ánh sáng lộng lẫy của Phật quốc, là.... Khu!Phúc !Xạ !??

Tất cả mọi người đều biết, phóng xạ là một loại năng lượng tử vong khủng bố. Nó có thể biến đổi điên cuồng, khiến tế bào bị biến dị, dẫn tới gen sinh vật bị vỡ nát, trước mắt còn được gọi là nghiệp hỏa địa ngục, tuyệt địa tràn ngập nguy hiểm.

Nhưng nếu nghiên cứu ra một loại năng lượng phóng xạ tương phản lại thì nó sẽ tỏa sáng rực rỡ, xúc tiến sinh vật tiến hóa. Đây sẽ là một hệ thống vô cùng cường đại bá đạo —— Hệ thống nguồn sáng phóng xạ.

Loại hệ thống tu luyện năng lượng siêu phàm này có đặc tính vô cùng bá đạo, tất nhiên là có thể thành lập thành một thế lực lớn, chỉ sợ sẽ không thua Cửu Chuyển Huyền Công.

“Nguyên lý tu luyện Phật tu là sẽ phát ra một loại phóng xạ đặc thù từ chính năng lượng, phát ra ánh sáng, như tắm mình trong gió xuân... nơi đi đến đều là phật quang.” Bạch Tiểu Quân lẩm bẩm tự nói, “Các ngươi đến bây giờ, vẫn còn chưa nhận ra sao?”

Các người chơi xung quanh đều trầm mặc.

Mọi người đều đang rất sợ hãi. Nếu như nó được thay đổi và biến thành năng lượng phóng xạ hữu ích, thì đây chính là một loại năng lực tạo phúc cho chúng sinh kinh khủng? Nhưng mà thay đổi như thế nào, nghiên cứu như thế nào lại là một vấn đề khó nhằn.

Ánh sáng.

Truyền bá tín đồ.

Nơi mà ánh sáng chiếu đến đều là đất Phật.

Hô hấp của mọi người dần bắt đầu trở nên nặng trĩu, hết đợt này đến đợt khác, biểu tình trên gương mặt cũng thay đổi liên tục,

hoảng sợ, vui mừng, trợn mắt há hốc mồm. Sắc mặt của tất cả mọi người ở đây đều không bình thường, từ đủ loại chứng cứ, sau khi suy luận, bọn họ đã hoàn toàn tin tưởng.

Một thành viên trong đội ngũ đã hoàn toàn thần phục, tựa hồ như nghĩ tới cái gì, bỗng nhiên kích động kêu to, "Chẳng trách lại gọi là Đại Nhật Như Lai Phật... Hình tượng là một vòng Mặt Trời phía trên, phát ra vầng sáng, nơi ánh sáng đi đến đều là đất Phật, tất cả đều là tín đồ... Đây rõ ràng chính là đã ám chỉ với chúng ta từ trước rằng.... nơi này có phóng xạ!!!"

"Thì ra là thế!"

Một người khác giật mình một cái, bởi vì biết chân tướng mà vô cùng kích động, "Phía sau lưng có một vầng Mặt Trời. Mặt Trời có thể không có phóng xạ sao!? Mỗi giờ mỗi phút Mặt Trời đều tiến hành phản ứng hạt nhân với năng lượng cao!"

"Đáng giận! Nhắc nhở về lịch sử thần thoại đã xuất hiện trước mắt như vậy, mà chúng ta mãi đến khi nhìn thấy nguồn sáng Mặt Trời nhỏ phát ra phóng xạ ở sau lưng của bộ xương khô tăng nhân kia thì mới hiểu ra toàn bộ!"

...

Bầu không khí khẩn trương hoàn toàn bùng nổ.

"Thử nghĩ lại xem, Phật Tổ cắt thịt nuôi chim ưng, độ hóa đối phương, rõ ràng cũng có căn cứ!... Thiên hạ đâu thể nào có bữa thịt miễn phí mà yên bụng được? Đây là làm cho đối phương gia nhập vào giáo!"

"Nghĩ lại thì con khỉ cũng bị phóng xạ, biến thành tín đồ, ngoan ngoãn nhập giáo! Đã học được phương pháp chống lại phóng xạ!"

...

Hô hấp của mọi người trở nên dồn dập, không ngừng chìm vào những lời nói của Cổ Thần Trung Hoa, chúng vậy mà đều được giải đáp một cách hoàn mỹ và hợp lý!

Những thứ lộ ra từ phó bản này cũng quá mức kinh người!

Chương 788: Truyền Thừa

Bọn họ từ khi bắt đầu tiến vào cổ miếu, nhìn thấy hai chữ Hán cổ "Địa Tạng" kia, lại nhìn thấy lịch sử cổ xưa, thậm chí là chân tướng ẩn giấu về hệ thống tu luyện, không ngờ lại rợn cả người như thế!

Mọi người hít sâu một hơi,

"Đây đúng là một cách giải thích thần thoại cổ đại cực kỳ khoa học.... Người hiện đại đều nói, Phật là giả, Phật không tồn tại, Phật là không khoa học... Đó đều là do bọn họ không hiểu! Nghiên cứu khoa học hiện đại chưa đủ sâu! Nhưng vật lý học của chúng ta có thể miễn cưỡng lý giải nguyên lý thần thoại, giống như là những người Ishdar kia, khoa học sáng tạo nên siêu phàm."

Tiếp theo, bọn họ liền nhìn phía Bạch Tiểu Quân, nói chuyện chính, "Chúng ta tiếp theo nên làm thế nào đây, cánh cửa kia còn mở được nữa không?"

Sắc mặt của Bạch Tiểu Quân quýnh lên.

Cực cực khổ khổ xông tới, thấy được thi hài hư hư thực thực của Địa Tạng Vương Bồ Tát, rõ ràng đã mất hàng trăm triệu năm rồi nhưng vẫn tản ra lửa độc địa ngục khủng bố, thổi quét khắp toàn bộ mật thất.

Những đại năng khác,... hẳn là không dám tới gần, không thể thừa nhận, không có được đến truyền thừa, chỉ có thể để lại văn tự ở bên ngoài.

"Không cần nhiều lời, đây hẳn là một phần truyền thừa!"

Bạch Tiểu Quân nghiêm túc phân tích, “Nếu như ta đoán không sai thì căn cứ vào lịch sử ghi lại, những cổ Phật kia hẳn là có xá lợi... Mà xá lợi, chính là trung tâm năng lượng của bọn họ, là nguồn phóng xạ, xá lợi phát ra ánh sáng nhàn nhạt, cũng hoàn toàn phù hợp với đặc thù kia... Chỉ là phần truyền thừa này quá bá đạo, người bình thường căn bản không lấy nổi, tế bào cả người tan vỡ, chảy mủ, suy kiệt.”

Mọi người gật gật đầu.

Nếu như là Phật bình thường thì phát ra năng lượng phóng xạ tích cực, sau khi lấy đi nhiều lắm là bị đồng hóa, trở thành Phật tiếp theo, có lẽ gọi là —— hóa thân của Phật.

Đây cũng chính là xá lợi của Phật, đời đời tương thừa, có lẽ có cùng nguồn gốc với truyền thuyết “Người chuyển thế”.

Nghe nói, nhiều thế hệ Phật ngã xuống, đều sẽ có Phật chuyển thế, sau đó dẫn độ trở về, nổi tiếng nhất chính là... Hàng Long Phục Hổ, Kim Thiền Tử, hẳn là chính là loại nguyên lý này!

Mọi người càng nghĩ càng thông thấu, hồi tưởng lại toàn bộ thần thoại dài dòng về Phật gia. Tất cả đều cực kỳ sợ hãi, đây là một giải thích hoàn mỹ cho toàn bộ hệ thống thần thoại xưa!

Vẻ mặt Bạch Tiểu Quân ngưng trọng, nói, “Chỉ là, Địa Tạng Vương Bồ Tát, quá mức khủng bố, quá mức đặc thù! Là Phật duy nhất tại địa ngục, rơi vào “Ma đạo”, tu luyện Phật Sát Sinh, xá lợi của hắn quá khủng bố, hung tính quá nồng, mang tính sát phạt, người bình thường sẽ không chịu nổi, nếu không thì nó đã sớm bị người lấy đi!”

Mấy người nghĩ vậy, nhưng vẫn là không có cách nào.

Bọn họ đoán được trên khối thi hài kia hẳn là sẽ có xá lợi, chỉ là không thể đoạt lấy.

Bởi vì lượng phóng xạ to lớn ở mức độ này đã không phải là thứ mà bọn họ có thể thừa nhận. Nếu mang ở trên người, thì chính là một con đường chết.

Đã từng có thông tin rằng có một nam tử nhặt được một viên đạn kim loại được thực nghiệm phóng xạ mạnh, cảm thấy thật xinh đẹp, liền để ở trong túi, chỉ qua mười phút ngắn ngủi liền ngất trên mặt đất, sau đó bị cắt chi.

Đây là chỗ khủng bố của năng lượng phóng xạ.

“Không thể lấy được... Nhưng không thể tay không mà về, chỉ có thể đi thử một lần!” Bạch Tiểu Quân lắc lắc răng, để cho những người khác lui ra phía sau, “Ta sẽ thử câu thông cầu tình, vị tồn tại viễn cổ này có ý nguyện vĩ đại, chúng ta đều là nghe sự tích của hắn mà lớn lên. Hắn đã từng là anh kiệt đi ra ngoài Trái Đất, có lẽ có thể mở lưới, dù sao cũng cùng nguồn gốc.”

Dứt lời, Bạch Tiểu Quân lập tức thành kính quỳ rạp xuống đất, chậm rãi bái lạy.

“Như ta nghe nói, Phật ở trời cao, làm mẹ giảng Phật pháp.

Lúc bấy giờ, thế giới có mười phương vô tận, không thể nói hết về toàn bộ chư Phật và Đại Bồ Tát Ma Kha Tát, đều tới tụ hội. Tán thưởng Thích Ca Mâu Ni Phật, có thể hóa giải “ngũ nghịch trọc thế”.....”

....

Mấy người bên cạnh lập tức mở to mắt, vội vàng lui về phía sau vài bước.

Đây là một người tàn nhẫn.

Vậy mà lại thật sự dựa theo phương thức tiếp thu truyền thừa, quỳ xuống bái sư, hơn nữa còn tụng kinh?

Đây giống như là 《 Bản nguyện Địa Tạng Bồ Tát Kinh 》, vị lão ca này trong hiện thực rõ ràng là một tín đồ, phỏng chừng cũng thường xuyên ngâm nga.

"Chỉ là, như vậy thật sự hữu dụng sao?"

Bên cạnh có người nói thầm, trong lòng cảm thấy thực cổ quái, cảm thấy đây đúng là không thể tưởng tượng được. Dù sao trong tiềm thức của bọn họ vẫn theo bản năng cho rằng đây là một trò chơi.

Những người khác cũng không ngốc như vậy, muốn thử một chút, học bái sư, nhưng hiển nhiên không có tri thức trên phương diện này thì sẽ không thể đọc được kinh văn.

Dù sao nếu thành công, liền có nghĩa là có thể kế thừa xá lợi của đối phương, trở thành truyền nhân của Địa Tạng Vương Bồ Tát, thân phận là "Hóa thân của Địa Tạng Bồ Tát". Cơ duyên của phó bản này thật sự quá lớn!

Bạch Tiểu Quân từng bước cúi đầu, chậm rãi niệm kinh, vô cùng thành kính.

Một bên khác.

Hứa Chỉ thấy thế, lập tức hít hà một hơi, tháo kính râm xuống, đứng lên, "Người này khủng bố như vậy sao."

"Nhưng mà, người này xác thực không đơn giản, tư tưởng rất rộng, vậy mà có thể nghĩ tới hình thức ban đầu của hệ thống phóng xạ, khiến ta cũng mơ hồ cảm thấy rằng nhất mạch Phật gia là một loại hệ thống năng lượng phóng xạ đặc thù. Thần thoại cổ đại dường như có một chút ẩn tình giống nhau.... Như vậy, một khi đã như vậy, liền cho hắn một cơ hội, thử sáng lập nên một con đường hoàn toàn mới."

Hứa Chỉ không ngừng trầm ngâm.

Tuy rằng, đặc tính của phóng xạ đều là hủy diệt, muốn chuyển hóa thành một loại năng lượng phóng xạ khác có lẽ cần phải nghiên cứu thật sâu, chưa chắc có khả năng thực hiện được. Nhưng Hứa Chỉ đã thấy được tiềm lực to lớn của hệ thống tu luyện này!

“Hệ thống Phóng xạ, nếu như có thể trở thành sự thật, như vậy tuyệt đối sẽ là một loại công pháp tu luyện vô cùng bá đạo và mạnh mẽ.”

Hứa Chỉ nghĩ vậy, khẽ nhấc tay một cái.

“Dù sao cũng không có tổn thất gì, thử một lần cũng không sao.”

...

...

Hai bên cổ miếu là những bích họa cổ xưa.

Bạch Tiểu Quân đi từng bước một, thành kính quỳ rạp trên đất, niệm kinh văn thần thánh, cuối cùng thong thả đẩy cửa ra.

Kẽo kẹt!

Cửa nháy mắt liền mở ra.

Lúc này đây nguồn phóng xạ vậy mà đã nhỏ đi vô số lần, ở vào phạm vi có thể thừa nhận được, không còn kích thích mãnh liệt nữa, cũng không còn loại cảm giác khủng bố khi mỗi một tế bào đều hét lên: Chạy mau.

“Quả nhiên hiển linh...”

Trong lòng Bạch Tiểu Quân vô cùng kích động, siết chặt nắm tay, “Ta chỉ biết, loại phó bản này nhất định sẽ có cách phá được, không có khả năng là không thể giải. Đối phương chính là anh kiệt

cổ đại của Trái Đất chúng ta, một vị Thần linh viễn cổ vĩ đại. Những người của thời đại khác tiến vào để lại chữ viết trên bích hoạ nhưng không được truyền thừa... Nhưng mà chúng ta lại có thể kế thừa!"

"Chúng ta mới là người một nhà."

"Chúng ta mới là chung một dòng."

Hắn tiếp tục đi từng bước một, thành kính lễ bái.

Bỗng nhiên, thi hài hơi động, một giọng nói mang theo năm tháng viễn cổ truyền đến tai hắn.

Là khẩu âm tiếng Quảng Đông,

"Sau khi gửi gắm trăm triệu năm, sẽ có người tới lấy đi?"

Chương 789: Câu Chuyện Phật Đạo Cổ Đại, Nghi Vấn Lịch Sử! 1

Rầm!

Dứt lời, một loạt xá lợi chậm rãi bay lên.

Nó phát ra vầng sáng năm màu, phảng phất như thần quang tồn tại vĩnh hằng, trong đó có những ánh sáng nhỏ lấp lánh, bay đến phía trước... Mà toàn bộ hài cốt cũng hoàn toàn trở nên cô quạnh.

Phanh!!

Cửa lớn đóng lại, Bạch Tiểu Quân tiếp nhận xá lợi, nhanh chóng bay ngược ra ngoài.

Bạch Tiểu Quân hoàn toàn ngây ngốc, đây là tiếng nước nào?

Địa Tạng Vương Bồ Tát, không phải là Thần linh Trung Quốc sao?

Hai chữ "Địa Tạng" viết ở trước của không phải là Hán tự sao?

"Huynh đệ, đây là tiếng Quảng Đông của mảnh đất Lưỡng Quảng, có thể là do khẩu âm cổ đại cho nên không được tự nhiên." Lúc này, sắc mặt của một người chơi bên cạnh bỗng trở nên cổ quái.

Hắn cũng cảm thấy Địa Tạng Vương Bồ Tát vậy mà lại giảng tiếng Quảng Đông, cũng quá kỳ quái, "Ý nghĩa đại khái là, qua vài

tỷ năm, vậy mà có hậu nhân có thể đi vào nơi này? Niệm một bài kinh văn hay, ta rất vừa ý với ngươi."

"..."

Bạch Tiểu Quân mộng bức, hào sảng như vậy sao?

Trung Quốc cũng có rất nhiều loại tiếng địa phương, riêng đạo Súc sinh người ta thôi cũng đã có bốn loại ngôn ngữ thông dụng. Mà Trung Quốc lại càng nhiều, ngôn ngữ địa phương nhiều vô số..... Quả nhiên đến chỗ nào đều tràn đầy khó khăn, lấy việc nhiệt tình yêu thương học tập ngôn ngữ làm thú vui.

Mấy người ở đây biết tiếng Quảng Đông cũng không ngoài ý muốn, nếu bọn họ mà giảng lưu loát tiếng phổ thông hiện đại thì mới là có độc.

Đường triều một ngàn năm cũng không phổ cập mạnh mẽ tiếng phổ thông hiện đại. Ở cổ đại, đương nhiên là các loại ngôn ngữ sẽ hỗn loạn, mà tiếng Quảng Đông ở Đường triều nhất định đã được phổ biến ở một số nơi, có thể xem như là một loại ngôn ngữ không nhỏ.

"Xem ra, Địa Tạng Vương Bồ Tát, còn có khả năng là đã từng sống ở khu vực Lưỡng Quảng..." Sắc mặt mấy người trở nên cổ quái, loại khẩu âm vậy mà lại có loại cảm giác thân thiết kỳ lạ, phảng phất như gặp được người cùng quê tại nơi đất khách xa xôi vậy.

"Chúng ta đi nhanh đi." Sắc mặt Bạch Tiểu Quân khẽ biến, "Thời gian không theo kịp... Mà trước mắt, ta hình như mới chỉ có được một xá lợi nhỏ nhất mà thôi, về sau phải đến lần nữa mới được."

Mấy người dứt lời, liền nhanh chóng chạy tới bên ngoài miếu cổ.

Lịch sử, sẽ nhớ kỹ giờ khắc này.

【 Thiên Niên, năm 393, Địa Tạng Vương đến cổ miếu, gặp được kỳ ngộ thái cổ, từ biệt thê tử và bảy đứa con, quy y ngã phật, bước khỏi hồng trần thế tục, tu lục căn thanh tịnh. Phật giáo bắt đầu hưng thịnh 】

...

Đám người lén lút bỏ chạy, vượt phó bản Cổ Miếu xong liền lặng lẽ chạy về theo đường cũ.

May mà cả đường đi có kinh hãi mà không nguy hiểm.

Trên vùng đất cổ xưa rực rỡ, những gốc cây thần bí cắm rễ trên mặt đất, may mà nam nữ cây cối tuần tra đằng xa cảm ứng được "Khí" bên này, cho rằng đó là đồng loại, cho nên không đến.

"Giống như lá cây trong chiếc đĩa vậy."

Có người bị dọa phát sợ, cảm thấy mình rất may mắn:

"Đây là tiềm hành hả? Quả nhiên phó bản này hiện tại không thể đột phá bằng lực lượng thuần túy. Phương thức mở phó bản duy nhất chính là hóa thành đồng loại của họ, ở ngoài phạm vi tuần tra."

"Các ngươi nói là..." Bỗng có người nhìn những cái cây rào rạt màu lục xanh mượt rồi cười nói: "Những gốc cây kia có thể là Bồ Đề trong truyền thuyết hay không? Phải biết rằng, có người từng nói, Thích Ca Mâu Ni đã ngộ đạo dưới gốc cây Bồ Đề mới lập địa thành Phật, khai sáng mạch Phật tu..."

Mọi người đều rùng mình.

Thật sự có khả năng!

Những thân kia có lực phóng xạ rất lớn. Nếu mọi người có thể

nghiên cứu cấu tạo của chúng, có lẽ họ có thể khai sáng ra hệ thống phóng xạ nguồn sáng, thức tỉnh ra một vài thứ...

Dù sao thì, đạo pháp tự nhiên.

Bất kỳ hệ thống nào cũng phải noi theo tự nhiên mới có thể nảy sinh.

Bạch Tiểu Quân lộ vẻ suy tư:

"Quả thực như vậy. Ta vẫn nên tới đây tìm hiểu, nghiên cứu kết cối những gốc cây kia một chút. Ta đi con đường mà Thánh nhân Thích Ca Mâu Ni năm xưa đã từng đi, tỉnh ngộ ra Phật đạo thuộc về ta. Đây là thử thách đối với ta. Dù sao, lão sư Địa Tạng Vương không dạy ta công pháp rất có khả năng là để tự ta tạo ra nó, không để ta đi trên con đường của người xưa!"

Địa Tạng Bồ Tát đã tọa hóa, xá lợi để lại rất nhiều, ít nhất cũng có mười viên... Tuy rằng hắn nhận được một viên xá lợi nhỏ nhất, mà hiện tại cũng chỉ có thể chịu đựng được viên nhỏ bé như vậy, thế nhưng lại không có phương pháp tu hành, cho nên chỉ tương đương với việc có được một nguồn năng lượng tu hành đậm đặc mà thôi. Xem ra, hắn phải tự mình tìm tòi!

Bên cạnh lại có người nói:

"Còn nữa, những nam nữ cây cối kỳ dị kia hút hào quang phóng xạ này vào, rất có khả năng họ chính là nhà sư, ni cô bị vùng phóng xạ này... À không đúng, là được đất Phật cảm hóa!"

Mọi người càng hãi hùng khiếp vía, cảm thấy toàn bộ hoàn cảnh miếu cổ được trải ra trước mắt một cách hoàn mĩ.

Cây Bồ Đề khắp nơi, nhà sư, ni cô...

Khu vực này là khu vực phóng xạ rất khủng bố, là đất Phật, được soi sáng vĩnh hằng suốt hàng trăm triệu năm.

Họ chậm rãi cất bước ra khỏi di tích cổ xưa thời thượng cổ, thân thể thả lỏng, cảm giác vui mừng khi được sống sót sau tai nạn. Đây là một chuyến thám hiểm di tích rất khó quên.

Lúc này, cả đội ngũ do Bạch Tiểu Quân dẫn đầu, bởi vì có thể thấy trí tuệ của hắn rất phi phàm, sau đó hầu như chắc chắn sẽ thành công. Huống chi, còn có loại kỳ ngộ lớn lao này. Mà khi hắn thành công, đám người bọn họ ở đây nhất định cũng được độ hóa, trở thành nhóm Phật tâm phúc của hắn...

Mọi người đều có một vầng mặt trời nhỏ sau đầu, thân tỏa ánh sáng lóng lánh năm màu, hai tay chắp lại, kim quang chiếu khắp, nơi nơi đều là đất Phật, chẳng phải đắc ý lắm thay?

"Đại Phật Như Lai rất có khả năng quan tưởng Thái Dương mới nghĩ ra hệ thống tu hành!" Mọi người lại bàn luận, cảm thấy hưng phấn muốn điên người. Quả là một người đắc đạo, gà chó lên trời.

Quá lắm rồi!

Mọi người cảm giác cả đoàn người mình tương lai chắc chắn sẽ là đội game thủ hàng đầu, kế thừa truyền thống Phật gia, sẽ lừng lẫy nổi tiếng trên bảng xếp hạng.

Sau khi trở về đường chính, Bạch Tiểu Quân hít một hơi:

"Các anh em, sắp tới rồi. Đầu tiên chúng ta phải xử lý vết thương, không thể chết được. Dù sao thì, một khi chết sẽ chẳng còn lại thứ gì."

"Đúng!"

Mọi người gật đầu.

Dù sao cũng vừa đi ra khỏi vùng phóng xạ kinh khủng kia, cho dù lúc đó không xảy ra việc gì, nhưng rất nhiều khi phóng xạ

không đưa tới cái chết tức tử ngay lập tức, mà thời điểm đó không cảm thấy gì, trải qua mấy tiếng sau mới chợt mềm nhũn người ngã xuống đất, toàn thân co giật đùng đùng. Đó mới là nguyên nhân kinh khủng nhất, phóng xạ là thứ không thể cảm giác thấy được.

Mọi người vội vã trị liệu vết thương, sống qua lần này mới là lợi ích lớn nhất.

...

...

Trải qua mấy ngày, họ tu dưỡng xong, cũng không dự định nói cho người khác. Tuy nhiên đã có người tiến hóa ra "Khí", dùng dáng vẻ tương tự Bạch Tiêu Quân thăm dò miếu cổ.

Rất nhanh, những đội ngũ kia đều phát hiện điều dị thường. Tấm biển trên miếu cổ viết chữ Trung Quốc là "Địa Tạng", cùng với rất nhiều dấu chân mới của sinh vật ngổn ngang trong miếu, tất cả làm cho họ biết mình không phải kẻ đầu tiên tới đây "Trộm mộ".

"Có vị đại lão trộm gà, đi ra đây nói một câu coi! (Cắn răng)"

"Ai bỉ ổi như vậy? Đã lén hái đào rồi!"

"Lại còn chữ Trung Hoa cổ nữa, chuyện gì vậy?"

...

Quần tình xúc động.

Chương 790: Câu Chuyện Phật Đạo Cổ Đại, Nghi Vấn Lịch Sử! 2

Sau đó bắt đầu có người điều tra.

Mấy ngày trước có ai xuất hiện dị thường, ra ngoài quỷ dị, trở về bị thương nặng. Dù sao loại lộ trình như vậy, không bị trúng phóng xạ là điều không thể.

Đám Bạch Tiêu Quân lúc này ẩn thân không ra cũng không được nữa, sớm muộn cũng có người tra tới bọn họ. Bọn họ đành đứng ra, kể rõ đầu đuôi câu chuyện.

"Ta tự tổ chức một tiểu đội." Bạch Tiểu Quân nói: "Ta sẽ kể cho mọi người một số việc mà ta đã thấy!"

Giống như hắn tưởng tượng. Hắn vừa nói xong, toàn bộ diễn đàn sôi trào.

Văn tự Trung Hoa thời cổ đại, tốc độ dòng chảy thời gian, nhân kiệt của Trái Đất, miếu cổ Địa tạng, một vị tiền bối triều Đường, đối thoại bằng Việt ngữ, nhìn như nghìn năm triều Đương, thực tế là đã bị đẩy đến thế giới này vô số năm tháng, đã bỏ mình từ lâu... Thế giới quan khủng bố như vậy, giống như đang được xem một vở kịch thần thoại khổng lồ.

"Ý là, đã từng có rất nhiều nhân vật thần thoại cổ xưa đều đã tồn tại trong lịch sử, đã phi thăng nhập vào trò chơi online trong thế giới hiện nay sao?"

"Lịch sử năm nghìn năm của chúng ta quá ngắn, nhưng đó là

đối với chúng sinh chỉ có thể ở tại thế gian. Đối với những nhân kiệt phi thăng cổ đại lại dài đằng đẵng sao?"

"Trên trời trăm năm, dưới đất một ngày?"

"Phật, hóa ra là do phóng xạ?"

"Vừa nghĩ như thế lại cảm thấy thông suốt."

...

Mạng Internet phát điên rồi, diễn đàn điên rồi, toàn bộ người chơi tung hô.

Thật quá kích thích!

Giống như Bạch Tiểu Quân tưởng tượng, vừa mới mở ra được ba ngày, trải qua thế giới quan quá mức khủng bố, trò chơi này lật đổ thế giới quan của tất cả mọi người.

...

Trong ký túc xá đại học ở nơi nào đó.

"Thế giới quan này hoàn toàn tự thành logic, hoàn toàn kết nối với thế giới quan của hắn, không có bất kỳ sơ hở nào." Một đám sinh viên nhiệt tình thảo luận trước máy tính.

"Đúng, thiết lập tốc độ chảy thời gian, có thể đăng nhập một cách hoàn mỹ vào thế giới này, còn có hiện thực... Giống như đã hạ xuống thiết lập sẵn từ thế giới Vu Sư, thế giới Cổ Mộc từ trước vậy?"

Cảnh tượng như vậy chỗ nào cũng có.

Vô số đề tài bắt đầu tập trung. Nhiều người ngoài hiện thực phấn khởi đến mất ngủ. Lịch sử cổ đại ẩn chứa trong đó quá mức thần bí, có vô hạn khả năng.

Nguyên Thanh Hoa:

"A a a, khóc ròng ròng! Cảnh tượng lịch sử bùng nổ như thế, ngươi lại không mang theo chồng ngươi là ta sao? Có bồ mới là không thèm quan tâm đến bốn đứa bé nhà chúng ta, còn cả ba đứa đang trong bụng à?"

Bạch Tiểu Quân trợn trắng mắt.

Thám hiểm kích thích như vậy, ta cũng muốn mang ngươi ra ngoài làm việc đấy!

Dù sao hai huynh đệ chúng ta cũng từng có giao tình sinh tử.

Nhưng Thiên Đế nhà ngươi bị giam vào chuồng làm lợn giống, ai mà dẫn ra ngoài được? Thiên nhân cũng không thả ngươi đi trốn được.

"..."

Lúc này, ngay cả các đại lão như Manh Muội, Tốc Độ Xe Akina cũng nghiêm túc, hít sâu, cảm giác kinh hãi há miệng.

Trung Hoa có văn minh siêu phàm cổ đại là điều mà họ đã từng suy đoán, nhưng hiện tại thế giới Lục Đạo Luân Hồi không ngờ lại là Tiên giới phi thăng trong truyền thuyết của người xưa.

Một thế giới có tốc độ thời gian cao cấp!

Còn xuất hiện vị cổ nhân thời Đường trên thực tế, "Địa Tạng".

Người chơi cao cấp nổ tung, dồn dập thảo luận.

Manh Muội:

"Hệ thống phóng xạ? Nghe rất khủng bố, tuyệt đối sẽ không thấp hơn hệ thống hương hỏa! Đồng thời, nó có sức hút trước giờ chưa từng có, quả thực thích hợp lập giáo, đồng hóa tín đồ...

Nguyên lý tu luyện Phật hệ cổ đại này đã được thể hiện bước đầu rồi, chứng minh được rất nhiều thứ, thật khủng bố. Cụ thể ra sao, tự các ngươi tìm hiểu đi. (Cho các ngươi một cái nháy mắt.JPG)"

Kẻ Phân Phát Hệ Thống:

"Các vị đại lão, kiến thức rộng rãi, hãy yên lặng lắng nghe. (Run lẩy bẩy)"

Luyện Kim Đại Đế:

"Khặc, khặc, khặc, ta cũng không ngờ chân tướng lại khiến người ta giật mình như vậy. Thì ra ở cổ đại đã bắt đầu... Nhưng nếu suy nghĩ một chút, với tốc độ khủng bố chỉ một ngày bằng một năm này, đừng nói ngàn năm, thực tế chỉ thêm trăm năm thôi, chúng ta cũng sẽ giống Địa Tạng Vương, trở thành vô số kỷ nguyên cổ đại trong quá khứ..."

Mọi người cảm thấy sự nặng nề của vận mệnh.

Giải thích này thật hoàn mỹ. Người hiện đại dù khảo cổ thế nào cũng không thể tìm được tàn dư lực lượng siêu phàm thần thoại cổ đại, giống như căn bản chưa từng xuất hiện vậy.

Thì ra mình không phải người đầu tiên, mà đã sớm có cổ nhân phi thăng.

Cho dù không biết điều kiện sáng lọc để cổ nhân phi thăng là gì, nhưng điều kiện "Phi thăng" của họ thời hiện đại chính là sáng tác ra luận văn hardcore, phương thức tiến vào phù hợp với thời đại.

Tốc Độ Xe Akina:

"Theo suy nghĩ của ta, tin tức hiện giờ về cái 'Phó bản miếu cổ' này còn có một quả trứng phục sinh lớn siêu cấp nữa, không thua kém những vì ta biết về Phật giáo bây giờ!"

Còn ẩn giấu một bí ẩn to lớn khác?

Không kém bí ẩn về Phật giáo?

Mọi người sững sờ.

Bọn họ biết Tốc Độ Xe Akina có trí tuệ gần như yêu nghiệt, cực kỳ thông minh. Mọi người bình thường đều rất bội phục người này. Dù sao bình thường mỗi người đều có đặc điểm và tài năng riêng, mà người này là kẻ rất thông thạo lập kế hoạch. Thế nhưng, câu nói trước mắt lại thật không thể tưởng tượng nổi.

Có người nói:

"Không thể nào? Còn ẩn giấu bí mật to lớn hơn ư? Ta nghĩ lại mãi vẫn không thể nghĩ ra."

Tốc Độ Xe Akina:

"Các ngươi mỏi mắt mong chờ. (Đắc ý)"

...

Tại nơi khác, phòng nghiên cứu lớn cũng xảy ra rung chuyển không nhỏ.

"Phật cổ đại Trung Hoa bắt nguồn từ hệ thống phóng xạ nguồn sáng? Nghĩ vậy quả thật cũng thấy rất tương tự!"

"Đến thời cận đại, chúng ta mới bắt đầu tiếp xúc với phóng xạ... Thường thấy nhất chính là bức xạ hạt nhân. Thật không ngờ, từ cổ đại xa xôi, văn minh siêu phàm của Trung Hoa đã tiếp xúc với việc vận dụng loại năng lượng này rồi?"

Rất nhiều khoa học gia mặc áo choàng trắng ngạc nhiên nhìn thảo luận trên diễn đàn, cảm thấy thế giới quan hoàn toàn bị xung kích.

"Tất cả những điều này, một vị cổ thần Trung Hoa, truyền thừa Phật, lại bị một người chơi phổ thông lấy được?" Mọi người hít thở dồn dập.

Khái niệm này nghĩa là gì?

Đó chính là Thần linh!

Di hài Cổ Phật mấy trăm triệu năm còn tỏa ra uy thế kinh khủng như vậy, vậy Cổ Thần văn minh viễn cổ trên Trái Đất lại được một người hiện đại bình thường ở thế kỷ 21 kế thừa?

"Tra! Tra cho ta thân phận thực tế của game thủ kia!" Một ông già tóc vàng, sống mũi cao nghiêm túc đứng bật dậy, căng thẳng nhìn màn hình, vẻ kích động và cấp bách: "Người kế thừa truyền thừa của Địa Tạng Vương Bồ Tát mà tới chỗ chúng ta, ảnh hưởng ra sao, không cần nói cũng biết."

Thời khắc này, cả phòng thí nghiệm yên lặng như tờ.

...

Cộng đồng mạng sôi sùng sục.

Kịch bản chính tuyến của trò chơi trực tuyến này quả thực giống như kịch bản thần tiên, trước khi biết được đã rất thần kỳ. Thế nhưng, diễn biến của phó bản cổ miếu liên hệ hoàn mỹ, dung hợp chặt chẽ với lịch sử hiện thực thời cổ đại, triệt để leo lên thần đàn.

Lúc này, Tốc Độ Xe Akina lên sàn.

Hắn trực tiếp đưa tới tin tức càng mãnh liệt hơn, làm thần đàn Bào Tử Tiến Hóa này nổ tung, đẩy lên vị trí cao nhất.

Tốc Độ Xe Akina trực tiếp mở topic:

"Các ngươi cho rằng, các ngươi đã biết hết toàn bộ về 'Phó bản

cổ miếu' này rồi sao? Các ngươi quên quả trứng phục sinh kinh khủng nhất ẩn giấu trong phó bản, chỉ nhìn thấy một nửa chân tướng!"

Chương 791: Câu Chuyện Phật Đạo Cổ Đại, Nghi Vấn Lịch Sử! 3

"Cái gì?"

Cộng đồng mạng quýnh cả lên, con hàng này rõ ràng đã phát hiện gì đó sao?

Nhưng mọi người cẩn thận hồi tưởng lại toàn bộ quá trình trong miếu cổ, cảm giác suy luận của Bạch Tiểu Quân rất hoàn thiện, không còn bất kỳ bí mật nào có thể đào móc, không còn gì để lại.

Dù sao mọi người cũng đã có kiến thức sâu sắc đối với năng lực của Bạch Tiểu Quân. Đây là một người cẩn thận, tỉ mỉ, là ấn tượng to lớn nhất của mọi người với hắn ta.

Phương pháp phá giải phó bản của Bạch Tiểu Quân là điều mà mọi người tuyệt đối không nghĩ tới, cũng không đoán được rằng Phật trong lịch sử có khả năng chính là hệ thống phóng xạ, căn bản không thể nào phá giải.

Nhưng Bạch Tiểu Quân cũng chỉ thấy được một nửa?

Mọi người ngây ngốc.

Tên này lái xe nhanh như vậy à?

Ánh mắt sâu xa cỡ nào?

Tốc Độ Xe Akina đúng là rất bình tĩnh, đưa ra một câu hỏi:

"Đầu tiên, các ngươi cho rằng những quái vật phó bản là nam nữ người cây này tiếp thu hệ thống phóng xạ nguồn sáng, thuộc hệ phái Phật gia, là sư, là ni cô... Nhưng hiển nhiên có phần sai! Các ngươi phân tích sai lầm rồi!"

"Cái gì không đúng." Mọi người vội hỏi.

"Bên trong cơ thể của bọn họ... Còn có một loại hệ thống khác: Khí..." Tốc Độ Xe Akina vừa dứt lời, mọi người mới giật mình. Họ quên mất điều quan trọng nhất, rõ rành rành ra đó: Khí.

Đúng vậy.

Phóng xạ lập tức làm nổ mắt, khiến họ quên mất hệ thống không biết, thần bí, lại là rõ ràng nhất ngay từ ban đầu, "Khí".

"Khí, là cái gì?"

Sắc mặt Tốc Độ Xe Akina nghiêm túc, tiếp tục gõ chữ.

"Dựa theo thường thức hiện nay của chúng ta, tất nhiên chúng ta không thể tìm ra nguyên lý. Thế nhưng, lúc này đã biết Phật, lại đẩy ngược lại những thứ giống như Phật, kết hợp với lịch sử Trung Hoa thì sao? Phải biết rằng, trong lịch sử cổ đại có luyện khí sĩ. Họ có lời giải thích về việc tu luyện 'Nội khí'."

Sắc mặt mọi người biến đổi.

Khí!

Luyện khí sĩ thời cổ, mọi người đều không quên lãng điều này, thời Tiền Tần có nhiều nhất. Khi đó chư tử bách gia, luyện khí sĩ, luyện đan sĩ cực kỳ nổi tiếng.

Tốc Độ Xe Akina kế tục dẫn nổ:

"Mà mọi người đều biết, người tu đạo cũng có cách nói tu 'Chân khí'. Đó cũng là một loại khí, trùng hợp chăng? Đạo gia có lí

luận gốc rễ nhất chính là 'Tiên thiên nhất khí'."

"Khí là cái gì? Rất nhiều người hiện đại không hiểu. Trong Đạo gia, khí tức là hơi thở. Tiên Thiên nhất khí. Trong tu đạo thời cổ đại, khí chắc chắn chính là điều căn bản. 'Chân khí' là năng lượng khởi nguồn tu hành của đạo sĩ."

Sắc mặt mọi người đầy ngạc nhiên và nghi ngờ, dần nghiêm lại.

Tốc Độ Xe Akina chậm rãi nói:

"Đạo, càng có cách nói nén khí, 'Nhất khí phản tiên thiên'! Những điều này đều nói rõ tầm quan trọng của việc rèn luyện cái gọi là 'Một hơi thở' trong cơ thể đạo sĩ."

Đại gia nghe tới các loại lý luận của đạo gia thời cổ, nổi tâm lại dậy sóng, nảy sinh suy nghĩ khủng bố:

Đây chính là nguyên lý cơ bản của tu đạo!

Trước đã xuất hiện Phật, hiện tại là... Đạo!

Mọi người nổi cả da gà. Một hệ thống phóng xạ nguồn sáng Phật gia đã đáng sợ, nhưng trước mắt không ngờ còn ẩn giấu lần xung kích cấp độ ngang ngửa khác, vậy mà trước đó không ai phát hiện ra.

Bạch Tiểu Quân hơi biến sắc.

Thời khắc này, hắn sâu sắc cảm thấy sự chênh lệch giữa mình và các vị đại lão

"Khặc khặc khặc."

Tốc Độ Xe Akina tiếp tục nói:

"Các ngươi cũng đoán được rồi. Lý luận đạo gia cổ đại đều đã

nói... Tiên Thiên nhất khí, đó là khi một hơi dương khí tiết ra ngoài là sẽ tổn thất tu vi đúng không? Những sinh linh kia phải chăng cũng là như vậy?"

"Ta không quan tâm các ngươi có tin hay không." Tốc Độ Xe Akina nghiêm túc: "Thật quá khéo, lịch sử thần thoại năm nghìn năm Trung Hoa nhìn có vẻ ngắn... Thực ra sâu không lường được. Có lẽ đã từng tồn tại văn minh viễn cổ dài đến mấy trăm triệu năm. Lúc này, Phật xuất hiện... Đạo có lẽ cũng xuất hiện."

Trải qua chuyện Phật phóng xạ, mọi người làm sao còn không tin?

Những "Khí" kia rõ ràng chính là Đạo trong truyền thuyết!

Phật là hệ thống phóng xạ nguồn sáng.

Đạo là hệ thống Tiên thiên nhất khí.

"Lịch sử thần thoại Trung Hoa, hệ thống đạo sĩ cổ đại... Hệ thống văn minh chân chính mà tổ tiên chúng ta tu luyện!" Có người mím môi, lòng cực kỳ phức tạp.

Lúc này, theo đà tiến tới của kịch bản chính tuyến trong trò chơi đã chạm tới lịch sử thần thoại vốn có, toàn bộ lịch sử năm nghìn năm Trung Hoa sẽ bị lật đổ?

Hoặc là chân tướng bị vạch trần?

Hay là, thần quái thức tỉnh?

Chỉ là, thật sự có thể chuyển về hiện thực lần thứ hai sao?

Thời khắc này, rất nhiều cư dân mạng ngồi trước máy tính cảm thấy mạch máu não căng phồng như muốn nổ.

...

Lực xung kích quả thực lật đổ thế giới quan cùng với những truyền thuyết, thần thoại mưa dầm thấm đất từ nhỏ của mọi người. Mọi người phải chỉnh lý tâm tư một phen.

Phật, hệ thống phóng xạ nguồn sáng, bản chất là ánh sáng?

Đạo, hệ thống Tiên thiên nhất khí, bản chất là khí?

Cổ nhân?

Ánh sáng và khí?

Phật quang là thật sự phóng xạ ra ánh sáng.

Chân khí thật sự là khí, hơi thở.

"Thật quá tả thực!"

Vào giờ phút này, rất nhiều người chấn động, vui mừng khôn xiết.

Cổ nhân căn bản không hề lừa gạt chúng ta!

Điều đó hoàn toàn theo nghĩa đen, ý là chúng ta không thể hiểu rõ thần thoại cổ đại, mãi đến bây giờ mới hiểu được ngôn ngữ thần thoại lại thẳng thắn rõ ràng, vô cùng dễ hiểu như vậy!

"Chân tướng lịch sử thần thoại Trung Hoa."

Một đoạn chữ ngắn trong mắt đa số người lại có đủ chiều dày và trọng lượng.

Có người chợt nhớ lại thời ấu thơ ban đầu đã từng trải qua biết bao truyền thuyết thần thoại đáng mơ ước, nào là Na Tra nháo hải, đại náo Thiên cung... chính mình cũng rất sùng bái. Thậm chí, mình lúc còn trẻ con từng muốn mua Kim Cô Bổng vung vẩy vài cái. Thế nhưng, sau này lớn lên, vô số người lớn lại nói rằng đó chỉ là một âm mưu, một câu chuyện cổ tích buồn cười mà thôi.

Người lớn nói với mình:

Hiện thực, thậm chí thời cổ đại, chưa bao giờ có sự siêu phàm.

Thần thoại đều chỉ là mê tín.

Nhưng lúc này, dường như có một giọng nói nỉ non, dịu dàng thổi khẽ bên tai, kêu gọi giấc mộng và sự kích động thuở ban đầu:

"Ngươi không cần từ bỏ... những truyền thuyết thần thoại đầy nhiệt huyết kia. Nó đã từng thực sự tồn tại trong lịch sử."

Chỉ câu này thôi.

Chỉ một câu này là được rồi.

Rất nhiều người nhìn ảnh chụp, miếu cổ mơ hồ không thấy rõ tấm biển "Địa Tạng", cùng với hài cốt vị lão tăng hiu quạnh kia, nội tâm chợt nhảy lên cảm giác kích động gọi là tự hào lịch sử.

Địa Tạng Vương.

Địa Ngục chưa trống, thề không thành Phật!

"Đây là một người cổ xưa thời Đường từ nghìn năm trước, là tiền bối anh hùng thời cổ của Trung Hoa chúng ta, chúc cho Thần linh của Thần hệ phương Đông chúng ta có da có thịt, nhất định phải kế thừa ý chí của người."

Hộ vốn say mê tiểu thuyết tiên hiệp võng du, tiểu thuyết kỳ huyễn, thế giới đó rực rỡ nhường nào, chẳng phải là muốn bù đắp nỗi tiếc nuối trong tâm một phen?

Nhưng lúc này, mặc kệ có phải lịch sử tồn tại thực sự hay không, hay chỉ là một trò chơi mạng đơn thuần, thì cả một thế giới quan được trải ra trước mắt với thần thoại cổ đại dung hợp với hiện thực này quả thực khiến người ta có cảm giác hòa mình mãnh liệt.

"Nó đã thành công hấp dẫn sự chú ý của ta."

Nhiều người ngồi trước máy vi tính thở dồn dập. Trước vẫn còn có người chống cự, cảm thấy quá hardcore, không muốn nhào vào, nhưng lúc này đã không thể nhịn được nữa muốn nhảy hố.

Chương 792: Tin Tưởng Là Một Loại Sức Mạnh

Cơ chế tu luyện Phật, Đạo đã bày ra đó, hai giáo phái lớn nhất thần thoại cổ đại đã mở ra bí mật lớn nhất.

Còn về thật hay giả, chỉ xem cá nhân nhìn nhận thế nào.

Chợt có người không nhịn được phân tích:

"Vậy theo quan điểm xem xét, chúng ta cho rằng sư, ni cô thực ra không chỉ là đệ tử của Phật, tu luyện phóng xạ... mà còn là Đạo tu, tu luyện nội khí? Họ là... Phật Đạo cùng tu? Hay Phật vốn là Đạo?"

Mọi người hồi tưởng lại những nam nữ người cây trước đó, cảm thấy máu nóng xông thẳng lên đỉnh đầu, đầu ong ong kêu lớn. Việc này thật quỷ dị, giống như họ đã phát hiện ra một lịch sử thượng cổ ghê gớm vậy.

"Là tranh đấu giữa Phật và Đạo sao?"

"Nhưng về bản chất là tranh đấu giữa lý niệm ánh sáng và khí? Thần thoại cổ đại thật quá thần kỳ!"

"Vậy vì sao những sinh linh của vùng đất tàn dư này lại cùng tu hai mạch Phật và Đạo? Là ai đã truyền dạy cho họ? Là Địa Tạng Vương Bồ Tát sao?"

"Không đúng, theo ghi chép cổ đại, Địa Phủ vốn do hai nhà Phật và Đạo cùng cai quản, không chỉ Địa Tạng Vương Bồ Tát, còn có Diêm Vương xuất thân Đạo gia, Thôi Phán Quan..."

"Chẳng trách, thì ra những sinh linh kia Phật Đạo song tu."

"Nhưng thông qua miếu cổ ở vùng xa xôi này, chúng ta đã thăm dò ra nguyên lý hệ thống tu hành, thậm chí có thể tìm tòi trở về thần thoại vinh quang nghìn năm Trung Hoa trước kia!"

"Đúng vậy, cổ đại có thể thực hiện, hiện đại chúng ta cũng có thể tu luyện từ đầu!"

Sau khi mọi người phân tích, thậm chí có người to gan đề nghị, nói ra có vẻ hơi ảo tưởng, nhưng ý là không cho rằng đây còn là trò chơi nữa. Họ cảm giác, trò chơi "Lục Đạo Luân Hồi" này thực sự quá thần bí, đáng sợ.

"Khặc khặc khặc!"

Lúc này, Tốc Độ Xe Akina ho hai cái, lên tiếng:

"Mọi người không nên kích động. Khả năng thần quái thức tỉnh không lớn. Dù sao đây cũng là một trò chơi giả lập mà thôi."

Lời này có người tin tưởng, có người không tin.

Nhưng Tốc Độ Xe Akina không thèm để ý nhiều, tiếp tục nói:

"Tuy rằng trước có người đã nói, sức mạnh siêu mạnh phát sinh trong đó vô cùng tinh vi và chân thực, về lý thuyết là có thể thực hiện. Thế nhưng, cũng chỉ như vậy mà thôi... Căn cứ vào giả thiết Địa Tạng Vương hiện nay mà xem, người đó rất có khả năng đã làm thí nghiệm tương tự tại triều Đường nghìn năm trước. Trên Trái Đất không thể nào thành công, mọi người không thể tu luyện phương pháp phóng xạ của hắn.

Trái lại, thứ để lại là những thần tích, luyện khí sĩ, truyền thuyết Phật tích kia. Đồng thời, hắn thử cho một số người cổ tu luyện, cho nên một số đạo thống mới ra đời, thậm chí lưu truyền câu chuyện về hắn...

Ta đoán không chỉ là Địa Tạng Vương, nhân vật thần thoại khác sau khi phi thăng còn có thể trở về thời cổ đại một lần nữa. Họ thử cho những người cổ bình thường khác tu luyện, chỉ là không thành công. Trái lại, hành động đó cũng để lại sự tích thần tiên của họ, cả đạo thống..."

Cộng đồng mạng nghe xong mà ngẩn ngơ, hơi tin tưởng.

Giả thiết này rất hoàn mỹ.

Điều này đã triệt để giải thích một số dấu hiệu thần thoại, thật không thể tưởng tượng nổi. Nhìn thấy cảnh tượng thần tiên phi thiên độn địa mà không ai có thể tu luyện thành công, sự tích lưu truyền tới nay, một số di tích cổ đại được đào móc, Phật gia và Đạo gia, không có hiện tượng siêu phàm gì.

"Tiên sư nó, vừa nghe giải thích như vậy xong, cảm giác mọi thứ được bù đắp, hoàn toàn kết nối với lịch sử hiện thực."

Vô số người hô to.

Ở nơi khác, mấy người Luyện Kim Đại Đế, Manh Muội là người nghe có ý.

Manh Muội giật mình:

"Nói vậy, Địa Tạng Vương nghìn năm này không phải cũng tương tự như chúng ta sao? Chúng ta cũng phi thăng rồi lại trở về thế gian, cũng lén nghiên cứu biện pháp tu luyện ngoài hiện thực, thử để người khác tu luyện theo... Đặc biệt Luyện Kim Đại Đế, hiện tại không phải ngươi cũng đã bắt đầu rồi sao? Ngươi đã cho người thử luyện thể."

Luyện Kim Đại Đế:

"Tám chín phần mười những nhân vật thần thoại cổ đại này cũng làm giống chúng ta, thử cho người thường tu luyện!"

Cá Khí Cầu:

"Không phải tám chín phần mười, mà nhất định là vậy, cho nên mới lưu truyền một số đạo thống... Nhưng dù khảo cổ thế nào cũng không có di tích có lực lượng siêu phàm!"

...

Mọi người trong nhóm chat riêng tư lặng lẽ cắn chặt môi.

Tất cả những thứ này đã giải thích một cách hoàn mỹ cho các dấu hiệu thần thoại cổ đại, khiến họ càng ngày càng tin tưởng vào lịch sử trung Hoa thần thoại thời cổ. Họ tuyệt đối không phải nhóm đầu tiên.

Bởi vì quá giống nhau.

Nhưng vào lúc này, Tốc Độ Xe Akina vẫn đang nói:

"Ha! Tuy rằng ngoài thực tế không thể tu luyện, nhưng trò chơi này đúng là càng ngày càng hay! Thật sự có cảm giác hòa nhập! Chúng ta vẫn có thể nghiên cứu một số văn minh viễn cổ đã thất lạc, hệ thống tu luyện đạo sĩ, hệ thống tu luyện Phật gia!"

"Đúng, hiện giờ nghiên cứu trong game, sau ra ngoài thực tế hãy nói!"

Trên internet càng ngày càng kịch liệt náo nhiệt, hiển nhiên còn chưa hề tuyệt vọng.

...

"Rất tốt."

Hứa Chỉ gật gù, yên lặng cầm bút lên ghi chép.

"Có lẽ có thể để bọn họ nghiên cứu ra hệ thống thần thoại Trung Hoa, hệ thống đạo sĩ Tiên thiên nhất khí, hệ thống phóng xạ

nguồn sáng Cổ Phật."

Nếu như có khả năng thực hiện, vậy đó chính là nền móng cho một thế giới rộng lớn mới mẻ.

Thậm chí chỉ cần tùy tiện được một trong hai hệ thống, cảm giác đã có thể có tiềm lực vô cùng hơn cả hệ thống Vu sư, hệ thống Nội thiên địa.

"Bọn họ càng nói, ta càng cảm thấy giống như đã từng tồn tại vậy, đều thuộc một loại hệ thống tu luyện vũ trụ... Viễn cổ vô cùng mạnh mẽ, nói nữa nói mãi, đến cả ta cũng tin."

...

Thành thật mà nói, nếu như thật sự sinh ra Thần hệ Trung Hoa, xuất hiện phương pháp tu luyện hai đạo Phật và Đạo thực sự khả thi, Hứa Chỉ quả thật sẽ rất giật mình.

Dù sao hắn cũng lớn lên trong hoàn cảnh này, kiểu gì cũng có chút tình cảm và sự lãng mạn thời niên thiếu. Có người Trung Quốc nào không muốn thức tỉnh thần thoại trong truyền thuyết?

Thần hệ Trung Hoa.

Một từ ngữ sẽ khiến người ta lo lắng, khắc ghi trong đó là vinh quang và tình cảm.

"Khi đó, thật sự chính là một bước nhỏ của nhân loại, một bước dài của Trái Đất... Thần thoại hai nhà Phật Đạo sẽ không còn là phán đoán về người cổ đại, mà sẽ biến thành sự thật sao?"

Hứa Chỉ hiếu kỳ.

Hứa Chỉ chỉ là một người khách du lịch sao Thủy, người xây dựng trạm phát điện mà thôi, không ngờ lại phát sinh ra chuyện thú vị như vậy. Căn cứ vào nồng độ phóng xạ của sao Thủy, không

ngờ lại nhờ vào đó khai phá ra một loại hệ thống tu luyện...

"Còn làm thế nào thì nên suy nghĩ thêm một chút."

Hứa Chỉ ngồi xếp bằng.

Vui mừng đến quá đột nhiên.

Hắn bắt đầu nghĩ làm thế nào để tiếp nhận kỳ ngộ văn minh to lớn này. Nếu hắn không thể tiêu hóa, nó lại trở thành một nghi vấn!

"Có lẽ sau đó phó bản này sẽ thường mở ra. Cổ lộ thần bí Thái Dương, Địa Ngục sâu xa không kẽ hở, dù sao khu vực phóng xạ như vậy... Không đúng, đất Phật hào quang lóng lánh, là nơi học tập phương pháp tu luyện rất tốt!"

"Trừ khi, sau đó hệ thống trở nên hoàn thiện, có thể tự do mở ra một đất Phật hào quang lóng lánh!"

Chương 793: Quá Sợ Hãi 1

Nói thật, cũng may lúc đó mình tùy cơ ứng biến cực kỳ nhanh, Bạch Tiểu Quân không ngừng suy đoán lịch sử cổ đại, phân tích ra có xá lợi, mình đã lập tức tạo ra một viên xá lợi.

Kết cấu cũng rất đơn giản.

Vốn vầng hào quang năm màu từ hài cốt Cổ Phật kia chính là phế liệu được cô đọng lại từ chất thải phóng xạ của những cây cổ thụ vũ trụ kia, lượng phóng xạ đương nhiên lớn đến mức kinh người... Mà xá lợi tất nhiên là một quả cầu nhỏ dùng một phần nhỏ trong đó cô đọng thành.

"Cho nên, tùy cơ ứng biến rất quan trọng. Họ đoán ra lịch sử gì, ta cho họ lịch sử đó... Nếu lúc đó ta không lập tức làm ra một viên xá lợi, làm sao phát sinh một loạt niềm vui liên tiếp như thế?"

Hứa Chỉ bật cười.

"Có điều, cứ vậy ngược lại càng bù đắp thế giới quan hơn, để đám Manh Muội, Tốc Độ Xe Akina, Luyện Kim Đại Đế càng tin tưởng hơn vào tính chân thực của kỳ ngộ."

Dù sao, con người có một loại tâm lý rất kỳ quái.

Khi một kỳ ngộ kinh thiên chẳng hiểu sao phát sinh trên thân một người, người đó sẽ nghi thần nghi quỷ, cẩn trọng từng chút một. Thế nhưng khi họ biết mình không phải người đầu tiên, người cổ cũng đã từng làm như vậy, vậy thì...

A, thì ra là như vậy à?

Vậy thì chẳng có gì kỳ quái.

Lúc này, toàn bộ thế giới quan của Trung Hoa đã được bù đắp hoàn mỹ, Hứa Chỉ càng thở phào nhẹ nhõm, bớt đi rất nhiều lo lắng.

"Thế giới Lục Đạo Luân Hồi là địa phương mà nhân kiệt Trung Hoa cổ đại đã từng đến, cảm giác hòa nhập sẽ rất lớn, có thể đặt toàn bộ trọng tâm lên trên."

Hứa Chỉ cảm khái một phen.

Hắn cảm giác được lợi ích của cá ướp muối.

Rất nhiều thứ không nên để quá nhiều người can thiệp, cứ để thuận theo tự nhiên chính là kết quả tốt nhất khi ngầm hòa hợp với Thiên Đạo.

Mặc kệ họ, người chơi sẽ tự mình phân tích, bù đắp ý tưởng thích hợp nhất, đưa ra đáp án khiến người ta thỏa mãn nhất.

...

Rất nhanh, mấy tháng trôi qua, đương nhiên tính toán theo tốc độ thời gian của Thiên Nhân đạo.

Hứa Chỉ tiếp tục trồng cây.

Hắn cất bước trên Thủy Tinh cằn cỗi, đẩy ra lượng lớn ánh mặt trời phóng xạ rực rỡ, quan sát tiến trình của kế hoạch "Trạm phát điện Thủy Tinh", đồng thời không ngừng thay đổi và ưu hóa giống cây trồng. Tính cách của hắn vốn là loại bình thản, điềm đạm.

Dù sao thì, cây cối trên vũ trụ mới là điểm quan trọng nhất trong hành trình này!

Còn về các tinh linh khí kia?

Tiềm lực rất lớn, nhưng hiện tại bị Hứa Chỉ ném sáng bên, để

mặc cho người chơi chém giết với chúng cho trưởng thành, không cần để ý đến. Con đường tăng cường tu vi cảnh giới mới là gốc rễ căn bản.

Một mặt khác là những "người chơi" mình mang tới du lịch. Họ cất bước trên Thủy Tinh, hoàn toàn coi đây là phó bản phóng xạ cao, hoàn toàn coi là phó bản sân huấn luyện. Họ quả nhiên lại bắt đầu bù đắp ý tưởng.

Hiện tại rõ ràng là một kịch bản chính tuyến chiến đấu, đồng thời xuất hiện thay đổi trong nhiệm vụ chính tuyến:

Nhiệm vụ chuyển chức đã xuất hiện!

Theo người chơi, điều này tương tự với việc nhân vật đạt cấp mười, bắt đầu chuyển chức nghề nghiệp, phân biệt là "Đạo sĩ" và "Phật đồ".

Đương nhiên, cũng không ít người tiếng oán than dậy đất.

"Thì ra nhiệm vụ chính tuyến đi tới đây, kịch bản miếu cổ chính là để chúng ta chuyển chức sao? Cũng giống như game online ngày xưa mà!"

"Giống con khỉ ấy! Quá hardcore! Tu luyện nghề nghiệp cũng đòi chúng ta tính toán theo lịch sử thần thoại Trung Hoa cổ đại, thức tỉnh văn minh cổ?"

"Ha ha ha, chơi quá vui! Vậy là muốn tự chúng ta nghiên cứu, từ không sinh có?"

"Oa oa oa, bí mật cổ đại năm ngàn năm, vinh quang tổ tiên, ta đến rồi!"

...

Độ khó khủng bố có "Độ tự do cao" khiến tất cả mọi người

kinh ngạc ngây ngẩn.

Chuyển chức còn muốn chúng ta ăn no mặc ấm?

Tổ làm game, đi ra đây, chúng ta nói chuyện phiếm một phen coi!

Có điều, oán giận thì oán giận, độ khó cấp Địa Ngục khiến da đầu nổ tung này không phải lần đầu gặp. Đại khái là càng khó thì càng có tính khiêu chiến. Vô số người chơi cảm thấy rất kích thích, bởi vì nghiên cứu hệ thống tu luyện cổ đại Trung Hoa, thức tỉnh di tích người cổ, thật sự giống như giấc mơ thuở bé.

Đây là một công trình khảo cổ.

Họ bắt đầu nghiên cứu, tình cờ tiến vào phó bản "Cổ Miếu" lấy mẫu, học tập, giống như bầu không khí hài hòa trong thư viện đại học.

Thậm chí còn ghi chép bút ký thí nghiệm.

Đồng thời, họ mời một số đại lão các giới bên ngoài, Tốc Độ Xe Akina, Mẫu Thanh Đằng, thậm chí nhờ hỏi thăm một số Thần linh khác, hỗ trợ tính toán mô hình. Có thể nói, lực lượng tiếp viện dư dả, tràn đầy niềm vui học tập.

Thứ hạng trên bảng nổi tiếng cũng nhanh chóng được đẩy lên đầu.

【Game online chân thật nhất trong lịch sử? Ngay cả việc chuyển chức tu luyện cũng do người chơi tự suy luận ra! 】

【Cả thế gian đều chú ý! Họ có thể tính toán ra phương pháp tu luyện Trung Hoa cổ đại hay không? Có truy tìm ra con đường Trung Hoa thượng cổ hay không? Có tìm được chân tướng lịch sử? 】

Cả mạng internet đều quan tâm sát sao.

Dù sao lý thuyết khoa học về "Phật phóng xạ", "Đạo chân khí" và việc suy đoán thần thoại cổ đại thật đáng sợ.

Nói tóm lại, đề tài này đã náo nhiệt đến độ bùng nổ tại quốc nội. Rất nhiều người nắm chặt tay, đấu chí dạt dào tham dự vào cuộc "Chiến tranh" này. Việc này quan hệ tới vinh quang Trung Hoa cổ đại, thức tỉnh văn minh cổ Trung Hoa, thăm dò di tích thượng cổ thất lạc!

Đây là một sự kiện mạng to lớn, một thịnh thế lớn lao hiếm thấy.

Đương nhiên, sự kiện này cũng vì vậy mà không thể tránh khỏi di chứng quá lớn về sau. Dù sao cũng là cộng đồng toàn cầu, rất nhiều cộng đồng mạng nước ngoài cũng đang theo dõi sát sao. Mọi người hoàn toàn kinh động. Cảm giác sứ mệnh vinh quang quấy phá khiến họ cũng bắt đầu hô hào muốn mở máy chủ Châu u, máy chủ Nhật Bản.

"Chúng tôi cũng muốn hồi phục lịch sử thần thoại của chúng tôi!"

"Bạn bè Trung Quốc thân ái, chúng tôi cũng muốn dâng ra chân tóc của chúng tôi!"

"Chúng tôi cũng muốn chơi. Chúng tôi cũng muốn lên cấp mười rồi chuyển chức nghề nghiệp!"

Bên kia còn càng đỏ mắt hơn đối với thần thoại văn minh Trung Quốc, bản chất là cái gì "Ánh sáng", "khí", chân tướng Phật là phóng xạ, khí là tu đạo...

Mọi người cảm giác thế giới quan nổ tung.

Thật quá khoa học!

Không hổ là quốc gia cổ có nền văn hóa cổ xưa nhất, phương Đông thần bí.

Người chơi Trung Quốc được thế dương dương tự đắc, thái độ kiêu ngạo lập tức thể hiện. Họ bày tỏ: Hạnh phúc tới rất đột ngột, có những việc không phải muốn có là có.

Nhưng người nước ngoài không phục.

Luận trình độ học thức và lòng yêu học tập, hoàn cảnh giáo dục của họ so với bầu không khí học vẹt, thi thố như đánh đố của Trung Quốc thực tốt hơn nhiều. Hoàn cảnh giáo dục khác nhau, không cầu ngươi toàn năng, chỉ cần nói thực tiễn. Mà Trung Quốc lại có người nói: Một môn không tốt, rất khó học được đại học... Năng lực làm việc của người Trung bình thường đều rất mạnh, xuất ra không thiếu nhà khoa học chuyên khoa mạnh mẽ, các loại giải thưởng quốc tế chính là chứng minh.

Người chơi Trung Quốc cười ha ha, vượt xa quá khứ rồi có biết không hả?

Chúng ta hiện nay đều thuộc phái thực tiễn, làm việc siêu mạnh, lại còn toàn năng!

Chương 794: Quá Sợ Hãi 2

Sau đó bọn họ hỏi:

"Vậy chúng ta thi một môn. Các vị biết ẩn tính của huyết thống gen đối với một hệ thống tu luyện không?"

"Các vị biết sự khác biệt giữa hệ thống huyết thống cùng với hệ thống phàm nhân không?"

Họ lại lấy ra một bức tranh phân tích thân thể.

"Các vị xem kinh mạch người Hoang Cổ này có gì không đúng?"

...

Cộng đồng mạng nước ngoài nhất thời nổ tung, không biết nói gì.

Lấy tri thức trong game ra đố họ, thế có gì tài ba? Cư dân nước ngoài chưa từng tiếp xúc học tập kiến thức này, không phải người trong vòng.

"Vậy dùng thực tế thử thách các vị!"

"Các vị biết thuyết tiến hoá Darwin có cạnh tranh sinh tồn chứ? Phải tạo hoàn cảnh sinh sống cho thực vật như thế nào để chúng có thể tiến hóa đến mức đi lại bằng hai chân?"

Cộng đồng mạng nước ngoài: "???"

Hai chân?

Để thực vật mọc hai chân là cái mẹ gì?

Trên mặt người nước ngoài đầy dấu chấm hỏi. một số người học tập Sinh vật học không giữ được bình tĩnh. Là giáo viên dạy học sinh, họ có tri thức về phương diện này, nhưng quả thực chưa từng nghiên cứu vấn đề sinh vật học mới mẻ này.

"Ha ha ha, 'Làm sao ở tiến hóa để thực vật mọc chân'... đề tài nghiên cứu sinh vật học này là thứ mà hầu hết người chơi chúng ta đều biết, đều nghiên cứu, thảo luận thâm sâu, tri thức đều rất uyên bác." Những lời này vừa ra, toàn bộ diễn đàn nước ngoài xôn xao, giống như một chậu nước lạnh dội xuống.

Rõ ràng là một số đề tài tiến hóa ít được chú ý như vậy, vậy mà rất nhiều người Trung Quốc đang nghiên cứu?

Cư dân mạng nước ngoài không bình tĩnh được. Giờ phút này, họ cảm giác bị người khác vượt qua quá nhiều, loại cảm giác gấp gáp không thoải mái chút nào.

Nhưng sau đó lại khiến bọn họ càng không thoải mái hơn nữa.

"Các vị nói thứ này ít được để ý hả? Thế chúng ta lại hỏi một câu: Các vị biết làm thế nào tiến hóa bò sát xương mềm thành động vật có xương sống không?"

"Các vị biết muốn tiến hóa chim chóc thành sinh vật có kết cấu thế nào mới có thể bay trôi chảy không?"

"Đây là sinh vật học, vậy thì hỏi dược học một chút nhá."

Ảnh chụp.

Một bức ảnh phân tử được phát lên.

"Khi các vị dùng kính hiển vi tự chế nhìn thấy hình ảnh kết cấu phân tử kết hợp của thực vật này sẽ nhìn ra tác dụng gì của

thuốc? Là giảm nhiệt? Kháng sinh? Hay là cái gì?"

Người nước ngoài lại bối rối!

Đừng nói họ không quen biết kết cấu phân tử này, mà kính hiển vi tự chế là cái mẹ gì? Ngay cả kính hiển vi tự chế làm sao, họ cũng đâu có biết.

Toàn năng vậy hả?

Từ luyện kim chế thép, tạo thủy tinh, nghiên cứu chế tác khí tài rồi từng bước xây dựng sở nghiên cứu riêng, rồi tự mình nghiên cứu khoa học?

Quá ác.

Dân mạng Trung lại nói:

"Các vị biết chúng ta học ngôn ngữ gì không? Hiện tại chúng ta đều chăm chú học tập hai môn ngoại ngữ trở lên. Kỹ xảo và phương pháp học tập ngoại ngữ của chúng ta vượt xa các vị!"

"Chúng ta còn có kiến thức sinh tồn hoang dã mạnh mẽ. Nói thật, các chuyên mục 'Sinh tồn nơi hoang dã' cũng thường thôi, trình độ bình quân bên chúng ta thôi."

Cộng đồng mạng nước ngoài ngớ ngẩn, hoàn toàn câm nín, nội tâm chấn động. Vật lý học, tiến hóa học, hóa học, ngôn ngữ học, hoang dã cầu sinh học, các loại phương diện đều lấn át họ hoàn toàn!

Thực sự là kế hoạch bồi dưỡng toàn diện.

Không ngờ tới, trong lúc không hay không biết, mức độ yêu thích học tập, tố chất tổng hợp toàn dân Trung Quốc đã đến trình độ này rồi sao? Cư dân mạng nước ngoài nổi cả da gà, cảm giác có một bàn tay đen sau màn đẩy khủng bố đang khuấy động. Dường

như có thể thấy một siêu cấp cường quốc đang phát triển, vượt xa quá khứ...

"Đây chính là cường giả!"

Một lúc sau, một bức ảnh chụp được đăng lên. Hình ảnh bên trong là mép tóc đang dần thưa thớt. Hình ảnh này tạo một cảm giác phi thường chấn động.

"!!!"

Nhất thời, cộng đồng mạng các quốc gia bùng nổ, toàn thân đều không ổn, cảm giác hoài nghi nhân sinh!

...

...

"Một đám rỗi hơi, rảnh việc đi nổ bom cộng đồng mạng nước ngoài cho vui."

Hứa Chỉ đang bay trên bầu trời Thủy Tinh, thấy cảnh này, hắn cũng chẳng biết nói gì.

Dù sao, sóng gió lớn như vậy, huyên náo cũng bình thường.

Nhưng họ náo kệ họ, phát triển mô hình Thần hệ Trung Hoa, chơi tốt "Game online", tốc độ Hứa Chỉ cũng không chậm.

Mấy ngày nay không phải uổng phí.

Hắn bay trên Thủy Tinh cằn cỗi rực rỡ ánh vàng, nhìn từng mảng bùn đất đá sỏi đang được cây cối cấp tốc xanh hóa, nahnh chóng trưởng thành những gốc cổ thụ vũ trụ. Hắn không ngừng điều chỉnh tiến hóa vi mô, hoàn thiện hiệu suất chuyển hóa.

"Một trăm mẫu... Quy mô mảnh ruộng thí nghiệm này coi như vừa phải. Nếu như hoàn toàn thành hình, kỹ thuật hoàn chỉnh, ta

lại tiến hành mở rộng." Hắn thầm thì.

Tuy rằng hắn muốn tưới nước thì rất phiền phức, nhưng cũng không phải không thể trồng diện tích lớn hơn.

Mười nghìn mẫu, trăm nghìn mẫu đất được tưới nước vẫn nằm trong phạm vi khả năng.

Dù sao hắn cũng là một Thiên Đế, máy bơm nước hình người. Tuy rằng tưới nước mỗi ngày khá buồn tẻ, nhưng tăng cảnh giới là quan trọng, so với cái giá mà các Thiên Đế khác phải đánh đổi để tu hành thì quả thực chỉ là mưa bụi.

Hứa Chỉ đang tính toán số liệu.

"Một trăm mẫu, qua trăm năm chắc sẽ đến thời điểm chín muồi. Đại khái cảnh giới một cây sẽ ở khoảng cấp bốn, kết ra trái cây năng lượng rõ ràng không bằng trực tiếp chặt thân cây... Trông như mổ gà lấy trứng, nhưng thu hoạch như vậy mỗi trăm năm, cũng là một ngày, có thể cung cấp cho ta năng lượng mười vị Thiên Đế."

Một trăm mẫu, mỗi ngày mười Thiên Đế phổ thông.

Kế hoạch mở rộng là một con số rất khả quan.

Dạng làm ruộng thế này có lẽ sẽ lần đầu tiên vượt qua năng lượng hoàn trả từ đại tuyệt diệt sinh vật.

Hoàn cảnh Thủy Tinh này không quá thích hợp, cần rất nhiều nước tưới tắm, phạm vi trồng trọt bị giới hạn.

Đồng thời, những gốc cổ thụ vũ trụ này nhìn thì cao to, nhưng đối với Hứa Chỉ vẫn chỉ tương đương với một cây lúa mạch, thu hoạch nó không có gì phiền phức.

Tuy rằng mỗi ngày đều phải tưới nước, đồng thời thu gặt.

"Đây là xu thế phát triển của Trùng tộc Mẫu Hoàng... Có lẽ Trùng tộc Mẫu Hoàng đời trước cũng sẽ sinh sôi tiến hóa một loại sinh vật chỉ định nào đó... Máy hút năng lượng."

Điều mà Hứa Chỉ bây giờ có thể nghĩ đến, hắn không tin cái tên phóng túng đời trước kia không nghĩ ra.

Dù sao, hắn phát hiện, sau khi đột phá Thiên Đế, chỉ dựa vào việc đại tuyệt diệt giống loài của chính mình là chắc chắn không theo kịp tiến độ... Đây là một xu thế phát triển tất nhiên, thành lập trạm phát điện Trùng tộc, hút năng lượng.

"Sau khi tên đó trở nên mạnh mẽ lại phóng túng khắp nơi, phát động chiến tranh, cướp đoạt tài nguyên, phóng túng đến độ chết ngắc. Ta sẽ không ngu xuẩn như vậy..." Hứa Chỉ bay trên không trung, mắt quan sát từng vùng cây cối xanh mướt, lòng cực kỳ thỏa mãn. "Ta cực kỳ vững vàng."

...

Rầm!

Một vầng mặt trời nóng rực lên cao, ánh vàng óng ả trải dài mặt đất.

Hứa Chỉ nhàn nhã nhìn ruộng thí nghiệm đằng xa. Hắn nghĩ, trong tương lai mình có thể thu hoạch được bao nhiêu năng lượng trên vùng đất tràn ngập hi vọng này đây?

Dù sao cũng là con đường trưởng thành trọng tâm của mình.

Dưới cái nhìn của hắn, không có thứ gì quan trọng hơn việc tăng cảnh giới của chính mình. Nếu hắn đột phá cấp tám thành một vị Thần, vậy trời cao mặc cho chim bay!

Thần linh chính là mục tiêu lớn nhất của mình.

Chương 795: Trở Về 1

"Nếu một trăm mẫu này thành, nhóm tiếp theo sẽ trực tiếp làm thành mười nghìn mẫu."

Dù sao hắn cũng khá hăng hái, vì hắn đã trù tính kế hoạch này rất lâu, dùng sức mạnh của người Ishdar mới tới được nơi này.

"Tuy rằng tưới nước, thu hoạch mỗi ngày mệt mỏi chút, nhưng mười nghìn mẫu mỗi ngày tương đương với năng lượng bốn trăm con kiến Thiên Đế."

Như vậy tương đương với mỗi ngày đều có một lần đại tuyệt diệt sinh vật cỡ lớn, sẽ trở thành thu hoạch quan trọng của mình.

Dựa theo tốc độ này, chỉ cần không tới một tuần, tương đương bảy trăm năm, Hứa Chỉ sẽ bước chân vào cảnh giới Thiên Đế trung kỳ.

Dù sao trước kia hắn cũng đã tích lũy nhiều như vậy, đã được một nửa.

Nhưng hắn chưa mơ mộng được bao lâu lại chợt nhớ tới Medusa. Trong một trăm năm, năng lượng Thiên Đế do nàng sản sinh ra đâu chỉ bốn trăm?

Hứa Chỉ cảm thấy thương cảm. Con dê béo siêu cấp đó hiện giờ càng ngày càng đáng sợ, sản lượng năng lượng hàng ngày so với Thần linh bình thường còn gấp hàng tá lần, nếu không có Elmin che chở, nàng đã sớm lạnh xác rồi.

"Lại nói, hiện giờ 129.000 tế bào Thiên Đế của con hàng kia tuy đều nhỏ hơn Thiên Đế thường quy rất nhiều,tương đương với

những miếng san hô, những con chó con... Nhưng hiện giờ, bộ phận ngón tay của nàng đã thành Thần, một ngón út thành Thần, lại thêm tổ chức 129.000 Thiên Đế, sức chiến đấu tổng hợp đã có thể so với Thần linh bình thường."

Loại tầng cấp này đã có thể treo tân Thần như Tiên Huyết Đế lên đánh là không thành vấn đề, nhưng vẫn không đánh được Elmin, Đạo Trường Sinh. Bởi vì những người kia không phải người thường.

Sắc mặt Hứa Chỉ quái lạ. "Nhưng chờ một bàn tay nàng thành Thần, có lẽ trong cảnh giới Thần linh sẽ không ai là đối thủ của nàng nữa. Nàng sẽ vô địch giống như lúc ở cảnh giới Thiên Đế."

Đúng thế.

Hiện tại, nàng chỉ cần dùng một bàn tay đã có thể treo toàn bộ Thần linh lên đánh.

Nhưng nàng mới chỉ có một ngón tay đáng thương.

Bởi vậy có thể thấy giới hạn trần của nàng trong cùng cảnh giới cao bao nhiêu.

Chỉ là, đến khi nàng có một bàn tay vô địch, sau đó trong cả quá trình chuyển hóa 129.000 tế bào còn lại thành Thần linh, đám Elmin người ta cũng đã bắt đầu trù tính việc đột phá lên cảnh giới cấp chín, thậm chí là đã đột phá.

Không nghi ngờ chút nào, những năm nay, người mà Hứa Chỉ quan tâm nhiều nhất chính là Medusa.

Không vì gì khác, chỉ là trong bể nước vườn trái cây của mình có con rắn nhỏ quá béo tốt, nhìn mà thèm, mỗi ngày ra ra vào vào, thật sự sắp nhịn không nổi mà nhảy xuống bể nước xẻo thịt một phen.

Đi dạo trong ruộng thí nghiệm một vòng, Hứa Chỉ cảm giác trọng trách của mình thì nặng mà đường còn xa, đắc ý trong lòng biến mất theo.

Không so sánh thì không tổn thương, thật khó chịu.

Có điều, so sản sinh năng lượng với một vị Thần thì đúng là rỗi hơi. Hứa Chỉ yên lặng trở lại chỗ đám người chơi. Bọn họ vẫn đang hấp tấp nghiên cứu.

"Ha ha ha! Các anh em, lên lên lên!"

"Đừng, ta ra ngoài đi nhà vệ sinh!"

...

Hắn rất quen thuộc đám người chơi này.

Trong nhóm Thiên nhân núp chỗ tối, Vân Đế nhìn đám người khí thế ngất trời kia, sắc mặt không tốt lắm.

Hứa Chỉ nhìn chằm chằm bọn họ một lúc.

Nếu các Thiên nhân muốn ra tay, mình phải nghĩ cách ngăn cản. Lúc bình thường, đùa với đám người chơi này là có thể, nhưng hiện giờ đang thời khắc hiến tế mái tóc* của mình để thu lấy hệ thống tu hành.

(*Hiến tế mái tóc: Sẵn sàng đổi cả mái tóc để thành sự nghiệp, học nhân vật Saitama trong manga)

"Phải biết thức thời đấy."

Hứa Chỉ thì thầm, giọng cực nhạt, đâm thẳng vào nội tâm.

Là kẻ vô địch cùng cấp Thiên Đế, Hứa Chỉ không dùng sức mạnh khác.

Ở nơi khác.

Tâm thần Vân Đế rung mạnh, nhưng dường như không nghe thấy gì, vẻ hờ hững nói với các Thiên nhân khác:

"Các A Tu La kia bắt đầu tự nghiên cứu hả? Giống như học giả vậy, suy diễn ra hệ thống cổ đại, tri thức rất uyên bác, rất có trình tự? Thật khó tưởng tượng... Họ thực sự quá khó lường!"

"Bệ hạ, chúng ta..." Vân Trung Quân do dự.

"Không cần để ý tới." Vân Đế mỉm cười, thầm nói: "Theo ta quan sát, họ thu được một ít truyền thừa từ tòa miếu cổ kia... Đó là tổ tiên của họ."

"Tổ tiên? Lại là tổ tiên?" Vân Trung Quân trừng mắt.

Không phải là y chưa từng nhìn thấy bức tranh tường kia.

Đó là văn minh kỷ nguyên thượng cổ xa xôi, thanh đăng cổ miếu, ít nhất cũng cách mấy chục nghìn năm, thậm chí hàng trăm triệu năm, xa xưa đến độ không thể khảo cứu. Mà A Tu La Đạo này lại là hậu nhân của thời đó?

Vân Đế chỉ mỉm cười:

"Ta đã tới miếu cổ kia trước bọn họ. Ta cũng nhìn thấy vết tích của các đại năng cổ đại trên vách đá, mỗi vị đến từ từng thời đại khác nhau, tuyệt đối đều không hơn ta...

Bọn họ cũng không thể tiến thẳng vào sâu trong miếu cổ, truyền thừa nhận được chỉ là văn tự lưu lại ở bên ngoài. Ta cũng chỉ đụng tới được nơi sâu nhất, khoảnh khắc vừa mở cửa, toàn thân ta đều nổi mụn nhọt...

Nhưng những A Tu La Đạo kia lại được sự tồn tại thần bí bên trong tán thành, nhận được truyền thừa cổ xưa. Dựa theo cách nói

của họ, đó là xá lợi."

Xá lợi?

Vân Trung Quân từ ngạc nhiên, nghi ngờ đến không thể tin nổi:

"Xá lợi là cái gì?"

"Xá lợi, đó hẳn là vật di lưu của một vị cường giả khi tọa hóa."

Vân Đế nghiêm túc phân tích:

"Có lẽ đói là một vị Thần linh viễn cổ, đồng thời không chỉ là một vị Thần linh bình thường, rất có khả năng là một vị Cổ Thần vĩ đại chưa bao giờ có, sức chiến đấu kinh thiên động địa..."

Vân Trung Quân sững sờ.

Thần linh cấp bá chủ thời viễn cổ từ hàng trăm triệu năm trước?

"Vậy chúng ta cướp lại!"

Vân Trung Quân lập tức cười gằn:

"Ngay cả bệ hạ cũng không thể thu lấy, thậm chí các vị đại năng các thời đại cổ cũng đỏ mắt, đó tất nhiên là thứ kinh thiên động địa... Chúng ta mà cướp được, Thiên nhân chắc chắn hưng thịnh!"

Nhưng lúc này, Vân Đế lắc đầu, mỉm cười nói:

"Vân Trung Quân, phải có khí phách bao dung thiên hạ mới có thể trở thành một quân chủ... Chúng ta cướp được thì có ích lợi gì? Chúng ta lại không biết sử dụng, lại còn có thể để họ nghiên cứu, phục hồi lại, chữa trị phương pháp tu hành viễn cổ... Sau đó, chúng ta có thể ngầm học tập!"

Ánh mắt Vân Đế sáng quắc.

Trên thực tế, Lục Đạo Luân Hồi phát triển đến giờ vẫn chưa có phương pháp tu luyện riêng.

Họ có thể đạt tới cấp bảy Thiên Đế như bây giờ chỉ là nhờ "Dị năng thiên phú" từ lúc sinh ra rồi tu luyện tới bây giờ, cũng tương tự với "Quan tưởng" trong hệ thống tín ngưỡng hương hỏa.

Thế nhưng, đó chỉ là tu luyện "Linh hồn" từ khi sinh ra đã có, về ý nghĩa nghiêm ngặt mà nói, họ chỉ là những người có tài năng bẩm sinh ghê gớm, như vậy mới có thể nhờ biện pháp tu luyện thô thiển mà bò lên đỉnh.

Vân Đế hít sâu một hơi:

"A Tu La Đạo, nếu bọn họ thức tỉnh được phương pháp tu hành thần thoại cổ đại, rất có khả năng sẽ giúp chúng ta hoàn toàn tới được cường thịnh. Thế giới của chúng ta sẽ triệt để đi vào quỹ đạo, hình thành một loại thịnh thế...

Trong đó, hệ thống Tiên thiên nhất khí thích hợp nhất với ngươi, Vân Trung Quân. Bản thân ngươi đã có Vân khí... Có lẽ, trong tương lai, ngươi có thể vượt qua cả ta!"

Chương 796: Trở Về 2

"Bệ hạ." Vân Trung Quân nhất thời hoảng hốt.

Y biết câu nói này có ý nghĩa thế nào, đó là coi y như người thừa kế đời tiếp theo.

"Tính tình của ngươi còn cần đánh bóng." Vân Đế cười nhạt. Không ai biết tương lai sẽ phát sinh ra chuyện gì, để lại hậu chiêu mới là lựa chọn tốt nhất.

Hứa Chỉ tạm yên tâm, xoay người rời đi, nhàn nhã cất bước. "Truyền Tống Trận vừa làm xong, về Trái Đất lấy ít nước tới đây."

Trong lúc này, Vân Đế khó hiểu nhìn bốn phía, da gà nổi lên một chút.

"Bệ hạ, làm sao vậy?" Vân Trung Quân nói.

"Không có gì." Vân Đế lắc đầu. Hắn có trực giác khủng bố từ nhỏ đến lớn, lòng thầm nói: "Ảo giác? Không thể là ảo giác, rõ ràng là thật... Lằn răn sinh tử... Giống như có sự tồn tại viễn cổ nào đó. Chẳng là là vị Địa Tạng Vương Bồ Tát kia."

Nội tâm hắn chợt hoang mang.

Cảm giác bị người khống chế như vậy thật sự không tốt.

...

...

Lúc này, đám người chơi tràn đầy tự tin trêu đùa dân mạng nước ngoài một phen đang rất đắc ý. Thật không ngờ, tích lũy vô

hình suốt bao ngày đêm, trong lúc vô tri, họ đã nắm được bao nhiêu học thức ngầu lòi như vậy.

Thời gian lại qua một đoạn.

"Mau mau nghiên cứu thuốc huyết thống gen thứ hai! Hai hệ thống Phật, Đạo này rõ ràng là cần huyết thống!"

Bạch Tiểu Quân xuất thân dược học, hiện giờ mới đến sở trường của hắn.

Năm đó hắn dẫn một đám y sinh ra ngoài, "Y sinh chúng ta sao tiếc một trận chiến", trợ giúp Luyện Kim Đại Đế chế tạo thuốc biến đổi gien, sống thêm đời thứ hai. Hắn mới thực sự là nhân tài dược học.

"Các anh em, quyết định..."

Qua mấy ngày, Bạch Tiểu Quân rõ ràng rất vui mừng, cảm giác như mình thuộc nhóm người chơi lâu năm nhất. Thế nhưng dù sao hắn cũng không thể sáng tác vào luận văn. Mà lúc này, thời đại của hắn cuối cùng cũng tới rồi.

Hắn giơ lên cao hai ống nghiệm, chất lỏng đỏ tươi, sền sệt lăn lộn bên trong.

"Đây là thuốc biến đổi gen chế từ những cây bồ đề kia, có thể hóa thành thể phóng xạ... A phi! Là thân thể Thái Cổ Phật, có thể hấp thu năng lượng phóng xạ... Thuốc biến đổi gen xem như đã định rồi, huyết thống đã có, sau này làm sao tu Phật thì phải tìm tòi, cũng đã có cơ sở rồi!"

Hắn hưng phấn lớn tiếng nói:

"Còn đây là thuốc biến đổi gen hệ tu luyện khí từ những nam nữ người cây kia. Sau khi dung hợp, máu sẽ sôi lên, hóa khí. Khi việc tu luyện dần mạnh mẽ lên, chúng sẽ dần hóa thành một loại

không khí năng lượng đặc biệt, là chân khí..."

"Chỉ là, đây là thuốc dung hợp huyết thống đời thứ nhất, đoán chừng tỉ lệ tử vong sẽ không thấp."

Hệ thống huyết thống rất bình thường.

Huyết thống vu sư trước kia đến từ gen Evil Eye.

Huyết thống nội thiên địa tới từ gen khối Rubik.

Mà hệ thống tu luyện không huyết thống hiện nay chính là mấy hệ thống phàm nhân kia...

"Các anh em, đưa đây cho ta dung hợp! Ta muốn tu đạo!"

Có người lẫm lẫm liệt liệt đứng ra, phi thường to gan hô hào.

Hắn giơ thật cao ống kim tiêm.

"A a a a! Ta cảm giác được khí của ta tràn ra từ mông!" Bùm một tiếng, toàn thân hắn phóng thẳng lên cao, còn lại là cả đám người cười ha hả.

Bạch Tiểu Quân thành thật nhắc nhở mọi người, chỉ bầu trời.

"Các vị xem! Kia chính là tẩy tinh phạt tủy mà Đạo gia nói, bài xuất ra ngũ cốc trọc khí, chính thức bước lên con đường tu luyện chân khí."

"Người xưa không gạt ta!" Mọi người trợn to mắt.

Một thời đại mới bởi vậy sinh ra.

Cho dù buồn cười cỡ nào, đám người chơi này cũng không biết được, hành động của họ giờ phút này tạo ra ảnh hưởng bao lớn đối với toàn bộ thế giới trong tương lai, viết ra lịch sử hùng tráng cỡ nào.

Mấy ngày sau, lần lượt có người sinh ra. Thiên Nhân đạo cũng chấn động theo.

Trong lúc đó.

"Nên rời đi thôi."

Một giọng nói xa xưa bỗng văng vẳng Địa Ngục.

"Là ai?"

Vân Đế hơi biến sắc, đột nhiên đứng lên, nhưng không còn hồi âm.

Ầm!

Chỉ thấy Phần Thiên của toàn bộ Thiên Nhân đạo, con đường thông tới Địa Ngục thần bí đang nhanh chóng đóng lại.

Rất nhanh, hoàn toàn biến mất.

Nếu như không phải Phần Thiên vẫn còn phóng xạ dày đặc tàn lưu, vẫn là đất Phật mọc đầy cây Bồ Đề, mọi người sẽ phải nghi ngờ rằng những kinh nghiệm kia chưa từng tồn tại.

Người chơi kích động cực kỳ.

"Ối chao! Phó bản đóng lại rồi!"

"Lần kịch biến này có lẽ do sự tồn tại viễn cổ tương tự như Tuyệt Vô Thần gây ra, bên này thừa dịp chủ nhân Luân Hồi không ở đây đã hành động... Thậm chí đưa cho chúng ta kế thừa truyền thừa cổ miếu Địa Ngục!"

"Đây là một cục diện cực lớn!"

"Quả nhiên, chúng ta vừa chuyển chức xong là..."

"Không nên gấp, chúng ta đã lấy được hai chủng loài kia, có thể lén bồi dưỡng lên, giống như năm xưa nuôi Evil Eye vậy... Chỉ là hoàn cảnh có lẽ còn phải cải tạo thành tình trạng chân không mới được, lại nghĩ cách làm thêm chút phóng xạ... Các anh em biết tin luyện loại hình đồ vật như vậy không? Chúng ta phải tạo ra đất Phật nhân tạo, đang chờ trực tuyến, rất gấp!"

Tuy rằng mọi người kích động, nhưng không quá náo loạn.

Vì họ biết, dù không đóng phó bản, mình cũng không thể ở trong đó quá lâu. Bởi vì, Thiên Nhân giới đã sản sinh ra sức đẩy, bọn họ nhất định phải mau chóng trở về Súc Sinh đạo.

Chỉ tiếc, loại thời gian một ngày bằng trăm năm này thật tốt, hưởng thụ không tới mấy phút đã bị đá ra.

Đúng như dự đoán, Vân Đế triệu tập đám người chơi tàn dư này, chỉ còn lại hai trăm người, lạnh nhạt nói:

"Là lúc đưa các ngươi về hạ giới, ngày khác lại mời các ngươi lên Thiên Nhân đạo."

Nguyên Thanh Hoa cười cợt, nói thẳng:

"Ngươi đưa tất cả bọn họ tới chỗ Đại Đường Lang, giam giữ cả ta vào đó hả?"

Vân Đế gật gù, không phủ nhận:

"Các ngươi phải biết, một khi bại lộ thân phận, ta sẽ thể để các ngươi rời đi... Hai trăm người này đều phải cùng sinh cùng tử với ngươi."

Hai! Trăm! Người?

Nguyên Thanh Hoa đen mặt lại, mặt ngáo ngơ, nhìn các anh em xung quanh.

Con hàng Vân Đế này cuồng câu cá, sau đó lại muốn một đá hạ hai chim? Bắt hết bọn họ tới đây để sinh sản lượng lớn Ngạ Quỷ đạo, quả thực giỏi tính toán.

"Chúc các ngươi sống cuộc sống hạnh phúc." Vân Đế cười nhạt, quay sang Ái Thần Bách Hoa bên cạnh nói: "Ngươi cùng Vân Trung Quân đưa bọn họ xuống đi."

"Vâng!" Ái Thần Bách Hoa cười khẽ.

???

Toàn bộ người chơi như phát mộng, họ muốn nổ tung!

Làm gì đây?

Chúng ta vừa mới chuyển chức xong, vừa ra khỏi phó bản đã gặp ngay kịch bản bùng nổ thế à?"

Đội ngũ làm game, lương tri của các ngươi đâu?

...

...

Hứa Chỉ đóng đường thông ra bên ngoài của "Lục Đạo Luân Hồi", cuối cùng liếc mắt nhìn trạm phát điện Thủy Tinh, những thân cây xanh mượt, mang theo đám tiểu tử nhảy nhót tưng bừng kia bước thẳng tới Truyền Tống Trận.

Dù sao nơi này cũng không có nước, không thể để chúng ở đây lâu.

Ào ào ào!

Hứa Chỉ nhẹ nhàng nhảy một cái, biến mất trong Truyền Tống Trận Thủy Tinh.

Khi hắn mở mắt, hắn đã về đến phòng khách.

"Chuyến này xuất hiện cũng được."

Hắn ngồi trên ghế salon nhìn đám tiểu tử bỗng dưng được mang về đang nhảy nhót tưng bừng trong phòng khách. Chúng giống như một bầy kiến nhỏ ríu rít. Nhất thời Hứa Chỉ không biết nói gì. "Làm sao sắp xếp chúng nó đây?"

Trong phòng khách, Hứa Chỉ trở về vườn trái cây. Hắn nhàn nhã mở tủ lạnh, xách theo một bình đồ uống lấy từ Mỹ Thực giới ra, ngồi xuống ghế salon màu đen, ngồi nhìn đám kiến nhảy nhót tưng bừng dưới mặt đất.

Chương 797: Kế Hoạch Thông Qua

Hây hô hây hô!

Lũ kiến đánh nhau loạn xạ, lăn lộn trên mặt đất có vẻ rất vui sướng.

Giờ phút này, chúng vẫn còn là đám dã thú ăn tươi nuốt sống, chưa sinh ra văn minh. Chúng tương tự với loài vượn tổ tiên của con người, còn chưa được khai hóa. Cho nên, Hứa Chỉ không lo lắng con cháu của chúng sẽ nhớ được hắn.

"Ra ngoài một chuyến, trong nhà không hiểu sao lại có thêm một đám thích gây sự..."

Hắn day huyệt Thái dương.

"Sao Thủy không chỉ là trạm phát điện, mà bây giờ nó đã thành đất Phật. Ta ra ngoài một chuyến, khó khăn lắm mới lừa gạt được cái đám kia trên sao Thủy, khai sáng ra Thần hệ Trung Hoa. Tháng ngày này coi như êm đẹp... Nhưng những khí tinh linh này thì sao? Hiện giờ đặt chúng ở sao Thủy không ổn, thả ở Trái Đất lại càng không được."

Trên sao Thủy không có nước, chúng không thể sinh hoạt.

Mà ở trên Trái Đất, mọi nơi đều khó không khí, nhưng lại không có phóng xạ. Hoàn cảnh tốt đẹp, hạnh phúc an nhàn như vậy sẽ khiến thoái hóa năng lực mạnh mẽ của chúng.

Biện pháp tốt nhất chính là đưa chúng ra vũ trụ mênh mông. Đó mới là thế giới của chúng. Nhưng đưa đi chỗ nào đây?

Thái Dương hệ sao?

Nếu cho chúng du đãng quanh các hành tinh trong Thái Dương hệ, các vệ tinh chắc chắn sẽ gào thét: Người ngoài hành tinh!

Sau đó hoàn toàn bị lộ.

Tương tự như sa bàn vườn trái cây, tùy tiện tìm một hành tinh nhỏ rộng trăm mẫu rồi nuôi nhốt chúng? Lại che đậy đi?

Như vậy cũng lãng phí năng lực bay lượn trong vũ trụ của chúng. Nếu thành lập sa bàn cỡ nhỏ nhất chúng lại sẽ không thích hợp với chủng tộc tế bào chân không vũ trụ như chúng.

Cho nên, Hứa Chỉ bỗng cảm giác phân vân.

Hứa Chỉ vẫn là người thực tế. Sinh hoạt của trạch nam trong ba tháng vừa rồi chưa từng thay đổi niềm tin ban đầu của hắn. Hắn biết rõ, chủng tộc có tiềm lực này mạnh mẽ đến đáng mừng, nhưng chính vì quá mạnh mẽ, mà bản thân hắn lại chỉ là một Thiên Đế nhỏ nhoi, ngay cả vũ trụ còn chưa thể đi ngang, nên hiện tại không thể nuôi nổi.

Lấy ví dụ, bản thân hắn chỉ là một con cá sống trong hồ ao hang động rất khó ra ngoài, còn bọn chúng lại là chim ưng có thể tùy ý bay lượn ngoài vũ trụ, làm sao so sánh?

Như vậy tương đương với một người chơi level 30 chưa trưởng thành, bỗng nhiên trong tay có được một bộ trang bị tím có tính duy nhất, là trang bị Sử thi SSR cấp 50, trong lúc thuộc tính mạnh mẽ tỏa ánh đỏ rực rỡ khiến người ta khó thở, thì một hàng chữ chói mù mắt 【Cấp bậc không đủ, không thể mặc】 hiện ra, chỉ có thể để trong kho đồ nhìn mà không ăn nổi thôi.

Nhưng Hứa Chỉ xưa giờ chưa từng thích làm theo khuôn phép cũ. Hắn muốn miễn cưỡng ăn luôn cả chủng tộc độ hiếm SSR này.

Nếu không phải vậy, một tên mới có cảnh giới Thiên Đế như hắn làm sao lại thực hiện cả một kế hoạch máy phát điện Thủy Tinh được như thế. Nếu chẳng phải vì điều kiện có hạn, hắn còn phấn chấn muốn xanh hóa cả Thái Dương hệ kìa. Bản thân Hứa Chỉ chỉ là một Thiên Đế bé xíu đã muốn làm việc khắp Thái Dương hệ... Sức ăn của hắn luôn rất lớn, căn bản không hề sợ no căng bụng.

Đó cũng là điều bình thường của nhân tính. Người thường đa phần đều như thế, đứng núi này trông núi nọ... Dù sao hắn cũng hiểu, mình tham lam tu luyện rất nhiều hệ thống, nếu chỉ tăng cảnh giới theo tốc độ Thiên Đế thông thường, đúng theo quy củ, thì không biết phải đến ngày tháng năm nào.

Mà hiện giờ hắn đang muốn vượt cấp, gắng nuốt trọn niềm vui lớn này.

"Đơn giản mà nói, phải tìm một hành tinh nhỏ ở xa xôi trong vũ trụ để tự do nuôi thả."

Rất hiển nhiên, đầu tiên là Hứa Chỉ nghĩ tới hành tinh Cổ Mộc Tinh Linh.

Nơi đó đủ xa.

Tùy tiện chạy tới một tinh hệ nhỏ tương tự như Thái Dương hệ, chỉ cần có nước đã là hoàn cảnh chăn nuôi rất tốt. Như vậy, trở về vấn đề ban đầu, thành lập Truyền Tống Trận tới hành tinh Cổ Mộc...

"Bắt buộc phải mở ra hai giới rồi!"

Nghĩ tới đây, Hứa Chỉ hít sâu vào một hơi, vươn tay:

"Đám nhỏ dễ thương, vì tương lai của các ngươi, ta thật hao tâm tổn trí."

Chít chít chít.

Đám kiến nhỏ xíu hưng phấn bò lên trên bàn tay Hứa Chỉ, giống như bò lên một đỉnh núi. Chúng nó hưng phấn ríu rít kêu, vung vẩy mâu gỗ chỉ hướng bầu trời.

Bàn tay Hứa Chỉ hơi nổi lên mụn nhọt dày đặc, cảm giác lạnh thấu xương, nhưng không ảnh hưởng đến toàn cục.

"Lượng phóng xạ thực là đáng sợ... Đó là ưu thế bẩm sinh của chúng, ta cũng gặp phản ứng. Nếu đổi lại là Thiên Đế phổ thông sẽ rất khó chịu đựng lâu dài."

Hứa Chỉ càng ngày càng xem trọng tiềm lực của chúng.

"Mở hai giới ít nhất cần trung vị Thần, cần cái giá khổng lồ. Elmin, Đế Kỳ, Caroline, Phượng Hoàng... Không phải ai cũng bằng lòng đánh đổi cái giá lớn như vậy."

Hứa Chỉ cầm bút viết, chỉnh sửa suy nghĩ.

"Dao động Elmin trước đi. Vị Trung Vị Thần này chế tạo hai viên đá truyền tống kết nối lẫn nhau không ảnh hưởng đến toàn cục, cũng chỉ là hành vi tiện tay của Trung Vị Thần mà thôi. Thế nhưng, loại truyền tống khoảng cách siêu xa này... sẽ rất khó khăn. Căn cứ vào khoảng cách hiện nay mà Đế Kỳ cần bay, một vị Trung Vị Thần cũng sẽ bị tổn thương rất nặng, sẽ tiêu tốn ít nhất hai nghìn năm tu vi, thậm chí có thể bị rớt thẳng xuống cảnh giới Hạ Vị Thần!"

Hứa Chỉ nhíu nhíu mày, tiếp tục viết.

"Elmin tính cách hiền lành, là đứa dễ bắt nạt nhất... Nhưng người ta lại không ngốc. Rớt cảnh giới? Hắn sẽ không giúp ta, cái giá này quá to lớn."

"Thế nhưng, nếu hiện giờ ta không làm, chờ bay đi xa hơn một

chút, muốn định vị vị trí sẽ càng mất cái giá lớn hơn. Về lâu về dài, việc này đã không thể kéo ra thêm!"

Hứa Chỉ ấn trán, uống một hớp đồ uống, vung bút mà cảm thấy phiền lòng, viết:

"Hiện nay, Trung Vị Thần sẽ phải trả cái giá khốc liệt không thể đảo ngược, chỉ có thể dựa vào Cao Vị Thần thiết lập Truyền Tống Trận."

"Tuy rằng cái giá quá lớn, nhưng họ còn có thể chịu đựng, chỉ tốn hai, ba trăm năm là có thể khôi phục. Trước mắt, chỉ có Phượng Hoàng, Caroline đạt cảnh giới này... Tuy với tính cách của Phượng Hoàng, với thân phận Thần Sáng Thế, tự nhiên nàng sẽ giúp ta vô điều kiện, nhưng mà ta không thể làm thế..."

"Caroline."

Cuối cùng, Hứa Chỉ viết xuống giấy ba chữ lớn, là nhân tuyển duy nhất.

Nhưng Caroline là đồ ngốc sao?

Bảo nàng dẫn toàn bộ chủng tộc người Ishdar đánh đổi hai, ba trăm năm suy yếu để giúp ngươi làm một món đồ?

Anh em ruột cũng phải tính sổ rõ ràng.

Caroline quả thực kính nể Thần linh siêu cổ đại, nhưng cũng là một vị nữ vương với thủ đoạn sấm vang chớp giật, đồng thời có thể vì vậy mà thân phận Thần linh siêu cổ đại sẽ bị nghi ngờ.

Còn về việc nàng yêu thích ngươi? Lúc đó nàng chỉ thèm thân thể ngươi. Người ta theo đuổi con đường khoa học, là người cầm quyền hành động theo lý tính, sẽ không lưu luyến cái gọi là ái tình. Nếu quả thực Hứa Chỉ bán mình là làm được, vậy hắn cũng chẳng cần sầu lo như thế.

"Ta thật quá khó khăn."

Hứa Chỉ hít sâu, cảm giác đi vào đường cùng.

Không ai có thể giúp hắn làm một cái Truyền Tống Trận. Dù sao, đối với Thần linh cao đẳng, đó cũng là cái giá rất lớn.

Có lẽ cũng chỉ có cảnh giới cấp chín mới có thể làm nhẹ nhàng một chút.

Chương 798: Trở Về

"Nhìn như khống chế tất cả, cuối cùng vẫn... Ta vẫn yếu đến đáng thương, cảnh giới chân thực chỉ là một vị Thiên Đế thôi."

Hứa Chỉ trầm mặc, chợt trong đầu lóe lên ý tưởng.

"Chờ đã, từ một góc độ khác mà xem, ta không đủ cảnh giới, ăn không nổi cái bánh ga tô cực lớn này, nhưng ta có thể kéo một số Thần xuống nước mà! Mời họ làm đối tác, cùng khai phá một thế giới!"

"Dù sao những vị Thần kia cũng kiếm lời trên chính máu của họ thôi. Trên thực tế, ngay cả bọn cũng chính là người của ta."

"Đúng, dao động, làm cho họ xuất máu kiếm lời!"

Nghĩ tới nghĩ lui, triệt để khóa chặt Caroline.

Dù sao Thần linh siêu cổ đại tiếp xúc với Caroline, rồi nhờ nàng làm một cái Truyền Tống Trận, cũng là thành ý.

"Chỗ Caroline cũng rất vướng víu. Chúng ta từng ước hẹn lần sau cùng tiến vào vũ trụ của nhau tham quan..." Hắn thầm nghĩ: "Vũ trụ trong cơ thể ta?"

Có cái quỷ gì mà vũ trụ thế giới song song chứ? Lại còn người thủ mộ văn minh thượng cổ, chẳng có học thức gì cả.

Hắn cảm giác Thiên Đế như mình thực quá khổ.

Chuyển Đông chuyển Tây, quay lòng vòng một phen, cuối cùng lại vào đường cụt.

Hắn nhìn Lục Đạo Luân Hồi: "Chẳng lẽ dùng nội thiên địa Cửu Chuyển Huyền Công?"

Lúc này.

Một đám người chơi vừa trở về từ kẽ hở Địa Ngục còn đang tràn đầy phấn khởi nghiên cứu hệ thống viễn cổ hoàn toàn mới, đồng thời một chồng hai trăm vợ, quả thực là Đại Hoan Hỉ Đế thứ hai.

Nếu bị Caroline nhìn thấy, quả thực khó tránh tổn hại phong cách...

Hứa Chỉ cân nhắc. "Đồng thời, đây không phải vũ trụ với các tinh hệ, cũng không phải hệ thống ma hạch, là thế giới vật chất. Chỉ cần bị nàng nhìn thấy, nhất định liếc mắt một cái là sẽ phát hiện điều không đúng.

Vì vậy, không thể lấy vũ trụ trong thế giới của ta, thế giới của người gác mộ để dẫn nàng đi tham quan.

Có điều, có thể dẫn nàng tới nơi này du lịch, nói rằng đây là một khu vực thần bí của một văn minh siêu phàm cấp chín đã tan vỡ, cũng có thể ngăn cản thỉnh cầu muốn tham đầu ta của nàng... Còn có thể coi đây là đòn bẩy, có thể tán gẫu với nàng về việc phát hiện một thế giới tương tự, sau đó đưa ra kế hoạch cùng khai phá."

...

Đã quyết định, Hứa Chỉ bắt đầu hành động ngay.

"Trước tiên giải quyết hậu sự của Địa Phủ, rồi dùng thân phận Thần linh siêu cổ đại mời Caroline tới đây thăm thế giới Lục Đạo Luân Hồi này một phen, đi qua một lượt làm bước nhảy mời nàng tham gia kế hoạch làm ruộng vũ trụ."

Hiếm khi thấy được một chủng tộc có tiềm lực tốt đến bất ngờ, không làm lớn một phen, kinh thiên động địa một phen để nhanh chóng trưởng thành thì quá là lãng phí.

Hứa Chỉ cảm giác kế hoạch của mình cực kỳ vững vàng.

Không tới một lúc, Địa Phủ hơi chấn động.

Không gian bị xé ra một khe hở lớn, tỏa ra sóng gợn trùng điệp. Một sự tồn tại uy nghiêm, thân bao phủ ánh sáng mông lung, dẫn theo Luân Hồi đen trắng đan xen trở về. Bên trên Luân Hồi đan dệt lít nhít ánh sáng quấn quanh.

Luân Hồi chậm rãi trùm lên, chiến giáp cơ giới trở về vị trí cũ.

Ầm!

Sau một chấn động rung trời, Luân Hồi lại khảm vào trên Địa Phủ.

Cùng lúc đó, tại Thiên Nhân Đạo, Nhân Gian Đạo, Súc Sinh Đạo, các vị đại năng cảm thấy trong lòng có liên hệ vô hình nào đó xuất hiện, giống như có vật gì đó của mình lại trở về.

"Trở về rồi."

Toàn bộ người của quỷ thành Phong Đô cấp tốc nhìn lên trời, cảm thấy yết hầu khô cạn.

Vị bệ hạ mang đi Luân Hồi kia qua mấy năm đã trở về.

Trương Kiêu khổ sở nhìn xung quanh:

"Các vị, vị bệ hạ của Luân Hồi điện kia đã trở về. Chúng ta đã biết chân tướng cổ đại, chỉ sợ sẽ lập tức phải ăn canh, lại rơi vào luân hồi, chuyển thế đầu thai."

Mọi người vẻ âm u thở dài.

Đây chính là Địa Phủ, biết chân tướng lịch sử thì đã làm sao?

Sinh không mang theo, chết không mang đi, Cầu Nại Hà làm sao ta thán.

...

Người chơi sôi trào khắp chốn.

"Quả nhiên, vị bệ hạ kia trở về rồi!"

"Các anh em, thực rõ ràng, Tuyệt Vô Thần cùng với việc A Tị Địa Ngục mở ra là biến cố do những vị tồn tại viễn cổ nhân dịp vị bệ hạ độc đoán vạn cổ kia rời đi, đã cho chúng ta biết vài thứ!"

"Chúng ta là nhóm hai trăm người đầu tiên, là lúc tạo thành Nghịch Thiên Minh rồi."

"Dù sao mỗi thành viên chúng ta đều có giao tình sinh tử, đều đã uống máu ăn thề, là ràng buộc sâu sắc."

"Cố lên! Biện pháp chiến thắng sợ hãi duy nhất là dũng cảm đối mặt với sợ hãi!"

...

Luân Hồi điện.

Trong cung điện tăm tối, những cây trụ đen hình rồng đứng thành hàng, tỏa ra khí tức hoang cổ.

"Bệ hạ..." Mạnh Bà cất tiếng. Nàng trần thuật lại tất cả những tin tức phát sinh tại Địa Phủ những năm qua, về Tuyệt Vô Thần, thậm chí toàn bộ biến cố Địa Ngục mà Thiên Nhân Đạo nghe ngóng được.

Hứa Chỉ ngày càng yên tâm với Thượng Quan, không hổ là thuộc hạ hiện được coi trọng nhất, cực kỳ đáng tin.

Hắn ngồi trên cao, lạnh nhạt nói:

"Một số sinh linh kia là những cựu Thần đã thất bại thời viễn cổ, kẻ đã bị thế giới lãng quên, lại ngầm khuấy lên mây gió muốn vạch trần chân tướng lịch sử, nhưng cũng chỉ là đám thiêu thân đòi rung cây mà thôi."

Hắn lại nói:

"Còn về một số cánh tay vươn ra mở lại chỗ thần điện của cựu thần tối cổ kia, chẳng qua chỉ muốn thức tỉnh một số sự tồn tại thời tiền sử, muốn chống cự lại với ta mà thôi... Đó là ý nghĩ kỳ lạ. Đã rời đi, cuối cùng là đã chết trong dòng sông thời gian, không thể thức tỉnh."

Trong lòng Mạnh Bà có sóng to dâng lên cuồn cuộn. Một câu nói ẩn chứa rất nhiều bí mật. Đó chính là cuộc chiến giữa các Thần linh cổ đại sao? Nói vậy đối phương chính là kẻ thất bại ở thời đại trước, có nghĩa, bệ hạ chính là...

Kẻ thắng của thời đại cũ?

Thượng Quan hít sâu một hơi. Lịch sử thần bí bị thiếu hụt này có một số tồn tại quá mức cấm kỵ, không phải thứ mà nàng có thể nhúng tay. Nàng vội cúi đầu thưa:

"Vâng."

"Những sinh linh của Phong Đô Địa Phủ kia đều cho đi đầu thai thôi." Một giọng nói uy nghiêm huyền ảo truyền ra. Hứa Chỉ có vẻ nói ra rất nhiều điều bí ẩn, thực ra hắn đã cân nhắc trước rất tỉ mỉ, cảm thấy cũng như không nói gì, hoàn toàn dựa vào tự tưởng tượng.

"Đám vong hồn, tới báo danh."

Ngày hôm đó, Phong Đô tàn sát.

Trong Địa Phủ, tiếng kêu rên vang vọng không ngừng. Kẻ đầu thai chuyển thế xếp hàng dài như rồng rắn, tính không hết.

...

Thiên Nhân giới.

Oe oe oe oe!

Một đứa trẻ bỗng sinh ra, đao khí sắc bén xông lên tận trời.

"Thiên phú mạnh quá." Trong phòng, đôi vợ chồng Thiên nhân xinh đẹp nhất thời khiếp sợ.

Người đàn ông kia mở trừng mắt, tâm thần khẽ động:

"Chẳng lẽ, người có thiên phú bắt đầu được sinh ra nhiều."

"Đây là một cơ hội tốt." Đôi mắt đẹp của người vợ bên cạnh xoay tròn, nàng xấu hổ nói: "Vậy chúng ta nhanh sinh thêm một đứa đi. Nói không chừng còn có thể đẻ thêm một đứa bé thiên tư thông minh."

"Ở đây, không tốt chứ?" Người chồng ngại ngùng.

"Nhanh lên một chút, đừng xấu hổ."

Dứt lời, sau phút do dự, họ nhìn lên trời nhẹ giọng kêu một tiếng: Ái Thần Bách Hoa.

Xoẹt!

Một vệt sáng phóng tới như mũi tên, đâm xuyên qua hai người.

Hai người bắt đầu màn hôn môi thần thánh.

Trong Thiên nhân giới, tất cả Thiên nhân đẹp đẽ, cao quý đều đang triển khai quan hệ ái tình và vợ chồng tinh khiết.

Chương 799: Giáng Lâm Và Tham Quan 1

Ở nơi khác, Bách Hoa gặp mặt.

Chỉ chốc lát sau.

"Trương Kiêu..." Một giọng nói nhẹ nhàng xa xôi bay tới, cảm khái vạn phần: "Trương Kiêu, ngươi cuối cùng cũng tới rồi. Thực lực của Thiên Nhân giới chúng ta đã tăng lên rất nhiều. Cho dù ngươi từng để lại đề phòng gì ở Nhân Gian đạo cũng không thể chiến thắng chính bản thân ngươi, cùng với ta. Huống chi, vẫn còn có Vân Trung Quân với thiên phú đang phát triển."

Vân Đế đầy tự tin, nhưng ánh mắt lóe lên vài giây lại chuyển ra xa:

"Địa Phủ lại có biến động. Ta cảm giác dường như nó đã khôi phục lại trật tự bình thường. Những năm qua đã xảy ra chuyện gì?"

...

Trời quang mây tạnh.

Hứa Chỉ nhìn Lục Đạo Luân Hồi một phen.

Lần giao du này vẫn coi như kết thúc mỹ mãn. Còn về việc bọn họ phát dục thế nào, thế giới tiến lên ra sao, xuất hiện Thần hệ Trung Hoa, các vị Phật phóng xạ, Tiên thiên nhất khí, vậy thì phải xem thêm một chút...

"Sẽ không biến thế giới Cửu Chuyển Huyền Công của ta thành

đất Phật phóng xạ chứ?" Hứa Chỉ thầm nghĩ. Hắn cho rằng họ có nháo loạn nữa cũng không thể khuếch đại đến mức đó.

Mà lúc này dù sao cũng không phải thời gian và nơi chốn nghiên cứu. Bọn họ cũng đã nghỉ ngơi xong xuôi, để mặc họ tự phát huy là được rồi. Phân thân của Hứa Chỉ ở điện Luân Hồi này cũng lẳng lặng ngồi yên trong điện, hóa thành một bức tượng.

...

Ở nơi khác, phân thân Thần linh siêu cổ đại mở mắt.

"Hiện tại, ba phân thân của ta đã xác định, Hermes, Thần linh siêu cổ đại, Luân Hồi Điện bệ hạ..."

Còn Messiah lại không phải phân thân, mà chính là cơ thể của người trong thế giới đó, chỉ là khi hắn tiến vào thì khống chế một chút thôi, bình thường để cho Shiela chơi đùa, hiện tại đang để ở bên Võ Thần Cung để bảo tồn.

Vùng đất Dung Nham cổ đại đầy đất là cây cối xanh bát nát, mấy thời đại trôi qua đã hình thành các thị tộc Thần linh, những bức tường thành bằng đá cổ kính sừng sững khắp nơi.

Thịnh Lâm nữ năm xưa, Subaru, đã thành tựu Trung Vị Thần, đồng thời lần này thế chân vạc Tam Trụ Thần cũng không bùng nổ ra tai họa lần thứ hai.

"Lại một thời đại khác, năm này qua năm khác. Thế giới này chỉ có năm tháng mới là vĩnh hằng."

Hứa Chỉ cúi đầu, bồng bềnh bay qua, một bước vượt nghìn dặm.

Hắn lẳng lặng nhìn vùng đất này. Nhớ năm đó Trụ Thần hình người thống nhất virus, ở sau lưng ngầm thúc đẩy dòng chảy thế giới, lợi dụng Đại Hoan Hỉ Đế làm công cụ, muốn thống trị thời

đại kia.

Người chơi cá khí cầu kia dường như trở thành công cụ hình người của Caroline trong đại vực Dung Nham cổ đại, phụ trách quản lý những kẻ được Luân Hồi, làm ra hiệp hội người "Xuyên việt", thu nhận một số thiên tài chết đi và được xuyên qua vũ trụ song song.

"Người 'Xuyên việt'? Dường như là biến tiểu thuyết thành hiện thực."

Hứa Chỉ bật cười, nhanh chân bước tới phía trước. Chỉ trong chốc lát, hắn đã tới trại chăn nuôi lớn, là bãi tha ma thời gian bị vũ trụ vặn vẹo, nơi mai táng văn minh kỷ nguyên Dung Nham trước.

...

Hứa Chỉ nhìn qua mảnh nghĩa địa này, những chiếc mộ bia nằm lẻ loi trơ trọi nằm rải rác, gió lạnh cuốn lấy từng chiếc lá khô, khung cảnh mông lung, dường như vẫn còn giữ nguyên dáng vẻ của hàng trăm năm về trước, trong đó bắt mắt nhất chính là hai tấm bia mộ.

Vị thần của khoa học nhân loại, ngôi mộ của Levis.

Người vô danh, ngôi mộ của Caroline.

"Đều là rừng núi hoang vắng, những xã hội với nền văn minh khoa học kỹ thuật đã không còn tồn tại nữa."

Hứa Chỉ thở dài, người Ishda là dân tộc vừa nhiệt huyết vừa quật cường nhất mà hắn từng gặp qua.

Chờ một chốc lát, mộ bia dần dần chấn động, mộ bia của Caroline bị xốc lên, một cô gái áo đỏ mang theo chiếc ô giấy dầu chậm rãi đi ra.

Hứa Chỉ quay đầu nhìn lại.

"Sau một khoảng thời gian trôi qua. Thần linh, ngài đã trở về. "

Caroline nhẹ nhàng nói.

"Đúng vậy, đã lâu rồi không gặp. "

Hứa Chỉ nghĩ nghĩ, cũng không có nói nhiều lời.

"Tâm sự? "

Caroline cười cười.

Hứa Chỉ có chút bất đắc dĩ, hắn biết nàng muốn làm gì, chỉ có thể nhẹ gật đầu.

Hai người ngồi xuống uống trà sữa.

Có lẽ, năm đó hắn tình cờ gặp được Caroline trong quán, khiến cho nội tâm nàng rất hoài niệm cảnh tượng này, mỗi lần gặp lại đều muốn ngồi xuống uống nước .

Dù sao năm đó hai người quen nhau ở bên trong tiệm trà sữa, thiếu nữ tìm khắp nơi một người để líu ríu nói chuyện về một số lý thuyết kỳ lạ, những sinh vật cuồng nhiệt và những thứ tốt nhất, chán ghét xu hướng máy móc trong tương lai.

Hai người nhanh chóng ngồi xuống, đều là Caroline đang nói về điều gì đó, những kiến thức trong những năm qua.

Từ sau khi ba Trụ thần bị thương nặng, lại một lần nữa ẩn nấp, làm khí vận tam tộc trong cõi u minh giảm xuống, đại vận mang tính quy tắc, trên thực tế tam tộc vẫn đang lục đục với nhau.

Hiện tại, thời đại không đi theo con đường khoa học kỹ thuật, đều là đi theo các loại hệ thống tu luyện, xuất hiện đủ loại kiểu dáng. Thời đại cũng bắt đầu bước vào thời Trung cổ, nữ tu, hiệp sĩ

giáo đường, xe ngựa, mức độ sinh hoạt cũng đã tương đối khá hơn.

"Mặc dù ở vũ trụ song song, nhưng chúng ta vẫn luôn chú ý mảnh thế giới này bất kỳ lúc nào. "

Caroline nhấp môi một hớp trà sữa, dường như là đang nói chuyện với Hứa Chỉ, lại giống như đang lẩm bẩm. Những năm gần đây, nàng vẫn luôn thiếu thốn một người lắng nghe mình,

"Cứ cách mấy năm, chúng ta sẽ phái ra đội phi cơ trinh sát, quan sát tiến trình văn minh của chủ vũ trụ, đồng thời thu thập thông tin và số liệu thân thể bình quân đầu người của bọn họ, quan sát mức độ sửa đổi chuỗi gien của ba Trụ Thần ban cho bọn họ. "

"Bọn họ đang tiến hóa, đều là bộ tộc những người khổng lồ. Kể từ khi Thịnh Lâm chi nữ kia quật khởi, đã khác biệt với chúng ta. Hài cốt của chúng ta bị bọn họ đào bới ra, bị các nhà khảo cổ học của bọn họ gọi là người tiền sử thấp bé. "

Nàng khẽ vươn tay.

Một chiếc mâm tròn giống như đĩa bay màu đen, đang chậm rãi lơ lửng,

"Đây là phi thuyền trinh sát. "

Khóe mắt Hứa Chỉ giật giật một cái.

Đây không phải là UFO sao?

Nhưng theo một ý nghĩa nào đó mà nói, bọn họ chính xác được xem như người ngoài hành tinh, quan sát cái nền văn minh tương đối lạc hậu này và không can thiệp.

"Nói như thế nào đây? Ta không có những cái máy móc lãng

mạn kia, không có cái thành phố rừng sắt thép, chiến giáp cơ giới và các loại đầu máy, bầu không khí trên thế giới trở nên trong lành hơn rất nhiều. "

Caroline nhếch miệng, mỉm cười chỉ vào những mộ bia kia,

"Ta có thể nhìn thấy rõ, trước mắt là thời đại người khổng lồ. Nền văn minh này dường như là lặp lại giao thế từng ngày, tương lai cũng sẽ có từng người thủ mộ, cũng không để ý tới và không hỏi bọn họ. Tuy nhiên, những năm qua ta vẫn lẻ loi trơ trọi một người, luôn luôn cảm giác giống như sinh hoạt ở trong một cái bình nhỏ, bị giam cầm chặt chẽ, có chút khó chịu, khó mà chờ được ngài trở về. "

Nàng cười cười có chút buồn phiền, không hề che giấu chút nào, đưa qua một chén trà sữa, và lại nói

"Ta đã nói ra toàn bộ sự tình xảy ra trong những năm qua, còn ngài thì sao? Những năm này ngài lại biến mất, là đi đâu? Có thể kể một chút chuyện gì đó vui vui không? Còn chiếc chiến giáp cơ giới kia, hiện tại nó như thế nào ? Thật ao ước có được thực lực của ngài, có thể đi ngang qua rất nhiều nơi, nhìn thấy những thế giới mà chúng ta chưa từng nghĩ tới. "

"Chiến giáp cơ giới hiện tại như thế nào? "

Hứa Chỉ ngẩn ngơ một chút và nói,

"Hiện tại, nó đang ở một địa phương rất thú vị, đưa cho người nào đó mà nó thuộc về, có lẽ có thể dẫn cô đi xem một chút. "

"Tặng người? "

Caroline trừng to đôi mắt.

Nàng biết vật kia quý giá cỡ nào, có thể là thân xác của một tôn cửu giai, vậy mà lại đưa cho một người khác?

Chương 800: Giáng Lâm Và Tham Quan 2

"Là vật quy nguyên chủ."

Hứa Chỉ nói.

"Vật quy nguyên chủ? Vậy nhất định là rất thú vị rồi. "

Caroline không có hỏi nhiều, cuối cùng đứng dậy,

"Tuy nhiên nói đến thế giới, ta có thể mang ngài đi tham quan một lượt về thế giới của chúng ta. "

Hứa Chỉ cũng không khách khí, bản thân hắn cũng rất tò mò. Đối với lộ luyến Tu hành "Sáng thế" của Caroline, những người Ishda này tự xưng là Thần tộc này vẫn rất đáng tham khảo và cũng đáng được tham khảo.

Tiếp theo, trực tiếp tiến vào thế giới tinh thần rộng mở của Caroline.

Đầu nổ oanh một tiếng, trước mắt một mảnh thiên địa rộng lớn hiện ra.

Đó là một mảnh bầu trời tinh không thật thơ mộng và lãng mạn, vô cùng xinh đẹp với những vì sao óng ánh.

"Tinh không? Đây là sự lãng mạn của người Ishda sao? Hay là khao khát của riêng cô? "

Hứa Chỉ tò mò nhìn chung quanh, vô vàn những vì sao đan xen trên mảnh vải trời mây, rất phù hợp với tính cách cuồng nhiệt và

truy cầu hoàn mỹ của người Ishda.

"Cả hai. "

Caroline hơi chỉ về phía trước mắt.

Đó là một viên tinh cầu màu xanh thẳm, phía trên tổng cộng có bảy khối đại lục, có bộ tộc người cá, có Long tộc, Cửu đầu xà, đều là các giống loài từng xuất hiện trong quá khứ.

"Tinh không bên ngoài đều là khung cảnh thực tế giả lập, đây là một hành tinh hình cầu, một đại lục dung nham hình tròn. Nó được cải biên dựa theo vùng tinh không mà năm đó ngài mang bọn ta đi tham quan. Người Ishda chúng ta không ngừng phát triển, nhưng nhân số thưa thớt, được xưng là Thần tộc, quản lý các hạng số liệu và tham số vật lý của vùng đất này. Tất cả nhân số chỉ có ba ngàn người, thời điểm có người tử vong chết già, mới có thể bổ sung con mới sinh. "

Hứa Chỉ gật gật đầu.

Nói theo một ý nghĩa nào đó, điều này tương đương với một đám linh hồn đặc biệt tiến hành "Số liệu hóa". Linh hồn tự nhiên cũng có sinh lão bệnh tử, mặc dù có thể điều chỉnh số liệu, không ngừng bổ sung chất môi giới cho linh hồn, trở nên vĩnh sinh, nhưng người Ishda cũng không ghét tử vong, bọn họ lựa chọn sinh lão bệnh tử bình thường.

"Thật sự là vẫn kiêu ngạo như trước đây. "

Hứa Chỉ cảm thán, bọn họ cũng không để cho chủng tộc mình trở thành một bãi nước đọng, phương thức duy trì tính khiêm tốn và ham học hỏi một cách vô cùng cực đoan, mới là sự kiêu ngạo lớn nhất của bọn họ.

Tiếp theo quan sát thêm một lượt.

Phát triển khá khả quan.

Không hổ là người Ishda nghiêm túc và đầy nhiệt huyết, họ đang phát triển hòa bình và ổn định.

Căn bản không phải một loại chủng tộc đặc thù nào đó thích đi gây chuyện.

Mà hệ thống người xuyên việt cũng khá đặc sắc, nhưng cũng không khác lắm so với những tiểu thuyết trên Địa Cầu, còn có cơ cấu Chủ Thần luân hồi giả. Hứa Chỉ nghiêm túc tham quan vài ngày, đúng là học được rất nhiều tri thức về nền khoa học kỹ thuật mới của người Ishda, thu hoạch vô cùng phong phú.

"Xem ra, về sau nên theo định kỳ tới đây thu hoạch một đợt. "

Hắn nghĩ thầm trong lòng,

"Người Ishda chắc sẽ ở nguyên nơi này. "

Tiếp theo, sau khi tham quan xong, Caroline bỗng dừng bước chân, nàng dùng ánh mắt lửa nóng nhìn chằm chằm Hứa Chỉ,

Loại ánh mắt kia giống như nhìn thấy người yêu mà mình vẫn luôn mong chờ, cũng như nhìn thấy tuyệt thế đại mỹ nhân nóng bỏng.

Đương nhiên Hứa Chỉ không có cảm thấy là sắc đẹp của mình mê người, biết rằng vị cuồng nhân khoa học này có hứng thú ở đâu, chỉ nói là:

"Dẫn cô đi tới một cái thế giới đặc biệt, tham quan một chút. "

Caroline gật gật đầu, ánh mắt sáng như tuyết,

"Ta rất chờ mong! "

Nàng tách một đạo phân thân giáng lâm, theo Hứa Chỉ rời đi.

...

Một lát sau.

Thông qua truyền tống trận, thế giới Lục Đạo Luân Hồi.

Hai tồn tại thần bí giáng lâm đến không trung mảnh đất này, không ai có thể cảm ứng được bọn họ giáng lâm.

Soạt!

Hai người bước đi dạo ở trên đường phố.

"Đây là thế giới vật chất! Chân thực tồn tại ở bên trong thời không... Không phải vũ trụ tinh thần song song như chúng ta. "

Đôi mắt Caroline lộ ra vẻ mừng rỡ của thiếu nữ, thế giới mới, khuôn mẫu mới... Đối với nàng mà nói, đây là một loại vui vẻ thực sự khi phát hiện ra đại lục mới, mang niềm vui sướng cho cuộc sống khô khan tẻ nhạt của nàng.

Hứa Chỉ cũng không ngạc nhiên.

Dù sao, các nhà khoa học luôn luôn thích những phát hiện mới.

"Muốn ăn không? "

Hứa Chỉ quay sang ông chủ quán ven đường, chỉ vào lồng hấp đang bốc khói bên trong gian hàng màu sắc cổ xưa,

"Cho hai cái bánh bao, hai chén sữa đậu nành. "

"Được, hai phần bánh bao nóng hổi và sữa đậu nành. "

Ông chủ cười tủm tỉm kêu gọi.

Hứa Chỉ mang đồ ăn tới,

"So với trà sữa, nó có điểm đặc sắc riêng. "

Vùng đất dung nham cổ đại không có loại thức ăn như hạt đậu ép nước này, ngược lại là một số người chơi ngu xuẩn, khi tiến hóa giống loài mỹ thực, vì thỏa mãn niềm đam mê ăn uống của bản thân mà ra tay tự sát!

Vì vậy, mỹ thực đúng là rất hoàn chỉnh, dù sao cũng là thế giới Mỹ Thực.

"Dễ uống! Thật sự là bất ngờ, thật vui khi được đi du lịch cùng ngài. "

Caroline ăn uống rất vui vẻ, nhưng không ngừng cảm ứng xung quanh, lập tức lộ ra vẻ ngạc nhiên khó mà che giấu,

"Mảnh thế giới này được tạo thành bởi chín mảnh không gian, lại có ba loại tốc độ thời gian trôi qua, thật là một thế giới hoàn toàn khác biệt? "

Điều này thật không thể tưởng tượng nổi, nó đã vượt qua thế giới quan trong tầm hiểu biết được.

"Đây là thế giới bị vỡ vụn, được tạo thành bởi những mảnh vỡ định dạng cấp độ cao đẳng và cấp thấp khác biệt c, "

Hứa Chỉ vừa ăn đồ vừa giải thích, cũng không thèm để ý hình tượng gì cả, cũng không có ý định giấu diếm, dù sao loại phân tích khoa học kỹ thuật đen và cao vị Thần cấp, cũng không lừa gạt được,

"Đến loại cấp độ này như cô, cũng đã thử gia tăng thời gian rồi chứ? "

"Có. "

Caroline cũng thử gia tăng thần kinh phản xạ và các loại phản ứng khác, nhưng không thể cải thiện nữa, bởi vì ngay từ đầu Hứa Chỉ thiết lập cố định chính là tốc độ chảy tối đa, tự nhiên không

cách nào đề thăng thêm.

"Chúng ta là thế giới đẳng cấp cao nhất, thiên nhiên có ưu thế vô cùng to lớn, mà Chư Thiên Vạn Giới có vô tận vô tận thế giới khác nhau, tự nhiên có các loại thế giới cấp thấp, "

Hứa Chỉ giải thích, đây là sự thật, là Trùng tộc phó não nói với mình, cũng là sự khác biệt lớn nhất giữa các nền văn minh cao đẳng.

Đôi mắt Caroline sáng bừng ra một vòng thần thái,

"Ý ngài là sự chênh lệch về thời gian, chính là sự khác biệt giữa các đại thế giới? "

"Đúng thế. "

Hứa Chỉ gật đầu.

"Vậy thì thật quá thú vị! Đây chính là bộ mặt thật của thế giới sao? "

Caroline rất vui vẻ, cúi đầu, gương mặt đáng yêu hút lấy một chén sữa đậu nành, yên lặng cảm ứng toàn bộ thế giới, bỗng nhiên lại cảm ứng được Địa Phủ.

Một vòng mâm tròn xen lẫn hai màu đen trắng, đang tỏa ra khí tức vô cùng khủng bố.

Chính là bộ chiến giáp cơ giới khủng bố xuất hiện năm đó, bị nghi ngờ là hài cốt của cửu giai.

"Đây là? "

Nàng khẽ nhíu hàng lông mày,

"Phân tích ngay tại chỗ! "

"Xây dựng module! "

"Tính toán liên động cực kỳ nhanh chóng! "

...

Hàng loạt số liệu tin tức khổng lồ, điên cuồng dung nhập vào trong đầu nàng,

Nàng bỗng nhiên trở nên hưng phấn tột cùng, kinh hãi giống như mất phương hướng, thân thể run lên, nhìn về những người đi đường ở bốn phía xung quanh,

"Đây là một biện pháp khác tương tự như trường sinh bất tử... Bất tử bất diệt? "

"Đúng. "

Chương 801: Sự Ngạc Nhiên Của Caroline 1

"Người chết quay vòng, qua lại, cũng là một dạng trường sinh bất tử khác..."

Caroline mang vẻ mặt nghiêm túc, yên lặng cảm ứng cái mâm tròn thần bí xen lẫn hai màu đen trắng này, không nhịn được hỏi,

"Ngài hoặc là thế giới này, hiện giờ gọi chiếc chiến giáp cơ giới kia là cái gì? "

"Luân Hồi. "

Giọng nói của Hứa Chỉ chậm rãi truyền đến.

Vòng... trở về sao?

Caroline khẽ nhắm hai mắt lại.

Hô! !

Trên đường phố, một cơn gió mãnh liệt thổi tung mái tóc và ống tay áo nàng, ở xa xa là những cánh chim đang bay lượn ngao du.

Dòng người hối hả rộn ràng, tiếng nói ồn ào náo nhiệt. Suy nghĩ của nàng tiếp tục mở rộng, siêu năng lực tính toán kinh khủng bao trùm toàn bộ đại địa, dường như cả thế giới đang thu nhỏ, hóa thành một chiếc sa bàn vô cùng chân thực.

Sông núi, dòng sông và một cỗ ý chí hỗn hợp khổng lồ, phức tạp của vô số sinh vật, đột nhiên nổ vang và hòa vào tiếng ca Luân

Hồi, rộn rộn ràng ràng, thần thánh linh thiêng mà khó hiểu, nàng dường như nghe thấy những lời thì thầm của thế giới nguyên sơ.

Ở trong mắt nàng xuất hiện biến hóa mới, động vật, dòng người, chim biển, tất cả đều có sinh mệnh linh hồn, nhao nhao hội tụ thành một dòng sông khổng lồ trào lên ào ạt, chảy không ngừng trên trên vĩ độ gọi là dòng chảy thời gian, cuối cùng đầu dòng sông này quay lại, tạo thành một cái vòng tròn.

"Nguyên lý vòng tròn của Sinh mệnh! "

Vào giờ khắc này, Caroline nghe thấy thanh âm đẹp nhất trên thế giới, làm cho người ta cảm nhận được lịch sử thâm trầm và vĩ ngạn,

"Ta nhìn thấy bản chất của nó! "

"Luân Hồi, nó thật sự là quá đẹp... Đây là một loại cấu trúc và kỹ tích của sinh mệnh, sự phát triển của thế giới hoàn toàn khác biệt! "

Caroline nhẹ nhàng nói nhỏ, không ngăn được sự tán thưởng, giang rộng hai cánh tay thể hiện niềm vui sướng từ tận đáy lòng,

"Vũ trụ! Thật sự quá thần kỳ! "

Đối với Caroline mà nói, không có sự tình nào có thể khiến cho người ta hưng phấn hơn so với điều trước mắt.

Hài cốt của một tôn cửu giai dọc theo nền văn minh một loại đặc thù bất tử bất diệt, khiến nàng ngày càng có sự nhận biết đáng sợ đối với cửu giai.

"Đúng vậy, thế giới thật kỳ diệu, bản thân nó chứa đựng những khả năng vô hạn. "

Hứa Chỉ không thể phủ nhận, bản thân hắn cũng đồng cảm với

quan điểm này,

"Chúng ta không có bất kỳ cách nào, để hiểu được sự rộng lớn khôn cùng của nó. "

Caroline bưng chén sữa đậu nành, hung hăng cắn một miếng bánh bao, tâm trạng kích động giống như một cô bé, vui vẻ nói,

"Tạ ơn ngài đã mang ta ra ngoài một chuyến, cuộc hành trình này tràn ngập mộng ảo. Ta vẫn muốn tìm tòi nghiên cứu thế giới rộng lớn, khám phá đế quốc tồn tại vạn năm vẫn sừng sững từ quá khứ đến tương lai, tạ ơn! "

Hứa Chỉ gật gật đầu, cũng khá thoải mái.

Hắn vốn là một người khách du lịch, nên đi tham quan với tư thái thoải mái.

Bình thường mà nói, nếu một vị Thiên Đế nhỏ yếu nhìn thấy sự tồn tại chí cao đáng sợ này, chỉ sợ sẽ bị dọa đến nỗi không nói nên lời, đây là uy áp của đẳng cấp sinh mệnh, nhưng Hứa Chỉ lại khác.

Hắn đã tận mắt quan sát quá trình trưởng thành của vị tồn tại này, tự nhiên mang thái độ rất lạnh nhạt với một tôn Cao Vị Thần, có thể giao lưu đối thoại một cách bình đẳng, dù là hiện tại nàng đã bắt đầu thử tiếp xúc với cánh cửa cửu giai thế giới cảnh, pháp tắc cấp phần tử, uy áp càng lớn đến đáng sợ.

"Đừng vội cảm tạ, mỗi một cái thế giới đều có quy tắc và đặc điểm của riêng mình... Thế giới này được tạo thành từ mỹ thực, ta sẽ dẫn cô đi ăn một số thức ăn ngon. "

Hứa Chỉ đưa nàng đi cùng, gọi món bún cay thập cẩm.

Cách thưởng thức ẩm thực mới mẻ này, khiến cho nàng cảm thấy rất thú vị.

Sau khi hai người ngồi xuống, Caroline vẫn chậm rãi cảm ứng toàn bộ thế giới xung quanh.

Siêu năng lực tính toán đáng sợ của nàng giống như một chiếc máy tính Thần linh cao cấp, giờ khắc này toàn bộ quy tắc thế giới không có gì che giấu ở trước mắt nàng. Nàng bao trùm toàn bộ lời nói của mọi người, thậm chí đến mỗi một đạo âm thanh.

"Tới rồi, hai suất bún cay thập cẩm. "

Ông chủ mang đồ ăn ra.

Caroline ăn một miếng đậu phụ béo ngậy, con mắt sáng như tuyết,

"Ăn ngon, thật sự là ăn quá ngon ! "

Giọng nói của nàng đúng là tiếng thông dụng ở Nhân Gian Đạo, có khẩu âm thuần khiết.

"Đừng vội vàng, sẽ có nhiều đồ ăn ngon hơn, mang cô tới đây là để tham quan mà. "

Hứa Chỉ khoan thai cười nói, hắn hiểu rất nhiều về loại phương diện này. Khi con người ta mất đi hứng thú với quyền thế và sự giàu sang, vậy thì chỉ còn đồ ăn ngon mới luôn khiến cho nội tâm vui vẻ.

"Vâng. "

Caroline gật gật đầu, gọi to lên bằng ngôn ngữ thuần túy của Nhân Gian đạo, không hề bận tâm về hình ảnh của mình,

"Ông chủ, cho thêm một suất, làm thật cay! "

"Ồ, tiểu cô nương có khẩu vị khá nặng. "

Ở bên cạnh, ông chủ cũng có vẻ quen với chuyện này.

"Kia là! "

Miệng Caroline vẫn không ngừng nhai, bỗng nhiên nhét đầy thức ăn vào trong miệng mình, gương mặt tuyệt mỹ phồng lên giống như con cóc,

"Ông chủ, nhìn ta xinh đẹp đáng yêu như vậy, tặng thêm một suất được không? "

"Cho cô thêm phần cay. "

Ông chủ cười ha ha.

"Ông chủ thật là xấu. "

Caroline tỏ ra bộ dạng tức giận.

Hứa Chỉ nhìn xem vị Cao Vị Thần kia có thể nhập gia tùy tục trong nháy mắt, cách ăn nói giống nhau như đúc, đến cả người dân bản địa đều không cảm thấy sự khác biệt, thậm chí còn có nhiều hảo cảm, lập tức cảm thấy có chút đáng sợ.

Bình thường Cao Vị Thần có thần thức mạnh hơn, năng lực học tập khủng bố đến đâu, cũng rất khó học được ngôn ngữ của thế giới này trong nháy mắt. Nhưng mà hệ thống Ma Hạch thì khác, chớp mắt có thể quét hình toàn bộ thành thị một lượt, đọc được tất cả phương thức nói chuyện của mọi người, cộng thêm biểu cảm gương mặt và động tác cơ thể, sau đó tiến hành tính toán số liệu vĩ mô, là có thể học tập và hiểu rõ ngay lập tức.

"Nơi này có phải là một thế giới khác không? "

Caroline đùa giỡn ông chủ một chút, tiếp tục không ngừng cảm ứng, giống như Lưu mỗ mỗ lần đầu bước vào nhà quan lớn, tràn đầy phấn khởi,

"Kiểu thế giới như thế này, còn có bao nhiêu? Khi nào ta mới

có thể giống như ngài, vượt giới đi tham quan khắp nơi. "

Chờ đến khi thế giới của ta trở nên nhiều hơn, các ngươi sẽ có thể vượt giới đi ra ngoài.

Hứa Chỉ bình tĩnh nói thầm trong lòng, thế nhưng hắn cảm thấy còn một chặng đường dài phía trước.

Không dễ dàng để cho bọn họ một cái tương lai.

Dù sao tất cả Thần linh bọn họ cũng đều bị mắc kẹt ở trong thế giới của mình, chính xác đều là người tí hon ở trong một cái bình. Hiện tại hắn không có cách nào giải quyết chuyện này, thực lực bản thân còn quá thấp. Tuy nhiên, trong tương lai thế giới trở nên nhiều hơn, chân chính trở thành Chư Thiên Vạn Giới, nhất định có thể đi tham quan khắp nơi.

"Cô cảm thấy thế giới này ra sao? "

Hứa Chỉ làm một đĩa gia vị nhỏ.

"Thế giới này rất thú vị! "

Caroline bắt đầu tỏ vẻ nghiêm túc,

"Bọn họ không có ma hạch, đều là máu thịt, đồng thời tất cả sinh linh cơ bản đều là mỹ thực. Đầu óc của bọn họ đều là từng cái tủ sắt, mặc dù máu thịt tính toán rất chậm, nhưng không thể phủ nhận ưu điểm của bọn họ, chính là không cách nào đọc hiểu được... Ta không có cách nào đọc và xâm nhập kí ức của mỗi một người trong số họ, để thôi diễn ‘ vận mệnh’ của thế giới này, ta không tìm thấy thế giới tuyến của bọn họ."

Chương 802: Sự Ngạc Nhiên Của Caroline 2

Hứa Chỉ gật gật đầu, sự sống máu thịt dựa trên Cacbon và Silic chính là sự khác biệt lớn nhất trong hệ thống sinh mệnh ở đây,

"Thế giới tuyến nhìn thấy vận mệnh tương lai và đa nguyên vũ trụ, là những quy tắc độc đáo của hệ thống Ma Hạch ở trong thế giới chúng ta..... Hầu hết các thế giới khác đều là máu thịt và đại não, có thể đọc hiểu một hai cái ký ức, nhưng không có khả năng xâm nhập vào tất cả mọi người giống như một loại virus, cho nên không cách nào thôi diễn tương lai. "

"Ông chủ, cho thêm một suất Hồ súp cay. "

Caroline cắn một miếng thịt viên, nước chảy tràn ra bốn phía, vị tươi ngon nổ tung giữa răng môi. Nàng nhấc tay lên cao, học một vị khách hàng ở bên cạnh kêu to một tiếng, lại nói nhỏ,

"Bọn họ hình như không có thần linh, trông có vẻ vô cùng nhỏ yếu, nhưng lại khiến người ta cảm thấy tiềm lực đáng sợ...

Ta cảm nhận được sự tồn tại của cái gọi là Luân Hồi Điện kia, nơi khiến cho sinh linh ở thế giới này hình thành một loại bất tử bất diệt... Bộ chiến giáp cơ giới là do ngài đưa cho họ phải không? Hóa ra, mục tiêu mà trước đây ngài đi tới chỗ của chúng ta, chính là hao tâm tổn trí chế tạo chí bảo, nhưng mà lại đưa cho người nào đó. "

Ở trong mắt Caroline, lúc trước mục tiêu đã rất rõ ràng, chế tạo cái chiến giáp cơ giới kia là vì đưa cho một người khác ở nơi này.

Hứa Chỉ không có phản bác, bởi vì đây là cách giải thích duy nhất.

"Vật quy nguyên chủ, nghĩa là vị cửu giai đã chết, là nhân vật thuộc về thế giới này? "

Caroline mỉm cười, ống hút theo thói quen khuấy cốc sữa đậu nành,

"Mảnh thế giới này có nền văn minh thời tiền sử, tồn tại một vị cửu giai đáng sợ nhưng bị vẫn lạc. Ngài dùng hài cốt của hắn để chế tạo thành chí bảo, sau đó còn quay lại trợ giúp cho cái thế giới văn minh suy bại này, tiến hành quật khởi một lần nữa? Ngài có giao tình với vị tồn tại cấp chín đó sao? Che chở thế hệ sau của hắn và mảnh thế giới văn minh này? "

Hứa Chỉ vẫn không có nói chuyện.

Caroline lại nhìn thật sâu vào bóng dáng một người ở bên trong Luân Hồi Điện kia, giả vờ ngẫu nhiên,

"Ta là Tử Thần vĩnh sinh, hắn là Lục Đạo Luân Hồi... Đều là tiếp xúc với pháp tắc tử vong theo một ý nghĩa nào đó, hắn là một người khác mà ngài nâng đỡ ngoại trừ ta sao? Trong tương lai, hắn cũng sẽ quật khởi giống như ta? "

"Hay nói là... Hắn cũng là một người thủ mộ? "

Caroline nhẹ giọng than thở,

"Đúng vậy, trông coi hài cốt của một vị cửu giai Thế Giới cổ đại, luân hồi hơn 60 vạn sinh linh, sao lại không phải một kẻ thủ mộ khác chứ? Trông coi một nền văn minh thời đại Viễn Cổ, có lẽ trong tương lai sẽ là đồng loại của chúng ta. "

Tâm trạng Caroline vô cùng phức tạp.

Ở trong mắt nàng, cao độ của Thần linh siêu cổ đại càng trở nên khó lường.

Vậy mà có thể dễ dàng đưa tặng hài cốt của một vị Cửu giai.

Đây chính là Luân Hồi! Luân hồi! Trải qua điều tra và suy luận bằng siêu năng lực tính toán, nàng cảm thấy món "Thế giới chí bảo" kia không kém hơn vũ trụ đa nguyên song song của nàng, lại tuỳ tiện đưa cho một người nào đó quật khởi, thậm chí chỉ là một vị Thiên Đế. Loại đại thủ bút này, nàng căn bản là không có cách nào tưởng tượng nổi!

Đúng vậy.

Với tầm mắt của nàng, quả thật rất khó tưởng tượng.

Tuy nhiên, nàng cũng rất xúc động, nội tâm tức giận lại dâng trào niềm tự hào và những cảm xúc phức tạp.

Nếu như không phải vị Thần linh cổ đại trước mắt này có lòng dạ rộng lượng như vậy, thì sao có thể bỏ mặc cho mình quật khởi?

Thậm chí trợ giúp mình vươn lên?

Khi đó, mình còn chưa phải là Thiên Đế!

Nghĩ đến đây, nội tâm của nàng cảm thấy vô cùng cảm kích. Mình là người đầu tiên, còn người đàn ông được tặng quà trước mắt là người thứ hai.

Luân hồi...

Mình không có gì phải ghen tị.

Lòng kiêu hãnh của người Ishda không cho phép mình sinh ra tâm lý đố kỵ, chỉ có những người khác đố kỵ với Thần tộc.

Mà lúc này, ở trong mắt Caroline, thế giới này vỡ vụn, được

đúc thành từ ba loại thời không khác nhau, nhất định đã từng trải qua một trận chiến tranh khủng bố vạn năm, ức năm bi thảm, và thậm chí dẫn đến một vị tồn tại cửu giai Thế Giới cảnh chí cao ngã xuống!

Thế giới mới hiện giờ, thế giới Lục Đạo Luân Hồi là từ chín khối mảnh vỡ thế giới bị đánh nát, ngưng tụ mà thành, rất không trọn vẹn, thậm chí tốc độ thời gian trôi qua đều không ngang nhau.

Đồng thời, nàng cũng cảm ứng được vị trí tiết điểm giao nhau giữa Địa Phủ, Thiên Nhân đạo, thậm chí Súc Sinh Đạo.... Trong đó từ ngữ: Tuyệt Vô Thần, tiền sử, Phật, Đạo, hệ thống nguồn sáng bức xạ, hệ thống Tiên Thiên nhất khí.

Một chút này cũng đủ làm nội tâm nàng nhấc lên rung động mãnh liệt!

Lượng thông tin ẩn chứa bên trong hai đại hệ thống này rất là dọa người, những tòa miếu cổ có niên đại mấy vạn, mấy trăm triệu năm, thanh đăng bia cổ, Địa Tạng Vương Bồ Tát,...

Nàng có tầm nhìn rất cao, đang chạm đến giới hạn Thần cấp đỉnh phong, tìm kiếm cánh cửa bước vào cửu giai Thế Giới cảnh, làm sao có thể không hiểu được vận vị trong đó?

Thế giới này rất là tuyệt vời.

Tuy rằng hiện tại còn không có Thiên Đế, nhưng quật khởi sau khi đại phá diệt, có lẽ sẽ nở ra hoa tươi rực rỡ ở trên mảnh phế tích.

"Hiếm khi dẫn ta tới tham quan một lần, cũng rất thú vị... Cái thế giới mới này thật đặc biệt. "

Caroline vốn không thích hỏi rõ ngọn nguồn, lúc này cũng không nhịn được tò mò hỏi,

"Ngài đem tặng cái Luân Hồi kia cho bọn họ, là muốn thế giới này lặng lẽ phát triển một lần nữa sao? "

Hứa Chỉ cũng không trả lời thẳng,

"Cô nghĩ tương lai của mảnh thế giới này sẽ như thế nào? "

Caroline nghiêm túc cân nhắc, lắc đầu một chút và nói thẳng:

"Ta cũng không biết... Không cách nào thôi diễn được thế giới tuyến. Lòng người là thứ khó đoán nhất, sức mạnh tính toán cao minh đến đâu cũng rất khó làm được. Tuy nhiên, đối với hệ thống bức xạ và hệ thống Tiên Thiên nhất khí, ta cảm giác rất khủng bố, năng lượng và sự đáng sợ ẩn chứa trong đó không kém hơn hệ thống Ma Hạch chúng ta trong tương lai. "

Hứa Chỉ lập tức cảm thấy nhẹ nhõm.

Hắn đưa Caroline tới đây, cũng có ý hỗ trợ nàng nâng cao tầm mắt.

Dù sao, tầm mắt của một vị Thần cao đẳng cũng rất cao.

"Trước đây, ngài có thể kết luận ta quật khởi, thông qua quan sát thế giới tuyến và nền văn minh của người Ishda... Nhưng mảnh thế giới này lại không nhìn thấy tương lai... Tương lai, ngay cả đối với chúng ta cũng là ẩn số. "

Caroline vẻ mặt thành thật,

"Mà người được giao cho ‘ Luân Hồi’ kia, tất nhiên có thiên tư khủng bố, thống trị toàn bộ thời đại... Nhưng tương lai có thể đến độ cao gì, cũng không có ai biết được. "

Sở dĩ nàng lựa chọn ngủ say ở mảnh đất Dung Nham cổ đại, là bởi vì thế giới này hoàn toàn sáng tỏ ở trong mắt nàng, căn bản không có bí mật gì cả. Nàng nhìn thấy tương lai phát triển trong

mấy chục năm tiếp theo, chỉ ngẫu nhiên ra ngoài thu thập một số loại gen.

Thế nhưng bây giờ, nếu có một cái không biết thì thật mới lạ.

Ví dụ như trước mắt.

"Ah? Một dạng sinh linh vô danh thật kỳ lạ. "

Nàng đang âm thầm cảm ứng bên trong Súc Sinh đạo, một số sinh linh đặc thù mọc ra chân động vật và thực vật, đang nghiên cứu nền văn minh thời Tiền sử.

Chương 803: Sự Ngạc Nhiên Của Caroline 3

"A a a! Ta sắp phát điên rồi! Các huynh đệ, nhiệm vụ chuyển kiếp này, Phật đồ, Đạo sĩ, mẹ nó khó quá! "

"Quả nhiên! Cái nội dung chính tuyến này cũng có giới hạn thời gian! Hiện tại, hai chúng ta hơn hai trăm cái, trong đó hơn một trăm cái thực vật. Trước mắt còn có thể thụ phấn, nhưng chúng nó luân hồi xong, thì sẽ đến lượt động vật chúng ta! "

Có người vừa gào khóc, vừa cầm lọ thuốc thí nghiệm không ngừng lắc lắc.

"Động vật cũng không thể thụ phấn, nở hoa kết trái, chỉ có thể...."

Đám người cảm giác muốn sụp đổ, đây là vi phạm quy tắc. Dạng trò chơi như thế này, ngươi có thể vượt qua thử thách sao!

"Hiện tại xem ra, đoán chừng thực vật chỉ có thể tồn tại nửa năm! Nếu như không nghiên cứu hệ thống, không thể chuyển kiếp trốn thoát thành công, thì sẽ phải chịu đựng mệnh trừng phạt! "

Có người bắt chéo chân ngồi tu luyện chân khí, vừa tu luyện vừa kêu rên.

"Khổ quá! Không ngờ nhiệm vụ chính tuyến biến thành trò chơi đào thoát trong mật thất có giới hạn thời gian! "

"Hì hì ha ha! Chúng ta không quan tâm đến thực vật, chúng ta mạnh mẽ vây xem, đến lúc đó còn có thể nhân cơ hội chụp ảnh màn hình! "

"Tổ kế hoạch vô liêm sỉ, nghiền ép người lao động đáng thương! "

...

"Phân tích ngôn ngữ..."

"Lượng dữ liệu ngôn ngữ không đủ. "

"Không thể phân tích được. "

Caroline khẽ nhíu mày.

Thần niệm của nàng bao phủ toàn bộ thành trấn với tất cả mấy triệu người, mỗi người nói mấy câu là có một kho số liệu khổng lồ, đủ để phân tích, thế nhưng trước mắt số lượng quá ít.

Hơn nữa, biểu cảm và động tác của bọn họ, kết hợp với ngôn ngữ nói, dường như hoàn toàn không cân bằng, rất khó phân tích ý nghĩa trong ngôn ngữ đó. Có lẽ, nàng cần phải nghe ngôn ngữ này rất nhiều ngày, mới có thể phân tích ra được.

"Đây là ngôn ngữ thời tiền sử sao, chính là ngôn ngữ Viễn cổ thời đại Địa Tạng Vương Bồ Tát? Bọn họ đang thức tỉnh, nghiên cứu hệ thống tu luyện viễn cổ? "

Caroline nghĩ thầm trong đầu, không ngừng điều chỉnh suy nghĩ,

"Vị cứu giai Thế giới đã vẫn lạc kia, đã tu luyện theo Phật gia hay là Đạo gia? "

Nàng ngồi ở trong cửa hàng, ăn tô bún cay thập cẩm nóng hổi, và không ngừng phỏng đoán.

Hứa Chỉ dường như nhìn ra sắc mặt nàng có vẻ không đúng, mười phần là đang quan sát nhóm lao động tự do đang gây sự kia. Ở trong tiếng oán than dậy đất, kêu la thảm thiết, vô cùng ảnh

hưởng đến phong cảnh và bộ mặt thành phố.

Tuy vậy, nền tảng của hệ thống tu luyện này còn phải phụ thuộc vào sự cống hiến quên mình của bọn họ.

Khụ khụ khụ.

Hứa Chỉ ho khan hai tiếng, hỏi,

"Cô nghĩ gì về mảnh hệ thống tu luyện này? "

"Thật khó có thể tưởng tượng nổi, dường như Tiên Thiên nhất khí có thể sinh sống ở trong thế giới vũ trụ chân không trước đó. "

Caroline trầm ngâm một lát và nói,

"Còn Phật hệ cũng trùng hợp là loại thế giới vũ trụ chân không, hoàn cảnh môi trường bức xạ cao.... Nếu như không có đoán sai, hai hệ thống thượng cổ này đều có quan hệ với vũ trụ bao la mà trước kia ta đã từng đi tới! "

Caroline tự nhiên nhớ lại quá khứ, về chuyến hành trình khám phá vũ trụ của mình lúc trước.

"Cô có biết tại sao ta muốn dò xét mảnh thế giới đó không? "

Hứa Chỉ cười hỏi.

"Ngài muốn..."

Caroline hơi ngạc nhiên, lúc ấy cảnh giới của nàng còn chưa đủ, mà bây giờ, cuối cùng Thần linh siêu cổ đại cũng muốn nói ra chân tướng sự tình sao?

Trên thực tế, theo phân tích của người Ishda, Thần linh siêu cổ đại có tổng cộng hai bí ẩn.

Đầu tiên là để bọn họ chế tạo bản vẽ chiến giáp cơ giới.

Lúc này, bí ẩn cũng đã có lời giải đáp, hóa ra là dùng hài cốt cửu giai để chế tạo một món chí bảo, có thể thay đổi hình thái và đưa tặng cho vị tồn tại ở Địa Phủ kia.

Thứ hai là dẫn bọn họ đi thăm dò vũ trụ.

Lúc ấy, bọn họ suy đoán rằng, khả năng mảnh thế giới vũ trụ chân không kia có kẻ địch lớn nào đó, đã từng hủy diệt nền văn minh viễn cổ, nơi có các Thần linh siêu cổ đại!

"Bây giờ nghĩ lại, dường như hai chuyện có thể kết nối song song cùng một chỗ...."

Nội tâm Caroline trở nên trầm mặc,

"Trong vũ trụ chân không, rõ ràng có đại địch khủng bố, hủy diệt nền văn minh của quê hương Thần linh siêu cổ đại. Đồng thời, kẻ địch cũng hủy diệt thế giới Lục Đạo Luân Hồi thượng cổ, giết chết vị cửu giai của mảnh thế giới này. Dù sao công pháp Phật đạo của vị cửu giai này, rõ ràng cũng là dùng để chinh chiến chân không vũ trụ... Hoàn toàn trùng khớp!

Cho nên ở thời điểm này, cần lợi dụng hai cốt của vị cửu giai kia, một lần nữa trợ giúp một phương thế giới này quật khởi, cũng hoàn toàn giải thích được... Bởi vì địch nhân chắc chắn không có biến mất, còn vẫn luôn mang đến mối uy hiếp mạnh mẽ. "

Chỉ là loại trình độ của đại địch kia, khó tránh khỏi có chút đáng sợ.

Ngay cả một vị cửu giai cũng bị ngã xuống.

Nàng mím môi, cảm thấy có thể đọc hiểu rất nhiều thứ từ tòa miếu cổ và mấy trăm triệu năm lịch sử bên trong mảnh thế giới này.

Lịch sử xúc động lòng người kia có liên quan đến bọn họ.

Hứa Chỉ cũng không quan tâm thêm về hướng suy nghĩ sâu xa của Caroline, chính thức đi vào chủ đề của chuyến đi này, chuẩn bị kéo nàng trở thành một đối tác. Hắn nói,

"Khi đó, ta du hành ở trong vũ trụ chân không, phát hiện ra một mảnh vỡ khác còn thiếu của thế giới vỡ vụn năm đó. Bây giờ, nó đang ở một chỗ trong chân không vũ trụ, không biết cô có hứng thú tham gia hay không? "

Caroline đột ngột chấn động, ngồi trên ghế ăn bún cay thập cẩm ở trong cửa hàng, tay cầm thịt xiên chuẩn bị ăn cũng dừng lại. Một nháy mắt này nàng hiểu ra, đây là Thần linh siêu cổ đại cho mình một phần cơ duyên to lớn!

...

Đây tự nhiên là cơ duyên to lớn.

Caroline dùng thìa khuấy nước súp, trong lòng rất bồn chồn.

Ở thời kỳ hưng thịnh của người Ishda, nàng mơ hồ nhớ lại tinh thần hăng hái năm đó. Thời đại ấy, mình chính là người trẻ tuổi nhất tràn đầy nhiệt huyết, dẫn đầu toàn bộ trí giả người Ishda, cùng với đầu rồng mập và Milivina, chỉ huy toàn bộ sở nghiên cứu thăm dò chân không, vô cùng khao khát vùng đất vô biên bí ẩn và chưa được biết đến kia.

Nhưng thời gian thấm thoát trôi qua, tất cả bạn cũ đều mất đi, mà nàng cũng trở thành người thủ mộ nền văn minh, một mình trông coi vinh quang cuối cùng của dân tộc Ishda, cả người biến thành một hành lang ký ức tiền sử.

Mà bây giờ, cuối cùng hắn đã nguyện ý chân chính dẫn bọn họ tiến vào bên trong một phiến thời không kia?

Chỉ là, tới đối với nguy cơ tương ứng... Mình có thể ngăn cản hay không?

Dù sao, bên trong phiến vũ trụ thần bí kia cũng ẩn chứa đại địch đáng sợ. Đây là kỳ ngộ, cũng là nguy cơ.

Caroline hít sâu một hơi, vẫn đứng thẳng dậy, nghiêm túc trả lời,

"Theo lý mà nói, yên tĩnh khổ tu mới là biện pháp tốt nhất, nhưng mà... Ta từ chối! "

Hứa Chỉ lập tức mỉm cười.

Từ lâu, tính cách của người Ishda đã bị hắn ăn đến gắt gao, đã sớm ngờ tới.

"Cho dù là khu vực ở bên trong một mảnh thời không xa xôi, cũng cần định vị..."

Hứa Chỉ nghĩ nghĩ, còn nói thêm,

"Các cô đã từng nghiên cứu kỹ thuật không gian, chắc hẳn cũng sẽ không quá kém..."

Hứa Chỉ đưa qua tư liệu nghiên cứu của Đế Kỳ.

Đôi mắt Caroline có chút sáng lên, không khỏi bắt đầu vui sướng,

"Công nghệ định vị thông đạo không gian cự ly siêu xa! "

"Đúng thế. "

Hứa Chỉ nói.

Hắn cũng không thèm quan tâm đến cảm nhận của Đế Kỳ.

Dù sao thì con hàng Đế Kỳ này suốt ngày học trộm tâm huyết nghiên cứu của người khác, hiện tại cũng nên đến lượt hắn phải nếm thử nỗi đau bị người khác học trộm!

Chương 804: Áy náy

Đây tất nhiên là cơ duyên to lớn.

Caroline dùng thìa khuấy nước súp, trong lòng rất bồn chồn.

Ở thời kỳ hưng thịnh của người Ishda, nàng mơ hồ nhớ lại tinh thần hăng hái năm đó. Thời đại ấy, mình chính là người trẻ tuổi nhất tràn đầy nhiệt huyết, dẫn đầu toàn bộ trí giả người Ishda, cùng với đầu rồng mập và Milivina, chỉ huy toàn bộ sở nghiên cứu thăm dò chân không, vô cùng khao khát vùng đất vô biên bí ẩn và chưa được biết đến kia.

Nhưng thời gian thấm thoát trôi qua, tất cả bạn cũ đều mất đi, mà nàng cũng trở thành người thủ mộ nền văn minh, một mình trông coi vinh quang cuối cùng của dân tộc Ishda, cả người biến thành một hành lang ký ức tiền sử.

Mà bây giờ, cuối cùng hắn đã nguyện ý chân chính dẫn bọn họ tiến vào bên trong một phiến thời không kia?

Chỉ là, tới đối với nguy cơ tương ứng... Mình có thể ngăn cản hay không?

Dù sao, bên trong phiến vũ trụ thần bí kia cũng ẩn chứa đại địch đáng sợ. Đây là kỳ ngộ, cũng là nguy cơ.

Caroline hít sâu một hơi, vẫn đứng thẳng dậy, nghiêm túc trả lời,

"Theo lý mà nói, yên tĩnh khổ tu mới là biện pháp tốt nhất, nhưng mà... Ta từ chối! "

Hứa Chỉ lập tức mỉm cười.

Từ lâu, tính cách của người Ishda đã bị hắn ăn đến gắt gao, đã sớm ngờ tới.

"Cho dù là khu vực ở bên trong một mảnh thời không xa xôi, cũng cần định vị..."

Hứa Chỉ nghĩ nghĩ, còn nói thêm,

"Các ngươi đã từng nghiên cứu kỹ thuật không gian, chắc hẳn cũng sẽ không quá kém..."

Hứa Chỉ đưa qua tư liệu nghiên cứu của Đế Kỳ.

Đôi mắt Caroline có chút sáng lên, không khỏi bắt đầu vui sướng,

"Công nghệ định vị thông đạo không gian cự ly siêu xa! "

"Đúng thế. "

Hứa Chỉ nói.

Hắn cũng không thèm quan tâm đến cảm nhận của Đế Kỳ.

Dù sao thì con hàng Đế Kỳ này suốt ngày học trộm tâm huyết nghiên cứu của người khác, hiện tại cũng nên đến lượt hắn phải nếm thử nỗi đau bị người khác học trộm!

"Nơi này có một cái tọa độ, sau khi định vị xong thì cũng đừng tự tiện tiến về, nếu không rất có thể sẽ thu hút một số quái vật khủng bố không thể ngăn cản được. "

Hứa Chỉ mở miệng lần nữa, nhỡ đâu nàng dẫn đầu tiến đến tinh cầu Cổ Mộc, mắt lớn trừng mắt nhỏ với Đế Kỳ, như vậy thật xấu hổ.

"Vâng! "

Caroline sắc mặt ngưng trọng, trả lời,

"Dù sao loại khu vực kia rất đáng sợ, có kẻ địch khủng bố giết chết tồn tại cửu giai, những vị thần chúng ta cũng là tồn tại cực kỳ yếu ớt. "

Nàng hoàn toàn tin tưởng.

Mà lúc này, Thần linh siêu cổ đại cho mình kỹ thuật nghiên cứu và định vị, là đang tiến hành khảo nghiệm đối với mình. Nếu như ngay cả chuyện này cũng không làm được, vậy thì làm sao mình có tư cách tham dự vào loại kế hoạch này?

Hơn nữa, nếu như cái gì cũng không cần trả giá, nàng làm sao có mặt mũi cùng chung tiếp nhận phần cơ duyên to lớn này?

Đây chính là kỳ ngộ khiến tất cả mọi người đỏ mắt:

Kiểm soát và chiếm lĩnh một cái thế giới mới.

Năm đó, Thần linh siêu cổ đại mang theo bọn họ đi thăm dò vũ trụ, chỉ sợ là vì mưu đồ cho ngày hôm nay, ngài đã sớm tính toán từ thật lâu rồi!

Nghĩ đến điều này, Caroline hoàn toàn hiểu được toàn bộ sự tình xảy ra năm đó, nàng đứng dậy và nhìn qua bốn phía,

"Thưa ngài, chúng ta trở về đi, kỳ nghỉ phép này cũng sắp kết thúc... Con người nên có thư giãn, nhưng không nên buông lỏng quá nhiều. "

Không hổ là một người cuồng khoa học.

Hứa Chỉ gật đầu, so với việc đi du lịch, một phần tư liệu của Đế Kỳ kia càng có lực hấp dẫn lớn hơn.

Tiếp theo, Hứa Chỉ và Caroline trở về vùng đất Dung Nham cổ đại, cũng không có quấy nhiễu bất kỳ sinh mệnh nào ở thời đại

này. Mặc dù hình dạng thật của ba Trụ thần là hình động vật hay hình con người, có lẽ trải rộng ở khắp núi sông, nếu phát hiện ra dấu chân của bọn họ, cũng không dám hành động hấp tấp.

"Bắt đầu nghiên cứu! "

Caroline luôn luôn lôi lệ phong hành, nhanh chóng bắt tay vào công việc.

Chẳng bao lâu, lấy cơ sở kỹ thuật không gian vốn có của người Ishda, cộng thêm khả năng học tập siêu việt của ma hạch, việc hiểu thấu đáo cái tư liệu vẫn là cực kỳ đơn giản, huống chi là một vị Thần linh cao đẳng đã tiếp xúc đến hiện tượng của pháp tắc phần tử, chỉ mất nửa tháng là hoàn toàn hiểu rõ.

Vì vậy, nàng bắt đầu động thủ, trực tiếp mở ra truyền tống trận.

"Đang tính toán..."

"Tính toán siêu dữ liệu..."

...

Oanh!

Một vệt sáng lấp lánh ở trước mắt, hội tụ thành một hoa văn đồ đằng thần bí tinh mịn.

Hệ thống Ma hạch có một đặc điểm, đó là thi triển Đạo pháp dường như tiếp cận sự hoàn mỹ, gần như là máy móc, dù sao cũng bản thân cũng là máy móc, thần lực khổng lồ đáng sợ tràn ra, truyền vào bên trong thời không xa xôi.

"Với độ chính xác kinh khủng này, Caroline chính là sự lựa chọn tốt nhất để thiết lập tọa độ không gian và định vị tinh cầu Cổ Mộc. "

Hứa Chỉ thì thầm tán thưởng ở bên cạnh.

"Thậm chí, bên trong toàn bộ sa bàn trước mắt mà nói, Caroline và ba Trụ thần của thời đại Dung Nham cự nhân đương đại, mới là tồn tại tiến gần nhất với cấp bậc Cửu giai Thế Giới cảnh trong tương lai! "

Hứa Chỉ âm thầm cân nhắc.

Điều này không liên quan gì đến thiên phú tu luyện.

Thiên phú của đám người Đế Kỳ, Medusa và Phượng Hoàng, có ai không mạnh hơn Caroline?

Rốt cuộc thì Caroline vẫn là một nhà khoa học mà không phải hệ chiến đấu, chắc chắn là không thể nào so sánh được, nhưng sức mạnh siêu tính toán của Ma Hạch mới là cánh cửa lớn nhất để đột phá Cửu giai! Cho nên bọn họ có ưu thế đột phá mạnh mẽ ở cảnh giới này, không có chủng tộc nào khác so sánh được.

Đương nhiên, đó chỉ là ưu thế chủng tộc trên mặt lý thuyết, ai đi đầu đột phá, vẫn là một ẩn số.

Ầm ầm!

Pháp lực khổng lồ được trút xuống.

Không gian giống như bị xé nứt làm đôi, nhấc lên những gợn sóng trùng điệp như nếp uốn của tấm rèm vải.

Từng mảnh từng mảnh hỗn độn loạn lưu bị xé mở, một đầu đường hầm không gian như có như không xuất hiện,

Rất nhanh, có thể hoàn toàn xác định vị trí đầu bên kia.

Hứa Chỉ lập tức hạ lệnh:

"Phó não, che đậy khu vực tinh cầu Cổ Mộc. "

"Ok! "

...

Địa phương đó không lớn, cũng chính là khu vực lớn bằng bàn ta. Chẳng mấy chốc, Phó não che đậy bên ngoài thế giới Vu sư giống như bao phủ một khối thổ địa, không để Đế Kỳ phát hiện.

Soạt!

Ở trên tinh cầu Cổ Mộc, bên trong một mảnh dãy núi xanh biếc, ngập tràn tiếng chim hót hoa nở.

Một cái truyền tống trận thần bí thoáng hiển hiện ra.

"Thành công... Rốt cục đã đả thông được! "

Hứa Chỉ đè nén niềm vui sướng to lớn trong lòng, vội vàng đỡ Caroline chuẩn bị ngã xuống ở bên cạnh,

"Hao tổn lớn hơn so với trong tưởng tượng rất nhiều, hiện tại Đế Kỳ bay quá xa, ngay cả một tôn Cao vị Thần cũng trực tiếp rơi vào suy yếu! "

Hứa Chỉ cảm nhận được tình trạng khác thường của nàng.

Toàn bộ tu vi thậm chí rơi xuống hai cái cảnh giới, hư thoát đến trình độ Hạ vị Thần. Đồng thời, quãng thời gian suy yếu còn rất dài, ước chừng cần chờ hai ba trăm năm, mới có thể miễn cưỡng hồi phục lại.

Loại tình huống này thực sự là phơi bày tính mạng của mình trong mắt người ngoài, mặc cho người khác chém giết. Tuy nhiên, nơi đây cũng không có người ngoài.

"Nghỉ ngơi một chút. "

Hứa Chỉ đặt Caroline ngồi xuống, cảm thấy có phần rất áy náy.

Lần này, cái giá phải trả quá lớn so với trong tưởng tượng,

"Ta qua bên kia để xác nhận một chút. "

Caroline gật gật đầu, bỗng nhiên gọi một câu,

"Cẩn thận. "

Hứa Chỉ gật đầu, quay người rời đi.

Chương 805: Nghèo Có Cách Sống Của Nghèo 1

Caroline nhìn theo bóng lưng hờ hững rời đi, mím môi, trong lòng bỗng nhiên có chút tỉnh ngộ.

Tự mình làm việc đó... Tuy chỉ là giúp một việc nhỏ nhất, mở ra thông đạo không gian, để Thần linh siêu cổ đại lấy tư thái chiến đấu toàn thịnh, đi ứng phó với nguy cơ khủng bố có khả năng sinh ra ở mảnh không gian vô danh đó, ứng chiến với tồn tại cấm kỵ không thể địch nổi.

Ở giờ khắc này, nàng chỉ cảm thấy toàn thân bị rút khô tất cả khí lực, quá mệt mỏi, quá mệt mỏi. Có lẽ chính là một khắc suy yếu này, ở xung quanh không một bóng người, mới khiến cho nàng vốn là một người mạnh mẽ, luôn luôn thể hiện dáng vẻ tự tin, lại lộ ra một mặt yếu đuối.

Nàng ngồi ở trước nông trường lớn Mijia, nhớ tới rất nhiều chuyện cũ.

Mình không giỏi chiến đấu, ngay cả con rồng mập kia và Milivina đều từng ngăn cản ở trước mặt mình. Mình chưa hề chân chính đứng ở trên tiền tuyến, cho dù là đối đầu với Nữ Đế Sakura sau này cũng không phải chém giết thật sự, thậm chí từ đầu tới đuôi đều không có chiến đấu qua, mà là dùng mưu kế để quy hoạch, xây dựng và thống trị thiên hạ.

Hiện tại, mình cũng giống như năm đó, không thể kề vai chiến đấu, cũng chỉ có thể giúp hắn mở ra một cánh cửa và đưa mắt nhìn hắn rời đi.

"Ta thực tế quá nhỏ yếu, rõ ràng không có làm gì, vậy mà muốn phân chia một mảnh non sông mà các vị Thần linh siêu cổ đại hao tâm tổn trí cố gắng đánh xuống. "

...

Soạt!

Một cơn gió nhẹ thoáng qua, bầu không khí tràn ngập hương hoa sắc thắm.

Hứa Chỉ rời khỏi chỗ Caroline, đi thẳng vào trong thông đạo phiến thời không này, khống chế đạo phân thân Thần linh siêu cổ đại này di chuyển bên trên sông núi tinh cầu Cổ Mộc.

Mặt đất trải dài một mảnh xanh thẳm biêng biếc.

Ngửa đầu nhìn lên là mười một ngôi sao cổ thụ vĩnh hằng, những tán lá cây non mịn xanh biếc của cây cổ thụ thần tiên này đung đưa xào xạc, chồng lên nhau tầng tầng, hé lộ ra vô vàn tia nắng rực rỡ chói chang, tạo thành khung trời lá xanh óng ánh.

Một thế giới mộng ảo với chim hót hoa nở muôn nơi.

"Vậy mà ta có thể thực sự đến được đây. "

Nội tâm Hứa Chỉ tràn đầy sự ngạc nhiên xen lẫn vui sướng, cảm thấy muốn cười vang lên.

Điều này mang ý nghĩa là vấn đề khó khăn lớn nhất bên trên đoạn đường gần đây của mình, có thể được giải quyết một cách dễ dàng.

Nếu như hắn có thể giáng lâm tinh cầu Cổ Mộc bất cứ lúc nào, thì đại biểu cho rất nhiều việc không có khả năng thực hiện, đều sẽ được hiện thực hóa!

Trực quan nhất chính là mình đặt chân ra bên ngoài không

gian vũ trụ. Là một vị Thiên Đế nhỏ yếu, có thể không cần đến cấp tám, hắn sẽ sớm phát triển văn minh tế bào vũ trụ chân không, tung ra một cái khí tinh linh trước!

"Từ khi Đế Kỳ xuất quan đã hai tháng, cũng chính là sáu ngàn năm trôi qua... Năm đó, mười một cây tinh linh cổ thụ vĩnh hằng đều đã thành Thần."

Hứa Chỉ ngửa đầu nhìn lên bầu trời.

Hắn nhận thấy sức mạnh tinh tú tinh thuần tràn ngập trong không khí, đã hình thành một thế giới có nồng độ linh khí cao.

Mười một cây Thần thụ tạo thành pháp tắc cơ bản của tinh cầu Cổ Mộc, đã biến thành Thế Giới Thụ.

Về phần tất cả những thứ ở hiện tại này, trước đó Hứa Chỉ đều chỉ cảm nhận thông qua Trùng sào phó não, không cách nào tự mình nhúng tay can thiệp.

Hiện giờ tự mình đến đây, cảm giác thật kỳ diệu.

Hứa Chỉ ngắm nhìn bốn phía,

"Cũng có lẽ, đối với Đế Kỳ lúc này mà nói... Mười một cây tinh linh cổ thụ thành Thần giống như ở Đại La Thiên năm đó, hắn âm thầm thống trị mười một vị Tổ Vu khác. "

Đế Kỳ vẫn rất cứng đầu như cũ.

Tựa như vô số thời đại Thượng Cổ năm đó, không ai có thể phát hiện ra hắn chính là hắc thủ phía sau màn.

Mặc dù hắn dường như là người thứ ba đột phá Cao Vị Thần ngay sau Phượng Hoàng và Caroline, đồng thời Nguyệt thần Huiyun của hắn cũng thành Thần, thức tỉnh từ trong giấc ngủ sâu.

Mà những năm gần đây, Đại đế tinh linh Yumina và A Sửu

cũng lần lượt thành Thần, phát triển vững chắc, không có chút gợn sóng nào, tất cả mọi thứ trơn tru giống như nước chảy thành sông.

"Sáu ngàn năm, cũng là rời xa ta hai tháng, thành tựu như vậy cũng khá mỹ mãn. "

Hứa Chỉ bình thản đi dạo một vòng, đặt bước chân ở bên trên từng tòa thành thị tinh linh, một đường ngắm nhìn cảnh vật kỳ thú, dị vực phong tình và cẩn thận cân nhắc về hệ sinh thái của tinh cầu Cổ Mộc,

"Bắt đầu từ hôm nay, viên tinh cầu này sẽ lại do ta tiếp quản. "

Trước mắt, hắn không có suy nghĩ can thiệp quá lớn.

Đây là một loại nuôi thả sa bàn theo hình thức phiêu bạt vũ trụ. Đế Kỳ vốn âm thầm chưởng khống ở trong bóng tối, còn mình đả thông thế giới này, cũng chỉ là đến thu thuế một cách âm thầm và tái hấp thu năng lượng sinh học đại diệt tuyệt mà thôi.

Dù sao, nộp thuế là nghĩa vụ cơ bản của con dân Trùng tộc.

"Lần này, một khoản năng lượng kếch xù được tích lũy không biết bao lâu, sau khi đả thông và trả lại bản thể, chắc hẳn sẽ nhanh chóng đột phá Thiên Đế trung kỳ. "

Hứa Chỉ khen ngợi.

Hắn càng nghĩ càng hưng phấn, cảm thấy đợt này kiếm bộn. mặc dù ở một góc độ khác mà nói, Caroline bị hao tổn tu vi xuống một mảng lớn, thậm chí xét từ góc độ năng lượng, ngược lại có vẻ thu được không bù bị mất.

"Đi lên xem một chút! "

Ầm ầm!

Hứa Chỉ nhẹ nhàng đi lên phía bầu trời.

Vô thanh vô tức bay thẳng về phía trên tầng mây. Sau khi hắn xuyên qua bầu khí quyển lá cây xanh biếc, lộ ra bầu trời tối đen như mực, giống như nháy mắt tắt đi đèn sáng, bốn phía xung quanh hóa thành một thế giới đầy sao điểm điểm lấp lánh và tráng lệ như sông Ngân Hà.

Ở nơi xa, có một đội thám hiểm giữa những vì sao.

Bọn họ đang dừng chân ở bên trên một khỏa tinh cầu màu đen xám, nơi đó có tầng khí quyển mỏng manh và mông lung. Toàn bộ tinh thể được bao phủ bởi kim loại và thổ nhưỡng u ám, vô số dãy núi nhấp nhô trải khắp đại địa. Ở trong quá trình thăm dò và đào móc, đội thám hiểm tinh linh hoàn toàn không cảm ứng được sự tồn tại của Hứa Chỉ.

"Hiện tại, đang ở... Tinh hệ Tiên Nữ. "

Hứa Chỉ yên lặng thì thầm, nhìn xem hoàn cảnh tinh không lạ lẫm xung quanh. Sau ngàn năm trôi qua, khoảng cách nhảy vọt liên tục của Đế Kỳ cũng không tệ.

Phía xa xôi, có những hành tinh khổng lồ màu đỏ sậm.

Ở nơi xa hơn nữa, lại có từng mảnh từng mảnh tinh vân dày đặc âm trầm, phát ra tia sáng mờ nhạt đầy màu sắc. Thậm chí, một số tinh vân mông lung lớn hơn còn tạo thành từng quầng sáng mơ hồ thần bí hình elip, khiến cho người ta một loại cảm giác rung động khó tả.

Những bức tranh và phong cảnh thiên nhiên này thật mỹ lệ, hùng vĩ và ngoạn mục.

"Thế giới thật đẹp, nó ẩn chứa những kỳ tích khó hiểu và nhiều khả năng hơn nữa mà ta không thể tưởng tượng nổi. "

Hứa Chỉ ngẩng đầu, tán thưởng nhìn qua mảnh thế giới phồn tinh mà bất kể sinh linh nào đều cảm giác nhỏ bé, Sau đó, hắn lại

cúi đầu và quan sát dưới chân mình, nó cũng không có điểm cuối cùng, đều là một màu đen khịt.

"Trên dưới tứ phương vì vũ, từ cổ chí kim nói trụ. "

Trong lòng sôi trào mãnh liệt, vui vẻ nhẹ nhàng, lâm ly sảng khoái.

Đây... Mới thật sự là tinh không!

Đây... Mới là biển rộng mặc cá bơi, trời cao mặc chim bay!

Chương 806: Nghèo Có Cách Sống Của Nghèo 2

Hắn nở nụ cười rạng rỡ, nội tâm cuối cùng có loại cảm giác thoải mái và nhẹ nhõm. Mặc dù mình vẻn vẹn chỉ là một vị Thiên Đế sơ cấp, nhưng cuối cùng cũng có được sự tự do chân chính mà Thần linh mới có, biến thành một cánh chim bay lượn quan sát thiên địa!

Mà không còn là một sinh linh bị nhốt trong lồng. Những người khác vẫn cảm khái bản thân nhỏ yếu, ngay cả Caroline cũng cảm thấy chính mình bị vây khốn trong đó, vậy thì Hứa Chỉ cũng có gì khác đâu?

Hô!

Hắn bình tĩnh trở lại, bắt đầu chậm rãi rời khỏi tinh cầu Cổ Mộc, bay về phương hướng ngược lại,

"Cũng đã đến thời điểm rời đi tinh cầu Cổ Mộc và chia tay mỗi người đi một ngả... Dù sao, cần làm việc chính quan trọng trước, truyền tống trận đã được sắp đặt sẵn ở bên trên tinh cầu Cổ Mộc, về sau lúc nào cũng có thể đến được. "

"Caroline giúp ta đi đến một bước này, cũng vì ta trả cái giá quá đắt, thậm chí có thể nói là bỏ nửa tính mạng, mới khiến cho ta vượt cấp... Ta có thể miễn cưỡng lấy thân thể Thiên Đế tới đây, ý đồ thành lập nền văn minh sa bàn ở vũ trụ chân không. "

"Đây là một điều cấm kỵ, cũng vượt xa năng lực hiện tại của ta. Mà chuyện đã hứa đáp ứng với Caroline, vẫn cần phải hoàn thành và giúp đỡ nàng phát triển. "

"Bản thân ta cũng không có đủ thực lực, để thống lĩnh sự phát triển của một nền văn minh vũ trụ chân không... Bởi vì điều cần làm cũng không phải là những việc xoa bóp bùn đất như trước đó, mà là một đại công trình khủng bố, cải tạo núi non sông ngòi, thậm chí cải tạo hệ sinh thái của một hành tinh... Cho dù là chọn lựa địa phương nhỏ đến đâu, đối với ta mà nói cũng vô cùng khó khăn. "

Mình chỉ là một vị Thiên Đế?

Nếu không thể bay ra khỏi tinh cầu, không thể ngốc ở bên trong chân không lâu dài, vậy thì còn có thể làm chuyện gì?

Ngay cả khi có thể khống chế tốc độ dòng chảy của sinh vật, bật chế độ tạo vật chủ, như vậy lại có thể thế nào?

Đối mặt với giới hạn thực lực thấp kém của bản thể, cho dù thiên phú chủng tộc có cường đại hơn nữa, cũng chỉ là thứ gân gà bình thường, không hề có tác dụng!

Lúc này, hắn không phải là không có sự chuẩn bị.

Hắn đã tháo dỡ một bộ phận của Luân Hồi và chế tạo ra một bộ chiến giáp cơ giới cỡ siêu nhỏ, đủ để dung nạp phân thân con kiến của mình, giúp nó có thể kiên trì một đoạn thời gian ở trong chân không, tiến hành tìm kiếm mảnh thổ địa mới.

"Đã để Trùng tộc phó não ghi chép số liệu những tinh cầu dựa theo lộ trình di chuyển của Đế Kỳ, và tiến hành sàng lọc để tìm ra một số môi trường thích hợp. "

"Tiên Thiên nhất khí, hệ thống nguồn sáng bức xạ, ở bên trong vùng thế giới này, chắc hẳn có thể tìm ra một địa phương tốt, một nơi phù hợp để sinh sôi nền văn minh chân không... Mà hệ thống tu luyện không cần diễn hóa theo những người chơi bên kia, Lục Đạo Luân Hồi cũng không phải là ra ngoài chân không thực sự,

hoàn cảnh khác biệt..."

Hắn không ngừng bay ra phía ngoài, âm thầm suy tư.

Cũng không lo lắng về việc không thể quay về sau khi rời khỏi truyền tống trận mà Caroline mở ra ở tinh cầu Cổ Mộc, bởi vì hiện tại hắn luôn mang theo truyền tống trận mới trên người. Khó khăn nhất chính là cái truyền tống trận đầu tiên, còn những truyền tống trận sau đó thì thật đơn giản.

Giống như lúc ở trên sao Thủy vậy.

Khi đó, mình phải từ từ bay tới sao Thủy, nhưng một khi đến nơi là có thể hạ xuống truyền tống trận và tiến hành vừa đi vừa về.

Trên thực tế, đạt đến cảnh giới Trung vị Thần, truyền tống trận đã được vận dụng tương đối rộng khắp, không hề hao tổn quá lớn giống như là hạ vị Thần. Thậm chí đối với đám người Elmin mà nói, ở trong từng tòa thành thị lớn của Tam giới, Thần linh cao cao tại thượng đều thành lập truyền tống trận cho các cường giả, tiến hành liên lạc và giao lưu với nhau. Tuy nhiên, mỗi một lần truyền tống sẽ phải trả một mức giá cao nhất định.

Ngược lại, các vị Thần linh đều rất nóng lòng xây dựng loại truyền tống trận này. Việc xây dựng là hao tổn nhất thời, nhưng ích lợi liên tục chảy về.

"Loại truyền tống trận ghép đôi hỗ trợ truyền tống lẫn nhau này, ta cầm được rất nhiều từ chỗ Elmin... Dù sao thời đại cũng không còn nghèo nàn như trước đó nữa, đều đang phát triển. "

Hứa Chỉ tiếp tục phi hành.

Một ngày hai ngày...

Thời gian cứ thế trôi qua.

Ở phía sau lưng, tinh cầu Cổ Mộc dần dần hóa thành một viên tinh cầu xanh biếc lộng lẫy, huyền ảo.

Lại trải qua mấy ngày, cả viên tinh cầu Cổ Mộc đột nhiên xé rách ra nếp uốn không gian giống như một cái lỗ đen bình thường, nhẹ nhàng lao vào trong đó và nhảy vọt rời đi.

"Quả nhiên, Đế Kỳ lại bắt đầu tiến hành bước nhảy không gian..."

Hứa Chỉ quay đầu nhìn lại.

Cách mỗi một đoạn thời gian, Đế Kỳ sẽ tiến hành bước nhảy cự ly siêu xa một lần, sau đó chậm rãi bế quan khôi phục thể lực, lặp đi lặp lại như vậy, đương nhiên khoảng cách mỗi một lần nhảy vọt không dài.

"Nếu hắn đã rời đi, vậy thì càng có thể thoải mái tìm kiếm khu vực này hơn, không cần sợ hắn nhìn lén và học trộm từ một nơi bí mật nào đó. "

Hứa Chỉ không để ý đến, vẫn tiếp tục tiến về phía trước.

Không quá khó để tìm được một hành tinh nhỏ thích hợp.

Bởi vì không cần tầng khí quyển, khí oxy và CO2 trân quý nhất cho sinh linh, chỉ cần nước có trạng thái cố định. Về vấn để này, vẫn còn tương đối nhiều hành tinh như vật tiếp xúc với bức xạ chân không.

"Đang điều ra. "

Tiếng máy móc bỗng nhiên truyền đến, Hứa Chỉ cúi đầu nhìn xem số liệu tinh đồ do Phó não cung cấp.

Một bức tinh đồ ảo màu lam nhạt cô lập xuất hiện ở trước mắt.

Trọn vẹn hơn ba mươi điểm, đều là tất cả dữ liệu được Phó não bí mật thu thập trên đường đi của Đế Kỳ, với tư cách là phi thuyền của nhà thám hiểm.

"Hơn ba mươi tinh cầu phù hợp..."

Hứa Chỉ quan sát từ trên xuống dưới, hắn nhìn thấy hơn ba mươi hằng tinh vô cùng hoàn mỹ, có hoàn cảnh môi trường tương tự như mặt trời. Trong số đó, một vài hành tinh phù hợp điều kiện có băng ở trạng thái cố định, để những khí tinh linh, CO2 và O2 có thể lưu thông tuần hoàn.

Dù sao cũng không cần trực tiếp hai loại khí thể này, chỉ cần bên trên tinh cầu có đủ ba nguyên tố là Các bon, hydro và Oxy, chúng sẽ trực tiếp tìm ra cách để tiến hành tự tổng hợp và tuần hoàn, nhu cầu về "Khí" ở phương diện này thực tế rất nhỏ.

Về phần nhu cầu thiết yếu nhất, đó chính là nước ở thể lỏng.

Trong vũ trụ, không có sự bảo vệ của tầng khí quyển, nước ở thể lỏng đã sớm thoát ra khỏi bề mặt tinh cầu. Vì vậy, bên trên tinh cầu cơ bản đều là nước ở hình thức băng rắn, đồng thời do không có tầng khí quyển, nên tinh cầu bị đóng băng, nhiệt độ xuống thấp dưới âm độ C, tự nhiên là kết băng... Có lẽ, sẽ tồn tại một lượng nhỏ nước thể lỏng ở sâu dưới tầng băng rắn, nhưng căn bản không cần cân nhắc quá nhiều, số lượng đó không đủ để nuôi sống toàn bộ thế giới.

"Băng ở trạng thái cố định là lựa chọn duy nhất của ta, trực tiếp hòa tan là được, số lượng dường như bằng lượng nước lấy trộm từ Địa Cầu. "

Hứa Chỉ liên tục chạm vào thông tin của từng viên tinh cầu.

"Viên này rất tốt. "

Hắn nhìn thấy một viên tinh cầu hoàn mỹ to lớn gấp ba lần so

với Địa Cầu, có sẵn lượng băng rắn và là môi trường chân không tràn đầy bức xạ.

"Tuy nhiên, nó quá lớn. "

Chương 807: Nghèo Có Cách Sống Của Nghèo 3

Hứa Chỉ thở dài một hơi, cảm thấy có chút đáng tiếc,

"Ta và Caroline tuyệt đối không thể làm được. Ở thời kỳ đầu giống loài sinh sôi, băng rắn sẽ bị hòa tan, chắc chắn sẽ tạo ra những dòng sông ngầm dưới lòng đất, tưới nhuần vạn vật, mới có thể phát triển... Mà quá trình phát triển tiếp theo đó, sông ngầm dưới lòng đất trở nên không còn quan trọng, khi chúng hình thành một con sông lớn, có thể tự mình hòa tan, tự cung tự cấp và thậm chí trực tiếp cải tạo môi trường,

Mà viên tinh cầu khổng lồ gấp ba lần Địa Cầu này, trừ khi Caroline đột phá cửu giai Thế Giới... Mới có thể bằng thực lực cá nhân, dùng sức mạnh to lớn đáng sợ để cải tạo một hành tinh. Chưa kể hiện tại, tu vi Caroline giảm xuống nhiều như vậy, chỉ là Hạ Vị Thần, không thể tham nổi. "

Hứa Chỉ nhìn về phía sau một lát, không khác lắm so với Địa Cầu.

Trầm mặc một chút, lại bác bỏ.

"Ta và Caroline vẫn chưa ăn được! "

Hắn cảm thấy có chút đau lòng, chỉ có thể không ngừng an ủi chính mình,

"Mâm lớn là tốt, có thể ăn được nhiều hơn, nhưng mâm nhỏ lại càng dễ phát triển... Có thể dễ dàng quản lý ổn thỏa. Trong tương lai, khi nền văn minh phát triển, sẽ xuất hiện thêm nhiều

cường giả rất mạnh, lúc đó có thể cân nhắc tiếp đến việc di cư. Xét cho cùng, đó cũng là chủng tộc trong vũ trụ chân không, hoàn toàn có thể xảy ra sự di cư giữa những vì sao. "

Hắn dùng tay di chuyển qua từng cái tinh cầu.

Từng viên tinh cầu cỡ lớn càng thêm hoàn mỹ, không ngừng bị sàng lọc ra ngoài, Hứa Chỉ cũng đau lòng không thôi.

Chẳng mấy chốc, Hứa Chỉ nhanh chóng khóa chặt một môi trường tương tự như Thái Dương Hệ, trong đó có một viên tinh cầu thể khí khổng lồ.

Nó chậm rãi xoay tròn, là một khối cầu được tạo thành từ phần lớn khí lưu, giống như là một vòng xoáy tròn màu đỏ thẫm, bao gồm lượng lớn hydro tạo thành, chứa heli, các thành phần khí thể khác nhau và còn có không ít băng thể rắn.

Đừng tưởng rằng các tinh cầu thể khí là cực kỳ hiếm thấy.

Thổ tinh và Mộc tinh đều là những hành tinh thể khí khổng lồ. Chỉ riêng ở bên trong Thái Dương Hệ chúng ta, hầu hết các tinh cầu không phải do đất đai và lục địa tạo thành.

Viên tinh cầu thể khí này có bảy vệ tinh xoay tròn xung quanh, trong đó một viên vệ tinh cỡ siêu nhỏ, phía trên có băng thể rắn và được bao phủ bởi tầng khí quyển rất mỏng có chứa những khí thể cần thiết.

"Vệ tinh... Ta nghèo nên chỉ có thể chọn lựa một cái vệ tinh nhỏ nhất. "

Mí mắt Hứa Chỉ bỗng run rẩy, cảm thấy mình đang bị bệnh thiếu máu,

"Vệ tinh này còn bé hơn so với mặt trăng một chút... Đúng là rất phù hợp điều kiện. "

"Chắc chắn là chúng ta còn có thể cải tạo qua được. "

Hắn nhìn về quả cầu lửa kim sắc khổng lồ ở phía xa xa, lại có chút do dự,

"Tuy nhiên, viên vệ tinh nhỏ này quay quanh hành tinh thể khí khổng lồ kia, mà hành tinh thể khí khổng lồ cũng đang quay quanh một viên thiên thể hằng tinh giống như mặt trời. Khoảng cách đến 'mặt trời' hơi xa một chút nên nó có lượng bức xạ khá thưa thớt, đây là một khuyết điểm quá lớn... Nhưng không quan trọng! Đâu có chuyện hoàn mỹ như vậy chứ? Dù sao ta cũng không phải là trạm phát điện, việc bọn họ thiếu thốn năng lượng cũng không liên quan đến ta..."

Trên thực tế, đây là một lựa chọn rất khó song toàn.

Ngươi tới gần mặt trời, vậy thì có nhiệt độ cao và bức xạ cao, nhưng khẳng định sẽ không có nước.

Rời xa mặt trời, sẽ có nước, thậm chí đều kết thành băng thể rắn, nhưng lượng bức xạ lại không đủ.

"Chính là chỗ này... Nước ở thể rắn và các loại khí thể, đều có thể tự lấy ra, tự cung tự cấp. "

Hứa Chỉ khẽ hít thở sâu một hơi,

"Bắt đầu độn thổ ! "

Đạp!

Sau một khoảng thời gian trôi qua, Hứa Chỉ nhẹ nhàng rơi xuống.

Hắn nhìn về phía bốn phía xung quanh, khắp nơi có những hố đất, sơn cốc cô quạnh, thổ nhưỡng và bề mặt băng kết khối ở chỗ sâu. Đây là một viên vệ tinh nhỏ hơn so với mặt trăng, nhưng cũng

hơn xa diện tích của Hoa Hạ, bản đồ lãnh thổ lớn như hình gà trống.

"Lần này, sa bàn đã phóng đại, một phần to nhất còn lớn hơn một chút so với diện tích khổng lồ của toàn bộ lãnh thổ Hoa Hạ, 1300 vạn Km2, Đối với những sinh linh cỡ nhỏ, đây đã là vùng đất vô cùng rộng lớn, mênh mông vô tận, thật sự vô tận! "

Hứa Chỉ hít thở sâu một hơi.

"Phải cải tạo, làm xanh cả tinh cầu! "

Hắn lập tức đặt xuống truyền tống trận, sau đó quay người rời đi.

Một lúc lâu sau, Hứa Chỉ lại quay trở về, mang tới số lượng lớn khí O2 và CO2. Tuy rằng trong không khí cũng có Oxy, Hydro và nguyên cố Cac-bon, thậm chí còn có cả khí mê-tan, nhưng đó không phải là những thứ mà trước mắt bọn chúng có thể hấp thu, phân giải để tổng hợp.

Hứa Chỉ cũng không có thời gian chế tạo sông ngầm nhân tạo dưới lòng đất, nên hắn trực tiếp làm ra một đống ống dẫn nước bằng thép và chôn sâu xuống dưới mặt đất, một đầu nối liền với lớp băng thể rắn chôn sâu.

Soạt!

Hứa Chỉ hơi phóng ra một chút pháp thuật, khiến cho lớp băng bắt đầu bị hòa tan, dần chảy vào bên trong đường ống và hóa thành dòng chảy ngầm.

"Trí tuệ Phó não, hãy mở ra kho gen, tiến hành sinh sôi thực vật chân không! "

Tiếng máy móc truyền đến.

"Đang sinh sôi. "

...

Ngay sau đó, thực vật chân không xuất hiện, hấp thu dưỡng khí và khí CO2, cắm rễ ở trên mặt nước và tự hình thành vòng tuần hoàn. Sinh mệnh lực mạnh mẽ, nhanh chóng phân tán vụn vặt lẻ tẻ ở trên khắp viên vệ tinh nhỏ bé cằn cỗi này, hình ảnh giống như cây xương rồng vươn mình trên sa mạc hoang vu.

...

Kích thước của viên vệ tinh này nhỏ chưa bằng một nửa so với mặt trăng, nhìn từ xa giống như một viên cầu sa mạc trần trụi, nhỏ bé, màu vàng đất. Nó quay xung quanh một hành tinh thể khí khổng lồ, thần bí, xán lạn và sâu thẳm, chậm rãi vận hành theo quỹ đạo riêng, chuyển động trên không trung tối tăm mù mịt đầy sao.

Tồn tại từ ngàn xưa, cổ kính, tịch mịch và vĩnh hằng.

Lúc này, phía trên một mảnh đất nhỏ gần như không đáng chú ý, thực vật nhanh chóng sinh sôi nảy nở, tô thêm một chút sắc thái xanh tươi và sức sống cho mảnh thổ địa hoang vu, vắng lặng này.

"Chỉ khi bản thân thực sự trải nghiệm qua, mới có thể biết được một viên tinh cầu sinh mệnh trong vũ trụ có giá trị như thế nào, "

Hứa Chỉ nhẹ nhàng ngồi xổm xuống. Hắn vẫn mặc áo giáp cơ giới, ngồi xổm ở cạnh một mầm cây non xanh biếc, vẻ mặt nghiêm túc vuốt ve chiếc lá cây non mịn, giống như một nhà khoa học chuyên nghiên cứu đồng ruộng,

"Đây mới là điều kỳ diệu của sự sống trong vũ trụ... Nếu như không phải ta tạo ra một cái giống loài chân không, chỉ cần mỗi yếu tố nước làm điều kiện, vậy thì căn bản không có khả năng sinh

sôi sự sống ở bên trong vũ trụ chân không. Khi đó, bên trong toàn bộ trời sao chắc chắn chỉ là từng mảnh từng mảnh sa mạc hoang vu. "

Rầm rầm!

"Sinh mệnh là kỳ tích vĩ đại nhất trong vũ trụ. "

Hứa Chỉ không ngừng làm tan chảy băng rắn, đổ vào đại địa và nhanh chóng thúc đẩy quá trình sinh sôi,

"Trong vũ trụ, ở khắp mọi nơi có thể thấy được các loại than, oxy, silic và các loại nguyên tố khác hội tụ thành vật tổ hợp. Với cấu trúc được sắp xếp đặc biệt tinh mịn, vậy mà có thể sinh ra sự thay đổi về chất và ý thức bản thân. "

Chương 808: Thần Sáng Tạo Vạn Vật 1

Một mẫu, hai mẫu ruộng...

Hứa Chỉ nhanh chóng phát hiện ra một vấn đề, trước mắt nước không phải yếu tố khó khăn nhất.

Bởi vì pháp lực của hắn còn đầy đủ, có thể hòa tan băng rắn thành nước lỏng đổ vào tưới tiêu, giúp cho thực vật sinh trưởng nhanh chóng. Nước có thể lưu trữ ở bên trong cơ thể bọn chúng, nhưng vấn đề nằm ở khí oxy và CO2. Hai khoang nội khí này hạn chế sự mở rộng của quần thể, rất khó mang theo, dù sao cả hai đều bị lấy trộm từ trên Địa Cầu.

"Trộm nước, trộm O2, trộm CO2..."

Hứa Chỉ nhìn xem viên vệ tinh nhỏ bé này, đột nhiên cảm thấy bản thân mình có chút dơ bẩn nên lập tức trực tiếp dừng động tác lại, tự lẩm bẩm,

"Quên đi, trước hết cứ tạm thời làm thế này, sau đó lại đem thả đám tiểu gia hỏa kia vào trong. "

Soạt!

Trong nháy mắt, những tinh linh phun khí wow wow wow, cuối cùng đã chạy ra khỏi phòng khách của vườn trái cây và lớn tiếng reo hò.

So với bầu không khí tràn ngập sự hài hòa và yên tĩnh, rõ ràng là bọn chúng thích loại hoàn cảnh khắc nghiệt của vũ trụ chân không này hơn.

"Đây mới thực sự là tinh cầu siêu phàm và huyền huyễn thuộc về ta. "

Hứa Chỉ nhìn qua cả viên tiểu tinh cầu siêu nhỏ, mặc dù chỉ lớn hơn lãnh thổ Hoa Hạ một chút và thậm chí nhỏ nhắn xinh xắn có thể bỏ túi giống như Giới Vương tinh nào đó, hắn bỗng nhiên cảm thấy thỏa mãn không nói nên lời.

Mình mới có cảnh giới Thiên Đế, vậy mà đạt được thành tựu to lớn như vậy, tâm trạng thật sự rất vui vẻ.

Oa ô ô!

Ở đằng xa, những khí tinh linh kia lại nhìn thấy người bạn cây cối yêu thích của mình, hung hăng chạy tới gặm nhấm.

Bành!

"Đi sang bên cạnh. "

Hứa Chỉ tát bay bọn chúng.

Bọn chúng lập tức kinh hãi co rụt lại, vừa thu liễm trốn ở bên cạnh vừa run lẩy bẩy, chợt nhìn thấy có nước ở trên mặt đất, lại trở nên kích động và nhanh chóng chạy tới.

Ô oa!

Bốp!

Hứa Chỉ lại là cách không tát một phát.

Bọn chúng liên tiếp chịu ủy khuất, đau khổ và la hét rất khẽ.

Hứa Chỉ đưa tay chỉ về phía những tảng băng rắn, ý là nếu muốn uống nước, vậy thì các ngươi hãy tự đi hòa tan.

Bọn chúng hoàn toàn sửng sốt, chỉ có thể gục đầu ủ rũ, yên

lặng chạy tới chỗ tảng băng rắn, y y nha nha bắt đầu hành động, thử cố gắng dùng chân khí làm tan chảy.

"Cây cối và động vật tồn tại, về cơ bản đã tạo thành một loại hình sinh thái đặc thù... Bọn chúng nhìn như là hai giống loài khác nhau, nhưng trên thực tế là cùng một cái. "

Hứa Chỉ chậm rãi suy tư, nhẹ giọng thì thầm,

"Dù sao bọn chúng đều ở bên trong vòng tuần hoàn, khí CO2 và dưỡng khí... Đã sớm không còn phân biệt được bản chất khác nhau giữa thực vật và động vật. Sự khác biệt lớn nhất giữa hai loại bọn chúng là động vật và không phải động vật... Một loài có thể di động, còn một loài bất động. "

"Nhưng chúng vẫn là hai giống loài Thủy tổ ban đầu, tương lai có thể tiến hóa ra các giống loài đa dạng khác nhau ở bên trong tiểu tinh cầu chân không này. "

Hứa Chỉ không ngừng suy tư, tiếp tục thí nghiệm bồi dưỡng ở cánh đồng trong vòng vài ngày, để bọn chúng thích ứng với hoàn cảnh môi trường mới và quan sát quá trình rèn luyện của hai loại sinh vật này một lần nữa. Không ngờ, hắn ngạc nhiên phát hiện ra bọn chúng tạo thành một mối quan hệ cộng sinh đặc biệt.

Khí tinh linh hòa tan băng và tưới nước giúp cây cối sinh sôi.

Cây cối thì tận dụng việc bản thân mình trở nên mạnh mẽ hơn, tăng cường khả năng hấp thu năng lượng bức xạ để sinh hoa kết trái, giúp cho khí tinh linh tu luyện.

Tuy nhiên, nhìn như có thể sinh sôi và mở rộng tộc đàn, nhưng chỉ có thể duy trì số lượng cố định, bởi vì không có thêm lượng CO2 và Oxy để cung cấp cho tộc nhân mới sinh ra.

Sau khi trầm mặc trong chốc lát, Hứa Chỉ hít sâu một hơi,

"Quên đi, đã đến thời điểm đưa Caroline tiến đến..... Nhưng trước đó, ta phải thừa cơ đoạt xá để trở thành một khí tinh linh, có thể tự do đi lại ở trong môi trường chân không. Dù sao, việc mặc chiến giáp cơ giới suốt ngày cũng không hay cho lắm. "

Thần linh siêu cổ đại cũng cần mặc chiến giáp cơ giới, mới có thể tồn tại ở trong chân không...

Điều này không phải nực cười sao! ?

Hứa Chỉ tìm kiếm hai khí tinh linh trẻ tuổi, khỏe mạnh và cường tráng.

Bọn chúng sinh sôi rất kì lạ, là sinh linh nửa thực vật và nửa động vật, sinh hạ thế hệ sau là nửa trái cây và nửa phôi thai trứng, đồng thời quả trứng sền sệt này vẫn là được phun ra từ trong miệng.

"Ta vốn tưởng rằng là người Saiya, hóa ra là Đại Ma Vương Piccolo. "

Hứa Chỉ cảm giác có chút im lặng,

"Nhưng chung quy chúng cũng là Thủy tổ, không biết tương lai sẽ phân chia và tiến hóa thành bộ dáng gì. "

Hứa Chỉ mang tới hai quả trứng sền sệt, dùng những phương thức tốt nhất để sinh nở, và chẳng bao lâu hai đứa bé thực vật ra đời.

Một nam và một nữ.

Sau đó, hắn lại trực tiếp chế tạo hai liều thuốc Ma Phương biến đổi gen thứ hai và tiêm trực tiếp vào trong cơ thể bọn chúng, để bọn chúng tu luyện ở nội thiên địa. Sau khoảng thời gian chưa đến hai giờ đồng hồ trong hiện thực, cả hai đều trưởng thành và cùng đột phá tam giai.

"Không sao. "

Hứa Chỉ nở nụ cười,

"Bức xạ mới, giống như những kẻ tu luyện lúc trước trong nội thiên địa... Chủ yếu nhất là có thức hải, như vậy sẽ thuận tiện làm thân thể con người, rất dễ dàng đoạt xá, bản thể tiến vào thức hải để sống... Đồng thời cũng tiện thể giúp Caroline chế tạo một cái cơ thể. "

Dù sao ngay cả khi nàng là một vị Thần linh, nếu nàng ở lại trong chân không một thời gian dài, thì cũng phải tiêu hao phần năng lượng không nhỏ, bất cứ lúc nào cũng cần tạo ra lớp vỏ bảo vệ, để chống cự áp suất chân không và bức xạ... Đoạt xá một cái khí tinh linh thì mọi việc sẽ trở nên rất thuận tiện.

Soạt!

Hứa Chỉ trực tiếp thúc đẩy thức hải phun trào.

Khi mở mắt ra một lần nữa, hắn đã biến thành một nam nhân, đầu tóc vàng óng ánh, phát sáng nhàn nhạt, cơ bắp cuồn cuộn như bức tượng điêu khắc, cường tráng sung mãn, giống như một vị Chiến thần thời viễn cổ.

"Quá chậm. "

Hứa Chỉ vẫn không hài lòng, trực tiếp ném quả cầu phế thải bức xạ trước đó vào trong thức hải của chính mình, khiến cho nguồn năng lượng cuồn cuộn không ngừng bị hấp thu, cả người hoàn toàn trở nên bức xạ cao độ.

Soạt.

Thức hải ở trong não hải, bức xạ lan tỏa từ cái đầu ra hướng bên ngoài.

Lập tức, mái tóc vàng và cả người Hứa Chỉ giống như bị hỏa diễm thiêu đốt, nhanh chóng thoát ly, biến thành một người đầu trọc, phía sau đỉnh đầu có một vòng vầng sáng nhàn nhạt, mang theo vẻ thần thánh linh thiêng của Giáo đường và Phật điện.

Hứa Chỉ:

"....."

Bức xạ tác động sẽ thật sự rụng tóc, dù sao bản thân đứng mũi chịu sào, đồng thời còn chiếu sáng cái gáy...

"Thức hải bên trong nội thiên địa + năng lượng bức xạ phóng ra = Phật, ngẫu nhiên từ đầu phát sáng, chẳng lẽ là sự thật sao? "

Ngay cả Hứa Chỉ cũng nghi ngờ rằng, những tên kia đã đánh bậy đánh bạ đoán đúng.

"Thôi vậy, tóc rụng là do hiện tại không chịu nổi bức xạ. Uy lực của nguồn bức xạ kia quá lớn, khi nào cảnh giới đề cao thì có thể chống lại được, mái tóc của người này sẽ mọc trở lại. "

Hứa Chỉ cân nhắc và nhanh chóng kịp phản ứng, dù sao hắn vẫn rất trân trọng nó, bởi vì đây là phân thân mà sau này mình sử dụng để tự do đi lại ở trong mảnh chân không.

Chương 809: Thần Sáng Tạo Vạn Vật 2

Y y nha nha.

Những khí tinh linh đó vui sướng nhào về phía trước, quỳ bái, hấp thu nguồn bức xạ, nét mặt chăm chú nhìn ngắm, hận không thể liếm lên bên trên.

Sắc mặt Hứa Chỉ đen lại.

Tại sao bọn gia hỏa này lại giống những tín đồ như vậy?

Trong mắt người ngoài, hình tượng này dường như có chút dễ bị hiểu lầm.

Nhưng mà đã phát triển đến loại trình độ này, chính là thời điểm mình nên gọi Caroline tới thảo luận và hỗ trợ một chút.

....

....

Đại vực Dung Nham cổ đại, ở đại nông trường Mijia.

Caroline lẳng lặng ngồi nguyên tại chỗ và chờ đợi, tuy rằng mấy tháng đã trôi qua nhưng sắc mặt nàng vẫn còn tái nhợt.

Soạt!

Giữa hư không xuất hiện những gợn sóng chấn động, Hứa Chỉ đi tới.

Ánh mắt Caroline nhanh chóng ngưng kết, nhìn về phía tên

thanh niên đầu trọc này. Hắn có khuôn mặt uy nghiêm, phía sau đỉnh đầu mang một vòng sáng tỏa ra ánh sáng chói lóa, lập tức trở nên cảnh giác,

"Chẳng lẽ là Thần linh siêu cổ đại..."

"Là ta. "

Hứa Chỉ mở miệng.

Caroline trợn trừng đôi mắt, biểu hiện càng thêm không thể tưởng tượng nổi.

Nội tâm Hứa Chỉ cũng cảm thấy bất lực.

Dù sao, thực lực trở nên mạnh hơn cũng cần phải trả giá lớn, mặc dù tu vi vượt cấp tăng lên, nhưng lại không có cách nào đến chân không sớm hơn để làm một vố lớn.

Hứa Chỉ không nói thêm lời nào, trực tiếp xuất ra một cái truyền tống trận không gian mới tinh, đưa cho nàng,

"Sự tình về thế giới kia đã thành công... Tuy nhiên chúng ta không nên đi qua bằng cái truyền tống trận trước kia, rất nguy hiểm... Đưa một đầu cho ta. "

Caroline đưa một đầu khác giao cho Hứa Chỉ, sắc mặt ngưng lại, trong lòng cũng bắt đầu nghi hoặc.

Cuộc đại chiến ở phía bên kia đã nổ ra?

Thần linh siêu cổ đại trực tiếp giao thủ với tồn tại cấm kỵ không biết tên, gây ra cảnh sinh linh đồ thán?

Dư ba còn đọng lại lúc này, đủ để giết chết một vị Thần linh?

Dựa theo suy đoán của bọn họ, sự chênh lệch giữa cảnh giới cửu giai Thế Giới và bát giai Thần Linh, cũng giống như sự chênh

lệch lớn đến khủng bố giữa Thần Linh và Thiên Đế bình thường, một giọt máu tươi là đủ đánh chết một vị Thần Linh.

"Có lẽ, Thần linh siêu cổ đại từng chiến đấu với đối phương, khiến cho bản thân bị trọng thương, nên mới thay đổi sang một bộ cơ thể loài người. "

Nghĩ đến điều này, trong lòng Caroline càng cảm thấy áy náy hơn, nhưng nàng không phải loại người hành động theo cảm tính, mặc dù sắc mặt vẫn còn tái nhợt,

Hao tổn quá độ, lại lộ vẻ vô cùng ngưng trọng,

"Một đầu khác đã được xác nhận sao? "

"Ừ. "

Hứa Chỉ cũng không hề quanh co lòng vòng, trực tiếp kéo ra truyền tống trận,

"Đạt được một mảnh thế giới mới, cô có công lao lớn nhất... Ta mang cô đi xem thành quả. "

Caroline nghe nói, càng trở nên xấu hổ hơn, gương mặt đỏ bừng một mảnh,

"Ngài thật sự là một người khiêm tốn. "

Hứa Chỉ:

"....."

Soạt!

Caroline và Hứa Chỉ trực tiếp tiến vào một đầu khác.

"Nơi này là..."

Khoảnh khắc khi Caroline vừa đi tới, nàng lập tức trợn trừng con ngươi.

Chân không!

Chính là vũ trụ chân không, địa phương mà năm đó mình hằng khao khát.

Đồng thời khác biệt với những tinh cầu màu vàng đất hoang vắng trước kia, nơi đây ẩn chứa sinh mệnh.

Dường như, chính là giống loài của hai hệ thống được chú ý trước đó. Mảnh thổ địa này vô cùng rộng lớn, đến nỗi thần niệm của nàng không thể hoàn toàn bao trùm trong chốc lát, khổng lồ hơn cả một vạn cái Dung Nham đại địa cổ đại! !

"Thật không thể tin được, tất cả những thứ này đều là của chúng ta sao? "

Caroline vô cùng ngạc nhiên và vui sướng. Nàng vẫn luôn sinh hoạt ở bên trong vườn cây ăn quả nhỏ dưới lòng đất, quá nhỏ hẹp để có thể tưởng tượng, có bao giờ nhìn thấy ở đâu có loại cảnh tượng hoành tráng thế này?

Hứa Chỉ nhìn bầu trời sao bên ngoài tinh không và nói,

"Mảnh đất trước mắt này chính là lãnh thổ của chúng ta. "

Caroline bờ môi khẽ nhúc nhích, không nói nên lời, nét mặt nàng lóe ra vẻ mừng rỡ, chỉ yên lặng mím môi nói một câu, quay người và cúi đầu xuống,

"Tạ ơn. "

Hứa Chỉ đưa qua một thân thể phàm nhân khác,

"Tiến vào trong thân thể này, cô mới có thể thoải mái sinh sống ở mảnh đất này. "

"Tạ ơn. "

Caroline thật sự không biết phải diễn tả mình áy náy như thế nào, chỉ cảm thấy thiếu rất nhiều ân tình và không biết cần ngày tháng năm nào mới có thể trả hết được.

Vài ngày nữa trôi qua.

Mảnh đất này cũng dần trở nên quen thuộc, lòng cảm kích trong nội tâm Caroline hóa thành sự chăm chỉ, nhanh chóng phân tích các loại tham số khác nhau.

Mặc dù nàng là một Hạ vị Thần, nhưng cũng bắt đầu đúc nóng kim loại, bắc một số đường ống ngầm dưới mặt đất để hòa tan những lớp băng thể rắn, duy trì việc cung cấp nguồn nước ổn định.

Đồng thời, nàng cũng rút ra khí Oxy và CO2 ở bên trong bầu khí quyển, liên tục rót vào trong cơ thể những sinh linh mới, thúc đẩy quá trình phát triển không ngừng và mở rộng quần thể, vạn vật đều trưởng thành mạnh mẽ phồn vinh.

"Điều đáng tiếc là thế giới này chỉ có hai sinh mệnh đơn điệu. "

Vào ngày hôm nay, sau khi Caroline vất vả một phen, tự nhiên thư thái ngồi chung ở bên trên đỉnh một khối thiên thạch, hai cánh tay thon dài trắng nõn chống cằm, ngắm nhìn những tiểu gia hỏa và cây cối đang ríu rít,

"Ta cảm giác bản thân mình giống như mẹ của bọn chúng... Mẹ của thế giới này, nhưng quá đơn lẻ và cũng không thể đưa sinh linh của đại địa Dung Nham vào để sinh sôi, tiến vào chắc chắn sẽ bị chết... Không cách nào làm giống loài trở nên phong phú. "

Những ngày này, nàng cũng thỉnh thoảng trở lại đại địa Dung Nham, nhưng phần lớn thời gian đều cố gắng dồn đại lượng tâm huyết ở đây.

"Hiện tại chỉ có hai loài sinh linh, nhưng tương lai nhất định sẽ đa dạng. "

Hứa Chỉ đứng trên một tảng đá khác ở phía sau, nhìn lên bầu trời, vừa cười vừa nói.

Caroline nao nao, không nhịn được tò mò hỏi,

"Ngài định phân tích tổ hợp gen của bọn chúng, sau đó tiến hành sửa đổi sao? Dung hợp và cải tạo giống loài? "

"Điều đó rất mất tự nhiên. "

Hứa Chỉ nhàn nhạt nói,

"Cô đã từng trải qua thời đại kia, thậm chí là một mình cô mở ra thời đại, nên chắc chắn phải biết một số công nghệ cao đặc biệt hoàn toàn có thể sửa đổi gen. Dân tộc Ishda các cô cũng có khả năng làm được như thế... Tuy nhiên một khi sửa chữa gen hạch tâm, sẽ rất dễ dàng sụp đổ... Giống như một con thỏ bình thường, thật khó mà sửa đổi gen hạch tâm, để nó hoàn toàn biến thành một con heo. "

Caroline lộ ra sự tiếc nuối.

Làm sao nàng có thể không biết điều đó?

Gen có thể điều chỉnh một cách tinh vi, nhưng ngươi không có khả năng sửa đổi trực tiếp gen trụ cột của thỏ thành gen trụ cột của heo.

Mà trước mắt chỉ có hai giống loài, chỉnh sửa gen của bọn chúng ở ngoài không khí loãng, nhiều lắm chỉ là biến bọn chúng thành họ hàng xa hoặc đồng tộc. Vì muốn sáng tạo giống loài hoàn toàn mới, nếu như lấy hết gien trụ cột, vậy thì khả năng sụp đổ cực kỳ cao.

Tất cả các quá trình biến đổi nhân tạo, cũng không suôn sẻ như quá trình tiến hóa tự nhiên.

"Làm phong phú giống loài trên thế giới? Vậy ngài dự định như thế nào?"

Caroline ngồi ở trên tảng đá lớn, tò mò hỏi.

"Chúng ta không cần làm gì, bởi vì ông trời sẽ giải quyết. "

Hứa Chỉ ôn nhu mỉm cười và trả lời.

"Ông trời? Đó là cái gì?"

Caroline cười rạng rỡ,

"Ta chưa từng nghe nói qua loại đồ vật này, ngài nói đến ông trời, là ngài hay là ta? Dù sao ngài và ta đều nắm quyền chưởng khống vận mệnh, có thể quan trắc tuyến trời của dòng thời gian. "

Chương 810: Điều Kỳ Diệu Của Sinh Mệnh 1

Người Ishda không tin vào Thần thánh, không tin khoa học kỹ thuật, nên bọn họ tự nhiên không tin vào cái gọi là Thiên ở trong cõi U Minh. Bọn họ chính là những vị Thần vô cùng cường đại, đồng thời có thể xem thấu vận mệnh tương lai và thống trị thế giới tuyến, vì vậy càng không tin vào những điều này.

Dù sao Thần Sáng Thế cũng chưa từng xuất hiện qua ở trên thế giới của bọn họ.

"Đó là tồn tại cao hơn bất kỳ sinh linh nào, bao gồm cả hai chúng ta, không thể lý giải và không thể diễn tả. "

Hứa Chỉ nghiêm túc.

"Không ngờ rằng ngài cũng tin tưởng điều này. "

Caroline mỉm cười, nói chuyện phiếm thư thái như một người bạn.

Hứa Chỉ duỗi lưng mệt mỏi, cũng vô cùng lười biếng nói chuyện phiếm,

"Lúc trước, cô đã từng hỏi về tồn tại nắm chặt phi thuyền cơ khí vĩ đại của các cô. Hắn là ai?! "

Caroline sắc mặt dần dần trở nên ngưng kết.

Hứa Chỉ bình tĩnh nói,

"Cô có thể nhận thấy thân thể hắn cao lớn vĩ ngạn, mênh mông

vô ngần, không thể đo đạc. Ở bên trong khe hở giữa thế giới và thế giới, bên trong thời không loạn lưu, các cô đã vô tình phát giác ra hắn một lần. "

"Tại sao ngài bỗng nhiên nói về chuyện này? "

Caroline cười nói, đây thực sự là bí ẩn cuối cùng tiếp xúc với Thần linh siêu cổ đại.

"Thần tồn tại trong hư vô, là tồn tại duy nhất của quá khứ và tương lai... Hắn là vô số, cũng là số 0 nguyên sơ, là Đấng sáng tạo vạn vật. "

Hứa Chỉ nhìn chằm chằm vào đôi mắt Caroline, mở miệng nói ra từng chữ,

"Bóng dáng của hắn xuyên qua từng cái thế giới, vĩ độ, không gian, quá khứ, tương lai và thống trị từng cái thế giới. Sau sự tàn phá và hủy diệt của một thế giới, hắn sẽ luôn tái tạo lại thế giới đó và mang lại sức sống mới cho sinh linh vạn vật. "

Chuyện này là nghiêm túc ?

Không phải nói đùa?

Caroline hơi kịp phản ứng, nhưng nghe tới một câu nói kia, nàng cũng không khỏi đầu váng mắt hoa.

Có nghĩa là một cuộc chiến tranh đã xảy ra các vị Thần linh siêu cổ đại, nên mảnh thế giới này chỉ còn lại hai loài sinh linh. Có lẽ, chính vì loại chiến tranh hủy diệt kinh khủng này, mà vị tồn tại kia muốn giáng lâm ?

Nhưng làm sao có thể?

Làm sao có thể có sự tồn tại sáng tạo vạn vật ở trong cõi U Minh, bổ sung cho toàn bộ thế giới?

Nàng vẫn chưa lắng đọng ý nghĩ của mình.

Đạp!

Một tiếng bước chân khổng lồ, thâm trầm mà hùng vĩ.

Chỉ thấy khoảng không gian từ bên trong trong cõi u minh bị xé rách ra thành một cái miệng lớn, vô thanh vô tức, một tôn tồn tại đỉnh thiên lập địa giáng lâm, thân cao vạn trượng, che khuất bầu trời, đắm chìm trong ánh sáng Thần thánh.

Thời gian bỗng chốc ngưng tụ thành một dòng nước lũ chảy xiết.

"Chuyện này? "

Giờ khắc này, nàng ngồi tại trên đá lớn đột ngột đứng dậy.

Nhìn qua vũ trụ tinh không bao la vô ngần, chỉ cảm thấy một nỗi sợ hãi trước nay chưa từng có ập tới, tốc độ dòng thời gian toàn thân đang biến đổi đột ngột với tốc độ khủng khiếp.

Thế giới đang thay đổi.

...

Dưới bầu trời sao mênh mông, mờ ảo.

Caroline cảm thấy rõ ràng thế giới đang thay đổi.

Sự sống của mình bỗng nhiên trở nên chậm chạp, từ từ trôi qua với một loại tốc độ chảy kỳ lạ.

Mà ở nơi xa xa, cây cối, sinh linh, tinh không, mây trắng, đất cát, làn gió nhẹ.... Khiến cho nàng cảm giác tách biệt, xa lạ và toàn bộ thế giới dường như xuyên qua một chiều không gian khác trong chốc lát.

"Kia là... Bên trong dòng sông dài thời gian... Bóng dáng tồn tại chưởng quản tất cả mọi thứ trong cõi U Minh, các pháp tắc và hiện tượng ngưng tụ thành... Vị Thần sáng tạo vạn vật? "

Caroline ngơ ngác.

Loại cảm giác này giống như bọn họ vốn đang bay lượn trong cùng dòng sông thời gian, nhưng bất chợt chia cắt, giữa mình và những cây cối, người cây kia biến thành hai loại dòng sông có tốc độ thời gian trôi qua khác nhau, đối mặt nhìn nhau.

"Loại lực lượng này... Còn cường đại hơn so với pháp tắc hiện tượng của Cửu giai. "

Nàng nhìn qua thân ảnh mông lung khổng lồ kia, hắn đứng sừng sững bao trùm trong quang huy vạn trượng, bóp méo cả thời gian và không gian. Mặc dù nàng biết mình không thể nào hiểu được, không nên tìm cách lý giải mới là tốt nhất, nhưng chỉ một nháy mắt, trong lòng của nàng giống như có cái gì đó lấp lấy, bị đè ép, bị bóp chặt đến khó thở, một nỗi sợ hãi không tên khiến toàn thân gân cốt nàng run rẩy.

Soạt!

Chỉ thấy từ xa xa, người khổng lồ nhẹ nhàng vung tay ra một cái.

Mây cuốn mây bay.

Một sức mạnh vô hình chấn động, càn quét khắp đại địa.

Bành! !

Trên toàn bộ tinh cầu nhỏ màu vàng đất, một tiếng nổ lớn phá vỡ tốc độ âm thanh, tất cả sinh linh trên mặt đất dường như gia tốc ngay lập tức, có thể nhìn thấy tốc độ sinh trưởng của từng gốc cổ thụ ở vũ trụ chân không, tươi tốt, khô héo và tàn lụi.

Hạt giống mới đang nảy mầm.

Trổ ra những chồi non xanh biếc.

Những cây cối già hơn chuyển từ trạng thái trưởng thành sang khô héo.

Sinh, lão, bệnh, tử đang nhanh chóng luân phiên nhau.

Giống như một thước phim tài liệu về thiên nhiên được gia tốc, những năm tháng thăng trầm của cuộc sống mà lẽ ra phải trải qua hàng vạn năm tuế nguyệt, lại tiến hóa với tốc độ của thể nhìn thấy được... Cây cối bắt đầu cạnh tranh bình đẳng với những thụ nhân kia, cạnh tranh với thiên nhiên và nhanh chóng tiến hóa.

Lộng lẫy.

Lộ ra một vẻ đẹp bất tận của những năm tháng thăng trầm bí ẩn.

Một vạn năm tuế nguyệt được cô đọng trong một khoảnh khắc ngắn ngủi!

"Đây là lực lượng hùng mạnh của thời gian... Đẹp thật, nó quả thực quá đẹp, đẹp nhất chính là thời gian, đó là loại lực lượng toàn năng, không gì làm không được! "

Caroline ngửa đầu lẩm bẩm, nhìn về phía người khổng lồ thần bí mênh mông vạn trượng kia. Nàng đi lang thang phía trên từng mảng sông núi đại địa, tròng mắt màu đỏ tía trong suốt mê ly, toát ra vẻ say đỏ ửng của thiếu nữ uống rượu trong quán bar.

Đúng vậy, nàng cảm giác mình gần như say.

Người Ishda say mê những thứ đẹp đẽ, mỹ lệ. Trước mắt nàng gần như say đắm, ngắm nhìn vùng đất xanh thẳm lộng lẫy, một bức tranh thiên nhiên đang trải rộng ra, khiến cho nàng say sưa

trong hải dương thời gian có một không hai ở phía trên mảnh thế giới này.

Nàng không phân biệt được, mình bị say vì cảm thấy rung động với dòng chảy thời gian, hay là say mê vì sự tồn tại của Thần Sáng Thế, hoặc là say mê vì vẻ đẹp và cảnh tượng duy mỹ của quá trình cây cối tiến hóa điên cuồng?

Nàng cảm giác được rõ ràng các loài thực vật đang phân hoá.

Một số cao hơn và xum xuê tươi tốt, một số lại trở nên thấp bé đi, tiến hóa theo hướng cỏ dại và đóa hoa.

Một số ít mơ hồ mang dáng vẻ dây leo.

Thụ nhân cũng như thế, chúng bắt đầu phân hoá, xuất hiện quá trình tiến hóa tiết điểm chi nhánh, ngón chân, móng vuốt và da lông.

"Đây chính là cảnh tượng tiến hóa trong suốt một vạn năm. "

"Nó tập trung ở trước mắt ta, nhưng nó vốn ở bên trong một thời không xa xôi hơn mà ta không thể chạm tới. "

"Sinh mệnh được sinh ra từ thế hệ này sang thế hệ khác và tàn lụi, dùng năm tháng tuế nguyệt để gánh chịu quá trình phân nhánh. Giống loài phong phú um tùm, giống như một cây tiến hóa lâu năm, mau chóng tách cành, cành cây đâm chồi nảy lộc, hóa thành những bông hoa tươi đẹp rực rỡ mùa Hạ. "

"Mọi sinh mệnh đều là như thế... Đây là bản chất của sự tiến hóa. "

Chương 811: Điều Kỳ Diệu Của Sinh Mệnh 2

Đối mặt với tồn tại chí cao vô thượng và duy nhất này, nàng bỗng nhiên có loại xúc động quỳ bái, khàn khàn giọng thì thào,

"Mà ta cũng là một trong số đó. Nền văn minh của chúng ta chỉ là một nhánh trong một cành cây, nằm ở trên một cây tiến hóa thuộc về nhân tộc, ngưng kết ra đóa hoa, tên là người Ishda... Chúng ta cũng sẽ tàn lụi. "

Thiên... Đây chính là Thiên sao?

Nàng tự lẩm bẩm một mình, trên khuôn mặt phủ đầy ánh hào quang của một người hành hương, nhìn thấy vạn vật cứu cực, điều kỳ diệu của sinh mệnh.

...

Vũ trụ tinh thần trong cơ thể.

Một viên tinh cầu đại lục Dung Nham xa xôi, đang chậm rãi trôi nổi.

Bên trong một kết giới nhô lên được khảm trên tinh không giả lập, lộ ra dấu vết rõ nét của công nghệ phong ma thuật, đám người Hải Lan Đông đang nghiên cứu khoa học ở trong phòng thí nghiệm, nét mặt vội vã, đỏ bừng một mảnh... Thần Sáng Thế bổ sung và sửa chữa thế giới bị khiếm khuyết, những từ ngữ này hoàn toàn phá vỡ quan niệm cả một đời của bọn họ.

"Đây là pháp tắc thế giới trong cõi U Minh? "

Sắc mặt bọn họ đã không thể bình tĩnh.

Người dân Ishda tự xưng là Thần tộc, đứng sau Tử thần vĩnh sinh, quản lý dữ liệu và pháp tắc của một cái vũ trụ, sở hữu sức mạnh thần thánh có thể thăm dò một phần tương lai và có được sự kiêu ngạo mạnh mẽ vô song. Tuy nhiên, giờ đây họ vẫn đang rơi vào trong cơn điên loạn.

Loại tồn tại cấm kỵ vĩ ngạn vượt xa mọi thứ, giống như một vị quân chủ chí cao duy nhất của vũ trụ vô tận, xuất hiện ở bên trong nhận thức của bọn họ, đã hung hăng vò nát niềm kiêu hãnh, nhiệt huyết và lãng mạn của bọn họ thành một cục,

Nội tâm mọi người vô cùng phức tạp.

"Đang phân tích. "

"Dữ liệu đang được thu thập! "

"Sinh mệnh xuất hiện tình trạng bất thường, tốc độ phân chia tế bào không rõ! "

"Chu kỳ sinh mệnh bị rút ngắn trên phạm vi lớn! "

"Tiến hóa! Không thể tưởng tượng nổi! Bọn chúng đang điên cuồng tiến hóa! "

....

So với những nhà khoa học điên kia, Hải Lan Đông lại bình tĩnh hơn rất nhiều.

Đối với nàng mà nói, việc những người Ishda kiêu ngạo bị làm cho kinh ngạc, ngược lại là một chuyện thú vị khi được tận mắt chứng kiến.

Nàng bình tĩnh đứng một chỗ, nhìn màn hình dữ liệu lớn chiếu ra mặt ngoài, giọng nói cũng có vẻ hơi khàn khàn,

"Thật sự là may mắn làm sao, tuyệt đối không có mấy người có thể nhìn thấy cảnh này? Có lẽ, cuộc sống của ta cũng không tệ lắm. Năm đó, ta mang theo Hải tộc thỏa thuận đánh cược một trận và bị thua người Ishda, nhưng bây giờ có khả năng sẽ liên tục tiếp xúc với tồn tại cấm kỵ vĩ đại, có cơ hội khám phá chân tướng thế giới. Đây sẽ không là chuyện xấu, ngược lại ta thật sự hài lòng thỏa ý. "

Đối với tình cảnh này, nàng cũng gần như muốn say sưa ở trong bữa tiệc tiến hóa mỹ lệ kia, không nhịn được thốt lên cảm khái nói,

"Caroline, ta bỗng nhiên hiểu cô một chút. Ta không nên câu nệ cái chết của phu quân. Bên trên con đường nhân sinh không chỉ có riêng tình yêu, một người đàn ông không phải là tất cả, bên ngoài còn có nhiều thứ đặc sắc hơn. "

"Trên con đường này, luôn luôn tràn đầy phong cảnh tuyệt đẹp chưa từng biết đến."

...

...

Nơi xa.

Bước đi trên tiểu tinh cầu màu vàng đất, đứng ở phía trên sông núi, người khổng lồ vạn trượng kia nhẹ nhàng lướt đi.

Oanh!

Ầm ầm!

Đại địa chuyển dời, chấn động và lồi lên, năm tháng trôi qua thương hải tang điền.

Toàn bộ sinh linh trên mặt đất vẫn đang nhanh chóng phát

triển và tiến hóa.

Do sự tiến hóa nhanh chóng của thực vật và động vật, sự sống và cái chết chuyển hóa luân phiên lẫn nhau, bọn chúng cũng vô hình chung nhanh chóng thay đổi toàn bộ địa hình mặt đất!

Giờ khắc này, thời gian đã mất đi bản chất đơn vị đo lường của nó.

Là quá khứ một ngày?

Là quá khứ một vạn năm?

Hoặc là... Chỉ là 0,01 giây?

Không ai biết.

Vị Thần Sáng Thế giáng lâm xuống mảnh thế giới này, khiến cho thời gian bị bóp méo một cách kịch liệt và bị động... Và đơn vị thời gian trở nên vô nghĩa vào lúc này.

Nhưng trong khoảng thời gian vô định này, thân ảnh kia chậm rãi quay người rời đi, biến mất ở bên trong thời không xa xôi.

...

"Rời đi? "

Caroline giật mình.

Nàng cảm giác mọi việc đều không kịp phản ứng, trong lòng bàng hoàng đến ngây người.

Sau đó từ từ quay đầu lại.

Lúc này, nàng mới hoàn toàn chú ý tới mảnh thổ địa kia. Sau khi người khổng lồ vạn trượng kia rời đi, cả vùng đất vẫn đang điên cuồng phát triển và tiến hóa.

"Phân thân pháp tắc của Thần Sáng Thế giáng lâm, cuối cùng đã rời đi.... Tuy nhiên đối với những sinh linh ở trên mảnh thế giới này, dòng chảy thời gian tiến hóa của bọn chúng vẫn đang điên cuồng tiến tới, giống như là đại thế khuấy động thiên địa vạn vật! Vận mệnh của thế giới tuyến! "

Caroline xiết chặt nắm đấm tái nhợt, hô hấp dồn dập, phấn khích như một đứa bé.

Nàng rất thích cái loại không biết rõ này, vô cùng kích thích. Dù sao, so với bộ tộc có thể tùy ý đọc đến Ma hạch, tương tự như ba Thần trụ, có thể thăm dò một góc của vận mệnh và tương lai, tiến hành thôi động thế giới tuyến đấu tranh, thì những thứ không thể giải thích được này càng thêm thú vị và đáng ngạc nhiên hơn, tràn ngập nhiều khả năng hơn.

Nàng không thích tương lai đã biết trước, không kìm được nhìn sang vị Thần linh siêu cổ đại ở bên cạnh,

"Chuyện này sẽ phải kéo dài bao lâu?"

"Hơn hai trăm năm. "

Hứa Chỉ trả lời.

Đây là tốc độ dòng chảy tiến hóa của mình trước kia.

Thời gian mất khoảng hai ngày, bình thường lấy loại tốc độ chảy này cần hai trăm năm, nhìn lại thì các giống loài sẽ gần như phong phú và đa dạng.

"Vậy mà đã hơn hai trăm năm? Đó mới chỉ là phân thân, đồng thời giáng lâm trong nháy mắt rồi rời đi ! Lại có được lực lượng kinh khủng như vậy? "

Caroline hoàn toàn trở nên hưng phấn, kêu to tán thưởng. Nàng kích động nói với Thần linh siêu cổ đại,

"Vậy thì tương lai của mảnh thế giới này, đủ có được viễn cảnh khổng thể tưởng tượng nổi! Tương lai thuộc về chúng ta! "

"Đúng vậy. "

Hứa Chỉ nói phụ họa, đồng ý với vẻ vui sướng rạng rỡ như trẻ con trên gương mặt nàng.

Caroline đứng dậy, bắt đầu vội vàng đến mức đi tới đi lui, trong đầu nàng tràn đầy bóng dáng vị Thần Sáng Thế bí ẩn,

"Như vậy, viễn cảnh tương lai của mảnh thế giới này không hề bi quan giống như ta tưởng tượng trước đó, mà thay vào đó là tiềm lực vô cùng to lớn! Chẳng trách, bảo sao... Thần linh siêu cổ đại đã nổ ra chiến tranh với một vị tồn tại cấm kỵ khác... Bởi vì, mảnh đất này rất trân quý! "

Trước đây, nàng không tin quỷ thần, cho rằng đó chỉ là những sinh linh mạnh hơn.

Hiện tại, nàng đã tin.

Thế nhưng trong nội tâm của nàng còn đang do dự và giãy dụa đấu tranh.

Đột nhiên nàng nhướng đôi mắt với thần thái kích động vì cảnh tượng kia, hỏi dò,

"Nếu chúng ta thực sự muốn phân chia, Thần Sáng Thế.... Chắc hẳn là thập giai trở lên, là thập nhất giai hay là thập nhị giai? Sinh linh liệu có thể đạt đến cấp độ của hắn sao? "

"Ta không biết. "

Hứa Chỉ trực tiếp trả lời.

Caroline vẫn giống như trước đây, nàng có rất nhiều vấn đề muốn hỏi. Tuy rằng điều này đã trở thành thói quen, nhưng hầu

hết các nhà khoa học đều như vậy, trong đầu luôn tràn đầy tinh thần tò mò và ham học hỏi.

Ngài không biết sao..

Ánh mắt Caroline vẫn bình tĩnh, dần trở nên trầm ngưng.

Ba từ rất đơn giản, nhưng ở trong mắt nàng lại mang ý nghĩa rất đáng sợ.

Chương 812: Hiện Tượng Và Lẽ Thường

Thần linh siêu cổ đại có cấp độ gì?

Cửu giai.

Thậm chí, Thần linh siêu cổ đại còn có thể là bá chủ đứng đầu trong số cửu giai, tồn tại tuyệt đối có chiến lực nghịch thiên.

Có lẽ cả đời mình cũng không thể đạt tới độ cao vĩ đại này, có thể chinh chiến khắp Chư thiên vạn giới, đủ để thống trị từng mảnh từng mảnh thế giới. Có thể nói, hắn là cự đầu tuyệt đối làm bá chủ một phương trời.

Mà ngay cả Thần linh siêu cổ đại cũng không thể lý giải được cấp độ của đối phương, thậm chí có thể xưng là "Thiên", đó là một loại hiện tượng pháp tắc thần bí không thể nào giải thích theo cách thông thường!

Điều này thật đáng sợ.

Dưới sự tồn tại của loại cường giả vĩ ngạn này, bản thân mình và Thần linh siêu cổ đại đều nhỏ yếu như nhau, đều là phù du và sâu kiến. Ngay cả tuổi thọ dài dằng dặc của Thần linh siêu cổ đại, ở trong mắt của tồn tại này cũng chỉ là một khoảnh khắc trong chốc lát.

Mở mắt chính là sinh ra, chớp mắt chính là chết đi.

Chưa nói đến cuộc đời của mình, ngay cả những vị Thần linh siêu cổ đại là cự đầu cửu giai thống trị Chư thiên, ở trước loại hiện tượng cụ tượng hóa do pháp tắc ngưng tụ này cũng chỉ là

một chuyện cười.

"Hóa ra là thực sự có Thiên. "

Cuối cùng Caroline chậm rãi phun ra một câu nói này, bàng hoàng không thể giải thích được. Nàng được đi theo Thần linh siêu cổ đại, cùng nhau chứng kiến rất nhiều kỳ tích khó mà tin nổi, tầm mắt cũng trở nên rộng mở hơn.

"Sinh mệnh thật đáng kính sợ, thiên nhiên càng đáng kính sợ hơn. Ở trước mặt Chư thiên thế giới mênh mông, bất kỳ sinh mệnh nào cũng đều vô cùng nhỏ bé, bao gồm cả hai chúng ta. "

Hứa Chỉ ra hiệu cho Caroline ngồi xuống trên một tảng đá lớn và nhẹ nhàng mở miệng. Hắn chầm chậm xoa vai cho nàng từ phía sau lưng, điềm tĩnh nói tiếp,

"Trong suốt cuộc đời, con người sẽ luôn gặp phải những ẩn số và thử thách, giống như khi chúng ta còn nhỏ tuổi, thường hay rung động trước bầu trời đầy sấm sét, những cơn mưa to, động đất... Bản thân những hiện tượng pháp tắc thần bí kia chính là một loại uy nghiêm. "

Caroline được xoa bóp bả vai, gương mặt có chút ửng đỏ, trầm mặc mấy giây, lại không nhịn được nói,

"Thần linh siêu cổ đại, tương lai của chúng ta có khả năng chạm đến, thậm chí sánh vai với tồn tại duy nhất không thể diễn tả kia không? "

"Ai biết được? "

Hứa Chỉ cười nói,

"Chờ cô đột phá Cửu giai rồi nói sau. Mọi thứ trước mắt còn rất xa xôi, cô không cần bước tới một cách quá vội vã, theo đuổi... Mục tiêu quá mức xa vời, ngược lại sẽ làm tổn hại đến quyết tâm

của chính mình. "

Caroline gật gật đầu, có chút cảm động và một loại cảm xúc không thể diễn tả được, đột nhiên hỏi,

"Vậy ngài nói xem, bên trong Chư thiên và vũ trụ vô tận thần bí này có Thần Sáng Thế, liệu sẽ có Thần Hủy Diệt hay không? "

Hứa Chỉ bỗng nhiên sững sờ, sắc mặt dần dần thay đổi.

Đây là một ý kiến hay.

Chưa kể, một câu nói này của Caroline cũng đủ để hù dọa người trong mộng.

Có Thần sáng tạo, tự nhiên có Thần hủy diệt, dù sao vạn vật luân chuyển trong vòng sinh tử luân hồi, không có mặt đối lập thì đó chính là một loại không kiện toàn.

Hơn nữa, mình đã từng nói, Chư Thiên Vạn Giới có mười hai vạn chín ngàn sáu trăm thế giới, tính là một nguyên. Kỷ nguyên có sinh diệt, có hạo kiếp, như vậy hạo kiếp từ đâu mà đến? Thần hủy diệt?

Hứa Chỉ ôm má trầm tư.

‘Quần tinh quy vị, Ma Thần diệt thế’, đây là một bối cảnh cũ được thiết lập phổ biến nhất.

Nhưng không thể không nói, thứ có thể phổ cập đều có đạo lý của nó, thuộc về một thế giới quan vô cùng hoàn thiện. Bên cạnh đó, Hứa Chỉ cũng không phải người cứng nhắc bảo thủ, hắn rất giỏi lắng nghe ý kiến của các nhà khác nhau và tập hợp những sở trường tốt nhất của mọi nhà.

Chân khí của hệ thống Tiên Thiên nhất khí được những người chơi ban tặng, kết hợp với nguồn sáng bức xạ tạo thành cổ Phật,

chính là một ví dụ điển hình.

Chỉ trân trọng thứ thuộc về cá nhân mình, đó là cách làm thật ngu xuẩn.

"Có lẽ, thật sự tồn tại một vị Thần Hủy Diệt đối lập với Thần Sáng Thế?"

Hứa Chỉ nghĩ nghĩ một chút, cũng không thể phủ nhận,

"Dù sao Sáng Thế Thần chính là vật dẫn pháp tắc cụ tượng hóa do pháp tắc của vô số chúng sinh và tạo vật trong Chư Thiên Vạn Giới hội tụ... Sống ở trong sân thời không giữa vĩ độ và vĩ độ. Như vậy trái lại, pháp tắc tử vong và hủy diệt có thể hội tụ, cũng có thể là tiến hành cụ tượng hóa vật dẫn... Khả năng này sẽ sinh ra. "

Caroline gật gật đầu, cũng tràn đầy phấn khích.

Sau tất cả, hiện tại nàng hết sức hạnh phúc và vui sướng. Trong suốt cuộc đời mình, nàng chưa từng hạnh phúc như vậy, đạt được một cái kỳ ngộ to lớn và nhìn thấy thế giới càng rộng lớn hơn. Hơn hết, nàng thậm chí tận mắt chứng kiến Thần Sáng Thế bí ẩn, giáng lâm sáng tạo vạn vật và sửa chữa mảnh thế giới này!

Thật sự là quá tuyệt vời.

Hứa Chỉ cũng rất lạnh nhạt, để cho nàng vui vẻ một chút, thì nàng mới có thể ra sức làm việc chăm chỉ hơn.

Rốt cuộc lần này, hắn muốn thử dùng sức tính toán siêu cấp khủng bố của Caroline, để tiến hành các phép suy luận phụ trợ,

"Trước mắt, trong dòng chảy thời gian hai trăm năm này, cô có thể thử can thiệp vào quá trình tiến hóa của những sinh linh kia. "

...

Ở đằng xa, Caroline nghe thấy vậy, chợt cảm thấy toàn thân

rung động,

"Thử... Can thiệp vào quá trình tiến hóa của bọn chúng? Bằng vào lực lượng phàm nhân của chúng ta sao? Điều này sẽ không làm Thần Sáng Thế tức giận sao, chúng ta thật có thể làm vậy chứ? "

Lúc này nghe được đề nghị của Hứa Chỉ, nàng ít nhiều có chút sợ hãi.

Người Ishda vốn có tính cách cực đoan, nhiệt huyết và bướng bỉnh, nhưng không có nghĩa là bọn họ không có não suy nghĩ.

Can thiệp vào thế giới " ở bên trong quá trình bổ sung" vẫn còn đang diễn hóa lại một lần nữa, rất có thể sẽ chọc giận vị tồn tại chí cao ở trong cõi U Minh kia. Dù sao ở bên trong thế giới siêu phàm, nàng đã gặp qua rất nhiều sự tình xem mạng người như cỏ rác.

Thậm chí trong quá khứ chính mình cũng như thế, cường giả quyết định tính mệnh của kẻ yếu, nắm đấm đại biểu cho chính nghĩa, nhỏ yếu chính là cội nguồn của tội lỗi.

Năm xưa với tư cách làm người cầm quyền, nàng phát động không biết bao nhiêu cuộc chiến tranh, tàn sát rất nhiều đại vực ma thú, chinh phục tất cả, mới dựng nên sự huy hoàng của người Ishda!

Chính nghĩa? Nhân quyền? Bình đẳng? Đó là cách nói dùng cho chủng tộc của mình.

Bọn họ được xưng là Thần tộc, là sự trấn áp thiết huyết đối với những chủng tộc khác! Thậm chí cuối cùng, nàng còn hủy diệt Hải tộc, Long tộc, vô số chủng tộc khác và bị Thi tộc xưng là Nữ Đế bạo quân lãnh khốc thiết huyết và độc ác nhất trong lịch sử, Anh Hoa đại đế thần thánh.

Thế giới rất thực tế.

Ngay từ khi bắt đầu leo lên đỉnh phong, nàng đã biết rất rõ ràng điểm này.

Cho nên, việc Thần linh siêu cổ đại trợ giúp mình quật khởi, mới khiến cho nàng vô cùng cảm động.

"Cường giả chi phối tính mệnh kẻ yếu là không sai, nhưng nếu như chênh lệch quá lớn thì sao? "

Hứa Chỉ quay đầu nhìn lại, cười nói,

"Ngươi sẽ để ý đến cử động của một con kiến ư? "

"Cho dù là bá chủ cửu giai thế giới vượt ngang hàng vạn năm, cũng chỉ là khoảng thời gian vừa mở mắt, nhắm mắt lại... Tuế nguyệt sẽ san bằng những vết tích này, cô làm qua hay không có làm qua, đối với nó mà nói cũng không có gì khác nhau."

Chương 813: Nền Văn Minh

Hai người lang thang đi dạo cùng nhau trên mặt đất ở mảnh chân không trống trải bùn đất, ở nơi xa, những sinh linh kia vẫn đang tiến hóa một cách điên cuồng.

Hứa Chỉ vừa đi, vừa lẳng lặng nhìn chằm chằm vào đôi mắt Caroline, nhẹ giọng thì thào nói,

"Chỉ cần không trực tiếp ngăn trở, Thần Sáng Thế trong cõi U minh sẽ không để ý tới những sâu kiến như chúng ta... Con kiến ở trên thế giới có nhiều như vậy, làm sao có thể để ý tới toàn bộ được? "

"Chúng ta chỉ là sâu kiến, ngay cả ngài cũng bị coi như vậy sao? "

Nàng chậm rãi bước đi, hiểu được ý tứ của Thần linh siêu cổ đại.

Giống như con người sẽ không để ý tới vi khuẩn đang làm cái gì, bởi vì cũng không phải là sinh vật một chiều không gian, trừ phi chúng ta đứng chắn trên con đường mà người khổng lồ vạn trượng này phải đi qua, hắn mới có thể vô tình giẫm chết ngươi.

Giờ khắc này, Caroline nhắm mắt lại, giống như đang hồi ức điều gì, chỉ cảm thấy một bức tranh thế giới quan tráng lệ hùng vĩ đang bày biện ra ở trước mắt.

Chư Thiên Vạn Giới, thế giới quy tắc.

Phân thân của Thần Sáng Thế sẽ giáng lâm đến các đại thế giới xảy ra biến cố, bù đắp bổ sung cho các thế giới đó.

Dù là Thần linh siêu cổ đại, cũng chỉ là một trong số những kẻ yếu đối với tồn tại cao cấp hơn!

...

Caroline sắp xếp lại những suy nghĩ của mình, trong lòng rung động mà tràn ngập quyết tâm, nàng nhớ lại những ước mơ ban đầu và sự kiên trì của bản thân. Trên con đường tương lai, dạng thế giới này có phải là điều cô mong muốn và theo đuổi sao? Mà không phải một người bị mắc kẹt trong lồng.

Nàng quay đầu nhìn lại, chiêm ngưỡng tiểu tinh cầu màu vàng đất bao la rộng lớn, khuôn mặt khí khái hào hùng bừng bừng phấn kích đến đỏ bừng,

"Thế giới thuộc về chính ta tùy ý sửa đổi, thiết lập các thông số ban đầu theo ý muốn! Như vậy, nên làm như thế nào để thống trị bọn chúng trong hai trăm năm này? "

Nàng lấp léo đôi mắt óng ánh đầy ước mơ.

Oanh!

Toàn bộ thế giới đang tiến lên với một loại tốc độ cực nhanh, giống như một cảnh tượng đầy mộng ảo.

Bên trên đại địa màu vàng đất của mảnh chân không cằn cỗi này, vẫn là một khung cảnh xanh biếc chỉ xuất hiện ở những hành tinh có sự sống.

Tuy rằng bọn chúng cùng loại với sinh mệnh trên tinh cầu có sự sống, nhưng lại hoàn toàn khác biệt.

Bọn chúng có trái tim tự thành một thể hô hấp, kinh mạch xen vào nhau một cách tinh tế, dày đặc mà phức tạp, đồng thời da của bọn chúng cứng cỏi dẻo dai, có một loại năng lực kháng ép đặc thù, ngăn cản lực ép chân không từ ngoại giới.

Da của bọn chúng tương đương với việc mang theo một bộ trang phục du hành vũ trụ.

"Ngài không đến tính toán sao? "

Caroline thôi diễn được một nửa, lại có chút xấu hổ.

Hứa Chỉ bất đắc dĩ, Caroline càng ngày càng cảm thấy áy náy, hoàn toàn coi mình chính là ân sư, một vị âm mư gia có tính cảnh giác cao như vậy, cũng bắt đầu tín nhiệm mình một cách vô điều kiện.

Hắn lùi lại một bước, cười cười,

"Mỗi người đều có suy nghĩ không giống nhau, ta muốn để cô thử nghiệm. "

Caroline không tiếp tục từ chối.

Thần linh siêu cổ đại biết dạng sự tình này, cho nên chắc chắn không phải là lần đầu tiên.

"Tạ ơn. "

Nàng cảm nhận xoang mũi chua chua, vội vã xoay người cúi đầu, trong lòng bùng lên sự cảm kích.

Sau đó, nàng đứng lên nhìn qua đám thực vật đang tiến hóa vô cùng nhanh chóng kia, thần niệm chậm rãi bao trùm,

"Hoàn cảnh, nhiệt độ, vị trí địa lý và thiên địch... Đều sẽ quyết định phương hướng tiến hóa của bọn chúng trên mảnh thế giới này! "

"Đang tiến hành tính toán. "

"Đang trong quá trình lắp ráp cấu trúc cơ thể, tính toán phương thức tiến hóa. "

...

Tinh thần vũ trụ.

"Đang trong quá trình tính toán! "

Ở bên trong căn phòng thí nghiệm, người Ishda bắt đầu hành động một cách khẩn cấp, mặt đỏ tới mang tai.

Đây là một cơ hội vô cùng to lớn!

Xưa nay chưa từng có!

Trước đây, bọn họ chỉ có số liệu từ sự tiến hóa của tinh thần vũ trụ, tương đương với một cái thế giới tinh thần giả lập, mà trước mắt là một cái thế giới vật chất tồn tại chân thực,

Làm sao mà không kích động?

Đây chính là cơ hội tốt nhất để "Thần tộc" bọn họ biểu hiện năng khiếu bẩm sinh, đây là lĩnh vực chuyên môn mạnh nhất của bọn họ.

"Cuối cùng cũng bắt đầu. "

Hứa Chỉ nhìn xem Caroline chuẩn bị ra tay, mỉm cười, lùi mấy bước về phía sau, nhìn qua vũ trụ mênh mông đầy sao,

"Nền văn minh chân không đầu tiên trong vũ trụ, có lẽ sẽ rất thú vị. "

Đây là đại thế giới chân không siêu phàm đầu tiên của mình, xem như trước nay chưa từng có, tự nhiên gửi gắm rất nhiều hy vọng, đặc biệt là dưới tình huống đã trả một cái giá lớn như vậy, không thể thất bại!

Mặc dù, đây đều là do Caroline trả giá rất đắt...

Mà đây cũng không phải lần đầu tiên để sinh linh can thiệp vào "Dòng chảy tạo hóa", trước đó Phượng Hoàng cũng như thế. Phượng Hoàng đã từng nhìn xem quá trình tiến hóa, tùy tiện đưa máu của chính mình gia nhập vào, sáng tạo và tiến hóa ra một đống lớn tiên thiên Cổ Thần.

Chính hắn đã làm quá nhiều dạng sự tình như vậy, tốt hơn hết là nên để cho Caroline tới thử ra tay một lần. Dù sao không chỉ đa dạng hóa dưới năng lực tính toán siêu kinh khủng và nền công nghệ đen của người Ishda gia trì, Caroline còn là một vị Thần linh cao đẳng, tầm mắt sẽ không quá kém.

Hứa Chỉ rất chờ mong.

Mấy ngày tiếp theo, Caroline dẫn đầu toàn bộ người Ishda, một lần nữa quy hoạch lại toàn bộ vùng đất.

Toàn bộ tinh cầu khổng lồ có thể so với toàn bộ lãnh thổ Hoa Hạ, được quy hoạch thành nhiều khu vực, chế tạo môi trường sinh tồn khác biệt, chia làm bảy đại lục trên thế giới!

Đồng thời, hai đặc tính lớn cũng bắt đầu được tách ra để thuận tiện cho việc quan trắc hiện tượng.

Có những giống loài sở hữu cả bức xạ và không khí.

Các giống loài chỉ sử dụng không khí, không có bức xạ.

Giống loài đơn độc sử dụng bức xạ và không có không khí, vì vậy loại sinh vật này không có lưu thông không khí bên trong, nghĩa là không thể sinh tồn bên trong môi trường chân không, đây là giống loài thuộc về một loại ký sinh thể, ký sinh bên trong túi khí trên cơ thể người.

...

Từng loại giống loài trong môi trường tiến hóa bị phân tách ra,

Hứa Chỉ lực bất tòng tâm.

Cảm giác bản thân chính là một đứa em trai, trước đó đều chỉ tùy tiện quy hoạch, nào có thể kỹ càng như vậy?

Hắn rời khỏi mảnh đất này, trở lại trong phòng khách và nhàn nhã ăn đồ ăn. Khoảng thời gian này trôi qua coi như khá hài lòng, ngẫu nhiên xem xét phía bên kia một chút, Caroline thật sự dụng tâm khắc khổ.

Oanh!

Một trăm năm đã trôi qua.

Chủng tộc bên trên mặt đất đang bận rộn và cường thịnh, các giống loài đạt được sự đa dạng hóa thực sự, đồng thời mỗi chủngloại đều chất lượng cực cao và có tiềm lực của riêng mình.

Hai trăm năm đã trôi qua.

Thế giới hoàn toàn hướng tới hoàn thiện, tốc độ dòng chảy của toàn bộ thế gian cũng trở lại bình thường, từ bên dòng chảy tạo hóa trở về trạng thái bình thường và phát triển ổn định. Kết quả không đến mấy năm thế gian ngắn ngủi, các bộ lạc đốt rẫy gieo hạt đã bắt đầu nảy mầm.

Bộ lạc của nền văn minh tế bào chân không hoàn toàn xuất hiện.

Chương 814: Thần Hư Không Tạo Vật 1

Một viên vệ tinh nhỏ bao quanh một Tinh Cầu Thể Khí khổng lồ, lơ lửng trong hư không thâm thúy u ám, băng lãnh và tĩnh mịch. Giống như hầu hết các tinh thể trong vũ trụ, bầu khí quyển mỏng manh của nó không thể giữ được nhiệt độ, khiến cho hoàn cảnh môi trường của vùng đất này quanh năm duy trì nhiệt độ thấp ở vào âm bảy tám chục độ.

Đây không phải là một hành tinh sự sống theo ý nghĩa truyền thống.

Đây là môi trường chân không của vũ trụ, không có không khí, mặc định băng lãnh và tĩnh mịch.

Mặc dù, trên viên vệ tinh nhỏ này vẫn có được ban ngày và đêm tối, đồng thời ban ngày có lượng "Bức xạ Mặt trời" cũng không hề thấp.

Lúc này, trong bảy khối đại lục có khoảng chừng mười ba chủng tộc có trí tuệ. Trong vòng bảy tám năm ngắn ngủi, bọn chúng bắt đầu thành lập nền văn minh bộ lạc đơn sơ, xây dựng nhà cửa trên cây, hoặc là đào đất để tiến hành sinh sống bên trong hang động.

Chỉ là nền văn minh của bọn họ phát triển vô cùng chậm chạp, thậm chí chậm đến cực hạn.

...

Ánh nắng tươi sáng.

Hứa Chỉ và Caroline cùng nhau đi dạo bên trên bầu trời tiểu tinh cầu.

Lớp khí quyển mỏng manh này không thể giữ được nhiệt độ, ngăn cản các tia bức xạ, thậm chí cực kỳ vẩn đục, giống như là một đám sương mù dày đặc bình thường, thậm chí còn xen lẫn không ít đất cát, biến thành những luồng cương phong lộn xộn.

"Trong chân không, nền văn minh của bọn họ phát triển quá chậm. "

"Không có không khí, không có chất môi giới, nên không cách nào giao lưu. "

Caroline nhẹ giọng nói nhỏ, cúi đầu nhìn xem thành quả của mình,

"Nhìn chung toàn bộ lịch sử, ngôn ngữ chính là nguồn gốc của một nền văn minh, bước đầu tiên thoát ly khỏi dã thú. Giao tiếp là sự tiến bộ của trí tuệ, là chìa khóa mấu chốt của vấn đề này. "

"Không có không khí, không có chất môi giới, nên cũng không có cách nào để nhóm lửa. "

Caroline tiếp tục nói trở nên nặng nề,

"Ngọn lửa là bước đầu tiên trong sự khởi đầu của một nền văn minh... Cho nên, đây là một cái kỷ nguyên trước nay chưa từng có, môi trường sống của bọn họ hoàn toàn khác biệt với chúng ta, không biết dựa vào quy tắc như thế nào mới có thể phát triển. "

"Nếu bọn họ đã có trí tuệ, vậy thì cứ thuận theo tự nhiên, chậm nữa cũng sẽ phát triển, thời gian sẽ nói cho chúng ta biết tất cả. "

Hứa Chỉ nhìn qua toàn bộ mảnh đất, thật lâu không nói gì.

Đối với chủng tộc chân không, Hứa Chỉ cũng chưa từng nghĩ qua.

Nó khác với toàn bộ quá trình quật khởi của bất kỳ chủng tộc nào trước đây.

Không thể giao lưu, không thể sử dụng mồi lửa, không có thời đại đốt rẫy gieo hạt, như vậy nền văn minh chân không sẽ quật khởi theo hình thức nào?

Bây giờ còn chưa có ai biết được.

Hứa Chỉ và Caroline lại cùng nhau đi qua rất nhiều địa phương, hắn lấy thân phận Thần linh siêu cổ đại cùng đồng hành với nàng, có phần thoải mái và tùy ý, có thể trò chuyện một cách bình đẳng, cùng nhau nghiên cứu thảo luận về một số ý tưởng và sự sáng tạo thú vị.

Chẳng bao lâu, hai người đi tới một mảnh đại lục nhỏ nhất mang số hiệu 01. Ở bên trong mảnh sông núi xanh biếc, bọn họ đã nhìn thấy một loại giống loài đặc biệt.

"Đây là kiệt tác cao nhất của ta, hai trăm năm đã trôi qua, ta sẽ đưa ngài nghiệm thu một chút. "

Caroline hành động cũng giống như năm đó mang theo mình đi tới phòng thí nghiệm tham quan, chỉ vào một mảnh thổ địa trước mắt với những sinh linh đang nói chuyện phiếm bên trên,

"Ở những địa phương khác chỉ mất không đến 10% tính lực, mà vẻn vẹn chỉ là đơn giản để hướng dẫn trí tuệ bị phân hóa, để bọn chúng tự nhiên tiến hóa phát triển, giảm bớt các nhân tố can thiệp của con người, người Ishda chúng tôi nhất trí cho rằng chúng có nhiều tiềm lực hơn...

Đồng thời, cũng là vì tiết kiệm thêm tài nguyên tính toán, dùng để làm một số thí nghiệm tiến hóa đặc biệt. Đó là quy hoạch hợp

lý nhất của chúng tôi,

Mà đây chính là thí nghiệm tiến hóa tiêu tốn đến 90% siêu tính lực của chúng tôi. Đừng nhìn bọn họ chỉ có hai mươi bảy người, mỗi một vị đều là bảo vật quý báu... Là kết tinh xứng đáng từ những thành tựu vĩ đại của người Ishda! "

Hai mươi bảy sinh linh này?

Là thành quả mạnh nhất của người Ishda?

Hứa Chỉ lập tức cảm thấy vô cùng hứng thú.

Hai mươi bảy thần linh này cũng giống như mười ba vị tiên thiên Cổ Thần độc nhất của Phượng Hoàng trước kia?

Dù sao, một số sinh vật có đặc tính độc đáo mãnh liệt, được sinh ra một cách ngẫu nhiên, cũng không có năng lực sinh sôi. Tương tự như các vị Cổ Thần năm đó, có một không hai, ngay cả Hứa Chỉ cũng không có cách nào điều ra kho gien để sinh sôi.

Bởi vì không có năng lực sinh sản.

Ví dụ đơn giản nhất chính là Phượng Hoàng, nó là sinh mệnh ngẫu nhiên, vô cùng đáng sợ và nghịch thiên, là duy nhất.

"Hai mươi bảy cái này? Chẳng lẽ, viên tinh cầu này cũng sẽ giống với thế giới Hoang Cổ, xuất hiện thời đại Thần thoại có mười ba vị tiên thiên Cổ Thần khai thiên tích địa? "

Hứa Chỉ nhìn lại, trong nội tâm có chút tò mò,

"Hai mươi bảy tiên thiên Thần linh độc nhất vô nhị này cũng sẽ thống trị thế gian, sau đó sẽ xảy ra tranh đấu với những sinh linh hậu thiên? "

Đây là những cái tượng đất.

Bọn chúng không có phân chia nam nữ, xinh đẹp như những pho tượng bạch ngọc, bóng loáng như ngọc, tuấn mỹ thon dài, giống như bước ra từ phù sa men trắng, mỗi cái đều tinh xảo như gốm sứ, bắt đầu xây dựng bộ lạc ở bên trong cây cối.

Thoạt nhìn, cứ tưởng rằng làn da trắng như tuyết của bọn họ phải tất nhiên rất cứng, đồng thời dễ nát như đá khối, nhưng trên thực tế lại mềm mại đàn hồi, là một loại làn da có chất liệu chân không đặc thù, sờ vào có cảm giác giống như chạm vào lớp bùn nhão tinh tế băng lãnh buốt lạnh.

"Đây là chủng tộc gì? "

Hứa Chỉ trực tiếp hỏi.

Caroline nói nhỏ,

"Trong trí tưởng tượng của ta, về khía cạnh một loại vật chất nào đó thì chủng tộc này gần với chủng tộc Thần Sáng Thế Thần! "

Hứa Chỉ:

"? ? ? "

Hắn có chút vô lực nhìn Caroline.

Ngươi chân trước mới ngắm nhìn Sáng Thế Thần, chân sau đã muốn tràn đầy phấn khởi lợi dụng cơ hội tiến hóa lần này, thừa cơ tiến hóa ra loại sinh linh hoàn toàn mới tương tự như Thần Sáng Thế?

Thay thế nó?

Ta mới cổ vũ cô một chút, cô đã trực tiếp muốn lên trời ?

Hứa Chỉ hoàn toàn chỉ biết câm lặng, trầm mặc một hồi.

Caroline tỏ vẻ hưng phấn,

"Ngài từng nói qua, Thần Sáng Thế là vô số, cũng là con số 0 nguyên sơ, sáng tạo ra vạn vật! Mà cái chủng tộc trước mắt này, cũng bởi vậy mà đến! Mọi thứ trên đời đều từ một sinh ra, tất cả đều sẽ trở về một.... Một chính là toàn, toàn chính là một. Vì vậy, cái chủng tộc này, ta muốn gọi nó là... Toàn tộc! "

Toàn tộc?

Hứa Chỉ mở to mắt.

Sáng tạo toàn bộ vạn vật?

Caroline thật sự khẩu khí rất lớn.

Hứa Chỉ không nhịn được nhìn về phía chủng tộc gốm sứ tượng đất thần bí này, đơn sơ mà nhỏ yếu, bọn chúng... Thật sự sở hữu năng lực khó tin như vậy sao?

Mặt hắn đen lại.

Chợt nhớ ra trước đây, một bộ gốm sứ Toàn vương có hình dạng tròn trịa dễ thương, viên ngọc rồng bên trong kia được mệnh danh là vị thần mạnh nhất, sáng tạo vũ trụ và tạo ra vạn vật.

Hắn nhìn xem một cái pho tượng gốm sứ,vị Toàn vương tương lai là ngươi sao?

Chương 815: Thần Hư Không Tạo Vật 2

"Cấu trúc của bọn họ cũng khá đơn giản. "

Caroline rõ ràng không có nhận ra vị Thần linh siêu cổ đại đang suy nghĩ viển vông, nàng vẫn còn đang nghiêm túc phổ cập khoa học,

"Bọn họ không có cơ quan tiêu hóa, không có bất cứ một tổ chức mô bên trong.... Chính như ngài có thể nhìn thấy, bọn họ toàn thân là tượng đất đơn giản bằng đất sét gốm sứ, kết hợp với ' khí' của đất sét thông suốt bốn phương trong khắp cơ thể mà tạo thành. "

"Sự hấp thu và bài tiết của bọn họ đều dựa vào làn da.. "

Caroline không ngừng giới thiệu, nét mặt tràn đầy vẻ tự tin, khí khái hào hùng,

"Tuy nhiên điều mấu chốt nhất là những tế bào đất sét của bọn họ có đặc tính liên kết và bức xạ đặc thù... Tính dẻo cực mạnh, nói tóm lại, ngài có thể sẽ không hiểu được. "

Caroline vẫy tay ra hiệu và kéo một người đất sét qua,

"Bọn chúng không có giới tính, là sinh sản vô tính đơn nhất... Về phần phương thức, chúng tương tự như tổ tiên của những người cây trước đó. "

Nàng bắt đầu để một pho tượng gốm sứ men trắng trong số đó, tiến hành tự bản thân sinh sôi.

Chỉ thấy một cảnh tượng kỳ lạ xuất hiện.

Pho tượng gốm sứ này từ từ xoay người ngồi xuống, há to mồm, nứt ra một vòng cung phóng đại đến cực điểm, phun ra một viên đất sét màu trắng sền sệt.

Hô hô hô!

Nó dùng miệng nhẹ nhàng thổi trống toàn bộ quả trứng đất sét, giống như là thổi bong bóng kẹo cao su, giống như một ông già đầu đường thổi đường nhân, toàn bộ "Viên cầu đất sét màu trắng" từ từ căng phồng lên.

Một cây...

Hai cây...

Giống như xe chỉ luồn kim.

Một số lượng lớn kinh mạch phức tạp và tinh vi bị chậm rãi thổi ra.

"Thổi ra kinh mạch? "

Hứa Chỉ lập tức có chút giật mình,

"Dùng loại phương thức này để sinh sôi hậu đại, thông qua phương thức‘ thổi khí cầu’‘ thổi đường nhân’, đem ‘ khí’ của bậc cha chú truyền cho thế hệ sau, để sinh vật có được khí và kinh mạch? "

Con của ta đều là do ta thổi ra.

Điều này rất khủng bố.

Nhưng lại có chuyện càng quái dị xảy ra.

Soạt! !

Theo quá trình thổi hơi, toàn bộ gốm sứ xoay chầm chậm.

Bắt đầu dùng hai tay nhào nặn hình dạng "em bé gốm sứ", giống như là những người thợ làm gốm sứ kia, từ từ dùng tay xoay tròn một cục gốm bằng đất sét bình thường, vò cho tròn và dẹp.

Chẳng mấy chốc, nó thổi khí, bóp ra một chú chó con xấu xí với bốn cái chân bạch ngọc, ném trên mặt đất, rồi bắt đầu nhảy nhót tưng bừng trên mặt đất.

"Loại phương thức sinh sản này... Đây là tạo ra sinh mệnh? "

Nội tâm Hứa Chỉ rùng mình.

Tận mắt chứng kiến cảnh tượng này, khiến cho người ta vô cùng rung động, không thể tưởng tượng nổi.

Đây là dùng đất sét, để sáng tạo ra sinh mệnh.

Cực kỳ giống với cảnh tượng khủng bố trong Thần thoại.

Caroline lại nói,

"Đừng nhìn vào cấu trúc đơn giản của bọn họ, chỉ có hai loại tế bào đất sét bức xạ và hòa khí, không có nội tạng, đường hô hấp, trái tim... Trên thực tế, những thứ càng cường đại thì thường thường có cấu tạo càng đơn giản, những tế bào đất sét bức xạ này tinh vi đến cấp bậc phần tử... Và ta cũng đã sử dụng ‘ hiện tượng pháp tắc’ có liên quan sơ bộ, để thúc đẩy sự tiến hóa của mỗi một cái tế bào đất sét, đồng thời có năng lực tạo khuôn..."

Caroline tự nhủ rằng,

Trong suốt hai trăm năm qua, trải qua vô số sản phẩm sinh sôi thất bại, mới làm ra hai mươi bảy thứ này.

"Đồng thời, bọn họ muốn sinh sản thế hệ sau, cũng phải trả

một cái giá rất đắt! Cũng như việc tạo ra con chó ở trước mắt, chia một phần ba khí cho đối phương. "

Hứa Chỉ gật gật đầu, ở trong cảm giác của hắn thì khí của cái sinh vật đất sét trước mắt này, rõ ràng bị chia đều cho pho tượng chó bằng đất sét.

"Cô dự định sẽ sử dụng chủng tộc này như thế nào? "

Hứa Chỉ tò mò hỏi.

"Để cho chính chúng ta dùng. "

Caroline hít sâu và cười nhạt một tiếng,

"Loại sinh linh cường đại mà độc nhất này có tiềm lực vô hạn, tại sao phải để lại cho những người khác? Hay là để cho bọn chúng trưởng thành? Bọn chúng là đời thứ nhất, huyết mạch cường đại nhất, sau này bọn chúng sinh sản thế hệ sau đều là con cháu...

Huyết mạch của bọn chúng sẽ tiếp tục suy yếu, hai mươi bảy vị tiên tổ nguyên thủy này có thể cho chúng ta đoạt xá làm nhân gian thể, tu luyện phân thân thứ hai! Trước đó, hai cái phân thân Thủy tổ thụ nhân đơn sơ này nên bị đào thải ! "

Nội tâm Hứa Chỉ đột nhiên trầm xuống.

Phượng Hoàng sáng tạo ra mười ba vị tiên thiên Cổ Thần, tốt bụng coi như bọn chúng như con mình và nuôi dưỡng.

Caroline sáng tạo hai mươi bảy người đất sét Toàn tộc, chính là trực tiếp chơi chết bọn chúng, sử dụng làm thân thể cho việc đoạt xá.

Nhưng mà không có gì đáng ngạc nhiên cả.

"Thì ra là thế sao? "

Hứa Chỉ bỗng nhiên hiểu rõ ràng điều gì,

"Trước đây Caroline không biết đến hệ thống đoạt xá "Nội thiên địa", nhưng sau khi mình chế tạo hai cái phân thân để đoạt xá, thì trước mắt kế hoạch sinh sôi lần này của nàng là chuyên môn nhằm vào việc đoạt xá, đây là kế hoạch ngay từ đầu của nàng! "

Đây là một vấn đề:

Lần này, làm thế nào mới có thể thu hoạch được lợi ích tốt nhất khi chúng ta phát triển tốc độ chảy của tiến hóa sáng thế?

Trước mắt chính là đáp án tốt nhất.

Lợi dụng sinh mệnh này để sáng tạo ra thế giới, tiến hóa ra phân thân "Thần Sáng Thế" cường đại nhất, sau đó đoạt xá bọn chúng!

"Dựa theo hoang ngôn mà ta dựng nên cho Caroline, đây quả thực là lựa chọn tốt nhất. "

Hứa Chỉ cũng hô hấp dồn dập,

"Tự sáng tạo cơ duyên lớn nhất cho chính mình. "

Quả thật, Caroline đã cho mình một sự kinh hỉ quá lớn.

Cái phân thân "Chân không tạo vật" này mạnh hơn hẳn bản vẽ thiết kế chiến giáp cơ giới.

Thậm chí trong tương lai, chỉ với thân thể này cũng sẽ có tiềm lực không thấp hơn so với Cửu Chuyển Huyền Công "Bàn Cổ chân thân", mà tạo vật bằng đất sét chân không có thể nói là một loại "Nữ Oa chân thân".

Bàn Cổ chân thân mở ra một phương thế giới thiên địa.

Nữ Oa chân thân sáng tạo ra một phương sinh mệnh chủng tộc.

Không thể nghi ngờ, nền văn minh tế bào chân không có tiềm chất sinh ra Chí cường giả.

Trong phút chốc, cả người Hứa Chỉ trở nên thật hưng phấn, nhận ra tiềm lực khủng bố ẩn chứa trong đó,

"Nếu Caroline đã đưa tới cửa loại chiến lực nghịch thiên này, mình không có khả năng từ chối, đạo phân thân Thần linh siêu cổ đại này có thể dùng thân thể này làm nhân gian thể, trốn ở trong thức hải của hắn, còn được..."

Nội tâm Hứa Chỉ không ngừng cân nhắc,

"Chỉ là phân thân của phân thân? "

Sau khi nội tâm chấn động kịch liệt một phen, hắn sắp xếp một số suy nghĩ, nhìn về phía hai mươi bảy vật thí nghiệm kia, quay trở về chủ đề và nói với Caroline,

"Làm phân thân của chúng ta? Ý kiến hay, thế nhưng cái sinh vật này đã có ba loại trạng thái : gen khí, gien phóng xạ, gen đất sét... Muốn dung nhập loại gien thứ tư, chắc chắn sẽ có sẽ có xác suất rất lớn, thậm chí toàn bộ đều phải chết ở nơi này... Thật sự muốn làm như thế sao? "

Đây là một vấn đề khó khăn lớn nhất.

Hiện tại, Hứa Chỉ làm hai cái phân thân thụ nhân kia chỉ có hai loại gen, lúc trước dung nhập gien mới thứ ba, đã làm cho một mảng lớn chết đi, nhưng đó là chuyện nhỏ vì số lượng người cây rất nhiều.

Chương 816: Thần Hư Không Tạo Vật 3

Nhưng vào lúc này đã có ba loại gen, lại dung nhập loại gien thứ tư thì ý vị như thế nào?

Độ khó tăng lên theo cấp số nhân!

Một khi thành công, chính là cấp độ anh hùng ngụy Trùng tộc.

Caroline đúng là gan to bằng trời, dã tâm cường đại.

Đồng thời, đây không phải là bốn loại gien thiên thú rác rưởi góp cho đủ số lượng kia, mỗi một loại gen đều vô cùng cường đại, tổ hợp lại có thể xưng là sinh linh nghịch thiên.

Mà cho dù là hiện tại chỉ có ba gen, hai mươi bảy sinh linh này cũng đều cực kỳ trân quý, có thể gọi là chủng tộc tạo vật cường đại. Việc kết hợp thêm một loại gen mới, có thể chơi chết toàn bộ bọn chúng và cần có giác ngộ mất cả chì lẫn chài!

"Đương nhiên phải nếm thử. "

Caroline cười nhạt nói,

"Muốn làm thì phải làm cho hoàn mỹ nhất.... Mục tiêu mà ta tiến hóa bọn chúng, để bọn chúng trở nên cường đại như vậy là vì cái gì? Chẳng lẽ là để bọn chúng quật khởi? Cũng không phải, ta chỉ để bọn chúng trở thành thế gian thể của chúng ta, nếu như không thể để cho chúng ta đoạt xá... Như vậy bọn chúng cường đại hơn nữa cũng không có chút ý nghĩa nào, tất cả hai mươi bảy sinh linh này chết đi cũng không quan trọng. "

Thời điểm nàng nói ra một câu nói kia, đôi mắt lạnh lùng, toát ra khí chất vạn cổ thần linh cao cao tại thượng, hờ hững quan sát chúng sinh mênh mông.

"Ta cũng có sự chắc chắn. "

Caroline biểu hiện vẻ mặt thành thật, tưởng rằng Thần linh siêu cổ đại đang sợ thất bại, tiếp tục ngạo nghễ nói,

"Đây là lĩnh vực thể hiện thiên phú của ta. Ta không am hiểu chiến đấu, nhưng công nghệ kỹ thuật gen mới là năng lực mạnh nhất. Ta đang phát triển quá trình tiến hóa của bọn chúng, đồng thời không ngừng đề cao khả năng chịu đựng của bọn chúng đối với gen 'nội thiên địa'. Đối với loại gien mới thứ tư, bọn chúng căn bản không có khả năng... Nhưng mà đối với sinh linh trước mắt này, vẫn có khả năng không nhỏ, có được khả năng được ăn cả ngã về không! "

"Xin hãy tin tưởng tài năng của ta. "

Nàng nghiêm túc hơn bao giờ hết.

Hứa Chỉ:

"..."

Người Ishda vẫn luôn thích đánh cược.

Bất quá, Hứa Chỉ cũng không có từ chối, hắn cũng vô cùng đỏ mắt với loại năng lực của phân thân này.

Đất sét sáng tạo vạn vật?

Ý tưởng không cần giới hạn, có khả năng không giới hạn, không chỉ là động vật, mà là vũ khí sinh học?

Đao kiếm máu thịt?

Ô tô máu thịt?

Hoàn toàn có thể dùng nền khoa học kỹ thuật siêu phàm của người Ishda, chế tạo ra mọi thứ. Đây là một loại thiên phú cường đại phù hợp nhất để sử dụng công nghệ cơ khí Ma năng của bọn họ, cho phép bọn họ tiếp cận với Thần tộc chân chính.

Đồng thời, bọn họ chế tạo riêng cho chính mình, mà nếu như mình thu hoạch được...

"Vậy ta sẽ không thiếu người hầu. "

Trong lòng Hứa Chỉ rất bình tĩnh, ánh mắt lấp lóe, đây là lợi ích nhất trực quan,

"Trước đây, cần một người hỗ trợ ở trong vườn trái cây, dọn dẹp phòng ở, rửa chén nấu cơm, nhưng còn không tìm được sinh linh có hình thể thích hợp... Mà Bàn Cổ chân thân to lớn cũng khá thích hợp, nhưng không thể giúp ta quản lý việc nhà... Hiện tại, ta nhào nặn ra nhân vật figure, thổi ra một cái người hầu, tự nhiên là có thể được, còn rất an toàn. "

Thổi ra vạn vật.

Bỗng nhiên trong lúc đó, hắn nhớ tới một câu tương đối lưu hành:

Năm nay ta 20 tuổi, có một chiếc Lamborghini, ba ngôi nhà nguyên căn ở đường vành đai ba thành phố Bắc Kinh và Thượng Hải, có một cô bạn gái xinh đẹp và đáng yêu, những thứ này không hề dựa vào cha mẹ, không có nhờ vả bằng hữu, tất cả mọi thứ đều là dựa vào chính bản thân ta cố gắng thổi ra.

Đúng lúc trùng ý nghĩa với nhau.

...

Ô tô và kiến trúc, đây là khả năng có thật.

Bây giờ có thể thổi ra một con chó, chẳng lẽ không thể thổi ra một chiếc xe Lamborghini?

Chỉ có không nghĩ ra, chứ không có chuyện không thổi ra.

Thậm chí, có thể được chế tạo thành vũ khí cứng rắn, dù sao một số gốm sứ đặc biệt có độ cứng có thể so với đá kim cương, khi đó tập hợp nội khí lưu chuyển, rất có thể là Thần binh siêu phàm có sinh mệnh.

Là một loại đất sét nào đó theo đúng ý nghĩa sáng tạo ra sinh mệnh, một dạng hình thức Nữ Oa khác.

Hứa Chỉ vừa suy tư, bất chợt nảy sinh ý tưởng, cảm thấy hình thái tiến hóa sinh mệnh này thật sự có thể mạnh mẽ.

Cũng vạn phần phù hợp với đặc điểm tính cách của Caroline.

Cái sinh mệnh này cũng không thể chiến đấu, thuộc về trường phái chiến đấu không chính diện, lại là một loại "Triệu hoán lưu", chỉ là trước đây nàng từng triệu hoán đồ vật mang tính tâm linh, hiện tại là triệu hoán đồ mang tính vật vật.

Đây là cô muốn trở thành vị triệu hoán sư mạnh nhất sao?

Nội tâm Hứa Chỉ im lặng.

Tiếp theo, Hứa Chỉ đem thuốc biến đổi gen "Ma phương" giao cho Caroline, sau khi kiểm tra lại một lần nữa, nàng dự định sẽ dung nhập vào trong hai mươi bảy sinh linh này, trở thành loại gen thứ tư!

Bốn gen đã là thiên phú cực hạn của gen dưới Trùng tộc anh hùng.

Càng kết hợp nhiều gien thì xác suất tử vong càng lớn.

"Ta dành cả một đời để nghiên cứu kỹ thuật di truyền, hiện tại nên có thành quả. "

Caroline cười,

"Đây là nền văn minh của người Ishda, kết tinh tâm huyết của toàn bộ các cuộc nghiên cứu! "

Hứa Chỉ không có quấy nhiễu nàng, trình độ nghiên cứu gien so với người Ishda thì mình chỉ là người ngoài cuộc, chỉ cần an tâm tiếp thu thành quả thí nghiệm là được.

Mấy ngày trôi qua.

Quả nhiên, số lượng lớn tử vong đã xuất hiện.

Tổng cộng hai mươi bảy "Sinh mạng thể ba gien", vậy mà chỉ may mắn còn sống sót ba sinh linh đột phá cực hạn. Điều này vẫn củng cố xác suất thành công dưới nhiều tác động khác nhau, nếu không tuyệt chủng hoàn toàn sẽ là kết quả của xác suất cao.

Một ngày này, Caroline trực tiếp đi ra ngoài với ba cái thân thể, tràn đầy vẻ mỏi mệt và xanh xao, nhưng hào hứng nói,

"Chúng ta mỗi người một cái, còn lại một cái... Giữ lại dự bị đi, hoặc là dùng vào việc khác đều được. Hiện tại, một bước này có thể cho phép chúng ta thông hướng đến một tương lai càng cường đại hơn, có lẽ trong tương lai vạn năm không xa, hai người chúng ta có thể thông hướng chí cao, thậm chí bước vào lĩnh vực Sáng thế! "

Hiển nhiên, nàng đã lập kế hoạch xong cho tương lai.

Chẳng mấy chốc, Caroline trực tiếp bắt đầu thử đoạt xá thức hải của một sinh linh Toàn tộc.

Hứa Chỉ thấy nàng không chút do dự, cũng bắt đầu thử chiếm

lĩnh toàn bộ thức hải của sinh linh này, hoàn mỹ khống chế một bộ thân thể. Loại sinh linh còn chưa mở ra trí tuệ, giống như loài dã thú, cùng loại với vượn người Thủy tổ, nên hắn cũng không có lòng dạ đàn bà gì cả.

Oanh!

Não hải như muốn nổ tung.

Hứa Chỉ nhìn bản thân giống như gốm sứ bạch ngọc bình thường, hoàn toàn hóa thành một người ngọc trắng sứ, giống như một tác phẩm điêu khắc bằng parafin của một người đàn ông với tỉ lệ hoàn mỹ, có một loại mỹ cảm dị thường thần bí.

Hắn bỗng nhiên há mồm một cách phóng đại, giống như là Đại Ma Vương Piccolo phun ra một quả trứng sền sệt.

Ùng ục!

Hắn cũng không vội vàng thổi.

Từ từ dùng hai tay tạo hình và điêu khắc.

Trong chớp mắt, xuất hiện một thân hình thiếu nữ cỡ nhỏ, cực kỳ tinh xảo thanh tú, đôi chân thon dài trắng nõn, mặc váy dài theo phong cách cổ trang của Hoa Hạ, bày ra ở trên bàn.

Chương 817: Tiểu Vũ Trụ

"Dường như trước tiên có thể bóp nặn hình dạng nhân vật hoàn chỉnh, bày ra trên bàn như búp bê, về sau khi cần đến lại thổi‘ khí’, ban cho sinh mệnh bất cứ lúc nào. "

Hứa Chỉ không ngừng cân nhắc, buồn cười nhìn qua búp bê,

"Đây có lẽ là cách nói thường thấy trong Thần thoại... Chỉ cần thổi một hơi tiên khí, là bất tử và sống lại. "

"Triệu Linh Nhi..."

Hứa Chỉ nhìn búp bê thiếu nữ váy dài tinh xảo và sống động, nhẹ giọng thì thầm,

"Nàng xuất thân từ một cái thế giới Tiên kiếm, cũng là hậu duệ của bộ tộc đất sét. "

Hắn cảm thấy, đây đại khái chính là tử trạch thần kỹ, thổi một hơi lập tức khiến cho nhân vật búp bê đều có sự sống.

Có lẽ, chờ đến khi mình bóp nặn ra một đống lớn, tiện tay rắc vào trên mặt đất, tiếp theo thổi một hơi tạo ra sự sống, cũng rất có tư thế Nữ Oa một lời nói tạo nên Nguyên thần như trong truyền thuyết Hoa Hạ.

Hô~~

Hứa Chỉ nhẹ nhàng thổi.

Triệu Linh Nhi nháy mắt sống lại, nhảy nhót tưng bừng xung quanh.

"Đối với hình thể hiện tại của ta mà nói thì tỉ lệ tương xứng... Nhưng đối với ta chân chính thì vẫn còn quá nhỏ. "

Hứa Chỉ sờ sờ đầu tóc Triệu Linh Nhi,

"Tuy nhiên, tác phẩm đất sét này cũng không hạn chế hình dáng cơ thể, chờ đến khi ta mạnh lên, thổi ra một sinh linh cực lớn... Chăm sóc vệ sinh ở trong vườn cây ăn quả, phụ trách nấu ăn trong phòng bếp và một số việc vặt khác. "

Vô cùng thuận tiện.

Kích thước bằng với chân nhân.

Chỉ cần thổi phồng thường xuyên là được, còn tiết kiệm điện.

"Tuy nhiên cũng có tính hạn chế rất lớn, hình thức sinh sản có thể luôn thay đổi thiên biến vạn hóa, trên bản chất vẫn là tế bào đất sét và kinh mạch chân khí, đều là cùng một chủng tộc... Nói một cách dễ hiểu, chúng được tạo ra từ một nắm bùn! "

"Trí tuệ phó não, điều ra chuỗi gien. "

Hứa Chỉ mở miệng.

Tính danh: chân không đất sét tạo vật

Gen: gen chân khí, gen phóng xạ, gen đất sét, gen nội thiên địa.

(có thể trưởng thành không giới hạn, tiềm lực không xác định)

...

Anh hùng ngụy Trùng tộc!

Vẫn là ba cái cùng một lúc.

Tính toán kỹ lại, trước mắt mình có bao nhiêu sinh linh sở hữu sinh mệnh cấp độ bốn gen?

Tiểu Phượng Hoàng.

"Trùng tộc mẫu sào" Tốc Độ Xe Akira.

Mặc dù, cấp độ gen cao cũng không đại biểu sức chiến đấu cao, nhưng vẫn là điểm khởi đầu rất cường đại.

"Gen nhiều không có nghĩa lý gì! Đế Kỳ sở hữu cấp độ gen khởi đầu rất thấp, nhưng lại được đánh giá là có hi vọng nhất thành tựu Trùng tộc anh hùng! Cũng bởi vì tài năng và tư chất của hắn..."

Trong lòng Hứa Chỉ trầm ngâm suy tư.

Năm gen là Trùng tộc anh hùng, và một, hai, ba, bốn gen là khoảng cách giới hạn lớn nhất.

Đến cấp độ ngũ giai này, không chỉ có thể chứa đựng năm loại gen thiên phú, còn mang ý nghĩa có thể tùy ý xóa bỏ và sửa đổi năm gen của mình.

Nhưng vô luận như thế nào, có thể đạt được thân thể anh hùng ngụy Trùng tộc, vẫn khiến cho người ta cảm thấy tâm thần phấn chấn.

"Tiếp theo, cô định làm như thế nào? "

Sau khi nghiêm túc thí nghiệm thành quả một phen, Hứa Chỉ rất hài lòng hỏi tiếp.

"Với dạng thân thể như này, tự nhiên là để bù đắp quy tắc thế giới. "

Caroline hung hăng nôn ra một quả trứng, từ từ bóp nặn và thổi hơi, bừng bừng ý chí nói,

"Ta muốn xây dựng... Từng viên tinh cầu! Từng khối đại lục! "

Hứa Chỉ chưa kịp phản ứng.

Sáng tạo cái chủng tộc tạo vật này, đây chỉ là bước đầu tiên trong kế hoạch sao?

Đôi mắt Caroline lấp lóe ánh sáng đầy màu sắc, nói ra ước mơ mà nàng hằng ao ước,

"Quá trình tiến hóa sinh vật kéo dài hai trăm năm của Thần Sáng Thế và sự đa dạng hóa vô tận của giống loài, chỉ là bước khởi đầu mà thôi. Tiếp theo, chúng ta cần phải tái tạo lại môi trường sinh thái của hành tinh này! "

"Đúng vậy, ta muốn sáng tạo tinh cầu... Khi ta nhìn thấy người khổng lồ vạn trượng, Thần Sáng Thế thần bí và vĩ đại kia, ta chợt nảy sinh một ý nghĩ, không ngừng đến gần hắn... Ta muốn sáng tạo ra từng vị Cổ Thần có hình thể khổng lồ như hắn, thậm chí tinh cầu! "

Caroline đứng dậy, xiết chặt nắm đấm,

"Dù sao, cái thiên phú này có được khả năng vô hạn, quyết định sử dụng nó ở hạn mức cao nhất và hạn mức thấp nhất chính là sự sáng suốt! "

Caroline mặt mũi tràn đầy tự tin, nhìn qua bầu trời rộng lớn mênh mông, lạnh nhạt nói,

"Khi một phần lực lượng này của ta rơi vào trong tay kẻ yếu, nó chẳng qua là sáng tạo ra nữ nhân để làm thú vui cho riêng mình, sáng tạo người hầu phục vụ cho động cơ của mình, sáng tạo ra vũ khí cũng chỉ là đao, thương, côn, bổng.... Khi cỗ lực lượng này rơi vào trong tay của ta, như vậy ta có thể thổi ra kết cấu bên trong của nó? Động cơ, bánh răng, đều có thể chế tạo ra. "

"Đúng vậy, chỉ cần Tiên Thiên nhất khí, một hơi thổi ra, toàn bộ kết cấu máy móc chính là bức khảm nạm hoàn mỹ... Mà tri thức và nền văn minh, cấu trúc và hình dáng của người Ishda chúng ta mang đến cho nó khả năng vô hạn, giống như là một bức tranh được vẽ bằng cách tùy ý vẩy mực trên giấy trắng. "

Phốc!

Nàng nhẹ nhàng phun ra.

Một viên tinh cầu tinh xảo cỡ nhỏ, giống như mô hình địa cầu bình thường xuất hiện ở trước mắt, chậm rãi lơ lửng giữa không trung.

Nó là một tinh cầu sinh mệnh, bên trong có khí hydro và CO2, vận chuyển theo một loại cấu trúc vô cùng tự nhiên, thậm chí còn có đà con quay... Mà càng có thể lơ lửng, bởi vì bên trong tràn ngập khí hydro.

Thậm chí bên trong còn có sóng trọng lực, giải phóng lực hấp dẫn mà tinh cầu nên có.

"Ngài nhìn kỹ lại nó...."

Nàng một tay kéo lấy cái khỏa tinh cầu này,

"Khi đem nó phóng đại lên gấp một vạn lần, chỉ cần ta đầy đủ lực lượng có thể thổi, vậy thì nó chính là một viên tiểu tinh cầu thích hợp để sinh sống. "

"Ta muốn đem nó, che kín ở bên trên khoảng trời này. Những viên tinh cầu này đều đủ để dung nạp một quốc gia nhỏ, lấy quỹ tích đặc biệt vận chuyển, phân bố trên bầu trời, hoàn toàn sử dụng lãnh thổ của mảnh thế giới này đến mức cực hạn. "

"Nó cho phép thế giới của chúng ta, dung nạp hơn vạn ức nhân khẩu! "

"Nó có thể để cho thế giới này, hình thành một cái tiểu vũ trụ giả định cỡ nhỏ thực sự, trải rộng tinh cầu. "

Hứa Chỉ nghe được kế hoạch và chí khí mưu lược vĩ đại của Caroline, thấy được dã tâm lập lòe trong đôi mắt kia, hắn bỗng nhiên cảm giác vô cùng khâm phục nàng.

Đây là muốn lấp đầy bầu khí quyển mỏng manh kia bằng tiết tấu của những viên vệ tinh nhân tạo.

Mà Caroline, nàng thật sự có ý định trở thành Thần Sáng Thế của mảnh thế giới này...

Mục tiêu của nàng không phải là sáng tạo sinh linh, mà là... Sáng tạo tinh cầu!

"Người này rất hung và dã tâm quá lớn. "

Hứa Chỉ hít sâu một hơi, cảm thấy Caroline rất khủng bố.

Hứa Chỉ kinh hoảng trước tính toán khủng bố của nàng, không hổ là âm mưu gia mạnh nhất, đồng thời cũng cảm giác rất may mắn, bởi vì Caroline cố gắng như thế vì dáng vẻ làm công cho chính mình, thực tế rất mê người.

Vốn dĩ, Hứa Chỉ cảm thấy dã tâm của mình đã rất lớn rồi, và hắn đã làm được rất nhiều chuyện!

Lúc hắn mới chỉ là một Thiên Đế mà đã có ý tưởng muốn xanh hoá hệ Thái Dương, ngao du vũ trụ làm ruộng.

Ai biết được dã tâm của Caroline còn lớn hơn nữa?

Chuyện mà nàng càng có thể làm đến?

Chương 818: Quần Tinh!

Caroline mới nhìn thoáng qua Thần Sáng Thế, liền hứng thú bừng bừng muốn trở thành một vị Thần Sáng Thế trên thế giới này, sáng tạo nên các hành tinh, vạn vật, giống như đã từng đam mê...

“Ta mới chỉ tùy tiện khích lệ ngươi một chút thôi mà ...” Hứa Chỉ cảm thấy bản thân mình muốn hộc máu.

Hơn nữa, đây còn không phải là điều khoa trương nhất, điều khoa trương hơn chính là, loại kế hoạch Thần Sáng Thế thiên mã hành không này vậy mà lại thật sự có tính khả thi!

Toàn tộc.

Có lẽ, thật sự có thể làm được.

“Thật là ai cũng không thể xem thường ai...” Hứa Chỉ chỉ biết bày ra biểu tình bất đắc dĩ.

Hắn lén nhìn về phía trước, thiếu nữ Sakura xinh đẹp đang căng chiếc ô đỏ, hưng phấn phát biểu những lời kinh thế hãi tục, thật sự không dám quấy nhiễu, “Thật đúng là một nhân tài nghiên cứu siêu cấp, nàng muốn sáng tạo nên hành tinh, sáng tạo sinh mệnh.... Thật đúng là có thể dùng bùn nặn ra, có thể thay thế sao.”

Mà toàn tộc lại có ý gì?

Máy in sinh mệnh 3D!

Cấu tạo bên trong của sinh mệnh có thể bị thổi bay trong một hơi, khiến cho vũ khí gồm tổ hợp mấy vạn linh kiện máy móc ma năng bình thường trở nên hoàn chỉnh hơn.

Đây mới là "Một là toàn bộ, toàn bộ tức là một."

Có lẽ có thể xem như là hai loại cực đoan giống như Tà Thần Cthulhu, một bên là tụ hợp sinh vật, một bên là theo đuổi cỗ máy tích hợp tổng thể.

Tuy rằng còn có rất nhiều hạn chế.

Bất kể diện mạo của sinh mệnh như thế nào thì bản chất của chúng đều là từ tế bào đất sét.

Giờ phút này, trong lòng Hứa Chỉ đang phát ngốc và tê dại. Caroline cũng không phát hiện, nàng cười chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí, ý chí chiến đấu càng thêm trào dâng, đôi mắt nàng trong veo. Nàng vung đôi tay trắng nõn lên, "Thật không dám dấu diếm! Nếu như giao kế hoạch ban đầu của thế giới mới này cho ta xử lý, như vậy đương nhiên là ta sẽ muốn nó phải vô cùng hoàn mỹ, mà chế tạo Toàn tộc, sáng tạo tinh cầu... chính là kế hoạch cuối cùng!"

"Nhưng mà vật chất là bình đẳng, lấy đất và năng lượng từ nơi nào đây?"

Vẻ mặt nàng rất nghiêm túc, không ngừng phân tích, "Chúng ta muốn sáng tạo nên một hành tinh di động nhỏ thì phải khai quật vật chất trên mặt đất và không ngừng giảm bớt thể lượng của hành tinh dưới chân chúng ta... Đương nhiên, sẽ không khai quật quá nhiều, bởi vì nếu như giảm đi quá nhiều thì sẽ dẫn tới việc khối lượng của hành tinh này mất cân bằng và lệch khỏi quỹ đạo hiện tại của các sao trời khác...."

"Mà khối lượng có thể tách ra từ một bộ phận đó cũng đủ để cho chúng ta chế tạo nên mười mấy hành tinh! Đúng vậy, ước chừng mười mấy hành tinh!!" Nàng hưng phấn bừng bừng, "Sau này nếu muốn phát triển thì có lẽ chúng ta phải nghĩ cách vận chuyển vật chất từ một thế giới bên ngoài khác, chế tạo sao trời,

treo chúng lên không trung.”

Hứa Chỉ: “....”

Được rồi, ngươi thắng... Ngươi thật sự hoàn toàn thắng.

Ngay cả hắn cũng nhịn không được mà bắt đầu tán thưởng một phần kế hoạch to lớn và tráng lệ này, vậy mà lại có nguyên lý vô cùng chặt chẽ tỉ mỉ, thật sự có thể làm được!

—— Chỉ cần lá gan lớn, thật sự có khả năng thổi ra toàn bộ thế giới.

Trong lòng Hứa Chỉ có chút phát ngốc.

Nhưng mà, hắn nhìn Caroline đang cực kỳ nghiêm túc, đang rơi vào trạng thái điên cuồng với khoa học kia. Vẻ mặt nàng phấn khởi, giảng giải ý kiến và kế hoạch vĩ đại của mình, quả thực là đang bộc lộ hết bản tính ác liệt của mình, nhưng mà hắn lại cảm thấy có chút đáng yêu.

Nhìn gia hỏa này không ngừng ríu rít, hắn bỗng nhiên cảm khái.

“Làm ta mơ hồ nhớ tới thời điểm nàng già đi năm đó. Lúc ấy nàng ở trong phòng, run rẩy, là một bà lão mang kính, hưng phấn nói với ta về lý luận cơ bản của khế ước ma thú kia của nàng, nói đến không dừng được.”

Văn vinh vinh quang và huy hoàng của người Ishdar, hết thảy phảng phất chỉ như là cảnh tượng ngày hôm qua.

Năm đó, bất kỳ người Ishdar nào tiếp xúc với Caroline thì ấn tượng đầu tiên của bọn họ về nàng đều là ý chí kiên cường và lãnh lệ, biết tính toán. Bọn họ đều quỳ xuống và sùng bái nàng. Nàng hoàn mỹ giống như Levi’s năm đó vậy, không giống bất kỳ một sinh linh nào trên thế gian này, cường đại, thần bí, siêu phàm.

Nàng có một đại não thần linh cho nên mọi người đều sùng bái, kính trọng mà không dám gần gũi. Nàng trở thành thần tượng trong mộng của biết bao người.

Nhưng Hứa Chỉ hiểu rõ Caroline cũng là người, cũng cần người làm bạn, nàng cũng có hỉ nộ ái ố.

Nhưng mà thế giới Quần Tinh mà Caroline hiện tại đang miêu tả vẫn là tương đối xa xôi.

Bởi vì sáng tạo nên một hành tinh thôi đã là một công trình lớn. Nó tương đương với diện tích một trăm mẫu, có thể so với thế giới Hoang Cổ, và thế giới Vu sư.

Việc sáng tạo nên các hành tinh không phải là việc có thể hoàn thành trong thời gian ngắn.

“Nhưng mà, đây sẽ là một thế giới chân thực tương đương với một vũ trụ nhỏ!”

Điều này đủ cho Hứa Chỉ cảm thấy vừa mừng vừa sợ.

Nhưng càng làm cho hắn kinh hỉ hơn chính là kế hoạch tiếp theo của Caroline lại càng thêm xuất sắc.

Chỉ thấy Caroline còn đang hưng phấn lải nhải,

“Mọi người cho rằng đây chính là toàn bộ kế hoạch của ta sao? Nếu thật là như vậy, thì từng hành tinh kia đều là đồ phục chế, không có gì khác nhau? Nó có thể được coi là đại lục lơ lửng mà thôi, sao có thể gọi là tiểu vũ trụ được?”

“Tùy thuộc vào môi trường của mỗi một hành tinh, chúng ta sẽ sửa đổi tham số, thực hiện đa dạng hóa hành tinh. Mỗi một hành tinh đều có hàm lượng trọng lượng, hơi nước và lớp băng từ 0.5 đến 100 lần, môi trường thổ nhưỡng cũng khác nhau. Trên một hành phần lớn đều sẽ có đất và kim loại...”

Nàng ngẩng đầu lên, lớn tiếng tán thưởng, đôi mắt lóe lên vẻ hưng phấn, “Môi trường để sinh tồn trong đó cũng hoàn toàn khác nhau! Đây..... mới là mục tiêu mà ta muốn!”

“Về phần sinh linh trên mặt đất không thể thích ứng hoàn cảnh trên hành tinh đó? Đây là chuyện không có khả năng....”

Giọng nói của nàng tràn đầy tự tin, bước về phía trước một bước, chỉ vào mặt đất,

“Bởi vì, trong hai trăm năm qua, ta đã dựa theo giả thiết về hoàn cảnh của các hành tinh và đã chế tạo từ 01 đến 07 lục địa thí nghiệm. Đây chính là phương tiện để cho bọn họ di cư đến các hành tinh trong tương lai. Ta đây là để trong tương lai bọn họ có thể cư trú trên hành tinh mà đề cập đến môi trường tiến hóa của bọn trong hai trăm năm qua !!”

Đây!?

Trong nháy mắt, lời nói này phảng phất như một đạo sét đánh giữa trời quang. Hứa Chỉ chỉ cảm thấy cả người như bị kế hoạch lớn mật hoàn mỹ kín đáo này dọa cho sợ tới mức có chút run lên, trong lòng có một loại chấn động kỳ lạ.

Lúc đầu, hắn còn tưởng rằng môi trường của bảy khối đại lục kia chính là thế giới mà tương lai sẽ diễn biến thành thục. Ai biết được đó chỉ là nơi cư trú tạm thời?

Chỉ là vì di cư đến hành tinh tương lai?

Đó mới là nơi cư trú chân chính của bọn họ?

Hắn bỗng nhiên cảm thấy ý tưởng trước đây của mình đúng là quá đơn giản rồi.

“Lợi hại, thật là quá lợi hại.” Trong lòng Hứa Chỉ tán thưởng, không hổ là nhà khoa học xuất thân từ Ishdar, loại này kế hoạch

chu đáo chặt chẽ như này thật là quá xuất sắc. Nó giống như là một máy tinh siêu cấp cấp bậc Thần linh vậy.

Trình độ xuất sắc này khiến cho Hứa Chỉ lại nghĩ tới kế hoạch "Tử Thần vĩnh sinh" năm đó.

"Không hổ là ngươi." Hứa Chỉ tán thưởng, "Ý tưởng rất thông minh mà hoàn mỹ, từng hành tinh đều sẽ có đủ loại tham số và hoàn cảnh."

Chương 819: Quản Lý Và Tu Dưỡng 1

Mặt Caroline hơi đỏ, cũng phản ứng lại, hành động của mình đúng là có hơi khoa trương.

Nàng vừa lâm vào trạng thái tự mình điên cuồng nói chuyện khiến người cảm thấy xấu hổ, nhưng mà lại lập tức không thèm để ý nữa, dù sao thì bản tính của mình đã sớm lộ rõ ở trước mặt Thần linh siêu cổ đại trong tiệm trà sữa năm đó rồi.

“Ngài quá khen! Đây là kế hoạch vũ trụ nhỏ, hiện tại, nhiệm vụ chủ yếu chính là muốn phi thăng lên một hành tinh.”

Nàng nhiều ít có chút ngượng ngùng, lại hít sâu một hơi, bình tĩnh hơn một ít, “ Văn minh của bọn họ còn đang phát triển, thời điểm chuẩn bị hoàn toàn trưởng thành sẽ đem bọn họ thả vào tầng khí quyển!”

Hứa Chỉ gật gật đầu, nghiêm túc nói, “Ít nhất, phải để cho “Toàn tộc” đạt đến cảnh giới Thiên Đế, lại phối hợp với pháp lực hùng hậu của một vị Thần linh làm nguồn năng lượng dự phòng, mới có thể thổi ra được một hành tinh như vậy.”

Hành tinh một trăm mẫu đối với Thần bình thường thì cũng đã rất khó để làm được, Thượng Thần thì phỏng chừng sẽ trở nên tương đối nhẹ nhàng.

Caroline cười nói: “Đúng vậy, nhiệm vụ tiếp theo chính là tu luyện, may mà làm một vị Thần cao cấp ở trong thức hải trùng tu lại khối phân thân cơ thể phàm nhân này cũng sẽ không quá chậm. Qua hai trăm này, ta cũng đã hồi phục được phần lớn tu vi, trở về

làm một vị Thượng Thần. Chỉ cần năng lượng đủ thì trùng tu một khối thân thể Thiên Đế cần khoảng 80 năm... 80 năm sau, hành tinh thứ nhất sẽ bay lên không, khi đó, văn minh của dân bản xứ hẳn là cũng vừa mới phát triển."

Hứa Chỉ gật gật đầu, hắn cũng đã thấy được tương lai rộng lớn.

Tiếp theo, Hứa Chỉ cũng không có nói nữa, trực tiếp rời đi, để cho Caroline tự mình làm chủ.

Dù sao ở lại thì hắn có thể làm gì sao?

Cùng nhau tu luyện đến Thiên Đế, hỗ trợ thổi tinh cầu sao?

Phân lượng của mình là bao nhiêu, hắn cũng không rõ ràng lắm, chỉ có thể nhân cơ hội "Cút đi".

Hứa Chỉ đi rồi, Caroline hoàn toàn hít sâu một hơi, bắt đầu nghiêm túc tu luyện, tự cổ vũ cho chính mình, "Thần linh Siêu cổ đại nhìn như muốn phân chia một bộ phận đất đai ra, thật ra là hoàn toàn đem mảnh thế giới này giao cho ta, từ đầu tới cuối đều chưa từng can thiệp qua..."

Đôi mắt nàng ngưng lại, trong lòng là một mảnh vui sướng đồng thời cũng tràn đầy cảm kích, đây là một phần kỳ ngộ thật lớn.

Nhưng đối với nàng mà nói, điều khiến nàng càng thêm vui vẻ hơn không phải là kỳ ngộ mà ngược lại là có một người có thể buông bỏ thân phận và địa vị, lấy thân phận bằng hữu lắng nghe chính mình. Như vậy đã đủ cho nàng cảm thấy rất nhẹ nhàng rồi.

...

Sau khi rời đi từ chỗ Caroline, Hứa Chỉ liền trực tiếp trở về phòng khách, sắp xếp lại suy nghĩ,

“Hiện tại, phân thân của Thần linh siêu cổ đại này đang nỗ lực học tập, khống chế khối thân hình ‘ Toàn tộc ’ kia để tu luyện. Nếu như có đủ năng lượng thì phỏng chừng trong khoảng 80 năm nữa là có thể đạt đến cảnh giới Thiên Đế.”

Nếu như đạt đến trình độ này thì hắn sẽ có ba phân thân là Hermes, Diêm Vương luân hồi, Thần linh siêu cổ đại cùng nhau nhiệt tình học tập. Lấy lý giải của cảnh giới Thiên Đế thì hắn cũng sẽ không kém so với các Thần linh!

Thậm chí hiện tại, hắn đã có thể nghiên cứu thảo luận rất nhiều kiến thức với Medusa.

Dù sao với tốc độ học tập của tam trọng cùng với thời gian khủng bố ở bên trong thì khuyết thiếu hiện tại của hắn cũng chỉ có năng lượng.

Thậm chí, bao nhiêu năm trôi qua, đạo tâm của Hermes cũng đã được lĩnh ngộ một cách nước chảy thành sông. Năm đó bản thân hắn còn đang cân nhắc khắp nơi, quả nhiên tu đạo tinh thần này không thể gấp gáp, nó hết sức công phu.

Bởi vậy, phương diện pháp lực đạo tu cũng đột phá, Hứa Chỉ cũng hoàn toàn bước vào Thiên Đế song thể tu, đạo tu.

Nhu cầu đột phá năng lượng, lại lần nữa tăng mạnh.

So với Vu sư, thể tu, ma hạch... thì nhu cầu năng lượng gấp vô số lần Thiên Đế bình thường, vô cùng khổng lồ, hắn cảm thấy càng ngày càng bành trướng.

Hắn sắp xếp lại suy nghĩ một chút, “Chờ phân thân Toàn tộc này tu luyện tới cảnh giới Thiên Đế, tuy rằng ta không có khả năng giống như là Caroline, có thần lực khổng lồ có thể hấp thu các chất trên đại địa, giống như là keo thủy tinh vậy, có thể thổi ra một hành tinh trăm mẫu... Nhưng mà dưới sự chủ trì pháp lực hồn

hậu của bản thể thì thổi ra một cái ngang người, vẫn là có thể đi...”

“Đại khái, trong hơn nửa ngày nữa là ta có thể có được một quản gia lớn ngang ta.”

Thực ra, đây là mong ước nhỏ bấy lâu nay của hắn, hiện tại cuối cùng cũng có thể thực hiện, không khỏi có chút vui vẻ.

Thần Sáng Thế rửa chén, lau nhà, đúng là đánh mất tôn nghiêm mà!?

Thừa dịp này lén ra ngoài chèo thuyền, Hứa Chỉ cũng cảm thấy không có chuyện gì để làm cả.

Đạp đạp.

Đi ra cửa, ngồi ở trước sân, gió lạnh thổi quét.

Hắn bưng một chén trà nóng, mặc kệ nhiệt độ của sương trắng, quan sát toàn bộ khung cảnh của thế giới Vu sư.

Thế giới Vu sư ngoài phòng đã phát triển qua hai trăm năm, gần như là ôn hòa, dần dần khôi phục lại sự cường thịnh, chú ý một chút, cũng không có xảy ra sơ suất gì.

Cối xay gió luyện kim tinh tế xoay tròn, phía dưới là những điểm sáng kiến trúc, thành thị chót vót.

Tam giới là thế giới siêu phàm có quy mô lớn và thành thục nhất, hệ thống tự ứng đối hoàn chỉnh, căn bản không cần lo lắng nhiều.

“Vừa lúc đi lên sao Thuỷ thu một chút đồ ăn, mở rộng đất đai một lần nữa, gia tăng diện tích làm ruộng.” Hứa Chỉ vừa nghĩ vừa kéo Truyền Tống Trận ra, một bước bước vào.

Rầm!

Trong thế giới màu vàng kim với phóng xạ khủng bố đã đốt cháy khắp đại địa.

Ánh mắt Hứa Chỉ nhìn về phía xa, đã trải qua một đoạn thời gian, đám cổ thụ sao trời này đã có thể thu hoạch, cành lá xanh biếc như phỉ thúy, lộ ra vầng sáng mông lung, vô cùng xa hoa lộng lẫy.

Rầm!

Cổ thụ sao trời khắp đại địa bị giết chết trong nháy mắt, một lượng năng lượng lớn phản hồi, thổi quét vào trong cơ thể.

“Mỗi một viên cần 30% năng lượng là được.” Hứa Chỉ nhắm hai mắt lại, không ngừng cảm ứng hiệu quả hấp thu.

Sinh vật đại diệt sạch, không phải là toàn bộ năng lượng đều có thể hấp thu, chỉ có ba phần thôi.

Năng lượng luôn có hao tổn... Mà bảy phần này sẽ không thể tránh khỏi việc bị tiêu tán trong không khí. Đây cũng là nguyên nhân mà năm đó các vị thần điên cuồng tàn sát chúng sinh, chính là vì hấp thu những năng lượng tử vong phân tán này.

“Mà 70% tử vong tiêu tán ở chỗ này, dân bản xứ cũng không hấp thu được, cũng có chút lãng phí.... Nhưng mà, trong bảy phần lại có ba phần tiêu tán trong không khí, bốn phần năng lượng còn sót lại ở trong cành lá cây cối và thi hài... Phần lớn chúng tồn tại dưới hình thức phóng xạ. Tuy rằng ta không thể hấp thu trực tiếp và sử dụng chúng, nhưng còn có thể dùng những phế liệu phóng xạ đó để làm xá lợi.” Hứa Chỉ hơi nhướng mày, xá lợi trước đây chính là được thu hoạch từ cây cối, sau đó áp súc lên thi hài.

“Những xá lợi này sẽ dùng trong lục đạo luân hồi, để cho các người chơi tu luyện. Dù sao Phật hệ cần năng lượng này... còn có thể ném vào thế giới mới trong tiểu vũ trụ, dù sao bọn họ cũng cần

năng lượng này, tất cả đề là hệ thống nguồn sáng phóng xạ"

Hứa Chỉ không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ, quan sát đại địa từ trên cao, nhàn nhạt nói: "Vì tương lai siêu phàm của sa bàn, trồng thêm một đám, hơn nữa, tiếp theo sẽ xây dựng lớn hơn chút nữa."

Chương 820: Quản Lý Và Tu Dưỡng 2

Hứa Chỉ mơ hồ có loại cảm giác bản thân mình đã thu hoạch được một đợt, hơn nữa vừa mới đạt được năng lượng của hành tinh Cổ Mộc, bản thân mình liền có thể coi là một hệ thống đồng tu. Với nguồn năng lượng cao gấp mấy lần so với những người cùng cấp bậc thì cũng có thể đột phá Thiên Đế trung kỳ.

Hứa Chỉ đi quanh trạm phát điện một vòng, sau khi trở lại trong phòng khách thì đã là nửa đêm.

Không ngừng tưới nước, cho dù hắn là cảnh giới Thiên Đế cũng cảm thấy có chút mệt mỏi. Tuy rằng thân thể không bị bẩn, nhưng hắn vẫn sống như cách của người thường, nghiêm túc tắm nước ấm hơn mười phút, sau khi hưởng thụ một phen mới trở lại trong phòng tắt đèn đi ngủ.

...

...

Sáng sớm ngày hôm sau, ánh nắng tươi sáng.

Hứa Chỉ bò dậy, hôm nay hắn đang vô cùng chờ mong, “Cuối cùng đã đến lúc tạo nên một quản gia rồi.”

Hắn như cảm giác được Thần linh siêu cổ đại khống chế khối thân hình “Toàn tộc” kia, đạt được thành tựu cảnh giới Thiên Đế.

Nói thì rất nhanh, chỉ có hơn 80 năm, nhưng hao tổn năng lượng lại rất lớn, lượng thu vào lại kém xa. Dưới hoàn cảnh tương tự thế tự nhiên là có thể sinh ra năm sáu vị Thiên Đế, lấy đoạn

thời gian đó, còn không bằng để cho ba phân thân đọc viết thêm ít sách, nghiêm túc học tập mới là vương đạo.

“Phần phật!”

Cùng với nó là lượng lớn vật chất được hút vào.

Phân thân có kích thước bằng con kiến này thổi cổ, nhanh chóng phun ra nuốt vào, tạo thành một quả cầu màu trắng dính dính.

Trong nháy mắt, nó liền được tạo hình với một chiếc chậu rửa mặt.

Hứa Chỉ cũng không có thay đổi ngoại hình bên ngoài, vẫn ngựa quen đường cũ biến thành một Triệu Linh Nhi tràn đầy tiên khí. Nàng mặc váy lụa cổ trang váy, hai chân trắng nõn mượt mà thon dài, từng đợt tóc đen nhánh xõa dài trên vai, mang theo khí chất cao nhã thanh lệ, làn da trắng tinh tế, tinh xảo như là đồ sứ, cả người nhìn như là một con búp bê sứ.

Hô hô ~

Mở miệng và nhẹ nhàng thổi một cái.

Rầm!

Lượng lớn kinh mạch phức tạp và nhịp tim khoang khí trong cơ thể của cô gái nhanh chóng thành hình.

Phốc!

Cùng với một cái búng tay, một viên ma hạch màu đen chậm rãi xâm nhập vào sâu trong trán của nàng.

Đây là một con chip ma hạch dùng cho người máy quản lý TQ876 của người Ishdar. Bản thân Hứa Chỉ cũng không cần nó phải có trí tuệ quá cao, dù sao nơi này là mảnh đất trung tâm của

mình, những thứ này không nên quá thông minh, cho dù là hoàn toàn trung thành với mình, nhưng có được trí tuệ thì sẽ sinh ra các chuyện xấu.

“Quét dọn vệ sinh, những số liệu này đều giao cho ngươi.” Hứa Chỉ nhẹ nhàng nói.

“Vâng!”

Nàng hơi khom lưng, cúi đầu.

Dưới ánh mặt trời tươi đẹp của mùa đông bên ngoài cửa sổ, Hứa Chỉ duỗi eo một cái, cảm thấy cuộc sống chính là tốt đẹp như vậy, nhàn nhã mà thích ý.

Hắn cảm thấy con người chính là một loài động vật rất thực tế, luôn muốn sống an nhàn và thoải mái, nếu không phải như vậy thì sao sẽ xuất hiện Taobao, máy quét rác, máy hút bụi, các loại công cụ tiện lợi hiện đại hoá? Nói hắn cá mặn? Điểm này cũng không thể phủ nhận, con người luôn muốn nỗ lực, điểm này không sai, nhưng nỗ lực và hưởng thụ cũng không xung đột.

Hắn nhìn mỹ nhân cổ trang đang chăm chỉ quét tước việc nhà, hai chân trắng nõn, xinh đẹp đáng yêu, cười cười.

“Cuối cùng cũng không cần tự mình rửa chén nữa.”

...

...

Thế giới Vũ trụ.

80 năm qua đi, Caroline vẫn không lãng phí một phút một giây nào, đã trải qua gần 300 năm tu dưỡng, rốt cuộc cũng hồi phục tới cảnh giới Thượng Thần, đồng thời, thân thể phàm nhân mà nàng khống chế kia cũng đã đột phá cảnh giới Thiên Đế.

Ầm vang!!

Vì thế, hành tinh rộng lớn đầu tiên bay lên lên không, bay giữa các vì sao, xa hoa lộng lẫy.

Oa!

Oa oa oa!

Trên mặt đất có một lượng lớn người nguyên thủy dã man, mặc đồ bằng cỏ đơn sơ, đang khoa chân múa tay, chỉ vào không trung, tràn đầy ngạc nhiên.

“Đừng kêu, sớm hay muộn cũng sẽ đến phiên các ngươi.” Sắc mặt Caroline lần thứ hai tái nhợt, nói với một vị Thượng Thần mà nói, hành tinh này đã tiêu hao một lượng sức lực không nhỏ.

“Thế giới, bởi vậy mà thay đổi.” Nàng nhìn về phía hành tinh đang bay giữa sao trời.

Bao nhiêu năm trôi qua, sinh linh đa dạng hóa càng ngày càng nhiều. Một số tinh linh nổi bật đã cho ra đời nền văn minh thuộc về chính mình, giao lưu ngôn ngữ với chân không, đồng thời cũng xuất hiện các hướng phát triển khác nhau.

...

Lúc này đã trôi qua hơn 80 năm, trở ngại giao lưu văn minh chân không cũng đã bị ba chủng tộc dẫn đầu mạnh mẽ khắc phục.

Một số chủng tộc cường đại, chẳng hạn như chủng tộc hồn thân tuyết trắng, sừng dài đã biết giao lưu bằng thần niệm.

Có sinh vật hình người màu xanh lá cây tiến hành trao đổi tin tức thông qua hai cái xúc tu trên trán.

Mà càng quỷ dị hơn là một loại sâu nhỏ trực tiếp dùng phóng xạ bên ngoài để giao lưu.

...

Nói tóm lại, có ba chủng tộc đã dẫn đầu quật khởi tiến vào hàng ngũ đầu tiên.

Caroline nhìn về phía ba chủng tộc này, khẽ nhíu mày nói, "Nếu như bảy chủng tộc các ngươi đã dẫn đầu nghiên cứu ra năng lực giao tiếp, như vậy đủ để chứng minh rừng các ngươi có tiềm lực. Ta sẽ đem các ngươi đi, cho các ngươi bước vào chuyến tàu của nền văn minh cao tốc... Về phần các chủng tộc khác, cũng chưa chắc là không có tiềm lực, cũng có thể là sẽ phát triển ở giai đoạn sau, giai đoạn trước không quá xuất sắc, nhưng ta cũng không thể phân tích, chỉ có thể tuyển chọn một đám trước."

Nàng quyết định chọn ba chủng tộc này, sau đó trực tiếp đưa lên hành tinh nhỏ vừa mới phi thăng kia.

Trong nháy mắt, người của ba chủng tộc hóa thành các bộ lạc, bắt đầu sinh sản ở trên hành tinh, tiến vào thời đại sống chung.

Thời gian nháy mắt đã trôi qua hơn hai mươi năm, bọn họ chinh chiến với nhau, phát triển văn minh, thậm chí đã bắt đầu ra đời ngôn ngữ cho chính mình.

Lúc này, Hứa Chỉ vừa vặn trở về, tò mò nhìn một màn trên hành tinh này, "Ngươi để cho bọn họ chém giết lẫn nhau?"

Caroline gật gật đầu, nghiêm túc nói, "Ngài đã trở lại vừa đúng lúc, đây là thời điểm tiến vào giai đoạn thứ ba của kế hoạch sáng thế!"

Hứa Chỉ ngẩn ngơ.

Giai đoạn thứ nhất là sáng tạo Toàn tộc.

Giai đoạn thứ hai là lợi dụng Toàn tộc, sáng tạo hành tinh.

Như vậy sau khi hành tinh đầu tiên xuất hiện thì giai đoạn thứ ba là gì?

“Đương nhiên sẽ không để cho bọn họ sống ở trên này. Nó sẽ chậm rãi trải qua mấy trăm năm và hơn ngàn năm để loại bỏ kỷ nguyên văn minh.” Vẻ mặt Caroline nghiêm túc, “Ta muốn thôi diễn ra tuyến thế giới, thôi diễn ra tương lai của bọn họ! Thôi diễn ra thời đại văn minh phát triển của bọn họ trong mấy trăm năm sau!”

Hứa Chỉ cười hỏi, “Tính toán tương lai, tuyến thế giới? Bọn họ đều không phải là sinh vật ma hạch, rất khó để suy đoán tương lai.”

“Chính xác, bọn họ là đại não máu thịt, rất khó để suy đoán tương lai, cần lực tính toán khổng lồ, nhưng không phải là không có khả năng.”

Caroline cười cười, chỉ vào phía sau ót của các sinh linh của ba chủng tộc trên khắp hành tinh, “Trên gáy bọn họ đều được trang bị chip cảm ứng ma hạch, nếu như số lượng của bọn họ không lớn, chỉ cần là dưới 1 tỷ thì ta có thể tính toán được... Năng lực tính toán của ta vô cùng khổng lồ.”

Hứa Chỉ hoảng sợ, 1 tỷ sinh mệnh máu thịt là một con số rất khủng bố.

Chương 821: Thạch Châu 1

Lúc này đã trôi qua hơn 80 năm, trở ngại giao lưu văn minh chân không cũng đã bị ba chủng tộc dẫn đầu mạnh mẽ khắc phục.

Một số chủng tộc cường đại, chẳng hạn như chủng tộc toàn thân tuyết trắng, sừng dài, giao lưu bằng thần niệm.

Có sinh vật hình người màu xanh lá cây tiến hành trao đổi tin tức thông qua hai cái xúc tu trên trán.

Mà càng quỷ dị hơn là một loại sâu nhỏ trực tiếp dùng phóng xạ bên ngoài để giao lưu.

...

Nói tóm lại, có ba chủng tộc đã dẫn đầu quật khởi tiến vào hàng ngũ đầu tiên.

Caroline nhìn về phía ba chủng tộc này, khẽ nhíu mày nói, "Nếu như bảy chủng tộc các ngươi đã dẫn đầu nghiên cứu ra năng lực giao tiếp, như vậy đủ để chứng minh rừng các ngươi có tiềm lực. Ta sẽ đem các ngươi đi, cho các ngươi bước vào chuyến tàu của nền văn minh cao tốc... Về phần các chủng tộc khác, cũng chưa chắc là không có tiềm lực, cũng có thể là sẽ phát triển ở giai đoạn sau, giai đoạn trước không quá xuất sắc, nhưng ta cũng không thể phân tích, chỉ có thể tuyển chọn một đám trước."

Nàng quyết định chọn ba chủng tộc này, sau đó trực tiếp đưa lên hành tinh nhỏ vừa mới phi thăng kia.

Trong nháy mắt, người của ba chủng tộc hóa thành các bộ lạc, bắt đầu sinh sản ở trên hành tinh, tiến vào thời đại sống chung.

Thời gian nháy mắt đã trôi qua hơn hai mươi năm, bọn họ chinh chiến với nhau, phát triển văn minh, thậm chí đã bắt đầu ra đời ngôn ngữ cho chính mình.

Lúc này, Hứa Chỉ vừa vặn trở về, tò mò nhìn một màn trên hành tinh này, "Ngươi để cho bọn họ chém giết lẫn nhau?"

Caroline gật gật đầu, nghiêm túc nói, "Ngài đã trở lại vừa đúng lúc, đây là thời điểm tiến vào giai đoạn thứ ba của kế hoạch sáng thế!"

Hứa Chỉ ngẩn ngơ.

Giai đoạn thứ nhất là sáng tạo Toàn tộc.

Giai đoạn thứ hai là lợi dụng Toàn tộc, sáng tạo hành tinh.

Như vậy sau khi hành tinh đầu tiên xuất hiện thì giai đoạn thứ ba là gì?

"Đương nhiên sẽ không để cho bọn họ sống ở trên này. Nó sẽ chậm rãi trải qua mấy trăm năm và hơn ngàn năm để loại bỏ kỷ nguyên văn minh." Vẻ mặt Caroline nghiêm túc, "Ta muốn thôi diễn ra tuyến thế giới, thôi diễn ra tương lai của bọn họ! Thôi diễn ra thời đại văn minh phát triển của bọn họ trong mấy trăm năm sau!"

Hứa Chỉ cười hỏi, "Tính toán tương lai, tuyến thế giới? Bọn họ đều không phải là sinh vật ma hạch, rất khó để suy đoán tương lai."

"Chính xác, bọn họ là đại não máu thịt, rất khó để suy đoán tương lai, cần lực tính toán khổng lồ, nhưng không phải là không có khả năng."

Caroline cười cười, chỉ vào phía sau ót của các sinh linh của ba chủng tộc trên khắp hành tinh, "Trên gáy bọn họ đều được trang

bị chip cảm ứng ma hạch, nếu như số lượng của bọn họ không lớn, chỉ cần là dưới 1 tỷ thì ta có thể tính toán được... Năng lực tính toán của ta vô cùng khổng lồ."

Hứa Chỉ hoảng sợ, 1 tỷ sinh mệnh máu thịt là một con số rất khủng bố.

"Ta không có lợi hại như vậy, chỉ là loại năng lực này rất kém cỏi, cần phải mặc lên một chất liệu đặc thù. Hơn nữa cũng chỉ có thể tính trên người tinh linh bình thường, vượt qua Thiên Đế thì sẽ không có biện pháp." Caroline cười cười.

Caroline trực tiếp tính toán một chút cho Hứa Chỉ xem.

"Đây là những chuyện sẽ xảy ra vào ngày hôm sau mà ta có thể nhìn thấy." Caroline cho Hứa Chỉ thấy được tuyến thế giới trong tương lai.

Hứa Chỉ nhìn thấy ngày tiếp theo, tộc nhân của ba chủng tộc này đang chặt gỗ khắp nơi, kiến tạo phòng ốc, chế tạo công cụ.

Mà sau khi xem xong, lại yên lặng chờ đợi trong hiện thực một ngày, Hứa Chỉ phát hiện tương lai vậy mà giống như suy đoán của nàng.

"Ngươi đã mạnh hơn tam trụ thần." Hứa Chỉ cảm thấy rất ly kỳ, "Như vậy, ngươi định trực tiếp thôi diễn tương lai của bọn họ sao?"

"Đúng vậy." Caroline nói, "Muốn tới xem không?"

Hứa Chỉ gật đầu, "Ta sẽ không bỏ qua."

Caroline trực tiếp vẫy tay một cái, cùng Hứa Chỉ xuất hiện ở trong đại sảnh khoa học viễn tưởng. Nàng muốn ở chỗ này, mang đến cho mình một kỷ Sáng Thế hoàn toàn mới lạ.

Trước mắt là một màn hình thật lớn, đang phát tin về lịch sử của bọn họ.

Ở trong mắt Hứa Chỉ, ba chủng tộc này đang tiến hóa rất nhanh, đẩy mạnh phát triển văn minh.

Thạch tinh, năm 23.

Khoảng cách toàn bộ văn minh dần thả xuống, đã đi qua 23 năm, dần dần tạo thành ba thế chân vạc.

Một người đàn ông màu xanh trán cao với hai cái xúc tu, cao lớn uy mãnh, đang trao đổi dựa vào pheromone.

Người lùn da trắng sừng dài, dáng mặt tủn mủn, giao lưu bằng thần niệm.

Một con bọ cánh cứng màu đỏ to bằng con kiến, nhỏ yếu yếu ớt, giao lưu bằng sóng phóng xạ.

Thạch Tinh, năm 40.

【 Người Cao Lục, Hồng Giáp Trùng, người Bạch Ải, ba tộc chém giết lẫn nhau, tiến vào thời đại các bộ lạc nguyên thủy với vũ khí thô sơ, vung trường mâu, đều có thành bại. 】

Thạch Tinh, năm 74.

【 Thế cân bằng bị đánh vỡ, người Cao Lục người kết bè kết đội, có trí tuệ rất cao, rất nhanh đã chiếm được sơn cốc dồi dào nhất, nhanh chóng phát triển cường đại, phát minh ra cách sử dụng ban đầu của “Khí”. Chúng nó sử dụng phương thức ngồi xếp bằng đả tọa để hấp thu phóng xạ vũ trụ mênh mang, hấp thu lực lượng nguồn sáng sao trời, chuyển hóa thành chân khí trong cơ thể. Hơn nữa chúng còn bắt đầu vận dụng phóng xạ một cách thuần thục, kết hợp với chân khí, hình thành nên pháo khí quang. Bọn họ rất nhanh đã nô dịch chủng tộc Hồng Giáp Trùng. 】

“Nhanh như vậy đã trở thành nô lệ.”

Hứa Chỉ ngồi ở nơi xa, thấy một màn như vậy, khe khẽ thở dài, hắn biết hiện thực luôn rất tàn khốc.

Hắn đã từng quan sát thời đại các chủng tộc quật khởi, văn minh Babylon, văn minh Sumer, rất nhiều thời điểm đều là nhanh chóng như vậy. Lịch sử rất tàn khốc, diệt vong và quật khởi chỉ trong nháy mắt.

【 Trong một tháng, người Bạch Ải mạnh hơn Hồng Giáp Trùng, nhanh chóng cảnh giác khi thấy người Cao Lục quật khởi. Tuy bọn họ đã bị tổn thất lớn, nhưng đã thành công di chuyển chủng tộc, tránh khỏi vận mệnh bị tù binh diệt tộc. 】

【 Một năm sau, người Bạch Ải phản kháng nhưng không có bao nhiêu ý nghĩa, dân số của các đại bộ lạc liên tục giảm mạnh. Trong tuyệt cảnh, thủ lĩnh của người Bạch Ải, Tute, dẫn dắt đội quân sinh sản tinh nhuệ nhất, đánh lén trung tâm bộ lạc đối phương, hoàn toàn thất bại, trở thành tù binh. 】

Thạch Tinh, năm 97.

【 Thời đại Đại nhất thống xuất hiện, đế quốc của của người Cao Lục được thành lập, thực hành chế độ quân chủ nô lệ, nô dịch người Bạch Ải, cũng lấy Hồng Giáp trùng làm trùng điện thoại, lợi dụng sóng phóng xạ siêu mạnh của bọn họ để đối thoại, tiến hành giao lưu, văn minh có thể phát triển. 】

Thạch Tinh, năm 109.

【 Người Cao Lục tiến vào thời đại đế quốc, vui sướng hướng về quang vinh, thành lập đô thị lâu đài. 】

...

Trong mắt Hứa Chỉ đã thấy được một nền văn minh tương lai

mới tinh.

Trên tinh cầu này cuối cùng cũng sẽ bị người Cao Lục thống trị hoàn toàn, hơn nữa còn không ngừng sinh sản, tiến vào thời đại đô thị. Một loạt các toàn kiến trúc ma huyễn mang phong cách khoa học viễn tưởng cao chót vót dần mọc lên, hơn nữa còn lấy trùng điện thoại để giao lưu, lấy người Bạch Ải làm nô công.

Đinh!

【 Giai đoạn đầu của nền văn minh đã thôi diễn xong, có lưu trữ hay không? 】

Vẻ mặt Hứa Chỉ hiện lên dấu chấm hỏi, nhìn về phía Caroline bên cạnh.

“Ngài thử lưu trữ một chút.” Caroline cười nói.

“Lưu trữ.”

Hứa Chỉ mở miệng.

Đinh!

【 Xin hãy đặt tên cho tuyến thế giới này. 】

Hứa Chỉ trầm ngâm một chút, “Kỷ nguyên quật khởi: Thành bang của người Cao Lục.”

【 Đã lưu trữ thành công. 】

Chương 822: Thạch Châu 2

Rầm!

Trong mắt Hứa Chỉ như đang có hình ảnh cốt truyện trò chơi lóe lên, xuất hiện cốt truyện chi nhánh của thế giới tuyến, phía trên là từng điểm niên đại đi cùng với hình ảnh.

Chỉ cần nhấp vào tuyến thế giới này thì tại điểm đó sẽ phát ra hình ảnh của trận chiến tranh đã qua.

【Có tiến hành đọc các dữ liệu từ các điểm thế giới tuyến hay không? 】

Hứa Chỉ nháy mắt liền cảm thấy kinh ngạc.

Đây không phải là cốt truyện trong các trò chơi sao?

Nó cùng loại với chi nhánh cốt truyện của《 Detroit: Become Human 》.

Mỗi một lựa chọn đều sẽ ảnh hưởng đến hướng đi của lịch sử và điểm tựa văn minh, thậm chí bởi vậy mà sự ra đời của các hệ thống lực lượng siêu phàm cũng sẽ không giống nhau.

Trong lòng Hứa Chỉ đã bắt đầu không bình tĩnh nổi.

Lúc trước, bản thân mình suy đoán sa bàn và văn minh của các thời đại cũng đều có ghi lại, nhưng lại không có khả năng lặp lại, nhưng mà ở đây... chỗ nào không hài lòng liền có thể đọc lại dữ liệu rồi can thiệp vào tuyến thế giới?

“Can thiệp vào tuyến thế giới, đây là quy tắc mới của chúng ta.”

Caroline mỉm cười, nhàn nhạt giải thích, “Tam trụ thần, lúc trước chính là lấy phương thức như vậy để ảnh hưởng đến tuyến thế giới, tiến hành chiến tranh, cho nên ta liền muốn thử đặt tại nơi này, lấy hình thái hoàn mỹ để phát triển văn minh trong tương lai của thế giới này, không ngừng đọc lại các tập tin.”

“Đây là bước thứ ba trong kế hoạch sáng thế, chúng ta nếu như có thể nhìn thấy tương lai, như vậy Thần Sáng Thế thì sao?”

Vẻ mặt Caroline đầy ngạo nghễ, “Tất nhiên là có thể nhìn thấy, nó tồn tại giữa quá khứ và tương lai, trong thời không thần bí... Thế giới 3D chúng ta đối với hắn mà nói chỉ là một chiều, là một đường thẳng có thể thấy được —— tuyến thế giới... Nó cũng là điều đương nhiên, tương tự với việc toàn bộ lịch sử thế giới lúc này đang hiện lên trên màn hình, chúng ta có thể tùy ý quan sát mỗi một thời điểm lịch sử.”

Nàng chỉ vào toàn bộ màn hình, là một tuyến thế giới của một hành tinh,

“Đúng vậy, Thần Sáng Thế cũng giống như chúng ta hiện tại vậy, trong mắt hắn là một đám thế giới, hơn nữa còn có thể dễ dàng nhìn thấy bất kỳ tuyến thế giới nào,tùy ý chọn lựa một điểm rồi sửa đổi, sau đó đọc lại dữ liệu...

Thời khắc chúng ta đối mặt với hình ảnh Thần Sáng Thế buông xuống, rất có thể chính là hắn đã nhìn được một điểm nút của thế giới! Thậm chí những gì mà chúng ta làm lúc này cũng là hắn lựa chọn sử dụng tuyến thế giới, tương lai của chúng ta đã được hắn chú định.... Đây mới là Thần Sáng Thế!”

Không.

Ta không có.

Trong lòng Hứa Chỉ cảm thấy bất đắc dĩ.

Nhưng trong giây lát, hắn lại cảm thấy rất có đạo lý, nếu như có Thần Sáng Thế thật sự thì hắn là sẽ khủng bố như thế.

Nhưng mà chiêu thức ấy của Caroline lại khiến hắn càng thêm kinh ngạc cảm thán.

“Ngài thôi diễn ở bên này, ta làm một bên khác! Chúng ta ai chơi theo ý người nấy...” Caroline cười cười, run run đứng lên, “Đây là bài khảo nghiệm năng lực đối với tri thức, chúng ta cứ ngồi mà nói suông như thế sao? Nhìn xem ai sẽ thôi diễn văn minh lợi hại hơn.”

Hứa Chỉ nhíu mắt, gia hỏa này đang làm gì đây.

Nàng tàn nhẫn, điên cuồng tính toán ra kế hoạch sáng thế tinh vi như vậy, thì ra là ở chỗ này chờ ta lựa chọn?

“Quả nhiên loại người tàn nhẫn như này không dễ chiếm tiện nghi, nếu thua vậy thì rất xấu hổ.” Hứa Chỉ bỗng nhiên cảm thấy bất đắc dĩ.

Tiếp theo, hắn cũng không có để ý Caroline rời đi, cũng không lựa chọn tiếp tục can thiệp vào điểm lịch sử phía trước, mà là tiếp tục suy đoán, nhìn xem văn minh của người Cao Lục sẽ phát triển trở thành bộ dáng gì.

Thạch Tinh, năm 140.

【Đất nước người Cao Lục, chia làm hai loại hình, người xanh chiến đấu, nghiên cứu công pháp phóng xạ chân khí, người xanh trí tuệ nghiên cứu khoa học kỹ thuật phóng xạ. Bọn họ bắt đầu thử đào đất, thăm dò ngoài không gian, bọn họ phát hiện Thạch Tinh mà bọn họ cư trú rất có thể là một vật thật lớn còn sống, có sinh mệnh. 】

Thạch Tinh, năm 17.

【Đất nước người Cao Lục, nghiên cứu vật chất của Thạch tinh, phát hiện ra một loại đất sét mang tế bào sinh mệnh, có thể chữa trị thân thể và tàn tật cho bọn hắn, có thể hóa thành chân tay giả. Hơn nữa còn có thể tiến hành thông khí, cung cấp chân khí vận hành trôi chảy, toàn bộ đế quốc Cao Lục oanh động, trở thành bệnh viện kỹ thuật trung tâm trong tương lai. 】

Thạch Tinh, năm 198.

【 Đất nước người Cao Lục, nghiên cứu vật chất trên Thạch tinh, đại trưởng lão người xanh trí tuệ chế tạo ra bảy viên Thạch tinh loại nhỏ có năng lượng sinh mệnh cường đại. Bọn họ tuyên bố với bên ngoài là đang nghiên cứu lĩnh vực tiếp cận với thần, chỉ cần có thể thành công thì bảy viên Thạch tinh sẽ có lẽ có thể chết, và thực hiện nguyện vọng của bất kỳ kẻ nào! 】

...

Hứa Chỉ nhìn thấy tương lai của hành tinh này phát triển đến đây thì trực tiếp trầm mặc.

Người Cao Lục với xúc tu dài chẳng lẽ là người Namek?

Hứa Chỉ hơi mở mắt, xuyên qua gợn sóng, chậm rãi tiến vào trong một mảnh thời không.

Hắn xuất hiện ở trong một thành phố mang phong cách khoa học viễn tưởng, đường phố lát đá đen, hai bên là đèn phóng xạ phát ra ánh sáng trong suốt vĩnh cửu. Hắn nhìn một đám người Cao Lục đang đi lại, cảm thấy vô cùng tò mò, “Đây là cảnh tượng nền văn minh của hành tinh này hai trăm năm sau trong suy đoán sao?”

“Đây cũng quá thú vị đi.”

Thân hình hắn chợt lóe, đi vào chỗ đại trưởng lão già nua, “Đây là một thế giới văn minh mới của kỷ Sáng Thế. Nếu như

không hài lòng với suy đoán lịch sử thì có thể đọc lại dữ liệu, và sẽ biết được quỹ đạo của văn minh lịch sử sẽ đi đến hướng cường đại nhất như thế nào!"

Người Cao Lục này mập mạp to lớn, đang ngồi ở trên ghế cao, tay cầm bảy viên thạch cầu màu xám, không ngừng nghiên cứu và lý giải cấu tạo.

"Ai?"

Vị đại trưởng lão cả kinh, đột nhiên đứng lên, căn bản không có khả năng có bất kỳ người ngoài nào có thể đi vào nơi này.

Tên đại trưởng lão người Cao Lục này đang run rẩy, đúng là thủ lĩnh năm đó mang theo bộ lạc quật khởi.

Tuổi thọ trung bình của người Cao Lục là 110 năm, tu vi của hắn không yếu, nhưng lúc này, gần hai trăm năm thọ mệnh cũng đã sắp đi tới điểm cuối.

"Ngươi là?" Cả người đại trưởng lão phát run.

Hứa Chỉ không để ý đến hắn, đi tới trước mặt bảy viên thạch châu đang bày trong khay bên cạnh, chúng đang phát ra ánh sáng phóng xạ nhàn nhạt, "Bảy thạch châu này là Toàn tộc đời ba? Có nguồn phóng xạ đặc thù nhất định?"

Bản thân hắn và Caroline là thuỷ tổ đời đầu.

Hành tinh Caroline tạo ra là thế hệ thứ hai.

Mà hành tinh này lại sinh ra bảy viên thạch châu, đương nhiên là Toàn tộc đời ba rồi.

"Toàn tộc?"

Đại trưởng lão chỉ cảm thấy khi nghe được những lời này thì toàn thân đều nổi da gà, gầm nhẹ nói, "Hộ vệ, hộ vệ!! Ngươi,

ngươi rốt cuộc là ai?”

Đạp đạp đạp!

Một đống chiến sĩ chiến đấu Cao Lục đi ra.

Xôn xao!

Hứa Chỉ nhẹ nhàng vung tay lên, bọn họ liền ngã xuống trong nháy mắt.

Trước mắt, không cần phải đi để ý tới người của thời đại.

Hắn cẩn thận quan sát kết cầu của thạch cầu một chút, cảm thấy đây là hình thức ban đầu của một loại văn minh tế bào đất sét, vô cùng có ý nghĩa. Sau khi nghiên cứu trong chốc lát, hắn liền trực tiếp rời đi.

Chương 823: Chiến Sĩ Thạch Châu 1

“Đây mới là kỷ Sáng Thế chân chính, có thể nhìn thấy sự phát triển của nền văn minh chủng tộc mấy trăm năm sau trong tương lai.... Đại trưởng lão kia lúc trước đã thả hành tinh lên đồng thời cũng đã nhìn qua hắn, lúc đó hắn khô cằn, gầy yếu, đang chặt cây. Rất khó để tưởng tượng, trong tương lai hắn sẽ trở thành một kiêu hùng, mang chủng tộc đi đến hôm nay.” Hứa Chỉ nói,

Đương nhiên, những tiểu sinh linh như bọn họ chưa bao giờ nhìn thấy hắn và Caroline.

“Đẩy mạnh thời gian một chút, đi đến điểm thế giới tiếp theo.”

Oanh!

Ánh sáng lưu chuyển.

Tất cả phát triển giống như một thước phim quay nhanh vậy.

Bởi vì trực tiếp tua nhanh thời gian cho nên không thể quan sát kỹ càng tỉ mỉ. Nó liền biến thành bản tóm tắt điểm chính, lại giống như cốt truyện của loại trò chơi mạo hiểm.

Thạch Tinh, năm 199.

Đinh!

【 Đại trưởng lão kia hoảng sợ trước Thần linh không rõ, cùng với Toàn tộc, hắn biết rõ tiềm lực của lực lượng khủng bố trong đó, lại sợ hãi hành tinh dưới chân. 】

Đinh!

Lại một loạt chữ bắn ra.

【 Rất nhanh, hắn nhịn không được mà bắt đầu nghiên cứu, phát hiện ra bảy viên thạch châu này có sinh mệnh, trực tiếp xóa bỏ ý thức mơ hồ của bọn họ. Nhưng vì sợ bị tìm thấy lần thứ hai, nên hắn đã thay đổi hình thái và cấu hình của bảy viên thạch cầu, chế tạo thành bảy viên thạch châu nạm trên trường đao, hơn nữa còn không ngừng nghiên cứu. 】

Nhưng Hứa Chỉ nhìn thấy như vậy thì cảm thấy không biết nói gì.

Còn 7 viên ngọc rồng thì sao?

Bởi vì mình can thiệp vào cho nên đại trưởng lão bắt đầu bịt tai trộm chuông, tuyến thế giới cũng thay đổi.

Nhưng mà hắn cũng không thèm để ý, bởi vì đây là một thế giới hoàn toàn mới, cho dù có tùy ý phát triển thì bảy viên thạch châu kia phỏng chừng cũng không có khả năng sẽ trở thành ngọc rồng, thực hiện nguyện vọng?

Là không làm được.

Chỉ có thể lợi dụng tế bào đất sét làm tay chân giả, khí quan, tự chữa lành thân thể, làm một quả cầu sinh mệnh.

Thạch Tinh, năm 201.

Đinh!

【 Bảy đuôi trường đao bị coi là bảy đại tội. Nó được rót năng lượng phóng xạ và chân khí vào, chúng nó sẽ nhanh chóng nảy sinh tế bào kết dính, có khả năng tái sinh tay chân bị gãy. Chúng là sinh mệnh có sức sáng tạo khủng bố, được người của đế quốc Cao

Lục cúng bái, cung phụng là Thần tái sinh máu thịt. 】

【 Năm tiếp theo, kỹ thuật của người Cao Lục bùng nổ mạnh, nghiên cứu ra TV, ô tô, lợi dụng nguồn năng lượng phóng xạ, phối hợp với kim loại máy móc, hoàn toàn tiến vào thời đại công nghiệp, thoát ly khỏi thời đại phong kiến làm nông, sức lao động cũng được giảm mạnh trên diện rộng. 】

Thạch Tinh, năm 204.

Đinh!

【 Người Bạch Ải bị bắt làm nô lệ, nhưng giờ đã không cần nhiều sức lao động cho nên bọn họ bọ giảm bớt đãi ngộ, càng bị đánh chửi. 】

【 Người Bạch Ải dần dần cảm nhận được ngày tận thế của mình, bọn họ bắt đầu phản kháng trong các khu ổ chuột, ngầm tổ chức nghĩa quân, nhưng nhanh chóng bị đại tướng quân thiết huyết trấn áp. 】

【 Người Bạch Ải đã không còn giá trị lợi dụng. Bọn họ cũng không thể trợ giúp cho người Cao Lục vượt qua khó khăn như lúc thời kỳ quật khởi ban đầu nữa, cho nên họ đã bị đại trưởng lão trực tiếp diệt tộc một cách tàn nhẫn, người Bạch Ải hoàn toàn biến mất ở trong lịch sử. 】

【 Hồng Giáp Trùng có hình thể chỉ lớn như ngón tay, nhỏ yếu không có sức uy hiếp, bị làm thành điện thoại mà sử dụng. 】

Hứa Chỉ nhìn thấy như vậy thì thở dài một hơi,

“Đây là sự thật về lịch sử, trực tiếp tiêu diệt đi người Bạch ải có khả năng đe dọa nhất... Mà tộc Hồng Giáp Trùng vô cùng yếu này lại bởi vậy mà có thể sống sót.”

Nhỏ yếu, có đôi khi ngược lại là phương pháp tự bảo hộ bản

thân.

Đinh!

【 Giai đoạn giữa của nền văn minh đã suy đoán xong, có lưu trữ hay không? 】

“Lưu trữ, gọi nó là...” Hứa Chỉ gật gật đầu, ngồi ở trong đại sảnh, thảnh thơi ăn một miếng trái cây, “Văn minh Phục Hưng: Bảy tội lớn.”

Thạch Tinh, trăm 212.

Đinh!

【 Trời giáng thiên thạch, mang theo một loại virus không xác định, rơi xuống trong lớp băng ở phía Đông đại dương. Virus C bùng phát, mới đầu chỉ là bệnh cảm, nhưng nó lại không ngừng biến dị, cảm nhiễm, bắt đầu tang thi hóa, công kích nhân loại. Tình hình bệnh dịch nghiêm trọng, khiến cho hành tinh trở thành địa ngục. 】

Hứa Chỉ cảm thấy hết chỗ để nói rồi.

Hắn hỏi Caroline một chút.

“Đúng vậy, trong hai trăm năm tới, ta sẽ đưa virus vào.” Sắc mặt Caroline bình tĩnh, “Là virus đại nhất thống với chúng ta... Cho dù là thế giới hai trăm năm sau, thì ta cũng sẽ thật sự đưa virus vào.

Đây không phải là giả thuyết suy đoán từ bên ngoài. Nếu như hai trăm năm không thể chiến thắng phiên bản thấp của virus năm đó thì ta cho rằng nó không đủ tiêu chuẩn. Đối với nền văn minh tàn phẩm không có giá trị thì ta sẽ thả virus xuống để hủy diệt bọn họ!”

Đủ tàn nhẫn.

Hứa Chỉ cảm thấy bất đắc dĩ.

Đinh!

【 Virus liên miên không dứt, một tháng qua đi, virus sinh hóa lây nhiễm toàn bộ hành tinh, hai phần ba thổ địa. Phần lớn sinh vật bắt đầu phát triển ma hạch, số lượng thân thể bị lây nhiễm tăng nhiều, dẫn tới khả năng tiến hóa của virus tăng vọt. Virus xuất hiện đợt đại tiến hóa thứ hai. 】

【 Dù đại trưởng lão chống cự gắt gao nhưng cũng chỉ có thể dần co rút lại vào thành thị may mắn còn tồn tại. 】

【 Trong ba tháng, tình thế vô cùng ác liệt, đại trưởng lão vứt bỏ hết thảy con dân, bắt đều mồi lửa kế hoạch, dẫn dắt đội cảm tử cuối cùng đi ngăn cản tạo nên truyền kỳ kiêu hùng cả đời, khẳng khái hi sinh cho tổ quốc. Thiên tài chiến đấu đứng đầu của người Cao Lục, Kakalin, khóc không thành tiếng, suất lĩnh thế hệ tinh anh tuổi trẻ với hy vọng có thể phá vòng vây. 】

【 Bọn họ thâm nhập dưới nền đất, tiến vào doanh địa ngầm cuối cùng, pháo đài Bidsey. Cao Lục có nghĩa là hy vọng cuối cùng, hơn nữa bọn họ còn lợi dụng bẫy đại tội của thạch đao, thành lập nên khu vực với nguồn phóng xạ mạnh để ngăn cản virus lây nhiễm. 】

Thạch Tinh, trăm 219.

【 Mấy năm trôi qua, các nhà khoa học của người trí tuệ Cao Lục cuối cùng cũng tìm được huyết thanh vắc-xin để giải quyết virus. Bọn họ bắt đầu thành lập quân đội từ những người còn sống sót và phản công lục địa. 】

【 Nhưng mà, chống lại sự lây nhiễm cũng chỉ là bước đầu tiên. Rất nhanh sau đó người Cao Lục phát hiện ra chuyện càng

khủng bố hơn. Những thây ma bị cảm nhiễm đó bắt đầu có bị trí tuệ, virus xuất hiện đột biến thế hệ thứ ba. Mặc dù chỉ tồn tại một số vua thây ma nhưng vẫn làm cho bọn họ cảm thấy vô cùng bất lực. Nó cường đại, có sức cảm nhiễm, gần như là một cuộc đả kích mang tính hủy diệt. 】

【 Thế hệ huyết thanh mới không thể nghiên cứu chế tạo ra một cách nhanh chóng cho nên vấn để vua thây ma lây nhiễm liền không thể giải quyết. Vua thây ma dần phát hiện ra những người may mắn còn tồn tại, bắt đầu phản công, nhân loại đang bị đe doạ. 】

【 Cuối cùng, sau một năm, kế hoạch nhân loại mới đã được khởi động. 】

Hứa Chỉ chỉ thấy một đoạn văn bản đơn giản, lại phảng phất như nhuộm đầy máu tươi, rống giận và than khóc, sự giãy giụa và ý chí cuối cùng của nền văn minh.

【 Bọn họ lựa chọn giải quyết vấn đề theo đường vòng, gỡ thạch châu trên thạch đao xuống làm nguồn năng lượng, chế tạo thành một áo giáp thật lớn bao trùm thân hình, tránh việc bị lây nhiễm khi chiến đấu trực tiếp, và hóa thành chiến sĩ cơ khí bằng đạn châu. 】

Chương 824: Chiến Sĩ Thạch Châu 2

lây nhiễm khi chiến đấu trực tiếp, và hóa thành chiến sĩ cơ khí bằng đạn châu. 】

Hứa Chỉ trầm mặc.

Hắn nhìn bảy chiến giáp máy móc khủng bố kia, trên bụng có nạm một thạch châu lớn, hoành hành ngang ngược, điên cuồng tàn sát thì trong lòng vô cùng chấn động.

“Văn minh Thạch Châu, đây là một khía cạnh của khoa học kỹ thuật, bởi vì để ứng đối với việc bùng nổ thây ma mà văn minh tiến hóa sao?” Hứa Chỉ cảm khái một câu, “Người Cao Lục chính là một chủng tộc đủ ngoan cường! Xương cốt thực cứng, vậy mà lại có thể chịu đựng đến loại mức độ này.”

Nhưng những ngày tươi đẹp chẳng được bao lâu, đây là dư âm cuối cùng.

Thạch Tinh, năm 230.

【 Cho dù bảy vị chiến sĩ đạn châu không bị lây nhiễm, nhưng vẫn không thể lấy ít địch nhiều, dần dần ngã xuống. Người Cao Lục bị diệt sạch. 】

Hứa Chỉ cuối cùng đã thấy được tương lai xa xôi 230 năm sau.

Toàn bộ hành tinh là một mảnh hoang vu, nhất tộc Cao Lục quật khởi như sao băng, lại nhanh chóng ngã xuống, còn phát triển ra một nền văn minh đặc thù khác- một nền văn minh lợi dụng năng lượng thạch châu để chiến đấu.

【 Giai đoạn cuối của nền văn minh đã suy đoán xong, có lưu trữ hay không? 】

“Lưu trữ, tuyến thế giới của nền văn minh này gọi là...” Hứa Chỉ cười cười, “Kỷ nguyên hủy diệt: Chiến sĩ Thạch Châu.”

Một tuyến thế giới từ đầu đến đuôi xuất hiện.

Đây là một tuyến thời gian, giống như là một bộ phim tài liệu, tùy tiện điều chỉnh thanh tiến độ phía dưới là có thể nhìn thấy hình ảnh tương ứng với thời đại.

Kỷ nguyên quật khởi: người Cao Lục.

Kỷ nguyên trung hưng: Bảy đại tội.

Kỷ nguyên hủy diệt: Chiến sĩ Thạch Châu.

“Phần chiến sĩ Thạch Châu đã phát triển xong rồi... Xem ra, Caroline đưa virus vào là thật sự muốn so với ta.”

Hứa Chỉ sờ mũi, “Tình huống hiện tại giống như là ta dẫn đường cho văn minh của người Ishdar năm đó. Lúc đó, ta dẫn đường cho Levi’s, Caroline, giúp văn minh Ishdar cường thịnh... Mà hiện tại chính là văn minh Thạch Châu, nàng cũng hứng thú bừng bừng muốn so một hồi với ta.”

Trong lòng nàng ít nhiều cũng có chút chờ mong, Hứa Chỉ đương nhiên là đoán được.

“Làm cho văn minh hành tinh này có thể chống lại virus sinh hóa đại thống nhất, chính là một bài khảo hạch... Nếu để cho bọn họ tiếp tục chịu đựng, phá vỡ tuyến thời gian kiềm chế virus, và khiến cho nó chếch sang một tuyến thế giới khác, mới gọi là thành công.”

Hứa Chỉ cũng không xem nó là một trò chơi, bởi vì nó sẽ xảy

ra trong tương lai. Nó tương tự như việc suy đoán các nền văn minh của các thời đại trước đây, chẳng qua là thay đổi bằng một loại hình thức hoàn toàn mới.

Giống như trước mắt, nếu như Hứa Chỉ mặc kệ nó thì căn cứ theo tiên đoán, tương lai 200 năm sau, tất nhiên sẽ phát triển thành tuyến thế giới "Chiến sĩ Thạch Châu".

Nhưng mặc kệ như thế nào thì nền văn minh của sa bàn vũ trụ này cũng sắp bắt đầu.

"Ta lại muốn bắt đầu suy đoán, dẫn đường đến một nền văn minh mới."

Hứa Chỉ bất đắc dĩ đứng lên, "Ta vốn tưởng lúc này đây có thể lười biếng, giao lại cho nàng, ai biết được lại phát triển trở thành như vậy..... Nếu muốn so, cũng phải nghiêm túc một chút... Năng lực tính toán của ta chắc chắn là không bằng một vị Thần, nhưng mà ta cũng có ưu thế, ta có nhiều tin tức. Ta có thể lợi dụng những tri thức mà nàng không biết, nội tình phong phú từ các thế giới khác, để suy đoán ra một văn minh mới, như vậy mới có khả năng đánh bại nàng."

Hứa Chỉ thở dài một hơi, nghĩ một lúc, mơ hồ có một ý tưởng mới muốn thử.

Nhưng mà hắn cũng không vội, muốn sang bên cạnh nhìn xem Caroline một chút.

Giờ phút này.

Caroline thấy được tiềm lực của chiến sĩ Thạch Châu, đang định suy đoán một lần nữa.

Caroline nhìn thấy Thần linh siêu cổ đại đang đi tới, cười nói: "Ngài cũng thấy được rồi đúng không? Những người Cao Lục đó đã sớm xóa bỏ ý chí của bảy viên thạch châu, cho nên thời đại mà

virus bùng nổ, đã ngầm căn cứ vào mồi lửa trong kế hoạch để chế tạo chiến sĩ thạch châu. Bảy thạch châu kia bị con người điều khiển, không thể phát huy hết được tiềm lực chân chính....

Nếu như để những thạch châu kia tự có ý thức thì sao?

Bản thân bọn họ chính là con cháu của chúng ta, đời thứ ba của Toàn tộc. Tự mình điều khiển mình chiến đấu, hẳn là rất lợi hại, đây có lẽ mới là chiến sĩ máy móc thạch châu chân chính... Như vậy mới là mồi lửa kế hoạch chân chính, ta gọi bảy viên thạch châu kia là mồi lửa... chân chính! Để cho bọn họ tự mình điều khiển chiến sĩ thạch châu."

Hứa Chỉ cả kinh, hỏi, "Ngươi định nhảy đến năm 199, âm thầm ngăn cản đại trưởng lão xóa bỏ ý chí của bảy viên thạch cầu? Để cho chúng nó có trí tuệ?"

"Đúng vậy."

Caroline gật gật đầu, "Bởi vì, tuy rằng ta không thích máy móc chiến giáp, nhưng không thể nghi ngờ, phương diện này là điểm mạnh của người Ishdar chúng ta, phát triển như vậy rất thực phù hợp với sở trường của ta! Ta sẽ là Thần linh siêu cổ đại tiếp theo, tiến vào thời đại của bọn họ, oanh động toàn bộ thế kỷ của bọn họ. Ta sẽ ở trong một tiệm trà sữa, dẫn đường cho một số nhà thông thái, tiếp nối con đường của Levi's và Caroline, khuấy động toàn bộ nền văn minh!"

Hứa Chỉ: "...."

Caroline tiếp tục nói, "Đây mới là biện pháp chính xác và nhanh chóng nhất khi quan sát đến tương lai của mảnh thế giới này, lựa chọn một số thời điểm để bước vào trong đó, khiến cho nền văn minh đạt được thành tựu siêu phàm!"

Hứa Chỉ trầm mặc.

Hắn hiểu rõ điều này không sai!

Hắn và Caroline, hai người đang "Ngồi mà nói suông", ai là người thắng, ai sẽ suy đoán ra tương lai mà sẽ trở thành tương lai thật sự, trở thành hành tinh với 300 năm lịch sử đây!

Làm một Thần linh siêu cổ đại khác tồn tại ở trong lịch sử của bọn họ.

Hắn nghĩ một lúc rồi quay đầu rời đi, "Kế hoạch rất lợi hại, nếu có thể, mồi lửa của nền văn minh chiến sĩ mà ngài dẫn đường...có thể gọi là Cybertron."

"???"

Caroline không rõ nguyên do.

Hứa Chỉ đi tham quan bên Caroline một chuyến, lập tức cảm thấy có chút thú vị.

Đây cũng quá có ý tứ đi!

Đương nhiên cũng có chút cấp bách.

Nàng giúp đỡ nền văn minh thạch châu, giúp thạch châu ra đời nền văn minh máy móc, là một con đường vô cùng cường đại, thậm chí trong giai đoạn sau, có lẽ sẽ có khả năng cải tạo toàn bộ hành tinh!

Bản thân hắn cảm thấy có chút xấu hổ.

Thần Sáng Thế ban đầu đã suy đoán ra nhiều kỷ nguyên văn minh như vậy, hiện tại đang so suy đoán văn minh của một hành tinh, vạn nhất bị đối phương treo lên đánh thì phải làm sao bây giờ?

"Online chờ, rất cấp bách."

Hứa Chỉ nghĩ vậy, mặt có chút biến thành màu đen.

Nhưng mà, ánh mắt hắn lại lóe lên một chút, “Nhưng mà văn minh máy móc không phải điểm mạnh của ta. Chiến sĩ máy móc thạch cầu, ta hắn là không thể chơi với nàng, nhưng ta muốn thử đẩy mạnh người Cao Lục tinh một chút...”

“Nếu như vậy, văn minh tương lai sẽ do ta tùy ý dẫn đường, ta cũng không cần phải khách khí, dù sao làm sai, cũng có thể làm lại...”

Hứa Chỉ nghĩ nghĩ một chút, click mở tuyến thế giới mà mình mới suy đoán kia.

Đinh!

Hắn lập tức, nhảy tới Thạch Tinh năm 198, lúc vừa mới nghiên cứu ra bảy viên thạch cầu.

Vẫn là hình ảnh mà hắn xuất hiện.

Lúc này, Hứa Chỉ ở trước khay đá, đánh giá bảy viên long châu kia.

“Ngươi là?”

Hứa Chỉ lầm bầm lầu bầu, “Đây là tam đại Toàn tộc? Có nguồn phóng xạ đặc thù nhất định?”

“Toàn tộc?”

Đại trưởng lão chỉ cảm thấy khi nghe được những lời này, toàn thân liền nổi da gà, “Hộ vệ, hộ vệ!! Ngươi, ngươi rốt cuộc là ai?”

Chương 825: Chiến Sĩ Thạch Châu 3

Đạp đạp đạp!

Một chiến sĩ chiến đấu Cao Lục đi ra.

Xôn xao!

Hứa Chỉ nhẹ nhàng duỗi tay vung lên, bọn họ lập tức ngã xuống.

Lúc này, Hứa Chỉ không giống với trước đây, bỗng nhiên quay đầu lại,

“Ta là ai không quan trọng, quan trọng là thế giới của các ngươi trong tương lai sắp đi về hướng hủy diệt. Ngày 12 tháng 2 năm 212, tận thế buông xuống, một viên thiên thạch nhỏ không rõ đập vào lớp băng, virus lây nhiễm không biết bùng nổ, đấu tranh không đến trăm năm, người Cao Lục sẽ diệt vong.”

Mẹ nó!

Đại trưởng lão nhịn không được mắng một câu chửi của dân bản xứ, “Ngươi đang nói hươu nói vượn cái gì đó, dạng sinh vật như ngươi là người ngoài hành tinh sao? Đến từ một nền văn minh cao cấp bên ngoài?”

Cho dù ai nói như vậy, tận thế, tương lai sẽ hủy diệt, đều sẽ không người tin tưởng.

Hứa Chỉ nhàn nhạt mở miệng nói, “Một ngày sau, trấn Kỳ Sơn sẽ phát sinh cuộc náo động quy mô nhỏ của người Bạch Ải, sau khi

trấn áp, người Bạch Ải người tử thương mười bảy người."

"Ngày thứ ba, hộ vệ tâm phúc của ngươi sẽ bệnh chết, nhìn như là ngoài ý muốn, nhưng tâm tình của ngươi thật sự không tốt, sẽ lựa chọn nghiêm khắc điều tra, phát hiện đó lại là một cuộc giết người vô lý."

Mỗi một câu nói của Hứa Chỉ đều khiến thân thể mập mạp của đại trưởng lão đang ngồi trên ghế kia khẽ run lên.

Đây quá quỷ dị rồi...

Bỗng nhiên có một người xuất hiện từ hư không, nói về những chuyện sắp xảy ra trong tương lai trước mặt mình, ai cũng đều cảm thấy sởn tóc gáy.

"Những việc này, mấy ngày tiếp theo các ngươi đều có thể nghiệm chứng." Hứa Chỉ nhàn nhạt mở miệng.

"Ta nói trước một chút về chuyện tương lai, trong mấy chục năm nữa không có chiến tranh, sẽ khiến cho người Cao Lục không có áp bách và động lực. Tuy rằng văn minh cũng đang tiến bộ, nhưng lại rất chậm, cho nên, các ngươi cần phải có chiến tranh, thậm chí phải nghĩ cách, dẫn đường cho người Bạch Ải quật khởi, chém giết với các ngươi."

"Chuyện này không có khả năng!" Đại trưởng lão nói năng có khí phách.

Hứa Chỉ bình tĩnh nhìn đại trưởng lão mập mạp này.

Hắn thoạt nhìn rất già nua, nhưng trên thực tế còn có thể sống rất lâu, thậm chí trong tương lai vì một thế hệ mới mà đột phá ta thây ma vây thành rồi chết, cũng không phải bệnh chết.

Hứa Chỉ không để ý đến hắn, tiếp tục nói: "Nên làm thế nào để nhanh chóng phát triển văn minh đều phụ thuộc vào ngươi. Tận

thế trong tương lai, ta đã nói ra, thời đại này người Cao Lục các ngươi thống trị, các ngươi nếu không tin, sẽ phải trả một cái giá thảm thiết...

Mà các ngươi quá chú trọng vào thạch châu, xem nhẹ việc khai quật năng lực của bản thân, vào đặc tính thân thể của các ngươi, thậm chí là trí tuệ của các ngươi.

Bảy viên thạch châu này, ta cũng hy vọng ngươi có thể đem nó phân tán ở các nơi, đánh số đến bảy, để cho các thế lực lớn cướp đoạt, lấy nó làm bùng nổ chém giết, tìm kiếm nhân tài chiến đấu, không cần quá lãng phí, có thể xưng là võ đạo.

Một khi có người thu gom được bảy viên thạch châu, thì nên có khen thưởng,

Nguyện vọng có thể thực hiện được, giống như tự chữa lành vết thương, xương thịt của người chết tích tụ năng lượng thông qua thạch châu sẽ thực hiện được một số nguyện vọng nhỏ."

Đại trưởng lão vô cùng hoảng sợ.

Tự chữa lành thương thế, xương thịt của người chết là ý nghĩ của hắn đối với thạch cầu trong tương lai, không nghĩ tới người này vậy mà lại có thể biết được.

Chỉ là...

"Về phần hứa nguyện, điều này sao có thể?" Đại trưởng lão hỏi, "Tương lai ta chẳng lẽ sẽ làm được điểm này?"

"Không, ngươi làm không được, nhưng ta có thể giúp ngươi... Ngươi đương nhiên là có một số tâm đắc về kết cấu bên trong thạch châu, nhưng vậy thì lại như thế nào..." Hứa Chỉ đưa hệ thống Long Mạch đại địa của Manh Muội qua.

"Nguyện lực?" Hắn trừng lớn mắt, tất cả đều là run rẩy, giữa

những đường nét và kết cấu, từng điều hoa văn, hắn mơ hồ cảm nhận được tiềm lực ẩn chứa trong đó.

“Đúng vậy, nguyện lực.”

Hứa Chỉ nói, “Một khi có nhiều người muốn đạt được, thạch châu tự nhiên sẽ thu thập mộng tưởng và nguyện lực của những người đó, chỉ cần thu thập bảy cái là có thể thực hiện. Toàn bộ thế giới sẽ vì nó mà điên cuồng, tích lũy theo thời gian thì có thể thực hiện được rất nhiều mộng tưởng, tài phú, lực lượng, hồi phục thương thế, đều có thể đạt tới.”

“Mà bảy thạch châu này có Long Mạch, nếu ngưng tụ ra sinh linh thì đại khái sẽ là hình rồng.”

Hứa Chỉ trầm ngâm một chút,

“Bảy viên thạch châu này gọi là long châu (ngọc rồng) đi.”

...

Hứa Chỉ đi rồi, cả người đại trưởng lão vẫn phát run.

Lượng tin tức trong mười phút ngắn ngủn này thật sự quá khổng lồ, có thể hung hăng đánh sâu vào toàn bộ đại não của hắn một lần.

Cái loại sinh vật hình người da trắng với một đầu đầy rong biển đen nhánh này, rốt cuộc là loại sinh vật gì?

Chẳng lẽ là người ngoài hành tinh?

Những điều mà hắn nói về hành tinh này mấy chục năm sau là sự thật sao?

Đại trưởng lão nhịn không được nghĩ mà sợ, cảm giác như đang có một nền văn minh khủng bố đang tồn tại, đứng ở vĩ độ thần bí không biết, quan sát khắp hành tinh của mình.

“Là chủng tộc tương lai ngồi trên cỗ máy thời gian sao? Hay là vị Thần duy nhất coi thường quá khứ và tương lai?” Trong lòng hắn trầm mặc một chút, nhìn chằm chằm vào các hộ vệ, nói với bọn họ không được để lộ ra ngoài.

Đồng thời, hắn yên lặng chờ đợi một hai ngày, phát hiện đúng như tiên đoán kia.

Hắn tránh ở chỗ tối quan sát toàn bộ vụ việc trấn Kỳ Sơn xuất hiện bạo động, trùng hợp tử thương đúng mười bảy người. Nếu như là cố tình xây dựng, như vậy phải khống chế hơn một ngàn người hai bên ẩu đả để có nhân số phù hợp trong lúc hỗn loạn. Điều này rất khó thực hiện.

Tiếp theo, hắn lại đợi hai ngày, quả nhiên hộ vệ tâm phúc bị giết hại.

“Trong tương lai, nhà tiên tri thần bí đã tiên đoán thiên thạch diệt thế...” Đại trưởng lão hoàn toàn trầm mặc.

Trong lúc nhất thời, hắn điên cuồng nghiên cứu kia một phần tư liệu về nguyện lực được lưu lại kia, vui vẻ chịu đựng, không ngừng hấp thu năng lượng, cải tạo long châu, ngắn ngủn mấy năm, thật đúng là nhờ nó làm ra một ít tên tuổi.

...

...

Đinh!

【 Đại trưởng lão hoảng sợ với sinh mệnh Thần linh không rõ lai lịch và hai chữ Toàn tộc. Hắn biết tiềm lực khủng bố của lực lượng trong đó, hơn nữa còn căn cứ vào phương án lưu lại, thay đổi cấu hình, chế tạo thành bảy viên long châu, phân tán các nơi, hơn nữa còn âm thầm truyền bá tin tức, võ đạo gia các nơi bắt đầu ngo ngoe rục rịch. 】

“Xuất hiện đi, thần long!”

Oanh!

Một đám người Namek màu xanh lá đậm, hét lớn, bảy viên long châu bỗng bộc phát ra kim quang, phóng lên cao, biến thành một con cự long khổng lồ màu xanh sẫm.

Hứa Chỉ nhìn thấy, bỗng nhiên có một loại cảm giác không thể giải thích được.

Thật sự… Cho ra long châu?

Hắn cảm thấy thật không thể tưởng tượng.

Dù sao đây chính là hiện thực.

Nhưng mà sau một giây suy nghĩ, hắn lại cảm khái. Dòng chảy sáng thế tạo ra tuyến thế giới của Caroline quả thực là quá cường đại, cơ hồ có vô hạn khả năng. Trong mấy trăm trăm triệu năm tương lai, việc lựa chọn sử dụng một cái cùng loại với ngọc rồng chưa chắc là không có khả năng.

Chương 826: Tương Lai Mới

Thạch Tinh, năm 201.

【 Ngọc rồng đã gây ra một làn sóng lớn, tranh chấp nổi lên bốn phía. Bởi vì chiến tranh mà chiến sĩ Cao Lục đã rút lui trong hoà bình lại nhậm chức một lần nữa. Chiến tranh khủng bố bạo phát, chỉ bốn hành tinh, đã chết hơn trăm võ đại cường đại có danh tiếng. 】

【 Năm sau, đại trưởng lão điên cuồng đẩy mạnh văn minh, ô tô, máy móc, TV, tiến vào thời đại công nghiệp. Hơn nữa bọn họ còn lợi dụng trùng điện thoại để tiến vào thời đại internet, kỹ thuật biến chuyển qua từng ngày 】

“Nó thật sự giống với thế giới ngọc rồng.” Sắc mặt Hứa Chỉ quỷ dị, rốt cuộc thế giới Long Châu cũng có rất nhiều công nghệ đen, TV, máy tính đương nhiên là cũng có. Thậm chí khoa học kỹ thuật còn phát triển hơn rất nhiều, cái gì mà ô tô trôi nổi, nhà con nhộng, phi thuyền vũ trụ đều có.

Thạch Tinh, năm 204.

Đinh!

【 Người Bạch Ải làm nô lệ, tiến vào thời đại internet với nhu cầu sức lao động bị hạ thấp, càng bị đánh chửi. 】

【 Người Bạch Ải dần cảm nhận được tận thế của mình đã đến, bắt đầu phản kháng từ khu ổ chuột, ngầm tổ chức nghĩa quân, nhanh chóng bị đại tướng quân thiết huyết trấn áp, nhưng mà Bạch Ải người lại thành công trốn đi, không có bị diệt tộc. 】

...

Hứa Chỉ nhìn thấy như vậy thì cảm khái một tiếng hiệu ứng bươm bướm.

Đại trưởng lão thật sự rất lợi hại, vốn là thời đại công nghiệp, lại kiên cường bước vào thời đại internet.

Tại một năm này, vốn dĩ người Bạch Ải hẳn là hoàn toàn bị diệt tộc, biến mất ở trong lịch sử. Nhưng đại trưởng lão lại mềm lòng tha cho người Bạch Ải, tuy rằng vẫn không khiến cho đối phương quật khởi, nhưng hắn lựa chọn không làm.

"Còn tám năm, không biết có thể ứng đối trước khi thiên thạch rơi xuống hay không." Hứa Chỉ vốn tưởng rằng, hẳn nên là phát triển dựa theo lúc trước. Lúc này đã đến lúc thiên thạch rơi xuống, phải là bình an không có việc gì mới đúng.

Giây tiếp theo, chuyện khủng bố đột nhiên phát sinh.

Đinh!

Thạch Tinh, năm 207.

【 Thời đại internet, mọi người thành lập diễn đàn ở trên mạng để lưu giữ mật, trùng Hồng Giáp dịu ngoan nhỏ yếu bắt đầu quật khởi, lộ ra răng nanh. 】

【 Làm điện thoại trùng, thời đại internet đã đến cũng có nghĩa là thời của chúng nó đã đến. Chúng nó bắt đầu can thiệp vào internet, nghe trộm cơ mật, hơn nữa còn nghiên cứu những thay đổi của bản thân và cách quật khởi, chấp hành kế hoạch ám sát đại trưởng lão, với âm mưu đoạt lấy long châu. Đây là cơ hội quật khởi duy nhất. 】

【 Tháng ba năm sau, một đám trùng Hồng Giáp lấy long châu làm mục tiêu, tổ chức quân đoàn Hồng Đoạn, âm thầm lẻn đi, ra

tay cùng với võ đạo đệ nhất thiên hạ. Đại trưởng lão bị đánh lén mà chết, long châu bị đánh cắp, kỹ thuật chế tạo long châu thiếu chút nữa bị tiết lộ. Thế giới chấn động, người Cao Lục bộc phát thiết huyết trấn áp, trùng Hồng Giáp bị diệt tộc, biến mất ở trong lịch sử, thực lực của người Cao Lục cũng bị hao tổn nhiều. 】

Tuy rằng thủ lĩnh trùng Hồng Giáp không đánh cắp được kỹ thuật và long châu, nhưng trước khi chết lại phát hiện ra một video biết trước tương lai, nhìn đại trưởng lão kinh hoảng nói ra một câu chửi thô tục‘ mẹ nhã ’ của người Cao Lục.

“Đường đường là đại trưởng lão, cũng sẽ nói câu thô tục? Ha ha ha, đây là người có tiếng tăm lừng lẫy, mẹ nhã tiên đoán. Ngày 12 tháng 12 năm 212, tận thế buông xuống, chúng ta chỉ là đi trước các ngươi một bước!”

Việc này càng nháo càng lớn, toàn bộ internet đều nổ tung.

“Tận thế? Thiên thạch rơi xuống?”

“Trời ạ, long châu vậy mà lại là kỹ thuật tiên tiến mà người ngoài hành tinh thần bí kia giao cho đại trưởng lão của chúng ta!”

“Lây nhiễm, virus thây ma, sẽ ăn người sao? Đây cũng quá khủng bố rồi.”

“Ta không được, ta muốn hưởng thụ những giây hạnh phúc cuối cùng, muốn làm gì thì làm!”

....

Trong lúc nhất thời, toàn bộ yêu ma quỷ quái trên mạng đều xông ra, một đám Võ Đấu gia cường đại đều yên lặng siết chặt nắm tay, dự định cứu vớt thế giới, bảo hộ sự an toàn của Thạch Tinh.

Đinh!

【 Trùng Hồng Giáp trước khi chết, tuy rằng không đoạt được kỹ thuật long châu, nhưng lại phát hiện ra đoạn đối thoại tiên đoán về tận thế kia và công bố ra, khiến cho thế giới chấn động, lâm vào sự khủng hoảng như trong những ngày tận thế. 】

Hứa Chỉ: "...."

Lúc này đây người Bạch Ải chưa bị diệt sạch, ngược lại là trùng Hồng Giáp bị diệt sạch?

Mà đại trưởng lão sau này mới chết, hiện tại vậy mà lại đã chết, hơn nữa sự tồn tại của mình còn bị lộ, khiến mọi người lâm vào khủng hoảng.

Quả nhiên, vận mệnh luôn tràn ngập biến số.

【 Thời kỳ giữa của nền văn minh đã suy đoán xong, có lưu trữ hay không? 】

"Lưu trữ, gọi nó là..." Hứa Chỉ gật gật đầu, "Văn minh phục hưng: Võ đạo sống lại."

Lúc này, trong lòng Hứa Chỉ đã không thấy được sự khả quan nữa. Đại trưởng lão đã chết, hơn nữa thế lực của người Cao Lục cũng bị thiệt hại rất nhiều, cho dù mấy năm nay phát triển rất mạnh, nhưng lúc này đây đã bị thiệt hại nghiêm trọng.

Quả nhiên.

Thạch Tinh, năm 212.

Đinh!

【 Thiên thạch diệt thế rơi xuống, bắt đầu lây nhiễm. Bởi vì đã có tiên đoán về tận thế, cho nên mọi người đều đề cao cảnh giác, dân chúng càng khủng hoảng, số lượng lây nhiễm cũng giảm bớt. 】

【 Trong một tháng, người Cao Lục miễn cưỡng khống chế không cho khuếch tán. Nhưng rất nhanh, virus tiến hóa biến dị lần thứ hai bắt đầu bùng nổ, người Cao Lục giống như trước đây liên tục bại lui, không thể ngăn cản. Thiên tài chiến đấu đệ nhất Kakalin thành lập mồi lửa kế hoạch, suất lĩnh thế hệ tinh anh trẻ tuổi nhất phá vòng vây. 】

Thạch Tinh, năm 214.

【 Sau vài năm nghiên cứu và phát triển của những người còn sống sót, huyết thanh ra đời. Nhưng Cao Lục tinh người vừa mới chống cự được sự lây nhiễm của thây ma bình thường, lại phát hiện vua thây ma vẫn có thể lây nhiễm, rất nhanh sau đó, vua thây ma đột kích, bọn họ hoàn toàn diệt vong. 】

Hứa Chỉ thở dài một hơi, "So với trước đây còn chết sớm hơn mười mấy năm. Bởi vì bảy viên thạch châu đã làm thành long châu, mà long châu chỉ có thể hồi phục thương thế cá nhân, không thể thực hiện thêm các nguyện vọng ly kỳ khác, chẳng hạn như là làm thây ma biến mất... Đã không có bảy chiến sĩ Thạch Châu, căn bản không thể ngăn được vua thây ma."

Hứa Chỉ cho rằng lúc này đây suy đoán đã kết thúc.

Ai biết trong mắt hắn, một đám chiến sĩ Bạch Ải thấp bé từ chỗ nào đó lặng lẽ đi ra, ở trong phế tích của người Cao Lục, sử dụng nghiên cứu của bọn họ để chế tạo huyết thanh chống lại sự lây nhiễm.

Hứa Chỉ lắc đầu, "Như vậy thì có ích lợi gì? Người Cao Lục có thứ đồ chơi này, cũng không thể ngăn được vua thây ma."

Mặc kệ như thế nào, một đoạn thời gian đã trôi qua, người Bạch Ải ở trong thi triều dễ chịu hơn rất nhiều, không sợ thây ma bình thường cảm nhiễm. Đồng thời, thiên phú chiến đấu của bọn họ vậy mà lại cường đại hơn so với người Cao Lục, dễ dàng thích

ứng sinh tồn trong tận thể hơn.

“Thiên phú chiến đấu của bọn họ rất khủng bố, chỉ là chỉ số thông minh không đủ cao, bị người Cao Lục dẫn đầu phát minh ra hệ thống tu luyện. Một bước dẫn đầu từng bước dẫn đầu, hoàn toàn áp chế, không bao giờ cho ngươi khả năng quật khởi.” Hứa Chỉ lắc đầu thở dài, bỗng nhiên hiểu được kiêng kị của đại trưởng lão, tốc độ quật khởi chậm, không đại biểu cho tiềm lực của đối phương không bằng bọn họ.

Chương 827: Hãy Để Ta Nhìn Xem

Tiếp theo, nhóm người chiến sĩ Bạch Ải này mang theo người già phụ nữ và trẻ em, gặp vua thây ma, rất nhanh đã bị cảm nhiễm.

Hứa Chỉ hơi nhắm mắt lại, muốn rời đi.

Nhưng một màn quỷ dị đã xảy ra.

Sau khi người Bạch Ải bị virus đại nhất thống cảm nhiễm thì thân hình nhanh chóng bị đồng hóa, lộ ra thần sắc dữ tợn, vậy mà trong đó có một người thành công còn sống, hơn nữa còn xuất hiện hình thái chiến đấu đặc thù.

“Tố chất thân thể của người Bạch Ải rất cường đại, sau khi tiêm vắc-xin phòng bệnh vào, có tỷ lệ xuất hiện thể miễn dịch virus?” Hứa Chỉ hơi giật mình.

Đây là vốn dĩ là người Bạch Ải thấp bé, nhưng hiện tại dáng người đã cao hơn một chút, nhưng vẫn có hai sừng dài, một đầu giống như Ác Ma.

“Nhắc đến biến thân, khiến cho ta nhớ tới Frieza. Tuy rằng không giống, nhưng mà tại tuyến thế giới luôn có vô hạn khả năng... Luôn có một con đường thông suốt hướng tới tộc Ác Ma.” Hứa Chỉ cười rộ lên, lập tức có chủ ý.

Không chờ hắn tự hỏi, người Bạch Ải biến dị này đã bị vây giết, cho dù xuất hiện biến chủng mới, thực lực tăng lên nhiều, nhưng vẫn không thể chống lại thi triều mênh mông như biển.

Đinh!

【 Thời kỳ cuối của nền văn minh đã suy đoán xong, có lưu trữ hay không? 】

“Lưu trữ, văn minh của tuyến thế giới này gọi là...” Hứa Chỉ cười cười, “Kỷ nguyên hủy diệt: Chiến sĩ Long châu.”

Chiến sĩ Long châu kết thúc.

Đây là một loại khả năng có thể xảy ra trong tương lai, khiến cho Hứa Chỉ có thêm càng nhiều tin tức. Đặc tính của chủng tộc người Bạch Ải và trùng Hồng Giáp, cũng có thể lý giải trong nháy mắt. Đây là tin tức không tồi.

Dù sao, nếu như mình thật sự muốn chế tạo một thế giới giống như hệ thống Long Châu, nền văn minh tế bào trong vũ trụ chân không bùng nổ, muốn vượt qua mồi lửa văn minh của Caroline thì tất nhiên phải đi nghiệm chứng các khả năng, làm đến nơi đến chốn.

“Frieza... Làm một cái đi, cảm giác hẳn là có thể mang đến kinh hỉ cho thế giới Long châu này.” Hứa Chỉ cảm thấy suýt chút nữa đã quên mất cuộc đánh đố, cảm giác hứng thú bừng bừng này đúng là muốn nghiện.

...

Có điều, mới hưng phấn được chốc lát, ngọn lửa này đá nhanh chóng bị tưới tắt.

"Không giống trước kia, lần này tính toán sa bàn văn minh rất đặc biệt."

Hắn đứng trên cao quan sát toàn bộ Thạch Tinh khổng lồ rộng trăm mẫu.

Đây là một thế giới với diện tích to lớn ngang với thế giới Vu Sư, hình cầu rộng lớn mênh mông. Những tầng băng trắng xóa và núi sông xanh miết làm cho người ta có cảm giác tươi tốt đầy sức sống.

"Ta vô tình vượt qua con đường tương lai của hai thế giới... Vô số người bị hủy diệt, muôn dân thống khổ, kêu rên. Ta đã dần trở lên lạnh lùng, thờ ơ, giống như trước mắt chỉ là một trò chơi, một chuỗi số liệu."

Hứa Chỉ cảm giác nội tâm mình.

Nhưng đó không phải là một trò chơi thực sự.

Tất cả những vì mắt thấy được đều sẽ thực sự phát sinh trong tương lai, là một hiện thực đầy máu me.

Bản thân Hứa Chỉ đang tính toán tương lai nền văn minh của hành tinh này.

Hiện giờ hắn đã trở nên giống với Tam Trụ Thần trước kia. Được Caroline gia trì khiến hắn thực sự cảm nhận được độ khủng bố và mạnh mẽ của Tam Trụ Thần. Hắn lạnh lùng coi từng sinh linh như quân cờ, thiên địa là bàn cờ, dẫn dắt toàn bộ dòng chảy của thế giới, thúc đẩy đến quỹ tích mà mình muốn.

Hứa Chỉ có thể thích ứng khá tốt, bởi vì đây không phải lần đầu tiên của hắn. Vậy, nếu là người khác thì sao?

Có lẽ kẻ đó sẽ mê muội bị nhấn chìm vào trong, coi bản thân là Chân Thần chí cao, duy nhất trong vô số tương lai của thế giới này, coi chúng sinh như kiến hôi, tùy tiện nhào nặn sáng tạo, mở ra vô hạn khả năng.

"Dòng chảy thế giới, hệ thống ma hạch quả thực hướng về phía máy móc lạnh lẽo... Có điều, đó cũng là chuyện đương nhiên. Từ năm đó khi ta sáng tạo ra ma hạch, ta đã biết họ chính là một

cái máy vi tính siêu cấp... Hệ thống máy móc ma hạch sẽ làm cho tình cảm của họ dần trở nên lạnh lùng, bằng không cũng không thể có cách giải tích về dòng chảy thế giới."

"Chỉ là, nếu tương ta thành tựu Thần Sáng Thế chân chính, đứng ở quá khứ vị lai, thế giới thật sự biến thành một đường thẳng. Lúc đó, liệu ta có triệt để trở thành Chân Thần chí cao duy nhất đầy lạnh lùng kia không? Trong một cái chớp mắt đã là vô số thế giới sinh ra rồi hủy diệt, nhìn thì mạnh mẽ, nhưng thật quá vô tình."

Thế nhưng, hiện giờ nghĩ đến chuyện như vậy quả thực vẫn quá xa xôi.

Mình mới là Tiên Đế đã bắt đầu suy nghĩ đến chuyện trở thành Thần Sáng Thế có cô độc không? Có lẽ là rất cô quạnh... Nhưng mình hiện giờ mới cấp độ bao nhiêu?

Hứa Chí lén lút lừa Caroline hai lần, loại Thần linh cấp tám này cũng cảm thấy rất thơm ngọt.

Hắn cúi đầu nhìn hành tinh sau hai trăm năm đã thủng lỗ chỗ, lửa chiến tranh thiêu đốt mặt đất, sinh linh tiêu vong.

"Dòng chảy thế giới chiến sĩ Ngọc Rồng này đã kết thúc." Hứa Chỉ nheo mắt, lại nhìn về phía cả một dòng chảy thế giới, tiếp tục tính toán dòng chảy thế giới tiếp theo, nghĩ xem cắt vào tiếp điểm thời gian lịch sử nào mới là lựa chọn tốt nhất.

Có nên lật đổ sự thống trị của người hành tinh cao xanh ngay từ ban đầu, sau đó dẫn dắt người Bạch Ải phát hiện ra hệ thống siêu phàm trước, ngược lại nô dịch người Bạch Ải?

Thành lập Đế quốc người Bạch Ải mà không phải đế quốc người cao xanh?

"Với trí thông minh của người Bạch Ải và tính cách hiếu chiến

của họ, chắc chắn họ sẽ không phát triển được mạng lưới văn mình, có lẽ văn minh của họ là một thứ dã man."

Hứa Chỉ cân nhắc.

"Không cần vi phạm triều cường lịch sử như vậy. Trong văn minh thời đại bộ lạc, chủng tộc có trí thông minh càng cao càng có tỉ lệ lớn phát hiện hệ thống tu luyện trước, rồi thống trị thiên hạ. Đó mới là quỹ đạo lịch sử..."

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, không có suy nghĩ thay đổi nguồn gốc.

"Nhưng bộ tộc người Bạch Ải không thể chết trong lịch sử, tất nhiên sau đó sẽ phát triển lên, giáng xuống thế giới tận thế. Tác dụng lớn nhất của bộ tộc đó là làm chủ lực chống lại quân zombie, mà tiềm lực của bộ tộc bọ cánh cứng đỏ là..." Hứa Chỉ khẽ cau mày. "Chủng tộc này rõ ràng thiên hướng khoa học kỹ thuật, sức chiến đấu bản thân rất nhỏ... Nhưng phát triển lên tất nheine cũng sẽ rất mạnh."

Cả ba tộc phát triển lên mới có thể đối kháng với tận thế của thế giới Thạch Tinh, với sự giáng lâm của virus zombie.

"Thế giới mà ba tộc cùng phát triển sao? Nhìn có vẻ khó tin được, nhưng không phải không khả thi." Hứa Chỉ cau mày, yên lặng tính toán sa bàn văn minh, cuối cùng quyết định chọn một tuyến thời gian.

"Phá vỡ quỹ tích vận mệnh bắt đầu từ đây đi."

Hứa Chỉ điểm nhẹ một cái vào bóng dáng thấp bé nào đó, giọng lạnh lùng nói:

"Ngươi có sức mạnh có thể đẩy bánh xe thế giới hay không? Hãy để ta nhìn xem."

...

...

Thạch tinh, năm 221.

Một kiến trúc chằng chịt cảm giác như một xưởng máy móc được tường vây trắng tinh vây quanh.

Ầm ầm ầm!

Hơi nước đang bốc khói, dây chuyền sản xuất ô tô đang hoạt động. Mấy người lùn thấp bé, màu trắng cao chừng mét hai với hai sừng đen xì xoắn ốc đang công tác liên tục, lắp ráp linh kiện.

Chương 828: Sống Lại Thật Tốt 1

Keng keng keng!

Bỗng nhiên có tiếng chuông vang lên.

"Giải phóng rồi..."

"Cuối cùng cũng đến ngày nghỉ ngơi..."

Một đám người Bạch Ải rắn chắc dùng thần niệm giao lưu, chỉnh tề rời đi.

Một lát sau, họ đến nhà ăn ăn xong những món đơn sơ, sau đó trở về khu nhà ở cho nô lệ. Bọn họ nhìn một người Bạch Ải đang run rẩy trên giường bệnh, thở dài:

"Bệnh của Zack làm sao vẫn chưa khỏi?"

"Nếu có thể đi bệnh viện thì tốt."

"Bệnh viện của người cao xanh làm sao có thể để tiện dân hạ đẳng như chúng vào?" Một người Bạch Ải to béo cường tráng, làn da ngăm đen thở dài nói.

Người Bạch Ải bị bệnh đều phải dựa vào thân thể mạnh mẽ chống chịu qua đi, không thì sẽ chết.

"Cũng không phải là không thể vào. Nếu được một ít người nhà giàu mua về làm bạn chơi nô lệ thì tốt hơn nhiều, sẽ được đưa bệnh viện xem... Nhưng chúng ta chỉ bị bán vào nhà xưởng làm công nhân dây chuyền sản xuất cơ giới, mạng nào có đáng giá."

"Chúng ta còn tốt. Có người nói, đồng tộc khác ba năm trước bị bán đi đã trở thành giác đấu sĩ, đó mới thực sự là sống không bằng chết."

Mấy người lùn nói tới đây lập tức rùng mình. Những tháng ngày đó thật là khủng bố.

Những năm này, ô tô, máy móc không ngừng xuất hiện. Trí tuệ của người cao xanh quá mạnh mẽ khiến rất nhiều đồ vật khó có thể tưởng tượng xuất hiện. Có người nói rằng, đầu năm nay người thống trị tối cao của người cao xanh, Đại trưởng lão loại hình trí tuệ đã phát minh ra Ngọc Rồng, được gọi là thần lực khủng bố, là thứ có thể khiến người chết mọc ra xương thịt, thực hiện tất cả nguyện vọng.

"Nếu có thể cầu nguyện với Ngọc Rồng thì bệnh của Zach sẽ tốt hơn." Có người lau nước mũi nói.

"Yuri, ngươi đang nằm mơ!" Có người cười ha hả.

Ầm!

Zack trên giường bệnh bỗng run lên bần bật, rồi từ từ mở mắt ra, nhìn trần nhà.

Đập vào mi mắt hắn là một gian phòng nhỏ đơn sơ, có bốn chiếc giường bằng ván gỗ. Bên cạnh có hai chiếc bàn dài, mấy người ngồi trên ghế băng đang tán gẫu. Ngoài cửa sổ là ánh mặt trời chói mắt.

Loảng xoảng loảng xoảng!

"Tuyến chính mới..."

Tia sáng hắt vào trong phòng.

Bên ngoài phòng có âm thang sóng âm điện tử từ đoàn tàu

chạy qua.

"Đây là nơi nào? Không phải ta đã chết rồi sao?" Đầu óc Zack có phần mờ mịt.

"Ha ha ha, nói tới Ngọc Rồng, có người nói nó phân tán ra các nơi, đám cách đấu gia đều rục rịch cả lên." Tiếng tán gẫu vẫn tiếp tục.

"Ừ, đúng. Người cao xanh thực sự quá mạnh mẽ. Loại hình chiến đấu của họ mạnh hơn chúng ta, loại hình trí tuệ còn có thể chế tạo các loại máy móc, thậm chí chế ra được Ngọc Rồng có thể thực hiện bất kỳ nguyện vọng nào..." Một giọng nói thoáng có phần quen thuộc.

"Nếu chúng ta cũng có thể trở thành cách đấu gia thì tốt."

Tiếng trò chuyện vang lên.

"Sao có thể có chuyện đó? Chúng ta yếu đuối như vậy, nhiều lắm cũng chỉ có thể đi trường giác đấu của nô lệ làm các lão gia người cao xanh hài lòng một chút.

Người cao xanh?

Ngọc Rồng?

Thế giới tận thế? Virus sinh hóa?

Trong lúc mơ hồ, bộ não Zack bỗng nhiên tràn vào một dòng lũ ký ức khổng lồ và phức tạp, dội rửa mỗi góc trong đầu.

Cảnh tượng tận thế điên cuồng tràn vào.

Hắn nhìn thấy người cao xanh bị tuyệt diệt, cuối cùng lãnh tụ dẫn theo họ lén đi di chỉ người cao xanh đánh cắp huyết thanh virus. Đây là một quyết định chính xác, tuy rất nguy hiểm nhưng lại thành công. Họ không còn sợ thủy triều zombie lây nhiễm phổ

thông, người già trẻ nhỏ miễn cưỡng sinh tồn. Họ sống tạm một hồi lâu trong thế giới đổ nát, cuối cùng vẫn gặp phải vua zombie.

Xoạc...

Đầu hắn bỗng nhiên đau như búa bổ, con ngươi co rụt lại vì sợ hãi.

Bạn bè, thủ lĩnh, người già, trẻ nhỏ...

Từng người sống sờ sờ ngã xuống trước mắt mình, vũng máu đỏ tươi chói mắt như vậy.

Đầu óc hắn xoay tròn, bên tai có tiếng gào thét thê thảm, chết chóc.

"Không! Không! Tại sao chỉ còn một mình ta?" Hắn trong ký ức đang kêu rên, quỳ rạp xuống đất, cũng bị lây nhiễm.

Hắn cảm giác giống như có một luồng sức mạnh kinh khủng đang thức tỉnh. Hắn trở nên cao to uy mãnh, có thể đối kháng với vua zombie.

Ầm!

Hắn chìm vào cơn điên cuồng, chém giết tàn khốc, mắt bị máu tươi nhuộm đẫm, không còn nhìn thấy rõ.

Một giọng nói lạnh nhạt bỗng vang lên:

"Thiên phú chiến đấu của họ rất khủng bố, chỉ là trí thông minh không đủ, cho nên bị người cao xanh phát minh ra hệ thống tu luyện trước. Từng bước từng bước dẫn trước, rồi hoàn toàn bị áp chế, không cho ngươi có cơ hội phát triển lên."

Đây là... đây là người nào?

Ai đang nói chuyện.

"Ồ? Tố chất thân thể người Bạch Ải rất mạnh, tiêm xong vắc xin phòng bệnh là có khả năng xuất hiện thể miễn dịch với virus?"

Giọng nói kia vẫn ở đó, giống như đang bình luận về chủng tộc này.

"Nói đến biến thân lại làm ta nghĩ tới Frieza. Tuy không giống, như dưới tình huống dòng chảy thế giới có vô hạn khả năng... Luôn tồn tại một con đường đi về phía bộ tộc Friza."

Rốt cuộc có ý gì?

Phụt!

Một luồng máu phun ra, hắn rơi vụt xuống vực sâu.

"Ta chết rồi..." Zack hoàn toàn nhớ lại hình ảnh trước khi chết. Mình đã biến thân, cùng với giọng nói thần bí kia.

"Giọng nói kia cuối cùng là của ai?"

"Hắn rốt cuộc là ai?"

Zack mờ mịt nhìn xung quanh, không ngờ lại sống lại mười năm trước.

Lúc đó, mình mua vui trong bể khổ giữa đám nô lệ, ước mong về tương lai.

Cho dù lúc đó mình cho rằng đó là năm tháng gian nan nhất, nhưng đối với sự bộc phát của virus zombie sau đó, quả thực như đệ tử gặp sư phụ.

"Các ngươi... các ngươi đều còn sống!" Zack nhìn bạn bè trong phòng mà bật khóc không ngừng. Nếu tất cả còn có thể làm lại, nếu họ đều chưa từng chết...

"Ai ai? Ngươi làm sao thế?"

"Ngươi không thích đàn ông đấy chứ?"

...

Loảng xoảng loảng xoảng!

"Tuyến chính mới!"

Bên ngoài phòng vẫn có tiếng nói truyền tới.

Ánh mặt trời ấm áp chiếu qua cửa sổ.

Zack cười thỏa mãn.

Nhà ở quen thuộc.

Xưởng sản xuất dây chuyền quen thuộc.

"Quay ngược 201 năm." Hắn cười. Trở lại thế giới trước tận thế mười một năm, ngày đó giống như lần đầu gặp gỡ, ánh nắng tươi sáng chiếu trong nhà xưởng.

"Sống lại thật là tốt."

...

...

Sau mấy tiếng, hắn bắt đầu thu dọn suy nghĩ.

"HIện giờ là năm 01, cách thời điểm virus bộc phát vào cuối năm thứ 12 là mười một năm. Khi đó, cho dù là người cao xanh mạnh mẽ cũng không thể chịu nổi. Tương lai thực quá khủng bố..."

Con ngươi hắn co rút, không kìm nén được nỗi sợ hãi đối với thời đại kia. Đó là tận thế tanh máu thực sự.

Sống cũng là điều xa xỉ.

Trước mắt, hắn nhìn thấy zombie bao vây thành thị, xe cộ chạy dồn dập trong doanh trại của người sống. Người già, phụ nữ, trẻ nhỏ tử vong. Người đẹp của tộc cao xanh chẳng qua là món hàng giao dịch, trải qua vận mệnh bi thảm, thậm chí còn thảm hại hơn đám đầy tớ như bọn hắn.

"Tại đầu năm đầu tiên này, Đại trưởng lão người cao xanh quả nhiên phát minh ra Ngọc Rồng, thế giới không có thay đổi... Một năm này chìm trong cuồng hoan, vì sự thần bí và mạnh mẽ của Ngọc Rồng. Thế nhưng, đó cũng là khi ác mộng bắt đầu. Bởi vì căn cứ vào video được tiết lộ ra khi bộ tộc cánh cứng đỏ náo loạn và xâm lăng, kỹ thuật Ngọc Rồng năm nay căn bản không phải kết quả của người cao xanh, mà là kỹ thuật tới từ vĩ độ thần bí cao cấp hơn!"

"Trong video, năm ấy, một nhân vật bí ẩn nào đó giáng lâm, kết nối với Đại trưởng lão... Kẻ đó nói cho Đại trưởng lão về tận thế trong tương lai, sau đó mới xuất hiện Ngọc Rồng."

"Cuối cùng, vào thời khắc tận thế giáng lâm, sự tồn tại thần bí xuất hiện trong video kia lại xuất hiện, đang nhìn những người tộc lùn trắng còn may mắn sống sót chúng ta."

Chương 829: Sống Lại Thật Tốt 2

Đầu óc hắn rung lên ầm ầm.

Đó là dạng nhân vật gì?

Có thể nhìn thấy mỗi loại thế giới tận thế trong tương lai sao?

Không có ai biết.

Đó là ác ý hay thiện ý?

Ít nhất bề ngoài không có ác ý. Dường như cách mà kẻ đó làm là đang giúp văn minh trên hành tinh này, giúp rời khỏi vận mệnh bi thảm tương lai kia, vận mệnh tận thế hủy diệt.

"Trong lời nói của kẻ đó, bộ tộc người Bạch Ải chúng ta sở hữu tiềm lực chiến đấu không cao hơn người cao xanh." Trong bầu không khí yên tĩnh, Zack nhìn bạn bè xung quanh.

Lúc này, những người Bạch Ải khác không ai cho rằng chủng tộc cấp thấp như mình vượt qua người cao xanh có sức chiến đấu và trí tuệ song toàn.

Đúng, trí tuệ của họ quả thực không ra sao, nhưng nếu sức chiến đấu có thể trưởng thành thì cũng sẽ mạnh mẽ hơn người cao xanh.

"Thời khắc cuối cùng của ta, ta bị virus lây nhiễm, thân thể xuất hiện một loại biến hóa hình thể nào đó. Sự tồn tại thần bí đó đã từng lẩm bẩm... Có lẽ, có thể trở thành bộc tộc ác ma đóng băng Frieza?"

Hắn nghe được một chút ý ẩn trong lời.

Bộ tộc "Ác ma đóng băng" kia hẳn là rất mạnh, mà Frieza trong miệng kẻ đó cũng rất mạnh. Bộ tộc người Bạch Ải bọn họ trong tương lai có thể trở thành chủng tộc mạnh mẽ kia.

"Ta, tương lai sẽ trở thành Frieza."

Hắn với hai sừng xoắn ốc trên đầu, vóc dáng thấp bé, làn da trắng bóc, trong đôi mắt lóe lên dã tâm mãnh liệt.

Hắn hít sâu một hơi, nhìn ra bốn phía.

Tính toán thời gian hiện tại một chút. Năm nay là năm đầu tiên vừa bùng nổ Ngọc Rồng. Đại trưởng lão còn có thể thúc đẩy mạng internet trong năm phát triển mạnh, đồng thời tuyên dương võ đạo hội, đẩy mạnh phát triển... Chuẩn bị cho tận thế.

Sau đó lại thêm mấy năm, sự kiện người Bạch Ải bị trấn áp mà trốn đi xuất hiện. Năm đó, bản thân hắn cũng tham gia việc này.

Bây giờ nghĩ lại, sau khi thất bại, Đại trưởng lão chắc hẳn sẽ tuyệt diệt bộ tộc người Bạch Ải. Thế nhưng, theo như lời của tồn tại thần bí kia, Đại trưởng lão đã nhẹ dạ tha cho người Bạch Ải, gắng để họ chạy thoát.

"Sống lại một lần mới phát hiện, thì ra kiếp trước sóng yên biển lặng lại ẩn chứa nhiều âm mưu, sóng ngầm phun trào như vậy." Hắn không ngừng suy tư.

Sau đó là sự kiện quân đoàn Hồng trù. Bộ tộc cánh cứng đỏ tập kích võ đạo hội, giết chết đại trưởng lão.

Chính vì Đại trưởng lão chết đi, người cao xanh mới khó có thể chống lại tận thế tương lai.

"Đại trưởng lão trong một đoạn thời gian tương lai gần sẽ

không chết được... Cho dù ta cũng rất hi vọng lão chết đi, nhưng vì tương lai... Để ta suy nghĩ xem nên làm sao chạy trốn trong năm zombie bùng phát."

Hắn không ngừng sắp xếp dòng suy nghĩ. Người Bạch Ải rất yếu ớt vì công pháp tu luyện của họ rất kém cỏi, lại không có được tài nguyên, không thể phát triển mạnh. Sau đó khi zombie bùng phát, họ mới bắt đầu lấy được công pháp tu luyện của người cao xanh trong náo loạn.

Nhưng hiện tại, hắn mang theo trí nhớ kiếp trước nên có thể lén tu luyện.

...

...

Hứa Chỉ nâng quai hàm, mỉm cười nói:

"Trong từng thời đại mà ta sáng tạo ra đều là người nguyên sinh tại đó như Gilgamesh, ba nữ vu phát triển lên, chưa bao giờ có nhân vật chính thể loại trọng sinh cả... Có thể nhìn thấy tương lai dòng chảy thế giới thật là tốt."

"Nhưng chung quy vẫn phải chọn một quân cờ giống như khi Tam Trụ Thần đã chọn Subaru, Thịnh Lâm nữ, Đại Hoan Hỉ Đế vậy... Nói đến chuyện xuyên việt, đó hẳn là loại hình Trụ Thần hình thú và Subaru."

Tinh.

Thạch Tinh năm 201.

【Người Bạch Ải "Xuyên việt" Zack trở về trước khi Ngọc Rồng xuất hiện một năm, ngầm tu luyện, bắt đầu tích lũy nội tình】

Thạch Tinh năm 204.

Tinh.

【Đầy tớ người Bạch Ải vì thời đại mạng Internet bắt đầu mà nhu cầu sức lao động hạ thấp nên càng ngày càng bị đánh chửi nhiều. Người Bạch Ải cảm giác tận thế của mình đang giáng xuống, không còn được người cao xanh cần tới nữa, bắt đầu mưu tính thành lập quân phản kháng】

Một đoạn phim ngắn xuất hiện trước mắt.

Trong một trụ sở bí mật, Zack đang lớn tiếng diễn thuyết.

"Chúng ta không cần phản kháng. Chúng ta vẫn không bị ném bỏ nhanh như thế, bởi vì qua hơn mười năm nữa, thế giới sẽ xảy ra kịch biến. Đến lúc đó, chúng ta sẽ tự động giành được tự do!"

Tinh.

Một loạt chữ chậm rãi hiện lên.

【Dưới sự dẫn đường của Zack, người Bạch Ải không lựa chọn phản kháng, thoát ly vận mệnh bị trấn áp, tàn sát】

Hứa Chỉ đứng ở biên giới nhìn buổi diễ thuyết đầy nhiệt huyết sục sôi. Một bầy người Bạch Ải ở dưới hô hào khí thế. Trong thời khắc này, hắn chợt hoảng hốt như nhìn thấy một vòng xoay lịch sử mới tinh chậm rãi ép tới.

Hứa Chỉ xoay người rời đi.

"Chỉ cần có thể làm lại, mỗi người đều sẽ là Thánh Nhân."

Tinh.

Thạch Tinh năm 207.

【Thời đại mạng Internet, mọi người thành lập diễn đàn trên Internet, bảo lưu bí mật, bọ cánh cứng đỏ hiền lành bắt đầu phát

triển mạnh, để lộ răng nanh】

【Hoàn thành ngăn chặn hành động ám sát, ngăn cản thế lực đôi bên bị tổn hại. Zack thể hiện ra bản thân trong một năm này. Một bộ tiểu thuyết mạng không tên được phát lên mạng, tên là 《Dòng chảy thế giới, Ngọc Rồng tận thế 》】

Tiểu thuyết đồng nhân Ngọc Rồng?

Ở thời đại mà mạng Internet vừa xuất hiện, loại văn chương như vậy chắc chắn rất xa lạ. Rất nhiều người hiếu kỳ bấm vào xem, phát hiện là một cuốn tiểu thuyết giả tài liệu toàn tập.

Bên trong tiểu thuyết giảng về chuyện, nhiều năm trước, Thạch Tinh năm 198, một sự tồn tại thần bí, không biết đã nói cho Đại trưởng lão về tận thế tương lai, đồng thời giao cho kỹ thuật Ngọc Rồng.

"Thứ này là giả à?"

"Nhưng cũng rất thú vị. Trong câu chuyện, kỹ thuật Ngọc Rồng tới từ một tiên đoán tận thế của một tồn tại của vĩ độ thần bí. Nó nói với chúng ta, ngày 12 tháng 12 năm 212, một thiên thạch sẽ rơi xuống mặt đất gây ra đại tuyệt diệt sinh vật, virus bùng phát... Văn minh của chúng ta sẽ bị hủy hoại trong một ngày."

"Ha ha ha, quá thú vị!"

...

Mọi người đều cảm thấy lịch sử khá thú vị.

Tiếp theo, họ tiếp tục xem, phát hiện sáng tác thời gian sáng tác đã tới năm 201. Trải qua ba năm nghiên cứu, Ngọc Rồng xuất hiện, mạng internet phát triển, bùng phát võ đạo.

Tất cả cộng đồng mạng người cao xanh đều cảm thấy càng

ngày càng thú vị.

"Tác phẩm này không phải chính là ngày Ngọc Rồng xuất hiện đó sao?"

"Ha ha, thú vị, tiểu thuyết thật thú vị."

"Ta lại cảm thấy thật vô vị. Đây không phải tiểu thuyết, mà là trích dẫn hiện thực."

...

Mọi người tiếp tục xem tiếp một đám võ đạo gia bùng phát chém giết mãnh liệt bởi vì ngọc bốn sao, đánh đến mờ cả mắt, chết mấy trăm người. Mọi tình tiết từ lớn đến nhỏ đều được quay không bỏ sót.

"Hả? Cái gã Zabahan trên kia không phải võ đạo gia nổi tiếng nhất Băng Thịnh thành chúng ta sao?"

"Hả, làm sao lại xuất hiện chồng của ta?"

"Chờ đã, theo thời gian ba giờ mười bảy phút chiều, không phải là chuyện sẽ xảy ra sau mười phút nữa sao?"

...

Mọi người còn chưa kịp có phản ứng.

Một tin tức đã làm nổ tung, chính là bình luận về người chồng của người vợ kia:

"Chồng ta quả thực đã đi ra ngoài. Tuy anh ấy không nói với ta về hành trình, nhưng quả thực đi về phía đó. Có người nói là có tin tức về Ngọc Rồng."

Tin tức này lập tức dẫn nổ.

Nhất thời, mọi người cảm thấy phải coi trọng nhiều hơn.

Một suy nghĩ khó tin bốc lên trong đầu, tiểu thuyết này, nó đang nói về tương lai sao?

Chương 830: Náo Động Lớn

Một loại cảm giác căng thẳng và khủng hoảng vô danh bùng phát. Các mục bình luận tăng vọt với tốc độ khủng khiếp.

Trong nháy mắt, toàn bộ các bằng hữu, thân thích của võ đạo gia trong danh sách đều dồn dập bày tỏ những võ đạo gia mà mình quen biết đều đi về phía kia.

Lời này khiến toàn bộ mạng Internet sôi sục.

“Năng lực lớn như vậy sao? Có thể điều động rất nhiều võ đạo gia chạy sang bên đó, sau đó coi như một trò đùa dai?”

"Không! Thứ này càng giống như là… Tiên đoán.”

"Không thể nào, chương tiểu thuyết này là tiên đoán sao?”

…

Độ khuếch tán của tin tức tăng cường với tốc độ ghê hồn.

Càng ngày càng nhiều người quan tâm, thậm chí rất nhiều võ đạo gia gần đó muốn lập tức chạy tới bên kia tra xét tình huống, hoặc ngăn cản bi kịch.

Nhưng cũng đã không kịp.

Khi mọi người đến đó đã nhìn thấy một cảnh kinh khủng: Thây chất thành núi, máu chảy thành sông, trở thành một sự kiện chém giết võ đạo gia vì ngọc bốn sao không thể ngăn cản.

“Tiên đoán hoàn mỹ.”

Trong nháy mắt, tất cả mọi người cảm thấy da gà nổi lên toàn thân.

“Cái cần thiết chính là hiệu quả như vậy.”

Zack hít sâu một hơi, mỉm cười.

Hắn bấm thời gian chờ tuyên bố chính là để mở ra bài đăng trong đúng giây phút này, như vậy mới khiến mọi người càng tin tưởng tiểu thuyết hơn.

Tiếp theo, hắn làm ra một quyết định điên cuồng hơn.

Đăng toàn bộ chương truyện còn lại lên cùng một lúc.

Bởi vì hắn biết rõ, hiện tại cơ chế chứng thực danh tính trên mạng vẫn chưa thành lập, đây chính là cơ hội duy nhất của mình. Nếu hắn không nhân dịp này đăng hết truyện lên một lượt mà chậm rãi rải ra, thân phận hắn tất nhiên sẽ bại lộ.

Sau khi hắn đăng truyện xong lập tức đứng lên, không dám ngồi tiếp tại nơi đăng nhập mạng internet lâm thời này nữa.

…

Nhất thời, toàn bộ Thạch Tinh rơi vào cảnh bạo loạn.

Mọi người tiếp tục xem những chuyện phát sinh tương lai được viết trong quyển tiểu thuyết, chi tiết cực kỳ tỉ mỉ.

"Tương lai không xa, bộ tộc cánh cứng đỏ sẽ tập kích Đại trưởng lão tại đại hội võ thuật đệ nhất thiên hạ, nhưng sẽ thất bại, sau đó bị diệt tộc. Thế nhưng, sau đó xuất hiện video tận thế!”

"Đúng như dự đoán, ở năm thứ mười hai, một thiên thạch rơi xuống từ bầu trời, để lại một vệt tím xán lạn, đập nát tầng băng, virus hoàn toàn bùng phát.”

“Huyết thanh được nghiên cứu ra, nhưng virus xuất hiện tiến hóa đời thứ ba, vua zombie xuất hiện. Đế quốc người cao xanh bị hủy diệt, cả Thạch Tinh… trở thành đống đổ nát!”

…

Miêu tả trong truyện quá khủng bố, khiến da gà mọi người nổi cả lên.

Đồng thời, nội dung câu chuyện quá thăng trầm, vừa đặc sắc lại tràn đầy đen tối và tuyệt vọng. Tại cuối cùng, khi quyển tiểu thuyết “xong xuôi”, không hề có dòng chữ câu chuyện chỉ do hư cấu, mà là một dòng chữ đỏ tươi:

【Câu chuyện thực sự tồn tại trong dòng chảy thế giới khác của vũ trụ】

Ầm ầm!

“Không ngờ lại thực sự tồn tại!”

“Thật dọa người!”

…

Toàn bộ người xem tiểu thuyết đều kinh động, truyền bá điên cuồng.

Mặt khác, Đại trưởng lão cũng đang kinh hãi.

Bởi vì sự kiện kỹ thuật Ngọc Rồng được miêu tả trong truyện quả thực là hồ sơ cao cấp nhất thuộc về tầng lớp thống trị cấp cao trong Đế quốc họ.

“Trong quyển sách này có viết, Thạch Tinh năm 208, tại đại hội võ thuật đệ nhất thiên hạ, ta sẽ bị đánh lén mà chết, video bí mật cũng bị tiết lộ…” Thân tể màu xanh sẫm to béo của Đại trưởng lão mềm oặt tại ghế ngồi.

Ông ta nhìn thấy một tương lai bi thảm. Tộc nhân của ông kêu rên trong bi thảm, tử vong, tử vong trong thống khổ.

Một cảm giác tội lỗi quanh quẩn trong lòng khiến ông ta uể oải và bất lực tột cùng.

“Tra! Tra! Tra xem là ai sáng tác bộ tiểu thuyết này, sau đó tìm xem quân đoàn Hồng Trù chuẩn bị tập kích kia có tồn tại hay không!” Đại trưởng lão ra lệnh.

Trong vòng ba ngày, họ lập tức tra ra sự tồn tại của quân đoàn Hồng Trù, chỉ có điều quân đoàn Hồng Trù đã ngầm giải tán.

“Đó là chuyện đương nhiên. Bộ tộc cánh cứng đỏ cũng giật mình như chúng ta…” Sắc mặt Đại trưởng lão ảm đạm. Dù là ai nếu nhìn thấy tương lai tử vong của mình đều sẽ không giữ được bình tĩnh.

Trên Internet, một số người linh thông tin tức hoặc tập đoàn có thế lực mạnh mẽ cũng đang điên cuồng tra xét, cũng tìm ra được sự tồn tại của quân đoàn Hồng Trù.

"Thật sự tồn tại?"

“Trời ạ, những điều đó không phải hư cấu. Sáng tác kia chính là tương lai! Thật khó mà tin nổi! Chúng ta đang nằm mơ sao? Xã hội chúng ta hài hòa như vậy, làm sao sẽ xuất hiện thứ ly kỳ như thiên thạch rơi xuống.”

“Người ‘Xuyên việt’! Là ‘Người xuyên việt’ tới từ tương lai!”

"Mặc kệ như thế nào, giết chết những kẻ phản bội kia, bộ tộc cánh cứng đỏ sớm muộn gì cũng sẽ bị diệt tộc!”

“Không thể diệt chủng. Căn cứ vào sự kiện diệt vong trong tương lai của chúng ta, hiện tại chúng ta phải đoàn kết sức mạnh hai tộc để cùng đối kháng với tận thế.”

Mỗi người nói một kiểu.

Phái cấp tiến, phái bảo thủ, phái cứu thế dồn dập xuất hiện.

Zack hít sâu một hơi. Hắn không chỉ muốn sớm công bố tin tức tận thế, mà mục tiêu quan trọng hơn của hắn là liên hợp bộ tộc cánh cứng đỏ lại.

“Cho dù đã biết quyết sách của tầng lớp người cao xanh là sẽ không thể để hai tộc chúng ta quật khởi … Cơ hội là phải do tự bản thân ta tranh thủ.”

Hắn công bố tin tức là để ngăn cản hành vi chịu chết của tộc bọ cánh cứng đỏ, cũng là để liên hợp với bộ tộc đó.

Tinh!

【Tầng lớp cao của Đế quốc không thể khống chế được tình thế và dư luận, không cách nào đè nén và khống chế thế cuộc, thời đại tận thế luận sớm bắt đầu, toàn dân khủng hoảng】

Thạch tinh năm 209.

【Vận mệnh hoàn toàn thay đổi. Người Bạch Ải và tộc bọ cánh cứng đỏ cùng khởi nghĩa, trước sau nổi dậy phản kháng, sau đó lần lượt bị trấn áp. Lúc này, họ ngầm liên hệ với nhau cấp tốc liên hợp, tạo thành liên minh cùng đối kháng với người cao xanh】

【Hai quân đội phản kháng hợp tác với nhau. Tầng lớp cao người cao xanh nhanh chóng bị rung chuyển, cực kỳ e ngại việc hai tộc kia vùng dậy. Tuy rằng người cao xanh vẫn có năng lực chèn ép liên quân, nhưng muốn hủy diệt quân địch sẽ tổn thất thực lực cực lớn. Họ không dám làm bừa để tránh khỏi tận thế tiến tới. 】

【Đại trưởng lão quyết định, thể hiện ra sự tàn nhẫn của một kiêu hùng. Ông ta đồng ý với đề nghị năm xưa của Chân Thần thần

bí, phụ trợ người Bạch Ải vùng lên, thậm chí chủ động giúp đỡ bộ tộc bọ cánh cứng đỏ phát triển. Ông ta tuyên bố: Thừa nhận quyền công dân của hai tộc, cũng cho phép tham khảo khoa học kỹ thuật lẫn nhau, giao lưu công pháp với nhau】

Tinh!

【Thời đại võ đạo khai màn. Tại khắp nơi trong thời đại này có thể thấy người thuộc tộc bọ cánh cứng đỏ, người Bạch Ải, người cao xanh mang võ đạo đi giao lưu với nhau】

"Một thời đại mới… Thời gian tạm dừng tại đây một chút."

Hứa Chỉ khoác da ngoài người Bạch Ải, cất bước trên đường phố. Hắn bỗng ngồi xuống dưới mái vòm xi măng giữa hai tòa nhà cư dân, trước thao trường, vẻ hứng nhìn hai võ đạo gia luận võ.

Cộc cộc cộc!

Quyền cước va chạm kinh người giống như tiếng đạn bắn.

Phía xa có xe hàng bán đồ ăn vặt xếp đầy bánh rán được phụ nữ người Bạch Ải đẩy đi. Trên trời có những con chim màu trắng chao liệng.

"Ta có một mơ ước, con của chúng ta sẽ được sống trong một quốc gia không đánh giá ưu khuyết của chúng dựa vào màu da và chủng tộc của chúng, mà là bằng vào phẩm cách của chúng!"

Ở đằng xa, một bọ cánh cứng đỏ lớn bằng móng tay đứng trên đầu một người Bạch Ải đang diễn thuyết:

"Chúng ta có thể làm việc với nhau, cùng cầu khẩn, cùng đấu tranh, cùng ngồi tù, cùng giữ gìn tự do, cùng chống lại tận thế!"

Bộp...

Tiếng ào ào vang lên trong đám đông.

Bọ cánh cứng đỏ và người Bạch Ải rất thỏa mãn.

Người cao xanh không hề chống lại cuộc đại dung hợp này, bởi vì trước mặt tận thế khủng bố sắp giáng xuống, kinh nghiệm của họ không là gì cả.

Tinh!

【Trung kỳ văn minh đã hoàn thành tính toán, có muốn lưu trữ hay không? 】

"Lưu trữ, đặt tên là..."

Hứa Chỉ gật gù:

"Văn minh phục dung: Trong lúc dung hợp."

"Chương đại dung hợp... Thời đại như vậy thật thú vị." Hứa Chỉ ngồi bên đường thì thào nói: "Nếu có thể, ta hi vọng thời đại này trong tương lai sẽ trở thành hiện thực chân chính.

Không thể phủ nhận, trong vô số dòng chảy thế giới, dòng chảy này rất đặc biệt, độc hành.

Rõ ràng người cao xanh ở sơ kỳ văn minh đã thống trị thiên hạ, đến trung kỳ lại đột nhiên thay đổi, mau chóng thực hiện đại dung hợp. Ba bộ tộc bắt đầu giao lưu bình đẳng, cùng chống lại tận thế.

Chương 831: Tặng Kỳ Tích Cho Ta Tương Lai 1

Người Bạch Ải.

Võ đạo cung của ác ma đóng băng.

Zack mặc võ phục rộng rãi màu trắng có chữ "Đóng băng", vóc dáng thấp bé nhưng tỏa ra khí phách kinh người. Trước mặt hắn có vô số người Bạch Ải mặc võ đạo phục đang cung kính lắng nghe.

"Ác ma đóng băng... Có người nói rằng chúng ta có tiềm năng của ác ma đóng băng. Ta đã nghĩ rất lâu, cái gì gọi là đóng băng?"

Zack nói bằng giọng bình tĩnh, ánh mắt sâu xa nhìn một đám đệ tử, có khí độ tông sư đại phái.

Ráng chiều vàng nhạt từ cửa sổ chiếu xuống võ đạo trường.

Hắn xòe bàn tay, đón ánh mặt trời.

"Thế giới chúng ta, người cao xanh có trí tuệ cao đã phân cho chúng ta thành hai loại hình, một là chất môi giới, hai là chân không."

"Chất môi giới, như nước, đất đai, cây cối, sinh mệnh, không khí đều là chất môi giới. Chất môi giới có thể truyền âm thanh, nhiệt độ... Mà chân không thì không thể truyền được. Trạng thái bình thường của chúng ta chính là chân không, không thể truyền âm thanh và nhiệt độ. Như vậy, không thể truyền nhiệt thì sao có năng lực đóng băng?"

Đúng, trong thế giới này, chúng ta thật sự có tiềm lực của ác ma đóng băng sao?

Người Bạch Ải xung quanh lập tức cúi đầu đăm chiêu.

Tiên đoán của sự tồn tại thần bí kia có phải là sự thật hay không?

Bộ tộc người Bạch Ải bọn họ ở trong một thế giới nào đó có thể trở thành chủng tộc vô cùng hùng mạnh, khủng bố kia sao? Bộ tộc ác ma đóng băng? Sau đó là Đế vương vũ trụ?

"Tương lai có vô số khả năng."

Zack nhìn ánh tà dương nhạt ngoài cửa sổ, sau đó quay sang nói với các đệ tử:

"Bộ tộc bọ cánh cứng đỏ nói với ta, vầng mặt trời trên cao kia cách chúng ta xa xôi khó có thể tưởng tượng, nhưng nhiệt độ của nó có thể vượt qua vô tận khu vực chân không để tới được hành tinh của chúng ta, tại sao lại vậy?"

Không ai biết.

"Là phóng xạ, là bức xạ nhiệt!"

Zack vẫn bình tĩnh:

"Chân không không thể lan truyền nhiệt độ, nhưng Thái Dương lợi dụng hình thức phóng xạ truyền bá trong chân không tới Thạch Tinh, sau đó chuyển hóa thành nhiệt... Đó là cái gọi là bức xạ nhiệt."

"Như vậy, trong hoàn cảnh chân không của chúng ta, sức mạnh chủ yếu nhất..."

Zack chậm rãi khom lưng, bày ra thế chuẩn bị chiến đấu. Hai tay hắn giữ ngang eo, vào thế chuẩn bị ra quyền.

Vụt!

Hắn bỗng nhiên vươn tay nắm lấy mặt trời tà màu vàng bên ngoài cửa sổ. Vật chất vô hình như ánh mặt trời lại bị hắn tóm lấy, ném mạnh về phía xa.

Ầm!

Người gỗ đằng xa nổ tung.

"Bắt lấy ánh sáng?" Mọi người tại hiện trường sợ hãi kinh ngạc, giống như nhìn thấy cảnh tượng trong mơ.

"Cội nguồn sức mạnh của chúng ta là phóng xạ."

Zack thu hồi nắm đấm.

"Phóng xạ ánh sáng là một loại phóng xạ năng lượng do võ đạo gia cách không phóng ra, âm thanh cũng là một loại phóng xạ sóng âm, bức xạ nhiệt cũng là một loại phóng xạ... Vậy cái lạnh có phải cũng là một loại phóng xạ?"

"Liên quan tới cái vấn đề này, ta suy nghĩ rất lâu."

"Ta phát hiện một loại phóng xạ tần số cao đến độ đủ để tạo thành một loại chân khí đặc biệt, chớp mắt rung động, sấy khô, rút sạch tất cả lượng nước trong cơ thể vật sống, bao gồm máu, hơi thở, nhiệt độ sự sống... Thực hiện việc đóng băng từ một ý nghĩa nào đó.

Hắn vươn tay cách không chụp một cái.

Phốc!

Miệng cống mở ra.

Một con vật trong lồng sắt được thả ra.

Phốc!

Con vật to lớn kia lao nhanh.

Zack chậm rãi vươn một ngón trỏ. Quả cầu ánh sáng trắng tinh ngưng tụ trên đầu ngón tay. Hắn nhẹ nhàng chỉ một cái, quả cầu hóa thành một luồng sáng bắn ra.

Phốc!

Con vật bị một loại sóng cao tần vô danh xuyên thủng.

Giọt máu, dịch tế bào trên cơ thể con vật liên tục trào ra khỏi lỗ chân lông, thất khiếu chảy máu, toàn thân ướt đẫm. Đồng thời, số máu kia cấp tốc kết băng bằng một loại trạng thái không thể tưởng tượng nổi. Con vật hóa thành tượng băng trong nháy mắt, còn duy trì tư thế chạy.

"Đây là... sức mạnh như thế nào?" Toàn bộ võ đạo gia sững sờ, trong chớp mắt cảm giác được áp lực khủng bố khiến máu toàn thân ngừng chảy.

Zack đi tới, nhẹ nhàng rung tượng băng một cái.

Rắc rắc!

Xương cốt nội tạng da lông vỡ vụn, hóa thành bột phấn vỡ tan.

Trong khoảnh khắc tượng băng vỡ vụn, người Bạch Ải xuất hiện tâm trạng không thể tưởng tượng nổi, đồng thời sởn cả tóc gáy.

"Hiểu được phóng xạ băng ở tầng cấp cao hơn, tự nhiên có thể hiểu được bức xạ nhiệt tương đối thấp." Zack nhẹ giọng nói. "Đây chính là ác ma đóng băng... Đây là sức mạnh mà ta lĩnh ngộ ra.

Ta hi vọng những kẻ từng phải làm đầy tớ như chúng ta

hướng về phía người Bạch Ải ở vũ trụ khác kia, hướng về phía bộ tộc ác ma đóng băng mạnh mẽ, kinh khủng kia."

Zack xoay người.

"Từ hôm nay, mỗi đời cung chủ võ đạo cung đều được gọi là Frieza

...

Tinh!

【Zack mở võ đạo cung, nghiên cứu hệ thống chiến đấu chân không, cuối cùng hiểu ra bản chất lực lượng là phóng xạ. Phóng xạ là nguồn gốc lan truyền vạn vật trong chân không. 99% hoàn cảnh trong vũ trụ đều là chân không. Đây là một loại sức mạnh vĩ đại, thông dụng nhất toàn vũ trụ. Phóng xạ là thứ có thể diễn biến ra nghìn vạn chiến kỹ】

...

Bọ cánh cứng đỏ.

Quân đoàn Hồng Đoạn.

"Người nhân tạo số mười tám đã thí nghiệm xong xuôi."

Một sinh linh có kích cỡ tương đương con bọ chét đang nhìn một sinh linh hình người được ngâm trong bình dinh dưỡng phóng xạ trong kho sinh vật.

"Căn cứ vào ghi chép trong tiên đoán, khi chúng ta tập kích đại hội võ đạo đệ nhất thiên hạ đã và ám sát Đại trưởng lão đã sử dụng người nhân tạo số tám... Hiện giờ đã trải qua mấy phiên bản thất bại, thành công chế tạo ra số mười tám."

Con bọ cánh cứng đỏ tỏ ra hờ hững.

"Đây chính là tài nghệ của bộ tộc chúng ta. Chúng ta tuy nhỏ bé, nhưng có thể đi khắp nơi trong khí mạch kinh lạc của người nhân tạo, đảm nhiệm chức năng 'Pin' hạch động lực phóng xạ."

"Mà hiện tại, người cao xanh cho chúng ta một cơ hội ước nguyện Ngọc Rồng, chúng ta dùng tế bào Thạch Tinh triệt để hòa làm một với sinh vật người nhân tạo."

Răng rắc.

Kho sinh vật mở ra, dịch dinh dưỡng chảy ào.

Một nữ tử với thân thể thon dài bước ra. Nàng có mái tóc vàng xõa ngang vai, trang phục chiến đấu đỏ sậm bằng chất liệu đặc biệt bó sát cơ thể làm hiện ra đường cong đẹp đẽ của cơ thể, lại thêm đôi chân dài trắng nõn, cực kỳ bắt mắt.

Tinh!

【Tộc bọ cánh cứng đỏ lợi dụng năng lực sóng phóng xạ của mình hóa thành pin của người nhân tạo, khống chế người nhân tạo chiến đấu, tương tự đã hoàn toàn đi tới hệ thống sóng phóng xạ】

Dưới sự bất ngờ của Hứa Chỉ, hệ thống phóng xạ cuối cùng cũng xuất hiện trong vùng chân không vũ trụ này. Lịch sử sẽ khắc ghi thời khắc hiện tại.

Cũng sẽ biết rằng, bản chất của hệ thống này đến cùng vĩ đại đến mức nào!

Phóng xạ.

Chân khí.

Hai thứ này thật sự quá thích hợp với chân không vũ trụ, quả thực chế tạo riêng cho hoàn cảnh này.

Hứa Chỉ nhìn thời đại võ đạo hành tinh trong vũ trụ chân

không này với đầy hoan hỉ nhiệt huyết, chiến đấu với sức sống bừng bừng, giống như đang nhìn một chiếc lá non đang mọc ra từ cành cây khô.

"Văn minh tế bào siêu phàm chân không."

Hứa Chỉ quan sát Thạch Tinh giữa biển sao mênh mông.

Thời khắc này, hắn cảm giác được bánh xe lịch sử đang chầm chậm lăn tới trước. Cả hành tinh đều phát triển cao độ, kéo theo dòng lũ thời gian không thể chống đối.

Dòng chảy thế giới này có thể nói là kỳ tích khó mà tin nổi. Nghịch chuyển đại dung hợp, đồng thời đều thực hiện việc đặt nền móng cho chúng tộc mình.

Chương 832: Tặng Kỳ Tích Cho Ta Tương Lai 2

"Nhưng mà, tất cả kỳ tích được vận mệnh tặng cho đã sớm yết giá công khai đằng sau."

Hứa Chỉ lắc đầu.

Tại thế giới mà bọn họ không biết, trong vĩ độ cao hơn mà họ chưa biết tới, đó là mấy thế giới đã thất bại mới có thể sáng tạo ra kỳ tích thế giới bây giờ.

Không có kỳ tích nào là ngẫu nhiên.

Kỳ tích là cái gì? Nó là vô số dòng chảy thế giới vũ trụ song song thất bại, là một vũ trụ khác đang không ngừng thăm dò và đấu tranh mới sáng tạo ra một thời không đầy may mắn khác của chính mình.

"Văn minh phục hưng: Trong lúc dung hợp."

Hứa Chỉ xoay người rời đi.

"Gia tốc thời gian dòng chảy thế giới."

Tiếng nói vừa dứt, thời gian nhanh chóng trôi đi, hóa thành một bộ phim được tua nhanh.

Thạch tinh năm 212.

Tinh.

【Thiên thạch diệt thế rơi xuống, lây diễm tràn lan. Bởi vì đã

có tiên đoán tận thế sớm trước mười năm, cả Thạch Tinh đã đặt cảnh giác lên mức trước nay chưa từng có, đồng thời sớm xua tan thiên thạch hạ xuống gần thành phố, lây nhiễm không lập tức phát sinh】

【Thế nhưng, ba bộ tộc biết virus lây nhiễm là điều không thể tránh khỏi, cho nên họ đã di dời người ra xa tầng băng lớn của biển, chẳng qua cũng chỉ ức chế sự lây lan ở thời kỳ đầu. Cuối cùng, virus sẽ theo băng trôi tràn lan ra】

【Tầng lớp cao của ba tộc có đủ tự tin. Theo phân tích, họ mạnh mẽ hơn thời đại trước tới mười bảy lần. Số lượng võ đạo gia có đến mấy trăm nghìn. Chưa cần nói quân lực cường thịnh, tổ chức nghiên cứu tiếp viên và chữa trị virus đều đang giữ thế chờ đợi. Không ngờ họ đã nắm chắc phần thắng, nhưng đang nói đến virus】

【Thế nhưng, tình thế không ngờ được nảy sinh. Virus lây nhiễm vẫn bùng phát cực kỳ hung mãnh. Khởi đầu là một tiểu đội chiến đấu phòng vệ bị lây nhiễm, sau đó họ cấp tốc tập kích các võ đạo gia khác. Tiền tuyến chiến đấu chỉ ba ngày ngắn ngủi đã xuất hiện đến virus đời thứ hai. Thành trì mấy vạn người chìm trong bủa vây】

【Virus đời hai lập tức xuất hiện sớm đã triệt để lật đổ quỹ tích tương lai. Rất nhiều võ đạo gia chạy tới tiền tuyến vẫn không thể chống đỡ được thế tan vỡ. Chỉ trong một tuần, sau lượng lơn cường giả bị lây nhiễm, virus biến đị đời ba xuất hiện, vua zombie hiện thân】

【Toàn bộ đế quốc người cao xanh không chịu nổi loại kịch biến khủng bố này. Trong tiết lộ về thời đại trước, Vua zombie xuất hiện khi tai biến zombie bùng phát mấy năm, sau đó virus chậm rãi tiến hóa thành đời thứ ba. Vậy mà chỉ một tuần đầu tiên ở tiền kỳ tai biến đã xuất hiện vua zombie. Các sinh linh bị đánh bại với một tốc độ vô cùng khủng khiếp. Thế giới hóa thành địa

ngục trần gian】

"Quá trẻ tuổi, đó là virus đại thống nhất đó." Hứa Chỉ lắc đầu cười. Đây là virus mạnh nhất của thế giới Dung Nham cổ đại, đã từng hủy diệt văn minh Ishdar hùng mạnh, không phải trò đùa.

Gặp mạnh lại càng mạnh, đó mới là sự kinh khủng.

Cường giả trên thế giới càng nhiều thì càng có thể chống cự virus hay sao?

Không tồn tại.

Chính vì cường giả quá nhiều, sau khi bị lây nhiễm, năng lực giải toán của những đơn vị "Máy vi tính" này càng mạnh hơn, trình độ biến dị càng nhanh thêm.

Trước kia, phải lây nhiễm mấy trăm nghìn sinh mệnh mới có thể có lực tính toán để tiến hóa đến virus đời ba. Hiện giờ đã có hơn nghìn võ đạo gia bị lây nhiễm, đã có đủ lực tính toán để tiến hóa đến virus biến dị đời ba nhắm vào giống loài trên hành tinh này, từ đó xuất hiện vua Zombie.

Phải biết rằng, năm xưa người Ishdar chính vì quá mạnh mẽ mà sau khi bị lây nhiễm đã tiến hóa ra virus biến dị đời thứ mười chỉ trong chớp mắt.

Điều đó khiến lực tính toán căn bản không theo kịp tốc độ biến dị.

"Xem ra, tuy đều đã liên hợp với nhau, có cùng mục tiêu chung, nhưng hiển nhiên chỉ vừa mới bắt đầu thôi... Lần này họ không có điểm đặc biệt rõ ràng, e sẽ nhanh chóng bị tuyệt diệt thôi." Hứa Chỉ lắc đầu. "Dù sao cũng là virus đại thống nhất, kinh khủng đến mức ngay cả ta cũng phải sợ, có thể lây nhiễm mỗi một thế giới, ở đâu ra dễ chống cự như vậy?"

Caroline có thể sử dụng cái này để tranh tài với mình, sao có thể đơn giản.

Tinh!

Thạch Tinh năm 213.

【Vua zombie xuất hiện khiến tầng lớp thống trị không thể không cố gắng chống cự. Họ bị ép phải triển khai hành động chém đầu, sai mấy người có võ đạo mạnh nhất tiến hành đánh lén vua zombie, thế nhưng tử thương càng lớn. Hơn nữa, thậm chí những cường giả kia sau khi bị lây nhiễm đã biến thành vua zombie khiến thế cuộc triệt để tan tành, tận thế giáng lâm. 】

【Chuyện càng kinh khủng hơn nảy sinh. Sau khi rất nhiều vua zombie sinh ra, chúng đã có được trí tuệ. Chúng moi được từ miệng tù binh tin tức về tương lai. Kế hoạch mồi lửa thời đại trước căn bản chưa kịp thực hiện đã bị lũ vua zombie ngăn chặn. Không lâu sau, vua zombie ép người sống đến mức chỉ còn lại ba căn cứ đô thị khổ sở chống cự. Thế giới sắp bị hủy diệt】

【Cuối cùng, người cao xanh được ăn cả ngã về không, lợi dụng huyết thanh đời thứ hai vừa nghiên cứu ra chế tạo hình thái ác ma đóng băng chống lại vua zombie. Cuối cùng, Đại trưởng lão lạnh lùng kiên quyết hạ xuống một chính sách khủng bố: Kế hoạch diệt tộc người Bạch Ải】

【Ông ta muốn tám mươi vạn người Bạch Ải bị tiêm nhiễm virus, sau đó lại truyền vào huyết thanh. Toàn bộ người Bạch Ải chết gần hết, chỉ còn lại vài người ít ỏi sống sót mới trở thành một loại người Bạch Ải mới tinh. Đó chính là ác ma đóng băng có năng lực miễn dịch với lây nhiễm của vua zombie, là hi vọng duy nhất】

Lúc này, người Bạch Ải bị triệu tập tới, nhanh chóng được báo cho kế hoạch diệt tộc người Bạch Ải. Nhất thời, toàn thành thị tràn ngập tiếng kêu rên thảm thiết, đau đớn, gào thét, vô số âm thanh

đan xen vào nhau.

"Ta đã biết mà, chúng ta vẫn chỉ là nô lệ!"

"Người cao xanh giả dối coi chúng ta là quân cờ, bây giờ lập tức ném bỏ!"

"Chúng muốn chúng ta bị diệt tộc!"

…

Người Bạch Ải hỗn loạn, kêu rên khắp chốn. Người già, trẻ nhỏ, phụ nữ ôm nhau khóc.

"Ta, có một mơ ước."

Trên bục diễn thuyết, Đại trưởng lão mặt mũi vô cảm nhìn phía dưới. Thân thể to béo màu xanh sẫm của ông ta đầy nếp nhăn nheo đứng trên đài cao diễn thuyết lần cuối cùng.

"Ta mơ có một ngày thế giới của chúng ta có thể vượt qua tận thế, chiến thắng những virus khủng bố kia, sống qua lời tiên đoán về tận thế này. Chúng ta sẽ bình đẳng và hạnh phúc sống đến tương lai xa xôi sau năm 212 kia."

"Ta mơ có một ngày, biển băng hòa tan, mặt đất thức tỉnh. Con đường quanh co đầy thi thể và máu đỏ của thời đại chúng ta hiện giờ sẽ được ánh mặt trời rải xuống, mặt đất nảy mầm chồi non xanh biếc. Ba bộ tộc sẽ dắt tay nhau trên mặt đất."

"Không người nào có thể ép buộc kẻ khác phải hi sinh. Chúng ta cũng không thể ép buộc các ngươi. Sau khi giao nhân quyền, các ngươi chính là công dân của chúng ta. Đây là sự kiêu ngạo của người cao xanh. Chúng ta không cho phép giết chết con dân của chính chúng ta.

Cái chết quả thực là nỗi sợ trong lòng mỗi người… Dù là đứng

ở bất kỳ điểm cao nào, chúng ta cũng không thể ép buộc các ngươi chọn cái chết."

Đoàn người rối loạn dần bình tĩnh hơn, trầm mặc lại.

"Dân tộc? Đại nghĩa? Tương lai? Kéo dài? Trước mặt tính mạng đều quá mức buồn cười…"

"Người đã chết đâu còn quan tâm lũ lụt!"

Chương 833: Tặng Kỳ Tích Cho Ta Tương Lai 3

Đại trưởng lão ngước đầu nhìn lên trời. Ánh sáng mờ nhạt chiếu đỏ khuôn mặt ông ta.

"Nhưng ta cho rằng người sống một đời có thứ càng đáng sợ hơn so với cái chết, đó chính là sự khiếp nhược vì bộ tộc tuyệt diệt, là bất lực chết đi trong tuyệt vọng..."

Ánh mặt trời rải xuống đất, phủ lên Đại trưởng lão chiếc áo choàng trắng chính nghĩa.

"Trước khi chúng ta chết, dù có phải hóa thành chó điên thì cũng phải cắn kẻ thù một cái chứ?"

Người Bạch Ải trầm mặc.

"Người Bạch Ải còn sống được là tám vạn người, cần thời gian rất dài. Người cao xanh chúng ta và tộc bọ cánh cứng đỏ sẽ dùng tính mạng để kéo dài cho tám vạn người các ngươi, kéo dài thời gian cho các ngươi tiêm virus và huyết thanh."

"Ta vẫn nói với các ngươi giống như trước kia. Chúng ta không phân chủng tộc, đều có thể làm việc với nhau, cùng cầu khấn, cùng đấu tranh, cùng ngồi tù, cùng giữ gìn tự do, cùng chống lại tận thế."

Đại trưởng lão dẫn theo bộ đội tinh anh người cao xanh giết ra ngoài thành thị.

Ông ta là người xông lên trước tiên, thân mặc áo chủ soái, anh dũng chém giết. Ông ta nhanh chóng bị thủy triều zombie vô tận

xé nát. Vị hùng chủ một dời dẫn dắt người cao xanh từ không đến có đã nghênh đón kết cục sau cùng của mình.

Mặt đất bị nhuộm đỏ thành màu máu, bốc lên mùi tanh nồng nặc.

Người cao xanh trước sau lao lên. Người nào cũng đỏ rực cả mắt, lao ra khỏi thành thị như con chó điên.

Số 18 lẩm bẩm, trong lòng nặng nề không nói ra lời:

"Biết rõ là chết, nhưng ông ta vẫn đi… Việc nghĩa chẳng từ nan. Dù là kẻ địch, ta vẫn không thể không kính phục mị lực nhân cách và sức cuốn hút lãnh tụ của ông ta. Ông ta lãnh khốc đến độ lấy tính mạng chính mình làm điểm khởi đầu, trong kế hoạch tàn nhẫn vô nhân tính lại trở nên có tính người."

Quân đoàn Hồng Trù dẫn dắt bộ đội giết ra, cũng không quan tâm tính mạng.

Người Bạch Ải liếc mắt nhìn nhau, bỗng không còn phát ra tiếng nào. Họ yên lặng cầm lấy virus và huyết thanh lên, lây nhiễm đồng hóa cho chính mình.

Bên cạnh có một trăm đao phủ.

Đao phủ đã sớm cầm trường đao lạnh lùng đứng cạnh. Nếu ai không chịu đựng được virus mà hóa zombie thì sẽ bị giết chết ngay lập tức, bởi vì zombie xuất hiện tất nhiên phải bị xử lý.

Đó là một con số khổng lồ mà tàn nhẫn, tận tám mươi nghìn người. Vì thế, họ chuẩn bị đủ mười mấy cây đao, bởi vì sẽ nhanh chóng cùn đi.

Tinh!

【Kế hoạch diệt tộc người Bạch Ải triển khai. Người cao xanh

và tộc bọ cánh cứng đỏ kéo dài thời gian. Chỉ trong một ngày, người Bạch Ải quần tình xúc động. Vì viết ra một tương lai, tám vạn nhân khẩu cấp tốc tử vong gần như toàn bộ. Máu nhuộm thành trì tận thế. Cuối cùng chỉ vẻn vẹn có hơn một nghìn người chịu đựng qua được sự lây nhiễm của virus trở thành thể miễn dịch với vua zombie, có năng lực biến thân】

【Bộ tộc người Bạch Ải triệt để bị diệt tuyệt, thay vào đó là bộ tộc ác ma đóng băng có nhân khẩu cực kỳ ít ỏi. Họ có năng lực biến thân, biến hóa hình thể khiến vóc dáng cao lên】

【Lần này Zack vẫn sống qua được sự lây nhiễm của virus. Hắn dẫn dắt quân đội một nghìn ác ma đóng băng cùng người cao xanh và tàn dư tộc bọ cánh cứng đỏ giết ra khỏi vòng vây. Kế hoạch mồi lửa nhân loại lại triển khai. Ba tộc triệt để kết thành một sợi dây từng. Tất cả mọi người đều biết rằng, tất cả những điều này đều do Đại trưởng lão đầy trí tuệ đã dùng tính mạng mình đổi lấy tất cả. Chỉ khi ba tộc đồng lòng mới có thể sống tới tương lai】

Thạch Tinh năm 215.

【Nhân khẩu tàn dư trốn Đông trốn Tây mấy năm. Huyết thanh đời ba cuối cùng cũng được nghiên cứu ra. Đến đây, họ không còn phải sợ hãi vua zombie đời ba lây nhiễm. Khi họ đang chuẩn bị phản công mới phát hiện, virus đã hoàn toàn tiến hóa đến đời bốn, xuất hiện zombie bạo chúa Tyrant. Dù là ác ma đóng băng có miễn dịch thể cũng không thể chống lại sự lây nhiễm của zombie đời bốn này】

【Zombie Tyrant dẫn theo bầy vua zombie mau chóng ép người sống đến đường cùng. Mấy nghìn ác ma đóng băng cuối cùng triệt để cá chết lưới rách đón đánh zombie Tyrant, tử thương vô số. Zack tuyệt vọng vượt qua được lần lây nhiễm virus đời thứ tư lần hai, xuất hiện giai đoạn biến thân thứ hai, hình thái thứ hai】

【Một nghìn ác ma đóng băng bị virus mới lây nhiễm, chỉ có một tộc nhân có thể tiến tới giai đoạn hai, nhưng ít khó đánh nhiều, vẫn mau chóng bị diệt trong thủy triều zombie】

Trong mắt Hứa Chỉ, biến thân giai đoạn hai là một đôi sừng ác ma đầy hoa văn xoắn mọc dài ra, thân thể cao to uy mãnh, càng ngày càng dữ tợn, thân thể cường tráng xấu xí.

"Vẫn trở thành hình thái thứ hai của Frieza." Hứa Chỉ trầm mặc.

Hứa Chỉ đứng trên cao nhìn cảnh thây chất thành núi, máu chảy thành sông, quan sát Zack. Hắn nhìn gã người Bạch Ải với thân thể kiên cường mọc hai sừng ác ma.

"Tất cả cái giá đã bỏ ra không phải là vô nghĩa, là dùng máu trong tương lai lót dường, dùng máu để tặng kỳ tích cho ta trong tương lai." Hứa Chỉ nhẹ giọng nói.

"Ngươi phải biết, mọi quà tặng kỳ tích từ vận mệnh đã yết giá công khai từ sớm."

Tinh!

【Tính toán xong văn minh thời kỳ cuối, có lưu trữ hay không?】

"Lưu trữ, dòng chảy văn minh thế giới này đặt tên là…" Hứa Chỉ nói: "Kỷ nguyên hủy diệt: Frieza."

…

Khiến một thế giới hầu như không thể chiến thắng trong tuyệt cảnh lần lượt bị hủy diệt, đau khổ, tan vỡ, giãy dụa dường như quá mức tàn nhẫn, nhưng khó khăn bao lớn thì lợi ích cũng bấy nhiêu. Nếu có thể đột phá, thắng lợi và sáng tạo ra kỳ tích khó mà tin nổi, vậy thì thu hoạch cũng to lớn.

Đó tuyệt đối là thế giới có tiềm lực và sức chiến đấu hùng mạnh nhất trong vô số vũ trụ song song.

“Đây là sự thử thách khủng bố, sáng tạo ra một tương lai đầy kỳ tích.” Hứa Chỉ nhẹ nhàng nói. “Những thế giới trước mà ta tạo đều không làm như vậy… Tất cả đều tự do sinh trưởng, làm sao chỉ hai trăm năm đã thành như thế?”

Cũng không tới được.

Căn bản không có năng lực thực hiện, bởi vì không thể làm lại.

Cũng là hai trăm năm, trước kia thế giới Vu Sư còn ở thời đại bộ lạc ba nữ vu đầy lạc hậu, ở đây đã điên cuồng sang chương mới, sáng tạo ra các loại kỳ tích, còn hùng mạnh hơn vương triều vu sư Babylon ngàn năm.

Cuối cùng Hứa Chỉ cũng biết vì sao Thịnh Lâm nữ lại không cần trăm năm đã đột phá lên trung vị Thần Linh, bởi vì thất bại trong vô số vũ trụ song song đã thành tựu một tương lai kỳ tích, một tương lai thắng lợi duy nhất là nàng.

Hứa Chỉ càng nghĩ càng thấy được bản thân mình giống như Tam Trụ Thần. Bản thân mình cũng đang làm chuyện mà Tam Trụ Thần từng làm. Lúc đó hắn không quá hiểu biết đối với dòng chảy chém giết thế giới của họ, hiện giờ hắn đã hiểu.

“Có điều, tất cả đã sắp kết thúc.”

Hứa Chỉ thấy được ánh Rạng Đông.

Frieza hình thái thứ hai đã xuất hiện, hơn nữa lần này rõ ràng có đặc tính của virus đại thống nhất, đồng thời phát hiện ra hai giai đoạn biến thân, như vậy đã đủ đưa tới rất nhiều tin tức.

“Lần sau chắc hẳn sẽ gần như nghịch chuyển, phá vỡ cục diện bế tắc.” Hứa Chỉ gật gù. Phát triển tới đây, lần tính toán văn minh

này đã tới điểm chung kết.

Đồng thời cũng là một khởi đầu mới.

Hoặc là nói, vô số lần thất bại cho bọn họ một khởi điểm văn minh hoàn mỹ.

Tương lai huy hoàng ra sao, quả khó tưởng tượng. Có lẽ sức chiến đấu của họ sẽ vượt qua người Ishdar, trở thành thế giới mạnh nhất trong tất cả sa bàn của Hứa Chỉ cũng khó nói.

Chương 834: Tiến Cử Một Văn Minh Vũ Trụ Khác

“Dù sao thế giới sau lại mạnh hơn thế giới trước, bởi vì tri thức phong phú, ta đang tiến bộ, lại có thể sử dụng nhiều tài nguyên để xây dựng sa bàn hơn… Huống chi, đây chính là một vũ trụ thu nhỏ lớn cỡ bản đồ Trung Quốc mà. Trước mắt, hành tinh Thạch này chẳng qua chỉ là một hành tinh trong đó mà thôi, vượt qua quá khứ hẳn là điều tất nhiên.”

Toàn bộ sa bàn mới còn lớn gấp mấy chục nghìn lần toàn bộ sa bàn trước kia gộp lại, làm sao so sánh?

Thật sự không có cách nào so sánh.

Dừng lại một lúc, Hứa Chỉ không vội mở ra dòng chảy thế giới mới mà đi thăm tiến độ bên Caroline một chút.

Làm rất khéo, Caroline đã tính toán xong, vừa vượt qua toàn bộ tận thế virus.

“Ta đã đi trước một bước.” Caroline cười rất đắc ý.

Rất hiển nhiên, năng lực siêu tính toán của Caroline giúp nàng hoàn thành bài tập trước Hứa Chỉ là điều đương nhiên.

“Không phải ai hoàn thành trước tức là thắng lợi.” Hứa Chỉ cũng không khách khí, nhìn xem thành quả của nàng.

Nàng quả thực làm giống như nàng nói, ở chương chiến sĩ Thạch Châu đã trực tiếp tính toán ra đường nhánh, làm cho Thạch Châu sinh ra trí tuệ riêng, trở thành mồi lửa.

Đây xem như bộ tộc thứ tư trên cả hành tinh: Hậu duệ toàn tộc, không giống Thạch Tinh bên Hứa Chỉ chỉ có ba chủng tộc, bởi vì ý thức của Ngọc Rồng đã bị xóa đi, sẽ không hình thành chủng tộc.

“Hành tinh có bốn chủng tộc.” Hứa Chỉ nhìn bên trong. “Vậy mà vẫn do tộc Thạch Cầu làm chủ. Ngươi cho bảy viên ngọc đá kia khai sáng trí tuệ, đồng thời phát động biến cách, lật đổ sự thống trị, sau đó chúng hấp thu hòa khí phóng xạ thật sự biến thành mồi lửa phát sáng.”

Trong tuyến thế giới Thạch Tinh của nàng xuất hiện một mồi lửa văn minh máy móc, cả Thạch Tinh được gọi là hành tinh Cybertron.

Chủng tộc văn minh máy móc này bắt đầu nô dịch ba chủng tộc tộc khác trên Thạch Tinh, cùng đối kháng với tận thế giáng lâm. Họ không ngừng chèn ép ba tộc kia, đi tới một con đường khác biệt.

Đồng thời, văn minh máy móc dùng một mồi lửa làm trụ cột còn có vũ khí có năng lực biến hình, không chỉ có các loại phi thuyền vũ trụ như Gundam, Autobots, Optimus Prime, Bumblebee, Starscream… Đều có nguyên hình tương tự.

Hứa Chỉ: "…"

Hắn thật không biết nói gì, đúng là hành tinh Cybertron, quả nhiên trước đó nói không sai.

Nhưng đó cũng là chuyện đương nhiên. Văn minh máy móc đương nhiên phải có các loại hình thái biến hóa máy móc, đi đi lại lại đều là những loại hình dạng máy móc chiến đấu như vậy, có cái tương tự cũng là điều đương nhiên.

"Sao thế?" Caroline cười nói: "Một loại văn minh kết hợp máy

móc phóng xạ và khí chân không vũ trụ. Chỉ hai trăm năm, họ đã đi ra khỏi hành tinh, đồng thời bắn hạ thiên thạch ở ngoài không gian, thậm chí cải tạo toàn bộ Thạch Tinh, cải tạo khí và kinh mạch tinh vi thành hành tinh máy móc chân chính, cực kỳ dễ dàng."

"Đồng thời, ta không cung cấp bất kỳ kỹ thuật nào cả, đều là chỉ điểm dẫn dắt. Khoa học kỹ thuật của họ phi thường mạnh mẽ, tạo thành phong cách khác với chúng ta." Caroline không ngừng giải thích.

Hứa Chỉ gật gù, quả thực là văn minh cực kỳ thích hợp, cũng tương xứng với người Ishdar, kết hợp máy móc với siêu phàm.

"Phía bên ta cũng sắp xong rồi." Hứa Chỉ cũng không giấu.

"Vậy ta vừa vặn đi xem xem." Caroline cũng thả lỏng. Cuộc đàm đạo này thực tế là thảo luận về tri thức, hi vọng đều nhận được lợi ích khổng lồ, là một cuộc giao lưu tri thức.

Hứa Chỉ không do dự dẫn theo Caroline tới dòng chảy thế giới bên này.

Caroline nhìn toàn bộ quá trình một lượt:

"Kỹ thuật Ngọc Rồng? Frieza? Người nhân tạo? Đây là kề vai sát cánh sao? Tuy không đi ra khỏi hành tinh nhưng hẳn thuộc về loại hậu kỳ vô cùng mạnh."

Tầm mắt nàng rất cao, rất nhanh đã suy đoán ra gốc gác của văn mình này, sau đó chìm vào suy tư.

Theo tình huống như thế, Frieza hẳn là sẽ nhanh chóng đặt vững cục diện thắng lợi, trở thành nhân vật chính của thời đại. E là không vượt qua ba lần hồi sinh, họ có thể phá vỡ cục diện virus.

Dù sao virus đại thống nhất dùng trí để thắng.

Lập tức đánh lén một thế giới nào đó, chớp mắt lây nhiễm, như vậy rất khó đề phòng. Chờ lúc có phản ứng, cầu tuyết đã lăn xa, toàn bộ thế giới đã bị chiếm đóng. Thế nhưng, nếu đã biết đặc tính của virus, hoàn toàn có thể lập tức bóp lấy nhược điểm của đối phương.

Dù sao nếu đã biết tương lai đã phát triển thế, vậy dù nguy cơ khủng bố đến đâu cũng không phải nguy cơ.

Tuy rằng trước mắt Thạch Tinh này đã phá vỡ thời đại virus, nhưng chắc hẳn còn chưa thể sánh bằng tiến bộ của văn minh hành tih Cybertron, có lẽ chỉ có thể sinh tồn trên hành tinh.

Nhưng chỉ riêng về tiềm lực, hành tinh Cybertron có lẽ sẽ không thua kém nơi nào, nhưng giữa ba nơi hiện tại có khoảng cách khá lớn…

Dù sao cũng là ba bên cùng phát triển, đều sẽ yếu đi một ít cũng là điều đương nhiên.

Nàng cười, dễ dàng nhận thua:

"Hẳn là ta thua."

"Đây chính là nền móng mạnh mẽ, ưu thế khi biết thêm hệ thống văn minh khác. Ngài cho mỗi chủng tộc bọn họ ba hệ thống thế giới, tùy tài năng tới đâu mà dạy."

Hứa Chỉ gật gù.

Frieza ngầm được dẫn dắt theo hệ thống biến thân Tổ Vu.

Ngọc Rồng của người cao xanh là hệ thống nguyện lực Long mạch.

Bọ cánh cứng đỏ có cái bóng của người Ishdar.

Đồng thời, sau khi những hệ thống này bắt đầu phát triển ra

đặc điểm riêng của mình là dung hợp chân khí và phóng xạ, thậm chí đã không còn nhìn ra cái bóng nguyên bản nữa.

"Thật là đáng ước ao." Caroline đầy mơ ước, thở dài trêu: "Khi nào ta mới có thể nắm bắt được nhiều hệ thống và tri thức như vậy… Ta chỉ có thể dùng tri thức văn minh máy móc tiến hành dẫn dắt văn minh máy móc tương tự."

"Sống lâu một chút, thấy văn minh phát triển và hủy diệt nhiều, tự nhiên cũng hiểu nhiều biết nhiều một chút." Hứa Chỉ đứng dậy. "Chúng ta đi xem văn minh Ngọc Rồng kế tiếp, đã gần tới chương cuối."

Caroline ngược lại khá hờ hững đi theo Hứa Chỉ nhìn dòng chảy thế giới bên dưới bắt đầu.

Thắng bại hay thể diện đối những vị Thần linh tuổi thọ dài dằng dặc như họ không quan trọng, vả lại cũng không phải người ngoài. Caroline bỗng nói:

"Đúng rồi, đến lúc đó, một hành tinh tính toán văn minh xong xuôi, ba chủng tộc cùng phát triển, vậy tiếp theo chính là lúc các hành tinh khác không ngừng phi thăng."

Hứa Chỉ gật gù.

Việc diễn biến sa bàn thế giới này giao cho siêu máy tính ma hạch tính toán, rất tỉ mỉ, thậm chí thể dùng làm Thiên Đạo vũ trụ thật sự. Ba chủng tộc trước mắt đều đã bắt đầu hành quân, ngồi lên đoàn tàu tốc hành văn minh. Sau đó, những hành tinh khác và các chủng tộc trên đó cũng sẽ lần lượt bay lên khôn gian, phi thăng ra khỏi hành tinh.

Có thể sẽ rất khó tưởng tượng xem văn minh tiếp theo sẽ xuất hiện hành tinh thế nào.

Đừng thêm một hành tinh Vegeta nữa là tốt rồi.

Dù sao mình sẽ không đi dẫn dắt, không chọn một người Xayda trong vô số dòng chảy thế giới, chẳng lẽ bản thân nó sẽ sản sinh ra bộ tộc tương tự Xayah hay sao?

Hiện thực rất thực tế, nếu không cố gắng làm, xác suất đó thấp đến độ gần như bất khả thi.

Caroline đi phía trước:

"Chờ chủng tộc này hoàn thiện một chút sẽ giải phóng một số hành tinh, bước đầu tiến vào thời kỳ hoàn chỉnh, chắc hẳn sẽ mở ra giai đoạn thứ tư."

Còn có giai đoạn thứ tư?

Chương 835: Cần Ngươi Làm Trunks Một Lần Nữa!

Hứa Chỉ lấy lại tinh thần.

Caroline thực sự là lớn nhỏ đều không bỏ sót.

Hắn cảm thấy dòng chảy thế giới phát triển đã rất rực rỡ rồi.

Ai biết được như vậy còn chưa phải kết thúc.

Một tên cá ướp muối như hắn sống thật đắc ý. Hứa Chỉ cảm giác Caroline quả thực là người làm công xuất sắc nhất năm. Bản thân hắn chẳng cần quan tâm điều gì, nằm là xong việc.

Nàng nói đầy chân thành:

"Giai đoạn thứ tư của ta đương nhiên là kiểm tra thực chiến và thực tế. Nơi đây vốn chính là hệ thống chân khí và nguồn sáng… Ta muốn mời một hệ thống bên ngoài khác tiến hành giao lưu và thăm dò, như vậy chắc hẳn có rất nhiều lợi ích đối với văn minh."

"Cô nói là…" Hứa Chỉ suy nghĩ, lòng có suy nghĩ không ổn.

"Đúng thế." Caroline vẻ thành thật: "Nếu vị bệ hạ Luân Hồi điện kia tiếp nhận quà tặng luân hồi có chứa bản đồ thiết kế của người Ishdar chúng ta, vậy thì giữa chúng ta cũng coi như có qua lại. Ta muốn mượn ông ta một ít Atula tới đây…

Những người của Atula đạo đó không phải đang thức tỉnh hệ thống văn minh Trung Hoa viễn cổ sao? Cái gì mà Địa Tạng Vương, Lục Đạo Luân Hồi.

Có người nói là đạo sĩ, Cổ Phật, văn minh xa xôi mấy trăm triệu năm trước… Chúng ta cũng là văn minh vũ mới phát, đến vũ trụ này giao lưu một phen cũng tốt, trao đổi tri thức với nhau, nhìn sức chiến đấu của đôi bên."

Caroline vẻ thành thật nói. Dưới cách nhìn của nàng, đây là một cuộc xúc tiến giao lưu thế giới. Mọi người đều theo hệ thống vũ trụ chân không, là chuyện tốt đối với cả hai. Dù sao mèo khen mèo dài đuôi, không phải chuyện to tát gì. Hội giao lưu sẽ bù đắp sự thiếu hụt trong hệ thống của đôi bên, cùng đẩy mạnh phát triển.

Dù sao bởi vì Thần linh siêu cổ đại nên nàng vẫn có cảm tình tốt đối với vị bệ hạ Luân Hồi điện kia, đồng thời thức ăn ở thế giới thật ngon.

"Dù sao Atula đạo cũng có đặc tính tiến hóa, có thể nhanh chóng thích nghi với hoàn cảnh hành tinh khác, làm phong phú hệ sinh thái của một hành tinh." Caroline cho rằng kế vặt của nàng chính là kế sách hoàn mỹ nhất.

Hứa Chỉ: ???

Gọi những tên sa điêu kia tới đây?

Trình diễn một cuộc đại chiến giữa đạo sĩ, cổ phật và Frieza cùng với người hành tinh Namek?

Phong cách vẽ thật kinh người!

Hứa Chỉ vừa tưởng tượng đến hình ảnh kia lập tức cảm thấy rợn người. Sắc mặt hắn có vẻ quái lại. Mấy bước trước đều rất hoàn mỹ khiến Hứa Chỉ thán phục, nhưng giai đoạn thứ tư này thì hắn không ủng hộ.

Ngươi còn quá trẻ tuổi, để bọn kia tới thế giới tiểu vũ trụ ngay thẳng này, ngươi sẽ phải hối hận.

"Khụ khụ!" Hứa Chỉ ho khan một tiếng: "Trước tiên không vội nghĩ tương lai. Chúng ta trước tiên để mắt đến thế giới, để cho họ vượt qua trận hạo kiếp tận thế trước mắt đã rồi nói."

Caroline nhất thời cười khẽ:

"Đúng vậy, chờ phát triển lên, hoàn thiện hơn nữa mới được, không nên bày ra trò cười."

...

Những người chơi được tiến cử vẫn tới nhìn xem một chút. Dù sao bọn họ là loại nếu được cho mấy cái bàn chải là họ có thể mở phường nhuộm, thổi phồng một tí là có thể bay lên trời.

Nhưng cẩn thận nghĩ lại, ít nhất cũng phải mấy ngày nữa. Dù sao cũng có rất nhiều hành tinh lên trời, mô hình tiểu vũ trụ bước đầu hình thành, sau đó mới là lúc suy xét về phương diện này.

Thành thật mà nói, Hứa Chỉ hiện nay rất hài lòng.

Bởi vì sự thực chứng minh lựa chọn này của mình là đúng. Vốn Hứa Chỉ phải tới cấp tám Thần linh thì mới có thể đột phá khu vực chân không, thành lập văn minh tế bào chân không. Bản thân hắn hiện tại chỉ là một vị Thiên Đế cấp bảy ở đâu cũng có đã chắp vá lung tung, sớm ngày làm ra văn minh vũ trụ chân không.

Cho dù đó chỉ là một tiểu vũ trụ nhỏ bằng diện tích Trung Quốc, nhưng lợi ích và tiền cảnh rất lớn.

Đặc biệt như Caroline, không ngờ một địa bàn nhỏ như thế lại có thể làm hoàn thiện, hoàn mỹ được vậy. Thế mà có thể làm ra từng hành tinh một, mỗi hành tinh lại tương đương với diện tích một thế giới Vu Sư.

Có mạnh không?

Quá mạnh, quá tuyệt vời!

Tình huống như thế lại giống như một con kiến nhỏ lại nuốt chửng cả một bát gạo, và bát gạo này lại là một vũ trụ thu nhỏ.

Hứa Chỉ thậm chí còn có linh cảm, chờ thế giới tiểu vũ trụ này phát triển hoàn thiện, cơ duyên đột phá thành Thần của hắn ngay ở đây. Hắn đã sớm thu được năng lượng to lớn ở nơi này từ lúc mới cảnh giới Thiên Đế.

Xoạt xoạt!

Dòng chảy thế giới phun trào.

Hít sâu một hơi, ánh mắt Hứa Chỉ trở về Thạch Tinh trước mắt. Hắn điểm nhẹ tiến vào một thời đại nào đó.

"Lại cần ngươi làm Trunks một lần nữa."

…

…

Thạch tinh năm 207.

【Thời điểm này cách ngày Ngọc Rồng xuất hiện không tới một năm. Mạng Internet ở thời đại này đã bùng nổ. Một bộ tiểu thuyết có tên là: "Dòng chảy thế giới, tận thế Ngọc Rồng" đã gây nên náo động trên mạng. Miêu tả trong đó khiến toàn bộ thế giới chớp mắt rơi vào rối loạn, vận mệnh thay đổi】

Câu nói cuối cùng của tiểu thuyết: "Câu chuyện thực sự tồn tại trong dòng chảy thế giới của vũ trụ khác", đơn giản và thô bạo phơi bày trắng trợn, triệt để làm nổ tung cả Thạch Tinh.

"Cái ta cần chính là hiệu quả này."

Zack hít sâu vào một hơi, mỉm cười.

Zack lúc này rất hài lòng. Hắn đã chọn chính xác thời gian mở ra bài viết này trong giây lát để mọi người tin tưởng bộ tiểu thuyết này.

Tiếp theo chỉ cần đăng hết toàn bộ chương truyện còn lại một lượt. Sau khi đăng truyện xong, hắn lập tức đứng dậy, không dám ngồi lại chỗ đăng nhập mạng lâm thời này nữa.

Bộp bộp bộp.

Hắn vừa rời hẻm nhỏ, bỗng nhiên đầu óc hắn chấn động. Trời đất xoay vòng, hắn ngã sấp xuống trong góc.

Không biết qua bao lâu.

Zack đứng dậy, đôi mắt trở nên tang thương hơn.

"Tại sao, tại sao…"

Hắn nằm rạp trên đất, nước mắt chảy không ngừng. Trong mắt hắn toàn bộ là cảnh thây chất thành núi, máu chảy thành sông, khốc liệt và bi tráng.

Hắn nhìn thấy một Zack đã tử vong.

Đây là một trận tai nạn toàn phương vị, tanh máu và tàn nhẫn vượt xa thế giới mà mình từng trải qua kia. Những nhân vật giống như anh hùng đang gào thét, dùng máu tươi và xương trắng trải đầy con đường.

Hắn cất bước trên con đường kia, nhìn người cao xanh lui tới, bỗng nhiên thì thầm bên tai Đại trưởng lão. Thân thể to béo khổng lồ kia dứt khoát đi về phía tử vong.

"Trong giấc mộng của ta, có một ngày núi băng hòa tàn, mặt đất thức tỉnh. Thời đại của chúng ta sẽ có vô số thi thể xếp lên thành con đường quanh co đỏ rực. Ánh mặt trời rải xuống ánh

bình minh. Mặt đất bốc lên chồi non xanh biếc. Người còn sống sót của ba tộc ôm nhau trên mặt đất."

Hu hu hu.

Hắn không nhịn được nghẹn ngào khóc khiến người xung quanh liếc nhìn.

Dòng người náo nhiệt.

Đường phố chen chúc.

Đám người trong cửa hàng hai bên đường hoan hô vang dậy.

Hắn giống như rơi vào một con sông lớn đầy huyên náo.

Đang đang đang!

"Tuyến chính mới!"

Âm thanh đoàn tàu điện tử chạy qua.

Chương 836: Toàn Bộ Vũ Trụ 1

Zack chậm rãi cất bước trên đường phố, lau khô dòng lệ.

"Trước ánh bình minh là bóng tối trầm trầm."

Hắn chậm rãi ngẩng đầu lên, vươn tay nhẹ nhàng nắm lấy tia sáng tà dương vàng nhạt, giống như nắm lấy toàn bộ vận mệnh.

"Mọi hi sinh đều không uổng phí. Tất cả tử vong đều mở ra gông xiềng vận mệnh."

Hoặc là thế giới này vốn không có kỳ tích.

Cái gọi là kỳ tích một phần vạn chẳng qua là thành tựu tất nhiên sẽ phát sinh sau vô số lần thất bại.

Vào lúc này, trước mắt hắn xuất hiện một con đường lát bằng máu đỏ, thi hài đầy đất, rất nhiều thi thể của Zack ở từng thời không khác nhau chồng chất thành. Hắn giẫm lên thi thể chính mình chậm rãi tiến lên.

Một câu nói của sự tồn tại thần bí quanh quẩn bên tai hắn.

"Ngươi phải biết rằng, mọi kỳ tích do vận mệnh tặng cho đã sớm yết giá công khai đằng sau."

…

…

Nửa ngày sau, Zack trở lại ký túc xá, lại sáng tác một bộ tiểu thuyết nữa.

Hắn phải tiếp tục viết về tương lai, về bài ca máu và nước mắt của ba bộ tộc. Những chuyện phát sinh trong ba vũ trụ song song kia không thể chôn xuống góc khuất không người được.

Đồng thời, hắn cũng biết rõ bộ tiểu thuyết thứ hai này không thể lén lút truyền lên nữa. Đại trưởng lão tất nhiên bất cứ lúc nào cũng quản lý mạng internet, nhưng hắn còn kế hoạch.

Hắn đi tới một chỗ cống ngầm tại xóm nghèo, tìm chỗ phân bộ quân đoàn Hồng Trù trốn tránh ở đây. Đó là một con bọ cánh cứng đỏ già nua.

Tinh

【Zack tuyên bố "Dòng chảy thế giới, tận thế Ngọc Rồng" gây náo động toàn bộ thời đại. Mỗi người đều cảm thấy trái tim tan vỡ, tham gia diễu hành thị chúng. Thế giới đã sớm tiến vào thời đại tận thế luận. Trong chớp mắt tại tiết điểm này, một tiểu thuyết đột nhiên xuất hiện: "Dòng chảy thế giới, ta có một mơ ước"】

"Đây là tiểu thuyết gì?"

"Làm sao đột nhiên lại có thêm một bộ?"

Vô số người mở ra bộ tiểu thuyết kia.

Chỉ thấy trên sáng tác viết:

【Thạch Tinh năm 207, tiểu thuyết lịch sử tương lai "Dòng chảy thế giới, tận thế Ngọc Rồng" xuất thế, toàn thế giới náo loạn. Đại trưởng lão cực kỳ giật mình. Vô số người trên thế giới tiến vào thời đại diễu hành thị chúng.】

Mọi người trầm mặc.

Không phải đã nói là hiện tại sao?

Hiện giờ bộ tiểu thuyết này xuất thế ngang trời, mọi người

quả thực hỗn loạn, bắt đầu diễu hành thị chúng.

Điều khiến người ta sợ hãi phát sinh là dòng chữ bên dưới:

【Rất nhanh sau đó, bởi vì bộ tiểu thuyết này bùng nổ dư luận không thể ngăn chặn, hơn mười ngày sau, Đại trưởng lão bị ép công bố đoạn video thừa nhận tận thế tồn tại. Thế giới rơi vào khủng hoảng, rối loạn, đồng thời tiến vào thời kỳ chiến tranh tận thế.】

"Có ý gì?"

Tất cả mọi người cảm thấy toàn thân tê dại, cảm giác lạnh như nước đá rót từ đỉnh đầu xuống lưng.

Hơn mười ngày sau, Đại trưởng lão vì áp lực của dư luận từ quyển tiểu thuyết đã công bố chân tướng tiên toán tận thế, công khai đoạn video thần bí?

"Thật sự có video thần bí. Sự tồn tại thần bí kia nhìn thấy được thời không xa xôi trong tương lai, báo cho chúng ta tương lai của hành tinh này?"

"Chúng ta mãnh liệt yêu cầu công khai video cơ mật giao lưu với người ngoài hành tinh!"

"Chờ đã, dựa theo miêu tả trong sách, hơn mười ngày sau, Đại trưởng lão sẽ bị ép công khai."

"Nghe có vẻ luẩn quẩn. Bây giờ lại có bộ tiểu thuyết thứ hai xuất hiện, nội dung chính là bộ tiểu thuyết trước khiến tương lai thế giới bị thay đổi sao?"

"A a a, sao có thể có chuyện đó!"

Trong khu vực bình luận, các bài đăng điên cuồng đổi mới.

Không bao lâu sau khi tiểu thuyết đầu tiên xuất hiện, bộ tiểu

thuyết tiếp theo đã sinh ra, nội dung chính là thế giới thay đổi sau khi quyển tiểu thuyết "Dòng chảy thế giới, tận thế Ngọc Rồng" kia đăng lên, khiến người ta rùng cả mình.

Trong tình huống mình hoàn toàn không cảm nhận được, chuyện đó đã từng xảy ra?

Có người "Xuyên việt" thần bí trở về thời đại này?

Họ cảm giác mình sắp bị chơi hỏng rồi.

Điều này lật đổ toàn bộ thế giới quan và lẽ thường.

Giống như lịch sử của hành tinh này đang bị người ta tùy ý nhào nặn.

Thế nhưng, mọi người giữ tâm trạng bán tín bán nghi và sợ hãi tiếp tục xem.

Thạch Tinh năm 209.

【Vì bộ tiểu thuyết này xuất thế ngang trời, vận mệnh hoàn toàn thay đổi. Bọ cánh cứng đỏ sẽ không đánh lén Đại trưởng lão trong đại hội võ thuật đệ nhất thiên hạ, cũng sẽ nhanh chóng liên hợp với người lùn trắng thành liên minh, cùng đối kháng với người cao xanh. Họ yêu cầu nhân quyền. Tuy rằng người cao xanh có thể huy diệt liên minh của họ, nhưng thực lực bản thân người cao xanh sẽ tổn thất lớn, sẽ không dám làm loạn.】

Xem đến đây, người cao xanh cũng không nhịn được mà vỡ tổ.

"Đáng ghét, hai tộc này trong tương lai ngầm mưu tính bao nhiêu chuyện, đáng chết!" Có người thuộc phái cấp tiến lên tiếng.

"Đúng, hiện tại bọn họ đừng mong liên hợp, trước tiên trấn áp bọn họ!"

…

Vô số người cao xanh căm phẫn sục sôi.

Nhưng tiếp tục theo dõi, họ phát hiện Đại trưởng lão bị ép đồng ý thỏa thuận, nhất thời ba bộ tộc tiến vào thời kỳ hòa bình, cùng chuẩn bị kháng chiến.

Xem đến đây, người cao xanh không nghi ngờ là sắc mặt khó coi. Tộc bọ cánh cứng đỏ và người lùn trắng lại vừa mừng vừa sợ. Tuy rằng hiện nay họ hoàn toàn khong nghĩ tới, nhưng tương lai không tới một năm nữa mình sẽ tự do sao?

Thậm chí họ nhìn thấy cảnh tưởng chưa diễn tả trong tiểu thuyết, đó là ba tộc sống chung hòa bình trên đường phố, còn có người đang diễn thuyết.

"Ta có một ước mơ, con của chúng ta sẽ sinh hoạt trong một quốc gia không đánh giá chúng bằng màu da và chủng tộc, mà bằng vào ưu khuyết trong phẩm cách của chúng!"

Câu nói này khiến người ta có cảm giác cộng hưởng từ xương tủy.

Mọi người đều kích động không nói được thành lời, len lén lau nước mắt, cảm xúc cực sâu, kích động lòng người.

Yêu cầu của hai tộc cũng không cao, chỉ là được đối xử bình đẳng, con cái có thể sinh hoạt hạnh phúc mà thôi.

Tiếp theo đó, họ nhìn thấy bộ tộc người lùn trắng vậy mà đã tu luyện, sức chiến đấu cực kỳ cao. Bộ tộc bọ cánh cứng đỏ còn phát minh ra người nhân tạo cũng rất lợi hại, chẳng trách có thể lén ám sát Đại trưởng lão.

"Ha ha ha, thắng rồi!" Có người cao xanh vui vẻ cười to. Tuy rằng việc đối xử bình đẳng với hai tộc khiến trong lòng họ có bài xích, nhưng rất nhanh bị niềm vui sướng thay thế.

"Đúng, thắng là cái chắc! Tuy ta xem thường hai tộc kia, nhưng không ngờ tiềm lực của họ vẫn khá mạnh mẽ, tuy vẫn còn yếu hơn người cao xanh chúng ta một chút."

"Chỉ là tiên đoán tận thế mà thôi! Thời đại thịnh thế như vậy, sức chiến mạnh mẽ hơn trước nhiều, lại biết địa điểm thiên thạch rơi xuống. Chúng ta dọn sạch toàn bộ thành thị gần đó, tổ nghiên cứu chữa trị virus chuẩn bị sắp xếp, một khi nó rơi xuống sẽ lập tức đánh rơi, không có lý nào không thắng!"

…

Tất cả mọi người đều rất hưng phấn, cùng thảo luận. Dù sao tương lai nhìn thấy phát triển đến mức kinh khủng như vậy, chỉ trong mấy năm ngắn ngủi mà sức chiến đấu đã vượt quá dự liệu của tất cả mọi người, đương nhiên họ cực kỳ phấn khởi.

Nhưng sau cảnh tiếp theo, sắc mặt mọi người dần không ổn.

Bởi vì họ thấy tiểu thuyết nói rằng sau khi virus bùng phát, mọi người chỉ có thể kháng cự được thời kỳ đầu, sau đó rất nhanh sẽ có vô số người bị lây nhiễm. Toàn bộ thế giới biến thành Địa Ngục. Cuối cùng, chỉ còn lại mấy thành thị người sống còn khổ sở chống cự.

"Virus gặp mạnh thì càng mạnh?"

"Đáng ghét! Kế hoạch mồi lửa chưa kịp thực thi cũng đã bị vua zombie biết trước tương lai, đáng trách!"

Dịch: MB_Boss

Chương 837: Toàn Bộ Vũ Trụ 2

Có người khóc ròng. Đó là tương lai của chính họ, là một tai nạn tràn đầy máu me. Cảnh tượng diệt thế miêu tả trong tiểu thuyết với khắp nơi là thành phố đổ nát quá mức chấn động, cảm giác bi thương không nói được thành lời.

Nhưng tiếp theo đó, điều hoàn toàn khiến người ta chấn động là "Kế hoạch diệt tộc người lùn trắng" trong tuyệt cảnh cuối cùng của Đại trưởng lão, đó là quyết sách khủng bố điên cuồng nhất.

Quả thực là ác ma tới từ Địa Ngục.

Điều này cũng triệt để đẩy tâm trạng người ta lên đỉnh cao, bóp chặt trái tim.

"Là kế hoạch mà ta đưa ra sao?" Trong cao tầng của người cao xanh, Đại trưởng lão trợn mắt nhìn chòng chọc mình trong tiểu thuyết, lòng giận dữ muốn chết. Toàn thân ông ta nổi da gà, là một cảm giác rất khó hình dung. Mình đang nhìn thấy chính mình trong tương lai.

Tiếp theo đó mới là cảnh tượng khốc liệt nhất.

Hai tộc chống cự, chém tận tám mươi nghìn người lùn trắng. Một trăm tên đao phủ chém cùn cả rìu, phải cần tính cách cực kỳ cứng cỏi mới làm được điều này.

Tình cảnh này khiến tất cả mọi người đều nhìn đỏ cả mắt, nhãn cầu nở bừng, cảm giác được luồng khí thế bi thương, kiên quyết, vì sống còn và kéo dài chủng tộc mà giận dữ hi sinh.

Tận thế giáng lâm, đều vì ngày mai mới.

"Chờ đã, đao phủ trong kia tên là Tất Khắc, chẳng phải là lão Tất Khắc nhà cách vách kia hay sao?"

"Tương lai lão ta sẽ trở thành đao phủ sao? Ta biết lão, là con sên trong lớp chúng ta, chỉ biết khóc. Bằng vào cái lão hèn nhát đó mà tương lai có thể lãnh khốc được vậy sao? Đó không phải chuyện mà người bình thường có thể làm được."

"Ài, nói không chừng đâu. Con người sẽ trưởng thành, trong hoàn cảnh lây nhiễm kia, người sống được cơ bản đều lột xác.

…

Lúc này, tất cả mọi người tiếp tục nhìn, kế hoạch mồi lừa nhân loại lại phát động.

Nhưng vẫn không gắng nổi. Bạo chúa zombie Tyrant đời thứ tư xuất hiện. Thủ lĩnh người lùn trắng dẫn theo toàn bộ người lùn trắng cùng tử vong, đột phá giai đoạn biến thân thứ hai.

"Dòng chảy thế giới, ta có một mơ ước" triệt để kết thúc.

Tất cả mọi người không còn nói được thành lời, cực kỳ chấn động. Cảm xúc bi thương lan tràn, mọi người ngơ ngẩn, ba tộc khóc ròng.

Vào lúc này, toàn bộ người cao xanh không còn bài xích hai tộc khác như trước. Thấy thời khắc cuối cùng đoàn kết toàn phương vị mà cảm động lây

"Ta, có một mơ ước."

Bọn họ nhìn thấy vô số người đang gào thét, giãy dụa, muốn mở ra một ngày mai mới, cảm giác không kìm được nước mắt, thực quá thảm, thật quá thê lương.

Thời khắc này, Đại trưởng lão thở dài một hơi, nhìn mấy

người tầng lớp cao bên cạnh:

"Công bố ra video bí ẩn kia đi, không cần giấu nữa."

"Nhưng…" Người bên cạnh do dự.

"Trong tương lai mười mấy ngày nữa ta mới công bố, bây giờ coi như một cách thay đổi thế giới đi." Đại trưởng lão cười khổ nói. Ông ta có cảm giác mờ mịt không biết làm sao. "Còn về sự tồn tại thần bí kia… Hoặc chính là người 'Xuyên việt' kia, cũng do hắn làm ra."

Người xung quanh trầm mặc.

Việc này thật quá đáng sợ, sự đáng sợ từ điều chưa biết đến.

Đại trưởng lão nói:

"Nhân vật khủng bố thần bí kia tự xưng là toàn tộc… thậm chí Ngọc Rồng hay cả hành tinh trước mắt dường như là hậu duệ của toàn tộc. Dù sao hành tinh cũng là vật sống, chúng ta cũng đã biết. Một chủng tộc hành tinh, và chúng ta đang sống trên da của nó? … Nếu vậy, hắn có phải chính là Chân Thần duy nhất đi lại trong thế giới, là Tạo Vật Chủ? Thần toàn năng sáng tạo tất cả?"

Không còn ai nói chuyện.

Đại trưởng lão bình tĩnh hơn một chút:

"Phát ra đi."

Rất nhanh, sau khi video công bố, toàn bộ mạng lưới nổ tung, đi tới đỉnh cao dư luận. Cả hành tinh rơi vào cảnh sôi trào cực độ, video này triệt để nghiệm chứng tất cả các chân tướng.

"Thật sự có một sự tồn tại thần bí đi khắp quá khứ vị lai, sáng tạo vạn vật thế gian sao?"

"Thần Sáng Thế có hình tượng như vậy sao? Toàn thân trắng như tuyết, giống như gốm sứ, trên đầu mọc tảo biển màu đen, cũng là sinh vật hình người có mắt có mũi."

"Hình dáng thật kỳ quái, nói xấu cũng không xấu, nhưng mà…"

Tất cả mọi người đều cảm thấy thật sợ hãi, giống như nhìn thấy một vầng sáng trắng trong cõi u linh, tên là "Vận mệnh". Nó quan sát cả Thạch Tinh, thậm chí Thạch Tinh to lớn chính là một trong những con trai của nó.

Tất cả mọi người chợt phản ứng.

Hắn nhìn thấy tương lai của cả hành tinh và đang nghĩ biện pháp cứu vớt vận mệnh hành tinh này, giữ gìn trật tự vạn vật trong thế giới.

…

…

"Một tức là tất cả, tất cả tức là một."

Hứa Chỉ và Caroline ngồi trong một quán ăn uống trên Thạch Tinh nói chuyện phiếm. Trong thời đại này, họ xem vụ bùng nổ trên mạng, cẩn thận đọc những trang tiểu thuyết.

Không thể không nói, Zack đúng là thiên tài viết tiểu thuyết, làm người say mê, đầu tư không ít tình cảm vào đó, cũng là một trong những nguyên nhân gây náo động nhanh chóng.

"Thực sự là phát triển lịch sử thú vị… Hành tinh là con của chúng ta, vậy mà bị họ nhận ra." Caroline cười nói. "Điều đó cũng sắp trở thành một phần của thế giới, bởi vì 'Toàn tộc' chúng ta quả thực là Tạo Vật Chủ của vùng vũ trụ này."

Caroline suy nghĩ một chút, nói:

"Như vậy, làm Tạo Vật Chủ, chúng ta có thể giữ gìn trật tự vạn vật trên thế giới, tiến hành tu sửa, đúc lại mỗi hành tinh ở thời khắc bị phá diệt."

Dù sao mỗi hành tinh đều có kết cấu rất tinh vi, nếu bị cường giả ép ra, phá hoại, thì quả thực phải chữa trị, bằng không hoàn cảnh sinh thái sẽ tan vỡ.

Huống chi, sau này phát triển lên còn có khả năng xuất hiện cường giả cấp Bạo Tinh.

Hành tinh hủy diệt, một văn minh bị hủy diệt, sau đó chắc có khả năng xuất hiện.

"Chúng ta không có vô tận phân thân Thần Sáng Thế. Toàn tộc chúng ta phải giữ gìn từng hành tinh một..." Caroline nâng quai hàm. "Có lẽ nên sinh thêm một nhóm tộc nhân nữa, để họ đi khắp các thế giới, phụ trách tu sửa các hành tinh."

Hứa Chỉ suy nghĩ, thấy đúng vậy.

"Nhóm Thần này lên là Thiên sứ hả? Sứ giả của trời cao?"

"Ý kiến hay." Đôi mắt Caroline sáng ngời. "Ta vốn còn muốn gọi là Giới Vương, kẻ sở hữu sức mạnh sáng tạo và sức mạnh sự sống... Có khả năng phun ra nuốt vào tế bào đất sét để tu bổ hành tinh."

"Đều được."

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, lại nói:

"Hai chúng ta chính là Thần toàn năng của toàn bộ vũ trụ vạn vật này. Chúng ta sáng tạo vô số vũ trụ và thời không, tuy thực tế không làm được, nhưng nếu họ đã có nhận thức như vậy thì để họ cho rằng chúng ta có sức mạnh to lớn như thế đi."

"Bù đắp rất thú vị, thủ hạ của Toàn Thần là Thiên sứ phụ trách bù đắp thế giới." Caroline suy nghĩ sâu sắc một phen, vỗ tay khen hay: "Ý kiến hay, vậy bộ khung thế giới này cứ quyết định như vậy."

Chương 838: Cuộc Chiến Vận Mệnh (1)

Tu sửa hành tinh, giữ gìn trật tự thế giới.

Trên thực tế, đó cũng được coi như là một biến cố thế giới thường gặp, quy tắc Sáng Thế Thần phân thân giáng xuống, thậm chí biến cố của ngôi sao này, từ một khía cạnh nào đó mà nói, thì cũng ăn khớp với quy tắc này.

Hành tinh có sự thay đổi kịch liệt, vì thế nên bắt đầu gây trở ngại…

“Hình tượng thì sao?”

Hứa Chỉ nghiêm túc hỏi.

“Ừm… Đại khái cứ như Toàn Tộc bình thường là được.” Caroline suy nghĩ một chút nói,

“Bóng dáng trắng gốm, lớn lên giống gốm màu, còn quần áo như thế nào thì tự bọn họ quyết định là được, trên người có thể mặc quần áo Thần quan, trang sức của Thiên Sứ.”

“Rất tốt.”

Hứa Chỉ cũng thuộc trường phái xinh đẹp tối giản.

Tuy rằng, có thể thiết kế đất sét thành đủ loại thịnh thế mỹ nhan, biến hóa đủ loại cánh, ba đầu sáu tay, nhưng không có giá trị thực tế, thì đơn giản một chút vẫn tương đối tốt.

Hai người bàn bạc một hồi, xác định xong quy tắc.

Hành tinh là Toàn Tộc đời thứ 2, chỉ có thể dựa vào hai Toàn Thần thời đầu để chế tạo.

Mà Thiên Sứ cũng là Toàn Tộc đời thứ 2, tổng cộng có 7 Đại Thiên Sứ, không có cánh, hình dáng giống Toàn Tộc gốm sứ bình thường, nhưng bọn họ có thể tự mình sinh sản ra đời thứ 3, thứ 4. Tuy rằng, nồng độ huyết mạch không ngừng giảm đi, thế nhưng vẫn có thể tự bù lại.

Dù sao cũng là trật tự bộ tộc.

“Còn kỹ thuật của người Namek – Long Châu, rõ ràng là cùng một loại với kỹ thuật kết dính tế bào của Toàn Tộc, cộng thêm hệ thống nguyện lực…” Caroline hít một hơi thật sâu, cười như không cười,

“Rất thú vị, chờ tương lai khi nó hoàn toàn phát triển, vì để cho bọn họ cạnh tranh, tôi dứt khoát tự tay chế tạo 7 khối Long Châu siêu cấp cỡ hành tinh, tất cả các tộc trong toàn vũ trụ đều truy đuổi Long Châu siêu cấp…Nguyện lực hấp thu được chắc chắn cực kỳ khổng lồ, có thể thực hiện được rất nhiều nguyện vọng.”

Hứa Chỉ: ???

Long Châu lớn cỡ một hành tinh?

Thôi được rồi, thoạt nhìn thì rất kỳ quái, nhưng mà quả thực có thể thực hiện được, dù sao đều cùng loại chất liệu.

Hứa Chỉ cảm thấy mấy đại lão này đều có thể làm ra chuyện gì đó, loại hình ảnh như thế nghĩ thôi đã thấy cực kỳ khủng bố. Có lẽ, trình độ hấp thu nguyện lực này còn vượt qua cả số lượng lớn nguyện lực hương hỏa của Tam Giới.

Cái này chính là một cái hệ thống hợp các thế giới lại với nhau.

“Đúng rồi.”

Hứa Chỉ đột nhiên hỏi,

“Như vậy, nếu lựa chọn bên này làm thế giới tuyến, thì hành tinh Cybertron…”

“Sẽ tái chế tạo một hành tinh, cung cấp cho sự sinh tồn của nền văn minh bọn họ.”

Caroline cười giải thích, hiển nhiên đã có phương án giải quyết,

“Dù sao bọn họ cũng không dựa vào Tam Tộc, là chủng tộc thứ 4, tự tạo thành hệ thống…Cũng là một loại hệ thống tế bào đất sét ‘thành tinh’.”

Quả thực là vậy, mức độ xung đột của hai thế giới này không lớn, có thể tách ra.

Việc hoàn thiện tiểu vũ trụ này nói phức tạp thì đúng là cực kỳ phức tạp, nhưng mà năng lực tính toán của cả hai người đều cực kỳ mạnh, Hứa Chỉ còn là một máy tính ma hạch có cấp bậc Thiên Đế, nói hai ba câu đã thiết lập ra một quy củ.

Hai người vừa nói chuyện vừa đứng lên.

“Đã đến lúc kết thúc hết thảy, đại khái còn hai lần nữa.”

Hứa Chỉ ăn xong, cầm lấy khăn giấy lau miệng.

“Đúng vậy.”

Caroline nhìn thế giới tuyến,

“Ta đoán lần tận thế tang thi này hẳn là vẫn sẽ không thành công vượt qua, còn cần phải thích ứng thêm, nhưng lần tiếp theo hẳn là có thể.”

“Ừ.”

Hứa Chỉ hoàn toàn không nghi ngờ khả năng tính toán của Caroline.

“Hửm?”

“Không đúng!”

Vẻ mặt Caroline thay đổi, hơi kinh ngạc nói,

“Quái vật màu xanh biếc mang đôi cánh của bọ cánh cứng? Nó là thứ gì?”

…

…

Thời gian trôi nhanh hơn, phảng phất giống như một bộ phim điện ảnh đang được tăng tốc.

【Nương theo bộ tiểu thuyết thứ 2

Đinh!

Ngôi sao năm thứ 212.

【Thiên thạch diệt kiếp rớt xuống, bắt đầu cảm nhiễm, mức độ cảnh giác của các ngôi sao được đề cao lên mức trước nay chưa từng có. Hơn hết, những thành phố gần nơi thiên thạch rơi xuống đã được sơ tán trước đó, tình trạng bị cảm nhiễm không lập tức xuất hiện ngay từ đầu】

【Mọi thứ đều giống với lần thứ nhất, Tam Tộc biết được việc bị nhiễm virus là không thể tránh khỏi. Việc cho đám đông cách xa đại băng tầng hải dương, chẳng qua chỉ ức chế được sự cảm nhiễm giai đoạn đầu mà thôi, cuối cùng, virus vẫn sẽ theo băng dương lan ra khắp nơi】

【Cao tầng của Tam Tộc vẫn có đầy đủ lòng tin, bởi vì lần này bọn họ khác với lần trước, không làm cho số lượng lớn sinh linh bị cảm nhiễm, khiến cho tốc độ biến dị trở nên nhanh hơn. Bọn họ muốn bóp chết sự biến dị của virus này ngay từ trong nôi. Họ cho toàn bộ Tam Tộc cùng với những động vật sẽ bị nhiễm virus, tất cả trốn vào trong thành thị ở một mặt khác của hành tinh, dọn sạch toàn bộ thế giới, chỉ còn không đến ngàn người xuất hiện trên bề mặt băng dương đại lục. 】

【1000 người này là đội cảm tử, bọn họ nhanh chóng bắt tay vào làm nghiên cứu virus, chế tạo huyết thanh. Nhưng vẫn không tránh được vận mệnh bị cảm nhiễm như trước, rất nhanh đã có 600 người bị nhiễm virus, hơn nữa nó còn đang nhanh chóng khuếch tán. 】

Sắc mặt của tất cả mọi người ở nơi ẩn núp đều trở nên gấp gáp.

“1000 người tình nguyện làm tử sĩ, nghiên cứu huyết thanh, cho dù bọn họ bị cảm nhiễm, thì số lượng người bị cảm nhiệm không đủ, virus sẽ không biến dị ra chủng mới!”

“1000 người này từ vong, phê duyệt cho nhóm tử vĩ khác đi ra tiếp. Đầu tiên là tiêu diệt 1000 tang thi biến dị kia, sau đó tiếp tục nghiên cứu huyết thanh, từng nhóm từng nhóm đi ra ngoài, sớm muộn gì cũng sẽ nghiên cứu ra được huyết thanh, triệt để tiêu diệt mầm mống virus này.”

Lần này, ngay từ đầu bọn họ đã quyết tâm.

Thậm chí, sau khi khắp nơi bàn bạc xong liền đưa ra bản kế hoạch tàn nhẫn như kế hoạch Bạch Ải Nhân diệt tộc, lấy ra một vạn sự cảnh giác cùng kiên quyết, không cho phép có sự sai sót. Mặc dù, cách làm này sẽ phải hy sinh sinh một nhóm người, nhưng đây chính là cách an toàn nhất, dùng biện pháp ổn thỏa nhất để tiêu diệt virus, cứu vớt toàn bộ thế giới.

Vì thế, bọn họ trực tiếp giết chết 90% động vật không thể mang đi trên mặt đất, chính là vì để không cho những động vật này bị cảm nhiễm.

Đây là ‘Kế hoạch diệt tuyệt động vật.’

Zack không phải là không nhớ phương pháp bào chế huyết thanh virus trước đó.

Mà là bởi vì loại virus viễn cổ không rõ này rất khủng bố, phương hướng biến dị mỗi lần đều khác nhau, chỉ cần số người bị cảm nhiễm, tỉ lệ quần thể khác biệt, đều sẽ khiến góc độ biến dị cũng thay đổi.

Virus là dựa theo tình trạng ngay lúc đó mà tiến hóa.

Cho nên, dùng cùng một loại huyết thanh không thể có hiệu quả.

Chương 839: Cuộc Chiến Vận Mệnh (2)

Đinh!

【Nửa năm trôi qua, hy sinh 7 nhóm nghiên cứu viên, 7000 người luân phiên tử vong tiếp sức, cuối cùng nghiên cứu ra được huyết thanh mới cho virus đời thứ 2. Lần này, số lượng 7000 người không đủ để cho bọn chúng sinh ra tam đại virus, bệnh độc cũng dừng tại đây…Lúc này, khi nguy cơ bệnh độc sắp bị tiêu diệt, mọi người bắt đầu hoan hô, trẻ em, người già, cha mẹ trong thành thị an toàn đều ôm nhau, vui mừng hớn hở. 】

【Tuy nhiên, chưa đến 3 ngày, nhóm cao tầng của ngôi sao phát hiện mình đã xem thường năng lực thích ứng của virus, tam đại virus biến chủng vẫn xuất hiện. Nó bắt đầu cảm nhiễm thực vật, côn trùng nhỏ vốn dĩ sẽ không bị cảm nhiễm, làm cho chúng nó mạnh mẽ mọc ra thi hạch, hơn nữa còn nhanh chóng lan rộng ra. 】

Hứa Chỉ nhìn qua.

Trước mắt là một mảnh cây cối xanh biếc cao lớn tươi tốt và côn trùng muôn màu muôn sắc quỷ dị.

“Ha ha…Virus Đại Nhất Thống không có cách nào tiếp tục làm virus hình người, thế là đi lên con đường làm virus hình thực vật.”

Caroline cười cười, mọi thứ đều nằm trong dự kiến của nàng.

Ngay tại thời điểm hai người đang cảm khái.

Đinh!

Một hàng chữ to đỏ tươi chậm rãi hiện lên.

【Toàn bộ thế giới ngoại trừ nhân loại được che chở trong thành thị, tất cả thực vật và côn trùng đều thất thủ. Thậm chí bắt đầu xuất hiện virus cảm nhiễm dị hình, vì để gia tăng bộ phận bị cảm nhiễm, ngay cả tế bào đất sét nhân tạo cũng bắt đầu bị mạnh mẽ cảm nhiễm, số 18 luôn luôn chiến đấu hăng hái tại tiền tuyến cũng thất thủ. 】

【Trong vòng 3 tháng, tang thi vương thực vật và côn trùng rất nhanh đã tiến công vào nơi ẩn núp, mọi người triệt để hoảng loạn. Bọn họ không ngờ rằng loại virus không biết tên do thiên thạch rơi xuống mang tới, lại có khả năng thích ứng nơi này kinh khủng tới vậy. Trên hành tinh này có vô số thực vật, chúng cắm rễ khắp đại lục, gần như không thể tiêu diệt được, bọn họ bất đắc dĩ chỉ có thể triển khai 'kế hoạch Bạch Ải Nhân diệt tộc' lần thứ 2】

Cuối cùng.

"Tuy rằng vận mệnh của giai đoạn đầu có thay đổi, nhưng kết cục vẫn bi thảm như trước, gần như giống y chang lần đầu tiên".

1000 người sống sót, Zack dẫn theo ngàn ác ma điên cuồng chém giết, sau cùng vẫn là yếu bất thắng mạnh. Trong khoảnh khắc cuối cùng, hắn biến dị, xuất hiện phân thân thứ 2, tử vong trong trận huyết chiến.

Trong lúc mơ hồ, hắn thấy một bạo quân tang thi mặc đồ màu xanh lục bị cảm nhiễm.

Đó là một sinh vật tang thi dung hợp giữa màu xanh biếc của giáp xác côn trùng và cây xanh, dáng người thon dài cao ngất, sau lưng là đôi cánh nhỏ dài màu xanh biếc của bọ rùa, mảnh mai và có một vẻ đẹp kỳ lạ.

Hắn nhìn thi thể của Zack.

“Là ta cảm nhiễm thôn tính người nhân tạo số 18, ta là virus Đại Nhất Thống trên hành tinh này, dung hợp thực vật và bọ cánh cứng là chủ, còn lại là huyết mạch của toàn bộ sinh linh.”

Nó cúi đầu,

“Tang thi vương đời trước cũng từ chỗ các ngươi mà biết được tương lai, ngăn chặn kế hoạch của nhân loại…Lần này, ta cũng từ chỗ các ngươi mà biết được tương lai sắp tới, là ngươi đã quay lại quá khứ đúng không?”

Nó dẫn đầu vô tận tang thi ở phía sau, hiển nhiên là thủ lĩnh tang thi vẫn luôn ẩn núp.

“Mặc dù các ngươi đều cực lực giấu diếm, nhưng ta đã đoán ra được là ngươi! Chính ngươi không ngừng quay lại quá khứ…Tiếp tục như vậy, e rằng lần tới sẽ là lúc chúng ta diệt tuyệt.”

“Nhìn qua thì như toàn thắng, thực ra đã muốn thua rồi.”

Hắn cúi đầu, làm một bạo quân tang thi đã sinh ra trí tuệ, không ai bằng lòng chết đi cả,

“Tang thi vương đời trước từ chỗ các ngươi cho nên biết được tương lai, ngăn chặn kế hoạch của nhân loại, còn hiện tại, ta từ chỗ các ngươi biết được tương lai của cả thế giới, ta muốn ngăn chặn việc ngươi thay đổi quá khứ.”

Nó làm một hành động đặc biệt.

Trực tiếp tự sát.

Linh hồn nó thâm nhập, chậm rãi bám vào linh hồn đang dần tiêu tán của Zack,

“Ta, Giết Chóc, bạo quân Giết Chóc, phải trốn ở sâu trong linh hồn của ngươi, lén lút du hành thời gian, đi theo ngươi quay về

niên đại kia.”

“Đây là trận chiến cuối cùng của chúng ta.”

Hắn nói xong liền hóa thành một cái kén ký sinh tinh thần vào trong linh hồn của Zack, tỏa ra từng đợt sóng ý thức, lại ngẩng đầu lên nhìn, phảng phất như nhìn thấy bóng dáng một người đang đứng ở một nơi rất cao giữa những đám mây.

“Là ngươi sao? Ngươi đang nhìn ta sao…chúa tể cả vũ trụ, Thần Tạo Hóa Toàn Năng.”

“Virus chúng ta, rốt cuộc tại sao lại xuất hiện, lai lịch của khối thiên thạch này là gì? Xin hãy cho chúng ta cơ hội chiến thắng, ta đã xóa bỏ năng lực cảm nhiễm của mình, ta đã là một giống loài độc lập.”

“Toàn Thần vĩ đại, Giết Chóc muốn thay đổi quá khứ, cũng có rất nhiều câu hỏi muốn hỏi người…”

…

…

Đinh!

【Thời kỳ cuối của văn minh đã thôi diễn xong, xuất hiện dị biến đặc biệt, có lưu trữ hay không? 】

Caroline ở bên cạnh che miệng cười,

“Hình như đã xảy ra một số chuyện thú vị, tính toán của virus biến dị rất thú vị. Dựa theo tính toán toàn cục của ma hạch bọn họ, năng lực cảm nhiễm là một tử lộ, bởi vì có tồn tại không biết tên không cho phép cảm nhiễm cả hành tinh, vì thế liền chọn lối đi khác, xóa bỏ năng lực cảm nhiễm của chính mình, làm một sinh vật Đại Nhất Thống, quay lại quá khứ, tiến hành tranh giết, đây là

suy tính của bộ tộc ma hạch.”

Hứa Chỉ bất đắc dĩ.

Hắn chỉ có chút xem nhẹ virus Đại Nhất Thống.

Lúc này, virus Đại Nhất Thống cũng từ chỗ nhân loại biết được chân tướng, biết thế giới đã được lập đi lập lại rất nhiều lần, hơn nữa còn tạo ra biện pháp tối ưu để tiếp tục sinh tồn.

Bởi vì nếu mặc kệ Zack, thì việc phải thua là điều không thể nghi ngờ.

“Dường như biến cố của thế giới tuyến này không phải là chuyện xấu, càng có thêm tiềm lực.”

Caroline trở nên nghiêm túc, lại có hơi ngạc nhiên nói,

“Xem ra…lần tiếp theo sẽ là một phong cách hoàn toàn khác, có lẽ là trận đại quyết chiến, quay lại quá khứ.”

Hứa Chỉ cũng không nghĩ đến nơi diễn ra trận quyết chiến, thế nhưng không phải là thời đại tận thế tang thi khắp nơi bị nghiền nát đỏ tươi, mà là quá khứ trước khi có lời tiên đoán về tận thời, trong thời kỳ hòa bình.

Đinh!

【Thời kỳ cuối của văn minh đã thôi diễn xong, xuất hiện dị biến đặc biệt, có lưu trữ hay không? 】

m thanh lại vang lên một lần nữa.

“Lưu trữ, văn minh thế giới tuyến này gọi là…”

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, cười nói,

“Kỷ nguyên hủy diệt: Cuộc chiến vận mệnh.”

...

Ngay cả Hứa Chỉ cũng đều không thể tưởng được tại thời điểm tuyến thế giới sắp kết thúc, trận đại quyết chiến thật sự lại không nằm ở thời đại tận thế bùng nổ virus, mà là ở trước khi virus bùng nổ.

“Tuyến thế giới xuất hiện biến động, lại còn vô cùng thú vị.”

Caroline quan sát quỹ đạo tương lai và quá khứ của tuyến thế giới này, trong mắt của nàng dường như hết thảy đều không chỗ để che giấu, “Vẫn là không nên khinh thường virus đại thống nhất. Dù sao thì virus tam trụ thần có thể coi là có năng lực thích ứng hoàn cảnh khủng bố, không tiếc trả giá để tiếp tục sinh tồn.”

Hứa Chỉ cũng không có coi thường virus trụ thần.

Trước mắt, thể virus đã nghiên cứu đến điểm cuối, trở về cùng với Zack để tiến hành trận quyết chiến cuối cùng sao?

“Đi xem là được.” Hứa Chỉ vung tay lên, toàn bộ thế giới khởi động lại, lần thứ hai trở về quá khứ.

Chương 840: Vận Mệnh Anh Hùng! (1)

Toàn bộ đều đang được hồi tưởng một cách điên cuồng, thời gian dường như đang chảy ngược.

Người Bạch Ải.

Võ Đạo Cung.

“Đây là năng lực Ác Ma đóng băng mà ta lĩnh ngộ ra.”

Zack xoay người,

“Từ hôm nay về sau, cung chủ của mỗi một thế hệ võ đạo gọi là Frieza.”

Hồng Giáp Trùng.

Một người nhân tạo tóc vàng số hiệu mười tám đi ra,

“Thành công, chúng ta sắp tham dự đại hội võ đạo đứng đầu thiên hạ. Nó sẽ kiểm nghiệm thực lực của chúng ta.”

Thạch Tinh, năm 208.

Tại võ đạo đệ nhất thiên hạ, chiến tranh chuẩn bị cho tận thế lại lần nữa mở ra, hình thành nên thời đại giao lưu thịnh thế. Các cường giả và võ đạo gia đều đến đây để kiểm chứng thành quả của mình.

Zack dẫn thành viên của cung võ đạo đi tham dự. Hắn đã hai lần xuất bản tiểu thuyết về sự hòa hợp dân tộc. Đại hội võ đạo lúc

này đây, Hồng Giáp Trùng còn chưa tập kích đại trưởng lão, ba tộc đều đang ở trong trạng thái cạnh tranh lẫn nhau. Bầu không khí dạt dào ý chí chiến đấu.

Phốc!

Trong phòng chuẩn bị, Zack đột nhiên bị đau đầu.

Hắn đau đến muốn ngất, một lượng tin tức lớn điên cuồng dung nhập vào đại não, hình ảnh của một người nhuộm đỏ hiện lên.

“Kế hoạch tương lai của chúng ta có vấn đề”. Đầu hắn đã đau đến không chịu được, nhưng vẫn đang không ngừng nhớ lại, “Virus, dưới tình huống chúng ta ngăn chặn tất cả động vật cảm nhiễm, đã tìm đến thực vật, bắt đầu ký sinh với thực vật và ký sinh trùng trong đất.”

Cái loại hình ảnh này, thật là đáng sợ.

“Cần phải đem tình huống này khuếch tán ra bên ngoài.”

Zack đứng lên, nhanh chóng chạy đi.

Nhưng hắn lại căn bản không có chú ý tới, một đám tinh thần mông lung đang dần tách ra từ trên người hắn, trượt vào khe nứt trên mặt đất như là một đống sứa, dần dần xuất hiện ở hành lang. Tại đó đang có hai người phục vụ đang nói chuyện, chúng lặng lẽ tiến vào trong cơ thể của một người phục vụ từ phía sau.

“Hôm nay đại trưởng lão cũng tới, nghe nói tam tộc đã xuất hiện không ít võ đạo gia đứng đầu.” Người phục vụ nói chuyện, căn bản không biết rằng có một viên ma hạch đã dần tiến vào trong đầu óc của hắn.

Trên làn da dưới lớp quần áo của hắn xuất hiện những mảng màu xanh sẫm thưa thớt.

Nửa ngày sau, đại hội võ đạo vẫn còn đang được tổ chức. Một cuốn tiểu thuyết mới xuất hiện, kể về thế giới mới trong tương lai, hai người phục vụ đang nói chuyện vô cùng kích động.

“Không thể tưởng được chúng ta trong tương lai vậy mà cũng…” Một người phục lộ ra vẻ hoảng sợ.

“Đúng vậy, thật là không thể tưởng được, vậy mà thật sự…” Một người phục vụ khác nhìn chằm chằm vào màn hình, đôi mắt hơi đỏ lên, miệng bỗng nhiên vỡ ra, mấp máy giống như là miệng cóc, hóa thành chậu máu, nhanh chóng nuốt chửng một người phục vụ khác.

“Tiêu phí không ít thời gian cuối cùng cũng chiếm được thân thể của người phục vụ này.”

Hình thái cả người hắn càng trở nên quỷ dị, hoàn toàn xanh sẫm, trên người xuất hiện các đặc điểm của thực vật và côn trùng, phía sau có hai cái cánh giáp xác nhỏ.

“Đã không còn tính cảm nhiễm, chỉ có thể dựa vào việc cắn nuốt để bổ toàn năng lượng, mới có thể khôi phục hoàn toàn một lần nữa…”

Ánh mắt hắn lóe lên màu đỏ tươi, “Trước tiên cứ lấy gen của ba tộc đã, còn có người nhân tạo số 18….ở thời đại này, phải đem nàng nuốt xuống một lần mới được.”

Người nhân tạo số 18 chiếm thành phần chính trong gen của nó.

“Vận mệnh, tương lai, quá khứ, vô số điểm nút đang ngưng tụ, chỉ chờ một khắc cuối cùng.”

Thân hình nó đang mấp máy lớn dần, như là một người ngoài hành tinh đang kêu gào, giọng nói lúc lớn lúc bé, giống như một thiết bị liên lạc, khàn khàn lại đứt quãng.

“Đánh lén các thành viên của đại hội võ đạo, không ngừng phát triển, trước tiên tiến hóa cơ thể hoàn chỉnh đã.”

Bạo quân giết chóc đứng lên, xoay người đi tới nơi xa, không có chút do dự nào.

Tên của hắn là giết chóc, bởi vì tại thời điểm hắn ra đời linh trí thì trong đầu óc đều là ý thức về sự hủy diệt và tàn sát đến từ thây ma. Vì thế mà hai chữ rất đơn giản này đã hoàn toàn quán triệt cả đời của hắn.

…

Đại hội võ đạo đệ nhất thiên hạ.

Những người theo dõi dần phát hiện ra một số võ đạo gia mất tích một cách thần bí. Đội hộ vệ tiến đến xem xét, cũng liên tục biến mất.

“Sao lại thế này?”

Sắc mặt đại trưởng lão ngưng lại, mím môi, “Trong ghi chép không có biến cố như vậy.”

“Chẳng lẽ là việc nhỏ? Cho nên không có ghi lại.” Tiến sĩ Hồng Giáp Trùng bên cạnh có chút nghi hoặc, bao nhiêu năm trôi qua, hắn luôn đức cao vọng trọng, kỹ thuật chế tạo người nhân tạo rất mạnh mẽ.

“Không đúng.”

Đại trưởng lão đứng lên, trầm mặc.

“Chúng ta đã quá tin tưởng vào tương lai, có lẽ ngoài trừ Zack, còn có đồ vật không sạch sẽ nào đó đã đi về quá khứ.”

“Sao có thể!??” Trong lòng tiến sĩ Hồng Giáp Trùng chấn động, xuất hiện một loại sợ hãi vô thanh vô tức, liên miên không dứt.

Đinh!

【 Đại trưởng lão dù sao cũng là một thế hệ kiêu hùng, rất nhanh đã đoán được khả năng khủng bố đó, lấy tốc độ cực nhanh để điều tra. Tất cả các thành viên của đại hội võ đạo đệ nhất thiên hạ đều đề phòng, rất nhanh đã phát hiện ra dấu vết sót lại, căn cứ vào dấu vết lưu lại, Zack lập tức suy đoán ra có thể là zombies thực vật côn trùng. 】

【 Có thây ma đã đi theo Zack đi tới thời đại này, toàn bộ Thạch Tinh bắt đầu hoảng loạn. Đối phương cũng hoàn toàn không thèm che giấu, bay ở trên bầu trời của thành thị, tập kích cao ốc và tộc nhân đi làm bình thường. Chúng bắt đầu giết chóc khắp bốn phía, hấp thu sinh mệnh, chuẩn bị tiến cấp thành thể hoàn chỉnh. 】

【 Nhưng dù sao cũng là cơ thể chưa thành niên, rất nhanh đã bị các võ đạo gia đứng đầu nghe tin mà đến đả thương. Chúng phát ra tiếng thét chói tai của dã thú lại thê lương quỷ dị như của trẻ con, để lại toàn là máu. 】

【 Căn cứ vào máu, tổ chức chữa bệnh đã đưa kết luận sơ bộ rằng cá nhân thây ma vì theo đuổi thân thể cường đại một cách cực đoan mà đã từ bỏ tính cảm nhiễm của gen quần thể. Khi mà tất cả các cao tầng đang thở dài nhẹ nhõm, thì bọn họ lại phát hiện chuyện càng khủng bố hơn. Đối phương đang điên cuồng cắn nuốt, tốc độ trưởng thành nhanh đến mức khiến người giận sôi. Dựa theo xu thế này thì thế giới này sẽ không có ai có thể chiến thắng đối phương, bọn họ đoán rằng đây là trận quyết chiến cuối cùng của virus. 】

【 Thạch Tinh rộng lớn, các võ đạo gia trên bảng xếp hạng, cao tầng của các tộc bắt đầu nhanh chóng nghĩ cách. Tình thế quá bất ngờ, cuối cùng cũng nghĩ ra biện pháp tạm thời duy nhất, là trợ giúp Zack biến đổi kỹ năng đóng băng Ác Ma. 】

【 Vốn dĩ, đóng băng Ác Ma cần phải có sự kích thích của virus tận thế mới có thể tiến hành lột xác, tận thế không buông xuống thì không thể nào lột xác. Nhưng mà lại xuất hiện một nguồn virus, cho dù không có tính cảm nhiễm, nhưng vẫn sẽ bị virus tác dụng. Tổ nghiên cứu chữa bệnh đang điên cuồng nghiên cứu cách làm Zack tăng cấp, chống lại đối phương. 】

Đinh!

【 Tại thời điểm đám người Zack đang nghiên cứu virus, bạo quân giết chóc càng ngày càng mạnh, vô địch thiên hạ. Toàn bộ người Thạch Tinh đều bị bao phủ dưới khói mù của hắn. Hắn cuối cùng cũng tìm được người nhân tạo số 18, dưới sự liều chết ngăn cản của vô số võ đạo gia, người nhân tạo số 18 đã trốn đi. Nhưng chung quy vẫn để lại một cánh tay, Cell đã tiến vào thể hoàn chỉnh. 】

【 Giết chóc hiểu rõ bản thân hắn đã không còn bị virus cảm nhiễm, và việc một người tàn sát toàn bộ sinh linh thế giới là không thực tế, vì thế hắn lần thứ hai xuất hiện tại đại hội võ đạo đệ nhất thiên hạ, khiêu chiến võ đạo gia khắp thiên hạ. Nếu không ai có thể ngăn trở hắn thì mỗi ngày hắn sẽ giết chết một vạn người. 】

【 Thế giới hoàn toàn oanh động, mỗi người đều cảm thấy bất an, thậm chí không ít người trong lúc tuyệt vọng mà đi cướp bóc, giết chóc, các loại tội phạm nổi lên khắp nơi. Một số tông phái điên cuồng lấy cớ nghi tức tế bái để dâng lên một lượng lớn người Cao Lục, người Bạch Ải. Các mỹ thiếu nữ của tam tộc bị thiêu chết trong lửa lớn, lấy đó để cầu nguyện với trời, hy vọng vị Thần thần bí toàn trí toàn năng, biết trước tận thế buông xuống kia có thể cứu vớt hành tinh của bọn họ. 】

【 Nửa năm sau, có khoảng năm vạn người tử vong. Zack ngủ đông đã lâu, cuối cùng cũng hồi phục tới giai đoạn hình thái biến thân cấp hai, bắt đầu ứng chiến cùng với đám võ đạo gia đứng

đầu. 】

Chương 841: Vận Mệnh Anh Hùng! (2)

Oanh!!

Hứa Chỉ nhìn toàn bộ lôi đài bị đánh đến vỡ nát.

Đó là một hình ảnh thảm thiết, giết chóc quá mạnh, cho dù không có hoàn toàn lột xác đến thời kỳ cường thịnh chân chính, nhưng vẫn không phải là người mà Zack có thể ngăn cản.

Trên TV đang phát lên từng màn, chúng như nắm lấy tim của toàn bộ người trên toàn thế giới.

Trên hình ảnh, Colin đã chết, số 18 cũng tử vong.

Khắp nơi đều là núi sông bị rách nát. Zack mang hình thái Frieza, hai sừng bị vặn đứt, máu tươi chảy xuôi, toàn bộ thân hình cao lớn cường tráng cực kỳ hỗn độn.

“Đừng sợ, chúng ta còn có long châu.”

“Tuy rằng, đối phương rất cường đại, hứa nguyện của chúng ta trên long châu cũng không thể giết chết đối phương. Nhưng mà bọn họ đã chết, chỉ cần linh hồn không tiêu tan, chúng ta có thể ước để long châu làm cho bọn họ sống lại, chế tạo một khối thân thể cho bọn hắn.”

Trước TV, vô số người gầm nhẹ.

Trong cơ thể tràn ngập nhiệt huyết, nhịn không được lớn tiếng rống giận, chỉ cảm thấy muốn đem toàn bộ trút xuống. Đây là thời khắc quyết định vận mệnh cuối cùng.

Vô số thế giới song song đều rơi vào trận chiến cuối cùng vào thời điểm này.

“Vô dụng thôi…Chúng ta đều là cấp sáu, nhưng ta đã dung hợp tất cả gen sinh mệnh mạnh nhất, cũng bao gồm gen của ngươi, ngươi không có khả năng chiến thắng ta.”

Giết chóc đạm nhiên siết chặt nắm tay, “Nhưng mà ta cũng đã không còn là một quân chủ thây ma hủy diệt, giết chóc tất cả, đã không còn tính cảm nhiễm…Giết ngươi, ta sẽ nghênh đón cuộc sống mới, ta sẽ là một chủng tộc trùng thực hoàn toàn mới, gọi là Cell, tượng trưng cho giết chóc và hủy diệt.”

Hắn nâng tay lên.

Trên bàn tay bỗng nhiên hiện lên một vòng cung trắng như tuyết, phát ra ánh sáng lạnh như băng.

“Nhìn thấy không, đây là bí mật đóng băng của ngươi.” Cell bỗng nhiên vung về phía trước, gào rống một cách khoa trương, “Ta sẽ dùng cái của ngươi để giết chết ngươi.”

Pháo sáng hóa thành cột sáng phóng tới.

Rống!

Zack bỗng nhiên vươn đôi tay, đón đỡ đạo ánh sáng này.

Cả người hắn toát ra mồ hôi dày đặc và máu, thân hình như bị thiêu đốt, hường về phía ánh sáng vô tận. Mọi người trên mặt đất đều bị cỗ ánh sáng này đâm vào khiến không mở được mắt, ai nấy đều thống khổ nhắm mắt lại.

“Một lần cũng tốt! Mười lần cũng thế! Một vạn lần cũng có thể! Ta xuyên qua vô số thời gian, dùng sự thất bại của vận mệnh để hóa thành kỳ tích.”

Oanh!

Thân hình Zack điên cuồng khởi động ánh sáng, phảng phất như biến thành biển phóng xạ, “Kỳ tích vẫn còn cho đến ngày hôm nay!!!”

Tiếng gào rống phẫn nộ của hắn hóa thành sóng phóng xạ mênh mông, nhuộm dần toàn bộ thân hình Zack, hóa thành một đạo sao băng. Phóng xạ đang tách rời thân hình hắn, hòa tan vào mỗi một tế bào.

“Ta!”

Hắn ngẩng đầu lên, dưới hai tròng mắt là một mảnh đỏ như máu,

“Thế!....Giới!”

Hắn nghiến răng nghiến lợi nói ra từng chữ, đôi tay hung hăng chống lại, chùm ánh sáng đang đánh tới dường như bị chậm lại, phảng phất như bị chặn vài giây.

“Thế! Giới! Do Zack ta…”

“Do Frieza!!!” Hắn ngẩng đầu lên, tê tâm liệt phế, cảnh tượng về quá khứ tương lai, về từng thời đại và chính mình phảng phất như xuất hiện ở trước mắt.

Ầm vang!!

Ánh sáng phóng tới quá khủng bố, cả người hắn đều tan rã. Cả người hắn vậy mà lại cháy lên tuyết trắng quỷ dị, phảng phất như đã vượt qua vô số thất bại của tuyến thế giới rồi hiện lên ở trên người hắn, vô số điểm nút vận mệnh vũ trụ đều tập hợp tại đây.

Toàn bộ thân hình hắn phảng phất như gương ầm ầm vỡ nát, toàn bộ năng lượng Cell đánh úp lại vậy mà lại bị hắn mạnh mẽ

hấp thu một cách quỷ dị.

“Băng phóng xạ, cuối cùng cũng bị ta hoàn toàn nắm giữ, cỗ lực lượng này rốt cuộc cũng không thương tổn được ta.” Zack há miệng thở dốc, chật vật cong lưng, điên cuồng hét lên nói,

“Hãy để Frieza ta cứu vớt thế giới này!!!”

Oanh!

Lúc này thân hình hắn đã hoàn toàn biến hóa, xuất hiện giai đoạn khủng bố thứ ba, không còn cao lớn cường tráng với hai sừng dài dữ tợn như lúc trước nữa. Cả người thon dài đĩnh bạt, đỉnh đầu đã không còn hai sừng, thay thế nó chính là một tấm pha lê có tác dụng hấp thu sóng, còn có một cái đuôi ưu nhã chậm rãi lay động ở phía sau người.

Tuấn mỹ, thần bí, ưu nhã, cường đại, mang theo cảm giác đóng băng cực hạn, phảng phất như ngưng kết vì thế giới này.

“Giai đoạn biến thân thứ ba….đột phá cấp bảy.” Cell không thể tin nổi nhìn đối phương, dù cho hắn có mạnh nhưng cũng mới chỉ cấp sáu, mà đối phương đã đột phá cấp bảy. “Đây là tín niệm gì mà có thể khiến hắn đột phá kỳ tích như vậy.”

Lúc này hai người hai cảnh giới, đây là một sự chênh lệch rất lớn.

“Đi tìm chết!”

Khóe mắt Zack toát ra thủy diễm sương mù lạnh như băng, mỗi một lỗ chân lông đều phun ra ánh sáng phóng xạ trắng như tuyết đủ để đóng băng tất cả, chúng nhẹ nhàng hóa thành một đạo sóng, ngưng tụ phóng ra từ bàn tay.

Oanh!

Cell bị năng lượng bao vây, biến mất ở trong ánh sáng mênh mang.

“Thắng sao?”

“Xử lý hắn!”

“Thế giới của chúng ta được cứu rồi!”

“Thật tốt quá! Chúng ta đã thắng lợi!”

Trước TV, vô số người đều kích động đến đỏ mặt.

Nhưng mà từ trong ánh sáng mênh mang lại truyền đến một giọng nói khàn khàn.

“Cũng chỉ cho phép ngươi sáng tạo kỳ tích, không cho phép ta sáng tạo kỳ tích sao?” Một bóng hình hiện lên lần nữa, đĩnh bạt tuấn mỹ, với đôi cánh màu xanh lục.

Cell siết chặt nắm tay, “Phải biết rằng, ta cũng có hai đầu biến thân, đây không phải là ăn cắp từ gen đóng băng Ác Ma của các ngươi sao… không thể tưởng được, Cell ta cũng biến thân được đến giai đoạn thứ ba.”

Hắn nhìn ba đoạn thân hình mới của mình, lại nhìn nhìn Zack ở phía đối diện.

Hai bên lại bắt đầu cuộc chém giết kịch liệt, không trung bị vô số sóng năng lượng xé rách.

“Ở trong một cảnh giới, ngươi sẽ đánh không lại ta, cùng nhau hủy diệt thế giới này đi.” Cell ở trên trời cao, trong tay xuất hiện một đạo năng lượng ánh sáng thật lớn, chuẩn bị ném xuống mặt đất, “Một kích này là toàn bộ lực lượng của ta, tính cả ngươi cùng với toàn bộ chủng tộc trên hành tinh, tất cả đều sẽ bị hủy diệt.”

Đánh không lại.

Lúc trước còn bị thương quá nghiêm trọng…

Ta…

Không có khả năng thắng.

Trong đầu hắn xuất hiện ý niệm vô lực này, phảng phất như đại dương mênh mông giữa màn đêm đen muốn bao phủ chính bản thân hắn.

“Không có khả năng tránh được, nhất định phải đối mặt với nó! Nếu không phía sau là vô số thành thị.” Zack nhìn quả cầu năng lượng khủng bố kia, hoàn toàn tuyệt vọng.

Đây đã lần thứ mấy hắn cảm thấy như vậy?

Lúc này đây ta còn có thể quay trở về sao?

Hắn mơ hồ có loại dự cảm đây là lần cuối cùng, món quà của Thần vận mệnh sẽ không ưu ái cho hắn mãi được, chính mình cũng sắp kết thúc.

Trong lòng hắn tràn đầy sự áy náy, những màn quá khứ hiện lên như đèn kéo quân. Những vũ trụ song song đó chỉ có hắn nhớ rõ và thấy được quá khứ xa xôi.

Loảng xoảng loảng xoảng!

“Tuyến chính mới!”

Ký túc xá quen thuộc.

Nhà máy sản xuất dây chuyền quen thuộc.

“Các ngươi…các ngươi đều còn sống!”

“Ai ai? Ngươi làm sao vậy?”

“Ngươi không phải là thích đàn ông chứ?”

Chương 842: Kỳ Tích Và Giáng Lâm (1)

Hình ảnh vừa chuyển.

Dưới ánh chiều tà, một vị lão nhân đứng ở trong thành thị tận thế, giọng nói trầm và uy nghiêm, phảng phất như vì toàn bộ thế giới mà tập luyện, vì tôn nghiêm cuối cùng mà chiến đấu.

“Ta mơ rằng có một ngày, thế giới của chúng ta có thể vượt qua tận thế, chiến thắng những virus khủng bố đó. Sau lời tiên tri về tận thế này thì chúng ta có bình đẳng mà sống hạnh phúc đến năm 212 xa xôi.”

…

Hình ảnh vừa chuyển.

Một vị Thần thần bí vĩ đại quan sát chúng sinh, chậm rãi nhìn chằm chằm hắn.

“Ngươi nên biết, những kỳ tích mà vận mệnh ban tặng đều sớm đã được niêm yết giá sau lưng.”

….

“Ta biết.”

Hắn cười rộ lên, cười xán lạn một cách tiêu sái, giơ cánh tay lên cao,

“Toàn bộ thế giới, xin hãy đem khí của các ngươi phân cho ta một ít đi!”

Toàn bộ sinh linh trên thế giới yên lặng giơ đôi tay lên, làn khí vô thanh vô tức hóa thành từng đạo ánh sáng nhu hòa, bay vào không trung, dần dần ngưng tụ thành một quả cầu ánh sáng khổng lồ.

Một đám sinh linh bởi vì tiết khí mà ngã xuống đất, nhanh chóng mất đi sinh mệnh.

Trầm mặc, không nói gì, hết thảy đều im ắng.

Cảnh này giống như trước đây tộc người Bạch Ải từng yên lặng dùng huyết thanh và virus, ước chừng có một trăm đao phủ chậm rãi giơ đao lên, tất cả cũng đều trầm mặc.

Khí hội tụ thành ánh sáng vô tận.

Chúng chậm rãi ngưng tụ, hội tụ ở trên không, biến thành một quả cầu ánh sáng thật lớn.

Zack ngửa đầu, nhìn đôi tay trên không đang ngưng tụ nên một quả cầu ánh sáng khổng lồ. Trên ánh sáng vô tận đó chứa đầy tương lai, hy vọng, mộng tưởng, từng gương mặt già trẻ nam nữ của các tộc. Hắn dường như nhìn thấy tương lai từ trong quả cầu ánh sáng này, thung lũng nổi lên, núi cao hạ xuống, bọn nhỏ ngồi ở trên tảng đá lớn, nhẹ nhàng vui vẻ trò chuyện về giấc mộng tương lai.

“Đưa ta ra khỏi hành tinh này!!!”

Ầm ầm ầm rầm rầm!!

Hai quả cầu ánh sáng va chạm dữ dội, toàn bộ thế giới hóa thành ban ngày, bị bao phủ hoàn toàn.

Đinh!

【 Hai bên đều đột phá Thiên Đế, bắt đầu bay vào không trung

mà chém giết. Cell chiến bại, bị đánh bay vào trong vũ trụ xa xôi, không biết sống chết, cả hành tinh lúc này đây đang là một mảnh hỗn độn. 】

...

Trong mắt Hứa Chỉ, quả cầu ánh sáng của đôi bên va chạm với nhau rồi hóa thành hai quả cầu lửa phóng xạ nóng rực như Mặt Trời, như thần tích trong thần thoại cổ xa xưa, xuyên thủng mây xanh, thiêu đốt toàn bộ bầu trời hành tinh. Cell bị đánh bay vào trong không gian vũ trụ xa xôi, sống chết không rõ.

Tinh!

【Xuất hiện dị biến, văn minh dòng chảy thế giới hiện tại vượt qua trung kỳ, thời kỳ cuối của văn minh tính toán xong sớm, có muốn lưu trữ hay không? 】

"Lưu trữ, đặt tên là..."

Hứa Chỉ thở dài một hơi:

"Đại kiếp nạn kỷ nguyên: Cái giá của kỳ tích."

Hắn và Caroline đứng trong hư không như hai pho tượng bằng sứ trắng cổ xưa đang quan sát trận chiến vận mệnh kinh thiên động địa của hành tinh này.

Tình cảnh này giống như một bộ phim sử thi lừng lẫy. Cả thế giới như dòng chảy mãnh liệt, bi phẫn. Cả mặt đất nổi lên từng trận bão táp giận dữ không ngơi nghỉ.

Cầu ánh sáng tỏa ra khí lưu khổng lồ đang nhanh chóng hội tụ, gió thổi mây vần, gào thét bao phủ trời đất. Cả hành tinh xơ xác, nghênh đón bài ca lừng lẫy nhất.

Toàn bộ thế giới chìm trong khí thế nhiệt huyết rừng rực, dứt

khoát, kiên quyết. Mấy triệu người trực tiếp bỏ đi sinh mệnh để hóa khí, bay lên trời, hội tụ thành một viên đạn nguyên khí hủy diệt để chiến thắng đối thủ.

Ầm ầm!

Zack trên cao nhất mất đi ý thức, cấp tốc rơi xuống đất.

Trước máy truyền hình, vô số người hô hào.

Mọi người cười cười nói nói, chợt lệ rơi đầy mặt, nằm rạp xuống đất.

Từng người từng người thiếu niên thiếu nữ thế hệ trẻ quỳ trước thi thể cha mẹ, ông bà đã mất đi ý thức.

Hầu như tất cả những người sống đến trung tuổi đều lặng lẽ lựa chọn kính dâng khí của mình, đoạn tuyệt thời đại của mình, gửi gắm hi vọng tương lai cho người trẻ tuổi.

Trên mặt đất, một bài ca như có như không bồng bềnh giữa trời cao. Thiếu niên thiếu nữ khóc không thành tiếng.

"Thần Vận Mệnh như đầy những điều chưa hay biết, đầy sự khó tin và kinh ngạc… Mầm non trên vách núi cheo leo sẽ phá tan đất đá, đàn chim non cánh tà sẽ bay lên cao, nô lệ thấp kém sẽ được tự do… Tất cả đều là kỳ tích, tất cả, cũng đều không phải kỳ tích."

…

…

Trên bầu trời.

Thân thể Hứa Chỉ đột nhiên chấn động. Hắn quan sát toàn bộ thời đại đã bị hủy diệt, cũng đang bắt đầu lại từ đầu.

Vận mệnh vẫn cuồn cuộn đi tới như một bánh xe khổng lồ.

Ánh mắt Caroline lấp lánh một phen, cảm khái nói:

"Nếu không phải các thế giới lần lượt hội tụ để họ nhìn thấy những bi kịch tương lai, họ chưa chắc đã có lòng nhiệt huyết như thế. Mấy triệu người bằng lòng tự sát ngay tại chỗ vì ánh bình minh ấm áp ngày mai.

Là virus đại thống nhất, có thể tính toán vạn vật, vốn không có lý gì mà nó thất bại trong một cục diện tất thắng như vậy. Có lẽ, chỉ có việc tính toán lòng người là sơ sót. Không ngờ bọn họ lập tức tự sát trong khoảnh khắc, sự dứt khoát không một chút do dự này chính là một kỳ tích… Có thể sáng tạo ra kỳ tích chính là bản thân kỳ tích."

"Tự bản thân việc sáng tạo ra kỳ tích đã là một loại kỳ tích nào đó chăng?" Hứa Chỉ yên lặng nghiền ngẫm câu nói này.

Không thể nghi ngờ, hệ thống vận dụng khí và phóng xạ đã hoàn toàn hoàn thiện.

Khí bình thường làm cho năng lượng vận hành trong cơ thể người, tượng trưng cho hơi thở sự sống. Khi công kích, khí sẽ chuyển hóa thành sóng phóng xạ phóng ra ngoài.

Có thể dự tính trước được, tương lai thế giới này chính là một thế giới vũ trụ tranh đấu rực rỡ.

Dù sao cũng lấy phóng xạ và khí làm chủ lưu.

…

…

"Đồng thời, chiêu cuối cùng đúng là rất đặc sắc, thu thập khí toàn bộ thế giới." Caroline lộ vẻ hiếu kỳ, cũng hơi xúc động.

"Không ngờ lại có loại phương thức vận dụng khí như vậy. Tư duy của Zack không đơn giản."

Caroline có phần bội phục.

Dù sao Zack cũng đã giải quyết virus đại thống nhất. Tuy không giống tình huống đảo ngược virus trong tuyệt cảnh như người Ishdar kia, nhưng như thế đã đủ để kiêu ngạo.

"Quả thực, Zack không đơn giản." Hứa Chỉ không phản bác. Có ước mơ, có năng lực, có kiên trì, bản thân mình trước đó lại thuận miệng nhắc hắn một câu về ác ma đóng băng, Frieza… Hắn đã dẫn dắt người lùn trắng yếu ớt phát triển về hướng đó, thậm chí cũng tự xưng là Frieza. Như vậy có thể thấy được niềm tin của Zack.

"Cái tên Frieza này và bộ tộc ác ma đóng băng Frost Demon là điều ngẫu nhiên, cũng coi như một kỳ tích." Hứa Chỉ suy nghĩ một chút. Vốn hắn chỉ tùy tiện làm… Nhưng dù đặt tên như vậy cũng không phải điều mấu chốt. Một cái tên mà thôi, thế giới này tuyệt đối không giống.

Chương 843: Kỳ Tích Và Giáng Lâm (2)

Việc tính toán văn minh sơ kỳ thế giới sa bàn Thạch Tinh, việc đặt nền móng cho hệ thống tu luyện tới đây là kết thúc.

Còn về mười hai năm cuối cùng trong tương lai?

Zack đột phá cấp bảy, đồng thời có thể làm ác ma đóng băng, thực hiện biến thân ba đoạn Frieza, đã đại biểu cho năng lực có thể bay ra khỏi bầu khí quyển, sinh tồn trong vũ trụ, sớm đánh nát thiên thạch như hành tinh Cybertron vậy.

Dù sao thế giới chân không không giống với sa bàn thế giới trước kia. Thiên Đế cấp bảy ở đây đã có thể rời sức hút Trái Đất bắt đầu du đãng trong vũ trụ, đó là vì họ không cần sinh tồn nhờ dưỡng khí như các Thiên Đế khác.

"Chỉ là, hành tinh này đã tàn tạ rồi." Caroline nâng cằm.

Nàng nhìn đám người trong phế tích. Bọn họ đang liếm vết thương, thu lại linh hồn những võ đạo gia hàng đầu, sau đó ước nguyện với Ngọc Rồng để hồi sinh họ, lại sáng tạo một thân thể mới.

Nhưng hiển nhiên, một số linh hồn đã vỡ nát thì không thể phục sinh.

Đồng thời, Ngọc Rồng dùng xong lại cần một quãng thời gian sau mới có thể ước nguyện tiếp, cần phải tích trữ nguyện lực. Trong quãng thời gian này, Ngọc Rồng sẽ hóa thành cầu đá bình thường. Vì vậy lần này người được phục sinh là rất ít, chỉ có mười

tám võ đạo gia hàng đầu.

"Đồng thời, lần tụ khí này đã làm chết quá một phần ba nhân khẩu. Người còn sống đa phần là trẻ con thế hệ mới và một số kẻ nhát gan sợ chết."

Caroline nói đến đây cũng lộ vẻ xem thường:

"Nhưng việc tính toán quả thực kết thúc. Dù sao cũng không phải ma hạch chân chính, ta rất khó tiếp tục chống đỡ việc tính toán một kẻ đã đột phá cảnh giới Thiên Đế. Nếu ta có hệ thống ma hạch, cảnh giới thần linh như Tam Trụ Thần cũng có thể bị tính toán, thế nhưng sinh mệnh máu thịt…"

Nàng nói đến đây, lắc lắc đầu:

"Sau Thiên Đế chỉ có thể để mặc cho phát triển."

Lần tính toán văn minh sa bàn này quả thực tới đây là kết thúc.

Thu hoạch lớn nhất từ trước tới giờ.

Chỉ hai trăm năm ngắn ngủi, một hệ thống đã từ không tới có, rồi diễn biến tới mức hoàn thiện, đồng thời còn đột phát Thiên Đế. Xem ra, đây chỉ là một điểm khởi đầu.

Còn bản thân việc đánh cược chỉ là thứ yếu, hành vi giải trí mà thôi.

"Như vậy, chúng ta rời đi thôi, hay còn muốn làm gì không?" Caroline suy nghĩ một chút rồi hỏi thẳng có muốn bổ sung gì không.

"Chúng ta xuống đi một chút xem, giao lưu với họ một lần nữa, phải làm đến nơi đến chốn." Hứa Chỉ nhìn nhân dân qua tai nạn của thời đại này.

Caroline cũng không ngoại lệ, dù sao năm đó Thần linh siêu cổ đại chính là có tác phong như vậy.

"Vậy chúng ta giao lưu cái gì?" Nàng hỏi.

"Bảo họ không được lười biếng, nguy cơ thứ hai sẽ tới… Mà nguy cơ không còn là do ngươi hay ta xây dựng, mà tới từ chính bản thân họ." Hứa Chỉ nói.

"Bản thân họ?" Caroline hiếu kỳ.

Hứa Chỉ nói:

"Đúng. Trong tương lai, họ sẽ có nguy cơ. Nhưng có nguy cơ mới tốt, văn minh mới có thể hùng mạnh… Đầu tiên, ba bộ tộc nhìn có vẻ đoàn kết, nhưng trong tương lai chưa chắc đã triệt để đoàn kết. Con cháu họ thì sao? Đời đời sau đó thì sao? Bởi vì chỗ có người thì có chiến tranh… Mà đây chỉ là một trong các nguy cơ. Nguy cơ thứ hai chính là Cell, trọng thương trong vũ trụ đang ngủ say, tương lai có khả năng trở về. Nguy cơ thứ ba là…"

Hứa Chỉ cúi đầu nhìn về phía những viên Ngọc Rồng ước nguyện.

Caroline có thể nghĩ tới hai nguy cơ đầu tiên, nhưng Ngọc Rồng sao? Caroline cả kinh, cau mày nhìn lại Ngọc Rồng. Ngay lập tức, nàng đoán được sự thiếu sót của hệ thống tín ngưỡng.

Có thể hội tụ nguyện lực thiện lương, vậy đương nhiên nguyện lực tà ác cũng có thể hội tụ.

Tam giới phát triển nhiều năm cũng không thay đổi được khuyết điểm này. Nơi này càng không thể đơn giản mà giải quyết được.

"Lần này quá khốc liệt. Rất nhiều người đều đang bảo tồn linh hồn để tương lai sẽ muốn phục sinh người thân của mình, vì vậy

sẽ điên cuồng thu thập Ngọc Rồng ước nguyện sao? Đó là một thời đại mới gần kề."

Nàng khẽ cau mày:

"Nhưng Ngọc Rồng nhất định phải bị tranh cướp, vì linh hồn bảo tồn không được bao lâu sẽ tiêu tan… Dù cho có cái nồi cơm điện do quân đoàn Hồng Đoạn kia chế tạo để phong ấn bảo tồn linh hồn… Cho nên, tất nhiên phải cướp."

"Mà thời đại tiếp theo tất nhiên là thịnh thế của võ đạo Ngọc Rồng, lấy việc cướp đoạt bảy viên Ngọc Rồng mà dấy lên mưa gió. Vì chờ ước nguyện quá lâu, trong lòng bọn họ cũng sẽ tràn đầy dục vọng phục sinh người thân, tất nhiên cũng sẽ hội tụ ra Ngọc Rồng nguyện lực tà ác?"

Nàng tán thở dài một hơi, cảm khái nói:

"Thì ra là như vậy. Tiết điểm và vận mệnh lịch sử kế tiếp, nguy cơ của thế giới kế tiếp, tất cả đều nằm trong kế hoạch của ngài sao?"

…

…

Ngày tháng nhanh chóng lao đi. Zack dần thức tỉnh, lại khôi phục thực lực. Toàn bộ người dân thế giới bắt đầu liếm láp vết thương.

Tháng 12 năm 12 Thạch Tinh.

Zack bay lên trời, cả tòa thiên thạch lặng lẽ vỡ tung trong vũ trụ, không có gì phát sinh, bình an vượt qua ngày đó.

"Tiết điểm vận mệnh đã thay đổi rồi sao?"

Thời khắc này, tất cả mọi người há miệng, có cảm giác nói

không ra lời.

Bọn họ thay đổi lịch sử của cả hành tinh, thật quá quỷ dị. Một "Người xuyên việt" mấy lần thay đổi, thay đổi thời kỳ tận thế, sau đó xuất hiện thời kỳ hòa bình chân chính sao?

Mà mình sống trong dòng chảy thế giới hạnh phúc này sao?

Thế nhưng, những tận thế trong vũ trụ song song kia thực sự tồn tại?

Rất nhiều người có nghi vấn này.

Nhưng hiển nhiên, Thần sáng tạo vạn vật, Chúa tể vũ trụ sáng tạo ra "Toàn tộc" đã rót vào nội tâm họ.

"Luôn cảm giác vận mệnh thật là thần kỳ. Đã mấy năm trôi qua, nghĩ lại vẫn khó mà tin nổi."

"Toàn tộc, Thần sáng tạo vạn vật. Vị Toàn Thần thần bí nhất kia hiện giờ có đang quan sát hành tinh chúng ta hay không?"

"Ha ha ha, có lẽ vậy. Vũ trụ mênh mông, khổng lồ không biên giới, nó vốn đã có vô hạn khả năng và kỳ tích. Chúng ta chẳng qua chỉ là một trong số đó mà thôi."

"Theo như phân tích, đó là cấp độ cuối cùng của thế giới, có khắp nơi, không gì không làm được, không chỗ nào không biết, đứng tại khởi đầu và điểm cuối của mọi dòng chảy thế giới, sở hữu đặc chất chung cực sáng tạo tất cả."

…

Tai nạn khủng bố được giải trừ. Mặt đất vẫn đầy vết thương. Cho dù không có thời đại zombie, 99% dân khẩu bị hủy diệt, thế nhưng Cell năm đó vẫn mang tới tai nạn tuyệt diệt khủng bố.

Thế nhưng, một ngày không lâu ngay sau khi thiên thạch kia

nổ tung, trong thời đại phá diệt này, mọi người nhìn thấy cực quang năm màu thần bí bao phủ biển băng xa xôi. Hai vị Thần linh như bức tượng sứ trắng xuất hiện trong một thành phố đóng băng ở biển Bắc. Họ chậm rãi cất bước trên đường phố trải đá, đánh giá văn hóa chủng tộc và kiến trúc cách điệu.

Vô số người quay đầu nhìn lại.

"Làn da màu trắng, trên đầu trùm tảo biển màu đen, đó là… Thần?"

"Tại sao có thể có hai vị?"

"Hai vị giống như nhau, điểm khác biệt duy nhất là chiều dài tóc."

"Thần tạo vật giáng lâm hành tinh chúng ta là muốn đưa tới Thần dụ gì sao?"

…

Tất cả mọi người đều kinh ngạc, không dám tới gần. Toàn Thần sáng tạo vũ trụ đã giáng lâm. Tất cả mọi người đều cho rằng đó là Thần duy nhất, không ngờ lại có tới hai vị Toàn Thần.

Chương 844: Thu Hoạch (1)

Trên đường phố của tòa đô thị này, hai dòng người huyên náo không dám tới gần mà tự giác nhường ra một lối đi, trốn trong cửa hàng hai bên đường phố.

Vào giờ phút này, hai vị Thần rõ ràng đang đứng ngay trước mắt. Họ rõ ràng không hề tỏa ra một chút uy thế nào, nhưng tất cả sinh linh cảm giác như có một luồng khí thế đáng sợ đến từ sự chênh lệch cấp độ sinh mệnh ập tới, hùng hậu mà mênh mông.

"Ăn không?"

Hứa Chỉ cầm lên một xâu hoa quả nướng phóng xạ ăn vặt ven đường, đưa tới:

"Hoa quả chân không, có khí ở trong, tuy không ngon bằng thế giới khác nhưng cũng rất đặc biệt."

Caroline ngớ ra, nhận lấy xâu hoa quả cắn một cái, cảm thấy buồn cười:

"Vị rất tốt, lúc ăn có khí bốc lên, vì cường độ phóng xạ tồn tại nên có cảm giác hơi cay, có thể thay thế ớt…"

Nàng tinh tế thưởng thức.

Hứa Chỉ giải thích:

"Cay là một loại cảm giác đau, phóng xạ cũng sản sinh cảm giác tương tự… Thế giới này là một thế giới ăn cay, nhưng những thức ăn chân không này là độc dược siêu cấp đối với thế giới khác."

Caroline cũng không bất ngờ, chỉ cười nói:

"Không thể không nói, ngài thực sự hiểu việc. Tôi không ngờ ngài còn tiêu tốn tâm tư dẫn dắt phát triển văn minh mỹ thực ở thời đại này, mạnh hơn ẩm thực thô ráp của hành tinh Cybertron cả vạn lần… Nói đến lần gặp mặt đầu tiên, tối cũng gặp ngài ở trong cửa hàng trà sữa."

Vừa nhắc đến ăn uống, Caroline than thở.

Nàng cân nhắc tỉ mỉ chợt phát hiện, dường như mỗi thế giới liên quan đến Thần linh siêu cổ đại đều sẽ xuất hiện văn hóa ẩm thực đặc biệt.

Phong cách ẩm thực dung nham của người Ishdar.

Đặc biệt là Lục Đạo Luân Hồi, toàn bộ thế giới đều là món ăn ngon.

Đặc biệt trước mắt, rõ ràng đang đánh cược kinh thiên với nàng trong cuộc so đấu phát triển văn minh, vậy mà vẫn vừa thuần thục làm việc vừa ngầm dẫn dắt ẩm thực phóng xạ chân khí của thế giới này.

Nàng không thể không bội phục điều đó.

Dù sao, muốn bắt lấy trái tim của một người, trước tiên cần chinh phục khẩu vị của người đó.

Hứa Chỉ tất nhiên không biết Caroline đang suy nghĩ chuyện vặt gì, vẫn tự tin giới thiệu:

"Đối với vấn đề ăn uống này, cá nhân ta có chút nghiên cứu. Ta đã thưởng thức món ngon ở rất nhiều thế giới… Ăn ngon thì ăn nhiều một chút, hoa quả chân khí có vị cay độc nhất từ phóng xạ, yết hầu tê tê, thật sự rất ngon."

Sở thích của hắn chính là dẫn người đi ăn ngon. Mỹ thực phải dùng chung mới thú vị. Bản thân hắn cũng tự cầm một xâu hoa quả cắn một miếng, lại hỏi bà lão người Bạch Ải bán hàng rong:

"Bao nhiêu tiền?"

Thần…

Thần mà lại?

Bà lão người Bạch Ải lập tức nhũn cả người, nói không ra lời. Hứa Chỉ cũng không nói nhiều, bỏ lại tiền rồi tiếp tục cùng Caroline đi về phía trước.

Sắc mặt những người xung quanh biến hóa cực nhiều.

Hai vị Toàn Thần tạo vật chí cao sáng tạo ra vạn vật không ngờ đã giáng lâm xuống hành tinh này. Họ nhàn nhã đi dạo phố giống như hai vị khách du lịch bình thường, tán gẫu với nhau, ăn đồ ăn vặt ven đường?

Chuyện này hoàn toàn không phù hợp với hình tượng Thần chí cao lạnh lùng quan sát vũ trụ, không gì không biết, không gì không làm được, sáng tạo vạn vật hành tinh, Thần cứu cực qua lại giữa quá khứ vị lai.

Hứa Chỉ nhìn đám người xung quanh, lắc đầu.

Thần chân chính là cái gì?

Là cố ý biểu hiện vẻ lạnh lùng, uy nghiêm, người sống chớ gần, coi mạng người như cỏ rác?

Lấy Caroline ra nói, bình thường nàng đều rất hòa hợp dịu dàng với mọi người. Nàng mỉm cười với bà lão bán hoa quả nướng, tán gẫu với ông chủ quán bỏng cay lúc trước, còn trêu chọc đối phương. Nàng dịu dàng với bất kỳ ai, nhưng khi cẩn thận cảm

giác sẽ phát hiện ra một sự lạnh lùng thâm sâu chân chính, giống như đang sống chung hài hòa với những con kiến vậy.

Mà tuy Hứa Chỉ còn lâu mới có tâm tình trống trải như Caroline, trở thành một vị Chân Thần cao đẳng ở trên cao ngàn vạn năm, quan sát dòng sông năm tháng, nhưng hắn đã thấy rất nhiều rất nhiều các thời đại, cho nên biểu hiện của hắn càng thả lỏng, hờ hững hơn.

Chuyến này đối với hai người quả thực chỉ là một chuyến đi dạo phố và lữ hành nhàn nhã, hờ hững mà thôi. Mặc dù đối với toàn bộ thời đại này mà nói, đây là sự kiện vô cùng chấn động, sẽ là một nét bút sâu sắc ở thời đại này.

Đây chính là tầm mắt và sự chênh lệch.

Chân Thần tùy tiện một động tác nào cũng sẽ gây ra thủy triều lịch sử hùng vĩ.

"Bọn họ sắp tới." Hứa Chỉ tiếp tục ăn, bỗng nói.

…

Người cao da xanh, Đại trưởng lão Guru.

Đại trưởng lão to béo, già nua, thân thể giống như một con trùng béo phì màu xanh sẫm nhăn nheo, đỉnh đầu có hai cái xúc tu chậm rãi rung động. Ông ta mở mắt ra, vẻ mặt sợ hãi:

"Ta cảm nhận được sự mừng rỡ của hành tinh này và tiếng hoan hô của Ngọc Rồng… Giống như tổ tiên của chúng đã tới…"

Ông ta đứng lên.

"Đúng… Toàn Thần lại giáng lâm hành tinh này."

…

Người Bạch Ải.

Võ đạo cung của ác ma đóng băng.

Một người Bạch Ải thấp bé nhỏ con ngồi trên chiếc ghế bay lơ lửng giữa không trung.

Toàn thân hắn trắng như tuyết, vóc dáng không cao hơn một mét, trên đầu có hai sừng hoa văn xoáy, đôi mắt xếch có hai vệt nước mắt mờ nhạt.

"Ác ma đóng băng và người Bạch Ải đã là hai chủng tộc khác. Nếu các ngươi muốn mạnh mẽ giống như ta thì phải ôm quyết tâm quyết tử. Mà khi các ngươi trở thành ác ma đóng băng thì huyết mạch có thể lưu truyền. Con cái của các ngươi sẽ là ác ma đóng băng mới… Cho dù, năng lực sinh sản của chúng ta sẽ hạ thấp trên diện rộng, sẽ thấp đến mức độ khó tưởng tượng."

Ánh mắt hắn bỗng dao động, lộ vẻ nghiêm nghị, nhìn về phía thành phố ở biển Bắc xa xa…

"Sinh mệnh thật mạnh mẽ, là một luồng khí khó mà tin nổi…"

Rầm!

Thân thể hắn bùm bùm chấn động, cao dần lên, liên tục biến thân thẳng tới hình thái cuối cùng, thon dài, kiên cường đầy mỹ cảm. Hắn hóa thành một ngôi sao băng trắng lóa bay vụt lên không.

…

Bác sĩ bọ cánh cứng đỏ nói chuyện với người nhân tạo Số Mười Tám, trao đổi nghiên cứu và cải tiến.

"Thần?"

Số Mười Tám bỗng nhiên cảm ứng được điều gì đó, cũng

nhanh chóng bay lên không, xiết chặt nắm đấm.

"Khí tức huyết thống. Ta cảm nhận được hành tinh này đang hoan hô, Ngọc Rồng đang hoan hô. Mà ta do Ngọc Rồng sáng tạo ra nên cũng đang hoan hô… Tổ tiên của ta, làn da màu trắng tuyết của ta tới từ Toàn Tộc."

Người nhân tạo cải tạo từ tế bào đất sét cũng là hậu duệ Toàn Tộc.

Nàng mang theo bác sĩ bọ cánh cứng đỏ hóa thành ánh sáng bay đi.

…

Ầm!

Ba luồng sáng cấp tốc phóng tới, sau đó chậm rãi giáng xuống mặt đất.

Khi ba người đáp xuống đất, khi thật sự từ xa nhìn thấy hai vị Toàn Thần đang nhàn nhã dạo phố tán gẫu, nhất thời không biết hình dung sự rung động vô danh trong lòng như thế nào.

Bởi vì vô số lần thế giới thất bại đều nhờ sự tồn tại thần bí kia giúp đỡ mới có thể làm hành tinh này tránh khỏi tận thế, sống đến ngày hạnh phúc hôm nay…

Mà điều càng quỷ dị hơn là, Toàn Thần vậy mà có tới hai người.

Chẳng lẽ, một vị là quá khứ, một vị là tương lai?

Dù sao cũng là Thần chí cao đi khắp các dòng chảy thế giới, một người đứng ở khởi nguyên dòng chảy thế giới, một người đứng ở điểm cuối của dòng chảy thế giới sao? Vậy trong hai vị khoác tảo biển màu đen dài ngắn khác nhau, một vị có tảo biển dài

đại diện tương lai, một vị tảo biển ngắn đại biểu hiện tại? Hay đại biểu cho thân phận họ khác nhau?

Ba người không nhịn được thầm nghĩ.

Chương 845: Thu Hoạch (2)

Dù sao ba tộc trên thế giới này căn bản không có khái niệm tóc.

Bọ cánh cứng đỏ có hai sợi râu côn trùng, người Bạch Ải có hai sừng, người cao xanh lại là hai xúc tu. Trong mắt họ, trên đầu trơ trụi nhất định phải mọc ra hai thứ gì đó mới là thẩm mỹ chủng tộc bình thường.

Nhưng bất kể như thế nào, đó cũng là Toàn Thần sáng tạo ra vũ trụ, sáng tạo các hành tinh, sáng tạo sinh linh.

"Thần toàn năng, hoan nghênh ngài đến, vô cùng cảm ơn." Zack nhỏ giọng nói. Cho dù hắn đã gặp rất nhiều lần trước khi chết, nhưng tình huống như thế là lần đầu tiên.

"Không cần cảm ơn ta."

Hứa Chỉ xoay người, thả hoa quả xuống quán ven đường, giống như đang nói chuyện phiếm đầy thích thú với người:

"Ta đã từng nói, mọi món quà kỳ tích từ vận mệnh đều đã yết giá công khai sau lưng. Ngươi đã trả giá đủ rồi."

Zack trầm mặc. Hắn không ngờ Chân Thần chí cao thần bí, quan sát từng thế giới bị hủy diệt lại đơn giản xuất hiện trước mắt người phàm trên hành tinh này như vậy, lại hòa hợp như thế. Hắn có cảm giác được yêu mà sợ.

Hứa Chỉ lại nói:

"Tương lai, ngươi sẽ không còn phải nhìn thấy quá khứ… Vận mệnh do chính ngươi làm chủ. Trên thế giới không có nhiều thuốc

hối hận như vậy."

Hứa Chỉ quét mắt một vòng:

"Mà lần này ta đến hành tinh này có liên quan tới vị Thần thống trị hành tinh này…"

Thần?

Thần thống trị hành tinh?

Mọi người rối loạn. Mỗi hành tinh đều có Thần thống trị? Đây là một lại quy tắc tất nhiên nào đó sao?

"Một vị Thần thống trị, bảo vệ hành tinh sẽ do hậu duệ Toàn Thần tiếp nhận… Cũng chính là Toàn Tộc đời ba, bảy viên Ngọc Rồng kia. Chúng là hậu duệ do hành tinh này thai nghén ra… Thế nhưng lại bị các ngươi xóa đi ý thức."

Trán Đại trưởng lão bắt đầu rỉ ra mồ hôi lạnh.

Hứa Chỉ lại nói:

"Nếu không có Thần phụ trách duy trì trật tự, như vậy cũng chỉ có thể do Ngọc Rồng thay thế. Đại trưởng lão, ngươi có bằng lòng đảm nhiệm chức chánh Thần của hành tinh này hay không? Dùng Ngọc Rồng hoàn thiện trật tự của cả hành tinh?"

"Tại hạ đồng ý." Đại trưởng lão quỳ xuống đất.

Đây là cơ may, là phương pháp không truy cứu sai lầm của mình.

Hứa Chỉ gật gù. Chuyện này coi như bỏ qua. Hắn lại nói:

"Thế giới này trong tương lai vẫn sẽ nghênh đón tận thế mới, nhưng sẽ không còn có thêm cơ hội như ngày xưa."

Zack trợn mắt, há to miệng.

Tận thế mới? Lần này đã phải trả giá vô số mới giải quyết được, mà lần sau còn có thể quay lại tiếp, đồng thời mình còn không thể làm lại.

"Cái gọi là nguy cơ vẫn là phải trù tính phát triển và chuẩn bị." Hứa Chỉ không nhiều lời. Ý đồ hắn tới đây là để Đại trưởng lão thay thế Toàn Tộc giữ gìn trật tự, đồng thời để họ có dự bị thôi.

"Chúng ta đi."

Hứa Chỉ và Caroline vừa ăn hoa quả vừa xoay người, biến mất khỏi đường phố.

Zack, Số Mười Tám, Đại trưởng lão nhìn nhau. Ba người bỗng cắn răng, hạ quyết tâm, thần sắc cực kỳ kiên định.

Tinh!

【Văn minh tính toán hoàn thành, có muốn tiêu trừ dữ liệu lưu trữ khác và xác định tương lai?】

"Xác định."

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, thấy giải quyết xong hậu sự. Hắn quan sát cản hành tinh mênh mông:

"Đây là tương lai hai trăm năm sau, nhưng thực tế vẫn là một vùng hoang vu. Phải cần hai trăm năm nữa, nơi này mới tới thời đại kia được."

Tương lai hai trăm năm này hiện tại đã được định trước, chỉ cần đợi hai ngày phát triển đúng hạn là được.

Caroline nói:

"Sau hai trăm năm này, dòng chảy sẽ nối liền với tuyến thời

gian của chúng ta hiện tại… Mà trong hai trăm năm, hành tinh phi thăng khác cũng không hề đứng im, cũng sẽ phát triển. Chỉ có điều, những nơi đó tất nhiên không sánh bằng Thạch Tinh này. Thạch Tinh sẽ đứng ở hàng đầu văn minh vũ trụ."

Hứa Chỉ gật đầu:

"Chênh lệch giữa các nền văn minh đơn giản là xâm lược, thống trị, bóc lột… Đừng nhìn bọn họ là cả một chủng tộc anh hùng, mà thực ra có lẽ đối với các tộc đàn khác lại rất đáng sợ. Rất có khả năng, từng người họ đều là những bạo chúa… Dù sao đây là một chuỗi thức ăn, cũng giống như người ăn hoa quả vậy. Con người đối với bộ tộc hoa quả chẳng phải cũng là bạo chúa?"

"Chủng tộc anh hùng, toàn tộc bạo chúa, ngài đang nói tôi sao?" Caroline như cười như không.

Hứa Chỉ không hề trả lời.

Hoặc khi Zack nắm được sức mạnh, tương lai hắn thật sự sẽ thống trị các hành tinh khác, trở thành đế vương có quyền thế bao trùm một phần ba vũ trụ, Frieza?

Cuối cùng sẽ thế nào, không thể biết được.

Chờ hai ngày sau mới có thể nối liền với quỹ đạo này.

Hứa Chỉ phát triển cơ sở cho hệ thống văn minh sa bàn thời kỳ ban đầu, sau đó không tiếp tục chờ đợi. Hắn để mặc cho Caroline tiếp tục sáng tạo hành tinh, không ngừng bay nhảy, còn mình nhân dịp hai ngày này đi ra ngoài một chuyến.

Bởi vì, hắn muốn đột phá Thiên Đế trung kỳ.

…

…

Trong phòng khách, một thiếu nữ trắng bóc đang quét tước vệ sinh nhà bếp, tay cầm vải cọ sàn nhà. Trên bàn đã có đầy món ngon rực rỡ muôn màu, quyến rũ khẩu vị người ta.

"Không tệ, đưa tin tức nấu nướng tương quan vào đầu nàng làm thức ăn rất ngon." Hứa Chỉ ngồi trên ghế, tay cầm đũa, cảm giác cuộc sống mỹ mãn.

Cơm nước no nê, Hứa Chỉ duỗi eo, mắt nghiêm túc dần.

"Thời đại Thạch Tinh muốn nối liền với hiện thực cần hai ngày… Nhưng thế giới Tiểu Vũ Trụ coi như đã được tính toán xong xuôi, thu hoạch tất nhiên không cần nói nhiều."

Chuyến này quả thực được mùa lớn!

Việc tính toán nguyên một dòng chảy thế giới đã phá vỡ phương thức suy tính vốn có của Hứa Chỉ.

Điều này cũng khiến tiềm lực của hệ thống này hùng mạnh đến mức khiến người ta giận sôi. Trải qua hơn 200 năm, Số Mười Tám, Zack, kỹ thuật Ngọc Rồng đã trở nên hoàn thiện.

Thành thực mà nói, khi cả hệ thống này được bày ra, cẩn thận quan sát Zack chiến đấu với Sharu, Hứa Chỉ tất nhiên biết được tiềm lực khủng bố trong đó. Hắn cũng cảm thấy khá ước ao, muốn tu luyện.

Thậm chí Caroline hiện tại đã bắt đầu thử tu luyện, cũng bắt đầu đi lên con đường mộng tưởng xa vời của Hứa Chỉ, mỗi hệ thống đều tu luyện.

Nhưng hiển nhiên, Caroline còn chịu đựng được, cường giả cùng tu hai, ba cá hệ thống là bình thường. Thế nhưng, Hứa Chỉ mà thêm hệ thống nữa lại cảm thấy hơi đau "bi". Là tu luyện tốt hay không tu luyện mới tốt đây?

Không thể nghi ngờ, đây là một phần bù đắp cho thân thể. Hắn sắp xếp lại một phen, thoáng phát hiện, không ngờ có thể chồng chất một cách hoàn mĩ.

Bộ não: Ma hạch.

Bụng dưới: Cửu Chuyển Huyền Công.

Thân thể: Võ đạo (chưa tu luyện).

Dòng máu: Chân khí (chưa tu luyện).

Tế bào: Tế bào đất sét (chưa dung hợp).

…

Tính toán một lần, mỗi hệ thống hầu như đều hoàn mỹ bao trùm toàn thân, đồng thời không hề bài xích về căn bản.

Nếu như toàn bộ dung hợp lại, không nghi ngờ chút nào, đây là công pháp chung cực Đại thống nhất.

Còn về việc thực thi cụ thể?

Trừ khi muốn trở thành một Medusa khác.

"Ta thực sự quá khó." Hứa Chỉ bất đắc dĩ, bỗng nhiên cảm thấy năm gien là không đủ. Hắn muốn tu luyện chân khí thì phải dùng gien chân khí; gien tế bao đất sét cũng rất mạnh mẽ, cả gien phóng xạ cũng rất tốt.

"Ngài ăn xong, mời dùng điểm tâm ngọt." Thiếu nữ trắng như sứ đi tới, đặt bánh gato điểm tâm ngọt được chế tác từ vật liệu do Mỹ Thực giới sản xuất, sau đó xoay người rời đi.

Hứa Chỉ một tay bê đĩa bánh gato, một tay cầm thìa xúc một miếng ăn. Hắn trầm mặc một chút, nói với Trùng tộc phó não:

"Điều xuất tổ hợp gien của ta."

Tinh!

Gien người (Vĩnh sinh)

Gien Evil Eye

Gien khối Rubik.

Gien Ma hạch.

Không.

…

Chương 846: Vô Đề

"Gien Evil Eye từ thuở ban đầu có lẽ có thể đào thải… Dù sao gien Evil Eye cũng không phải là mấu chốt của hệ thống Vu sư. Gien Evil Eye chỉ là một loại gien giúp lực lượng tinh thần mạnh mẽ lên… Chỉ cần lực lượng tinh thần mạnh mẽ là có thể sử dụng phép thuật hệ tinh thần. Gien Ma hạch cũng có thể làm được điều này, thậm chí còn hoàn mỹ hơn… Trùng lặp rồi."

Sau vài lần suy nghĩ, Hứa Chỉ dự định loại bỏ gien Evil Eye đã theo mình cực lâu.

Bởi vì nó là gien thiên phú diễn biến ở thời kỳ ban đầu, mặc dù rất mạnh ở sơ kỳ, nhưng đi theo hắn đến hiện tại đã không còn có thể theo kịp thời đại. Gien Ma hạch hoàn mỹ thay thế tác dụng mà lại vẫn có thể sử dụng thuật Vu sư.

Là một Anh hùng chung cực Thần tộc năm gien, điểm khác biệt lớn nhất giữa hắn và người khác chính là có thể khống chế gien một cách hoàn mỹ, có thể loại bỏ hoặc sửa chữa.

Còn về chỗ trống gien cuối cùng vẫn chưa dùng đến, có lẽ sau đó lại xóa đi gien Vu sư?

Hứa Chỉ cũng không định tính toán.

Bởi vì khi hắn càng mạnh lên, việc sửa chữa gien bản nguyên của thân thể sẽ càng lâu, càng nguy hiểm hơn. Vì lẽ đó, hắn dự định nhân dịp trước khi đột phá Thiên Đế trung kỳ này tiến hành điều chỉnh lớn một phen đối với thân thể mình.

Còn sửa chữa cái khác?

Gien khối Rubik? Hệ thống nội thiên địa là mấu chốt của Cửu Chuyển Huyền Công.

Gien Ma hạch cũng không thể sửa chữa.

"Như vậy, để trống hai gen… Lựa chọn gien chân khí và gien tế bào đất sét đi." Hứa Chỉ hít sâu một hơi, sau khi đắn đo suy nghĩ đã đưa ra lựa chọn cuối cùng.

Dù sao chỉ cần hắn dung hợp hai cái này, dù là Thiên Đế cũng vẫn có thể ngao du vũ trụ.

Đây chắc chắn là một niềm vui to lớn. Như vậy, sau này mình làm ruộng tưới nước cho Thủy Tinh không cần phải mặc trang bị giáp cơ giới nữa.

Còn về hai khoang khí trong trái tim? Tim CO2, tim dưỡng khí? Trong mạch máu toàn là dòng chảy chân khí, toàn thân đều là tế bào đất sét? Hoàn toàn không còn là loài người?

Điểm ấy đã sớm không còn quan trọng. Hứa Chỉ đã không còn là người từ lâu.

…

Hít sâu một hơi, Hứa Chỉ yên lặng trở về phòng ngồi ngay ngắn trên giường. Hắn nhắm mắt, tiến vào trạng thái nhập định, bắt đầu hòa hai gien huyết thống mà mình diễn hóa ra.

Lần này gạt gẫm Caroline hỗ trợ, thành công tiến vào thời đại sa bàn chân không, tiến hóa ra giống loài và hệ thống mới cực kỳ có tiềm lực. Những giống loài vượt thời đại này xuất hiện đại biểu cho văn minh Trùng tộc tiến vào thời đại văn minh mới, cũng đại biểu cho cấp độ gien của hắn đi tới thời đại mới.

Tiền lời to lớn.

Mà hai loại thiên phú huyết mạch mới hiện tại chính là cải tạo lớn nhất đối với hắn.

Dù sao, bộ phận lớn nhất tạo thành một sinh mệnh là gì?

Tế bào.

Máu.

Bao quát mà nói, máu cũng thuộc một loại tế bào, nhưng từ sau hôm nay, máu không còn là tế bào, máu là không khí. Tế bào sẽ là một loại tế bào đất sét phóng xạ đặc biệt, hấp thu dinh dưỡng và phóng xạ qua làn da, tiến hành tự quang hợp… Tế bào đặc biệt nửa động vật nửa thực vật.

"Loại bỏ gien Evil Eye."

Hứa Chỉ cáo biệt Caroline trở về, không hề do dự chút nào.

Trong nháy mắt, hắn hầu như cảm giác bộ não như bị người nào đó dùng muôi múc từng lần từng lần một. Trời đất quay cuồng, toàn thân muốn ngất lịm đi.

Mồ hôi lạnh rỉ khắp trán.

Hắn lập tức phát hiện một điều kinh khủng: Việc loại bỏ gien càng tàn nhẫn hơn việc hòa hợp gien, hầu như muốn móc cả tim, chặt tay chặt chân thay thế trên cơ thể sống vậy.

Sự đau khổ này có thể sánh với cực hình tàn bạo nhất thế gian.

Ào ào ào!

Một lát sau, Hứa Chỉ mềm oặt nằm trên giường, chổng vó nhìn trời, thở hồng hộc từng hơi.

"Suýt nữa chết tươi."

Nhưng may mà mình không có nhiều gien vô dụng, chỉ có một gien Evil Eye này thôi.

"Gien Evil Eye chết già… Tuy rằng hiện tại không mạnh, nhưng nó đã theo ta vượt qua năm tháng tích lũy ban đầu." Hứa Chỉ bình tĩnh lại, hơi động đậy gân cốt một phen, giống như nhớ lại tháng ngày mình nổ cá bên bờ sông, luyện chùy chiến tranh.

Nghĩ lại cảm thấy có phần hoài niệm.

Tuy rằng rõ ràng mới qua ba tháng.

Lòng sông nổ tung, cây cối nát vụng kia vẫn ở nguyên chỗ, không có nhiều biến hóa.

Hắn nhắm mắt lại, thoả mãn nói:

"Tiếp theo chính là cải tạo toàn thân, hòa hợp gien tế bào đất sét trước."

Ầm!

Lần này mặc dù là cải tạo toàn thân, nhưng cảm giác đau đớn khổ sở còn xa mới mãnh liệt như vừa nãy. Dù sao việc cải tạo hòa hợp gien là một loại hình thức tiến lên dần dần. Hứa Chỉ cảm thấy toàn thân có một loại tế bào nào đó đang phân tách, không ngừng thủ tiêu tế bào cũ. Cảm giác đau đớn xé rách kia lan tràn mỗi góc thần kinh.

Đau, mà không chỉ một lần.

Từng đợt sóng đau đớn tràn lên như có nhịp điệu, gột rửa lại gột rửa. Không biết trải qua bao lâu, thủy triều mới dần lui xuống. Hứa Chỉ cảm thấy pháp lực toàn thân bị đào móc sạch sẽ.

Loại cải tạo này hao phí cực nhiều năng lượng pháp lực.

"Có cơ sở này, gien kế tiếp lại đơn giản… Tu dưỡng thêm một

chút, hồi phục thể lực, bằng không lật xe ở chỗ này thì vui. Thiên Đế tu luyện tẩu hỏa nhập ma mà chết cũng không phải số ít." Hắn mau chóng cảm ứng thân thể mình.

Làn da mềm mại, tương tự như người thường, thế nhưng cực kỳ tinh mịn không chút tì vết, không hề có lỗ chân lông, không có hoa văn vốn có của làn da. Toàn bộ làn da đều trắng bóc như ngọc, lộng lẫy ánh sáng đầy mạnh khỏe.

Giống như gốm sứ mềm.

"Đây mới là công tử ngọc thực sự, hình dáng tuấn tú tuyệt luân như gốm sứ." Hứa Chỉ tự giễu. "Dù chỉ gần lại, trên gò má cũng không có một lỗ chân lông, không một nốt mụn, là nam thần không cần dùng tới nhà vệ sinh."

Ào ạt.

Làn da chậm rãi phập phồng, xuất hiện các loại hoa văn như vân tay. Người khác mà không tiếp xúc quá thân mật sẽ chỉ cảm thấy người này đẹp giống như một bức tượng gốm sứ, như người đi ra từ truyện cổ tích.

Hắn xiết chặt nắm đấm.

"Khác với kết cấu tế bào thông thường của con người, cấu tạo tế bào này không phải tế bào có nhân, tế bào có chất… Mà là một loại tế bào siêu phàm càng chặt chẽ hơn, chứa năng lượng khổng lồ hơn… Đây chính là bước nhảy vọt về sinh mệnh!"

Hắn cảm giác cảnh giới Thiên Đế của mình, rõ ràng không tu luyện võ đạo mà thể trọng đã gần hai nghìn kilogram.

Tế bào chất lượng cao, điểm trực quan nhất chính là nặng, rất nặng.

Trọng lượng hai tấn, gần bằng với trọng lượng của Võ Đế. Nếu

hắn tu luyện võ đạo, chỉ e sẽ tăng lên đến mấy vạn cân, nặng hơn gấp mười lần võ tu Thiên Đế ngang cấp.

"Khái niệm này nghĩa là gì? Nếu như tu luyện võ đạo đến mức hình thể ngang hàng..." Hứa Chỉ bỗng bật cười. "Trọng lượng một mình ta đã có thể so với một nửa Nữ Võ Thần cung, đè chết tươi đáp nữ cơ bắp nhảy nhót như thỏ kia."

Chương 847: Hòa Hợp Và Thiên Đế Trung Kỳ

Hứa Chỉ lại cảm ứng cơ thể. Lục phủ ngũ tạng trong cơ thể, tràng vị xương sườn đều biến mất.

"Điều này nằm trong tính toán của Caroline. Trong tính toán của nàng, đây mới là toàn, một tức toàn bộ… Kết cấu tế bào cao cấp hơn không cần các loại phân hóa, ví như tế bào gan, tế bào insulin."

Ban đầu làm Toàn Tộc không có hiểu biết sâu sắc được với hiệu quả như bây giờ, chỉ có thể coi như sinh mệnh thể khác. Tế bào đất sét chân thực hòa hợp mới có thể cảm nhận được chênh lệch to lớn giữa đôi bên.

Có lẽ Toàn Tộc gốm sứ với đặc điểm tế bào đất sét siêu phàm, có thể hấp thu phóng xạ, có thể sáng tạo sinh mệnh… nhưng đây không phải ý đồ chủ yếu của hắn. Chủ yếu vẫn là Hứa Chỉ muốn phối hợp với gien chân khí, vì hai thứ này vốn là kết cấu hỗ trợ lẫn nhau.

Tự do cất bước ngoài vũ trụ mới là mục tiêu chủ yếu.

Nghỉ ngơi điều dưỡng một phen, Hứa Chỉ lại nói:

"Lại hòa hợp gien chân khí."

Ào!

Bỗng nhiên, từng tế bào đất sét trong cơ thể Hứa Chỉ bị thổi phồng lên, hóa thành kinh mạch và mạch máu dày đặc. Hai trái tim đập thình thịch phân biệt hai bên trái phải, đối xứng hoàn mỹ.

Rất lâu sau, Hứa Chỉ chậm rãi mở mắt, xiết chặt nắm đấm:

"Thành công, sinh mệnh thể cứu cực năm gien."

Hắn đứng lên, uống ực một cốc nước nóng, để thiếu nữ trắng sứ tiếp tục làm thức ăn, nghiêm túc bổ sung năng lượng một lần, cuối cùng mới tiến hành đột phá tới Thiên Đế trung kỳ.

Ầm!

Nửa ngày sau, lực lượng tích lũy đã lâu không ngừng được ấp ủ. Cảnh giới Thiên Đế trung kỳ đột phá như nước chảy thành sông. Nội thiên địa trong người Hứa Chỉ mở rộng gấp hai.

Rầm rầm rầm!

Diện tích mở rộng tận ba phần mười. Mặt đất bị kéo dãn. Dãy núi ngày càng dài ra. Đất bùn không ngừng phập phồng. Nhà cửa, đất đai không ngừng rung lên ầm ầm, rách ra từng cái khe lớn.

"Chương mới, là chương mới rồi!"

Vô số người chơi trong nhân gian hò hét.

"Các anh em, phiên bản chương mới, hệ thống Phật đạo. Ai sẽ là con ruột của phiên bản này?"

…

Hứa Chỉ vươn người một cái, vẻ bình tĩnh, ung dung. Lần này thu hoạch quá khổng lồ, cảm giác toàn thân nhẹ nhàng hơn rất nhiều. Hắn nhìn những động vật, cây cối hình dạng kỳ quái đang hò hét náo loạn kia cũng cảm thấy đẹp mắt hơn nhiều.

Hứa Chỉ nhìn ánh mặt trời long lanh ngoài cửa sổ. Ánh sáng hắt qua rèm cửa chiếu xuống mặt đất, nhuộm vàng cả một vùng, vẻ đặc biệt chói mắt. Hắn cảm thấy năm tháng tĩnh tại, thật tốt.

Hứa Chỉ nhìn ánh mặt trời ngoài cửa sổ, duỗi tay tới.

"Có lẽ, không lâu nữa, ta cũng có thể tóm lấy ánh sáng."

Tuy không có khả năng biến thân ba đoạn như ác ma đóng băng, nhưng vẫn có thể dùng một số vận dụng phóng xạ.

"Bên kia còn hai trăm năm, cũng có thể xem các ngươi bên này một chút đã..." Hứa Chỉ cười. Bỗng nhiên trước mắt hắn hơi sáng lên, không ngờ hắn phát hiện những người kia thật sự nghiên cứu ra mô hình của hai hệ thống lớn Phật và Đạo, đi một con đường khác với Thạch Tinh.

Thần hệ Trung Hoa thật sự đã sinh ra sao?

"Vừa vặn có thể học tập làm gương." Hứa Chỉ mở diễn đàn xem xem trong thời gian này họ có âm mưu quỷ kế gì, tiện thể học tập một chút công pháp Trung Hoa trên diễn đàn. Dù sao, so với pháo khí quang trên Thạch Tinh, Hứa Chỉ càng hướng tới làm người Trung Hoa tu Phật luyện Đạo đường đường chính chính hơn.

...

Rào!

Hứa Chỉ cách không hút lấy máy tính bảng.

"Để ta xem trong khoảng thời gian này Thần hệ Trung Hoa phát triển ra sao rồi.

Hắn nhàn nhã gác chân ngồi trên ghế salong, ăn bánh ngọt do thiếu nữ trắng sứ vóc dáng thẳng tắp đưa tới, nhẹ giọng cân nhắc:

"Muốn nói điểm khác biệt lớn nhất của hai bên, văn minh Thạch Tinh là pháo khí quang, đi con đường thô thiển là khí quang hợp nhất, thẳng thắn sảng khoái, bạo lực đơn điệu mà trực tiếp.

Trước mắt, hai hệ thống này chia làm hai loại, phi thường tinh vi, mỗi bên phát triển theo một con đường cực hạn."

Dù sao, phong cách Trung Hoa chính là tế nhị, hòa nhã.

Trước mắt, họ cũng đang phát triển phương diện này theo phong cách cổ, tuy rằng nho nhã đã không còn hấp dẫn được đám người chơi miệng đầy xe lửa trên mạng kia nữa.

Thế nhưng dù sao Thần hệ Trung Hoa vẫn là giấc mơ của mỗi người. Hứa Chỉ cũng không ngoại lệ. Hắn cảm thấy rất hứng thú với việc phát triển ra Phật quang phổ chiếu, Tiên thiên nhất khí này.

Trong đó có tăng thêm chút tình cảm.

Đồng thời bản thân mình cũng đã dung hợp hai gien, xem như có thể hai hệ thống tu luyện là phóng xạ và nội khí, đồng thời nghiên cứu nhiều thứ cũng như lợn chết không sợ nước sôi. Hắn nghiên cứu hai hệ thống tu luyện này một thoáng, cảm thấy rất tốt.

Hứa Chỉ nhìn kỹ sự phát triển hiện tại của nội thiên địa một phen.

Cho dù hắn chỉ ra ngoài tính toán một phen cùng Caroline, cũng sẽ không thật sự trải qua hai trăm năm, nhưng đã qua một đoạn thời gian không phải ngắn.

Bên chỗ các người chơi đã bắt đầu một lần náo động lớn. Họ nghiên cứu ra hệ thống Phật đạo, đối đầu Đại Đường Lang. Phần lớn người chơi bắt đầu tu luyện. Tuy rằng hai người Nguyên Thanh Hoa, Bạch Tiểu Quân này nằm trong số đối tượng được chăm sóc trọng điểm, không thể chạy thoát thành công, nhưng sau khi tổn hại phần lớn người vẫn để một số người chơi chạy thoát được.

Nhóm người chơi lúc này chỉ còn lại hơn trăm người phân tán ra các nơi.

"Hiện tại bọn họ đang lang thang ngoài hoang dã, tương đối có chủ kiến, chỉ cần mài giũa một phen nữa cuối cùng cũng có thể tự lực cánh sinh, có thể dựa vào chính mình." Hứa Chỉ nhìn tình hình bao quát mà vui mừng.

Dù sao chết nhiều cũng không đáng kể, người còn sống đều là tinh anh.

Giải thi đấu PVP chiến đấu lần hai nhanh chóng bắt đầu. Người chơi mới cũng tiến vào.

"Tuy rằng không khí thế bằng một tiểu vũ trụ, nhưng thế giới này nhỏ mà tinh." Hứa Chỉ tùy tiện ngắm nhìn một thoáng, phát hiện trí tưởng tượng của những người này quả thực to đến mức phá đường chân trời. Các con đường chi nhánh tu hành Phật Đạo xuất hiện, đồng thời cũng xuất hiện các lời bình luận:

"Mịa nó mịa nó, đạo sĩ mới là đám con ruột!"

"Tiền kỳ ném đi ném lại phóng xạ thì có thể làm gì, làm kỳ đà cản mũi sao?"

"Làm nóng da còn chẳng đủ!"

"Thần chuyên phóng xạ làm nóng da!"

"Mọi người đừng hoảng hốt. Chúng ta thuộc hậu kỳ. Cố gắng lên!"

"Đã nguội rồi. (Móc mũi)"

…

Rất hiển nhiên, mọi người tu luyện một phen, nhất thời phát hiện ra sự chênh lệch.

Phật tu quả thực là nghề nghiệp khổ cực, đã không có tài nguyên mà sức chiến đấu còn hạ thấp. Phóng xạ từ đâu ra? Rất khó phóng ra được dù tu luyện thành, mà sức chiến đấu ở tiền kỳ còn không lớn bằng hệ thống khác.

"Các anh em đừng hoảng hốt, chúng ta đã bắt đầu tìm khoáng, bắt đầu chế tạo uranium rồi!" Có người la lớn: "Học tốt vật lý mới có thể tu Phật!"

Mọi người: "…"

Họ cảm thấy đầu choáng váng. Người anh em, các ngươi tu Phật, vì sao còn phải chế tạo lò phản ứng hạt nhân?

Kẻ yêu thích đạn hạt nhân thật không trêu chọc nổi không trêu chọc nổi.

Chương 848: Vật Lý Phật, Hóa Học Đạo, Nhất Khí Hóa Tam Khinh! (1)

Hứa Chỉ nhìn thấy cũng ngớ cả người, thật sự không biết nói gì.

Mới có bấy lâu không xem các người, các người đã chơi lớn sau lưng ta như thế sao? Vì cảm thấy đây không phải thế giới của các người đúng không?

Hắn luôn cảm giác sau lưng có các phòng nghiên cứu lớn ngầm cung cấp kỹ thuật, điên cuồng gây sự. Này là muốn chơi nổ tung nội thiên địa của hắn đây.

Tuy Hứa Chỉ cũng từng nghĩ đến ý tưởng như họ, dù sao đó cũng là một lò phản ứng hạt nhân hình người có thể khống chế. Một người mặc áo cà sa ngồi khoanh chân, sau lưng nâng lên một vòng sáng, bắt đầu phát điện, vậy là có thể tạo phúc cho cả một thành phố.

...Hình ảnh thật quả đẹp, thật không dám nhìn.

Tuy rằng, Phật Đạo xuất hiện ngoài hiện thực cũng tương tự với kết hợp khoa học kỹ thuật Ishdarr với thế giới siêu phàm.

"Xem ra phải nghĩ cách đưa những rác thải phóng xạ kia vào trong, bằng không thì không thể phát triển được." Hứa Chỉ cân nhắc, sau đó tùy tiện chọn vào một bài viết nổi tiếng nhất.

Là bài viết về tu Đạo.

Trong khi Phật hệ còn đang khổ cực kêu ca, tiếng oán than dậy đất, một đám tu sĩ luyện khí đứng đầu đã bắt đầu tạo thành đồng minh, thảo luận nghiên cứu cách dung hợp công pháp bí mật, sau đó bắt đầu thành lập môn phái.

Tiêu đề bài viết chính là:

【Thanh Thiên môn mở ra con đường tu hành, rộng rãi chiêu mộ môn đồ khắp thiên hạ, có thể gia nhập chúng ta. 】

"Bản môn chiêu thu người chơi mới sắp vào lần tiếp theo, thu môn đồ rộng rãi. Chỉ cần vào môn phái, ngươi sẽ được tặng thuốc hệ thống chân khí, đồng thời được dạy cho pháp môn vận hành chân khí 'Thanh Thiên quyết' của bản môn. Tư chất không hạn chế. Hữu giáo vô loại. Tiêu chuẩn chỉ có trăm người, tới trước được trước."

Trong đó có một video tuyên truyền.

"Ta là trưởng lão Thanh Sơn. Mọi người đều biết đến cấp sáu mới có thể ngự không, nhưng tu luyện mạch của ta chỉ cần có thể chất tu hành chân khí là có thể phi hành ngay từ cấp một. Tiên Thiên nhất khí, hư không ngưng kiếm hành!"

Chỉ thấy non xanh nước biếc, giữa vùng đất là một dòng suối rộng rãi.

Một người cây mặc áo xanh da thuộc, một tay cầm đào mộc hồng kiếm, một tay cầm hồ lô rượu, chạy như bay trên trời, đồng thời chậm rãi múa kiếm, vừa uống rượu vừa hát, có cảm giác phiêu dật.

Thơ ca lãng đãng cất lên:

"Chúng ta ở đây chỉ uống rượu, giữa đất trời mặc sức tiêu dao.

Rượu chảy xuống dạ, bảy phần hóa nguyệt quang.

Còn lại ba phần, hét lên thành kiếm khí.

Há miệng phun một cái, chính là nửa Càn Khôn."

Ầm!

"Bản môn ba núi, ba mạch, mỗi người có đường lối riêng. Hãy em thuật khống hỏa trong ba mạch!" Kiếm tiên bỗng há miệng phun một cái, lửa đỏ dâng trào, hóa thành một quả cầu lửa đỏ chót xoáy tròn, rất đồ sộ.

"Lửa dục thiêu vạn vật, trời đất đều thiêu sạch. Linh hỏa này có thể luyện đan, tiềm lực vô cùng."

Hắn vung tay.

"Mạch thứ hai, thuật bạo khí."

Ầm ầm!

Một vụ nổ bùng phát trong bàn tay, sóng khí vô hình ào ạt phóng ra.

"Chân khí phá vạn vật, có thể phát tan sông núi."

"Thuật ngự thủy."

Lại đưa tay, dòng nước chậm rãi sản sinh, xoay tròn trong bàn tay, trong suốt mà dịu dàng.

"Tiến có thể phá địch, lùi có thể yên tính thấm nhuần. Linh thủy này có thể nuôi dưỡng linh thực sinh trưởng, trị liệu nhiều bệnh tật!"

Lăng không hư độ phi hành?

Sinh lửa, nước từ hư không?

Còn có thể gây ra vụ nổ?

Mọi người trong diễn đàn đều kinh ngạc. Video này quá bùng nổ khiến những người chơi rất để tâm. Thật sự ra dáng. Đồng thời, ba loại hiện tượng này thật khó mà tin được, quả thực không phù hợp với khoa học hiện đại, với vật chất được bảo tồn, rốt cuộc làm thế nào?

Sinh lửa thì thôi, lại bỗng dưng hóa ra nước từ không có, thật quá thần kỳ!

"Xì xì, tư thế này thật ngầu, có nội vị!"

"Thanh Thiên môn, Thanh Thiên vấn đạo, Trương Tiểu Phàm ta tương lai nhất định gia nhập!"

"Đúng đấy, suy nghĩ một chút, cấp một đã có thể bay lên trời, tiên phong đạo cốt, phong cách cực kỳ, lại còn có pháp thuật của ba mạch ba núi, hỏa, thủy, bạo khí, có thể chọn một môn để vào!"

"Oa, quá đẹp trai!"

"Chúng ta thật sự làm được rồi! (Hưng phấn kêu tao.JPG)"

"Ta đã từng mê tín khoa học."

…

Lúc này, mỗi cư dân mạng nhìn đoạn phim mà khó tưởng tượng. Những người chơi không ngờ thật sự làm được cảnh tượng tương tự như thần thoại cổ đại. Họ phát triển hệ thống chân khí đến độ giống hệt cổ đại.

Mà người chơi mạch Phật hệ càng vô cùng đau đớn, mặt đen xì.

Vô liêm sỉ, bọn họ làm sao có thể ngầu lòi như vậy!

Dựa theo lẽ thường mà nói, ngầu nhất chẳng phải là tu Phật sao?

Sau lưng có một vòng sáng rực rỡ toàn thân, phổ độ chúng sinh, tám trăm dặm đất Phật, đồng thời còn có thể cứu người, quả thực hóa thân chính nghĩa…

Phải biết, rất nhiều người chơi chọn nghề nghiệp là phải xem liệu có ngầu hay không. Dù sao trong giới game online có một câu danh ngôn: Mạnh yếu chỉ là nhất thời, ngầu mới là truyện cả đời.

"Chúng ta phải chuyển tu Đạo rồi!"

Bọn họ khóc ròng.

"Cầu xin ba nuôi làm người một lần! Cân bằng nghề nghiệp một tí đi!"

Nhưng mặc kệ dân mạng kêu rên và thảo luận thế nào, không thể nghi ngờ đây chính là tượng trưng cho sự vượt thời đại.

Thần hệ Trung Hoa triệt để đặt nền móng, sử dụng khí để tu luyện. Nhóm người chơi đầu tiên phát triển đến giờ tuy đã tử thương vô số, nhưng họ cũng đang bắt đầu phát triển lên, cũng bắt đầu chiêu thu người chơi đời kế tiếp.

Đây là mở màn cho sự phát triển của môn phái luyện khí tu tiên cổ đại.

Lịch sử sẽ triệt để khắc ghi giờ khắc quan trọng này.

…

Nhưng cũng rất nhanh, trên diễn đàn có người bất đồng ý kiến. Đặc biệt là người chơi Phật tu sát vách, không thích cách nói cái gì mà con ruột của nhà làm game, trực tiếp nhảy ra phá.

"Các ngươi biết họ làm sao có thể bay không? Là bơm khí trong

người. Trừ CO_2 cùng với O_2, ta đoán là dùng khí Hydro."

Khí Hydro?

Mọi người nhất thời mất bình tĩnh.

Vốn đã có tim dưỡng khí, tim CO_2, lại biến hóa ra loại thứ ba tim Hydro sao?

Mọi người trầm mặc một chút.

Vốn hai trái tim thực hiện tuần hoàn nội, chân khí "Tiên Thiên nhất khí", một hơi nguyên khí sống cả đời, chỉ tu luyện một hơi này là có thể trường sinh bất lão… Mà bây giờ lại thêm một trái tim khí Hydro không cần thiết nữa sao?

Vẽ rắn thêm chân, hóa đơn giản thành phức tạp sao?

Từ hiệu quả thực tế mà nói, không phải là bỗng dưng tăng thêm.

Đây là một loại cải cách của mạch chân khí đặc biệt, dường như có hiệu quả hết sức kinh người.

Bởi vì khí Hydro và khí Oxy bốc cháy lên sẽ dẫn ra lửa, vậy là có khống hỏa. Thế còn thủy? Căn cứ công thức $2H_2 + O_2 = 2H_2O$, vậy là sẽ có nước?

Đã có lửa, đồng thời cũng có nước.

Còn về nổ?

Khí Hydro và khí Oxy cháy lên với nồng độ nhất định sẽ gây ra vụ nổ nhẹ.

Mọi người bối rối, vừa nghĩ đến như thế lập tức thấy giải thích thông. Thì ra các loại thần tích khó mà tin nổi kia đều từ đó mà ra sao?

Mọi người run cả mình:

Đây chính là nguyên lý của luyện khí tu chân cổ đại à?

Chương 849: Vật Lý Phật, Hóa Học Đạo, Nhất Khí Hóa Tam Khinh! (2)

"Khí Hydro có lẽ không nằm trong vòng tuần hoàn m Dương nhị khí, vẫn là CO2, O2, tự cấp tự túc. Trong hai loại khí này ẩn chứa năng lượng vật dẫn cho việc tu hành bản thân, vốn là một loại linh khí… Mượn 'Khí Hydro' làm chất xúc tác, thiêu đốt linh hỏa, linh thủy… uy lực rất lớn."

Mọi người nghĩ lại cũng thấy vậy.

Khí Oxy làm chất đốt, CO2 dập tắt lửa.

Đúng là một âm một dương.

Mà khí Hydro quả thực có tác dụng phát động giữa hai loại khí trên.

"Điểm cuối của Thần học quả nhiên là khoa học sao? (Khiếp sợ.JPG)"

"Nói cách khác, bọn họ dùng ống nghiệm và các loại nguyên liệu hóa học chế ra khí Hydro? Sau đó trang bị vào thân thể, để làm vòng tuần hoàn nội khí thứ ba? Học tốt vật lý hóa học, đi khắp thiên hạ cũng không sợ?"

"Khoa học, ta sai rồi, ta không nên nghi ngờ ngươi! Ta học uổng chín năm giáo dục bắt buộc rồi. (Khóc hu hu)."

Mọi người đều mất bình tĩnh, cảm thấy thao tác này thật loạn, trí tưởng tượng thật lớn. Nhưng họ lại có cảm giác đây là một

trong các phương pháp tu hành tốt nhất của mạch chân khí.

"Như vậy có lẽ là lên cấp!"

"Ta cũng nghĩ vậy, lên cấp thành loại khí thứ ba, sau khi dung hợp sẽ có đủ loại tiến hóa. Phe phái tu đạo trở nên càng mạnh mẽ, khó lường hơn rồi!"

"Quả thực, thì ra hai loại khí này chính là loại tuần hoàn nội bình thường, nhưng có thêm khí Hydro là có thể bay được, phát nổ, sinh ra nước, lửa..."

"Đây chính là bản lên cấp của Luyện khí sĩ."

Mọi người liên tục bình luận, tốc độ kéo màn hình rất nhanh chóng. Thế nhưng, một câu nói tiếp theo triệt để làm mọi người nổ tung.

"Chẳng lẽ, đây là cảnh giới Thiên Thiên nhất khí tối cao của Đạo gia trong truyền thuyết sao... Nhất khí hóa tam khinh?"

Mọi người: "..."

Một! Khí! Hóa! Tam! Khinh!

Mọi người trợn mắt, vừa nghe thấy cụm từ này, đầu óc bắt đầu xoay tròn.

Nhất Khí Hóa Tam Thanh chính là hàm nghĩa cao nhất của Đạo giáo. Thì ra đây chính là chân tướng. Dù sao vận mệnh cũng không thể trùng hợp như vậy. Chân khí thật sự là khí, Nhất khí hóa tam thanh, tự nhiên thật sự cũng là ba loại khí (khinh).

Rất nhiều đều cảm thấy thần học, thần thoại cổ đại thực sự tồn tại, có thể dùng lý luận khoa học hiện đại để giải thích một cách hợp lý. Lúc này, một loại giải thích như vậy không thể nghi ngờ chính là cực kỳ chính xác.

Lời người xưa đã nói không chừng chính là dựa vào hình thái như vậy, chính là đắc đạo phi thăng.

"Thì ra chân khí thật sự là khí, quả nhiên chính là nghĩa đen. Dùng khí Hydro để bay, đây chính là cái mà Luyện khí sĩ cổ thường nói 'Khinh thân thuật', ngày đi ngàn dặm, đạp mây mà lên."

"Chỉ hận người hiện chúng ta hiểu quá muộn."

"Lại nói, ta cũng nhớ luyện khí sĩ thời cổ cũng có câu chuyện về nuốt mây nhả khí."

"Khả năng đó chính là khí Hydro. Dù sao khí Hydro là rất khó tuần hoàn bổ sung."

"Lúc cấp thấp có thể dùng khí Hydro để bay, vậy họ chuyển hướng thế nào?"

Mọi người thảo luận nhiệt liệt. Họ cảm thấy rất hưng phấn, phấn khởi đến độ không xong rồi. Đây là đang mở ra cánh cửa đến lịch sử viễn cổ, có xu hướng thảo luận ra chân tướng lịch sử cổ đại. Chúng ta đều là nhà khảo cổ học.

"Dùng khí Hydro phi hành, có lẽ sẽ dùng rắm để chuyển hướng."

Nhất thời mọi người đều đen cả mặt.

Có người lập tức chỉ ra:

"Người cổ thì ta không biết, nhưng mọi người xem, người chơi tu tiên này xê dịch vị trí trên trời rõ ràng là nhả khí từ phía sau, tiến hành công tác giống như máy bơm hơi, dùng lực đẩy tác dụng ngược. Đơn giản mà nói, chính là coi bản thân như máy bay."

Rất rõ ràng, không giống đám người chơi chỉ biết nói hươu nói vượn, đây rõ ràng là một chuyên gia.

"Phụp! Phụp! Phụp! … Mọi người nhìn kỹ hình ảnh xem, rõ ràng chính là một động cơ tuần hoàn rắm loại nhỏ 10km/s trở xuống, rất có nhịp điệu, lại giống như khí thải ô tô vậy… Đồng thời, cá nhân ta cho răng,f nếu như là trái tim Hydro thứ ba làm thành một bộ động cơ xylanh đốt trong là có thể phóng ra rất nhiều năng lượng, còn có thể phun lửa phun khí từ phía sau. Quả thực chính là tên lửa hình người loại mới nhất, Astroboy."

???

Mọi người cảm thấy đau cả răng, sắc mặt méo mó. Tên này nói quá đàng hoàng trịnh trọng, lại phân tích cực kỳ có trật tự.

Tiên nhân bay trên trời, tay cầm cổ kiếm đồng thau, áo bào xanh phấp phới, đằng sau mông phụt khói lửa… Hình ảnh kia thật quá đẹp, không dám nhìn thẳng!

Nhưng chỉ một giây sau, thảo luận vẫn còn chưa kết thúc, lại một tin tức khác triệt để thiêu đốt Thần hệ Trung Hoa đến đỉnh cao, sôi lên sùng sục.

"Chờ đã, Phật chơi phóng xạ, người chơi bên kia thành lập phòng thí nghiệm vật lý còn đang chế tạo đồng vị Uranium 235 làm lò phản ứng hạt nhân…

Nói đến chơi hóa học, người chơi bên này lại thành lập phòng thí nghiệm hóa học, còn chế tạo ra động cơ Hydro tạo ra phản ứng hóa học…"

Phật chơi phóng xạ, Đạo chơi khoa học? Lời này vừa ra, mọi người cảm giác từ trong bộ não đen thui của mình có một tia sét lóe lên, cực kỳ trầm mặc, cảm thấy sởn tóc gáy!

"Vật lý Phật, hóa học Đạo?"

Trước máy vi tính, cộng đồng mạng cảm thấy trái tim vọt lên tận cổ, sợ hãi không thôi.

"Chúng ta vốn tưởng rằng tranh đấu lý niệm Phật Đạo cổ đại về bản chất là đấu tranh về quang và khí, tuyệt không ngờ rằng đó là tranh đấu giữa vật lý cổ đại, hóa học cổ đại."

Mọi người bỗng nghí đến Hoa Sơn khí tông, kiếm tông đời đời tranh đấu, có lẽ cũng chính là tình hình khủng bố như vậy.

"Vật lý học cổ đại đại chiến với hóa học cổ đại! (Đầy đầu người da đen chấm hỏi.JPG)"

"Thì ra cuộc chiến giữa vật lý và hóa học hiện đại kéo dài lâu nay đã có từ thời cổ."

"Người cổ xưa chú ý truy tìm nguồn gốc, thì ra là như vậy… Địa Tạng Vương Bồ Tát muốn làm một vị đại năng vật lý học, tinh thông phản ứng phân hạch, nhiệt hạch, tia gamma vũ trụ. Có điều, nghĩ lại cũng đúng, cường giả thế giới trước có ai không phải người có tri thức uyên bác? Nguồn gốc tri thức quyết định cảnh giới là lực chiến đấu, học lực kinh thiên vĩ địa. Những thứ vật lý, hóa học trước mắt vốn là một phần trong việc phân tích tự nhiên."

"Thì ra là như vậy!"

"Thì ra là như vậy!"

"Ồ ồ ồ, thực sự là trò chơi yêu quý học tập. Đám học sinh dốt lập tức khóc ròng. Thì ra ta muốn tu Phật, kết quả vật lý quá kém. Ta muốn tu Đạo, nhưng mà hóa học không tốt… Thiên hạ to lớn, nhưng lại không có chỗ dung thân cho thứ học sinh dốt như ta!"

…

"Thì ra là như vậy."

Lông mày Hứa Chỉ giãn ra.

"Quả thực là đại biểu cho hai phe phái khác nhau."

Hắn cảm thấy những người kia sáng tạo ra Thần hệ Trung Hỏa thực kinh thiên địa khiếp quỷ thần. Tiến cảnh tương lai cực kỳ rộng rãi. Lúc này họ đã nghiên cứu ra hệ thống cơ sở của văn minh này, quả nhiên không phụ lòng mình chờ mong.

…

Ngay cả các vị đại lão cũng không bình tĩnh nổi.

Trong nhóm chat riêng của họ, họ thảo luận dồn dập, cảm thấy như vậy rất khủng bố.

Trước kia khi còn chưa hoàn thành tính toán ra hai hệ thống Phật, Đạo, chỉ thấy được đầu mối, họ đã cho rằng đó là cuộc chiến giữa quang và khí. Thế nhưng, lúc này việc tính toán đã hoàn thành, họ chỉ cảm thấy da gà nổi khắp người.

Bộ mặt của Thần hệ Trung Hoa cổ đại, Phật Đạo trong thần thoại, thời Thái cổ Hồng hoang thì ra lại là cuộc chiến giữa Vật lý học và Hóa học cổ đại.

"Khó mà tin được."

Khi lịch sử cổ Trung hoa từ xa xưa, thần thoại cổ đại thần bí được lý luận khoa học hiện đại giải thích ra, người người đều có cảm giác sợ hãi.

Chương 850: Bí Ẩn Lôi Kiếp Cổ Đại

Vào giờ phút này, Thần hệ Trung Hoa chân chính hiện thân trên toàn bộ mạng Internet gây náo động lớn, tạo sóng ngầm cuồn cuộn.

Hai hệ thống lớn hoàn toàn thành hình. Đây là một màn đầy tính lịch sử, ảnh hưởng sâu xa.

Rất nhiều người Trung Quốc càng phân tích càng căng thẳng, cũng có lòng kiêu ngạo bên trong. Rất nhiều người thuộc các phòng nghiên cứu rơi cả cằm, không ngờ người Trung Quốc cổ đại truy nguyên rõ ràng đến vậy?

Quang và khí?

Vật lý Phật, hóa học Đạo?

Mọi người ngơ ngẩn.

Không chỉ họ, những đại lão cũng khó thể bình tĩnh. Thì ra lịch sử năm nghìn năm của chúng ta sâu xa thần bí như vậy, ẩn chứa nhiều bí mật khoáng cổ kinh thế.

Luyện Kim Đại Đế: "Đến tầng cấp như chúng ta mới phát hiện, rất nhiều khi cái gọi là Thiên Thần mà chúng ta sùng bái, hay Địa Tạng Vương Bồ Tát, Đạo Đức Thiên Tôn, chẳng qua chỉ là người cổ đại sở hữu tri thức mạnh mẽ mà thôi."

Mẫu Thanh Đằng: "Quả thực, mọi cường giả đều giống nhau. Cái gọi là cường giả này không phải loại thất phu đầu đường xó chợ, chỉ biết lao đầu lên trước, mà đều là những người đã sống

qua tháng năm dài đằng đẵng cùng phân tích tìm hiểu quy tắc thế giới, hóa tri thức thành sức chiến đấu…

Suy nghĩ quá khứ của chúng ta một chút, nên sớm đoán được từ lâu mới phải. Chỉ có điều, lịch sử Trung Hoa cổ đại của chúng ta khiến chúng ta không thể nào đứng từ góc độ người xem để suy xét."

Mọi người đều thở dài.

Vốn dựa theo lượng kiến thức của họ, họ đã sớm đoán được bản chất của hệ thống "Vật lý Phật, hóa học Đạo", mà bây giờ mới nhận ra, quả thực làm tổ tiên xấu hổ rồi.

Họ lúc này cũng rất xấu hổ, cảm thấy có lỗi với các Thần linh viễn cổ như Địa Tạng Vương Bồ Tát, những nhân kiệt Trung Hoa đã từng xuất hiện trên Trái Đất trong năm nghìn năm.

Đây là vùng đất tổ của Trái Đất mà!

Thật xấu hổ.

Đồng thời, họ cũng kiêu ngạo vì thức tỉnh được nền văn minh tu luyện thần hệ Trung Hoa.

Tốc Độ Xe Akina: "Nhưng phải nói, năm nghìn năm cổ đại là chiến tranh giữa vật lý học và hóa học cổ, như vậy có phần không thiết thực. Bởi vì, loại cường giả phi thăng như Địa Tạng Vương Bồ Tát dù trở về hiện thực cũng không hoàn toàn truyền bá hệ thống. Phải nói là, thế giới mà họ phi thăng lên đang xảy ra chiến tranh lý niệm…

Đồng thời, thế giới mà những người đó phi thăng lên cũng không có loại quy phạm hóa như hiện nay, không có phân loại cụ thể là vật lý học hay hóa học, hay các phương trình, định luật."

Mọi người liên tục gật đầu, cảm thấy quả thực là vậy.

Lực lượng siêu phàm cổ đại trên thực tế quả thực không phân chia hệ thống cẩn thận như khoa học hiện đại.

Tốc Độ Xe Akina: "Có điều, Nhất khí hóa tam khinh, cá nhân ta cho rằng nó không chỉ đơn giản như vậy."

Manh Muội ngẩn ra, vội vã nói: "Là họ hiểu sai rồi?"

"Sai thì không sai." Tốc Độ Xe Akina nói: "Chỉ có điều hiểu biết của ta về Nhất Khí Hóa Tam Thanh có một chút khác biệt."

"Khác biệt gì?"

Mọi người vội vàng hỏi.

Dù sao, Tốc Độ Xe Akina là cuồng ma suy luận có óc tưởng tượng mạnh nhất được công nhận trong toàn bộ người chơi. Người này giỏi nhất là tìm hiểu những ý tứ ẩn giấu, rất có khả năng sẽ nhìn ra huyền bí sâu xa mà người thường không nhận ra.

Tốc Độ Xe Akina nói: "Hiểu biết của ta không giống như vậy. Nhất Khí Hóa Tam Thanh là cảnh giới tối cao trong Đạo giáo. Ta cho rằng bọn họ hiểu như vậy là có phần hạ giá rồi!"

"Đương nhiên, ta cho rằng đó quả thực là Nhất khí hóa tam khinh, nhưng căn cứ vào ý nghĩa của câu chữ, có lẽ là tự mình sản sinh ra khí Hydro* (*Khinh khí). Tại sao lại gọi là Nhất khí hóa tam khinh? Là một ngụm khí hóa thành Oxy, CO2, Hydro."

Mọi người sững sờ gật gù. Vừa rồi họ nói đến hình thức của Nhất khí hóa tam khinh có phần gượng ép.

"Vì vậy ta cho rằng, Nhất khí hóa tam khinh kia không phải chính thống. Chính thống chắc hẳn là tự mình sản sinh ra ba loại khí thể. Khí Hydro có lẽ giống như khí Oxy và CO2 vậy, tự sản tự tiêu."

"Ngươi nói là?"

Cộng đồng lập tức yên tĩnh.

Nói về chuyện làm thế nào sản xuất ra khí Hydro? Phản ứng đầu tiên của mọi người chính là: Điện!

"Chẳng lẽ là… Độ Kiếp?"

Trong căn phòng nhỏ, hai chị em Phan Tuyết Tiên và Phan Vũ Tiên thở nặng nhọc. Hai người căng thẳng nhìn chằm chằm màn hình, biết rằng gia nhập trong vòng giao lưu này có thể nhận được rất nhiều bí mật kinh thiên mà người ngoài không thể biết.

"Đúng, tự mình sản xuất ra khí Hydro, vậy làm sao sản xuất? Căn cứ phương trình hóa học, tất nhiên là… Điện giải nước!" Tốc Độ Xe Akina dứt lời.

Như sấm vang giữa trời nắng.

Mạnh mẽ giáng thẳng vào sâu trong lòng người, xác minh suy đoán của tất cả mọi người. Điện giải nước $H2O = H2 + O2$, đây là phương pháp chế khí Hydro H2 đơn giản nhất, trực tiếp nhất.

Tốc Độ Xe Akina tiếp tục oanh tạc vào lòng người:

"Như vậy, điện là rất rõ ràng rồi chứ? Luyện khí sĩ cổ đại sao lại được gọi là Độ Kiếp, nghĩa là bay lên trời chịu sét đánh sao? Cá nhân ta cho rằng, điều này có liên quan tới cảnh giới chung cực của Đạo gia, Nhất Khí Hóa Tam Khinh!"

Đầu óc mọi người ầm ầm nổ tung.

Quả nhiên, Đạo gia cổ đại đi con đường hóa học.

Đó là các loại phản ứng hóa học, vật chất, năng lượng. Chẳng trách họ lại nóng lòng luyện đan, sử dụng các thể loại lò luyện đan.

Bây giờ nghĩ lại một chút là rõ ràng.

Thái Thượng Lão Quân, lò luyện đan trong truyền thuyết chẳng phải chính là phòng thí nghiệm hóa học cổ đại sao? Đó rõ ràng là một vị đại năng hóa học cổ đại mà!

Tốc Độ Xe Akina tiếp tục nói: "Họ rất có khả năng dùng phương thức Độ Kiếp để thực hiện một loại phép thuật và chuyển đổi năng lượng nào đó, triệt để thức tỉnh lôi pháp cho mình, thực hiện chân chính vòng tuần hoàn trong Nhất Khí Hóa Tam Thanh, chính vì loại khí thể thứ ba này: Khí Hydro. Điều này rất quan trọng, cho nên mới có lời giải thích 'Hóa Tam Khinh'!"

Phân tích từng điểm có lý.

Nếu nói một là sự trùng hợp, hai là trùng hợp… Vậy trước mắt phải nói thế nào? Lẽ nào cũng là trùng hợp sao? Bí ẩn của lôi kiếp sẽ là một sự phù hợp hoàn mỹ, chuẩn xác cho truyền thuyết thần thoại cổ đại.

Dường như tất cả các loại thần thoại đều có thể coi đây là cơ sở để giải thích.

Tất cả mọi người trầm mặc, tĩnh mịch, không cất một tiếng.

Họ nghĩ đến càng nhiều hơn. Phật gia là không có lời giải thích cho lôi kiếp, nhưng Đạo gia lại có, còn là thứ phổ biến. Độ Kiếp phi thăng, bởi vì thứ họ dùng chính là khí.

Lôi kiếp, thì ra là như vậy.

Mẫu Thanh Đằng nhất thời cảm khái: "Quả thực không hề giống. Một loại hệ thống mới tinh khiến người kinh ngạc. Người cổ đại không hổ danh là Luyện khí sĩ, vận dụng 'Khí' đến cực hạn."

Kẻ Phân Phát Hệ Thống: "Vậy chúng ta có nên công bố ra ngoài không? Dù sao người tu đạo, Luyện khí sĩ tu luyện tới hậu kỳ là

phải độ lôi kiếp mới có thể phi thăng."

Tốc Độ Xe Akina thở dài một hơi: "Ai, đợi một thời gian nữa hãy công bố ra ngoài đi. Dù sao hiện giờ mọi người cũng đang bị chân tướng cổ đại đả kích đến không nói được gì, chờ thêm một lúc đã lại nói."

Mọi người đồng loạt gật đầu, dù sao cũng là vì sự phát triển của hệ thống văn minh Trung Hoa cổ đại.

…

"Nhất Khí Hóa Tam Khinh."

Hứa Chỉ chậm rãi thả máy tính bảng xuống, sắc mặt dần mất bình tĩnh, thậm chí hắn càng ngày càng có cảm giác dường như thời cổ đại thực sự từng tồn tại nhóm tu sĩ viễn cổ kia vậy.

Phân tích như vậy thật quá trùng hợp.

Có điều, tồn tại hay không cũng không liên quan gì đến hắn.

"Xem ra, cơ sở văn minh Trung Hoa đã được đặt vững, âm dương nhị khí tuần hoàn trong cơ thể, thêm chất xúc tác khí Hydro, ba loại khí phối hợp, có thể nói là đã phát triển mạch khí đến mức tận cùng."

Những loại khí này làm vật dẫn năng lượng không ngừng vận chuyển trong mạch máu của cơ thể, giàu có năng lượng, thiêu đốt ra ngọn lửa quả thực là linh hỏa, nước sinh ra đúng là linh thủy.

Huống chi, những loại khí này còn có thể có các loại biến chủng như metan, heli… Chỉ cần năng lượng đầy đủ thì sẽ xuất hiện các đặc tính siêu phàm khác biệt.

"Một loại hệ thống vận dụng 'Khí' đến đỉnh cao." Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, cảm thấy rất hài lòng. Hắn cúi đầu nhìn đám gia

súc đang giận dữ phấn đấu, chuẩn bị tạo lò phản ứng hạt nhân, chuẩn bị phấn đấu vì sự nổi dậy của Phật gia phóng xạ, cảm thấy bất đắc dĩ.

"Vẫn phải nghĩ biện pháp làm hoạt động, thả những nguyên liệu phóng xạ tới tay họ, bằng không thì không có nguồn năng lượng để hấp thu, không bột đố gột nên hồ."

Quả thực cũng cần cân bằng nghề nghiệp một phen.

Chương 851: Tiềm Lực Chiến Sĩ Atula Đạo, Các Thiên Nhân Khiếp Sợ

Các cư dân mạng suy nghĩ logic rất rõ ràng, phục hồi đầy đủ chân tướng lịch sử cổ đại, chân tướng lôi kiếp cổ đại gì đó, Nhất khí hóa tam khinh, chiến tranh giữa hóa học cổ và vật lý cổ…

Vừa nghe đã thấy dở khóc dở cười.

Nhưng không thể phủ nhận, chung quy lại vẫn rất có tính thực thi, nhưng cuối cùng những suy luận đặc sắc của họ vẫn chỉ làm cho hóa học Đạo tu trở nên cường thịnh, còn Phật tu vẫn không hưng thịnh lên được.

"Vậy thì thật không tốt."

Hứa Chỉ một tay chống quai hàm, ngồi trên ghế. Đầu ngón tay chậm rãi gõ máy tính bảng, nhìn bình luận.

"Đạo tu đều đã xuất hiện Nhất khí hóa tam khinh, Phật dù sao cũng phải thêm một ít lý luận chứ?"

Hiện giờ Caroline đang suy tính tương lai, còn phải thêm hai trăm nữa mới có thể hoàn toàn hóa tương lai thành hiện thực. Hai ngày nay, vừa hay hắn có thể bận bịu phát triển Lục Đạo Luân Hồi một phen.

"Dù sao hai bên đều là hệ thống phóng xạ và khí… Đương nhiên phải phát triển đồng bộ. Tuy rằng Caroline đã nói, sau này hai giới dù muốn giao lưu với nhau cũng vẫn chưa có kế hoạch chính thức. Để hai bên ngày sau có thể giao lưu được thì… có lẽ

đều phải phát triển một chút.

Dù sao hệ thống Phật Đạo cường thịnh lên cũng là cơ sở của Lục Đạo Luân Hồi.

Thậm chí trong lúc này, Thiên Nhân đạo cũng đang quan sát các Atula đạo, đồng thời bắt đầu tu luyện hệ thống tổ tiên viễn cổ của họ.

Hứa Chỉ tiện thể dẫn dắt các đại năng Thiên nhân như Vân Đế, Vân Trung Quân một chút. Bọn họ cũng rất chấn động đối với cái gọi là Nhất khí hóa tam khinh.

Thiên Nhân giới.

Giờ phút này, các vị cường giả đnag ngồi trong thần điện trên đỉnh mây, cúi đầu nhìn mặt kính.

"Chư quân, có hiểu nguyên lý Nhất khí hóa tam khinh?"

Vân Đế uy nghiêm liếc mắt một lượt các thần tử quỳ san sát.

Giờ phút này, cảnh tượng Địa Ngục dung nham rực cháy, Thần linh chảy tràn nước mắt, chùa miếu viễn cổ, cô đăng đồng thau, thi thể Thần tỏa ánh sáng rực rỡ, vẫn xúc động trái tim họ.

Những Atula đạo kia vậy mà phục hồi ra nguyên lý truyền thừa trong xá lợi của tổ tiên họ, tái hiện luyện khí pháp cổ đại từ thời thượng cổ cách đây mấy trăm triệu năm.

Cơ duyên kinh thiên địa bậc này, tất nhiên ai cũng mơ ước.

Huống chi, Vân Đế thấy rất rõ ràng. Trong những bức tranh trong tòa miếu cổ kia, mỗi vị thiên kiêu từng thời đại lần lượt tiến vào cổ miếu hi vọng nhận được truyền thừa, nhưng không ai có được. Đến lượt những Atula đạo nhận được cơ duyên nghịch thiên, họ làm sao không kích động?

Nhân cơ hội ngầm đánh cắp cơ duyên mới là biện pháp tốt nhất!

Đồng thời, trước mắt càng xuất hiện các loại pháp môn khống hỏa, ngự thủy, nổ tung, vận hành "khí" tích lũy năng lượng trong cơ thể, không kém thiên phú của họ chút nào.

"Nhất khí hóa tam khinh, tự nhiên biết phương pháp tu hành."

Phụng Đế lắc đầu, nói với các vị Thiên nhân:

"Ví dụ như, họ nói với việc sản xuất khí Hydro, chúng ta đã có thể mô phỏng theo. Nghĩ đến, đây là một loại thuật luyện đan đỉnh lô của tổ tiên họ thời viễn cổ, là nguyên lý khống chế vật chất trong thiên địa, rất thần bí… Thế nhưng, chúng ta chỉ biết mặt ngoài mà không biết nguyên lý bản chất bên trong."

"Đúng, chỉ biết nghe theo mà không hiểu nguyên lý tu hành."

"Những người thuộc Atula đạo đó đều hiểu nguyên lý, không hổ là truyền thừa từ tổ tiên của họ."

"Đáng tiếc, chúng ta lại không thể nghiêm hình tra tấn, bằng không muốn bắt về ép cung thì dễ làm…"

…

Các thần tử đồng loạt thở dài.

Bảo họ tu luyện, họ cũng có thể tu luyện theo.

Dù sao họ cũng đã bí mật quan sát hồi lâu. Thế nhưng, họ lại không biết nguyên lý, cho nên bọn họ như bị nghẹn trong cổ họng.

"Vẽ da vẽ xương khó vẽ hồn, không hiểu nguyên lý tu hành, nguyên lý căn bản… Đó chính là tai họa ngầm to lớn." Vân Đế ngồi trên cao quan sát. "Các vị, còn có kiến nghị gì?"

"Bệ hạ, đây là truyền thừa cổ đại của họ. Họ là truyền nhân đương đại, đương nhiên có nguyên lý và nền tảng. Điều đó cũng không có gì ngoài ý muốn."

Vân Trung Quân quỳ phía trước, lãnh đạm nói:

"Thần đã từng cẩn thận quan sát trong bí mật, mỗi người họ trong lúc nghiên cứu thường nói đây là vinh quang tới từ chín năm giáo dục bắt buộc của họ, cảm ơn việc đến trường giúp họ yêu quý tri thức hơn… Họ còn thường nhắc tới hóa học, toán học, vật lý… là những nghành học thần bí. Thậm chí căn cứ theo tiết lộ, từ nhỏ họ đã phải học tập, mỗi ngày đều phải học tám, chín tiếng."

Đôi mắt của Ái Thần Bách Hoa bên cạnh khẽ rung lên, che môi thốt lên kinh ngạc:

"Mỗi ngày học tám, chín tiếng! Vậy không phải một ngày trừ ăn cơm, ngủ nghỉ thì phải dùng toàn bộ thời gian trống để học tập?"

"Đúng đấy."

Vân Trung Quân than thở:

"Có người nói, mỗi năm họ đều có sách mới, bài tập, bài thi… dùng để sát hạch học thức. Trong thế giới nguyên sinh của Atula đạo, mỗi đứa bé từ nhỏ đã bắt đầu tu tiên, luyện Phật!"

"Thật đáng thương! Đây chính là thế giới của cường giả sao? Atula đạo mỗi người đều là chiến sĩ thiết huyết, không có thuở ấu thơ, mỗi người đều là chiến sĩ trời sinh." Ái Thần Bách Hoa tràn lan lòng từ ái, kinh ngạc: "Từ nhỏ đã bắt đầu tu luyện… Tu Phật, tu Đạo, vậy thế giới của họ tất nhiên cường giả như mây!"

Nàng có vóc dáng lồi lõm rõ ràng, trang phục tươi đẹp, eo thon sát người, đôi chân thon dài hoàn mỹ đeo vòng hoa tươi năm màu, là một vị hoa tiên tử theo đuổi cái đẹp hoàn mỹ.

Ái Thần Bách Hoa nói suy đoán:

"Rất có khả năng vừa lên xong chín năm giáo dục bắt buộc, học mấy môn lý hóa, mỗi người đều có thể bay lên trời!"

Hí…

Các Thiên nhân hít một hơi, sắc mặt không còn bình tĩnh.

Thiên nhân bọn họ cực kỳ kiêu ngạo, nhưng cũng có cảm giác bị chiến sĩ Atula đạo thuyết phục.

Chiến sĩ Atula đạo nhiệt huyết, bất khuất, còn yêu học tập từ nhỏ, mỗi người đều có thể trải qua việc học tập tu luyện khô khan, phức tạp như vậy.

Chẳng trách người người đều là chiến sĩ trời sinh.

Phải biết, Thiên Nhân đạo giống như Nhân Gian đạo, tuy từ nhỏ đã có trường tư thục, nhưng còn lâu mới có quy trình được quy phạm hóa như vậy. Biểu hiện của họ rất nguyên thủy.

Càng hiểu rõ chủng tộc thần bí vực ngoại này, các vị Thiên nhân ở đây càng bị hệ thống văn minh siêu phàm mạnh mẽ của họ đả kích sâu sắc.

"So sánh với họ, Thiên nhân chúng ta đối xử với con cháu đời sau có vẻ thô thiển." Một ông lão râu tóc bạc phơ thở dài. "Loại hình thức giáo dục này khiến người ta từ nhỏ đã tu luyện hệ thống chiến đấu, đó mới là căn bản làm bộ tộc mạnh mẽ lên."

Vân Trung Quân nhìn ông lão, nói ra tình báo khủng bố mà mình thăm dò được:

"Quả thực, đạo này giúp căn cơ của họ cực kỳ vững chắc. Có người nói còn có hình thức cực kỳ khắc khổ hơn nữa, mỗi bảy ngày mới được nghỉ ngơi hai ngày, gọi là ngày nghỉ."

"Cái gì? Nghỉ nghơi có hai ngày thôi?" Ái Thần Bách Hoa kinh ngạc, cảm thấy đáng sợ.

Phụng Đế lắc đầu:

"Hừ hừ, dễ dàng vậy sao? Có người nói, đến cuối cùng, hai ngày kia cũng không phải để nghỉ ngơi, bình thường chỉ nghỉ nửa ngày mà thôi, đặc biệt buổi tối còn phải không ngừng luyện tập… Thậm chí nghe nói, tiền kỳ bọn họ phải văn lý song ly, đến cuối cùng mới căn cứ theo thiên phú mỗi cá nhân để tách ra tu lý hoặc tu văn."

Khắc khổ như vậy, còn tu luyện cả hai mạch Phật Đạo?

Các thần tử nghe xong đều ngơ cả người. Quả thật toàn dân tu hành mà.

Ngay cả Vân Đế cao cao tại thượng cũng đứng ngồi không yên, lông mày lộ vẻ trầm tư và nghiêm nghị.

Chương 852: Cách Cục Địa Phủ

Trong triều đình, người trong cả sảnh đều giật mình.

Mọi Thiên nhân đều cảm thấy lòng bất an, lại vừa cảm thấy có kỳ ngộ to lớn, loại hình thức mà đời sau có thể làm gương.

Sau khi chiếc khăn che mặt bí ẩn của Atula đạo được vén lên, thế giới của họ chảy ra rất nhiều điều lật đổ thường thức.

Có Thiên nhân vội hỏi:

"Nguyên lý, ta hiểu rồi, là thiên địa chí lý! Bọn họ nói tới 'Truy nguyên tới cùng chân lý', biết được quy tri thức về quy tắc thiên địa, dùng tu hành hai hệ thống Phật, Đạo làm chủ… Vậy văn là cái gì?"

Vân Trung Quân cười nói:

"Lý là nhân tài loại hình chiến đấu, văn là nhân tài loại hình sách lược. Con cái của họ cũng được phân chia làm hai loại hình dựa vào thiên phú giống như Thiên nhân chúng ta. Văn là nói tới tu luyện trí tuệ, tri thức. Người người đều là trí giả."

Mọi người càng trầm mặc.

Vậy là lại phân chia tinh vi, tỉ mỉ như vậy.

Trong thế giới của Atula đạo, chiến sĩ từ khi còn nhỏ đã phải không ngừng học tập và chiến đấu.

Từ nhỏ đã phải tu Phật, tu Đạo, tìm hiểu tri thức và quy tắc thiên địa, cô đọng thành một loại "Phương trình hóa học", "Phương trình vật lý", tính toán quy tắc thế giới, sau đó phân biệt đạp lên

con đường tu hành Phật, Đạo.

Chẳng trách bọn họ lại dễ dàng thức tỉnh văn minh tu hành của tổ tiên mình thời viễn cổ đến vậy, thì ra nền tảng đã sâu dày đến mức này.

Trong mắt các Thiên nhân, một thế giới thần bí, một văn minh siêu phàm cao cáp chậm rãi được kéo màn che.

Câu chuyện Phật Đạo không hổ là hệ thống viễn cổ tồn tại từ lâu, dù đời sau cũng huy hoàng như thế. Thật khó tưởng tượng được thời đại thần thoại viễn cổ năm đó rực rỡ nhường nào.

…

"???"

Hứa Chỉ liếc nhìn phản ứng của đám người bên trong, mặt đen xì.

Hắn ngồi trong phòng khách quét mắt nhìn cách cục của Lục Đạo Luân Hồi, xem biến hóa và bố trí của đôi bên… Mới bao lâu không quản mà đã trở thành thế này rồi?

Những vị Thiên Đế từng là Thiên nhân cao quý đứng trên Thiên Nhân giới quan sát đám sinh linh trộm gà bắt chó, nhìn trộm phòng thí nghiệm của đám sa điêu, vậy mà cũng có ý học trộm các loại phương pháp tu hành.

Nhưng học trộm thì cũng thôi đi, trước mắt là sao?

Hứa Chỉ cảm giác mê man, thích thổi phồng như vậy sao? Đám thổ dân các ngươi ở cùng bọn kia lâu ngày, trí thông minh bị đồng hóa theo, bị đè lên đất ma sát?

Dở khóc dở cười, đồng thời Hứa Chỉ cũng chợt nhận ra, cảnh này nhìn có vẻ cực kỳ buồn cười, trên thực tế lại là điều cực kỳ

bình thường.

Đúng thế.

Cách cục khác biệt, góc độ không giống, cách nhìn vấn đề cũng khác nhau.

Các ngươi cho rằng họ rất ngu, phong cách bị dẫn đi sai đường, nhưng thực ra đây mới là suy đoán chính xác nhất.

Nếu là "Vật lý Phật, hóa học Đạo, ở trong mắt những Thiên nhân đó, chín năm giáo dục bắt buộc chẳng phải là sự tu luyện từ nhỏ rất mạnh mẽ hay sao? Đây không phải một thế giới văn minh siêu phàm cao cấp, thần bí, hoàn thiện hay sao?

"Suy nghĩ một chút, từ góc độ này mà nói quả thật đạo lý đúng là như vậy. Các khoa đại học trên Trái Đất sinh ra chính là để lớn lên có tiền đồ, chính là để tu luyện Phật, Đạo mà."

Hứa Chỉ cảm thấy những người chơi đợt này thật quá ưu tú, ưu tú đến độ da đầu hắn tê dại. Vậy là thay đổi cả thời đại rồi.

Xâu chuỗi cả văn minh cổ kim.

"… Những người này, khặc khặc khặc, thì ra cũng có ý học trộm. Quên đi, không quan tâm họ nữa." Sắc mặt Hứa Chỉ quái lạ. Hắn lướt người đi, xuất hiện trong Địa Phủ.

Bầu trời một vùng đen tối.

Một toàn thành Phong Đô to lớn vững chãi đứng trên mặt đất. Mặt đất đỏ sẫm, bầu trời đen thui, không gian xa xăm trống trải khiến người ta có cảm giác bản thân thật nhỏ bé.

Phong Đô đã được xây dựng có thứ tự.

Trong thành xuất hiện rất nhiều dân cư. Nhiều người ở lại nơi đây, chờ đợi đến lượt mình đầu thai chuyển thế. Tại các phương

diện độc lập như gian cách đấu, sạp bán báo, mọi người cũng bớt đi nỗi cô quạnh rất nhiều, đồng thời hấp thu được lượng lớn tín ngưỡng hương hỏa.

Địa Ngục đạo trong Lục Đạo Luân Hồi đã hình thành đầy đủ.

Nó ở nơi của người chết, cung cấp nơi dừng chân chờ đợi trước khi đầu thai cho người chết.

"Thậm chí Địa Ngục game thùng cũng đã định hình xong rồi."

Hứa Chỉ cúi đầu nhìn xuống thấy những chiếc máy game thùng. Trong mắt đám dân bản địa, đó đều là những nhà tù bằng thủy tinh, là đang nhìn thấy ảnh trong gương phản chiếu nơi sâu trong Địa Ngục.

"Tuyệt Vô Thần, Khí Thiên Đế... Đã có trí tuệ riêng, thậm chí không ngừng mạnh mẽ lên trong chiến đấu."

Không thể không nói, Thượng Quan và Mạnh Bà rất xứng với chức vụ.

Đồng thời, trong quãng thời gian này, Thượng Quan cũng thành công tìm được Thôi Phán Quan, phụ trách thẩm lý vụ án, bản thân nàng được rảnh tay, sau đó đơn giản là chịu trách nhiệm cho ăn canh.

Như vậy, Hắc Bạch Vô Thường, Thôi Phán Quan, Mạnh Bà, Đế Thính đã tạo thành kết cấu cơ bản hoàn thiện.

Gần đây cũng tìm được cả Ngưu Đầu, Mã Diện, tuy nhân khẩu cũng coi như phong phú, nhưng chức trách hơi trùng lặp với Hắc Bạch Vô Thường, không đặc biệt cần thiết.

Rầm!

Hứa Chí rùng mình, một lần nữa ngồi về thần tọa Luân Hồi.

Mạnh bà chậm rãi khom lưng:

"Cung nghênh bệ hạ xuất quan."

"Những năm qua có biến cố gì không?" Hứa Chỉ hỏi. Hắn mặc long bào màu đen, đầu đội Diêm Vương quan, toàn thân lượn lờ vầng sáng vặn vẹo, biến hóa kỳ dị, tỏa ra khí tức nhiếp hồn người.

Mạnh Bà nhẹ nhàng đáp:

"Căn cứ theo tiếng nói của người chết trong Tam giới nhiều năm, biết được Thiên Nhân đạo có ý hành động, lại muốn đảo ngược Địa Phủ, tấn công Địa Phủ, thủ tiêu Sinh Tử bộ."

"Ồ?" Hứa Chỉ hiếu kỳ. Hắn chỉ liếc một vòng, không phát hiện loại hành vi này.

Thiên Nhân đạo có lượng lớn Thiên Đế sinh ra, bây giờ đã có khoảng bảy mươi người, vậy mà đã bắt đầu muốn thử tấn công Địa Phủ rồi?

Hơn bảy mươi Thiên Đế, cũng không lạ. Bởi vì trong số hơn sáu mươi vạn Luân Hồi, nhóm dẫn đầu từ thời điểm ban đầu nhất cũng đã xuất hiện thời kỳ bùng nổ lớn, đồng thời đều sinh ra tại Thiên Nhân đạo.

"Bọn họ chỉ có ý nghĩ vậy thôi." Mạnh Bà cười âm u. "Bọn họ tự biết lực chưa đủ, chỉ muốn suy nghĩ một phen. Đồng thời, hệ thống Phật Đạo vừa xuất hiện triệt để hấp dẫn sự chú ý của họ.

Họ vốn ngưng trệ không tiến thêm cảnh giới, không muốn chờ chết, cho nên mới có ý nghĩ về mặt này. Trước mắt, người có thể trở nên mạnh mẽ hơn bắt đầu chìm đắm trong hai hệ thống vừa mới sinh kia."

"Vậy thì thật thú vị." Hứa Chỉ nhẹ giọng nói.

Cũng không có gì ngoài ý muốn.

Hệ thống Phật, Đạo mới sinh giảm bớt khát vọng đột phá cảnh giới Thiên Đế của họ, bởi vì đây là thứ nằm ngoài thiên phú, là hệ thống tu luyện chính thống vững chắc thực sự.

Đương nhiên, đây chỉ là chuyện thường trong đời người.

Các Thiên nhân muốn truy cầu bậc thang cao hơn, nghĩ đến Địa Phủ thần bí, muốn sống lâu hơn.

Sinh linh Nhân Gian đạo muốn truy cầu bậc thang cao hơn, muốn phản công Thiên Nhân đạo, thì có Lý Tam Sinh và Trương Kiêu.

Ai cũng theo đuổi ý tưởng lật đổ sự thống trị của cấp cao hơn.

"Thế giới vốn là một vòng tròn." Hứa Chỉ cười, suy nghĩ một lát cũng cảm thấy thật thú vị: "Chờ họ triệt để phát triển cảnh giới cũng cần một thời gian nữa."

Mạnh Bà cúi đầu, cũng không biết bệ hạ đang suy nghĩ gì, không dám đoán mò.

Nếu là nàng, tất nhiên nàng sẽ giết từ trong trứng nước, làm sao mặc chúng tự ý phát triển?

Nhưng nếu bệ hạ làm giống như suy nghĩ của nàng, vậy bệ hạ cũng không phải sự tồn tại chí cao duy nhất thống trị thế giới này, khống chế Luân Hồi điện tại Địa Phủ.

Mạnh Bà cúi đầu tiếp tục nói:

"Phong Đô kiến thành, trật tư không còn hỗn loạn như trước. Trước đó vài ngày, Hắc Bạch Vô Thường đã hạ giới đầu thai Luân Hồi. Họ cảm thấy rất hứng thú đối với chân khí pháp m Dương nhị khí."

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút. Mọi người trong Địa Phủ đầu thai cũng tốt. Dù sao Hắc Bạch Vô Thường nghỉ phép thì Ngưu Đầu Mã Diện sẽ làm thay chức trách của họ.

"Vậy còn ngươi?" Hứa Chỉ hỏi: "Ngươi có hứng thú với tu luyện pháp nào chăng?"

"Phật… Ta đã nghe thấy biến cố về Địa Tạng Vương Bồ Tát." Nàng nói, cũng không cần giấu diếm điều gì.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút:

"Ta vừa vặn có một nhóm tài nguyên tu luyện Phật đạo, vừa vặn bỏ vào Địa Phủ. Nếu ngươi muốn thì tu luyện thử một chút."

Dù sao hắn cũng đang tại chức, nên làm hết trách nhiệm. Huống chi, hắn lại đang là một bàn tay đen sau màn độc bá vạn cổ? Cần phải có cảm giác nhập tâm, thực lực thuộc hạ là cần tăng cường.

Chương 853: Vùng Cấm Lịch Sử 1

Hắc Bạch Vô Thường tu đạo, Mạnh Bà tu Phật, thoạt nhìn thì các đại m Thần của địa phủ đều đã bắt đầu đi vào quỹ đạo tu hành.

Nhưng mà đó cũng là điều đương nhiên.

Địa phủ chung quy lại cũng chỉ muốn cường thịnh hơn. Hơn nữa về sau tam giới trở mặt với nhau, nếu như bọn họ thực sự có dã tâm muốn đánh vào địa phủ thì phải làm sao bây giờ?

Cũng không thể để cho BOSS cuối cùng lên sân khấu đầu tiên đi?

Thường thì trước Boss cuối cùng thì sẽ có một đống các loại cường giả tuyệt thế lên trước, không phải sao?

Dựa theo loại bố cục này, đối phương lấy xu thế thời đại Phật đạo làm đầu gió để bay xa vạn dặm, nhân cơ hội một bước lên trời. Cho nên, phía bên mình cũng muốn nhờ vào đại thế thiên địa này để làm mới một chút.

Xem ra, phải để Mạnh Bà, Hắc Bạch Vô Thường… hạ phàm rèn luyện mới được.

“Dù sao, khi ta chưa thành Thần thì trên đời không có Thần... Chờ đến khi cường thịnh, đoạn tuyệt con đường thành tiên, bên trong hồng trần vạn đời sẽ không có tiên... Thật ra đó cũng là chuyện bình thường.” Hứa Chỉ than khẽ, sau mấy phen suy tư, chỉ cảm thấy thật sự muốn tăng thế lực dưới trướng lên.

“Mạnh Bà... Các ngươi tự xử lý tốt vấn đề của mình đi. Nếu như có thời gian thì hãy nhập luân hồi rèn luyện một phen.” Hứa Chỉ dặn dò Thượng Quan Man một chút rồi đứng lên.

“Ngài muốn rời đi sao?” Mạnh Bà hỏi.

“Đi đến thế gian một chuyến.” Hứa Chỉ mở miệng.

Hắn chung quy lại là muốn tới thế gian để thả xuống một ít tài nguyên tu luyện phóng xạ .

Dù sao không có thần nguyên thì dùng cái gì để tu Phật đây?

Ngoài ra vẫn cần phải cân bằng chức nghiệp. Đây cũng không phải là suy xét cho những người chơi đó, mà là vì để cho hệ thống nguồn sáng có thể quật khởi, và thể hiện ra tiềm lực không thua kém gì hệ thống chân khí.

Sau khi Hứa Chỉ để cho Mạnh Bà rời đi, liền trầm ngâm một lát.

“Về phần nguồn phóng xạ...” Hứa Chỉ duỗi tay, từng miếng cặn nhựa nửa trong suốt chứa dịch chất thải công nghiệp hiện lên, giống như đá cuội, màu cam vàng nửa trong suốt lưu chuyển rực rỡ.

Đây đều là dịch cô đọng từ nhựa cây, cũng chính là hổ phách mà người ta thường nhắc tới.

“Có lẽ nên đưa một số thứ đặc biệt vào bên trong...” Hứa Chỉ nhẹ nhàng duỗi tay một cái, từng miếng hổ phách nhanh chóng hòa tan thành chất bán lỏng.

Xôn xao!

Nặn thành viên bẹp.

Hứa Chỉ đã ném hài cốt của các loại sinh vật vào trong đó. Một

sinh linh viễn cổ thân khoác trang sức rực rỡ, ánh sáng lưu chuyển, vĩnh hằng bất diệt.

“Lại làm thêm chút hình ảnh để cho mấy thứ này xuất hiện, như vậy liền có thể đẩy mạnh Phật phát triển mà không khiến bọn họ nghi ngờ.”

“Ta đã đột phá Thiên Đế trung kỳ, khắp nội thiên địa đã mở rộng ba tầng, đất đai núi sông khắp nơi cũng bị kéo giãn, xé rách. Đây là thời điểm để đưa một số đồ viễn cổ vào, làm vật hiện thân đương thời.”

...

Thế giới Phàm trần.

Đại địa chấn động mấy ngày liên tục.

Thậm chí một số núi sông giống như là một mảnh vải bị xé rách, tràn đầy nếp uốn, phía trên bị cây cối che kín. Một số đại địa còn hung hăng bị xé rách.

Thế giới nhỏ bé ban đầu ngày càng trở nên rộng lớn.

“Căn cứ vào ghi chép của các di tích viễn cổ thì đã từng có một lần mở rộng như vậy.” Một thiếu nữ ngồi ở trước cửa sổ, nhìn về đại địa bị xé rách bên ngoài.

Dung mạo của nàng không thể xưng là tuyệt mỹ.

Dung mạo chỉ có thể coi là tầm trung, nhưng lại có một loại khí chất độc đáo, tư thế oai hùng, phong tư trác tuyệt, lại khiến cho nam nhân có loại cảm giác rung động không rõ.

Nếu như Vân Trung Quân ở chỗ này, tất nhiên sẽ nhớ rõ khí chất của nữ tử này, chính là người đã hạ xuống tâm ma trong đạo tâm của hắn năm đó. Nàng chính là hóa thân của nữ tử “Anh

hùng", che ở phía trước mọi người, sừng sững không ngã.

Nếu như Lý Tam Sinh ở chỗ này, liền sẽ lập tức phát hiện đây là người mà hắn khổ sở chờ đợi mấy đời, nhưng đều bỏ lỡ.

Từ Oanh Lạc kiếp này sống trong một bộ lạc sâu trong núi lớn, là một nữ tử của Từ Sơn thị tộc, sinh hoạt ở trong thị trấn, không tranh với đời.

Rất nhiều đời của nàng đều trải qua như vậy.

Tuy rằng thiên tư khủng bố, nhưng tính cách và thiên phú của nàng lại giống như nước, luôn thuận theo tự nhiên. Nếu như không đụng tới áp lực thì đương nhiên cũng sẽ không có động lực gì, sống một cuộc đời an tĩnh.

Cho nên, thân ảnh mà Vân Trung Quân luôn khắc sâu năm đó, đồng thời là sinh linh luân hồi cổ xưa nhất vẫn nửa vời như trước, không có công tích gì lớn, vẫn sinh hoạt ở đạo Thế gian.

Từ Oanh Lạc hít sâu một hơi,

"Ba ngày trước, có sứ giả của các đại triều đình mang tin tức đến thông qua thiên phú truyền bá tin tức của họ, bao trùm toàn bộ vùng đất, báo cho chúng ta biết không nên ra ngoài. Tại vùng đất bị xé rách mở rộng này hình như là lãnh địa viễn cổ bị người cố tình gấp lên, hiện tại mới hoàn toàn mở ra, đại địa đang mở rộng ba tầng.

Thời đại của chúng ta đang xảy ra những thay đổi mạnh mẽ.

Trong đó, trên đại địa xuất hiện rất nhiều điều khủng bố, tản ra ánh sáng đáng sợ, sinh linh phần lớn đều chết, sinh linh không chết thì cũng bắt đầu biến dị, dị dạng... đã bị toàn bộ triều đại coi là vùng cấm."

Trong vùng cấm có rất nhiều sinh mệnh biến dị thần bí không

muốn người biết và rất nhiều hiện tượng thần bí.

Có người nói, đó là thần núi viễn cổ đang mai táng thi hài của thần.

Có người nói, đó là một cuộc chiến viễn cổ, khắp nơi đều rách nát, trở thành vùng chết, vô cùng nguy hiểm. Cho nên nó đã bị tồn tại không biết tên dùng sức phong ấn lại, hôm nay không biết là vì nguyên nhân gì mà vùng đất phủ đầy bụi này lại bị xốc lên!

Thậm chí căn cứ vào tin tức truyền đến mấy ngày nay, vậy mà lại có một vị đại đế đẫm máu ở bên trong.

Đó chính là đại đế!

Nói về toàn bộ thế giới phàm trần, mấy năm nay cũng không ra đời nhiều Đại Đế lắm. Từng người thống trị một mảnh đất, phương hoa tuyệt đại, còn có thể tồn tại cùng với Thiên Nhân. Người mạnh nhất thế gian đại địa vậy mà lại vô thanh vô tức biến mất ở trong đó, giống như hòn đá nhỏ đập vào biển rộng, không dậy nổi dù chỉ là một chút bọt sóng.

“Mẹ, con đi vào trong núi nhìn xem một chút.” Từ Oanh Lạc cúi đầu nhìn mẫu thân trên giường bệnh.

Mẫu thân là vật hiến tế của toàn bộ thôn trưởng, chiến lực rất cường đại, nhưng mấy ngày trước đại địa xé rách, núi sông dao động, vì cứu người mà chính mình cũng bị trọng thương.

“Không thể đi.”

Người phụ nữ xinh đẹp, sắc mặt lại tái nhợt. Nàng mở miệng, bắt lấy tay nàng, vô cùng khẩn trương, “Đại địa bị xé rách, căn cứ vào tin tức mà người triều đình thông báo qua không trung, diện tích khắp thế gian ước chừng đã mở rộng khoảng ba tầng, đều là vùng cấm, bên trong tồn tại những sinh mệnh không thể miêu tả... Chúng ta ra khỏi thị trấn thì đều là con đường chết.”

Đại địa bị xé rách và mở rộng, dẫn tới việc lãnh thổ bị phân cách thành từng mảnh nhỏ, rất nhiều con đường nguyên bản đều bị vùng cấm thần bí ngăn cách. Thị trấn bọn họ mà chỗ lệch khỏi quỹ đạo, thì cũng trực tiếp bị một mảnh vùng cấm ngăn cản, bị nhốt chết ở trong mảnh núi non này.

"Sớm hay muộn cũng phải thăm dò, toàn bộ triều đình đều đang đại loạn, chờ bọn họ đả thông đường nhỏ cho chúng ta là chuyện không thực tế. Thị trấn chúng ta không thể cứ bị nhốt ở chỗ này." Nàng từ biệt người nhà, lưng mang cung tiễn, kêu gọi mấy tên thợ săn khí lực không tệ của thị trấn, sải bước bước vào trong núi.

Chương 854: Vùng Cấm Lịch Sử 2

Càng vào trong núi sâu, chỉ cảm thấy một mảnh quỷ dị.

Xung quanh là một mảnh xám xịt, cây cối sinh trưởng xiêu xiêu vẹo vẹo, vậy mà xuất hiện một số biến dị, càng không thấy bóng dáng của rất nhiều động vật.

Đoàn người tiếp tục đi về trước, càng tới gần núi sâu lại càng có một loại không khí khủng bố bao phủ khắp đại địa. Mấy thợ săn xung quanh sợ hãi nhìn bốn phía.

Rầm.

"Ngươi… Ngươi chảy máu mũi."

Bỗng nhiên, một thợ săn chỉ vào một người khác nói, cả người không thể ngăn chặn được sự run rẩy, "Lỗ tai ngươi cũng..."

"Ta?" Một cái thợ săn khác ngẩn ra, không hề phản ứng, yên lặng sờ mũi và lỗ tai, bàn tay là một mảnh đỏ tươi, đồng tử lập tức trợn to, ngăn không được mà sởn tóc gáy.

"Các ngươi đi mau, nơi này có điểm không rõ." Từ Oanh Lạc gầm nhẹ, để cho bọn họ nhanh chóng rời đi.

"Vậy còn ngươi?"

"Không có việc gì, ta cảm thấy ta còn kiên trì được." Nàng nhấp môi, đuổi mấy người thợ săn kia đi, rồi tiếp tục đi về phía trước.

“Ai, đây là người không có thiên phú, không có thiên phú sinh ra chính là kẻ yếu, suốt đời đều không thể trở nên mạnh mẽ... Nếu như người không có thiên phú cũng có thể tu luyện thì tốt rồi.”

Xung quanh là một mảnh xám xịt, phảng phất như tiến vào mộ của thời đại cổ xưa. Xung quanh rõ ràng xanh miết xanh biếc, lại lộ ra sự bất an mãnh liệt.

“Động vật nơi này hình như đều đã chết như thế này... Thực vật đối với cỗ hơi thở không rõ này có tính đề kháng cao hơn một chút.” Nàng cúi đầu sờ sờ bùn đất, cẩn thận nhìn bốn phía, tiếp tục đi về phía trước.

Bỗng nhiên, nàng thấy được một cái hang động nơi xa.

Nàng đang muốn đánh giá một chút, chỉ thấy nơi xa có bốn thân ảnh mặc trang phục đen trắng, phảng phất như đi tới từ thời không xa xôi, vậy mà lại là bốn vị Đại Đế. Bọn họ đang khiêng một cỗ kiệu, có một loại hơi thể khủng bố như siêu thoát tất cả đánh tới. Từng đợt uy áp bên trong kiệu đè nén vạn vật, như thể đứng trên cả vạn vật thiên địa.

Xôn xao!

Bốn vị đại đế vừa khiêng cỗ kiệu, vừa rải đầy tiền trắng khắp không trung, chậm rãi đi qua.

“Đây là cái gì?”

Từ Oanh Lạc sợ tới mức lui về phía sau vài bước, vội vàng cuộn lại một chỗ trong một góc, “Bốn vị Đại Đế với chiến lực nghịch thiên làm kiệu phu, khiêng một cỗ kiệu, bên trong kiệu là tồn tại viễn cổ khủng bố cỡ nào đây?

Xôn xao!

Bốn người khiêng kiệu kia chậm rãi đi vào chỗ sâu trong hang

động.

Vùng cấm thật sự quá khủng bố.

Sợ tới mức hồn phi phách tán, sởn cả tóc gáy.

Nàng cảm giác ngồi bên trong hẳn là một vị Đại Đế, bởi vì nàng đã từng may mắn gặp qua đại đế, nhớ rõ hơi thở, nhưng mà ngồi ở bên trong sao có thể là Đại Đế được?

Hơi thở đè ép vạn vật muôn thuở như vậy, đồng thời làm cho bốn vị Đại Đế nâng kiệu cho hắn?

Nàng cũng không dám tiến vào, yên lặng ghé vào hang động, nhìn vị tồn tại thần bí kia rời xa, chỉ là cuối cùng lại truyền đến một câu mang theo năm tháng vô tận, "Đúng là sinh không gặp thời, thời đại mà đường thành tiên đã đứt, chỉ có thể gặp lại chư vị đạo hữu tại con đường thành tiên khác."

Đôi mắt nàng vẩn đục, kịch liệt rung động.

"Chẳng lẽ, thật đúng là Đại Đế, nhưng mà Đại Đế sao có thể nghịch thiên đến loại này..."

Nàng lại trợn mắt nhìn, làm gì có cỗ kiệu và bốn vị kiệu phu thần bí?

Chỉ thấy chỗ sâu trong hang động có một viên hổ phách hình trứng màu cam vàng trong suốt. Bên trong vậy mà có một cánh tay bị đứt, máu trắng như tuyết, cánh tay đang nắm lấy một chuỗi hạt châu gỗ, lẳng lặng nằm ở trong nham thạch, tản ra hơi thở khủng bố khiến người áp lực.

"Bàn tay của một tồn tại không rõ đang nắm lấy chuỗi hạt thần bí, bị cấm phong ở trong thần nguyên viễn cổ?" Toàn thân nàng đều đã nổi da gà, hơi thở khủng bố như vậy vậy mà lại chỉ là một cánh tay?

...

Trong hang động đen nhánh, nhìn bàn tay bị đứt được bao bọc trong hổ phách cam vàng cổ xưa, bàn tay trắng nõn kết lan hoa chỉ, nắm lấy một chuỗi Phật châu, thon dài duy mĩ, đồng thời cũng mang đến một loại cảm giác khủng bố đến cực hạn.

Quang cảnh xung quanh biến hóa, lóe lên ánh sáng nhiều màu.

Từ Oanh Lạc phảng phất như nghe được lời thì thầm nỉ non đến từ năm tháng xa xưa, một hư ảnh hiện ra từ cánh tay cụt.

Trong hốt hoảng, nàng dường như nhìn thấy tồn tại thần bí cổ xưa đến từ năm tháng xa xôi, ánh sáng quanh người bắn ra bốn phía, đỉnh đầu có ngật đáp (mụn), một tay xoay hạt gỗ, sừng sững cửu thiên, mang theo khí thế đè ép vạn cổ.

“Một số tồn tại ngủ say trong cấm địa cổ đại lại bắt đầu không an phận...”

“Người lâu đời nhất của bọn họ đến từ kỷ nguyên hỗn loạn về nguồn gốc của thảm họa, thời đại mà con đường thành tiên đã bị cắt đứt, là kẻ thất bại của thời đại. Gần đây nhất, vì thời đại cuối cùng tự mình ngủ say, cho nên muốn xuất thế gây rối loạn, muốn hút tính mạng của sinh linh trên đại đại để sống đến kỷ nguyên tiếp theo.

Dù sao hiện tại cường giả của thời đại không đủ nhiều.

Bọn họ muốn bổ sung lực lượng thì phải tiếp tục ngủ say, chờ khi hoàn toàn tích tụ đủ người tài của thời đại, khi mà đủ số lượng thì sẽ cùng bước vào con đường thành tiên, tranh thủ tiên cơ...”

Cái gì!?

Từ Oanh Lạc chỉ cảm thấy trái tim đập bùm bùm kịch liệt kinh

hoàng, trong lòng nhịn không được mà hoảng hốt.

Lượng tin tức trong một câu ngắn ngủn này quá lớn!

Trực tiếp chỉ ra toàn bộ chân tướng của thần thoại cổ đại!

Cấm địa cổ đại không chỉ có thi hài tàn khuyết thần bí trong chất keo không rõ phủ đầy bụi mà còn có sự tồn tại cấm kỵ từ cổ xưa ngủ say ở trong đó?

Sẽ xuất thế định kỳ để hút vạn linh trên đại địa?

Tạo thành đại kiếp nạn thiên địa của thời đại?

Đầu của Từ Oanh Lạc như bị nứt ra.

Nàng bỗng nhiên có một dự cảm vô cùng mãnh liệt, cảm giác như vùng cấm mở ra lúc này chỉ sợ thật sự là chiến trường từ thời đại viễn cổ. Chỉ riêng hơi thở thôi là có thể đánh chết phàm nhân, tất cả đều đã bị người dùng sức đem mảnh đại địa này gấp lên, áp súc thành một mảnh đất trời nhỏ. Những gì được bày ra tại giờ phút này mới chân chính là đại địa cổ xưa cuồn cuộn vô ngần!

Nhưng mà những đại năng gấp lại những cấm địa đó, nhìn như là vì nhiều thế hệ phàm nhân sinh sôi nảy nở, trên thực tế lại là đang chăn thả. Bọn họ có thể định kỳ xuất thế, tàn sát chúng sinh! Mà lúc này cấm địa bỗng nhiên xuất hiện, xé rách đại địa, chẳng lẽ là những Đại Thánh cổ đại kia muốn thức tỉnh, xuất hiện lại tại nhân gian, mang theo dấu hiệu hạo hiếp diệt thế?

Nàng nhìn khắp cấp địa xám xịt thần bí, hoàn toàn rét run, trong lòng tràn đầy chua xót, cảm giác nơi đây không biết ẩn chứa bao nhiêu quái vật viễn cổ.

“Đúng vậy, lịch sử của chúng ta chỉ có hơn ba trăm năm ngắn ngủi... Nhân tộc trước đây đã đi đâu? Thời đại toàn bộ vật còn sống kia, tất cả đều là thức ăn cung cấp cho quái vật trong vùng

cấm...”

Chương 855: Tiết Lộ Bí Mật Cổ Xưa Của Cấm Địa Trong Thần Thoại? 1

Khủng bố!

Quá khủng bố!

....Ăn luôn một cái thời đại!?

Nàng tưởng tượng đến việc có một tồn tại cổ đại thần bí đến từ vô số kỷ nguyên trước đang ngủ say, không ngừng ăn thịt người của các thời đại sau để kéo dài hơi tàn, tích tụ lực lượng, chờ đợi con đường thành tiên mở ra, liền cảm thấy sợ hãi.

Mà việc con đường thành tiên đã bị chặt đứt, vì sao không thể đột phá cảnh giới Thần linh cấp tám, cũng là một bí ẩn!

Lúc này, giọng nói mênh mang kia vẫn đang còn nỉ non,

“Ta rốt cuộc có nên ngăn cản những tồn tại trong cấm địa kia hay không? Là Thánh địa phương Đông, có nhiệm vụ phù hộ chúng sinh, nhưng bọn họ đã từng cười nói với ta rằng đây là điều bình thường. Ở mấy kỷ nguyên trước, con đường thành tiên chưa từng bị đứt đoạn, khi đó Đại Đế nếu muốn thành tiên thì phải huyết tẩy chúng sinh, đột phá thành thần tiên cao cao tại thượng...

Thần thánh cổ đại chưa bao giờ phù hộ chúng sinh cả, tất cả đều chỉ là người đời sau chúng ta cho rằng là như vậy mà thôi. Chúng ta thật sự đã quên đi rất nhiều lịch sử, tự cho là đúng.

Chỉ là, sau rối loạn của kỷ nguyên cổ đại thì con đường thành

tiên đã bị chặt đứt, cho nên không thể thành tiên, dù có ăn nhiều người, cũng chỉ có thể miễn cưỡng kéo dài thọ mệnh. Bởi vì tên thật của chúng ta đã bị tồn tại luân hồi thần bí kia nắm giữ. Đó là nguồn gốc của chúng ta, chỉ khi tìm được tên thật thì mới có thể thành tiên, tiêu dao trong thiên địa..."

"Bọn họ không muốn chết, cũng căn bản không dám chết, bởi vì nếu như tử vong thì sẽ phải vào trong địa phủ. Một khi rơi vào tay vị cấm kỵ kia, bị ném vào trong lục đạo luân hồi thì sẽ mất đi tất cả ký ức, không còn là chính mình."

Giọng nói như xuyên qua thời không vô tận, "Vùng cấm chính là nơi mà bọn họ ngủ say."

Từ Oanh Lạc nghe xong, chỉ cảm thấy cả người phát lạnh.

Nàng dường như đã nhìn thấy một lịch sử đầy máu.

Mặc kệ con đường thành tiên có bị chặt đứt hay không thì hiện tại đang có một bị thần thánh cổ đại đang ăn người? Ánh mắt lạnh nhạt, phun ra nuốt vào sinh linh khắp đại địa quỳ bái, sùng bái mình?

Đó là kỷ nguyên viễn cổ tàn nhẫn và thấm đẫm máu tươi nhất!

Quá tàn nhẫn!

Quả thực là thần thoại ăn tươi nuốt sống thời chưa khai hoá.

Căn cứ vào ý tứ trong đó thì sau đó hình như có một tồn tại thần bí, xuất thế ngang trời, ở trong kỷ nguyên cổ hỗn loạn nhất, lấy một loại khí phách độc đoán muôn đời chặt đứt con đường thành tiên, khiến cho những Đại Đế kia không thể thành tiên?

Chuyện này cũng thật đáng sợ.

Vị tồn tại thần bí nhất lúc này đang bị bao phủ ở trong sương

mù bóng đêm, là độc thủ cuối cùng khống chế một thời đại.

Những tồn tại cấm kỵ đó là người chăn nuôi...

Mà vị tồn tại dưới địa phủ kia lại là ở Mục Thần??

Thời điểm mà cả người Từ Oanh Lạc đang rét run, suy nghĩ chuyện xảy ra sau này của thời đại thì giọng nói nỉ non mang theo năm tháng kia lại truyền đến lần nữa,

"Bọn họ muốn chúng ta làm lơ, bọn họ sẽ xuất thế và tàn sát chúng sinh, tích tụ lực lượng rồi lại ngủ say, tương lai chúng ta cũng sẽ lâm vào ngủ say giống như bọn họ. Đợi đến khi tích lũy qua mấy kỷ nguyên thì lực lượng sẽ không sai biệt lắm..."

Không cần!

Từ Oanh Lạc nghe thế liền hoàn toàn nhập vào trong đó, trong lòng nhịn không được mà gầm nhẹ. Bởi vì nàng nghe ra sự do dự, hoang mang lo sợ trong đó.

Nếu như tồn tại này cũng thông đồng làm bậy, hoặc là người của các thời đại đều không ngừng gia nhập cùng với bọn họ, vậy khắp thế giới chẳng phải là...

Sắc mặt nàng càng thêm phức tạp, nhìn bàn tay đã đứt gãy.

Như vậy thì sau này rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, lại khiến cho vị tồn tại tối cao này ngã xuống?

Phải chăng là đã ngủ đông cùng với những tồn tại cổ đại kia, cùng hủy diệt thời đại, ngủ say đến cuối cùng rồi ra tay, bước vào con đường thành tiên, đối mặt với điều cấm kỵ khủng bố kia, dẫn tới bản thân mình thất bại và bị diệt vong?

Hay là hắn lựa chọn chém giết với những tồn tại cổ đại trong vùng cấm, mới dẫn đến việc bại vong?

Nhưng dù thế nào đi chăng nữa, khi nàng nhìn thấy bàn tay đứt gãy cầm một chuỗi hạt gỗ, từng viên hạt châu xoay tròn phảng phất như bánh xe lịch sử, nàng dường như cảm thấy được sự bi thương của năm tháng trước đây.

Lịch sử thần thoại, năm tháng cổ xưa.

Thế giới lục đạo luân hồi này cũng không đơn giản.

Lúc trước, khi mà trong dân gian không biết từ chỗ nào bắt đầu lưu truyền về độc thủ trong bóng tối, địa phủ, cầu Nại Hà, lục đạo luân hồi, quy tắc cấu tạo của thế giới, nàng đã mơ hồ cảm nhận được khắp đại địa đã không còn giống với bình thường.

Lúc này, giọng nói kia vẫn lạnh nhạt như trước, mang theo tang thương của thời gian.

“Năm tháng dần trôi đi, xin hỏi thế gian thật sự có tiên không?”

“Thành tiên? Thú vui nhiễm đầy máu như vậy, ta không cần.... Còn không chờ mấy người chúng ta nói chuyện, Tuyệt Vô Thần đã lên tiếng. Đó là một tên sát thần tuyệt thế, hắn là bạo quân nổi tiếng trong thời đại của chúng ta. Trong mấy năm đó, hắn đã nô dịch trăm vạn con dân, thành lập Đế Quan vạn trượng, Trường Thành kéo dài ngàn dặm, ngay cả các đại năng thần thông đều bị mệt chết. Hắn tự mình canh giữ ở trước vùng cấm hắc ám, lấy đế quan của một người ngăn cản một vị tồn tại cổ đại. Tuy rằng những tồn tại cổ xưa đó ngủ say quá lâu, thể lực suy giảm, nhưng vẫn mạnh mẽ tuyệt thế như trước, là thiên kiêu của thời đại.”

“Chúng ta không đành lòng, cho nên cùng ngăn trở, may mà người tài trong thời đại của chúng ta xuất hiện tầng tầng lớp lớp, từng đại Thánh đương thời đều ra tay, hi sinh binh lính, mới đem bọn họ đánh trở về chỗ sâu trong vùng cấm, nhưng mà chúng ta cũng không sống được bao lâu...”

“Nhân tộc, nếu như không thể tiến đến cảnh giới Thánh thì không thể thâm nhập vào vùng cấm, không thể tìm tòi nghiên cứu con đường thành tiên!”

“Ngươi chờ, nhớ lấy!”

...

Một giọng nói lạnh lùng chậm rãi vang vọng.

Nàng mơ hồ nhìn thấy vị tồn tại này nổi giận gầm lên một tiếng, hóa thành cầu vồng kinh thế, rơi vào chỗ sâu trong Minh Uyên, chiến đấu hăng hái, máu tươi nhuộm đầy thế giới.

Giờ phút này, vô số người đều đang khóc.

Phảng phất như sống lưng của thế giới đang sập, đại địa than khóc, trăm triệu lê dân phủ phục trên mặt đất, lâm vào đau buồn.

Tồn tại tối cao như vậy thật sự đã chết sao?

Nàng cảm thấy trong lòng nghẹn muốn chết, nhìn hình ảnh hạo kiếp mạt thế, chỉ cảm thấy có loại xúc động muốn gào khóc lớn, vô cùng chấn động, cả người như hít thở không thông.

“Cổ đại không rõ, vùng cấm thần bí, khủng bố, con đường thành tiên đã đứt tuyệt, thánh cảnh, một tồn tại cổ đại muốn bước lên con đường thành tiên cấm kỵ, máu nhiễm vòm trời.”

Từ Oanh Lạc nhìn bàn tay bị đứt, vừa khóc vừa cười, nỉ non nói,

“Mỗi một từ ngữ... đều khiến cho người ta hãi hùng khiếp vía, lượng tin tức trong đó thật sự quá mức khổng lồ.”

Đặc tính của nàng thủy, hiền hòa không tranh với vạn vật, nhưng khi cần mạnh mẽ thì phải mạnh mẽ.

“Đây là lai lịch về vùng cấm cổ đại sao?”

Chương 856: Tiết Lộ Bí Mật Cổ Xưa Của Cấm Địa Trong Thần Thoại? 2

Gương mặt của nàng lạnh lùng, nàng biết đây là tin tức mà vị tồn tại này để lại cho đời sau.

“Thời đại mà con đường thành tiên đã bị chặt đứt, không thể thành tiên, vì thế ở trong cảnh giới Đại Đế, chỉ có thể lấy nó để nghiên cứu đến chiến lực cực đại của Đại Đế, vượt qua Đại Đế bình thường. Cảnh giới ở giữa Đại Đế và Tiên gọi là Thánh? Thánh Nhân?”

Nàng mơ hồ có một loại dự cảm, nếu như không phải con đường thành tiên đã bị chặt đứt thì những Đại Thánh cổ đại đó chỉ sợ sớm đã đột phá thành tiên từ rất lâu rồi.

Nếu không, cũng sẽ không thể sống qua các thời đại được, Đại Đế bình thường tuyệt đối không thể làm được như vậy.

Cảnh giới Đại Thánh này không phải là cảnh giới không thể đạt được, mà là con đường thành tiên đã đứt, hoặc có thể gọi là tiên của cõi trần, có chiến lực nghịch thiên!

“Trước mắt đại địa bị xé rách, từng mảnh vùng cấm quỷ dị xuất hiện, đại địa cổ đại đã hoàn toàn sống lại, chỉ sợ đại kiếp nạn thiên địa sắp bắt đầu.”

Nàng chậm rãi phun ra một ngụm trọc khí.

Nàng nghĩ một lúc, cũng không có tuyệt vọng. Nàng cảm thấy hổ phách thần bí kia tuy rằng phát ra hơi thở khủng bố kinh

người, nhưng miễn cưỡng còn có thể tiếp cận.

“Phải tìm được lực lượng của người cổ đại.”

Nàng thử nhẹ nhàng đụng vào cánh tay, còn chưa tới gần 3 mét đã cảm thấy tay của mình đang nhanh chóng hư thối, chỉ có thể yên lặng lùi về, lạnh lùng nói,

“Quá đáng sợ, quá bá đạo... Khó trách khiến cho khu vực xung quanh đều trở thành tuyệt địa. Đây là một loại lực lượng tử vong thần bí viễn cổ, cũng không phải là thiên phú của chúng ta, mà là một loại phương pháp tu luyện.”

“Hiện tại ta không thể đụng vào, chỉ có thể đặt ở nơi này nghiên cứu... Thì ra, người đương thời chúng ta căn bản không hiểu rõ việc tu hành! Chỉ là nương theo thiên phú dị bẩm mà thôi!”

...

...

Coi như không tồi.

Hứa Chỉ yên lặng ẩn trong bóng tối bên cạnh nhìn một màn này.

Không chỉ có thể thả “Thần nguyên” xuống, khiến cho người tiến vào khu vực phóng xạ để tu luyện, còn có thể bổ toàn lịch sử. Sự ra đời của vùng cấm có thể xem như là một loại đầu tư lâu dài.

Về phần vùng cấm ăn người để thành tiên?

Đây là chuyện rất bình thường, cũng là hình mẫu Thần thoại viễn cổ hợp lý nhất, bởi vì đây vốn chính là phương thức trực tiếp để thu hoạch năng lượng.

Rất nhiều vị thần đều làm như vậy.

Trước đây Elmin cũng dựa vào năng lượng chúng sinh để thành thần, sáng lập Minh Giới.

Đại La Thiên, mười hai Tổ Vu, Đế Kỳ muốn đột phá cũng muốn tàn sát thương sinh.

Thậm chí đại địa Dung Nham cổ đại, Caroline cũng là ăn người, chẳng qua là ăn trăm triệu thây ma mà thôi.

Cho nên sau này, Manh Muội đến từ thế giới hiện đại, không có tư tưởng xem mạng người như cỏ rác, không đồng ý với quan niệm đương nhiên như vậy của các cường giả của thế giới siêu phàm. Nàng theo đuổi sự bình đẳng, hỗ trợ, hữu ái, không đành lòng nhìn chúng sinh khó khăn, cho nên đã sáng lập Long Mạch khắp đại địa. Vì vậy Hứa Chỉ mới nói là thời đại phát triển, thoát ly khỏi thần thoại máu tanh ăn tươi nuốt sống, từ ăn "Chúng sinh", đổi thành ăn "Hương khói của chúng sinh", đi trên con đường phát triển bền vững.

"Đại Thánh" là cảnh giới Thiên Đế mới mà hắn sáng tạo, dùng để chỉ một số quái vật đặc biệt.

Nó giống như hạn mức cao nhất của Medusa, Đạo Trường Sinh, Đế Kỳ trước đây, trong cùng một cảnh giới, có treo mười mấy Thiên Đế lên đánh.

Đó gọi là Đại Thánh.

Nếu như không có cách nào làm cho bọn họ đột phá thành tiên, như vậy để cho bọn họ không ngừng mò mẫm, khai quật ra tiềm lực của cảnh giới thứ bảy. Dù sao hiện tại tích lũy đã nhiều, về sau đột phá thành tiên thì nhất định sẽ trở thành thần tiên cấp tám vô địch, cũng không xem như là đang hạn chế tiềm lực phát triển của thế giới này.

"Đây là vì để phát triển Phật hệ, vùng cấm đều là khu vực

phóng xạ.... Thậm chí "Thánh" cảnh có thể nói là một con đường mới để trải nghiệm, xây dựng nền tảng trong cảnh giới này, nhìn xem thành tựu tương lai sẽ như thế nào..."

Hứa Chỉ nhìn Từ Oanh Lạc đang chấn động phía dưới, cười nói.

Dù sao thì "Thần thoại vùng cấm cổ đại" cũng đủ để cho khắp thế giới oanh động, vì nó mà điên cuồng, sợ hãi.

Rất nhiều thời điểm, chỉ cần nhẹ nhàng đẩy con nước lớn lịch sử, liền sẽ từ gợn sóng bình tĩnh, đi về hướng kỷ nguyên thần thoại xuất sắc tuẫn lạn.

"Phật, đạo, bức màn về thời đại thần thoại thịnh thế đã hoàn toàn được mở ra."

Hứa Chỉ cúi đầu quan sát Từ Oanh Lạc một chút, cười khẽ một tiếng, thân ảnh hoàn toàn biến mất ở chỗ sâu trong bóng tối, phảng phất như chưa bao giờ xuất hiện qua.

...

...

Một bên khác.

Mấy ngày, thế giới nhân gian đang chấn động kịch liệt.

Cùng với việc đại địa bị xé rách, các vương hầu, đại đế đã du tẩu, quan sát dị tượng của thiên địa, phát hiện ở chỗ sâu trong vùng cấm có phong ấn hài cốt của một loại sinh vật cổ đại không rõ, phát ra hơi thở tử vong khủng bố, khó có thể tới gần.

Từng màn chân tướng về thần thoại cổ đại như ẩn như hiện, tuy rằng không đầy đủ bằng Từ Oanh Lạc, chỉ biết được một số mảnh nhỏ về cổ đại, nhưng dưới sự hoạt động âm thầm của Hứa

Chỉ khắp thế giới đều bị chấn động.

“Vùng cấm?”

“Khả năng ẩn chứa nguy cơ?”

“Đây mới là thế giới chân chính, vùng đất bị gấp từ thời cổ đại đã được trải ra.”

...

Bọn họ bắt đầu có cảm giác áp bách, bắt đầu tìm tòi nghiên cứu hệ thống tu luyện cổ đại.

Nhưng mà những khu phóng xạ đó là nơi mà người bình thường có thể tiến vào sao?

Loại phóng xạ này quả thực khiến cho sinh linh bị diệt sạch, biến vùng đó thành mảnh đất tử vong. Ngay cả người có thiên tư thông minh như Từ Oanh Lạc, đều không có bất kỳ biện pháp nào, trong lúc nhất thời cục diện lâm vào bế tắc.

Cho đến khi có một Thiên Đế buông xuống đạo Súc sinh, xem xét xem đạo Súc sinh có vùng cấm xuất hiện hay không.

“Hình như đạo Súc sinh không có vùng cấm xuất hiện... Mà đạo Thiên nhân, ta đã âm thầm xé rách hư không tiến đến, cũng không phát hiện gì. Vùng cấm quỷ dị thần bí này chỉ xuất hiện ở đạo Thế gian của chúng ta.”

Sắc mặt hắn ngưng lại.

Mấy ngày này, Thiên nhân của đạo Thiên nhân cũng đang âm thầm tiến vào đạo Thế gian đạo, hiển nhiên là có hứng thú đối với khu vực khủng bố này. Trong ba đạo thì hình như đạo Thế gian bởi vậy mà trở thành trung tâm gió lốc.

Đại năng của đạo Súc sinh, đạo Thiên nhân không ngừng

buông xuống.

“Ồ?” Một Thiên Đế Nhân tộc ngẩn ra, thời điểm đang bay qua một chỗ núi non xanh biếc liền cúi đầu nhìn lại, “Những sinh linh này vậy mà lại có loại có mùi giống như hệ thống cổ đại trong vùng cấm kia...”

...

Lúc này các người chơi, còn đang lao động khắc khổ ở đạo Súc sinh.

Nhưng không thể không nói, bọn họ đều là một đám nhân tài gan cứng.

Trong trò chơi võng du truyền thống trước đây, chính là điên cuồng làm nhiệm vụ hằng ngày, không quan trọng việc buồn tẻ mà nhạt nhẽo. Hiện tại bọn họ đều đang điên cuồng tu luyện, trước đây đệ nhất tu luyện là cấp bốn, hiện tại là cấp năm.

Thậm chí đứng đầu chính là cấp năm đỉnh phong, sắp đột phá cấp sáu.

Không phải là bởi vì bọn họ đủ nỗ lực, mà là bởi vì giả thiết về “tộc A Tu La” của Hứa Chỉ, không ngừng tiến hóa, chính là một chủng tộc tiến bộ vượt bậc nhưng đoản mệnh.

Tốc độ tu luyện mau, nhưng thọ mệnh ngắn ngủi, bởi vì tiến hóa trên diện rộng sẽ làm giảm bớt thọ mệnh. Thiên Đế bình thường có 800 năm thọ mệnh, bọn họ bình quân Thiên Đế chỉ có 80 năm.

Chương 857: Đại Nhân, Thời Đại Thay Đổi

Trong ngôi nhà tranh tự xây.

“Các huynh đệ, hóa học bên kia đã bắt đầu thành lập môn phái...”

“Quặng Urani của chúng ta mới miễn cưỡng thu về được một chút, vẫn còn cao phóng xạ thu được từ bí cảnh địa ngục trước đây... Còn may là khi đó có đại lão đã tính toán trước.”

“Đừng hoảng hốt, đừng nhìn chúng ít như vậy, nhưng đến lúc phóng ra khỏi lò phản ứng hạt nhân sẽ rất khủng bố! Cũng đủ cho một đám người chúng ta tu luyện Phật môn chính thống!”

“Đáng giận! Tiếp theo sẽ có người chơi mới vào, không biết có người có chức nghiệp được lưu ý như này hay không?”

“Không biết, dù sao cũng đã phát thông báo: Bổn Phật môn, hoan nghênh đại năng vật lý học tiến đến chấn hưng!”

“Dù sao nhân tài học vật lý cao cấp cơ bản đều là kiểu tóc Địa Trung Hải, cạo hết cũng không có tật xấu.”

Một đám người đang đùa nghịch ống nghiệm, mặc áo dài, châu đầu ghé tai.

Trong lòng bọn họ đau xót, cảm thấy chính mình quá khó khăn.

Nhưng không có cách nào, bọn họ đã có thói quen vượt khó rồi, chỉ có thể hy vọng người tiếp theo vào sẽ có không ít đại năng

vật lý học nghe tin mà tới, chấn hưng nhất mạch Phật gia!

Dù sao cũng là một trong hai đại thần Trung Hoa cổ xưa, hoan nghênh có người chơi Trung Hoa có mộng tưởng.

Đạp đạp.

Trong nhà bỗng nhiên xuất hiện một đạo thân ảnh, là một nam tử trung niên vĩ ngạn, uy áp cả người cuồn cuộn như biển, rất là thần thánh, lãnh đạm nói, "Các ngươi chính là đạo A Tu La trong truyền thuyết sao? Đang nghiên cứu cái gì vậy?"

Thiên Đế này đang nói ngôn ngữ của đạo Súc sinh.

"...."

Người chơi xung quanh không kịp phản ứng lại, tuy rằng bọn họ đang học, nhưng sao có thể học xong toàn bộ? Cũng may bên cạnh có một người chơi thật sự tinh thông ngôn ngữ của đạo Súc sinh.

Hắn yên lặng mở phát sóng trực tiếp.

"Ngươi là Thiên Đế đến từ đạo Thế gian?" Vị người chơi này nói thẳng.

Thiên Đế gật gật đầu, nhìn về phía bọn họ. Hắn cũng đã nghe qua về sự hiểu biết của chủng tộc thần bí này. Hắn chắp hai tay sau lưng, bình tĩnh nói, "Hơi thở trên người các ngươi vậy mà lại có chút giống với vùng cấm của đạo Thế gian."

Vùng cấm?

Mấy người không có phản ứng lại, bởi vì tin tức của đạo Thế gian không truyền đến bên này.

Đây là nhiệm vụ chủ tuyến mới của cốt truyện sao?

Nhiệm vụ chức nghiệp sau khi chuyển chức?

Dù sao thì nhiệm vụ võng du truyền thống đều là lão nhân NPC nói với ngươi, "Tiểu tử, hơi thở chức nghiệp trên người các ngươi có chút giống với mảnh đất viễn cổ nào đó, đề nghị các ngươi qua bên kia nhìn xem một chút..."

Cốt truyện võng du cũ kỹ giống nhau như vậy không nên thấy quá nhiều.

Thiên Đế liếc mắt nhìn bọn họ, cũng không che giấu, bởi vì không có gì có thể che giấu. Hắn miêu tả lại hiện trạng một cách đơn giản.

Vùng cấm hắc ám biến động.

Cấm kỵ cổ xưa xuất thế.

Thế giới chuẩn bị có những thay đổi lớn.

Vùng cấm còn có thần nguyên cổ xưa, hổ phách nửa trong suốt, bên trong niêm phong một số sinh vật cổ đại không rõ, rất có thể còn có cấm kỵ ngủ say, ngoài ra còn có một số nhánh cây, trái cây kỳ dị.

Sau đó mấy người chơi liền hoàn toàn kích động, "Có thể miêu tả một chút về hình dạng của những cái đó không?"

Thiên Đế miêu tả lại từng cái một.

Bọn họ trao đổi với nhau một chút.

Kiểu dáng của những trang phục đó có chút giống với phong cách Trung Hoa, có khả năng thật sự là có quan hệ với Trung Hoa cổ đại, có thể là một số người cổ đại…

Thậm chí một số pháp khí được phong ấn bên trong cũng mang phong cách Hoa Hạ, đặc biệt là một số nhánh cây, trái cây

vậy mà lại tương tự với bồ đề của địa phủ?

Chẳng lẽ đây là thuốc bất tử trong thần nguyên?

Nếu là trước đây, bọn họ nhìn thấy loại thế giới huyền huyễn tiên hiệp, giả thiết bối cảnh rộng lớn cuồn cuộn như này nhất định sẽ rất kích động, hô to một tiếng:

Đây mẹ nó không phải là thế giới tiên hiệp thời Trung Hoa cổ sao?

Nhưng mà hiện tại...

Đại nhân, thời đại thay đổi rồi.

Ngươi đã xem qua chuyên mục《 đi vào khoa học 》, 《 chuyện xưa truyền kỳ 》 chưa?

Chúng ta từ nhỏ đã xem loại tài liệu giải mã khoa học này rồi.

Cái gọi là vùng cấm thần thoại cổ đại, gặp phải thì về già sẽ gặp phải bất hạnh, còn không phải là khu phóng xạ sao?

Phóng xạ đều là cái dạng này!

Chết trong im hơi lặng tiếng.

Nguồn gốc của thiên sư lại là gì, truyền thuyết quỷ dị về việc tuổi già đều chết thảm trong nhà, gặp phải tai hoạ không rõ, tỉ lệ phát bệnh ung thư trong những năm cuối đời rất cao, tất cả đều là chuyện bình thường.

Cái gì mà thánh thể Hoang Cổ?

Cả người phát ra ánh sáng, chiếu rọi muôn đời, có lẽ cũng là độ di truyền phóng xạ.

Cái gì mà bào thai thánh thể trời sinh?

Tám chín phần bọn họ chính là hậu đại của hai vị đại năng tu đạo có nội khí dồi dào, được kế thừa chân chính cho tới ngày nay.

Phải dùng ánh mắt khoa học để đối đãi vạn vật.

“Thật không dám giấu giếm, những đồ vật trong vùng cấm cổ đại kia có quan hệ với tổ tiên chúng ta.”Cuối cùng, một người người chơi đứng dậy, “Hãy xem một chiêu này.”

“Đại Nhật Như Lai chưởng.”

Xôn xao.

Ánh sáng rực rỡ nở rộ trong lòng bàn tay hắn, hắn nhẹ nhàng nhấn một cái xuống một cái cây bên cạnh, vỏ của cái cây kia lập tức khô héo, không còn sức sống.

“Đúng là loại hơi thở này!” Ánh mắt của vị Thiên Đế này lập tức sáng ngời, trong lòng có chút kích động, hơn nữa hắn còn cảm nhận được thiên phú chưa được sử dụng.

Đây là một phương pháp cổ đại mà mỗi người đều có thể tu hành.

Mấy người chơi lập tức cũng có chút kích động, Thiên Đế bản xứ vẫn là chưa trải qua việc đời a!

Thấy màn ảo thuật bỏ đi này của bọn họ mà đã kích động thành như vậy. Nếu như mà nhìn thấy nhất mạch chân khí bên cạnh có thể bay ở trên không trung lại là lửa, nước, chất nổ, thì sẽ thế nào?

Bọn họ lập tức có hứng thú biểu diễn.

Dù sao trước đây bọn họ cũng giống như người chơi chân khí, từng nghiên cứu qua các chiêu thức hoa lệ, hấp dẫn người chơi mới tiến vào.

“Một chiêu vừa rồi, nếu như tu luyện đến mức tận cùng thì có thể một chưởng trấn áp vạn vật.”

“Lại xem chiêu của ta, Phật quốc trong tay.”

Hắn hơi duỗi tay, trên bàn tay mơ hồ xuất hiện một cung điện nhỏ màu vàng, lóe sáng như điện bóng đèn, “Cũng giống như Phật quốc này, vùng cấm mà ngươi nhìn thấy đó đã trải qua ngàn năm không tu, nó cũng là một loại đất Phật... Chẳng qua là bị ô nhiễm bởi đất Phật hắc ám. Phật chân chính là một loại lực lượng ánh sáng tái sinh.”

Đất Phật?

Những tử vong trong vùng cấm đó là một đất Phật có tính hủy diệt?

Còn có một loại vùng đất ánh sáng tương ứng?

Nghe giống như sự rực rỡ của thần thoại cổ đại!

Trong lòng vị Thiên Đế này cảm thấy chấn động, không thể tưởng được loại truyền thừa viễn cổ lại khủng bố đến như vậy. Thì ra người của thời đại này như bọn họ căn bản chưa từng bước lên con đường tu hành chân chính.

Như vậy thì vùng cấm hắn ám hỗn loạn kia cho thấy phải tu luyện loại công pháp này, mới có thể có một Đại Đế đương thời, đón đánh những tồn tại hắc ám.

Chương 858: Thiên Nhân Luận Đạo, Truy Tìm Nguyên Lý Vạn Vật! 1

"Không biết có thể không..." Vị Đại Đế này kinh ngạc cảm thán, chậm rãi ôm quyền, sắc mặt ngưng trọng nhìn về phía mấy tên đạo A Tu La xung quanh.

"Ngươi muốn học? Chúng ta đương nhiên có thể dạy ngươi, giáo dục không phân nòi giống." Mấy người vui mừng quá đỗi, kéo được một vị Thiên Đế xuống nước, còn lo không có tài nguyên tu luyện sao?

Bọn họ vội vàng lấy ra một quyển 《 Vật lý Phật nhập môn: Tinh túy chế phẩm Urani 235 》

Vị Thiên Đế này hoàn toàn cảm động.

Bí tịch tuyệt thế bực này vậy mà có thể dễ dàng giao ra, sắc mặt hắn lại quỷ dị , "Chờ đã, lực lượng trong tay các ngươi không phải cũng là lực lượng hủy diệt sao? Không phải nói đây là ánh sáng đại biểu cho nguồn gốc sự sống sao?"

Người chơi: "....."

Mặt hắn lập tức đen lại, không khỏi rơi lệ, cầm một bình thuỷ tinh, "Đại lão à! Không phải chúng ta không muốn lấy! Đây là bởi vì chúng ta hiện tại không có nguồn năng lượng tu Phật. Ngươi biết mà, tu luyện môn pháp này cần một lượng lớn tài nguyên, chúng ta không có tài nguyên thì không thể nghiên cứu ra được lực lượng của tổ tiên, đó là một loại phóng xạ tốt."

“Ngươi nhìn lọ này xem, axít sunfuric! Phi! Thần dịch vực sâu!” Hắn một phen nước mắt nước mũi, “Ngươi biết chúng ta mất bao lâu để tinh chế ra thứ này trong rừng núi hoang vắng không? Không có tài liệu cơ bản thì căn bản không thể làm ra phản ứng hạt nhân...”

Thiên Đế: “.....”

Hắn có chút ngốc.

Hắn có cảm giác... phong cách có chút không đúng.

Thiên Đế trầm ngâm một lát, nói thẳng, “Ta sẽ mang các ngươi đi đến đạo Thế gian một chuyến, đi nhìn vùng cấm thần thoại cổ đại một lần xem như thế nào? Để cho các ngươi nhìn xem Phật đạo viễn cổ, các ngươi có bằng lòng hay không?”

Nhóm người chơi liếc nhau, lập tức mừng rỡ như điên.

Thành.

Phó bản chức nghiệp thuộc về Phật môn bọn họ sắp được mở ra.

Hơn nữa bản đồ của đạo Thế gian cũng không đơn giản, chính là thế giới xã hội loài người chân chính, tiểu tỷ tỷ xinh đẹp mặc cổ trang, các loại đồng phục màu xanh, ngẫm lại liền cảm thấy rất tốt đẹp.

Chỉ biết bày ra kế hoạch cân bằng chức nghiệp, sau khi tới vùng cấm khu phóng xạ này rồi còn sợ không có tài nguyên tu luyện sao?

...

Có được hứa hẹn, vị Thiên Đế vô song đến từ đạo Nhân gian cũng vô cùng vui mừng, đây là trời không tuyệt đường của đạo

Nhân gian chúng ta mà!

Hắn vốn tưởng rằng chạy trời không khỏi nắng(số kiếp đã định), nhưng ai biết được rằng tiến vào đạo Súc sinh, ngẫu nhiên lại gặp được bộ lạc đạo A Tu La viễn cổ thần bí. Bọn họ vậy mà ở nơi tối tăm, vẫn luôn không ngừng khôi phục lại phương pháp tu hành của tổ tiên cổ đại. Hơn nữa, sau khi nói chuyện với người bên ngoài lại hào phóng đem cơ mật trân quý như vậy giao cho người khác tu luyện.

Giáo dục không phân nòi giống.

Chưa nói tới việc phương pháp này loài người có thể tu luyện hay không, ở trong đạo Nhân gian, cho dù là phương pháp tôi luyện cần có thiên phú thì cũng bị các thế lực lớn giấu kỹ, dẫn đến việc kết bè kết phái cực kỳ nghiêm trọng.

Hơn nữa, còn nguyện ý rời núi, cùng bọn họ tiến vào vùng cấm thần thoại cổ đại thần bí kia?

“Tại hạ là Tân Thiên Đế, Vương huynh chính là Đại Đế đương thời của Thuận Vương triều.... Cảm tạ các vị đã đại nghĩa cứu vớt bá tánh của đạo Nhân gian chúng ta trong cảnh nước sôi lửa bỏng!” Vị Tân Thiên Đế này chậm rãi cúi đầu.

Đạo Nhân gian bọn họ đã từng thông qua thiên phú đặc thù nghe được một số tin tức không cần thiết từ Thiên nhân, nghe Thiên nhân miêu tả về sự ra đời của đạo A Tu La và đạo Ngạ quỷ.

Mới đầu, hắn không tin.

Trên thế giới lại có chủng tộc nhiệt huyết, thiết huyết, chính trực như vậy sao?

Trong mỗi một chủng tộc, mỗi người đều là nhân vật anh hùng?

Lưng không khom, chết cũng không nhăn mày?

Hiện tại hắn đã tin, vô cùng tin tưởng!

Đây thật sự là một chủng tộc khiến người phải tôn trọng, cho dù hắn là một Thiên Đế của đạo Nhân gian cũng không thể không bội phục sự nhân nghĩa của những sinh linh nhỏ yếu này.

“Yên tâm đi, vượt lửa qua sông, chúng ta tất nhiên sẽ cứu vớt thế giới này!” Một người người chơi thấy thế, lập tức chính nghĩa nói, “Sinh tử thế gian luôn tùy ý, **!”

Sinh tử thế gian luôn tùy ý?

*?

Tân Thiên Đế nỉ non nghiền ngẫm, lập tức cảm nhận được một cỗ khí thế kiên quyết mà lừng lẫy trong câu thơ này.

Trong hốt hoảng, hắn nhớ tới lúc trước ở chỗ sâu trong vùng cấm, nhìn thấy hài cốt của một vị Đại Thánh Nhân tộc, cũng là tư thế rống giận oai hùng như thế, vì cứu vớt mấy vạn bá tánh, đã anh hùng bước lên con đường máu cuối cùng.

Thời đại mà đại kiếp nạn buông xuống, lúc này đã xuất hiện một số thiên kiêu và yêu nghiệt, một vị Thánh Tử, Thánh Nữ, dưới sự bảo hộ của người hộ đạo đang đi khắp đại địa, đón đánh kiếp nạn.

Mà bộ lạc đạo A Tu La cổ xưa này, cũng là một thế hệ nhân kiệt trẻ tuổi, xuất thế ứng kiếp.

“Không hổ là hậu duệ của những tồn tại cổ xưa... hệ Thần Hoa Hạ sao?” Hắn thở dài một hơi, sắc mặt cũng không còn bình tĩnh, đây là một lưu phái rất cổ xưa.

Mấy tên người chơi chắp tay, cười nói, “Vượt lửa qua sông,

đây là trách nhiệm từ xưa đến nay của chúng ta."

Nhưng trong lòng bọn hắn lại nói thầm đây là con đường cũ kỹ, người chơi là chúa cứu thế đến từ thế giới khác, cốt truyện chủ tuyến chính là tới để cứu vớt thế giới...

Nhưng mà bọn họ sớm đã thành thói quen.

Lập tức, mấy người lập tức hứng thú bừng bừng triệu tập nhân thủ, chạy ra bên ngoài kêu gọi bằng hữu, trong nháy mắt đã gọi tới một đống người chơi tu Phật đang rải rác khắp nơi.

Bọn họ nghe nói xong, lập tức khóc lóc thảm thiết.

"Mẹ ôi, chúng ta rốt cuộc đã đi đến cùng, đi! Có thể không đi sao? Chúng ta chuyên về phó bản chức nghiệp, cho dù có nguy hiểm cỡ nào cũng còn hơn so với việc chịu nhục nhã trước đám gia hỏa luyện khí đang bành trướng thế lực kia!"

"Hư, chúng ta lén đi, không cần nói cho những người cách vách bên kia."

"Đúng vậy, không thể để cho bọn họ lấy mất đại cơ duyên của chúng ta."

...

Một đám người tụ tập thành một đống, mặt rơi đầy lệ.

Vị Thiên Đế này lập tức trầm mặc một chút.

Tuy rằng hắn nghe không hiểu lời bọn họ nói, nhưng thấy bọn họ lệ rơi đầy mặt, lại có chút không đành lòng, đây là dự báo vận mệnh bi thảm của mình sắp tới sao?

Hắn trầm ngâm mấy phen, nhịn không được hỏi, "Ta cảm ứng được nơi xa, còn có một số đạo A Tu La thoạt nhìn có hơi thở rất là bất phàm, có muốn thông báo cho bọn họ hay không..."

“Không cần!” Một người người chơi lập tức nói, sau đó mới phản ứng lại, gần như nức nở nói, “Chung quy lại cũng phải lưu lại một ít gốc rễ cho đạo A Tu La chúng ta.”

Tân Thiên Đế có chút trầm mặc, trong lòng buồn bã.

Một con thỏ trọc đầu có tu vi cực cao, dùng toàn lực, sau đầu con thỏ xuất hiện một vòng sáng màu vàng, nó nhảy nhót nói: “Chúng ta cũng không cần từ biệt, dù sao đến lúc đó lưu luyến không rời thì không tốt, nam nhân tốt chí ở bốn phương, sao có thể khóc sướt mướt, trải qua nỗi niềm ly biệt? Chúng ta đi nhanh đi!”

“Đúng vậy! Chúng ta đi mau!”

“Không cần chờ đợi những người cùng tộc, thật ra bọn họ tất nhiên cũng muốn tiến đến cùng với chúng ta, khẳng khái hy sinh, chúng ta chung quy lại cũng chỉ muốn lưu lại một ít tộc đàn.”

Chương 859: Thiên Nhân Luận Đạo, Truy Tìm Nguyên Lý Vạn Vật! 2

Thiên Đế lập tức thở dài một hơi, vô cùng bội phục, khom lưng cúi đầu, “Đại ân không lời nào cảm tạ hết được, các vị vượt lửa qua sông giúp đạo Nhân gian chúng ta, cứu vớt hàng tỉ lê dân, thật là khiến người khâm phục.”

Hắn vẫy tay một cái, một đám mây trắng bao trùm mọi người, thẳng vào trong vòm trời .

Bỗng nhiên.

Phía dưới bỗng nhiên có một đám sinh linh hình thù kỳ quái chạy đến từ phía xa.

Bọn họ đứng trên mặt đất hô to.

Bọn họ rống giận đối với không trung, bi phẫn đan xen.

Thậm chí một số còn muốn bay lại gần đây.

Những người chơi kia lập tức đen mặt.

“Chết tiệt, bọn họ vậy mà lại chạy tới? Tám chín phần là có gián điệp trong đạo môn, ẩn núp ở trong chúng ta, là ai?”

Một con thỏ hói đầu cảnh giác nhìn người chơi xung quanh, “Mẹ nó trâu, kịch bản gián điệp trong các trò chơi võng du truyền thống cũng xuất hiện? Mẹ nó lẻn vào trong môn phái của chúng ta, ở trong bang chiến, thành chiến, để mật báo mọi lúc?”

Vốn dĩ, bọn họ sau khi nhận thấy rằng đây là một nhiệm ẩn giấu liền lập tức dặn dò lẫn nhau lập tức đóng phát sóng trực tiếp, không nghĩ tới vẫn là bị phía cách vách biết được.

Người chơi xung quanh nhìn nhau, vẻ mặt mờ mịt, một đám trông rất vô tội. Gián điệp lẫn trong đạo môn hỏng chừng là một ảnh đế, nhìn không ra.

Hô!

Con thỏ đầu hói cũng lập tức không thèm để ý mấy người chơi này, dù sao cũng là người chơi võng du lọc lõi, chuyện như vậy cũng đã trải qua rất nhiều. Nó lập tức khóc nức nở, lệ chảy đầy mặt,

“Tân Thiên Đế đại nhân, đi mau a!! Đừng để cho bọn họ đi theo chúng ta, phải giữa lại cho nhất tộc chúng ta... gốc rễ!!”

“Ai! Nhân thế gian nan, toàn là sinh ly tử biệt.” Tân Thiên Đế lập tức vì một màn này mà cảm động, cúi đầu nhìn lại, phía dưới còn đang rống giận.

Cắn răng một cái, trực tiếp mang theo bọn họ vào đạo Nhân gian.

...

Đạo Nhân gian.

Đại địa bị phá thành mảnh nhỏ, từng mảnh khu vực tử vong như là từng mảnh núi non, vùng đất nguyên vẹn ban đầu đã bị chia cắt, phân cách thành các mảnh, bù đắp nhau.

Một đám người chơi hình thù kỳ quái tiến vào một tòa thành trì rộng lớn cuồn cuộn.

Dòng người đi lại rộn ràng nhốn nháo, đầu đường không

ngừng có người rao hàng, ngẫu nhiên có thể nhìn thấy một số thư sinh, thậm chí còn có một số mỹ nhân cổ trang đi qua.

Đôi mắt của bọn họ lập tức đỏ lên.

Giống như là Lưu bà ngoại tiến vào Đại Quan Viên, đây mới là thế giới siêu phàm mà bọn họ mong muốn.

Trước đây bọn họ sống ở đâu?

Cơ hồ đều là trò chơi độc lập! Hiện tại mới là một thế giới chân chính tràn đầy người sống, tiến vào địa đồ chân chính.

“Khụ khụ khụ.” Tân Thiên Đế nhìn ra những đạo A Tu La này đang không bình tĩnh, hắn hỏi, “Chúng ta tiếp theo, tu dưỡng một phen, hay là trực tiếp tiến vào vùng cấm, hay là...”

“Trực tiếp tiến vào đi.” Con thỏ đầu hói kia ho khan hai tiếng, “Chúng ta muốn tuyển một số thiên kiêu của các đại môn phái và thánh địa, truyền thụ miễn phí một số phương pháp tu luyện, chỉ cần có duyên với Phật môn chúng ta, giáo dục không phân nòi giống.”

Tân Thiên Đế hơi kinh hãi, biết rõ ý tứ khủng bố trong đó, “Để chúng ta chuẩn bị một chút, ta sẽ đi thông báo cho các đại thế gia, thiên kiêu của các thế hệ.”

Mấy người gật gật đầu, lại lấy ra một hạt giống cổ thụ sao trời, đưa cho tân Thiên Đế, “Đây là hạt giống cây bồ đề, đem nó trồng trong vùng cấm, bên trong sẽ ngưng kết chất lỏng để tinh luyện một loại dược mấu chốt để tu hành.”

Đây là thuộc về gen phóng xạ, không có nó đương nhiên sẽ không tu hành được.

Những người chơi đó biết thời gian cấp bách, dù sao còn có sức đẩy, bọn họ rất khó ở lại đây lâu được, chỉ có thể giành giật

từng giây, phát triển hệ thống Phật môn, không đến mấy ngày mấy ngày, tin tức thứ nhất đã oanh động thiên hạ.

“Hệ thống tu hành cổ xưa xuất thế?”

“Có thể chống lại vùng cấm? Miễn dịch ăn mòn?”

“Không chỉ có người có thiên phú trời sinh mà phàm phu tục tử bình thường có tư chất không tệ sau khi dung nhập huyết mạch cũng có thể tu luyện?”

...

Mọi người trong Thiên hạ đều vì chuyện này mà hoảng sợ!

Thậm chí còn có tin vịt, Thần nữ Khương gia đều đã đến.

Nghe nói nàng phong hoa tuyệt đại, có thiên phú kinh thế, có bạn thân khủng bố là Tiên Lăng Cửu Thiên, mới hai mươi tuổi mà đã có thể so với một số trưởng lão thế hệ trước.

“Nghe nói, đại thiếu chủ của Cơ gia cũng đã chạy tới.”

Chỉ trong mấy ngày ngắn ngủi, nhóm cường giả gần đó đều chen chúc tới, thậm chí còn vượt qua vùng cấm tiến đến. Tất cả là vì thịnh thế đương thời.

Vận mệnh đã định, không ít cường giả cảm thấy rằng đây là một lần truyền đạo về hệ thống viễn cổ, làm sống lại nền văn minh, không thể bỏ lỡ, đồng thời nó cũng đặt ra hệ thống tu luyện cho đương thời.

Một ngày này, rốt cuộc đã đến.

“Phải lên đài diễn thuyết sao?”

Từng con động vật đầu trọc, cây cối, hai mặt nhìn nhau.

Mấy ngày này bọn họ đã hiểu rõ nguồn phóng xạ, xem như đã hoàn toàn đi vào chính quy, cả người biến dạng, lông tóc thưa thớt.

Nhưng thời gian vẫn rất ngắn, bọn họ còn chưa biết phải thay đổi cấu trúc phóng xạ như thế nào, để biến nó thành một loại phóng xạ tốt.

“Thật sự có thể được không?” Có người hỏi.

“Khụ khụ khụ, chúng ta tuy rằng cầm vô số bản thảo diễn thuyết mà cư dân mạng đưa cho, có thể coi là tỉ mỉ, đã được chỉnh sửa qua mười mấy bản. Nhưng mà chúng ta nói như vậy, có thể bị đánh chết hay không?”

“Yên tâm đi, tuyên ngôn của chúng ta là Thần hệ Hoa Hạ, mỗi người đều có trách nhiệm!”

“Sao có thể sẽ đem chúng ta đánh chết? Đây chính là sự dung hợp của rất nhiều tư tưởng cổ xưa, tâm lý học, cách vật học(nghiên cứu sự vật), các loại phương pháp biện chứng cơ bản của thế giới cổ đại, vô cùng phù hợp với phong cách thế giới tiên hiệp.”

“Chưa tính đến việc chúng ta còn dựa theo các hệ thống khác, chúng ta sao có thể sẽ làm xáo trộn được những nguyên tắc cơ bản được? Tất nhiên là phải làm nó trở về nguyên dạng, khôi phục lại hệ thống thần Hoa Hạ.”

Con thỏ đầu trọc ho khan hai tiếng, mở miệng nói, “Chắc chắn có thể làm được, trước tiên chúng ta đi ra ngoài phổ cập một chút về hệ thống tu chân cách vách, nhân tiện chúng ta sẽ.... làm rạng rỡ truyền thống của chúng ta.”

“Cố lên! Biện pháp vượt qua sợ hãi tốt nhất chính là đối mặt với sợ hãi!”

“Hôm nay, phải đem vinh quang của thần hệ Hoa Hạ chúng ta khôi phục tại thế giới tiên hiệp này.”

Con thỏ đầu trọc chậm rãi phủ thêm áo cà sa, khuôn mặt uy nghi, phía sau có một mảnh vòng sáng mông lung, chậm rãi đi lên chỗ cao, quan sát xuống dưới.

Rầm!

Tất cả thiên kiêu đương thời đều ngồi ở dưới.

Con thỏ đầu trọc nhìn xuống phía dưới, ánh sáng lưu chuyển khắp người, bày ra phong thái của một vị đại năng đắc đạo, “Rất nhiều người cho rằng, vùng cấm lộ ra một loại khủng bố không rõ, không có hình dạng rõ ràng, không thể chạm đến, nó làm thối rữa toàn bộ sinh linh, mang đến tử vong... Đó là một loại lực lượng cấm kỵ viễn cổ.”

Phía dưới rộn ràng nhốn nháo.

Vẻ mặt con thỏ đầu trọc nghiêm nghị, nó nói, “Loại lực lượng này là một loại đất Phật bị hắc ám làm bẩn, khiến cho vạn vật bị ô nhiễm, làm cho bọn họ nhiễu sóng, vặn vẹo, trở thành sinh mệnh hắc ám.”

Chương 860: Thiên Nhân Luận Đạo, Truy Tìm Nguyên Lý Vạn Vật! 3

Phía dưới đều gật đầu, chính xác là như thế.

Nhưng con thỏ đầu trọc vừa chuyển lời, “Nhưng bản chất của khu vực bị làm bẩn này lại là gì? Dưới góc độ Vật lý học mà nói, thật ra thì nơi đó phát ra một loại ánh sáng, một loại năng lượng, gọi là Phật nguyên.”

Các cư dân mạng đã trải qua vô số lần tranh luận, quyết định dùng từ Phật nguyên thay thế cho hai chữ phóng xạ, giúp người ở mảnh thế giới này có thể dễ dàng lý giải hơn.

Lúc này, mọi người đã bắt đầu giật mình.

Thứ mà vùng cấm phát ra chính là một loại ánh sáng đặc thù?

Phật nguyên?

Vật lý lại là cái gì?

Rất nhiều người khó hiểu, trong lòng sinh ra rất nhiều nghi vấn.

“Trước tiên nói một chút về khái niệm vật lý, hỏi mọi người một câu trước, lý.... Là cái gì?” Con thỏ đầu trọc quan sát phía dưới, ánh mắt không hề gợn sóng, “Xin hỏi phía dưới, có ai biết không?”

Xung quanh yên lặng nhíu mày.

Lý?

Đây là một đề tài tương đối huyền bí.

Con thỏ đầu trọc tiếp tục nói, “Các ngươi biết ý nghĩa của ‘thiên lý’ không?”

Mọi người gật đầu, thiên lý, ý chỉ quy tắc vận chuyển của trời đất.

“Địa lý thì sao?”

Mọi người tiếp tục gật đầu.

“Nhân lý? Tình lý? Lý lẽ ? Đạo lý ?”

Xung quanh mơ hồ cảm giác đã hiểu được đôi chút, khái niệm về ‘lý’ có chút mơ hồ, nhưng lại cảm giác như không nắm được!

Đây là phương pháp tu luyện cổ đại?

Quả nhiên là chỉ độ người có duyên?

Không nói tu hành, giảng về bản chất vạn vật trước?

Phía dưới, một thiên kiêu nói nhỏ, âm thầm nhíu mày.

Đây là một phần cơ duyên, nhưng không phải mỗi người đều có thể lý giải được khái niệm cổ xưa này, nó quá mức siêu hình.

Con thỏ trọc đầu cũng không hỏi ‘ lý ’ rốt cuộc là cái gì nữa, dừng một chút vậy mà trực tiếp nhảy qua, lãnh đạm nói, “Như vậy, vật lại là cái gì?”

Mọi người còn chưa có bắt đầu trả lời.

Con thỏ đầu trọc đã trực tiếp chỉ vào mấy người trước mắt, “Ngươi là vật! Hắn là vật!”

Nó chỉ vào không trung và đại địa, lấy tốc độ cực nhanh, nói, “Cỏ là vật! Hoa là vật! Trời là vật!... Vùng cấm, là vật. Vạn vật trên thế gian đều là vật, như vậy các ngươi đã từng thử nghĩ xem ‘ vật ’ là gì chưa?”

Nhóm đại năng xung quanh đều trầm mặc.

Bọn họ đều chưa từng lý giải qua.

Nghĩ lại thì từ “Vật” này chỉ vạn vật tồn tại trên thế gian, nhưng bọn hắn lại theo bản năng mà xem nhẹ nó. Giống như Newton năm đó, mỗi người đều biết quả táo sẽ rơi, đây là thường thức, nhưng bản chất phía sau thường thức lại là gì? Đúng là bởi vì quá phổ biến, xuất hiện nhiều ở trong sinh hoạt, ngược lại mới khiến cho mọi người xem nhẹ nó.

Con thỏ đầu trọc trực tiếp tổng kết,

“Tổng hợp mà nói, vật lý, là.... đạo lý của vạn vật trong thiên địa. Đây là phương pháp tu luyện viễn cổ của các bậc tiên hiền của chúng ta —— truy tìm nguyên lý vạn vật, nghiên cứu vạn vật, truy tìm nguyên lý.”

“Cho đến hôm nay, đám hậu nhân chúng ta đã lấy một loại biện pháp đặc thù để nhận thức, lý giải, quy phạm tất cả vạn vật trên thế giới.”

Vật lý!?

Đạo lý về vạn vật trong thiên địa?

Bọn họ chỉ cảm thấy đầu như nổ tung, nổi cả da gà, cảm giác dường như đã chạm được một chút vào bản chất thiên địa mà vận mệnh chú định.

Phật môn, tu vật lý?

Vật lý Phật?

Trong lòng bọn họ vừa kinh hoàng vừa ngạc nhiên, cảm nhận được tiềm lực khủng bố trong đó! Phật tu cổ đại này là đang chỉ ra phương pháp thiết yếu để lý giải bản chất "vạn vật thiên địa"!

"Cường đại mà vô cùng trực tiếp?"

"Đây là phương pháp tu hành cổ đại sao?"

"So sánh với trước đây, ta chưa bao giờ bước lên con đường tu hành."

Một vị thiên kiêu đương thời ngồi bên dưới, thần nữ Khương gia càng là cẩn thận cân nhắc. Thần thoại cổ đại viễn cổ là thứ khiến người ta phải hướng tới, phương pháp và khái niệm tu luyện vậy mà lại thần bí khó hiểu như thế, nghe thôi cũng biết vô cùng sâu xa!

Này đó là Phật?

Tiên tri vật lý, mới có thể tu Phật?

Một vị Thiên Đế tọa trấn nơi xa, cũng lộ ra vẻ rung động.

Bỗng nhiên, trên đời chấn động!

Trên bầu trời thoáng hiện lên ánh sáng.

Một vị Thiên nhân, vô cùng tôn quý, vậy mà cũng đứng trên đám mây tỏa sáng năm màu, yên lặng nghe giảng giải về "Vật lý" học, "Lý lẽ cách vật".

"Nguyên lý của thiên địa là vạn vật."

"Gọi là vật lý!"

"Đây là nguồn gốc cơ bản để nhận thức về thế giới sao? Bản

chất của Phật tu?”

“Đúng là không thể tưởng tượng được!”

“Thiên nhân chúng ta trước đây cũng nhận thức thế giới như vậy, nghiên cứu bản chất vạn vật, phân tích các loại bộ phận tạo thành, nhưng mà chung quy lại... đều là cân nhắc bằng kinh nghiệm, còn chưa có quy phạm hoá như vậy.”

...

Các Thiên nhân có học thức uyên bác đang giao lưu ở chỗ cao, một bộ phong thái học giả, châu đầu ghé tai.

Bọn họ cảm thấy chiến sĩ đạo A Tu La không hổ là đã được tu luyện từ nhỏ, lý giải này quá kinh người.

Mà vô số đại năng đạo Thế gian cũng yên lặng ngửa đầu nhìn lại, chỉ cảm thấy sởn tóc gáy. Trước nay bọn họ chưa từng bại lộ số lượng, lúc này vừa thấy, đây rốt cuộc là có bao nhiêu Thiên Đế?

Thật là đáng sợ.

Tổng cộng có hơn 70 vị, chỉ là đứng ở chỗ đó thôi đã mang đến cho người ta một loại uy áp khủng bố khiến người không thể ngăn cản, nó có thể đi ngang thời đại.

“Cường đại như vậy, khó trách lại làm lơ đạo Thế gian ta.” Tân Thiên Đế nỉ non vài câu, liền cười khổ, dưới kế hoạch của hắn, đạo Nhân gian cho ra đời không đến mười Thiên Đế.

“Nhưng mà kiêu ngạo như Thiên nhân, chung quy lại cũng đang ở bên cạnh lắng nghe, bọn họ cũng không thể ép buộc đạo A Tu La.” Mấy người Tân Thiên Đế đều là người cầm lái của toàn bộ Thuận Vương triều. Hắn cảm thấy đạo A Tu La rất bất khuất, cho dù là Thiên Nhân cũng không thể bẻ cong.

Đạo A Tu La, từ tâm cho đến tính cách, sống lưng luôn thẳng tắp, không thể cưỡng bách, chỉ có thể chờ thời điểm bọn họ vui vẻ có lẽ mới có thể nói với ngươi một số việc.

Không trung và mặt đất đều rất yên tĩnh.

Một con thỏ mặt áo cà sa lẳng lặng ngồi trên bục giảng, mặt đầy kiêu ngạo, "Các ngươi đã lý giải được bản chất của hai chữ 'vật lý', như vậy, chúng ta liền chính thức bắt đầu bài giảng."

"Vật là cái gì? Vật là các loại hình thái, ngươi, ta, hoa, cỏ, thụ, mộc, là vạn vật trong thiên địa, nhưng bản chất của nó thì sao? Nó được tạo thành từ một loại hạt siêu nhỏ... vạn vật trên thế giới này, hoa cỏ cây cối, đều như vậy. Tất cả sẽ phát ra bên ngoài một loại năng lượng gọi là 'trường' (trong từ trường), kể cả.... Phật nguyên. Phật nguyên tức là bản chất hình thành vùng cấm."

Oanh!

Ngay khi lời này được nói ra, khắp đại địa đều vô cùng chấn động.

Nhất thời, khắp đại địa là một mảnh rối loạn, vô số Thiên Đế đương triều, các cường giả của các đại môn phiệt đều nhíu mày.

Ngay cả các Thiên nhân trên không trung cũng bị bí mật ẩn chứa trong lời nói này làm cho lâm vào trầm tư.

Vạn vật được tạo thành từ vô số hạt vô tận?

Mà vật lý là nghiên cứu nguyên lý của vạn vật, trên thực tế, đúng ra là nghiên cứu tỉ mỉ các hạt cấu tạo nên vạn vật?

Mà bất kể hạt tạo thành cái gì, đều sẽ ngưng tụ thành một loại năng lượng phát ra bên ngoài- Phật nguyên?

Đây là một lý luận đã phá vỡ cực hạn tư duy của bọn họ.

Chương 861: Xu Thế Đại Thịnh

“Một bông hoa một thế giới, một chiếc lá một bồ đề.” Con thỏ đầu trọc chậm rãi cầm một đóa hoa lên, “Ngươi xem đóa hoa này chính là được tạo thành từ vô số hạt.”

Nó hái xuống một chiếc lá của một cây bồ đề bên cạnh, “Ngươi xem chiếc lá này cũng là được tạo thành từ vô số các hạt.”

Mọi người hoàn toàn trầm mặc, một số Thiên Đế đang trao đổi với nhau.

“Quả thực là vậy.”

“Ta đã từng quan sát qua, nhưng cảm thấy nó rất bình thường.”

“Ta thật sự không có thần niệm mạnh như vậy, chưa từng nhìn đến.”

Bởi vì nguyên nhân thiên phú mà một số Thiên Đế có thần niệm rất mạnh, từng nghiên cứu một chút qua về cấu tạo trên phương diện này. Nhưng rất nhiều Thiên Đế đều không có thần niệm mạnh trên phương diện này, trong lòng họ có loại cảm giác mờ mịt và sợ hãi, đang thử xác nhận lẫn nhau một phen...

Mà những người khác cũng cảm thấy đầu óc quay cuồng, chỉ cảm thấy lông tơ đều dựng cả lên.

Đây là vật lý cơ bản của thế giới? Đây là kết cấu gì vậy? Thật khó có thể tưởng tượng!

Một bông hoa một thế giới, một chiếc lá một bồ đề!

Thì ra là có ý như vậy.

Chân lý của Phật môn chính là tìm tòi nghiên cứu, có thể thấy được vạn vật, đọc hiểu được bản chất tạo thành từ vô số hạt?

Rầm!

Ánh sáng lưu chuyển.

Ánh sáng phía sau lóng lánh như lưu ly, phảng phất như Phật ở trên cao đang quan sát chúng sinh, phổ độ vạn vật, thoát ly khổ hải, tràn đầy từ bi,

"Các hạt vô tận được sắp xếp theo thứ tự hội tụ thành các sinh mệnh, tảng đá..."

Giọng nói nó lạnh lùng, giơ móng thỏ lên cao, di chuyển một chuỗi Phật châu, "Loại 'trường' được hình thành này có lớn có nhỏ, chẳng qua 'trường' mà mỗi một loại sinh linh phát ra lại không giống nhau, phần lớn là bé nhỏ không đáng kể, chỉ có một ít vật chất đặc thù mới phát ra 'trường' kinh người."

Hắn thật sự là đang phổ cập khoa học, nguyên nhân sinh ra phóng xạ.

Bởi vì bản thảo diễn thuyết được biên soạn rất là tỉ mỉ, lấy một loại phương thức có thể khiến cho bọn họ tiếp thu, phổ cập hệ thống tu hành cổ đại một cách khoa học, khôi phục lại vinh quang viễn cổ.

Dù sao đây cũng là đất của tổ tiên Hoa Hạ, đương nhiên phải khôi phục đến mức tối đa, khôi phục lại thần hệ viễn cổ nguyên bản. Cho nên, bọn họ còn đặc biệt vận dụng một số tri thức cách vật của người xưa, có thể thấy được dụng tâm trong đó.

"Qua một phần bản thảo diễn thuyết này dường như thấy được thành ý khó có được của bọn hắn...thật sự là đang nghiêm

túc, khôi phục lại nhất mạch hệ thống Phật môn viễn cổ, phổ cập khoa học cho bọn họ.” Hứa Chỉ đứng ở chỗ tối, sắc mặt có chút không đúng.

Hắn hiếm khi thấy bọn người kia lại nghiêm túc, không có xẳng bậy như vậy.

Thật sự nghiêm túc phổ cập khoa học vật lý Phật!

Nhưng mà cổ đại sẽ không có thứ đồ chơi này đâu nha...

Khó có được lúc nghiêm trang, khó được lúc nghiêm túc, nhưng phương hướng nghiêm túc lại hoàn toàn không đúng.

Nhưng không sao cả.

Hứa Chỉ biết một phần nghiêm túc giảng giải về “Vật lý” , về lực liên phần tử, sự ra đời của phóng xạ này sẽ đặt ra một hệ thống tu hành hoàn toàn vận dụng “Phóng xạ”, một loại phương pháp tu hành vật lý khá toàn diện.

Toàn bộ thế giới tiên hiệp cổ đại sẽ đi về hướng hệ thống cường thịnh chưa được biết đến. Mặt khác, hệ thống nguồn sáng phóng xạ cũng sẽ càng thêm tinh tế tỉ mỉ hơn.

Nghiên cứu các hạt vật chất phát ra khí tràng.

Giờ phút này, toàn bộ người đều đang chấn động, lộ ra vẻ mặt si mê không thể tưởng tượng được.

Thăm dò ‘ vật ’ trong thế gian.

Phân tích ‘ lý ’ trong đó.

.... Đó là vật lý!

Thì ra vùng cấm là một loại trường năng lượng?

Mỗi một loại sinh mệnh đều có ‘trường’ khác nhau, giống nhau thì rất ít...

Trầm mặc!

Tất cả đều là trầm mặc!

Bọn họ đã hoàn toàn hiểu rõ hệ thống này, nó tựa hồ là nghiên cứu nguyên lý của “Vật” , nghiên cứu và vận dụng loại trường năng lượng đặc thù này.

“Thì ra trước đây chúng ta đều chỉ là ỷ lại thiên phú mà thôi!”

“Đúng vậy, căn bản chưa từng nghiên cứu quy tắc thiên địa!”

“Đây là một con đường tà đạo, phương pháp tu hành vật lý viễn cổ mới là chính thống.”

....

Khắp đạo tràng của Tử Phủ núi Vân Phượng đều là tiếng gầm, truyền ra từng tầng.

Rất nhiều người đều nhịn không được muốn hét lên, có người cảm thấy chuyến đi này là chứng kiến thời đại, quả thực là mở ra cho toàn bộ thời đại, lý niệm bên trong thực kinh người! Quá mức tiên tiến!

Lúc này, phía trên đạo tràng, đạo A Tu La thần bí vẫn đang giảng Phật lý, phổ độ chúng sinh.

“Đặc tính của nguồn phát ra của một số vật chất đặc thù cũng sẽ không giống nhau, có chút tà ác, mục tiêu của chúng ta chính là hút những nguồn đó vào, biến bản thân thành loại tụ hợp thể này.”

Con thỏ đầu trọc đứng lên, móc ra một quyển 《 Vật lý Phật nhập môn: Tinh chế phẩm Urani 235 》, quơ quơ trong không khí.

“Trong tình huống bình thường, không có nguồn này thì chúng ta không thể hấp thu để tu luyện, chỉ có thể tự mình chế tạo. Đây là công nghệ chế tạo, dựa theo tri thức vật lý.... Nhưng mà vùng cấm hiện tại đang tràn ngập loại năng lượng này, chúng ta không cần phải chế tạo, mà là có thể trực tiếp hấp thụ.”

Các Thiên nhân, đại năng thế gian đều vô cùng vui sướng.

Bọn họ thích loại tính cách đơn giản thẳng thắn này, sau khi phổ cập nguyên lý cơ bản của khoa học, cũng không dài dòng, mà nói thẳng cho các ngươi tu luyện như thế nào.

Con thỏ đầu trọc đơn giản tiếp tục nói, “Không cần phải sợ hãi vùng cấm... Cái gọi là đi tới đó thì thất khiếu sẽ đổ máu, mềm mại ngã xuống trên mặt đất, dị dạng, biến dị, cái gì mà viễn cổ bất tường! Tai hoạ! Yêu ma! Nguyền rủa! Tất cả mọi người đều không hiểu, cho nên mới sợ hãi, sợ hãi đối với thứ mà mình không biết... Chúng ta chỉ cần đọc hiểu vật lý, đi theo phương pháp duy vật biện chứng thì chân tướng sẽ rõ ràng.”

Hắn cười cười, tiếp tục làm theo dự tính, nói, “Về phần tu luyện, thể chất vẫn có khả năng sẽ di truyền theo cường giả, cái gì mà Phật thể, thần thể, thánh thể, các loại thể chất, chính là một loại di truyền dị dạng!”

“Ví dụ như hiện tại trong vùng cấm có rất nhiều người mang thai sống lân cận, đứa trẻ sinh ra đều là dị dạng, quái thai, đây đều là điều rất bình thường, không cần mê tín, không cần hoảng loạn!”

Hứa Chỉ: “....”

Như thế nào giảng một hồi, lại thay đổi, biến thành bác bỏ tin đồn và giải trừ mê tín?

Nhưng các thế lực phía dưới đều chấn động, lộ ra vẻ mặt thì ra là vậy. Dù sao vùng cấm rất khủng bố, gần đây rất nhiều người

mang thai tới gần, sau đó sinh ra rất nhiều đứa trẻ bị dị dạng, đều bị mọi người trong thôn, thành trấn mắng là bất tường, nhiễm nguyền rủa, Ác Ma giáng thế...Thì ra là do vậy.

“Thì ra là thế.”

“Rất có đạo lý.”

“Bí ẩn đã được giải đáp.”

Rất nhiều người đều đang thảo luận, vùng cấm đã đem đến cho bọn họ rất nhiều bất an.

Con thỏ đầu trọc tiếp tục độ hóa thế nhân, thể hiện sự hiển thánh, vì thế nhân độ tai họa, tránh khỏi con đường lầm lạc.

“Cái gọi là thần cũng chỉ là sinh linh cường đại mà thôi, mà đã khiến cho vô số người sợ hãi. Ác Ma, nguyền rủa, vận rủi... cũng là như thế, tầm mắt khác nhau, tâm thái cũng khác nhau, chờ đến khi các ngươi cường đại rồi thì sẽ hiểu rõ vật lý trong đó. Khi đó các ngươi sẽ không còn sợ, tất cả mịt mờ của thế giới này đều sẽ biến mất.”

“Trên thế gian này, chỉ có nhỏ yếu mới là nguyên tội.” Con thỏ đầu trọc chắp tay trước ngực, phía sau là ánh sáng vô tận, tràn đầy vẻ từ bi độ hóa thế nhân, “Vật lý, truy tìm nguồn gốc sự vật, mới là chân lý của thế giới, là phương pháp vạch trần bí mật duy nhất!”

Oanh!

Phía dưới lập tức bùng nổ.

Vô số người cảm thấy thế giới mới đã được mở ra, mừng rỡ như điên.

Sợ hãi lúc trước, vùng cấm, các loại u linh, quỷ dị, khủng bố,

hiện tại nghĩ lại cũng chỉ là như thế.

Nhóm Thiên nhân cũng không bình tĩnh nổi, lộ ra suy nghĩ sâu xa. Hiển nhiên, đây là chiêu số người định thắng trời, thăm dò quy tắc thế giới, hướng tới nghiên cứu.

“Vật lý sao?”

“Thì ra đây chính là vật lý.”

“Vật lý, là đạo tiên nhân!”

Bọn họ hoàn toàn bị phương pháp tu hành cổ đại làm cho vui vẻ.

Con thỏ đầu trọc đứng lên, rốt cuộc cũng đi thẳng vào chủ đề, “Nhưng mà, đó mới là hệ thống tu hành viễn cổ thôi, Phật môn viễn cổ phổ độ chúng sinh, trong lòng từ bi. Hậu nhân chúng ta vẫn chưa làm sống lại được loại năng lượng Phật nguyên chính thống, hiện tại tất cả đều là năng lượng phụ, phải nhờ các vị nỗ lực cùng với chúng ta.”

Hắn để cho một số người chơi đi xuống dưới, đưa dược tề qua, cho bọn họ hấp thu.

“Tiếp theo, liền bắt đầu nhập môn. Mọi người không nên kích động, bởi vì sẽ tùy người mà thân thể sẽ phát sinh dị dạng khác nhau, tóc sẽ tự nhiên rụng đi, loại trừ ba ngàn phiền não.”

Mọi người lộ ra vẻ mặt giống như gặp quỷ, rụng tóc?

“Nhưng mà cũng chỉ... là túi da thôi.” Chỉ thấy con thỏ đầu trọc này đứng lên, nghiêm túc nói, “Tóc là phiền não, là nguyên nhân ngăn cản chúng ta trở nên mạnh mẽ.”

“Đến đây đi, cùng chúng ta mở ra cánh cửa vật lý! Đánh vỡ mê vọng và sợ hãi của vùng cấm, dùng trí tuệ thông minh để quan sát

ánh sáng.”

Rầm!

Một mảnh ánh sáng lưu ly thần thánh rơi xuống trước mặt mọi người, giờ khắc này đã trở thành bích họa được in sâu trong lịch sử vĩnh hằng.

【 Thiên Nhân, năm 468, cổ Phật giảng đạo tại Tử Phủ- núi Vân Phượng, loại bỏ điều vô căn cứ, độ ách nạn, làm rõ hoang mang, độ hóa chúng sinh, Phật môn bắt đầu hưng thịnh.】

Chương 862: Diễn Hóa Vạn Vật 1

“Chúng ta đây là đang đi đến con đường tối cao.”

Con thỏ khoác áo cà sa, ra hiệu cho mấy người chơi phía dưới đi phát dược tề, chậm rãi xoay tròn Phật châu trong tay, còn gõ lên cái mõ bên cạnh, “Hôm nay, chỉ cần gia nhập giáo của ta thì giáo dục không phân nòi giống!”

Giọng nói của nó càng thêm trầm thấp,

“Tóc sẽ hút đi dinh dưỡng của đại não chúng ta.”

Nó đứng lên,

“Tóc là sâu mọt đáng ghét đang cắm rễ ở trên đầu.”

Ầm vang!

Nó mãnh liệt về phía trước một bước, nói năng rất khí phách,

“Tóc khiến cho đại não của chúng ta dần thoái hóa.”

“Nó không ngừng bao lấy trí tuệ của chúng ta, khiến cho chúng ta rơi vào biển khổ, không thể hiểu rõ ý niệm, khiến cho chúng ta có đến ba ngàn phiền não.”

Nó chậm rãi mở hai tay ra,

“Hôm nay, loại bỏ tóc, ngươi và ta đều là đồng môn!!”

“Thiết quyền của chủ nghĩa duy vật sẽ đánh tan tồn tại cổ xưa trong cấm địa hắc ám!”

“Tiêu diệt mê vọng, mê tín, sợ hãi, dùng sự lý trí của đầu óc, ánh sáng trí tuệ sẽ thắp sáng tương lai!”

Oanh!

Nó khoác áo cà sa.

Lúc này trên đầu nó lóe lên ánh sáng màu vàng vô tận.

Chói mắt hùng vĩ, phảng phất như thần quang đến từ chùa miếu giáo đường trung cổ, được bao phủ bởi ánh sáng cuồn cuộn vô ngần.

Mọi người trầm mặc, cho dù là nhóm Thiên nhân cũng rung động, vội vàng sử dụng dược tề gen được phân phát, chỉ cảm thấy có một loại xạ tuyến kích thích đang lan khắp cả người.

Bọn họ nhẹ nhàng kéo tóc.

Vậy mà lại rơi rụng từng bó lớn.

Nhẹ nhàng nắm một cái, liền lộ ra da đầu trơn bóng trắng nõn tròn trịa, ngay cả chân lông cũng không thấy, trong quá trình không có chút thống khổ nào, vô cùng tự nhiên.

Bọn họ ngồi khoanh chân, chỉ cảm thấy cả người như được vô số ấm áp nóng bỏng bao vây, đắm chìm trong thần quang, yết hầu khát khô, chắp tay trước ngực, nhắm mắt, vẻ mặt từ bi.

“Chúng ta sẽ ngược dòng về lịch sử thần thoại... bước lên con đường truy tìm nguyên lý vạn vật của tiên nhân viễn cổ!”

...

...

Lịch sử.

Lịch sử xa xôi luôn là thứ khiến người ta hướng tới.

Vinh quang ngàn năm luôn khiến người phải truy tìm.

Nhưng mà, rốt cuộc cái gì gọi là lịch sử?

“Cái gọi là lịch sử... Đó là một đám người hoan hô nhảy nhót, lúc ấy cho rằng mình chỉ tùy tiện làm một chuyện nhỏ... cười ha ha, vui vẻ, thậm chí cho rằng việc làm đó rất kỳ lạ.” Hứa Chỉ nhàn nhạt trầm ngâm một chút, cười mở miệng.

Hắn nhìn con thỏ khoác áo cà sa đang giảng đạo trước mắt kia, cùng với người phía dưới đang hứng thú bừng bừng đi phát dược tề khắp nơi, dẫn dắt mọi người tu luyện.

Những người chơi này tự hào về việc phổ cập khoa học cho môn phái.

Cũng là đang phổ cập khoa học cho chính mình, vì khôi phục lại vinh quang của tổ tiên Hoa Hạ mà vui vẻ, đắc ý.

Dù sao thì ở trong mắt bọn họ, tổ tiên đã từng đến mảnh đất này! Hơn nữa còn bùng phát chiến tranh và phát triển một thời đại huy hoàng mà bọn họ không biết, khiến cho bọn họ có loại cảm giác đặc thù như quê nhà.

Trước mắt bọn họ đương nhiên là muốn tìm tòi nghiên cứu lịch sử.

Hứa Chỉ nói, “Rất nhiều thời điểm, lúc mà lịch sử xảy ra cũng không thần thánh, cũng không long trọng như bọn người này đang xằng bậy, có khi chỉ là mấy câu hi hi ha ha... Nhưng mà lịch sử sẽ để lại tán ca, thần hóa bọn họ.”

“Bọn họ, đó là thần thoại xa xôi.”

...

...

Thiên Nhân, năm 470.

Hệ thống tu luyện Đạo Phật được khuếch trương, mỗi người đều tu Phật, trồng cây bồ đề, lục căn thanh tịnh.

Lịch sử, tại thời khắc này mới đi vào quỹ đạo từ nguyên thủy hoang dã bước lên con đường tu hành cổ đại, khôi phục lại phương pháp tu hành viễn cổ.

Bọn họ đã từng ngồi trên "Thiên phú", lấy tốc độ cao để đạt đến huy hoàng, nhưng cũng bởi vì thiên phú, cho nên mới dẫn tới việc xem nhẹ con đường khai phá hệ thống tu hành vốn có. Hiện tại bọn họ đang bắt đầu gây dựng lại nền tảng của mình.

Thiên nhân, năm 473.

Phật môn khuếch trương thanh thế, không thể ngăn cản!

Tất cả triều đại đều phát hiện ra sự cường đại trong đó, có thể chống lại vùng cấm.

Phật độ chúng sinh, cho nên rất nhiều phàm nhân không thể tu luyện cũng bước lên con đường tu hành.

Nhất mạch Phật tu, giảng thiên tính, nói về tuệ căn, luận ngộ tính, chỉ có người am hiểu vật lý mới là thiên kiêu của Phật môn, lấn áp đương thời, thiên kiêu các nơi đều muốn tranh.

Các đại thiên kiêu, con cái vua chúa, Thánh Tử trước đây không theo kịp con đường tu hành, rất nhanh đã có người bị đào thải!

Một người xuất thân bần hàn tại đạo tu hành này lại tỏa sáng rực rỡ.

" Đức Phật Độ Ách đi về phía Tây, thâm nhập vào vùng cấm

phía Tây Nam, tìm tòi nghiên cứu di tích viễn cổ, đạt được một viên dược bất tử trong thần nguyên viễn cổ."

"Đức Phật Bách Khổ đi về phía vùng cấm phía Đông, quan sát bích họa Phù Đồ cổ, trong lúc đó còn chém một đại yêu ma bị biến dị hắc ám vùng cấm cảm nhiễm!"

...

Một vị Phật tử xuất thế, kinh diễm mọi người.

Nhưng chung quy lại, thứ mà bọn họ tu đều là Phật Sát Sinh, nắm giữ ánh sáng tử vong, phóng xạ truyền thống, nơi đi đến đều là tử vong, không có ai ngộ đạo thành Phật phổ độ thế gian chân chính.

Hơn nữa, bọn họ hình như có chút không muốn tiêu phí thời gian, ở nơi hư vô đi cứu vớt chúng sinh, phổ độ thế nhân, rõ ràng là không am hiểu chiến lực.

Thứ mà bọn họ muốn, là chiến lực tối cao kia!

So với việc mò mẫm trên phương pháp khiến mình trở nên yếu đi, còn không bằng tu luyện Phật Sát Sinh, dùng nhiều thời gian sát phạt, đi tranh đoạt cơ duyên, mới có thể trổ hết tài năng của mình ở trong thời đại.

Thiên nhân, năm 474.

"Thì ra là thế, thì ra là thế...."

Một ngày này, một tiểu ni cô xinh đẹp đang ngồi ở chỗ sâu trong rừng trúc, đúng là Từ Oanh Lạc.

Nàng tuy rằng bị nhốt ở trong vùng cấm, chưa từng tự mình đi nghe truyền đạo, nhưng nàng đã giao lưu tin tức với các cường giả qua không trung. Nàng dùng hạt giống bồ đề dung nhập vào trong

huyết mạch, bắt đầu nghiên cứu vật lý, truy tìm nguyên lý vạn vật.

Nàng thuộc vào đám người tu hành đến sau.

Lúc này, nàng đã ngồi tại rừng trúc trong vùng cấm được ba năm, ngày qua ngày, thông qua trúc để tìm tòi, muốn có cơ duyên ngộ đạo.

Nàng không vì tranh giành giết đoạt, nàng đến vì mẫu thân.

Từ sau khi vùng cấm bùng nổ, Từ mẫu trọng thương chưa lành, còn bị thứ nguyền rủa khủng bố kia cảm nhiễm, thân hình dần trở nên gầy ốm, cơ hồ sẽ hóa thành sẽ bộ xương trắng di động.

Nàng khác với mọi người.

Tâm tính nàng ôn nhu như nước, rất là trầm ổn, không có lòng hiếu thắng, cũng không đi tới các vùng cấm để rèn năng lực chiến đấu, thậm chí cũng không muốn nổi danh.

Lại một ngày.

“Đây chính là Phật lý.”

“Phật niệm, ma niệm, chẳng qua chỉ là một ý niệm.”

Oanh!

Trong nháy mắt, thần quang chiếu khắp rừng trúc.

Ánh sáng này đã nhanh chóng khiến cho khắp rừng trúc xảy ra một chút biến dị. Cây trúc bị cảm nhiễm biến dạng, vậy mà lại không khô héo, ngược lại càng thêm tươi tốt, dưới loại ánh sáng phóng xạ này đã xảy ra kích thích tiến hóa đặc thù nào đó.

Hóa thành một loại trúc Phật đặc thù.

“Cảm nhiễm vạn vật, độ hóa vạn vật, hóa thành đồng môn... Đây chính là đạo lý của Phật? Thần bí, vĩ đại khó lường! Nhuộm dần thế giới.”

“Phật quang chiếu khắp mọi nơi, thì ra là thế!”

Chương 863: Diễn Hóa Vạn Vật 2

Nàng nhịn không được vui sướng cười to, trên đỉnh đầu hiện lên một đóa sen màu vàng mười hai cánh, cả người trong suốt như lưu li, thân mình phát ra một cỗ Phật hương và Phật quang nhàn nhạt.

Nàng duỗi ra tay, lấy xuống một sợi lá trúc Phật,

“Không cần đến 5 năm, lấy cảnh giới của ta có thể một đường quét ngang các cảnh giới, thẳng đến Phật Thiên Đế!”

Nàng khẽ cười, “Bọn họ cho rằng, phải chiến đấu mới có thể tăng cảnh giới, lại không biết, Phật này là truy tìm nguyên lý vạn vật, ngộ lý, tìm hiểu hoa cỏ trùng cá, tu thân dưỡng tính mới là chính đạo.”

Nàng nghe nói nhất mạch viễn cổ này sinh ra là là để rèn công chính bình thản, là pháp môn tu thân dưỡng tính, không phải sinh ra để sát phạt.

“Mà là có một đôi mắt thông tuệ có thể nhìn thấu thiên địa! Nhìn kỹ vạn vật thiên địa, tất cả vạn vật va chạm hình thành nên ‘trường’ và ánh sáng, hiểu được nó thì sẽ hiểu được vạn vật.”

Nàng có một trái tim lưu li, nhìn thấu thế gian, con đường vật lý đã ở trước mắt.

Một ngày này, sau năm năm nghiên cứu, Từ Oanh Lạc đã ngộ đạo trong rừng trúc. Nàng đã ngộ đạo trở thành Phật viễn cổ chân chính, thiên hạ rung động, vô số người nghe đồn mà đến, lãnh giáo

luận Phật.

Trong vòng 800 mét đều là đất Phật.

Một miếu thờ thánh địa đã được thành lập trong rừng trúc, gọi là miếu Vô Vi Tu Di, năm chữ này được viết lớn trên tấm biển, ánh lên sắc vàng rực rỡ.(vô vi: thuận theo tự nhiên)

Một số bá tánh lê dân nhanh chóng tiến đến, ở trong đất Phật, tận hưởng sự thanh tịnh, chống lại vùng cấm, kéo dài tuổi thọ.

Giọng nói của nàng vang vọng khắp thiên hạ:

“Chỉ vì không tranh nên thiên hạ không ai tranh lại mình!”

Thuận theo vạn vật là vô vi, gọi là Vô Vi Tu Di Phật Tổ sư.

...

Đại thế thiên địa bắt đầu xuất hiện.

Thần đạo của Hoa Hạ cổ xưa đã hoàn toàn sống lại.

Vô số cường giả đã đến, nhìn thấy miếu Vô Vi Tu Di, ánh sáng lộng lẫy như biển, không khỏi chấn động. Nó rất khủng bố.

“Đây là đất Phật?”

“Ở trong bóng đêm, che chở con dân một phương...”

“Chỉ cần đi vào, đều cảm giác như bị đồng hóa, độ hóa, trở thành tín đồ dưới trướng Phật Đà.”

“Không chỉ có chúng ta, các ngươi nhìn những cây trúc, động vật, hoa cỏ nơi này xem, đều đã chịu ảnh hưởng, có lẽ trong tương lai, nói không chừng có thể sinh ra trí tuệ, quy y Phật môn.”

“Đúng vậy, mảnh đất Phật rất thần bí, các ngươi nhìn con khỉ

Ma-cac trong rừng trúc đi, sau khi được Phật hóa, ước chừng có 6 tai, giống như linh tú, nó đang nhìn chúng ta kìa."

....

Mảnh đất này ở trong mắt bọn họ rất là thấm người.

Bọn họ vốn tưởng rằng, lực sát thương của Phật Sát Sinh rất kinh người, nhưng chưa từng nghĩ đến, thì ra Phật chân chính mới gọi là cường đại.

Phổ độ chúng sinh, cùng với các loại thần tích và sức mạnh thần bí to lớn, rất là khoa trương, khó trách người xưa đều tu chính Phật, vì đạo truyền thống ... luôn có đạo lý của riêng mình.

Bởi vì không chỉ có lợi cho mọi người, mà còn mạnh hơn.

Vì thế, có một cường giả lập tức chuyển hóa tâm tính giết chóc, cung kính đi lãnh giáo một phen, qua mấy ngày, vậy mà lại mất tích ở trong miếu thờ, không hề có tin tức.

Sau đó mọi người phát hiện nhân kiệt đương thời này vậy mà đã biến thành Phật đồ của miếu Vô Vi Tu Di. Ánh mắt hắn thành kính, hai tai không nghe chuyện bên ngoài, cung kính niệm kinh, cảm hóa vạn vật.

Bọn họ bỗng nhiên có một loại cảm giác sợ hãi.

...

...

Mà một bên khác.

Ở một vị Thiên Đế lại buông xuống đạo Súc sinh một lần nữa, ngẫu nhiên phát hiện ra một số chiến sĩ đạo A Tu La kỳ lạ đang khóc lóc thảm thiết đuổi theo chính mình.

“Chúng ta có một đạo cũng không thua Phật!”

“Chúng ta rất hận!”

Bọn họ đúng là những môn phái tu đạo, đang cực kỳ bi thương.

Những tên hỗn trướng kia vốn dĩ kém xa bọn họ, không thể tưởng được chúng lại ăn mảnh, lén chạy tới đạo Thế gian để phát triển. Nghe nói đã xuất hiện Phật đại năng, bắt đầu ngộ được rất nhiều điều ảo diệu trong đạo, ngay cả Phật chính thống đều đã được phổ cập.

Ánh sáng của Phật chiếu khắp nơi, tất cả đều là đất Phật, lấy loại tính chất đồng hóa khủng bố này, thật sự nếu bọn họ còn không ra tay thì qua mấy năm nữa sẽ không còn chỗ dung thân.

Trên mạng đã hoàn toàn nổ tung nồi.

Cuộc tranh cãi giữa vật lý và hóa học bắt đầu nổ ra.

“Đạo Thế gian xảy ra biến động lớn, một con heo ngồi ở đầu gió, cũng có thể lên trời!”

“Các ngươi mắng ai là heo?”

“Ngược lại là đám vô liêm sỉ các ngươi, sắp xếp gián điệp vào trong chúng ta, tùy thời thông báo lại phản ứng của chúng ta, quá là xã giao đi!”

...

Mọi người ríu rít.

Dù sao, trong các trò chơi đối kháng truyền thống đều là các loại phân tranh giữa các môn phái, rất nhiều trong số đó là các cuộc đấu trí giữa người chơi, lấy đó làm thú vui. Ở đâu có người ở đó liền có giang hồ, có ân oán tình thù, trước mắt đương nhiên lại

càng thêm thù hận.

“Con lừa trọc kia! Ngươi có dám đánh với ta một trận?”

“Hừ hừ, muốn chiến thì chiến, ta sẽ khiến các ngươi hiểu rõ kẻ yếu không xứng có cha mẹ!”

Hứa Chỉ: “.....”

Thần mẹ nó kẻ yếu.

Đinh!

Bọn người kia chuẩn bị bắt đầu múa bàn phím, lại nhanh chóng bị cấm ngôn.

Hắn thật sự cạn lời rồi, nơi nào có người là lại có mắng chửi, rõ ràng hai bên đều là hệ thống nhiệt tình yêu thương học tập, nghiêm túc so đấu học tập với nhau không tốt sao?

Là bởi vì tóc cho nên dẫn tới nguồn gốc của sự khinh bỉ và không hợp nhau sao?

Nhưng mà cũng không thành vấn đề. Bởi vì chiến tranh phe phái, mới càng thêm thú vị một chút, cục diện đáng buồn ngược lại cũng không quá tốt. Một điểm nữa chính là bọn họ đã mang hệ thống tu hành này đến đạo Thế gian, lại không ảnh hưởng đến nhiều thứ.

Dù sao thì dưới áp lực của Thiên nhân, rất khó để trụ lại lâu dài.

Thiên nhân, năm 478.

Đạo A Tu La được một vị Thiên Đế đưa tới đạo Thế gian. Sau khi câu thông, lại mở đạo tràng, giảng về một mạch tu đạo viễn cổ- chân khí trời sinh.

Tin tức truyền đến:

“Bốn phương đều là vũ trụ, từ xưa đến nay đều như vậy... Hôm nay, ta sẽ giảng cho mọi người về đạo vũ trụ!”

Oanh!

Lời nói bá đạo như thế lập tức thu hút người trong thiên hạ chen chúc tới.

Mỗi người đều chạy tới để nghe về con đường tu hành này.

Trên đạo tràng.

“Đạo tu hành này, khác với vật lý, truy tìm nguyên lý của vạn vật... Quan sát vật trong thiên địa và phân tích nghiên lý trong đó.”

Một người cây mặc một bộ đồ đạo sĩ màu xám, trên mặt nó là một vòng âm dương bát quái tinh xảo thần bí, 64 quẻ thượng phân biệt thành các nguyên tố trong bảng chu kỳ, chi chít mà tỉ mỉ.

Rõ ràng là có chuẩn bị mà đến.

Cuộc chiến giữa các đạo phái chính là tàn khốc như thế.

Hắn cầm trong tay một nắm bụi, tiên phong đạo cốt, đạm nhiên nói, “Đạo sĩ cổ đại chúng ta tu hóa học!”

Phía dưới là một mảnh chấn động.

Bọn họ cảm thấy khó hiểu.

Đạo sĩ là gì?

Hóa học lại là gì?

Đạo sĩ người cây kia chậm rãi mở miệng, giọng nói như sấm,

“Đạo đương nhiên chính là quy tắc vận chuyển của vạn vật

trong thiên địa, gọi là đại đạo.”

“Đại đạo vô hình, sinh ra thiên địa. Đại đạo vô tình, vận hành nhật nguyệt. Đại đạo vô danh, nuôi dưỡng vạn vật.”

“Đạo pháp thuận theo tự nhiên, người tu đại đạo, gọi là đạo sĩ!”

Mấy chữ ngắn ngủi về đại cương của đạo chính thống rơi xuống, lập tức khiến người phía dưới yên lặng.

Bọn họ cảm thấy trong lòng chấn động như sấm. Đoạn lời nói đơn giản này quá mức thâm ảo thần bí, phảng phất như ẩn chứa vũ trụ huyền bí, quá dọa người rồi.

Thuận theo tự nhiên tức là đạo?

Đạo sĩ, hành tẩu theo tự nhiên, cũng giống như đạo Phật kia, cũng là một hệ thống tu luyện trực tiếp vào mạnh mẽ?

Bọn họ dường như thấy được một nhóm người cổ đại từ mấy vạn năm trước, tóc đen áo choàng, tung hoành thiên hạ, chúng sinh cúi phục, đại đạo hành tẩu, khống chế mưa gió lôi điện. Đó.... đó là loại phong thái tuyệt thế như thế nào cơ chứ?!

“Như thế nào là hóa học?”

“Đạo pháp thuận theo tự nhiên, nghiên cứu thiên biến vạn hóa...”

Người cây tay cầm phất trần, quan sát phía dưới, chỉ trời chỉ đất, chỉ vào núi sông, bắt đầu xướng đạo: “Không câu nệ vạn vật, không câu nệ tính chất, tùy ý mà vô vi.”

“Hiển nhiên là không có ai thắp sáng cho mặt trời và mặt trăng, sao trời không cần người cũng tự sáng tỏ, động vật có thể tự sinh sản mà không cần con người, gió có thể tự động, nước có thể

tự chảy, cỏ cây cũng có thể tự sinh sôi!”

“Biển cả chuyển dời, vật chất cũng thay đổi.”

“Sự biến hóa của vạn vật... gọi là hóa học.”

Lời này vừa ra, trời sụp đất nứt.

Chương 864: Thăm Dò Lịch Sử Cổ Đại

Giờ phút này, sau khi mọi người phía dưới nghe xong thì đều cảm thấy hít thở không thông.

Bọn họ vốn tưởng rằng chân lý của thế giới là "Vật lý".

Nguyên lý của vật chất, bản chất của hình thức.

Hiểu được nó, liền hiểu được cấu tạo vật chất cơ bản của thế giới vạn vật, khống chế được ngọn nguồn của ánh sáng và 'trường' trong đó, là sức mạnh tối thượng duy nhất.

Ban đầu điều này vốn dĩ rất khó để tin tưởng, nhưng mà mọi người cuối cùng cũng đã tiếp nhận rồi. Mấy năm nay, Phật môn cũng dần lý giải ra ảo diệu trong đó, nhưng lúc này, quan niệm vừa mới được thiết lập lại vỡ nát.

Bởi vì có người nói cho bọn họ về hai chữ: Hóa học.

Nghiên cứu về sự thay đổi của vạn vật trong thiên địa!

Đây cũng là một phương pháp tu hành viễn cổ của thần hệ Hoa Hạ, tồn tại giống như đạo Phật, chỉ ra chân lý của vạn vật.

Đạo cổ xưa cũng đã tạo nên một thời đại viễn cổ thần phật đầy trời, đó là những tổ tiên của mảnh đất viễn cổ này.

Điều này đã đủ để khiến cho tất cả các Thiên Đế, thiên kiêu, các đại tông môn, phe phái, nhóm cường giả, tân sinh ở đây đứng ngồi không yên, phảng phất như bị nhiều đợt sóng mạnh hung hăng đánh sâu vào.

Giờ phút này, bọn họ ngoài trừ kinh hãi, cũng chỉ có thể nhìn lên.

“Đây là con đường tu hành tối thượng thứ hai.”

Mấy Thiên nhân đang thì thầm.

Bọn họ cảm thấy kiêu ngạo trước kia của bọn họ chẳng qua cũng chỉ là ếch ngồi đáy giếng, chỉ là con kiến của thời đại này.

“Xin hỏi, bản chất khác nhau...” Tân Thiên Đế chậm rãi mở miệng.

“Ngươi tu Phật, thật không tốt.”

Tên người cây này vừa nhìn thấy Tân Thiên Đế đầu trọc, lục căn thanh tịnh, không khỏi vô cùng đau đớn. Đây là đã tới chậm một bước, vẫn là bị mạnh mẽ cưỡng ép.

Những tên gia hỏa kia không có tóc, cho nên cũng muốn lừa những người khác.

“Về phần bản chất khác nhau?”

Đạo sĩ người cây kia cười cười, chậm rãi duỗi tay ra, “Đạo sẽ biến hóa, bao gồm tất cả những biến hoa trong thiên địa, vạn vật trong thiên hạ luôn khắc chế lẫn nhau, cũng sẽ hỗ trợ lẫn nhau. Một loại chất thuận theo một loại chất khác, một loại chất khắc một loại chất khác, một loại chất là chúa tể của các loài chất khác.”

Rầm!

Hắn duỗi tay ra, một ngọn lửa bốc cháy từ hư không, sau khi ngọn lửa cháy vậy mà lại biến thành nước, chậm rãi chảy xuôi ở trong tay.

Mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

Nhóm lửa trong không khí?

Rõ ràng là một ngọn lửa, nhưng sau khi thiêu đốt lại biến thành nước?

Trong thế giới này, sao có thể có chuyện không hợp với lẽ thường như vậy được?

“Đây chính là hóa, hóa học.” Đạo nhân chậm rãi bay lên trời, duỗi tay, sau đó vậy mà lại xuất hiện một vụ nổ mạnh.

Mọi người lộ ra vẻ mặt khác thường.

Cảnh giới thấp như thế vậy mà lại có thể ngự không phi hành? Đây là phá vỡ sự giam cầm của cảnh giới sao?

Mà thứ nổ mạnh kia lại là vật gì?

Bọn họ có chút không biết lý giải như thế nào, cảm thấy cổ quái kỳ dị giống như lúc trước bọn họ nhìn thấy Phật vậy.

“Đây là biến hóa của vạn vật.”

Người cây di chuyển trên không trung, nhẹ giọng nói, “Có thể phân giải không khí từ trong nước, đốt ra nước từ trong ngọn lửa, có thể phân giải ra ánh sáng từ trong nước. Dựa theo nguyên lý này thì từ một vật duy nhất có thể sinh ra rất nhiều chuyển hóa phi phàm.”

“Đây là đạo, nếu như muốn học thì ta có thể dạy cho các ngươi.”

...

Một ngày này, đạo tu, bởi vậy mà ra đời.

Người tu đạo cũng có xu hướng dần dần cường thịnh, không kém gì Phật.

Hóa học, vật lý, bắt đầu rầm rộ!

Trên mạng cũng trực tiếp nổ tung luôn nồi.

“Ha ha ha ha ha! Mấy người các ngươi mẹ nó đúng là có độc đi. Ta lần đầu tiên nhìn thấy các ngươi nói hươu nói vượn một cách đứng đắn như vậy đấy! Cười điên rồi! Đạo hóa học, vật lý Phật, thật sự là có ý tứ!”

“Nói rằng cổ đại không có thần thoại bực này, ta hiện tại đúng là không tin nổi mà!”

“Thậm chí ta còn cảm thấy, chín năm giáo dục bắt buộc hiện đại của chúng ta, nghiêm túc học tập hóa học, vật lý, rõ ràng chính là để kế thừa truyền thừa của cổ nhân Trung Hoa chúng ta!”

“Các huynh đệ, hãy học tập để quật khởi!”

...

Mọi người rất hưng phấn, bọn họ đây đang khôi phục lại nền văn minh cổ đại.

Bọn họ tự mình suy đoán ra hai đại hệ thống, làm cho cả thế giới thôi diễn nhanh hơn? Nghĩ đến đây, tương lai của thế giới này sẽ lập tức biến hóa.

Cái gì mà vùng cấm hắc ám, Đại Thánh cổ đại, cũng miễn cưỡng có khả năng chống lại.

“Nhưng mà căn cứ theo dự đoán của chúng ta thì phong cách của thời đại này đã rất rõ ràng.”

“Đúng vậy, lịch sử chia làm ba giai đoạn.”

“Giai đoạn thứ nhất là thời đại Thần Phật siêu viễn cổ từ mấy trăm triệu năm trước, chính là thời đại của Địa Tạng Vương Bồ Tát, tương ứng với mấy ngàn năm tại Trung Hoa, lúc mà những

người tài giỏi của Trái Đất phi thăng. Khi đó bạo phát chiến tranh khủng bố, Thần Phật ngã xuống đầy trời, rất có thể đó chính là cuộc chiến giữa hóa học và vật lý."

Mọi người gật gật đầu, đúng là như thế.

"Giai đoạn thứ hai, chính là sau khi sụp đổ, thiên hạ đã không còn tiên thần, thế giới cũng rách nát, cũng chính là kỷ nguyên hỗn loạn. Thời đại này hẳn là tương ứng với Đại Thanh của chúng ta.

Bởi vì nó xảy ra tại thời đại cuối cùng của pháp thuật cho nên không có người phi thăng!

Thời đại này phát triển bình thường, lẽ ra nên xuất hiện người tu luyện tiên thần, nhưng lại xuất hiện một đại lão của Điện Luân Hồi, trực tiếp thành lập lục đạo luân hồi, độc đoán toàn bộ thế giới. Cho nên, không còn ai có thể đột phá Thần linh cấp tám một lần nữa, hình thành nên thời đại không có thần tiên."

Mọi người trầm mặc, độc thủ khủng bố không biết này có chút đáng sợ.

"Giai đoạn thứ ba chính là hiện tại! Con đường thành tiên đã đứt, Tuyệt Vô Thần muốn nghịch thiên, còn có tồn tại cổ đại trong vùng cấm hắc ám, muốn lật đổ vị bệ hạ chưởng quản luân hồi kia, khôi phục lại con đường thành tiên."

...

Sau một phen phỏng đoán, toàn bộ thế giới quan rộng lớn và khổng lồ đã hoàn toàn rõ ràng, đầy đủ máu thịt xuất hiện ở trước mắt mọi người.

Mà trước mắt bọn họ hẳn là nên chống lại những tồn tại cổ đại trong vùng cấm kia.

Ba đạp.

Hứa Chỉ đóng máy tính bảng lại.

“Bọn họ thật sự đã bắt đầu ảnh hưởng đến toàn bộ thế giới... Đúng như ta dự đoán, cho dù nhỏ yếu, cũng sẽ nghĩ ra các khác nhau để làm lay động thế giới.”

Thấy một màn như vậy, sắc mặt hắn trở nên cổ quái.

Phong cách này rất kỳ quái.

Ngươi nói phong cách của hắn không đúng? Nhưng thực ra lại rất cổ điển.

Truy tìm nguyên lý vạn vật, và sự biến hóa vạn vật...

Thậm chí còn vô cùng cao lớn, siêu hình hơn rất nhiều so với thế giới trước đây. Nó thuộc về siêu phàm chân chính, thoạt nhìn rất có nội tình, ngoài ra còn có sự tao nhã của thần tiên.

Nhưng ngươi nói hắn đúng, lại mơ hồ cảm thấy không đúng.

“Quả nhiên, thế giới này đã bị bọn họ chơi đùa.” Hứa Chỉ lại nhìn chằm chằm mấy người chơi kia, phát hiện bọn họ bắt đầu lừa dối những Thiên Đế của đạo Thế gian, đem bọn họ vào đạo Thế gian theo định kỳ.

Chờ đến khi có sức đẩy, lại đi về đạo Súc sinh.

Rốt cuộc, đạo Súc sinh là thế giới cấp thấp, tốc độ chảy của thời gian rất chậm, không có náo nhiệt như vậy, có thể đi vào đạo Thế gian, đương nhiên là việc không thể tốt hơn.

“Nháo thì nháo, thời đại cường thịnh như vậy là đủ rồi, bọn họ cũng sẽ chứng kiến lịch sử.”

Hứa Chỉ cười, bỗng nhiên đi lại trên đường phố của thế giới này, nhìn dòng người hai bên đường, “Thậm chí, bọn họ có thể chứng kiến lịch sử thay đổi một cách trực quan.”

Cách mỗi một đoạn thời gian, sẽ tiến vào đạo Nhân gian một lần, thì sẽ thế nào?

Một ngày trong đạo Súc sinh bằng mười ngày của đạo Nhân gian.

Điều này dẫn tới việc cách mỗi một đoạn thời gian mà bọn họ tiến vào, đều sẽ chứng kiến thời đại sau khi bị chính mình thay đổi phát triển nhanh như thế nào.

Hình thức võng du như này rất tốt.

Lúc trước tuy rằng bọn họ cũng đã chứng kiến sự thay đổi của thời đại, nhưng đều là nhìn thấy trên trang web! Trước mắt tốc độ chảy thời gian khác nhau, có thể nhìn nó một cách trực quan hơn, hơn nữa còn không ngừng tiến vào, xem những thay đổi trong tương lai do mình mang đến.

“Có cảm giác tham dự, lúc này mới cảm nhận được sự hùng hồn của lịch sử.” Hứa Chỉ cảm thấy hình thức này của mình quả là vô cùng hoàn mỹ, “Bọn họ rất nhanh thôi sẽ lại tiến vào đạo Nhân gian, khắp đại địa đều sẽ lưu truyền về một số truyền thuyết trước đây.... Nhìn thấy hệ thống do chính mình suy đoán đã hoàn toàn phát triển trở thành một đại thế.”

Đương nhiên là thọ mệnh của bọn họ phải đủ lâu mới được.

Nếu không đột phá xu thế trước mắt này, thì thọ mệnh của đám người chơi này cũng không còn nhiều, rất nhanh sẽ bị đào thải, cho dù đột phá Thiên Đế, cũng chỉ có 80 năm mà thôi.

“Nhưng mà nói đến đại thế...” Ánh mắt của Hứa Chỉ dần buông xuống, “Đợi lúc bọn họ cường thịnh, nhất định sẽ làm ầm ĩ lên, ta vẫn nên đem tồn tại cổ xưa trong vùng cấm kia làm cho chân thực một chút mới được.”

Chương 865: Sáng Tạo Kỷ Nguyên Đạo Quả Thụ 1

Trên thực tế, những cấm khu hắc ám này vẫn được định hình rất tốt.

Cái gì mà cấm sơn, tuyệt địa u ám, đủ loại hiện tượng quỷ dị, thậm chí hài cốt của những tồn tại cổ đại bị phong ấn ở trong hồ nước, cũng chẳng qua là biểu tượng thôi.

Trông thì ngon mà không dùng được.

Bức xạ của Thần nguyên hổ phách là có thật, nhưng tàn chi còn sót lại trên mặt tương đương với một loại hoa văn "Sơn phủ" bên trong, dáng vẻ giả bộ sẽ sớm mục nát theo "Tuế nguyệt".

Cái gọi là cấm khu, mình chỉ cần làm một khu vực bức xạ nặng là được.

Khu bức xạ vốn đã rất quỷ dị, dị dạng, dị biến và chảy mủ, không cần làm thêm cái gì cũng phải lãng phí năng lượng.

Nhưng mà, làm như thế nào để tạo nên những sự tồn tại cổ lão của cấm khu cổ đại, từng tôn tuyệt đại yêu nhân kinh thiên vĩ địa?

Những kẻ đó đều là tuyệt đại Thiên Đế với chiến lực khoa trương, không hề dễ dàng tạo thành!

Hứa Chỉ biết, dưới trướng mình cũng không có nhiều người như vậy.

Hiện tại ở trong nội thiên địa, tiểu ma phương Lục Đạo Luân

Hồi mới là quân đội Trùng tộc trực thuộc của mình, nhưng còn đang bên trong quá trình thai nghén...

Hắn cảm thấy rất khó giải quyết sau nhiều lần cân nhắc. Trước đó làm ra một cái Arcade Địa Ngục với mười tám tầng để hội tụ tín ngưỡng, bên trong có sự tồn tại của Tuyệt Vô Thần, cách này làm thật sự đúng đắn. Bọn họ không cần chiến lực chân chính, đợi đến thời điểm cần bọn họ thực sự xuất hiện trước mặt mọi người, e rằng họ đã hoàn toàn hội tụ được đầy đủ nguyện lực để trưởng thành, không còn là hư giả nữa.

Trong mắt mọi người bọn họ mạnh bao nhiêu, cho dù có mạnh, cũng chỉ bằng ta nghĩ ngày xưa.

Chỉ là muốn càng mạnh hơn, thì phải hấp thu nguyện lực càng lớn và càng lâu, trong khi nguồn năng lượng là ngang nhau.

Còn hiện tại thì sao?

Cấm khu có thể tồn tại, nhưng không có thời gian để cho bọn họ trưởng thành!

Những tồn tại cổ lão mới sinh ra ở cấm khu cổ đại chẳng mấy chốc sẽ xuất thế, phát động một trận chiến tranh kinh thiên động địa.

Thậm chí không chỉ là đánh nhau đơn thuần, còn cần phải chiếm ưu thế, thậm chí nghiền ép đối phương!

"Tuy nhiên, dù sao đây cũng là một phần của Toàn thế giới, để thế giới này trở nên tiềm năng hơn,. Mười tám tầng Địa Ngục đã xuất hiện một đống tồn tại vô song... Mà nếu như cái cấm khu này được phát triển, rồi cũng sẽ sinh ra một nhóm tồn tại tuyệt đại. "

Nội thiên địa tùy thân bên cơ thể Cửu Chuyển Huyền Công mới là căn cơ thực sự của mình.

"Nhưng mà, ở bên trong nội thiên địa nuôi một đám con kiến lệ thuộc trực tiếp quân đội cận vệ, thật sự là có chút khó khăn. "

Hắn bất đắc dĩ trợn mắt nhìn.

Đạp đạp đạp.

Hứa Chỉ bước đi ở trong thâm sơn hắc ám.

Khắp nơi đều có bức xạ, dây leo xanh biếc, bùn đất đen nhánh, môi trường u ám ướt sũng, khiến cho người ta cảm giác có một loại âm phong đánh tới.

"Quả thực cần phải sáng tạo ra một số khu vực cấm khu... Tuy nhiên, những tồn tại cấm khu này cũng không phải là nơi tụ tập tín ngưỡng, mà nên là sinh linh chân thực. "

Hứa Chỉ trầm ngâm mấy giây.

Bởi vì làm cách nào để hội tụ tín ngưỡng?

Có một số người tôn thờ hắn, bái hắn, tụng hắn và kính sợ hắn.

Những tồn tại cấm khu cổ đại này từ lâu đã bị tuế nguyệt lãng quên, trong khi Địa Ngục thì không sao, Arcade một chọi một, nhưng nếu như toàn thế giới có phạm vi quá lớn, muốn thu thập tín ngưỡng của vô số sinh linh thì cần phải thiết kế xây dựng Long mạch, cho nên không thể đi con đường này.

Về phần Long châu?

Mẹ của nó chính là cả viên tinh cầu, tự nhiên không có lo lắng như vậy.

"Thực chất chỉ có thể là sinh linh chân chính, nhưng không làm khó được ta, bởi vì ta là Thần linh siêu cổ đại tri thức uyên bác. "

Hứa Chỉ rơi vào trầm tư, hơi ngồi xuống sờ sờ vào đống bùn đất màu đen tràn đầy phóng xạ, ướt sũng, kẹp lấy không ít cành khô màu đen,

"Ta là Thần linh siêu cổ đại cấp chín, trong mắt ngoại nhân cũng là tồn tại đã sống ít nhất mấy vạn, hơn mười vạn năm trở lên từ thời đại tối cổ.... Mặc dù chỉ là nhân vật nhập vai, ta thực sự cũng được coi là có hai ba vạn năm kinh nghiệm từng trải. "

Toàn bộ thế giới đồng thời phát triển cùng một lúc.

Nhưng tổng toàn bộ thời gian cộng lại với nhau là có hai đến ba vạn năm.

Tồn tại càng cổ lão thì tầm mắt càng cao, phạm vi tri thức càng rộng. Chứng kiến nền văn minh hệ thống của mỗi một thế giới, tự nhiên càng có thể giải quyết dễ dàng bất luận một vấn đề khó khăn gì. Đối với bọn họ mà nói, sự hiểu biết càng ngày trở nên sâu rộng thì thế giới dần dần không còn nhiều bí mật.

Mặc dù Hứa Chỉ chưa hề đột phá cửu giai, cũng không thực sự sống vài vạn năm, càng không có trình độ tư duy cao của những tồn tại cường giả bát giai đỉnh phong như Medusa, Đế Kỳ và Caroline...

Nhưng hắn có tầm mắt rộng lớn nhất.

Bởi vì hắn đã thành lập sa bàn để thôi diễn hệ thống của những nền văn minh, cho phép những người trong sa bàn mở ra từng đầu con đường phía trước và vượt mọi chông gai, còn có thể giao lưu liên tục với những tồn tại này, đồng thời không ngừng học trộm hệ thống, tư duy và kết tinh trí tuệ của bọn họ. Hắn vốn đứng trên bờ vai của tất cả mọi người.

Rầm rầm!

Hứa Chỉ khẽ vươn tay.

Từng khối Rubik chế tạo dư thừa lại lần nữa xuất hiện, từ từ xoay quanh và lơ lửng ở giữa không trung.

Đây là một số khối Rubik được tạo ra thêm cho các sinh linh Arcade như Tuyệt Vô Thần trước đây, nhưng hiện tại muốn gia tăng các sinh linh bên trong cơ chế luân hồi, đồng thời vẫn là sinh linh hình thức đặc thù.

Hứa Chỉ muốn tiến hành một loại thử nghiệm mới.

Sáng tạo Chủng tộc viễn cổ đặc biệt độc nhất vô nhị trong Luân hồi, nhưng nằm bên ngoài Lục Đạo Luân Hồi.

"Xem ra, ta cần ở lại đây nghiên cứu thêm nhiều năm... Cái giống loài trong tưởng tượng này một khi được sáng tạo ra, sẽ không hề kém hơn so với những mạch Ma hạch khác, kể cả nhân loại ở thế giới Hoang Cổ."

Hắn trực tiếp gọi ra kho gen, sinh sôi một gốc Bồ Đề cổ thụ có thể bắt gặp ở khắp mọi nơi.

"Dung nhập gen Ma hạch. "

Hứa Chỉ điều chỉnh lượng thuốc, nhẹ giọng lẩm bẩm nói,

"Trước đó, những cây Bồ Đề cổ thụ kia đều là cây bức xạ, trồng ra như làm ruộng lúa thôi, cái nào mới là Bồ Đề cổ thụ thực sự? "

"Ma hạch lưu truyền tri thức, chứa đựng tri thức, đây mới thực sự là Bồ Đề quả thụ thật sự. Ngồi dưới gốc cổ thụ, một khi ngộ đạo, hồ thể quán đỉnh. "

Soạt!

Hứa Chỉ để Bồ Đề quả thụ dung nhập gen Ma hạch, trải qua vài lần điều chỉnh, dự định biến hột bên trong trái cây sao trời ban

đầu biến thành Ma hạch, ngưng tụ rất nhiều tri thức.

Ăn một quả, nhai nát Ma hạch.

Không chỉ có rất nhiều năng lượng, mà tri thức lưu trữ trong đó sẽ hóa thành một loại thần niệm tràn vào đại não.

Loại ý tưởng này đã có rất nhiều cơ sở ban đầu và tương đối đơn giản, nhưng thực tiễn vẫn còn nhiều khó khăn cần vượt qua. Hứa Chỉ phải mất tám năm thời gian, cộng thêm Chip ma hạch của mình tính toán cực kỳ nhanh chóng mới hoàn toàn hiện thực hóa được.

Hứa Chỉ đã làm được tất cả những điều này.

Chẳng bao lâu, bên trong các Ma hạch của những trái cây đỏ tươi như quả táo chín, được rót vào rất nhiều tri thức tu hành. Trái cây biến đổi thành từng đài máy tính trí tuệ cao cấp, chứa đựng tri thức và có thể tiến hành tính toán, giống như là một cây cổ thụ kết đầy những chiếc điện thoại di động Apple bên trên.

"Như thế vẫn còn chưa đủ! Nếu như chỉ là dạng trái cây lưu trữ tri thức, vậy thì năng lực tính toán của quả Ma hạch sẽ trở thành râu ria. "

"Ta muốn biến mỗi quả của gốc cây này, đều giống như những tế bào noron thần kinh hỗ trợ tính toán, tạo thành một não bộ hoàn chỉnh! "

Một năm, năm năm.

Dần dần, sau những thử thách và thất bại liên tục, thân cành của cây cổ thụ này đã trở nên quỷ dị.

Hình thái của gốc cây bắt đầu biến hóa.

Lúc đầu là một cây cải xanh hình vòm, tươi tốt xanh thẳm, dần

dần hóa thành một Ma thụ hình đại não với số lượng lớn lá cây héo úa, thân cành trơ trụi mượt mà như đậu hũ và trắng như tuyết, bình thường quay đi quay lại trăm ngàn lần, đứng vững ở trên mặt đất.

Phốc thông!

Phốc thông!

Chân khí lưu động.

Nó giống như là một bộ não nhúc nhích.

Mỗi một nhánh cây đều giống như dây thần kinh bị chia cắt.

Mỗi một quả trái cây đều giống như một tế bào thần kinh lưu trữ thông tin và ký ức.

Dường như nhìn thấy một bộ não thần bí cắm rễ ở trên mặt đất, từ từ lay động, giống như là một trái tim của viễn cổ Thần Ma, vô cùng quỷ dị khiến người ta phải sợ hãi.

Chương 866: Sáng Tạo Kỷ Nguyên Đạo Quả Thụ 2

"Như vậy, đầy đủ rồi..."

Hứa Chỉ nhíu nhíu mày, không ngừng cúi đầu và ngẩng đầu, ghi chép lại quá trình thí nghiệm vào trong cuốn sổ tay của mình,

"Ghi lại rất nhiều tri thức vào bên trong từng con Chip khác nhau, cũng như một số ký ức... Nó là một tồn tại cổ đại, đã quên nhiều thứ sau giấc ngủ say quá lâu. "

Hứa Chỉ nhẹ nhàng mở lòng bàn tay ra, ở bên trên khối Rubik này có viết một con số tên thật "X1000", đại biểu cho cấu trúc có tính chất đặc biệt của nó.

Cấm khu cổ đại cũng là thí nghiệm tràng của Hứa Chỉ.

Hắn không chỉ muốn sáng tạo đối thủ cho bọn họ, nên mới nghiên cứu những sinh vật quỷ dị phi phàm này, mà còn vì tìm tòi và phát triển. Nếu như những sinh vật này thật sự phát triển, có lẽ mình sẽ tung ra một cái thế giới sa bàn mới tinh, hoặc là có công dụng khác.

Bản thân Cấm khu chỉ là bãi thí nghiệm thôi.

Đồng thời, nó cũng là để sáng tạo ra đội thân vệ lệ thuộc trực tiếp cường đại hơn.

Hứa Chỉ không chút do dự xoay người, quay đầu rời đi,

"Ta cho một số mảnh vỡ kí ức một chút ấn tượng thú vị, còn lại để nó tự mình não bổ là được. "

Toàn bộ đại não tiếp tục chậm rãi vặn vẹo ở trong khu rừng rậm sâu nhất của Cấm khu.

Phốc thông!

Phốc thông!

Từng mạch máu vặn vẹo như những con rắn béo, đại não quỷ dị không ngừng nhảy lên, quả Ma hạch tế bào thần kinh có hạt thực, giống như là thần kinh não bộ chậm rãi hội tụ.

"Ta là ai..."

Giọng nói yếu ớt vang lên từ bộ não bằng máu thịt này.

Một hồi lâu sau, nó dường như nhớ ra điều gì, đó là một số mảnh vỡ kí ức,

"... Ta chính là Luân Chuyển Phủ Quân của U sơn trong thời đại Loạn Cổ, từng cạnh tranh cùng người kia để chưởng khống đại đạo 'Luân hồi', tiếc rằng thua vì một chiêu. Sau đó chỉ còn lại một bộ não, trải qua bao năm tháng tuế nguyệt đến nay, cuộn rút lại ở chỗ sâu của Cấm khu. "

"Ở thế này, hắn đã trở thành Luân Hồi phủ quân, chưởng quản Lục Đạo Luân Hồi. "

"Mảnh thế giới này trải qua quá nhiều lần hủy diệt, cũng vẻn vẹn chỉ còn lại sáu đạo và sáu tộc. Nhớ năm đó, giữa thiên địa có tới hơn một trăm chủng tộc, U Sơn Luân Chuyển chúng ta ở Đại thiên thế giới sao mà huy hoàng. "

Nó tràn đầy cảm xúc bùi ngùi không thôi, cố gắng xem kỹ một số mảnh vỡ ký ức,

"Ở thời đại đó, ta và người kia là hai kẻ chạm gần nhất tới Luân hồi pháp tắc... Dù bại trận, nhưng vẫn còn nắm giữ một bộ

phận Luân hồi pháp tắc không trọn vẹn, ta vẫn có thể hóa thân thành nửa mảnh luân hồi. "

Một lúc sau, giọng nói nhỏ dần xuống.

"Lại là một thời đại mới, ta đã ngủ say quá lâu, không ngờ tu vi suy yếu đến mức này... Tốt hơn hết là cần đề phòng thêm, rồi mới một lần nữa quật khởi. "

Vài ngày sau.

Một con báo bức xạ biến dị đi ngang qua cây đại não quỷ dị này, cảm giác trái cây tế bào thần kinh ngưng kết phía trên đang tỏa ra sức hấp dẫn to lớn, nó không nhịn được lập tức nuốt vào bụng.

Nhai nát cả hột trong đó.

Bỗng nhiên, toàn thân con báo run rẩy ngã xuống đất.

Nó cảm thấy bộ não đơn giản của mình đang bị một cỗ ý thức khổng lồ tác động vào, đủ loại phương pháp tu luyện thần kỳ xuất hiện, thể hồ quán đỉnh và bị thay thế bằng một mảnh ý thức kinh nghiệm khác.

Con báo kia lại bò dậy một lần nữa, chậm rãi đi về hướng phương xa.

"Đi ra ngoài rồi. Một mảnh vỡ ý thức của mình đi luân hồi để trải nghiệm một kiếp huy hoàng, và sẽ trở lại bên trong bộ não trước khi chết... Đây cũng là một loại Luân hồi. "

"Ở tại thế gian này, ta tu luyện vô thượng pháp môn—— Đa trọng thần kinh suy nhược, cắt giảm ký ức bản thân, hóa thành hàng ngàn hàng vạn hóa thân, chỉ có một thân người là có thể hóa luân hồi. "

"Chính ta cũng là một tòa luân hồi nhỏ. "

"Năm đó, cả nước cờ thua kém mất một chiêu, nhưng một thế này, Luân Hồi phủ quân, ta muốn tái chiến! "

...

Hứa Chỉ khoác trên người áo choàng Diêm Vương màu đen, đã đi lang thang ở một khu vực khác trong Cấm khu.

Dạng tồn tại độc nhất vô nhị như vậy, Hứa Chỉ không muốn tạo ra quá nhiều, nhưng lại suy nghĩ nên đa dạng hóa một chút.

Mà một cái gốc cây như thế này còn mấy trăm cái, người bên ngoài nhìn vào nội tình của Cấm khu bao gồm số lượng chiến lực và trình độ quỷ dị, cũng sẽ không thấy được khuyết điểm gì.

Hệ thống Phật giáo và Đạo giáo phát triển cường thịnh, đại thế giáng lâm, những người khác đang quật khởi, bọn họ cũng đang quật khởi, cùng một vạch xuất phát sẽ va chạm ra kịch liệt bắn ra lửa.

Hơn nữa, Hứa Chỉ còn giúp đỡ những tồn tại của Cấm khu bật hack.

"Cây đại não Luân hồi kia là tồn tại mạnh nhất trong số những Bồ Đề đạo quả thụ ở mỗi kỷ nguyên... Cũng là tồn tại đến từ kỷ nguyên tối cổ đoạn tuyệt Tiên lộ. Nó hao phí mất rất nhiều tinh lực, nhưng những tồn tại của thời đại khác cũng muốn tùy tiện thử sức một lần. "

Hứa Chỉ nghĩ nghĩ, lập tức lại có thêm chủ ý.

"Nếu là cường giả của Cấm khu cổ đại, có tồn tại chỉ còn lại đại não, vậy tự nhiên cũng có tồn tại bị xé mất tứ chi... Không chỉ có số lượng nhỏ người vì nguyên nhân này yếu đi, mà còn có số lượng nhiều cường giả mạnh hơn. "

"Đúng vậy, bọn họ kế thừa một bộ phận tàn chi. "

Hứa Chỉ thân hình hạ xuống, biến mất tại chỗ,

"Mà nếu là Cấm khu, nên mình vẫn phải làm một chút gì đó phù hợp với phong cách cổ đại... Dù sao cũng tùy tiện bổ sung thêm một chút số lượng, không cần quá cẩn thận... Ký ức truyền thừa cho bọn họ. Dù sao chết cũng không cần để ý, vì sự tồn tại của Cấm khu đã sớm siêu việt tuổi thọ, ký ức bị mài mòn theo năm tháng, không chịu đựng nổi cũng là điều rất bình thường. "

"Dù sao cũng không phải là yêu nghiệt đại thánh thực sự, sẽ yên lặng ngủ say ở trong đó. Đồng thời cũng sẽ một một số dạng tồn tại tiếp cận cảnh giới Thiên Đế, cho nên đối thủ cũng có mạnh có yếu. "

Ở một nơi nào đó của Cấm khu.

Một con viên hầu biến dị nằm nghỉ ở trên cây đại thụ, toàn thân hư thối, hiển nhiên nó không có sức đề kháng mạnh bằng những động vật cỡ lớn khác, sắp không chịu đựng được.

Bỗng nhiên đúng lúc đó, tinh thần nó xuất hiện một loại bản năng mơ hồ, dường như ở nơi thâm sơn xa xa có đồ vật đang dẫn dắt nó chậm rãi đi đến. Qua nửa ngày, ở bên trong một khe hở trên mặt đất đen nhánh, nó phát hiện ra một đoạn tàn chi của viên hầu lông xù nằm ở bên trong khối hổ phách đông đặc màu da cam.

Nó theo bản năng đi đến và chạm vào.

Toàn thân bỗng giật mình ngã xuống đất ngất đi, đến khi tỉnh trở lại, nó đã được kế thừa một số ký ức viễn cổ.

Trí thông minh của nó rất thấp, dường như có chút mơ hồ,

"Ta nhận được... Một chút truyền thừa... Bộ lạc vượn người cổ xưa nhất... Nhân Vương... Hai kỷ nguyên trước... Thiên mệnh Đại

Đế..."

Nó mơ hồ nhìn thấy một vài bộ lạc vượn người viễn cổ.

Giống với loài vượn cổ phương Nam, lông xù, xoay người lưng còng, cánh tay dài màu đen, đang chém giết lẫn nhau, gầm thét, cuối cùng loài vượn cổ kia dẫn đầu thời đại quật khởi và tu luyện. Dần dần trải qua các thời đại, loài vượn cổ đã thông qua quá trình tu luyện đạt được sự tiến hóa, rút đi bộ lông.

"Ta kế thừa... Một trong số đó.... Tất cả có bốn cái... Chúng ta hợp nhất... Thì sẽ khôi phục truyền thừa hoàn chỉnh, ta là... Thông Tý Viên Hầu.."

....

Ở một nơi khác.

Trong một thâm sơn đen tối, một con khỉ nhỏ già nua trưởng thành xoay người cúi đầu, múa chiếc trường côn, hiển nhiên bản thân cảm thấy rất thần dị, nhìn lên bầu trời,

"Ta là Xích Khào Mã Hầu... Còn có ba kẻ khác nữa. "

....

Một chỗ càng sâu và rạn nứt hơn.

Một tảng đá hổ phách to lớn nhất, cao bằng khoảng ba người.

Một chú khỉ con nhỏ tuổi không nhịn được lăn lộn đi vào, lại xuất hiện tình huống ngoài ý muốn, bị hổ phách ngưng đọng lại.

Không giống với những kẻ khác, nó còn chưa kịp xuất thế, đã hoàn toàn bị phong ấn vào bên trong khối hổ phách.

Theo trí nhớ mơ mơ hồ hồ, nó bắt đầu mút vào năng lượng bên trong khối hổ phách và bắt đầu tu luyện, nhưng dần dần phơi

gió phơi nắng, cả khối đá hổ phách dần dần bị bao phủ kín một mảnh bụi đất vẩn đục.

...

Đền Vô vi Tu di.

Từ Oanh Lạc phát ra một tiếng ngạc nhiên.

Nàng cúi đầu nhìn chú khỉ con Lục Nhĩ trước mắt.

Lúc đầu nàng đã khai mở trí tuệ ở bên trong Phật thổ, dưới trướng cũng có ít động vật trí tuệ xuất hiện biến dị nội tạng. Không ngờ rằng con khỉ nhỏ này tiến vào phụ cận Cấm khu mấy ngày trước, cũng giống như mình, đạt được một loại truyền thừa nào đó của viễn cổ Cấm khu.

Trùng hợp là một đệ tử tục gia của Phật giáo ở ngay bên cạnh nghe được chuyện này, hắn cảm thấy rùng mình, chợt nhìn qua chú khỉ con Lục Nhĩ này, không ngờ vậy mà thật sự có một chút tương tự như thần thoại Hoa Hạ.

Trên internet, lập tức trở nên sôi trào.

"Các huynh đệ, ngay cả tứ đại hầu tử của thần thoại Hoa Hạ cổ đại cũng khôi phục ! "

"Mau phân tích thông tin! "

"Quả nhiên, vị đại năng viết tiểu thuyết Tây Du Ký kia, không đơn giản! Rất có thể hắn đã từng nghe qua loại câu chuyện thần thoại như thế này, nên mới viết ra được. "

"A a a! Chuyện này thật quá thú vị! "

...

Hứa Chỉ đã đi tới những nơi khác nhau ở bên trong Cấm khu,

trên người khoác Đế bào, ghi chép xuống những số liệu đặc biệt mới, tất cả đều mở đầu là X. Đồng thời, hắn cũng tìm một số chủng tộc dị dạng, rót vào cho bọn chúng truyền thừa, để bọn chúng cho rằng bản thân là sự phục sinh của thời kỳ cổ đại.

Đây là một loại sách lược tung lưới rộng, chắc chắn sẽ có một số cá nhân có thể quật khởi.

Chương 867: Lịch Sử Tiến Hóa Của Nhân Loại 1

Hứa Chỉ vừa đi vừa nghỉ, tung lưới trải rộng ở rất nhiều nơi trong Cấm khu bức xạ.

Hắn đã tiến hành đổi mới phiên bản lần thứ hai đối với cái thế giới này, đồng thời điều chỉnh và cân bằng một vài số liệu.

Hắn để cho một số sinh vật đặc biệt nhận được truyền thừa, đồng thời ban cho một chút ký ức vụn vặt, tưởng rằng bản thân khôi phục lại từ xa xưa, tu vi hoàn toàn không còn nên bắt đầu tu luyện lại từ đầu.

"Ta thức tỉnh từ thời đại Viễn Cổ! "

"Đến thời đại này, cảnh giới của ta vậy mà rơi xuống mức này, đến cùng thì ta đã ngủ say ở bên trong Thần nguyên bao lâu rồi? "

....

Làm xong những chuyện này, cả người hắn cũng cảm thấy nhẹ nhõm không ít.

Xem như quãng thời gian những tháng ngày bận rộn đã đi qua, còn lại để bọn chúng tùy ý phát triển, mình chờ đợi để nghênh đón đại thế là được.

Bản thân hắn chính là người tương đối lười biếng.

"Cứ như thế này, thật là mỹ mãn. "

Những ngày này Hứa Chỉ tiếp tục ở lại bên trong Cấm khu,

tiến đến nhà máy phát điện bên kia thu gom chất thải bức xạ, để lượng bức xạ nồng đậm hơn một chút,

"Để Lục đạo đạp lên con đường tu luyện, lại để cho Cấm khu tu luyện... Tu luyện gấp đôi, hạnh phúc gấp đôi, toàn bộ thế giới đều đang tìm tòi con đường dưới sự hướng dẫn của ta, đối kháng lẫn nhau, chậm rãi tiến về phía trước, tái hiện lại những huy hoàng của thần thoại viễn cổ 'ngày xưa'. "

"Cứ để cho bọn chúng chiến đấu trước rồi nói sau, có cạnh tranh mới có tiến bộ. "

Hứa Chỉ vẫn rất thích hệ thống bức xạ này.

Một lát sau, Hứa Chỉ đi ra khỏi Cấm khu.

Hắn đã dành hơn mười năm để bố trí, mà thời đại hiện nay lại có chút khác biệt.

Đạo tu nhất mạch đang đi hướng cường thịnh, trên bầu trời tràn đầy những luyện khí sĩ khoác đạo bào.

Trong tông môn, một đạo nhân ngồi ở trong đạo trường, tóc dài xõa tùy ý bay phất phới, tiêu dao khoái ý, phong thần tuấn lãng, ngồi trên chỗ cao giảng đạo,

"Người tu Đạo, tu m Dương nhị khí, mà tiến thêm một bước là có khí thứ ba, vì Nhất Khí Hóa Tam Thanh. "

"Mà, có một cách nói khác về m Dương. "

" m dương gọi là Lưỡng Nghi, Lưỡng Nghi sinh Tứ Tượng, Tứ Tượng sinh Bát Quái... Bát Quái đồ. "

Đạo nhân nhẹ nhàng đưa tay ra, một vòng Hỗn Nguyên mông lung với m Dương Ngư đen trắng hiển hiện giữa không trung, thần bí ảo diệu,

"Lại chia nhỏ hơn nữa, có sáu mươi bốn quẻ là Càn, Khôn, Tốn, Khảm, Cấn… Phân biệt đối ứng viết chữ giản thể ký hiệu là H, He, Li, Be, B..."

Đạo nhân ở bên cạnh vừa nói giảng đạo, vừa chậm rãi vẽ ra một phần bảng tuần hoàn các nguyên tố hóa học.

Phía dưới mọi người đều trầm trồ bái phục.

"Hóa học của thế giới đều nằm ở đây. "

Có người cảm khái.

Sắc mặt Hứa Chỉ có chút biến hóa, cảm thấy họa phong không đúng lắm, nhưng cũng không quan trọng, vì bọn họ không thực sự nghiên cứu hóa học một cách thuần túy. Bọn họ dùng khí làm vật dẫn năng lượng, tựa như là phần lớn những hệ thống khác bình thường đều lựa chọn huyết dịch làm vật dẫn năng lượng.

Về phần tuyển chọn loại khí thể nào, khí hydro, khí heli hay khí oxy đều không phải chuyện quá quan trọng.

"Cái gọi là ký hiệu, chỉ là cách viết vắn tắt mà thôi... Những ký hiệu của Đạo giáo cổ xưa hay phù văn đạo cốt, chúng ta cũng không hiểu được. Nói theo một ý nghĩa nào đó, những ký hiệu này rất là nếp xưa cổ vận. "

Bọn họ bắt đầu đi ra con đường của mình và kế hoạch thật sự đang được triển khai vô cùng thuận lợi. Nó đúng là rất phù hợp với thế giới Tiên hiệp, thần thoại Hoa Hạ cổ xưa và thế giới game online.

Tuy nhiên, Hứa Chỉ phát hiện càng ngày càng có ít người có thiên phú bẩm sinh.

Một trăm nhân loại cũng chưa hẳn nhìn thấy một thiên tài, nhưng đây không phải là giảm đi, mà là dựa theo tốc độ sinh sôi,

số lượng người bình thường tăng lên nhiều. Hơn nữa, nhiều người tu luyện Phật pháp đều là người bình thường, nhưng thiên phú vẫn có thể mang đến cho bọn họ ưu thế rất lớn.

"Có lẽ trong tương lai về sau, phần lớn người có thiên phú đều là Thiên nhân, đều sẽ từ từ tấn thăng đi lên..."

Hứa Chỉ gõ gõ đũa, nghiêng tai lắng nghe âm thanh chung quanh. Bên trong Cấm khu hắc ám, có một số tồn tại cổ xưa đã sớm thức tỉnh, bị mọi người phát giác, sóng gió khắp nơi nổi lên, một số đại năng bế quan cũng bắt đầu xuất thế.

Đạo môn và Phật môn đều xuất hiện không ít đại năng.

Trong Đạo môn, Hắc Bạch Vô Thường đầu thai chuyển thế lại có thành tựu không nhỏ, là một trong số nhân vật lãnh tụ của Đạo môn.

Mà trong Phật môn, ngoại trừ Từ Oanh Lạc ra còn có mấy tôn đại năng Phật môn, cũng lần lượt thành lập Phật thổ, phổ độ chúng sinh.

"Về phần... Một Lý Tam Sinh nào đó? "

Hứa Chỉ sắc mặt cổ quái.

Thiên phú nghiệp hỏa của Lý Tam Sinh là một loại kém cỏi nhất trong số những thiên phú bẩm sinh, chỉ mạnh hơn so với người bình thường một chút xíu. Tuy rằng sức chiến đấu yếu ớt, nhưng hắn cũng rất nghịch thiên, có thể ghi nhớ được luân hồi. Nhưng dù có Trương Kiêu hỗ trợ, một thế này dựa vào bản năng chiến đấu của mình, hắn cũng chỉ ở vào mức độ trung lưu.

Không thể đuổi kịp sự khởi đầu của thời đại hoàng kim này, vừa mới chết vì tuổi già.

"Ta chỉ có thể chờ đợi kiếp sau. "

Hứa Chỉ đứng dậy, sau khi trả tiền xong thì biến mất tại chỗ.

Hắn dự định đi tới Thiên Nhân đạo một chút, bởi vì tầm mười năm trước, Thượng Quan Nhân cũng đã đầu thai chuyển thế, hơn nữa còn bí mật đi Thiên Nhân đạo.

Bởi vì Thiên Nhân đạo sắp xảy ra loạn thế.

...

Thiên Nhân đạo.

Một tin tức kinh khủng truyền đến.

Sau khi Vân Đế, Vân Trung Quân và một số vị Thiên Đế tu hành hệ thống Phật đạo mới thì thực lực tăng lên rất nhiều, tăng vọt đến một cảnh giới thần bí, thế nhưng bọn họ cũng không chống đỡ nổi tuế nguyệt ăn mòn, bắt đầu đi hướng mục nát.

Bọn họ không muốn tử vong, nên một số người đi vào bên trong Địa Phủ để đầu thai chuyển thế. Một số khác lại tìm cách nghiên cứu những khối Thần nguyên hổ phách kia, tạo ra một loại pháp môn phong cấm bản thân mình trong giấc ngủ say, lợi dụng một loại tần số bức xạ lành tính đặc biệt của Phật môn, làm giảm bớt sự phân liệt và lão hóa của cơ thể trên diện rộng, để đạt tới hiệu quả của giấc ngủ say.

Bên trong những con đường phố đều là một mảnh ngay ngắn trật tự.

Từng người từng người cung nữ mặc váy dài màu vàng nhạt, một thiếu nữ sắc mặt hồng hào mang theo một chiếc đèn lồng cung đình đi tới.

Nghi thức ngủ say đang ở trước mắt.

Hai cái ID trò chơi là Học Cũng Uổng Công và Bạch Tiểu Quân

cũng thật là hợp nhau, lúc này bọn họ đang ở bên trong con đường lộng lẫy của một khu cung điện, thầm thầm thì thì,

Học Cũng Uổng Công thấp giọng nói,

"Vừa rồi, ngươi có lên mạng xem không?"

"A? "

Bạch Tiểu Quân chưa kịp phản ứng.

Bọn họ đã bị đưa lên Thiên Nhân đạo tham gia cái nghi thức này, dù sao bảy hài tử của bọn họ đã có một chút quyền thế ở Thiên Nhân đạo.

Học Cũng Uổng Công cười nói,

"Hiện tại trên mạng thật náo nhiệt. Quả nhiên, tứ đại linh hầu xuất thế, đã chứng minh chân tướng về lịch sử tiến hóa của nhân loại chúng ta! "

Bạch Tiểu Quân:

"? ? ? "

Tứ đại linh hầu xuất thế, thì có chuyện gì liên quan đến lịch sử tiến hóa của nhân loại chúng ta?

Chuyện này hoàn toàn không hề liên quan với nhau! !

Chương 868: Lịch Sử Tiến Hóa Của Nhân Loại 2

Học Cũng Uổng Công nhìn chung quanh một lần, cẩn thận từng li từng tí nói nhỏ,

"Người trẻ tuổi! Trên mạng đã có đại lão phân tích, dựa theo hồi ức mà Lục Nhĩ Mi Hầu đạt được truyền thừa, nó đến từ Nhân tổ của kỷ nguyên thứ hai —— Thiên Mệnh Đế. "

Bạch Tiểu Quân gật gật đầu.

Đây là thế giới quan mà mọi người đều nắm rõ.

Kỷ nguyên trước là Tuyệt Vô Thần.

Hai kỷ nguyên trước là Thiên Mệnh Đế.

Hiện tại không biết Tiên lộ đứt gãy mất bao nhiêu cái kỷ nguyên, dù sao chúng ta cũng cảm giác được có ít nhất ba bốn cái, ban đầu là kỷ nguyên Loạn Cổ, bắt đầu độc đoán Tiên lộ.

Học Cũng Uổng Công ho khan hai tiếng,

"Thiên Mệnh Đế là ai? Chủng tộc vượn cổ, đương đại Nhân tổ của nhân tộc trong Lục Đạo Luân Hồi. Loài người hiện tại đã sớm không phải đám người tiên cổ kia, rất có thể tất cả con người của thời đại kia đều đã bị tuyệt chủng. Giờ đây, loài người là chủng tộc bộ lạc vượn cổ của hai kỷ nguyên trước, cũng chính là chi mạch do Thiên Mệnh Đế dẫn đầu phát triển, tiến hóa mà thành,

Từ trong trí nhớ truyền thừa, những con vượn cổ này có tứ đại Linh hầu,

Tây Du Ký là cái gì?

Cũng kể về tứ đại Linh hầu này.

Liên hệ xem xét một chút, đoán chừng thời đại vượn cổ của Thiên Mệnh Đế ở trong hai cái kỷ nguyên tiền sử trước kia, chỉ sợ vừa vặn tương ứng với thời kỳ giữa và cuối nhà Minh khi Tây Du Ký ra đời,

Mà theo những gì Hồ đại lão phân tích, Tây Du Ký chính xác là kể về câu chuyện thời đại vượn cổ của Thiên Mệnh Đế. Quá trình tiến hóa và trưởng thành của loài khỉ thật ra là nguồn gốc của lịch sử tiến hóa nhân loại, là thuyết tiến hóa Darwin của Hoa Hạ chúng ta! "

Tê...

Bạch Tiểu Quân hít sâu một hơi.

Tây Du Ký tưởng chừng kể về chín chín tám mươi mốt kiếp nạn, nhưng thật ra là miêu tả về nguồn gốc tiến hóa của nhân loại chúng ta?

Nguồn gốc của hai kỷ nguyên trước?

Đây là sự thật bị người xưa che giấu ở trong lịch sử, chúng ta bây giờ mới phát hiện được.

"Không thể nào, Tây Du Ký..."

Bạch Tiểu Quân có chút không tin.

Học Cũng Uổng Công nói,

"Ở thời đại Thiên Mệnh Đế kia, chủng tộc viên hầu từ từ trưởng thành bằng cách nào? Là do tu luyện! Vậy họ tu luyện cái gì? Tu luyện bức xạ, bức xạ làm rụng lông, bức xạ dẫn đến quá trình tiến hóa xảy ra biến dị, nên mới biến thành loài người. "

Bạch Tiểu Quân đột nhiên sửng sốt, kinh ngạc trợn mắt há mồm, đặt chén trà xuống,

"Cái gì? Hóa ra loài vượn cổ xưa cố gắng học tập, sau đó bị trọc, nên mới tiến hóa trưởng thành? "

Hắn sực nhớ tới vài câu kinh Phật trước kia.

Tóc hút vào chất dinh dưỡng trong đầu óc của chúng ta!

Tóc khiến cho bộ não của chúng ta trở nên héo rút!

Khó trách sự khác biệt lớn nhất giữa người và khỉ là ở lông tóc. Thì ra ở thời đại này, người trong Lục Đạo Luân Hồi đã biến dị sau khi trải qua chiến tranh hạt nhân thời cổ đại, vượn cổ mới tiến hóa trưởng thành.

Nhưng tất nhiên, khi đó chắc hẳn là bọn họ cũng phải chịu đủ tra tấn từ Cấm khu bức xạ này.

Hắn đã thực sự gặp qua một số viên hầu bị biến dị ở trong Cấm khu bức xạ, toàn thân trọc lóc như nhiễm chứng bạch tạng, không có một sợi lông tóc nào.

Học Cũng Uổng Công gật gật đầu,

"Vậy thì Tây Du Ký nói về cái gì? Câu chuyện về một con khỉ trải qua bao thăng trầm, hành trình vượt qua chín chín tám mươi mốt kiếp nạn trong suốt mười năm và lấy được Phật pháp Đại Thừa, rất có thể chính là những khó khăn gian khổ trong quá trình tiến hóa trưởng thành! Đây là thuyết tiến hóa, đại Hoa Hạ chúng ta viết ra sớm hơn Darwin mấy trăm năm! "

"....."

Bạch Tiểu Quân cũng trầm mặc một chút, lực bất tòng tâm,

"Thì ra là thế. "

Trên internet thực sự có nhiều đại lão, ý nghĩa sâu như vậy cũng có thể phân tích ra được.

Và không có gì phải nghi ngờ, bởi vì nó hoàn toàn đúng. Mốc thời gian điểm.. Cấm khu bức xạ dẫn đến rụng lông... Song phương đều có tứ đại Linh hầu... Thiên Mệnh Đế cũng dẫn dắt viên hầu tiến hóa thành loài người.

Tây Du Ký thật sự có khả năng tương ứng với thời đại viên hầu của Thiên Mệnh Đế.

Hứa Chỉ ngồi ở bàn trà bên cạnh, nhấp một ngụm trà và trầm mặc một hồi.

"Khụ khụ khụ, trên mạng đều đang thảo luận điên cuồng, thậm chí đã có người bắt đầu lật ra những lịch sử tương tự khác... Nhưng đây chỉ là bối cảnh của trò chơi mà thôi. "

Học Cũng Uổng Công cười ha ha một tiếng, pha trò thêm,

"Dù sao đây cũng là trong trò chơi. Lịch sử tiến hóa của nhân loại bên trong Lục Đạo, trải nghiệm về bức xạ hạt nhân, sự tiến hóa của Phật tu.... Chúng ta càng cổ xưa hơn nhân loại trên Địa Cầu, không nên có đãi ngộ này. "

Hắn nói xong, bắt đầu chuyển sang chủ đề khác,

"Đúng thế, mấy người cầm quyền bọn họ ngủ say, gọi hai người chúng ta đi lên làm gì? "

"Quỷ mới biết chúng ta đi đến đó làm gì? Đoán chừng cũng chính là xem lễ thôi. "

Học Cũng Uổng Công chống cằm,

"Hiện tại, hai gã quái vật Vân Đế và Vân Trung Quân còn đồng thời tu luyện Phật pháp và Đạo pháp, ngày càng trở nên thâm bất

khả trắc. Bọn họ thật sự có thể xem như nửa bước Thánh Nhân, có lẽ đã có thể sánh ngang với loại tồn tại như Đạo Trường Sinh và Đế Kỳ trước kia, một người treo lên đánh mười người cùng giai. "

"Ai mà biết được? Nhưng thiên phú của bọn họ vốn là chủng loại có thể treo lên đánh mười người cùng cấp độ, đặc biệt là vị Vân Đế kia, trong phạm vi quỳ xuống thụ động thì ai chống đỡ nổi hắn? Thiên phú nghịch thiên cộng thêm tu Phật Đạo có lẽ mới có thể so sánh được. "

"Xuy xuy, mạnh thì thế nào? Lập tức sẽ phong cấm thần nguyên, nghe nói phải trả cái giá rất đắt mới bị đông lại ở bên trong, mà sau này sẽ không dễ dàng khôi phục, Thiên nhân đạo sẽ sớm trở nên hỗn loạn...Phần Thiên và Phụng Thiên đoán chừng muốn tạo phản Thượng Thiên. "

"Đúng vậy, Thượng Thiên thánh địa có đám người Vân Đế và Vân Trung Quân, chỉ có thể đóng vai trò là át chủ bài cuối cùng. Nếu bọn họ mời những vị Thánh nhân này ra, đến lúc đó còn chưa chắc có đầy đủ nội tình để để phong ấn hồn nguyên trở lại một lần nữa, chỉ sợ phải tươi sống chết già, vậy thì thật nực cười. "

Hứa Chỉ yên lặng lắng nghe, Thiên Nhân đạo đúng là sẽ phải thay đổi rất lớn. Mặc dù Trương Kiêu đầu thai ở Thiên Nhân đạo, nhưng mà hắn thuộc về Phần Thiên vực. Tuy rằng hắn không nhớ rõ kiếp trước, nhưng chưa chắc sẽ tiếp tục trung thành với Thượng Thiên.

"Thượng tiên tử đến! "

"Thượng tiên tử ra bán đồ ăn! "

"Quả nhiên là món ngon mỹ vị. "

"Mang theo mạng che mặt, che đậy nhan sắc khuynh thành. "

Bỗng nhiên, phía dưới trà lâu vang lên một tiếng kinh hô.

Một cô gái xinh đẹp tuyệt mỹ bước ra từ trong đám đông, mang theo mạng che mặt màu trắng, lộ ra vẻ lãnh diễm không tì vết, hé mở dung mạo quyến rũ tinh xảo, dáng người hoàn mỹ nóng bỏng, đôi chân thon dài mượt mà như bạch ngọc, tựa như đồ sứ nhẵn nhụi không tì vết.

Hứa Chỉ ánh mắt quét tới.

Thượng Quan Nhân cũng đầu thai chuyển thế.

Hiện tại nàng đã mười bảy mười tám tuổi, là tiên tử Tây Thi bán thức ăn nức tiếng xa gần, bát canh như một bát thuốc mê khiến mọi nam nhân phải mê muội, đầu óc choáng váng.Tuy là đại mỹ nhân nổi tiến gần xa, nhưng nàng vẫn luôn rất tự ti, bởi vì nàng có quan niệm thẩm mỹ đặc biệt, cảm thấy mình dáng dấp rất xấu, xấu đến mức không cách nào gặp mặt mọi người, luôn luôn đeo mạng che gương mặt mình.

Chương 869 - Luân Hồi Phủ Quân, Ta Bắt Được Ngươi! 1

Mạnh Bà của Địa Phủ nhất mạch chúng ta cũng chuyển thế.

Không giống với Hắc Bạch Vô Thường, nàng trực tiếp chuyển thế vào Thiên nhân đạo, nhưng là một nhân viên thần chức của Địa Ngục nên nàng cũng có một ít đặc quyền tương tự Lý Tam Sinh, miễn cưỡng có chút mảnh vỡ kí ức từ quá khứ.

Chờ đến khi tử vong đầu thai và trở lại Địa Phủ, nàng mới có thể được dẫn độ mà về, hoàn toàn nhớ lại bản thân mình một lần nữa.

"Cũng có chút không nói nên lời, Thượng Quan Nhân này bị ảnh hưởng bởi mình nên quan niệm thẩm mỹ sai lầm rồi! "

"Một thế này lấy xấu xí là đẹp... Rõ ràng hiện tại bề ngoài nhìn rất xinh đẹp, vậy mà còn mang theo mạng che mặt, cảm thấy mình xấu đến mức không thể gặp người khác! "

Hứa Chỉ ngồi ở phía xa, gần như không nói nên lời.

Cũng không có can thiệp trực tiếp.

Đó có lẽ là di chứng nghề nghiệp về sau của Mạnh Bà.

Dù sao, năm đó cả ngày đối mặt với gương mặt xấu xí của mình ở Địa Phủ, soi gương cười ngây ngô, tự tay ngắm vuốt...

"Tuy nhiên qua từng ấy năm tới nay, nàng xem như người đứng đắn nhất và ít cần phải lo lắng nhất. "

Hứa Chỉ cảm thấy tình cảnh của Thượng Quan Nhân thật đáng thương.

Luôn cần cù chăm chỉ làm việc, thế mà lại rơi vào một cái di chứng như vậy.

Tuy nhiên, Hứa Chỉ vẫn kiểm tra qua một thế này của Thượng Quan Nhân, nàng quay trở lại nghề cũ và bắt đầu kinh doanh. Mặc dù nàng không còn làm loại thanh lâu không đứng đắn kia nữa, nhưng lại mở tiệm cơm không đứng đắn.

Tất cả đều là món canh.

Đừng tưởng rằng từ khi nàng trở thành Mạnh bà, những năm này không ma luyện ở trong Luân hồi, thiên phú không còn tăng trưởng nữa, thật ra không phải, nghề nghiệp của nàng vừa vặn rèn giũa thiên phú rất nhiều.

Hiện tại, món canh của nàng đã thực sự giống với loại canh thiên phú, có thể rót vào những hương vị khác nhau khiến lòng người thất điên bát đảo, cho nên hiện tại thiên nhân Vân Giới bị mê hoặc thần hồn điên đảo, không phải thuần túy dựa vào nhan sắc khuynh thế, mà còn có yếu tố "Mỹ thực".

Yêu cầu của thần chức Địa Phủ cũng chính là vì muốn ma luyện thiên phú phù hợp, cho nên rất khó tuyển người mới, nếu không có thể tùy tiện chọn lựa một cái thiên phú không tương xứng... Trong công việc hàng ngày ở Địa phủ, không cách nào rèn giũa thiên phú, tất nhiên sẽ không theo kịp thời đại.

Mạnh yếu không quan trọng, quan trọng là phải thích hợp.

Vậy nên, Thượng Quan Nhân dựa vào thiên phú nấu canh, mới làm Mạnh Bà.

"Nhưng trải qua chốn hồng trần để rèn luyện tâm cảnh, vẫn cần thiết phải đi một lần. "

Hứa Chỉ cúi đầu, quan sát Thượng Quan Nhân, nàng mỉm cười dịu dàng, mang đến cho người ta một vẻ đẹp thanh thuần kinh tâm động phách, đang nấu nướng mỹ thực cho mọi người,

"Không biết sẽ có bao nhiêu người trầm mê ở dưới gấu váy của nàng... Thiên phú khủng bố có lẽ không thua gì Vân Đế. "

Thiên phú của Vân Đế là cái gì?

Là Đế vương chi khí, người gặp đều phải quỳ xuống, bất tri bất giác gieo xuống bóng tối ở trong lòng.

Thiên phú của Thượng Quan Nhân là cái gì?

Nấu canh và vẻ đẹp hồng nhan họa thủy, bất tri bất giác làm cho người ta bị trầm mê, không cách nào tự kiềm chế.

"Nàng rót canh cho người ta, biến bọn họ thành liếm cẩu. "

Hứa Chỉ nhìn Mạnh Bà ở phía dưới, nàng bị vây quanh bởi một đám nam nhân si mê,

"Thiên phú rất quỷ dị, thiên phú cường đại thực sự cũng không phải là chiến lực trực tiếp thuần túy cường đại, mà nhiều loại thiên phú quỷ dị có thể dùng để điều khiển và khống chế một số người có thiên phú chiến lực cường đại, nhằm phục vụ cho chính mình, đây mới thực sự là Đế giả chi tư. "

Không còn nghi ngờ gì nữa, Thượng Quan Nhân đến Thiên Nhân đạo không chỉ để thể nghiệm nhân sinh một đời, còn là đến tận dụng tình trạng hỗn loạn và gây sóng gió. Để khám phá ra đại địch cho Địa Phủ của mình, bước đầu tiên là chính mình trở thành lãnh tụ thời đai của bọn họ!

"Thiên Nhân đạo thật sự sắp đại loạn, Nhân Gian đạo cũng đang làm loạn... Có lẽ, đó cũng là thời khắc quật khởi. "

Hứa Chỉ cảm khái một tiếng, nhìn chằm chằm Bạch Tiểu Quân và Nguyên Thanh Hoa ở phía xa xa.

Hai người bọn họ vẫn đang nói chuyện phiếm, bàn về tình hình của Lục Đạo Luân Hồi.

"Huynh đệ, nghe nói hai ngày trước Lý Tam Sinh hết thọ nguyên và chết già, hắn trở về Địa Phủ, nhào vào vòng tay Diêm Vương. "

Bạch Tiểu Quân bỗng nhiên nói.

Nguyên Thanh Hoa gật gật đầu,

"Đúng vậy. "

Nhiệm vụ thứ nhất của bọn họ sau khi giảng đạo cho thế gian là cái gì?

Đương nhiên là tìm kiếm Lý Tam Sinh ở Nhân Gian đạo.

Dù sao những người khác không biết Lý Tam Sinh là ai, nhưng bọn họ lại có nội ứng ở Địa Phủ và nắm rõ mọi thông tin, nên đương nhiên phải tìm kiếm cái điểm nút của vận mệnh này.

Chỉ là khi bọn họ tìm được Lý Tam Sinh, hắn mới có thành tựu nhỏ, ở quê hương có chút cơ nghiệp và bước sang ngưỡng tuổi già già nua.

Ngay lúc đó, các người chơi đã nhanh chóng thảo luận về vấn đề này, bên ngoài có thể giúp ích!

Dù sao tu vi hắn mới đạt đến ngũ giai.

Giúp hắn tu luyện lại từ đầu và đột phá, sống thêm đời thứ hai không phải là không thể làm được, làm tổ sư truyền Phật pháp, truyền Đạo giáo, vẫn còn có thể lừa được một số Thánh địa và Vương triều ra sức giúp đỡ.

Nhưng cuối cùng, bọn họ lựa chọn không can thiệp.

Vì sao?

Nguyên nhân rất đơn giản.

Lý Tam Sinh nhất định phải hoàn toàn quật khởi ở trong một thế nào đó, thổi lên kèn lệnh phản công, một kích tất thắng.

Mà không phải tùy ý thành tựu Thiên Đế ở một thế nào đó và có công tích vĩ đại... Bởi vì một thế này tích lũy thiện quả rất lớn, sẽ trực tiếp tấn thăng Thiên Nhân đạo giống như Trương Kiêu vậy.

Cho nên, trong trí nhớ của Lý Tam Sinh cũng theo bản năng không trở nên mạnh hơn, tự trấn áp tu vi của mình, cũng không đi làm quá nhiều công tích hay hủy diệt mọi người. Chính vì để ngăn cản việc này, hắn vẫn luôn bảo trì ở trong Nhân Gian đạo, liên tục luân hồi ở các cấp độ khác nhau.

"Hắn chết cũng tốt..."

Hai người thảo luận,

"Dù sao, cái đại thế này sắp quật khởi, nếu như hắn đầu thai sớm một chút, chắc hẳn có thể vừa lúc đuổi kịp thời điểm bộc phát thịnh thế! "

Bạch Tiểu Quân gật gật đầu, bỗng nhiên nhìn xuống phía dưới trà lâu, cũng không nhịn được cảm thán,

"Huynh đệ, dù rằng nữ nhân này mang theo mạng che mặt, nhưng ta cũng cảm giác nàng thật xinh đẹp. Nếu như tháo xuống chiếc mạng kia, nhất định là dung nhan khuynh quốc khuynh thành... Một cô gái như vậy, không biết ai có thể lấy được nàng. "

"Đúng thế. "

Nguyên Thanh Hoa trầm giọng nói,

"Nàng là thành viên của Thượng Thiên. Lúc này, nàng đã âm thầm chiêu mộ thế lực. Đừng thấy tu vi của nàng mới tứ giai, sau lưng đã có một số Thiên Đế cũng bắt đầu đầu tư, bắt đầu gia nhập vào đội ngũ, tôn nàng là Thánh nữ tương lai, để nàng tranh đoạt Đế vị đời sau...

Mà bên trong Phần Thiên vực, Thánh tử là Trương Kiêu đầu thai chuyển thế. Mặc dù hiện giờ hắn mới ngũ giai, nhưng cũng rất hung hãn, dẫu sao dư uy kiếp trước vẫn còn đó,

Mà bên trong Phụng Thiên vực, một người đàn ông thần bí đột nhiên xuất hiện. Hắn là một Thiên Nhân không có thiên phú, tên gọi là Trương Quá Nguyên, hơn một trăm năm trước hạ phàm, tiến vào bên trong Cấm Khu thu hoạch được một loại kỳ ngộ kinh thế nào đó. "

Dịch: MBMH Translate

Chương 870 - Luân Hồi Phủ Quân, Ta Bắt Được Ngươi! 2

"Không có thiên phú? Thiên Nhân không có thiên phú thật sự rất hiếm thấy. "

Bạch Tiểu Quân kinh ngạc,

"Hơn một trăm năm trước ở Thiên Nhân đạo, không phải chính là chuyện ở Thế Gian đạo vào mười năm trước sao? Chính là thời điểm tồn tại Cấm Khu bức xạ vừa mới xuất thế. "

"Nhưng cũng là chuyện đương nhiên, hiện tại thiên phú không còn là tuyệt đối nữa, đối với người tu hành Phật pháp và Đạo pháp, tư chất cũng sẽ chiếm tỉ trọng rất lớn. "

Bọn họ trò chuyện về nhân tình thế thái.

Lấy ba vị thiên tài trẻ tuổi này cầm đầu, thiên hạ bắt đầu cuồn cuộn sóng ngầm.

Đương nhiên, còn có hơn mười vị thiên tài khác hơi kém hơn một chút, cũng đang bí mật lôi kéo lực lượng cho thế lực của mình. Hơn bảy mươi tôn thất giai Thiên Đế lớn nhỏ ở Thiên Nhân đạo, đều đang đầu tư vào một đời thiên kiêu này và tôn họ làm chủ.

Nghĩ rằng những vị Thiên Đế này là những kẻ ngu xuẩn?

Thay vì bản thân đi tranh giành ngôi vị Đại Đế đời tiếp theo của Thiên Nhân đạo, ngược lại ngu ngốc ủng hộ và đi lấy lòng mấy thiên tài cảnh giới nhỏ yếu hơn mình?

Bọn họ không hề ngu ngốc.

Bởi vì những vị Thiên Đế này biết rằng, tài năng của mình ở mức nào. Trong tương lai, kẻ thống trị thời đại nhất định là đám người Vân Đế và Vân Trung Quân kia, bọn họ sở hữu chiến lực khoa trương đến cấp độ một đấu mười mấy vị Đại Thánh.

Chỉ có loại chiến lực quái thai kia, mới có thể thống trị Thiên nhân.

Hiện tại, bọn họ mới xem trọng những người tương lai có thể đột phá Đại Thánh, chính là cung phụng Thánh Đế tương lai.

Giờ phút này ở Lục Đạo Luân Hồi, chiến lực đỉnh chóp của Thiên Đế đã rất cao.

"Đúng rồi, cô gái này có phải là Mạnh Bà chuyển thế hay không?"

Nguyên Thanh Hoa chợt nhớ tới điều gì,

"Các vị Thần của Địa Phủ sẽ thường xuyên luân hồi vào kỳ nghỉ phép, đầu thai chuyển thế vào trong Lục Đạo, trải nghiệm và cảm nhận chua xót khổ cay. Theo lời chỉ dẫn của Khiêu Miêu, Hắc Bạch Vô Thường dẫn đầu hạ phàm, sau đó là Mạnh bà... Cũng biến mất không thấy gì nữa. Ngay cả Luân Hồi Điện bệ hạ cũng biến mất, nghi là đi lại ở chốn nhân gian, hoặc là đã đầu thai. "

Những ngày này, Địa Phủ cũng thay đổi mạnh mẽ!

Ánh mắt Bạch Tiểu Quân lập tức co rút lại.

Hắn vội vàng nhìn qua Thượng Quan Nhân ở phía dưới, càng cảm thấy có khả năng này, thích xấu xí, thích cho ăn canh, còn thích cả ngày soi trước cái gương nhỏ. Đây không phải giống như Mạnh bà hay sao?

"Quái lạ, nhiệm vụ phụ? Chúng ta nhân cơ hội nịnh bợ? Hoặc là thừa cơ lấy được cảm tình của nàng? "

Bọn họ liếc nhìn nhau, hô hấp dồn dập, Mạnh Bà là ai?

Người cầm quyền chủ yếu ở Địa Phủ.

Bên trong toàn bộ Lục Đạo Luân Hồi, nàng là BOSS cấp đại lão có vai trò cực kỳ quan trọng.

"Cho dù biết thì thế nào? Ngươi muốn ăn cái rắm à! Chúng ta cũng không dám đi lên gặp. Mặc dù là người chơi, ngũ giác có thể héo tàn, chưa chắc chịu ảnh hưởng bởi thiên phú của nàng, nhưng liếm cẩu nàng sẽ bị mê hoặc thần hồn điên đảo, sau đó ăn tươi chúng ta thì thật không tốt. "

Bọn họ nhìn qua phía bên dưới, toàn thân bỗng nổi da gà.

Liếm cẩu cái gì...

Vô lý nhất được không!

Cái gì gọi là hồng nhan họa thủy?

Vì thu được một nụ cười,

Chư hầu gây nên ngọn lửa chiến tranh?

‘Ngoái nhìn nhất tiếu bách mị sinh, vong quốc họa thủy’, đây không phải chỉ là nói đùa !

Cho nên, tuy rằng bọn họ không có bị thiên phú mê hoặc, nhưng cũng một mực không dám tới gần. Nếu bọn họ ghen tị với những kẻ liếm cẩu đang đấu đá lẫn nhau kia, trực tiếp tham gia vào có thể bị liên lụy đánh chết, nên họ chỉ trốn ở trên tửu lâu gần đó và đứng ngoài quan sát.

Lúc này, bên trong toàn bộ trà lâu, ngoại trừ một người thanh

niên nào đó đang bình tĩnh uống trà và ông lão tóc bạc viết sổ sách ở bên cạnh, toàn bộ cửa hàng đã trống rỗng, tất cả mọi người đều đi xuống lấy lòng.

Bạch Tiểu Quân lặng lẽ chỉ chỉ Hứa Chỉ đang thảnh thơi uống trà ở bên cạnh, ánh mắt trầm xuống, vụng trộm vỗ vỗ vào chiếc quần dưới bàn trà, biểu hiện vẻ mặt thương hại.

"Xuỵt! Nhân sinh đã khó khăn như vậy rồi, chúng ta không nên nhìn vào khuyết điểm vô sinh của người ta. "

Nguyên Thanh Hoa vội vàng lắc đầu, nhanh chóng yêu cầu hắn ta thu hồi ánh mắt.

"Ồ? Anh ta đang móc ra cuốn sách màu đen, dường như đang âm thầm ghi nhớ điều gì đó, bên trên viết sinh tử... Cái gì? Không nhìn thấy rõ. "

Hai người thầm thầm thì thì.

Soạt!

Trong khi mấy người đang nói chuyện phiếm, trên bầu trời bỗng nhiên bừng sáng như tuyết trắng.

Phật quang thánh khiết soi sáng khắp bầu trời, gió nổi mây phun, một quang kính hội tụ phản chiếu ánh sáng muôn phương dưới tầng mây.

"Bắt đầu, phong cấm Thần nguyên. "

Vô số Thiên nhân từ từ ngẩng đầu nhìn lên bầu trời.

Lượng lớn tài nguyên và Phật quang chậm rãi bao phủ, ngưng kết thành thực chất, hội tụ thành một khối hổ phách chất liệu đặc thù, dần dần, phong ấn riêng phần hai người Vân Trung Quân và Vân Đế ở bên trong hai khối chất keo, giống như biến thành côn

trùng nằm trong khối hổ phách viễn cổ, không biết ngủ say bao nhiêu năm tháng tuế nguyệt.

Cảnh quan trên bầu trời thật tráng lệ, toàn bộ thành trì đều có thể nhìn thấy và xem lễ.

Hứa Chỉ bưng chén trà, đặt quyển sổ Sinh Tử màu đen trong tay xuống, cũng ngẩng đầu nhìn lại,

"Viễn cổ Thần nguyên... Thật sự làm ra được thủ đoạn tương tự để tiến hành phong ấn. "

Lúc này, ở bên cạnh xuất hiện một thiếu nữ dung mạo xinh đẹp mỹ miều, tư thái yểu điệu, chậm rãi ngồi xuống trước bàn Hứa Chỉ, bưng y trà nói,

"Các hạ không đi ra bên ngoài, chứng kiến khung cảnh vị Vân Đế một đời kiêu hùng thoái vị sao? "

"Hay là đi nhấm nháp món ăn của cô nàng xinh đẹp bên dưới? "

Dường như thiếu nữ quen thuộc nơi này, rất tự nhiên ngồi xuống đối diện và hỏi.

Nàng có vẻ nhìn ra vẻ nghi hoặc của Hứa Chỉ.

Nàng chỉ vào trà lâu trống rỗng,

"Trừ hai cái cây hình dạng kỳ quái kia, cái trà lâu này cũng chỉ còn có mình ngươi. "

Xung quanh đúng là trống rỗng, món canh của Thượng Quan Nhân rất đáng sợ.

Mà xa xa hai cái cây thì đau lòng nhức óc.

Mỹ nữ muốn bắt chuyện, tại sao lại không ngồi xuống bên chỗ

chúng ta?

Hai cây chúng ta đẹp trai hơn nhiều so với người thanh niên đó!

Tuy nhiên khi bọn họ nhìn kỹ lại, người nam tử kia có dung mạo khí chất vô cùng tuấn mỹ, thân hình khôi ngô cường tráng, mái tóc đen dày, phong thần như ngọc, thật sự là một thiên nhân hiếm có trên đời.

Điều đáng tiếc chỉ là phương diện kia không được.

"Muốn nói đồ ăn ngon, ở chỗ ta cũng có. "

Thiếu nữ xinh đẹp chậm rãi móc ra một quả Bồ Đề, đặt ở trên bàn,

"Trái cây này có hương vị thơm ngọt ngon miệng, tươi ngon vô cùng. "

Hứa Chỉ cũng trở nên trầm mặc, ngắm nhìn thiếu nữ thiên nhân một hồi.

"Hay là ngươi muốn ăn gì đó đặc biệt? Ví dụ như..."

Thiếu nữ khuôn mặt đỏ bừng, thè lưỡi, vô cùng đáng yêu len lén liếc trộm Hứa Chỉ,

"Chính ta? "

"....."

Ở bên cạnh, khuôn mặt hai cái cây đều đen lại.

Dáng dấp đẹp trai thì có thể như vậy sao! Dâng tới tận cửa?

Hứa Chỉ nhấp một ngụm trà, thu hồi cuốn sách màu đen ở trên mặt bàn, tò mò hỏi,

"Ngươi làm thế nào tìm được ta, làm sao ngươi biết ta sẽ xuất hiện ở đây? "

"Làm sao? Không thích con gái sao? Hay là ngươi thích con trai? "

Thiếu nữ mỉm cười ủ rũ, giọng nói bỗng nhiên vang dội như con trâu đực hùng tráng,

"Cũng không sao, ta có thể là nam hoặc là nữ, ngươi thích bộ dáng gì cũng được. "

Dịch: MBMH Translate

Chương 871 - Giết Luân Hồi Phủ Quân, Nối Lại Tiên Lộ! 1

Mẹ kiếp!

Ở bên cạnh, hai cái cây nghe thấy giọng nói ba lớn năm thô của một gã tráng hán, trực tiếp kinh ngạc đến ngây người.

Đây là loại yêu quái gì?

Quả nhiên thứ gì đưa tới cửa đều không phải chuyện tốt.

Tưởng rằng vô tình gặp gỡ một tiểu tỷ tỷ xinh đẹp sẽ rất vui sướng, kết quả đều vượt quá sức tưởng tượng của ngươi... Bọn họ thì thầm với nhau, từ lúc bắt đầu tiến vào đều chưa từng nghe qua, đúng với bản sắc mồm miệng lắm lời.

Hứa Chỉ nhìn qua cô gái ở trước mắt.

Giờ khắc này, hắn cảm thấy nhân sinh bỗng nhiên thú vị, mình cuối cùng vẫn quá coi thường người trong thiên hạ... Yêu nghiệt hay quái vật, đều rất khủng bố, trí tuệ cũng gần như yêu quái.

Mình âm thầm ẩn náu nhiều năm như vậy, đi lại ở khắp các nơi để che giấu tung tích, sinh linh sống có thể tìm tới mình, là một kỳ tích gần như không có khả năng.

Trước đó, không ai có thể làm được điều này trong bất cứ sa bàn nào, nhưng mà có người lại sáng tạo kỳ tích.

Bắt sống chính mình.

Ngay cả Hứa Chỉ cũng chưa bao giờ dự kiến tới loại biến cố

này.

Hứa Chỉ không khỏi trầm tư mấy giây, nhớ đến một số đồ vật, bèn hỏi:

"Ngươi đang theo dõi Atula đạo? "

? ? ?

Hai cái cây bên cạnh ngẩn ngơ.

Bọn họ còn chưa kịp phản ứng, một câu nói càng thêm quỷ dị chậm rãi thốt ra từ miệng Hứa Chỉ,

"Vì vậy, ngươi đã tìm được Lý Tam Sinh? "

Lý! Tam! Sinh!

Ở bên cạnh, hai cái cây hoàn toàn không thể bình tĩnh nổi nữa.

Giờ khắc này, bọn họ chỉ cảm thấy bản thân bị bao phủ trong một mảnh sương mù màu đen, còn kinh ngạc run rẩy hơn cả truyện Tây Du Ký kể về chân tướng lịch sử tiến hóa của nhân loại mà bọn họ vừa mới trò chuyện kia.

Ba chữ này mang quá nhiều ý nghĩa, chẳng lẽ cái chết của Lý Tam Sinh là không phải chết già.. Mà bị một tồn tại cấm kỵ cổ xưa thuộc loại hắc ám đáng sợ nào đó tìm tới cửa? Thực sự chết không rõ nguyên nhân?

Chụp ảnh màn hình,

Chụp ảnh màn hình,

Bọn họ vội vàng chụp ảnh màn hình.

Thiếu nữ kia vẫn mỉm cười,

"Đoán đúng rồi, thật sự là Lý Tam Sinh... Luân Hồi phủ quân, ta có phải là người đầu tiên trong thời đại này bắt được ngươi ở thế gian? "

Oanh! !

Lời vừa nói ra, trong đầu hai cái cây ở bên cạnh như có đồ vật gì đó nổ tung, vỡ vụn.

Bọn họ chỉ cảm thấy kinh tâm động phách.

Theo bản năng cẩn thận nhìn chằm chằm vào dung mạo của người thanh niên này, đây là chân dung thực sự của vị tồn tại viễn cổ thần bí?

Hai thị nữ thiên nhân phục vụ bưng trà thật sự run rẩy, bàn tay lắc một cái.

Trong trà lâu, ông lão râu bạc trắng đang tính toán sổ sách ở cửa vào lầu hai, đôi tay cầm bàn tính bỗng nhiên dừng lại.

Bọn họ làm trà lâu ở Thiên Nhân đạo, từng trao đổi qua nhiều cơ mật, thậm chí một số đại năng như Vân Đế cũng thường xuyên đến trà lâu uống trà, trước đó mọi chuyện của hai người cây kia cũng không thể làm bọn họ thay đổi nét mặt. Nhưng giờ đây, chỉ bốn chữ lớn "Luân Hồi phủ quân" cũng đủ để cho trong đầu của bọn họ hoàn toàn trống rỗng!

...

Hai vị đại lão này?

Trong đó, một vị bị bóc trần thân phận chính là tồn tại chí cao chưởng quản sinh tử của Lục Đạo Luân Hồi —— Luân Hồi Phủ Quân?

Hai người chơi đều trợn trừng đôi mắt.

Hứa Chỉ thì sắc mặt vẫn duy trì vẻ bình tĩnh, chậm rãi rót trà, dòng nước trong vắt tràn vào trong chén trà, nhìn qua gần giống như thiếu nữ có dung nhan xinh đẹp hoàn mỹ.

Từ lúc bắt đầu lấy ra quả Bồ Đề kia, Hứa Chỉ đã biết rằng đó là muốn thăm dò mình.

Bởi vì quả Bồ Đề kia rất đặc thù.

Người ăn vào, có thể thu được truyền thừa và ký ức cổ xưa, đồng thời cũng là một loại phương pháp đoạt xá.

Đối phương chính là một cây kỷ nguyên Bồ Đề quả thụ xuất hiện mười mấy năm trước, không ngừng sử dụng "Đa trọng thần kinh suy nhược", cắt đứt chính mình để phân thân và tiến hành luân hồi.

Nữ tử thiên nhân trước mắt cũng là một trong số đó.

Mặc dù, chỉ mới có mười mấy năm kể từ khi nó xuất sinh ở bên trong thế gian đến bây giờ, nhưng đối với Thiên Nhân đạo mà nói, đã trải qua hơn một trăm năm tuế nguyệt.

Có lẽ gốc cây này đã sớm dụ dỗ một thiếu nữ thiên nhân tiến vào Cấm Khu lịch luyện, ăn Bồ Đề đạo quả và chiếm lấy sinh mệnh của đối phương. Hiện tại nó ẩn tàng ở bên trong Thiên Nhân giới, e rằng đã có mấy cái phân thân luân hồi chuyển thế xuống trần gian và bên trong Thiên Nhân đạo.

"Rất lợi hại. "

Hứa Chỉ cười nói,

"Đầu óc của ngươi thật sự rất cường đại. "

Thiếu nữ lè lưỡi liếm môi một cái, có chút hưng phấn bệnh hoạn,

"Muốn tìm tới ngài ở trong mặt đất mênh mông vô tận, không phải là hoàn toàn không thể! Nhưng cũng phải dựa vào một chút vận khí nhất định... Ta tìm hiểu tin tức và cách cục của thời đại mới này, thì phát hiện ra mấy năm nay lộ ra tin tức về Địa Phủ ở khắp mọi nơi, nên ta lập tức đoán là ngài, nhớ được những gì xảy ra lúc đầu thai...

Nhưng ta xâm nhập rất nhiều nơi mà không tìm thấy người của Địa Phủ,

Nhân Gian đạo thực sự quá rộng lớn, mãi cho đến khi ta nhìn thấy những kẻ A Tu La đạo lạ thường kia, mới lặng lẽ đi theo... Và tìm được Lý Tam Sinh. "

Đây là...

Tồn tại cổ lão của Hắc Ám Cấm Khu! ?

Không ngờ, hắn lại có thể sống sờ sờ bắt được vị bệ hạ của Luân Hồi Điện đang du lịch trên thế gian? !

Ở bên cạnh, Nguyên Thanh Hoa và Bạch Tiểu Quân liếc nhìn nhau, con ngươi trợn tròn,

Người này quá tàn ác.

Núi cao còn có núi cao hơn.

Lúc trước tìm được Lý Tam Sinh, thua thiệt bọn họ còn kích động vì tưởng rằng thần không biết quỷ không hay, kết quả bị người ta ngư ông đắc lợi, mượn tay mình tìm kiếm...

Vậy mà lại chính người chơi tự mình hại chết Lý Tam Sinh!

Đây là bố cục gì?

Vị tồn tại thần bí của Cấm Khu cổ đại này... Trí tuệ gần như yêu quái.

Bọn họ cảm thấy rất rung động.

Thiếu nữ giơ tay lên, chầm chậm xoay chén trà bằng sứ xanh trên bàn giống như con quay,

"Ta để cho Lý Tam Sinh ăn Bồ Đề quả, khống chế hắn một đoạn thời gian, mới biết được ký ức của hắn. Ngay lúc đó, ta cũng chỉ nghĩ là muốn hiểu rõ bí mật của Địa Phủ mà thôi,

Dù sao, biết người biết ta, trăm trận trăm thắng. Nhưng sau lần đó, ta biết được thêm rất nhiều kết cấu và thành phần của Địa Phủ. "

Giọng nàng nhẹ nhàng, khoan thai.

Thế nhưng hai người chơi ở bên cạnh, thậm chí thị nữ thiên nhân gần đó, nghe được giọng nói chậm rãi này miêu tả về quá trình bố trí bí mật, bọn họ có loại cảm giác dễ chịu không thể giải thích nổi, đều lắng nghe rất nhập thần.

Một bước này nói đến rất dễ dàng, nhưng thực tiễn thì rất khó khăn.

Lão nhân râu bạc trắng ở bên cạnh nhìn như còn đang cúi đầu tính sổ sách nãy giờ, lặng lẽ đặt bàn tính xuống và đi xuống lầu.

Nàng nói với giọng nhẹ nhàng,

"Ta đã ngủ say quá lâu quá lâu, đã lãng quên rất nhiều quá khứ... Chỉ nhớ rằng, mình đã từng là một kẻ thất bại trong thời đại nào đó trước kia. Vì vậy, chuyện đầu tiên ta thức tỉnh, chính là một lần nữa hiểu rõ kết cấu của Địa Phủ, đây là một điều chắc chắn...

Nhưng cho đến mấy năm sau, khi ta đưa tay vươn hướng Thiên Nhân đạo, bỗng phát hiện được sự tồn tại của một thiên nhân sinh ra, rất giống với một vị Thần trên cầu Nại Hà của Địa

Phủ. "

Chắc chắn đang nói về Mạnh bà !

Lúc này, hai người Nguyên Thanh Hoa cũng kịp phản ứng.

Bọn họ đều cảm giác được, vậy thì tại sao tồn tại cổ xưa đánh cắp ký ức của Lý Tam Sinh lại không cảm ứng ra?

Đối phương duỗi tay ra đến Thiên Nhân đạo, đã sớm biết đó là Mạnh bà đầu thai !

Dù sao một người chói mắt với những đặc điểm rõ ràng như vậy, quá khó để xuất hiện ngẫu nhiên.

"Kết quả là, ta sai người theo dõi nàng một cách gắt gao... Luôn nhìn chằm chằm nàng mỗi giây mỗi phút, một năm, hai năm... Cho tới hôm nay, Thiên Nhân giới đã là mười tám năm lẻ ba tháng, thế gian cũng trôi qua hơn một năm..."

Nàng cúi đầu, lại rót một ly trà, mấp máy ngụm nước trà,

"Vậy tại sao phải theo dõi nàng thật chặt chẽ? Bởi vì khi phát hiện ra nàng, ta lập tức nghĩ đến một người,

Ta đoán, nếu như vị bệ hạ kia muốn rời khỏi Địa Phủ, đi du lịch nhân gian, có lẽ sẽ đến nhìn nàng... Đây là xác suất nhất định có. Nếu đã có xác suất, vậy thì đáng để đi làm. "

"Nếu có xác suất, vậy thì đáng để đi làm? "

Dịch: MBMH Translate

Chương 872 - Giết Luân Hồi Phủ Quân, Nối Lại Tiên Lộ! 2

Hứa Chỉ cảm thấy quan điểm rất thú vị.

Khó trách là sẽ tìm được mình.

Bởi vì, đúng là mình sẽ đến nhìn Thượng Quan Nhân chuyển thế đầu thai một chuyến.

Đương nhiên, lần này đến đây cũng vì đồng thời nhìn cảnh chia tay thời đại của Vân Đế và Vân Trung Quân.

"Có xác suất, thì đương nhiên phải làm! Cái gọi là kỳ tích, chỉ là một loại sự kiện nào đó có xác suất thấp... Ngài biết ai có thể sáng tạo kỳ tích không? "

Nàng hỏi.

"Ai vậy? "

Hứa Chỉ thuận miệng hỏi.

Nàng mỉm cười, giống như một người bạn cũ, thở dài xúc động,

" Rõ ràng biết không có khả năng, nhưng có những người vẫn muốn đi nếm thử..... Mà những người xưa nay không đi nếm thử, cho rằng 'chuyện này' nhất định, tất nhiên, khẳng định là không có khả năng thực hiện, và bọn họ sẽ vĩnh viễn không thể sáng tạo kỳ tích... Cho nên muốn sáng tạo kỳ tích, đầu tiên là bản thân phải tin vào kỳ tích. "

Cái gọi là kỳ tích, là sự kiện có xác suất thấp?

Muốn sáng tạo kỳ tích, đầu tiên là bản thân phải tin tưởng vào kỳ tích?

Hứa Chỉ nhẩm nhẩm mấy câu nói đó, thưởng thức ý nghĩa sâu sắc bên trong.

Trên thế giới này, đặc sắc nhất và trầm bổng chập trùng nhất chính là chiến thắng khó tin của kẻ yếu trước kẻ mạnh, cái này gọi là kỳ tích.

Mà dường như tất cả các thiên tài, vĩ nhân và hùng chủ của thời đại, cả cuộc đời họ phấn đấu, tìm kiếm và vươn lên, đều có một đặc điểm chung: có thể làm việc mà người khác cho là không thể, trong suốt cuộc đời sáng tạo rất nhiều kỳ tích khó mà tin nổi, chiến thắng đối thủ không thể tưởng tượng nổi, sáng tạo công pháp khó có thể tưởng tượng, vượt qua quan niệm trói buộc tất cả mọi người... Và rất nhiều thứ khác, mới có thể bò lên trên đỉnh của thế giới, trở thành vĩnh hằng bất hủ.

Cho nên, vị trước mắt này tin rằng bản thân có tài năng sáng tạo kỳ tích,

Năng lực lấy yếu thắng mạnh, cũng đủ để cho Hứa Chỉ ngạc nhiên thán phục.

Ở trong các thời đại từ trước tới nay, chỉ có vĩ nhân mới tin rằng từ những điều không có khả năng, lại thành công sáng tạo kỳ tích.

Đối phương là một cái cây gan to bằng trời, trí tuệ rất khủng bố... Phải biết rằng cảnh giới hiện tại của nó còn rất thấp, sau khi tu luyện mười mấy năm, lúc này nó mới ngũ giai thôi.

Với cảnh giới ngũ giai...

Mà dám âm thầm lên kế hoạch, tính toán một vị tồn tại chí cao chưởng quản Lục Đạo Luân Hồi như mình...

"Có thể bắt được ta ở trong mặt đất bao la, thực sự chính là một loại kỳ tích khó mà tin nổi. "

Hứa Chỉ bỗng nhiên bật cười.

Rất tốt.

Mình trao cho một ít ký ức tàn tạ, lại có thể nở ra mấy bông hoa tươi thú vị, rất là xinh đẹp mỹ lệ.

Những nỗ lực ban đầu cũng không có uổng phí, tế bào thần kinh của cây đại não được cấu tạo bởi vô số dàn máy tính, tu luyện chính là 'đa trọng thần kinh suy nhược', dẫn đến trí tuệ của nó rất khủng bố.

"Quét sạch mà chỉ ngồi xổm, hiển nhiên là không được. "

U Sơn phủ quân cúi đầu thì thầm, cười nói,

"Bởi vì ở bên cạnh nàng luôn được vô số đàn ông bao phủ và quay tròn xung quanh nàng, nên muốn xác nhận thời điểm vị tồn tại kia giáng lâm thì tất nhiên ta có thể phát hiện. Nếu không hắn lặng lẽ đến đây, rồi lại rời đi, ta căn bản không biết là ai, vậy thì có ích lợi gì? Nhưng làm cách nào có thể xác nhận? "

"Ngoại hình? Có lẽ ngoại trừ Mạnh Bà là người thân tín nhất, toàn bộ thế giới đều chưa từng nhìn thấy qua! Dù là ở trong mắt Lý Tam Sinh, khuôn mặt của vị tồn tại thần bí kia vĩnh viễn được bao phủ trong màn ánh sáng thần thánh, cũng không thể nhìn thấy hình dáng thật của hắn đi du lịch trên thế gian. "

"Tuy nhiên, nói lên chân dung..."

Nàng nghiêm túc nhìn chằm chằm vào gương mặt của Hứa

Chỉ,

"Bệ hạ, dáng dấp ngài thật là dễ nhìn. "

"Đây chỉ là sự thật hiển nhiên thôi. "

Hứa Chỉ nhấp ngụm trà, nét mặt không đổi.

U Sơn phủ quân lại khẽ cười nói,

"Như vậy, dùng khí chất để xác nhận sao? Quá mờ mịt, còn chiến lực? Càng không có khả năng... Nhưng mà, ta biết có một loại phương pháp nhất định có thể xác nhận. "

Nàng nhìn bốn phía xung quanh.

Nguyên Thanh Hoa lập tức trợn trừng to mắt!

Nhìn xem mọi thứ xung quanh trống rỗng, cũng trực tiếp phản ứng lại.

Đúng vậy, thiên phú bình thường căn bản sẽ không nhìn ra, nhưng thiên phú của Mạnh Bà lại khác biệt. Ở trước sự mê hoặc của loại sắc đẹp hồng nhan họa thủy này, một người đàn ông lại không chạy tới làm liếm cẩu, mà lặng lẽ nhìn từ đằng xa, tám chín phần mười chính là đối tượng cần tìm!

Quá mạnh !

Vị Đại Đế cổ xưa ở chỗ sâu của Cấm Khu này, có trí tuệ quá kinh diễm !

Quả thực là một kẻ hung ác!

Hai người bọn họ không ngừng chụp ảnh màn hình.

Nghe hai người giao lưu với nhau, càng nghe càng rung động về sự tồn tại của Cấm Khu viễn cổ kia.

Hóa ra, ngay từ đầu khi nàng ngồi xuống mở lời làm quen, đã cố gắng thử đủ mọi cách để thăm dò, càng tiến thêm một bước xác nhận thân phận của đối phương. Cuối cùng, nàng xác nhận đó chính là tồn tại cấm kỵ độc đoán vạn cổ lâu đời nhất ở trong Địa Phủ, giáng lâm xuống thế gian du lịch!

Nhận ra điều đó, hiện tại hai người bọn họ còn như mộng như ảo, cảm thấy rất khó có thể tưởng tượng nổi.

"Đúng là ngươi đã thành công tìm được ta. "

Hứa Chỉ cười cười.

Hứa Chỉ vừa nói xong.

Toàn bộ trà lâu đều hoàn toàn rơi vào im ắng.

"Thật sự là vị ti chưởng Lục Đạo Luân Hồi, chưởng quản vạn vật sinh diệt.."

"Chuyện này! ? "

"Hai người Vân Đế và Vân Trung Quân vừa mới tiến hành phong ấn, vị tồn tại chí cao này lại dĩ nhiên đến du lịch Thiên Nhân đạo...! ? "

Ở nơi xa, vị lão đầu râu bạc trắng tính sổ vừa rồi đã mang theo một đám Thiên Đế, và một nhóm Thánh tử thế hệ trẻ tuổi từ từ đi tới, nội tâm khó có thể tin nổi.

Ngay cả mấy vị thiên tài xuất sắc nhất là Trương Kiêu, Trương Quá Nguyên và Thượng Quan Nhân cũng ở trong đó.

Mà ở một thế này, Thượng Quan Nhân hiển nhiên đã không biết mình, cũng không nhớ rõ mọi chuyện kiếp trước, rõ ràng thay vào thân phận thiên kiêu của Thiên Nhân đạo, gương mặt nàng cũng đang hoảng sợ, vô cùng tò mò nhìn mình, vị tồn tại chí cao

danh xưng ti chưởng toàn bộ Lục Đạo Luân Hồi, chưởng quản sinh tử toàn bộ mọi người chúng ta, tại sao vô thanh vô tức giáng lâm ở trong trà lâu này! ?

Hứa Chỉ không nhìn các vị đại năng chen chúc nhau tới đây.

Hắn tiếp tục nhìn chằm chằm vào người thiếu nữ một mực lạnh nhạt trước mắt,

"Mới khôi phục được mười mấy năm, có thể làm đến một bước này, tìm kiếm được ta, thật không đơn giản... Như vậy, ngươi chỉ là tìm đến để gặp mặt ta? "

"Không, dĩ nhiên không phải. "

Nàng rốt cục nói ra mục tiêu của mình,

"Ta dự định giết ngươi! Sáng tạo một kỳ tích không thể tưởng tượng nổi. Ngày hôm nay là thời điểm vị bệ hạ chưởng quản Lục Đạo Luân Hồi vẫn lạc, thế nhân nối lại tiên lộ. "

Lời đại nghịch bất đạo vừa rơi xuống.

Giống như sấm sét giữa trời quang, cả thế giới đều đình trệ, toàn bộ trà lâu bỗng trở nên tĩnh mịch, im ắng.

Dịch: MBMH Translate

Chương 873 - Người Sống Mới Có Thể Giữ Bí Mật 1

"Giết Luân Hồi Đế Tôn? "

"Một thế này, muốn chinh chiến Tiên lộ ở đây sao? "

Không khí tĩnh mịch im ắng trong vô vọng.

Trong thoáng chốc, toàn bộ trà lâu đều bị dọa đến mất hồn.

Giống như hóa thành một khối hổ phách ngưng trệ, kinh ngạc, hoảng sợ, mờ mị. Vẻ mặt từng vị đại năng uy nghiêm như pho tượng, sinh động như thật, hiển hiện thế gian muôn màu.

Lời này thực sự là đại nghịch bất đạo, ai trên thế gian dám nói ra?

Sợ đến khi chết đi và nhập vào trong Luân hồi, đều muốn thanh toán với ngươi một trận nợ cũ, vĩnh thế không được siêu sinh, muôn đời tận hưởng nỗi đau bị A Tỳ Địa Ngục thiêu đốt!

Bọn họ bước nhanh chạy đến đây, đã không cách nào tưởng tượng nổi cơn sốc vào lúc này.

Hai vị Thiên nhân Đại Đế là Vân Đế và Vân Trung Quân, đã thống trị Thiên Nhân mấy trăm năm, đúng lúc vừa mới thoái vị, bị phong cấm ở bên trong Thần nguyên hướng tới tương lai, mà lúc này mới trôi qua chưa tới một giờ!

Trong trà lâu, một vị tồn tại viễn cổ vô danh cực kỳ thần bí, hư hư thực thực bước ra từ Hắc Ám Cấm Khu, vậy mà tìm tới chí cao Luân Hồi bệ hạ giáng lâm thế gian, cải trang vi hành.

Giờ đây, lời nói này càng khiến cho người ta ngạc nhiên đến chết cũng không thôi!

"Lớn mật, ăn nói ngông cuồng, lung tung! "

Cuối cùng có người kịp phản ứng, lập tức một vị thiên nhân Đại Đế già nua tóc trắng quát lớn, vô cùng phẫn nộ, tức giận đến mức gương mặt đỏ bừng.

"Dám can đảm mạo phạm Thiên Địa Chí Tôn! Tên tặc đáng chém! "

Lại có vị thiên nhân tiến lên một bước, khẽ quát một tiếng, nổi giận đùng đùng.

"Luân Hồi Đế Tôn chính là Đại Đạo chi tông, vạn linh chi tổ, luân hồi trùm vạn vật. Luân hồi là một, có thể biến hóa vô tận sinh linh, bao gồm cả sinh sinh diệt diệt.... Tồn tại như vậy, sao lại cho ngươi được phép khinh thường? "

Có người gầm nhẹ, mặt đỏ tía tai.

Mọi người xung quanh đều tay chân phát lạnh, thi nhau quát mắng!

Lo sợ rằng vị Luân Hồi phủ quân này sẽ giận chó đánh mèo bọn họ, giết sạch, thậm chí hủy diệt Thiên Nhân đạo... Hiện tại, mọi người đều muốn trực tiếp ra tay với vị tồn tại cổ xưa thần bí này, để bày tỏ lòng trung thành!

"Người này đã ngủ say quá lâu, chất chứa oán hận quá nhiều, nên bị phát điên. "

Mà một số người thì ở bên cạnh lắc đầu thở dài, trong đó bao quát cả Trương Kiêu và Thượng Quan Nhân.

Bọn họ đã không nhớ rõ kiếp trước, chỉ là một đời Thánh tử

thiên nhân, than thở không nghĩ tới vị tồn tại Cấm Khu cổ đại có thể ngu xuẩn như vậy! Thì ra, tưởng rằng có thể bắt được tung tích của vị tồn tại này, chắc hẳn trí tuệ gần giống yêu quái...

Đối mặt với những thiên nhân xung quanh quát lớn, thiếu nữ này cũng chỉ mỉm cười, an ổn ngồi trên ghế, bàn tay nhẹ nhàng xoay tròn cái chén,

"Các ngươi thật quá ngu... Nhưng cũng là lẽ tự nhiên. Bên trong vô số cái kỷ nguyên thời đại mênh mông, thế nhân có muôn vàn người ngu muội. Từ trong vạn cổ, có mấy người là nhân tài kiệt xuất có thể nhìn thấy rõ thiên hạ chứ? Tính cả ta cũng chỉ có hai, ba người,

Ta từng nói qua, về bản chất thì kỳ tích là một loại sự kiện có xác suất thấp... Các ngươi không tin kỳ tích, không đi khiêu chiến, nếm thử, vì vậy bản thân các ngươi vĩnh viễn không cách nào sáng tạo ra kỳ tích. "

"Ngươi! "

Nhóm thiên nhân xung quanh bừng bừng lửa giận.

Đây không phải là kỳ tích?

Ngay cả xác suất một phần ức cũng không có!

Lựa chọn đi chiến đấu với Luân Hồi phủ quân, đây là muốn chết hết.

"Không có xác suất thì tìm cách tăng cao xác suất, không có khả năng, thì tăng lớn khả năng. "

U Sơn phủ quân không hề nhìn bọn họ, vẫn đang nhẹ giọng thì thầm, không thèm coi ai ra gì,

"Cũng giống như ta tìm kiếm được chân thân, không phải cũng

là một kỳ tích sao? Trước đây, không phải các người cũng cảm thấy không thể nào làm được? ! "

Xung quanh hoàn toàn bị nói đến trầm mặc.

"Tìm tới chính là một cái kỳ tích khó có thể tin... Có điều hôm nay giết chết Luân Hồi Phủ Quân, là một cái kỳ tích có xác xuất thấp hơn mà thôi."

Nàng không coi ai ra gì lẩm bẩm.

Ngọa tào?

Đây là chiêu thức gì?

Quá ác!

Hai người Nguyên Thanh Hoa liếc nhau, vị tồn tại viễn cổ này tự xưng là U Sơn phủ quân, là một nhà triết học gia, nhà toán học xác suất cổ xưa!

Nhưng không thể phủ nhận rằng, trong lời nói của hắn có ẩn chứa mị lực cá nhân. Trong thời đại cổ lão, hắn tất nhiên là một vị lãnh tụ rất có nhân cách mị lực của kẻ thống trị, dưới trướng tập hợp vô số tùy tùng.

Hứa Chỉ cũng lập tức cảm thấy thú vị.

Ở Nhân Gian đạo, ban đầu hắn dường như sáng tạo ra một gốc Bồ Đề quả thụ, sau đó là các loại sinh linh cổ xưa ở các đại Cấm Khu, nhìn như quá trình mới trôi qua mười mấy năm, nhưng thực tế Thiên Nhân đạo đã trải qua hơn một trăm năm.

Nó xâm nhập vào Thiên Nhân đạo, lợi dụng tốc độ dòng chảy thời gian, trải nghiệm nhân sinh hơn trăm năm và trưởng thành đến dạng này, thật sự rất khủng bố.

"Ngươi thật sự muốn giết ta?"

Hứa Chỉ không hề tức giận, không nhịn được cất tiếng cười,

"Bây giờ, cảnh giới của ngươi còn quá thấp... Nhưng vẫn muốn hỏi một câu, ngươi sẽ giết ta bằng cách nào? "

Hứa Chỉ cười hỏi, đưa qua một ly trà.

"Ta không nhớ rõ sự tình chúng ta chiến đấu chém giết, đã quá lâu rồi. Nhưng có lẽ, vào thời đại ban đầu tranh đoạt Đế vị, chúng ta cũng từng uống trà với nhau như thế này?.... Vậy thì ta sẽ nói một chút về nó. "

U Sơn phủ quân tiếp nhận chén trà, sắc mặt vẫn bình tĩnh như trước.

Mọi người chung quanh đều chỉ cảm thấy tay chân phát lạnh.

Hai vị tồn tại kinh khủng này ngồi giao lưu với nhau, chỉ cảm thấy giống như hai đầu hồng thủy mãnh thú, quá mức dọa người ! Trong lòng bọn họ bỗng nhiên có loại ý nghĩ điên rồ là muốn chạy trốn khỏi tòa trà lâu này.

Trước mắt ai không biết?

Vị tồn tại thần bí của Cấm khu cổ đại này, chẳng qua là dùng thủ đoạn đặc thù nào đó để khống chế thiếu nữ thiên nhân nhỏ yếu, căn bản không sợ bị giết, cho nên không kiêng nể gì cả.

Nhưng bọn họ lại cảm thấy sợ!

Chân thân bọn họ ở ngay trong quán trà.

"Thật ra, các vị không cần quá e ngại. "

U Sơn phủ quân hơi ngẩng đầu lên,

"Chắc hẳn các ngươi cũng nghe qua truyền thuyết về Đế Thính của Địa Phủ, lắng nghe Lục Đạo Luân Hồi, dường như không gì

không biết, cho nên không người nào dám phản kháng... Nhưng thật sự toàn năng như vậy sao? "

Giọng nói vẫn tiếp tục,

"Nếu quả thật là toàn năng, biết tất cả mọi thứ về thế giới này, vậy thì làm sao còn để những tồn tại ở bên trong Cấm khu kia tiếp tục ngủ say? Đã sớm tìm kiếm được vị trí ngủ say và trực tiếp giết chết. "

"Nếu quả thật là toàn năng, tại sao Phủ Quân giáng lâm thế gian, cải trang vi hành, lại không biết rằng ta âm thầm chờ ở chỗ này? "

Mọi người xung quanh khẽ giật mình.

Cẩn thận nhấm nuốt từng lời, đúng là có chút không đúng...

Chẳng lẽ, Địa Phủ Đế Thính và Sinh Tử Bộ cũng không phải là có thể biết được sự tình của vạn vật trong thiên địa?

U Sơn phủ quân tiếp tục nói,

"Không có bất kỳ tồn tại nào, có thể luôn luôn quan sát và giám thị toàn bộ đại địa mênh mông, hoa điểu trùng ngư, cây cối sông núi. Làm sao biết chi tiết mỗi một vị trí của tổng hợp toàn bộ mấy trăm ức, hơn trăm tỷ sinh linh? "

Dịch: MBMH Translate

Chương 874 - Người Sống Mới Có Thể Giữ Bí Mật 2

"Cái gọi là Đế Thính, chỉ là xem xét và lắng nghe ký ức khi còn sống của từng người từng người chết bên trên Hoàng Tuyền Lộ..."

Nàng cười nói,

"Ở bên trong Lục Đạo Luân Hồi, người chết cũng không cách nào giữ được bí mật, cho nên đề phòng người chết là được. "

Đề phòng người chết?

Những thiên nhân xung quanh mãnh liệt mở rộng con ngươi.

Người chết cũng không cách nào giữ bí mật?

Chỉ cần đề phòng người chết tiến vào Luân hồi, Đế Thính cũng không có khả năng nghe trộm được bí mật của ngươi?

Số lượng thông tin trong này quá lớn.

Mỗi một vị thiên nhân này đều thông minh cỡ nào?

Trong khoảnh khắc, bọn họ lập tức hiểu ra rất nhiều hàm nghĩa có thể diễn hóa trong đó.

Chính như những tồn tại là Vân Trung Quân và Vân Đế, bọn họ trao đổi bí mật với những vị Thiên nhân cự đầu quanh năm suốt tháng,

Dù sao hai người bọn họ không có khả năng trực tiếp thông báo cho Thiên Nhân đạo, nhưng sau khi những thiên nhân cự đầu

kia chết đi, trở về Địa Phủ, thì những bí mật này cũng tự nhiên bị biết được.

Như vậy, nếu không nói ra bí mật với những cự đầu này, chỉ có chính mình biết, thì chỉ có chính mình sau khi chết đi và trở về Địa Phủ, mới có thể biết được sự thật thông qua trí nhớ của mình?

"Ở bên trong Lục Đạo Luân Hồi, chỉ có người sống mới có thể chân chính giữ bí mật! "

Ai đó bỗng nhiên thì thầm, có một loại cảm giác thể hồ quán đỉnh, một cỗ nhiệt huyết trong lòng bay thẳng đến trên đỉnh đầu, đầu vang lên ong ong.

Ngay cả khi sắp chết đi, mỗi vị Thiên Đế cự đầu đều mưu đồ bí mật, vì phòng ngừa những cự đầu khác sau khi chết, sẽ tiết lộ cho Địa Phủ biết được, cần trực tiếp phong ấn ở bên trong Thần Nguyên...

Dù muốn chết, cũng phải nghĩ biện pháp "Cưỡng chế" sống sót!

Còn sống mới có thể giữ được bí mật.

Như vậy, bên trong hắc ám Cấm khu có khả năng không chỉ là một vài Thánh Nhân cự đầu viễn cổ ngủ say, có thể còn một số tâm phúc dưới trướng bọn họ là những tồn tại có chiến lực Thiên Đế, hoặc là Bán Thánh, đang say giấc nồng để giữ bí mật...

Như vậy, cách nhìn đối với Cấm khu lại phải đổi mới !

Chỉ sợ Thiên Đế phổ thông ngủ say cũng sẽ có không ít, sức chiến đấu cũng không phải mạnh như vậy.

Hai người Nguyên Thanh Hoa nghĩ đến chuyện này, cũng cảm giác đầu óc trực tiếp vỡ toác ra !

"Ngọa tào, người này thật quá ác độc! "

Đây là muốn tiêu trừ nỗi sợ hãi của thế nhân, giội tắt "Thần" trong lòng bọn họ.

Không sợ Thần, không sợ Thần, mới có thể nhấc lên dũng khí chống lại Thần.

"Mẹ nó chứ, ta mà là Luân Hồi phủ quân, lập tức sẽ xử lý nó... Đây là đang dạy cho những người khác cách làm sao tạo phản, che giấu bí mật bản thân, nối lại Tiên lộ! "

Bạch Tiểu Quân tê cả da đầu,

"Đây là giết người tru tâm, một thủ đoạn tuyệt vời để đùa bỡn lòng người. "

Nhưng Bạch Tiểu Quân nhìn về phía vị Luân Hồi phủ quân thần bí kia.

Hắn còn đang ngồi yên lặng thưởng thức trà ở tại chỗ, thần sắc lạnh nhạt, không chút nào sợ chuyện này bị tiết lộ ra ngoài, căn bản không hề đi ngăn cản, hay đánh giết thiếu nữ thiên nhân này.

"Sao lại còn không giết? "

Bạch Tiểu Quân nói,

"Càng ngày nói càng nhiều. "

"Nếu như giết chết cô bé thiên nhân này thì đã không phải là Luân Hồi phủ quân rồi, xem đầu óc ngươi kìa? Chỉ nghĩ đến giết chóc? "

Ở bên cạnh, Nguyên Thanh Hoa hung hăng nuốt xuống một miếng nước bọt, vỗ vỗ gốc đầu vai gốc cây này,

"Bởi vì căn bản không ngăn cản được. Hiện tại nếu ngăn cản, sau này khẳng định nó cũng sẽ cử ra những phân thân khác đi âm

thầm truyền bá... Đã không thể ngăn cản được, vậy thì không cần ngăn cản. "

Nguyên Thanh Hoa biểu hiện vẻ mặt thì ra là thế, vội vàng lại chụp ảnh màn hình một lượt,

"Hai vị đại lão này thật đáng sợ... Khó trách là Cổ Chi Đại Đế, quan sát thiên hạ thương sinh... Nếu như phát ra ngoài, đoán chừng bên ngoài sẽ nổ tung! "

Bạch Tiểu Quân gật gật đầu, rón rén, bí mật chui vào trong một chỗ hẻo lánh.

Những vị Cổ Chi Đại Đế này không phải là đối tượng, mà đám người mới sống mười mấy năm bọn họ có thể nhìn thấu.

Khi vừa mới bắt đầu, hắn cảm giác vị U Sơn phủ quân này, có thể là một kẻ hiền lành ngu xuẩn, nhưng hiện tại có một tia ý tưởng bất khả tư nghị xuất hiện: Chẳng lẽ, thật sự sáng tạo kỳ tích khó mà tin nổi?

Có một loại tính toán kinh người nào đó, xuất hiện một loại nghịch tập, đánh giết vị đại Boss vĩ ngạn này?

Quá đặc sắc !

Tại thời điểm này, vị U Sơn phủ quân vẫn còn đang tiếp tục mở miệng kể ra,

"Mà những tồn tại của Cấm khu viễn cổ kia đang ngủ say ở trong thần nguyên, che đậy khí tức, mỗi vị chiếm cứ không đến ba mét thổ địa ở trong mảnh phế tích hắc ám. Nếu như không biết rõ được vị trí bọn họ, chẳng khác nào tìm kiếm một hạt cát ở giữa mênh mông biển rộng... Rất khó tìm. "

Hứa Chỉ gật gật đầu.

Quả thật là như vậy, Đế Thính cũng không có khả năng tìm tới, nghe tới.

Còn về chuyện nghe lén toàn bộ thế giới?

Nếu như Hứa Chỉ không sử dụng quyền hạn thống trị của trùng tổ phó não, căn bản không có khả năng giám thị bọn họ bất kỳ lúc nào. Thậm chí lấy năng lực của trùng tổ phó não, cũng không có khả năng nghe lén toàn bộ sinh linh trên thế giới. Bình thường, chính mình cũng chỉ nhìn chằm chằm mấy vị Thần linh kia, giám sát một số trọng điểm mà thôi.

"Ta đúng là không phải toàn trí toàn năng. "

Hứa Chỉ than thở một câu.

Một câu nói kia là nói đến thân phận Luân Hồi phủ quân, cũng là nói chính bản thân mình. Mặc dù là Tạo Vật Chủ sáng tạo sa bàn, cũng không có khả năng giám sát tất cả mọi động tĩnh, số lượng sinh linh quá lớn quá lớn...

"Vậy mà hắn thừa nhận? "

Nguyên Thanh Hoa sắc mặt lo quýnh lên.

Cảm thấy không thể hiểu nổi.

Bạch Tiểu Quân nghĩ nghĩ, lại mở miệng nói,

"Bởi vì thừa nhận và không thừa nhận, đều không có gì khác biệt, đã là sự thật... Cấm khu còn ở đó, hắn cũng không có khả năng xóa bỏ, hiện tại Cấm khu chiếm cứ một phần ba thổ địa... Thậm chí đây chưa chắc là toàn bộ diện tích, tương lai khả năng sẽ còn kéo dài, xuất hiện càng nhiều vùng đất cổ đại. Mà những tồn tại phong bế khí tức, ẩn mình ở bên trong ba mét vuông đất giữa núi non sông ngòi, trừ khi đào xuyên mỗi một tấc đất. "

...

Lúc này, không ai trong quán trà bình tĩnh được cả, mọi người chỉ cảm thấy sóng to gió lớn mãnh liệt phủ lên mỗi dây thần kinh.

Đồng thời, nội tâm cũng dâng lên một cảm giác khó tin.

Rõ ràng là không có khả năng, nhưng sinh vật cổ đại thần bí này dường như thực sự có biện pháp giết chết vị đã giáng lâm xuống thế gian, Đại Đạo Đế Tôn khống chế sinh tử thế gian!

Bầu không khí vẫn yên lặng.

U Sơn Phủ Quân bày ra vẻ mặt của một cô gái ngây thơ ôn nhu, tràn đầy quan tâm nói,

“Ngài bỗng nhiên giáng xuống thế gian, cải trang vi hành, có lẽ không mang theo cái thiên địa thần khí, luân hồi kia phải không?”

Một câu nói đâm vào tim mọi người, sắc mặt ai cũng trở nên cấp bách.

Hứa Chỉ nghe vậy gật gật đầu, không hề phủ nhận, cười trả lời,

“Không mang theo bên người, luân hồi là căn cơ tạo hóa của toàn thế giới, không thể tùy tiện sử dụng.”

Nếu không có năng lực của bản thể, chính hắn quả thật là không thể cách không triệu hồi ‘luân hồi’ được. Chuyện này là bởi vì bản thể tạo ra ky giáp, so với bản thể khổng lồ cao vạn trượng, nó còn to hơn một khúc.

Dịch: MBMH Translate

Chương 875 - Theo Ta Chinh Chiến Tiên Lộ 1

Hứa Chỉ cũng không muốn dùng tới phó não, bản thể, năng lực của hai tên phân thân khác, như vậy quá vô sỉ, hắn còn chưa bỉ ổi tới mức như vậy. Cho nên, hắn mới thành thành thật thật mà làm một tên Bệ Hạ chưởng quản luân hồi.

“Không mang theo luân hồi?”

“Lẻ loi một mình?”

Vẻ mặt mọi người xung quanh lập tức trở nên kỳ lạ.

Nếu như nhớ không lầm, Bệ Hạ của Điện Luân Hồi, từ thời đại xa xưa cắt đứt con đường thành tiên, làm cho khắp thế giới không sinh ra tiên, là Đế Tôn ‘Khi ta chưa thành tiên, thế gian không có tiên’. Hắn dùng thân thể của Thiên Đế, một thân một mình chắn trước tiên lộ, chôn cất vô số đại năng.

Nhưng có cường đại đi nữa…

Cũng vẫn chỉ là Thiên Đế mà thôi!

Nếu là Thiên Đế, tất cả mọi người đều cùng cấp, vậy nghĩa là…

Mấy tên đứng đầu Thiên Nhân Đạo liếc nhìn nhau.

Đột ngột hạ phàm.

Lẻ loi một mình.

Không có bất cứ cận về tâm phúc nào.

…

Dựa vào điều kiện như thế này, đây có lẽ là cơ hội lớn nhất trong thời đại này.

Bọn họ đều là những nhân vật kiêu hùng, ánh mắt sáng như tuyết, dường như đã bị ngôn từ của U Sơn Phủ Quân đả động.

“Một đám bạch nhãn lang, bắt đầu toan tính rồi.”

Nguyên Thanh Hoa ở bên cạnh cực kỳ cạn lời, vừa nãy còn ngôn từ nghĩa chính, điên cuồng thổi phồng, cung nghênh Đế Tôn hạ phàm.

“Bọn người kia đi đến bước này, địa vị cực cao, không tàn nhẫn, không phải nhân tinh, chuyện đó là không thể nào.”

Bạch Tiểu Quân khịt mũi,

“Thiên Nhân Đạo, thực ra là tập hợp một đống quái vật chuyển thế, mỗi một người đều là từ trong bầy sói giết ra.”

“Đúng vậy, nếu không thì hai người chúng ta, sao có thể bị trị nhiều năm như vậy chứ. Chính là vì mấy đại lão Thiên Nhân này, tên nào tên nấy đều là tặc, cực kỳ khôn khéo.”

Nguyên Thanh Hoa thổn thức.

Nhưng mà,

Tất cả mọi người đều là Thiên Đế?

Tất cả mọi người đều cùng cấp?

Mấy Thiên Nhân Đạo trẻ người non dạ các người, đúng là tuổi trẻ chưa trải sự đời!

Nhưng mà lúc này, tuy rằng trong mắt mấy Thiên Nhân Đại Đế lộ ra tinh quang, liếc nhau, lại yên lặng rụt từng bước, chậm rãi lắc đầu, ý nói

Có xác suất nhất định…

Nhưng gần như bằng không.

Đế Tôn khủng bố thế này, một mình ngăn chặn phía trước tiên lộ, chặt đứt con đường của mọi người, cả thời đại đều diệt, bọn họ không cho rằng bản thân có khả năng chiến thắng.

Cân nhắc được lợi hại, mới là hành vi của người thông minh.

Xoạt xoạt xoạt!

Thời gian trôi qua, từng tôn từng tôn Thiên Nhân, đứng chật ních quán trà.

Dù sao, tình trạng của nơi này đã kích động toàn bộ Thiên Nhân Đạo, thậm chí là thay đổi cục diện của Lục Đạo. Nếu không phải Phàm Gian Đạo không được truyền tin, e rằng đám Thiên Đế bên kia cũng sẽ tiến tới, chiêm ngưỡng vị tồn tại tối cao thần bí nhất này.

“Ha ha ha…”

Lúc này, U Sơn Phủ Quân bỗng nhiên cười to, sắng giọng nhìn mọi người,

“Đúng như ta nói, đám người các ngươi vĩnh viễn không thể đạt được đại sự! Cơ hội như vậy, cực kỳ ít có được, cũng có xác suất nhất định…Thế mà, các người vẫn cho rằng ‘chuyện này’ nhất định, tất nhiên, khẳng định không thể thực hiện được…Cho nên ta nói, người như các ngươi vĩnh viễn cũng không có khả năng sáng tạo ra kỳ tích, bởi vì các người…Không tin!!”

Hai chữ không tin, hung hăng đâm vào trong đạo tâm của bọn họ, nhóm Thiên Đế xung quanh mặt đỏ bừng, gương mặt bị trào phúng mà đỏ lên, nhưng vẫn chỉ liếc mắt nhau không cất lời.

Nguyên Thanh Hoa và Bạch Tiểu Quân nhìn nhau thảo luận

“Mẹ nó! Rào trước đón sau!”

Bạch Tiểu Quân kêu lên.

“ĐM! Lời sau tiếp lời trước!”

Nguyên Thanh Hoa giật mình.

Thì ra, ngay từ đầu đã đánh phục bút, dùng kỹ xảo, ngôn ngữ chậm rãi hướng dẫn bọn họ đi sáng tạo kỳ tích, tranh giành một tia sinh khí, nối lại tiên lộ.

Bởi vì một đời này của U Sơn Phủ Quân, còn chưa lấy lại được sức chiến đấu, chỉ có thể dựa vào các Thiên Đế có mặt ở đây, cho nên mới đánh chủ ý lên người bọn họ.

Mưu kế vô cùng tuyệt diệu, vòng vòng đan xen!

“Nhưng mà vẫn thất bại thôi, những tên này không dám.”

Nguyên Thanh Hoa cảm thấy có chút tiếc nuối, trận đấu trí này rất đặc sắc, nghịch tập ngay trong nháy mắt, cũng quả thực là có xác xuất chiến thắng.

Dù sao hiện tại Thiên Nhân Đạo cũng có khoảng hơn bảy mươi tôn Thiên Đế…

Vây giết một Thiên Đế?

Quả thực là có khả năng.

Tuy rằng, bọn họ đều chỉ là những Thiên Đế bình thường,

ngoại trừ Vân Trung Quân và Vân Đế, thì vẫn chưa có Thiên Đế nào bước vào Thánh Cảnh có sức chiến đấu quá khoa trương.

“Đáng tiếc tính toán hết, cuối cùng vẫn thiếu một chiêu…Vẫn là không được.”

Bạch Tiểu Quân thì thào tự nói,

“Nhưng bất kể như thế nào đi nữa, có thể làm được tới bước này đã là cực kỳ trâu bò rồi, cũng đã nghịch tập cực hạn! Thành fan thành fan, từ hôm nay trở đi, ta sẽ là fan não tàn của nàng!”

“Ta cũng trở thành fan não tàn của nàng, yêu yêu! Lấy yếu thắng mạnh, âm thầm tính kế sự tồn tại tối cao trong thiên địa, Luân Hồi Đế Tôn, quá ngầu!”

Bọn họ yên lặng viết bài, đăng lên.

【Thủ lĩnh cấm khu cổ xưa muốn ám toán Bệ Hạ của Điện Luân Hồi thần bí? Một thế hệ triết học gia, xác xuất gia, kỳ tích gia, toán học gia xuất thế! 】

“???”

Lập tức nhấc lên một làn sóng trên internet.

…

Quay trở lại về bên này.

Cô gái kia vẫn còn đang cười, cười đến đau cả bụng, lớn tiếng cười nhạo,

“Đám người các người đều là đồ vứt đi! Không dám, không làm…Vĩnh viễn không làm được đại sự, đây chính là sự khác biệt giữa ta và các người, chỉ cần có xác suất nhất định, cho dù chỉ là một chút xíu…Đều đáng giá để thử nghiệm,

Dẫu sao thì thế gian này lấy đâu ra vạn toàn pháp? Hiện tại đã có xác xuất, cơ hội chinh chiến tiên lộ như này, e rằng là việc hàng kỷ nguyên cầu mà không được…Dù sao, đã cắt đứt tiên lộ vô số kỷ nguyên, sao có thể dễ dàng từ chối?"

Xung quanh rơi vào trầm mặc.

Hứa Chỉ khịt mũi, cảm thấy rất thú vị.

Rất cố gắng.

Nhưng mà, vẫn rất khó thực hiện được.

Kỳ tích này quá khó khăn, không dễ dàng sáng tạo tới vậy.

Ai dám đánh ta?

Phủ quân chưởng quản lục đạo luân hồi, sinh tử của vô số người cũng chỉ là một niệm, hơn nữa, cũng không chết đơn giản như thế, khi xuống Địa Ngục, còn bị thanh toán.

Bỗng nhiên, có người thấp giọng cười lạnh, ôm quyền hướng về Luân Hồi Đế Tôn, sau đó quay đầu nói với nàng,

"Ngài đây, tâm mang ý đồ xấu, đáng giết! Lừa gạt chúng ta mưu nghịch Thánh Nhân cổ xưa! Dùng tính mạng đi giao tranh, còn mình thì không cần trả giá gì cả…Thắng thì cùng vui, thua cũng không đau ngứa chút nào, đây là kế sách của việc này phải không?"

Bên cạnh, cũng có người lạnh lùng nói,

"Ngươi là tồn tại ở khu cấm hắc ám, xuất thế ăn thịt người, nguồn gốc của tai họa trên thiên địa, bây giờ còn muốn xảy ra loạn thế!"

Hứa Chỉ nhìn nàng chằm chằm, vừa cười vừa thưởng trà, chậm rãi đung đưa chén trà.

Dịch: MBMH Translate

Chương 876 - Theo Ta Chinh Chiến Tiên Lộ 2

Lúc này, U Sơn Phủ Quân bỗng dừng cười, rũ mắt xuống,

“Ai nói, ta không trả giá, cái giá mà ta phải trả cũng rất lớn, không tin thì các ngươi nhìn kìa.”

Ánh mắt nàng hướng về đám người Thiên Đế.

Mọi người nhìn theo ánh mắt nàng, dừng lại trên người Tam Đại Thánh Tử Trương Thái Nguyên, người này, đúng là vị thiên kiêu không có thiên phú trong Phụng Thiên.

“Cái giá mà ta phải trả, các ngươi đã thấy rồi đó.”

Trương Thái Nguyên lộ ra nụ cười âm trầm quỷ dị, nhìn bốn phía.

“Ngươi!!”

Thiên Đế xung quanh đều nổi da gà cả người, đồng loạt lui ra sau. Xung quanh Trương Thái Nguyên tạo ra một khoảng trống, một mình đứng đó.

“Thế mà…”

“Trương Thái Nguyên, vậy mà lại là hóa thân của tồn tại cổ xưa…”

“Sớm đã ẩn núp trong chúng ta!”

Không ai nghĩ đến, sự tồn tại ở khu cấm cổ xưa đã sớm âm

thầm ẩn núp vào đây, còn ngụy trang thành thiên tài, ngồi vào vị trí Thánh Tử, vô số Thiên Đế nằm dưới trướng hắn, ở sau lưng giúp hắn đoạt quyền!

Chuyện này quá mức khủng bố!

Đây là đang muốn đánh cắp thành quả của Thiên Nhân Đạo.

“Ha ha, chủ động bạo lộ, là đang cho thấy thành ý và cái giá của ngươi ư?”

“Ngu xuẩn! Nếu ngươi tiếp tục che giấu, về sau thực sự có thể thống trị Thiên Nhân Đạo, chuyện đó ngược lại làm người ta hoảng sợ! Nhưng lúc này, quả thực chính là…Sau này, Thiên Nhân Đạo chúng ta sẽ có phòng bị với ngươi, ngươi không thể nào lại bước vào trong cao tầng của chúng ta.”

…

Xung quanh đều cười lạnh.

Vẻ mặt Trương Thái Nguyên vẫn bình tĩnh như cũ, lộ ra phong thái trầm ổn của một quân tử,

“Đúng vậy, ta vốn định để giành lại cho sau này, tiếp tục tranh đoạt vương quyền, thân phận này là quan trọng nhất, tiêu phí vô số tâm huyết, mới có thể đi tới được ngày hôm nay, đáng tiếc… Xuất hiện biến cố, vì thế ta mới chủ động bỏ qua quân cờ quá đủ để thống trị thiên hạ này, không tiếc bại lộ bản thân, nỗ lực phục kích Luân Hồi Phủ Quân…”

“Quân tử có điều cầu, có điều không, chuyện ấy, các ngươi có thể làm được sao? Có quyết tâm như thế sao?”

Trương Thái Nguyên mở miệng nói,

“Hiện tại chính là cơ hội lớn nhất, thậm chí là sau này thời đại

có quật khởi, cường thịnh hơn bay giờ gấp bội, cũng chưa chắc sẽ xuất hiện."

Không ai nói chuyện.

Trương Thái Nguyên tự mình nói tiếp,

"Mặc dù biết rõ xác suất của chuyện này rất thấp, ta vẫn như trước lựa chọn trả giá, cái gì gọi là kỳ tích? Kỳ tích của mỗi một thời đại sẽ không tự tìm tới của!...Đây chính là sự khác biệt giữa ta và người tầm thường các ngươi! Các ngươi nhất định sẽ không thể hướng tới nơi tối cao, bởi vì, các ngươi! Không có dũng khí! Không có tinh thần mạnh mẽ!"

Có người lên tiếng cười nhạo,

"Ha ha ha! Vẫn còn muốn tính kế, muốn lừa gạt chung ta?"

"Bại lộ, đây chính là thành ý?"

"Thành ý này chúng ta nhận, nhưng vẫn sẽ không mưu nghịch Đế Tôn cổ xưa!"

Giọng nói của bọn họ rất lớn, lại lo không đủ, bọn họ không thừa nhận cũng không được, trí tuệ của vị tồn tại cổ đại này quá mức kinh người, lời nói kích động lòng người, ngay cả bọn họ cũng động tâm.

Nhưng mà, bọn họ càng cường đại, lại càng không có loại quyết tâm khủng bố này. Chấp nhận đánh cược tính mạng, đi thử nghiệm một phen, cái giá phải trả cho việc thất bại là quá lớn.

Nói thì dễ, làm thì khó.

Đây là một thực tế đẫm máu.

"Không, ta không phải đang khuyên các ngươi, ta đã sớm đoán được rằng các ngươi sẽ từ chối."

Trương Thái Nguyên bỗng nhiên cười, ý vị thâm trường nhìn bọn họ, lại cúi đầu nỉ non,

“Đối với rất nhiều phàm nhân tầm thường mà nói, bọn họ cũng sẽ sáng tạo kỳ tích…Nhưng mà các ngươi có biết, bọn họ thường bị rơi vào tình huống như thế nào không?”

“Chỉ có một tình huống, chỉ có một, không có ngoại lệ!”

“Loạn thế.”

“Sẽ khiếp đảm, sẽ ngu muội, mọi người sẽ khóc, chỉ khi bị buộc vào tuyệt lộ, mới dám liều mạng, dùng máu và nước mắt để viết lên tán ca dũng khí của thời đại, sáng tạo kỳ tích.”

Hắn vừa dứt lời.

Bỗng nhiên từ xa xa truyền đến một thông báo.

“Không ổn, thần nguyên của Vân Trung Quân và Vân Đế bị đánh nát!”

Mọi người lập tức rét run.

Cảm thấy từ đầu tới chân đều bị rơi vào trong kế hoạch của hắn.

Bỗng nhiên, một Thiên Đế già nua nhìn Mạc Thiên Đế ở bên cạnh,

“Tiên Phượng Đế không phải có ngươi phụ trách trông giữ sao? Phụ trách phong nó trong điện ư?”

Cả người người đàn ông trung niên Tiên Phượng Đế run lên.

Hai Đế phải trả giá cực lớn mới ngủ say bị cưỡng chế thức tỉnh, chắc chắn sẽ bắt hắn khai đao, khoảng cách giữa hắn và cái chết không còn xa nữa!

Da đầu Tiên Phượng Đế tê rần,

“Ta nghe nói ở đây có Luân Hồi Phủ Quân…liền nhờ Tân Tây Chuẩn Đế ở gần đó trông coi, thay ta nhập quan, tự mình đến đây.”

Tân Tây Chuẩn Đế…và Thánh Tử Trương Thái Nguyên có quan hệ vô cùng tốt.

Đây rốt cuộc là mưu kế tỉ mỉ tới mức nào?

Lúc nãy nói rất nhiều, nhìn như đang thuyết phục mọi người, trên thực tế đã sớm biết rằng bọn họ chắc chắn sẽ không đồng ý, cho nên chỉ là đang âm thầm kéo dài thời gian thôi ư?

Lúc này, toàn bộ Thiên Nhân Đại Đế đều đến đây, Thiên Đế giữ các chức vị cao, không một sơ hở, bởi vì tất cả các Thiên Đế cũng không bằng lòng bỏ qua, đây là chuyện thường tình.

Mà bọn họ cũng trăm triệu lần không thể tưởng tượng được rằng có người dám động thủ với thần nguyên. Bởi vì, một khi thoát ra, hai người Vân Đế và Vân Trung Quân gần như chết già, khẳng định sẽ trách tội bọn họ, thế lực kia, có thể huyết tẩy toàn bộ Thiên Nhân Đạo.

Chuyện đối địch như vậy, Thiên Đế của Phàm Gian Đạo sẽ không đi làm chuyện ngu xuẩn như thế, hai tôn Thánh Nhân xuất thế, sống không nổi…Trước khi chết, chắc chắn sẽ giáng tội xuống thiên địa.

Người trước khi chết là khủng bố nhất.

Huống chi còn là kiêu hùng bị cắt đứt sinh cơ?

Không một Thiên Nhân nào sẽ làm chuyện tìm đường chết như vậy, chỉ có…

Mọi người yên lặng quay đầu nhìn về phía Trương Thái Nguyên.

“Đúng, là ta đang làm chuyện tìm đường chết đó.”

Trương Thái Nguyên nhìn những Thiên Đế xung quanh, cười vô cùng xán lạn,

“Ta đã nói rằng ta cũng trả một cái giá rất lớn.”

Mọi người triệt để rơi vào trầm mặc.

Bố cục như này, mưu kế như thế…

Vòng vòng đan xen, tiến quân đến mục tiêu không thể tin được!

Nếu như bây giờ hắn nói muốn mưu nghịch Luân Hồi Phủ Quân, sẽ không hề trở thành trò cười, bởi vì hiện tại…Nó đã được thực hiện!

“Đúng là lợi hại…”

Hứa Chỉ cũng giật mình, ngay cả hắn cũng không thể không bội phục, tính kế được tới mức này.

Giây tiếp theo, một hơi thở khủng bố chậm rãi giáng lâm, mặt đất nứt ra.

Rầm

Toàn bộ quán trà nhanh chóng sụp đổ, hóa thành một đống phế tích.

Phù phù.

Vô số người theo bản năng quỳ xuống, giống như đang cung nghênh một tồn tại kinh người nào đó.

Một tồn tại cả người tràn ngập uy thế của thánh nhân giáng lâm, thiên uy sáng rực như trải dài vô tận, trong tay nam tử cầm theo một cái đầu chảy máu đầm đìa, đúng là Tân Tây Chuẩn Đế.

Hắn cực kỳ giận dữ, ánh mắt quét một vòng, cuối cùng dừng lại trên người thanh niên đang uống trà, hạ quyết tâm,

“Người có ý, theo ta chinh chiến tiên lộ.”

Dịch: MBMH Translate

Chương 877 - Thời Đại Cuối Cùng 1

Hiển nhiên, câu nói này của Vân Đế cho thấy hắn đã biết toàn bộ tin tức.

Hẳn là Tân Chuẩn Đế phương Tây đã nói hắn biết, nhưng mà sau đó, cũng không tránh khỏi kết cục bị hành hạ đến chết.

“Hay cho một tồn tại cổ đại trong vùng cấm hắc ám…âm thầm tính kế ta! Vậy liền như mong muốn của ngươi. Thọ mệnh không nhiều, đã không còn đường lui cho nên mới đi tranh giành kỳ tích sao??” Hắn toát ra khí thế liên miên không dứt.

Vân Đế đi nhanh về phía trước, ánh mắt sắc bén như chim ưng.

Vân Trung Quân đi ở phía sau, lạnh giọng quát, “Toàn bộ Thiên nhân bị xua đuổi, phải nhanh chóng đi đến thiên giới lánh nạn, lại không thể báo cho Thiên nhân biết nơi đây đã xảy ra chuyện gì, ngoài ra Thiên Đế già nua còn lưu lại đây! Tự nhận tu vi không thể đột phá Thiên Đế! Tự nguyện ở lại Thiên Đế!”.

Vân Trung Quân vốn nóng tính, lúc này đây lại càng thêm giận dữ.

Mây mù quanh người hắn kích động, phun ra nuốt vào những giọt sương tinh mịn, rất là thấm người.

Giới Thiên nhân vừa rồi cũng tu luyện đạo Phật, hệ thống mới vừa hưng thịnh, thần nguyên vật chất tích tụ không đủ, cuối cùng còn không dậy nổi hai phần. Điều này có nghĩa là tuyên bố tử hình

đối với hai người bọn họ!

Bọn họ, sao có thể không tức giận?

Sao có thể không tức giận chứ?

Sống không đến một tháng thì phải chết!

Sinh thời không ai dám tính kế hai người bọn họ, sau khi chết bị phong cấm ngủ say, vậy mà lại có người dám tính tới trên đầu bọn họ!

Vốn dĩ, bọn họ xem như đã "Chết", nghĩ rằng cho dù người đương thời có tranh đoạt quyền thế như thế nào cũng sẽ không để ý tới bọn họ. Ai biết được sẽ có người lại đi đào phần mộ của hai Thánh Nhân đã chết, không sợ bọn họ đi ra phản công lại sao?

Nhưng mà lúc này…

Thật sự đã bị tính kế, bọn họ còn không thể phản công, còn phải chiến một trận giúp hắn!

"Vân Đế sao?"

Hứa Chỉ chậm rãi đứng lên, vẻ mặt nhàn nhã lười nhác cuối cùng cũng hiện lên một chút nghiêm túc.

Đây là lần đầu tiên hắn gặp mặt chính diện một thế hệ kiêu hùng- Vân Đế, Vân Trung Quân, cũng không ngờ rằng lại trong tình huống đặc biệt này.

"Lúc này ta đến đây, vốn dĩ chỉ muốn tùy tiện du ngoạn một phen, vậy mà thân phận của ta lại bị bóc trần, thật sự ta phải động thủ." Trong lòng Hứa Chỉ thầm nghĩ, quay đầu nhìn Trương Thái Nguyên, cảm giác đời người đúng là có chút ly kỳ.

Đúng vậy.

Tính đến trước mắt, đây đã là kỳ tích thứ hai rồi…

Có thể ở trong biển người mênh mang tìm được chân thân của mình, bóc trần thân phận, là kỳ tích mà người thứ nhất khó có thể làm được.

Mà cái kỳ tích không thể tưởng tượng nổi thứ ba…

Đó là lật đổ chính mình?

Nếu như tam đại kỳ tích hợp nhất và tất cả đều thành công, vậy thì đại kỳ tích này đúng thật là…

Truyền kỳ?

Số mệnh?

Cũng có thể là….dùng từ nào để diễn tả đây?

Có lẽ đời sau sẽ ghi lại, một đế tôn độc đoán muôn đời chặt đứt con đường thành tiên, chưởng quản sinh diệt của vạn vật luân hồi, đánh bại địch nhân lịch sử, vậy mà trong một lần tùy ý du tẩu ở thế gian, cải trang vi hành lại bị người phát hiện, rời vào những ngày tháng buồn cười?

“Xem ra, trong thời đại đó, thật sự có rất nhiều yêu nghiệt tuyệt thế ra đời, vậy mà lại có thể sáng tạo nên sự nghiệp vĩ đại không thể tưởng tượng như vậy, muốn lấy yếu thắng mạnh, từng bước tiếp cận ta, muốn lật đổ ta.” Hứa Chỉ cân nhắc.

“Nếu không có xác suất thì thì tăng xác suất lên! Không có khả năng thì tăng thêm khả năng!” Giọng nói Trương Thái Nguyên sang sảng, lui về phía sau một bước, mỉm cười nói, “Cái gọi là kỳ tích, nếu không thử thì làm sao có thể biết mình có làm được hay không?”

Phanh!!!

Cả người Trương Thái Nguyên bỗng nhiên nứt ra.

“Thật là ồn ào.”

Vân Đế duỗi tay chưởng một cái, Trương Thái Nguyên nháy mắt hóa thành một đống sương máu. Hắn lại hung hăng duỗi ra tay, thiếu nữ Thiên nhân kia cũng hóa thành một đóa hoa máu.

Chụp hình,

Chụp hình,

Hai người Nguyên Thanh Hoa đang phát sóng trực tiếp, sắc mặt cũng thay đổi!

“Nhà toán học xác suất với kỹ năng miệng pháo cao nhất, lại còn là nhà triết học, học giả kỳ tích, lại nổ mạnh tại chỗ!!”

Thời đại này, này mẹ nó không dựa theo kịch bản chút nào cả.

Không phải nên là từ từ phát triển, hệ thống đạo Phật lớn mạnh, cường thịnh, từng bước lật đổ Boss nhỏ, sau đó cuối cùng mới đánh Boss cuối sao?

Hiện tại thời đại không phát triển ngay từ đầu, cho nên nếu như khai chiến, thì sẽ trực tiếp đánh với Boss cuối sao?

Nhưng mà Boss nhỏ cũng chưa phát triển hết, Thần địa phủ vừa mới tuyển nhận không lâu…

“Đây đại khái chính là hiện thực chân chính đi.” Bạch Tiểu Quân thở ra một hơi, sao có thể làm từng bước được? Đời người sao có thể dễ dàng bị ngươi đoán được?

“Quá độc ác!”

Nguyên Thanh Hoa nhìn Trương Thái Nguyên đã bị nổ mạnh, hắn đã không nhớ rõ mình đã nói câu này bao nhiêu lần.

Tuy rằng bọn họ biết, Phủ Quân U Sơn kia dám làm như vậy, tuyệt đối không chỉ có hai phân thân này, khả năng là còn Thiên nhân ẩn trong bóng tối âm thầm quan sát nơi này.

“Các đại lão lục đục với nhau, thật phấn khích! Cốt truyện so với phim điện ảnh còn trầm bổng hơn nhiều! Chúng ta nên đi xa hơn một chút để phát sóng trực tiếp!”

Cảm nhận được áp bách bạo nộ tận trời, Nguyên Thanh Hoa vội vàng cùng Bạch Tiểu Quân cuộn lại ở chỗ xa hơn, run bần bật, tránh việc người vô tội gặp phải tai họa.

Bọn họ khát khao hướng tới.

Khi nào bọn họ mới có thể khủng bố giống như tồn tại cổ xưa này, nhìn xuống thiên hạ, ngạo nghễ với trời cao, tính toán hết thảy, lấy chúng sinh thiên địa làm quân cờ?

Quả thực quá soái.

Trong lúc điên cuồng chụp hình, Bạch Tiểu Quân thấp giọng nói, “Vị Tân Tây Chuẩn Đế này chắc không phải là phân thân của Phủ Quân U Sơn. Dù sao tồn tại vùng cấm sống lại và trở về, cảnh giới nhất định không cao như vậy, cũng không có khả năng đoạt xá được người mạnh như vậy. Nhưng tại sao vị Chuẩn Đế này lại nguyện ý nghe hắn, liều chết đánh nát thần nguyên?”

“Người bình thường thì không có khả năng, nhưng Phủ Quân U Sơn là ai? Là giảng sư thần thoại viễn cổ đó!”

Nguyên Thanh Hoa nhớ tới lời nói khủng bố kia, nỉ non, “Không bại lộ thân phận của mình, lấy danh nghĩa Thánh Tử Thiên nhân lừa dối một vị Chuẩn Đế, nói cho hắn đây là vinh quang và tương lai của Thiên nhân, báo cho hắn đây là cơ hội duy nhất, phải biết nắm bắt. Cho dù cá chết lưới rách cũng phải bức bách Vân Đế và Vân Trung Quân ra tay, có khả năng sẽ đánh chết đối

phương. Cho nên làm công tác tư tưởng là vô cùng hợp lý…”

Công tác tư tưởng?

Bạch Tiểu Quân nhớ lại lời nói ban nãy, run một cái, vội vàng gật đầu.

“Đi mau!”

Nơi xa, đám người không ngừng sơ tán, bọn người Trương Kiêu, Thượng Quan Man đã bị cưỡng chế sơ tán rồi.

Lúc này Hứa Chỉ cũng không có vội vã động thủ, tùy ý để cho đám người bọn họ sơ tán. Bởi vì làm một Phủ Quân Luân Hồi đương nhiên sẽ không thể tùy tiện sát sinh khắp nơi.

Bởi vì giết người quá nhiều cũng không tốt với địa phủ, không chỉ tăng thêm việc vận hành địa phủ, mà quỷ thành Phong Đô cũng đã chật ních, còn có thể khiến cho bọn họ không được mài giũa, mất đi ý nghĩa đầu thai.

Lúc này, ánh mắt Vân Đế ngưng lại, nhìn về phía Phủ Quân Luân Hồi. Hắn không nghĩ tới chân dung của hắn ta lại là như thế, là một người có diện mạo anh tuấn, cũng quá trẻ tuổi đi, tuấn mỹ, vẻ mặt lười biếng tùy ý.

Dịch; MBMH Translate

Chương 878 - Thời Đại Cuối Cùng 2

“Ngài không mang theo luân hồi, lẻ loi một mình, đúng là một cơ hội. Nhưng mà… thật sự có cơ hội sao?” Vân Đế cười cười, phía sau dần dần có một đám Thiên Đế tụ tập.

74 vị Thiên Đế của Thiên nhân đạo lúc này đã hội tụ 57 vị Thiên Đế, số lượng khổng lồ, nhìn thôi đã thấy ghê người.

Hứa Chỉ nhìn hắn, “Vân Đế là Thiên Đế đầu tiên trong thời đại lục đạo luân hồi này thống trị Nhân gian đạo, Súc sinh đạo, Thiên nhân đạo, cũng là đã từng là Thiên Đế đệ nhất của bộ lạc Nhân gian đạo, cũng là Bạch Đế, Lý Thủy Bạch, dẫn dắt mọi người đốt rẫy gieo hạt.”

“Ta đương nhiên đã biết ta đã từng là ai trong quá khứ.”

Vân Đế tranh nói về việc từng là Đại Đế của nhân loại, vì lúc này hắn đang mang trên mình thân phận Thiên nhân. Hắn còn nói thêm, “Trương Kiêu…trong tương lai cũng sẽ là ta của hiện tại. Cho dù đã từng làm rất nhiều cho đạo Nhân gian, tại địa phủ có lẽ cũng sẽ mưu tính để quật khởi đạo Thế gian… Nhưng lúc mà hắn tiến vào Thiên nhân đạo chúng ta, ta liền biết hắn đã là một phần của Thiên nhân.”

Hắn lạnh lùng mở miệng, “Trương Kiêu sẽ là Vân Đế tiếp theo… Nhưng mà nói đến hắn, ta mới phát hiện những gì mà hai người chúng ta trải qua cũng tương tự nhau.”

Xôn xao.

Dòng người hai bên đường phố đang lùi lại, phảng phất như ngựa phi.

Hắn chắp tay sau lưng, đôi mắt phảng phất như nhìn thấu năm tháng xa xôi, "Ta nhớ mang máng, năm đó Trương Kiêu đã nói với ta một câu.

Con người luôn muốn bước lên đầu tiên, phát ra thanh âm rống giận, không trải qua thay đổi máu tươi, không đi khiêu chiến, không đi thăm dò thì không thể biết rõ đối phương, như vậy sẽ không thể chiến thắng đối phương, sẽ vĩnh viễn bị bao phủ ở dưới bóng ma Thiên nhân.

Hôm nay Nghiêu Quốc diệt vong, chung quy lại sẽ hóa thành mồi lửa hy vọng cho ngày mai, trong tương lai dài lâu sẽ nở rộ thành đóa hoa tươi đẹp."

"Tất cả hôm nay đều là lót đường cho người sau." Ánh mắt hắn hoảng hốt, ngưng thần nhìn chằm chằm Hứa Chỉ, "Hắn vì đạo Thế gian đạo, ta vì đạo Thiên nhân."

…

Đạo Nhân gian, đạo Súc sinh.

Những chiến sĩ A Tu La đạo du hành ở trong hai giới, bọn họ vội vàng tìm kiếm một số tông môn và triều đình đứng đầu, công bố tin tức đang xảy ra ở Thiên nhân đạo.

Nên làm thế nào, tự bọn họ làm chủ.

Bọn họ cũng không biết nên nắm bắt nó như thế nào.

"Lần này, ta sẽ đi ứng chiến với một địch thủ không thể tưởng tượng được, gần như không có khả năng trở về, bởi vì ta đã quá già, quá già rồi."

Một lão nhân tóc bạc nhưng mặt vẫn còn hồng hào ngồi ở trên xích đu, chậm rãi vuốt ve đầu của một tiểu nữ hài, nhìn về phía không trung xa xa, ngữ khí cực kỳ tiêu sái.

Bỗng nhiên, hắn đứng lên, lấy một thanh kiếm gỗ thon dài làm quải trượng, bước đi tập tễnh, phảng phất như một lão nhân đầu đường.

Hắn quá già rồi, mỗi một bước đi dường như đều phải cố hết sức.

…

Trong đạo Súc sinh.

Xôn xao.

Thác nước trắng xóa chảy ra từ khe núi.

Tiếng côn côn trùng và chim chóc cùng vang lên trong rừng cây xanh biếc, một con nai trắng như tuyết đang chậm rãi ghé vào chỗ rễ cây, tràn đầy hạnh phúc không muốn xa rời.

“Thiên nhân không hòa hợp với ta, nhưng chung quy lại cũng nên đi tăng thêm một chút khả năng.” Bên cạnh thác nước, một cây cối già nua chậm rãi mở miệng, đột ngột mọc lên từ mặt đất, mang theo uy thế vô tận bay lên không trung.

Con nai đứng lên, đuổi theo thân ảnh, chạy như điên vào trong núi, cuối cùng đứng ở trên đỉnh huyền nhai(vách núi đen), nhìn không trung, hí vang không thôi.

…

Một chỗ trong mật thất.

“Lão tổ…” Ánh mắt của Đế Vương long bào trầm xuống xuống.

“Đây là sân khấu mà tồn tại cổ đại trong vùng cấm kia chế tạo cho chúng ta.” Một bộ xương trắng chậm rãi bắt được một xương đùi trắng như tuyết, đặt lên trên người mình.

Rắc!

Khúc xương được gắn vào chân, thanh âm thong thả mà trầm thấp,

“Chúng ta quá già rồi, không theo kịp thời đại mới này… Nhờ tồn tại cổ xưa, mà thời đại mới không có thần nguyên nào bị phong ấn. Dù sao cũng phải chết… không bằng, làm tan hết ánh hào quang cuối cùng.”

Phanh!

Hắn lắc mình nhập vào không trung.

…

Loại chuyện này không ngừng xảy ra ở Thế gian đạo, Súc sinh đạo, rất nhiều con cháu không được báo lại đều bị chấn động.

Bọn họ biết lão tổ của mình đã lánh đời bao lâu, đã từng có sức mạnh khủng bố như nào ở trong thời đại kia.

Nhưng lúc này, các Đại Đế đương thời đều đồng thời rời đi, cho thấy muốn đi ứng chiến với một đối thủ thần bí. Đối thủ đó rốt cuộc là người phương nào?

Điều càng thêm quỷ dị hơn chính là, tất cả đều là dáng vẻ một đi không trở lại, không có dự định sẽ trở về, đủ để cho thấy địch nhân không thể tưởng tượng đến mức nào!

….

Khắp Vân Thiên giới.

Phốc!

Từng đạo ánh sáng với các màu sắc khác nhau bay nhanh đến, xé rách một mảnh không gian, giống như sao băng đang nhập vào mảnh đất này vậy.

Vô số mây đen trên không trung đang quay cuồng, mịt mù tối tăm.

Một vị tồn tại thân mang theo kim quang loá mắt, ngoài ra còn có ánh sáng hắc ám của một vị Phật Sát Sinh đâm thủng tầng mây. Ánh sáng phóng xạ đen trắng giao nhau, dòng khí kích động gào thét, chẳng phân biệt ngày đêm.

Đang!

Không trung ánh lên ánh sáng đen trắng lóng lánh.

Hứa Chỉ dừng lại, nhìn Thiên Đế tới từ bốn phía, cùng với một lượng lớn Thiên Đế của đạo Thiên nhân, "Không nghĩ tới, nó thật sự làm được, thật sự sáng tạo nên kỳ tích, muốn cùng ta chiến một trận, cho dù là chỉ có một tia hy vọng…"

Hắn trầm mặc một chút, cho đến ngày nay,

"Ta cũng không biết ta mạnh như thế nào nữa…"

…

Giờ phút này, không chỉ có 57 Thiên Đế của đạo Thiên nhân, mà các Thiên Đế của Thế gian đạo và Súc sinh đạo cũng đã tới rồi, bọn họ ước chừng có khoảng tám người.

Lão giả, người cây, bộ xương khô.

Tất cả các Thiên Đế già nua của thời đại đều đã tới đây.

Tám vị Thiên Đế này đến từ thế giới khác, bọn họ nện những

bước chân trầm ổn trang nghiêm, phảng phất như đang đi gặp Tử Thần, mỗi đi một bước đều cảm giác như máu cả người đang đọng lại.

Sợ hãi, áp lực, chấn động.

Bọn họ đi đối mặt với người thống trị thế gian- người nắm giữ địa phủ luân hồi, sẽ có tâm trạng gì đây?

Đó là một vị đế tôn khống chế sinh tử muôn đời của sinh linh bọn họ? Lẻ loi một mình, vượt qua toàn bộ con đường thành tiên- Phủ Quân Luân Hồi?

“Khi ta chưa thành thần, trên đời không có thần.”

Chỉ cần một câu này thôi đã đủ để khiến cho lòng người chấn động.

Bọn họ chưa bao giờ nghĩ tới, chính mình sẽ có một ngày như vậy...

Đối mặt trực diện với đế tôn, cũng như đối diện với số mệnh của bản thân vậy.

Đạp.

Đạp đạp.

Hắn bước đi thong thả, với muôn vàn suy nghĩ.

Đường phố rách nát, các tòa kiến trúc kéo dài, lúc này nhóm Đại Đế đương thời đã đi tới, rốt cuộc cũng hoàn toàn thấy rõ dung mạo của tồn tại mông lung này.

Khuôn mặt tuấn tú, nho nhã lười biếng, khoác một bộ quần áo đen, mang đến cho người ta một loại cảm giác xuất trần tuyệt thế, nhẹ nhàng như quý công tử.

“Đây là đế tôn cổ đại sao?”

Chư đế mở to mắt nhìn lại, trong lòng cảm thấy có chút không thể tin được. Thoạt nhìn người này còn quá trẻ lại non nớt, dường như năm tháng chưa từng lưu lại dấu vết gì ở trên người hắn.

Dịch: MBMH Translate

Chương 879 - Nghịch Thiên Cải Mệnh, Kỳ Tích Vận Mệnh Nằm Trong Tay Ta! 1

Vân Đế không để ý tới nhóm Thiên Đế mới tới này. Hắn nhìn qua bốn phía, lạnh lùng nói, “Bốn Thiên Đế sơ kỳ lui lại phía sau bày trận.”

Trong nháy mắt, bốn người lui về phía sau.

Bọn họ tự biết tư chất của mình bình thường, đột phá Thiên Đế đã là cực hạn.

Trong một cảnh giới nhỏ, chênh lệch đã là rất lớn, Thiên Đế sơ kỳ nhìn chung thì chịu không nổi năm chiêu trong tay Thiên Đế đỉnh phong.

Mà trước mắt đối chiến với tồn tại cổ đại bực này, nếu như không lùi lại, chỉ sợ sẽ bị đánh chết.

Nhưng mà Thiên Đế sơ kỳ chung quy lại cũng chỉ là số ít, phần lớn Thiên Đế đều tăng lên theo năm tháng, tu vi ít nhất cũng là trung kỳ.

“26 Thiên Đế trung kỳ bày trận bên ngoài.” Vân Trung Quân cười khẽ, bỗng nhiên quay đầu, “Từng người dùng thiên phú của mình để phối hợp tác chiến.”

“Còn 25 Thiên Đế đỉnh phong còn lại, chờ tranh sát cùng với ta!”

Hắn nổi giận gầm một tiếng, cuộc công kích bắt đầu!

Mang theo đủ loại ánh sáng.

“Trẫm cũng không can thiệp vào việc vận hành của thế giới, sinh tử đều có định số, các ngươi muốn đón đánh trẫm, trẫm cũng sẽ không giận, đó cũng là điều thường tình. Con người luôn muốn phá vỡ con đường cao hơn.”

Hứa Chỉ không hề có chút khẩn trương nào, phảng phất như đang nhìn một đám người qua đường vậy, đĩnh đạc mà nói, “Đều tới sao, các ngươi, đó là toàn bộ người của thế giới trước mắt sao?”

Vân Đế không nói, bay lên trời.

Mây mù trong tay Vân Trung Quân nở rộ mãnh liệt.

“Phủ Quân Luân Hồi, xin nhận chết!!”

Phanh!

Sóng lớn quay cuồng đẩy ra.

Khí thế khủng bố trong nháy lại trở nên hỗn loạn.

Nhiều đóa phật quang nở rộ, đốt cháy dáng vẻ kiêu ngạo của bọn hắn.

Các loại bí quyết của Phật môn, đạo môn đều được đánh ra, uy lực kinh người.

Rất nhiều Thiên Đế tuy rằng đều là người của thời đại cũ, cận kề chết già, nhưng vẫn tu luyện hai đại hệ thống, khoa trương nhất chính là Vân Đế và Vân Trung Quân. Bọn họ không chỉ có thiên phú nghịch thiên, đồng thời đột phá Phật Thiên Đế cấp bảy, Đạo Thiên Đế cấp bảy, cùng tu tam đại hệ thống, mà chiến lực còn có thể nói là nghịch thiên, đã hoàn toàn bước vào cảnh giới Thánh Nhân!

Ầm vang!

Khí thế công kích khắp nơi rơi xuống.

Tường thành cuồn cuộn của Vân Thiên giới trực tiếp chịu không nổi mà sụp đổ.

Cả tòa hoàng thành lớn nhất Thiên nhân giới cũng đều hung hăng sập đổ.

Oanh!

Hứa Chỉ vẫn lơ lửng tại chỗ, bất động như cũ.

Lực lượng vô tận của bọn họ phảng phất như bùn bỏ xuống biển, không thấy bóng dáng.

"Nói chung... Lực chiến của một người so với mười vị Thiên Đế bình thường có thể coi là Đại Thánh." Giọng nói của Hứa Chỉ vô cùng bình tĩnh, "Lực chiến của hai mươi Thiên Đế, coi là Đại Thánh trung vị. Lực chiến của 30 vị Thiên Đế có thể xem là Đại Thánh cao vị, lực chiến 50 Thiên Đế bình thường gọi là Đại Thành Thánh Giả."

...

Giọng nói thản nhiên, hung hăng đâm vào trong lòng mỗi người.

Tính kỹ lại thì hai người Vân Trung Quân và Vân Đế cũng chỉ mang chiến lực của Đại Thánh trung vị, chiến lực lần lượt là 21 và 23, mà các Thiên Đế bình thường còn lại, phần lớn là 1, cộng lại với nhau...

Cũng chỉ là một trăm Thiên Đế xuất đầu, thậm chí hai người Vân Trung Quân và Vân Đế đã chiếm một nửa.

Nhiều nhất, cũng chỉ là chiến lực của hai vị Đại Thành Thánh

Giả!

“Không, không phải tính toán như vậy ...”

Vân Đế rống giận, tóc dài tung bay, sự lạnh lẽo trong mắt liên tục tăng vọt,

“Số lượng của chúng ta luôn rải rác, cũng không phải xoắn lại thành một dây thừng. Một trăm cộng lại, thậm chí nhiều nhất cũng chỉ là một Đại Thành Thánh giả, không, ngay cả một Đại Thành Thánh giả cũng không bằng...”

Ầm vang!

Bọn họ nhịn không được, trăm người đồng thời ra tay lần thứ hai.

Từng đạo ánh sáng năm màu và lửa thần, khí thế khủng bố lưu chuyển, đánh vào thân ảnh của Phủ Quân Luân Hồi, công kích vậy mà lại biến mất lần nữa.

Dường như công kích đã đi tới một không gian khác, chưa từng tới gần chân thân của hắn.

Rầm!

Ánh sáng tan đi.

Khắp Vân Thiên giới, xuất hiện một cái hố to, giống như một rãnh trời, cả tòa thành thị đều biến mất không thấy, chỉ có đế tôn Luân Hồi vẫn lơ lửng trong đó.

“Đây rốt cuộc là thủ đoạn gì?”

“Chênh lệch giữa chúng ta lớn như vậy sao?”

“Căn bản không tổn thương được một sợi tóc!”

...

Ngay cả hai người Vân Đế, Vân Trung Quân cũng thay đổi sắc mặt.

Loại chiến lực này thật là không dám tưởng tượng.

Toàn bộ người đều tiến hành hợp lực tập kích, đều không thể tổn thương hắn dù chỉ là một chút.

"Các ngươi đã đánh xong chưa?" Hứa Chỉ hiện lên một chút thất vọng, trong lòng cân nhắc, sắp xếp lại được mất, "Số lượng nhiều, chẳng qua cũng chỉ là cá hỗn tạp mà thôi... Ngay cả phòng ngự của ta cũng không phá được."

"Phản kính."

Hứa Chỉ thầm đọc chiêu thức của Đại Hoan Hỉ đế. Chiêu thức đi ngang thời đại của Đại Hoan Hỉ năm đó, đã bị hắn nắm giữ.

"Rắc!"

Không gian như bị nứt ra.

Từng đạo công kích vừa rồi của bọn họ, nhanh chóng phản kích lại, khắp đại địa bị một quả cầu ánh sáng đủ mọi màu sắc bao trùm, hung hăng bắn về phía bốn phương tám hướng.

Thiên địa vì nó mà biến sắc.

"Công kích của chúng ta?"

"Hấp thu.. rồi bắn ngược lại công kích?"

Sắc mặt Vân Đế thay đổi, cuối cùng cũng hoàn toàn hiểu rõ khủng bố của chiêu thức này, nhưng mà đã quá muộn...

Giây tiếp theo, khắp thế giới đều đã bị nó bao phủ.

Rầm ——

Ánh dường ước chừng chiếu sáng Vân Thiên giới đến hơn mười giây, uy áp khủng bố tàn bạo cọ rửa khắp vùng đất.

Ánh sáng tan đi.

Đại địa là một mảnh tĩnh mịch.

Phóng xạ nồng độ cao lập tức làm cả vùng đất hóa thành tinh thể, khắp nơi đều là những viên đá màu đỏ sậm bị nứt ra.

Trong vùng đất rách nát này, toàn bộ người đều biến mất, chỉ còn lại một đám Hứa Chỉ lẳng lặng đứng ở trong đó.

“Quá yếu, số lượng vĩnh viễn không thể dựa vào tích tụ mà vượt qua chất lượng... Giống như là áp súc sẽ biến chất khi ở cảnh giới cao, khiến cho một vị thần nhỏ bằng con kiến có thể dễ dàng giết chết một Thiên Đế với hình thể khổng lồ.” Hứa Chỉ từ từ thở ra một ngụm trọc khí.

Hai người này đã có thể so với Đế Kỳ và Đạo Trường Sinh năm đó, nhưng bọn hắn liên thủ cũng không thể tạo thành bất cứ ảnh hưởng gì đối với mình.

Bởi vì qua các thời đại đổi mới, bản thân hắn cũng trở nên mạnh mẽ hơn...

Thậm chí hắn cũng không biết chính mình rốt cuộc là mạnh như thế nào ...

Mới chỉ một chiêu của Đại Hoan Hỉ thôi mà cũng đã không thể chống cự.

Mà chỗ khủng bố của Đại Hoan Hỉ nằm ở đâu?

Bất kể số lượng vây giết như thế nào cũng đều không có hiệu quả, cảnh giới thấp công kích còn sẽ bị hắn hấp thu năng lượng.

Cho nên ở trong thời đại Dung Nham song song đó, cho dù tam trụ thần có tính toán vô số tuyến thế giới, cũng không thể tìm được khả năng đánh bại Đại Hoan Hỉ đế.

Muốn chiến thắng "Kính thân" của Đại Hoan Hỉ đế, tuyệt đối không thể mưu lợi, chỉ có thể lấy cứng đối cứng, lấy thực lực cảnh giới mạnh mẽ để nghiền áp!

"Đi đến trà lâu một chuyến, không nghĩ tới bỗng dưng bùng nổ một trận chiến tranh, lại còn hung hăng tính kế ta..."

Hứa Chỉ xoay người lại, coi nó là một vấn đề bình thường. Hắn bỗng nhiên khẽ nhíu mày, phảng phất như muốn nhìn xuyên đến một mảnh thiên địa kia, nói, "Chưa có chết sao, truyền tống không gian..."

"Hay cho một Vân Đế, trí tuệ gần yêu, xác thực là không thua Phủ Quân U Sơn, cũng muốn sáng tạo nên kỳ tích? Muốn nghịch chuyển là việc không có khả năng!?" Hứa Chỉ cười như không cười, một bước liền bước vào trong đó, biến mất tại chỗ, "Không chỉ để thử ta, còn muốn lợi dụng phản kích của ta, để giả chết, tranh thủ thời gian?"

Dịch: MBMH Translate

Chương 880 - Nghịch Thiên Cải Mệnh, Kỳ Tích Vận Mệnh Nằm Trong Tay Ta! 2

Không gian bị xé rách.

“Ta không được...”

Phụng Đế nghiêng ngả lảo đảo, mềm mại ngã xuống trên mặt đất.

Đây đúng là thiên phú không gian của hắn.

Nhưng mà lúc này, hắn đã dùng tất cả sinh cơ của mình để đưa mọi người đi.

“Phụng Đế...” Sắc mặt Vân Đế bình tĩnh, quan sát Phụng đế rời đi, người này đã từng là đối thủ, sau này trở thành thuộc hạ của hắn

Hắn nhẹ nhàng thì thầm bên cạnh Phụng Đế, “Sẽ thắng, Phủ Quân U Sơn đã mở ra một sân khấu, lại đem quyền hành kỳ tích giao vào tay ta, tánh mạng mọi người giao vào tay! Toàn bộ vận mệnh thế giới!! Nằm trong tay ta!”

“Vậy thì thật tốt quá...” Ý thức của Phụng Đế đã mơ hồ, chậm rãi nhắm lại mắt, khóe miệng nở một nụ cười hạnh phúc. Ở trong cuộc đời dài đằng đẵng, hắn biết Vân Đế chưa bao giờ nuốt lời, hắn cũng chưa bao giờ thua.... Lúc này đây cũng sẽ không.

Phụng Đế rời đi.

Vân Đế còn đang trầm mặc, nghẹn lại.

Chỉ có hắn mới biết, đây là lần đầu tiên trong cuộc đời kiêu hùng của hắn kể từ khi thống trị Thiên nhân giới nói nên lời cam đoan không chắc chắn.

“Nhưng mà, loại quái vật khủng bố này, đúng là rất mạnh...”

Vân Đế thở mạnh, hắn âm trầm cười rộ lên, nhớ tới hình ảnh vừa rồi, lại có cảm giác vô lực, “Thủ đoạn đặc thù này, chỉ cần cảnh giới thấp hơn mình thì cho dù bất kỳ quần công vây giết như thế nào cũng không có hiệu quả sao?”

“Trách ta, ta nên sớm đoán ra.”

Ánh mắt hắn trở nên dữ tợn, cười lạnh nói, “Một Đại Đế cổ đại bị toàn bộ thời đại vây giết, tất nhiên là có đến hàng trăm hàng ngàn cường giả... Nhưng bọn hắn đều đã thất bại, điều này cho thấy phương pháp vây giết, lấy nhiều đánh ít, căn bản là không có tác dụng.”

“Hắc hắc hắc, chúng ta còn có cơ hội, sáng tạo nên kỳ tích không thể tưởng tượng được với xác suất thấp sao? Điều này vốn ở trong tính toán của ta.... Hắn mất năm giây để nhận thấy rằng chúng ta giả chết! Phụng Đế đã tranh thủ cho chúng ta năm giây...” Vân Đế nhịn không được cười rộ lên, nhìn về phía nơi xa đang ầm ầm nổ mạnh.

Ầm ầm ầm!

Từng vòng sáng kịch liệt, thanh lượng, nứt ra thật mạnh. Nó đang quay cuồng mà đến, sắp lan đến gần mảnh thổ địa này. Nhưng cũng bởi vì năng lượng khủng bố như vậy mới có thể che giấu dấu vết của bọn họ ở chỗ này.

“Không có xác suất, thì tăng thêm xác suất! Không có khả năng, thì tăng thêm khả năng!”

“Cái gọi là kỳ tích, không đi thử thì làm sao có thể biết mình có làm được hay không?”

“Chúng ta có đủ loại thiên phú...”

“Đoạt Hồn đế!” Vân Đế lạnh giọng.

Một Thiên Đế già nua chậm rãi đi ra, là một người vừa đột phá Thiên Đế sơ kỳ, chiến lực có thể nói là cực yếu, mà thiên phú của hắn lại càng yếu.

Nhưng Vân Đế đã tiêu phí rất nhiều tâm tư, đem bốn người tư chất cực thấp bồi dưỡng thành Thiên Đế, đương nhiên là do thiên phú của bọn họ vô cùng quỷ dị.

Đoạt Hồn đế hít sâu một hơi, hiểu rõ ý tứ trong đó, “Thân hình Phụng Đế quá mạnh, ta nhiều lắm cũng chỉ đoạt hồn được ba giờ, sau đó ta hẳn là phải chết!”

“Vậy là đủ rồi!”

“Không gian thiên phú của Phụng Đế rất quan trọng đối với chúng ta!”

“Hôm nay, Thiên nhân chúng ta tất nhiên phải huyết chiến!”

...

Đoạt Hồn đế đoạt hồn.

“Hình Đế!”

Vân Đế nhếch miệng cười lớn.

Ca ca ca!

Hình ảnh quỷ dị đã xảy ra.

Ngoại trừ Vân Đế thì hình thể của tất cả Thiên Đế chợt điên cuồng giảm bớt, hóa thành một con côn trùng nhỏ.

Hình thể bọn họ thu nhỏ lại, cùng với độ áp súc năng lượng cao, lúc này một Thiên Đế siêu nhỏ cũng đã có hô hấp phảng phất như cuồng phong gào thét, xuyên đến tận trời!

"Thiên phú, Hình Đế? Áp súc kết cấu?" Hứa Chỉ từ xa nhìn lại, bay nhanh tới gần.

Hắn nhướng mày, nhìn hình thể thu nhỏ lại, vậy mà lại là một loại thiên phú nghịch thiên, có thể khiến cho năng lượng trong cơ thể cũng áp súc theo. Thiên nhân đạo đúng là loại thiên phú quái vật nào cũng có thể xuất hiện.

Không có mạnh nhất, chỉ có quỷ dị hơn.

"Đây mới là Vân Đế năm đó."

Ánh mắt Hứa Chỉ cuối cùng cũng nghiêm túc một chút, "Năm đó, hắn tính kế toàn bộ Kiêu Quốc, khiến cho thế hệ chiến lực mạnh nhất Trương Kiêu, không chiến mà khuất phục, tự sát... Nhận vật bậc này, kiêu hùng bậc này!"

Hắn cũng không phải là chơi đùa Phủ Quân U Sơn, chỉ là hắn ngủ say tự phong ấn, mới không có cách nào đánh cờ cùng hắn.

"Dung Hợp đế!"

Vân Đế giơ tay lên cao, hô to.

Một vòng ánh sáng màu máu chấn động không trung.

Xích xích xích xích xích!!!

Một Thiên Đế bị thu nhỏ, bay lên trời, phảng phất giống như không gian di động, dung nhập vào trong làn da của Vân Đế, giống như xâm nhập nước bùn, cuốn lên một làn sóng quỷ dị mà mạnh

mẽ.

Khắp đại địa, chỉ còn lại một mình Vân Đế.

“Linh hồn tiếp nối!”

Vân Đế rống giận, áp đảo những tiếng nổ phía xa.

Ầm vang một tiếng lớn.

Dường như Vân Đế và tất cả các Thiên Đế loại nhỏ trong cơ thể đã hoàn toàn liên kết với nhau. Bọn họ trở thành trái tim, dạ dày, thận, và các loại khí quan của hắn, một khí thế vô hình làm cho người ta sợ hãi đang dần nảy mầm.

“Tam đại thiên phú kết hợp, giúp chúng ta hóa thành nhất thể. Như vậy liền bắt đầu đi.”

Vân Đế chậm rãi bay lên không trung, giọng nói lạnh lùng, vô số thanh âm khác nhau truyền ra từ trong cơ thể hắn.

“Sinh mệnh thiêu đốt.”

“Lực lượng khuếch trương gấp ba.”

“Kết giới tinh thần.”

“Gai phản thứ.”

“Hấp thu trùng kích.”

“Cơ thể mây mù.”

“Đạo pháp miễn dịch.”

“Hóa thân thành ảnh.”

...

Đột nhiên, Vân Đế ngẩng đầu lên, hai tròng mắt đỏ như máu.

“Dung hợp!”

“Kết hợp thiên phú!”

Tất cả các loại thiên phú điên cuồng bùng nổ, kích động cơ bắp, gân cốt gào thét. Thiên phú mạnh nhất khắp thế giới tụ hợp lại với nhau, có khoảng 65 loại.

Giờ phút này, giống như đang có một sinh linh viễn cổ nào đó buông xuống, một cỗ lực lượng mạnh mẽ phảng phất như đang tràn ngập khắp thiên địa, thế giới cũng đang run rẩy, vô số lực lượng khủng bố đang lần lượt va chạm dung hợp.

“Hình thái ánh sáng thứ hai!!”

Hắn rống giận!

Ầm ầm ầm!

Khí thể khủng bố nở rộ.

Hình thể cả người hắn hoàn toàn tiến hóa, làn da dần mất đi màu máu, hóa thành quang ảnh chiến thần dưới ánh sáng mông lung màu bạc, giống như một hình chiếu cao lớn. Cả người hắn ánh lên ánh sáng lưu li không tì vết, nóng bỏng như dung nham đỏ tươi đang chảy xuống, phảng phất như những giọt sương.

“Đó là Vân Đế sao!!?”

Nơi xa, một người đang mang theo toàn bộ đội ngũ Vân Thiên giới di chuyển.

Trương Kiêu ngẩng đầu lên, nhìn thấy hư ảnh khủng bố của Vân Đế đang bao phủ khắp đại địa, thì yết hầu khát khô, vô cùng sợ hãi.

Chỉ liếc hắn một cái thôi liền cảm thấy đại não như có năng lượng khủng bố hung hăng va chạm, không thể nhìn trộm, không thể nhìn thẳng.

Đang não bị điều khủng bố kia làm cho chấn động và quay cuồng.

Đây là...

Đây là sinh vật tối thượng hoa mỹ gì vậy?

Thiên Đế?

Chỉ Thiên Đế, sao có thể mạnh như thế?

Sức mạnh mạnh nhất trong lịch sử, chiến lực vượt qua Thiên Đế?

“Vân Đế tập hợp toàn bộ thiên phú của 65 Đại Đế Thiên nhân, mở ra trận quyết chiến cùng.” Thượng Quan Man kéo tay của một tiểu nữ hài, cố nén sợ hãi, giọng nói cũng khàn đi.

Nàng từ xa nhìn lại, ngẩng đầu lên, “Hài tử, ngươi phải nhớ kỹ, đây là thiên phú thuần khiết và tôn nghiêm cuối cùng của thời đại, là kiêu ngạo của toàn bộ thời đại...”

Nàng nghẹn ngào,

“Cũng là sự chống cự cuối cùng của toàn bộ thời đại...”

...

Hô.

Gió lạnh thổi qua.

Sắc vàng bao phủ rừng trúc, chiếu rọi một mảnh huy hoàng.

Trong miếu Vô Vi Tu Di, Từ Oanh Lạc mang theo tín đồ khắp miếu Phật, yên lặng niệm kinh.

Nàng chưa từng thăm dò chuyện xảy ra ở Thiên nhân đạo, cũng không thể đi nhìn trộm.

“Chúng ta không thể làm gì cả.”

“Chỉ có thể cầu nguyện.”

Sắc mặt nàng bình tĩnh ôn hòa, dẫn dắt mọi người niệm kinh, lòng bàn tay lại tràn đầy mồ hôi, nắm đến nỗi toàn bộ chuỗi Phật xuất hiện vết lõm.

Thế giới này không thể không có tương lai.

...

...

Chỗ sâu trong vùng cấm.

Một cây bồ đề viễn cổ đã di chuyển đến một nơi thần bí nào đó, một giọng nói chậm rãi vang lên, “Ta vừa mới trải qua... Phàm nhân, muốn viết nên phương thức kỳ tích, chỉ có một loại.”

“Tại con đường cuối cùng, tâm huyết sẽ va chạm với nhau tạo thành những tia lửa, chiến đấu cho đến chết, nó sẽ viết nên bài ca lịch sử về dũng khí tương lai.”

“Không thử một lần thì sao có thể biết liệu có thể sáng tạo nên kỳ tích hay không?”

Cành cây chậm rãi lay động, quỷ dị thần bí, ánh sáng thần thánh xoay tròn, phía trên có một viên Đạo Quả.

“Ngươi nên biết rằng... Muốn sáng tạo kỳ tích thì bản thân mình cũng chính là kỳ tích.”

...

...

Không trung hình thành lốc xoáy.

Đại địa bị vầng sáng màu đỏ sậm bao phủ, tiếng nổ mạnh phía xa vẫn còn đang khuếch tán chấn động, mang theo năng lượng như muốn hủy diệt thế giới.

Bỗng nhiên, một đạo quang ảnh đi tới.

Di?

Thanh niên thần bí khoác áo choàng đen khẽ hừ một tiếng, hình như cũng phát hiện nơi này chỉ còn lại có một Thiên Đế, vẻ mặt trở nên ngưng trọng.

Vân Đế lại sợ hãi.

Sợ hãi là bản năng, cho dù hắn là Đại Đế kiêu hùng một đời cũng không ngoại lệ. Bởi vì hắn vừa mới tận mắt nhìn thấy thần lực khủng bố vượt qua hắn vô số lần.

Ở trong cảnh giới Thiên Đế, không ai có thể nghĩ đến một tồn tại như vậy rốt cuộc sẽ đạt tới độ cao như thế nào.

Chỉ có Vân Đế biết, giờ phút chân chính đối mặt với đế tôn viễn cổ- người đã chặt đứt con đường thành tiên, mang đến áp lực khủng bố khiến người sợ hãi như nào!!

Nhưng hắn cũng dần dần bình tĩnh lại, lòng cũng yên tĩnh lại, một cỗ dũng khí kịch liệt nảy sinh.

“Tới bước này rồi, cũng chỉ có thể bước tiếp. Đây là, thế nhân cho ta lực lượng... những Thiên Đế kia cho ta dũng khí”...

Ách a....!!!

Hắn mạnh mẽ ngẩng đầu lên đối mặt với không trung đang rít gào.

Một tiếng gầm khủng bố giống như sóng chấn động, rửa sạch khắp đại địa, chấn vỡ toàn bộ, hủy diệt toàn bộ.

Vân Đế hé miệng.

Thanh âm trùng trùng điệp điệp, phảng phất như cả vạn người đều đang rống giận, vừa hùng tráng vừa bi thương.

“Không tiếc tất cả, tính mạng, tôn nghiêm, kiêu ngạo, vứt bỏ tất cả, có thể vứt bỏ tất cả! Chiến thắng hắn! Chiến thắng tồn tại không thể tưởng tượng được kia!”

Vân Đế duỗi tay.

Trong không khí, một đám mây mù hội tụ thành một trường thương băng màu bạc lộng lẫy nằm gọn trong tay hắn.

“Kỳ tích!! Cái gọi là... kỳ tích! Do ta sáng tạo!! Hôm nay sẽ soạn ra chương cuối cho thời đại cũ! Hôm nay ta sẽ chinh chiến với con đường thành tiên cổ!!” Hắn lớn tiếng rống giận, hai mắt màu đỏ tươi nổi lên sự điên cuồng của người tuẫn đạo (hy sinh vì đạo).

“Đúng vậy! Kỳ tích vận mệnh nằm trong tay ta.”

Hắn vô thanh vô tức nhảy vào trong không trung.

“Ngô sẽ... thẳng tiến không lùi!”

Ầm vang!

Trong một thoáng, một tia chớp màu bạc chiếu sáng khắp thiên địa.

Trong tay hắn cầm một thanh trường thương băng, đâm vào

ngực của tồn tại kia, vô số ánh sáng chiếu xuống, dường như đã đem dáng người của hắn khắc vào trong bích họa của lịch sử vĩnh hằng!

Dịch: MBMH Translate

Chương 881 - Hy Vọng 1

Phốc!

Giờ phút này, trường thương lấp lánh rực rỡ phảng phất như muốn đâm vào ngực.

Hứa Chỉ vừa mới tới, liền đối mặt với một kích tàn nhẫn như vậy. Thời khắc này, hắn lần đầu tiên cảm thấy nổi da gà, cảm giác như đang đối mặt với tử vong.

Một kích điên cuồng của nam nhân này đã mạnh hơn ngưỡng mà Phản kính có thể thừa nhận, không thể mạnh mẽ hấp thu...

Quái vật Thiên Đế...

"Quá mạnh... Người này quá mạnh, quả thực là một quái vật không có khả năng giết chết." Ánh sáng điện tóe ra từ người Hứa Chỉ, hắn nhịn không được lộ ra một tia không thể tin được, "Hắn vậy mà lại mạnh hơn một trăm lần so với Thiên Đế cùng cấp."

Đương nhiên là không thể so với Medusa, về số lượng mà nói, nàng so với Thiên Đế bình thường mạnh hơn 139000 lần.

Phải biết rằng lúc trước Đế Kỳ và Đạo Trường Sinh, cũng chỉ mạnh hơn Thiên Đế bình thường hơn hai mươi lần thôi. Bởi vì càng về sau càng khó, đồng thời cũng không nhất thiết, dù sao loại trình độ này đã sớm bắt đầu cân nhắc đến việc đột phá thành thần...

Tiếp tục leo lên cấp bậc Thiên Đế cao hơn nữa cũng không có bất kỳ ý nghĩa gì cả.

Rắc!

Trong chốc lát, thân thể Hứa Chỉ khẽ động, chuẩn bị lắc mình tránh khỏi một thương này.

Gương mặt Vân Đế lạnh lùng, gần như là đồng thời gầm lên, "Muốn chạy sao, ngưng lại cho ta!"

Ca!

Thiên phú khiến cho xung quanh nháy mắt đọng lại.

Giống như trâu đất xuống biển(một đi không thể trở lại), không thể chống cự.

Sắc mặt Hứa Chỉ trầm xuống, đã không thể lui.

Hắn trực tiếp duỗi tay hóa quyền, máu thịt cả người co rút lại, hung hăng đánh một quyền qua, cười nói, "Thiên Đế bình thường có thể đi đến một bước chiến lực khoa trương như này quả thực không dễ dàng... Vậy liền so chính diện một chút đi!"

Thế giới này, không tu luyện sức chống chịu của thân thể, tất cả đều tu thiên phú và thuật pháp, vậy thì sao phải sợ cận chiến?

Chân thân Tổ Vu bùng nổ!

Thân thể Võ Đế bùng nổ!

Thể chất toàn tộc bùng nổ!

Trong nháy mắt, độ cứng của tam đại hệ thống thân hình đạt đến cực hạn. Đối với hình thể Thiên Đế cùng kích thước mà nói thì cả người hắn nặng khoảng 48 vạn kg!

Phải biết rằng Võ Đế bình thường cũng chỉ có hai ba vạn kg thôi.

Bản thể Hứa Chỉ tuy rằng không có tu luyện võ đạo, khuyết thiếu năng lượng, bởi vì võ tu yêu cầu tiêu phí một nguồn năng

lượng kếch xù, còn phải bổ sung chất dinh dưỡng cho thân hình. Nhưng mà phân thân loại nhỏ lại có đủ năng lượng, đương nhiên là có thể cùng tu võ đạo, thậm chí bất kỳ hệ thống nào cũng đều có thể tiến hành tu hành. Đây chính mở đường tu hành cho bản thể trong tương lai, vì nó mà hạ phục bút!

Có thể nói trong cùng cảnh giới với hình thể ngang nhau, thì phân thân sẽ tu luyện được đầy đủ các hệ thống hơn bản thể, chiến lực cũng mạnh hơn vô số lần!

Tam đại phân thân Thiên Đế của mình là tập hợp toàn bộ hệ thống, cơ sở, bí pháp của các thế giới trong sa bàn, là một tồn tại Thiên Đế tối cao!

"Đi chết cho ta!!!" Vân Đế lớn tiếng rống giận, hai tròng mắt hắn đã nhiễm hồng. Cả người hắn phảng phất như một chiến thần tuyệt thế đi tới từ trong tử vong, ánh mắt hắn bốc lên ngọn lửa ngập trời, ý chí chiến đấu hừng hực.

Ba!

Trường thương va chạm với nắm tay.

Va chạm cọ xát với tốc độ cao sinh ra nhiệt độ cực nóng, ánh sáng như tuyết nhanh chóng vỡ ra, giống như là một viên sao băng đang nổ mạnh vậy.

Ầm ầm ầm!!

Ánh sáng dày đặc làm vật chất bốc hơi.

Sự giãn nở gần như biến cả vùng đất thành hạt cơ bản, các hạt vật chất cuồng bạo đang phiêu tán cùng với thân ảnh hai người, giống như những ngôi sao nhỏ điểm xuyết, xa hoa mà lộng lẫy.

Trong cơ thể, một vị Thiên Đế lập tức vui sướng.

“Hắn đã bị lừa.”

“Ta muốn thắng!”

“Đây là thiên phú chém giết mạnh nhất —— thương pháp lực, ngưng tụ toàn bộ bản lĩnh của chúng ta, các tuyệt học của các đại Thiên Đế... các loại chiêu thức của Phật Sát Sinh Phật, Phật tu, đạo tu, lấy phương thức ngưng tụ tại một điểm trên trường thương, đánh ra ngoài!”

“Lấy điểm phá mặt! Đây là lấy lực lượng phân tán của hơn 60 người ngưng thành một dây thừng. Sau khi tập trung lực lượng, còn mạnh hơn gấp ba!”

“Căn bản không có khả năng đỡ được trường thương này!”

...

Phanh!

Giây tiếp theo, đôi mắt Vân Đế trợn lớn, bản thân hắn cùng với thương trực tiếp bị một quyền đánh bay ngược ra ngoài, ngã xuống chỗ sâu trong mặt đất, bên tai toàn là tiếng rít.

Trong đầu Vân Đế tất cả đều là không thể tưởng tượng được.

“Thật là một thân hình khủng khiếp, thế nhân đương thời căn bản không tu luyện thân hình. Đây là hệ thống tu luyện thân hình viễn cổ sao? Ta rõ ràng đã chồng lên nhiều thiên phú chiến lực như vậy, tiến hành tăng trưởng, hắn lại lấy thân hình chống lại công kích của ta!”

Vân Đế suy tư đến lúc ngã xuống chỗ sâu trong mặt đất mặt, cả người lại bỗng nhiên nổ tung.

“Không gian ảo thuật!”

Cánh tay hắn lặng lẽ biến mất tại chỗ, phảng phất như thiếu

mất một đoạn. Trong lúc đó, Hứa Chỉ đánh một quyền từ phía sau tới.

Phanh phanh phanh!

Hắn dùng chân trái đá vào đầu Hứa Chỉ, chân phải đá vào sống lưng Hứa Chỉ.

Tập kích bốn phương tám hướng.

"Năng lực của Phụng Đế sao?" Hứa Chỉ mỉm cười một chút.

Phanh!

"Xem ra, phải thật sự nghiêm túc, Vân Đế thật sự muốn sáng tạo nên kỳ tích... nếu không cẩn thận, có lẽ thật sự sẽ thất bại." Gương mặt hắn bình tĩnh lại, thân hình lập tức hoàn toàn bành trướng, hoàn toàn tiến vào trạng thái chiến đấu khủng bố.

Thân thể võ đạo cùng với chân thân Tổ Vu cộng với tế bào toàn tộc.

Lần lượt tượng trưng cho phòng ngự, khôi phục lực lượng, mật độ chất lượng cao. Tam đại hệ thống không phải tương đương với ba, mà là tương đương với 30!

Đây là một loại biến chất khi chất lượng sụp đổ.

Ngoại trừ nội tạng trống rỗng, thì phần thân thể bằng đất sét với mật độ cao, thậm chí là chất lượng áp súc đã có thể so với một viên Bạch Oải Tinh.

Hơn nữa, lúc này bạo phát chân thân hình thái chiến đấu, cũng không có bất cứ vụ nổ cơ bắp nào cả, phảng phất như một người khổng lồ cường tráng, ba đầu sáu tay.

Tế bào bằng đất sét tinh xảo không có đặc thù của cơ bắp, cả người vẫn ngưng kết như trước. Chỉ là cả người sẽ phát ra ánh

sáng nhạt, từng nhánh kinh mạch chậm rãi chảy dài, đó là khí dịch trong cơ thể.

“Chân thân Nữ Oa cộng với chân thân Bàn Cổ?”

Hứa Chỉ cúi đầu cảm nhận một chút. Đây là lần đầu tiên hắn nghiêm túc thử nghiệm lực lượng của chính mình, “Hơn nữa thể chất của Thiên Đế võ tu sẽ tổng hợp ở bên trong... Đây là hình thái thân thể tối cao nhất trước mắt...”

Thống nhất lực lượng thể tu của toàn bộ sa bàn.

Hắn chậm rãi vươn tay ra, thanh tú giống như thư sinh...

Điểm một chút!!

Vân Đế trực tiếp bay ngược ra ngoài, ngực hung hăng bị lõm xuống, phảng phất bị một ngôi sao bắn trúng.

Hắn giống như một khối sắt, hung hăng nắm một vỏ trứng yếu ớt, rất nhanh nó đã vỡ vụn, bị đánh thành sương mù.

“Quái vật!”

Vân Đế hít sâu một hơi, đứng lên.

Hắn đương nhiên biết, cận chiến ngang nhau thì đương nhiên là chất lượng sẽ chiếm ưu thế. Trong thân thể của hắn cũng chứa trọng lượng của một đám Thiên Đế thu nhỏ, lợi dụng Hình Đế để tiến hành áp súc chất lượng, nhưng như cũ... vẫn không thể sánh được.

Dịch: MBMH Translate

Chương 882 - Hy Vọng 2

Trên thực tế, Thiên Đế thời đại này đều không tu luyện thân thể, đều là nho nhã yếu đuối tu đạo. Có lẽ sau khi tu luyện thân thể, rồi để cho "Hình đế" tiến hành thu nhỏ hình thể lại, thì mới có thể cùng sánh vai với Hứa Chỉ.

"Ta là bất tử."

Hắn nhìn chằm chằm Phủ Quân Luân Hồi. Đây là một tồn tại viễn cổ không thể tưởng tượng được, là một quái vật siêu cấp sống sờ sờ, "Ta hội tụ các đại thiên phú, ta gần như là sinh vật hoàn mỹ nhất..."

Các loại thiên phú chồng lên nhau, dường như khiến cho hắn miễn dịch vật lý, miễn dịch tinh thần, hình thành một loại hình thái mây mù, đủ loại các loại năng lực thụ động không thể tưởng tượng được đều hội tụ trong một thân thể.

"Giết!"

Hắn đứng lên, giơ trường thương lên cao, điên cuồng oanh kích.

Trong thân hình, các một Đại Đế cổ xưa âm thầm trao đổi, không ngừng chỉnh hợp.

"Đây rốt cuộc là quái vật gì vậy?!"

"Nếu trên thế giới thật sự có tiên thì chỉ sợ thân hình này ở trong những năm tháng dài lâu, đã tôi luyện đến thân hình của tiên rồi."

"Cấp bậc Thiên Đế căn bản không thể đánh động."

“Thân hình có mật độ cao, dường như không có nội tạng, kết cấu đặc... Quả thực là không thể phá hủy!”

“Khối thân hình này hẳn chính là mạnh nhất, cũng là nan đề khó giải quyết nhất, căn bản không phá được phòng ngự, dù số lượng có nhiều? Đều vô dụng, khó trách người tài của các thời đại cổ đại đều thất bại, chỉ có thể nuốt hận.”

“Vậy thì nên đối phó như thế nào đây??”

“Chúng ta cũng không đơn giản như vậy, chiến lực đã vượt qua Thiên Đế bình thường 117 lần. Chiến lực ở đây cũng đã gấp 50 lần chiến lực của hai vị Đại Thành Thánh Nhân cộng lại.”

Các Thiên Đế đang điên cuồng thảo luận, giật mình khi nhìn thấy một màn này.

Ầm ầm ầm!

Hứa Chỉ đi về phía trước một bước.

Hắn đánh một quyền oanh tạc thân hình Vân Đế, Vân Đế lấy thương nghênh đón, quơ thần binh, giống như chiến thần bất diệt giáng thế. Thân thể không ngừng rách nát và vỡ vụn lại ngưng tụ một lần nữa.

“Vô dụng thôi!”

“Thân thể mây mù của Vân Trung Quân căn bản không sợ những kiểu tấn công có tính vật lý như là tay đấm chân đá!”

“Ngoài ra còn có thiên phú gai phản thứ của Nhận Đế, bất kỳ thương tổn nào đánh ở trên người đều bị thương tổn ngược lại tại bộ phận tương ứng.”

“Không chỉ không có hiệu quả, còn sẽ tự đánh chết chính mình.”

...

Bọn họ trao đổi với nhau.

Chỉ là giây tiếp theo, sắc mặt bọn họ liền thay đổi. Bọn họ cảm nhận được lực lượng của Vân Đế hơi suy yếu, thật sự đã bị nắm tay tạo thành thương tổn.

Nói như vậy, là không có khả năng bị nắm tay đánh chết, nhưng khi một nắm đấm mạnh đến mức mật độ khối lượng của nó đạt đến cực hạn thì thân hình cũng sẽ chết.

"Cứ theo tình huống này thì chỉ cần một ngày, là có thể diệt sát hoàn toàn?" Có Thiên Đế tính toán một chút.

"Thân thể Đế tôn quá mạnh, vạn cổ bất diệt, thương tổn bắn ngược cũng bị hấp thu toàn bộ, không đau không ngứa." Có người tựa hồ cảm nhận được cái gì đó.

"Điều này sao có thể!? Vân Đế vốn có thể miễn dịch sát thương vật lý mà? Còn có thiên phú "Hấp thu trùng kích", có thể hấp thu 99% lực lượng đánh vào, số còn lại mới rơi vào trên thân miễn dịch, sao có thể bị như vậy được!?"

Điều này quá khủng bố.

Nếu không có hai loại thiên phú này, thân hình yếu ớt kia của Vân Đế chỉ sợ sẽ nổ tung trong nháy mắt, không có bất kỳ khả năng nào khác!

Bọn họ nhìn đế tôn bên ngoài, chậm rãi vững vàng vung quyền, sắc mặt bình tĩnh, chỉ cảm thấy sợ hãi. Điều này lại lần nữa đã đổi mới lý giải của bọn họ đối với quái vật.

"Chúng ta sử dụng các loại thiên phú mạnh nhất, hội tụ lại với nhau, phối hợp lẫn nhau, vậy mà còn làm không được, bất tử chân chính..."

“Nếu như sự khác biệt này cứ tiếp tục thì chỉ có thể sử dụng át chủ bài cuối cùng!”

Các Thiên Đế trao đổi trong cơ thể, lúc này, thiên phú dự trữ đã lâu của một Thiên Đế trực tiếp bộc phát.

Ầm vang!

“Bùng nổ bóng ảnh thân hình!”

Bóng dáng Vân Đế chậm rãi xuất hiện, bị Vân Đế ăn luôn, giây tiếp theo, lực lượng bỗng tăng lên gấp hai.

“Sinh mệnh tương lai!”

Hắn gầm lên mãnh liệt.

Thiên phú nghịch thiên đáng sợ này đến từ một Thiên Đế cấp thấp được hắn vất vả bồi dưỡng. Hắn có năng lực khủng bố là khống chế thời gian, nhưng bình thường lại yếu đến căn bản không có chút thực dụng nào. Bởi vì sinh mệnh cần tiêu hao khi sử dụng nó quá mức khổng lồ, thậm chí là tử vong.

“Đây là?”

Ngay sau đó, Hứa Chỉ mãnh liệt cảm giác được một cỗ bất an, một loại năng lực không biết chạy dài ở trong cơ thể, dần khuếch tán. Hắn theo bản năng nhắm hai mắt lại.

Xung quanh...

Bỗng nhiên bị ngăn chặn.

Vân Đế biết rõ trong nháy mắt này không phải là xung quanh yên lặng, mà là thời gian cả người Phủ Quân Luân Hồi và tư duy của hắn đã bị giảm tốc độ một cách khủng bố.

Thời gian của Phủ Quân Luân Hồi gần như đứng yên!

Chậm hơn một trăm lần so với bình thường!

“Oanh!”

“Phủ Quân Luân Hồi...” Hắn giơ trường thương lên cao, ánh mắt lạnh lùng, “Ngươi vẫn là Thiên Đế, sẽ bị ảnh hưởng bởi thời gian.”

“Chết!”

Đát đát đát đát!!

Công kích điên cuồng rơi vào mí mắt của Phủ Quân Luân Hồi.

Vậy mà lấy một loại trình độ vô cùng tinh vi, mũi thương lại rơi vào cùng một điểm.

Trong oanh kích điên cuồng, sắc mặt Vân Đế phiếm hồng, đôi mắt lóe lên hung quang, mũi thương điên cuồng rơi xuống, “Con đường tương lai sẽ do ta mở ra!!”

Trong cơ thể Vân Đế, các Thiên Đế nhìn ra bên ngoài, cũng đang điên cuồng gầm lên, con mắt trừng lớn.

“Thắng!”

“Cuộc chiến của cường giả luôn là phải giành giật từng giây? Không thể nhúc nhích, đó là con đường chết!”

“Không chỉ đơn giản là hạ thấp cảm giác thời gian của cơ thể, mà còn hạ thấp tốc độ chữa lành của thân thể, và các loại phương diện khác...”

Lộc cộc!

Trường thương điên cuồng đâm xuống.

Mí mắt cuối cùng hình như xuất hiện một cái hố nhỏ, nhỏ như

lỗ chân lông trên cánh mũi.

“Ngay cả mí mắt cũng...” Sắc mặt của Vân Đế thay đổi.

Thân hình hắn chợt lóe.

Rầm!

Hắn trực tiếp bay tới bên cạnh, ngưng trường thương băng điên cuồng công kích vào màng tai bên trong lỗ tai, muốn đâm thủng vào trong đại não.

Đát đát đát!!!

Dưới sự lặp lại của oanh kích, màng tai bỗng nhiên xuất hiện một lỗ trống, nhỏ như một lỗ kim.

Ách a....!!!

Vân Đế nhanh chóng vung trường thương, hóa thành tàn ảnh, ngẩng đầu lên rít gào với không trung.

“Hỗn trướng!! Đi tìm chết cho ta!!!!!”

Trường thương điên cuồng run rẩy, làn sóng khủng bố chồng lên nhau, chấn động, chỉ dư âm thôi đã chấn động khắp Vân Thiên giới.

“Thật tốt quá! Khác với việc không thể đâm thủng mí mắt! Màng tai hắn đã xuất hiện lỗ hổng!” Một Thiên Đế gần như hỏng mất kích động kêu to,

“Màng tai đang mở rộng, chúng ta có hy vọng!!” Có một lão nhân già nua trừng mắt.

“Chính là như vậy!” Vân Trung Quân cũng kích động gầm lên. Mạch máu đại não giống như muốn trướng lên và vỡ ra, máu ở đầu đang cuồn cuộn chảy ra, “... Chính là như vậy!! Đâm thủng

đầu! Cứ tiếp tục như vậy thì chúng ta sẽ có hy vọng thắng!!”

Dịch: MBMH Translate

Chương 883 - Thế Giới Của Người Trưởng Thành, Không Có Mộng Tưởng 1

“Sinh mệnh tương lai.”

Được nhóm Thiên nhân coi là: Thời gian cấm vực yên lặng tuyệt đối.

Loại thiên phú này có thể nói gần như là nghịch thiên, không thể phản kháng, khó có thể ngăn cản... giống như là những quái đản trong tam giới. Đây là một loại tính chất đặc thù, ngay cả thần cũng sẽ trúng chiêu.

Rầm ——

Thời gian như bị đọng lại tại cái chớp mắt này.

Phủ Quân Luân Hồi giống như một pho tượng màu trắng đứng yên, dáng người tuấn mỹ thon dài, một bộ trường bào màu đen, gương mặt tuấn mỹ như ngọc. Lấy tư thế ra quyền đọng lại ở giữa không trung, vẫn không nhúc nhích.

“Phủ Quân Luân Hồi thì lại như thế nào? Đế tôn... thì lại như thế nào? Ta hấp thu gần như là tất cả thiên phú mạnh nhất của thời đại, công kích vô hạn, phòng ngự vô hạn, coi thường thương tổn, không có bất kỳ thương tổn có thể chạm đến thân ta. Ta là không thể hủy diệt. Ta đã là Thiên Đế tối thượng trong truyền thuyết của thế giới này!”

Ba ba ba ba!!

Vân Đế đứng sừng sững yên lặng bên cạnh lỗ tai của đế tôn, giống như một chiến thần bất diệt. Đôi tay hóa thành ảo ảnh vô tận, mũi thương nhỏ vụn dày đặc rơi vào cùng một điểm trên màng tai yếu ớt nhất.

Ầm ầm ầm ầm ầm ầm!

Không gian xung quanh đang không ngừng chấn động, rung động ầm ầm, phô-tôn dày đặc cháy trong không khí, mang theo dòng khí phóng xạ, hóa thành một thương có thể hủy diệt bất cứ cái gì trên đại địa này!

Không gian trong màng tai bắt đầu sụp xuống, hóa thành một vòng xoáy nước vặn vẹo có thể thấy được.

Tê...

Màng tai đế tôn đang chậm rãi mở rộng, lại hơi hơi khép lại.

“Thương thế đang khép lại, đây là đang chuẩn bị thức tỉnh lại?” Thiên Đế bộ xương khô của Nhân gian đạo biến sắc, “Sao có thể nhanh như vậy, hy sinh tánh mạng của các Đại Đế để tiến hành hiến tế, cướp đoạt thời gian sinh mệnh, hẳn là không có khả năng nhanh như vậy...”

“Cũng chưa có thức tỉnh... Đây hẳn là tốc độ tự phục hồi của hắn...”

“Cái này sao có thể?”

Dù tất cả Thiên Đế của giới Thiên nhân đều có thiên phú vô cùng kỳ dị và cường đại, cũng đều cảm thấy da đầu vô cùng tê dại.

Phải biết rằng, loại thời gian tĩnh lặng tuyệt đối này sẽ khiến cho cảm giác thời gian của cả người, tốc độ hồi phục, tốc độ phản ứng hạ thấp đến mức gần như là tĩnh lặng. Dưới tốc độ chảy như vậy thì “Thời gian” bị tước đoạt lúc này tương đương với giảm bớt

99% khả năng tự mình chữa trị. Nhưng ngay cả khi như vậy, tốc độ chữa trị vẫn rất khủng bố....

Như vậy nếu như dưới tình huống bình thường thì lực hồi phục sẽ như thế nào đây?

Có lẽ hủy diệt thân hình, sau đó lập tức sẽ hồi phục như trước.

Trong đầu bọn họ bỗng hiện lên ý nghĩ tuyệt vọng:

Không thể chiến thắng.

Cho dù Vân Đế có dung hợp tất cả Thiên Đế...

Chiến lực cực hạn vượt qua sức tưởng tượng của bọn họ. Đối phương dường như đang đứng ở bên kia đại dương xa xôi, lại giống như không phải là sinh mệnh tồn tại trong chiều không gian này.

"Một người đặc biệt khỏe hạ được cả mười người biết võ!"

Cái ý nghĩ này xuất hiện ở trong đầu mọi người, chỉ cảm thấy thân thể rét run. Loại tồn tại như này khó trách một đám người cổ đại, đều không thể đánh bại, quả thực chưa từng nghe thấy.

"Mọi người không nên hoảng loạn! Chúng ta đã mở ra cơ hội chiến thắng! Bắt được một phần vạn cơ hội!"

"Đúng vậy, hiện tại, chúng ta gần như đã hạ thấp toàn bộ tốc độ hồi phục của đế tôn. Thời gian hắn bất động, dù cho là người đứng đầu viễn cổ thì lại như thế nào? Lúc này đã xuyên phá đã màng tai yếu nhất của hắn!"

Vẻ mặt của bọn họ dần dần ổn định lại.

Bởi vì trong lĩnh vực thời gian tĩnh lặng này, cho dù mạnh cũng không có bất kỳ biện pháp nào có thể chống cự.

Tấn công màng tai của đối phương, xuống tay tại điểm yếu nhất, hơn nữa còn hạ thấp tốc độ hồi phục đến cực hạn...

“Cái gọi là kỳ tích, không phải là không có khả năng chiến thắng sao? Tồn tại vô địch thì như thế nào, chung quy lại cũng có thể dùng con kiến làm đòn bẩy, lay động toàn bộ thế giới!”

Đây đã không phải là có dũng khí hay không, mà là không còn đường lui, kiên trì chém giết một trận đến cùng.

Tê lạp!!

Trường thương đóng băng điên cuồng oanh kích tại cùng một điểm. Màng tai cuối cùng cũng không ngừng mở rộng, hoàn toàn biến thành một lỗ thủng, nhưng vẫn có thể thấy được tốc độ điên cuồng khép lại của nó.

“Nếu thực sự có kỳ tích.”

Vẻ mặt Vân Đế trầm xuống, nhịn không được nói,

“Chính là hiện tại, chúng ta phải từ lỗ tai tiến vào trong đại não... Đây là khả năng chiến thắng duy nhất.”

Năng lực quyết sách và chiến đấu tài tình của hắn đương nhiên là kinh người.

Trong lúc giao thủ, tại nháy mắt phát hiện đối thủ quá khủng bố, căn bản không thể phá vỡ, liền lập tức có một kế sách, khiến đối thủ bất động. Hắn vốn dĩ muốn đâm thủng tròng mắt để tiến vào đại não, ai biết được đừng nói là tròng mắt, ngay cả mí mắt cũng không thể đột phá, chỉ có thể từ màng tai yếu hơn...

Vân Đế hừ lạnh một tiếng, “Hình Đế.”

Hình Đế hiểu ý.

Hắn bắt đầu nhanh chóng động thủ.

Thân hình Vân Đế điên cuồng thu nhỏ lại, lúc này hắn đã thu nhỏ hơn 60 Thiên Đế, cộng với hình thể của Vân Đế, cơ hồ sắp vượt qua cực hạn của hắn.

Ục ục...

Máu tươi vô tận không ngừng chảy xuống từ miệng mũi Hình Đế, nhuộm dần thất khiếu, vô cùng dữ tợn.

"Ta không thể thu nhỏ hình thể Vân Đế đến mức có thể tiến vào màng tai. Bởi vì nó còn liên quan đến chúng ta trong cơ thể, chúng ta cũng sẽ thu lại càng nhỏ, chúng ta sẽ xong đời..." Hắn quay đầu, nhìn về phía Thiên Đế xung quanh, bỗng nhiên bình tĩnh mở miệng, nói cho bọn họ tin tức khiến người tuyệt vọng này.

Hiện tại, chọc phá màng tai cũng chỉ là điều vô ích mà thôi.

Bởi vì hắn đã làm không được...

Nhưng khi hắn xoa máu tươi tràn ra hốc mắt, vừa mới muốn mở miệng nói ra chân tướng.

"Hình Đế, kiên trì lên."

"Làm ơn, xin ngươi nhất định phải dùng cỗ lực lượng này, cứu vớt toàn bộ thế giới."

"Chinh chiến trên con đường thành tiên, không thể thiếu ngươi!"

...

Giọng nói của các Thiên Đế xung quanh nhanh chóng vang lên bên tai hắn, không ngừng cổ vũ, phất cờ hò reo.

Tâm huyết của bọn họ đã hoàn toàn được khơi dậy, đã không còn đường lui.

“Cứu vớt... Mảnh thiên địa này sao...” Cả người Hình Đế toát ra máu tươi, trầm mặc. Trong lúc nhất thời hắn vậy mà lại không dám nói ra chân tướng đả kích nhóm Thiên Đế này.

Sợ hãi, áp lực, chấn động.

Nếu nói cho bọn họ, thì họ sẽ lấy tâm tình gì đi đối mặt với chúa tể thế gian, chúa tể luân hồi địa phủ kia đây? Chờ đợi phán xét của vận mệnh sao?

Điều này thật sự khiến người tuyệt vọng.

Giờ phút này, hắn đã hoàn toàn hiểu rõ, đối đầu với Phủ Quân Luân Hồi, nhìn thẳng vào đế tôn, chẳng khác nào nhìn thẳng vào tử vong luân hồi, nhìn thẳng vào lối vào địa phủ, con đường Hoàng Tuyền.

Bản thân hắn, có ý nghĩa...

Không thể chống cự số mệnh.

Đối mặt với cái chết của bản thân.

Về phần bọn họ gào rống nói muốn cứu vớt thế giới? Cái chữ này đối với hắn mà nói, quá xa lạ, quá ngu xuẩn.

Trong hốt hoảng, trong đầu hắn nhớ tới thật lâu trước kia, đó là một đoạn năm tháng trẻ tuổi, một hình ảnh vụt qua như sấm sét.

Trong một gian phòng học.

Ánh nắng tươi đẹp chiếu xuống, thiếu niên ngây ngô đang nhìn bãi cỏ xanh tươi bên ngoài, một Thiên nhân già nua đứng ở chỗ cao trong phòng học, chậm rãi viết trên tường đá hai chữ “Mộng tưởng”.

Dịch: MBMH Translate

Chương 884 - Thế Giới Của Người Trưởng Thành, Không Có Mộng Tưởng 2

“Các con, nói cho ta biết mộng tưởng của mỗi người là gì?” Lão nhân nói.

Một bạn học bắt đầu hăng hái phát biểu,

“Còn cần phải nói sao? Con muốn trở thành Thiên Đế!”

“Ha ha ha, con muốn cứu vớt thế giới, thống trị thế giới!”

“Con muốn trở thành cường giả, bảo hộ người con yêu thương!”

“Con cũng muốn cứu vớt thế giới! Con muốn trở thành cường giả, được nhân dân kính yêu, trở thành biểu tượng của thời đại, bảo hộ các thương sinh!”

...

Lão nhân vui vẻ cười rộ lên, “Rất tốt, các con, đây đều là những mộng tưởng không tồi. Thiên nhân chúng ta đúng là bởi vì các con mới có tương lai, ta tin tưởng có các con thì thời đại sẽ tràn ngập ánh mặt trời và kỳ tích.”

Lão nhân bỗng nhiên gọi thiếu niên quái gở vẫn luôn nhìn về phía ngoài cửa sổ, “Hình Sanh, mộng tưởng của con là gì?”

“Mộng tưởng? Trẻ con mới nói về mộng tưởng, người lớn nói hiện thực. Ta nói ta muốn hiện thực, ta không thích giao lưu,

không hòa hợp với mọi người, càng không thích tràn ngập ánh mặt trời như lời người ta nói. Ta thích một đám quái gở tránh ở một góc âm u, thu nhỏ lại một chút, khiến cho tất cả mọi người không nhìn thấy ta, không tìm ta nói chuyện phiếm."

"Đúng là một tên âm u."

"Luôn làm ra vẻ người lớn, bộ dáng thành thực."

"Mắt cá chết của hắn thật đáng sợ."

"Luôn là một bộ lười biếng, gọi là chủ nghĩa tiết kiệm năng lượng, bất hòa với chúng ta, quá âm u, ta muốn cứu vớt tên quái gở như vậy!"

....

Lão sư ở trên cao chậm rãi viết xuống hai chữ "Mộng tưởng", "Mộng tưởng rất thú vị, khó trách lại trở thành chấp niệm thiên phú của con, thu nhỏ, trở nên càng nhỏ bé. Nhưng ta hy vọng con vẫn là ánh mặt trời, đời người luôn tràn ngập ánh sáng tương lai."

...

Phòng học trong trí nhớ của thiếu niên dần trở nên mơ hồ, trôi dần theo năm tháng. Bạn cùng lứa tuổi ngây ngô năm đó cũng đã lớn lên, các góc cạnh của bọn họ cũng đã bị mài mòn theo năm tháng, "Cứu vớt thế giới?" "Trở thành vĩ nhân?" "Nhìn về tương lai?" Đủ loại mộng tưởng vĩ đại của bọn họ đều trở nên xa không thể với tới, bị hiện thực tàn nhẫn xé nát.

Hắn vẫn còn nhớ rõ, sau nhiều năm gặp lại thì trên gương mặt bọn họ đều là dấu vết tang thương của năm tháng, đã không còn ý chí của tuổi trẻ. Thời gian để lại tại khóe mắt của bọn họ đầy nếp nhăn, sau một hồi say rượu, cả đám bạn học đều gào khóc lớn.

"Chúng ta đã từng có mộng tưởng, nhưng đều không thực hiện

được.”

“Cứu vớt thế giới? Trở thành Thiên Đế? Trở thành biểu tượng thống trị thời đại? Quá buồn cười đi, thế giới Thiên nhân vĩ đại như này mà cần những con người tầm thường như chúng ta đi cứu vớt, thì đó mới là kỳ tích không thể tưởng tượng được.”

“Lại nói tiếp, mọi người đều không thực hiện được mộng tưởng của mình. Mộng tưởng của Hình Sanh, ngươi là người duy nhất trong nhóm chúng ta thực hiện được.”

Mọi người quay đầu nhìn lại, khi đó hắn vẫn đang cuộn mình ở trong góc như cũ, giống như trong suốt, vẫn quái gở như trước, muốn thu nhỏ bản thân mình lại.

Bỗng nhiên có người nói,

“Hắn đã từng nói qua, đó không phải mộng tưởng, mà là hiện thực.”

Trong khoảnh khắc đó, tĩnh mịch không một tiếng động.

...

...

Hắn nhìn đám người đang cổ vũ mình, giống hệt như lúc trước.

Hắn từ nhỏ đã biết, hiện thực và mộng tưởng là hai xu thế.

Thời điểm người sắp chết, luôn sẽ nhớ tới một số thứ kỳ quái.

“Chúng ta đã thua.” Hắn bỗng nhiên lẩm bẩm.

Cho dù là một người sống vô cùng hiện thực, nhưng hắn cũng không dám nói cho bọn họ biết hiện thực này, chỉ có thể kéo dài, chỉ có thể nỗ lực hành động, tiếp tục mạnh mẽ thu nhỏ hình thể

Vân Đế lại.

Bởi vì điên cuồng dùng sức mà một tảng lớn máu tươi chảy ra từ gương mặt Hình Đế, sử dụng lực lượng quá tải khiến cho hắn đến gần với cái chết hơn. Cả người hắn nứt toạc, vốn dĩ duy trì hình thể của hơn 60 Thiên Đế đã là cực hạn, giờ thêm cả Vân Đế, cho dù hắn là một Thiên Đế đỉnh phong thì cũng gần như là không có khả năng hoàn thành nhiệm vụ này.

Chúng ta đã thua.

Không có khả năng chiến thắng đế tôn...

Hắn muốn nói như vậy, lại nghẹn ngào, lại cảm thấy nói không nên lời.

Trên người hắn đang mang trọng lượng của toàn bộ thế giới, hơn 60 Thiên Đế, Vân Trung Quân, Vân Đế, toàn bộ người đều tập trung ở trên người hắn.

“Các ngươi hắn là biết, thế giới của người trưởng thành lấy đâu ra mộng tưởng?”

“Trẻ con mới nói mộng tưởng, thứ người trưởng thành nói chính là hiện thực.”

Đôi mắt Hình Đế chứa một tia cười đầy trào phúng, hắn chuẩn bị thẳng thắn mở miệng.

“Hình Đế, cố gắng lên!” “Ngươi còn kém một chút!” Giọng nói xung quanh vẫn không dứt bên tai.

Hắn chung quy lại vẫn trầm mặc, há to miệng,

“Mộng tưởng gì đó quá buồn cười, nhưng mà, đã không thể lui về phía sau nữa, ta chỉ là... không muốn chết mà thôi.”

Hắn vẫn đang áp bức tiềm lực mỗi một chỗ trên thân hình,

dần thu nhỏ lại, phảng phất như đang điên cuồng áp súc hình thể, khiến cho vật chất thiêu đốt vỡ nát, một lần nữa hung hăng va chạm với nhau, đi về phía tử vong. Hắn không hề phát hiện rằng có một cỗ hơi thở khổng lồ khó có thể nói rõ chậm rãi bốc lên từ trên người chính mình.

Đầu óc hắn vẫn đang nghĩ lung tung.

“Ta, chỉ là bỗng nhiên muốn trở về, ở dưới ánh nắng buổi chiều tươi đẹp kia cùng với bọn họ, uống một chén mà thôi...”

“Ta, chỉ là muốn nói với bọn họ.... nói một câu, cũng chỉ muốn nói một câu...” Hắn siết chặt hai quyền, gần như là cuồng loạn khóc lên,

“Ta muốn sống trở về... nói với bọn họ... Mộng tưởng muốn cứu vớt thế giới của các ngươi, ta đã thay các ngươi thực hiện!”

Oanh!

Hắn cuồng loạn, phảng phất như chỗ sâu nhất của linh hồn đang rống giận.

Linh hồn như đang bay lượn.

Thiên phú trong nháy mắt đã đột phá hạn mức cao nhất.

Thân hình nở rộ ánh sáng nhiều màu như lưu li, một loại cảm giác tự do thoải mái không hề cố kỵ trào ra từ sâu trong nội tâm.

“Ta đây là?” Hắn trợn mắt.

Thân hình Vân Đế bỗng nhiên thu nhỏ lại bằng một hạt đậu nành, tinh xảo tinh tế, cùng với nồng độ áp súc chất lượng cao khiến cho không gian xung quanh hắn cũng mơ hồ sụp xuống, phảng phất như biến thành một ngôi sao Bạch Oải.

“Có thể!”

“Chúng ta có thể thắng!”

“Đã thành công sao!”

“Ha ha ha, con đường thành tiên đã đứt, hôm nay chúng ta sẽ nối lại nó!”

Vô số Thiên Đế đều điên cuồng kêu to, khóc lóc, kích động đến run rẩy.

“Đúng vậy.” Hình Đế đem những lời muốn nói ban nãy vứt đi, ngược lại càng thêm tự tin, ủng hộ mọi người, nói, “Mọi người không cần sợ hãi, không cần phải… với ta mà nói, chuyện này đơn giản thôi, giờ đây ta có mười phần nắm chắc! Tiếp theo chúng ta sẽ thắng!”

Ha ha ha ha ha!

“Tốt! Tốt! Hay cho Hình Đế ngươi có thể phá vỡ cực hạn!... Thánh Nhân... Ngoại trừ ta và Vân Trung Quân, ngươi là người thứ ba....” Trong lòng Vân Đế cũng vui sướng tràn trề, cười ha hả.

“Giết!”

Giây tiếp theo, hắn trong tình thế nghìn cân treo sợi tóc chui vào trong màng tai, màng tai cũng nhanh chóng khép lại.

“Cuối cùng cũng tiến vào trong đại não.” Hắn vô cùng phấn chấn.

Vừa rồi hắn cũng rất tuyệt vọng, hắn biết nội tình của Hình Đế, căn bản không làm được...

Nhưng hắn vẫn thử, bởi vì không thể nói cho mọi người rằng chúng ta đã thua, khiến cho bọn họ tuyệt vọng, không thể chờ đợi tại chỗ được, nhất định phải làm chút gì đó ...

Hơn nữa, hắn chỉ có thể chờ mong Hình Đế có thể sáng tạo kỳ

tích.

Hắn đi nhanh về phía trước, khuôn mặt nghiêm túc lạnh lùng, mang theo ý chí chiến đấu kinh người.

Khóe miệng giương lên một tia ý cười, thầm cảm khái,

“Hình Đế, ngươi nên biết rằng không phải ai sinh ra cũng đã là vương giả, hiểu được sự đáng sợ của sợ hãi, tuyệt vọng, còn có thể vượt qua nó, chinh phục nó, hơn nữa còn có thể che giấu sợ hãi, ủng hộ đồng bạn xung quanh. Đây mới chính là vương giả.”

Mới vừa rồi hắn sao có thể không sợ hãi và lo sợ, nhưng hắn chưa bao giờ biểu hiện ra ngoài, bởi vì làm vua của mọi người, không được phép lui lại phía sau.

Dịch: MBMH Translate

Chương 885 - Thế Giới Của Người Trưởng Thành, Không Có Mộng Tưởng 3

Trong thời đại kỷ nguyên mênh mang, rất nhiều người sẽ phát hiện, lãnh tụ của các thời đại, quân vương đại đế, thường sẽ có được nhân cách mị lực kinh người, có thể tập hợp những người đáng tin cậy.

Nhưng mị lực của lãnh tụ bọn hắn là do trời sinh sao?

Sinh ra đã có sẵn sao?

Không, bọn họ hiểu được nên làm thế nào để khống chế và cô đọng tâm tình của người xung quanh. Ngươi phải trải qua nó, đọc hiểu nó thì mới có khả năng đi tới đỉnh cao.

“Cái gọi là kỳ tích, chính là được tạo thành từ những kỳ tích nhỏ, phá vỡ điều không thể, lần lượt phá vỡ cực hạn...” Vân Đế đi nhanh dọc theo tai rồi nhảy vào trong đó, xung quanh là một mảnh tối đen.

Tiến vào đại não, đối với bọn họ mà nói, nó giống như thắng lợi đang ở trước mắt.

Hắn hiểu rõ, cho dù bề ngoài có cứng rắn đến đâu thì vẫn sẽ có một chỗ yếu ớt mềm mại, trung tâm đại não là mềm mại nhất. Cũng không thể rèn giống như là thép được, mà cho dù là giống như thép thì lại như thế nào?

Chỉ cần phá hư một chút...

Phá hư một phần của nó...

Như vậy đã đủ để khiến cho toàn bộ đại não tê liệt, đây là bản chất của sinh mệnh máu thịt.

Đây là bản chất sinh mệnh.

Cho dù ngươi có thiên tư thông minh, đi ngang các thời đại, phương hoa tuyệt đại, cho dù ngươi là Thiên Đế mạnh đến đâu, đều không thể trốn thoát nhược điểm trí mạng này được.

Không có sinh linh nào là ngoại lệ cả.

"Mộng tưởng của chúng ta đã được thực hiện!" Quái gở như Hình Đế, cũng bắt đầu gào lên, nét mặt biểu lộ vẻ khát khao thực hiện mộng tưởng giống như một đứa trẻ vậy.

Nhưng mà giây tiếp theo, nét vui sướng ở trên mặt bọn họ nhanh chóng đọng lại.

"Đại não đâu? Đế tôn, Phủ Quân Luân Hồi, sao có thể không có đại não?"

"Trong đầu là một hải dương chất lỏng tinh tế khiến người không thể tin được, nó giống như là dịch hòa hoãn vậy..."

"... Loại quái vật này, vẫn là người phàm sao?!"

"Mơ hồ cảm thấy ở giữa có cái gì đó...."

...

Ầm vang!

Bỗng nhiên, thiên địa bắt đầu chấn động.

"Không tốt!"

“Đã đến giờ!”

“Thời Đế đã...”

Thiên Đế khống chế thời gian kia rốt cuộc cũng không duy trì được nữa, đã bỏ mình vì kiệt lực. Trong không gian đại não, bọn họ chỉ cảm thấy uy áp xưa nay chưa từng có buông xuống từ hư không. Không gian vậy mà lại chấn động ra gợn sóng khủng bố, dường như có ý chí nào đó sống lại, giống như mãnh thú viễn cổ không biết đang mở hai mắt.

Một giọng nói lạnh nhạt như xuyên qua muôn đời, hai con mắt chậm rãi xoay tròn lại, nhìn về phía đại dương tối tăm đang chảy xuôi trong não.

“Các ngươi còn đang chờ mong cái gì? Thế giới của người trưởng thành, không có mộng tưởng.”

...

Nhìn như đã xảy ra rất nhiều, nhưng chẳng qua chỉ là trong chớp mắt, từ khi đâm thủng màng tai cho đến khi tiến vào trong đại não, thời gian ngừng lại cũng mới chỉ qua một phút mà thôi.

Một phút, đối với cường giả mà nói thì xác thực có thể dễ dàng thay đổi chiến cuộc. Thậm chí chỉ cần một giây bất động thôi đã đủ để quyết định thắng bại sống chết.

Chỉ là...

“Chênh lệch quá lớn.”

Hai mắt Vân Đế buông xuống, nỉ non, ý chí chiến đấu trong đôi mắt vẫn không hề giảm, mà còn bùng cháy vô cùng mạnh mẽ.

Giống như lời nói trước đây của hắn.

Hắn cũng giống như một Trương Kiêu khác, giống như Kiêu

Quốc năm đó. Quân chủ Trương Kiêu của Nhân gian đạo tuyên chiến với đạo Thiên nhân đạo, rõ ràng biết rằng hy vọng không lớn, nhưng vẫn lựa chọn tuyên chiến...

Hắn tình nguyện trở thành một bạo quân hủy diệt Kiêu Quốc, bị hậu nhân thóa mạ, như vậy là ngu xuẩn sao? Là không biết tự lượng sức mình sao?

Không, bởi vì hắn hiểu rõ, dù sao cũng phải có người đi đầu, phải có người đi thăm dò con đường, hắn biết Phủ Quân U Sơn đang lợi dụng mình để thử nghiệm, nhưng hắn vẫn lựa chọn cam tâm bị lợi dụng.

Bởi vì sân khấu này đã được trải ra cho hắn...

"Dừng ở đây thôi." Hứa Chỉ chậm rãi mở miệng.

Vân Đế ngửa đầu, nhìn đôi mắt đang xoay tròn lại nhìn về phía mình bên trong đại não,

"Con người luôn muốn bước những chân đầu tiên, phát ra thanh âm rống giận."

"Tất cả hôm nay, đều là lót đường cho người sau."

Hắn giơ trường mâu lên cao, tầm mắt vượt qua đôi mắt trên vòm trời kia, ở trong hải dương sền sệt trùng trùng điệp điệp thần bí, chỉ về một viên tinh thể năm màu đang chìm nổi phía xa kia, "Ngươi cũng không phải là không có não, linh hồn của ngươi chỉ là được đặt ở một nơi khác, hắn là viên tinh thể kia đi?"

"Ngươi muốn như thế nào?" Hứa Chỉ cười khẽ, "Ngươi đang bắt ba ba trong rọ, hiện tại màng tai đã khép lại, ngươi đã bị nhốt ở trong lồng, không thể ra ngoài."

Vân Đế bỗng nhiên cười nói, "Là lồng giam, cũng là cơ hội cuối cùng trong tuyệt cảnh, có thể xông ra từ trong đường cùng.

Nơi này là bên trong thân thể của ngươi, ngươi muốn đánh ta như thế nào đây?"

Hắn đi về phía trước một bước,

"Thể xác kia của ngươi không thể buông xuống ở đây!"

"Một thân quyền cước mạnh mẽ của ngươi cũng không có nơi để dùng! Ngược lại, hình thể ta đã thu nhỏ lại, lúc này thân hình cường đại đã không kém ngươi quá nhiều!"

"Mà ngươi hiện tại, muốn công kích ta, chỉ có thể lợi dụng bản lĩnh đạo pháp để công kích ta... Nhưng mà đó không phải là điểm mạnh của ngươi!" Vân Đế ngẩng đầu lên, nhìn chăm chú vào đôi mắt kia, phảng phất như đang nhìn chăm chú vào vòm trời hằng cổ bất diệt, nhìn thẳng vào Thiên Tôn cổ đại lạnh lùng.

Trong mắt Vân Đế mang theo ý lạnh lẽo, tiếp tục nói,

"Đồng thời, ta không chỉ miễn dịch với quyền cước mà còn miễn dịch với các loại thuật pháp, năng lượng. Đủ loại thiên phú chồng lên, cho nên bất kỳ công kích nào cũng không có khả năng khiến ta tử vong."

Cả người hắn phát ra ánh sáng lưu li, một thân màu bạc mông lung, như sương mù lại như ảnh, phảng phất như là hình chiếu của một thế giới cao. Bất kỳ công kích gì cũng đều bị hắn làm lơ, sự biến chất hình thành nên từ đủ loại thiên phú chồng lên nhau thật là đáng sợ.

Ánh mắt Hứa Chỉ có chút giật mình, không nhịn được mà bật cười nói, "Ai nói... Ta chỉ mạnh về tu thân thể?"

Sắc mặt Vân Đế hơi tái nhợt.

Hứa Chỉ bình tĩnh nói, "Phủ Quân Luân Hồi, sao có thể không tu đạo pháp? Ánh sáng cậy mạnh huy quyền? Thân hình chẳng qua

chỉ là một trong những bản lĩnh chiến đấu trong những năm tháng dài lâu mà thôi... Ở trong đại não của trẫm, quả thực là chui đầu vô lưới, sẽ bị các loại đạo pháp hung hăng cọ rửa."

"Giết!"

Vân Đế quát lạnh một tiếng.

Dưới loại tình huống này đã không còn gì phải sợ, trường thương phóng về viên ma hạch thủy tinh năm màu phía nơi xa, điện quang màu bạc tung hoành.

Rầm!

Trong đầu Hứa Chỉ nháy mắt liền xuất hiện một đạo pháp kim thân, vô số đạo pháp, ánh sáng, nguồn phóng xạ, chân khí ngưng tụ mà thành.

Gương mặt kim thân lãnh đạm, đi lại ở trong hải dương đại não, "Khí" khủng bố chảy dài, hủy thiên diệt địa, đủ loại đạo pháp thần hóa vô hình bắt đầu lưu chuyển.

"Chết đi."

Đạo pháp kim thân chậm rãi mở miệng, một đạo ánh sáng phóng tới.

Rắc.

Giây tiếp theo, thân hình Vân Đế hung hăng bị bao phủ, điện khủng bố bao phủ mỗi một tấc trên thân thể, đem hắn phân giải thành hạt năng lượng nguyên thủy nhất, phảng phất như cơn mưa dày đặc.

Rầm.

Giây tiếp theo, Vân Đế chậm rãi tụ hợp lại.

Các Thiên Đế trong cơ thể hoàn toàn biến sắc.

“Thật là đáng sợ, hấp thu trùng kích vốn đã hấp thu 99% năng lượng đánh vào, phần còn lại mới rơi vào trên cơ thể không có năng lượng, vậy mà lại bắt đầu chậm rãi tan rã...”

Bọn họ đều hoảng sợ.

Giờ phút này, bọn họ mới biết được thì ra bọn họ kiêng kị thể chất khủng bố nhất, chẳng qua cũng chỉ một mặt phiến diện mà thôi. Đạo pháp của đế tôn cũng đã khủng bố tới cực hạn, trước đây vẫn luôn không đi sử dụng, là bởi vì bọn họ không đáng để sử dụng...

Dịch: MBMH Translate

Chương 886 - Ngươi Chỉ Là Vật Trang Trí Cho Giấc Mộng Của Người Khác

“Thì ra từ đầu đến cuối, chúng ta đều chỉ giống như con kiến.”

Tất cả kiêu ngạo và hy vọng của bọn họ lúc này dường như đã bị hung hăng phá vỡ.

Bọn họ lúc này, cuối cùng cũng hoàn toàn hiểu rõ giống như Hình Đế. Bọn họ ngửa đầu nhìn lại, nhìn thẳng vào đế tôn Phủ Quân Luân Hồi.

Nhìn thẳng bản thân hắn, cũng có nghĩa là nhìn thẳng...

Không thể chống lại số mệnh.

Đối mặt với tử vong của bản thân.

“Không, chúng ta còn có cơ hội!”

Tại một khắc cuối cùng, Vân Đế chậm rãi ngẩng đầu.

Khi chân chính nhìn thấy chiến lực khủng bố của bản tôn, toàn bộ hiện ra ở trước mắt, sắc mặt Vân Đế lại hoàn toàn bình tĩnh, hắn chậm rãi nắm chặt tay, “Chúng ta vẫn miễn dịch với đạo pháp, có thể chiến một trận...”

“Chúng ta còn có rất nhiều át chủ bài.”

Hắn bình tĩnh nhìn đôi mắt trên vòm trời kia, thời gian không gian đứng yên, cũng chỉ là cái thứ nhất mà thôi.

Hắn giơ trường thương lên cao.

“Tinh bạo diệt thế.”

Thế giới bỗng nhiên tối lại.

Từng viên năng lượng ngưng tụ, hiện ra màu sắc không thuộc về thế giới này. Nhiệt độ sao trời chảy xuống đầy trời, vỡ vụn thành vô số khối thiên thạch.

Một vị Thiên Đế có thiên phú tinh thần đã mất đi toàn bộ tánh mạng và huyết nhục, thiêu đốt tất cả biến thành pháo hoa xán lạn, trên bầu trời bỗng nhiên tách ra một con đường, nối thẳng đến ma hạch.

“Giết!”

Giọng nói Vân Đế lạnh lùng, đi nhanh về phía trước, loại tinh thần này đã cảm nhiễm tất cả Thiên Đế, bọn họ sẵn sàng đánh đổi tính mạng, tổ hợp thiên phú lẫn nhau.

“Rơi xuống siêu thời không!”

Hắn duỗi tay, thiên phú của Phụng Đế hoàn toàn được kích nổ, mang theo các tổ hợp thiên phú khác, biến thành một kích vô địch, giống như là siêu tân tinh buông xuống. Không gian bắt đầu sụp xuống, một lỗ đen không biết tên bắt đầu thổi quét và hấp thu vật chất xung quanh. Ánh sáng, ảnh, điện, dường như tất cả thế giới đều bị hấp thu vào trong đó, đi đến một nơi không biết.

Răng rắc.

Thiên Đế khống chế Phụng Đế kia đã vỡ vụn, ba Thiên Đế khác cũng đã tử vong.

“Lôi ảnh!”

Vô số sấm sét vỡ ra.

Từng cây cột sáng màu vàng xé rách khắp hải dương đại não, chấn động ầm ầm, phảng phất như Thần Sáng Thế cổ xưa đang giáng xuống vạn quân sấm sét, chấn động thiên địa.

Không trung hoàn toàn bị xé rách một mảnh.

Vân Đế tay cầm trường thương, mang theo uy thế thẳng tiến không lùi, phá vỡ đạo pháp mạnh mẽ của đối thủ, mặc kệ phòng ngự của thân hình, cường ngạnh chống lại toàn bộ công kích. Mỗi một loại bản lĩnh nghịch thiên đều không thua kém gì ngưng đọng thời gian lúc trước. Một Thiên Đế trực tiếp lấy cái chết để trả giá...

“Loại công kích này, còn chưa đủ sao?”

Gương mặt Vân Đế lạnh lùng, khí thế khủng bố chảy khắp người, kinh thiên động địa, bay nhanh về phía trước, chặn đánh viên ma hạch cách đó không xa,

“Như vậy, thì thử một chiêu này coi.”

Hắn lấy ra một sợi dây thừng, sau đó cúi đầu với không trung, “Không cầu được sinh cùng ngày cùng năm, chỉ cầu được chết cùng ngày cùng năm!”

Rắc!

Sợi dây hoàn toàn chìm vào trong hư không, mơ hồ có một một mối liên hệ nào đó, hắn lấy trường thương ra, nhắm vào ngực của mình, hung hăng đâm một nhát. Trên người hắn liền xuất hiện một lỗ thủng thật lớn.

Cùng lúc đó, trên đạo pháp tinh thần của đế tôn cũng xuất hiện một lỗ thủng.

Ách... A!!!!

Hắn ngửa đầu rống giận rít gào,

“Phủ! Quân! Luân! Hồi!”

Vân Đế phẫn nộ gào rống, thanh âm vang lên không dứt. Hắn điên cuồng múa may trường thương đâm thủng thân hình của mình, thân hình không ngừng vỡ nứt, từng tấc từng tấc hóa thành sóng điện từ màu bạc mênh mông, cứ vỡ ra rồi lại ngưng tụ lại.

Máu sôi trào chảy lên đại não,

“Tất cả thời đại! Tất cả thiên phú! Tất cả tín ngưỡng! Tất cả tính mạng!! Tất cả đều tụ tập tại đây!” Giọng nói Vân Đế chấn động, “Đây là át chủ bài cuối cùng mạnh nhất của ta!!!”

“Họa duy tiễn!”

Rắc!

Trong hư không, cô đọng lại thành một cây kéo Thần Khí đen trắng, hung hăng chém về phía đạo pháp cường đại của đối phương, mang theo sự hỗn loạn khủng bố. Nơi nó cắt qua, hạt vật chất vậy mà lại bị trọng tố, ma sát mãnh liệt, hóa thành từng bức họa hai chiều thật lớn, bày ra trên mặt đất.

Oanh!

Thân ảnh đế tôn bị cắt ngang.

Vật chất của toàn bộ thân hình hắn hung hăng bị san phẳng, biến thành một bức vẽ hai chiều khổng lồ, mềm mại lơ lửng ở trong hư không, phảng phất như một tấm giấy Tuyên Thành mỏng manh.

Rắc.

Nhưng mà giây tiếp theo, máu thịt lại bắt đầu động đậy, giấy Tuyên Thành dần dần khôi phục lại hình người.

“Ngay cả chiêu này, cũng có thể khôi phục lại sao?”

Nhưng mà hắn đã nhân cơ hội, thẳng tắp nhằm về phía viên ma hạch ở trung tâm kia, “Nhưng mà ta đã thắng.”

Rắc!

Hắn đẩy tất cả chướng ngại vật ra, nắm lấy viên ma hạch kia, bóp thật mạnh.

Phanh!

Vết nứt trải rộng, chi chít, vô số ánh sáng phát ra từ trong vết nứt, xa hoa lộng lẫy, mang theo ánh sáng năm màu.

“Bóp nát nó, chúng ta sẽ thắng...” Vân Đế gào lên, hai tròng mắt dữ tợn nhuộm màu đỏ tươi đến mức tận cùng.

“Hy sinh thiên phú tự bạo của 62 Thiên Đế, cuối cùng cũng có thể mở ra một con đường, chúng ta đã thắng…”

“Mộng tưởng... Thật sự đã thực hiện được.”

Mấy người Hình Đế còn lại khóc thút thít, toàn bộ đều đang hoan hô, sôi sục vì Vân Đế.

Bọn họ đã khóc vì vui mừng.

Thời đại sẽ nhớ kỹ một màn này, nó sẽ được khắc vào trong năm tháng vĩnh hằng, trong ngàn vạn năm tuần hoàn. Lịch sử sẽ ghi lại: Một ngày này, Phủ Quân Luân Hồi, đế tôn đi ngang toàn bộ con đường thành tiên, đã cúi đầu.

...

Đạp đạp đạp.

Xung quanh là gió nhẹ thê lương.

Trên bùn đất đen nhánh, đại địa đổ nát thê lương, lực lượng

khổng lồ đã phá hủy cả Vân Thiên giới.

Hứa Chỉ đi lại trên mảnh đại địa vỡ nát này, phát hiện ra nơi đây gần như đã bị chấn đến vỡ vụn, không thể sinh tồn, biến thành một khu phóng xạ nghiêm trọng, có thể xem như là một vùng cấm được hình thành từ tự nhiên.

“Đời người chẳng qua cũng chỉ là một giấc mộng.”

“Ai có thể được biết chính mình liệu có phải là một sinh vật trong giấc mộng của người khác hay không?”

Hắn bỗng nhiên dùng ngón út cào cào từ trong lỗ tai, lấy ra một hạt đậu nành, tùy ý ném ở trên mặt đất.

“Không biết khi nào bọn họ mới có thể phát hiện, tại thời điểm mà ta mở mắt, lúc mà bọn họ nhìn thấy đôi mắt của ta thì đã mơ một giấc mộng đẹp ở trong đại não của ta.”

Tử Thần vĩnh sinh.

Ở bên trong đại não, mở mắt sáng tạo thế giới, nhắm mắt liền hủy diệt thế giới.

Thời gian mở mắt nhắm mắt đó là lúc điều khiển sống chết.

Ngươi đang ngắm phong cảnh ở trên cầu, người ngắm phong cảnh ở trên lầu lại đang nhìn ngươi. Ánh trăng trang trí cho cửa sổ của ngươi, còn ngươi lại trang trí cho giấc mộng của người khác...

“Tiến vào trong đại não của ta, quả thực là tự tìm đường chết.” Hắn cười cười, cảm thấy rất bất đắc dĩ. Thân hình của bọn họ đã hòa hợp thành nhất thể, nhưng khoảng cách linh hồn lại quá nhiều, cho nên mới dễ dàng bị lôi kéo vào trong mộng cảnh.

Quần thể có số lượng nhiều, chung quy lại vẫn kém so với thân thể có chất lượng cường đại.

“Mục tiêu cuối cùng của văn minh thế giới chính là bồi dưỡng nên một vị anh hùng Trùng tộc.” Ánh mắt hắn nhìn về phía phương xa, “Trở lại địa phủ, nhắm mắt lại, hủy diệt thế giới mộng tưởng kia, đem tất cả linh hồn của bọn họ ném ra ngoài.”

Dịch: MBMH Translate

Chương 887 - Tỉnh Mộng Và Tàn Khốc 1

Trong đại não, giấc mộng vẫn đang tiếp diễn.

Giờ phút này, Vân Thiên giới đã biến thành một mảnh phế tích.

Nhưng trận chiến thảm thiết này cuối cùng vẫn là thắng lợi. Đám người Vân Đế đánh đổ Phủ Quân Luân Hồi, bọn họ rời khỏi đại não của Phủ Quân Luân Hồi, toàn bộ thế giới cũng đều reo hò.

Vân Đế, Vân Trung Quân, Hình Đế trở về như những người anh hùng.

Đây là một cuộc đánh cược tính mạng vào trận chiến cuối cùng.

Nhưng cuối cùng cũng đã sáng tạo nên kỳ tích không thể tưởng tượng được, lật đổ con đường thành tiên trước đây, bọn họ sẽ thẳng tiến không lùi.

Toàn bộ đại địa của Vân Thiên giới giống như một miếng pho mát lồi lõm bị chuột gặm, trở nên tối đen, từng khe rãnh và vết nứt tràn ngập khắp mặt đất. Đội ngũ Thiên nhân bắt đầu đi qua đi lại, nghỉ ngơi, khôi phục lại mảnh thế giới vỡ nát này. Bọn họ bắt đầu xây dựng lại một lần nữa, tẩy rửa tất cả những điều bất minh trên mảnh đất này.

“Trận chiến này tuy rằng thắng, nhưng mà cái giá phải trả lại quá mức thảm thiết.”

“Nhưng tất cả đều đáng giá...”

“Đúng vậy, đây là sân khấu mà vùng cấm cổ đại đã tính toán cho chúng ta, tuy rằng đang lợi dụng chúng ta, nhưng đây cũng là cơ hội.”

“Phủ Quân Luân Hồi không có mang theo ‘ luân hồi ’ tiến đến, lẻ loi một mình, cải trang vi hành, tiến vào thế gian bị tập kích bất ngờ. Đây là thời điểm hắn yếu nhất, nhưng vẫn mạnh đến mức khiến người căm phẫn. Nhưng cuối cùng thì chúng ta đã lấy một xác suất cực thấp, tụ hợp lại với nhau, chiến thắng vận mệnh, sáng tạo nên đủ loại kỳ tích...”

“Đúng vậy! Hình Đế cũng đã sáng tạo nên kỳ tích, đã đột phá.”

“Chúng ta thật sự đã thắng sao? Ta bỗng nhiên có một loại cảm giác không biết làm sao, chỉ cảm thấy đây phảng phất như một giấc mộng.”

“Thiên Đế của thời đại cũ hầu như đều ngã xuống, tất cả quen thuộc đều đã rời chúng ta mà đi.” Có người ngẩng đầu lên, bất tri bất giác đã rơi lệ.

....

Trời đổ mưa to, than khóc vì thương sinh.

Ào ào xôn xao!

Dưới bầu trời mưa to tầm tã, đám người Vân Trung Quân, Hình Đế giơ ô che mưa. Bọn họ thân khoác trường bào đen nhánh đĩnh bạt, lẳng lặng đứng ở trước mộ của các vị Thiên nhân Đại Đế, không kìm được mà khóc lên, phần lớn Thiên nhân đều cảm thấy bi thương.

Nhưng thế giới vẫn vui mừng như cũ.

Trăm bãi đất phế, tất cả lại đi về hướng vinh quang một lần nữa.

Nhưng cái giá phải trả cho trận chiến này thực sự là quá lớn, Vân Đế và Vân Trung Quân vốn dĩ chỉ còn lại một tháng thọ mệnh, lúc này chỉ còn lại có nửa tháng.

“Liên kết linh hồn”, mọi người đều đem thọ mệnh của mình rút ngắn lại, chia đều cho hai người Vân Đế. Hình Đế cũng sắp tử vong.

“Nhưng mà chỉ cần thắng lợi thì tất cả những thứ đánh cược này đều đáng giá!” Bọn họ nói như thế.

Bia tưởng niệm anh hùng mới được dựng chót vót ở trên mặt đất.

Vô số người kêu khóc, ca ngợi dũng khí của bọn họ đã mở ra tương lai cho thời đại xa xôi.

Nửa tháng nhân sinh cuối cùng.

Vân Trung Quân cuối cùng cũng đi rồi.

Hắn trải qua trận chiến này, đã hoàn toàn nghĩ thông suốt, trở nên tiêu sái mà tùy ý.

Người này đã từng táo bạo lại cố chấp, ở trên phương diện tình yêu lại có vẻ cực kỳ nhút nhát. Trong lòng nam nhân này luôn có một cái gai, cuối cùng hắn quyết định tại thời khắc cuối cùng, đi tìm cây gai năm đó.

Hắn đã tìm được. Năm đó, bản thân hắn vẫn còn đang là thiếu niên, buông xuống Thế gian đạo, gặp được nữ tử chuyển thế của “anh hùng” kia trong một bộ lạc phàm nhân, đang rống giận với hắn.

Vân Trung Quân sau khi uống say, liền đem lời thật lòng nói ra với nàng, men say khiến mặt hắn đỏ ửng, hắn khóc nức nở nói,

“Ta đã phá vỡ số mệnh, ta cũng đã trở thành anh hùng.”

“Ta năm đó đã từng châm chọc cái loại người ngu xuẩn như này, châm chọc cái gọi là anh hùng, rõ ràng là không có khả năng chiến thắng, lại cường ngạnh đứng ra chịu chết. Đúng là hành động và tín niệm buồn cười...”

“Nhưng hôm nay, ta cũng trở thành người mà ta đã từng ghét nhất.”

Mưa to như trút nước, người phụ nữ ôn nhu như nước đang ở trong miếu Vô Vi Tu Di trong rừng trúc nhìn hắn, sớm đã rơi lệ.

“Ta thích anh hùng, giống như là ta thích ngươi.” Nàng cho hắn câu trả lời tốt nhất.

Một nữ tử cùng hắn đi vào điện phủ, hai người là trai tài gái sắc, duyên trời tác hợp, toàn bộ Thiên nhân đạo đều dâng lên lời chúc phúc tốt đẹp nhất.

Hắn đã có được hạnh phúc mà mình muốn.

....

Hình Đế cũng rời đi.

Sau trận đại chiến này, cũng không nhìn thấy được sự hoan hô và kính yêu của nhân dân.

Sau nửa tháng thọ mệnh cuối cùng của hắn, hắn rời đi trong yên lặng. Cái gọi là bài ca vinh quang của anh hùng, vì hắn mà viết tán ca và thơ, tất cả chưa bao giờ là sân nhà của hắn.

Hắn sợ hãi những náo nhiệt đó.

Hắn thích lẻ loi một mình.

Hắn thích cuốn mình ở trong góc, nhìn núi, nhìn sông nước,

cảm nhận thế sự chuyển dời theo năm tháng.

Ba ngày sau, hắn quay trở về và gặp lại những bạn học của mình.

Trong một buổi tụ tập mới, hắn vẫn trầm mặc ít lời ngồi trong một góc như trước, lắng nghe lời tâm tình của những người bạn đã từng lớn lên cùng hắn. Hắn vẫn cuốn lại ở trong góc, tự thu nhỏ mình.

Hắn rất thích không khí như vậy.

Bỗng nhiên, hắn mở miệng nhỏ giọng nỉ non, giọng như muỗi kêu, "Ta đã thay các ngươi thực hiện các mộng tưởng thời thơ ấu... Cứu vớt toàn bộ thế giới."

Xung quanh cười đến xán lạn, hung hăng đấm vào ngực hắn một quyền.

"Thực sự có ngươi!"

...

Trong nửa tháng cuối cùng, Vân Đế vẫn không làm bất kỳ việc riêng gì của mình.

Hắn không lưu lại thời gian thuộc về chính mình trước một khắc sinh mệnh cuối cùng.

Hắn vẫn lui tới, sinh hoạt làm việc và nghỉ ngơi như bình thường. Hắn lựa chọn đi thu dọn vết sẹo sau trận đại chiến, lại lần nữa quân lâm thiên hạ, triệu tập các cuộc họp triều đình, vội vàng giao lại các việc của mình trong tương lai cho bọn họ.

Có người nói:

Vân Đế đã dành cả cuộc đời mình cống hiến cho tất cả con dân. Việc cuối cùng mà hắn làm trong đời đó chính là vì sự phát

triển của toàn bộ Thiên nhân đạo.

Đây là một tiêu chuẩn của thời đại cũ.

Nhưng cuối cùng nó cũng sẽ biến mất ở trong dòng nước lịch sử cuồn cuộn.

Bọn họ thắng lợi, nhưng cũng mất đi tất cả.

“Bánh xe lịch sử đang dần đi xa, Vân Đế mà chúng ta quen thuộc, một vị Thiên Đế vĩ đại đứng đầu trong thời đại cổ xưa, cũng bị mai táng ở trong hồng trần theo thắng lợi của mình.”

“Thời đại Phật đạo mới, người có thiên phú bước vào con đường tu hành chân chính, đang bắt đầu quật khởi.”

Vô số Thiên nhân nhìn mảnh phế tích kia, lão nhân, tiểu hài tử, phụ nữ, thanh niên, bọn họ bỗng nhiên nhớ tới một câu kia của A Tu La đạo:

Nước sông Trường Giang cuồn cuộn chảy về đông,

Bọt sóng tung lấp vùi hết anh hùng.

Đúng sai, thành bại cũng đều biến thành không.

Chỉ có núi xanh vẫn mãi như xưa, dù trải bao lần ráng chiều soi đỏ.

...

Nửa tháng sau.

Thế gian đạo.

Trời cao mây nhẹ, rộng lớn vô ngần.

Mặt trời chiều ngả về tây, trước một phần mộ, trên tấm bia đá

có viết “Mộ của anh hùng Trương Kiêu”.

Ngôi mộ này năm đó hắn đã dựng lên cho Trương Kiêu, đối thủ cả đời của Vân Đế.

Ba người một lần nữa đứng trên mảnh đất này, nghênh đón sinh mệnh cuối cùng trước khi tử vong.

Dịch: MBMH Translate

Chương 888 - Tỉnh Mộng Và Tàn Khốc 2

“Ta vẫn còn nhớ rõ Kiêu Quốc năm đó, ngươi kia giận dữ, tuyên chiến với Thiên nhân, nhìn như không thể tưởng tượng được.... Kỳ thật lại lấy tính mạng để mở đường cho toàn bộ thế giới, bước đi bước đầu tiên.” Vân Đế nhìn phần mộ, rót một ly rượu xuống trước phần mộ.

“Hôm nay, ta cũng giống như ngươi, phát ra tiếng rống giận của thời đại.”

“Nhưng thứ khác chính là, ngươi thất bại, cho rằng chính ngươi đã thực hiện được, kỳ thật lại bị ta tính kế... Mà hiện tại ta, lại có thể thắng lợi từ tiếng rống giận này, chỉ là... Thật sự là như thế sao?”

Hai người Hình Đế và Vân Trung Quân đứng ở bên cạnh, nghe thấy lời này thì sắc mặt liền thay đổi.

Chẳng lẽ thắng lợi hiện tại của chúng ta đều là giả dối sao? Phủ Quân Luân Hồi, lúc ấy giả chết thoát thân, còn âm thầm sống ở nơi nào đó? Chuẩn bị nghỉ ngơi lấy lại sức, ngóc đầu trở lại?

Vân Đế đứng ở trước bia mộ, bỗng nhiên ngẩng đầu lên, phong khinh vân đạm nói,

“Thọ mệnh của chúng ta sắp phải đi đến hồi kết... Rất nhiều thời điểm, đời người liệu rằng có phải là một giấc mộng hay không? Thật sự rất khó để có thể đánh giá.”

Hắn dừng một chút,

“Nhưng dù thật giả như thế nào thì chúng ta cũng đều sắp tử vong, đi đến điểm cuối của thọ mệnh... Điều này là thật, là mộng đẹp của quãng đời còn lại trước khi chết của bản thân.”

“Cho dù trận thắng lợi này là ảo ảnh trong mơ, thì chúng ta vẫn sẽ đi qua thọ mệnh cuối cùng trong đời mình.”

Trên bầu trời bỗng xuất hiện một vết nứt, xuất hiện một đôi mắt, giống như nhật nguyệt, mang theo sự lạnh nhạt của năm tháng cổ xưa mênh mông.

“Ta tôn trọng anh hùng của mỗi một thời đại, đây là thứ các ngươi nên có.”

...

Thế giới hiện thực.

Thế gian đạo, miếu Vô Vi Tu Di, thánh địa Phật đạo, chốn bồng lai.

Từ Oanh Lạc xoay Phật châu, đột nhiên mở mắt ra, bỏ qua khuôn mặt mờ mịt của nhóm tín đồ Phật giáo xung quanh, tràn đầy kinh hãi,

“Vân Đế... Bại!!”

“Quá khủng bố, cường đại đến mức không thể tưởng tượng. Đây thật sự chỉ là một vị Thiên Đế sao?”

Ở trong mắt mắt của nàng, tất cả giống như bị bẻ gãy nghiền nát. Vân Đế tổ hợp thành sinh vật tối thượng, rõ ràng là có thể miễn dịch với các loại đạo pháp, quyền cước, rõ ràng là sinh mệnh không thể giết chết- bất tử bất diệt...

Vậy mà lại bị quyền cước đánh đến mức không có sức phản kháng!

Sau khoảng thời gian yên tĩnh, vất vả chui vào trong đại não của đối phương, lại như biến mất trong hư không.

Nàng căn bản không thấy rõ bên trong đã xảy ra chuyện gì..

Tóm lại, phảng phất như đã bị mạnh mẽ bóp chết trong nháy mắt.

Hắn tiện tay móc ra một hạt đậu nành từ trong tai, ném xuống mặt đất, đó chính là thi hài được áp súc của đám người Vân Đế...

Toàn bộ quá trình, đơn giản thô bạo khiến người ta giận sôi!

....

Nơi nào đó tại chỗ sâu trong vùng cấm.

Cây bồ đề kỷ nguyên cũng hoàn toàn trầm mặc.

Hắn thăm dò bộ mặt thật của đối phương, xuyên qua chân thân buông xuống này, lại trăm triệu không dự đoán được rằng sẽ cường đại như thế. Chỉ cần những đạo lý đơn giản, công kích với quyền cước, không cần dùng đến nhiều chiêu thức phức tạp, đã có thể gạt bỏ đối phương.

Tồn tại như vậy, thật sự có thể chiến thắng sao?

Trong lòng hắn không khỏi nghi hoặc.

“Nhưng chung quy lại, đây cũng chỉ là tàn dư Thiên nhân của thời đại cũ mà thôi, gần như chỉ dựa vào thiên phú... Mấy người Vân Đế vốn dĩ chính là nên bị đào thải, sinh không gặp thời, không theo kịp đại thế xán lạn. Lúc này cho dù không thể thành công, cũng có thể dùng tính mạng của bọn họ làm điểm cống hiến cuối cùng.”

Với hắn mà nói, đây là một trận đại thắng.

Hắn đã thăm dò được hình dáng của Phủ Quân Luân Hồi, tra ra được một phần năng lực của vị tồn tại này. Hơn nữa, hắn còn bắt được Mạnh Bà chuyển thế đi vào thế gian để mài giũa.

Đồng thời, hắn đã chặt đứt nội tình của Thiên nhân đạo!

Hiện tại Thiên nhân đạo nội loạn, đổ nát không thôi, dù sao cũng không có năng lực để bao vây tiễu trừ vùng cấm hắc ám của bọn họ!

Chiến tranh giữa hai bên này...

Đối với hắn mà nói thì chính là buôn một lãi mười, một trận đại thắng có một không hai!

"Thăm dò ra một phần năng lực, cũng đủ để lót đường cho hậu thế,..."

Giọng nói trầm ổn vang lên ở sâu trong núi,

"Thời đại mới chung quy cũng sẽ hoàn toàn quật khởi, cái gọi là kỳ tích, chẳng qua chính là lần lượt thăm dò rồi thất bại, lót đường trong thây sơn biển máu, mới có thể nhìn thấy nó?"

Tất cả người chứng kiến trận chiến này trong âm thầm, đều không một tiếng động. Bọn họ đã bị trận chiến này làm cho kinh sợ.

...

Thiên nhân năm 548, ngày 7 tháng 6.

Vân Đế, Vân Trung Quân ngủ say, Phủ Quân U Sơn tính kế hai người. Thiên nhân bao vây tiễu trừ Phủ Quân Luân Hồi, đế tôn một quyền trấn thiên hạ, chiến lực trước nay chưa từng có. Lục đạo tam giới vì nó mà chấn động, gọi hắn là người đứng đầu từ xưa đến nay!

...

Ngày này, đã ảnh hưởng rất lớn đối với toàn bộ thế giới lục đạo luân hồi, có thể nói là xưa nay chưa từng có. Thiên nhân đạo xảy ra biến động lớn. Hình dáng mà đế tôn địa phủ luân hồi luôn che giấu, đã bị một vị tồn tại cổ đại cấm kỵ bóc trần, nhìn thấu chân thân.

Mà địa phủ chỉ tồn tại trong những câu chuyện xưa của dân gian cũng hoàn toàn hiện lên trên mặt nước, giờ phút này cuối cùng cũng không thể che giấu được nữa!

Mọi người phát hiện ra thần thoại lịch sử cổ xưa, truyền thuyết luân hồi vậy mà lại thật sự có tồn tại.

“Phủ Quân Luân Hồi là đế tôn của toàn bộ thế giới!”

“Tồn tại như vậy đang sống trong luân hồi của sinh linh, lại không thể chiến thắng, không thể địch nổi, cho nên thế nhân không nên đi phản kích, chọc giận tồn tại cổ đại này!”

...

Ngày qua ngày, không đến nửa tháng sau, Súc sinh đạo, Thiên nhân đạo, Thế gian đạo lần lượt xuất hiện rất nhiều tín đồ giáo phái, tín ngưỡng luân hồi, từng tòa miếu Diêm Vương mọc lên san sát, có người bắt đầu cung phụng hương khói.

Chuyện Quan Man chuyển thế cũng không giấu được, đã bị vị tồn tại trong vùng cấm, vạch trần ở trong trà lâu, bị toàn bộ Thiên nhân đạo nhìn thấy.

Mà Thượng Quan Man lúc này vẫn mang theo khăn che mặt như trước, dáng người tuyệt sắc. Nàng vẫn không biết kiếp trước của mình rốt cuộc là ai, trong lòng vô cùng mờ mịt.

Đế tôn, Phủ Quân Luân Hồi, là âm thầm đến Thiên nhân đạo

quan sát mình?

Hay là mình bị dẫn tới để phục sát?

Tất cả được dựng lên cho bản thân mình sao?

Ta rõ ràng lớn lên xấu như vậy, khó coi như vậy.

Nhưng giờ phút này, nàng đã biết mình sẽ không thể trở thành Thánh Tử của Thiên nhân đạo nữa, sẽ không có ai đi theo nàng, vì thế nàng lựa chọn tự sát, tiến vào trong địa phủ.

Nếu nàng thật sự là một Âm Thần của địa phủ, thì lúc tiến vào luân hồi chuyển thế liền sẽ hiểu rõ tất cả.

....

Rắc!

Một đạo sấm sét xẹt qua.

Thế giới tối đen bỗng nhiên xuất hiện một con đường hẹp dài.

Dọc theo con đường, dần xuất hiện ánh sáng, ánh sáng càng lúc càng lớn, cuối cùng mở ra một con đường dài đằng đẵng, hai bên là biển hoa tươi đẹp, giống như là biển mộng.

Trên con đường này, tràn đầy người tử vong đang đi lại, nhìn kỹ một chút vậy mà lại là các Thiên Đế đang xếp hàng Trên đường Hoàng Tuyền xưa nay chưa bao giờ có nhiều cường giả như lúc này.

Đầu trâu mặt ngựa, đang duy trì trật tự hai bên đường Hoàng Tuyền. Diện mạo của bọn họ dữ tợn xấu xí, cả người tản ra uy áp kinh người, mang đến cho người ta một loại cảm giác lạnh nhạt mà tàn nhẫn.

“Đó là Vân Đế...”

“Vân Trung Quân!”

“Còn có Thượng Quan Man cũng tới!”

...

Dịch: MB

Chương 889 - Gặp Lại Tại Địa Phủ

Các Thiên Đế nhìn thấy người đứng đầu xuất hiện ở phía trước mình thì nhịn không được mà cười khổ. Bọn họ thật sự đã bại, thảm bại, mọi người đều nằm trong tay của tồn tại kia.

Từ khi bọn họ bắt đầu tiến vào đại não, thì đã là một loại loại tự sát không biết tên. Bọn họ có lẽ đã tự biên tự diễn, còn tràn đầy nhiệt huyết giao tranh.

Hiện tại nghĩ đến bản thân mình rống giận lúc ấy, quả thực là buồn cười như một con khỉ.

“Không thể tưởng được là sẽ gặp mặt dưới hình thức như vậy. Mạnh Bà vậy mà lại đi vào Thiên nhân đạo của chúng ta. Ta lúc trước còn thưởng thức ngươi, cho rằng hẳn là một hậu bối không tồi, thiên phú cường đại giống ta, có năng lực thống trị...” Vân Đế nhìn Thượng Quan Man, trầm mặc, giờ phút này, bất kỳ chém giết nào cũng đã không còn ý nghĩa nữa.

Vẻ mặt Thượng Quan Man cũng rất khó hiểu, “Ta cũng không biết, ta vậy mà lại là một vị m Thần địa phủ, chuyển thế đến Thiên nhân đạo... Ta rõ ràng lớn lên xấu như vậy.”

“Đúng là rất xấu.” Vân Trung Quân ở bên cạnh cười lạnh.

Thượng Quan Man khó hiểu, sờ mặt của mình, mới phát hiện sau khi chết, tiến vào con đường Hoàng Tuyền, mặt mình đã trở nên nhăn dúm, cả người già nua, lưng còng.

“A! Ta đã trở nên xinh đẹp!” Thượng Quan Man bụm mặt kinh

hô, mặt quỷ âm trầm trầm dữ tợn tràn đầy vui sướng.

“.....”

Người bên cạnh hoàn toàn ngây người.

Dần dần, cùng với dòng người tiến vào từ hai bên, mấy người Vân Đế cuối cùng đi tới một tòa cung điện rộng lớn, có viết “Phong Đô âm ty”, bên cạnh là tấm gương, phía trên viết ba chữ “Nghiệt Kính Đài” thật to.

Mà ở chỗ cao, một m Thần mặt dữ tợn, mặc áo bào phán quan, ngồi trên cao, cầm trong tay một quyển Sổ Sinh Tử và bút phán quan, “Bên dưới là người nào?”

“Vân Đế.”

Nam tử trung niên nhẹ nhàng mở miệng, nhìn phán quan phía trên, “Từ lúc ra tay kia ta đã biết hậu quả, phản địa phủ, muốn thủ tiêu Sổ Sinh Tử, đoạt quyền, tội ác tày trời, đày vào A Tì địa ngục.”

...

Trong Luân Hồi Điện.

Hứa Chỉ ngồi ở trên ghế, hơi nhắm mắt lại, lẳng lặng chờ đợi.

“Phủ Sơn U Sơn, quá độc ác!”

Hứa Chỉ chậm rãi mở mắt, có chút bất đắc dĩ, “Không hổ là cây hội tụ đại não do ta sáng tạo ra.”

Ý định ban đầu của hắn là phát triển dựa theo kịch bản truyền thống, Vân Đế và Vân Trung Quân trực tiếp lâm vào ngủ say, tam đại Thánh Tử cạnh tranh khốc liệt, và thời đại mới mở ra.

Các loại nhân kiệt xuất hiện lớp lớp, Phật đạo đi vào thịnh thế, mà Thần của địa phủ cũng có thể nhân cơ hội phát triển và tu

hành Phật đạo, làm thế lực một phương, làm Quỷ Thần âm ty, chưởng quản trật tự và quyền hành luân hồi.

Trước đây hắn có bồi dưỡng một tiểu đầu mục, để sau khi đánh xong Boss này mới đến lượt mình. Ai biết vừa đi lên liền có lỗ hổng, trực tiếp tìm thấy bản tôn của mình...

"Thật là thần cơ diệu toán, loại nhân vật yêu nghiệt này... Hiện thực, luôn không dựa theo kịch bản."

Hứa Chỉ cảm khái, không thể nghi ngờ, trí tuệ, tài năng của những người này đều vô cùng tuyệt thế, bọn họ sẽ đi theo kịch bản sao?

Bọn họ tính toán tất cả, còn tìm ra rất nhiều khả năng để nghịch thiên thay đổi, một đám đều là kiêu hùng vạn cổ! Là người tuyệt đại mà tàn nhẫn!

Có lẽ trong tương lai, đại thế thật sự đã đến, hào kiệt của thời đại sẽ quật khởi, xác thực có năng lực đánh đổ mình. Bản thân mình cũng không thể ngăn cản bọn họ thành tiên?

Dù sao vừa rồi cũng là tập hợp chiến lực của thời đại cũ, thiếu chút nữa đã bị lật ngược thế cờ.

Huống chi lần này Phủ Quân U Sơn quả thực đã tính kế mình, hơn nữa còn rút lui an toàn.

"Xem ra, ta đã tự sáng tạo cho mình một đối thủ khủng bố." Hứa Chỉ cười như không cười, hắn cũng không định mượn dùng lực lượng của mình ở bên ngoài, dùng Phó Não Trùng Sào để xác định vị trí của hắn.

Nếu như dùng phương thức này để đánh bại đối thủ, vậy thì mình sáng tạo ra hắn có ý nghĩa gì nữa?

Nếu là Phủ Quân Luân Hồi, như vậy thì nên dựa vào thế lực

của mình để tìm ra hắn. Dù sao thời gian cũng dài, đấu trí đấu dũng một chút mới thú vị.

Đạp đạp đạp!

Lúc này, Thượng Quan Man chậm rãi đi vào, quỳ lạy trên mặt đất.

“Bệ hạ, ta đã khiến ngài lâm vào nguy cơ, bị người tìm ra chân thân, bị thế nhân biết được, xin ngài xử phạt.”

Làm Mạnh Bà, nàng cũng vừa mới hồi phục ký ức, hiểu rõ những chuyện xảy ra ở thế gian của mình. Bởi vì lần đầu thai chuyển thế này của mình đã dẫn bệ hạ đi xem xét, dẫn tới việc tồn tại cổ xưa trong vùng cấm có cơ hội tính kế!

Lúc này đây, việc hắn cải trang vi hành lâm vào nguy cơ thật lớn, đều là trách nhiệm của nàng. Nàng đã quên đi quá nhiều thứ, mới dẫn tới việc bị chú ý và theo dõi.

Nếu nàng che giấu một phần thiên phú, không rõ ràng như vậy, thì sẽ không bị phát hiện.

Mà nàng còn muốn gióng trống khua chiêng thống trị Thiên nhân đạo.

Mà lúc này, mình đầu thai mười mấy năm, đã bị phát hiện thân phận, còn bị tính kế âm thầm mai phục, liên luỵ bệ hạ, chỉ có thể tự sát trở về, đối với nàng mà nói thì quả thực là một loại sỉ nhục rất lớn!

“Người thì nên phải rèn luyện.”

Hứa Chỉ ngồi ở trên cao, thân khoác áo bào Diêm Vương, thản nhiên mở miệng, “Người cần tiếp tục mài giũa, trưởng thành từ trong thất bại, ta có thể mua đan cho ngươi, lần sau chú ý một chút là được.”

Thượng Quan Man trầm mặc một chút, “Thỉnh bệ hạ trách phạt, ta không có năng lực tiếp tục đảm nhiệm chức vị Mạnh Bà.”

Hứa Chỉ lắc đầu, “Tạm thời ghi lại việc trách phạt, về sau lại phạt... Ngươi bị loại tồn tại này tính kế cũng là đương nhiên, về sau phải trưởng thành mới có thể đánh bại nó... Mà thiếu ngươi là một tổn thất lớn của địa phủ.”

Thượng Quan Man không nói chuyện nữa, sau một lúc lâu, nàng lại nói, “Vậy những người bại trận của Thế gian đạo kia, đang ở trên đường Hoàng Tuyền, nên xử trí như thế nào đây?”

Hứa Chỉ cười nói, “Hai người Vân Đế, Vân Trung Quân đánh vào A Tì Vô Gian địa ngục, nhận nỗi khổ luân hồi.”

Loại thủ lĩnh phản nghịch thời đại này, đương nhiên cũng giống với đám người Tuyệt Vô Thần kia, phải đem bọn họ đày xuống mười tám tầng địa ngục, để cung nhân đùa bỡn, điều khiển thân thể của mình.

“Ta sẽ tìm người tới khai phá chiêu thức của bọn họ.” Thượng Quan Man nói.

Hứa Chỉ cũng rất thờ ơ, dù sao cũng nên bỏ một ít chân nhân vào trong thành phố địa ngục, câu thông với đám người Tuyệt Vô Thần, cùng nhau chịu khổ.

Địa ngục, sớm hay muộn cũng sẽ trở thành địa ngục thật sự.

Muốn chống lại chính mình, có thể...

Nhưng thất bại thì sẽ phải trả một cái giá thật lớn.

Hơn nữa nếu để cho bọn họ tiến vào trong luân hồi một lần nữa, thiên phú của bọn họ quá bắt mắt, sớm hay muộn cũng sẽ bị người tiếp dẫn trở về... Không cho bọn họ tiếp tục đầu thai ở trong luân hồi, rèn luyện ở trong địa ngục cũng một loại phương thức

mài giũa.

“Về phần các Thiên Đế tham dự khác thì căn cứ vào nghiệp chướng để định tội, mấy đời tiếp theo đều bị đày vào trong Súc sinh đạo.” Hứa Chỉ chậm rãi mở miệng.

Hắn cũng không sợ bị tiếp dẫn đến Thiên nhân đạo.

Bởi vì bọn họ sẽ mất đi ký ức kiếp trước, không còn là người của Thiên nhân đạo. Đồng thời bọn họ còn bị lực đẩy khống chế, chỉ có thể sinh hoạt ở trong Súc sinh đạo, đương nhiên cũng là người của Súc sinh đạo...

Rất nhiều Thiên Đế tài năng cường đại đầu thai vào trong Súc Sinh đạo, toàn bộ kết cấu thế giới sẽ thay đổi...

“Vâng.”

Thượng Quan Man xoay người rời đi.

Hứa Chỉ trầm mặc một chút, duỗi thắt lưng một cái, sau khi thu xếp xong những biến động của địa phủ, hắn mới chậm rãi đi ra ngoài ngó internet một chút. Hiện tại các cư dân mạng đang vô cùng náo nhiệt.

Dịch: MBMH Translate

Chương 890 - Đây Là Một Kẻ Tàn Nhẫn

Trên diễn đàn Internet, giờ phút này đã nổ tung nồi.

Là một bãi nước sôi thật sự.

【 Tồn tại cổ đại vùng cấm, bắt sống Phủ Quân Luân Hồi! 】

Một câu này vừa được đăng, bài post liền đầy người, bởi vì nó nắm bắt thứ mà mọi người muốn biết.

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp màn hình,

Từng hình ảnh liên quan đến văn bản được đưa ra.

Nguyên nhân không có gì khác, bởi vì chuyện này đã phát triển vượt quá dự đoán của bọn họ. Cùng với từng tấm ảnh chụp, hình ảnh trong tửu lâu đã hoàn toàn làm mọi người trầm mặc.

Trong hình ảnh, hai vợ chồng người cây đang ngồi trong tửu lầu, đều sợ ngây người, biểu tình đều viết ở trên mặt, đều là: Đây là hai cái quái vật gì vậy?

Mà hai vị tồn tại kia, ngồi ở cái bàn phía trước, không ngừng nói chuyện phiếm, che giấu sát khí.

Mọi người bắt đầu nghe được mùi ngon mà đến...

[Phủ Quân Luân Hồi, ta có phải là người đầu tiên trong thời đại này bắt được ngươi không??]

Một câu rơi xuống, tất cả mọi người đều cảm giác như chính mình bị nứt ra, trong đầu bọn họ bỗng có một đạo sấm sét vang lên, cả người hung hăng giật mình, có loại cảm giác sởn tóc gáy.

Những lời này quả thực vô cùng bức bách!

Bọn họ lập tức phản ứng lại, những lời vừa mới nói kia tất cả đều là thăm dò! Đây là thật sự đã bắt được sơ hở của đối phương, hung hăng nắm giữ thời điểm đối phương buông xuống.

Loại tính kế này, loại ẩn nhẫn này...

Chỉ suy nghĩ một chút thôi đã khiến da đầu tê dại.

Tất cả cư dân mạng nhìn thấy màn này, đều cảm thấy vô cùng hứng thú.

“Cái dưa này ăn ngon quá đi!”

“Ta đi!”

“Loại bút pháp thần kỳ này! Loại bố cục này, quá soái khí!”

“Đây là đấu pháp thần tiên gì vậy! Ở trong biển người mênh mang bắt được chân thân của đối phương.”

“Đây mới là thế cờ của kẻ mạnh, nhiệt huyết của nam nhân [ăn dưa][ăn dưa]”

“Phủ Quân Luân Hồi, lúc trước vẫn luôn che giấu tung tích ở trong địa phủ, nhìn không thấy mặt, không thể tưởng được hắn vậy mà lại rất soái!”

...

Mọi người đều bàn tán xôn xao, một mặt sững sờ.

Đây cũng quá đẹp đi, đây mới là cường giả cổ đại chân chính,

trí tuệ gần yêu.

Rất nhanh, từng tấm ảnh chụp được phát ra, tất cả mọi người hoàn toàn trở nên hưng phấn, chuẩn bị dưa, tiếp tục xem.

Đây có lẽ giống như nội dung của một bộ phim điện ảnh?

Tiếp theo, bọn họ trực tiếp nhìn thấy tính cách dứt khoát của Phủ Quân U Sơn kia. Hắn là một người vô cùng logic, có kỳ tích, kỹ năng mồm mép full điểm, lừa dối toàn bộ Thiên Đế trong trà lâu...

Hắn trực tiếp phân tích,

“Người sống mới có thể bảo vệ bí mật”

“Phủ Quân Luân Hồi cũng không phải là vạn năng”

“Kỳ tích là việc xảy ra với xác suất thấp”

...

Một lời nói này bao gồm phạm vi rất rộng, rất nhiều người đều không hiểu, cảm thấy cây nói này thật vô dụng, thoạt nhìn thì không có chút liên quan nào. Nhưng một số người thông minh ngẫm nghĩ lời nói của hắn, lặp lại rất nhiều lần mới có thể lý giải ra ý nghĩa sâu xa trong đó. Đây là một ám chỉ hiệu ứng tâm lý, nhìn như đang phân tích ba chuyện không có liên quan, trên thực tế, là không ngừng hạ thấp sự sợ hãi của các Thiên Đế, ám chỉ với bọn họ rằng địch nhân không phải là vô địch, khiến cho trong lòng bọn họ xuất hiện sự giãy giụa và do dự, cuối cùng phản kháng...

Đây rốt cuộc là thần nhân ở đâu vậy?

Trong lòng tất cả mọi người đều là kính nể và tò mò.

“Tên này ngụy trang rất quá thành công, còn không bị đánh chết!”

Một tên anti-fan thâm niên lẫn trong đám cư dân mạng kinh hô: “Cường đại cổ đại trong vùng cấm như này mới phù hợp với hiện thực! Cái gì mà điện ảnh, tiểu thuyết não tàn, lão quái vật sống hàng ngàn năm lại có trí thông minh như một người bị bệnh thứ hai(bệnh hoang tưởng), mới đi lên liền khiêu khích, tìm đường chết, rồi bị vả mặt trong nháy mắt. Không tồn tại không phải là tốt sao! Cho nên mỗi lần ta đều phải khai thông ở dưới khu vực bình luận!”

“Các vị học giả, đây mới là phương thức ngụy trang chính xác.”

“Ta mẹ nó, thật sự phục rồi! Vùng cấm cổ đại thật sự có người cổ đại tàn nhẫn như vậy sao!”

“Mọi người trước tiên nghe ta phân tích một chút. Đây mới là bức vương thật sự, là cường giả chân chính. Cá nhân ta cho rằng có thể tổng kết quy luật giả trang bức người của U Sơn như sau: Cường giả giả trang sẽ hướng tới kẻ mạnh hơn, kẻ yếu giả trang sẽ hướng tới kẻ yếu hơn!”

Mọi người:???

Bọn họ chậm rãi nhấm nuốt, lập tức liền hiểu ra đạo lý.

Những tên cao phú soái, lái siêu xe đi cùng với người nghèo giả bộ, không phải là thú vị sao?

Mỗi một người đều có loại năng lực này.

Những nhân vật chính trong huyền huyễn có được bàn tay vàng, suốt ngày ỷ vào ưu thế mạnh mẽ để giả trang, thì có ý nghĩa gì?

Là ai thì cũng đều có thể làm được.

Là một người đứng ở vị trí của bọn họ đều có thể giả trang,

cường giả hướng về kẻ yếu để giả trang thì hiển nhiên là không có chút khó khăn nào, chỉ biết khi dễ kẻ yếu hơn mình, như vậy thì có gì hay?

Nhưng trước mắt lại khác!

Cường giả giả trang trước mắt cường giả, không những cần phải có kỹ thuật cao, mà còn có một loại khiêu chiến cực đoan đáng sợ!

Giống như Phủ Quân U Sơn, đây mới thật sự là vua ngụy trang. Hiện tại rõ ràng còn yếu, chưa có hồi phục lại, mới cấp năm, lại có gan đối mặt với đế tôn mạnh nhất trong thiên địa, tồn tại tối cao chưởng quản lục đạo luân hồi!

Đây không phải là điều mà người bình thường có thể ngụy trang.

Ngươi thử đổi một người khác xem? Cái này mới gọi là bản lĩnh, cái này mới gọi là phong thái ngụy trang, trình độ giả trang.

“Ngọa tào! Nghe phân tích như vậy thì quả thực là rất trâu nha!”

“Xã hội, quả thực quá mẹ nó xã hội!”

“Sư phụ bức vương tại thượng, xin hãy thu nhận đồ nhi!”

“Sư phụ! Ta cũng muốn Bội Kỳ, ta đi xe máy điện, muốn ngụy trang ở trước mặt Rolls-Royce một chút! Ta cũng muốn làm cường giả, ngụy trang đối với người mạnh hơn!”

Trong nháy mắt, bọn họ bắt đầu điên cuồng spam.

“Mấy tên sa điêu này, miệng luôn đầy những lý luận kỳ quái.” Một số người chơi đứng đắn đều cảm thấy cạn lời.

Giả trang, từ ngữ thô tục như vậy, không có chút phong nhã

nào cả! Đây rõ ràng chính là Phủ Quân U Sơn tính toán không bỏ sót có được không? Nhưng không thể không nói, chiêu này đúng là quá kinh diễm!

“Mọi người đừng spam, tiếp tục xem đi.”

“Đúng vậy, hắn cũng chỉ giả trang được trong chốc lát, rất nhanh đã bị đánh chết.”

Mọi người đều có chút tiếc hận, đây là một kiêu hùng cổ đại tàn nhẫn, tính toán kinh người, nhưng chung quy lại thì vẫn còn chênh lệch quá lớn. Hắn đi vạch trần chân thân của Phủ Quân Luân Hồi, tạo nên một đợt sóng lớn chấn động toàn bộ trà lâu, mạnh mẽ phô trương uy thế của mình, lại còn nói với bên ngoài địa phủ không phải toàn năng...

Loại hành vi này thực khủng bố.

Nhưng cũng chỉ như thế thôi.

Nhưng ai biết được giây tiếp theo, ảnh chụp màn không ngừng được phát ra, vị Phủ Quân U Sơn này càng thêm bình tĩnh, lại nói ra một câu kinh thiên động địa:

[Ta muốn giết ngươi! Sáng tạo nên một kỳ tích không thể tưởng tượng được. Hôm nay, là ngày thế nhân nối lại con đường thành tiên, cũng là lúc mà bệ hạ chưởng quản lục đạo luân hồi ngã xuống!]

“???”

“!!!”

Tất cả mọi người đều sững sờ, một câu nói tràn đầy bức cách này có thể dẫn vào mười câu nói vàng hàng năm, đủ để khiến cho bọn họ bùng nổ trong nháy mắt.

“Muốn giết Phủ Quân Luân Hồi?”

“Ta dựa vào, cái vách tường a! Không giả trang thì ngươi sẽ chết à!”

“Oa oa oa oa!! Sư phụ đây là muốn xông ra vũ trụ sao! Ta không có nghe lầm chứ?”

Toàn bộ cư dân mạng đều kinh ngạc.

Mọi người nhìn từ ngữ tương ứng với ảnh chụp, cũng không dám tin tưởng hai mắt của mình, đây là khái niệm gì vậy? Con kiến giả trang ở trước mặt voi đã là rất cường đại rồi, hiện tại hắn lại mỉm cười tỏ vẻ, ta muốn giết ngươi?

Ngay cả Tốc Độ Xe Akina điên cuồng lái xe cũng nghẹn đến một câu cũng không thể nói ra được. Hắn tự cho là mình đứng đầu nghiệp giới, không thể tưởng được núi cao còn có núi cao hơn!

Nhưng tiếp theo, từng tấm ảnh chụp được phát ra.

Phủ quân U Sơn miệng vẫn luôn nói về kỳ tích, mê hoặc mọi người, sau đó, trực tiếp đưa ra át chủ bài: Trương Thái Nguyên.

Bên ngoài trà lâu, có người bắt đầu kinh hô:

Thần nguyên của hai đại Thiên nhân bị niêm phong cũng âm thầm bị phá hủy.

Nhìn đến màn này, mọi người mới hiểu được thì ra hắn ở trong trà lâu vạch trần chân thân của Phủ Quân Luân Hồi với mọi người, không chỉ là vì khuyên bọn họ động thủ, vẫn là vì hấp dẫn lực chú ý, âm thầm động đến hai vị đại Thiên Đế, buộc bọn họ tới đường cùng.

Tốc Độ Xe Akina: “Quá mạnh, hỗ trợ lẫn nhau, mồm miệng cộng với động thủ.... Loại tính toán này quả thực khiến ta nổi da

gà, ta nguyện hắn là mạnh nhất! (khiếp sợ)”

Được rồi.

Ngay cả một thế hệ Tốc Độ Xe đều bị dọa.

Mọi người hoàn toàn bị thuyết phục, Phủ Quân U Sơn quá mạnh!

Một thế hệ giả trang so với cấm kỵ, bốn lạng đẩy ngàn cân, không cần động thủ nhiều, chỉ cần động miệng, liền sáng tạo nên kỳ tích, động thủ với Phủ Quân Luân Hồi.

Rầm!

Ở trong mắt mọi người, Phủ Quân Luân Hồi đang đứng lên thì bị nhóm Thiên nhân vây sát.

Hắn thản nhiên mỉm cười:

[Ta đã không biết rốt cuộc ta đã mạnh như thế nào...]

Cư dân mạng trầm mặc một chút, nhận ra rằng đây là muốn khai chiến.

“Lẻ loi một mình, buông xuống thế gian, không mang theo Thần khí luân hồi, hắn sẽ bất lợi!”

“Cảm giác như sắp lạnh!Cho dù mạnh như thế nào thì cũng chỉ là một Thiên Đế.”

“Lạnh cái rắm nga, các ngươi đều cho rằng Phủ Quân U Sơn rất mạnh, nhưng các ngươi đã quên mất, hắn đã từng là thủ hạ bại tướng của thời đại cũ sao? Hắn phải tránh trong vùng cấm từ xưa mới có thể kéo dài hơi tàn.”

“Lầu trên đúng là một đám heo, thực rõ ràng, vẻ mặt của đế tôn Luân Hồi hiện tại còn rất thản nhiên, đây mới là siêu cấp quái

vật thật sự.”

Mọi người lập tức liền phản ứng lại, Phủ Quân Luân Hồi, chính là ở thời đại cổ xưa đánh bại Phủ Quân U Sơn này. Hắn là một tồn tại còn mạnh hơn, trí tuệ và tài năng của hắn mới là đáng sợ nhất!

Chẳng lẽ, vị Phủ Quân Luân Hồi vẫn luôn mỉm cười này mới là vua ngụy trang chân chính?

“Các huynh đệ, ta đã cảm nhận được khí chất Vương Bá của đế tôn.” Tốc Độ Xe Akina thầm kêu không tốt, đây là vị bức vương thứ hai cũng muốn ra tay sao?

Dịch: MB

Chương 891 - Kỳ Tích Vỡ Nát

Ánh mắt của mọi người lập tức trở nên khẩn trương, nhìn chằm chằm vào vị tồn tại đang bị vây sát này, rốt cuộc mọi chuyện sẽ phát triển thành thế nào đây.

Rất nhanh, hình ảnh chém giết cũng được thả ra, Phủ Quân Luân Hồi vậy mà lại sử dụng phương pháp hấp thu pháp thuật. Tất cả công kích của đám người Vân Đế đều không có tác dụng, sau đó còn hung hăng phản ngược trở lại.

“Ngọa tào”

“Bọn họ lạnh!”

“Loại pháp thuật đối kháng quần công, đã gặp qua ở Đại Hoan Hỉ đế bên kia.”

“Quả nhiên, Phủ Quân Luân Hồi căn bản lười để ý bọn họ. Bởi vì đây như tát một cái vào các loại âm mưu, chỉ cần một quyền là có thể phá vỡ!”

“Ta đã không biết rốt cuộc ta đã mạnh như thế nào.... Hiện tại nghĩ đến một câu này, đây mới là bức vương chân chính!”

....

Mọi người lập tức đứng về phái Phủ Quân Luân Hồi.

Quả nhiên, mấy tấm ảnh tiếp theo, bọn họ trong nháy mắt đã bị đánh bạo, không còn thi cốt.

Nhưng đang lúc mọi người cho rằng đám người Vân Đế đã tử vong, thì hình ảnh mới lại xuất hiện. Thì ra đám người Vân Đế chỉ

là giả chết thoát thân, cũng đang âm thầm tính toán chiến thuật.

Tốc Độ Xe Akina: "....."

Manh Muội: "....."

Luyện Kim Đại Đế: "....."

Lại tới nữa?

Đây rốt cuộc là đấu pháp thần tiên gì vậy!

Ta đi, nhị đại gia ngươi, như vậy cũng có thể sao!!

Thì ra ngay từ đầu Vân Đế căn bản không muốn đấu võ, chỉ là muốn liên hợp hơn 60 Thiên Đế cùng đánh, thử một lần, sau đó lợi dụng thiên phú không gian truyền tống để giả chết thoát thân trong nháy mắt đế tôn phản kích.

Đây là đem người trở thành khỉ mà đùa giỡn sao!

Tốc Độ Xe Akina thở một hơi, cảm thấy bản thân mình hẳn là nên bình tĩnh một chút, "Tài năng chiến đấu của Vân Đế này thật là đáng sợ, sau khi bị hố cưỡng chế thức tỉnh, đối mặt với kết cục phức tạp xa lạ như vậy, mà có thể đưa ra đối sách như này!"

Mọi người hoàn toàn trầm mặc.

Mấy đại lão này, không có một ai là đèn cạn dầu cả.

"Phủ Quân Luân Hồi: Ta quá khó khăn mà!Tại sao mỗi người đều muốn nghịch lại ta!? Lấy yếu thắng mạnh, bốn lạng đẩy ngàn cân?"

Tiếp theo, bọn họ nhìn thấy nhân đoạn thời gian giả chết này, bọn họ điên cuồng dung hợp, vô số thiên phú khủng bố hội tụ tại một chỗ. Vân Đế trực tiếp biến thành một người bất tử bất diệt, với sức phòng ngự vô hạn, là siêu cấp quái vật có tính công kích vô

hạn, khủng bố đến cực hạn.

Da đầu mọi người đều tê dại, các loại thiên phú miễn dịch chồng lên nhau...

Nhưng mà chuyện đáng sợ hơn đã xảy ra, cho dù đem mọi người áp súc thành một thể, nhưng vẫn không so được với Phủ Quân Luân Hồi!

Ầm ầm ầm oanh!

Một quyền điên cuồng đối lại, đủ loại ánh sáng năm màu lóe lên khắp đại địa.Trong thiên địa dường như chỉ còn lại hai vị thần duy nhất, đang tiến hành giao chiến.

“Mẹ ơi, nơi này có người treo!”

“Đây là Thiên Đế sao? Ngươi nói cho ta biết đây là Thiên Đế sao!? Ta không có nhìn lầm chứ?”

“Ngọa tào! Nếu nói Vân Đế treo, khóa huyết vô tận, phòng ngự vô hạn, công kích vô tận... Vậy thì Phủ Quân Luân Hồi kia lại là gì đây?”

Mọi người đều kinh ngạc và chấn động.

Trong lòng là một mảnh hưng phấn, quá kích thích, trước nay chưa từng gặp qua trận chiến và cuộc đấu trí nào đã ghiền như vậy!

Đem ra đủ loại át chủ bài, mấy đại lão đó muốn lấy yếu thắng mạnh, cho dù có yếu hơn cũng không hết hy vọng, muốn sáng tạo nên kỳ tích vận mệnh!

Bọn họ to gan lớn mật, muốn chặn đánh đế tôn Luân Hồi độc đoán muôn đời!

“Quá soái!” Trước máy tính, có người hưng phấn đến kêu lớn,

lôi kéo một đám bạn ký túc xá cùng hô to, “Ta thật sự rất cảm động với sự kiêu ngạo của mấy Thiên Đế này! Thật sự quá mạnh, quá kiên nghị!”

Mọi người nhìn qua, thú vị hơn nhiều so với các loại bom tấn máu lửa khác!

Loại đặc hiệu này, loại chiêu thức này, đều có thể treo những bộ phim điện ảnh kia lên đánh nha!

Đặc biệt là thời khắc cuối cùng, Vân Đế giơ trường thương lên cao:

“Không tiếc tất cả! Tính mạng, tôn nghiêm, kiêu ngạo, có thể vứt bỏ tất cả! Đi chiến thắng hắn! Chiến thắng vị tồn tại không thể tưởng tượng được kia!”

Trong nháy mắt, đây quả thực là một đạo tia chớp trong bóng đêm. Một đạo kia thiêu đốt thân ảnh bất khuất, giống như được khắc ở trên bích họa vĩnh hằng, quá kinh thiên động địa.

Rất nhiều người giật mình, lập tức chuyển sang hâm mộ.

Tiếp theo, hai bên lao vào đánh nhau, trực tiếp tiến vào cuộc chiến đỉnh cao.

Vân Đế vận dụng thiên phú, làm giảm cảm giác thời gian của đế tôn, điên cuồng oanh kích lỗ tai hắn. Dùng hết tất cả nhiệt huyết, cuối cùng bọn họ cũng đâm thủng một lỗ nhỏ trong màng tai, dự định trực tiếp tiến vào trong đó.

Nhưng mà, Hình Đế đã không thể thu nhỏ lại.

Một màn vô cùng lừng lẫy xuất hiện.

“Làm ơn, xin ngươi nhất định phải dùng cỗ lực lượng này cứu vớt toàn bộ thế giới.”

“Tiểu hài tử mới nói mộng tưởng, thứ người lớn nói chính là hiện thực.”

“Mộng tưởng gì đó quá là buồn cười, nhưng mà, đã không thể lui về phía sau được nữa, ta chỉ là... Không muốn chết mà thôi.”

Ngạch a!!!

Hình Đế trong cơ thể Vân Đế bỗng trở nên cuồng loạn, dường như chỗ sâu nhất trong linh hồn đang rống giận.

Khi lời nói này vang lên, trong đầu vô số cư dân mạng đều là một mảnh vù vù.

Trong lòng bọn họ ngăn không được sinh ra một sự đồng tình phát ra từ chỗ sâu nhất, “Tiểu hài tử mới nói mộng tưởng, người trưởng thành chỉ nói hiện thực”, một câu này quá chấn động. Nó dường như cũng đang nói cuộc sống của chính mình, trong quá trình trưởng thành sẽ dần dần bị mài mòn các góc cạnh, chấp nhận hiện thực, không bao giờ tin vào cái gọi là mộng tưởng và kỳ tích nữa.

Bọn họ bỗng nhiên cảm giác muốn khóc.

Thật sự, Hình Đế sao lại không phải là đại đa số người như bọn họ? Đi vào trong xã hội, sớm đã không còn tin vào cái gọi là kỳ tích, mộng tưởng. Đó là thứ khi thời điểm thiếu niên đi học, thầy giáo giảng bài mới có, nhưng mà hắn chung quy lại đã sáng tạo nên kỳ tích, tìm lại được sơ tâm...

“Ô ô ô! Nhất định phải thắng!”

“Nhất định sẽ thắng!”

“Vân Đế, Hình Đế, tất thắng!!”

Giờ phút này, các cư dân mạng trước máy tính đều vô cùng sôi

trào, nhịn không được siết chặt nắm tay rống giận.

Cuối cùng, dưới sự rống giận của mọi người, kỳ tích đã xảy ra, bọn họ cuối cùng đã đột phá cực hạn, biến thành hình thể nhỏ bằng một hạt đậu nành, chui vào trong đại não...

Mọi người mừng rỡ như điên!

Nước mắt chảy đầy mặt bọn họ, trong nháy mắt này, ánh mắt của bọn họ cũng hoảng hốt, nắm chặt chén trà, thất thần một lát, phảng phất như nhớ lại mộng tưởng thời thơ ấu, tin vào kỳ tích trên thế giới này.

“Nỗ lực, nỗ lực! Chỉ cần nỗ lực thì ta có thể ở trong mấy trăm vạn người, mở ra một con đường máu!”

“Những người khác đều nói ta không biết tự lượng sức mình, thị trấn nhỏ cũng khá tốt, nhưng mà....”

“Ta từ nhỏ đã mơ ước trở thành minh tinh, ta đã trôi nổi khắp nơi bảy năm, nhưng ta vẫn kiên trì với mộng tưởng buồn cười này, tin rằng ta sẽ là người mạnh thứ hai, trở nên nổi bật....”

Trước máy tính, không ít người theo đuổi ước mơ đều yên lặng rơi nước mắt, dự định sẽ tiếp tục kiên trì với mộng tưởng của chính mình, tin tưởng một ngày nào đó sẽ có kỳ tích xuất hiện...

Nhưng chuyện khủng bố đã xảy ra.

Thiên địa bỗng nhiên trở nên yên tĩnh.

Một vị đế tôn chậm rãi đứng ở trên trời cao, thản nhiên nói,

“Các ngươi còn đang chờ mong cái gì? Thế giới của người trưởng thành không có mộng tưởng.”

Dịch: MBMH Translate

Chương 892 - Quy Tắc Mới Của Địa Phủ 1

Xôn xao!

Gió bỗng nhiên tĩnh lại.

Yên lặng, yên lặng đến chết người.

Trên đại địa tối tăm, bắt đầu trở nên không tiếng động.

Tất cả người ở trước máy tính, đang rống giận bỗng nhiên im lặng, cắn chặt hàm răng, trong mắt tràn ngập sự khủng bố, thất thần ngồi ở trước ghế dựa.

Bang đạp!

Không biết ở trong não đã xảy ra chuyện gì.

Đế tôn chậm rãi lấy đầu ngón tay, móc từ lỗ tai ra một hạt đậu nành, tùy ý ném đi toàn bộ hy vọng của thế giới... rồi thản nhiên xoay người rời đi.

Hô!

Mọi người hít sâu một hơi.

Chỉ cảm thấy cả người đều như bị đông cứng, phảng phất như ngâm mình trong đại dương ở Bắc Cực lạnh giá, không thở nổi...

Tất cả lại kết thúc đột ngột như vậy.

Mộng tưởng kết thúc, bình tĩnh đến mức thậm chí không có một chút gợn sóng.

Đối với đế tôn mà nói, hình ảnh này như thuận lý thành chương, giống như là đi siêu thị mua hai cân rau dưa trong ngày đầu năm mới, phát hiện dưới đất có hai hộp đồ ăn thừa bị vứt trên mặt đất, sau đó lại tùy ý đi ở trên đường về nhà...

"Các ngươi còn đang chờ mong cái gì? Thế giới của người trưởng thành, không có mộng tưởng."

Giờ phút này, mọi người cảm thấy cổ mình như bị người ta hung hăng bóp chặt, một câu cũng nói không nên lời.

Giống như mới vừa chứng kiến kỳ tích và hy vọng, vừa mới đứng thẳng thân hình giống như nam nhân nhiệt huyết, thì đã bị hiện thực tàn nhẫn hạ xuống một đao, chặt đứt tất cả hy vọng và mộng tưởng!

Trên thế giới cái gì sâu nhất? Tuy rằng không muốn thừa nhận, nhưng kết cục bi thảm, những cái tiếc nuối thất bại như này, luôn là thứ khiến người trầm mặc nhất.

Một lúc lâu sau.

Tâm tình của Tốc Độ Xe Akina cũng đang rất phức tạp, "Hủy diệt bọn họ giống như chỉ là một việc không quan trọng... Không thể không nói, đây mới là bức vương chân chính."

"Có lẽ, chúng ta có thể gọi là... máy dập tắt kỳ tích, hắn tượng trưng cho tử vong và luân hồi, điểm kết thúc của mộng tưởng."

...

Tất cả mọi người đều kinh ngạc và trầm mặc.

Tốc Độ Xe Akina lên tiếng:

"Quan sát cẩn thận thì sẽ phát hiện từ đầu tới cuối hắn luôn giữ một vẻ mặt bình tĩnh, ngồi trong trà lâu. Hắn nhìn những

người khác sáng tạo đủ loại kỳ tích, thể hiện mộng tưởng và quyết tâm của mình, sau đó lấy kinh tài tuyệt diễm để phản kích, lấy yếu thắng mạnh...”

“Hắn đang nhìn nỗ lực và nhiệt huyết của mọi người.”

“Đúng vậy, hắn gần như là không nói lời nào, chỉ lẳng lặng nhìn. Hắn không có nói nhiều như Phủ Quân U Sơn kia mà lại rất tỉ mỉ, từ đầu tới cuối cũng chỉ nói có hai ba câu: Ta đã không biết rốt cuộc ta đã mạnh như thể nào... Các ngươi còn đang chờ mong cái gì? Thế giới của người trưởng thành, không có mộng tưởng... Chỉ cần hai câu nói này...”

Mọi người đều nổi da gà.

Mấy câu ngắn ngủn này đã đủ để thể hiện ra màu sắc cá nhân riêng biệt, phảng phất như tồn tại vĩnh hằng lạnh nhạt đi ngang muôn đời, giơ tay liền có thể chặt đứt hy vọng của mọi người, mang đến cảm giác tử vong, khiến người ta lâm vào trong vũng bùn, không thể đấu tranh.

Tốc Độ Xe Akina tiếp tục lên tiếng,

“Hắn quá mạnh, thật sự quá mạnh! Mạnh đến không thể nào hình dung, tức là ở trong thế gian này, cho dù kinh tài tuyệt diễm có dò thám được chân thân hắn buông xuống thì sao?

Trong mắt hắn, có lẽ chỉ như châu chấu đang biểu diễn, căn bản không cần để ý tới.

Bởi vì trong những năm tháng dài dòng, các loại kỳ tích nghịch tập, các loại kế sách tài tình, hắn đã gặp qua rất nhiều lần... Chuyện hắn muốn làm, từ xưa đến nay đều không ngoại lệ, chỉ cần nhẹ nhàng vỗ là chết. Sau đó hắn lại xoay người về nhà, rời khỏi Nhân gian đạo, trở về địa phủ.”

Tê...

Hiển nhiên, điều này trong nháy mắt đã thực sự dọa cho mọi người sợ.

Trên đời không có tiên, đây mới là tuyệt đại kiêu hùng chân chính từ xưa đến nay! Một người đi ngang chặt đứt toàn bộ con đường, chắn trước mặt của thời đại!

Nghĩ kỹ thì sự tồn tại của bản thân hắn đã chắn ở trước con đường thành tiên, bản thân hắn chính là vị vương mạnh nhất từ xưa đến nay!

“Đáng sợ, cách một thời đại, cũng có thể cảm nhận được khí thế của bá vương đánh tới xuyên qua thời không vô tận!”

“Đây mới là sư phụ của ta!”

“Hai ba câu ngắn ngủi đều là kinh điển!”

“Thế nhân đều gọi hắn là... máy đập nát kỳ tích, mà ta càng nguyện ý đem tên của hắn đọc thành: kẻ ngụy trang cuối cùng!”

“Sư phó tại thượng, xin hãy thu nhận đồ nhi!”

...

Bọn họ cũng coi như là đã hiểu rõ, tất cả các tính toán đều đạt tới cực hạn, đồng thời cũng không dựa theo kịch bản, trực tiếp đi lên liền đối mặt với Boss cuối, khiến hắn hiện ra chân thân, nhưng lại có ích lợi gì? Các loại kế sách kinh tài tuyệt diễm? Kỳ tích nghịch tập? Hắn chỉ lạnh lùng nhìn một cái là đã kết thúc tất cả!

Trên mạng bàn tán rất sôi nổi, sự kiện này đang đại biểu cho điều gì?

Có đại lão phân tích:

Tương đương với việc đổi mới phiên bản cũ.

Một đám tồn tại cổ xưa của thời đại cũ đều ngã xuống trong lần đấu tranh kịch liệt này một cách lừng lẫy. Nếu như nói phiên bản của thời đại trước là "Vân Đế trị thế", thì có lẽ qua đoạn cốt truyện này, hiện tại, bản mở rộng này có thể gọi là: "Phật đạo thịnh thế".

"Hạo kiếp qua đi, tàn dư của thời đại cũ cũng đã chết sạch. Bọn họ đã quá già, không theo kịp con thuyền lớn của thời đại mới, đồng thời nó cũng tương đương với việc lót đường cho thời đại mới, mở ra thời đại thịnh thế!"

"Chính xác là như vậy! Ta vô cùng nghi ngờ rằng Phủ Quân U Sơn cũng đã tính đến phương diện này. Dù sao với sự rời đi của đám người Vân Đế, người thống trị tuyệt đối của Thiên nhân đạo cũng biến mất, như vậy mới có thể khiến cho những người khác có cơ hội quật khởi, ví dụ như vùng cấm của bọn họ... hoặc là Súc sinh đạo chúng ta."

Nhìn kỹ lại thì quả thực là như thế.

Nếu như đám người Vân Đế còn sống, Thiên nhân đạo có sáu bảy chục vị Thiên Đế. Mục tiêu đầu tiên của bọn họ chính là nhằm vào những tồn tại sống lại trong vùng cấm như bọn họ, chèn ép bọn họ. Mà trước mắt lại không cần tốn nhiều sức đã có thể loại bỏ đối thủ Thiên nhân khủng bố nhất.

Phủ Quân U Sơn tuyệt đối là một kẻ điều khiển mạnh mẽ, tính toán không bỏ sót của vùng cấm.

"Đúng là như vậy, Phủ Quân U Sơn tuy rằng chiếm được tiện nghi, chúng ta cũng chỉ là ăn theo phía sau! Súc sinh đạo phỏng chừng sẽ có rất nhiều đại năng đầu thai vào, đây là cơ hội của A Tu La đạo chúng ta!"

"Thời đại tiếp theo, A Tu La đạo sẽ cường thịnh!"

“Trong tương lai, người chơi chúng ta sẽ vượt qua số lượng Thiên Đế của bọn họ! 70 vị? Đùa à, chúng ta sẽ có hơn mấy trăm, mấy ngàn người! Không thể ngăn cản A Tu La đạo chúng ta đi đến cường thịnh!”

“Khụ khụ khụ, quả nhiên là thay đổi phiên bản mới... Tính toán thời gian thì cũng vừa vặn, nhóm người chơi trong Open beta thứ hai hiện tại ước chừng có một vạn người. Bọn họ cũng vừa mới thi đấu tổng kết, chuẩn bị đi vào! Đây là đại thế đang mở ra cho chúng ta!”

“Ha ha ha, Phật đạo thịnh thế buông xuống, đám người chơi mới chúng ta cũng đổ bộ Trời cao đã chết, thành lập hoàng thiên!”

“Khụ khụ khụ, phiên bản mới đã được mở, chúng ta cũng đã nhìn thấy Boss cuối, nên làm sao bây giờ? Quá mạnh!”

Dịch: MBMH Translate

Chương 893 - Quy Tắc Mới Của Địa Phủ 2

Tất cả mọi người đang thảo luận.

Đây rõ rõ ràng là thời đại của người chơi bọn họ!

Trong tương lai, trên đỉnh đầu của Súc sinh đạo và Thế gian đạo sẽ không còn có thế lực Thiên nhân khủng bố không thể phản kháng nữa!

Giờ phút này, toàn bộ diễn đàn là một mảnh sôi trào. Là một trò chơi đại chúng cho nên luôn có rất nhiều người chơi yêu thích, có rất nhiều chuyện có thể thảo luận. Tất cả đều đang tranh luận, vô cùng náo nhiệt.

Lúc này, Miêu Khiêu cũng đứng ra, nói một chút chuyện về địa phủ,

“Các huynh đệ, những Thiên Đế bị giết đó đều đã tiến vào địa phủ xếp hàng, đông nghịt luôn. Mà Mạnh Bà mới tới tìm ta, nhờ ta thiết kế chiêu thức kỹ năng của Vân Đế, Vân Trung Quân!”

Mọi người: “……”

Quá thảm đi.

Sau khi chết đều sẽ bị xử lý, tội ác tày trời, đặc biệt là Vân Đế và Vân Trung Quân đi đầu, sẽ bị đưa vào trong địa ngục. Đây là muốn đem đến thành phố máy móc trong A Tì Tiêu Nhiệt địa ngục, bị người đùa bỡn, khống chế thân hình giống như Tuyệt Vô Thần kia!

“Thảm như vậy sao? Nhưng mà vẫn phải thiết kế chiêu thức, đại chiêu của Vân Đế chính là quỳ xuống... đại chiêu của Vân Trung Quân là khu vực mây mù, có thể tránh né và miễn dịch công kích.”

Có người mới vừa rồi còn bi thương và cảm động, hiện tại lại lập tức hứng thú bừng bừng, giúp bọn họ thiết trí “Gông xiềng”, quả thực là vô tình.

“Đúng rồi! Đại lão có kịch bản nào hay không, có thể đem cho chúng ta tiến vào địa phủ, chúng ta cũng muốn làm ruộng... Chúng ta cũng muốn giả trang giống như BOSS cuối.”

Miêu Khiêu nghe được có người dò hỏi, chính hắn cũng không xác định được, nói, “Phiên bản mới có lẽ sẽ lại tuyển thêm một đám công nhân tạm thời, làm quỷ binh hỗ trợ quản lý Phong Đô... Bản thân Mạnh Bà cũng bị hố bởi chiêu này, cũng có chút hối hận, cụ thể còn phải xem nàng làm như thế nào. Nàng đang cố ý lại chiêu mộ một số người, phỏng chừng sau khi người chơi mới tiến vào sẽ có người nhận được nhiệm vụ ẩn giấu”

“Ta đây lựa chọn trận doanh địa phủ, làm công nhân tạm thời? Quản lý thành trì? Cũng không tệ.”

...

Phiên bản mới mở ra, mọi người đều đang nói chuyện và tưởng tượng. Ngoài ra bọn họ còn đang không ngừng tiến hành phân tích tổng kết lại những chuyện đã xảy ra sau trận đại chiến kia. Càng phân tích lại càng cảm thấy lợi hại, đó là biện pháp tối ưu nhất ngay lúc đó, có thể làm được đến mức này thì đúng thật là đã sáng tạo kỳ tích. Nhưng mà loại trình độ và kỳ tích này vẫn không thể đánh thắng.

Bọn họ phân tích, cũng là để sau này cũng trở nên cường đại như vậy, bởi vì trò chơi này không trọc là không được, tri thức

chính là lực lượng.

Thậm chí có người phát biểu:

“Mỗ đại xưởng sẽ bắt đầu hoạt động. Ta đã có thể đoán được nhân vật mới có thể làm thành pho tượng, gối ôm, poster, vở,… trong đợt này rồi! Phủ Quân Luân Hồi, Vân Đế, Phủ Quân U Sơn... chính là ba nhân vật đứng đầu này!”

“Ô ô ô! Các loại sản phẩm manga, điện ảnh, figure do ta làm ra đều đang rất ế, cứu lấy đứa nhỏ này đi!”

“Nên làm phim điện ảnh, manga, anime và phim bộ, loại cốt truyện này không hay sao? Nhân vật thần thoại bên trong không đẹp sao!”

Thậm chí trong ầm ĩ, còn có không ít người tỏ vẻ: Bọn họ muốn đi vào trong địa phủ để theo đuổi thần tượng!

Tự mình chơi mấy cái máy móc kia, đùa bỡn thân thể Vân Trung Quân, Vân Đế một chút, điều khiển bọn họ, sảng khoái hơn nhiều so với việc chơi thú bông.

“Cơ hội tùy ý đùa bỡn thần tượng của mình phỏng chừng chỉ có nơi này mới có thể làm được (đầu chó)”

Sau đó, tại địa phủ, còn có thể đi tìm Phủ Quân Luân Hồi xin chữ ký.

Trận doanh địa phủ vẫn có lực dụ hoặc rất lớn.

Đương nhiên, cũng có người tỏ vẻ muốn thâm nhập vào vùng cấm, tìm Phủ Quân U Sơn bái sư, học định luật giả trang của hắn, trở thành một nhà triết học, và học giả kỳ tích.

Nói tóm lại, bản beta này đều là vui vẻ hướng đến quang vinh.

Một thời đại hoàn toàn mới đã đến.

...

Hứa Chỉ tắt đi internet, không có tiếp tục quét đọc từng bình luận, hắn cảm thấy khá mừng.

Một đại năng đứng đầu địa phủ đã chết, tạo thành chen chúc, nhưng Mạnh Bà lại đang nghiêm túc sắp xếp lại dòng người chen chúc đầu thai tại địa phủ, bản thân hắn căn bản không cần động thủ.

"Tuy rằng vô cớ vị bắt được một lần.... Nhưng mà, nội thiên địa của ta đã ngay ngắn trật tự, có thể tự vận chuyển."

Hắn nhìn địa phủ một chút, lại liếc về thành phố máy móc.

Đó là một mảnh không gian linh hồn.

Trên đại địa tăm tối, Vân Đế, Vân Trung Quân đang thử lôi kéo làm quen với Tuyệt Vô Thần, Tố Hoàn Chân, Khí Thiên Đế, đang trao đổi.

Do hương khói của địa phủ cho nên trí tuệ của bọn họ hiện tại không thua kém người thường, cũng không bị đám người Vân Đế phát hiện. Nhưng rất hiển nhiên, một số ký ức viễn cổ từ thời đại cũ của bọn họ đều đã bị "lãng quên" do đã bị phong ấn từ rất lâu.

Cho dù đám người Vân Đế có dò hỏi như thế nào, đều không thể nhớ rõ.

Ánh mắt Hứa Chỉ bình tĩnh, thu hồi sự chú ý từ thành phố trong địa ngục kia.

"Địa ngục Vô Gian cũng đã được hình thành, chịu khổ không ngừng, chịu khổ vĩnh thế... Chỉ là từ một góc độ khác mà nói, nó sao lại không phải là một thế giới mới, một thế giới không cần luân hồi liên tục?"

Nơi này, sớm hay muộn cũng sẽ hình thành nên một mảnh thiên địa có trật tự cho riêng mình.

Hắn tính toán thời gian, bày ra bố cục ở vùng cấm hắc ám, sáng tạo nên đủ loại tồn tại viễn cổ, trong lúc vô tình lại bị đùa giỡn một hồi, hiện tại cũng đã bị trì hoãn rất nhiều công sức.

Lại qua mấy giờ nữa, đại địa của Dung Nham cổ đại bên kia cũng sẽ không khác biệt lắm.

Thời gian này Thạch Tinh sẽ hoàn toàn đi vào nền văn minh đã suy đoán trong tuyến thế giới từ trước, đánh bại thiên thạch.

Hiện tại đã biến thành hiện thực.

Vào ngày mai, có lẽ Jack sẽ xuất hiện, đánh bại Cell đến từ tương lai, biến thân thành hình thái mạnh nhất, sau đó bay lên vũ trụ đánh nát thiên thạch, kết thúc tận thế.

Không chỉ là Thạch tinh, mà các hành tinh khác tuy rằng không bị thôi diễn nhưng văn minh cũng đang phát triển như những người may mắn ngồi trên đoàn tàu siêu tốc...

Chẳng qua Thạch tinh sẽ không cường thịnh.

Nhưng ít nhiều thì nó cũng là một loại văn minh hoàn toàn mới, trọng lực, môi trường sinh thái, kim loại, thành phần đất cũng sẽ hoàn toàn khác biệt.

Dựa theo lý luận bình thường mà nói, Caroline có lẽ rất nhanh thôi sẽ đến đây, kéo A Tu La đạo qua làm khách. Thế giới hai bên sẽ tiến hành đàm phán hữu hảo, phát triển khoa học, tuyên bố rằng lãnh thổ hai bên là thần thánh không thể xâm phạm...

Ta có nên mang một số người chơi đi qua bên kia một chuyến, để cho thế giới hai bên tiến hành “Quan hệ hữu nghị” hay không??

“Ta sợ bọn họ xằng bậy sẽ rất mất mặt.”

Hứa Chỉ lập tức có chút rối rắm.

Nhưng tính toán thời gian thì thấy khá thích hợp, bên này vừa mới kết thúc hạo kiếp, Phật đạo vừa mới bắt đầu đi về hướng cường thịnh, một đám người chơi mới muốn đi vào...

Phó bản mới tạm thời?

Tình tiết giống như phó bản miếu cổ trên sao Thuỷ sao?

Hắn suy nghĩ trong chốc lát rồi để đó, dù sao đang còn thời gian nửa ngày, chờ đến khi hệ thống nguồn sáng phóng xạ và hệ thống khí Tiên Thiên của thế giới này hoàn toàn phát triển đã rồi lại nói tiếp.

Dịch: MBMH Translate

Chương 894 - Hành Tinh Tà Môn

Hứa Chỉ tạm thời rời khỏi phân thân ở địa phủ. Lúc này bên ngoài trời đã tối.

Nhưng mà có quản gia đúng là rất tốt, chưa bao giờ phải nhọc lòng về chuyện đồ ăn và vệ sinh gia đình. Hắn có thể hoàn toàn tập trung đi xử lý vườn trái cây bên ngoài, cùng với tầng hầm ...

Đối với Hứa Chỉ mà nói, sinh hoạt đồng ruộng ở nông thôn như vậy rất nên thơ.

Hắn thảnh thơi ăn bữa cơm chiều trong phòng khách, sau đó liền bắt đầu bắt chéo chân ngồi trên sô pha sắp xếp lại tâm đắc sau trận chiến đấu vừa rồi.

Dù sao bản thân hắn rất ít khi đánh nhau, cho nên luôn phải rút ra các kinh nghiệm.

Chưa kể hiện tại hắn đã tự mình thử nghiệm một phen, chiến lực đại thành của mình quả thật rất khoa trương.

Tuy rằng so với Medusa thì chính mình sẽ bị đánh chết trong nháy mắt, nhưng ngoài người này ra thì trong cảnh giới Thiên Đế thì hắn đã gần như không có đối thủ...

Không có nguyên nhân gì cả, chính là do kỹ năng bị động, thật sự quá mạnh, thân hình quá cứng rắn.

Cứng đến mức đứng bất động ở nơi đó mà vẫn không bị đánh động.

“Nhưng hiện tại phân thân đang tu luyện võ đạo, đó là mảnh cuối cùng của toàn thể. Bản thể của ta còn chưa có đủ năng lượng để tu luyện cái này, không có nặng như vậy...”

Hứa Chỉ cảm thấy, nếu như bản thể tu luyện thứ đồ chơi này thì lúc ở trạng chân thân Nữ Oa, chân thân Bàn Cổ, thể trọng hoàn toàn biến chất, chỉ sợ thực sự sẽ nặng tới 48 vạn kg...

Đây quả thực là xe tăng hình người.

Nhưng trên thực tế thì sao?

Cũng không thể, võ đạo thoạt nhìn thì không có ngạch cửa và huyết mạch, nhưng lại yêu cầu năng lượng quá lớn, cần các loại vật đại bổ, hút vào năng lượng chồng chất, rốt cuộc trọng lượng sẽ nặng như thế nào đây?

Cũng không phải là tới từ hư không.

Phần lớn thức ăn và năng lượng bổ sung nhiều hơn nhiều so năng lượng của các hệ thống khác, cho nên hắn mới không dám tu luyện thứ đồ chơi này. Tập võ đương nhiên là có lợi, nghèo văn giàu võ, nhưng hiển nhiên, sau khi tu luyện xong hệ thống thứ ba này sẽ mạnh đến phát nổ.

Ta quá khó khăn mà.

Hứa Chỉ cảm thấy vấn đề của mình đó chính là năng lượng, nó hạn chế tiến độ của toàn bộ tu vi, là điểm kẹt duy nhất trong quá trình trước mắt của hắn.

Dù sao suy đoán cảnh giới hệ thống cho đến bây giờ, nội tình tích lũy được cũng đã đủ để cho hắn thành thục đột phá đến Thần linh cấp tám.

Nhưng việc này cũng không thể vội vàng.

Tuy rằng vừa mới cắt một đợt rau hẹ, thu hoạch cũng không nhỏ.

“Phải tăng cường công việc canh tác mới được.” Trong đầu Hứa Chỉ tràn đầy ý tưởng mới, “Nhưng phạm vị làm ruộng trên sao Thuỷ rõ ràng là không bằng thế giới của vũ trụ nhỏ kia, bên kia hình như có vẻ thuận tiện hơn một chút.”

“Để ngày mai rồi nói sau.”

Hắn nhìn sao trời ngoài cửa sổ, rồi trở lại trong phòng, an tĩnh đi vào giấc ngủ. Hắn cảm thấy mỏi mệt như thủy triều ập đến, rất nhanh ý thức đã chìm vào trong giấc ngủ.

Đạt đến trình độ Thiên Đế như này thì đã sớm không cần phải ngủ. Hứa Chỉ đây không chỉ là vì thói quen, mà còn là vì nguyên tố huyết mạch của hắn cho nên dẫn tới việc mỗi ngày phải ngủ say một nửa thời gian. Thống khổ của trường sinh chính là giản dị tự nhiên mà buồn tẻ như vậy.

...

Sáng sớm ngày hôm sau.

Ánh nắng tươi sáng chiếu lên người Hứa Chỉ. Hắn xốc chăn lên, duỗi eo một cái, chỉ cảm thấy cả người rất sảng khoái.

Toàn bộ kiến trúc đồ dùng trong nhà đã được gia cố, bởi vì hắn lúc bình thường còn tốt, nhưng lúc ngủ say thì lại không thể khống chế lực lượng. Hắn chỉ thở một cái thôi cũng có khả năng hủy diệt cả phòng, giường cũng sẽ bị uy áp của hắn đánh sụp.

Dù sao chuyện trọng lượng này cũng không phải là nói đùa.

Hứa Chỉ bỗng nhiên nhướng mày, giống như bị sinh linh nào đó triệu hoán vậy.

“Là Caroline à...”

Hứa Chỉ lập tức phản ứng lại. Đây là phương thức liên lạc do hắn lưu lại, phỏng chừng thì thế giới vũ trụ bên kia cũng đã phát triển không sai biệt lắm đi? Dù sao mấy ngày nay, hắn cũng chưa có đi xem. Nàng mỗi một ngày đều phụ trách giúp hành tinh phi thăng, cho dù là một vị Thần cường đại tới cực điểm thì mỗi một lần phun ra một trăm mẫu đất làm thành hành tinh con, cũng rất là vất vả!

Phỏng chừng sẽ mệt đến dục tiên dục tử.

“Suy cho cùng, nếu như thật sự muốn sáng tạo nên một hành tinh thì cần phải là một con ong chăm chỉ.”

Hứa Chỉ trực tiếp tiến vào thế giới tiểu vũ trụ, nhìn xem bên này giờ đã phát triển như thế nào rồi.

“Nếu như nàng thật sự muốn giao lưu một chút với thế giới lục đạo luân hồi, thì phải mang một số người chơi đến đây phát triển một số sinh thái...” Hứa Chỉ ít nhiều cảm giác có chút không ổn, nhưng cụ thể như thế nào thì vẫn phải đến nhìn xem đã.

Dù sao văn minh Phật đạo bên kia chắc chắn sẽ phát triển đi lên.

Thế giới tiểu vũ trụ.

Ở trung tâm là một hành tinh màu vàng thật lớn, phát ra vầng sáng mông lung, mà xung quanh lại là các hành tinh loại nhỏ nhiều màu. Chúng nó ở trong không khí lấy một loại quỹ đạo riêng, xoay tròn bốn phương tám hướng.

Rầm.

Một vị Thần tóc dài cả người trắng như tuyết, yên lặng đứng ở một chỗ trên hành tinh.

“Đã xảy ra chuyện gì vậy?”

Hứa Chỉ chậm rãi đi tới.

Caroline chỉ vào nơi xa trên một viên Thạch tinh, “Bọn họ đang đánh nát thiên thạch, bắt đầu một thời đại mới.”

Hứa Chỉ nhìn lại theo ánh mắt của nàng. Hắn thấy được Jack, đại trưởng lão, người nhân tạo số mười tám trong tuyến thế giới suy đoán lúc trước, đang xảy ra trong hiện thực.

Khái niệm về Toàn Thần sáng tạo nên các hành tinh trong toàn vũ trụ, đều nằm ở quá khứ và tương lai trên tuyến thế giới, và đã bị bọn họ biết rõ.

Cho dù hiện tại, sau khi đột phá Thiên Đế cũng không thể đoán trước được tương lai của thời đại, nhưng bọn hắn cũng không biết rằng khái niệm Tạo Vật Chủ “Toàn thần” đã ăn sâu vào trong tâm mỗi người.

Sáng tạo hành tinh, đứng ở trên điểm quá khứ và tương lai của tuyến thế giới, Tạo Vật Chủ Toàn thần.

Từ góc độ bản sao mà nói thì quyền năng sáng thế vĩ đại đã có chút giống với nguyên bản!

“Bên kia, là hành tinh Cybertron.” Nàng lại nhìn về phía một bên khác, một hành tinh khoa học viễn tưởng đầy rẫy những tòa cao ốc, “Từng viên có thể tự ý thức được mồi lửa của mình, cũng cùng loại với long châu... một nền văn minh máy móc đặc thù được xây ở trong cơ thể chiến giáp máy móc.”

Hứa Chỉ nhìn lại theo ánh mắt của nàng.

Hai nền văn minh, hiện tại đều đã phát triển mạnh mẽ!

Đều xuất hiện một đám Thiên Đế cấp bậc cường giả.

Mà nền văn minh của các hành tinh khác lại không có quá nhiều thời gian để suy đoán tương lai cho bọn họ, dân bản xứ đang còn ở vào thời kỳ nguyên thủy, thuộc về loại cỏ dại tự nhiên mọc thành cụm.

Nàng cười cười, đứng ở trên sao trời nói, “Lúc này tổng cộng có mười bảy hành tinh, trên có chủng tộc sinh sống và các nền văn minh. Nhưng trên thực tế, lại không khác biệt lắm so với đại vực Dung Nham cổ đại năm đó. Mỗi một đại vực, đại vực Tường Đá, đại vực Chước Hỏa.... cũng đều có giống loài đặc biệt sinh tồn. Trước mắt quả thực là tương đương với một đại vực Dung Nham cổ đại mở rộng, những đại vực phân cách kia chính là những hành tinh nhỏ.”

Hứa Chỉ phản ứng lại theo bản năng, đúng là như vậy.

Hắn dường như hiểu ra, liền đáp lại, “Nhưng mà chỉ là phóng đại bước đi mà thôi, bản chất vẫn giống nhau. Nếu như trong một thôn nhỏ thì sẽ phân tách thành từng hộ gia đình trong thôn, nếu như là một quốc gia thì sẽ phân tách thành các thành trấn, vũ trụ loại nhỏ, đương nhiên là sẽ phân tách thành các hành tinh.”

Caroline cũng cười rộ lên, đây là bản chất của thế giới.

Một vòng tròn nhỏ, tạo thành một vòng tròn lớn.

Dịch: MBMH Translate

Chương 895 - Bản Chất Của Sinh Mệnh Chẳng Qua Là Pixel 1

Sinh linh chính là sống ở trong vòng tròn đó, giống như Thiên Đế cấp bảy đột phá thần linh cấp tám thì sẽ nhảy tới một vòng tròn lớn khác, một cái lồng giam khác, bị sinh mệnh ở vĩ độ cao hơn nhìn chằm chằm.

Chân tướng thế giới chính là đơn giản như vậy.

Nàng nói, “Ta gọi ngài đến đây, là cảm thấy đã đến lúc, nghĩ rằng có lẽ có thể cùng vị nào đó của thế giới lục đạo luân hồi, tiến hành giao lưu hữu hảo một chút, cũng là vì muốn xuất hiện một hành tinh tà môn.”

Thế giới hai bên thật sự muốn tiến hành giao lưu và viếng thăm hữu hảo sao?

Hứa Chỉ hít một hơi.

Thật không ngờ nàng vẫn luôn nhớ tới điều này, nhưng mà đây cũng là chuyện đương nhiên. Mọi người đều có hệ thống căn cơ giống nhau, đều là nguồn sáng phóng xạ và khí Tiên Thiên, giao lưu với nhau đương nhiên sẽ có lợi.

“Hắn là bởi vì, ngươi phát hiện ra một hành tinh vô cùng tà môn?” Hứa Chỉ kinh ngạc nói, “Bởi vì là một hành tinh sinh trưởng tự nhiên sẽ có bao nhiêu tà môn đây?”

Hắn vô cùng tò mò.

Bởi vì bất kể là Thạch Tinh, hay là hành tinh máy móc Cybertron thì đều là được bọn họ dẫn đường, cũng không phải là không tốt, nhưng đều có dấu vết nhân tạo của bọn họ và sẽ đi theo con đường mạnh mẽ của bọn họ.

Nhưng cũng dần sẽ mất đi bản chất.

Thiên nhiên là vĩ đại, nó nuôi dưỡng tất cả kỳ tích không thể tưởng tượng được trên thế gian này. Những giống loài diễn sinh tự nhiên, lại được bọn họ xem là có tính chất đặc biệt khó có thể tưởng tượng được.

Hoặc có thể nói là một con đường hoàn toàn mới.

“Vô cùng tà môn.” Nàng chỉ vào một hành tinh màu sắt đỏ cỡ trung bình, “Hệ thống hình thái sinh mệnh của bọn họ kỳ dị đến mức khó tin, không có thực thể. Nó sử dụng một loại tần số ánh sáng phóng xạ đặc thù để hợp thành sinh vật, có lẽ có thể gọi là kỹ thuật số.”

...

Kỹ thuật số?

Máy ảnh kỹ thuật số?

Nói đến kỹ thuật số thì phản ứng đầu tiên của Hứa Chỉ là nghĩ đến cái này.

Sau đó chính là liên tưởng đến máy chơi game đỏ trắng của những năm 80-90, tiểu bá vương, King of Fighters, Pokemon, các hình vuông pixel màu đen và trắng, và sau đó lại liên tưởng đến các bức tranh ghép.

Hành tinh kỹ thuật số?

Rốt cuộc là có bao nhiêu tà môn đây?

Hứa Chỉ cảm thấy với tư cách là một đối tác của hành tinh này, hắn vừa trở lại "thế giới Lục đạo luân hồi" trong nội thiên địa của mình để hoàn thiện thế giới quan của vùng cấm cổ đại, thì bên này đã mang đến một bất ngờ mới?

Về việc mang theo những tên gia hỏa kia lại đây, giao lưu hữu hảo, thăm viếng đối thoại nháy mắt đã bị hắn làm lơ. Dù sao thì hắn cũng vừa mới hồi phục lại tinh thần từ thế giới võng du kia.

"Kỹ thuật số?" Hứa Chỉ hỏi.

"Kỹ thuật số, có lẽ có thể gọi như vậy."

Caroline thật đúng là một nhà khoa học điên cuồng nghiên cứu sinh mệnh, yêu thích cải tạo kết cấu sinh mệnh, công trình gen.

"Ngài biết đấy, lúc trước ta sáng tạo tế bào Toàn tộc, là tập hợp kết tinh văn minh sinh vật của người Ishdar. Đây là một loại tế bào có căn cơ đặc thù và năng lượng cao cấp, lại vô cùng đơn giản, tương đương với một quả bóng đất sét, không có thành tế bào, không có nhân tế bào, không có DNA và các cấu trúc phức tạp khác... Nó chỉ là một kết cấu hình cầu tinh tế tinh vi, lại có khả năng vô hạn."

Điểm này cũng không ngoại lệ.

Dù sao lý niệm lúc trước là "Một" tức là "Toàn", "Toàn" tức là "Một".

Bản thân tế bào Toàn tộc này có thể coi là chủng tộc Thần tộc của các nhà khoa học điên cuồng, có kết cấu cuối cùng của lập trình gen. Bọn họ cho rằng nó là cơ sở lý luận hoàn mỹ nhất của hình thái lập trình sinh mệnh.

Về phần nó có khả năng vô hạn?

Đúng là bởi vì nó có kết cấu cực kỳ "Đơn giản", hình thành từ

“Một” nhưng lại có khả năng “Toàn”, cho nên có được tương lai vô hạn.

Cái “Cường đại” mà bọn họ nói không phải là dựa trên trình độ khoa học kỹ thuật hiện tại của người Ishdar, mà bọn họ tin tưởng rằng sau vạn năm nữa, khi mà nền văn minh khoa học kỹ thuật của mình phát triển tới trình độ vô cùng cao thâm thì loại kết cấu “Toàn tộc” sẽ có khả năng vô hạn.

Càng đơn giản thì càng có vô hạn khả năng.

Không bàn mà hợp ý với đạo lý trong chốn u minh nào đó.

“Kỹ thuật số thật sự có quan hệ với tế bào Toàn tộc?” Hứa Chỉ rốt cuộc cũng phản ứng lại.

“Đúng vậy.”

Caroline cười nói, “Ngài biết đấy, tế bào Toàn tộc không có lập trình gen có cấu trúc xoắn.”

Điểm này Hứa Chỉ biết.

Hiện tại tuyệt đại đa số sinh mệnh đều có các vị trí DNA lưu giữ thông tin mã hóa sự sống. Nhưng mà tế bào Toàn tộc đã đơn giản hoá tới mức không có “gen di truyền”, vậy thì làm thế nào để nối dõi tông đường đây, Hứa Chỉ cũng không biết...

Caroline giải thích, “Tác dụng căn bản của kho gen di truyền của sinh mệnh là gì? Chúng ta đã từng thực hiện các dự án công trình gen lên người Ishdar. Toàn bộ nhà thông thái của nền văn minh đã cùng nhau phân tích cấu trúc xoắn ốc của hàng chục tỷ chuỗi gen, phát hiện ra vai trò của kho di truyền, nó chủ yếu là một sinh mệnh có kết cấu sinh lý quá phức tạp...

Muốn phân hoá thành tế bào xương, tế bào tóc, tế bào máu và các cấu trúc khác nhau, thì lượng số liệu cần chứa đựng rất lớn.

Ví dụ như một người bị thương, trên đó chỉ còn lại có xương cốt, nếu như trên tế bào xương muốn sinh trưởng ra tế bào máu thịt và mô da hoàn toàn không giống với của mình một lần nữa, thì phải làm thế nào?

Tất nhiên là trên tế bào xương phải chứa tế bào mang gen máu thịt thì mới có thể sinh trưởng thành tế bào máu thịt có kết cấu không giống với chính mình, mới có thể chữa trị thân thể...

Cho nên, mỗi một tế bào hầu như đều có một kho gen có khả năng tái tạo tóc, xương cốt, máu. Theo lý thuyết thì chỉ cần có một tế bào là có thể xây dựng lại toàn bộ cơ thể con người, cho nên mới có kho chứa đựng tin tức phức tạp như vậy...

Mà tế bào Toàn tộc lại là gì?

Không có bất kỳ sự phân hóa tế bào nào, chỉ có một loại tế bào đất sét đơn thuần nhất.

Cho nên không cần loại cơ sở dữ liệu gen phức tạp như vậy, cũng bởi vậy mà không có kho gen thì sẽ không sợ bị virus đại nhất thống cảm nhiễm. Đây là thể miễn dịch virus mạnh nhất mà người Ishdar chúng ta phát minh ra."

Hứa Chỉ:???

Hắn lập tức phản ứng lại.

Cảm giác như các ngươi vẫn luôn nhớ thương virus đại nhất thống thì phải?!

Đối với virus zombies hủy diệt nền văn minh của mình thì các ngươi luôn nhớ mãi không quên là điều hiển nhiên. Virus đại nhất thống là nhằm vào gen sinh mệnh để tiến hành phá giải, nhằm vào gen để cảm nhiễm. Hiện tại nàng đã nghĩ ra biện pháp trực tiếp trị tận gốc, ta không có gen DNA, ta chính là "Một", xem ngươi định cảm nhiễm ta như thế nào...

Quá độc ác!

Giờ phút này, Hứa Chỉ mới lý giải được kết cấu sinh mệnh "Toàn tộc" của người Ishdar, dồn vào đó là kết tinh khoa học kỹ thuật khổng lồ và oán niệm mãnh liệt như nào!

"Năm đó, virus trụ thần không thể cảm nhiễm toàn bộ hành tinh, ta đã biết nó là khắc tinh của virus... Mà nó có thể cảm nhiễm số mười tám, là bởi vì nàng không phải là Toàn tộc thuần túy, có tế bào nhân tạo với DNA của sinh vật khác."

Dịch: MBMH Translate

Chương 896 - Bản Chất Của Sinh Mệnh Chẳng Qua Là Pixel 2

Hứa Chỉ cân nhắc, “Toàn tộc, quả thực là có khả năng vô hạn. Trong tương lai thật sự có khả năng là kết cấu sinh mệnh của chân thần sáng thế duy nhất.”

Rốt cuộc thì lý niệm Hoa Hạ đề cập tới cái gì?

Hỗn độn tức là một, nhất sinh vạn vật.

Sinh mệnh tế bào đất sét đơn thuần...

Nhìn như đơn giản, nhưng có thể làm được đến bước này thì cần phải có lượng kỹ thuật khổng lồ.

Trước mắt, Toàn tộc quả thực là có thể sáng tạo nên vạn vật, tế bào đất sét có thể sáng tạo nên các sinh mệnh khác nhau, tuy rằng bản chất chỉ là những sinh vật đất sét có hình dạng mặt ngoài.

Về phần tóc đen?

Đó chính là sắc tố đen trên tơ đất sét.

Hứa Chỉ cảm khái một tiếng, “Như vậy, hiện tại sinh mệnh kỹ thuật số này có liên quan đến tế bào Toàn tộc?”

“Có một chút liên hệ.”

Vẻ mặt Caroline bình tĩnh, hơi duỗi tay ra, một khối màn ảnh

nửa trong suốt xuất hiện ở trước mắt, “Phía trên là một hành tinh tà môn, lịch sử văn minh đã trôi qua hai trăm năm.”

Rầm!

Trong hình ảnh là một hành tinh đang bay lên không, là thời điểm phi thăng đầu tiên.

Đây là một hành tinh cỡ trung.

Hành tinh gốm sứ trắng như tuyết, đẹp như một tác phẩm nghệ thuật, diện tích bề mặt ước chừng một trăm mẫu, bên trong là kết cấu chân khí kinh mạch tinh vi, công năng cũng rất đơn giản... trôi nổi, đồng thời phát ra sóng trọng lực, hấp thụ sinh vật trên hành tinh.

Xôn xao!

Thực mau, trong hình ảnh liền xuất hiện một vị Thần trắng như sứ đứng ở trên sao trời, nhẹ nhàng duỗi tay, một lượng lớn bùn đất và sông băng lập tức bao phủ khắp mặt hành tinh trắng sứ này. Nàng đồng thời thả xuống một ít sinh mệnh đã chuẩn bị, phù hợp với trọng lực và môi trường sinh thái của hành tinh này. Chúng đang bắt đầu sinh sản trong thời kỳ đầu.

Sinh mệnh chính trên hành tinh này có kết cấu đơn giản giống như một loại trùng đế giày, ước chừng cao khoảng nửa người, cả người nhăn dúm, thoạt nhìn trí tuệ không cao, thành niên chỉ có chỉ số thông minh bằng đứa trẻ bảy tám tuổi.

Cây cối là các loại thực vật thấp bé, ước chừng có mười mấy loại.

Là một thực vật chân không, ở trong vũ trụ chân không vắng lặng, không có tầng khí quyển bảo hộ, bọn chúng sớm đã tiến hóa để có khả năng hút “Băng” vào để bổ sung hơi nước.

Ngoại trừ trùng đế giày thì còn có một số động vật có kết cấu đơn giản hoàn toàn thuộc về dã thú như bọ cánh cứng, động vật nhỏ. Bọn chúng là sinh mệnh dã thú thuộc về tầng thấp nhất.

“Lúc ấy đã phát triển đến lúc này, sinh mệnh trí tuệ ban đầu của hành tinh này cũng đã làm xong.”

Caroline nói, “Ta cũng không ôm hy vọng quá lớn vào hành tinh này. Bởi vì tuy rằng đã diễn biến ra sinh mệnh trí tuệ, nhưng trí tuệ thật sự không cao, người bình thường chỉ như đứa trẻ sáu bảy tuổi. Ta tin rằng cho dù có đi qua một ngàn năm, cũng chỉ là một hành tinh với nền văn minh nguyên thủy đơn giản, nhiều lắm thì cũng chỉ biết xây dựng phòng ốc, cầm gậy gỗ để phản kháng các chủng tộc từ các hành tinh khác tới xâm lấn...”

“Chính xác, chỉ số thông minh quá thấp.” Hứa Chỉ trả lời.

Đây là điều bình thường.

Thời điểm suy đoán trước đây đã đem hầu hết lực tính toán dồn vào trên người “Toàn tộc”, các giống loài khác đều là hoang dại, có thể ngẫu nhiên xem một chút. Tuy rằng phần lớn sinh mệnh đều có mức độ trí tuệ không đồng đều, nhưng số lượng chủng tộc trí tuệ trung cấp, cao cấp vẫn còn rất thưa thớt.

Hầu hết đều là những sinh mệnh có trí tuệ thấp, thả xuống ở trên từng hành tinh để góp cho đủ số. Bọn họ có thể coi là vai chính của thời đại, nhưng cũng không ôm hy vọng quá lớn.

Dù sao thì trong toàn bộ vũ trụ, thì hành tinh chứa sinh mệnh tầng thấp nhất đương nhiên là nhiều nhất.

Mà tâm huyết dồn vào lại là Thạch tinh và hành tinh Cybertron- hai vai chính của thời đại...

“Sau đó thì sao?”

Hứa Chỉ hỏi.

Hắn cúi đầu, nhìn về phía nguyên sinh thái của hành tinh trùng đế giày này, là một khu rừng rậm vô cùng nguyên thủy, nhìn không ra chỗ nào tà môn cả.

Nhưng nói như vậy thì trong hai trăm năm, hành tinh này tuyệt đối sẽ không có "Giống loài tiến hóa". Những trùng đế giày đó vẫn là trùng đế giày, là sinh mệnh thấp kém nhất.

Lại không phải là tốc độ chảy của "kỷ Sáng Thế".

Chẳng lẽ, giống loài cấp thấp như bọn họ có thể tự mình chủ động tiến hóa?

Tự mình tiến hóa, đó là năng lực của loài trí tuệ cao cấp, bước lên con đường tu luyện, chủ động đề cao mức độ sinh mệnh.

"Phía sau đã xảy ra một số chuyện đặc biệt ..."

"Cũng vượt khỏi lực tính toán của ta, quả nhiên, kỳ tích thiên nhiên, không phải cứ dựa trên tính toán là có thể đoán được, nó có khả năng vô hạn..."

Sắc mặt Caroline cũng có chút cổ quái, lần thứ hai khống chế màn hình nửa trong suốt kia, truyền phát tin tức, "Đây là lịch sử sau hai trăm năm phát triển của bọn họ, ngài tự mình xem đi."

Hứa Chỉ quay đầu nhìn lại.

Trong màn hình lớn, lịch sử phát triển của cả hành tinh được ghi lại rõ ràng.

Giống như một bộ phim điện ảnh tua nhanh.

Thế sự xoay vần, trùng đế giày và các loại thực vật đã hợp thành hệ sinh thái của thế giới này. Thọ mệnh của những trùng đó rất ngắn, chỉ có năm sáu năm, nhưng tốc độ sinh sản lại có thể so

sánh với loài kiến. Qua 40 năm mà đã trải qua mười mấy thế hệ, cũng đủ để xuất hiện một số sự phân hóa chủng quần dù là rất nhỏ. Trùng đế giày từ màu xanh lục thuần thúy dần phân hoá thành hai loại sinh vật có màu xanh biếc và xanh sẫm.

“Thời gian diễn biến bình thường quá ngắn, hơn một trăm năm qua đi, chủng quần mới phân hoá, thích ứng với môi trường, nhiều lắm cũng chỉ thay đổi được ‘ làn da ’ mà thôi.”

Hứa Chỉ nhìn đến màn này, cảm thấy cuộc sống vốn là nên diễn ra như vậy.

Nhưng mà...

Hứa Chỉ bỗng nhiên thấy được điểm nút quan trọng của vận mệnh.

Hắn rõ ràng nhìn thấy một con trùng đế giày, lột ra lớp bùn đất thật dày, tiến vào chỗ “Địa tâm”, trực tiếp tiếp xúc với bản thể của tế bào Toàn tộc.

Sau đó...

Loại trùng đế giày này tới kỳ sinh sản, không tìm không bạn đời, nó vậy mà lại bò lên trên mặt đất, phát xuân đối với hành tinh này...

Hứa Chỉ thấy một màn như vậy thì cảm thấy rất bình thường, cũng không có cảm xúc gì đặc biệt, giống như là đi trên đường thấy được hai chó nhỏ…không thể miêu tả được.

Dù sao thì trong tự nhiên có thể thấy qua rất nhiều màn tương tự như này, rất nhiều động vật đều như vậy. Đây là phản ứng rất bình thường của sinh mệnh. Giống như Teddy tiến vào thời kỳ đặc biệt thì nó cũng có thể như vậy đối với không khí, thế giới động vật không phải như vậy sao? Ngay cả thời kỳ này của cá heo biển, cũng sẽ tìm đến các loại thuyền Kayak hoặc là các thuyền nhỏ

khác...

Nhưng mà giây tiếp theo...

Cả người hắn như chết máy!

Bởi vì hắn nhìn thấy rất nhiều trùng đế giày bởi vì để sinh tồn, nhưng không tìm thấy bạn đời, cũng học theo con trùng đế giày này, làm như vậy đối hành tinh.

Hứa Chỉ nhìn một hồi thì phát hiện hành vi cổ quái như vậy đã trở thành thói quen của chủng tộc này, ước chừng giằng co mười mấy năm, đến một ngày nào đó, toàn bộ hành tinh bỗng nhiên mang thai...

Hành tinh!

Vậy mà lại mang thai!!

Nó sinh ra một trùng đế giày gốm sứ nhỏ, đang điên cuồng khóc ô ô.

Dịch: MBMH Translate

Chương 897 - Bản Chất Của Sinh Mệnh Chẳng Qua Là Pixel 3

Ô lỗ ô lỗ!!

Một con trùng đế giày thấp bé đáng khinh kêu to, phát ra tín hiệu và tin tức tố của trùng. Hắn khóc vì vui mừng, bởi vì quá yếu ớt nên không tìm thấy bạn đời, cho nên không thể kéo dài đời sau, trước mắt đây là ân huệ mà đại địa mang đến cho hắn.

Hắn vô cùng tin tưởng rằng đứa nhỏ này bất phàm, là đời sau của hành tinh này và hắn, là sinh mệnh vĩ đại mà thần thánh. Hắn bước ra khỏi nền đất, giơ đứa trẻ lên cao,

"Ô! Lỗ! ——"

Rầm!

Một ánh mặt trời màu vàng chiếu xuống, phảng phất như đem thần thoại khởi nguyên cổ xưa khắc vào trong lịch sử vĩnh hằng.

Hứa Chỉ nhìn một màn tiến hóa của sinh vật trên hành tinh này, trong đầu dậy sấm, cả người trực tiếp nứt ra rồi.

"Đúng rồi... Năm tháng ngắn ngủi, căn bản không đủ để một loại sinh vật tiến hóa trên diện rộng, nhưng mà sinh vật tạp giao cũng là một loại biện pháp tiến hóa giống loài hoàn toàn mới!"

Sắc mặt Caroline cũng ngưng trọng, nhìn chằm chằm vào hình ảnh kia. Đó là một trùng đế giày gốm sứ nhỏ, nàng bình tĩnh nói, "Chủng tộc này, cũng không biết thời đại của bọn họ có thể mở ra

một kỷ nguyên mới hay không. Nhưng trên bức họa lịch sử cũng sẽ không nhớ kỹ giờ khắc vinh quang của thời đại này."

"Ngay cả ta cũng không thể không thừa nhận, đây là kỳ tích sinh mệnh, rất khó phục chế. Bởi vì giữa giống loài luôn có sự cách ly sinh mệnh... Sau này ta đã thử rất nhiều thứ, nhưng đều không thành công. Ta cũng đã thử dùng giống loài trên hành tinh khác để thí nghiệm, phát hiện ra đều không thể cùng với Toàn tộc sinh ra đời sau, trường hợp này dường như là duy nhất."

"Cuối cùng, ta chỉ có thể cho rằng loại gen của trùng đế giày này rất đặc biệt, có thể sinh ra phản ứng hóa học kỳ lạ nào đó với Toàn tộc, xuất hiện dung hợp, vậy mà lại có thể cùng Toàn tộc sinh ra đời sau giống như bình thường... Hơn nữa xác suất thấp đến mức khó có thể tưởng tượng, ta đã thử qua, căn bản không có khả năng thành công dù là một lần."

Kỳ tích sinh mệnh...

Hứa Chỉ cũng cảm khái một tiếng.

Sự cách ly di truyền của hai giống loài cũng không phải là tuyệt đối.

Hổ và sư tử có thể sinh ra sư tử cái với xác suất cực thấp, chẳng qua phần lớn đều là tàn khuyết và dị dạng.

"Quá thần kỳ."

Bản thân mình nắm giữ năng lực tiến hóa, nhưng căn bản lại đọc không hiểu bản chất cơ mật của tiến hóa. Tiến hóa sinh mệnh luôn tràn ngập những kỳ tích và tương lai không thể tưởng tượng được.

Có lẽ trong tương lai sẽ có cấp mười, cấp mười một? Trở thành Thần Sáng Thế chân chính thì mới có thể đọc hiểu được bản chất của sinh mệnh?

Oanh!

Hứa Chỉ nhìn thấy rõ ràng, cùng với sự ra đời của con trùng đế giày gốm sứ đầu tiên, thể trọng của nó cực kỳ khổng lồ, có ưu thế rất lớn. Chúng bắt đầu không ngừng sinh sôi nảy nở, nó tiếp tục thân thiết với đại địa, hơn nữa còn dùng một loại liệt hỏa đồ đằng kỳ dị để tiến hành hiến tế, quá trình cực kỳ long trọng.

Theo nhiều thế hệ con cháu sau đó, gen của chúng nó rất gần với gen của tế bào Toàn tộc, lực lượng trở nên khổng lồ, thể trọng tăng lên gấp 70 lần, kết cấu trở nên cực kỳ đơn giản, tế bào biến thành một quả bóng cao su đơn giản.

Bọn họ cũng giống như tế bào Toàn tộc, dần dần mất đi kết cấu chuỗi gen của chính mình...

Làm một giống loài mà mất đi kết cấu chuỗi gen của chính mình thì sẽ như thế nào?

Hứa Chỉ đã thấy được.

Những trùng đế giày gốm sứ đó mất đi xúc tu ban đầu, làn da, kết cấu tế bào dần dần biến thành một bãi bùn lầy, mỗi một tộc nhân đều không có hình dạng và kết cấu giống nhau.

Giống như một đứa trẻ dùng tay cầm đất sét, nhéo một đống để tìm kiếm sinh vật lạ trong đó, nhưng mà toàn bộ chủng tộc lại không có sự tương đồng.

Ô lỗ!

Bọn họ rống giận.

Những sinh vật nguyên thủy này nghĩ rằng mẹ trái đất đã giáng tội bọn họ, tuy rằng giúp cho sức lực của bọn họ trở nên mạnh mẽ nhưng lại mất đi bản chất, trở nên dị dạng. Bọn họ bắt đầu điên cuồng tế điển, cử hành các loại nghi thức bộ lạc kỳ lạ.

“Giống loài này đã mất đi hình thái sinh mệnh vốn có của nó.” Sắc mặt Hứa Chỉ trở nên cổ quái, “Đời sau, dưa vẹo táo nứt gì đều có, nhưng bởi vì không có người nhào nặn cho nên... diện mạo nào cũng có.”

Tiếp theo, chuyện càng cổ quái hơn đã xảy ra.

Trong đám trùng đế giày gốm sứ đất sét đó, còn có “Bệnh” do Thần đại địa giáng tội, liên miên không dứt. Kết cấu tế bào hình tròn của bọn họ trở nên càng đơn giản hoá, hình thể tế bào không ngắn được mở rộng.

Càng thêm dị dạng.

Giống như là một đoàn quái vật đất sét được chế tạo tùy ý, chuỗi gen bị phá vỡ hoàn toàn, mất đi gen hình thái sinh mệnh vốn có.

Hứa Chỉ thấy một màn như vậy, lập tức kinh ngạc, “Đây là muốn phản tổ quy tông? Từ sinh vật nhiều tế bào một lần nữa thoái hóa thành sinh vật đơn tế bào?”

Nhưng lo lắng của Hứa Chỉ là dư thừa.

Bọn họ không ngừng thoái hóa, biến thành sinh vật mười mấy vạn tế bào, sau đó liền hoàn toàn định hình.

Chỉ có mười mấy vạn tế bào?

Hứa Chỉ thấy một màn như vậy, cảm thấy hình ảnh này vô cùng chấn động.

Loại cảm giác này, người chưa từng nhìn thấy đương nhiên sẽ không thể lý giải loại cảm giác thị giác này.

Ngươi nói với người bình thường rằng sinh vật có mười mấy vạn tế bào, đã là quá dọa người rồi. Hắn rất khó để lý giải, chỉ biết

“Ồ” một tiếng, bởi vì hắn không thể tưởng tượng ra được.

Hắn không hiểu mười mấy vạn tế bào là khái niệm gì.

Ngươi lại phổ cập khoa học cho hắn, một tế bào của một người Ishdar bình thường đã là một trăm vạn triệu tế bào khác, có đối lập, nhưng vẫn không thể tưởng tượng ra được.

Nhưng khi thực sự nhìn thấy nó thì quả thực đã bị nó làm cho chấn kinh.

Giống như là một đám sinh vật mosaic, động vật pixel, một đám hạt pixel cỡ lớn, rõ ràng là có thể thấy được...

Hứa Chỉ đã nổi da gà!

Đây là sinh vật hiếu kỳ nào vậy?

Caroline cũng trầm mặc, cảm khái vạn ngàn, “Ngài hiện tại đã biết rõ, nó có bao nhiêu tà môn đi? Khi ta cho rằng ta cũng đủ cường đại, thì thiên nhiên lại mang đến kỳ tích sinh mệnh. Nó đã hoàn toàn khiến ta cảm nhận được sinh mệnh của mình trong vũ trụ mênh mang này, rốt cuộc có bao nhiêu nhỏ bé và buồn cười.”

Nàng nhìn một con pixel thấp thấp, “Từ ý nghĩa nào đó mà nói, thì sinh mệnh chẳng qua là được tạo thành từ các hạt. Nếu dựa theo độ phân giải pixel hiện đại của người Ishdar chúng ta mà nói, thì độ phân giải của nhân loại là một động vật cao cấp tính bằng vạn triệu pixel, phải lấy kính hiển vi mới có thể nhìn thấy mosaic, mà trước mắt...”

Ánh mắt nàng nhìn chăm chú vào pixel trước mắt, “Mà trước mắt, quái vật này ở trong mắt của chúng ta giống như là 1080p pixel... giống như từ vĩ độ cao, quan sát sinh vật 2D vậy.”

Nàng ngoài trừ một đám sinh mệnh ngoài vòng, còn nói ra một sự thật:

—— Bản chất thế giới, vốn dĩ chính là hạt tạo thành pixel.

“Sự tiến hóa của sinh mệnh luôn tràn ngập những điều thần bí và không biết.”

Caroline tiếp tục truyền phát thông tin về sinh vật thần bí trên toàn bộ hành tinh, hiển nhiên đây chưa phải là điểm kết.

Những sinh vật pixel đó rất nhanh đã bắt đầu tự mình chiến tranh.

Đồng thời, bọn họ cùng với mấy thế hệ tiến hóa, rất nhanh đã thoát khỏi hình cầu. Bởi vì hình cầu quá mềm, không có năng lực khảm quá mạnh, cho nên rất nhanh đã bị bọn họ tự mình vứt bỏ.

Trong 50 ngắn ngủi, từ tế bào hình cầu đã bắt đầu xuất hiện hình vuông, hình bát giác.

Nhờ vào kết cấu tế bào khối vuông với nạm xây này mà độ cứng có thể so với tế bào xương, bọn họ cuối cùng cũng có thể đứng lên....

Không còn là một đống bùn lầy...

Ở trong mắt Hứa Chỉ, phảng phất như thế sự đang xoay vần, hắn nhìn thấy từng con pixel mosaic, chém giết lẫn nhau, thậm chí cây cối cũng được tạo thành từ khối vuông pixel.

Nhìn vào hành tinh pixel này...

Phảng phất như nhìn thấy “Minecraft”, một đống động vật khối vuông đang phát động từng trận chiến tranh tàn khốc!

Dịch: MBMH Translate

Chương 898 - Chiến Tranh Pixel 1

Ầm vang!

Hai nhóm động vật pixel nguyên thủy đang chém giết lẫn nhau ở trong rừng cây. Một bên là là sinh vật pixel được tạo thành từ khối bát diện, một bên là sinh vật pixel được tạo thành từ khối lập phương.

Chiến tranh pixel đầu tiên đã nổ ra!

Khối vuông vs bát diện.

Cuộc chiến tranh giữa hai đại pixel đã dừng lại bởi vì sự thất bại của sinh vật khối vuông.

Động vật khối vuông có tế bào được khảm chặt chẽ hơn, nhưng cũng dẫn tới việc quá cứng, động tác cũng kém linh hoạt hơn so với tế bào được khảm theo kết cấu bát diện.

Sinh vật khối vuông bại lui.

“Đây là một loại sinh vật pixel được tạo thành từ đại tế bào thô ráp... Đây mới thực sự là một nền văn minh kỳ quái mà xán lạn, khác hẳn quá khứ. Dù sao chúng đều là văn minh sinh mệnh hình người có máu thịt, đều rập khuôn theo một khổ. Loại kết cấu này rất đặc thù, sinh vật không có DNA, có lẽ sẽ phát triển ra một nền văn minh xán lạn khác.” Hứa Chỉ nhìn thấy như vậy thì cảm khái.

Tiếp tục xem tiếp...

Một năm một năm lại đi qua, chuyện càng khủng bố hơn đã xảy ra.

Lịch sử tiến hóa của toàn bộ hành tinh quả thực có thể nói là vô cùng mạnh mẽ!

Nửa năm sau.

Những động vật khối vuông pixel bị động vật bát diện pixel liên tục giết và bại lui. Bọn chúng chỉ có thể rời khỏi trung tâm đất mẹ, mất đi năng lực sinh sản tộc đàn, rơi vào đường cùng. Vì để bảo tồn chủng tộc, bọn họ chỉ có thể bắt đầu có ý đồ xuống tay đối với các thực vật và bọ cánh cứng khác!

“Ô! Lỗ! ——”

Kèm theo đó là tiếng reo hò của bộ lạc khối vuông.

Ánh nắng mặt trời tươi đẹp chiếu xuống, đời sau của một động vật khối vuông pixel và một thực vật chân không ra đời. Đó là một hạt giống pixel, toàn bộ bộ lạc coi nó giống như là hạt giống thánh quả trên mặt đất vậy.

Ba năm trôi qua.

Một cây pixel đang dần lớn lên.

Thân của cây này cũng không phải là hình tròn như truyền thống. Nó vuông vức cắm rễ trên mặt đất, có màu đen nhánh và sáng bóng, thậm chí lá cây cũng là một hình vuông màu xanh lục được tạo thành từ từng khối vuông màu xanh lục nhỏ hơn.

Xuyên qua loại lá cây đặc thù này, ánh mặt trời vẫn chiếu xuống loang lổ như trước, vẫn rất xa hoa lộng lẫy.

Đồng thời, cây pixel này còn hấp thu thiên phú tế bào đất sét phóng xạ của Toàn tộc, thậm chí còn thích ứng với việc sinh tồn

trong chân không hơn trước đây, cành lá cũng càng thêm tốt tươi.

Một trưởng lão già nua trong bộ lạc Pixel đang vô cùng kích động. Lúc này bộ lạc đã biết được cách ghi lại văn minh của mình, hắn cầm lấy phiến đá, yên lặng khắc hoạ lại vinh quang tại thời khắc này.

“Ô! Lỗ! ~”

Ánh mặt trời tinh mịn chiếu xuống, vô số động vật pixel nguyên thủy hoang dã vây quanh cây pixel này, hoan hô nhảy nhót.

Nhóm sinh linh đời sau, lật xem phiến đá phủ đầy bụi này sẽ nhìn thấy được thần thoại lịch sử cổ xưa của bộ lạc được khắc lên đó. Hắn đã đem một màn này ghi lại vào sự vĩnh hằng của hành tinh này.

...

...

Sắc mặt Hứa Chỉ thay đổi, trở nên cổ quái, “Ngay cả cây cối cũng có thể sinh ra đời sau sao.”

Caroline cười cười, “Cho nên ta mới nói là tà môn, một chủng tộc vô cùng tà môn, nhưng đây cũng là đương nhiên, thậm chí là tất nhiên.”

Nàng giải thích, “Đặc điểm lớn nhất của bọn họ là gì? Là một sinh mệnh máu thịt, đã không còn nền tảng căn bản nhất của sinh mệnh —— chuỗi gen NDA, dẫn tới tất cả đều được tạo thành từ những khối vuông đơn sơ. Nhìn như thô ráp cấp thấp, biến thành sinh vật đơn tế bào gần với nguyên thủy nhất, nhưng trên thực tế thì sao? Đúng là đã không có chuỗi gen, cũng không có sự cách ly gen!”

Hứa Chỉ trầm mặc.

Cách ly gen, cũng tức là cách ly sinh sản.

Trong giới tự nhiên, bất kỳ học sinh cao trung nào cũng đều biết, bất kỳ sinh mệnh nào cũng có cách ly trên phương diện này... Điều này xuất phát từ sự khác biệt trong chuỗi gen NDA di truyền.

Nhưng bọn hắn không có chuỗi gen thì sao?

Cũng sẽ không có cách ly, giống loài đặc thù này tương đương với việc có thể kết hợp với bất kỳ sinh mệnh nào, sinh ra sinh mệnh pixel càng độc đáo hơn.

“Lại là một loại truyền nhiễm sao?”

Hứa Chỉ nhìn một thực vật chân không thấp bé, thì ra đặc tính của nó vẫn như cũ, diện mạo cũng không khác biệt lắm, chẳng qua là đã biến thành phong cách pixel...

Đây là một kết cấu tế bào Toàn tộc hoàn toàn khác.

Tuy rằng không có NDA, nhưng vẫn còn có tế bào máu thịt, hơn nữa có thể cho phép giống loài phát huy tối đa và giữ lại các đặc tính vốn có.

“Việc cảm nhiễm đồng hóa thật ra không thể nói trước được, nhất định là không giống với virus trụ thần, không ác liệt, không có năng lực hủy diệt thiên tai.” Caroline cười nói, “Ta đã quan sát cẩn thận, bọn họ cũng không phải là giống loài sinh mệnh diệt sạch nguồn sinh thái, chỉ là đời sau với các sinh vật khác biến thành một loại kết cấu tế bào hoàn toàn mới.”

Hứa Chỉ gật gật đầu, “Trên lý luận thì là như vậy, nhưng hành tinh này đã bị bọn họ chiếm cứ, cho dù bọn họ không hủy diệt nền sinh thái vốn có thì cũng sẽ bị không gian đè ép, rất nhanh sẽ bị diệt sạch.”

Thời đại tiếp theo đã rõ ràng.

Bộ lạc khối vuông pixel bắt đầu điên cuồng kết hợp với sinh vật khác, bọ cánh cứng, các loại cây cối, chay mặn không kiêng kỵ gì hết, sinh hạ ra các loại tộc nhân hoàn toàn mới, mở rộng chủng quần, chuẩn bị cho chiến tranh...

Một bên khác, bộ lạc bát diện pixel cũng không cam chịu yếu thế.

Bọn họ bắt đầu thử đồng hóa động vật, thực vật, nhưng bọn hắn phát hiện kết cấu thân hình tám mặt của bọn họ không thích hợp để đồng hóa giống loài. Kết quả lúc bắt đầu bởi vì số lượng tộc nhân không đủ nên chiến tranh phải liên tục bại lui...

Lúc này đây chiến tranh pixel, đến lượt bộ lạc bát diện bại lui!

Mười năm đi qua.

Khắp thế giới, tại hành tinh pixel trước mắt này có thể thấy cây cối đều là những khối vuông pixel, có thể thấy được độ khủng bố trong việc khuếch trương lực lượng của bọn họ.

Mà bộ lạc bát diện pixel điên cuồng bị chèn ép, gần như sắp bị diệt sạch. Cuối cùng, bọn họ cũng tìm được đường ra cho mình, bọn họ phát hiện bọn họ có thể đồng hóa rất nhiều vật chết...

Ví dụ như các loại khoáng thạch, kết tinh...

Vì thế, bọn họ bắt đầu biến thành động vật kết tinh từ từng viên đá quý lưu ly năm màu, xa hoa lộng lẫy, hơn nữa còn cực kỳ cứng rắn, sau đó nhanh chóng tiến hành phản kích.

Hứa Chỉ: “.....”

Cùng vật sống sinh ra hài tử còn chưa tính, bên này lại càng tàn nhẫn hơn, ngay cả vật chết như cục đá cũng có thể sinh sản?

“Đây cũng không phải là sinh hạ đời sau, mà là một số tộc nhân, chủ động cắn nuốt kết cấu của một số kim loại, làm cho kết cấu của bọn họ có độ cứng gần với đá quý.”

Dịch: MB

Chương 899 - Chiến Tranh Pixel 2

Sắc mặt Caroline vẫn bình tĩnh như trước, "Đừng quên, bọn chúng vốn dĩ là sinh mệnh xuất thân từ tế bào đất sét gốm sứ, đối với kết tinh, vốn dĩ chính là thuộc về cùng một chủng loại, có tính kiêm dung mãnh liệt."

Không phải sinh ra đã tốt.

Hứa Chỉ thu lại vẻ mặt, bọn chúng có thể ăn đá, ăn kim loại để gia tăng độ cứng kết cấu.

Rất nhanh, trên hành tinh này, chiến tranh pixel lần thứ ba bùng nổ!

Lúc này đây hai bên đều có tiến bộ, là bộ lạc khối vuông máu thịt đại chiến với bộ lạc bát diện khoáng thạch.

Chiến tranh giằng co hơn hai mươi năm, hai bên có thắng có bại, đồng thời khắp thế giới cũng dần dần không còn động vật chân chính nữa, đều biến thành kết cấu tế bào pixel.

Bộ dạng của bọn họ, cũng trở nên hợp quy tắc.

Không còn là những tế bào hình tròn nhão dính chỉ có thể nằm oặt trên mặt đất làm nước bùn như lúc trước nữa, mà là biến thành tế bào hình lập phương có lớp khảm, có thể đứng thẳng, bộ dạng cũng trở nên có quy luật hơn.

Thậm chí bởi vì là sinh vật mosaic được tạo thành từ vô số tế bào khối vuông, cho nên còn có chút đáng yêu như phim hoạt hình.

Hơn nữa, cùng với kết cấu ngày càng tăng lên của thời đại.

Hình thể của bọn họ cũng không còn trọng tố về trùng đế giày lúc trước, cũng không đi lại bằng bốn chân giống như dã thú. Thậm chí bọn chúng còn dần thoát khỏi việc đi lại bằng bốn chân, một số cá thể biến thành đứng thẳng như con người.

Bởi vì không có gen di truyền cố định hình thái, bọn họ vẫn có thể tự mình biến hóa.

Hứa Chỉ: "....."

Đây là "Một" tức là "Toàn", nhất "Sinh" vạn vật, Toàn tộc có vô hạn khả năng sao?

Hứa Chỉ nhìn hành tinh kia, bắt đầu hiểu rõ hơn về câu nói: 'vạn vật cả đời, mẹ của vạn vật'.

"Đây là tình hình hiện tại của bọn họ." Sắc mặt Caroline trầm xuống, "Điều này vô cùng tà môn, ta không thể đoán được tương lai rốt cuộc sẽ có những thay đổi gì."

Sắc mặt Hứa Chỉ cũng trở nên cổ quái.

Ngươi có thể tưởng tượng ra trò chơi pixel trong máy trò chơi trắng đỏ vào những năm 80-90 không? Một đống hình ảnh thô ráp chất chồng thành sinh vật... Tạo thành một hành tinh.

"Xem ra cũng vô cùng thú vị."

"Đúng vậy, kết hợp với tế bào Toàn tộc vậy mà lại biến thành một hành tinh không có chuỗi gen DNA xưa nay chưa từng có."

Rầm!

Trong lúc hai người nói chuyện, bọn họ đã rời khỏi vị trí quan sát lịch sử phát triển hai trăm năm của hành tinh, chậm rãi buông xuống trên hành tinh này.

Cây cối không phải là hình trụ, mà là hình vuông cao lớn.

Động vật cũng được tạo thành từ các loại khối vuông, nhưng màu sắc cũng không phải là đơn lẻ, mà là có mắt, miệng...

Không thể không nói tế bào Toàn tộc rất khủng bố, mỗi một loại tế bào đều có tác dụng thay thế các tế bào đã phân hoá.

Hai người trắng sứ đang đi lại trên hành tinh pixel kỹ thuật số này. Cả người tinh tế, giống như là hai bức họa sinh mệnh mang phong cách vĩ độ.

Hai vị Thần ưu nhã tinh tế đang đứng trên thế giới mosaic thô ráp.

“Bọn họ hiện tại đã không còn là trùng đế giày nguyên sinh nữa, có thể xem như là một loại sinh mệnh hoàn toàn mới, hơn nữa, trí tuệ cũng đang điên cuồng phát triển.”

“Đặc biệt là trọng lượng, cũng vô cùng nặng.”

“Tuy rằng đối với chúng ta thì không sao cả, nhưng vẫn phải cẩn thận một chút.” Caroline dặn dò cười nói, “Hiện tại, hai bộ lạc vẫn đang chinh chiến, đặc biệt là bộ lạc khối vuông pixel, bọn họ đam mê tìm kiếm giống loài mới để mở rộng chủng quần... Nếu như nhìn thấy chúng ta, phỏng chừng cũng muốn xuống tay đối với chúng ta, đem con cháu của chúng ta biến thành pixel.”

Hứa Chỉ: “.....”

Tàn nhẫn như vậy, thấy một sinh vật mới liền muốn xuống tay sao? Mở rộng chi nhánh chủng tộc?

Hứa Chỉ trầm mặc một chút, bỗng nhiên mở miệng, hắn nhìn cây khối vuông bốn phía, cũng không vội vã nghiên cứu sinh thái, mà nói, “Bộ lạc này, tất cả đều hoang dã, cuồng bạo, giết chóc, giống như là dã thú, chỉ biết sinh sản và đấu tranh, không có văn

minh. Chúng ta cũng nên chế tạo một số tai nạn, để đốc thúc bọn họ phát triển hơn mới được."

Caroline trả lời, "Ta cũng đang có ý này, hai đại bộ lạc hiện tại đang tiến vào thời hoà bình. Bởi vì bọn họ đã không còn xung đột, bộ lạc bát diện vẫn luôn cung phụng đất mẹ như trước, tiến hành sinh sản... Mà bộ lạc khối vuông cũng có thể sinh sản như bình thường. Một bên sinh hoạt tại trung tâm trái đất, một bên sinh hoạt trên mặt đất."

Caroline gật gật đầu, nàng cũng cảm thấy vô cùng hứng thú đối với sự phát triển của nền văn minh này. Một loại hình thái sinh mệnh không có máu thịt, DNA thô ráp, đã hoàn toàn khác biệt rồi.

Nàng tiếc hận nói, "Chỉ là, virus đại nhất thống là gen virus tiến hóa, cũng không có hiệu quả đối với bọn họ, nếu không đã có thể dùng thêm một lần nữa. "

Hứa Chỉ cảm thấy không ngoài ý muốn, "Ngươi không phải nói, muốn mời một A Tu La đạo từ thế giới khác, đến đây tiến hành giao lưu hữu hảo, giao lưu văn minh sao?"

Caroline gật gật đầu.

Hai thế giới giao lưu, luận đạo, bởi vì đều cùng một cái hệ thống, ở trong mắt nàng thì đây là điều nên làm. Dù sao hai bên đều là một trong những thế giới được cai trị bởi thần linh siêu cổ đại.

Giao lưu hữu hảo, giúp đỡ nhau phát triển là điều đương nhiên.

"Vậy hai việc trước mắt hợp lại làm một là tốt rồi." Hứa Chỉ cười nói, "Để cho những A Tu La đạo kia sinh tồn ở thế giới này, hơn nữa nếu như giao lưu thì hai bên nhất định sẽ bùng nổ chiến tranh."

Caroline cả kinh, nhíu nhíu mày, vội vàng nói, “Dù sao thì đó cũng là khách nhân, hẳn là nên đối đãi tốt một chút, mới có lễ tiết.... Ngài hẳn là biết bộ lạc khối vuông pixel này vô cùng hoang dã, nguyên thủy, thô bạo, nhìn thấy sinh linh không giống nhau sẽ buộc chặt vào trong bộ lạc, muốn sinh hạ sinh mệnh mới...”

Hứa Chỉ lắc đầu, sắc mặt vô cùng bình tĩnh.

“Không có việc gì, bọn họ đã hình thành thói quen đối với phương diện này.”

...

Caroline vẫn còn chưa phản ứng lại.

Ở trong mắt của nàng thì đây là hai việc không giống nhau.

Mời A Tu La đạo của thế giới “Lục đạo luân hồi” tới làm khách, hai đại thế giới giao lưu văn minh, đương nhiên phải ở Thạch tinh, hành tinh Cybertron khoa học viễn tưởng phồn hoa nhất. Như vậy thì mới có thể thể hiện ra thực lực cường đại nhất cùng với sự tôn trọng của bản thân.

Mà “hành tinh kỹ thuật số pixel” trước mắt này tuy rằng đã trôi qua hai trăm năm, nhưng vẫn là thời đại của nền văn minh bản địa.

Vô cùng thô ráp đơn sơ, đây không phải là phương thức để đối đãi với khách nhân. Huống chi, lấy sự dã man hiện tại của những người dân bản xứ đó đương nhiên sẽ bắt giữ những A Tu La đạo kia...

Hậu quả thật là không dám tưởng tượng.

“Dù sao cũng là khách nhân, bọn họ tới là giúp thế giới chúng ta phát triển văn minh, làm việc cho chúng ta, có thể hay không...” Caroline nghĩ một lúc rồi nói.

Hứa Chỉ cười cười.

Rất nhiều vị Thần đều là như thế này.

Trong năm tháng dài dòng, quan niệm sống chết cũng dần trở nên đạm bạc. Bọn họ sẽ không chú ý tới những sinh linh mênh mang, nhưng bọn hắn vẫn sẽ coi trọng tồn tại cùng đẳng cấp, giống như là người tôn trọng người vậy.

Con người sẽ tôn trọng thứ khác với đồng loại như côn trùng hay vi sinh vật sao?

Người bình thường sẽ không nhìn xem rốt cuộc có bao nhiêu con kiến đã chết, bao nhiêu vi khuẩn đã chết. Đây là sinh vật thuộc hai loại vĩ độ... không có "Nhân quyền".

Nàng đây là tôn trọng người dưới trướng cai trị của Thần linh siêu cổ đại ở một thế giới khác.

Dịch: MBMH Translate

Chương 900 - Tiến Hành Viếng Thăm! 1

"Không có việc gì."

Sắc mặt Hứa Chỉ vô cùng bình tĩnh, giải thích, "Chiến sĩ A Tu La đạo vô cùng nhiệt huyết, có ý chí chiến đấu dạt dào, là chủng tộc thích khiêu chiến khó khăn."

Caroline không khỏi có chút nghi hoặc, "Thật sự có chủng tộc chính trực như vậy sao?"

"Ngươi tiếp xúc lâu rồi sẽ phát hiện."

Hứa Chỉ cảm khái một chút, cười nói, "Bọn họ ham thích giải quyết vấn đề cho bất kỳ kẻ nào, cho dù có thống khổ như thế nào thì bọn họ đều sẽ chịu thương chịu khó, tuyệt đối sẽ không từ bỏ, chỉ cần cho bọn hắn một ít thù lao tương ứng... Thậm chí, rất nhiều thời điểm căn bản không cần thù lao."

"Không cần thù lao?"

Caroline khó hiểu, trên thế giới này sao có thể có sinh vật như vậy?

Hứa Chỉ tiếp tục nói, "Có thể yên tâm với bọn họ, hơn nữa trong quá trình trợ giúp ngươi, chính mình sẽ chủ động đi cướp đoạt thù lao, nhận quá bạt mao, không có một ngọn cỏ. Thậm chí còn phải đề phòng bọn họ cướp đoạt khắp nơi, để tránh bị lỗ quá lớn."

"Thì ra là thế, tổng kết lại một câu là vô cùng nhiệt huyết chính trực, là kẻ trộm keo kiệt thích khiêu chiến khó khăn?"

Caroline như đang suy nghĩ gì đó, nàng cảm giác phong cách có chút không đúng, cứ mâu thuẫn lẫn nhau.

"....."

Hứa Chỉ nghe nàng miêu tả tình hình chung, cũng cảm thấy có chút không đúng.

Đây không phải Chegrava sao, đương nhiên là không có khả năng làm công, vị nào...

"Nhưng mà, có lẽ nàng đã đánh bậy đánh bạ, nhìn thấu bản chất của những gia hỏa đó, không hổ là nhà khoa học thiên tài! Quả thực rất lợi hại!" Trong lòng Hứa Chỉ đang cân nhắc, chung quy lại cảm thấy rằng đây là một chủ ý rất tốt.

Một công đôi việc, cũng coi như là giải quyết mối họa lớn trong lòng.

Thân hình hai người chợt lóe, được bao phủ bởi mosaic.

Bọn họ trực tiếp hóa thành sinh vật đồng loại, đi lại ở trên đại địa, quan sát bộ lạc nguyên thủy của bọn họ.

Qua mấy ngày quan sát...

Bọn họ tuy rằng dã man, nhưng chém giết đều không phải là máu tanh, bởi vì phần còn lại của chân tay bọn họ, toàn bộ đã được đánh mã.

"Đây là một hành tinh tuân theo sự hài hòa hữu ái."

Hứa Chỉ cảm khái, đi một vòng khắp mặt đất, phát hiện nền văn minh của bộ lạc khối vuông đã phát triển trở thành một hệ sinh thái bình thường.

Hoa cỏ cây cối, động vật thực vật, đều bị đồng hóa, tự mình sinh sản vòng sinh thái.

Mặt đất là nơi ở của bọn họ.

Mà bộ lạc bát diện đều ẩn cư dưới lòng đất. Bọn họ đi theo phong cách nguyên thủy nhất, sinh sôi nảy nở cùng Đại Địa Mẫu Thân, lấy đó để tự kéo dài chủng quần, đồng thời cũng có càng nhiều khoáng thạch bị đồng hóa, hóa thành từng sinh vật kết tinh từ đá quý pixel tám mặt.

Không xâm phạm lẫn nhau.

Bọn họ đều tự chiếm cứ địa bàn cho riêng mình, tiến vào khu vực hoà bình.

“213 năm, phát triển thành như vậy...” Ngay cả Hứa Chỉ khi nhìn vào môi trường sinh thái độc đáo của bộ lạc trên hành tinh này, đều cảm thấy thật là không thể tưởng tượng được.

Đây có lẽ mới là chư thiên vạn giới mà mình muốn. Mỗi một thế giới là các loại hình thái sinh mệnh và kết cấu thần bí không rõ. Nếu như tất cả đều là máu thịt hình người, như vậy thì sẽ không có chút thú vị nào.

Nghĩ đến đây, Hứa Chỉ nói với Caroline, “Lại qua không lâu nữa, hắn sẽ đem bọn họ tiến vào, ngươi không phải nói muốn văn minh phát triển đa dạng hóa sao? Đặc tính giống loài của bọn họ quả thực là có thể tiến hóa, có lẽ có thể mang đến kinh hỉ.”

...

Kinh hỉ, cũng thật là kinh hỉ.

Hứa Chỉ ngồi ở trong phòng khách, nâng má, vẻ mặt nghiêm túc.

Hắn phục hồi tinh thần lại, nhìn ánh nắng tươi đẹp bên ngoài. Buổi sáng hắn rời giường đi nhìn bên Caroline một chuyến, cũng mới chỉ trôi qua trong chốc lát, hiện tại mới 9 giờ rưỡi.

“Có lẽ, khi nhóm người chơi thứ hai tiến vào, hẳn là nên tổ chức một số hoạt động phó bản đặc biệt.”

“Bữa sáng của ngài.” Thiếu nữ quản gia gốm sứ bưng chén đĩa đi ra, đem đồ ăn hôm nay lên.

“Ừm.”

Hứa Chỉ nhận lấy bữa sáng, nhân lúc sáng sớm đang còn nhàn hạ, nhàn nhã liếc qua diễn đàn một chút.

Diễn đàn Internet.

Vừa mới hơn 9 giờ rưỡi một chút, một lượng lớn ma mới đã bắt đầu đổ bộ.

Một đám này ước chừng có khoảng một vạn người chơi.

Bọn họ ban đầu bị thả xuống ở các nơi trong Súc sinh đạo, dựa theo xếp hạng cách đấu, lần lượt là động vật, côn trùng, thực vật. Bọn họ sẽ biến thành ba loại cấp bậc này bên trong các loại sinh thái.

“Pokemon, ta tới đây!”

“Hình thái tiến hóa siêu cấp!”

“Ta đã nghiên cứu ra con đường tiến hóa thuộc về ta! Metal Garuru!”

“Thôn Tân Thủ, không thể nghi ngờ chính là Súc sinh đạo, chờ sau khi ta phát đạt, ta muốn đi vào trong địa phủ, chơi trò chơi trong thành phố cơ khí, đùa bỡn thân thể Vân Đế một chút! Để cho hắn thấy rõ sự lợi hại của ta! Cảm thụ được sợ hãi! Đại chiêu: Mũi tên mạnh mẽ trên đầu gối ↗→↗↓”

“Ta muốn đi vào đạo Nhân gian, đến vùng cấm cổ đại tìm đại lão, bái sư học nghệ, học tập giả trang, cường giả giả trang hướng

tới kẻ mạnh hơn!”

“Oa oa oa! Đại đao của ta đã đói khát khó nhịn!”

....

Hứa Chỉ ở nông thôn rất nhàn nhã, mới 9 giờ rưỡi, lúc này toàn bộ diễn đàn đã sôi trào.

Có thể nói là vô cùng bùng nổ.

Ngày này đã được mong đợi rất lâu.

Cơ hồ mỗi một ngày, đều có một lần cốt truyện phát triển, vô cùng kính bạo.

Đặc biệt là ngày hôm qua, đám người Vân Đế lạnh, cái loại cốt truyện này, các loại đấu trí đấu dũng này, trí tuệ đúng là kinh thiên động địa...

Mà hôm nay là ngày mà thời đại mới mở ra!

Đám người chơi mới bọn họ tiến vào!

Ngày hôm qua đám người Vân Đế, tàn dư của thời đại cũ đều đã lạnh, Phật -đạo thịnh thế, còn có thể không hưng phấn sao!

Đinh!

Bỗng nhiên thông báo thứ nhất xuất hiện ở trước mắt mọi người.

【 Trong lần đổi mới này, chế độ ghi hình sẽ được mở, dưới tốc độ chảy thời gian không giống nhau sẽ không thể tiến hành phát sóng trực tiếp, nhưng bây giờ có thể tiến hành ghi hình và tiến hành phát sóng trực tiếp ra bên ngoài. 】

Ghi hình!!

Mọi người lập tức rơi lệ.

Cuối cùng thì cũng mở ra sao... Chụp hình đương nhiên là thích, nhưng đụng tới chuyện nào đó mà vẫn luôn chụp hình rồi sau đó xâu chuỗi hình ảnh thành video, nó quá rườm rà. Hiện tại mở ra công năng này, quả thực là phúc lợi trời ban.

“Tổ công tác khó nhằn này càng ngày càng nhân tính hóa.”

“Có thể ghi hình, cũng có ý nghĩa là nội dung càng sâu hơn! Có phải hay không biết được đám người chơi chúng ta, về sau nhất định sẽ tiến bộ, sẽ thường xuyên tiến vào hai đạo, thời gian không bình đẳng, cho nên đã đặc biệt mở ra?”

“Ta đúng là vui chết mất!”

Có nhiều ý kiến khác nhau.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều cảm thấy đây là thời đại tốt đẹp nhất.

Lúc trước, bọn họ gần như chỉ có thể chứng kiến qua phát sóng trực tiếp, chứng kiến bánh xe lịch sử cuồn cuộn, anh hùng soạn ra sử thi, văn minh viết nên tán ca...

Mà ngày nay, thần thoại lịch sử thuộc về chính mình rốt cuộc đã đến.

...

Dịch: MBMH Translate

Chương 901 - Tiến Hành Viếng Thăm! 2

Một bên khác.

Trong Thiên nhân đạo, Nguyên Thanh Hoa vẫn là một Thiên Đế lợn giống như trước, phụ trách sinh sản chiến sĩ đạo Ngạ quỷ, bổ sung chiến lực khuyết thuyết của Thiên nhân đạo gần đây.

Nhưng mà phối ngẫu của hắn, Bạch Tiểu Quân dưới sự trợ giúp của Nguyên Thanh Hoa cùng với mấy đứa con hồ lô của mình, nhân lúc Vân Thiên giới đại diệt sạch, lén chạy ra ngoài...

“Ta đã tự do!”

Người cây này đứng ở trên một ngọn núi lớn trong Súc sinh đạo, rống giận, lệ rơi đầy mặt.

Cảnh tượng lúc đó vẫn như hiện ra trước mắt...

“Mụ mụ, nhất định phải nhớ trở về!” Bảy hài tử lập loè nước mắt, phấn điêu ngọc trác, vô cùng đáng yêu.

“Ta là ba của các ngươi!” Bạch Tiểu Quân sờ sờ đầu của bọn họ.

Nhưng chung quy lại hắn vẫn rời đi.

Bên tai hắn vẫn còn văng vẳng lời nói chia tay lưu luyến với bọn nhỏ đáng yêu cùng với mẹ nó Nguyên Thanh Hoa kia, không khỏi cảm khái vạn ngàn.

“Về sau, ta đã tự do!” Hắn lấy một di vật cổ xưa từ trong miếu

Phật, mang ra làm xá lợi, là người đầu tiên kế thừa Phật tu, hắn đương nhiên là rất tự tin.

Đặc biệt là hắn hiện tại đã cấp năm!

Tuy rằng không phải Thiên Đế, nhưng đối với người chơi trong cùng cảnh giới đã vô cùng cường đại.

“Open beta mới, bắt đầu rồi.”

Hắn nghĩ một lúc, lén đi lại ở trong Súc sinh đạo, dự định tập hợp với các người chơi khác, cùng nhau nghiên cứu vật lý Phật, đả đảo nhất mạch khác.

Nhưng mà giây tiếp theo.

Trong rừng cây, truyền đến tiếng bước chân, một cái đầu ngựa chậm rãi đi ra từ trong bóng đêm.

“Phủ Quân Luân Hồi thiết lập một sân khấu mới, tuyển nhận A Tu La đạo trong thiên hạ, không biết ngươi có hứng thú hay không?”

Giọng nói âm trầm khàn khàn, phảng phất như kim loại ma sát với nhau, rất khó nghe.

Bạch Tiểu Quân nao nao, cung kính hỏi, “Có thể đi địa phủ một chuyến sao?”

Trong lòng hắn đang nóng như lửa, nhiệm vụ ẩn giấu.

Một thôn hy vọng mới!

...

Thực mau, lúc vừa mới khai phục, đã có rất nhiều người chơi mới và lâu đời đều được mời ngẫu nhiên.

Thông tin trên mạng cũng hoàn toàn sôi trào.

“Quả nhiên không sai, mảnh tư liệu thứ hai đã mở ra, Phật-đạo thịnh thế, địa phủ làm ruộng, chính thức bắt đầu!”

“Ta chỉ nói rằng, chủ tuyến chiến đấu chính là chống lại địa phủ... Chủ tuyến làm ruộng chính là trợ giúp địa phủ làm ruộng, hai đại trận doanh.”

“Bổn ma mới đã gia nhập, nhiệm vụ ẩn giấu”

...

Căn cứ theo số lượng thống kê, bọn họ phát hiện phần lớn người tiếp nhận nhiệm vụ ẩn giấu đều là đám người chơi ma mới.

Nhóm người này là nhóm tiểu khả ái, ở trên mạng không ngừng khoe ra, vô cùng vui vẻ.

Nhưng mà cũng là tất nhiên.

Hiện tại đám người chơi cũ chỉ còn lại hơn một trăm người, so với một vạn người chơi mới, theo xác suất đi thì phần lớn đều sẽ là người mới.

Miêu Khiêu lúc này đã bắt đầu thuyết minh:

“Mọi người đừng nóng vội, đây là một danh sách dự tuyển mà thôi. Các ngươi nhìn thấy bọn họ chỉ là thông báo cho các ngươi, cho các ngươi nỗ lực tu luyện, chờ đợi khảo hạch?”

“Ta từ Mạnh Bà nơi đó nghe được tin rằng yêu cầu khảo hạch cũng có rồi, muốn ngươi ở trong một tháng, tu vi đạt đến cấp ba, hơn nữa còn song tu Phật- đạo, như vậy mới có khả năng được lựa chọn.”

“Chỉ tuyển ba trăm người đầu tiên, mà lần nhận người lúc này, nghe nói là Phủ Quân Luân Hồi tự mình chưởng quản.”

Phủ!Quân!Luân! Hồi!

Mọi người lập tức hưng phấn, trong lòng rạo rực.

Phủ quân Luân Hồi là ai? Máy đạp nát mộng tưởng, kẻ ngụy trang cuối cùng. Bọn họ ngày hôm qua đã tận mắt nhìn thấy toàn bộ tàn dư của thời đại cũ bị giết, lực lượng đáng sợ kia ai có thể chống cự?

Trong địa phủ có nội ứng chính là tốt như vậy, có thể tùy tiện tiết lộ cho bọn họ một số tin tức che giấu. Đây là tầm quan trong của việc xoát độ hảo cảm của NPC, nhìn Miêu Khiêu người ta xem, ngươi cho rằng hắn không làm gì, nhưng độ hảo cảm luôn xoát đi lên!

Đây là một nhiệm vụ liên hoàn.

Yêu cầu thiên phú cao như vậy, tất nhiên là nhiệm vụ ẩn giấu siêu cấp.

“Chẳng lẽ, là sàng chọn tâm phúc?”

“Không phải là thu đồ đệ chứ?”

Lập tức, mọi người đều kích động, vô cùng phấn khởi.

Đương nhiên, còn có đại lão trực tiếp suy đoán:

“Rất có thể có quan hệ với chuyện lúc trước mà Phủ Quân Luân Hồi đã làm! Lúc trước không phải là hắn mang theo luân hồi rồi biến mất sao? Thế giới này với hắn mà nói không có uy hiếp gì cả, có khả năng hắn đang trù tính một số việc ở bên ngoài.”

“Bên ngoài, một thế giới khác sao?”

“Đúng vậy, nói là thiết lập sân khấu, có thể là thế giới hoặc thời không nào đó mà tầm mắt chúng ta căn bản nhìn không tới?”

Mọi người nổi cả da gà.

Phủ Quân Luân Hồi, thật sự rất khó nhìn thấu, bởi vì quá thần bí và cường đại rồi.

“Tàn nhẫn như vậy sao! Mới chỉ là Thiên Đế mà bắt đầu vội vàng tính đến thế giới khác?”

“Thể giới lục đạo luân hồi này là thế giới rách nát, giống như miếu cổ trong địa ngục vậy. Hắn chỉ là độc quyền cận đại mà thôi, tại thời đại xa xôi hơn có lẽ còn cất giấu cơ duyên hoặc bí mật gì đó, cho nên đang muốn xuống tay trên phương diện này.”

...

Tốc độ chảy của thời gian bên trong nhanh như thế nào?

Hứa Chỉ ăn một bữa sáng, lảo đảo lắc lư đến đến 1 giờ chiều, thì bên trong đã gom đủ ba trăm người đầu tiên chỉ trong buổi sáng. Bọn họ đặc biệt giỏi, tư chất cũng tuyệt đối không kém.

“Như vậy, liền bắt đầu đi.”

Hứa Chỉ ưu nhã cầm giấy ăn, xoa xoa miệng.

Trong địa phủ.

Mạnh Bà nhìn đám người chơi này, nói ra chân tướng,

“Lúc này đây, Phủ Quân đã trao đổi với một vị ở thế giới khác, quyết định tiến hành viếng thăm lẫn nhau, mà các ngươi chính là thành viên đi thăm viếng giao lưu!”

Một thế giới khác?

Thăm viếng? Giao lưu?

Giờ phút này, gương mặt của tất cả người chơi đều biến sắc, ý

nghĩa mà nó mang đến trong đây quá khổng lồ.

Một thế giới khác gì đó, quả thực là khoa trương tới cực điểm! Phải biết rằng, hiện tại các thế giới khác, đều không có tiến hành giao lưu văn minh thế giới... Bọn họ cũng vốn còn tưởng rằng, cho dù là Tam giới, Dung Nham đại địa, hành tinh Cổ Mộc, cũng sẽ không đến lượt bọn họ, nhưng mà ai biết...

Trước mắt bọn họ là đội đại biểu cho văn minh xuất ngoại, thăm viếng hữu hảo?

“Ngọa tào.”

“Ta không có nghe lầm chứ? Đây là tiết tấu phát tài gì vậy!”

“Chết cũng đáng!”

Vô số người hưng phấn đến đỏ mặt.

Rất nhanh, dưới sự dẫn dắt của Mạnh Bà, bọn họ xuyên qua một thế giới khác, một hành tinh trong vũ trụ cuồn cuộn xuất hiện ở trước mắt.

Hành tinh?

Thế giới Vũ trụ?

“Ngọa tào! Ngọa tào ngọa tào!” 300 người chơi này chỉ cảm thấy một cỗ hưng phấn tận trời, không khỏi nuốt xuống một ngụm nước bọt, đây là một nền văn minh cấp vũ trụ đó.

Lúc này, một sinh vật trắng sứ, thân khoác trường bào Thần quan Thiên Sứ , tay cầm quyền trượng, ưu nhã nói, “Chư vị, hoan nghênh đến với thế giới của chúng ta, ta là Thần quan đầu tiên dưới trướng Toàn Thần.”

Dịch: MBMH Translate

Chương 902 - Tất Cả Đều Tự Bế! 1

Toàn thần? Thần quan?

Bọn họ nhanh chóng lẩm nhẩm, nhìn người ngoài hành tinh cả người trắng nõn thần bí này, ăn mặc trường bào Thần quan hoa lệ, âm thầm đưa mắt ra hiệu.

“Thủ hạ Thần quan... Toàn Thần, hình như là người cai trị tối cao của mảnh hành tinh vũ trụ này?!”

“Quá dọa người, người này thống trị hành tinh vũ trụ sao?”

“Chúng ta muốn phát sóng?”

“Ha ha ha ha! Phỏng chừng là những tên gia hỏa không tiến vào kia.., ta đã nghĩ đến cảnh bọn họ bởi vì bỏ lỡ kỳ ngộ này mà tuyệt vọng, bất lực, đôi mắt nhỏ đáng thương như thế nào rồi!”

...

Mấy người chơi cười ha ha, thậm chí cảm giác có chút lâng lâng.

Vào ngày thử nghiệm đầu tiên, kỳ ngộ đã đến, nhiệm vụ đặc thù, phó bản chuyển chức, chức nghiệp che giấu, đây mới là đãi ngộ của vai chính sao.

Thần quan đứng đầu lại rất bình tĩnh, thấy bọn họ kiêu ngạo, cũng chỉ là cho rằng đặc tính của chủng tộc này là như thế, vô cùng dũng cảm, còn thường xuyên làm ra động tác khoa trương.

Hắn thậm chí lộ ra một tia thương hại,

Trong các hành tinh vũ trụ mênh mang, nền văn minh chủng tộc nào cũng đều có, trời sinh gen không được đầy đủ cũng có, nhưng chủng tộc như vậy thường sẽ sống không lâu liền trực tiếp bị diệt sạch.

"Đúng là sinh mệnh nhỏ yếu mà vô tri..."

Thật không biết hai vị Toàn thần, tại sao lại muốn giao lưu cùng với một thế giới nhỏ yếu hẹp hòi như vậy, còn lấy thái độ bình đẳng, theo hắn thì việc này xem ra là không cần thiết.

Chỉ có chính hắn biết, Toàn Thần sáng tạo hành tinh, đi lại giữa quá khứ và tương lai, vượt lên vĩ độ, có thể so với sức mạnh to lớn của "luật nhân quả"!

Nhưng hắn vẫn giữ vững nụ cười ôn hòa của chức nghiệp, đối với Mạnh Bà, dùng ngôn ngữ của lục đạo luân hồi giới thiệu, "Đây là thế giới của chúng ta, đứng trong vũ trụ mênh mang nơi này, mới có thể nhìn thấy rõ ràng, nhìn thấy toàn cảnh."

"Thật là một thế giới đáng sợ."

Thượng Quan Man cũng trầm mặc, lúc này mới biết thế nào là ếch ngồi đáy giếng.

Nàng đi lên từ phố phường Cửu Lưu hỗn loạn, không giống như là đệ nhất Thần quan này, sinh ra đã thần thánh, chưa từng trải qua quá cái gì. Nàng có thể xem mặt đoán ý, đương nhiên nhìn ra vị đệ nhất Thần quan này mơ hồ có chút xem thường đối với bọn họ. Nhưng đó cũng là đương nhiên, giống như là người thành phố khinh thường người nhà quê đơn sơ mà thôi.

Các người chơi cũng đứng ở thế giới chân không vô tận, phóng tầm mắt nhìn lại.

Phảng phất như thấy được một bức tranh sơn dầu sao trời tuyệt đẹp, từng hành tinh trôi nổi, đều có vô số sinh mệnh sinh hoạt, đủ loại môi trường sinh thái, đều không phải là những hành tinh chết.

“Ta mẹ nó bị dọa cho tiểu ra quần! Nơi này mỗi một hành tinh đều vô cùng khổng lồ, có thể so với một thế giới...”

“Tiểu vũ trụ này trực tiếp lớn hơn vạn lần so với tất cả thế giới mà chúng ta đã gặp qua!”

Trong nháy mắt, tất cả bọn họ đều há to miệng, lại là hưng phấn lại là mộng bức, giống như là Lưu bà ngoại tiến vào Đại Quan Viên, cái gì gọi là lớn? Cái này gọi là lớn.

Giống như người sống trên đất, từ nhỏ chỉ thấy qua ao hồ, bất ngờ nhìn thấy biển rộng.

Người bình thường tại giờ phút này, đều là trầm mặc và tự ti sụp đổ, đệ nhất Thần quan nhìn nhóm dân bản xứ này, chờ đợi phản ứng của bọn họ, nhưng mà...

Bọn họ cười ha hả.

“Thảo mẹ nó! Này cũng quá sung sướng đi!!”

“Một chuyến này sảng đến mức khiến chúng ta tạc nứt! Đây là ưu thế khi đi theo Phủ Quân Luân Hồi, người ta đã thiết lập quan hệ ngoại giao với các thế giới khác!”

Tất cả mọi người trực tiếp bay lên.

Cái gì gọi là một bước nhỏ của nhân loại, một bước lớn của Trái Đất?

Chính là đây!

Năm đó Apollo lên mặt trăng, liền cho rằng đã vượt thời đại,

nhưng hiện tại so với mình, phải gọi là sư phụ!

Bọn họ vừa mới tiến vào trò chơi, cũng chưa từng chơi qua, trực tiếp một cái liền bước vào văn minh sao trời vũ trụ, tiến hành giao tiếp với từng hành tinh.

Quá độc ác!!

Bọn họ như là đang du lịch phong cảnh, điên cuồng chụp hình.

Chụp chụp chụp chụp!

Hơn nữa còn ghi hình, bọn họ đã nghĩ tới bộ dáng hâm mộ ghen tị của những người khác. Ngay cả Bạch Tiểu Quân cũng cảm thấy chính mình khổ tận cam lai, vừa mới bi thương vì "Thê ly tử tán", giờ đã tiêu tán không ít, đây là kỳ ngộ buông xuống.

"..."

Thần quan đầu tiên lập tức trầm mặc.

Chẳng lẽ là mất trí đến điên rồi, bị đả kích quá mức, sao một đám đều hưng phấn lên vậy? Không nên tuyệt vọng, không nên tự ti sao.

"Đừng vô lễ." Mạnh Bà bên cạnh nhìn những người này, âm trầm trầm dặn dò nói.

"Vâng!"

Bọn họ vội vàng làm ra dáng vẻ tất cung tất kính. Bọn họ biết rõ Mạnh Bà mới là người dẫn đầu cuộc giao lưu thế giới lúc này, giao lưu cùng với vị đệ nhất Thần quan dưới trướng của đối phương.

Người thống trị của thế giới hai bên đều không đến.

Nhưng mà đó cũng là đương nhiên, bọn họ còn không xứng để

cho nhân vật như vậy tới tiếp đãi.

Lúc này, đệ nhất Thần quan mang theo bọn họ, không ngừng đi về phía trước, đi ngang qua từng viên tinh cầu.

Mà những người chơi đó cũng kích động đến hỏng rồi, điên cuồng ghi hình chụp hình. Bọn họ cố gắng chụp hết các hành tinh ven đường, tuy rằng không quá cẩn thận, nhưng cũng cảm thấy càng thêm đáng sợ.

“Hành tinh kia, hình như là hành tinh khoa học viễn tưởng, tất cả đều là cao ốc máy móc, hình như còn có phi thuyền chiến giáp vũ trụ?”

“Thấy không rõ lắm, quá xa! Nhưng chỉ là một hành tinh, đã có thể so với một cái thế giới!”

“Trên hành tinh bên kia, bọn họ đang làm gì vậy? Trời ạ, một con rồng năng lượng màu vàng khổng lồ đang bay khỏi mặt đất? Bay lên trên đám mây, phía dưới có vô số người ở cầu nguyện? Đây là đang làm gì vậy, hứa nguyện đối với thần long sao?”

“Thật muốn đi xuống nhìn xem.”

“Đó là văn mình thần bí gì vậy, thú vị quá đi!”

Quá sung sướng, bọn họ không ngừng đi ngang qua, nhìn một đám hành tinh, chỉ cảm thấy kích động vạn phần.

Thế giới to lớn, có quá nhiều khả năng!

Đây mới là thế giới sa bàn chân chính, có vô tận khả năng khổng lồ!

Từng hành tinh này phát triển đủ loại văn minh, chỉ cần cho chúng ta đi đến một hành tinh trong đó, cảm giác như có thể chơi đến già rồi.

Dịch: MB

Chương 903 - Tất Cả Đều Tự Bế! 2

Mà lúc này, Thần quan bên cạnh không bình tĩnh nổi nữa, trực tiếp giới thiệu, "Từng hành tinh này, đều là thần của chúng ta —— Toàn Thần sáng tạo nên. Tất cả hành tinh đều là con của Toàn Thần, bao gồm các đại thần quan, phụ trách tu bổ hành tinh như chúng ta..."

"???"

Mọi người lập tức trợn tròn mắt, từng hành tinh đều là do Toàn thần sáng tạo.

Hành tinh còn có thể tu bổ?Tu bổ như thế nào đây?

Là xe đạp muốn sửa liền sửa sao, không nghĩ tới đệ nhất Thần quan này lại là có được thần lực chữa trị một hành tinh. Điều này thật là đáng sợ!

Bọn họ trong nháy mắt đều không thể lý giải nổi, điều này đã vượt qua phạm vi nhận biết của bọn họ.

Vốn dĩ, bọn họ cho rằng các cư dân mạng đều các vị Thần bàn phím, ngươi lấy cái gì để giả trang? Giả bộ trước mặt chúng ta cái rắm a! Kiến thức của chúng ta đều rất rộng lớn, hệ thống văn minh đứng đầu nào mà chưa từng gặp. Sự ra đời và hủy diệt của văn minh cũng đã gặp qua vô số lần, cho dù là vũ trụ song song, khái niệm về tuyến thế giới siêu phàm đều đã gặp qua.

Nhưng mà trước mắt, sáng tạo hành tinh...

Đệ nhất Thần quan nhìn thấy vẻ mặt của bọn họ, rất vừa lòng.

Rốt cuộc bọn họ cũng bị Toàn thần làm cho sợ hãi, nhưng mà bọn họ lộ ra loại vẻ mặt chấn động không đến vài giây...

Lại vui vẻ hưng phấn.

"Thao, như này cũng quá khủng bố đi!"

"Toàn Thần, chẳng lẽ có thể xem như là một loại Tạo Vật Chủ sáng tạo hành tinh khác? Một sinh mệnh hành tinh khổng lồ không ngừng phun ra một đám hành tinh nhỏ?"

"Thực sự có hình thái sinh mệnh khổng lồ như vậy sao?"

Tất cả mọi người đều kích động tới đỏ mặt.

Đệ nhất Thần quan: "....."

Cả người hắn đều không tốt, đây đều là những sinh vật quái gì vậy, sao cứ cười suốt thế? Vẻ mặt ngây ngô cười? Ngươi cũng không hiểu ngôn ngữ của bọn họ, không biết bọn họ cười cái gì... Hắn bỗng nhiên không muốn tiếp đãi bọn người kia, trong lòng trực tiếp mộng bức, bỗng nhiên cảm thấy quỷ dị mà âm trầm, sởn tóc gáy.

Mà đồng thời, bọn họ ở nơi này chụp hình và quay video, còn không ngừng phát ra ngoài, bao gồm các viện nghiên cứu lớn, cùng với các người chơi khác, đều giật mình.

"Văn minh cấp hành tinh!?"

"Đây là thế giới càng thêm khổng lồ, chúng ta cuối cùng cũng tiếp xúc tới một mặt khác rồi sao?"

"Vượt qua nền văn minh cấp thấp của Trái Đất chúng ta, ghi lại nhanh lên! Ghi lại nhanh lên! Đây là tư liệu trân quý nhất."

"Căn cứ vào hình ảnh trước mắt, hình như vũ trụ này cũng sử dụng hệ thống chân không: Nguồn sáng phóng xạ cùng với Khí

Tiên Thiên, có quan hệ nhất định với văn minh Hoa Hạ cổ đại của chúng ta. Chẳng lẽ, là người thượng cổ thời đại Hoa Hạ đã đặt chân tới sao trời, sau đó thế giới rách nát, lục đạo luân hồi là một mảnh ghép nhỏ, thế giới trước mắt này mới là chủ thế giới rách nát?"

...

Tại viện nghiên cứu, một đám đại lão đều đang phân tích, không ngừng sắp xếp lại suy luận.

Dù sao mọi thứ phát triển tại miếu cổ trong địa ngục đều quá xa xôi, nhưng lại là một thịnh thế viễn cổ tươi đẹp, rất có thể mảnh vũ trụ hành tinh này cũng là một trong các cấp độ của năm đó? Dù sao hệ thống của hai đại văn minh, tuy rằng đại phương hướng không giống nhau, nhưng dường như lại có loại cảm giác cùng khúc cùng công.

Lúc này, cùng với việc không ngừng phi hành, bọn họ rốt cuộc cũng đi tới hành tinh mục tiêu, chậm rãi dừng lại ở trên đó.

Lúc này, toàn bộ người chơi hoàn toàn trầm mặc.

Lúc này là một hành tinh pixel khối vuông, cây cối hình khối vuông, ngay cả cỏ cũng là khối vuông, động vật cũng được tạo thành từ khối vuông. Đây là một loại trò chơi nhỏ nổi tiếng, game xếp hình Tetris.

Chúng ta đây là xuyên đến trò chơi pixel với phong cách cổ điển sao?

Phong cách cũng không cùng một thứ nguyên với chúng ta!

Đồng thời, bọn họ cũng nhớ tới một trò chơi giống y hệt sa bàn: Minecraft, cùng với trò chơi gây tranh cãi: thế giới Mini.

"Đây là thuộc sở hữu của các ngươi, cũng là nơi thí luyện." Đệ

nhất Thần quan đem bọn họ ném trên mặt đất, sau đó rời đi cùng Mạnh Bà, căn bản không muốn để ý đến bọn họ.

“Chúng ta đi đến một hành tinh khác, quan sát văn minh của chúng.” Hắn nói với Mạnh Bà.

Một đám người đứng trên mặt đất.

Hai mặt nhìn nhau.

Bọn họ trực tiếp tự bế.

Sinh tồn hoang dã?

Đây không phải là điều quan trọng nhất, quan trọng nhất là trọng lực của hành tinh này thật là đáng sợ, quả thực đem bọn họ áp nằm sấp xuống trên mặt đất, cảm giác trên lưng như mang theo mấy trăm cân vậy.

Đi đường đều khập khiễng.

“Có ai biết, đây là cái quái gì không? Giống như tất cả đều là thế giới mosaic pixel.” Có người nói nhỏ, nhìn phong cách quỷ dị của thế giới xung quanh.

Bọn họ giống như là những động vật tinh tế có độ phân giải cao, tiến vào thế giới thô ráp có độ phân giải thấp.

Bị giảm vĩ độ.

“Ta không biết, nhưng thứ duy nhất ta biết đến là... Nếu muốn giàu, trước tiên phải chặt cây.” Có người nói, hắn trực tiếp thử đi chặt một cây vuông vức cao lớn, trên đó là lá cây vuông vắn tươi tốt.

Rắc!

Cực khổ lấy xuống một khối cành lá, kết quả nó giống như là

thép thỏi vậy, vô cùng nặng, thiếu chút nữa đã không còn bắp tay.

“Không chỉ có trọng lực lớn, mà sinh vật trên thế giới này cũng nặng đến đáng sợ. Đây là một thế giới với năng lượng và chất lượng cao.” Bạch Tiểu Quân cũng không bình tĩnh nổi nữa, “Dựa theo loại tỉ lệ này, cho dù ta là sinh vật cấp năm thì có lẽ cũng không thể đánh lại một số dã thú cường đại.”

Mà bên ngoài, cũng hoàn toàn nổ tung nồi.

“Đây là hành tinh gì vậy? Thật là đáng sợ!”

“Nặng đến đáng sợ a!”

“Đây là Minecraft?”

“Càng nghĩ càng thấy ớn, thế giới sinh vật pixel hiện thực?”

“Darwin cười cười, nói: ‘ cuối cùng cũng đến lượt Newton sao? ’”

Tất cả cư dân mạng đều trầm mặc, màn biến chuyển này đúng là không thể tưởng tượng được.

Mà các viện nghiên cứu lớn, cũng hoàn toàn trầm mặc, bọn họ liếc nhau, cảm thấy thật kinh khủng.

“Đi thăm dò! Đi thăm dò ngay!”

Người phụ trách hung hăng vỗ bàn, “Công ty trò chơi internet này, bọn họ vậy mà lại dùng trò chơi khối vuông pixel để miêu tả một thế giới hành tinh tồn tại chân thật!”

Lúc trước, tất cả mọi người đều cảm thấy đây đơn giản chỉ là một trò chơi thịnh hành, nhưng mà hiện tại...

“Chúng ta đây là...” Có người trầm mặc.

“Ta nghi ngờ bọn họ là người ngoài hành tinh ẩn nấp trên Trái Đất.” Người phụ trách nghiêm nghị nói, hắn là một người cẩn thận, thế giới này sao có thể có sự tương đồng như vậy?

Đồ vật trong trò chơi sẽ phù hợp với quy luật tiến hóa hiện thực, sẽ xuất hiện kết cấu sinh vật giống nhau như đúc sao? Hình dạng của các hành tinh bên ngoài giống cái gì mà không được? Tại sao lại hoàn toàn tương tự?

Điều tra một chút là điều tất yếu, phải phòng trước khi xảy ra.

Nhưng vẫn tạm dừng một chút, hắn vẫn mở miệng nói: “Nhân tiện hỏi một chút về việc đổi mới và cải biến phiên bản trong tương lai của bọn họ.”

Dịch: MBMH Translate

Chương 904 - Đài Công Tác, Lại Là Con Đường Thẳng Đến Cấp 9! 1

Đài Công Tác, Lại Là Con Đường Thẳng Đến Cấp 9! 1

Các viện nghiên cứu trên đại địa, vội vàng âm thầm đi điều tra đồng hồ nước của "trò chơi sa bàn pixel", mời đi uống trà, nhưng mà, ngày tháng bên này vẫn trôi qua bình thường.

Trên mạng, không ít người kích động, nhìn thế giới với phong cách mosaic pixel.

Ngay cả cây cối cũng đều là những khối vuông màu đen thẳng tắp, phía trên mọc đầy lá cây hình vuông.

"Minecraft, là cái gì?" Có người hỏi.

Dù sao thì vẫn còn có rất nhiều người chưa từng chơi qua.

"Ồ, nó là một khoản trò chơi sa bàn loại pixel từng thịnh hành toàn cầu. Nó có rất nhiều fans trung thành bao gồm cả người nước ngoài và người trong nước, người chơi hưu nhàn thích làm ruộng trên cơ bản đều đã từng chơi qua, ở bên wanwan, gọi là 《làm một Thần Sáng Thế》."

"Giống nhau chính là bắt đầu trò chơi bằng cách chặt cây, sau đó dùng bốn khối gỗ để chế tạo đài công tác. Đài công tác có thể hợp thành các loại phối phương, tạo kiếm gỗ, bản thảo gỗ, sàn gỗ, sau đó phát triển các loại khoa học kỹ thuật. Bắt đầu là thời đại đồ gỗ, sau đó là sử dụng đá, tiến vào thời kì đồ đá, sau đó là thời đại đồ sắt..."

Có người phổ cập khoa học một chút, hơn nữa còn phát ra mấy tấm ảnh chụp.

Rất nhiều người nhìn thấy ảnh thì đều lập tức giật mình, đây là giống nhau như đúc!

Nhưng trò chơi kia, phong cách pixel ngốc manh này rất đáng yêu, nhưng mà đặt ở hành tinh pixel kỹ thuật số như này lại cảm thấy có chút nổi da gà.

Bé ngoan của ta, như này cũng quá kích thích đi!

Giờ phút này, trên internet đang vô cùng náo nhiệt. Các người chơi bị ném ở trên hành tinh cầu này đã bắt đầu bận rộn.

“Hành tinh này, ngoài trừ đất đai không phải là khối vuông, còn có độ phân giải pixel cao ra thì các cây cối và động vật đều là những khối vuông. Thậm chí ngay cả một số bọ cánh cứng nhỏ, hoa nhỏ, cũng có thể thấy được mosaic năm màu, vô cùng nặng, mật độ không khác lắm so với khối sắt…”

Các người chơi dần dần phát hiện ra chỗ không thích hợp.

“Có thể có các bộ lạc thôn trang hay không?”

“Có thể có các loại quái vật pixel hay không?”

“Tại sao lại không có? Nhất định là sẽ có, chúng ta vừa mới ở trên trời cao, mơ hồ nhìn thấy một số ít dã thú lớn, còn có một số dấu vết văn minh bộ lạc.”

….

Xung quanh bắt đầu nghị luận, sau đó các người chơi nhìn về phía Bạch Tiểu Quân.

Dù sao, ở chỗ này hắn được xem như là người chơi lâu năm, hơn nữa thực lực cường đại, người chơi khác phần lớn đều là ma

mới.

Đúng là cha mẹ của bảy đứa trẻ, đương nhiên trầm ổn hơn rất nhiều.

“Mọi người không cần hoảng! Điều kiện quan trọng để khai hoang trò chơi khai là cái gì? Bình tĩnh!”

Bạch Tiểu Quân hít sâu một hơi, “Ma mới ở đây có thể trải qua khảo hạch tiến vào đều có trình độ trung bình là cấp ba, 300 tinh anh trong một vạn người. Hiện tại căn cứ theo phỏng đoán của ta, thì thực lực trung bình của dân bản xứ của hành tinh này ít nhất là cấp ba đến cấp bốn…Thậm chí một số người thể trọng khổng lồ, thể lượng lớn, có thể đã cấp năm.”

Manh như vậy sao?

Mọi người đều không bình tĩnh nổi.

Nhưng mà đúng thật là như vậy.

Sinh vật có mật độ cao, có thể giúp cho bọn họ đi lại trên trọng lực cao, cũng tương đương với việc sinh vật trên này có năng lượng cao cấp. Đây là một hành tinh siêu phàm không đơn giản.

Huống chi, sinh vật trên hành tinh này trời sinh chính đã là sinh vật phóng xạ, sinh vật chân khí, đúng là thật đáng sợ.

“Chúng ta nên làm cái gì bây giờ?”

Có người hỏi Bạch Tiểu Quân.

Bạch Tiểu Quân hít sâu một hơi, nhìn khắp bốn phía.

Giờ phút này, hắn biết rõ, thời đại của mình đã đến.

Nhớ năm đó, hắn là đám người chú ý đến trò chơi này sớm nhất, thậm chí trợ giúp Luyện Kim Đại Đế, ở bên ngoài kéo một

đống học sinh ngành y, chế tạo gen dược tề và suy đoán các loại khả năng để hắn sống cuộc đời thứ hai, trở về là thiếu niên như cũ.

Trong lòng có thể không kiêu ngạo sao?

Đương nhiên là kiêu ngạo.

Nhưng mà về sau, có một đám người chơi càng để ý tới trò chơi này hơn hắn, Manh Muội, hệ thống Terminator, Cá Khí Cầu đều thành công tiến vào sa bàn, sáng lập nên từng thời đại, thậm chí là đột phá Thiên Đế và Thần, xuất hiện đại thành tựu. Hắn sao có thể cam tâm?

Hắn chỉ là không có thiên phú trên phương diện "Tiến hóa giống loài", không có khả năng viết thuyết tiến hoá, không thể bước vào ngạch cửa. Nhưng mà hắn tự nhận là thiên phú tài trí của mình không thấp, có thể học tập dược học như chuyên gia…

Hắn nghĩ vậy, liền nhìn về phía những người khác nói, "Các huynh đệ, quyết sách hiện tại của ta chí lành trước tiên thành lập căn cứ, mọi người đều biết, đây là một trò chơi làm ruộng."

Mọi người gật đầu, thầm chấp nhận.

Ăn không ngồi rồi, không có chủ kiến thì cứ làm ruộng là được rồi, thành lập căn cứ địa, làm lô-cốt, bảo hộ chính mình trước đã rồi nói sau, đặc biệt là dưới loại hoàn cảnh nguy hiểm này.

Bạch Tiểu Quân tiếp tục nói: "Như vậy, chúng ta nếu muốn giàu, trước tiên phải chặt cây. Các huynh đệ, bắt đầu chặt cây, xây dựng nhà gỗ đi!"

"???"

Mặt mọi người đều đen lại.

Nếu muốn giàu, trước tiên phải chặt cây?

Ồn ào thì sao? Mọi người đều nói ngươi rất thông minh, có thể ở sống dưới thủ hạ của Thiên nhân, chịu nhục dưới háng, là có vài phần bản lĩnh, trí tuệ rất cao. Kết quả là ủng hộ nửa ngày, thật sự trở thành một trò chơi trong hiện thực?

Sau khi chặt cây, có phải lại muốn chế tạo đài công tác hay không?

“Tuổi của các ngươi còn quá trẻ.”

Sắc mặt Bạch Tiểu Quân ngưng lại, “Các ngươi cho rằng rất đơn giản, lại không biết ta đã đã trải qua bảy tám lần suy đoán, suy nghĩ cặn kẽ…các ngươi căn bản không biết được thâm ý của tổ chế tác!”

Mọi người cả kinh.

Chẳng lẽ đây là một vị đại lão….

Bạch Tiểu Quân cười cười, tự tin nói, “Đầu tiên, chúng ta phải phân tích từ căn nguyên, cốt truyện chủ tuyến của bên kia chính là lưu phái chiến đấu, rõ ràng là trận doanh “Phản kháng chiến tranh”. Cốt truyện chủ tuyến của chúng ta bên này rõ ràng là lưu phái làm ruộng, là trận doanh “Phủ Quân Luân Hồi”, chủ tuyến là cuộc sống sinh hoạt.”

“Mà trước mắt, hắn mang theo 300 người chơi chúng ta tới nơi này để làm gì? Nơi này là ‘ Minecraft ’! Còn chưa đủ rõ ràng sao? Nơi này đúng là chủ tuyến của trò chơi- sinh hoạt hưu nhàn, rất rõ ràng là xây dựng, làm ruộng, dệt vải, học tập kỹ năng sống.”

Mọi người dường như đang suy tư.

Nhưng lại mơ hồ cảm thấy có chút không thích hợp!

Bạch Tiểu Quân tiếp tục mở miệng,

“Như vậy thì tại sao lại phải chặt cây trước? Chúng ta tạm thời bỏ trò chơi này qua một bên, lựa chọn tốt nhất của chúng ta là xây nhà bằng gỗ, tại sao lại như vậy? Phản ứng đầu tiên của một số người nhất định là đào một cái hố trên mặt đất, đào bùn đất thật tốt a? Làm người ăn lông ở lỗ, đây rất rõ ràng là một con đường tử vong, bùn đất dễ đào, nhưng thật sự có năng lực phòng hộ sao?”

Người chơi mới xung quanh đều giật mình một cái.

Đúng vậy, bởi vì theo quan niệm truyền thống, phản ứng đầu tiên của bọn họ chính là dùng bùn đất làm nơi ẩn núp, bùn đất cộng với đá vụn, kiên cố hơn nhiều so với đầu gỗ, nhưng mà trước mắt…

Trên hành tinh này, so với thể trọng của những quái vật siêu cấp đó, bùn đất quả thực là một đống bùn.

“Ta đã hiểu!”

“Ngọa tào! Thì ra là như vậy!”

“Không hổ là đại lão!”

“Cây cối đúng là lựa chọn duy nhất của chúng ta.”

…

Trong nháy mắt, có người vội vàng đi chặt cây.

“An tĩnh một chút.”

Bạch Tiểu Quân tiếp tục nói, “Chúng ta tiếp tục phân tích, như vậy lựa chọn tốt nhất ở chỗ này là chặt cây, mà vốn dĩ lựa chọn tốt nhất của trò chơi này, cũng là chặt cây trước… hai cái trùng nhau, có thể là ngẫu nhiên sao?”

Sắc mặt mọi người liền thay đổi.

Đúng vậy, đi vào hành tinh pixel thần bí này, chuyện thứ nhất cũng là chặt cây trước, chẳng lẽ không phải là ngẫu nhiên?

Mà là…

Trò chơi này trên Trái Đất vốn dĩ cũng đang biểu thị cái gì đó?

Rất lâu trước kia, hắn chính là một cỗ thế lực chế tạo nên trò chơi này. Bây giờ lại âm thầm có một hành tinh như vậy, cùng loại với sinh vật ngoài hành tinh. Loại này có thể tồn tại trong môi trường vũ trụ ở trong hiện thực, cũng dạy cho chúng ta biết nên làm thế nào?

Trò chơi mang phong cách pixel thịnh hành toàn cầu này đang khiến cho chúng ta có cảnh giác, trước tiên phải phòng đã?

Càng nghĩ càng thấy ớn!

Bọn họ đều nổi cả da gà!

Chương 905 - Đài Công Tác, Lại Là Con Đường Thẳng Đến Cấp 9! 2

Đài Công Tác, Lại Là Con Đường Thẳng Đến Cấp 9! 2

Về phần tổ chế tác trò chơi 《 Bào Tử Tiến Hóa 》, vì để tri ân trò chơi cho nên phó bản hành tinh mới xuất hiện sao?

Có người tin tưởng, có người không tin.

Rất nhiều người đã cảm thấy rằng đây rất có thể không phải là một thế giới trò chơi. Mỗi một thứ bên trong đều hợp logic, loại hành tinh với sinh vật pixel siêu phàm này, thực sự xuất hiện ở trong hiện thực!

Nhưng không có ai nói thẳng ra!

Bạch Tiểu Quân cũng cố tình tránh khỏi đề tài này, tiếp tục nói, “Thực hiển nhiên, chúng ta đi vào nơi này, cũng không phải là ruồi nhặng không đầu, không có chủ tuyến trò chơi. Nhưng một trò chơi đã nói cho chúng ta biết, hành tinh này là tri ân trò chơi pixel nào đó, như vậy quá trình của chúng ta chính là, trước chặt cây, xây nhà, chế tạo đài công tác…”

“Chờ đã, ngươi vừa mới nói, muốn dựa theo quá trình trò chơi bình thường, chế tạo đài công tác?”

Mọi người hoàn toàn nổ tung nồi, cái từ này quá thực tế.

Đài công tác là cái gì?

Hợp thành và cải tạo!

Là trung tâm của toàn bộ trò chơi pixel, có phối phương.

Có thể đem cây cối, phân giải thành những khối gỗ, sau đó hợp thành rìu gỗ, đao gỗ, thậm chí là đài công tác, có thể hái lá cây xuống hợp thành hạt giống, có thể trồng trên mặt đất…

Nếu như thả vào trong hiện thực thì nó tương đương với cái gì??

Điều này tương đương với sự phân hủy và hợp thành của các hạt vật chất… hiện tượng đạo pháp lượng tử, một loại kỹ thuật siêu cấp không thể tưởng tượng được.

“Đài công tác, thứ quy tắc siêu hiện thực như vậy, thật sự có khả năng thực hiện được sao?”

Mọi người lắc đầu.

Trong nháy mắt, bọn họ thật sự chỉ cho rằng đây chỉ là một trò chơi pixel mà thôi. Nhưng mà hình ảnh ngẫu nhiên trùng lên nhau, cũng không phải là một loại dấu hiệu ám chỉ vận mệnh chú định, không có khả năng dựa theo quy tắc trong trò chơi để nhận định quy tắc của toàn bộ hành tinh…

Rắc rắc!

Từng cái cây ngã xuống, người chơi đang điên cuồng chặt cây.

Bọn họ phát hiện dù cho là cường giả cấp ba, có thể phóng thích các loại pháp thuật đơn giản thì chặt cây cũng cực kỳ khó khăn, chém một thân cây liền mệt đến chết người.

Quá cứng rắn và nặng!

Thậm chí một số người chơi, dùng hết toàn lực cũng chỉ có thể chém đứt được một cái liền kiệt sức!

May mà, 300 cái người chơi, mỗi người chặt một thân cây, cũng được 300 cây, buộc chặt sát ở bên nhau, có thể làm thành một nhà gỗ đơn sơ, miễn cưỡng qua đêm.

Một đêm này.

Bạch Tiểu Quân nhìn mọi người, tiếp tục lý giải, "Chúng ta đã chặt cây xong, thật sự không thể chế tạo đài công tác sao? Thật sự, không thể thực hiện được sao?"

"Đương nhiên là không thể thực hiện được rồi."

"Đúng vậy, đài công tác là quy tắc trong trò chơi, sao có thể xuất hiện tại nơi này?"

Có người nói.

Bạch Tiểu Quân ý vị thâm trường cười cười, "Phải biết rằng, các ngươi dùng quy tắc hiện thực để cân nhắc thế giới siêu phàm, thì căn bản là không có tính khả thi …Theo ta thì bước tiếp theo của chúng ta đã được xác định, kiến tạo đài công tác!"

Xoát.

Toàn thể người chơi lập tức không thể bình tĩnh nổi.

Bạch Tiểu Quân nói, "Đầu tiên chúng ta phải hiểu rõ một chút về sự hợp thành và phân giải vật chất, đây là năng lực cấp bậc gì? Thế giới cấp chính! Căn cứ vào tình báo của chúng ta, thế giới cấp chín là hiện tượng cấp đạo pháp lượng tử, mới có thể tiến hành thao tác tinh vi như vậy, đem vật chất phân giải thành hạt nguyên thủy nhất, tái tạo một lần nữa…"

"Biết vậy ngươi còn nói gì nữa?" Có người cảm thấy cạn lời.

Bạch Tiểu Quân lại lắc đầu, "Ở các thế giới khác, đúng là muốn cấp chín, nhưng mà ở thế giới này thì sao? Thế giới này cấu

thành ‘ hạt ’, thứ mà chúng ta cơ hồ có thể nhìn thấy được.”

Hắn nói đến đây liền chỉ vào một cái cây pixel màu đen, nhẹ nhàng cạo ra một ít mảnh vụn.

Nhìn kỹ thì đều là từng hạt lập phương loại siêu nhỏ, mà mặt cắt ngang của cây cối cũng vô cùng hợp quy tắc, là những mặt cắt lồi lõm được tạo thành từ những hình lập phương siêu nhỏ.

“Ngươi đang nói?” Có người chấn động.

“Đúng vậy, các đơn vị cơ bản của thế giới này quá ‘ thô ráp ’, đều là khối vuông, cho nên cá nhân ta cho rằng, đài công tác có thể phân giải thành hạt khối vuông nhỏ, sau đó trọng tố… Điều này so với cấp chín chân chính thì nhỏ hơn rất nhiều đúng không?

Cấp chín chính là một trăm ngàn tỷ, nơi này thì sao? Cấu thành lớn vô số lần, nhưng mới chỉ có mười mấy vạn… Lấy trình độ đơn giản đương nhiên là có thể nghĩ, thậm chí cấp thấp cũng có khả năng làm được… Đây hẳn là hệ thống tu hành của thế giới này, là một con đường tu luyện vô cùng khủng bố, ngụy trang dưới hiện tượng lượng tử cấp chín.”

“Đài công tác có thể phân giải thế giới sinh vật pixel, tái tạo kết cấu sinh mệnh.”

“Đây là một loại hệ thống tu luyện đặc thù, giống một khối đầu gỗ này có thể phân giải rồi tái tạo thành rìu gỗ, đao gỗ. Lá cây thật sự có thể phân giải rồi tái tạo thành hạt giống, nảy mầm trên mặt đất, phát triển thành sinh mệnh mới!”

“Văn minh trong tương lai của hành tinh này rất khủng bố và thần bí to lớn.”

“Nếu đọc đã hiểu nó, tu luyện hệ thống văn minh này đến Đại Thành, ta cho rằng chính là một cấp chín nhỏ, thẳng đến con đường cấp chín chân chính, hơn nữa còn có thể đột phá!”

“Bởi vì cấp chín là cái gì? Khống chế mỗi một tế bào, một trăm ngàn tỷ, điều này yêu cầu lực lượng tính toán và thao tác vô cùng khủng bố, mà trước mắt, không phải cũng như thế sao?”

Bạch Tiểu Quân đĩnh đạc nói, tất cả mọi người đều trầm mặc.

Đài công tác…

Bí mật phía sau vậy mà lại khủng bố như vậy!!!

Thì ra trò chơi “Minecraft” kia thật sự ám chỉ chân lý tối cao của thế giới này. Hơn nữa còn đặt cơ sở vững chắc cho hệ thống tu hành của toàn bộ thế giới trong tương lai.

Đồng thời, “đài công tác” trong một trò chơi sa bàn này vậy mà lại hướng thẳng đến con đường “Cấp chín” tối cao!

Phân giải và hợp thành.

Khống chế và nắm giữ cấp bậc lượng tử!!!

“Các ngươi hẳn là đã biết, nhiệm vụ tiếp theo của chúng ta chính là chân chính nghiên cứu những cây cối này, chế tạo một đài công tác đơn sơ.”

“Giống như là toàn bộ trò chơi pixel vậy, mục tiêu của chúng ta là đem hành tinh này, chơi thành Minecraft chân chính!!”

Bạch Tiểu Quân lớn tiếng hô to, nói với người chơi khác, “Đây mới là con đường làm ruộng của phái người chơi chúng ta.”

Mọi người lập tức bội phục không thôi.

Cái gì gọi là đại lão?

Cái này gọi là đại lão!

Thông qua dấu vết để lại, phân tích sâu xa về ý tứ mà tổ kế

hoạch trò chơi và dụng tâm của đối phương, loại suy luận và phân tích này đúng là quá mức nghịch thiên!

…

Lúc này,

Một đoạn video này rất nhanh đã được phát ra bên ngoài.

Toàn bộ các cư dân mạng đã không còn bình tĩnh, không bình tĩnh nhất chính là các viện nghiên cứu lớn.

Cấp chín…

Cảnh giới phía trên Thần linh cấp tám.

Nếu nói, cấp tám có thể thoát khỏi hành tinh, ngao du vũ trụ, như vậy thì cấp chín lại là một loại hình thái giống loài khủng bố khác.

Bất kỳ vị Thần cấp tám nào đều nhỏ yếu giống như con kiến…

Chênh lệch của cảnh giới này, thậm chí so với Thần linh cấp tám và Thiên Đế cấp bảy còn lớn hơn!

Chiến lực cấp tiêm tinh.

Thọ mệnh mấy chục vạn năm trở lên.

Tồn tại cổ xưa hằng cổ bất biến.

“Nếu có một tồn tại như vậy liền đủ để phù hộ cho hành tinh nhỏ yếu của chúng ta quật khởi trong mấy vạn năm.” Tại một nào đó trong viện nghiên cứu Hoa Kỳ, một lão nhân tóc trắng xoá nỉ non, vô cùng kích động.

Đạp đạp đạp.

Tiếng bước chân truyền đến.

“Mang đến chưa?” Lão nhân hỏi.

“Đã mang đến.” Một thanh niên đặc công cao lớn mặc đồ đen, mang đến vài tên cao tầng bày ra kế hoạch trò chơi này.

Mấy cao tầng kế hoạch của trò chơi, đến nay vẫn đang rất mộng bức.

Tình huống như thế nào vậy?

Bỗng nhiên đã bị mời đi uống trà…

Tội phản nhân loại?

Chúng ta mẹ nó chỉ là làm một trò chơi pixel thôi mà.

Bọn họ muốn khóc.

Còn không phải là 18R, máu me hay bạo lực, phong cách đáng yêu ngốc manh, ngay cả thi thể đều đánh đầy mosaic. Chỉ có vậy mà các ngươi tìm chúng ta để tra đồng hồ nước?

Trong lòng bọn họ mờ mịt nhìn người phụ trách, trong nháy mắt cả người liền cảm thấy không tốt. Bởi vì bọn họ đã gặp qua nhà khoa học này, địa vị cao đến khủng bố, còn tham dự công tác nghiên cứu phát minh cơ mật nhất.

Nhìn thấy đại cấp bậc siêu cấp của quân công, trong lòng bọn họ lại càng thêm bất an, hồn bay phách lạc, da đầu như muốn nứt ra.

Chỉ thấy, vị lão nhân đầu bạc uy nghi đĩnh bạt này, chậm rãi xoay người, vạn phần nghiêm nghị, “Ta muốn hỏi các ngươi một câu…. Đài công tác của trò chơi kia rốt cuộc được chế tạo như thế nào?”

“????”

Vẻ mặt của mấy tên cao tầng kế hoạch trò chơi hiện lên mấy dấu chấm hỏi.

Chương 906 - Bắt Đầu Mở Ra Chiến Tranh Giữa Các Vì Sao.

Bắt Đầu Mở Ra Chiến Tranh Giữa Các Vì Sao.

Chẳng lẽ, vị đại lão quân công này cũng là fan của trò chơi chúng ta?

Bọn họ đang vô cùng mờ mịt.

Một người quản lý cấp cao của kế hoạch trò chơi, mặt đầy mộng bức, thử trả lời một chút, "Phương pháp chế tạo đài công tác của trò chơi này là... Trước tiên chặt cây, phân giải thành khối gỗ, sau đó lấy bốn khối đầu gỗ kiến tạo thành đài công tác?"

"Đơn giản như vậy? Đài công tác, căn cứ theo phỏng đoán thì là hệ thống lực lượng thần bí đi thông đến cấp chín, tượng trưng cho lực lượng phân giải và hợp thành tối cao." Vị lão nhân này nhíu mày.

???

Trán của mấy người đều đổ mồ hôi lạnh.

Lực lượng phân giải và hợp thành tối cao?

Vị đại lão khoa học kỹ thuật này, chúng ta chỉ là tạo ra một trò chơi pixel mà thôi!

Hắn thử trả lời, "Bởi vì đây là cơ sở trung tâm của trò chơi cho nên chế tạo đài công tác đương nhiên là phải đơn giản hơn một chút."

Lão nhân thở dài một hơi, cũng trong nháy mắt phát hiện, căn bản không ở cùng một kênh.

Sau đó chỉ có thể hỏi về nguồn gốc linh cảm của trò chơi.

Nguồn gốc của trò chơi cũng không có gì nổi bật.

Đơn giản là bỗng nhiên linh cảm chợt lóe.

Hoặc là đang chơi máy chơi game đỏ trắng pixel thì làm một giấc mộng, trong mộng tất cả đều là sinh vật mosaic.

Cuối cùng, chỉ có thể dẫn những người này đi.

Lão nhân phụ trách viện nghiên cứu hít sâu một hơi, "Có lẽ, là sinh mệnh nào đó buông xuống hành tinh này, đem ý tưởng giao cho bọn hắn, làm cho bọn họ tưởng rằng chính mình chế tác ra trò chơi?"

Ảnh hưởng tâm trí của một người bình thường, quá đơn giản.

"Mặc kệ như thế nào, chỉ có thể chú ý một chút." Vẻ mặt của lão nhân viện nghiên cứu ngưng trọng, "Có thể liên quan đến cấp chín trong truyền thuyết, hành tinh pixel sao?"

Hắn cảm giác được sự vô lực thật sâu, phảng phất như phía sau màn đang có một tồn tại cổ xưa khủng bố đang quan sát và thống trị tất cả.

"Phân giải và hợp thành, pixel, kỹ thuật số, tượng trưng cho cửa lớn cấp chín, lực lượng viễn cổ thống trị vi mô?"

...

...

Sáng sớm ngày hôm sau, một đám người liền bắt đầu nghiên cứu.

Sự phân rã và cấu thành của hạt Pixel.

Sinh vật trên thế giới này không có DNA, đều là sinh vật được tạo thành từ hạt, tựa hồ có thể lý giải bản chất kết cấu sinh mệnh một cách đơn giản hơn.

Thậm chí, đúng là bởi vì bọn họ có kết cấu pixel, tế bào khổng lồ, đều là một đám hạt, có lẽ thật sự có thể tan rã rồi hợp thành, hình thành nên một loại hệ thống tu luyện siêu phàm đặc thù, tương lai sẽ thần bí không rõ.

Đầu gỗ tái tạo lại hạt hóa thành đao gỗ, rìu gỗ...

Tựa hồ vô cùng có khả năng!

Đài công tác... Lấy tư duy của nền văn minh siêu phàm hiện tại, cư dân mạng đều là những vị thần bàn phím, hắn cảm giác có khả năng sẽ thực hiện được, đều không phải là lời nói vô căn cứ.

Từ ý nghĩa nào đó thì đó là sự tổ chức lại của kết cấu sinh mệnh, sinh mệnh luyện kim thuật.

Vì thế, "Kế hoạch đài công tác", chính thức được khởi động.

Đài tác đài, tượng trưng cho bàn sáng thế, phân giải và hợp thành hạt thế giới, chìa khóa đi thông tới cấp chín tối cao.

Đương nhiên.

Vẫn còn có người không quá tin tưởng Bạch Tiểu Quân, cảm thấy đó chỉ là trùng hợp.

Cái gì mà đài công tác?

Ngẫu nhiên thôi, trò chơi này và hành tinh này, không có liên hệ bản chất gì cả.

Tuy rằng trong hiện thực xác thực có khả năng thực hiện, sinh

vật pixel, hạt tế bào lớn tạo thành thân thể của các sinh vật ngoài hành tinh, nhưng có thể móc nối với trò chơi sao?

Đừng khôi hài.

Đương nhiên, bọn họ vẫn là cho rằng nó có tính khả thi, không có phản bác.

Nhưng trong xương cốt, vẫn là không phục Bạch Tiểu Quân suất lĩnh bọn họ, cảm thấy bản thân mình trong tương lai có thể cạnh tranh.

Nhưng mà, sáng sớm ngày hôm sau Bạch Tiểu Quân lần thứ hai lên tiếng, ý chí chiến đấu trào dâng, "Đây mới là chân lý của người chơi phái làm ruộng chúng ta! Làm xong đài công tác, bước tiếp theo, chính là lò luyện!"

Hắn lớn tiếng nói,

"Nếu nói, pháp tắc của đài công tác là "Hợp thành và phân giải", như vậy thì lò luyện cao cấp hơn chính là nướng thực vật! Đốt chế sinh mệnh! Điều này có nghĩa là gì? Pháp tắc đại biểu cho lò luyện là "Nóng chảy và chuyển hóa"!"

"Đài công tác là hợp thành và phân giải, vật lý Phật! Lò luyện là nóng chảy và chuyển hóa, là đạo hóa học!"

Tê!!

Tất cả người chơi, đều hung hăng hít vào một ngụm khí lạnh.

Vậy mà!?

... Còn có loại thâm ý này?!

Suy nghĩ một chút, đây là hai loại phương thức thay đổi kết cấu vạn vật!

Hơn nữa, còn trùng hợp đối ứng với "Vật lý Phật" vàg "đạo Hóa học", hai phương thức tu hành Phật- Đạo!

Quả nhiên, thế giới vũ trụ này cũng có căn cơ là hệ thống nguồn sáng phóng xạ và hệ thống khí Tiên Thiên, có quan hệ với văn minh Thần hệ Hoa Hạ viễn cổ!

Ban đầu có người không tin.

Nhưng mà hiện tại?

Không thể không tin.

Một cái trùng hợp là trùng hợp, hai cái trùng hợp cũng là trùng hợp, nhưng mà mỗi một manh mối đều chỉ về một hướng thì đó chính là chân tướng.

"Liên hệ được rồi, ba ba của ta!!"

Có một người chơi người cây sợ ngây người, "Tổ kế hoạch quá trâu rồi!"

Những người khác cũng nổ tung, loạn thành một đoàn,

"Lại trở về nguồn gốc!"

"Ngươi cho rằng nó là hành tinh pixel, trên thực tế lại giống với cổ miếu trong địa ngục lúc trước, lại liên hệ với hệ thống văn minh Trung Hoa cổ đại của chúng ta!"

"Dạo qua một vòng lại về ban đầu!"

"Bản chất cũng là đạo hóa học và vật lý Phật!"

"Ngọa tào! Đại lão Bạch Tiểu Quân cũng rất trâu nha, loại thâm ý như này cũng bị phân tích ra!"

"A a a, bắt đầu làm ruộng! Người chơi tu Phật làm đài công

tác! Người chơi tu đạo làm lò luyện!”

....

Phục.

Hoàn toàn phục!

Quả nhiên là những đại lão kia không có một ai đơn giản cả.

Từng phân tích đều liên kết với nhau, tổ kế hoạch trò chơi căn bản không thể che giấu cơ mật.

Lần này, chỉ số thông minh của Bạch Tiểu Quân đã hoàn toàn phục chúng!

“Chúng ta chính là cần một lãnh tụ như vậy, có trí tuệ phân tích sâu sắc.” Rất nhiều người lập tức bị thu phục, “Không hổ là cha mẹ của bảy đứa trẻ, vững vàng bình tĩnh.”

Lập tức, Bạch Tiểu Quân hoàn toàn thuận lý thành chương trở thành này thủ lĩnh của đám người chơi thiên tài này.

Từng ngày đi qua.

Bọn họ thử chế tạo đài công tác, nhưng trong khoảng thời gian ngắn, hiển nhiên là không thể thực hiện. Bọn họ cực khổ ma chế từng thanh đao gỗ, vô cùng nặng và cứng rắn, có thể so với sắt thép.

“Đây là hạt cắt đao!”

“Phi, đây là máy in 3D!”

Vô số người hô to, tỏ vẻ đây là một đài công tác đơn sơ, dụng cụ cắt gọt cũng là một loại hợp thành và phân giải hạt đặc thù, hơn nữa còn có một tên cao thượng.

Mà một bên khác, bản lò luyện đơn giản cũng đã xuất hiện.

Bọn họ lợi dụng thiêu chế đồ vật cực nóng, lò nướng tỏ vẻ có thể nóng chảy vật chất, làm đồ vật trở nên tinh xảo hơn.

Bọn họ đều vui vẻ, bắt đầu dùng nó để chế tạo công cụ đơn sơ, đi săn một số động vật khối vuông. Bọn họ bắt đầu săn thú trong mảnh rừng sâu này, hơn nữa còn không ngừng mở rộng pháo đài và kiến trúc nhà gỗ.

“Một đám gia hỏa, vậy mà chơi đến vui vẻ.”

Hứa Chỉ cảm thấy hết chỗ để nói rồi.

Nhưng mà nó đã mang đến cho Hứa Chỉ tư tưởng và sáng ý đặc thù.

Đây là hình thức ban đầu của một hệ thống cường đại thần bí, thậm chí trước mắt còn chỉ thích ứng với sinh mệnh pixel, được chế tạo riêng cho bọn họ.

Về phần đụng tới các bộ lạc khối vuông khác?

Hành tinh một trăm mẫu, vẫn là quá khổng lồ.

Cho nên trong mấy ngày ngắn ngủn ngày, bọn họ vẫn phát triển rất bình thường.

Cho đến một ngày nào đó, bọn họ nhìn thấy một người khối vuông pixel, xâm nhập vào phạm vi khống chế của bọn họ trong rừng sâu, hoàn toàn làm bùng nổ một cuộc tranh chấp không giống nhau.

“Ô! Lỗ! ——”

Kèn chiến tranh được thổi lên, một bộ lạc mới bị bộ lạc bị khối vuông phát hiện, toàn hành tinh tiến vào thời đại chiến tranh mới.

Chương 907 - Chiến tranh Pixel lần thứ 4 -1

Chiến tranh Pixel lần thứ 4 -1

Cuộc chiến tranh pixel lần thứ 4 mở ra.

Một đống sinh vật gạch men pixel cưỡi ngựa chiến pixel đen xám cổ quái, khua đao gỗ trong tay phát động tấn công!

Bùn đất đại địa ở bên trên loại tinh cầu trọng lực cao này vốn trở nên cực kỳ vững chắc, nhưng những sinh vật khủng bố này đặt chân đi lên, thế mà vẫn xuất hiện từng cái dấu chân lõm vào.

Ầm ầm!

Mặt đất đang trở nên sôi trào kịch liệt, hất tung lên bụi mù cuồn cuộn.

Giờ phút này, tất cả mọi người đang nghiên cứu pixel đều sững sờ, đứng ở đầu tường lô cốt trực tiếp ngẩn ngơ!

"Ngọa tào! "

"Quái vật công thành đến ! "

"Người của thôn trang Pixel? "

"Trời ạ! Thế giới này không tốt cho chúng ta chút nào. Những người của bộ lạc pixel này không thể thân thiện trao đổi vật tư với chúng ta sao? "

"Đúng vậy! Dựa theo đạo lý thì những NPC này không nên đi

lại ở trong thôn trang một cách vô tư, mà mở rộng cửa nhà và để cho chúng ta tùy tiện đi vào. Mẹ nó, lật ra những cái rương mà mỗi một nhà đều có, nhưng lại không biết vì sao lục tung mọi đồ vật đi mượn sao? "

...

Ầm ầm!

Bước chân chấn động mặt đất.

Bọn họ đều kinh ngạc đến ngây người, lộ ra thần sắc hoảng sợ bối rối.

"Quá ác mà! Dựa theo định luật Archimedes và định luật Fermi, chúng ta có thể tính toán ra trọng lượng cơ thể của mỗi cá nhân trong số bọn họ là ba trăm kg, quá khủng bố ! Cái này tương đương với hình ảnh mỗi người đều nặng bằng một con hổ Đông Bắc! "

"Mãnh thú hình người, a a a! Chúng ta chết mất! ! "

...

Ba trăm người đứng ở trên tường thành, từ xa nhìn lại, khoảng cách mấy ngàn mét là cảm giác mặt đất bị vô số thiết kỵ đạp lún xuống, thanh thế quá mức kinh người.

Bạch Tiểu Quân sắc mặt bình tĩnh, nhìn bốn phía xung quanh một chút,

"Các huynh đệ, chúng ta nhiệt huyết, chúng ta là ba trăm chiến binh, tiếc gì một trận chiến!? "

"Những người khác cho rằng chúng ta là kẻ hèn nhát, là lũ ngu xuẩn! Đó chỉ là một phần nhỏ cứt chuột làm hư hỏng một nồi nước! Chúng ta đều là những chiến binh vô cùng chính trực! "

Chúng ta cương chính và đầy nhiệt huyết! "

Hắn giơ trường đao bằng gỗ lên cao cao,

"Tuy rằng bọn họ rất mạnh và là kỵ binh, nhưng những bộ binh chúng ta đây lại có sợ gì? Theo ta giết ra ngoài! "

"Xốc lên sĩ khí, hàn quang chiếu sáng thiết y. Tướng quân bách chiến chết, tráng sĩ mười năm trở về! "

Hắn gầm thét.

Đám người sau lưng cũng gầm thét theo.

Vô số người tay cầm trường đao, trên người khoác mộc giáp đơn sơ, lộ ra nhiệt huyết và ý chí chiến đấu dạt dào, mặt mũi tràn đầy cứng rắn và kiên định.

"Xốc lên sĩ khí, hàn quang chiếu sáng thiết y. Tướng quân bách chiến chết, tráng sĩ mười năm trở về! "

Oanh!

Cửa thành mở rộng.

Tất cả mọi người không còn phòng thủ pháo đài, muốn giết ra một phương huyết tính.

Giờ khắc này, vô số người khuôn mặt lạnh lùng, ba trăm người giống như ba trăm chiến binh Sparta, lộ ra ý chí quyết tử, oanh oanh liệt liệt giết ra bên ngoài.

Nhìn từ trên cao, chỉ thấy bụi tung cuồn cuộn, hai quân lao vào tấn công nhau ở trước thành lũy. Một bên là thiết kỵ, một bên là bộ binh, chiến lực cực kỳ chênh lệch.

Màn hình ghi chép đã sớm bắt đầu !

"Ô! Lỗ! ——"

Người chỉ huy bộ lạc gầm thét, hiện lên vẻ khinh miệt.

Từ khi bọn họ biến dị đến nay, biến thành loài sinh vật dạng hạt tròn này, trọng lượng và khối lượng có được cấu trúc thân thể của hành tinh mẹ Trái Đất, cực kỳ nặng nề và cứng rắn. Những sinh vật này quá nhỏ yếu, chỉ sợ một đòn đánh sẽ tươi sống đâm chết bọn họ!

Tuy nhiên, người chỉ huy bộ lạc vẫn lộ ra vẻ kính nể, dám phát động tấn công với bọn họ, có thể thấy được bộ lạc này có tinh thần cứng cỏi và bất khuất, ngược lại là rất đáng kính nể.

"Ur! ——"

Hắn phát ra hiệu lệnh, toàn lực gia tăng tốc độ tấn công!

Muốn ngay sau một giây, phải tươi sống phá tan bọn họ!

Xoạt xoạt!

Thế nhưng một giây tiếp theo.

Theo phương hướng tấn công của bọn họ, vừa mới tiến vào một mảnh bãi cỏ trước mắt, bỗng nhiên mặt đất dường như sụp đổ.

Một thiết kỵ trong nháy mắt rơi vào trong lòng đất.

Chỉ thấy ở phía dưới mặt đất sụp đổ, là từng cây chông gỗ vót nhọn, lít nha lít nhít dựng nên ở trên từng khối ván gỗ.

"Ô! ~~ lỗ! ~~"

Đây là cạm bẫy! !

Một giây ở điểm cuối sinh mệnh, một người thủ lĩnh của bộ

lạc pixel phát ra tiếng gầm thét, làm cho toàn bộ chiến sĩ của bộ lạc lui lại.

Thế nhưng là không kịp rồi.

Bởi vì bọn họ phát động toàn lực tấn công, muốn phá tan quân địch, nên đã dùng tốc độ nhanh nhất của chiến mã để xông lên.

Trọng lượng càng lớn, càng khó phanh lại.

Lúc này giống như từng chiếc xe tải hạng nặng, trơ mắt phóng tới vách núi ngập tràn chông nhọn, đã không thể dừng lại được !

Ầm ầm!

Một đám kỵ binh lao thẳng đến vách núi tự sát, oanh oanh liệt liệt nhảy vào vực sâu.

Phốc phốc phốc phốc phốc phốc!

Từng chiếc chông nhọn hoắt đâm xuyên bộ ngực bọn họ.

Trong nháy mắt, toàn bộ đại quân biến mất.

Một lát sau, bọn người Bạch Tiểu Quân đi tới, chỉ huy một đám người.

"Tìm kiếm thương binh! "

Bạch Tiểu Quân nói chỉ huy.

Chẳng bao lâu, một đám người tìm thấy người thủ lĩnh chỉ huy cuộc tấn công ở trong bãi chiến trường. Hắn bị ghim ở trên mũi nhọn, đang kéo dài chút hơi tàn, sinh mệnh lực ương ngạnh đến cực hạn, thành ra dạng này còn chưa chết.

"Khiêng ra ngoài! "

Bọn người Bạch Tiểu Quân phí sức chín trâu hai hổ, mới khiêng ra được cái tiểu đầu lĩnh này.

"Tên quái vật này chỉ sợ là cấp năm hậu kỳ, tổng cộng một ngàn kg, quả thực là phi nhân loại! "

Bạch Tiểu Quân cảm thấy rất sợ hãi,

"Thế giới Chân không đơn giản chính là mấy loại phương thức giao lưu... Miệng há ở dưới chân, giao lưu bằng sóng truyền qua mặt đất... Các thông tin liên lạc pheromone... Và giao lưu bằng thần niệm. "

Rất hiển nhiên, loại sinh vật này là giao tiếp bằng pheromone, chẳng lẽ tổ tiên là loài côn trùng?

Nhưng đối với hắn mà nói, điều này không quan trọng.

Bởi vì làm cường giả cấp năm, hắn còn có thể sử dụng một loại phương thức giao tiếp nào đó bằng thần niệm, vượt qua văn minh ngôn ngữ.

So sánh với nền văn minh của đám thổ dân này, bọn họ chính là tri thức cường đại.

Ở bên cnahj, có người cũng đang kinh ngạc thốt lên,

"Quả nhiên, chúng ta chế tạo địa thứ ở mặt sông hộ thành, thật sự rất hữu dụng. Ở phía trên phủ lên lớp cỏ, đào thành một vòng quay xung quanh thành trì... Trọng lượng bình thường của chúng ta đi ở phía trên, căn bản sẽ không xảy ra chuyện gì, ngoại trừ những quái vật này. "

"Cái bẫy vờn quanh này thực sự là tuyệt vời! "

"Quả nhiên, trong trò chơi không có lừa ta, loại cạm bẫy này quả nhiên rất mạnh! "

...

Chương 908 - Chiến tranh Pixel lần thứ 4 - 2

Chiến tranh Pixel lần thứ 4 - 2

Mọi người chung quanh đều rất vui vẻ.

Khả năng diễn xuất của bọn họ quá chân thật, nếu không làm sao có thể lừa được bọn chúng toàn lực xông lên chứ?

Nếu như không phải toàn lực xông lên, nhiều lắm chỉ là một nhóm kỵ sĩ gạch men hàng đầu không hãm được xe, tuyệt đối sẽ không rơi vào tràng cảnh bị tiêu diệt toàn bộ.

Tuy nhiên, điều này cũng là đương nhiên.

Lấy năng lực cẩu mệnh của bọn họ, đồng thời cả đám đều hèn mọn phát triển trưởng thành, bản thân lại vô cùng thông minh, làm sao có thể không nghĩ tới phương án chuẩn bị, để sẵn sàng đối phó với cuộc tiến công của bộ lạc dã man?

Chiến tranh cổ đại phát triển đến chiến tranh hiện đại, đã trải qua mấy ngàn năm. Đối với phương diện này, bọn họ tích lũy đầy đủ kinh nghiệm, để treo lên đánh những thổ dân nguyên thủy của hành tinh này.

Cái này gọi là gì?

Cái này gọi là trí thông minh nghiền ép!

Soạt!

"Nghe được chứ?"

Bên trong Thần niệm truyền đến giọng nói của Bạch Tiểu Quân.

"Ur? "

"Xin chào, tôi tên là Oni. "

"Ur? "

"Biết nói chuyện không? "

"Ur? "

"Mẹ ngươi chết ! "

Người bộ lạc pixel dã man kia giận dữ,

"Sỉ nhục hành tinh của chúng ta, Đại Địa mẫu thần, sớm muộn thì ngươi lại biến thành vợ của ta, sinh con cho ta! Thả ta ra, có can đảm thì trực tiếp đánh một trận! "

Biến thành vợ của ngươi?

Toàn thân Bạch Tiểu Quân đều không tốt !

Con hàng này lấy tình báo ở đâu ra?

Làm sao lại không duyên cớ đi bóc ra điểm yếu chua xót của người khác?

Hay là khẩu vị của tinh cầu pixel nặng như vậy? Hệ thống sinh sôi của những sinh vật pixel này rất đặc biệt? Huyết tinh dã man như vậy, mới mắng mẹ của ngươi một câu, kết quả là dính líu quan hệ đến toàn bộ tinh cầu?

Hắn dường như cảm thấy có chút không đúng.

"Đừng trách chúng ta vô tình, muốn trách thì trách đầu của các

ngươi không đủ trọc, không hiểu được định luật vật lý học! "

Bạch Tiểu Quân bắt đầu đàm phán,

"Là người dã man, các ngươi có thể chiếm ưu thế ở trọng lượng, có thể hóa thành thiết kỵ bộ đội. Tin tưởng cũng chính bởi vì loại ưu điểm do trời ưu ái này, mà các ngươi có thể rong ruổi ở trên viên tinh cầu này, nhưng các ngươi cũng có thiếu hụt... Cái này dẫn đến các ngươi vô địch, không cần trí tuệ đi suy nghĩ và mưu lược, từ đầu đến cuối là sinh vật dã man. "

"Trí thông minh của các người quá thấp ! "

Bạch Tiểu Quân tiến về phía trước một bước, bình tĩnh nói,

"Nếu như tinh cầu dã man các người tự mãn, không muốn sống yên ổn, thì đến ngày gian nguy sẽ bị sinh vật của những tinh cầu khác xâm chiếm, toàn bộ tinh cầu và toàn bộ chủng tộc đều sẽ biến thành nô lệ! "

"Ur? ? "

"Các ngươi hiểu định luật lực vạn vật hấp dẫn không? "

"Các ngươi hiểu thuyết động lượng tương đối không? "

"Các ngươi hiểu công thức tỷ lệ giữa chất lượng và tốc độ không? "

...

Giọng nói không ngừng vang lên trong đầu, hướng dẫn châm chọc một cái tiểu đầu mục này.

Quả nhiên, lần này đối phương trực tiếp ngây ngẩn!

Hắn không nhịn được,

"Giết chết bộ lạc nhỏ yếu nhất là chúng ta, sớm muộn gì các ngươi vẫn là muốn chết! Bởi vì ở gần đây có tới bảy bộ lạc lớn hùng mạnh hơn so với chúng ta! "

Những thổ dân của bộ lạc dã man này quả nhiên có trí thông minh ở mức bình quân không cao, ngay cả ngôn ngữ đều chưa hề hoàn thiện, nhưng mà lời nói ra khiến cho mọi người lập tức tê cả da đầu.

Đợt công thành đầu tiên còn có thể giải quyết dựa vào trí thông minh nghiền ép, nhưng lần sau đây?

Mọi người lập tức trầm mặc,

Sôi trào.

"Còn có đợt quái vật công thành tiếp theo, độ khó cũng quá lớn đi! "

"Mẹ nó chứ, đây là trò chơi tháp canh phòng sao? Làm ruộng phát triển khoa học kỹ thuật, chống cự một đợt tấn công? "

"Chúng ta hãy thử thuyết phục gia hỏa này, những kẻ phản bội rất giỏi, sau đó nghiên cứu một chút huyết mạch và gen của bọn chúng. "

...

Mấy ngày trôi qua, cạm bẫy lại được tái tạo thành công.

Đồng thời, bọn họ bắt đầu tiếp tục công việc nghiên cứu pháo đài, lò luyện, muốn xây dựng lên hệ thống kỹ thuật thực sự.

Đồng thời, nghiên cứu cấu trúc sinh mệnh của cái tinh cầu pixel này.

"Trong bộ não của bọn chúng cũng là khối pixel, giống như tay chân, đều là cùng một loại cấu trúc tạo thành! "

"Không có phân hóa tế bào sao? Toàn thân đều là cùng một loại tế bào dạng hạt tròn bí ẩn? "

"Đúng vậy, dựa theo lý thuyết thì không có tế bào não, trong bộ não đều là hạt tròn, có lẽ không có khả năng sinh ra ý thức và linh hồn. Tuy nhiên, loại hạt tròn này rất kì lạ, một hạt có chức năng của toàn bộ tế bào, còn có thể hoạt động như tế bào não bộ, cho nên linh hồn của bọn chúng vẫn được lưu trữ ,. "

...

Một đống các nhà khoa học trở nên điên cuồng, bắt đầu nghiên cứu.

Thế nhưng, lần này bộ lạc người dã man lại tới.

"Ur! "

Đồng thời lần này, bọn chúng còn mang theo từng cây hình trụ, không ngừng có người gõ xuống mặt đất ở phía trước, từ từ làm công tác dò mìn tiến lên...

Xoạt xoạt!

Cạm bẫy dưới thảm cỏ của bọn họ, nhanh chóng bị bị phát hiện.

"Ur! "

Bọn chúng bắt đầu dựng lên từng cây hình trụ, bày ra trên mặt đất, chế tạo làm cây cầu nối, chuẩn bị đi sang và tiến công.

"....."

Tất cả mọi người trầm mặc, một cỗ hàn ý trùng thiên ứa ra.

"Ngọa tào? "

"Đợt thứ hai còn dùng cây hình trụ, đây là muốn bắc cầu sang sông? "

"Bọn gia hỏa này không đến mức ngu xuẩn như chúng ta nghĩ! Đoán chừng cuộc chiến tranh lần trước có người ở bên cạnh nhìn lén, sau khi trở về thì thông báo chúng ta có cạm bẫy. "

"Trí thông minh của bọn chúng rất cao. Khi dùng sức mạnh thuần túy cũng không có cách nào giải quyết chúng ta, bọn chúng phát hiện ra vũ lực không còn là cường đại nhất ở thời điểm này. Bọn chúng đang học tập theo chúng ta! "

"Trước đây, thổ dân ở hành tinh này vẫn luôn rất an nhàn, nhưng mà hiện tại đứng trước nguy cơ, bọn chúng thể hiện tốc độ phát triển vượt quá dự liệu của chúng ta. "

...

Giây phút này, bọn họ hiểu ra tư vị của sự sợ hãi.

Rầm rầm!

Trong một nháy mắt, tất cả người pixel đều vượt qua sông hộ thành, bắc cầu leo lên và phát động tiến công về phía lô cốt.

"Bắt đầu khởi động bước thứ hai! "

Bạch Tiểu Quân hạ lệnh.

Xoạt xoạt!

Bên trên lô cốt, từng chiếc nỏ khổng lồ bằng gỗ bị đẩy ra, có thể liên tục bắn ra vô số mũi tên. Mỗi một chiếc nỏ đều được trang bị chín cái mũi tên to lớn, giống như cấu tạo xoay tròn của súng Gatling.

Đây là chiếc nỏ khổng lồ có độ chính xác cao, được chế tạo dựa theo khung hiện đại tối ưu hóa nhất.

Đế đối phó với những người Pixel có số lượng đông đảo, cung tiễn, súng ống, thậm chí chế tạo thuốc nổ, cũng không hay bằng loại nỏ này.

Phốc phốc phốc phốc!

Cơn mưa mũi tên gỗ phô thiên cái địa lít nha lít nhít, giống như cơn mưa xuân kéo dài, bao trùm toàn bộ mảnh đất.

Một nháy mắt, một nhóm người pixel vừa đi qua cầu không có đường lui. Cầu nối phía sau nhỏ bé như vậy, nhưng bọn chúng vẫn điên cuồng bỏ chạy về sau, chen chúc nhau ở trên cầu.

Phốc!

Căn bản không cần ngắm bắn chuẩn xác, toàn bộ người bên trong vòng tròn hình mặt quạt của sông hộ thành nháy mắt trở thành bia sống.

"Tưởng rằng có thể đi vào sông hộ thành là lợi hại sao? Đây gọi là đóng cửa đánh chó! "

"Làm sao có cảm giác giống trò chơi Plants vs Zombie? Chống cự một thổ dân tiến công? "

Vô số người nói chuyện ở trên tường thành.

Cuối cùng, bọn họ vẫn như cũ thành công vượt qua một đợt công thành này.

Lại thêm mấy ngày trôi qua...

Dưới sự choáng váng của một nhóm người chơi trợn mắt hốc mồm, người của bộ lạc pixel một lần nữa phát động tiến công.

Kiên nhẫn đến cực đoan.

Vô cùng ngoan cố.

Lần này, bọn chúng vẫn để người dò mìn, tìm ra giới hạn của sông hộ thành, sau đó dựng thẳng lên khúc gỗ thô để bắc cầu vượt sang. Đồng thời, ở sau thanh đao gỗ của bọn chúng còn được phân phối thêm trang bị mới:

Khiên tròn siêu cấp.

Vừa dày đặc và to lớn, thậm chí cần đến hai người pixel mới có thể đẩy đi.

Hai người là một tổ, vậy mà bắt đầu chậm rãi đẩy khiên tròn, từ từ tiến lên tới gần, giống như đội quân trọng thuẫn ở trong chiến tranh cổ đại.

Chương 909 - Chiến tranh Pixel lần thứ 4 - 3

Chiến tranh Pixel lần thứ 4 - 3

"Trời ạ? "

"Tiến hóa nhanh như vậy sao? "

"Còn biết nâng khiên để ngăn cản những mũi tên dày đặc! "

"Đây là binh chủng chỉ có ở trong thời đại thành bang! "

Tất cả mọi người hoàn toàn kinh ngạc đến ngây người.

Trí thông minh của những thổ dân này tuyệt đối không thấp, vậy mà nghĩ ra nhiều biện pháp để tiếp cận bọn họ.

Hiện tại,

Cạm bẫy đã vô dụng...

Công kích từ cũng xa vô dụng...

Đối phương gần như chính là một cục sắt, chẳng lẽ trơ mắt nhìn đối phương leo lên tường thành? Và vây công bọn họ?

"Đừng hốt hoảng. "

Bạch Tiểu Quân hít thở sâu một hơi, dù sao hắn vẫn có biện pháp chống lại cuộc tấn công của kẻ địch,

"Sử dụng bộ kế hoạch cuối cùng. "

Xoạt xoạt!

Trong khoảnh khắc, toàn bộ bức tường thành khổng lồ được buộc chặt bằng từng cây gỗ hình trụ, bỗng nhiên bị tan rã.

Tất cả đám người thổ dân ngửa đầu nhìn lại.

Một mảnh bóng tối khổng lồ từ trên bầu trời đổ xuống, che khuất cả bầu trời.

Tường thành dày đặc biến thành một tấm bảng hiệu khổng lồ, ầm vang giáng xuống.

Toàn bộ bộ đội thổ dân tiến công bị che kín, nện thành đống thịt băm.

"666!"

"Đại lão trâu bút, vậy mà nghĩ đến một chiêu này! "

"Quá mạnh!"

Mọi người ở bên cạnh đều không bình tĩnh.

Bạch Tiểu Quân ra lệnh,

"Hãm đòn bẩy, kéo lên. "

Có người lập tức lôi kéo vòng lăn bằng gỗ to lớn, nối với dây thừng, bức tường thành nện xuống mặt đất được từ từ nhấc lên...

"Thời gian tới, khả năng thời tiết sẽ lạnh. "

Bạch Tiểu Quân phớt lờ những tiếng hò reo xung quanh, sắc mặt bắt đầu không thích hợp,

"Lần tiếp theo, có lẽ bọn chúng sẽ tìm được biện pháp đánh hạ tường thành, nhưng về phía chúng ta cũng nhanh thôi. Khi bọn

chúng tiến công lần tiếp theo, chúng ta sẽ hoàn toàn rút củi dưới đáy nồi..."

Thế nhưng ngay một giây sau, hắn đã sắc mặt kịch biến.

Bởi vì hắn nhìn thấy có một nhóm người bộ lạc mới, vậy mà từ chỗ tối lao ra chém giết!

Ur!

Bắt đầu phóng tới bức tường thành còn chưa kịp kéo lên kia, bọn chúng muốn leo lên trên.

"Ngọa tào"

Tất cả mọi người tê cả da đầu.

Những người thổ dân này?

Sinh vật Pixel?

Trí thông minh của bọn chúng thật sự rất ngu xuẩn sao?

Giây phút tường thành nện xuống lại được kéo lên, chính là thời điểm phòng ngự yếu nhất, là nhược điểm trí mạng, có thể thừa cơ xông vào trong.

Bọn họ vốn cho rằng nhược điểm này sẽ bị phát hiện sau đợt tấn công này, không nghĩ tới lần này đối phương càng thêm thông minh. Bon chúng ẩn giấu một đội nhân mã ở một nơi bí mật gần đó, hiện tại nắm bắt lấy thời cơ, cũng phát hiện ra nhược điểm này và quả quyết trực tiếp tiến công.

"Lần này, chúng ta sẽ bị bắt sao? "

"Rõ ràng chúng ta có thể thành công chống đỡ đến lần tiếp theo, ai ngờ..."

Các người chơi trơ mắt ra, chứng kiến một đám người thổ dân rống giận và đao đá xông vào tường thành.

Ur~~

Bọn chúng đã xông vào bên trong.

Ánh mắt đỏ rực và hưng phấn.

Đó là một loại ánh mắt vô cùng man rợ và nguyên thủy.

Giống như chết đi rất nhiều đồng bạn, cũng chẳng có gì liên quan.

Đỏ bừng, phấn khởi, kích động, giống như muốn hưởng thụ thành quả thắng lợi.

Giống như một đám đàn ông xông vào thanh lâu, nhìn thấy một cô gái nhỏ.

"???"

"Các người... Muốn làm gì? "

Xoạt xoạt xoạt xoạt!

Một đống dân bản địa người Pixel điên cuồng lao vào trong tường thành.

Bọn họ không phải chỉ là một bộ lạc.

Sau mấy lần tiến công, họ phát hiện sự quỷ dị của những sinh vật này. Mấy bộ lạc mạnh mẽ nhất gần đây liên minh, cùng tấn công.

Ô lỗ…

Ô lỗ ô lỗ!

Thủ lạc mỗi bộ lạc đều có vóc dáng khôi ngô, cao lớn vạm vỡ, lúc này mới chậm rãi đi ra từ bóng tối. Ánh mắt họ quét về phía những sinh linh kia, lập tức mở miệng chia chác:

"Ta muốn đứa mông to kia!"

"Ta muốn cái cây kia!"

"Ta muốn con vật bốn sừng kìa!"

"Bộ lạc chúng ta muốn bảy mươi con!"

"Không được!"

…

Bởi vì có một tù binh tiểu thủ tĩnh bộ lạc người Pixel, học giả có tài năng ngôn ngữ trong số người chơi đã bắt đầu giản lược tìm hiểu ngôn ngữ bộ lạc thần bí của chủng tộc Pixel quỷ dị, khó tưởng tượng này.

Lúc này, một người chơi phiên dịch cho mọi người nghe. Những người chơi đứng ở trên tường thành, chớp mắt một cái, đầu kêu ong ong.

"???"

Sắc mặt của họ đều tái nhợt.

Chân họ run lên, đứng khó vững, sợ đến nỗi suýt ngừng thở.

Thành thật mà nói, họ vô cùng hài lòng vì không giết tù binh. Chẳng ai lại muốn chết. Thế nhưng, tình huống trước mắt lại là thế nào? Trừng phạt vì chiến bại?

Quá khó chơi.

Nhưng càng nhiều người hơn nữa lại nghĩ tới nội dung có cấp

độ sâu hơn.

"Tuy rằng bọn họ rõ ràng là mảnh ghép (*Mosaic), quả thực vẫn là mảnh ghép!"

"Thì ra đây cũng là điềm báo sao? Không chỉ thế giới chúng ta, còn có loại hàm nghĩa Rubik vỡ vụn như vậy nữa… Từ rất lâu trước đây, chúng ta hẳn đã đoán được sự tà ác của thần thú Mosaic rồi!"

(*Mosaic: Là nghệ thuật "Mảnh ghép", hoặc "Khảm". Ý tứ ở đây là chỉ những nhân vật pixel kia là những mảnh ghép)

"Đây là một hành tinh Pixel viễn cổ, vượt qua các chiều không gian và chiếu rọi xuống quan niệm Mosaic của Trái Đất chúng ta sao? Vậy mà chúng ta lại không phát hiện!"

"Chạy mau!"

"Mặc kệ, mau sử dụng hậu chiêu!"

"Nhanh dùng Nhất Khí Hóa Tam Khinh!"

…

Vô số người chơi gầm lên, sợ hãi tè ra quần!

Họ nhìn đám dân bản địa nguyên thủy đang hưng phấn kia, vậy mới thật sự cảm nhận được sự khủng bố của tinh cầu với phong cách quỷ dị này.

"Chạy trước rồi hãy nói!"

Những ngày qua, họ bị tập kích mấy lượt xong đã bắt đầu ấp ủ kế hoạch chạy trốn. Họ đang lén chế tạo khí cầu, bởi vì biết sớm muộn gì cũng sẽ không ngăn cản nổi. Thế nhưng, họ thật không ngờ lại nhanh như vậy.

Trước mắt, khí cầu không đủ cho tất cả mọi người chạy trốn. Đồng thời, kẻ địch còn ở ngay gần đó. Nếu họ bay lên sẽ rất nguy hiểm. Thế nhưng, mọi người đã không thể để ý được nhiều như vậy.

"Xông lên!"

Trong nháy mắt, vô số người bay lên cao.

Có hơn nửa người chơi bị để lại dưới đất. Họ gào lên trời:

"Đám khốn kiếp kia! Không phải đã nói chúng ta là huynh đệ sắp thép sao? Sao lại biến thành huynh đệ thủy tinh rồi! Mới đụng đã nát!"

"Quá tàn nhẫn! Nhanh hạ xuống đi, chuyện tốt như thế, mọi người phải cùng hưởng!"

"Hu hu, mang chúng ta đi cùng với!"

"Ô lỗ…"

Trên mặt đất, vô số người bộ lạc Pixel bắt đầu ném đao bằng đá lên không trung.

Lập tức có vô số người rơi xuống đất, thê thảm cực kỳ. Cuối cùng chỉ có một số ít người may mắn chạy trốn.

Bạch Tiểu quân cũng không chạy, vì y là thủ lĩnh. Tuy y bay nhanh nhất, nhưng đã là đối tượng trọng điểm được chăm sóc.

"Ô lỗ!"

Vô số thủ lĩnh bộ lạc khối Rubik vì tranh cướp kẻ mạnh nhất làm phu nhân áp trại mà ra tay đánh nhau.

…

Chương 910 - Chớp Mắt Đã Thấy

Chớp Mắt Đã Thấy

Đại chiến Pixel lần thứ tư kết thúc.

Một ông lão bộ lạc chậm rãi khắc một phiến đá trên phế tích pháo đài gỗ.

Trên phiến đá là một bộ hình ảnh viễn cổ:

Mặt đất đỏ rực màu máu.

Vô tận thi thể nhuộm đẫm.

Trên bầu trời, từng sinh mệnh ngoại tinh thần bí, mạnh mẽ giáng xuống, lơ lửng trên không, lạnh lùng quan sát cả hành tinh.

Trên mặt đất, vô số người bộ lạc Rubik gào hét, vung gươm đao ném lên trời, muốn đánh rơi những sinh mệnh thần bí kia xuống.

Trải qua cuộc chém giết khốc liệt, cuối cùng người bộ lạc thắng lợi, đánh rơi hết xuống.

Tình cảnh này được hậu thế lưu giữ trên phiến đá.

Nhưng ở tương lai xa xôi, khi sinh linh hậu thế vuốt đi bụi bặm lịch sử trên phiến đá, nhìn thấy cảnh tượng thần thoại quỷ dị này, họ đã không còn biết được niên đại cổ xưa rốt cuộc phát sinh ra cái gì.

Chỉ biết đó là sử thi thần thoại của bộ lạc.

Nó không còn là chiến tranh giữa bộ lạc khối Rubik và bộ lạc thể tám mặt, mà là chiến tranh với một loại sinh mệnh thần bí ngoại tinh không biết đến.

…

Rất nhanh, phần lớn các người chơi bị bắt đi, thậm chí còn có vẻ càng thảm hại hơn. Người bay trên không bị đập trúng chỗ yếu, xác lạnh tại chỗ, sau đó phát video kêu gào thảm thiết.

Trong nháy mắt, bọn họ bị tận diệt, như ong vỡ tổ trên internet.

"Sẽ bị bắt đi sinh con sao?"

"Chờ đã, sao lại nói 'Sẽ'?"

Mọi người nghe mà phát mộng, nhịn nửa ngày vẫn chưa kịp phản ứng.

"Chiến sĩ Atula đạo có thiên phú tiến hóa sinh mệnh khủng bố, tiềm năng vô hạn, quả nhiên người người đều thèm muốn thân thể của các ngươi! (Ngu người)"

"Đặc biệt Bạch Tiểu Quân quá thảm, vừa thoát khỏi ổ sói đã rơi vào hang hổ! (Cười điên)"

"Oa ha ha ha, @Nguyên Thanh Hoa, nhất định phải kiên cường nha. Các ngươi đã có bảy đứa con, ngàn vạn lần không thể để cho gia đình hạnh phúc bị tan vỡ!" (Đầu chó) (Đầu chó)"

"@Học Y Tiểu Điềm Điềm, bạn trai ngươi tuy đã là mẹ của bảy đứa con, còn phải ngoại tình, nhưng tin tưởng hắn vẫn yêu ngươi! (Hưng phấn.JPG)"

"Giận! Giận! Giận! Bên trên toàn nói hươu nói vượn. Bạch ca

ta là nhân vật nào? Đây là cơ may có hiểu không? Sau này ta chính là Bạch Thần vang vọng toàn bộ các thế lực chư thiên, chư thiên vạn giới đều là con của ta! (Đại Hoan Hỉ Đế.JPG)"

Diễn đàn nổ tung.

Vô số người đổi mới nhận thức và thế giới quan.

Mọi người sửng sốt. Vốn mọi người đều biết trò chơi này rất thảm, rất Hardcore, thất bại sẽ bị trừng phạt rất nghiêm trọng, nhưng không ngờ chân thực tới mức độ như vậy.

…

…

Mạng internet huyên náo sùng sục.

Bạch Tiểu Quân rất tuyệt vọng. Rõ ràng là một cường giả cấp năm lại bị trói lại dẫn đi, nhốt trong một nhà gỗ nhỏ đơn sơ, tối thui.

Hắn rất mờ mịt.

Bởi vì vừa rồi, hắn đã trải qua quá trình dung hợp không thể miêu tả mà lại vô cùng giản dị với tất cả đều là mảnh ghép Mosaic.

"Đây là phương thức gì?" Hắn không biết nói gì: "Cũng không phải phương thức truyền thống mà là vận động trao đổi phân tử cao cấp hơn? Bản chất là giao hòa giữa các hạt sự sống?"

Xảy ra chuyện gì vậy?

Phương thức kia quả thực khó mà hình dung.

Càng sâu sắc hơn.

Giống như Vegeta và Songoku đeo bông tai dung hợp Potara,

hai người hợp thể thành một.

Cũng có thể ví dụ là: Bản thân mình là một người tí hon từ hạt cát ghép thành, dung hợp với một người thô ráp làm bằng đậu tương, hòa vào khoảng trống trong thân thể đối phương.

Tích hợp Pixel độ phân giải cao và Pixel độ phân giải thấp?

Sinh mệnh người ngoài hành tinh quả nhiên không giống người Trái Đất.

Quan niệm của chúng ta quá truyền thống.

Phương thức sinh sản của sinh vật kỳ lạ trên hành tinh này có thể gọi là lực tác động qua lại lẫn nhau giữa các phân tử?

"Quả nhiên, sinh mệnh cao đẳng sinh sôi không phải cái loại thấp kém, khiến người ta đỏ mặt như sinh vật cấp thấp chúng ta tưởng tượng. Đồng thời, sự sinh sôi này còn không quan tâm chủng tộc, ngay cả một cái cây như mình cũng được. Hoặc có thể nói là… Pixel xâm lăng?"

Hắn đã sắp quên mất vừa rồi xảy ra chuyện gì, cảm giác mơ màng, hòa thành một khối, giống như vô số ngón tay phân tán ra, xoa bóp toàn thân, dường như còn khá thoải mái.

"Thật kỳ quái."

Vào lúc này, hắn cảm giác thế giới bỗng trở nên rộng rãi hơn nhiều. Hắn bỗng tự tin hơn.

Nguyên Thanh Hoa: Huynh đệ, phải kiên cường! Bảy đứa con của chúng ta còn chờ ngươi trở về! Cố lên nha! (Only Cho.JPG)"

Cút!

Bạch Tiểu quân lập tức tức giận.

Loại bạn xấu sa điêu này chỉ biết nói mát, trào phúng điên cuồng, phát cho một biểu tượng vẻ mặt kỳ quái, dáng vẻ tiện nhân.

Tinh!

Lại một tin nhắn riêng, là bạn gái hắn.

Bạch Tiểu Quân chợt cảm thấy toàn thân khó ở. Mình trước đây đã rất quá đáng, làm một đống chuyện kỳ quái với Nguyên Thanh hoa, bây giờ chỉ e…

Chia tay?

Hắn hít sâu một hơi, mở ra xem.

Học Y Tiểu Điềm Điềm: Cố gắng lên nha! Kiên cường, anh sinh thêm hai đứa nữa cũng không sao, em coi như con đẻ, nhiệt tình lại tăng cao! Lại lừa gạt thêm ít phần thưởng, kiếm lại mấy trăm nghìn, chúng ta nhanh chóng đủ tiền kết hôn mua nhà rồi! (Cố lên)"

"…"

Thật ấm áp, nhân gian tự có chân tình.

Bạch Tiểu quân lệ rơi đầy mặt.

Quả nhiên là nội trợ hiền, không nhìn lầm cô ấy. Có người bạn gái mặc cho người phóng tay làm, ra vẻ không thấy ngươi đã làm mẹ mấy đứa trẻ, ngươi còn cầu mong chi?

Không phải người bạn gái nào cũng sẽ để ngươi thành mẹ của đứa bé khác.

Quả là tình yêu chân thành.

"Trải nghiệm kỳ lạ. Đây mới thực sự là cuộc đời thứ hai! Cơ may nhân sinh đặc sắc gì đó mới thú vị, nhìn thấy thế giới và

tương lai càng kỳ diệu hơn, càng rộng lớn hơn."

Nhớ đến đây, hắn tự làm mình phấn chấn lên.

Hắn đi ra khỏi nhà gỗ. Ánh sáng thoáng chiếu xuống.

Rầm!

Hắn nhìn thấy từng người trong bộ lạc vô cùng ôn hòa với hắn, vì trải qua phương thức kỳ lạ vừa rồi, hắn đã là phu nhân áp trại của thủ lĩnh.

"Ô lỗ!" Hắn bỗng nhiên nói như thế.

Chiến tranh Pixel lần thứ tư kết thúc.

Sinh mệnh ngoài hành tinh không biết chiến tranh với bộ lạc Rubik, với việc bộ lạc Rubik trả cái giá hi sinh thảm khốc đạt được thắng lợi, cuộc chiến kết thúc.

Từ đó, thời đại mới được mở ra.

Mặc kệ đối với dân bản địa của hành tinh hay với người chơi mà nói.

Thế nhưng, hiển nhiên, tuy rằng ba trăm người chơi đều vẫn sống tốt và khỏe mạnh, tới đây cuối cùng bắt đầu bị giảm quân số. Họ bị đánh rơi xuống, người bị bắn trúng chỗ hại mà qua đời có tới bốn mươi.

Rất nhanh, trên internet tụ tập dân mạng. Những người chơi thanh lý một số hạn ngạch, ngoại trừ hơn ba mươi người may mắn chạy trốn thành công, người còn lại đều bị bắn hạ.

Cấp độ thương tích không giống nhau có hơn hai trăm hai mươi người.

Bọn họ bị chia ra mấy bộ lạc.

Đồng thời, bọn họ bắt đầu giao lưu.

Chương 911 - Tiếng Vọng Kịch Liệt

Tiếng Vọng Kịch Liệt

"Các anh em, các cậu bên đó có khỏe không?"

"Cũng được, tù binh được đối xử tốt. Hiện tại tôi bị giam trong một căn phòng nhỏ."

"Tôi ở một bộ lạc khác. Nơi này dựa lưng vào một tảng băng, có lẽ là đi về phía Nam? Đồng thời, tôi rơi từ trên không xuống không bị thương nặng lắm, chắc còn có thể chịu đựng được. Đối phương miễn cưỡng cho tôi được tự do ra vào, nhưng có người theo dõi tôi chằm chằm."

"Phía bên tôi ở trong một khu rừng. Bộ lạc dạng thành trại, vị trí cụ thể chắc ở Đông Nam? Lúc tôi bị mang đi, quay đầu một cái đã hôn mê, chỉ có thể miễn cưỡng nhớ được một chút. Nhưng nơi này rất lớn. Quái vật Pixel cấp thấp bên này thích dùng kiến trúc gỗ, còn thích cúng tế một số nghi thức quái lạ để bái tế mặt đất."

"Tôi cũng được, đang ở bộ lạc, vừa ra khỏi cửa lớn, đồ ăn ngon, chồng rất thương tôi."

Xoạt!

"? ? ?"

Các cư dân mạng vừa thấy dòng bình luận này chợt cảm thấy người gai gai. Lão công rất thương tôi là cái khỉ gì? Vào vai nhanh như vậy sao? Họ vốn còn muốn cười nhạo một phen, cho đối phương biết xã hội chà đạp là thế nào…

Nhưng vào lúc này, những người chơi vẫn đang giao lưu tâm đắc.

"Lại nói, ban đầu tôi chống cự, thà chết không khuất phục. Thế nhưng, hiện giờ tôi nghĩ lại chợt cảm thấy khá hài lòng, cũng được lắm."

"Tôi cũng muốn. Người Pixel này thật sự muốn làm chuyện Mosaic? Không ngờ họ cực kỳ tuân thủ sự phát triển hài hòa xã hội, thiên phú sinh vật phi thường đặc biệt."

"Ban đầu tôi cũng muốn nhảy trên tầng xuống. Tôi muốn phản kháng, nhưng sự thực chứng minh… Thật là thơm!"

"Nói đi nói lại, chính là đám người Trái Đất môi cá nhám chúng ta thật xấu xa. Sinh mệnh ngoại tinh cao đẳng làm sao còn có thể sử dụng phương thức ăn tươi nuốt sống như dã thú nguyên thủy giống chúng ta được?"

"Đúng, xem trộm Thiên Nhân Đạo, toàn bộ chủng tộc đều là Ái Thần Bách Hoa, ái tình thuần khiết như dùng mũi tên tình yêu là biết, chúng ta thấp kém mà lạc hậu."

"Người đời đều nói tình yêu Plato rất đẹp đẽ, hiện giờ tôi nói cho các người, tình yêu Mosaic còn hoàn mỹ hơn… Người yêu Pixel, ái tình Mosaic mơ hồ mà xinh đẹp, mông lung lại đáng yêu."

"Trước đây tôi còn là một tên dân chơi chính hiệu, lừa dối cảm tình các cô gái khắp nơi. Bây giờ nhớ về thời xưa, tôi thấy quả thật ngu ngốc lại vô vị. Tôi đã hoàn toàn tỉnh ngộ, sau này chỉ muốn làm một vị hiền thê lương mẫu, dịu dàng hiền thục."

Cộng đồng mạng lập tức kinh hãi.

"Chết tiệt!"

"Chết tiệt!"

Thần linh làm hiền thê lương mẫu!

Các ngươi có độc!

Mọi người vốn cho rằng đám người chơi khoác da rắn này nhất định sẽ kêu cha gọi mẹ, không ngớt gào rú, cảm giác bản thân không còn sạch sẽ, không còn thuần khiết.

Ai ngờ cả đám người chơi lại lý tính như vậy. Hình thức hiền giả, cuộc thảo luận nhiệt tình lý tính đầy hòa bình này là cái củ lạc gì vậy?

Trực tiếp thăng hoa lên đề tài cao đẹp mĩ miều như vậy sao?

Giận á!

Tiến trình này căn bản không hề thảm thiết như mọi người nghĩ. Làm sao bỗng dưng lại… tự mình sung sướng như thế?

Căn bản không hợp thói thường.

Không chờ cư dân mạng phản ứng nhiều với đề tài này, những người chơi trực tiếp mở rộng cấp độ giao lưu thảo luận.

"Có điều, căn cứ theo suy đoán của cá nhân tôi, đây rất có khả năng là một loại giao lưu kết cấu sinh mệnh chiều sâu nguyên thủy nhất. Đó là sự dung hợp giữa tế bào và tế bào, chuyển đổi về bản chất. Đây mới là tầng cao nhất của hành vi truyền thừa tân hỏa, sinh mệnh đời sau, bởi vì bản chất sinh mệnh là gì? Chính là giao lưu tin tức sinh mệnh giữa bố và mẹ! Cũng chính là kho gien, lan truyền DNA."

Một người chơi khác cũng phát biểu ý kiến vô cùng lý tính và khoa học, tham gia thảo luận về chủng tộc ngoài hành tinh này:

"Bây giờ suy nghĩ một chút cũng thấy đương nhiên. Họ không có kết cấu DNA hai đường xoắn ốc, tất nhiên không chứa kho gien

nòng ngọc chứa đựng di truyền, làm sao có thể dùng phương thức dã thú thấp kém như nhân loại? Đương nhiên là truyền thừa tân hỏa càng thiên về phía bản chất sinh mệnh hơn."

"Sinh mệnh Pixel trên hành tinh Pixel này quả thực khó mà tin nổi."

"Nếu loài người chúng ta cũng dùng phương thức này, tôi cảm thấy thật ma huyễn. Đây mới thực là hai người đi cùng một chỗ, giao hòa thành một. Không thể tưởng tượng, giống như hai con Slime?"

"Cảm giác người Trái Đất chúng ta thực không được! Bởi vì chúng ta là sinh vật tinh vi có độ phân giải cao, mà bọn họ là khối Rubik hạt tròn, tất nhiên kết cấu thô ráp và phân tán, cho nên có thể tiến hành giao lưu kết cấu khối Rubik về bản chất. Đây cũng là phương thức truyền thừa độc nhất của họ, hiện rất khó phục chế!"

…

Hiện tại, mọi cư dân mạng đều có cảm giác tinh thần thác loạn.

Thậm chí, theo những bài thảo luận sâu sắc của người chơi, đề tài khiến người ta tỉnh ngộ, cộng đồng mạng cảm giác thật hiếu kỳ, muốn trải nghiệm thử…

Nhân loại chúng ta xưa nay vẫn là sinh mệnh trí tuệ cấp thấp. Hình thức sinh sôi của chúng ta vẫn giống như dã thú trong thiên nhiên bậc thấp nhất, chẳng khác gì chó lợn dê bò gà. Sinh mệnh cao cấp hơn đã sớm thoát ly hình thức này rồi?

Thậm chí là đẹp đẽ hơn?

Nhất thời, nhiều người cảm giác như mơ giữa ban ngày.

Làm sao còn có cảm giác hơi ước ao là cái mẹ gì?

Họ rốt cuộc trải qua trải nghiệm gì? Đê mê sung sướng, giao lưu chiều sâu ở cấp độ linh hồn càng sảng khoái hơn, mà lại vô cùng tao nhã?

Thậm chí rất nhiều nhà sinh vật học, nhà khoa học cũng bắt đầu hiếu kỳ, gia nhập phạm vi thảo luận.

"Thậm chí cẩn thận suy nghĩ một phen, đến đẳng cấp cao, ví dụ như Thần linh, những cơ thể sống hàng đầu này tuy cũng có thể dùng phương thức truyền thống để truyền thừa hậu duệ, nhưng họ cũng có thể sống lại chỉ bằng một giọt máu, thậm chí có phương thức khác."

Rất nhiều người cũng đang thảo luận.

Mọi người cảm thấy điều này liên quan đến bản chất sinh mệnh vũ trụ, bởi vì sinh mệnh là cái gì? Rất nhiều khi, bản chất sinh mệnh chính là truyền thừa.

Đương nhiên, cũng có người không thích thảo luận về cấp độ cao thâm như vậy, mà cảm thấy hình thức này thật mới mẻ, đổi mới thế giới quan truyền thống của họ.

【Ái tình Mosaic mông lung, đơn thuần, đáng yêu, không thể bắt giữ】

Từ ngữ và hàm nghĩa mới bắt đầu được truyền bá nhanh chóng, leo lên hạng đầu tìm kiếm.

Thậm chí rất nhiều minh tinh lớn, những blogger lớn cũng dồn dập sử dụng chủ đề này để phát biểu ý kiến, bày tỏ so với ái tình Plato của phương Tây, họ càng nghiêng về phía ái tình hồn nhiên Mosaic hơn. Pixel mang nghĩa mông lung, đáng yêu, mộc mạc… Rất rất nhiều hàm nghĩa đẹp đẽ.

Thậm chí, không thiếu minh tinh lớn lần lượt bày tỏ:

"Thật sự hi vọng có người, có quốc gia có thể quay được thước phim về ái tình mông lung, ngây thơ như vậy."

Chương 912 - Lựa Chọn

Lựa Chọn

Mạng internet sôi cả lên, cực kỳ náo nhiệt. Từ ngữ mới xuất hiện, nhất thời danh tiếng vô lượng.

Nhưng cộng đồng mạng sau khi thảo luận xong cũng mau chóng trở lại trong game.

"Dung hợp Pixel" đã được xác nhận là hình thức duy trì nòi giống của những sinh vật Pixel quỷ dị này, và nó hoàn toàn không có vấn đề về xác suất số mệnh, về căn bản là tất nhiên sẽ sinh ra một hậu duệ.

Không đến một hai ngày theo dõi, cộng đồng mạng nhìn thấy một sinh vật Pixel nhỏ xuất hiện. Tuy rằng nó là một đống Pixel ghép lại, nhưng dáng vẻ lại khá tương đương với người, còn có vẻ ngốc nghếch khá dễ thương, khiến mọi người kinh ngạc.

"Ố cha?"

"Nhanh như vậy sao?"

"Cảm giác giống như ôm một cái là có?"

"Mộc mạc giống như Thiên nhân vậy?"

"Hôn môi là sẽ mang thai?"

"Không hổ là Mosaic, tượng trưng cua đồng!"

"Ha ha ha ha! Ta không nhịn được hát vang một khúc: A a a… Nếu như người người đều tràn ngập mảnh ghép… sẽ không có sắc

tình và máu tươi, thế giới sẽ trở thành nhân gian tươi đẹp…"

"…"

Vô số người mặt đen xì lại, một đám dân mạng sa điêu thô bỉ, có thể chính thống một chút được hay không? Các người cũng là mẹ người ta rồi, đã có con thì phải thu tâm lại!

Nhưng vô số người vẫn cảm thấy thật thần kỳ.

Hành tinh này thật quá kỳ lạ, hoặc chính là hình chiếu Mosaic của thứ nguyên cao cấp xuống hành tinh, tượng trưng cho văn minh hài hòa, đẹp đẽ, an lành.

"Giống như chơi một số trò chơi trực tuyến, những người chơi kết hôn với nhau, bỗng nhiên chẳng hiểu ra sao lại sinh ra một em bé? Hoặc trứng vật nuôi? Em bé có thể xem như thú triệu hoán để bồi dưỡng tư chất?"

"Trâu a!"

"Quá chân thực!"

Những người chơi chấn kinh mất mấy ngày, hô tô trò chơi này không hổ là sản phẩm của quốc gia, quả nhiên là game yêu học tập. Trước tiên nó dạy hóa học, vật lý, sinh vật, toán học, ngoại ngữ, các chương trình học chủ lưu, bây giờ thì sao? Đương nhiên nghèo đến đâu cũng không thể thiếu được giáo dục tư tưởng, rõ ràng là bắt đầu dạy những môn còn lại…

Mỹ thuật!

Thậm chí có thể phân loại là kỹ thuật biểu đồ P.

Nhất thời, họ tiếp nhận một cách ngoài ý muốn, xem như em bé của mình mà nuôi dưỡng.

Tháng ngày trôi qua, vẫn phải sống.

Thậm chí, có thể xem đây là quá trình phát triển của kịch bản chính, mọi người bắt đầu vội vàng cày cuốc. Chỉ có điều, lần cày cuốc này là giúp đỡ những bộ lạc kỳ lạ này cày cuốc, dốc lòng bò lên tầng lớp cao.

Mặc dù bọn họ không nói với bên ngoài, nhưng tư tưởng hạt nhân đã quán triệt tất cả nội tâm mọi người.

Bạch Tiểu Quân vẫn là thủ lĩnh. Hiện tại y rất hăng hái, khí chất nhà quan, thậm chí đã được cộng đồng mạng gọi là "Bạch lão cha". Danh ngôn kinh điển đã lấy hắn làm chuẩn: "Tới làm con trai ta đi!"

Lúc này, mặc kệ bên ngoài thảo luận y thế nào, y vẫn đang đàng hoàng, nghiêm túc mở họp tư nhân cho một đám người chơi, để người ta truyền đạt phương châm bốn chữ quán triệt tư tưởng kiên định:

"Mẫu bằng tử quý."

(*Mẹ được nhờ con)

"Cung đấu thượng vị."

(*Tranh đấu cung đình)

"Phù tử đăng cơ."

(*Đưa con lên ngôi)

"Buông rèm chấp chính."

"Khống chế bộ lạc."

…

Hiện tại, thủ đoạn phản kháng đã mất, chỉ có thể tiến tới thời kỳ hòa bình. Nói tóm lại, cả một hệ liệt quá trình này qua đi, cuối

cùng có thể đến bước "Thống trị bộ lạc", đi đường vòng chinh phục, mục tiêu triệt để thống trị những sinh vật Pixel nguyên thủy cấp thấp này.

Bạch Tiểu Quân dõng dạc nói:

"Chúng ta tiếp tục đi con đường dùng trí tuệ đè bẹp, gió thổi giường nằm, bắt nạt người bản xứ."

"..."

Lập tức, tất cả người chơi đều Sparta, ngươi có biết nói tiếng người không? Không thể nói uyển chuyển hơn tí được sao! Nói cái quái gì mà gió thổi giường nằm, buông rèm chấp chính, đó là làm Thái Thượng Hoàng hả? Đau lòng quá!

Đương nhiên, những người chơi bị bắt trong bộ lạc chỉ có thể tùy cơ ứng biến. Hiện thực ở ngay đó, đánh là không đánh lại được, chỉ có thể đàng hoàng ra vẻ đáng thương. Ai bảo mình là tù binh thất bại chứ?

Dù sao trả giá đều sẽ được bồi đắp.

Sống được là tốt rồi.

Trò này hardcore không phải mới ngày một ngày hai.

Thậm chí, nói là game hardcore (*Khó khăn), không bằng nói là cuộc sống hiện thực thật hardcore.

Trong xã hội hiện thực, có ai ra xã hội mà không bị xã hội chà đạp?

Ngươi nói cuộc đời thứ hai, lữ trình kỳ ảo thì nhất định là tươi đẹp sao?

Mình là nhân vật chính của thời đại? Tất nhiên không thể. Cái gì gọi là cuộc đời thứ hai? Chủ yếu chính là chân thực! Đã thất bại

trong xã hội thì sẽ thất bại, ai bị chà đạp thì sẽ bị chà đạp.

Dù là trong game trực tuyến thực sự, đa số người chơi cũng không phải là nhân vật chính được thiên mệnh, không phải đại gia nhiều tiền thì cũng chỉ có mệnh bị chà đạp mà thôi.

Bên này đã vui vẻ chấp nhận rồi.

Mà ngược lại, ở bên khác, những người may mắn chạy thoát trước đó đang lang thang trong rừng núi hoang vắng, toàn thân đều không khỏe.

Bọn họ vốn rất vui vẻ.

Bao nhiêu người như vậy mà chỉ có họ chạy thoát, nhưng bây giờ lại lẻ loi một mình cầu sinh nơi hoang dã, cảm thấy thật gian nan. Một mình có lần mò tới khi nào? Chỉ một vấn đề rất thực tế này bày ra trước mắt, có muốn tự chui đầu vào lưới hay không? Sinh con dưỡng cái ấy?

Thật quá khó!

Cho nên, làn sóng thương nghị lần hai lại bắt đầu.

Bạch Tiểu Quân nói với họ:

"Căn cứ phân tích của tôi, các vị hiện nay có ba con đường. Thứ nhất, bản thân mình tiếp tục lang thang. Thứ hai, gia nhập bộ lạc khối Rubik…"

"Thứ ba là gì?" Có người hỏi.

"Thứ ba là, gia nhập bộc lạc thể tám mặt."

"Bộ lạc thể tám mặt là cái gì?"

Rất nhiều không đủ cấp độ, năng lực ở phương điện này thiếu, không lên được tầng lớp cao, nhưng kinh nghiệm cực nhiều. Trải

qua sinh hoạt bị giam cầm, lần thứ hai sinh con, Bạch Tiểu Quân đã thành công bò lên tầng lớp cao, biết rất nhiều bí mật.

Bạch Tiểu Quân nói:

"Chúng ta không nhìn thấy bộ lạc thể tám mặt là vì họ sinh sống dưới lòng đất. Từ tên có thể biết được, họ là người Pixel có thân thể tám bề mặt, là kẻ thù của bộ lạc khối Rubik… Họ là sinh vật Mosaic kết tinh, nuốt kim loại, thân thể sáng lấp lánh như bảo thạch. Bộ lạc Rubik sống trên mặt đất có thói quen gọi họ là…"

Bạch Tiểu Quân gõ ra một loạt chữ.

"Quốc gia bảo thạch."

Giờ phút này, sau khi mọi người bị bắt làm tù binh mới chính thức biết được kết cấu của hành tinh này.

Bạch Tiểu Quân nói tiếp:

"Bọn họ còn có một số nghi thức kỳ lạ, đó là cúng bái mặt đất. Cá nhân tôi cho rằng, đó là nơi tốt nhất cho các vị, bởi vì bộ lạc khối Rubik đã không còn nhu cầu."

Những người chơi khác suy nghĩ một chút, cảm thấy dường như khá có đạo lý. Bộ lạc thể tám mặt à?

Có lẽ có thể.

Có người hỏi:

"Các vị không phải cũng sẽ dùng phương thức phu nhân áp trại chứ?"

Bạch Tiểu Quân lắc đầu:

"Họ đương nhiên không, cho nên yên tâm. Họ sẽ không động tay động chân với các vị. Cùng lắm thì, họ sẽ mời các vị cùng họ…

Cuốc đất."

…

Hứa Chỉ vẻ hờ hững.

"Xem ra, giống loài mới lại sắp dung hợp, xuất hiện."

Hắn biết rõ, đặc tính của Atula đạo là gì?

Thích ứng hoàn cảnh, tiến hành tiến hóa theo giai đoạn.

Nói cách khác, tương lai, họ sẽ thích ứng với hoàn cảnh trên hành tinh, từ đó sản sinh ra giống loài mới.

Nếu không phải vậy, vì sao Caroline lại chờ mong con đường của họ như vậy, chính là bởi vì họ tương đương với một sinh vật sáng thế loại nhỏ, có thể làm phong phú hệ sinh thái của từng hành tinh.

"Đi hành tinh sát bên nhìn xem." Hứa Chỉ liếc mắt nhìn về phía hành tinh gần đó.

Chương 913 - Lịch Sử Thạch Tinh kéo dài 1

Lịch Sử Thạch Tinh kéo dài

Hứa Chỉ hiểu rõ, làm cho đám người chơi kia không làm loạn nữa?

Không loạn làm sao mà được.

Cả đời cũng không thể.

Nơi nào có họ thì có các kiểu chuyện kỳ quặc phát sinh, khiến trời long đất lở.

Nhưng hắn cũng không để ý thêm, mãi cũng thành quen. Cả hành tinh Pixel vẫn còn trong trứng nước, thời đại mới dù sao cũng sẽ sinh ra.

Bọn họ cũng sẽ hòa mình vào bánh xe lịch sử thần thoại.

Còn về bình luận của đời sau với họ?

Lịch sử là một khái niệm thật thần kỳ. Nó sẽ mài bằng một số thứ, sẽ giữ lại sự tích hào quang của họ. Họ sẽ trở thành anh hùng lịch sử, chân chính là những người cương liệt, chính trực.

"Thậm chí, bởi vì tính chất đặc biệt của hành tinh Pixel này, chẳng mấy chốc nơi này sẽ bị xâm lăng."

Hứa Chỉ suy nghĩ:

"Hai trăm năm qua đi, vì ngồi trên đoàn tàu tốc hành dòng

chảy thế giới, đã xuất hiện hành tinh cấp hai tuyệt đối thống trị. Nơi đó đã thoát ly thời đại bộ lạc nguyên thủy, kẻ yếu sẽ phải chịu đòn…"

Thạch Tinh hiện tại chỉ có Zack có thể bay trong vũ trụ. Tuy rằng nơi đó cũng có văn minh khoa học kỹ thuật của người cao xanh, nhưng tốc độ phát triển lại yếu hơn một chút.

Mà hành tinh Cybertron đã đến trình độ hoành hành khắp vũ trụ. Nó phát triển cực nhanh, có lẽ không mất bao lâu nữa, văn minh máy móc sẽ giáng lâm. Cả hành tinh Pixel vẫn sẽ nghênh đón một cuộc xâm lăng chân chính.

"Tuy không tàn nhẫn như pháp tắc Hắc Ám Sâm Lâm của vũ trụ, nhưng cũng sẽ giống như phát hiện đại lục mới lúc xưa, kẻ lạc hậu sẽ bị chinh phục, bắt làm nô lệ, trở thành công nhân khai thác tài nguyên trên bề mặt.

"Nếu như không thể chống lại lần thứ hai, đám người chơi này có khi cũng phải đổi họ, theo cường giả hành tinh Cybertron và trở thành vợ nô lệ ba đời…"

"Nói chung, sớm muộn cũng phải đối lập với những hành tinh khác, chỉ xem lúc nào…"

Bọn họ đã hài lòng thì cứ để mặc họ đi.

Ngược lại, bọn họ tới đây, đặc tính chủng tộc của họ chính là để cải thiện hoàn cảnh hệ sinh thái toàn cầu. Còn giết họ? Thiên phú chủng tộc của họ rất mạnh mẽ, cùng lắm là nhốt lại làm chuột bạch…

Về phần họ phát triển văn minh hành tinh ra sao?

Hiện giờ quả thực ở trên bàn nghiên cứu đã có hệ thống tổng hợp và phân hủy hạt căn bản, nhưng vẫn còn rất dài. Bản thân Hứa Chỉ chưa hề ép toàn bộ trên người họ.

"Toàn bộ văn minh vũ trụ muốn thực sự phát triển vẫn phải dựa vào dân bản địa."

Hứa Chỉ chậm rãi cất bước.

"Con đường đột phá thành Thần của ta chính ở đây."

Cất bước trong vũ trụ tối tăm, rộng lớn vô ngần, Hứa Chỉ giống như một vị Chân Thần trắng sứ duy nhất trong thế gian. Toàn thân hắn tỏa ra uy thế, ánh sáng trắng mờ nhạt, lóng lánh trong suốt giống như mặt gương, đẹp đẽ dị thường.

Hắn vừa đến, ý thức mơ hồ của cả hành tinh đều vui sướng lên theo bản năng.

Chúng biết cha mẹ của mình tới.

"Mà đối với Mạnh Bà và Đệ Nhất Thần Quan, dẫn dắt họ tham quan Thạch Tinh cũng coi như mở lòng…" Hứa Chỉ quét mắt nhìn.

"Vùng lịch sử kia đã tới thời khắc cuối cùng."

Bỗng nhiên, trong không khí truyền tới tiếng gọi, đến từ Caroline.

Hứa Chỉ gật gù, nhanh chân đi về phía Thạch Tinh.

"Đúng, lịch sử mới cuối cùng cũng khai sáng."

…

Thạch Tinh.

Trong chớp mắt khi Zack đánh nát thiên thạch, tất cả mọi người đều hoan hô, mừng phát khóc.

"Tiết điểm vận mệnh đã bị thay đổi rồi sao?"

"Toàn tộc, Thần sáng tạo vạn vật, vị Toàn Thần thần bí duy nhất, hiện tại có đang quan sát hành tinh chúng ta hay không?"

"Căn cứ phân tích, đó là cấp độ cuối cùng trên thế giới, có mặt ở khắp nơi, không gì không làm được, không gì không biết, đứng ở từng dòng khởi nguyên và điểm cuối thế giới, nắm trong tay đặc chất sáng tạo chung cực tất cả."

…

Một mặt khác, Mạnh Bà và Đệ Nhất Thần Quan đang ẩn giấu thân phận đi trên đường, ăn vặt, quan sát hệ thống văn minh của hành tinh này.

Nàng đã đến hành tinh này mấy tháng.

Thời điểm họ tới tham quan nơi này, vừa vặn kết nối với lịch sử, cũng chính là lúc Zack đánh bay Sharu, phá nát thiên thạch.

"Xoay chuyển mấy tháng… Bọn họ vừa kết thúc đại chiến."

Lúc này, Thượng Quan lắng nghe âm thanh xung quanh. Mọi âm thanh vẫn đang rất bình tĩnh, sau khi hiểu rõ hành tinh này, nàng chỉ cảm thấy tay mình càng run rẩy dữ dội hơn, lòng trầm mặc:

"Hành tinh này có người vừa phá nát thiên thạch kia, đánh bại kẻ tên Sharu? Không có gì đáng tán thưởng, cũng không phải là mạnh, nhưng Toàn Thần thì sao? Khống chế toàn bộ quá khứ và tương lai của dòng chảy thế giới?"

Không kìm được nỗi sợ.

Đệ Nhất Thần Quan chỉ mỉm cười. Y dẫn đối phương tới đây vừa để đối phương hiểu rõ sức mạnh của văn minh thế giới này, cũng biết được lịch sử của Thạch Tinh, nhận biết được sự khủng bố của Toàn Thần!

Lúc này…

Lịch sử cuối cùng đã tới.

Người trên cả Thạch Tinh nhìn thấy cực quang năm màu bao trùm biển băng phía xa. Hai vị Thần linh trắng sứ chậm rãi đi tới, hạ xuống một tòa thành đón băng, cất bước trên đường phố lát đá, đánh giá văn hóa chủng tộc và phong cách kiến trúc ven đường.

"Làn da màu trắng, đầu mọc tảo biển màu đen, đó là… Thần?"

"Hai vị Toàn Thần?"

Mọi người hô hào kinh ngạc, ánh mắt nhìn theo.

Trong ánh mắt của mọi người, Caroline và Hứa Chỉ vẫn giống như năm đó, lặp lại lịch sử, ăn hoa quả trên đường phố.

Rất nhanh sau đó, Zack, Số Mười Tám, Đại trưởng lão người cao xanh bay tới.

Một cuộc đối thoại đẳng cấp thế kỷ.

Ngồi ở phía xa, Mạnh Bà sợ đến nỗi mặt già run rẩy, vẫn ngồi cùng Đệ Nhất Thần Quan trong quán nhỏ bên cạnh, che giấu thân phận.

"Trời ơi… Trời của ta ơi!"

"Ta cảm giác được cả hành tinh đều đang hoan hô, giống như đang mừng rỡ vì mẹ mình đến!"

"Sự tồn tại chí cao này… Sáng tạo cả hành tinh, mắt nhìn quá khứ và tương lai, chính là Toàn Thần, mà lại có hai vị?" Mạnh bà giống như người khác, lần đầu tiên nhìn thấy thực khó mà tin nổi.

Giống người khác, nàng cho rằng chỉ có một vị Toàn Thần.

Đệ Nhất Thần Quan ở bên cạnh dặn dò:

"Hiện tại ngươi không nên làm bừa. Đây là thời khắc lịch sử đánh dấu số mệnh. Hai vị Toàn Thần sẽ giáng xuống thành phố băng này mấy tháng sau khi phá nát thiên thạch, bắt đầu cuộc đối thoại khai sáng… Nếu chúng ta làm bừa, chúng ta sẽ ảnh hưởng làm thay đổi lịch sử của hành tinh này, ảnh hưởng đến thế giới tương lai."

Thay đổi số mệnh lịch sử đã được tính trước?

Thế giới tương lai?

Thượng Quan nổi da gà khắp toàn thân.

Trước đây nàng vẫn cho rằng, Phủ Quân Luân Hồi chính là mạnh nhất thế giới, bây giờ mới biết, trên thế giới này còn có nhân ngoại hữu nhân.

Nhiều lắm cũng chỉ có thể gọi là… Thiên Đế cấp bảy mạnh nhất.

Vũ trụ quá lớn.

Các văn minh thế giới tỏa sáng mênh mông, số lượng không đếm hết.

Trước đây không lâu khi nàng tới, quan sát tập tục văn minh của nơi này, đã phát hiện lịch sử quỷ dị của hành tinh này không phải một đường thẳng theo truyền thống… Zack, là một kẻ không ngừng qua lại thế giới quá khứ.

Chương 914 - Lịch Sử Thạch Tinh kéo dài 2

Lịch Sử Thạch Tinh kéo dài 2

[Dòng chảy thế giới: Ngọc Rồng tận thế]

[Dòng chảy thế giới: Ta có một ước mơ]

Thượng Quan đọc từng chương tiểu thuyết.

Nàng nhìn thấy mỗi tương lai thất bại của Thạch Tinh trong vũ trụ song song.

"Zack đang không ngừng xuyên việt!"

"Ta đang nhìn từng bài ca bi thương của các vũ trụ song song!"

"Cái gọi là kỳ tích đã sớm được yết giá công khai phía sau."

Nàng từ xa nhìn người lùn trắng Ác ma băng giá Frieza biến thân ba đoạn với thân thể màu trắng đẹp đẽ, kiên cường.

Người nhân tạo Số Mười tám, khoa học kỹ thuật phóng xạ không thể tưởng tượng nổi.

Đại trưởng lão, vậy mà lại sở hữu kỹ thuật văn minh kinh khủng của người cao xanh: Ngọc Rồng ước nguyện.

"Kỳ tích do họ sáng tạo ra được xây dựng trên sông máu, núi thây. Trong vũ trụ song song, bọ đã tử vong vô số lần sao? Chỉ là… Kỳ thích sao? Ha ha ha a a… Họ không gặp được Luân Hồi Phủ Quân chúng ta. Bất kỳ kỳ tích nào trước mặt hắn đều hóa thành

không thể. Hắn là Kẻ kết thúc kỳ tích."

Thượng Quan đầy vẻ kiêu ngạo.

"Thế nhưng, virus, Sharu, Frieza, vũ trụ song song, hai vị Toàn Thần, hai vị Thần Sáng Thế chung cực đứng tại quá khứ và tương lai, không gì không biết, không gì không làm được." Ẩn mình trong góc phía xa, sắc mặt Thượng Quan trắng bệch, cảm thấy trời đất quay cuồng, sắp ngất đi.

Nội tâm nàng giống như có thứ gì đó thai nghén, là một loại uy thế tuyệt đối đang vỡ tan, lại sinh ra và thai nghén mới.

"Đây mới là Thần mà chúng ta sùng bái."

Đệ Nhất Thần Quan cũng cảm khái, trong mắt đầy ước ao:

"Toàn, tức là vạn vật… Ta cũng là sinh mệnh mà họ giao phó. Một ý nghĩ của họ chính là sự hủy diệt và khai sinh của thế giới."

Ở phía xa.

Vẫn là cuộc đối thoại thế kỷ.

"Thế giới này trong tương lai vẫn sẽ nghênh đón tận thế mới, nhưng sẽ không còn cơ hội như xưa nay."

"Cái gọi là nguy cơ vẫn cần mưu tính phát triển và chuẩn bị."

Hứa Chỉ nói câu cuối cùng theo kịch bản lịch sử.

"Chúng ta đi."

Hứa Chỉ và Caroline vừa ăn hoa quả vừa đi, biến mất trên đường phố.

Trước khi biến mất, Hứa Chỉ còn liếc mắt nhìn Thượng Quan trong góc một cái, cũng cảm thấy thú vị. Trước đây không xảy ra

chuyện này, bây giờ không nghi ngờ chính là lúc nối liền thời đại.

Phù!

Phù phù!

Thượng Quan nhìn thấy Toàn Thần chí cao chân chính của thế giới chợt cảm thấy hãi hùng khiếp vía, mặt đỏ lên:

"Cuối cùng lại liếc ta một cái? Chẳng lẽ coi trọng sắc đẹp của ta? Ta là người thuộc về Bệ hạ nha."

"..."

Trên mặt Đệ Nhất Thần Quan đầy dấu chấm hỏi.

Sắc đẹp? Lão bà già như vậy, mặt đầy nếp nhăn, vậy mà cảm thấy mình rất đẹp? Toàn Thần đại nhân lại coi trọng loại người như ngươi?

Y hoàn toàn không nói được gì, vẫn cảm thấy sinh linh ở thế giới kia rất kỳ quái. Trước đó là những tên kỳ quái thích cười to, cùng với bà già thủ lĩnh trước mắt y hiện giờ, dường như họ đều rất kỳ quái...

Đặc biệt, người thống trị thế giới kia của họ càng kỳ quái hơn, vậy mà lại thích dung mạo cỡ này?

Quả thực cười lên mà khiến ta phát sợ!

...

Trên vũ trụ.

Caroline hờ hững nói:

"Hiện tại đã hoàn thành kết nối với lịch sử mà 200 năm trước chúng ta đã tính ra."

"Cũng vừa vặn nhắm chuẩn thời gian để người giao lưu của thế giới khác nhìn thấy cuộc đối thoại giáng lâm của chúng ta, thấy sự mạnh mẽ của thế giới chúng ta."

Nếu muốn giao lưu, cũng phải ngầm biểu lộ nền tảng và sức lực của mình.

Mà lúc nào thích hợp nhất?

Thời khắc hai người giáng lâm là thích hợp nhất, lực trùng kích to lớn nhất.

Tất cả những điều này vẫn nằm trong từng vòng từng vòng kế hoạch, để thời điểm cuối cùng của thời đại đã được tính trước đưa tới sự giao lưu, để sứ giả của thế giới khác nhìn thấy cảnh này.

Caroline ở bên cạnh mỉm cười:

"Hiện tại là thời điểm 200 năm sau thực sự, chúng ta không can thiệp nữa… Mà trước mắt, vào lúc này, những hành tinh khác cũng đang phát triển. Ví dụ như hành tinh Cybertron cũng vừa phá nát thiên thạch của họ… Lại ví dụ như hành tinh Pixel cũng miễn cưỡng phát triển… Thế lực khắp nơi có lẽ sẽ xảy ra va chạm."

Hứa Chỉ gật đầu.

Đừng tưởng thời gian trôi đi đã lâu, dù rằng hiện tại vừa mới hoàn thành chuyển hóa hai trăm năm tương lai được tính toán trước thành hiện thực.

Mà hai hành tinh có văn minh cao đẳng phá nát thiên thạch rồi thì sao? Đã không cần tính toán, nhưng có tám chín phần mười vẫn sẽ bị đả kích, bị những hành tinh khác nô dịch.

Đây là một thời đại đang bắt đầu.

"Ta đi hành tinh Cybertron một chuyến." Caroline dừng vài

giây, lại nói: "Bên kia cũng vừa phá nát thiên thạch, cần tính toán phần kết thời đại một lần cuối cùng."

"Đi thôi."

Hứa Chỉ cười nói.

Caroline đi ngay.

Hứa Chỉ cũng không bất ngờ. Hắn chỉ cảm khái sự thần kỳ của năm tháng. Tầm mắt càng cao, càng thấy nhiều năng lượng thần bí, càng cảm thấy thế giới tràn ngập thú vị.

"Thời gian như thác loạn… Hiện tại mới kết nối với dòng chảy thế giới năm đó tính toán ra. Nhìn thấy mấy người Zack, Số Mười Tám vừa rồi, bọn họ mới là tồn tại chân thực. Zack cũng vừa đột phá biến thân ba đoạn, quyết chiến thắng được Sharu."

Trong lúc Hứa Chỉ nói chuyện, hắn đã tới một hành tinh mới.

Không phải Cybertron, cũng không phải Thạch Tinh.

Mà đó là một văn minh nguyên thủy, một đám bộ lạc người nguyên thủy bình thường nhất.

Vẻ bề ngoài của họ lại có chút tương tự người Trái Đất.

Thậm chí có thể nói, đây là những sinh vật gần giống với nhân loại hiện đại nhất trong toàn bộ vũ trụ, giữa một đống sinh vật kỳ quái sinh trưởng trong chân không này. Đó là một những nhân loại có làn da tinh thế, óng ánh, mềm mại màu lam nhạt, khá giống làn da của sứa. Dưới làn da có thể thấy các mao mạch nhỏ bé, dày đặc, nửa trong suốt, thấy được cả xương cốt…

Ngoài ra, kết cấu hầu như tương đồng.

Đặc biệt, da thịt của họ cực kỳ tinh tế, mềm mại. Họ thích sống trên tầng băng.

Đồng thời, họ có một tính chất đặc biệt: Biến hóa làn da.

Họ có thể chuyển biến màu sắc làn da, tiến hành một loại giao tiếp văn minh bằng ngôn ngữ đặc biệt. Các loại màu sắc làn da giống như bổi màu trở thành những loại tín hiệu mã hóa màu sắc đặc biệt, dùng để lan truyền ngôn ngữ.

Đồng thời, làn da còn có thể phát sáng.

Nếu thật sự mà nói, làn da của họ tương tự với chất liệu phát sáng của một loại đèn nê ông đỏ, tương tự như sứa, có thể hơi phát sáng và biến màu…

Lúc này, họ đang sinh sống trên tầng băng. Một nhóm người đang tế bái quanh một tượng đá không trọn vẹn.

"Lam mỗ!"

"Lam mỗ!"

Bọn họ phát ra những tia thần niệm kỳ quái, nhưng không phải tiếng nói của họ. Họ cũng có thần niệm tinh vi, nhưng không mạnh, lại không để giao lưu, vì quá vất vả.

Tượng đá được cung phụng này chính là Sharu trước đây không lâu bị khí công phá nát thiên thạch virus tận thế của Zack đánh bay ra vũ trụ, lơ lửng suốt mười năm, sau đó rơi như sao băng xuống hành tinh này.

Hắn ta bị thương quá nặng, giống như đã rơi vào giấc ngủ say vĩnh hằng.

Bịch!

Hứa Chỉ nhẹ nhàng đạp xuống đất, hạ xuống tầng băng này.

Năm đó hắn đã tính toán xong xuôi, sẽ quan tâm Sharu đã bị đánh bay. Thế nhưng, hiện tại tự nhiên hắn lại muốn xen vào một

chút.

"Lam mỗ!"

Lập tức, tất cả người Lam mỗ sợ hãi đến độ làn da đen xì, lại nổi từng nốt mụn nhọn, sau đó làn da cấp tốc trắng bệch đi. Họ biến thành một đám người da trắng.

"Thật là chủng tộc quá nhát gan." Hứa Chỉ lắc đầu. "Bọn họ dường như biến thành màu da của chủng tộc đối phương để bày tỏ ý thần phục, tương tự tắc kỳ hoa dùng màu sắc làm tự vệ, giả bộ như đồng loại của đối phương."

"Thần linh?"

"Làm sao trong giống chúng ta?"

"Thần linh vĩ đại từ trên trời đến?"

…

Những người này mở trừng hai mắt, cảm giác một luồng uy thế cực kỳ mạnh mẽ.

Trên người họ lập lòe các loại màu sắc rực rỡ, vẻ mặt đầy sợ hãi, dồn dập quỳ rạp xuống đất, biểu đạt các loại hàm nghĩa ngôn ngữ.

Hứa Chỉ cũng không để ý tới những người dân bản địa văn minh yếu ớt này.

"Là điều gì đã đẩy ngươi tới hành tinh này?"

Hứa Chỉ đứng trên cao quan sát cả bức tượng đá, lòng trầm ngâm.

"Là họ sao? Những sinh linh này sao? Ngươi cảm thấy hứng thú với họ? Hứng thú ở đâu? Rõ ràng là những sinh mênh rất yếu

đuối, không có bất kỳ tiềm năng gì."

Bỗng nhiên, từ tượng đá truyền tới thần niệm khàn khàn:

"Tạo Vật Thần chí cao... Ngài cuối cùng đã đến..."

Chương 915 - Nhân Sinh Gian Nan Như Vậy

Nhân Sinh Gian Nan Như Vậy

Đối với Sharu mà nói, trí nhớ của hắn ta còn dừng lại ở mấy tháng trước, thời điểm vừa tử chiến một trận với Zack. Hắn ta thất bại, rõ rằng là cục diện tất thắng nhưng lại bại bởi "Vận mệnh".

Thế nhưng, đúng là bại bởi vận mệnh sao?

Đúng thế.

Quả thực bại vì vận mệnh.

Bởi vì bản thân vận mệnh chính là "Toàn" không gì không làm được, là bản thân khái niệm Tạo Vật Chủ.

Hắn ta nhìn thấy một bàn tay vô hình vuốt phẳng dòng sông thời gian vặn vẹo, thiên hướng về phía một đám chủng tộc khác.

Hắn ta thấy người đàn ông kia, rõ ràng cũng là bậc cha mẹ của mình, nhưng dường như không hề để ý gì đến mình…

Hắn ta có nghìn vạn lời muốn nói, ái mộ và mừng rỡ đối với cha mẹ sáng tạo ra mình, kính nể đối với lực lượng khai mở thế giới và quan sát thời gian, cùng với sự tuyệt vọng vì lạnh lùng vô tình đối với mình, các loại tâm trạng hội tụ đầy phức tạp…

"Sharu, sao ngươi muốn gặp ta?"

Một vị Thần linh trắng sứ, một mái tóc ngắn màu đen, áo bào trắng, giọng nói bình tĩnh.

"Lam mỗ!"

"Lam mỗ!"

Dân bản địa trên hành tinh này quỳ rạp xuống.

Họ sùng kính vây quanh tượng đá mà mình cung phụng, cùng với Thần linh giáng xuống từ trên trời. Họ không ngừng quỳ lạy, la lên những khẩu hiệu nguyên thủy nhất.

"Thần Sáng Thế… Cha mẹ của chúng ta, cha mẹ của toàn bộ thế giới, ngài cuối cùng cũng tới rồi." Sharu nói có hơi khàn khàn, nhưng vô cùng kích động, phẫn nộ nói: "Ta muốn biết, tại sao? Tại sao? …"

Hứa Chỉ đứng trước thân thể không trọn vẹn của Sharu, nghĩ về việc hắn ta đã lang thang trong vũ trụ một thời gian rồi đến hành tinh này. Thân thể hắn ta vẫn bị bao trùm trong bụi vũ trụ, hóa thành một pho tượng co mình ôm chân, nghiêng đầu.

Nhưng được dung hợp toàn bộ đặc tính sinh mệnh gien của Thạch Tinh, có ác ma đóng băng, người cao xanh, bọ cánh cứng đỏ, gien người nhân tạo mạnh mẽ, hắn ta vẫn trở thanh sinh mệnh duy nhất vượt qua tất cả.

Hắn ta là độc nhất vô nhị, thậm chí có khả năng vượt qua tất cả.

Sharu là kết quả tốt nhất của virus đại thống nhất, là sự ngẫu nhiên sau khi tính toán qua vô số dòng chảy thế giới, thậm chí không thể phục chế.

"Ngươi muốn hỏi tại sao ư?" Hứa Chỉ cười: "Cái gì tại sao?"

"Ta từ đâu mà tới, có phải là con của ngài hay không?" Sharu khàn khàn nói, giọng đầy ghen ghét và giận dữ.

Hứa Chỉ vươn tay xuyên vào trong đầu gây ra gợn sóng trong chất lỏng trắng, lấy ra một viên ma hạch, sau đó lại thả về.

Ma hạch đã đủ để chứng minh hệ thống cơ thể đến từ virus đại thống nhất.

"Nếu ta là hậu duệ của ngài, trên người chúng ta lại chảy thiên phú giống nhau, vậy tại sao lại như vậy? Tại sao lại như vậy?" Hắn ta bùng phát trong trầm mặc: "Nếu ngài đã sinh ra hai đứa con, tại sao lại can thiệp vào chiến tranh của họ?"

"Bởi vì, ngươi thích giết chóc." Hứa Chỉ nói.

Giết chóc?

Sharu bỗng ngơ ngác.

Giết chóc quả thực là bản năng từ lúc sinh ra của chủng tộc hắn ta.

Từ lúc hắn ta có ý thức, thời khắc hắn ta nhắm thẳng vào zombie Tyrant, trở thành zombie trong đầu tràn ngập suy nghĩ điên cuồng giết chóc, muốn hủy diệt tất cả, ăn ăn ăn.

Bởi vì… Mình vẫn luôn giết chóc?

Muốn hủy diệt hành tinh và sinh vật mà cha mẹ sáng tạo ra?

Nhưng nếu như mình vốn khiến cha mẹ phản cảm như vậy, vậy sao Sharu lại đến đây? Tại sao lại tới thế giới này?

Hắn ta vốn không nên được sinh ra đời!

Dòng chảy thế giới trải qua vô số lần luân hồi, cả một quãng thời gian đằng đẵng, ý nghĩa tồn tại của mình là gì?

Từ rất sớm trước đây, Sharu từng nhìn thấy vị Thần Sáng Thế thần bí này tại một dòng chảy thế giới. Qua từng thời đại khác

nhau, hắn ta đã muốn hỏi thăm, tại sao lại muốn lần lượt đẩy ngã thành công của hắn ta, quá bất công!

Từng ngày từng ngày qua đi, trong ngực Sharu tích lũy oán hận và giận dữ sôi sục.

"Ngươi đã quên sao? Ngươi đã không còn là Tyrant ham giết chóc, không còn là Terminator hủy diệt tất cả, lây nhiễm tất cả… Ngươi đã từ giết chóc trở thành Sharu.

Hứa Chỉ cười.

Đây không phải Sharu trong ngọc rồng, mà là một sinh mệnh độc lập, đặc biệt thực sự.

Hứa Chỉ ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời, nhìn những ngôi sao chuyển động. Trong đó, một vì sao chính là Thạch Tinh màu xanh sẫm:

"Không chỉ có họ nghênh đón giai đoạn lột xác, cả ngươi cũng lột xác… Có phải không, Sharu?"

Sharu nhìn Hứa Chỉ, thân thể run run rẩy rẩy, không ngờ lại run:

"Thì ra, thì ra là như vậy sao?"

Hứa Chỉ nói:

"Ngươi sở hữu chính mình, không còn là kẻ chỉ biết giết chóc, đã có thiện lương, có nghi ngờ, có tham lam, cũng có từ bi, trở nên 'Hoàn thiện', hướng tới gần chúng ta. Ngươi đang trở thành sinh mệnh Toàn."

"Ta hoàn thiện?" Sharu la lên: "Ta đang trở thành… Toàn?"

"Vạn vật thế gian đều là con dan của chúng ta. Ngươi cũng không ngoại lệ." Hứa Chỉ nói tiếp: "Nhìn như đang giúp đỡ Thạch

Tinh, thực ra chúng ta cũng đang giúp đỡ ngươi, để ngươi từ chỗ không trọn vẹn đi về phía sinh mệnh hoàn chỉnh… Từ nay về sau, ngươi đã trở thành Toàn. Ta sẽ không can thiệp vào tiến trình của toàn bộ thế giới. Ngươi muốn làm thế nào cũng được."

Sharu bỗng nhiên trầm mặc hoàn toàn. Hắn ta nhìn thân thể trắng sứ của Hứa Chỉ, tinh tế mà thần bí, là nhân vật mạnh mẽ nhất thế giới:

"Ta muốn làm thế nào cũng được sao? Cho dù, ta muốn trở thành ngài?"

Hứa Chỉ bỗng nhiên ngẩn ra.

Sharu bỗng nhiên hét lớn:

"Từ lữ hành vũ trụ dài đằng đẵng, một trận thất bại kia khiến ta vô hạn tiếp cận tử vong, ta đã hiểu rõ. Thắng bại chẳng qua chỉ là mây khói, chỉ có ngài, chỉ có Thần linh mới có thể vĩnh hằng. Ta muốn cất bước hướng về phía các ngài. Ta muốn trở thành ngài?"

Trở thành ta?

Vậy thì thật quá là thú vị.

Hứa Chỉ thấy buồn cười. Hắn thấy Sharu vẫn chưa mất đi bản chất của mình, dù là hoàn thiện nhân cách, hắn ta vẫn tham lam, tà ác, có suy nghĩ cực đoan.

Nhưng mà…

Có đứa bé nào không ngóng trông cha mẹ?

Hứa Chỉ cũng không có ý định làm hình tượng Thánh Mẫu, muốn khuyên Sharu phải thiện lương, trở thành anh hùng quang minh chính đại. Thế giới này căn bản không cần thiết phải đại thống nhất, chính là vì có đủ loại kiểu dáng sinh mệnh như vậy

mới làm cho thế giới trở nên đặc sắc.

"Con à, không ai ngăn cản ngươi muốn làm gì. Nơi này sẽ không có ai dừng ngươi lại."

Hứa Chỉ mỉm cười, xoay người rời đi:

"Dù ngươi muốn thay thế ta, vậy phải có sức mạnh đuổi theo đi. Nếu đó là tâm nguyện cả đời của ngươi!"

"Không! Ngươi vẫn chưa thể đi!"

Sharu gào thét.

Hắn ta nhìn bóng lưng kia biến mất mà cuồng loạn. Người bản địa cúng bái hắn ta gần đó bị hất bay ra ngoài. Mặt đất đầy đá vụn nổ tung.

"Không! Ngươi không thể như vậy!"

"Ta đánh bại cả thế giới. Ta còn muốn đánh bại ngươi!"

Hắn ta giống như một đứa bé giận dữ vì bị lấy mất đồ chơi, đang điên cuồng đập loạn phòng xá.

Ầm ầm ầm ầm!

Toàn bộ thiên thạch trở thành bão táo với trung tâm là một pho tượng.

Hồi lâu sau, Sharu bỗng yên lặng. Rõ ràng hắn ta đang trọng thương lại rơi vào điên cuồng, chút năng lượng cuối cùng vừa được khôi phục một chút của hắn ta đã hoàn toàn hao hết, hắn ta lại rơi vào giấc ngủ say.

Trong bóng tối đen xì, có một luồng sáng.

Sharu trở về đại hội võ thuật đệ nhất thiên hạ trước kia, hút

lực lượng của cường giả khắp nơi, dự định khôi phục hoàn toàn.

Hắn ta đi ngang qua một căn phòng nhỏ, nhìn qua cửa sổ.

"Ba ba, đây là bánh sinh nhật sao?" Một người cao xanh bé nhỏ tỏ ra vui mừng.

"Đúng đấy, tặng bánh gato cho con." Trước bàn, người cha và người mẹ dịu dàng nói.

"Ba ba thật tốt."

"Cho dù thế giới làm gì với con, cha mẹ vĩnh viễn không bỏ rơi con."

Rắc.

Cả căn phòng vỡ vụn, người táng thân trong tiếng nổ.

"Buồn cười."

Hắn ta xoay người đi, nhìn các võ đạo gia truy sát đến.

"Tại sao, tại sao ta không xuất thân trong gia đình bình thường? Tại sao ta trời sinh đã bị người người phỉ nhổ, giết chóc? Tại sao rõ ràng là cha mẹ, nhưng lại đối xử với ta như vậy? Lần lượt thay đổi vận mệnh thắng lợi của ta. Đố phương rành rành là kẻ yếu đuối như thế… Thậm chí để cho ta gắng sức lần cuối cùng, trở về quá khứ quyết chiến! Ta muốn giết sạch cả hành tinh, giết chết đứa con Zack mà ngươi yêu thương, sau đó đánh bại ngươi!"

Không biết trải qua bao lâu.

Sharu lại mở mắt.

Những cư dân hành tinh kia vẫn vây quanh hắn ta hô hào, sùng bái.

"Trước kia, ngươi hỏi ta tại sao lựa chọn hành tinh không có thiên phú này sao? Ta không trả lời, vì chủng tộc này có vẻ ngoài giống các ngươi nhất."

Hoa mắt một cái, Sharu ngửa đầu nhìn trời.

Dù đã hiểu rõ ràng đầu đuôi câu chuyện, hắn ta vẫn muốn đánh bại đối phương.

…

…

Chương 916 - Nhân Sinh Gian Nan Như Vậy 2

Nhân Sinh Gian Nan Như Vậy 2

Tinh không óng ánh.

Hứa Chỉ biết rõ, thời đại này đã chân chính đi vào quỹ đạo.

Hai trăm năm thời gian cơ sở đã qua, Thạch Tinh và hành tinh Cybertron đã tiến vào thời kỳ phát triển cao tốc.

Hành tinh Pixel đã có đám người chơi trợ giúp kỹ thuật tiên tiến.

Mà hành tinh Lam Mỗ yếu ớt nhất, xem có vẻ không hề có tiềm lực gì kia, cũng có Sharu giúp đỡ.

"Bốn hành tinh? Thời đại xuất phát."

Từ sau làm ruộng ở Thủy Tinh, tu vi của hắn đã bắt đầu tăng nhanh như gió. Hắn trồng cây Bồ Đề, định kỳ thu hoạch, mỗi ngày đều tạo ra một làn sóng đại tuyệt diệt. Năng lượng của từng thế giới sa bàn đã không phải đối tượng duy nhất làm chỗ dựa cho hắn.

Lúc này, các thế giới sa bàn không chỉ là nơi cung cấp năng lượng tu luyện, nhiều hơn là cung cấp hệ thống tính toán, tiến bộ văn minh thời đại.

Cái gì là cường giả?

Cường giả chính là tích lũy vô tận tri thức.

Ví dụ như, đột phát cấp chín cần nền tảng văn minh mạnh mẽ. Hiện giờ Hứa Chỉ tích lũy hệ thống văn minh đang phát triển như bay về phía này.

Có lẽ cấp chín sắp xuất hiện?

Ai biết được.

Ngược lại, hiện tại Đế Kỳ, Elmin, Phượng Hoàng, Caroline… một loạt Thần linh đã bước vào đỉnh cao đều đã sống vài nghìn năm.

Mà Thần linh cấp thấp bao năm qua sinh ra tương đối nhiều thêm.

Hương hỏa khổng lồ, trong Tam giới có người lục tục thành Thần. Thần cấp thấp đã có hơn hai mươi, cho rằng diện tích trước đây nhỏ hẹp chăng?

Không còn nữa.

Phàm Gian giới và Ma giới tuy đều rộng trăm mẫu, nhưng Tiên giới đã rộng lớn vô ngần, mà Minh thổ càng to lớn vô cùng. Diện tích đã mở rộng đến không gì sánh được.

Mặt đất Dung Nham cổ đại càng có tới bốn mươi Thần linh.

Ba Trụ Thần vẫn ngầm thúc đẩy đại thế toàn bộ "Vận mệnh" thời đại. Quân cờ dưới tay chúng có Thịnh Lâm Nữ, Subaru, cùng với Nhân tộc mới xuất hiện Thi kiếm khách Đỗ Tuyết, lãnh tụ của ba tộc, sắp đột phá Thần linh cao đẳng…

Cảnh giới Thần linh thật sự đã không còn mới mẻ.

So với lúc trước, hiện tại văn minh thời đại đã trưởng thành đến mức có thể sản xuất đại trà Thần linh.

Thậm chí, đã đến mức Thần linh tùy ý tử vong cũng sẽ không

đả thương đến gân cốt của thế giới siêu phàm.

Cho dù, những thế giới này gần đây đã vững chắc, nhưng vẫn không có biến cách lớn, không có thời đại nào xảy ra kịch biến. Hứa Chỉ cũng lười quan sát.

Hắn đã phát hiện một quy luật.

Khi một hệ thống thế giới tu luyện đến mức độ trưởng thành, về căn bản là không thể bị nội bộ lật đổ. Mọi người tiến lên dần dần, không có sóng to gió lớn quá mức.

Một thời đại kịch biến thường thường vào thời khắc một hệ thống thế giới mới vừa sản sinh, đang đẩy mạnh.

Cho nên hiện nay Hứa Chỉ đa phần theo dõi sa bàn mới.

Trong hệ thống trưởng thành như vậy, ở thời đại rất nhiều Thần linh, đồng thời cường giả dưới chót càng ngày càng nhiều, dù là sự sống chết xảy ra tự nhiên thì vẫn là một phen đại diệt tuyệt. Năng lượng của hai sa bàn lớn này chiếm sáu phần lượng mỗi ngày, nhà máy điện Thủy Tinh chiếm bốn phần.

"Có lẽ, có thể bắt đầu triển vọng cấp chín rồi. Dựa theo tình huống như thế, Tam giới và thế giới Dung Nham cùng Thủy Tinh đã ổn định sản xuất, ta lại thêm nửa tháng nữa là đột phá Thiên Đế cao đẳng, bắt đầu tích lũy chuẩn bị đột phá Thần linh…"

"Mà sau khi hai thế giới thành trưởng thành vững chắc, dã tâm đã hoàn toàn không thể ép xuống. Từng vị Thần linh đã bắt đầu chung tay nghĩ biện pháp, muốn đánh vỡ hàng rào thế giới, tiếp xúc với những thế giới khác…"

Hứa Chỉ suy nghĩ.

"Đây là một vấn đề khó, nhưng cũng là con đường tất phải qua. Bởi vì, thế giới của họ đã trưởng thành, chỉ sợ phải tiếp xúc

với thế giới khác mới có thể nghênh đón thời đại mới, có thể ma xát ra lửa…"

"Hiện tại, họ đang bị vây trong lao tù, dừng mà không tiến, tìm thấy mức trần, không hiểu được con đường tương lai."

"Chư thiên vạn giới sao?"

"Nhưng dù muốn kết hợp lại, hiện giờ vẫn khó có thể thực hiện."

Hứa Chỉ ôm trán, trầm tư.

"Xuyên qua mỗi thế giới sa bàn, hình thành chư thiên vạn giới chân chính, để họ hóa thành chim tự do bay. Quả thực đó là ý tưởng của ta, nhưng hiện giờ… Cảm giác vẫn còn thiếu chút lửa. Ta vẫn chưa thể cho bọn họ con đường mới phía trước, vì hiện nay con đường còn tắc. Thế nhưng, họ vẫn không nhịn được."

Cá nhân cũng không nhịn được.

Elmin, Medusa người ta đã sắp điên rồi.

Tuổi thọ của Elmin đã sắp không chịu được, chỉ sợ sẽ rơi vào trạng thái ngủ say, phải mạnh mẽ làm chậm tuổi thọ trôi đi…

Không thấy Luyện Kim Đại Đế người ta đã phát hoảng rồi sao?

Y đã bắt đầu diễn biến sinh mệnh bào tử trong sa bàn một lần nữa, hao hết tâm lực không biết đang làm công trình lớn gì. Hiện giờ vẫn chưa có đáp án, có lẽ là muốn cứu đệ tử bảo bối Elmin của mình.

Nếu như Luyện Kim Đại Đế tạo ra giống loài mới được…

Không biết là dạng sự sống siêu cấp khủng bố gì.

Bên phía ba Trụ Thần, từ khi Hứa Chỉ phá hoại mộng đẹp của

Nhân Trụ Thần, họ đã hoàn toàn ở vào thế chân vạc, không tiếp tục cho đối phương cơ hội đánh bại. Họ giằng co cũng sắp phát điên rồi, đang điên cuồng tìm kiếm thế giới bên ngoài, mở ra lối thoát.

Hai bên đều đang điên cuồng đột phá rào cản thế giới.

"Thôi, tạm thời không quan tâm họ vội."

"Rốt cuộc muốn tìm tòi, sử dụng sa bàn lớn này, ta phải thăm dò con đường lên cấp chín rồi lại nói!"

Hứa Chỉ chỉnh lý quy hoạch thế giới tương lai một chút. Sau khi về từ hành tinh Lam Mỗ có Sharu, hắn phát hiện Caroline vẫn chưa về từ Cybertron.

Hắn vẫn tương đối hiếu kỳ đối với văn minh máy móc tương lai trên hành tinh Cybertron, cho nên đi qua một chuyến.

Rầm!

Cất bước trên mặt đất, Hứa Chỉ ung dung tìm tới Caroline.

Nàng vừa vặn kết thúc tất cả, cùng Hứa Chỉ đi tham quan một cửa hàng máy móc. Trong đó có các loại vũ khí công nghệ cao trong tương lai kỳ ảo và các loại binh khí nóng.

Cảnh tượng đầy phong cách khoa học viễn tưởng.

Caroline cuối cùng cũng giải quyết xong việc trong tay, không nhàn rỗi, giới thiệu cho Hứa Chỉ hệ thống văn minh của hành tinh Cybertron này.

Nàng vừa giới thiệu, vừa hỏi một vấn đề, nói:

"Những chiến sĩ Atula dạo đó kỳ thực là người chơi trong trò chơi nào đó hả?"

Hứa Chỉ: "..."

Hắn đau răng, cảm giác mình quá khó.

Vừa giải quyết chuyện người chơi gây sự, giải quyết Sharu gây sự, bây giờ sa bàn Tam giới còn đang náo loạn. Cả đám Thần linh muốn phá hàng rào thế giới.

Thế giới Dung Nham cổ đại cũng đang nghiên cứu biện pháp đi thế giới khác, điên cuồng nghiên cứu kỹ thuật không gian.

Ngay cả Caroline an phận cũng bắt đầu náo loạn.

Chương 917 - Đã Đến Lúc Để Ngươi Biết Được Chân Tướng 1

Cái gì gọi là phúc vô song chí, họa bất đơn hành?

Đại khái chính là đây. Hứa Chỉ phát triển đến hiện tại cũng coi như đã hiểu rõ ràng, những tên kia chẳng có một tên nào làm mình bớt lo, đều đang cuồng nhiệt làm việc ngay dưới mí mắt mình.

"Tính ra thì, vẫn là Thượng Quan thành thật đỡ lo nhất."

Hứa Chỉ thầm nghĩ.

Hắn vẫn chưa nhận ra là người ta đã bắt đầu không ổn… Tuy rằng trông như vẫn thành thật nghe lời, an phận như trước, nhưng trên thực tế đã dần trở nên quỷ dị ở phương diện nào đó…

Có điều, Caroline có thể phát hiện cũng là chuyện đương nhiên.

Với năng lực giải toán nàng, nàng muốn phiên dịch ngôn ngữ Trái Đất là chuyện quá dễ dàng. Lúc trước, nàng cũng đã tùy tiện phá giải ngôn ngữ Nhân Gian đạo của Lục Đạo Luân Hồi.

Đồng thời, khác với thế giới khác, Caroline đương nhiên biết sự tồn tại của "Mạng lưới game giả lập", bởi vì nàng tới từ nền văn minh Dung Nham, khoa học kỹ thuật của người Isdar càng ở đẳng cấp cao hơn.

Phải biết, hiện tại Trái Đất còn chưa tồn tại game giả lập hiện thực, mà bên phía Caroline đã sớm làm ra thế giới game giả lập ở mức độ hoàn thiện cao nhất…

Thậm chí bộ não của nàng, Tử Thần vĩnh sinh, vốn chính là một trò chơi trực tuyến cực lớn.

Chúng sinh đều sống trong đầu nàng.

Hứa Chỉ suy tư một thoáng. Hai người tiếp tục cất bước trong viện bảo tàng khoa học kỹ thuật trang nhã và lạnh lẽo, nhìn kiến trúc hai bên.

"Vẫn bị cô phát hiện."

Caroline gật gù, nói:

"Trên thực tế… Trò chơi trực tuyến? Họ đang chơi một trò chơi trực tuyến nào đó sao? Trên người họ có một lực lượng rất khủng bố, mang cảm giác của một loại Thần Sáng Thế nào đó."

Không ngờ nàng lại phát hiện thiên phú tiến hóa của những sinh vật này.

Mỗi lần đột phá một cấp độ cảnh giới đều sẽ xuất hiện một loại khí thế giống hệt như "Tốc độ Sáng Thế".

Thịch thịch thịch…

Hai người cất bước trên hành tinh máy móc.

Trong phòng máy móc khoa học kỹ thuật, hai bên trưng bày súng máy khoa học viễn tưởng với chất liệu sơn đèn xì, trông khá giống Gatling Gun, vô cùng có phong cách tương lai. Caroline vừa đi vừa nói:

"Đồng thời, trước kia lúc họ đi qua Thạch Tinh, nhìn thấy Thần Long được gọi ra lần đầu đã bật thốt lên Thần Long, bảy viên Ngọc Rồng, Số Mười Tám…"

Hứa Chỉ cười không nói, nội tâm lại âm ỉ đau.

Thật là tàn nhẫn!

Vừa đến không bao lâu đã bị người ta hiểu hết, giám thị đến tận cùng?

Tất cả đều trong bàn tay nàng.

Caroline tiếp tục thành thật, thậm chí còn có vẻ kích động:

"Đồng thời, họ càng phấn khởi bàn tán về quyển sách về Số Mười Tám, lại cực kỳ nhiệt liệt. Hiển nhiên, điều này có liên quan đến văn minh của họ… Tôi muốn biết, quyển sách về Số Mười Tám là có ý gì?"

"Tại sao so với Frieza, Ngọc Rồng, Sharu, những nhân vật có sức chiến đấu mạnh mẽ kia, họ lại chú ý tới Số Mười Tám có thực lực tương đối yếu?"

Hứa Chỉ: "…"

Chỉ đôi câu ba lời đã nghĩ đến mức độ này?

Caroline thực sự quá thông minh, tính toán không một chút sai sót. Nàng tìm ra được nhiều thứ hơn Hứa Chỉ tưởng tượng. Ngay cả sự bất bình thường của Thạch Tinh cũng bị nàng phát hiện.

Mình chỉ căn cứ theo văn minh của người chơi trên mạng thiết kế, tính toán một ít thế giới quan…

Hứa Chỉ triệt để đau răng.

Về quyển sách Số Mười Tám, hắn căn bản không nghĩ tới bọn họ sẽ thảo luận về đề tài đó. Chẳng qua là, đó cũng là điều bình thường. Dù sao trừ sách về đao kiếm của ta nổi tiếng, có vẻ như trong giới chỉ có sách về Số Mười Tám là sốt dẻo nhất…

(*Sách về Số Mười Tám: một cách nói về sách 18+ về nhân vật Số Mười tám)

Đám dân mạng sa điêu làm hại ta!

Toàn thân Hứa Chỉ gai gai khó chịu.

Có điều, coi kẻ trí tuệ cao nhất thời đại này như kẻ ngu mới thật là ngu nogocs. Người ta có trí tuệ khủng bố, không thể nào không phát hiện ra.

Hứa Chỉ cảm giác mình cả ngày phải giúp làm nguôi ngoai tâm trạng của đám đại lão IQ siêu cao này, thực sự quá khó khăn!

Sắc mặt Hứa Chỉ bình tĩnh lại, lãnh đạm nói:

"Rốt cuộc vẫn bị cô phát hiện chân tướng. Năm đó ta phát hiện ra chân tướng của giống loài thần kỳ thần bí này, ta cũng khiếp sợ giống như cô."

Đôi mắt Caroline sáng ngời, đầy hiếu kỳ:

"Thì ra năm đó ngài cũng như thế?"

Hứa Chỉ cười cợt, khuôn mặt nghiêm nghị nói:

"Phát triển tới bây giờ, đã tới lúc nói chân tướng thực sự cho cô."

Chân tướng thực sự?

Caroline đầy vẻ chờ mong, nghiêm túc hẳn.

Từ rất lâu trước đây, Thần linh siêu cổ đại đã dẫn theo mình từng bước kéo ra bức màn che giấu toàn bộ thế giới, kiến thức chân tướng toàn bộ văn minh vũ trụ thần bí?

Trước kia, hắn dẫn mình đi tới thế giới này, tự mình xem Thần Sáng Thế giáng lâm, tính toán thần thoại thời đại thế giới khủng bố, bây giờ muốn nói cho mình một số chân tướng của thế giới?

Hứa Chỉ đạp bước, chậm rãi nói:

"Những chủng tộc thần bí này quả thực có thể nói là người chơi, nhưng chính xác mà nói, là một hình chiếu từ một thứ nguyên cao cấp thần bí. Tuy rằng sinh mệnh của họ chỉ có một, nhưng lại không tử vong. Sau khi chết, họ sẽ quay về thế giới của mình, thậm chí có thể gọi là triệu hồi…

Đồng thời, từ rất lâu rất lâu trước kia đã từng tồn tại trên thế giới này, đại khái là mười vạn năm trước chăng? Hoặc là càng lâu hơn trước đây? Trước chúng ta, không ai biết lịch sử của họ lâu đời cỡ nào."

Caroline trợn to mắt.

Lịch sử thần thoại cổ từ hơn mười vạn năm trước?

Nàng chợt nhớ tới những sinh vật tròn tròn méo méo kia cũng từng nói về Thần hệ Trung Hoa cổ xưa của mình, về Tiên Thiên nhất khí, nguồn sáng phóng xạ, cổ miếu Địa Ngục A Tỳ mấy chục vạn năm, Địa Tạng Vương Bồ Tát… Thậm chí, đám người đó còn đắc ý dạt dào nói đã phát hiện tổ tiên của mình, sau đó muốn thức tỉnh văn minh cổ đại.

"Địa Ngục không không, thề không thành Phật?"

Thì ra, thật sự không phải là nói hươu nói vượn. Có lẽ là tổ tiên càng lâu hơn về trước của họ? Tổ tiên của họ có anh hùng truyền kỳ hùng mạnh như vậy sao?

"Vậy ngài?" Caroline hô hấp dồn dập.

Nàng biết rõ, Thần linh siêu cổ đại trợ giúp "Lục Đạo Luân Hồi", cùng với cả một thế giới cơ sở trước mắt cũng tới từ Thần hệ Trung Hoa…

Bởi vì bản chất hệ thống tương đồng, đều là nguồn sáng và

chân khí, đều là văn minh tế bào chân không.

Thần linh siêu cổ đại rất có khả năng từng có liên hệ với những hình chiếu thứ nguyên cao cấp viễn cổ kia, cũng chính là các cổ nhân của Thần hệ Trung Hoa.

"Đúng, ta đã từng có một số bạn bè quan hệ tốt trong đó, xem như lui tới giữa hai thế lực cấp thế giới." Hứa Chỉ nói: "Bọn họ khi đó còn vô cùng chính trực, giống như người thường, không nói hươu nói vượn… Hiện giờ con cháu của họ sa đọa rồi."

Xác thực là sa đọa…

Chương 918 - Đã Đến Lúc Để Ngươi Biết Được Chân Tướng 2

Caroline suy tư, nhớ tới từng hình ảnh bí mật quan sát được, cũng không kìm được mà đau răng. Miệng nói luyên thuyên loạn xạ, bậy bạ không nói nổi, cái gì mà thổi gió đầu giường?

Buông rèm chấp chính?

Làm mẹ mấy đứa trẻ?

Đây là người bình thường sao?

Chẳng trách Thần linh siêu cổ đại vẫn căn dặn mình.

Đám người này hoàn toàn không hợp với người Ishdar nhiệt huyết, hiếu khách, hoàn cảnh mạng internet chính trực.

Mà nếu đã như vậy là mâu thuẫn với lịch sử thần thoại viễn cổ ghi chép trong "Lục Đạo Luân Hồi".

Hoặc chân tướng chính là vậy.

Trong thời đại xa xôi trước đây, Thần linh siêu cổ đại đại biểu cho văn minh thế giới Dung Nham cổ đại đã liên minh với thần hệ Trung Hoa bộc phát một trận chiến tranh với một thế lực thần bí nào đó!

Kinh thiên động địa.

Thậm chí cuộc chiến đã hủy diệt không biết bao nhiêu thế giới, văn minh, thời đại.

Kết quả chiến tranh không biết thắng bại.

Thế nhưng, chắc chắn khốc liệt cực độ. Vũ trụ nhuốm máu, từng ngôi sao tan vỡ, vô số anh kiệt ngã xuống.

Lúc đó, Thần linh siêu cổ đại phá diệt thời đại Dung Nham cổ đại, chỉ còn lại một mình Thần linh siêu cổ đại. Hắn trở thành người giữ lăng mộ của cả thời đại đó, sau đó vận hành thời đại tiếp theo phát triển lên, cũng chính là thời đại văn minh Ishdar bọn họ, nối tiếp hoàn mỹ…

Thời đại Thần hệ Trung Hoa cũng đã tan nát.

Thậm chí, bọn họ càng thảm hại hơn, cấp chín của họ cũng ngã xuống.

Vì lẽ đó, Thần linh siêu cổ đại mới trợ giúp đối phương phát triển, dùng bộ thi hài cấp chín kia trả về cho chủ cũ, làm thành "Chiến giáp cơ giới Luân Hồi", đồng thời trợ giúp họ phát triển…

"Tất cả đều đã kết nối."

Caroline tiếp tục mơ màng, sắc mặt dần trở nên phức tạp.

Chẳng trách Thần linh siêu cổ đại phát triển xong người Ishdar năm đó đã bắt đầu nghĩ cách trợ giúp Lục Đạo Luân Hồi, đồng thời giúp đỡ hai bên…

Vùng vũ trụ nhỏ trước mắt rất có thể chính là lãnh thổ thế giới năm xưa đã vỡ ra, bây giờ lại lấy lại, phát triển, khôi phục văn minh.

Hứa Chỉ tiếp tục nói:

"Nếu cô chú ý tới họ, cô sẽ hiểu hành tinh của họ có tốc độ thời gian chảy đi khác biệt. Bọn họ ở thế giới cấp thấp nhất, tốc độ phát triển rất chậm.

Trong lịch sử của họ, bọn họ chỉ cách người xưa vài nghìn năm, còn đối với chúng ta đã là vài chục nghìn năm, vài trăm nghìn năm xa xôi qua đi…"

Caroline hít một hơi:

"Quả thực là vậy."

Hứa Chỉ cũng âm thầm tính toán.

Nguy hiểm thật.

Không ngờ hai bên thế giới khác còn đang nháo loạn đòi phá bức tường thế giới, chưa xuất hiện chư thiên vạn giới chân chính, bên này mình đã hoàn thiện lịch sử chư thiên vạn giới xong rồi. Cũng coi như đặt xuống nét bút nền móng cho cả thời cở đại của Chư thiên vạn giới.

Chư thiên vạn giới rất lớn, dùng lịch sử của vùng cương vực này bù đắp lại là được.

Nhớ đến đây, Hứa Chỉ tiếp tục nói:

"Rất khó tưởng tượng, một thế giới bản địa nguyên thủy có tốc độ thời gian trôi quá cực kỳ thấp lại có lối vào thần bí như vậy. Họ trở thành hình chiếu thế giới thứ nguyên cao cấp giáng lâm… Trong đó tất nhiên có một số nhân vật đặc biệt mạnh mẽ khống chế sau màn. Dù là năm đó, ta và một số người bạn khác nghiên cứu rất lâu cũng không thực sự nghiên cứu ra quá nhiều vấn đề."

Nhất thời, Caroline cảm thấy trong đầu mình như có sóng to gió lớn cất lên.

Bạn bè của Thần linh siêu cổ đại cũng là cấp chín, hẳn chính là một hình chiếu thứ nguyên bậc cao kia, cũng là một người chơi. Họ đang nghiên cứu về lai lịch của mình. Thế nhưng, hai vị cấp chín Thế Giới lại không thể nghiên cứu ra sao?

Thế giới quá to lớn!

Quá mức thần bí, sở hữu tồn tại rất khó tưởng tượng.

Nàng hoàn toàn sợ hãi.

Còn về sau màn hẳn chính là Thần Sáng Thế. Dù sao, thiên phú tiến hóa của đám người kia có khí tức của Thần Sáng Thế. Hoặc nói… là trò chơi của Thần Sáng Thế?

Cụ thể làm sao, rất khó tìm tòi nghiên cứu…

Giống như một con người ngồi xổm chơi đùa với tổ kiến…

Một phương thức giết thời gian rảnh rỗi của Thần Sáng Thế?

Hoặc, chính là một hiện tượng tự nhiên được thiết lập?

Ngay cả cấp chín cũng không biết, chỉ có thể đến cấp độ cao hơn, là cấp mười, mới có thể tiếp xúc và tìm hiểu?

Nhưng cấp mười thật sự tồn tại sao?

"Không ngờ ngài đã trải qua năm tháng và thời đại xa xôi như vậy." Caroline hít sâu một hơi: "Một vị cấp chín có thể sống qua hàng trăm nghìn năm dài dòng sao?"

"Tự nhiên là không thể." Hứa Chỉ cười, vẻ thành thật nghiêm túc trả lời: "Cấp chín cũng không thể sống dài đằng đẵng như vậy, bởi vì ta nhận dòng máu vĩnh sinh, tồn tại vĩnh hằng trong một thời đại."

"Vĩnh sinh?"

Caroline trợn mắt, thất thanh la lên.

"Đúng, dòng máu Vĩnh Sinh, dòng máu của Thần Sáng Thế."

Hứa Chỉ chậm rãi kể ra một chuyện rợn tóc gáy:

"Trên hành tinh kia, tuy văn minh thấp kém đến độ khiến người ta không đánh lòng nhìn, nhưng nền văn hóa giải trí phát triển cao độ, thức ăn phi thường đặc biệt… Đồng thời, bọn họ đều có dòng máu Thần Sáng Thế trong người. Dòng máu vĩnh sinh của ta lấy được chính là từ những người bình thường kia khi giáng lâm xuống đó."

Dòng! Máu! Vĩnh! Sinh!

Người Trái Đất

Mỗi sinh linh trên hành tinh đó đều sở hữu thiên phú vĩnh sinh?

Caroline kinh ngạc ngây ngẩn, chỉ thấy số lượng tin tức lớn đến độ đầu óc kêu ong ong.

Vĩnh Sinh, từ ngữ khiến người say lòng cỡ nào.

Các tồn tại vĩ đại trên thế gian, mặc các ngươi rực rỡ chói lòe, vô địch thế gian, các ngươi đều không thể lưu truyền vĩnh viễn.

Đối với bất kỳ cường giả nào mà nói, kẻ địch khủng bố nhất trên thế giới chính là thời gian. Nó có lực lượng mênh mông có thể xóa bỏ tất cả, khiến cường giả cũng phải suy kiệt tuổi thọ, già nua, cuối cùng sẽ đi về phía tử vong mà không gì cản nổi.

"Vĩnh sinh thực sự tồn tại sao?" Caroline không nhịn được nói.

Nàng chứng kiến từng thời đại bị hủy diệt. Là người giữ lăng mộ văn minh, nàng tận mắt chứng kiến văn minh Thần tộc Ishdar cũng yếu đuối trước thời gian bao nhiêu, trong lòng đã dâng lên chấn động khủng bố.

Nàng không nhịn được tóm chặt tay Hứa Chỉ, lớn tiếng hấp

tấp nói:

"Thật sự, dòng máu Vĩnh Sinh?"

Hứa Chỉ nhìn Caroline. Nàng kích động như một đứa bé. Hắn cười đáp:

"Thật sự, dòng máu Thần Sáng Thế, dòng máu Vĩnh Sinh, thật sự tồn tại."

Hắn nhìn chằm chằm đôi mắt nóng hừng hực của Caroline.

Lúc này, Hứa Chỉ mới cảm khái. Trên thế giới này, bất kỳ cường giả nào cũng không thể kìm nén khát vọng mãnh liệt nhất ở phương diện này, thậm chí sẽ liều lĩnh.

Ở cấp độ của họ, họ đã hầu như không còn thiếu thứ gì, giống như vô thượng Đế vương cổ, sở hữu giang sơn, sắc đẹp, quyền thế, địa vị. Tuy nhiên, đến khi đó, họ lại chân chính trực diện với nỗi sợ tử vong.

Trong cuộc sống dài đằng đẵng của họ, họ đã toàn tâm hướng về phía vĩnh hằng. Đó mới là thứ theo đuổi duy nhất.

Thậm chí Elmin cũng bắt đầu buồn phiền khi đối mặt trực tiếp với phương diện này. Sau khi thời đại ổn định, Thần linh khác hiện cũng đang ước ao với tuổi thọ dài dằng dặc của Madusa. Cũng chỉ có tuổi thọ như vậy mới đủ sức cầm cự con đường tu hành khó tin nổi của nàng ta.

Chương 919 - Lịch Sử Hành Tinh Cổ, Caroline Rớm Nước Mắt

Hứa Chỉ cảm khái:

"Coi như một lần ngẫu nhiên. Năm đó chúng ta thăm dò, truy tìm, cuối cùng vô tình tới được hành tinh kia, cũng chính là quê hương của những hình chiếu thứ nguyên cao cấp."

"Họ yếu ớt, nguyên thủy, bậc thấp giống như hình dung, nhưng khi cẩn thận nghiên cứu một lượt, chúng ta phát hiện thiên phú huyết mạch của họ khiến người sợ hãi. Trong máu của họ nghi ngờ chảy dòng máu của Thần Sáng Chế."

Thì ra là như vậy sao?

Caroline kinh hãi tột độ.

Có dòng máu Thần Sáng Chế… Có lẽ, đây mới là nguyên nhân làm thành trò chơi nào đó?

Như vậy là có thể giải thích xong.

Nhưng nàng thông minh biết bao?

Carolien nhất thời nghi hoặc, không nhịn được hỏi:

"Nhưng như vậy vẫn thật khó tin được, lại càng xuất hiện mâu thuẫn lớn hơn. Nếu họ có huyết thống Vĩnh sinh, tuổi thọ dài gần như vô hạn, người người đều sẽ tích lũy tri thức và của cải khổng lồ. Người bình thường sống mấy nghìn năm cũng sẽ rất đáng sợ…

Nguyên cả hành tinh đến lúc nào đó cũng sẽ đi lên con đường tu hành, hoặc là con đường khoa học kỹ thuật, tăng trình độ văn minh. Họ sẽ không còn là văn minh bản địa nguyên thủy thấp kém, thậm chí còn tăng cao tốc độ tư duy của mình, nâng cao chiều không gian của chính họ."

Hứa Chỉ lắc đầu, lặng lẽ đứng tại chỗ nhìn vũ khí máy móc trong tủ kính.

"Không phóng đại như cô tưởng tượng. Họ sở hữu huyết thống Vĩnh sinh, nhưng căn bản không có ai vĩnh sinh. Thời đại mà ta tới, tuổi thọ bình quân của họ mới có ba mươi… Mãi đến tận mấy ngàn năm sau, tới thời cận đại, tuổi thọ bình quân của họ mới hơn bảy mươi tuổi."

Caroline yên lặng nghiền ngẫm ý tứ trong đó, dường như kẻ cầu đạo thành kính nhất, không nhịn được lại hỏi:

"Tại sao tuổi thọ lại ngắn như vậy, không phải sống mãi mãi sao?"

Hứa Chỉ giải thích:

"Thể trạng của họ rất yếu ớt, lại không có hệ thống tu luyện, căn bản không thể nào chống đỡ cho dòng máu của họ. Một khi dòng máu thức tỉnh, đó lại không phải chuyện tốt. Tế bào vĩnh sinh không thể khống chế sẽ ăn mòn thân thể họ, phân thác vô hạn, khiến họ đi về phía tử vong."

Caroline suy nghĩ một phen, vẻ mặt thì ra là thế, mọi điều đều có thể giải thích.

Sinh linh yếu đuối đương nhiên không thể chịu nổi dòng máu quá mạnh mẽ.

Đồng thời, loại dòng máu, huyết thống này cũng không phải là hệ thống cơ sở tu luyện, giống như huyết thống ma hạch, huyết

thống Toàn tộc. Hệ thống cơ sở huyết mạch siêu phàm như vậy triệt để khiến cho họ không cách nào bước lên con đường tu hành, chỉ có thể làm người bình thường. Điều đó đã trở thành rào cản không thể vượt qua, che giấu huyết thống nghịch thiên mà chỉ có tác dụng sau khi họ phát triển lên.

Hành tinh thổ dân trông như yếu ớt, lạc hậu, nguyên thủy đã hình thành.

Đồng thời, Caroline kích động, kêu lên:

"Vậy chúng ta bây giờ còn có thể đi tới thế giới kia hay không? Đó là dòng máu Vĩnh Sinh!"

"Rất nguy hiểm."

Hứa Chỉ nghiêm túc trả lời:

"Ta từng hạ xuống hành tinh kia, nhưng sau đó giống như bị thứ gì đó khủng bố nhìn chăm chú, giống như chúng ta chỉ là giun dế. Ta dừng lại một lúc là rời đi… Nơi đó tuyệt đối là vùng cấm tử vong của cả vũ trụ, hẳn là cô phải hiểu."

Hứa Chỉ hất đầu, nhẹ nhàng cảm khái:

"Thế giới quá mức khổng lồ. Cho dù chúng ta có mạnh mẽ đến đâu, thì trên con đường theo đuổi chí cao, trong cả vũ trụ mênh mông cuồn cuộn này luôn có những địa phương thần bí không thể chống lại, những sinh mệnh vĩ đại không thể nào hiểu được."

Caroline hít sâu một hơi, chỉ có thể gật gù.

Nàng đã từng quan sát, kiểm định hố đen.

Đó là một loại "Chất" hút tất cả, đè nát tất cả, hủy diệt tất cả, cũng là vùng cấm đáng sợ. Tin rằng, dù cấp chín tới trước sức mạnh tự nhiên hùng vĩ này cũng không có bất kỳ sức phản kháng

nào, sẽ bị hút vào vực sâu, đi về phía diệt vong.

"Lúc đó, ta thu được hai phần ở trên hành tinh kia."

Hứa Chỉ lại nói, giọng nói chậm rãi, tự thuật về lịch sử cổ xưa.

"Sau khi chúng ta nghiên cứu đã rất chất động. Có thể nói, đó là cơ may lớn nhất trong cuộc đời dài mấy chục nghìn năm của ta. Cùng với cái chết cảu một người bạn của ta, dòng máu Vĩnh Sinh của y được giao cho một người con cháu của y ở Luân Hồi Điện."

Caroline đã sớm tra xét đến lịch sử của Lục Đạo Luân Hồi. Tuổi thọ của vị Thiên Đế kia rõ ràng vượt qua tuổi thọ mà hắn nên có, thì ra là như vậy/

Lại một nỗi nghi hoặc được vạch trần.

Nhất thời, nàng càng lúc càng hiếu kỳ, mắt đẹp sáng lên như tuyết. Là một nhà khoa học thuần túy, nàng lại hỏi:

"Vậy người cấp chín, vĩnh sinh, cũng sẽ tử vong sao?"

Hứa Chỉ lắc đầu cười nói:

"Tuổi thọ dài không có nghĩa là sẽ không chết, thậm chí lại càng dễ chết hơn. Bởi vì, tác dụng phụ của huyết thống Vĩnh Sinh là ngủ say. Cho dù những năm qua ta không ngừng thay đổi, giảm bớt thời gian ngủ say, nhưng vẫn phải ngủ đủ một nửa thời gian trong cuộc đời. Trong quãng thời gian này, kẻ vĩnh sinh không hề có sức chống cự, mặc người xâu xé."

Con ngươi trong mắt Caroline co rụt lại.

Dòng máu Vĩnh Sinh cần ngủ say một nửa thời gian, một câu nói ẩn chứa lượng tin tức quá kinh người.

Điều đó có nghĩa là, Thần linh siêu cổ đại đã hoàn toàn bày ra nhược điểm trước mặt Caroline, thậm chí nàng cũng có khả năng

giết chết hắn.

Như vậy càng chứng tỏ hắn thực sự tín nhiệm nàng, giao cả tính mạng vào tay nàng.

Điều này khiến này vô cùng cảm động.

Đồng thời, đó lại là trí tuệ cỡ nào?

Nàng đã hiểu rõ tất cả, chớp mắt đã liên tưởng toàn bộ đầu đuôi sự kiện.

Tại sao Thần linh siêu cổ đại vội vã nâng đỡ người truyền thừa kế tiếp, tại sao năm đó người Ishdar phát triển vượt bậc, thậm chí ở một thế giới khác, vị bệ hạ Luân Hồi điện kia thì sao?

Bởi vì trong tương lai không lâu sau, hắn sẽ rơi vào giấc ngủ say trầm miên.

Trong năm tháng xưa kia, hắn và một vị cấp chín khác riêng phần hộ đạo, che giấu sơ hở của nhau. Thế nhưng lúc này, một vị khác đã ngã xuống, có nghĩa là Thần linh siêu cổ đại ngủ say sẽ không có ai bảo vệ hắn, cũng là thời khắc mà hắn ngã xuống.

Đối thủ của hắn… những kẻ địch đã từng thất bại tuyệt đối đang đợi thời kỳ này, cơ hội hoàn toàn giết chết một vị cấp chín vĩnh hằng khủng bố!

Chính là vị bá chủ Chư thiên vạn giới này.

Chính là tồn tại chí cao, khủng bố khắp vũ trụ, được người người kính nể.

Hắn sống qua vô số năm tháng, hàng chục nghìn năm, thống trị từng chư thiên thế giới vĩnh cửu, đã từng là Quân chủ của một phương vũ trụ với hàng tỉ tỉ sinh linh…

Giờ chết sắp tới!

Vì vậy, Thần linh siêu cổ đại mới muốn đào tạo một vị cấp chín kế tiếp…

Tất cả đều phù hợp một cách hoàn mỹ.

Thậm chí trước đó, hắn sẽ khiêu khích kẻ địch thần bí khác, tranh cướp một vùng thế giới nhỏ bé trong vũ trụ này cho mình.

"Bởi vì Thần linh siêu cổ đại đã không để ý tới tử vong, dám chui vào trận doanh địch. Đối phương lại đang e ngại. Dù rất có khả năng có hai vị Thế Giới cấp chín trở lên, đối phương cũng lựa chọn nhượng bộ lui binh, sợ hắn phản công lúc sắp chết…"

Nàng bỗng nghẹn ngào.

Sau khi hiểu rõ toàn bộ tình huống, bố cục, Caroline hoảng hốt nhìn thấy một bóng dáng tuyệt thế một mình chắn trước tất cả mọi người. Viền mắt của nàng rớm nước mắt.

Chương 920 - Nỗ Lực Phấn Đấu

Sau khi kết nối hoàn hảo mọi sự kiện, Caroine phát hiện không còn sơ hở gì nữa. Tất cả logic hành vi của Thần linh siêu cổ đại đều trở nên cực kỳ hợp lý.

"Đây chính là nguyên nhân giấu diếm và bảo vệ ta trước nay sao?"

Ánh mắt nàng nhấp nháy, lóe lên vẻ phức tạp. Nàng nhìn Thần linh siêu cổ đại, càng ngày trong lòng càng nể phục và kính yêu.

"Một mình hắn chịu đựng tất cả áp lực. Nếu không phải ta phát hiện sự dị thường của đám người chơi kỳ dị kia, có lẽ một phần chân tướng còn bị giấu đi. Thần linh siêu cổ đại một mình gánh tất cả, còn ta vẫn không buồn không lo trưởng thành..."

Nàng cảm khái, vẻ mặt bỗng sáng lên nụ cười, giống như một thiếu nữ mộc mạc lặng lẽ nằm trong ngực cha, nở nụ cười đầy quyến luyến.

Thật ấm áp, nhẹ nhàng.

Lúc này, nàng đã hoàn toàn hiểu rõ chân tướng cùng với gánh nặng và sứ mệnh của mình.

Trong tương lai không xa, mình sẽ mạnh mẽ hơn, đột phát cấp chín, gánh lên nguy cơ kinh khủng kia, giao tiếp ngọn lửa thời đại mới, gánh nặng trên bả vai Thần linh siêu cổ đại.

"Nếu không thể đột phá, vậy kết quả chờ được sẽ khó có thể dự tính. Sau khi ngủ say, sợ rằng chính là lúc tử vong giáng xuống."

Nàng thở dài một hơi.

Trong lúc hoảng hốt, nàng nhớ lại văn minh thời đại xa xôi trước kia.

Năm đó, Thần linh siêu cổ đại cùng người Ishdar ngồi trên phi thuyền vũ trụ bước vào vùng vũ trụ mịt mùng, hắn đã ám chỉ rất nhiều.

Hắn báo cho mình phải cẩn thận kẻ địch, ẩn giấu bản thân mình. Khi đó họ đã suy đoán, kẻ địch chắc hẳn là kẻ đã hủy diệt thời đại Dung Nham cổ đại trước kia…

Quả nhiên điều đó đã trở thành sự thật.

Lập tức, nàng không kìm được lòng bất an, hỏi:

"Ngài còn cách lúc ngủ say bao lâu? Thời gian của chúng ta còn có bao nhiêu?"

Hử?

Hứa Chỉ giật mình.

Hắn chưa kịp phản ứng. Nói thế là có ý gì?

Thời gian của chúng ta còn có bao nhiêu?

Thời gian nào?

Nhưng mà, hắn lập tức nhận ra.

Dù sao lực tính toán của hắn cũng không phải để không. Hứa Chỉ vỗ vai Caroline, nói với thiếu nữ trắng sứ:

"Ngươi, rất tốt."

Hứa Chỉ cảm thấy hết sức vui mừng.

Tính đi tính lại, vẫn là Caroline ổn thỏa nhất. Nàng vẫn là người nghiêm túc hoàn thiện thế giới Tiểu vũ trụ của mình, có thể dốc hết tâm huyết, nhẫn nhục chịu khó, lại còn cực kỳ cảm kích mình.

Có lúc quá thông minh cũng không phải là chuyện xấu…

Bây giờ độ thiện cảm vốn vừa giảm xuống lại được tăng đầy, thậm chí vượt quá mức tối đa.

Hắn cảm giác rất hạnh phúc.

Đồng thời, lịch sử thiết lập của Chư thiên vạn giới đã được hoàn thiện đầy đủ rồi…

Nhưng hắn cũng sinh lòng áy náy sâu sắc đối với Caroline. Hắn cảm thấy mình có lỗi với nàng. Rõ ràng người ta sùng bái mình như vậy, tôn mình là tiền bối…

Thậm chí còn muốn làm người hộ đạo cho mình.

Dừng một chút, Hứa Chỉ an ủi nàng:

"Cách lúc ta ngủ say còn một quãng thời gian không ngắn, không cần quan tâm, đủ phát triển."

Caroline mím mím môi, nhưng không hỏi tiếp.

Nàng đã là Thần linh cao đẳng, xem như đạt tới bình cảnh. Từng ngày từng ngày trôi qua, nàng đương nhiên phát hiện việc đột phá cấp chín đối với bất kỳ Thần linh cấp tám nào cũng là rất khó, phi thường khó.

Bởi vì cảnh giới xưa nay đều là một cây cầu độc mộc, càng về sau càng nhỏ hẹp, khó khăn. Người rơi từ trên cầu xuống tan xương nát thịt nhiều không đếm hết. Người có thể đột phát đều cực kỳ may mắn, phần lớn còn lại đều chết già vĩnh viễn ở cấp

tám…

Phải biết rằng, để có thể trở thành Thần linh, đó đều là nhóm người tài năng xuất chúng nhất trong nghìn tỉ sinh linh tại thời đại đó.

Thế nhưng, mình lại là thiên tài mạnh nhất trong cả nghìn thời đại tuyệt thế kia sao?

Nàng không biết.

Nhưng nàng có sự tự tin này.

Bởi vì cấp chín cần lực tính toán khủng bố. Hệ thống Ma hạch có ưu thế siêu cấp, đồng thời bản thân nàng cũng không chỉ có một mình, mà là cả một văn minh Ishdar ở trong đầu nàng…

Nàng tin rằng, trong một nghìn Thần linh, mình tuyệt đối là mũi nhọn có tài năng xuất chúng. Nàng tin tưởng chỗ nghịch thiên khi suy tính ra "Tử Thần vĩnh sinh", cũng tin chắc hệ thống này tương lai sẽ phóng đại đến mức nghịch thiên!

Thế nhưng, vấn đề vẫn còn rất nhiều.

Mình liệu có thể thật sự đột phá không?

Cho dù có thể thật sự đột phá, liệu có thể đạt được trước khi Thần linh siêu cổ đại ngủ say, trở thành người hộ đạo cho hắn?

Cho dù thực sự thành công, tới lúc đó rất có khả năng mình sẽ phải đối mặt với tồn tại cấp chín, thậm chí không chỉ một. Mình thực sự có thể gánh lên tương lai không?

Nhưng cụm từ "Cứu vớt thế giới" đối với người Ishdar nhiệt huyết, cực đoan, bướng bỉnh, thích nói câu "Nhưng mà ta từ chối" thật không xa lạ gì.

Cấp chín…

Một danh từ mạnh mẽ khiến lòng người chấn động.

Bá chủ trời sao, kẻ đứng đầu một phương trong Chư thiên vạn giới, tồn tại cổ xưa đã sống suốt mấy chục nghìn năm…

Đối với kẻ chưa tới hai nghìn tuổi như nàng, điều đó quả thực quá nặng nề. Nàng cũng lặng lẽ dứt bỏ đề tài trầm trọng này, vờ ung dung hỏi:

"Vậy chúng ta không thể nào lấy được dòng máu Vĩnh Sinh kia nữa sao? Bởi vì kia là cấm địa đáng sợ trong vũ trụ?"

Hứa Chỉ cũng trả lời:

"Đúng là như vậy. Dù muốn đi, đó cũng là hành trình nguy hiểm cực độ. Ít nhất, không phải là lúc này."

"Vậy tôi chẳng phải là, không thể lấy được…"

Mặc dù nói sang chuyện khác, nhưng Caroline dù sao cũng hơi cảm khái.

"Chuyện tương lai, ai biết được?"

Hứa Chỉ dẫn theo Caroline du lãm phòng máy móc khoa học kỹ thuật, vừa tham quan vừa nói:

"Có lẽ trong tương lai còn có phương thức khác có thể lấy được tuổi thọ dài dòng. Đời người còn dài, luôn có vô hạn khả năng."

Caroline nhất thời không tiếp tục đề tài này.

Nàng lại quay về chủ đề đám người chơi, nói:

"Họ sở hữu thiên phú biến hóa, có lẽ chúng ta nên dẫn dắt một chút để họ phát triển thời đại. Dù sao họ cũng là một cánh quân đầy sinh lực, tuy miệng lưỡi lươn lẹo, khiến người ta thực sự cảm

thấy không thoải mái…"

Nghĩ đến đám người chơi kia, Caroline mặt lạnh như băng, cực kỳ ghét.

Nàng ghét những kẻ miệng lưỡi đầy mật hoa.

Hứa Chỉ gật gù, tiếp nhận là tốt rồi, bất kể thái độ nàng thế nào.

Có điều, là văn minh khoa học kỹ thuật, họ phát hiện nhanh nhất, cũng được tiếp nhận nhanh nhất. Dù sao cũng là hình chiếu từ chiều không gian cao cấp, người chơi game có thể xem là một hệ thống tu luyện của một hành tinh đặc biệt nào đó, một quần thể giáng lâm.

Ưu thế của người chơi cũng không hề lớn, càng không có khả năng chết đi sống lại vô hạn, dù sao năng lượng cũng được bảo toàn.

"Nhưng vẫn phải tìm hiểu văn minh đối phương mới được."

Caroline bỗng trở nên chăm chú:

"Nếu có thể nhìn sách của đối phương và các loại phong tục tập quán thì sẽ tốt hơn nhiều. Thần linh siêu cổ đại, chắc là ngài đã hiểu rất hiểu nên mới biết cái gì Ngọc Rồng, ước nguyện của họ. Có thiết lập quan niệm này, ngài mới thuận theo mà mở ra những thứ đó?"

Nàng rất hiếu kỳ. Đối với thế giới khác, có lẽ không ai không có lòng hiếu kỳ. Nàng nhìn Hứa Chỉ:

"Cho dù không thể vào thế giới của họ, đăng ký một tài khoản giao tiếp cũng được chứ? Tôi cũng muốn biết vài thứ, ví dụ như quyển sách về Số Mười Tám kia rốt cuộc là thứ gì? Tôi muốn xem một chút."

Hứa Chỉ: "..."

Được rồi, chuyện này đối với người Ishdar đầy nhiệt huyết quả thực là một sự vật mới mẻ, bởi vì họ không có văn hóa đầy nhiệt huyết như vậy.

Chương 921 - Cánh Cửa Mở Ra Tri Thức Của Những Thế Giới Khác 1

Hứa Chỉ cuối cùng vẫn uyển chuyển từ chối.

Đừng nói cái gì sách vở kỳ quái, mang sách của văn minh Trái Đất đến đây hả?

Chẳng may bị hiểu sai thì sao?

Cái gì mở ra cánh cửa thế giới thì đau răng.

Hiện tại bản thân Caroline thực sự càng xem càng thỏa mãn, vô cùng yên tâm.

Tuy rằng vừa vặn đụng việc, nhưng chẳng phải cũng thành công giải quyết rồi sao?

Còn kiếm đủ điểm thiện cảm nữa.

Theo nhịp điệu hiện tại, Caroline hoàn toàn thật lòng phát triển văn minh siêu phàm trong vũ trụ tế bào này, nghiên cứu đột phá cánh cửa cấp chín. Dù sao nàng đang chịu áp lực nặng nề, cảm giác gấp gáp muốn tăng mạnh.

Là người công cụ căn chính miêu hồng.

Tiếp theo cũng đơn giản, hai người tiếp tục giao lưu về bố cục của hành tinh Cybertron này một thoáng, du lịch trên đường phố, vừa đi vừa nghỉ. Hai người có một chút nhận thức với mồi lửa văn minh máy móc này.

Năng lực sinh sản của hành tinh Cybertron rất kém cỏi.

Trong toàn bộ người sống của nguyên cả hành tinh, tộc nhân nắm giữ mồi lửa chẳng qua có mấy nghìn người, cực kỳ ít ỏi đối với vùng đất này. Toàn bộ các thành phố đại khái đều do người máy vận hành.

Hai người đi một vòng xong cũng rời đi.

Nền móng văn minh đã hình thành. "Bốn quốc gia văn minh cổ" đã phát triển xong xuôi. Toàn bộ thời đại Tiểu Vũ trụ đã mở màn, để xem họ có tương lai ra sao.

Có điều, trước khi rời đi, Hứa Chỉ không chú ý tới vẻ mặt Caroline. Mặc dù hắn từ chối, nhưng dường nhu nàng vẫn rất hứng thú với văn minh của đám người chơi kia, tràn đầy hiếu kỳ với hành tinh bên kia.

Một lát sau, Thạch Tinh.

Đệ Nhất Thần Quan và Thượng Quan giao lưu một phen, sau đó không thể tiếp tục làm bạn mà tiến hành phân tích, để bản thân Thượng Quan ẩn náu trong hành tinh này độc lập sinh hoạt.

Thượng Quan lúc này mở một quán ăn chuyên bán canh.

Nàng hóa thân thành một phụ nữ người cao xanh, đang kinh doanh cửa hàng, bán canh Mê Hồn, khá được khen ngợi.

Lúc này, nàng đổ vào từng bát canh, vẻ cảm khái:

"Trước đây tiến vào Lục Đạo Luân Hồi vốn định luân hồi một kiếp, kết quả mới được mười năm đã bị mưu hại, ăn thiệt lớn, còn liên lụy khiến Bệ hạ phải ra tay, chật vật mới trở về được Địa Phủ, phụ lòng người… Ta nghỉ ngơi ở chỗ này, rèn luyện tưởng pháp Luân Hồi."

Nàng phi thường cảm động.

Thế giới Lục Đạo Luân hồi rất khó rèn luyện, chỉ có thể "Đầu thai" chuyển thế tới bên này mới có thể.

Đây là công sức cực khổ của Bệ hạ, vừa để quản chế hành vi giao lưu của những người kia, thuận tiện để nàng tu luyện bản thân một phen, từ đó tăng cao thiên phú và tu vi hai mạch Phật, Đạo.

Thời gian mài giũa này kết thúc rồi, nàng sớm muộn cũng phải đi về, một lần nữa tìm về chỗ của mình.

Nội tâm của nàng không ngừng nghiêm nghị.

"Bà chủ, cho bát canh." Một vị Thần Quan trắng sứ chậm rãi đi tới.

Thượng Quan cả kinh.

Khách hàng xung quanh dường như không nhìn thấy dáng vẻ trắng sứ này…

Lại là một vị Thần Quan?

"Mời ngồi." Thượng Quan nhất thời khách khí nói.

Vũ trụ này thật đáng sợ. Những Thần Quan trắng sứ này là Thần dưới trướng Toàn Thần. Họ có trách nhiệm chữa trị hành tinh, giữ gìn hòa bình thế giới, sở hữu lực lượng sáng tạo lớn lao khó tưởng.

"Ngươi có thể gọi ta là Đệ Thập Thần Quan." Caroline cười, nói ra một cái tên giả rồi ngồi xuống uống hớp canh. Tức thì, nàng lộ vẻ say mê, thực sự bị mê đến thần hồn điên đảo: "Thật ngon."

"Đệ Thập Thần Quan?" Thượng Quan ngồi xuống cạnh.

"Đúng thế." Caroline nói: "Ta cảm thấy khá hứng thú với thế giới của các ngươi."

Thượng Quan nhất thời cảm thấy hài lòng. Đệ Nhất Thần Quan không làm người, bỏ mặc cách cục thế giới bên Thượng Quan, cho nên Thượng Quan bắt đầu giảng giải về thế giới.

Dù sao, giao lưu thế giới chính là để đôi bên hiểu lẫn nhau.

Nói một thời gian, Caroline suy tư, sau đó tiến vào đề tài chính:

"Đám sinh linh ở Địa Phủ kia tạo ra cái gì nhật báo Địa Phủ, tiểu thuyết, sách vở, ta rất hứng thú, có thể cho ta mượn xem một chút?"

Thượng Quan không để ý, thẳng thắn móc ra nhẫn không gian, đổ hết ra. Dù sao cũng là người phụ trách, nàng ta còn giữ lại từng phần báo một.

Từ lúc đầu phát triển đến bây giờ đã có hai nghìn phần báo.

Hơn hai nghìn tờ báo còn có những câu chuyện tiểu thuyết, chính là những thần thoại từ thế giới Vu Sư, nói triệt để, còn nói về thế giới Hoang Cổ vùng dậy, thời đại Tiên Thiên Cổ Thần, mười hai Tổ Vu… lại kể đến chương chiến tranh dung hợp hai thế giới, nói đến Medusa, Elmin, Đạo Quân, Hermes…

Mỗi vai trò đều được miêu tả tỉ mỉ.

Caroline xem từ bài báo đầu tiên, nhất thời giật mình.

"Luyện kim? Vu thuật? Ba nữ vu?"

"Tà Thần? Cửu Chuyển Huyền Công? Long mạch? Nguyện lực?"

"Đây! Đây rốt cuộc là?"

Cho dù trên báo không miêu tả quá tường tận, nhưng một số lý niệm bên trong khiến Caroline tự nhiên hiểu ra, lập tức phát hiện một chân tướng khủng bố:

Trong sách này không ngờ chính là một thế giới chân thực!

"Chỉ sợ những người chơi kia gửi hình chiếu thứ nguyên cao cấp đến thế giới khác và trải nghiệm nơi đó."

"Thế giới chân thực tồn tại…" Caroline nhìn những tờ báo, ánh mắt bùng nổ ánh sáng vô tận, không nhịn được cười mắng: "Đám người chơi này thực ngu xuẩn! Họ căn bản không biết đã tiết lộ ra thứ gì đáng sợ. Ở trong mắt chúng ta, đây không phải câu chuyện mà thôi!"

Nàng biết rõ điều này có ý nghĩa gì.

Câu chuyện nói về phát triển văn minh, con đường hệ thống, là những thứ có khả năng dẫn dắt cực kỳ khủng bố, có thể so sánh với vô số lần đốn ngộ mạnh mẽ. Đây đều là những tri thức, trí tuệ được tích lũy của những văn minh khác đấy!

Với trình độ của người như Caroline, chỉ xem câu chuyện cũng đã có thể hiểu được rất nhiều…

Học tập hệ thống công pháp của thế giới đối phương chính là cơ may to lớn đối với bất kỳ cường giả nào. Mà đối với Caroline, công pháp của thế giới đối phương không phải điều mấu chốt nhất.

Điều nàng chú trọng nhất là những kinh nghiệm và trường hợp tính toán ra văn minh siêu phàm trong đó!

Đối với cường giả đỉnh cao khác, đó là thứ vô dụng.

Thế nhưng, đối với kẻ đã tính toán, biến hóa ra "Tử Thần vĩnh sinh", lưu phái cày cuốc, đi con đường tu hành thuộc mạch Tạo

Vật Chủ như nàng, đó chính là trân bảo vô thượng!

"Có lẽ, nhìn thấy những thế giới này trải qua từng niên đại, thúc đẩy thế giới thương hải tăng điền, lại thêm hệ thống tu luyện của họ đã làm phong phú cho nền tảng của ta. Hai phương diện đều là lượng lớn dẫn đến biến chất. Ta có thể chờ mong cấp chín một phen." Caroline hưng phấn tràn đầy ước mơ. Vừa rồi nàng còn cảm thấy mờ mịt, cấp chín là cái quá xa vời, nhưng bây giờ lại rất thoải mái.

"Mỗi một người chơi này đều là một bảo tàng sống. Xem ra ta vẫn phải đào sâu, nghiền ép một phen mới được!" Đôi mắt nàng lóe lên vẻ hưng phấn, rồi lạnh xuống, hừ một tiếng: "Phải nghĩ cách lừa họ một phen."

Nàng dừng lại đây mấy ngày.

Đồng thời còn không dừng bình luận về các nhân vật của thời đại, thậm chí giả lập đối phương trước mắt để so sánh.

"Luyện Kim Đại Đế? Người này nhất định là thiên tài cực đoan, tư chất tu luyện lại không được, thế nhưng năng lực sáng tạo và linh cảm lại cực kỳ đáng sợ, là một nhà khoa học luyện kim… Hoặc là một người tương tự như tiên sinh Levis."

Nàng càng đọc càng hưng phấn.

"Tiên sinh Levis cũng không am hiểu tu luyện."

Lực tính toán vẫn là lực tính toán, phải có linh cảm, khả năng sáng tạo, tài năng.

Sở dĩ Levis khủng bố, bởi vì ông không có linh cảm và tư duy sáng tạo thường xuyên bùng phát, mà còn là vì ông có năng lực tính toán khủng bố của ma hạch, giúp ông chuyển hóa linh cảm thành hiện thực.

Nếu như Luyện Kim Đại Đế này sở hữu năng lực tính toán như bộ tộc Caroline, hẳn là y sẽ không thua kém tiên sinh Levis.

"Người này chẳng trách có thể mở màn một thời đại thần thoại Babylon."

Chương 922 - Cánh Cửa Mở Ra Tri Thức Của Những Thế Giới Khác 2

"Medusa, người này tư chất chỉ là trung bình khá, nhưng tâm tính ổn định lại cố chấp, chiến đấu vừa nhiệt tình vừa điên cuồng. Người như thế, mỗi thời đại đều có rất nhiều, nhưng nàng có thể bộc lộ tài năng, thành công có khả năng trở thành cường giả đỉnh cao… Elmin, thiện lương và nhiệt huyết có thừa, thực tế là quá tuân thủ quy tắc. Người như vậy tuy có thể thành tựu cường giả đỉnh cao, nhưng không cách nào đặt chân lên con đường cứu cực, trở thành vĩ nhân khai sáng thời đại mới."

"Đạo Quân? Người này vẫn thần bí, tư chất mạnh đến đáng sợ, sức chiến đấu khuếch đại đến đáng sợ, nhưng tâm tính đơn giản, vượt trên vạn vật, là loại tính tình nhàn nhã, vừa vặn phù hợp với 'Đạo pháp tự nhiên'. Người này cũng có tiền đồ đáng sợ, thậm chí đây mới là kẻ đáng sợ nhất… Người bình thường tuyệt đối không giữ được tâm tính cầu đạo như vậy."

Nàng nhìn từng câu chuyện và hành vi của nhân vật trong truyện, giống như đang giao đấu với họ, cùng ngồi đàm đạo với họ. Với tính cách của nàng, Caroline đương nhiên kích động khó nhịn nổi.

"Đế Kỳ…"

Caroline xem đến đây, con ngươi co rụt.

"Trên thế giới này sao lại có người như vậy? Sinh ra là Thần thánh, Cửu Chuyển Huyền Công, lập tức học được?"

Nàng bị các cường giả trong từng thời đại làm cho kinh sợ.

Caroline hơi nhắm mắt lại, cười ha hả:

"Những tên thuộc Atula đạo này đúng là quá ngu xuẩn, vì tính chân thực của tiểu thuyết mà còn đưa vào một số nguyên lý, công thức cơ sở…

Ỷ vào việc những người của thế giới khác không có huyết thống không gian Hoang Cổ sao? Huyết thống tế bào của Toàn tộc chúng ta có thể thử nghiệm kết hợp khoa học kỹ thuật sinh vật, dung hợp thiết bị không gian chứa đồ, làm thành một ngụy huyết thống không gian…"

Một ngày, hai ngày, ba ngày quá đi.

Caroline bỗng nhiên mở mắt:

"Có thể bắt đầu thử nghiệm tính toán. Định vị đầu tiên ở đây sao?"

Oành!

Một tiếng vang dễ dàng bung ra.

Oành oành!

"Thứ hai? Thứ ba?"

Caroline cười, trong cơ thể xuất hiện điểm đầu tiên bùng nổ, tiếp theo là điểm thứ hai. Liên tiếp chín điểm nhanh chóng vang lên các nơi trên người.

"Cửu Chuyển Huyền Công đại thành."

Caroline mở mắt ra, thở dài một hơi.

"Tuy rằng Đế Kỳ tiêu tốn một trăm năm, ta chỉ mất một phút,

nhưng ta lúc này đã ở cảnh giới cao hơn đối phương là Thiên Đế cấp bảy, đồng thời chủng tộc ta trời sinh có lực tính toán cực kỳ mạnh mẽ… Trên thực tế, ta không bằng đối phương. Tài năng của đối phương quả đáng sợ. Hắn không chỉ có năng lực học tập mạnh, còn có khả năng sửa cũ thành mới, hoàn thiện công pháp đối phương rồi dung hợp…"

Năng lực giải toán đơn thuần không phải chủ yếu, tài năng quan trọng nhất là sáng tạo ra công pháp, hoàn thiện tư duy đỉnh cấp.

"Mẹ ơi!"

Xem tiểu thuyết một chút là học được công pháp trong truyện?

Thượng Quan đần người, yên lặng mắng một tiếng như đám người chơi.

Toàn tộc, thế giới tùy tiện xuất hiện một Thần Quan đều uy mãnh như vậy sao?

Thượng Quan run rẩy.

Lúc này, Caroline xem xong toàn bộ báo chí, vẻ tiếc nuối nhìn Thượng Quan:

"Còn có thứ khác không?"

Thượng Quan suy nghĩ một chút, do dự nói:

"Còn có thứ khác, chỉ có điều đều là đồ của Atula đạo. Bình thường ta dùng để tiêu khiển."

"Lấy tới xem một chút." Caroline chăm chú nhìn.

Thượng Quan xột xoạt lôi ra một đống sách, [Đệ tử đừng náo, sư phụ cao lãnh không chơi nổi], [Thứ nữ xuyên việt: Cực phẩm tiểu độc y]… Đương nhiên còn có quyển nàng thích nhất: [Cô vợ

xấu xí dễ thương mơ hồ: Diêm Vương bệ hạ, xin tự trọng].

"???"

Mặt Caroline lập tức đen xì.

Từ những cái tên này đã biết không phải sách vở chính thống.

Caroline nhớ tới những tên Atula đạo xốc nổi kia, sắc mặt lạnh xuống. Ấn tượng của nàng về họ càng lệch thêm. Nàng luôn ghét hạng người vô căn cứ, tâm địa gian xảo.

Mà trước mắt, nàng cũng bí mật quan sát Mạnh Bà này một lượt. Thẩm mỹ quan có vẻ không bình thường, có lẽ bị những quyển sách này ảnh hưởng.

Nàng nhất thời mất hứng, vừa định xoay người đi, lại do dự một chút. Dù sao cơn nghiện đọc sách vừa rồi còn chưa tiêu tan, bởi vì có thể thu hoạch quá nhiều tri thức trong đó, đủ để sánh với tích lũy nghìn năm của nàng.

Vài lần do dự, nàng chợt thấy trong sách có một quyển tên là [Cha yêu như nước], lòng bỗng có chút xúc động. Nàng nhớ tới Thần linh siêu cổ đại, nhớ tới lúc mình thất lễ, lòng dạ ấm áp như tiền bối.

"So với những quyển sách xốc nổi kia, quyển này có vẻ bình thường hơn chút." Nàng lạnh lùng nhíu mày, tiện tay lấy đi quyển này rồi phất tay áo rời đi.

"Không nghĩ tới, trên thực tế thật là có Đế Kỳ?"

Trong quán canh, Mạnh bà nhìn vị Thần quan kia rời đi mà khó tin nổi: "Loại sinh vật này thật quá đáng sợ! Thật sự có quái vật chỉ cần liếc mắt nhìn một ít manh mối là có thể học được chiêu thức của đối phương sao?"

Nàng cảm thấy thật sợ hãi.

Những Thần quan giữ gìn trật tự thế giới này là con của Toàn Thần, mỗi người đều mạnh như vậy sao? Vậy thì Toàn Thần sẽ mạnh đến mức độ nào?

Có điều, vị Thần quan thứ mười này đặt trong số các Thần quan cũng là hạng người tài năng xuất chúng chứ?

Thượng Quan suy nghĩ một chút, sắc mặt dịu lành thu dọn đồ ăn.

Nàng chợt nhớ quyển sách bị lấy đi, hồi tưởng lại nội dung bên trong mà mặt đỏ tía tai. Dù nàng đã xem quá nhiều kịch bản kiểu bá đạo tổng giám đốc, mặt vẫn đỏ rực lên, vẻ mặt hưng phấn khó nhịn. "Tại sao lại chọn quyển này trong mấy trăm quyển? Là kỳ tích? Hay là, đây chính là vận mệnh."

"Ta chỉ có thể giúp ngươi tới đây."

…

…

Hứa Chỉ cất bước trong vũ trụ, đi dạo nhàn nhã thích thú khắp từng hành tinh một.

Hắn căn bản không biết Caroline hiện đang núp trong chỗ tối đọc những quyển sách kỳ quái gì đó, lật xem những quyển tới từ đám người chơi như "Cha yêu như nước"…

Đi một vòng, hắn bắt đầu chỉnh lý tri thức tới từ ba phân thân của mình. Mỗi phân thân đều nỗ lực học tập trong sa bàn giúp phương diện trí tuệ của hắn tăng nhanh như gió.

Ào ào ào!

Vô tận tri thức tràn vào trong đầu.

Tin tức nhiều như biển gột rửa bản thân hắn, giống như những chồng văn tự dày đặc xếp lên nhau.

Hắn rất thích cảm giác này, có lẽ là nguyên nhân mà nhiều người lại thích học tập như vậy.

Tri thức nhận được luôn làm người ta thỏa mãn, đặc biệt dưới tình huống không làm mà hưởng.

Hứa Chỉ nghĩ, hàm lượng tri thức của mình hiện tại đã mạnh hơn Thần linh nhiều rồi chứ? Nền tảng của cường giả chính là sự tích lũy tri thức, nền tảng của mình đã vững chãi lắm rồi.

"Có điều, gien thiên phú Vĩnh sinh trước kia đúng là một vấn đề."

Hứa Chỉ nghĩ: "Thiên phú gien này thuộc về thiên phú gien của người Trái Đất, có lẽ rất nhiều cường giả Trùng tộc đều muốn hợp nhất với loại gien như vậy… Nói nó mạnh thì cũng mạnh, mà nói vô bổ cũng thật vô bổ."

Vĩnh sinh?

Ngại chết không đủ nhanh hay sao?

Thiếu sót quá lớn.

Đồng thời, thiên phú Vĩnh sinh không chỉ có như thế. Phượng Hoàng người ta có Dục hỏa trùng sinh cũng là Vĩnh sinh, nhưng còn có thể trở nên mạnh mẽ hơn sau khi phục sinh. Đó mới quả thực là Tiểu Cường đánh mãi không chết.

"Cùng là làm suy yếu tính tuần hoàn, nhưng người ta rõ ràng tốt hơn nhiều." Hứa Chỉ cười, có điều hắn cũng không định hợp nhất với gien Phượng Hoàng.

Tuy rằng nàng đã giải quyết vấn đề thần hồn, bởi vì khuyết

điểm bên phía nàng cũng rất khủng bố.

Dục hỏa trùng sinh của nàng thực ra có hai loại hình thái tử vong.

Loại thứ nhất là chết vì bị tổn thương, sau đó dùng Niết bàn dục hỏa để chữa thương. Loại hồi sinh này khá nhanh. Thời kỳ tráng niên bị thương sẽ hồi sinh lại thời kỳ tráng niên. Hình thức hồi sinh này bình thường cần thời gian khá ngắn.

Thậm chỉ nếu xảy ra các tình huống ngoài ý muốn cũng đều có thể tiến vào trạng thái như thế.

Loại thứ hai chính là tuổi thọ suy kiệt mà chết.

Khi cơ thể già yếu, Phượng Hoàng già đi, sinh mệnh tới điểm kết thúc, chỉ có thể triệt để Niết bàn sống lại, biến thành một quả trứng, trở về thời kỳ tân sinh, trùng tu cảnh giới, lại trưởng thành một lần nữa.

Đây mới thực sự là thời kỳ suy yếu của Dục hỏa trùng sinh.

Mà tu vi hoàn toàn mất sạch, biến thành một đứa con nít tu luyện lại cảnh giới sao?

Chẳng phải cần thời gian dài đằng đẵng?

Quãng thời gian này tương đối bằng với thời kỳ ngủ say. Chỉ có điều, một bên là ngủ, căn bản không hề phản kháng. Một bên là thức tỉnh, cũng không thể phản kháng. Thời kỳ suy yếu này cần có người hộ đạo.

Trên bản chất là như thế.

Mà Hứa Chỉ là một tên lười biếng nhàn nhã. Ngươi bảo hắn ngủ một giấc ngon lành là qua thời kỳ suy yếu, bây giờ lại đòi hắn phải khổ cực tu luyện lại sao? Ăn no rửng mỡ?

Trái Đất không có gì nguy hiểm, với hắn, cũng chỉ là việc mỗi ngày ngủ đúng giờ mà thôi.

Vì vậy, trước giờ hắn vẫn điều chỉnh chu kỳ ngủ là "Mỗi ngày ngủ say một nửa".

Mà những người khác thì sao?

Medusa không dám như vậy.

Nàng có chu kỳ suy yếu càng dài hơn, ngủ say trăm năm, thức tỉnh trăm năm. Mỗi ngày nàng đều ngủ say một chút như Hứa Chỉ có nghĩa là thời gian bị ngắt quãng, nhược điểm tăng vọt sao?

Cường giả đánh nhau rất có khả năng cả ngày không xong, chẳng lẽ đang đánh lại nằm vật xuống ngủ?

Còn không bằng tập trung toàn bộ vào một thời gian suy yếu để Elmin bảo vệ mình.

Vì vấn đề Caroline, Hứa Chỉ đúng là đã nghĩ đến rất nhiều thứ.

"Vĩnh sinh… Vạn vật trên thế giới dường như đều có sự cân bằng từ đâu đó. Bất kỳ sự vĩnh sinh nào dường như đều tự mang thời kỳ suy yếu. Vĩnh sinh tưởng như tốt đẹp, trên thực tế là càng chết nhanh hơn mà thôi!"

Người hộ đạo?

Thật không dễ tìm được người như thế.

"Dù sao bản thân tính mạng của Thần linh vào thời khắc suy yếu vốn không thể tự nổ. Sau khi giết chết ngươi, dựa vào thi thể thậm chí có thể đọc được ký ức. Trí tuệ, sức mạnh, toàn năng, tri thức mà ngươi tích lũy vô số năm đều sẽ được thu lấy, tương đương với nhận được truyền thừa hoàn chỉnh từ ngươi. Vậy thì ai có thể chống lại?"

Hứa Chỉ không ngừng suy nghĩ.

Cái gọi là Vĩnh sinh vốn là một loại tử vong. Rất nhiều cường giả không phải chết già tự nhiên mà đều bị giết trên đường trưởng thành.

"Có điều, vừa nhắc tới Phượng Hoàng, chắc là nàng sắp chết già, kết thúc vòng tuần hoàn đời này rồi chứ?" Hứa Chỉ chợt nhớ ra điều gì.

Hiện nay, trong toàn bộ các sa bàn, người có tuổi thọ già nhất là Medusa, thứ hai là Phượng Hoàng, thứ ba là Elmin…

Medusa không nói, Elmin còn phải đối mặt với vận mệnh già lão, tiến vào giấc ngủ say, vậy Phượng Hoàng còn già lão hơn nữa tất nhiên sẽ sắp tới đại nạn tám nghìn năm tuổi thọ chứ?

"Phượng Hoàng vẫn ẩn cư đạm bạc, rời đi sau thời đại Cổ Thần. Trong thời của nàng, nàng không có ai quen thuộc, về căn bản đều không xuất hiện, ngay cả ta cũng sắp quên mất nàng."

"Tám nghìn năm… Trong lúc không hay biết, tuổi thọ của một vị Thần đã gần cạn, ba tháng thật sự đã sắp qua."

"Phượng Hoàng hầu như là nguyên lão cùng thời kỳ đầu với ta… Thời gian trôi qua thực sự như bóng ngựa lướt qua cửa, chớp mắt là qua."

Hứa Chỉ cảm khái, mắt như nhìn thấy một Phượng Hoàng ở nơi nào đó. Thần linh siêu cổ đại không có đại nạn, mà Phượng Hoàng lại sắp tới điểm cuối, quả thực là một chuyện khẩn cấp đột ngột.

"Không có ai hộ đạo, vậy thì để ta hộ đạo giúp ngươi".

…

Chương 923 - Họa Ngầm Vĩnh Sinh

Thế giới Hoang Cổ.

Cây cối xanh tươi, bốn mùa như xuân, hoa thơm chim hót.

Bởi vì ở dưới mặt đất, ngay bên dưới mặt đất thế giới Vu Sư, về cơ bản nơi này ấm áp rất dễ sống, so với thế giới Vu Sư hoàn toàn rơi vào khí hậu rét lạnh thì vô cùng hạnh phúc.

Mà vị thần cổ xưa nhất đã khai phá ra thế giới Cổ Mộc, thủy thổ Thái Dương thần, Đạo Quân khai thiên lập địa, lại sống trong thế giới hoa cỏ Cửu Chuyển Huyền Công.

Chín tầng nội thiên địa đầy những loài cây cỏ tinh quái.

Trong một mái đình nghỉ mát cạnh dòng suối.

Một con nai sắc màu sặc sỡ tỏa ánh sáng nhạt đang cầm một quyển sách tên "Cổ Thần". Trong sách viết bằng văn tự cổ đại ngoằn ngoèo phức tạp như rắn rết. Nó rung đùi đắc ý đọc, vẻ vô cùng ngốc nghếch dễ thương, giọng nói giòn tan như trẻ nhỏ:

"Bóng tối mênh mông, trời đất hỗn loạn như quả trứng gà. Dương Thần sinh ra trong trứng, trải qua bảy kiếp Hỗn Nguyên, nhận mệnh hạ xuống khai thiên, giận dữ hét một tiếng phá vỡ trời đất, thiêu trời, đốt đất. Bầu trời cao lên một trượng, mặt đất thấp xuống một trượng. Thế giới từ đó mà ra!"

Đám động vật nhỏ xung quanh ngồi nghe vui vẻ.

"Quá lợi hại!"

"Không hổ là đại nhân Đạo Quân!"

"Chẳng thế thì sao? Khai thiên lập địa, thế giới này là do Đạo Quân sáng tạo."

Chúng nó đầy vẻ ngưỡng mộ, đặc biệt là câu: "Thiêu trời, đốt đất. Bầu trời cao lên một trượng, mặt đất thấp xuống một trượng". Hình ảnh, cảm giác chợt tái hiện, đó là một vị thần điều cổ xưa toàn thân bốc lửa, giáng xuống từ chín tầng trời, đốt cháy trời đất. Đây là công tích có một không hai. Tỉ tỉ muôn dân tại vùng đất này đều vô vàn cảm kích.

Chúng nó đều là cháu chắt chút chít của Đạo Quân đang sinh sống dưới chín tầng trời này. Cả thế giới đều là cảnh an lành và yên tĩnh, áo cơm không lo.

Một con thỏ nhỏ nói:

"Nghe nói, đại nạn của Đạo Quân sắp tới, đó là thời kỳ suy yếu và trùng tu dài dằng dặc. Sinh linh khác có thể sẽ mưu đồ gây rối."

"Không thể nào? Đạo Quân là đệ nhất nhân khai thiên lập địa, nhất định sẽ có người nguyện canh giữ bên cạnh đạo quân, đề phòng hạng lòng muông dạ thú kia."

"Ha ha, lòng người khó dò! Phải biết, Đạo Quân là sinh linh duy nhất có thiên phú thần thông khai thiên lập địa, thiêu đốt tạo thành thế giới."

"Theo ta, Minh Thổ Đại Đế kia nghe nói là người hiền lành chính trực, tất nhiên sẽ vì Đạo Quân…"

"Khó nói! Bên cạnh nàng có Medusa, không tin được!"

"Vậy Địa Mẫu Thanh Đằng, mẫu nghi thiên hạ, từ bi an lành…"

"Nàng cũng không thể tin!"

"Vậy thì Thiên Đạo công chứng, từ bi vạn vật…"

"Hắn là đệ tử của Địa Mẫu!"

…

Đám động vật nhỏ lập tức đen xì mặt.

Càng nói chúng càng phát hiện, cả Tam giới khổng lồ vậy mà không có một hạng người nào chân chính đáng tin, dám gieo tính mạng vào tay đối phương.

Còn một phe thế lực nữa là đám quái đản Mỹ Mộng thần, Bách Hiểu Sinh, vậy thì càng không thể.

Medusa có thể sống là bởi vì nàng có Elmin, đồng thời là Ma thần khởi nguyên, là một Ma thần thuộc hệ thống thuốc phép, sẽ không xảy ra chuyện bất ngờ. Nếu hệ thống Ma giới không tan vỡ và Địa Mẫu Thành Đằng không để xảy ra sai sót, tất cả mọi người đều sẽ muốn che chở. Thế nhưng, tuy Đạo Quân khai thiên lập địa, mà…

"Đáng ghét."

"Đạo Quân rõ ràng là người thiện lương như vậy…"

"Đến lúc đó, chẳng lẽ không một ai đáng tin hay sao?"

Đám động vật nhỏ rất buồn bực.

Chúng nó sống tại thế giới này vốn đã an bình lánh đời, thậm chí thế giới bên ngoài hầu như không biết đến sự tồn tại của chúng. Hiện giờ khi đại nạn của Đạo Quân sắp tới, chúng nó cũng bị kéo vào vòng xoáy thế giới. Đại kiếp nạn sắp tới.

Hiện tại yêu giới Cửu Thiên rất rối loạn, mưa gió nổi lên.

"Có người nói Đạo Quân nhận mệnh từ Sáng Thế Cổ Thần mới

giáng xuống thế giới này, hiện giờ đã công thành lui thân, vậy mà thần lại không hề làm gì, thật quá xấu!"

"Hừ hừ, đúng là lùa ma giết lừa!"

"Đến thời điểm thế này đều biến mất không còn tăm hơi!"

Đám động vật nhỏ líu ríu bàn tán.

Có điều, có con vật nhỏ vung vẩy vuốt nhỏ, lớn tiếng cổ vũ:

"Mọi người đừng hoảng hốt. Không phải Đạo Quân không chuẩn bị ứng kiếp. Nữ Võ Thần cung đã đồng ý yểm trợ độ kiếp."

"A? Võ Thần cung? Cái Võ Thần cung khai sáng võ đạo à?" Có con vật nhỏ chợt nhớ ra, nghiêm túc nói: "Nghe nói hệ thống của họ rất đặc biệt, đã khai sáng cả một thời đại mới. Họ sáng lập ra mạch võ đạo mới, lập công đức lớn lao cho muôn dân. Ngay cả Đạo Quân dường như cũng tu luyện võ đạo."

Hiện giờ quả thực không có ai đáng tin, vậy quả thực chỉ có thể chọn Võ Thần cung.

Nai con nói:

"Hiện giờ trong Tam giới, không ai biết Đạo Quân sẽ phục sinh. Tất cả đều cho rằng đại nạn của nàng sắp tới, cho nên chuẩn bị tranh cướp di hài và của cải của nàng."

"Đến lúc đó, Đạo Quân giả chết, trở về thời kỳ trẻ con và tu luyện lại từ đầu, dùng danh tính một tinh quái của Võ Thần cung gia nhập làm một thành viên trong đó, vượt qua thời kỳ suy yếu."

Mọi người nhất thời an lòng hơn một chút.

Võ Thần cung vẫn còn tin được.

Dù sao Võ Thần cung là thế lực gì?

Bên ngoài đều cho rằng họ là Nhân tộc, thực tế là một thế lực yêu quái. Mỗi thành viên trong đó đều là yêu tu. Những năm gần đây, vì họ không xuất thế nên Yêu giới rất hòa hợp.

Có thể nói họ chính là người của tộc ta. Thậm chí một số yêu tinh khai trí tuệ trong Yêu giới gần đây có khá nhiều gia nhập Nữ Võ Thần cung, cất bước trên thế gian.

Trong Cửu Thiên này, cây cỏ tinh quái chúng nó có nhiều vô số, làm sao không có khả năng sinh ra thiên tài?

Những năm gần đây, yêu quái như thế cơ bản đều gia nhập Võ Thần cung.

Võ Thần cung đã mở rộng thành thế lực lớn có trăm người, đồng thời pháp môn đan dược đã hoàn thiện, hình thành một loại tiên dược siêu cấp có trăm thành phần phức tạp.

Mỗi thành viên trong đó đều giữ một loại phương pháp phối chế đan dược.

"Chờ đã, nếu cứ như vậy, họ sẽ mang theo nguyên thần bản thể của Đạo Quân trở về thời ấu thơ, giả chết trốn đi, trùng tu thành một thành viên trong số họ, vậy chẳng phải là sẽ vứt đi thân thể của một vị Thần linh cao đẳng?" Có con bỗng nói.

Bộ thể xác của Thần này có thể sánh ngang Thiên Đạo.

Thậm chí còn mạnh hơn.

Trong cơ thể Thiên Đạo có Tiên giới Cửu Thiên, mà trong cơ thể Đạo Quân có Yêu giới Cửu Thiên.

"Không biết, hẳn là người người sẽ tới tranh cướp." Có con vật nhỏ khổ não nói: "Dù sao cũng là cả một thế giới, ai chẳng muốn làm chủ thể xác Thần khủng bố vô địch đương đại này. Tọa trấn trong đầu, khống chế Yêu giới Cửu Thiên, trở thành Thiên Đạo tôn

quý thứ hai!"

"Nữ Võ Thần cung cũng không bỏ qua. Cung chủ Lâm Hồng Phượng, Shiela, La Thải Vi, Phan Tuyết Tiên, bốn yêu đã thành thần trong mấy trăm năm qua… Đến lúc đó bốn bọn họ hợp lực làm chủ biển ý thức của bộ thân thể Thần bất diệt này chống lại đột kích từ các giới."

"A? Vậy chẳng phải sẽ bại lộ?"

"Đúng, bại lộ thân phận Yêu tộc, sẽ bị ghi nhớ, rất nguy hiểm. Đặc biệt là thể chất của họ đều phối hợp hoàn mỹ với đan dược, săn giết được họ sẽ được lợi to lớn. Thế nhưng, nếu chống lại các giới, đó chính là thời khắc Yêu tộc quật khởi!"

"Dù sao cũng ẩn nhẫn lâu như vậy, là lúc tranh một phen."

"Thiên hạ sau đó không còn là Tam giới, có thể là Lục giới. Thậm chí, từ rất sớm trước đây đã không còn là Tam giới nữa… Đại Chu hương hỏa Vương Triêu và kiếm tiên Thục Sơn tại Nhân Gian giới, Ma tộc của Ma giới, Vong hồn của Minh giới, Thức Hải Cổ Tiên của Hư giới, mỗi thế lực đại biểu một phương, cùng với Yêu tộc chúng ta, Yêu giới!"

"Lục giới?"

"Mọi người cũng đừng hoảng. Nữ Võ Thần cung rất có kinh nghiệm làm chủ biển ý thức, khống chế thân thể của cường giả khác. Ở thời đại họ còn yếu ớt mới phát triển đã có thể khống chế thân thể Messiah vượt qua nguy hiểm. Hiện giờ chẳng qua họ chỉ làm lại lần nữa mà thôi."

Đám động vật nhỏ tự tin cổ vũ.

Cướp giật thân thể Đạo Quân, nếu không cướp được thì mang theo nguyên thần của Đạo Quân và bản thể quay về thời ấu thơ bỏ chạy, đây là kế sách tốt nhất.

Chương 924 - Lời Chào Đối Với Thời Đại. 1

Gió nhẹ thoảng qua đỉnh ngôi nhà trắng như tuyết.

"Ta sắp không nhớ rõ là đã qua bao lâu rồi. "

Đạo Quân đứng trên nóc nhà, ống tay áo khẽ đung đưa, ngó xuống quan sát toàn bộ Cử Thiên Yêu giới.

Trên mặt đất xanh biếc, có vô số ánh huỳnh quang lấp lánh, côn trùng nhỏ bé sinh sống hài hòa với cỏ cây tinh quái, hình thành một khung cảnh thần tiên tuyệt vời tại nhân gian.

"Đạo Quân đại nhân, ngài đang suy nghĩ gì sao? Là lo lắng về tương lai sao? " Lâm Hồng Phượng đứng ở sau lưng, thấp giọng hỏi.

"Tương lai, thuộc về các ngươi. "

Đạo Quân ngẩng đầu lên, vẻ mặt vẫn bình tĩnh như trước, "Nhiều khi, ta đều chưa từng tranh giành cái gì, biết tự thỏa mãn trong mọi hoàn cảnh, tất cả đều đó nó chảy theo dòng nước lịch sử. Thời đại thuộc về ta có lẽ đã triệt để kết thúc. "

Nàng vuốt mái tóc bị gió thổi loạn, dừng một chút, bỗng nhiên cười lên, "Càng có lẽ thời đại của ta chưa từng đến. "

Lâm Hồng Phượng nhìn vị thần linh cổ xưa nhất này.

Khát khao và sùng kính trong lòng không thể nào nói nên lời.

Làm sao có thể chưa từng có thời đại của Đạo Quân?

Thời đại của toàn bộ tam giới vẫn luôn thuộc về Đạo Quân!

Thiên đạo của thế giới Hoang Cổ, thậm chí là hai bị đứng đầu Ma Giới, Minh Giới đều đã sớm ngầm thừa nhận Đạo Quân luôn không xuất thế là người mạnh nhất toàn bộ tam giới.

Hàng trăm hàng vạn sinh linh trong thế giới Hoang Cổ đều là nghe chuyện xưa của Đạo Quân mà lớn lên, khai thiên lập địa, giảng đạo vào năm Thái Cổ, định cương thống, lập tâm vì thiên địa, truyền tuyệt học cho đời sau.

Lâm Hồng Phượng cảm nhận được một cỗ hơi thở tự nhiên, phảng phất như thiên nhiên đang ôm ấp, ôn nhu điềm tĩnh, mang đến cho người ta một loại cảm giác hòa hợp khó mà che giấu được.

Đây có lẽ chính là đạo pháp tự nhiên.

Trên thế giới này, đã không có người biết, cảnh giới của Đạo Quân cao bao nhiêu.

Nàng quá mức thần bí, không biết đã tiến thêm bao nhiêu bước trên con đường cấp chín. Nhưng người dù có cường đại như thế nào đi chăng nữa thì vẫn rất khó chống lại sự ăn mòn của thời gian.

Trong tam giới rộng lớn, tuyệt đối không ai có thể đánh bại nàng, nhưng lại thua bởi thời gian.

Mà lúc này, nàng phát hiện Đạo Quân đã không còn hào hứng, thuận theo tự nhiên, đã không thèm để ý đến vận mệnh lúc này nữa. Nhưng những người khác lại khẩn trương hơn nàng rất nhiều.

"Chúng ta vẫn sẽ ra sức đánh cược một lần. " La Thải Vi vội vàng đi tới, nói.

Phan Tuyết Tiên lại ở bên cạnh mím môi.

"Đạo Quân, trên thế giới này sao có thể có mộ người phương hoa tuyệt đại như vậy được nhỉ? Tiên khí xuất trần, không tranh quyền thế... Một viên lưu ly tinh khiết không nhuốm bụi trần..."

Nàng chợt nhớ tới một đoạn văn bên trong 《 Lão tử》.

"Không nhìn thấy, cho nên sáng; không tự cho là đúng, cho nên rõ; không tự phạt, có công; không khoe khoang, cho nên có phúc; vì không tranh giành cho nên thiên hạ không ai giành với mình. "

Nếu như Đạo Quân muốn tranh thì đã sớm thống trị thiên hạ.

Thời đại hiện tại đã trôi qua mấy trăm năm, nhóm người chơi còn lại cũng lần lượt thành thần, cả bọn người Lôi Đế, bao gồm cả nàng.

Nàng và chị gái Phan Vũ Tiên đã thương lượng với nhau rằng, không thể thông báo cho đám người Manh Muội được.

Bởi vì không tin được!

Ở bề ngoài, đối với mình là vẻ mặt ôn hoà, nhưng lỡ như trên thực tế lại âm thầm ra tay thì sao?

Nàng và Võ Thần Cung chỉ là muốn bảo vệ Đạo Quân, trung tâm không có vấn đề gì, nhưng thế lực khác thì chưa hẳn.

"Cho nên, phải tận lực giấu diếm, giả chết thoát thân, sau đó tranh đoạt di hài của Đạo Quân mới là lựa chọn tốt nhất. "

Thân thể nàng phồng lên, cơ bắp vặn vẹo giống như ma quỷ, giống như một ngọn núi sắt màu đồng cổ, khí tức hung hãn xộc thẳng vào mặt, giọng nàng ồm ồm, "Tình hữu nghị và đồng loại ở giữa mọi người đều được luyện ra từ nâng sắt, nhưng mà những người khác cũng không biết, dù sao lợi ích quá lớn ! "

"Nhưng mà, nhưng mà chúng ta! Sao lại lùi bước! "

Sheila cũng bị hưng phấn và bành trướng theo, biến thành một người cơ bắp cao lớn, cơ bắp phảng phất như là rễ cây cổ thụ, vặn vẹo thành một đoàn, vô cùng dữ tợn.

Rầm rầm rầm!

Từng thớ cơ bắp bành trướng, toàn thân phát ra khí tức kinh người.

Đạo Quân không nói thêm gì nữa.

Các nàng liền lẳng lặng đứng đó ba ngày.

Từng ngày trôi qua, hơi thở của Đạo Quân càng ngày càng suy yếu, dần dần, toàn bộ Cửu Thiên bắt đầu có chút chấn động.

Con ngươi của Lâm Hồng Phượng co rụt lại, lập tức phát hiện ra thứ gì đó, nhìn về phía mấy người xung quanh, "Đạo Quân sắp khống chế không nổi thần khu của mình, chúng ta cùng tiến lên, tọa trấn bên trong thức hải của Đạo Quân, chưởng khống thân thể! "

Sheila cũng nói, "Những tên âm mưu đáng ghét kia chỉ sợ đã chú ý rồi, lập tức sẽ phát hiện ra nội thiên địa bên natf rung chuyển, chờ sau khi Đạo Quân đi sẽ lập tức ra tay cướp đoạt! "

Sắc mặt của các nàng đều đồng loạt thay đổi:

"Ai cũng muốn trở thành thiên đạo thứ hai, quản lý vùng trời một phương! "

Oanh... Ù ù!

Bốn vị thần bay lên không trung.

Cơ bắp trên người các nàng không ngừng chồng kết lại với

nhau, phát ra khí tức võ đạo khủng bố trấn áp đương thời, giống như những người khổng lồ bên trong thần thoại khai thiên lập địa, đang liên thủ tọa trấn bên trong thức hải.

Soạt!

Bên ngoài truyền đến từng đợt từng đợt khí tức.

Hình ảnh hiển lộ, từng vị thần linh đã bắt đầu ngo ngoe muốn động đậy.

Đạo Quân vẫn không có bất cứ động tĩnh gì, lẳng lặng đứng tại chỗ, hơi thở càng ngày càng yếu ớt, ánh mắt thanh tịnh nhìn về phía bầu trời xa xăm, nhớ lại từng màn trong cuộc đời mình.

Phượng Hoàng của thời đại cổ xưa nhất bị truy kích, trong sa mạc, trong đất bùn, trong nước biển, chỗ sâu trong dung nham. Sau đó, thời đại bị hủy diệt, Thần Sáng Thế yêu cầu giáng xuống thế giới này, khai thiên lập địa, thời đại Cổ Thần, rồi đến thời đại tam giới...

Hình ảnh của từng thời đại xẹt qua trong đầu nàng.

"Mặc dù ta vẫn luôn biết thỏa mãn trong mọi hoàn cảnh, nhưng mà cuộc đời tám ngàn năm này, trải qua mấy cái thời đại, sống thành thần thoại của bản thân, từng này cũng đủ đặc sắc, đủ xán lạn rồi. Cho dù có thể sống lại một lần nữa hay không thì đời này có thể coi như là có một kết thúc hoàn mỹ. "

"Vĩnh sinh, cũng không phải là vĩnh sinh thật sự. "

Nàng lấy lại tinh thần từ trong hồi ức, chợt nhớ bóng dáng thuở ban đầu kia, cái ôm ấm ám kia, phảng phất như trở lại trong lòng của cha mẹ.

"Câu hỏi duy nhất của ta hiện tại chính là tất cả những gì ta làm không biết đã đạt tới yêu cầu của ngài năm đó hay chưa? Đây

có thể coi như là chân chính hoàn thiện thế giới một phương, mở ra một mảnh thịnh thế..."

Ánh mắt nàng dần trở nên lạnh nhạt, khí tức càng suy yếu hơn.

Một khắc cuối cùng, nàng không nghĩ quá nhiều, chỉ là có chút cảm khái và nghi vấn. Nàng xưa nay đều không tranh đoạt gì cả, luôn lạnh nhạt sinh hoạt tại nơi nào đó, không tranh quyền thế.

Ầm ầm! !

Bầu trời lại chấn động.

Bỗng nhiên, từng vị thần giáng xuống cùng với ánh sáng thành thánh trắng như tuyết, toàn thân được bao quanh bởi các loại ánh sáng nhiều màu và không ngừng chuyển động.

Bọn hắn là những tồn tại vĩ đại vượt trên vạn vật, Chân Thần của thế giới, tuổi thọ tám ngàn năm, là những con chim mạnh mẽ bay qua từng thời đại của phàm nhân, lặng lẽ nhìn từng vị anh hùng hết quật khởi lại xuống dốc, vương triều giao nhau và hưng vong.

Xoạt xoạt!

Sau khi mây tan đi, cuối cùng cũng có người hiện thân.

Từng đám mây ngũ sắc phát ra từng tia ánh sáng năng lượng, du đãng ở bên người.

Tiên Huyết Đế mỉm cười, "Người khai thiên đứng đầu thời đại Hoang Cổ ngã xuống, ai có thể nhập vào thiên khu của nàng, ngồi trên linh đài thức hải, chưởng khống Cửu Thiên một phương đây?"

Bọn hắn gồm năm sáu vị thần, tạo thành liên minh, chậm rãi đi tới.

Chương 925 - Lời Chào Đối Với Thời Đại. 2

Xoạt xoạt!

Bỗng nhiên sấm sét lại lóe lên.

Khí tức hương hỏa chậm rãi hội tụ thành một vị Tể tướng tay cầm quan bài, mặc quan phục màu đen. Ánh mắt của vị lão nhân này rất sắc bén, khí chất nho nhã kinh người, dường như chỉ cần nhẹ nhàng quát một tiếng đã có thể quỷ thần dịch tích.

"Mấy vị thần thế lực Ma Giới các người đến thì có ích lợi gì? Đến tìm cái chết à? Đây là thần Hoang Cổ của chúng tôi, là vị thần tối cao đã mở ra thế giới của chúng tôi, tuyệt không cho người ngoài nhúng chàm! " Hồ Nhân Nông của vương triều Đại Chu lạnh lùng mở miệng, cùng một bị tuyệt đại thần nữ cụt tay ngồi trên một thanh kiếm lưu ly, lơ lửng trên không trung.

Phía sau hai người bọn họ là hai ba vị thần của riêng mình, theo thứ tự là thần linh của vương triều Đại Chu và vị chưởng môn Thục Sơn nào đó.

"Nữ tử kia là ai? "

Sắc mặt của bọn người Tiên Huyết Đế khẽ thay đổi, lập tức cảm thấy khí tức của cô rất khủng bố, rất khó giải quyết.

Một Hồ Nhân Nông thôi đã rất đáng sợ rồi, lại còn có một người nữa?

"Nàng là nữ đế phàm nhân đầu tiên năm đó, kinh tài tuyệt diễm, Liễu Ôn Kiếm... Quả nhiên chưa có chết, năm đó còn âm

thầm tu luyện võ đạo và sống tiếp. " Một tiếng nói yếu ớt truyền đến.

Bách Hiểu Sanh hiện thân, hắn mang theo hai vị thần linh, đây là một thế lực quái đản.

Người của hắn ít, nhưng lại không e ngại tử vong.

Hoa!

Bỗng nhiên, một giọng nói nhu hòa như có như không vang lên khắp thiên địa, giọng nói thanh thúy êm tai, vô cùng ôn nhu động lòng người.

"Khó có thể tưởng tượng được, tồn tại các phương vậy mà đều buông xuống vào lúc này, muốn nhặt thi hài của... Đạo Quân, nhưng cuối cùng không phải là đã đặt chân đến một bước kia sao? "

Sắc mặt của đám người hoàn toàn thay đổi.

Ngay cả Minh Thổ Đại Đế, tồn tại cổ xưa của thế giới hợp đạo đều đã đến rồi sao?

Chỉ thấy, Elemin đắm mình trong thần quang mà đi tới, toàn thân được bao quanh bởi pháp tắc tử vong và gợn sóng, giống như thần linh cổ xưa giáng thế, bao trùm cả thần ma trên chín tầng trời.

Nàng cũng không nhìn chăm chú vào đám người.

Nàng nhìn về bóng ảnh đang ẩn giấu thân thể ở thời không nào đó, yếu ớt nói: "Cấp chín, ngươi đến cùng vẫn còn rất xa? Ngươi luôn luôn thản nhiên với vạn vật bên ngoài, một lòng cầu đạo, không hỏi ngoại vật. Nhưng ngay cả ngươi đều chưa từng bước vào đã gặp phải đại nạn trước mắt, như vậy, ta sẽ càng thêm không có cơ hội. "

Đám người triệt để trầm mặc!

Vị tồn tại này rõ ràng đã hợp đạo, cao cao tại thượng, chưởng quản thiên địa một phương, hiện tại, lại muốn đoạt một mảnh thiên địa khác? Thậm chí là không cho những vị thần mới thăng cấp như bọn họ một cơ hội nào?

Như này đúng là quá tham lam, đã có lục giới rồi, nhưng một người còn muốn hợp đạo thống trị hai mảnh thế giới?

Đồng thời, nếu như vị thần linh này đến, vậy thì người kia....

Ầm ầm!

Lại một Ma Thần kinh khủng xuất hiện từ trong hư không.

Nàng hiển lộ thân hình, khổng lồ như ngọn núi, thân thể áp sập cả vùng không gian. Tóc dài như rắn đen đang bay loạn cuồng bạo, ánh mắt thì lạnh lẽo.

Nàng càng thêm lãnh khốc, không thèm nhìn vào những vị thần mới này, để bọn hắn tùy ý tức giận mặt đỏ tới mang tai. Ánh mắt nàng rơi xuống trên người Đạo Quân đã từng giao thủ với mình ở thế gian.

"Là tồn tại mạnh nhất trên thế giới này, cuối cùng cũng phải nói lời chào. Cấp chín, đúng là quá đáng sợ. Đây nhất định sẽ là một con đường nhuốm máu, không biết sẽ phải mai táng bao nhiêu hài cốt của thần linh đây, mấy trăm, mấy ngàn? Cuối cùng sẽ chất đầy thành đống, còn kém xa việc ta tiến hành theo chất lượng. Các ngươi cười ta ngu xuẩn, ta cười các ngươi đi được quá nhanh quá sớm...."

"Sợ là khi ta đi tới Thượng Thần cấp tám thì các ngươi còn chưa đột phá nổi Thượng Thần cấp tám, hoặc là... đã tử vong! "

Nàng bỗng nhiên nở nụ cười xinh đẹp, đẹp đến mức kinh tâm

động phách, nhưng gương mặt dần trở nên lạnh lùng, "Còn không bằng học hỏi ta, dừng lại tại cảnh giới căn cơ lâu hơn một chút, rèn luyện phải cường đại, phải tìm tòi đến cực hạn trong từng cảnh giới, như vậy mới có cơ hội đột phá kia cấp chín trong cõi u minh kia. "

Lúc này, Địa Mẫu Thanh Đằng và Thiên Đạo cũng đi tới.

"Medusa, ngươi bây giờ cười rất vui vẻ, nhưng chẳng mấy chốc sẽ đến lượt Elemin, đến lúc đó xem ai sẽ bảo vệ ngươi lúc ngươi ngủ say? Còn không bằng đi theo ta. "

Manh Muội hiện tại đã phát đạt.

Sáng lập thế giới Hương Hỏa và Quy Khư, còn không biết thỏa mãn, lại muốn chấm mút thêm một giới.

Sau lưng nàng lúc này còn có bọn người Lôi Đế, đồng thời còn kêu to với Phan Tuyết Tiên bên trong nữ Võ Thần Cung, "Các tỷ muội bên trong, không nên chiến đấu một mình, liên thủ cùng ta, chiếm lấy mảnh thế giới này! "

Vẫn chưa có người nào biết chân tướng.

Ngay cả mấy người Manh Muội đều không được Phan Tuyết Tiên thông báo.

Bọn hắn đều cho là Đạo Quân sắp ngã xuống, cho nên muốn tranh đoạt thân thể của nàng, nhập vào thức hải để điều khiển thân thể đáng sợ và bất khả chiến bại này.

Tất cả những người đứng đầu đều đến.

Sẽ không ai lựa chọn bỏ qua cho thế giới Cửu Thiên rộng lớn vô ngần này.

Đây là một vùng đất có thể so với mười mấy thế gian!

Chuyện này đủ để ảnh hưởng đến vận mệnh của toàn bộ thế giới siêu phàm, hình thành giới thứ sáu.

Nếu như nói một giây trước, tất cả mọi người của thời đại này vẫn đang còn hòa bình bởi vì thời đại, tiến vào trần nhà, đồng tâm hiệp lực nghĩ cách đột phá đến thế giới bên ngoài và tìm kiếm thế giới mới. Nhưng lúc này kịch biến giữa tam giới đã xảy ra ——

Bởi vì đại nạn của Đạo Quân buông xuống.

Chiếm được trước rồi lại nói.

Ầm ầm!

"Mấy vị thần cũ đã nắm trong ta thế giới một phương, hợp đạo quy tắc, vốn nên cao cao tại thượng, lại còn muốn độc quyền thời đại, hợp nhất giới. Mấy vị thần mới như chúng ta nên liên thủ như thế nào đây? " Bách Hiểu Sinh cười cười, nhìn về phía Tiên Huyết Đế và Hồ Nhân Nông, lại nhìn về phía Thần Mỹ Mộng đứng tách ra một mình một phương.

Không có địch nhân vĩnh viễn.

Bọn hắn đã từng liên thủ chèn ép quái đản, toàn bộ thế giới đều hận không thể tiêu diệt, thế nhưng là lúc này....

"Như vậy thì liên thủ đi, Thượng Thần bọn hắn quá mạnh, chúng ta liên thủ có thể tranh một chuyến. " Tiên Huyết Đế cười nói, hắn luôn luôn quả quyết trước giết chóc, do đó đã trực tiếp đồng ý.

Mấy người đứng đầu tam giới, người nào cũng là yêu nghiệt và quái vật đỉnh cấp. Tất cả mọi người gần như đều đã đến đây, khí tức va chạm lẫn nhau, chỉ chờ đến thời khắc Đạo Quân hoàn toàn chết đi.

Bỗng nhiên.

Bỗng nhiên.

"Ô ô ô~~~"

Cuồng phong bắt đầu gào thét, từng tia chớp trắng như tuyết xé toạc bầu trời đầy nắng, giống như có vô số cây cột màu trắng bạc đang chèo chống bầu trời.

Giống như một chùm tên trắng tinh khiết đâm rách mây đen, chiếu rọi toàn bộ vũ trụ.

"Đạo Quân đã đến thời khắc cuối cùng, dị tượng này của thiên địa!?... Mạnh đến mức năng lượng tràn lan, có loại cảnh tượng thần thoại kinh khủng này tượng sao? "

Có vị thần ngẩng đầu thì thầm.

Chênh lệch với Thượng Thần cũng rất là to lớn, không có ai biết vị Đạo Quân cổ lão này rốt cuộc đã đi được bao nhiêu bước trên con đường cấp chín và đã mạnh đến trình độ nào.

Keng keng keng...

Một trận vù vù như có như không truyền đến từ không trung, khuếch tán đến bốn phương tám hướng.

Trên toàn bộ thế giới, mỗi một bách tính, người tu hành, đều có thể nghe thấy âm thâm như có như không này, phảng phất như tiếng vang của sơn cốc, tiên nhân ngâm xướng, thần ma ca tụng. Nó mang theo bi ai, hóa thành vô số gợn sóng vỡ vụn, khiến cho tất cả mọi người đều cảm thấy đang ở trong một lễ rửa tội nào đó.

Người lắng nghe, cảnh giới bắt đầu đột phá trong mơ hồ. Bọn họ như được thiên địa tạo hóa, đây là cách mà một vị Thần chí cao quay về.

"Không một tiếng động, mạnh đến loại trình độ này sao? "

Medusa ngẩng đầu lên, làn da toàn thân phát ra ánh sáng ảm đạm, lộ ra một tia khó có thể tin được, "Lúc tử vong, có hiện tượng pháp tắc, chỉ sợ đã tiếp xúc sâu với pháp tắc lĩnh vực của cấp chín rồi. "

"Nhưng cuối cùng, biểu tượng của một thời đại cũng phải bỏ mạng, một thời đại đột nhiên thay đổi, một thời đại cường thịnh. "

Manh Muội nhìn chằm chằm vào bầu trời.

Nàng gần như đã quên mình tới đây bao lâu rồi. Tuổi thọ của nàng đã dài đằng đẵng, mặc dù ngủ say chiếm đa số, nhưng không thể nghi ngờ là vị thần cổ xưa nhất, là Kiến Mộc trời sinh, là một sinh từng nghe Đạo Quân giảng đạo.

"Nàng tử vong, ta đã tiên đoán được thời đại sẽ thay đổi, thế sự xoay vần. " Manh Muội thở dài, nói.

Đúng lúc này.

Bọn hắn cảm nhận được rõ ràng, có một cỗ khí tức nào đó đã biến mất.

Dị tượng của thiên địa cũng lập tức kết thúc!

Trong lòng của tất cả mọi người mơ hồ đều cảm thấy đau xót, một tồn tại cổ lão cường đại biến mất, nội tâm trống rỗng, có một loại bi thương không thể hiểu được.

Tất cả mọi người đều biết.

Đạo Quân...

Đã hoàn toàn chết đi.

"Bắt đầu! "

Nhưng có người không kịp cảm khái, đã xuất thủ.

Đúng lúc này.

Hô!!

Gió bỗng nhiên dừng lại.

Một cỗ khí tức huyễn hoặc khó hiểu bỗng nhiên buông xuống; hóa rắn, ngưng đọng toàn bộ thế giới.

Tất cả mọi thứ xung quanh lập tức dừng lại.

Hạt cát, gió nhẹ, dòng nước, côn trùng, hoa cỏ động vật, còn có các loại thanh âm khác.

Tất cả mọi người đều dừng lại tại khoảnh khắc này, không gian phảng phất như bị ngưng đọng.

Tất cả thần linh, Bách Hiểu Sanh, Thần Mỹ Mộng, Liễu Ôn Kiếm, Hồ Nhân Nông, Tiên Huyết Đế đều nổi cả da gà. Trên mặt mũi viết rõ sự kinh ngạc, căn bản không biết đã xảy ra chuyện gì. Đây lại là dị tượng gì khi tử vong nữa vậy.

Manh Muội khẽ giật mình, con mắt sáng như tuyết, "Mỗi khi thời đại thay đổi, cũ mới giao nhau, ta vậy mà thiếu chút đã quên mất, trước mắt chẳng phải là..."

Cả người nàng giật mình một cái, "Quá mạnh ! Công đức của Đạo Quân quá mức khổng lồ, đồng thời còn phụng mệnh khai thiên lập địa. Cho nên hiện tại, ngay cả vị kia đều giáng xuống để tiễn đưa lần cuối cho nàng sao? Loại dị tượng thiên địa đặc biệt này... mới là vinh quang vô thượng! "

"Là Thần. " Medusa khẽ nhếch miệng, trên mặt lộ vẻ vui mừng.

Chương 926 - Kẻ Một Lòng Cầu Đạo, Đạo Tất Quấn Thân! 1

"Khí tức này?" Đạo Trường Sinh hoảng hoảng hốt hốt.

Hắn ta nhớ tới thời đại cổ xưa nhất. Khi đó, trời đất vỡ toạc, bóng người mờ ảo đi tới.

"Đúng rồi, lại một thời đại mới đang tới."

Khí tức vô cùng quen thuộc cũng làm Elmin nhớ về thời đại ban đầu, vương quốc thần thoại Babylon của vu sư, cũng là biến cách của một thế giới.

Nàng nghiêm túc nhìn tới, thấy cả thế giới ngưng đọng như cảnh trong hồ phách.

Rầm.

Từ xa, sóng gợn lan tỏa. Một người khổng lồ vĩ đại, cao vạn trượng, giống như sự tồn tại kỳ tích vĩnh cửu, đang cất bước tới. Toàn thân người khổng lồ tỏa ánh bạch kim nhạt, tạo ra cảm giác thần thánh và tinh khiết khó miêu tả bằng lời.

Ầm ầm!

Toàn bộ thế giới, tất cả sinh vật chấn động tinh thần một phen.

Tất cả Thần linh gian nan quay đầu.

Kítttt…

Tốc độ quay đầu của họ chậm đến cực hạn, giống như một bộ phim điện ảnh được quay chậm tận cùng, có mùi vị quỷ dị.

Cảm giác thời gian và sinh mệnh chậm chạp giống như di chuyển trong hải dương rộng vô biên vô hạn, mênh mông không điểm cuối, trong khoảnh khắc khiến tất cả phải quỳ bái, như nhìn thấy Chân Thần duy nhất trên trời đất này.

"Lần thứ mấy…"

"Rốt cuộc là lần thứ mấy…"

Elmin nghẹn ngào, kích động nhìn bóng người to lớn từ mấy nghìn năm trước đây.

Thời khắc này, nàng như xuyên qua dòng sông thời gian, hồi tưởng lại thời viễn cổ, vào những năm cuối cùng kết thúc thời đại vu sư Babylon.

Mặt đất vỡ tan.

Nàng và Medusa ngủ say bên bờ đại dương, chính là hai vị vu sư cuối cùng của thời đại trước. Hai vị này đã từng là đối thủ, từng khóc cười với nhau. Khi đó, người khổng lồ vĩ đại trong thần thoại cổ xa xưa chậm rãi cất bước tới. Medusa điên cuồng chạy đi, hai chân trần cất bước trên núi đồi đất đá…

"Dù không phải lần đầu tiên thấy, nhưng thật sự quá tráng lệ."

Nàng lẩm bẩm nói, còn nhớ khi bản thân ở dưới đáy biển.

"Lịch sử tan vỡ, Gilgamesh của văn minh Sumer, vương quốc vu sư thần thoại Babylon… Cùng với hôm nay, là lần thứ ba. Lại là một giao điểm sao?"

"Thời đại Lục giới?"

Đôi mắt nàng bỗng xuyên qua thời không, nhìn về phía bóng

dáng Đạo Quân đã mất đi khí tức. Đó là một vị nữ tử rực rỡ như hoa, y phục trắng thanh khiết, lạnh lùng.

Nàng mỉm cười chúc phúc, cũng không kìm được vẻ ước ao.

"Khi ngươi ngã xuống, thế gian có cảnh tượng kỳ dị. Thiên địa vì thế mà buồn đau. Vạn vật vì đó mà khóc thương. Ngay cả Thần Sáng Thế cũng tự mình đến tiễn đưa ngươi. Đây chính là vinh quang to lớn vô ngần…

Ngươi đi tới thế giới này, tượng trưng cho một thế giới triển khai. Ngươi rời thế giới này, tượng trưng cho một thế giới ngã xuống.

Không tranh vạn vật, không tranh thiên địa, không tranh lợi ích, không tranh quyền thế, một lòng cầu đạo. Thân ở trong rừng sâu núi thẳm thân cận với hoa cỏ tự nhiên, một trái tim lưu ly. Tuy rằng ta cũng thanh tâm quả dục, nhưng cảnh giới của ngươi vẫn là độ cao mà cả đời ta khó mà với đến…"

"Kẻ một lòng cầu đạo, đạo tất quấn thân."

Nàng ngưng thần nhìn, cảm khái mà lại chấn động nhìn về phía một vị mà bản thân tượng trưng cho "Đạo", tượng trưng cho chung cực, là thực thể trừu tượng trong đa nguyên vũ trụ hỗn độn.

Kẻ cầu đạo cuối cùng đã được đạo tới tiễn đưa.

Cả một đời thanh tâm quả dục, kết cuộc đã được hồi báo.

Nàng hơi run rẩy, lập tức hiểu rõ.

"Y tuy không tranh, nhưng thiên hạ không ai có thể tranh."

…

…

Thế giới hoàn toàn dừng lại.

Chỉ có mấy vị Thần linh cổ xưa nhất đã từng thấy là còn tri giác, các Thần linh còn lại đều chấn động nhìn theo người khổng lồ thần bí đang bước từng bước tới.

Bọn họ giống như bức tượng điêu khắc đông cứng trong dòng thời gian bị kéo thật chậm, không thể động đậy, thậm chí sinh tử căn bản không nằm trong tay mình.

Họ cảm nhận được sự khủng bố khổng lồ của thời khắc sống còn, sự khủng hoảng khi sinh mệnh không thể do mình khống chế. Trải nghiệm này từ bao giờ? Chỉ có thời khắc yếu ớt chưa thành Thần mới có lòng sợ hãi như vậy.

Như vậy, đây rốt cuộc là cảnh tượng kỳ dị trong trời đất gì?

Hoặc là… Sự tồn tại vĩnh hằng, cổ xưa nào đó giáng lâm?

Họ không ngừng nảy sinh nghi vấn.

Vừa bị đánh nát sự kiêu ngạo, vừa cảm giác mình quá nhỏ bé, quá đáng thương.

Họ đột nhiên cảm giác mình giống như ve sầu trong đất, nằm im lìm trong lòng đất suốt mười bảy năm mới đổi lấy thời khắc chui lên khỏi mặt đất để tái sinh, thấy được thế giới sáng bừng lên, cả bầu trời mùa hè sáng sủa.

Nhìn thấy bầu trời thế giới mênh mang, thấy sự nhỏ bé và vô tri của mình.

Buồn cười…

Bản thân mình buồn cười biết bao?

Có lẽ vô tri không phải nguồn gốc của sự tự hủy diệt, chính là sự ngạo mạn.

Nhưng ngay lúc này, nếu đây thực sự là một vị tồn tại từ Thái Cổ nào đó, chỉ giáng lâm xuống đã khiến cả thế giới dừng trôi, vậy thì thật đáng sợ… So ra, họ càng muốn tin rằng đây là một loại pháp tắc tự nhiên nào đó.

Tương tự Phong, Hỏa, Lôi, Điện, Ảo ảnh, những hiện tượng tự nhiên dị thường, là quy luật thiên nhiên ngưng tụ thành dị tượng.

"Nó nên là một loại pháp tắc thiên địa được cụ thể hóa, vượt thế gian giáng xuống, tới vì thời khắc Đạo Quân ngã xuống."

Lúc này, Hồ Nhân Nông không tỏ ra sợ hãi, thái độ như thường. Thời khắc sống còn tuy khủng bố, nhưng hắn ta dù bị đông cứng cũng không sợ hãi, chỉ cảm thấy tiếc nuối.

"Đến từ Thái Cổ, nhân loại nhìn bốn phía thế gian có các hiện tượng kỳ dị, sấm vang chớp giật, trời đất sụp đổ, cho rằng trong trời đất này có Thần linh Thái Cổ… Thời cổ đại, chúng ta sợ hãi Phong Hỏa Lôi Điện, nhưng sau dần dần hiểu rõ quy luật trong đó lại trở thành Thần, bản thân đã trở thành Thần linh Thái Cổ kia. Hôm nay, chúng ta nhìn thấy dị tượng mới, không hiểu cũng là do cảnh giới chúng ta không đủ."

"Đối với vũ trụ mênh mông, thế giới rộng lớn, chúng ta vẫn chỉ sống trong một góc nhỏ đáng thương." Bách Hiểu Sinh gật đầu tán thành. Hai vị Thần linh bác học cảm khái, đồng thời giao lưu.

"Như vậy có thể thấy, thế giới rộng lớn vô cùng, chúng ta không thể theo kịp. Ở bên ngoài thế giới của chúng ta còn có đại thế giới. Các loại hiện tượng thần bí tự nhiên có một bộ quy luật pháp tắc vận hành."

"Đạo Quân ngã xuống, các loại dị tượng xuất hiện chính là cơ may to lớn. Chúng ta nhòm ngó cảnh giới mới từ một vị nửa bước cấp chín, cảnh giới chí cường, nhưng vẫn chỉ là ếch ngồi đáy giếng. Chúng ta phải tìm tòi nghiên cứu lĩnh vực càng cao hơn."

"Nhưng làm sao lại là cấp bậc Thiên Đế?"

"Như vậy là có thâm ý gì?"

…

Ngay cả Tiên Huyết Đế cũng lấp lóe thần quang đầy mặt. Ánh mắt bọn họ sáng quắc lên nhìn chòng chọc đằng xa.

Đối với bọn họ, đây là một loại trải nghiệm hiếm thấy, có thể nhìn thấy "Chân lý".

Họ cũng dấy lên lòng cầu đạo hừng hực.

Mọi người đột nhiên cảm giác con đường của Đạo Quân là chính xác. Một lòng cầu đạo, không hỏi phồn hoa thế gian. Bọn họ đều bị trì hoãn quá nhiều thời gian tu hành, bị hồng trần che mờ trái tim.

Trước khi Đạo Quân chết đi lại có thể nhận được vinh dự đặc biệt như vậy, các loại hiện tượng kỳ dị trong trời đất đã chứng minh được rất nhiều…

…

Chương 927 - Kẻ Một Lòng Cầu Đạo, Đạo Tất Quấn Thân! 2

Thời gian bất động.

Hứa Chỉ lúc này cất bước trong tầng hầm của mình, cảm thấy khá ấm áp. "Mặt đất trên thế giới Vu Sư quá lạnh, lạnh lẽo thoải mái, còn tầng hầm nhà mình nóng hơn rất nhiều… Có điều nhiệt độ hầm ngầm như vậy cũng thích hợp lên men."

Hắn đặt chân trên núi đồi xanh biếc, nhìn những Thần linh bị đông cứng, trôi nổi giữa không trung tựa như những con muỗi cực nhỏ, rất tinh xảo.

Hứa Chỉ nhìn một chỗ phía trước.

Lúc này, trong thần khu của Đạo Quân, đám Shiela, Lâm Hồng Phượng ngửa đầu nhìn lên, thấy một người khổng lồ đỉnh thiên lập địa mênh mông, họ đều sợ hãi tê dại cả người.

"Đây là sinh vật gì?"

"Thật đáng sợ."

"Chẳng lẽ là vũ khí bí mật của một số Thần linh, họ muốn tranh cướp Thần khu của Đạo Quân?"

Họ đang giao lưu.

Bỗng nhiên, Shiela nhớ tới lịch sử thời đại xa xưa, là thần thoại Sumer mà Đại Đế Messiah đã kể, vị Vua anh hùng cổ xưa…

"Người khổng lồ cao vạn trượng? … Là Thần… Thần Sáng

Thế!"

Shiela bỗng nhiên kêu to. Nàng nhớ tới truyền thuyết cổ xưa nhất thế giới.

"A?" Tất cả mọi người chớp mắt cái đều trợn mắt há mồm.

Thần Sáng Thế… Sáng thế tạo ra thế giới. Thần chỉ giáng lâm, thời gian của toàn bộ thế giới đều dừng lại, giống như một đoạn sông dài bỗng nhiên bị chặn.

Hiện tượng khủng bố siêu tự nhiên này đã tiếp cận với thần lực chiều không gian cao cấp, tức đã đột phá Thần linh cấp chín cũng không chừng.

"Chờ đã… Ta hiểu rồi."

Lâm Hồng Phượng cũng chợt kêu lớn, kích động không thể tự kiềm chế:

"Các tỉ muội, căn cứ ghi chép của Cổ Thần, Đạo Quân phụng mệnh một vị tồn tại cổ xưa mới khai thiên tích địa… Chẳng lẽ chính là… !"

"Chẳng lẽ Đạo Quân tuân ý chí Thần Sáng Thế? Trước mắt, sứ mệnh đời này đã kết thúc, nên muốn tiếp Đạo Quân đi?"

Có người mắt sáng rực lên.

Kích động nhất chính là đám động vật nhỏ.

Tuy họ chưa hóa hình, nhưng miệng đã nói tiếng người, là trụ cột vững vàng của yêu giới. Đặt ở thế giới bên ngoài, đó cũng là cường giả cấp sáu, thậm chí Thiên Đế.

Tiểu Lộc kêu to với các bạn bè, vui vẻ nói:

"Chúng ta vừa rồi còn đang nói, không được thì liều mạng,

giúp một phen khai thiên! Bây giờ lại giáng lâm, sứ mệnh của Đạo Quân xong rồi!"

"Ta nói mà. Người tốt như Đạo Quân nhất định sẽ..." Có con vật nhỏ khóc ào ạt, nước mắt chảy dài.

Lúc này, mọi người trong sa bàn đều đang nhìn Hứa Chỉ. Hứa Chỉ cũng đang nhìn toàn bộ bên trong Cửu Trọng Yêu giới, nhìn thấy chúng Thần linh của Nữ Võ Thần cung đang vui mừng khôn xiết.

"Phượng Hoàng còn ở bên trong."

Hứa Chỉ cảm giác thấy hơi hao tổn tâm trí.

"Thời gian ngưng trệ đại biểu cho mọi phòng ngự đã mở cửa, bao gồm không gian cũng có thể tùy tiện ra vào."

Hắn dừng bước lại, không nhìn các Thần linh kinh hãi xung quanh.

Hắn không hứng thú biết tâm trạng họ đang ra sao.

Hắn chỉ biết rằng mình là một Thiên Đế.

Hắn không phải Thần Sáng Thế toàn trí toàn năng chân chính. Chuyện hắn cần làm hiện nay rất khó.

Muốn lặng lẽ im ắng tiến vào sa bàn, đột phá tầng tầng bảo vệ, lấy đi trứng Phượng Hoàng trong tay đám Thần linh mạnh mẽ như Lâm Hồng Phượng là không thực tế.

Vì lẽ đó, tự nhiên là hắn dùng thân phận chính Thần Sáng Thế đến đây.

Những người kia có đánh nhau cũng chẳng sao, nhưng Phượng Hoàng tuyệt đối không thể chết được. Mình muốn đón nàng đi, giúp nàng vượt qua thời kỳ suy yếu. Để nàng ở lại chỗ đám Lâm

Hồng Phượng là quá nguy hiểm. Bọn họ hiện tại dùng dốc toàn lực cũng chưa chắc đã bảo hộ được.

Nhưng hắn làm sao lấy đi trứng Phượng Hoàng từ đám Lâm Hồng Phượng đây?

Ngoại trừ khống chế tốc độ dòng chảy thời gian, hắn không hề có năng lực đặc biệt khác. Dù hắn tiến hành Thần hóa thế nào đi nữa, hắn chẳng qua cũng chỉ là một Thiên Đế loại hình cơ bản nhất mà thôi.

"Vấn đề chủ yếu là đột phá vùng không gian Thần linh này."

Hắn âm thầm suy nghĩ.

"Cho dù ta tinh thông định vị không gian bằng Cửu Chuyển Huyền Công, nhờ đó tính ra vị trí đầu mối không gian của thân xác, vả lại các Thần linh thủ trong bộ não cũng bị giam cầm, xem như cánh cửa đã mở. Thế nhưng, với cảnh giới trước mắt của ta, ta chung quy vẫn cần kỹ xảo đủ tinh tế, đủ khủng bố mới có thể bước vào thời không Thần linh kia."

"Phá tan không gian, đây là một thử thách không tệ."

Hứa Chỉ cười, cảm thấy rất có tính khiêu chiến.

"Hiện giờ mới phát hiện, năng lượng không đủ chưa chắc đã là chuyện xấu. Tại cùng một cảnh giới, không ngừng rèn luyện hướng tới viên mãn, cơ sở sẽ vững chắc đến độ không gì địch nổi."

"Hiện tại, trước tiên rút ra một nhánh cây, đưa trứng Phượng Hoàng tới cửa không gian rồi lại nói."

Bỗng nhiên, trước ánh mắt kinh hãi của mọi Thần linh, ở biên giới trứng Phượng Hoàng, một cây dây leo nảy mầm non từ trong đất, vụt lên khỏi mặt đất, hóa thành một cây dây leo thông thiên.

Ào ào ào!

Giống như xuất hiện một nụ hoa trắng tuyết bao chặt lấy trứng Phượng Hoàng, chậm rãi dâng lên, chọc thủng bầu trời.

"Có thể thử nghiệm."

Hứa Chỉ nhẹ nhàng vươn tay điểm một cái. Tốc độ tính toán ma hạch tăng vọt. Vô số hệ thống văn minh thế giới chồng chất, dung hợp.

"Đại khái ở đây, lấy phương thức này…"

Hắn càng nghĩ càng thông suốt, có cảm giác chợt hiểu.

Rầm!

Không gian xuất hiện gợn sóng.

Cộc cộc cộc…

Hắn lại dùng đầu ngón tay điểm điểm mấy cái.

Dùng kỹ xảo phá lực, từng đầu mối không gian bị phá tan như kỳ tích. Dùng lực lượng cực kỳ mỏng manh lại có thể cưỡng ép phá tan toàn bộ không gian.

Rầm!

Sợi dây leo xanh biếc nâng trứng Phượng Hoàng chợt nở hoa, không ngừng sinh trưởng, xuyên thấu không gian. Hứa Chỉ nhẹ nhàng lấy đi trứng Phượng Hoàng. Quả trứng biến mất trong lòng bàn tay hắn.

"Quyết định." Hắn thầm nói.

Một khắc sau, tiếng nói của hắn vang lên.

Giống như âm thanh của Đại Đạo trong trời đất, thần thánh tới từ tự nhiên thiên địa, vang vọng mỗi góc.

"Đạo Quân, trải qua bảy kiếp hỗn nguyên, nhập thế này, phụng mệnh khai thiên tích địa, công đức viên mãn, tu được chính quả. Thoát ly giới này, trở về nguồn cội."

Tiếng nói vừa dứt.

Hứa Chỉ không có tâm trạng gì ở lại. Chuyện cần làm đã làm, hắn không cần đứng lại, xoay người đi thẳng.

Theo Hứa Chỉ từng bước đi xa, bóng lưng khuất dần. Mỗi bước hắn đạp xuống thế gian, thời gian đọng lại dần chảy nhanh hơn từng giây từng phút. Tốc độ từ chậm chạp trở về bình thường.

Phía sau, chúng thần nhìn ngó lẫn nhau.

"Phụng mệnh khai thiên?"

"Công đức viên mãn, tu thành chính quả?"

"Trở về nguồn cội?"

Nghe được câu nói này, tất cả Thần linh thất thanh la lên. Tin tức ẩn chứa trong lời nói quá mức khổng lồ, quá khủng bố. Họ mới nhớ tới "Cổ Thần" trong ghi chép lịch sử, về Đạo Quân khai thiên. Họ có một suy đoán mơ hồ về thân phận của tồn tại thần bí kia.

Đồng thời, quay về nguồn cội lại là nơi nào?

Nguồn cội, khởi nguyên?

Hai chữ này quá mức kinh người.

Khởi nguyên gì? Khởi nguyên của vạn vật? Khởi nguyên của đại đạo? Khởi nguyên của thế giới? Nguồn gốc của thời gian,

không gian, vĩ độ?

Hay khởi nguyên của tất cả?

Hoặc cả thế giới là một điểm, mà thời gian, không gian, vĩ độ, đại đạo, sinh mệnh đều là những đường nét vẽ ra từ một điểm đó. Còn điểm trung tâm đó… chính là khởi nguyên?

Chương 928 - Truy Bước Tiến Chân Lý

"Còn nữa, vừa rồi cái gì bị lấy đi?"

"Không phải Đạo Quân đã ngã xuống rồi sao?"

"Chẳng lẽ là đi khắp dòng sông thời gian trong quá khứ, hồi tưởng quá khứ, nắm lấy thần hồn tử vong của Đạo Quân? Để Đạo Quân chết già được phục sinh?"

Thời khắc này, tất cả Thần linh đều điên cuồng suy tưởng, lúc đó có nụ hoa vây quanh, không thể thấy rõ.

Đạo Quân tử vong, cảnh tượng trời đất quá quỷ dị.

Có pháp tắc cổ xưa, không biết tên giáng lâm.

Bách Hiểu Sinh nhíu mày:

"Đây không phải điều quan trọng nhất. Các ngươi có phát hiện không, 'Hắn' đột phá không gian Thần linh mới lấy đi."

"Đó không phải điều bình thường sao?" Có Thần linh đáp.

Sự tồn tại thần bí nắm giữ lực lượng to lớn, đó chỉ là chuyện dễ như ăn cháo thôi.

Hồ Nhân Nông cũng chợt phát hiện. Tâm tư của y cũng rất kín đáo:

"Không, từ đầu tới đuôi đều chỉ là lực lượng cấp bậc Thiên Đế thôi, không vượt qua lực lượng Thiên Đế!"

Trong nháy mắt, mọi Thần linh đều cảm thấy khó mà tin nổi.

Chỉ một vị Thiên Đế mà phá tan không gian Thần linh?

Bọn họ hồi tưởng lại, rồi mới chợt nhận ra. Tại sao vị tồn tạo pháp tắc đại đạo thần bí kia lại chỉ dùng lực lượng Thiên Đế? Mà chỉ vẻn vẹn là Thiên Đế lại có thể phá tan không gian Thần linh?

"Động tác trong chớp mắt kia quá đẹp, giống như vô hạn tiếp cận 'Đạo' ra tay, hoàn mỹ giống như món đồ sứ tinh tế nhất." Bách Hiểu Sinh nỗ lực nhớ lại.

Hắn biết rõ, đó là một cơ may. Khả năng vận dụng lực lượng hoàn mỹ đến khinh khủng, lấy nhỏ phá lớn, nếu có thể học được, chỉ sợ cùng cảnh giới không ai có thể so sánh.

"Cảnh giới Thiên Đế?"

Elmin nhíu mày, thầm nói:

"Dường như ta hơi hiểu ra. Ở thời đại Sumer cổ xưa nhất, phân thân không có tu vi của Thần Sáng Thế giáng lâm. Phân thân giáng lâm thời đại Vu sư là cấp bốn… Hiện tại phân thân giáng lâm chính là Thiên Đế cấp bảy… Đây là một quy luật. Cấp bậc phân thân của Thần Sáng Thế bị cấp độ thế giới ảnh hưởng."

Cấp bậc thế giới càng cao, phân thân giáng lâm càng mạnh.

Thời đại Sumer là thời đại nguyên thủy có cấp bậc thấp nhất, cho nên là thấp nhất.

Mà hiện giờ thế giới siêu phàm này đã mạnh mẽ đến mức độ cần một phân thân Thiên Đế giáng lâm. Có lẽ, tương lai xa xôi, thế giới này lại nâng cao một tầng, sẽ là phân thân cấp bậc Thần linh giáng lâm.

"Rất tốt."

Hứa Chỉ tự nhiên không quan tâm tới bọn họ. Hắn vô cùng bình thản, chỉ nhanh chóng cất bước rời đi, giống như như tản bộ dưới hầm nhà mình.

Hắn cũng chỉ là một Thiên Đế, chuyện cần làm thực sự đơn giản: Nỗ lực phá tan không gian Thần Linh, lấy đi trứng Phượng Hoàng. Đám người kia nghĩ như vậy, hắn lại phải làm thế nào?

Chỉnh lý suy nghĩ?

Suy đoán tính toán?

Đó là chuyện của họ. Hứa Chỉ đã công đức viên mãn.

Đối với Hứa Chỉ, đó chỉ là chuyện nhỏ mà thôi.

Lúc này, ở phía xa xa.

Theo từng bước chân đi xa của Hứa Chỉ, thời gian của các Thần linh dần hồi phục.

Đối với họ, cảnh tượng kỳ dị trong trời đất đã biến mất.

Chỉ có thể dùng từ "Chấn động" để hình dung hình ảnh họ thấy ngày hôm nay. Đạo Quân ngã xuống khiến họ không còn là ếch ngồi đáy giếng, mà biết được thế giới mới.

Họ tập trung nhìn theo người khổng lồ vạn trượng rời đi, ánh mắt còn sợ hãi.

Dù dòng thời gian quanh mình khôi phục, cũng không ai dám làm càn.

Nếu lỗ mãng tiếp xúc, rồi làm tức giận sự tồn tại hiện tượng pháp tắc không biết kia, có lẽ sẽ giống như người bình thường tiếp xúc với lôi điện, hoặc dùng thuyền nhỏ đi tới chỗ biển gầm. Tiếp cận tự nhiên, cảm nhận sự tráng lệ mênh mông của đất trời, cũng chính là lúc tử vong.

Bỗng nhiên…

Tình huống ngoài ý muốn phát sinh.

Medusa trước đó vẫn yên lặng bỗng khom lưng, tạo thế lấy đà chuẩn bị chạy.

Vèo!

"Khởi nguyên là nơi nào? Mang ta đi cùng!"

Một giây sau, đuôi rắn của nàng hóa thành hai chân dài, đạp lên núi non sông suối.

Đùng đùng đùng!

Mặt đất chấn động kịch liệt. Medusa điên cuồng đuổi theo người khổng lồ vạn trượng, vung hai tay nhào tới.

"…"

Hứa Chỉ hơi khựng lại, suýt té ngã.

Mặt hắn lập tức đen xì. Sao bỗng nhiên lại loạn lên, có để ta vui vẻ rời đi hay không? Nàng này muốn trèo lên ta à!

"Nàng ta không muốn sống nữa!"

"Ma Thần khởi nguyên, không biết tự lượng sức mình, vậy mà lại muốn đuổi theo…"

Toàn bộ Thần linh phía sau cũng kinh ngạc đến ngây người.

Bao gồm cả Elmin, mọi người đều không ngăn cản. Elmin không ngờ Medusa lần này điên cuồng như vậy.

Mấy người Manh Muội, Lôi Đế cũng kinh ngạc.

Hiện tại, ngay cả Manh Muội cũng không dám làm loạn.

Bình thường, nàng ta nói toàn lời to gan, đáng xấu hổ, nhưng chân chính đến thời điểm như thế này lại chỉ có thể lặng lẽ co mình trong chúng yêu, lúng ta lúng túng, liên tục tự an ủi mình, còn có lần sau…

Đặc điểm của nàng ta chính là nhát.

Nàng ta nghiến răng ken két: "Medusa làm sao dám tàn nhẫn như vậy? Nàng ta vĩnh sinh, chẳng phải càng nên tiếc mạng hơn bất kỳ ai mới đúng chứ? Đó là Thần Sáng Thế chí cao! Là Chí cao duy nhất! Cho dù chỉ là một phân thân giáng lâm cũng không thể mạo phạm. Nàng ta làm sao dám!?"

Manh Muội thầm gào thét trong lòng, nhận thức về tính điên cuồng của Medusa có sự đổi mới.

Nhưng Manh Muôi căn bản không biết được một chuyện: Ở thời đại Babylon phá diệt, Medusa có sinh mệnh vĩnh cửu vốn đã có hành động như vậy. Khi đó Elmin cũng không dám làm bừa, chỉ có Medusa dám xông lên, thậm chí còn muốn quyết đấu, ôm lòng quyết tử.

"Đây chính là niềm tin truy cầu chân lý của nàng ta? Medusa tới mức độ này quả thực đủ tàn nhẫn, đủ quyết đoán, còn dám cược mạng, quả thực không phải ngẫu nhiên." Manh Muội gắt gao nhìn bóng lưng Medusa đuổi theo người khổng lồ, đạp trên núi non sông suối đuổi theo. Manh Muội nhớ lại đám người Babylon truy đuổi chân lý ở thời đại xưa trên Trái Đất.

Manh Muội cũng giống như nhìn thấy thời đại thần thoại cổ xưa, bóng lưng Medusa chính đang dần trùng điệp với một vị khác cũng đang truy đuổi chân lý, chính là người khổng lồ không ngừng cất bước.

Người khổng lồ kia đuổi theo Mặt Trời nóng rực, đuổi theo trên mặt đất đến khi chết khát.

Cũng không biết tự lượng sức mình.

Cũng không nghĩ tới bản thân mình.

Ngươi không muốn sống nữa sao?

Manh Muội nhìn theo Medusa, dường như thấy được người khổng lồ truy cầu chân lý thuở xưa, lẩm bẩm:

"Khoa Phụ không tự lượng sức, muốn đuổi theo Mặt Trời. Lúc đuổi tới thung lũng, Khoa Phụ khát mệt, uống nước Hoàng Hà, Vị Hà. Nước sông Hoàng, sông Vị vẫn không đủ, cho nên Khoa Phụ đi đến đầm lớn phía Bắc uống nước… Chưa kịp tới nơi, Khoa Phụ đã khát mà chết!"

"Nàng hiện tại cũng vậy…"

Manh Muội không nhịn được kêu to, da gà nổi toàn thân, mắt nhìn theo nữ khổng lồ đang điên cuồng chạy trên mặt đất.

"Khoa Phụ đuổi theo Mặt Trời, không đúng, là Medusa đuổi theo Mặt Trời."

Chương 929 - Tiến Trình 1

Thời khắc này, tất cả Thần linh đều trố mắt nhìn.

Họ đều cho rằng mọi sự sẽ bình tĩnh trôi qua. Sự tồn tại khó mà tin nổi kia giáng lâm thời khắc Đạo Quân chết đi, họ có thể nhìn thấy chính là cơ may to lớn.

Ai có thể nghĩ được, vốn sẽ kết thúc sóng êm biển lặng, vậy mà Medusa lại…

Điên cuồng như thế!

Giống như kẻ cầu đạo điên cuồng đuổi theo bước tiến của Chân Lý, cuồng chân mà chạy.

Nhìn vị nữ khổng lồ kia đạp nát núi đồi chạy đi, tư thái không muốn sống, tất cả Thần linh đều trợn mắt.

"Người điên này!"

"Những năm nay, e là ngủ say váng đầu!"

"Đối với người khác, tùy tiện như vậy cũng thôi, vậy mà lúc này lại dám?"

"Nàng ta không muốn sống nữa thì thôi, nhưng có khi còn liên lụy đến chúng ta."

Rất nhiều Thần linh không ngừng mắng chửi. Họ hãi hùng khiếp vía, đứng cùng kẻ điên như vậy, ai cũng sợ.

Kẻ gan to bằng trời kia dám làm tức giận Thần Sáng Thế cổ xưa, thần bí mà khủng bố, cả thế giới này cũng có thể bị hủy diệt.

Oành oành oành!

Một vị nữ yêu tóc rắn lao đi như bay, mặt đất rung động ầm ầm, giống như Thần Ma viễn cổ khổng lồ đến độ che trời phủ đất đang chạy gấp.

Hứa Chỉ có hơi tê da đầu.

Medusa làm sao lại tàn nhẫn như vậy?

Hắn không sợ kẻ mạnh miệng, kẻ nhát gan, chỉ sợ kẻ điên không cần mạng này.

Kẻ khác mạnh miệng dọa dẫm, ngươi dừng thời gian một cái là sẽ không còn lộn xộn. Mình làm xong việc cũng chỉ cần tùy tiện rời đi. Còn trước mắt đây… thì đau đầu rồi!

Đùng đùng đùng!

Medusa đuổi theo, sải bước tiến lên.

Hứa Chỉ cũng không dừng bước chân, thậm chí không hề xoay người mà chỉ duy trì bước tiến chậm rãi như trước, bình tĩnh, từ từ tiến tới.

Chỉ là, Medusa chạy đi, chạy đi, cảm thấy mình ngày càng chạy chậm lại. Nàng nhìn bóng người khổng lồ đằng xa, giống như vầng Thái Dương tỏa ra ánh sáng vàng rực rỡ, chói mắt, dù đuổi tới lúc cổ khô rang cũng không thể nào đuổi kịp.

"Làm sao, xa như vậy?"

Nàng càng đuổi càng xa. Rõ ràng chỉ còn cách mấy dặm nữa, mà làm thế nào cũng không đuổi kịp, giống như hóa thành khoảng cách xa không thể với tới. Nàng càng ngày càng chậm, giống như một bộ phim tua từ từ.

"Phù!"

"Dọa ta một hồi!"

Thần linh phía sau thấy được cảnh tượng kỳ ảo, có cảm giác rối loạn như thời gian bị cắt rời. Họ cảm giác Medusa và đám người mình không còn ở cùng trong một chiều không thời gian. Họ vừa khủng hoảng, cũng vừa thở phào nhẹ nhõm, cảm thấy tâm trạng giống như vừa đua xe xong, thoải mái chập trùng.

"Cũng may, cũng may."

Ngay cả bình tĩnh thận trọng như Liễu Ôn Kiếm cũng bị dọa sợ.

Nhân Hồ Nông đầy cảm khái nói:

"Có điều, trước mắt đã thoát ly tình trạng cắt rời thời gian, có hình ảnh so sánh, tính toán ra được… Ma Thần khởi nguyên và chúng ta chênh lệch vô số thời đại dài dằng dặc. Nàng chỉ bước mấy bước kia, e là đã qua mấy năm. Sợ là vĩnh viễn không bước qua được."

…

Bọn họ thì thầm, cảm thấy kỳ quái lạ lùng. Hôm nay xảy ra các loại xung kích đã trực tiếp mở ra lĩnh vực hoàn toàn mới, tầm mắt hoàn toàn trống trải.

"Quả thật giống Khoa Phụ đuổi theo Mặt Trời." Manh Muội cực kỳ hưng phấn: "Đó là vĩnh viễn không đuổi kịp."

Lúc này, Đạo Trường Sinh bên cạnh đã từng gặp sự tồn tại này, không nhịn được hỏi sư phụ mình là Manh Muội:

"Lão sư, ngài đã từng gặp loại Thần cổ xưa như vậy chưa?"

"Đương nhiên! Bởi vì đây chính là vị mà trước đó ta đã từng…"

Manh Muội ho khan, nghiêm túc giới thiệu:

"Là sự tồn tại cổ xưa, sư phụ đương nhiên biết nhiều hơn chút, cũng biết khởi nguyên kia là cái gì."

Thần linh xung quanh chớp mắt dựng lỗ tai lên.

Ai cũng biết lai lịch của Manh Muội rất cổ xưa, thần bí, thậm chí năm xưa Mỹ Mộng Thần muốn xâm lấn trí nhớ của nàng, kết quả bị sự tồn tại cổ xưa chưa biết đến xóa bỏ.

Manh Muội cũng không khách khí, dương dương tự đắc nói:

"Hắn sinh ra từ thuở ban sơ của hư vô, khởi nguyên thiên địa hỗn độn, là sự tồn tại duy nhất vượt qua đa nguyên vũ trụ, vô số chiều không gian."

Ầm!

Chúng Thần cảm thấy đầu nổ tung, xương cốt nổ tung, một luồng máu chảy ngược lên bộ não, bỗng ngừng thở.

Manh Muội rất hài lòng với vẻ kinh ngạc, ngơ ngác của các Thần linh.

Bởi vì bình thường nàng cũng ko dám nói lung tung những câu nói này.

Bởi vì không thể miêu tả, không thể nhìn, không thể nói tên, cho nên chỉ cần kể ra với các sinh linh không biết chuyện khác cũng có thể bị quan sát từ cõi u minh. Mỹ Mộng Thần tử vong như thế. Thế nhưng trước mắt nếu mọi người đều đã tận mắt thấy thì sẽ không còn sợ.

Manh Muội cười, chắp tay sau lưng, tiếp tục khoác lác, vẻ cao thâm khó dò:

"Hắn vượt qua vật chất, thời gian, không gian, đạo đức, luật nhân quả. Tất cả nhận thức của nhân loại trong quá khứ, hiện tại,

tương lai đều không thể hiểu được sự tồn tại của hắn."

"Hắn là vô hạn, vĩnh hằng bất diệt, là thực tể mang nghĩa trừu tượng trong toàn bộ đa nguyên vũ trụ trừu tượng, không thuộc về bất kỳ không gian vũ trụ nào."

"Hắn ở trong căn nhà nằm giữa các chiều không gian, đang vẽ ra toàn bộ giống loài của chư thiên vạn giới, thậm chí toàn bộ chư thiên vạn giới. Thời gian, không gian, đều do hắn tự tay sáng tạo ra."

Hít…

Mọi người sợ đến độ không thể nói được gì.

Cả khu vực tràn ngập trong không khí hoảng loạn, giống như tận thế sắp tới.

Nơi khởi nguyên là một căn nhà nằm giữa các chiều không gian?

Lượng tin tức thật quá khủng bố.

Địa Mẫu Thanh Đằng quả nhiên biết được tình huống và bố cục của những thế giới khác.

Nàng ta còn biết được cả quy tắc vận chuyển của toàn bộ chư thiên vạn giới, không phải nông cạn giống như dân bản địa bọn họ.

Trong nhất thời, họ càng coi trọng địa vị của Địa Mẫu Thanh Đằng hơn. Manh Muội nhìn xung quanh, cảm thấy rất hài lòng. Điều nàng muốn chính là hiệu quả như này. Đám dân bản địa này bị chồng của ta dọa ngốc chưa?

Lúc này, các Thần linh giật mình vì Manh Muội mà dời sự chú ý, nhưng…

Tất cả mọi người đánh giá thấp quyết tâm của Medusa.

Đùng đùng đùng!

"Chỉ bằng vậy mà muốn ngăn cản ta?"

Medusa bỗng run rẩy dữ dội, bùng phát khí tức kinh khủng.

Ánh mắt nàng kiên quyết. Máu tươi chảy ròng ròng trên da. Thân thể không ngờ tăng tốc thêm một chút.

Xoạt xoạt!

Mỗi tế bào đều bùng lên uy thế khủng bố.

Thân thể nàng ta do 129.600 sinh mệnh đúc thành, thấp nhất cũng đã hoàn toàn tu thành Thiên Đế. Lúc này Medusa mới bùng nổ lá bài tẩy. Mỗi tế bào Thiên đế đều tu luyện hai đến ba loại hệ thống, có Võ đạo, Vu sư, Nội thiên địa…

Ầm ầm!

Khí lưu bùng phát trên người nàng ta.

Vô số tế bào Thiên Đế tu ba đường triệt để dung hợp khí tức, triển khai bí pháp nào đó, giống như phá tan tầng tầng giam cầm không gian. Thân thể nàng đầy vết thương, máu chảy ròng ròng, nhưng vẫn đứng thẳng tắp, ra sức vùng vẫy tiến về phía trước.

Vậy mà, nàng thật sự bước nhanh được mấy bước, rồi lại chậm lại.

"Còn chưa đủ sao?"

Chương 930 - Tiến Trình 2

Đôi mắt Medusa đỏ rực, chiến ý nhuộm màu mắt, bắn thẳng lên trời, thiêu cháy không gian, giống như Chiến Thần thời đại viễn cổ dũng cảm múa đao về phía trời, không một chút sợ hãi.

"Vậy thì dùng toàn lực đi!"

Ầm ầm!

Nàng nghiêm nghị cất tiếng, rồi nhẹ nhàng vươn bàn tay trắng tuyết, chộp về phía bóng người phía trước.

Vậy mà toàn bộ sáu nghìn tế bào Thần linh còn lại tổ hợp thành nửa bàn tay Thần, trắng mịn. Đầu ngón tay óng ánh như lưu ly. Mỗi tế bào Thần linh trong bàn tay đều tu luyện nhiều loại hệ thống.

Lúc này, tất cả Thần linh phía sau đều thấy mà sững sờ, không thể tin vào mắt mình.

"Medusa ẩn giấu sâu như vậy sao? Đã có nửa bàn tay?"

"Mạnh hơn tưởng tượng gấp mười mấy lần. Không ngờ mỗi vị Thần linh của nàng ta đều cùng tu tập trung hệ thống. Nửa bàn tay chỉ sợ đã có sức đấu mạnh mẽ sánh ngang với Thần linh cao đẳng rồi!"

Một số Thần linh trầm mặc. Nửa bàn tay này còn mạnh hơn tưởng tượng, e rằng đã đứng ở đỉnh Thần linh cấp tám.

Có lẽ còn có thể so sánh với các Thần linh cao đẳng như Đạo Trường Sinh, Elmin.

Nhưng đó mới chỉ là nửa bàn tay. Nếu Medusa tu luyện tới toàn bộ bàn tay Thần linh, nàng ta có thể quét ngang toàn bộ Thần linh. Thiên địa đều thuộc về Medusa…

Trong cùng cảnh giới, sức chiến đấu của nàng ta cao phá giới hạn.

"Ngươi điên rồi! Không được!"

Elmin bên cạnh cũng kinh hãi, không ngờ Medusa điên như vậy, lập tức bộc lộ lá bài tẩy mạnh nhất của mình.

Đồng thời, nàng hoảng thật sự.

Lúc trước còn may, Elmin không phải chưa từng tiếp xúc với Thần Sáng Thế. Vị Thần Thánh an lành đó còn bình dị gần gũi hơn tưởng tượng. Vạn vật thế gian, chư thiên vạn giới đều con dân của hắn. Hắn đã từng trò chuyện với Medusa, còn tặng nàng ta một đóa hoa tươi.

Nhưng bây giờ thì sao?

Medusa đã sử dụng sức mạnh có thể so với một vị Thần linh cao đẳng, ra tay với Tạo Hóa thì sẽ không cách nào lơ là như đối với cảnh giới Thiên Đế lúc trước, xem như đã hoàn toàn khiêu khích.

Ầm!

"Phá cho ta!"

Medusa đã liều mạng. Ánh mắt nàng ta nhìn chòng chọc bóng dáng Thần Sáng Thế, như muốn đuổi theo vầng Thái Dương xa không thể vời.

Ào ào ào!

Khủng bố đang tích lũy, vô tận khí tức hủy diệt dồn nén.

Nguyên cả bàn tay chuẩn bị toàn lực dốc hết một đòn.

Hứa Chỉ cũng triệt để kinh ngạc.

Cách mấy mét, hắn cảm thấy sau lưng rét run.

Phía sau hắn thực sự lạnh lẽo.

Giống như thân đang ở trong kẽ băng nứt.

Đó là uy thế thần linh khủng bố đang che phủ bầu trời. Bản thân hắn lại không phải Thần Sáng Thế chân chính. Nếu hắn vẫn không để ý tới, chỉ e một Thiên Đế như hắn cũng bị đánh chết tươi…

Đây là một mụ điên, trước sau như một.

"Vốn muốn tiếp tục áp chế nàng ta rồi từ từ rời đi, không ngờ nàng ta mãnh liệt như vậy, trực tiếp lấn tới. Cũng không thấy nàng ta uống mấy lạng rượu mà… Không thể tiếp tục như vậy." Hứa Chỉ nhớ tới đây, bỗng chậm rãi xoay người lại.

Hứa Chỉ cúi đầu nhìn chằm chằm gương mặt nữ yêu tóc rắn, giọng nói thần thánh, tinh khiết:

"Chúng ta lại gặp mặt, sinh mệnh kết cấu kỳ dị có huyết mạch của ta trong thế giới này."

"Ngài?"

Medusa khó mà tin nổi.

Nàng ta lập tức tắt lửa. Khí thế khủng bố bùng phát lúc trước lập tức tiêu tan.

Nàng ta đờ ra, nhìn phía trước, trong chớp mắt đã nghĩ muốn nói gì đó, nhưng lại không muốn nói bừa, lẩm bẩm:

"Khởi nguyên ở nơi nào? Mang ta đi cùng…"

Nàng ta bỗng hoảng loạn.

Cũng không biết tại sao.

Hứa Chỉ im lặng vài giây rồi cười:

"Ngươi muốn đi khởi nguyên? Tại sao?"

"Ta muốn biết khởi nguyên của vạn vật." Medusa suy nghĩ một chút, đầu óc rối bời tỉnh tào hơn một chút: "Chân tướng và bản chất của sinh mệnh."

"Khởi nguyên của vạn vật? Chỉ một vấn đề đó?" Hứa Chỉ khẽ cười: "Trong thời đại xa xôi trước kia, ngươi cũng từng hỏi ta một vấn đề, ngươi có còn nhớ không?"

"Vĩnh viễn sẽ không bao giờ quên."

Medusa thành thật nhớ lại xa xôi lúc trước.

"Năm đó, ta khiêu chiến ngài. Ngài nói cho ta rằng ngài mới cấp bốn, không thể chiến đấu với ta. Nhưng ngài lại nói với ta, sức mạnh của thời gian cũng không phải là tuyệt đối. Ngài chỉ cấp bốn lại có lực lượng có thể hủy diệt tất cả, bởi vì ngài sở hữu quy tắc, chớp mắt có thể khiến ta tử vong. Chiến đấu giữa chúng ta không có chút ý nghĩa nào… Cho nên, ta hỏi: Quy tắc là cái gì?"

Khiêu! Chiến?

Thật một mình Medusa ngươi?

Chúng ta hoàn toàn đánh giá thấp ngươi rồi!

Các Thần linh tê cả da đầu.

Ngay cả đám người chơi như Manh Muội cũng không biết đã

từng xảy ra chuyện như vậy.

Medusa không phải mới gặp Thần Sáng Thế lần đầu?

Ở thời đại cổ đã từng khiêu chiến hắn?

Kẻ điên này, gan to cỡ nào?

Muốn chết vậy sao?

Các Thần chỉ cảm thấy hơi lạnh phóng lên trời, miệng đắng lưỡi khô.

Nếu như biết năm xưa đã xảy ra sự kiện như vậy, bây giờ họ đã sớm bỏ chạy, nào dám đứng một chỗ cùng Medusa? Ngươi như thế vốn là kẻ điên, chỉ muốn chiến đấu, không muốn sống!

Không có chút lý trí nào.

Thần linh có thể đi tới hôm nay đều là loại cực kỳ trầm tĩnh, không hề muốn giao du với kẻ xấu chút nào.

Đồng thời, họ còn có nhận biết mới về khởi nguyên vạn vật, thực thể trừu tượng tượng trung cho toàn bộ đa nguyên vũ trụ hỗn độn, Chân Thần sáng thế duy nhất. Không ngờ hắn lại ôn hòa như vậy, không có cảm giác xa cách như tưởng tượng.

"Lúc đó đáp án của ta là?" Hứa Chỉ lại hỏi.

Medusa không chút ý tới chúng Thần đang sợ hãi, vẫn kiên định theo đuổi chân lý thế giới, nghiêm túc cẩn trọng trả lời:

"Lúc đó ngài nói với ta, quy tắc tồn tại trong đất trời."

"Vậy bây giờ, khởi nguyên là cái gì?" Hứa Chỉ cười hỏi.

Medusa nhíu nhíu mày, bỗng nhiên nhận ra:

"Giống như quy tắc, khởi nguyên tồn tại trong trời đất?"

Hứa Chỉ không phủ định:

"Còn nhớ năm đó ta tặng ngươi đóa hoa kia không? Nó đang diễn hóa ra vạn vật, nó chính là khởi nguyên."

Xa xa.

"Lại còn tặng hoa?"

Manh Muội cắn chặt răng, hung tợn nhai nát một sợi dây leo, tức điên.

Nàng ta lập tức thì thào:

"Nhưng ta cũng từng tặng đồ. Năm đó ta đặc biệt diễn hóa ra dây leo Kiến Mốc, tặng quả cây… Chỉ có điều bị đám sa điêu phá hoại, còn hỏi Thần Sáng Thế có răng khôn hay khôn?"

Nàng nghĩ tới lại giận.

Lúc này, Medusa đã nhớ lại đóa hoa năm đó Thần Sáng Thế cắm trên tóc nàng. Đóa hoa diễn biến ra vạn vật, cuối cùng hóa thành đóa hoa Minh Giới ngày nay.

"Thì ra, đó chính là khởi nguyên sao?"

Medusa ngây người, sắc mặt đờ đẫn, vẻ mặt khó tin nổi:

"Đáp án về khởi nguyên đã có từ rất lâu trước đây?"

Hứa Chỉ không nói.

Medusa bước lên trước, bỗng nhiên nói:

"Nhưng, có thể cho ta nhìn nơi khởi nguyên một chút không?"

Hứa Chỉ ngơ ngác, tiện đà cười đáp:

"Năm tháng dài dòng, ngẫu nhiên cũng có sinh linh chư thiên tiến vào nơi khởi nguyên làm khách, giống như Đạo Quân."

Medusa gật đầu, ánh mắt hừng hực.

"Có thể, khách tới chính là nhận thiên mệnh. Đạo Quân chính là nhận thiên mệnh giáng xuống thế giới Hoang cổ, có trọng trách khai thiên tích địa một vùng thế giới." Hứa Chỉ chậm rãi nói.

Medusa lập tức hiểu rõ, muốn cái gì thì phải trả giá, chậm rãi cúi đầu:

"Nguyện vâng mệnh trời."

Hứa Chỉ cũng không nói gì nữa:

"Vậy thì, dẫn ngươi đi chỗ khởi nguyên một chuyến."

Chương 931 - Cánh Cửa Chân Lý Vũ Trụ

Việt

"Thật sự… Có thể sao?" Medusa không thể tưởng tượng được, nhìn người khổng lồ tượng trưng cho "Chân Lý" vĩ đại, vật dẫn cụ thể hóa pháp tắc trước mắt,

"Ngươi đầy đủ công đức."

"Giấc mộng của ngươi, ta đã thấy."

Giọng nói của Thần Sáng Thế đầy lạnh nhạt.

Hắn giống như treo cao trên trời xanh vạn cổ, lạnh lùng vô tình, cảm giác mờ ảo lại thần thánh và thanh khiết, giống như hình chiếu từ thứ nguyên cao hơn.

"Chân lý và đại đạo chưa bao giờ chối từ sinh linh vạn vật trên thế gian. Trong hàng nghìn tỉ tháng năm dài, sinh linh tuy đuổi theo ta giống như ngươi có vô số."

Bóng dáng mơ hồ như ngăn cách với toàn bộ thế giới.

Hình bóng mênh mông vĩ ngạn kia giống như nằm trong dòng chảy thời gian vĩnh hằng nào đó, có cảm giác xa xôi mà vĩnh viễn không thể nào tiếp xúc, tách rời hoàn toàn với thế giới thành hai không gian riêng biệt.

Elmin cũng trợn to mắt.

"Hóa ra là như vậy sao?"

Nàng cười khổ:

"Điều mà chúng ta cho là mạo phạm chẳng qua là quy tắc đáng buồn cười của loài người.

Cái gì là lễ nghi? Đó là sự diễn biến văn minh từ thời đại bộ lạc, thành bang, quốc gia. Giữa kẻ mạnh và kẻ yếu, vợ chồng, anh em, thầy trò, làm ra cái gọi là lễ độ tôn trọng chỉ là giả tạo, không phải cầu chân… Medusa giống như nhân loại bộ lạc man hoang nguyên thủy, nàng truy đuổi Thái Dương và sao trời, đó là mạo phạm sao? Đó mới là chân thực."

Nếu như Thái Dương có trí khôn, nó sẽ từ chối nhân loại đuổi theo nó sao?

Nếu như mưa gió có trí khôn, chúng sẽ từ chối nhân loại cầu khẩn mình sao?

Thiên nhiên xưa nay không hề từ chối nhân loại truy tìm.

Mà bản thân hắn chính là chân lý, bản thân thiên nhiên, sinh ra từ thuở ban đầu của hỗn độn, sáng tạo ra vạn vật, là hình tượng cụ thể hóa của pháp tắc mà vô số kẻ cầu đạo, các sinh linh nguyên thủy nhất khát vọng.

Như vậy xem ra, truy tìm, trong cái nhìn của họ là hành vi mạo phạm, nhưng đó chẳng qua chỉ là ý nghĩ buồn cười trong quan niệm truyền thống của sinh vật cấp thấp.

Ánh mắt Bách Hiểu Sinh sáng quắc, cảm khái:

"Làm hình tượng cụ thể hóa của chân lý chí cao vô thượng trong toàn vũ trụ, hóa thân hình người của chân lý, hắn có thể nói chính là bản thân thế giới, chân lý, vũ trụ… Đương nhiên, hắn sẽ không từ chối sinh linh truy cầu Chân lý, theo đuổi bóng lưng hắn."

Manh Muội run rẩy, cũng hiểu đạo lý trong đó. Bị truyền thống xã hội và thế giới quan hạn chế, mà thứ bọn họ phải đối mặt bây giờ lại là toàn bộ vũ trụ và tự nhiên.

Nội tâm nàng chấn động mà mờ mịt.

"Khoa Phụ đuổi theo Mặt Trời… Đuổi theo bước tiến của Chân lý, hoặc là thần thoại thời đại cổ thực ra chính là lịch sử cổ đại… Khoa Phụ thực sự truy đuổi chân lý, không quan tâm bất kỳ lễ nghi gì cả, nhanh chân chạy về phía trước, điên cuồng giống như Medusa…"

Rầm!

Một cánh cửa sáng rực rỡ màu trắng hiện ra.

Người khổng lồ vạn trượng tiến vào cửa trước, đứng ở bên kia cánh cửa. Ánh sáng mơ hồ màu trắng bạc lập lòe.

Vị hóa thân của chân lý, thực thể tượng trung cho chân lý nguyên thủy của toàn bộ đa nguyên vũ trụ hỗn độn cất tiếng nói trong suốt và thần thánh:

"Chân lý, và đạo, chưa bao giờ từ chối sinh linh theo đuổi nó."

"Nhưng ngươi luôn phải biết, đó chỉ là ngưỡng cửa trung hòa, phải trả phí thông hành. Cái giá phải trả sắp tới lớn tới mức ngươi khó có thể tưởng tượng được, là cái chết mà ngươi khó có thể tưởng tượng."

"Ngươi, thật sự muốn bước lên trước sao?"

Medusa không hề trả lời, chỉ có sắc mặt kiên định.

Nàng ta không hề do dự đi vào cửa, rồi biến mất sau cánh cửa ánh sáng vĩnh hằng.

Thời khắc này, tất cả Thần linh đều biến sắc, đầy vẻ ước ao,

ghen ghét, khát vọng, chờ mong, cuồng nhiệt, thậm chí mắng to ngu xuẩn. Vô số vẻ mặt ngắt quãng như một thước phim.

"Kẻ điên!"

"Quả thực là kẻ điên từ đầu đến chân!"

"Sinh linh trừ truy cầu Chân lý còn có thứ khác. Đó không phải là toàn bộ nhân sinh!"

"Ngươi đi rồi, Ma giới làm sao bây giờ?"

Bọn họ thầm mắng, Ma giới sẽ đại loạn.

Đồng thời, họ cũng không kìm được lòng mà nhìn về phía cánh cửa ánh sáng to lớn…

Đó là cánh cửa tượng trưng cho chân lý, là khởi nguyên của thế giới, dòng sông mẹ của vũ trụ, là nơi mà tất cả các tồn tại trong chư thiên vạn giới đều theo đuổi, đều muốn bước vào trong đó…

Hiện tại, Medusa thật sự muốn đi vào nơi khởi nguồn?

Đây là một cơ may to lớn chăng?

Tất cả mọi người chợt nảy sinh một ý nghĩ: Mình cũng muốn bước vào cánh cửa chân lý kia. Chân lý, ảo diệu của vũ trụ mà họ theo đuổi mấy nghìn năm đang ở đó!

Nhưng chỉ một giây sau, suy nghĩ dừng lại.

Bọn họ không dám lên trước, không dám học theo Medusa tiến bước không do dự.

Này rất rõ ràng, có lẽ không chỉ là một cơ may to lớn, mà đó còn là nguy cơ khủng bố.

Cơ may đi tới nơi khởi nguyên, phải trả bằng cái giá to lớn và khủng bố cỡ nào mới có thể đồng giá?

Chỉ có kẻ điên như Medusa mới có thể anh dũng tiến lên.

Họ không thể điên cuồng như vậy được, không thể sáng nghe đạo, chiều chết cũng được.

Đồng thời, công đức của họ… cũng không đủ.

Đi tới là sẽ chết? Liệu có thể đóng nổi phí thông hành qua cánh cửa chân lý?

Tỉ mỉ tính lại xem, tuy rằng Medusa bạo ngược, được xưng là Ma Thần khởi nguyên, nhưng từ đầu tới tận bây giờ dường như đều luôn tạo phúc cho muôn dân thế giới này. Tại vương quốc Babylon thời đại Vu sư cổ xưa, nàng chống lại Tà Thần Cthulhu, thành lập Ma giới, trở thành thủy tổ của hệ thống ma dược. Đó đều là những hành động quy mô lớn tạo phúc cho muôn dân…

Nếu tỉ mỉ tính như vậy…

Trong số sinh linh ở đây, chỉ có Đạo Trường Sinh, Elmin, Địa Mẫu Thanh Đằng mới tích lũy đủ công đức, nhưng muốn họ phải bỏ đi tính mạng nghìn năm? Bỏ đi ràng buộc với thế giới này? Với muôn dân mà mình bảo vệ?

Manh Muội nhìn cánh cửa chân lý, chợt nhớ tới cánh cửa chân lý trong 'Cang giả kim thuật sư'. Trong bộ truyện đó cũng có một cánh cửa tượng trưng cho chân lý, thế giới, là hóa thân nguồn gốc của sức mạnh. Sinh linh muốn thu được chân lý phải trả phí thông hành, trao đổi đồng giá…

Mấy người này cũng do dự.

Họ không thể làm như Medusa, thậm chí tư chất tu luyện ban đầu của họ còn vượt xa Medusa, nhưng họ đều có ràng buộc và lo

lắng riêng. Họ không thể tàn nhẫn, cô độc, thẳng bước một mạch như Medusa.

"Người một đời này không chỉ có giấc mơ, còn có tình thân, tình bạn, quê hương, rất nhiều thứ."

"Mà cuộc đời Medusa chỉ có mộng tưởng."

"Từ đầu tới cuối, nàng đều là một kẻ cầu đạo thuần túy nhất."

…

Tất cả mọi người đều cười khổ. Medusa tư chất kém xa họ, chỉ là ở mức độ trung thượng. Nàng có thể tới được ngày nay quả thực là kẻ điên đáng sợ, là một trong những kẻ kiên định truy tìm chân lý nhất từ thời đại Vu sư thượng cổ…

Bọn họ triệt để bội phục rồi!

Uỳnh!

Cửa lớn mãnh liệt đóng lại.

"Đạo Quân và Medusa đều biến mất rồi."

"Có lẽ, hai người này vốn cùng một loại, đều là kẻ truy cầu chân lý và đại đạo thuần túy."

"Nhưng cũng đại biểu cho hai cực đoan cầu đạo giả. Một kẻ xuất thế, quyết đoán mãnh liệt, tranh thủ tất cả, cướp đoạt tất cả… Một kẻ lánh đời, lãnh đạm tự nhiên, không tranh thiên hạ, thản nhiên tiềm tu."

"Chúng ta kém xa bọn họ."

"Tâm cầu đạo của chúng ta sớm đã bị phàm trần phủ bụi, loang lổ rỉ sét nhuộm đen đỏ."

Chúng Thần xì xào.

Tình cảnh hôm nay là bước ngoặt lớn nhất trong đời họ.

Lực xung kích mang tới cho họ thực khủng bố, đủ để đổi mới nhân sinh của họ, giống như ếch ngồi đáy giếng, ngồi thiền mấy năm mê man dưới lòng đất, vô chi mà lại đắc chí, cảm thấy bùn đất chính là toàn bộ thế giới. Lúc này, một khi đột phá bùn đất đen kịt, trước mắt nhìn thấy là giữa hè mỹ lệ!

Hai vị cầu đạo giả thuần túy rời đi. Sự kiên định truy cầu bước tiến Chân lý của họ cũng khiến những người khác nghĩ lại rất nhiều. Bao năm nay họ lãng phí rất nhiều thời gian đáng cười, tranh giành đoạt lợi, hoang phế tu hành.

"… Kẻ một lòng cầu đạo, đạo tất quấn thân."

Elmin bỗng nhiên cảm khái, không nhịn được nở nụ cười chúc phúc, cũng không ngừng ước ao.

Nàng nhớ tới câu nói trước đó, dường như quán triệt trước sau. Câu nói đó thể hiện vô cùng nhuần nguyễn ở hai người đó.

"Thế giới là cân bằng, vạn vật sinh ra rồi chết đi, tồn tại từ trong cõi sa xa thăm thẳm. Được bao nhiêu, thì phải trả giá bấy nhiêu…"

Chương 932 - Bản Chất Của Chân Lý.

Đối với Hứa Chỉ mà nói, hắn vốn dĩ không muốn mang theo Medusa.

Nhưng mà dù sao sau này cũng sẽ mang đến đây. Bởi vì hắn biết rõ sau Phượng Hoàng thì Medusa cũng sắp gặp phải nguy cơ khủng bố, nếu như không có người hộ đạo thì tình cảnh sẽ giống như Phượng Hoàng hôm nay...

Dù sao sau Phượng Hoàng thì đại nạn của Elmin cũng sắp buông xuống.

Ngươi cho rằng Medusa ngốc sao?

Nàng chính là biết rõ điều này, cho nên mới quyết đoán vứt bỏ tất cả, đuổi theo đến đây.

Người ta đã sống mấy ngàn năm, đương nhiên cũng biết tính toán hơn!

Nàng là một người tàn nhẫn.

Biết rằng trong tam giới sẽ không còn chỗ cho nàng dung thân nữa.

Trước mắt là con đường cầu đạo khó có được, Thần Sáng Thế buông xuống, nàng mới liều lĩnh... ra tay, cho nên mới có thể làm ra hành động điên cuồng như vậy.

Đối với bất kỳ người nào mà nói, đây là một con dê cực kỳ béo, hiện tại đã không còn Elmin che chở, thời kỳ ngủ say sẽ không

thể phản kháng, nhất định sẽ bị ăn thịt... Mà bản thân Hứa Chỉ cũng không bỏ được con dê béo này. Lúc trước nó vẫn luôn ở trong hồ nước, mỗi lần đi ngang qua cửa, đều cực kỳ thèm thuồng, sao có thể để cho người khác chiếm tiện nghi được?

Cho nên, nàng mới có một ý nghĩ to gan lớn mật như vậy, nhưng có thể thuận thế mang theo.

“Bởi vì chính ta cũng có một ý nghĩ lớn mật đối với nàng.”

Hứa Chỉ nói như thế.

Về phần Ma giới đại loạn?

Đó là điều tất nhiên.

Elmin lâm vào ngủ say, đây chỉ là chuyện sớm hay muộn.

Bản thân mình không bằng trước tiên cứ mang Medusa đi, nhân lúc chưởng quản Minh Giới- Elmin còn chưa ngủ say, để cho nàng giải quyết hỗn loạn của Ma giới trước đã. Đây mới là biện pháp tốt nhất.

“Medusa rời đi, hệ thống ma dược Ma thần khởi nguyên, truyền thừa Ma giới cũng sẽ không bị cắt đứt. Đại khái là sẽ lợi dụng các cường giả ma dược hiện có, tách thân thể bọn họ và dung hợp khí quan ma dược, tổ hợp thành Tà thần một lần nữa. Như vậy liền chế tạo một Tà Thần thứ hai, Ma Thần khởi nguyên thứ hai.... Về phần ai có thể thượng vị, tranh đoạt vị trí này, vậy thì phải xem bản lĩnh cá nhân rồi.”

Hứa Chỉ âm thầm cân nhắc, suy đoán tương lai,

“Medusa- chưởng quản Ma giới sắp đổi chủ, Yêu giới cũng đang tranh chức chủ nhân mới, người thống trị của hai đại thế giới lại tẩy bài lần nữa, xem ai có thể hợp đạo....

Áp lực đối với đám người Lâm Hồng Phượng cũng giảm bớt một nửa....

Dù sao các nàng cũng đang khống chế vũ khí cấp hủy diệt —— thân thể Đạo Quân, trong thức hải lại có bốn vị thần tọa trấn. Hơn nữa còn có vô số yêu tộc của Cửu Thiên Yêu giới liên thủ khởi động lại khối thân hình này, những người khác cũng không nghĩ được cách nào khác."

Lúc trước, tất cả mọi người đều sẽ ra tay đối với các nàng, Võ Đạo Cung có khống chế thân hình của Đạo Quân cũng sẽ không có khả năng chống đỡ được!

Nhưng mà hiện tại lại có thêm một cái Ma giới che ở trước mắt...

Thế cục đã không còn như trước.

Đây cũng là một trong những nguyên nhân mà Hứa Chỉ mang Medusa đi. Không chỉ là vì an toàn của Medusa, còn có thể khiến cho Ma giới đại loạn, một đám người sẽ bắt đầu đoạt quyền tại Ma giới, Yêu giới sẽ không còn khả năng đồng tâm hiệp lực.

Vẻ mặt hắn bình tĩnh, không ngừng sắp xếp lại suy nghĩ,

"Dù sao nhất mạch Yêu tộc, từ xưa cho đến thời đại Thanh Đế đều đã bị chèn ép vô số năm, nơi nơi đều bị lấy làm vật cưỡi, luyện đan, dược liệu. Đây là thời điểm quật khởi của một giới, có lẽ sẽ trở thành Lục giới chân chính, thế cục sẽ hoàn toàn ổn định..."

Nơi người chết trở về, Minh Giới.

Ma tộc tu luyện ma dược, Ma giới.

Cổ tiên tu luyện thức hải, Tiên giới.

Vương triều hương hỏa và Thục Sơn, Phàm giới.

Nơi chứa đựng quái đản và nỗi sợ hãi, Hư giới.

Cùng với Yêu giới mới được sinh ra...

“Về phần Ma Thần khởi nguyên? Có thể cho rằng Ma Thần khởi nguyên tiếp theo chính là được thừa kế. Dù sao cũng đã không còn máu vĩnh sinh, người có thể sinh sống, ngoại trừ thế hệ đầu tiên thì đều là các thế hệ được truyền thừa. Thế hệ chết ở đời này sẽ để lại chủ Ma giới cho đời sau...”

Hứa Chỉ không ngừng cân nhắc, lúc này đáp ứng mang theo Medusa, phải suy xét rất nhiều mặt. Hắn vừa sắp xếp lại vừa đứng ở một đầu truyền tống khác- bên cạnh vườn trái cây, chờ đợi Medusa tiến vào.

Rầm.

Ánh sáng xuyên thấu qua cánh cửa, một dáng người nhỏ xinh chậm rãi đi tới.

....

....

Một bên khác.

Trên mạng, đã nổ tung nồi.

Trong《 Bào Tử Tiến Hóa 》, vốn là phân thành diễn đàn “Cộng đồng Vu sư”, bởi vì nó hướng về phía lục đạo luân hồi, là khuôn viên thuộc về đại chúng. Tuy rằng sa bàn Bào Tử Tiến Hóa vẫn cao, là chính thống, nhưng người chơi chung quy lại có quá ít, sức nóng nhanh chóng giảm xuống trong nhất thời.

Chính là lúc này, tin tức thứ nhất đã phá vỡ thế cân bằng.

【 Đạo Quân tử vong, Medusa trốn đi! Thần Sáng Thế buông xuống, rốt cuộc vì sao lại như vậy? 】

Manh Muội trực tiếp lên tiếng.

Nàng đang bài trên mạng, kêu gọi vĩ độ trong sân sa bàn Bào Tử Tiến Hóa.

“Các vị huynh đệ còn đang tiến hóa giống loài trong sa bàn, chú ý cho ta! Để ý một chút, tiếp theo, Medusa rất có thể đến chỗ các ngươi nơi đó! Làm người trong cuộc, những sự kiện trò chơi xảy ra đột ngột có khả năng sắp đến, xin hãy chuẩn bị tâm lý thật tốt!”

Làm gì thế?

Mọi người cảm thấy không thể hiểu được.

Medusa, sao bỗng nhiên lại tới sa bàn của chúng ta rồi?

Vậy cũng quá ly kỳ rồi đi, Medusa không phải là đang ngủ say ở Ma giới, sao có thể bỗng nhiên lại tới sân giống loài khởi nguyên rồi. Về phần Thần Sáng Thế bên này, rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì vậy?

Manh Muội cũng tạm dừng một chút, đơn giản thuyết minh lại toàn bộ sự việc mà thế gian đã trải qua, mọi người lập tức đều kinh sợ!

Đạo Quân đã chết?

Đã xảy ra một cuộc chiến tranh cướp đoạt?

Người chơi Hệ Thống Chung Kết này vậy mà lại mang theo cung Võ Thần, khống chế được thân thể của Đạo Quân để phản kháng lại?

Sau đó thời đại thế giới cũng bắt đầu thay đổi, Thần Sáng Thế

bởi vậy mà buông xuống?

Tuy rằng lượng tin tức lượng khổng lồ, nhưng xem như có thể lý giải bình thường, hợp logic. Nhưng mà điều tiếp theo làm tất cả mọi người không bình tĩnh nổi nữa, sợ tới mức toàn thân nổi da gà.

Medusa đuổi theo!

Một tấm hình ảnh được đăng lên, chỉ trong một thời gian ngắn ngủn, mà lượng tin tức đã điên cuồng đánh sâu vào trong đầu của mỗi một người chơi.

“Ngọa tào! Người tàn nhẫn cấp thế kỷ!”

“Người bình thường thì chân đã mềm cả rồi, chỉ có Medusa vẫn là như vậy!”

“Rất có phong thái của người chơi chúng ta, nghịch làm tiên, thuận làm phàm. Nhớ năm đó, chúng ta cũng muốn ngồi lên trên ghế của Thần Sáng Thế, nhưng mà chúng ta làm không được?”

“Mệnh của ta do ta không do trời!”

“Hư! Nhỏ giọng chút!”

“Đừng để Thần Sáng Thế nghe trộm.”

Một đám cây cối hình thù kỳ quái đang khẽ nói thầm bên sườn núi, lẩm bẩm lầm nhầm, vẫn còn chưa quên kế hoạch phản công, sau đó tiếp tục nhìn diễn đàn bên ngoài.

Lúc này có người lên tiếng hỏi.

“Ngọa tào, đây cũng không phải lần đầu Medusa khiêu chiến, trước kia cũng từng như vậy?”

“Thần Sáng Thế còn đã từng tặng cho nàng ta một đóa hoa?”

“Manh Muội phải kiên cường lên! Ta bấm tay tính toán, cô vừa sinh ra thì cả người đã xám ngắt, vận mệnh đã định là sẽ nhấp nhô, trong kiếp mệnh kiếp sẽ có loại kết cục này! Trên người ta có bảo vật, chỉ cần đeo nó trên người là có thể giúp cô hóa giải kiếp nạn.... (mũ tha thứ.jpg)”

“ Ai bảo nàng không đuổi theo làm gì. (moi mũi)”

“Không còn biện pháp nào khác, đây là bị làm cho kinh hãi rồi sao, bình thường miệng luôn đầy hoa, không ngừng nói lời cợt nhả, giờ tới thời khắc mấu chốt thì lại chần chờ! Đúng là nhát như chuột!”

...

Chương 933 - Bản Chất Của Chân Lý. 2

Mặt Manh Muội lập tức đen lại.

Bọn người kia chỉ biết làm anh hùng bàn phím, dưới loại tình huống này, bọn họ nhất định cũng không dám đi lên.

Người có đầu óc bình thường thì sẽ không xông lên sao!

Nàng mới không thừa nhận chính mình bị kinh sợ đâu, mở to hai mắt nói, "Các ngươi sao có thể vô cớ bôi nhọ người trong sạch như vậy..... Chuyện tình yêu có thể không ngại sao, ta đây gọi là rụt rè! Ta là người yêu hắn, mà Medusa thì sao? Nàng chỉ là theo đuổi chân lý, chỉ thèm muốn thân thể của hắn, nàng thấp hèn!"

Mọi người trực tiếp cười đến điên rồi.

Ngươi hiện tại nói như vậy thì có ích lợi gì?

Thời điểm mấu chốt lại kinh hãi.

Trong tất cả người chơi, thì Manh Muội chính là người nhát nhất, ngay cả gà cũng không dám giết. Nàng chỉ biết dựa vào sự đáng khinh và cẩu trụ, điên cuồng làm ruộng, nghiên cứu tri thức về quyền tài sản, lại bắt cóc một đám đại lão về chiến tuyến mới làm giàu được...

Luyện Kim Đại Đế xuất hiện, trực tiếp làm cho tình hình tồi tệ hơn: "Nếu ngươi vẫn luôn mặc quần áo phẩm cấp như vậy thì tuyệt đối sẽ không thảm như hiện tại... Chỉ cần lá gan lớn thì Thần Sáng Thế sẽ phóng sanh! (chống cằm)"

???

Manh Muội lập tức cảm thấy mông lung.

Nàng lập tức vội vàng nói, “Khụ khụ khụ, đúng rồi, ngươi hiện tại còn đang tiến hóa trong sa bàn, tiến hóa ra giống loài gì rồi? Còn không có chuẩn bị cho tốt đi, ngươi ở bên trong đợi bốn năm ngày nữa thì có lẽ Medusa cũng sẽ vào đó. Nàng nhất định sẽ không nhận ra ngươi, đến lúc đó ngươi mang theo một đám người chơi đến giúp ta một phen. Đây là địa bàn của các ngươi, các người cứ phá nàng cho ta! Phá hư chuyện tốt của nàng!”

Luyện Kim Đại Đế: “……”

Hắn trầm mặc một chút, không nghĩ lại Manh Muội lại đáng khinh như vậy, vậy mà lại nghĩ tới chiêu này??

Quả thực là vô cùng âm hiểm.

Luyện Kim Đại Đế: “Khụ khụ khụ, ta không hiểu lắm về những ân oán này của các ngươi đâu, dù sao ta cũng có bảy lão bà… Chuyện này, ta sẽ không tham dự, ta sẽ tiếp tục ở bên cạnh tiến hóa giống loài. Chuyện này không liên quan đến ta, dù sao Medusa cũng là người quen cũ. Tuy rằng nàng không quen biết ta, nhưng ta cũng không muốn có bất kỳ quan hệ gì với nàng.”

Manh Muội lập tức tức giận, trực tiếp kêu gọi người chơi đang tiến hóa trong sa bàn.

“Nói cho ta biết, mấy tên tiểu gia hỏa các ngươi có ai đứng ở bên này? Nhất định phải giúp người một nhà nha! Ai giúp ta chỉnh nàng, ta trực tiếp thưởng cho người đó một lượng lớn sa tệ, mỗi người một vạn sa tệ! Đồng thời, về sau nếu tiến hóa giống loài thành công, nếu đi vào bên ta, đi theo ta! Bổn nương nương đã sống gần hơn 5000 năm, muốn dưỡng mấy tên tiểu bạch kiểm quật khởi là chuyện không thành vấn đề!”

Thần mẹ nó 5000 năm?

Mọi người nghe xong cảm thấy Manh Muội sao lại tức đến thế này?

Như này rốt cuộc là đã kích động đến mức nào rồi, lúc trước, không phải vẫn luôn nói tuổi của con gái là bí mật sao?

Nhưng trong nháy mắt, rất nhiều người chơi đã không còn bình tĩnh nổi, ích lợi phong phú như vậy, lập tức có hơn phân nửa người chơi hăng hái báo danh.

Một đám kiến nhỏ trên mặt đất lộ ra vẻ mặt hưng phấn, "Các huynh đệ, như vậy chúng ta sẽ khởi động kế hoạch mới nhất, để cho Medusa thấy chúng ta lợi hại như nào!"

"Cho nàng chứng kiến xã hội tàn khốc thế nào!"

"Đắc tội biểu tượng Manh Muội chính là đắc tội với toàn thể người chơi chúng ta!"

"Hừ hừ, để cho nàng biết được kết cục khi đắc tội Đệ tứ thiên tai chúng ta!" Có người cười lạnh, giống như một đám thái giám đang ầm thầm giao lưu với người trong góc, muốn kiếm thật nhiều tiền.

"Đúng vậy, nàng thì tính là người tàn nhẫn gì? Đã đến lúc ra oai phủ đầu với nàng rồi, chúng ta mới là thuỷ tổ chân chính!"

....

Hứa Chỉ đợi trong chốc lát, Medusa bước vào.

Khu đất mở ra cho nàng rất nhỏ, chính là một đoạn đường nhỏ từ cửa sân tiến vào cùng với 30 mét vuông sa bàn tiến hóa ở giữa.

Trong khoảnh khắc Medusa đi vào mảnh thời không này, liền cảm thấy tốc độ cả người trở nên không giống nhau, phảng phất

như bước vào một vùng xoáy nước thời gian ly kỳ!

Thời gian của thế giới xung quanh thay đổi hoàn toàn, giống như đứng ở trong hư không quan sát hưng suy của toàn bộ thế giới, đứng ở độ cao tối thượng, vượt qua mọi vạn vật trên thế gian.

“Đây là...”

Nàng trừng lớn mắt.

Từ lúc nàng bước vào vườn trái cây kia, liền bắt đầu tiến vào tốc độ chảy bình thường của Trái Đất, không còn là một ngày một trăm năm, mà là một ngày chính là một ngày.

Đây mới là tốc độ bình thường.

Nàng chậm rãi đi lại, thật cẩn thận, lại mang vẻ mặt sùng kính của kẻ hành hương, đi lại trên mảnh đất cổ xưa của thần khởi nguyên.

Khắp nơi, là những bức tường loang lổ kỳ dị mà cổ xưa.

Phía sau là một cánh cửa lớn cổ xưa, phảng phất như đang tiến vào một sân của một gia đình bình thường.

“Sân lớn như thế, là nơi sinh sống của người khổng lồ vạn trượng sao?” Nàng nhìn khắp nơi, “Đây là mảnh đất khởi nguyên sao?”

Nàng vốn dĩ từng có rất nhiều ý nghĩ.

Có lẽ là một mảnh thế giới không gian trắng xoá.

Có lẽ là một cung điện màu vàng thần thánh.

Có lẽ là một đại địa được tạo thành từ vô số mảnh gương.

Nhưng nàng chưa từng nghĩ đến nó lại bình thường như vậy...

"Đường lớn đơn giản? Sân nông cư sao?"

Nàng quay đầu nhìn lại, phát hiện một cái cuốc đã rỉ sét loang lổ nằm ở phía sau cửa, cảm khái, "Cuốc sáng thế sao? Lớn như thế, ước chừng phải đến mấy vạn trượng, là thần cụ cày cấy vạn vật, sáng tạo thế giới sao?"

"Quả thực là không thể tưởng tượng nổi."

Nàng bước một bước về phía trước, ánh mắt nhìn về phía hai bên, chậm rãi đi dọc theo đường hẹp quanh co từ cửa sân, cuối cùng đi tới trong một mảnh sa bàn.

"Đây là..."

Nàng nhìn thấy một cảnh tượng mà vĩnh viễn không thể quên được.

Hoa thơm chim hót, núi sông xanh biếc, giống như một đào nguyên tiên cảnh vậy.

Cuộc sống của sinh vật trên mảnh đất này quả là cực kỳ không thể tưởng tượng được, cơ hồ là sẽ thay đổi hình thái trong mỗi một giây!

Con cá đi ra từ trong biển, bỏ đi vẩy cá, dần dần mọc da lông, hóa thành thú.

Lại nhìn thấy hai móng trước của thú dần dần mọc đầy lông chim, cuối cùng hóa thành hai cánh, bay về phía bầu trời, biến thành một con chim to lớn.

Tất cả đều đang biến hóa.

Hình ảnh thế sự xoay vần của thế giới đang diễn biến, sinh mệnh ở chỗ này đều biểu lộ ra bản chất căn bản nhất, cơ hồ mỗi

một giây đều nhanh như gió.

“Đây là đặc sắc của sinh mệnh sao.”

Cả người Medusa phát run, sắc mặt cứng lại trong nháy mắt, trong mắt là vẻ không thể tưởng tượng được, “Từng loại sinh vật, từng loại thực vật, vậy mà lại bắt đầu phân hoá thành các hình thái khác nhau, diễn biến ra vạn vật.”

Xa hoa lộng lẫy.

Nàng gần như muốn say trong hình ảnh mỹ lệ này.

Gần như mỗi một loại diễn biến đều ẩn chứa phép tắc sinh mệnh vô cùng ảo diệu, có tương lai vô hạn. Mỗi một giây quan sát ở chỗ này đều có lĩnh ngộ mới đối với bản chất sinh mệnh.

Mỗi một giây, đều là kỳ ngộ thật lớn, có hơn mấy trăm ngàn loại sinh mệnh đang diễn hóa.

“Đây là vùng đất khởi nguyên sao? Nguồn gốc của sinh mệnh, ẩn chứa bản chất chân lý vô tận.” Nàng lại không dám xem nhiều, ánh mắt lưu luyến lướt qua mảnh đất này, cuối cùng ánh mắt dừng lại trong một cái sân của “Vùng đất khởi nguyên”.

Trước sân là một cái ghế cổ xưa, phía trên có một người không lồ đang ngồi, xung quanh người phát ra thần quang mông lung.

“Chân lý...”

Nàng chậm rãi quỳ xuống, vô cùng thành kính.

Cả người Hứa Chỉ chìm trong ánh sáng mông lung, không nói gì.

Hắn chỉ cúi đầu nhìn thiếu nữ 1 mét 5 nhỏ xinh, trước mắt chẳng qua là chuyển từ sân sau vườn trái cây ra sân trước mà thôi, trước sau cách nhau không đến mấy chục mét...

Nhưng đã là hai mảnh thế giới.

“Đứng lên đi.”

Giọng nói Hứa Chỉ thong thả mà nhẹ nhàng, nhìn vào trong sa bàn tiến hóa trước mắt, từ hư không cho đến có bào tử, rồi đến một màn tráng lệ này, nói, “Đây là nguồn gốc sự sống mà ngươi muốn nhìn thấy.”

“Nguồn gốc của sự sống sao?”

Medusa đứng lên, chậm rãi tôn kính quay đầu qua, lần thứ hai nhìn mảnh sa bàn này, cẩn thận quan sát.

Bỗng nhiên, những sinh vật hình thù kỳ quái đang tiến hóa trên mặt đất lại kêu gào lên, thủ lĩnh đứng đầu mỗi một chủng tộc đều dẫn theo chủng tộc dàn trận, giống như phái binh ra trận. Bọn họ nhanh chóng bày ra một đồ án(hình vẽ) kỳ lạ trên mặt đất.

Sột sột soạt soạt....

Những con kiến chi chít hợp thành đồ án, là hai con chó nhỏ, thực hiện những chuyển động kỳ quái, đồng thời còn phát ra âm thanh a a a kỳ quái, vô cùng sống động.

Hứa Chỉ không thèm phản ứng lại.

“Nguồn gốc của sự sống thì ra là thế...” Medusa rõ ràng là ngơ ra một chút, vô cùng khiếp sợ, hoàn toàn tràn đầy kính nể, “Đây chính là bản chất của chân lý?”

“Không, bản chất của sinh mệnh là tử vong và tái sinh.” Tiếng nói của Hứa Chỉ vừa dứt thì toàn bộ đồ án trên mặt đất kia nhanh chóng chết già, biến thành một bãi hài cốt.

A a a, trong tiếng hét điên cuồng mà thê lương kia, bọn họ nháy mắt liền biến thành đơn bào, sau đó tái sinh lại trong đại

dương và bắt đầu tiến hóa một lần nữa.

Chương 934 - Chân Lý Và Ấm Áp 1

Vốn dĩ, những "Con kiến" nhỏ đang chạy vội trên mặt đất kia đang tự mình bài binh bố trận, bày ra những đồ án mê hoặc, để cho đối phương thấy được sự tàn khốc của xã hội!

Nhưng mà trong nháy mắt, bọn họ liền nhanh chóng tử vong ở trước hai người khổng lồ, đi đến sinh mệnh cuối cùng. Sau đó, một mảnh hình ảnh xám trắng xuất hiện:

【 Ngài đã tử vong, có muốn bắt đầu một lần nữa hay không? 】

Ngay khi kích hoạt bản năng thì nháy mắt, bọn họ lại trở thành bào tử một lần nữa, lại sinh ra trong đại dương mùa đông lạnh giá.

"Ngọa tào?"

"Qua đời trong nháy mắt?"

"Không, loại tình huống này, trong nháy mắt sao có thể!"

"Giống loài mà ta diễn biến lâu như vậy, rõ ràng thiếu chút nữa là đã thành công, giờ lại lạnh?"

"Ngọa tào, ngọa tào, ngọa tào, nước này quá lạnh, muốn lạnh!"

Nước này thật sự quá lạnh, mùa đông lại sống ở trong nước lạnh mà không phải là đại dương ấm áp. Là một sinh vật đơn tế bào thì trên cơ bản đều phải sống trong môi trường lạnh.

Trước đây bọn họ vẫn luôn tránh trong nhà gỗ dùng thùng gỗ nấu nước, và diễn biến bào tử ở trong nước ấm. Hiện tại bất ngờ như vậy sao có thể chịu được?

Mà ở một chỗ xa hơn.

Trong một gian nhà gỗ nhỏ dưới lòng đất, Luyện Kim Đại Đế và một đám người chơi, xuyên qua cửa sổ đã chứng kiến toàn bộ.

“Ha ha ha! Một đám ngu ngốc!”

“Sao lại đáng khinh như vậy chứ?”

“Quả nhiên, chúng ta không tìm đường chết giống bọn họ là đúng.”

“Quả thực là nực cười, như này cũng quá thảm đi, đó chính là nước đá nha. Nó giống như là trong một mùa đông tuyết rơi giày đặc, đem một đứa trẻ ba tháng ngâm trong dòng sông mùa đông lạnh lẽo, nghĩ thôi mà đã lạnh đến run bần bật.”

“Đi theo đại lão đúng là không sai.”

...

Xung quanh đã cười đến đau hông.

Phần lớn người chơi đều đi tìm đường chết, vốn dĩ bọn họ cũng nóng lòng muốn thử, cảm thấy như vậy rất kích thích, nhưng cuối cùng vẫn dừng lại. Sự thật chứng minh linh tính của bọn họ là đúng.

Lúc này, Luyện Kim Đại Đế, cũng chính là Lý Sinh Khương, đang nhìn Ma Thần khởi nguyên quen thuộc kia. Thân ảnh cuồn cuộn vạn trượng mà hắn đã từng quen thuộc kia, vậy mà lại đi tới thế giới khởi nguồn của vạn vật này, chỉ cảm thấy kỳ quái.

Giống như là một người trưởng thành, quay trở về trong nước

ối phôi thai của chính mình, gặp được nguồn gốc sinh mệnh của mình!

Đây là một kỳ ngộ rất lớn...

Nhưng cái giá phải trả cũng rất khó tưởng tượng.

“Nhưng mặc kệ như thế nào thì chúng ta cũng lại gặp mặt.”

Hắn cúi đầu, nhìn toàn bộ dược tề luyện kim chất đầy mật thất.

Lúc này hắn đang lợi dụng sự tiến hóa của sinh vật và tốc độ chảy thời gian, giống như một nhà luyện kim đang điên cuồng tại nơi khởi nguồn của sự sống. Hắn dùng các loại dược tề siêu phàm tiến hành “luyện thành sinh mệnh”, để hỗ trợ cho dược tề siêu phàm diễn biến nên sinh mệnh từ trong chất lỏng của lò luyện kim.

“Mọi người không cần phải gấp, chúng ta cứ tránh sang một bên, nhìn xem sẽ xảy ra gì.” Vẻ mặt Lý Sinh Khương nghiêm túc, “Rất có thể sẽ kích phát cơ chế gì đó. Biện pháp an toàn nhất chính là im lặng quan sát.”

Hắn nhìn Medusa, không có quá nhiều tâm tư muốn tiếp xúc, ngược lại tầm nhìn lại dần mơ hồ, hắn nhớ tới một người đã từng làm bạn hàng năm cùng Medusa

“Xem ra là ta đã đến muộn, Elmin.” Hắn lấy một cây gậy gỗ quấy cái vại lớn, bên trong là một tế bào mới tinh, đang chìm nổi ở trong chất nhão dính dính màu lam.

Một giống loài đang chậm rãi thành hình.

.....

Hứa Chỉ thấy một màn như vậy, híp mắt mang theo ý vị thâm

trường.

Lúc trước, đang lo bọn họ quá cẩu thả, chỉ biết tiến hóa ở trong môi trường ấm áp, môi trường trời băng núi tuyết quá khó khăn tàn khốc, không muốn tiến hóa ở trong hoàn cảnh này.

Trước mắt, hẳn là phải chết mấy trăm lần trong nước đá thì có lẽ thì mới có thể diễn hóa ra sinh vật phù hợp với băng tuyết.

Lúc này.

Medusa vẫn còn đang chấn động.

Từ khi đến mảnh đất thần bí này, tâm tình của nàng vẫn chưa thể bình phục lại. Nàng cúi đầu, nhìn những sinh mệnh như con kiến kia chết già, héo mòn theo năm tháng, thì không khỏi suy nghĩ.

“Đây là chân lý của thế giới sao?”

“Từ khi bọn họ tiến hóa cho đến khi sinh sản, rồi đến lúc chết già và bắt đầu một cuộc sống mới....Một loạt quá trình này đã cho ta thấy được một đời hoàn chỉnh.”

“Đây! Là bản chất sinh mệnh sao!??”

Đôi mắt nàng trừng lớn, mọi thứ xuất hiện lúc này khiến cho nàng nhận ra cho dù đơn giản là động vật giao lưu thì cũng đều có thâm ý.

“Thần sáng tạo vĩ đại...” Giờ phút này, Medusa nhịn không được mà nhìn về phía hình ảnh người khổng lồ mông lung trước mắt, nhỏ yếu như một đứa trẻ bất lực, cơ hồ muốn tiến lên ôm lấy thân ảnh này, chiếm hữu toàn bộ thế giới này.

Nàng biết đây đều không phải là sinh vật, mà là tưởng tượng thiên nhiên tương tự như gió lửa sấm điện, tượng trưng cho bản

thân chân lý.

Là mục tiêu cuối cùng mà bất kỳ sinh vật nào trên thế giới đều muốn theo đuổi, không có khái niệm chân lý thực chất nào cả. Bất kỳ sinh mệnh nào cũng muốn có được hắn, chiếm lấy hắn. Đây là bảo vật trân quý nhất trên thế giới, là tồn tài vì chân lý, nơi này cũng bởi vậy mà mỹ lệ như là thế giới trong mộng ảo.

Nàng cầm lòng không được mà cả người phát run, khẩn trương tới gần, ánh mắt gấp gáp mà kích động, "Thế nào, mới có thể tới gần ngài..."

Hứa Chỉ cười khẽ một tiếng, "Ngươi đã đến gần chỗ này rồi.... Tự mình cảm thụ đi, chỉ có ba ngày."

Medusa ngẩn ngơ.

Lúc mà nàng lấy lại tinh thần thì thân ảnh kia đã về trong một căn phòng khởi nguyên. "Phanh" tiếng đóng cửa vang lên, chỉ để lại nàng lẻ loi, đứng ở trên mảnh đất khởi nguyên này.

Xôn xao!

Gió lạnh thổi qua, thổi quét lá rụng đầy trời, hóa thành cơn lốc nhỏ đánh vào đầu gối của nàng.

Một mình Medusa lẻ loi nhìn về phía bầu trời xanh thẳm. Nàng cúi đầu, giống như một vị thần ma thông thiên, nhìn xuống vạn vật nhỏ bé, núi sông cây cỏ dưới chân.

Nàng bỗng nhiên phát hiện, thời gian của mình giống như bị áp súc lần thứ hai. Thời gian của nàng phảng phất như đang ngồi trên một chiếc xe ngựa chạy băng băng, chạy như điên trên quỹ đạo thời gian!

Nàng quá nhanh!

Nàng cơ hồ nhanh đến mức không thể tưởng tượng nổi!

Cưỡi trên cỗ xe tên là năm tháng, giờ phút này, núi sông đại địa, nhật nguyệt sao trời, vũ trụ càn khôn, sinh mệnh, vĩ độ, vật chất, thời không, luân lý, nhân quả,… đều như bị ném lại phía sau!

“Ta đang tiến hóa.”

Nàng nắm chặt tay, cảm giác mỗi một chỗ trên thân thể đều đang xảy ra biến hóa kỳ diệu, dường như mỗi một giây hình thái đều thay đổi!

Giống như những sinh linh trên khắp mặt đất kia, nàng bỗng nhiên có một loại cảm giác rằng chính mình cũng sẽ như những gì nhìn thấy lúc trước vậy:

Mình sẽ hóa thành con cá đi ra từ trong biển, trút vẩy cá đi, hóa thành thú.

Mình sẽ hóa thành thú, mọc đầy lông chim rồi bay về phía không trung, biến thành một con chim mạnh mẽ.

Nàng đang gia tốc, tốc độ chảy của thời gian đang tới gần với khởi nguyên.

“Ta... Ta đang tới gần chân lý.”

Thời gian của thế giới xung quanh cũng đang thay đổi.

Nàng dường như đang đứng ở trên hư không tối cao, đứng ở không gian tối cao, thời gian thay đổi một cách kỳ lạ, lấy một loại tốc độ cực nhanh vượt trên vạn vật thế gian.

“Ô ô ô ~~”

Người khổng lồ tóc rắn mỹ lệ phủ phục trên mặt đất, nhìn phong cảnh mặt đất xung quanh, bỗng nhiên cảm thấy mình đã tiếp xúc đến thứ mà mình theo đuổi. Nó dường như chỉ cách một

lớp khăn che mặt mỏng, là có thể thấy được điểm cuối của thế giới.

Nàng nhìn cửa phòng đóng chặt mà khóc không thành tiếng.

Một tràng khen ngợi như có như không phiêu tán khắp không trung.

“Khởi nguyên mỹ diệu cỡ nào a, khởi nguyên, khởi nguyên của vạn vật vũ trụ, những sinh linh hèn mọn trên thế gian đều muốn hướng về cánh cửa chân lý.”

...

Chương 935 - Chân Lý Và Ấm Áp 2

Diễn đàn Bào Tử Tiến Hóa.

“Thiếm cẩu!”

Nhìn thân ảnh to lớn của Medusa trong ảnh chụp, Manh Muội cắn chặt hàm răng, còn chuyện ca tụng là sao vậy? Vẻ mặt thành kính này nữa? Vừa thấy đã thấy tức giận mà!

Làm như rất trân quý không bằng.

Nhớ năm đó, ta chỉ cần híp mắt là có thể tùy tiện lăn lộn!

Mà người chơi khác, lúc này đang lớn tiếng bán thảm, đòi Manh Muội bồi thường.

“Cho nên, chúng ta vì không để Medusa làm chó liếm, mới truyền phát tin này về, nói cho nàng biết đây chính là kết cục!!”

“Nhanh phát tiền lương đi!”

“Một vạn sa tệ, cảm giác lần này đã thiệt hại rất lớn.”

....

Manh Muội lại cảm thấy có chút không đúng.

Trong lòng có chút bất an.

Bọn người kia đáng khinh muốn chết, lại không giúp bên kia mà lại lén giúp mình, đồng thời còn gây rắc rối cho Medusa?

Nhưng mà nàng cũng lười nghĩ nhiều.

Dù sao hiện tại còn phải dựa bọn họ để làm việc, bên ngoài vẫn phải ra vẻ huynh đệ.

Nếu như không phát tiền lương, bọn họ ở bên trong làm trái ý mình thì phải làm sao bây giờ? Nàng đành cắn răng nhẫn nhịn, trực tiếp đã phát tiền lương, hơn nữa còn dặn dò bọn họ, "Gửi tài khoản trò chơi cho ta, ta sẽ gửi sa tệ! Hơn nữa phải quan sát thật kỹ cho ta, làm việc nhanh nhẹn một chút, không có lần sau!"

"Cảm ơn đại lão!"

"Cảm ơn đại lão ban thưởng!"

...

"Yên tâm đi, tiền đều sẽ giao cho các ngươi." Manh Muội đánh chữ, nàng ngồi ở trước máy tính yên lặng cầm một quyển sổ nhỏ, ghi nhớ mấy cái ID.

Một bên khác, cũng đang nổ tung.

Bởi vì Luyện Kim Đại Đế đã lên tiếng.

Ngoại trừ Manh Muội, Tốc Độ Xe Akina hay xằng bậy, Hệ Thống Chung Kết tuy rằng đứng đắn nhiệt huyết nhưng tam quan có vấn đề, Cá Khí Cầu lại như con chó bên người Đỗ Tuyết. Người đứng đắn nghiêm túc một chút cũng chỉ có Luyện Kim Đại Đế.

Người này vẫn là vô cùng đáng tin cậy.

Hắn lúc này lên tiếng,

"Khụ khụ khụ, ta vẫn muốn nói ra quan điểm của mình đối với lần phân tranh này của Manh Muội! Mọi người đều biết, Medusa là người theo đuổi chân lý, thật sự chính là thèm muốn thân thể của Thần Sáng Thế, mà không phải là thích người này.

Vì sao lại nói như vậy?

Đầu tiên chúng ta phải hiểu rõ định nghĩa chân lý, khái niệm về sự tồn tại của Thần Sáng Thế...

Medusa theo đuổi chân lý, Thần Sáng Thế lại là hóa thân của chân lý, tồn tại ở vĩ độ cao giống như là Trụ Thần của Dung Nham cổ đại vậy, nó là ' vận mệnh ' của vũ trụ Dung Nham, tuyến thời gian tối cao nhất.

Mà trong một thế giới, nếu như chúng sinh, cỏ cây tự nhiên, vô số cường giả, đều có thể hình thành Trụ Thần, vậy thì chư thiên vạn giới sẽ về đâu?

129600 thế giới thì sao?

Toàn bộ trăm triệu sinh linh trong vũ trụ mênh mông nữa?

Cấp chín, cấp mười và các loại cường giả vô tận mà chúng ta không biết?

Thần Sáng Thế, hẳn là hóa thân của chân lý từ chúng sinh và vũ trụ, thời không, tự nhiên, các loại khái niệm đan chéo... Cho nên, Medusa nghĩ rằng chiếm hữu chân lý, là thèm muốn thân thể. Manh Muội thì lại thích người ta, cho nên hai người các ngươi không có xung đột."

Manh Muội: "???"

Mặt nàng lập tức liền đen lại, đây là đang phân tích cái quỷ gì vậy?

Ngươi là sinh viên khoa học tự nhiên sao?

Nhưng mà hình như đúng là như vậy.

Nhưng mà các cư dân mạng vây xem nháy mắt liền hiểu rõ, đại lão không hổ là đại lão, Luyện Kim Đại Đế chính là hai chữ:

Đáng tin!

Đây là đang làm một người hòa giải, cố vấn tâm lý cho Manh Muội.

Đồng thời, bởi vì độ tuổi của các người chơi ngày càng tăng lên và trở nên mạnh mẽ, thậm chí là đột phá thành Thần, cũng bởi vậy mà hiểu rõ hơn về khái niệm tồn tại của Thần Sáng Thế.

“Chúng ta trước tiên nên bỏ qua chuyện này đã. Ta nói một chút về việc trước mắt đã xảy ra chuyện gì, tình thế và bố cục sẽ ảnh hưởng như thế nào đối với quần thể người chơi chúng ta trong tương lai.... Hiện tại, Medusa được đưa vào vùng đất khởi nguyên, tiếp nhận lễ rửa tội tại vùng đất khởi nguyên, sau đó hóa thành giống loài ban đầu giống như chúng ta, tiếp nhận sự tiến hóa nhanh chóng của sinh mệnh.”

Tất cả người chơi đều kinh ngạc.

Đại lão quả nhiên là luôn trực tiếp, vừa lên đã nói ra trọng điểm.

Medusa muốn tiến hóa?

Tà Thần Cthulhu còn muốn tiến hóa một lần nữa sao?

Suy nghĩ một chút liền cảm thấy không thể tưởng tượng nổi, kia rốt cuộc là có bao nhiêu khủng bố đây!

“Phải biết rằng, lúc trước Tà Thần Cthulhu là do chúng ta tiến hóa, lúc ấy trình độ của chúng ta rất thấp, có rất nhiều lỗ hổng và thiếu sót, hiện tại lấy tầm mắt của Medusa, chỉ sợ....

Đồng thời, không thể nghi ngờ, đây tuy là kỳ ngộ rất lớn, nhưng không phải mọi sinh vật đều có thể thừa nhận kỳ ngộ khủng bố như vậy.

Bởi vì sinh vật tồn tại dưới loại tốc độ này cơ hồ đều sẽ chết già trong thời gian ngắn. Medusa lại có máu vĩnh sinh cho nên mới có thể làm được điểm này.... Cho nên, trước mắt ta dự đoán thô sơ giản lược rằng muốn‘ mở ra cánh cửa chân lý ’ là chuyện có khả năng.”

Mọi người ngừng thở.

Luyện Kim Đại Đế tiếp tục nói:

“Thứ nhất, có đủ giá để trao đổi, thứ hai, phải có huyết mạch của Thần Sáng Thế, thứ ba phải tích lũy cũng đủ công đức để làm phí thông hành.

Đây cũng tạo thành một con đường nhỏ cho chúng ta, về sau chúng ta nếu như có kỳ ngộ này thì chỉ cần ‘ hồi tưởng lại tiến hóa khởi nguyên ’ là có thể phát triển trên phương diện này. Dù sao thì sau khi thành Thần, có thể tiến hóa trở lại.

Điều này đối với những kẻ đứng đầu chư thiên vạn giới rất có lợi. Bọn họ có thể tiến hành điều chỉnh thân hình chủng tộc, có thể điều chỉnh lại những thiếu sót của mình một lần nữa.”

Mọi người trầm mặc.

Câu nói này rõ ràng là dành cho đám người nào đó.

Tích lũy công đức, nghĩ cách đạt được máu vĩnh sinh, đồng thời chuẩn bị trả giá trao đổi, vô cùng hà khắc, nhưng hồi báo lại rất lớn.

Thu hoạch rất lớn, về sau có lẽ thật sự có thể đi trên con đường này, hướng đến phép tắc vận mệnh chú định trong vũ trụ, chân lý vạn vật, đại đạo tối cao, cầu nguyện Thần Sáng Thế, trao đổi đồng giá, mở ra cánh cửa chân lý khởi nguyên.

“Giống như là một nghi thức triệu hoán Tà Thần mà vận mệnh

chú định, rồi sau đó thu hoạch lực lượng?”

“Phi! Nói như thế nào nhỉ, nhưng mà đúng là rất giống.”

“Xem ra sau này khi chúng ta đi ra ngoài lúc muốn về nhà phải trả một cái giá rất lớn. Cho nên ta quyết định không ra khỏi cửa, chỉ ở trong nhà thôi! Ta là một người yêu nhà!”

“Cút, ngươi là không dám ra thì có!”

....

Chương 936 - Chân Lý Và Ấm Áp 3

Mọi người đều nháo lên.

Xem ra, thế giới quan đã được cải thiện một chút, một mảnh vũ trụ mênh mông chân chính, tại giờ phút này, phải tiếp xúc với cấp tám Thần Thoại trở lên thì mới được coi là chân chính mở màn.

Hiện tại nghĩ đến, Thần cấp tám chẳng qua cũng chỉ là một thế giới nhỏ cho cường giả. Đối với toàn bộ thế giới vũ trụ cuồn cuộn mà nói, đó chỉ là ngạch cửa, vô cùng yếu.

Ảnh chụp màn hình,

Một thiếu nữ với mái tóc rắn ở trong trời băng núi tuyết, cánh tay tinh tế mềm mại trắng nõn ôm lấy hai chân cuộn lại, nằm ngủ bên cạnh ghế dựa của Thần Sáng Thế.

Thoạt nhìn thì rất xinh đẹp đáng yêu.

Nhưng mọi người đều biết vị đại lão này là một kẻ cuồng chiến đấu, đây chỉ là mặt tương phản.

Lý Sinh Khương tiếp tục nói:

“Trước mắt, Medusa đã lâm vào ngủ say trong chốc lát. Căn cứ vào tình báo của chúng ta, vốn dĩ nàng còn cách thời gian ngủ say hơn bốn mươi năm, hiện tại mới qua chốc lát... Như vậy đã có thể đoán được, hiện tại Medusa đã bảy tám nghìn tuổi, qua đợt này, thọ mệnh của nàng ước chừng ít nhất cũng là mấy trăm nghìn năm trở lên.

Mà mấy trăm nghìn năm?

Có thể được xưng là già nhất trong lịch sử tiến hóa sinh vật! Đương nhiên, từ góc độ khách quan mà nói, thì con số tuổi thọ thực tế trước mắt đối với vĩnh sinh mà nói chỉ là râu ria."

Lúc này, có người hỏi, nếu Medusa ngủ say, có thể nhân cơ hội bò lên trên, này không phải là mặc người bài bố sao! Tiến gần đến và thăm dò thân thể của nàng.

"Khụ khụ khụ, đây là chuyện tiếp theo mà ta muốn nói, ảnh hưởng của Medusa lúc này đối với chúng ta. Tuy Medusa đã ngủ say, nhưng người ta vẫn mở ra trạng thái riêng của chính mình, tuy rằng là cấp độ thấp nhất, nhưng vẫn không phải là thứ mà chúng ta có thể thừa nhận... Trước mắt trong toàn bộ sa bàn, đều đã chịu ảnh hưởng không thể diễn tả, tất cả mọi người đều run bần bật."

Ảnh chụp màn hình,

Ảnh chụp mà hình,

Tuy rằng đã cực kỳ suy yếu.

Khắp sa bàn tiến hóa, giống như là tai nạn diệt thế vậy, rất nhiều núi sông xanh biếc, thực vật động vật đều bị chết héo.

"Dùng cách nói của người chơi võng du chúng ta mà nói thì lúc này đây là sự kiện cốt truyện đột phá, hoàn cảnh sa bàn thay đổi, mở ' cảnh trò chơi ' mới. Uy áp của Medusa bao phủ khắp vùng đất, cỗ áp lực này trong đoạn thời gian này sẽ ảnh hưởng tới việc chúng ta tiến hóa giống loài mới. Đây là một kỳ ngộ...."

Vị đại lão đã phân tích đâu vào đấy, mọi người lập tức liền phản ứng lại.

Medusa buông xuống, uy áp thực đáng sợ, nhưng mà tiến hóa

dưới loại uy áp này rất có thể sẽ xuất hiện giống loài siêu phàm chân chính, là một cốt truyện với sự tồn tại song song của nguy cơ và kỳ ngộ.

Nếu lợi dụng tốt, thì sẽ có hy vọng tiến hóa ra giống loài siêu phàm!

“Ngọa tào!”

“Mở khỏa cảnh trò chơi mới!”

“Trong khoảng thời gian ba ngày!”

“Các huynh đệ, xông lên đi!”

“Dù sao cũng vừa chết đi, biến thành bào tử, diễn biến giống loài, thắng bại tại lần này.”

Một đám người lập tức cảm thấy phấn khởi.

....

....

Răng rắc.

Hứa Chỉ để Medusa ngoài sân trời đông giá rét, đóng cửa lại.

Bên ngoài gió đang gào thét, lại lạnh đi vài độ.

Sau đó tiện tay đem áo khoác lông màu đen treo trên giá ở cạnh cửa, một nữ quản gia trắng như sứ, đã đứng ở trong phòng bếp, nấu nướng đồ ăn, mùi thơm bay khắp phòng.

Cho dù những thứ này không còn cần thiết nữa, nhưng hắn vẫn luôn sống theo thói quen.

Hứa Chỉ phảng phất như một chủ nhân bước vào nhà, đi vào

trong phòng bếp, trực tiếp đem trứng Phượng Hoàng giao cho nàng, “Lấy một cái nồi to rồi nấu một chút, sau đó pha chút linh trà.”

“Vâng.” Thiếu nữ trả lời, sau đó tiếp nhận trứng.

Hứa Chỉ xoay người rời khỏi phòng bếp, lại suy nghĩ một hồi.

Cảm thấy không quá yên tâm.

Hắn quay đầu lại, dặn dò thêm, “Đúng rồi, ta muốn cái loại trà mà vừa được hái trong thế giới mỹ thực....Còn lại thì cứ dựa theo tay nghề của mình mà phối hợp, bỏ thêm chút linh khí, không cần tiết kiệm.... Ngươi hẳn là biết, trong những ngày mùa đông lạnh giá như này, sau khi về nhà mà được uống một chén trà ấm thì sẽ dễ chịu bao thế nào.”

“Ấm áp quá.”

Ý thức của Phượng Hoàng đang vô cùng mơ hồ, bỗng nhiên nhớ tới thân ảnh mà mình nhìn thấy trước khi chết, là dáng người của Thần Sáng Thế. Nàng lập tức cảm thấy tràn đầy hạnh phúc và vui mừng.

“Quả nhiên, ta đã hoàn thành sứ mệnh trong đời này...”

“Thần tới dẫn độ ta.”

“Ta tin rằng bất kỳ sinh linh nào trên thế gian này đều sẽ vô cùng hâm mộ và chờ mong đi?”

Phượng Hoàng cảm thấy bản thân mình như đang đắm chìm trong một vùng đại dương ấm áp, phảng phất như trở về những ngay từ đầu được sinh ra trong môi trường rực lửa kia.

Nàng lại nghĩ tới một màn lúc ban đầu.

Thời đại mà vương quốc Babylon cổ xưa nhất bị hủy diệt,

Thần Sáng Thế buông xuống, nói chuyện với Medusa, ôm Medusa vào trong lòng ngực, cuối cùng mang mình đi.

Lúc ấy bản thân mình rất hâm mộ, mà sau đó mình cũng được hưởng thụ cái ôm ấm áp kia.

Giọng nói thanh thúy của nó bỗng nhiên tràn đầy hạnh phúc, "Hiện tại, ta đã ở trong lòng ngực ấm áp của Thần Sáng Thế, cảm nhận cái ôm của thần, mà lúc này đây, Medusa đã không thể giống như ta nữa."

Hứa Chỉ dặn dò quản gia gốm sứ một chút, để cho nàng nghiêm túc nấu nướng, sau đó liền rời khỏi phòng bếp tràn đầy hương vị đồ ăn, đi vào phòng khách, ngồi xuống trên sô pha và chờ đợi đồ ăn.

Quá trình lẳng lặng chờ mong mỹ thực cũng là một loại hưởng thụ.

"Hai người, lúc này đều gặp đại nạn buông xuống, lại đều không có người hộ đạo, đều rất nguy hiểm, trước mắt cứ tạm mang lại đây, cũng coi như là ... tạm thời an toàn."

Hứa Chỉ yên lặng liếc nhìn vào chiếc nồi nước nóng to trong phòng bếp, sau đó lại dời ánh mắt đi, nhìn xuyên qua cửa lớn, nhìn về phía trong trời băng núi tuyết, nhìn thiếu nữ tóc rắn đang cuộn mình dựa vào trên ghế.

Sự sắp xếp của Phượng Hoàng đương nhiên là đã được chuẩn bị tốt ngay từ đầu.

Chu kỳ trùng tu của nàng lúc này đây sẽ không ngắn lắm, bởi vì là bắt đầu từ con số 0. Tuy rằng Phượng Hoàng vừa sinh ra đã là sinh mệnh cấp 6, nhưng vẫn phải tính kế lâu dài. Với lại trên thực tế cũng có chỗ lợi, sau khi trùng tu cảnh giới, tất cả những thiếu sót và nhược điểm trước tu luyện đều có thể hoàn thiện toàn

bộ, trở nên hoàn mỹ hơn.

Con Medusa, là nhất thời nảy lòng tham, mới mang nàng tiến vào.

“Đúng là ta đang có một ý tưởng lớn mật.”

Ánh mắt của hắn nhìn về phía cửa lớn, phảng phất như thấy được một Xà Phát Nữ Yêu đang ngủ say và thức tỉnh với tốc độ cực nhanh, “Thân thể Tà Thần Cthulhu của nàng đã có chút không theo kịp với thời đại, các tổ chức cơ quan, thiếu sót cũng tương đối lớn.... Dù sao giống loài này cũng là do nhóm người chơi đầu tiên tiến hóa ra bằng cách nguyên thủy nhất.”

Nói cách khác chính là không theo kịp thời đại!

Tuy rằng cấu trúc chỉnh thể vẫn còn vô cùng tiềm lực, nhưng khắp thân thể đều có tỳ vết, giống như là một chiếc ô tô cao cấp, bên trong bánh răng, xích đều có đủ loại thiếu sót nhỏ.

Không có cách nào khác, nó là được lưu lại từ lúc được chế tạo.

Lúc ấy theo kịp lý niệm, nhưng lại không theo kịp trình độ tri thức.

Mà sự khác biệt lớn nhất giữa Tà Thần Cthulhu và các sinh vật khác chính là nó là tập hợp của vô số sinh vật, có yêu cầu đối với cơ sở tổ hợp sinh mệnh vô cùng cao.

Nói như vậy, ngay cả Phượng Hoàng, Địa Mẫu Thanh Đằng, thậm chí là các loài sinh vật tiến vào như Đế Kỳ, bọn họ cũng không thể mãi ở ngưỡng cửa vĩnh sinh được, sẽ một lần nữa trở về tốc độ chảy sáng thế, rồi diễn biến qua mười mấy vạn năm, nhưng bản chất của nó cũng không có tăng lên một cách quá khủng bố.

“Mà Medusa lại có.”

Ánh mắt của Hứa Chỉ lóe lên, ngồi ở trên sô pha suy nghĩ nghiêm túc.

Chương 937 - Gặp Lại Phượng Hoàng

“Kết cấu thân thể của nàng vừa lúc có loại đặc tính này, cả người được tạo thành từ mấy trăm loại linh kiện của sinh vật. Trước mắt nàng đang tự mình trọng tố, tiến hóa, toàn bộ thân thể đang lợi dụng thời đại tiến hóa mấy chục vạn năm để tự mình điều chỉnh thân thể...”

“Ta thực chờ mong, phiên bản Tà Thần Cthulhu mới do nàng ta chỉnh hợp... Không có ai có thể hiểu rõ hơn nàng ấy về việc nên tiến hóa, chỉnh đốn và cải cách khối thân thể này như thế nào.”

“Nàng là một cái hệ thống, người tu hành duy nhất, độc nhất vô nhị, không một ai có thể sánh bước cùng nàng.”

Nhìn cảnh tượng bên ngoài, Hứa Chỉ chung quy lại vẫn rất bình tĩnh.

Dù sao, Tà Thần Cthulhu mạnh nhất trong giai đoạn sau của lịch sử, cảnh giới đơn thể có thể mạnh tới vô hạn. Bản thân vẫn là cuồng chiến đấu, đã được định sẵn là tay đấm cuối cùng của mình.

Mà lúc này, các người chơi cũng đang diễn biến giống loài trong môi trường này, tựa hồ cũng là một công đôi việc, không thể không nói, kế sách tùy cơ ứng biến này của hắn quả thật là vô cùng hoàn mỹ.

“Hiện tại cứ để cho nàng diễn biến trong đó ba ngày đi, cũng chính là 300 năm. Về phần 300 năm sau sẽ xử lý như thế nào, còn phải xem xét lại... Thời gian ba ngày này, xem xem trình độ tiến hóa của nàng thế nào, chiến lực của một vị Thần cao cấp ném đến

chỗ nào hình như đều không tốt lắm...”

Hơn nữa, ba ngày thôi cũng đủ để xảy ra rất nhiều chuyện.

Các sa bàn lớn, thậm chí là thế giới tiểu vũ trụ hẳn là sẽ xảy rất nhiều thay đổi lớn.

Về phần Phượng Hoàng...

Hứa Chỉ vừa muốn nói chút gì đó.

Thiếu nữ gốm sứ đi ra từ phòng bếp, bưng đồ ăn nóng hổi lên, cùng với một nồi trứng Phượng Hoàng, nghiêm túc bày lên mặt bàn, lộ ra mùi hương mê người.

Linh trà Phượng Hoàng.

Hứa Chỉ bỗng nhiên có chút cảm khái và hoài niệm.

Dù sao lúc ấy cũng đã xếp vào một nồi to, rồi nhét đầy tủ lạnh, cuối cùng đã uống hết.

Hứa Chỉ cũng không vội, nghiêm túc ăn đồ ăn xong, mới bắt đầu chậm rãi thưởng trà, dư vị vô cùng tươi ngon, không hổ là thiên tài địa bảo trên quý nhất trên thế giới này, tồn tại khai thiên lập địa, đốt cháy nhật nguyệt.

Cuối cùng, Hứa Chỉ nhìn về phía thiếu nữ đang thu dọn đồ ăn, “Làm rất không tệ.”

“Rất nhiều linh tài, linh dịch, thiên tài địa bảo được ấp ủ, dung hợp dược tính...” Nàng không hổ là đầu bếp được cấy ma hạch người máy vào, đã bắt đầu không ngừng phân tích đặc điểm của mỹ vị trong đó, hơn nữa cuối cùng còn nói, “Nhưng mà, nó cũng sắp nở, dù sao kỳ ấp trứng của một tồn tại như này có vẻ như rất ngắn.”

“Không có việc gì.”

Hứa Chỉ để cho nàng đi rửa chén, sắp xếp lại việc nhà. Hắn đã sắp xếp từ trước cho Phượng Hoàng rồi.

“Xem ra, nàng quả thực đã tiến bộ rất nhiều, năm đó ước chừng mất cả đêm mới nở, có thể chạy được cả một nồi to. Bây giờ lại trực tiếp muốn thức tỉnh, căn bản không có cơ hội gì cả, nhưng mà đó cũng là đương nhiên...” Đôi mắt Hứa Chỉ hiện lên một tia ôn nhu,

“Ta phải chuẩn bị một chút.”

Hứa Chỉ nhìn chằm chằm vào trứng Phượng Hoàng, cảm thấy chính mình còn khá bận, ở ngoài phòng xử lý Medusa, hiện tại, lại muốn ở phòng trong xử lý chuyện của Phượng Hoàng.

Nàng nghe lệnh của mình, khai thiên lập địa, tính tình ôn nhu tĩnh lặng, vẫn luôn một lòng tu luyện, không trêu chọc thị phi, quả thực là người mà Hứa Chỉ cảm thấy bớt lo nhất.

Nhìn đám người kia xem, Caroline? Đế Kỳ? Medusa?

Người nào mà không phải cứ ba ngày liền muốn làm ngươi? Một đám kiêu hùng, âm hiểm xảo trá, điên cuồng tính kế, một chút cũng không thể bớt lo được.

“Medusa, đã đến được lễ rửa tội tại mảnh đất khởi nguyên, có được đại kỳ ngộ.... Phượng Hoàng vì ta sáng lập nên thế giới một phương, lúc này trở về, sao lại có thể không có kỳ ngộ được? Cũng hẳn là nên được trở về khởi nguyên để tiến hóa rửa tội.”

Dù sao cũng đều là vĩnh sinh, tác dụng phụ của thọ mệnh cũng không thành vấn đề.

Hứa Chỉ nhíu mày,

“Nhưng mà, nó không có kết cấu tụ hợp đặc thù giống như Medusa. Bốn gen của Phượng Hoàng đã hoàn thiện, chúng sẽ

không được hưởng lợi nhiều từ trong quá trình tiến hóa, nhưng ít nhiều thì vẫn sẽ có hiệu quả hoàn thiện, kỳ ngộ cũng không nhỏ... Hơn nữa, hẳn là nên tăng thêm chút tác động từ bên ngoài như các loại thiên tài địa bảo, để cho nàng trong lễ rửa tội có thể được hưởng một cách hoàn mỹ."

Medusa ở lễ rửa tội hoang dại bên ngoài, Hứa Chỉ cũng không thèm để ý tới nàng.

Nhưng mà lễ rửa tội tiến hóa của Phượng Hoàng, Hứa Chỉ lại vô cùng nghiêm túc.

Hắn nhìn chằm chằm vào trứng Phượng Hoàng gần như đã vỡ nát, hơi nhắm hai mắt lại, "Elmin nói rất đúng, vì không tranh giành, cho nên thiên hạ không ai tranh giành với mình."

"Ngươi chưa bao giờ giống như những người khác, tranh đoạt kỳ ngộ, tranh đoạt cơ duyên khắp nơi, luôn tùy tâm mà làm. Như vậy thì trước mắt, ta sẽ tranh giành cho ngươi một chút."

....

Thế giới Lục đạo luân hồi.

Diêm Vương mở đôi mắt lạnh như băng, triệu kiến Hắc Bạch Vô Thường, "Mở bảo khố của địa phủ, đem toàn bộ kỳ trân chí bảo của thế giới lục đạo thế giới, thế giới mỹ thực đến đây!"

"Vâng!"

Hắc Bạch Vô Thường chậm rãi cúi đầu.

Không bao lâu sau, toàn bộ bảo vật trân quý của địa phủ và lục đạo luân hồi, lóe lên thần quang năm màu, chồng chất như núi, được bày ở trước mắt.

....

Thế giới Tiểu vũ trụ.

“Caroline, gần đây đang làm gì?”

Hứa Chỉ mở mắt, đi lại trên từng hành tinh trong vũ trụ, khẽ nhíu mày.

Gần đây luôn không thấy bóng dáng của Caroline, sau khi trở về từ nơi đó của Thượng Quan Man, hình như đều trốn ở trong phòng, nghiên cứu cái gì kỳ quái thì phải.

“Hẳn là, xem được những tin tức nhật báo từ Thượng Quan Man, rồi phân tích hệ thống của các thế giới khác, thu hoạch được không ít đi. Lấy tính cách của nàng, hẳn là cũng không sợ bị những cuốn sách hình thù kỳ quái kia cảm nhiễm, phỏng chừng nhìn thấy tên liền quay đầu.” Hứa Chỉ cũng không suy nghĩ nhiều, gọi đệ nhất Thần quan tới, thu thập thiên tài chí bảo và các loại vật thần dị trên khắp hành tinh.

....

Lục giới.

Vì tranh đoạt quyền hành giữa Yêu giới và Ma giới cho nên đã bạo phát chiến tranh khủng bố.

Nhưng cung võ đạo này là một cái xương cứng, vô cùng khó gặm, các nàng khống chế thân thể Đạo Quân, bốn vị Thần tọa trấn trong thức hải, chiến lực khoa trương đến cực hạn, vì thế mà các vị cường giả đều chuyển hướng cạnh tranh sang Ma giới.

Lúc này, tại Ma giới.

Quang Minh Giáo Hội.

Thánh Nữ mở mắt, mặc áo bào Thần quan màu trắng, quỳ gối trong nhà thờ lớn, cúng bái tượng Hermes, “Phân tranh Ma giới nổi

lên bốn phía, Nữ thần Minh Thổ Elmin đang xử lý phân tranh, chúng ta có muốn tranh một chút hay không?"

"Quang Minh Giáo Hội, không nên có quá nhiều quan hệ với truyền thừa của Ma Thần, cứ an tâm truyền dạy, thu nạp tín ngưỡng là được." Hermes hạ thần chiếu, hơn nữa còn mở bảo khố của Quang Minh Giáo Hội ra.

Qua tích lũy mấy ngàn năm xuống, đồ mà Quang Minh Giáo Hội tích lũy được cũng vô cùng phong phú?

....

Hứa Chỉ lần thứ hai mở mắt.

Hắn một tay kéo toàn bộ trứng Phượng Hoàng lại, lúc này, trứng Phượng Hoàng cũng hơi nở ra.

Rầm!

Ánh sáng nhiều màu sắc lập loè, từng đợt trôi nổi nhè nhẹ, một cỗ hơi thở thần thánh cuồn cuộn xa xưa đánh tới.

Cuối cùng, một con chim Phượng Hoàng non cả người được bao phủ trong ngọn lửa màu vàng chậm rãi phá vỏ trứng. Nàng phát ra âm thanh thanh thúy, cuộn lại ở trong lòng bàn tay của Hứa Chỉ, "Tạo Vật Chủ vĩ đại..."

Chương 938 - Cấp chín và trọng sinh chân chính. 1

Cấp chín và trọng sinh chân chính. 1

Con chim non này, vẻ mặt đầy quyến luyến nằm trên tay Hứa Chỉ, cảm thấy vô cùng hạnh phúc, cảm giác như được về với cái ôm ấm áp lúc ban đầu.

“Khó quá, cấp chín thật sự là quá khó khăn mà...”

Phượng Hoàng nhịn không được nằm rạp ở trên bàn tay của Hứa Chỉ, kích động nói ra tiếng lòng mà chưa bao giờ từng nói quá với người khác, “Cái cảnh giới kia, ta đã thấy được.... Chỉ là, chỉ là quá khó khăn, thật sự là một vạn, mười vạn, không, thậm chí một trăm vạn vị Thần cũng không có một ai có thể đi đến cảnh giới đáng sợ kia!”

Trước khi chết Phượng Hoàng đã có thu hoạch và đột phá không nhỏ.

Hứa Chỉ cảm khái một chút, không nói gì, chỉ yên lặng lắng nghe, nhẹ nhàng vuốt ve cái đầu nhỏ đáng yêu của nó.

Ô ~~

Nàng nghẹn ngào như là một chú chó nhỏ, tiếp tục cọ tay Hứa Chỉ, lộ ra vẻ mặt vô cùng dịu dàng, “Cấp chín đã là rất khủng bố rồi, như vậy cảnh giới trên cấp chín thì sao? Cấp mười? Ta thật sự không dám tưởng tượng, ta thật sự có thể theo đuổi được tới chân lý cuối cùng sao?”

Hứa Chỉ vẫn nhẹ nhàng vuốt ve phần lưng của chủ chim.

Vẻ mặt của Phượng Hoàng hiện lên sự khát khao, dựa vào bàn tay của Hứa Chỉ, ngửa đầu nhìn lại, tràn đầy khát vọng nói, “Cấp tám? Cấp chín? Cấp mười? Đâu mới là điểm cuối, khi nào, mới có thể chân chính đi tới điểm cuối giống như ngài, đứng cùng một chỗ với ngài đây?”

“Ngươi có thể mà.” Hứa Chỉ cười nói.

Phượng Hoàng cũng không nói lời nào, vẻ mặt quyến luyến, nằm ở trên tay Hứa Chỉ. Hứa Chỉ cũng không có vội nói làm gì.

Phượng Hoàng và Medusa cũng không phải là thích mình.

Mà là thích “Đạo”, theo đuổi “Chân lý”, lấy mình làm chân lý, là hóa thân đại đạo của Thần Sáng Thế. Bản thân mình chính là mục tiêu cuối cùng mà vô số cường giả muốn theo đuổi.

Còn Manh Muội thì lại thuộc về loại tương đối đặc thù...

Căn bản là không theo con đường bình thường.

Nàng không tham muốn đại đạo hay chân lý, thế nhưng nàng thật sự lại tham muốn chính mình!

Nhưng nếu nói, người mà mình xem trọng và thưởng thức chất trong toàn bộ sa bàn thì không thể nghi ngờ chính là Phượng Hoàng.

Phượng Hoàng cả đời đều đơn bạc cầu đạo, một lòng chuyên tâm cầu đạo.

Lại bớt lo, chưa bao giờ gây thêm phiền phức cho mình cả, cảnh giới lại tăng nhanh, không ngừng bế quan để suy đoán cảnh giới, quả thực là anh hùng Trùng tộc lý tưởng nhất.

Thậm chí trên con đường đi đến cấp chín, nàng là người đi được sâu nhất.

Cấp chín là cái gì?

Hứa Chỉ đã biết được đáp án từ trên người Phượng Hoàng. Bởi vì lúc Phượng Hoàng mò mẫm trên con đường cấp chín này đã khiến cho Hứa Chỉ hoàn toàn hiểu rõ về cảnh giới huyền bí này.

Đặc điểm cốt lõi của cấp chín đó là linh hồn và xác thịt hợp nhất.

Bạn thân có thể khống chế linh hồn một cách hoàn mỹ, dung nhập một cách hoàn mỹ. Trong 100 ngàn tỷ tế bào, không còn có sự chia lìa giữa hồn thể, linh hồn và xác thịt hợp thành một thể. Tính bất tử của loại cảnh giới này rất khủng bố, thậm chí chỉ cần còn lại một tế bào thì cũng có thể lấy máu trọng sinh, hồi phục linh hồn và thể xác.

Nhưng mà một loại như vậy...

“Kéo dài qua vũ trụ tinh hệ”

“Tồn tại hàng vạn năm”

“Bao nhiêu cấp tám Thần Thoại đều cũng giống như một con kiến nhỏ dưới chân nó.”

.... Tồn tại cổ xưa vĩnh hằng.

Muốn giết chết loại “Tồn tại bất diệt” này thì ngoại trừ hồn phi phách tán hoàn toàn, có lẽ chỉ có thể sử dụng phương pháp đặc thù đánh sâu vào linh hồn, diệt sạch mỗi một tế bào linh hồn.

Mà đột phá cấp chín thì có thể chân chính xem như là bước lên một con đường mới, có thể khống chế hoàn toàn tế bào cả người, giống như một đại tướng quân tách linh hồn ra để thống trị hoàn toàn một trăm ngàn tỷ tế bào binh lính vậy.

Đừng tưởng rằng nó rất đơn giản.

Một trăm ngàn tỷ, đây là khái niệm gì chứ?

Con số này quá khổng lồ, đối với người bình thường mà nói, chẳng qua cũng chỉ là một chuỗi số, cảm giác cũng không khác một trăm triệu là bao.

So sánh với trước đây một chút:

Trái Đất có 7 tỷ dân.

Nói cách khác, nếu ngươi muốn khống chế mỗi một hành động của 7 tỷ dân này, khiến họ trở thành con rối, làm cho bọn họ ăn uống đi lại theo ý mình, chuyện này, rất khó?

Đó chỉ là một Trái Đất với 7 tỷ, vậy một trăm ngàn tỷ thì sao? Ước chừng có 15000 Trái Đất song song đi!

Đúng vậy, khống chế tế bào là chuyện rất khó khăn, đương nhiên không thể so sánh độ khó của nó với việc nhân loại ‘ khống chế tinh thần’, khống chế các loại sinh mệnh khác nhau được. Tế bào của bản thân sẽ không phản kháng, đường nhiên là vô cùng dễ dàng khống chế.

Nhưng con số khổng lồ này đã chứng minh được độ khó khủng bố của nó. Số lượng tương đương với 15000 Trái Đất, đây là lực lượng thao tác linh hồn khổng lồ không thể tưởng tượng nổi.

Đây là một loại cảnh giới tinh thần gọi là “Hóa thần” “Rèn thần”.

Cho nên, càng về sau, càng không có khả năng vượt cấp mà chiến.

Giống như là Medusa rất mạnh trong cảnh giới Thiên Đế, cũng có những bộ phận trên thân thể đã đột phá cấp tám thần linh, như vậy thì mới có thể đối chiến cấp tám. Nhưng lúc này nàng đã là một vị thần cấp tám cường đại ở cấp độ khác rồi.

Hiện tại, hắn đại khái đã hiểu rõ về hai cấp bậc tám và chín. Đây mới chân chính là sinh mệnh cấp chín cấp vũ trụ.

Độ dài của mỗi một con đường đến cấp chín đối với mỗi một giống loài là khác nhau.

Chiều dài con đường đến với cấp chín của nhân loại bình thường là một trăm ngàn tỷ tế bào.

Của Phượng Hoàng là con đường dài 130 ngàn tỷ tế bào.

Mà con đường này, trước khi nàng chết đã đi được 30%, là một tướng quân khống chế hơn bốn mươi ngàn tỷ tế bào đã đủ để chứng minh trình độ thiên tài của nàng.

"Chỉ là, hiện tại nàng vẫn là đã tử vong..."

Hứa Chỉ nhíu mày, cảm khái vạn phần sự nỗ lực của Phượng Hoàng, đồng thời, cũng không ngừng cân nhắc.

"Nhìn từ một góc độ khác mà nói, như vậy đã đủ để chứng minh độ khó khủng bố của cấp chín. Nếu không suy xét về việc Phượng Hoàng sẽ trọng sinh, thì hiện tại liền tương đương với việc... Một vị thần có thiên phú cực mạnh, cũng không đòi hỏi bên ngoài, một lòng cầu đạo bế quan, 8000 năm thọ mệnh, lại còn hoàn thành được 30% tiến độ lột xác cấp chín, cứ thế mà chết già!"

Điều này đối với một vị Thần cấp tám mà nói, cơ hồ là mục tiêu không có khả năng hoàn thành!

Cảnh giới càng về sau thì sẽ càng khủng bố...

Liền Hứa Chỉ cũng nhịn không được mà cảm thấy hoảng sợ.

Đây là cảnh giới mà thần linh cấp tám có thể đột phá sao?

"Chỉ sợ rằng nếu dùng phương pháp bình thường sẽ không thể

đột phá... Điều này thật là đáng sợ, độ khó cao đến mức không thể tưởng tượng! Mạnh như Phượng Hoàng, một lòng cầu đạo, cũng chỉ có thể hoàn thành 30%, vậy các vị Thần bình thường, con đường ước chừng chỉ đi được khoảng 10% đến 20% liền lạnh."

Hứa Chỉ nhíu mày, giờ phút này, hắn mới hoàn toàn nhận thấy được sự phát triển của tình thế, "Có lẽ cấp chín trong vũ trụ, trong một thế hệ mẫu hoàng Trùng tộc cùng với các nền văn minh khác, hẳn không phải là dùng loại phương thức mạnh mẽ mà khó nhằn này để đột phá. Chắc hẳn phải có lối tắt đặc thù và phương pháp nào đó đi?"

"Cấp chín..."

Hứa Chỉ nhắm hai mắt lại.

Một lát sau, hắn vẫn nghĩ không ra, chỉ có thể lắc đầu.

Dù sao Caroline, Phượng Hoàng, thậm chí là Đế Kỳ, đều không hẹn mà cùng suy đoán ra con đường này. Điều này chứng tỏ ngoại trừ con đường này thì bọn họ không có lựa chọn nào khác.

Bọn họ đều không tìm ra được con đường mới, vậy tri thức của bản thân mình mạnh hơn so với bọn họ thì sao?

Cũng không hẳn là được.

"Nếu nói, cấp tám Thần Thoại vẫn còn có chút bình thường thì con đường suy đoán ra cấp chín trong sa bàn đối với ta mà nói thì vẫn có chút mộng ảo, vượt qua cảnh giới tự nhiên của vĩ độ, khó trách chỉ có thể sử dụng pháp tắc hiện tượng linh tinh để vượt qua quy tắc tự nhiên."

"Dù sao, thọ mệnh của Phượng Hoàng là vô hạn, còn có kiếp sau, nàng cứ lặp đi lặp lại thì chắc chắn sẽ đột phá, có thể khống chế tế bào toàn thân. Nhưng mà như vậy sẽ yếu hơn cấp chín bình thường, đây chỉ là trên lý thuyết, cũng không phải là cấp chín chân

chính.

Bởi vì chỉ khi tự mình cải tạo song song thân thể và tinh thần, bế quan, không hút năng lượng từ bên ngoài.... giống như bọt biển hấp thu năng lượng khổng lồ, như thế mới có thể khiến cho toàn thể đi đến cấp chín."

Chương 939 - Cấp chín và trọng sinh chân chính. 2

Mỗi một cảnh giới đều là sự biến chất của năng lượng, mà nguồn năng lượng khổng lồ lại là điều kiện tất yếu để đột phá cảnh giới.

Giống như rất nhiều Thiên Đế cấp bảy trước đây, Elmin, Đạo Trường Sinh, Đế Kỳ, đều đã có thể đột phá cấp tám Thần Thoại, nhưng mà năng lượng hấp thu không đủ, cho nên mới bị mắc kẹt, cần phải tàn sát chúng sinh để thu thập năng lượng.

Năng lượng để đột phá cấp chín đương nhiên là càng khổng lồ hơn, và đây cũng chính là một trong những vấn đề quan trọng.

“Nhưng mà, cấp chín cũng không phải đơn giản như chỉ cần giết người, cướp lấy đủ năng lượng... là có thể đột phá. Nếu như muốn trở thành loại cấp chín yếu hơn bình thường, hoàn toàn lột xác thành dạng sinh mệnh này thì mới đi thu thập.”

Vẻ mặt Hứa Chỉ bình tĩnh, nhẹ nhàng vuốt ve con chim non trong tay.

Phượng Hoàng an tâm hưởng thụ sự vuốt ve của Thần Sáng Thế, bỗng nhiên hy vọng cả đời có thể vĩnh viễn dừng lại như vậy.

Nhưng mà một lát sau.

“Vạn vật trên thế gian đều có sự cân bằng...” Hứa Chỉ bỗng nhiên mở miệng, “Phượng Hoàng, ngươi phụng mệnh buông xuống thế giới Hoang Cổ, khai thiên lập địa, số mệnh một đời cũng đã được hoàn thành, thiên địa đại đạo sẽ tự khắc ban ân.”

Đôi mắt trong trẻo của Phượng Hoàng trợn to, vẻ mặt chờ mong, “Thần chân lý vĩ đãi...”

Hứa Chỉ duỗi tay một chút.

“Thời gian sẽ thay đổi tất cả... Đi thôi!”

Rầm.

Phượng Hoàng chỉ cảm thấy thời gian của mình đang tăng nhanh, nàng nhanh chóng trưởng thành, cảm giác như đang ngồi trên con tàu thời gian vậy, tất cả mọi thứ xung quanh đều hóa thành hư ảo, đang chạy như bay .

“Ta?”

Nàng mở to mắt, cảm giác trên thân thể đang xuất hiện sự biến hóa kỳ lạ, trong lòng bỗng nhiên có loại cảm giác hạnh phúc dào dạt. Nàng biết đây chính là kỳ ngộ lớn đến từ sức mạnh thế gian.

“Tất cả đều phải dựa vào mình để giành lấy.”

Hứa Chỉ cười rộ lên, nhìn Phượng Hoàng bay nhanh tới.

Nàng hiện tại đang là sinh mệnh cấp sáu, lúc này còn chưa từng tu luyện mà đã trưởng thành rồi. Thọ mệnh cũng chỉ có mấy trăm năm ngắn ngủi mà thôi, trên người nàng lại xuất hiện biến hóa, nhanh chóng già đi, một lần nữa biến thành một quả trứng.

Rầm!

Một quả trứng Phượng Hoàng với ngọn lửa mông lung vây quanh, một lần nữa lưu chuyển, nằm yên ở trong tay.

Hứa Chỉ không hề do dự, đứng lên, đi tới một cái lò nướng bên cạnh tủ lạnh.

Lò nướng có màu trắng trong suốt, mang đến cảm giác tinh túy như là gốm sứ.

Trong toàn bộ phòng có rất nhiều dụng cụ đều đã được Hứa Chỉ sáng tạo và cải tạo thành các loại vật dụng với mật độ cao, dù sao thì hầu hết vật chất bình thường đều giòn như một tấm giấy.

Mà lò nướng đã được chuẩn bị từ trước cho Phượng Hoàng.

Ong!

Hứa Chỉ cầm lấy một cái chậu hình vuông màu trắng tinh, bỏ vào đó các loại thiên tài địa bảo của các đại thế giới cùng với một lượng nước lớn. Năng lượng nồng đậm năm màu đã bắt đầu hóa thành linh dịch trong suốt.

Cái chậu hình vuông này vừa lúc có thể bỏ vào trong lò nướng hình vuông.

Rầm!

Lò nướng lập tức nóng lên.

“Bởi vì không tranh giành, cho nên thiên hạ không ai tranh giành với mình.”

“Ngươi không tranh, tâm tính lạnh nhạt, như vậy, ta sẽ tranh thủ cho ngươi một cái cơ duyên thật lớn.”

Hứa Chỉ nhìn linh dịch từ các loại thiên tài địa bảo trong lò nướng, nhìn trứng Phượng Hoàng đang chìm nổi ở trong đó, sắc mặt dần trở nên trầm trọng.

“Trên thực tế, ý nghĩ muốn để cho Medusa trở về vùng đất khởi nguyên để trọng tố thân thể này đến từ kế hoạch ban đầu đối với ngươi. Chủ ý ban đầu của ta là muốn ngươi ra đời trong lò nướng, trở về hiện tại một lần nữa, diễn biến trong mấy chục vạn

diễn, hẳn là sẽ một lần nữa đạt được kỳ ngộ không tệ mới đúng.

Tuy là sinh mệnh đơn thể, sự phát triển cơ bản đã dừng lại, lợi ích đạt được tuyệt đối không bằng Medusa, nhưng hẳn sẽ có thành quả không tệ mới đúng."

"Ta đã mất công đến tận đây để ngâm ngươi, cho nên đừng làm ta thất vọng."

Hứa Chỉ nhìn chằm chằm vào lò nướng trong chốc lát, nhìn linh dịch bên trong cũng cảm thấy có chút đau lòng.

Trong một giờ ngắn ngủn, Phượng Hoàng liền không ngừng trưởng thành, già đi, một lần nữa hóa thành một quả trứng, lại phá xác mà ra, nhìn như một con chim non đáng yêu, lần đầu tiên phá vỡ vỏ trứng, nhìn ra thế giới mới mẻ bên ngoài.

Nàng cũng cực kỳ hưng phấn.

Cảm giác như đang rong chơi ở trong đại dương ấm áp, đây là một kỳ ngộ rất lớn. Nó đang điều chỉnh kết cấu thân hình của mình, đây sẽ là một cuộc hành trình "Dài đằng đẵng" đến mấy chục vạn năm.

Trong mảnh không gian này, Phượng Hoàng lại cảm nhận được hương vị quen thuộc, cảnh tượng giống nhau như đúc, phảng phất như nhớ lại thời khắc lúc ban đầu.

"Đây mới chân chính là cái ôm của mẫu thân sao?"

"Không gian vuông vức, đây là sự sống!"

"Những vách tường màu trắng đó là tế bào...."

"Vật còn sống, ta đang ở trong cơ thể của một vật sống!"

Nàng cảm thấy vô cùng kinh ngạc, phá vỡ vỏ trứng, nhìn thế giới hình vuông màu trắng, cảm giác nó lớn hơn nhiều so với vỏ

trứng, cảm thấy điều này thực không thể tưởng tượng nổi.

Đây là một loại kỳ ngộ khó có thể tưởng tượng được.

Thế giới quá mức rộng lớn, luôn tràn ngập những điều không biết và thần bí, cho dù nàng đặt chân lên con đường cấp chín thì cũng còn rất nhiều sự vật không biết.

“Từ từ, cũng không phải, đây là, cái này vậy mà! Tế bào màu trắng tạo thành vách tường cứng rắn...!!?” Nàng cảm thấy mờ mịt và kinh ngạc, trong đầu nhanh chóng bạo phát một suy nghĩ khủng bố, “Đây là trong một cái vỏ trứng! Một cái trứng hình vuông sao? Lúc này đang không ngừng nóng lên, là do có một vị tồn tại cổ xưa không biết đang ấp trứng ở bên ngoài sao?”

“Chẳng lẽ đúng là Thần Sáng Thế, ở bên ngoài vì ta...”

“Ta đã từng ra đời như vậy sao?”

“Ta đang về tới khởi nguyên.”

Giọng nói thanh thúy của nó bỗng nhiên tràn đầy hạnh phúc, cảm thấy đây là một vinh hạnh lớn lao.

Hứa Chỉ ở bên ngoài nhìn chằm chằm trong chốc lát, vô cùng khẩn trương.

Hắn thật là đã chuẩn bị từ trước.

Cái lò nướng này chính là do Caroline tạo thành từ việc quan sát việc sáng tạo kỹ thuật vạn vật.

Tuy rằng không thể tạo thành một hành tinh, nhưng nặn ra một cái lò nướng sống, bên trong có ma hạch, có thể tự khống chế nhiệt độ của mình, giống như là một lò luyện đan cao cấp vậy.

Tuy rằng là tồn tại có trí tuệ AI, nhưng lại không có khả năng nạp nguyên liệu cho chính mình.

Hắn xoay người, dặn dò thiếu nữ gốm sứ, “Cứ cách mỗi một giờ thay nước cùng với việc làm mới thiên tài địa bảo một lần, không cần tiết kiệm. Quá trình này không phân ngày đêm, nhớ thêm vào lượng lớn ấm phong trà, dù sao cũng là loài chim ấp trứng cường đại, cần có lá cây mới không có cảm giác xa lạ... Ước chừng sẽ kéo dài liên tục ba ngày.”

“Chủ nhân từ bi.” Gốm sứ thiếu nữ nhất thời cảm thấy vô cùng cảm động, trả cái giá khổng lồ như vậy đủ để chứng minh mức độ coi trọng và địa vị trong lòng của ngài ấy đối với vị tồn tại này.

Còn thêm lá cây vào, xây dựng môi trường, quá tri kỷ rồi.

So với một vị tồn tại khác ở bên ngoài kia, liền tồn tại đối lập chênh lệch:

Ở trong sân rét đậm, gió lạnh thổi, loại thái độ không quan tâm này khác nhau như băng với lửa, như trời với đất.

“Xin chủ nhân yên tâm, ta sẽ thường xuyên coi chừng.” Thiếu nữ gốm sứ nói.

Hứa Chỉ gật gật đầu, xoay người rời khỏi phòng khách, chuẩn bị trở lại trong phòng.

Hắn đi được vài bước, lại bỗng nhiên cảm thấy không yên tâm, lại quay đầu dặn dò, “Sau khi thay linh dịch, nhớ bỏ vào trong tủ lạnh bên cạnh, ta có chỗ dùng đến nó.”

Chương 940 - Kế hoạch đột phá.

Hứa Chỉ về tới phòng, chuyện nấu nướng liền giao cho quản gia.

Rầm!

Hắn ngồi trong phòng sách, đón ánh nắng lạnh như băng từ ngoài cửa sổ, yên lặng cầm lấy bút, sắp xếp lại suy nghĩ.

“Hiện tại hai người, đều sẽ ở trong viện của ta ba ngày.”

Hứa Chỉ yên lặng nói ra con số này.

Lúc này, hai người đều cùng gặp đại nạn, còn không có người hộ đạo, lúc này cũng đã được mang vào để tránh nguy cơ, đồng thời cũng nhân tiện tiến hành một đợt tiến hóa lột xác.

“Nhưng mà, lúc này đây Phượng Hoàng đã tử vong khi mới chỉ bước chân vào được non nửa. Điều này trực tiếp khiến cho ta hiểu rõ sự ảo diệu của cấp chín, tình huống đáng sợ hơn nhiều so với trong tưởng tượng.”

“Cấp chín quá đáng sợ, quá thần kỳ, quả thực là không thể tưởng tượng được, so với Thần cấp tám, quả thực như là chênh lệch giữa thần linh và phàm nhân! Không hổ là một cái cảnh giới biến chất, khác nhau như trời với đất.”

“Tuy rằng năng lượng của cấp tám Thần Thoại được áp súc với mật độ cao và biến chất, nhưng vẫn thuộc về phạm trù năng lượng oanh kích. Hình thức công kích của nó giống với Thiên Đế cấp bảy, mà cấp chín lại đề cập đến công kích phép tắc.”

“Phượng Hoàng nói với ta rằng một trăm vạn vị Thần bình thường cũng không nhất định là có người có thể đột phá được, hiện tại xem ra cũng không khoa trương.” Hứa Chỉ có chút kinh ngạc.

Cuối cùng, hắn gõ gõ đầu bút, hạ quyết tâm.

“Chuyện này còn phải xuống tay từ phía Caroline! Người bình thường tu luyện hệ thống tầm thường sẽ tuyệt đối không đạt được. Nhưng mà hệ thống ‘ Tử Thần vĩnh sinh ’ cùng với tính ưu thế của ma hạch, mang theo một thế giới gồm mấy tỷ sinh linh trong não, như này mới có thể có một chút khả năng thành công…”

“Mà đây trước, Trụ Thần hình người nếu có thể chiếm đoạt được hai đại Trụ Thần, thì sức mạnh của virus sẽ bành trướng, liên thủ với sinh vật ma hạch với vài tỷ máy tính siêu cấp mới có thể đạt đến loại độ cao này.

Quyết định số mệnh sinh mệnh, đó là đặc tính hình thái sinh mệnh mà chỉ hắn mới có, nhưng đây là lối tắt…lại không phải là chính đạo, mượn tinh thần lực và thần thức, đó là ma đạo… Nếu muốn hủy diệt loại cấp chín khiếm khuyết này, thì chỉ cần tàn sát sinh mệnh thủ hạ máy tính của hắn là được, bởi vì hắn ngay cả lấy máu trọng sinh chân chính cũng không thể làm được.”

Cho nên, lúc ấy Hứa Chỉ mới ngăn chặn Trụ Thần, chính là không muốn để nó bẻ cong phương hướng. Nếu như có tiền lệ đường ngang ngõ tắt thì sau này sẽ rất khó để tu luyện lại chính đạo.

Mà Hứa Chỉ lúc này, cảm thấy có chút hăng hái, cảm thấy mục tiêu của mình thực chính xác!

Vô cùng chính xác!

Hệ thống Ma hạch cộng với "Tử Thần vĩnh sinh", mở rộng ưu thế, mới có khả năng bước vào cấp chín một cách nhanh nhất! Dù sao nó cũng có trời ưu ái bên trong.

Ngay từ đầu, tốc độ phát triển văn minh của người Ishdar cũng đã vô cùng bùng nổ, và nó cũng nhanh như tốc độ hủy diệt của bọn họ. Điều này dẫn tới hiện tại Caroline còn quá trẻ, là Thượng Thần khi chỉ mới hai ngàn tuổi, dẫn đến khả năng tu luyện rất lớn!

Hứa Chỉ cảm thấy, nếu như cường giả hiện tại đều chỉ có thể dùng loại phương pháp mạnh mẽ đột phá nguyên thủy, không tìm được con đường thứ hai, như vậy thì mình sẽ dùng con đường này để đột phá!

Chờ sau khi đột phá, mình sẽ có vị SSR cấp chín đầu tiên, bá chủ thật sự của chư thiên vạn giới. Lại lấy tầm mắt càng cao khiến cho vị cấp chín này, phản lại các phương pháp đột phá cấp chín khác, khiến cho các vị Thần khác cũng bước vào.

Hứa Chỉ nhịn không được mà cười rộ lên,

"Đây là biện pháp tốt nhất, quân tiên phong tốt nhất cho cấp chín chính là Caroline, giúp nàng vượt qua ngưỡng cửa, sau đó lại hoàn thiện phương pháp đột phá…Quân tiên phong dự phòng còn lại chính là Phượng Hoàng. Nàng có thể dùng tính vĩnh sinh, trùng tu qua mấy đời hẳn là cũng có thể đến cấp chín. Nhưng bởi vì hệ thống tu luyện và đặc tính sinh vật, dẫn tới việc đột phá sẽ rất chậm. Medusa cũng có thể dùng phương thức này để đi đến cấp chín, nhưng chờ nàng đến khi nào đây??"

Sắc mặt Hứa Chỉ trở nên cổ quái, thiên hoang địa lão sao!

Xét cho cùng giai đoạn cuối mạnh nhất chung quy lại là mạnh nhất, cứ chậm rãi mà phát triển.

Ba ngày chính là 300 năm.

Hứa Chỉ cũng không vội sắp xếp, tương lai khi mà hai người muốn xuất quan thì nên thả xuống thế giới nào mới là thích hợp nhất.

“Mà trong khoảng thời gian này, Lý Sinh Khương cũng có chuyện muốn làm thì phải! Hình như muốn lợi dụng áp lực mà Medusa mang đến trong ba ngày này, để diễn biến ra giống loài của bản thân!”

“Hắn hẳn là vì đại nạn Elmin mà đến, hơn nữa, trước đó đã nỗ lực được một tuần, ta thật sự hứng thú đối với giống loài mới của hắn.”

Hắn nghĩ vậy, cảm thấy làm người chơi nghiêm túc duy nhất trong cái đám kia quả thật là không dễ dàng.

Hắn cũng nhịn không được mà nhìn về phía trước một chút, sau khi Thần Sáng Thế vừa mới buông xuống, hóa thành thế cục của Lục giới trong thế giới sa bàn, cùng với việc Đạo Quân tử vong, Medusa rời đi, phân tranh đang nổi lên khắp bốn phía.

Bọn họ ở tranh đoạt chức chủ nhân kế tiếp của Ma giới, nháo vô cùng lớn.

…

Minh Giới.

Elmin hơi mở mắt, lộ ra vẻ tươi cười, “Địa Mẫu Thanh Đằng đúng là quá mức thần bí. Nàng nói cho ta rằng hiện tại Medusa đang sống rất tốt, không cần phải lo lắng.”

Ma giới đổi chủ, nàng cũng chỉ mở một mắt nhắm một mắt.

Bởi vì nàng cũng sắp ngủ say, không muốn quản quá nhiều chuyện.

Chuyện nàng lo lắng nhất chính là Medusa đột nhiên biến mất, rời đi theo Thần Sáng Thế. Giấc mơ của nàng cho tới nay cuối cùng cũng đã được thỏa mãn, nhưng hiện tại mọi chuyện thế nào rồi?

Dù sao cũng ở bên nhau sáu bảy ngàn năm, từ ban đầu là kẻ địch cho đến hai đại Vu sư cuối cùng của thời đại cũ, là giữ mộ của hai thời đại, không có tình cảm là chuyện không có khả năng.

"Đồng thời, Địa Mẫu Thanh Đằng còn nói với ta một tin tức rất kỳ quái…"

Ánh mắt của nàng xuyên qua phần mộ Tartarus cổ xưa, lẩm bẩm, "Ngăn cách hơn 6000 năm, lão sư có thể trở về một lần nữa trong vòng 300 năm."

Điều này đối nàng mà nói, là chuyện gần như không có khả năng.

Bởi vì người chết không thể sống lại, hơn nữa là chính mình đích thân mai táng. Nhưng mà nàng vẫn chần chờ, ôm một tia hy vọng và chờ mong rằng mình có thể nhìn thấy hình bóng đó lần cuối trước khi chìm vào ngủ say.

Grantham, cái tên truyền kỳ này khiến cho nàng không thể nào quên.

…

Mí mắt Hứa Chỉ giật giật,

"Manh Muội đúng là tên trộm gà mà, dùng tin tình báo của Medusa và Luyện Kim Đại Đế để kéo Emin đứng về phía nàng, nghĩ muốn chấm mút Ma giới. Nàng đang tự tạo cho mình một đồ đệ Hồ Hải Hàn khác, chiếm đoạt Ma Thần khởi nguyên, nơi nơi đều kéo đồ đệ của mình lên trên, còn mình thì tránh ở phía sau ăn cơm mềm?"

Hắn lập tức kinh ngạc!

Lần lượt tỏ vẻ chính mình không thể đánh lại, giúp đỡ đồ đệ thượng vị, đúng là ngựa quen đường cũ mà.

Mặt Hứa Chỉ đã đen lại, ngươi là Phù Đệ sao?

“Hiện tại, Manh Muội đã không còn hứng thú với Yêu giới nữa. Dù sao Yêu giới đang có Hệ Thống Chung Kết ở đó, dù gì cũng là người một nhà, đoạt Ma giới mới là chuyện có lợi nhất.”

Nếu như, Hồ Hải Hàn thật sự lên làm Ma Thần khởi nguyên?

Sẽ không còn là Xà Phát Nữ Yêu nữa…

Hình dạng sẽ là…

Cửu vĩ ma hồ?

Hứa Chỉ nhớ tới năm đó, thời điểm mà mình vẫn còn là Bách Hiểu Sinh, ngồi ở trong xe ngựa, Manh Muội mang theo một tiểu hồ ly chu du khắp thế giới, còn có một Medusa thờ ơ lạnh nhạt bên cạnh, đoàn người còn ồn ào nhốn nháo.

Dường như là chuyện đã qua mấy đời vậy.

Ngay cả Hồ Hải Hàn đều đã thượng vị, đúng là giang sơn rộng lớn luôn có người tài, thế hệ mới thay thế cho thế hệ cũ.

“Yêu giới, tuy rằng vẫn đang trong hoàn cảnh hổ rình mồi, nhưng hẳn là có thể chịu đựng được.”

Hứa Chỉ nhìn thoáng qua, lúc này không có tâm trạng nhúng tay vào.

Ngược lại, hắn chú trọng về thực nghiệm cấp chín hơn: Caroline, địa điểm thí nghiệm cấp chín sẽ là thời đại tiểu vũ trụ. Đây mới đúng là một đại thế giới chân chính, có diện tích của vũ

trụ.

Hắn đứng lên,

“Ta ở bên này xử lý những chuyện đột ngột xảy ra cũng đã được nửa ngày rồi, thế giới Tiểu vũ trụ cũng đã trải qua 5-60 năm lột xác, thời đại mới có lẽ đã mở ra.”

Ánh mắt của Hứa Chỉ dừng trên Thạch Tinh, bỗng nhiên cảm thấy sắc mặt có chút không đúng, bọn họ cuối cùng đã làm ra kỹ thuật phân giải và hợp thành rồi sao, “Nhưng đây là thứ gì vậy?”

Hắn nhìn thấy một con rắn dễ thương được tạo thành mosaic, lớn lên cực kỳ giống con rắn tham ăn trong trò chơi pixel.

Chương 941 - Thời Đại Rực Rỡ Đang Xuất Phát 1

Thời Đại Rực Rỡ Đang Xuất Phát 1

Hứa Chỉ quét mắt nhìn tới.

Con rắn Pixel tham ăn này không ngờ thực sự là tự tay họ chế tạo ra từ việc lợi dụng kết quả nghiên cứu của mình về kỹ thuật phân tách và kết hợp.

Thuật luyện kim sinh vật.

Phương pháp vận hành tinh thần này rất đơn giản.

Dùng lực lượng tinh thần tách tế bào ra, giống như dùng lực lượng tinh thần phân hủy một miếng thịt lợn đỏ tươi, hóa thành một chuỗi thịt người, sau đó tổ hợp tạo hình, lại dùng phép thuật loại "Tái sinh" thúc đẩy máu thịt sinh trưởng, rồi lại kết dính, tổ hợp với nhau.

Nếu muốn lấy ví dụ, có thể ví như quy trình sản xuất dây chuyền hiện đại nhân tạo tổng hợp bò bít tết công nghiệp.

"Trên thực tế, yêu cầu về cảnh giới cơ sở không hề cao, chỉ cấp bốn đến năm là có thể sử dụng lực lượng tinh thần để phân hủy. Dù sao tế bào hạt của họ quá lớn, dùng mắt cũng thấy được, giống như bóc ra một đống đá vụn. Thế nhưng, lượng công việc rất lớn, cảnh giới của họ quá thấp, chỉ có thể bóc từng viên một, sau đó bọc lại..."

Hứa Chỉ thấy con rắn Mosaic này, ngay cả hắn cũng phải thốt lên: Hardcore quá!

Lượng công việc này bao lớn?

Từng viên từng viên một…

Cần phải bóc tách đến khi nào?

Đám người chơi này quả nhiên là một lũ xơ gan.

Bây giờ bọn họ còn đang vung tay múa chân, cảm giác mình đã thành công sáng tạo ra sinh mệnh.

Lúc này, một đám sinh vật hình thù kỳ quái xuất hiện trên mặt đất. Chúng mặc áo choàng trắng, tay cầm sổ ghi chép, ngửa đầu nhìn con rắn lớn.

"Quả nhiên, kỹ thuật phân hủy và tổng hợp khối Rubik đơn thuần không thể sáng tạo ra linh hồn!"

"Con rắn tham ăn này sở hữu ý thức riêng, là vật thí nghiệm… Bạch Tiểu Quân, sau khi đột phá cấp sáu, thành công thích ứng với hoàn cảnh, biến mình thành sinh vật Pixel cấp thấp, dung hợp với khối Rubik khác, tiếp tục cải tạo."

"Chúng ta ghép từng mảnh hạt giống vào thân thể mảnh ghép Mosaic của hắn."

"Luyện thành thân thể người! Đây chính lĩnh vực cấm kỵ của Luyện Kim thuật sĩ. Dù không đi nhìn chân lý, chúng ta cũng mở ra cánh cửa chân lý rồi!"

…

Nghe những câu nói này, mặt Bạch Tiểu Quân biến thành màu đen.

Hắn có cảnh giới cao nhất, sau khi đột phá cấp sáu có thể thích ứng với hoàn cảnh và tiến hóa thành sinh vật Mosaic, tất nhiên là phải vung dao với hắn, làm thành vũ khí cấp chiến lược để trấn

áp.

Bạch Tiểu Quân vội vàng nói với đám người chơi xung quanh:

"Cấp sáu, chờ ta thao tác thông thạo kỹ thuật phân hủy và tổng hợp một thoáng, tốc độ sẽ trở nên rất nhanh. Ta sẽ trở thành rắn tham ăn chân chính, có thể ăn từng khối Rubik để lớn dần lên. Bây giờ mới mười tám mét mà thôi."

"Đến lúc đó, sợ là chồng ngươi không chịu nổi." Có người chơi đẩy kính mắt gọng đen, dáng vẻ học giả: "Thí nghiệm số 007, cá nhân ta đề nghị ngươi phải kìm chế."

Bạch Tiểu Quân: "???"

Kìm chế tổ cha ngươi ấy! Có biết nói chuyện không hả? Có biết thế nào là giao lưu vui vẻ không hả?

Có điều, mọi người vẫn rất hưng phấn, không ngừng thảo luận.

"Đặc sinh sinh vật của chúng ta là tiến hóa, thích ứng với hoàn cảnh. Chúng ta không chỉ có thể tiến hóa ra giống loài thích ứng với phóng xạ, cũng có thể biến thành sinh vật Mosaic. Chúng ta có thể hòa hợp với hành tinh này, sau đó tự mình cải tạo."

"Cá nhân ta cho rằng, có thể biến thành sinh vật Mosaic, vẫn liên quan tới đặc tính đồng hóa của chủng tộc này, bằng không đã không thể dễ dàng tiến hóa như thế."

"Ta kiến nghị là, nếu chúng ta đã biến thành động vật Mosaic, chúng ta hãy đi con đường của Yêu tộc. Chúng ta tạo dựng Nguyên thần, tiến vào không gian biển ý thức, tự mình lột xác và tiến hóa trong không gian có nồng độ năng lượng cao!"

"Ý kiến hay! Thế nhưng làm sao vào không gian biển ý thức?"

"Rubik! Tuy không có gen khối Rubik, nhưng cá nhân ta cho rằng, quốc gia đá quý dưới nền đất có đặc tính kết cấu rất giống với Rubik. Chúng ta gỡ khối Rubik đá quý thể tám mặt của họ, chính là tài liệu có khả năng thành lập nội không gian. Rubik, đạo cụ không gian, chúng ta còn có tư liệu của vu sư."

"Vậy phải liên lạc với các anh em bên kia một chút."

…

Trong ánh mắt hiếu kỳ của Hứa Chỉ….

Bọn họ thành công kiếm được thủy tinh tám mặt của quốc gia đá quý thể tám mặt, mân mê hardcore hơn nửa tháng, không ngờ thật sự làm ra đạo cụ không gian chứa đồ.

Mà thời kỳ này, chiến tranh vũ trụ bùng phát.

"Mẹ nó!"

"Mẹ nó!"

"Chiến tranh giữa các vì sao!"

"Trời đất ơi, đáng sợ! Đây là thế giới độ khó Địa ngục cấp Vũ trụ à?"

Buổi tối này, trên hành tinh, vô số chiến sĩ Atula đạo ngửa đầu nhìn lên trời sao, cảm thấy khói lửa to lớn tỏa ra. Họ biết được sự nhỏ bé của mình.

Năm 231 lịch Vũ trụ.

Thạch Tinh, hành tinh Cybertron đi ra vũ trụ, biết được sự tồn tại của nhau, đồng thời thành lập bản đồ biển sao, sử dụng thiết bị thiên văn vũ trụ quan sát được phần lớn hoàn cảnh không gian vũ trụ.

Hai hành tinh, đồng thời cùng biết về sự tồn tại của đối phương.

Đồng thời, bọn họ phát hiện, tại trung tâm vũ trụ là một hành tinh rộng lớn mênh mông vô chủ.

"Trung tâm vũ trụ" này chính là hành tinh chính năm xưa. Caroline đã bóc ra từng hành tinh rộng trăm mẫu từ hành tinh chính này. Mà hiện tại, "Trung tâm vũ trụ" rộng lớn mênh mông, có diện tích ngang ngửa với bản đồ quốc gia Trung Quốc. Vật tư quý giá nhiều vô số kể.

"Giết!"

"Hủy diệt hủy diệt hủy diệt!"

Hai hành tinh siêu phàm bùng nổ chiến tranh. Những năm qua, các vị Thiên Đế được thai nghén lượng lớn, muốn tranh cướp trung tâm vũ trụ.

Hai tộc trong không gian bày ra chiến hạm, võ đạo gia, chiến giáp cơ giới. Vô số mảnh vụn tàn tạ trôi nổi trong vũ trụ lạnh lẽo, hóa thành rác thải vũ trụ.

Hứa Chỉ lẳng lặng đứng trong vũ trụ, nhìn cuộc chiến tranh này.

"Hành tinh chính to lớn mà Caroline để lại kia không hề có bất kỳ sinh linh nào, chính là để các văn minh hành tinh đang trôi nổi kia tranh cướp, chém giết lẫn nhau, chiếm giữ vùng đất mênh mông không biết tại trung tâm kia."

Bất kỳ hành tinh nào đều quay chung quanh hành tinh trung tâm này.

Năm 232 lịch Vũ trụ.

Chiến tranh khốc liệt kéo dài tận nửa năm. Đôi bên thiệt hại quá lớn. Họ phát hiện không thể nào hủy diệt đối phương lập tức, cho nên đều yên lặng dừng tay.

Đôi bên đồng loạt di dời phương châm chiến lược, cùng giáng xuống hành tinh chính, cấy ghép động vật và hoàn cảnh hành tinh mình, cải tạo sinh thái, thành lập quốc gia thuộc về mình.

Mục tiêu chỉ có một:

Chiếm lĩnh, khai thác, đào móc.

Bởi vì hành tinh chính thật sự quá to lớn. Thậm chí, hành tinh mẹ của họ cũng chỉ giống như con kiến. Vì vậy, hai bên không hề chạm mặt nhau trên hành tinh này, mỗi bên tự phát triển.

Một năm sau.

Năm 233 lịch Vũ trụ.

Vì chiến tranh tiến vào thời kỳ hòa bình, một năm nay, thời đại đại thực dân mở màn.

Hai hành tinh siêu phàm không ngừng ma sát chiến tranh, nhưng ngầm hiểu với nhau không mở ra chiến tranh toàn diện quy mô lớn, chỉ ra tay với những hành tinh nguyên thủy yếu ớt khác.

"Cứu mạng!"

"Quái vật ngoài hành tinh!"

Hành tinh Lam Mỗ, hành tinh Pixel yếu ớt, vô số hành tinh nhỏ khác đều bị họ giáng xuống, thống trị, thậm chí bắt đầu buôn bán nô lệ bản địa.

Hành tinh Lam Mỗ.

"Hic hic hic…"

Một nhóm người bản địa Lam Mỗ kêu rên. Bọn họ rất yếu ớt, không có bất kỳ tiềm lực và tài năng gì, không hề có một chút sức phản kháng.

Chương 942 - Thời Đại Rực Rỡ Đang Xuất Phát 2

Thời Đại Rực Rỡ Đang Xuất Phát 2

"Hành tinh này là tài sản của chúng ta."

Một chiến sĩ mồi lửa của hành tinh máy móc Cybertron, Vua của Cybertron, lạnh lùng nhìn phía trước:

"Sinh mệnh rất thú vị, tự bản thân có thể biến ra nhiều màu sắc?"

"Là sinh linh có khả năng sinh sôi mạnh mẽ. Hàng năm, họ hoài thai mười tháng là có thể sinh ra một hậu duệ. Phụ nữ của chủng tộc này có thể mỗi năm đẻ một hậu duệ, cả đời có thể sinh ra ít nhất bảy, tám đứa con.

Số lượng tăng trưởng với cấp số nhân.

Nếu không nhìn lầm, sinh mệnh của chủng tộc này rất yếu, đặc điểm chỉ là có trí tuệ cơ bản và sức sinh sản siêu cấp. Tuy nhiên, họ sẽ là nguồn lao động to lớn của cả vũ trụ, thậm chí có thể nuôi như cỏ dại, thu gặt từng đợt. Cho dù nuôi để giết cũng là nguồn cung cấp năng lượng sinh mệnh tốt, có hi vọng thành Thần."

"Trên hành tinh này, ta thúc đẩy họ sinh sản một lượng lớn, đến mấy trăm triệu, một tỉ, vài tỉ, sau đó chuyển đến các nơi khác xem như nô lệ xây dựng hành tinh. Thậm chí giết chết họ, thu hoạch năng lượng đột phá."

"Còn có thể bán cho nhóm người bên Thạch Tinh kia, nhưng chỉ bán sức lao động nam giới, không cho họ có cơ hội sinh sôi. Tin

rằng Thạch Tinh cũng rất thích sinh mệnh rẻ mạt này, đồng thời còn có thể trao đổi một ít nô lệ trên hành tinh mà họ khống chế."

Hành tinh Cybertron là một hành tinh với chủng tộc sở hữu khoa học kỹ thuật cao độ. Trên thực tế, tộc nhân của họ cực kỳ ít ỏi. Nguyên cả hành tinh mới có mấy nghìn tộc nhân, thậm chí có thể quen mặt nhau đến độ biết hết tên đối phương.

Cả một chủng tộc mà chỉ tương đương với số lượng học sinh trong một trường trung học.

"Đây chính là sự tàn nhẫn của thời đại vũ trụ."

Vua Cybertron cúi đầu, sắc mặt bình tĩnh duỗi cánh tay máy móc, xoa xoa đầu Đại trưởng lão của bộ lạc đối phương, giống như nhân loại cao ngạo quan sát một con lợn trong chuồng.

"Chỉ cần nghe lời, chúng ta sẽ cho các ngươi đủ nhân quyền."

Hành tinh Pixel.

Kẹt kẹt kẹt.

Ô lỗ…

Một bầy dân bộ lạc bản địa Pixel gào thét lên trời, ném trường mâu.

"Một đám sinh vật đặc biệt khỏe mạnh, rất quái đản. Chỉ là, số lượng tương đối ít một chút. Đặc tính sinh sản của bọn họ rất chậm." Frieza ngồi trên phi thuyền vũ trụ lạnh lẽo, quan sát hành tinh Pixel.

"Người bản địa của hành tinh này sẽ là chiến sĩ vũ trụ khá tốt."

Bộ lạc Pixel đã từng đánh ngã người chơi dù sao vẫn không chịu được văn minh Thạch Tinh khủng bố. Họ bị trấn áp như bẻ cành khô, bị thống trị, tuyệt vọng kêu rên.

"Ô lỗ…"

Họ ngã xuống đất.

Người lùn trắng năm xưa cuối cùng đã trở thành ác long.

Thế nhưng, sau hành tinh Lam Mỗ, Sharu ẩn mình vẫn chưa bị lộ. Trên hành tinh Pixel, nhóm người chơi cũng trốn rất sâu. Hai hành tinh siêu phàm vẫn chưa hề phát hiện điều dị thường trên hai hành tinh này, không biết nhân tố đáng sợ, bất ổn đang ẩn náu.

Trên bản đồ hành tinh trung tâm to lớn.

Theo từng đợt nô lệ liên tục hạ xuống, chỉ trong một năm, hai vương triều nô lệ chớp mắt đứng vững trên mặt đất.

Kiến trúc khoa học viễn tưởng mọc lên như từng.

Thành phố sắt thép đen xì.

Một bên là các vị cường giả võ đạo gia, các loại người nhân tạo. Một bên là văn minh chiến giáp cơ giới thuần túy.

"Sử thi hành tinh ầm ầm dậy sóng… Quá lớn, quá lớn."

Hứa Chỉ than thở, nhìn theo lịch sử vũ trụ giống như thần thoại. Chiến tranh cấp tốc khai hỏa, không chần chờ, không đàm phán, chỉ có lạnh lẽo và vô tình.

"Đây mới là va chạm giữa các nền văn minh. Tuy không phải pháp tắc Hắc Ám Sâm Lâm vũ trụ đen tối chân chính, không tàn nhẫn đến mức vừa gặp mặt đã hủy diệt, nhưng văn minh của kẻ mạnh vẫn nô dịch văn minh kẻ yếu, đồng thời giới hạn đối phương phát triển…

Sinh thái rừng rậm tàn nhẫn, đen tối, tanh máu. Tiểu vũ trụ này tới nay đã mô phỏng một bộ phận cách cục các hành tinh vũ trụ rất chân thực."

Cho dù Zack thiện lương cũng đi về phía một vị Đế vương vũ trụ lạnh lẽo, tàn nhẫn thực sự. Hắn dần có giác ngộ, anh hùng của chủng tộc mình tất nhiên là bạo chúa của những chủng tộc khác.

Hắn nhất định phải nô dịch, nghiền ép những chủng tộc khác để mở rộng thực lực, chống lại đối thủ. Nếu không muốn bị hành tinh Cybertron thống trị, lại bị đày xuống làm nô lệ lần nữa, thì hắn chỉ có thể trở thành chủ nô mới.

Hứa Chỉ rõ ràng nhìn thấy.

Sharu trong bóng tối trên hành tinh Lam Mỗ cuối cùng cũng ra tay.

Dưới bầu trời sao lóng lánh, tại bình nguyên màu đỏ vô bờ bến, thảm thực vật tươi tốt rậm rạp, dập dờn trên mặt đất. Phong cách hành tinh khác tràn ngập nơi đây.

Cách!

Trong đống cỏ, một bức tượng đá khoanh chân, đầu nghiêng bên phải chậm rãi mở mắt, đứng dậy.

"Lúc đó ta hầu như bị giết chết, muốn hồi phục phải mất trăm năm, quá chậm quá chậm. Chậm đi một trăm năm, ta sẽ hoàn toàn lạc hậu, chắc chắn sẽ thất bại. Có điều, ta đã có thủ đoạn mới để hồi phục vết thương."

Thân thể hắn ta có màu xanh lá, có những mảng đen lấm tâm trên làn da, sau lưng có đôi cánh bọ cánh cứng. Từ hắn ta tỏa ra sự yên tĩnh đầy thần bí không cách nào hình dung.

"Biết ta tại sao giáng xuống hành tinh này không? Không chỉ vì người nơi này có dáng vẻ giống Thần…"

Sharu mỉm cười, ngửa đầu nhìn Thạch Tinh xa xôi, lộ vẻ khát vọng:

"Chính là người Lam Mỗ. Năng lực sinh sản của các ngươi quá mạnh mẽ. Chính vì như vậy, ta mới giáng xuống hành tinh này…"

"Ta biết, tất nhiên các ngươi sẽ bị thực dân. Ta cũng biết với khả năng sinh sôi số lượng khổng lồ này, mấy tỉ người hành tinh Lam Mỗ sẽ bị thống trị dưới bóng tối, sẽ nảy sinh đủ oán hận, tuyệt vọng, sợ hãi, mê man, phẫn hận."

"Zack, Frieza…"

Trên khí quyển bầu trời có mây đen vần vũ, một chùm sáng đen vẩy xuống.

"Năm đó, các ngươi tạo ra Ngọc Rồng. Hiện tại, ta dùng Ngọc Rồng đánh bại các ngươi!"

Ầm!

Sharu giơ hai tay, mãnh liệt hướng lên trời.

"Ta cướp đoạt tất cả huyết mạch mọi người trên Thạch tinh, đương nhiên sẽ không bỏ đi kỹ thuật của các ngươi… Kỹ thuật chế tạo Ngọc Rồng sao, ta cũng có."

"Chôn sâu dưới mặt đất, bảy viên Ngọc Rồng hút lấy sự tuyệt vọng của các ngươi đã hình thành…"

"Đi ra đi! Thần Long!"

Ào ào ào!

Vô số mảnh vỡ vong hồn tàn dư trên mặt đất, bóng tối vặn vẹo, hóa thành từng sợi chỉ đen kéo lên không trung, chợt nổ bùng một cái, hội tụ thành một con rồng đen. Nó gào lên rầm rầm!

"Rất tốt, luồng nguyện lực hắc ám này…" Một giọng nói lạnh như băng truyền ra.

Gào!

Một con rồng đen thân đầy mụn nhọt dữ tợn hiện lên trên trời cao. Nó điên cuồng gào thét, như muốn hội tụ toàn bộ lực lượng hắc ám vào Ngọc Rồng.

Con mắt đỏ rực của rồng đen sáng lên.

"Phàm nhân, nói ra nguyện vọng của ngươi!"

…

…

Hành tinh Pixel.

Sâu trong rừng rậm của người Pixel ngốc nghếch, một đống động vật Pixel với hình thù kỳ quái ẩn núp trong bóng tối, run lẩy bẩy.

"Thời đại đại vũ trụ mở màn. Mỗi hành tinh đều có các sự kiện đáng sợ."

"Chúng ta đã gần đủ rồi."

"Nếu còn kéo dài, tuổi thọ của chúng ta sẽ hết, phải tu luyện."

"Chỉ có thể dùng phương thức khác kéo dài tiếp."

"Những ông chồng bản địa Pixel đã không còn nuôi nổi chúng ta, không thể thỏa mãn khẩu vị của chúng ta. Chỉ có thể để người khác nuôi chúng ta thôi."

…

Rầm!

"Ngồi lên cung vũ trụ đi."

Họ vừa la hét đầy nhiệt huyết vừa tiến vào một không gian nhỏ hình lập phương, ngồi lên một cái cung to lớn.

"Đi hành tinh trung tâm!"

Ảnh chụp!

Ầm!

Họ hóa thành sao băng bé nhỏ bay vụt vào trong vũ trụ mịt mờ, nhắm hướng hành tinh trung tâm.

Rầm.

"Mẹ, xem kìa, sao băng!"

Tại hành tinh trung tâm, vương quốc Cybertron phương Tây, trong một hộ gia đình bình thường, một đứa bé người hành tinh Lam Mỗ đứng trên ban công tầng ba, tay chỉ bầu trời.

Tộc nhân hành tinh Cybertron rất ít ỏi, nhưng là chủng tộc có văn minh phát triển cao độ, cho nên không áp bức nô lệ quá nhiều, mà dành cho họ "Nhân quyền", được ở trong thành phố, hưởng thức ăn, thậm chí một số sản phẩm khoa học giải trí, để họ phải đi làm công tác khô khan mười tiếng mỗi ngày.

Thậm chí, điều đó còn khiến người Lam Mỗ cho rằng, đó là ân huệ của văn minh cao đẳng đối với mình.

Rầm!

Sao băng rơi vào vườn hoa.

"Oa! Sao băng!"

Đứa bé người Lam Mỗ nhanh chân chạy xuống tầng, về phía vườn hoa. Nó tìm thấy một món đồ chơi máy móc chỉnh tề trong cái hố do sao băng rơi gây ra.

Trên món đồ chơi có mấy cái nút.

Đứa bé ấn nhẹ một cái, một vệt sáng lóe lên.

Đó là một con khủng long kỹ thuật số màu vàng do từng khối Rubik tạo thành, là sinh vật hoạt họa bước ra từ thế giới trò chơi bình thường, không cùng phong cách với thế giới hiện thực.

"Bé con được chọn, ngươi chính là đồng bọn của Agumon chúng ta sao?"

A!

Đứa bé run người, kinh hãi không nói ra lời.

Chương 943 - Hệ Thống Tu Hành Mới Ra Đời 1

Hệ Thống Tu Hành Mới Ra Đời 1

Tại sao là nam?

Ta muốn một bé gái đáng yêu! Ta muốn nuôi từ bé!

Con Agumon hiện đang khá trầm mặc.

Bé trai lại không biết điều này. Nó nhìn sao băng rơi xuống, xuất hiện sinh linh kỳ lạ tới từ vũ trụ thần bí. Con bạo long kỹ thuật số cỡ nhỏ màu vàng, dáng vẻ uy phong lẫm lẫm khiến đứa bé mừng như điên:

"Chúng ta sẽ trở thành đồng bọn sao? Ta tên Apophis."

Agumon nín một lúc, suy nghĩ rồi mới nói:

"Đúng, đào tạo ta! Ta sẽ ban tặng cho ngươi lực lượng mạnh mẽ để cứu vớt tất cả, sở hữu tất cả. Chúng ta cùng trưởng thành đi! Đứa con được thế giới kỹ thuật số Digimon tuyển chọn!"

Apophis kích động.

Thiếu niên mới bảy, tám tuổi của gia đình nô lệ trợn to đôi mắt tròn đáng yêu:

"Ngươi có thể làm cho ta mạnh mẽ lên sao? Người hành tinh Lam Mỗ chúng ta là yếu nhất, không có bất kỳ người nào từ khi sinh ra đã có tài năng."

"Không ai có tài năng từ lúc sinh ra, cũng không có nghĩa là không thể trở thành cường giả. Ngươi là đứa bé được chọn, có vô hạn khả năng và tương lai."

Agumon nói:

"Ta có thể cho ngươi mượn sức mạnh của ta! Ta, chính là tài năng của ngươi!"

Nó biết, muốn làm cho đứa bé trai nuôi mình, đơn thuần dựa và vẻ ngoài đáng yêu là không được.

Còn phải làm cho đối phương thấy giá trị là lợi ích khi đào tạo mình, để đối phương hiểu không có gì là không công. Thế giới này rất thực tế, không ai là kẻ ngốc.

"Cho ta mượn sức mạnh?" Apophis không rõ.

Agumon trầm mặc một hồi, dường như đang quyết định điều gì đó:

"Đúng, ta là con non của bạo long kỹ thuật số Digimon, Agumon. Ta không chỉ có thể để người gọi ra làm đồng bọn chiến đấu với ngươi, ta còn có năng lực chung cực: Có thể bám thân vào người ngươi, hợp thể hình thái, giúp ngươi hóa Thần Long, cho ngươi mượn sức mạnh của Thần Long, kề vai chiến đấu!"

A!

Apophis không hiểu.

Con bạo long kỹ thuật số nhỏ màu vàng đất này cắn răng, quyết định. Nó tiến tới gần bé trai, bỗng thân thể phân rã, hóa thành từng hạt ánh sáng năm màu như lưu ly, sau đó hòa vào thân thể đối phương.

Tế bào hai bên lấp vào khoảng trống của nhau.

Giống như là…

Từng hạt cát chảy vào khoảng trống giữa các viên đá lớn.

Đây chính là một kỹ năng đặc biệt của sinh vật Pixel mà những người bộ lạc Pixel kia sử dụng.

Rầm.

Một cảm giác tê dại, thoải mái đến rung động linh hồn tràn ngập toàn thân.

Trong mắt Apophis, nó phát hiện toàn bộ thế giới trở nên vô cùng sáng sủa, rõ ràng, từng đường nét, chi tiết, âm thanh, động tác.

Cả vườn hoa trở nên chậm chạp.

Nó cúi đầu, phát hiện trên người khoác một bộ áo giáp hình rồng Pixel đặc biệt. Tay nó cầm một cây trường kiếm kỹ thuật số bằng răng rồng nặng nề. Thân thể nó được tăng cường lên một trình độ không thể tưởng tượng. Nó bước đi mỗi bước đều vô cùng nặng nề, đạp ra từng vết chân sâu.

Con ngươi của đứa bé biến thành màu vàng óng, có ánh vàng lánh lánh như sóng nước. Toàn thân tỏa ra khí Tiên Thiên dào dạt, phóng xạ trắng như ánh tuyết lập lòe, hầu như hóa thành ánh chớp vàng óng.

Rầm.

Nó nhẹ nhàng vung kiếm.

Giống như đã luyện tập động tác vung kiếm vô số lần, chỉ trong giây lát, đứa bé trai đã vung ra vài kiếm hóa ra từng luồng ảo ảnh.

"Ta… Ta…"

"Ta lại…"

Nó thở hổn hển, kinh ngạc ngây người. Bỗng nó chạy lên ao đóng băng trong vườn hoa nhanh như gió. Nhờ ánh trăng rải xuống đất, đứ bé có thể nhìn thấy cái bóng của mình, thấy bộ áo giáp tinh xảo màu vàng, giống như một bộ Thánh y tỏa sáng rực rỡ của Thánh đấu sĩ, cùng với trường kiếm kỹ thuật số.

"Ta sở hữu lực lượng của bạo long kỹ thuật số."

Trong đầu đứa bé vang lên tin tức khiến hắn không nhịn được nhìn xuống hình ảnh của mình, nảy sinh ý nghĩ không tin nổi:

"Ta đã trở thành.. Đấu sĩ Thần Long?"

…

…

Lúc này, Hứa Chỉ cảm giác toàn thân khó chịu.

Nhưng dù sao hắn cũng khá quen thuộc, đã có một trái tim rộng lớn. Hứa Chỉ tiếp tục xem xét, quét mắt về những nơi khác.

Quả nhiên, trận sao băng thiên ngoại thần bí này rơi xuống hành tinh trung tâm vũ trụ khiến rất nhiều đứa bé nhận được máy triệu hoán bảo bối kỹ thuật số, từng chiếc máy móc Rubik nhỏ.

Gabumon.

Badamon.

…

Hắn nhìn thấy những tên kia khiến những đứa nhỏ hân hoan nhảy nhót, đã bị món bảo bối kỹ thuật số đáng yêu mà còn mạnh mẽ chiếm lấy trái tim, cho nên lén lút mang về nhà.

Khá lắm, muốn chơi bám váy đàn bà à!

Hứa Chỉ thông minh biết bao.

Tuy rằng đám người kia âm mưu cực sâu, hành động cực kỳ bí ẩn, nhưng đã sớm lọt vào mắt Hứa Chỉ. Phản ứng đầu tiên của Hứa Chỉ chính là suy nghĩ này.

Dù sao, họ là yêu tu trốn trong tiểu không gian, cần linh khí thiên địa dày đặc, đương nhiên họ phải nhờ vào người khác để cung cấp năng lượng, tài nguyên tu luyện, nhồi đầy năng lượng cho tiểu không gian.

Biện pháp tốt nhất trước mắt:

Cho người khác nuôi mình!

"Những người này bị bộ lạc bản địa nguyên thủy bắt đi, vốn đã quen với sinh hoạt cuộc đời chán nản rồi, bây giờ lại thích được bao nuôi sao?" Hứa Chỉ không biết phải nói gì.

Có điều, đúng là có chuyện như vậy.

Quả thực có thể sử dụng hình thức bảo bối kỹ thuật số.

Dù sao bảo bối kỹ thuật số cũng tồn tại trong tiểu không gian. Đám sinh vật Pixel bọn họ có cơ chế tiến hóa của Atula đạo, mỗi cảnh giới đều có thể tiến hóa hình thái một lần, quả thực có thể tiến hóa thành thể cứu cực kỹ thuật số Digimon, Steel Garuru, Quái thú Thiên thần Sacred, Khủng long bạo chúa máy…

Đồng thời, bảo bối kỹ thuật số Digimon cần người nuôi mới có thể trở nên mạnh mẽ…

"Hoàn mỹ phù hợp con đường bảo bối Digimon này hả?"

"Giống như trời cao giáng vận mệnh?"

"Còn nữa, hình thái hợp thể chiến đấu là cái quái gì?"

"Nhưng nếu suy nghĩ một chút, quả thực thấy có thể làm được. Tuy nhiên, đây không phải thiên phú sinh sản của bộ lạc bản địa Pixel sao? Xác định không vì thế mà đẻ con chứ?"

Sắc mặt Hứa Chỉ bắt đầu có màu đen.

Hắn cảm thấy quá nhiều điều gai mắt, quả thực không chỗ nhổ nước bọt.

Định biến cả hành tinh này thế giới Digimon hả?

Nhưng sau đó, Hứa Chỉ còn nhìn thấy một cảnh.

Bạch Tiểu Quân, là thủ lĩnh của đám người chơi này, hắn cũng giáng lâm, được một đứa bé mang đi.

Một con rắn Pixel lớn bay lên trời, vẻ thần thánh hùng hồn. Nó ở trong căn phòng xa hoa, rộng lớn đầy búp bê đáng yêu, đang quan sát một bé gái vẻ mặt ngây ngốc, trợn mắt nhìn mắt rồng.

"Bé con được chọn, ngươi chính là đồng bọn của Liệt Không Tọa ta sao?"

A!

"Ngươi là? Sinh vật ngoài hành tinh chưa xác định?" Bé gái người cao xanh đáng yêu kinh ngạc ngây người. Nó vội lung tung căn phòng, tìm kiếm rồi đeo kính giám sát sức chiến đấu lên mắt phải.

Ta phát tài rồi!

Bạch Tiểu Quân chớp mắt mừng rỡ như điên.

Người cao xanh, xác suất gặp được trên hành tinh trung tâm này cực thấp. Về số lượng, 90% dân số nơi này là người hành tinh

Lam Mỗ đang kiến thiết trên hành tinh hoang vu nguy hiểm này.

Ít có khả năng gặp được giai cấp quý tộc. Lần này rốt cuộc Nữ thần may mắn giáng xuống mình rồi sao?

"Đáng tiếc, đây là một bé gái siêu cấp dễ thương.

Sắc mặt Bạch Tiểu Quân có gì đó không đúng. Hắn ta bỗng lộ vẻ hết sức xoắn xuýt. "Nếu là một đứa bé trai đáng yêu thì tốt hơn."

Hắn ta chợt cảm giác mình rất không ổn.

Bởi vì bạn gái hắn ta lập tức sẽ đánh chết hắn ta.

Cô ấy rất yêu hắn ta, là người khoan hồng độ lượng.

Cô ấy không để ý việc hắn ta có mấy người bạn trai, cũng không để ý việc hắn ta là mẹ của bao nhiêu đứa trẻ. Cô ấy đều có thể khoan hồng độ lượng. Thế nhưng… cô ấy quan tâm mình có bao nhiêu người bạn gái!

"Nếu là con trai thì tốt rồi."

Hắn ta nhìn cô bé người cao xanh trước mắt, vẻ băn khoăn, cảm thấy không hoàn mỹ. Chẳng lẽ phải vứt bỏ cơ may lần này?

"Ta xong đời rồi."

Chương 944 - Trái Đất Còn Có Tiên Nhân Ẩn Cư? 1

Trái Đất Còn Có Tiên Nhân Ẩn Cư? 1

A…

Liệt Không Tọa…

Hứa Chỉ lười quản, từ bỏ trị liệu cho đám người kia.

Có điều, sinh vật Pixel vẫn hết sức quan trọng với Hứa Chỉ.

Tuy rằng những người này đều làm bừa, nhưng không thể không nói, đám người chơi vì sinh tồn mà liều mạng phấn đấu quả thực đã tạo ra rất nhiều thành quả.

Không ngờ năng lực sinh sản của dân bản địa Pixel lại có tác dụng như vậy, quả thực trí tưởng tượng phong phú.

Hứa Chỉ trầm tư.

"Thậm chí, người chơi còn có thể tiếp tục sử dụng hệ thống này sau khi chết. Sau đó, có khả năng sẽ thật sự xuất hiện một hệ thống Triệu Hoán Sư kỹ thuật số trên hành tinh… Xem ra tiềm lực khả quan, cũng rất phù hợp với văn minh Pixel phân hủy và tổng hợp."

"Đồng thời còn có hình thái hợp thể, như vậy có thể triệt để bù đắp sự thiếu hụt sức chiến đấu…"

"Chờ đã, phân hủy và tổng hợp? Chẳng lẽ sau này còn có trường phái 'Luyện yêu', hợp quái?"

Sắc mặt Hứa Chỉ trở nên phức tạp. Hắn chợt phát hiện, tiềm lực không chỉ dừng ở đây.

Hắn lập tức có phản ứng. Với cái tính khắm lọ của đám người chơi, điều này không hẳn không có khả năng, thậm chí là tất nhiên.

Đúng như dự đoán, Hứa Chỉ vội vã lên mạng nhìn xem, lập tức phát hiện trên mạng đã lật tung cả lên, quả thực muốn tiến hành trường phải thú cưng đến cùng.

Bài đăng diễn đàn có tiêu đề [Các anh, ta không muốn nỗ lực, muốn tìm nhà tốt bao nuôi!] được đưa lên không tới mấy phút, lượng tương tác đã lập tức dâng lên, chớp mắt trở thành bài đăng nổi nhất.

Lúc này, có bài đăng mới của Bạch Tiểu Quân.

Tất cả mọi người đều cảm giác có một luồng hơi lạnh dọc sống lưng đang chạy thẳng lên đỉnh đầu. Khá lắm, thằng ôn này cuối cùng cũng lộ mặt thật rồi? Bạn bè giàu có khắp nơi, lừa gạt hôn nhân khắp nơi, thiên hạ đều là con ta?

Một đôi tay ngọc ngàn người gối, nửa bờ môi son vạn người thơm.

Di chí của Đại Hoan Hỉ Đế năm xưa, phản phái đáng yêu đến sởn cả tóc gáy sẽ do ngươi kế thừa!

Mở bài đăng:

"Lời mở đầu: Đường làm quan rộng mở cưỡi người thương, một ngày xem hết hoa Trường An! … Chào mọi người, ta là người chơi Bạch Tiểu Quân của thế giới Tân Vũ Trụ, không sai! Ngày hôm nay, ta độc quyền mang đến đánh giá về bộ mặt thật sự của vũ trụ thế giới này, cũng để lộ mặt thật của ta: Ta không muốn nỗ lực nữa!"

Ảnh chụp.

Ảnh chụp.

Từng bức ảnh Digimon được công bố, nhưng bản thân Bạch Tiểu Quân lén lút bỏ đi.

Đồng thời, hắn ta còn nói đến các loại tình thế.

Lúc này, rời hành tinh Pixel cằn cỗi mới thực sự tiếp xúc với thế giới quan vũ trụ, mọi người nhất thời kinh hãi biến sắc.

Toàn Thần đáng sợ, còn có Thạch Tinh…

Đặc biệt, nhân viên nghiên cứu của các phòng nghiên cứu lớn đã kinh hãi!

Hành tinh Cybertron, do ngôn ngữ phiên dịch khác biệt, người chơi Trái Đất không gọi là Cybertron, đồng thời do Caroline phát triển nên cũng không có thủ lĩnh Kình Thiên Trụ gì. Hơn nữa, người hành tinh Cybertron sẽ không lộ ra bản thể mồi lửa đối với người ngoài, cho nên căn bản không thể tìm thấy điểm tương tự, chỉ cho rằng đó là một văn minh máy móc bình thường mà thôi.

Thế nhưng, Thạch Tinh mà Hứa Chỉ nhất thời hứng thú làm ra thì khác…

Quá rõ ràng.

"Ngọc Rồng, Frieza? Sharu? Tra!"

Ở quốc gia đảo quốc nào đó, sắc mặt người phụ trách kịch liệt biến hóa, trong đầu không kìm được một suy nghĩ: Akira Toriyama? Rất có khả năng liên quan tới người ngoài hành tinh.

Nhưng, đối với người trong phòng nghiên cứu, thậm chí các người chơi đại lão, họ đã bùng phát một suy đoán và ý nghĩ kinh khủng.

Đã có vết xe đổ, Minecraft, lại thêm trước mắt…

Tuy rằng hành tinh Pixel chỉ là trùng hợp ngẫu nhiên, nhưng mọi người lại không biết, chỉ cho rằng hai nơi đó đều trùng hợp hoàn mĩ, nhưng bây giờ hoàn toàn không còn là ngẫu nhiên.

Văn minh ở hành tinh khác làm sao lại phản chiếu hình ảnh trên Trái Đất?

Có lẽ, kẻ phá tan lịch sử Trái Đất không chỉ có nhóm phi thăng giả cổ đại mấy nghìn năm trước, không chỉ có nhóm Địa Tạng Bồ Tát kia?

Còn có phi thăng giả đắc đạo gần đây, ví như thời nhà Thanh, hoặc thời đại Cộng Hòa Nhân Dân Trung Hoa ngày nay?

Thời cận đại, cũng có rất nhiều đạo nhân thần bí, cao nhân thần bí học đã rời Chư thiên vạn giới. Tuy thực tế có thể chỉ là vài chục năm, trăm năm, chỉ là tại những năm bốn mươi, năm mươi của thế kỷ trước, nhưng ở thế giới khác đã làm mấy nghìn, mấy chục nghìn năm trước?

Lúc này họ trở về Trái Đất, còn ẩn giấu trong đám đông, sinh hoạt trên Trái Đất?

Tiên nhân còn ẩn cư trên Trái Đất?

Trong phòng nghiên cứu, một ông lão tóc mặt vẻ nặng nề, sống lưng kiên cường, ánh mắt khó mà tin nổi:

"Đây không phải là có khả năng, mà gần như là chắc chắn rồi!"

Ông nhìn về phía nhân viên nghiên cứu của mình, nhỏ giọng nói trong ánh mắt kinh sợ của họ:

"Như vậy là có thể giải thích, bởi vì những cổ nhân này đã đưa sự tích văn minh ngoài hành tinh truyền cho những người kia bằng

thần niệm, cho nên mới có thể xuất bản rộng rãi cho người biết..."

Nghĩ đến đây, ông lão tóc bạc vỗ mạnh xuống bàn:

"Tiếp xúc, nghĩ biện pháp tiếp xúc với tiên nhân ẩn náu trong thế gian. Đây là tổ tiên của chúng ta! Người đó có khả năng ẩn cư rất lớn ở nông thôn vườn tược, làng mạc lớn, đi tìm đi, nghĩ cách tiếp xúc!"

...

...

Ở nơi khác.

Lúc này, mạng internet vẫn náo nhiệt ầm ĩ, không hề biết về hành động phái sau của các phòng nghiên cứu. Sau khi giảng giải toàn bộ tình thế, Bạch Tiểu Quân nói về chuyện của mình, cùng với cách cục hiện nay.

"Các anh em, căn cứ vào phân tích tính toán và tổ hợp của chúng ta, đây quả thực là trường phái thích hợp với người chơi chúng ta nhất."

"Yêu tu là cái gì? Dùng cách nói của thế giới Hoang Cổ mà nói, đó chính là Nguyên Thần! Trong không gian biển ý thức, cũng chính là không gian có nồng độ linh khí cao, có thể thu hút linh khí thiên địa, chỉ cần nằm cũng có thể trở nên mạnh mẽ!"

"Sau khi đạt cảnh giới nhất định, hít thở thổ nạp linh khí đã trở thành bản năng của đại yêu. Khi đó, chúng ta có thể logout ra ngoài. Bên ngoài có người nuôi, bổ sung linh khí làm nồng không gian, cũng có thể lặng lẽ trở nên mạnh mẽ. Cái này gọi là kịch bản game online, trường phái treo máy thăng cấp."

"Như vậy, chúng ta sẽ không bị thời gian game cưỡng chế logout mà gặp bất trắc, bởi vì đối phương có thể khống chế thân

thể hợp thể của chúng ta… Nếu vẫn còn như trước, chúng ta chỉ có thể lên mạng tám giờ mỗi ngày, phải nhờ người chơi khác trông xác!"

…

"…"

Hứa Chỉ vừa thấy bài viết này lập tức ngây người, còn có ngón này à?

Hứa Chỉ cho rằng đám cư dân mạng sa điêu này là lũ ngốc, thích chơi nhây, ai ngờ nhây chỉ là hiện tượng bên ngoài, là kèm thêm, là đặc tính từ khi họ sinh ra đã có. Thế nhưng, họ thật sự khờ sao?

Mục tiêu sau lưng rất rõ ràng, khôn ranh gian xảo hơn bất cứ ai!

Con đường này thực sự là bá đạo.

Không cần đánh nhau, không nên mạo hiểm, còn có người chuyên môn dốc lòng tìm tài nguyên điên cuồng nuôi dưỡng. Mình chỉ cần nằm trong không gian nhỏ, tài nguyên sẽ cuồn cuộn không ngừng được đưa vào.

Điều mấu chốt nhất là, mỗi ngày logout cũng không sao, còn có thể treo máy.

"Nói thật, ta cũng lệ tràn mi. Chúng ta cuối cùng cũng giống như Manh Muội, chơi thành webgame offline trả tiền treo máy sao? (Hưng phấn)"

"Đầy cảm giác thành công! Tri thức thay đổi thế giới. Tóc của ta cuối cùng cũng không rụng phí công. (Lệ rơi đầy mặt)"

"Ha ha ha, đồng thời, chúng ta còn phải duy trì trung lập. Ai

cũng có thể tu luyện hệ thống triệu hoán này, cũng có thể sở hữu thú cưng… Chúng ta phải học hệ thống Long mạch của Manh Muội, nở hoa khắp cả thế giới."

Cá Khí Cầu lên tiếng:

"Thành thật mà nói, Manh Muội tại sao có thể sống lâu như thế? Là bởi vì nàng cơ bản là trung lập, không giúp ai cả, mà ai cũng cần nhờ hệ thống này để hít hương hỏa, bổ sung năng lượng. Các ngươi cũng phải làm như vậy, mở rộng nghiệp vụ ra toàn vũ trụ, trở thành một phần trong cuộc đời bọn họ. Không nuôi thú cưng chiến đấu không tính là thời thượng!"

Tốc Độ Xe Akina cũng chạy đến tham gia trò vui:

"Đây chính là tư tưởng hiện đại rồi! Tại sao tập đoàn Penguins, tập đoàn Alibaba lại khó bị lay động? Bởi vì họ đã trở thành một phần của sinh hoạt. Để thú cưng chiến đấu trở thành một phần của họ, các ngươi có trách nhiệm nằm xuống!"

Mọi người lập tức cảm thấy không ổn, chúng ta đã đi quá xa.

Chương 945 - Trái Đất Còn Có Tiên Nhân Ẩn Cư? 2

Trái Đất Còn Có Tiên Nhân Ẩn Cư? 2

Lại có người kéo về đề tài chính:

"Tất cả đều phải quy công cho Manh Muội vì đã sáng lập ra hệ thống này, cho chúng ta học được mạch suy nghĩ treo máy thăng cấp!"

"Rebs nói rất hay, ở trên đầu ngọn gió thời đại, cho dù một con lợn cũng có thể bay lên!"

Một đám gia súc hưng phấn thảo luận.

Manh Muội cũng thầm gật đầu. Nàng cảm thấy những người này thật được việc, liếm thật thoải mái, chắc là len lén tự huấn luyện kỹ xảo liếm của mình để hầu hạ chủ nhân.

Dân mạng khác đều đau cả răng. Người ta tán gẫu chuyện tu luyện với các người, chiến đấu nhiệt huyết, đánh quái thăng cấp, các người lại nói với người ta hình thức thương mại hóa? Đám người này thật biết làm loạn.

Còn có thể chính thống nỗ lực trở thành cường giả hay không? Còn có thể đừng chọc vào chỗ thủng được không?

Toàn là đám trẻ con to xác, toàn là đám vô sỉ!

Được rồi, thực tế là, nghĩ đến cũng có phần ước ao.

Học hỏi Pokemon, Digimon người ta xem, chỉ cần bán manh

với chủ nhân, kêu vài tiếng "Pika~ Pika~" giống như Pikachu là được bồi dưỡng. Nếu chủ nhân là một tiểu tỷ tỷ thì càng tốt.

Đây là bàn cờ lớn:

Ngươi cho rằng ngươi nuôi thú cưng đáng yêu, nhưng chính ngươi mới là người cưng được nuôi!

Đồng thời, các người vĩnh viễn cũng không thể tưởng tượng được sau lưng Pikachu mềm mềm đáng yêu, kêu chích chích lại là một khu cước đại hán (*), mặt đầy râu quai nón đang ngầm nũng nịu bán manh với ngươi.

(*Khu cước đại hán: Một cụm từ ngôn ngữ mạng, ý chỉ một người đàn ông trang điểm kiểu phụ nữ)

"Thật đáng sợ!"

"Thế này thì ai mà chịu nổi?"

"Ta không bao giờ tin tưởng ái tình nữa!"

Thành thật mà nói, lượt thao tác này thật quá nổ tung. Không chỉ Manh Muội, cộng đồng dân mạng cũng rất buồn nôn. Đúng là phá hoại thanh xuân. Nghĩ lại xem, sau lưng Pikachu lại là một gã đàn ông hèn mọn đang nằm nhoài trong ngực ngươi, lại còn cọ loạn…

Nói chung, sóng gió trên internet rất lớn. Những người này ở sau lưng dự mưu đã không biết bao lâu, một lượt bài viết đánh giá được công bố làm mọi người chấn kinh. Quả thực là một bộ phim đặc sắc.

Thế nhưng, như vậy vẫn chưa hết. Tiếp theo, cộng đồng mạng còn bày tỏ.

"Đồng thời, việc phân giải và tổng hợp của hệ thống triệu hoán

sinh vật Pixel của chúng ta còn phải có nghiệp vụ luyện yêu!"

Trong chớp mắt, rất nhiều dân mạng đã nghĩ đến tình cảnh đó.

Một đám người bày sạp trên đường cái.

"Chỗ ta có bào thai quỷ hút máu tư chất cao cấp, ai muốn hợp không? Một cái giá ba triệu, bảo đảm xuất ra biến dị cực phẩm! Đã đến lúc làm giàu, có thể bám một trăm triệu!"

"Chỗ ta có một con rùa biển trưởng thành, cần nhắn tin riêng!"

…

Đương nhiên, cũng có người bắt đầu đả kích giấc mộng đẹp này, cho rằng đám người này xưa nay đều thuộc phái lý luận, tầm mắt cao mà tay nghề kém, không có khả năng thao tác thực hành.

"Chỗ Manh Muội là tri thức độc quyền, không ai có thể chiếm đoạt số lượng thị trường của nàng. Các người thì sao? Chờ các người phát triển rồi hãy nói. Đừng để đến lúc đó bị cướp đi quyền sở hữu tri thức, có người học trộm kỹ thuật của các người rồi lại nuôi các người như Slime, bị coi như hàng mua bán."

Những người chơi cũng biết điều này.

"Yên tâm, chúng ta đang phi thường tùy tiện. Chờ người cưng của chúng ta phát triển tốt rồi nói!"

…

Hứa Chỉ cảm thấy rất kinh ngạc.

Hắn nhìn cả diễn đàn, lật xem từng dòng bình luận cùng với trả lời của dân mạng, quả thực vô cùng náo nhiệt. Thậm chí, còn có người lớn mật suy đoán, người Miêu tinh quả thực là người ngoài hành tinh, là một loại người chơi ngoài hành tinh nào đó. Bề ngoài ngốc nghếch đáng yêu, thực ra là khu cước đại hán, là một

con người đang cười với bờ môi cá trê, bán manh đã trở thành xẻng hốt cứt của ta…

Quả thực chính là một đám thần nhân.

Cứ phát triển như vậy sao?

Hứa Chỉ cúi đầu, nhìn về phía hành tinh trung tâm to lớn.

Bên cạnh có giọng nữ lạnh lẽo.

"Hệ thống phân giải và tổng hợp triệu hoán Pixel này có cơ sở rất thấp, chỉ cần cấp bốn, cấp năm đã có thể phân giải tế bào hạt tròn, bị bọn họ chế tạo thành rắn Pixel kỹ thuật số. Thế nưng, tác dụng thực tế lại rất kém cỏi, mất hết công sức mới có thể thành công. Chỉ sợ, đến cấp sáu hoặc cấp bảy Thiên Đế, hệ thống này mới có thể nhanh chóng phân giải và dung hợp trong chiến đấu thực tế, hình thành một phương thức chiến đấu đặc biệt."

Hứa Chỉ quay đầu nhìn lại.

Hắn thấy Caroline xuất hiện từ lúc nào. Trước đó, hắn vẫn không biết nàng đang bận cái gì.

Lúc này, nàng vẫn là thiếu nữ trắng sứ mặc trang phục và cầm cây dù giống như Anh Hoa Nữ Đế thần thánh năm đó, có điều lần này đã đổi kiểu tóc thành hai cái đuôi ngựa đáng yêu, tinh tế lại đầy mùi vị thiếu nữ.

Có lẽ vì trang phục biến hóa, Hứa Chỉ cảm thấy Caroline nhìn mình có chút khác biệt.

Vẫn thản nhiên như trước.

Giống như nhìn vị huynh trưởng, phụ thân đáng tôn trọng, ngưỡng mộ vì đã dẫn dắt nàng nhập môn. Lúc này, nàng mặc dù vẫn đầy vẻ ngưỡng mộ và tôn trọng, xen lẫn một ít tình cảm đặc

biệt hơn.

Có điều, Hứa Chỉ cảm thấy cũng đúng, không nghi hoặc nhiều, cũng cho rằng là điều bình thường.

Còn về trang phục Mấy nghìn năm đều chỉ có một tạo hình mới là điều quái lạ. Định kỳ thay đổi trang phục một lần cũng có thể duy trì cảm giác mới mẻ và chất lượng cuộc sống.

"Chính là những kẻ thuộc Atula đạo này không quá chính thống, không nên bị họ ảnh hưởng." Hứa Chỉ tiếp nhận.

Caroline đi tới, mặt hơi đỏ, ánh mắt tránh né, sắc mặt quái lạ nói:

"Quả thực như vậy. Đám người này đáng đánh, đáng chết."

Hứa Chỉ gật gù, cảm thấy Caroline nói rất đúng chỗ, đề phòng tai họa chưa xảy ra.

Caroline tiếp tục nói:

"Hệ thống tu luyện anyf hiện tại đi con đường phân giải và tổng hợp tế bào. Trước đó, những chiến sĩ Atula đạo này cũng đã nói… Hệ thống này, loại sinh mệnh Pixel này sắp sửa mở ra cánh cửa cấp chín."

"Xác thực như vậy."

Hứa Chỉ từ tin tức từ Phượng Hoàng cũng dám tán gẫu một phen về nội dung ở phương diện này.

"Họ quả thực chính là sinh vật đơn giản hóa. Tế bào hạt có thể nhìn được bằng mắt thường càng giúp ta có thể nhẹ nhàng nghiên cứu con đường cấp chín trên người họ, đồng thời… Kết cấu tế bào của họ chỉ có hơn trăm nghìn. Từ góc độ này mà nói, con đường của sinh vật cấp chín này vô cùng ngắn!"

Mỗi một chủng tộc, con đường cấp chín dài ngắn khác nhau.

Không thể nghi ngờ, sinh vật tế bào hạt này có con đường ngắn nhất dẫn đến cánh cửa cấp chín.

Vì lẽ đó, Hứa Chỉ mới nói, vùng đất này là trường thí nghiệm vũ trụ thần ma cấp chín.

Còn về có người nói, con đường này dài như vậy, không bằng đầu tiên làm tàn phế một phần, chém đi hai tay hai chân, biến thành cây côn người, từ một trăm nghìn tỉ tế bào còn lại ba mươi nghìn tỉ, lấy dáng vẻ côn người chẳng phải có thể đột phá cấp chín?

Thân thể không hoàn thiện, không hoàn chỉnh là không thể đột phá cấp chín.

Đây là điều cơ bản nhất.

Lại giống như linh hồn của ngươi, phải bao trùm toàn bộ một trăm nghìn tỉ tế bào, phải chân chính dung hợp hồn và xác của toàn bộ cơ thể mới có thể tiến tới lột xác sinh mệnh. Nếu tứ chi không trọn vẹn, linh hồn ngươi không thể bao trùm bản thân, mà linh hồn bao trùm trên côn người, không có tứ chi…

Lột xác không hoàn thiện không cách nào hoàn thành biến chất nhảy vọt ở cấp độ sinh mệnh.

Nếu như có đường tắt lên cấp chín chân chính, vậy đó chính là ưu thế chủng tộc trời sinh: Số lượng tế bào.

Ví như, sinh mệnh Pixel đặc biệt chỉ có mấy trăm nghìn tế bào…

Caroline mỉm cười, ngưỡng mộ nhìn Thần linh siêu cổ đại, im lặng tới gần.

"Thế nhưng, vạn vật trong thế giới ngầm cân bằng… Mức độ tế bào càng phức tạp, con đường cấp chín càng dài, thì sau khi đột phá lại càng mạnh."

Hứa Chỉ gật đầu.

Đây là một quá trình chứng đạo.

Con đường dài một trăm nghìn tỉ mét tất nhiên mạnh hơn con đường chỉ dài trăm nghìn mét vô số lần.

Bởi vậy có thể thấy được, cường giả bên trong cấp chín chênh lệch vô cùng xa.

Nàng nhìn về phía những sinh mệnh Pixel:

"Đây là sinh vật chỉ có mấy trăm nghìn tế bào, quả thực chính là kỳ tích thế giới. Nhưng nếu như họ đột phá cấp chín, chẳng qua đó chỉ là hàng nhái cấp chín yếu nhất… Nhưng ưu thế cũng rõ ràng, cấp chín yếu nhất vẫn có thể dễ dàng đè chết tươi chúng ta."

Chương 946 - Nghi Hoặc 1

Nghi Hoặc 1

Quả thực là như vậy, cấp chín dù yếu cũng đè nát cấp tám.

Cảnh giới càng về sau, cơ thể sống càng biến chất, chênh lệch hầu như không thể vượt qua.

Xem ra, việc mình sắp ngủ say đã mang tới cho Caroline quá nhiều áp lực, làm cho nàng không dừng muốn đột phá cấp chín để trở thành người hộ đạo cho hắn. Áp lực trong ngắn hạn này quá lớn.

"Cực khổ rồi, phải nghỉ ngơi nhiều." Hứa Chỉ nói.

"Hẳn là, không có ngài thì sẽ không có sự xuất hiện của tôi. Tất cả mọi thứ của tôi hiện tại đều do Thần linh siêu cổ đại ban cho." Caroline đáp, sắc mặt dường như vững vàng hơn một chút, không còn dị thường như trước.

Thần linh làm sao lại cảm thấy buồn chán.

Chỉ là tâm thần không bình tĩnh mà thôi.

Thành thật mà nói, quyển sách kia thật sự quá ảnh hưởng tới thế giới quan của nàng. Cho dù là một nhà khoa học truyền thống cực kỳ nghiêm túc, muốn cố sức quên đi, thế nhưng nội dung kịch bản ấm áp bên trong vẫn xung kích mạnh vào bộ não.

Việc này khiến nàng không còn hờ hững trước mặt Thần linh siêu cổ đại như trước.

Thậm chí, chính vì tinh thần cố chấp của người Ishdar khiến

nàng không thể lạnh nhạt nhìn tất cả, khiến nàng không ngờ có cảm giác giống như nhập ma, có một chấp niệm khó hiểu.

Vốn, một chút ý tưởng ẩn giấu ở nơi sâu xa vẫn chưa bị phát hiện như bị nhóm lửa, được khai quật, một khi cắm rễ vào đầu khiến nàng muốn quên cũng không thể quên được.

Đám Atula đạo chết tiệt kia!

Nghĩ đến dáng vẻ cợt nhả của họ, nàng rất tức giận, càng nghĩ càng giận!

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, hỏi việc chính:

"Đúng rồi, trước đây nhìn thấy thế giới văn minh của Atula đạo bên kia, cảm giác thế nào?"

"Cũng không tệ lắm, đặc biệt là Cửu Chuyển Huyền Công."

Caroline nghĩ tới đây cũng cười, nghiêm mặt nói:

"Trước mắt, máy triệu hoán bảo bối kỹ thuật số Digimon mà họ sử dụng chính là một số tiểu không gian hả? Là thành quả tới từ trí tuệ văn minh Vu Sư. Kỹ thuật không gian này cũng đáng lấy làm gương để hoàn thiện kỹ thuật của chúng ta… Những chiến sĩ Atula đạo này xem ra đã đi khắp các thế giới, tri thức rộng lớn và phong phú, phải nghĩ biện pháp dụ họ lộ ra nội dung mới được."

Hứa Chỉ cũng không thấy đáng kể.

Caroline thở dài một hơi:

"Có điều, trên thế giới Dung Nham cổ đại, tại thời đại mới cũng có một số Thần linh mới thăng cấp cao đẳng, có ba, bốn người thuộc cùng cảnh giới với tôi."

Thần linh cảnh giới cao đẳng vẫn dừng không tiến, chắc chắn sẽ có lúc bị người theo sau chậm rãi đuổi kịp.

"Nhưng con đường của họ còn lâu mới đi được dài như cô, vẫn không phải đối thủ của cô." Hứa Chỉ cười nói.

Caroline gật gù, tự tin cổ vũ:

"Đúng là như thế."

Theo cái nhìn của nàng, Thần linh cấp tám cao đẳng và cấp chín có một cảnh giới vô hình xếp ở giữa, phải xem ai có thể đi được dài hơn. Hồn thân dung hợp 30% tất nhiên có thể treo lên đánh kẻ chỉ dung hợp 10%.

Điều này làm cho thần linh cao đẳng trong cùng cảnh giới cũng sẽ có chênh lệch về sức chiến đấu bị kéo dài ra cực lớn. Thậm chí, cảnh giới Thần linh cao đẳng có thể chia ra mười cảnh giới cũng không phải phóng đại.

Hàn huyên với Hứa Chỉ một lúc, Caroline lại trở về.

Nàng phải tiếp tục sáng tạo hành tinh, đồng thời tính toán ra cấp chín, tiếp tục bế quan.

Hiện giờ hành tinh tí hon bằng đất sét mới có hai mươi ba, vẫn tương đối ít. Tuy nhiên, có lẽ đào thêm một hai hành tinh từ "Hành tinh trung tâm" là đủ rồi. Nhiều vệ tinh thêm nữa sẽ khiến chất lượng hành tinh chính không đủ.

Caroline đi rồi, Hứa Chỉ yên lặng nhìn bóng lưng của nàng.

"Có tâm sự sao? Luôn cảm giác… Đạo tâm bất ổn?" Hứa Chỉ nhíu nhíu mày.

Hắn cũng nhận ra được điều dị thường.

Cường giả có thể đột phá Thần linh đều nhân kiệt một thời đại, bình thường đều có niềm tin quán triệt trước sau. Đơn giản mà nói, những người đó có khí chất tự tin mãnh liệt. Loại khí

phahcs phấn chấn của Caroline không còn, thậm chí còn rất cẩn thận trước mặt Hứa Chỉ, giống như đang giấu diếm điều gì.

Trong năm tháng dài đằng đẵng, những cường giả này rất có khả năng xuất hiện người có đạo tâm bất ổn. Mình cũng thường đưa ra lời khuyên, ra tay xử lý chút vấn đề, bởi vì đây chính là công tác chính của "Thần Sáng Thế".

Hắn biết đối phương muốn cái gì, liền cho đối phương cái đó.

Giống như năm đó, hắn biết Medusa cần một trận chiến nghiệm chứng lòng mê man, mình đã cho nàng một trận chiến, cho nàng nhìn thấy dòng thời gian chảy đi, cảnh vật thương hải tang điền…

Giống như năm đó, Hứa Chỉ biết Đế Kỳ cần một giấc mơ cao lớn hơn, cho nên cho y một giấc mơ. "Thấy huyền bí của thiên địa, có thể biến hóa ra ba thừa giá, tinh vi vạn pháp toàn", "Một kỷ nguyên có 129.600 cái".

Cũng sau đó, biết Caroline mất đi niềm tin sống, hắn cho nàng một người bạn giữ lăng mộ. Tự hắn làm bạn bên cạnh nàng, chứng minh nàng không cô độc.

"Hiện giờ, ta có chút không hiểu."

Hứa Chỉ nhíu mày rơi vào vẻ trầm tư. Hắn cảm giác chức nghiệp giáo viên canh gà tâm linh của mình dường như không được.

Hứa Chỉ hỏi:

"Phó não, gần đây Caroline có dị thường gì không?"

"Không có. Vị thần này vững bước tăng trưởng cảnh giới, tiến cảnh khả quan, thật sự có khả năng xung kích sinh mệnh cấp chín.

Trùng Tộc Phó Não gửi tới âm thanh máy móc.

"Nàng thông qua con đường Thượng Quan xem thấy rất nhiều báo chí ghi lại tri thức văn minh của chiến sĩ Atula đạo, tinh thần phấn khởi tra cứu sách vở. Đối với nàng, đó là một cơ may xung kích kịch liệt… Có tri thức văn minh bên ngoài bổ sung, hoàn thiện bổ sung tu vi nội tại, nhìn thẳng vào căn bản nội tâm, ba phương diện đều có tăng mạnh."

Hứa Chỉ nhíu nhíu mày, lại xác nhận:

"Không có vấn đề gì sao?"

"Hoàn toàn không có vấn đề." Trùng Tộc Phó Não trả lời.

Hứa Chỉ bĩu môi.

Với cái trí tuệ của bộ não nhân tạo này, nó chỉ có thể nhìn chằm chằm vào việc phân tích số liệu đơn thuần… Chẳng biết tí gì về phân tích tình cảm nhân loại, chỉ là cục sắt vụn.

Hắn từng nghĩ đến việc lúc nào đó đập con hàng này ra, thay cái AI có IQ cao hơn vào. Xem thiếu nữ quản gia trong nhà mình xem, cảm giác AI người máy của người Ishdar dùng rất tốt, rất hiểu việc, lại còn có biến hóa tâm trạng.

Nhưng cũng chỉ nghĩ mà thôi. Máy tính phụ trợ có quyền hạn khống chế hạch tâm mà lại có AI thông minh cực cao, cảm giác lại có phần khủng bố.

Hứa Chỉ suy nghĩ một chút, chỉ có thể quy cho là mình sắp ngủ say, thầm nói:

"Lần này… Ta phải làm những gì mới có thể giảm bớt đạo tâm bất ổn?"

…

…

Hứa Chỉ bí mật quan sát một phen, rồi thuận theo tự nhiên.

Hắn thấy tạm thời không có phát triển gì, dự định chờ mấy năm nữa, vươn mình trong phòng khách một cái, lắc lư qua lại một phen, ra ngoài gặp Medusa một chút, thậm chí xem đám người chơi kia diễn biến một chút.

Dù sao cũng đang để trong sân, trời đông giá rét, không đi xem một chút dù gì cũng không tốt.

Nghĩ tới đây, hắn yên lặng cầm một cốc trà ngon nóng hổi ra ngoài, ngồi trên ghế. Trà bốc hơi nóng nghi ngút, mà thiếu nữ tóc rắn co mình bên cạnh cái ghế còn chưa tỉnh.

Hứa Chỉ nhẹ nhàng vuốt mái tóc đen của nàng, sau đó quay đầu nhìn toàn bộ sa bàn phía sau. Đám người chơi lúc này đang cực kỳ náo nhiệt, liều mạng diễn biến ra giống loài mới.

Giống loài băng tuyết, sở hữu một loại khí tức ma tính kỳ quái nào đó.

"Xem ra, họ đã diễn biến ra giống loài mới, cũng nên xuất hiện hoàn cảnh mới." Hứa Chỉ nâng cốc trà nóng, nhấp một ngụm, vẻ nhàn nhã thích ý. Hắn cảm thấy trong miệng tỏa mùi thơm, mùi thơm nồng lại chứa cảm giác ngọt ngào nhẹ nhàng, khoan khoái.

Chương 947 - Cánh Cửa Luyện Kim, Chất Duy Nhất 1

Cánh Cửa Luyện Kim, Chất Duy Nhất 1

Uống trà nóng trong sân giữa mùa đông, ấm lòng ấm vị, Hứa Chỉ có cảm giác yên tĩnh mà lâu rồi không thấy.

"Tính kỹ ra, trừ hành tinh viễn chinh Trùng tộc, Đế Kỳ, còn đang phiêu bạt, hiện nay chính là ba thế giới Tân Lục giới, vùng đất Cổ Đại Dung Nham, thế giới Tiểu Vũ Trụ."

Hứa Chỉ thầm phỏng đoán.

Hiện tại, trong tay hắn có ba thế giới, nói lớn không lớn, nói nhỏ cũng không nhỏ.

Tinh hoa không có nhiều, chủ yếu là tiềm lực vô cùng. Ba thế giới này đều đã tính toán đến cấp chín, có khả năng xuất hiện bá chủ cấp chín. Có thể nói, đó đều là những nơi đặc biệt cấp độ nghịch thiên, mà mình mới phát triển ba tháng mà thôi…

Nền văn minh chưa tới mười nghìn năm tuổi.

Xu thế tiếp tục như vậy, đến tháng thứ tư có lẽ đã có cấp chín. Nếu không có…

Elmin, Đế Kỳ, các Thần linh lâu năm dù ngủ say, kéo dài tuổi thọ thế nào đi nữa, ba nghìn năm dài đằng đẵng này cũng không thể chống đỡ được, cùng lắm là kéo đến chín nghìn năm mà thôi.

"Lại một lần đổi mới thời đại, điểm giao tiếp thời đại. Nếu tháng thứ tư trước mắt này không thể đột phá cấp chín, cả một

nhóm nguyên lão sẽ chết già."

Hắn nhấp một ngụm trà nóng, răng môi thơm nồng.

"Có điều, ta đã hoàn toàn hiểu rõ cấp chín… Cấp chín tại sao mạnh? Bởi vì cấp chín có thể sử dụng pháp tắc, chính là hiện tượng pháp tắc.

Mà tại sao đám quái đản được hương hỏa cung phụng, Ngụy Lân, Tiểu Vi, Mỹ Mộng Thần có quy tắc kỳ lạ…

Thiên phú Lục Đạo Luân Hồi cũng có loại giống như Vân Đế, gặp mặt tức quỳ, chính là những 'Hiện tượng pháp tắc' cấp chín phiên bản yếu? Bởi vì họ là do vô số sinh linh tế bái, hội tụ tưởng niệm, rồi mới xuất hiện tượng tự nhiên đặc biệt…"

"Mà bản thân cấp chín đã là hội tụ của hàng chục tỉ 'Sinh linh', hình thành hiện tượng pháp tắc… Song phương, trên bản chất chính là như thế."

Hắn híp mắt lại.

"Chỉ có điều, cấp chín chân chính thuộc về hiện tượng pháp tắc thuộc về một người, bản thân chính là 'Hiện tượng pháp tắc'… Mà đối với hương hỏa, sự hội tụ của mấy trăm triệu sinh linh đều chỉ là bàng môn tà đạo, đều là 'Hiện tượng pháp tắc' yếu."

"Thậm chí, một thế giới văn minh siêu phàm có vài tỉ, chục tỉ sinh linh, thì bản thân nó đã có thể ví như một sinh mệnh to lớn do hàng tỉ tế bào sinh mệnh cấu thành, tương tự sự tồn tại cấp chín… Giống như ba Trụ Thần trong cõi U Minh…"

"Mỗi một thế giới do nghìn tỉ sinh vật hội tụ vốn là một loại cấp chín khác. Đây mới thực sự là cấp chín: Thế giới."

Hứa Chỉ cảm thấy trước mắt ngày càng trống trải. Một con đường rộng rãi, sáng sủa đang trải ra trước mắt hắn. Phía trước

mờ mịt không thấy rõ, tất cả tiêu biến, ngay cả âm thanh cũng mơ hồ trở nên kịch liệt.

"Triệt để khống chế nghìn tỉ tế bào trong cơ thể, hồn xác hợp nhất, bản thân hóa thành một giới, chính là cấp chín Thế Giới! Bản thân chính là thế giới, không bị quy luật tự nhiên của thế giới bên ngoài ảnh hưởng. Với cách nói của người phương Đông, có lẽ có thể gọi là… Hợp Đạo, hoặc là, Hóa Thần?"

Hứa Chỉ cảm thấy tất cả đều kết nối với nhau. Hắn nâng cốc trà, uống một hơi cạn sạch, cảm khái:

"Đạo pháp tự nhiên, sinh linh hướng về thiên địa vạn vật, muôn dân học tập… Thế giới với nghìn tỉ sinh linh tính toán ra cấp độ phía sau của sinh mệnh chính mình, thế giới hợp đạo… Đây chính là cấp độ kinh khủng, cao thâm bực nào!"

Trước kia, Hứa Chỉ xem rất nhiều đạo lý mà không hiểu.

Hắn không hiểu một số nguyên lý căn bản của hiện tượng hương hỏa. Tại sao Ngụy Lân, Mĩ Mộng Thần hiện cấp độ ngày càng cao hơn. Khi nhìn thấy cấp chín, hắn mới phát hiện bản thân đã có nghìn vạn tia quan hệ, đã sớm chỉ về một nơi.

Cảnh giới của cơ thể sống biến chất, trở nên thật đáng sợ.

"Đến đây, cấp chín có hi vọng, không còn bất kỳ chướng ngại trên đường nào!"

Dù sao hắn cũng rất hăng hái.

Khống chế pháp tắc…

Đối với hắn mà nói, thật quá mê người!

Vừa nghĩ, vừa uống trà, Hứa Chỉ cúi đầu nhìn đám sinh vật hình thù kỳ quái.

"Nói ra, có Medusa kích thích, cũng sắp xong rồi chứ?"

Hứa Chỉ đang hiếu kỳ với cái người tên Luyện Kim Đại Đế, Lý Sinh Khương. Hắn vội vã trở lại sa bàn , tới vì Elmin.

Rất rõ ràng, Lý Sinh Khương muốn đi gặp nàng trước khi giống loài diễn hóa của Elmin chết đi.

Chỉ là một sinh vật tiến hóa, ông ta muốn kéo dài tuổi thọ của Elmin sao?

Đó là một vị thần!

Theo lý mà nói là không thể, nhưng diễn biến sinh mệnh vốn có vô hạn khả năng…

Hứa Chỉ chờ mong rất lớn đối với giống loài mới của vị Luyện Kim Đại Đế này, đó là công phu mười năm mài một kiếm.

Nếu có thể kéo dài tuổi thọ già yếu của Thần linh, sáng tạo kỳ tích, thì cũng là niềm vui to lớn đối với Hứa Chỉ.

…

Gió thổi lạnh lẽo. Mặt đất thê lương. Đồng thời, uy thế khủng bố trấn áp toàn bộ thế gian, hóa thành một vùng đất băng giá ma quỷ, cuốn đi luồng gió tà ác.

Một đám sinh vật đang diễn hóa trên đất.

"Ô oa oa!"

"Tại sao chúng ta còn phải khổ sở ở đây? Nhìn sát vách xem, người ta đều đã bám váy đàn bà trong ngực tiểu tỷ tỷ rồi!"

"Ta thật giận! Đám bào tử chúng ta không phải con ruột sao?"

"Cái rắm ấy! Người ta ngốc, ngươi cũng ngốc sao? Ngươi

không nỗ lực làm sao có khả năng ăn cơm mềm nhà người ta?"

"Cũng không thấy nỗ lực bao nhiêu. Họ có Bạch Tiểu Quân dẫn dắt phát triển, bằng không với cái tri thức chút chít của họ, chẳng phải còn kém xa chúng ta sao?"

Vô số người vô cùng đau đớn.

Rất nhiều thứ không phải dựa vào lá gan là có thể thành công, còn cần tài năng.

"Chúng ta có Luyện Kim Đại Đế, bảo ông ta mang chúng ta ra khỏi tân thủ thôn?"

"Xin lỗi, chúng ta bên này không thể mang nằm."

…

Thực ra cũng không thể trách họ.

Hứa Chỉ bản thân càng ngày càng nghiêm ngặt.

Sinh mệnh siêu phàm thông thường ở hiện tại, Hứa Chỉ tùy tiện có thể thấy được, xem như mặt hàng thông thường. Slime, Evil Eye, loại tương tự đã không nằm trong tầm mắt của hắn.

Dù sao trong thế giới siêu phàm cũng có vô số sinh mệnh thành tinh, hóa thành đại yêu, đều không kém hơn sinh vật siêu phàm bẩm sinh tự mang thiên phú này.

Trừ phi có thể đột phá lý niệm, xuất hiện giống loài siêu phàm có cảm giác mới mẻ.

Nhưng điều này là cực kỳ khó khăn. Giống loài tương tự như Tà Thần Cthulhu, dây leo Kiến Mộc, ngụy Trùng tộc mẫu sào, Cá khí cầu… là có gặp mà không thể cầu.

"Nhanh thôi, sắp rồi…"

Lúc này, trong một căn phòng nhỏ, Luyện Kim Đại Đế, cũng tức là Lý Sinh Khương, đang chăm chú nhìn vào một lu lớn. Bên trong tỏa ra đủ loại hào quang màu sắc kỳ dị.

Không thể không nói, phải phát triển luyện kim thuật lại một lần nữa ở nơi này thật là khó khăn với ông ta.

Bởi vì vật liệu luyện kim rất khó kiếm, chỉ có thể lấy được từ đám sinh vật người chơi trong .

Nhưng tuy khó, lại có vô hạn khả năng.

Dù sao sinh vật nơi này có khả năng diễn biến giống loài vô tận, cũng nghĩa là, có thể xuất hiện bất kỳ chất liệu gì mà mình muốn, quả thực là Thiên Đường luyện kim.

Đặc biệt là con đường luyện kim thuật sinh mệnh trước mắt.

Lúc này, ông ta lấy về vô số vật liệu từ sinh vật của người chơi, lại tự mình sản sinh ra một số sinh vật đặc biệt, cho rằng vật liệu luyện kim đã có chút thành quả.

Ùng ục ùng ục.

Trong cái lu lớn chứa chất lỏng sền sệt, màu sắc sặc sỡ, bọt khí lộp bộp, quỷ dị mà thần bí. Nhìn kỹ bên dưới, chất lỏng đang xoay chầm chậm, trở thành một vòng xoáy hình dạng hoa tươi đủ màu sắc.

Ông ta chậm rãi đảo gậy gỗ, khuấy chất lỏng.

Bỗng nhiên.

Một cột sáng bắn lên trời.

Ông ta mở trừng mắt:

"Tới lúc!"

Ông ta trực tiếp tự sát.

Một dòng chữ màu xám "Lui khỏi trò chơi" xuất hiện.

Ông ta không chút do dự lựa chọn sống lại thành bào tử, sau đó rơi vào trong cái lu lớn, rong chơi trong đại dương đủ loại sắc màu tươi đẹp.

Bào tử trưởng thành, lột xác, chìm nổi trong đó.

Một con bọ cánh cứng nhỏ kỳ dị xuất hiện, hình dạng tương tự như một con cua móng ngựa. Nó lăn lóc trong lu, tiến hóa, xuất hiện màu sắc sặc sỡ.

Dần dần, màu sắc rút đi, hóa thành màu sắc nửa sáng giống như một con côn trùng do pha lê khắc thành, tỏa sáng óng ánh. Có thể nhìn thấy kết cấu nội tạng của nó một cách rõ ràng. Bên dưới xác ngoài long lanh là những mạch máu tí xíu xoay tròn, tung bay như to liễu màu đỏ rực, làm cho người ta có một cảm giác duy mĩ yêu diễm, quỷ dị.

Rất nhanh, bọ cánh cứng tiếp tục tiến hóa. Nó hóa thành một con sâu màu trong suốt như pha lê. Nó xoay mình cuốn lên, không ngờ hóa thành một viên cầu pha lê hoàn chỉnh, lại thêm nội tạng bên trong, giống như viên bi pha lê có đủ loại sắc thái đường nét mà đám trẻ thường chơi khi còn bé.

Chương 948 - Cánh Cửa Luyện Kim, Chất Duy Nhất 2

Cánh Cửa Luyện Kim, Chất Duy Nhất 2

"Đại lão, thành công rồi?"

Đám người xung quanh hoan hô, nhìn đống quần thể mới bên trong.

Từng con bọ cánh cứng trong suốt như pha lê bò ra khỏi vại nước, mở rộng thể xác. Chúng dùng vô số cái chân bò sát tinh vi trên bụng để chuyển động, cũng có thể cuộn thành viên cầu pha lê hoàn mĩ lăn đi.

Quả thực long lanh, dễ thương.

Một gốc cây bên cạnh kinh ngạc:

"Mẹ ơi, đại lão không hổ là đại lão hoàn mĩ, theo đuổi mĩ quan, không hổ là phái thiên tài thiết kế. Giống như Slime trước kia, đối với các cô gái mà nói, nó vừa đáng yêu lại có tác dụng. Bây giờ loài này cũng đáng yêu lại tinh xảo như vậy, làm con bọ hung mà cũng ngầu như thế!"

"Cá nhân ta cho rằng, Slime có thể bán ra mười Sắc Vi tệ. Con này có thể bán ba mươi!" Có người lên tiếng.

"Diến biến khổ cực như vậy, xem có vẻ là loại hoàn toàn không thể đánh nhau?"

"Luyện Kim Đại Đế, bản thân đã không biết đánh."

"Chẳng lẽ trang bị nguồn năng lượng mới? Trước là Slime, là động cơ máy móc, mấy con sâu nhỏ này giống như cầu thủy tinh, kết cấu phát động bằng nguồn ma năng mới à?"

…

Mọi người suy đoán, mỗi người nói một kiểu.

Luyện Kim Đại Đế cười cợt, nhìn bốn phía.

"Đây quả thực là một loại nguồn năng lượng mới, nói là tương tự Slime cũng không sai. Nó có thể khởi động một số máy móc luyện kim trang bị nguồn năng lượng."

Ông ta đã hóa thành thủ lĩnh của quần thể bọ cánh cứng, nhìn bốn phía:

"Thế nhưng, các ngươi biết bản chất của những nguồn năng lượng này là gì không?"

Mọi người lắc đầu.

Luyện Kim Đại Đế tiếp tục nói:

"Bản chất khởi động sinh mệnh là gì?"

Mọi người ngẩn ra.

Bên cạnh có người lạnh mặt, nghiêm nghị nói:

"Chẳng lẽ con bọ cánh cứng này là bản chất thúc đẩy sinh mệnh của bọn ta? Tinh trùng?"

Đám xung quanh ngớ ra.

Nhìn chung trong toàn bộ lịch sử dài đằng đẵng, đây mới là bản chất. Mọi người chợt tỏ vẻ bội phục nhìn Luyện Kim Đại Đế, cảm thấy vị đại lão này không đổi sơ tâm, vẫn như khi đi con

đường Slime, đã tiến thêm một bước, không ngờ lại tiến hóa ra sinh vật này. Xem ra, ba mươi Sắc Vi tệ còn chưa đủ.

Luyện Kim Đại Đế: ???

Vẻ thành kính nể phục này là thế nào?

Ông ta ngu cả người. Bỏ đi một tên Tốc Độ Xe Akina, xem ra vẫn có rất nhiều kẻ đáng sợ.

"Nói hươu nói vượn! Trong lý niệm của Vu Sư, tinh thần là lực lượng thay đổi tất cả… Bản chất khởi động sinh mệnh chính là linh hồn." Luyện Kim Đại Đế nhìn đám xung quanh, chăm chú phổ cập khoa học: "Ta giao cho các ngươi cánh cửa chân lý Vu Sư, các ngươi đều ném hết ra khỏi đầu rồi!"

Mọi người xung quanh chợt lộ vẻ áy náy.

Họ yên lặng lườm nguýt cái tên vừa nói xiên nói xẹo kia.

"Đây là nguồn năng lượng khởi động bản chất sinh mệnh… như vậy, ý là con trùng này là trùng linh hồn?" Cuối cùng cũng có người lên tiếng: "Dựa theo lời ông nói, linh hồn mới là bản chất của nguồn năng lượng. Nếu so sánh thân thể với người máy, vậy thân thể chúng ta đều do thứ đồ chơi này cung cấp năng lượng khởi động?"

"Đúng là như thế." Luyện Kim Đại Đế nói xong liền nhìn đám người xung quanh. Đều không phải đám đầu đất, vẫn rất thông minh. Trẻ nhỏ dễ dạy.

Mọi người nhìn con bọ cánh cứng óng ánh, đáng yêu bằng pha lê mà nhất thời sợ hãi.

Nếu so chúng ta với ô tô…

Vậy đây chính là nguồn năng lượng khởi động chúng ta?

Loại khái niệm này quá cao cấp, huyền hoặc, trừu tượng.

Có điều, Luyện Kim Đại Đế quá mạnh! Tình huống như thế mà rõ ràng lại tiến thêm một bước.

Năm đó, người nghiên cứu trường phái máy móc luyện kim được gọi là Luyện Kim Đại Đế đã nghiên cứu chính thân thể máy móc luyện kim "Grantham" của mình, nghiên cứu "Vườn hoa không trung Babylon", nghiên cứu "Người khổng lồ Adoft", các sự tích luyện kim, trong đó đều lấy Slime làm nguồn năng lượng khởi động…

Mà hiện giờ, tại, luyện kim thuật tiến thêm một bước, ông ta nghiên cứu ra lĩnh vực luyện kim sinh mệnh cấm kỵ?

Từ nguồn năng lượng Slime hóa thành nguồn năng lượng bọ cánh cứng này?

"Đây rốt cuộc là cái gì?"

Có người kinh hãi kêu, ánh mắt hiếu kỳ.

"Liên quan đến khái niệm bọ cánh cứng này, thật khó mà miêu tả cụ thể nó. Nó là một loại 'Chất'." Luyện Kim Đại Đế chỉ riêng một con bọ cánh cứng bằng thủy tinh đáng yêu nói.

"Là một loại chất?" Mọi người ngơ ngác.

Cánh cửa luyện kim?

Họ chợt nhớ ra điều gì đó.

Năm đó Hermes, Mercury, Thần Trí Tuệ giáng mỹ tác xuống bình nguyên Mesopotamia, trong bộ lạc Babylon nguyên thủy nhất đã trao tặng chân lý của phù thủy cho đám người trên đất, ba vị nữ vu.

Trong đó nói tới ba loại khái niệm là Minh tưởng, Luyện kim,

Vu thuật.

Trong đó, Minh tưởng và Vu thuật đều được ba nữ vu dần khai sáng. Sau đó Medusa, Lilith không ngừng hoàn thiện, đến cuối chỉ có một dạng "Luyện kim", không tiến triển chút nào.

Chỉ sau khi có Luyện Kim Đại Đế, cánh cửa luyện kim mới triệt để được mở ra, khai sáng thời đại luyện kim.

Lúc đó, Hermes miêu tả luyện kim thế nào:

"Thiên hạ vạn vật tương sinh tương khắc, trao đổi lẫn nhau, đó chính là nguyên lý luyện kim thuât. Sự huyền bí của luyện kim thuật đều trong "Công thức ba một": Một loại chất nâng đỡ một loại chất, một loại chất khắc một loại chất khác, một loại chất chúa tể một loại chất khác."

Vô số người trầm mặc.

Luyện Kim Đại Đế năm xưa mở màn cho thịnh thế của luyện kim thuật, hôm nay rốt cuộc tìm ra cánh cửa chân lý luyện kim, đưa lĩnh vực của mình tới phần cuối.

"Con bọ cánh cứng chính là loại chất kia sao? Là loại vật chất đặc biệt trong vũ trụ, trong cõi u minh trao đổi, giao dịch, làm hài lòng tất cả?"

"Con bọ cánh cứng này là cánh cửa luyện kim sao?"

Trong đầu mọi người có tiếng nổ tung.

"Đúng thế."

Luyện Kim Đại Đế - Lý Sinh Khương hít sâu một hơi, nhìn chăm chú xung quanh, nhìn về phía Thần Sáng Thế phía xa:

"Năm đó, ở thời đại Luyện Kim Đại Đế thống trị, ta vẫn suy nghĩ về cánh cửa luyện kim Mercury, đăm chiêu không được, minh

tưởng không được, căn bản không thể hiểu nổi chân ý trong đó.

Mà tới ngày nay, ta mới dần hiểu rõ hàm nghĩa của vị Thần Trí Tuệ này. Con bọ cánh cứng này chính là 'Chất' khởi nguyên tất cả, khởi động tất cả sinh mệnh căn bản. Nó là cánh cửa luyện kim duy nhất."

Xa xa, Hứa Chỉ cũng ngạc nhiên, hiếu kỳ nhìn Luyện Kim Đại Đế:

"Thì ra là như vậy, rốt cuộc hiểu được ý của ta rồi sao? Đã cạy ra được cánh cửa luyện kim?"

Rầm!

Người chơi xung quanh đều chấn động, hoàn toàn không hiểu, nhưng cảm giác sinh vật này trâu bò bạo tạc.

Nghe ý này, sinh vật này chính là "Bản chất" của vạn vật, cánh cửa luyện kim khó có thể hình dung. Hiện tại, Luyện Kim Đại Đế đã diễn hóa ra luyện kim cánh cửa, trở thành "Bản thân" của cánh cửa này.

"Quá mạnh! Đại lão mau nói, có tác dụng gì?"

"Cho đám phàm phu tục tử chúng ta xem một chút sự đáng sợ của cánh cửa luyện kim!"

Chương 949 - Viên Thuốc Sớm Muộn. 1

Viên Thuốc Sớm Muộn. 1

Mọi người hưng phấn không thôi.

Bọn họ đã sớm nhìn ra, Luyện Kim Đại Đế hẳn là đại lão xuất thân từ các loại nguồn năng lượng cơ giới.

Trước đó hắn đã từng làm một động cơ Slime, với phong cách động cơ vật lý truyền thống, mà trước mắt, đại lão nguồn năng lượng cơ giới lại tiến thêm một bước, làm ra một giống loài động cơ mới với nguồn năng lượng đặc thù?

Nghe thôi mà đã thấy vô cùng huyền huyễn, cao lớn, tràn đầy bức cách, vượt qua phạm vi nhận biết thông thường.

“Đại lão, nhanh thể hiện!” Mọi người xung quanh đều rất hhưng phấn.

Luyện Kim Đại Đế cảm thấy thật sự cạn lời, có lòng tốt giải thích nguyên lý cho các người, vậy mà mấy người lại trực tiếp hỏi tác dụng của thứ đồ chơi này... Người trẻ tuổi đúng là nóng nảy mà.

“Khụ khụ khụ.”

Hắn ho khan hai tiếng, “Như vậy, ta sẽ thể hiện một chút cho mọi người xem. Đầu tiên, ta muốn nói rõ một chút! Loại chất này không phải thuộc về một mình tôi, luyện kim Vu sư đứng đầu chân chính cũng có thể tinh luyện ra loại chất này, chẳng qua lượng tinh luyện được sẽ vô cùng ít và khó khăn.... Cũng rất khó bảo tồn

lâu dài.

Đương nhiên, trước đó cũng chưa có nhà Luyện Kim nào lấy ra được loại chất này, bởi vì sau khi thời đại luyện kim của ta kết thúc, không có người nào đi tiếp con đường luyện kim nữa, từ thời đại cường thịnh lại xuống dốc trong nháy mắt, thậm chí, thời đại Vu sư cũng kết thúc."

Hắn mỉm cười rồi thở dài, "Lúc ấy, ta cũng đã có ý tưởng, đã hình dung ra cánh cửa luyện kim rốt cuộc là cái gì, nhưng thời gian lại không đủ."

Mọi người bỗng nhiên cảm thấy có chút chua xót.

Đây mới là Vu sư theo đuổi chân lý chân chính.

Lúc này, Luyện Kim Đại Đế Lý Sinh Khương, quay lại đề tài ban đầu,

"Đương nhiên, có câu 'Tái ông mất ngựa', ta đã lợi dụng tiến hóa sáng thế ở đây, để tìm ra một con đường tắt nhỏ, trực tiếp tạo ra giống loài siêu phàm như này... Mà cánh cửa luyện kim, 'chất' duy nhất trong lời nói của Mercurius kia chính là công thức trinity, tác dụng đương nhiên là vô hạn, các ngươi có thể sờ thử giống loài này một chút."

Một người chơi cây cối nghe xong, nhẹ nhàng sờ một cái lên con trùng(sâu) con đang cuộn mình, bên trong là mạch máu cầu pha lê tinh tế như dải lụa đang lưu chuyển.

Rầm!

Cầu pha lê bỗng nhiên bị hòa tan, biến thành một vệt nước dài rồi biến mất không thấy.

"Sờ một cái liền hòa tan?"

“Ngọa tào!?”

“Sinh vật không thể chạm đến, chẳng lẽ chỉ cần chạm vào thì sẽ lập tức biến mất ở trong vũ trụ song song sao? Giống như là vật chất tối cao vậy? Nhưng như này cũng quá cao thượng rồi đi!”

“Đây là quả nhân sâm đúng không, chỉ có thể thấy! Không thể sờ!”

Mọi người kinh ngạc một chút.

Đồng thời, phản ứng đầu tiên của mọi người không phải là kính nể, mà là đưa ánh mắt quỷ dị nhìn về phía Luyện Kim Đại Đế, chính ngươi, sẽ không phải cũng là chỉ cần một chạm sẽ tan vỡ đó chứ?

“Cho nên ta mới không cho các ngươi chạm vào ta.”

Luyện Kim Đại Đế nhìn ánh mắt xung quanh, cũng không e ngại.

Hắn lập tức chậm rãi bò vào trong một cái chai trong suốt, để cho những người khác đắp lên mấy cái lỗ nhỏ trên nắp, tỏ vẻ muốn làm một tiểu nhân trong bình.

Quá thảm!

Ngươi lại tiến hóa từ ma vật Slime yếu nhất trong lịch sử thành loài còn yếu hơn thế nữa...

Vẻ mặt mọi hiện đều hiện lên vẻ cạn lời.

Phía trước đều cho rằng, Luyện Kim Đại Đế lúc này đây sẽ diễn biến thành sinh vật hình người, để bù đắp niềm tiếc nuối không cưới được bảy tiểu nữ vu năm đó, phải xuống tay đối với đồ đệ bảo bối Elmin mà mình nuôi dưỡng nhiều năm, ai biết được...

Lại là một ‘ chất ’ thần bí, không thể bị người đụng vào, một chạm liền hòa tan tại chỗ...

Ngươi đây là hoàn toàn biến thành Slime làm từ nước sao?

“Đại lão, ngươi sau này cứ sống như vậy sao?” Mọi người mộng bức, nhịn không được nói ra chân tướng, “Elmin là ngươi cực khổ nuôi lớn, ngươi không phải là muốn thành quỷ phụ đó chứ?”

“Đại khái là như này.” Hắn đen mặt, ghé vào bình thủy tinh, nhìn mọi người nói.

Đầu óc mọi người lập tức trống rỗng.

Luyện Kim Đại Đế vẫn còn đứng đắn!

Không hổ là Vu sư theo đuổi chân lý mạnh nhất năm đó, ngay cả Medusa tu luyện siêu cấp điên cuồng đều phải bội phục. Đây là vì theo đuổi cánh cửa luyện kim mà không màng tất cả đại giới.

Luyện Kim Đại Đế, tiếp tục nhìn vào người chơi cây cối đang chạm vào kia, “Ngươi vừa sờ soạng một con bọ cánh cứng, giờ cảm thấy thế nào?”

Người chơi cây cối gãi gãi đầu, “Cảm giác nó giống như dung nhập vào trong thân thể của ta? Có chút biến hóa, cả người cũng thoải mái hơn nhiều?”

Lý Sinh Khương cũng không cảm thấy ngoài ý muốn, “Chỉ là dung nhập một chút, hiệu quả cũng không rõ ràng lắm, nhưng có thể đạt được chỗ tốt, giống loài của ngươi có thể sẽ đạt được lợi ích nào đó, tiềm lực sẽ lớn hơn rất nhiều.”

Đề cao tiềm chất căn bản của sinh vật đến mức cao nhất?

Mạnh như vậy sao?

Mọi người cúi đầu nhìn từng con bọ cánh cứng như viên pha lê đang chậm rãi leo lên, hoặc hóa thành một quả cầu pha lê rồi lăn lộn, chậm rãi mà ngây thơ chất phác.

Bọn họ không dám sờ, bởi vì sờ một chút thì nó sẽ biến mất.

Còn không đợi mọi người hỏi.

Luyện Kim Đại Đế đã tiếp tục nói, "Đừng đụng, dùng khay, có thể nhân lên mười mấy viên."

Mọi người không dám chạm vào, mà cầm lấy khay nhẹ nhàng chạm.

"Đi giết chết một con, cố gắng không gây ra quá nhiều vết thương, đâm vào não khiến nó chết là được." Hắn ngồi ở trong bình, nói.

Có người giết chết một giống loài nhỏ của chính chủng quần mình, là một con chuột màu đen.

"Bỏ trùng con kia xuống." Luyện Kim Đại Đế Lý Sinh Khương lại nói.

Vì thế mọi người đem khay nghiêng sang, trùng giáp xác ngã vào trên các xác của con chuột.

Chỉ thấy mấy con trùng pha lê kia bò lên xác của con chuột trong chốc lát, chậm rãi nhúc nhích, bọn chúng thế nhưng lại biến mất ở trên con chuột đen kia.

Bỗng nhiên, chân con chuột đen hơi hơi run rẩy, sau đó bò dậy.

"Còn sống sao?" Mọi người trợn to mắt.

"Ngọa tào, đây rốt cuộc là cái quỷ gì vậy? Loại sâu này sau khi dung nhập vào sinh vật chết thì khiến nó trực tiếp sống lại? Quá

mạnh đi, quả thực là nghịch thiên mà!" Tam quan của mọi người lập tức bị làm cho điên đảo.

Người chết xương cốt còn!

Đây mới là thuật sư luyện kim chân chính!

Loại chất mới tinh luyện ra này... không gì là không làm được.

Mọi người còn không kịp nói chuyện.

"Đem con rối gỗ kia đặt trên bàn." Hắn nằm trong bình thủy tinh trong suốt, nhìn về nơi xa, trên một bàn luyện kim tràn đầy ống nghiệm có một con rối gỗ nhỏ màu đen.

Nó chỉ lớn bằng khoảng con ốc sên, tinh xảo tinh tế, còn có bánh răng và trục bánh đà, không biết đã phải tinh chế bao lâu mới làm ra được.

"Đem toàn bộ giống loài còn lại bỏ lên đi." Hắn nói.

"Toàn bộ, phải có đến bảy tám chục loại đi? Vừa rồi mới chỉ có mười mấy con chuột!" Có người nghi hoặc.

Nhưng vẫn làm theo.

Mấy loài động vật này vô cùng nhỏ, một đám dung nhập tạo thành từng vệt nước thật lớn trên mặt đất.

Sau đó một màn quỷ dị đã xảy ra, con rối gỗ này chỉ có bánh răng thôi vậy mà lại hơi hơi động đậy, giãy giụa, sau đó mờ mịt nhìn về bốn phía.

"Mẹ nó! Vậy mà lại sống?"

"Người chết sống lại còn chưa tính, hiện tại còn ban phát sinh mệnh nữa?"

“Đây là thành tinh, rối gỗ này là yêu! Khai thông trí tuệ!”

“Thần Sáng Thế ơi! Nơi này có người đoạt nghiệp vụ của người!”

Mọi người như nổ tung.

Luyện kim thuật sư, loại chất này quả thực quá khủng bố, khó trách lại khó lấy ra như vậy.

Ai nói người chơi đều chỉ là mấy người không ra gì, không có đại lão chân chính?

Đây còn không phải sao!

Chương 950 - Viên Thuốc Sớm Muộn. 2

Viên Thuốc Sớm Muộn. 2

Luyện Kim Đại Đế nói, “Như các ngươi đã thấy thứ đồ này vô cùng khó bảo toàn, chỉ có thể bảo tồn trong vật chứa có tính chất đặc biệt, sinh mệnh đụng vào sẽ bị dung nhập, vật chết đụng vào thì đầu gỗ, cục đá, cũng sẽ dần dần dung nhập, dung cho đến khi mà vật chết mở ra linh trí.”

“Hiện tại, nhìn đến đây rồi, có muốn ta nói về nguyên lý không?” Luyện Kim Đại Đế nói, “Chất này rốt cuộc là gì?”

Mọi người vội vàng gật đầu, vẻ mặt vội vàng.

Không nói trong lòng sẽ ngứa ngáy khó chịu.

“Các ngươi ăn bộ này đi.” Lý Sinh Khương thở ra một hơi, nằm xuống bình thủy tinh, nhìn mọi người, “Thật ra, không có chuyện chết rồi sống lại đâu, đây là chuyện mà không ai có thể làm được, cũng không phải tử vong rồi sống lại... Mà là sau khi những con trùng kia tiến vào thì linh hồn sẽ được tái sinh một lần nữa.”

“Linh hồn được tái sinh một lần nữa sao?” Mọi người khó hiểu.

“Ta sẽ nói lại từ đầu, khi đó các người sẽ hiểu rõ thôi.” Lý Sinh Khương ngồi trong chai, là một con bọ cánh cứng pha lê, ngây thơ chất phác, “Trước tiên nói về việc tại sao ta lại phát hiện ra chất này... Các ngươi hẳn là biết, người già yếu, chia làm hai loại, một loại là lão hóa thân hình, một loại là lão hóa linh hồn. Đối với

người bình thường mà nói, khi bất kỳ một trong linh hồn hoặc thân hình hoàn toàn chết già, thì trên cơ bản chính là đã chết.

Nhưng đối với cường giả mà nói, thân hình già đi thì vẫn có thể đoạt hồn, nhưng khi linh hồn bị lão hóa thì cường giả đó mới chân chính gặp phải đại nạn."

Mọi người gật đầu.

Elmin, Đạo Quân chính là như thế, thân hình có thể đổi, không phải vấn đề gì lớn, nhưng linh hồn suy kiệt chính là lúc sinh mệnh gặp nạn.

Lý Sinh Khương lại nói, "Như vậy, đây là sự lão hóa của thân hình và linh hồn, vậy lúc linh hồn ra đời thì sao? Nó được sinh ra như thế nào? Trước lúc ta sắp chết đã nghiên cứu thuật luyện kim sinh mệnh để kéo dài sinh mệnh, cho nên đã nghĩ tới vấn đề này."

Bên cạnh, bỗng nhiên có người như đang suy nghĩ cái gì, "Sự ra đời của thân thể đương nhiên là do trao đổi DNA nam nữ, trải qua một loạt phản ứng, sau đó mang thai mười tháng, nhưng linh hồn thì lại không biết."

"Sự ra đời của sinh mệnh linh hồn chính là phương hướng mà ta nghiên cứu."

Hắn nói, "Ta phát hiện sinh mệnh sinh ra máu thịt, trong nháy mắt linh hồn ra đời sẽ xuất hiện một loại chất thuần túy nhất, có thể xưng là hồn chất? Nguyên chất? Linh hồn? Có thể gọi nó là hỗn độn, hoặc là một, sau đó loại năng lượng sinh mệnh thuần túy này sẽ lập tức nảy mầm như hạt giống, tiến hành biến hóa năng lượng, hóa thành linh hồn ban đầu..."

Mọi người nghe thấy trong khoảng khắc linh hồn ra đời kia vậy mà là sinh mệnh nguyên thủy có năng lượng thuần túy nhất?

Có thể lấy ra?

Đây là nguồn gốc sao?

Một đám người chơi như đang suy nghĩ gì đó, sau đó lập tức bày tỏ ý kiến của mình.

“Vậy chẳng phải là quá thương thiên hại lí(không có tính người) sao? Đứa trẻ trong bụng mẹ khi vừa mới ra đời linh trí lại bị lấy mất cái gọi là ‘ hồn chất ’ kia. Như vậy thì phải giết bao nhiêu người chứ, chỉ sợ hơn mấy trăm mấy ngàn, mới có thể lấy ra được một ít ‘ chất ’?”

“Có thể nói rằng sinh mệnh là căn nguyên nguyên thủy nhất, có thể gọi là khí Hỗn Nguyên, thai khí Tiên Thiên?”

“Khiến cho ta nhớ tới vô số máu tươi kia, phải giết vô số người mới có thể có được chí bảo luyện kim —— đá hiền giả, cũng chính là chắt ra từ linh hồn mới có được sức mạnh to lớn khủng bố như vậy.”

Mọi người lập tức phản ứng lại.

Con chuột kia không phải là sống lại, mà là đủ để sinh ra “Chất” linh hồn, bên trong đã sinh ra một linh hồn mới.

Con rối gỗ kia cũng được tinh luyện ra “Chất”, sau đó mới mở ra linh trí giống như Yêu tộc!

Yêu tộc muốn mở linh trí phải trả một cái giá rất lớn, mà trước mắt cũng phải trả cái giá lớn tương đương.

Đương nhiên, cũng có người nói:

“Mọi người không cần gấp như vậy, không cần thiết phải giết sinh mệnh, nuôi một đàn heo, thực vật, hoa cỏ, rồi hái xuống hàng ngày để tinh luyện cũng được.”

“Nhưng ta cho rằng từ khi sinh ra cho đến khi diễn biến thành

linh hồn nó chỉ rơi vào trong khoảnh khắc, kinh diễm trong chốc lát giống như là hoa tươi nở rộ, hạt giống nảy mầm, Mặt Trời mới lên cao, sau khi xuất hiện lập tức liền thay đổi, rất khó nắm chắc là có thể lấy ra."

Mọi người đang nói chuyện phiếm.

"Còn có một tác dụng nữa, đó là kéo dài tuổi thọ, chỉ là huynh đệ người cây vừa rồi không thể nhận ra."

Lý Sinh Khương tiếp tục nói về đề tài tiếp theo, "Cường giả bình thường cắn nuốt linh hồn của những người khác chỉ để thu thập năng lượng, đó đều là hồn thể không kiêm dung.... Mà loại nguyên chất chân chính này còn chưa chuyển hóa thành linh hồn, không có thuộc tính, có thể bị linh hồn hấp thụ, mạnh mẽ trì hoãn sự suy kiệt của một bộ phận linh hồn đang lão hóa."

Trong nháy mắt, tất cả người vây xem đều phản ứng lại.

Trì hoãn thọ mệnh của linh hồn!

Thì ra năm đó bản thân ngươi trước khi chết, không có trích ra, hiện tại cố gắng là muốn đi vào để cứu Elmin.

Mọi người đều cảm thấy nổi cả da gà.

Nếu năm đó không phải Tà Thần Cthulhu tiến công, khiến cho thời đại luyện kim bị hủy diệt, nếu thuật sĩ Luyện Kim cứ tiếp tục phát triển như vậy, có khả năng sẽ xuất hiện thuật sĩ Luyện kim đứng đầu chân chính, có thể mở ra cánh cửa luyện kim thay đổi tất cả sinh mệnh của vạn vật- "Nguyên chất".

Khi đó, rất có thể sẽ xuất hiện một màn đáng sợ.

Một số thuật sĩ Luyện Kim tà ác vì để trì hoãn thọ mệnh của mình mà tìm kiếm các sinh mệnh mới ở các thành trấn, vương quốc, để tinh luyện ra "Chất" duy nhất kia. Vì để tiến hành tăng tu

vi luyện kim của mình mà tiến hành các loại thí nghiệm, nghiên cứu khởi nguyên căn bản của sinh mệnh.

Coi người dân như cỏ rác.

Thiên tai khủng bố bùng nổ.

Mở ra thời đại luyện kim tà ác.

Bỗng nhiên, có người phản ứng lại, chỉ vào cái chai Luyện Kim Đại Đế.

“Đúng vậy, tiểu nhân cũng đã xuất hiện trong bình, dù sao lúc ấy, quán quân của cuộc thi Vu sư- Edward và em trai của hắn, Alphonse đã bắt đầu tu luyện môn pháp tà ác.... Như vậy, dựa theo sự phát triển của cốt truyện, tất nhiên sẽ có người dùng chất kia để chế tạo sinh mệnh luyện thành trận, luyện chế đá hiền giả, có thể vĩnh sinh, mở ra cánh cửa luyện kim...”

Có người hô to, đôi mắt tỏa sáng,

“Thì ra là thế, ngay lúc đó hai người sớm đã để lại phục bút cho thời đại bùng nổ! Nếu cứ phát triển như vậy thì...”

“May mắn thay, cơ chế đó lại bị chúng ta vì để phòng ngừa thảm kịch xảy ra mà trực tiếp chế tạo Tà Thần Cthulhu, hủy diệt toàn bộ nền văn minh luyện kim, khiến nó bị chìm theo vương quốc Vu sư Babylon, như vậy mới không xuất hiện màn bất hạnh kia.”

Mọi người đều nghĩ mà sợ, cảm thấy vô cùng may mắn.

Hứa Chỉ ở bên cạnh đón gió lạnh, yên lặng lắng nghe. Hắn ngồi ở trên ghế trước cửa sân uống trà nóng, xoa xoa tóc của Medusa đang cuộn lại bên cạnh.

Hắn nghĩ thầm, còn may mà Medusa còn chưa thức tỉnh, nếu

không thì các ngươi đều trực tiếp lạnh, bị nàng đánh chết không kịp ngáp.

Lúc này, Luyện Kim Đại Đế hít sâu một hơi, nhìn chằm chằm vài bọn hắn một hồi lâu, “Hiện tại, các ngươi đã hiểu rõ đại khái nguyên lý chưa?”

“Chúng ta đã hiểu rõ một ít.” Bọn họ gật gật đầu.

Chương 951 - Viên Thuốc Sớm Muộn. 3

Loại chất này gần như không gì là không làm được, có tác dụng rất lớn, có thể "Trao tặng sinh mệnh" đối với vật chất, có thể "Khôi phục" thi thể, có thể "Kéo dài thọ mệnh" cho người sống....

Có thể tác dụng lên vạn vật trên thế gian.

Giống như Mercurius đã từng nói, nắm giữ loại chất này là có thể thay thế và thuận theo bất kỳ vật chất nào, mở ra cánh cửa luyện kim.

"Muốn lấy nó ra là chuyện vô cùng khó khăn." Lý Sinh Khương nhìn về phía mọi người, "Nhưng trước mắt, để diễn biến ra giống loài này cũng vô cùng khó khăn, ta sẽ nói một chút về nguyên lý của sinh vật này."

Hắn nhìn về phía thân thể trùng giáp xác của mình,

"Chính là tại lúc một sinh mệnh vừa xuất hiện hồn chất nguyên thủy thuần túy nhất, chất hỗn độn sẽ cưỡng ép ngừng tiến trình lại, giam cầm ' chất ' lại, không cho đối phương trở thành linh hồn chân chính."

Nói thì đơn giản, nhưng trên thực tế là vô cùng khó khăn.

Đồng thời, cũng chính là vì nơi này là nơi tiến hóa, diễn biến vạn vật, gần căn nguyên sinh mệnh nhất, cho nên mới có cơ hội xuất hiện loại kết cấu sinh mệnh đặc thù, chạm đến loại vật chất sinh mệnh khởi nguyên - "Hỗn độn" này.

Hắn tiếp tục giới thiệu, "Cho nên, những trùng giáp xác này

đều là sinh mệnh nguyên chất, không có linh hồn và trí tuệ chân chính, nhưng mà muốn sinh sản cũng phải cố gắng hết sức, cần nguồn tài nguyên vô cùng khổng lồ, bởi vì điều kiện sinh tồn và sinh sản hay bảo tồn của nó đều vô cùng hà khắc."

Mọi người yên lặng gật đầu.

Đại lão cuối cùng cũng rời núi, đã diễn biến ra giống loài siêu phàm có tiềm lực, mục tiêu rất rõ ràng, đây chính là muốn quật khởi thời đại luyện kim một lần nữa sao?

"Anh hùng trở về vẫn là thiếu niên."

Bỗng nhiên, có người nhớ tới ngày mà Luyện Kim Đại Đế trở về năm đó, cảm giác như mới qua một ngày.

Tất cả mọi người đã dự đoán đến tương lai của thời đại, không biết nó sẽ tạo ra bọt sóng đáng sợ cỡ nào đây!

Luyện Kim Đại Đế không nói nhiều, yên lặng dùng tài liệu còn lại sinh sản một đám bọ cánh cứng mới, sau đó cất chúng vào trong bình thủy tinh có tính chất đặc biệt.

Loảng xoảng loảng xoảng!

Trong bình thủy tinh chứa đầy những viên thuốc pha lê, đang không ngừng va chạm phát ra tiếng vang thanh thúy, mỗi viên đều là thuốc trường sinh bất lão, có thể trì hoãn thọ mệnh của Elmin một khoảng thời gian.

"Nếu dùng quá nhiều có thể sẽ bị kháng thuốc, nó không phải là vô hạn... Nhưng mà, giống loài này sẽ khiến cho Elmin trở thành Minh thổ đại đến danh xứng với thực, tư chưởng việc kéo dài tuổi thọ, ban sinh mệnh cho vật chết... và đủ loại năng lực vô địch." Hắn nói, sau đó nhìn về phía chung quanh, "Mọi người cảm thấy, giống loài mới này của tôi nên đặt tên gì mới được đây."

Mọi người trầm mặc một chút.

Trong nháy mắt, mọi người đều trở nên nghiêm túc, sinh vật này quá thần kỳ, quả thực không thể tưởng tượng nổi.

Đồng thời, bản thân nó cũng tượng trưng cho đỉnh cao của hệ thống luyện kim —— cánh cửa luyện kim.

Một cái cây bên cạnh kéo cằm, nghiêm túc nói, “Chất, là khởi nguyên, là khởi đầu, mà có bắt đầu thì sẽ có kết thúc, khởi nguyên và kết thúc... Hơn nữa, lại là một loại thuốc trường sinh, khởi nguyên và kết thúc, hơn nữa còn là thuốc trường sinh... Ta kiến nghị sinh vật này nên đặt tên là viên thuốc tảo vãn (sớm muộn).”

“Kiến nghị của ta đại khái là như thế, gọi nó là viên thuốc sớm muộn đi.”

“Ta cảm thấy như vậy cũng không tệ, sớm muộn gì cũng phải ăn một viên để kéo dài tuổi thọ, cảm thấy cũng rất dễ thương.”

Cái gì gọi là trung tâm, đây chính là trung tâm.

Rất nhiều người chơi nâng má, cảm thấy rất vừa ý.

Bởi vì tuy rằng có thể trì hoãn sự lão hóa của linh hồn, bổ sung “Chất” cho linh hồn, nhưng càng thì dùng lại càng không có hiệu quả, phải tăng số lượng lên mới có thể bù lại, lượng ‘chất’ càng về sau sẽ càng là con số thiên văn.

Đây cũng không phải là thuốc vĩnh sinh chân chính, mà là thuốc trường sinh, đồng thời, dùng một ngày cũng có khả năng gây nghiện. Nó giống như thạch tán của cổ đại vậy, phải dùng đều đặn mỗi ngày, vậy chẳng phải là việc sớm hay muộn sao?

“Hình như cũng có lý.”

Hiển nhiên, Luyện Kim Đại Đế cũng bị sự nhiệt tình của bọn

họ thuyết phục, ghé vào bình thủy tinh với vẻ mặt trầm tư, “Hình như đúng thật là như vậy, vậy thì gọi nó là viên thuốc sớm muộn đi.”

Đám người chơi bên cạnh đều rất hưng phấn, vẻ mặt tràn đầy sự nghiêm túc.

“Đúng là như thế!”

“Đạo hữu, đúng là biết khiêm tốn lắng nghe ý kiến người khác.”

Người chơi xung quanh làm ra vẻ mặt đứng đắn, nói hươu nói vượn,

“Loại chất nguyên sơ này, là điểm khởi nguyên của sinh mệnh hỗn độn, vạn vật chạm vào liền rơi xuống, quả thực nên gọi nó bằng một cái tên bình dân! Viên thuốc sớm muộn, quả thực chính là ý này, bởi vì người sinh ra, sẽ chết —— đây chính là ý nghĩa của viên thuốc sớm muộn!”

“Bốn chữ này vừa lúc chỉ rõ bản chất của sinh mệnh.”

Đinh!

Bỗng nhiên, một tin tức vang lên.

【 Thông báo: Chúc mừng người chơi “Ta Hỗn Nguyên Phích Lịch Thủ, Muốn Tiến Hóa Thành Côn” diễn biến giống loài “Viên thuốc sớm muộn”, có tiềm lực cường đại, đạt được khen thưởng. 】

Hô hấp của mọi người đều trở nên dồn dập!

Đại lão rốt cuộc cũng đi vào sao. Bọn họ đều cảm thấy có gì đó không giống với bình thường, sinh vật này, thậm chí là ý đồ của đại lão chỉ sợ là chuyện kinh thiên động địa.

Bản thân Lý Sinh Khương cũng hít sâu một hơi, nhìn về bốn phía một chút, “Các vị, ta phải đi rồi, mọi người cứ chậm rãi tiến hóa giống loài, không cần cứ ba ngày lại sờ đầu cá, thu hoạch của trò chơi này lớn hơn nhiều so với tưởng tượng của chúng ta.”

Hắn nói đến đây, lại nhìn về bốn phía một chút, để cho bọn họ dẫn dắt chính mình, trực tiếp đi đến cánh cửa đường hầm đi thông đến thế giới khác.

Hứa Chỉ nhìn thấy một màn như vậy liền mỉm cười.

“Cánh cửa luyện kim, bản ‘ chất ’ sinh vật? Lấy ra được loại chất này hình như thật sự là có vô số tác dụng, có thể làm đòn bẩy để thay thế, thuận theo rất nhiều thứ trên thế gian này.”

“Ngoài Lục giới, văn minh Vu sư cổ sống lại, thì thuật sĩ Luyện Kim sẽ quật khởi một lần nữa sao?”

“Luyện Kim Đại Đế, người đàn ông sáng lập nên nền văn minh luyện kim này, có đồ đệ là Minh thổ đại đế làm chỗ dựa, còn có Manh Muội chống lưng ở phía sau, ngoài ra Hệ Thống Người Chơi Chung Kết của cung võ đạo cũng sẽ hỗ trợ… Tiên giới, Minh Giới hay là Yêu giới, hắn đều có bạn bè, lần này, đây thật sự là sự trở về của vai chính thiên địa… thật sự sẽ tạo nên gợn sóng sao.”

Hứa Chỉ đang cân nhắc.

Chương 952 - Trở về một lần nữa.

Trở về một lần nữa.

Trên thực tế, Luyện Kim Đại Đế là người có khả năng lãnh đạo thực tính nhất.

Tốc Độ Xe Akina và Manh Muội này đó cũng không phải là không được, nhưng mà bọn họ lại quá trơn.

Đáng khinh giống như là cá chạch vậy, không đủ khí phách, không đủ nhân cách mị lực của lãnh tụ, không đảm đương nổi chuẩn mực của thời đại. Bọn họ không có khí phách đại đế của một thế hệ quân chủ kiêu hùng và khí chất của một vị lãnh tụ cường đại, khiến cho vô số người nhịn không được mà nghe theo.

Cho nên, hiện tại trong các đại lão ở chư thiên vạn giới, thì Luyện Kim Đại Đế Lý Sinh Khương vẫn đang làm chủ.

Những người khác cũng không có ý kiến gì, bởi vì hắn có khí phách, lại có thể phục chúng, cũng là người đứng đắn nhất, làm việc công bằng, điều này đã được xác thực.

“Người này đình trệ ở bên ngoài đã lâu, muốn sáng lập nên hệ thống tu luyện trong hiện thực, hệ thống võ đạo, quỹ đạo cũng miễn cưỡng không kém…rốt cuộc cũng chậm lại, thật sự đã trở về sao.” Hứa Chỉ lộ ra một tia mỉm cười, hắn đương nhiên có thể nhìn thấy mấy động tác mờ ám của mấy viện nghiên cứu kia.

Lúc trước cũng phát hiện, bọn họ đang nghiên cứu hệ thống tu luyện trong hiện thực.

Quả thực cũng có chút thành tựu, nhưng Hứa Chỉ căn bản cũng không để ý, lấy tốc độ chảy của hiện thực thì ít nhất phải tu luyện mười mấy năm, mới có thể có chút thành quả, xuất hiện võ giả cấp thấp. Mà như vậy là quá lâu.

“Nhưng mà, nếu như ngươi đã trở lại, có lẽ, đại thời đại bên này sẽ thực sự bắt đầu? Thử bước vào thời đại chư thiên vạn giới?” Hứa Chỉ nhấp một miệng trà.

Văn minh Vu sư đúng là nên sống lại một lần nữa.

Vu sư cũng không nhất thiết là phải lấy Evil Eye làm tinh thần lực để tiến hành tu luyện, mà có thể lấy bất kỳ gen nào để tu luyện tinh thần lực. Vu sư là chỉ một chiêu số thuần túy, thuật sĩ Luyện Kim chỉ là một loại chức nghiệp thần bí và cực kỳ khổng lồ thôi.

Ô ~~

Bỗng nhiên bên cạnh Hứa Chỉ truyền đến một thanh âm.

Medusa cuốn mình ở bên cạnh ghế, ôm hai chân, chậm rãi mở hai mắt.

Nàng tỉnh dậy từ trong mông lung và chấn động, ngẩng đầu nhìn lại, cảm nhận được người ngồi bên cạnh ghế dựa thì sợ tới mức vội vàng đứng lên, lui về phía sau vài bước, “Chân lý vĩ đại…”

Nhanh như vậy liền thức tỉnh, Hứa Chỉ cũng không cảm thấy ngoài ý muốn.

Bởi vì thọ mệnh của nàng đang tăng nhanh, cho nên quá trình thức tỉnh và ngủ say đang điên cuồng thay đổi.

“Không cần khẩn trương, uống một chén trà đi.” Hứa Chỉ duỗi tay, một ly trà nóng hổi đột nhiên xuất hiện ở trước mắt, bay tới trước mặt Medusa.

Nàng hơi kinh hãi, yên lặng bắt đầu uống trà, trong khoảnh khắc đó chỉ cảm thấy một loại hạnh phúc ấm áp không thể miêu tả, hương vị dịu êm tràn ngập trong cổ họng, toàn thân đều cảm thấy dễ chịu. Nàng cảm thấy quá hạnh phúc, quá mỹ mãn, trên thế giới này sao lại có tạo vật thần diệu như vậy chứ, hơn nữa còn có chút quen thuộc mơ hồ…

Nàng cảm thấy chưa đã thèm, lại không dám nhiều lời, vội vàng lui về phía sau một bước, tiếp tục diễn biến giống loài.

Nàng biết rõ mình chẳng qua cũng chỉ là một trong muôn vàn những giống loài đang tiến hóa tại vùng khởi nguyên này thôi, địa vị ngang hàng cùng với những con thú, cây cối và mỗi một sinh linh trên mảnh đất thần kỳ này.

“Đó là?”

Nàng bỗng nhiên như nhận ra gì đó, nhìn về phía bên cạnh.

Một đám sinh vật hình thù kỳ quái đang kéo theo một bình thủy tinh đặc thù, bò về phía xa.

Thứ trong bình thủy tinh khiến nàng có chút run sợ.

Bên trong là một con trùng nửa trong suốt, ẩn chứa một loại năng lượng khủng bố, bừng bừng sinh cơ, phảng phất như được lấy ra một chút tại khoảnh khắc mỗi một sinh mệnh nguyên sơ được sinh ra, qua vô số lần trích mới có thể có được một lọ như vậy.

“Đó là!?...Chất?!”

Nàng gần như đang đắm chìm.

Nàng nhớ tới Hermes, Mercurius, Thần Trí Tuệ năm đó đã miêu tả về luyện kim, đó là một cánh cửa luyện kim thần bí mà vĩ đại, là nguyên chất thần bí mà tất cả thuật sĩ Luyện Kim đều muốn theo

đuổi để có thể lay động cánh cửa luyện kim tối cao kia.

“Ta vậy mà lại có thể thấy được chất tại mảnh đất chân lý này…”

Nàng cầm lòng không được mà nỉ non.

Nàng nhớ tới Mercurius đã từng nói với phàm nhân trên mặt đất:

“Luyện kim, là một môn học thần bí sáng tạo ra những sinh mệnh không biết, mở ra cánh cửa chân lý. Nếu có thể nắm giữ loại tri thức này thì có thể đạt được chân lý vinh quang toàn thế giới, tất cả tối tăm của thế gian bên cạnh ngươi đều sẽ biến mất.”

Nàng càng nghĩ càng kích động, nhưng rất mau lại cảm khái, bản thân mình không cần phải quá kích động, bởi vì mình không yêu thích con đường luyện kim này. Ngược lại, nàng lại nhớ tới người đàn ông theo đuổi thuật luyện kim cả đời kia, người kia đã từng là đối thủ của mình, được xưng là thuật sĩ Luyện Kim mạnh nhất trong lịch sử, có gan dám nhìn thẳng vào Thần.

Nàng mỉm cười thở dài,

“Grantham, nếu ngươi có thể nhìn thấy chất mà ngươi luôn muốn truy tìm, cánh cửa luyện kim vĩ đại thần thánh, hẳn là ngươi mới mới là người vui vẻ nhất đi.”

…

Xôn xao!

Thông đạo là một mảnh đen nhánh.

Đường ống nước PVC màu trắng được Hứa Chỉ chôn xuống, vẫn được dùng để làm thông đạo thế giới.

Lý Sinh Khương tiếp tục đi về phía trước, cảm thấy như đang

dẫm lên vòng lăn vậy, bình thủy tinh như đang quay cuồng, chai mà hắn thiết kế là hình vuông cho nên mới có thể tiến hành lăn lộn ở trong này.

Trong lòng hắn có chút khẩn trương.

Không biết sẽ buông xuống thế giới nào đây.

Hắn đương nhiên là muốn đến thế giới Vu sư, vì Elmin, nếu không thì tất cả tâm huyết đều sẽ uổng phí. Nhưng mà trên thực tế rốt cuộc buông xuống thế giới nào, bản thân hắn cũng không rõ.

Hắn chỉ có thể chờ mong Medusa vừa mới buông xuống bên này đã đả thông thông đạo tới thế giới Vu sư, do đó thế giới mà hắn buông xuống sẽ là thế giới Vu sư.

Rầm!

Hắn đi về phía bước một bước.

“Đồng thời, lúc này đây ta đã trở về, ta muốn điều tra xem chuyện gì đã xảy ra tại nơi ở của chúng thần Achilles năm đó, sự dừng lại của gió lốc Giants, sự ngã xuống của Hermes và chúng thần…”

“Hermes, vị thần năm đó đã giao cho ta cánh cửa luyện kim, là có thật sao?”

“Tại bên ngoài thế giới có kẻ địch càng khủng bố hơn sao?”

“Còn có nỗi sợ lớn hơn nữa?”

Trước mắt là một mảnh đen nhánh, không biết đã qua bao lâu, dần dần xuất hiện một tia sáng màu trắng.

Hắn chậm rãi đi về phía trước, ánh sáng giống như đang mở ra một cánh cửa hắc ám, quang mang đột sáng. Sau một màn chói mắt, một mảnh núi non xanh biếc ánh vào mi mắt, chim bay lượn

khắp bầu trời, trong rừng cây đầy các loại bọ cánh cứng.

Đại địa như vang lên từng hồi thanh lãnh, như tiến vào rét đậm.

“Nơi này là thế giới Vu sư, không! Giờ đã là Ma giới!” Cả người Lý Sinh Khương đang run rẩy, mừng rỡ như điên, “Ta có thể cảm nhận được ma khí ở đây, cũng tức là hơi thở của Tà Thần Cthulhu đang phân bố trên người của mỗi một sinh vật, nhuộm dần…cả mảnh đất này, cuộc sống tất nhiên là chức nghiệp ma dược.”

Lý Sinh Khương trực tiếp sử dụng ứng dụng nhắn tin mà không cần thoát trò chơi, yên lặng nhắn cho Manh Muội một tin: “Mau tới đón ta, ta tới rồi.”

Chương 953 - Mộ của Grantham.

Đại phần mộ Tartarus.

“Nhanh lên cho ta!”

“Nếu không sẽ đánh chết các ngươi!”

Một đội chức nghiệp gia ma dược mang theo một đám nô lệ, âm thầm khai quật.

Lúc này, bọn họ đang ở tại mộ Tartarus, đang khai quật ngôi mộ từ thời đại Babylon cổ đại.

Căn cứ theo nguồn ghi chép cổ xưa.

Đây là nơi ở của Luyện Kim Đại Đế Grantham, người đàn ông có gan nhìn thẳng thần, thống trị toàn bộ vương triều khổng lồ, kiến tạo nên người khổng lồ Adolph, tiến hành khai quật đại địa để đo lường kích cỡ dưới nền đất.

“Thành lập Vườn treo Babylon trên không trung, đo chiều cao của bầu trời, hơn nữa còn đến gần các vị thần trên trời cao, tạo nên người Adolph khổng lồ, khai quật kích cỡ sâu trong lòng đất.”

“Cuối cùng, Luyện Kim Đại Đế lấy hoa viên không trung làm mộ, mai táng vào trong đại địa.”

Fillmore là một quý tộc của đế quốc, cả người mặc trang phục quý tộc hoa lệ, ưu nhã đứng phía trên quặng mỏ, nhìn về phía nô lệ bên dưới,

“Người đàn ông của thời đại thần thoại, quái vật đáng sợ nhất cổ đại, đã rời đi quá sớm.

Nhưng ngay cả Ma Thần khởi nguyên, Minh Thổ Đại Đế, hai vị Thần tối cao đều vô cùng bội phục người đàn ông này, có thể tưởng tượng ra sự khủng bố của đối phương… Hôm nay chính là thời khắc chúng ta thăm dò ngôi mộ cổ xưa này.”

Hắn hưng phấn liếm môi, các thành viên của binh đoàn xung quanh cũng kích động đến đỏ mặt.

Đúng vậy.

Hiện tại, đã đến lúc!

Lúc trước, đương nhiên bọn họ không dám khinh nhờn, hai vị tồn tại kia còn trị thế, không ai dám khinh nhờn ngôi mộ cổ xưa này cả.

Nhưng Ma Thần khởi nguyên đã rời đi, Minh Thổ Đại Đế sắp lâm vào ngủ say, những người khác thì đều đang tranh đoạt quyền làm chủ Ma giới.

Còn bọn họ thì tự biết phân lượng của mình, muốn tranh đoạt quyền làm chủ Ma giới sao?

Đừng đùa nữa, vì thế bọn họ bèn nhân đợt sóng triều tranh đoạt khủng bố này, lui về và đánh chủ ý vào trên ngôi mộ của Vương quốc Vu sư thần thoại.

“Chỗ sâu nhất dưới nền đất!”

Mấy người ở đây đều là Đại Đế ma dược, đang ra lệnh cho đám nô lệ có tu vi cấp ba, cấp bốn khai quật.

Rắc rắc…

Mặt đất không ngừng bị gia cố, âm thầm khai quật đến chỗ

sâu nhất.

Đang!

Tiếng teng keng truyền đến, dường như đụng phải vách đá hoa văn cứng rắn nào đó.

“Đã tìm thấy!” Có người nhịn không được kêu lên, bỏ cuốc xuống.

Vẻ mặt Fillmore hiện lên sự hưng phấn, bước tới, loại bỏ bùn cát, hoa văn và phù điêu hoàn toàn lộ ra. Những hoa văn này đều cực kỳ tinh xảo phức tạp, lấy một cánh cửa phức tạp tinh vi làm chủ, trên đó có khắc một đồng hồ cát song hướng, hai bên có thiên sứ canh giữ.

”Không sai, đây chính là huyệt mộ, vườn treo Babylon năm đó chính là có phong cách luyện kim như vậy! Đây là phù điều của vương triều luyện kim Babylon. Nếu như những gì được ghi lại trong sách cổ là chính xác thì cánh cửa này đúng là nơi mà Thần Trí Tuệ Mercurius đưa cánh cửa luyện kim đến cho phàm nhân, là dấu hiệu cho thấy thần linh đã ban cho bọn họ nền văn minh luyện kim.”

Tên quý tộc đế quốc này vô cùng hưng phấn, kích động hoa tay múa chân,

“Mà đồng hồ cát trên cánh cửa luyện kim chính là tượng trưng cho thuật sĩ Luyện Kim là trao đổi đồng giá! Đồng hồ cát đảo ngược, nghĩa là mọi vật chất trên đời đều có thể trao đổi, thế giới là được truyền lại, mà không phải sinh ra từ hư không. Nó giữ cho chất của vạn vật không thay đổi, mà cái phễu đồng hồ cát chính là…nguyên chất trong truyền thuyết. Nhưng lúc đó vương triều luyện kim vẫn chưa tìm được vật chất thần bí trong truyền thuyết kia!”

Mọi người đều cảm thấy hưng phấn.

Ngôi mộ của nền văn minh luyện kim cổ xưa nhất, vị Quân Chủ Đại Đế đã từng chứng kiến thần linh, tìm kiếm thần linh. Huyệt mộ của hắn giờ đây sẽ được mở ra hoàn toàn, các loại kỳ tích luyện kim đã thất truyền sẽ xuất hiện một lần nữa.

Rắc!

Rắc!

Bọn họ đập vách tường đá rồi đi vào.

Không có bất kỳ cái gì ngăn cản cả, năm tháng chính là vũ khí tàn nhẫn nhất. Nó hủy diệt thời đại, tiêu diệt các vị thần. Hơn 7000 năm lịch sử dài đằng đẵng cũng đủ để hủy diệt hết tất cả các cơ chế phòng trộm.

Đạp đạp đạp…

Dọc theo đường đi, bọn họ gặp được rất nhiều Slime đã thối rữa và hóa thành xác khô.

“Nghe nói, ở thời đại luyện kim, những Slime này là máy phát nguồn năng lượng, nhưng hiện tại lại giống như vừa mới chết không lâu?” Một học giả đeo kính mắt luyện kim nói.

Fillmore cúi đầu, kiểm tra Slime, rồi cười nói, “Dựa theo tính toán của vu thuật vong linh thì đại khái đã chết hơn tám trăm năm. Nói cách khác, 800 năm trước, cơ chế phòng trộm của huyệt mộ này vẫn còn được vận hành, ngoài ra Slime còn sinh sản ở đây để làm nguồn động lực.”

Cái gì??

Mọi người đều trợn mắt há hốc mồm.

800 năm trước sao?

Vậy chẳng phải là nguồn động lực của cơ chế phòng trộm huyệt mộ này đã duy trì suốt hơn 6000 năm!?

Slime là nhất tộc giữ mộ, sớm đã tự hình thành vòng tuần hoàn sinh thái ở bên trong? Tự cung cấp nguồn năng lượng cho cơ chế luyện kim, tiến hành phòng trộm?

Đã qua bao nhiêu vương triều ma dược rồi chứ.

Gần như là hơn 6000 năm của toàn bộ thời đại ma dược!

Tất cả mọi người đều sợ ngây người, nhìn khắp vườn treo trên không trung. Khoảng thời gian như vậy đúng thật là rất dài, phảng phất như đến từ thần thoại sử thi, cơ chế của phần mộ này quả thực khiến cho người ta kích động vạn phần!

“Thời đại Luyện kim, nền văn minh từ trong thần thoại viễn cổ.”

Fillmore cầm đèn ma pháp đi về phía trước, dọc theo đường đi, từ những bích hoạ hai bên có thể nhìn thấy những bức tranh lịch sử. Hắn kích động đến say mê, “Nhìn xem! Đó là chuyện xưa của Luyện Kim Đại Đế, gặp gỡ với bảy nữ vu. Đó là cuộc trò chuyện với quốc vương Lilith của vương quốc Babylon. Đó là cuộc chiến vận mệnh, đánh bại Medusa, thành lập vương triều luyện kim vương…”

Đôi mắt bọn họ sáng như tuyết, một đường đi về phía trước, lần lượt nhìn thấy từng bích hoạ.

Vương triều Luyện kim cường thịnh mà khủng bố.

Học viện luyện kim cổ đại phát triển, vườn treo Babylon trên không trung, người khổng lồ Adolph, đủ loại kỳ quan thế giới.

Cuối cùng, bọn họ nhìn thấy Luyện Kim Đại Đế già đi, thời đại hắc ám rung chuyển. Luyện Kim Đại Đế bị ám sát, sau đó đào

thoát, cũng chính lúc này hắn gặp được Elmin thời niên thiếu. Hắn một đường sáng tạo ra kỳ tích, cuối cùng nghiên cứu ra dược tề huyết mạch, sống cuộc đời thứ hai.

Trở về như cũ vẫn là thiếu niên.

Mọi người nhìn bích hoạ, cảm giác như bị cảm xúc kịch liệt chi phối, kích động không thôi! Hưng phấn không thôi!

Dường như xuyên đến hơn 7000 năm xa xôi trước kia, chứng kiến đế quốc thần thoại cổ xưa nhất!

Bọn họ nhìn thấy nền văn minh sử thi lúc ban đầu, Medusa và Elmin làm bá chủ thời đại hơn 7000 năm, trong những năm tháng kia lại tồn tại dưới hình thức vai phụ.

“Thần thoại Babylon rốt cuộc tuẫn loạn đến mức nào đây?”

Bọn họ đi về phía trước dọc theo bích hoạ.

Bọn họ nhìn thấy bảy nữ vu được đón về, đó là một buổi lễ với pháo hoa long trọng, mà thời gian không ngừng trôi qua, Luyện Kim Đại Đế lại già đi lần thứ hai.

“Lại già đi…”

Bọn họ không khỏi siết chặt nắm tay, vô cùng khẩn trương,

“Luyện Kim Đại Đế, có thể sống được đến đời thứ ba hay không đây!?”

Nhưng đi dọc theo bích hoạ, bọn họ lại cảm thấy thất vọng. Luyện Kim Đại Đế không sống thêm nữa, mà nghênh đón điểm cuối của thọ mệnh, giống như Elmin hôm nay, sắp đi về hướng suy vong.

“Thời gian chính là vũ khí sắc bén hủy diệt tất cả, cũng như Đạo Quân của Tiên giới bên cạnh, không thể chống nổi dòng nước

lũ khủng bố tên là năm tháng này!”

Bọn họ cảm khái, nhìn thấy một bức vẽ cuối cùng.

Slime đội vương miện, đứng ở trước mộ, dường như có một con chim mơ hồ đang tiễn đưa hắn.

Fillmore gần như nghẹn họng, “Trời ạ! Thần Trí Tuệ!! Truyền thuyết kia là có thật? Luyện Kim Đại Đế đã gặp qua Hermes, đây là Thần Trí Tuệ tối cao trong truyền thuyết buông xuống, tự mình tiễn đưa hắn?”

“Đây chính là chuyện vô cùng vinh dự!” Có người sợ ngây người.

Theo đó, Mercurius trong truyền thuyết là vị thần cấp chín thần bí mà khủng bố nhất, hắn vậy mà vẫn còn sống?

Mọi người lúc này đều cảm thấy vô cùng hoảng sợ!

Cho đến ngày nay, hầu như mọi người đều biết, năm đó, khi mà Luyện Kim Đại Đế còn tồn tại đã yết kiến Giants- nơi ở của chúng thần. Nhưng Hermes- người dẫn đầu chúng thần cổ xưa và tất cả đều biến mất. Đây vẫn luôn là điều thần bí không rõ!

Ngày nay, Quang Minh Giáo Hội cung phụng Hermes, chẳng qua cũng chỉ là hương khói, hơn nữa đó cũng chỉ là tàn hồn của Hermes ngưng tụ lại thôi.

Cho tới nay, ý nghĩ khủng bố vẫn luôn quanh quẩn ở trong lòng mọi người.

Nơi của chúng thần…

Hermes, chúng thần cổ xưa tại sao lại biến mất và tử vong?

Không ai biết.

Rốt cuộc đã xảy ra chiến tranh thần thoại thế nào? Chinh chiến với thế giới khác hay gì đó, không ai có thể nói rõ!

Nhưng không thể nghi ngờ, đây là một bóng ma đáng sợ luôn đè nén ở trong lòng!

Trong thời đại cổ xưa, Hermes cấp chín mà còn ngã xuống, vậy loại địch nhân khủng bố này có thể quay trở lại hay không? Buông xuống mảnh thế giới này lần thứ hai?

Như vậy, lúc này phải dùng gì để ngăn cản đây?

Elmin, Ma thần khởi nguyên, Đạo Quân cũng đã lần lượt rời đi…

Trừ khi Luyện Kim Đại Đế trở về?

Có người nghĩ đến khả năng không thể tưởng tượng nổi.

“Nhưng tại vương triều luyện kim 7000 năm trước kia, Hermes và chúng thần vẫn còn tồn tại.” Fillmore chỉ cảm thấy cả người đều đang run rẩy, chỉ có thể tiếp tục đi về phía trước, nhìn các bức vẽ khác.

Bọn họ thấy Luyện Kim Đại Đế rời khỏi trần thế, toàn bộ thế giới đều than khóc.

Bất kể là kẻ địch hay là bạn bè cũng đều yên lặng tiễn đưa, thậm chí ngay cả những lưu phái Vu sư đó ý đồ tạo phản đoạt quyền cũng không giậu đổ bìm leo, mà yên lặng chờ đợi đến khi Luyện Kim Đại Đế được an táng xong mới bắt đầu khởi động âm mưu.

“Tiêu chí của một thời đại, chuẩn mực.”

Fillmore hít sâu một hơi, nhìn phần mộ trước mắt, “Nhanh lên, trước mắt chính là phần mộ chính, nếu như ta đoán không sai,

Grantham đang ở trong đó…Đây là thân thể luyện kim khủng bố nhất có năng lực vô thượng! Năm đó Luyện Kim Đại Đế chính là lấy thân thể này để thống trị toàn bộ thời đại!"

Bọn họ cho nổ tung cánh cửa của ngôi mộ.

Nhìn thấy vô số tài bảo tinh xảo, phát ra ánh vàng rực rỡ.

"Có những vật bồi táng này, chúng ta phát tài rồi! Công cụ luyện kim cổ xưa và các loại vũ khí." Fillmore hét lên, nhìn về phía quan tài bằng vàng ở trung tâm với hoa văn thần bí, "Mở di hài của Luyện Kim Đại Đế ra đi!"

Bên cạnh, có người nhìn bích hoạ, nhịn không được vội vàng nói, "Kia chính là Luyện Kim Đại Đế trong truyền thuyết sao! Người đàn ông vĩ đại sáng lập nên một thời đại, là tồn tại mà ngay cả Ma Thần khởi nguyên và Minh Thổ Đại Đế đều phải tôn trọng, còn chứng kiến qua vị Thần vô cùng cổ xưa- Thần Trí Tuệ. Nếu chúng ta không tôn trọng như vậy liệu có khả năng sẽ gặp phải bất hạnh hay không…"

Không ai biết, tồn tại cổ xưa như vậy, sẽ có chuẩn bị đáng sợ gì ở phía sau!

Nhìn cuộc đời trên bích hoạ, tất cả mọi người đều kính ngưỡng và cảm thấy sợ hãi, bị loại khí chất vương giả này cảm nhiễm.

Fillmore gầm lên, rút bội kiếm ra, một kiếm chém chết người phản đối kia, cười lạnh nói, "Đã đến đây rồi thì không còn đường lui nữa, ngươi! Đi mở quan tài ra cho ta!"

Hắn chỉ vào một tên nô lệ cấp bốn, rồi tự mình dẫn theo mọi người, lui về phía sau đến một nơi cực xa, sợ sẽ xuất hiện biến cố khủng bố nào đó.

"Vị anh hùng vương cổ xưa, vị vua luyện kim, Grantham, ngài

không nên giáng tội ta… ta chỉ là bị ép, ta không có bất kỳ suy nghĩ ác độc nào…Thần Trí Tuệ phù hộ ta!”

Nô lệ cấp bốn kia thành kính cầu nguyện, chỉ có thể mở quan tài ra thật cẩn thận, nhưng vẫn vô cùng hoảng sợ.

Cạch!

Trong quan tài, một người đàn ông tuấn mỹ tuyệt thế đang lẳng lặng nằm, giống như chỉ đang ngủ say vậy. Đôi tay trước ngực có cầm một cái đồng hồ cát, bên trong là những hạt châu hình tròn trong suốt đang phát ra vầng sáng vô tận.

Giống như là Thần Khí thần bí nhất, ẩn chứa sinh mệnh lực vô tận, khiến cho bọn hắn cảm thấy đây chỉ là đang ngủ say, có thể sống lại bất cứ lúc nào.

“Còn sống sao?”

“Chẳng lẽ, Luyện Kim Đại Đế năm đó còn có chuẩn bị cho đời thứ ba sao? Dự định trở về một lần nữa?”

“Đồng hồ cát kia, chẳng lẽ là… nguyên chất trong truyền thuyết?”

Giờ phút này, tất cả mọi người đều không thể khống chế nổi nỗi sợ mãnh liệt đang lan tỏa, chỉ cảm thấy như bị một bàn tay hắc ám 7000 năm bao phủ, âm mưu vô hình như xuyên qua năm tháng vô tận đang lật mở bức màn.

Chương 954 - Ý đồ. 1

Ý đồ. 1

Nguyên chất.

Cánh cửa Luyện kim!

Nhìn những quả cầu nửa trong suốt trong đồng hồ cát, những ý niệm này giống như mưa rền gió dữ, hung hăng đánh sâu vào trong lòng mọi người, hô hấp lập tức loạn thành một đoàn, ngực điên cuồng phập phồng!

Tương truyền ở trong thời đại thần thoại cổ xưa, vương triều luyện kim, chưa có ai có thể nghiên cứu ra nguyên chất cả.... có thì cũng mới chỉ mò mẫm ra. Nhưng mà trong nó lại xuất hiện trong cổ mộ trước mắt này?

Lịch sử thật đáng ngờ.

Tất cả mọi người đều không dám động.

Trong toàn bộ quan tài dường như mang theo hơi thở kỳ lạ.

Giống như có thứ gì đó đang thức tỉnh, bỗng nhiên, thân thể Luyện Kim Đại Đế chậm rãi mở hai mắt.

“Kẻ nào dám quấy nhiễu giấc ngủ của ta?”

Ầm ầm ầm!!

Thi hài phát ra khí tràng cường đại, khiến người sợ hãi, đặc biệt là khi đôi mắt kia mở ra, chấn động lòng người, nó khiến người ta như thấy rõ đế vương thiên cổ của thần thoại viễn cổ.

“A!!”

“Thức tỉnh!”

“Sao có thể còn sống được!”

“Vương triều Babylon của thời đại cũ đã sống lại, chẳng lẽ muốn trở về sao?”

Mọi người hét thảm một tiếng, chỉ cảm thấy tinh thần lực khủng bố phát sáng, ý chí tinh thần kinh sợ kia đang lan khắp thiên địa, mang theo khí phách khủng bố cùng với nỗi sợ không giải thích được.

Đây là Vu sư sao!?

Fillmores cảm thấy vô cùng sợ hãi.

Vu sư của thời đại cổ xưa tu luyện tinh thần lực, đây chính là vu thuật tinh thần?

Nhưng mà rất nhanh hắn liền phát hiện ra, không phải! Đây là uy áp bản năng của một vị vua luyện kim, là khí tràng tinh thần của một vị đế vương thiên cổ phát ra thông qua tinh thần lực mãnh liệt của bản thân.

Bởi vì, đối với Vu sư mà nói, tinh thần là sức mạnh có thể thay đổi mọi thứ.

“Lên!” Bỗng nhiên, Fillmores nổi giận gầm lên một tiếng.

Vẻ mặt của mọi người đều trở nên dữ tợn, vọt lên trước.

“Giết hắn!”

“Luyện Kim Đại Đế của thời đại cổ xưa phải chết ở trên tay chúng ta!”

“Mặc kệ hắn có chuẩn bị gì ở sau, thì đều đã suy yếu! Không thể để hắn sống lại được!”

Bọn họ biết mình đã hoàn toàn không còn đường lui, việc xâm phạm lăng mộ thần thoại cổ xưa vốn dĩ chính là đã mạo phạm đến chủ nhân huyệt mộ, huống hồ bọn họ còn phát hiện ra bí mật khủng bố.

Giết!

Lúc này, tất cả những sợ hãi đều biến thành tiếng rống giận không có đường lui, mọi người đồng thời lao tới.

“Hiện tại, đã là thời đại nào?”

Luyện Kim Đại Đế chậm rãi đứng lên, nhìn về phía bọn họ, ánh mắt mang theo sự bĩnh tĩnh nhàn nhạt, “Vương triều luyện kim của ta đã trải qua mấy đời? Lúc này là ai trị thế?”

Chỉ với một ánh mắt.

Giờ phút này, tất cả mọi người đều cảm thấy như đang trở về 7000 năm trước kia, nhìn thấy vương triều thần thoại kia lúc còn thịnh thế, cảm thấy mình như là thần tử (bề tôi) dưới trướng đang nhận câu hỏi từ đế vương.

Đúng thật sự là đế vương thiên cổ từ thời đại thần thoại.

Sắc mặt mọi người lập tức thay đổi, trong đầu cảm thấy trống rỗng!

Xem ra, Luyện Kim Đại Đế thực sự có chuẩn bị phía sau, chỉ sợ đã hóa thân thành độc thủ sống qua 7000 năm, đi tới thời đại ngày nay!

Bọn họ chỉ cảm thấy sởn tóc gáy.

Chuyện này quá kinh khủng!

Nếu truyền ra ngoài, không biết sẽ gây ra đợt sóng lớn thế nào đây!

Bọn họ điên cuồng xông lên, Fillmores hét lên như đang tiếp thêm can đảm cho chính mình,

“Luyện Kim Đại Đế, ngươi thống nhất thiên hạ, bát hoang thì lại thế nào? Lên trời đến gần thần, là chủ của thời đại thần thoại thịnh thế thì lại như thế nào? Vương triều luyện kim của ngươi cũng đã chết theo sau khi ngươi chết!”

“Ngươi và vương triều của người chẳng qua cũng chỉ là phù dung sớm nở tối tàn(oanh liệt nhất thời) mà thôi!”

“Giết!”

Một lát sau.

Trên mặt đất là một mảnh máu tươi và thi thể, khung cảnh khôi phục lại yên lặng một lần nữa.

Chỉ có mấy tên nô lệ ngay từ đầu đã thấy tình thế không ổn nên đã tránh ở chỗ tối, mới lặng lẽ thoát ra ngoài được.

“Ba Thiên Đế, thiếu chút nữa đã đánh không lại....” Hắn cúi đầu nhìn lại, thân hình luyện kim Grantham của mình, chiến lực năm đó luôn đứng đầu Thiên Đế, đi ngang toàn bộ thời đại.

Nhưng mà, thời đại kia của hắn đã tương đối lạc hậu, chỉ có ba Thiên Đế cấp bậc bình thường mà đã cảm thấy chiến lực kia mạnh hơn rất nhiều, bản thân mình muốn chiến thắng đúng là có chút khó khăn.

“Thời đại đã trưởng thành rồi, nhưng mà, lại về tới thân hình Thiên Đế mà mình luyện chế ra năm đó, thật là tốt.” Ánh mắt hắn có chút tang thương.

Năm đó, hắn đặt Slime ở trung tâm, dùng pháp lực của mình làm nguồn điều khiển. Hiện tại, bản thể của hắn lại ở trong chai, vẫn đặt ở chỗ trung tâm của thân hình như cũ.

Mà nguồn điều khiển đương nhiên là những nguyên chất kia.

“Dưới sự trợ giúp của Manh Muội, trong một năm này, các tài nguyên được trút xuống một cách điên cuồng, đã chuẩn bị được hơn một ngàn viên. Chúng đã được dung nhập vào khối thân hình này, khiến cho thân hình cường đại hơn rất nhiều, nhưng số lượng vẫn còn chưa đủ, không đủ để đề cao sinh linh trí.... Phỏng chừng không lâu nữa, khối thân hình này sẽ chân chính sống lại, và trở thành Yêu.”

“Sau khi thành Yêu thì có thể tự tuần hoàn, không cần điên cuồng bỏ thêm nguyên chất vào để làm nguồn năng lượng nữa.”

Hắn nghĩ một lúc, nói, “Đây là thuật luyện kim, trao tặng sinh mệnh.”

“Xong rồi sao?”

Lúc này, bên cạnh truyền đến một giọng nói.

Manh Muội đi ra, ngoài ra còn có mấy người Lôi Đế, Long Vô Danh.

Manh Muội nói: “Khối thân hình này của ngươi đã 7000 năm rồi mà vẫn còn tồn tại, dù sao cũng là kết cấu luyện kim máy móc, hồi phục thật sự không tồi. Nhưng mà, bên cạnh quan tài là bảy nữ vu, sinh mệnh máu thịt đều đã biến mất hoàn toàn... Nhưng xương cốt vẫn còn, ngươi xác định không muốn nhỏ nguyên chất lên trên bảy bộ hài cốt kia sao?”

Manh Muội lải nhải, vẻ mặt chờ mong, “Nhỏ càng nhiều, hài cốt sẽ thành Yêu, mở ra linh hồn, sau đó còn có thể sản sinh máu thịt, lại biến thành bảy người sống sờ sờ.”

“Không cần thiết phải lặp lại, ta sẽ không khinh nhờn thân thể của các nàng.” Lý Sinh Khương đen mặt, “Linh hồn các nàng đã chết, cho dù hài cốt thành Yêu một lần nữa thì cũng chỉ là bảy Bạch Cốt Tinh mà thôi, linh hồn mới sẽ không còn là các nàng nữa.”

Đám người Lôi Đế, Long Vô Danh cảm thấy thực đáng sợ.

Khí thế vừa rồi của Luyện Kim Đại Đế khiến cho bọn như đang chứng kiến khí phách của quân vương. Đây là khí tràng của đế vương thiên cổ nhất của vương triều luyện kim năm đó sao!?

Đây là thứ mà không thể thấy qua tấm hình chụp năm đó!

Một cái chớp mắt kia thật sự là rất đáng sợ.

Còn có uy thế đế vương này nữa, đây chính là khí tràng của người lãnh đạo mà bọn họ không có.

Mấy người bọn họ vẫn luôn âm thầm tu luyện, nào là khổ tu, bế quan tu luyện, tuy rằng bản lĩnh đấu đá nhau bọn họ cũng không kém ai, nhưng muốn bọn họ thống trị thiên hạ?

Bọn họ không làm được.

Bọn họ chỉ là người tu hành thông minh thôi.

Bọn họ chuyên về học thuật, loại khí chất và mị lực nhân cách cường đại có thể thuần phục một nhóm người, thống trị một vương triều cường thịnh này, đó là điều mà bọn họ rất khó làm được.

Mấy người Long Vô Danh lập tức yên lặng tính toán, “Manh Muội này đúng là thiếu đạo đức, đáng khinh lại gian trá, suốt ngày làm chúng ta. Xem ra, cuối cùng vẫn là vị này làm việc công chính nhất, khiến cho người tin phục, mang đến cảm giác minh quân của một thế hệ, sẽ không bạc đãi bất kỳ người theo đuổi nào.”

“Vị đại lão này đúng là rất mạnh, địa vị chủ đạo của Manh Muội đã bị dời đi trong vô thanh vô tức. Ngay cả bản thân Manh Muội cũng không cảm nhận được, không ngừng dò hỏi ý kiến của đối phương.... Ta cảm thấy vị trí lãnh đạo của Manh Muội sắp bị lệch rồi.”

Bọn họ âm thầm thực hiện một phép tính nhỏ.

Manh Muội vốn dĩ cũng không phải là người mạnh mẽ gì cả, chỉ là một con cá mặn, chỉ biết thu thuế, chỉnh người, làm người, nghĩ cách làm địa chủ. Mà nhân phẩm của Luyện Kim Đại Đế lại được công nhận, là người có thâm niên lâu nhất... Đặc biệt là giống loài có tiềm năng không kém gì Manh Muội, còn có Elmin ở phía sau... Quật khởi là chuyện tất nhiên!

Lý Sinh Khương cảm khái một hơi, không nói thêm gì nữa, ánh mắt chăm chú nhìn vào bích họa trên tường, “Mấy tên nô lệ chạy đi kia hẳn là sẽ lan truyền tin tức, ta có thể danh chính ngôn thuận trở về rồi. Tất cả mọi người đều sẽ cho rằng ta đã có chuẩn bị từ trước, sống lại đời thứ ba từ trong mộ cũ.”

Mọi người cũng không nói gì.

Vốn dĩ chính là muốn thuận theo tự nhiên.

Để hắn đi đến nơi này, nắm giữ khối thân hình này một lần nữa. Ai biết được lại vừa lúc gặp phải người nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của đến trộm mộ, nên bọn họ đã giết hết toàn bộ, chỉ tha cho mấy nô lệ, để chúng truyền tin tức ra bên ngoài.

“Ngươi định điều tra Hermes sao?” Manh Muội bỗng nhiên nói.

“Đúng vậy.”

Sắc mặt Lý Sinh Khương bỗng trở nên ngưng trọng, “Elmin ngủ say, nàng lấy phương thức như vậy để kéo dài thọ mệnh, cũng kéo dài không được bao lâu. Ta hiện tại tiến vào là để cứu nàng

trở về. Nguyên chất, phỏng chừng có thể sống lâu hơn bình thường một hai ngàn năm... Đương nhiên, ta cũng muốn điều tra lại lịch sử năm đó một lần nữa, năm đó ta đã nhìn thấy nơi ở của chúng thần."

Ánh mắt hắn sáng lên, nhìn về phía xung quanh, "Elmin sống thêm được hơn hai ngàn năm, cũng không có khả năng sẽ đột phá thần, nhưng ta muốn tra xét chân tướng lịch sử, đồng thời tìm kiếm con đường đến cấp chín."

Mấy người Manh Muội không nói gì.

Hermes, mấy năm nay vẫn luôn bị Medusa và Elmin khống chế, bên mình không có cơ hội tiếp xúc, bởi vì đánh không lại đối phương, nhưng hiện tại lại khác.

Luyện Kim Đại Đế trở về, Elmin chắc chắn sẽ nói ra toàn bộ bí mật, đồng thời, cũng sẽ để hắn tiếp xúc với Hermes, như vậy có lẽ có thể tìm được một số bí ẩn từ trong đó.

"Nhưng mà, mấy năm nay, tuy chúng ta không có cách nào tiếp xúc trực tiếp, nhưng vị tồn tại kia hình như đã chịu giam cầm nào đó." Manh Muội nhíu mày, nói, "Elmin, Medusa, muốn để hắn đột phá thành thành thần, dù sao mấy năm nay, mấy người Tiên Huyết Đế tấn thần cũng không ít, không thiếu năng lượng, nhưng hắn trước sau lại không thể đột phá."

"Không thể đột phá sao?"

Luyện Kim Đại Đế hít sâu, suy tư, "Chẳng lẽ, hắn đã bị cái gì đó nguyền rủa, hoặc là ức chế? Gặp phải địch nhân nào đó? Bị công kích pháp tắc?"

"Chúng ta cũng đoán là như thế, bên phía Elmin cũng đưa ra giả thiết này."

Manh Muội nói, "Thế giới cấp chín, hóa thân thành thế giới

một phương, mỗi một tế bào đều có thể lấy máu trọng sinh, muốn giết loại tồn tại này hẳn là phải ức chế mạnh mẽ, hoặc là phải có công kích nguyền rủa đặc thù nào đó, giết sạch hoàn toàn mỗi một tế bào trên cơ thể... Cho nên trước mắt, không thể sống lại là điều đương nhiên."

Lý Sinh Khương gật gật đầu.

Chương 955 - Ý đồ. 2

Nếu đối thủ muốn xuống tay, diệt trừ một vị cấp chín, vậy tất nhiên là phải có mưu tính sâu xa.

Cho dù không thể thanh trừ hoàn toàn hài cốt cấp chín, khiến nó hồn phi phách tán, thì phỏng chừng cũng phải dùng công kích ác độc nào đó để khiến tế bào còn lại mất đi hoạt tính, xóa bỏ dấu vết linh hồn bên trong, sẽ không để ngươi có cơ hội sống lại lần nữa mà quay lạibáo thù.

Rất có thể chính là một loại kịch độc nhằm vào cấp chín.

Nói cách khác, Hermes rất có thể đã hoàn toàn tử vong, rất khó có thể trở lại.

Vị cấp chín này đã tử vong thật sao!

Chỉ là, bọn họ căn bản không biết, cảnh giới phân thân của Hermes không thể cao hơn so với bản tôn, lúc này không thể đột phá thành thần là chuyện vô cùng đương nhiên.

“Hô hô ~” Manh Muội cũng hít sâu một hơi, mấy tên trộm mộ vừa rồi đang sầu lo về thời đại Hermes cổ xưa, chúng thần tử vong một cách thần bí, nghi vấn về việc gặp phải kẻ địch lớn? Không biết bọn họ liệu có quay lại xâm lấn thế giới này hay không?

Mấy cường giả đứng đầu như bọn họ đương nhiên là càng thêm lo lắng.

“Chuyện năm đó quả thực phải điều tra.” Manh Muội nói, “Còn phải điều tra từ trên người Hermes, lịch sử vương triều Vu sư, thời đại kia ngươi đã từng tiếp xúc qua, ngươi hẳn là người thích hợp

nhất.”

“Hermes...”

Lý Sinh Khương gật đầu, ánh mắt ngừng lại, dường như muốn xuyên qua lăng mộ, nhìn về phía vị tồn tại trong Quang Minh Giáo Hội kia.

Người thanh niên khoác áo bào trắng kia đang nghiêm túc đọc sách, tản ra ánh sáng rực rỡ. Trên khắp đại địa, mấy tỷ tín đồ đang cúng bái thần linh trong Quang Minh Giáo Hội, cũng chính là phân thân của Hứa Chỉ.

“Chúng ta thật sự phải gặp mặt một lần.”

Mấy tên nô lệ trốn thoát được, nghiêng ngả lảo đảo đi ra phía sau núi, cuối cùng kiệt sức, té xỉu trên con đường lớn.

“Cái gì, vương triều luyện kim, vương triều đã từng cường thịnh trong thần thoại kia... vậy mà lại..!?”

Mấy ngày sau, một đội mỹ nữ mặc áo da màu đen gợi cảm, đi bốt cao, tay cầm roi da, áp giải một tên nô lệ chạy trốn có ý định xâm nhập vào Ma Nữ Giáo Hội.

Là thế lực Hắc Ám Giáo Hội tôn sùng tà ác, tà niệm hội tụ thành sinh vật hương hỏa. Ma nữ vọng tưởng Vinaki, là Tà Thần ra đời trong khu nguyên sinh Ma giới.

Năm đó, khi thiếu niên Milake ngây thơ tinh khiết gặp được Thần Mộng Đẹp đã gây ra một đợt kinh thiên động địa:

“Ta thích nhất là Tà Thần! Năm mười ba tuổi, lần đầu tiên nhìn thấy chúng nó, xúc tua mềm mại cùng với tám đôi mắt, thân hình nó giống như là bạch tuộc vậy. Tôi đã rất tò mò rằng nếu như nhân loại thâm nhập giao lưu với chúng nó, liệu có thể sinh ra một Tà thần đặc thù hay không?!”

Hắn lúc ấy tỏ vẻ mình sẽ cùng Tà Thần sinh hạ nên.... Tà tộc, cho ra đời giống loài mới!

Sau đó, trong Hư giới xuất hiện một hệ thống tu luyện mới —— Tà tộc. Vô số người minh tưởng, ý thức tiến vào ảo tưởng vận mệnh chú định của Hư giới, tàn sát quái vật, rèn luyện bản thân, không ngừng rèn luyện để tâm sinh Tà thần. Sau khi cứu vớt toàn bộ đại nạn của kỷ nguyên lạnh giá, mặc kệ tất cả áp lực, nhất tộc Tà sùng cuối cùng vẫn quật khởi.

Cho dù có bài xích như thế nào đi chăng nữa thì trình độ hương hỏa của Quang Minh và Hắc Ám đều là ngang nhau, không thể xóa nhòa. Cho dù bọn họ có xem tư duy hắc ám là rác rưởi, rơi vào trong bãi rác Quy Khư thì nó vẫn tồn tại như trước.

Sau Thần Mộng Đẹp, Bách Hiểu Sinh đã đột phá thành Tà Thần thứ hai, mà tiếp sau Bách Hiểu Sinh, Ma nữ vọng tưởng Vinaki là người thứ ba đột phá cảnh giới Thần linh.

Vinaki, theo ngôn ngữ của Ma giới có nghĩa là: Tà ác mị dương.

Nàng đến từ vương triều Jacob khủng bố phía Nam, sau khi chiến bại, toàn bộ nhân dân của vương triều Jacob đều trở thành nô lệ và thuộc địa.

Bọn họ bị áp bách rất nhiều, bị cưỡng bức lao động, khai thác khu mỏ, tham dự tinh luyện, đồ ăn chỉ có chút ít bánh mì đen. Nơi thống trị nô lệ được gọi là “Cừu hai chân thấp hèn”, chỉ xứng ăn cỏ làm việc.

Thậm chí lúc say rượu, chúng còn sẽ xâm nhập vào nhà, ức hiếp vợ và con gái của bọn họ, sau khi xong việc còn trào phúng họ là những con cừu thấp hèn, sinh ra là để lấy lòng người chăn nuôi như bọn chúng.

Toàn bộ vương triều bị bắt làm thuộc địa, tai nạn, thống khổ, không có quyền lợi, bị coi như súc sinh.

Không biết từ khi nào, bỗng xuất hiện một sát thủ vô danh giết người trong thầm lặng. Vào ban đêm, hắn không ngừng âm thầm ám sát những người thống trị. Những người chứng kiến đều cho rằng đó là oan hồn của phụ nữ sau khi bị làm nhục hóa thành quái vật sừng dài- gọi là dương nữ, đang tiến hành báo thù. Hơn nữa, bọn họ còn dùng roi da giống như là cách mà bọn chúng đối đãi với nô lệ, đánh chết những người thống trị.

Ngay lúc đó, dân chúng gọi nữ anh hùng kia là... Vinaki!

Không cần biết những điều lưu truyền trong dân gian kia là thật hay giả, nhưng Vinaki thật sự được sinh ra từ hương hỏa của mọi người, ăn mặc vũ mị mê người, trên đầu có một đôi sừng cừu màu đen, thích dùng roi da đánh nam nhân để gột rửa tội ác của nam nhân.

Dương nữ giết chóc, là Tà Thần không thể giết chết, luôn xuất quỷ nhập thần, cuối cùng đã lật đổ được người thống trị.

Lúc ấy, toàn bộ thế giới đều rối loạn!

Vương triều Jacob vậy mà bởi vì hấp thu hương hỏa hắc ám quái đản, Tà Thần lại trợ giúp những người dân ở tầng đáy xã hội đạt được tự do, toàn bộ Lục giới cũng bởi vì trận này kịch biến này mà rối loạn.

Từ khi đó, mọi người mới phát hiện ra cái gọi là tà ác, cũng không phải chân chính là tà ác.

Lúc ấy, Bách Hiểu Sinh nhân cơ hội hoạt động, du tẩu khắp mặt đất, nói với thiên hạ:

“Thế giới vốn không có chính nghĩa và tà ác.”

“Chúng ta đều tồn tại trong lòng mọi người.”

“Chúng ta bị người đời gọi là hắc ám, nhưng đây chỉ là suy nghĩ của ngươi, là mong muốn của ngươi, là điều ngươi muốn làm.”

“Chúng ta vì các ngươi mà đến, sao các ngươi lại phải chống lại một cách giả dối như vậy chứ? Không bằng nhìn thẳng vào nội tâm âm u của bản thân mình, nỗi căm hận và oán độc của các ngươi cũng có thể giúp các ngươi giải quyết tai nạn....hương hỏa hận thù cũng là một loại lực lượng khủng bố, giúp các ngươi giết chết kẻ địch cường đại... Chúng ta tồn tại vì các ngươi, vì những lời cầu nguyện và oán hận của các người mà giơ lên thanh kiếm hận thù.”

Thế giới Quy Khư hoàn toàn được thành lập, trở thành một giới mới.

Thế giới Quy Khư này thuộc về sinh vật hắc ám hư ảo, đã hoàn toàn được mọi người thừa nhận.

Mà lúc này, chỉ mới qua đi mấy trăm năm, sóng gió lại bắt đầu, một giới mới lại ra đời: Yêu giới.

Thời đại lại nhấc lên từng đợt bọt sóng thật lớn, nhưng mà bọt sóng không chỉ có ở đây!

Đạp đạp đạp...

Tên nô lệ cả người bẩn thỉu đầy máu, bị mang vào một nhà thờ khổng lồ được xây bằng những tảng đá lớn màu đen.

Ma nữ hai bên đều quyến rũ gợi cảm với cặp sừng dài màu đen, cả người chỉ có chút ít đồ da tinh xảo bao phủ, cực kỳ mê người, thậm chí còn được người đời gọi là mị ma.

Những năm gần đây, nghiệp vụ của giáo hội cũng đã được mở

rộng.

Các nàng cũng giống như Quang Minh Giáo Hội, cứ đến cuối tuần đều sẽ tiếp nhận một số tín đồ đến sám hối, thổ lộ tiếng lòng và cầu nguyện thành kính.

Nhưng các nàng lại càng nghiêm khắc hơn! Khi nghe thấy có người phạm sai lầm thì sẽ dùng roi hung hăng quất lên những tín đồ nam đến sám hối, gột rửa tội ác của bọn họ, rèn luyện tâm thần, giúp cho linh hồn của bọn họ được thuần khiết.

Thậm chí, Thánh Kỵ Sĩ Giáo Hội cũng có quan hệ thân thiết với Ma Nữ Giáo Hội. Những con người rắn rỏi mặc áo giáp màu đồng kia cũng tin tưởng vững chắc vào "Nhẫn nại chính là đức tính đẹp", mỗi tuần đều có thói quen tới nơi này tiếp nhận hình phạt và lễ rửa tội. Những dấu vết đỏ tươi như thúc giục trong lòng bọn họ, vui sướng tràn trề, khiến cho cho bọn họ càng thêm vui vẻ.

Chương 956 - Ý đồ 3

Tín điều của Thánh Kỵ Sĩ chưa bao giờ thay đổi: Thống khổ tức là vui sướng, nhẫn nại chính là đức tính tốt đẹp.

Thậm chí, căn cứ theo một tin tức siêu cấp nhỏ không rõ nguồn gốc, những nữ võ thần oai hùng của cung Võ Thần đến từ đạo Thế gian kia cũng có quan hệ cực kỳ không tồi với bọn họ, cũng thường xuyên âm thầm tới bên này tiếp nhận lễ rửa tội roi da!

Lúc này.

"Đại mộ phần của Tartarus bị trộm sao?" Ánh sáng lưu chuyển xung quanh Thần Mị Ma, thông qua thần dụ, chân thần vĩ đại buông xuống từ Thần quốc.

"Vâng, đúng vậy."

Tên nô lệ quỳ rạp xuống đất, cả đời nằm mơ hắn cũng không thể tưởng được rằng mình lại có thể nhìn thấy chân thần trong truyền thuyết buông xuống, không khỏi run bần bật, hắn nói, "Luyện Kim Đại Đế cổ xưa đã sống lại từ trong quan tài, trong tay của hắn còn nắm giữ biểu tượng của thời đại vương triều luyện kim: đồng hồ cát Luyện kim. Những đại nhân kia nói, thứ lưu chuyển bên trong đồng hồ cát kia rất có thể là thứ mà vương triều luyện kim năm đó đã theo đuổi suốt đời.... Chất."

Xôn xao!

Lần này toàn bộ giáo hội đều yên lặng, chỉ cảm thấy như có một dòng máu trào ngược lên trong lòng.

Vương triều thần thoại trong lịch sử cổ xưa, bọn họ đương nhiên là có nghe nói qua.

Vương triều Luyện kim, ở thời đại viễn cổ đã tìm ra được loại chất kia rồi sao?

Đó chính là tri thức mà Thần Trí Tuệ Hermes truyền lại cho mọi người trên mặt đất, miêu tả về một cánh cửa luyện kim đáng sợ!

“Luyện Kim Đại Đế sống lại, trở về một lần nữa, chỉ sợ chuyện đầu tiên là là đi gặp đồ đệ của mình, Minh Thổ Đại Đế!” Sắc mặt Vinaki thay đổi.

“Tìm được cũng vô dụng thôi?” Một giáo đồ bên cạnh nói, “Cho dù hắn là luyện kim thuật sư cổ đại được ca tụng là không gì không làm được, luôn theo đuổi chân lý, còn tinh luyện ra ‘nguyên chất ’ thì cũng không có khả năng kéo dài thọ mệnh của một vị Thần! Đó chính là thần đấy! Ngay cả những đồ vật thần bí kia cũng khó mà làm được.”

Vinaki gật gật đầu, cũng không cho rằng loại chất này có thần lực chú định vận mệnh, kéo dài tuổi thọ của Thần, “Nhưng thời đại thật sự sẽ sắp xảy ra những thay đổi mạnh mẽ! Ma giới náo động đổi chủ, Yêu giới cũng đang rối loạn, không biết Lâm Hồng Phượng rốt cuộc có thể vượt qua được hay không?”

Trên thực tế, nhất tộc Ma nữ vọng tưởng có quan hệ rất tốt với người của cung Võ Thần. Dù sao thái độ của nữ Võ Thần đối với tà quái vẫn luôn vô cùng tốt, thành viên của các nàng còn có Tiểu Vi quái đản mà.

Mà bản thân các nàng cũng là quần thể quái đản, giống như Tiểu Vi.

“Không biết, cũng Võ Thần, Yêu giới, liệu có thể vượt qua hay

không?”

“Mà tương lai, rốt cuộc sẽ xảy ra những chuyện gì? Ta mơ hồ có chút cảm giác không tốt... Cái chết của Hermes, Nơi của chúng thần biến mất, che giấu địch nhân thần bí đến từ thế giới khác, đại kiếp nạn thiên địa sắp đến rồi sao!” Vinaki bước từng bước vào chỗ sâu trong giáo hội, bên cạnh là một đám ma nữ tay cầm roi da đi theo sau.

“Tỷ tỷ, ngươi muốn nói...” Bên cạnh có người hoảng sợ nói, “Chẳng lẽ, những địch nhân khủng bố giết chết Hermes năm đó muốn trở về một lần nữa sao?”

“Không rõ lắm, nhưng Luyện Kim Đại Đế sống lại, chuyện khác cũng đang xảy ra. Ta cảm thấy, di chứng của việc Hermes biến mất mấy ngàn năm hẳn là sắp xuất hiện.”

Vinaki dừng lại, mở mật thất ra, một thanh niên oai hùng đang ngủ say dần dần xuất hiện ở trước mắt, “Nói tới ngủ say và thức tỉnh ta lại nhớ tới Messiah cổ xưa.”

Nàng cúi đầu, nhìn gương mặt đang ngủ say trong quan tài.

Nữ sĩ cung Võ Thần đang khó bảo toàn cho bản thân, vì để có thể toàn tâm ứng chiến và lưu lại một đường lui, không ai biết rằng các nàng đã đem Messiah Quân Chủ Đại Đế lưu lại nơi này.

“Đây cũng là một truyền kỳ, vị Đại Đế Ma dược từ thời đại cổ xưa nhất.” Vẻ mặt Vinaki rất bình tĩnh, “Thậm chí còn có thể là một phần tàn của Hermes sau khi chết, là tồn tại cổ xưa mà ngay cả Luyện Kim Đại Đế cũng phải tìm kiếm. Chỉ là, không biết khi nào mới thức tỉnh, liệu lúc đó ngài có thể nói cho chúng ta biết, kẻ địch chân chính rốt cuộc là ai không?”

Người đàn ông vẫn đang ngủ say, không có dấu hiệu tỉnh lại.

Bên cạnh, có một thiếu nữ lại không để ý này đó, vung cây roi

da lên, “Lâm Hồng Phượng tỷ tỷ rất thích roi da của chúng ta. Các nàng nói, sau khi khởi động một vạn lần, hít đất một vạn cái, mồ hôi nóng đầm đìa, như vậy rất là thoải mái, không biết Messiah Đại Đế có thích hay không?”

“Ta đoán là cũng sẽ thích thôi.”

Một thiếu nữ với cặp sừng xoắn ốc trợn to mắt, vẻ mặt cực kỳ hưng phấn thảo luận, nói “Dù sao, nó có thể rèn luyện thân hình võ đạo, đặc tính của chúng ta là có thể gột rửa tà ác và tâm linh, rèn luyện ý chí võ đạo, người bình thường muốn ta đánh, ta còn không thèm đánh đâu!”

“Ta cũng vậy, thực hy vọng, hắn nhanh thức tỉnh một chút!” Lúc này, một cô gái tóc vàng lạnh lùng cao nhã mở miệng, lạnh lùng nhíu mày, nói chuyện lạnh nhạt, roi da chậm rãi đánh xuống trên mặt đất, “Thật hy vọng có thể nhìn xem người anh hùng mà Sheila tỷ tỷ, Tiểu Vi tỷ tỷ và các vị tỷ tỷ khác sùng bái trong truyền thuyết cổ xưa rốt cuộc có vẻ mặt như thế nào.”

Các nàng nói chuyện một chút, sau đó quay đầu rời đi.

Nhưng các nàng lại không có phát hiện, thanh niên nằm trong quan tài bỗng nhiên chậm rãi trợn mắt rồi lại nhắm lại.

...

...

Thật đáng tiếc, Messiah cũng không có dấu hiệu thức tỉnh.

Nhưng trên khắp đại địa, trong lúc nhất thời, gió nổi mây vần.

Giáo hội khắp nơi đều truyền đến các thanh âm khác nhau, hơn nữa còn đều sôi nổi đứng dậy.

Chạy tới Ma giới, lối vào Minh Thổ.

Tất cả mọi người biết, nếu như đúng thật sự là thức tỉnh, hơn 7000 năm gặp lại, sẽ có biến cố xảy ra ở đây.

“Luyện Kim Đại Đế sẽ sống lại sao? Vậy mà lại có chuẩn bị sau khi chết, ẩn tàng trong năm tháng vô tận, trở về từ ngày cũ, muốn sống thêm đời thứ ba?”

“Đáng chết, là ai đụng vào huyệt mộ?!”

“Ma Thần khởi nguyên Medusa vừa mới rời đi, Minh Thổ Đại Đế Elmin cũng sắp ngủ say, vốn tưởng rằng thời đại thuộc về chúng ta sắp tới, ai biết rằng lại xuất hiện biến cố cổ quái như vậy chứ.” Có người mơ hồ cảm thấy không ổn.

“Ha hả, thời đại đã khác, những tên hủ bại đó có thức tỉnh cũng không gợi nổi bọt sóng.” Có người lại không thèm để ý, “Dù sao Elmin cũng sắp ngủ say, không thể giúp hắn, thời đại đã hoàn toàn thay đổi.”

Bách Hiểu Sinh cũng khởi hành,

“Chẳng qua chỉ là một buổi đoàn tụ đáng buồn mà thôi, xa nhau hơn 7000 năm, lại phân ly nhanh chóng, gặp nhau một lần trước khi chết, cũng không thể thay đổi cái gì. Năm tháng chính là vũ khí giết chết mọi thứ, từ xưa đã thế.”

“Vương triều thần thoại Babylon đã từng cường thịnh đến cực hạn, có các loại tạo vật cấp thần thoại, nhất đế thiên cổ. Trước khi hắn chết ngay cả Hermes đều tới tiễn đưa, rốt cuộc là người kinh diễm đến mức nào đây? Cũng đừng làm cho ta thất vọng đấy.”

Tiên Huyết Đế lộ ra vẻ tò mò.

Nhưng mặc kệ miêu tả như thế nào, tin tức Luyện Kim Đại Đế thức tỉnh từ trong huyệt mộ đã được truyền đi khắp toàn bộ Ma giới.

Thậm chí chúng thần cao cao tại thượng cũng nghe thấy tin tức này.

Chương 957 - Ý đồ 4

Lúc này, bên trong Minh Thổ.

“Thanh Đằng Địa Mẫu, vậy mà thật sự không có gạt ta?” Elmin thay đổi sắc mặt, lắc mình biến mất tại chỗ.

Nàng vừa mới ra khỏi Minh Giới.

Thì nhìn thấy một thân ảnh vô cùng quen thuộc, đang lẳng lặng đứng ven biển.

Nàng vừa nhìn qua, ánh mắt đã hoảng hốt, không dám di dời tầm mắt.

“Ngươi... Ngươi là?” Giọng nói Elmin có chút khàn khàn, gần như không dám tưởng tượng mọi thứ trước mắt. Lão sư năm đó do đích thân nàng mai táng đã xác nhận rằng mình không có chuẩn bị bất cứ thứ gì cho đời sau như lời bên ngoài đồn đoán.

“Ngươi rốt cuộc là ai?” Elmin cơ hồ thất thanh, “Dám chiếm thân thể hắn.”

Lý Sinh Khương lắc lắc đầu, trong mắt lộ ra một tia ôn nhu nhìn thiếu nữ đã từng kiên cường ôn nhu, thiếu nữ nhiệt huyết hào hùng lại xinh đẹp, thiếu nữ ngây ngốc từng tranh đấu cùng Charlotte. Tuy gương mặt mỹ lệ chưa từng thay đổi, nhưng năm tháng vẫn để lại dấu vết thật lớn ở trên người nàng, ánh mắt bình tĩnh, lãnh lệ, tản ra khí chất cao quý khó có thể hình dung.

“Là ta.”

Hắn bỗng nhiên đi qua, chỉ thấp giọng nói một câu.

“Ta đã trở về.”

Ánh mắt Elmin hung hăng chấn động, cơ hồ không biết phải làm sao, bỗng nhiên cảm thấy tim mình đập rất nhanh, như muốn nhảy lên, nàng cảm thấy thân thể của mình như muốn bay lên. Đây là cảm giác mà từ khi nàng trở thành thần tới nay chưa từng có, nàng vậy mà lại có cảm xúc giống như phàm nhân.

Ầm vang!

Trong khoảnh khắc, thiên địa biến sắc.

Phong vân lôi điện nổ vang, trên không trung hình thành một vòng xoáy đen thật lớn, chậm rãi xoay quanh, sau đó những hạt mưa lác đác rơi xuống.

Bên trong chỗ tối, vẻ mặt của chúng thần cũng lập tức thay đổi.

“Minh Thổ Đại Đế vậy mà đã đạt đến cảnh giới khủng bố như thế, thiên địa thay đổi theo cảm xúc, ảnh hưởng đến cả thời tiết.”

“Nàng đã là Thượng Thần, không biết đã đi được bao nhiêu bước trên con đường cấp chín rồi, vô cùng khủng bố.”

“Nhưng vậy thì sao? Vẫn không bằng Đạo Quân, Đạo Quân còn phải rời đi, nàng sao có thể ngăn cản được?”

“Đáng thương, đáng buồn, đáng giận.”

“Hoàn cảnh như thế, ta chờ suốt đời cũng không có khả năng đột phá, vận mệnh chú định cấp chín, vượt qua tất cả... Thật sự có tồn tại sao?”

...

Trên mặt đất, Elmin bỗng nhiên không nói gì nữa.

Giọng điệu quen thuộc này, thần sắc và ngữ khí khiến người hoài niệm này, thời gian phảng phất như quay lại 7000 năm trước kia.

Nàng nhìn thấy một thời đại mộng ảo.

Vương triều Vu sư thần thoại cường thịnh, một vị đế vương cao cao tại thượng, ngồi trên vương tọa Babylon ra lệnh một tiếng, toàn thế giới Vu sư bắt đầu vận hành. Những kỳ tích tạo vật luyện kim khổng lồ không ngừng mọc lên từ mặt đất, không ngừng thăm dò lên trời cao,sau đó đến thế giới cực hạn, chân lý và đế vương luyện kim thiên cổ.

Elmin thất thần nhìn người thanh niên tuấn mỹ và cường đại trước mắt nói "Ta đã trở về". Loại giọng điệu này giống như chỉ là một cuộc dạo chơi đơn giản ở bên ngoài, sau đó trở về, nói một câu bình bình đạm đạm.

"Giống nhau như đúc, giống nhau như đúc... Sao có thể!"

Hốc mắt Elmin đã ươn ướt, "Đừng lừa ta, đừng lừa ta, đã 7000 năm rồi! Là hơn 7000 năm! Không phải chỉ là mười năm ngắn ngủn! Cũng không phải một năm! Càng không phông phải là mấy tháng! Sao có thể vẫn còn giống nhau như đúc, ngay cả ta cũng thay đổi cho dù là còn sống, qua mấy thế kỷ thời đại rồi sao có thể vẫn giống nhau như vậy..."

Elmin run rẩy duỗi tay qua, muốn vuốt ve gương mặt giống nhau như đúc kia.

Vẫn là khí chất và thần sắc quen thuộc.

Dường như năm tháng đã bỏ qua thân ảnh trước mắt, vậy mà lại thật sự không thay đổi một chút nào, phảng phất như mới qua mấy tháng ngắn ngủi, tìm không ra một tia cảm xúc xa lạ và cảm giác ngăn cách của năm tháng.

Nàng cơ hồ không biết nên đối mặt như thế nào với mọi chuyện xuất hiện trước mắt. Đây không phải một năm hay trăm năm, mà là hơn 7000 năm dài đằng đẵng!! Chính mình đã sắp kề cận chết già, nàng cũng từng cười và chờ mong khi đáp lại lời nói của Thanh Đằng Địa Mẫu, tỏ vẻ khát khao rằng trước khi chết có thể nhìn thấy thân ảnh đã từng chỉ xuất hiện trong mộng tưởng kia một lần nữa.

Nhưng khi hắn chân chính xuất hiện trước mắt, nàng bỗng nhiên phát hiện, bản thân mình mới là người không biết nên đối mặt như thế nào.

Mình đã là kẻ sắp kề cận cái chết, mà người thanh niên anh tuấn cường đại trước mắt này vẫn giống như năm đó, giống như xa cách mấy ngàn năm kia chỉ là mộng ảo.

“Tại sao, tại sao...” Elmin gần như không biết nên nói thế nào.

Nàng bỗng nhiên muốn nói:

Đáng tiếc người vẫn là người, nhưng ta đã không còn là ta nữa.

“Không có gì... Tại sao lại.”

Hắn đi lên trước, nhìn qua ánh mắt của các vị thần trên bầu trời, lại cúi đầu, nhẹ giọng nói, “Cứ giao lại cho ta là được.”

Giao lại cho ta là được?

Trên bầu trời, các vị thần mang gương mặt thần thánh, quanh người tỏa ra ánh sáng linh thiêng đều giật mình khi nghe câu nói này.

Lúc này, bọn họ mới bắt đầu nghiêm túc nhìn người thanh niên anh tuấn uy nghiêm này.

Nhìn kỹ, chỉ thấy tóc hắn xõa dài trên vai, ánh mắt như đao, ăn mặc theo phong cách cổ xưa, nhưng lại mang theo một cỗ nội liễm khiêm tốn ôn hòa, khiến người khác nhịn không được mà tin phục, thậm chí là đi theo.

Nhân vật bậc này, nhân cách này quả thực là bất phàm.

Nhưng bọn họ đều nhìn ra cảnh giới của hắn chỉ là Thiên Đế.

Ở trong thời đại này có rất nhiều Thiên Đế?

Đây chỉ giống như là mấy con kiến vậy.

Mà Elmin cường đại thế nào?

Trước mắt nàng chính là vị thần cổ xưa nhất toàn bộ thời đại, là tồn tại mạnh nhất sau khi Đạo Quân rời đi.

Bọn họ âm thầm lắc đầu.

Ngay cả Đạo Quân cũng không thể ngăn cản dòng chảy năm tháng, chỉ có thể rời đi, thân mình tiêu tan, mới khiến cho Yêu giới biến động kịch liệt như vậy. Elmin cũng sắp đi theo vết xe đổ, Thần linh còn không thể vượt qua, mà trước mắt chỉ là một Thiên Đế?

Là một người bình thường sẽ không nói chuyện như vậy.

Buồn cười, vô ngữ, thật là khiến người ta phải dở khóc dở cười, sợ là hắn không hiểu tình trạng hiện giờ của thời đại này, chỉ muốn thể hiện ở trước mặt đồ đệ mình.

Nhưng lúc này.

Elmin lại rất tò mò, “Lão sư, thu hoạch rất lớn sao, mấy năm nay người đi đâu vậy?”

Mấy vị thần trên không trung không khỏi dựng lỗ tai lên, tuy

rằng thật sự không biết nên khóc hay nên cười, nhưng họ cũng giống như dân bản xứ mấy ngàn năm trước, rất thích hóng chuyện.

“Mấy năm nay, ta đã đến một nơi đặc thù, biến bản thân ta trở thành cánh cửa luyện kim, trở thành tồn tại đặc thù nào đó.”

Thân thể hắn thon dài, tràn đầy tự tin, thân thể luyện kim vô cùng cân xứng. Cả người mang theo vẻ hài hòa của tỷ lệ hoàng kim, lẳng lặng đứng ở trên bờ cát, nhìn về biển lớn cách đó không xa.

Oanh!

Đầu của chúng thần quanh đó đều bị hung hăng oanh tạc!

Đến một nơi thần bí?

Đó rốt cuộc là nơi nào?

Tự mình trở thành cánh cửa luyện kim?

Bọn họ đã xem qua đồ án cánh cửa luyện kim, đây là biểu tượng quốc gia của vương triều luyện kim 7000 năm trước. Nó là một cánh cửa, trên đó được chạm khắc những hình vẽ thần bí, trên cửa là một đồng hồ cát luyện kim, tượng trưng cho việc trao đổi đồng giá. Mà hiện tại, hắn lại nói bản thân mình đã trở thành cánh cửa luyện kim?

Chương 958 - Luyện Thành Sinh Mệnh

Trong lòng bọn họ cảm thấy hoàn toàn không thể tin được, nhưng lại càng tò mò. Nếu như lúc trước, tất nhiên họ sẽ cười lạnh và châm chọc, nhưng cho đến kia vị tồn tại sáng thế thần bí kia buông xuống. Lúc đó, bọn họ mới biết rằng thế giới này chỉ là một phần nhỏ trong chư thiên vạn giới. Bọn họ chẳng qua cũng chỉ là một góc, giống như ếch ngồi đáy giếng, ve chôn ở trong đất.

Lúc này, bọn họ lại càng tò mò hơn đối với toàn bộ thế giới, hận không thể dùng các loại con đường để tìm hiểu!

Nhưng mà, ngay khi sắc mặt tất cả vị thần chỉ trở nên gấp rút, Luyện Kim Đại Đế lại im lặng không nói chuyện, "Đúng rồi, mấy năm nay, ngươi và Medusa sáng lập Minh Giới ở chỗ sâu trong biển cả? Bờ đối diện và nơi bóng tối của đại dương Oceanus là vùng biển mà năm đó ta trấn áp Medusa sao? Minh Giới thật đúng là đẹp đến kinh tâm động phách."

Elmin cũng đứng bên bờ biển, đưa mắt nhìn qua, nhìn về phía lối vào Minh Giới, thu toàn bộ cánh cửa Minh Giới vào đáy mắt.

"Đúng vậy, đáng tiếc là Medusa không còn nữa."

Tuy rằng, phàm nhân không thể thấy được, nhưng đối với bọn họ thì vẫn có thể nhìn thấy những ngôi sao phía biển xa, phát ra ánh sáng năm màu, sau đó bị hút vào trong cánh cửa.

Giống như bầu trời đầy sao của ngày hè, cùng hướng về phía trăng tròn.

“Tồn tại của Minh Giới ban đầu là nơi trở về của người chết, giúp cho bọn không phải chịu nỗi khổ du hồn.”

Elmin nghiêm túc trả lời, “Vạn vật trên thế gian đều có linh hồn, mà linh hồn thì đều có vật dẫn, cho nên cái chết của sinh linh là sự phân tách giữa linh hồn và thể xác. Nếu như thân chết mà hồn còn bất diệt, thì vong hồn sẽ đi vào Minh Giới, sống hết quãng đời nhỏ bé còn lại trong thế giới linh hồn. Vong hồn của toàn bộ Lục giới đều sẽ đi vào Minh Giới, vượt qua tuổi thọ linh hồn. Đây đã là quy tắc của mảnh thế giới này.”

Lý Sinh Khương gật đầu, lại cười nói, “Đúng vậy, vạn vật đều có quy luật, ngươi biết không? Người chết đi vào Minh Giới, nhưng ta chết thì lại đi đến một nơi kỳ lạ, liên quan đến khởi nguyên. Nơi đó quá mức thần bí, cũng khiến cho thuật luyện kim của ta có một bước nhảy vọt, hiểu rõ toàn bộ khả năng, rốt cuộc đã đọc hiểu được thuật luyện kim trong lời Hermes là gì.”

Sắc mặt của chúng thần hòa hoãn lại, cuối cùng lại nói về nơi thần bí kia.

Nhưng ai biết được câu tiếp theo của Luyện Kim Đại Đế lại là, “Đúng vậy, ta đọc đã hiểu được thuật luyện kim, bây giờ ta muốn hỏi ngươi một câu, luyện kim là gì?”

Luyện kim là gì? Elmin cũng cười rộ lên.

Giờ phút này, nàng dường như trở về thời khắc ban đầu, về tới thời đại như mộng ảo kia, lúc đó mình đang xin lão sư chỉ giáo thêm về thuật luyện kim.

Tất cả chúng thần đều nghẹn họng nhìn trân trối. Nàng là vị thần mạnh nhất, thế mà lại xin một Thiên Đế thỉnh giáo, giống như đang đối mặt với ân sư mà mình kính trọng nhất, trong lòng cảm khái ngàn vạn, “Luyện kim là gì? Đây là vấn đề mà năm đó ta đã từng hỏi qua lão sư, trên thực tế, khi đó lão sư, cũng không có

đáp án chính xác, tự bản thân ngài cũng cảm thấy khó hiểu.

Cho nên lúc ấy lão sư đã trực tiếp trích dẫn một câu của Hermes đối với phàm nhân trên mặt đất: Luyện kim là thuật sáng tạo nên sinh mệnh thần bí, mở ra con đường chân lý. Nếu có thể nắm giữ tri thức này thì có thể đạt được vinh quang khắp thế giới, tất cả những tối tăm không rõ trên thế gian cũng đều sẽ biến mất."

Chính xác là như thế.

Lúc ấy, lời của các vị thần quá thâm ảo đối với người trên mặt đất.

Mà chúng thần bên cạnh cũng yên lặng nhíu mày, suy ngẫm ý nghĩa sâu xa trong câu nói này, cho dù đến ngày nay, bọn họ vẫn cảm thấy nó rất thần bí, cơ hồ khó có thể hiểu được.

Ngay lúc đó Hermes chỉ truyền lại hai câu về "Luyện kim".

Một câu trước mắt này chính là khái quát về bản chất của "Luyện kim" , một câu còn lại chính là con đường đi thông đến cánh cửa luyện kim. Bọn họ đương nhiên biết rõ, "Vạn vật trong thiên hạ đều khắc chế lẫn nhau, tạo thành một loại chất thuận theo một một loại chất khác, một loại chất khắc một loại chất khác." Trong đó, công thức tam một, là chìa khóa hướng đến cánh cửa luyện kim.

"Mà hôm nay, ta đã hiểu được ý nghĩa thực sự của câu nói này." Hắn nói.

"Quả nhiên, lão sư ngài cuối cùng cũng…?" Elmin vô cùng mừng rỡ.

"Mấy năm nay, ta cuối cùng cũng đã tìm được cánh cửa luyện kim mà mình khổ sở tìm kiếm năm đó? Dùng thuật luyện kim để trích ra loại chất kia?"

Ầm vang!

Cảm xúc của Elmin thay đổi, lại một đạo sấm sét xẹt qua không trung, dường như muốn đâm thủng trời cao.

Vô số sinh linh Ma giới bên kia đại dương, thậm chí là Thiên Đế đều ngẩng đầu nhìn về phía không trung, lại là sấm sét, lại là mưa rơi, hôm nay sắc trời sao lại khác thường như vậy?

Ngay cả Thiên Đế cũng không nhìn ra dấu vết sử dụng pháp thuật của con người.

Bọn họ chỉ nghĩ đó là hiện tượng tự nhiên đặc thù. Đây đã là hiện tượng tự nhiên, cảm ứng thiên địa, can thiệp vào thiên địa một cách vô hình, cho nên hiện tượng này cũng vô cùng hợp lý.

“Đúng vậy, luyện kim là sáng tạo nên sinh mệnh thần bí không biết.”

Hắn vươn tay, lấy một chiếc đồng hồ cát thủy tinh ra.

Bên trong là những hạt châu nhỏ, tạo thành từng đợt xoắn ốc rực rỡ nhè nhẹ, mang đến cho người ta cảm giác đẹp đến cực hạn, kinh tâm động phách, bên trong ẩn chứa hơi thở khiến cho hô hấp người khác trở nên nặng nề.

Hắn vươn tay, bắt được hạt mưa trong không trung, từng giọt nước trong suốt rơi tí tách, sau đó xoay chuyển trong lòng bàn tay của hắn, “Ngươi xem.”

Giờ phút này, tất cả chúng thần đều nhìn thấy một màn suốt đời khó quên!

Chỉ thấy hắn nhẹ nhàng nghiêng đồng hồ cát.

Từng hạt châu trong suốt trong đồng hồ cát lặng lẽ dung nhập vào trong bọt nước.

Tí tách.

Tí tách.

Vậy chất thần bí kia vậy mà lại dung nhập hoàn mỹ trong nháy mắt, như thể sẽ tan ra khi tiếp xúc với bất kỳ vật nào trên thế gian. Đây là một vật chất kỳ lạ không thể bảo tồn trong tự nhiên.

Mà giọt nước này dường như bắt đầu có sinh mệnh.

Giọt nước, tựa hồ có một tia linh trí ít ỏi, dường như có một mầm sinh mệnh đang nảy sinh từ mảnh đất tĩnh mịch, linh hồn ra đời trong nháy mắt!

Ục ục.

Giọt nước kia phảng phất như con kiến nhỏ yếu nhất có chút ý thức ít ỏi, vậy mà lại đang phát ra cả, xúc hưng phấn vui vẻ, thoải mái khóc lóc lăn lộn ở trong tay.

Vô số vị thần đều trợn mắt há hốc mồm, trong mắt tràn ngập vẻ không thể tưởng tượng nổi.

Đây là lực lượng của Thiên Đế sao?

Trao tặng sinh mệnh, đây là năng lực của con người sao?

Bỗng nhiên, Bách Hiểu Sinh mở miệng: “Không sai, nghiên cứu trong lĩnh vực luyện kim có thể vượt qua cảnh giới để nắm giữ, phát hiện quy tắc của thế giới. Ứng dụng của luyện kim này đã vượt qua cực hạn của cảnh giới.”

Tất cả mọi người đều trầm mặc, trong lúc nhất thời, không ai phản bác lại cả.

Luyện Kim thuật sĩ cổ là một chức nghiệp thần bí mà khủng bố, đã từng có vương triều thần thoại cường thịnh tới cực điểm.

“Sống? Đây là luyện kim thuật chân chính sao?” Elmin cũng lộ ra vẻ vui mừng, “Lão sư, ngài đã thật sự bước đi đến bước cuối cùng kia, tìm được nguyên chất sinh mệnh trong truyền thuyết?”

“Đây là ý nghĩa chân chính của thuật sư luyện kim.” Hắn mở bàn tay ra, để giọt nước đang động đậy kia vào trong tay Elmin, cười nói, “Có thể gọi nó là nguyên tố nước, trong tương lai nó sẽ trưởng thành người nước khổng lồ chân chính. Khi đó, nó có thể thay thế vị trí của Medusa, bảo hộ cánh cửa Minh Thổ này.”

Chương 959 - Khuất phục và bái kiến Cổ Thần

Nguyên tố nước...

Bọn họ nhìn vào vũng nước sống kia.

Cảm nhận được linh trí trong đó đang sống lại, sinh ra ý thức mông lung.

Bọn họ không phải là chưa từng gặp qua yêu.

Cỏ cây con thú thành tinh sẽ mở ra linh trí, nhưng mà những vật chết như cục đá, kim loại này, gần như là không thể thành yêu, mà trước mắt lại là nước...

Nước mới là khó nhất.

“Sao có thể!?”

Rất nhiều vị thần đều đồng thời thay đổi sắc mặt.

Tất cả đều trừng mắt không thể tin nổi mà nhìn về phía Thiên Đế đang đứng bên bờ cát, chỉ là một Thiên Đế nhỏ yếu thế mà lại vượt qua phạm vi nhận biết của bọn họ. Bọn họ chưa từng nghe nói qua loại năng lực này.

Sinh mệnh luyện thành, biến cát thành vàng!

Thuật sư luyện kim cổ đại sao!?

“Đây là lĩnh vực thần bí khó có thể tưởng tượng được, là vương triều luyện kim cổ xưa, là đế quốc ngàn năm thần bí?” Bách

Hiểu Sinh chỉ cảm thấy trong lòng khô nóng.

Lúc ấy, vương triều kia gặp phải kịch biến, thậm chí thần còn chưa xuất hiện, như phù dung sớm nở tối tàn, rất nhanh liền ngã xuống.

Nếu lúc ấy vương triều luyện kim thần thánh kia không gặp phải tai nạn, hôm nay không biết sẽ là một vương triều thịnh thế như nào nữa?

"Vu sư...? Đây là thuật sư luyện kim?"

"Hắn thật sự nắm giữ cánh cửa luyện kim Truyền Tống Trận sao?"

Đám người Đạo Trường Sinh, Hồ Nhân Nông đều cảm thấy kinh ngạc.

Thậm chí, còn có một số vị thần mưu tính sâu xa đã nghĩ tới rất nhiều chuyện, nhớ tới vật chất kỳ lạ kia.

"Biến thành tất cả, thuận theo tất cả.... Có thể khiến vật chết sinh ra linh trí, làm cho gỗ mục khai thông trí tuệ, đá cứng thành tinh, núi cao có trí, nước sống lại. Vậy tức là thi thể đã chết cũng có thể ra đời linh trí một lần nữa...."

Vừa nói đến việc thi thể sinh ra linh trí.

Bọn họ nhớ tới Quang Minh Giáo Hội Hermes!

Hermes hiện tại không phải là bản tôn, mà hài cốt của thần tử vong sinh ra linh trí, sống lại nhờ hương hỏa vô tận.

Hermes truyền lại luyện kim tri thức, đương nhiên hiểu được "Chất" là gì, chuyện thi hài còn sót lại của hắn xuất hiện linh trí, là chuyện cực kỳ bình thường.

Nói như thế thì bọn họ đã biết chân tướng thật sự của hài cốt

Hermes.

“Nhưng mà thời đại đã thay đổi!!”

Một vị thần với gương mặt lạnh nhạt, hắn đã nghĩ tới sự phát triển của thời đại sau này.

Elmin đã sắp chết.

Nhưng sau khi nàng tử vong có thể dùng “Chất” để tạo ra linh hồn mới từ trên thi hài của nàng, trở thành Minh Thổ Đại Đế mới.

Cho dù đây không phải là Elmin ban đầu, chỉ có vẻ bề ngoài là tương tự, nhưng vậy cũng đủ để bảo hộ cho vị Luyện Kim Đại Đế vừa trở về này trưởng thành một lần nữa.

Lúc này, Luyện Kim Đại Đế đã sống lại một đời, lúc này còn quá trẻ!

Có người phù hộ, chỉ sợ sớm muộn gì hắn cũng sẽ bước vào cảnh giới thần linh, không đến mấy trăm năm sau, bọn họ đều sẽ phải phụ thuộc vào vị thần Luyện Kim Đại Đế mới lần thứ hai!

“Vốn tưởng rằng, Elmin, Medusa, Đạo Quân và những đại thần cổ xưa rời đi thì thời đại thuộc về chúng ta đã đến, nhưng mà vị thần cũ của thời đại xưa lại chưa rời đi sao?” Có người sắc mặt đã tái xanh.

“Chúng ta vẫn bị thống trị như trước?”

Vẻ mặt của Tiên Huyết Đế và các vị thần khác đều trầm ngâm như nước.

Bọn họ có thể chờ.

Bọn họ cũng có đủ kiên nhẫn.

Bọn họ đã chờ tới ngày Đạo Quân suy vong, không có bất kỳ

tâm tư gì, cung kính đưa vị tồn tại cổ xưa này ly thế!

Sau đó mới tiến hành tranh đoạt.

Đây là sự tôn trọng nên có.

Cũng đáng để tôn trọng, cũng đáng để kính nể.

Trong khoảng thời gian tương lai, bọn họ cũng sẽ đối đãi với Elmin giống như Đạo Quân, cung kính đưa tiễn vị thần vĩ đại này, viên mãn rời đi, sau đó bọn họ còn có cả đời để tranh đoạt.

Nhưng lúc này, thời đại đã thay đổi!

Vị Thần cũ Elmin... muốn đem quyền hành giao lại cho Luyện Kim Đại Đế sống lại, thế nhưng lại không tới phiên bọn họ!

Không có tương lai để mà chờ mong. Nhưng trước mắt bọn họ lại không thấy rõ tiền đồ của bản thân trong tương lai, cả đời đều không đến lượt mình. Điều này khiến cho bọn họ ngũ vị tạp trần, thậm chí trong lòng nổi lên một tia tàn nhẫn.

“Chúng ta có nên động thủ hay không?”

“Rất khó! Chiến lực của Minh Thổ Đại Đế quá mạnh!”

“Cho dù nàng đang kề bên chết già, thể lực suy kiệt, nhưng có liên hợp mười vị thần hiện có cũng sẽ thắng thảm, sợ rằng nếu như có nhiều thần chết như vậy thì toàn bộ Lục giới sẽ suy yếu mấy mất ngàn năm.”

“Không bằng cứ chờ một lát.”

“Lúc Elmin tử vong, linh hồn mới sống lại trên thi thể sẽ rất nhỏ yếu, phỏng chừng còn không kịp khống chế thần lực, chiến lực không bằng một phần mười.... Đến lúc đó, chính là thời khắc suy yếu nhất, có lẽ, có thể động thủ.”

...

Một số tâm tư đặc thù bắt đầu nảy mầm.

Bọn họ dùng thần thức đặc thù để giao lưu, hình thành một vòng kín, trừ khi bị mạnh mẽ đột phá, nếu không thì ngay cả Elmin cũng không phát hiện ra rốt cuộc bọn họ đang âm thầm giao lưu cái gì.

Nhưng mà, bỗng nhiên.

Soạt.

Luyện Kim Thiên Đế đứng trên bờ cát trắng đối diện, chậm rãi ngẩng đầu, đôi mắt nhìn phía các vị thần trên bầu trời, không có ác ý mà vô cùng bình tĩnh.

"Vì sao là loại ánh mắt này?"

Nhưng chính là ánh mắt bình tĩnh như vậy lại khiến cho các vị thần cảm thấy nao nao, phảng phất như bị một phàm nhân nho nhỏ nhìn thấu vậy.

Luyện Kim Đại Đế lại cúi đầu, kiên nhẫn dặn dò về nguyên tố nước, "Tuy rằng nó nhỏ yếu, nhưng tiềm lực trong tương lai lại vô cùng lớn."

Một dòng nước quay cuồng trong lòng bàn tay Elmin, nàng chỉ cảm thấy thú vị, "Lão sư, thứ này có thể làm cho người chết sống lại sao?"

Nàng hiển nhiên cũng đã nghĩ đến.

Tạm dừng trong chốc lát, Elmin không khỏi hỏi thật cẩn thận, "Vậy thì tại sao lão sư không cho bảy thê tử của mình..."

"Linh hồn ban đầu đã chết, linh hồn mới ra đời trên thi thể đã còn là các nàng." Lý Sinh Khương thở dài một hơi, "Nó chỉ là một

đóa hoa của đời sau xa xôi lớn lên giống với Hoa nhi mà thôi. Cho nên, ta sẽ không để ngươi chết, mà để ngươi sống thêm lần nữa."

Trong lúc hắn nói chuyện, đồng hồ cát trong tay lại ngã xuống trên người Elmin.

Vô thanh vô tức dung nhập vào thân thể.

"Lại tới??" Sắc mặt của tất cả mọi người đều hoàn toàn kinh hãi.

Loại chất này không chỉ có thể ban sinh mệnh cho vật chết mà còn hữu dụng đối với người sống sao?

Đối với vật còn sống, rốt cuộc là có tác dụng gì đây?

Tiếp theo, bọn họ thấy được một cảnh tượng khủng bố và khiến bọn họ tuyệt vọng nhất.

Bọn họ cảm nhận được, hơi thở già nua của Elmin phảng phất như được rót sự sống vào một lần nữa, và được kéo dài.

"Ngay cả thọ mệnh của thần cũng vậy sao?!"

"Ngay cả Đạo Quân cũng không làm được, chỉ có thể chết già, mà vị Thiên Đế trước mắt thế nhưng lại..."

Tất cả thần chỉ đều sợ ngây người, vô cùng khiếp sợ! Kích thích giống như là tàu lượn siêu tốc vậy, vừa rồi còn đang đang âm thầm thảo luận, hiện tại lại.... Bọn họ bỗng nhiên nhớ tới ánh mắt bình tĩnh của Thiên Đế này.

"Thọ mệnh của ta đang kéo dài?"

Elmin cũng giật mình, lại bỗng nhiên thiếu chút nữa đã cười ra.

Nàng nhìn về phía lão sư, phảng phất là đang nhìn hắn đùa

giỡn mọi người trong tay.

Lão sư thật là xấu!

Chương 960 - Khuất phục và bái kiến Cổ Thần 2

Trước áp lực và khẩn trương, nàng đều vô cùng nhẹ nhàng, nhưng giờ nàng lại nhịn không được mà cười ra tiếng.

Thế mà lại không lấy nó ra sớm, cứ đứng ở chỗ này chậm rãi nói chuyện với mình, khiến cho tâm trạng của chúng thần như tàu lượn. Từ chấn động đối với nguyên tố nước, sau đó đến nổi giận, đến hoảng sợ, muốn trực tiếp động thủ, sau đó hiện tại lại trực tiếp làm cho bọn họ hoàn toàn tuyệt vọng! Ngay cả tâm tư động thủ cũng không có!

Đúng vậy.

Thực lực kém không lớn sẽ muốn động thủ, nhưng thực lực kém quá lớn thì sẽ hoàn toàn không dám phản kháng.

Elmin nàng hiện tại đã không còn suy yếu, bệnh trạng già nua cũng được giảm bớt, bọn họ nào còn dám lỗ mãng sao?

Toàn bộ vị thần liên thủ sẽ có thực lực ngang mình, nhưng cũng là kết cục đồng quy vu tận, đồng thời khả năng tử vong ít nhất là sáu phần. Bọn họ đương nhiên là không ngốc.

“Đồng hồ cát này giao lại cho ngươi.”

Dưới ánh mắt ghen tị của mọi người, Lý Sinh Khương đưa Thần Khí đáng sợ- đồng hồ cát luyện kim giao cho Elmin,

“Con đường của ngươi là tu luyện chấn động và sóng gợn tinh linh, mà làm Minh Thổ đại đế, nắm giữ sinh mệnh, sáng tạo sinh mệnh, kéo dài sinh mệnh, mới là bản chất chân chính... Có được

nó, mới chân chính là ngươi.”

“Lão sư...” Elmin trợn to mắt, đương nhiên biết đồng hồ cát này quý cỡ nào, có được nó, chỉ cần tiêu phí đủ đại giới để bồi dưỡng thì nó sẽ sinh ra cuồn cuộn không ngừng... Chất.

“Vậy lão sư, còn ngài??” Nàng nhịn không được hỏi, “Đều giao cho ta, vậy...”

“Bởi vì bản thân ta cũng đã thành cánh cửa luyện kim.” Hắn bỗng nhiên cười rộ lên, căn bản không sợ bại lộ, xốc khoang điều khiển trong ngực lên, mở nguồn động lực trung tâm ra:

Con trùng nhỏ trong suốt bên trong bình thủy tinh.

“Lão sư...” Elmin trực tiếp ngây người, lúc trước là Slime, hiện tại là trùng nhỏ trong chai, “Ngài thật sự đã hoàn toàn biến thành cánh cửa luyện kim, trở thành bản thân!!!”

Lúc này, chúng thần trên trời đều liếc nhau một cái, giờ khắc này cũng không ai dám nói chuyện nữa.

Nhìn con trùng nhỏ trong bình thủy tinh, chỉ cảm thấy là một màn suốt đời khó quên!

Rốt cuộc là đã đi đến nơi cao cấp khủng bố nào mới có thể khiến cho bản thân trở thành chất trong truyền thuyết?

Chư thiên vạn giới, thế giới của chúng ta quá nhỏ bé!

Thế giới bên ngoài, còn có đủ loại kỳ tích và kỳ ngộ khó có thể tưởng tượng được!

Trong lúc nhất thời, Thiên Đế đều yên tĩnh không một tiếng động.

Tất cả vị thần đều trợn mắt há hốc mồm.

Luyện Kim Đại Đế, chỉ có bề ngoài Thiên Đế... Giờ phút tày, tất cả mọi người đều hiểu rõ, loại sức mạnh to lớn này đã nằm người tượng tưởng của tất cả các vị thần, đã không phải là thứ mà Thiên Đế có thể cân nhắc.

Xôn xao!

Lúc này, các vị thần trên không trung liếc nhau, trên mặt hiện lên một tia chua xót.

Bọn họ trực tiếp lựa chọn hạ phàm, gương mặt thần thánh, lần lượt thành kính chúc phúc.

“Chúc mừng Minh Thổ Đại Đế lần thứ hai tìm được ân sư, đồng thời thành công kéo dài thọ mệnh, thế giới Minh Thổ có thể kéo dài, là phúc của chúng sinh trong thiên hạ.”

“Các hạ, đó là người thống trị vương triều luyện kim cổ đại, Luyện Kim Đại Đế Grantham. Ngay cả Ma Thần khởi nguyên và Minh Thổ Đại Đế đều luôn nhớ thương, quả nhiên danh bất hư truyền!”

“Tuy là Thiên Đế, nhưng tất nhiên là sắp đến thần, cấp chín!”

“Đúng vậy, nếu như tới sớm một chút thì Đạo Quân đại nhân cũng không cần nuốt hận ly thế! Còn có thể kéo dài thọ mệnh.”

“Nghĩ đến việc vương triều luyện kim sống lại, hệ thống luyện kim cổ xuất hiện một lần nữa hiện thế, quả thật hạnh phúc của thiên hạ!”

....

Các vị thần cường đại đều lần lượt đến chúc mừng.

Cả người bọn họ tỏa ra ánh sáng thần thánh cổ xưa, chúc phúc đối với một Thiên Đế bình thường đứng bên bờ cát.

Đây quả thực là một hình ảnh khó có thể tưởng tượng nổi.

Ngàn năm, vạn năm đều khó gặp, quá mức không thể tin nổi.

Một màn này cũng được ghi lại trong bích họa lịch sử cổ xưa nhất, khiến người tán thưởng.

【 Lục giới, năm 21, đại phần mộ Tartarus được mở ra, Luyện Kim Đại Đế cổ đại trở về, vượt qua 7000 năm tháng hư ảo, vượt không buông xuống, làm bạn với Minh Thổ. Sinh mệnh luyện thành, biến cát thành vàng, chư thần buông xuống vì điều này. 】

——《 Lục giới: Biên niên sử Dung hợp 》

...

...

Manh Muội ẩn mình trong những đám mây cao hơn, mây mù lượn lờ, khịt khịt mũi, “Thật tàn nhẫn! Đại lão không hổ là đại lão, nếu như một hơi nói hết chắc chắn sẽ không đạt được hiệu quả kính bạo này, chậm rãi từng câu, thông qua việc đối thoại với Elmin... khiến đối phương nảy sinh tâm tư, sinh ra địch ý, sau đó trực tiếp gõ cho đối phương tuyệt vọng... Hiệu quả lập tức sẽ lớn hơn nhiều.”

Long Vô Danh cũng tránh ở chỗ tối,

“Đúng vậy, sạch sẽ mà lưu loát, tạo uy tín, không dám động thủ, không dám trêu chọc, hơn nữa còn không thể không cầu xin đối phương. Một tay bại lộ cuối cùng kia thật đúng là tuyệt diệu, tỏ vẻ mình đã trở thành chất... Những vị thần khác chỉ có thể nịnh bợ, dù sao đây cũng là chí bảo khiến người ta đỏ mắt... Về sau mình cũng muốn mượn dùng một ít.”

Hiệu quả vô cùng rõ ràng.

Quả thực là dùng phương thức sạch sẽ mà lưu loát nhất để giải quyết tất cả vấn đề trở về.

Hiện tại, tất cả vị thần đều xem Luyện Kim Đại Đế là một vị thần ngang hàng, thậm chí trở thành một vị thần rất có thể mạnh hơn bọn họ vô số lần trong tương lai!

Tất cả mọi người biết, thời đại mới đã mở ra.

Nhưng mà, đây còn không phải là kết thúc.

Chỉ thấy các vị đại thần sôi nổi chúc mừng, thậm chí còn dâng trân bảo giá trị.

“Chư vị hẳn là đã biết một chút....”

Lý Sinh Khương lúc này hình như cũng không định ngừng lại, chậm rãi nói với chúng thần xung quanh, “Luyện kim thuật là thứ duy nhất chiết xuất từ vạn vật tạo thành... Chất có đặc tình làm cho người chết sống lại. Hermes năm đó rất có thể vẫn còn thi hài sót lại, những dấu vết linh hồn trên mỗi một chỗ máu thịt đều đã bị lau đi.”

Chúng thần gật đầu không nói.

Cấp chính, máu thịt trọng sinh, mỗi một chỗ máu thịt đều có dấu vết linh hồn.

Gần như là bất tử bất diệt, chỉ cần còn một giọt máu tươi là có thể trọng sinh. Tuy chỉ còn lại một giọt máu, cần năng lượng khổng lồ vô tận mới có thể hồi phục.

Muốn giết chết Hermes, loại tồn tại cấp chính cổ xưa này tất nhiên là phải có lịch độc linh hồn nào đó, tiêu diệt từng linh hồn trong máu thịt, cho nên máu thịt mới rơi rụng các nơi, không có khả năng sống lại.

Nhưng chuyện quỷ dị đã xảy ra.

Máu thịt còn sót lại của Hermes thế nhưng lại xuất hiện linh hồn một lần nữa.

“Lúc ấy, cảm thấy không thể tưởng tượng nội, nhưng hiện tại đã có thể hiểu ra.” Bách Hiểu Sinh cười nói, “Hắn là đã thật sự ngã xuống, không có chút linh hồn nào lưu lại trong máu thịt! Nhưng mà, dùng chất... làm xuất hiện linh hồn mới từ trong máu thịt! Đây vốn dĩ không phải là Hermes, mà là sinh linh hoàn toàn mới.”

Hồ Nhân Nông vuốt bộ râu trắng như tuyết đầy uy nghi, tiếp lời, “Mà phần hồn thịt được dung nhập từ “Chất” này lại xuất hiện sự tách biệt lần thứ hai, máu thịt trở thành Messiah đại đế, mà linh hồn thì trở thành Hermes.”

Mọi người đều gật đầu.

Như thế, liền có thể giải thích cho tất cả nghi hoặc về Hermes một cách hoàn mỹ!

Bởi vì bọn họ đã hiểu được sự đáng sợ của cánh cửa luyện kim.

Mọi người nhìn lại, nhìn về phía người thanh niên uy nghiêm tuấn mỹ.

E rằng tâm tư của vị Luyện Kim Đại Đế này chưa đổi, sau khi tới thời đại 7000 năm sau, chuyện thứ nhất mà hắn muốn làm chính là điều tra nguyên nhân khiến Hermes ngã xuống!

Tâm tính của vị Đại Đế cổ đại này quả thật là khiến người bội phục.

Khó trách Elmin và Medusa vẫn luôn bội phục hắn, bởi vì hắn có mị lực này, khiến người có thể dựa vào, phụ trách mọi việc cực kỳ có đảm đương.

Chương 961 - Khuất phục và bái kiến Cổ Thần 3

Căn cứ theo ghi chép của lịch sử, vị tồn tại cổ xưa này đã từng tiếp cận chúng thần trên trời cao, xây dựng vườn treo Babylon trên không trung, muốn nhập vào nơi của chúng thần.

Chúng thần lúc này đã không còn địch ý nữa.

Lý Sinh Khương ôm quyền cười nói, "Các vị, năm đó, ta yết kiến thần linh trên trời cao, lại không vào cửa, sau đó trước khi chết, Hermes buông xuống tiễn đưa ta... n tình năm đó, thậm chí là văn minh giáo dục đã tồn tại song song với phàm nhân vĩnh thế, không thể hoàn lại...

Đồng thời, không biết năm đó Hermes cùng với chư thần, vì để bảo hộ thế giới, rốt cuộc đã gặp phải đại địch gì, mới hoàn toàn ngã xuống? Hôm nay của chúng ta, tương lai của chúng ta, liệu có thể bị tập kích lần nữa hay không?"

Chúng thần nhíu mày.

Không phải là sẽ bị tập kích lần thứ hai đó chứ.

Mà gần như là tất nhiên sẽ gặp tập kích.

Bọn họ cảm thấy thế giới này đã không có người thủ hộ, quả thực là một khối thịt mỡ. Nếu đã phải trả một cái giả lớn để đánh chết tồn tại cổ xưa kia, sao có thể không tới đây để thu hoạch thành quả chứ?

"Ngay cả tồn tại cấp chín cổ xưa đều ngã xuống, liệu chúng ta có chống đỡ được hay không? Mà Đạo Quân, Minh Thổ Đại Đế

hình như cũng không thể vượt qua cấp chín, đay là một cảnh giới không thể đạt tới." Luyện Kim Đại Đế không ngừng sắp xếp lại manh mối, "Nhưng cho dù như thế nào, chúng ta đều cần đi tìm hiểu, không thể ngồi chờ chết."

"Đúng là như thế." Tiên Huyết Đế mở miệng, lạnh lùng nói, "Đạo Quân ngã xuống, chúng ta đã nhìn thấy tồn tại của vận mệnh chú định Lúc này chúng ta hẳn là đã biết được thế giới không phải là nhỏ bé. Mà trong thời đại trước mắt này, chúng ta hẳn là nên đồng tâm hiệp lực... không nên có các tâm tư riêng, như vậy quá buồn cười."

Hiển nhiên sau khi Medusa rời đi, tâm tình của hắn cũng không ở thế giới này nữa, muốn đi ra bên ngoài nhìn xem.

"Đúng vậy, chỉ sợ bắt buộc phải đột phá cấp chín! Đồng thời chúng ta cũng cần hiểu rõ về kẻ địch!" Giọng nói lạnh lùng của Liễu Ôn Kiếm truyền đến, "Còn nữa, đó là chúng ta muốn mở ra các thế giới khác, bước đi từng bước, quy định phạm vi hoạt động. Cứ bị động chờ đợi trước sau đều không phải là kế sách hay! Nhất mạch Thục Sơn ta tu kiếm ý, tiêu dao thiên địa, muốn nhìn phong cảnh thế giới rộng lớn vô ngần!"

"Đúng là như thế."

Lý Sinh Khương nhìn về phía mọi người, ôm quyền chắp tay đối với không trung, tràn đầy cung kính, "Năm xưa, ta có cơ hội bái kiến thần nhưng lại không thể vào. Hôm nay, ta muốn đi bái kiến Hermes một lần nữa, tìm kiếm chân tướng thế giới, chư vị, có muốn cùng đi không?"

Một lần trở về chính là lại yết kiến thần linh?

Chính là lúc này đây, Hermes đã tử vong, định yết kiến thế nào đây?

Rất nhiều người đều khó hiểu.

Chẳng lẽ là đi yết kiến Hermes tại Quang Minh Giáo Hội? Nhưng đó chung quy lại cũng chỉ là tàn hồn mới sinh, kế thừa một ít ký ức thôi, không nhớ rõ nhiều nội dung.

"Không nhớ rõ nhiều, phỏng chừng là do ' chất ' khi ra đời không đủ." Vẻ mặt của Lý Sinh Khương trở nên nghiêm túc, chỉ vào nguyên tố nước trước mắt này, nhẹ giọng nói, "Có thể nhìn thấy, một bãi nước nhỏ như vậy đã phải cần rất nhiều chất mới có thể hoàn toàn ra đời linh hồn hoàn chỉnh.... Cho nên, lúc này Hermes không hoàn thiện là chuyện bình thường."

Hắn nhìn bốn phía một chút, lại mở miệng nói:

"Lúc này đây, ta đã mở ra cánh cửa luyện kim, mang đến vật duy nhất... bổ sung tàn khuyết nguồn gốc, có lẽ sẽ có thể nhớ rõ thêm nhiều nội dung, có phát hiện lớn hơn nữa."

Chúng thần cả kinh, cảm thấy có lý!

Bách Hiểu Sinh nói: "Đúng thật là như vậy, dựa theo suy đoán này, hiện tại tàn hồn của Hermes được sinh ra từ máu thịt tử vong, dùng ' chất ' sinh ra sinh mệnh, hiện tại lần thứ hai dùng ' chất ' để bổ toàn, quả thật rất có khả năng!"

Ngay cả Thần Mộng Đẹp, cảm cảm thấy hô hấp dồn dập hơn, "Như vậy, chúng ta có lẽ sẽ có thể biết được... nguyên nhân mà Hermes ngã xuống cùng với các thần thoại càng cổ xưa hơn, thậm chí là chân tướng của các thế giới khác!"

"Thậm chí càng có khả năng, đây chính là tin tức mà Hermes để lại cho chúng ta trước khi chết! Mà điều kiện để mở tin tức chính là đọc hiểu cánh cửa luyện kim chi năm đó, tìm được chất!"

Hồ Nhân Nông nhíu mày, giọng nói trầm xuống, sắc mặt trở nên nghiêm nghị, "Đúng vậy! Nghĩ như thế... thì đã biết chân

tướng khảo nghiệm! Nếu chúng ta không tìm ra được cánh cửa luyện kim, như vậy thì sao có thể chống lại kẻ địch khủng bố kia được? Còn không bằng yên vui chờ chết!"

Các vị thần ở đây hai mặt nhìn nhau, càng nghĩ càng cảm thấy đúng là như thế!

Đều do chính mình quá ngu xuẩn, không thể lý giải khổ tâm của Hermes, tìm kiếm ngạch kiếm chân tướng!

Chất... Không chỉ là chìa khóa của cánh cửa luyện kim mà còn là chìa khóa mở ra chân tướng.

Bọn họ bình thường rất khó tụ tập cùng một chỗ, mà trước mắt tương đương với toàn bộ thần linh đứng đầu Lục giới đều tề tụ tại đây.

Cùng thăm dò chân tướng thời đại cổ xưa, từ trong thần thoại Babylon, nguyên nhân mà Hermes ngã xuống!

Thậm chí, chúng thần bây giờ cũng chưa từng phải là nơi ở của chúng thần ' Achilles ' chân chính!

Chỉ là, bọn họ còn thiếu một thủ lĩnh, một vị cấp chín trấn áp!

Nhưng cấp chín lại gần như không có khả năng ra đời.

Trước mắt, thời đại mới lại gặp phải đối mặt với đại địch không rõ.

Bầu không khí hiện tại lập tức trở nên khẩn trương và nghiêm túc.

Lý Sinh Khương cũng nhịn không được mà hỏi, "Do đó cần phải tìm hai người lần lượt ra đời từ hài cốt và linh hồn, đó là Hermes, hoặc là Messiah.... Messiah Đại Đế đang ở đâu vậy?"

"Messiah Quân Chủ Đại Đế chỉ sợ đang còn ngủ say." Lúc này,

có một vị thần trẻ tuổi mới tấn thăng lên tiếng, “Dù sao cũng là thể xác còn sót lại của Hermes có huyết mạch vĩnh sinh.”

Nói đến đây, tất cả mọi người đều cảm thấy hâm mộ.

Messiah vĩnh sinh thì thôi đi, dù sao cũng kế thừa hài cốt của Hermes, mà Medusa cũng có loại thiên phú này, thật sự là khiến người ta phải ghen tị.

Mà vừa nói đến huyết mạch vĩnh sinh, Manh Muội cũng như những người chơi khác cũng không bình tĩnh nổi nữa.

Messiah có huyết mạch vĩnh sinh đại biểu rằng Hermes cũng có huyết mạch vĩnh sinh, máu của Thần Sáng Thế! Đồng thời, thần linh siêu cổ đại năm đó lấy hài cốt cấp chín làm thành máy móc chiến giáp, rốt cuộc là vị cấp chín nào?

Bọn họ lúc ấy suy đoán, Hermes chính là bị thần linh siêu cổ đại giết chết, là thật sự như thế sao?

“Chụp hình phát ra bên ngoài đi!”

“Xảy ra chuyện lớn rồi!”

“Toàn bộ thế giới quan chỉ sợ sắp được triển khai hoàn toàn.”

Bọn họ chỉ cảm thấy sương mù dày đặc vờn quanh, và đáp án cần bọn họ tự giải đáp.

“Như vậy, chỉ có thể đi tìm Hermes tại Quang Minh Giáo Hội.” Lý Sinh Khương nói, “Nhưng mà... Chất vẫn không đủ, chỉ sợ muốn bổ toàn một ít ý thức và linh hồn của Hermes thôi cũng cực kỳ tiêu hao năng lượng, hy vọng các vị có thể cung cấp một ít tài nguyên, để bồi dưỡng một ít... chất.”

Các vị thần xung quanh nghe xong cũng không nói gì cả.

Nhân vật khủng bố như thế đương nhiên phải hao tổn rất lớn

rồi.

Bọn họ không phải là người không thấu tình đạt lý, đương nhiên có tầm nhìn xa. Nếu có thể có được phát hiện mới từ phía Hermes, tất nhiên sẽ là một đợt thu hoạch lớn.

Điều này tương đương với một loại đầu tư, phải bỏ vốn mới có thể tham dự, nếu không thì cho dù là thu hoạch được tin tức gì cũng không có phần của ngươi.

Vì thế tất cả đều gật đầu, tỏ vẻ nguyện ý cung cấp một ít tài nguyên.

"Được." Lý Sinh Khương thở dài nhẹ nhõm.

Muốn bồi dưỡng chủng tộc này của mình quả thực cần tiêu phí rất lớn.

Manh Muội là người giàu có nhất Lục giới mà còn oán than trời đất, tỏ vẻ mình nghèo muốn chết. Nàng đã giúp đỡ thân hình Luyện Kim Đại Đế này của hắn, lại giúp đỡ cả nguyên tố nước kia nữa.

Ba ngày sau.

Thu thập tài nguyên, vô số chất ra đời.

Đồng hồ cát luyện kim gần như bị từng viên pha lê trong suốt lấp đầy.

"Các vị, cùng ta cùng đi yết kiến thần linh cổ xưa." Lý Sinh Khương đứng lên, "Hôm nay, chúng ta sẽ vén màn chân tướng của thần thoại Babylon cổ xưa, nơi ở của chúng thần Achilles."

....

Chương 962 - Chìa khóa mở ra chân tướng

Một bên khác.

Thành Thánh Quang Dandis.

Ô ô ô ô!

Hơi nước xe lửa tạo thành từng đợt khói trắng.

Trong từng mảnh ruộng lúa vàng óng, ngẫu nhiên sẽ có một đám bù nhìn.

Bên cạnh đường tàu là một nông thôn nhỏ, bên cạnh ruộng lúa có giáo đường nhỏ, một người thầy mặt đầy tàn nhang đang hướng dẫn học sinh đọc sách trong trời đông tuyết lạnh.

Nơi cao hơn có một thiếu niên đang ngồi đọc sách, cả người ăn mặc áo bào màu trắng, ngồi ở trên nóc nhà, chậm rãi đóng sách lại, chậm rãi mở mắt ra, "Nơi nơi đọc sách, nơi nơi chu du, Thần Trí Tuệ Mercurius... mai danh ẩn tích, ẩn chứa trí tuệ vô hạn, nhưng thật ra lại phù hợp với hương hỏa chúng sinh hơn."

Bên phía Messiah cũng không dám trực tiếp thức tỉnh,

"Không nghĩ tới mấy năm nay không thấy, bang phái cơ bắp "Đáng yêu" đã càng ngày càng khắc khổ nỗ lực, hơn nữa, còn chơi càng kích thích, quen biết thêm bang phái biến thái kia."

Thật là đáng sợ.

Cho dù roi da của ma nữ mị ma có tác dụng luyện chế thân

thể, nhưng tưởng tượng lại thì không có ai có thể buông ra được.

Thần thiếp không làm được.

Tưởng tượng đến cảnh đám thiếu nữ kia vui vẻ chơi đùa với roi da mị ma, liền cảm thấy hình ảnh này quả thực đẹp đến mức không dám nhìn thẳng.

Người chơi Phan Tuyết Tiên này chu du khắp nơi, đã đạt được ước nguyện ở thế giới khác, tìm được một đám bạn cùng chung chí hướng, cùng nhau rèn luyện thân thể.

Đây đại khái chính là thưởng thức lẫn nhau đi.

"Nhưng mà, tên Lý Sinh Khương này, vừa mới tiến vào đã đi... điều tra chân tướng của Hermes." Mí mắt Hứa Chỉ run rẩy, thật là không có người nào chịu an phận cả.

Bản thân mình quá khó khăn mà.

Bên phía Messiah không dám thức tỉnh, bên Hermes thì lại bị tìm tới.

Hắn đóng sách lại, nhìn về ánh sáng thần thánh trên bầu trời, tồn tại khủng bố đã buông xuống, "Quên đi, nếu mới đi vào đã tặng một phần đại lệ nguyên chất, gom đủ tài nguyên khổng lồ như vậy... Nếu không nghĩ ra thì cứ đi ra ngoài đi."

"Ầm vang!"

Mây mù trên không trung quay cuồng.

Một tiếng vang lớn cùng với tiếng rít mênh mông mà cổ xưa phảng phất như đến từ Thái Cổ Hồng Hoang.

"Đó là cái gì?"

Toàn bộ lão sư và học sinh trong giáo đường đều ngẩng đầu

nhìn lại, thì thấy được một màn mà cả đời đều khó có thể quên được!

Một vị thần cường đại thế gian buông xuống, dừng tại không trung hoang vắng, cả người được bao phủ trong ánh sáng lộng lẫy.

Mấy học sinh trực tiếp ngây người.

“Thầy Peter, đây đây đây đây rốt cuộc là đã xảy ra chuyện gì vậy!!” Một nữ giáo viên mập mạp, mặt đầy tàn nhang bỗng nhiên phản ứng lại, giọng nói có chút run rẩy.

Nàng nhìn giáo viên Peter dạy thể dục, đang dạy học sinh rèn luyện thân thể.

Người thanh niên áo bào màu trắng với cuốn sách trên tay, tự xưng là tín đồ của Thánh Chức du tẩu trên mặt đất. Mấy ngày trước chủ động tới dạy dỗ mấy đứa trẻ nông thôn nghèo khó, dạy dỗ được mấy ngày liền rời đi, tiếp tục chu du đại địa, ai biết bỗng nhiên lại…

Thật sự tới đây.

Hứa Chỉ không trả lời.

Hắn ngửa đầu nhìn lại, lúc đối mặt chân chính, cảm thấy nội tâm ít nhiều cũng có chút hoảng, dù sao cũng là toàn bộ thần của Lục giới tụ tập lại, số lượng quá khổng lồ.

Hơn nữa, lúc này Hermes đã không thể trốn hay lảng tránh gì nữa.

Chỉ có thể ứng đối.

Dưới loại tình huống này, hắn là tất nhiên là không thể đi!

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía các vị thần trên trời đang lướt mây mà đến, đám mây bị nhuộm thành một mảnh vàng rực, ráng

đỏ diễm lệ, xa hoa lộng lẫy, giống như là tiên cảnh mộng ảo vậy.

“Lý Sinh Khương thật sự muốn gióng trống khua chiêng dẫn người tới làm ta! Lúc trước, ta còn khen hắn chế tạo được giống loài mới đáng sợ, thế nhưng có thể ‘ đọc hiểu ’ được nội tâm của ta, cuối cùng cũng nghiên cứu ra cánh cửa luyện kim, tìm kiếm trọng tâm. Không ngờ báo ứng và tác dụng phụ lại tới nhanh như vậy.”

Đợt này thực sự muốn mệnh của mình mà.

Đi ra lăn lộn chính là chuyện sớm muộn.

Hắn mạnh mẽ bình phục tâm trạng một chút, trong đầu điên cuồng chuyển động, suy tư, “Lúc này, phải cho bọn họ cơ duyên đi ra ngoài, nhưng nên đi như thế nào đây? Nến là làm sao mới hợp lý?”

Đôi mắt hắn rũ xuống, bỗng nhiên bình tĩnh lại,

“Ta biết bọn họ muốn cái gì, vì thế ta sẽ cho bọn họ mộng tưởng? Chờ mong? Quyết tâm? An ủi?”

Hắn thấy chúng thần này, xét cho cùng cũng chỉ là một đám người mê mang, một đám người không vững đạo tâm. Hứa Chỉ luôn cảm thấy đạo tâm của bọn họ đang lắc lư.

Giống như Medusa, Đế Kỳ, Caroline lúc trước vậy.

Bao nhiêu thời đại?

Bao nhiêu thế giới?

Hắn tự nhận là một đường đi tới, từ vương quốc Babylon bắt đầu an ủi Medusa, cho đến hôm nay, đã ngựa quen đường cũ.

Có lẽ có thể đánh một cách khác.

Như là một ông chủ đang an ủi công nhân mê mang, đây mới là bản chức của công việc. Tuy trước mắt không có ý nghĩa trực tiếp như này, nhưng cũng cùng loại, hắn cũng vẫn luôn làm rất tốt, tự nhận "Canh gà" là môn bắt buộc của Thần Sáng Thế. Nếu không sao bọn họ có thể cố gắng thành lập nên các con đường thời đại cho mình được?

Tuy rằng, một thời gian trước, không rõ vì sao Caroline lại mê mang, đạo tâm không ổn. Một số yêu cầu của nàng có chút đả kích tới sự tự tin của Hứa Chỉ.

Nhưng trước mắt, nhòm người này lại…

Hắn cười rộ lên, khuôn mặt bỗng nhiên trở nên bình tĩnh.

"Ầm vang!"

Sấm sét ầm ầm, ánh sáng đan chéo trên mặt đất.

Toàn đường tàu kéo dài về phương xa, hai bên là ruộng lúa mờ nhạt, khắp hư không đều lập tức yên lặng.

Tất cả học sinh đều nghẹn họng nhìn trân trối, người giáo viên kia cũng chỉ biết trừng mắt nhìn. Trong chớp mắt mà bọn họ buông xuống hoàn toàn, mọi người chỉ cảm thấy hai chân bủn rủn, ngay cả ý định chạy cũng không có.

Một vị thần chậm rãi buông xuống, cúi đầu nhìn lại, vẫn chưa để ý tới những phàm nhân này.

Trong năm tháng dài lâu, cho dù những phàm nhân này có bước vào con đường tu hành, thọ mệnh cũng chỉ có mấy trăm, đối với bọn họ mà nói đây chỉ là công phu bế quan và ngủ say mà thôi.

Chư thần liếc nhau, tiến lên, vẻ mặt nghiêm túc, đồng thanh nói, "Hermes bệ hạ, chúng tôi tới để yết kiến."

Nữ giáp viên mập mạp xụi lơ trên mặt đất.

Đầu óc của đám học sinh trực tiếp cảm thấy trống rỗng.

Trời ạ!

Rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

Thần Quang Minh trong truyền thuyết, Thần Trí Tuệ Hermes…

“Ta biết các ngươi đến đây làm gì.”

Hứa Chỉ mở miệng, thân hình đứng thẳng tắp tại chỗ, đóng sách lại, vẻ mặt bình tĩnh, nói:

“Các ngươi đến đây là muốn tìm kiếm cách đột phá cấp chín, muốn nhìn thấy chân tướng của thế giới cổ đại, muốn rời khỏi mảnh thế giới này. Đây là ba câu mà các ngươi muốn hỏi.”

Nghe Hermes nói như vậy, một số vị thần lộ ra một chút kinh ngạc, chỉ cảm thấy không thể tưởng tượng nổi.

Tại sao ở xa tận cuối chân trời lại biết được bọn họ muốn đến đây làm gì?

Bọn họ lập tức càng thêm chắc chắn, là đã chuẩn bị từ mấy trăm năm trước, thậm chí là hơn một ngàn năm trước kia, chính là đang đợi bọn họ đến để hỏi về vấn đề bản chất.

Chỉ là, bọn họ vẫn luôn là gỗ mục không thể khắc.

“Đã đợi chúng ta từ trước sao!”

“Chúng ta vẫn luôn quanh quẩn trong sương mù! Nếu như Đại Đế cổ xưa không nghiên cứu ra cánh cửa luyện kim rồi trở về, thì chúng ta căn bản không có tư cách biết rằng có thể mở được chìa khóa không!”

Trong lòng chúng thần không ngừng kinh hoàng, cũng cảm thấy hổ thẹn không thôi.

Nhưng ai biết được, Hermes lại lạnh lùng hỏi một câu: “Các ngươi muốn gì từ chuyến đi này?”

Chương 963 - Như thế nào là tri thức?

Chúng thần chấn động.

Đây là ý gì?

Vừa rồi Hermes đã đoán được ba ý đồ của bọn họ, sao lại bỗng nhiên hỏi bọn hắn rồi?

Tiên Huyết Đế tiến lên, nhịn không được mà lặp lại một lần, nghiêm túc nói, “Mong muốn của chúng ta chính là đáp án ba câu hỏi mà ngài vừa nói, vì con đường cấp chín, chân tướng lịch sử, phương pháp phá giới.”

“Ba cái này chỉ là biểu tượng! Tại sao các ngươi lại muốn như vậy!?”

Mercurius trực tiếp đánh gãy lời, tiến về phía trước một bước, giọng nói lãnh đạm, ánh mắt vô cùng thâm thúy, mang theo khí chất trí tuệ thản nhiên.

Giọng nói giống như là chuông lớn đánh vào lòng mỗi người,

Tại sao chúng ta lại muốn như vậy?

Mọi người ngây ra như phỗng.

Ba vấn đề này chỉ là biểu tượng, bọn họ rốt cuộc đang muốn cái gì?

Manh Muội cũng không nói lời nào, âm thầm chụp hình, dù sao thì mọi chuyện không liên quan đến con cá mặn cô đây, chỉ

yên lặng mừng rỡ, “Ngọa tào? Bọn họ trực tiếp ngốc luôn! Thần Trí Tuệ Hermes tràn đầy trí tuệ, cho dù là ra tàn hồn mới ra đời cũng là tồn tại thần bí xa xưa nhất, căn bản không đi theo kịch bản nha!”

Nàng cảm thấy chuyến đi này cũng không đơn giản, dự định phát sóng trực tiếp một màn chấn động lòng người này cho các cư dân mạng bên ngoài.

Dù sao, hôm nay chỉ sợ toàn bộ chân tướng về thần thoại lịch sử cổ xưa, nguyên nhân chúng thần ngã xuống năm đó, lịch sự Babylon xa xôi nhất đều sẽ được tiết lộ.

Thời đại mới sắp đã đến!

Văn minh mới của Lục giới sắp sinh ra!

“Vậy qua ba vấn đề này, bản chất của tri thức là gì?”

Lúc này, Bách Hiểu Sinh bỗng nhiên lên tiếng, hắn vô cùng thông minh, đã đoán được bản chất của biểu tượng, “Con đường cấp chín là tri thức! Chân tướng lịch sử là tri thức! Phương pháp phá giải là tri thức! Thứ chúng tôi muốn từ Thần Trí Tuệ chính là tri thức.”

Chúng thần lập tức giật mình một cái, chậm rãi suy ngẫm.

Ba cái này quả thực đều là biểu tượng, bọn họ gần như đã quên mất bản chất, quên mất sơ tâm, bị trần thế che giấu. Thứ mà người tu hành bọn họ theo đuổi vốn dĩ chính là tri thức.

Mà lúc này, bọn họ đã quên mất sơ tâm.

“Các ngươi cầu tri thức, như vậy, tri thức là gì?” Hermes tiến lên một bước, lại lạnh lùng nói, từng bước ép sát các vấn đề liên tiếp.

Chúng thần hoàn toàn không nói gì.

Như thế nào là tri thức?

Bọn họ là có chuẩn bị mà đến, chuẩn bị đầy đủ lượng chất, lại chưa từng nghĩ đến sẽ xuất hiện một màn này, còn chưa nhận lấy "Chất", mà đã phải đối mặt với các vấn đề liên tiếp. Bọn họ có thể nói là chưa hề chuẩn bị về vấn đề mà đối phương đặt ra.

Bọn họ hai mặt nhìn nhau, trong lúc nhất thời đều ngây người!

Không biết nên trả lời như thế nào.

Ngay cả Bách Hiểu Sinh có tri thức uyên bác và Hồ Nhân Nông cũng nhíu mày trầm tư.

Tri thức là gì? Nhìn như chỉ là một vấn đề đơn giản, căn bản, nhưng lại càng khó trả lời. Giống như câu hỏi "Luyện kim là gì" năm đó, cho đến tận hôm nay Luyện Kim Đại Đế mới hoàn toàn hiểu rõ.

"Nếu không biết thế nào là tri thức, sao không tự mình hỏi rằng tại sao mình lại không biết, mà lại tới đây cầu ta?" Giọng nói của Hermes lãnh đạm, xoay người, có đóng cửa có ý tiễn khách.

Hermes nhìn về phía nữ giáo viên trung niên mập mạp, bình tĩnh nói: "Tiếp tục dạy học, học sinh đang cầu tri thức và mộng tưởng, không thể xóa nhòa."

Dạy học??!

Trời ạ!

Một đám thần linh đang quanh quẩn ngoài cửa, làm sao ta có thể tiếp tục dạy học được?

Đầu óc nữ giáo viên liền cảm thấy trống rỗng.

Nàng căn bản không dám tiếp tục dạy học, không dám coi như không có việc gì, khiến cho cả đám học sinh ở phòng học không dám di chuyển. Tất cả sợ tới mức suy nhược tinh thần.

Đạp đạp đạp!

"Không thể bỏ phí việc học được, như vậy đi, các bạn học, khóa lịch sử hôm nay sẽ do thầy thể dục ta tới dạy." Dưới sự trợn mắt há hốc mồm của chúng thần, Hermes xoay người, sải bước vào trong phòng học, nhìn toàn bộ học sinh, dạy về lịch sử quá khứ.

Chúng thần lập tức dại ra một chút.

Đối mặt với chuyện Hermes đóng cửa từ chối tiếp khách, bọn họ cũng không nói lời nào hay là ngăn cản, mà vẫn trầm tư ở bên ngoài.

Thần Trí Tuệ có trí tuệ vô tận, làm như vậy đương nhiên là có ý nghĩa sâu xa.

"Hôm nay, thầy sẽ dạy thay."

Hermes xoay người, vô cùng bình tĩnh, thay thế cho nữ giáo viên đang kinh hoảng kia, trực tiếp đi lên bục giảng, bắt đầu bài giảng.

"Messiah."

Hắn viết xuống mấy chữ này trên bảng đen, xoay người, đưa tay chỉ về phía bục giảng, ánh mắt ngưng lại, nhìn về học sinh phía dưới với vẻ uy nghiêm, nói:

"Hôm nay thầy sẽ giảng về một vị quân chủ đại đế cổ xưa —— Messiah Quân Chủ Đại Đế, là vị đại đế đứng đầu thời đại Ma dược sau khi Vương quốc Vu sư Babylon bị hủy diệt, tìm kiếm quốc vương Wesley."

Học sinh bên dưới đều không nói gì.

Trong phòng học là một mảnh yên tĩnh.

Hermes bắt đầu giảng về lịch sử,

“Lúc ấy, Wesley Đại Đế là quốc vương hùng tài vĩ lược nhất. Hắn bị vương quốc Bán Thú Nhân tập kích, biến nhân loại thành Bán thú nhân, quốc gia vì vậy mà thương vong. Khi đó, hắn đã từng mắng Messiah Đại Đế đột nhiên buông xuống là kẻ tự cao tự đại, không có thực lực thế nhưng lại một mình đi trước để giải quyết tuyệt cảnh. Thế giới không phải là thứ mà mãng phu có thể thay đổi.”

Giọng nói bình thản, học sinh trong phòng học dần dần nghe thấm.

Mà trong nhóm thần linh ngoài phòng học lại bỗng nhiên có một suy nghĩ kỳ lạ: Bọn họ đương nhiên là đã từng nghe qua đoạn lịch sử cổ xưa này, thậm chí nghe nhiều thành thuộc.

Hiện tại nghĩ lại, kết hợp với nhân quả trước đó, bọn họ bỗng nhiên có loại cảm giác như bừng tỉnh đại ngộ.

Đây là có thể là lúc Hermes giao chiến với kẻ địch khủng bố không biết, chiến bại ngã xuống. Hắn bởi vì “Chất” nên ý thức tàn hồn mới ra đời, buông xuống thế giới này. Đây hẳn là lời khuyên cuối cùng của hắn đối với phàm nhân trên mặt đất?

Hô hấp của bọn họ đều trở nên dồn dập, vị này đã cùng một vị cấp chín để lại di ngôn trước khi lâm chung đối với thế giới này, không có bất luận cái gì khác biệt cả!

Mà lúc trước mình lại không có nhận ra!

“Bên trong, tất nhiên ẩn chứa tin tức nào đó, thậm chí có thể là con đường chính xác đi đến cấp chín!” Trong lòng của mọi

người đều nhấc lên từng đợt sóng to gió lớn.

Mà Hứa Chỉ vẫn tiếp tục giảng về lịch sử lúc đó,

Quốc vương Wesley lúc ấy đã nói:

“Messiah, ngươi căn bản không hiểu gì cả! Ngươi không có năng lực giao tế, không biết tính kế! Không có năng lực làm việc! Không hiểu được thuật đế vương, thậm chí còn chưa đọc qua đạo trị quốc mà các vị quốc vương nhân loại đã viết....”

“Vậy mà ngươi còn cuồng vọng tự đại! Thật buồn cười! Vô cùng buồn cười! Kiến thức của ngươi quá nông cạn! Không có năng lực cân nhắc đại cục! Vì sao còn không nghe theo lời khuyên bảo của ta!?”

Chúng thần chỉ cảm thấy không biết nên khóc hay nên cười.

Phảng phất như đang nghe chuyện ngụ ngôn thần thoại vậy, giống như: Bộ đồ mới của hoàng đế.

Cười Messiah quân chủ đại đế, không hiểu biết tri thức?

Đúng là chuyện vô cùng buồn cười.

Đó chính là thân hình còn sót lại của Thần Trí Tuệ Hermes!

Trên thế giới, không có ai có thể hiểu rõ hàm nghĩa của tri thức hơn hắn.

Chương 964 - Giảng một đoạn lịch sử thần thoại! 1

Nhưng giây tiếp theo, sắc mặt của bọn họ lại cứng lại.

Bọn họ hôm nay không phải là một Wesley khác sao?

Vô cùng ngu muội, buồn cười, thật là đáng buồn.

Ngược lại, mình ở đầu cầu cười người khác, sao người khác lại không thể cười lại chính mình?

Bọn họ bỗng nhiên không biết nói gì, thu lại nụ cười, sắc mặt bình tĩnh, yên lặng tiến vào từ phía sau.

“Mời chư vị!”

“Địa mẫu nương nương, hẳn nên ngồi ở phía trước một chút.”

“Cũng mời Luyện Kim Đại Đế vào ngồi.”

Mấy người bọn họ ngồi theo địa vị, ở phía mấy chỗ trống phía sau phòng học.

Một số vị thần nhịn không được nhớ lại, giờ phút này phảng phất như trở về thời niên thiếu, ngồi ngay ngắn như một thiếu niên đơn thuần ngây thơ nghe lão sư giảng về thế giới bên ngoài, giảng về mộng tưởng thời thơ ấu của mình.

“Trời ạ!”

Những học sinh đang ngồi học bên cạnh đều nổi cả da gà!

Mọi chuyện rốt cuộc là như thế nào!?

Bọn họ như đứng đống lửa, như ngồi đống than, đứng lên cũng không được, ngồi xuống lại không xong.

Những vị thần thần thoại cổ xưa vậy mà lại ngồi ở trong cùng một phòng học, còn ngồi ở phía sau mình, giống như là học sinh hiếu học, cùng nhau nghiêm túc nghe giảng bài?!

A!!

Ngồi... Ngồi xuống?!

Nữ giáo viên lịch sử ở ngoài phòng, mí mắt giật giật, hoàn toàn không tiếp thu nổi cú đánh khủng bố này, cảm thấy đây là một giấc mộng.

Hứa Chỉ dường như không nhìn thấy bọn họ đi vào ngồi từ phía sau, tiếp tục giảng về lịch sử năm đó cho toàn bộ phòng học như bình thường,

Ô ô ô ô!

Lại một chiếc tàu hơi nước khói trắng đi qua.

Tạo thành gió lớn khiến cho ruộng lúa vàng óng bên cạnh bị đẩy về phía sau, một số bù nhìn cũng lắc lư theo.

Gió lạnh thổi qua.

Bên cạnh đường tàu là ruộng lúa, bên cạnh giáo đường nhỏ là phòng học, có một thiếu niên áo trắng đang dẫn dắt học sinh đi học trong đông tuyết lạnh giá, phía sau lại các vị thần phương Đông và phương Tây được bao phủ trong ánh sáng thần thánh!

Nếu có phàm nhân nào tiến vào ngay lúc này thù sẽ kinh hãi phát hiện, mỗi một gương mặt thần thánh phương Tây ở đây đều được các đại giáo hội cung phụng, có tới trăm triệu tín đồ.

Mỗi một gương mặt phương Đông ở đây càng khiến lòng

người sợ hãi hơn, là thủy tổ sáng lập vương triều Đại Chu, người đứng đầu Thục Sơn, Lôi Đế của Tiên Giới,Tổ Vu, Trảm Thần Thiên Đế, thậm chí là Thiên Đạo, Địa Mẫu cũng đều buông xuống.

Trong một phòng học bình thường tại một thôn nhỏ.

Hứa Chỉ tiếp tục giảng về giai đoạn lịch sử kia, ánh mắt bỗng nhiên nhớ lại về thời đại xa xôi nhất, lần đầu tiên mình lấy hình thể bình thường buông xuống thế giới sa bàn.

Năm đó, Messiah Quân Chủ Đại Đế đã nói với quốc vương Wesley,

“Ngươi nói, ta không hiểu tri thức, các vị quân chủ đại đế trong lịch sử đều là người có tri thức uyên bác. Lời này không sai, nhưng những tri thức mà người nói đó lại là cái gì? Là năng lực đùa giỡn tâm kế? Hay là có thể khống chế thế cục thiên hạ? Hay là hùng tài vĩ lược? Những thứ đó.... từ trước đến nay đều không phải là tri thức.”

Những thứ đó không phải là tri thức?

Đầu óc của chúng thần chấn động ầm ầm, tâm trí có chút mông lung, cái hiểu cái không.

Mà lúc này, quốc vương Wesley lại nói:

“Ta đã nghiên cứu qua《 Bộ luật Amyk 》của quốc vương đời thứ nhất.

Ta đã đọc qua các bản sách trân quý của Quang Minh Giáo Hội.

Ta còn nghiên cứu qua sách lịch sử của vương quốc Bán Thú Nhân.

Ta thậm chí còn tinh thông tri thức cường đại thâm ảo nhất thế giới —— thống trị quốc gia- đế vương học.

Trên thế giới nhân loại không có ai có thể uyên bác hơn ta, càng không có ai có thể so về bày mưu lập kế với ta. Ta đã đọc hết toàn bộ các loại sách, từ nhỏ đã theo đuổi tri thức, ngươi thế mà lại nói những thứ đó không phải là tri thức? Vậy! Cái gì! Là tri thức!?"

Nghe thấy vậy, chúng thần không khỏi nổ một thân da gà.

Wesley này ở trong thời đại cổ xưa đã từng hỏi qua —— thế nào là tri thức?

Mà lúc ấy đã được trả lời?

Bọn họ trầm mặc, ở trong thời đại xa xôi, Hermes đã nói cho bọn họ tất cả đáp án, chỉ là bọn hắn lúc ấy vẫn luôn ngủ say, vĩnh viễn không nghe được.

Cả người bọn họ lúc này như muốn nổ tung!!

Thì ra có rất nhiều tri thức đã được vị tồn tại cổ xưa này âm thầm giao lại cho bọn họ trước khi ngã xuống, để cho bọn họ phát triển thế giới, tìm về nền văn minh vinh quang một lần nữa, chống lại địch nhân không biết trong tương lai. Ví dụ như "Cánh cửa Luyện kim", hay là "Ý nghĩa của tri thức", nhưng mà, bọn họ lại nhìn như không thấy!

Bọn họ chỉ cảm thấy chua xót trong lòng, chân tướng sớm đã ở trước mắt, lại căn bản không nhìn thấy, lại đi dùng các loại phương thức phức tạp truy tìm nơi xa.

Bọn họ tiếp tục nghe.

Lúc ấy, Messiah nói với quốc vương Wesley:

"Wesley... Đại Đế cổ đại quả thực đều là những người có tri thức uyên bác nhất, tri thức chính là giấy thông hành giúp bọn họ thống trị thiên hạ."

“Từ thiện ôn hòa từ trước đến nay đều không phải là thứ giúp quân chủ đại đế đi lên, dù chính sách của Gilgamesh có tàn bạo nhưng trong thiên hạ vẫn không có người nào dám phản nghịch.”

“Lấy Thiện trị thiên hạ cũng không phải là bằng chứng đi thông của quân chủ đại đế. Năm đó Luyện Kim Đại Đế trị thế, trăm năm không thượng triều! Mặc kệ chuyện quốc gia, phần lớn thời gian hắn đều đắm chìm trong phòng luyện kim, một lần bế quan chính là mấy chục năm, để cho nữ vu dưới trướng trị thế, thiên hạ có ai dám phản không? Trong lúc tại thế luôn là thái bình thịnh thế!”

“Tiêu chuẩn trở thành quân chủ đại đế..... là nắm giữ tri thức, tri thức là tất cả năng lực. Mỗi một đế vương cổ đại đều có tri thức cuồn cuộn trấn áp đương thời, chỉ cần bọn họ còn sống thì đó chính là một thời đại! Bọn họ ngã xuống cũng là lúc mà một thời đại kết thúc!”

Lúc ấy, Wesley Đại Đế cảm thấy vô cùng chấn động.

Lúc này, chúng thần cũng nghe mà chấn động.

—— Tri thức là tất cả năng lực!?

Cái gọi là âm mưu quỷ kế, tính toán đế vương, đùa bỡn nhân tâm, tranh quyền đoạt lợi, giết người đoạt các loại tri thức, đều cực kỳ buồn cười?

Nhưng trường sinh thì sao?

Đó đều không phải là tri thức thật sự!

Trong nháy mắt, bọn họ dường như đã có lý giải mơ hồ với câu hỏi “Như thế nào là tri thức”.

Chỉ thấy lúc ấy, Messiah từ từ nói: “Ha ha a.... Wesley à, tồn tại nhỏ bé như con kiến lại cười nhạo những người truy cầu vĩ đại

hướng tới chúng thần và sao trời vĩ hằng trên bầu trời, cười nhạo khát vọng sống cùng năm tháng như những con đại bàng bay ngang thời đại, cười các vị đại quân chủ đại đế không có kiến thức. Nhưng ngươi cũng chỉ là một kẻ mãng phu và võ nhân, thứ thật sự đang thương chính là thời đại này của các ngươi."

Lời này vừa nói ra, trời sụp đất nứt.

Đúng vậy, trời sụp đất nứt, toàn bộ thế giới đều xoay tròn, đạo tâm hoàn toàn đã bị xé rách và đánh sâu vào.

Tất cả thần linh ở đây chỉ cảm thấy linh hồn như là bị sét hung hăng đánh vào, khiến nó nổ tung. Bọn họ chỉ cảm thấy mình đang bị một cỗ khí tràng không thể hình dung vây quanh.

Bản thân mình cũng luôn đắc chí giống như quốc vương Wesley 6000 năm trước, tự cho mình là đúng.

Bỏ gốc lấy ngọn.

Ha ha ha.

Chương 965 - Giảng một đoạn lịch sử thần thoại! 2

Mấy năm nay, rốt cuộc mình đang làm cái gì vậy?

Thời đại chướng khí mù mịt.

Thời đại xu danh trục lợi.

Thời đại kéo bè kéo cánh.

Bọn họ vẫn luôn trầm mê trong sương mù hồng trần thế tục, tranh quyền đoạt lợi một cách buồn cười, giống như là một đám chỉ biết ẩu đả và đắc chí.

Nếu không phải lúc trước, bọn họ bỗng nhiên gặp được Đạo Quân một lòng cầu đạo, bị sự chân thành tha thiết kia làm cho cảm động, mới cảm thấy một lòng tu hành cầu đạo mới là con đường vương đạo.

Lại nhìn thấy phân thân của chân lý buông xuống, nhìn Medusa phấn đấu quên mình, như thiêu thân lao đầu vào lửa, những chuyện này đã đủ khiến cho bọn họ xúc động.

Ba người Elmin, Medusa, Đạo Quân mới chân chính là người truy tìm thật giả, dốc lòng theo đuổi mọi thứ, vẫn luôn đặt chân trên con đường chính xác, mà bọn họ... sớm đã sớm lạc đường.

Ha ha ha!

“Buồn cười, đúng thật là vô cùng buồn cười.” Tiên Huyết Đế cười ha hả, cười đến chảy nước mắt, “Lúc trước chúng ta còn đang âm thầm tưởng rằng nếu như Minh Thổ Đại Đế không còn tại vị,

chúng ta sẽ dùng một số thủ đoạn để tranh đoạt... Tranh cái gì mà tranh chứ? Phảng phất giống như kẻ ngốc vậy, lãng phí trong năm tháng dài đằng đẵng."

Tiên Huyết Đế nhớ tới một câu của phương Đông:

Phu duy bất tranh cố thiên hạ mạc năng dữ chi tranh.(chỉ cần không tranh giành với người khác, không có dục vọng, không có truy cầu, dùng đức thu phục lòng người thì thiên hạ sẽ không có ai tranh giành lại với mình.)

Năm đó, Đạo Quân không tranh, dốc lòng học hỏi, có ai dám đi tranh đệ nhất thiên hạ với nàng không?

Elmin không tranh, an ổn làm Minh Thổ Đại Đế, hàng năm bế quan lánh đời, ai dám đoạt quyền?

Medusa không tranh, Ma Thần khởi nguyên vẫn luôn ngủ say, sau khi thức tỉnh liền khắc khổ tu luyện, nghiên cứu, có thể nói là khắc khổ nhất trong 129600 Thiên Đế.

"Người không tranh lại có được thiên hạ, người không tranh, nhưng hỏi trường sinh, người không tranh, thuận theo tự nhiên."

Hồ Nhân Nông nỉ non, "Không nói đến Luyện Kim Đại Đế, sợ là Đế Kỳ năm xưa cũng là dốc lòng học hỏi, âm thầm làm độc thủ sau màn, chưa bao giờ đi tranh giành. Cho dù sau đó hắn xuất thế muốn tàn sát thiên hạ, muốn thành thần, cũng là vì chiến lực của hắn đã có thể thống trị tất cả, thuận sống nghịch vong!"

—— Chân lý thế giới đều ở chỗ này.

Tất cả những mịt mờ không rõ đều dần biến mất trong mắt bọn họ.

Sắc mặt của Lý Sinh Khương cũng trở nên phức tạp, nhìn người thanh niên áo trắng trước mắt.

“Đó là tri thức!.... Cái gọi là âm mưu, trí tuệ, tính kế, từ trước đến nay đều không phải cách để thống nhất thiên hạ. Thậm chí thời đại Vu sư của chúng ta mới là quỹ đạo, không có lợi ích làm mê muội tâm can, bị quyền thế hồng trần trì hoãn, chỉ có một đám người theo đuổi chân lý...”

Trước đó, mình muốn tiến vào nơi của chúng thần, kết quả liền bị từ chối ngoài cửa, hôm nay được nhìn thấy thì lại không còn là Thần Trí Tuệ Mercurius chân chính nữa.

Mà cho đến ngày nay, hắn vẫn luôn vì phàm nhân trên mặt đất mà bật lên ngọn đèn trí tuệ, chỉ dẫn phương hướng trong vùng biển tăm tối.

Lý Sinh Khương thở dài một hơi, không thể không bội phục trí tuệ đáng sợ của Thần Trí Tuệ,

“Trên thực tế, nó sớm đã tiến vào tiết tấu của Hermes, chúng ta cho rằng còn chưa bắt đầu, nhưng lại không phải là không thấu tình đạt lý. Hắn sớm đã bắt đầu giải đáp vấn đề thứ nhất cho chúng ta rồi: Con đường cấp chín nên đi thế nào! Đó là tu hành chính đạo!!”

Lý Sinh Khương vươn tay, lấy đồng hồ cát luyện kim ra, bên trong chất đầy từng hạt như lưu li, phát ra sức sống vô tận, “Đây là tri thức luyện kim mà năm đó hắn đã truyền thụ cho phàm nhân trên mặt đất.”

“Rốt cuộc đã tìm được rồi sao?”

Hermes duỗi tay, cách khoảng không cầm lấy đồng hồ cát luyện kim, hơi dung nhập một ít, chỉ cảm thấy cả người sức sống tràn trề, giống như được hoàn thiện vậy.

Tín niệm của chư thần vừa động.

Quả nhiên đúng như mình suy đoán, chẳng lẽ đã được bổ

toàn?

Hứa Chỉ nhìn chư thần, tiếp tục cười nói, “Lấy chính hợp đạo làm thượng, lấy mưu chế địch làm hạ, mọi người thường nói: Vạn pháp dốc hết sức, các loại hoa lệ, tính kế trăm vạn, toàn bộ đều không địch lại một quyền... Nhất lực phá vạn pháp, mà tri thức chính là tất cả... Trong đời sau, các vị chư thần tại đây nên từ bỏ tà đạo, vào chính đạo.”

Lời này vừa dứt, trong óc tất cả vị thần đều như bị sét đánh.

Xoẹt xoẹt!

Mọi người yên lặng đứng lên, như si như say.

“Lấy chính hợp đạo làm thượng, lấy mưu chế địch làm hạ.” Giọng nói như đến từ viễn cổ, chấn động cả thiên địa, oanh kích đầu óc của bọn họ.

“Cảm ơn lão sư đã chỉ điểm!”

“Cảm ơn lão sư đã chỉ điểm!”

Các vị thần lần lượt đứng lên, chậm rãi cúi đầu, cung kính gọi một tiếng lão sư.

Các học sinh phía trước sợ tới mức tê dại cả da đầu. Mấy đứa trẻ mười tuổi sớm đã bị dọa cho run rẩy, cũng ngây thơ mờ mịt đứng lên theo, giọng nói rải rác vang lên, giọng âm sữa tạo thành sự khác biệt rõ ràng,

“Cảm ơn lão sư.”

“Cảm ơn Peter lão sư đã chỉ điểm.”

“Cảm ơn lão sư thể dục.”

...

Nữ giáo viên trung niên đứng ở ngoài cửa thấy một màn như vậy thì suýt nữa đã bị dọa cho ngất xỉu!

Các ngươi đi theo xem náo nhiệt làm gì!

Đó là Hermes! Không phải là giáo viên thể dục a!

Trái tim của nàng nhảy không ngừng, hai lỗ tai cảm thấy ong ong, dường như đã không còn nghe rõ gì nữa, cả đời này đều không muốn trải qua chuyện khủng bố như vậy một lần nào nữa.

“Thần Trí Tuệ đại nhân đã giảng giải về con đường cấp chín! Còn hai vấn đề là chân tướng lịch sử và phương pháp phá giới nữa... xin hãy chỉ điểm giúp chúng tôi thoát khỏi việc lầm đường lạc lối.” Dưới sự bái phục của tất cả mọi người, Lý Sinh Khương hỏi thêm.

Tiếng nói của Luyện Kim Đại Đế vừa rơi xuống, ánh mắt của tất cả thần linh đều trở nên nóng rực.

Hermes không đáp lại, mà là hỏi lại, giọng nói lạnh lùng: "Hỏi hai vấn đề tiếp theo, như vậy là nghe không hiểu câu hỏi thứ nhất sao? "

"Đương nhiên hiểu. "

"Mặc dù ngu dốt, nhưng cũng có thể hiểu rõ, buông lỏng âm tính, mới có thể đột phá cấp chín. "

…

Chư thần đều nói.

Trên thực tế nói đến đây, nhìn như không nói đến một chữ nào về còn đường đột phá cấp chín, thế nhưng đã hoàn toàn sáng tỏ, kéo bọn hắn từ trên lối rẽ về con đường chính đạo.

Bọn họ lại không ngu dốt, đương nhiên là có thể hiểu được.

Theo suy nghĩ của bọn hắn, Hermes là người sâu không lường được, đương nhiên sẽ không nói ra trực tiếp mà là để bọn hắn ngộ ra, tự mình lý giải ý nghĩa thật sự trong đó.

Cẩn thận nhớ lại toàn bộ thời đại.

Ngay từ đầu, bọn họ đã là một thiếu niên lòng đầy mơ mông bước lên con đường cường giả, cũng từng có một trái tim tìm kiếm chân lý thuần túy. Nhưng nương theo sự thành thục, bọn họ dần bị thế đời mài mòn góc cạnh, hai tay trở trên nhuốm máu trong cái thế giới ngươi tranh ta đoạt này, bắt đầu giết người, cướp đoạt tài nguyên.

Đi ra từ trong núi thây biển máu, đi liều mạng, đi giết người, đi cướp đoạt, đi tính toán, đột phá thần linh, trên hai tay không biết đã dính bao nhiêu máu tươi rồi.

Cấp tám là thời đại không tranh không được.

Hiện thực rất tàn khốc.

Phần lớn đều là đi lên từ đói rét, trước mắt ai cũng là thần linh đời thứ nhất, là thần một đời dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, lại không có ai nâng đỡ. Nếu như mình mà không tranh thì sẽ không có tài nguyên để tu luyện.

Mà cấp chín thì sao?

Không phải cứ có tài nguyên là có thể đột phá.

Chương 966 - Tin Tức Đáng Sợ 1

Bọn hắn đều đã đến thần linh cấp tám, liền đại biểu cho có thế lực không nhỏ dưới trướng, đủ để chèo chống cho việc tu hành thường ngày, cấp chín thì cần dựa vào chính bản thân.

Trở lại sơ tâm, buông những thứ cướp đoạt trước đó xuống.

Trên thực tế, bọn hắn đã sớm lẫn lộn đầu đuôi, ngay từ đầu đã lục đục với nhau, âm mưu tính toán chính là vì thu hoạch được tri thức và tu luyện tới cảnh giới cao hơn. Mà bây giờ bọn họ đã triệt để trầm mê bên trong loại hình thức này.

"Tranh và đoạt đã sớm xâm nhập vào sâu trong chúng ta nương theo máu tươi. "

Tiên Huyết Đế cúi đầu trầm tư, càng nghĩ càng thấy đúng như thế, không khỏi rùng mình,

"Nghĩ lại thì chúng thần thời cổ đại vẫn luôn lánh đời, chưa từng tuỳ tiện tiến vào bên trong phàm trần, nào giống như là chúng ta? Can thiệp vào thế giới người phàm, lấy thủ đoạn mạnh mẽ để nắm giữ toàn bộ thời đại, độc đoán thiên hạ. "

Quả đúng là vậy, ở thời đại xa xôi, hành động của chúng thần đã gián tiếp nói hướng đi chính xác đến cấp chín cho mọi người người, chỉ là không có ai phát hiện ra, đều nhìn như không thấy.

Cho nên chúng thần trước kia không hạ phàm, vượt trên vạn vật.

Bọn hắn hạ phàm, chỉ sợ là bị phàm nhân ô nhiễm, rước thêm

phiền não. Bọn hắn muốn giữa một trái tim cầu đạo thuần túy và thần thánh.

Khó trách, chỉ có Hermes đã đột phá cấp chín và là thủ lĩnh, mới tự mình hạ phàm, mà dưới trướng lại không thấy chút bóng dáng nào.

Trước đó, bọn hắn còn lo nghĩ, cảm thấy là có điểm đáng ngờ rất sâu…

Hiện tại đã giải thích được !

Tất cả đều hợp logic và tình lý!

Trong lòng của rất nhiều thần linh đều cẩn thận liên tưởng, lại bị hung hăng đánh thẳng vào một lần nữa, gợi lên sóng to gió lớn và sự kính sợ, sau đó tất cả đều im lặng.

"Thế nhưng mà, con đường cấp tám muốn tranh, con đường cấp chín lại không tranh! Cần phải buông bỏ trái tim hồng trần, bế quan một lần nữa, hai tay mặc kệ chuyện bên ngoài, nói nghe thì dễ? "

Hồ Nhân Nông cảm thấy chua xót.

Nhớ tới thiếu niên thư sinh đọc sách thuở ban đầu kia, đơn thuần và một lòng học hỏi, mới thấy được mình đã bị năm tháng mài mòn trở nên vô cùng tang thương.

"Đã tiến vào giang hồ, lại muốn ra giang hồ, nói nghe thì dễ? "

Liễu Ôn Kiếm cầm một thanh Tiên Kiếm lưu ly, ánh mắt quạnh quẽ. Một tuyệt thế kiếm tiên lên tiếng với giọng nói lãnh đạm, "Buông bỏ sự sát phát ngàn năm trên con đường trưởng thành, vinh hoa phú quý, từng loại kẻ thù, các loại chuyện giết người cướp đoạt bảo vật trái với lương tâm, vứt bỏ ký ức nhuốm máu, sau khi thành công vinh quang thì lại trở về thiếu niên như cũ? Trở

về sơ tâm ban đầu sao?"

Nàng rất ngay thẳng, cũng rất thực tế. Câu nói trên đã đâm thẳng vào lòng tất cả thần linh !

Từ khó khăn thành giàu sang thì dễ, từ giàu sang thành khó khăn mới khó.

Một câu nói kia mặc dù hình dung không thích hợp, nhưng cũng có loại hàm nghĩa này.

Nói đơn giản ra thì tâm tính đã thay đổi từ lâu rồi.

"Cấp chín có quan hệ với linh hồn, là hồn xác hợp nhất, ý chí linh hồn quán triệt một chỗ với bản thân. " Bách Hiểu Sinh thì thầm, "Tính toán cẩn thận tính thì muốn đột phá cấp chín quả thực là cực kỳ liên quan đến linh hồn! Còn phải ngộ ra đạo tâm một lần nữa, quay về sơ tâm…"

Tất cả mọi người đều hiểu ra con đường.

Bản thân mình hẳn là nên bí mật tu luyện, sau khi đột phá thần linh cấp tám thì nên bắt đầu lui ra khỏi mảnh thế giới này. Dù sao bọn họ đã tranh được rất nhiều, cũng có một chỗ cắm dùi trong mảnh thiên địa này. Bây giờ phương thức tu hành đã không còn giống, làm như vậy cũng là cho những người trẻ tuổi thêm cơ hội.

Không dễ dàng hạ phàm, giống như các vị thần năm đó, trở thành truyền thuyết thần bí trong miệng của phàm nhân, không dễ dàng có thể nhìn thấy thần linh.

Đồng thời, thần linh càng nhiều thì văn minh cũng bởi vậy mà cường thịnh, mình cũng đang mạnh lên. Đây là chuyện một công đôi việc, mới là phương pháp chính xác nhất.

"Thì ra đây mới là chính đạo! "

Manh Muội trừng lớn mắt, nghẹn họng nhìn trân trối, như là nhìn thấy thần thoại, "Ta đã nói cách làm của những thần linh này không phù hợp với thần thoại cổ xưa trên Trái Đất, hạ phàm khắp nơi… Người ta bên kia đều là không ngừng ẩn cư, qua mấy thời đại đều không xuất thế, không can thiệp vào đại thế thiên hạ. Cho dù có can thiệp thì cũng là bấm ngón tay tính toán, để cho đồ đệ hoặc là thủ hạ xuống núi. "

"Như này mới đúng mà! " Nàng cảm thấy tất cả tiêu chuẩn trước mắt đều dựa theo thần thoại Trung Quốc, không nhìn thấy Phật khai phát ra vật lý, Đạo hóa học à?

Đây chính là tấm gương!

Đó chính là lịch sử của tổ tin, có thể tham khảo.

"Nhưng ta không có phiền não như vậy. "

Mà Manh Muội nhìn thấy cái này thì cảm thấy rất hài lòng.

"Ta xưa nay không tranh, đều là nằm, chưa hề nhập vào giang hồ, cần gì phải tái xuất giang hồ? Ta cũng chưa từng đi ra ngoài, trở về đương nhiên là thiếu nữ, ngay cả con gà còn chưa từng giết. "

Nàng lập tức đắc chí.

Chỉ là yên lặng thu thuế và tu luyện, nàng cảm thấy mình trời sinh đã không bàn mà hợp đại đạo, là thiếu nữ thân cận với thiên nhiên và chân lý, chẳng trách mình trời sinh đã thân cận với hóa thân chân lý- Thần Sáng Thế, được thế nhân xưng là người phụ nữ của Thần Sáng Thế.

Manh Muội nhịn không được mà phát video và ảnh chụp ra ngoài.

Không bao lâu sau, trên mạng lập tức sôi trào, cảm thấy vô

cùng hứng thú đối với loại tình huống này.

"A a a? "

"Ngọa tào! ? "

"Cái quỷ gì vậy? "

"Cấp chín phải có tiến độ tu luyện, phải dốc lòng tu luyện, còn phải có một trái tim cầu đạo thuần túy mới được? "

"Mấy người như bọn họ là bàng môn tà đạo! Đoán chừng sắp lạnh rồi! Dù sao mặc dù bọn họ là thần linh mới, nhưng đã hoang phế thời gian mấy trăm, mấy ngàn năm! "

"Không nhất định, bọn họ còn trẻ, hoang phế mấy năm vẫn có thể cứu được, khắc khổ một lần nữa. Lạc đường biết quay lại, có lẽ còn có cơ hội đột phá! "

"Đột phá cái đầu! Nếu như tư chất cường đại, còn phải phí nhiều công sức như vậy sao, cố gắng như Đạo Quân cũng đều lạnh! "

"Tôi phát hiện! Trung Quốc có cách nói "Ma chướng” “ Nghiệp lực" chính là khái niệm cùng loại, làm việc gì đều cần trả giá, càng làm ác thì lại càng khó đi ra ngoài một lần nữa. "

"Khụ khụ khụ, xem ra, truyền thừa văn minh của Trung Quốc chúng đúng thật là có quan hệ với thần linh viễn cổ Địa Tạng Vương Bồ Tát. "

"Phật Vật lý, Đạo Hóa học, trâu bò nha!"

…

Hô hấp của bọn họ bỗng trở nên dồn dập !

Mà cấp chín?

Không phải chỉ là hợp đạo, hóa thần giống như trong truyền thuyết của Trái Đất?

Giai đoạn này là nhạy cảm nhất, quả thực là phải bày ra tâm tính của mình.

Vô số người kêu to, cảm thấy quá kích thích, chân tướng tại lộ ra từng lớp từng lớp!

Vô cùng hoàn mỹ.

Bọn họ trước đó cũng từng giống như thổ dân, vậy mà lại hoàn toàn không phát hiện được!

Messiah Đại Đế giáng lâm rõ ràng chính là một lời khuyên của Hermes, đã che đi con đường chính xác để đột phá từ cấp tám lên cấp chín!

Mà đây cũng là cách giải thích hoàn mỹ cho tại sao chỉ có thể nhìn thấy thủ lĩnh bên trong chúng thần!

Trong thời đại thịnh thế, mọi người đều ào ào đi ra.

Chương 967 - Tin Tức Đáng Sợ 2

"Ha ha ha! Ta trời sinh đã là dự bị cho cấp chín, cho tới bây giờ đều là không tranh đoạt gì cả! Trời sinh chính là hợp tự nhiên. " Vị Tốc Độ Xe Akina nào đó đang lừa gạt thổ dân tại tinh cầu Cổ Mộc nói.

"Mấy tiểu tinh linh sủng vậy như chúng ta quả nhiên là không bàn mà hợp thiên địa đại đạo! Dựa vào nhân sủng mà tranh giết bên ngoài mà tranh đoạt cơ duyên. Bản thân lướt qua vạn vật bên ngoài, không ở trong nghiệp chướng. Nhất mạch pixel quả nhiên là trời sinh đã gần với con đường cấp chín kia! " Một đám động vật nhỏ mừng rỡ như điên.

Một sinh vật nào đó như cá khí cầu lập tức biểu thị:

"Hừ hừ, các ngươi đều là cặn bã, ta đã từng giết chóc vô số! Một lần động thủ chính là hơn trăm triệu sinh mệnh, danh xưng Thiết Huyết Đại Đế, toàn thân vô số nghiệp chướng, được xưng là sát thần một đời. Nhưng lúc này ta vẫn giữ vững sơ tâm như cũ, không bị ma niệm quấn thân, một trái tim thiếu niên lưu ly. Ta đây mới là tiến vào giang hồ, lại đi ra giang hồ! "

…

Mặt của mọi người đều đen.

Mấy tên hỗn trướng này đều lần lượt dán vàng lên mặt, rõ ràng đúng là chó đến không chịu được.

Nhưng lúc này, vô số người chơi lại cảm thấy vui mừng!

Bọn họ đều cảm thấy, mình trời sinh đã phù hợp với ý cảnh của cấp chín.

Không đi tranh giết, không đi tranh danh đoạt lợi, mà là vụng trộm che giấu cố gắng phát triển. Đồng thời, bọn họ còn thông triệt "Tri thức là sức mạnh của vạn vật", không ngừng đi trên con đường hói đầu. Bản thân mình quả thực là không bàn mà hợp thiên đạo! Chính mình là con ruột của Thần Sáng Thế!

…

…

Lại một đoàn tàu hơi nước chạy qua đồng ruộng.

Xung quanh hoàn toàn tĩnh mịch yên ắng.

Lúc này, Hermes nói, "Vấn đề thứ hai của các người là chân tướng của lịch sử cổ đại đúng không?"

Thần linh xung quanh đều ào ào gật đầu, trên mặt viết đầy chờ mong, cổ lão Hermes ngã xuống, một kẻ địch nào đó không biết đã khiến cho bọn họ ăn ngủ không yên.

Sắc mặt của Hermes vẫn rất bình tĩnh, lại hỏi, "Tại sao lại muốn hỏi vấn đề này? "

Lại hỏi về bản chất của vấn đề?

Bọn hắn khẽ giật mình.

Đương nhiên là thu hoạch tri thức, chân tướng lịch sử cũng là tri thức. Bọn hắn lại không ngừng suy nghĩ, nhưng vì sao lại phải biết tri thức của chân tướng lịch sử?

Đương nhiên là để biết kẻ địch, sau đó chống lại.

Sau khi biết được, thật sự sẽ đi chống cự và đấu tranh sao?

Là tự thêm phiền não cho mình mà thôi, ngược lại sẽ ảnh hưởng tu hành, có đôi khi không biết gì mới là hạnh phúc lớn nhất.

"Là chúng tôi ngu dốt. " Bọn hắn đều cảm thấy hổ thẹn.

Nếu như đã không nói thì bọn hắn sẽ không truy tìm, ngược lại tất cả đều bị con đường trước mắt hấp dẫn, vô cùng muốn thử!

Mặc dù không trả lời, nhưng Hermes bỗng nhiên nói thêm một câu, "Hermes có quan hệ với một nhóm khách cổ lão đến từ thế giới bên ngoài, bản thân là đến từ hình chiếu cao duy. "

Chúng thần nhíu mày, vẫn chưa phát hiện ra cái gì, không biết nó lá có ý gì.

Mà người chơi lại chậm rãi mở to mắt, con ngươi khuếch tán.

Khách đến từ bên ngoài?

Oanh!

Trong một cái chớp mắt này, bọn họ chỉ cảm thấy như có vật gì đó nặng hàng ngàn cân đặt ở trước ngực, trong đầu như có thứ gì đó nổ tung, vỡ vụn.

Chỉ cảm thấy trái tim đều như muốn nhảy ra.

Đây là ý gì?

Hermes, là hình chiếu cao duy?

Hermes cũng là người chơi Trái Đất? Là người chơi Trái Đất từ thời đại cổ xưa nhất?

Trong lòng của bọn họ không khỏi nhấc lên sóng to gió lớn, tràn đầy sợ hãi!

Tin tức này quả thực đã phá vỡ tất cả.

Lịch sử của thời đại thần thoại viễn cổ, thậm chí hôm nay, không biết rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, Hermes cấp chín ngã xuống lại có thể là người chơi? Thần linh cổ đại siêu thần bí đang nắm trong tay hài cốt suy yếu của cấp chín?

Một vị tồn tại viễn cổ không cùng thời đại và vô số tục danh và danh xưng, Hermes chính là được hình dung như thế tại phương Tây. Như vậy, hắn sẽ được hình dung như thế nào tại phương Đông?

Phải chăng cũng giống như Địa Tạng Vương Bồ Tát, là người xưa của Trung Quốc?

Chuyện này có khủng bố hay không?

Quá khủng bố rồi!

Lý Sinh Khương và mấy người Manh Muội chỉ cảm thấy cả người đều phát lạnh vào giờ phút này, trong lòng đều tràn ngập sự rung động khó mà hình dung được.

Trong mơ hồ, bọn họ nhìn thấy một vị thần linh tuyệt thế vô song chống lại kẻ địch, ngăn cản trước ở thế giới, xuyên qua dòng sông thời gian vô tận và chiến đấu qua các thời đại.

Mấu chốt nhất lại không phải là dân bản xứ, có thể là…

"Xảy, xảy ra chuyện lớn ! ! "

Manh Muội bỗng trợn mắt.

Vấn đề thứ nhất còn tốt, nhưng vấn đề thứ hai chỉ lộ ra một điểm, lại khiến cho thế giới quan của cô nổ tung một cách triệt để.

Cô chỉ có thể hít thở sâu một hơi, vội vàng an ủi mình, "Hình chiếu cao duy cũng không phải là chỉ có chúng ta, cũng không phải

chỉ có chúng ta được tuyển chọn, rất có thể là một nền văn minh khác tương tự với chúng ta. "

Vấn đề thứ hai kết thúc trong sự kinh ngạc của bọn họ.

Lại có người hỏi vấn đề thứ ba.

Hermes chỉ trả lời, "Chuyện liên quan tới biện pháp rời khỏi thế giới cũng đã sớm giao cho các ngươi."

Mọi người hoàn toàn không hiểu.

Các loại tin tức ẩn chứa trong lời nói của Thần Trí Tuệ quả thật là rất khó đoán được.

Nhưng mà, rất nhiều tin tức đúng là được giấu ở bên trong quá khứ, thậm chí lúc này Hermes căn bản cũng đã giải đáp, chỉ là muốn bọn hắn phát hiện ra đã có tất cả.

Hermes cũng không vội nói chuyện, mà là quay người rời đi.

Chúng thần liếc nhau, "Chẳng lẽ, nó cũng bị giấu ở trong lịch sử cổ xưa?"

"Có lẽ như thế, chúng ta tìm kiếm trong lịch sử một phen. "

"Khó trách ta chờ mãi mà vẫn không dẫm lên con đường cấp chín được, ngay cả một tia tế bào đều không thể dung hợp, thì ra là có quan hệ cùng với ý chí. Tạp niệm của chúng ta quá nhiều, linh hồn không thuần túy. "

"Vẫn là không chịu nổi tính tình, không bế quan từ đầu đến cuối, cứ lo lắng người khác muốn cướp tín đồ và địa bàn của mình, không bằng tôi âm thầm đoạt của các ngươi trước! " Tiên Huyết Đế trực tiếp mở miệng, "Ra tay trước thì chiếm được lợi thế. "

Sắc mặt của chúng thần đều đen lại.

Đừng có nói thẳng ra như vậy chứ.

"Các vị, không nên cứ tiếp như thế, đến vị trí của chúng ta rồi thì tín đồ ít nhất cũng có hơn trăm triệu. Tài nguyên đã không còn là trọng điểm đối với chúng ta, dừng tay đi, thế nào? Ai như động thủ thì sẽ bị tập thể phạt. "

"Cần rèn luyện tâm tính, chúng ta cả ngày lục đục với nhau, nội tâm còn quá nóng nảy. "

…

Chúng thần đang thì thầm, vô cùng kích thích. Không đột phá cấp chín, dù có nhiều quyền thế thì cũng là mây bay, chỉ là hưởng thụ mấy ngàn năm thôi, thậm chí ngay cả mấy ngàn năm còn không đến.

Tu hành tựa như đi ngược dòng nước, không tiến ắt sẽ lùi.

Nếu như một vị thần như ngươi mục nát thì kẻ đến sau sẽ không ngại kéo ngươi xuống nước.

Mà những cường giả khác, thấy ngươi quá yếu cũng không để ý mà thuận tay diệt trừ người.

Tri thức là sức mạnh của vạn vật, nếu như không đi trên con đường độc quyền thì dù có nhiều âm mưu quỷ kế, lệch ma tà đạo, cũng không có một chút tác dụng nào.

"Đã sớm nói rõ biện pháp đột phá thế giới sao? " Lúc này, lông mày của Elemin khẽ động, bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, lộ ra một tia khác thường.